2697. XII. b. 11.

C. A. S. C. n. 7.

7208, č, -a-10

Conventus
Neostadiensis
P. P. Franciscanorum

Čuvaj!
cg 1482.

Ham * 8014

Gregorius. In huius libri principio quinq; precipue sunt ꝓnotanda: videlz q̄ sit intentio: q̄ materia: q̄ vtilitas: cui parti philosophie supponat: q̄s modus agendi: & q̄s libri titulus. Intentio dñi gregorij in hac ꝓn̄i cōpilatione fuit diuersas ꝓstōes & decretales epl'as p̄decessoꝝ suoꝝ in diuersa distas volumina seu ꝓpilationes: q̄ difficultatem studētib⁹ ingerebāt: i vnā ꝓpilatōnē resecatis superfluis ad vtilitatē legētū ac studentiū reducere: put in eiusdem dñi gregorij ꝓstōe euidētius declarat. Materia in hoc ope sunt ipse ꝓstōnes & decretales epl'e sub singulis titulis collocate. Utilitas ē vt hic lectis & intellectis sciam⁹ discernere inter equū & iniquū. & vnicuiq; reddere q̄ suū est: & i hoc iusticia cōsistit. vt insti. & iure. i ꝓn. & xij. q. ij cū tenuissimā. Suppone ethice. i. morali scie: sicut et alij libri iuris. vñ et dicit impator: legib⁹ nr̄is hoīm mores inedum⁹ corrigere. C. ō scōis nup. l. j. Modo agēdi tal' ē: diuidit em̄ op⁹ suū i quinq; ptes. In ꝓma pte tractat de summa trinitate & fide catholica & de ꝓstonibus & rescriptis de iudicijs & eoꝝ officijs. In secūda pte tractat de iudicijs & cooperantibus ad iudicia. In tercia parte tractat ō vitā & honestate clericoꝝ et rebꝫ eoꝝ & ecclesiarū.

Jncipit cōpilatio decretaliū domini gregorij pape noni.

Gregorius episcopus seruus seruoꝝ dei: Dilectis filijs doctoribus & scholaribꝫ vniuersis bononie cōmorantibus salutem & apostolicam benedictionem.

In quarta de spōsalibꝫ & matrimonijs & impedimētis eoꝝ. In quinta de accusationibꝫ & criminibꝫ & penis eoꝝ. Et sic terminat tractatus suū ipsum diuidēs in quinq; ptes ad similitudinē quinq; sensuū corporis: q̄s q̄libet q̄ iudicat habere dz: aluter nō est idoneus iudex: sic em̄ ois copula ꝓiugalis restricta est vsq; ad quartū gradum ad similitudinem quatuor humoꝝ vel elementoꝝ corpis humani. vt. j. ō ꝓsang. & affi. nō debet. §. phibito. dicēs Gregorius epūs seruus seruoꝝ dei &c.

b Seruus. sic etiā impator appellat se seruū. C. de of. p. pretor. aphrice. l. j. circa ꝑn. vl' dic q̄ dicit ex hūiliate: qi q̄ maior est vestr̄ fiat sicut minister vester. ix. q. iij. nullus ꝓmas. vl' seruus dr: q̄ sic p seruū acquirit dño. insti. p q̄s ꝓso. nobis acq. circa ꝑn. ita etiā p dñm papā cuilibz ecclesie pōt acquiri. j. de cen. cū instāna. i ꝓncipio q̄ decisa est de ꝑn. j. vt li. pen. ecclia. ij. sic p impatorem acquirit hoīb⁹. in aut. ꝓsti. q̄ digni. libe. a pa. pote. §. illud q̄z. colr. vj. & noctes ducit insomnes. vt subiecti sub oi q̄te ꝓsistāt. in aut. vt iudices sine quoꝫ suff. in ꝑn. colr. ij. & dicit impator: voluntarios labores appetim⁹: vt q̄dē alijs ꝓparemus. in aut. vt dum. iussi. subscrip. habe. glo. queſto. in ꝑn. colr. viij. & j. de resti. spo. c. frequens.

c Filijs. bñ dicit filijs: q̄ solūmodo patriarchas archiepos & epos fratres appellat: oēs alios filios. j. de cri. fal. q̄ gram.

d Bononie cōmorantibꝫ. & ita nō i castris q̄n si i castris studeāt: bñficia ex ꝓuilegio sibi ꝓcessa occasione studij habere nō debent. j. de cle. nō resi. me fraternitatis. Preterea exq̄ dicit bononie: nō videt q̄ alijs mittant alibi studētibꝫ: & sic nō tenent recipe hāc ꝓpilatōnē: q̄ lr̄e pape non extendunt ad alios q̄ ad eos q̄bꝫ mittunt vl' q̄ ꝓsumunt in cis. ar. j. de of. dele. p. & g. & c. gratū. & c. cū olim. Dz nō est ita oēs em̄ tenēt ad obseruatoꝝ b⁹ ꝓpilatōis: ꝑ ꝓt studiū q̄dē bononie cōitus & generali⁹ ꝓcipue i vtroq; iure: & ibi q̄ de oib⁹ ꝓbꝫ nūdi si studētes: nō pon⁹ bononie virgunt: & ita oēs tenent hāc ꝓpilatōnem obseruare: q̄ nec possent nec debēt singuloꝝ auribꝫ intimari. xvj. di. q̄d dictus. & j. de pos. pla. ad hec. & ꝓstō ꝓncipis posit duos mēses a

Rex pacificus pia misera tione disposuit sibi subditos fore pudicos: pacificos: et modestos: sed effrenata cupiditas sui prodiga: pacis emula: mater litium: materia iurgioꝝ tot quotidie noua litigia generat: vt nisi iusticia conat⁹ eius sua virtute reprimeret: & questiones ipsius implicitas explicaret: ius humani federis litigatorum abusus extingueret: et dato libello repudij concordia extra mundi terminos exularet. Jdeoq; lex proditur: vt appetitus noxius sub iuris regula limitetur: per quam genus humanū vt honeste viuat:

tempore publicationis omnes astringit. in aut. vt facte nouę ꝓsti. circa ꝓin. colr. v. & j. ō sen. excō. noueru.

e Salutem. p talē salutatoꝝ nō tollit excōicatio: si aliq̄ scholares vel mgri ēnt excōicati tpe publicatōis. j. de sen. ex. si aliqñ. vbi de hoc ber.

f Ex. alibi appellat impator. xj. q. iij. iulianus.

g Pacificus. q̄ vt pacē decet venit i mūdum. xxiij. q. j. nisi bella. regnū tñ eius nō est ō hoc mundo. e. cā. q. iij. §. j.

h Disposuit. s. p̄ ꝓuidentiā & ꝓdestinatoꝝ nō necitate: q: vasis ire &c. xxiij. q. iij. nabuchodonosoꝝ. de pe. dist. iij. §. sic itaq;. & in ꝓcedentibꝫ & sequentibꝫ. §.

i Subditos. i. ꝓdestinatos q̄ si ex peccāt coīa dño dicit peccare. ō pe. di. j. & vēt. q̄ ex si peccāt nihilomm⁹ saluabūt. ō pe. dist. iij. §. sic itaq;. ꝓmū dicti & de pe. di. iij §. hāc societatem.

k Pudicos. i. castos. sic & ipator sbditos suos castitatē seruare hortat: vñ dr: castitas sola est q̄ cū fiducia possibile ē deo alias pñtare. i aut. de leno. §. sanam⁹. colr. iij. q̄ suaderi pt: impari vo nō pōt. xxxij. q. j. integritas. vñ debem⁹ esse pudici: q: ipudic⁹ ocl'us impudici cordis ē nūcꝰ xxxij. q. v. nec solo.

l Pacificos. i. pacē ꝓstodietes. vñ et dr: beati pacifici q̄m filij dei vocabunt. xxiij. q. j. noli.

m Modestos. i. ꝓpatos q: q̄libet dz hre i se tēperantiā: vt sciat seruare miaz & rigorē l' sil' virtū q̄. xlv. di. discaplia. ber.

n Cupiditas. q̄ est radix oīm malox. xlvij. di. bonox. in aut. vt iudices sine quoꝫ suf. §. cogitatio. colr. ij. & hocidem innuit de pe. di. ij. §. q: radix oīm. post illum. §. ex premissis. Ber.

o Prodiga. q: nō solū rex ꝑ etiā fame q̄s ꝓdigus ē: vt hr. C. de his q̄ pe. no. l. j. j. ō ex. pla. excessus. & tal' crudelis ē q̄ famā suā negligit. xij. q. j. nolo. & vere: q: oīs etas ab adolescēta ꝓna ē in malū. xij. q. j. oīs etas. & oīs creata sub vicio ē. de pe. di. ij. §. charitas. ad fi. & hūana nata q̄dāmō labit ad delicta. in aut. de mōachis. §. siqs igit. colr. j. & ꝓclius⁹ ē hoīm cursus ad voluptatē: & nā est imitatrix viciox. xx. q. iij ꝓclius⁹. vñ claudian⁹: ꝓclius: vsus i petora dat. ꝑ i eo q̄ dicit ꝓdiga vr sibi ꝓua lra usta: q: ꝓmo dixit cupiditas q: q̄ est cupid⁹ñ ē ꝓdig⁹: sic intellige: cupiditas refert q̄tū ad recentōes tpaliū: ꝓdiga q̄tū ad euacuationē vtutū: q: vnū expellit aliud. xxxij. q. j. cū renūciat. Ber.

p Litigia. hoc ō dicit q: hūana nā ꝓna ē ad dissentēdū. j. de ꝓcess. ꝓbē. q: diuersitatē. & ff. ad trebel. q: potat. & ō ꝓse. di. iij. sic i sacris. & ff. ō arbi. ite si vn⁹. §. vl. & nouas tropas edē formas. C. ō ve. iuenu. l. ij. §. ꝑq: dine. & nā introductū ē vt pl'a sint negocia q̄ vocabl'a ff. de ꝓscri. ver. nālis. vñ dic ipator q̄ nā nouitates q̄tidie nitī inuenire vt i aut. q̄bꝫ mo. nāles efficiant legum & sui. §. siqs ꝯo. colr. vj. & ō nouis morbis noua quęunt antidota ꝓpari. j. ō in. calū. cetex. & varia expūēta morboꝝ varia nos cogūt remedia inuenire. l. di. vt ꝓstituerēt. & q̄ medicamēta morb⁹ exhibēt h⁹ iura negocijs. i aut. hec ꝓstō q̄ inuenat ꝓstōnē. i ꝑn. colr. viij. & q̄ de nouo emergūt: nouo auxilio indigēt. ff. de int. ac. ō etate. §. ex cā. & ff. vt i pos. leg. l. plane. & ff. ō vē. inspi. l. j. i ꝑn. & j. ō of. vel. iſinuāte. & j. ō exce. pastoral'. j. ō testi. pñtū. & c. vl.

q Justicia. que ab alijs virtutibus augeri & ad manus apparere videbatur. in aut. de referendarijs. §. propterea. colr. ij.

r Libello repudij. quem olim maritus dabat vxori. j. de diuor. gaudemus. in fi. & ff. ō diuor. l. ij. §. in repudijs.

s Prodit. vt hūana coerceat audacia & tuta sit inter improbos inno centia. iiij. di. facte sunt autem. nam p leges nemo būfacere cogitur: ꝑ

male agere ꝓhibeꝫ. xxiij. q. v. ad fidem.

t ¶ Timeꝫ. limes est agroꝝ discreto. vñ v. limes erat positus litē vt

u ¶ Honeste viuat cē. hec sunt tria discerneret agri. j. de v. sig. foꝝ. ꝑcepta legis: de q̄bꝫ habes. ff. de iu. ⁊ iur. l. iusticia. §. j. ⁊ inſti. e. ti. §. iuris ꝑcepta. ⁊ sic sunt intelligēda honeste viuere q̄tū ad se. in his. s. q̄

nobiscū agim⁹ q̄ hōestas circa mīmonū cōsideraē. ff. de ritu nup. l. sp. xxxj. di. nicena. ⁊ circa mozes. ff. de tu. ⁊ cura. datis ab his. l. scire. §. pe. ⁊. §. vl. Ber.

altez nō ledat ius suū vnicuiq; tribuat: in formaē. Sane diuersas ꝓstōnes ⁊ decretales epl'as ꝑdecessoꝝ nr̄oꝝ i diuersa dispsas voluīa: q̄ aliq̄ ppt̄ nimiaz sil'itudinē: ⁊ q̄dā ppt̄ ꝛrietatē nōnulle etiā ppt̄ sui plixitatē ꝓfusiōz inducere videbāt: aliq̄ vo vagabanē ex voluīa supdcā q̄ tanq̄ icerte freq̄nē i iudicijs vacillabāt: ad cōem ⁊ maxime studentiū vtilitatē p dilectū filiū frēm raymūdū capellanū ⁊ penitentiariū nr̄m: illas i vnū volumē resecatis supfluis pui dim⁹ redigēdas: adūciētes ꝓstō nes nr̄as: ⁊ decretales epl'as p q̄s nōnulla q̄ in poziby erāt dubia ꝺclarāt. volētes igr̄ vt hac tm̄ ꝓpilatōe vniuersi vtāt: i iudicijs ⁊ i scholis: districti⁹ ꝓhibemus ne quis pſumat aliā facere absq; auctē sedis apo. speciali.

a ¶ Altez ñ ledat. i his s. q̄ circa alios agimus. vñ illud qō nbi nō vis fieri alijs ñ facias i ꝑn. decretoꝝ di. j. hūanū genus. ⁊. j. de ma. ⁊ obe.

b ¶ Jus suū dilecti. vnicuiq;. sue sit pena officiēdus sue ꝑmo remunerādus. di. iij. c. fi. ⁊. j. ti. ꝑx. c. firmit. §. j i fi. ⁊ p hoc dr̄ fuire tro sibi ⁊ ꝓximo. ⁊ summū bonū in vita est iusticiā colere ⁊ ius suū vnicuiq; tribuere. xij. q. ij. cū tenotissimā. ⁊ p hoc qō dr̄ vnicuiq; dar̄ intelligi qualiter debeat se hre

c ¶ Constōnes. ꝓstō est quā ꝑnceps fa erga supioꝝ parē ⁊ subditū. cui ꝓprio motu. decretalis epl'a est qū rndet ad ꝓsultatōz. j. de sen. ex. fi

d ¶ Similitudinē. idē dicit impator ⁊ eandē cām assumit pcubine.

e ¶ Contrarietatē. ⁊ iō ꝓpilato C. de nouo co. ꝓpo. i. iij. ꝓsti. in ꝑn. antiqua nō fuit legitime ordinata q: nulla ꝓrarietas dz eē in iure. C. de ve. iu. enu. l. tāta. §. ꝛrū. ideo i ꝑnti ꝓpilatōne nullū dz ꝛrū repiri.

f ¶ Vagabāt. q̄s videbitis p titulos collocatas iste nō erāt i anniq̄ cōpilatōe: ⁊ sī iste. j. de ser. nō or. miramur. j. de biga. a nob. ⁊ ita ō alijs.

g ¶ Per dilectū filiū frārē raymūdū. ⁊ recte ⁊ ordinate. debēt ei talē ꝓpilari decretales vt ordo tēpoꝝ ipsaꝝ ex illaꝝ ꝓpōne ⁊ dispositōne clare scat: ꝑmus in ꝑmo loco posteriorib; i secūdo ponēdis. vt. C. de no. co. ꝓpo. in ꝑma ꝓsti. in ꝑn. qō q̄dē seruaē in ꝑnti ꝓpilatiōe ꝑ in anniq̄ nō: ⁊ q eas cōponūt nō solū debēt eē gloriosi uerua legū ꝑ experientia rez. vt. C. e. ti. ꝓsti. ij. vñ p ordinatōnem istius cōpilatōis scietis: q̄s illoq; quoꝝ tempoze ꝓstones ꝑcilia decretales edita sunt: ꝑcessit.

h ¶ Resecatis. pōt g̃ dns papa rrogare ꝓstōnib; pdecessoꝝ suoꝝ ñ ob. q̄ par in parē nō hz impiū. ff. ō arbi. l. nā magistrat⁹. ⁊ est no. q: eadē ꝑsona censeē cū eo cui succedit ⁊ nemo pōt sibi hanc legē imponere: ne liceat sibi a ꝑma volūtate discedere ff. ō lega. iij. l. siq̄s. in ꝑn.

i ¶ Declarant. j. de regula. statuimus. que exponit illa consulu.

k ¶ In iudicijs. sic g̃ vī q̄ oīb; decretalib; istis vti possum⁹ i iudicijs. q: indefinita eq̄pollet vniuersali. xix. di. si rōnoz. ⁊. j. de ꝓui. q: circa ⁊. ff. de ꝓcu. sicut. ff. de ser. vr. ꝓ. l. si ꝙt⁹. ⁊ ita nō ē hic aliq̄ indulgētia sine dispēsatio qō falsuz est imo mlte sunt: ⁊ indulgēta nō dz trahi ad ꝓsequētiā. vij. q. j. petist. ⁊ inſti. ō iu. nā. §. plane. dicas q̄ ꝑ vnam decre. vl duas aut pl'es nec plus nec mn⁹ ē. ⁊ est si. de ꝓse. di. ij. reuera vbi dicit q̄ oēs illi q̄ māducauerūt de māna illo: qō plur filijs isrl' in deserto mortui sunt: ⁊ tm̄ caleph ⁊ iosue: nō fuerūt mortui i deserto: imo intrauerūt terrā ꝓmissionis. lxxvj. di. iejunū. ⁊ ita modicū q̄d nō nocet: nam modica res nō induciat symoniā. j. de symo. ⁊ si q̄stones. ar. ꝺ q: ꝑ modica re dar̄ acno furti. xvij. q. vlt. c. vlt. ⁊ ꝑ sex solidis tm̄ cōmittē symoniā. j. de symo. ex tue fraternitatis. ⁊ ꝑ vna gallina ꝓmittē furtū. inſti. de rer. diu. §. gallinaz. So. dic affect⁹ ⁊ intēto cōmittēs ꝓsideraē in talib. vl dicas qō dicit i scholis referē ad decretales illas q̄ ꝓmet indulgētiā sine dispēsatiōz: q: ille debēt legi i schol': vt ꝑ doctrinā sciaē vbi ⁊ qñ sit dispēsandū. q̄ vo ius cōe ꝓtinent referunē ad vtrūq;. q: illis vtimur i iudicijs ⁊ i schol'. Si vo decretalis aliq̄ recto inueniaē extra ꝓpilatōz istā q̄d fiet: tene qō dr̄. j. de fide instru. c. pastoraē. Dic ꝓcipit papa vt tm̄ hac ꝓpilatōe vniuersi vtanē. Quid erit: si aliq̄ vellent vti ⁊ legere ꝓsent: dico q̄ illi essent excōicandi: q facūt cōtra mandatū ꝓncipis. j. ō ma. ⁊ obe. siq̄s. ⁊. xxv. q. j. generali.

l ¶ De summa trinitate ⁊ fide catholica. Cūi oīe qō nō est ex fide ꝑtm̄ est. xxvij. q. j. §. j. ⁊. j. de ꝓscri. qm̄ oē. ⁊ ordo nr̄e reparōnis a fide sumpsit exordiū iō ō fide ca. ꝓmo ē agendū. Et q: in fide ꝓmo instrui debem⁹ vt sic ad baptismū crediti veniam⁹. de ꝓse. di. iij. aū baptismū. videdū ē g̃ qd sit fides ꝑ hic accipiē: ⁊ q̄t mōis accipiat fides: ⁊ q̄t sint spēs fidei: ⁊ q̄t artic⁹: qō ꝑmū credentiū: ⁊ q̄ sit pena nō credentiū. Fides em̄ mltis modis dr̄. Dr̄ fides q̄ idē qō sacm̄ baptism. xlv. di. de indeis. ⁊. j. de bap. ⁊ eī effec. debitū. Itē dr̄ fides castitas thori. xxvij. q. ij. ꝓuges. ⁊. j. de ureu. quē admodū. ⁊ ē vnū de tribꝰ bōis mōnonij. e. cā, ⁊ qōe, qē itaq;. Itē dr̄ fides securitas sue pactū q̄ etiā hosti seruāda est. xxiij. q. j. noli. Item dr̄ fides q̄q; ꝓscās. j. de resti. spo. lras. ⁊. j. de ꝓscrip. qm̄ oē qō nō est ex fide. i. ex ꝓscā. de pe. di. iij. ad fi. di. §. illud aūt. vltra medū. Item dicit fides credulitas ꝑm quaz credimus id qō nō videmus. fides em̄ est de re non visa. de pe. di. iij. in tomo. vñ etiā dr̄: fides nō habet meritum cui hūana ratio ꝑbet expimentū. Itē dicit fides promissio. inſti. de rer. diui. §. vēdite. Itē alio mō dr̄ fides collectio articuloꝝ. vt hic. ⁊. xxiij. q. j. hec est fides. ꝑterea et in psalmo dr̄: hec est fides ca. quam nisi cē. Item dr̄ fides eqras in actōib; ꝓsiderata. inſti. ō actiō. §. actōnū quedā sunt bōe fidei: qdaz stricti iuris. Fides vo sic describitur ab apl'o i epistola ad hebreos: aut hic sumitur: fides est substantia rez sperandaz argu: q: sperare debemus ō apparentiū dr̄: q: ꝑ nū. i. ꝑbatōnem non ⁊ de fine nūdi. Sed conuertibilis dz esse similit est subst̄ana qō est falsum. Item m de ꝑnūb; q̄ de ꝑte q: credēdū est christū ꝑ ipse sit qui i altari m venturi ⁊ iudica ta diffinitio: ⁊ hz di z pōt dici q ñ ē vera ōt ät magistralit diffinitur: fides est volūtaria certitudo absentiū infra sciam ⁊ ꝑ opinōz ꝓstuta. Scia em̄ hz cognitōz: fides vo nō: vñ dicit aug⁹. fides est credere qō nō vides. de pe. di. iij. in tomo. Species aūt fidei sunt due: vna est formata q̄a hāt bom ⁊ sca. est ⁊ alia informis: q̄a hāt mali ⁊ etiā demones ⁊ infideles: ⁊ existētes i pcō mortali: ⁊ fides eoꝝ caret forma: ꝑma est virtus a qua dicunt fideles q̄cūq; baptizant. ō ꝓse. di. iij. q̄ aūt apud. ⁊ talis fides dr̄ informata charitate. vñ sic pōt diffiniri: fides ē q̄litas q̄q; credit qō diligit: charitas dignior est penes q̄ cōsistit qē meritū. ⁊ est fons virtus cui nō cōcat alien⁹. ſ. a fide j. de regu. licet. in fi. ⁊ de pe. di. j. oēs q nō diligit. §. item vt ꝓs ait. vñ dr̄: fides nr̄a ē virtus q̄a charitas comitar̄. vñ dicit aug⁹, fides q̄ p dilectōz opar̄ est fundamētū oīm virtutū. j. q. j. cū paulus. ⁊ apl's ita diffinit. hec est fides que p dilectōnem opar̄. de pe. di. ij. §. q̄ē sine charitate: ⁊ nō es que demonū est: qua credit ⁊ cōtremiscit. De fide informata charitate dicit abacuck ꝓpheta: iustus meus ex fide vivit fides nr̄a est eadē in subā cū fide anaquoz vt dictū est: qō ꝑbat euā geliū: turbe aūt que ꝑcedebāt ⁊ que sequebanē clamabant dicentes: osanna filio dauid. Distant tm̄ in q̄litate: q: qō ipsi credebāt de fūro nos credimus de ꝑteritis. ſ. christum natum ⁊ passum. Principales aūt articuli fidei nostre sunt septem ꝑm q: septem sunt dona spūsci. quos q̄libet christian⁹ scire teneē: clerici explicite: laici implicite ⁊ credere sicut tenet eccl'ia ⁊ sunt hi: incarnatio sive nativitas: baptism⁹ passio christi sive mors eī: descēsus ad inferos: resurrectō: ascēsus in celū: aduentus eius in iudiciū: de quibꝰ habes in ꝑma ꝓstone firmiter: p qbꝰ Johānes in apocalipsi legit flemisse vbi dr̄: vidi librum signatū. vij. sigillis formā impimentib; in celo ⁊ in terra. ⁊ apud interos: ⁊ nemo fuit dignus apire librum nisi leo ō tribu iuda. Scōm quosdā theologos sunt. xij. artī. si. ꝑter. xij. apl'os: q̄ eadē hore instinctu spūsci symbolū ꝓposuerūt: vñ dr̄ symbolū a syn. qō est sil'. ⁊ bolus. qō est morsellus. q: vnusq;q; apl'oz suū morsellū. i. ꝑte suā apposuit: ⁊ est aliud symbolū maius qō cantar̄ in missa i nicena synodo factū ꝓpt̄ grecos q nō credebāt q̄ spūsci⁹ procederet ab vtroq; de ꝓse. di. v. c. vl. ⁊ pe. Est ⁊ tercū symbolū athanasij: quicūq; vult. qō cantar̄ in ꝑma: istud pōt appellari ꝛtū symboluz: ⁊ ita sunt mō ꝛtuor sicut ꝛtuor euāgelia: ꝑ verꝰ est q̄ articuli veri tm̄ sunt. vij. de qbꝰ dictū ē: Decennū vo credētiū est vita eterna Pena vo nō credētiū est gehēna ꝓpetua iuxta illud: hec est fides catholica: quam nisi qsq; fideliter firmiterq; crediderit: saluus esse nō poterit. ⁊ q̄ crediderit ⁊ baptizatus fuerit salu⁹erit. j. de bap. ⁊ eius effec. maiores. Ber.

De summa trinitate et fide catholica.

Firmiter credimus ⁊ simpliciter ꝓfitemur: q̄ vnus solus est verus d̄s etern⁹ immēsus ⁊ incōmutabilis incō prehensibilis oīpotēs ⁊ ineffabilis: pater ⁊ filius ⁊ sp̄ūssanct⁹ tres q̄dez ꝑsone: ꝙ vna essentia substantia seu nāta simplex oīno pater a nullo: filius a patre solo: ac sp̄ūssanct⁹ pariter ab vtroq̄ absq̄ initio sp̄ ac sine fine: pater generās: filius nascens: ⁊ sp̄ūssanct⁹ ꝓcedēs: ꝑsubstantiales ⁊ coeq̄les ⁊ cooīpotētes et coeterni vnū vniuersoꝝ p̄ncipiū creator oīm visibiliū ⁊ invisibiliū spūaliū ⁊ corporaliū: q̄ sua oīpotēti virtute simul ab initō tēporis vtrāq̄ ō nihilo ꝓdidit creaturā spūalem ⁊ corporalē angelicaz videlz ⁊ mūdanā: ac demde humanā q̄ cōem ex spū ⁊ corpore cōstitutam. Dyabolus eī ⁊ alij demones a deo q̄dē nāta creati sunt boni: ꝙ ipsi ꝑ se facti sunt mali: hō vō dyaboli suggestiōe peccauit. Hec sancta trinitas ꝙm cōem essentiā indiuidua et ꝙm ꝑsonales ꝓpietates discreta ꝓmo per moysen ⁊ scōs ꝓphas aliosq̄ famulos suos iuxta ordinatissimā dispositōz tēpoꝝ windā hūano generi tribuit salutarē. ¶ Et tandē vnigenitus dei filius ihs xp̄s a tota trinitate cōiter incarnatus: ex maria sp̄ virgine sp̄ūssancti coopatōne cōceptus: ver⁹ homo fact⁹ ex aīa rōnali ⁊ hūana carne ꝓpositus vna ī duabz naturis ꝑsona viaz vite manifestus demōstrauit.

¶ Qui cum ꝙm diuinitatez sit īmortalis ⁊ impassibilis: idem ipe ꝙm hūanitatē factus ē mortalis ⁊ passibil⁹: q̄ etiā ꝓ salute humani generis in ligno crucis passus ⁊ mortu⁹ descēdit ad inferos: resurrexit a mortuis: et ascēdit ī celū: ꝙ descēdit in aīa: ⁊ resurrexit ī carne: ascenditq̄ pariter ī vtroq̄ venturꝰ ī fine seculi iudicaturꝰ vnos ⁊ mortuos: ⁊ redditurus singulis ꝙm opa sua tam reprobis q̄ electis q̄ oēs cum suis ꝓp̄ijs resurgēt corpib⁹ q̄ nūc gestāt vt recipiāt ꝙm opera sua: siue bōa fuerint siue mala: illi cū dyabolo penā ꝑpetuā: ⁊ isti cū xpo gloriā sempiternam. Una vō est fidelium vniuersalis ecclesia: extra quā

Firmiter. hoc ō dicit: q̄ ordo fidei nr̄e ꝓbari non p̄t: ⁊ q̄a vbi rō deficit fides suppler. de ꝑse. di. ij. reuera. in fi. vt quod ꝙmo sonat affect⁹ sentiat. i. fides. de ꝑse. di. vl. c. vl. ⁊ de ꝑse. di. iij. nil ē aliud. ar. q̄ fides ē de re ñ visa. ō pe. di. iiij. i domo. ī fi.

¶ Redimus. hoc ō dicit: q̄ dubius in fide infidelis est. ī. ō here. dubius. ⁊ ar. xxij. q. j. oē. q̄d. in fi. ⁊ est fi. de accusato cōtra quē nihil est ꝓbatū: ⁊ sic dubius q̄si se nō purgat. Et q̄ fides est ex ordiū nr̄e repatōnis: ō p̄us de ea p̄mittit: q̄ p̄us hō dz instrui in fide. de ꝑse. di. iij. ante baptismū. ⁊ ca. ante. xx.

k ¶ Simplicit. fides em̄ simplicib⁹ vbis ē ꝓponenda. xxij. di. q̄ eps. et. xxiij. di. q̄. sic ⁊ testimoniū dz ee purū. iij. q. ix. pura. ⁊ simplex dz esse ꝓsō sit̄ner ⁊ lex. iij. dist. erit aūt. sic ⁊ quelibz scripta si obscure loquat ꝙ nō scripta hr̄ ff. de his q̄ ꝙ nō scri. ba. l. j. sic ⁊ testimoniū obscuꝝ nō valet. ī. de ꝓba. in p̄ncipio. ⁊. ī. de test. cū clamor. ⁊. ff. de interro. ac. ō etate §. nihil interest. ⁊ generaliter nunq̄ ꝙ extraneas vba res ē ꝓponēda ꝙ vsitata. ar. xxxvij. di. relatū. io.

l ¶ Unus. hoc dictū sunt ad differētiā plurīū planetaꝝ: q̄s q̄dā colebāt tanq̄ deos.

m ¶ Est verus. dict⁹ est ad differēnā fictoꝝ

n ¶ Eternus. hoc ō dicit: q̄a misericordie dei nec mensuras pos sum⁹ ponere: nec tpa diffinire. de pe. di. j. multiplex. ⁊. xxvj. q. vj. is qui.

o ¶ Immēsus. i. sine mēsura. vñ dī: int̄ oīa ñ inclusus: ex oīa ñ exclusus: sup̄ oīa ñ clar⁹

p ¶ Incōmutabilis. xxij. q. iiij. incōmutabil. ⁊ ī dat cuncta moueri vnde boetius: stabilisq̄ manēs dat cūcta moueri ⁊c. sepe tñ mutat sentenā suā: vt ibi dicit. ⁊. c. vnusquisq̄. in fi.

q ¶ Omnipotēs. q̄ oīa p̄t q̄ decent eius potentiā: ⁊ q̄ posse ē aliq̄d posse. vñ peccare nō p̄t: q̄ peccare nō est aliq̄d posse vt ait augustī. immo est aliq̄d non posse. vt de pe. di. ij. §. charitas.

r ¶ Incomphensibilis. vñ in ve. le. dī: bestia q̄ montem tetigerit lapidabit. ⁊ illud: accedet homo ad cor altum: ⁊ exaltabit deus ab eo. ⁊ illud: O altitudo diuitiaꝝ sapientie ⁊ scientie dei q̄ incōphēsibilia sunt opa eius: ⁊ inuestigabiles vie eius.

s ¶ Ineffabilis. vñ illud: sapiam eius q̄s enarrabit: q̄i. d. nullus.

t ¶ Simplex oīno. Nota q̄ multiplex est ꝓpō. Est ei ꝓpie ꝓpō ꝓpis ad ꝓpes: vt in rebz corporalibz. Hē est ꝓpō ꝓpietatis ad subiectū: vt rōnabilitas in aīa. Item forme ad substantiā: ⁊ substāie ad formā: nulla istaꝝ ꝓpōnū cadit in deū: ⁊ ō dī simplex oīno. i. in q̄libz sensu ꝓpōnis. Et pone q̄s simile in aīa: cuius substantia simplex est: ⁊ tñ tria reperiunt in aīa: intellectus q̄ pcēdit: ratio q̄ discernit: ⁊ memoria que conservat. Intellectus ꝓcipiens patri ꝙmo opann ꝓpar. Ratio discernēs cōparat filio: q̄ est sapientia patris disponēs oīa in celo ⁊ in terra. Memoria ꝓseruans cōparat spiritui sancto q̄ omnia bona corroborat ⁊ ꝓfirmat. sicut ista tria idem sunt in substantia cū aīa: sic ⁊ tres ꝑsone pater ⁊ filius ⁊ spiritus sanct⁹ idē sunt ī suba.

u ¶ Coomnipotētes. vt ī symbolo athanasij. ꝙ tñ nō tres oīpotētes ꝙ vnus omnipotens.

x ¶ Coeterni. ꝙ ꝫ vī in dic. symbolo vbi dic̄: ⁊ tñ nō tres eterni: ꝙ vn⁹ etern⁹. So. hic ponit adiectiue ille dictiones: ibi ait substātiue: hec ē dr̄ia hic designat ꝑsonas: ibi essentiā: ꝙ tote tres ꝑsone coetne sibi sit ⁊ coeqles

y ¶ Simul. ab initio tpis. vñ salomon: q̄ manet ieternū creauit oīa sil. vñ ī gen. in ꝓncipio creauit d̄s celū ⁊ tra. q̄d simul factū sunt: ꝙ simul dici nō potuit.

z ¶ Humanā. q̄ prima die āgelos creauit: ⁊ sex die creauit homes.

a ¶ Quasi cōem. i. mediā inter angelicā ⁊ mūdanā. vl cōem. i. vtriq̄ ꝓximē. q̄ in p̄tib⁹ ꝓximat se ei angelis. scz in ratōne ⁊ discretiōe. ⁊ in multis cū inferioribus creaturis: q̄ sentim⁹ cū illis ⁊ in p̄tib⁹ alijs.

b ¶ Dyabol⁹. dyabol⁹ dī a dya q̄ ē duo: ⁊ bolus: q̄ ē morsellus. q̄ duos bolos tñ de corpe ⁊ aīa ḡre facere.

¶ Demones. demō interptat scēs. ⁊ est ar. ex hac ītā: q̄ de bono ꝓcedat malū q̄ ē falsū vt hic exponit: q̄ angel⁹ ñ habuit remedū sic hō: q̄ hō peccauit ꝑ suggestionē: āgel⁹ ꝑ se sine alteri⁹ suggestiōe vt dicit ītā sequens.

c ¶ Creati sunt bōi. nūq̄d est idē de hoīe vī q̄ nō: ꝙ hoc q̄d dicit ap̄s: eram⁹ em̄ nā filij ire sic ⁊ ceti: a q̄ nullꝰ liberat nisi ꝑ fidē. de ꝑse. di. iij. firmissime. dicas q̄ hō ab initio bon⁹ creat⁹ sunt sic ⁊ angeli ⁊ ī charitate vt de pe. di. ij. §. rōnos. v. adā vo. ⁊. ca. se. ⁊. c. ꝓceps. vī q̄ hō creat⁹ sunt īmortalis. ō ꝑse. di. iij. placuit ign̄. vsus fi. di. ⁊ auctas pdā sic dz itelligi. eram⁹ ei nā filij ire. i. eram⁹ debitores. i. digni pena eterna. ire. i. pene eine. nā. i. insepabili vicio. s. originali pcō originale em̄ petīt ita inheret humano generi sicut esset ei naturale: q̄ sicut natura nos non deserit dum sumus: ita nec originale pctm̄: ꝙ tñ post baptismū non nocet. de ꝑse. di. iij. c. ij.

d ¶ Per se. i. ex ꝓpio defectu.

e ¶ Suggestione. ⁊ ō magis puniendus est dyabolus q̄ ipse faciens. lxxxvj. di. tanta. nec illud excusat diabolū: si hō illud al's factum esset. ff. ō ser. cor. l. j. §. q̄ igit̄. ls videret q̄ ꝑ sola tñ hortatōne nō dz teneri nō em̄ qui exhortat: mādatoris opa fungit. ff. de his q̄ no. infa. ob hec vba. in fi. nec id excusat hoiem q̄ ꝑsilio alteri⁹ fecit: q̄ debuit ⁊ potuit explorare apud semetipm: an expediret ei tale ꝑsilium. ff. mā. l. ij. in fi. ⁊ si dubitabat potuit ꝑsulere peritiores: q̄re iputat alicui. ff. de iu. ⁊ fac. ign. l. regula. §. ij. ⁊. ff. ō bo. pos. in bonoꝝ. ī fi. ⁊. xxxvij. di. §. vlt. io.

f ¶ Dispositōne. hec fuit dispō: q̄ tria fuerūt tpa: ips aī legē: ⁊ tps sb lege: ⁊ tps gre. In tpe aī legem habent homes ius nāle: q̄ regebant: q̄ ꝑsulebat ī his duobz ꝑceptis ꝑtis his vsi. Nō tibi vis fieri mihi fac q̄ nō tibi noli. sic potes in tris vinere ure poli. di. j. in ꝑn. In tpe sb lege regebant decalogo moysi dato a deo: ⁊ tūc ꝓtingebāt oīa ī figura. q̄ ꝓpleta fuerūt tpe gre q̄n dei filius nos docuit ꝑcepta euangelica q̄bz hodie regimur: in quo scripture fuerūt ꝓplete. ⁊ hic est ordo de q̄ hic dicit.

g ¶ Et tota trinitate. hoc ō dicit: q̄ inseparabilia sit opa trinitatis: ō ꝑse. di. iij. c. vl. ī fi. ⁊. xxviij. q. j. sic ei negz. circa ꝑn. ꝑ mediū colū. nec p̄t filius a se facē q̄d̄ nisi q̄ viderit prēz facientē. de ꝑse. di. v. saluator. ī fi.

h ¶ Incarnatus. hic explicat primus articulus fidei.

i ¶ Una. hoc fuit figuratū in archa noe: vbi fuit redemptio sanctoꝝ ꝑ duas naturas quo ad opinionem ⁊ veritatem.

k Impassibil'. xxij. q. iij. ℓcomutabil'. ↄ hꝫ figura bis vsi. Mul isaac pauit: aries fit victima xpo. Nec veritas pauit: cū moriat hō. xxij. q. ij. §. abraā. ↄ. c. se.

l Mortuus. hic expli cat tert⁹ articul⁹ fidei.

m Descēdit ad inferos quartus articulus.

n Resurrexit. v. Ascēdit. vj. Sedet. vij.

o Huc gestat. vñ apl's hoc mortale induet immortalitatem.

a Extra quā. xxiij. q. j. qm̄ vetus.

b Sacrificiū. ℞ cōse. di. ij. nec moyses. vñ dr̄ Rex sedet i cena turba cinct⁹ duodēa. Se tenet in manibꝫ se cibat ipe cibus. Bnē aug. ℞ carne bnē marie carnē accepit. ↄ eandē carnē ad mādu candū dedit ad salutē. ō pse. di. ij. accesserūt iudei. ↄ hꝫ sunt significatū in pſona dauid: ℞ q̄ dr̄ ferebat dauid manibus suis: vt ibi dr̄. Ber.

c Sub spēbus pānis. hoc ex cā statutū sunt vt in alia forma sumeretur xpi horrore. vñ dr̄: nisi qs māducauerit corpus meū ↄ biberit sanguinē meū ↄc. audito hoc vbo scādalizati sunt discipli ↄ dixerūt: durus est hic sermo. ō pse. di. ij. ꝓma ℞ hoc sacro tradit. j. ō cele. mis. cum marte.

d Scōm claues. nota hic q̄ ñ pōt pficere corp⁹ xpi: nisi fuerit ordinat⁹ in forma ecclesie.

e Sacrm vo baptismi hic ē secūdus articul⁹ q̄ vltimo ponit ↄ hic exp̄mit fōma baptismi quā seruat ecclesia. ℞ pse. di. iij. firmissime. et. j. ℞ bap. ↄ eius ef. maiores.

f Q̄ cunq; q̄cūq; ℔ baptism⁹ pferat i forma eccl'ie: ratū est vt. j. q. j q̄ dā. ↄ ℞ pse. di. iij. a quodā. ↄ. c. romanos xxiij. q. j. §. ℔ istud.

g Conugati. nota q̄ tres sunt ordies i eccl'ia dei. s. vgines ꝓtinētes ↄ ꝓiugati. xps em̄ plus amat vgines q̄ alios: q̄ sponte tribuūt qđ sibi nō fuerat imperatū: panentes eā plus deo placent q̄ ꝓiugati: q̄ nō expedit hoi ad regna celestia tendēti accipe vxorē vt. xxxij. q. v. huc saluabit. ↄ ea sunt in nr̄is officijs grationis: que cū liceret nō impendere tñ cā dilectōnis impendim⁹. xxviij. q. j. iam nūc.

h Amnam⁹. Hō est generās. adiectiue tenet. i. nō generat. hoc sit pſona generans.

i Asserit. s. ioachim. Qđ ille. s. petrus.

k Et q̄ plantat. s. p̄dicādo. Et q̄ rigat baptizādo i epl'a ad corinth.

l Vnū corpus. vnione charitatis ↄ spū. ℞ pse. di. iij. queris a me.

m Et sunt vnū. i. eusdē volūtatis. Nos vnū. s. vnione nature.

n Non em̄. hic ℟. pcalū auctoritas ioachim. Alit. s. ioachim.

o Pater ↄ filius. pater dedit testimoniū veritatis q̄n dixit: hic est filius meus dilectus in q̄ mihi bñ ꝓplacui: ipsum audite. filius dedit testimoniū veritatis q̄n in mōte trāsfiguratus potestatis veritatis ↄ spem eterne beatitudis ostendit. spūssanct⁹ dedit testimoniū: q̄n sup̄ baptizatū in specie colūbe

nullus oīno saluat: in q̄ idē ipe sacerdos est sacrificiū ihs xps: cui⁹ corpus ↄ sanguis in sacro altaris sb̄ specieb⁹ panis ↄ vini veraciter ꝓtinent trāssubstantiatis pane ī corpus: ↄ vino in sanguinē ptāte dīna: vt ad pficiendū mysteriū vnitatis accipiam⁹ ipi ℞ suo: qđ accepit ipe ō nr̄o. ↄ hoc vtiq; sacrm nemo pōt cōficere nisi sacerdos q̄ rite fuerit ordinat⁹ fm claues eccl'e q̄s ipse ꝓcessit aplis eorūq; successorib⁹ ihs xps. Sacrm vo baptismi qđ ad dei iuocatōz et idiuidue trinitatis videlz pr̄is ↄ filij ↄ spūsci ꝓsecrat in aq̄: tā puulis q̄ adultis ī forma eccl'ie a q̄cunq; rite collatū pficit ad salutē. ↄ si post susceptōz baptismi q̄sq̄ ꝓlapsus fuerit ī pctm̄ p verā pōt sp pniam reparari.

Hō solū aūt vgines ↄ ꝓtinentes: verūet ꝓiugati p rectā fidē ↄ opatiōz bonā placētes deo ad eīna merēt bitudinē puenire.

Item in eodem.

Amnam⁹ q̄ ↄ reprobam⁹ libellū seu tractatū quez abbas ioachim edidit ꝛ mgr̄m petz lumbardū ℞ vnitate seu essentia trinitatis appellās ipz hereticū ↄ insanū p eo q̄ ī suis dixit sentētijs: qm̄ qđā summa res est pr̄ ↄ filius ↄ spūsc⁹: et illa nō est generās: neq; genita nec ꝓcedēs. vñ asserit: q̄ ille nō tam trinitatē q̄ quaternitatez astruebat ī deo: videlz tres psonas ↄ illā cōem essentiā q̄i qrtā manifeste ꝓtestās q̄ nulla res est q̄ sit pater ↄ filius ↄ spūsc⁹: nec est essentia nec suba nec nā q̄uis ꝓcedat q̄ pr̄ ↄ filius ↄ spūsanctus: sunt vna essentia vna suba vnaq; nāa: verū vnitatē hmōi nō verā ↄ ꝓpriā ℔ q̄i collectiuā ↄ sil'itudinariā eē fatet quēadmodū dicūt multi hoies vn⁹ ppls: ↄ multi fideles vna eccl'ia. iuxt illud: multitudinis credētiū erat cor vnū ↄ anima vna. ↄ q̄ adheret deo vn⁹ spūs ē cū illo: itē ille q̄ plantat ↄ q̄ rigat vnū sunt: ↄ oēs vnū corp⁹ sum⁹ in xpo. Rursus ī li. regū ꝓphus me⁹ ↄ ꝓph's tu⁹ vnū sunt. Ad hāc aūt suā smiaz astruēdā illō potissimū vbū inducit: qđ xps de fidelib⁹ inqt ī euāgelio: volo pr̄ vt sint vnū in nob⁹ sic̄ ↄ nos vnū sum⁹: vt sint ꝓsumma ti in vnū. non em̄ vt ait fideles xpi sunt vnū. i. q̄daz vna res q̄ cōis sit oīb⁹. ℔ b⁹ mō sunt vnū. i. vna ecclesia ꝓpter catholice fidei vnitatē ↄ tādē vnū regnū ꝓpt vnionē indissolubil' charitatis quēadmodū ī canonica iohānis apl'i epl'a legit: q̄ tres sunt q̄ testimoniū dant in celo: pr̄ ↄ fi. ↄ s. s. ↄ hi tres vnū sunt. statimq; subiūgit: ↄ tres sunt q̄ testimoniū dāt in tra: spūs aq̄ ↄ sanguis: ↄ hi tres vnū sunt: sic̄ in q̄busdā codicib⁹ inuenit.

Nos aūt sacro approbāte ꝓcilio credim⁹ ↄ ꝓfitemur cū petro q̄ vna q̄dā summa res est incōprehensibilis q̄dē ↄ ineffabilis: q̄ vaciter est pr̄ ↄ fi. ↄ s. s. tres sil' psone ac sigillatī q̄lib⁹ earūdē: ↄ nō in deo solūmō trinitas ē ñ ēternitas q̄ q̄lib⁹ triū psonaz est illa res videlz suba essentia seu nā dīna q̄ sola est vniuersoz ꝓncipiū ꝑter q̄ aliud inueniri nō pōt: ↄ illa res nō est generās redemit. vt q̄s ad incatōez nois xpi corda credentiū impleuit.

p Et hi tres vnuz. i. indifferētes quo ad dandā gr̄am. vt vnū i. vni⁹ subē l' eēntie.

q In tra. s. q̄ xps sunt hō. j. ō cele. mis. in quadam.

r Spūs. i. būana anima quā emisit in passione.

s Sanguis ↄ aq̄. q̄ fluxerūt ō latere xpi. vt in decre. p. in q̄dā. ↄ fuit vera aq̄ ↄ non aquaticus humor. vt q̄dā heretici mentiūt.

t Et hi tres vnum sunt. nō nāa eiusdē substātie: ℔ cooperatōe eiusdē mysterij: quia spūs p adoptiōez nos filios dei fecit: aq̄ fecit nos filios dei p ablutionem baptismi: sanguis p redēptōz gr̄e.

u Nō est generās. i. non generat sed est pſona generās.

x Neq; genita. no. ad intelligentiaz pſonaz ī trinitate: q̄ nominū q̄dā sunt essentialia q̄dā pſonalia: quedam notionalia. Essentialia sunt q̄ in singl'ari nūero dicūt ꝓprie de tribꝰ pſonis sigillatim vt de⁹ bon⁹ de⁹ iustus ei⁹ ops ↄ sil'ia. in pl'ali vo nūmero incōgrue dicūt iuxta illō athanasij. ↄ nō tres dij ℔ vn⁹ est de⁹. Personalia sī q̄ supponūt pſonā ↄ in singl'ari nūero tñ. vt pr̄ ↄ fi. ↄ s. s. Notionalia sī q̄ notāt distinctionez in pſonis: vt generans generata ↄ ꝓcedēs. Ista notionalia cū veniūt adiectiue dicūt tñ de pſonis ↄ nō de essentia ℔ q̄i tenent substātiue tūc dicūt tā de eēntia q̄ de pſonis. vñ hec ꝓpositio simplicit est vera: pr̄ est generās: siue hec dictio generans teneat adiectiue siue substātiue. Si aūt dicat: suba dīna est generās: si hec dictio generās teneat adiectiue falsa est q̄ vellet notare distinctōz ī dīna essentia. si teneat substātiue vera ē: q̄ tūc ē sensus substātia dīna est generās. i. pſona q̄ generat. vñ noia ista generans genita ↄ ꝓcedēs adiuncta noib⁹ pſonaz distinctōnem notant pſonaz. iuncta vo cum nominib⁹ istis substantia natura seu essentia dīna tenet̄ substātiue: ↄ notant essentiam tñ.

y Natura. hec est illa summa res quam dixit magister. p.

z Alius pr̄ alius filius. Distinctiua siue ptitiua noia: vt vn⁹ aliꝰ alius duo ↄ sil'ia. aliq̄n significāt eēntia aliq̄n nō. Noia ptitiua iuncta cū noib⁹ pſonalib⁹ ↄ nō essentialib⁹ ī masculino ↄ femio genere notant distinctōz ī pſonis: pr̄ est vn⁹: filius est alius: pater ↄ filius sunt duo. Iuncta vo noib⁹ essentialib⁹ ita q̄ eis immitant: essentiā notāt: vt pr̄ est vn⁹ de⁹: pr̄ ↄ filius sī vna essentia. In neutro vo genere tñ eēntiā notāt: pr̄ ↄ filius sunt vnū. i. vna res. ↄ ō optie dicit: alius pr̄ alius filius. i. alia est pſona patris ↄ alia pſona filij nō tñ aliud: imo idē sunt in

subſtãia: vt iam pz.
a Orthodoxã. i. rectam: ab orthos qđ ẽ rectum. ⁊ doxa qđ eſt ſcripta. q̃i recta ſcribit. Et dedit. ꝓba. vñ aug⁹. nihil hz filius qđ nõ naſcendo a ꝑre accepit.
c Simpler oĩno. ỏ hoc dicas vt ſ. c. pz.
d Procedẽs. ſ. per inſpiratoz: vt ꝑſe. di. vlt. c. pe. in fine.
e Cum g̃ vitas dicẽ rñendo auẽti ꝓdicte volo ꝑ ⁊c. ⁊ eã exponit quã iducebat ꝑ ſe ioachi: ⁊ exponit qñt intelligãt hoc verbũ vnũ. ⁊ p hoc etiã alios auctatibo rñdeẽ.
f Dicat. in euãgelio g Vnũ ſicut nos vnũ ſumus. i. vnũ nob vnione ſpiritus.
b Vnu ſum⁹. hic ĩ alia ſignificatõe accipit hoc nomẽ vnũ. i. vnitõe ſubẽ ſeu nature.
i In ⁊. ſ. ſeqẽ. gratia. i. p gratiã.
k Florenuno monaſterio. no. q̃ ſi auctor reprobat eius ſcripta ſunt reprobãda. ĩ. de here. tranſmutatis. imo ⁊ ſi bona eſſent reprobarẽt rõe auctoris: qz nõ licet ei hoc facere xcvj. di. bñ qđẽ. ỏ volz auctor nõ reprobeẽ qz ꝓhibeẽ ſe fuare fidẽ catholicaz: tñ ſcripta ſua qz malã habebãt ſententiã reprobanẽ.
l Corrigenda. ⁊ iõ qz parate ſunt corrigi: ⁊ ſe correxit vt ſeqẽ ñ dz dici hereticuz q̃z erraſſet in fide. xxiij q. j. hec ẽ fides. ⁊ q. iij. dixit apl̃us.

m ⁊ Anonũ. generaliũ. ſ. qz quidã canones ſunt ꝓſonales qđã locales. lxiij. di. cum longe. ĩ. de elec. nihil. qđam cauſales quidam temporales. vt. xxix. diſt. ſciendum. Ber.
n Statuta. nõ abrogata vl̃ p ꝓtrariũ canonẽ vl̃ p conſuetudinem illa eñ ſeruãda ñ ſunt. xvj. di. c. j. ⁊ xxxvj. q. vl. c. vl. ⁊ dic ſtatuta punentia ꝓcepta vl̃ ꝓhibitiones. al's ſi de ꝓſilio loquerenẽ nõ obligarent. xiij. q. j. qđ ꝓcipit. vij. di. §. hec ⁊ ſi legibus.
o Cuſtodiant. j. q. vij. ſiqs oẽm. xxx. di. ſi romanoz. ⁊. ĩ. e. c. vl.
p Ab oĩbo. ſic ⁊ leges ab oĩbo ſunt fuande. vt. C. de legi. ⁊ coſti. l. leges. ⁊. C. de iu. ⁊ fac. ig. ꝓtones. ⁊ dic ab oĩbo. ſ. ſubditus. nã papa ⁊ impator legibo nõ ꝓſtringunt. ff. ỏ leg. ꝓceps. ⁊. ix. q. iij. cuncta. tñ legibo ſe velle viuere ꝓfitent. C. ỏ leg. digna vox. ⁊. C. ỏ teſta. ex impfecto. ⁊. ff. de lega. iij. ex impfecto. ⁊ miſti. q. mo. teſta. infir. §. q Jn actõnibo. ſ. ciuilibo. /vl. ⁊. ij. q. vij. nos ſi cõpetenter.
r Jn iudicijs. ſ. criminalibo. qz iudiciũ aliud criminale aliud ciuile ĩ. q̃ li. ſint le. p venerabilẽ. nec ẽ neceſſe ꝓponere actõnẽ. ĩ. de iudi. dilecti. ſi tñ qs ꝓponit ineptã ſuccubit: ß aptã põt poſtea ꝓponere:
s Suo ſenſu. ſ. malo. ⁊ ẽ ſi. /vt. ĩ. de iudi. examinata. vbi de hoc. iij. q. ix. pura. ⁊. ĩ. e. ne innitaris. qñq̃ ẽm ſuo ſenſu vt dz iudex in iudicãdo ꝓpue accepto vocabulo. ff. de arbi. qlẽ. ⁊ ĩ aut. de iureiur.

nec genita nec ꝓcedẽs: ß eſt ꝑ q generat: et filius q̃ gignit̃: et ſpũſcus q̃ ꝓcedit vt diſtinctões ſint ĩ ꝓſonis ⁊ vnitas ĩ nã. Licz igit̃ alius ſit ꝑ alius filius alius. ſ. ſ. nõ tñ aliũ: ß id qđ eſt ꝑ ⁊ filius ⁊ ſ. ſ. idẽ oĩno ſm orthodoxã et catholicã fidẽ ꝓſubſtãtiales eẽ credanẽ. ꝑ eñ ab eterno filiũ generãdo ſuã ſubaz ei dedit iuxt̃ qđ ipſe teſtat: ꝑ qđ dedit mihi maior oĩbo eſt: ac dici non põt: q ꝓtẽ ſube ſue illi ỏdedit ⁊ ꝓtẽ ipe ſibi retinuerit: cũ ſuba ꝑis idi uiſibil̃ ſit: vtpote ſimpler oĩno ß nec dici põt q ꝑ in filiũ trãſtulerit ſuã ſubam generãdo q̃i ſic dederit eã filio q nõ retinuerit ipaz ſibi: alioqn deſijſſet eẽ ſuba. Patet g̃ q ſine vlla dimi nutõe filius naſcẽdo ſubam ꝑis accepit: ⁊ ita ꝑ ⁊ filius hñt eãdẽ ſubaz: ⁊ ſic eadẽ res ẽ ꝑ ⁊ filius necnõ eſt ſ. ſ. ab vtroq̃ ꝓcedẽs Cũ g̃ vitas ꝓ fidelibo ſuis orat ad ꝑẽz: volo inq̃ens vt ipi ſint vnũ in nob ſic ⁊ nos vnũ ſum⁹ ß nomẽ vnũ ꝓ fidelibo q̃dẽ acci pit: vt intelligat vnio charitatis in gra. ꝓ ꝓſonis vo diuinis vt attendat idẽtitatis vnitas in nã quẽadmoduz alibi vitas ait: eſtote ꝓfecti ſic ⁊ ꝑ veſter celeſtis ꝓfect⁹ eſt: ac ſi diceret: manifeſti⁹: eſtote ꝓfecti ꝓfectõe gre: ſic ꝑ veſter celeſtis ꝓfect⁹ eſt ꝓfectõe nature vtraq̃ videlz ſuo mõ: qz inter creatorẽ ⁊ creaturã nõ põt tanta ſilitudo notari q̃n inter eos maior ſit diſſimilitudo notãda. Diq̃s igitur ſniaz l' doctrinã ꝑfati ioachim

in hac pte defendere vl̃ approbare ꝓſumpſerit tanq̃ hereticꝰ ab oĩbo euitet̃: in nullo tñ ppt̃ ß florentino mõaſterio cuius ipe ioachim extitit inſtitutor volumus rogari qm̃ ibi ⁊ regularis eſt inſtitutio ⁊ obſeruãtia ſalutaris: maxie cũ ipſe ioachim oĩa ſcripta ſua nobis aſſignari mãdauerit apl̃ice ſedis iudicõ approbãda ſeu etiam corrigẽda dictãs epl̃az quã ꝓpo mãu ſub ſcripſit: ĩ q̃ firmit̃ ꝓfiteẽ ſe illã fidẽ tenere quam romana tenet eccl̃ia: q̃ diſponẽte dño cũctoz fideliũ mater ẽ ⁊ mgra. Reprobam⁹ etiã ⁊ pdenam⁹ puerſiſſi mũ dogma impij amalritij: cuius mentẽ ſic ꝑ mẽdacij exceca uit vt ei⁹ doctrina non tã hereticа q̃ inſana ſit cenſenda.
Ex concilio meldenſi.

De conſtitutionibus. R.

Anonũ ſtatuta ab oĩbo cuſtodiant̃: et nemo ĩ actõnibo vl̃ iudicijs eccl̃aſticis ſuo ſenſu ß eoz aucte ducatur.
Grego. in regiſtro.

Ognoſcẽtes: ⁊ iſra. Item q̃ culpa caret: ĩ dãnũ vocari nõ puenit. Quoties vo nouũ qđ ſtatuit̃: ita ſolet futuris formã ponere: vt diſpẽdijs ꝓterita ñ pmẽdet ne detrimẽtũ añ phibitõz poſſint ignorãtes icurrere: qđ eos p⁹ modũ dignũ eſt vetitos ſuſtinere. Elg⁹. ſuper illud epl̃e ad hebreos.

Tranſlato ſacerdotio ncẽe eſt vt legis trãſlatio fiat: q. iiij. dixit ſara. ⁊. lxxxij. di. ꝓpoſuiſti. ar. ĩ. xvj. di. q̃ dictus. ß nõ ẽ ĩ. qz exquo publice ꝓmulgata eſt ⁊ publicata: oẽs tenent̃ ad ipſi⁹ obſeruantiã: ⁊ oẽs ligat poſt duos meſes a publicatõis tpe elapſos. in aut. vt facte noue ꝓſti. circa ꝓn. coll'. v. ĩ. ỏ ſen. ex. nouerit. ĩ. ne cle. l' mo. nõ magno. ⁊. c. ſup ſpecula. nec eſt neẽe vt ſinguloz auribo inculceẽ. vt in dicto. c. q̃ dicitis. ⁊. ĩ. de poſtu. ꝓla. ad hec. niſi ꝓbaret ſe eẽ ꝓuincia tũc fuiſſe l' al's impedim. ar. eſt exꝑſſum. ĩ. q ma. ac. poſ. cũ i tua.
Tranſlato ſacerdotio. ỏ moyſe i xpo: de xpo in petr. qđ hebrei licz facti eſſent chriſtiani: legẽ tñ ſeruare volebãt q̃ dicebat ſabbatũ cuſtodiri ⁊ circũciſionẽ eſſe ſeruãdã: q̃ hodie ad lr̃am ſeruari nõ dz. hos repbendit apl's dicẽs q̃ poſtq̃ ſacerdotiũ trãſlatũ ẽ ad chriſtianos: neceſſe ẽ vt legis trãſlatõ fiat. ⁊ aug⁹. ſup illo loco ꝓbat q̃ hoc facere nõ debẽt: q̃ lex ⁊ ſacerdotiũ ſit̃ data fuerit. ⁊ ab eodẽ ⁊ ſub eadẽ ꝓmiſſiõe: ⁊ iõ ſit̃ fuãda: q̃ qđ de vno dr̃ neẽe eſt de alio itelligi.
b Trãſlato. in petr. ſ. p illa vba: paſce oues meas. ĩ. de elec. ſignifi caſti. vl̃ ſm alios p illa vba ne deere ⁊c. ỏ ꝑſe. di. iiij. ꝓpe. trãſlata ẽ g̃ lex: ⁊ ita legis obſeruatio nõ ẽ apud iudeos ß apud petr. ⁊ ſuos ſucceſſores q̃ trãſlatũ fuit ſacerdotiũ a xpo ĩ petr. ꝓbat. xxj. di. ĩ nouo.

qđ ꝓe. ab his q̃ adminiſtra. reci. circa ꝓn. coll'. ij. ⁊. ĩ. de renũ. ĩ pñtarum ñ ſm leges ⁊ iura pnũciet. in aut. de iudi. §. quia vo. v. oĩs iudex al's eſt. §. coll'. vj. ⁊ in aut. de ꝛeſen. cum. §. inſi iu. coll'. iij. ⁊. iij. q. vij. iudicet. ⁊. xx. di. ỏ libell'. ⁊. xxxvij. di. relatum. ⁊ inſti. ỏ of. iudi. in ꝓn. ⁊ C. de ſen. ⁊ inter. om. iudi. nemo.

Ognoſcentes. Culpa. qz qđ le gitime facũ eſt penam nõ mereẽ. C. de adult. gracchus. ⁊ pctã ſuos debẽt tenere auctores. C. de pems. l. ſancimus. ⁊. ĩ. ỏ his q̃ fi. a ma. ꝓte ca. q̃ſunt. ⁊. ĩ. de ſen. ex. romana. i fi. ⁊ ita eſt hic ar. exꝑſſum q̃ nemo ꝓuat̃ iure ſuo ſine culpa. lvj. di. ſatis puerſum. xvj. q. vl. inuenũ. de reſti. ſpo. pq̃rẽte. ar. ỏ. xxij. di. renouantes. ⁊. xxxiij. diſt. ſi e⁹ vxorẽ. ⁊. c. ſe. ⁊. xxvij q. ij. multoũ. ĩ. de cle. pũ. ſane. So. ꝓma rubrica regulariter vera ẽ ꝓua catualia ſunt: vl̃ di cas q̃ licz q̃libz q̃s ꝓuẽt iure ſuo ſine culpa ñ tñ fit iſtud ſine cã. ĩ. vt li. nõ ꝓtel. qm̃ freq̃nter. §. ſi vo. ⁊ cãm facile eſt videre in ꝛeſis ſignatis. Jn vj. caſib⁹ ꝓuat̃ aliq̃s iure ſuo ſine culpa ſua. vñ v. Pauptas odium vicii fauor ⁊ ſcel⁹ ordo. Perſonal ſpoliãt ⁊ loca iure ſuo. iſta notanẽ in c. renouãtes. ⁊. ĩ. ỏ pue. le. antiqua. vbi de hoc.
Futuris. ſic g̃ cõſtõ reſpiat tñ futura ⁊ nõ ꝓterita. vt. ĩ. eo. c. vlt. vbi dicemus de hoc.
Diſpẽdijs. i. dãnis iuxe retractatiõibo.
Cõmẽdet. i. puniat
Prohibitõz. ar. neminẽ ligari ꝓſtone añq̃ ad ipm pueniat: vt. xxxij

¶ Sacerdotio. supple leuitico. vt cessz obiectō que pōt fieri de melchisedech: q̄ pcessit legē p q̄ngentos ānos q̄ō immutē ex lr̄a sequēn. q̄ sacerdotū sil̄ fuit dānū cū lege vel̄ ē supple leuiticū.

d ¶ Quia enī. Vba sunt aug. exponentis p̄dicta.

e ¶ Sumul. Vba apl̄i q̄: i nōe ihesu omne quodcūq̄ ligaueritis sup terrā erit ligatū et in celis. et quodcūq̄ solueritis sup terrā erit solutū et in celis. Ad hebreos. v. Nō assumit sibi quisq̄ honorē nisi vocatus a deo tanq̄ aaron. Sic et xp̄s non semetipm clarificauit vt pontifex fieret. sed qui locutus est ad eum. filius meus es tu. ego hodie genui te. Sicut et in alio loco dicit. tu es sacerdos in eternum secundum ordinem melchisedech. Et in diebus carnis sue preces supplicationes ad eum qui possit illum saluum facere a morte cum clamore valido et lacrimis offerens exauditus est pro sua reuerentia. et cum esset filius dei didicit ex his que passus est obedientiam. et consummatus factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis eternę. appellatus a deo pontifex secundum ordinem melchisedech. de quo grandis nobis sermo et ininterpretabilis ad dicendum quoniam imbecilles facti estis ad audiendum. nam cum debeatis magistri esse propter tempus rursum indigetis vt vos doceat quę sint elementa exordii sermonum dei. et facti estis quibus lacte opus sit non solido cibo. omnis enim qui lacte vescitur expers est sermonis iustitię. paruulus enim est. perfectorum autem est solidus cibus. eorum qui pro consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni et mali. Propter quod dimittentes eum qui in principio christi est sermonem ad perfectionem feramur. non rursum fundamentum ponentes penitentię ab operibus mortuis et fidei ad deum baptismatum doctrine. impositionis quoque manuum. resurrectionis mortuorum. iudicii quoque eternorum. Et hoc faciemus si permiserit deus. Impossibile enim est eos qui semel illuminati sunt. gustauerunt quoque donum celeste. et participes facti sunt spiritus sancti. gustauerunt nichilominus bonum deum verbum virtutes quoque seculi venturi. et prolapsi sunt rursus renouari ad penitentiam. rursum crucifigentes sibi metipsis filium dei. et ostentui habentes. terra enim sepe venientem super se bibens imbrem. et generans herbam oportunam illis a quibus colitur. accipit benedictionem a deo. proferens autem spinas et tribulos reproba est. et maledicto proxima. cuius consummatio in combustionem. Confidimus autem de vobis dilectissimi meliora et viciniora saluti. tamen ita loquimur. Deus enim non est iniquus vt obliuiscatur operis vestri et dilectionis quam ostendistis in nomine ipsius. qui ministrastis sanctis et ministratis. Cupimus autem vnumquemque vestrum eandem ostendere sollicitudinem ad expectationem spei vsque in finem. vt non segnes efficiamini. verum imitatores eorum qui fide et patientia hereditabunt promissiones. Deus enim abrahe promittens. quia neminem habuit per quem iuraret maiorem. iurauit per semetipsum dicens. nisi benedicens benedicam te. et multificans multificabo te. et sic patiens sustinuit promissionem. homines enim per maiorem sui iurant. et omnium eis controuersie finis ad confirmationem iuramentum. in quo abundantius volens deus ostendere heredibus promissionis immobilitatem consilii sui. mediauit iuramento. vt per duas res immobiles. quibus impossibile est mentiri deum. fortissimum solacium habeamus qui confugimus tenere propositam spem. quam sicut anchoram habemus animę tutam ac firmam. et incedentem vsque ad interiora velaminis. vbi precursor pro nobis introiuit iesus. secundum ordinem melchisedech pontifex factus in eternum. Hic enim melchisedech rex salem. sacerdos dei summi. qui occurrit abrahe regresso a cede regum et benedixit ei. cui et decimas omnium diuisit abraham. primum quidem qui interpretatur rex iustitię. deinde autem et rex salem. quod est rex pacis. sine patre. sine matre. sine genealogia. nec initium dierum nec vitę finem habens. assimilatus autem filio dei manet sacerdos in perpetuum. Intuemini autem quam magnus hic cui et decimas dedit abraham patriarcha de principalibus accipientes quidem qui de filiis leui sacerdotium habent mandatum habent decimas sumere a populo secundum legem. hoc est a fratribus suis quamuis exierint de lumbis abrahe. Qui autem non connumerabatur in eis decimauit abraham. et eum qui promissiones habebat benedixit. sine vlla autem contradictione quod minus a meliore benedictur. et hic quidem decimas morientes homines accipiunt. illic autem testimonium habetur quod viuit. et ut ita dicam per abraham et leui qui decimas accipit decimatus est. adhuc enim in lumbis patris erat quando obuiauit ei melchisedech. Si ergo consummatio per sacerdotium leuiticum erat. lex enim populo data est. quid adhuc necessarium fuit secundum ordinem melchisedech alium surgere sacerdotem. et non secundum ordinem aaron dici. Translato enim sacerdotio. necesse est vt et legis translatio fiat. in quo enim de tribu alia dicta sunt. a qua nullus assistit altari. manifestum enim est quia de iuda ortus est dominus noster. in qua tribu nichil de sacerdotio locutus est moyses. Et amplius adhuc manifestum est. si secundum similitudinem melchisedech exsurgit alius sacerdos. qui non secundum legem mandati carnalis factus est. sed secundum virtutem vite indissolubilis. testificatur enim quia tu es sacerdos in eternum secundum ordinem melchisedech. Reprobatio quidem fit precedentis mandati propter infirmitatem eius et inutilitatem. nichil enim ad perfectum adduxit lex. introductio autem melioris spei per quam proximamus deo. Quatenus non sine iuramento. alii quidem sine iuramento sacerdotes facti sunt. hic autem cum iuramento per eum qui dixit ad illum. iurauit dominus et non penitebit eum. tu es sacerdos in eternum. Melior testamenti sponsor factus est iesus. Et alii quidem plures facti sacerdotes eo quod morte prohibentur permanere. hic autem eo quod maneat in eternum sempiternum habet sacerdotium. vnde et saluare in perpetuum potest accedentes per semetipsum deo. semper viuens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decebat vt nobis esset pontifex sanctus innocens impollutus segregatus a peccatoribus et excelsior celis factus. qui non habet necessitatem quotidie quemadmodum sacerdotes prius pro suis delictis hostias offerre. deinde pro populi. hoc enim fecit semel seipsum offerendo. Lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes. sermo autem iurationis qui post legem est filium in eternum consummatum. Capitulum autem super ea que dicimus hoc est. talem habemus pontificem qui sedet in dextera sedis maiestatis in celis. sanctorum minister et tabernaculi veri quod fixit deus non homo. Omnis enim pontifex ad offerendum munera et hostias constituitur. vnde necesse est et hunc habere aliquid quod offerat. si ergo esset super terram nec esset sacerdos. sunt qui secundum legem offerunt munera. qui exemplari et vmbre deseruiunt celestium. sicut responsum est moysi. cum consummaret tabernaculum. omnia enim fac secundum exemplar quod tibi ostensum est in monte. nunc autem melius sortitus est ministerium quanto et melioris testamenti mediator est. quod super melioribus promissionibus sanctum est. Nam si illa prima culpa non fuisset. forsitan secundi non quereretur locus. Vituperans enim dicit. ecce dies venient dicit dominus. et consummabo super domum israel et super domum iuda testamentum nouum. non secundum testamentum quod feci patribus eorum in die qua apprehendi manum eorum vt educerem illos de terra egypti. quia ipsi non permanserunt in testamento meo. et ego neglexi eos dicit dominus. quoniam hoc testamentum quod disponam domui israel post dies illos dicit dominus. dando leges meas in mentem eorum. et super corda eorum scribam eas. et ero illis in deum. et ipsi erunt mihi in populum. et non docebit vnusquisque proximum suum et vnusquisque fratrem suum dicens. cognosce dominum. quoniam omnes cognoscent me a minimo eorum vsque ad maximum eorum. quia propitius ero iniquitatibus eorum. et peccatorum eorum et iniquitatum eorum iam non memorabor amplius. In eo autem quod dicit nouum. veterauit prius. quod autem antiquatur et senescit prope interitum est. Habebat autem et iustificationes obsequii sanctum quoque seculare. Tabernaculum enim factum est primum in quo erat candelabrum et mensa et propositio panum. quod dicitur sanctum. Post velamentum autem secundum tabernaculum quod dicitur sancta sanctorum. habens aureum turibulum et arcam testamenti circumtectam ex omni parte auro. in qua urna aurea habens manna et virga aaron que fronduerat et tabule testamenti. Desuper autem cherubin glorię obumbrantes propitiatorium. de quibus non est modo dicendum per singula. Hec autem ita composita in priori quidem tabernaculo semper introibant sacerdotes sacrificia consummantes. In secundum autem semel in anno solus pontifex non sine sanguine quem offert pro sua et populi ignorantia. hoc significante spiritu sancto. nondum manifestatam esse sanctorum viam adhuc priori tabernaculo habente statum. quod parabola est temporis instantis. Secundum quod munera et hostie offeruntur que non possunt secundum conscientiam perfectum facere seruientem. tantum in cibis et potibus et diuersis baptismatibus. et iustificationibus carnis usque ad tempus correctionis impositis. Christus autem assistens pontifex futurorum bonorum per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum. hoc est non huius creationis. neque per sanguinem hircorum aut vitulorum. sed per proprium sanguinem introiuit semel in sancta eternam redemptione inuenta. Si enim sanguis hircorum et taurorum et cinis vitule aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis. quanto magis sanguis christi qui per spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum deo. emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad seruiendum deo viuenti. Et ideo nouę testamenti mediator est. vt morte intercedente in redemptionem earum preuaricationum que erant sub priori testamento. repromissionem accipiant qui vocati sunt eterne hereditatis. Vbi enim testamentum est mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est. alioquin nondum valet dum viuit qui testatus est. Vnde nec primum sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato legis a moyse vniuerse plebi. accipiens sanguinem vitulorum et hircorum cum aqua et lana purpurea et hysopo. ipsum quoque librum et omnem populum aspersit dicens. hic sanguis testamenti quod mandauit ad vos deus. Tabernaculum quoque et omnia vasa ministerii similiter sanguine aspergebat. Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur. et sine sanguinis effusione non fit remissio. Necesse ergo est exemplaria quidem eorum que in celis horum purgari sacrificiis. ipsa autem celestia melioribus hostiis quam istis. Non enim in manufactis sanctis introiuit christus exemplaribus veris. sed in ipsum celum vt appareat nunc vultui dei pro nobis. neque vt sepe offerat semetipsum quemadmodum pontifex introit in sancta per singulos annos sanguine alieno. alioquin oportebat eum frequenter pati a constitutione mundi. nunc autem semel in consummatione seculorum ad destitutionem peccati per hostiam suam apparuit. Et quemadmodum statutum est hominibus semel mori. post hoc autem iudicium. sic et christus semel oblatus est ad multorum exhaurienda peccata. secundo sine peccato apparebit exspectantibus se in salutem. Lex enim vmbram habens futurorum bonorum non ipsam imaginem rerum per singulos annos eisdem hostiis quas offerunt assidue neminem possunt accedentes perfectos facere. alioquin cessassent offerri. eo quod nullam conscientiam peccati habentes amplius cultores semel mundati. sed in ipsis commemoratio fit per singulos annos peccatorum. impossibile enim est sanguine taurorum et hircorum auferri peccata. Vnde ingrediens mundum dicit. hostiam et oblationem noluisti. corpus autem aptasti mihi. holocautomata pro peccato non tibi placuerunt. tunc dixi. ecce venio. in capite libri scriptum est de me. vt faciam deus voluntatem tuam. Superius dicens. quia hostias et oblationes et holocautomata pro peccato noluisti. neque placuerunt tibi que secundum legem offeruntur. tunc dixit. ecce venio vt faciam deus voluntatem tuam. aufert primum vt sequens statuat. in qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis iesu christi semel. Et omnis quidem sacerdos presto est quotidie ministrans et easdem sepe offerens hostias que nunquam possunt auferre peccata. hic autem vnam pro peccatis offerens hostiam in perpetuum sedet in dextera dei. de cetero exspectans donec ponantur inimici eius scabellum pedum eius. una enim oblatione consummauit in sempiternum sanctificatos. Testimonium autem perhibet nobis et spiritus sanctus. Postquam enim dixerat. hoc autem testamentum quod testabor ad illos post dies illos dicit dominus. dando leges meas in cordibus eorum et in mentibus eorum superscribam eas. et peccatorum eorum et iniquitatum eorum iam non recordabor amplius. Vbi autem horum remissio non est iam oblatio pro peccato. Habentes itaque fratres fiducia introitus in sancta in sanguine christi. quam initiauit nobis viam nouam et viuentem per velamen. hoc est carnem suam. et sacerdotem magnum super domum dei. accedamus cum vera corde in plenitudine fidei. aspersi corda a conscientia mala. et abluti corpus aqua mundata. teneamus spei confessionem indeclinatam. fidelis enim est qui promisit. et consideremus inuicem in prouocationem caritatis et bonorum operum. non deserentes congregationem nostram sicut consuetudo quibusdam. sed consolantes. et tanto amplius quanto videritis appropinquantem diem. Voluntarie enim peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis. iam non est pro peccatis relinquenda hostia. terribilis autem quedam expectatio iudicii et ignis emulatio que consumptura est aduersarios. Irritam quis faciens legem moysi sine vlla miseratione duobus aut tribus testibus morietur. quanto magis putatis deteriora meretur supplicia qui filium dei conculcauerit. et sanguinem testamenti pollutum duxerit in quo sanctificatus est. et spiritui gratie contumeliam fecerit. Scimus enim qui dixit. mihi vindicta ego retribuam. et iterum. quia iudicabit dominus populum suum. horribile est incidere in manus dei viuentis. Recordamini autem pristinorum dierum in quibus illuminati magnum certamen sustinuistis passionum. et in altero quidem opprobriis et tribulationibus spectaculum facti. in altero autem sortem habentes cum his qui sic conuersati sunt. Nam et vinctis compassi estis. et rapinam bonorum vestrorum cum gaudio suscepistis. cognoscentes vos habere meliorem et manentem substantiam. Nolite itaque amittere confidentiam vestram que magnam habet remunerationem. patientia enim vobis necessaria est. vt voluntatem dei facientes reportetis promissionem. Adhuc enim modicum aliquantulum qui venturus est veniet et non tardabit. Iustus autem meus ex fide viuit. quod si subtractus fuerit non placebit anime mee. nos autem non sumus subtractionis filii in perditionem. sed fidei in acquisitionem animę. Est autem fides sperandarum substantia rerum. argumentum non apparentium. Nam in hac testimonium consecuti sunt antiqui. Fide intelligimus aptata esse secula verbo dei. vt ex inuisibilibus visibilia fierent. Fide plurimam hostiam abel quam caym obtulit deo. per quam testimonium consecutus est esse iustus. testimonium perhibente muneribus eius deo. et per illam defunctus adhuc loquitur. Fide enoch translatus est ne videret mortem. et non inuenitur quia transtulit illum deus. Ante translationem enim testimonium habuit placuisse deo. sine fide autem impossibile est placere deo. Credere enim oportet accedentem deo quia est. et inquirentibus se remunerator sit. Fide noe responso accepto de his que adhuc non videbantur. metuens aptauit arcam in domum suam. per quam damnauit mundum. et iustitie que per fidem est heres factus est. Fide qui vocatur abraham obedit in locum exire quem accepturus erat in hereditatem. et exiit nesciens quo iret. Fide demorauit in terra promissionis tanquam in aliena. in casulis habitans cum isaac et iacob coheredibus promissionis eiusdem. Expectabat enim fundamenta habentem cuius artifex et conditor deus. Fide et ipsa sara sterilis virtutem in conceptionem seminis accepit etiam extra tempus etatis. quia fidelem credidit eum qui promiserat. Propter quod et ab uno orti sunt. et quidem emortuo. tanquam sidera celi in multitudinem. et sicut arena que est ad labium maris innumerabilis. Secundum fidem defuncti sunt omnes isti non acceptis promissionibus. sed a longe eas aspicientes et salutantes. et confitentes quia peregrini et aduene sunt super terram. Qui enim hec dicunt significant se patriam inquirere. Et si quidem illius meminissent a qua exierunt. habebant vtique tempus reuertendi. nunc autem melioris appetunt. hoc est celestis. Propter quod nec deus confunditur vocari deus eorum. paravit enim illis ciuitatem. Fide offert abraham isaac cum temptatus esset. et vnigenitum offerebat qui susceperat promissiones. ad quem dictum est. quia in isaac vocabitur tibi semen. arbitrans quia et a mortuis suscitare potens est deus. unde et illum in parabola accepit. Fide et de futuris benedixit isaac iacob et esau. Fide iacob moriens singulos filios ioseph benedixit. et adorauit fastigium virge eius. Fide ioseph moriens de exitu filiorum israel memoratus est. et de ossibus suis mandauit. Fide moyses natus tribus mensibus a parentibus suis abscondebatur. eo quod vidissent infantem elegantem. et non timuerunt regis edictum. Fide moyses grandis factus negauit se filium esse filie pharaonis. magis eligens affligi cum populo dei quam temporalis peccati habere iocunditatem. maiores diuitias estimans thesauro egyptiorum improperium christi. aspiciebat enim in remunerationem. Fide reliquit egyptum non veritus furorem regis. fortis enim tanquam videns inuisibilem sustinuit. Fide celebrauit phasma et sanguinis effusionem. vt qui vastabat primogenita non tangeret eos. Fide transierunt mare rubrum tanquam per aridam terram. quod experti egyptii deglutiti sunt. Fide muri iericho corruerunt circuitu dierum septem. Fide raab meretrix non simul perijt cum incredulis. excipiens exploratores cum pace. Et quid adhuc dicam. deficit enim me tempus narrantem de gedeon. barach. samson. iephte. dauid. samuel. et prophetis. qui per fidem vicerunt regna. operati sunt iustitiam. adepti sunt promissiones. obturauerunt ora leonum. extinxerunt impetum ignis. effugerunt aciem gladii. conualuerunt de infirmitate. fortes facti sunt in bello. castra conuerterunt exterorum. Acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos. Alii autem distenti sunt non suscipientes redemptionem vt melioris inuenirent resurrectionis. Alii autem ludibria et verbera experti. insuper et vincula et carceres. Lapidati sunt. secti sunt. tentati sunt. in occisione gladii mortui sunt. circuierunt in melotis. in pellibus caprinis. egentes. angustiati. afflicti. quibus dignus non erat mundus. in solitudinibus errantes. in montibus et speluncis et cauernis terre. Et hi omnes testimonio fide probati non acceperunt promissionem. deo de nobis melius aliquid prouidente. vt non sine nobis consummarentur. Itaque et nos tantam habentes circumpositam nubem testium. deponentes omne pondus et circumstans nos peccatum. per patientiam curramus ad propositum nobis certamen. aspicientes in auctorem fidei et consummatorem iesum. qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem confusione contempta. atque in dextera sedis dei sedet. Recogitate enim eum qui talem sustinuit a peccatoribus aduersum semetipsum contradictionem. vt ne fatigemini animis vestris deficientes. Nondum enim usque ad sanguinem restitistis repugnantes. et obliti estis consolationis que vobis tanquam filiis dicitur. fili mi noli negligere disciplinam domini. neque fatigeris dum ab eo arguis. quem enim diligit dominus castigat. flagellat autem omnem filium quem recipit. In disciplina perseuerate. tanquam filiis vobis offert deus. quis enim filius quem non castigat pater. Quod si extra disciplinam estis cuius participes facti sunt omnes. ergo adulteri et non filii estis. Deinde patres quidem carnis nostre habuimus eruditores et reuerebamur eos. non multo magis obtemperabimus patri spirituum et viuemus. Et illi quidem ad modicum secundum voluntatem suam erudiebant nos. hic autem in vtilitatem vt participemur sanctificationis eius. Omnis autem disciplina in presenti quidem videtur non esse gaudii sed tristitie. postea autem fructum pacatissimum exercitatis per illam reddet iustitie. Quapropter remissas manus et debilia genua erigite. et gressus rectos facite pedibus vestris. vt quod claudicat non detorqueatur. magis autem sanetur. Pacem sequimini cum omnibus et sanctificationem. sine qua nemo videbit deum. Contuentes ne quis desit gratie dei. ne qua radix amaritudinis sursum germinans impedit. et per hanc inquinentur multi. ne quis fornicator aut profanus vt esau. qui propter vnam escam vendidit primogenita sua. Scitis enim quoniam et postea cum hereditare benedictionem voluisset reprobatus est. non enim inuenit locum penitentie quamquam cum lacrimis inquisisset eam. Non enim accessistis ad tractabilem montem et accensum igni. et turbinem. et caliginem. et procellam. et tube sonum. et vocem verborum. quam qui audierunt excusauerunt ne sibi fieret verbum. non enim ferebant quod dictum erat. aut si bestia tetigerit montem lapidabitur. et sic terribile erat quod videbatur. Moyses dixit. exterritus sum et tremebundus. Sed accessistis ad montem sion et ciuitatem dei viuentis. Hierusalem celestem. et multorum milia angelorum. frequentiam et ecclesiam primitiuorum qui conscripti sunt in celis. et iudicem omnium deum. et spiritus iustorum perfectorum. et testamenti noui mediatorem iesum. et sanguinis aspersionem melius loquentem quam abel. Videte ne recusetis loquentem. Si enim illi non effugerunt recusantes eum qui super terram diuinabat. multo magis nos qui de celis loquentem. Cuius vox mouit tunc terram. nunc autem repromittit dicens. adhuc semel ego mouebo non solum terram. sed et celum. Quod autem adhuc semel dicit. significat mobilium translationem tanquam factorum. vt maneant immobilia. Itaque regnum immobile suscipientes habemus gratiam per quam seruiamus placentes deo cum metu et reuerentia. Etenim deus noster ignis consumens est. Fraternitas maneat in vobis. hospitalitatis nolite oblivisci. per hanc enim latuerunt quidam angelis hospitio receptis. Memores estote vinctorum tanquam et conligati. et laborantium quasi et ipsi in corpore morantes. Honorabile connubium in omnibus et thorus immaculatus. fornicatores autem et adulteros iudicabit deus. Sine auaritia conuersatio. contenti presentibus. ipse enim dixit. non te deseram neque derelinquam. vt confidenter dicamus. dominus mihi adiutor. non timebo quid faciat mihi homo. Memores estote prepositorum vestrorum qui locuti sunt vobis verbum dei. quorum intuentes exitum conuersationis imitamini fidem. Iesus christus heri et hodie ipse et in secula. Doctrinis variis et peregrinis nolite abduci. optimum enim est gratia stabilire cor. non escis que non profuerunt ambulantibus in eis. Habemus altare de quo edere non habent potestatem qui tabernaculo deseruiunt. Quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in sancta per pontificem. horum corpora cremantur extra castra. Propter quod et iesus vt sanctificaret per suum sanguinem populum extra portam passus est. Exeamus igitur ad eum extra castra improperium eius portantes. Non enim habemus hic manentem ciuitatem. sed futuram inquirimus. Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper deo. hoc est fructum labiorum confitentium nomini eius. Beneficentie autem et communionis nolite oblivisci. talibus enim hostiis promeretur deus. Obedite prepositis vestris et subiacete eis. ipsi enim pernoctant quasi rationem pro animabus vestris reddituri. vt cum gaudio hoc faciant et non gementes. hoc enim non expedit vobis. Orate pro nobis. confidimus enim quia bonam conscientiam habemus. in omnibus bene volentes conuersari. Abundantius autem obsecro hoc facere. vt celerius restituar vobis. Deus autem pacis qui eduxit de mortuis pastorem magnum ouium in sanguine testamenti eterni. reficiat vos in omni opere bono vt faciatis voluntatem eius. faciens in nobis quod placeat coram se per iesum christum. cui est honor et gloria in secula seculorum. Amen. Rogo autem vos fratres vt sustineatis verbum solacii. etenim breuiter scripsi vobis. Cognoscite fratrem nostrum timotheum dimissum. cum quo si celerius venerit videbo vos. Salutate omnes prepositos vestros et omnes sanctos. Salutant vos qui de italia sunt fratres. Gratia cum omnibus vobis. Amen.

f ¶ Spōsiōe. ferri dz. q̄ postq̄ dñs vedit legē sulijs ifrē dixit eis: audi ifrē mādata mea et ea cōserua i corde tuo: et si feceris dabo tibi trā fluentem lac et mel. et tūc ipi pmiserūt fnare legē et sacerdotiū: et iō dicit: sb eadē sponsiōe. hic attēde q̄ dñs i ve. testō tpalia sp̄ pmittebat. i nouo vo pmittit eterna. vt cēplū accipientes et vitā eternā possidebimus cē. ī. de ce. miſ. cū marthe

g ¶ Nō de vno. arg. q̄ vbi est eadē rō: ibi dz ee idē ius. et q̄ o sūtibo idē iudiciū est būdū. v. di. ad ei⁹ vo. et. xiij. di. denq̄. et. xxj. q. vl. et hec dixum⁹. et. j. q. iij. sūjs obiecerit. et. ī. de trāsla. inī corpalia. et. ī. ti. pri. inter cetas. i fi. et q̄ties ex vna radice vicii nascit: cōsequēs est vt vna lege tollat. ¶. de nup. si libertā. et. j. q. j. sicut xps. et. xxij. q. ij. sūjs p vet⁹. et q̄ dicit q̄ō de vno dī. i. q̄ō de vno pstitutū ē. et sic facit ad unū

h ¶ Am pcipiscētā. legit in epl̄a pauli ad ro. alis nō vī facere. petm̄ non cognouī nisi p legē. nā pcipiam nesciebā supple nisi lex diceret nō pcupisces. Aug⁹. exponit hic vba illa apl̄i: nam pcipiscentiā nesciebā: dicēs q̄ hoc elegit apostolus.

i ¶ Nesciebā. esse petm̄ pcupiscere vl̄ tā gue fm aliā expositōnē. apl̄s anteq̄ vidisset legē nō credebat eē petm̄ pcupiscere rem alteri⁹: sz postq̄ inuenit i lege: nō pcupisces: credidit esse petm̄. Vba sī aug. vsq̄ i fine.

k ¶ Hoc em̄. s. nescire pcupiscentiā vl̄ remouendā a se. vel hoc. i. petm̄ ita exponit aug⁹. si intelligas de pcupiscentia carnis tm̄: falsum esset cū apl̄s haberet pcupiscētiā i membris carnis. vñ dixit: video aliā legē repugnantē legi mētis mee captiuātē me i corpe peti. xxxij. q. v. si paul⁹

l ¶ Generale. s. viciū pcupiscētie q̄ō est generale ad oia vicia.

m ¶ Unde oia mala. ar. q̄ vno phibito oia phibent q̄ sequūt ex illo. xxij. q. v. penale. et. viij. di. veniq̄. et. j. ō fi. instru. inter dilectos. ad fi. ¶. de re. alie. non alie. l. vlt. et. ¶. de leg. non dubium.

n ¶ Ouinē. i. ouri pñt. et pphētu gnā singulor⁹ et ñ singl'a genet. i. ñ ē aliq̄ō gen⁹ malū q̄ō q̄libz nō possit ouri ex pcupia: et sic itelligit. xlvij di. bonor⁹. vbi dī q̄ cupiditas est radix oīm malor⁹. vbi sil'r pphendit genera singulor⁹ et nō singula genet. et de pe. di. ij. q. radix. et eodē mō intelligit illud q̄ dicit īpator: q̄ auaricia ē mat̄ oīm malor⁹. in aut. vt iudi. sine quoq̄ suf. §. cogitatō. Vsus fi. colī. ij. et ex hoc gnāli vicio pcipiēna oia mala. i. septē pncipalia vicia pñt ouri. s. supbia ira iuidia accidia auaricia gula luxuria. et iō dic aug⁹. cū apl'o: q̄ bōa sit lex q̄ dū hoc tē. nī tm̄ pp̄t hoc singl'a vicia cuiuslibz generis viputa iuticē hoiez plurīū et sil'a ouīt ex pcupia. vl̄ expone q̄ dixit ouīt. i. orta sunt pñs p̄terito. ita exponit. ff. de v. sig. vbi erit. pter pcupiam em̄ prima parētis oia mala orta sunt. si em̄ nō pcupiuisset nō peccauisset⁹. v. di. ad ei⁹ vo pcubitū. in fi. vñ greg⁹. caro nos leta traxit ad culpā: afflicta reduxit ad penā: et sic nō est necesse pphendere genera singulor⁹ tē.

o ¶ Lex. i. pstō. vt i pn. ōcre. lex ē pstō. di. j. et di. ij. c. j. et sic sāc ad ti.

p ¶ Dū hoc phibet. s. gnāle vicii pcupie q̄ō est gnāle ad oia vicia.

q ¶ Imitaris. in pabolis salomōis ponit vba ista: fili nō habe fiduciā i dño ex toto corde tuo: ne imitaris prudētie tue ne sis sapiēs apud temetipm. hiero. expōit sb pticulā illā: ne imitaris prudentie

r ¶ Prudentie tue. Vba sunt hiero. vsq̄ i fine. rue tē.

s ¶ Prudentie sue. in malo. et est si. viij. q. j. sciendū. et. iij. q. ix. pura.

t ¶ Secretis. i. pstōnibz. et ita gtinet ad unū. et. §. c. ii. cāonū.

u ¶ Preponit. non q̄ sit postponēda secreta q̄ hiero. ita cōmēdat: q̄ō etiā fieri nō debe. xxxvij. di. relatum.

v ¶ Um oēs. Cō stitutū. sz nō ne canōici usi treceñ. poterant hec et alia statuere alijs irreqsitis et i piudiciū successor⁹ cū istud videret esse ius cōe: q̄ absentes nihil capiāt ī. de cle. nō resi. inter quatuor. et. c. vl. ī. ō ap. puenit. imo vī q̄ sic. ar. x. q. ij. hoc ius ponentī. et. ff. de pac. rescriptū. et. viij. q. j. fact⁹ est. sz hoc tō non valuit: q: i piudiciū aliox et malo zelo tō pstuetudinē ecclesie hō fecerūt. ī. e. ti. ex pte. et trāsgressor⁹ pstuetudinis vt transgressor⁹ legis puniēdus ē. xj. di. in his. et statutum siue pstō dz ee iusta et honesta et cōis oibus iij. dist. erit aūt. et qa pstō ista ñ erat gnāle nec cōis oīb tō ñ valuit tē. et cū ipsi canonici itelligāt q̄sī vnū corp⁹ et idē collegiū ñ dz duplici iure ēseri

y ¶ Ō quisq̄. ff. q̄ quisq̄ uī. l. j. et. di. j. in pn. tercetor.

z ¶ Patere legē. dicat aug⁹. talis sum in scripturis aliox: q̄les volo esse intellectores meos. ix. di. neq̄ quoriūlibz: nec debēt alijs legem imponere quā ipsi negligūt obseruare. ī. ō pben. p illor.

a ¶ Locquetis. sic ergo oēs pares debent esse i būficijs. ī. e. cū. Ad. de hac materia no. ī. ō ma. et obe. statutum⁹

b ¶ Consuetudinē. no. hic ar. op. q̄ i absentia pōt q̄s percipe būficium sine peccato si pstuetudo sit: secus est de iure cōi: vt. ī. de cle. nō resi. quia nōnulli. et. c. relatum.

c ¶ Ale in ecclesiar. Constituerūt. q̄ō eis licuit tam iure fori q̄ iure poli et vocat ius cuile: q̄ō q̄sq̄ ppl's sibi pstituit. instit. de iu. na. §. j. et. di. j. ius cuile. sz ex hoc statuto nullū pīdicum ecclesie generat vt hic. et. xcvj. di. bñ q̄dē. etiā si i vulitate eccie redūdaret si auctas pape nō inueniret. vt in. c. bñ q̄dē. et. ī. e. eccia sancte marie. et. xv. di. c. j. et. ī. de sen. et re iudi. cum causa.

d ¶ Ad inopiā. si culpa sua eget: indignū est ei subueniri. ff. de posiri. bona fides. ar. op. ad hoc lxxxvj. di. non satis. vel si suo vicio incidit in egestatem. et est simile. ī. de pstue. ex parte.

e ¶ Alienādi. q̄ feudū alienat: cadit a iure feudi: et dīs illud alij pcedere potest. ī. ō feudis. c. ij. et in libro feudor⁹ pstī. si cliētulus. sz alij in feudum dare potest. vt i dicta pstī. si clientulus. et in pstī. lotharij impalis: nec feudū dari pōt in totem. ī. ō tota. inter vt. et vx. nup.

nec vsurarius pōt vsum vendere irrequisito dño. vt inſti. de vſu. & ha. in ꝓn. nec emphiteota pōt vendere meliorationes ſuas dño irreq ſito: qđ ſi fecerit dñs ullus pōt revocare. C. de iure emphi. l. vl. ſ. de locat. ponit. ¶ facta renūciatōne dño ſi dixerit ſe nolle emere: vl ſi a renūciatōne duoꝝ menſiū ſpaciū ſit elapſum pōt vendere cui vult dūmō nō vendat ꝑſo nis ꝓhibitis. ſ. de lo ca. & ꝓduc. ponit. de re. grego. eſt i ꝓe. l. renūciare ante feudo vaſallus ñ pōt iunto dño: cū eiꝰ fauore ītro ductū ſit vt vaſallus hēat. arg. C. de ac. et ob. ſicut i mmo. ar. ꝯ ff. ō opis liber. inđū ſ ¶ Perſonaꝝ aſſenſ. nō tñ ſufficēt oīm ꝑſenſus i hoc caſu. qz alienatio facta de conſenſu oīm ciū formaꝝ debitā nulla eſt. xij. q. ij. ſine exceptione. & x. q. ij. hoc ius ponendū. & C. ō ſacroſan. ec. aut. habem⁹. in fi. ſ. de re. ec. non alie. dubiū. ¶ ſi cōis forma fuiſta eēt teneret vendito. ſ. de his q̄ fi. a ꝑla. ſine ꝑſen. ca. cū nos. ¶ ſi leſa eēt eccla reſtituit in integꝝ. ſ. ō in ite. reſti. reqſuit. & ſ. ō emp. & ven. cū dilecti. Ber.

¶ Clm acceſſiſſent. vacauiſſet nl̄s inſta eā impediēte: al's nō curreret tps. ſ. ō ꝑce. pbē. vl' ec. non va. qz diuerſitatē. ar. ad hoc xxviij. diſt. ō ſyracuſane. & ij. q. vj. antiquorū. §. ad hoc. & ſi papa iudicat aliqb⁹ ne eligāt ſine ſuo mādato ſpāli tps ſtatutū. ſ. triū mēſiū a canōe eis currit: niſi ſ id tps poſtulauerit licētiā eligēdi. ſ. de elec. c. vl. greg. b ¶ Statuiſſe. ac ipm ſtatutū ꝓ ſedem ap. ꝓfirmatū fuerat.

i ¶ Cōfirmatū. ¶ nūqđ canonici ꝓ ſe pñt minuere pbēdas l' dignitates tollē ſine lnia dñi pape: vī q ñ: qz nec augere pñt. ſ. de ꝓbe. cū olim. & de vi. & ho. cle. qm̄ vt aut. xxij. di. ca. j. qz bono: eccle pot⁹ dz augeri q̄ minui. ſ. e. ex pte. vbi ē expreſſuz q ñ. & ō ꝑe. di. j. vaſa. & ſ. de v̄. ſig. c. vl. & qz tpibo nr̄is pot⁹ addi cupim⁹ q̄ minui. xxv. q. j. q̄ ad ꝓpetuā. & q. ij. q̄cūq;. vñ nec eps pōt obmittere q̄n ſtatuat archipſbr̄m. ſ. ō of. archipſ. c. vl. q̄ ipe ſol⁹ ſufficiat. ſ. ō of. archipſ. c. vl. & melⁱ⁹ eſt q̄lēcūq; eligē q̄ ordinē plenū nō eē. ff. de reg. gnāli. §. pe. ad hoc dixit io. q ex cā pñt minuere. vt. ſ. de inſti. ca. j. & ca. aucte. & ſ. e. c. ꝓ. & de aucte epi. vt. xxj. di. in nouo reſtō. & q pñt vnā dignitatē tollere l' diminuere l' mutare pbēdas: pbat. xvj. q. j. ꝑcipim⁹. & ſ. ō excel. p. ſic vnire. & ff. cōia p. ſiqs duas. §. j. & ff. de neg. geſt. cū alicui. ſ. de pbē. vacante. & lxiij. di. §. vez. & lxviij. di. q̄z vices. & c. cor epi. & in p. de re. ho. ſ. ex pte. vbi dicit: lz non ſint eius reddꝰ diminuti: & ita vī q potuiſſent ſi fuiſſent diminuti. io. ¶ verⁱ⁹ credo q nō poſſunt ſine aucte pape: ne q̄q; i fraudē hoc facerent & cām ſubijcerēt cū nō eēt: & hocidē dī eē de ꝓſenſu epi. ar. op. ſ. de ver. ſig. c. vl. qđ ¶ mutile fuit hic ꝓfirmaut aucras dñi pape ex certa ſcia. ar. xvj. q. j. c. vlt. ſicut & dat actio ex nudo pacto ſi inuen aucte legis vel ꝓncipis. ff. de pac. l. ītima. vel tene vt dixit io. q pñt inſta ex cā: al's nō. ar. ſ. c. ꝓri. v. niſi intātū a ꝑuo. dignitatē tñ nō credo q poſſunt creare vl' ſuppmere ſine aucte pape vt hic dicit: nec diminuere numer⁹ iuramēto firmatū: cum ꝓfirmatio ſe. ap. acceſſerit hmōi cā adiecta. ſ. q ſi ſec⁹ fieret ñ valeret. ſ. ō pbē. dilecto. a ꝑuo. Illo. q ꝓfirmatio ſiue ꝓſtitutio dñi pape valet vt ꝓfirmet inſtitutū. ij. q. j. in ꝓmis. & iij. q. vj. hoc q̄ppe. Confirmat etiā & ſupplet defectuz ſolēnitatis obmiſſe. ſ. de trāſ. c. j. Item valet vt de bñficio illo qđ ex certa ſcia ꝓfirmat poſtea directe an licite ſit acq̄ſitū an nō ſine nouo mandato nō cognoſcat. ſ. de ꝓfir. vti. l' inuti. c. ij. ſi vo ſub hac forma ꝓfirmat. ſ. ꝓfirmam⁹ ſic inſte poſſides: tal' ꝓfirmatio modicū opat vel nihil. ſ. de ꝓfir. vti. l' inuti. c. j. ō q̄ ꝓfirmatōe hēs. ſ. ō ꝓcef. pbē. & ec. k ¶ Cōtrauenerint. vī q ꝓnlegiū vnico actu nō va. qz diuerſitatē. pdat: vt hic & ſ. c. ꝓ. & ſ. de pbē. ca. ꝓ illoꝝ. & xj. q. iij. ꝓnlegium. C. de iure w. ipe. l. ij. & iij. & C. de his q̄ ꝓ me. inđi. nō ap. is q. & C. ō pac. int ep. & ven. ꝓmiſſorie. ar. ꝯ delictū ꝓpone de. xvj. q. vj. ſi epm. ſ. ō arbi. cū tpe. ſ. ō ꝓui. accedēnbo. & c. ſi ō ira. Clm. diſtinguit: aut dat ꝓnlegiū ad faciēdū aut ad nō faciēdū. ſi dat ad faciēdū & is q impetrauit ſpacō. x. ānoꝝ ñ vtit eo pdit illud. ff. de nū. l. j. ſi vo dat ad nō faciēdū ſi papa reſeruauit ſibi aliqđ iuris in eo: nō pōt tali ꝓnlegio renunciari expſſe. ſ. de arbi. cū tpe. ¶ ſi nihil ſibi reſeruauit: puta qz vtdit ꝓnlegiū ō nō dādis dēcis: tūc non pdit niſi ītimo tpe. ſ. ſi xl. ānoꝝ ſpacio fecerit ꝯ ꝓnlegiū dēcias ſoluēdo ſ. ō ꝓui. accedēnbo. & c. ſi de ira. & vij. q. j. q̄ꝓ culoſuz. ¶ ibi ſufficit q ſel' renūcet circa bñficia ſi dat ad excipiēdū: ꝓpe tuū eſt: qz q̄ tpalia ſunt ad agendū ꝓpema ſt ad excipiēdū. ff. de do. excepture. §. vl. qđ eſt vez ſi nemo agat: ¶ ſi agat & ñ excipit ꝯ agentē: pdit ꝓut⁹m. ff. ō ꝓcu. pōpo. §. ratihabitio. & ff. de cō di. ide. ſi is q. Jo. dixit q ſi ille q impetrauit ꝓnlegiū directe obuiat ꝓnlegio pdit illō vnico actu tm̄: vt hic & ſ. c. ꝓ. & ſ. de pbē. ꝓ illoꝝ. ſec⁹ ſi nō ſeruat illud vt ſi nō utet ſe illo. tūc em̄ pdit ītimo tpe. ſ. de ꝓnt. accedēnbo. & ca. ſi de terra. magis em̄ delinq̄t q directe venit ꝯ ꝓnlegiū q̄ ille q nō vtit illo. ar. ad hoc. lxxxiij. di. q̄ſqs. & ſ. de ſen. ex. ꝓtingit. ij. Alij diſtinguūt an ꝓnlegiū ſit oneroſuz & tūc vnico actu tollit: an ſit fauorabile & tūc ñ pdit vnico actu. C. meliⁿ vī dicere ſi ꝓnlegiū datū eſt fauore ꝓſone ſeu ꝓſonaꝝ q̄le fuit hic & i ſi'b⁹ ꝓcor. pdit vnico actu ſi datū eſt fauore eccleſie ſiue intuitu religiōis: vt ſi ꝓnlegia de nō ſoluēdis dēcis & ꝓſi'b⁹: non tollit niſi ītimo tpe vt dictū eſt. Abelⁿ vī dicendū q ſicut ſunt diuerſa ꝓnlegia i diuerſis caſib⁹ cōceſſa q̄libz ꝓnlegiū locū hēat in ſuo caſu: ſic vides i ꝓſcriptōib: q diuerſa tpa requirit. dic vt. ſ. de dec. ſuggeſtū. ¶ Eligendo. vī q tal' electio nō deberet valere: qz nouā dignitas ſine licentia pape ꝓſtitui nō pōt. ſ. ō ꝓſue. cū olim. xxij. di. c. j. ¶ hec electio videt de nouo eſſe creata: & ſine licentia pape nō dī nouā dignitas: ſed ex ſequentia antique dignitatis pñt eā reſumere. ar. ad hoc. ſ. de ſcu. c. ij. & ſ. de inde. ꝓluit. & ff. de no. op. nū. l. j. §. ſiqs edificū. Ber. m ¶ Clm. Ab. Socijs. & lz. m. haberet mādatū: tñ ſine mādato ꝓ ſocijs abſentib⁹ agere poſſet: cū eſſent ꝓſortes eiuſdē lītis: quia agebāt vt eis fieret cōdēnatio ō fructib⁹ ſuperexcreſcētib⁹: tñ cauere debet de rato: vt. C. de ꝓſortib⁹. e. li. i. ij. & eſt ſpāle: al's ñ admittit ad agendū ſine mādato: niſi eēt ꝓiuncta ꝓſona. ff. de ꝓcu. ¶ & he ꝓſone. & ſ. n. ꝓ. nōnulli. & i alio eſt hoc ſpāle: qz ꝓ'li. ꝓte. dat cautio: qđ ē ꝯ id qđ legit. ff. de ꝓcu. ꝓpo. §. ratihabitio. ¶ illa lex pōpo. loq̄t qñ ꝓ ꝓcu. ſuo eſt ꝓte. vi. ¶ nō credo q iſta ſit tal' cā: qz q̄libz agere poterat ꝓ ſe & ſine alijs. & iſte. Ab. hēbat mādatū ab alijs: al's nō fuiſſet admiſſus ꝓ eis n ¶ Ut eo. i. intantū. o ¶ Quo. i. inq̄tū.

p ¶ Cōſuetudinē. hoc nō mlt'tū nocet dūmō ex cā hoc faceret: vt dictū ē. ſ. c. ꝓ. ar. ff. ō dēcre. ab or. fa. q ſel' & i aut. vt dē. ſit nu. cle. colt. j q ¶ Prouidē. ſub. q ille v. ſi. v. ñ ei dē. & ſ. de iſti. c. j. & c. aucte. Ab. cum ſocijs ſuis petebat ex ill' fructib⁹ ſuperexcreſcētib⁹ ſibi pbēdas r ¶ Duos ad eā. ſi h⁹ eēt vez: tal' receptō ñ valebat. ſ. ō pbē. aſſignari

maiorib⁹. ⁊ c. tue. ℔ ꝓbata nō fuit hec fouma ℔ hoc obijcere ñ poterāt. qz faciebāt se fecisse ꝑ ꝓstōz turo. ꝓcilij. ⁊ ꝛ pbē. maiorib⁹. q̄re ñ eēt audiendi ꝛ ꝓcess. pbē. ⁊ ec. nō va. cū sup q̄one. ⁊ sic repellunt suā turpitudinē allegātes. ⁊ ꝛ wna. inter dilectos. vel dic eam. i. ea vacante

s Aliū. ꝛ q̄nto ñ fuit ḃ mētio: elegerūt duos simplr i canonicos. qz forte capl'm non ꝓfute batur illum elegisse.

b Sine ꝓiudicio. ḃ ℔ nō ꝓdest ꝓtestatō: qō ē ver q̄ñ est ꝑ subaz facta vl rei sup q̄ fit vt si ꝓtestatus fuisset cū recipet aliquē i canonicū ⁊ ꝓtestat vt ñ haberet pbēdā q̄ ꝑ subaz est negociū: q̄a q recepit⁹ est i canonicū ñ oz carere pbēda vt. ⁊ ꝛ pbē. relatū. si vo ꝓtestet sic q ea q̄ dic ñ dic alio ꝓtestādi lic̄: tal' bñ valet. io. ⁊ ꝛ ap. sollicitudinē. ⁊. ⁊. ó cēſi. olim cām. ⁊ ff. ꝛ cōdi. inde. qō q̄s scies. ar. ꝑ. ⁊. qō me. cā. plantū. ⁊. xxxj. q. .ij. lotharius. ff. q. mo. pig. vl hypo. solu. si ꝛ bitor. ℔. j. ⁊ ꝛ in interesti. cū venissent. ⁊. ⁊. ó elec. cumana. circa fi. So. abi ꝓtestatō nō valet: vbi ꝓtestans q ꝑtū factū ꝓtecte obuiat sue ꝓtestatōi. vt i dictis ꝛcre. solicitudinem. ⁊. c. oli cām. nisi hoc faceret iusta ꝛ cā. vt i. c. plantū ⁊ q̄libz protestatio plus ꝓdest q̄ appellatō. ℒ. ó fil'. sam. l. ij. li. x. nō pōt dici q protestatio ꝓfunt cū ipi pbendas ꝓsuetas integre percipiūt etiā si isti v. ꝛ reddituꝫ excrescēti bus ñ percipiūt tāū ḡnū annuq ℔ tñ ꝓiudiciū fit eis q̄tū ad cōez mēsam

c Receperūt. vñ eis ꝓuidere ꝛebēt. ⁊. ꝛ pbē. relatū. ⁊. c. dilect⁹. ⁊ ⁊. ꝛ ꝓcess. pbē. cū sup q̄one. ℒ Et no. q aliud est canonia ⁊ aliud pbēda. ℒ Canonia est ius q̄ competit ex electōe ⁊ receptōe i fratr vt ḃ. ℒ Prebēda est q̄ ꝓcedit ex institōe ⁊ officio: qz exq̄ q̄s fuit officiū: oz percipe bñficium vñ ⁊ laic⁹ vt dixit vin. pōt hꝛe pbēdā ⁊ pōt esse pbēdarī⁹: ℔ nō pōt esse canonic⁹. ⁊. ó instī. in eccia. no. q oīo canonic⁹ oz hꝛe pbēdā ℔ nō percipe. sola em̄ ꝓceptio salarij nō facit recurioē. ff. ꝛ ꝛcu. sola salarij. nec q̄cunq habet canoniā ihz voce in capl'o: vt puer. ⁊. ꝛ eta. ⁊ qua. ex rōe

d Nihil peciperēt. vī q hoc fuerit symoniacū. ff. ó ꝛcu. l. spurij. ⁊. ꝛ pbē. dilect⁹ fil'. ℒ. dicit q si intellexissent ⁊ actū eēt int ꝓtes q nihil oīno peciperēt symoniacū fuisset: ℔ intelligebāt q tñ ꝛ pbē. diuisis nihil percipent: ⁊ hoc ꝑ ex eo q dic. ⁊. annōs canōicis suas pbēdas ꝛc ⁊ canonica nullū pactū cū aliq̄ fecerūt: ℔ simplicit elegerūt illos: ita q ꝛ pbendis diuisis nihil percipent. Ber.

e Industriā. hec videbāt bona allegatio: qz si q ipsoz industriā reddit⁹ ſi augmētari: nō ꝛebēt ꝓpelli illos cōicare aliis. ℒ. ꝛ alluui. l. ij. ⁊. ⁊. ꝛ i ſte. resti. reqsiuit. i fi. ⁊. ff. ꝛ rei vē. ceteꝝ. ⁊ nemo compellit ad cōionē. ff. ó pdi. ide. si nō sortē. §. si centū. ff. ꝓ socio. q admittē. papa tñ ñ admisit illā allegatōz: qz pūdicauerūt sibi eos recipiēdo: ⁊ tot ponendi ſi i eccl'is: ℔ ex eaꝝ fructib⁹ pōt ꝓmode sustētari. vt. ⁊. ꝛ instī. c. j. qz bñ poterāt eis ꝓuidere ꝛ cōib⁹ redditib⁹. nec distinguit ḃ qual'r reddit⁹ augmentent. nec refert exq̄ augmētari ſt: vñcūq̄z ꝓcesserint. vt

f Sufficere possent. ar. pdūcz subintelligendā. ⁊. ⁊. ꝛ v. sig. c. fi. vt. xxij. q. ij. beatus. ff. qui fausta. co. l. vl. ⁊. ꝛ iureur. quēadmodū. vbi ꝛ hoc. ⁊. ⁊. ꝛ rescrip. c. ij.

g Ad pbēdas vacaturas. ꝓ hoc q dic ad vacaturas: dicūt quidā vt papa inno. iij. q hec ꝛcre. ꝓsint dispēsatōz ⁊ nō ius cōe: ℔ nō verē: imo ꝓsunt ius cōe cū ex ꝓfessiōe vtriusq ꝓfluat illos fuisse receptos infra tres ⁊ ad ius canonic: ℔ hoc nō ē ꝑ ius q aliqs recipiat in canonicū ⁊ expectet pbēdā: ℔ nulli pcipe bñficiū si pcipi possit est ꝑ ius. ⁊. ꝛ pbē. dilect⁹. ⁊. ⁊. c. relatū. qz aliud est canonia aliud pbēda: vt dictū est. ℒ. c. c. ⁊ ideo papa mādat eis vari superexcrescentez redditus.

aliū sine ꝓiudicio dicte ꝓstōis in canonicos recepert ita q ipi canōici ó canōia nihil ꝓciperēt donec ꝑmi duo eēnt pbēdas integre assecuti. Cūq̄z ꝑ canōicoꝝ industriā fuerit ꝓcuratū: vt ex possessionib⁹ q̄s eccia tpe longo possedit: pl'es eis reddit⁹ solue rent supexcrescētes cōi mēse: q̄ min⁹ sufficies fuerat: ꝛputauerūt q̄s dicti. v. sibi postmodum petierūt ꝑ capl'i ꝓstōz i bñficiū assignari: ⁊ ifra. M⁰. q̄. cū i ꝓstōe pdi. ⁊ confirmatōe se. ap. l' fuerit vl' esse ꝛbuerit sic ꝓsuenit expssum: nisi intātū excrescerent eccie facultates: q̄ plib⁹ possent sufficere ꝓpetent: ⁊ idē canōici in ꝛrogatōz sue ꝓstōis ad vacaturas pbēdas. iiij. recepert vl' nūerū ꝓstitutū antiqs canōicis pbēdas cū integritate peripietib⁹ ꝓsuetas: superexcrescētes reddit⁹ pdic. canōicis facias assignari: ita q si ex eis pares potuerit cum alijs sortiri pbēdas: qō supfuerit i cōes canōicoꝝ vsus: sic ꝓ statuerāt sine aliter ꝓut melꝰ

h Ultra numer. hic pōt queri vtr isti q quotidie recipiunt vltra nūer: sint vocē i electōe epor l' alioꝝ platoꝝ: dico standū esse consuetudini: ⁊ si nulla sit ꝓsuetudo adhuc nō credo q ꝛbeāt vocari ad hmōi tractat⁹ l' electōes cū nōdū hēant plenū ius: nec etiā possessiōz

i Integritate. Dz cū canōica isti voluntarie receperūt. iij. vlē nūerū videbit cōuertat: reuocatis in irritū q̄cūq̄z ab alterutra ꝓtiz in ꝓiudiciuz alteri⁹ post motā q̄stōnē coꝝā epo ferra. circa prebendas vl' possessiones fuerint innouata.

Item abbati ⁊ ꝓuentui sancti siluestri.

Ecclesia scē marie: ⁊ ifra. Mos attendētes q laicis etiā religiosis sup eccl'ys ⁊ plonis ecclesiasticis nulla sit attributa facultas: quos obsequēdi manet necessitas nō auctas imperandi: a q̄bo siq̄d motu ꝓpo statutū fuerit q ecclesiaꝝ etiaz rspiciat ꝓmodū ⁊ fauorē nulli⁹ firmitatis exstit: nisi ab eccl'ia fuerit approbatū. vnde statutū basilij ꝛ nō alienādis pdijs rusticis l' vrbanis mīsterijs ⁊ ornamētis eccl'aꝝ illa reprobatū fuit potissima rōne: q auctc nō fuit ro. pō. roboratū: qō a senatore factū fuerat i ꝓiudiciū monasterij nō ꝓuenti nec ꝓfessi vel ꝓuicti i irritū reuocātes easdē possessiōes restituēdas sibi snialiꝫ diffinim⁹.

Item ecclesie scē marie. po. ea. vt melius intelligas. cā erat int. j. ꝛ archeia ⁊ ecclesie scē marie in via lata sup q̄busdā possessionib⁹ coꝝā iudice ꝛlegato a ro. senatore lata fuit snia ꝑ. j. ꝛ archeia: q appellauit ad senatoꝛē ro. q erat index appellatōis dictas possessiones trastulit i monasteriū sancti siluestri. vñ occasiōe cuiusdā statuti qō erat rome: vt siqs li. pen. trāsferret in aliū adiudicaret petenti: senator dictis possessionib⁹ mōasteriū spoliauit: ⁊ in ecclesia scē marie trāstulit ⁊ pos. tradidit coꝝalē. cā ꝛlata ē ad papā. papa dic vt hēs i ifra h⁰ ꝛcre. Religiosis. Dic ℔ laici ó re. ec. nihil disponere pñt siue tpalib⁹ siue spūalib⁹: vt ḃ. ⁊. xcvj. di. bñ qdē. vñ hec ꝛcre. sumpta fuit. ⁊. ꝑ. ꝛ re. ec. non alie. cū laicis. q̄a ius spūale puta ius eligendi in ecclesia collegiata: etiā si sit patron⁹ nō cadit i laicū. ⁊. ó elec. sacrosancta. ⁊. c. massana. nō ob. aliq̄ ꝓsue tudine: vt ibi dicit greg. nec ꝛ re spūali cōpromitti pōt in laicū. ⁊. ꝛ arbi. ꝓingit. nec iudicare: ꝛ rebs ec. pñt. ⁊. ꝛ iudi. ꝛcer nimis.

n Persōis. ar. q eodē iure censeri ꝛbēt bona clericoꝝ ⁊ eccl'aꝝ ⁊. ꝛ vi. ⁊ bo. cle. c. vl. vbi ó hoc.

o Ab eccia fuerit approbatū. sic ℔ q al's ē infirmū ꝓfirmatō pape facit firmū. ⁊. ꝛ trās. c. j. ꝛ hoc dictū fuit ꝑ. e. ti. cū accessissent.

p Statutū. xcvj. di. bene quidem. Ber.

q Rusticis l' vrbanis. rusticū pdūcz appellat: qō est sine aliq̄ edificio vrbanū pdūcz vbi factū est edificiū vt tom⁹. vt. ff. cōi. p. vr. ⁊ ru. l. j. ⁊. ff. ꝛ ser. rusti. p. l. j. ⁊ p totū. ⁊. ff. ꝛ ser. vr. p. p totū.

r Administerijs. i. vasis vel instrumentis.

s Ornamentis. vt pallijs ⁊ ꝓstib⁹. quib⁹ ornat ecclesia.

t Illō ꝓuenta. bñ dicit nō ꝓuenti: q ꝓuēto sine citatio est ꝓcipiū sine fundamentū ordinis iudiciarij. ꝓmo em̄ est q̄s citādus: vt. ⁊. ꝛ ma. ⁊ obe. int q̄uor. ⁊. ⁊. ꝛ pba. q̄m ꝑ falsaz. vbi ꝓstea p ordinē pronunt citatōes ⁊ dilatōes ꝛc. ꝓ ꝓuētoꝝ ꝓpetuat iurisdictō ꝛlegan. ⁊. ꝛ of. ꝛle. gratū. ℔ vī q potuit ꝓcedere altera ꝑte absente cum esset iudex appellatōis. ⁊. ó ap. sepe. ⁊. c. inꝓpositā. ⁊. ij. q. vj. et q appellat ⁊ dicit lex q q̄ ꝓuilegiū est illi⁹ q cogīscit ꝛ appellatōne ꝓcedere alia ꝑte absente. ℒ. ꝛ ff. ap. l. vl. §. illud. ℔ nō est ius. sp em̄ q̄s oz citari

quecūq; fit cā appellatōis. ℣. ō ap. p tuas. imo nō valet fnia vbi pen ptoriū ed'cū nō venit ad absentis noticiā l' ad eius domicilū. ff. q̄ sen. sine ap. re. l. j. §. ut cū ex eo edicto. ⁊ io. dr achcia cora iudice appellatōis erat nec defendebat mōasteriū: q; dicebat q; nō possidebat.

¶ Confessi vt' pmicu. ⁊ hoc verū ē: q; nemo iudicādus ē nisi pmiss' vt' spōte pfessus. q; si fiat fnia nulla est: vt ij. q. j. nos i quēq;. p tecre. quā hēs. ℣. vt li. pē. eccl'a. intelligas finem istius. c.

Ex lris. Fide. i. iuramēto. ¶ Tercioue. hec est em ultima ⁊ canonica citatō sine admonitō trina. l. xxiij. q. iij. de illicita. xxj. q. vij. oēs dcame. ⁊ xxj. q. iij. de pbris. q; vna dicta ip debz pcedere monito. xij. q. ij. indigne. ℣. ō vi. ⁊ ho. cle. c. vlt. ⁊. ℣. de sen. ex. ptingit. ij. ⁊. c. sacro.

¶ Infra triduū. nimis breuis fuit fmin': q; nō poterat deliberare ad plenū: ⁊ iō potuit i pmptū incidisse piculū. si. ij. q. vj. āteriora. vbi olim triduus dabat ad appellandū. vñ dari sine rūt postea. x. dies. vt saltē fmin' dcē dies statuissent q; illō tps modicū appellat. ff. ō pstī. pecu. pm. sior. § j. ⁊ ℣ breue fminū pōt appellari. ℣. de ma. ¶ Imppe. la. c. j. tuū. dic hic mno. ij q; aliud ē aliquē simpliciter excludē: ⁊ aliud impetuū excludere. sic'. xxxij. q. iij. nō oportet. ij. ⁊ si. j. q. j. sunt nonulli. ⁊. ℣. de rona. pastoralis. sic. ff. p socio. coiri societatē. ⁊. l. iij. ar. ℣. l. di c. j. in si. ib: nō statuta ppetua. ß tpal ⁊ dilata intelligūt. ⁊. ℒ. ō pe. Fu' exq; em nō est tps diffinitū de q̄bus tpe intelligit. vt. j. q. j. eos. ⁊. ff. de euic. si rem. §. vl. ⁊. ℣. de pun'. q; circa. vbi vbū simpl'r posit' ad futura tpa trahit ⁊ generalit' intelligit. Itē inuenio q; ide ē ppetuo remouere qđ simpl'r remouere. vt. j. q. j. reprimit. i fi. ⁊. lxxix. di. siqs ex epis. x. q. j. q; sacerdotes. xxvij. q. j. de viduis. io. ⁊. ℣. de coha. cle. ⁊ mu. clericus. ß circa talia considerāda est natura siue causa cuiuscūq; negocij. hic em punit p pmacia ⁊ nō p crimine: ⁊ cōtumacia sepe purgat vt facile est videre in multis.

¶ Et tam iuris canonici. ℣. de sen. ex. p tuas. ⁊. ℣. de v. sig. cū olim. ⁊. c. ex pte. ibi est exemplū de pmacia ⁊ crimine.

¶ Admittatis. nō ob. illo mandato siqđ medio tpe deliq̄sset: posset repelli. ℣. de rest. cog. ptera. ar. ff. de trāsac. cum aquiliana.

Ex parte epi. Inhiantes. i. cupiditati intendētes: vicū vno tat. si. ß. e. cum oēs. ⁊. ß. e. cum. ℳ. ferra.

¶ Diminuti. sec' si eēnt diminuti. q; tūc vt' q; aucte epi pōt diminuere nūer. ar. ℣. ō vi. ⁊ ho. cle. qm vt aut. sicut augmētatis facultatibus pl'es possent instituī ultra nūer statutū. ß. e. cum. ℳ. ar. ℣ de cen. quāto. ⁊. xxj. di. in nouo. ⁊. ℒ. de epi. ⁊ de. i ecclesijs. ō hoc dicū est. ß. e. cū accessissent. dic vt ibi. ar. ℣. ℣. ō v. sig. c. vi.

¶ Confirmatōe. sb forma cōi ipetrata: q; tal' pfirmatio nihil nouī tribuit. ℣. de pfir. vtl' unu. cū dilecta. ⁊. ℣. ō pces. pbē. ⁊ ec. nō va. q; diuersitatē. ⁊. ℣. de pun. ex pte. q; q̄ pfirmat ñ donat. ℣. de si. instrumt dilectos. p tales pfirmatōes ñ intelligit papa uri alicui' derogare ℣. de of. oi. licz. q; ide ñ dz nasci iuria: vñ iura oīnt. ℣. de accu. q̄lit ⁊ q̄ñ. ⁊. ℒ. vñ vi. memnerit. qñ valz pfirmatō pape ⁊ qñ ñ dcñ ē ß e. cū accessissent. ⁊. ℣. ō pfir. vtl' unu. c. j. ⁊. ij. ⁊ obtēta sunt ista pfirmatō tacita vtute ō ānq; statuto. ⁊ q; sac'tates eccle ñ eēnt diminute

¶ Idoneis. hoc sp sbintelligit. ℣. ō elec. cāmq; talibus em būficia sit pferēda. al's puniunt dātes ⁊ recipientes. ℣. de elec. nihil ē. ⁊. ℣. de pbē. b ¶ Cōsilio. de hoc tradit. ℣. de elec. ne p defectū. ⁊. c. cū i veti. gue.

Olonia pstō. oēs astringit cū sit iudex ordinari' oīm christianoꝝ ⁊ mai' oīm ecclesiaꝝ. vt. ix. q. iij. cūcta p mūdū. ⁊ si etiā aliquid graue ppiat faciendū est. xix. di. i mēoria. ⁊. c. di. ℣ more. ⁊ die oēs. f. de sua iurisdicōe qm ptātes distinctē sit. x. di. qm. ⁊. ℣. de ap. si duob'. nisi forte rōne pcī. ℣. de iudi. nouit. arg. ⁊ oēs dignitates cuiuscūq; ordinis eccla rōna cōstituit. xxij. di. oēs. idē est in fnia pape: q; sicut ipe iudicat: alij iudicare de bēt. ℣. ō re ipō. i causis

¶ Ambiguū. lex ei siue pstō dz ee hōesta ⁊ iusta ⁊ nullā obscuritatē pmere dz: ⁊ tal' vt tradit. iij. di. erit sūt. ne p obscurā pstōz i laqueū ici dam'. nemini em debēs laqueū injcere. xxvij. q. j. de viduis. nec dz nos iducere p legē obscurā l' dubiā ad id a q̄ nos cohibere dz. ar. ℣. ō na. ex liber. vētre. ca. vno. ⁊ q̄ me defendere dz ñ dz me ipugare. ff. si ser. vē. alt' k ¶ Declaram'. bñ dic declaram': q; null' alius posset eaz declarare siue interpretari: q; ad eū pertinet interpretatio ad quem pūct pstituere. ℣. ō sen. ex. int alia. ⁊. xj. q. j. §. ex his oīb. ⁊. ℒ. de le. l. j. ⁊ vlti. ⁊. ff. de ptoslip. i ptoriis. ⁊ si super pulegio ap. se. qō ordiat nō vult papa de ipis p alios iudicari. ℣. de iudi. cū venissent.

¶ Constōz. quā hēs. ℣ de ma. ⁊ obe. statuim'. m ¶ Preferēdis. an pl's debeāt maiores miōribus

Sicut romana: ⁊ infra. Quesitum est a nobis ex parte tua si alicui' causa delegatis iudicibus sblato

cultū ß pot' augmētari. ℳ. q. antiquū nūer faciētes aucte nra fuari: pbēdas qs a tpe vltimi statuti ineneritis vacasse in eccia mēorata ñ obstāte aliq pstone sup b a canonicis ipis fcā vel pfirmatione a nob ab eisdē obtēta plonis idoneis cū pilio epi pferatis. ¶ Reg. ix. archipbro scē marie maioris ō vrbe

Olonia pstō ap. se. omēs astrigit: ⁊ nihil dz obscurū vel ambiguū ptinere: declaram' pstōz: quā nup pferēdis i pceptōe portōis maioribus ⁊ cōsuetis futuris a maioribus exhibendis edidim' nō ad pterita ß ad futura tm extēdi cū leges et pstones futuris certus sit dare formā negocijs: non ad pterita facta trahi: nisi notatim in eis de pteritis caueat. ¶ Lex. iij. senon. archie.

De reseriptis.

Sicut romana: ⁊ infra. Quesitum est a nobis ex parte tua si alicui' causa delegatis iudicibus sblato

pcipere: dicemus super illa constitutōe: statuimus. Ber.

¶ Consuetis seruitijs. qđ debeāt maiores maioribus: tractat tā i tex. q̄ in glo. xciij. di. c. a subdiacono. ⁊ ō h' est dicem'i illa pstōz: statuim' o ¶ Futura. no. ß pstōz respicere fuka tm ⁊ ñ pterita. sic ß. e. cogscētes. ⁊ ar. xxxj. di. añ trienū. ⁊. lxxxij. di. ꝓposuisti. nisi sit pstō iuris nāl' q̄ ena respicat pterita. ℣. ō vsu. cū tu. l' nisi dicat i ipa pstone q; ad pūta trahat. x. q. j. sic qđā. ⁊. ℣. de elec. cū i cūctis. §. hec sane. ⁊. ℒ. de legleges ei ⁊ h. i fi. vbi dr nisi ō pteritū tē. ⁊. ℣. ō reseri. ad audiētiā nr' p

Sicut rōna. Ut libere. ista indulgēta superflua vr: q; unre cōi liberū ē appellare qñcūq; aliqs quat: al's ñ lz añ sniam. ℣. ō ap. vt debit' nonoi. oli indifferent ⁊ libere licebat appellare: nisi appellatō mālesteste fuiss frustratoria. ij. q. vj. ad rōnā. ⁊. ℣. ō ap. pūct. ß qđ ō iure cōi ꝓpeut supflui ē pcibo ipetrare. ℒ. ō thesau. l. j. li. x. ⁊ ß ad mūici. l. j. ß sunt superflua. qđā dcit ad h' vt idulgēta ista valeat q; licitū ē huic appellare vbiq; vbi ius inhibz appellare puta ꝓpt pūacia q; pmax ñ audit appellās. xxiij. q. iij. ō illicita. ⁊ alīqs tales casus inuenies. ij. q. vj. §. diffuntia. sb illo. §. si eē qz. ß ista solutō stare ñ pt q; dr hic i si. spāle derogat gnāli: q; ibi ista idulgēta pcessa fuit ꝑ ius cōe: q; pmi'm dr q; lex puata. iij. di. pmi'a. ß pmi'm ñ tollit p ius cōe nisi ō ipo pmi'o mēto fiat. ar. ℣. e. ti. cū ordinē. ⁊ pmi'm ñ tollit p aliō pmi'm: nisi fiat mēto i scdo ō pmo. ℣. ō pscri. venēs. ß ille q̄ ipetrat cām pmuti fm ius cōe ipetrauit ap. remota. nec fec mētōz ō pmi'o pus aduerse. ⁊ tm valēt scde lre q; spāle derogat gnāli: ⁊ ita sine dicas q; lre scde fuissent pmi'm sine reseptū: fm ius cōe ñ pt stare hec solutō: q; necesse ē dicere: q; iste q̄ ipetrauit vt gnālit possit appellare: ipetrauit fm ius cōe: vt vex sit q; spāle derogat gnāli. pōt q; dici q; psona ista ipetrās talis erat: que ꝓpter delictū ⁊ culpā suā ñ poterat appellare: q; fuerat ei interdictū appellare. vñ ius cōe ex indulgētia reddit ei. ⁊ ē si. ℒ. ō mor. testa. si qñ. ⁊ sic dz intelligi vt pon' res valeat q; pereat. vt. ℣. de pun. i his. ⁊. ℣. ō ℣. sig. abbate. ⁊. ff. ō re. du. q̄stiēs. ij. si ß tal' idulgēta

emanauerit vt possit appellare: nihil aliud vt principem precedere: nisi vt beat psuetꝫ ⁊ legitimã appellãdi ptãtẽ: vt dicit lex ꝑdic. si qñ. ⁊ sic nullũ prrarũ. vel põt dici q solũ ius cõe indulgeꝫ huic ad cautelã: qz solet plus timeri cc. xxij. di. q̃q̃. ⁊. j. ó iureu. ⁊ si xps. ⁊. j. ó pcu. qz in causis. j. de here. si aduersus. ⁊ si hodie talis indulgẽtia precederet: dicerẽ q licueret ei appellare et ꝛ ñ gnareꝫ: nisi ex ꝓmereꝫ cã idulgẽtie ibi

remedio appellatõnis cõmittit ⁊ lris ap. altera pars munita: qbꝫ ei generaliter ẽ indultũ vt libere sibi liceat appellare: ĩ vocem apo. ꝓpit an eĩ ẽ cã debeat appellationi referri. Jn qbꝫ. t. t. r. q eius ĩ hac pte appellatio nõ dz admitti: postq ẽ cã iudicib ap. re. ꝓmissa: qz spale mandatũ derogat generali.

Dem cant. archiepo.

Ex pte quentren. episcopi nostris ẽ auribꝫ intimatũ q cũ de cã q̃ int. g. ⁊. f. clericos vertitur sup ꝑbenda de noualis cogscẽs ltime eidẽ. f. ꝑm tenorẽ lrarꝫ nrarꝫ ptinentiũ: q si psta ret ipm. f. de piurio esse puictũ ⁊ ppetuo illi renũciasse ꝑbende

Duas spale. j. ó of. leg. studuistis. ⁊. j. e. pa b [illegible]dãdatũ. Storal. Circa reuocatõz rescriptoꝝ sine lrarꝫ dñi pape ita distingue. ⁊ ꝓmo circa rescripta q impetrantẽ ó iure cõi ad lites ꝓrrahas. si ꝓmũ rescriptũ sit generale ⁊ secũdũ spale ab aduersario ipetratũ. secũdũ valet nõ ꝓmum ita ñ q specificatio generalitatis nõdũ sit fca vt hic ⁊. j. e. pastoralis sine fiat mentõ ĩ secũdo de ꝓmo sine nõ: qz spale mãdatũ cc. ⁊ si ꝓmũ sit spale ⁊ secũdũ generale idẽ iuris est. scz q spale valet. j. e. abbatẽ. si vo ꝓmũ est spale ⁊ secundũ spale: si secũdũ expssam facit mentõz ó ꝓmo: tũc valet secũdũ ⁊ nõ ꝓmũ. j. e. ceteꝝ. j. de re iudi. inter monasteriũ. j. de of. dele. coram. ⁊. c. pr. al's si nõ facit mentõz: valeret ꝓmũ ⁊ nõ secũdũ ꝑ iura pr. dicta. ⁊ hoc intelligẽ ĩ negocijs iã ceptis citatõne iam facta: ⁊ de hoc no. j. de ap. vt debitus. in fi. illi⁹ no. ⁊ fi. ⁊ in illa no. ß nũquid. Si vo nec ꝓmũ nec secũdũ est iudici ꝓtatũ ⁊ bene potuit ꝓtari: tunc valet illud quod ꝓmo iudici exhibit ꝓtatũ secuta citatõne: ⁊ ita alter põt ꝓuenire ꝓmũ impetrantẽ lz in secundo nõ fiat mentio de ꝓmo. j. de ap. vt debitus. hec est opinio pape inno. iij. si vo ꝓmus impetrãs nõ potuit suas lras iudici ꝓtare: valebũt vsqꝫ ad annũ. ⁊ in hoc casu possumus adhuc seruare illa iura. j. e. si aũt. ⁊. c. plerũqꝫ. dum tñ hoc fuerit publice ꝓtestatus: cũ ꝑ euz nõ steterit: quo minus suis lris vtereꝫ. j. de offi. ordi. pastoralis. in fi. ⁊ optime hẽs q ꝓtestatio sit ꝓmittenda necessario vbi currit tps: nisi ꝓtestatõ ꝓcedat. j. ó ap. c. vl. in. e. gr. ⁊. xvj. q. iij. §. põt. v. is aũt. al's si hoc nõ fuerit ꝓtestatus valẽt secũde: si iudici exhibeant: ⁊ ꝓcedat saltẽ ad citatõz: ß si exhibuit ꝓmas iudici ⁊ citauit: nec potuit postea hre copiã iudicis. j annũ: idẽ est dicendũ q expectari debz ꝑ annũ: postea vo valẽt secũde: nec amplius expectari debẽt iudices ꝓmi: ne lites fiãt perp⁹ immortales ⁊ qz sit ꝓdicũ ei q nõ possidet in expectatõne. vel sans posset dici: q illa duo iura si aũt: ⁊ capt'm plerũqꝫ: trahant ad illã pstõnem vt debit⁹ hec est sententia pape sup de ꝓcer. ceteꝝ. j. e. vt finis litib ponat de. w. ⁊ ptu. finẽ. ⁊. c. venerabilis. ⁊. l. de iudi. ꝓperandũ. in ꝓn. in litteris que impetrant ad ap. standũ est illis iuribꝫ. j. ó ap. sepe. ⁊. ca. obiate. ⁊. j. de cõsti. vti. vel inuti. bone. ⁊ in alijs pstõnibꝫ ꝓmulgatis sup appellationibꝫ. Sup ꝓuilegijs ita dicas: q si secundũ ꝓuilegiũ nõ faciat mentõz de ꝓmo: semp valet ꝓmũ ⁊ nõ secũdũ. j. ó plerip. vemẽs hoc planũ est. si vo rescriptũ ꝑm ius cõe impetrat ꝑ ꝓuilegiũ siue ꝓra ꝓuilegiatas ꝑsonas: nõ valet rescriptũ nisi faciat mentiõnẽ de ꝓuilegio qz tacita vitate obtentũ est: ita loquit. j. e. ti. cũ ordinem. Si aũt ꝓmũ rescriptũ sit impetratũ ó cõi ꝑsensu partiũ: ⁊ altera pars alijs iudicib impetrauit causam cõmuni tacito de illo ꝑsensu: ⁊ in secundis fiat mẽtio de ꝓmis nõ valẽt secũde: imo ĩ expẽsis ꝑdenari dz ꝓmo impetrans. j. e. ti. ceteꝝ. j. de re iudi. inter monasteriũ. ⁊. j. de of. dele. cozã. Jn bũsi cijs ipetrãdis si diuerse lre a diuersis ꝓra aliquã ecclesiã impetrant: nec in secundis fiat mentio de ꝓmis: ille soluõ valent: ⁊ ille illud bñficium obtinebit: q ꝓmo suas lras ꝓtauit. j. e. ti. capt'm sancte crucis. ⁊. j. e. abbatẽ. ad hoc facit. j. de ap. vt debitus. Alij vo dicũt ꝓrrahũ. Si vo in secundis fiat mentio de ꝓmis: seruabit forma lrarꝫ secundarꝫ. ar. j. e. cũ dilecta. si vo alijs lras plures impetrat ꝑ bñficijs pluribꝫ obtinendis in pluribꝫ ecclesijs ⁊ in alijs nõ fit mentio de alijs: nõ valẽt secũde si iam receptus est ꝑ ꝓmas: nisi secũde expressam faciãt mentiõz de sua receptõne: vt. j. e. de cler. grego. in nra. Jte si impetrauerit ꝓmas ⁊ ex eis obtinuit aliquas pensiones renunciando bñficio lrarꝫ si alias postea impetrauerit hoc tacito nõ valẽt. j. e. ad audiẽtiã. ij. Illa de cre. j. de fi. ꝑby. ex tua. nõ ꝛdicit his q dicta sunt: qz ibi ꝓme lre ꝓmebãt

amoueretur ab ea eo cognito ⁊ ꝑbato ꝑbẽdã abiudicasset eãdẽ ipe ĩ vocẽ appellatõis ꝓpit: ⁊ ad te q ei ꝑbẽdã precise ⁊ absq causle cognitõe restitueres lras nras reportauit: ⁊ infra. Clerũ qñ ñ credim⁹ ita ꝑcise scripsisse ⁊ in hmõi lris intelligẽda ẽ hec ꝓditio etiã si nõ apponat: si ꝑces vitate nitant: mãdam⁹ q̃tenus inspectis lris: qs eẽ ꝑdicto di rexim⁹: si inueneris: q ꝑm predictũ modũ ei scripserim⁹ ⁊ in litteris: quas prefatus. f. reportauit: non fuerit habita mentõ poꝝ lrarũ: sententiã prefati epi confirmes: ⁊ sepe dictũ. f. cum litteris nris: quas tibi detulit ad ꝑsentiã nostrã dẽre appellas

indulgentiã: vt ille posset dispensare cũ filijs sacerdotũ. secũde contrahebant gratia ß de iure: ⁊ ꝓme erãt generales: ⁊ qđ ꝑ eas factũ erat: nõ reuocat ꝑ secũdas: qz vitate tacita impetrate fuerãt: qz tacuit ille dispensatõnẽ factã cũ illis filijs ꝑsbyteroꝝ. si aũt impetrasset ꝛ alios cũ qbꝫ nondũ fuerat dispensatũ: bñ valuissent lre ille. j. de of. dele. ex parte. nõ ꝓtradicit qa ⁊ ibi virunqꝫ fuit speciale rescriptuz: et qz ꝓmũ prius fuit ibi ꝓtatũ: ⁊ ideo nõ valuit secũdũ: qz nõ fecit mentiõnem ó ꝓmo vel qz ó bñficijs loqt trahit ad illam. j. e. ti. capitulũ scẽ crucis qz papa nõ intendit aliquos grauare ĩ recepcione duoꝝ. vt. j. e. ti. mandatũ. ⁊. ca. lris. ⁊. c. abbatẽ. sup hoc dic ꝓut no. ĩ dic. ca. capt'm scẽ crucis: dicebat aũt q in lris iustitie sola ꝑsideraꝫ repñtatio. vt in. c. vt debitus. ó ap. j. e. ca pitulũ scẽ crucis. ß in lris bñficioꝝ ꝑsideranda erat data. j. e. cã

Ex pte de. quentren. epi perpetuo. sed numquid istoꝝ altero ꝑbato põt eps ipm remouere cum alterutrũ sufficiat ꝑ se. j. de iureiur. querelam. j. de fideiuss. quenit. in fi. ⁊. vij. q. j. q̃piculosum. ⁊. j. de resti. spo. accepta. ita videt ꝑ iura ꝑdicta. ⁊. xlvij. di. c. j. ß ꝓra videt. forma enim cõmissionis exacta diligentia debet obseruari. j. e. cum dilecta. in fi. cum eps non sua ß delegantis aucte fungat. ff. de of. eius cui mandat. ⁊ si ꝓcr. ⁊. j. de of. dele. sane. dicunt qdã q vtrũqꝫ ꝑbandũ est ꝓpter copulam ꝑ leges illas. ff. de. v. obli. siqs ita. ⁊ insti. ó here. insti. §. pe. Jstud nõ credo: ß distinguo si punctum duo mandant: q̃ neutꝫ ꝑ se sufficiat. ß si vtrũqꝫ ꝑbet sufficit ad remotiõnem: vtrũqꝫ ꝑbandum est. ar. j. e. olim. ita q incipias ibi a ꝓmo scz a vicio falsitatis. ar. j. e. inter ceteras. si talis sit filius sacerdotis ⁊ ĩ sacerdotio genitus: ista duo sufficiunt si ꝑbent. s. de ꝑsti. cum accessissent. ß si alteꝝ ꝑ se sufficit ad remotiõnem alicuius: sufficit si alteꝝ ꝑbet: licz copulatiue illa duo mandant vt hic ⁊ ꝑdicta. j. e. inter ceteras. si cõ iunctum mandent: ⁊ punctua ponit ꝑ disiunctiua: ⁊ ꝓ vel. ff. de v. sig. sepe. ⁊. l. cõiunctõe. ⁊ ecõuerso disiuctiua ponit ꝑ copulatiua. C. de v. sig. cum qdã. ⁊ de cõse. di. ij. in calice. circa fi. ⁊ illa pluralitas resoluenda est in singularitatẽ. j. de ꝑbẽ. cũ iam dudũ. ⁊. j. de ꝓm. vt ꝓuilegia. ⁊. j. de iudi. exhibita. ⁊. j. de ap. significauit. vbi de hoc ⁊. ff. de ꝑdi. ⁊ demõ. falsa. in fi. ⁊. j. di. oẽs leges. i. oĩs lex. ꝓter ea ea dem rõ q moueret delegantẽ dz mouere delegatũ. j. e. c. sup lris. ĩ fi mirabile esset si remaneret ĩ eccia: si ꝑbaret piurius: licz nõ ꝑbaret renũciano vt ecõuerso. ⁊ certe nũq fuit mentio dñi pape vt vtrũqꝫ necesse sit ꝑbare: dum tñ alteꝝ ꝑbet. ⁊ ita certe sufficit alteꝝ ꝑbari: nisi papa exꝓmeret hoc expsse: ß qđ hic dicit ita ꝓsumum sunt: ⁊ ita papa factũ solũmõ respexit sicut fuit ei ꝓpositũ. ⁊ hoc innuit illa lra eo cognito ⁊ ꝑbato: nõ dixit: his cognitis ⁊ ꝑbatis.

Restituere. suggerẽdo forsitã dño pa. q ⁊ sine ordine iuris eũ e Lras reportauit. nõ facta mentiõne de appellatõne. spoliasset. f. Condicio. no. ß ꝑditõnem subintelligendã etiã si nõ apponatur. xxij. q. ij. beat⁹. ⁊. xxvij. q. ij. §. j. v. beata maria. ⁊. ff. q̃ fatisda. co. l. vl. j. de iureiu. quenit. ⁊. c. quẽadmodũ. ⁊. ff. ó serui. sicut. ⁊. ff. ó ꝑdi. insti. cũ seruus. ⁊. ff. de solu. cũ qs. j. de. i fi. ar. ꝑ. xxv. q. ij. vnuersa. So. in rescriptis sp subintelligit hec ꝓditio: si ꝑces veritate nitant: si ita est: etiã si nõ apponat: vt hic ĩ iuramentis ⁊ alijs hmõi pactionib subaudiunt generales ꝓditiones: vtputa si ꝑ⁹ voluerit: vt in. c. beatus. ⁊ in v. beata maria. si res in eodẽ statu pmanserit ⁊ silia. xvj. q. j. in parochia. ⁊. xxij. q. ij. neqs arbitret. ⁊ alie ꝓditiones que ipso iure insunt. ff. ó solu. cum qs. ⁊ in de cre. quẽadmodũ. ⁊ in ꝓdictis iuribꝫ ꝓraria loquunt ꝑm leges: secus ꝑm canones.

Qđ ꝑsentiã. hoc ĩ mandat: qz falle ꝑsumunt lre iste: quia tantã ꝓnent iniquitatem. ar. C. de ꝑcib⁹ impa. offe. quotiẽs. ⁊. l. vniuersa. ⁊ tales falsarij muti debent ad dñm papã pumẽdi. xix. di. in memoriam. ⁊ de cri. fal. ad falsariorꝝ. Ber.

Qteꝝ ꝓmam
partē iſtⁱ ꝛe-
cre. itelligas
ſm illam. ſ. ꝛe ap. vt
ꝛebitus. vt hmōi va-
leāt lr̄e q̄ ꝓmo iudici
bus pñtant vl̄ dic in
iudiciſ iā ceptis locū
hr̄e: ⁊ ita tenet qđ di-
cit ꝓmo vl̄ q̄ nō po-
tuit habere copiā iu-
dicis cū ꝓtestatōne ⁊
ceptū itelligo negociū
ꝑ ſolā citatōez ⁊ nō ꝑ
ſolā pñtatōnē vt no-
ta ꝛecre. vt ꝛebitus. ī
glo. ff nūquid.

¶ Impetrauerit. ⁊
eaꝫ aucte citatō facta

k ¶ Et aduer- ſit-
ſarius. ſecⁿ eſt ſi ipſe
idē: q: ſi vſus fuerit
vtrūq; : neutr̄ vale-
būt. ſ. e. c. ex tenore.
ar. ℒ. ꝛe fi. inſtru. di
uerſe. ⁊. ſ. ō fi. iſtru.
imputari.

l ¶ Duores. ꝯ. ſ. ꝛe
of. ꝛele. ſane. ſ. So.
hⁿcū ad alios iudices
impetrāt illud cū ad
eoſdē. ⁊ ibi ꝛe hoc di
m ¶ Exempta ꝛeē.
iudicō. ſic ꝓ q̄ reſcri
ꝓtū legitimuꝫ ꝓdūt ꝑ
ſecūdā facies mentōz
ꝛe ꝓmo vt hic ⁊ ꝑ ne-
gligentiaꝫ impetrātis
anno elapſo. ſ. e. n.
ſi aūt. ⁊. ca. plerūq;.
Jtē q̄q; ꝓdūt ꝑ ſolli-
citudīne ꝓmentis.
ſ. ꝛe ap. vt ꝛebitus. ſ
ꝛe fo. cōpe. c. pe. Jtez
ꝑ fraudē illius q̄ duo
paria lr̄arū obtinuit
ad diuerſos iudices:
⁊ vtrūq; vtriſq;. ſ. e. ex
tenore. Jtē mo:te ꝛe-
legantis re integra. ſ
ꝛe of. ꝛele. gratū. ⁊. c
relatū. ⁊. c. licet. item
ex noua cā emergēte.
ſ. ꝛe of. ꝛele. iſtmōte

Item qđūt ad tpūs ꝑ exc̄icatōnem. ſ. ꝛe of. ꝛele. prudentiā. §. ſexta ⁊

n ¶ Be cōmiſſione. idem itelligo ſi ꝛe ꝓmiſſione ſ. ꝛe excep. pia.
fecerit mentōnem ⁊ tacuit q̄ ꝛe cōi cōſenſu fuerant impetrate. ſ. ꝛe
of. ꝛele. coram. ⁊. ſ. ꝛe re iudi. inter monaſteriū.

o ¶ Laborare. ff in quo coegit eum laborare. cumꝑ tales lr̄as ꝓue-
niri ñ poſſet vt dictū eſt: ℒ laborauit ad iudicē vemēdo ꝑ ſecūdas
litteras vocatus: vt ſuū ꝓuilegiū allegaret. ff. ꝛe iudi. ſiqs ex aliena
ff. ſiquis in ius vo. nō ꝛeuit. l. ij. vl̄ ex quacūq; cauſa qđ ſine labore
⁊ expēſis fieri non potuit. b.

p ¶ Expenſis. ⁊ ſic qui malicioſe vel fraudulenter litteras impetrat
puniri ꝛebet in expenſis. ſic. ſ. e. ti. c. vl. q: nōnulli. in ꝛecre. grego.
⁊ ibi dicemus ꝛe iſtis expenſis ⁊ dāmnis.

q Item ceteꝛ. ſub diſtūctōe. ſecⁿ vl̄ ſi ꝑ copulatiuā. ſ. e. ex pte
ibi: dictū ē ꝛe hoc. ſ. ō elec. ſ̄ſcs. ⁊. xvj. q. vij. p laicos.

r ¶ Occupant. forte itruſit ſemetipſ̄ ꝑ manū laicalē. ſ. poſtēā ſcl'arē

ſ ¶ Quodcūq; ar. q̄ ſi aliqs teneāt ad alteꝛ duoꝝ ſub alternatōe vl̄
ſub diſtūctōne quodcūq; voluerit pſtare liberaē. inſti. ꝛe here. inſti.
§. penul'. ⁊. ℒ. ꝛe cōdi. inde. l. pe. ⁊. ff. ꝛe iure do. plerūq;. §. pe. ⁊. ff.
ꝛe le. ij. ſi ita. §. ſi ita. ⁊. ſ. ꝛe ꝑben. referente. ar. ꝯ. inſti. ꝛe le. §. ſi ge
neraliter. So. ꝓma rubrica vera eſt: niſi eligens fuerit in mora. ff.
ꝛe opt. leg. mācipioꝝ. ⁊. ff. ꝛe le. ij. ſtatu liberꝝ. §. ſ. ⁊. ff. ō ſolu. ſtichū
j. Bñ. ff. ꝛe peti. here. item venūt. §. idem recte ait.

t ¶ Illi. ſcz clerico.

u ¶ In ſil'ibꝫ. no. q̄ ꝛe ſil'ibꝫ ſil'e ꝺz eē iudicū. ℒ. ꝛe le. leges. ſ. ⁊. ff.
ꝛe le. l. nō pūt. ⁊. ſ. ꝛe trāſla. inter copulas. ⁊. ſ. ꝛe elec. ondum. ij.

Item vintonien. epō.

Qteꝝ ſi aliqs ſup aliqua
cā ab ap. ſe. impetrauerit
lr̄as ⁊ aduerſarⁱ eiⁿ eandē cām
poſtmoduꝫ obtinuerit cōmitti
alijs ꝛe ꝓmiſſiōe pozi nō habita
mentōe: pozis iudices ad ꝛeciſi
onē cāe poſſunt ꝓcedere nec ſe-
cūde lr̄e obtinent alicⁱ roboris
firmitatē. Di vo ī ſecūdis lr̄is
habeaē mentio ꝛe commiſſione
pozi: ꝑdicta cā a poꝫ eſt exēpta
iudicio: cū eedē lr̄e nō ſint veri
tate tacita impetrate. Clerū ſi
ꝛe aſſenſu partiū cā cōmittiē: ⁊
ꝓceſſu temporis vl̄ etiā ꝓtinuo
alterutra pars altera neſciente
cām ipam tacito ꝛe cōmiſſione
pozi alij iudici obtinuerit ꝛele-
gari nō ī merito is q̄ tali dolo vl̄
fraude aduerſariū ſuū laborare
coegit ī exp̄ēſis ꝑdēnari ꝺz eidē

Item eboꝛac. archiepo.

Inter ceteras ꝓſultatiōes
tuas fuit ꝓpoſitū coꝛam
nobis q̄d tenere ꝛebeas cū aliq̄
ſub diſtūctōne mandāē: queꝫ
vnū verum eſt alteꝫ falſum: vt
puta ſi ꝓponaē: q̄ ſi talis ſit ſa
cerdotis filⁱ ⁊ in ſacerdotio ge
nitus q̄ proximo in tali eccleſia
miſtrauit: vl̄ q̄ illicite eccleſiā
occupauit eandē. Dnic ḡ cōi
taliter. r. ꝓuenit iudici q̄cūq;
ſibi cōſtiterit iſtoꝝ: illi ꝓhibitā
eccleſiam abiudicari ꝛebere: et
idē in ſimilibꝫ obſeruandum.

Item rauēnati archiepo.

Si q̄ aliq̄ tue fraternitati
dirigim⁹: q̄ animū tuum
exaſperare videnē: turbari nō
ꝛebes. ⁊ infra. Qualitatē nego
cij ꝑ q̄ tibi ſcribiē: diligenē ꝓſi
derans: aut mādatū nr̄m reue
renter adimpleas aut per lr̄as
tuas: q̄re adimplere non poſſis
rōnabilē cām ꝓtēdas: q: patiēē
ſuſtinebim⁹ ſi ñ feceris: qđ ꝓua
nob fuerit inſinuatōe ſuggeſtū

Item ciſter. fratribus.

Olim ordinē ciſter. pfeſſi
⁊ ſra. Si ꝯ vos ſup ꝛecī-
mis l' alijs q̄ ordini veſtro ſpe-
cialiter ſedes apo. indulſit non
facta mentōe ciſter. oꝛ. lr̄e fue-
runt a ſe. apo. impetrate: ꝑ eas
minime teneamini reſpōdere.

Item tornacenſi epo.

Am te. ⁊ infra. Dudum
ſiqđē añ tuā ꝓmotōez lr̄e
a nobis: ſi bñ meminim⁹ ema-
narūt: qbꝫ ꝺcano ⁊ eccleſie tibi
cōmiſſe te adhuc in eodē capˢo
exiſtēte mādatū ꝛedim⁹ ⁊ ꝓce-
ptū. vt. m. q̄ ꝺ gēte indeoꝝ ori-
ginē duxit ⁊ diuina gratia fidē
chriſti ſuſcepit in canonicū re-
ciperent: ⁊ ꝑbendā ſibī cōferre
ꝛeberent. ⁊ infra. Jpi ꝺo quia
donatio ꝑbendaꝫ ad te ſpecta-
bat ꝓceptū noſtꝝ executōni nō
potuerunt mandare. Cū itaq;
ꝓſcriptus. m. te ſup ꝺ ex parte
nr̄a req̄reret: rñdiſti q̄ nullum

r ¶ Si q̄ñ. pone ca.
p illā. ſ. e. cum
adeo. ⁊. ſ. ō ꝑb.
cū teneamur. ⁊. ſ. e. ad
p ¶ Turbari. aures
q: pater filiū quē diligit
corꝛipit. xxiij. q. v. non
putes. ⁊. v. q. v. ñ oſcu
laē. ⁊. c. di. ꝑ tra moꝛē
z ¶ Qual ita tē negociij
q̄cūq; eñ ꝑ nimiā impoꝛ
tunitatē petētiū ꝓceps
nō ꝓcedenda ꝓcedit. ℒ.
ꝛe pe. bo. ſublaē. l. j. li-
. x. ⁊. ſ. ꝛe pur. ca. cū in
iunctē tute. ⁊ ꝛe ſen. ex. ſi
q̄ñ. ⁊ ſic eſt ar. q̄ ea q̄ ꝑ
ſollicitudinē nimiā elici
ta ſunt nō valēt. viij. q
. j. audacter. et. xxij. q.
viij. vnuſq;q;. ⁊. ff. q̄ et
a q. ma. li. ñ ſi. ſi ꝓuaꝫ
a ¶ Rōnabilē. hic ē ar-
bitriū ꝛe oīb⁹ eſſe rōnem
reddendā: ⁊ valet ad te
ſtes examinādos: vt cāz
ſui dicā reddāt: alⁱs va-
lere ñ videē teſtis dictū
ij. q. j. in ꝓmis. ⁊. iij. q
ij. §. ītē in criminali. ſi-
tem ſola. xxiij. q. iij. ſi
babes. ⁊ qđ rōne caret
exturpare nccē eſt. lxviij
di. coꝛ epi. ⁊ plāms paꝛa-
tⁱ ꝺz eſſe reddere rōnē
oī poſcēti. xxxvj. di. §.
ecce. ad ſi. ⁊. ff. ꝛe reli. ⁊
ſump. fu. ſiqs. §. ff inti-
dū. ar. ꝯ. xxiij. q. iij. na
buchodonoſoꝛ. ⁊. c. ꝛe ty
rijs. ⁊. ff. ꝛe legib. non
oim. So. verū eſt q̄ ꝛe
omīb⁹ rō reddi ꝺz ſi pōt
ff q̄cūq; ꝑ impotētiā aliⁿ
ꝓdūt vt ī ꝑdc. l. ñ oīm
⁊. ca. nabuchodonoſoꝛ.
aut q: ñ ītereſt nr̄a q̄ſli-
cūq; ſit rō illa. vt ī ꝑdc.
capˢis nabuchodonoſō
⁊. c. ꝛe tyrijs.

b ¶ Suſtinebim⁹. ar. q̄
nō tenemur adimplere
mandatū ꝓlati. ſi cauſa
reddāt. lxxv. di. q̄ñ q̄dā
⁊. ſ. ꝛe ꝑbē. cū teneamur.

e ¶ Feceris. nec ītmerito. q: vbi cētā ꝑ
ꝓſultatōz reſcribit ipatoꝛ nō vult ſuā rūſionē ſeq̄ndā eſſe ſiqs nō recte
rūſiuz putauerit. ℒ. ō ſen. ⁊ itllo. o. ū. nemo. nā ⁊ vrban⁹ nll'a aucte
dixit ꝓhibitū eē: q̄ vir ⁊ vxoꝛ ñ poſſint ſil' ſuſcipe aliquē ō ſacro fonte
xxx. q. iij. c. vl. qđ tñ ꝓhibitū erat. ō ꝑſe. di. iij. nō ꝓbes. ff ō ꝺcat ñ ē
ꝓhibitū. q: exp̄ſſe ñ inemebaē: q̄ vir ⁊ vxoꝛ ñ ſuſcipient ff iplicite ꝓhibi
erat ꝑ. c. ñ ꝓbes. obediat ḡ ſ̄dⁱ⁹ q̄ñ eē ſi cāz ñ reddat. xix. di. ī meōnā

o ¶ Olim ordi. Sup ꝛeciſ. ſecⁿ ſi ꝓuenāē ſup aliq̄ re ī q̄ ñ ſit ꝓuilegian-
q̄ñ ſi ꝑ tales lr̄as ꝓuenirēē ſup ꝛecis poſſeſſionū pⁿ gnāle ꝓ. acq̄ſi
ꝛaꝫ: bñ valerēt lr̄e: q: i ill' inre cōi cū alijs cēſent. ſ. ō ōci. nup. q: ſup
rebꝫ ī qbꝫ ꝓuilegiū ſi itelligiē qđ ꝺ ꝺz vt ꝑ ex ipa lr̄a. ꝑt hⁿ bñt adhuc
aliud ꝓuilegiū. ſ. q̄ ꝑ lr̄as ad iudicū trahi ñ ꝓſt niſi ꝛe ipoꝫ ordie fece
rint mētōz: ⁊ alij q̄ ꝑ⁹ bñt ſil'e ꝓuilegiū: ñ ē tū ī iſto coꝛpe.

e ¶ Mentōe. ſuppſſio cū dignitatis l' nois viciat reſcptū. ſ. e. ad aures
⁊. ſ. e. ſedes. ſ. ō pſti. cū acceſſiſſent. ⁊ q̄ ō iſtis ꝺ ꝺz idē itelligo ꝛe oīb⁹
religioſis q̄ bñt ꝓil'e ꝓuil'm vt ēplarij ⁊ hoſpitalarij. ſ. ō ꝛeci. ex pte
ff nōne ꝓuil'm iſtoꝝ gnāle ē ad oēs ciſter. ita q̄dē. ff ꝑ iſtas ſpāles lr̄as
ꝺz eis ꝺrogari q: ſpāle ꝛc. ſ. e. c. j. ⁊. ſ. e. paſtoraē. ⁊. ſ. ō of. leg. ſtudu
iſti. ⁊. ff. ō re. iu. ī toto. ex his vl̄ q̄ ſpāles lr̄e ꝺrogēt ꝓuil'ijs gnālibꝫ. ff
ñ ē vez q: ꝓuil'm ē lex ꝓuata ⁊ ꝯ ius cōe. iij. di. ꝓuil'a. ſ. ꝛe v. ſig. ab
bate. ꝓmiſſio iſta ō dāis ꝛeciſ ius cōe ꝓiet ⁊ ꝓuil'm ñ tollit ꝑ ius cōe
niſi hat mītō ō ꝓuil'o ī ꝓmiſſōe ⁊ tō ñ valēt lr̄e eē ſpāles ēm ius cōe ob
tēte ꝯ ꝓuil'm. vt. ſ. ō re iu. inī mōaſteriū. ff ſi ſt citatu mōachi dīt vēre
ꝓuil'm ſuū allegari. ff. ō iudi. ſiqs ex aliēa. al's teneret ſuia ꝯ eos lata.

i ¶ Am te. Eccl'e ubi. ſcribebaē capˢo vacāte ꝛc. ſ. ō ap. ſi duob⁹.

g Fidem christi. hic ꝑsumit papa ex subsequenti honesta ꝙsuasiõe: vt patet in antiqua ꝓpositõne. ī. de ꝑsump. ex studijs. sicut ecõuerso ex ante cedenti ꝑsumit ꝑ sequenti. ī. de ꝑsump. mãdata. c. ij. q. j. i ꝑmis vt si vita eius vl' opinio talis antea nõ exti. ī fi. xvj. di. miramur. in si. ff. de suspec. tu. l. iij. §. q̃ri põt. & de suspe. & archa. si. aliq̃d. li. x.

h Quia tenatio. bñ allegabãt: qa non bẽbãt ptãtẽ ꝓferẽdi ꝙ eps. si tñ papa ꝓtulisset bñficium alicui: & mãdaret vt ipz recipiãt: nũc bñ valẽt lr̃e & ipm recipe nẽbẽt & eõ uerso: si coll'o ptinet ad capt'm ñ oz scribi epo.

c Infecto negocio. p lr̃as directas capt'o nõ tenebãt epus ist̃m recipe de necitate: de honestate tñ ipm recipe debebat: sed de hoc rẽphendit: qz dicebat: q ñ recepat ide mandatũ: nec ex p lr̃as istas plene colligit q ei teneãt bñficiũ ꝓferre: l' dic q bñ tenent eũ recipere & ꝓferre ꝓbẽdã: vt apparz ex forma mãdati ẽ. vbi dicit in canonicũ reciperẽt & ꝓbendã ꝓferrent. & p alia ẽbs. s. mãdatũ dñi & ꝓceptuz xiij. q. j. qõ precipit. ī. ó v. sig. in his.

d Deberes. ar. q ds cum alijs facere oz: si facultas se obtulerit: ipse sol' facere oz: sic sol' põt emendare qõ cum alijs malefecit. ī. de iureiur. sicut nr̃is. vbi de hoc. & xxxv. q. ix. q ds cõmisit. arg. ꝛ. de cle. ꝓin. di nersis fallacijs. & est ar. q cã alicui delegata ipz sedẽ. nec trãsit ad successores: ꝙ ẽ vez est. ī. de of. dele. qñ abbas. & ī. de of. ordi. pastoralis. §. ꝓterea. Itẽ ar. q si aliq̃d mandat capitulo cuilibz de capitulo sigillatim intelligit esse mandatũ qui illud implere possit: & si nũc illud facere nõ possit: illud debet facere cũ potuerit: & ita cũ eps sit de capitulo tanq̃ caput. ī. de ꝓcess. pbẽ. & eccle. nõ va. post electionẽ in ꝑte decisa. & ī. de his q̃ fi. a pla. nouit. nõ poterat dicere q ñ recepisset mandatũ. ar. ꝛ. xij. q. ij. qui manumittẽ.

e Datam lr̃az. Ad hoc sp plueut notari hec decreta. q data lr̃az sp ꝓsiderãda est. vt. ī. e. ꝓstitutus. & ī. de sen. ex. si aliq̃s. ar. ꝛ q̃ ꝓtatio lr̃az & nõ data ꝓsiderãda ẽ. ī. e. c. capt'm scẽ crucis. & ī. de cle. nõ resi. ꝙluter. & ī. de ꝓben. dilectus. ij. & ad idem. ī. de vsu. qz frustra. & ī. de ap. vt debitus. rõnez ist' ꝓtrarietatis dicem' sup illa decre. dilect'. ij. Item est hic argumẽtũ q edẽdus sit dies & ꝓsul aduersario. ar. ī. e. si aũt. & c. plerũq. & l. de ꝓbatiõe. & ꝓmit. sti. optimã. Sz ꝛ. ff. de edẽ. l j. & ij. & ff. qñadmo. testa. api. l. ij. §. die aũt. So. in editõne lr̃az dñi pape faciẽda aduersario oia ponenda sunt: qñ lr̃e sunt cões. ar. ī. de dila. ꝓterea. & ea q̃ cõis sẽ integralit' sẽ edẽda. ī. de ꝓba. qñ ꝛ. & lr̃e tradende sẽ ad videndũ. ī. ó fi. instru. si scripturã autẽticã. & c. B. ꝓpetu' vicarius decre. grego. & ibi dicemus de editõne instrumentoz. ad idem

f Judeus. qñ de iudeis conuersis ar. ī. ó of. dele. cum in iure. ecclesie fundata fuit. xxj. di. in nouo. & xxij. q. iij. recurrat.

g Baures. lr̃as impetrãtes q̃ sine spãli mãdato dñi ipetrate ad lites ñ valẽt. ī. e. nonnulli. & ī. e. ex ꝑte decani. sec' i hoc casu.

h Intentõis. hic oz dñm papã sic vm ꝓcedere bñficiũ: q alũ ñ ledat vl' grauet saltẽ grauit seu enormit. xxv. q. ij. de ecclesiasticis. & xj. q. iij siqs nõ obediat. & ix. q. vi. nũc vo. & ff. ne qd i lo. pub. l. ij. §. meruto & §. siqs a ꝓncipe. & ī. de of. ordi. licet. & ī. de ꝓsue. cum olim.

i Suppunit. puniri debz qui suppunit quod tenetur reuelare. l. di. ex penitentibus. ff. ó act. emp. & ven. l. j. §. j.

k Dires nolum' obtinere. & ita vt q lr̃e iste ñ valeãt. qd si obtineãt ꝑ lr̃as tales: dic sup h' ꝑt no. ī. e. ad audiẽtã. ij. ī glo. q̃ incipit: ꝙ q̃rit

l Jaũt. Dolo vl' negligentia. dolus & negligentia ꝓsumit: si sterit ꝑ ãnũ q no vult lr̃is. ī. e. plerũq. & ī. e. ex ꝑte. si copiã iudicis habere potuit ꝙ cõtradicit lex. C. de diuer. rescriptis. falso. q̃ dicit q rescripta ꝓpetua sunt ꝙ nõ est ꝛ: qz hic qõ dicit lex: intelligit si aliud rescriptũ nõ impetrareꝫ ꝓtra ꝓmũ: alꝫs sp valẽt rescripta viuente mandatore: & eo mortuo dũmodo facta sit citatio.

m Excusari nõ oz. i. ñ poterit excipe ꝓpter culpã suã: quo minus teneat rñdere ꝑ scõas lr̃as. Sed ꝛ vr̃: qz si secũde lr̃e nõ faciant mẽtiõz de ꝓmis valẽt ꝓme. ꝙ poterit excipe vt. s. eo. ceteꝛ. ꝓterea q annua si ad agẽdũ ꝓpetua sunt ad excipiendũ. ff. de vsl excepture. §. vl. ꝙ sp potuit iste excipe ꝑ ꝓmas. exquo nõ fecit mentionẽ secũde de ꝓmis So. exceptionũ q̃dã sit ꝓpetue q̃dã tpales. ꝓpetua dicit illa: que ꝓpter ꝓpetuit ꝓpetuo agit: vt exceptio vsl. qz exceptio vsl ñ ꝓpetuit nisi qñ agat. ff ó exce. l. exceptiõ. & l exceptiões. Tpales si ille: q̃ nõ sp ꝓpetuit & euanuit ꝑ vt in ꝑ. l. exceptiões. §. tpales. & talis est hec: qz expirauit ãno elapso ī. e. plerunqz. & ī. de of. ordi. pastoralis. in fi. ar. ꝓterea ista mõ nõ bñt locũ: ꝙ q ꝓmo suas lr̃as ꝑtat iudici & ꝓcedit infra annuz ille obtinet. ī. de ap. vt debitus. de hoc notatũ est. s. e. c. j. in fi. & in. c. ceteꝛ. qualiter hic intelligendũ sit.

n Mequerit. & ita est hic ar. q si ꝑ me ñ stat: mihi non est imputandũ. ij. q. vj. anteriozꝫ. §. ad hec. in aut. vt spõ. lar. §. hec quoqz. vnde sumptus fuit §. hic. & ff. ex qui. cau. ma. sed & si. j. Ñõ. qualiter intelligat hic ista o Habere. repete postposuit eis vti. ꝛmpotentia dicit. s. e. c. j.

p Bo hec sumus. Omnia negocia. numia generalitas hic repobat. ī. de w. & ꝓtu. ex litteris. & ī. de ap. c. ij. & c. significantibus. & ī. e. sedes. & ī. e. n. in decre. inno. iij. c. cũ i multis & ff. de iure fis. ita fidei. & ff. de eden. l. j. §. edere. & ff. ó interro. ac. de etate. §. nubil. arg. ꝛ. ff. de rei ven. q̃ ó tota. §. incerta. & ff. cõi di. & si ñ oẽs. §. si incertũ. ꝓma ꝑs vera ẽ: & vltiã i spãlibz casib' loq̃t.

q Elegerint. Tan. & Tim. sic exponunt hoc verbum elegerint. i. elegerunt in curia existentes vt sit ꝓteriti temporis cõmentiui modi. quidam tamen volueruꝫ dicere q littere iste ad incertos iudices dirigebant quos impator duceret exprimendos dicentes hic generalẽ commissionem causaꝝ posse fieri dumodo iudices certi essent. ī. e. sedes & c. pastoralis. ꝙ q̃ iudices erant incerti hic lr̃e non valebãt. Sz dic q iudices electi erant certi & cõmissio generalis erat oim negotiorum qõ esse nõ oz: q: ꝑ eam absoluereꝫ iurisdictio ordinarij qõ fieri ñ oz. ar. xj. q. j. puenit. & ix. q. iij. nũc vo. C. de ꝑ. imp. of. l. ij. & iij. ī. de of. le. c. j. & ī. de ma. & obe. ꝑ tuas. sicut generalis appellatio non admittit. ī. de ap. c. ij. Sz sup grauamie ꝓbabili & expsso est appellandũ. ī. de ap. vt debitus. & c. cũ cãm. q̃re lr̃e tales nõ valebãt. Iaudixit & melius cui ꝓsentio q hic iudices erãt incerti quos vellet eligere impetrator: qõ ee nõ oz sicut ꝓcurator icert' ee nõ oz. ff. de ꝓcu. l. ij nec tutor incert' dari oz. ff. de testa. tu. tutor incert'. & inst. ó leg. §. tutor. & arbit sil'it incert' ee ñ oz. ī. de arbi. inotuit. & ꝓmissio gnãl' fuit oim negotiorꝫ qõ ẽ ꝛ ꝓsuetudinẽ rõne curie. c' stil' oz attendi. ī de cri. sal. q̃ graui. q oẽs cãe vm cõmittanẽ nisi sub illa forma q tradit. ī. e. pastoral'. & illa gnãlitas restringit vt tradit. ī. e. sedes. & ī c. cũ i mitus. & ẽ i decre. Imno. ij. tñ vniuersitas cãz bñ ꝓmittẽ. ff. ó iudi. l. cũ ꝓtor. & ff. qs & q̃ ap. l. j. §. j. & illa fuit ꝓpter cã q̃re lr̃e nõ valebãt. q: iudices erãt incerti qõ lr̃a vr̃ innere q ille eligeret q̃s vellet q̃ ꝓmissio gnãlis oim negotiorꝫ. & sic intellexit Iau. & da. sicut

ex pdictis colligit.b. Satis tñ credo q si papa ex certa sciencia tales litteras pcederet valerent cum habeat plenitudinē potestatis saluo iure recusationis. j. ō offi. ordi. suspitionis.

r Suspectos. vnde possent recusari. de recusatiōe habes. j. de ap. cum speciali. & j. de offi. delega. suspicionis.

s Celeri. viij. dist. mala psuetudo. & resecande sunt putride carnes. xxiij. q. iij. resecāde. vñ v. Principijs obsta sero medicina parat. Cū mala p longas consuetudines moras. Ber.

Audientiā.

Manifestū. sic ps q vicii latinitatis viciat rescriptū: sic et si papa loq̄t vni p plati: aut si pmarchas vt epos filios appellauerit: tales lre false sunt. j. ō falsar. q̄ grau. Ar. ō. q̄ ꝓpter malā latinitatē ñ viciāt rescripta. ff. de sta. ho. ipator puis. ibi em dr q ꝓpter malā latinitatē nō viciāt. & ff. ō manumis. testa. q hēbat C. de le. in legatis. & j. de fi. instru. ex pte. Bo. vicii scribe vt i instris & testis nō no cet: cum als de vitate seu voluntate testatoris pstet. C. de testa. erroꝛe. & l. ābiguitates. & idē eēt de voluntate pape dicendū: si pstaret de hoc: ꝙ vnus vr aliud esse in testis & aliud in lris pape. Testiū em ꝓmunt rabelliōibus: cui⁹ scripturā siue latinū null⁹ cognit. vñ falsa latinitas nō viciat testim: dūmō pstet p ipm de intentiōe testantis: vt dicūt pced. leges. & ꝓpter fauoꝛem testoꝛ: q nihil est qō magis debeat hoibus cē. C. ō sacrosanc. ec. l. j. Rescriptū dñi pape p nullas man⁹trāsit: & magna maturitate decoḡt. xxxv. q. ix. aplice j. e. cum adeo. & ita nullū vicii ꝓmere debet. ō. eo. ad hec. vñ ō illā ꝓsumptiōnē nō est admittenda ꝓbatio. Ar. ō. ff. ō of. pōt. illicitas. §. veritas. Lau. notant q instra vel ꝓuilegia ꝓpter falsum latinū nō viciarē. ar. de pse. di. iij. si nō sanctiuerit. & c. de ruleriit. & ff. de manumis. testa. q habebat. de instris tabellionū satis crederem illud: de ꝓn. romane curie. nō est verum. Ber.

Ex pte.

Post appellatiōnē. nō dr hic sup quo fuerit appellatū forte posset dici: q̄ sua lata fuit ō. o. diaconū: a q ipe appellauit vl sup alio articulo: vl forte circa aliquā sniaz sic olim fiebat.

t Si se factā. s. o. & ita nō retulit sue ꝓpue appellatiōni: qō esse non debuit: cū & appellatiōi aduersarij referre debuisset. j. de ap. an sit. & c. pstitutus. & j. de elec. bone. appellauerat forte ab ordinario coram quo trahebat capellanū & sup ꝓsonā matricis ecclesie. Karo inuenes alibi vt credo q aliqs nō retulit sue ꝓpue appellatiōni. vñ iudex poterat ꝓcedere in causa: q videt appellationi renūciasse: q: pen. ap. nihil est innouandū. ff. nil. inno. ap. pen. l. vna. & j. ō ap. an sit.

u Prosecutus. lras impetrādo sup restitōne ecclesie: qua fuerat spoliatus post appellatiōnem a spoliatoꝛe factā: vt in cā ꝓcedere nō ob. appell. atōe frustratoria. qō ex eo apparet: q: dictus. o. eam ꝓsequi nō curauit nōie ecclesie ō tarento q erat matrix ecclesia.

z Litteras. forte significaut pape: & rectoꝛ matricis ecclesie iniuriabat ei sup illa capella: & sic obtinuit lras i forma cōi nulla mentiōe habita de appellatiōne: que ea lre nō impedirent restitōnē. j. ō resti. spo. ex conquestiōne. cum suis similibꝫ. Ber.

a Nulla mēto. & iō nō valebat. j. ō ap. sepe. i fi. ar. q q appellat dz facere mentiōz de sua appellatiōne: & aduersarius quocūmodo qui sua appel. ꝓsequit: vt hic dr. & j. ō pfir. vn. vl inun. bone.

b Negligentia. sic §. e. si autem. & j. e. plerūq.

c Cum biennū. q em nō ꝓsequit appellatoꝛ infra annū: aut ex iusta causa infra biennū rata manet sua: & fungit nō appellasse. j. ō ap. cū sit romana. & iō iste. o. audiri nō debuit ꝓtextu sue appellatiōis. ß vr q rector iste. s. rōne psi'i audiri nō debuit ad ꝓsecutiōz appellatiōnis: cum actoꝛ & reus circa appellatiōz eodē iure utant. j. de mutuis pe. c. vlt. & hic dr ꝓuū. s. q ille ꝓ quē appellatū est: audiri post biennū & non ille q appellauit. q̄liter ß hoc intelligit & dicas q iste rectoꝛ audiri⁹ fuit nō rōe sue appellatiōis ß pon⁹ rōe spoliatiōis sup qua lras impetrauit ñ ob. ap. vt no. §. in vbo ꝓsecut⁹ iudicta eī ꝓpetua sunt q̄tū ad rei ꝓsecutiōz nō q̄tū ad penā. ff. de vi et vi ar. l. j. in pn. & si de ap. nihil dixit: nihilominus audiet petēs restitui eccie. & multiformi⁹: q p⁹ ap. spoliauit aduersarium q debuit referre sue appellatōi. ꝓterea fauoꝛe appellantis datur ann⁹ aut biennū ad ꝓsequēdā ap. & nō fauoꝛe appellati. vnde appellās statum pōt ꝓseq appel. si termin⁹ ei pfix⁹ est. ß appellatus nō tt attm. j. ō ap. oblate.

d Que post ap. & ita dicēdū fit p⁹ ap. a se l' baduersario suo factā: dz irritari. j. de of. del. sup q̄stiōnū. in fi. & j. ō ap. bone. cū suis pcoꝛ. & in hoc illa corrigit ista.

e In expensis. q ap. suā non ꝓsequit altero ꝓsequēte pdēnari dz in expensis. vt hic. & j. de ap. nicolao. & c. replen sibilis. vl q ꝓseqt ipaz sñ tps statuū. j. de ap. sepe. ß nō vr q iste. o. debuerit in expensis pdēnari cū appellatus ap. nō fuerit ꝓsecutus infra biennū: cū bocidē ius seruandū sit appellāti & appellato: vt dr in notula: q em. & nō oportebit ipsum ꝓseq ap. quia ipso iure rata manet sua lata ꝓra ipsum. o. siqua lata fuerit. pōt dici q ideo pdēnat: q: ꝓtextu appellatiōis iudex nō ꝓcessit: & ille. o. p⁹ ap. spoliauit appellatū: & sic intererat rectoris: vt. o. pdēnaret aduersario in expensis ema post biennū ꝓpter dolum & malicia ipsius. o.

f Lisitatus. Pentorio. i. nuncio legitime ordinato: vel de pentorio. i. ꝓcuratore. Ber.

g Impotentia. aliqs dr aliqd posse qnqz modis. vñ v. Posse quidez rebus dant ius natura potestas. Officij meritū sexti diuina voluntas. De potentia iuris habes. xxij. q. ij. faciat homo. xxvij. q. ij. agathosa. in fi. de potentia nature habet. j. de cleri. impu. puberes. & c. a nobis. de ꝓbē officij habes. j. de ꝓsum. & af. c. j. i fi. & xxj. di. §. j. ar. Visus fi. vbi dr q pet⁹ ꝓ oib⁹ claues regni celoꝛ accepit. de potēa officij legit: xxj. di. inferior. & j. de ma. & obe. cum inferior. de potētia meriti legit ij. q. vij. §. tria. v. idē testat. ibi: cui⁹ vita dē. de potēa dine voluntatis hr de pe. di. ij. §. charitas. ß hic potētia ad duo tm̄ facti & iuris refert.

h Interesse requerint. q sit interesse debeāt. hēs. j. ō of. del. prudētiā.

i Seruū. q: talis iudex esse nō pōt: nisi cōi opinōe ꝓ libero se gerat & habeat quo casu tenet eius sniam eā si post eā latā retegat eū tpe snie fuisse seruū. ij. q. vij. §. vez. & ff. ō of. ꝓto. barbarius. & C. ō testa. l. j.

k Infamem. si pendente iudicio efficiat infamis l' suspectus posset repelli. j. de testi. co. ꝓterea. & j. de of. dele. intimate. q: q de nouo emergunt indigent auxilio. ff. de interro. act. de etate. §. ex cā. Item si medio tpe excōicet: ß eo absoluto resumit iurisdictionē. j. ō of. dele. prudētiā. §. sexta. Idem credo si restituatur pristine fame ꝓ ꝓncipem: q: resumit iurisdictiōz. ij. q. iij. §. notandū. in fi. & C. ō cura. fur. l. pe. secus si lata sniā retegat iudicem fuisse infamē. ij. q. vij. §. tria. v. vez. & ff. de of. ꝓto. barbarius. & C. de testa. l. j. secus in excōicatōne: q: sniā publice excōicati nulla est. j. de re iudi. ad ꝓbandū. & j. de excep. exceptionē.

l Impediměto. puta q: est excōicatus l' illitterat⁹: nec dz ꝓsuetudinē cāe. q: ꝑtus dz esse iudex: nec dz querere ab alijs qd eum loq oporteat in aut. de iudi. in ꝓnci. coll. vj. & j. de ꝓsang. & affi. ex litteris. in fine.

tamē si illitteratus sit: ⁊ habeat ꝓsuetudinē causaꝝ fiue pīā iudicādi
pōt ei cā cōmitt'. C. de iudi. l. certi iuris. ar. C. de epi. ⁊ cle. pabolani.
⁊ q̄dā ipedimēta ponūt. iij. q. vij. §. tria. Itē si ipedimētū sit ꝑpetuū
nō pōt cogīscere qō pōt eē mltis modis: vt infirmitas surditas ⁊ ꝑsōa
m Cestimare. p lras vl p certū nūciū litteratorie testimoniū. lxuij. di.
c. j. ij. ⁊ pe. ⁊. j. de offi.
dele. prudētiā. j. R. ff.
de reb eoꝝ q̄ sub tutel'.
vl' cur. magis. §. illō ex
ḡri pōt. ⁊ hec est canōica
estimatio: ꝫ nūq̄d ille q̄
intēsse ñ pōt: valet alijs
delegare vices suas: ⁊ de
hō dē. j. ō of. del'. cōmi.
n Ad cōsummatōnē.
vt. j. e. cū dilecta.
o Procedant. qō q̄dē
facere pīt si in lris com
missionis sit cā illa: q̄
si nō omēs: alis nō pīt
ꝓcedere. ar. j. ō of. del'.
cām matrimonij. ⁊ est
expssum. j. de of. dele.
vno delegatoꝝ. ⁊. e. ti-
prudentiā. ⁊. ff. de arbi.
tē si vn⁹. §. pe. ⁊. l. se-
p Excusari. imo po-
tius dz puniri. j. de of.
dele. prudentiā. §. adijci
mus. ⁊ hoc casu alij pīt
ꝓcedere q̄ us ñ videat
impleta ꝓdicto. q̄ si non
oēs. ⁊ē. vt i. c. ꝓcd. prū
dentiā. §. adhijam⁹. ⁊ hō
vez ē postq̄ ꝓstiterit q̄
nō vult intēsse. ⁊ in hoc
illa corrigit illā.
q Interesse hodie. ex
si nō addat hoc tī si nō
vult alij ꝓcedant: lz sit
arguendus qui mādatū
apl'icū exeq̄ ꝓtēnit.

occūbere: aut ineuitabilis ne-
cessitatis articulo impediri: q̄
min⁹ valeat interesse: dūmō is
q̄ ꝓ necessitate pīs esse nō pōt:
collegis suis canōice excusatōꝝ
suā curet si poterit ōstinare: vt
alij ꝓiudices vel executores ni-
hilomin⁹ ad ꝓsummatōꝝ iūcti
mandati ꝓcedant. nec eī ille q̄
tīmō nō vult interesse: hac im
possibilitatis interptatōe valeat
aliqīen⁹ excusari: nisi forte sic
in rescripto habeat expressuz:
si nō oēs interfuerint vl' simul
nequerint aut noluerit intēsse.
F Innocen. iij. elien. cpo.
Alstoralis officij. ⁊ infra.
Preterea quesiuisti qñ ō
reuocatōe lrāz ambigit: vtrū
iudices priores an posteriores
cognoscere debeant: ⁊ vtz ꝑ se-
cundas sint ꝓme lre reuocate.
Ad q̄ō. t. r. q̄ nisi posteriores
ꝓribus: vel ecōuerso duxerint
referendū: simul vtriq̄ cogno-
scant: ⁊ si forte nequerint simul
in vnā sentētiā ꝓcordare: q̄us
plures sint ex vna pte q̄ ex al-
tera ꝑ arbitros cōiter electos a
ptib⁹ hmōi ꝓcertatio sopiatur.
Q Qñ autem sub hmōi forma
videlz: cām quā talis aduersus
talē ⁊ q̄sdā alios sup b̄ ⁊ q̄busdam alijs se habere ꝓpōit: tibi
duximus cōmittendā: a nobis
multotiēs lre impetrant: solli
cite q̄siuisti an iudex ex delega
tione hmōi añ ꝓsonaꝝ vel rerū
expssionē sup ꝓsonis vel rebus
exprmendis habeat ptātē: adij-
ciens vtz si anteq̄ ꝓsone vl' res
expsse fuerint notatum sup non
expssis in cōmissione ꝓri: sed
generalit cōprehēsis speciales
littere: que de ꝓri cōmissione
nullā faciāt mentionē ad alios
iudices a sede apostolica ema-
nauerint: eundem vigorem de-
beant obtinere. Nos igitur ad
hec duo. t. r. q̄ cum generali ꝑ

ambigit. i. quando in dubium deducit de reuocatōne litteraꝝ. Sed
huic solutōni obstare videt. j. e. cum ꝓpingat. ibi em nō cōuenit ad
cogscēdū ꝫ executo: videt vtraq̄ lras. vñ potes adhuc melⁱ dicē q̄
bñ pōt iudex dubitare de reuocatōe lraꝝ: lz secūde expssam faciant
mentōz ꝓor. s. q̄n obijcit scōas lras ipetratas esse p falsi suggestionē
vl' veri suppssiōz. vt
s. c. cetez ⁊ melius. j
de of. dele. cōz. ⁊. j.
ō re iudi. inter mona
sterium in integra. ⁊
hocidem dixit Jo. j.
eo. sup illa dēre. cum
contingat. ⁊ certe iste
est verior intellectus.
Sed hec dubitatio ō
reuocatōne lraꝝ non
hz locū in lris appel-
lationis ⁊ ꝓnapalis
cause: qa iudices ap-
pellationis de hoc co-
gnoscere debēt. j. eo.
dilectus filius io. hec
dubitatio locū habet
nō hz re integra. j. de
ap. vt debitus. Ber-
s Deferendū. de cō-
sensu partiū. j. de of.
dele. sup questionū. §.
intentionis. ⁊. §. nos
autē. cū cōz vtriq̄z
posset ꝓpōi excepto
vt dictum est in pma
regula. ⁊ etiā sine cō-
sensu partiū possent
si vellēt: ꝫ honestū ē:
q̄ ō ꝓsensu ꝓriū fiat.
t Plures. hic ñ stat
iudicio maioris ptis.
j. de iureps. q̄ñ. sil'e
est in cā epi. vj. q. iij
ca. j. j. de re iudi. non
pōt. ⁊ in iudicio vel'.
a ꝓncipe. vt vf. C. de
ap. in offerendis. ibi: ita tñ si dissentirent. ⁊. C. q̄ bo. ce. pos. l. vlt. ⁊
in re cōi. ff. cōi diui. fabinus. ⁊ in liberali cā. C. ō cōi. ser. māu. l. j.
§. j. ⁊ insti. de rer diui. §. religiosum. q: ibi fit q̄ō religio l' natura rei
requirit. ⁊ dum q̄s plus iuris hz in re. vt. C. de vona. sanctimus. §.
ne aūt. Sed ō. lxv. dist. ca. j. ij. ⁊. iij. ff. de re iudi. duo ex tribo. So-
uez est ⁊ generale: q̄ iudicio maioris partis standū est: ꝫ q̄dā spālia
hic signata sunt vbi hec regula nō obtinet. ꝫ in casu isto nō stat iudi
cio maioris partis: q: forte in ꝓmis lris sunt duo iudices: in secūdis
tres vl' plures. vñ cū illi tres equalē hñt iurisditōnem cū ill' duobo:
q: isti tres loco vnius sunt: ⁊ illi duo simulit loco vn⁹. s. vñ pape:
nō ꝑualet sentētia illoꝝ triū: q: nō censent plures: lz sec⁹ sit i credi
toribo: qm̄ si par debitū sit hinc inde: stat tñ maiori nūero creditoꝝ.
vt. C. q̄ bo. ce. pos. l. vl. Item alia rōne: q: si isti tres iudices iudica
rent ꝑ se suspecti essent: q: viderent ingerere opas suas. ff. de pcu.
que oia. Si aūt indicaret ꝺ se: viderent a se abdicare iurisditōnē ⁊
velle a se remouere q̄ō esse nō dz. j. de of. dele. pastoralis. ⁊ ita dz iri
ad arbitros. Sz si in ꝓmis ⁊ secundis essent equales iudices nūero
sans posset dici: q̄ stabit iudicio maioris partis: q: maior videt mō
iurisditio ⁊ potestas ab vna parte q̄ ab alia.
n Sopiat. q̄d si arbitri adiudicent iurisditōz eis q̄ nō hñt: nihilo-
minus sñia illoꝝ iudicū tenebit ⁊ q: cum arbitri sententiauerint ꝺ ius
scriptū: tenet eoꝝ sñia nisi fuerit appellatū. vt. ij. q. vj. §. diffinimus
⁊ hec est ratio: q: ꝑ vtraq̄z lras data sunt iurisditio.
ꝑ Persone vel res. qui rem petit: dz rem certā petere. de hac mate
ria dicemus. j. de libel. ob. c. pe. vbi competentius ponit.
p Speciales. impetrate ab aliquo illoꝝ q̄ ꝑ cl'az generalē poterāt
cōuenti ꝓtra ꝓmū impetrantē sup eadē cā. ꝫ qualiter pōt ille q̄ pos-
sidet ꝓtra impetrantē impetrare sup eadē re cū interdictū possessorij
intentare non possit cū ipse possideat. j. de iudi. examinata. ⁊ ꝓtera
possidens non datur rei vendicatio. insti. de ac. §. j. C. de alie. iudi.
mu. cā fac. l. vnica. dic q̄ ꝓmus impetrans impetrauit vt ageret peti
torio: secundus impetrans impetrauit ne inquietaret sup possessiōe
illius rei quam possidet. nam ⁊ al's datur actio possidenti ne inquie
taret. ff. si ser. ven. l. siquis forte. §. j. ⁊. l. sicuti. §. sed querit. de hoc
no. j. de iudi. examinata. in glo. si ita.

a Speciale. hic patet q si vnū rescriptū est generale ⁊ secundū speciale ly nō fiat mentio generalis i speciali: pualet spāle. vt ff. de re. iur. in toto. Cōtra. c. cū ordinē. vbi secūdū spāle nō ærogat generali: q nō facit mētōz illius. rō ibi reddit: q pmū est pulegiū: secūdū rescriptū fuit ius cōe. ß ius cōe nō tollit pulegiū nisi mentōnē faciat ō illo pulegio.

b Enerual. facta citatōe p lras spāles anteq̄ p generales.

c Superflua. hoc casu cū gnāle mandatū reuocatū est q̄tuz ad hāc cām spāliter commissam. alʒ bona qō est: ⁊ eā statum soluit ibi donec iurisdictō cē d Jurisdictionez. hz ergo iurisdictionē: licz nō habeat exercitiū: ⁊ ita vī q nō possit eam alij cōmandare. est em absurdum alij cōmādare iurisdictōez añq̄ ea ipe nāctcat. ff. de of. pcon. observare. §. vl. ⁊ sic videt similiter q nō possit citare partes ante expressionē reg. v. q. ij. c. vlt. ideo em citant ptes ⁊ dant indutiz: vt quo deliberet. iij. q. iij. offerat. ß in hoc casu non possunt deliberare. Argu. ff. de ap. significantibus ⁊ inst. de ac. §. curare. ⁊ ff. de restit. spo. cum ad sedez. vbi pertur hospitale cū omnib ptinentijs suis: ⁊ pōt cōmittere: licz non habeat exercitiū. cōmitter em quod habet. Sed qualiter prelati iudices puant iurisdictione: cum papa nō intendat eos puare? Item nūquid eodem modo p mortem delegantis cēt reuocata iurisdictio q̄tū ad nō expressas psonas? ar. q non. C. ō duo. re. l. vlt. Est tamen aliquerendū: an reuocet p mortē an viua voce. ff. de pcur. si defunctus. ⁊ l. se. sed vez est q reuocat p mortez: q̄tū ad ea que expressa non sunt. ff. de offi. dele. gratum. ⁊ c. licet. ⁊ ff. e. significauit.

e Edes apostolica. Liberalem. vtpote que non claudit gremū redeundi. C. de sum. tri. l. vl. ad fi. ⁊ C. de epi. ⁊ cle. siqs in hoc. ⁊ xxiij. q. iij. duo ista. Sed in quo est liberalis sine gratiam facit: q: ad hoc teneť. ff. ō so. ppe. lz. in parte decisa. imo quasi pceptū euangelij ē: ß vbi necessitas ibi nulla liberalitas. ff. de admē. leg. ad rem legatam. Totū dici potest gratia q̄q̄d ipse facit: q: vniuerse vie dñi misericordia ⁊ veritas: q: vbi iusticia seruat ibi misericordia adhibeť. xlv. di. disciplina.

f Et viliores. ⁊ inelegant. nā a ioue pncipū muse ionis oīa plēa. Vgilius. ⁊ ratio a capite edēda est. ff. de eden. argētari⁹. §. edita actō qui pncipū potissima pars est cuiuscūq̄ rei. ff. de ori. iur. l. j. ⁊ is q maioris dignitatis est dz ꝓponi. xvj. dist. isidorus. ⁊ vbi legalis paternitas ꝓtrahiť pmo interrogat pater q̄ filius. ff. de adop. l. ij.

g Maiores ⁊ dignores. ß quas psonas dicem⁹ maiores ⁊ dignores? nam inuenio q̄ libet clericus dr hre dignitatē. iij. di. nemq̄. ⁊ j. q. j. reprimē. i fi. q̄q̄ em mancipia dicunt habere dignitatē. ff. de vsufruc. ß ⁊ siquid. §. mancipioz. q̄q̄ ptātes seculares dicuntur habere dignitatem. xxiij. q. v. administratores. q̄q̄ em decurionat⁹ dr dignitas. ff. ad. l. cor. de sic. l. penul. Item nūquid illā maioritatē pfiderabim⁹. de qua dr. xl. di. multi. in fi. vel de qua dr. xxiij. q. j. q ꝓtra pacem. vel de qua dr. di. ij. lex est. vel de qua dr. ij. q. vij. querendū est. ⁊ c. criminatōes. vel illam de qua dr. ff. de gradib. l. iureconsultus. §. parentes. vel de qua dr. ff. de pac. maiorē? Rn. maiores ⁊ dignores vocat hic notabiles psonas: q̄ sub cla generali cōprehendi nō possunt. ff. de iniur. item apud labeonē. §. hoc edictū. ⁊ tales debent esse q̄ citius mouerent animū pncipis vel ad dandū vel ad denegandū rescriptū. rōne em maioritatis pſumūť contra aliquē.

speciale pculdubio derogeť iurisditio p generales lras attributa p speciales q̄tū ad ea que spāliter exprimunť: penit⁹ enerauatur: licz de pozib non faciāt mentōnē: vñ superflua relinquiť pma q̄stō: ⁊ si merito dici possit q̄ donec iurisditio reuoceť: eam sup re q̄ pſonaz articul' exprmendis obtinet delegatus: sed anteq̄ exprimanť pſone vl' res delegatus nequit iurisditionem hmōi exercere.

Item senon. archiepo.

Edes apo. cōsueuit exhibere se petentib liberalē ß quidā ei⁹ gra neqter abutunť ⁊ infra. Nos igit volētes eoz malicijs obuiare: decernim⁹ vt cū in cōmissionib nris miores ⁊ viliores persone solūmō designanť: maiores et digniores sb generali cla nō intelliganť includi: ß nec liceat occasiōe generalitatis hmōi multitudinem effrenatā in iudiciuz euocare: nec sup maioribꝰ ⁊ grauioribꝰ negocijs audianť: q̄ ō minoribꝰ ⁊ leuioribꝰ tm faciūt mentōnē. Siqs vo aliqs psonas exprsserit nō vt velit cū eis in iudicio expiri: ß vt ad pares transire valeat l' miores: q: fraus ⁊ dolꝰ ei procurari nō debēt tāq̄ mēdax pcator careat penit⁹ ipetratis.

Item. r. cantori ⁊ r. pozi de monte leprosoz.

Ex tenore lrarū q̄s nobis destinatis intellexim⁹. r. sacerdotē de collouil'. ad alios iudices sup qōne q̄ inter ipm ⁊ abbatē de becco vtil': lras ap. ipetrasse: q̄ cū ptē citassent aduersam dict⁹ pſbyť coram eis noluit litigare. ⁊ infra. Cūq̄ vos i cāe pgnitōne pcedere velletis: abbas coram vob ꝓposuit: q̄ nō tenebať p directas ad vos lras pſbyt'o respōdere cū p alias ab alijs iudicib fuisset citat⁹: que xxxj. q. ij. lotharius. ff. qō me. cā. nō est vertil'e. Item q: circa iudicis decet dignitat ⁊ pſone. j. ō of. dele. sane. ij. ⁊ c. pastoral'. ⁊ ij. q. viij. quisqs. ⁊ xxiij. q. j. qui ꝓtra pacē. ⁊ xlv. di. cū beatus. videť ergo q̄ p generalē cla'am nō possit quenri sacerdos vl' clericus cū ipe sit maior quolibet laico. vj. q. j. beatus. ⁊ xcvj. di. duo sunt. ⁊ j. de ma. ⁊ obe. solite. v. decet deus ⁊c. dūmodo maioz clericus specialī vocabulo nō sit designatus vl' notatus. ⁊ hō etiā inuebiť iudex qui debeāt dici maiores vel mīores: ⁊ q̄ negocia debeant dici maioza vel minoza. nō em certa vel certioz dari possz decretia. xxiij. q. iiij. duo ista alʒ em hoc nomē alijs bñ includeret etiā maiores psonas. nam nomie populi primenť etiā senatores. plebis aūt appellatione sine patricijs et senatorib ceteri ciues significāť. vt inst. ō iurna. §. plebiscituz. nec sp hoc nomē alijs facit posītōz. lvj. di. cenomañ. arg. ff. de cōsti. pe. l. j. §. debitū. ⁊ illud. suspēsi si cuz eo duo alij latrones neq̄. io. ⁊ est rō: qa aliq̄ pcedit cōtra maiores ⁊ aliter ꝺ miores. xlv. di. cū beatus. ⁊ xxiij. q. j. q ꝓtra pacē. similiter de hoc notat. j. de iureiur. c. cū qdā. in glo. q̄ incipit: sic pz q dignitas.

b Intelliganť. eoipso q̄ digniores inueniunť intelligunť in fraudem versari. ff. de iure fisci. ita fidei. nam ſm distinctionem rerum nomina sunt distinguenda. xxj. di. cleros ⁊ clericos. ⁊ C. de codicillis. si idem.

i Sed nec liceat. puidet hic papa ne diuerse pſone litigatoz vexationib afficianť. ar. C. mādan. p diuersas. in pn. ⁊ j. e. nōnulli. intēdit em minuere lites. j. ō w. ⁊ ꝓtu. finem. ⁊ c. venerabilis.

k Adulitudinē. ar. occasionē iuris ad iniquū compendiū nō trahi. C. ō vsuca. p emp. l. vl. ar. x. q. iij. c. vl. ⁊ j. e. nōnulli. Dz vī q̄ cū generalitate nō debeat aliqua cōmissio ipetrari. ar. ē. e. ad hec. ß iō nō valent lre ille: q: certi iudices nō erant ibi dati. ß q̄s ipse duceret eligēdos. Dz. ⁊ aliter intelligit illud capl'm: ad hec. ē. e. Sed pcedat huic dicto lau. vt ibi dixi: ⁊ oia negocia illius cōmittebanť: qō erat iniquū ß generalitas causaz alʒ bñ potest cōmitti. ff. de iudi. cum pretor.

l Effrenatā. ff. de testi. l. j. in pn. ⁊ j. de testi. cū in causa que. ⁊ effrenatā dicimus vltra. xl. vt ibi. ⁊ j. de cle. ex. mi. latores. ⁊ c. causam q̄. hodie vo ista generalitas siue mltitudo restricta ē vsq̄ ad. iij. in q̄dā decre. nno. q̄rti: que incipit: cum in multis. j. e. ti.

m Bolus. sic. j. de w. ⁊ ꝓtu. ex litteris. xxx. q. j. dictū est. j. e. c. pr. ⁊ q fraudē allegat siue dolū ꝓbare debet. ff. de pbā. quotiēs. §. q dolo. Sed qualiter pstabit: q̄ noluit cū psonis expressis in iudicio expiri: ß vult descendere ad minores vel eḡles: hocipso q descēdit pmo ad eḡles vl' minores: pſumiť fraus ⁊ dolus ⁊ ille potest excipe qui quenit: nisi statim vel q̄cito possit quenire psonam exprssam: vel nisi forsitan copiā illius habere non possit: ⁊ hoc debet pmo ꝓtestari: aliter credo illum repellendum. alij dicunt contrarium.

n Ex tenore. Negocio. no. q̄ cum plures littere impetrant super eodē negocio: aut ipetrant ab eodē aut a diuersis. Si ab eodē aut ad iudices eosdē aut ad diuersos. si vo aliqs impetrat duo paria lraz ad diuersos iudices in fraudem causa fatigandi aduersariū suū sup eodē negocio ⁊ nō ad cautelā: q: timebat pdere vnū rescriptū vl' q: timebat aliquos mori: neutre valet vt hic. ⁊ j. eo. q: nōnulli. sed si ad cautelā vt dixi: valent. sed postq̄ cepit agere p alteras: reliquę nō valent. ⁊ si attētaret: deberet vtraq̄ vt dictum est. Si vo ad eosdem iudices ⁊ discordant in data: valent prime: nisi in secūdis fiat mentio de primis: quia nihil interest que valent. Si vo eadem est forma ⁊ data ⁊ ad eosdē iudices eedē sunt littere: q: non nocet habere plures litteras

ad cautelam: sicut potest quis habere plura testamēta eiusdē tenoris. ff. de testa. vnū testm̄. & ff. de his q̄ in testa. de. l. vl. & ff. de bo. pos. fm tabo. l. j. §. siqs i duob. nec est incōuenīēs plures iudices habere sup eodē negocio: q; illud habes. j. de of. lega. cū nō ignorens. Si vo sunt diuerse & aduerse neutre valent. C. de fi. instru. scripture. & j. de fide instru. iputari. si āt lre ipetrant a diuersis psonis. scilz ab actore & reo aut ad eosdez aut ad diuersos. Si ad eosdez & pcordāt in data & forme eedē sunt lre vt dictū ē: si data est eadez & forma ꝓria: supsedeat vtriusq; donec cōstiterit suptor. j. de of. dele. sane. & hoc si vtraq; ps litteras suas ostēdat: si actor tacet p annū valēt lre rei. j. e. plerūq;. Si vo impetrarent ad diuersos: prime valēt: nisi i secūdis fiat mētio de prīis. vt. §. e. cetez. Si vo ñ apparet q̄ sint prime l̄ secūde mutuo se impediūt: ꝛ iste q̄ ipetrant ad diuersos nō ꝓcedūt hodie q; ille sole valēt: q̄ prīo iudicibus pētant. j. de ap. vt debitus. & hꝰ locū in his hz p q̄s nōdū est ꝓcessuz. i aliis aūt p q̄s ꝓcessuz ē vl̄ pētano facta ē: sp valent prime: nisi secūde exp̄ssā fecerint mētoz de prīis & de ꝓcessu & de litis ꝓtesta. j. de re iudi. inter mōasteriū. & j. de of. dele. cozā. q̄nq; tñ valent secūde & nō prime: et prime si i pendēti: q̄nq; cassēt vl̄ firmēt suis: lz in secūdis nō fiat mētio de prīis. j. de ꝓbar. vti. l̄ instrū. bone. & generaliter sicut credo vbicūq; pār prime elidi p exceptōz valent secūde: lz nō faciāt mētoz de prīis: & ñ prime q; sunt vtilate tacita impetrate. §. e. ex pte.

a Careat. imo vī q; eius cām ꝑdere dz: sic q̄ pent seruū in vno iudicio: si petat eundem in alio ꝑdit causam. C. de asser. tol. l. j. §. vl. q; vbi iudicū cepit: ibi debet accipe finē. ff. de iudi. vbi. & prīis iudicibus fieret iniuria. ff. de arbi. lingatores. tamē cām nō ꝑdit: ꝛ sufficiat q; ꝑdat lras & in expensis ꝑdeneť. j. e. ti. q; nōnulli. ꝛ illud de seruo fauore libertatis dictuz est. Ber.

b Cum adeo. Moderemur. & vere cū mlta moderatōe debet fieri & ꝓcedi. xxxv. q. ix. aplice. vt nō possint rephendi. q̄nq; tñ ipm fallit oblivio. xxiij. di. ꝓtereа. & xxx. q. iiij. q; aūt. ibi: oblivus sunt vrban⁹. tñ oim habere memoriā & i nullo peccare pot⁹ ē dīnitatis q; humanitatis. C. de ve. ur. enu. l. ij. §. si qd aūt. & nihil est i hūana ꝑditione qđ ꝑpetuo stare possit. C. e. ti. l. ij. §. ꝛ q; diuine. & q; testm̄ i nulla parte sui silr dz esse vitiosum. C. de edic. dīui adri. tol. l. vlt. sic & ꝓilegiū. j. de fi. instru. inter dilectos. & j. de ꝓui. cū olim. in fi.

c Sufficiente debet em̄ talis esse q̄ sufficiat sibi & suis. l. di. studeat. & q; aduenientes possit recipe & iura ep̄alia psoluere. j. de ꝑb. de mona chis. & j. de sup. ne. ꝓla. sicut. Jn tali sufficiētia dz haberi rō notabilitatis. xlj. di. non coganť. & scie. j. de ꝓben. de multa. & dignitatis. ff. de va. & extraor. co. l. j. §. in honorarijs. & ff. de vsufru. ꝛ & si qd. §. j.

d De ꝓbenda. ꝛ qđ si esset modica & insufficies: tenetur de illa facere mentōnē: nō vī. ar. a ꝓrio sensu. j. de ꝑb. cū teneamur. vbi expeditū ē q; ēlecticz sit hūficiū dz unde facere mētoz. si ei dicat se nullū ecclīasticū hūficiū assecutū & ipetrat rescriptū nō valet. j. e. si ꝓponēte. & ibi dicit de hoc. & q̄ dz plura hūficia hāc exceptōez opponere nō pōt. j. de excep. cā ecclīastice. & lz papa ꝑse scribat exceptiones: tñ & iustas excusatiōes aūcte illaz nō fuerāt reuocate. Nos igit attendentes fraudez pbyti mēorati duas ꝓmissiōes sup eodē negocio impetrantis: q̄rū altera nō faciebat mētionē de reliq̄: q; fraus & dolus alicui patrocinari ñ debēt: decernim⁹ vt ipe cōmodo careat vtriusq;.

Item mediolan. archiepo.

Quam adeo scripta se. ap. moderemur. & infra. Scripsisti nobis: q; cū. p. clericus in eccl'ia modecen. sufficientē sibi sit ꝑbēdā adept⁹: mirabaris q; p receptōne ipsius in eccl'ia de gronzola ꝓposito & fruct⁹ eiusdē eccl'ie lras miserim⁹: cū si lraz nostraz seriē attendisses: nihil inuenisses i eis qđ debuisset tuū aīm offendisse. Cum em̄ in lris nec de ꝑbēda ipsi⁹ mētio hꝰet: nec modecen. canonic⁹ imo nec clericus diceret in eis: & in lris ipsis hec esset adiecta ꝓditio: si dign⁹ existeret ad ecclesiasticū hūficiū obtinendū: intelligere potuisses: ꝯliter lre ipse fuerāt ipetrate. Item electo decano & n. canonico cameracen.

Quasam q̄ inter p̄mōstracen. et pramon. ecclesias sup possessionib⁹ de anaspia vertitur. & infra. Quia i lris animaduertim⁹ fuisse insertū: q; si alterutra ptiū citata legitime ꝑsentiā vestrā adire vl̄ iudicio vro parere ꝓteneret: vos pītis partis ꝓbatiōes recipe: & q̄ntū de iure possetis in cāe ꝓgnitiōe ac decisiōe ꝓcedere mīme tardaretis: nos volētes vt cl'a illa q̄ntū ó iure poteritis q̄ añq; de ꝓbationū receptōne mētio fieret: fuerat inserenda: cl'am illā de receptōne ꝓbationū ꝑcedat mandam⁹ q̄ten⁹ ipsam intelligentes ibidē in cā iuxta tenorē lraz ipaz ꝓcedere nō tardetis puturi vt si lraz aucte prioz in eodē negocio ltime ē ꝓcessuz firmū & stabile pseueret: alioq; si occasione cl'e mēorate aliqd ꝑstiterit i alteri⁹ ptis ꝓiudiciuz attentatū: id viribus decernim⁹ carituz: mandātes vt i dcisiōe ipsi⁹ negocij sicut ꝓmissum est: tam sup ꝓncipali q̄ sup incidētibus questionibus ap. remota canonice procedatis.

Item archiepiscopo senon.

Constitutus ap. se. ap. p. clericus ꝓposuit q; cum c. pre. n. decano & capitulo bituricen. dederit in mandatis: vt ipsum reciperet in canonicū & in fratrē: & ꝑbendā ei cōferrent patienter admittit. §. e. si q̄s. & j. de offi. dele. ex parte nra. ij. & j. de ꝑben. cū teneamur. nam q̄nq; scribu rebus aliter se habentibus. ar. ij. q. vj. §. biduum. versus si. v. rursus illud.

e Nec clericus. q̄ dicat se clericū cū nō sit: nō valēt lre. j. de trāsac. ex lris. & q̄ nō est clericus nō reputat idoneus vt hic: nec pōt in clericoꝝ nūero cōputari. j. de instit. c. ij.

f Si dignus. ꝑdictō ista fine oi expssione ꝑintelligit. j. de elec. cām q̄. sic illa si ꝑces vitate nitant. §. e. ex pte. j. sic dz q; q̄ habet sufficies hūficium: ad aliud hūficiū reputat indign⁹. j. & ꝑbē. sup & j. de cle. nō resi. cōgruente. cū ipo hūficio secūdo ꝓuire ñ possit vt ibi. Ber.

g Causam que. Citata ltime i. tercio. j. de cle. nō resi. ex me.

h Recipe. p qđ videbat q; possent recipe testes li. nō cōtest. qđ esse nō dz. vt. j. vt li. nō ꝓtest. q̄m. & per totū n. nisi i casibz cōtētis. i. c. q̄m si eq̄nit. & i casu quē habes. j de offi. iudi. c. ij.

i Quantū de iure. hec cl'a sp dz poni in termino peremptorio post ipsum terminuz peremptoriū. j. de i ire. restitu. tum ex lris. & j. de w. & ꝓut. cum dilecti. q; tūc post peremp. edictū iudex cōmunari dz se ꝓcessuꝝ ff. de iudi. i ꝑemptorio.

k Inserēda. ꝛ errore scribētis fuit postposita: ꝛ error tal nō nocet. C. de testa. errore. & l. ābiguitatis. Vū dic inserēda. i. ac si inserta esset intelligenda. videbat ei q; ñ respiceret ꝓcedētia. j. de ap. inq̄sitioni. ꝛ nō est vex: q; ñ est visile dīm papā totā iuris obſuatōz tot laboribz ac multis vigilijs excogitatā vnico vbo tollere velle. C. ó mor. testa. si q̄s. & j. ó elec. eccl'ia vra. ij. & ar. j. ó resti. spo. audita. & q̄ tutorē ꝑcipit ꝓfirmari: fm ius intelligit ꝓcipe. ff. de ꝓfir. tuto. l. tutores.

l Precedat. & ita q̄nq; cl'a seqns determinat ꝓcedētia & q̄nq; ꝓcedēs seqntia: ꝓut iuris ordo requirit. xxij. q. vij. apl's. & j. de ap. secūdo requis. ff. de ꝑdi. & de. l. auia. al's q; q̄nq; seqns cl'a respicit terminū prie positū. j. de wma. cū dilecti. i fi. & optie facit ad hāc mām. ff. de lega. j. fi⁹ plurīū. in fi. §. vlt. & vere ꝓcedere dz: q; ꝑ totū ꝓcessuz negocij de iure dz ꝓcedi. C. de ap. eos. §. j. & ꝓcedētia q̄nq; repetita intelligant. ff. de ꝑdi. & de. l. auia. Item hic est ar. q; vba rescriptoꝝ fm ius cōe intelligēda sunt. j. ó of. del. sup questionū. §. si vo duo. & j. e. sup lris. & C. de inof. testa. si q̄s. nec ordo scripte spectat: ꝛ pon id qđ de iure sumit. ff. ó solu. nec ordo. secus in ꝓuilegijs. j. ó decī. ad audientiā. in fi. & j. de ꝓuil. in his.

m Incidentibus. ipso iure tam in ꝓncipalibus q̄ in accessorijs vel incidentibus vl̄ emergentib⁹ remota est ap. j. de ap. vt debitus.

n Canonice. i. fm iura canonica de quib⁹ §. de ꝑsti. c. j.

o Constitutus. Reciperet. hic duo mandant. ꝓmū vt recipiat illū in canonicū. secūdū vt assignet ei ꝑbēdā si vacat l̄ q̄ato vacauerit. Munqđ ergo si non possunt assignare ei ꝑbendā tenent eum recipe in canonicū saltē? ar. q; sic. j. ó ꝑbē. dilectus. & j. de wlo & contu. cum dilecti. Ar. contra. j. de offi. delega. cum super abbatia. ff. q; cū salto aut. l. j. §. j. & l. ij. ar. q̄si a ꝓrario. ij. q. vj. §.

diffinitiua. ver. q̃ꝫ plures. et .ff. q̃ead. fer. am̃it. si cõez. ꝛ. ff. ō mino. eñ̃. §. j. ꝛ. l. tutor. §. j. arg. ꝑ et ꝯ ĩuemeo. ix. dist. si ad sacrã. Finis ãt tẽre. videt dicere q̃ non: ꝛ fm hº ẽ vnũ mãdatũ ꝛ nõ duo. ꝛ hoc ĩō dic̃ qz iuratũ erat tẽ certo nũero canonicoꝝ. vñ rõe iuramẽti nõ poterant augere numeꝝ. Duo in vitate mãdauit papa. s. vt eũ reciperẽt ĩ canonicũ ꝛ eo recepto ꝓuideret ei ꝛ eũ recipe erat ꝯ nũeꝝ sacro firmatũ: q̃re lr̃e nõ valebãt. ꝛ cert⁹ numer⁹ canonicoꝝ tẽbet statui ĩ ecclesia fm facultates eccl'ie. ĩ aũ. Vt tẽminat⁹ sit numerus cleri. coll'. j. ĩ tẽ vi. ꝛ ho. cle. q̃n vt sit. ꝛ idez est si certus numerus statut⁹ sit ĩ eccl'ia: lz nõ sit iurat⁹ aut ꝑ se. ap. ꝯfirmat⁹ qz nõ valent lr̃e: nisi dicat nõ obstãte certo nũero canonicoꝝ. hic tñ videt ar. ꝯ in fine. vbi dicit: si constituerit nũeꝝ tẽ. Sz põt dici q̃ hic tẽ nũero ẽ facta mẽtio ꝛ ñ ō iuramẽto nec tẽ ꝯfirmatõe pape

sic̃ tũc in eoꝝ vacaret ecclesia vel ꝓmo vacaturã: ꝛ ipsi cũ mandatũ ei⁹ admittere nõ curassent eis ꝑcipiẽdo mãdauit: vt qõ mãdauerat adimplerẽt sibi sup̃ executoribꝫ tẽputatis. ꝛ ifra. Elez pars aduersa rñdit: q̃ cũ ĩ bituricẽsi. eccl'ia cert⁹ esset nũerus canonicorũ institut⁹ firmat⁹ iureiuran. ꝛ ꝑ ro. põ. ꝯfirmat⁹. ꝛ tẽ b̃ memorat⁹. p. ñ fecisset ĩ suis lr̃is mentionez: intelligendũ erat circũuẽisse. p. n. ꝛ dictas lr̃as vitate tacita ĩpetrasse. ꝛ ifra. B. u. mãdam⁹: q̃ten⁹ si tũme vobis ꝓstiterit nũerũ canonicoꝝ: q̃ nũc est ĩ cadẽ eccl'ia: ꝑ tẽcanũ ꝛ capl'm eiusdẽ eccl'ie iuramẽto firmatũ anteq̃ ꝓdictus cleric⁹ lr̃as executorias impetrasset q̃cq̃d factũ ẽ occasione lr̃aꝝ ipsaꝝ irritũ tẽcernatis aliq̃n ei faciatis ĩ cadẽ eccl'ia ꝓbendã siq̃ vacat: sublato cuuslibz ap. ob. assigñ.

Item a canõico pictauen.

Slp lr̃is: q̃ ab aliq̃bꝫ ex malicia ꝛ a nõnullis ex ignorantia tacita veritate vl' suggesta falsitate: impetrãt a nobis: diuersos intellexim⁹ diuersa sentire: aliꝭ asserẽtibꝫ eos tẽbere ꝓsus careꝛe omni cõmodo lr̃aꝝ: cũ mendax ꝑcator carere tẽbeat penit⁹ impetratis: aliꝭs vo dicẽtibꝫ q̃ ꝛ si forma carere tẽbeãt ĩ litteris nr̃is exꝑssa nihilomin⁹ iuxta rigorẽ iuris sit a tẽlegato iudice ĩ negocio ꝓcedẽdũ. Nos igit̃ inter eos q̃ ꝑ fraudẽ l' malicia: ꝛ illos q̃ ꝑ simplicitatẽ l' ignorantiã lr̃as a nobis impetrãt: hmõi credim⁹ discretiõz adhibẽdã: vt hi q̃ ꝑ oꝛi mõ nõ falsitatẽ exꝑmũt vl' suppm̃ut vitatẽ in sue puersitatis penã nullũ ex illis lr̃is cõmodũ ꝯsequant: ita videlz q̃ tẽlegat⁹ postq̃ sibi sup hoc facta fuerit fides nullatenus tẽ cã cognoscat. Inter alios autẽ qui posteriori mõ lr̃as impetrãt: duxim⁹ distinguẽdũ q̃ falsitas suggesta fuerit vel q̃ vitas sit suppressa nam si tal' exꝑssa sit falsitas vl' veritas occultata

y ¶ Impetrasset. hic ꝓderat̃ tempus dare. Itẽ nõ dicit añ monitorias: ꝛ sic est ar. q̃ ꝑ monitorias ius nõ acq̃rit: alꝭs dixisset añ monitorias. tẽ hac mã satis habeẽt. ĩ tẽ renũ. venies. b.

z ¶ Irritũ. ꝛ ita ea que fiũt ꝑ lr̃as surrepticias nõ valẽt. tẽ hoc dicem⁹ ĩ. e. ad audientiã.

a ¶ Prebendã. ꝛ ĩ canonicũ recip: ista sẽ ꝓpra j. q. iij. sic̃s obiecerit.

b ¶ Slp lr̃is. Diuersos. nã q̃t sunt capita tot sñie: tẽ ꝓse. di. iij. sic̃ ĩ sacris varie eñ sunt hoĩm voluntates. ff. ad trebell'. q̃ poterat: ꝛ boies faciles sunt ad dissentiendũ. ff. tẽ arbi. item si vnus. §. ꝓncipalit. ꝛ diuersitates corpoꝝ sepe diuersitas sequit̃ aliꝭ. ĩ. ō ꝓcl. pbẽ. q̃ diuersitatẽ.

c ¶ Carere. xxv. q. ij. et si legibus.

d ¶ Rigorez. xxv. q. ij. ꝓscriptionem.

e ¶ Simplicitatẽ. simplicitati sñuenit. tẽ ꝓse. di. ij. ca. iij. ꝛ. ff. tẽ rerũ ꝑmu. cũ vniuersoꝝ. nec obest q̃ ꝑ simplicitatez omissuꝝ ẽ. vt. ff. tẽ ven. inspi. l. j. §. vlt. Itẽ imperitie parcit̃. ff. ō ꝓba. cũ tẽ idebito. §. fin ãt us ff. tẽ edẽ. l. j. §. vlti. ff. q̃

p ¶ Vel ꝓmo vaca

turam. q̃ solus papa potest. vt. ĩ. tẽ ꝓben. ꝑ totum.

q ¶ Admittere. id est. ꝓficere.

r ¶ Precipiendo. ꝑ executorias.

s ¶ Et tẽ hoc. s. iuramento vl' ꝯfirmatõe: vt. ĩ. colligit̃. vbi dicit nũmeꝝ canonicoꝝ qui nunc est in eadem ecclesia tẽ. vt notat̃ in ti illius no. hic duo.

t ¶ Adentionẽ. hec allegatõ nõ valet: si venissent ꝯ nũeꝝ illũ aliq̃n ꝓpria auctẽ. ĩ. tẽ ꝓben. ꝑ illoꝝ. s. tẽ ꝓsti. cum accessissent.

u ¶ Et dictas lr̃as. scilz executorias

x ¶ Iuramento. ꝟ in oĩ tali iuramẽto sp intelligit̃ auctas maiorꝭ excepta vt hic innuit̃ a ꝓtrario sensu. ꝛ. ff. ad muni. l. imperatores ꝛ. ĩ. tẽ iureiur. venẽtes. ꝟ nõ faceret ꝯ iuramentũ si ad mandatũ dñi pape illũ recipent. Itẽ si talis ꝓditio ineset iuramento nunq̃ est necessaria dispensatõ in tali iuramẽto: q̃ si displicet pape nõ est ligatus tali iuramẽto. Jo. dicebat hãc ꝓditõnẽ in iuramẽto nõ esse: ꝟ ideo dr̃ auctas supiorꝭ excepta: q̃ non ꝓdicat̃ ei q̃n possit hoc facere: verius vr̃ q̃ ꝓditio tal' subintelligat̃ in hmõi iuramẽtis. ꝛ hoc ĩō: q̃ sup re alteri⁹ vl' q̃ iuramentũ tale ꝓstat̃. ꝛ tẽ re alterius ꝑcise iurari nõ põt: imo esset anceps puriũ. ff. tẽ in lit̃ iuran. Vidcamus. ꝛ. ff. rerũ amo. marcellus. ꝛ ꝯ auctas dñi pape in talibꝫ intelligit̃ excepta tacite lz nõ excipiat̃ exꝑsse. si. xxij. q. ij. beat⁹. ꝛ. ĩ tẽ ireiu. q̃eadmodũ. circa ꝑn. q̃re si papa mandat aliq̃t recipi in canonicũ nõ obstãte tali iuramẽto tũc licite eũ recipiũt: q̃ sic apparet q̃ papa iuramentũ factũ q̃ tẽ re sua nõ vult ratũ habere: cũ administratõ sola cõmissa est capitulo ꝛ nõ ꝯmuniũ collatiũ: ꝛ hoc iuramentũ seruare tenent̃ canonici quãtũ in se est: nisi papa ꝓtrariũ mandet: ꝛ ĩ nõ valuerũt lr̃e taliter impetrate: in qbꝫ tẽ iuramento mentio nõ fiebat. Sz q̃d si iurassent añ ꝑnatoꝝ ꝛ post datã: tũc nõ obstaret iuramẽtũ: q̃ data respicit vt dr̃. hic. ꝛ. ō. e. eam te. ꝓterea aliud vr̃ hic: q̃ canonia sola siue ꝓbenda augeret nũeꝝ canonicoꝝ q̃ si nõ augeret nũeꝝ iuramentũ nõ obstaret q̃n possint ipsum recipere. ꝛ si. ō. tẽ ꝓsti. cum. Ab. ferrarien. item ar. q̃ canonia põt esse sine ꝓuentibꝫ. ar. ĩ. tẽ ꝓbẽ. relatũ. Sed ꝯ. j. q. iij. sic̃s obiecerit. ꝟ ibi appellant̃ res corporales iura: ex qbꝫ res ipse corporales ꝓpiunt̃. ꝛ sicut tẽbet fieri mentio tẽ iuramento vt hic dicit: sic etiam tẽ pactis siqua in aliquo contractu interuenĩãt: tẽbet fieri mentio. als non valet ꝓuilegium. ĩ. tẽ rei. ex multiplici.

f ¶ Discretionem. per hanc tẽcreta. cassate sunt omnes solutiõnes que recitabant̃. xxv. q. ij. ꝓscriptiõnem. ℒ. si contra ius vl' vtilitatem publicam. l. rescriptum. ꝛ. l. ꝛ si ex legibus.

g ¶ Pnon modo. s. ꝑ fraudem vl' maliciam. ꝛ ó hãc fraudem allegat eam ꝓbare teneãt. ff. ō ꝓba. quoties. §. q̃ volo. q̃ qlibꝫ ꝑsumit̃ bonus vuec ꝓbet̃ malus. ĩ. tẽ seru. c. vno. ꝛ. ĩ. tẽ ꝑsump. dudum.

h ¶ Fides. si. xxv. q. ij. ꝛ si legibꝫ. ꝛ. §. ꝛ si non cognito: q̃ eũ dubius sit poterit tẽ hoc cognoscere iudex q̃ ratione dubietatis sit: quod alꝭ non fieret. ff. tẽ libe. can. ordinata. ꝛ. ff. e. ti. lite ordinata. ꝛ ita q̃ fraudem allegat: eam ꝓbare tẽbet vt dictum est.

i ¶ Nullatenus. Opposita exceptõne legitima suspensa est iurisdictio ꝯdicis circa ꝓncipalem causam: ꝛ si dubia est ꝛ tẽ hoc ꝓus cognoscat postea cognoscat iudex tẽ fraude siue malicia tẽ q̃ excipit̃. nec distinguit̃ in hoc casu que falsitas sit expressa vel veritas occultata: ꝟ sufficit q̃ ꝑ maliciã hic fecerit. ꝛ sic intelligit̃ lex ista. xxv. q. ij. ꝛ si legibus. Sed qualiter ꝓbabit̃ malicia? certe ex ꝑspicuis indicijs: puta ex q̃litate ꝑsone ꝛ ex forma rescripti. Bernar.

k ¶ Posteriori. s. ꝑ simplicitatem vel ignorantiam.

l ¶ Exꝑssa. puta si diuerit se tẽ possessiõe vi electũ: cũ nõ esset nihilomin⁹ darenk̃ ei alie lr̃e: exq̃ pent̃ cãm cõmuni: vl' tacet se tẽcanũ: ꝛ impetrat lr̃as sup vsuris vl' sup alia re ꝓpria. ō. e. ad aures.

m ¶ Occultata. puta si occultant q̃ ad arbitros itum erat: nec cã eos potuit terminarẽ. ĩ. tẽ testi. pñtata. ar. ℒ. si ꝯ ius vl' uti. l. j.

n ¶ In forma cõmuni. fm istum modum intelligunt̃ iura illa. xxv. q. ij. ꝓscriptiõnẽ. ꝛ. l. predic. si legibus.

o ¶ Procedat. secus si ꝑ maliciã falsitatem exꝑsserit vel veritatem occultauerit. ꝛ ita aliq̃n recedit̃ a forma in rescripto data: ꝛ redit̃ ad ius cõmune. vt ō. e. causam que.

p ¶ Litteras tẽdisse⁹. ex hoc ꝑz q̃ simplicitas l' ignorãtia nõ ꝑdest circa hmõi lr̃as ipetrãdas: imo ad hº vt rescriptũ teneat: nihil dr̃ sup̃ ꝑmi ex his que monere pñt animũ principis ad dãdũ rescriptũ vl' ꝛ tenegãdũ. ꝛ ꝑmo q̃dẽ series facti est exꝑmẽda. ĩ. ō coha. cleric. ꝛ mu. sup eo. Itẽ ꝓcessus cãe. ĩ. tẽ re iudi. ini mõasterii. Itẽ non valẽt li.

ficis tacet sñlaz latã. ar. ī. de fi. instru. inter vile ctos. C. sen. rescin. non pos. l. vlt. Si tacuit nomẽ dignitatis sue. ff. eo. ad aures. Itez si tacuit aliud bñficiuz sufficiẽs. ff. e. adeo. sine etiã min⁹ sufficiẽs. ī. e. si ꝓponẽte. ī. ō pbẽ. cũ teneamur Itẽ si tacuit vicariã ppetuã. ī. e. postulasti. Itẽ si tacuit pactũ ꝑcedens sine ꝓpositoz. ī. de rescr. ex nl'tplici. Itẽ si tacuit statutũ nũerũ canonicoz iuramẽto firmatũ. ff. e. c. pri. ī. de pbẽ. ꝓ illoz. Itẽ si tacuit statutũ q⁹ dignitas nõ eẽt vlteri⁹ i eccl'ia. ff. ō pfit. cũ accessissent. Itẽ si tacuit ꝓuilegiũ. ff. e. cũ ordinẽ. Itẽ si tacuit dispẽsatoz. ī. de fi. pf. ex tua. Itẽ si tacuit se regularẽ petendo confirmatoz. ī. de pfir. vn. l' inn. ꝓtecta Itẽ si dixit se clericũ cũ ñ eẽt. ī. ō trãsac. ex lris Item si tacuit q⁹ pbẽda nõ vacaret de facto. ī. ō pcess. pben. cũ nris. ī. c. lras. Item si tacuit exceptoz. ī. de pcu. in nra. Itẽ si tacuit appellatõez a se factã. ff. e. ex pte. vl' factaz ab aduersario. ī. de pfir. vti. l' inn. bõe. Itez si tacuit q⁹ alius de mãdato pape fuerit recepius. ī. eo. mandatũ. ī. duob. ca. se. Itẽ si dixit se habuisse monitorias q̃ fuit falsuz. ī. executorias ipetrauit nõ valẽt. ī. e. ex insinuatõe. ī. generaliꝫ vbicũqz talẽ vitã tẽ tacuit vl' talẽ falsitatẽ exꝑssit: q̃ tacita l' exꝑssa papa lras non dedisset: rescripũ nunqꝫ fit.

¶ Nisi forsan. istud forsan ñ est dubitatiuũ: ĩmo affirmatiue ponit: q: ō hocipso cognoscere dz: si ꝑces veritate nitanẽ. ff. de iudi. siqs ex aliena. ī. de ap. cũ parati. sil'e forsan habes xxxiij. q. ij. admonere. v. ingredere monasteriũ. ī. de pcur. tne. vel ō dicit forsan: q: si notoria eẽt exceptõ statim posset cessare. ī. ī hoc casu vbi notoriũ ẽ q⁹ aliqs nõ ẽ iudex me⁹ nec re nec gestu: vt si citet me q̃ ẽ vlt' mare ñ teneor ire ar. ī. de accu. euidẽta. ī. ar. ī. ō ꝓcedit. ad nraz ij. C. de iurisd. o. iu. i crimi. ī. iij. q. ij. si epi. vbi ō ista mã no. p Jo. ¶ Qualitate pcũ. i. de vitate vl' falsitate pcũ opposita ꝑ impetrantẽ. ¶ In vtroqz. Primus est cũ tacita veritate l' falsitate exꝑssa p simplicitatẽ papa lras ꝓcedit in forma cõi: ac si esset veritas dicta vl' falsitas tacita. Secũdus casus est cũ papa nullas lras dedisset tacta falsitate ī exꝑssa veritate p simplicitatem.

¶ Boceri. Debeat. discrete agit q̃ abbatẽ quemt. nã si quẽ⁹ quemt̃ statũ ꝑlatũ noiaret i iudicio. ī. sic mdunias obtineret. ī. vt li. nõ ꝓtes. q̃m frequẽt. ff. q⁹ si sup. ī. C. vbi i rẽ ac. l. ij. q: sine lnia abbatis nec agẽ nec rñdẽ põt quẽ⁹: q̃n retractet sua. ī. de iudi. cãm xvj. q. j. mõachi. q. iij. si sacerdotes. sic nec filiꝰ q̃diu ẽ i ptãte patris. C. ō ãna. excep. l. j. i fi. ī. xvj. q. iij. si sacerdotes. ī. ō abbas ꝓmo cõ uenied̃. dico tñ q⁹ nullũ collegiũ quẽit vl' quemt̃ sine aucte ꝑlati: ī ecõuerso ꝑlat⁹ sine aucte capl'i nec quẽit nec quemt̃ ff. ꝑ syndicũ actorẽ vl' ꝓcuratorẽ ab ipso ꝑlato ō ꝓsensu capl'i ꝓstituũ: ī h⁹ cũ negociũ ꝓn cipaliꝫ tãgit ꝑlatũ. ī. ō ꝓcu. c. j. ī si negociũ ꝓncipaliꝫ tãgit capl'z: ab ipso capl'o ꝓstituat de aucte ꝑlati. ī. de iudi. cãm q. C. ō epi. ī. cle. oẽs. ff. ī h⁹ mihilomin⁹. ī. hic. ī. xij. di. ñ licet. i ꝓn. Et hec locũ hñt: q̃ negocia ca. ī. ꝑlati st discreta vt dẽ i fi. Si vo sunt cõia: ꝑlat⁹ de ꝓsensu

que q̃is fuisset tacita vel exꝑssa: nos nihilomin⁹ saltem in forma cõi lras dedissemus: delegatus nõ sequẽs formã in lris ipis apposita sm ordinem iuris in cã procedat. Si vo p hmõi falsitatis exꝑssionez vel suppressionẽ etiam vitatis lre fuerint impetrate: q̃ tacita vl' exꝑssa: nos nullas ꝓsus lras dedissem⁹: a delegato nõ ẽ aliqtenus ꝓcedendũ: nisi forsan eatenꝰ vt prius ad suã ꝑsentiã ꝓuocatis de pcũ qlitate cognoscat: vt sic i vtroqz casu eadez rõ q̃ delegantẽ moueret: moueat etiã delegatũ: ī vbi delegans suas lras denegaret: delegat⁹ etiã sue cognitõis officiũ nullatenus interponat.

¶ Dem abbati ī conuentui premonstrateñ.

¶ Boceri postulastis a nobis vtz p lras aduersus abbates nulla mentõe habita de suis quẽtibz impetratas teneanẽ abbates ipsi sup causis q̃ ad quẽtus ptinẽt: ī eosdẽ de ipis q̃relantibz rñdere: ac licz inhibita sit ap. p appellatõis obiectũ: possint ne rñdeant se tueri. Sup q̃ duxim⁹ rñdẽdũ q⁹ nisi alia cã rõnabilis suffragẽt: p appellatõez se tueri non possunt q̃min⁹ debeant aucte lraz hmõi legitime rñdere: cũ ex officio suo teneanẽ congrega-

tionũ suaz negocia ꝓcurare: nisi forte abbatis et cõuentus negocia essent oĩno discreta.

¶ Dem archiepo ī magistro v. canonico mag.

¶ Cum dilecta in xpo filia r. custos hesieñ. ecclesie. ac procurator. g. monialis sup electõibz ī eadẽ eccl'ia celebratis: litigauerint aliq̃diu coram nob. ī. infra. Dependim⁹ lras ad abbatem de remech ī suos iudices ipetratas p surreptoz obtẽtas: cũ in eis illi⁹ articuli videlz de subtractoz resigtõe fuerit ꝑter psciaz nraz cognitõ demãdata: q̃ in pozibz lris ad scholasticũ heldesen. ī. iudices suos obtẽtis insert⁹ fuerat de qbz ī secũdis lris mentõ nõ fiebat. ī. iõ qõ ipsaz lraz occasiõe dinoscit attẽtatũ duxim⁹ irritãdũ. Dictũ insup scholasticũ ī iudices suos iuenim⁹ min⁹ quide ꝓcessisse: cũ ei in lris nris eisdẽ ꝓncipaliꝫ mandaret: vt ad pdic. eccleſiã psonaliꝫ accedentes psone idonee admistratoz ꝓmitterẽt abbatie cui ad op⁹ ei⁹ fieret hĩcinde resignatio sbtractoz: ipsi formam mãdati apl'ici transponentes illo capit'lo ptermisso de alijs articul' inordinate plurimum cognouerant propter quod processum ipsoz contra nostri formaz rescripti ac

capl'i pstituit syndicũ vñ vacãte sede nihil ẽ innouandũ. ī. ne seva. c. j. ij. ī. iij. nec tẽ currit ꝑscriptõ ꝑ eccleſiã. ī. ō ꝑscri. c. j. ī. de ẽrta. ī. si forte capitulũ agit: non sufficit subsequẽs ꝑsensus plani: sic nec sufficit subsequs auctas tutoris ff. ō auc. tu. obligari. §. vlti. ī. insti. e. ti. §. tutor. ꝑ hoc nõ credo sufficit el si postea accedat ꝑsensus plati l' ecõuerso. ī. de transact. ī. ō his q̃ si. a ꝑla. si. cõsen. cum nos. ī. dicit lex q̃ ꝑtinet ꝑdcã q⁹ q̃ nõ põt alienare: ñ põt rẽ i iudiciũ deducere. ff. de iure delib. ait ꝓtor. Sz qd si lis oriat int collegiũ ī ꝑlatũ? adeat supior. ī. ille dabit collegio curatorẽ ad lẽ ipaz: cui⁹ officiũ cessabit lite finita. inst. de auc. tu. in fi. ī. ff. de tutel. l. iij. §. si pupillus. in fi.

¶ Teneant. ī. qdez tenẽt: lz nõ fiat mẽtiõ m rescripto: noĩe eiũ ꝑlati eccl'ia intelligit ī ꝑlati mõasteriũ. ff. ō ãnu. le. l. ãnua. §. j. ī. ff. de cõdi. ī. demõ. filiofamil'. ī. eccl'ia est ī epo ī ecõuerso. vij. q. j. scire debes. ī. ff. de re. du. ciuib. nõ tñ noĩe ꝑlati sp intelligit ecclesia. ī. ō testa. req sita. ī. xij. q. ij. illud. ī. q. iij. pontifices.

¶ Discreta. bñ dicit discreta. q: si sunt discreta oĩno non tenẽt rñdere misi de pte sua q: rescripta nõ extendunt̃ ad res l' ad psonas in eis nõ ꝓhenkas: q̃m stricte intelligẽda sunt. ar. ff. e. sedes. ī. ī. ō offi. dele. cum olim dilecti. ī. melius. c. p. ī. g. ī licz sint oĩno discreta: tñ nec ꝑlat⁹ sine ꝑsensu capituli: nec capl'm sine consensu ꝑlati hoc facere pñt. vt dictũ est in ꝓma notula.

¶ Cum dilecta. Impetratas. que false erant. vt. ī. de excess. ꝑla. inter dilectos. §. ꝓterea.

¶ Nostrã. ī. cãcellarij vl' alteri⁹ q̃ debebat reqri. ī. de sal. licz.

¶ Attento. ī. ideo secũde lre nõ valuerũt. ff. e. cetez. nec quod p eas factũ est. vt. ī. sequẽ.

¶ Personaliter. Mo. casum nouũ cũ mãdat̃ alicui vt psonaliter negociũ exequat̃: põt alij cõmittere vices suas si ptes ꝓsentat̃ nisi in duobz casibz. Jn cã inquisitionis. Item cũ papa ꝓnideri mandat ecclesie alicui de ꝑlatis ī aliis ministris. ī. de offi. dele. q̃m aplica. §. is aũt. Et est si. q̃ dicit lex: si ꝓmisisti mihi ꝑ te factũ nanctum vel aliq̃ ꝓmisisse: p alium me non ꝓsentiente facere nõ potes ꝓpter industriã tuã quã elegi. ff. de solu. inter artifices.

¶ Disponẽtes. no. i rescriptis ordinẽ scripture seruãdũ: vt h. ī. xliij. di. sit rector. in fi. ī. iij. q. vij. in grauibz. ī. ij. q. j. ī ꝓmis. ff. de vsufru. quotiẽs. ī. ordo vbor ostendit ordinẽ ꝓcessiuũ. de consedi. ij. in christo patre. ī. ff. ad trebell'. heredes. in fi. ar. ī. ē. cãm q̃. ī. ar. ē. inter ceteras. ar. C. ō ap. l. j. So. vbi aliq̃d ꝓncipaliꝫ mandat̃: illud tanq̃ ꝓncipale ī ꝓmo tractãdũ est. cetera vo secundario tanq̃ accessoria subsequenter sunt expediendа: sicut hic vbi vo plura ꝓncipaliter cõmittunt̃: non refert qõ illoz primo tractet nisi forsan vnũ ō natura sua ꝓcedat: vt i decre. ē. cãm. ī. ar. ī. de

cā pos. ⁊ ꝑpue. pastoral'. ⁊. L. de rei vē. ordinarij. ⁊ iō cassat. i. cassus ⁊ irit⁹ nūciat ꝟ pcessus iudicū: q; articulū ꝓncipal'r ꝓmissuz omiserūt: ⁊ de alijs iordinate plurimū cogscēdo vt dī i lra: ⁊ idē penit⁹ hēs. j. de of. dele. venerabil'. Sz ḡre nō ꝑfirmauit q; legitie factū fuit. j. de ꝓben. dilect⁹. j. ⁊. j. de arbi. cū tpe. ⁊. j. de ꝓu. cum olim. ij. Rñ. q; non seruauerūt forma si bi data: ⁊ q; cū ꝓncipale sit cassatū: accessoria et cassata intelligūt. j. ō fide instrumēt dilectos. Visus fi. ⁊. ij. q. vj. §. siqs ex pluribus. b.

¶ De alijs articul' scz de electiōe ⁊ pertinentijs suis.

g ¶ Juris ordinē. iuris ordo exigit vt p⁹ de spoliatōe cogscat q̄ de ꝓpetate: vt. iij. q. j. c. j. ij. ⁊ q̄si p totū. ⁊. ij. q. ij. p totū. ⁊. L. de rei vē. ordinarij. ⁊. L. de iudi. ñ ē iuris certi. ⁊. ff. de iudi. si de vi ⁊ possessione. ⁊. j. ō resti. spo. ex q̄stiōe. ⁊ questio spoliatiōis pulcra ta ē. j. de ordi. cog. sup spoliatōe. et q; isti iudices hūc ordinē nō seruauerūt irritauit papa ꝓcessum. i. irritū esse oñdit. j. vt li. nō cō test. accedēs. j. ⁊ ꝑcipue q; illa forma mādati fuit: ⁊ ita est de substātia iuris ordinarij ordo iste. ⁊ sic in duob⁹ peccauerūt q; ꝑ formā sibi datā ⁊ ꝑ ordinē iudiciarū sic. j. de ꝑsir. vti. vel iuti. examiata. Sz videt loqui de alio ordie quē nō seruauerūt iudices i alijs articul': vt ipa lra dic: ⁊ q; ꝑ mādati formā fecerūt ⁊ ordinē iuris i alijs articul' ñ seruauert. papa ꝓcessus illoz denūciauit irritū ⁊ ianē: ⁊ sic i duob⁹ peccauerūt nō ꝓuādo formā rescꝑti nec et ꝓuādo ordinē iuris i alijs articul': forte dimittēdo ꝓtestatiōz iuris. ⁊ sic duob⁹ modis ꝑt intelligi q; dicit iuris ordinem.

h ¶ Irritū ⁊ ianē. ⁊ s dixit iritādū: q; ibi ipo iure nō erat irrit⁹ ꝓcessus: ß irritād⁹ ꝓpter lras surrepticias. s. e. sup lris. ß ipo iure ꝓcessus null⁹. ⁊ iō dic irritū duab⁹ de cāis: q; ꝑ formā ⁊ ꝑ iuris ordinē: vt. ij. q. vj. §. diffinitiua. v. ite sentētia cuius solū ordinē cē. et. j. de ꝑsir. vti. vel iuti. examiata.

i ¶ Restituti. Sz q̄ri ꝑt mōcha petē restitutiōz: dico q; nō habebāt abbatissaz ⁊ ille spoliate erāt. ar. ff. de iud. si lōgi⁹. §. si filiusfa. vel q; petit restitui nō tanq̄ monacha: ß q̄si ō corpe: sic si colleguī nō hēat vñ soluat creditor⁹ soluēt singuli: nō q̄si singuli sed q̄si de corpe: ⁊ petit monach⁹ partē ꝑ vbi res monasterij diuidit. xvij. q. ij in nullo: ⁊ ē vbi recedit a collegio. xxvij. q. j. siqs rapuerit. ⁊ vbi monach⁹ ꝓcurē. j. de sen. ex. parochianos. ß ibi nō dat actio iuriaz monacho: ß monasterio: ⁊ itentabit eam syndic⁹ monasterij sicut dñs agit ꝓ iniuria seruo. insti. de iniur. §. si seruus.

k ¶ Lerumq; cōtingit. malicijs. s. e. sedes. j. q; ma. ac. pos. significāte. ⁊. ff. de rei ven. in fundo.

l ¶ Infra annū. nō hic annale ꝑscriptiōz. j. vt li. nō ꝓtest. qm̄ frequēter. j. rñso. ⁊. j. de offi. ordi. pastoral'. j. de offi. dele. q̄reti. ⁊. xj q. iij. rursus. ⁊. c. q̄cūq; ⁊. xx. q. ij. si puella. Sed q̄rit̄ q̄n incipiat currere iste ann⁹ ⁊ tūc. em cū incipit hic copiā agēdi: cū primo hēat copiā iudicū. ff. de iuner. ⁊ tēpo. ꝑscrip. l. j. ⁊. ij. q. vj. biduū. ⁊. ff. ō serui. rusti. ꝓdi. attilicin⁹: ⁊ si tūc negligens fuerit: iputat ei: exq̄ habuit tpus ꝓsequēdi suū ius: ⁊ h⁹moi negligētia late culpe cōparat. ar. L. si tu. nō. ges. l. j. ⁊. ij. xxij. q. ij. dñs nr̄. Dicit quidā q; incipit currere a tpe pñtatiōis lras facte iudici. j. de ap. sup eo. ij. Alij dicūt q; a tpe quo ꝓposuit sarcinulas suas. ⁊ potuit aduocatū q̄rere. ff. ex q. cau. ma. l. ab hostibus. §. sed q̄ simpl'r. Quarto dicūt ⁊ male: q; a tpe date lraz. s. e. ti. eā te. ⁊. c. ꝓstituit⁹. qō ꝓmuz dicit ē: vt dicit lra ista. hodie vo ista locū ñ hñt ß portior ē pdicto occupās: iz scde lre ñ faciāt mētoz ō ꝓmis. j. ō ap. vt dic⁹ bonor. et. j. e. capitulū scē crucis. De hoc tū dictū ē satis. s. e. t. c. j. qualiter intelligāt hoc. c. ⁊ illud s. e. si autem.

ipetrāt: q̄z q̄daz obtēti a pte altera tibi mādat: vt ptē aduersā denūcies excōicatōis sne sbiacere: alijs iudicib⁹ postmodū tibi iniūgēt⁹: vt eādē denūcies absolutaz: q̄ris an vtruq; an neutris l' alterutris saltē obedire debeas i hac pte. Sup q̄ tue pru. rādētes credi⁹ distīguēd: an cuz ꝓmū mādatū rcepisse dignoscēris: tibi forsan īcuerit int' illos ⁊ alios sup iurisditōe discordiā suscitatā: an sup ß nihil oīno sciuisti. Et q̄dē si sup ptētōe hmōi nū tibi penit⁹ innotescat: cū ꝓmū mādatū rcipe te ptīgat illō debes hūiliter executōi mandare. Sz si postea ꝓiuz tibi ab alijs demādat: tē lraz ad vtros q; a se. ap. obtētaz copia postulata: q̄s tibi aucte pñtū districte ꝓcipi⁹ exhibere: si ex ipaz te noze deꝑhēderis euidēter ita q; ñ sit aliqtē⁹ hesitādū: q; lre q̄ ad illos a q̄b⁹ scoz mādatū rcepis ipetrate noscūt expsse reuocent

m ¶ Vel negligentia. Sz q̄s ꝓbabit hāc negligētiaz? Rñ. insecurs. anni. ꝓbat hoc nec alia inpellatō ē faciēda. j. ō loc. ⁊ pduc. potuit. nisi ille vellz ostēdere ꝓriū: sic dī ō āno appellatōis. j. de app. cuz sit rōna. tñ ista nō opāt aliq̄d hodie: q; ille obtinet q̄ ꝓmo lras suas exhibet iudici vt dictū ē: nisi ꝑm⁹ copiaz iudicis hāe ñ potuerit. añq̄ scōus lras suas ꝓsentasset: tē excusat: ⁊ hoc ē: si hoc fuit publice ꝓfessat⁹: q; iudicis copiam hāe ñ potuit: ⁊ ita ꝓmissa ista ꝓtestatō ne scōus ñ eū potit ꝑuenire. j. de appellat. si iustus metus.

n ¶ Cum ꝓiungat. Nihil oio scīuisti. nec ꝓ famā l' alio mō. j. ō se. ex. cū dese. §. scde q̄ni. hō. dicimur scire q̄ ab alijs audiui⁹. xxij. q. v. hoc vz. ß q̄d si audiuit ab aliq̄ leuis opinionis nūq̄d hoc sufficit vt ñ debeat parere mādato iudicis? Vz q; non. j. ō spon. cū i tua. ⁊. xj. q. iij. cm ē illata. ⁊. j. ō resti. lz. ß vz q; sic: q; i dubijs pot⁹ obediēdū ē. vt. xxiij. q. j. q̄d culpat. i fi. ⁊. j. de ꝑscꝑ. cuz ex officij. ⁊ illa ē rō q̄re executio iniē differri ñ dz nisi icōtinēti ꝓbet exceptō. j. de resti. veniens. ij. ⁊. j. ō resti. spo. lras. dico q; ñ sufficit: aliocn retardaret executoz iniē: q̄ dicēt se hāe pores lras q̄ reuocare ñ ēent: l' q̄ posteriores lras dicēt se hāe: q̄ reuocarēt ꝓmas: ⁊ sic seqret q; null⁹ index posset excōicare l' absoluē l' ferre iniaz: si dicēt aliqs añ platoz iniē cāz illā aliꝰ ē ꝓmissā: ⁊ sic daret occasio sigñtis: q̄ō ē ñ dz. xxxij. q. j. dixit dñs. isti. ō vi bo. rap. §. ß nedū talia. ⁊. L. vnde vi siqs i tātā. ff. ad car. l. j. §. siqs ñ. ff. ō lung. l. j. imo ꝓbabilē cāz dz hāe ille q̄ fecit mādatū ō diuersitate lraz añq̄ credat. xxij. q. iij. q̄ magnum. ⁊. j. de. ex. mi. illō. ff. q; cū falso tut. l. ij. i fi. l' dic q; q̄liscūq; notificatio sufficit i scdo casu: vt index ñ debeat dici dubi⁹. j. q. iij. §. vl. i fi. v. siqs dixerit hoc ydol'. de. sponsa. ꝓterea. ij. ff. de pecu. here. item veniunt. §. ex quo autem. ⁊. ff. de admi. tu. quidā recedens. §. a quo. ⁊ hoc videt innuere lra ista nihil omnino sciuisti.

o ¶ Mandare. qō ⁊ fecit. s. q; denūciauit ptem illā excōicatā.

p ¶ Cūc lraz. Sz q̄ri ꝑt illō ꝓcedi ex sola ispectōe lraz. nā lz scde expsse faciāt mētoz ꝓpe iudicū ⁊ rerū ptētaz i ꝓiudic⁹ lris: ꝓ hoc nō ptat ꝓmas lras ee reuocatas: cū possint ee iperte ꝑ falsi suggestionē ⁊ ita ñ reuocāt ꝓmas. j. de of. dele. cozā. ⁊. j. e. ex pte. circa ꝑn. ⁊. j. de re iudi. inf monasteriū. ⁊ ar. s. e. ceteꝝ. j. de do. ⁊ ꝓu. ex lris. Ad hoc q̄ vt executoꝛ nullate⁹ sit dubitandū: oportet vt discat ꝑ assertioz partiū: q; causaz merita ptiū assertōe pādēt. L. si ꝑ vim l' alio mō. l. vl. j. de resti. i inte. tū ex lris. ⁊ sic vz q; aliquā possit exercē iurisditōez inf pres: q̄ō falsū ē: vt dicit i fi. al's ād ñ potit scire vtr scde reuocēt ꝓmas: ⁊ hoc vez ē vt dicit io. q; nūq̄ ex sola ispectōe potit scire: nisi aliq̄d intelligat de hoc ex ptiū assertōe. ß ꝑ hoc nulla hz iurisditionē inf pres: ß hoc vez ē si ille q̄ hz pores lras: aliq̄d ñ obijciat pī scdas: al's iudex ꝓsumeret ꝓmas ee reuocatas: exq̄ i scdis sit mētio expssa de ꝓmis. s. e. ceteꝝ. li ād aliq̄d obijcit. statim executoz dz supsedere: q; ꝑ negationē res fit dubia. L. q. ad li. pcla. ñ li. l. iij. ⁊ in hoc casu intelligit q̄ legit s. e. pastoral'. vt ibi dī. s. q; tē dubiū ē de reuocatōe lraz q̄n sit mētio expssa: ⁊ iudicū ⁊ rerū: ß ab aduersario obtēt lras ipetratas ee ꝑ falsi suggestiōem ꝑ vere. pdictas. Item licet

executor dubitet, an debeat absoluere vel pdēnare: nō tñ sm regulā arriam ꝓnior erit ad absoluēdū q̄ ad pdēnandū. Regulā illā habes. ff. de ac. & obli. arrian⁹. & .j. de pba. ex lr̄is. hoc tō dic: q̄ nō cōstat an ille iudex hēat iurisdictiōz. p̄ h⁹ tñ nō iudicat de iurisdictōe ꝑū sit iurisdictio: ꝫ tñ dic se de hē exeq̄ mādatū: vel nō debē. j. e. ex pte.

q ¶ Precipim⁹. Sz q̄d si nō exhibēt secūdē: ñ exequet secūdū mādatū si ad terminū ꝓfixū nō exhibeāt: vt. j. ō excep. pastoris. nā lr̄e q̄ nō apparēt nō sūt. ff. ō ẑben. emp. i lege. & l. ryulis polla. ō pfe. di. j. solēnitates. nō p̄t tñ cogē aduersariū ad exhibēdū: q̄ nō hz iurisdictiōez int ptes: vt dic i fi. nec ena tenēt obedire mādato: nisi vide at rescriptū. j. de offi. dele. cum in iure.

r ¶ Desitādū videt q̄ executor nō debeat petere copiā rescripti: nisi vbi recepit ꝑia mādata: sed nō est verū: vt dictū ē in pri. nō.

s ¶ Secūdo loco. Sz ḡre revocat q̄ legitie factuz ē p̄ pmas lr̄as ꝑ id q̄ legit. j. de resti. spo. audita. s. e. cām q̄ ß p vltū executorē mhil revocat: ß denūciāt illi absoluti: q̄ pmo fuerāt excōicati.

t ¶ Cōstitutiōis. s. e. pastoralis.

v ¶ Et idipm. i. vt nō exeq̄ris mādatū. & iste §. respicit primū. §.

x ¶ Judicare. ß fallit illa regula. ff. de iudi. de qua re.

y ¶ Olim ex lr̄is. p interpositā pso nā q̄ pt fieri. j. de p ben. accedēs.

z ¶ Seq̄stratū. q̄ ō ire fieri nō debuit: nisi cā subesset. j. de seq̄st. ad hoc. & duobꝫ. c. se. vbi de hoc. in q̄b⁹ duobus dī: q̄ q̄n fructꝰ dissipant: dz fieri seq̄stratio. C. de ꝓhita seq̄st. l. vna. de hoc nō. ij. q. vj. q̄stiōs. ij. sed in casu isto. s. ꝓpter ꝓtumacia bñ fit seq̄stratio: vt melius agat cū reo. j. de. & dtu. ex lr̄is. sed i casu isto nō dz ꝓprie sequestratio put tradit j. de sequest. p totū: q̄ vbi nō fit seq̄stratio ꝓpter ꝓtumacia.

lr̄as alioz: tu illud itrepidꝰ exeq̄ris: q̄d tibi secūdo loco mādat. Si vo ex lr̄az ispectōe manifeste tibi ꝓstet: q̄ lr̄e obtēte ad illos q̄ pmū debere mādatū p alias minime revocāt secūdū mādatū nl' latenꝰ exeq̄ris. Nō si sup ꝟ tibi merito fuerit dubitādū: ad exequēdū secūdū mādatū te ꝓcedere nō oportz: donec iuꝝ cuiusdaz nr̄e pstōnis tenorē int eos hmōi ꝓcertatio sopiat: & id facere debes si pmo mādato recepto: & ñ dū executōi mādato tibi forsan ītimatū q̄ int se sup iurisditōe demādata cepit disceptare. Cetez i his oīb⁹ purā & puidā te cōuenit ītentiōz hēre: ne vl' ad declinādū mādatū dubitare te dicas vbi dubitādū nō ē: vel eē ad exequēdū te asseras cē certū vbi certꝰ eē nō debes. Licet aūt ex his ēta tibi dē dctia q̄lē i his te dēas hēre: nll'a tñ tibi attribuit ꝑas: vt iter delegatos aut ptes de iurisditiōe debeas iudicare.

¶ Dem mgr̄o. g. & p. de firmisca

O Lim ex lr̄is scti michaelis remen. sarginen. & vallis regie abbatū fuit nr̄is auribꝰ intimatū: q̄ cū ad eos semel & iterū a nob⁹ lr̄e ꝓcessissent sup eo q̄ p. cleric⁹ scti remigij parochiā de salice: quā. r. de cluo p int̄positā psonā sibi collatā fuisse ꝓpositū: detinebat: ipi ptes semel secūdo & tcio citaverūt: & dictū. p. q̄ citatꝰ pluries ꝓparere noluit p se l'p rnūsalē aliquē cozā eis excōicatiōis vinculo innodātes secerūt fructꝰ ipi⁹ parochie seq̄strari. Cūq̄ postmodū idē. p. accedēs ad eos se iuri ꝓmiserit pa

s ¶ Ad omnia. videt q̄ p hāc clausulā si est ita: vel p hanc si ꝓmissa vera sunt: teneat impetrator ꝓbare omnia ꝓmissa esse vera: ꝫ aliqō ex ꝓmissis sufficeret ad ꝓpositū probandū: sic ẑ. e. ex pte dnē. ff. de excu. tu. qui testamēto. nā nisi quis plene ꝓbet suam intentionē succūbit. C. de rei ven. l. vl. fines enim mandati diligēter sunt obseruandi ẑ. eo. cum dilecta. et imputet sibi qui plura narrauit. quoū vnum sufficeret p se Ar. contra q̄ sufficit vnum probare. ff. de condi. & demōstra. falsa. in fi. et. ff. de cōdi. insti. l. ij. §. vlti. ff. de manumi. testa. si ita. j. de ꝓben. cū iam dudum. dic vt dixi. ẑ. eo. ex parte. Item ar. est hic q̄ sequens clausula respicit omnia premissa. j. de ap. 2do requiris. et. c. inquisitiōi ar. ptra. j. de wlā. cum dilectus. vbi nō respicit omnia superiora clausula illa ō forestā: sed primam donationē & inferiorem. iij. q. v. cōstituimus. & de cōse. di. ij. cū omne. in prin. sed melius est q̄ ad oīa referat: & sic facit p alia ptes. ff. de in rem verso si ꝑ patre. §. penū. dic plene de hꝰ vt. j. de iudi. exhibita. in vlti. glo.

b ¶ Olecrus filius causa. Mo. q̄ non sufficit narrare seriem facti in literis pape: nisi causa facti adducat. ar. xxiij. q. vlt. occidit. j. de testi. cū causam & causa facti pot⁹ q̄ renda ē q̄ ipm factū xv. q. vj. c. j. in fi. et ff. de fur. verū. et. j. de accu. cū dilectus. C. de adop. l. iij. & eē modus facti. C. de trāsac. vt rūsum.

c ¶ Excōmunicatōis hic habes q̄ si excōicatus imperrat literas vel rescriptū tacens de sua excōicatiōe: q̄ non valēt littere: tum q̄ tacuit ꝓcessum iudicis. j. de re iudi. interdum quia tacuit vicium suū: tum ideo quia ingessit se ꝓmiscuis hominū ꝓpter q̄d puniendꝰ est. j. de cle. ex. mi. illud. & xj. q. iij. placuit. vnde inconuenies esset: q̄ ex eodem facto cōsequeret penam & cōmodum. ff. de neg. ges. l. sine. xvj. q. j. lege. Contra. j. de excep. significauerūt. et. c. venerabilem. vbi dicitur q̄ excōmunicati non repellunt a ꝓsecutione appellatiōis: sed isti ꝑbyteri erāt rei: ergo non deberent repelli: de hoc dicemus. j. de excē. venerabilem. et. c. significauerūt. Do. non erant isti rei: sed actores qui perierunt restitui nec appellauerant: in quo casu loquunt contraria: & sic est ar. q̄ questio spoliationis non sit ꝓuilegiata. Sin littere ab excōmunicato impetrate valeant eo absoluto: dic super hꝰ put no. j. de excep. pia. in glo. que incipit: sed nrū.

d ¶ Probauisset. Dic vbi plura ponit i rescripto q̄ hīt diuersos effectus vnū ꝓbate q̄ ad vtrūq̄ effectū nō sufficit: tñ q̄ ad alterꝫ sic: vt hic est expressum. vbi vo plura ponit q̄ hīt eūdē effectū: sufficit si vnū ꝓbet. j. de iudi. c. exhibita. & j. de ꝓben. c. cū iam dudū: ß ḡre hic ꝓbauit cū aduersarij ꝓfessus fuerit cozā duobꝫ iudicibꝫ. tercio se excusante. dic q̄ aduersarij⁹ diffitebat illud nec stabat ꝓfessiōi sue ꝓpria cte sic. ff. de q̄stio. l. j. §. si q̄s vltro. vel forte spōte sumpsit onus probandi & volentib⁹ probare mos gerēdus est. ff. de pba. circa. B. naso. vel dic q̄ ꝓfessio illa facta fuit absente aduersario: & tō nō valebat. ff. de intro. ac. l. si. ff. de ꝓfes. certū. vel dic q̄ i lr̄is ꝓmissiōis non erat cl'a. & si no nōes dē. & sic alter se nō poterat excusare: & sic nō valuit ꝓfessio facta duobꝫ: & sic oportuit eū postea ꝓbare.

o Uiriby carere. vt ſ.e. cū dilecta. ⁊ ſic videt q ſi aliqd factū ſit p lras ſurrepticias: illud debeat reuocari. de hac materia plene dicet .j. e. ad audientiā. ⁊ dic carē ſi pſtituti ſint de iſtis exceptoibz. ſ. q nō ſe cerint mētoez de cā ſue remotois ⁊ excoicatois q tenebant aſtricti. ⁊ merito de cauſa excoicatois tenebant facē mentoez. q: q petit abſolui ab excoicatoe tenetur exprimere cām excoicatois ſue: alꝫ nō valent lre impetrate ſup abſolutioe: vel ſi aliā cām exprimēt q illā p q fuit excoicat⁹ .j. de of. or. ex pte. et .j. o ſi. inſtru. q ſup his, in illa decret. ex pte: notat de b⁹ i glo. q incipit: ex eo. ⁊ j. o ſen. ex. cū p cauſa: in glo. q incipit: illo tāq. ⁊ i b⁹ caſu nō valēt lre impetrate ab excōmunicato tacito o cauſa excoicatois. ſec⁹ ſi aliqs impetrat lras ad agēdū ꝛ aduerſariū racēs o ſua excoicatoe. q: tūc valent lre eo abſoluto. j. o excep. pla. vbi o hoc in glo. q incipit: ſ mp. alia eſt de cauſa nō valuerūt hmōi lre. q: nō fecerūt mētionē q p ſnīaz ſpoli atr̄ſuiſſent ꝑpt ſuos exceſſus a q nō ſunt appellatū. C. ſen. reſcin. ñ poſ. ipetrata. ⁊ ita duabz de cauſis nō valuerūt lre iſtoꝝ ꝓbitero⁹. olim ꝓſueuit dcre. iſta allegari ad pbādū q lre ipetre ab excoicato ad agēdū nō valebāt: ſed hoc ñ pbat p hāc de. cre. q nō loquit i tali caſu. Berñ.

p Oſtulaſti. cū ſm apoſtolū quā habes. j. de pben. cū ſcōm.

f Beneficū noīe bñficij itelligit vicaria ſiue pbenda ſine aliqd bñficii. j. q. iij. ex multis. ⁊. j. de v̄. ſig. ma nos.

g Competēter. illud ꝑpetēter intelligas ſm modū illius dcre. j. de pben. de mōachis. de hoc dictū fuit ſ. e. cū adeo. dic vt ibi.

h Prouētibz de duob⁹ querebat. ſ. de paterna hereditate: ⁊ de bñficio vicarie. ſ de bñficio tm̄ rñdet. g licet nō faciat mentōez de paterna hereditate tenēt lre. q: vnū negādo alterꝫ cōfitet. j. de ꝓſump. nōne. Sed videt q talis mdigne petit bñficiū eccleſiaſticū. xvj. q. j. qm̄ quicqd. ⁊. xij. q. j. illi aūt. ⁊ iudicū ſibi māducat ⁊ bibit. j. q. ij. clericos. ⁊. c. ſe. Item q: ordinatus eſt ad certū titulū: qui ad titulū ſui patrimōij eſt ordinatus. j. de pben. tuis. Sed nō eſt verū q de hereditate ꝓcipaliter ḡreret: ſ o vicaria: hoc addito q habebat bona paterna ſimiliter. Sed quid ſi modicum habet beneficium: nūquid tenetur facere mentionem de illo? tenetur quidem. j. e. ſi proponente. vbi dicetur de hoc. Berñ.

i Omnulli. abſtentes. i. malo modo vtentes. ſic. j. e. q: nonnulli. ⁊ ſ. eo. ſedes.

k Ad remotos. Nō. q dr̄ remot⁹ q eſt vltra duas dietas eꝫ dioc. ⁊ fa. ad hoc. j. de elec. cū inter vniuerſas. ⁊. c. nihil eſt.

l Iuris obſeruātia. quia nō debēt inde naſci iniurie: vnde iura oriunt. j. de accu. qualiter ⁊ quādo. C. vnde vi: memnerint. ſi. ſ. i pri ma pſtitutōne gregorij.

m Duas dietas. Nūquid hoc itelligit de vulgaribz dictis q habētur ſm conſuetudinē regionis: aut de legalibus ſm q vigīti miliaria computantur ꝓ dieta. ff. de v̄. ſig. l. iij. ⁊. ff. ſi quis cant. l. vicina? videtur q de vulgaribus. quia nomina ex cōmuni vſu intelligēda ſunt. j. de ſpon. ex literis. non enim ex opinionibus ſingulorum: ſed ex cōmuni vſu nomina exandiri debent. ff. de ſup. lega. l. labeo. ⁊

q̄ tenent aſtricti nullaz faciētes pēit⁹ mētoez. Mos igr̄. f. t. māda m⁹: q̄ten⁹ ſi ē ita: lras ipas tāq̄ p veri ſuppſſiōez obtētas viribz carere decernas. ¶ Dem epo veratiſameñ.

Oſtulaſti p ſedē apl'icā edoceri: vtr̄ alicui⁹ eccl'ie p petuo vicario ꝺ ꝓuētibz vicarie bōiſq̄ pīnis bñti vñ valeat cōmode ſuſtētari: tenearis p illaz formā ꝓmunētcū ſm apl'm i eccleſiaſtico bñficio ꝓuidere. Ad qꝺ ſic duxi⁹ rñdēdū: q cū p formā ꝑdictā neceſſitatibz paupeꝝ clericoꝝ: q nullū ſūt eccl'iaſticū bñficiū aſſecuti ſe. apo. duxerit ſuccurrēdū: ꝑpetu⁹ vicari⁹: niſi ꝺ vicaria fecerit mētōz: ꝓmodū reportare nō ꝺz de hmōi lr̄is: vt pote vitate tacita ipetr̄tis. nō ei carere bñficio ꝺz dicit cui ꝑpetēter de ꝑpetue vicarie ꝓuētibz eſt ꝓuiſuz: et p hūte bñficij ſufficiētis ſbſidiū ex certa ſcia ſup obtinēdo alio bñficio de leui nō ſcribim⁹: q̄n faciam⁹ de ꝓmo i nr̄is lr̄is mētoez. ¶ Dem in concilio generali.

Onnulli gr̄a ſe. ap. abutētes lr̄as ei⁹ ad remotos iudices ipetr̄e nituntr: vt re⁹ fatigat⁹ laboribz ⁊ expēſis liti cedere vl' ipoꝛtunitatē actoris redimere ꝓpellat. Cū aūt p iudiciū iuris obſuātia inducit: ſtatui⁹ ne q̄s vl' duas dietas eꝫ ſuā dioce. p lras apl'icas ad iudicium poſſit r̄hi: niſi de aſſenſu ptiū fuerit ipetr̄te vl' expſſaz ꝺ hac ꝓſtōe fecerit mētōz. Sūt ⁊ alij: q ſe ad nouū gen⁹ mercimōij ꝓuertētes vt l' ſopitas poſſint ſuſcitare q̄relas: vl' nouas imittere qōnes: fingūt cās: ſup qbz a ſe. ap. lr̄as ipetrāt abſq̄ dn̄oꝝ mādato: q̄s vl' reos: ne ꝓpt eas laboꝝ vl' expē ſaꝝ diſpēdio moleſtet: aut actori: vt p ipas aduerſariū idebita moleſtatōe fatigēt: vēales exponūt. Cū aūt lites reſtrigēde ſint potiuſq̄ laxāde: hac gnāli ꝓſtōe ſācim⁹: vt ſi aliqs ſup aliq̄ q̄ſtione decetero ſine ſpāli mandato dn̄i lr̄as ap. ipetrare pſūpſerit ⁊ lr̄e ille nō valeant: ⁊ ipe tanq̄ falſari⁹ puniat: niſi forte de illis conſuetudo eſt optima legū interpres. j. de cōſue. cū dilect⁹. ⁊. ff. de legi. ſi de iterpratiōe: ⁊ plus ſtat vſui q̄ ſignificatioi vocis. ff. ꝺ le. iij. nō aliter. imo vſui ſtatur ꝺ naturā vocis. ff. de le. iij. vbi. in pn. ꝺ hac materia multa argumēta notanē. xij. diſt. illud. Et dicas q de vulgaribz dicti⁹ iſtud ē itelligēdū: quia lex debet cōuenire conſuetudini regiōis. iij. di. erit aūt lex. Sed pone q aliqs ipetraret lr̄as vltra duas dietas nō facta pſtitutiōis iſtius mētiōe: ſed iudices citent ad locū vltra duas dietas nō remotū a ſua dioc. ipm reū nūquid ire teneāt credo q ſic per hoc q dicit vl' duas dietas nō trahāt ⁊ eſt expſſum. j. de excep. olim. ſed i expēſis actoris debent iudices ad locuz ire al'ꝫ fieret fraus pſtitutioi huic. ar. ad hoc. ff. de eden. prox. ait. i fi. Sed vꝺetur q nō valent litere: q: ſunt impetrate tacita veritate taliq̄ ſi dixiſſet litteras nō habuiſſet. ſ. e. ſup lr̄is. ergo nō debēt valere quia eadem eſtas q̄ monet vele gā rez mouere debz velegraū: vt dicit illa decre. ſup litteris. in fi. Sed eadez rōne videtur: q valeant: quia ſi dixiſſet: q non traheret ille reuerſariuz vltra duas dietas: lras habuiſſet ergo debēt valere ⁊ bñ valent vt dictum eſt: q: iſte purgat viciū ⁊ remouet exceptiōz: q poſſet opponi: gre bñ valēt: q: lre nō ſunt nl'e ipo iure: ſ p exceptōz annullāt. ar. j. ꝺ vſu. q: fruſtra. dietas.

n Trahi poſſit. nō dic q lre nō valēt: ſ ne trahāt p eas vl' duas o Mentionē. vt ſi ita dicat nō obſtante tali pſtitutiōe: ⁊ ſic pz ex hoc loco: q reſcriptū dz facē mentionē pſtitutiōis ad hoc vt ei piudicet. ar. j. de eta. ⁊ q̄li. eā te. ſic debet eē facē mentionē de ꝓuilegio ſ. e. cū ordinē. nec hz locū illa regula: ſpāle derogat generali: iz non faciat mētionē de illo. ſ. e. c. j. ⁊. c. paſtoralē. ſ b reſcriptū ſpāle nō derogat generali pſtitutiōi. ⁊ illa ē cauſa: q pſtitutio illa cōtinet ius cōmune ſ ius ꝓmune nō tollit p reſcriptū. cū reſcriptū cōcedi debeat ſm ius cōmune ⁊ nō j. xxv. q. ij. reſcripta: ⁊ ideo neceſſe eſt: vt ſp reſcriptū impetrātū vltra duas dietas faciat mentionē de hac cōſtitutiōe: ⁊ quia papa ignorat locoꝝ diſtantiā. noīs.

p Adercimonij. ſi. j. e. q: nōnll'i: vbi aliq̄ tradūt lr̄as alijs eiusdē q Suſcitare. p reſceptum ꝓncipis lites ſopite ſuſcitari non debent C. de trāſ. l. cās vel lites. imo tales a limine iudicioꝝ debēt expelli q volūt lites ſopitas ſuſcitari. C. ſen. reſci. nō poſ. l. vlt. ⁊. ſ. e. dile⁹ r Reſtrigende. ſic de pe. di. j. pene. ⁊. ff. ꝺ libe. ⁊ poſthu. cū qdā. et ff. ſi certū pe. quidā. ⁊ ſic videt q i reſcriptis vba pon⁹ ſunt reſtrigenda q̄ ampliāda. j. de offi. dele. ci oli abbas. i fi. ⁊. c. p. ⁊. g. niſi idulgeāt bñficia. j. de wma. cū dilect⁹. i fi. ⁊. j. de v̄. ſig. olim tibi.

ſ Speciali mādato. ſic ergo generalis ꝓcurator nō ſufficit ad ipe trādū lr̄as. qꝺ ē bene notabile ſicut reqrit ſpālis ꝓcurator in trāſactioe. C. de trāſac. tranſactionis placitū. ⁊. j. de arbi. p tuas. ⁊ de inte. reſti. petēda. ff. de mi. illud. §. ſi. t'is. ⁊. j. ꝺ reſti. i inte. cozā. ⁊ i relatioe iuramēti: q: ꝓcurator nō ꝺz deferre iuramētū alteri pti. ff. de iureiur. iuſiurādū. §. ꝓcurator. Sic p ꝓcuratoꝛē generalē nō pt fieri acceptilatio: niſi habeat ſpāle mādatum. ff. de acceptil'. l. iij. Sed nōne ratihabitio dn̄i ſufficit ad hoc vt valeāt lr̄e: ſeu valere incipiāt: q ꝓus nō valebāt: qꝺ videt. ff. de iudi. l. lucz. verū ⁊ ratihabitio, retro trahit. ff. de pig. ſi fund⁹. §. ſi neſciēte. ⁊. j. de cl̄ā. reſpon.

qđ nobis. ⁊. ℑ. ꝛ elec. q̄ sicut. Itē lr̄e q̄ ꝑmo nō valēt: postea qualescūr. ℑ. ꝛso. ꝑpe. lz. ⁊. c. ex tenore. Ad hoc rñdeo: q̄ lz ꝓcuratio que nulla ē possit ratificari: ñ tñ valēt lr̄e iste aduersario ꝓdicēte. ℑ. eo. ex pte. q̄ rōnez q̄ in lr̄a ipa reddit: q̄ lites restringēde sunt ꝛē. Sz nūquid lr̄e iste sunt nulle ipo iure? videt q̄ sic: q̄ tanq̄ falsari⁹ punit⁹ ⁊ sic iste lr̄e false si sic ſnia venalis nulla ē ij. q. vj. §. diffinitiuus. v. venales. ⁊. ℑ. ꝛ vi. ⁊ ho. cle. cū ab oi. i fi. dico q̄ ꝑ exceptionē sit annullande. in vtroq; casu ista capitula si rez mihi obijcerēt valerēt. Sed ds dz ꝓbare q̄ sine mādato sunt ipetrate an ille q̄ excipit q̄ nō sunt ipetrate ꝑ ꝓcuratorē an dns q̄ vtit illis? videt q̄ dns qui vtit illis lr̄is: ⁊ ethiz eas ꝛbeat ꝓbare mandatū: q̄ executor non teneť obedire mādato iudicis: nisi ꝓmo ꝓbet mādatū. ℑ. ꝛ of. ꝛle. cū in iure. §. e. cū ptingat. q̄ liter ei possit rez ꝓbare q̄ nō essent ipetrate ꝑ ꝓcuratorē cuius sit pura negatiua ⁊ negātis factū ꝑ rerū naturā nulla ē ꝓbatio. ℑ. ꝛ ele. bone. ⁊. vj. q. v. §. actor q̄ asseuerat. Preterea lz aliqs oñdat instrumēta eccl'ie: non tñ ei credit nisi cancellata ꝛ rata. ℑ. ꝛ offi. ꝛle. coꝛā. in ꝑn. ⁊ generaliter tradit q̄ tiens ꝛ mādato dubitat: vel ꝑ curatoꝛ ꝛbet ꝓbare mādatū vel cauere ꝛ rato. ℒ. ꝛ ꝓcu. l. j. Preterea nōne iubet cū aurelio exhiberi libell⁹ porrect⁹ pape. lxxxj. di. maximianus. ar. vij. q. j. pūtū: sed ad qđ nisi ad h⁰: vt sciat hoc. s. q̄ quē fuerit ipetratū: nā forte q̄ excōicatū sunt ipetrare: q̄ nō valēt ar. ℑ. ꝛ ꝓba. post cessionē. ⁊. §. e. dilect⁹. ꝛ hoc dic vt i ꝛce. pia. ꝛ excep. Hec obstat si dicat q̄ instrm apparet nō viciatū: ergo ifāduz est ei donec ꝓbū ꝓbet. ℒ. ꝛ edic. dum. adri. tol. l. vlt. hic enī nō impugnat scriptura: qn vera sit bulla ⁊ ver⁹ sit actor: sed tm ꝛ mādato ipetrāto dubitat. Ad hoc dicit io. q̄ si ita ꝓmeat i rescripto: ꝓque stus est talis ꝓcurator ꝛ tali: tūc nō est necesse ꝓbare mādatū: q̄ lr̄as illas satis apparet ꝛ mādato: eapo papa appellat eū ꝓcuratorē: q̄ ꝓstat q̄ vidit mādatū. Sed si ꝓmeť in lr̄is: significauit nob talis vel pūstus ē nobis: cū ille nō fuerit i curia: ⁊ aliq̄ dicit se fuisse ꝓcuratorē legitime ꝓstitutū: tūc teneť ꝓbare mādatū: q̄ plerisq; fingūt se esse alios: ⁊ sub noie alioꝝ lr̄as ipetrāt. ⁊ nisi ꝛceat ꝛ mādato nō dz audiri: vt ꝛ dic. In cā ap. dicebat ipe io. q̄ nō teneť ꝓbare mādatū: q̄ nō est credendū q̄ aliqs negligat ius suū i. ꝓsequēdo appellationē: q̄ alt's diligēs est. ar. ℒ. q̄ ꝛ adue. ds. l. j. Si ait q̄ simplicē querelā sint lr̄e ipetrate: necesse ē sp̄ ꝓbare mādatū. ꝓsuratio ista nō ꝛ seruabat: nec admittebāt iudices talē exceptionē. ⁊ certe bene ꝛbet admitti: q̄ nō valēt lr̄e nisi sint ipetrate ꝑ ꝓcuratorē. ⁊ hoc ꝓbat in ꝛce. greg. ℑ. e. ti. ex pte. vt ibi dicem⁹. secus credo in lr̄is sup būficijs obtinēdis: q̄ ibi nō exigit mādatū: cū sup nulla lite ipetrant: ⁊ ꝛ gra tm̄ ꝓcedant. ⁊ rescripta ad lites nā ortas ⁊ nō futuras ipetrant. ℑ. e. ti. c. vlt. curia romana nō ꝓsueuit hāc exceptionē ꝛ mādato admittere: nec nos admittere ꝛbem⁹. ⁊ si ꝛter hoc appellaret nō darent littere sup tali appellatiōe.

a Debet exigi. que sunt ille ꝓsone: habes. ff. ꝛ ꝓcu. sed be.

b Dilectus filius. concilij. §. e. c. pri.

c Domiciliū. ex hoc videt q̄ licz aliqs hēat ꝓbendā vel ecclesiā alibi: q̄ ꝛterea nō hēat ibi domiciliū: nā sola possessio dom⁹ ⁊ in ciuitate alia ꝓparat nō facit domiciliū. ff. ad municipa. liber tus. §. sola. verūtamē bene pōt ds habere domiciliū in pluribus locis: dūmodo se in vtroq; equalit collocasse videat. ff. ad municip. l. assumptio. §. iuris prudentibus. ⁊. ℑ. ꝛ so. ꝛpe. ex pte. b. alt's dicitur ibi habere domiciliū vbi maiorē partē rerū suarū possidet: ⁊ assidue

ꝓsonis extiterit: a quib⁹ nō ꝛbet exigi ꝛ iure mādatū. Onor. iij. cātuariēn. archiepo ⁊ cōiudicibus suis.

Dilectus fili⁹. j. sarracen⁹ cleric⁹ exposuit coꝛā nob: q̄ cū iordan⁹ cleric⁹ dumelien. ipm sup eccl'ia sancti nicolai dumelien. coꝛā nob auctē lr̄as nostras traxisset in cām: ex pte ipius. j. fuit excipiendo ꝓpositū q̄ auctē ipas lr̄as nō poterat cōuenire: eo q̄ vltra duas dietas a dioc. vbi predicta eccl'ia erat ꝑ statuta pcilij generalis: ꝛ q̄ in eisdē litteris nō fiebat mētio: di stabatis. ⁊ q̄ h⁹mōi exceptionē admittere ꝛnegantes ꝓcedebatis in cā: ꝑ eo q̄ idē. j. i ropheñ. ⁊ helien. dioceli. būficia obtinet q̄si ex hoc domicilū intelligeret habere: ipe nostrā audiētiā appellauit: ⁊ infra. Cuncz ideꝛ. j. appellationē interpositā ꝓsecut⁹ ad eboracen. archiepm ⁊ ei⁹ collegas sup ꝓmissis lr̄as ipetrasz vos in cā ipa nihilomin⁹ ꝓcedētes eisdē iudicib⁹ ne i ꝓmisso sibi ꝓcedant negocio inhibetis. Quo circa mādam⁹ ⁊ q̄ten⁹ si ē ita: cāe supsedeatis eidē: cū non vos: ꝛ dicti iudices cōgscere habeāt: ad q̄s iurisditio ꝛbeat ꝑtinere. Dē ēpo ⁊ archiō. legiōz

Capitulū sete crucis came racen. exhibita nob petitiōe mōstrauit: q̄ caliaco clico sup ꝓbēdali būficio i eoꝛ eccl'ia obtinēdo lr̄as nr̄as ad eos monitorias: ⁊ ꝛmū ꝓceptorias ipe trāte. b. cleric⁹ ꝑ eos sup ꝓsili būficio i eadē sibi eccl'ia ꝓferēdo ad j. archiō. tornacen. ⁊ ei⁹ collegas ꝛ ꝓdictis lr̄is ñ hita mētiōe exe cutorias a nob lr̄as ipetrauit: q̄ p⁹ appellatiōz ad nos ītrpositā i eos suspensiōis ⁊ excōicatōnis sentēt̄as ptulerūt: ac dictus. c. cōuersat ⁊ ibi ꝛbz rūdere. ℒ. vbi sena. vel clar. l. senatores: vel et vbi vēdit emit ptrahit ⁊ festos dies celebrat. ff. ad mu. ei⁹. §. fi. ratione vo rei ꝛ qua agit ꝓ ꝓueniri. ℑ. ꝛ so. ꝛpe. sane. ℒ. vbi i rē ac. l. fi. ⁊ ex hoc forū sortit. ℑ. ꝛ so. ꝛpe. c. vlt. vbi numerant plura. ex quib⁹ sortit ds forū: ⁊ sic p⁹ q̄ dicte iste semp sunt computāde respectu dioc. vbi est res ꝛ qua ds ꝓueniť. ℑ. ꝛ so. ꝛpe. ex pte. b. lz infra illas hēat būficiū vel q̄cz inueniat: vt hic dī. Sed in psonali actiōe secus q̄ pōt cōuenire vbicūq; hz domicilū.

d Inhibens. ⁊ male: q̄ postq̄ cā appellatiōis est ꝓmissa ex certa scia: iurisditō priox iudicū ē suspēsa. ℑ. ꝛ of. ꝛle. pastoralis. §. ꝓterea. sed iudex appellatōis pt inhibē iudici a q̄ appellatū ē ne i eadē cā ꝓcedat. ℑ. ꝛ offi. ordinaria. v. fili. ⁊. §. a quib⁹ ⁊. ℑ. ꝛ ap. romana. §. si aūt.

e Sed dicti iudices. nā iudices appellatiōis ꝛbēt cognoscere an sit legitime appellatū. ⁊ si legitima est appellatio: ipi cognoscāt: alt's remittāt ptes ad ꝓres iudices i expensis cōdēnando appellantē. ℑ. ꝛ ap. vt ꝛbit⁹. ⁊. c. cuz speciali. ⁊ ita q̄n iudices ad appellatōnem dari sunt semp

ꝛbēt cognoscē ꝛ h⁹mōi iurisditiōe: nec cōuenire cū ꝓnotib⁹: sicut q̄cz vidi fieri. illud enī hz locū q̄n diuersi iudices prendūt se habē iurisditionē ꝓcipaliter. §. e. pastoralis. b.

f Capitulū. psi'i. ℊ nō sup eodē būficio: ꝛ diuersis: alt's nō deceret ꝓsi'i: q̄ si ꝓsi'e ℊ alio ē nō idē. vsq; ist⁹ ipetrauerat vt ei ꝓuideret i būficio ꝓbēdali: ꝛ nō sup vno: ꝛ ita simp'r: q̄ nubil ē idē cui si'e ē. ar. ff. si mēsor. fal. mo. dix. l. j. §. hec actio.

g Ad eos ꝓs. ⁊ ita q̄ ꝓuenit alii: ille obtiet. ℑ. ꝛ ap. vt ꝛbit⁹ ⁊. ℑ. e. abbatē. ⁊ ē si. ff. ꝛ ꝓcu. plurib⁹. ⁊. ℑ. ꝛ ꝓcu. nō iuste. vbi portio ē cōdito occupāris. ⁊ si. ff. ꝛ ỽ. ob. si titi⁹. Sz videt q̄ ille ꝑ q̄ stat lata sniā ꝓmo ꝛbēt obtinere: nō ille q̄ ꝓmo pūtauit rescriptū sicut si ds a pt'ibus ꝓueniat ex nova causē seruti: nō enī q̄ ꝓmo egit ꝛ ei q̄ ad sniaz ꝓs ꝓuenit dz dare. ff. ꝛ nov. si ds a mt'ris. sic etiā i actiōe ꝛ pecun'. ff. ꝛ pecu. si vo. adhuc forte idē posset dici h. ille enī obtinuisset q̄ pu⁹ receptꝰ fuisset. ar. ℑ. ꝛ ꝑbē. dilect⁹. ij. ꝛ h neuť ad sniaz venit. h⁹mōi assignari mt'is ꝓria. ℑ. ꝛ of. ꝛle. ex pte. j. ⁊. §. eo. ri. ceteꝝ. ⁊ mt'is ꝓsi'is. ꝛ iura illa hodie cōiecta sunt ꝛ id qđ hēs ℑ. ꝛ ap. vt ꝛbit⁹. ⁊ p id qđ dicit h. ꝛ hac mā dicas vt dixi. §. e. c. j. ꝛ illa ꝛce. ex pte. ℑ. ꝛ of. ꝛle. loquit i alio casu cū iā lr̄e ꝓme sūt pūtate añ pūtatiōz scḋaz: ⁊ ita ꝓcedat cū ista. Alij dicūt ⁊ forte bñ ꝓme lr̄e valēt ⁊ nō secūde: q̄ ꝛ ꝓmis nō faciūt mētionē: si non fuit negligēs i ꝓsequēdo ius suū: ⁊ hoc ꝓsket. lz ꝓns pūtent secūde: dū tū ñ recipiat secūd⁹ tm̄ pūtatiōz ꝓoz: ⁊ ita cessant ꝓria. Sz si ꝓm⁹ ñ ꝓsequat ius suū vlo l' negligētia cū ꝓsq; possit: valebūt secūde: lz ꝛ ꝓmis nō faciat mētiōz. sec⁹ i rescriptis ad lites obtētis: vbi ꝑ solicitudinē pūtantis pdit ꝓmū rescriptū: lz secūdū ꝛ ꝓmo nō faciat mētionē. ℑ. ꝛ ap. vt ꝛbit⁹. ibi ei remāet ius saluū vtriq; ipetrāti

h Dilatiōe ñ hita. ꝑ h⁰ videbat q̄ lr̄e nō valebāt. §. e. ceteꝝ. ⁊. ℑ. ꝛ of. ꝛle. ej. ñ ꝓme ibi iā fuerāt pūtate añ pūtatiōz secūdaz ⁊ sic nō ꝛdicit ñ ꝓcedat huic. ⁊ ibi nō. ⁊ etiā nō ob. c. ceteꝝ.

i Appellatiōne. vnō videť q̄ sentēt̄a postea lata nō tenuit. ℑ. ꝛ sen. excō. ꝑ tuas. Sed ꝓra dicit. ℑ. vbi dicit sentēt̄as pfatas relaxeris: sed ibi dicit rō gre tenuit sentēt̄a vel intelligē q̄ ex iusta causa appellatū est: q̄ forte lr̄as alterius receperāt: vel aliā iustā causaz allegauerunt: ⁊ sic non tenuit sentēt̄a: vel dicas vt in vi. not'a.

k Suspensiones. ar. q̄ suspensus potest amplius suspendi: sicut

excõmunicatus potest excõmunicari. iij. q. iiij. engeltrudã. et. xj. q. iij. excellentissimus. xij. q. ij. ℞ viro. ⁊ j. ℞ inde. ⁊ sara. itaquorundã. in fi. vbi ℞ hoc.

¶ Sentẽtias. s. excõicatiõis ⁊ suspẽsionis latas.

a ¶ Relaxetis. ex hoc patz q̃ sniã suspẽsiõis post ap. lata tenuerit

Sed videt q̃ appellatio tenuit ex eo q̃ ei trñ: q̃ lras pmo p̃sentauit. quidẽ ℞bet: ⁊ nõ illi q̃ secũdo pñtauit lras suas: ꝯ quẽ fuit appellatum. Dicas q̃ iõo tenuit sniã nõ ob. ap. q̃ nõ dũ puiderant alicui illoꝝ. ⁊ in lris ptinebat si aliũ ad mãdatũ nr̃m nõ recepistis hec em̃ clausula: nisi ℞ mãdato nr̃o eadẽ ecc'ia i recepiõe alt. ri⁹ fuerit grauata erat i vtrisq; lris inserta: vt pz i integra ⁊ ipi nõ recuperãt ad huc. vñ nõ tenuit appellatio cũ nõdũ cõpeteret eis exceptio vel dicas si vis: predictas sentẽtias relaxetis ad cautelaz q̃tum ad illã sniam q̃ lata sunt post appellationez: q̃ legitima fuit q̃tũ ad alias latas p calumaco: vbi appellatio nõ pcessit tenet ꝓut illud verbum relaxetis: ⁊ sic ꝓut ⁊ improꝓut sumul illud tenet. si. xxviij. di. pbytez. ⁊ c. porro. lxiij. di. i synodo. Quid si pñtatiõe q̃ aliquẽ illoꝝ facta ipi capitulo alij iudices post appellationẽ excõicauerũt? videtur q̃ teneat appellatio: quia exquo alius puenerat: ius habebat. vnde si capitulũ appellauit cõtra secũdo pñtantem: bene videtur tenere appellatio: quia ei ℞bant puidere qui primo presentauit: vt hic dicit: ⁊ ideo absolutio ad cautelam fieri ℞bet. Sed non credo: quia quotiens aliqui absoluunt̃: ad cautelaz illud expanunt̃. j. ℞ ap. ad pñtiã. j. ℞ testi. veniens. in. fi. vnde ꝓma ratio verior videt: vel intelligit trñ ℞ sẽtijs illoꝝ a quibo nõ est appellatũ: ⁊ sic planũ est.

b ¶ Audientiã pensiões. huiusmodi pensiões: que in fraudẽ fiũt ℞ quentib ecclesiaꝝ ꝓhibite sunt i pcilio generali. j. ℞ pben. extirpãde. in fi. j. ℞ colluſi. audiuim⁹.

c ¶ Renũciãtes. Sed nũquid ptinet simoniã h⁹mõi renũciatio? videt q̃ sic: cum ex lris hz ius ad petendũ beneficiũ spũale: ⁊ in talibz oĩs pactio ⁊ pditio cessare ℞bebat. j. ℞ pac. c. vlti. ⁊. j. q. ij. q̃ pio. Posset dici q̃ nõ ẽ simonia: q̃ ea q̃ petiunt̃ a iure: licite ℞ducunt̃ in pactũ etiã i spũalib. j. ℞ elec. significasti. ⁊. xviij. q. ij. eleutherij⁹. ⁊ istud ẽ ℞ iure q̃ renũciet lris: si vult hẽ beneficiũ: ⁊ si hz etiã bñficiũ posset ℞duci i pactũ: q̃ ei renũciaret si vellet aliquod aliud beneficiũ obtinere: q̃ vtrũq; hẽ sit̃ nõ põt. j. ℞ pbẽ. cũ non ignores. ⁊ sm hoc expone: vẽditas. i. cũ tali pacto renũciatas vel pt̃ dici q̃ simonia fuit: qõ hic nõ negat̃: vel dic q̃ nõ fuit simonia p ptez hoc ꝓmissa: qõ ẽ eq⁹: cũ nullũ ius spãle habuerit p lras illas.

d ¶ Mõ hita. ⁊ iõ n̄ valẽt. j. e. c. pxi. ⁊. s. e. ti. ad aures. ⁊ c. cũ adó

e ¶ In vritũ. Sz q̃rit̃ an gnãliter sit verũ: q̃ qcq̃d fit p lras tles surrepticias ℞beat revocari: h⁹ manifeste ꝓbat̃ in ca⁹ iusto: ⁊ ẽ si. s. e. cũ dilecta. ⁊ c. pstitut⁹. ⁊ hoc iõ q̃ p lras tales iurisditio nõ videt dari. j. ℞ of. vica. sua nob. xxxv. q. ix. venã. ⁊ c. sententiã. etiã altera parte absente. ⁊. j. ℞ re iudi. cum olim. ⁊. ff. ℞ iudi. si ꝓtor. §. marcellus. Nec ob. si dicas q̃ post sentẽtiã nõ admittatur exceptio. iij. q. vj. §. exceptio. ⁊. j. ℞ re iudi. inter. Sz illud nõ hz locuz i exceptionibz i qbo agit̃ o falso. j. o. pcu. i nra. ⁊. j. o. pbs. lz. cũ em̃ p tales lras nõ receperit iurisditiõz: qcq̃d p eas factũ ẽ: nõ tenet: et est si. q̃ replicatio omissa añ sniaz er cã ꝓbabili post sniaz ꝓponẽt. ff. qñ ac. ℞ pecu. est ãnual. §. quesitũ. al's est. §. ꝓme. l. mlto fortis exceptio. ad idẽ facit. j. ℞ re iu. ad ꝓbandũ. ar. j. ℞ ℞spon. ipu. ad

petrauerint: carere ℞cernes cõ modo earundẽ: ⁊ ecclesias non ꝓmittas eaꝝ occasiõe vexari revocãdo i irritũ si q̃d eaꝝ ptextu iueneritis eẽ factũ. G Reg. ix. mediolanẽ. archiepo.

¶ Nr̃a ꝓposuisti p̃sentia q̃ nõnulli clerici a se. ap. plures lras non tñ al's ℞ alijs mẽtionẽ faciẽtes. ipetrant fraudulẽter q̃ i pluribz ecclesijs admittant̃: sicq; aliquãdo in alijs recepti: licet nõdũ in eis ecclesiasticũ beneficiũ sint assecuti alias ecc'ias sup receptõne sua nihilomin⁹ ipetunt ⁊ molestãt: et infra. Mãdam⁹ q̃tenus eos clericos ecc'ijs: i quibo recepti sũt faciẽs esse ꝓtentos: nõ ꝓmittas alias ab eis occasione litterarũ huiusmõi molestari: nisi ℞ receptiõe forte sua exp̃ssaz fecerit mẽtiõz. ¶ Bẽ epo siluanẽt. ⁊ abbati

dissoluẽdus: in fi. ꝑ illa ℞ re. aliter intelligit. Ecõtra videt q̃ p tales lras ℞ iurisdictio: lz possint elidi p exceptoez: vt s. e. nõnulli: dictũ est ar. ff. ℞ bo. pos. sm tabulas. l. pt. §. testamẽto. vñ nõ pt̃ dici retro iudiciũ nullũ fuisse. vñ si aliqs sciuit sibi ꝓpẽ exceptoez ⁊ nõ excepit: sibi imputet si nesciunt ptextu exceptois post repte sniã nõ retractat̃. j. ℞ iudi. inẽ. ⁊. c. sborta. Jnẽ libertas p falsos codicillos data nõ reuocatur. ff. ℞ mãu. testa. cũ ex fals⁹. ⁊ legata pstant̃ licz testamẽtũ sit falsum. ff. ℞ hẽ. isti. l. vlt. Circa istã mãz dicebat Jo. q̃ sniã lata p tales litteras tenet: nisi reluceret p appellatoez vt̃ supplicatoez: ꝑ retractãda est p in itegr̃ restitutoez. vt̃ si vis dicẽ q̃ p illas lras nulla dat̃ iurisditio: nõ est necessaria restitutio. q: ipo iure nulla ẽ sniã. j. ℞ of. vica. sua nob. tu dicas q̃ tales lre nõ fũt irrite ipso iure: ꝑ pñt ãnullari p exceptioez. vñ si a pncipio hmõi exceptio ꝓponat̃: si aliq̃d stat p̃ totũ revocat̃. ⁊ sic loquit̃ s. e. pstitut⁹. ⁊. c. cũ dilecta. Si al's p cõsensum ptiũ tacitũ vt̃ exp̃ssuz ꝓcedat̃: ⁊ ℞tur sniã tenet q̃dẽ ⁊ valz cũ sit lata a iudice suo nec ptra ius pstitutõis: vt. ij. q. vj. §. diffinitiua. et. j. ℞ re iudi. cũ inti vos. nisi fuerit appellatum vel

supplicatũ. xxxv. q. ix. venã. ⁊. c. sniaz. ⁊. C. ℞ pcu. impa. of. aut. que supplicatio. ⁊ in causa ap. vel supplicatõis potest opponere ℞ surreptione. ⁊ si oñdit se ignorasse: bñ auditur ⁊ poterit hoc ꝓbare p iuramẽtum. quia hoc aliter ℞facili ꝓbare nõ posset. j. ℞ testi. pscentiuz. ⁊. j. ℞ excep. pastoralis. ⁊ hoc intelligo hic si eis ignorãtibz ℞ponibus litteris receperũt istos p lras secundas. ar. ad hoc. j. ℞ preben. dilecto. vt̃ potest dici q̃ aliud sit in bñficijs. q: bñficiũ non potest possideri nisi canonice habeat. j. ℞ instit. ex frequẽtibz. ꝑ isti p fraudez obtinuerũt: ⁊ iõ inuiste. si ꝓmã ecc'iam habuissent quo ad titulũ secundam habere nõ poterant nisi dispẽsatiue. j. o elec. dudũ ℞re. grego. ⁊ ideo necessaria fuit sciencia pape in impetratõe lr̃aꝝ talũ. j. c. ꝓxi. q̃ papa p aliquo bñficiato nõ scribit ex certa sciencia quin faciat mentionem ℞ primo beneficio. s. eo. postulasti. in alijs bñ tenẽt ea que fiũt p tales lras: exq̃ tacite vel expresse approbantur littere. j. ℞ offi. ℞le. ex parte. ij. nec eo ptextu posset appellari.

f ¶ Illa nostra. mentionem. ⁊ ideo videtur q̃ secunde valere nõ ℞beant. s. c. ꝓxi. ⁊. s. e. ceterum. ⁊. c. ex parte. ⁊. j. ℞ offi. ℞le. ex parte. ij. sed impendẽti est que valeant: si ante p̃sentatõem primarũ secunde fuerint impetrate. tunc enim valebunt que prius fuerint presentate: vt s. eo. ti. capitulum. ⁊. j. ℞ appel. vt ℞bitus. postq̃ Vo receptus esset per primas non valerent secunde: vt infra sequitur. preterea quia papa non intendit ei ꝓuidere in pluribus beneficijs: nisi in secundis litteris mentio fiat ℞ primis. j. eo. c. si ꝓponente. etiam si modicũ esset beneficium primum. j. ℞ preben. cum teneamur. Sed quid dices si prime littẽ annullate sunt per exceptõnem: nũquid valent secunde licet ℞ primis non faciant mentionem? dico q̃ valent secunde si nondum essent presentate. quia potius ad cautelam impetrate videtur: vt si non possent beneficium consequi per primas vteretur secundis: sicut ꝓsuetum dici in rescriptis: s. e. ex tenore. ⁊ ℞ba cũ effectu intelligunt̃. j. ℞ de. ñ resi. relatũ. vñ cũ nihil obtinuerit q̃ primas valẽt secũde. q: hec sunt ĩtẽtio pape vt p lras suas bñficiũ ꝓcuret. ⁊ h⁹ satis inuit̃ ex eo qõ dic̃: eos facias eẽ ꝓtectos ecc'ijs i qbo recepti sunt

g ¶ Bñficiũ assecuti. Si ei nõdũ sũt ecc'iasticũ bñficiũ assecuti: q̃re nõ valẽt iste lre secũde: q: q̃ bñficiũ ecc'iasticũ nõ est ꝓsecut⁹ p̃ p bñficio lras impetre: s. e. cũ adeo. ⁊. j. si ꝓponẽte ⁊ Ñdeo: lz bñficiũ nõdũ sit assecut⁹: tñ ius canõie p qõ i breui bñficiũ est habitur⁹ ex tenore pape mãdato ẽ ꝓsecut⁹: ⁊ p bñficiato iã reputat̃. vñ ꝏ hoc in suis lris tenebat̃ facere mentioez si iam erat recept⁹.

Ex pte. indulgētie. forte ꝓcessum fuerat capitl'o laudunen. vt siqs i eoz manifestā offensaz icideret q illū possent excōicare sil'ez idulgentiā habes. j. ꝛ. v. sig. ex pte. ibi ꝓcessuz erat canonicis carnoten. q nemini licitū esset absoluere excōicatos p eccl'ia carnoten. nisi satisfactiōe p̄missa p emenda.

i Articulis. q fuerit illi articuli nō habem⁹

k Cōtestata. p̄ pcuratores patos ad totā litē.

l Assensu ptū. h⁹ solo nō valebāt lr̄e posteri⁹ ipetrate p̄ter p̄sensum ptū: etiā si mādatū pcuratoris nō fuerit reuocatū. s. e. ceterū hoc tm̄ nō sunt allegatum. vel intellige ꝛ alijs lr̄is ad alios iudices ꝓus ipetratis: ꝛ ita planū est.

m Impetrare. i. ipetrāde vt ꝓsoner glo. b

n Procurator. nō q qlīz dicit falsus pcurator: q nunq̄ fuit: et talis nec dñm obligat: nec soluētē tali pcuratori liberat nisi dñs ratū hāt. ar. j. ꝛ of. ꝛ le. cū oli. ꝛ j. e. ti. cozā. ff. ꝛ iudi. licz. ꝛ. ff. ꝛ cōdi. eau. da. si pcurator falso. dī etiā falsꝰ pcurator q fuit: ꝛ nō ē vt hic: ꝛ iste liberat soluētē sibi p dño ignorāte: sed dñm nō obligat. ff. si certū pe. et⁹ q i ꝓuicia. ꝛ. ff. ꝛ solu. siqs seruo. ꝛ exceptōe aūt pcuratoris notabit. j. ꝛ pcu. i nostra p̄senna.

Ex pte Decani ꝛ capli lauduñ. fuit ꝓpositū: q cū ipi auctē se. ap. idulgētie in nobilē virū. j. excōicatiōis sn̄iaz ptulissent: pcuratoribꝫ ptū: ꝓpter ꝫ ad se. ap. accedētibꝫ ꝛ lite sup diuersis articulis cōtestata nos causaz vob̄ ꝓmisim⁹ termīandā ꝫ adiecto vt nō obstarēt lr̄e preter assensuz ptū ipetrate. Dictus aūt nobil' citat⁹ ꝓposuit q p ullas lr̄as ꝓcedendū nō erat: ex eo q. v. qui easdē lr̄as ipetrauerat falsus extiterat pcurator cū ipe añ ipetrationē lr̄aꝝ ipaꝝ ꝓpter suspitionē: quā ꝯ eundez cōceperat: mandatū sibi traditū reuocasset. Eis igit̄ ꝓponēti bus ex aduerso: q ad nos vl' ad ipos hꝰ mōi reuocatio nō puenit vos q ꝛberetis p lr̄as ipas ꝓcedere p quādā interlocutoriā protulistis. Petēte itaq̄ pcuratore ipoz: vt inspiceretis p̄dictā indulgentiā: pcurator ipi⁹ nobilis ex aduerso rn̄dit: q nō erat p iā dictas lr̄as ꝓcedendū: exhibens alias q̄sdā posteri⁹ ipetratas int̄ alia ꝓtinētes: vt si ꝛ partiū volūtate ꝓcederet: cām t̄mi naretis eādē: alioq̄n ipaz sufficient instructā: t̄mitteretis ad se. ap. examē cū indulgētia memorata q̄s lr̄as ipi ex eo nō valere dicebāt: q p eundē. v. ꝛ post reuocationē mādati fuerāt ipetrate: q ꝛo iuꝝ generaꝝ statuta pci liū ap. lr̄e q̄s sine spāli mandato dñi q̄s ipetrat valere nō ꝛbēt: nisi sit ꝛ illis psonis a quibꝫ nō est exigēdū ꝛ iure mādatū: mādam⁹ q̄ten⁹ si reuocatio mādati ad pcuratorē puenit: cū minus valere ꝛbeāt lr̄e: q̄ ipetrant ab illo a q̄ mādatū dñs reuocauit: i negocio iuꝝ ꝓrū ptinētiā lr̄aꝝ nō obstātibꝫ posterioribꝫ ꝓcedatis.

Item Decano ꝛ mgro. g. canonico leodicen.

Significāte. v. nob̄ noueritis

o Propt̄ suspitiōez. sic. j. ꝛ pcu. i nr̄a. Propt̄ suspitiōz p̄t pcurator nō solū añ ꝫ etiā post litē ꝓte. remoueri. ff. ꝛ pcu. utē si suspect⁹. puta si affinitate alīq̄ aduersario p̄stitit. ff. e. aut affinitate. aut si familiaris fuit aduersario. j. ꝛ of. ꝛē. ifinitate. ꝛ q̄riēs noua cā supuenit. ff. e. si p⁹. ꝛ hꝰ pꝰ li. pte. ꝫ cā cognita. ff. e. si pꝰ li. ꝛ. l. q̄ oia. ꝛ hꝰ ver. ē it pcu. ꝑdicat: sec⁹ si ꝓsenit: q tūc sine cās cognitōe remouet j. ꝛ pcu. audiri. ꝛ añ li. pte. nīl' cā iteruenīte. ff. e. añ litē. Quare ꝫ nō reuocat q̄d factū fuit p talē pcuratorē rō satis ē in eiusdē: q hmōi reuocatio non puenit ad aduersariū l' ad iudicē: vt ex aduerso ꝓponebat. vt. j. sequit: ꝛ iō q̄d cū ipo factū ē: valet q̄uis reuocatio sit nō aduersario l' iudici. j. ō pcu. mādato. nec ille ꝓbauit q reuocatio mādati ad aduersariū l' iudicē puenisset: ꝛ iō recte intelocuti sū iudices se ꝛbē p hꝰ mōi lr̄as ꝓcedē: ꝛ ille nobil' sup hoc acq̄euit iterlocutiōi oñdēdo alias lr̄as ipetratas p eūdē pcuratorē: q nō valēt: si reuocatio ad ipm̄ pcuratorē puenit. ad hꝰ em̄ vt reuocatio teneat: necesse ē vt ad aduersariū l' ad iudicē ꝓueniat. j. ꝛ pcu. mādato. ꝛ ibi dicem⁹ ꝛ hꝰ: ꝛ hoc i iuditio sec⁹ ex̄ iudiciū: vbi sufficit q reuocatio puenerat ad pcuratorē: ꝛ postea nō valet q̄d facit i p̄iudiciū dñi: ꝫ bñ valet q̄d facit anteq̄ reuocatio ad eū ueniat: vt. j. colligit. v. si reuocatio ꝛc. ff. mādati. si mādassem.

p Nō valē dicebāt. ꝛ merito: q ipe nobil' hāc allegatiōz ꝯ aduersarios allegabat. ꝫ ꝯ se illā recipe tenebaꝫ. xix. di. si rōnoz. ꝛ. iiij. q. iij. sicꝫ testib. ꝛ. ix. di. neq̄ q̄uilibz. ꝛ. iij. q. viij. cī agēdo. ꝛ. j. ō cē. cū oli. Ar. ꝯ. xxxvij. di. si qd veri. ꝛ di. x. lege. ꝛ ita ex. ꝓba ꝓsessiōe probat scōas lr̄as ñ valē: cui ꝓfessioi stādū vt: ꝫ nō ē ver nisi reuocatio mādati ad pcu. puenerit. vt. j. seq̄. ꝛ. ff. mā. si mādassez. ar. q ñ sufficit reuocare mādatū: nisi reuocatū queiat ad pcu. vt pz b ꝛ i. l. p̄dēs si mādassez: ꝛ ita pē hāc ratas lr̄as añ q̄ reuocatio queiat ad pcu. lz ꝓiteat se reuocasse mādatū: nō tn̄ ꝓiteꝫ reuocatiōz queisse ad pcu. vñ dz i illō. pbare: vt. j. dic. ꝛ ita pz q ꝑme ex ñ ꝛbeāt valē si. pbet q reuocatio ad pcuratorē queisz ꝛ tn̄ dī. j. q valēt: ꝫ hꝰ iōo ē: q reuocatio nō queit ad iudicē l' ad aduersariū. j. ꝛ pcu. mādato. ꝛ dī hꝰ. s. e. i illo. c. ꝛ aliō ē i iudicio ꝛ aliō ex: vt dcm̄ ē. s. e. nōnll'i. §. si ꝛ alij

q Sine spāli mādato. i. expsso ēm vi. ꝛ ita pz b q ñ valēt lr̄e sine spāli mādato: lz ꝑtō illa. s. e. nōnll'i: male obseruet: vt dcm̄ fuit ibi: ꝛ sic ꝓfirmat hic. ꝛteno: ille⁹ ꝓstitutiōis. Sed q̄ri ꝓbabit q̄s lr̄as ipe

eratas ꝛ mādato dñi: ꝛ hoc dictū ē i illa ꝓstitutiōe nōnulli. Siqs ꝓstituat aliq̄ pcuratorē suū ad ipetrandū: sufficit oñdere q sibi dedit mādatū ad ipetrandū: ꝫ adhuc nō videt sufficē: q: q p hꝰ nō cōstat q ille ipetrauerit. nā alꝰ ꝓsunt eas ipetrare: ꝛ sic nō sufficit ostēdere tale mādatū: q illud nō ꝓbat ipetrationē: q nō ꝓbat hꝰ esse q̄d ad hoc ꝓtigit abesse. j. ꝛ trāſ. iter cōpatres. ꝛ. C. vñ cognati. l. nō hoc. ꝛ sic videt adhuc q necesse sit. pbare: q ille pcurator tales lr̄as ipetrauit: q̄ erit difficile pbare. q̄d ergo erit? dico q necesse ē q oñdat siue probet mādatū: ꝛ q ꝓbet se ab illo recepisse lr̄as cui mādauit siue ab alio p ipm̄: ꝛ ꝓsulo q tam ꝛ mādato q̄ ꝛ receptōe litteraꝝ ab illo procuratore fiat publicū instrumētuz ad faciendum fidem in iudicio: si et obijciatur. ꝛ hoc credo Verum taz in causa appellatiōis q̄ in litteris: que impetrant̄ per simplicem querelam iuxta iohannes dixerit q non est ita i causa appellationis: quia ita bene possūt lites finite per sentētiaz suscitari per tales litteras impetratas sine mādato: vt per alias. acquiesceret enim forte sentētie si litteras nō haberet: ꝛ sic generaliter intelligo constitutionē. Hec ꝛcre. ꝛ illa. s. e. nōnulli. ꝛ iure sic intelligunt̄: tamē satis credo sufficere iuramentū impetrantis cum vno teste ad faciendū fidez super impetratione litteraꝝ: ex quo constat ꝛ mandato. j. ꝛ pcu. ex insinuatione. Vnde dixit q generalis pcurator sufficit ad hoc q est ꝯ illā lr̄am ꝛ ꝯ legē. ff. ꝛ of. eī⁹ cui mā. est iuꝝ. l. j. ꝫ ipe expōit spāli. i. expsso: q̄ nō videt ver. q: i generali pcuratore nihil ꝛ ipetratōe exp̄mit. ꝛ hoc dic q legē q̄ ꝓtī ꝑdicit. ff. ꝛ pcu. pcurator totoz: ꝫ si habet gnāle pcuratoriū ad lites ꝛ liberaz administratōez satis credo q possit lr̄as ipetrare: vt. ff. ꝛ pcur. pcurator cui. j. ō pcu. petitō. ꝫ si habet mādatū gnāle ad negocia tm̄: non credo q possit lr̄as ipetre ad lites. q: vt b dī spāle mādatū exigit i hoc casu: ar. l. ꝓdicte pcurator totoz. curia tn̄ nō ꝓuat hoc q̄ hic et in ꝓcilio dicit: nec varet lr̄as ꝓpter hoc appellanti.

r Personis. puta liberi: parētes: frēs: ꝛ affines: ꝛ liberti. ff. ꝛ pcur. ꝫ ꝛ he psone. q: ꝛ agē pñs p talibꝫ ꝓuictis psonis: dū tn̄ ꝓria volūtas nō appareat. ff. ꝛ pcu. pom. §. vlt.

s Si reuocato. ꝫ qs pbabit reuocatōem ꝓuenisse ad pcuratoriez in casu isto? cap'm lauō. dz ꝓbare hoc: al's regulare est q actor sp dz ꝓbare mādatū: vt dixi. s. e. c. nōnulli. papa tn̄ ꝓrū dī q re? dz ꝓbare q nō sunt ipetrate p ꝓcuratorē. q: nō est ꝓsumēdū q sua pecunia iaciet: ꝛ ita ꝓpter ꝓsumptōez transferē ꝓbatio in reum.

t Dñs reuocauit. ꝛ ita idē est si mādatū fuerit reuocatuz: ac si nō habuisz mādatū: imo pl⁹. q: ꝯ volūtatē dñi: q̄re lr̄e nō valēt. ꝛ ita pz hic ex lra seq̄nti: q rathabitio i tali casu locuz nō hz aduersario ꝑdicere. Item si pcu. mādauit hāc ipetratōez alij: nūquid valebūt lr̄e ipetrate p illū? vī q nō. q: pcu. añ lit. ꝓsec. alīū pcu. dare nō pt. C. ꝛ pcu. neq̄ tutores. ꝛ. l. nulla dubitatio. Tu dicas q bñ valēt lr̄e ille impetrate p illū cui pcu. mādauit: ꝛ q dī pcu. añ li. ꝓsec. nō pt alīuz pcu. ꝓstituē. istud verū ē ad agendū: ꝫ ad negocia ꝓcuratoꝛ dat? alij ꝛ mādare pt. ff. man. si ꝓcuratoriē. §. j. ꝛ. ff. ꝛ neg. ge. si qs mandato. ꝛ talis procurator bene admittitur in curia. ꝛ consuenit dici in ꝓcuratione: ꝛ tibi potestatem vt aliuꝝ possis si necesse fuerit constituere ꝓcuratorem.

u Significante. non ꝛ remen. sed videtur q hoc sibi obesse nō ꝛbuit. quia ꝛ si hoc dixisset: nihilominus litteras habuisset

s.e. sup lris. qz exquo ꝛ corpe pstat: extrinseca nō nocent lz oīa nō exprmanꝫ. ꝯ. ꝛ pſan. ꝛ assi. tua nos. ꝛ. ff. ꝛ rei vē. si i rez: in fi. ꝛ certu dī sine ꝓpo nolle sine ꝛmōstratōe q̄ vicē ꝓpriꝰ nois obtinet ꝛsigne tur: aut cē digno ostendaꝫ. ff. si cer. pet. certū est. ꝛ. ff. ꝛ rei vē. si un rez: i fi. ꝫ iste pſonaliter offeꝝ. ꝙ vī q̄ sit p lras tales audiēd⁹. Preterea nō dz ei ral' error obesse cū pstet ꝛ corpe. ℒ. ꝛ inf. ꝛ fa. ig. error facit. Preterea falsa cā nō punit legatū si ue falsa demōstratio. ℒ. ꝛ fal. cau. adie. l. ij. ꝛ ff. ꝛ cō. ꝛ demō. falsa ꝛmonstratio. ꝛ ,ſ. ō puer. plu. ex pa ꝛ te. ij. nec mendacium obligāris ipedit obligatiōez. ſ. ꝛ puer. cōtu. venies. Dz ista nō pſunt. qz rō illi⁹ ꝛcre. sup lris: nō dz locum vbiqz. Quid si mi⁹ appeller ie senz in lris valebūt lre: qa si hoc dixisset pape mihi lomin⁹ lras habuisset nō pdest ei talis ignorāia siue error: imo nocet: qz lre non valebūt vt hic dic. ꝛ qz nō cadit i iurisdictōez isti⁹ ꝛlegari: qz papa nō itendit dare iurisdictionez: misi i boiez remē. dioc. ꝛ preterea inconueniens videret si tales lre hic ꝛberēt valere hinc. qz sic viderēt⁹ icerte. qz ꝛ. v. ali⁹ diocē. remeñ. p illas litteras posset pueniri: et ita vna clausula q̄ certa ꝛ ꝛminata videret posſz ibi ad pl'es pſonas: qō cē non dz. qz generalitas in h⁹moi lris reprobat. s. eo. ad hoc. ꝛ qz rescripta stricti iuris sunt. ſ. ꝛ offi. ꝛle. p. ꝛ. g. ꝛ restringēde sunt lites pot⁹ q̄ laxāde. s.e. nōnulli. ꝛ rō illius ꝛcre. sup lris tūc lz locū: qū ex eo qō dictū est vel tacitū papa tirius monet ad dandū vel ꝛnegandū rescriptū. ſ. c. ex insinuatōe. ꝛ. c. si p ponēte. ꝛ. s.e. cū adeo. sed hic nō est ita.

Odulphus sagiē. dioc. p hoc pz exprsse: q̄ aliud ē dicē: ꝛ alios ꝓhendit cleric⁹ diocesan⁹: ꝛ alios cleric⁹ comitatē. ſ. ꝛ v. sig. cū cl'ici placētez. ꝛ ita dicēdo qđā bononi. dioc. null⁹ ciuis poterit pueniri: ꝛ tō i clausula illa: ꝛ quidā alij dz pom ꝛ dici sic: ꝛ quidā alij ciuitatis ꝛ dioc. bononi. ꝛ sic tā ꝛ ciuitate q̄ ꝛ dioc. p illā clausulā poterūt pueniri: qz ciuitas ꝛ dioc. diuersa sunt: licz sb vna iurisdictōe siue vno epo. ſ. ꝛ cēſi. venerabil'. ꝛ est si. qz lz epus sit in eccl'ia ꝛ eccl'ia i epo: vt. vij. q. j. scire. tñ q̄nqz nolle epi nō ꝛ signaꝫ eccl'ia: licz ipe sit caput eccl'ie. ſ. ꝛ resta. resiſti. Si diuiſſz sagiēñ. epus ꝛ quidā alij: tūc p clausulā illā: quidā alij: videt q̄ tm illi ꝛ ciuitate pueniri debēt: qz ꝛmiatio pcedens. s. sagiēñ. itelligit repetita. ꝛ est sensus: quidā alij sagiēñ. vt. xxxij. q. vij. apl's ꝛ. ff. ꝛ v. ob. tiria. §. j. imo ꝛ ꝛ dioc. pñt pueniri. ſ. e. significauit qz clausula illa vaga ē ꝛ general': ꝫ nō ex dioc. vt. s.e. pastoral. §. j. Si dicas: ꝛ quidā alij sagiēñ. dioc. nō cl'a illa: qdā alij: restringit ꝓ ꝛminatiōz sequētē ad illos ō dioc. tm aliqn nō esset dna mi ista noia bonñ. ꝛ diocesan⁹. ꝫ pstat q̄ diuersa sunt ꝛ diuersa significāt. nō em sūt sinonia. vñ bona fuit appell'o rectoris: q̄ erat ō ciuitate: si sic dicerē eps sagiēñ. ꝛ qdā alij iurisdictionis ipi⁹: vl' qdaz alij sbditi ipi⁹: tūc p clausulā illā: qdā alij: possent pueniri tā ō ciuitate q̄ ꝛ dioc. qz t'is clausula general' ad oēs interi⁹ ꝛ exteri⁹ extendit. Itē ex alia cā nō poterat pueniri p lras illas: qz munera negocia ibi exprmebant. vñ p generalē clausulā sup maioribus nō poterat pueniri. s.e. sedes. Sed hanc exceptionē non opposuit. b. Dz pone q̄ non opposuisset ullam exceptionem: nec ullam ꝛ maiori ne vocio: ꝛ sic inder processisset ad sententiam ꝓdemnatōis: nūquid valuisset sentētia? videtur q̄ sic: qz huiusmōi exceptiones dilatorie

videnť. Sed ꝺ credo: qz p hāc clausulā: ꝛ q̄sdā alios sagieñ. dioc. dat iurisdictō tm in diocesanis ꝛ nō i ciuitate: ꝛ p hāc clausulā: rebꝰ alijs nō dat iurisdictio sup maioribꝰ negocijs. s.e. sedes. vñ talis snia nō reneť ꝛficiēte iurisdictōe: nec etiā credo posse ꝓrogari iurisdictionē in ꝓmo casu: vt. ſ. ꝛ of. ꝛle. p. ꝛ. g. nec i alio: qz ꝓsensus ꝓnatoꝝ eū iudicē nō facit: q̄ nulli pest iurisdictōni. ℒ. ꝛ iurisdi. om. iudi. l. pꝛnatorum.

Significauit. vt ueret. iste comes dū viuebat potat p lras illas pueniri: ꝫ eo mortuo successor ei⁹ nō pōt. ꝛ sic ꝑ exprsse p ꝛcre. istā q̄ rescripta saltē re integra nō extēdunť ad successores illoꝝ ꝑ ꝙs fuerāt ipetrata: vel qz p eos poterāt pueniri ꝛ ita morte illius ꝑ quē ipetraťꝫ finiť mādatū: sicut ꝛ mone mādatis. ſ. ꝛ of. ꝛle. relatū. ꝛ. c. gratū. ꝛ. c. licz. ꝛ. ſ. ꝛ of. ꝛle. c. vl. ꝛ sic eodez mō finiť morte ipetrātis: ita q̄ nō transit ad successores saltē re integra: et hoc rō ꝓtingit: qz rescripta pſonalia sunt nec ad pſonas vel ad res alias: q̄ que ptinēt ibi extendunť. ſ. ō of. ꝛle. cū olī. ꝛ. ca. p. ꝛ. g. ꝛ hoc ꝓbať ꝫ manifeste. Iir. ꝑ. ſ. ō iudi. qz. v. et. ſ. ꝛ aliena. muta. iu. c. j. ꝛ. ij. ꝛ. ſ. ꝛ pces. pbē. ꝓposuit. Sed verū ē q̄ re integra finiť h⁹moi rescꝑta: vt hic dī: ꝛ ē hic ar. q̄ data lraꝝ ē pſiderāda. s.e. eā te. ꝛ. c. cōstitut⁹. Cōtra. ſ. ō pbē. dilect⁹. ij. vbi ꝛ hoc. ꝛ i. c. eā te. ſItē signaꝫ ꝑ. ſ. ꝛ fo. ꝑpe. dilecti filij. ibi pueniť successor ꝑ lras ipetratas ꝑ pdecessorē: ꝫ hic pueniebaꝫ successor ꝛ an recessor ꝑ clausulā generalē: ꝛ tō re integra finiť ꝫ tale mādatū. ꝫ ibi. s. in ꝓrio lre ipetrate spāliter fuerūt ꝑ pdecessorem: ꝛ fingūť vna pſona antecessor ꝛ successor: qz ꝑ dignitatē ipetrate itelligunť q̄ nō moriť. ſ. ꝛ of. ꝛle. qm abbas. Sed si dictū fuisset ꝑ epm tullen. ꝛ comitē. namuten. tūc comitissa potit pueniri: qz ꝑ comitatū lre ipetranť: ꝛ sic potat pueniri q̄cūqz succederet i comitatu illo sic i. c. dilecti. vel dic q̄ i. c. dilecti pdecessor fuit citat⁹: ꝛ sic planū ē ꝛ nullū ꝓrio: ꝫ hoc no colligit ex. c. dilecti. q̄ anꝯessor fuerat citat⁹. b Quēt. ꝛ sic vī q̄ si citat⁹ fuisſz frat' ill⁹ commisse: ꝓpetuatū fuisſz rescꝑtū ꝑ successores ill⁹ ꝑ quē ipetrat: ꝛ eadē rōne i ipetrātis sic ꝓpetuať ꝑ citatiōz q̄tū ad morē ꝛlegātis. vt post ꝛcessiuz valeat ꝛlegātis: vt i pdictis ꝛcre. ꝛ of. ꝛle. gratū. ꝛ lz. ar. ſ. ō ap. vt ꝛbit⁹. s e.c. capt'm scte crucis. nā video q̄ alia q̄ ñ trāseūt ad successores p⁹ cōmunatiōez trāseūt. ar. ſ. ꝛ w. c. vl. a ꝓrio sensu. ar. ꝛ ℒ. ꝛ reuo. ꝛna. l. j. in fi. ꝛ q̄rela iofficiosi testamēti. ℒ. ꝛ iofficio. testa. si pat. ꝛ l. fidꝰ filiū. ꝛ melⁱ. ff. ꝛ iofficio. test. posthum⁹. §. vl. ꝛ ℒ. ꝛ noua. si ꝛlegatio. ꝛ iudicio cepto negociū trāsit ad heredes. ℒ. ꝛ inf. ca. aut. pncipales. Sans credo q̄ si ille fuisset ad iudiciū euocat⁹: ꝓpetuare cēnt lre: vt successores ipetrātis possent agē postea p illas ꝛ ꝑ reū ꝛ successores ipi⁹: vt ꝫ innuit satis exprsse cū dicit: nec p lras ipas fuit ad iudiciū euocat⁹. ꝛ postea dicit: si ita est. vñ illa clausula respicit oia supdicta. ſ. q̄ eo viuēte fuerūt ipetrate: nec fuit ad iudicium euocat⁹. ꝛ ē si. s.e. olī. vbi clausula ista: si ita ē. respicit oia supiora

Ex insinuatōe. ꝛ monitoriis. sic pz q̄ executorie ñ valēt facētes mētiōz ꝛ monitoriis: vbi monitorie ñ pcefferit: qz veritate tacita sub obtētu: ꝛ falsitate exprssa: vt facilꝰ lras executorias obtinēt tali q̄ si tacuisset vitarē exprmēdo: executorias ñ habuisset. sic. s.e. sup lris. Itē si tacuisset aliū ꝛ mādato pape fuisse receptū: nō valuisſz rescꝑtū. ſ. e. mādatū. ꝛ. c. abbatē. q̄ em sint exprmenda in beneficijs impetrādis dicē. ſ. e. c. si ꝓponēte. qnqz tamē executorie

prima vice pceduñt. ℣. e. c. capitulū sancte crucis. ℟ illud ℣ spāli gratia: ℟ ordo ℣ pſuetudo curie eſt: q̄ ꝓmo monitorie ſecūdo pceptorie vltimo executorie pceduñt. ℣. e. pſtitut⁹. ℣ ē hic ar. q̄ ſiqs in aliq̄ inſtrumēto faciat mētionē alteri⁹ inſtrumēti nō credit ei niſi exhibeat ꝓmū. ℒ. ℣ edē. aut. ſiqs. et. j. ℣ ſi. inſtru. c. j. ℣. j. ℣ of. ℣. cū i iure d

Mandatū. videt latina hec que ſtio: cū diceret in lr̄is: ſi p alio ñ ſcripſim⁹ q̄ h̄moi gr̄az p̄ſequat: dubiū potuit eſſe ex eo q̄ dic̄ q̄ h̄moi gr̄am ꝓſequat: q̄ iam recepāt aliū ℣ mādato pape: ℣ ſic nō ꝓſeq̄bat: imo iam ꝓſecut⁹ erat illā gratiā: ex quo credebat ex vbo illo p ſequat: q̄d nō ꝑpeteret ei exceptio: cū iam eēt recept⁹: multoforti⁹ cō petebat: vt hic p̄z: ℣ cōpetit hec exceptio recepto mādato: ſi poſtea p alio mādet: licz ꝓm⁹ adhuc nō ſit recept⁹. j. eo. abbatē. ℣. e. capitulū ſancte crucis. ſecus ſi eſſet repulſus.

e Receptōe. ℣ ita habes ℏ. ℣. j. c. ꝓri. ℣. j. eo. abbatē. q̄ papa nō intēdit aliq̄s grauare ſup receptōe duoꝝ: q̄re ſi ſcribit p aliq̄ recipiēdo i aliq̄ eccleſia: licet clauſula illa ſi p alio nō ſcripſim⁹: nō ſit ibi tñ ſubintelligit ſic illa ſi pſona idonea eſt. j. ℣ elec. cauſaz q̄. ℣ ſicut illa ſi ꝑces veritate nitant. ℣. e. c. ij. q̄ nō eſt intētio pape grauare aliq̄s in receptōe pluriū: vt dicit ℏ. Alij dicūt ꝑiū: q̄ in fauorē eccleſie ponit illa clauſula: ſi p alio nō ſcripſim⁹: q̄ ſi nō apponat nihilomin⁹ tenent eū recipere: p quo ſecūdo mandat. Sed iſta lr̄a vt mihi videt ꝺicit: ℣ papa pſumit illā exceptionē remouere dicēdo: nō obſtante ſi p alio vel aliqs ſcripſim⁹: ſicut dicit nō obſtāte certo canonicoꝝ numero iuramēto firmato vt quacūq̄ alia firmitate vallato: ℣ ꝑm illos fruſtra apponit nō obſtāte ſi p alio ℣ cetera.

f Mō fuit intēto. ar. q̄ papa p ſuas lr̄as nō vult alicui grauē preiudiciū iferre. ſi. j. ℣ of. ℣. ſup eo. ℣. j. ℣ offi. or. licz. ℣. j. ò auct. ℣ vſu pallij ex max. ℣. ix. q. vij. nūc vo. ℣. ff. ne q̄d in lo. pub. l. ij. §. ſi qs a ꝓncipe. ℣. §. merito. ℣. j. ℣ pſue. cū olim. in ſi. Ite intēto mandatis ꝓſiderāda ē. j. ℣ pbē. cū cām. ℣. c. vlti. ℣. j. ℣ pcs. perimo. et eadē ratio q̄ monet ℣legātē mouere ℣bet ℣legatū. ℣. e. ſup lr̄is.

l Litteris apl̄icis. monitorias. ar. q̄ p monitorias ius acq̄rit q̄d nō eſt verū: nec etiā p ꝑceptorias vel etiā executorias: ℟ officiū iudicis ipſorum vt recipiat: ℣ hoc no. j. ℣ renū. Venerabilē. in no. que incipit. ar.

b Cū factū ꝓdeceſſoris. Mō. ar. q̄ ſucceſſor tenet adimplē factuz ꝓdeceſſoris ſui. xij. q. v. q̄ robes. ℣. xvj. q. vj. illud. ſic ℣ mādatū ſeu ꝓceptū factū ꝓdeceſſori ſucceſſor tenet adimplē. xvij. q. ij. dudum. ſic etiā ꝑz ex hac ℣ere. q̄ ſi aliqs ſit recept⁹ ad mandatū legati vel ꝓdeceſſoris: ꝑ hoc nō fit iudicium ſucceſſoris: nec intelligit eccleſia grauata in eo caſu. ℣ ſic clauſula illa ſi ad mādatū pape aliū nō recepiſtis: habet tm̄ locū in eo q̄ mādat: nec habet exceptiōz ſi ad mandatū ꝓdeceſſoris vt legati aliū recepit: ſed etiā in legato ipſius mādantis videtur ꝑrarium: q̄ auctoritate pape qui ℣legauit factū eſt: ℣ q̄ p aliū facit p ſeipm facere videt. ff. ℣ adm. tu. ita tamē. §. geſſiſſe. ℣. j. ℣ ſen. excō. mulieres: ſi hoc ſit factū ℣ ſpeciali mandato locū haberet exceptio: ſed ℣ generali nō videtur.

a Bbatē. iam recepit. vide q̄d dicit: qui mādatū apl̄icū iam recepit: nō dixit q̄ iam ꝓuiderit: ℣ ſic ꝑz q̄ qui ꝓmo ſuū mādatum repleuerat: ille ℣bet beneficiū obtinere: vt. ℣. e. capitulū ſancte crucis. ℣. j. ℣ ap. vt ℣bit⁹. ℣ ſic teneb̄at abbas iſte ꝓuidere. ſ. clerico: dū tñ alij ℣ mādato eiuſdez nō ꝓuiderit: nec epūs p lr̄as illas generales pt̄ cogere abbatē: vt dicit ſup eccl̄ijs vel bñficijs ꝑerēdis puiſiōe ad ipm̄ ꝑceptorias ℣ p⁹ modū ad vos executorias ℘ eum lr̄as ipetrauit: ℣ infra. Quocirca mādam⁹ q̄ten⁹ ſi nl̄le monitorie ſup ℏ ꝑceſſerint: executoriis ſupſedeatis eiſdē dūmō eedē executorie ℣ monitoriis fecerit mētionē alioq̄n i executiōis negocō iuſt directū ad vos ꝓ ipſo mādatū rōe puia ꝓcedatis ℘ Bē noui. epō

Mandatū apl̄icū ad te directū vt mgr̄m. ſ. faceres i canonicū recipi: ℣ i frēz nouiēn. eccl̄ie: ſi p alio ibidē ñ ſcripſim⁹ q̄ h̄moi gr̄az ꝓſequat: alio iam bñficiū p lr̄as nr̄as obtinēte ꝓſe q̄ nō teneris: cum ſup receptiōe duoꝝ grauādi eccl̄iaz añ dictā ñ fuit intētio mādatoris. ℘ Item

Litteris apl̄icis ad vos directis vt. g. cl̄icū recipe-tis i canonicū ℣ i frēz niſi p alio fuiſſet ꝓ nos eccl̄ia vīa grauata mādatū nr̄m vos exeq̄ volum⁹ ℣ mādam⁹ ñ obſtāte q̄. t. ꝑdia. p nr̄as lr̄as executorias recepiſtis q̄ a bone memorie. h. pre. n. monitorias ipetrauit: cū factuz pre. n. pot⁹ q̄ nr̄m fuerim⁹ pſecuti. ℘ Item.

Bbatē q̄ mādatū apl̄icuz iā recepit: vt. ſ. clerico in aliq̄ eccl̄iaz ſui mōaſterij ꝓuideret p lr̄as gnāles ad dioc. obtētas: vt i dioc. ſua vbi p alio ſcriptū nō eſſet: faceret ꝓuideri: cogi iuris rō nō pmittit: nec ſuper ꝑerēdis eccl̄ijs aut bñficijs ag grauari: etiā ſi facultatem hēat dioc. p̄ eaſdē lr̄as ꝓuidēdi. ℘ Bē

Bexcōicato: q̄ ꝑ ſtatuta ꝓcilij gnālis aſſerit ſe ligatū lr̄is ad excōicatorē obtētis vt ſi ē ita ſine difficultate abſoluat eūdē: ℣ alijs ℣putatis iudiciis q̄ eo ñ parēte mādatū ap. exequāt nō excōicatori: q̄ ò facto ſuo certus eē dz: licz in ℏ ℣ferat eidez ſi curam habeat animarū. b.

n Bexcōicato. cōcilij. j. ℣ ſen. ex. ſacro.

p Ad excōicatorē. Sed q̄re remittit ad ipm̄: cum iam iniq̄ ꝓceſſerit ꝑ ipm̄: ℣ ideo ſuſpect⁹ eſt ei? Ad hoc dicas: q̄ hec ē forma ℣ pſuetudo eccl̄ie. q̄ ſi aliqs p̄ḡrit ſe excōicatū iniuſte fuiſſe ſiue ꝑ ꝛbitā formā cōcilij generalis ſi periculū nō eſt i mora: remittitur abſoluēdus ad ſuū excōicatorē. j. ℣ ſen. excō. ſacro. ℣ in hoc ℣ſert ipſi excōicato ri: vt factū ſuum ipe corrigat q̄ veritatē ignorare in ꝓpio facto nō ℣bet: vt hic dicit. ℣. j. ℣ offi. or. ad repamēdā ℣ forte ad verecūdiam ſuā: vt ſuū ꝓprium factū corrigat ℣ emēdet: q̄ quidē poteſt. j. ℣ ac. q̄liter ℣ qñ. ℣. j. ℣ elec. noſti. ℣. xxxv. q. ix q̄ qs: ſed potius parcitur ei: ex eo q̄ ipemet abſoluet. maius eſt ei obꝓbriū: ſi alius factū ſuū corrigeret: nec oz etiā expectare: vt ab aliis corrigat. in aut. ℣ nupti. in ſi. j. colū. col⁹. iij. ℣ ideo dicit licz in hoc ℣ſerat eidē: ℣ q: ꝓ ſimplicē querimomā retulit hec ad ſupiorē ℣ nō ꝓ appellatione: remittit ad excōicatorē. ſi em̄ appellaſſet nō remitteret ad excōicatorē. j. ℣ ſen. excō. ꝓ tuas. niſi vellet ſupiori facere grāz: vt. ibi. c. ꝓ tuas: ℣ hoc i ordinario: ſecus i ℣legato q̄n ab ipo appellāt: tūc nō remittit ad ℣legatū: Sed q̄d ℣ cā ꝓncipali: nunquid ipe idē pt̄ cognoſcē ℣ hoc: ita quidē exp̄ nō appellauit ℣buit em̄ appellare: ℣ ſic eſſet exempt⁹ in totū. ar. j. ℣ ap. ad hec. ℣. c. ꝓpoſuit. ℣ ita ſuſpēſus vel excōicatus minori excōicatiōe pōt abſoluere excōicatū. j. ℣ ſen. ex. ſacro. ℣ ſuſpēſus ſuſpēſum. j. ℣ ſen. ex. duobꝰ: vbi ò hoc. Si ꝛo inder iſte certus eſt q̄ iuſte ꝓceſſit nō abſoluet illū: q̄ ℣legatus cū ℣ hoc ꝓſtiterit remitteret illū ad ſuū excōicatorē: vt eius mādato pareat. q̄d ℣ ꝓncipali q̄ſtione: dic vt in vltima notula dicitur.

p Difficultate iuramēti vel alicui⁹ mādati aut cautiōis.

q Exequāt. iſti nō poſſunt abſoluere illū niſi poſt terminū elapſum aſſignatū ipi excōicatori: al⁹ nō teneret abſolutio. ſic. j. ℣ apel. vt ℣bitus.

r De facto ſuo cert⁹ eſſe. ℣ ſic videt q̄ nō licet alicui factū ꝓpriū ignorare: ℣ hoc ℣ē ē niſi habuerit ꝓbabilē cām ignorātie. xxviij. q. ij. in lectū. ar. j. q. j. ſiqs a ſymoniacis al⁹ ignorātis ꝓpij facti non excuſat: quis non eſt verisimile q̄ quis ignoret vires patrimonij ſui. ℒ. ℣ reſcin. ven. quiſquis ℣ hic: ſed in facto alieno tolerabil⁹ ē error: vel ignorātia. ff. ꝓ ſuo. l. vl. ℣ hoc ℣ē ſi ꝓbabil⁹ ē

Iſta tria capitula ſupius ꝓrima idē vident dicē: tñ differūt.

k Per lr̄as generales. hic hēs q̄ generale mandatū ſecūdo ipetratū non ℣rogat ſpeciali primo impetrato: ℣ hac materia dictum eſt. ℣. eo. c. j.

l Prouideri. ꝓ hāc formā nō pt̄ facere ꝓuideri i aliqua ꝑlatura. j. ℣ ꝑben. c. vlt. nu ſi hoc ſpāliter exprimat in litteris: vt ℏ in ſi. dicit huius. c. ꝓ iſtā formā faciat pro uideri executor: cui hoc mādat pōt ſolū modo excōicare ꝓtra dicētes ſibi: ℟ nō pōt eū inſtituē vel i poſſeſſionē mittere. Cōtrariū tamē videt. j. ℣ ꝑben. ꝓ illoꝝ: ſed nō ꝛdicit: ℣ intelligē put ibi notat. Sed ꝓ formā iſtā mandamus tibi: q̄ ꝓuideas tali m aliq̄ eccleſiaz tuaz: potes illū ponere in poſſeſſiōe inueſtire ac excōicare ꝑ dictores: niſi rōnabile aliqd oſtēdat: ℟ q̄ dicit hic in ſi. poteſtatem habeat ꝓuidēdi ℣ ita vtraq̄ formaz iſtarum exprimitur in. c. iſto abbatem. ℣ ℣ hoc no. j. ℣ cōceſſ. ꝑben. cum noſtris. ℣ . j. ℣ ꝑben. c. vl. b.

m Prouidendi. cū dicatur in litteris auctoritate noſtra prouideas in aliqua eccleſia tue dioc. etiam

ß crassa et supina ignorantia in facto alieno nō excusat. xvj. di. q dicitis. ⁊. xij. q. ij. q ⁊ huiusmodi. ⁊. j. de postu. c. j. in talibꝫ nō requirit q sit nimis diligēs ⁊ curiosus: nec nimis negligens. ff. de iur. ⁊ fac. ig. nec supina. de hac materia nō. j. q. iij. §. notandum. ar. est hic. q in notoriis nulle sunt pres iudicis: nisi quātum ad sententiā.

¶ Cognitio. tñ aliq cognoscant vtr iuste vel iniuste sit excoicat⁹ vtrꝫ absoluī: si hoc petierit pstita cautōe et iuramēto: q parebit mādatis ecclesie. j. de. de offi. dele. cū pcigat. et postea isti delegati cognoscant vtr fuerit excoicat⁹ ꝫ statuta cōcilij generale. ⁊ si inuenerint q iuste fecerit excoicatus: aut seruata fuerit forma cōcilij remittēt illū ad suum excoicatorē vt ei⁹ mandato pareat sup causa p qua fuerit excoicatus. j. ō offi. dele. prudentiaz. Visus fi. ⁊ hoc quod dixim⁹ q de bet statim absolui anteq cognoscat: verum est nisi aduersarius obiciat q nō debet statim absolui: qr fuerit excoicatus p manifesta offensa. vel qa nō paret rei iudi. ff. de rei vendi. q restituere. ⁊. j. de of. dele. grenti. quo ꝓbato nō absolueť nisi satisfaciat. j. de v. sig. ex pte. ⁊. c. se. ⁊. j. de sen. excō. solet: i decre. nona. Si vo inuenerint q iniuste fuerit excoicatus: tūc delegati isti cognoscent de causa illa p qua fuit excoicatus.

¶ Si ꝓponēte aliquo ꝓperēs. Sz videť q hoc obesse nō debeat. qr hmōi modica nō nocent. modica em̄ res nō inducit symoniā. j. de symo. ⁊ si q̄stiones. ⁊. j. q. j. iudices. ⁊ modicū dānuz defacili tolerať. xij. q. ij. bone rei. ⁊ modica pt eps alienare. xij. q. ij. terrulas. nec p modico restituto dať. ff. ō in integ. resti. scio. ⁊ p modico nec plus nec min⁹: de pse. di. ij. renera. nec p modico dať actio de dolo. ff. de dolo: si oleū: in fi. Sz ꝓtrū videť. qr fraudulenter tacuisse videť: vt citr⁹ lras impetret: ⁊ q in fraudē fiunt imputant: s. e. sup lris. Pterea iste recipiēdo modicū bñficiuz sibi piudicauit. vñ grat sibi victū ex artificio suo: vt. xcj. di. clerici⁹ victū. qr exq semel placuit ampli⁹ discipulare nō potest. xxxij. q. v. honēdus. ⁊ vnusqsq in ea vocatōe maneat in qua vocatus est. lxx. di. sanctor. ⁊ exemplo apostoli faciat: dicentis ad oīa q mihi opus erant ministrauerunt manus iste. xxj. q. j. c. j. imo nō est aliquis mstrandus: nisi tātū sibi assigneť q sibi pndere ⁊ ꝑalia iura psoluere possit. j. de ꝓben. ō monachis. planū est em̄ q reneť inde facere mentōez: alⁱs nō valerēt littere. ⁊ sic solui hic q̄stio ista que ponebat. j. de ꝓbē. cū teneamur. Sed aduerte qō dicit in pnn. si aliquo ꝓponente se nullū beneficiū ecclesiasticū assecutum: si ita quis modicuz habens beneficiū significet pape: sine dubio mentit: ⁊ ideo nullū cōmodū debz habere de litteris: s. eo. sup lris. quia in fraudē tacet modicū beneficiū. Sed si aliquis diceret ita dño pape: supplicat sanctitati vestre talis pauper clericus: vt in tali ecclesia bñficiū cōferre dignemi: nūquid valent tales lre quia tacuit de modico bñficio ⁊ tñ verū dicit: quia pauper est in veritate? Ista forma non videť cōtradicere huic decre. qr non dicit se habere vel nō habere beneficiū. Dica potest adhuc q non valent. quia semp videť tacere in fraudem bñficiuz: licet modicū: vt citius lras obtineat simpliciter se pauperē clericum appellando. qr hoc intelligit papa q nullus habeat bñficiuz. ar. xij. q. j. de ꝓben. dilect⁹ filius. g. ⁊ bene dicūt q non est necesse q de modico teneatur facere mentōnem: s. e. postulasti.

¶ De hoc. mentionem. Nota ergo q qui habet modicum beneficium nihilominus tenetur inde facere mentōnem. Et multe conditiones alie subintelliguntur: sine quibus littere non valent si est clericus. j. de transac. ex litteris. Item si non habeat aliud beneficium. s. eo. cum adeo. Item si vult residere in ecclesia. j. de cle. nō resi. relatū. Item si est dign⁹: s. e. cū adeo. ⁊. j. de elec. cām q. Item si ecclesia tot pt sufficere. j. de instī. c. j. ⁊. c. auctē. ⁊ ō vi. ⁊ ho. cler. qui. ⁊ §. de pbē. cū. Ad ferē. Item si de tra illa ē oriūd⁹. lxxj. di. hortamur. ⁊. C. de epis. ⁊ cle. i ecclesijs. ⁊. j. de cleri. pegri. te nobis. Si habet perpetuam vicariam que sufficiat sibi: s. eod. postulasti. Item si ad mandatū pape alius sit receptus: s. eo. tribꝰ ꝓximis. c. vl̄ siquā aliā iustā hēat excusatiōz. s. e. si qñ. vñ potes notare visus. Clericꝰ idigena dign⁹ paup residēsq. Redit⁹ vt pareāt scriptis sunt ista notāda.

¶ Alia nōnulli. sup noie suo ser vicia i hoc ca⁹ rephēdunt. Primo rephēdunt illi q lras suo nomie ipetrātes alijs eiusdē nominis tradūt ⁊ q eas tali mō recipiūt. Itē ⁊ illi q trahūt ad iudiciū illos: ꝫ qs nil habēt q̄stionis: ⁊ q lras ad futura extendūt negocia que nōdū erāt tpe ipetrati rescripti exorta. Itē q sup vno negocio trahūt reū ad diuersos iudices. vl̄ etiā trahūt reū sup pl̄ibꝰ psonalibꝰ actoribꝰ cozā diuersis delegatis: q sb vno iudice possent tractari primodi⁹ p varias lras cozaz diuersis iudicibꝰ trahūt: vt laboribꝰ fatigat⁹ ⁊ sumptibꝰ vel appellať ꝓponere vel cedere iuri suo: aut reus actorē eodē tpe ad diuersa loca vel indeterminata ad villā q cōmune cū pluribus eiusdē pincie villis habz vocabulū: citari

¶ Questiones faciūt in iudiciū euocari: aut lras ipsas ad futuras trahūt ꝓtroversias: q nondū fuerāt tpe ipetratōis exorte: seu quēq sup vno negocio vel et maliciose super pl̄ibꝰ psonalibꝰ actoribꝰ: q sb vno iudice possent tractari primodi⁹ p varias lras cozaz diuersis iudicibꝰ trahūt: vt laboribꝰ fatigat⁹ ⁊ sumptibꝰ vel appellať ꝓponere vel cedere iuri suo: aut reus actorē eodē tpe ad diuersa loca vel indeterminata ad villā q cōmune cū pluribus eiusdē pincie villis habz vocabulū: citari facili obtinari: vt ꝓpriū nomē cū cognomīe i lris apponať: ⁊ hmōi gener alitas nomis remoueať: ita q de psona ptēta i lris pstet. ar. ff. si cer. pe. certū. ⁊ tam isti q ipas tradūt q qui mō tali recipiūt eodem reatu crimis inuoluunť. si. j. de resti. spo. sepe ptigit. ⁊. j. de alieng. iu. mu. cā fa. c. j. ⁊. ij. ⁊. j. de iudi. q. v.

b ¶ Questiōis. ⁊ isti qdez recte puniūť: q calūniose trahūt alios ad iudiciū q debēt repelli ⁊ in expēsis pdēnari. j. de pe. calūniā. ⁊. ff. de iudi. eū quē temere. j. de re. ⁊ pcu. actor. in decre. nona. ino. iij.

c ¶ Ad futuras ꝓtroversias. Sed videť q hoc quidē fieri possit: qr rei q nondū est: pt ꝑstitui seruit⁹. ff. de ser. Vr. p. si seruit⁹. §. futuro edificio. ⁊. ff. si ser. ven. l. vlt. ff. de ser. ru. p. labeo. Sed ꝫ res q nō dū est: accusari nō pt. j. de ꝓpō. impu. ad dissoluendū. ⁊ id de q agēdū ē: primo i rerū nā dz esse. ff. de in. codicil. quidā referūt. §. j. ⁊ collegio qō nondū est nō dať ꝑnilegiū. j. de ecc. edi. ad audiēdā. ij. ⁊ ꝑdio qō nōdū ē de. ff. cōia ꝑdi. l. j. nec pt dici verū qō nūq fuit. de pe. di. ij. in fi. Preterea decretū ipo iure nullū ē: qō ē datū de ea re q adhuc in ꝓtroversia nō est. ff. q cuiusq vniuer. no. itē coz. §. si decretōes. Ergo recte dicit: q recepta ad futura negocia nō trahūt: qō verū ē p iura ꝑdicta ⁊ in ꝓriū signata. ⁊ ar: bonū. ff. de su. ⁊. ar. leg. l. si ita d ¶ Sup vno negocio. hoc planū est: qr debz primodo carere virtutisq rescripti. s. e. ex tenore. ⁊ i expensis puniri vt h in fi. dicit. imo videť q debeat cām ꝑdere. sic ille q petit seruū in diuersis iudicijs p dit cām. C. de asser. tol. l. j. §. vl. qr vbi cepit iudiciū: ibi dz finiri. j de fo. cōpe. c. ꝓposuisti. ⁊. ff. de iudi. l. vbi.

e ¶ Personalibꝰ. ⁊ in hoc obtinādū est eoz malicijs qr malicijs hoim nō est indulgēdū. s. e. sedes. ff. de rei vē. in fūdo. Et malicia satis apparet: si illū quē p talibꝰ actoribꝰ primodus pt trahere coram vno: si trahit illū ad diuersos iudices: qr qsi vnū negociū est: ⁊ pinde habetur: ac si sup eodē negocio traheret illū ad diuersos iudices: imo videť q oēs illas psonales actiones possit ꝓponere in eodē libello. C. de an. exce. l. vlt. sed etiā ꝓcessus p tales lras hitus nō valet i decre. ino. iij. incipit: dispēdia. e. ti. fec⁹ i realibꝰ: vt no. in. c. dispēdia e ¶ Lras. fec⁹ si cozā ordinario qr si p vna psonali actiōe poterit pueniat cozā delegato: p alia psonali poterit pueniri cozā ordinario vr vi. Alij ꝓriū dicūt: ß si cozā pl̄ibꝰ ordinarijs qs trahať: idē credo qō i delegatis: ⁊ idē vi si cozā delegato ⁊ ordinario trahať: qr eadē cā videť.

¶ Ad diuersa loca. p hoc qō dicit ad diuersa loca: vī q possit reus trahere actorē ad vnū locū certū ⁊ determinatū: qō videť hic inno: et q possit: habes. s. e. pastor: alis. ij. rūso. ⁊. j. de of. dele. prudentiā. §. vlt. Sed ꝫ. C. de sen. ⁊ inter. om. iu. aut. ⁊ psequēter vbi dī q reus actorē ad iudicē aliū trahere nō dz sed cozā eodez: nisi tūc temū lite finita: Rñ. q reus bñ pt trahē actorē ad iudicē aliū pendēte priori iudicio: vt dicūt iura ꝑdicta: ⁊ hoc idē innuit dū dicit ad loca diuersa: q̄si ad vnū nō ꝓhiberet ß actor hz exceptionē ne recōueniat a reo cozā alio iudice: nisi lite finita: ⁊ nisi admittať tūs exceptio tenebit appellatō: si inponať p aut. ꝑdictā: ⁊ ita p exceptiōz suspēdūť lre rei vsq ad liē finitā: ⁊ si nō excipiat bñ pt ꝓcedere ꝫ illū actorē. Dic super hoc vt dicit illa decre. imo. iij. j. e. ti. dispēdia. j. e. de mu. pe. c. ij.

g ¶ Vel indeterminate. qō esse nō debet: qr certus locus ꝓuidend⁹ est

als intelligeret de illo loco: vbi iudicare pſuerit. ff. de iudi. si locus. ff. de arbi. si cū dies. §. si arbit. ar. t. C. quō t qū iu. sen. p. dz si vt p ponis. generalitas parit obscuritatē. ff. de iure fisci. ita fidei. qz deliberare nō pt. ī. de ap. significatiūs. t nimia gnālitas reprobat. ī. de w. t ptu. ex lris. t pinde ē ac si nullū locū statuisset. ar. ff. ō ini. ac. ō erate. §. nihil. t vagari ñ licet cū alteri⁹ dāno. ff. ō iniur. ꝓto: edixit. nī tali casu teneret appellatio sic ibi. ī. de ap. significatiūs. t. ī. ō li. obl. c. vl. t nisi i alia q̄ loco nois eiusdē hēret habitationē t nō i alijs tūc debet itelligi ō illo loco: vbi q̄q; habitat.

h Dānis. ex merito debet istoꝝ malicia puniri i expēsis t dannis alteri ꝓn. si. s. e. c. cetera. t. ī. de w. t ptu. ex lris. ī. de ap. vt debit⁹. Sed q̄s putet eos cū isti nō hēant iurisdictionē t non possint illos punire? ordinari⁹ ñ pt illos punire: q̄ in hoc nullā hz iurisdictionē: quidā dicūt q̄ ordinari⁹ istos punire dz. mihi vī q̄ isti ipsē iudices penā istā debēt iponere sup expēsis t dānis: t i hoc saltē hñt iurisdictionē: vt de pcm veritate cognoscāt: t penā iponāt: vt h videt: t eo dē mō intelligit. s. e. cetera. vbi ē ar. q̄ scōi iudices debēt hāc penā iponere. Ad hoc e op. ar. s. e. sup lris. in fi. t. ī. de ap. vt debit⁹: et si hoc nō fecerit iudices dūmō peritū sueni ab eis: de sua substātia illud determinātū restituere ꝓpellunt. C. de iudi. sancim⁹. t poterūt isti iudices pueniri coram ordinario vel delegato ꝓtōe ex illa. l. sancim⁹. Dz q̄ isti iudices: quib⁹ h⁹mōi lē dirigunt nō possunt: videt ꝓ dicere. ꝓdictaz ex litteris. ī. de w. t ptu. vbi ꝑm iudices ꝓdemnāt t nō secūdi. Dz illō ideo fuit: q̄ cōza ꝑmis iudicib⁹ obijciebat de secūdis lris ab altera pte ipetratis nō facētib⁹ expssam de pcib⁹ mētionē. vñ ꝑm iudices pseuerūt papā q̄d iuris esset: t ipe respōdet: put pz in lra. s. q̄ ipsi ꝑmi iudices ꝓdemnāt partē alterā in expensis ꝓpter vsū suum: al's secūdi debēt ꝓdemnare: q̄ si cōza ipis fuisset exceptū de ꝑmis: t remittere ꝓtes ad ꝑmos: vt sic illi iudices penā istā imponāt cōzā quib⁹ excipit: vel q̄ in lris secūdis ꝓtinet: q̄ ꝑm hoc facīt: al's secūdi debēt ꝓdemnare: q̄ si dicerēt q̄ isti iudices: q̄bus litterē h⁹mōi dirigunt hoc facē nō possent: ꝓ hoc lites ex litib⁹ orient: q̄ ꝓ eisdē expensis oportēt eos iterū litigare. vñ iuri⁹ est t melī q̄ hoc faciāt vt ꝓ hoc malicijs istoꝝ ꝓ pena huiusmodi obuiet.

i Consuetudines. Hoc capm intelligit de onerosa pseuetudine q̄ m⁹tū ledit: t ē radicit⁹ extirpāda. viij. di. mala. t. xij. q. ij. bone rei. t. xij. di. oia. Illā pseuetudo dz esse rōnabilis t nō ꝑ vitia cē eccl'ie. ī. de his q̄ fi. a ma. p. ca. cū in cūctis. t. ī. de iudi. cū cām. t. ī. eo. ad audiēdā. t. ī. eo. cū venerabilis. q̄ aūt pseuetudo ꝓualeat iuri et q̄ nō dicet. ī. eo. c. vlt.

k Æ litteris. religiosis. In his cm̄ que religiosis locis relinquunt: nō requirit solēnitas testamētoꝝ. ī. de testa. cū esset. c. sequēti. sm canonicā equitatē t fauore religionis.

l Consuetudinis ꝓdicte. q̄ laudabilis ē. vñ est seruāda. ī. de simo. ad aplicā. exquo eque puniri dz trāsgressoꝝ laudabilis pseuetudinis: sicut transgressoꝝ legis. xj. di. in his. h⁹mōi donatio valeret: etiā si pseuetudo sup hoc nō esset.

m Signū. sicuti anul⁹ signū est inuestiture. ī. de his q̄ fi. a maio. ca. ex ore: t inuestitura ē signū tradite possessiōis. ī. de w. ꝓ mas. Itē anul⁹ ē signū matrimonij. ī. de ꝑsump. illud. t. xxx. q. v. femie sic etiā restitutio instroꝝ est signū renūciatōnis. ī. de renū. sane. t ī. de pac. cū pridē. t. C. q̄ res pigno. ob. po. l. ij. t in. l⁹. ff. de pac. l. labeo. secus ē si restituat pign⁹. ff. e. n. l. post q̄. sic etiā res non apprehēdit: t tñ possessio trāsfert vt per claues. ff. de ō. empclaubi. Itē p instrumentū fit donatio. C. de dona. l. j. Alisu etiā transfert possessio. ff. de acq. pos. q̄ meo. §. si venditoꝛ. Itē si rē meā penes me ꝓpositā tibi vēdidi. insti. de re. di. §. interdū. Itez cū q̄s ex re; suā valt possidē nomie alteri⁹. ff. de rei ven. quedā. Nec etiā semp i acq̄rēda possessiōe necessaria est act⁹ corporalis. Alī sufficit affectꝰ aliquo actu inuenīēte. ff. de acq. pos. l. j. §. pe. t b. licz lex dicat q̄ possessio acq̄rit corpe t aīo nō alio trī C. e. ti. licz. ita q̄ rei apprehēsio p se vel p alterū sit necessaria ff. de acq. pos. quēadmodū. t. l. q̄ vnuersas. Hoc tñ scias q̄ licz eccl'ia nō apprehendat possessionē rei sibi collate. dūtum tñ nihilominꝰ adipiscit⁹: qz nō ē in ꝑato. C. de rei vē. ꝑuū. C. de sa. san. ec. vt inter diuinū. vñ vsus. Ulius siue rei mutuate vēditiōe. Cartis et chartis meis si ꝓduco scīē. Minus nō aliē dē possessio transit.

n Æ nostrā audientiā. in sipientib⁹. i. min⁹ sapiētib⁹ nec istud ē inconuenīēs: q̄ q̄q; reuelat minori qđ maior nescit C. de offi. recē. puin. l. portiones. t. xcv. di. esto subiectus. in fi. t. xxiij. q. iij. si habes. b.

o Querit nō plibet hic q̄n a pluribus requrat: q̄ facilī⁹ inuenit qđ a pluribus t sapientib⁹ querit. ex. di. de quib⁹. t. C. de iudicio. l. vlti. ad fi. q̄n illitterati q̄q; hñt causaz peritiā. C. de iudi. certi iuris t in aut. de iudi. §. q̄ vo. col. vj. Sed hoc solū reprobat hic: q̄ eorū rīsum ꝓ sua teneat: cū al's sua a nō suo iudice lata sit nulla C. si a nō cōpe. iudi. l. vlt. t. ī. de iudi. at si clerici.

p Canonicis. t sic nō valet cōsuetudo ꝑ canonica pstituta. ī. de of. archi. cū satis. ī. de re iudi. cū cā. t q̄ grauamē inducit. s. e. c. j. Ar. ō. ī. de cā pos. cū ecclesia sutrina. t. ff. de admi. tu. sine here. §. penē. ista ꝓrarietas expediet. ī. e. c. penē. t vlti.

q Judice. sic. ij. q. j. in ꝑmis. ī. de iudi. at si clerici. ī. de paro. nullus. t. C. si a nō cōpe. iudi. l. ij. t. iij. t hoc verū ē nisi i cā recōuentiōis. vt. iij. q. viij. §. cui⁹ i agēdo. vel. nisi ex certa sciētia aliquis ꝓsentiat i iudicē nō suū. ff. de iur. om. iu. si ꝑ errorē. t. ff. de iudi. l. ij. vel nisi vocat⁹ venire pētat. ī. de ap. si duob⁹: ꝑ hoc nō hz locū in clericis: qui nō possunt in alīū iudicē cōsentire sine licentia sui prelati vel iudicis. ī. de ꝛo. compe. si diligēti. t. ca. significasti. vbi de hoc dicetur.

r Quanto. reseruata. de ꝓse. di. v. man⁹. t. c. de his. lxviij. di. q̄m⁹ co: epi. Ar. ō. xcv. di. quenit. vbi ꝓsbyteri crismabāt in fronte. ꝑ illud ad temp⁹ grego. ꝓcessit ꝓter scandalū de speciali indulgentia. t isti sacerdotes nihil conferebant: vt dicit in fine: quia hoc ex delegatione pape non faciebant: ideo ꝓ non data habetur quod ab alio datur: qui de iure donare non potest

curat: vt dū nō ꝓparuerit: excōicet q̄si ꝑtumax: t sic eū a sua intētiōe repellat: earūdez lrārū ꝓmodo careāt t aduersarijs in i moderatis expēsis ac dānis q̄ ꝑ pter h eos ptulisse pstiterit: condemnētur.

De consuetudine. R.

Gregorius ex registro.

Onsuetudines: q̄ ecclesijs grauamē inducere dignoscūt: nra nos decet ꝓsideratiōe remittere.

Anno. iij. archiepo. t. ca. lugd. Æ lris: t infra. Si vo aliqs possessiones aliqs claustris vl aliis religiosis locis i bona valitudine vl vltima volūtate pro suoꝝ vult remedio pctoꝝ ꝓferre hāc ꝓferēdi formā ee ꝓponis: q̄ in h⁹mōi donatiōib⁹ modicū terre pseuerit i manū accipe vl i extremitate pallij qđ manū plati eccl'ie sustinet aut sup altare ponēdū sb testimonio videntiū t audientiū sb dicta forma: q̄ scotatō vulgariter appellat: t infra. Si. u. mādam⁹ q̄tenus donatiōes eoꝝ q̄ sb obtētu pseuetudis claustris eccl'ijs vl qbuslibz locis religiosis pie ꝓferūt: vel etiā sunt collata: faciatis irrevocabiliter observari: cū h⁹mōi signū qđ scotatō dz nō tā sacre donatiōis q̄ tradite possessiōis sit euidēs argumētum. Dem epo picta.

A nraz audiētiā noueris ꝓuenisse: q̄ i tua dioc. etiā i causis eccl'iasticis pseuetudo mi⁹ rōnabilis hēat: q̄ cū aliq̄ cā tractat ibidē: allegatiōib⁹ t q̄relis vtriusq; ptis auditis a pītib⁹ frātis t illitteratis sapiētib⁹ t insipiētib⁹ qđ iuris sit q̄rit: t qđ illi dictauerit l' aliqs eoꝝ pītiū ꝑsilio req̄sito ꝓ sentētia teneat. Mos igit attēdētes: q̄ pseuetudo: q̄ canonicis obuiat institutis nulli⁹ dz ee momēti cū snia a nō suo iudice lata nullā obtineat firmitatē vt i causis eccl'iasticis sb iectoꝝ tuoꝝ: postq̄ tibi de meritis eoꝝ pstiterit snīaz ꝓferre valeas: sic ordo postulat rōnis: auctē tibi pītiū ꝓmissa pseuetudie nō obstāte facultatē. Dē. l. vicario nro apō pstāti. pstituto Quanto de benignitate: et infra. Peruenit ad audiētiā nraz q̄ quidā simplices sacerdotes apō pstātinopol'. ea sacra pmunt fidelib⁹ exhibere: q̄ ab apl'oꝝ tempore fuerūt solis pōtificib⁹ reuata: vt ē sacramētū nob⁹ nec istud ē inconuenīēs: q̄ q̄q; reuelat minori qđ maior nescit C. de offi. recē. puin. l. portiones. t. xcv. di. esto subiectus. in fi. t. xxiij. q. iij. si habes. b.

o Querit nō plibet hic q̄n a pluribus requrat: q̄ facilī⁹ inuenit qđ a pluribus t sapientib⁹ querit. ex. di. de quib⁹. t. C. de iudicio. l. vlti. ad fi. q̄n illitterati q̄q; hñt causaz peritiā. C. de iudi. certi iuris t in aut. de iudi. §. q̄ vo. col. vj. Sed hoc solū reprobat hic: q̄ eorū rīsum ꝓ sua teneat: cū al's sua a nō suo iudice lata sit nulla C. si a nō cōpe. iudi. l. vlt. t. ī. de iudi. at si clerici.

p Canonicis. t sic nō valet cōsuetudo ꝑ canonica pstituta. ī. de of. archi. cū satis. ī. de re iudi. cū cā. t q̄ grauamē inducit. s. e. c. j. Ar. ō. ī. de cā pos. cū ecclesia sutrina. t. ff. de admi. tu. sine here. §. penē. ista ꝓrarietas expediet. ī. e. c. penē. t vlti.

q Judice. sic. ij. q. j. in ꝑmis. ī. de iudi. at si clerici. ī. de paro. nullus. t. C. si a nō cōpe. iudi. l. ij. t. iij. t hoc verū ē nisi i cā recōuentiōis. vt. iij. q. viij. §. cui⁹ i agēdo. vel. nisi ex certa sciētia aliquis ꝓsentiat i iudicē nō suū. ff. de iur. om. iu. si ꝑ errorē. t. ff. de iudi. l. ij. vel nisi vocat⁹ venire pētat. ī. de ap. si duob⁹: ꝑ hoc nō hz locū in clericis: qui nō possunt in alīū iudicē cōsentire sine licentia sui prelati vel iudicis. ī. de ꝛo. compe. si diligēti. t. ca. significasti. vbi de hoc dicetur.

r Quanto. reseruata. de ꝓse. di. v. man⁹. t. c. de his. lxviij. di. q̄m⁹ co: epi. Ar. ō. xcv. di. quenit. vbi ꝑbyteri crismabāt in fronte. ꝑ illud ad temp⁹ grego. ꝓcessit ꝓter scandalū de speciali indulgentia. t isti sacerdotes nihil conferebant: vt dicit in fine: quia hoc ex delegatione pape non faciebant: ideo ꝓ non data habetur quod ab alio datur: qui de iure donare non potest

.j. de iu. pa. qđ aūt ꝓsulis. in fi. ⁊ j. q. vij. dalbertū. ⁊ C. de legi. nō dubiū. Ar. ꝺ. j. de sacra. nō ite. pastoralis. ℔ ibi collatū fuit sacramētū ab eo q̄ potuit: sed mādat solūmō supplerī qđ fuerat pretermissum. Sed nūquid papa posset hoc delegare sacerdotibꝰ: videt q̄ sic per illud capitulū quenit. als greg. recepisset eos. Dicūt quidā q̄ papa potest hoc delegare etiā laico: q̄ ipe hz plenitudinē potestatis. j. ō ꝓcess. ꝑben. ꝓposuit. Dico q̄ papa pt hoc delegare simplici sacerdoti ⁊ nō laico sicut credo: ⁊ sic ex tali delegatiōe ⁊ admiculo habiti sacramēti pt ꝓferre ḋcḋ haber imo quilibet clericꝰ hoc facere potest. q̄ vo non habet nō posset ꝓferre. ardicroꝝ capitulorū q̄ autē. ⁊ c. dalbertum. Sed si papa p̄ biberet sacerdotem crismare post prohibitionē suā nihil cōferret si postea crismaret. ℣pi vo licz ipi possint crismare nō possunt alios inferiobꝰ mādare q̄ hoc ex officio facere nō possunt: sed alij epi vel archiepi pñt hoc facere in dioc̄. alterius epi de ipius licentia. epi em̄ ea q̄ sunt iurisdictiōis: vt puta iudicare excōmunicare ⁊ similia: committere possunt alijs etiā non habentibus iurisdictionez ea vero que sunt ordinis ⁊ epalis auctoritatis non possunt mādare aut etiam delegare alijs: q̄ sūt inferiozis grad⁹. j. de con. ec. vel al. aq̄. Ar. huius dicte. videt q̄ papa ñ possit hoc delegare simplici sacerdoti: sed papa non subijcit legibꝰ. ff. de legi. ꝓnceps. ix. q. iij cūcta. vñ potest ꝓmittere simplici sacerdoti: vt in dicto. c. ꝓuenit.

s ℣id excusandas. xvj. q. j. ꝓdicatoꝝ.

r Cōsuetudinē. ⁊ male. vñ dixit. M. zamorēn. Cōpositio late ferēti queso cibate. Qui putes excusum crimē p tpis vsum. ⁊ hoc verū est vbi ꝓsuetudo nō est ꝓscriptibilis. j. de sumo. nō sanus. ⁊ j. de eo qui du. in ma. quā pol. p adul. cū hāt. ⁊ xxxij. q. vij. flagitia ⁊ nō dz esse melioꝝ ꝺditio furis ꝓpter furti ꝓmutationē. ff. de iur. inficiando. §. infamis.

v Ex necessitate. in hoc sunt necessitas: q: cū ciuitas constātino politana capta esset a venetis ⁊ alijs latinis: pauci epi ⁊ ꝑbri latini erāt ibi: q̄ hoc facerēt: ⁊ nō iste sacerdotes hō faciebāt: ⁊ greci ñ crismabāt i frōte: ⁊ i multis alijs discordabāt a romana eccl'ia a cuius obedientia se subtraxerāt. j. de ma. ⁊ obe. inter. quatuoꝝ. et. j. de bap. ⁊ eius effectu. licet grecos.

p Omittere. sic em̄ de corpe xpi fieri dz. xxiij. q. j. cepit. ℔ in baptismo qđ ē tanta oīa sacroꝝ secus est. melius est em̄ ab heretico illud recipe q̄ sine illo decedere: dū tamē in forma ecclesie conferat. xxiij. q. j. siquē forte. ⁊ ℣. de sum. tri. ⁊ fi. ca. c. j. in fi.

q Cum inter. interdictū. qđ dicatur generale interdictū: habetur. de ver. sig. cum in partib⁹.

a De ꝓsuetudine. Nō q̄ nec ꝑscripto nec ꝓsuetudo ꝓdest i hoc casu: vt h dicit. ⁊ est fi. j. de ele. cū cām. ⁊ j. e. cū venerabil'. nec ꝺ obediētiā. xviij. q. ij. abbatibꝰ. ⁊ j. de ꝑsc. cū nō liceat. nec ꝺ pcuratiōez: q̄ rōne visitatiōis debēt. j. de ꝑscrip. cū ex officij: sicut nec valet transactio i hoc casu ⁊ in huiusmodi spūalibꝰ. j. de transactiōis: qđ crismādo renatos soli debēt epi p manꝰ ipositi onē ꝓferre ad excusandas excusatiōes i pctis solā ꝓsuetudinē p tendētes: ⁊ infra. Di. t. mandam⁹ q̄tenus oībꝰ ꝑbris districte phibeas: ne talia decetero sua temeritate ꝓsumant q̄ lz nō sint a fidelibꝰ ꝓtemnēda tam⁹ tñ est casine piculo ex necessitate: q̄ legē nō hz: omittere: q̄ vt ab his quibus ea ꝓferre nō licet: ex temeritate q̄ lege dānat: nō sine graui piculo inanit ꝓferāt: cū vmbra quedā oīdat i ope: veritas autē nō subeat i effectu. ¶ Item decano ⁊ capitulo cenomanen̄.

C Cum iter vos ex vna pte. ⁊ canonicos scti petri de curia ex alta sup eo q̄ dicti canonici gīale interdictū ab epo vestro vl'a vobꝰ i ciuitate cenomanen̄ positū nō seruabāt: q̄stio vertebat: ⁊ infra. ꝓcuratoꝝ vo ipoꝝ ꝓposuit q̄ ipa ecclesia scti petri a pma fundatiōe libera extitit ⁊ exempta: ⁊ de ꝓsuetudine i generali etiā interdicto licitū erat eis pulsatis cāpanis alta voce interdictis ⁊ excōicatis exclusis diuina officia celebrare. ¶ Nos igit̄ cognito q̄ ex tali ꝓsuetudine: siq̄ foret: disrūperet nerus ecclīastice disciplie: ipaz de ꝓsensu fratꝝ nostroꝝ duxim⁹ irritandam. ¶ Item episcopo belicen̄.

C Cum oli lendon̄. epūs nr̄is auribꝰ itimassent: q̄ in sua eccl'ia ꝓposuerat statuere pcentozē nos ei⁹ pcibꝰ inclinati ei licē tiam ꝓcessim⁹ pcentozē hōi ordinādi: dūmō in ꝓferēdis sibi redditibꝰ nlli inferret ꝓiudiciū statuētes vt pcētoz talī institut⁹ i sessiōibꝰ ꝓcessiōibꝰ ⁊ alijs illaz hēret i lōdo. eccl'ia dignitatē quā hūt alij pcētores i alijs eccl'ijs anglicanis: ⁊ infra. C Quocirca mādam⁹: q̄ten⁹ si ꝑm diuersas ꝓsuetudies locoꝝ dīsas hāe nouerīs pcētores i anglicanis eccl'ijs dignitates: iā dcm pcētorē illā hāe facias i lōdon̄. eccl'ia dignitatē: eaq̄ manere ꝓtentū: quā rōnabilibꝰ ⁊ approbatis ꝓsuetudinibus eccl'ie saluis sine ꝓiudicio alieno poterit obtinere. ¶ Item quētui cozbien̄. monasterij.

C Cum venerabilis frat̄. n. epūs hostiē. ⁊ l. scte crucis ꝑsbyter cardō. in ptibꝰ alemanie legatōes officio fūgerēt iuenerīt abbatē ꝺ mōasterio hmion̄. qđ ad ro. ec. noscit ptinere: nllo mediāte ad mōasteriū cozbien̄. qđ ē et ro. ec. spāle: temeritate ꝓpria ꝓterea. nec ꝓmutatio rei spūalis pōt fieri cum epali. j. de re. ꝓmut. exhibita. Ar. ꝺ. j. de ꝓmt'. cū oli. ij. ⁊ j. de capel. mōa. dilect⁹. j. de cē si. sopite. ⁊ j. ꝺ ꝑscrip. de ḡrta. ⁊ c. audiuis. Nō sūt ꝓris. ibi nō ꝑscribē ꝺ obediētiā: nisi tāto tpe subfuissent dño pape vel alteri ecclesie: et hūc nō dicunt ꝑscribē ℔ ꝓscribi: ⁊ ꝓtēa illa de ḡrta. ⁊ illa audiuis nihil dicūt de obediētia ℔ i alijs articul' ⁊ casibus loquuntur. Et sic pz q̄ vbicūq̄ sit aliqđ ꝺ ecclīastica disciplina sine nerui ecclesie: nō hz locū ꝑscriptio.

b C Cum oliz. statuere. et sic onerosaz dignitatem pt epūs remouē ꝺ eccl'ia sua cū suis canonicis: dū tñ ꝓfirmatio pape accedat: ℣. ō psti. cū accessissent.

c C Cōcessim⁹. p h⁹ videt q̄ noua dignitas i eccl'ia cōstitui nō pōt sine lītia pape. xxij. di. c. j. ⁊ C. de of. ꝑsec. ꝓto. aphu. l. j. cca si. p vnā colūnaz. §. optam⁹. v. oēs iudices ꝑm volūtatez ⁊ tumorē rei ⁊ nr̄am electiōez ⁊ ordiatiōez. ⁊c. ⁊ hoc tōo. qr si vna dignitas ꝓstitui⁹ oportet q̄ alia minuatur. arg. xcix. di. null⁹. ⁊ c. se. ℔ hoc nō est vez: ar. j. ō ec. edi. ad audiētiā. ij. ⁊ xij. q. ij. bone rei. et. ff. de ope. pub. opus. Itē dat̄ ꝓuilegiū dignitatī: ℔ nō ē ꝺ illud. j. ō de ec. edi. ad audiētiā. ij. ⁊ ℣. de rescp. c. vlti. sic nec fuit⁹ dat̄ ꝑdio: qđ nōdū ē. ff. coia ꝑdi. l. j. ar. ꝓtra. ff. de ꝓcu. ru. p. labeo. ⁊ ff. ō serui. vr. p. si fuit⁹. §. futuro. ℔ nō ꝓcedūt ulta. qr non dat̄ ꝓuilegiū dignitatī q̄ nōdū ē: ℔ dat papa auctez ꝓstituendi dignitatē eccl'ie lōdon̄. Iuno. iij. dixit i appatu suo: q̄ epūs cū capl'o suo pt nouā dignitatez constituere. Contrariū credo. Bern̄.

ꝺ Preiudiciū. itelligas enorme. qr p modico nō dimittēt: ar. xij. q. ij. bōe rei. ⁊. j. ō dōa. c. aplice. ℔ meli⁹ vī: vt sōat lia. qr ille pcedātie itelligūt ō fb⁹ epalib⁹: ⁊ h ipe epūs modicū dānū pt pati vt aliqđ ꝓcat dignitatī alij ñ ꝓpellūt dare ō suo: nisi iusta cā mtueiret ꝓstituēdi illā dignitatē.

e In sessiōibꝰ. hoc ō dic. qr ꝑm dignitatē suā honorāt⁹ ē aliqs i sede. j. ō ma. ⁊ ob. statui⁹. xvij. di. c. vl. ⁊ i sbscriptiōibꝰ. ff. ō al. scri. l. j. ⁊ vl.

f Anglicanis. hoc cū eadē ꝓsuetudo i alijs erat eccl'ijs anglicanis illa seruarēt: ar. j. de elec. cū eccl'ia. Si vo diuerse essent ꝓsuetudies: ꝓsuetudo metropolitane eccl'ie fuanda est. xij. di. de his. vel qđ verī⁹ est q̄ melius fuare posset sine ꝓiudicio alioꝝ: vt dic̄ in fi. ar. xij. di. nouit.

g Illā. ℔ vī q̄ miorē: exq̄ ita idistincte dic̄. ar. ff. ō leg. iij. nūms. j. ō cēsi. ex pte. imo vī ō mediocri. ff. ō edi. edic. sciēdū. §. illō. ⁊. l. pce. i fi.

h Sine ꝓiudicio. ar. q̄ lz ꝓuilegiū vba gnāl'r loquuntur: nō tñ sē intēdāt i ꝓiudiciū alioꝝ. j. ō tnsac. lz: i fi. ⁊. j. de of. oz. lz. ⁊. j. ō auc. ⁊ vsupal. ex tuaz. Itē ar. q̄ i dubio recurrē ad ꝓsuetudies vicinaz eccl'iarū. j. ō cog. spi. sup eo. ⁊. j. ō cēsi. sup eo: vbi hoc dē expsse. ff. ō fū. instru. l. cū relationis. §. alimā molēdinariā: i fi. ⁊. ff. de re. iu. sp i stipulatiōibꝰ. ⁊ xij. di. nouit. Itē ar. q̄ i obscuris sp iterptatio ita debz fieri: vt nulli sit captiosa. ff. ō re. iu. q̄dē. ⁊. j. e. cū dilec⁹. ar. iij. di. erit aūt lex.

C Cum venerabil'. migsse. sic abbas ꝑiect⁹ epo nō dz sine lītia epi renūciare. xviij. q. vj. abbas. nec ex alij clerici: vt. j. de renūciatiōe. sic abbas subiectus tñ pape renūciare nō potest sine ipius licentia etiaz si sit insufficiens. j. de renū. c. vlti. grego. ℔ videt

q̄ esset vtraq; p̄uand⁹. vij. q. j. siqs epūs. ⁊ j. ō trāsla. quātō. Vtr tolerat⁹ fuerit vel repulsus ab vtraq; hic nō dicit: ſ forte ꝓpter illā ꝓſuetudinē fuit toleratꝰ. ſi. j. de elec. qō sicut. §. sup eo.

¶ Cōſuetud inē. q̄ forte fuit q̄ statim cū sint electi sine aliq̄ ꝓfirma coe administrāt ⁊ renūciūt ⁊ trāseūt ad alias dignitates sine licētia pape: qō esse nō debet. j. de elec. q̄liter. ⁊ j. de renū. c. vl. ex generali tñ dispēsatiōe plani qui subsunt tm̄ dño pape nullo medio statū post q̄ sunt i ꝑcōdia electi admīstrant: q̄ sut valō remoti. j. de elec. nihil est. ratio q̄re hoc fiat reddit. s. ne eccl̄ia iterim patiat tā in ꝛpalib⁹ q̄ i spūalib⁹ lesionē.

migrasse: licētia illud deserēdi vel ꝓfirmatiōe a nob⁹ vl̄ ab ipis: q̄ vices nr̄as i illis pūb⁹ tūc gerebāt: nec habita nec petita: ⁊ infra. Postmodū aūt nūcij ei⁹ ad defensionē ipi⁹ generalē illi⁹ dre ꝓſuetudinē allegarunt. Cū igit̄ hec nō tā ꝓſuetudo q̄ corruptela merito sit cēsenda: ⁊ q̄ pfecto sacris est canonib⁹ inimica: ipam mandam⁹ decetero nō seruari.

¶ Cōſuetudo. al's tñ ꝓſuetudo attendit̄ i electiōib⁹. ar. xij. di. nos ꝓſuetudinē. ⁊ j. de cleric. cōiuga. cū olim. ⁊ j. ō cā pos. ⁊ ꝓpte. cū eccl̄esia. ⁊. xxiij. q. j. pudēda. ⁊. ff. de decu. ñ tñ.

¶ Dē decano salesberb. archiō. ⁊ mgro. p. penetel. cano. pisano

¶ Olim dilect⁹ filius gu. andrieñ. eccl̄ie monach⁹: qui p electo eiusdē eccl̄ie se gerebat ⁊ g. ꝑcurator monasterij karofeñ sup iure eligēdi abbatē i andreneñ. monasterio: ⁊ eiusdē electione i nr̄a pñtia adhuc litigarēt idē gu. electiōz suā a fratrib⁹ andreñ. eccl̄ie concorditer celebratā aūcte apl̄ica petijt cōfirmari asserēs tam de iure cōmuni q̄ de priuilegio spāli de eis ab alex. papa ꝓcesso ⁊ a nob⁹ p⁹modū ꝓfirmato liberā eligendi auctoritatē ad eosdē frēs tantūmō ptinere: ⁊ infra. Dict⁹ vo ꝑcurator ꝓposuit ex aduerso: q̄ cū olī ad petitionē p̄donor⁹ eccl̄ie. amorien. ep̄o fuit ꝓstitutū: q̄ si pfatus loc⁹ diuīo munere adeo pullularet vt p̄or aut abbas ꝓstitueret ibidē. electio ei⁹ penes frēs eiusdē loci ⁊ capl̄m karofeñ. pēderet: ⁊ obtētu h⁹ mōi statuti sic fuerit longe retroactis tpib⁹ ob seruatū: vt monasterio andreñ. vacāte andreñ. frēs i karofeñ. c. aliquē de gremio monasterij karofeñ. sibi eligerēt i abbatē: electio p̄dicti. gu. taz p̄ statuti tenorem q̄ etiā ꝓra ꝓſuetudinē approbatā q̄ optima est legum interpres: min⁹ canonice attētata quid suspensus potest huiusmodi iurisdictionē exercere: dicunt quidam q̄ episcopus suspensus potest excommunicare et prebendas dare: ⁊ respondent illi de cre. quia diuersitatez: q̄ ille episcopus erat ab officio suspēsus et iurisdictione. Sed dicunt q̄ canonicus suspensus eligere non potest: q̄ cum sit suspensus nihil officij retinet: sed sed secus est in ꝓlato. Sed ꝓra istos est. xxiij. q. j. audiuimus. Alij dicunt et melius: q̄ episcopus suspensus non potest excōmunicare nec interdicere: nec dare prebendas. j. de excess. prelat. c. vlt. ar. q̄uis. hoc potuerit post confirmationem: licet adhuc non sit consecratus: ratio illa videt̄ quia plus aufert ei suspensio q̄ contulerit cōsecratio vt dicit consuetudo: plus tollit negatio q̄ ponit affirmatio. nā elect⁹ ⁊ confirmatus multa potest ex his que ptinent ad officium episcopale que perdit per suspensionem: quia consecratio non multū addit. j. de transla. inter corporalia. ⁊ ē simile sicut maritus post matrimoniū consūmatū non potest intrare religionem: sed ante potest. j. de conuersi. coniuga. ex publico. sic episcopus cōfirmatus non potest aliqua: que tñ potest consecratus: sicut vides in alio simili: episcopus in archiepiscopū electus non potest ante receptionem pallij ranḡ archiepiscopus clericos ordinare: quod tamē potest anteq̄ sit electus in archiepiscopū: quia non hoc facit vt episcop⁹: sed vt archiepiscopus. j. de elec. q̄ sicut. §. propterea. Preterea beneficium concedere ⁊ etiam habere posse competit rōne ordinis ⁊ est eius accessorium. j. q. iij. siquis obiecerit: ⁊ cui interdicit vnus ⁊ reliquum. lxxxj. dist. siquis sacerdotum. ⁊. c. eos qui. Preterea de hac suspensione fuit obiectum ⁊ probatū ex eo. q̄ dicit quia nob⁹ constitit de. ⁊ licet obiectum a partibus nō fuerit. index tamē qui de hoc electione confirmare: ex officio suo debet inquirere de huiusmodi. j. de elec. nihil est. ⁊ hec que dicunt hic de his suspensis intelliguntur de suspensis ab homine ⁊ etiam a canone. si vo aliqs esset suspensus a canone: puta participando excommunicatis ille talis bene potest eligere ⁊ alia facere: que sunt iurisdictionis: sed eligi scienter non potest. hec probātur. j. de cleri. excom. ministr. si celebrat. quia mutus agitur cum lege quam cum ministro legis de arbitris. celsus. satis posset dici q̄ suspensus posset excōmunicare: quia potest absoluere excommunicatum: supra de rescriptis ab excommunicato. j. de sententia excōmu. sacro. et. c. duobus. et qui potest absoluere potest ligare ⁊ econtra: cum non sit quatus a cōmunione fidelium: quare non posset priuare alium: ⁊ hoc dico de eo qui non est suspensus a iurisdictione: vt suspensus a canone sola participatiōe. Johannes ⁊ lau. hoc concedūt: q̄ suspensus ab officio tm̄ potest excommunicare ⁊ prebendas dare: ⁊ intelligunt illam decre. quia diuersitatem: cum erat suspensus ab officio ⁊ iurisdictione. Ego nō autem credo q̄ suspensus ab homine possit dare p̄bendas: vt hic dicatur: licet lau. ⁊ io. cōcedant: q̄ possit excommunicare ⁊ p̄bendas dare. Ar. cōtra posset induci p̄dicte decre. si celebrat: q̄ tm̄ intelligit de excōmunicatione minori: melior enim est opinio secūda: quia sicut excōmunicatus alū excōmunicare non

¶ Cōſuetudo. al's tñ ꝓſuetudo attendit̄ i electiōib⁹. ar. xij. di. nos ꝓſuetudinē. ⁊ j. de cleric. cōiuga. cū olim. ⁊ j. ō cā pos. ⁊ ꝓpte. cū eccl̄esia. ⁊. xxiij. q. j. pudēda. ⁊. ff. de decu. ñ tñ.

¶ Olim dilect⁹ gu. ielm⁹. cū agēt gu. iste sup iure eligendi abbatē habebat mādatū a capl̄o ⁊ va. ecc. sed q̄tū ad petendā cōfirmatiōz electiōis sue agebat ex ꝑsona sua in re suo sibi acq̄sito p electionē: sic. j. de i integr. resti. c. ij. immo. ⁊ sic videt̄. vbi de hoc. b.

n ¶ Einsdē. s. bñs mādatū a monasterio: vt posset agere p electiōe.

o ¶ De iure. xviij. q. ij. abbatē. ⁊. c. q̄ sit. ⁊. xvj. q. vlt. c. vlt. j. de cā pos. ⁊ ꝓpte. cum ecclesia.

p ¶ Eligēdi. lex dicit q̄ monachi debēt iurare eligere abbatē: quem sciūt fide recti⁹ vita castū: ⁊ q̄ monasterio valeat vtilit̄ ꝓuidē. i aut. de san. epis. §. iubem⁹ igit̄ abbatē. colt. ix. qō hodie nō seruat̄: ſ fm formā illi⁹ ꝓstitutiōis. j. de elec. q: ꝓpter eligē debēt.

q ¶ Constitutū. licz epūs possit subijcere vnā eccl̄esiā alteri: vt. j. de excess. ꝓla. sicut vnire. non tamen credo q̄ possit statuere q̄ vna eccl̄esia eligat de alia clericis iuris: q: hoc esset cōtra ius cōmune: vt. xvj q. vlt. c. vlt. ⁊. xviij. q. ij. abbatē. ⁊. j. de iurepa. nobis. q: pacto pua tor ius publicū nō tollit̄. j. de fo. ꝓpe. si diligēti. j. de testa. requisiti. Nec aliqs ius publicū remittere p̄t aliquib⁹ cautiōib⁹: nec mutare formā antiq̄tus ꝓstitutā. ff. de admi. tu. quidā decedēs. ⁊ ideo papa postes interpretat statutū: tñ ius istud ꝓscribi p̄t: vt quis teneat eligere de certo loco: vt hic ꝑ. ⁊. j. de v. sig. abbate. ⁊ sic patz q̄ innus inst⁹ titul⁹ dat cām ꝓscribēdi. ⁊. j. de emp. ⁊ ven. quemt. ff. de emp. qō vulgo. ff. de lega. l. de legato. ⁊. l. vlt. ⁊ vere videt̄ inust⁹: q: epūs nō p̄t tollere ius vni⁹ eccl̄ie ⁊ dare alteri. j. de re. ec. nō alie. c. j. sed ex tali titulo potuit bona fide monasteriū karofeñ. ꝓscribē: vt alij monachi eligerēt de monasterio karofeñ. ⁊ epūs solūmō ꝓcessit monasterio karofeñ. qō suū erat. s. ꝓfirmatiōe electiōis: ⁊ ita cessante ꝓscriptiōe solā ꝓfirmatiōz hīt: vt ꝓbat̄ de interpretatiōe pape: vt. j. ꝑ. Satis tñ credo q̄ in ipa fundatiōe possit epūs cū capl̄o cōstituere de voluntate parrom: q̄ illa eccl̄ia esset alteri subiecta: ⁊ q̄ clerici instituendi semp eligerēt sibi ꝓlatū de matri eccl̄ia: ⁊ qō dicit supꝰ q̄ epūs nō potest facere q̄ vna eccl̄ia eligat sibi ꝓlatū de eccl̄ia alia. hoc intelligo q̄n eccl̄esie sunt tam instituite ⁊ dotate ⁊ abinuicem distincte ⁊ separate: q: illud esset cōtra ius cōmune. j. de excess. prela. ad hec.

r ¶ Electio. hic summē electio equinoce ꝓ confirmatiōe ⁊ ꝓ electiōe vt. j. patz. ⁊ hoc verū est si consuetudo nō probet: sed si probet ꝓprie tenetur. b.

s ¶ Interpres. ff. de legi. ⁊ con. pun. si de interpratiōe. ⁊. j. de sepul. certificari. ⁊ tacito ꝓsensu p̄ desuetudinem lex abrogat̄. ff. de legibus de quibus. in fine.

t ¶ Ad suspēsio. suspensus enim nō potest eligere nec eligi: vt hic. et

.j. de ele. cū inter. R. seniorem. ⁊. j. de ora. ⁊ qua. cū bone. ⁊. j. de cle. exco. mi. postulasti. Nec postulari p̄t: q̄ nō seruant interdictū j. ti. ꝓri. c. j. in ti. nec bñficia conferre. j. de concess. pben. quia diuersitatē. Sed nonne indicare ⁊ prebendas dare est iurisdictiōis? vtiq;. j. de elec. nosti. ⁊ excōmunicate. j. de elec. transmissam. Nūquid suspensus

poteſt. xxiij. q. j. audiuimus. ita eadez rõne nec ſuſpenſus ab bono ne aliũ poteſt ſuſpendere. j. de excel. pla. c. vlt. ar. B.

f Caſſauim⁹. i. caſſaz nũciauim⁹. j. vt lit. nõ reſt. accedens.

r Nec iure coĩ. ſil'ez iterp̃tatoz hẽs. j. de ſi. inſtru. inſ dilectos. v. ceteꝝ. vbi eñ aliq̃d a iure coĩ diſcrepare videt: reducendũ eſt ad ius cõe ſi pẽ fieri nepeat.

qa pmptuz eſt leges legibꝫ cõcordare. C. de ioſ. to. l. vna. ꝛ auguſ. pcordat euãgeliſtas: de pe. di. j. piculoſe. et eẽ teſtes debẽt ad pcordiã reduci: ne de puro noteñ. j. de teſti. cũ tu. ſic enim faciẽda ẽ interp̃tatio vt nulli ſit onerosa et ꝑm ius ſ. n. pri. cãm q̃. ꝛ. j. de pnũ. ex oze. ꝛ ſ. e. cũ oliz. Itẽ ꝑm q̃ min⁹ẽ ẽ pniosa. ff. de reg. iuꝛ. q̃riẽs: i fi. ri. ꝛ hꝰ ita vez ẽ q̃ ad ius pmune reducaẽ ſi vba illa patiunt: vt hoc v. electio eſt penes frẽs eiuſdẽ loci ꝛ capitulũ karoſeñ. de, nã a verbis pnilegijs nõ ẽ recedẽdũ vbi certa ſunt. j. de pni. porro. j. de reſci. ad audientiam. vbi eñ vba nõ ſt ãbigua nõ ẽ loc⁹ interprationi. ff. de leg. iij. ille aut ille. ꝟ vbi ſũt dubia: neceſſaria ẽ iterp̃tatio. Ber.

a Preiudicet. pſcripta videlz: qñ alia ñ pdeſt. j. de cã poſ. cũ eccleſia. q̃ conſuetudo iuri p̃iudicet ꝛ que ñ dicetur. j. e. c. vlt. ꝛ viij. di. c. fruſtra.

b Cum cõſuetudinis. C. q̃ ſit lõga conſue tudo. l. ij. et. j. c. c. vlt. ꝛ ibi expoñt. et .xj. di. conſuetudinis. Berñ.

c Conſenſu. bene dicit conſenſu. quia ſine ipſius conſenſu obtento hoc facere non poſſunt. Sed videtur q̃ non teneantur habere conſenſum dũmodo conſilium ꝛ tractatum: cuz eo habeant. arg. j. de arbi. cum olim. Sed hoc non eſt verum. quia illud obtinet ex forma arbitrij: imo epiſcopus ꝛ canonici vnum corpus ꝛ vnuz collegiũ ſunt: ita q̃ ipe caput ꝛ ipi canonici membra. j. de his que fi. a prelat. nouit. ꝛ eſt expreſſum q̃ ſi aliquibus manderur vt cum conſilio aliquorum aliquid faciant eorum conſilium expectare tenentur. nec ſufficit q̃ tantũ requiratur. j. de elec. cum in veteri lege. Berñ.

d Vel nouas. nouitates enim ſine cauſa inducende nõ ſunt. quia lex dicit q̃ in rebus nouis conſtituendis euidens debet eſſe vtilitas. ff. de conſti. panci. in rebus. ar. ſ. de conſti. cognoſcentes. et reprehenduntur qui nouitates inducunt. xj. di. quis neſciat.

e Ex parte veſtra. indigena. i. inde genitus. Berñ.

f Prodigalitatis vicio. quod ſe eſſe virtutem ſepe mentitur. xlj. di. ſepe. Prodigus eſt qui dat danda vel non danda. auarus qui tenet tenenda ꝛ non tenenda. largus medium tenet inter vtrunq̃. vnde verſus. Prodigus eſt animi vicio retinenda profundens. Qui retinet cupide quod ꝛ eꝝ poſcit auarus. Largus qui ſumptum facit ex ratione libenter. Sed non videtur q̃ huic ſit ſubueniendum. quia culpa ſua ꝛ vicio meruit in egeſtatem. ff. quod me. cauſa. l. ſi mulier. lxxxvj. di. non ſatis. ꝛ dignum eſt vt male meriti egeſtate laboreñ. ff. de poſiti. bona fides. taliter enim non fuerat ſubueniendum huic ratione premiſſa: ꝛ cum alterius leſione. ſed elemoſynã dare poſſumus ne pereat. lxxxvj. di. paſce fame morientem ꝛc.

g Incuris. i. negligẽtia: ꝛ ideo ei nõ eſt ſubueniẽdũ: q̃ vigilãtibꝫ ꝛ nõ negligẽtibꝫ iura ſubueniũt. j. de rerũ pmu. cũ vniuerſoꝝ. ꝛ. j. de tranſ. inter dilectos. ff. ad vell'. l. ij. §. vba. q̃ ſtultis nõ ꝓſunt ſi ꝛuenerint ꝟ errãtibꝫ. ff. de iuris ꝛ fac. igno. l. penul. §. ſicꝫ ins. ꝛ. C. ſi mu. ſe. ma. dix. ſi us, ꝛ vtili⁹ eſuriẽti panis rollũ: q̃ ſi ſecur⁹ de cibo iuſticiã negligat. v. q. v. nõ ois. ꝛ. xxiij. q. iij. nimũ ſunt inquien: et ideo talis conſuetudo merito reprobat.

h Alienar. qõ de inre fieri nõ debet. ff. de fundo. to. fundus. ꝛ. l. lex iul'. nec etiã ꝓpter deliberũ mariti bona mulieris ſunt diſtrahenda. C. ne vx. p ma. l. j. ij. et. iij. C. ad. l. iul'. de vi pu. l. j. ꝛ. j. de pig. ex litteris. in caſu tñ q̃nꝫ diſtrahunt bona mulieris p viro: vt in cauſa ꝓmpillarij bona mulieris p marito obnoxia ſũt fiſco ſi oĩa bona mariti exhauſta ſunt. C. in quibus ca. pig. ta. cõtra. l. ſatis. nec valet alienatio fũdi totalis: etiã ſi mulier conſentiat. C. ad vell' aut. ſiue a me. ꝛ i aut. vt immobilia añ nup. to na. §. ſi ꝓtie. col'. v. Sed ſi iuraverit non ꝓtrauenire tenet vẽditio. j. de iureiur. cum ꝓtingat. ſi ſine vi ꝛ dolo p̃titũ ſit iuramentũ ſpore ꝓſtante etiã matrimonio in tali caſu cuz incipit vergere ad inopiã mulier põt repetere dotẽ. C. de in. to. in rebꝰ. ꝛ. l. vbi.

i Bonis. ꝛ etiã dotẽ ſuã ꝓpter adulteriũ p̃ere debz. C. õ iure do. ſi dotẽ. ꝛ C. ad. l. iul'. de adul. libertatẽ. ꝛ. j. de do. inter vi. ꝛ vxo. plerũq̃. vbi de hoc.

k Obſeruãdas. iuri ꝛias: vt dictũ ẽ ꝑ ꝓmã ꝓſuetudinẽ inuabant viri ad diſpenſandum bona ſua: p alterã mulieres promoꝛes erãt ad ꝓmittẽdũ adulteriũ. ar. ff. de pac. dota. conuenire. vñ talis ꝓpenſatio nõ ẽ admittẽda.

l Cum tanto. diutius. j. de ſimo. cum in eccleſie. ꝛ. j. de eo qui du. in matri. quã pollut. cũ haberet.

m Iuri naturali. qõ immobile pſeuerat. v. di. §. ius naturale. xxv. q. j. ſunt quidã. ꝛ hoc verũ eſt q̃tũ ad p̃cepta vel pbitiones q̃ moꝛalia ſunt ꝛ nõ mutant: vt nõ occides: non furtũ facies: honoꝛa patrẽ ꝛc. vj. di. §. bis ita: ꝛ naturalia quidẽ iura immutabilia ſũt: cuncta vo mutabilia: inſti. õ iure na. §. ꝟ naturalia. j. õ pſan. ꝛ affi. nõ dz. ꝛ tõ nulla ꝓſuetudo ꝑualet ꝓ ius naturale cuã ſi oĩs homines de mundo ꝓ face rẽt. xxxij. q. vij. flagitia. cui⁹ ignoꝛãna neminẽ excuſat. j. q. iij. §. no tandũ. ꝛ ibi: nihil itereſt i vicio recipe vel recipi. xvj. q. j. ſi cupis. ꝛ de ignoꝛãtia dr q̃ q̃ ignoꝛat ignoꝛabit. xxxvij. di. §. vt nacꝫ. ꝛ de ignoꝛãtia iuris naturalis ꝛ ciuilis tractat i ſuma. j. q. iij. §. notandum ꝛ ibi recurrendum eſt.

n Vilis aucꝛoꝛas: ꝟ q̃riẽ de qua ꝓſuetudine h̃ intellexit greg. ſi vicis de bona ꝓſuetudie: illã nulla rõ ſiue ius vincit imo equipat ei xj. di. in his. ſi de mala. de illa nõ pt dici q̃ nõ ſit vilis. Sup hoc dicũt quidã: q̃ ꝓncipiũ iſtius. §. debet intelligi de bona ꝓſuetudine et finis de mala. ꝛ ita ꝑuerſimode intelligũt: ſed hec nõ fuit intẽtio legis: vñ. §. iſte ſummẽ. C. q̃ ſit long. ꝓſue. l. ij. ꝛ tõo inepte dicũt. Alij ꝑ maiori pte exponũt lr̃az iſtam: nõ tamẽ eſt adeo valitura: vt iuri poſitiuo debeat p̃iudiciũ generare: ſupplẽt generaliter nõ p̃iudicat iuri: ſed in eo loco p̃iudicat iuri: vbi conſuetudo ſeruat: ꝛ iſte intellect⁹ plan⁹ ꝛ facilis eſt: ſed de hoc nulla dubitatio ẽ: q̃ ꝓſuetudo vnius loci iuri poſitiuo generaliter p̃iudicet in oĩbꝫ locis: ꝛ tõ ſic dz intelligi

ler illa quā habes .xj. di. ꝓsuetudinis. q̄uis ꝑticularis ꝓsuetudo nō est vilis: nō tñ ꝓiudicat iuri positiuo nisi fuerit rōnabilis ⁊ legitime sit ꝓscripta. ⁊ hec expositio reprobat duas ꝑmas expositiones vel opiniones: q̄s facit ℔ grego. i fi. ⁊ sic intellige .xj. di. ꝓsuetudinis.

¶ Rōnabilis. Et quā ꝓsuetudinē dices rōnabilē illā dico rōnabilē quā nō ip̄obāt iura. ꝙ nisi fuerit rōnabilis ⁊ legitime sit ꝓscripta.

De postulatōne ꝑlatorum.

¶ Mno. iij. Decano. ⁊ ca. senoñ. Dilecti ꝓ hec ī bño petro: ⁊ ī fra. Cūq̄ facili non possetis ī vnū locū ⁊ p positū ꝓuenire: ℔ ad nos fuisset ab aliq̄bꝫ appellatū: tādē ꝓuenientes ī vnū altisiodoꝝ. ep̄m ī archiep̄m postlatis postulatiōz vīaz p mgr̄m. r. p̄centorē vīm ⁊ p abbatē scti petri exponētes: ⁊ petētes vt faciēde trāslatiōi piū ꝑberem⁹ assensuz. Hec qm̄ añq̄ idē magister ad se. ap. accessisset nob q̄sil̄ p certo ꝓstabat: q̄ idem ep̄us intdicti sñiaz ñ seruasset: q̄ etiā idē magister nō negauit in fratrū nr̄oꝝ p̄sentia req̄situs a nobis ī ip̄o ep̄i excusatiōz allegās q̄ sñiaz latā seruare nullatenꝰ tenebat: q̄ ad eꝰ noticiā nec p lr̄as nr̄as nec p̄ carō. tūc ap. se. le. q̄ eandē sñiaz ꝓmulgarat: nec per ꝫputati ad ℔ executoris mādatū vl̄ lr̄as pueniſſet ⁊ ītra ¶ nec sufficit: īmo nec ꝓficit ad excusatōz p̄dicti ep̄i cū carō. idē sñiaz intdicti p̄tibꝫ multis solēnit ac publice ꝓmulgauit. ⁊ eadē intdicti sñia ī regno frācoꝝ iā a mltis publice cepit obſuari nec sit necessariū: cū ꝓstitutio solēnit edit aut p̄blice ꝓmulgat: ip̄i⁹ noticiā singl'oꝝ auribꝫ p spāle mādatū vl̄ lr̄as īculcare: ℔ id solū sufficit vt ad eꝰ obseruātiā teneat̄ q̄ nouerit eā solēnit editā aut p̄blice ꝓmulgatā: cū ⁊ p̄ qsdā q̄ sardicen. pciū ñ seruabāt tāq̄ illō ñ habuerit aut ꝑceperit canonica tradat auctas: q̄ eis ñ facile facultas credēdi tribuit cū idē penes illos ī suis regiōibꝫ actū fuerit ⁊ receptū: nec valz q̄ ī altisiodoꝝ. dioc. dictꝰ rex ꝓpriā terrā dī nō hāt: cū nos trā totā magis placet ꝑm io. b. Alij dicunt q̄ sola consuetudo sufficit etiā sine causa. ar. ī. de cā pos. cū eccl̄ia. vbi de hoc: vbi vo aliquis est in possessione ꝑcipiendi aliquid: ⁊ ei questio mouetur tuend⁹ est in possessione quousq̄ probet ꝓtrariū. s. indebitū: q̄ possidet rōne cōsuetudinis. xvj. q. iij. volumus: nisi vt ꝑcarto seu clam possidet: tūc qui vtit sua auctoritate potest reuocare: vt. x. q. iij. q̄ cognouimus. ī. de instit. cū veniſſent. Itē in alio pōt esse differētia inter ꝓsuetudinē ⁊ ꝓscriptionē: q̄ ꝓsuetudo q̄nq̄ debet esse obtēta p̄dicto iudicio ꝑpl'i. ꝑscriptio vo nō. Itē q̄ in consuetudine req̄rit̄ q̄ maior ꝑs ꝑpl'i vtat̄ illa: vt dictū est in ꝓscriptiōib nō req̄rit̄. Sic ℔ intellige ꝓsuetudinis nō ē vtilis auctas tñ nō vult ius positiuū illa ꝑticularis ꝓsuetudo in eo loco vbi ē consuetudo: nisi fuerit rōnabilis ⁊ legitime sit ꝓscripta: tūc bene vincat ius: ⁊ ei ꝓiudicat cōcurrētibꝫ p̄dictis in ea ꝓscriptiōe sed ꝑm hanc dicere. satis sufficere videt̄ si ꝓsuetudo solūmodo sit rōnabilis ⁊ ꝓscripta. b.

¶ Hec. appellatiū. q̄ appellatio nō tenet: nisi causa iusta fuerit gratā. ī. lege elec. cum nobis. in ꝑn. ⁊ ī. de ap. vt dicius.

r ¶ Non negauit. p hoc videt̄ q̄ ꝓfessio ꝓcuratoris dño ꝓiudicet. ī. de capel. mo. dilect⁹. ⁊ de re iudi. sacrosancta. ff. ⁊ ꝓfessio aduocati. ī. de cēsi. cū olim. ⁊ ī. de ap. cū cām. Cōtra. ff. ō mitto. ac. si sine. al's est lex ille. §. si defensor. ⁊. ff. de ꝓfes. certū. §. penū. Nā ꝓfessio ꝓcuratoris sine factū ꝓiudicet ip̄i dño: dicēt. ī. de cā pos. cū olim. ⁊. ī. vt li. nō ꝓtest. c. j. vbi ponit̄ hec materia.

s ¶ Allegās. hec allegatio bona videbat̄: q̄ qlibet p̄sumit̄ ignorās nisi probet̄ scies. ff. de ꝓba. veri⁹. ⁊ de retū nō ligat ignorātes. ff. de acc. ab or. fa. l. vlt. ⁊ lxxxij. di. ꝓposuisti. circa fine. ⁊. ar. §. ō cōsti. cognoscētes. īmo nō sufficit denūciare ꝓcuratori. ff. de pe. hēr. item venūt. §. petrā. sed nō est ita: q̄ cū publice sentētia illa fuerit ꝓmulgata: eam ignorare nō p̄t nec̄ debz: ⁊ p̄sumit̄ eā scire. xij. q. ij. q̄ ⁊ bñamis. ⁊ xvj. di. q̄ dicitis. ar. ff. de instit. ac. ℔ ⁊ si pupill⁹. §. ꝓscribere. ⁊. ar. ī. ō ꝓsumptū. quāto. Ubi em̄ allegat ignorātia circa ea q̄ plerīq̄ sciūt ⁊ q̄ publice fiūt: nō credit̄ ei: nisi hoc ꝓbet. ī. de elec. inotuit. v. nec ꝓbare cogun⁹ cē. ī. q̄ ma. ac. pos. cū in tua. ⁊. ī. ō sen. ex. si vo. ⁊. xxxiij. q. ij. i lectū. ℔ vbi circa ignoratia allegat̄ ignorātia nō cogit̄ ꝓbare ignorātiā. ff. de admi. tu. hoc aūt.

t ¶ Publice ꝓmulgauit. sufficit edicta ꝓpōi ī publico: ⁊ si ad citatū nō ꝓuenīat. ar. de w. ⁊ ptu. cām q̄. ar. ff. de dā. infec. l. iij. §. tertiēs. ⁊. C. de an. excep. vt ꝑfecti⁹. ⁊. C. de iudi. ꝓperādū. §. ⁊ sīgdē. nec obstat. ff. q̄ sen. si. ap. resci. l. j. §. itē cum ex eo: q̄ ibi edictū nō fuit solenniter ꝓpositū: ⁊ iō nō excusat̄ nisi ꝓbaret̄ ītū: vt dixi ī glo. ꝑcedēti hec allegatō īmo videt̄ sufficere: q̄ p sola famā ad ip̄m ꝓuenerit. ī. de sen. ex. cū dilectus. §. sede q̄stiōi. Et si dubitaret: q̄ solūmō p famā intellexit ī tali dubio debuit⁹ seruare sñiam intdicti q̄ eccl̄iastica sacra poste a ꝓtractare. ī. de cle. ex. mu. illud.

u ¶ Solēniter edit. vt expresse legit ī aut. vt facte no. ꝑsti. circa pn. coll'. ⁊. vbi dī q̄ post duos mēses nullus habet excusationē: si vellet ignorātiā allegare: nisi vt dixi in illa glo. hec allegatio.

a ¶ Canonica. xvj. di. q̄ dicitis.

b ¶ Terrā ꝓpriā. bona videt̄ fuisse allegatio hec ⁊ mala ītrp̄tatō cardinalis: q̄ cū dicim⁹ seruū suū vel ip̄i⁹: omino damnus actionē ⁊ cū dicimus in alterius locum: de omino intelligendū est. ff. de reg. ⁊ sump. ku. l. ij. §. locuz. hic tū large sit interp̄tatio ad omnes

terras: q̄ tūc regi adherebāt pstando auxiliū. ⁊ ē simile. ff. de ver. sig. liber homo. sicut excōicatio extendit ad illos qui prestant auxiliū excōicato. ĵ. de sen. excō. nup. ⁊. c. si cōcubine. vel q: terra illa erat de iurisdictiōe ipi⁹: lz ꝓuincias regis nō esset: ⁊ iō regnū totū ꝓter ꝓtumaciā suā fuit suppositū interdicto. ĵ. de offi. dele. sane. ⁊ ĵ. de spon. nō ē nob. ⁊. ĵ. de iudi. nouit.

c Interpta⁹. no. q legat⁹ interpretatu: mandatū dñi pape. Tit. ō. ĵ. de sen. excō. in sexta. ⁊. xj. q. j. §. ex his oībus. ⁊. l. ō legi. l. vlt. ⁊. ĵ. de iudi. cū venissent: de h⁹ ibi so. Unó nota q quedā interpratio ē generalis ⁊ necessaria ⁊ redigēda i scriptis vt principis: vt dicūt hic iura signata in contrariū. ar. Alia est generalis ⁊ necessaria: ꝑ nō ē inscriptis redigēda vt ꝓsuetudinis. ff. de le. si de interpratiōe. ꝑ. ti. ꝓri. cū dilect⁹. et hic sit r. Alia nō est generalis sed necessaria: ⁊ i scriptis redigēda: vt iudicis. ff. de legi. nō pñt arg. et l. nā vt ait. Qe possit iudex interpretari sententiā suā: est arg. ff. de re iudi. paulus vbi pōt supplere q de sunt sñie: sic ⁊ interpretari sic̄ pto: potest ff. de pto. sti. in pto. rijs. Et alia est que nec est generalis nec necessaria nec redigenda in scriptis vt magistror. C. de pfes. vr. pstan. l. vna. li. xij. Interpratio principis ius facit q̄ ad oēs. ē. ō psti. c. ti.

d Ad tropolitanam. xij. di. de his.

e Inobedientiā. xxiij. q. vj. c. ĵ.

f Elisci. imo pon⁹ deberet parcere: cui sanctitas ignoscēdi gloriā retinēt. C. de epis. ⁊ cle. siqs in hoc genus. vnde dictū fuit de cesare. Qui vincis sp: vt victis parcē possis. Parcere pstratis sit nobilis ira leonis.

g Obedientia. ij. q. v. quāto.

h Contemptus. nā facilitas veme incentiuū tribuit delinquēdi. xxiij. q. iiij. est iniusta. ⁊. ĵ. de vi. ⁊ ho. cle. vt clericor.

i Canonicas. xxviij. di. q: sicut culpe. ⁊ q: maleficia ipunita remanere nō debēt. ĵ. de sen. ex. vt fame. ⁊. ff. ad. l. aeq. ita vulnerat⁹ ⁊. ff. de solu. stichum. §. j.

k Persoñā. ⁊ hoc ō: q: vicīū fuit materie ⁊ nō artificis. ff. ad. l. aeq. si seru⁹. §. si calicē. Et ita hēs h: q q nō ꝓbat inditū: eligibilis est: nec pōt postulari: ⁊ posset dici: q ē irregularis ⁊ suspēsus: ⁊ iō nec elegi nec eligē dz nec excōicare nec bñficiū ferre pē: q: claues ecclesie ptemnit. ĵ. de excess. pla. c. vl. vbi ē hoc expssium.

l Ꝓuare qó. Ergo sunt pstituti i pcilio lat. ĵ. de ele. cū i cūctis vt q sciēter indignū elegerint: elegēdi ea vice ptate noueric se priuatos: ⁊ ad postulationē extendit: vt hic. ⁊. ĵ. de elec. bone memorie. in fi. ⁊ hoc iō est: q: ꝑ postulatiōz puenit ad electiōes. ar. ē. de psti. nā pcupiscēnā. ⁊. ff. de spō. oratio. secus tñ est cum postulat illegitimus: vt dispenset cū eo: vel legitimet. l. vj. di. cenomanēsem ⁊. ĵ. de elec. innotuit.

m Ratum cassata. ē. c. primo.

n Cassatam. i. nō admissam.

o Miterenē. postulādo eundē altrisiodoē. ⁊ male: q: exquo alie⁹ electio vel postulatio cassatur vicio pſone non est assumendus ad eandem. ĵ. de elec. super eo.

p Paucio⁹es. b pz q sit maio: ps relict i electōe eligēdo l' postulādo indignū: electio remanet ad alios lz nūero pa ucio res. ĵ. de elec. bone. ij. ⁊. c. cū i cūctis. ⁊. c. cū vinton̄ē. Dz qd si oēs relinquūt preter vnū: nūqd ille vn⁹ potit eligē? Vi q sic: q: vniuersitas remanet i vno sine nis vniuersitatis. ff. qō cuiusq; vniuersi. sic municipij. in fi. ⁊. lxv. di. si forte. ⁊ dicit lex hoibus coactis sic accipe debē⁹: vt siue vn⁹ sol⁹ vim fecerit siue eē hoīb⁹ coactis: quā tū ei ad vba nō refert an solus vim faciat an hoī⁹ coadunatis: q: adhuc ñ relicūt vba. ff. vi bo. rap. ꝓtor aut. §. hoīes. sic siue vnus sol⁹ sit siue plures ille pōt eligē. Jo. dixit q vn⁹ solus ñ pt eligē: ⁊ i eo solo ñ pt ius illud retineri. ar. iducit ad h⁹. ĵ. de elec. c. j. ⁊. x. q. iij. vnio. ⁊. ff. ō v. sig. neraci⁹. q: cū duo siue tres faciāt collegiū. q dñt sibi eligē plarū. ñ pt h⁹ cē i vno: cū ista relinat cē collegiū: sic grex relinet cē: si vnus tñ alal remāsit de grege. ff. ō leg. j. si grege. ⁊ ad hoc iducit cē. lxv di. si forte: q: si vn⁹ solus ep̄s remanet in ꝓuincia: dz ipe alios quocare ad ꝓsecrādum electū: vt. ĵ. ō elē. bone. ij. Tu dicas q vnus sol⁹ pt eligē: ⁊ ins eligendi remanet in vno solo q iura ꝓmo induxerunt: ⁊ iura q̄ iducit io. ñ ꝓdicūt. Primo illud capm si forte ñ ꝓdicit: q: ipe sol⁹ ñ pt aliquē consecrare: immo ad minus debent cē tres: ⁊ est de substantia consecrationis: ita q al's non esset consecratus. lxvj. di. pozo. vbi forma ꝓsecratōnis tradit: sed ad illa sola que solus facere pt: nō vocabit alios: ⁊ illa dicere. bone. nō ꝓtradicit: q: cū ꝓma electio non esset nulla ipo iure. imo ille. b. q solus elegit scdo eam poterat confirmare. ĵ. de elec. q sic. ñ debuit ꝓcedere ad scdam nisi ꝓma cassata: q si fecisset debebat postea solus eligē: vt vi ꝓpt culpā illor. Dz in casu illo dicit io. q ñ deuolut potestas eligēdi ad ꝓmptos: sed tē q̄ñ eligit indignū. Satis pt dici: q ꝓter talē ꝓemptū nō deuolut ius eligēdi ad ꝓemptū: q: non tātū peccāt illi qui ꝓemnūt quantū illi q eligūt indignū. ⁊ sufficiat q cassēt electio: q: non ē nullatē q casu tñ q̄ nati sūt. ĵ. ri. ꝓri. cū in cūctis. Sed debēt tē cōpari p sniam sicut q̄ peccāt in forma. ĵ. ⁊. ꝓri. q: ꝓter. ⁊ in. c. bone. Alia iura q dicūt q de sunt cē collegiū nō ꝓtradicūt q: lz collegiū desint esse collegiū omnibus mortuis ꝓter vnum: nihilominus ius collegij siue vniuersitatis remanet in illo per. l. sicut municipij. §. vlt. ⁊ hoc idem dicūt lau. vin. ⁊ t.

q Prouidisti. de nro spāli mādato. al's ñ possz illum trāsferre. ĵ. de of. leg. nisi spāls. ⁊. c. qō translationem. ⁊ iō bñ dixit. prudisti: nō em debuit dicē ꝓrmamus: q: nihil ē qō ꝓfirmaret: cum p postulationē nullum ius acquirit. ĵ. e. c. penul. Sed dz dicere sup io: postulatiōz admittimus. vel postulatōz viam ñ duximus admittendā. ĵ. eo. ca. ꝓri. ⁊ ē. e. c. ꝓri.

r One memorie. curarum⁹ allegare. sic ꝑ ptz q̄ iudex pt supplē q aduocatus omisit sic̄ papā supplet. ⁊. C. vt q de sunt aduoca. iudex sup. l. vna. ⁊ de iure dz supplē: ⁊ ñ de facto: nisi tale sit factū qō iam sit ei notū vt iudici: put dicit dñs azo. ⁊ alij et dicūt sic pla. q et de facto: ⁊ inducūt ad hoc. ff. de pe. here. l. vl. Dz ꝓmū verius est: q de tali facto supplere tñ debet: quod est ei notum tanquaz

non oīcis senoñ. q̄z postulatio nra fuit aucte cassata: lz cassatōnis lias suppssisset i fraudē: vt canonice ad electōz pcederēt mādauisti ⁊ infra. Cūq; plures eoz postla tōz cassatā a no b inouare tenuo niterēt: q̄dā vo epz cameracen. i archiepm postularunt: tu itel ligēs eos: q cassatōz nraz q̄dazmō ruocare volebāt: eligēdi pri ulegiū amisisse: q: pcessa sibi ex ap. se. benigtate abuterēt teme re ptāte: ac iō ad alios lz paucio res nūero quātū tñ ad b ptinet: psilio samores eligēdi l' postulā di deuolutā cē sniaz: pdcm̄ cameracen ad eoz istātiā i pastorē aucte fret⁹ ap. puidisti. Nos igr a sollicitudie cameracen. eccie ipz reddī⁹ absolutū: qō a te ō māda to nro fctm ē aucte ap. ꝓfirmantes.

Bē clicis racen. eccl'ie.

One memorie gu. archiepo vio via vniuerse carnis ingresso q̄daz vm scte ꝓpxedis pbām card. q̄dā vo imolen. epm postularunt: ⁊ infra. Nos igit auditis: q̄ de facto ⁊ de iure fuerāt allegata: pleni⁹ et p vtra libet ptiū curau⁹ allegare: cōsideratim⁹ vo q eiusdem cardi.

indi. ar. ℒ. de ap. l. vl. i fi. j. ℟. ⁊ ē ar. insti. de ac. §. si min⁹. ff. ō edil' edi. bonē. §. aliqñ. ⁊ ꝺz supplē: vt iudex sedēdo ⁊ nō stādo: ne aduocati officiū sumat. ℒ. de postu. ꝺsḋs inducēdo legē vel rescr. vt rescr. Inuenio ꝙ qñq; iudex supplet altera pte absente. ℒ. de tēp. ap. l. ij. §. vl. ⁊. ℒ. de ap. l. vl. i pn. ß vtrasq; pte pñs supplē nō ꝺz nisi in casu ꝓpter publicā vtilitatē repellēdo militē a p curatōe et tacēte altera pte. ff. de pcu. filiusfa. §. veteram. ⁊. ℒ. de p cur. militē. ⁊ lex quā i. ducit pla. ff. ō pe. here. l. vl. nō ob. q; pot⁹ cō sultū illi iudicis officio q̄ iure ordinario. ⁊ est sūe ei qō dixi ō militē nā iudex ex officio suo si scit aliquē excōicatū publice: ipm ꝺz repellē ab agēdo etiā si ab aduersario nō excipiat. j. de excep. exceptiōez. et sic officio iudicis ꝓsulitur aduersario sic i lege de pe. here. l. vl. ⁊ ß papa supplet ex officio suo. j. de ele. cū nobis olim. vbi de h⁹ dr: ḡre in hoc casu officiū iudicis locū habet.

g ¶ Generali. Arg. ꝙ papa ⁊ cardinales curā ⁊ sollicitudinē gerāt ꝓ statu eccl'ie generali ⁊ impato: vt subiecti q̄ de viuāt noctes ducit i sōnes. i aut. vt iudi. si ne quoḋ suffra. in pn. col'. ij. ⁊ idē dic volūtarios labores appetum⁹ vt q̄tē alijs ꝓparem⁹. i aut. vt diuīe iussi. ſb. ha. glo. q̄sto. i pn. col. viij. j. de resti. spo. fre quēs. ⁊ de excep. c. vlt.

h ¶ Cōmunē. ⁊ ita publica vtilitas ꝓferē ꝓ nate. vij. q. j. scias. ⁊. ff. ꝓ socio actiōe. §. labeo. ⁊. ℒ. de cad. tol. l. vna. §. pen'. ⁊ i aut. de resti. ⁊ ea q̄ parit. §. ea em̄ q̄ cōtet. col. v. et hoc verū ē cū in cōi vtilitate ꝓuata iclusiē sic fit i platania: al's qlibz ꝺz ꝓpriā vtilitatē ꝓferre cōi. arg. xix. q. ij. due sunt uḡt. ⁊. xxiij. q. v si nō licet. ar. ℒ. de seruitu. ꝓdes. ⁊. ff. de arbi. licet aūt.

i ¶ In tāta diuisiōe. ad h⁹ em̄ vt postulatio ꝓudicet electiōi: req̄rit vt numer⁹ postulātū sit duplo maior numero eligentū. j. de elec. scriptū ē. de hoc tñ dicas ꝑm ꝙ no. j. ti. ꝓri. scḋm. i glo. q̄ incipit: hic dic papa. Videt tñ ꝙ mīma ps eligētiū debēt ꝓferri multis postulātibus: q; postulātes soli ḡre nitunt vt h. Sz eligētes iure cōi iuuāt sūt: ⁊ electi⁹: ß h⁹ nō ē verū. nā patron⁹ laic⁹ i pñtābo soli ḡre nititur. xvj q. ij. sicḋs ꝑoꝛ. ⁊ tñ iuria fit pñtato si nō admittat. xvj. q. vij. decernum⁹. ⁊. j. de iurepatro. pastoral'. ḡra ḡ fit postulato si admittat: iuria si repellat. ff. de aq̄ q̄ri. ⁊ est. l. j. §. pen'. vñ nō solū postulato ß postulātibus fit iuria si postulat⁹ ē idone⁹ ⁊ repellit. ff. q̄ satisdare cog. l. si vo. i fi. Alia rō pt melior assignari q̄nis iuria videat: licet eligētes nitant iuri ⁊ postulātes ḡra: nō debēt ꝓferri electores: exq̄ sunt mīma ps capitl'i: q; nūq̄ tenet electio: nisi stet a maiori pte capituli. j. de elec. eccl'ia via. ⁊. c. cumana. ita tñ ꝙ maior ps ñ peccet vt ex h⁹ ipo iure ꝓueat: q; tē valet electio mīoris ꝓris ca. s. c. ꝓri.

k ¶ Ex ḡra. hoc ō dixit. q; p h⁹moi postulatiōz siue ḡraz ius nō acq̄rit postulato. j. e. ti. c. pen'. ō q; ḡra est: nō ꝓpellit ꝓlat⁹ ꝓcedere postulatū. lxij. di. ifras. in aut. de sanc. epi. §. null⁹. col'. ix. si tamē iusta cā exigit: debet cōpelli p superiorē: vt illū cōcedat. j. de iurepa. null⁹. Itē idurecre quodāmō ꝓpellit illū ꝓcedere si ē idoneus: q; tenet ei q̄dere i ꝓsi'i būficio. j. de iurepa. pastoralis. Itē idē supior istū pōt ꝓcedere vel repellē: q; nō tenet ei facē grām nisi velit: q; nemo iurē de suo cogit facē būficiū. x. q. ij. ꝑcarie. Mōstrat ḋcḋ iudicis ꝓtari ꝑmittit: iuris necessitati subiacit. ff. de iudi. nō quicquid. ar. j. de offi. dele. ꝓsulit. Sic ergo patz ꝙ in h⁹moi postulatiōibus imploratū est officiū iudicis: ⁊ nō iuris actiōe agendū est: vt s. e. ad hec. vsus fi. ⁊. j. de in integ. resti. ꝓ totū. ⁊ insti. de offi. iudi. per totū.

pñtia vtilior sit nō solū ro. ß et eccl'ie generali tā apud ap. se. q̄ apud eccl'iaz raueñ. vñ nō imerito ꝑferētes spāli vtilitati cōez ⁊ minori maiorē ꝓdictū cardinalē postulatiōi vie nō duxim⁹ cōcedendū. attēdētes aḋ ex altera pte: q̄ ꝓdict⁹ eps a mīori q̄ tercia pte fuerit postulat⁹: ⁊ q̄ ap. se. postulatiōes h⁹moi ñ ꝓueuerit i tāta diuisiōe ac ꝓdictōe recipe cū et q̄ aliqs ab alijs vnanimiter postulaḋ: ad admittēdaz postulationē eoz nō tā ex iustitia q̄ ḡra moueaḋ: postulatiōez ipi⁹ nō duxim⁹ admittēdā: mā dantes q̄tenus cū his qui vocez in electiōe hāe noscūtur p electionē postulationē seu nomiatiōz canonicā in ꝑsonā idoneā cōuenire curetis. ¶ Dem ꝓposito ⁊ ca. strigoñ.

B One me. gu. archiepo vio via vniuerse carnis igressso cū i coloceñ. archiepm postulādū a nob ꝓtulissetis vnanimit vota vīa suffraganei strigoñ. ec cl'ie q̄nq; eccl'ieñ. vz ⁊ q̄dā alij

Judicis em̄ officiū ꝓponitur p actione cū rēficit actio. j. de offi. iudi. c. iudicis officiū: sed nō ꝓpe implorat iudicis officiū i casu isto: ß pot⁹ gratiā rēbet implorare a supiore. b.

l ¶ Qui vocē. hoc nō dicit: q; forte erāt alīq eligēdi pīate ꝓuati. j. de elec. cū vinconeñ. vel q; oēs sunt vocādi: q̄ ins habēt eligēdi. j. de elec. q̄ sic.

m ¶ Nomiationez. nomiatio canonica potest dici q̄n oēs cōcordāt in aliq̄ eligibili assumendo ⁊ vadunt ad eū a quo petēdus est ꝑsensus et requrūt eius cōsensum: vt cū ipo dispēset. Et hec pōt dici nomiatio canonica q̄ nō pōt dici postulatio ꝓpe: q; postulatio solemniter rēbet fieri: quia talis nominatio satis simil' est postulationi: imo quasi idem est: vnde dicit postulatiōez seu nominationē habes de hac notatiōe. xvj q. vlti. contra sanctorū. ij. q. vj. §. diffinitiua. v. notatōes

n B One memorie. cōtuliss etis ipm postulando. o ¶ Cōemptis. et ideo cassanda erat electio: si verum diceb̄at. j. de causa pos. cum ecclesia. ⁊. lxij. di. obeuntibus. ⁊. j. de elec. q̄ sicut. ⁊. c. venerabilem. et. c. bone. ij.

p ¶ De gratia. si hoc esset q̄ de grana vocati essent: nec ius nec aliquod cōmodū sibi acquisitū fuisset. j. de ver. sig. abbate. ⁊ x. q. iij. quia cognouimus. et. ℒ. de seruit. l. j. et. ff. de aqua quot. ⁊ est. l. j. ℟. j. vnde ipe qui rēdit potest reuocare ⁊ illos vlteri⁹ nō admittere: vt. x. q. iij. quia cognouimus. ⁊. ℒ. de agri. ⁊ censi. l. libtibus. li. xj. ff. de aqua quot. et est. l. j. §. aristo. ⁊. §. trebacius. Nec tali daḋ restitutio: quia non dicitur spoliatus cum nō posse derit: sicut ille qui sub cōditione possidet. j. de resti. spo. olim cassam. Consulo tamen alicui facienti gratiam: vt hoc ꝓtesterur. ne presumat sibi ius creare in posterū: vt. vij. q. j. pontifices. ⁊ infra de iurepatronatus. ex litteris. ⁊. c. cōsultationibus. ar. j. ti. ꝓri. cumana. Præterea qui non est de collegio ⁊ dicit se debere interesse electioni: debet expimere quo iure debeat interesse. j. de elec. constitutis. vnde isti satis videbantur excludendi in posterum. j. eo. postulationem.

q ¶ Certiores. De modo postulandi ⁊ de persona postulata an sit idonea. dicitur. j. de elec. nihil est. vbi dicitur: q̄ de idoneitate ꝑsone sit querendum.

r ¶ Diffidere. Ar. q̄ si ꝑlatus diffidat de iure suo: ꝺz dimittere rē quam tenet. j. de sumo. p tuas. in fi. lxiij. di. generalis. in fine. q; bonam fidem agnoscere debet. ff. mandati quint⁹ mutius. j. rūso. Sed hoc verum est: si de iure ꝓprio diffidat: quod tñ suam tangit personam. sed si diffidit de iure ecclesie: constituat alium defensorem nomine ecclesie. arg. ff. de nego. gest. at qui natura. §. cum me absente. Et nota ꝙ diffidentia iuris ꝑmittit variare: vbi nō est ius alteri acquisitū: vt hic. ⁊. j. c. ꝓri. ⁊. j. de elec. q̄ sicut. nisi ꝑsentatio iam facta esset superiori: vt. j. e. c. ⁊. j. de elec. q̄ sicut. ß hic poterāt variare de licētia pape: al's nō. cum postulatio iam esset ꝑsentata: vt. j. sequit: vel nisi iam publicatio scrutinij fuerit facta. j. de elec. ꝑblicato. Si vo ius est alteri acquisitū: licz diffidant variare nō possunt in eius ꝓiudicium. j. de elec. cū inter canonicos. in fi. q; nemo potest mutare ꝑsilium suū in alterius ꝓiudicium. ff. de reg. iu. nemo.

a Temere. ideo dicit temē. qz alij appellauerāt ꝛ pseuerauerāt i ꝓposito suo. nec poterant variare eam si alij nō appellassent: cū iā postulationez suā coiter factaz pñtauerāt dño pape approbādā vl impiobadā: ꝛ iō temē faciebāt al's possent variare vt vi cū p hmōi postulationez nullus ius sit alicui acqsitū .ſ.c. ppr. nisi iā publicato scrutinio vel lēt etiaz mutare suā postulatiōem: qz nec tūc variare pñt. ī. ō elec. publicato: vt dixi ī pma notula. nec est ɔ. lxiij. di. quāto: qm̄ ibi elegerāt indignū: vel ibi nō erāt due ptes capituli ad faciendū electōez.

b Abandati. ꝛ iō ñ valuit: s. re resc. cū dilecta. ff. māda. diligēter ꝛ. ī. re el'c. cū in veteri lege.

c Cōsuetudie. idez eēt si essent ī q̄si possessione eligēdi. ī. re iurepa. ꝓsultatoib⁹. ꝛ. ī. re cau. poss. cuz eccl'ia. ꝛ. ī. vt lit. pē. c. j. ij. iij. et. iiij. vel iō dic̄ hoc. qz exq̄ nō st re capl'o oz apparē an habeāt ius eligendi ꝛ dicē q̄ iure sunt admittēdi. ī. re elec. ꝓstitutis.

d Alioq̄n. i. si nō p uideret infra terminuz ꝓfixuz.

e Eliduate. si canonici negligūt sibi eligē ēpm infra tres mēses seu mōachi abbatē: tūnc̄ert pīas eligēdi ad primū supiorē. ī. re elec. ne p defectu. i alijs iferioribꝫ platuris fiue bñficiis infra sex mēses. ī. re ꝓcess. pbē. nulla.

f Alioq̄. si nōdū recepāt secūdas lras: ñ debuit cassari qz legitime fcm̄ erat. ī. ō resti. spo. audita. ꝛ. ff. mā. si mādassez. ꝛ s. re resc. ex pte ecclesie. Quare q̄ dic̄ i fi. ꝛ si neuī eēt postulatio admittēda: So. forte hoc iō dic̄ qz vtraq̄ postulatio ī discordia facta fuit: ꝛ postulatōes facte ī discordia nō ꝓsueuerāt admitti: s. c. ppr. Jsta rō nō valz. qz ꝑma facta dī in ꝑcordia: lz diuersi tpib⁹ ꝓsenturēt: vt dic̄ ī fi. ꝛ illa lra sic oz expōi. Et si neuī eoz approbāda esset postulatio. i. q̄ius neutrā approbare teneremur. qz cū gra imtanī postulatōes pon⁹ q̄ iure: nō tenebaī facē graz nisi vellet: vt s. e. c. ppr. vel dato qz neuī essz facta ī ꝑcordia neuī essz approbāda.

g Jntelligētes. ꝛ male. qz illi ñ negligebāt ius suū: ꝫ insistebāt sue postulatōi: vt illā facerēt ꝑcordē iuxt primū mādatū pape. Ber.

h Propijs. q̄re variare nō poterāt. ī. re elec. publicato.

i Illuderēt. qđ eē nō oz. ī. re of. leg. lz. cū hoc ludibriū eēt: vt. C. nobis pñtaueratis coīter: temere ꝛcedētes alijs ꝓsistētibꝫ ī eadē ꝑdictū q̄ngecclīeñ. ēpm ī archi ēpm postulart: ꝛ ifra. Nos igit postulatōez ipaz quā iuenim⁹ in mlta discordia ñ solū suffragāe oz: verūetiā canōicoz strigoñ. eccl'ie ac ɔ formā mādati nr̄i temere celebratā ñ duxi⁹ admittē daz: ꝫ vob dedim⁹ ī mādatis: vt ad puidēdū vob pastorē idoneū p electōez canōicā vl postulatōz ꝑcordē req̄sito suffragāeoz assē su: si eēt de antiq̄ ꝛ approbata cōsuetudie req̄rēd⁹: ꝓcedere curaretis alioq̄n nosipi puideremus eccl'ie viduate. Clerūtñ añq̄ ad vos nr̄e lr̄e puenissent: ūnitētes mādato ꝑri suffragāeos ꝓcter q̄ngecclīeñ. ad ꝑcordiā reuocastis: ꝛ ifra. ꝑ⁹ hec mādato nr̄o recepto bi q̄ ī coloceñ. ꝓuenerāt ab ei⁹ postulatōe recedere nolue, rūt: ꝫ inouauerī eādez reuersis ad eos q̄busdā canōicis q̄ in ptē alterā declinarāt: ꝛ ifra. Ceteri vo q̄ q̄ngecclīeñ. ēpm postularāt: ꝓuenientes ī vnū ceīos canōicos ad capl'm ꝓuocart ad postulatōez ꝑcordē vl elcōez canōicaz iuxt mādatū apl'icū ꝓcedere cupientes: ꝫ ill' nolētibꝫ ꝓuenire itelligētes penes se tūc remānsisse facultatē libaz eligēdi: qz relīq̄ ius suū ꝓseq̄ negligebāt: ꝑdictū q̄ngecclīeñ. denuo postularī: et ifra. Nec nocebat eoz discordia q̄ aliū postularī: cū ꝑs ī postulatōe archiepi supdicti ꝓuenissetis piter vniuersi: ꝛ ꝓsensū vr̄m ānotatū lr̄is: ꝛ sbscriptōibꝫ ꝓpr̄is roborastis: petissetis a nobis p ꝓmunes nūcios ꝓfirmari: nosq̄ vīaz recepissem⁹ postulatōez di iudicādā si suffragāei forsitan ī ꝑdictōe ꝓsisterēt: vl si ꝓsentirēt aut etiā cederēt approbādaz. Si eñ postq̄ postulatio sbscriptōibus postulātiū roborat ꝛ pñtat ro. pō. approbāda possent ab ea ꝛcedere postulātes nob freq̄nt il luderēt: ꝛ iudiciū nūm ex eoz pē dere arbitrio videret: et infra. Jntellexim⁹ itaq̄ q ꝛ si eēt neuī postulatio approbāda iuxt tenorē posteriozis tūc rescripti ad nos dece'o strigoñ. eccl'ie ꝓuisio ptineret. Quia vo nō plenā de ꝓsonis illi⁹ rḡni notici habebam⁹ ideoq̄ nō potam⁹ salua ꝓscia eidē eccl'ie ī alia ꝓsona q̄ de regno vngarie originez duceret ꝓgrue puideret: nec vellē⁹ ei ꝓficere alie nuz: q̄ius hōesti⁹ videret si suffragāe⁹ ad metropolī suā accederet q̄ archiepus ad metropolīz trāsferret: ꝓtē tūc elegim⁹ potiorē: ꝛ eūdē archiepm in quē oēs: q̄z ꝓsensus ī electōe vl postulatoe pastoris req̄rit: licz diuersis tpib⁹ ꝓuenerāt: a vīclo q̄ teneba tur coloceñ. eccl'ie absoluētes ad metropolī strigoñ. trāsferimus: ꝛ ei licetiā tribuim⁹ transeūdi: palliū ei ad nomē ꝛ vsuz eiusdē eccl'ie trāsmissuri. ¶ Item capitulo strigoñ.

POstulatiōem quā celebrastis: ꝛ ifra. Licet g̃ ꝑ postulatōem hmōi nullū ius sit alicui acqsitū: ideoq̄ sine ꝑiudicio alicui⁹ postulatōz potuissem⁹ repellere memoratā: vt tūc vob de special gra cōsulam⁹: ita duxim⁹ puidēdū: q̄ ꝑ ꝑcuratozes idoneos ad oia sufficiēter instructos: nr̄o vos ꝓspectui pñtetis: q̄ten⁹ vtraq̄ pte ꝑsente qđ iustuz fuerit decernam⁹. ¶ Honorius .iij. capitulo calaritano.

ET si vnanimiter vota vestra cōcurrerint ad sutrī eñ. episcopum in ecclesie vestre archiepiscopū eligenduz cū sue de bo. q̄. li. l. vlt. §. vbi. ꝛ. lxj. di. null⁹. et est si. vj. q. iij. ōniq̄ suffred⁹. C. ō rela. l. j. Et si dixerit se velle referre: vlterius se ītromittē nō debēt. ī. de ap. itumasti. sic ꝛ ī postulatōe pñtata supiori. q̄ ꝑtū ad se illam approbauerī ꝑ pñtatōz. ī. ō el'c. cū inī canōicos in fi. Ber.

k Approbāda. de iuris rigore cū esset in discordia facta.

l Alienū. lxxj. di. hortamur. C. de epi. ꝛ cle. ī eccl'ijs. ꝛ. ff. ō tu. ꝛ cudan. ab. l. diu⁹. nec obstat. ī. de cle pere. c. vlt. nec obstat. ī. de iūsti. ad decōē. qz illi erāt oēs eīnei: ꝛ q̄ rōne illi vene ti instituebanī: eadē ratōne ꝛ alij: dūmō aliud impedimētū nō obsistat.

m Honestū. nā de mi nori ad maī⁹ aliqs est ꝓmouēd⁹. xciij. di. legim⁹ ī fi. ꝛ. ff. de nu. ꝛ ho. vt gdati. ꝛ sic pon⁹ de pari ad parē q̄ de maiori ad miozē. ī. de ēnsta. c. vlt.

n Diuersis. arg. q̄ si oēs canōici succedsiue cōuenīt ī aliquē q̄ ex tali ꝓsensu ius ill' acqrīt. ī. de elec. q̄ sicut. ff. ō ser. rusti. ꝑdi. ꝑ fundū. Sed ɔ videt. ij. q. vj. §. noiatōes: sb illo. §. ē q̄ñq̄. ꝛ ī. de elec. q̄. ꝑt. in fi. ꝛ. .c. in generi.

o Palliuz. Sz q̄re oz ei mitt̄ palliū: none bz ipe suū qđ ꝓsonā sequit̄: ꝛ cū ea sepelieī. ī. ō vsu pallij: ad hec ꝛ Respondeo: palliū dat̄ pso ne ꝫ ꝑplatōne loci. vñ nō vnī illo ex eccl'iaz suiz fiue ꝓuicā. ī. de vsu pal. cuz sup. ꝛ. c. ex tuaruz. ꝛ q̄ palliū resp̄ciat locū ꝑ ī archiepo: q̄ renūciat loco archiepali: q̄ pdu vsuz pallij. ī. ō renūci. ad supplicatiōem. Sz nūq̄d successor ist⁹ q̄ trāsferī ad eccl'iam eo ipo q̄ ꝓfirmat vtī pallio qđ ibi iuenerī: nō sine lītis spāli dñi pape: ꝛ iuriā facēt ei si negaret ꝓuilegiū qđ ꝑdecessor ei⁹ habuit. ff. de aq̄ q̄. ti. ꝛ esti. l. j. §. pl't.

p POstulatōez. nullū ꝛ iō pñt ab eo recedē postulātes: nisi iā sit ꝓsentata supiori: s. c. ppr. vl nisi publicatio scrutinij iā sit facta tūc nō pñt ab ea recedē. ī. de elect. publicato. Et lz nō possint a postulatōe recedē: nullū tñ ius adhuc acqsitū ē postulato: q̄ possit petē iure actōis ꝓfirmatōez: ꝫ totū dependet ab arbitrio supiozis. ꝛ lz gram, solā debeat petē: tūc iuriā ei facē videt si nō admittī ꝑ lege. ff. de aq̄ q̄. ti. ꝛ esti. l. j. §. pl't. ꝛ ñ acqrīt ꝑ noiatōez ius noiato. ī. de elect. q̄ sic: ī ꝑn. vñ pñt ab ea recedē: vt ibi dī. Sz nūq̄d ꝓsonā ꝑ alīū pñtare primo pñtato nōdū admisso ꝑ ēpm: nō oz illō facē: tūc si secūdū pñtauerit et admittat secūd⁹ obtinebit cū distinctōe vere. q̄s habes. ī. de iurepat. cū aūt. ꝛ. c. q̄ aūt. ꝛ. c. pastoralis.

a Idoneos. qui sciant & possint reddere rationem. xvij. di. multis. & j. de pcura. c. j. Bern.

b Presente. q: causaz merita prius assertõe pandunt. C. si p vim vel alio modo. l. ij. & j. de restit. in integ. tuz ex lris.

c Et si vnanimit. pmissiõe. sic. j. ó renũ. nisi cũ pdẽ: in fi. & j. alligat⁹ eccl'ie libez nõ habeat sine nr̃a pmissiõe volatũ elcõez de ipso factã tanq̃ z canões minus licite attẽtatã: de fratrũ nostroz psilio duxim⁹ irritãdã: cũ eligi nullo iure potuerit: ß potius postulari.

De electione & electi pfate.

1 Elcius papa.

Nullus in eccl'ia vbi duo vel tres fuerit ĩ pgregatiõe: nisi eoz electõe canõica pbiter eligat: et infra. Si vo aliq̃s eccl'iaz adept⁹ fuerit: eo q̃ p cupiditatẽ illã acqsierit: atq̃z z canõice regle disciplinaz egerit: expellat. ¶ De psilio sardicen.

Osius eps dixit. Si qs ita temerari⁹ extiterit: vt talẽ excusatõnez afferẽs asseueret q̃ lras pl'i accepit: cũ sit mãifestũ potuisse plures eoz q̃ sinceraz fidẽ nõ hñt: pmio & mercede corrũpi: vt clamarẽt ĩ eccl'ia: et ipm petere viderent: oĩno fraudes has dãnandas eẽ arbitror: ita vt nec laicã in fine coĩonẽ nisi de ß peĩtuerit talis: accipiat. Si vo oĩbs placz: statuite. Synod⁹ rñdit: placz. ¶ Rego. iij. Ostq̃: & infra. Cõfirmationez petẽtiũ de sideria: si nihil ẽ q̃ elcõi ipediat: ipleant: cui vita l'act⁹ qz meli⁹ pñt vbi ẽ cõuersat⁹ agnosci: ingrant ibidẽ.

¶ Aschalis panormitano archiepiscopo.

Significasti regez et regni maiores admiratiõe permotos: q̃ pallium tibi ab apochrisarijs nostris tali cõditione oblatum fuerit si sacramentum quod a nobis scriptũ de tuleraz exhiberes: & infra. Adiren tur in hac causa dñm nostrũ iesum xpm: q̃ cum ouiuz suaz cura perto ꝓmitteret: cõditõem

d Aliter. q̃ per canonicam electionem.

e Osius. populi. Mo. q̃ ad clamorẽ populi nulli⁹ est eligendus. qz sepe aut gra hoc faciũt: aut pciũ ide recipiũt. vt. viij. q. j. si ß. qz ppl'us seq̃ndus nõ est: ß vocend⁹. lxij. di. vocẽd⁹. & lxj. di. miramur. et vane voces ppl'i nõ sunt audiẽde. C. ó pen. de ordinũ filij. & ar. ad b⁹. ff. ó gp. si pstat.

f Sinceraz. charitate informatã. xxviij. de syracusane. et. lxiij. nosse.

g Corrũpi. nota hic dubis ĩ deteriorẽ ptez interpretari. j. ó cle. nõ resi. c. j. Ar. ptra j. ó. regu. iu. estote. hoc ĩõ sit. qz frequẽt⁹ laici hoc faciũt. Et ita ad ea q̃ frequẽti⁹ ꝛ ueniũt adaptantur. xxviij. di. ó syracusane. et. lxiij. di. nosse. & ff. de leg. & sena. cõsul. l. nã ad ea.

h Penituerit. qa vera nõ dat nisi cõtrito & correcto. xxiij. q. ij. legat. Et quõ gaudebis de fuisse correctum: nisi vleas te fuisse quersuz. xxiij. q. vij. quẽadmoduz. & l. dist. penitẽtes.

i Postq̃. ipleãtur. lxv. di. ó psona. & j. de el'c. cũ mi vniuersas. & c. nihil ẽ. §. vlt.

k Cõuersat⁹. Nota q̃ ibi faciẽda ẽ inq̃sitio vbi quis cõuersatur: quia notus est ibi. si. xxij. di. illud. ar. j. ó psump. quosdam. & xxiij. q. j. pudenda. & xlvij. di. de petro. & j. e. scriptum est. & qui a liquẽ purgant debent notam hĩsp⁹ cõuersationem. j. de pur. ca. cum. p. manconella. & c. cuz dilectus. al's nõ posset de ipsius vita constare.

l Significasti. apochrisarijs. Apochrisarij dicũtur nuncij uel mi pape quasi secretarij. nam chrisis quandoq̃ dicitur secretum: quãdoq̃ aurum: quãdoq̃ iudicium. versus. Aurum secretuz dat iudiciũ tibi chrisis.

m Condicõne. signat. j. q. ij. q̃pio. So. condicio ista non est reprobanda: nec symoniã inducit. j. de pact. pactones. ß odit pallium nõ aliter esse tradendum sicut hec adiectio: si satisfederis: cuz preses pouincie tutorem facit non habet conditiõem: ß cõmouet tutelam nõ aliter cõmittendam. ff. de tutel'. muto. §. j. qz tutor sub conditõne dari non potest. quia actus legitimi conditõem non recipiũt. ff. de regu. iu. actus. & j. e. in electõibus. licet possz institui sub ꝓditione a testatore: instit. qui. mo. tu. si. §. ß & si. & tacite conditões non faciũt legatũ cõditionale. ff. de cõdi. & demon. conditões. vel refert a quo apponat condicio. qz si a supiore nõ est symonia. vel potest dici & melius q̃ ius cõmune est q̃ hic exigit. xviij. q. ij. eleutherius. & hoc onus annexuz est dignitati. j. de pben. significatuz. & xxviij. di. diaconi. Et nota q̃ supior potest apponere conditõem ante subditi confirmatiõem. xxiij. di. quãq̃. & xxviij. di. de syracusane. sed inferior non potest: nisi post electionẽ. viij. q. iij. arialdus. & vbi onus rei exprimit: non est symoniacum. j. de pben. significatũ. Et preterea conditões que ipso iure insunt: bene apponũtur & exprimunt sine aliquo vicio: de quib⁹ tradit. j. de iurejur. quẽadmoduz. & §. de rescript. c. ij. Bern.

n Oblatum. sic. j. de symo. & si questiões. Sed quare pape offert ei pallium: cum pallium non sit dandum nisi fortiter postulanti: vt. c. dilecti. prisca sicut. & in literis dimissoriis episcopi. lxxij. di. episcopus. sicut nec apostoli dari debent: nisi petant instanter. ij. q. vj. post appellationem. & j. de ap. cordi. & qui preest parcissime debet comeatum dare. ff. de re mi. l. officium. sed hic & in illa: & si questiones: dicẽdum est q̃ nuncij ipsius prius instanter peterant: vt patet in fi. c. et papa eis per nuncios suos pallium destinauit: vel voluit eis gratis

Nullus. duo. Mo q̃ duo faciũt pgregatiõez: vt hic. tres colligũt: vt. ff. de v. sig. neraci⁹. retinet tũ in vno ius collegij. ff. qõ cui. vniuer. sic. §. vl. & x. homines faciũt ppl'm. x. q. iij. vnio. & plures q̃. x. aut. xv. turbã. ff. vi bo. rap. ptor ait. §. j. & q̃tuor vel q̃nq̃ pocz vel. x. ones faciũt gregem. ff. de abigeis: ones. et q̃ dicit duo faciũt pgregatiõez: hoc ꝓtelligo vbi mortuo plat's pl'es remanẽt in pgregatiõe admin⁹ duo: vt hic dz: duo vel tres p id qõ seq̃tur in lra.

b In pgregatiõe. tũc cm̃ quent⁹ est electio. j. ó iurepa. nobis. & xvj. q. vlt. pgregatio. sec⁹ si essent ibi plures nõ tanq̃ collegiũ. tũc cm̃ soli ius patroni est electio. j. de iurepa. postulasti.

c Nisi. eoz electõe ergo nõ vni⁹. & ita pz q̃ vbi tm̃ est sacerdos & clericus: ibi nõ dicit pgregatio vel collegiũ. Bern.

d Aliter. q̃ per canonicam electionem.

e Osius. populi. Mo. q̃ ad clamorẽ populi nulli⁹ est eligendus. qz sepe aut gra hoc faciũt: aut pciũ ide recipiũt. vt. viij. q. j. si ß. qz ppl'us seq̃ndus nõ est: ß vocend⁹. lxij. di. vocẽd⁹. & lxj. di. miramur. et vane voces ppl'i nõ sunt audiẽde. C. ó pen. de ordinũ filij. & ar. ad b⁹. ff. ó gp. si pstat.

f Sinceraz. charitate informatã. xxviij. de syracusane. et. lxiij. nosse.

g Corrũpi. nota hic dubis ĩ deteriorẽ ptez interpretari. j. ó cle. nõ resi. c. j. Ar. ptra j. ó. regu. iu. estote. hoc ĩõ sit. qz frequẽt⁹ laici hoc faciũt. Et ita ad ea q̃ frequẽti⁹ ꝛ ueniũt adaptantur. xxviij. di. ó syracusane. et. lxiij. di. nosse. & ff. de leg. & sena. cõsul. l. nã ad ea.

h Penituerit. qa vera nõ dat nisi cõtrito & correcto. xxiij. q. ij. legat. Et quõ gaudebis de fuisse correctum: nisi vleas te fuisse quersuz. xxiij. q. vij. quẽadmoduz. & l. dist. penitẽtes.

i Postq̃. ipleãtur. lxv. di. ó psona. & j. de el'c. cũ mi vniuersas. & c. nihil ẽ. §. vlt.

k Cõuersat⁹. Nota q̃ ibi faciẽda ẽ inq̃sitio vbi quis cõuersatur: quia notus est ibi. si. xxij. di. illud. ar. j. ó psump. quosdam. & xxiij. q. j. pudenda. & xlvij. di. de petro. & j. e. scriptum est. & qui a liquẽ purgant debent notam hĩsp⁹ cõuersationem. j. de pur. ca. cum. p. manconella. & c. cuz dilectus. al's nõ posset de ipsius vita constare.

l Significasti. apochrisarijs. Apochrisarij dicũtur nuncij uel mi pape quasi secretarij. nam chrisis quandoq̃ dicitur secretum: quãdoq̃ aurum: quãdoq̃ iudicium. versus. Aurum secretuz dat iudiciũ tibi chrisis.

m Condicõne. signat. j. q. ij. q̃pio. So. condicio ista non est reprobanda: nec symoniã inducit. j. de pact. pactones. ß odit pallium nõ aliter esse tradendum sicut hec adiectio: si satisfederis: cuz preses pouincie tutorem facit non habet conditiõem: ß cõmouet tutelam nõ aliter cõmittendam. ff. de tutel'. muto. §. j. qz tutor sub conditõne dari non potest. quia actus legitimi conditõem non recipiũt. ff. de regu. iu. actus. & j. e. in electõibus. licet possz institui sub ꝓditione a testatore: instit. qui. mo. tu. si. §. ß & si. & tacite conditões non faciũt legatũ cõditionale. ff. de cõdi. & demon. conditões. vel refert a quo apponat condicio. qz si a supiore nõ est symonia. vel potest dici & melius q̃ ius cõmune est q̃ hic exigit. xviij. q. ij. eleutherius. & hoc onus annexuz est dignitati. j. de pben. significatuz. & xxviij. di. diaconi. Et nota q̃ supior potest apponere conditõem ante subditi confirmatiõem. xxiij. di. quãq̃. & xxviij. di. de syracusane. sed inferior non potest: nisi post electionẽ. viij. q. iij. arialdus. & vbi onus rei exprimit: non est symoniacum. j. de pben. significatũ. Et preterea conditões que ipso iure insunt: bene apponũtur & exprimunt sine aliquo vicio: de quib⁹ tradit. j. de iurejur. quẽadmoduz. & §. de rescript. c. ij. Bern.

n Oblatum. sic. j. de symo. & si questiões. Sed quare pape offert ei pallium: cum pallium non sit dandum nisi fortiter postulanti: vt. c. dilecti. prisca sicut. & in literis dimissoriis episcopi. lxxij. di. episcopus. sicut nec apostoli dari debent: nisi petant instanter. ij. q. vj. post appellationem. & j. de ap. cordi. & qui preest parcissime debet comeatum dare. ff. de re mi. l. officium. sed hic & in illa: & si questiones: dicẽdum est q̃ nuncij ipsius prius instanter peterant: vt patet in fi. c. et papa eis per nuncios suos pallium destinauit: vel voluit eis gratis

facte sine aliqua postulatõe: sicut videt ꝑ .x. postu. bone. ij. in fi.

o ¶ Pasce oues meas. q hec vba elegit eũ xpus in platũ. ⁊ p hoc facit ad titulũ: ⁊ pinet ad secũdaz ptẽ rubrice. qz p pallũ tradit pontificalis officij plenitudo. ī. eo. q sicut.

p ¶ Stamum. supple contrarium. Berñ.

q ¶ Amplius. i. turamentum.

r ¶ Em. i. qz. ⁊ venit exposime: ꝑ .x. pstitrãslato.

s ¶ Adalũ. i. incredulitas siue malicia: vt postea sequit. sic etiaz expõit malũ. p incredulitate. xij. q. j. c. ij.

t ¶ Illo pmittẽte. i. christo. Ber.

u ¶ Cõpellit. nos vt exigamus.

x ¶ Adalo. xxij. q. j. na ꝯ: i fi. ij. q. v. si qs pstit. ⁊. ī. .x. de iureiur. ⁊ si xpus.

a ¶ Fide. retinenda: quaz suscepit si suspect est i fide. .x. pse. di. ij. ego berẽgari⁹. ⁊. ī. .x. de hẽ. ad abolendã. ⁊ .c. excoicam⁹. ⁊. j. q. vij. quoniã.

b ¶ Obedientia. exhibẽda. xxij. di. quãꝯ. ⁊. ī. ō iureiurã. nil⁹.

c ¶ Pro vnitate. s. seruãda: vt scismatici q scindũt se ab vnitate ecclesie. al⁹ p vnitate scz hñda seu inqrẽda xxiij. q. ij. quãꝯ. Pro pace iurat. xxij. q. j. omne qõ. ī. .x. iudi. nouit. p fama. ij. q. v. pstit si a plebe. ⁊. c. si mala. ⁊. j. .x. de purgacano. p totũ titulũ. ⁊ .ī. .x. de coha. cle. ⁊ mulier. ⁊ in fi. Pro vãno dato iurat. ij. q. j. in pnis. et .l. vñ vi. si qñ. In istis sex casibꝰ licite iurat. vñ vsus. Pax ⁊ fama fides reuerentia cautio vãni. Defect⁹ veri sibi poscũt magna caueri.

d ¶ Aũt. in pcilijs. se cũda opinio.

e ¶ Non inueniri: vt iuret. Berñ.

f ¶ Auctoritatẽ. xxij. di. per totũ.

g ¶ Excipiat auctas. ij. q. vj. dudũ. et i. c. pegrina. ⁊ ī iuramẽto auctas pape sp itel ligit excepta: ꝑ .x. de resc̃p. cõstitutus. ⁊. ī. .x. de iureiur. vehementes. ⁊. ff. ad municipa. imperatores. Berñ.

h ¶ Corpe assumunt. ꝯ qr assumit .x. corpe bti petri? sic itelligit: q .x. corpe bti petri .x. pallũ bñdicat ⁊ pcrat a papa sup altare bti petri: ⁊ ibi põit. ⁊ ille q dz vti pallio recipit ipm .x. altari si est pñs: vt alꝰ. p ipso si est absens: ⁊ sic assumit .x. corpe bti petri.

i ¶ Justũ ẽ. ar. q frustra petit vbiũ q qõ dz ñ ipedit. ī. ō. mu. pe. c. j. ⁊. ij. ℒ. ō sen. ⁊ int. om. iu. cũ papiman⁹ ⁊. iij. q. viij. cui⁹ i agẽdo .xcv. di. esto sbiect⁹. ar. ꝑ. ℒ. .x. posit. l. pt. ⁊. ī. .x. de .x. posi. c. ij.

k ¶ Olia diligẽtia. scismate octauiani q ꝑ alexãdrũ erat. ⁊ aqlegien. pciarcha tũc scismatic⁹ erat. vñ dic: facies eũ pcerari a suffraganeis salua .x. Sc̃isma em interpt̃at diuisio siue scissura. et est greci nomẽ. vñ scissura i vnitate ecclesie esse nõ põt: ⁊ q

posuit: dicẽs. si diligis me pasce oues meas. Si pscias factor et cognitor secretoꝝ cõditõe hac vsus ẽ: nec sel tm̃ h̃ ⁊ scdo ⁊ vsq; ad pristatõz: q vos sollicitudie oportz tãtã ecclie platõez ipone re frlo: qz pscias ñ videꝰ. Aũt oẽ iusiurãdũ a dño ī euãgelio eẽ phibitũ: nec ab apl⁹ p dñm: nec ī pcilijs inueni posse statutũ. Quid ẽ g q dñs sbsq̃nt ait: qõ ãpl⁹ ẽ a malo ẽ. h ei ãpl⁹ vt exigam⁹ malũ nos illo pmittẽte cõpellit. Mõne malũ ẽ ab ecclie vnitate ⁊ a se. ap. obedientia resilire: ⁊ ꝯ canonũ statuta prupe: qõ multi eẽ p⁹ sacrm̃ pstitũ plũpserũt: et ifra. Hoc nimiz malo ac necessitate pellimur iuramtũ. p fidez: p obedientia: p vnitate req̃rere. Aũt ī pcilijs statutũ ñ inueniri: qsi ro. ec. legẽ pcilia vllã pfixerit: cuz omnia pcilia p ro. ec. auctẽ ⁊ fca sint: ⁊ robur accepit ⁊ ī eoꝝ statutis ro. põ. patiẽter excipiat auctas: ⁊ ifra. Cũ igit a se. apo. vie insignia dignitatis exigitis q a bti petri tm̃ corpore assumũtur iustũ ẽ: vt vos qz se. ap. sbiectõis vebite signa solutis q vos cũ bto petro tanꝯ mẽbra .x. mẽbro hñe ⁊ catholici capitis vnitatẽ fuare .x. declarãt.

Lexan. iij. p. pbitero cardi. apo. se. legato.

Olia diligẽtia tua requisiuit: an elcõez electi q abiurato scismate ad vnitatẽ eccl'ie redijt: debeas pfirmare: duxim⁹ rndẽdũ: q si a scismatico nullũ ordinẽ suscepit: ⁊ ei⁹ electio ꝑm

scismatici sunt: ab eo qui est vnus se diuidit: qre spiritũ sanctũ nõ habẽt xxiij. q. j. scisma. unde est q vestis dñi q vnitatez significabat remanserit indiuisa. xxj. q. vlt. sicut dñi vestimẽtũ. Berñ.

l ¶ Suscepit. qz si ordinẽ suscepisset carẽt effectu ⁊ repelleret a dignitate: nisi pbaret se cũ ordinaret ordinatorẽ nescisse vãnatũ. ī. ō scisma. c. j. ⁊. ix. q. j. ordinatones. Sic ⁊ q ordinat a symoniaco. j. q. j. si qs a symoniacis. ⁊ cũ talibus q̃q; dispensatur: vt hic. ⁊. ī. ō scisma. c. ij. et. c. si qs a symoniacis. ꝯ si scissus ñ dispẽsaret: vt ibi dicit. c. si qs. ⁊ sic scismatici non pmouent sine dispsatiõe: vt h dic: al⁹ eẽt ꝑ xij. di. nos pscriptores.

m ¶ Justicia. qz p talẽ pfectoz ñ fit pudicitia aqlegie. eccie i postea.

n ¶ Reuerẽtia. qz epõs pfecrat⁹ nihilomin⁹ debut facẽ obedientiã patriarche cũ redierit ad catholicã vnitatẽ. Et est ar. q pstatio necessaria est in hmõi: sic vij. q. j. pontifices. et xxiij. di. pbr̃i: ⁊. ix. q. iij. saluo. et hmõi pstatio sp necessaria est: vt. ī. .x. iurpa. ex lris. Itez ẽ ar. q excoicati l suspẽsi oia iura recupãt p⁹ absolutoꝝ. xv. q. vj. nos sãctoꝝ. ⁊. c. iuratos. ⁊. iij. q. iij. beatus. ⁊. iiij. q. j. c. j. et. xxxij. q. v. pceptũ: i fi. ⁊. vj. q. j. illi q. Arg. ꝯ ij. q. iij. §. hic colligit. ⁊. iij. q. iij. pfãguineoruz: in fi. So. pma pz vera est. Et eẽ fama restituit si ifamia canõica tãtũ fuit irrogata. ar. vj. q. j. illi qui.

Licet ō vitãda. pstituta. lxxix. di. si qs papa. ⁊. xxiij. di. i noie dñi.

p ¶ Suitãdũ. Ar. ad cautelã futuroꝝ aliqd faciẽdũ. xxiij. di. in nomie dñi. ⁊. j. q. vij. cõuenientibus. ⁊. ī. ō ser. ũ ordinã. c. j. ⁊. ff. si servẽ. eap. ⁊. legi. Ar. ꝯ .ff. de vsu. l. j.

q ¶ Inimico hoie. i. diabolo. ⁊ diabolus dicit⁹ ẽ hõ ab euẽtu. qa venit hoiez sic impostor dict⁹ ẽ aphricen⁹ ab

normã canonũ fuerit celebrata: eã dũmõ alia nõ ipediãt dispẽsatiue pmittim⁹ pfirmari: mãdantes vt eam faciatis a catholicis epis suffragãcis aqlegien. ecclie i epm ordiari: salua debita iustitia ⁊ reuerẽtia eiusdẽ eccl'ie: cũ ad catholicã redierit vnitatẽ.

¶ Item.

Licet de vitãda discordia i elcõe ro. põ. mãifesta satis a p. n. pstituta manauerint: qz tm̃ sepe p⁹ illa p improbe ãbitionis audaciã gue passa eccl'ia est scissurã: nos eẽ ad malũ euitãdum h de pilio frm̃ nioꝝ ⁊ sacri approbatõe pcilij aliqd decreuimus adiugẽduz. Statuim⁹ g vt si forte inimico hoie supsemiante zizaniã int cardiales .x. sbstituẽdo sũmo põ. nõ poterit esse plena pcordia ⁊ duabꝰ ptibꝰ pcordãtibus: ps ẽcia pcordare noluerit: aut sibi aliũ pfecerit: nolare: ille absq; vlla exceptõe ab vniuer eccl'ia ro. põ. habeat: q a duabꝰ ptibꝰ electꝰ fuerit ⁊ receptꝰ. Si qs aũt ō tercie ptis notatõe cõfisus qz .x. rõne esse nõ pt: sibi nomen epi vsurpauerit: tã ipse q̃ hi q eũ receperit excoicatõi subiaceãt: ⁊ totꝰ sacri ordinis priuatõne mulctent: ita vt viatici eẽ eis nisi tm̃ ī vltimis cõmunio ỏneget: ⁊ si nõ resipuerit: cũ da tan et abiron qs ẽra viuos absorbuit: accipiãt portõez. Preterea si a pauciorib q̃ a duabus partibus aliquis electus fuerit ad apostolat⁹ officiũ: nisi maior pcordia interceserit: nullaten⁹

euentu: quia venit aphricam. Berñ.

r ¶ Zizaniã. sillaba antepnt. longa. vñ vsus. Meue supuenies zizaniam seminet hostis. Frontibꝰ impmit vncto sacra rei.

s ¶ Exceptiõe. ⁊ sic nulla exceptio pt opponi sibi: nisi .x. hẽat. fl. di. si papa. al⁹ em q̃uisq; pcise eẽ ipe papa scribat: legitima exceptio ẽ admittẽda. ī. ō of. dele. ex pte. ij. ⁊ s. .x. de resc̃p. si qñ. ⁊ ar. c. cũ adeo. e. ti. ⁊ .ī. .x. de pbẽ. cũ teneamur. ⁊ est spãle ī papa: vt nulla exceptio admittat.

t ¶ Quos. vij. q. j. omnes. Berñ.

u ¶ A duabꝰ ptibꝰ. Numqd ille q eligit pntabit int duas ptes: vt q sic. ī. e. ti. cũ ī iure. ⁊. ff. qõ cumq; vniuer. plãe. dic q ñ: vt no. ī. e. cũ ī iure. ⁊. ī. ō somit. c. iij. ī. e. cũana. tm̃ qõ dz ī hac .x. de duabꝰ ptibꝰ hodie aliqñ ñ fuãt cardiales: aliqñ obfuãt. Et q possint facẽ ꝯ bꝰ: cũ necessitas est ī causa q legẽ nõ lz: habes. ꝑ .x. de pbe. ẽnto.

x ¶ Nullaten⁹. qd g fiet si nullo mõ due ptes pcentiãt: tũc brachiũ

seculare se interponere debet: arg. xvij. di. nec licent. & xviij. q. v. de li guribo. Ita vt cardinales includant in aliq̃ loco de quo exire non va leant donec pfenserint. ita dr̃ factũ fuisse in electõe bonorij. iij. apud pe rusiũ. & idẽ fuit factũ post mortẽ gregorij. ix. & in electõe celestini. & in nocẽ. iiij. tpibꝫ nr̃is. tñ de iure id faciendũ nõ est.

a ¶ Maiorib. in alijs eñ electoribꝫ valet qõ fit a maiori pte capitu li: duꝫ tñ seruẽt vna de formꝫ iur. j. e. qz ppẽ.

b ¶ Specialr. ẽ nõ videt spale. qz in alijs obtinet qõ hic dr̃ de duabus ptibꝫ. qz non obtinet qõ fit ab ordie decurionũ: nisi due ptes cõsentiãt. ff. de decre. ab ord. fac. l. iij. & ff. qõ cuiusq; vniuer. plãe. Mõ dicũt illa iura. qz nõ dr̃ q; due ptes debeãt pssentire: ẽ q; debẽt eẽ pntes & ita est spale: vt ẽ spale habito respectu ad alias electões inferiorũ platorꝫ. & hoc innuit lr̃a sequẽs.

c ¶ Recursus. et ideo dum eligit confirmat: et statim hz plenã & liberã admiñistratõez. xxiij. di. in noie dñi.

Quia in cũctis. Statio. hec tria .s. etas: grauitas: moruꝫ & lr̃ax sciẽtia i psona electi debẽt mẽri. j. e. cũ nob oli. ar. lxxviij. di. pbit. et xxxviij. dist. q; ipsis. et alia ena. s. q; sit de legitimo mrimõio natus. j. e. c. & q; sit in sacris ordinibꝫ. j. e. dudũ. & j. de eta. & qli. ptera.

d ¶ Grauitas morꝫ. qz incõpositio corpis meqlitatez indicat mentis. xij. di. in fi. di. vbi de cathelina dicit.

e ¶ Litteraꝫ sciẽtia. ppter defectꝫ eñ scientie repellit quis ab epatu etiaz iam pmotus. j. de eta. & qli. c. vlt. vbi legit de qdam epo qui nũ q̃ audiuit grãmaticã. j. e. congregato. & xxxviij. di. omes. & j. de renũ. c. nisi cuꝫ pudez. §. p defectu.

f ¶ Multoforti. qz vilissim. ppũdus est q̃ pcellit dignitate: nisi pcellat alios scia & sãctitate. j. q. j. vilissim. & j. q. vij. pueriliby. & i aut. de sã. epis. §. vam. colr. ix. Itẽ ar. est a maiori. & sumit hm hãc regulaz affirmãdo: si id de q̃ mn̄. videt ineẽe ineẽt: & id de quo magis. xxxviij. di. si in laicis. & xij. q. vij. de iudicijs. & lix. di. si officia. & xxxiij. q. vj. q̃ p bellicã. & xiij. q. ij. nõ estimem. Itẽ ar. a maiori sumit hic negan do hm hãc regulã: si id de q̃ magis videt ieẽe nõ ineẽt: nec id de q̃ minꝰ. sic paulus videt sortior custodiro ẽ nõ est: q̃ nec ipsa. xxxij. q. v. si paulus. viij. q. j. si q̃. & vj. q. j. unitate. & xl. di. q̃libet.

h ¶ Egerit. ẽ videt q̃ sufficiat si iaz ichoauerit. ff. de mu. & ho. ad rẽ pubr. cã. ẽ aliud in secularibꝫ dignitatibꝫ: vt ibi. & aliud i spũalibus. & pt dici qõ est spale in epo. vñ in alijs inferioribꝫ dignitatibꝫ sufficit ar tingere aymũ leginimũ: vt. j. dic. ibi: nisi q iaz. xxv. annũ attigerit. Sz ille q eligit in epm dr̃ esse. xxx. ãnoꝝ. in aut. de san. epis. §. clericos. col la. ix. & lxxvij. di. dcũq;. Vel distingue: qñq; fauor tñ venit in causa: vt i vsucapi. & tũc sufficit incipe diez. ff. de diuer. & tẽp. pscp. in vsucapi one. qñq; tñ odiũ: vt in pscp. xxx. ãno. & tũc oportet impleri. ff. de act. & obli. in oĩb. qñq; vtrũq; & tũc tẽpus de momẽto in momẽtũ pputa tur. ff. de mio. l. iij. §. minorẽ. & lxxvij. di. subdiacon⁹.

i ¶ Matrimõio. & illud est grãũ qõ requirit in epo & in q̃libet alio qui pmoueẽ ad honorẽ. j. de fi. pbit. c. j. & ij. & c. vt filij. vel ad regimen aiaꝝ. j. de fi. pb. c. plt. & vlti.

k ¶ Confirmatõez. hñ dicit confirmatõem. qz ante confirmatõem nihil de bet attingere in admiñistratõe: alioqn repelleret. j. e. q̃liter. & c. nihil est. & j. de pben. cũ iam dudum.

l ¶ Admnistratõez. naz aliqñ attingit q̃ statim non nanciscat possessio nem. xcij. di. si q epi. & c. pce. & tũc nõ debet pferri.

m ¶ Tempe. qõ videt esse sex mensiũ. qz infra tres menses a die vaca tõnis debet eligi. l. dist. postq̃. & j. e. ti. ne p defectu. & ifra alios tres menses debet cõsecrari. c. di. qñ quidaz. ẽ verius est q̃ illud temp⁹ est tñ triũz mensium post confirmatõem: vt ex eodez capitulo colligit. qõ etiam est expressuz. lxxv. di. §. ij. & c. ij. in fi. nisi necessitas eũ impedi erit petere pfectõem. qz tũc non curreret ei tempus: vt in dictis. c. quoniã quidaz. & lxxv. di. c. ij. alꝰ obtinet qõ hic dicit: vt xvj. q. j. ne p cuiuslibet. quia cum sit in mora petendi pfectõem: mora sibi debet imputari: & debz etiaz ab illa dignitate repelli: vt in dicto. c. quoniã quidã.

n ¶ De pfectis. ar. ptra. j. de pcef. pben. post electõem: in pn. vbi solnit.

o ¶ Spectãt. ante eñ pfectiões nõ dicitur pleno iure habere ec clesiã: cum adhuc tem pore pfectõis possit excipi ptra ipsum. j. de accu. sup his. me rito dr̃ expectari vsq; ad temp⁹ consecrationis. postea vo pñt cõferri beneficia q̃ habu erat. & hoc cuꝫ fuerit negligens: et in mora vt dictũ est. & sic añ cõsecrationẽ nõ dicit ec clesiã habere. qz habere est cuꝫ effectu habere. ff. de v. sig. nomen filiaꝝ. §. habere. tñ dicitur marit⁹ eccle: vt sine licẽtia pape eã dimittere nõ possit. j. de trãsla. inter corpalia. ẽ si ante temp⁹ predictuꝫ conse cratõez re ceperit: statim pñt cõferri bñficia pora: qa plene dicit translatus xxj. q. ij. si qs iã trãslatus. & xvj. q. j. ne p cuiuslibet. nec potest repelli a cõsecratõne: nisi per accusatõnem directam: vt. j. de accu. super his. & c. qualiter et quãdo. Jn alijs dignitatibꝫ inferioribus secus est. quia qui habet cu ram animaruꝫ si eligatur ad consimilez habita confirmatõne & admi nistratõne ipso iure vacat prima. vt. j. eo. dudum. ij. & j. de preben. de multa. si pmũ beneficiuꝫ non habeat curam animaruꝫ sed secun dum: tũc primũ ipso iure vacat ẽ nõ de facto: si semp retinet pmuꝫ. j. de pcef. pben. lras. & c. cum nostris.

p ¶ Archidyaconũ. sic videt q̃ archidyacon⁹ habeat curam animaꝝ: sed non pncipaliter: arg. xvj. q. vij. c. nullus. j. ar. j. de offi. archid. cum satis. vbi de hoc. Et est verum q̃ archidyaconus qui habet inq rere & visitare parochiam suaz curam habet animaruꝫ. Vnde si recipi at aliam plãtõem curam aiaꝝ habentẽ: ipso iure vacat archidyacona tus: vt est expssuꝫ. j. e. c. dudũ. & j. de pben. ō multa. & potest excoica re & suspendere. j. de eo qui furt. or. rece. c. j. & etiaz alij plati: vt ibi dicit. Sed videtur cõtra. xvj. q. ij. visis. xxiij. q. iij. committẽt. vbi dicitur q̃ anathema est mucro episcopi. archidyaconi vel alij prelati non possunt excõmunicare cum solẽnitate illa: de qua traditur. xj. q. iij. debent. & c. cum aliquis. vt capitula illa intelligãtur de illa solen nitate. Berñ.

q ¶ Attigerit. dispensatiue tamen potest licet sit in minori etate. j. de eta. & qualita. ptera: vt quidam dicunt. de hoc dicetur. j. eo. cuꝫ dilectus. Sed contra. lxxviij. di. si quis triginta. & c. presbiter. vbi dicitur q̃ ante. xxx. annum presbiter ordinari non debet. & hic dicit q̃ statim deberet post. xxv. annum. quia tales plati debent esse presbite ri. xxj. q. ij. sicut. ar. j. ō eta. & q̃li. ptera. saltẽ potest dici q̃ hodie sta tur hmc. c. hm q̃ nõ. in. c. illo: si qs triginta. vel expone pbr. i. epi scopus. & sic cõcor. hmc. c.

r ¶ Canonibus. hic fit mentio ō illis canonibus. lxxv. di. quasi per totum. & j. de temp. ordi. c. j. ij. & iij. & qz post confirmatõem debẽt or dinari in primis. iij. tpibꝫ: vt saltẽ vsq; ad sex menses. nec credo q̃ loquat de illis canonibꝫ. lxxvij. di. quicuq;. ibi post diaconatũ statur p q̃nquẽtiũ ad sacerdotiũ recipiendũ. qz nõ credo tãũ expectandũ: imo de illo. lxxvij. di. c. vlti.

s ¶ Remouean̄. signatur cõtra hoc. lxxiij. di. consulunt. So. cum iste susceperit alterum cõexorum: tenetur ad reliquuꝫ. secus in alijs

clericis qui per subtractōnez beneficiōz sunt ꝓpellendi ad ordines qñ necessitas vel vtilitas subest. ī. de eta. ⁊ quali. queris.

¶ Possint. al's sola volūtas non sufficit: vbi est opus facto. ī. de eo qui imt. in possess. constituns.

¶ Promouendis. habes hic q ꝑstitutio trahit ad ꝑterita. de hoc di. cui est ſ. de ꝑstī. c. vl.

Et hec ē ratio q̄re trahitur ad ꝑterita. q: si ne aliq̄ constitutōe ad hoc tenent per alia iura antiq̄.

a ¶ Promoti. i. electi ⁊ confirmati: ꝫ nō sunt ordinati.

b ¶ Si canōes. ī. de eta. ⁊ q̄li. vt abbates. sic solue. hoc itelligit de tali q̄ sine culpa sua fact⁹ est tal⁹ q ordinez recipe nō pōt ſm canōes. vñ ꝓpter hoc nō dz ꝛmouerī: lz ordinē non possit recipere. q: nō est addēda afflictis afflictio. ī. ō cle. egr. ex pte. ⁊ vij. q. j. cuz pcessio. ⁊ illō itelligit ō tali q culpa sua fact⁹ est irregularis. ⁊ iō remouet.

c ¶ Ptate. i. illa vice tm̄. ī. e. cū vnoſ̄.

d ¶ Punctos. ipo iure. ī. e. vnotuit.

e ¶ Bñficijs. nō officijs. q̄s em̄ officiaret tūc ecclesiaz.

f ¶ Coerceat. si. lxij. di. vcēdus. ⁊. lxxxij. di. primos: i fi. ⁊ C. de emēda. ꝓpī. l. vna. et belli pcessus interimat: q̄s ōlinq̄ntes ad rectitudinis viam dei precepta nō reuocāt. xxiij. q. iij. si q̄s: i fi.

g ¶ Fecerit. cū ad eum ꝑtinet collatō bñficioz.

h ¶ Cōferēdi. ea vice cū ad eom ꝑtinet collatio bñficij: vl' ꝑfirmādo ꝑmū successoꝛē: ⁊ hoc cū ad alios ꝑtinet collatio: ⁊ insup a ꝓceptōe. xxiij bñficij suspēdat. ī. e. ii. c. nihil est.

i ¶ Capitulū. ⁊ ita habes q minoꝛ supplet negligētiā maioris ⁊ econuerso. ī. de ꝓcess. ꝓben. nulla. ⁊. c. q: diuersitatē. ⁊. ix. q. iij. cuz sim⁹. lxv. di. c. vlt. lxxxix. di. c. ij. ⁊ maioꝛ negligentiaz mīoris: ꝫ illud est ordinariū. vt in. c. cū sumus.

¶ Dusaz q̄. ꝑtulerint. illud q̄dē recte pōt fieri. ⁊ est vna de formis ꝓlij gnalis. ī. e. q: ꝓpī. ⁊ est si. ff. qō cuiusq̄ vniuer. Itē coruz. §. si curiones. et etiā ex collegiū pōt cōpromitti. q: ꝓpius nō est de collegio licz sit caput. ī. ō testa. reqsisti. ar. v. nō est tanta cō munio inter epm̄ ⁊ monasteria. Bern̄.

b ¶ Prominentes. si. ī. de renūci. post translatōem.

c ¶ Prouidēt. q̄d dices. nūquid pōt reuocare talē collatōes factā epō aliq̄ ipse puderit: nō videt. ī. e. in causis: vbi dicit de hoc.

d ¶ Si tñ idonea. ar. est hic q cū aliq̄d gnāl'r ꝓmittit arbitrio alicuius ñ valet: nisi legitie factū sit. ī. de iurei. q̄ntanallis. ⁊. c. veniēs. ff. ō ritu nup. q̄q̄. ff. ꝓ socio. vñ si nerue. ⁊ in aut. de he. ⁊ falc. §. bis igit. coll. j. ⁊. ff. ne q̄d in loco pub. l. ij. §. si q̄s a ꝓncipe. et. ff. de ope: li. si liberī. C. de iof. test. si q̄n. ī. de of. vele. ex pte. ⁊. xvj. q. j. et tpis. ⁊. c. postq̄. ar. ī. xxxij. q. vl. c. vlt. ⁊. ij. q. vj. §. arbitrarij. ⁊. ī. de iurei. si vo. ⁊. ff. de reg. iu. q̄s q̄s. ⁊. ff. de dā. infec. q̄ bōa. §. cū inter. ⁊. xxij. q. iij. displicet vbi in pn. So. Si arbit̄ est ꝓmissari⁹ ei⁹ arbitrio standū est sue equū sue iniquū. ff. de arbit. dē. §. stari. nisi ī ipo scriptū vel ī formā ꝓmissi sit latū: q: tūc nō renet. ij. q. vj. §. diffinitiua. ⁊. ī. de ꝓcur. vidi vel iuri. examinata. ⁊. ff. de arbit. si cū dies. §. ꝓmissio. ⁊. C. q̄ sen. sine ap. re. l. j. Si vo tanq̄ vir bonus arbitrari dz: tūc nō valet dictū suū: nisi sit equū: vt i dictis. c. veniēs: ⁊ q̄ntanallis. ⁊. ff. ꝓ socio: si societatē: ⁊. l. seq̄n.

e ¶ Recipi. ꝫ q̄d si eligēt nīalā: nūquid aliā epōs poterit eligē: vel etiam si electa noluerit ꝓsentire: ar. q: sic. ī. e. cū terra. ⁊ q̄ optauit accepū pōt itez optare vinū. ff. de op. le. l. ij. ⁊ reprōba electio nulla est. vij. q. j. fact⁹ est. ⁊. ff. de pig. ac. elegāter. §. q̄ reprobos. ff. ad vell. q̄nis. §. si cū venerit. Itē q̄ iurauit alit q̄ ei relatū est itez iurare dz. ff. de iure iurā. q̄ ꝓ salutē. In casu isto nō potuerit amplius eligē. q: functē officio suo. ī. ō of. vele. i fi. ⁊. ff. ō re iud. pauī. q: semel functus est officio suo: sine bñ siue male: vt ibi. ſ. e. c. ꝓpī. ⁊. ī. e. inuotuit. ⁊. c. i cauſ. ⁊. ī. de off. vele. i fi.

f ¶ Osti quō. cōcedēdi. q̄ō si faceret vbēt repelli. ī. e. q̄r. ⁊. ī. ō pbē. cū iā dudū: i fi. nisi i casu. ī. e. nihil ē. §. vltī. ⁊ illud dispēsatiue sit: ne iteri eccia patiat̄ vtrumētū in tpalib⁹ vel i spūalib⁹: vt ibi dī. Sz hic papa voluit parcere huic electo. q: potuit ipm repellere ⁊ facere sibi gram.

g ¶ Cōfirmata. ꝑ ꝑfirmatōez acq̄rit plenam administratōez: ⁊ vicul̄ ꝓngale ꝓcuz est. ī. de trāsla. int corpalia.

h ¶ Facultatē. imo pōnari vbēt. ī. e. q̄r.

i ¶ De predictis. Ista vere. ꝓtiet gr̄az ī eo q nō fuit pūit⁹: ꝓtiet ius in eo q dicē q nō hz facultatē disponēdi aīi cōfirmatōez.

k ¶ Renocare. Sz q̄d ē q̄ō dicē q studeat reuocare: q: talē edictō nulla ē. q: ꝑ nō vato hz q̄ō ab illo dōat̄ q de iure dōare nō pōt. ī. de iurepat. q̄ō at: i fi. ꝫ talē reuocano pot⁹erat de facto q̄ de iure: sic dōano de facto tm̄ fuit ne ex tali fēo credēt ius hīe: ⁊ ne credat h⁹ sibi licē. Itē ar. q: aliq̄s pōt ꝛ scm̄ suū veire. xij. q. j. certe. lv. di. petētes. xxxv. q. ix. q̄ō q̄s ꝓmisit. C. ō epīc. si tibi libaz. Ar. ꝛ. xv. ij. q. iij. si q̄ opes. xvij. q. ij. eleutherī⁹. ff. ō ꝑ. ru. ꝑ. p fūdū. ī. ō cle. cō iu. diuers. So. i ſnijs inelocutorijs iuōr pōt mutare l' reuocare suā interlocutoriā. ff. ō re iu. q̄ō iussu. ī. ō ap. cū cessante. Circa negocia distinguē. si ex mutatōe alit fit pudicū: licitū ē mutare vbi ex mutatōe alit fit pudicū adhuc re itegr licitū ē mutare. ff. ō iurisd. oī. iu. si quenerit. re ñ itegr pōt. ff. ō re. iu. nēo. nisi fanor aliud iducat. C. ō iu. cā. intrōgata. ⁊ ē si. i renōtōe sine rei spūal' l' corpal'. mīrumōij: vbi ōcipit eccia xxxv. q. ix. sniaz. ⁊ melī⁹. §. his ita rñdet. ⁊. ī. de re iu. latoꝛ. ⁊. c. ꝓsin guinei. ⁊ ideo pōt ꝓuenire. q: administratio est ei iniuncta. ⁊ sic replicaret de administratōe si ei obijciat q ꝓ factū suū venire nō possit. ff. de iureiurā. l. iusiurandū. j. Rñ. ⁊. l. seq̄n. Bern̄.

l ¶ Onsideraui⁹. p⁹ ap. Appellare ne fiat electio nō valet. sed ne fiat nisi canōica tūc bñ valet. ī. e. cū nob. ⁊ itelligē q allegata fuit aliq̄ ꝓbabil' causa. q: sine appellet ī iudicio vl' ex appellatōis causa exprīmēda ē: vt in vere. Inno. iiij. coīdi nob. ti. de ap.

m ¶ Prunlegioꝛ. que essent ista ꝓuilegia nō habem⁹ hic.

n ¶ Appellatōz. ī. e. bōe. j. ⁊. ī. ō ap. ꝑstitutis. Conf̄ i ill' tenuit electō scdo loco facta: ⁊ p⁹alij⁹ ptis appellatōez i illa ꝑstitutis tenuit elcō secūda. q: ꝓma ipo iur nīl'a fuit. ſ vo ꝓma ñ fuit nīl'a: ꝫ ānullāda i vere. illa bōe. ꝓma ñ tenuit ibo ō cāis: vt ibi dī: ō hac mā dicē. ī. e. audit⁷. o ¶ Fama. ar. infamiā nō comitari ꝛepositū. ff. de re. mi. q̄ cū vno. §. nō ois. ⁊. §. exauctoraī⁹. Ar. ꝛ. ff. de bis q. no. ifa. l. ij. §. ignominie. So. est. ī. e. sup eo. q: nō fuit cassata vicio ꝓsone.

p ¶ Ordiatōz. dicit q̄dā pōt ista q nūc cassata ē q itez pōt alteꝛ eligē si volūt. ī. e. sup eo. ꝫ ħ ñ credo. q: ꝓpī scādalū noluit pp̄. q ī illa vacatōe aliqs eoꝛ ꝓmouēt. hodie tñ alia dz eē forma ī elcōb⁹ faciēdis. ī. e. q: ꝓpī.

q ¶ Elffraganeis. pallū. Sed ꝛ. videt: quia ꝓpter pallū nondum

receptuz cōsecratio episcopōz differtur .c. dist. qm̄: vbi de hoc. qz ante pallīū receptū nō pt̄ pfecrare virgines: ordines celebrare: vel epos pfecrare. ī. e. qō sic. ad idez facit. ī. e. trāsmissaz. ꝑt̄ hoc dicūt q̄dā q̄ hec nō est vere. ꝫ sunt q̄daz puncto: tm̄ pt̄ tolerari. ⁊ videt sbesse q̄daz equitas: vt cū nōduz sit in mora petendi palliū: vt hoc habeat locū qō non videt. qz ī traditōe pallij plenitudo pfert̄ pōtificalis officij. ī. de vsu pall'. nisi specialis. vnde ⁊ cū pse hoc facē nō possit: nec̄z auctē alijs faciendi pstare potest. ⁊ est op. ar. ī. ō pse. ec. vel al. aq̄. et arg. ff. ad se. pſul. mace. tūlū habeo. Dic ꝫ hic vt dixi. ī. ō tūsla. cū ex illo.

Super eo. pso ne. puta ꝑt̄ aliquā irregl'aritatē. q̄s erat illegitimus. vel ꝑt̄ crimē qō ei fuit obiectū ⁊ pbatū: qō si cēt pbatū ñ pt̄ eligi nec ī ista nec in alia ecctia cū sit ineligibilis. Et pt̄ hinc colligi ar. q̄ crimē in modū exceptionis pbandi pōt̄ dicet ei ī elcōe alia. ꝫ hic cēt pena imponē ordinariā: qō fieri nō dz. ī. de or. cog. cū dilect⁹: i fi. ⁊. ī. de except. venit̄z. ff. de his q̄ no. ifa. iuct⁹. Dicas q̄ ti p hoc q̄uata sunt: ⁊ est ipsi⁹ opi. pt̄ ⁊ debet repelli. ī. de testi. testimonū. c. grego. est. vbi casus iste ponit: ⁊ ar. ij. q. v. pl̄ē. ⁊. c. si mala fama. ⁊ lxxxj. di stin. tātis. ⁊. ī. de accusa. oiportēs. vt repellat ī alia elcōe: cū crimen obiectū pbarū ī medū exceptōis elcōez de q̄ agit̄ pnngebat. ī. de except. venit̄z. ⁊. ī. de conſes. c. ij. ꝫ si mō elcōis cassēt electio: tūc nō ipedit̄ in alia elcōe: vt hic dic̄. s. e. ꝓsideraunt⁹.

¶ Symoniace. j. q. j. c. j. ar. ō. ī. de symo. de regularibꝫ. ⁊. j. q. v. c. j. qō hic dicit̄ ius est cōmune: qō ibi dicit̄ dispensatio.

¶ Cum mōasterū. abiecerint: vñ vberent expelli. ī. de cleri. vel mona. relatuz. Berñ.

¶ In heremo. ⁊ ita videt q̄ erat mōachus: licet dicat in heremo talis nō posset eligi: ꝫ postulari. ī. e. cū causaz. ⁊. c. cū in mgrm. ⁊. c. officij. ⁊ cunctē religiōis vel maioris vbet esse. qz non licitū est descendē ꝫ ascēdere. ī. de trāsla. licet. ⁊. xciij. di. legim⁹ in fi. iuxta illō. Et ambulabāt de virtute in virtutē cē. de pe. di. ij. dū sācta ecclesiā: ꝫ si vellīgas q̄ iste fuit heremita: tūc abbas esse nō pt̄. qz heremita ꝓprium hz. ar. xix. q. iij. §. ecōtra paul⁹. ꝫ monach⁹ ꝓpriū habere nō pōt. ī. de sta. mona. cū ad monasterū: in fi. credo q̄ iste fuit ō heremo qō sic appellat: ⁊ est ī thuscia. ⁊ sunt albi monachi: cui sbsunt camādulenses: ⁊ illi ō sancto damiano iuxta pontē ferreum.

¶ Postulātes. Sed q̄re dicit postulātes: nōne poterat eligi? Dicas q̄ primū mōasterū de pellicia erat alteri⁹ ordinis: vel ille mōach⁹ erat in ordinib⁹ ad nīb⁹: ⁊ ideo vbuit postulari: vt dictū est s. de postu. pla. c. Vlt. vñ dic̄ in fi. sic canōice facta est. vñ videt q̄ cōperētus ponere in ti. p̄cedēti. Sz īz dicat postulātes: nō tñ credo q̄ fuerit simplex postulatio: ꝫ electio. ⁊ hoc satis innuit ex eo q̄ dicit eandē ordinatiōem postulasti a se. apo. confirmari. ⁊ ex eo q̄ papa dic̄. nos eam confirmam⁹. si enim fuisset simplex postulatio: papa non diuisset confirmam⁹: sed diuisset: ipam admittimus vel nō approbam⁹: s. n. pri. bōe. ī. ⁊. c. bone. ij. ⁊ sic bene ponit̄ hic. Berñ.

¶ Confirmam⁹. Sed nūquid sufficit in hac dispensatōe pſensus solius epi: ita. sed ad cautelā confirmat. iste em̄ dubitabat an possz hoc facere. ⁊ ideo papa respōdendo confirmat factū ipsius: alꝫ ipe papa diuisset: ⁊ nos postulatōez admittim⁹. ꝫ ipse solū confirmat factū epi. vt ī q̄ forsitan ſberat dño pape nīl'o medio: ar. ad hoc. lviij. di. c. ī. ij. ꝫ ista lra videt̄ dicē ibi: tu vo postulatōi cē. dic vt sup̄ dictū est.

a ¶ Cum terra. scilicet hierosolymitana. Berñ.

b ¶ Sumculus. i. portio.

c ¶ Consuetudinis. nota consuetudinem contra libertatem ecclesie non valere. De hoc dicit̄ s. de consuetu. c. j. ⁊. c. vlt.

d ¶ Cōuentualibus. ideo dicit cōuentualibus. quia vbi est vnicus ē sacerdos parochianus vbet eligere. ī. de iurepatro. nobis. et. xvj. q. vlti. decernimus. Berñ.

e ¶ In quo. scilicet in ecclesia cui pesse vbj in capitulo scōm consuetudinem loci illius si cōmode fieri potest: alꝫ vbi melius obtulerit se facultas. xxij. di. in nomie de nim. xij. q. ij. precepti. et. ī. c. q̄ sic.

f ¶ Diligentiā. hic sumitur argu. q̄ eligentes possunt aliū eligere prima electōe nō reprobata per superiorem. Sed ptra: s. e. cum in cūctis. ⁊. ī. e. innotuit. ⁊. s. e. considerauim⁹. ī. de cōcess. preben. c. post electionem. Quod hic dicit̄ sic potest intelligi: diligentiam inquisitiōis apponant cē. non aliū eligendo statim: ꝫ querendo aliquez idoneum: quem eligant alio reprobato. ⁊ hoc intelligitur post reprobatōem alterius: vel cum sub ea conditione eligunt: si primus non obtinuerit. arg. lxxv. di. archi. florentinū. Et secunda electio expirabit prima obtinente: sicut fit in substitutione. C. de impu. ⁊ alijs substi. post adiram. arg. ad hoc. lxj. di. studij. Et loquitur de ignorantibus vicium electi ⁊ diligentiam adhibentib⁹: alꝫ priuarentur ipso iure potestate eligendi: s. eoꝺ. cum in cunctis. ⁊ s. eo. innotuit. ⁊ ita scripsit hic laurē. hodie vo non valet electio ꝓ vota conditionalia: vt in vere. innocē. iij. ī. eo. que incipit: in electōibus. Sed videtur ex ipsa littera q̄ alius sit intellectus. ⁊ littera sic exponitur: q̄ si in persona salz eligenda: de qua inter electores fit mentio ad eligendum ⁊ nominata ante electionem factā: vel in electōis modo: quia forte nō intersunt omnes qui vbent interesse: vel non seruatur forma scōm antiqua vel scōm nouā iura in ecclesijs cathedralibus ⁊ abbatijs: quam habes. ī. eo. q̄. ꝓter. glo. tādiu in electōe facta seu facienda: siue in tractatu electōis. ⁊ sic tādiu vliberēt et inuenant de persona idonea q̄usq̄ ipsaz inuenāt: ⁊ tūc demū ipm eligant. ⁊ sic satis plane sonat etiam littera. Hodie vero videret seruāda forma etiam in conuentualibus ecclesijs omnibus: que traditur. ī. eoꝺ. quia propter. licet videantur loqui de cathedralibus ex verbis illis ecclesie viduate. quia ille sole dicuntur viduate. quia ibi dicitur vinculum coniugale contractum: in alijs inferioribus non ita. sed tamē hodie extenditur ad omnes: licet improprie dicantur viduate: tamen quo ad multa viduate dicuntur ex quo prelatum non habent qui possit negocia illorum procurare. Et q̄ sic littera exponenda sit patet ex eo q̄ dicit: personam nominet. quis per nominationem non fit electio.

g ¶ Ransmissam. mercimonia. quod non licet: ante clericatum bene licebat. lxxviij. distin. symoniaci. et. xxxj. distin. lex coniuentie. Berñ.

pim⁹: q̄dā in elcōibꝫ pue ꝓsuetudinis morbꝫ irrepsit: vt cū alicui⁹ plati electō dz celebrari: cōuēt⁹ ad quē ptinere dinoscit̄ duas psonas noiet latēter auribus pātiarche vl' pncipis exprimēdas: vt sic alteri⁹ eligēde: vl' toti⁹ electōis pēit⁹ irritāde idē pātiarcha vel pnceps plenariā habeat facultatē. Quia igr̄ hic redūdat ī gue pniciē eccl'astice libtatis: pscriptā ꝓsuetudīs pūitatē sanci mus penit⁹ abolēdā: statuētes: vt forma elcōis canōice ī oīb⁹ cōuētualibꝫ eccl'ijs obſueꝫ: videlz vt cū dz eccl'ie ꝓsuli pastoris: regimie vestitute: electores ī vnū locū ī q̄ fuerit electō celebrāda: cōueniāt: ⁊ inuocata spūſcī gra psonā noīent: q̄ si ī psona fuerit vel ī elcōis mō pcm: tādiu ī electōe diligētiā inq̄sitōis apponāt donec vocāti eccie de psona idonea valeāt pnidere. q̄ facto nō p hibem⁹ q̄n regis seu pātiarche q̄ p tpe fuerit req̄rat̄ assensus: sed ppter hoc ipsam electōem nolumus impediri. Dem.

Ransmissā: ⁊ ifra. Quesiui sti quid faciēdū sit vbi sup

l Postpositio. Vnde ipso facto priuilegiū clericale pdere debent: nec ab ecclesia debent defendi. ī. de vi. ⁊ hone. cle. c. vlt. qr indignū est illus ab ecclesia subueniri p qs pstat scandalū in eccl'ia generari. ī. ne cle. vel mo. c. sacerdotib. ⁊ hoc est verū post admonitōez: vt. ī. de vit. ⁊ ho. cle. c. vlt. ⁊. ī. de sen. excō. in audientia. ⁊ in pte decisa pmittit de admonitōe.

m Be talib. s. ptinē tib ad iurisditōez puta: sicut est iudicare: excoicare: corrigē: iuramenta recipe a vasallis cōfirmare: iuestire: bñficia cōferre: ⁊ pslia: q cōstitūt in iurisditōe: s. e. nosti. ī. de transla. c. j. hec ofa in pformatōe psequit electꝰ. ea vo que sunt ordinis: sic cleri cos ordinare: crisma pficere: depositio cleri cor: bñdicere vgies ⁊ eccl'ias ⁊ altaria pfecre: ⁊ silia pferunt in pfecratōe epali. ī. e. qr sicut. §. preterea. et lxviij. dist. Quis cor epi. ⁊ ar. ī. ō trāsla. inī corpalia. qr ante pfecratōez qsi vidua dī eccl'ia ꝓpter hmōi: vt ibi dī. ⁊ sic iure cōmum potat illos clericos corrigere ac punire. Berū.

k Cum inter. r. coegit. qr illius euisdē fortitan magis vacillabat q̄ alterꝰ partis: nec poterat fine magnis sumptib finem imponē liti: ūno certe ipe idē si dubitaret vel diffidere t de iure suo debebat īnūciare liti: s. de postula. bone. ⁊. ī. de symo. p tuas. nec dolū facit qui rez defert: vt litez effugiat. ff. de ali. iudi. mu. causa facta. nē si. §. j. vel coegit ꝓpt bonuz pacis. ī. de spon. ex lr̄is. et credo q nō fuit absoluta coactio sed conditionalis. Berū.

l Duz viuet. Iz em̄ potat nō sint mōachis pfirmādi. ī. de pfir. vtili vel iuti. postecta. si tñ electi canōice fuerint: nō sunt remouēdi sine causa. ī. de sta. mo. mōachi. de hoc nō. in illa decre. postecta.

m Innuit. ⁊ sic factꝰ est volens. qr coacta volūtas est volūtas. xv. q. j. merito. ⁊ xxiij. q. iij. dīsplicet.

n Obtinere. imo put in integra ptinet ipm. r. seniores verberauerunt ꝓpter qd fuerūt interdicti a qdaz cardinali: vt in lra continet. Ipse vo. r. inhibuit ne eligerēt: ⁊ tñ elegerūt aduersariū suū. s. r. iuniorē: q fuit ab epo loci bñdictꝰ: ideo appellatio eius nō tenuit. qr renūciauerat iuri suo.

o Qd ex pscisu. Sz nōne eoipso q alij nō fuabāt ꝓpositōez poterat redire ille ad ius suū pstitutū: ita videt. ī. de pac. cū pridē. ⁊. ī. ō renū. sane. ⁊. ī. de iureiur. c. iij. ⁊. ff. de cō. cā. da. cā nō se. si qs acceptō tulerit. ⁊ si filiꝰ impugt testamentū pris in q mat est instituta heres: restituit mri actio de dote q pfusa erat p aditōez hereditatis. C. de inof. testa. si maritꝰ. ⁊. si mulier iuncta velleiano: restituit actio creditori in antiquū debitorē. ff. de velleia. si mulier. Preterea simplici pacto nō tollit actio pma. C. de trāsac. sine. nec debz ei fides fuari q ꝺ pacta versat: misi cū actio est odiosa. C. de trāsac. cū mota. ⁊ misi in crimib. C. ad turpil. q̄mus. sic ḡ videt q sua itererat appellare: vt. ij. q. vj. nō solent. vel si actio sblata fuit saltē danda fuit actio de eo q clerici tue dio. cū p suis excessib suspēsiōis vl' interdicti vel excoicatōis sntia pcellūt: parui pēdētes eā dimittūt eccl'ias: et trāsferūt se ad mercimōia laicorū: nōnulli q̄z ipoz habitu cleri cali postposito: vestes iduūt laicales. et sic laici mercatores se turpib q̄stib iplicātes pstiū sibi laicoz manꝰ associāt: ⁊ correctōez eccl'iasticā p ptemptū eludūt: dicētes q ptatē nō habeas in eos: misi tibi spāl' ap. se. idulserit corrigēdi: ⁊ infra. Ñdemꝰ igr q exq elcōis tue pfirmatōz accepisti de talib et pstib pter ea q maioris inqsitōis discussiōez exigūt ⁊ mīsteriū pfecratōis delinquāt: qd iustū ē ⁊ eccl'iastice puenit vtilitati: statuēdi habeas liberā facultatē. Anno. iij. ō cella scti petri ⁊ mitiñ. abbatib.

Cum int. r. seniorē ⁊. r. iuniorē sup abbatia scaphusen. q̄stio vterer: ⁊ infra. Bo. mece. p. nr̄ pdictū. r. seniorē sntiaz cū istātia postulātē ad pponēdū coegit iuitū: ⁊ sic abbatie renūciās de māu eiꝰ custodiā ⁊ poratū recepit ab eo dū viueret possidēdos. Cui ordiatōi Iz pstiret iuitꝰ: ⁊ womū tñ reuersus aduersarijs ꝓpositōez ipaz nolētib obseruare: nō potuit q̄ pcessa sē obtinere: ⁊ infra. Nos attēdētes q ex pselu ꝓpositōis recepte ius sibi ꝓpetierat. r. seniorꝰ amissiz: ac p b̄ ne mōachi ad electōez pcederēt: de iure mīme appellare potuisset: cū nisi q̄z interest audiri nō soleāt appellātes ap. illā dicimꝰ legitiaz nō fuisse: vñ p eā electio nō potuit ipediri. Sane q̄uis ppositꝰ ⁊ capl'm pstātien. de iterdicto qd cardi. posuerat i suis lr̄is iseruerit: qr tam p id qd. r. iuniori diocesanꝰ epus munus bñdictōis ipendit: ei videt qd pmisimꝰ obuiare. vñ vl' scripta fcō l' scm̄ scripte piudicat: nec pbatū fuit Iz obiectuz q ab interdictis electio fuerit celebrata ipaz ñ potuiꝰ irritare: ⁊ infra. Ꝺoq cām ipaz vob duximꝰ cōmittēdā: vt si pstiterit q electio fuerit fca a suspēsis: ea oīno cassata ipi mōasterio pꝰ satisfactōz ꝓdignaz suspensiōis et interdicti sntia relaxata: de psona idonea cōsulat'. Bez capl'o pennen.

Ualiter pꝰ obitū: ⁊ infra. Clerq̄m elect'a vob an cōfirmatōz admīstratōi epat' se irreuerent īmiscuit: recipiēdo tā a clericis q̄ a laicis iuramēta: ñ attendēs q pm capl'm nemo debet sibi honorez assumere: ß q vocat a deo tanq̄ aaron. pcipue qr nec dolo. c. de volū. cū ꝓponas. Potest dici q actū fuit int ptes: vt si altera ps resiliret a pacto: soluta pēa ei staret. ff. de trāsac. ei qui fidē. ß hoc nō credo: nec hic colligit. vnde dicas q vbi ꝓpositio intercedit: ⁊ pure renūciat aliqs iuri suo postea nō audit: vt hic. ⁊. ī. de renū. in pncia. ⁊. vij. q. j. q̄piculosuz. ⁊ remittētib actōes suas nō ē dandꝰ regressus ad eas. ff. de edil'. edic. q̄rit. §. si venditor. Et nō q q renūciat spāli iuri siue bñficio: pure et sine aliq pacto dz renūciare: alꝰ symōiacū essz. qr nō hz ibi locū renūciatio sub mō: vel sub pditōe. ⁊ inde est q nō pōt redire ad pmū ius. ß i trāsac. vl' in pacto secꝰ est: cuz ibi admittat talis ẽctꝰ: do vt des: facio vt facias: vel facio vt des. qd locū nō hz in spūali bñficio. ī. de trāsac. super eo. Si dicas quare nō fuit iste. r. audit' sup ꝓ ou bñficio sic ibi. ī. de pac. cū pridē. ⁊. ī. ō renūci. sane. Ñdeo qm iste nō habebat actōem ad agendū: ⁊ nemo sine actōe exꝑit. ff. de negoc. ge. si pupilli. §. vi deam'. cuz qr pure renūciauit: vt victuz est. tū qr recipiēdo custodiam ⁊ poratū etiaz iuri suo i totū renūciauit. ⁊ qr ipe iudicis officiū nō imploauit: sic i illis: cū pridē. ⁊. c. sane. ꝓpter qd audiri fuerit ⁊ restituti ad agendū.

p Prepositꝰ ⁊ capl'z. qbꝰ forte negociū commissum fuerat: qz lr̄is bñ credit. xix. q. iij. sta tuim'. ⁊. lxxiij. di. in nomine pris ⁊ filij: in fi.

q Epus. hic ꝓcurrit due ꝓsumptōes. scz factū epi: ⁊ scripta ꝓpositi ⁊ capl'i: ⁊ scm̄ legan Facto epi credit. ī. de re iudi. sicut. ⁊. ī. de renūci. in pncia. et. ij. q. vij. hoc ex placuit. Vñ nō est verisile q ex suspēsuz ⁊ a suspēsis electū bñdicēt vl' pformaret. Jn priū ꝓsumit ex literis ꝓpositi ⁊ capl'i. qbꝰ ex credit p iura pdicta: ⁊ ita circa idem factū qñq̄z habent varie ꝓsumptōes. lvij. di. si qs in egritudie. ⁊. ff. de in ite. resti. diu'. ⁊ ar. ī. de ꝓsumpt. lr̄as. ibi tñ vna ꝓpderat alteri: hic neutra. ⁊ ideo papa mādat inqri de illo interdicto.

r Impedit. qre ꝓsumit q electio illius fuit canōica.

s Premisim'. de suspensiōe ⁊ interdicto a cardinali posito.

t Pdemdicat. ß qr nescim' vtr istoz alii pudicet: nō absolutiꝰ reū. qr i rebꝰ dubijs ꝓmptiores debem' esse ad absoluēdū q̄ ad pdēnandū. ī. de pba. ex lr̄is. ⁊. ī. ō si. instru. int dilectos. in fi. hic sec'a factū fuit.

u Si suspēsis. s. de pscue. cū dilect': vbi de hoc satis dictū est.

x Cassata. i. cassa nūciata. qr suspēsi eligere nō pūt.

y Consulat'. intelige q p capl'm fiat electio exq nō dic p q̄s. si enim papa voluisset mōasterio p alios puideri: illud mādasset sic fieri pscue uit. vñ mādat illos ꝓmo absolui a sentētijs suspensiōis: vt postea eligere possint: ⁊ sic sunt restituti ad eligendū: alꝰ esset sec'a. ⁊. r. seniori restitutus fuerūt custodia ⁊ poratus: vt ptinet in integra.

z Ualiter. administratōi. sic. ī. de pben. cū iaz dudū. ⁊. ī. e. bone memorie. Sz ō. ī. e. q sic. ⁊. c. nihil est. §. vlt. hoc ius cōdō dispēsatio: vt ibi pz: ita tñ q de rebꝰ tpalibꝰ nihil penitus alienent. Et ideo illō introducū sunt. qr si nimia subtilitate circa hoc vtereminr: sbtilitas in pniciē ecclesie vterēt. C. ad trebel. l. vlt. Et

dixit hic lauſ. q ſi electꝰ ante ꝓfirmatõez aliqđ diſpoſuit ꝛe reb ecclefie vt ſalue eſſent qz erãt pture: ⁊ hoc non fecit tanq̃ plan⁹ ꝫ tanq̃ ſimplex canõicus nõ videt ob hoc adminiſtraſſe: ⁊ ei nõ ꝛbet nocere. ff. ꝛe acq. here. ꝓ herede. ⁊ C. ꝛe tu. q nõ ſatiſ. tutor. ⁊ l. in dubiũ. cauriꝰ tñ faciet ſi abſtineat: ſi eſt aliqs alius q̃ hoc facere poſſit. qz etiã q̃ minimã particulã ꝛe here dutate amigerit admini ſtraſſe videt. ff. ꝛe acq. here. ſi ſuũ. §. ſi qs ſer nus. ꝓpt hoc caſſata ẽ hic electio: ⁊ qz nõ erat ꝓuenẽtis ſcientie.

b Cõueniens. bñ dixit ꝓuenẽs. qz ſufficit q̃ ſit ꝓuenẽtis ſcientie licz nõ ſit eminẽtis. ĩ. e. cũ nobis olim.

c Quicqđ ex ea. C. ꝛe leg. nõ dubiũ. xij. q. ij. alienatões. xix. di. c. vlt. arg. ff. iij. q. vij. §. tria. ⁊ §. verũ. et. ĩ. ꝛe iurepa. ꝓfitatõibus. hoc itelligit cũ credebatur ius habẽ patronatus ſecus ibi.

d Olim inter vniuerſas. ad õcanũ. Mo. q abſente ꝛegno pt electio fieri: licz ſit honorabilior ps capl'i. ĩ. ꝛe cõceſſõben. poſt electõez: ut ꝓte ꝛcaſa.

e Mouiſtare. et male mãdauerũt vt ſequit. qz eos expectare nõ tenent: vt infra dicit. ꝗa piculoſa eſt mora.

f Dicẽ. xx. nullaribꝰ ꝓ dicta ꝓpurans. ff. ꝛe v. ſig. l. iij. et. ff. ſi qs caut. l. j. ⁊ ſ. ó reſcp. nonnulli: vbi ó hoc ſatis dictũ eſt. Bernñ.

g Remoti. a q̃ remoto loco abſentes vocandi ſint colligitur ex tribus. qz vocant a tã remoto loco ãntum eſt a mediolano vſq; ad genuã. lxiij. di. ãnto. ꝫ nõ ꝛbent vocari a taz remoto loco ãntum eſt a capua vſq; ad palermũ: vt hic dicit. ⁊ qz vocandi ſunt vbi ſine piculo vocari poſſ. ĩ. e. q ſic. §. ſi aũt. Sz videt q oẽs q̃ ſũt i eadẽ puincia ſunt vocãdi: cũ illi pñtes dicant. C. ꝛe pſcp. lõ. tẽp. l. vlt. ⁊ ĩ. e. corã. alꝫs nõ valet qđ faciũt pñtes. ĩ. e. q ſic. ⁊ c. bone me. ij. Dz oẽs ꝛe puincia ſunt vocãdi habes. ĩ. e. i geneſi. in hmõi vocatõi bꝰ p elcõibꝰ ſociẽdis credo q ſtãdũ ſit portꝰ ꝓtenudi: vt dz i illa ꝛcre. i geneſi. q̃ dic q ꝛe toto regno frãcie vocant ad elcões ꝛe ꝓtendẽdie generali: i alijs negocijs eccie ſufficiat qđ facit maior ps pñtiũ. ꝛ. q. ij. bꝰ ius. vũmõ maior pars ſine duo ſine tres ſint pñtes. ff. qđ cuiuſq; vniuerſ. plane. ⁊ l. nulli. nec vocant abſentes i talibꝰ: vt ibi: hoc ius.

h Cognouerũt. vũ vocari nõ ꝛbuerũt. qz ſi ſciunt certiozari nõ ꝛbuit. ff. ó ac. emp. ⁊ vẽ. l. j. i fi. vñ ſtati ꝛbebãt venire ad tractãdũ ꝛe coĩ vtilitate. C. ꝛe ꝛecu. curiales. ij. li. x. Ité nec ille eſt expectandꝰ qui ꝓcurat ne ad eũ citatio veniat. qz ignorat: ar. ff. ꝛe exc. ſi dictũ. §. ſi preſentẽ. ⁊ ĩ. vt lit. nõ ꝓteſt. qñ freq̃nter. §. j. credo tñ q vocãdi ſunt vũmõ ſint i tali loco vñ ſint vocãdi lz ſciãt eccl'iam vacare.

i Reuerſi. ſicut quidã ſunt reuerſi ſic alij poterunt redire. xxij. q. iij. diſplicet: circa pn. Ar. ĩ. ff. ꝛe arbi. ſi cũ vic. §. pt.

k Aſſumptis. alijs abſentibꝰ: ⁊ tñ miſerãt ꝓ illis vt ad factendã electionẽ cũ eis veniret. Sz põe q nõ habuiſſent iſti mãdatũ a papa ad eligẽdũ: nũquid poterãt iſti eligere añ ĩmmũ ꝓiudicio illis abſentibꝰ ꝗs vocauerãt: videt q ſic. ar. hui⁹. c. ꝗa nõ tenebant vocare illos: vnde pñt mutare volũtatẽ ſine alioz ꝓiudicio. ff. ꝛe reg. iu. nemo. a ꝓrio ſe ſu: cũ eoz nõ iterſit. ff. ꝛe ꝓdi. ob cauſaz da. ſi pecuniã. Et. ff. locati. l. pt. ⁊. ĩ. ⁊ ó ꝛepoſito. c. ij. §. j. ⁊. ff. ꝛe poſt. l. j. §. pt. ⁊. ĩ. ó pcar. c. ſi. ⁊. j. ꝛe inſti. cũ veniſſent. Preterea hoc faciebãt ꝛe grã ꝗ pñt illaz reuocare qñcũq; volũt: ſ. ꝛe poſtul. bone memorie. qz ius nõ videt acquiſitum. ĩ. ꝛe v. ſig. abbate. et. x. q. iij. qz cognouim⁹. Sz ꝫ videt. quia exquo admiſerũt illos vocãdo ad electõez iam nõ pñt reuocare. ĩ. e. cũ vintoniẽſis. ⁊. ĩ. ꝛe his q̃ ſi. a pla. c. vlt. vbi ó hoc. ⁊. ff. ꝛe ſer. rudi. p fundũ. ex eo q nolũt ꝓcedẽ ad electõez ſine illis: ꝓtenẽt ſe hoc nõ poſſe facere eis exclusis. ĩ. ꝛe of. ꝛeleg. cũ ſuper. et res ꝛefacili ad ſuã naturã reuertit. ff. ꝛe pac. ſi vn⁹. §. q ſi vt nõ totũ. Preterea grã ꝓceſſa ſemel intẽ peſtiue reuocari non pt. ĩ. ó ꝛmo. c. vno. ⁊. ff. ꝛe cõmo. i ꝓmo. §. ſicut. cuz nõ ꝛecipi ſed aduuuari bñficijs nos oporteat: vt i ꝓmiſſis iuribꝰ. Jn caſu iſto dixit Jo. q bene pñt eligẽ cũ eos vocare nõ tenerent. mihi videt q exq illos vocauerũt tenent illos expectare vſq; ad terminũ ſtatutuz. ⁊ hoc dico vũmõ ex tali expectatõe ꝓiudiciũ ecclefie ñ ꝓgnat: vt dãnũ aut piculũ. ſi vo mora piculũ induceret ñ obſtãte tñc illa vocatõe pñt eligẽ. ⁊ hoc videt ſonare litteraliꝰ. c. ibi: ꝗa vo mora ꝛe. ⁊ q iſti ꝓceſſerũt i capl'o pñtiũ: hoc ſunt q: papa eis mandauit: ⁊ q: piculũ timebat vel imminebat ex mora.

l Regia. ſi. ĩ. ó ſoppe. lz. ꝫ ex tali aſſenſu adminiſtrare nõ poſſet. qz nõ ꝓſentit i euz tanq̃ papa: ꝫ tanq̃ rex. ſic. ĩ. e. q ſic. §. ꝓtea. ⁊. xxiij. q. iij. ſi eccis: i ſi. ⁊. ff. ó ad opt. ſi pr̃. §. q duos. Et ſic duplex conſenſus exigit: ſ. e. cũ terra. ⁊. ĩ. e. ſacroſcta.

m Olim nobis. inouari. hic allegãdo dic. q: nõ extendit appellatio: niſi ad ea q̃ illegitime fuit: ⁊ illa ſola ceſſat: arg. ĩ. ꝛe reſti. ſpo. audita. ⁊ ſ. ꝛe reſcrip. cauſaz. ſecus eſt i ꝛemuciatõe noui opis. ĩ. ꝛe no. ope. nũci. c. j. ⁊. ij.

b Nulla. talis eñ appellatio nõ valet: ne id fiat qđ edicto ꝓpetuo cauet. xxv. q. j. q̃ ad ꝓpetuã. ff. ꝛe ap. reci. vt. ñ. l. vlt. qñ publice vtiliratis intereſt vt tiat electio. ff. ꝛe no. ope. nũci. ꝛe pupillo. §. ſi qs rinos. ⁊. ĩ. ꝛe his q̃ ſi. a ma. par. ca. ex ore. i ſi. ⁊ ſ. e. cũ inſ. r.

c Emiſſaz. ab archidyacono ⁊ cõplicibꝰ ſuis: q appellabãt eo q̃ daz nolebãt eẽ gremiũ eccie eligẽ. dicebat eñ archi. q q̃dam inueniebãt idoneus in eccleſia non ꝛebebãt eligere ꝛe aliena. ⁊ ideo appellauit ne fieret niſi canõica. Bernñ.

d Reuocare. Nũquid eo ipſo q admonitꝰ nolũt redire q̃ pñtes ſũt pñt eligere: videt q ſic: ar. hic. ⁊. ĩ. e. q ſic. §. ſi aũt. et ar. ſ. ꝛe poſtu. bone memorie. ⁊. ĩ. ꝛe teſti. in noie dñi. lxv. di. ſi forte. ĩ. ꝛe off. ꝛele. cũ ſup. maxime cũ mora in talibꝰ ſit ſuſpecta: ſ. c. pri. ⁊ ar. ff. ꝛe admin. tu. tutoz q. §. j. ⁊ ibi vn⁹ tutor aliũ non expectat. ⁊. ĩ. vt lit. nõ ꝓteſt. qñ freq̃nter. §. j. ar. C. ꝛe diuiõ. tu. l. j. i fi. Econtra videtur q teneant expectare vſq; ad finẽ triũ menſiũ: ar. ij. q. vj. appellatoze. ĩ. ꝛe offic. ꝛele. ꝓſulum. ⁊. xvj. q. iij. placuit. Sepe vocãdi eñ ſunt ad electõez. lxij. di. plebs. ⁊ reus abſens ꝛebz expectari vſq; ad finẽ triẽnij. C. ꝛe iudi. ꝓperandũ. §. hmõi aũt ſñia. ⁊ ar. ff. ꝛe excu. nõ tãtũ. ⁊. ff. ꝛe v. obli. unſulã. ⁊ ita expectabũt vſq; ad finẽ q̃ ſuſq; eligẽ poſſint. Dicit Jo. q pñtes ꝓcedere pñt circa finẽ triũ menſiuz nõ ꝓpter feſtinatõe; ꝫ moratoria cũctatõe. ar. ff. ꝛe admi. tu. tutoz q. §. j. ⁊. ĩ. ꝛe off. ꝛele. ꝓſulum. Hoc nõ credo: imo dico q ſi maior ⁊ ſanior ps vult ꝓcedere ad electõez: pt vt ꝓuidẽr eccleſie vidiare: ſ. e. ꝓpt. ſi vocauerunt alios pñtes vel abſentes: ſtatuto eis termino ꝓpẽ-

ti infra quez ꝓuenienter possint venire. ⁊ si nō venerint nec assigna uerint iustā causaz ꝙre nō veniāt: alij possunt postea ad electōez pcedere. qz vel ꝛbet venire vel iusta ꝛ causa impedit ꝓstituere aliquez ꝛ collegio ꝓcuratorē: cui vices suas ꝓmittat. ℣. e. qz ꝓpter. ⁊ est rō. qz mora in talibz est periculosa valde: ℣. e. c. ꝓpi. ⁊. ℣. vt lit. nō ꝓtesta. qm̄. § . j. et ꝓtēa qō a maiori parte capti fit ꝛbet valere nisi miꝰ aliqd oñderit rōnabi le. ℣. ꝛ his q̄ fi. a ma io. par. capi. cū in cūctis. ⁊ sic eē obſuat: ⁊ hoc idē dz hic.

e ¶ Alienos. exq̄ no lūt venire vocati: pt pcedi sine illis: vt di ctū est ar. ℣. ꝛ of. ꝛ leg. prudētiā. §. adij cimus. Bern̄.

f ¶ Caldanuz. lxxviij. di. qđ ē cito. ⁊. xxviij. vi. §. j.

g ¶ Ex officio. no. ħ ar. q̄ iudex pt supple re etiā ꝛ facto. qz pa pa supplet hic ō icto. Q̄n̄ i causis iudex ꝛ beat supplē ⁊ q̄lit: do ctū est ℣. ꝛ postu. bo ne memorie. j. Sz in isto casu illud teneas qz etsi nihil obiciat electo: ille q̄ ꝓfirmat elcōez ꝛbz inqrere ō mō elcōis an sit cano nice facta: ꝛ ꝓsona et electi an sit idonea. ℣. eo. venerabilē. alꝰ si ꝓfirmat et idignū ipe puniret: ⁊ ꝓmot ꝛbz repelli. ℣. e. ti. nihil est. ⁊ ꝛ omnibus ta libz dz ex officō suo i quirē: cū sua interſit ne puniat. Itē ⁊ i alio casu ex officio suo iudex supplet eē ꝛ fa cto. ℣. ꝛ excepti. excep tionē. i ti. et. c. pia. ⁊ q̄s phibz ꝓtor in to tū. phibz et ii ñ oppōa tur. ff. ō postul. quos prohibet. ⁊ i alio ca su. ff. ꝛ pe. hē. l. vlt. ℣m opiniōez pla.

h ¶ Frature. in ꝓsa to reqrit nō solū fra tura: ħ eē q̄ sit sollicitus ⁊ prudens in tēpalibus. xxxix. di. petr⁹. Que scia exigat in epō: habeē. xxij. di. q̄ epi. ⁊. xxxvij. di. q̄ ipis. ⁊. c. omnes psallentes. tamen cōueniens scientia tolerat in ipso: vt hic dicit. ⁊ ar. ad hoc. ff. ꝛ edi. edic. sciendū. §. illud. ⁊. l. si quis vē ditor. §. venditor. Eminens scientia ꝛsiderāda est in prelato: com perens tolerāda. quia multa scientia inflat: sed eius impfectū sup plet perfectio charitatis. ℣. ꝛ renūci. nisi cum prudem. §. ꝓ ꝛfectu.

i ¶ Procuratorem. Nūquid per talia verba confirmat electionez: credo q̄ sic. suspendit tamen consecratōnem vsq̄ ad legitimaz eta tem. Innocen. papa. iij. dicit q̄ non. ⁊ cuz fuerit in etate legitima ꝛbet eligi in archiepiscopuz: et papa dispensat cum ipso. quia cum non esset etatis legitime: papa ipsum concessit in procuratorez eccle sie capuane ac si esset simpliciter postulatus: alꝰ electionem ipsius renūciasset irritam ⁊ manem: et canonici essent eligendi potestate ea vice priuati: ℣. e. ti. cū i cūctis. ⁊. ℣. eo. c. pr. si scient eū elegissent.

k ¶ Liberam. per illud verbum non datur ei potestas male admini strandi. xxi. q. j. relatus. ar. ℒ. ꝛ inof. testa. si q̄s. ⁊. ℣. e. ecclesia ve stra: ad fi. ⁊ licet ꝑlatus ꝓcurator dicatur. xij. q. j. §. vlt. ⁊. c. vlt. ℣. ꝛ vnat. fraternitatem. tamē vnare potest si consuetudo est. ℣. ꝛ vna. ceterū. ⁊. ff. ꝛ vna. familias. cōsiderata cōsuetudine loci et quātitate vni: vt in. c. pdic. ceterum. ⁊. ff. quod vi aut clam. l. pro

hibere. §. non tm̄. Bern̄.

a ¶ Notuit. distulisti. ⁊ merito. quia nec eius electiones confir mare poterat: nisi primo ipse consentiret electōi sue. ℣. e. c. ꝓpi. ⁊. ꝛ translat. licet.

b ¶ Decreto. ꝛcretū ꝛbet cōmere totā seriem ⁊ formā electōnis no mina eligentiū ⁊ eoruz ꝓsensuz ⁊ subscriptiones cuiuslibet in hunc modū. Ego talis cano nicus talis eccl'ie huic electōi interfui ⁊ ꝓsen si: ⁊ ꝓpria manu subscri psi: si scit scribere. alio quin aliꝰ p ipso et no mine illi⁹. et ꝛ ipsius mādato subscribere ꝛ bet. ℣. ō sen. ⁊ re iudi. cū inter vos. ⁊ nomen electi ꝛbet cōmere: et ad quā dignitatē est ele ctus: ⁊ q̄ scriptura il la sit facta p publicaz manū vel p duos ido neos viros. ℣. ꝛ ꝓba. qm̄ cōtra falsam. ⁊ si gillū capituli apponat Et hodie etiaz ꝛbz cō tinere inquisitōez ⁊ vo luntates singuloruz ⁊ publicatōes: ⁊ collati onē ⁊ electōez. ita q̄ p tale ꝛcre. appareat tot maz seruata fuisse. ⁊ il lud ꝛcre. ℣m quosdaz nō est ꝛ substātia elec tōnis. hodie ℣o ita est ꝛ substātia q̄ si nō fi at publicatio voluntatum: ⁊ inq̄sitio ⁊ colla tio ⁊ electio subsequēter: incōtinēn cassatur electio. ℣. eo. cumana ecclesia. et. c. cum post petitam.

c ¶ Ingenuus. ingenuꝰ is est q̄ statiz vt nasc̄t liber est: instit. ꝛ inge nu. in ꝓn.

d ¶ Cōiugata. si enim fuisset cōiugata filiꝰ eēt spurius: nec posset legi timari p mōrimonū se quēs. ℣. q̄ fi. sint legit. tāta. Quid si ℣ triz po stea cuz ea: nūquid iste posset eligi tanq̄ ꝛ le gitimo mōrimonio natꝰ ⁊ nō videē. qz nō fuit ꝛ legitima mōrimonio natꝰ: ℣. e. cuz i cūctis. nec p dest q̄ res ꝛueniat ad eū casuz ꝛ. tps enī nanuitatis videē ꝓsiderari ꝛbē sic tps elcōis. ℣. e. dudū. ⁊ ar. xxx. q. v. q̄l. vt ibi i vgitate ꝛspō sata. ⁊ hūa pt dici. Dico q̄ bñ pt eligi. qz mōrimoniū seḡns oia ꝓceden tia purgat: ⁊ ille tāq̄ legitimꝰ ē hūdꝰ. ℣. q̄ si. sint le. tāta. idē dz in capi tulo q̄lis: qz ꝛba sunt itelligēda cū effectu. ℣. ō cle. nō resi. relatū.

e ¶ Lateranen̄ concil. ℣. e. cum in cūctis.

f ¶ Nullā esse. sic ḡ ptz ex eo q̄ dic̄: inuit nullā esse: ⁊ ex eo q̄ dic̄ infe rius elcōez ipam pdicti canōis auctoritate cassatā: q̄ canō ille ℣. e. cū i cūctis. ē canō late sñie. ⁊. ℣. e. cū vitoñ. Sicut. ⁊. q̄ tal' elcō ē nulla. ⁊ i hoc ē canon late sñie: ħ q̄tū ad alia penā q̄ imponit eligentibz nō est late sñie ħ serēde. ⁊ ad hoc iducat. ℣. e. q̄s. ⁊. c. qz ꝓpter. ħ hoc nō di co: imo q̄ ad oia canon est late sñie. Sz huic ꝑdicit qō dic̄ inferi⁹: nec penā infligim⁹ ꝛ. i. nolum⁹ esse inflictaz: q: parcim⁹ eis: ⁊ hoc est qō premisit: parcēres nō modicū ꝛ. ⁊ illa duo. c. qz ꝓpter. ⁊. c. q̄s. i alio casu loquūtur: vt ibi dicem⁹. Bern̄.

g ¶ In parē. sic. xxi. di. inferior. ⁊. ff. ꝛ arbi. naz magistratꝰ. ⁊. ff. ad trebel. ille a q̄. §. tempestiuū. nisi se subijciat ei: vt. ff. ꝛ iurisdi. oi. iu di. est receptū. ⁊. ij. q. vij. nos si incōpetēter: nisi rōne legatōis. xcvij. di. ꝑcipim⁹. vl' ꝛ legatōis. ℣. ꝛ of. ꝛleg. sane.

h ¶ In scholis. multū enī operat notitia scholastica: sic ⁊ militaris.

ꝓpter qō elcōi a vob iuxta for mā mādati apo. pcordit celebra te ꝛ iure nō posse ꝑdicere vide bant: ⁊ infra. His igit ⁊ alijs al legatis quāq̄ ꝑ ꝓsonaz illi⁹ quez elegistis nihil dictū fuerit vl' ob iectū: qz tm̄ iuꝛ vbū apli dicen tis: neminī cito manū imponas. ꝛbem⁹ attendere diligēter ad ea q̄ circa ꝓsonā inquirēda fuerāt: duxim⁹ ex officio nro sic ꝛcurit pcedēdū: ⁊ infra. Illi⁹ q̄z lrature lz nō eminētis: tm̄ ꝓuenētis elec t⁹ existit: vt ꝓ ꝛfectu scie: sicut plen⁹ itellexim⁹ ab his q̄ eū me li⁹ cognouerūt ab elcōe nō ꝛberet excludi: ꝛ legitima tm̄ etate scire plene ñ potuim⁹ Vitatē q̄ cuz a multis cui⁹ etatis existeret cu rauimus idagare: a nemīe vnq̄ audiuim⁹ q̄ ānū etatis. xxx. at tigisset: ⁊ infra. ¶ Nos eccl'ie piter ⁊ ꝓne ꝓuidere volētes: ⁊ tā ra tōes q̄ canōes obſuare: qz ꝓpo situ vīm ꝓuidz itellexim⁹. ⁊ iō ꝓpter vrgentē necessitatē ⁊ euī dentē vtilitatē eccl'ie capuane: quaz i hac pte potius approba mus: volum⁹ ipm firmit ꝑura re: ꝑfatū sbdi. nr̄m vob i ꝑcura torē ꝓcedim⁹: libaz admīstratio nē ei taz i tpalib q̄ i spūa libz cō mittētes. ¶ Item cantuarien. archiepiscopo.

¶ Notuit nob q̄ vuigorn̄.

ecclesia ꝏstituta pastore ꝓpriꝰ ⁊ cōuentus eiusdē magr̄m. Ad. ar chidy. eboracē. i epm elegerūt: cu ius ꝓfirmatōz vsq̄ i aduētū ipi us q̄ absens eligebat ⁊ inscio: di stuliſti. q̄ tādē spōtanea tibi ⁊ se creta ꝓfessiōe mōstrauit q̄ ꝓscia ei⁹ aliēntisp ex natalib eēt lesa: ⁊ infra. Cui⁹ elcōez capl'm petijt p sedē ap. cōfirmari pīntato nob elcōis ꝛcreto sbscriptiōib eligē tiū roborato. qdā aūt suffraga neoz tuoz̄ asseruerūt eū fuisse fi lium cuiusdā militis: ⁊ ab eo ex q̄dā ingenua et nō ꝓiugata susce ptū. Idē q̄ magr̄ adiecit q̄ nū q̄ pr ei⁹ habuerat vxorē: ħ mīris ei⁹ vgitatis florē ꝓripuit q̄si fur tiz: ⁊ infra. Quis at canon latā neñ. pcl'. ab alex. p. nr̄o edit⁹ nō legitīe genitos adeo ꝓsequat: q̄ elcōez taliū inuit nullā esse: nob tm̄ ꝑ eū adempta nō fuit dispen sandi facultas: cū ea nō fuerit ꝓ hibētis intētio: q̄ successoribz su is nullū potuit i hac pte ꝓuidi tū generare: pari post cuz ꝛmo eadē ꝑate functuris: cū nō ha beat impiū par in parē: ⁊ infra. Adulta enī in hoc casu dispensa tionē inducere videbant littera ruz scientia: moz honestas: vite virt⁹: ⁊ fama plene multiplicit a quibusdā etiā ex fratribz nr̄is qui eum in scholis cognouerāt

ff. de castren. pecu. miles enim. ⁊ l. si forte: in fi.

i Reatuz. i. defectū siue impedimentū. q: ⁊ si nō sit nota delicti: est nota tñ defect⁹ impediēt⁹ promouendū. ĵ. de pur. cano. accedens.

k Permissaz. ⁊ sic patz q illegitim⁹ potest postulari. de hoc dictū est s. de postu. c. vlt. ℔ nō al's iudign⁹ puta suspensus: vel qui suspensionē nō fuauit: s. de postu la. c. j. Berñ.

l Ignorātiā. ignorātia crassa et supina nō excusat. ĵ. de eo q remū ci. epi. c. j. vñ pbare debebant illi ignorātiam quā allegabant: vt hic dī. lxxxij. dist. ꝓposuisti. Crassa sunt ista ignorātia. q: improuide ipm elegerūt nō requirentes de ei⁹ psona ab his q ℔s certificari potuerūt. xxxvij. di. §. vlti. ⁊. ĵ. de reg. in. c. pe nulti. ⁊ ff. de iu. ⁊ ignoro. l. regula. et iō debebāt pbare diligentiā adhibitā. ⁊ sic pbarent ignorantiā. Dāc ignorātiā poterāt pbare p iuramētū. ĵ. testi. psentiū. ⁊ ĵ. ō excep. pastoralis. ar. bo. ĵ. de scru. c. vnico.

m Eid petēdā. al's si fuissent missi ad eligēdum simplr bñ potuissent postulasse. ĵ. eo. in causis. Berñ.

n Susceptōem. per hoc videtur solui questio dñicalis: q ḡrit si epo deposito canonici eligūt aliū añq recipiāt lras pape qbo restituit depositū. ar. est hic p restitutū. vij. q. vlt. c. vlti. C. de man. ꝓh. l. vna. ĵ. de pbē. iter cetera. arg. ℌ. vij. q. j. eos q. ff. de decu. l. ij. ĵ. de rēū. ex trāmissa. ⁊ C. de nupt. necz.

o Presentare. sic ptz q metropolitan⁹ nō pt cū illegitimo dispēsare exquo illum sibi precepit presentari. Ar. ℌ. ĵ. de cor. vicia. cū de tua. Berñ.

p Um int. capituli. No. q lz dissensio sit int canōicos: ⁊ quidā agant p alios: ibi dī esse capl'm vbi est maior ps. ⁊ pñt ꝓstitue re pcuratorē: ⁊ ille dicēt capl'i pcurator. ⁊ in pstitūēdo talē pcuratorez nō requirunt singuli de capl'o: ℔ tñ illi qui sunt maior pars alis ꝓmitteret falsuz si singulos nosa ibi ponerent alios ignorātibus. ĵ. de his q fi. a pla. sine pscn. ca. ḡnto. ⁊ iste pcurator habebit expēsas de capitulo: imo de bonis epātus in negocio electōis: vt. ĵ. e. vt pterite. ⁊ de pcura. cum p causa.

b Epilentico. de quibus habes. xxxiij. di. marituz. ⁊ c. clerici. ⁊ c. cōmuniter diffinimus.

c Recusatus. p hoc videt q crimē in modū exceptōis pbatuz i vno iudicio pīdicet i alio: ar. s. e. sup eo. ⁊. ij. q. j. pbent. lz ei crimē i modū exceptōis probatū nō infamet. ĵ. de or. cog. cuz dilectus: in fi. tñ grauat eius opinionem. vñ inhonestū est admittere talem. ff. de accu. eos. ⁊ C. de adulte. ⁊ si libidine. Jn causa vo criminali bene repellere tur testis a testimonio: si in alio iudicio esset repulsus. Probato enīz crimine in modū exceptōis de quo grauata est eius opinio. ĵ. de testi. testimoniū. sed adhuc pbandum est ipsuz morbo epilentico laborare. qa non constabat illū sic fuisse repulsuz p illam allegatōez: sed si de hoc cōstaret nō deberet amplius eligi. arg. s. de postu. gratum: vbi cassatur electio illius seu postulatio secūdo facta: que primo cassata fuit ꝓpter vicium persone. ⁊ s. eo. super eo.

d Aliam. hic sumitur arg. q non est electio facienda de aliena eccle sia q diu recipit idoneū in eadē. Sz pōe q maior ps capituli ⁊ sanior eligat ō alia eccl'ia: ⁊ mīor de eccia sua: q illaz ꝓualet? Jn hac questione dixit laur. q si due partes capituli eligunt de aliena ecclesia: tenet electio. q: due partes vicem totius capituli obtinent: s. e. licet de cuitanda. ⁊. ĵ. e. scriptuz est in apocā. vbi postulatio facta a duabus ptibz ꝓfertur electōi facte a minori parte. q: si due ptes capituli nō sūt i eccia nō videtur capituluz esse. ff. de decre. ab or. fa. l. iij. et. ff. qō cuiusq vniuer. plāe. ℔ si nō essent due ptes: licz esset maior pars: ⁊ eligant de aliena eccl'ia nō valz electio: si minor ps eligat de sua ecclesia. ⁊ sic itelligit illa iura. lxj. di. obtinuit. ⁊ c. nulli⁹ inuitus. lxxxv. di. florentinuz. Vincen. ⁊ io. dixerūt q semp ꝓualet electio de ꝓria ecclesia a mīori parte facta et iaz a duobus arg. pdictoz decretoruz. et. lxiij. di. ℔ as. ⁊ C. de epi. ⁊ cle. in ecclesijs. ⁊. ĵ. de cleperegrī. c. vlt. ⁊. vij. q. j. denicz. ⁊ qō dicitur hic est allegatio: sed ideo hic obtinuit electio de aliena ecclesia: quia minor pars nullū elegit. Sz obstat. ĵ. e. in causis. ⁊ illud dicūt ꝓter formaz mandati: vt prealeret postulatio de aliena ecclesia electio de ꝓpria. Tan. dixit ⁊ melius vt mihi videtur: q electio facta a maiori ⁊ saniori parte capituli ꝓualet vndecūcz: siue de sua ecclesia eligāt: siue de alia: dūmodo aliud canonicum non obsistat. et hoc satis bene colligitur i hac

postulādū: postulatōez apud se. apo. pīare ꝓcuret. Dē genuen. archiepo. ⁊ placentino ⁊ bobien. episcopo.

Olim int canōicos sagoñ. sup electiōe pontificis qstio vteret ad se. ap. s. sōdiacono sagoñ. ⁊. j. pcuratoz capl'i accesserūt: ⁊ infra. Proposuit aī pcuratoz pdict⁹: q singuli requisiti cōmuni assensu in basten. ꝓpositū excepto pdicto sbdiac. ꝓuener̄t: q in sua duricia pmanēte aliorū psensus redact⁹ fuit i scptū publicū psequt. Cetez ꝓ pte altera fuit ꝓpositū ex aduerso: q cū se ptē eēnt canōici sagoñ. in capl'o se receperūt de futa elcōe pontificis: ectati. ℔ archi. archipsbitero et ꝓposito dictū basten. ꝓpositū noiantibz fuit a pfato. s. obuiatū: asserēte ipm morbo epilēti co laborare: p q alia vice tanq̄ inhabilē fuerat recusat⁹: nec ad aliā eccliaz ōbere fieri trāsitū de nec repiret idōe⁹ i eccl'ia sagoñ. ⁊ infra. Post hec archipsbit̄ pro pte altera ō rato vt dicebat litteris premunitus. Jpse vo scili cet pro parte sua i mediolañ. archiepm ꝓmittere curauerī: q mgr̄m. g. modicen. canonicuz eis dedit in epm ⁊ confirmauit:

de cre. quia propter. Rationem illam quam hic allegabat: iudiaconus friuolam reputauit: ⁊ inderet illi soli de morbo epilentico: vt infra dicit. non obstante appellatōne siq ex aliis superius memoratis causis cum eas friuolas de. ⁊ s. eo. licet: in fi. ⁊ optime facit. ĵ. eo. quia propter. vbi dicit. Jo eligatur in quem maior et sanior pars de. non distinguendo de quacunq̄ ecclesia. ⁊ c. in genesi. et. c. ecclesia vestra. vbi dicitur q electio debet fieri a maiori parte capituli. Quid respondebis illis capitulis. lxj. di. nullus: et. c. obtinuit: et alli. c. florentinum? Dicas q verum est q ita deberet fieri: et honestum esset ⁊ de iure est: si tamen maior pars aliter facit: valet. quia in hoc renunciauit iuri suo quod in fauorem ipsoruz fuerat introductum. nam ⁊ optimus eligendus est ⁊ melior. lxiij. di. metropolitano. ⁊. xxv. di. §. nunc autem. et. vij. q. j. licet ergo. et tamen tolerat dūmodo sit sufficiens: s. eod. cum nobis olim. ⁊. ĵ. eod. c. cuz dilecti. vbi multi meliores erant in ecclesia: et sufficit ne malus existat. xvj. q. vltima: monasterium. Berñ.

e Confirmauit. Sed nonne eo ipso q elegit confirmasse videt: vt. lxiij. di. in synodo. ⁊ ff. de aucto. tu. l. j.? sed non est veruz. ĵ. de fi. instrum. inter dilectos. ver. ceteruz. ⁊ s. eo. cum inter vniuersas: in fi. quoniaz tanq̄ arbiter elegit: ⁊ tanq̄ archiepiscop⁹ confirmauit: arg. ff. quādo appel. sit. l. j. §. solet. sic. ĵ. e. ꝓ sicut. §. ꝓterea. ⁊. ĵ. de concess. preben. postulasti. Sed nūquid potest irritare propriam electionem si tempe consecratōnis vel cōfirmatōnis ꝓhibetur ei crimen in

moduz exceptōis: ar. q̄ non. q: cum ipsaz electōem teneatur ꝛdefendere eaz nō ꝛdebet impugnare. ar. j. ꝛde na. ex li. ven. c. vno. ꝛ. j. ꝛde cle. cōiug. diuersis fallacijs. ar. ff. ꝛde pdi. ide. frat a fratre. ꝛ. ff. si fui. ven. alit⁹. ꝛ nō est ita. q: tanq̄ ali⁹ pfirmat ꝛ tanq̄ ali⁹ eligit: ar. iij. q. vij. §. tria. v. itē si ꝯ ꝓiez pupilli. ꝛ ꝛde hoc dixi plura: ar. §. e. cū inter vniuersas. Bern.

¶ Et sbscriptā. Ar. colligit hic a contrario: q̄ añ subscriptionē possent recedē electores ab elcōe: ar. j. ꝛde cēsi. oliz. ꝛ. j. q. vij. saluberrimuz. ꝛ. lxiij. di. q̄to: ꝛ nō est ver. q: postq̄ elect⁹ est aliqs: nō pōt electores murare ꝓposituz suuz dūmō ipse elect⁹ velit ꝓsentire: vt infra di. ītmo et añ electōez factā facta publicatione scrutinij variare nequeūt electores. j. e. publicato. ar. j. e. i cauſ. ꝛ. ff. ō ser. r. g. pre. p fundū. ꝛ. ff. ꝛde reg. iu. nemo. ītmo si nollēt illā eligē i quē maior ꝛ sanior ps cōsensit: ꝛdeberēt p superiorē ꝓpelli. j. e. publicato. q: illuz tenent eligē exā taz sic pceſſuz est. j. e. q: ꝓter.

¶ Cōiugale: ꝛ i veritate ꝯtū nō ē vinculuz cōiugale p ꝓsensū eligentiū ꝛ electi añ cōfirmatōez. j. ti. pri. inf corpalia. v. vñ cū nō sit ꝛc. ꝛ. j. vt lit. nō ꝓtest. q̄ñ. §. si vo. i pn. Et ō dic q̄si. q: possz renūciare sine li cētia añ pfirmatōz pape: arg. pdicte ꝛdere. inter corpalia: vt ibi no. v. sic autē. ꝛ hoc ideo dic: q: nō pōt ab ea recedē. ꝛ q: vinculuz illud initiatū est. ꝛ ideo. q̄si ꝯtū. j. ti. pri. c. vlt.

¶ Ex alijs. s. q: erat ꝛde alia ecclesia: ꝛ i ea dē erāt idonei.

¶ Refellere. Cōtra: §. ꝛde postu. bone. sed aliud est i postulatione: ꝛ aliud i elcōe p quā ius acq̄rit. viij. q. ij. dilectissimi. Et p postulatōez ius nō acq̄rit: §. ꝛde postu. c. pl̄t. imo pōt dici q̄ idē est vt si postulatio sit publice facta i scrutinio vl supiori pñsta nō pōt ab ea recedere: §. ꝛde postu. bone: vt dixi §. ꝛde postu. c. vlt. ꝛ pl̄t.

¶ Cōprobauerint. maxime supple q: idez est ac si pmisissent: vt dicitur sup. quia sine cōpromiserint siue non possunt mutare consensuz suum: vt dictū est. Bern.

¶ Volente. Vt voluntas impleat necesse est. quia vbi est opus facto voluntas non sufficit. j. ꝛde eo qui mut. in posses. causa rei ser. cōstitutis. ꝛ. j. ꝛde biga. nuper.

¶ Viduz. Scientias. Ro. pscientias eligentiuz examiandas: sic pscientia accusatoris. ij. q. vij. si qui sunt.

¶ Destinarūt. q̄ñ ita mādauit papa: q: si altera ptiū nollet q: ipsi ad ꝛces causaz terminarent: causaz instructā remitterēt ad ipsi. z alt̄s nō fuiſſz eis licitū recusare.

¶ Numerus. ex eo quod hic dicit in fine: colligit q: numerus pferri auctoritati. j. ꝛde appella. cōstitutus. non em̄ preferenda est dignitas nisi cū numer⁹ est par vel in modicū excedit. ff. ꝛde pac. maiorem. ꝛ. j. e. ecclesia vestra. vbi numer⁹ nō pfuit. j. ō testi. i nr̄a. ꝛ ō hoc dicemus in illa ꝛdere. ecclesia vestra. Bern.

p ¶ Bigamie. ecce in quibus consistit auctoritas. xxiij. di. c. j.

q ¶ Et tpe. q: añ ordinati fuerī vl̄ instituti i eccl̄ia. j. ō ma. ꝛ obe. c. j.

r ¶ Presentare. ꝛ sic nō remiserūt causaz sufficiēter instructā. ꝛ nō male fecerūt. q: causaz instructā remittere ꝛdebuerunt: vt. C. ꝛde ap. ne causas. j. ō ap. pstitutus. C. ꝛde rela. l. j. ꝛ. ij.

s ¶ Scire. sic §. eo. signficasti.

t ¶ Procedendū. pcedit tū ꝯ primacē i causa appel. j. ꝛde ap. sepe. ꝛ. C. ꝛde tēp. ap. l. viti. §. illud. ꝛ hec non fuit causa appellatōis.

u ¶ Electōis tpe. Ista tria papue reqrunt in eō: §. e. cū in cūctis. Et nō q: i hmōi electionibz rēpus elcōis spectat an sint tūc idonei. j. ꝛde eta. ꝛ. q̄li. cū bone. ꝛ. j. ꝛde cleri. excōi. mi. postulasti. ar. j. e. audiuis. Ar. ꝯ. §. ꝛde postula. bone. j. e. q: sic. §. si aūt. So. tēp⁹ elcōis ꝛdebet spectari. ꝛ si tūc non tenuit electio ipo iure nō pt tractu tpis qualescē: vt i pmis cō col. ꝛ. xvj. q. vij. §. pt. vsi. q̄ ab initio ꝛc. Si vo ab initio ñ erat nulla ipo iure: ꝛ p exceptionez poterat cassari: tūc tractu tpis pt rata haberi. ꝛ sic loquūtur ꝓria. Itē ar. est hic initū specialiū. j. q. j. pn capat⁹. et. xvj. q. iij. §. pt. sacerdotes. ꝛ. lv. di. pcepta. ꝛ. j. ꝛde pba. post cessionez. ꝛ. ff. ꝛde orig. iuris. l. j. ff. ꝛde reg. iu. q̄ ab initio. ff. ō mino. ꝛdeq̄. §. j. ff. ō pub. ius. q. ff. ꝛde iu. oi. iu. cū q̄dā. ꝛ. j. ꝛde so. ꝓpe. ꝓpositi. ꝛ. §. ꝛde relep. eaz te. ff. mā. si pcurator. ē. j. Nō. ff. ad mac. si nr̄. ꝛ. ff. ꝛde pen. l. j. et. C. ꝛde testa. l. j. ꝛ. ff. ꝛde vac. mu. l. ij. §. mūera. ꝛ. ff. ꝛde pecu. lz. §. si filiꝰ: i fi. ar. ꝯ. s. finē spectādū. j. ō testi. cog. c. ꝓcēa. j. ꝛde ꝛsp̄ō. ipu.

pposit⁹ scti georgij eoz sñie se asseruit nolle stare: pcessuz ad se. ap. ꝛestinarī: ꝛ ifra. Cūq̄ nūcij ꝓpositi sctoz ap̄loz statuto tmino ad pñtiā nr̄az accessissent: ꝓpositꝰ scti georgij nec venit: nec p se misit idoneū rn̄salē: ꝛ ifra. Gestis igit̄ iudicū diligēter ūpectis: inuenim⁹ q: p ꝓposito sctoz ap̄loz auctas. p ꝓposito vo scti georgij numer⁹ eligētiū faciebat cū pm⁹ a. xxiij. tū plōis: tū canonicis q̄ alios dignitate etate ꝛ tpe pcedebāt. secūd⁹ vo a. xxiij. fuisset elect⁹: ꝛ ifra. Cū aūt allegatōnes p eodē prepositō scti georgij corā iudicibz ipis ꝓpositis nobis nō fuerit pñtate: ppt̄ q̄ nō potuim⁹ scire p nos q̄d obiecerit l̄ q̄d rnderit ad obiecta. sicq̄ causa remissa ñ fuit sufficiēter instructa ad diffinitiuā sñiaz nō duximus pcedēdū: ꝓ ꝛcisiōez cause ipsi⁹ iudicibz ꝓmisim⁹ sb hac forma: vt vl̄ si notoriū eēt vl̄ p ea q̄ iā dicta erāt ꝓstaret: q: ꝓpositus sācti georgij elcōis tpe pateret: vl̄ i ordinibz vel i scia vel i etate ꝛfectū q̄ eū iuxta canonū sanctiones ipediret ad hmōi officiuz ꝓmouerit: ei nō obstāte ipi⁹ absentia corpali silētiū ꝯponētes: ꝓpositoq̄ sctoz ap̄loz ꝓposituraz adiudicarēt eādē. alioq̄n cū i eū nō solū pl̄es: ꝓ due pene ptes cō uenerīt: et ipedimētis cessātibz accessit. ꝛ. c. ifras. ff. ꝛde ri. nup. si q̄s. ff. ꝛde iu. fisci. nō itelligit. §. si q̄s palā. ff. ꝛde iudi. cū furiosus. ff. ꝛde sta. ho. liber hō. isti. ō ige. §. sufficit. ꝛ p vtq̄ pte. ff. cōis p. receptū ē. Bo. vez ē inūū fore spectādū i ꝯtibus vel q̄si: ꝛ i ꝛlecto vel q̄si. in oi em̄ negocio ex quo actio oriri pt. ꝛ in ꝛcret/ꝛ pstōibz: nisi ꝓt fauorez aliud ꝓtingat: sic i mīmōio vel libertate: vtz p pcez. ꝓxie positas: illō q̄ dr finē spectādū hz locū cū q̄rit̄ an id ꝛdu vel ñ ꝛdu: seu q̄ñ ꝛdisse videt: vl̄ q̄ñ possidet vl̄ restituit: siue cū cape potuit: i aut. ō nup. §. q: vo hacten⁹. col. iij. ꝛ. ff. ō ali. ꝛ cib. le. l. mela. ispicit eī ips q̄ capax ē. ff. ō iur fis. ñ itelligit. §. si q̄s palā. ꝛ si ago ꝯ te ꝛ ñ ꝓpent mihi ius: si ꝛpe sñie ꝓperit sequit̄ ꝓdemnatio. ff. ꝛde pecul. q̄situ. ff. ō rei vē. sin aūt. §. j. ff. ꝛdeposi. l. j. §. ñ tm̄.

x ¶ In ordinib. tal̄ electo nl̄a ē. ꝛ ꝛnoluit ꝓtas eligēdi ad alios lz pauciores: vt h ꝓtz exp̄sse. ꝛ hoc itelligē q̄ñ ex certa scia eligit: al̄s ñ cēsē puari si pbarēt ig̃rāns: ꝛ ita ista tria ꝛ q̄dlibz illoz fdūt elcōz nl̄i az.

y ¶ Corpali. sic. j. ō re iuō. cū oli. ꝛ bñ pt̄ pcedi ꝯ absentē in isto casu et lit. ñ ꝓtes. j. vt lit. ñ ꝓtes. q̄ñ freq̄nter. §. porro. Ar. ꝯ. j. ō vl̄. ꝛ cōtu. cū oli. vbi expectat̄ p annū: ꝓ illō ī eo q̄ appellauit: illō q̄ dixi q: pt̄ pcedi ꝯ absentē: legitime eo citato itelligas. j. ꝛde appel. p tuas.

z ¶ Impedimētis. ꝓpositis ꝯ ipm in etate: i ordinibz: i scia: in ifra.

BOne memorie. ꝓstaret. naz si hoc esset ꝛe iure coī: ꝛebuit ꝓdere ꝑmā ⁊ secūdā. vij. q. j. eps q. ⁊. c. si qs eps. ⁊. j. ō ẽnsla. q̄to.

b ¶ Nunciaret. si. s. e. q̄liter. ⁊. j. ꝛe ꝓben. cuz iam vndū.

c ¶ De vi. i. violenta impꝛessione inferenda. sic. j. eo. cum vintonien. Vt notatur in casu. sed ibi fuit illata. Berñ.

d ¶ Metuebāt. si citari nō poterant venire ad eccl'iaz cathedralē: ꝛebebāt ꝓstituē ꝓcuratores q̄ vice fungerent illoz. j. eo. q: ꝑpī. ⁊ sic videt q̄ nō valuissz eoꝝ appellatio q̄ minꝰ alij ꝓcedē potuissent. Nō credo q̄ hodie valeret talis appellatio. q: exq̄ maior ps citat minoꝛez: si iusta causa impediti venire nō pñt ꝓstituē ꝛebēt ꝓcuratoꝛez. j. e. ti. q: ꝑpī. al's credo q̄ electio maioris ptis pñtis valēt ꝑ eādē ꝓstōz: q: ꝑpī. Si aūt maioꝛ ps canōicoꝝ iusta ꝛe causa esset absens: nec possz venire ad eccl'iā in q̄ ꝛebz electio celebrari: ⁊ sunt in loco i q̄ ꝛebēt ad electionē vocari: sat7 credo q̄ miꝰ ps ꝛebet ire ad maioꝛē si pt: ⁊ econuerso: al's ad locuz cōmunē ꝓuenīāt oēs: vel ꝓstituāt ꝓcuratoꝛes si ire nō pñt. j. eo. quis. xxij. di. in noie dñi: Visus fi. vbi dī q̄ si electio pape i vrbe roma na fieri non pōt: exeāt ad locū idoneū. Sz i casu huiꝰ ōcre. aliud erat ipedimētū: in q̄ absentes nō ꝛebebāt ire: nec dare ꝓcuratores. timebāt enī vim sibi fieri i electiōe. i. violētā impssiones. ⁊ sic nō habuissent liberā pīatē eligēdi: nec eoꝝ ꝓcuratores. ⁊ iō tenuit eoꝝ appellatio ꝓpī iustū metū impssiōis. ⁊ ita solꝰ talis timoꝛ sufficit lz impssio secuta nō sit. vñ ꝛe hoc mādauit paps inq̄ri: ar. opt. ff. locat. habitatoꝛes. §. vlt. ⁊. l. ne q̄rē. §. exerciru. al's aūt non ꝛebēt ire. vel si aliud iustū impedimētū habebāt ꝓstituē ꝓcuratoꝛes al's ꝓcedē ꝛebēt ad electōez: exq̄ vocari erāt ꝑ illā ꝓstitutōez: q: ꝓpter. In spūali vo sic in carnali mrimōio ꝛebet esse liber ꝓsensus: al's nullus eēt ꝓsensus. j. ꝛe spō. cuz locū. Magūtinū fauebāt philippo: ꝑ cuꝰ potētiā ⁊ warmatien. eps fuit postulat' ⁊ intrusus. ꝓpoſ' iste fauebat othoni: q̄ electi erāt in discoꝛdia. vñ timebāt ipe ⁊ sui q̄ non possent libez hāe ꝓsensuz in electiōe. vñ appellauerunt ex illa causa q̄ iusta fuit: vñ in locū securū vtriq; pti ꝓuenire ꝛebebāt. Berñ.

e ¶ Constaret. al's nō valuisset appellatio. vel posset supplerī maxime si vocati nō fuissent.

f ¶ Exceptiōe. j. ꝛe ap. an sit ꝛeferendū. ⁊. c. ꝓstutis. ⁊. j. ꝛe vsur. q: frustra. ff. ꝛe mino. auxiliū. ⁊. xvij. q. iij. frat nr. xvij. q. ij. ꝛe viro.

g ¶ Licentiā. vnde ꝓuandi sunt pīate eligendi illa vice. j. ꝛe trāslat. q̄to. q̄ potest assignari ꝑ id. quis hic ipso iure fuerūt ꝓuati potestate eligendi: vnde tenuit electio postea facta. ꝙ ibi dicit papa suspendim⁹: ibi soluitur. Berñ.

h ¶ Confirmaret. q̄ si eccl'ia magunti. tali mō nō recepissz: tūc legatus ꝛe vtraq; inq̄reret: ⁊ cām instructā ad se. spo. remitteret.

i ¶ Recepit. ⁊ ita quādoq; ꝓbatur ⁊ examinat': quod notoꝛiuz est: ar. xxiij. q. j. pudenda: in si. ⁊. xj. q. iij. eoꝝ qui accusantur. quomam licet aliquid manifestuz sit: eius tamen interpretatio non est negligenda. ff. ꝛe ven. inspic. l. j. §. q̄uis. ⁊ nihil tam indubitatum est: q̄n recipiat quādam solicitam dubitatiōnem: in aut. ꝛe tabellio. circa medium constitutiōnis. collat. vj. ⁊ ita potius recipiuntur hic testes ad cautelam q̄ ꝛe iuris necessitate. vel quia ex superabundanti aliquid probatur. ff. ꝛe manu. causam: in prin. quia si transiuit non potuit esse nō notoꝛiū. j. ꝛe trāslat. quāto: vel forsan. quia sibi non erat notoꝛium. Berñ.

k ¶ Cassauit. i. reprobauit vel irritam nunciauit: vt patet supꝛ. q: constitit ei q̄ admiꝰ strauit ⁊ cepit eccl'iam preter auctoꝛitatem apo. sed.

l ¶ Si pauciss'imis. sic s. ꝛe postulat. gratū.

m ¶ Motoꝛius. vt. ij. q. j. ꝛe manifesta. et. j. ꝛe accusat. euidentia. Berñ.

n ¶ Presumitur. sic. j. ꝛe renūciat. in presentia. ⁊. j. ꝛe re iudicata. sicut. j. ꝛe probat. post cessionem. et. ij. q. vj. hoc etiam placuit. ff. ꝛe publ'. quecunq; Sed hodie nō presumit̄ pro iudicis processu in preiudiciuz alterius: nisi quatenus constiterit legitimis ꝛocumentis. j. ꝛe probatio. quoniam contra. Berñ.

o ¶ Mus. id est q̄. sic ponitur. j. de iureiuran. quemadmodum. ver. q̄uis interdum ⁊c. Berñ.

p ¶ Factum. sic. j. ꝛe renuncia. super hoc. et. j. ꝛe probati. quoniam cōtra. vj. q. vlti. actoꝛ.

q ¶ Maturam. id est ꝑm cuiuz causarum. C. ꝛe re. credi. in bone. vel ꝑm rerum naturam. i. scōm naturalem probatiōnem. i. per causam rerum: quoniam ea que non sunt non probantur per aliquam causam. eius enim quod non est: nulla est causa. Non enim ratio priuiq̄ persone querenda est. ff. ꝛe iu. codicē. quidam referunt. §. primo. sed ea que sunt probantur. De hac negatiua no. q̄ tribus modis dicitur. est enim negatiua facti: iuris: ⁊ qualitas. Negatiua facti duplex est: pura ⁊ simplex: que non habet ꝛeterminationem loci vel temporis vel alterius rei. Et hec negatiua pura et simplex probari non potest directe vel indirecte. Vt si aliquis dicat se nunq̄ fuisse citatum: vel si quis dicat se non contraxisse cum berta. et ꝛe tali negatiua loquitur hic. et. vj. q. vltima. §. actoꝛ q̄ asseuerat. vnde onus probandi transfertur aduersarium. et hoc ideo: quia negationum non sunt cause. vt dixi. Si autem adiciatur tempus vel locus vel aliquod cōsimile: tunc potest probari indirecte: vt. j. ꝛe test. ex tenore. et. c. series. et. C. ꝛe contrahen. et commit. stipulat. optimam. vt si exhibeatur instrumentum in quo stipulatio contineatur facta tali die et loco: vt in predictis iuribus. Non obst. quod dicitur. j. ꝛe probat. iij. et. j. ꝛe test. tam litteris: in fine. quia ibi non probatur directe vel indirecte: sed presumptiue Item negatiua facti probatur cum habeat in se implicitam affirmatiuam: vt si dicatur. ego non sponte renūciaui. q. vi. coactus renunciaui. ⁊ hoc ꝛebet probari ab eo qui hoc negat. j. ꝛe renūcia. super hoc. Item negatiua iuris bene probatur: vt si negas emancipatōnem recte factam. hoc ipsum probare ꝛebes. ff. ꝛe probat. ab ea parte. §. j. quia qui negat aliquid iuste factum dicit illud iniuste factum: vnde illud probare ꝛebet. Negatiua qualitatis dicitur illa: iste non est idoneus. hic negatur qualitas: et hic non est legitimus: iste non est diligens. Non est soluendo: hoc potest et ꝛebet probari ab eo qui

appareat: q̄ eū bono zelo elegerint: p̄positi sc̄oz ap'oz electione cassata: elcōez ꝑfirmarēt ipi⁹ ⁊ ei facerēt tanq̄ p̄posito rnderi. ¶ Dez canoñ. magūtinen.

BOne memorie magūtinē. archiep̄o: viam vniuersę carnis ingresso ⁊ q̄busdā petētibus i warmacien. ep̄m: q̄busdaz vo archiep̄m vr̄m tūc p̄posituz sc̄ti petri magūtinē. sibi eligēti bus i pastorē: p̄nestin. ep̄o sedis ap. le. ꝛedim⁹ i mādatis: vt si eū dez ep̄m q̄ ad tpalia vl' ad spūalia recepisse ꝓstaret eccl'iaz magūtinen. vel mīstrasse i tpalib⁹ aut spūalibꝰ i eadē postulatōem factā ꝛe ipo nūciaret irritā: ⁊ infra. Deide inq̄reret ꝛe elcōe ipi⁹ archiepi veritatem: ⁊ si ei ꝛe vi quā ipe ⁊ sui metuebāt ꝓstaret: eo nō obstāte q̄ post appella. ad nos int̄posita fuerat i ipsi⁹ elcōe ꝓcessuz: cū alij q̄ appl'. ad nos interposite: ne sine ipo ac socijs eius hzent i elcōe ꝓcessuz nō ꝛuxerit ꝛeferēdū: vti ꝑ ipm hac exceptōne nō possent: q̄n frustra legis auxiliū iuocat: q̄ ꝓmittit i lege. vñ nec ab eis posse obijci vi debat': q̄ idem essz a pauciorib⁹ ꝑm eoꝝ assertiōez electi⁹ ⁊ cū ipsi ap. ad nos legitīe int̄posita ꝓtēnētes: et ꝑter lr̄as nr̄az recipiētes ep̄m memoratū reddiderint se idignos: elcōez archiepi ꝑfirmaret: ⁊ infra. Licet aī eēnt notoria q̄ ꝑ dictū warmac. ep̄m ⁊ eiꝰ fautoꝛes fuerāt obiecta: ꝓdictus tñ legat⁹ ad maioꝛē cautelā mltos testes ꝛecepit: ex ipi⁹ archiepi pte ꝓductos. vñ ipse iuxt̄ mādati nr̄i tenoꝛē ꝓcedēs postulatōz factā a warmac. cassauit: ⁊ elcōez eiusdē archiepi memorati: q̄uis a pauciss'imis celebrata curauit aūcte apo. ꝑfirmare: ipmq; ordīauit i p̄sb̄m ⁊ tādē i archiep̄m cōsecrauit: ⁊ infra. Cont̄ legati vo ꝓcessuz ꝛ facere videbat': q̄ ñ citatis warmac. ep̄o ⁊ eiꝰ fautoribꝰ ꝓcessisz. Pozro ex cessus notoꝛi⁹ examiatiōe nō idiget: ꝛ ꝑ his q̄ a iudice sunt acta ꝓsumit̄ q̄ oīa rite fuerit celebrata: q̄uis et q̄ citati nō fuerīt: nō posset ꝛefacili ꝓbari. ꝙa negātis factū ꝑ rerū naturā nulla est directa ꝓbatio: cū ⁊ si quilibet ꝛe se posset asserere: q̄ ad eū citatio minīe puenisset: ⁊ singuli tñ vr̄m essent in suo testimonio

hoc dicit: q̄ quilibet presumit̄ idoneus nisi p̄betur ꝓtrariū. ī. ℟e presumpt. duduz. ꝛ. ī. ℟e scrū. in or. fa. c. vno. ꝛ. ff. ℟e leg. ij. cum quidā. ꝛ. l. cum pater. §. rogo. ꝛ. C. ℟e inof. testa. oīm modo. Arg. ꝓtra. C. ℟e pba. ex persona. Berñ.

r Singulares. ꝛ sic esset insufficiens testimoniū ulloꝝ. ī. e. cuz dilecti. ꝛ. ī. ℟e accu. cū dilectus: in fi. Si autez unus iuraret ℟e facto alterius: subiret anceps piurū q̄ eē nō ℟bet. ff. ℟e in lr. iurā. videā⁹. ff. rerū. amo. marcellus. nisi forte sic iuraret. Ego iuro q̄ ille nō fuit citatus q̄ ego sciam. si. ī. ℟e pur. ca. quonēs. in fi. sic. viij. q. iij. artald⁹. in aut. ℟e here. et fal. §. si vo absunt. colla. j. al's est sub. §. sancimus. vbi dicitur q̄ testes iurent q̄ nō sunt conscij alicuius malignitatis facte ab herede: hoc est dicere q̄ ipsi sciant. Sic patet q̄ nullus potest p̄bare se non fuisse citatum: ꝫ illi incumbit p̄batio qui dicit aliquem fuisse citatuz non ei qui negat. legatus enim eos citauit: quod apparet ex eo q̄ ad legatum nunciuz destinarūt: ꝛ ex eo quod dicit omnia presumūtur legitime acta: al's ei incumbit p̄batio qui dicit aduersarium fuisse citatuz: non ei qui negat. Sed nonne capitulum erat excusatum: si quilibet ℟e capitulo in ret se non fuisse citatum: videtur q̄ sic. Negatiua enim p̄batur per iuramentum ipsius negantis. ff. ℟e iurian. l. iij. §. quacunq; ꝛ. ī. ℟e test. presentium. ꝛ licet sit probatum ℟e capitulo: non tamen singuli probant se: sed talis probatio non releuaret capitulum. Sed qualiter probabit capitulū citatum? Dico q̄ per hoc q̄ littere citationis diriguntur prelato ꝛ aliquibus maioribus ℟e capitulo. arg. §. ℟e postula. ad hoc. xliij. di. comesationes: in fi. ꝛ. ī. ℟e symoniac. veni ens. instituī. ℟e iure natu. §. senatus. ꝛ. ff. ℟e condi. et demonstra. municipibus. arg. ī. ℟e procur. c. vlti. vel si non habetur illorum copia: sufficit legi litteras publice in capitulo siue ī claustro p̄sentibus qui inuenīūtur. ī. ℟e wl'. ꝛ contuma. causam que. ꝛ. c. vlti. ꝛ. ī. ℟e cleric. non resi. ex tue. ꝛ interrogandi sunt vicini siue parochiani: si volūt defendere. ff. ex qui. cau. ma. l. ergo. ꝛ. ff. ℟e libe. agno. l. j. ꝛ. ff. ℟e dā. infec. l. viij. §. pretor. Sed si littere presententur prelato ꝛ aliquib⁹ ℟e maioribus vel soli prelato: ꝛ ipse occultauerit literas: nec presentauerit eas capitulo: ꝛ non vadat vel mittat ad iudicem: ꝛ sic iudex reputans capitulum cōtumax: totum capitulum suspendat vel excōmunicet: nūquid illi qui nihil sciuerūt sunt excōmunicati? videtur q̄ nō: nam ꝓpter cōtumaciā p̄curatoris dñs nō punit. ff. si quis ius di. nō ob. l. j. §. si p̄cura. ꝛ. ī. ℟e lit. non p̄test. c. j. in fi. vbi innuit e contrario sensu q̄ ꝓpter cōtumaciaz p̄curatoris dñs excōmunicari non potest si dñs ignorauerit. ꝫ hoc rursus videt q̄ capitulum petat absolutionem. q: p̄sumptio non modica est cōtra ipsum capitulum: nisi capitulum ℟ceret se nescuisse: sed non ℟facili posset hoc probare: arg. q̄ posset. ī. ℟e proba. iij. ꝛ. c. vlti. ar. q̄ capitulū sit excōmunicatū: ar. ī. ℟e sen. excō. romana. §. vlti. Berñ.

s Secure. alioquin si non potuisset ire securus: poterat legitime appeliare ab eo: nisi securum locum eidem prouidisset. ī. ℟e appellat. ex parte. ꝛ. ī. ℟t lit. non contesta. accedens. sed hoc fuit falsum vt hic dicit. ꝛ si hoc esset: tamen potuit mittere p̄curatorem sicut misit nuncium. ī. ℟e appella. constituns. ꝛ hic. Sed nūquid tenet̄ quis mittere procuratorem quando ipse ire non potest: puta quia sibi locus est suspectus vel al's impeditus: non credo: quia nemo compellitur mittere procuratorem precipue in magnis causis: vt erat ista: vt. ī. ℟e procurat. querelam: vbi ℟e hoc. sed mittere ℟bet qui proponat exceptionem: al's teneret excōmunicatio pro contumacia. ī. ℟e appellat. si duobus. Berñ.

t Muncium. Nota simplicem nunciuz non audiri: arg. ℟e p̄cura. alia quidem. ꝛ. ī. ℟e w. ꝛ cōtuma. cum dilecti. Arg. cōtra. misit. per quas p̄so. nobis acquiri. §. j. ff. ℟eposit. l. j. §. si te rogauero. et. ī. ℟e offi. ℟leg. prudentiam.

u Causis. s. quia non ℟nerunt appellatōni. ꝛ quia indignum sine licentia pape receperunt. ꝛ quia citati non ℟nerunt: et enaz quia idem episcopus sine licentia pape transiuit. Contra: s. e. considera uim⁹. ō. ī. eo. auditis. vbi vtraq; cassatur. quia secte fuerunt electiones post appellatōnem. ꝛ prima non cassata facta fuit secunda: idem ℟buit hic fieri. quia vtraq; post appellatōnem facta fuit. Preterea et econtra opponitur eoipso q̄ prim̄ postulauerūt post appellationem sine alijs: non fuerūt ipsi primam potestate eligendi. quia alij potuerāt consentire ꝛ renūciare appellationi: s. ℟e postula. bone. ij. ꝛ in predictis ℟cre. considerauim⁹. ꝛ. c. auditis. ergo secunda electio ℟buit hic etiam cassari: cum prima postulatio non fuerit nulla ipo iure. Solu. per talem postulationem facta post appellatōem nullum ius fuit acquisitum vel ḡtia quam petere posset: et postulantes poterant resilire a tali postulatione cū nōdum essz presentata superiori: s. ℟e postula. bone. ꝛ sic habebāt adhuc potestatez eligendi: ꝛ poterāt cuz alijs eligere si voluissent. sed postea cum receperūt eum sine licentia pape in cōtemptuz ipsius cū non possent: tunc primo amiserūt

singulares. Ad ipm q̄z legatū si voluissent secure potuissent procuratorē idoneū ℟stinare: sicut nunciū ℟stinarāt: ꝛ infra. Mos igit̄ ꝛ si ꝓpter auctoritatē iudiciariam p̄sumam⁹ p̄ his q̄ acta sunt a legato: illi tñ plus inniti mur ratōi q̄ aduersarij archiepiscopi ex tribus causis p̄dictis se vsq; adeo reddiderī idignos: q̄ ꝫ eum nō ℟bebāt audiri. vnde q̄ ℟ ipso factū fuerit nō poterat impediri p̄ eos: q̄n etiaz si

electores eiusdē pariter ℟liquissent: vt se reddidissent idignos: ad nos ℟uoluta fuisset hac vice ordinatio eccl'ie magūtineñ. q̄re dictū archiep̄m nunc sine iuris iniuria potuisse⁹ eidem eccl'ie p̄ficere in pastorez. Sup his vo habito diligēti tractatu cassatōem postulatōis facte ℟ variacieñ. episcopo ratam habuimus electōem archiepiscopi cōfirmantes. Dem clericis sancte agathe.

potestatem eligendi ꝛ magis ℟liquerunt q̄ si indignum scienter eligerent. ꝛ plus est ipso facto ℟linquere q̄ verbo. ꝛ plus est cōtemnere legem viuaz q̄ mortuam: vt patet in integra. ꝛ sic penes illos remansit ius eligendi: q̄uis essent numero paucissimi: s. ℟e postula. gratuz. ꝛ appellatōnem non possunt opponere: cum ipsi contra appellatōnem ℟liquerint ꝛ contumaces fuerint. ꝛ ita ex tribus causis predictis se fecerunt indignos: sed ex vna precipue amiserunt potestatem eligendi: recipiendo illum sine licentia pape: al's si non recepissent illum nō amissent potestatem eligendi: vt patet in integra. Quidam dicere voluerunt q̄ hec ℟cre. continet gratiam. sed forsan hoc dicunt qui intelligunt hanc ℟cre. q̄ hec electio facta fuisset. anteq̄ maguntini recepissent varmacieñ. vel administrasset. ꝛ si hic fuisset quod non est verum gratiam contineret. vel dic ex tribus p̄sumptiōnibus. f. quia virū pastorali dignitate predituz: cōtra formā canonicā non solū eligere: ꝫ etiam recipere p̄sumpserūt. Berñ.

x Contemptu. quia postq̄ procurator eorum nostras litteras reportauit: quibus mandabatur q̄ si varmacieñ. episcop⁹ in temporalibus ꝛ spiritualibus ministrasset: ipsius cassaretur electio. ipsi postmodum quasi electo suo: sicut ex eorum literis apparet: quibus eum electuz fuisse nominant: temere paruerunt. ꝛ blasphemia. quia legatum nostrū q̄tum in eis fuit infamantes eum fuisse corruptum pecunia: sunt mēdaci. hec littera est in registro. ꝛ sic ex tribus causis reddiderunt se indignos: vnde non ℟bent audiri: s. eoꝺ. considerauimus: vt sequitur in glo. Berñ.

y Ad nos. Dixit laur̄. q̄ cum simul omnes ℟linquūt eligendo indignum: tunc tñ transfertur potestas eligendi ad superiorem. Si vo secundi post electōem priorum similiter eligant indignum: reuertitur potestas eligendi ad priores. ꝛ facit pro eo quod dicit in littera: parter. ꝛ. ī. eo. cum vintoñ. sed. C. dicit non esse verum: imo sine simul siue separatim ℟liquerunt: transfertur potestas eligendi ad superiorem: sicut hic dicit. Et illud aduerbium pariter non notat idemptitatem temporis ad peccandum: quod exigatur vt simul ℟linquāt: sed vicij similitudinem. ꝛ illa ℟cre. cum vintoñ. non facit pro eo. quia ibi tñ vna pars peccauerat: eligendo indignum hominem illegitime natuz: ꝓpter quod ius eligendi ad alios fuit ℟uolutū. ꝛ illi licet quo dāmodo ℟liquerunt eligendo per impressionem: non amiserunt ius eligendi: ꝛ tunc primi ꝛ secundi simul postea ℟bent eligere: vt ibi dē. ꝫ vbi vtraq; ps peccat eligendo idignū in electōe epor ꝛ eoz supioz: sive eodē tempe siue diuersis peccent: semp transfertur eligendi potestas ad dñm papā: vt hec lra dicit. sic. ī. ℟e p̄cef. p̄ben. q̄ diuersitatē. ꝛ non reuertit ad primos: sicut dixit laur. ꝛ eodez mo intellige s. e. n. c. cuz in cunctis. §. clerici. quod ℟bet intelligi p̄m istam: vt ad papam eligendi potestas transferat. secus est cum clerici sunt negligentes in eligendo. quia tunc ℟uoluitur eligendi potestas ad primuz superiorem. ī. e. ne pro ℟fectu. In electōnibus vo inferiorum prelatorum cum eligit̄ vel confirmat indignus: seruari ℟bet quod dicit s. e. cum in cunctis. §. vlt. ꝛ. ī. e. nihil. sed in casu negligentie seruat̄ q̄ dicit. ī. ō p̄cef. p̄bē. nulla. exceptis abbatijs: vbi dant tres mēses tñ: vt dic ℟cre. illa: ne p ℟fectu. Et q̄. c. cū in cūctis: ℟beat sic itelligi: ex eo patz q̄ papa in. c. cū in cūctis. §. clerici. nō dic ad quē ℟uolunt eligēdi ptas. vñ ℟bz intelligere: q̄ ad ipm ℟bet ℟uolui cuz ℟ inferiorib⁹ dignitatib⁹ dicit: ad quos ℟uolunt potestas eligendi: cuz eligitur. vel p̄firmat indign⁹: vt

ēō. c. §. vlt. vt quod ꝛ minoribꝫ ꝓcessit ꝛ maioribꝫ ꝓbibuisse videat. Alij dicūt q̄ ad primū suptorē ꝛeuolui ꝑtas eligēdi: ⁊ hic nō erat su per: nisi papa. ⁊ idē dicūt i casu negligēie: vt dic. c. ne p ꝛefectu.

¶ Hac vice, hoc tñ dic: quia qui male eligūt nō puniuntꝫ nisi semel tm̄. ī. eo. ti. auditis. Berñ.

¶ Cerelā. ꝓmisit ar. ad q̄stiones dñi celē. q̄ si ille a q̄ appellat efficitur eiusdē iurisdictōis cuius est ille ad quē appellat q̄ nihilominꝰ pt ꝛ causa cognoscē. ff. ō iudi. si is q̄ rome. Arg. ī. ff. ō iudi. iudiciū. ⁊ l. mortuū. ⁊ l. iulianꝰ. tñ honestuꝰ est q̄ causaz ꝛelegēt: imo videt q̄ teneatur causez illā ꝛelegare. ff. ō iurisd. om. iudi. ꝓtor.

b ¶ Perēs. ⁊ ita ptz q̄ due actiōes sunt ꝓmu ꝑñt in eodē libello. ī. ꝛ capel. mo. dilectꝰ. ⁊. ī. ꝛ cā pos. cū eccia. ⁊ c. se. ⁊. ff. fam. herc. heredes. §. ꝛ pl'ibꝫ. ff. ꝛ act. emp. ⁊ vē. nō ē nonū. ⁊. l. se. Sz videtur q̄ iste economꝰ nō fuisset audiendꝰ. qz vi ꝛebat ꝑrius in sua pe. tiōe. petebat enī illuz petrū remoueri ab ecclesia: ab eodē petēs pē siones sibi restitui. ista vltō ꝑria videt q̄ remoueat ⁊ pensionē solu at. si enī ꝓdēnaret vt remoueret de ecclesia q̄liter ꝓdēnaret ad pēsi onez ꝑstandā. Sic enī ꝓdēnaret q̄ nō ē plan. vñ sñia illa non ꝓiudi cat eccl'ie: ꝟ ꝑria petēs nō audit. ī. ꝛ ap. solli citudinem. et. xxiij. q. vij. q̄ sūt. lxx tiij. di. gesta. C. ꝛ mune. pa. ꝓ fessio tua. li. x. ī. ꝛ iudi. examinata. Dico q̄ illa nō obstāt. licet enī pe tatur remoueri interi: tñ tanq̄ legitimꝰ admīstrator est hōdus. viij. q. iij. nōne. ⁊ accusato reo pt solui qđ ꝛebet ei. ff. ꝛ solu. reo. ⁊ econuerso ꝛ reo accusato pt peti qđ ꝛebet. ff. e. ꝟ nec illud. ⁊ si tibi legaꝰ fit vsufructꝰ tributa ꝑstare ꝛebes. ff. ꝛ vsufruc. vsufructu relicto. ⁊. l. si pendētes. §. vlt. ⁊ quia ista sic agebat ꝛē. ff. ad macedo. l. iij. ⁊. ī. ꝛ of. ꝛeleg. cōā. ⁊ si remouereť: nihilominꝰ ꝓdemnaret ad solutionem pensiō nis nomine ecclesie: ⁊ teneret talis cōdemnatio. nam sicut cōdemnat suo nomīe: ita posset cōdemnari nolle ecclesie: ar. xvj. q. iij. volumꝰ. ⁊. ī. vt lit. pen. quasi p totum.

c ¶ Consuetudine. que pueniť ex iurepatronatus: que dat ius eligendi. ī. ꝛ cau. possess. cum ecclesia. ⁊. ī. ꝛ his q̄ fi. a pla. sine cōsen. capi. ea noscit. Berñ.

d ¶ Economi vestri. videt ergo q̄ ꝓpienda sunt ꝟba sententie in ꝑsō na ꝓcuratoris vel sindici nō principalis ꝑsone. ī. ꝛ censi. olim. ⁊. ī. ꝛ capel. mo. dilectꝰ. C. ꝛ sen. ⁊ interlo. l. j. ff. ꝛ neg. ge. liberto. §. vlti. Si enī dñs ꝛeberet ꝓdēnari: ḡre ergo ꝓcurator: caueret ꝛ iudicato solvendo? Arg. ī. ī. ō ꝓba. licet. sed ibi cōdēnať cōmune fauentie in ꝑsō nam ꝓcuratoris. q̄ in eo dať actio iudicati. ff. ꝛ re iudi. si se non obtulerit. ⁊ ideo necessario dñs sez cōmune fauentie ꝓdemnať. Vel dicas in spūalibꝫ causis in ꝑsona dñi ꝛebeat fieri cōdemnatio in causis mīno rib⁹ ⁊ criminalibꝫ. ī. ꝛ pcu. tue. fraternitatis. ar. C. ꝛ iureuī. l. vlt. Sed dñs. Ab. dixit q̄ tūc ꝓcurator est ꝓdemnādus: q̄n dñs nunq̄ ꝓparuit in iudicio. q̄ dñs iuris factꝰ est: alioq̄n dñs ꝓdemnabiť ⁊ nō ꝓcurator. C. ꝛ sen. ⁊ inter. om. iudi. l. j. q̄ tūc nō sunt ꝓcurator dñs iuris. q̄n post litez ꝓtestatā dať ꝓcurator. ⁊ arg. ad hoc. ff. ꝛ his q̄ no. infa. furti. §. si q̄s. Dñs Jo. b. ⁊. t. dicūt q̄ sue ab initio sue exposta cto ꝓcuratoꝛ interuenit in ꝑsonam ꝓcuratoris ꝟmanda est sententia

Cerelā quā. g. tit. scti vitalis ꝑbiť carō. ꝓ economū eccl'ie vīe: cuiꝰ idē cardialis ē gubnator: ī. p. ꝑbēm eccie scti saluatoris: sup eccl'ia ipa ꝓposuit. C. papa. p. ii, nob ī mīori officio ꝑstitutis audiendā ꝓmisit. Petebat igiť economꝰ ꝑfatū. p. ab eccl'ia saluatoris: quā ī ꝓiudiciū vīe eccl'ie ac iuriā carō. ꝑdicti occupare ꝑsūserat: remouerit: cuz ipa eccl'ia ꝓtineat ad scte agathes eccl'iaz plēo iure petēs pēsionē. xvj. tñ. papien. ꝛbitrā eccl'ie sācte agathes: ⁊ ꝓ eadē eccl'ia ꝛ ēmis sibi restitui ꝛ no uo subtractā. Predictus vo. p. rñdebat q̄ ipse nullā iuriā irrogauerat cardi. nec ī ꝓiudiciū ecclesie vīe recepat dictā eccl'iam cū hec ad illā nll'o iure ꝓtineat: nec aliquā sibi reddere pēsiōem ꝛebebat: ꝟ ipe p electōez ꝓp'ri ad quē ꝛ ātiq̄ ꝓsuetudie ꝓtinet electio a cardiali scte susāne: cui ea dē eccl'ia tanq̄ capella suo titulo ī spūalibꝫ ē sbiecta: canōice fuerat īstitutꝰ: ⁊ infra. Nos igiť rationibꝫ vtriusq̄ ꝓtis auditis: dcm̄. p. ab impetitōe economi vīi su

per elcōe ac īstitutōe ꝛ se facta i eccl'ia scti saluatoris absolui mꝰ: ⁊ sup his ꝑfato economo silētiū duximꝰ imponēdū: cū nob sriterit: q̄ pl'us ī q̄sti possessiōe pñtādi clericū existebat: q̄n ipm ꝑbēm ad illā elegit: ⁊ eccl'ia eadē spectat ad ti. scte susanne in spūalibꝫ pleno iure salua q̄stiōe sup iurepionatꝰ int eccl'iaz vīaz ⁊ pl'm sepedicte eccl'ie scti saluatoris. Quia vo fuit liq̄de cōprobatū: q̄ pēsio. xvj. tñ. papi en̄. monete fuerit clericis eccl'ie vīe: ꝓ eccia scti saluatoris ō termīs ānuati ꝓ ml'ta tpa ꝓsoluta: ꝟ ꝛenuo subtracta vos ī eūdē statū ꝓcipiēdi hmōi: ō eccl'ia sācti saluatoris ꝛ ēmis eccl'iaz vīaz ꝛcernimꝰ reducēdā: ⁊ ad soluti onē pensiōis sbtracte ꝓdēnamꝰ ꝑsbiterū antedictū salua questi one pprietatis inter eccl'ias memoratas.

¶ Dem. Cum vintoñ. ecclesia pastore vacaret: archidyaconꝰ cum suis fautoribus salubrien̄. ꝛcanuz. prior vo et complices eius precentorem linconen̄. in epm elegerunt. et infra.

.C. ꝛ pena. nihil arbitramur. ⁊. ff. ꝛ nego. gest. liberto. §. vlti. ⁊. ff. ꝛ pcu. qui ꝓpio: in pin. ⁊. l. licet in popularibꝫ: in fi. Et sūt non incidas in aliquod periculum vel dubiū: formare ꝛbes sententiaz in personam vtriusq̄. s. dñi ⁊ ꝓcuratoris sui sic. talem ꝓcuratoꝛ talis: ⁊ ipm dñm ꝓdemno vel absoluo. Et ita saluabis vtranq̄ opinionē. ⁊ ita seruatur arg. ī. ꝛ fi. instru. inter dilectos: in fi.

e ¶ Super mre. Sed nonne petitorium et possessorium ꝛducta sunt in iudiciuz: quare ergo non fit condēnatio sup iure patronatus? ita videtur in ꝟbis illis vbi ꝛspōsum fuit cū hec capella ad illam nullo iure pertineat ꝛē. si. ī. ꝛ ꝛ cau. possess. cum ecclesia. ⁊. c. sequē. et. c. cū dilectus. Sed hoc hodie ꝛō est. quia populus nō sunt in iudicio ⁊ ea que sunt inter ꝑsbiterum facta ⁊ tardinalem sancti vitalis non ꝓiudicant populo. quia res inter alios ꝛē. ī. ꝛ fi. instru. inter dilectos. ff. ꝛ re iudica. sepe. ⁊. ī. ꝛ re iudi. c. cum super cōtrouersia. ⁊. c. penūlt. ⁊ ē notabile quod hic dicitur. vt si electꝰ impugnetur q̄ sit electꝰ a non tenens sufficit ei probare q̄ eligēs erat in quasi possessione eligendi: licet alter obtineat postmodum in petitorio. ī. ꝛ iurepatro. consultationibus. et. c. cum propter discordias. vnde institutus ad ꝛpresentatiōem populi nō perdet ecclesiam. sed si alter ꝛa ecclesia eiungat: postea iuspatronatus ꝛbet ab ea iterum ꝓsentari: vt per hoc sit in quasi possessione iuris sui sez patronatus. ī. ꝛ iurepatro. si vo. ⁊. c. cum propter discordias. Berñ.

f ¶ Tempora. ī. ꝛ censi. pertinent. cōtra. sed illud in petitorio: hoc in possessorio.

g ¶ Datum. et ꝛ mre. quia conductꝰ: lite pendente ꝛbet solvere pensionem. xvj. q. iij. volumus. ⁊. ī. vt lit. penden. quasi per totuz. ⁊. C. locat. si quis conducrōnis. Arg. contra. C. ꝛ agri. et cen. libris. lib. xj. vbi dicitur: q̄ cum lite pendente colonus ꝛnegat dominio pensionem: nisi dominus eam soluisset: sed ibi dominus agebat petitorio et non possessorio. vel ibi nolebat colonus restituere pensionem. quia dicebat q̄ ille non erat dominus qui ab initio ꝛderat ei rem: et tunc sequestrano fit: nisi longo tempore soluisset vt ibi dicitur. ⁊ est speciale. Berñ.

h ¶ Cum vintoñ. Casus. Vacante ecclesia vintonen̄. archidyaconus cum suis sequacibus elegit salubrien̄. ꝛcanum illegitime natum sciens: prior et complices sui elegerunt precentorem linconen̄. Pro istis duabus electionibus partes ierunt ad curiam. Papa auditis probationibus vtriusq̄ electionis inuenit vtranq̄ electionem contra formam canonicam attentatam. prima electio archidyaconi ꝛ salubrien̄. ꝛcano per inordinatam presumptionem facta fuit ꝛ homine scilicet illegitime nato. secunda ꝛ precentore linconen̄. per violentam impressionem. vnde papa habito fratrum consilio vtranq̄ cassauit. postea vo aliquot diebus elapsis: pars illa ꝑcentoꝛē elegerat: ad dñm papā accedēs: ꝺdā exhibuit instrumētū signatū cū sigillo quem?: in q̄ ꝓtinebat q̄ vintoñ. quem⁹ vices suas ꝓmiserat ꝓpa ⁊ quibusdam fratribꝫ super electōne faciēda in ꝑsentia

Licet igit omes in coi te facienda electõe tractauer̃t: qz tñ nequerũt esse pcordes infecto negocio ad nos habuere recursuz: et hi quidẽ q̃ pcentorẽ elegerãt: asserebãt q illi q̃ tecanũ elegerãt: eligẽdi erant pfate puati: p illa maxime causa q hoiez nõ legitime natũ sciẽter eligere psumpserunt. vñ fm laterañ. pcil. et eligẽdi hac vice pdiderãt pfatem: et p triẽnũ eccl'iasticis bñficijs carere tebẽbãt. Illi vo taliter rñdebant: q licz is quẽ elegerãt fuiſſz min9 legitime nat9: p gñaz tñ apo. se. legitimari pmerut: t bñ asserebãt legitime pbaturos.

Nos igr attẽdẽtes qõ isti post pmã electõez admiserãt illos ad celebrãdã secũdã: t q ocretũ cõcilij mẽorati ocreuit hmõi psumptores vna vice dũtaxat eligẽdi pfate priuatos: qm electio quã coraz nobis celebrare volebãt: nõ iaz secũda ꝑ tercia pcurrebat ad eligendũ illos cẽsuim9 admittẽdos.

Bez abbati cisterciẽ. r. et. p. mõachis montis frigidi.

Er inq̃sitõez quã te mãdato nr̃o fecistis sup statu episcopat9 t epi tolosan. plicaciter itellexim9: q mascaroñ. cãcellari9 iurat9 asseruit se sciuisse p certo. r. olim tolosaneñ. epm t amicos ipsi9 ãte suã electõez habuisse colloquiuz cũ quidusdaz canõicis noiatim exꝑssis: eosq̃ sollicitasse pcibus vt ipm eligerent i episcopũ: seqz vidisse pariter t audiuisse quãdo predictus episcopus recognouit i quorũdam canonicoz presentia: se canonicis illis q̃ aduersati fuerãt sue prime electioni iurasse: credens p certo q iuramẽtuz illud ut hic cassata: t ita ius eligendi devolutuz fuit ad omnes. Vnde nõ tercia cõcurrebat facienda a qua illi nõ repellebañt: imo admittebañt auctoritate pdicti canõis. t iste videtur bonus intellect9. t sic ex duabus causis isti qui pmo peccauerũt tebebant admitti: ex eo q ista tercia cõcurrebat vt dictum est. et ex eo q alij admiserant illos ad tractandum te electõne. ex eo eñ solo admitterent ad secũdam: in qua non teberent admitti: qa postq̃ res iam nõ est integra nõ possunt illos repellere. ꝯ. eo. in causis. et res tefacili ad suaz naturam reuertit. ff. te pact. si vn9. §. q si nõ totum. t. ff. te iust. et iure. l. pẽn. t etiã si nõ admisissent illos: tebebant nihilomin9 admitti: t sic vtroq casu tebent admitti. t hoc satis colligit ex lra. Sz obuiat huic itellectui lra ista. Isti post pmã admiserãt illos ad celebrandũ secũdaz. ꝟ hoc exponit in fi. Alij volunt dicere: pma di electio pcentoris q̃ fuit cassata. secũda electio appellat tractat9m q fuit admissi: t p vna electõe reputat. qz si nõ admisissent illos poterant soli ꝓceder ad electiõem. t p istis facit opti. qõ dic in lra: isti post primaz admiserãt illos ad celebrãdũ secũdaz t ecõtra. t ita itellexit. t. t bñ pcordat lre. t dicebat. t. q electio tecani t electio precentoris reputabañt p vna electione: qz simul facte fuerũt vt dicebat. ꝟ hoc est falsuz: imo in diuersis tpib9 facte fuerũt: vt ptz in integra: fm qõ dr in casu. t electio tecani appellat pma: t electio pcentoris fuit secũda: t hec q̃ mõ imminet facienda dr tercia respectu illar. t qõ dr: isti p9 pmã. i. post secũdã q̃ dr pma respectu isti9 q̃ imminet facẽda. t qz alia nulla fuit: t qõ nullũ est nec primũ nec secũdũ dici pt. etiã vez est q post pmã te tecano: q̃ in veritate fuit admiserũt illos: ꝟ nõ ad secũdã factã te pcentore. t qõ dic ad celebrandã secundã. s. respectu sue q̃ cassata fuit: t q dic tercia pcurrebat: t vera tercia respectu duar̃ que cassate fuerũt. t sic prior intellect9 potior videtur. Berñ.

Sdmittendos. Ar. ꝯ. ꝯ. te of. tele. cũ sup abbatia. vbi tidet q̃ pua tus erat iurisdi. nõ potuit postea associari ad iudicandũ. alia rõ est in iudicijs. vbi eñ ñ pt vn9 ꝓcedere cũ alio qui iurisdictõez nõ hz: nec pt is q̃ hz iurisdictõez ei dare iurisdictõez: vel eiz sibi associare q̃n iaz ex toro tesiit esse iudex. t si hoc faceret a nõ suo iudice diceret excũ. t iõ q̃cq̃d simul faciũt: nõ tenet pfrẽdo p pseqns se nõ posse ꝓceder solũ: t ita ille q̃ habebat iurisdictõez pdit illã: vt dic illa tecre. cũ sup. Jn eligentibus sec9 est. q: licet illi q̃ pñt eligere admittãt illos q̃ priuati erãt p culpaz suã: nõ pdũt ipi ius eligẽdi. qr pñt renũciare iuri suo. nec illi sũt priuati ꝓpetuo: sed vna vice tm. vnde possunt parcere illis si volunt ꝟ in iudicijs non est ita. Berñ.

Er inquisitõem. epatus. cũ agit te statu ecclesie: recipiunt testes taz ꝯ platũ q̃ ꝯ oes d ecclesia. ꝯ. te accu. ẽlit t qñ. etiã lite nõ pte. si p ptumaciã se absentãt. ꝯ. vt lit. nõ ptest. qñ frequenter. §. sũt t alij. ꝟ plpiratores ꝯ illũ ꝯ quẽ plpirauerãt: admittẽdi ñ sũt ꝟ sup statu ecclesie admittunt. ꝯ. te re iudi. cũ. i. t. a.

Jmicos. sec9 si inimici fuissent. ꝯ. te symo. sicut.

Colloquiũ. hoc sufficeret ad ipse remotõem. xl. di. multi. t videranno epatus est auferend9. viij. q. j. in scripturis.

Sollicitasse. t hoc idẽ nocere tebuit. j. q. vj. sic is qui. t. C. d epi. t de. si quẽ q̃. t hocipo suspectus est q̃ se ingerit. ff. te pcu. que omnia. t pces huiusmodi importune inducere videntur symoniaz. j. q. j. sunt nõnulli. t. c. ordinationes. Berñ.

Recognouit. talis recognitio siue cõfessio lz fieret ex̃ ius: piudicat pfitẽti: maxime si publice fiat. ar. te excess. pla. q̃ sit gñe. t arg. xxij. q. v. hoc vadit. t recognitio tebuit pscriptõez interrupit. C. d pscrip. xxx.

an. cuz notissimi. §. ß et si qs ꝛbitou. ꝛ i alio casu. iij. q. ij. §. ß si ꝛbitū scriptū sit.

f Dekiebat. ꝛ male. dilapidabat eñ: ar. q si cut nō suo: ita nec alieo nomie hoc facere ꝛbuit. xlvj. di. sic nō suo.

g Talē. s. symoniacū ꝛ ꝟbicioſuz: vtz ex ipa lra.

h Scient. qz audiuit ab ipso ꝛ sciuit ꝛ sollicitatōe pcū: vt dcm̃ ē. ꝛ illud dicmur scire qđ ab alijs audiuim̃: vt dicit xxij. q. v. ß vl: vt dēz ē.

i Se idignū. ad mm̃ p triēnū: s. e. cū in cuncts. s. c. pñ. imo per petuo pteritis bñficijs puari dz: vt dixit ino. iij. si crimialr p eū ageret. ꝛ iduci ad b̃ꝛ. ꝛ pfess. cū sup. ß ille pl̃ peccauit q̃ iste: vñ ñ ꝑbat qđ dic ꝛ isto. ꝛ tō ꝙpi hmōi suspēsionē pmouerī nō ꝛbuit ad honores: s. ō cō sue. cuz dilect⁹. ꝛ. j. ꝛ extra. ꝛ q. cū bōe. qz vtilit⁹ psonis nō fit pcedēdi honores. j. ō excel. pla. mīt dilectos. et. l. ꝛ digtatneq; famosis. li. xij. et. l. ꝛ ifam. l. vna. li. x. ꝛ. lxxxj. di. tātis daniel. j. ꝛ accu. oipotēs. j. ꝛ testi. testimonū. l. ō p cu. reuz. ff. ꝛ mu. ꝛ horeis. §. eū ꝛ quē. ꝛ ideo iste masearon tāq; indign⁹ dz remouerī: q fuit psca⁹ symone ꝛ symoiaca cū scienr elegit: ꝛ tō bñficijs ecclīasticis se reddidit idignū: vt hic dic. Dz q̃re puniuus fuit iste masc. nā testis fuit: ꝛ tōo ꝙ. j. ō or. cog. cū dilect⁹. i ti. ꝛ. j. ꝛ excep. ꝛenicz. ff. q po. i pi. ba. claudi⁹. ꝛ. j. ꝛ ti. istru. int dilectos. j. ō re iudi. cū sup ꝓuersia. ꝛ l. res int alios ac. p totū. So. res ista nō fuit extra int alios: imo inq̃sitō facta fuit tā i cap̃te q̃ i mēbris vt dixi. et ꝙ cuz ꝛ alios. vñ si cōfes⁹ fuit ꝙ se i iure ei piudicare ꝏbuit. ꝛ pfessus i iur̃ p iudicato hꝫ. j. ō pfes. cū sup. Si aliq̃s iducat testis i cā alter⁹: ꝛ i modū exceptōis ꝑbeꝫ crimē testis nō punit̃: nisi q: a testimōio repellit̃: nec ifamā icurrit: ꝛ sic loquunt̃ ꝓria ꝓie sigta. Et no. p hāc ōcre. q̃ suspēsus a bñficō eligi ñ pt̃ ad bñficiū vl̃ dignitatē dū māet i suspēsiōe: sic nec suspēsus ab officio: s. ꝛ pſue. cū dilect⁹. ꝛ q ñ ſuauit inidem: s. ō postu. ad hꝫ. ꝛ. j. ō excel. pla. c. vlt.

k Elm cām. p multa ꝛ lōga. Cōsuetudo in hoc nō inuat: s. ꝛ cō sue. ad nr̃am. ꝛ. c. cū int vos. qz qđ nō sit factū ß faciēdū ꝙsidrādū est. ff. ꝛ of. ꝓsi. ß hꝫ. ꝛ. ff. ꝛ iuſti. ꝛ iure. l. pt̃. ꝛ. xxij. di. legum⁹. ꝛ negligētia epi hoc accidit. j. ꝛ testa. qz igrediētibꝫ. ꝛ dispar ptessio in ecclesia esse nō ꝛbet. xvj. q. j. pbꝫos. ꝛ. q. vij. nouā.

l Dubitans. sumle. s. ꝛ recep. cum ꝓnngat.

m Alsino. i. homies diuerse ꝓfessiōis in vno officio nō sociabis. Sic expoñ. xvj. q. vij. in nouā actōe.

n Irritus. ꝛ merito. qz ꝙ ius cōe facta ē. xviij. q. ij. abbatē. ꝛ. c. q̃ sit. ꝛ ꝙ istud ius cōe nō ꝓsc̃ibit̃ vllo tpe: vt hic dic̃: q̃ius p multa ꝛ longa tempora ꝛc̃. ꝛ simulez casum habes. j. e. ti. cū in magistr.

o Vod. sicut iuris. Ex tali simplica noiatōe nullū ius acquirit .i. ti. sancti stephāi in celio mōte pbitero cardi. apo. se. le.

Vod sic ex lris tuis: ꝛ infra. Elex cū ex pma elcōe q̃ facta ē ꝛ trib⁹ dicēda videt̃ potiꝰ noiatio nihil iuris acq̃situ fuerit noiatis licite procedi potuit ad elctōez regl'arit̃ celebrādā p̃ſtiz i eccl'ia armachana: cū iuꝛ ꝓstōes canōicas si fieri pt̃ in cathedrali eccl'ia electio ꝛbeat celebrari: nec apellatio int̃posita elcōez illā potuit ipedire: cū i ea nihil attētatū fuerit: i pīudiciū regie dignitatis qz ñ simplex noiatio: ß solēnis electio dz p̃ncipi pñtari: vt postulatōi pñtet assensuz: ꝛ si sec⁹ aliq̃ p vsurpatōem aliq̃ faciāt abusiue. Si aꝛ miridineñ. eps et abbas mellifōtis q̃ int̃esse ꝛbuerāt: nō ꝛcepti fuerīt ß ad electōz vocati: si tñ sine pīculo potuerīt ꝙuocari: siue neq̃uerīt siue noluerīt ad elcōez celebrādā accedere: ipoꝛ absētia nō potuit electōez ipedire: ꝛ infra. Qđ si eos vocatos nō fuisse pñti terit: ß cōtēptos infirmāda erit electio pmt⁹ tal'r celebrata: mi si ꝑpt̃ bonū pacis curauerīt cōsentire. Sup eo aꝛ q̃ i die pfectionis sue anteq̃ missaꝛ solēnia finirēt: accolitū ordīauit: p tali excessu eū corripias et castiges: cū sol⁹ro. pō. q̃ añ hymnū angelicum pfecraꝛ: et postmodū ipse missaꝛ solēnia icipit: et perficit cōsecratus in die consecratōis sue ualeat ordies celebrare. Ceteri vo qui inter epistolā ꝛ euāgeliū pfecranꝛ: quia pfecrati cō celebrāt p̃ncipaliter

noiato: vt. ij. q. vj. §. noiatōe. ß ex illa noiatōe q̃ fit in seruitio: ipso pblicato ius acq̃rit noiato i seruitio. j. e. publicato.

b Cōstitutiōes. xxiij. di. i noie dñi. ꝛ. j. ꝛ ap. q̃ frēre. ꝛ ex eāe spūales i eccīa si ꝛctā de. ij. q. ij. pceptū. et. xxiij. q. viij. ꝙcior. §. ß ex i pistolio ꝛc.

c Impedire. ꝛ merito. qz laici ñ dñt int̃ese electōi: s. e. cū ꝛa. imo ius eligēdi nō cadit i laicū i collegiata eccl'ia ex si ex pīon⁹. j. e. sacrosca. nō obstāre aliq̃ ꝓsuetudie. j. e. massana. ß electō facta pñtari dz p̃ono vt sui pītet assensuz: s. e. cū ꝛa. ꝛ. c. cū int̃ vniuersas. ꝛ. j. eo. ti. sacrosancta.

d Sine pic'o. ꝛ sic ptz q̃ si pīculū ē ex in vocādo siue in mora: alij ad elcōez pcedere dñt eis nō vōtis: s. e. cū int̃ vniuersas: ar. j. ꝛ sen. ex. sacro.

e Requerint. ar. ꝙ: s. eo. bone. v. si cōstaret ꝛ vi ꝛc.

f Voluerit. si noluerit alienos se fecisse videñt: s. e. cū nobis oli. ꝛ. j. e. eccl'ia vīa.

g Vocatos. ꝓsumit̃ qs ñ vocat⁹ nisi h⁹ ꝑbeꝫ: vt hic ptz. ꝛ. iij. q. v. qsqs. lxxij. di. ꝓposuisti. Ar. ꝙ. s. e. bōe: vsus si. qz nūcio credit̃: an aliqs sit vocat⁹. ff. ꝛ re. eo. q̃ subtut. vl' cu. magis. §. illud. j. ꝛ ap. cū parā. Dico q̃ si qs negat se fuisse vōtū aduersario incūbit ꝓbatio: vt hic inuit̃. j. ꝛ pb. qm̃ ꝙ. ꝛ hoc dictū est s. e. bone.

h Consentire. Sic ptz q̃ elcō q̃ nō valz p ratihabitōnez pt̃ ꝓmari. xxj. q. j. quoniam q̃d. ꝛ. j. ꝛ his q̃ fiūt a ꝓe. sine con. cap. cū vos: ꝛ cū aplica. j. ꝛ vñ. pastoral'. ꝛ. j. ꝛ iurepa. cura. ꝛ. j. ꝛ trāslac. ꝓtingit. Dz ꝙ. j. e. auditis. ꝛ. j. ꝛ iurepa. illō. ꝛ. xxj. q. iij. §. pt̃. v. q̃ eñ ab initio. ff. ꝛ reg. iu. qđ ab initio. Dz nōne absentes cogī ꝛbēt ratā hꝫe elcōez: cū i b⁹ negociū eccl'ie vtilit̃ gestū sit. ff. ō neg. ge pōpoñ⁹. cū absentes id facē tenēñt. ff. ō ritu nup. si filiꝰ. Dz dic q̃ iuria facta ē absentibꝫ ꝛ illā ñ tenent̃ remitt̃ sine satisfactōe. xxiij. q. iij. si illic. ꝛc. di. si qs ꝓtristat⁹. Itē si cogerent̃ ꝙsentire pñtib⁹ iā no ꝛdent libet arbitriū: ꝛ sic inuitis dare ꝛ epus: qđ esse nō ꝛbz. lxj. di. null⁹. Itē ptz hic: q: cū ca spūalia possuz hꝫe ratū qđ meo noie nō est gestū. ix. q. iij. lugdun. ꝛ. j. ꝛ iurepa. cura. ꝛ. ij. q. j. in pmis. ꝛ. iij. q. vj. hoc q̃ppe. Sed nūquid in hoc casu possent prum electores resilire: cum absentes nolint ꝙsentire: qđ videt̃ cū diffidāt ꝛ iure suo: s. ꝛ postu. bone. lxiij. di. q̃nto. Sed cōtra videt̃. s. e. cū int̃ canōicos: in fi. ꝛ. viij. q. ij. di. lectissimi. ff. ꝛ ser. ru. ꝓe. per fundum. ff. ꝛ opt̃. lega. l. si tibi. §. vnius. ꝛ. ff. ꝛ neg. ge. si ego. Itez potest dici vt Jo. dixit: q̃ si ꝙsentes eligunt et spem sue electionis ponunt in absentibus ꝙsentantes ipsos ratum habituros. quia tunc ꝛmuz per ratihabitōnem potest

confirmari factū pſentium: ſed ſi ſtatim pſentes p ſuam electionem intendant ius dare electo: tunc non poteſt ratificari prioris electio Vt. ix. q. iij. lugduñ. ff. de ſoluti. ſi quis offerenti. quod non credo: immo qualitercunq; eligant poſſent abſentes ratam habere electionem dum tamen nō ſit nulla ipo iure. j. c. primo. Item pone q illi qui prempti ſunt mortui ſint nūquid ſubſtituto cōſenſus exigitur? vicen. dixit q nō niſi eēnt prelati qui alijs ſuccedūt in onere ac honore. j. de offic. dele. ga. quoniam abbas et. j. de offi. ordi. paſtoralis. in canonico ſecus arg. j. de teſta. requiſiſti. in ſi.

b Diuidatur. ſed q̄liter diuidat exemplum habes. xxiij. d. quorundam. ita epiſcopus qui cōſecrat concelebrat. i. ſimul celebrat ſuo conſecratori: qui principalit celebrat: et ideo tunc nō debz diuittere officiuz illud quod ipe inceperit cum conſecratore ſuo et alios ordinare: quia ſic diuideretur myſteriuz illius miſſe: in q̄ conſecratur quod fieri nō debet: et tote miſſe debz intereſſe. Et ita videt eſſe de ſubſtantia conſecrationis ipa miſſa hac ratione: quia conſecrationes epoz et eccleſiaz et pfectio criſmatis debent fieri cum miſſa. j. de cele. miſ. te referente et de pſe. di. j. omnes baſilice. et vno pter. ſine aliquo intuallo. et ille qui pfecrat debet miſſaz celebrare: et ita officiū illud totū continuū debz fieri ſine intpoſitiōe vl̄ mutatione aliqua pſonaz niſi magna neceſſitas caſualiter ſupueniret. vij. q. j. nihil. et c. illud. q: ſic ordinauit eccl'ia romana et obſeruat: et idem fit et obſeruat in collatione ſacroz ordinū. Et hac pſideratiōe videt q̄ miſſa ſit de ſubſtantia pſecrationis. Contrariū tū pſcuent dici. et vez eſt q miſſa nō eſt de ſubſtantia pſecratiōis: q: diuerſa ſunt conſecratō et miſſa: ꝯ ꝓt vtutē et reuerētā ſacramētoz et ordinū ſtatuit eccl'ia: q̄ q̄ talia celebrant ſp cum miſſa celebrāt. j. ē no. lxxviij. di. in veteri. tū ſi hmōi ſolemnitates nō ſuarēt: nihilominus valerēt pſecrationes et ordinum collationes clericoz: ſed qui cōtra facerēt punirent ordinantes et ordinati: q: contra ordinationem eccleſie et contra illud q̄ eccleſia ſeruat: fecerunt. Sed q illi qui faciunt contra ordinationē eccleſie puniant: habetis de tempo. ordi. ſane. et. c. literis. et. c. vel nō eſt compos. et duobus. c. ibidē ſequentib. oīa enim tenent ſeruare q eccleſia romana obſeruat. j. de ſacra vnc. c. vnico. in ſi. et que omiſſa ſunt in pmiſſis debent ſuppleri. vt in pn. c. de ſacra vnc. et in ti. de. c. j. et. c. pbiteri. Du. dixit q ſi vnus conſecrat et alter miſſam dicat: pfecratus erit: ſed fieri non debet. De hac materia no. lxxv. di. ordinationes epoz um. De hoc quod dixit bu. queſitum fuit a me bernardo parmen. canonico bonon. capella no domini pape in pfecratione bonon. epi: vtrū archiepiſcopus poſſet pfecrare. et alius miſſam cātare. reſponſum fuit q illud fieri nō debebat: cum illud eſſet contra ordinationē eccleſie. vt. ſ. dicitur. et nunq̄ audiui nec legi: q̄ hoc aliq̄n factum fuerit et hac de cauſa ponitur hic hec addino. ber. Sed finita illa miſſa: ſi aliam poſtea celebraret: bene poſſet ordines celebrare: ſi neceſſitas eſſet. vnde dicit tunc. q. d. finita illa miſſa poſſet pus pallio recepto: q: myſterium diuidi nō debet. xxiij. di. quorundaz. Ar. j. vij. q. j. nihil. et. c. illud. ſed illud ex neceſſitate. que legem nō habet. ſ. de pſue. q̄to. de conſecra. di. j. ſolemnitates.

i Sine pallio. quia in pallio plenitudo pontificalis officij pferē. j. de vſu pal. niſi. et ideo ante pallium talia facere nō poteſt. alij tñ dicunt q poteſt alij demandare. ſ. eo. ſuffraganeis: q: conſecrare eſt ordinis epiſcopalis: ſed epiſcopalia ante pallū acceptū exercere nō poteſt. vñ alijs inferioris ordinis hoc demādare nō valet. ar. op. j. de pſe. ec. vel alia. aqua. et ar. ſ. e. tranſmiſſam. ſed ſuffraganei ſui ad mandatū ipius pñt alij ſuū ſuffraganeū pfecrare. ſ. e. c. ſuffraganeis k Tang̃. et ita quedā facit q̄s tang̃ alius. vt. xxiij. q. iij. ſi eccl'ia in ſi. et. ff. de adop. ſi pater. §. q̄ duos. et. l. ſi pſul. et. j. qui filij ſint le. p venerabilem. vbi de hoc. q: nulli? eccie erat epus. tang̃ archiepus nō poterat: q: nonduz receptu pallium.

l Preterire. et ita hic purgat pena criminis p reſtitutōem. j. de re. ec. nō alie. ſi q̄s pbite roz. xxxv. q. ix. quod q̄s pmiſit. et. xij. q. ij. ſi quis q̄libet. ſi. j. de locat. et pduc. ꝓter. et. c. ponit. ſic ſi alijs aī accuſationē recedit ab inceſtuoſa iunctione: ſine pena eſt. ff. de adulte. ſi adulteriū. §. idem imperatores. ſic. ff. q̄ō me. cauſa. l. ſi cum exceptione. §. ſatis. et. C de his quibus vt indi. alia. ff. de inoffi. teſt. papinianus. § meminiſſe ff. de alie. mu. iudi. cauſa fac. ex hoc edicto. §. pe. Ar. cōtra. ff. vi bono. rapt. non prodeſt. vbi non pdeſt raptori rem reſtituere ad euitandaz penā. ff. de furt. qui ea mente. et. ff. de poſtu. l. j. §. ſi rē depoſitaz. Sed obijcitur iſte eſt ſuſpectus: et ſanctida no non mutat malum animum tutoris. inſti. de ſuſpec. tuto. in ſi. Sed iſte non erat ſuſpectus al'as. et excuſatur ꝓpter mandatum cleri et populi. xij. q. ij. de rebus. io. Sed ibi maior pſtitit auctem hic fuit iſte maior qui velit. imo ipe facere nō debuit: q̄ō alios facere ipm̄ pbibere oportuit. xvj. q. j. nemo. et. c. in canonibus. et. ff. ſi ſer. ven. altius. ff. de pdi. inde. frater a fratre. Dicit quidā q hic poteſt in caſu iſto et ſimili pena purgari: q nō remoueat ab eccl'ia: nec depoñt. Contrariū dico: q̄ō licet reddat eccl'iam indemnē ꝓpterea nō euadit penā depoſitionis: ſed euadit ſummā penam excōicationis. vt. xij. q. ij. monemus. et. c. dyacon. et c. ſtatuimus. Et hoc etiā dico p iura ꝓme dicta. hoc pbat p decre. grego. j. de ſolu. ſi quoūdam. vbi dicit: qui obligat eccl'iam: ſuſpenſus eſt ab adminiſtratiōe ſpūaliū et tpaliuz ipo iure. Et ita intelligit. c. illud ſi quis pbiziam. quia p reſtitutionē ſolūmodo euadit penaz excōicatōis: et quod ſ dicit diſpenſatio fuit et gratia. et hoc innuūt illa verba equanimiter poteris pterire: et ita fuit ſolummodo quedaz tolerantia. Huic adminicl'm pſtitit q̄ dicit cleri et populi aſſenſu. c. illud quod quis cōmiſit: loquit ſimiliter de miſericordia de eo qui tolleratur in officō ſuo: vt ex littera ipius. c. patet. ad hoc preſtat bonū argu. ff. depoſiti. l. j. §. ſi in rem.

g a Veteres. ipi. r. non erat in antiqua.

b Archidiaconum verbum iſtud dictum non erat hic. Ber.

c Conuenissent. nominando non eligendo.

d Appellatum. a cantore et ſuis in electione.

e Prorupit. eligendo. gu. archidiaconum: et recedendo a nominatione. r. ſubdiacon.

f Electōm. facte a decano.

g Poſtfacto. Hic videt q̄ electio q̄ nulla eſt ipo iure. ipediat ſcōam et q: dicit electio: que fuit irrita ipo iure &c. q: vtraq; hic caſſat. vnde pradicat. ſ. e. bone. et. j. de ap. ſtitutis. et. j. e. pgregato. in q̄b ſcōa tenz: q: pma fuit nulla ipo iure. Dz dicas q electiō illa ñ erat nulla ipo iure: imo poterat rata haberi: nec erat euidens ipam non tenere. Et verba iſta ſcz irrita ipo iure nō tenent ꝓpue. vñ expone irrita ipo iuꝰ. i. irritanda de iure. et hec expoſitio pbat p ſi. c. vbi dicit vtraq; electionē duxim? irritandā. et ſic nulla ꝓtrarietas: et loquit in eodem caſu hec decre. cū illa. ſ. e. pſideraumus. et nō innuit hic q̄ ratihabitio nō poſſit hre locū in electombus: q: bñ habet locū. vt. ſ. e. q̄ō ſicut. et. c. licet. lxij. di. q̄to. j. de iurepa. cura. et. ſ. de poſtu. bone. ſed hic non pt

habere locū ratihabitio q̄dū appellatō pendet. Et ei nō renūciat in rotū: qr ptraria sunt psentire ⁊ nolle recedere ab appellatōne. ſi. ī. de ap. ſolicitudinē. vñ dicit marie ap. pen. q. d. ſi volunt renūciare appellatōi ⁊ psentire: pt̄ qualescere: ⁊ marie ptantū ponit. ⁊ qđ dicat ex poſt facto nō. allegatō fuit prius aduerſe. nec ponit illa ẏba exp⁹ facto ꝛ hoc videt̄ p ſi. vbi dicebat. Nos igit̄ his ⁊ aliis audits: q̄ coram nobis allegata fuerūt vel dic put dicit in vltima notula. in ſi.

b ¶ Marie. ppie ponit: qr idē erat extra ap. ⁊ in antiqua non erat hoc aduerbium.

c ¶ Caſſatā. de facto intellige cū nulla fuerit: qr qđ nō eſt caſſari nō pt: ſic. ī. de re. ec. ali. vel non. ſi qs pſbr ordinē. Itē qđ dic in ſi. irritādā ptradicit lre ſuperiori. Vbi dic q electio q ſuſtat irrita ipo iure: ergo nō poterat irritari ſi nulla ē: dic q ẏbum iſtō irritandā q̄tū ad ꝓmā electōez ponit impꝓprie ideſt irritā. q̄tū ad ſcḋam ponit proprie. ſi. xxviij. di. pſtitutez. qr ſecunda nō erat nulla: ſ p exceptōez ſuſtat caſſata. ⁊ ſi decan⁹ et ſui pſensiſſent electioni ſecūde ꝓfirmata fuiſſet vt dic ī ſi. vtrie notule.

d ¶ Irritādaz. Nō. q vbi pl'es electiones ꝓcurrūt: que fuit incōtinēti neut impedit alia vt p valz alij q̄ ꝓr fit. ſ p valet illa q̄ maioribus in ua parte meritis ⁊ plimor approbat aſſenſu. l. xiij. di. c. vl. ī. ecclia. ſ. e. dubiū. ſi vo ex intervallo fiat ſcḋa. tūc bz locū di ſticto. aut ꝓma ē aliq̄ licet poſſet eligi p exceptōez: aut nulla ipo iure. Si em̄ euidens eſt ꝓmā nō tenē ipo iure puta cum elegit q̄ eſt inelegibil'. ſ. e. cū vinto. ī. de ap. ſtitutis. ⁊ ī. e. venabilē. ⁊ ī. eo. ti. cōgregato. vbi tz ſcḋa a pauciorib⁹ facta: tūc ꝓma nō pſtat impedimentū ſecūde. Dz ſi dubium eſt an teneat ꝓma: qr alīq̄ cā allegat. q̄re poſſz tenere: tūc ꝓma pſtat impedimentū ſcḋe. nec tbz fieri ſecūda ꝓma nō caſſata. ſ. e. pſideranim⁹. Sed ſ videt̄ ꝓtra ea q̄ dic. ſ. cū tū expoſt facto de. q electio q̄ nulla eſt ipo iure impediat ſcḋam. Prima ē ñ a pauciorib⁹ ⁊ poſt ap. facta fuit. vñ videbat nulla. Et ſic pdict̄ dñium p id qđ nullū eſt. ī. de renū. qđ ī dubijs. S cōvides q ab accuſatiōe q̄ nulla eſt. nō pt̄ qs diſcedere. niſi iudicis auctoritate. ff. ad turpil. l. j. §. accuſatiōez ſic ſm teſtamentū factū ſb pdictione q̄ nūq̄ erit: dummodo eſſe poſſit rupit ꝓmū. ff. de iniuſto rup. ⁊ cſ. cū in ſcḋo. ī. ⁊ ꝓmū matrimoniū qđ nullū ē impedit ſcḋm. ī. de ſpō. ad audientiā. Sic mānumiſſio q̄ nulla eſt: pſtat impedimentū vſucapiendi ff. de vſuc. p donato. l. q̄ pdonato. ſic accuſatio q̄ nulla eſt impedit ſequēs matrimoniū. ī. de ꝛ ſpō. ipub. ad o ſſoluēdū. in fi. In ſtipulatōne alīo eſt: qr ſi ꝓma ſtipulatio ñ valz q̄ pōt elidi p exceptōez teneat ſcḋa ff. de v. ob. ſi dari ſtipuler. Quidā tñ diſtinguūt: q electio q̄nq̄ nulla ē iure actōis ⁊ ñ iure exceptōis. qm̄ ex eo nō pt̄ peti confirmatio. vt h. ſ ē. pſideranim⁹. vbi ꝓma nō tenet: ⁊ tñ impedit ſcḋaz. ⁊ h q̄nq̄ eſt nulla iure exceptōis ⁊ actōis vt illa q̄ facta eſt ab excōicatis. ſine de pſona indigna. qr ex ea ñ pōt excipi. vt alia impediat. ī. de ap. ſtitutis. ⁊ ſi. ſ

p ſubſequentē ꝓſenſuz maxime appellatiōe pēdente nō poterat eſſe rata. Eis ergo ad ꝓpria redeuntib⁹ cantor⁹ ⁊ alij qui remanſerāt in capitulo: poſt illā electionē nōdum caſſatā: ⁊ ap. ad nos interpoſitā a nominatōne dicti archi. recedentes ó nouo pſatū ſubdia. eligere pſumpſerunt. Nos igit̄ electionē vtrāq̄ duximus irritandam.

¶ Cem grandis ſilue ⁊ belle partice abbatibus

¶ In cauſis: ⁊ infra. Cū capitulū toloſan. eccleſie ad tractandū de electiōe epi conuenirent: duos elegerūt: vt. v. de eodē capitulo eligerēt: electores qui pſtito iuramēto de ſubſtituendi pōtificis electione tractarēt: ⁊ a ſingl'is de capl'o ſtatutū eſt ⁊ proceſſuz: vt ille quē illi ꝓcor diter l' tres ex illis eligerēt: ab eis ſi pſona eſſz idonea p epo ſine p̄dictiōe aliq̄ haberet: ⁊ infra. Poſtmodū vero cum a p̄dictis duob⁹. v. electores electi fuiſſēt ⁊ ad tractādū de electōe ſeceſſiſſent in ptē: ⁊ nō poſſēt omēs in vnā parte ꝓcordare pſonā: tres ex eis conuenerūt in epm̄ conuenz ⁊ deinde electionē: quā de poſtulando epm̄ fecerāt: capl'o publicarūt: ac reliq̄ duo ſubſequenter tercia die cū paucis de capitulo reliqs abſentib⁹ elegerūt archi. agenen. ⁊ infra. Nūcij vo p̄dicti archidiacōi ecōtrario rñderūt q cū p̄dicti. v. electores ſeorſuz de electiōe tractātes inter ſe diſſiderēt: ita q ꝓtentioſe voces eorū a fratrib⁹: qui rmāſerant in capitulo audite fuiſſēt: capl'm ipos ꝓpter hmōi ꝓtentiones ſuſpectos hītes: ad eos duos de canonicis deſtinarunt: p quos inhibuerūt eis ex pte noſtra: ne vlterius in facto ꝓcederent: et ita ptātem eligendi. quā eis cōmiſerāt: reuocarūt: mandantes eis: vt redirēt ad capitulū: ⁊ pariter cū alijs fratrib⁹ de electione tractarent. ⁊ hmōi reuocationi duo ex ipis electoribus adhibentes conſenſuz reliq̄s tribus nō ꝓtradicentib⁹ ad ipm̄ capl'm ſunt reuerſi: ſ alij tres vſq̄ ad fores capituli ſbſecuti ab eis poſtmodū diſceſſerūt. Capl'm vo cū tota die illa ipoz pñtiaz expectaſſēt ſubſequenti die cāpanā pulſari fecerunt: ſic moris eſt ad capl'm ꝓgregandū: ⁊ p̄dictis tribus cum paucis ꝓplicibus ſuis ſeſe cōtumaciter abſentantib⁹: por cum maiori ⁊ ſaniori pte capituli elegit in epiſcopum archi. ſupradictū: ⁊ infra. Quia vo poſtulatō de epo conuenarum: que proceſſerat: facta erat p eos in quos totum capitulū eligendi tranſtulerat ptātem: ꝓpter qđ vnanimiter de conſenſu totius capituli intelligit̄ eſſe facta: qm̄ cuz res

e. bone. ſic aliqs q̄nq̄ ſequit̄ ſumpt⁹ p retentiōez. qs nō poſſz proſeq̄ p actōez. ff. de pdi. inde. ſi ī area. in fi. inſti. de re. di. §. cerre. ff. de cō pen. etiā. Dz q̄ eſt rō. q̄re in caſu huius recte. electo que eſt ipo iure irrita impedit ſcḋaz: ita q nō valz ſecūda. ⁊ in ꝓrijs. ⁊. ī. e. ſcḋruz. ⁊. ī. e. c. ꝓgregato. ⁊. ſ. e. cū in cūctis. ⁊ c. bone. e. cū vintoñ. ⁊. ī. de ap. conſtitutis. electio q̄ eſt ipo iure irrita: ñ poſſet impedire tū ſcḋe. Rō eſt hec. Licet ei in caſu huius recte. ꝓma electo ſit nulla: eligētes tū nō ſunt ipo iure eligendi ptāte priuati. nec electio ꝓpi b⁹ deuolui ad alios. ⁊ ideo cātor⁹ ⁊ ſui ñ debuant eligē ſine decano et ſuis ſocijs. ⁊ qr elegerūt decano ⁊ ſuis ſocijs ñ vocatis p⁹ ap. ꝓma ñ caſſata: et ex intervallo caſſat vtrāq̄ electio: ⁊ vtrāq̄ pccauit ī forma ſine in mō eligēdi. ſed in ꝓrijs electo eſt ipo iure nulla: ⁊ eligētes ſi ipo iure eligēdi ptāte priuati ⁊ ius eligendi deuoluit ad alios etiā pauciores. ſ. de poſſ. gratiā. ⁊. ſ. e. bone. ⁊ tz electio cū ſit facta ab illis penes qs ius remanz ⁊ deuoluitur eligendi. ⁊ iſta duo pccurrūt ad h⁹ vt teneat ſcḋa electo plus ei peccāt eligendo idignū q̄ peccando i forma. ⁊ ō plus punit̄. ⁊ eſt ſic'e qr q̄ peccāt hodie ꝓ forma illā. ī. eo. qr ꝓpi ñ ſunt priuati eligēdi ptāte. ſ priuādi. ſed q peccant eligēdo indignū ſunt ipo iure priuati. Si vo vtrāq̄ ps peccat i forma vtrāq̄ caſſat. vt. ſ. e. pſideranim⁹. ⁊ h. ⁊ in pſimilib⁹. Dz ſi vtrāq̄ ps peccat i materia: trāſiert eligēdi ptās ad ſuperiorē. ſ. e. bone. ī. ſi. hodie vo priuati dz forma illi⁹ recte.

ſ. e. qr ꝓpi. Dz ſi cantor⁹ ⁊ ſui vocaſſēt decanū ⁊ ſuos ad electionem ⁊ illi etiā noluiſſēt venire. tūc nūqd eor valuiſſz electio? videt̄ q ſic ſ. e. cū nobis oli. ⁊. c. q ſic. §. ſi aut. Ita. ī. ſ. e. pſideranim⁹. Credo q ſi decan⁹ ⁊ ſui q̄ ꝓcepti fuerit in ſcḋa electiōe a cātore ⁊ ſuis: cōſenſiſſet electōi cātoris: valuiſſz ſecūda. ſ. e. q ſic. cū nullū ius acqſitū fuiſſz electo p ꝓmā electiōez. q̄ nulla erat ipo iure. vt dic. ſ. vñ ab eo potuit recedi ſine iniuria alicuius. hodie vo dz priuati forma illa que

l ¶ In cauſis. pſtito. ſm q lex dicat ī au tradit. ī. e. q ꝓpi. ren. de ſanc. epi. §. iubemus. igit̄ abbatem. col. ix.

m ¶ Idonea. hec clauſula ſemp ſubintelligit̄: ⁊ ſi nō apponat. ſ. e. cauſam que. ⁊. ſ. de reſcript. cum adeo.

n ¶ Electōem. Nō mirabile ſignificatiōez huius immuni electo h⁹ fuit dicē ſuā poſtulatōez capl'o publicauerūt ar. ī. de renū. p⁹ trāſlatōez

o ¶ Ptātem. h. pfectus fuit de imētōe aduerſarij: ⁊ ſic fundauit ius

p ¶ Cāpanā. ī. ō of. cuſ. c. j. ⁊. ij. d. j. ius mutare tōez aduerſarij

q ¶ Poſtulato. Die habes q q vari erāt ad eligendū pōt poſtulare ⁊ de alia eccia. ſic. ī. de renū. poſt trāſlationē. Exq̄. n. capl'm nihil excipit ī illa ptāte: oīa intelligūt̄ ceſſa p que quenit ad illō. ⁊ qcḋ ipi poſſent facere ar. ſ. de poſt. ex litteris. ⁊. ī. de ꝓbat. qr circa. ff.

de pcura. ad legatū. ⁊ l. ad rem mobilem. ⁊ ar. ad hoc. ff. iudi. sol. iam tñ. §. in hac. ⁊ ff. man. l. vl. in fi. Ar. ꝯ. §. c. inotuit. in fi. ff. de pcu. mandato. ⁊ ff. de transac. trāsactionis. in fi. ⁊ ff. de mio. illō §. si talis. ⁊ ff. de pcu. pōponus. ⁊ ff. de iureiu. iusiurandū. §. pcu rator. So. pma rubrica vera. qz talia ꝓparatoria enarrant ꝓncipali negocio qz p postulationē venimus ad electionē vel ad eius effectū. ff. de spon. oratio. contraria casualia sunt.

¶ Integra. ergo si res esset integra possent reuocare: vt ff arguit: ad instar mā dati: qō re integra: reuocari pōt. institu. man. §. recte. cum nihil interfit mandatarij. ff. de pdi. ob cām da. l. si pecūiaz. ⁊ l. tedi. in pn. ⁊ in societate. ff. ꝓ socio. vel §. vl. ⁊ in ꝛpositio. ff ꝛpositi. l. j. §. pe. et ꝯ. de ꝛposito bona fi dei. Jn cōtrariū videt: qz re integra ñ possit reuocari talis prāsumpti placeret vtrique pti. sic fit in venditōe. C. de act. ⁊ obl. sic in initio: cum gratia vtriusq; talis ꝓcessus factus sit: vt ibi. nā exq; semel ꝓsenserunt et ꝓtulerūt ius in ipsos: ⁊ illi receperunt ⁊ enā iurauerint: mutare nō ꝓnt nec reuocare. vt. ꝯ. de offi. de le. sup questionū. §. porro. ⁊ quod semel placuit āplius displicere nō potest. xxxij. q. v. hoc rendus. ⁊ vij. q. ij. dilectissimum. ⁊ §. e. cū inter canonicos. versus fi. Prerea hic fuit quedam

nō cēt inteḡ: qz in tractatu iaz ꝓcesserāt electores capl'm minime potuit reuocare: electiōez ipi⁹ archi. decernim⁹ irritādaz Quo circa mādam⁹: q̄ten⁹ si p sonā ipius epi vtilē ⁊ nccariam inueneritis ad regimē eccl'ie tolosane: ⁊ idoneā tam scie l'aruz q̄ sue puersationis exēplo: ad hereticoz pfidiam ꝺ tolosanen. di oc. extirpandā: que ibi p negligentiā pslū mirabilit ⁊ dānabilit hacten⁹ pullulauit: trāseū di ad eccl'iaz tolosanā ꝓpter vrgentem nccatem ⁊ eorundez vtilitatē ei licentiam tribuatis.

Dem episcopo florentino.

Cum eccia vulterana debito canōicoz obsequio longo fuisset tpe destituta. vulteranus epus volens ministroz defectū in eadē eccia restaurare canonicos q̄sdā elegit ⁊ instituit in eadē: q̄s canōici recipe noluerūt asserētes: q talis electio fuerat i eoz ꝓiudiciū attētata: ⁊ infra. Adādamus: q̄ten⁹ sup ꝓmo articulo petitionis epi in q̄ postulauit a te: vt canōicos ab iniuria quā ei sup electiōe canōicoz vul

postu. c. vl. ⁊ pe. Sz ꝓtrariū pōt assignare. ꝯ. de po. bone. vbi videt: q postulantes pñt recedere a postulatione anteq̄ sit pñtata superiori: sed ḃ nō poterant recedere: qz ꝓmiserant illi habere p epō: quem illi eligerent in epm: ⁊ ita nō poterant venire contra ꝓmissionem suam.

a ¶ Cum eccia vulterana. longo. per hoc videbatur q episcopus

terañ. eccie iferūt phiberes ab ipetitiōe ipi⁹ dictos canonicos absoluere ñ p⁹ponas qz ñ videt iuriā facere: q̄ vtit iure suo: cū p testes lōgemeli⁹ sit pbatū: q canonici supdicti ḃ iure usi fuerint anteq̄ eps mēoraī⁹. Jn secūdo q̄z artic'o: q̄ idem petebat eps: vt dicti canonici epm ipm iure electiōis vti libere paterēt absolueī studeas canōicos sepe dictos: maxie si sit notoriū: q̄ i thuscia genālis ꝓsuetudo ꝓuet: vt i cathedralib⁹ eccl'ijs solū capitl'm irreḡsito epo eligēdi canōicos: habeat facultatē ¶ Dē abbati sancti victoris ⁊ decano pisien. ⁊ mgro. r. de cortoñ. canonico morinen.

Quz dilecti filij arch. moz. ⁊ ifra. Eccia morin. epi solacio ꝺstituta canōici ei⁹ dē ꝺ pastoris sbstitutōe ectantes i tres canōicos morin. ptātem eligēdi epm vnanimit ꝓtuleī: ꝓmittētes: vt illū reciperēt i pastorē quē de gremio ipius eccie ducerēt eligē dū: qui examinatis volūtatib⁹ singuloz archi. eiusdez eccie in epm elegerūt. metropolitan⁹ q̄z

posset supplere negligentia canonicoz: et si al's eligere ñ posset. ꝯ. de cōcess. pben. nil'a. ⁊ §. e. cū in cūctis. in fi. Sz ḃ nō potat talit supplē qz nō erāt distincte pben de. ꝯ. ꝺ pces. pb. ex pte ⁊si distincte eēnt: adhuc ñ posset: cū ipe sit'r negligēs fuisset. vñ ptās trāslata erat ad superiorē: nec moriā poterant purgare. ꝯ. de sup. nepla. lz ⁊ duob⁹. c. se. ⁊ h⁹ ex eo q dic lōgo tpe

b ¶ Postl'aut. ⁊ vi q bñ postl'auerit. qz sol⁹ eps ꝺz dare pbēdas. argu. xxj. di. i nouo. ⁊ xvj. q. vij. nulli⁹. ar. xxj di. §. j. qz moyses ex precepto dñi aaron i summū pōtificē ⁊ filios ei⁹ i miores sacdotes elegit: vt ibi ꝺ vi exposiū. i aut. ꝺ mēsu. ot. cleri. col. iij. ar. ꝯ. ꝯ. ꝺ his q̄ fi. a pla. si. ꝓsen. ca. i vj. c. ꝓmis. qz hmōi ecclesiastica ꝺz facē de cōsensu capl'i: vt ibi ꝺ. ⁊ cū q̄d est in misterio cū his disponat. xxiij. dist. diaconi. ꝓterea ex eo q dic in fi. si ꝓsuetudo est q canōici eligāt irreḡsito epo: parz q ꝺ iure cōi simul dēant eligere sic ⁊ alia negocia sua facere dñt: cū epus sit caput capl'i: ⁊ canonici mēbra. ꝯ. de his q̄ fi. a pla. sunt cō. ca. nouit. ⁊ c. q̄to. ⁊ q sit eligē

dēant: habes. ꝯ. de ꝓces. pbē. postulastis. dico q de iure cōi sit ad epm ⁊ capl'm ptinz collatio bñficioz: p iura ꝓprie dicta. ꝯ. ꝺ iurepa. nobis ⁊ h⁹ in fi. satis ptz ita esse. ḃ ꝓsuetudo in plbus ecclesijs derogat huic iuri: vt ḃ in fi. h⁹ dere. ⁊. ꝯ. de cā pos. cū eccia. ⁊. ꝯ. de v. fi. abbare. ⁊. §. de ꝓsue. cū dilectus. ⁊. xxiij. q. j. pudēda. ⁊. ꝯ. de his q̄ fi. a pla. sunt cō. ca. ea noscit. ⁊ ꝓsuetudo redd aliquē inhabilē ad eligēdū. ꝯ. ꝺ cleric. ꝓug. cū olim. ⁊. xij. di. nos' ꝓsuetudinē. ⁊. ff. de decu. ñ tñ. ar. ꝯ. §. e. n. cū tra. ⁊. c. cū cās. ⁊. §. ꝺ ꝓsue. cū venābil'. ⁊. c. cū int. ḃ illa ꝓsuetudo ñ est rōnabil'. imo est ꝯ decus eccie: ⁊ iō ñ est ꝓscribil'. §. ꝺ ꝓsue. c. vlti.

c ¶ Jniuriā. ff. de iniuriar. §. j. ⁊. ff. de pe. hē. illō. j. rūo. i fi. ⁊. ꝯ. de ap. bone. ⁊. xviij. q. j. qō debeē. ⁊. q. v. nō sane. qz ⁊ si noceat alij: ita vt auferat ei ꝓueta ꝓmoda: dū tñ ñ faciat aio nocēdi: ñ ꝺz facē iuriā. ff. de aq̄ plu. ar. si i meo. ⁊. ff. de dā. infec. pcul⁹. ⁊. xv. q. j. illō ff. de ser. ur. p. cū eo. ⁊. xxiij. q. ij. c. vl. sec⁹ si faceret animo nocendi. ff. de re iudi. womū. ff. de dam. infec. q vas. ff. si ser. ven. sic. §. aristo.

d ¶ Adeh⁹. ⁊ iō ꝓualere ꝺz. ꝯ. de ꝓba. lz. ḃ si eḡlit ꝓbatū sit. cōiter ꝓsentant: cū ꝺ iure cōi hoc sit faciendū. vt dictū est i nouella. ⁊ vi qz res ad suū statū sic reuertit. ar. §. de ꝓsue. cū dilect⁹. ⁊. ff. de pac. si vnus. §. q si ñ totū. al's eēt sniandū ꝓ possessore. ꝯ. ꝺ ꝓba. ex lr̄is. ꝯ. de fi. utrum. inē dilectos. i fi. ⁊ isti. de intdic. §. ꝓmodū. nisi i trib⁹ casib⁹. ꝯ. de ꝓba.

e ¶ Artic'o. Eadē vi pentio cū ꝓma. ḃ dic q ꝓma erat ne ex lr̄is. repellerēt canōicos ab epo institutos. scōa erat vt in posteꝝ ñ impedirēt eū eligere: ⁊ lz obtineret in ꝓmo: ñ obtineret ꝓt h⁹ in scōo. ar. §. e. ꝛrelam. sed in scōo artic'o agebat petitorio. vt ptz ex ipsa littera.

f ¶ Morozū. i. manifestū rei euidētia vl' alijs duob⁹ mōis de q̄b⁹ tribus habes. ꝯ. ꝺ coha. cle. ⁊ mu. c. vl. ⁊. ff. vel'. si ꝺ intptatōe

g ¶ Cum dilecti. de gremio. ḃ si h⁹ in illa trāslatiōe ptātis nō fuisset expressū potant eligē vñcunq; vellēt. §. e. i cās. Quid iuris sit sup h⁹

h ¶ Exāinans. Ad hoc ñ tenebat dictū est. §. e. cū inē canonicos

ꝑm hanc formam: nec fuerunt ista vota redacta in scriptis.

i ¶ Jn etate. pōt em̄ mino: inde⁹ exāinare ō erate: an sit dignus ven sa erans: ⁊ vcere poterit sup hoc ꝓncipem. ℒ. de his q̄ ve. eta. impe. l. ij. nō tñ in etate dispēsare pt. ℒ. e. ti. l. ij. ß bñ potuit iudicare ipm nō pati vefectū: ⁊ si mino⁹ fuiſſ vbuit cassare electōes. ℌ. e. dudū. sed dispensare ñ pt nisi solus papa. Sed nūquid epi pñt dispensare: vt mino: ꝓmoueat ad honores? videt q nō ꝑ id q̄ habes. ℌ. e. cum in cunctis. ℌ. inferiora. ⁊ ℑ. de etg. ⁊ q̄li. es te. ubi p̄cipit papa: q̄ nulli⁹ ꝓmoueat: nisi sit etatis legitime. ℑ. e. nihil est. vbi punit grauit̄ q̄ hoc facit. Et sic hmōi dispē satio illis phibet. Bē cūt quidā q epi pñt dispensare in etate. arg. ad h⁹. ℑ. de eta. ⁊ qua. ꝓteea. ⁊. c. indecorum. Credo q nō pñt dispē sare in hoc ꝓtra ꝓcilū licet ō facto hoc faciāt q̄ncq. Et est sīle: q̄ cūs illegitimo dispensare nō pñt: vt ꝓmouetur ad honores. ℑ. de fi. pre sbīo. c. vl. ⁊ pe. vbi dicit: q̄ cū illegitime natis solus papa dispēsat q illi phibeant ab ho noribus de iu cōcilio pi cta. ℑ. de fi. plbioꝝ. c. ℑ. Qua em̄ rōne epi non pñt contra ꝓcilū dispensare: eadez rōne dico q nō pñt dispensa re cōtra ꝓcilū lateran. ⁊ cona ꝓcilium gene rale. ℑ. e. nihil. vbi pi nuit qui hoc faciunt: q̄ est magis celebre cō cilū in quo phibet ne minores ad dignitates ꝓmoueant. ℌ. e. cuz in cūctis. in pn. ⁊. ℌ. infe rioꝝ. ⁊ ideo stabimus illis ꝓcilijs ⁊ legib⁹ pre dictis: exq̄ nō inuemo cōcessum q canones: q minores iudices pñt da re veniam etatis. ℑ. de tā electōes ⁊ electi ꝓsonā exami nās q̄ etiā sup ip⁹ etate de cui⁹ defectu fuerat ab aliq̄bus dubita tū inq̄rens solicite veritatem p fiam declarando electum ipm mīme sustinere in etate defectū electionē factaz de ipo solēniter ꝓfirmauit: ⁊ infra. Verū. b. q̄ ꝓtra electū venerat mēoratum ꝓpositum ex aduerso: q cū supdi ctis tribꝰ: sub hac forma fuerat eligēdi ꝓcessa ptās vt capitulum eū recipere teneret: quez illi tres ab omnib⁹ vt maiori ⁊ saniori pte ō gremio ip⁹ eccie notatim eligerēt in pastorē: electores ipi fines ptātis sibi tradite non fruantes p̄dictū archi. eligere p sumpserūt: quē pauci de capto noīarant. vnde canonici mozīi. postmodū admirātes: q̄liter ar chi. elect⁹ fuerat mēoratus: cuz pres eēnt in eadem eccīa digni ores: ceperūt fere oīs publice p fiteri: q nullaten⁹ archi. noīa rant: ⁊ reputātes se in hac pte delusos q sup ß factū fuerat no stro curauerī apostulatui rese rare: ⁊ ifra. Nos vo attēdentes q̄ res pnitiosa esset exēplo: si p surreptiōis astutiā: q̄s ascende ret ad apicē dignitatis: ita duxi m⁹ prudendū: vt p̄stito a ꝑdicto ibꝰ iuramēto: q ipi maliciose cō tra p̄fatū electum nō mouerant questionez hmōi: p̄dicti tres ele ctores iuramenti vinc'lo astrin gant dicere vitatem quot ex ca nonicis examinationis tpe in p̄ fatū archi. ꝓcesserūt: ⁊ si tres si mul aut duo saltē ex ipis iurati dixerint maiorē canonicoz ptē in ipm archi. ꝓcessisse. Clos p̄di ctoꝝ ib⁹ silentiū imponatis: cum ꝓtra ß eoz eēt ꝓbatō insufficiēs eo q singl'i eēnt ī suis testionijs singulares. Si vero p eoz depositiones cōstiterit sepedictū ar chi. extitisse a paucioꝝ noīa tū: tūc si fuerit sufficient osten sum: q illū de gremio eccl'ie ꝑm formā sibi traditaz debebāt eli gere: in quē oīs: vt maior ⁊ sa nior ps capituli cōueniret: vos electionē ipius archi. oīno casse tis: alioquin q̄ de ipo factū est ratum hītes ꝓtradictores: ab eius ipetitione p ceñ. eccle. com pescatis: ꝑfatum. b. ꝑbenda mo riñ. eccl'ie spoliantes: qui se ad hanc penā si forsan in ꝓbatione deficeret obligauit: nō obstante q sup etatis defectu obiectū est ꝓtra illum: cū idem canonicus huic obiectioni nō multū insti terit: ⁊ sup hoc a metropoli. fu erit iudicatū. cuius sentētie in rem transijt iudicatā: cuz infra tradi tam illis electoribus ⁊ nō archidiaconus: hoc pōt esse duabꝰ de causis. Quarum ꝓma est ꝓesumptio: que multuz faciebat ꝓ eo: videlicet q tam erat electus ⁊ confirmat⁹. Secūda est: quia ad hoc se obligauit ille: sicut patet in fi. decre. vbi dicit q ad hanc penam se obligauit.

tra ꝓfatū electum nō mouerant questionez hmōi: p̄dicti tres electores iuramenti vinc'lo astrin gant dicere vitatem quot ex canonicis examinationis tpe in p̄ fatū archi. ꝓcesserūt: ⁊ si tres si mul aut duo saltē ex ipis iurati dixerint maiorē canonicoz ptē in ipm archi. ꝓcessisse. Clos p̄di ctoꝝ ib⁹ silentiū imponatis: cum ꝓtra ß eoz eēt ꝓbatō insufficiēs eo q singl'i eēnt ī suis testionijs singulares. Si vero p eoz depositiones cōstiterit sepedictū archi. extitisse a paucioꝝ noīatū: tūc si fuerit sufficient ostensum: q illū de gremio eccl'ie ꝑm formā sibi traditaz debebāt elige re: in quē oīs: vt maior ⁊ sanior ps capituli cōueniret: vos electionē ipius archi. oīno casse tis: alioquin q̄ de ipo factū est ratum hītes ꝓtradictores: ab eius ipetitione p ceñ. eccle. com pescatis: ꝑfatum. b. ꝑbenda mo riñ. eccl'ie spoliantes: qui se ad hanc penā si forsan in ꝓbatione deficeret obligauit: nō obstante q sup etatis defectu obiectū est ꝓtra illum: cū idem canonicus huic obiectioni nō multū insti terit: ⁊ sup hoc a metropoli. fu erit iudicatū. cuius sentētie in rem transijt iudicatā: cuz infra

tractaz illis electoribus ⁊ nō archidiaconus: hoc pōt esse duabꝰ de causis. Quarum ꝓma est ꝓesumptio: que multuz faciebat ꝓ eo: videlicet q tam erat electus ⁊ confirmat⁹. Secūda est: quia ad hoc se obligauit ille: sicut patet in fi. decre. vbi dicit q ad hanc penam se obligauit.

no. ope. nū. intelleximus. vbi enim iura canonica non contradicūt legibus: immo concordant illis stabo.

k ¶ Terminos. si hoc verum fuisset: nihil valuisset eoz electio. ℌ. de rescripti. cum dilecta. ⁊. ff. man. diligenter.

l ¶ Dignores. quib⁹ dignior locus debet. viij. q. j. illud. ⁊. lxiij. dis. metropolitano. ⁊. lxj. di. miramur. ad fi. ⁊ is gradus ceteros afficedit quē labor. plurior l' stipēdia meliora fecerint anteire. ℒ. de of. ma. of.

m ¶ Reserare. s. renūciando ꝑ se vel per alios. ℑ. de nouo.

n ¶ Surreptionis. sic. ℑ. de re iudi. cum olim.

o ¶ Juramento. Sic ergo in causa spūali pōtest exigi iuramentū calūnie: sine q maliciose hoc nō ꝓponit: sic. ℑ. de testi. ꝓtuno. ⁊. c. p sentiū. ⁊. ℑ. de resti. spo. lras. ℑ. de excep. pastoral'. lz directe agēs nō ꝓsternet hmōi iuramentū. vt. ℑ. de iura. calū. lras. ⁊ hoc fuit rōne ꝓsumptionis. Presumit em̄ q maliciose exigāt. exq̄ tot ꝓsumptiones sunt ꝑ electo. q. ⁊ em̄ leges pōtest iuramentū q̄ncq in exceptionib⁹ licet a ꝓncipio pōtest sup tota lite. in aut. ō testi. ℌ. si vero. col. vij. ℑ. de testi. vtra terciam. vel dic: q licet cū sit sup re spūali. q etiā directe agens pōtest iuramentū calūnie: vt si agatur ad restōnem rei spiritual'. ℑ. de resti. spo. litteras. quia sic nō agitur spūaliter. Item si agat spiritualiter: iuramentū de veritate dicenda pōtest. ℑ. e. dudū. ⁊. ℑ. de iure reiu. ex lras. Simile vbi in cā eccl'iastica iurat de veritate dicenda.

p ¶ Et si tres. Istis em̄ credit quasi duobus testib⁹. Sed nūquid fuerūt isti testes in ꝓpria cā vel quasi: non: sed sup eo q̄ factum est coram ipsis de facto alieno. ar. ℒ. de fideico. l. vl. ⁊ insti. de testa. q. ℌ. legatarijs. nam iudici credit de his que cora ipo ꝛgunt. xviij. dis. de aliis. ar. multoꝝ rimis istis: qm toto negocio interfuerūt. arg. ℒ. de adul. l. in adulterij. ℒ. ad. l. cor. de sicca. l. fi. sed non est verū q iudicib⁹ credat: nisi quatenus ꝛc. ℑ. de ꝓbas. q̄m ꝓtra. vñ melius videt: q iudices isti suspecti eēnt: ⁊ de facto suo q̄ammō dicāt: admittatur eoz testimonium in resecū ꝓbationis ar. ℒ. de here. l. vlt. in fi. ⁊. viij. q. iij. ℌ. ite⁹ in criminali. V. item serm. ij. rñso. ⁊ ad hoc facit q̄ dicit. ℌ. ita duximus pro uidendum ꝛc.

q ¶ Pobatō. sed vi detur q isti canonici debuerunt audiri ad hoc ꝓbandū: q: tale negatiua: nos ñ con sensimus: pōt ꝓbari ℑ. de ꝓbat. tercio. et negatiua indirecte p bari potest. ℑ. de testi bus. ex tenore. Be hac materia dictum est. ℌ. eo. bone. Sed hic ō ñ sunt admissi ad ꝓbandū: quia examinatio illa facta fuit secrete ⁊ sigillatim vnde quilibet eoꝝ esset singularis: q: ñ posset directe nisi de se. sic. ℑ. de accu. cum dilecti. ī fi. q: singl'aris testis non ꝓbat: ß si publice facta fuisset illa examinatio siue nominatio: tūc ꝓbari posset saltem indirecte. vt. ℑ. de ꝓbati. tercio.

r ¶ Tunc. Judicatis quid vtraq; pars ꝓposuerit ad ꝓbandū formaz secundū quaz eligendi potestas tribus dicit commissa fuisse siue concessa ⁊ si ꝛc. hec littera est in antiqua decretali. Ber.

s ¶ Ostensum. Qualiter compellunt canonici ꝓbare formā

t ¶ Cassetis. i. nullam ꝓnuncietis

u ¶ Obligaut. Alioquin si se non obligasset: pena esset in arbitrio iudicis cum certa pena hic statuta non sit. ff. de iure delib. l. j. ℑ. de accusat. super his. ⁊. ℑ. de offi. dele. de causis. Sic habes hic q̄ aliq̄s obligat se sub pena beneficij sui. ℑ. de falsa. c. vlt. Item obligatur aliquis sub pena ordinis vt anathematis. j. q. vij. quoniēs cordis. et de conse. di. ij. ego berengarius. Item ⁊ sub alia pena pecuniaria xxiij. di. quanq̄. ⁊. xxv. q. ij. quecunq̄. ⁊. ℑ. de arbi. dilecti. Ar. contra q sub pena beneficij ñ possit aliquis obligari. ℒ. que res pig. ob. pos. spem eoꝝ ꝓmotionis. Dodie vero certa pena statuta est contra illos: qui se opponunt contra electos: siue impugnant electiōem ℑ. e. c. j. in concilio lugdun. Jnno. tij.

x ¶ Judicatum. Sed nūquid obstabit alijs hec sententia volentib⁹ agere contra electū sicut videmus circa crimina ⁊ populares actiones. ℑ. de accusat. de his. ⁊. xxiij. q. iij. si illic. ⁊. ff. de pena. ñ cogēdum. ℌ. qui ita. ff. de popula. acti. l. ij. nec enim de delicto vnius homines sepe est querendū. ff. nau. ca. sta. l. licet. videtur tñ q illis solū qui pōtes fuerint: debeat ꝓiudicari. ij. q. v. habet hoc. ⁊. c. memīa ℑ. de accu. veniens: sicut est in similibus actionib⁹. ℑ. de fide instru.

inter dilectos. ibi res inē alios acta ꝛc. Ad hoc dicas q̄ absolutio in popularibus actionibus p̄iudicat oībus etiā absentibus: nisi in duobus casibus. Unus est si qs suaz iniuriā p̄sequē ꝛ pbet se ignoranter accusationē ab alio institutā. ff. de accusa. si cui. §. j. Secūdus cum vult uocare de collusione p̄ons accusatoris. ff. de quarica. l. iij. ff. ō inrein. l. eum qui. § in popularibus.

q Secundum. per hoc p̄z q̄ interlocutoria sua transit in rem iudicatam sicut ꝛ diffinitiua. j. de re iu. significauerūt. ñ tñ quo ad hoc trāsit in rem etiam iudicatam quin iudex etiā post decez dies possit reuocare. j. de appellationibus cessantibus. ff. de re iudi. qd̄ uidet de hoc dicendum super illa cōstitutione cuz cessante. j. de appel.

a Olim in iure. ex se vel ex alijs. dicūt quidaz: q̄ licet hoc nō fuisset expressuz: de iure tñ unū de se eligere poterāt vt argu. viij. q. j. in scripturis. Ecce mitte me ꝛc. ff. de tuto. ꝛ cura. dat. ab his. l. vbi absunt. Sed hoc nō credo: qz a seipo videt electus. ꝛ b de nouo. sic. j. ō solite. c. vl. vbi ō hoc qd̄ dico: optime p̄bat l. x. ff. de pra ben. empti. ꝛ ven. l. lz ꝛ. l. si in emptione. in fiñ. sed si ym tñ collata est prās: ñ posset se eligē. j. ō iurepa. p nras. ꝛ. j. de misti. cū ad nostrā. ꝛ. ff. de tuto. ꝛ cu. dati. l. p̄to. ꝛ. xxiij. q. j. dicimus. ꝛ qz nemo dz oriri a seipo. viij. q. j. in scripturis. Dicit qdaz q̄ si iurasset eligē meliorē: ꝛ ipe esset melior: tūc posset eligere se. ß tñ inconuenies eēt ꝛ inhoneſtuz q̄ se eligeret: sic ambitiosus videret. ꝛ iō repellendus p illō. c. in scripturis. potiꝰ dz renūciari tali prāti: ꝛ sanus eēt qui sic iuraret: si credit se melioꝛem vt se eligat vl̄ dic q̄ tūc ipe intelligit exceptus: qz in generali p̄mone p̄sona loquēs nō p̄hendit. L. de solu. inq̄sitio. ff. de cōdi. ꝛ demon. l. qui heredi. §. vl. de hoc dicit. j. de iure dot. perimo.

c Consentiat. qz si vult p̄sentire: tunc p̄sona sua p̄putat inē eligētes. ar. ff. q̄ cuiusq̄ vniuersitatis. l. plane. ar. ff. de adopt. l. si p̄sul. ꝛ sic q̄tuor intelliguntur ꝛ ita maioꝛ ps capit. Quid si p̄sensit in aliū. Respondeo si p̄sensus talis facit cū alijs maioꝛem p̄tem in se nō potest postea p̄sentire: nec mutare p̄silium in alterius p̄iudicium. ff. de reg. iu. l. nemo. Si vero p̄sensit in talem in quē minoꝛ ps p̄sensit: tūc pōt mutare: qz talis p̄sensus illi nō p̄dest. Unde nō p̄numerat p̄sona electa inter eligentes. j. e. cumana. ꝛ. c. qz p̄ter. nec diceres

uendū de iure. Dem epiſcopo baioc.

Olim ī iure pius existas ꝛ infra. Primꝰ tue p̄sul. articulus p̄tinebat: q̄ cuiusdā ōcano eccie defūcto eiusdē loci capitulū sb hac forma in. viij. ex ipis canonicis p̄promisit: vt illū quez ex se l̄ alijs de gremio ipi⁹ eccie oēs parit vl̄ maioꝛ eoꝝ ps noiaret: idem capl̄m recipet in decanū. Ad hoc cuz vnus ex illis. viij. a tribus ipoꝝ ꝛ alius q̄ nō erat de nūero eozūdez: a tribꝰ alijs ī decanū fuerit noiati: req̄sisti vter eoꝝ assumi dēat in decanū. Super q̄ talit rūdemus: q̄ is qui ō numero. viij. a tribꝰ eoꝝ dignoscit noiatus: iuꝝ p̄promissi teneē debz in decanū assumi: dūmō electioi de se facte p̄sentiat: ꝛ aliq̄d canonicum nō obsistat.

Dem duci caringie.

Generabilē: ꝛ infra. Inē cetera vo quidaz p̄ncipes hac p̄cipue obiectione sunt vsi: dicētes q̄ ap. se. legatus: aut electoris gessit: aut p̄gnitoris p̄sonā. Si electoris: ī messez alienā miserat falcē suā: ꝛ electioi se ingerēs p̄ncipū derogauerat dignitati. Si p̄gnitoris: abnte altera ptiū videt pperaz p̄cessisse cū citata ñ fuerit: ꝛ iō nō debuit ptumax iudicari: ꝛ infra. Deuz illis p̄ncipibꝰ ius ꝛ ptātem: eligendi regē in impatoꝛē postmodū p̄mouendū recognoscimus: vt debem⁹: ad q̄s de iure ac antiq̄ p̄suetudine noscit: ptinere: p̄sertim cū ad eos ius ꝛ potestas

valere talē electionē si modo fieret: qz ñ est electus a maioꝛe ptē capl̄i

d Venerabilem. cognitoris in reprobando philippum: ꝛ approbā do othonem.

e Adessem. vj. q. iij. c. j. ꝛ. j. de proch. nll⁹. Ber.

f Alias. qd̄ ñ debuit fieri. j. ō festiuis. ī noie dñi. ꝛ. iij. q. ix. q̄s p totū.

g karoli. cui etiaz ius patriciatus siue dignitas collata est. lxij. di. hadrianus.

h Trāstulit. legit in cronicis: q̄ cum eccl̄ia romana oppⁿeretur ab astulpho rege lombardoꝝ: petijt auxiliū a Cōstātino. ꝛ Leone filio eius impatoribus p̄stantinopol̄. ꝛ cū nolent patrocinari eccl̄ie romāe: stephanus papa scōs naroñe romanos trāstulit impiuz ad karoluz magnū: q̄ fuit filius pipini: quē zacharias p̄decessoꝛ eius substituerat lodouico regi francoꝝ: quē deposuerat: de q̄ legit. xv. q. vj. alius. Et translatio illa facta est anno dñi septingētesimo. lxxvj. q̄ karolus coronatus est a leone papa. iij. elapsis p⁹ hoc quindecī annis.

i In germanos. Sic ergo regnū mūdi translatū ē ad theutonicos nā ipi habēt regnū romane eccie. de p̄se. di. v. in die. ꝛ sic p̄z q̄ impiū nō est apud grecos: licz largo noie appellet imperatoꝛ. j. de ma. ꝛ obe. solute. sicut ꝛ rex scachoꝝ dicit rex: qm̄ ibi est eccl̄ia nō est impium. xxiij. q. j. §. sed illud. Est at impatoꝛ ille iuper oēs reges. vij. q. j. in apib. ꝛ oīs nationes sunt sub eo. xj. q. j. §. sed ñ qs. v. volum⁹. Ipe em̄ est p̄ncepꝰ mundi ꝛ dñs. ff. ad. l. rho. ō iac. de pecatio. et etiaz iudei sub eo sunt. L. de iudeis. l. iudei. ꝛ oīs p̄uincie. lxij. di. adrianus. ꝛ oia sunt ī ptāte impatoris. viij. di. q̄ iure. ꝛ xxiij. q. viij. quenior. L. de quadrien. p̄scrip. bene a zenone.

k Exāmatio. lxxviij di. quid est.

l Sacrilegū. Nō q̄ sacrilegū impedit p̄mo uendū. nā ꝛ familia sacrilegi repellit a sacramentis eccie. xvij. q. iij. minoꝛ. ꝛ ab alijs legitimis actib. iij. q. iij. nulli. ꝛ sacrilegū int magna

m Eligentiū. qz ō meritis ꝛ crimia p̄numerat. xvj. q. iij. qō aut. siue studijs eligentiū ñ cognouit: sed de q̄litate electorum p̄nūciauit.

n Quānis. i. qz. vel p̄pter teneē. ꝛ q̄ dicit supra nō tam p̄pter studia eligentiū ꝛc. i. nō p̄pter studiū eligentiū: sed p̄pter merita electoꝝ p̄sonam ducis renūciauit indignā: ꝛ p̄sonā regis idoneā. sic. s. de postu. c. j. versus si. vñ bene sequit: q̄uis plures ꝛc. ꝛ sic nō gessit cognitoris p̄sonā. quia retulit se tñ ad merita electoꝝ nō ad studia eligentiū q̄uis potuerit se referre: vt. j. sequit. vel possunt verba teneri. p̄pter ꝛ q̄uis ponit pro qz: vt p̄dixi. Sed supioꝝ ifa. s. cū neuerius electio.

ꝛc. videl contraria.

k Contradictio. ī. e. bone.

l Fauere. Si fauet: ergo ñ debet esse iudex. xj. q. iij. ḡnos. ꝛ. c. se. Sz dic q in dubio pōt fauere cui vult. ff. ō leg. ij. si qs fuū. §. si inter duos. ff. de bo. auc. iu. pos. in vendicione. §. vl. ff. ad sil'. si quis in gram. §. si cū oīs. vl' pōt cogere pres ad concordiā. unde. ō sanctiā. tur. sin aūt. ꝛ. ī. de ofele. c. suspitōnis. §. ab ipo. ꝛ. s. e. cū inter. r. tūc remū debet fauere: cū merita electoꝝ et eligentiū paria sunt. ar. ī. de iureps. qm̄ in quibusdam. ꝛ. lxiij. di. si forte. vel cū potestas eligendi devoluta est ad ipm. s. e. bōe. circa fi.

m Carebit. aduocatus ecclie ñ pōt esse pcessus ecclie: sed ꝑ̄ patur tutor: q dat pupillo: vt eū defendat a vexationib aliox. ꝛ appellat honorari⁹ l' notarie gra datus: ꝛ alios protores instruat. ff. de solu. qđ si forte. nec ꝑ̄ patur talis tutela in numero triū tutelax: sed est cā honoris tm̄. ff. ō ritu. nup. si quis tutor.

n Lotharij⁹. h est exemplū de q̄ dixit. s. iure ptz patris ꝛ exēplo: ꝛ ita ab exēplo ꝓncipū est argum̄tandū. insti. de iure natu. §. h qđ ꝓncipi. Ar. ō. L. ō sen. ꝛ interlo. om. iu. nemo. ꝛ s. e. cum in cunctis.

o Commonēdos. s. p nuncios suos.

p Publica. Nō q excōicatio dz esse publica ad h⁹ vt aliqs repellatur a ꝓsecutione iuris sui. ī. de excep. exceptiōnē. ꝛ. c. pia. cū suis cōsor. vñ q̄quid interz facit q̄lib ad ipm pertinēat excōicatio rez ꝛ valz. ī. de cleri. excōmi. aplice. ꝛ. ī. ō re iudi. ad pbandam.

q Perurū. qñq̄ plurium ñ repellit. ī. de iurein. sic nostris. Sz intellige ibi plurium. i. reneratū iuramentū. Periuri em̄ nō solum ñ debent promoueri ad honores: imo si promoti sunt: dēt repelli. ī. de iureiu. q̄relam. Infames em̄ sunt. vt ibi no. ī. de fideiuss. quenit. i fi.

r Progenitores. In filijs em̄ patrū crimis exēpla memunt. vj. q. j. §. ver. ꝛ l. illa si qs cū multib. vñ illud. Sepe solet siris filꝰ eē ꝓsi

s Innodatus. ꝓpter vnasionē ꝛ vastationē matrimonij beati petri dum in thuscia moraretur.

t Postulauit. Nota hic eo ipo q quis petit absolui: ꝑ sequens se contineꝛ excōicatum: nisi ad cautelam sit: quia bona mentium. v. dis. ad eius vero concubitum.

u Electus. vñ ipo iure nulla fuit electio. ī. de ap. ꝓstitutis. ꝛ. s. e. cum inter. r. ꝛ. s. de ꝓsue. cum dilectus.

x Iuramentū qđ fecerat federico regi sicilie nepoti suo tanq̄ imperatori futuro: dū adhuc henric⁹ imperator frat⁹ ei⁹ dicti pueri pr̄ viueret, electioni plus ꝓtēptus vnius q̄ ꝓtradictio m̄ltox obsistat: ꝛ infra. Nos vtiq̄ nō ducem: h reliquū reputam⁹ ꝛ noīam⁹ regez iusticia exigēte: ꝛ infra. Qđ aūt cū in electōe vota ꝓncipū diuidūt: p⁹ admōitiōez ꝛ expectationē alteri ptiū fauere possimus maxīe postq̄ a nobis vnctio: ꝓsecratio ꝛ coronatio postulent iure ptz piter ꝛ exēplo. Mūquid. n. si ꝓncipes admoniti ꝛ expectati vl' ñ potuerī l' noluerūt in vnū ꝓpositū ꝓuenire: se. ap. aduocato ꝛ ōfensore carebit: coronaq̄ cui pa ipi redūdabit ī penā. Sciūt aūt ꝓncipes: q cū lotharius: electus coronatus ī discordia fuissent electi ro. pon. lotharium coronauit. ꝛ impiuz obtinuit coronat⁹ eodē coronato tūc remū ad eius grām redeūte. Eos igit̄ durū⁹ ꝓmonendos: vt a ꝑfato duce iusto q̄ rem a nobis iudicio reprobato recedant: ꝛ ꝑfato regi nō abnuant adherere: nisi tunc demum ptra ꝓsonam: vl' factū legitimū quid ab eis obiectum fuerit: ꝛ ostensuz: ꝛ infra. Sūt em̄ notoria ipēdita ducis. s. excōicatō publica: piurium manifestū ꝛ ꝓsecutio diuulgata: quā ꝓgenitores eius ꝛ ipe presumpserunt in aplicam sedem: ꝛ alīs ecclesias exercere. fuit quoq̄ a p̄. n. excōicationis vinculo innodatus: qō postmodū recognouit: dū p nūcium suuz absolutionis bñficium postulauit. vnde ptz q ipe fuit excōmunicatus: electus: ꝛ infra Idem etiā ptra ꝓpriū iuramentū: sup quo nec pciliuz a se. ap. requisiuit: ambitiōis vicio regimē sibi vsurpare ꝓsumpsit. eū sup illo iuramēto pus roga. ec. consuli debuisset. Nec valet ad plenā excusatōez ipi⁹: si iuramētū illud dicat illicitū: cū nihilomin⁹ sup eo nos pus ꝓsulere debuisz q̄ ptra ipm ꝓpria temeritate venire ꝑsertim illo exēplo: q cū gabaonite a filijs israhel p fraudē surripuerīt iuramēta: ipi tū cognita fraude ptra illud venire temere noluerūt. Vtrum vo dictū iuramētuz sit licitū vl' illicitū: ꝛ iō ꝙuandū an nō ꝙuandū exiterit: nemo sane mentis ignorat ad nr̄m iudiciuz ptinere ꝛ infra.

y Insup si ꝑdict⁹ dux imperiū obtineret: libertas ꝓncipū in electiōe periret. ꝛ imperiū obtinēdi decetero cet̄is fiducia tolleret. nā si ꝓut olim frat dicti ducis patri eorum. sic dux ipe fratri suo succederet. videretur imper. iū nō ex electiōe sed ex successione deberi. ꝛ in ꝓiudiciū ꝓncipiuz redūdaret. si nō nisi de domo ducis ꝑdicti videret aliqs ad impiū assumēdus: ꝛ infra Mobilitatē ergo tuā mo. p ap. scrip. man. q̄tenus a ꝑfato duce recedas oīno: nō obstāte iuramēto: si qđ ei rōne regni feceris: cū eo q̄ tū ad obtinendū impiuz reꝓbato iuramentū hmōi non debeat obseruari. Item.

Quam dilec. fi. tit. sancte prudētiane ꝑsbro cardi. et infra. Si vo vtriusq̄ ptis fuerit cassata electio vos fratribo oīb q fuerīt in ꝓuincia cōuocatis: que maiozi ꝛ saniozi pti eoz sup ꝑdictis videritis ꝓplacer p cen. ec. faciatis firmiter obseruari.

Item parmen. episcopo ꝛ eius cōiudicibus.

z Illiciti. qm̄ fuit de successione vuēt⁹ L. de pac. l. pactū. ff. hic voluntas accessit viuētis: vñ videt tenere. L. e. l. vl. h illa loquit in hereditaria successione: q in imperio locū habere si pōt: nec etiā in beneficijs eccliasticis locū habet. ī. de ꝓcess. ꝑbē. nll's. ī. de reci. ad h⁹ ꝛ. ī. de iurepa. consuluit. Ber.

a Venire. tal i mō sicut fecit. s. vsurpando regnū. naz al's cū fuerit illicitus: ꝓpria auctē potuit venire ptra ñ obediendo illi tanq̄ regi aut imperatori. xxij. q. iij. §. ecce. B. nec expectari debuit supiozis auctoritas. ff. ō ꝑdi. insti. l. que sub ꝑdicione. § vlt. q: qđ necessario destruendū est nō est necessaria superiozis auctas: in destructione illius. ff. de leg. iij. fideicōmissa. §. si quis illicite. Sed si esset dubiū an valeaz tūc adiri debz superior al's aūt semp ꝙuādū est iuramenti: dummō sine interitu salutis eīne ꝙuari possit. ī. de iurei. si vero. si sponte sit ꝑstitum ꝛ sine dolo. ī. de iure iur. cū ꝓnigat. ber.

b Babaonite. hāc historiā habes. xxij. q. iij. §. sed cum his. ꝛ. c. innocens.

c Ex successione. Tres successiones ꝓnue videnē ius successiōis inducē. imo due q: binus actus ī ducit ꝓsuetudinē. ar. xxv. q. ij. ita nos. et L. de epali au. nemo.

d De vino. imo ō alia tribu eligi debz vij. q. j. moyses.

e Obseruari. etiam si ei iaz coronato iurasset post reprobatōnem legitimaz ei nō

x teneretur in aliquo rōne iuramenti. xv. q. vj. alius. ꝛ. ī. de trāsla. q̄ro. circa fi. Item ar. q destructo principali ꝛ accessorium. s. eo. qualiter. L. de vsuris. l. eos. ꝛ. L. de posiri. si deposita pecūia. ꝛ. ff. de rei ven. l. ex diuerso.

f Quam. in ꝓuincia. Hic videt exꝑssum q oīs illi ꝛ soli qui sunt in ꝓuincia vocandi sunt ad electionē: ꝛ p hoc videtur sic intelligendū si sunt in ꝓuincia. ī. eo. quia ꝓpter de hac materia notat. vij. q. j. factus est. ꝛ quod dicit in ꝓuincia: sic est intelligendū si sunt in ꝓuincia ita propinqui: q commode sint vocandi: quia si prouincia esset multū lata et longa: nō debent vocari: q̄ periculosum est in mora. s. e. cū inter vniuersas. ꝛ eodem mō si esset ex ꝓuincia et ꝓpinquus tūc vocandus esset. ī. e. c. pri. vbi fuit vocatus qui ex ꝓuincia erat. regnum em̄ ꝛ cremona diuersaz sunt ꝓunciarum. Et ita nec dico vocandos oīs de ꝓuincia: nisi qui cōmode ꝑt vocari nisi cōsuetudo sit: q omnes vocentur. ī. eo. in genesi. Nec dico q

ñ ꝛ pñcia sunt vo
cādi p capl'm sequēs.
In talibꝫ em̄ vocatio
nibꝫ potius stat̄ ꝓsue
tudum: vt abñtes vo
cem̄ iuꝝ ꝓsuetudinez
vniuscuiusq; eccl'ie:
ꝛ hic cōsuetudo erat:
q; omīs ō puincia va
caret. vt est. j. c. i gene.
Ber.

a b One mēorie.
expectare. ſ
nōne electio q̄ fit con
tēptis illis qui ꝛbent
interesse: ipo iure est ir
rita: vt. s. e. q; sicut.
ꝛ. c. venerabilē. ꝛ. j.
ꝛ arbi. cū olim. ꝛ. lx
iij. di. obeūtibꝫ. ergo
ea nō obstante potest
attentari scōa electio
j. ꝛ ap. ꝓstitutis. cuz
em̄ a iure sit reꝓbata
talis electio: ñ est
necesse iudicē adire ꝓ
ea cassanda. ff. ꝛ ꝓdi.
insti. l. q̄ sub ꝓditione
§. vlt. Preterea cum
vniuersitas ōlinquit
in eligēdo electō ꝛbz
ꝛuolui ad eū qui nō
reliquit. s. e. bone. ꝛ
s. ꝛ postu. bone. Bu
co q; electio archipſbi
teri: ñ fuit nulla ipo
iure. sed pot̄ annul
landa ꝛ ipo ꝛbuit ex
pectari cassatio supio
ris anteq; ꝓcessus fu
eret ad scōam. vñ ꝛ si
vnus habuiſſz ius eli
gendi: reliquit in hoc
qō voluit simul esse
actor ꝛ iudex p̄misse
electionis. j. ꝛ ꝓcess.
ꝓben. post electōnem
in ꝓte ꝛcasa. Et licet
illi reliquerunt in eli
gendo: nō tñ illō ius
ꝛuolutē ad vnū. Et
hoc ſm io. qui dicit:
q; vnus nō constituit
vniuersitatē. ꝛ inducē
in arg. hoc. c. ꝛ. lxv.
di. si forte. ꝛ. ff. ꝛ le.
j. si grege. licz ius vni
uersitatis dicat̄ stare in vno. ff qō cuiusq; vniuer. sicut. in fi. p quā
rit. nos dicimus ꝓtra. ꝛ si iste ñ eligisset: poterat post cassationē eligere si hō postulasset. ꝛ hoc innuit littera ista cū dicit ibi nīm ꝛbuit
expectare iudicū anteq; ꝓcederet ad scōam ꝛ si electio ꝓma nulla fuisset ipo iure. q; electus esset indignus: tūc ipse solus potuisset. s. e.
bone. ꝛ s. ꝛ de postu. gratū. ꝛ j. e. scriptū est. sed ſ nō fuit nulla: imo
ipe poterat eam ꝓfirmare si ꝓsensisset. s. c. q; sicut. Jo. dixit q; non
ꝛuolutē ius eligendi ad alios: nisi q̄ eligit̄ ꝓsona ineligibil'. j. eo.
scriptū. in fi. ꝛ s. ꝛ de postu. gratū. ꝛ s. e. bone memorie. Sed dic q̄
electio nō est nulla ipo iure: videlicet vbi aliquis est ꝓemptus: tunc
nō ipo iure: sed p ſnām ius eligendi ꝛbet ꝛuolui ad alios: vel si nō
ſuaꝫ forma illius ꝓstitutiōis. j. e. quia ꝓpter. tūc simulē sunt ꝓuan
di p ſnāz. vt. j. e. q; ꝓpter. ꝛ. c. cumana. Sin ius vniuersitatis rema
neat in vno. dicū fuit. s. ꝛ de postu. gratū. ꝛ ibi recurrendū est. q̄cz
tñ electio est irrita ipo iure: ꝛ tñ impedit scōaz. s. e. audiuz. nec tunc
eligendi ius ꝛuolutē ad alios. Unde scōa electio ibi nō tenuit: vt
ibi notat̄ in fi. Vtrūme notule. q; eligentes ñ sunt ipo iure ꝓuati. Et
qō dixi q; vbi aliquis est ꝓemptus: non ipo iure sed p ſnām ius eli
gendi ꝛbet ad ꝓemptū ꝛuolui intelligo p ſnām pape tm̄. ar. istꝫ
lſe: cū ꝛ de ꝓn nostrū ꝛberet expectari iudicū: anteq; ꝓcedat ad scōaz
vbi em̄ certa pena statuta est: alias ñ est imponēda: nisi p eum q̄ habz

One memorie. ſ. cremon̄.
epo in extremis agēte: cū
ꝛ cōualescentia ꝛsparet̄ ipius
cremonen̄. capl'm. b. canonicuz
suū regij disciplinis scolasticis
insistētez ad certū ẽminū in vi
gilia pēthecostes p futuri elcōe
pōtificis citari fecerūt. ꝛ infra
Cōstituto āt dicto. b. p sua ele
ctiōe ꝛ dilecto. f. n. j. p electōne
archipſbi cozā nobis electionē
ab ipo. b. post elcōez archipſbi
nō cassatā: licet ꝛ viro mīte lꝛa
ture honeste vite ꝛ clare fame ñ
tñ sine multa temeritate p̄sum
ptā: cū ꝛ pozi nīm ꝛberet ex
pectare iudiciuz: añq; ꝓcederet
ad scōaz: duxim⁹ irritandaz in
penā intdicentes eidē ꝑdictiōis
vocē in ꝓmo ꝓsensu capl'o ꝓma
nente. Electiōez aūt archipſbi
q̄is laudabile testimoniū ꝓbi
beat̄ ꝛ ipo: iusticia exigēte cas
sauim⁹: tū q; corpore dicti epi
nondū traditū sepulture habue
rūt ō ipa electiōe ꝛtatū ꝓtra ca
nonicas scīones tū q; inuētus
est. b. fuisse ꝓtemptus: licet vn⁹
solus extiterit: cū plus in tlibꝫ
ꝓsueuerit ꝓtemptus vm⁹ obesse
q̄ mlt̄oꝝ ꝓtradictio in p̄ti: nec
p̄dicta ꝛbz dici citatō valuisse
q; cum epi mortem p̄uenerint:
temeraria nimis extitit: et iō ñ
potuit arcere citatuz. Item.
Cum ad. n. noticiā puenis
set: q; b. q̄ se ꝓ abbate lex
omeñ. gerebat: ñ fuit ante mōa
chus q̄ electus: nos attēdentes
q; ꝑ regl'ares traditiōes illō fue
rat attētatū: cū nlleaz spem vl' p
missionē habens. vt abbas fiat
ꝛbeat monachari: electionē ꝛ
ipo factam curauimus irritare
Item mgro ca. p̄sbro. cardi.
ap. se. lega.
Officij tui. ꝛ infra. Sane
nobis tuis lr̄is intimasti: q; cuz
mōasterū q̄ddam positū in me
dio natiōis puerse: pastore care
ret: mōachi ꝛ electione abbatis
ꝛtantes cū nō possent sui ordis
idoneā inuenire ꝓsonā in quēdā
virū nobilē oculos direxerūt: p
quē poterāt melius ꝛfensari: ꝛ
p̄rem adierūt ipius hūiliter po
stulātes: q; filiū suuz induceret:
vt habitū susciperet mōachalē
nullā p̄ri ipius ꝓmotiōe fiduciā
tribuētes: ꝛ p̄r ad b induxit fi
liū ꝓuidū ꝛ discretū: qui effect⁹
mōachus fuit ī abbatē electus
cuius electio extitit p rectorem
messañ. ap. se. le. q; oīb ꝑdictis
intſfuit ꝓfirmata. Cū autem
idem sit paratus purgare se: q;
nulla sunt ad b ābitōne induct⁹
postulas edoceri: vtz dict⁹ lega
tus electionē ꝓfirmare vl' dispē
sare potuit: vl' q̄ factū ē stare
possit: ꝛ vtrū electione cassata
iterū valeat eligi in abbatem.
Mos aūt ꝓsul. t. t. rn̄. q; cum ex
bis: q̄ incōtinenti sbsecuta sunt
oñdatur: q; talis talē nō possit
eligi ī abbatē: maxime p eo qō
anteq; cēt discipul⁹: voluit esse
magister: electionem illam irri
tam esse ꝛcreuimus ꝛ inanem.
Ꝛterum postq; fuerit in regula
ꝓtātis plenitudinez: qō
satis innuit hec littera
sufficit em̄ vt cassetur
electō: vbi q̄s ꝓsequit̄
ꝛemptum suum.
b Tractatuz. Nūō q;
cassat̄ electō: ꝛ qua est
bius ꝛtatus aū sepul
turā mortui. lxxix. di.
nullus. ij. sed ꝓpter hō
solū nō fuisset cassata:
sed ꝛsumit b papa q̄si
nō cām vt cām: sed con
temptus fuit cā cassatio
onis. nā mortuo viro
soluta est vxor a lege
mīmonij. vt. j. ꝛ se.
nup. c. vlt. ꝛ penult. ꝛ
vij. q. j. sicut alterius
vxor. Ber.
c Cadultoꝝ. s. e. q; si
cut. ꝛ. c. venerabilem.
d Nec ꝑdicta. rūsio
tacite qōnis. Dicerz ali
q̄s dño pape: ille. b. fu
it citatus. ꝛ ille rñdit:
citatio ñ fuit legitima
Et sic est ar. q; si aliqs
cureꝫ ñ legitie si aliq̄d
fiat ꝓtra abñtem ñ va
let. genāle. n. est q; ad
citatiōez reꝓbat̄ a iu
re: ñ teneꝫ venire cita
tus ex vt alleget ꝓtile
giū. ō hō no. p io. iij. q
ij. si epus. ꝛ. j. ꝛ de w. ꝛ
cō. cū dilect⁹. vbi ō hō.
c Cum ad nīam.
mōachus. b ha
bes expsse: q; cl'icus se
cularis ñ ꝑt eligi in ab
batē. ad idē facit. s. e.
cū cām. ꝛ. j. e. cum in
mgīm. Ar. ꝛ. xvj. q. j.
p̄sbros. Sz nō est ꝓra
q; illi p̄sbri erāt mona
chi: ꝛ ita poterāt eligi ī
abbates ꝛ ibi solut̄ ꝛ
riū: ꝛ fuit mōachi melio
ris ꝑditiōis q̄ cl'ici q;
cl'ici eos eligunt ad sua
officia. lxiij. di. c. j. ꝛ. ij
ꝛ. xviij. q. j. c. j. v ē hō
expsse. ß ipi nō eligūt
cl'icos ad suas dignita
tes. Ar. ꝑ. xviij. q. j.
omēs. ꝛ. ij. q. vij. sic sa
cerdotes. Et hō iō: q; ꝗlibꝫ mōachus cl'icus ē: sed ñ ꝓuertit̄: ꝓterea
ꝗlibet mōachus ī cl'icali officio vt instruct⁹: ß clericus secl'aris nō in
f Spem. ꝓncipalē. vij. q. j. sunt in eccia. sed secūda monachali.
rio licitū est alicui sperare honores eccl'iasticos. lxj. dis. quid ꝑdest. ꝛ
lx. di. si officia. lxxiij. di. ꝓsulunt. ꝛ ꝟba ista habet. xvj. q. vij. ꝗlaicos
g Irritare. i. irritam nūciare. j. e. c. ꝓt.
h Officij tui. incōtinenti ꝓmīt aliq̄d ex eo q; incōtinēti est sub
secutū. xxxj. q. j. si q̄s. ꝛ. l. di. si q̄ seja. q̄. n. incōtinenti fuit in
esse videnē. ff. si cer. pe. lecta est. q; ex hoc ꝓsumīt q; turpit̄ ꝛ ex conuen
tione sit electus: qō esse nō ꝛbet. j. q. ij. q; pio. Sz si hec rō est q̄re cle
ricus ñ posset eligi in abbatē: q; nō est instructus in regula mōacha
li: sic eadem rōne monachus nō oz eligi in epm: vel ꝓmū alicuius ec
clesie secl'aris: cū ipe nō nouerit regulas clericoꝝ: vt possit ꝓfici eccle
sijs. xvj. q. j. sic viue. ꝛ. c. si clericatus. qō esset ꝛex si oino ignorarēt
ß bñ eligunt̄ mōachi ꝛ regl'ares ad seculares ꝓmōes ꝓpt officiū ꝑdi
candi: qō ꝓuilegiū est. j. ꝛ sta. re. q; ꝛi timoꝛe. ꝛ. j. ꝛ de vo. ꝛ vo. re
ꝛemp. p tuas. ꝛ. xviij. q. j. statutū. ꝛ. lviij. di. c. j. ꝛ. ij. Sz qd si peri
ēt secl'aris cl'icus in regl'a monachoꝝ: possz ne tūc eligi in abbatem
vī q; sic: q; ratio ꝓstitutiōis in eo cessat. lxj. di. §. his oibus. sic mona
chus ꝑuius i regula clericali pōt eligi in epm p ꝑdicta capl'a. Sz nō
est ita: quia ꝛ si sicut regulam: non tñ est exꝓtus in ea. Mam graue est

ñexpros diuinis obsequijs applicare. xix. q. iij. monasterij. Bz ꝛre ñ potuit iste postulari in abbatē: cū laicus nescīs regłas clericales possit ens in eom postulari. lxj. dis. ostium. postea p tres mēses discere pt regulas clericales in anten. de san. epi. §. damus. col. ix. Item hemrita postulat in abbatez. s. e. cū monasterijs. Dic q nō fuit heremita. sed de mōasterio qđ erat in heremo. ⁊ ea tm. est rō: q; si laicus est ꝑatus: nō est necessaria in eo ꝑbatio: hītus clericalis: sed oīa ista nō ꝑsunt: q; q̄uīcunq; fuit laicus primo in regula monachali ⁊ exprus et ꝑbatus i ea: nunq; ꝑt eligi vł postulari i abbatē. Inter rōnem que hic redditur: ⁊ q; eiusdez ꝓfessionis dñt esse qui eligit ⁊ qui eligit: ne q̄si in bouē et asino videret arari: q; quasi sit mul ⁊ set esset laicus ⁊ abbas. Et q; ꝑsumptio ābitionis maxia est: q; alis ñ fuerit forsan monachus: et ambitio bñ repellit quelibet a dignitatibus. viij. q. j. in scripturis. q; nō ambitione sed labore ad augmentū honoris: vnūquēq; cōuenit quemre l. ō re. mil. ꝓtra publicā vtilitatem. l. xij. ⁊ ambitus notari solēt lxj. di. miramur. in fi.

a ¶ Cōperent. Per tres menses. ar. j. de eta. ⁊ qua. ꝑterea. ⁊ in aut. ō san. epi. §. damus. col. ix. vel al's ꝓpetent. i. p annū ꝑm q̄sdaz. ⁊ inducunt p se. lxxviij. dis. monachus nouitius.

¶ Alia q̄diana. canonica. Illō q; licet aliq; sint excōicati minori excōicatiōe tñ eligere ꝑnt: ⁊ tal' electio dz canōica: vt ħ habes: sed talis scienter eligi ñ pōt. p eo q; eligit ad ea: a quibz est ipe remotus. j. de excepti. a nobis. ⁊ hoc est hodie exꝑssum. j. de cle. ex. mi. si celebrat. nec incurrit irregł'aritatē si celebrat: peccāt tñ tales celebrando: vt ibi dicit. sed crimiosa ꝓsecutiōe sui iuris nō repelluntur: nisi sint excōicati maiori excōicatione: ⁊ ita isti ꝑnt vti iure suo in eligēdo et i aliis negocijs ecclesie tpalibz et spūalibz. Ar. ꝑ. s. e. cū inī. r. ⁊ s. de ꝓsue. cū dilecta. vbi dz q; suspensus nec eligē nec eligi ꝑnt. Sed ħ et in. c. si celebrat. intelligit de suspēsione canonis: ptraria de suspēsione iudicis. ⁊ minus egitur cū lege q̄ cū ministro legis. ff. de arbi. celsus.

b ¶ Supplētes. hec suppletio ex suphabūdanti ñ ex necessitate hic fit ex eo q; obiectū fuit de tali excōicatione: q̄ repellit ab electōe p de. ꝑ c ¶ Simplicis excōicatiōis. ħ pōt sumi ar. q; vnle / dic. si celebrat. nō vitiat p inutile. j. e. c. ꝓt. in fi. ℣. nisi forsan de.

d ¶ Scriptū. reuocata. sine aliq̄ vtilitallo. sic testis q̄ pōt corrigere dictū suū incōtinēti. j. de testi. cogen. ꝑterea. In factū ꝓcuratoris ꝓducet dño: dicit. j. vt lit. nō ꝓces. c. j. ⁊ c. accedens. ⁊ j. de cā posse. cū olim. ⁊ j. de censi. olim.

e ¶ Altera. scz postulatorum archiepiscopum.

f ¶ Electi ⁊ postulati. sic. s. e. venerabilē. sed ibi ad studia eligentiū aliꝰ inquiras diligētissime: veritatē de meritis electi ⁊ postulati apud venetias vbi nati fuerūt: ⁊ diutius ꝑuersati. De studijs aūt eligentiū ⁊ postulantiū et oībus generalit̄ que cām ꝑnt instruere: apud ꝓstantinopolim. vbi hmōi postulatio ⁊ electō celebrate fuerint: ⁊ si ꝑtes ꝓsenserint: ꝓcedas ħ modo: vt si cōstiterit ō mutuo ꝓuenisse cōsensu q; ad electionē ꝑriarche. vij. admitterent ꝑpositi: siue p se ipos siue p alios: ⁊ duo alij: et ex pte vniuersitatis ꝑcetis ꝓuētualiū eccl'iarum ꝑlatis: totq; tūc tpis conuentuales ecclesias: habuisse ꝑlatos: q; cum. vij. ꝑpositis ⁊ ix. canonicis: quos quidez canonicos ꝓstat in postulatione ꝑfati archiepi cōuenisse: duplo maiorem facerēt numez q̄. xvj. electores plebani: tu vice nra postulatōnem admittas: nisi ꝑbatū fuerit postulato aliquid obuiare ō canōicis īstitutis. qō ꝓmotōez ipi dēat ipedire: ac plebani electione cassata: ipm archiepm absoluas a vinclo quo eradicti. ecclesie tenet: concedendo ipm ꝓstantinopolitane ecclesie in pastorem. Quod si ad faciendū duplo maiorē numez simul oīs ꝑdicti minime sufficerent siue dignus siue indignus fuerit postulat': tu postulatione repulsa electionē plebani auctoritate nostra ꝓfirmes: dūmō nihil obsistat eidez: quod ipm tanto ꝑsulatu reddat indignuz. Si vo numer' postulātiū inuētus fuerit

nō retulit se legatus q̄uis potuerit.

g ¶ Vbi nati. qz ibi melius ꝑ inqrs. s. e. posteq̄. ⁊. j. de ꝑsupp. q̄sdaz. ⁊. xxiij. di. illō

h ¶ Cōsenserit. s. vt notarie iste diffiniat ꝑm q; ferius ꝓtinet: ⁊ in isto ꝓsensu necessarius est ꝓsensus electi ⁊ postulati. al's nō ꝑnt ptes ꝓcedere a iure. s. eo. cum inter canonicos.

i ¶ De mutuo. hoc iō dicit: qz ps eligentiuz hoc negabat: iō papa mādat inqri cū de iure cōi inesse ñ debuerit. j. de cā pos. cum ecclesia. Ber.

k ¶ Per alios. q̄liter quis p aliuz hoc facere possit. habes. j. eo. qz ꝑt. §. illud. sed ibi ō iure cōi hic de mutuo consensu.

l ¶ Duo. Isti duo habebāt vocē. p. xij. ꝓlatis singł'arit. p q̄libet.

m ¶ Epis. Dicit iō dicit: qz si tūc aliq̄ cōuentual' eccia vacasset p ea nullus potuisset admitti: sede vacāte. qz tūc nō est qui iura illius tueat. vel eis possit vti. j. ne sede vacā. c. j. ⁊. ij. ⁊. j. de ꝑscrip. de q̄rta. tūc enī domus ipius eccl'ie ita q; ñ curret ꝑscriptio. j. de ꝑscrip. audiuis. ⁊ c. j. ⁊. c. ō q̄rta. nec ad capitulū ius illud de uolutū. j. ne sede vac. ij. Ar. contra. j. de ma. ⁊ obe. his. et. c. cum olim. quibz forte starēt i casu isto: qz diuersi sunt isti casus a ꝓcedentibus. ħ hec ista inserit ꝓ rarum.

n ¶ Instituis. q̄ habes. j. e. ri. nihil est.

o ¶ Maiore. ħ habes q; electio semp ꝑualz postulatōi ꝑm illos qui dicit: q; hec est iuris diffinitio: nisi due ptes sint in postulatione de hac materia dictū est. s. de postu. bone memorie. ⁊ ideo statur hic iudicio duaꝝ partiū: qz q̄ due ptes facūt: totū capl'm facere videt vt. ff. q̄ cuiusq; vniuer. plane. ⁊ ꝑm hanc dicere. intelligit quod dicit dicere. s. de postu. bone. q; postulato tñ discordia nō ꝓsunt admitti hoc intellige. pur dicit in notula sequenti. Item no. hic q; cū in electione longe maioꝝ numerus est ex vna pte q; ex alia: nō habet ꝑspectus ad meritū ꝓsone. ꝑm tñ sit ꝓueniens ille q; est electus a maiori pte. nec ad zelum eligentiū. ar. s. e. dudum. ⁊. j. de ap. ꝓstitutis. sed si numerus in modicū excedat: tūc recurritur ad merita ⁊ ad zelum et ꝑferuntur numero. ar. j. de testi. in nostra. et est exꝑssum. j. eo. ecclesia vestra. vbi de hoc.

p ¶ Confirmes. Dic dicit papa electionē a minori pte capituli factā ꝓfirmari. ⁊ tñ pars alia non est eligendi potestate ꝑusta: quia nō postulauerat indignam ꝓsonam. ⁊ de iure licite poterant postulare sic. et eligere: ⁊ ita postulando nō peccant. ergo uis eligendi non fuit de uolutū ad paucioꝝ: qō nunc demum locum habet: cum maior ꝑs scienter postulat vel eligit indignum. vt in fi. de cle. dicatur. Et ideo cōtra. j. e. cumana. ⁊ in. c. ecclesia. ⁊. c. in genesi. in quibus dicit q; electio nō valet: nisi sit facta a maiori parte capituli: et hic ꝓfirmat.

facta cū longe minori pte. Propter hec ⁊ alia que hic dicunt. Dicit quidam q̄ hec verba. ius p̄mune nō p̄tinet: sed fuit quedaz p̄uisio de p̄sensu p̄tiū. ⁊ h̄ videtur p̄ verba illa supius si ptes p̄senserint hoc modo p̄cedas: ⁊ ex eo q̄ papa admittit hic postulationē in discordia factam: cū p̄ eam nullum ius acquirit postulato. ℣. de postul. c. pe. ⁊ quia nō p̄sumunt ad mittere tales postulationes in tanta discordia. ℣. ō postu. bone. Et ita in his duobꝰ p̄tinet gr̄am: q̄ sat̄ potest p̄cedi. Et ita videtur q̄ vtraq̄ pars renunciet iuri suo: et q̄ dicit de p̄sensu p̄tiū taliter p̄cedat: ⁊ ℣. dicitur in verbis p̄missis: si ptes consenserunt &c. al's si p̄tes dicerent nō taliter p̄cessissent: sed facta inquisitione sup his de quibus p̄mittit: causam instructam remisissent ad papam hoc p̄batur. ℣. eo. bone. in pre decisa. Sz vbi due partes postulāt aliquem: licet ius nō acquiratur postulato vt agere possit: tñ potest petere gratiam ⁊ iuuris fit ei si ñ fiat illa grana. arg. ff. de aqua quoti. ⁊ est. l. j. §. p̄mittit. de hoc no. ℣. de postu. gratum. ⁊ c. pe. et vlt. Et idez crederez, si maior p̄s postulat: q̄ gratiam deberet habere. Et quod dicit de duabus partibus: non credo necessarium: sed quedam p̄uisio fuit hic: vt dictum est: quia siue maior pars ⁊ sanior: siue due ptes siue omnes: totus dependet a superiore. sed quod in fine dicit: ius est.

¶ Maior. ⁊ ita videtur a contrario: q̄ si minor pars capituli sciuisset illum esse indignum: alij nō punirentur p̄ter hoc. ⁊ ita est h̄ argu. q̄ vtile nō viciatur per inutile: sic. ℣. c. p̄ri. Et est notabile illud: q̄ culpa ⁊ dolus minoris ptis non nocet: nec ea que fiunt in maiori parte irritantur p̄ter hoc: ⁊ isti soli priuati essent ipo iure eligendi in p̄xima electione: si alij non eligissent. ℣. so. cum in cunctis: et hic ⁊ alij admitterentur. dum tñ probarent ignorantiam. ℣. e. innotuit. Et si maior pars ignorasset illum indignum: vtraq̄ pars deberet reprobari a contrario: vt dicitur. ℣. ⁊ quod dicitur hic q̄ electio facta a maiori parte confirmetur: qñ maior pars postulantiuz scienter elegit indignum: intelligitur qñ vno contextu fiunt postulatio ⁊ electio seu electiones: vt hic contingit: secus si ex intervallo. nunc enim illi soli: qui scienter postulant: vel eligunt indignum: sunt eligendi seu postulandi potestate priuati: ⁊ illi qui ignoranter postulauerunt seu elegerunt indignum: debent ab alijs ad electionem admitti: al's deberet electio cassari. p̄ter p̄sumptuz. vt dicit. ℣. in eadem notula.

r ¶ Postulatz. i. ignoranter.

s ¶ Presumptione. i. ex certa scientia. ℣. eo. innouit. Sed qualiter potuit esse dignus iste postulatus archiepiscopatu ⁊ indignus patriarchatu: ⁊ q̄ iudicatus fuit dignus a papa vel a suo patriarcha qñ confirmauit eum quare denuo inquiri iubet ō moribus suis contra illud. xvij. q. iij. §. qui autem. ⁊ C. de cri. fal. l. ij. ⁊ j. de eta. ⁊ q̄li. accepimus? Dico q̄ licet quis reputetur dignus ad vnam dignitatē p̄terea non est dignus ad maiorem. licz em̄ dispensetur cum aliquo in minori dignitate non tamē dispensatur ad maiorem. xij. dist. nos consuetudinem.

t ¶ Priuari. istud referas ad factum: cum sint ipo iure priuati. ℣. e. cum in cunctis. illi scilicet q̄ scienter hoc fecerūt. Vel dic ideo nunciati priuari. Ber.

u ¶ Confirmes. cum sit facta a maiori parte illorum: qui habebant ius eligendi.

a ¶ Et pro defectu. cathedralis. q̄rum ad hoc nihil additur: quia idem erat ibi antiqua iura. l. di. posteq̄. ⁊ lxiij. dist. obeuntibus. et alij tres dantur ad p̄secrationem petendam. c. di. qñ quidam.

b ¶ Regularis. Et sic patet ex hac constitutione: q̄ canon latenus duplo maiorz: quēadmodū p̄dictū est: ⁊ p̄sona postulata reperta fuerit indigna: tutā postulationē q̄ electionē nō differas rebare: nisi forsan oñs: aut maiorps postulantiū p̄sumptione damnabili postularint scienter indignū: vt hac vice merito debeāt eligendi seu postulandi potestate p̄uari. ⁊ h̄ quoq̄ casu electiōez p̄firmes: si eā ō p̄sona idonea p̄stiterit celebratam.

¶ Dem in concilio generali.

QUE p defectu pastoris gregem dñicum lupus rapax inuadat: aut in facultatibꝰ suis eccl̄ia viduata graue dispendiū patiat volētes in h̄ etiā occurre piculis aiarum ⁊ eccl̄iaz indemnitatibꝰ p̄uidere statuimus: vt vltra tres menses cathedrat̄ ecclesia vl̄ regularis p̄lato ñ vacet infra quos iusto impedimēto cessante: si electō celebrata nō fuerit q̄ eligere debuerāt: eligendi potestate carcāt ea vice: ac ipa eligēdi ptās ad eū qui p̄mo p̄esse dignoscit: devoluat. Is vo ad quē fuerit devoluta ptās: dum p̄ oculis habēs ñ differat vltra tres menses cum p̄silio capituli sui ⁊ aliorz virorum prudentiū viduataz eccl̄iam de p̄sona idonea ipius quidem eccl̄ie vl̄ alterius: si digna nō reperiatur: in illa canonice ordinare: si canonicam voluerit effugere vltiōez

¶ Dem in eodem.

OBlia p̄pter diuersas electionū formas q̄s quidaz inuenire conant̄ ⁊ multa impedimēta p̄ueniūt: ⁊ magna pericula imminent eccl̄ijs viduatis: statuim⁹ vt cū electō fuerit celebranda

polliq̄. ℣. de p̄cess. p̄ben. nulla. hodie ñ extenditur ad regulares p̄latas: q: h̄ eqparant̄ epis ⁊ p̄late regulares. sic e. xvj. q. vl. si q̄s dñice

c ¶ Impedimento. ⁊ ita nō currit p̄scriptio contra canonicos: si iusta cā impediēte nō eligant. xxviij. di. de syracusane. ⁊ lxj. di. bene nouit. ⁊ j. de concess. p̄ben. quia diuersitatem. C. de offic. testa. l. vltra maiores. ff. quib⁹ ex cau. maior. l. q̄ quidam. et l. se. ⁊ l. sit p̄tor. Sed si papa inhiberet electionem: nō minus currit eis tempus nisi petant licentiaz eligendi infra tempus statutum. j. e. c. vlt. Sed nūquid est hic necessaria p̄testatio q̄ nō possunt eligere infra tres menses? quod videtur. j. de offic. ordi. pastoralis. in fi. ⁊ j. de app. si iustus metus. nō credo q̄ necessaria sit in casu isto protestatio quia debent petere licētiā: ⁊ si nō petant sunt in mora: vt ibi dicit.

d ¶ Ea vice. i. in p̄ma electione: que si cassaretur: vel si nollet venire: vel si eligeretur indignus: statim recuperarent ius suum. ℣. e. cum vnanimes.

e ¶ Devolutur. olim non devoluebatur ad proximum superiorez. j. de concess. preben. dilectus. sed ad papaz in episcopatibus. ⁊ sic reducitur ad ius cōmune

aliaz dignitatum: vt sicut ibi: post sex menses: ita hic vt post tres devoluat ad primum superiorem. j. de p̄cess. p̄ben. c. nulla.

f ¶ Consilio. Sed nunquid tenetur semp habere consilium capituli sui: vt al's non valeat electio: nisi habito consilio capituli ⁊ assensu? videtur q̄ sine illis eligere non possit: sicut nec alia negocia debet facere sine illis. j. de his q̄ fi. a p̄lat. sine p̄sen. ca. nouit. ⁊ c. q̄to. ⁊ q̄si per totum. argu. j. e. cum in veteri. vbi cassatur electio: quia nō fuit expectatum responsum eorum: de quor consilio debuit fieri electio. ⁊ lxij. di. obeuntib⁹. ⁊ xv. q. vij. epus nullius. Sed p̄tra. sufficit enim petere p̄silium. j. de arbi. cū olim. ⁊ ex p̄silio nemo obligat. xiij. q. j. q̄ precipit. Credo q̄ hoc facere debent p̄sentiente capitulo vel maiori pte: al's nō credo q̄ solus hoc facere possit p̄ iura predicta. Vel dic q̄ sufficit tm̄ requirere p̄silium capituli in isto casu: ⁊ de honestate cuz ad ipm solum devoluat electio: et nō ad cap'm. Consiliū vero aliqz nō inducit necessitatem: sed de honestate requiritur.

g ¶ Ipius. sez vacantis. Hic p̄cipitur vt ō eadem ecclesia eligat. Sz nōne ad metropolitanus devolvitur idez ius q̄ habuit capitulū? sed capitulum potuit eligere vndecunq̄ vellet. ℣. eo. cum inter canonicos ⁊ c. cum nobis. ⁊ c. in causis. ergo ⁊ metropolitanus. Dico q̄ primo debet inquirere p̄sonas ecclesie vacantis. et eligere ō gremio ipius ecclesie: ⁊ illud debuit fieri per illa iura. lxj. dist. c. obitum. ⁊ c. nullus. ⁊ xviij. q. ij. q̄ sit. sed si hoc non fecerit: nihilominus valebit electio. Nam multa fieri nō debent facta tñ manent. xxvij. q. j. nuptiarum. ⁊ xxvij. dist. si vir. et nusq̄ inuenies q̄ p̄ter hoc cassetur electio. De hac materia tractatur. ℣. eo. cum inter canonicos. Sed quare dicit q̄ metropolitanus eligat de eadem ecclesia: cum ipi perdiderint ius eligendi? Rñ: ipi p̄diderunt ius eligendi actiue. i. quia ipi ñ possunt eligere: sed nō passiue. quia bene possunt eligi: ⁊ fatis punitur in h̄ et nō debent p̄ter hoc dupliciter puniri: quia pene restringende sunt de pe. di. j. pene. Hic habes q̄ qui eligere non possunt: eligi possunt. Sed contra aliqui possunt eligere: sed nō eligi. j. de cle. exco. im. si celebrat. hic p̄uat negligentia eos p̄tē eligendi: ibi non. Et ibi ideo ñ possunt eligi: quia non habent id p̄ter quod eligūtur: hoc tñ habent executionem sacramentorum.

h ¶ Alia p̄ter. viduatis. p̄ hoc videtur: q̄ loquitur tm̄ de electo nibꝰ p̄latorum. i. epōrum nō canonicorum. Sed nūquid extendemus istam constitutionem ad omnes dignitates etiam ad non cathedrales ⁊ ad plebanatus ⁊ ad alias dignitates: que p̄latos habent in ecclesijs collegiatis? ñ videt: cū ecclesie p̄ter illas dignitates ñ dicant

viduate cū habeāt ēpm: satis potest dici: q nō extendit ad alias dignitates: sed tm ad epatus ⁊ regulares platuras. vt. s. eo. ne p ꝛsecutū ⁊ de facto bene extendit ad alias dignitates: ⁊ de iure etiam bñ potest intelligi pstituto ista de illis platis qui habēt iurisdictiones generales in eccl'ijs collegiatis: q tales plati sponsi quodammō appellant. xxj q. ij. sicut in vnaquaq; sed ñ debz intelligi de dignitatibz seu psonatibus i eccl'ijs cathedralibz q in vacatione illarū dignitatuz nō dicit ecclesia viduata: cū habeat episcopum qui solus est ibi maritus.

i ¶ Qui debēt. Hoc ideo dicit: q omēs qui habēt ius in electiōe: sunt vocandi. s. e. q sicut. Et qui sunt in quieta possessione eligendi: simul sunt vocādi. s. e. q sic c. cogaz. ⁊. c. bone. ⁊ de pscript. si qua est. j. de cā pos. cum ecclesia.

k ¶ Qui volūt. bene dicit qui volunt. quia si quis nō vult interesse electioni: alij pcedere pōt sine illo postq̄ constiterit. s. eo. q sicut. ⁊. c. cum nobis. ⁊ ar. j. eo. ecclesia vestra. vbi de hoc dicitur: ⁊ sic omnes vocandi sunt qui pmo de possunt vocari. qui sunt vocandi dictū est. s. e. cogz. ⁊. j. e. in genesi

l ¶ Commode. hoc ideo dicit: quia si commode ⁊ sine periculo vocari nō possunt: ñ sunt vocandi. s. e. q sicut. §. j.

m ¶ De collegio. p hoc videtur dari occasio discordie. quia facilius possent ipi pcordare in vnam psonaz: quam assumāt in platum: q̄ in istos tres ⁊ si discordant canonici in eligendo istos tres: eque inquiretur de meritis ⁊ zelo eligentium: sicut in electione episcopi. Dico q in istis inquisitoribus nō requiritur illa examinatio: quia ipi non eligunt: sed inquirūt: vota fratruz ⁊ hoc potest fieri p quoslibet de capitulo dum tm sint viri digni: ⁊ causa inquisitōis secrete fiat: quia quidam forte timore vl' fauore timent aliquem nominare in publico: quē nominat in secreto: ⁊ libere nominat quem vult. Libera enim debet esse voluntas in eligendo. viij. q. ij. dilectissimi. ⁊. s. c. bone. ⁊. j. c. pxi. sicut in matrimonio carnali. j. de sponsa. cum locum. ⁊ pterea. per hoc obuiatur malicijs quoꝝdam: qui statum eligebant ⁊ appellabant: ne alij eligerent. s. e. psideramus. p istam pstitutionem malicijs ⁊ cauillationibus talium obuiatur.

n ¶ Secrete. sicut testes in secreto debēt deponere debēt: vt liberius dicāt veritatem: al's nō valet dictum testis. j. de testi. venerabili. ⁊. C. de testi. nullum. ⁊. j. de accu. inquisitōnis. §. tercio. al's non valet nisi fiat secrete.

o ¶ Redacta. p ipsos scrutatores. vel p tabellionez. ⁊ q dicit secreto capitulum tm excludit: ⁊ nō psone necessarie.

p ¶ Mox. i. incontinenti nil'o actu pterito intermedio post vota que sita ⁊ vno pretextu: sicut testamentum. ff. de testa. heredes palam. in fi. optime ponit sensum istius mox. j. e. cū post peruam. vbi cassat electio: quia statum post collationem celebrata ñ fuit. ar. j. de testi. cogen. ptea. q̄ mox aliter accipitur. i. statim cū quodam tpamento. x. dicit ff. de pst. pecu. pmissor. ⁊ mox q̄ dicitur ad ānum. xx. q. ij. si in q̄libet. ⁊. c. puella. ⁊ cum quodaz tpamēto sue spacio. ff. de solu. quod dicimus. ff. ad. l. fal. l. j. §. si ita. Item: q̄ cum pmum potuit. ff. ad tertull. l. ij. in. §. item confestim. ⁊ illico. i. vsq; ad triduum. C. de iud. cum specialis. ⁊. C. de errore aduo. l. vlt.

q ¶ Publicent. postq̄ publicationem variare nequeūt electores. j. e. publicato. ⁊ ideo locum non habet appellatio: imo compellendi sunt ad electionem. vt. j. e. publicato.

r ¶ Collatione. s. numeri ad numerum: vt sciat in quem maior ps cōsentit ⁊ zeli ad zelum ⁊ meriti ad meritum ⁊ numeri ad numez debet fieri collatio. hec ei est forma electionis: q̄n duo electi sunt: al's q̄ndo vnus. ⁊ sic nō est necesse. ⁊ sic tria pferuntur: numerus ad numerum meritū ad meritum ⁊ zelus ad zelum. j. e. in genesi. ⁊. c. eccl'ia vestra ⁊ ibi de hoc tractat. ⁊. s. e. venerabilem.

s ¶ Sanior. dic vt. j. e. ecclesia vestra. Circa formam istam quedam ita sunt exacta diligentia obseruanda: vt si cōtra factum fuerit: electio aliq̄n est irrita. j. e. ecclesia vestra. ⁊. c. in genesi. aliq̄ndo est irritanda. j. eo. cum post petitam. ⁊. c. cumana. in vtroq; tm casu non valet vt hic dicitur in. v. aliter. ⁊ cetera. Ista quidem sunt de substantia electionis siue forma: vt secreto. ⁊ sigillatim inquisitio fiat ⁊ publicatio in communi collatio ⁊ communis electio incontinenti nullo actu contrario intermisso vnum post aliud faciendo: vt hec pbantur. j. eo. cum post petitam. ⁊. c. cumana. in fi. ⁊. c. in genesi. ⁊ vota inscriptis redacta: vt appareat p scripturam de pensu cuiuslibet: vt si velit mutare ei scriptum obuiet. j. q. vij. saluberrimū. ⁊. xxvij. q. j. omēs femine. ⁊. xx. q. j. vidua. Et q̄ quibz sit vocandus: qui pmode vocari possit. non credo esse de substantia electōis: vt pterea cessetur electio: dummō cōtemptus postea psentiat electioni facte. s. e. q sic. q tres tm debeant esse inquisitores: nō credo esse de substantia dummō tot sint inquisitores q̄ fraus fieri ñ possit ar. s. e. cū dilecti. q. q̄ plus facit: non videtur facere. Contra. ff. de ser. vrb. predi. si arborem. ⁊ superflua non viciant. necessaria vero pterm̄issa diminuūt contractum. C. de testa. l. testamentū. ⁊. ff. de sup. lega. l. legatis. in prin. ⁊. l. fabeo Hec credo esse de substantia: q sint de eodem collegio: quia in electionibus consilium religiosorum virorum inquiri debet. lxij. dis. obeuntibus. ⁊. s. e. pxi. dummodo non sint laici. j. eo. massana. ⁊. c. sacrosancta.

t ¶ Alius. et isti possunt esse alij a capitulo: dummodo viri religiosi nec ipsi exprimūtur de capitulo: qui bene possunt potestatez suam dare alijs. s. eo. causam que. ⁊ licet dicatur aliquibus vni tm committi potest. vt in predic. de cer. causam que. quia non est illud de forma: imo melius potest expediri per vnum q̄ per plures scilicz duos: quia tales fere sine exitu est. ff. de arbi. item si vnus. §. vlti. ar. contra. j. de offi. dele. paudenuam.

u ¶ Alice omnium. Sed nunquid maior pars posset sequi istam formam alijs contradicētibus? videtur q sic: quia qō maior pars facit totum capitulum facere videtur: et firmitatem debet sortiri: nisi rationabilis causa a paucionibus ostendat. j. de his que fi. a ma. par. ca. cum in cunctis. satis videtur equum: ⁊ sic vitatur discordia: ⁊ facilius consulitur ecclesie isto modo q̄ per scrutinium. Sed littera ista contradicit: vbi dicit vice omnium: ⁊ q̄ dicit aliter electio facta non valet. Et alia potest ratio esse: quia cum quilibet habeat vocem in electione non debet priuari iure suo: nec aliquis debet compelli ius suum dare alij. C. de contraben. empt. inuitum. ⁊. l. in vendentis. sicut ⁊ empto voluntaria est. ff. fam. herc. si pignori. §. vlti. Alij dicunt q maior pars bene potest potestatem eligendi committere minore pte pradicente: qō mihi nō videtur: q non seruatur forma secunda: cū et illa debet seruari. sicut ⁊ alie due.

x ¶ Pauentur. p sententiam nō ipso iure. j. e. cumana. in fi. vnde si gratur pctra. s. e. cū in cunctis. vbi ipo iure priuati sunt. de hoc dicit vt dixi. j. e. cumana. in fi.

y ¶ In eo loco. de hoc dixi. s. e. coram.

z ¶ Venire. Si venire nō potest quare citatur? non videtur citādus vnde alij eligere possunt. sed hoc nō est verum: quia citandi sunt semper absentes: exquo possunt cōmode citari: siue venire possint: siue non: ⁊ quia hocipsum dubium posset esse pcentibus. s. eo. q sicut. Et intelligo illum venire non posse: qui pter timorem non potest venire ad locum. s. e. bone memorie. Sed in casu illius capituli bone. nō tenetur committere vices suas. vt no. ibi in glo. que incipit si citati. vel pter infirmitatem. v. q. iij. si egrotans. Vel si vocetur ad maius tribunal. ff. de re iudi. contra pupillum. ⁊ ideo cum iusta causa sit impeditus: iure suo priuari sine culpa sua nō debet. vt. j. vt b. nō pfes. q̄n frequent. §. ij. Vnde qō p se nō potest per alium exequat ff. de pcur. l. j. sicut in iudice. j. de offi. dele. si p debilitate. ⁊. c. pastoralis. in fi. Et est ar. op. ptra illos qui dicunt: q si pl'es iudices sunt cum illa clausula: q si nō omnes ꝛc. q si ille qui nō potest interesse: licet committere possit vices suas: socij nō tenentur ipsum admittere quia extat conditio: quod falsum est. hic non potest interesse: ⁊ tm alij tenentur procuratorem illius admittere. de illa materia dicitur. j. de

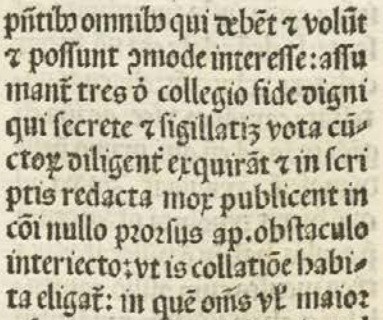

pūtibz omnibz qui debēt ⁊ volūt ⁊ possunt pmode interesse: assumant tres ò collegio fide digni qui secrete ⁊ sigillatim vota cuctoꝝ diligent exquirāt ⁊ in scriptis redacta mox publicent in cōi nullo prorsus ap. obstaculo interiecto: vt is collatiōe habita eligat: in quē oēs vl' maior ⁊ sanior ps capituli psentit: vel saltem eligendi ptās aliquibus iuris idoneis pmittat qui vice omnium ecclesie viduate pride ant de pastore: aliter electio facta nō valeat: nisi forte cōiter esset ab omnibz quasi p inspiratione absq; vicio celebrata. Qui vero cōtra pscriptas formas eligere attentauerint: eligendi ea vice potestate puent. Illud aūt peni tus inhdicimus: ne quis i electionis negocio pcuratorem pstituat. nisi sit absens in eo loco de q debeat aduocari iustoq; impedimēto detentus venire nō possit sup quo si opus fuerit fidē faciat iuramēto. ⁊ tūc si voluerit vni pmittat de ipo collegio vicē suā

offi. vel eg. coram. ⁊ iste ꝓcurator cū sit ꝛc capl'o habebit duplicem vocem. ī. e. ꝓgregato. ⁊ ar. ī. ꝛc re udi. cū olim. ar. ꝑ. e. ſcriptum. Nec credo ꝙ multū expediat: ꝙ iſte qui dat ꝓcuratorē ꝛebeat iuramentū ꝑſtare: ſed ideo dicit ſi opus eſt fidem faciat iuramento: ꝙ ſi ꝑſtes nollent ei credere ſup impedimēto quo ꝛetinet: nec aliter ad

mittere velint ꝓcuratorē: qui non haberet veriſimilē ꝓſumptionē: tūc ꝛebz iurare: ꝙ ipeditus venire ñ poſſit: tūc tenētur illuz admittere. Sz qd ſi nll'us vellet ꝛe capl'o recipe vicez ſuam: nūquid poſſet alij ꝓmittere qui nō eēt ō collegio? videt ꝙ ſic: quia ꝑ hanc litteram ꝓſtat ꝙ ipe ꝛebet eſſe ꝑ ſe: vel ꝑ alium: ⁊ ita ſi nll'us vult recipe vicē ſuaz pōt alicui viro religioſo clerico ꝓmittere vicem ſuā al's nō valet electio ſi eligerēt et hoc nō credo eſſe contra ſubſtantiā: ſi aliuz admittant qui nō ſit ꝛe collegio: qz ⁊ viri religioſi vocādi ſunt ad electiones ⁊ ꝛe eoz conſilio eſt faciēda: ita ꝙ nō valet al's electio. lxiij. diſ. obeuntibꝫ. tñ nō credo ꝙ hodie canonici ad hoc teneant: niſi velint. ⁊ illō. c. obeuntibꝫ. nō tenet. niſi q̄ ad honeſtatem canonici rēj tenent recipere illū cui ꝓmiſerit vices ſuas auctoritate huius canonis. ar. contra ꝛe reſcrip. cum ꝓtingat. ⁊. ī. ꝛe ap. cū ſpeciali. vel ſi nolint recipere: poteſt exp̄mere ſuam voluntatem ꝑ litteras ſuas: ⁊ voluntas illa cū alijs publicet et ſic extra capitulum nō committat.

Electiões quoꝙ clādeſtinas re pbam⁹: ſtatuētes vt q̄cito electio fuerit celebꝛata: ſolenniter publicetur. ¶ Item in eodem.

Quiſq̄s electōni ꝛe ſe facte ꝑ ſecꝛaris ptātis abuſum ꝓſentire ꝓſumpſit ꝓtra canōicā libꝛtatez: ⁊ electionis ꝓmodo careat ⁊ ineligibil' fiat: nec abſq̄ diſpēſatōne ad aliquā valeat eligi dignitatē. Qui vo electionē hmōi: quā ipo iure irritaz eſſe cenſemus: ꝓſumpſerint celebꝛare: ⁊ ab officijs ⁊ bñficijs penit⁹ ſuſpendant ꝑ triennium eligēdi tunc poteſtate ꝓuati.

¶ Item in eodem.

Ubi eſt qō eccl'ie ꝛei magis officiat q̄ q̄ indigni aſſumiant ꝓlati ad regimen animaꝝ. Volentes igit huic morbo adhibere neceſſariā medelaz irrefragabili ꝓſtitutione ſancimus q̄ten⁹ cū quiſq̄ ad regimē aiaꝝ fuerit electus: is ad quem ꝓtinet ipius ꝓfirmatio diligent examinet ⁊ electionis ꝓceſſum et ꝓſonaz electi: vt cū omnia rite ꝓcurrerint: nunus ei ꝓfirmationis impendat: qz ſi ſecus fuerit incaute ꝓſumptuz: nō ſolum ꝛeiciēdus eſt indigne ꝓmotus verūetiaz indigne ꝓmouēs puniendus. Ipſuz q̄z ꝛecernimus hac aīaduerſione puniri: vt cuz ꝛe ipius ꝓſtiterit negligētia: maxime ſi hominē inſufficiētis ſcie vl' inhoneſte vite: vl' etatis illegitime approbauerit: non ſolum ꝓfirmandi ꝓmū ſucceſſoꝛē illi⁹ careat ptāte: verūetiam ne aliq̄ caſu penā effugiat: a ꝓceptione ꝓpꝛij beneficij ſuſpendat quouſq̄z ſi equū fuerit indulgentiaz valeat ꝓmereri. Si vo ꝓuictus fuerit in hoc ꝑ malicia exceſſiſſe grauiori ſubiaceat vltiōi. Ep̄i quoꝙ tales ad ſacros ordines ⁊ eccl'iaſticas dignitates ꝓmouere ꝓcurēt: q̄ ꝓmiſſuz ſibi officiū

5 Clamdeſtinas. Illa electio dicit clamdeſtina: que ſit ſingularit ⁊ occulte ꝑ occulta ſuenticula. lxxix. di. c. ij. ⁊ q̄diu publicatō facta nō eſt dicit clamdeſtina: vt hic in fi. ⁊ q̄cito facta eſt ꝛebet publicari al's nō valet: vt dictum eſt. ⁊. ī. vt ec. beneficio. vt noſtrum.

q Uiſquis. abuſuz. Vt laicus ꝓnceps vel poteſtas intrſit electionib⁹ ⁊ talis nō eſt vſus ſed abuſus. vt. ꝑ. e. cum terra. ⁊. c. q̄ ſicut. ⁊ ꝓtra eccleſiaſticaz libertatem: vt ibi dicit: ⁊ hoc intelige cum clerici ſponte laicos admittūt: ſecus ſi ꝑ vim vel impreſſionem eligerent qz tunc nō puniunt. ꝑ. e. cū vinconeñ. Ber.

b Libertatem. qz ſi admitterent laici ſiue hmōi poteſtates aſſumerent ſibi ius in poſtez: ⁊ ſic periret libertas eccl'ie: qz in electionib⁹ liberū ꝛebet eſſe arbitriū cuiuſlibet. viij. q. ij. dilectiſſimi. ſicut in matrimonio carnali. ī. ꝛe ſpōſa. cū locū. ⁊ ideo talis electio nll'a eſt: que fit ꝓtra libertatē eccl'ie. ī. e. ſacroſancta. ⁊. c. maſſana. ⁊. ꝑ. e. cū terra. ⁊ ita laici omnino excludendi ſunt in collegiatis eccl'ijs

c Fiat. ꝙ hoc ꝙ dicit fiat qō futuri temporis eſt: videt ꝙ non ipſo iure: ſed ꝑ ſententiam ꝛebeat ſuſpendi. ⁊ facit ad hoc. ī. ꝛe iurepat. ꝓterea. videtur tñ ꝙ ipſo iure: ꝑ id quod ſequit nō abſq̄ diſpenſatōne ꝛc. et eſt verum ꝙ ipo iure ſit ineligibilis. ⁊ ad hoc facit. xvj. q. vij. ſi quis ꝛeinceps. ⁊. ꝑ. eo. ne ꝑ ꝛefectu. v. careant ea vice. ſed ibi ſuſpenſio durat quouſq̄z dignitatem talit adeptam dimiſerit: ⁊ qui ſic ſuſpenſus eſt. ſicut ꝑ ſuum factū ſuſpēdit̄: ita ꝑ actum ꝓtrariū reſtituitur. xv. q. vj. nos ſanctorum. ⁊. lxxxj. di. ſi quis ꝑſbr. ⁊. c. ſi quis āmodo. Sed nūquid epiſcopus pōt diſpenſare cū talibꝫ? credo ꝙ ſic. ex eo enim ꝙ cōdit⁹ canonis hic nō rebuauit ſibi diſpenſari onem: alijs ꝓceſſiſſe videt. ī. ꝛe ſen. ex. nuper. ⁊. ī. ꝛe pben. ꝛe mlta in fi. ⁊. c. grauē. in fi. ⁊ hoc minus eſt adulterio: in quo poteſt epus diſpenſare. ī. ꝛe iu. at ſi clerici.

d Irritam. ſic. ꝑ. eo. cum in cunctis. vbi electio ipo iure irrita eſt: que ſit ꝛe perſona indigna.

e Suſpendatur. ꝑ ſententiam. ſic. ī. e. cumana. in fi. ſic intelligit ꝑ. e. quia ꝓter. ꝓta. ꝑ. e. cū in cunctis. vbi ipo iure bñficijs eccl'iaſticis ſunt ꝓuati. quidā dicit ꝙ ſtandum eſt huic ⁊ nō illi: ⁊ in alio erā corrigit ille canon. ibi eligendi poteſtate ꝓuatos ꝓ. c. pri. quia ꝓter diuerſitas iſtius verbi q̄tum ad electionē habet. ī. e. cumana. in fi. ſed ꝙ dicit ab officijs ⁊ beneficijs ꝓuent: hoc eſt ꝛeꝛ ꝙ per ſniaz ꝓuandi ſunt. ⁊ illud. c. cum in cūctis. nō corrigitur: vnde ipo iure priuati ſunt beneficijs ꝑ triennium ⁊ nō diuerſitatis hec eſt. ꝙ ꝓuant officijs et bñficijs ⁊ ſic in duobus puniunt: qz plus peccant ⁊ ibi ꝓuant ſunt in beneficijs tm̄. quia minus peccāt ibi q̄ hic vt ſic q̄dam ꝓpenſatio ſit huiuſmōi. Vel verū diuerſi ſunt iſti caſus: ⁊ ī diuerſo caſu loquūtur: ⁊ ō diuerſe pene. ꝙ maioꝛ pena imponit q̄ ibi: qz plus offendit qui ꝓtra eccl'iaſticam libertatē aliquid facit: ꝙ ibi eligit ꝓſona idigna

f Tunc. i. ea vice. ſic ꝑ. e. cū in cūctis. ſed ſi in illo triennio quo ſuſpenſi ſunt itez vacaret. videtur ꝙ illā expoſitionē q̄ canonici poſſent eligere: ⁊ ita ſuſpē ſi eligent: ſed hoc eſſe nō poteſt. ꝑ. e. cū interr. et ideo iſtud tunc reſpicit totum triennū. ⁊ hoc intelige q̄n omīs relinquit: ſed ſi aliqui nō reliquiſſent ipi eligerent. ꝑ. eo. ſcriptum eſt. in fi. ⁊. c. cū in cūctz Ber.

g Priuati. ꝑ. e. c. pri. contra: vbi priuant̄ per ſniam idem eſt: quia plus peccāt iſti q̄ illi: vt dictum eſt: ⁊ nō hic ipo iure ibi nō: et in diuerſo caſu loquuntur.

In Ibi eſt. examinet. Sic illum em̄ pertinet examinatio: ad quez ptinet confirmatio. ⁊ ex officio ſuo ꝛebet examinare ꝓſonam electi et formam electionis: etiam ſi nō obijciatur aliquid electo. ꝑ. eo. cū nobis olim. ⁊. c. venerabilē. v. eſt em̄ generaliter ꝛc. et. lxxviij. di. quid eſt ca⁹. ⁊. ī. ō hereſ. cū ex inuūcto. qz eius intereſt ne puniat̄ ſi ꝓmouerz

i Indigne. ſic. lxxxj. di. tantis. , indignum. vt. ī. e. ſequitur.

k Scientie. que impedit ꝓmouendum. ī. e. ꝓgregato. ⁊ ꝛeiciat tam ꝓpꝛium. ī. ꝛe eta. ⁊ qualc. vlti.

l Etaz. ꝑ. e. cū in cūctis. ⁊ ita exp̄ſſe ꝓz h: ꝙ epi in etate diſpēſare nō poſſunt ꝛe hoc dixi. ꝑ. e. cū dilecti. in gl. ſed nūquid cū puniant̄ ſi hoc fecerint: al's non ꝛeberent puniri: quia q̄ legitime factum eſt penaz non meret. C. ad. l. iul'. ꝛe adul. grachus.

m Ptāte. ipo iure. ſi. ꝑ. e. ti. ne ꝑ vſectu. ⁊. c. cū in cūctis. in fi. lau.

n Suſpēdat. varie pene ſtatuit̄ a canonib⁹ circa illos q̄ illicite p:o mouet idignos ⁊ illos q̄ illicite ꝓmouent. qñz ꝓuant̄ ptāte ꝓcerendi illū ordinē quē illicite ꝓtulerūt. vt. ī. q. j. ſi q̄ epi. ⁊. ī. ꝛe tem. or. l'as. xxxvj. di. is q̄ eccl'iaſticis. ⁊ ordinatus remouet a clero. l. di. ex penitētib⁹ qñz ſuſpēdit a celebratiōe miſſe q̄ annū. lv. di. nullus. qñz ꝛeponit. lxiij. di. c. vl. vbi epus ordinat⁹ ꝑter ſcias archiepi ꝛeponit. lj. di. c. ī. ⁊ ꝙ ſtatuit pena circa illos: q̄ ꝓmouet indignos: qui dñt ſuſpendi vt hic dicit ꝑ ſniam a ſupioꝛe: cui h⁹ ad ipm̄ quenerit. huic aſſignat ꝛ. ī. ꝛe pben. gue. ibi. n. nō punit qui ꝓmouet idignos niſi p⁹ ꝓmā ⁊ ſcdaz correctiōez: ⁊ ꝙ ſtatum ſine aliq̄ admoniōe. Item ꝙ ordinati ſiue ꝑ mori remouet: ibi ñ. Bicas q̄ in alio caſu ꝙ: ⁊ in alio ibi: hic loquit ꝛe his q̄ ꝓmouet ad dignitates ⁊ ad regimen aiaꝝ: vt dicit in pn̄. ⁊ qz plus peccāt plus puniūt ſine aliq̄ admoniōe: qz ⁊ porte dignitatis ꝑ ſonis vilib⁹ patere nō dñt. ī. ꝛe excel. pla. int̄ dilectos. ⁊. ī. ꝛe iureu. q̄relaz. ⁊. C. ꝛe inſa. l. vna. li⁹. x. ⁊. C. ꝛe digm. neq̄z famoſis. li⁹. xij. ibi loquit ꝛe bñficijs ſimplicib⁹: vbi ñ req̄rit tanta maturitas: ⁊ nō hz ibi locum correctio: qz in ꝓmotione illoꝛ non eſt tale periculm. vñ illi nō remouent: ſed iſti ſic. ⁊ ita ꝓta non eſt: qz diuerſitas ꝓtradictionem impedit: ſicut dicit diuerſum tpus impedit contradictionem.

o Grauiora. ad arbitriū iudicis: cū hoc ñ ꝛeminuerit. ī. ꝛe of. ꝛeleg.

de causis. j. de accusat. sup his. & magis pmienda est malicia q̃ negligentia. j. de fal. ad falsar. iudicium.

p Canonicam. s. eo. cum in cunctis. in fi.

q Ad romanū. sine sint abbates. s. de pbē. cū venābilis. sive epi.

r Ultra italiā. Licet fines italie nō vbiq; distent a roma eq̃liter: tñ ois dicit remoti: q̃ vltra duas dietas ex diocesim suā distant. s. de rescript. nonnulli. Sed istud verū est q̃ ad iudicia: ꝑ q̃tū ad hūc casum q̃ distāt p duas & dimidiā: l' tres aut plus ñ credo q̃ debeant hīe illō būficiū: q̃ modica distātia est: tñ pseuerauim stet: & ita aliq̃d stat propter distantiā q̃ alis nō fieret. sic. lxiij. di. cuz longe. & j. de wlo. & ptu. cum olim.

s Administrēt. In duobus casibus ex sola electione dātur ius administrādi ī his videlicet: q̃ sūt nullo medio romano pōtifici: vt b & in romāo pōtifice. xxiij. dis. ī noīe dñi. sed q̃d si suffraganeus est valde remot⁹ a suo metropolitano: nūq̃d eodē mō pt mīstrare: vī q̃ sic: cū eadem cā subsit ḡ. ī q̃ idē ius. s. de pstā. & trāslā. & c. nā pcipiscentia. j. de transla. int' cōpalia. & j. de pbē. vti. vel inuti. cū dilecta. et si nimia sbtilitate vra mur res eccīe reperiunt. C. de. v. sig. cū q̃dā circa fi. & C. ad rebell'. l. pe. Sz ꝑ videt: q̃ cū illud etiā dispēsatiue fiat dicū: talis dispensatio ad silia ñ ptendit. j. de re iudi. in cāis. & lvj. di. cemonañ. nec excusat ꝺ vez pic'm j. de ma. & obe. illud. Sz pone q̃ tal' platus tpe pfirmatōis sue reperit min⁹ idoneū: & sic repellit: nūquid ea q̃ medio tpe fecit sunt cassanda? videt q̃ sic. j. de here. fratrum. & xij. q. ij. alienatōes. & xxiij. di. c. vl. & in pncipale cassat: & oīa q̃ secuta sunt ex coll' ob id. C. de. ñ dubiū. & j. de fi. instru. int' dilectos. ß ꝑrariū vez est in h⁹ casu: q̃ fuit in q̃sta administratiōe & in q̃si possessione plenarie de iure papē: & p plato hītus est. vñ oīa q̃ fecit medio tpe rata sunt q̃ poterat facē. ar. j. de iurepa. ex lr̄is. & c. consultationib'. & s. e. q̃relā. iij. q. vij. §. vez & ff. de pcu. si pcuratorē. in fi. & C. de testa. l. j. q̃ facere poterat ī dubiū: q̃ de reb' eccie alienare nō possz: q̃ illud ei pbibet: vt ꝺ dicit: sed circa spūalia valz q̃cquid fecit: & etiā in tpalib' bñ administrādo emēdo recipiēdo ad vtilitatē eccie mādando. ar. ff. si cer. pe. eius q̃ in pincia. & j. q. j. si q̃s a simoniacis. & h⁹ pfirmat lr̄a hic. i fi. Sz si q̃s intrusus acq̃rat eccīe: nūquid & illud cassabit cū ipo: vī q̃ sic: p iura pus dicta & q̃ modū cū incōmodo dz ppensari. ff. ō neg. ge. si negociū. credo q̃ ñ cassabunt: misi ea q̃ perperā facta sunt in pudiciū eccīe: sed vtilia remanebūt penes eccīas: q̃ cū in fauorem ecclesie talia cassent in lesionem eius ñ debēt retorqri. ff. de leg. q̃ fauore. & ff. de minō. si inter.

Quæ pterite. necessarie. sic dz q̃ si capl'm fecit expensas vacante eccia p negocio electiōis promouende: aut etiā p electiōe epi pfirmanda vel al's totū pōt repetere ab epo. idē intelligo p electione alterius plati q̃ huiusmōdi eadē rō & idem ius. C. ad. l. fal. l. vl. C. de in of. ꝺ. pcipy. C. de libe. ptē. l. j. & iste expēse necessarie dīt esse & moderate: q̃s fecerūt occasione istius electiōis: vt hic dicit. & j. de ꝺ. & cō tu. cū olecti. j. de eo qui mit. in pos. cū venissent. in fi. nec dīt excedere pbabilē modū. ff. de dā. infec. int' q̃s. §. vl. cū. l. se. nec delicate: q̃ nec delicatus debitor nec onerosus creditor est audiēdus. ff. ō pig. ac. si seruos. & dicunt expēse necessarie: sine quibꝰ negociū expedire nō pt: vel sine q̃bꝰ res efficiat exteriorē. ff. de ipen. in reb' ꝺ. fac. l. j. ij. iij. & iiij. & ff. de v. sig. ipense. & sufficit si credat expedire: licet nō expediat. ff. ō bo. auc. iudi. pos. ptor. §. ij. & cū ipi canonici vtilitatē patriarche p curauerit: dignū est: vt suū stipendiū pſequant. xij. q. iij. q̃cunq; q: digne valeāt adimplere: si & ipi canōicā cupiūt effugere vltiōez Letex qui ad romanū ptinent īmediate pōtificē ad pcipiendā sui pfirmatōnē officij: eius se cō spectu: si pmode fieri pōt: psonalit' repsentēt: aut psonas trāsmittāt idoneas: p quas diligēs inq̃sitio sup electionibꝰ & electis possit haberi: vt sic demū p ipi us circūspectiōez pfitj sui pleni tudinez officij assequant cū eis nihil obstiterit de canōicis institutis: ita q̃ interī valde remoti videlicz vlē Jtaliam pstituti: si electi fuerīt in pcordia dispensatiue ꝑ necessitates eccīaz et vtilitates in spūalibꝰ & tpalibꝰ administrēt: sic tñ vt de rebꝰ ecclesiasticis nihil penit⁹ alienēt.

munus vo bñdictiōis seu pfecrationis recipiāt: sic hactenus recipe pſueuerūt. Bono. iij. in capitulo constantinopol'.

Tpterite: & ifra. Presentiū auctē statuimus: vt expense nccarie: q̃s capl'm pstantinop. l' ei⁹ nūcij vacāte sede p electiōis negocio fecerīt de bonis patriarchatus fiat totalit' vl' reddant' dūmō ipius bona decedētis pīarche nō occupent vl' vsurpēt.

Item electo lugdon̄.

Quum post petitā instant': & demū obtentā: q̃ndam lugdo. archiepi cessionem vota canonicoz lugdonen̄. in te tūc ipoz ppositum pcorditer pduenisset: quia tandē examinato: sic decuit pcessu electionis tue iuenim⁹ eaz post publicatōez pſensuū & collationis ꝺctatū aliq̃ diu fuisse ꝑctaz assēsumq; tuū pusq̃ electus fueris req̃situ: electōez eādē ex ipi⁹ dūtaxat iordinato pcessu iusticia cassandum⁹ exigēte. Item eboracen̄. pozi et mgro guido. decanopol'.

Quæ Onstitutis in pīcia nr̄a pcuratoribꝰ scti taurini: eboracen̄. & scti leofredi ō cruce abbatū: & ifra. cū ät pcuratores

nccarie: q̃s capl'm pstantinop. l' ei⁹ nūcij vacāte sede p electiōis negocio fecerīt de bonis patriarchatus fiat totalit' vl' reddant' dūmō ipius bona decedētis pīarche nō occupent vl' vsurpēt.

Item electo lugdon̄.

Quum post petitā instant': & demū obtentā: q̃ndam lugdo. archiepi cessionem vota canonicoz lugdonen̄. in te tūc ipoz ppositum pcorditer pduenisset: quia tandē examinato: sic decuit pcessu electionis tue iuenim⁹ eaz post publicatōez pſensuū & collationis ꝺctatū aliq̃ diu fuisse ꝑctaz assēsumq; tuū pusq̃ electus fueris req̃situ: electōez eādē ex ipi⁹ dūtaxat iordinato pcessu iusticia cassandum⁹ exigēte. Item eboracen̄. pozi et mgro guido. decanopol'.

Quæ Onstitutis in pīcia nr̄a pcuratoribꝰ scti taurini: eboracen̄. & scti leofredi ō cruce abbatū: & ifra. cū ät pcuratores

illud de suo facere nō tenebat: q̃ nemo cogit' inuitus ō suo facere beneficiū. j. q. ij. pcarie. & vtilit' negociū suū gestū ē. ff. ō neg. ge. pōnit' in fi. cū. l. se. ß an vltro. Sz q̃d si duo in discordia electi ēent? Dicit q̃dam: q̃ tunc ñ repetēt expēsas. Idez credo dicendū q̃d de vno. dūmō maior ps capl'i certet ꝑ electo & obtineat: q̃ idem est ac si totum capl'm: q̃re eodez mō ñ soluerz illi pfirmatus expēsas nō video eadem rō est hic.

b Pro negocio. electionis. illas ait tñ soluēt: q̃s ꝑter hoc fecerūt. j. de eo qui mit. in pos. cū venissent. in fi. & j. de pcu. cū p cā. & ꝑter hoc negociū interūt: al's si pro suis negocijs iussent vl' mīssent licet ēcassent pdictū negociū nō haberent expensas. j. de pcu. cū p cā. nisi q̃tenus plus expēdissent ꝑ longiorē moram. ff. fam. herc. ex pte. in pin. ff. de neg. ges. si communes.

c Occupēt. tūc ei q̃ ius sibi dicunt in rebus occupatis: debent cadere a iure suo. ff. q̃ metus causa. extat edictum. et ff. ad. j. iul'. de vi priua. creditor: s. & xvj q. vj. placuit. imo tenent bona decedētis pseruare futuro successori. xij. q. ij. hec hui⁹ placiti. & c. non liceat. j. de offi. or. cum vos. sed si occupent bona: tunc suf-

ficit quod habent.

d Quum post pentam. instāter. peti debet instanter anteq̃ admittat: sicut & pallii. c. di. pasca. sicut & libelli dimissorij. ij. q. vj. post appellationē. j. de ap. cordi. & ff. de libel. dimis. l. vna. Item & sponsa nō debet statiz tradi: vt carior si dilata. xxvij. q. ij. misturū. Item remissio peccatorum. de pe. di. j. impossuma. & ea obtenta necesse habet cedere. j. de renunc. quidam.

e Protractam. Sed videt q̃ p talem progationem nō debet cassari: q̃ nō omne q̃d differendi cā sit: ad numerandū est more. ff. ō vsufsciendum. & q̃d differtur nō auferē. xxxij. q. ij. ancillam. imo maturiori pfilio perficit. de pe. di. vij. c. j. ideo non debent differre: quia amplius deliberare nō possunt: cū enim mutare nequeāt vota sua j. e. publicato. Et ō incōtinenti electio fieri deberet: anteq̃ ad alis diuertant vno enim contextu rotum fieri debet. s. eo. quia propter & ff. de testa. heredes palam. in fi. De hoc dicitur. s. e. audituis.

f Requisitum. Sed nunquid sola requisitio sufficeret ad cassationem? non videtur. quia in fraudem posset ab aliquo emulo pcurari. s. j. de simo. sicut & ideo nō videtur impedire sola requisitio: sed si consentiat tunc sufficit ad cassandum ꝑter ambitionē. & si. s. e. officij. & c. cum ad nostram. & j. q. vj. sicut his. & C. de epi. & clesi quenq̃. & nō ambitione sed labore ad dignitatem: pueniat pueniere. C. de re mi. ptra publicā. lib. xij. & ita vtrunq; istorum reddit formā inutilem. hic requisitus cōsentit: & ista fuit causa quare cassata fuit electio. si vero dissentiat nō est eligendus.

g Inordinato. Quia ex his que inordinate fuerunt facta: non potest aliquid ordinabiliter agi. j. de accusa. qualiter & q̃ndo. Sic. s. de rescripti. cum dilecta. Et qualiter forma seruari debeat: dictū est. s. eo. quia propter.

h Onstituus. quo iure. Isti abbates petebant electionē fiscami abbatis cassari: in qua dicebant se fuisse ꝓtemptos: & sic cuz dicerent se fuisse in quasi possessione eligendi: videtur q̃ inique sit actum cū illis: quia possessor nō tenetur dicere titulum sue possessionis. C. de pe. here. cogi. & ij. q. v. §. j. nō est ita: quia isti tempore

petitionis sue expulsi erant de possessione iuris: qō se habere credebāt qz qnqz forte habuerūt vocē in capl'o fiscam. Et iō: quia eis contempto facta erat electio: petebāt illam cassari. sic. ī. de cā pos. cū eccl'ia. cum eīm peterent illā cassari: & ad eos de iure cōi non pti-neret electio: merito debebat expīmere quo iure hoc petebant: qz sine actione vel cā: nemo experit. C. de edi. di ni adri. tol. l. fi. ff. de neg. ge. si pupilli. §. vlti. & ff. de admi. tu. quoties. §. item si tpale. qz ineptam actionē sine cām exposuerūt: iponit eis silentiū. ī. ō iudicijs exāmata. qz in diuersis monasterijs non pōt qs esse monach⁹ ergo nec vocez habere. ī. de reli. d. c. vl. in fi. sed si allegassēt solūmodo pscuetudinē non eccl'ie suae & pbauissent se in q̄ si possessione fuisse: nec cassata fuisset electio. ī. de cā pos. cuz ecclesia. sed nomine suo nō poterant allegare pscuetudinē. Et sic nō qz qui nō est de collegio: si electionē petit cassari: debz assignare cām sue petitionis & idoneaz: al's repellit: vt ḃ habes. Item idem est: si cā electionez dicat se debere interesse: & ab ill' de collegio hoc negatur ptestatione premissa: vt si debeat de iure suo: valeat vox eius: pūt procedere oīs ad electionez & in h⁹ casu necesse ē debere de iure suo: et sola possessio in hoc casu nō pdest. ī. e. cumana. hic eīm agitur pfessoria & negatoria. de hoc dicit. ī. de causa pos. cum ecclesia.

ipoz abbatū iussi essent exp̄mere: q̄ iure ipi abbates ōberēt electiōi abbatis fiscañ. monasterij interesse: rnderūt: qz olim cuz assumerēt in suoz mōasteriozū abbates: fuit speāliter indultū eis ab abbate & quentu mōasterij fiscañ. vt hīent vocē in capitulo eozūdem. Nos aūt rōnem huiōi frivolā reputantes: sup ḃ ppetuū silentiū imponimus abbatibus supradictis.

Item rothomag. capitulo.

Eccl'ia vr̄a destituta pastore & votis vr̄is: cū ō futura plati hīetis successiōe ectatū: in diuersa diuisis: q̄dam in thomā: q̄daz in cancellariū: & q̄ dā singl'ares ī singl'ares psonas eiusdez eccie psensistis: vez cū sup his in nr̄a & nostroz fratrū p̄sentia mlta fuissent hincinde p posita: iuenimus qz illi q̄ sua in thomā desideria dirigebāt: licz maiorē ptez facerēt ptiū ppatione minoz nō tū ad maiorē ptez capl'i pueneret: pslderauim⁹ nihilomin⁹ qz p⁹ publicatōez psentiū & collatiōis ectatū ad electōnē: nll'us hitus ē pcessus: q̄ vis

b Vocem in capl'o. Isti abbates erāt monachi monasterij fiscañ. q̄ assumpti fuerūt in abbates: & tunc quentus rebuant illis pretermittē: & qz haberēt vocez in capl'o fiscañ. Et ita hoc ptextu se credebāt debere vocari ad electionē abbatis: sic psueuerūt facere mlti monachi: vt q̄si sint de collegio veruscz monasterij: vt sic possint eligi si quemāt: vt de collegio eodez fiat electio. istud hodie reprobatur. Nullus eīm pōt esse monachus in pluribus monasterijs: nec abbas pōt pesse diuersis monasterijs. ī. de reli. d. ne nimis. §. fi. & iō causa allegata ab istis abbatibz nulla fuit: si aptam cām etiā postq̄ cā illa fuit repulsa allegassent bñ debuissent audiri p predictam de cre. examinata. & ī. de testis. mi dilectos. & ff. de excep. rei iudi. & an eadem. & ī. de causa pos. cū eccl'esia. & ī. de iudi. examinata.

c Eccl'esia vestra. dirigebant psentiendo in ipm & noiando ipm Sed videt: q̄ sufficiebat: exquo thomas habebat maiorem ptem quā aliquis alioz. ar. ff. de vbo. sig. maiorem. vbi dicit quis possedisse maiorem ptem anni: & tū non possedit nisi duobz mensibz illud verum est q̄ maiorem partem totius capituli debet habere electus: ad hoc vt sua electio confirmetur etiam per antiqua iura. ī. de his que fiunt a ma. par. ca. cum in cunctis. & lvj. distin. apostolica. & s. eo. c. quia ppter.

d Processus. Et ideo non valuit: etiam si maior pars capituli cō sensisset in illum. ī. eo. in genesi. Et ita quod pcipuum est: hic defecit: scilicet electio: & talis deportatio non obtinet vicem electionis et ita per alium actum fieri non potest electio: licet possessio tradita videatur: q̄uis possessio non apprehēdatur. ar. s. d. pse. ex litteris & ff. de acqui. pos. q̄ meo. §. si p venditorem. sic appellat quis ipo facto. ī. de ap. dilecti. & c. vt nostrū. Ista eīm principalia et precipua

deportationis solēnitas: etiam post appellatōez legitimā fuerit subsecuta quā p electiōe nec de ceret: nec etiā expediret hīi: vñ q̄ factū est ō. t. pdicto cassauim⁹: petitiōe psentiendū in cancellariū ñ admissa. Rego. ipr.

Cum in mgr̄m assumi nō debeat: q̄ formā discipuli nō assūpsit: nec sit pficiēdus: q̄ sbesse nō nouit: nos intellecto p te q̄ in q̄busdā regl'aribz domibus iure tibi diocesano sbiectis sunt q̄daz ī abbates nō pfessi ordinē regl'arē assūpti: mādamus q̄tenꝰ cū abbates tales eē nō debēt: q̄ p pfessionem monachi & regl'ares canōici: nō fuerint ad amotionē eoz: q̄s tales iueneris sub ap. impedimto procedas.

Item cumañ. capitulo.

Cumana eccia pastoris solatio destituta: & ꝑgregatis die ad celebrandā electiōem pfixa: q̄ pītes erāt de cumanis canōicis ac tribz abbatibz: q̄ vocē in electiōe hīe noscunt capellāi & cl'ici ciuitatis electiōi se debere interesse dicētes: sb hmōi ptestatōe admissi fuerūt q̄ vox eoz q̄

e Cumana eccia. pītes. Per hoc videt q̄ ab q̄ de rimoriez. sentes ñ debēt vocari ad electiōez. ar. vij. q. j. factus. & x. q. ij. hº ius posrectū. sup hac vocatiōe stat pscuetudo. vt dixi. s. e. cozā

n Abbatib⁹. de quibus pstabat p speciale ꝓnilegiū: vel p pscuetudinē s. de pscue. cū dilectus. & s. e. q̄ sicut. sed de clericis & capellanis in dubium renocabāt: & ideo sub ptestatione admissi fuerūt: & tōo qui de capitulo nō sunt: & dicunt se interesse debere in electione debent dicere quo iure hoc dicant. s. e. pstitutis. ḃ allegabat pscuetudo

o Protestationi. cui psenserūt clerici & capellani. al's nō ꝓiudicaret eis ptestatio: sic ergo ptestatō valet. sic. ī. qō me. cā. platū. & xxxj. q. ij. lotharius. & ff. quibz mo. pig. vel hypo. solui. si debitor. §. j. & vij. q. j. pontifices. & xxiij. di. pbū. xxviij. di. diacon. & ī. de of. ord. pastoral'. & ī. de ap. c. vl. & xvj. q. iij. §. pt. & ff. de neg. ge. nēscimus In ordine videt: q̄ ptestatio ista ñ debeat pdesse. s. de pbt. cū. m. ferra. & ī. de ap. sollicitudinē. & ī. de cen. olim cām. & ff. de pdi. inde. q̄ qs sciens. sed valuit ḃ ptestatio: vt ptz in fine. al's si ptestatio nō pcessisset bñ habuissent vocem in electione cū essent in q̄si pos. ī. de cō pos. cum ecclesia. & c. cū olim. & ī. de iurepa. ꝑsultationibz. & s. e. querelaz. et etiam si ñ essent in q̄si possessione: valuisset eoz vox: exquo spōte admiserunt illos. s. e. scriptū. Et ideo q̄ hic negabatur ab initio illos debere interesse: nec admittebant illos sine ptestatiōe: & totū ius eoz in iudiciū deductū fuit: vox illoz nō valuit nec pfuit q̄ intiuerūt duabus electionibz: quia pscriptionē legitimā non pbauerunt. est si. ī. de causa pos. cum ecclesia. Vbi totum ius capellanoruz deductum fuit in iudiciū: culpa tñ illoz & post factā electionē: sed isti inuiti hº fecerūt ppulsi ab aduersarijs: q̄ negabāt illos ius hīe: & est multū notabile hº

necessaria sint: sine quibz electio ñ valet collatio publicatio inq̄sitio & nōiationem electio & scriptura: s. e. q̄. ꝑpi. & ī. e. cūana. & c. in genesi e Appellationem. que locū non habet: publicato scrutinio cū mutare negueant voluntatem. ī. eo. publicato. & s. e. quia ꝑpter.

f Cassauimus. i. cassim & irritum ostendimus. sic. ī. e. in genesi.

g Nō admissa. ex eo tem cā: quia non fuit electus & quia minoz ptem habebat q̄ thomas

h Cum in mgr̄m. discipuli. & merito quia pmo debz qs esse discipulus q̄ magister. lix. di. ordinatos. & lxj. di. mnsep. & xvj. q. j. si clericatus.

i Preficiendus. si. ī. de era. & q̄li. indecorum qui eīm sub tutela debz esse: sub se alium habere nō debet. C. de legi. tutela. l. vlti. & qui sub alio est: aliū sub se habere ñ debz. ff. de adul. sic euenit. & ff. ad mace. tulū habeo. & j. q. j. estote.

k Professionē. pfessio eīm sola monachuz facit & ñ habitus. ī. de regl's. postrectum. & c. ad apl'icam. & hmōi p fessionē inscriptis facere debēt. vt xx. q. j. vidua. xxvij. q. j. omnes femie. vt si reclamare voluerint. obtinet eis ꝓpria pfessio p scripturam facta. j. q. vij. salubertinū. ar. C. de nō nu. pec. generalit. & ij. q. j. legū. & ī. de pbat. per tuas.

l Ad amotionem. qz in vno eodemq̄ officio dispar ñ debet esse pfessio. xvj. q. vj. noua. & cōsuetudo nō pdest in hoc. s. e. cū eām que. in q̄ idem dī. & ī. de testa.

p ¶ Consuetudine. Clerici ⁊ capellani ⁊ etiã abbates ꝛc iure cõmuni in electione esse nõ debẽt. cũ ad capitulũ tm̃ spectet electio. xvj. q. vl. ti. pgregatio. ⁊. xviij. q. ij. abbatem. ⁊. s. e. c. j. ⁊. j. ō iurepa. a nobis sed ꝛc consuetudine possunt. j. ꝛc causa pos. cum ecclesia.

q ¶ Ad maiorẽ ptem. sic. s. e. eccl'ia vestra. ⁊. j. e. in genesi. q: cũ clerici ⁊ capellani nihil p̃ habuerũt vox eoꝝ nulla fuit: ⁊ sic remanserũt. vij. canõici ex vna pte ⁊ vnus abbas ⁊ ita ex alia pte. ix. canonici ⁊ vn⁹ abbas ⁊ ita ꝛcẽ: q: totũ capl'm cũ abbatibꝫ: q̃ ius hẽbant viginti vnus erant: q: canonici erãt. xviij. et sic nulla electio fuerit ad maiorẽ ptez illoꝝ: q̃ vocẽ hẽbant ⁊ sic cassatur vtraq; electõ: vl' si vis intelligẽ maiorem ptez rẽspectu capituli tm̃: adhuc idem est: sic ptz q̃ ꝑsensus electi nõ ꝓputat̃ int eligẽtes: q: si sic ꝓputaret: vna ps fuisset maior: et quo ad totũ capitulũ. s. ps archidiacon: q̃ habuit nouẽ: ⁊ ipe fuit ꝛcan.⁹ ⁊ sic esset maior ps capituli ꝑ̃ti: tm̃ non valuit electõ sua: q̃ ꝑsona electi ñ auget numer⁹ elegentiũ: euidenter ꝓbat̃ ꝑ ꝓstitutionẽ illã. s. e. q: ꝓpter. q: anteqũ ꝙs eligat̃: oportet q: in scrutinio maior ps capituli ꝑsentiat̃ in aliquẽ: vt ibi dicit̃. ⁊. s. eo. eccl'ia vestra. vt hic. ⁊. j. eo. in genesi. ⁊ ita cũ nondũ sit electus: nec ẽt scit in quem ꝑsenserit maior ps: ñ pot̃ augere numer⁹. Sic ergo patz ex illa ꝓstitutione. q: ꝓpter. c. eccia. q̃ ꝙsona electi ñ debet ꝙputari int eligentes. ⁊ qõ dicunt. s. eodez. cum in iure.

nõ ꝛcerẽt inesse ꝛc iure l' ó cõ suetudine: ñ valeret. Tandem ꝑmisso iuꝛ formã ꝙcilij genãlis scrutinio. vij. ꝛc canõicis vnuꝝ abbatũ. xj. capellãi ⁊. ix. clerici ī eiusdẽ eccie archipsbꝝ quene rũt. ix. canõicis vno ó abbatibꝫ vno capellano ⁊. xj. cl'icis ī ipi⁹ eccie archi. dirigẽtibꝫ vota sua ⁊ ifra. Cũ. xviij. fuert canonici tres abbates. xx. cl'ici. ⁊. xiij. capellani: neutrã electõez ꝙperi m⁹ ad maiorẽ ptẽ toti⁹ ca. quenisse: nec ꝓbatũ fuerat q̃ clerici admitti ꝛcbuerãt: nec q̃ capellani admissi fuerit ó ꝙsuetudie vl' ꝛc iure. Maz et si capellãi duabꝫ electiõibꝫ epoꝝ interfuerit: ⁊ scrutatores ꝛcderit volũtatũ nõ tm̃ inq̃sita vota sua fuisse: l' eos aliꝙs elegisse ꝓbat̃. ß si inq̃sita fuissent vota: l' ipi aliꝙs elegissent p ß tm̃ nõ ꝓstitit id eis ꝛc iure cõ petere: vl' ex ꝙsuetudie iaz ꝑscripta: vñ nos electiões ipas ꝑsumptas etiaz ꝑ formã cõ. ge. cũ collatio in cõi obmissa fuerit: q̃ p⁹ publicatõez scrutinij fieri ꝛcbuisset ꝛc. f. n. cõ. sm̃aliter diximus irritandas: electores hac vice eligendi potestate ꝑuantes.

¶ Item abbati cluniacen.

obtinet ex forma compromissi: vt ibi dix. ⁊ hoc dicitur in littera nec b⁹ credo q̃ talis electio valeret hodie: ⁊ ita est ꝛc forma electionis q̃ maior: ⁊ sanior ps toti⁹ capl'i ꝙsentiat in aliquẽ in ipo scrutinio.

r ¶ Non tm̃ inquisita. Et ita ñ sufficit dare inq̃sitores: nisi vota eoꝝ inquirant: sed alter⁹ p se sufficeret secꝫ inquisitõ votoꝝ. s. e. quia ꝓpter opus ẽ hic facto: ⁊ tõ ñ sufficit alter⁹. j. ó eo qui mit. in pos. ꝓstitutis

s ¶ De iure ꝓpetere. qõ dicit ꝛc iure l' ex ꝙsuetudine: vl' ponẽ ꝑ id est. q: ꝛc ꝙsuetudine ꝑscripta dñt interesse: sed ñ ꝛc iure cõi: vel ꝓpne ꝑ istud teneri: l'. i. ex ꝓuilegio sibi ꝓcesso a papa. si. j. ꝛc his q̃ ti. a ꝑ. eis nosat

t ¶ Jus ꝑscripta. sic ꝑz q̃ sola possessio ñ dat nec creat ius: nisi sit ꝑscripta. j. ꝛc cã pos. cũ eccia. ⁊ sic ꝙsuetudo ñ valz nisi su ꝑscripta ⁊ rõnabilis. s. ꝛc ꝙsue. cũ dilectus. ⁊. c. vl. sic ⁊ possessio sola nõ facit a iquẽ ꝛccurionẽ. ff. ō ꝛcc. herennius. ⁊ sic possessio nõ facit aliquẽ clericum sine canonica institutiõe. j. ꝛc ꝑben. dilecto. ⁊. j. ꝛc inst. ex frequentibus. ar. L. ꝛc libe. causa. nõ idcirco. ⁊. ff. ꝛc ꝛcc. herennius.

u ¶ Contra formã. Et sic ꝑz q̃ forma q̃ tradit̃. s. e. q: ꝓpi. sit ꝛc substantia electõnis. q̃ ad quedam q̃ ibi ponunt̃: vt ibi diximus: ⁊ est verum q̃ hic dicit. Exq̃. n. forma ista attendat̃: diligenti ꝛcuanda est: ita q̃ qui ptra facit puniat̃: vt hic dicit: inq̃sitõ publicatio collatio sunt ꝛc substantia: vt si obmittant̃ cassat̃ electio: ⁊ incõuẽn ꝺz fieri electio alꝙs si ptrahat̃ ñ valet. s. e. cũ post petitã. ⁊ sic electiones cassate fuerũt duplici de causa: quia neutra facta fuit a maiore parte capituli: ⁊ quia forma seruata non fuit.

x ¶ Priuates. Et ita q̃ facit ptra formã illã. s. e. q: ꝓpi. ꝓuari ꝛcbz p sniaz ⁊ nõ ipo iure: vt dicat illa ꝓstitutio. v. q̃ vo ptra ꝛcc. vñ signatur ꝑ. s. e. cũ in cũctis. ⁊. c. inotuit. v. q̃ ꝑ istã formã ꝛcc. vbi sunt ipo

iure ꝓuari. vñ quidã dicũt q̃ illa ꝓstitutio: q: ꝓpter. corrigit illũ canonẽ: cũ in cunctis. in hoc: q̃ illi hodie nõ sunt ꝓuari ipo iure: sed priuandi p sniam: put hic factũ fuit: ⁊ dicit in illa ꝓstitutiõe: quia ꝓpter. Jstud nõ credo: imo vtraq; ꝓstitutio locũ suum obtinet: ⁊ in suo casu loquit̃ illa ꝛcc. cũ in cunctis. loquit̃ cum ꝙs ex certa scientia elegit indignã ꝑsonam: vñ ipo iure sunt ꝓuati ptãte eligẽdi. s. e. scriptũ est. in fi. ⁊ bñficijs ecclesiasticis ꝑ triennium. vñ dico q̃ si forma istius ꝓstitutionis: q: ꝓpter. ꝓ oia fuaret: ⁊ venirent ptra illã ꝓstitutionẽ cũ in cunctis. nihil tominus essent ꝓuati ꝙcõm tenorem illi⁹ canonis. j. eo. ꝑgregato. aliud est peccare ꝑ formã illi⁹ capl'i cũ in cunctis ⁊ aliud ptra illã ꝓstitutiõez: q: ꝓpter. q: p⁹ peccãt eligendo indignas ꝑsonas: q̃ faciendo contra formã istius constitutionis quia ꝓpter. Jbi enim non peccant in personam aliquam ⁊ iõ maior pena ī vno q̃ in alio ⁊ ipso iure in vno ⁊ per sententiaz in alio: et sic vtraq; constitutio remanet in suo statu: quia diuerse forme sunt.

y ¶ Sacrosancta. iuri contrariam. et ideo non tenuit. ti. s. e. o. cũ terra. vbi nominabant̃ due persone auribus principis vel patriarche. sic. i. ꝛc trãs. ꝛcetero. cum sit facta ꝛc re ꝙuali cuꝝ laico. quã ipe obtinere nõ potest. sic. j. ꝛc ꝑscripti. cãm que. ⁊. xvj. q. vij. c. j. Sicut

nec pactio ꝑ spũalibus adipiscendis valet. j. ꝛc pac. pactiones. ⁊. c. cum clerici. ad hoc facit. j. ꝛc collu. audiuimus. ⁊ spũalia iudicio laicorum disponi non ꝛcbent. j. ꝛc iudi. ꝛcceruimus. nec laicus in spiritualibus arbiter esse potest. j. ꝛc arbi. contingit. ideoq; huiusmodi compositio fuit iuri contraria. Item damnosa fuit ipi monasterio: ⁊ ideo improbanda. j. ꝛc in inte. resti. requisiti. ⁊ si ꝛc iure fuit exq̃ damnosa fuit ꝛcbet reuocari saltem per in inte. re. vt dicit predicta ꝛcre. requisiti.

z ¶ In laicũ. sic ptz ex hac ꝛcre. ⁊ ex illa. j. e. massana. q̃ ius eligendi nõ cadit in laicos eniꝫ ꝓnos in eccia collegiata: ⁊ ita ß tollitur ꝓsuetudo bonã. q̃ eligunt capellanos in capella. q̃ etiã nõ sunt patroni sed prochiani: ⁊ qui patroni sunt eligũt cũ clericis ꝓlatũ in collegiata eccl'ia. Et. ptra. j. ō iurepa. nobis. vbi innuit̃ q̃ patronus habet vocem eligendi in ecclesia collegiata. Sic enim corrigit illa ó cre. ⁊ oia a ita iura que idez dicẽ vident̃: ⁊ sic stabimus huic vt. t. dicebat. Sed electio facta ꝛcbz ꝙsentari patrono: vt hic dicit: vt sui ꝙstet assensus. sic. s. e. cũ terra. ⁊. c. q̃ sicut. vel intelligas illã ꝛcre. nobis. cũ ecclesiastica ꝙsona obtinet ius patronatus. ⁊ sic nõ ptradicit. licet generaliter loquat̃ non distinguendo inter laicum patronum ⁊ clericum. dic vt ibi nõ.

a ¶ Libertatis. Que. n. in ꝓiudiciũ libertatis ecclesiastice attentantur: firmitatem ꝛcturi nõ ꝛcbent. s. ꝛc consti. que in ecclesiarum. ⁊ s. e. cum terra. ⁊. xcvj. di. bene quidem. ⁊. s. e. quisquis. vbilaici ꝑ hibentur ab huiusmodi ꝛcelectionibꝫ

¶ Item in veteri. sociꝝ. Et sic requisiuerunt ꝓsilium duorum tm̃. vnde nõ vident̃ seruare mandatum. qõ quidem exacta

diligẽtia est obſeruandũ. ſ. ꝺ reſeꝛ. cũ dilecta. ĩ. ꝛe of. ꝛel. Venerabilis. ß licet ñ reqꝛent ꝓſiliũ tercij: quẽ eligere volebãt ñ dicũt feciſſe ꝓ formã mãdati: nec ꝓter formã: qꝛ ipm eligendo illo ꝓſentiẽte ꝓſiliũ ipius reqꝛunt ⁊ obtinẽt. ar. ſ. e. c. cũ in iure. ⁊. ff. quod cuiuſq;

b ¶Ipſoꝝ. ſcz duoꝝ: ⁊ nõ illoꝝ qui electus fuit , vniuer. plane. q: ille ñ ꝛebuit reqꝛi cũ hoc ipo caſſaꝛet: vt. ſ. e. cũ poſt petitã ꝺ hoꝝ ꝺi. ſ. e. cumana

c ¶In tractatu. hic ptz: q: ꝛectatus ꝛebet haberi añ electionez ⁊ collatiõez admittẽ alꝫs quo eligeꝛẽt: niſi ꝓmo ꝛe aliq̃ eligẽdo tractaꝛẽt: ſ. e. cũ ira. ⁊. ſ. e. qꝛ ꝓter. ⁊. ĩ. ꝛe arbi. cũ olim ſicut in carnali miſi momo ꝛectams ꝓcedere debz: ⁊ tõ ſi iſti nõ fuerũt reqſiti in tractatu electiõis caſſatur electio. Sz quid ſi ꝓſiliarij diſcoꝛdaꝛẽt ab iſtis electoꝛibꝫ nunq̃d valebit electiõ ipo iure? certe ex ipa littera ſatis mouſſe q: ſi requiraꝫ ipoꝝ ꝓſiliũ in ipo ꝛectatu ꝓpetentꝫ tpe anteq̃ conueniant in aliquẽ et ꝓferant admittez ꝛe ꝓſona eligenda ſiue ꝓcoꝛdent ſiue diſcoꝛdẽt q: valeat eoꝝ electio: qꝝ ꝓhanc formam nõ imponit neceſſitas: vt ꝓſiliuꝫ coꝝ ſequi teneanꝫ: vel nõ viderent habere pr̃atem eligẽdi cũ talis poteſtas pẽꝛeꝛet ab illoꝝ arbitrio. Sic hꝰ facit opti. ar. ĩ. ꝛe arbi. cum olim. ⁊ ex cõſilio nemo ad id obligatur xuij. q. j. quiſquis. ar. iij. diſ. ꝛeniq̃ in fi. ar. Sed circa fi. vbi dicitur q: nec expectatum fuit coꝝm reſponſum videtur contradicere huic dicto. ſed dic q: non cõtradicit: quia reſpõſum coꝝm ſemp eſt expectandum: alꝫs ꝺ luſoꝝum videretur tale ꝓſilium petere.

abbatũ ⁊ fratris. ſ. ꝛe ordine ꝓ dicatoꝝ elegeretis ꝓſonã idoneam canonice in paſtoꝛẽ: alioq̃n dicti ꝓſiliarij vobis ꝺ archiepo ꝓuideꝛẽt. Elꝫ die ad eligendũ ꝓfixa in. vj. ex vobis ptãtem eligendi ꝛedistis vſq; ad ꝓſumptõ nẽ cuiuſdã candele: q̃ ibidem accenſa extitit duraturã. Tandẽ cũ electoꝛes hmõi ꝓuenuiſſent in ꝓdictũ abbatẽ ſancti benigni: ⁊ ſup hoc ſocioꝝ eius ꝓſiliũ req̃ſiſſent ꝓponente vno ex illis: q: ꝛeliberato cõſilio rñderent et differentibꝫ eis feſtinanter ꝛe rñſum: ꝓfati electoꝛes cum cãdela ipa ꝛeficeret nõ expectato ipoꝝ ꝓſilio dictũ abbatez in biſunti. archiepm elegeꝛũt: ⁊ infra. Relato q̃ ad ap. ſe. negocio archiepo vienneñ. ⁊ abbati ꝛe firmitate iuꝝxim?: vt ſi ꝓſtaret ab eiſdem electoꝛibꝫ ꝛe electiõe tractatũ fuiſſe habitũ ⁊ in tractatu electiõis ꝓdictoꝝ ꝓſilium requiſitũ: electoꝛes ipi? abbatis ſi ꝓſona cẽt idonea ꝓfirmarent Quod ſi in tractatu electiõis ñ fuiſſz illoꝝ ꝓſiliũ reqſitũ: iz poſtea requiſitũ fuerit ñ ꝓpetenti tpe nec etiã expectatum rñſum ipoꝝ: aut ñ eſſet idoneus idem abbas: q̃ ꝛe ipo factũ erat tanq̃ inualidũ irritarent: ⁊ infra. Cum aũt ꝓpertũ nõ fuerit ꝓpetenti tpe requiſitũ ꝓſiliũ ꝛe ꝓſona ꝓdicti abbatis: ⁊ q̃ extitit reqſitũ nõ fuit expectatũ rñſuꝫ niſi modico tpe: nec ꝛebeat aliꝫs

d ¶Requiſitum. et ideo ꝓ non requiſitis habentur: ſicut ſero appellat qui tempoꝛe competenti non ꝓuocat. ij. q. vj. biduum. v. ſiq; dem. Et eſt ſimile quod dicit lex: ſi ꝓmiſit facere inſulaꝫ infra certum tempus ⁊ tantũ tempus trãſierit: quodammõ infra tempus ſtatutum fieri nõ poteſt. licet totũ tempus ñ tranſierit: poſſumꝰ agere contra te. quia pinde eſt: ac ſi totum tempus tranſierit. ff. ꝛe v. obl'. ſi ita ſtipulatus eſſez. ⁊. l. cum ſtipulatus. ⁊. l. hoc iure. Et. contra. ff. eo. inſulam. ⁊ illud dicitur tempus competens: quo ꝛeliberare congrue poterant. ĩ. ꝛe offi. ꝛele. conſulunt. Et tarde fuerũt requiſiti: ſicut ecõuerſo tempeſtiua citatio non tenet. ſ. eo. bone memorie. arg.

e ¶Expectatum. Et ſic videtur q: non ſufficit conſilium tm̃ petere: ſed expectandum eſt conſiliatoꝝm reſponſum: ⁊ ſine ipoꝝ conſilio ⁊ reſponſo non valet electio. ſed contra. ĩ. ꝛe arbit. cum olim. vbi conſilium tm̃ requiritur. ſed aſſenſus non exigitur. ⁊ illud generale eſt: ⁊ obtinet ratione arburij: et ſufficit licentiam petere. licet non obtineatur. ĩ. ꝛe regula. ⁊ tranſe. ad reli.

licet. Item ſuꝛꝺ conſiliũ matris põt omittere: licet teſtatoꝛ hoc mandauerit. ff. ꝛe admi. tuto. quidam. §. papinianus: ⁊ ꝓ nonnunq̃ a volũtate patris recedit. ff. vbi pup. edu. ꝛe l. j. ⁊ ita videt q: ſufficiat requirere ꝓſilium tm̃: ⁊ nõ reſponſum attendere. Dic nõ valet q: facit. niſi eoꝝ ꝓſilium habitũ ſit in ꝛectam electiõis. vt. lxij. di. obeundum. ⁊. xv. q. vij. epiſcopus. ⁊. xij. q. ij. ſine exceptiõe. ſ. e. ne ꝓ ꝛe ſecundum. vbi ꝛe hoc. Sz ſi mandatũ fuiſſet: q: cũ eoꝝ ꝓſilio ⁊ aſſenſu obtento: tũc non valeret electio: niſi ſeqꝛent voluntatem ꝓſiliatoꝝ. ⁊ talis ptãs nõ eſt libera qꝝ nõ põt eligere quez volũt: ⁊ tũc ñ aſtringitur ad aliquã formam ß oibus põnib' reqꝛũt electoꝛes ſiue canonici ꝓſiliũ ꝓſiliatoꝝ: ⁊ ꝓm eoꝝ ꝓſiliũ ⁊ rñſum eligãt omiſſis: vel vnus vice oim ꝛe ipoꝝ mandato: ſic fuit factũ in electione ꝓmaũ. neporis dñi pape. vbi talis ſoꝛma data fuit capl'o: ſi capitulũ biſuntiñ. voluiſſet in caſu iſto eligere ꝓ formã ſcrutinij. tunc añ ſcrutinũ cõuer omnibꝫ põnib' tractare ꝛebẽt ꝛe electõe cũ conſiliarijs: ⁊ reqꝛere eos et audire ꝓſilium eoꝝ ⁊ poſtea ꝓcedere ad ſcrutinũ ⁊ eligere quẽ vellẽt ⁊ etiã poſt ſcrutinũ reqꝛãt ꝓſiliũ illoꝝ ⁊ poſtmodũ eligãt ſuata ſoꝛma ſcrutinij. ber.

f ¶Alijs imputari. nõ putent ſibi: qꝝ tm̃ ſe arrauerunt. Et eſt ar. q: negligẽtia vni? alij obeſſe nõ debz. Inq̃uiſ eſt eñ aliquẽ alteri? odio põgnari. ℒ. ꝛe inof. teſt. ſi qs. ⁊ pena ſuos debz tenẽꝛ actores. ĩ. ꝺ hiq̃ fiunt ſ. ma. par. ca. q̃ſuit. ⁊. ℒ. ꝛe penis. ſancimus.

g ¶Arrarant. Sic inter cuias iuriſdictio expirat in limine ñ ꝛebet ita ſe artare. ß ea hora ꝓcedat q̃ poſſit ꝓficere qꝺ incũbit añ noctis tenebras ꝛe. ĩ. ꝛe offi. ꝛel'. ꝓſulunt. ⁊. ff. ꝺ feꝺie. ⁊. l. more romão.

h ¶Congregato. ꝓuratoꝛe. ſ. e. qua ꝓter. ⁊. c. ſcriptum. ⁊. ff ꝛe admi. tuto. ita autem. §. geſſiſſe.

i ¶Electus. ſuata forma ſcrutinij in vtraq; electione

k ¶Poſtmodũ añq̃ diuerteꝛẽt ad aliũ actũ: ne ſit ĩ. ſ. e. cũ pe' petitã

l ¶Laterañ. concilij. ſ. e. cum in cunctis .

m ¶In ſtatura. ⁊ ita ꝛefectus ſciente facit aliquẽ ineligibilẽ. ſ. eo. cũ in cũctis ⁊ nõ ſolũ impedit ꝓmouendũ. ß ꝛeiicit iam ꝓmotũ. ĩ. ꝛe eta. ⁊ qua. c. vi. ⁊ ꝛefectus ſcie inducit renũciationẽ. ĩ. ꝛe renũ. miſi cũ pdez. §. ꝓ ꝛefectu. ⁊ ita ſi nõ ſit eminꝰtus ſcie: ſaltẽ ſit ſufficientis. ſ. e. cũ nobis oli. ⁊ nõ ſolũ ꝛebz hñe ſciaz ſacraꝫ ſtaꝫ: ſed etiã ſecꝛariũ negociozuꝫ. xxxvj. di. §. j. ⁊. c. q̃ eccleſiaſticis. vt ſit patus oi poſcẽti reddẽ rõem. ea. di. §. ecce. ad fi. qꝝ cũ ipe dẽat alios: ꝛecẽ ñ ꝺz tũc diſcere. inuit. ꝛe ſan. epi. §. dam?. col. ix. ⁊ nos q̃ epi ſum?: alioꝝ ꝛecina ñ indigemus. j. q. vij. quementitu'.

n ¶Irrita. ipo iure. ſ. e. cũ in cũctis cũ indignaꝫ ꝓſonã elegerit vnde eligẽdi ꝓas remãſit penes alios q̃uis numero pauciores: cum primi eligendo talẽ reddiderũt ſe indignos. ſ. ꝛe poſtu. c. ij. vñ ꝓfirmatur

hic electiõ a mõio pte celebrata ñ obstante põi electiõe: ⁊ ita electõ que nulla est: nõ pstat impedimentũ secũde. si. §. e. sepius est. in fi. de hoc dictum est. §. e. audiris. Et p hanc rõne. expẽsse reprobat dictũ illoꝝ: qui dicunt: q canon ille cũ in cunctis. nõ est hodie late sententie: sed ferende: vt dixi. §. eo. cumana. in fi.

a Vdũ. Celebrata. de vcano ei usdez eccie: q̃ pº fuerat archidiacon⁹ abiensis.

b Illoꝝ. Mo. q̃ eligentes possunt petere cõfirmationem sue electionis: sed hoc intelligo de cõsensu electi esse faciendum: al's non. §. eo. innotuit.

c Cõtra electũ. Mõ q̃ qui opponit in forma electõis ⁊ non p̃bauerit quod opponit ꝓdemnari debet alteri parti in expẽsis. Qui vero deficit a ꝓbatõne eius qõ obijcit in pso nam a bñficijs eccliasticis p triennũ nouerit se suspẽsum ad que: si infra id tpus se ingesserit: ipo iure ill' ppetuo est ꝓuat⁹ nullam spez de misericordia habitur⁹: nisi ꝓbauerit euident: q̃ ꝓbabilis ⁊ sufficiẽs cã ipm a calũnia excusauerit: vt hec statuit in vcere. inno. i ij. eo. ti. c. j. q̃ incipit statuimus.

d In eodẽ ꝓcilio. j. de pbẽ. de mlta cui⁹ v̈ba hic inferius ponũt.

e Cupiditatis vicũ j. de ele. nõ resident. q̃ nõnulli. j. de pben. cũ iã dudũ. ⁊ c. q̃ intãtũ vnde ꝑ latera ñ. ꝓcilũ ⁊ ꝓcilũ genale bñficia hmõi rerinebat.

f Reprobare. sic ptz q̃ nõ debes facere id a q̃ alios debueras phibere. j. de na. ex li. vẽ. c. vno. ⁊. ff. de ꝓdi. in. frater a ffe. ⁊. ff. si ser. ven. alnus. ⁊ qõ qs de bet exigẽ ab alijs: multo fortiꝰ a seipo. ff. de neg. ge. si pupilli. §. vl deam⁹. ⁊. ff. de fideiuss. tuto: datus. nec ꝑ esse hortato: videntur is: q̃ plugia frequẽtauerit. xxvj. di. vna tm̃. nec põt de medio eccie malũ auferre: q̃ in sile delictũ corruerit. xxv. di. pmũ. Et qõ aduersus alium pstare debuit tuto: pupillo suo: id aduersus se pstare debuit. ff. de admi. tuto. q̃riens. §. ij. ⁊. xlij. dis. §. j. in pn.

g Jure. j. de pben. de mlta:

h Alienam. sic. ff. de pcu. põponus. ⁊. C. vnde vi. l. vlti.

i Furtũ. si. vij. q. j. ñ furẽ. Jurtũ, admittit q̃ rem alienã inuito dño ꝓtractat. insti. de obl. q̃ ex delic. nascit. §. furtũ aũt. Et dicit furtuꝫ ꝓtractare rei alicne fraudulosa. vt insti. e. ti. ꝑ pn. vt iste q̃ rem alienã scient tenebat: ⁊ iõ nõ excusat. Si ei qs rem ꝓcauerit alienã credẽs eẽ suã nõ admittit rapinã l' furtũ. insti. de vi bo. rap. §. qui tm̃. Itẽ nec excusat h etã si credat dñm pmissuꝫ cũ exigat expssa dispẽsatõ apo. sedis. vt. j. sedẽ. ⁊. j. de pbẽ. o mlta. Sz i furto excusat: si credat dominũ pmissuꝫ. insti. de obl. q̃ ex q̃si delic. nas. §. placuit. Sz q̃ o cit furtũ l' rapinã: hº nõ est vez. q̃ furtũ nõ admittit in re inmobili. insti. de vsuc. §. q̃ aũt. nec ó re incorpali q̃us erat h. ff. de acq. rer. do. Fu⁹. icorpales. Sz h ista v̈ba ipõpe dicũt. ⁊ iste pot⁹ dr inuasor: expono vij. q. j. ñ furẽ ⁊ latronẽ. i. inuasorẽ. Et hº ẽt exponit cũ dic qõ immõ

k Decepte. q̃ cũ videret esse ꝑatus ipoꝝ. nihil potestatis hẽbat in eis. vñ nõ poterat illas aias soluẽ l' ligare. j. de pe. ⁊ re. ois vtusq̃ et de pe. di. vj. placuit. Sed nũquid valebat illius absolutio illius tal' ꝑatus: siue pnia per illũ impositaꝫ nõ videt: quia nulla ptatem habet ligandi vel soluẽdi: sicut nõ valet snia a nõ suo iudice lata. j. de iud. i. at si clerici. ⁊ si sic periebant. In casu isto nõ credo q̃ perirent: nõ quia ille hoc posset: sed ꝓter fidem quã habebãt de sacramento: cũ crederent illuꝫ adhuc esse suum ꝑatuꝫ et ita in sola fide saluantur. j. de bapti. ⁊ eius effec. vbitũ. ⁊. j. de pñs. nõ bapt. aplicaꝫ ⁊ de conse. di. iij. baptismi vicem.

l Per ꝓcessionem aĩ ꝓciliũ genale. j. de pben. de mlta. poterãt epi cũ talibꝫ di spẽsare p illõ vcere. lxx. di. sanctoꝝ. ß postea ñ: ⁊ iõ ñ ꝓfuit h ꝓcessio facta post illud cõciliũ. Ber.

m Electionis tpe. Mõ. tpus electionis spectãdũ. §. e. dudũ vbi de hº. ⁊ ita si tũc nõ hũisset. nõ ꝑputaret ei. cũ iam purgatus eẽt ꝓrestituẽdꝰ Sic ⁊ q̃ in crimie de tinet ꝓpellit a testimonio. ß si taz emẽdat⁹ est admittit. j. de testibus. cuꝫ distinctõe ullius. c. ⁊ ita repellit vt indign⁹ q̃ nõ erat capax tunc. ff. de iure fisc. nõ intelligit. §. si qs palã Sic etiam ꝑsideret tpus ꝓcus an eccia vacepta fuerit l' lesa vlt dimidiũ iusti pretij. j. de emp. ⁊ ven. cũ dilecti: ⁊. ff. de euicti. ex mille. §. j. C. de rescin. vendit. si volũtate: ß si medio tempore dimitteret illas ꝓchiales ecclesias nũquid ꝓdesset ei: vt sic ꝑputaret dignus: videt q̃ sic q̃si tpe li. ꝓtest. non ꝓperit mihi ius contra te: q̃ tũc nõ possides ⁊ tpe snie tu possideas. sequit ꝓdem nario. ff. de rei ven.

qua iam ꝓnat⁹ fuerat ipo iure: ad eũ nullatenus ptineret: et sic p ipm eedem aĩe dãnabiliter sunt vcepte. Clerũ ꝓcuratoꝝ eoꝝ q̃ elegerãt ipm: ⁊ si plitatem beneficioꝝ hmõi coram nobis pfiteretur in iure: per concessionẽ tũ rothomagẽ. archiepi nobis exhibitã eundem clericũ nisus est mltipliciter excusare. Nos igitr dictaz excusationẽ: vtpote friuolã nullaten⁹ admittentes vobis vedimus in mãdatis: vt si pstaret q̃ idem post receptũ archidiaconatũ ꝓdictũ curã aiaꝝ hñtem: ꝑfatas ꝓchiales ecclesias electionis tempe retineret: nec ostenderet se cũ p se. ap. sup hoc dispensatũ: electõem illius aucte ap. cassaretis: ⁊ infra.

Partibꝰ ergo ꝓpter hoc in vestra ꝓsentia constitutis pstito quoq̃ iuramẽto de veritate dicẽda ⁊ factis positiõibꝰ ⁊ rnsiõibꝰ hincinde: tandẽ eodez vcano p textu q̃rundaz gẽuaminũ ad. n. audi. appellante: vos electõem hmõi irritaotes eidem eccl'ie ó cenomañ. epo pnidistis: ⁊ infra Licet aũt positões ⁊ rnsiones sup pl'ibus artic'lis facte fuerit coram vobis: quia tamen ptestationẽ litis nõ inuenimus esse factã: cum nõ per positiones et responsiones ad eas factas: ß p petitionẽ in iure ꝓpositam ⁊ responsõne factã ꝓte. li. fiat: cũdẽ

n Per sedem apo. dispensatum. j. de pben. ó multa. Et sic euacuatur opinio Johannis. qui notauit ibi. q̃ episcopi adhuc possunt in talibus dispensare.

o Eodem vcano. s. electo. qui vcanus erat eiusdem ecclesie post dum⁹ fuit archidiaconarum ambiañ.

p Responsionẽ. Sed pone q̃ reus pfiteatur quod petit ab actor: nũquid p confessionem fit litis ꝓrestatio? videtur q̃ nõ: quia dic lex p narrationem ꝓpositam ⁊ ꝓtradictionem obiectam fit litis cõtestatio. C. de iudi. rem nõ nouam. §. patroni. ⁊ alibi dicitur lis cõtest. dicit? cuꝫ iudex per narrationem causaz audire ceperit. C. de li. ꝓtest. l. vna. ⁊ ita q̃ dixit simpliciter per narrationẽ vcerminat⁹ p illã l. rem nõ nouam. que est posterior. ⁊ ita videtur: q̃ fiat cõtestatio

litis tñ p̄ traditionē̄ ⁊ non p̄ p̄fessionem. dicas q̄ si libellus datus est aduersario ⁊ p̄posita narratōne actoris aduersario ⁊ ipse p̄siteat animo p̄testandi litem: tunc lis est contestata: ⁊ ex tali p̄fessione damnatur. ff. de confes. iuliānus. ⁊ ita sententia diffinitiua fertur cōtra reum. ℈ si non sit datus libellus: ⁊ reus confiteat in iudicio tūc nō dī fieri li. p̄testa. nec ferē ſnia diffinitiua: ℈ iudex p̄cipit reo: vt soluat ad certū tēpus. ff. de iudi. si ꝛbi tam: ⁊ tale p̄ceptū nō appellat̄ sententia: ℈ simpliciter dī p̄ceptū ⁊ ita seruat̄. Est ergo verū q̄ oblato libello aduersario: ⁊ postea p̄posita petitōne actoris in iudicō siue reo neget siue p̄siteat litē p̄testando: litis p̄test. ē facta. ⁊ hoc satis habet̄ p hoc q̄ dicit q̄ p narratōez ⁊ responsionem p̄testatio litis fiat nō distinguendo p̄sitendo vl negando ⁊ etiā ipsa significatō verbi hoc p̄bat satis cōtestari. i. simul testari. ⁊ ita reus q̄ contuit cū actore simul p̄testat̄ sup̄ re petita.

q Irritū duximus ¶ Hic patet manifeste q̄ litis p̄testatio est ō substātia ordinis iudiciarij: ⁊ nihil valet sententia vl testis receptio illa omissa. ī. vt li. ñ p̄test. c. accedēs ⁊ c. ad hoc. ⁊ dic. ⁊ ita p̄ positōnes ⁊ responsiones ad eas non fit li. contest. ī. de li. p̄test. c. vno. ⁊ ff. de iudi. rem non nouam.

r Irritari. Dic agebat̄ contra electum: vt eius electio cassaret̄ ex causa predicta. ſimile. ī. de iudi. exhibita. ⁊ ex eadem causa possent ipsi idem excipe contra electum: si peteret electōnem suam p̄firmari. ī. de excep. dilect. ⁊ sic ex eadem causa competit actio ⁊ exceptio: diuerso tamen iudicio quod non contingit in alijs iudicijs: cū exceptō sit actionis exclusio. ff. de excep. l. ij. ⁊ idem est effectus quocūq; mō p̄cedatur. Ber.

s Electo respondente. Dic ergo patet qualiter litis contestatō fiat: quia p petitōnem in libello petitam ⁊ responsionez directe factam ad ipsum vt hic patet. sicut etiam traditur. ff. de li. p̄test. l. vna. ⁊. ī. ō li. contest. c. vno. ff. de iudi. rem non nouam. §. patroni.

t Veritate. Notat ergo ius nouū licz ratio esset antiqua. ⁊ sic ergo obseruat̄ q̄ in causis spiritualib⁹ iuramentū de veritate dicenda tñ p̄stat̄ ⁊ non ō calūnia. ī. de iura. calū. litteras. Sz nunq̄d hmōi iuramentū debet exigi a prelato: quando litigat̄ p syndicum nomie collegij in causis spūalibus: non videt̄: quia illud iuramentū debet p̄stare syndicus: qui videt̄ dñs litis factus p contesta. sicut p̄stat iuramentū de calūnia. ī. de iura. calum. in p̄tractandis. ⁊ c. sequēti ⁊ c. cum in causa. ⁊ idem dico in hoc iuramento quod in iuramento de calūnia. vt qui illud p̄stare non vult actor cadat ab actōne instituta: ⁊ reus p confesso habeatur. de iura. calū. cum in causa. ⁊ ff. c. ti. l. vl. §. q̄ si actor. Iuramentum illud de veritate dicenda q̄dam exigunt a prelato: licz p̄fectum sit a syndico: ⁊ in spūalibus ⁊ in ciuilibus causis: vt prelatus dicat inde veritatem de causa illa. Sz quo iure hoc faciat non vidi ius sup hoc: sed ex quadam equitate hoc dicunt que posset continere quandoq; iniquitatem: q̄ posset corrumpi prelatus. Sed nūquid crederet confessiom prelati vt p talem p̄fessionem p̄dēnaret ecclesia: ⁊ si iam fundasset ecclesia intentōnem suaz nūquid p̄ualeret p̄fessio prelati contra ecclesiam facta: Certe non: ar. op. xxv. q. ij. postea vo q̄. quia factum prelati non debet ecclesie imputari. xvj. q. vj. si epm. ⁊. ī. de excep. cum Venerabilis. Qui tale iuramentum exigunt: dicunt q̄ confessio prelati sola non p̄iudicaret ecclesie ℈ cum alijs adminiculis p̄iudicaret: vt si altera pars semplene p̄basset: ita q̄ non sufficeret ad condēnandū: tunc p̄fessio prelati complet p̄batōnem. Sed non credo: q̄ deberet talis exigi cōfessio prelati: nisi forsan cum prelatus deberet respondere ō eo quod

pcessum: de fratrū eñ consilio irritum duximus nunciandū. Tandē archidi. electionem ex p̄missa causa petijt irritari: electo respōdēte p̄dicto q̄ nō erat eius electio irritanda. Lite vo coram nobis legitime p̄testata prestitoq; ō veritate dicenda a partibus iuramento: idē electꝰ ⁊ si confiteret̄ se dicta beneficia electionis tempore tenuisse: tñ excusare se sup hoc nihilominꝰ nitebat̄: qz videlz dictū archidi. nō credebat curā aiaz habere. Sed cum in iure p̄fessus fuerit q̄ archidi. ambiañ. de p̄suetudine suspendit excōicat ⁊ absoluit p̄sbyteros ⁊ pores ⁊ parochiales ecclesias interdicit: nec nō archidi. visitat et inquirit: que viderit inquirenda: ⁊ p̄curationes ratione visitatiōis recipit: euidenter apparet q̄ curā

habet animaz annexam: quaz si etiam nō haberet: negare nō potest: q̄n p̄sonatus existat: cū idem de p̄sonatibus habentibꝫ curam animaz qō ⁊ ō beneficijs curam habētibus iudiciū sit habendū. Insup indulgētiā quā super hoc asserit se habere: inualidā reputauimꝰ: cum ī ea falsitatē suggesserit ⁊ suppresserit veritatem qua tacita vl expressa ipaz nullatenꝰ habuisset Suggessit eñ q̄ p̄dictas parochiales ecclesias anteq̄ fuisset in archidiaconum assumptus: canonice fuerat assecutus cum nullꝰ potuerit plures parochiales ecclesias obtinere nisi vna penderet ex altera: vl vnā intitulatā ⁊ alterā cōmendatā haberet vnde cū idē vtrāq; illarū intitulatā hꝫet ipas nequit canonice habuisse. Idē suggerēs

ipse fecit: sicut fernus quandoq; interrogat̄ de facto suo. iiij. q. iij. §. item serui neq;. ⁊. ff. de questionibus. interrogari. nec tunc dicerem: q̄ confessio illa p̄iudicet ecclesie: quia delictum p̄sone ꝛc. nisi id fecisset de mandato capituli: vel ratum postmodū habuisset: ⁊ hoc p̄bat dicere. illa. ī. de testi. p̄sentū. que hic inferius allegat̄: licz p̄suetudo se habeat in contrariū. Dodie vo habemus quandā dicere talem sup hoc que dicit q̄ prelatus nomine suo ⁊ in animā capituli vel maioris p̄tis p̄stat hꝰ iuramentuz de veritate dicēda: ⁊ sic debet respōdere veritatem: quā ipe scit ⁊ intelligit p eos in quoz animas iurauit: ⁊ incipit: p̄sentiuz tibi auctoritate: ⁊ mittitur eidem archiep̄iscopo: et ita cōfessio solius p̄lati non p̄iudicat ecclesie: ⁊ ita nō debet exigi. Ber u Confiteret̄. ⁊ tō p conuicto debet haberi: cū sua excusatio non valeret: qz confessos ī iure p iudicatis haberi placet. ff. de cōfes. l. vna. ⁊ ī. de p̄fes. cum sup. ⁊ c. ex parte. tamen siquis p̄bat se errasse nō nocet cōfessio. ī. de p̄fes. c. vl. ⁊ ff. de iu. ⁊ fac. igno. error: facti. de hac materia tractat̄ plene. ī. de p̄fes. c. vlt. ⁊. ī. de iudi. at si clerici.

x Suspēdit. Immut q̄ secus sit de iure cōi: q̄si ō. archidiacon⁹ ea q̄ sequūtur facere nō debuerat de iure cōi: ℈ de p̄suetudine. ī. de of. archi. ad hoc. ī. de excef. p̄la. ad hec. Item q̄ nō de iure cōi hoc faciāt est ar. xxj. q. vij. nullus oio. immo videt̄ ō iure cōi q̄ p̄suetudo non p̄sit. ī. de of. archi. cum satis. imo p̄rarium videt̄ q̄ de iure cōi hec spectent ad archidiaconū. xxv. di. plecris. lxiij. di. si in plebibus. ī. de of. archi. ca. ad hec. ⁊. c. vt nostr. Quid est ℈ tenendū de iure cōi: videt̄ q̄ hec p̄tineant ad archidiaconū p iura p̄pria. Sed p̄suetudo seruat̄ in talib⁹: de hac materia dicet̄. ī. de of. archi. ad hec. ⁊ eo ipso q̄ archidiacon⁹ vl alius p̄latus hoc exercet. intelligere potes q̄ curā hꝫ aiaz annexā.

y Idem de p̄sonandus. ī. de p̄b̄. de multa. §. vlt. ⁊ est ar. q̄ de siti⁹ idem debet esse iudicū. ī. de trāsla. inter corporalia. ⁊. ō. de rescri. inter ceteras. in fi. Similis eñ equitatis ratio siti⁹ iura suadere videt̄. ff. ad. l. fal. l. vl. ff. ad. l. acq. illud. ⁊. ff. de p̄sti. pecu. l. vlti. ⁊. ī. de p̄scr. vti. vel mun. cū dilecta. ⁊ ō. de p̄sti. nam ꝓcupiam. ⁊ quotiēs ex vna ratione vicū nascāt: ꝓsequens est vt cadē lege tollat̄. ff. de nup. si libertā.

z Dabendum. Potest hic dici p̄out dicitur. xvij. q. iij. vxor felicis. Vel sic est ad singula ꝛc. Ber.

a Expressa. ō. ō rescrip. sup litteris. multa exempla potes habere. ō. de rescrip. cū adeo. ⁊. c. constituimus. ⁊. ī. de offi. dele. cora. ī. de re iudi. inter monasteriū. ⁊ sic idem iuris est ī indulgentijs siue p̄firmatōnib⁹. sicut in rescriptis: vt hic patet ⁊ in priuilegijs. ī. ō dei. ex multiplici. vt nō valeāt veritate tacita impetrata ad hoc vt p̄firmatio valeat: necesse est q̄ papa ex certa scientia p̄firmet oia hūficia: alꝫs nō valet: vt hic patz ⁊. ī. de p̄scrip. ⁊ affi. c. q: circa. ī. de p̄cef. p̄ben. qz diuersitatem.

b Penderet. de hoc no. ī. de eta. ⁊ qua. eam te.

c Intitulatam. Mo. ergo q̄ nullus potest habere duas ecclesias intitulatas vt hoc melius intelligas videas ꝓmo q̄d sit titulus. Titulus q̄nq; dī signum. vt. xvj. q. v. consuetudo. Et dī titulus omnis causa acquirendi dominij. vt titulus p emptore p donato p herede p suo p rote p legato p derelicto. vnde dī q̄ ī p̄scriptionib⁹ ecclesiasticis bona fides ⁊ iustus titulus exigunt̄. ī. de p̄scrip. si diligenti. ⁊ qui aliquē talem habet titulum: habet causam p̄scribendi. Item dicit̄ titulus ipa ecclesia: vt titulus sancti petri. vnde singuli tñ clerici p singulos tñ titulos sunt ponendi. i. ecclesias. lxx. di. epi. vnde in ordinationibus q̄ vocant̄ clerica: dī talis ad titulū talis plebis. Item titulus dicitur clericatus vel canonicatus in aliqua ecclesia: vnde dicitur intitulari. i. inclericari vel incanonicari. Et dī titulus quilibet ordo ecclesiasticus ⁊ quelibet dignitas vel p̄latio. vnde dicitur quis intitulari in aliqua

ecclesia. i. ordinari vł prefici. lxx. di. sanctor. ¶ Est ergo regulariter vez q̄ nulli clerico ꝛ iure cōi licet habere duas ecclesias: vel quo ad titulū clericatus vel quo ad titulū canonicatus vel ordinationis vł p̄latōis vel dignitatis. vt. lxx. di. sanctor. ⁊ hic. vbi dicit: q̄ nullus p̄t habere plures parochiales ecclesias vel dignitates cum idem iudiciū ꝛ hmōi sit habendū. vt hic dicit ⁊. j. ꝛ p̄ben. ꝛ multa. ⁊. xiij. q. j. c. j. ⁊. lxxx. di. epi. ⁊. vij. q. j. i apibus ⁊. xxj. q. j. clerici ab instāti. nam habere plures ecclesias est genus negociatōis: vt in predi. c. clerici ab instāti. q̄ eis fuire nō p̄t. j. ꝛ p̄bē. q̄ intantū. ⁊. j. ꝛ cle. ñ resi. q̄ nonnulli. ⁊ q̄ ad vtrūq; festinat neutr tñ pagit. xvj. q. j. p̄bytros Jtē sicut vxore viuente nullus alia p̄t habere: sic nec clericus secunda ecclesia p̄t habere. vij. q. j. sicut alteri. ⁊ sic accipitur titulus in ꝛcre. predic. ⁊ i ꝛcre. p̄dictis. Jsta q̄dē sunt regularit vera: tñ in casibus potest q̄s hre plures ecclesias. Primo vbi vna pendet ab altera. vt hic. ⁊. j. ō ets. ⁊ qua. eam te. ⁊. j. ꝛ p̄ben. extirpāde. §. j. Jtem si habet vna intitulata ⁊ alia cōmēdata vt hic. ⁊. xxj. q. j. q̄ plures Jtem ꝓpter paupertatem ecclesiar. x. q. iij. vnio. ⁊. j. ꝛ eta. ⁊ qua. eā te. Jtem olim ꝓpter penuriam clericor. xxj. q. j. c. j. in fi. Jtem p dispēsatiōnem dñi pape. j. ꝛ p̄ben. ꝛ multa. ⁊ hodie in talibus epi dispensare nō possunt: vt etiā dicit illa ꝛcre. ō multa. ß in illa quā q̄s habet cōmēdatā: nō dr prelatus esse. hec vera sunt i p̄latis ⁊ dignitatib⁹. Quid dicemus ꝛ aliis clericis: nūquid p̄t esse clericus i pluribus ecclesijs ⁊ ibi habere p̄bendas: ō iure cōi p̄t dici q̄ in plibus ecclesijs intitulari nō p̄t: nisi essent tenues i substāna vt dictum est ꝛ plurib⁹: ß p dispensatōs ejor bñ p̄t: q̄ epi dispēsato cū talibus clerici nō est phibita: imo tacite videt ꝛcessa p ptrariā p̄suetudinē quam scit papa ⁊ tolerat. sic ⁊ ipso facto ꝛrogant est illi ꝛcreto. lxx. di. sanctor. Sed in diuersis episcopatibus necessaria est vtriusq; epi dispensatio. Sed hic videt p̄mitti q̄ clerici possunt habere titulū in pluribus ecclesijs: q̄ nō phibet hic nisi ꝛ parochialibus: ⁊ sic p ptrariū sensum p̄mittit clericis habere plures canonias. ß credo q̄ si p̄mū bñficiū sit sufficiens q̄ secundū non possit habere nisi dispensatiue. Ber.

d ¶ Personatus. i. ꝛcanatus. sup quo ipetrauit indulgentiā vt ipsum cum p̄dictis parochialibus ecclesijs retineret: vł forte loquit ꝛ archidiacono: vt illas retineret cū archiepatu. j. ꝛ p̄sen. ⁊ af. q̄ circa.

e ¶ Retinere. Nota q̄ qui habet plura beneficia quoꝝ alter p se sufficeret nō p̄t sine mortali peccato retinere aliud: ß dispensato reddit licitum quod erat illicitū: sicut vides simile: p̄suetudo facit q̄ in absentia licite possit beneficia recipi. j. ꝛ const. cum omnes.

f ¶ Quod. quia non videbat competere: ideo cessit spontanea voluntate. sic. j. ꝛ symo. p tuas. quasi male consciens sibi cessit.

g ¶ In genesi. Concilio. ē. e. ri. quia ꝓpter.

b ¶ Collatione. que si nō fiat non tenet electio. ē. e. cumana. in fi.

i ¶ Partū pparatione. sic. ē. e. ecclesia vestra. ⁊. c. cumana.

k ¶ Ad zelum. sic patet q̄ in electionib⁹ hodie p̄sideat zelus: ⁊ merita elector p̄sideranᵗ ⁊ dignitas eligendum: vt ex ōibus istis maior ⁊ sanior pars censeat. j. e. ecclesia vestra. ⁊ ita nō semp standū est nūero. vt. j. e. ecclesia. in fi. ⁊. j. ꝛ resti. in nostra. Illa enim maior pars ⁊ sanior censet que est iustior ⁊ maiori rōne mot⁹ ⁊ equitate. xl. di. multi. i fi.

l ¶ Cōiter. In cōi em ⁊ publice ꝛbet electo celebrari: ⁊ non singulariter vel clamdestine: ē. eo. quia ꝓpter. in fi. ⁊ hic est expressum qualiter fieri ꝛbeat. Ber.

meriti ad meritū collatio facta fuerit: nec etiā electio cōiter celebrata: q̄m lz in eundē gu. singulariter singuli ꝓsensissent: ñ tñ ꝛbuit subseq̄ singularis electio ß cōis: ne vel idem repeti videret: vł ex ß sequeret absurditas: vt tot essent electiones q̄t essent nūero eligentes. Nec ex singularibus vel particularibus ꝓsensib⁹ appareret vniuersalis electio vel cōis: lz q̄libz singularis veritatē exp̄mat sue p̄tis: quēadmodū ex singl'aribus ꝓpositionibus: licz veris vniuersalis ꝓpositio ñ apparet: nisi p signū vniuersale forsitā exp̄mat: nec p̄missi duo canonici poterāt sic excludi: cum p̄mus existeret in canonicatus possessione vel q̄si habendo stallū in choro locū in capitulo legēdo ⁊ cantando: vt canonicus ⁊ ad tractat⁹ ac electiones dignitatū ⁊ psonatuū q̄ occurrerūt p tpe faciēde tanq̄ canonic⁹ sit vocat⁹ q̄q̄ hac vice fuerit cū ꝓtestatiōe admissus: ßu⁹ vo eēt i tali loco ꝛ q̄ fuerat ad electionem vocādus cum ꝛ toto regno francie vocent absentes ꝛ p̄suetudie eccie gallicane. Mos his plen⁹ itellectis

m ¶ Repeti. Sic vt videret idem repeti: q̄ i scrutinio publicato q̄libet p se p̄sensit singulariter ⁊ solus: si postea publicato scrutinio q̄libz p se eligeret vt si q̄libz p se separatim elegerit: idē repeti videret q̄ esse nō ꝛbz vt sequit. vł tot essent electiones.

n ¶ Nec ex singularibus. Cōsensus eligē tiuz omnes simul admittē ꝛbet: ⁊ simul exp̄m p vnū vel p plures vł simul oēs. ē. eo. q̄ ꝓpter. ⁊ ē. e. bone me. vbi nō credit testib⁹ q̄ sunt in suis testionijs singulares. ⁊. c. cū dilecti. ⁊. j. ꝛ accu. cum dilecti. nec voces eor tāq̄ plurū admittūt quos diuersitas temp̄ simul interfuisse p̄hibuit. iij. q. ix. nihilominus. simul et testes i vnū p̄cordare ꝛbēt sicut etiā electores in vnū. cū ius eligendi cōe sit omnib⁹: p singulos diuidi nō ꝛbet: sicut cum vna actio cōis est omnib⁹ ⁊ pluribus nō ꝛbet diuidi p singulos: ß simul rota in iudiciū venit vł venire ꝛbz. ff. ō iurisdi. om. iudi. si idez. §. si vna actio ⁊ ar. ad hoc. ff. ō seruitu. predi. si vnus ex socijs. ar. j. ff. ō seruitu. predi. p fundum. vbi ius cōe eūdi per fundum cōem pluribus posset mihi separatim concedi: ⁊ cum omnes p̄cesserint ius habeo eūdi. ⁊. ff. cōmunia. predi. receptū. ⁊. l. siqs duas. §. item si duo. ⁊. ff. ꝛ aq̄ plu. arcen. si aūt. ⁊ diuersis tpib⁹ p̄t aliquis p̄sentire electioni. ē. ꝛ postu. bone. in fi. ⁊. ē. e. q̄ sicut.

o ¶ Nec premissi duo. ꝛ quibus nihil discussum fuit: ⁊ ita nec papa ꝛbuit aliquid dicere eis: cū ꝛ quas re cognouerit iudex: ꝛ ea nō ꝛbeat iudicare. j. ꝛ cā pos. cum sup. ⁊. ff. ꝛ iudi. ꝛ qua re. sed ipse hoc supplet ex officio suo. Quando iudex supplere ꝛbeat: dictū est ē. ꝛ postula. bone. Et hoc precipue ꝛbet inquirere an forma sit seruata. ⁊ an p̄sona sit digna: etiā si nihil dicat. ꝛ hoc dixi ē. e. cū nobis. ⁊. c. venerabilem. Ber.

p ¶ Possessione vel quasi. Vnde ab electione excludi nō ꝛbuit ß vocari. j. ꝛ cā pos. cum ecclesia. ⁊ potest eligere ⁊ valet talis electio etiā si ius in veritate nō haberet dūmodo possideat quiete: quia credat habere ius. vt. ē. e. querelam. ⁊. j. ꝛ cause posses. cum olim. ⁊. j. ꝛ iurepa. consultationibus. si tamen ab initio antēq̄ fiat electio: negarum fuerit illos habere ius in electōe: ⁊ admittant sub ꝓtestatiōe vt vox eor valeat: si ꝛ iure ꝛbeat valere non valebit vox eorū nisi p̄stiterit eos ius habere. Vnde talis possessio non p̄dest. ē. e. cumana vnde ꝓtradicit ei q̄d hic dicit: nō est ptra: q̄ non fuit hic discussum an ꝛbeat interesse vel non. ⁊ ita remansit adhuc i sua quasi possessione: ⁊ ita ꝓtestatio hic non fuit necessaria rōne p̄missa. Preterea aliud est hic: quia iste ius cōmune p se habebat: quia canonic⁹ erat: ille vo non. Ber.

q ¶ De consuetudine. Sic videtur q̄ in talibus ponus standum sit

ꝓsuetudini q̄ aliqui iuri. Quidā dicūt q̄ oēs de pumeia vocādi sunt & soli ad electiōnē. ar. illius dere. s. eo. corā. q: cois dz esse electio vt ibi notaē de hoc. verius credo vt ꝓsuetudini stet vt ibi dixi.

r Forma. ar. q̄ forma mandati exacta diligentia est obseruāda. s. de rescrip. cū dilecta. ī. de of. dele. Venerabilis. & q̄ facit nihil fecisse putet: vt ibi. & s. eo. q: ꝓpi. & c. cumana. p hoc & p illud q̄ dē in. c. illo cumana. & c cum in veteri. & ī. de of. dele. venerabilis. ptz qualiter illa ꝓsō quis ꝓpter: sit intelligenda. & p hoc quod habebis. ī. e. eccl'ia.

f Irrituꝫ. sic intelligē s. e. ecclesia vestra.

Essana. Per laicos. q: ius eligendi i collegiata eccl'a nō cadit in laicū. s. e. sacroscē hmōi ei mere ꝑsualia a laicis possideri non possunt. xvj. q. vij. c. j. & ī. de ꝓscrip. cāmque. cū de ecclesiastic⁹ dignitatibus nll'a sit eis attributa disponē di facultas. xvj. q. vij laic⁹. quos obsequēdi manet necessitas non auctoritas imperādi. vt ea. c. & ea. q. c. nō placuit. & xcvj. dist. bene quidē. quod si attētare voluerit tāq̄ sacrilegus iudicet. vt e. cā. & e. q. siqs ꝓncipū. & p laicos null⁹ ecclesiā teneat. vt. e. q. p laicos. & talis electio nulla ē. s. e. q̄sq̄s imo sunt excōicandi. vt. e. q. siqs de terre ceps & duoby. c. sequentib⁹ de con. f. n. premissam electiōnē vtpote ꝫ formā ꝓcilij attentatā decernimus irritam & inanem.

Item capi. messano.

Essana ecc'lia pastore vacante: & infra. Edicto ppetuo ꝓhibemus: ne p laicos cū canonicis pōtificis electio ꝓsumat: & q̄ si forte ꝓsumpta fuerit nullā obtineat firmitatem: nō obstante ꝓtraria cōsuetudine: q̄ dici debet potius corruptela.

Item capitulo cathalani.

Ecclesia vra destituta pastore ꝓuenientes in vnū: absente gu. q̄ tūc noluit interesse ad celebrandā electōz: terminū statuistis. Veniente vo termio & gu. dicto cū absens existeret: nō vocato ꝓmisso iuxta formaz ꝓcilij gene. scrutinio. xiij. magistꝝ. gu. presbyteꝝ cardinalē cōcanonicū vestꝝ. & xvij. r. remenē. canonicū elegerūt ꝑfato gu. postmodū electōi eiusdē. r. iuꝝ ꝑbente ꝓsensum. Tandem ꝓcuratorib⁹ vtriusq̄ partis in n. pre. cōstitutis allegabat pro electōne dicti. r. q̄ cum in. iiij. excederet aliaz computato gu. ꝑdicto: maiorē capituli partez habebat: & p ꝫ debebat ps sua sanior reputari cum vbi maior nūer⁹ est: zelus melior ꝓsumat pars vo altera electōz eandē multiplicit impugnabat: ꝓponens ꝓnominatū. r. ī etate pati defectū: nec esse sufficientis scientie ad ecclesiā supdictā. cum etatis mature & eminentis scie ꝑfatus cardinalis existat. & cū electores cardinaliū alios meritis & auctē precellerent. habito presertim respectu ad ꝓsonam electā meliorē zelū cor habuisse ꝓstabat. Dicebatur preterea q̄ consensus dicti gu. quem pars eiusdē. r. ꝓfitebat fuisse ꝓtēptū afferente parte reliqua capli'm potius ꝓtemptū ab ipso fuisse. cum nō fuerit ꝓsensus prestitus in scrutinio. ꝫ post electionem accesserit adiecere nil valebat. & infra. Denicq̄ statutū ge. ꝓci.

Item hic habes q̄ vnle vicisse ꝓ inutile. sic. ī. de of. dele. cum super abbatia. ff. de arbi. pedius. & ix. dist. si ad sacras. & iij. q. ix. pura & simplex. viij. q. j. scendum. ar. ī. s. e. illa. & ī. de ex. im. si celebrat. & ī. de preben. dilectus. & xij. q. ij. siquos. & xxij. q. iiij. inter

u Cōsuetudine. cum talis ꝓsuetudo sit ꝓra ecclesiasticā cetera libertatem. s. e. sacrosancta. & c. cum terra. & s. e. quisq̄s. & ī. de re iudi. cum causa. & nulla temporis longitudine dereliquit. s. ō ꝓsue. cum inter. & c. cum venerabilis. & c. ad audientiam. & s. eo. cām q̄. & j. q. iij. siquis prebendas. & quia non est rationabilis non potest ꝓscribi. s. de consue. c. vlt. Ber.

x Ecclesia vestra. Interesse. si noluit interesse: sic videtur iuri suo renūciasse. vnde sine ipso alij ꝓcedere potuerūt. s. e. q̄ sicut. & ī. de of. dele. prudentiam. s. adiecim⁹. s. e. q: ꝓpter. & s. e. cum nobis. nec ipius absentia electionē habuit retardare. L. de dcur. nominationū. vel dic noluit interesse ad terminū statuendū in quo debebat electio fieri non renūciauit ꝓpter hoc q̄ minus vellet interesse electioni & intelligē ex iusta causa absens erat.

y Vocato. Sed nūquid debuit ille vocari: non credo q: dicendo se nolle interesse: p cōsequens dixit q̄ vlterius non vocaret. si. ī. de of. dele. cum sup. & aliquo negato omnia neganē que sequūt ex illo. s. de ꝓsti. nam ꝓcipiscentiꝫ. & q̄ scit certiorari non debuit. ff. de acti. emp. & ven. l. j. in fi. s. e. cum inter. & scienti pretor non subuenit: ꝫ ignorann. ff. q̄ cum fal. m. l. ij. in fi. ipse em̄ se decepit. Scienti em̄ & volenti non fit iniuria siue dolus. L. de trāsact. cum donationis. vl' dic q̄ debebat vocari vt ad terminū statutū veniret ad electōnez celebrandam: & quia non fuit vocatus contemptus videt: vnde debebant cassari electiones nisi postea consensisset: si ꝓsecutus fuisset contemptum. s. e. q̄ sicut. quia licz tunc noluerit interesse: non tamen renunciauit propter hoc: quo minus vellet interesse. vt dicit in fine prime notule. Ber.

z In etate. si hoc esset ver: electō nulla fuisset. s. e. cum in cūctis. ꝫ hoc non fuit verum vt ꝓz. ī. in fi. c. in v. non ꝓsone.

a Sufficientes. & ex hac electio redditur nulla. vnde electio alterius partis etiam longe minoris valet: vt s. e. congregato. & c. cū in cūctis. al's si esset sufficientis scientie: licz non eminentis toleratur. s. e. cum nobis. de hoc dicit. s. e. congregato.

b Dicebatur. a parte electoꝝ cardi. Bernardus.

c Addijcere. iste dixit se nolle interesse: vt dictuꝫ est in ꝓncipio: nunquid cōsensus istius post electionem ꝑfectus computandus est. dato q̄ pars sua esset equalis alteri dignitate: & electꝰ sit idoneus: videtur q̄ non: quia semel renunciauit iuri suo: ergo vlteriꝰ ad id redire non pōt. Esau em̄ ꝓmat⁹ suos postmodum recipe non potuit. quia semel cessit. vt. vij. q. j. q̄ piculosum. & remittentibus actiones suas non est amplius dandus egressus ad eas. ff. de edil. edic. querit. §. si venditor. & xxiij. q. iiij. si illic. & dicit lex q̄ semel noluit petere bonoꝝ possessionem: pdit ius eius. vbi em̄ noluit cepit ius eius pertinere ad alios. ff. de succes. edic. l. j. §. tutō. & quādo fet potuit: noluit. et q̄ voluit adimplere nō potuit. ī. de offi. dele. cum sup. & precipue cum res tam non esset integra. s. e. in causis. & sic ad ius suum amplius redire nō potest. & ex quo remisit ius suum alijs: non pōt vlterius se intromittere sicut iudex: q̄ referi cām ad superiorem. ī. de offi. dele. licet. & si tm̄ dicat se velle referre non potest se vlterius intromittere. ī. de appel. intimasti. Sed ꝫ videt q̄ adhuc valeat eius consensus quia licitū est ei penitere ar. ij. q. vj. §. iiquis libellos. ne iuste penitudinis hūanitas auferat: & iudex potest mutare suam interlocutoriā: nō ob. ap. ī. de appel. cum cessante. & ff. de re iudi. quod iussit. & magne sapientie est hoiem reuocare q̄ male locutus est. xxij. q. iiij. magne. Non credo q̄ vox sua sit computanda: cum nō fuerit in scrutinio: ex quo dixit se nolle interesse & se absentauit quousq̄ electio fuit celebrata: ꝫ vocari debuerit: vt dē in fine secūde notule: & quia consensit electōi. r. non potest ꝓsequi cōtemptū. Si vo ante electōnem factam & scrutiniū renuncius fuisset: bñ admitteret: q: res integra ē. simile. ff. ō mino. q̄ si minor. §. secuola. Si vo facto scrutinio & ante electōnem renuciat: iterum debz fieri scrutiniū si vellet contradicere & ꝓsequi ꝓemptum: si erat in loco vñ vocari debebat: al's non. Item quid si aliquis erat absens in loco: ō quo non debebat vocari & tandem post factam electōnem sine scrutiniū ḡn casu supuenit: nunquid si consentiat alteri electōni: valebit consensus talis: vt p talem consensuꝫ ꝓualeat electꝰ? Non credo q̄ talis ꝓsensus debeat computari: quia nec electōnem posset impugnare: eo q̄ nō fuit vocatus tempore electōnis faciende. Publicato scrutinio dico spectādū quis habuerit maiorem partem: sicut considerat an fuerit tunc electus idoneus. s. e. dudum. al's posset contingere vt q̄ tempore electōis haberet ius: postea ꝑderet illud p alios supuenientes: q̄ vocandi nō erat & hoc p ꝓstōnem: quia propter. Ber.

d Valebat. Et si. r. contemptus fuisset electoꝝ impugnare nō possꝫ tanq̄ ꝓemptus: ex quo ꝓsensit electōi: & nūc eligentiū nō auget.

e Denicq̄. allegans p magistro.

f Sicut est istud. non credo q̄ istud sit ō forma electionis: vt si aliq̄ non vocentur q̄ vocandi sunt: nec ꝓpter hoc cassabit electio: dūmodo ipsi postea consentiant. s. e. quod sicut. & s. de postu. bone. in fi. Que sunt ille que sunt de substantia dicit. s. e. quia ꝓpter. que non sunt de substantia: collige. s. e. ex. c. s. e. cumana. in fi. & c. in genesi.

g Vigilijs. quia noctes ducit insomnes: vt subiecti quiete viuant. in

aut. vt iudi. sine quo. suffra. in pn. coll'. ij. ¶ dicit impator volūtarios labores appetimus vt quietē alijs pparem⁹. in aut. vt diuine iust. subscri. ha. glozo. q̄sto. in pn. coll'. viij. ¶. j. de resti. spo. frequens.

h ¶ Verbo. C. de inof. testa. siqñ. ar. s. de rescrip. cāni q̄ inter p.

i ¶ Ex lateranen. j. de his que fi. a ma. par. ca. cum in cūctis.

k ¶ Non cōsenserit. ex hac decre. patet: q̄ nō sp standum est numero in electōibus. ¶ Et ideo nota q̄ plura psiderāda sunt in electōne: auctas zel⁹ ¶ nūerus. auctas pside rat in dignitatibꝫ ¶ meritis vite. zelus pfistit in animo: vt sine carnali amore eligāt: ꝫ fm meritꝫ vite psone sunt eligende. viij. q. j. si ergo. ¶. j. vt ecle. bene. vt no strū. De numero patet: dicas q̄ fm ists tria dz fieri collatio zelꝫ ad zelū meriti ad meritū: nūeri ad nūez: habito respū ad dignitatem. vt hic. ¶ s. e. in genesi. Si ei ex vna parte sit dignitas ¶ zelus melior tā respectu eligentiuz q̄ electi ¶ ex alia parte maior nūer⁹ pualebit dignitas cum zelo ipsi numero. vt hic habes. ar. j. de testi. in pscntia: qz hic erat maior nūerus ab vna parte: nec tñ stat nūero. ¶ hoc intelligo dūmō nūerus non excedat multū. al's staret numero dum tñ electus esset sufficiēs. s. e. dudum. j. ¶. j. de appellatus. ꝫ hic maior ¶ sanior pars cēsetur: ly numerus sit maior ex alia parte. nam illa pars dicitur maior ¶ sanior que maiori zelo ¶ maiori pietate mouet. xl. di. multi. in fine. ¶. ix. di. sana quippe. ¶ arg. viij. q. j. si ergo. ¶. ff. de pac. maiorem. Si vo ex vtraq; parte par meritum sit: standum est nūero: licz ex alia parte sit auctoritas. ar. C. qui bo. ce. pos. l. vl. §. ij. ¶ sic zelus ¶ numerus pferunt auctoritati in hoc casu. Sed quid esset si par est zelus in meritis eligentiū numerus ¶ auctoritas hinc inde? recurrendum est tunc ad meritum electi. lxiij. di. si forte. ¶. c. vl. vbi ó hoc. Sed si omnia sunt hinc inde equalia: neutra electio valebit de iure: qa neutra facta est a maiori parte capituli. s. e. cumana. ¶. c. ecclesia vīa. ¶. c. in genesi. ¶ sic vtraq; est cassanda. In casu isto nō crederem illos puandos: quia non videnť facere contra formam ita directe: vñ iteꝝ eligant. ar. lxxix. dist. si duo. Si iterū taliter eligant tunc puenť iure eligendi: supior tamen potest facere gratiam cui vult. ar. j. ó proch. c. j. ¶. ff. ad sylle. siquis in gratiū. §. si cum omnes. ¶. ff. ó reli. ¶ sumpt. l. vl. in pn. ¶. s. e. venerabilem. Ber.

l ¶ Publicato scrutinio. Quid sit scrutinium. habes sup. eodem. quia propter. Bernardus.

m ¶ Variare. Sed quare non possunt variare: cum tamen nondum sit electus imo necessaria est subsequēter electio: al's nō valeret electō. s. e. in genesi. ¶. c. ecclesia vestra. ¶ ita videť q̄ possint variare: cū nō videat adhuc ius acquisitū. ideo nō possunt variare: quia iam res nō est integra. s. eo. in causis. ¶. c. ecclesia vestra. ¶ nemo potest mutare pstitū in alterius piudiciū. ff. de re. iur. nemo. ¶ talis mutatio posset esse dānosa ecclesie: quia sic ptraheret electio: ¶ mora est periculosa. s. e. cum inter vniuersas. ¶. j. vt li. nō ptes. qm̄ frequenter. §. porro. ¶ sic p hmōi publicatōnem electō iam initiata quodāmodo videť: sicut per citatōnem negocium est quasi ceptum. j. ó of. ordi. gratum. ¶. j. ó fo. compe. ꝓpositi. Et est si. siquis mihi cesserit seruitutez. ipse quidem postea mutare non potest: ly ex toto mihi ius non sit acquisitum: nisi cum omnes cesserint. ff. de ser. ru. predi. p fundum. ¶ ita hic. licz p talē pscnsum ¶ publicatōnem nō sit ius acqsitū plenū variare nō possunt: imo p supiorem eligere cōpellunť. vt hic dicit. Sed ō. j. de trāsla. licz. ibi dr: q̄ in electōne initiať spuale matrimoniū: ¶ p hoc videť q̄ antea possit mutari volūtas: ꝫ ibi vere initiať in electōe: ꝫ hic p tanto videť initiari: q: variare nequeūt electores rōne p̄dicta.

n ¶ Compellant. quia exquo quasi ceptum negō cū est p pscnsum prestitū in scrutinio necesse est psumare. ¶ est simile. qui em̄ mādatū susceptt: necesse est psumare. ff. cōmo. l. in commodato. §. sicut. ¶. ff. man. siquis alicui. §. qui mandatum. adiuuari enim beneficijs non decet nos oportet. vt in dicta. l. in cōmodato. §. sicut. in fine. ¶. j. de cōmo. c. vno. ¶ quod semel placuit: amplius displicere non potest. xxxij. q. v. hortēdus. ¶. j. de respo. impu. de illis. ff. de nego. gest. pomponius. ¶ q̄ sim pliciter ꝓmittūť sine ꝓdutōne soluāť. xxxij. q. vl. c. vl. ¶ que nō cepit deliberet. q̄ ingressa est perseueret. xxvij. q. j. nuptiaꝝ. ideoq; merito sunt cōpellendi ꝓcere quod ceperūt. Idem credo i postulatōe vt postq̄ fuerit publicatū scrutinium: ab ea recedere non possunt: imo tenent illam pcedere supiorem: licz p postulationem ius nō sit postulato acquisitū rōe p̄dicta et de hoc dictū est. s. de postula. ca. vlt. ¶ penul'. ¶ in hoc casu valet electio: licz non fiat in continēti. qi fraus ¶ dolus eorū nō debet obesse nominato: ¶ ita non cōtradicunt. s. e. qi ꝓpter. ¶. c. cum post petitū.

o ¶ Si alicuius. Ratum non habente. al's si postea pscntiret: idem esset ac si ab initio ꝓcurasset. j. de symo. sicut. Sic em̄ ratihabitio i maleficijs retrotrahit: ¶ mandato cōparat. ff. de vi ¶ vi ar. l. j. §. quotiens. ¶. j. de resti. spo. cum ad sedem. in fi. ¶. ij. q. j. notū. i fi. nec refert vtꝝ ante vel post vederit vel ꝓmiserit. j. q. j. eos. in fi. accipere em̄ est qūcūq; accipe: vt ibi. ¶ j. q. iij. siquis obiecerit. in fi. ¶. c. siquis. ¶ sic quod meo nomine gestum non est ratum habere possum. ff. de neg. gest. si pupilli. §. item queritur. ¶. ix. q. ij. lugdunensis. ¶ ita habes: q̄ ignorantia excusat ipsum vt possit cum eo postea dispēsari. j. q. v. presentiū. j. de renū. post translatō. ¶ ita habes. j. de symo. ex insinuatōne. Vbi capitulū dispensat. Bernar.

p ¶ Illa vice. vt sic p factum illoꝝ puniať illa vice: sicut ille qui deliquit in electōnis forma punit electus: quia non valet electio: vl in psona electi puniunť electores in electone illa vice tñ. s. eo. cum in cūctis. ¶. ca. quia propter. ¶. c. cumana. ¶ sic aliqs punit sine culpa causa tamen subest ꝓpter ꝓmittatem vicij: quod purgabitur per intermediam psonam. si. j. de fil. pby. ex transmissa. ¶ quia ex his que incōtinenti fiunt presumptio nascit. s. e. officij. ¶ que incōtinēti fiunt inesse videnť. ff. si cer. pe. lecta est. ¶ ex vicinitate pssorum tra hit. de pe. di. j. ꝫ ¶ continuo. ¶ etiam cōmodum. insti. de re. dini. §. insula. Sed huic quod dicit illa vice: non potest episcopus dispēsare manifeste contradicit. ca. j. q. v. pscntiū. quod loquit in eodem casu in plantone. s. ¶ tamen dicit: q̄ eps post renūciatōnes potest rex ad curam regnum illū assumere. Potest dici q̄ ibi minus ¶ benigne agit: q: vironeus supplicauit vt ꝓponeret: ¶ cū talibꝫ min⁹ agit q̄ cū quibus. l. di. presbyter. ꝫ iste sniam expectant. vnde notorium est q̄ tali modo fuit electus. j. de coha. cle. ¶ mu. c. vl. ꝫ in. c. pnūnon sunt notorii: ¶ ideo statum ibi dispensat ¶ nō hic. ¶ ideo hic plus punit: vel forsan standum est hodie huic ꝓpter rōnes supi⁹ dictas. vel dic q̄ diuersi sunt casus: ¶ ideo nō ꝯdicit. Illud. c. pscntiū: loq̄t de ipso q̄ immi⁹ ordinem susceptt p symoniā ab alio ꝓmissam eo ignorante ¶ non de dignitate. ca. istud loquit de eo q̄ eligit ad dignitatem p symoniam eo ignorante cuius electio p sententiam fuit reprobata vnde episcopus non potest statum cum eo dispensare ad eandē dignitatem. ꝫ in. c. pscntiū: pōt dispensare eps vt eligat ad curā regimis ad quā nō fuerat electus. ¶ sic est diuersitas nō ꝯuictas. arg. ꝯ. j. de symo. nobis. Vbi cū tali non potest episcopus dispēsare. Sol'. vt ibi.

qō electionē decernit inualidā cum ꝓra ciusdē ꝓcilij formā in electone peccat: nō dz ad ptemptū ¶ alia que nō sunt de forma referri. vñ qō ibi dicit q̄ aliter electio celebrata non valeat: ea respicit tm̄ que attentant̄ ꝓra formā ꝓcilij memorati: nō aut̄ alia q̄ ponunt ibidem: sicut est istud qō pscntibꝫ oībꝫ q̄ debent volūt ¶ possunt ꝓmode interesse: hīi debeat in electone ꝓcessus: ne cetera q̄ sup ꝫ alibi statuta noscāt: vno vbo videāt euerti: neq; em̄ credendū est ro. pon. q̄ iura tueť: qō al's excogitatum est multis vigilijs ¶ inuentuz: vno verbo subuertere voluisse. Mos ergo q̄ hincide fuere ꝓpo sita plenius intellectis: cum ex lateranen. ꝓcilio i ordinatiōibꝫ ecclesiaruz maior ¶ sanior pars capituli exigat: ¶ statutū generalis ꝓcilij contineat inter cetera

vt is eligat in quē oēs l' maior ¶ sanior pars pscntit: electōnez dicti. r. nō pscne ꝫ potius electionis vicio cū maior ¶ sanior pars non pscnserit in eundē de fratꝝ nrox pscilio duxim⁹ sentē tialiter irritandā. ¶ Item. Publicato scrutinio variare nequeūt electores: cū sit facienda collatio et electō celebrāda. ad quod p supiorē si oportuerit ꝓpellant̄. ¶ Item. Si alicuius electōnē ꝓpē symoniam eo ignorante ac ratum non habente ꝓmissaz contigerit reprobari: cū eo sup prelatione ad quam taliter fuerat electus: illa vice non potest episcop⁹ dispensare: q̄uis circa eum q̄ ignoranter recipit: simplex beneficium p symoniacaz prauitatem post liberam resignationem episcopi dispēsatio tolleretur. ¶ Item.

Sed ꝑre secus in bñficio simplia: in quo statum pōt eps dispensare post liberā resignatōz ꝙ in p̄ātione vt dicit in fine: q: circa maiora cautus est agendū: q: ibi non vas ꝫ accipis. xlij. di. quescamus. ⁊ te tanta re segni⁹ non est agendū. vij. q. ij. c. vl. ⁊ integritas p̄sidentiū salus est subditoz. lxj. di. miramur. circa ꝓn. ⁊ dicit lex vbi maius ꝑiculum intenditur magis est cōsulendū. ff. de carbo. edic. l. j. §. ij. vñ ꝓmū locū in empta eccl'ia habere nō dz. s. admīstratōz ꝫ simplex bñficiū pt. j. q. v. quicunq; in fine. ⁊ facilius dispēsatur in beneficio ꝙ in admīstratōe vel in ordine. Alia ratio est hec sponte renūciantur ibi p̄ sniam reprobat electio. forte idē dici posset: q: eps posset cum isto electo dispēsare: si statz añ motā questiōnē renunciare sponte: audito q: aliter esset electus: ⁊ i hoc nō prohibeat hic. ꝓut dr. ⁊. j. ò renū. post trāslatōez. i glo. que incipit: q: ergo. ad fi. Itez ar. ℨ. j. de symo. nobis fuit. sc. vt ibi. Ber.

c Ejs quibus. Statuuz a canōe. Duobus modis intelligit hoc. scz qz in ecclesijs cathedralibꝫ ⁊ regularibꝫ vanē tres mēses ℨ. eo. ne ꝓ vacatu. in minoribꝫ dignitatibꝫ siue beneficijs vanē sex menses. ℨ. ò concess. p̄ben. nulla.

d Currit. ꝫ mīe videt dicere ira ista: q: tēpus currit illis: q agere nō possunt. vñ ꝓtraria plura signanter. ℨ. de pcess. p̄bē. q: diuersitatē. ⁊. j. ne se. vs. ꝓ totū. ⁊. j. de pscrip. placuit. ⁊. ca. de quarta. Itē ipe scismatis nō currit. ℨ. de pscrip. cum nobis olim. Itē filiofamilī. nō currit tēpus: ꝫ ista loco filijfamilī. habenti: q: sunt in p̄tre supiozis vñ nō debet eis currere pscriptio. C. de an. excep. l. j. §. vl. C. ò bona. l. j. in fi. ratio pōt esse: q: licz interdicta sit eis electio: nō debent ipsi ꝓterea ius suū negligere ⁊ ꝓuisonē ecclesie: ꝫ diligentes debet esse ⁊ petere licentiā infra tempus: q: negligentibꝫ ira nō sbuenit. ff. ex q. cau. ma. nō emī ⁊ negligentie ignosci non debet. ff. de eden. l. veluti. in ꝓn. nec stultis solet succurri: ꝫ errantibus. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. regula. §. sicꝫ ius. in fi. ⁊ ei etiā q valitudine impedit: tpus currit si nō mādauerit p aliū actōnem mouendā. ff. de diuer. ⁊ tēp. pscrip. l. j. §. plane. ⁊ ei q appellare non pōt iusta de cā: currit tēpus appellatōis: nisi hoc coram publicis psonis fuerit ꝓtestatus: aliter negligentie obesset ei: nō ob. illa cā. ℨ. ò ap. si iustus metus. ⁊ si. ℨ. de of. ordi. pastoralis. ⁊ ita in mora sunt q debet eis obesse. nā mora nocet. ff. de vsur. mora. ⁊ nō pōt purgari i isto casu. ℨ. ò sup. ne. pla. licz. ⁊. c. se. Contra mora potest purgeri: q: si ꝓmitto tibi stichū: ⁊ offero tibi illū post mora purgat mora. ff. ò. v. ob. interdū. §. vl. ff. siqs cau. ⁊ si post tres. Itez si ego fui i mora agendi tecū: ⁊ interim mortua sunt animalia mihi subtracta: mihi mora nō nocet. ff. ò vi ⁊ vi ar. l. pe. Bz vez est q in hoc casu nocet mora: nec pōt purgari cū ius nō habeāt eligēdi: q: trāslatū est ad supiozē. vñ si elegerēt: nulla est talis electio: sicut nulla est ista illius q amisit iurisdictionez. ℨ. de of. vele. cū sup. Loquit. c. istud cū de cōsuetudine alicui⁹ loci eligere nō possunt: nisi ꝓmo licēs ipetrata a supiore. ar. ℨ. eo. cū inter vniuersas. vel intellige cū supiori q hz ptāt interdict: ne sine ipsi⁹ spāli mādato ad electōz ꝓcedāt: sicut sepe facit papa vt eius legatus.

C Elm ex illo. ꝓuilegio. Quo videl; ꝓtulit eā cūctis ecclīs xxj. di. in nouo. ⁊. c. q̄uis. ⁊ in hoc differt a papatu imp̄ii: q: imperator hz suā iurisdictionez a populo. insti. ò iu. na. §. ꝫ qò ꝓncipi. ⁊. C. de ve. iur. enu. l. j. §. cū enī. in aut. quo oportet epos. vbi dicit q: ab eodem ꝓncipio sunt. sed romana ecclesia voce dñi nī prelata est vt hic. ⁊. xxj. di. q̄uis. Ber.

f Instituta ptinentia. q: questio religiōis ⁊ fidei ad petr̄ tm̄ referēda est. xxj. di. ꝓcepit. ⁊. xxvij. q. j. quoniēs. ⁊. xvj. q. j. frater nr̄. ⁊. xxiij. q. vl. puenior.

g Translatōnes ⁊ depositōnes. iij. q. vj. q̄uis. ⁊. c. dudum. ⁊ ℨ. c. ꝓxi. ⁊. vij. q. j. mutationes.

h Mutationes. vij. q. j. temporis qualitas. Bernardus.

i Pertineāt. Que sint illa que ad solū papam ptineāt his vsib⁹ comphende. Restituit papa solus ꝛeponit ⁊ ipse. Bi uidit ac vnxit eximit atq; pbat. Articulos soluit synodūq; facit generalē. Transfert ⁊ mutat: appellat null⁹ ab illo. De singulis istis habebis. cōcor. ℨ. de excess. pla. sic vnire. ⁊. ℨ. ò of. dele. q trāslatōz. i glo. hec sunt

k Confirmasse. Scōz quoꝺā facti narrat: qa añ pallīū receptū nō pōt ꝓfirmare: q: i pallio plenitudo pontificat' officij ꝓferē. ℨ. de vsu pal. nisi spālis. arg. §. de elec. q; sicut. circa fi. ar. ℨ. §. de elec. suffraganeis. dicit qdā q: illa nō tenet. alij dicūt q: ꝓfirmare pōt ⁊ oia alia facere que sunt iurisdictōnis: vt hic ⁊ ℨ. ò elec. trāsmissam. ⁊. c. nosti. q: i ꝓfirmatōe ꝓsq; intelligit oia q̄ fit iurisdictōis ⁊ ꝓfirmare iurisdictōnis est q: eo confirmato pōt ꝓferre bñficia. §. ò elec. nosti. ergo eadē rōe ꝓfirmare: q: capitm̄ vacāte sede ꝓfirmat. ℨ. de ma. ⁊ obe. cū olim. ⁊. c. his

mīoraſti: epare archiepm̄ imo potius archiepare p̄sumens lz eīm dictus. l. nondū fuisset in archiepm̄ ꝓsecrat⁹: ꝓfirmatōis tm̄ mun⁹ recepat: ⁊ archiepalia quātū ei licuit mīstrarat: sicut nob ipsi⁹ relatōne innotuit: q̄ se valmeñ. epm̄ assezuit ꝓfirmasse. Ne igit̄ ꝓpetrandi sitia ceteris audacia tribuat: te ab epoz cō firmatōe duxim⁹ suspendēdū.

Item Decano ⁊ capło andeg.

Inter corpalia et spūalia eā cognoum⁹ differentiā q corpalia facili⁹ destruunt̄ ꝙ ꝓstruant̄. spūalia vo facili⁹ cōstruunt̄ ꝙ destruant̄. vñ iuxta canonicas sanctōes eps solus bonoz ē dare pōt: solus auferre nō pōt. epi q̄z a metropolitanis suis mun⁹ ꝓsecratōis adiūctis sibi alijs tribus epis accipiūt q tm̄ nō p̄nt nisi p ro. pō. pdēnari Luz g̃ fortī⁹ sit spūale vinculū

que. ar. vel cōpronunciales epi. lxiij. di. q: p ambitōnes. ar. ℨ. ò here. ad abolendā. §. ⁊ q̄m. ⁊ ar. ℨ. ò ꝓcess. p̄ben. nulla. multoforcius electus ꝓfirmatus. ꝫ videt q: nūc ad papā spectet ꝓfirmatio. c. dist. q̄m. ⁊. ℨ. de ꝓcess. p̄ben. q: diuersitatē. Illud est vez q: elect⁹ in archiepm̄ ꝓfirmatus oia pōt que sunt iurisdictōis ⁊ nō que sunt ordinis: vñ licz possit ꝓfirmare electos illos: tñ ꝓsecrare ñ pōt añ palliū acceptū. §. de elec. q; sic. ℨ. ò ꝓse. ec. vel al. aqua. ⁊ illā dicere. suffraganeis. qdā volūt intelligere q̄ nō est in mora ⁊ illā q: sicut: q̄ ē in mora perendi palliū. Alij dicūt q: dicere. illa suffraganeis. nō tenet. Et tu dicas: ⁊ credo verū q: dicere. illa suffraganeis. teneat: ⁊ q electus i archiepm̄ ꝓfirmat⁹ pōt ꝓfirmare suffraganeos suos vt hic innuit: ⁊ pōt mandare suffraganeis suis vt electū debeat ꝓsecrare: lz ipse hoc facere pō possit. videō enī q: ipse non pōt clericū ordinare: ⁊ tm̄ pōt mandare alicui epo vt ordinet. Hoc idez faciūt abbates exempti de clericis suis: q: faciūt illos ordinari p epos. q̄s ipsi nō ordinat sine licētia eoz ꝓpriorz. multoforcius electus talis pōt mādare hoc suffraganeis. ⁊ hec est rō: q: p hāc dimādatōnez nihil ꝓmittit cū ipsi epi ex ordine ⁊ ꝓsecratōne quā hīnt facere pnt nec dest illis: nisi q: ꝓsecrandus nō est de sua iurisdictōne. nec sequit hoc facere nō pōt: q̄ nō pōt alijs mādare. instantiā hēs ī abbatibꝫ exēptis ⁊ in electis ꝓfirmatis. ar. vij. q. j. pōtifices.

l Ceteris audacia. sic. ℨ. e. q̄uo. ar. q: pena vni⁹ est met⁹ alteri⁹. ij. q. vij. q̄propt. ⁊. ℨ. de sta. regu. ea que. Item puniē q̄s in eo in quo deliq̄t. ℨ. de temp. or. cleric. ⁊. ℨ. e. q̄uo.

a Inter corpalia. Facilius. hoc est generale. nā ⁊ peculiū facili⁹ renocat̄ ꝙ ꝓstituit̄. ff. de pecu. nō statum. ⁊ possessio facilius amittit̄: q: solo animo: ꝙ acq̄rit̄: q: ibi necessarius ē act⁹ corpal'. ff. ò acq. pos. possidet. §. in amittenda.

b Spūalia. tñ spūalia nisi legali⁹ pseruent̄: de facili destruūt̄. xl. di. sicut. ꝫ illud intelligas q̄ ad destructiōnē vtutū qò sit p ꝓtm̄. vñ dicit q: peccat i vno fact⁹ est oim reus. ℨ. de re. iur. desleat. ⁊ qò dicit h referas ad facta hmōi. s. ordinatōes ꝓsecratōes ⁊ depositōes ⁊ ꝓsil'a de.

c Destruant. vñ lex dic q: difficilior ē dissolutio mrimonij ꝙ ꝓuisio

d Soluo. xv. q. vij. c. vl. ·C. de repu. ꝓsensu. in ꝓn.

e Ad metropolitanus. lxiij. di. c. j. §. ⁊. iij. Ber.

f Ro. pon. vt. iij. q. vj. c. q̄uis dudū. ⁊. ℨ. c. ꝓxi.

g Fortius. i. dignius q̄ carnale. ⁊ in vitate fortius est q: dissolui nō potest eīa si interuenīat cōsensus pape ⁊ ipsoz cōiugū: immo manens

ōiuges sep̄atum. ſ. ꝑp̄t fornicatōꝫ. xxxij. q. vij. c. j. ⁊. ij. ⁊. j. ⁊ iureu. rus nos. et durat vſq; ad mortē. vij. q. j. ſicut alteri⁹. j. ⁊ ſepultu. ⁊ vxore: niſi in caſu ante carnalē copulam. j. ⁊ quer. ꝓiug. ex publico. Spūale vo coniugiū in multis diſſoluit caſibus trāſlatōne renūciatōe ⁊ ꝓpoſitōne aucte pape. vt ſ. c. ꝑ. ⁊ ideo min⁹ eſt ſorte: ꝙ dignius.

h ¶ Vō nō ſepet. xxxiij. q. ij. an q̄ ī ſubditos. ⁊ c. q̄s ⁊. Ber.

i ¶ Mō enim. reſponſio tacite queſtōis. Diceret aliq̄s q̄reāte diſſoluiſſe ⁊ ipe rīdet: nō eſſe ⁊c.

k ¶ Dīna. Et ſic q̄ ſit aucte pape dr̄ fieri aucte rei. ⁊ eſt verū ſi iuſta cā h⁹ faciat. xxiij. q. j. q̄ cunq;. ⁊. q. iij. ſiq̄s non recto iudicio.

l ¶ Vicariū. ⁊ tm̄ ſucceſſoē piſcatoris. xxiij. q. j. q̄m̄ vetus. ⁊ eps dr̄ ee vicari⁹ chriſti. xxiij. q. v. mulierē. ⁊ ſucceſſores ſunt epi alioꝝ ap̄lorū. lxviij. diſt. quoꝝ vices.

m ¶ Confirmat⁹. ꝙ aū ꝓfirmatōz pōt: q̄ vex ē adhuc tam̄ hz tenne ius cū poſſet repelli p̄ exceptōz. j. ō accu. ſup bis.

n ¶ Cui. ſ. ꝓiugio ſpūali

o ¶ Nil addit. ꝓſumaē tm̄ in conſecratōne illud matrimoniū. j. e. licet.

p ¶ Nullius tm̄. ꝙ non ꝓbat hoc ee q̄ ab hoc ꝓtigit abeſſe. ℒ. ō ꝓbs. neq; natales. et. ℒ. vñ cognati. nō hoc. ⁊. j. ⁊ reſti. ſpol. cū ad ſedē. in fi. ar. j. ⁊ teſti. cū tu. ⁊ xxxviij. di. que in ipis.

q ¶ Honor. j. ⁊ or. ab epo q̄ renūci. epi. c. j.

r ¶ In vtroq; q̄ ō ſil'bus ſil'e dz eſſe iudicū. ō. ⁊ elec. dudū. ſil'is eñ eḡtaſ rō ſil'is iura ſuadere dz. ℒ. ad. l. falc. l. vlt. j. ⁊ ꝓſ. vn. vl' inunti. cū dilecta. Bernardus.

ſ ¶ Sic ⁊ electoꝝ. q̄ dictū erat ⁊ epis: ꝓrogat ad electos cōfirmatos: ſicut q̄ dr̄ ⁊ vxore ꝓrogat ad ſpōſaz. ff. ⁊ iure w. ſi ſpōſa. ff. ⁊ fun. dota. lex iuliana. ℒ. ⁊ bo. q̄ libe. nō ſine. ī ſi. j. ō iureiu. quēadmodū

t ¶ Poſt. ꝙ aū ꝓfirmatōz pōt. ar. ℒ. q̄ po. in pig. ba. l. vl. in ſi.

u ¶ Similitudinē. ar. q̄ ⁊ ſimlib⁹ ſic⁹ vebet ee iudicū. ar. j. xxviij. q. j. ſic eñ. v. punde. ⁊. xxvij. q. j. nupt̄aꝫ. circa me.

x ¶ Neq; illud. Dic rīdet tacite q̄ſtōi q̄ poſſet fieri p. c. c. di. q̄m̄ q̄dā q: ibi dr̄ q̄ eccleſia q̄ hz electū ꝓfirmatū appellaſ vidua: ⁊ ille cedit iudicio metropolitani: ⁊ hic dicit q̄ nō pōt ſine licētia pape. Papa rīdet huic obiectōi: q: nō vr̄ vidua niſi q̄ ad q̄dā. Itē nec obſtat illud q̄ ⁊ ceſſione ſubſequit̄: q: illud ſtatutū fuit ad penam ⁊c.

y ¶ Sex menſes. melius diceret ſi vltra q̄nq; quis ⁊ q̄nq; menſibus dī in canone illo: cuius ſententia hic ponitur.

z ¶ Ad q̄dā. illa. ſ. q̄ miſterū ꝓſecratōis ⁊ſiderāt. ō. ō elec. trāſmiſſaz.

a ¶ Innuitem. In alijs enim mortuus reputaſ: ꝓbat etā ⁊ pe. di. j. hodiem ꝓbaſ. v. ſcindite. ⁊ qui inhabilis eſt ad agendū nullius dr̄. ff. quod cuiuſq; vniuer. l. j. §. penult. ⁊. ff. qui ſatisda. co. l. iij. ⁊ vlti. ⁊. ff. ad vell'. q̄uis. §. ſi conuenerit, Bernar.

q̄ carnale dubitari non dz: q̄n oīpotēs ⁊eus ſpūale ꝓiugiū q̄ eſt inter ēpm ⁊ eccleſiam ſuo tm̄ iudicō refuauerit diſſoluēdū: q̄ diſſolutiōz etiā carnal' ꝓiugij q̄ eſt int' virū ⁊ feminā ſuo tm̄ iudicio refuauit p̄cipiēs vt q̄s ⁊eus cōiūxit hō nō ſepet. nō eñ hūana ꝑ poti⁹ diīna ptāte cōiugiū ſpūale diſſoluit: cū p trāſlationē ⁊poſitōnem aut ceſſionē aucte ro. pon. quē ꝓſtat eſſe vicariū ibu xp̄i: eps ab eccl'ia removeī: ⁊ iō tria hec q̄ pmiſim⁹ nō tā ꝓſtōne canōica q̄ inſtōne diīna ſoli ſunt ro. pon. refuata. Sic eñ epus ꝓſecrat⁹ ſine lnīa ro. pon. ſuā nō dz eccleſiā ⁊relinq;re: ſic ⁊ elect⁹ ꝓfirmat⁹ cū nō ⁊beat ī dubiū revocari: q̄n poſt electōz ⁊ ꝓfirmatōz canonicam inter ꝓſonas eligentiū ⁊ electi ꝓiugiū ſit ſpūale ꝓtractū cui ꝓfecto epal' dignitas nihil addit: cū q̄s epali p̄ditus dignitate nullius tm̄ eccleſie poſſit eē eps quēadmodū ⁊e illo ꝓtingit q̄ oneri pōtificali renūciat non honori. ¶ Tm̄ cū nō ſit maius vinculū epi ad eccleſiā q̄ electi matrīe cū fuerit ꝓfirmat⁹: imo idē penit⁹ ⁊ non aliud: idē iuris obtinet ī vtroq; ¶ Sic ꝙ epoꝝ trāſlatio ⁊poſitō ⁊ ceſſio: ſic ⁊ electoꝝ poſt ꝓfirmatōz ſpūalis cōiugij rōne ſoli eſt ro. pon. reſeruata. licz vſq; ad tpa iſta q̄ cautū fuerat ⁊e epis: exp̄ſſuz nō fuerat ⁊e electis. ꝓpter exp̄ſſaz tm̄ ſil'itudinē vl' idētitatē pot⁹ nemini poterat videri dubium ſubtiliter intuenti: cū ⁊e ſil'ibus idem iudiciū ſit habendū. Sed neq; iſtud q̄ in canone legit̄ ⁊e electo: vt ſi vltra ſex mēſes per ſuā negligētiā retinuerit eccleſiam viduatā: nec ibi nec alibi ⁊onū ꝓſecratōnis accipiat: imo metropolitani ſui cedat iudicō ⁊ alit' itelligētibꝫ poterat ſuffragari: cū nō itelligat' eccleſia viduata q̄ſi ſpōſum nō hēat: ꝙa ſpōſus ei⁹ nōdū ſit ꝓfecrat⁹ adhuc q̄ ad q̄dā q̄ viri maneat ſolatio ⁊eſtituta: ſicut iuxta cōez modū loquēdi illa dr̄ eccia viduata q̄ hz ēpm hēat: inutilē tm̄ ꝓhibeī hre. Nec q̄ ⁊e ceſſione ſubſeq̄t: ⁊ ſtatutū fuit ad penā trahi dz ad gratiā: vt ſic metropolitani iudicio elect⁹ ⁊ejcit̄: ita etiā ad aliā eccleſiam poſſit trāſferri: ꝑſertim cum nec ſine aucte ro. pō. fiat ceſſio vl' ⁊iectio mēorata: q̄ vt hec poſſent ex illo canone metropo. idulſit ⁊m̄ ſi circa trāſlatōez idē fieri voluiſſet. q̄ ō ceſſiōe dixerat: ⁊e trāſlatōne poſſat exp̄ſſiſſe: et q̄ nō eſt ſcōz patz ⁊ecreto ſanctū ſupſticioſis nō eſt adinuentionibꝫ p̄ſumēdū: ꝑſertim cum nōnūq̄ itelligat' ꝓhibitū q̄ ñ iuēit̄ ꝓceſſuz. Sane qm̄ turon. archiep̄s electū abrieceñ. p metropolitanū ſuū ꝓfirmatū in eccleſiā vr̄am ꝑter aucte ſe. apo. trāſferre ꝑſumpſit ⁊ in ēpm ꝓſecraze: quē rothomageñ. archiep̄s cit̄ mādatū nr̄m abſoluit: ⁊ ei lnīaz tribuit trāſeūdi ꝑdic. archiep̄s a ꝓſectōe ⁊ ꝓfirmatōe

b ¶ Ad gratiā. ar. ff. ō excep. rei iu. enidēt pena eīm nō dz alicui tribuere immunitatē ff. ō interdic. ⁊ rele. l. relegatoꝝ. §. vlt. ⁊. l. ſe. nec ecōuerſo ḡtis dz trahi ad penā. ℒ. ō leg. q̄ ſauore. ⁊ q̄ ꝑuſuz eſt ad ꝓcordiā trahi nō dz ad noxā. xl v. di. licet.

c ¶ Aucte. ro. pon. ſ. generali.

d ¶ Supſticioſis. ij. q. v. conſuluiſti. ⁊ q̄ apl's ñ diffinuit: nec nos diffinire vebem⁹. xxxj. q. j. q̄ ſi vxorem. Ber.

e ¶ Mō inuenīt. ar. q̄ nō eſt cōceſſum intelligī ꝓhibitū. ff. ⁊e colle. illi. l. j. ī ꝓn. ff. ⁊e vxa. filiꝫ. ⁊. xviij. q. ij. hoc tm̄. ⁊. ix. q. iij. ꝙeſt⁹. xxxij. di. ⁊e illo clerico. et. lv. di. ſi euāgelica. ff. q̄ cuuſ. vm. nulli. ff. ⁊e poſtu. l. j. §. ait ꝓtor. Regula iſta locuz hz ī iudicijs ſtricti iuris q: quicq̄d aſtringēde obligatōis cā dictū ē niſi id vbis exp̄maē omiſſum itelligī. ff. ō ver. obli. q̄cq̄d. ⁊ in arbitriz id locū hz. j. ⁊e arbi. cū dilect⁹. ff. ⁊e arbi. ſi cū dies. §. plenū. ⁊. l. q̄d tm̄. i fi. ⁊ in ꝓm̄. j. ⁊e teſti. ad audientiā. ⁊. j. e. licet. ⁊. j. ⁊e ꝓui. ſi ō terra. ſecus eſt ī iudicijs bōe fidei. Dic ſm̄ mē ꝓtrariū. arg. oīa conceſſa itelliguntē: que nō ſunt exp̄reſſe ꝓhibita. ⁊ habz locū in iudicijs bone fidei ꝓut ſequit̄: q: ibi oīa itelliguntē venire ni iudiciū: niſi exp̄reſſe ꝓhibeanē. j. ⁊e cauſa poſ. cū eccleſia. ff. ⁊e iudi. ſolem⁹. ff. ꝓpo. luci⁹. ſecus ī bōficijs

que ſaniſſime ſunt interꝑtanda. j. ⁊e v. ſig. olim. ⁊. j. ⁊e vxa. cum dilectus. in fi. ⁊ ſecus in abſolutōnibꝫ. j. ⁊e ſen. ex. nup. ar. j. q̄ illa ſcz itelliguntē ꝓceſſa: que exp̄reſſe nō inueniuntē ꝓhibita. xxx. q. iij. illud. ⁊. q. viij. q̄ ſpūalē. ⁊. xvj. q. j. ſunt nōnulli. ⁊. ff. ⁊e ꝓcu. mut⁹. §. j. ⁊. v. di. ad eius. ⁊. ff. ⁊e teſti. l. j. ⁊. xxviij. q. j. iam nunc. in vbo illo. ⁊ hoc nō ⁊etat dñs. Sup hoc ꝓſuevit dici vb: ꝓſō ꝓmulgata fuit affirmatiue: intelligit ꝓceſſum niſi reꝑat ꝓhibitū: ꝑ exemplū. xxxj. q. j. ⁊eus maſculū. ⁊. c. ſe. q̄ ſi vomerit. Si vo negatiue fuerit exp̄reſſe ꝓmulgata ſp intelligit ꝓhibitū: maxime vbi fuerit eadē ratio: niſi inueniaē ꝓceſſum. exemplū patet. xxij. q. v. ſi non lz. nam cuncta liceret: niſi iura vetarent. Ber.

f ¶ Tanq̄ maiores. xj. di. hō chriſtianus. ⁊. ff. ⁊e re. mili. oē. §. qui manus. iuxta illud. Omne animī vicīū tanto cōſpect⁹ in ſe. ℒ. rimē habet: q̄nto maior q̄ peccat habeī. j. ō iureiur. cū quidā.

g ¶ Ex ſimplicitate. ſimplicitatē eīm parcendū eſt. lxxxvj. diſt. tanta nequicia. ⁊. j. ⁊e re. pmu. cū vniuerſoꝝ. vbi plures ꝓcordantie ſunt

h ¶ Perdurante. i. ſi adhuc durant in ſuo conſenſu. ad hoc. ſi. lxiij. di. q̄nto. ⁊. ō. ⁊e elec. bone memo. cremoñ. ⁊ quod hic dicit ⁊e gratia ſolūmodo dr̄ ⁊ q: ille vebuit vtroq; ꝓuari: ꝙ q: ex ſimplicitate

hoc ꝓmigrit: pepcit illi. j. de re. pmu. cum vniuersor. et capl'm qđ ipm recepit ꝑsari debuit ea vice eligẽdi ptãte: si papa eũ repulisset l' cũ eo nõ dispẽsasset. j. e. c. pri.

b Non potuerit. et ita qđ voluit ñ potuit et qđ potuit noluit. j. de of. dele. cum sup. et C. stiqs sibi l' alteri. multus. et C. de iure dot. si genero. et ff. de here. instit. quotiens. ar. ꝯ. C. de instit. sub 2di. fac. si testamẽtũ.

c Olanto. Personã. hoc. c. et c. sequens. et illõ. c. j. de ma. et obe. illud bũilis. et de cle. exmino. illõ. de eadẽ materia loquũtur.

k Contũxit. xxxiij. q. ij. ꝙs deus. et. e. an qđ. et. xxx. q. j. ad hoc.

l Antiqtas. omnia sic. xxv. q. j. ꝯ statuta et. ix. q. iij. ꝙuest. et antiqtas venerãda ẽ. ij. q. vj. anteriore. §. illõ. et ff. de iur. imm. l. sp. mos ei rennẽdo ẽ fidelissime venustat. C. de testa. testamẽta

m Reuerẽtiã. tãq̃ iuri scripto. xj. di. ecclesiasticar. et. ca. catholica. et. j. de cã pos. cum ecclesia.

n Puri homis. veri tñ hois qđ enã aliqđ ẽ ꝑm qđ hõ. j. de here. cũ christus. et est verꝰ deus et verus hõ. s. de sum. tri. et fi. cat. c. j.

o Dicẽ dei. vñ dicit hẽe celeste arburium. C. de sum. tri. l. j. in fi. et hõ ẽt natura rez immutat substãtialia vni⁹rei applicãdo alij ar. C. cõia dele. l. ij. et de nullo potest aliqđ facere. C. de rei vxo. secti. l. vna. in pn. et de cõse. dist. ij. reuera. et sniam q̃ nulla ẽ facta aliquaꝫ. iij. q. vj. hec qppe. qz in his q̃ vult ea: est ꝓ rõne voluntas unsti. de iu. na. §. ꝙ qđ principi. nec est qui ei dicat: cur ita facis. de pe. di. iij. §. ex ꝑsonalꝫ ẽ. c. q̃uis. ipe eñ pot sup ius dispensare. j. de ꝓcess. pben. Posuit. Idẽ de iustitia pot facere iusticiã corrigendo iura et mutãdo. j. de ap. vt debitus. et j. de Pasq. et alli. nõ debet. et plenitudinẽ obtinet ptãtis. ij. q. vj. decreto.

p Exemplũ. qz facultas venie ꝑbet incentiuũ de. xxij. q. iij. est iniusta. et si ea q̃ male vsurpanꝫ omittim⁹: excessus viã aliꝫ apiunus. xxxv. q. ix. loci. et. xciij. di. puenit. et. C. de indi. vi. l. ij. in fi. ꝓpagare eñ vicia nisi p cohertõz disciplinę subsequt correctio. xxj. q. ij. placuit

q Notoriũ. notoriũ est qđ trãsiuit: ꝙ qđ sine lnia trãsiuit non est notorium. sic. j. de cle. exco. mino. illud. Clando.

r Illicite. ipm recipiẽdo sine lnia pape. sic ff. de. n. gr. bone nõ postu

pontificũ. Ẽpm vo ab executione põtificalis officij: bituricẽ sis archiepus iuxta mãdati nri tenorẽ suspẽdit. Et q̃uis ijdez archiepi tanq̃ maiores pl⁹ excesserint in pmissis: ꝑfatus vo epus minus vtpote illoꝝ tanq̃ maioꝝ errorẽ secutus: nos tam intellecta coꝝ ꝓfessiõe spõtanea et supplicatõne vouota veniam errori vedim⁹ qz nõ ex malignitate ꝙ ex simplicitate peccauerũt. Et qm̃ ꝑfatus eps q̃ min⁹ peccauerat: seueri⁹ fuerat castigatus: reatũ suũ recognoscens hũiliter et vouote: ac misc̃iam postulãs et iudiciũ nõ reqrens: nos intuentes q̃ lz sibi munus ꝓsecratõis impẽsum: nec ꝑris ecclesie ipm põtificẽ fecerit nec secunde: cũ ad ꝑmã non fuerit ꝓsecrat⁹: et ad secũdã ꝑri vinculo pdurante nõ potuit canonice ꝓsecrari: adhuc ꝓiugaliter alteri alligat⁹: et tam a vinclo ꝑris ecclesie q̃ a pena suspensionis penit⁹ absoluto de benignitate se. ap. duxim⁹ ꝓcedẽdũ vtpote ꝑri ꝓsensu hacten⁹ pdurante: andegauen. ecclesiaz studeat gubernare.

Dem epo et petro scholastico magũtino.

Olanto psonã hildesem. epi: et infra. Ipse vo relicta hildesem. ecclesia ad herbipolen. ecclesiam aucte ppria se trãstulit: nõ attendẽs qđ vitas in euãgelio ptestat: quos deus ꝓiunxit hõ nõ separet. et ptãtem trãsferẽdi põtifices ita sibi retinuit dñs et mgr: q̃ soli beato petro vicario suo et p ipm successoribus suis spãli ꝓuilegio tribuit et ꝓcessit: sicut testat antiquitas: cui decreta patꝝ sanxerunt reuerentiã exhibendam et euident asserũt sacroꝝ canonũ

sanctiões. nõ eñ hõ ꝙ de⁹ sepat quos ro. pon. q̃ nõ puri homis ꝙ veri dei vicem gerit in terris ecclesiaꝝ necessitate l' vtilitate pensata nõ hũana ꝙ dina pot⁹ aucte dissoluit: et infra. Me aũt facti puersitas transeat ꝓsumptorib⁹ i exemplũ: qđ quidẽ si vez est nõ põt nõ esse notoriũ: sibi ꝑcipim⁹: vt admĩstratõnẽ herbipo. eccle penit⁹ derelinq̃t: et infra. Letez qm̃ herbipolen. eccl'ie canonici vota sua i ipm ꝓsus illicite ꝓtulerũt: volẽtes sicut dignũ est vt i eo puniant in quo peccauerũt: eligẽdi eos hac vice sul'pẽdim⁹ ptãte et ifra Quia vo hildesem. ecclesiã: cui fuerat alligat⁹. vnde ꝑm ap'lm solutoz q̃rere ñ debebat: nimis improbe dereliq̃t: ne ad ipsam redeat vlteri⁹ districti⁹ ꝓhibẽ⁹ cũ ꝑm traditões canonicas q̃ ad maiorẽ se plebẽ trãstulerit: a cathedra repelli debeat aliẽa et carere ꝓpa vt nec ill' ꝓsideat quos ꝓ superbiã spreuit: nec illis quos ꝓ auariciã concupiuit.

Dem bamber. episcopo et scholastico magunti.

Licz intantũ: et ifra. Sic ltimi mrimonij vinculuz qđ est inter viz et vxorẽ: homo dissoluere neq̃t: dño dicente in euãgelio: ꝙs deus ꝓiunxit hõ nõ sepat. sic et spuale fedus cõiugij qđ est inter epm et ecclesiã: qđ i electõne initiatũ ratũ in cõfirmatõne et i ꝓsecratõe intelligit ꝓsumatũ: sine illi⁹ aucte solui ñ pot: q̃ successor est petri et vicarius ihu christi. Hoc autem. c. quõdã hildesem. eps ñ attẽdẽs ad herbipo. ecclesiã ppa temeritate trãsiuit: et ifra. Nec illa pze. n. indulgẽtia ꝑsumptoz excusat ipsi⁹: ꝙ ambitioz accusat

s In quo peccauerũt sic. ꝙ. c. pr. j. de temp. ordi. literas. et j. de of. dele. cum olim.

t Suspẽdim⁹. p sniaz et sic nõ ipso iure. sic ꝙ. de elec. cumana. in fine. Dicar. ꝯ. ꝙ. ti. pr. bõe. vbi vr̃ q̃ tpo iur̃ si puati. et nõ expõe suspẽdim⁹. i. suspẽsos denũciam⁹.

u Debebat. sua aucte imo in ea vocatõne in q̃ vocatus erat debuit ꝑm apl'm ꝑmanere. vt. xxj. q. j. clericus.

x Canonicas. vij. q. j. siquis epꝰ. Ber.

y Maiorẽ. marie q̃a idẽ si ad parẽ l' minorẽ.

Licz mtãũ. Jnitiam. ꝑm q̃ verba ista sonãe vident: colligit q̃ ds posuit hẽe ꝓncipiũ mrimonij sine medio et sine fi. Sed ꝯ dicat ambrosius dicẽs: q̃ sacramẽtũ mrimonij aut plenũ est aut nullũ est: q: mrimoniũ est res indistincta et simplex: sicut et carnale matrimoniũ q̃ est ꝓmixtio maris et femine: indiuidua vite retinẽs ꝓsuetudinẽ. j. de ꝑsump. c. illõ. et. xxvij. q. ij. §. j. et insti. de patria potes. §. ij. Rñ: ista ẽba ꝑt referri ad solẽnitatẽ pot⁹ q̃ ad substãtiã mrimonij. Vel dicas q̃ ꝙ tanto dr̃ indissolubile q: post electõnẽ ab ea nõ ꝑt recedere electores. ꝯ. de elec. cũ inter canonicos. imo hodie et añ electoz publicato tñ scrutinio variare ñ ꝑt. ꝯ. de elect. publicato. et postea ꝙ ꝑsensum electi ꝑficit. et in cõfirmatõne fit ratũ: ita q̃ amplius ꝙ se renũciare nõ pot. ꝯ. e. inter corꝑalia. et in cõsecratõne ꝑsumatũ intelligit. et hoc tñ quo ad illa: q̃ ministeriũ ꝓsecratõis cõsiderãt. ar. ꝯ. de elec. trãsmissam. ꝙ q̃ ad vinculũ ꝓiugale ꝓsecrato nihil opatur. ꝯ. e. inter corꝑalia. sic et in carnali mrimonio ista ꝑt ꝓsiderari ꝙ sponsalia: q̃ sunt fulcra nuptiaꝝ ꝓmissio. xxx. q. v. nostrates. quo dãmodo videt initiari: q: ꝙ illa ad mrimoniuz

puenit. ff. de spon. oratis. ꝙ ꝑsensum animoꝝ ꝓtrahit et efficit ratum: ita q̃ nũq̃ postea sepant nisi añ carnalẽ copulã cã religiõis. j. de puer. ꝓiug. ex publico. ꝙ ꝓiunctõnẽ corpoꝝ ꝑsumat. j. de diuo. quãto.

b Maiorem. qz gradatim ꝓferunt honores. ff. de mune. et bono. vt gradatim. et qui ꝓmouent de nouo ad maius ꝓmoueri debent. xciij. di. legimus. in fine. Bernardus.

c Videat. si alicui videri possit: ꝙ nulli potest videri: ergo nec huic. sic. viij. q. j. moyses. et. ar. xxxv. q. v. ad sedem. v. hic ergo emigrent. et aciem mentis si possunt intendant: quasi dicat non possunt. et. xxiij. q. iij. si bẽs. v. si inuenirent idonei de. ꝙ aug. dic se nescire: et lz forsitã

hic videat aliquibus q̄ possit transire: non tamen est verū cum ꝑsona prius sit examinanda: sicut postulano: put sequit. Ber.

d Ad parem. ß nōne ꝑcesso quod maius est: videt cōcedi qō minus est. ī. de rescri. ex parte. xxj. q. ij. visis. ī. ō dns. pastoralis. Sed dic q̄ minus est transire ad maiorem q̄ ad parem vl' minorem: qr min⁹ est ꝑtis tus cōe. vñ magis ē dispensabile transire ad maiorem q̄ ad parē vel minorem ꝓpter maiorez vtilitatem vt hic dicit.

e Postulano. Sz ḡre hec verba priuilegij sine indulgētie nō interp̄at papa largissime. vt. ī. ō v. sig. olim? Rñ. q̄ forma verboꝝ hoc nō pant sic. ī. de priu. si de terra. t. s. de ꝑsue. cū dilect⁹. Jtē qr ꝑ talē indulgētā nolunt subuertere ꝑsuetā examinatōz postulatōis ar. l. ō iof. testa. signi. t. s. ō elec. ecclesia vra. Sed ḡro quā vtilitatez ꝑsecutus fuit iste ꝑ illaz indulgētā sine ꝑ ustam interp̄atōnem quā hic facit papa: cū potius interpretatio fieri debeat: vt res valeat q̄ pereat. ī. de ver. sig. abbate. t ff. de re. du. quotiens. t. ī. ō priu. i his. ar. op. t qō hic dicit sine priuilegio tali hoc fieri non potuisset t priuilegiuz aliqd adijcere debz uri cōi. ff. ad munici. l. j. ff. de leg. siqñ. ponus eñ aduuari bñficio nos oportet q̄ recipi. ī. de cōmo. cā. vnico. t. ff. cōmo. in cō modato. §. sicut. in fine Rñ. nō arcennat vires hmōi priuilegij: quia ꝑ ambitionē obtentū fuit. vt. j. q. j. puncipatus. t l. de sena. psul. l. vna. ex eo eñ q̄ aliquid ꝑtra ius obtinet ꝑsumit ambitiose obtentū. ff. de mi no. l. iij. in ꝑn. Vel dic q̄ sup examinatione nō dabat ei aliqua indulgētia: put patet ex verbis istius indulgentie. v. dū tñ ei nihil obstaret cc. t ī. vbi dicit: t tenor illi⁹ cc. Sed in hoc valebat ei indulgēta: vt si vocaretur ad maiorem dignitatem poterat consentire: t ꝑ mutuū cōsensum illius t postulantiū inuitatus esset spūale ꝓiugiū: qō nō eēt si indulgētā nō hē: qr ꝑtinire nō posset. s. e. inter corporalia. ad fi. si eñ seruasset indulgentiā t vocatus fuisset ad maiorē dignitatē: tūc ad illā potuisset transire nulla alia licentia petita: q eñ nō seruat priuilegiū pdit illud. s de ꝑsti. cum accessissent. cum suis ꝑcor. t priuilegiū sine indulgentia ita est seruanda ẽm qō in ea ꝓtinet. ī. de priu. porro. ß iste voluit ampliare indulgentiā trāseundo ad parem t sine examinatōe: t ideo nō ꝑfuit ei nec eiā ad maiorē sine examinatōne: vt ꝑz ex tenore indulgentie. Ber.

f Quām sup. Ecclesiam. verba ista habes. c. di. palliū.

Quālibet. Dignat. ī. de ver. sig. cū clerici. Sō. ibi: placeat una ecclesia: stricte accipit ꝑ cathedrali tñ: hic large ꝑ q̄libz ecclesia siue ꝓuincie. t sno potest esse: qr ꝑ hanc interp̄atōnem nulli fit ꝓiudiciū: ß ꝑ illā posset ꝓiudicari vasall' eccie: t cito possent incurrere l.

g Pallio. ꝑ qō significat plenitudo pontificalis officij. ꝓprium. ī. de cum his. t ī. de. nisi. t eo tiendum est tñ intra missaꝝ solennia. c. dist. contra morem. t certus diebus. ī. eo. ad honorem. qui continet in priuilegio suo. ī. de. ti. c. fi. Bernardus.

h Ab hoc. Cōmodes. t ita qr palliū ꝑsonale est: aliis cōmodari nō pōt. imo nec in alia ꝓuincia pōt vti eo sine lnīa illi⁹ cui⁹ est parochia: eiā si priuilegiū habeat. ī. de. ex tuaꝝ. ea eñ que inherent ꝑsonis: cū ꝑsonis extinguūt. ar. ī. de of. dele. qñ abbas. t c. p. t. g. ff. de re. iur. priuileg. instit. de iur. natu. §. ß qō pncipi. t. vij. q. j. periti.

k Sepeliri. de sepult. j. nemo clericus. contra hoc spāle est de vestimentiz sacerdotalibus spūalibus t de pallio. t sic non ob. ff. de reliq. t sumpt. fu. t si quis. §. funeris. vbi ornamēta et anuli ꝓhibent cū cadaueribus pōi l' sepeliri: ne forte ꝓterea effodiant. et c. nemo. lo. de sepul. de laico. qui nō debet inuolui vestibus sacrz: secus de clericis.

l Jsi specialis. Nois. t ita lz ꝑcrat⁹ sit in epūm nō ē appellandus archiepūs añ pallij receptōnem. Ber. m Palliare. palliare dz qs qō male fecit t reuocare ꝓgruent si potest: ne vilescat ei⁹ auctas. ī. ō accu. qūt t qñ. t. ī. de ap. cum cessante. ff. de iudi. quod iussit.

n Eligemus pot⁹. tenemur nos magis diligere q̄ alīū. nam q̄sz regulā diligendi proximū a semetipso accipit. xxiij. q. v. si ñ licet. t agris tuis sirienn⁹ alij irrigādi nō sunt. l. de fun. ꝑses. lxiij. di. qr ꝑ ambitiones. t l. vt nemo ꝓuatus. l. ij. t q̄libet tibi ꝓmo faciat elemosynā: dde ꝓx. de pe. di. iij. sane cauendū. vñ eiā nubi possum ꝑsulere cū dāno alterius. ff. ad. l. aq̄l. si qs furio. ī fi. arg. ī. xxij. q. ij. ꝓmū. t. xj. q. iij. siqs vo.

o Ab honorem. Sub hac forma verboꝝ tradit palliū: ad honorē dei oipotētis t beate marie vginis t beatoꝝ petri t pauli apl'oꝝ: t dñi pape gregorii. t ecclesie romane t eccie talis tibi cōmisse: tradim⁹ tibi palliū de corpe beati petri sumptū in plenitudine pōtificalis dignitatis: vt vtaris eo intra ecclesiā tuam certis diebus: q exprimunt in priuilegijs ecclesie tue ꝑcessis a ro. ec. ī. e. c. vlt. t sunt hi: natiuitas dñi: festiuitates sancti iohānis t sancti stephani in circūcisione: in epiphania: in ramis palmarū: in cena dñi: in sabbato sancto: tribus diebus resurrectōnis: penthecostes: festiuitate scī iohānis baptiste: t omniū apl'oūi: in tribꝰ festiuitatibꝰ beate marie: in cōmemoratōe omniū sanctoꝝ: in tribꝰ dedicatōe ecclesiaꝝ: in pncipalibꝰ festiuitatibꝰ ecclesie tue: in ordinationibꝰ clericoꝝ: t in ꝑsecrationibꝰ epoꝝ: in die anniuersarij sue ꝑsecratōis. et ar. ad hoc. ī. de fer. c. vlt. t de ꝑse. di. iij. pnūciandū. Bernardus.

p Jn ecclesia sua. i. intra q̄libz ecclesiā tue ꝓuincie. s. e. ti. c. j. ß extra ecclesiā in ꝑcessōe vti nō dz. s. e. ti. c. j. t sic miles post finitā militiā cū cingulo non ibit. l. de ꝑpo. sac. scri. l. vlt. li. xij. ꝑconsul non vtit insignijs suis ꝑsq̄ intret ꝓuinciam. ff. de of. ꝑcō. l. j. sile est de vsufructuario: qui serica veste non potest vti nisi in cena. ff. de

vsufrnc. § ⁊ siqnid. §. ij. arg. ꝯ. j. vt li. pen. a memoria. Ber.

q Solicitudinis. ij. q. vj. qui se.

r Ex tuarū. Ecclesiam. i. infra quamlibet ecclesiam prouincie tue. s. eodem. c. j. Bernardus.

s Pallio. rōnali tñ pōt vti vbiqz. xxxvj. di. §. ecce. similr vr q

t insula possit vn vbiqz xxj. di. cleros ⁊ clericos. ⁊. j. eo. cum sit.

c Consuetudo. ⁊ mala. ⁊ est ratō: q sic pallū fortr postulāt dar. vt. c. di. plca. ita datū fortr custodir. ⁊ si trāsierat se ad aliz sedē: ñ tñ cū eo pallū trāsferr. s. de postu. bone. ij. i fi. vñ p pte est bñficiū psonale. q cū psona sepelir. s. e. ad hoc. ⁊ p pte locale q ñ trāsferr cū psona ad aliū archiepatū. § remanet ibi. s. de postula. bone. ij. in fi.

d Corruptela. sed vr q ñ sit corruptela ⁊ q sit tolerandū. ff. ō of. pcō. l. j. vbi pcō sul vtr suis iligntjs vbiqz: postq egredr vrbem. Ber.

e Indulgem⁹. hoc ideo dicit q nō est licitū alicui celebrare r pdicare in alis puincis nisi ad hoc fuerit inuitat⁹. vij. q. j. epi vr pbyteri. ⁊. ix. q. ij. null⁹ pmas. ⁊. vj. q. ij. scriptum.

f Propter hoc. s. p ecclesijs cōsecrādis ⁊ clericis ordinādis.

g Permittat. no. q papa ly alicui vel pui legium: nō vult tñ q vlr eo in piudicium alicuius. sic. j. de of. ori. licz. ⁊. s. ō trāsla.

h Pallio. licz. tuo. s. ⁊ ñ illi⁹ ad cui⁹ puincias tēdimus: cū in psonale. s. e. ad h⁹

i Casibo. duobz pmissis nō alijs. qō ei in qbusdā pmittr in alijs phibet. ar. ff. de iudi. cū pretor.

k Cum sis. Vbi cunqz. hic vr ex eo q dicit vbicūqz: q extra puinciā archiepi pallio possit vti sicut p cōsul. ff. ō of. pcō. l. j ℌ ꝯ. s. eo. c. j. ⁊. c. ex tuar. § qō dicit vbicūqz: restringe. i. intra quāsdz ecclesiā tue puincie. s. c. j. vl vbicūqz si hēat pulegiū ad hoc ⁊ ille ad cui⁹ puinciam vel diocē. transit: id pmittat. s. e. ex tuar. ⁊ sic planū est.

l Quia nos. In aliena. de licentia diocesani episcopi: al's non: quia non debet ponere manū in messem alienam. vt. vj. q. iij. scriptum est. ⁊. ix. q. ij. nullus primas. quatum tñ posset sine licentia. j. de cleri. pere. tue. diocesanus debēt illū imitare. vij. q. j. episcopi vel presbyteri. Bernardus.

m Pulegijs. qui pcise sint dies illi nescimus: nisi sint illi q enumerant sunt. s. e. ad honorem. ⁊. j. de ser. conquestus.

n Quarta, satis soluta est p hanc responsionē: q respicere debet qm vocati sunt i partē solicitudinis nō in plenitudīe ptātis.

Dem cōpostellano archiepo

Ex tuar tenore lr̄ar accepimus: q cū fuerit in possessione pallij tibi dictū. vt ipso infra ecclesiā tuā vteris: ⁊ tibi p eccle tue negocijs frequent extra tuā puinciā cōmoranti verecundū sit absq pallio ministrare: cū psuetudo sit i hispania generalr q archiepi extra suas puincias pallio indifferenr vtant: vt ex tuā puinciam vti pallio valeas idulgeri tibi a se. ap. postulasti. Licz aūt talis psuetudo dicēda sit potius corruptela: nos tñ de spāli gratia indulgem⁹ tibi: vt si necessitate aliq ppedit⁹ ad ecclesiā tibi sbiectā accedere forte nequeris: p plecrandis suffraganeis tuis vl clericis ordinādis: ⁊ ad ecclesiā alienā ppe ℔ te ptigerit ōclinare: dūmodo is ad quē eccia ptinet: id pmittat vtendi pallio i iam dictus casibo liberā hēas facultatē.

Dem.

Cum sis: ⁊ infra. Vbicūqz fueris i missar celebrationibus cōstitut⁹: diebz solēnibz vsum pallij p qō plenitudo pontificij designar poteris liberius exercere.

Honorius. iij. archiepiscopo tri.

Olim nos: ⁊ infra. Inquit. t. t. rñ. q tam in tua q in aliena dioce. potes sine pallio ⁊ sandalijs celebrare: qui vtiqz i tua dioc. nō debes sp celebrare cū pallio: § diebz illis dūtaxat q in eccie tue pulegijs sr exprssi

pulegiū suū: ⁊ si ibi contineī q possit celebrare cū pallio p defunctio: ita obseruet sm qō ibi ptinet. sic. e. j. de pui. si de terra. ⁊ melius in. c. ponto. Bernardus.

Ll

Itteras tuas. Senectutem. non em quelibet senectus facit: vt quis possit petere cessionem: § ea sola que hoiem reddit prius ineptum. j. eo. nisi. §. debilitas. propter quas causas possit quis renūciare: tradit. j. e. nisi. ⁊ j. e. post translatōnem.

b Insufficientiam. hec est iusta causa ad renūciandū: qr defectus scie nō solum impedit pmouendum. s. de elec. congregato. imo reiicit iam promotū. j. de eta. ⁊ qlitate. vlr. ⁊ de hoc habebis. j. eo. nisi.

c Moue. sic em index potius debz causam differre q eam nouo iudici delegare. ff. ō vaca. mu. pretor. §. vlt. ar. xix. q. iij. monasterijs.

d Adiuline. si. e. vij. q. j. fascitaris. non enim solui debēt mulres: nisi compleris stipēdijs. C. ō his qui imple. stipendij. ij. li. x. ⁊ nil credit esse acrum. de. C. de his q. vt indig. l. penul'. i fi. ⁊ frustra velociter currit qui pusq ad metas que mat: deficit. de pe. di. iij. in cassum. arg. vij. q. j. nihil. ⁊ magis deliquit qui interceptam causaz dimittit q qui nūq ad causam venit. in aut. de litig. §. omnē. coll. viij. ⁊ q ponit principū tota supplere dz vsq ad finē. de pse. di. j. nullus epo.

e Olim inter. p. iuramentuz. Iste p. abiurauit beneficium suum: q decetero ipm non repeteret: sed non iurauit q nō reciperet si iterū eligeret. j. quod me. causa. ad audiendam. iuramentū non extenditur ad ea de quibus nō fuit cogitatū in iuramento: ⁊ que tūc non extant. j. de iureiu. clericus. sicut nec resciptа extenduntr ad lites: que nō extabant tēpore impetrati rescripti. s. ō rescrip. c. vlt. ⁊ trāsactō non extenditur ad ea de quibus non fuit dictum vl cogitatū. C. de trāsac. si de certa. ⁊. C. de iudi. licet. vnde nō ob. in alijs: ⁊ sic isti. p. nō obstat iuramentū: cū nō agat ex prima sua receptōe § ex nouo iure post iuramentū prestitū acquisito de pscnsu maioris ⁊ sanioris partis capituli quia alia est modo causa petendi. ff. de except. rei iudicate. ⁊ an eadē. ff. de instito. ac. l. habebat. ⁊. j. de cā pos. c. vlr.

f Sanioris ⁊ sanioris. ⁊ sic standum est maiori parti. lxv. di. sane. ⁊ xix. di. i canonicis. ⁊. ff. ad munici. qō maior. Quid iuris sit seruādū de hoc no. s. de elec. c. ecclesia vestra. i fi.

g Intercessit. supple post suam renūciatōnem. Iste. p. post suā renūciationē obtinuit lr̄as a papa: vt reciper in ecclesia illa: ⁊ sic iste inuestitus fuit de beneficio illo aucte pape ⁊ de pscnsu maioris partis: et sic pars minor nō potest obijcere iuramentū. Ber.

De renūciatione.

Alexan. iij. Londoñ. epo.

Litteras tuas: ⁊ infra. Si tua aut senectutē aut insufficientiam: forte pspexeras: te tāq imeritū postulas relaxari. scito nos credere: q tutius sit ℔ tpe si cōmissa tibi ecclesia sub umbra tui nois gubernet. q si alter noue incognitegz psone gubernanda i tāto discrimie pmittat maxīe qr in te vigor deuotōnis ⁊ fidei etiā corpore senescēte nō deficit. § vergente deorsum pdi tiōe corporea feruor spūs i sublimiora pscendit: ⁊ infra. Adonemus te igit. vt sup ℔ diebz istis nlla te facias iportūitate molestum. qr idecēs omno pbat. pus soluere militie cingulū q cedat victori aduersitas plioz. Bē abbati dolen. ⁊ pori de artig.

Olim inter. p. gaufridi. et qsdā alios canōicos sci. j. sup spūali beneficio. s. stallo in choro ⁊ loco i capla qstō fuisset diuti⁹ agitata. ⁊ infra. Ideoqz mādā⁹ q. si pfatū. p. inueneritis de pscnsu maioris pris capituli fuisse de pdic. bñficio aucte ap. inuestitū. eum faciatis bñficiuz ipm pacifice possidere. non em videt nob impedimētū afferre iuramētū qō de eodē nō petēdo ulteri⁹ ppon pstitisse. si consensus maioris et sanioris pris canonicoz ecclesie intercessit.

Ex transmissa. Abbatis. i. prelati. q; ecclesia secularis est ⁊ nō regularis. ⁊ ē nomē dignitat⁹. ⁊ iste. p. rubeo⁹ erat ibi canonic⁹.

b Eloni. nō q; emisisset votum: ℔ q; emittere ꝓponebat. ĵ. de regu. ꝓsulti. ar. ĵ. ĵ. ō regula. sup eo. nō est ĵ ibi habitus fuit ad ꝓfessionē: hic ad ꝓbatōz tm̄: ꝛ hic nullū habitū suscepit: ⁊ si suscepisset nō obstat nam habitus solus sine ꝓfessione nō facit monachū. ĵ. de regu. ponecū ⁊. ĵ. q; cleri. vel vouen. consulunt.

c Resignauit. Gz q̄lit bona illa sibi restituta fuerūt: exq̄ eīm sel' fuer' acq̄sita eccie: nō debēt ei amplⁱ restitui. xij. q. ij. nulli. xvij. q. iij. sunt q̄ opes. Nā. iure poli nō iure fori. xvij. q. iij. qui cunq; ar. ĵ. ō vna. inf' vi. ⁊ vxo. mulieres. ⁊ ī aut'. de mona. §. si vo. coll'. j. Vel de facto fuit hoc potius q̄ de iure si trāsierūt in ꝓpietatem eccie ꝛ forsan sub ꝓditōe cōtulerat illa bona si ibi ꝓpetuo remanē deberēt de hac materia no. ĵ. de cle. ꝓiuga. c. q; ad te.

A Monet. Intrare. xvj. q. vij. nullⁱ oīno ĵ. de iurepa. cura pastoralis. al's nisi talia bñficia dimiserit sunt excōicandi vsq; ad debitā satisfactōnez. ĵ. de instit. ex frequentibus.

e Inconsulto dimittere vt. vij. q. j. eps de loco. ĵ. de ꝓb. cū ⁊ plantare. §. in ecclesijs. vīē est in clericis aliox ꝓlatox vt abbatū ⁊ cōsimiliū sine ĝz ꝓsensu ecclesias non debent dimittere. lxiij. di. c. j. ⁊. ij. ⁊. liij. di. c. j. qō si fecerint possunt revocari: ⁊ nisi admoniti redierint sunt excōicādi. vij. q. j. siqs vo. ⁊ ē. ⁊ hec est canonica vna vt dicit hic in fi. ⁊ si ꝓlat⁹ suus trāsitum fatū hīe noluerit: poterit eccia illa ordinari p illū ad quē spectat. ĵ. e. qō i dubijs. ⁊ hic ī fi. ad religionē tū trāsire ꝓh'. xix. q. ij. due sunt. et etiā regulares petita lnīa q̄nus nō obtēta. ĵ. de regu. licet. Jtē ar. est ex hac lra: q; vn⁹ ꝓlat⁹ nō possit ad aliā ꝓlaturā eligi in alia eccia vel etiā canonic⁹: ℔ tm̄ postulari: qm̄ ꝓlat⁹ ille vl' clericus nō hz facultatē recedendi ab eccia sua sine lnīa epi sui. vñ ei⁹ ꝓsensus illegitim⁹ est: quod ꝓcedebat vin. ⁊ si ēps maliciose eum nō vult ꝓcedere: cogendus est per sup̄iorem. ar. ĵ. de iurepa. nullus. ⁊ fm eū hz locū electō tm̄ i clericis eiusdē ecclesie. nos hoc non dicim⁹: imo clericus alterius eccie bñ pōt eligi ad aliā ecclesiā: dūmodo al's sit idoneus ⁊ in eodē ꝑatu ⁊ ī alio ⁊ tenet electio. §. de elec. cum inter canonicos. vbi ō hoc. implorāda est tm̄ lnīa sui ep̄i: ⁊ si renegaret eam compelleret ꝑ sup̄iorem: ñ maliciose hoc faceret ꝓ rē. nullus. ĵ. de iurepa.

f Super hoc. casus. Quidā petebat bñficiū suū: de q̄ fuerat canonice instituⁱ⁹. obijciebat ei i modū exceptōis: q; nō poterat repetere ipm̄ q̄nus ad ipm̄ ꝓuenerit: q; dum ḡere possidebat illud spōte abiurauerat. replicabat acto: q; ñ spōte renūciauerat: ⁊ ℔ vterq; ꝓbare volebat. Primo queritē an exceptō spōtanee abiurationis obiecta nulla causa resignatōnis assignata sit admittēda exceptō: ⁊ dato q; sit admittēda: q̄rit an testes actoris q̄ dic̄ q; nō spōte renūciauit ꝓus sint admittendi: an testes rei q̄ dicit q; sponte renūciauit. Nā. papa q; nō ē verisile: q; aliqs renūciet bñficio suo spōte: forte multis laboribꝰ acq̄sito: sine magna cā: tm̄ testes sup spōtanea renūciatōne sunt recipiēdi. nec est supuacuū si iudex inq̄rat cām renūciatōis si voluerit: al's non teneē. ⁊ si inuenerit illa ꝓbabilem. i. nō vi vl' metu ꝛ. admittit eam. ⁊ imponeē silentiū actori: nisi ipse replicādo ꝓbauerit q; sponte nō renūciauit. in fine respondet q̄i tacite q̄stōni: ⁊ quō potest hoc esse cū illa sit negativa. s. q; sponte nō renūciauit: ⁊ ipse nīdet q; licz videat negativa: tm̄ talis negativa habet in se implicatā affirmativā. s. q; coactus renūciauit. ⁊ ideo sup illa assertione implicita ꝓbatōes actoris sunt admittende: ⁊ sententia ꝓferenda ꝓ eo q; melius ꝓbauerit.

g Reposcentibus. i. petentibus. Bernar.

h Sine causa. i. sine adiectōne iuste cause renūciatōnis.

i Verisimile. pro illam ꝓsumptōnē hñ admittit ꝓbatio ī ptrariū vt. ĵ. dicit in respōsione. ĵ. de ꝓsump. q; verisimile.

k Resignatōis. licz nō sit allegata ab ipso reo: forte iō renūciauit q; habebat plura bñcia. ĵ. de ꝓben. c. referente. ℔ q; symoniace fuerat adeptus illud. ĵ. de ꝓsump. non est visile: maxime dico: q; idem esset si nullā cām allegasset: ⁊ hic nō dr̄ q; rens causā allegauit sed iudex ℔ q̄suit: q; sufficit allegare spontaneā renūciationē: sine aliq̄ cā: nec tenet ēt allegare cām: nec iudex tenet inq̄rere cā: ⁊ hꝰ nocū dicit. ĵ. ideoq; sup nacuū esse ꝛ. q. o. si vult pōt inq̄rere: al's nō tenet q; sufficit q; spōte renūciauit. ĵ. c. ꝓpo. Quidā signāt ĵ. ĵ. de resti. spol'. sollicite. ibi nō recipiunt testes illius: q; allegabat spōtaneā abiurationē añ restōz. ⁊ hic recipiunt ante ⁊ post restōez. ita soluebant q̄dā. Dic ñ allegabat q; spoliat⁹ renūciauerit. si hoc fecisset non admitteret ꝓbationes ē eum: vt ibi. sed vbi cessit nō spoliatus: hz ꝓsumat ꝓ eo q; inuⁱ hoc fecerit: audit tm̄ aduersarius volēs ꝓbare spontaneā abiurationē: q; ꝓbata si ntez actor vult replicare q; nō spōte bñ audit. Ad hoc vt nullū sit ꝓiudicium dicas: q; hec ⁊ illa sollicite in diuersis casibꝰ loquit: nec se tāgūt. qui eīm ꝓ metū vl' ꝓ vim renūciat bñficio vl' iuri suo tenet q̄dē renūciatio: q; hoc voluit: licz coactus: ⁊ sic pdicta dominū ex toto: quia coacta volūtas volūtas est. xv. q. j. merito. ⁊. ff. quod me. cā. si mulier. §. si metu. ⁊. l. metū autē. §. ℔ q; pretor. ⁊ sic habet locum in hoc casu actio q̄ met⁹ causa: que appellat actio ptoria. ff. e. n. si mulier §. ℔ metu. ⁊ in hoc casu loquit hec rē. nec talis ꝓprietas dr̄ spoliat⁹. vnde nō potest petere restōnem: cū nō fuerit spoliatus. imo tradidit dominū hz ꝓ metū vt dictū est. ℔ datur illi actio ptoria q̄ metus cā: ⁊ hic agebat actōne in rem simpliciter petendo ecclesiam suam: sed opponebat sibi spontaneā abiuratio: quando res petita tradita est ꝓ metū: agit actōe in rem ⁊ in pson̄ā: ⁊ li. pmissio tm̄ ꝓ metū facta est. ⁊ agit vt res tradat: habet exceptōnem quod metus causa. ff. quod me. cau. metū. §. sed quod pretor. ℔ spoliatus remanet dño ꝛ quasi ⁊ pdit solam possessionem. ⁊ in hoc casu habet locum actio vñ vi siue interdictū possessoriū. ⁊ in hoc casu loquit illa rē. solliciter. ⁊ ibi renūciauit spoliat⁹. ⁊ fm hoc nīa exceptio pōt opponi q̄ tāgat dominū ei qui petit restitui: q; questio spoliatōis ꝓuisoria est. ĵ. de ordi. cogni. sup spoliatione. nec potest reiterri spoliato questio ꝓpietatis q; nō habebat ius: vl' q; nō sit canonice institutus. ĵ. de resti. spol'. item cum quis. ⁊. c. in litteris. ⁊. c. ex conquestōe. ⁊ ideo in casu. c. sollicite. non auditur: qui refert ei questōnem: q; sponte renūciauit siue abiurauit: quia illa duo simul stare non possunt: q; vnus petat restitui ⁊ aduersarius agat de ꝓprietate: hoc esset contra ordinem iuris. C. ō rei vendi. ordinarij. sed hic petebat ecclesiā agendo reali actione simpliciter: vnde aduersarius potest obijcere exceptōnē peremptoriam ⁊ docere de iure suo: ⁊ acto: potest replicare: ⁊ sic vterq; debet docere de sua intentione fm q; hic fit: vt dicit in fine. ⁊ in fine apparebit quis melius probauerit: ⁊ ita plana est: que cōsueuit difficilis reputari.

l Non vi. ℔ sponte. Bernardus.

m Metu. ⁊ tamen metus continet in se vim: ⁊ ideo supflue q̄d dr̄ non vi. ff. quod metus causa. l. ij. Bernardus.

Deposcentibus. Bernar.

Sine causa. i. sine adiectōne iuste cause renūciatōnis.

Verisimile. pro illam ꝓsumptōnē hñ admittit ꝓbatio ī ptrariū vt. ĵ. dicit in respōsione. ĵ. de ꝓsump. q; verisimile.

Resignatōis. licz nō sit allegata ab ipso reo: forte iō renūciauit q; habebat plura bñcia. ĵ. de ꝓben. c. referente. ℔ q; symoniace fuerat adeptus illud. ĵ. de ꝓsump. non est visile: maxime dico: q; idem esset si nullā cām allegasset: ⁊ hic nō dr̄ q; rens causā allegauit sed iudex ℔ q̄suit: q; sufficit allegare spontaneā renūciationē: sine aliq̄ cā: nec tenet ēt allegare cām: nec iudex tenet inq̄rere cā: ⁊ hꝰ nocū dicit. ĵ. ideoq; sup nacuū esse ꝛ. q. o. si vult pōt inq̄rere: al's nō tenet q; sufficit q; spōte renūciauit. ĵ. c. ꝓpo. Quidā signāt ĵ. ĵ. de resti. spol'. sollicite. ibi nō recipiunt testes illius: q; allegabat spōtaneā abiurationē añ restōz. ⁊ hic recipiunt ante ⁊ post restōez. ita soluebant q̄dā. Dic ñ allegabat q; spoliat⁹ renūciauerit. si hoc fecisset non admitteret ꝓbationes ē eum: vt ibi. sed vbi cessit nō spoliatus: hz ꝓsumat ꝓ eo q; inuⁱ hoc fecerit: audit tm̄ aduersarius volēs ꝓbare spontaneā abiurationē: q; ꝓbata si ntez actor vult replicare q; nō spōte bñ audit. Ad hoc vt nullū sit ꝓiudicium dicas: q; hec ⁊ illa sollicite in diuersis casibꝰ loquit: nec se tāgūt. qui eīm ꝓ metū vl' ꝓ vim renūciat bñficio vl' iuri suo tenet q̄dē renūciatio: q; hoc voluit: licz coactus: ⁊ sic pdicta dominū ex toto: quia coacta volūtas volūtas est. xv. q. j. merito. ⁊. ff. quod me. cā. si mulier. §. si metu. ⁊. l. metū autē. §. ℔ q; pretor. ⁊ sic habet locum in hoc casu actio q̄ met⁹ causa: que appellat actio ptoria. ff. e. n. si mulier §. ℔ metu. ⁊ in hoc casu loquit hec rē. nec talis ꝓprietas dr̄ spoliat⁹. vnde nō potest petere restōnem: cū nō fuerit spoliatus. imo tradidit dominū hz ꝓ metū vt dictū est. ℔ datur illi actio ptoria q̄ metus cā: ⁊ hic agebat actōne in rem simpliciter petendo ecclesiam suam: sed opponebat sibi spontaneā abiuratio: quando res petita tradita est ꝓ metū: agit actōe in rem ⁊ in pson̄ā: ⁊ li. pmissio tm̄ ꝓ metū facta est. ⁊ agit vt res tradat: habet exceptōnem quod metus causa. ff. quod me. cau. metū. §. sed quod pretor. ℔ spoliatus remanet dño ꝛ quasi ⁊ pdit solam possessionem. ⁊ in hoc casu habet locum actio vñ vi siue interdictū possessoriū. ⁊ in hoc casu loquit illa rē. solliciter. ⁊ ibi renūciauit spoliat⁹. ⁊ fm hoc nīa exceptio pōt opponi q̄ tāgat dominū ei qui petit restitui: q; questio spoliatōis ꝓuisoria est. ĵ. de ordi. cogni. sup spoliatione. nec potest reiterri spoliato questio ꝓpietatis q; nō habebat ius: vl' q; nō sit canonice institutus. ĵ. de resti. spol'. item cum quis. ⁊. c. in litteris. ⁊. c. ex conquestōe. ⁊ ideo in casu. c. sollicite. non auditur: qui refert ei questōnem: q; sponte renūciauit siue abiurauit: quia illa duo simul stare non possunt: q; vnus petat restitui ⁊ aduersarius agat de ꝓprietate: hoc esset contra ordinem iuris. C. ō rei vendi. ordinarij. sed hic petebat ecclesiā agendo reali actione simpliciter: vnde aduersarius potest obijcere exceptōnē peremptoriam ⁊ docere de iure suo: ⁊ acto: potest replicare: ⁊ sic vterq; debet docere de sua intentione fm q; hic fit: vt dicit in fine. ⁊ in fine apparebit quis melius probauerit: ⁊ ita plana est: que cōsueuit difficilis reputari.

Non vi. ℔ sponte. Bernardus.

Metu. ⁊ tamen metus continet in se vim: ⁊ ideo supflue q̄d dr̄ non vi. ff. quod metus causa. l. ij. Bernardus.

Item episcopo vernlano.

Ex trāsmissa relatōne abbatis sancti. n. de cepano nr̄is est auribꝰ intimatū: q; p. rubeo⁹ cleric⁹ dū infirmitate laborar̄et apud mōasteriū sancti saluatoris sibi petijt habitum mōasticū indulgeri: q; recupata postmodū sanitate ad monasteriū illud gr̄a ꝓplendi votū accessit: ⁊ ibidē morā aliquātulā faciēs ea q̄ ꝓdic. eccie sancti. n. ꝓtulerat: sibi fecit restitui. nūc aūt mutato aīo laborat vt restituat in eccia supdi. Dex qm̄ iam dicta eccia ab eo soluta dignoscit: exq̄ ea q̄ sibi ꝓtulerat: ad petitiōz suā resignauit eidē: Als⁹. q̄. si res ita se hz ꝓdictum abbatē ⁊ socios ei⁹ ad receptōz p. nulla rōne cōpellas inuitos: nec a pl'o cepano cōpelli pmittas: horter tū eos poteris: vt illū nō tāq̄ vnū de eccia: ℔ q̄ ō nouo recipiāt ī sociū ⁊ ī fratrē.

Item episcopo torna.

Admonet: ⁊ ifra. Uniuersis ꝓnis tui epatus sub districtiōe ꝓhibeas: ne eccl'ias tue dioc. ad ordinatōz tuā pt̄inētes absq; assensu tuo intrare audeant aut detinere aut te dimittere inconsulto. Nō siqs ꝛ ꝓhibitōz tuā dēire ꝓsumpserit in eū canonicā exercens vltōz.

Clemens. iij.

Super hoc qō sciscitaris vtr̄ ecclesiastica bñficia reposcētibꝰ obiecta spōtanee abiuratōnis exceptō sine cāe cognitiōe sit admittenda: ⁊ an actoris q; spōte nō renunciauit: an rei de spōtanea renūciatōe debeāt ꝓbatōes admitti: sic tue expietie rndem⁹: q; nll'a rō ℔ visile red dit: vt q̄lq̄ bñficiū mlt'is forte expēsis et laborib⁹ acq̄sitū quo sustentari dz: facile sine magna cā sua sponte resignet. tōq; supuacuū eē nō credi⁹ ⁊ cām resignatiōis diligēt inq̄ri: quā si forte ꝓbabilē. i. non vi nec metu nec

n Oppressione. ff. qō me. causa. l. si p impressionē.

o Pecunie. que p expensis etiam in talibꝫ nō dz vari. ī. ō pac. cū pdē. ī. de re. pmu. ad q̄stōes. ex eo q̄ dicit nō interuētu pecunie vī a ptrario sensu: q; si interuētu pecunie renūciasset: q̄ talis renūciatio nō tenuisset: ⁊ sic restitueē ei ecclesia: ꝑ hoc falsum est: q; lz renūciatō nō teneat tñ puari dz iste: q; symonia cōmisit pecuniaz recipiēdo p re spūali ⁊ ideo potest suppleri. maxime si restitueret in casu isto de gratia sola hoc fieret.

p Promissione. In casu isto bene restituet. ꝓpter volū aduersarij. si. ī. e. sane.

q Validalo. s. non credentes. xxij. q. j. ita ḡ. ī. de iureiurā. ⁊ si r Canonica. xps scilz vt actor neget se sponte renūciasse.

r Oppositis. ⁊ pbatis supple vt sequit in .§. porro.

s Admittere. cū effectu maxime si pbabit reus iustā cām renūciatiōis obtinebit nisi actō p replicatoz repellat exceptōnez. ⁊ hoc est qđ sequit: nisi replicatio ⁊c.

t Negantis. ō hac negatiua dictū est. s. ō elec. bōe. dic vt ibi.

u Negat. Est enim quoddā factū pgnās qđ includit in se affirmatiuū: q; hec ꝓpō: nō spōte renūciauī: includit ī se hāc affirmatiuā coerc⁹ renūciauī. ⁊ hāc pbat actor ī sua replicatōne. si. ff. de codicil. nec codicillos. ⁊. ī. de suc. ab intest. cū dilectus. ⁊. iij. q. ix. indicas.

v Inficiet. i. neget spontaneam renūciationem.

x Ad vtilitatē. s. testū. ⁊ sic nō sp stat nūero testiū: imo ꝓsiderari debet dignitas testiū: ⁊ alia de qbꝫ hēs. iij. q. iij. si testes. cū duobus ca. se. ⁊. ī. de testi. in nostra. sic ⁊ in electionib⁹. ō. de elec. ecclesia vī a vbi de hoc. ⁊ sic obtinebit: q̄ melius probabit de sua intentōne. Sed qualiter ꝓnūciabit hic iudex: nūquid dz ꝓnūciare q̄ sponte renunciauit vī q̄ non sponte renūciauit: videt q̄ sic q; sup his inducūt testes. ꝑ hoc nō videt: imo videt q̄ iudex ꝓnūciare debeat sup ꝓncipali q̄stōne que est de renūciatōne ecclesie. De hac materia an debeat iudex ꝓnūciare sup incidenti vel nō: dicit. ī. de or. cog. intellexim⁹. Alij intelligūt hanc lām habito respectu ad dignitatē. s. partiū. q; si ille q̄ dicit q̄ metu renūciauit: esset hō ꝑclare dignitatis ⁊ opinionis ꝑsumptio esset ꝯ illū q̄ dicit: q̄ spōte renūciauit. ff. qō me. cā. nō est. ⁊ ideo magis apte pbatōnes requirunt ab ipso. vt in. l. illa dicitur. ⁊ nihilomin⁹ habendus est respectus ad dignitatē ⁊ opinionē testiū vt dictū est. Si em̄ ille q̄ obijcit q̄ spōte renūciauit: habeat meliores testes ei stabit nō ob. dignitate alterius. ar. illius de re. q; vīsi. ī. de ꝑsump. ī hic. v. nulla ratio. ⁊c. ⁊ tñ recipiunt pbatōnes: q̄ spōte renūciauit. In casu isto posset dici iure nouo: q̄ excepto hic abiurationis sponte facte p iuramentū litis ꝓtest impediat sup ꝓncipali qōe cum negociū p iuramētū sit finitū. ī. de li. ꝓtest. c. vno. vel hic reus de plano ꝓfitebat q̄ bñficiū illud qđ petebat accor: ad ipsum actorē ꝓtinuit ꝑ spōte illō renūciauerat: ⁊ sic nō fuit alia ꝓtestō necessaria ℞.

a I Presentia. casus. Duo electi fuerūt ad quandā abbatiā. r. ⁊ qđā alij. cū ꝓmissa fuit iudicib⁹ vel p ordinariū tractabat cā. fuit lata sniā ꝓ ipm. r. ⁊ alteri fuit adiudicata abbatia ⁊ ipse. r. appellauit. cā appellatōnis ꝓmissa fuit ēpo dulmensi ⁊ eius comitibus: coram quibus dicebat. r. sententiam non valere: q; in sententia non expumebat: quare contra ipsum lata fuisset: ⁊ propterea pars aduersa ꝓbare debebat sententiam iustam fuisse. In cōtrariuꝫ respondebat q̄ ista non sunt necessaria: ⁊ ꝑsumendū erat ꝓ sententia iudicis ceteris causa ista valata est ad vīm papam. Papa vo audito hincinde ꝓpositis: dicit q̄ iudex nō semp debet animū suū applicare ad vnam speciem ꝓbationis: ꝑ omnia debet considerare que fiūt in

oppssiōe nec interuētu pecunie nec ꝓmissiōe extorta iudex iuenerit: maxie si nō interuenerit iuramētū: qđ vix fieri de volūtate ꝓpa creditur. qđ fere sp a malo ē: nisi replicatio canōica fuerit opposita: admittere ñ postponat. Porro lz negātis factū p reꝝ nām nulla sit ꝓbatio: ei⁹ tñ q̄ spōtaneā renūciatōz negat cū iplicite ⁊ qdāmō replicando inficiet. sup assertōne sua hīto ad dignitatē ⁊ opinionē respectū ꝓbatōes credim⁹ admittēdas.

Item.

In presentia nostra: ⁊ infra. Licz igit iudex nō sp ad vnam speciē ꝓbatōis applicet mentē suā: ꝑ ex ꝓfessionib⁹ depositōib⁹ allegatōib⁹ ⁊ alijs q̄ in ei⁹ pntia ꝓponūt formet animi motū: ⁊ tanta sit iudicialis auctas: vt sp ꝓ ipo ꝑsumi debeat donec ꝯ ipz aliqđ ltūe cōprobet: q̄re si tu coza dulmeñ. epo ⁊ ei⁹ ꝓiudicibꝫ nihil penit⁹ ꝓbauisses: standū tibi sniē fuerat: nisi aduersarius eaz oñderet irritādā: qz tñ ꝑter ista ꝓstitit de ipi⁹ renunciatōne spōtanea p q̄sdā epos lras ⁊ cōfessionē ipi⁹ nos ei sup eadē abbatia silētiū duxim⁹ iponendū

Celestinus. iij.

Sane dilecto filio. n. j. ꝑsbytero card. tūc ap. se. le. nos meminim⁹ inūxisse vt. h. subdiaconū canōicū in pictauien. eccīa instituere pcuraret: q̄ mādatis nris obtēperās ibidē instituit ī canōicū sbdi. mēoratū ⁊ infra. Postmodū idē. h. qđā vīm duct⁹ ꝓsilio lras suas vob reddēs vre miscōie se obiecit: ⁊ infra. Quia vo vnde miscōiaz debuit impetre: ide cogit dispē diū sustinere: mādam⁹ qtenus eius presentis: ⁊ ex his informare debet motum animi sui: ⁊ formare sententiam: ⁊ p sententia semper presumit donec in ptrarium aliquid ostendat ꝓter iudicis auctoritatem. sed si nihil ꝓbatum fuisset coram episcopo dulmensi ⁊ suo cōiudice: standū est sententie: nisi iste. r. eam ostenderet irritandaz: tamen quia constitit dño pape p lras quorūdam episcopoz ⁊ p confessionē ipius. r. de ipius renūciatione spontanea: imponit ei silentium sup dicta abbatia: ⁊ intelligē q̄ renūciatio facta fuit ante electōnē aduersarij ipius. r. ad hoc vt renūciatio aliquid operetur. sic. ē. ō elec. cū inter. r. .ī. de his que fi. a mapar. ca. ex ore. arg. ī. de arbi. ex parte. ⁊ hoc ꝑm vnum casum. secus ꝑm alium: puta ipse se oppositi nulla alia electione facta. Ber.

b Ad vnam speciem. sic. ff. de testi. ob carmē. .§. vlt. ⁊. iij. q. iij. si testes. §. in crimiali. ⁊. ī. de re iudi. causam.

c Presumit. sic. ī. ō re iudi. sicut. et. c. cū inter vos. ⁊. ff. ō regu. iuris. res iudicata. Ber.

d Standū. hic est ar. contra io. qui dicebat q̄ in causa appellatōnis victor necesse habebat probare sententiā recte latā fuisse. ⁊ hoc p aut. C. ō his qui ingrediūtur ad appellandū. §. illud. vbi dicit: q̄ victores nō aliter potient sententijs: q̄ si eas recte latas non strauerint. Dz dicendū est q̄ semp statur sententie: nisi ꝓbet q̄ iusta sit. C. de ap. q̄ ad cumlia. ⁊. C. vi cause. post. pubertatē. adsit tutor. l. vna. ar. de regere eā debet iniquitatē sententie. ff. si pen. appel. l. j. §. j. ⁊ decere debet se iuste appellasse. ī. de appel. cum ī ecclesia. Quid ergo respondebis aut⁹ dicas q̄ hocpso q̄ nō reprobat: ꝓbat eam iustam. C. q̄ mihi. nō po. sup seruis. li. xij. Si vo qs diceret sniaz iustā rōne ꝓcessus: qz diceret lītē non fuisse contestatam vī ordo iudiciarius non fuit seruatus in alijs: tunc necesse habet decere sententiā iustā p ipsum ꝓcessum. ī. ō ꝓba. qm̄ contra. dic vt ibi notat in fi. vl. no.

e Lras. qđ standū est q̄ñdz. ī. de ꝓba. post cessōz. ⁊. xj. q. iij. cure.

f Confessionem. ⁊ hoc solum sufficit: qz ꝑsessos ī iure p confictis hīi placet. C. de ꝓsef. l. vna. ⁊. ī. ō ꝓsef. cū sup. ⁊. c. vl.

g Sane. Instituit. ⁊ canonicos suspendit. vt pz in integra.

h Ductus consilio. dato forte in fraudē ⁊ sui lucri cā: vñ erant in dlo. ff. de dlo. l. qđ si cū scires. ⁊ ex ꝓsilio fraudulento obligabanē. ff. de reg. iur. consilij non fraudulenti. vñ habuit ꝓtra illos actōnem de dlo tamen apud se debuit explorare: an ei expediret tale ꝓsilium. ff. man. l. ij. in fi. qz non tenebat sequi tale cōsilium. xiij. q. j. qđ ꝓcipit. vñ videt q̄ nō teneanē: ꝑ tenent si hoc cōstaret. ⁊ si vellet allegare hoc aliud debet ꝓbare. ff. de ꝓba. quonens. §. q̄ dlo. Sed hic ꝓsumit de lus. vnde ipsum recipe compellunt.

i Reddens. ⁊ sic tradendo lras renūciauit iuri suo. sic. ī. de pac. cū ꝓdē. ⁊ donatz ⁊ traditis instrīs māciptoz: mancipis ipa donata intelligunt. C. de dona. l. j. ⁊ q̄ cyrographū legauit: ⁊ actōnes q̄ ꝓtinent ibi legauit. ff. de leg. iij. q̄ cyrographū. ⁊ q̄ obligauit instrā agroz suoz de agris ipis cogitasse intelligit. C. q̄ res pign. obli. pos. l. ij. ⁊ si restitui nihi cautōz pignoris: ius pignoris remisisse videor. C. de remis. pign. creditricē. ⁊. ff. de pac. l. ij. sec⁹ est si restituo nihi pign⁹. qz nihilomin⁹ possum petere debitum. ff. de pac. l. iij. ratio diuersitatis est: qz in altero vnitas in altero non. Ar. ī. ī. e. veniens. so. ibi.

k Sustinere. ī. de fideiuss. quenit. ⁊ sic reddebat mala p bōis. ⁊ hec qđē maloz si vnde eis nocet. xxiij. q. iij. sex si differētie: ⁊ exhibitō siue reuerētie siue honoz impensus nō dz ei esse dānosus. ff. de fur. l. si qs cōis. § q̄ vo. ⁊. ff. quēadmo. testa. ap. ꝑ si qs. ⁊ iō qz fuit receptꝰ pmissionibus ei subuenit. ī. eodem. sup hoc. nam receptis ⁊ non recipientibus iura subuenīt. ff. ad vell. l. ij. §. j. ⁊. ī. ō rerum pmutatione. cū vniuersoz. ⁊. ī. de dona. inī dilectos. ⁊. C. si mi. se maio. dixe. l. ij.

Sed qualiter iste audiet: cum nullus iuris habeat: & nemo sine actione exputur. ff. de neg. gest. si pupilli. §. vlt. Vere est q̄ nullū ius hꝫ: & q̄ iste implorauit officiū iudicis admittē ꝓtra eos: q̄ enim taliter receperunt: q̄ cum ℞ficiat actio officiū iudicis est implorandū. j. de of. ordi. c. iudicis officiū. & ff. de mino. in cause. sic habes. j. de pac. cū ꝑdē. & ibi officiū iudicis implorauit: alꝫs nō audiret. ar. ē. ō elec. cū inter. r. seniorē. Sed pōt dici: q̄ per restōnes hmōi iurꝫ ñ renūciauit instrumtōni quā habuit a legato aūcte se. aplice q̄ non renūciauit facto legati p talem restōnem subijciendo se eoꝝ misericordie: & ita de iure fuit audiius. Ber.

l Admittatis. dat̄ excentoribꝰ sup hoc vt ꝓꝫ in integra.

m q Vod i dubijs. Laicā. Nō vī q̄ talis renūciatio teneat nisi fiat i manus eius: a quo būficiū recepit. vj. q. iij. ℞nicq̄ .xvij. q. ij. abbas. & in aut. de ℞sen. cum. §. q̄ interim. colt. iij. & ff. ō origi. iur. l. ij. §. & cum placuisset. ar. & .xvij. q ij. gonsaldus. & op. ar. C. de ℞sen. cum. l. vl. & ē. admonet. & hic i fi. Sol. Vere est q̄ ꝯtū ad ecclesias vel ꝯtū ad superiorem talis renūciatio nō tenet. q̄ñ ecclesia ꝑ supior pōt illū repetere si vult. vt. vij. q. j. non oportet. & etiaꝫ supior. .xxxij. q. v. mulier. Sꝫ ipse nō pōt eā repetere: & ita quo ad se tenet pactum. q̄ & si inutilis sit talis renūciatio tñ habꝫ in se tacitū pactū: ne repetat sic̄ acceptilatio inutilis. ff. de pac. si vn⁹. §. pe. & ff. de acceptil. si acceptilatū. & vij. q. j. eos. ar. j. ff. de accep. an inutilis. in ꝑn. & quia postea recipit de manu laici: suspēsus est. xvj. q. vlt. sicꝫ ℞rinceps. & c. se. ymo plus dicat scilīt generale q̄ ꝓsentit electioni de se facte ꝑ secular̄ potestatis abusum: ineligibilis efficit. ē. de elec. qsqs. ar. j. de iurepa. preterea. Sed expone verbū illud cōmunione ꝑuet. s. fidelīū cum iam sit ꝑnatus cōmunione sacramentoꝝ recipiēdo eccliā de manu laici. Jo. hic dicebat q̄ clericus q̄ sic recipit būficiū de manu laici: suspēsus erat ipso iure ꝑ. c. siquis ℞rinceps. quod satis posset dici: & ℞cre. ꝑdic. ꝓterea ꝓtradicit: vt dictū est: & c. qsqs. cōalīū generale alīd̄ penam imponit: q̄ efficit ineligibilis: & ideo melius videt dicendū q̄ illa iura. xvj. q. vij. sicꝫ ℞rinceps. & c. sequēs. que dicūt q̄ clerici qui faciūt hoc sunt iuspensi: & laici sunt excōicati q̄ clericos instituūt nō tenent in hoc vt ipso iure penam imponant. & hodie laici sunt excōicandi & clerici q̄ recipiūt būficia suspendēdi & ineligibiles fiūt ꝑ iura illa. j. de iurepa. preterea. & ē. de elec. quisquis. Ber.

n B Supplicatōnem. Mōrari. forsitan ꝓpter intemperiē aeris. lxxvij. di. q̄rūdā. Vt q: habeat capitales inimicos. ē. ō elec. boue.

o Defectū. simile. xciij. di. diacon. v. mendicat infelix. ℞c.

p Ad sustentatōnem. hunc ꝓuidendū est in būficio: quem nō crimen & causa necessitatis abducit. vij. q. j. q̄is triste. & male ℞ritus publica egestate laborare debet. ff. de posi. bona fides. & merito hunc ꝓuidendū est: q: ℞posito subuenit in necessarijs. l. di. studeat. erit aūt iste tanq̄ plebanus ecclesie hmōi. Ber.

q Usu pallij. ar. j. C. quēadmo. cuilis mune. indi. l. ij. li x. quoniā maioribus honoribꝰ functos non licet descendere ad minores vt dicit lex predicta. & ar. ad idem. xciij. di. legimus. in fi. & ē. ō trāsla. licz.

r N Si cum prudem. Promitis. quasi credens q̄ cedendo placeas ℞o. Bernardus.

b Sanctificato. scilicet hieremias. Bernardus.

c Ministerii. qō ꝓuilegiatū est. j. de sta. mo. q̄ ℞i nimorem.

d Cum ille. s. hieremias qui ꝑdicatōnis recusabat officiū: & tamē postea recepit. viij. q. j. in scripturis.

e Cuius. scilicet verbi dei. Ber.

pensurus. Bē epō arelatēn.

Si cū ꝑdē: & infra. Si in hmōi cessiōe frugem tibi melioris vite ꝓmittis: scire te debes nō esse sanctificato i vro sanctiorez: & ideo nō oportet te ꝑdicatōis iam suscepte deserere ministeriū: cū ille cui⁹ fieri debuit recusabat: tādē ꝑdicādū recepit vbū dei. Nō si forsan būilitatis cā de culmīe āris pōtificali descēdere: eoipso būilitatis videris erigere male verticē q̄ te nimis i resignādi ꝓposito exhibes ꝓtinacē: q: tūc i te verā būilitatē custodies: cū & ꝑ eam locū sublimē fugies: & per obediētiā ñ dimittes. Jntueri te itaq̄ volum⁹ q̄ hec sunt illa ꝑ q̄ cedēdi eps lniam pōt postulare: pscia crimis: ōbilitas coꝝporis: defect⁹ scie: malicia plebis gue scandalu: irregularitasq̄ psone. Sz i his oib⁹ ē obsuāda cautela. ꝓpt pscīam em̄ crimis cedendi pōt licētia postulari: & forsan ñ cui⁹libz & dūtaxat illi⁹ ꝓpt qō ipsi⁹ officij executio p⁹ pactā pniaz ipedit: cū si oēs qs arguit pscietia cuiuslibz culpe

f Forsitā. istud forsitan nō vī pōt dubitatiue & affirmatiue. si. xxxij. q. ij. admonere. & j. ō peu. tue & ō pe. di. j. ꝙbiem & ff. de rei ven. ite si. §. j. & verba sequētia hoc innuunt. & ē. de reseri. sup literis. v. nisi forsitan.

g Sed dumtaxat. Ex isto loco colligit: q̄ ꝓ nullo crimine potest epus renūciare sine licētia pape q̄tūcunq̄ grau. Super hoc dicūt quidam q̄ nullus criminosus nullus irregularis potest renūciare sine licētia pape. ar. j. c. ꝓt. vī quidam. & vj. q. iij. ℞nicq̄. & ff. de admi. tu. l. tutores. §. & se. etiam si talis sit: q̄ titulū non habeat: vt symoniace & intrusus: in morte tamē ꝓpter necessitatem ꝑsent renunciare. ar. illius capi. xvij. q. iij. sicꝫ suadente. Tan. & ibi dicūt q̄ symoniacus & intrusus nō habēt titulū: & fures & intrusores sunt. j. q. j. ordinatiōes. & ix. q. j. ordinatiōes. & ibi q̄nto plus rem tenent tāto plus peccāt. et sic sꝫ est in mora. ff. ō ꝑdi. si ꝓ fure. §. pe. ar. q: non remittitur peccatū nisi ℞. xiij. q. vj si res aliena. Unde dicunt q̄ renūciare possunt sine licentia pape: q: ipsi ad hoc tenent canonis aūcte. j. q. j. sicꝫ negz. Jn aliꝭ q̄ titulus hūt secus est: ibi necessaria est licentia pape. vt hic dicit. ar. j. c. ꝓt. §. rursus. & sequen. Sed lra ista ꝓtradicit. s. non cuiuslibet. & illius dumtaxat cuius executio post pactam penitentiā impedit. & hec duo crimina talia sunt: & sic videt q̄ hic sit petenda licentia: quia iz nullum nō habeant: symoniacus tñ videt habere titulum: cum ꝑ electōꝝ habuerit ecclesiam: quo ad cōem opinionem habet titulum: cum occulta fuerit symonia: vnde saltem ꝓpter hoc tenetur lniam petere: & causa potest subesse: q: si bene administrauerit papa ℞seuit dispensabit cum eo. ar. j. c. c. §. psone vo. Vel⁹ posset hic dici q̄ intrusus oīno nō cedere. q: nec ꝯtū ad opi. nec ꝯtū ad vsum titulū hꝫ. Unde & sunt crimina: que post pactam penitentiā impediūt executiōꝝ ordis. Dic q̄ symonia est vnus de illis. vt. j. q. j. erga symoniacos. & j. de symo. tanta. Item homicidiū. j. de temp. or. c. vl. & l. di. miror. & de his duobus criminibꝰ habem⁹ expresse. j. de accu. inquisitionis. in ꝑn. Item sm̄ io. oē peccatū q̄ ipso iure irrogat infamiā. iij. q. vij. infames. §. porro. q: licz culpa ꝑ penitentiā tollat: infamia tamē nō abolet. ij. q. iij. §. hinc colligit. de hoc notat. j. de temp. ordi. & qui ord. ex tenore. Jn istis em̄ criminibus que post penitentiā impediunt executiōꝝ ordinis aut būficij retentiōnem: debet epus petere licentiam cedendi q: penitere non potest: nisi renūciaret. Jn aliꝭ vo criminibus de quibus potest penitere remanendo in officio suo: nō tenent petere cessionē ar. illius de re. j. de temp. ordi. c. vlt.

h Culpe. hoc est ꝑ illos q̄ dicunt oē crimē inducere irregularitatē.

i Pauci. q: res pene ꝑ naturā est q̄ ds sit sine pcō. xxv. di. §. nūc autem. & lxxxj. di. aplīs in fi. si. j. de ꝑben. c. pe.

k Importēs. talis em̄ morbus dr fornic⁹: q: cuiuscunq̄ rei agendis

impedimẽto est. ff. de
v. sig. moribus. ff. de re iudi. quesitũ.
l Infirmitas. quia seruos spũs ad sublimiora pscendit. s. eccl'as. Ber.
m Plerũq; nisi esset talis scia: quam cito addiscere pt. ad qđ sp teneꝛ. epus. xxxviij. di. c. vl. vñ dicit iurisconsult⁹: si vnũ pedẽ tenerem i sepulchro: adhuc addiscere vellẽ ff. ō fideicō. libe. apō iulianũ. xxiij. q. iij. si habes. nã ab anniculo puero dicẽ se velle addiscere. vt. e. c. hr.
n Spũalũ. xxxviij di. p totum.
o Tpalũ. lxxxvj. di. frẽs nr̃m. et. xxxix di. petrus. et. xxxvj. dist. §. j. et merito necessaria ẽ scia spũalũ et tpalũ: qꝛ i his alios docere dz eps: et iō aliox doctria idigere nō dz. j. q. vij. pueniemus. et aut. de sanc. epi. §. dam⁹. colr. ix.
p Scias repulisti. xxxviij. di. oẽs pfallẽtes. in fi.
q Toleranda. ō. de elec. cū nobis olim. et j. de pbẽ. venerabil'.
r Plebis. fi. vij. q. j. §. hoc tñ cernãdũ et. c. vl. Ber.
f Quo. i. q̃ntũ.
t Eo. i. intantũ.
u Faciam. i. tacere
x Exaspans. ppls. scz israheliticus.
y Culpa. s. sbditox
z Fugit. xxiij q. iij tres pſonas.
a Aliter. q̃q; eñ vumire dz severitas discipline. xxij. q. iij ne admisso. et. c. ñ pt et. xj. q. iij. q̃ñ.
b Elicit. vt. iij. di. nemiq; et alibi: noli cẽ nimis iust⁹: qꝛ instus q̃q; i iusticia sua pe rit. ij. q. vij. §. de his. et de pe. di. j. ferpẽs.
c Esca. j. ō no. ag. nici. cū ex iniuncto.
d Distinguenduꝫ. pñt grego. distiguit sup̃ ezechielẽ omel. vij. vtꝛ scandalũ sine pcto vitare possum⁹ an nō: nã nq̃tũ pos sum⁹ sine pcto scanda la vitare tenem⁹. ali oqn vtil⁹ scandalum nasci pmittit: q̃ veritas relinq̃t. j. de reg. iur. q scãdalizauerit. veritas eñ bone vite vel iusticie nunq̃ referenda ẽ: vitas discipline q̃q; tunc aũt dz referi veritas discipline q̃n multitudo peccantiũ est in cã nō tñ volũt tenere malũ qđ faciũt. ar. xliij. di. pmissatões. vbi ō hoc. et. l. di. vt pstituet. et. j. ō cle. ex. mi. latores. Si vo referre volũt malũ qđ faciũt et excusare illō q̃ ex aucte tẽ multitudiñ

cederent. pauci vel nulli in illo ministerio remanerẽt. et infra. Alia vo cã est tenebilitas corpis: q̃ vel ex infirmitate vel ex senectute pcedit: nec tñ oĩs sed illa solũmō p quã ipotẽs reddit ad exequẽdũ officiũ pastorale. nã si p q̃libz corpali debilitate suscepte seruit utis officiuz posset referi frustra fateꝛet se ap'l's in suis infirmitatib⁹ gloriari: cum inedũ nō pl⁹ hortet senilis debilitas aliquẽ cedere: q̃ moralis maturitas q̃ in senib⁹ esse solet ipm in suo suadz officō pmanere p talib⁹ eñ de se dicẽ ap'l's: cum infirmor tẽ fortior sum: qꝛ nō nũq̃ corpis infirmitas fortitudinẽ cordis augmẽtat. Pro defectu q̃q; scie plerũq; pōt q̃s petere cessiõz: qꝛ cũ ipsa circa spũalia administratõz sit potissimũ necessaria et circa curã tpalium opportũa pisul q̃ pmissaz sibi dz ecclesiã regere i vtrisq; saluberiter ei renũciat: si sciam in q̃ ipam regat igrat. Tu eñ inq̃t dñs sciam repulisti: et ego te repellam: ne sacerdotio fungaris mihi: q̃q et si desideranda sit eminẽs scia i pastoreꝫ eo tñ sit ppetẽs tolerãda: qꝛ p̃m ap'm: scia inflat: charitas aũt edificat et iō impfectuz scie pōt supplere pfectō charitatis. Propt aũt malicia pleb⁹ cogit inedũ plat⁹ ab ipsi⁹ regimine declinare: q̃n plebs adeo dure cerulcis existit vt pficere neq̃at apud ipam: ℔ ppt ei⁹ duricia q̃ magis satagit eo magis iusto iudicio deficere pmittat: dicente dño p ppham linguã tuã adherere faciã palato tuo: qa vom⁹ exaspans est. et ap'li legũt dixisse iudeis: Ecce puertimur ad gẽtes: qꝛ vbi dei vos indignos fecistis: non tñ p q̃libz culpa pastoꝛ dz gregẽ deserere: ne mercẽnario cõpareꝫ: q̃ vidit lupũ venientẽ et dimittit oues et fugit: ℔ de supioris inia tũc temũ pōt nõ tãtimide fugere

q̃ pride declinare: cũ oues cõuertunt in lupos: et q̃ debuerãt hũiliter obedire: iam irreuocabiliter p̃dicũt: cũ et si tales sint grauit̃ p crimĩe puniẽdi: sunt tñ p tpe vtilit̃ tolerãdi qꝛ sanguinẽ elicit qui nimis emungit
Pro gui q̃s scandalo curãdo cũ alit̃ sedari nõ pōt: lz epo petere cessiõz: ne pl⁹ tpalẽ honorẽ q̃ etnã videat affectar e salutẽ: memor illi⁹ qđ dicẽ ap'l's: si esca scandalisauerit fratreꝫ meũ: nõ mãducabo cãnẽ ietnũ. Sz int̃ scãdalum et scãdalũ ẽ subtiliter distinguẽdũ: sicẽ dñs ipe distinxit: cui cũ dixisset ap'l's: scis qꝛ pharisei audito ℔ vbo scãdalisanẽ: rndit sinite illos ceci sunt et duces cecoꝝ. Alibi vo dixit: q̃ scãdalisauerit vnũ ō pusillis istis q̃ in me credũt: expedit ei vt suspendat mola asinaria in collo ei⁹ et demergat in pfundũ maris. Persone vo irregularitas: vt si forte sit bigam⁹ vel vidue marit⁹ ẽ cã ppt̃ quã petere pōt licẽtiã aliqs resignãdi attestante ap'lo q̃ dicit: oportet epm esse vn⁹ vxoris vir. Nõ tñ ppt̃ quãlibet irregularitatẽ pson dz ei q̃ regulariter ministrauit cedendi inia indulgeri: vtpote si de ltimo mrimonio ñ sit natus: qꝛ lz irregularitatez hmõi nõ potuit sbticere: si tñ et culpa latet et cã cũ eo q̃ laudabilit̃ suũ ipleuit officiũ iniuncta sibi pnia ppetẽti pōt nõ minus vtilit̃ q̃ misericordit̃ dispẽsari Ego suz inq̃t de⁹ zelotes vindicans pctã patꝝ i filios: et vsq; i terciã et q̃rtã gnãtõz i his q̃ oderũt me. i. in illt̃ q̃ ō me paternũ odiũ imitant̃. vñ patz q̃ illis q̃ paterna vicia nõ sequũt̃: ppcie pñt i talib⁹ suffragari vtutes: illo discretõis adhibito moderamĩe vt int̃ nothos et mãseres naturales et spurios distinguat̃. et infra. Clex si ppt̃ alias causas cessionẽ affectes nõ est in ℔ tibi

parcendũ non est ppter scandalũ. ō pe. di. vj. c. j. in fi. ar. lxxxij. di. plurimos. et. vij. q. j. §. cũ aũt. v. ferrũ q̃ppe. ō hoc dr̃. j. de temp. or. sane. in tercia notula.
e Hoc verbo. s. nõ oẽ qđ in os intrat: ℔ qđ ex ore pcedit coinq̃nat hominẽ tũc dixerunt ap'li: scis qꝛ pharisei: q̃z religio ẽ i cabis discernẽdis audito hoc vbo dẽ. vsq; sbi: vt. xj. q. iij. inf vba
f Simile. q̃t nõ est curandũ de scandalo eoꝝ.
g Regulariter. al's cũ irregular⁹ sit: regulariẽ ministrare nõ pōt. Sz hoc eñ q̃ moderate se acta nõ pōt aliqđ ordinabiliẽ fieri. j. de accu. qualit. et q̃ñ. ℔ dic regulariẽ. i. laudabiliter et vtiliter.
h Non potuit. i. non debuerit de iure tpe sue examinatõis et sic est ar. q̃ illũ dicimur posse qđ de iure possum⁹. xxij. q. ij. faciat. et arg. ō. de rescrip. scisciat⁹. ℔ debuit cõfiteri saltem i secreto. ō. de elec. innotuit.
i Culpa. in culpa fuit qꝛñ mãifestauit impedimentũ tpe sue pmotõis vñ imponi dz sibi pnia cũ dispẽsat cũ eo: vt sequẽs lr̃a dicit: tñ si culpa talis.
l Et cã. si ipa irregularitas occulta est dispẽsat cũ ipso ppt̃ vtilitatẽ ipius ecclie.
m Latet. arg. p opi. illoꝝ q̃ dicunt q̃ pctã latentia facũt hoies irregulares. l. di. sacerdos. et. c. sacerdotes. a prario sensu. et. c. ō his vo. ar. xxxij. di. habuisse. Et ar. ō. xxxij. q. v. xpiana. so. in foro secl'ari ñ bñt vindictã ℔ i foro aie sic.
n Zelotes. i. zelans et vlciscẽs pctã l' exactõ ca stuaꝛ. j. q. iij. salnatõ. § ecõt. et. xxxiij. q. ij. §. j.
o Patet. a pio sensu.
p Mãseres. sic legit in histo. et i rubrica qđ ñ ẽ tas eccl'az dei itroire Mãser ppe dr̃ ō scotonar⁹: spur⁹ de pcubina. noth⁹ ō adultio nar⁹. sic dz nō febrz: q̃ affligit sic ãrtana. et tñ nō est vera ãrtana sic noth⁹: q̃ vr̃ ver⁹ filius ℔ non est: et oẽs tales illegitimi ab honorib⁹ repellũt. ō. de elec. cũ i cãcris. et. ō. de elec. innotuit. et. j. de si. pby. c. j. et vl. naturalis dr̃ nat⁹ de pcubina q̃ tenet in domo: quasi loco vxoris vnica: et talis i bonis patrz abintestato succedit in duas vncias paterne sube: si alij filij nõ existent: nec pũr. lrima

C. ō na. li. aut. lz pri. ⁊ in bōis nisi⁹ succedūt cū legitimis filijs. C. ō sēna. pful. ofi. fiq. §. vl.

n Omittam⁹. ⁊ tamē statim sbūgit ꝛe illo ꝛē. ⁊ est color rethoricus: q dr̄ ꝓoccupano. si. viij. q j. moyses. in fine.

o Otiositas. iuꝫ illō Otia si tollas: pire cupidinis arcus. et alibi. Querit̄ egistus ḡre sit sacꝰ adult̄. In ꝓmptu cā est: ꝛesidiosus erat. ⁊ dicit hiero. ad mōachū: sp̄ sancto aliq̄d bōi opis vt te dyabol⁹ ūuenat oc cupatū. ō ꝑse. di. v. nūq̄ ꝓ

p Spōsaz. ē. ō trāsla. inter corpalia. ⁊. ff. sol. ma. si cū dtē. §. si mari tus. ⁊ expone spōsaz. i. ecclesiā militantem.

q Befigendo manū. Vba sunt salomonis in paraboł loquentꝭ ꝛe fideiussore q̄ obligauit se apud ẽrneu. i. apud creditorē q̄ est ẽrne⁹. i. alⁱ⁹ a fideiussore ⁊ reo ꝓncipali: sic ep̄us ꝛefigendo manū. i. ꝓ manualē obe dientiā obligauit se pro oībus suis apud ẽrneū. .i. creditorē. i. apud xp̄m q̄ sibi credidit gregē suū mediāte suo metropolitano cui obediēnā fecit manualē. epō em̄ tenet reddere rōz ꝛo ꝓ aīabꝰ sibi cōmissis si male eū stodierit oues suas. j. ō reg. iur. c. pe. ⁊ expone apud ẽrneū. i. apō alīū. q: ꝛe⁹ est alⁱ⁹ ab bōe i eo q̄ ꝛe⁹: q: ꝛe⁹ ē creator et bō ē creatura. Vt dic q ꝛe⁹ extrane⁹ est a q̄cūq̄ christiano: ⁊ tm̄ quilibet christian⁹ ē ei⁹ filⁱ⁹. filⁱ⁹ em̄ dr̄ esse in ꝑāte ꝑtis q̄libz est emācipat⁹: eo emancipato dr̄ ẽrne⁹ sic q̄libet alⁱ⁹: ⁊ tm̄ est eius filⁱ⁹: ita ꝛe⁹ emancipauit hoīem: cū ꝛedit ei libez arbitriū faciendi q̄libz bonū ł malū: ⁊ ita dicⁱ⁹

r Alias. est ẽrne⁹. q: nō sunt i bōe vie ei⁹ .xlvij. di. §. nccē est. i fi.

s Sub lege. xix. q. ij. due sī. ⁊. ō regula. licz.

t Indubitāt. q: nefas est dicere: q̄ scripta mēti. xxij. q. v. qd ergo

u Pōtifex. beat⁹ mar. x Illius. s. unus. beati pauli apli. Ber.

y Floze. i. opibz vtutū q: virtutē nullus potest bñe sine charitate: q̄m q habz vnā virtutē i actu habz oēs: ⁊ q caret vna carz oībz. xxiij. q. j. vbi sana. xxxij. q. j. cū renū ciat. ō pe. di. ij. si eī inq̄t j. ō re. iur. ꝛesleat petōr postulanti fauenduz: cū hmōi postulatio videat̄ ñ eē discreta q̄m vt id tāq̄ notissimū omitta m⁹: q̄ ociositas ⁊ voluptas arma sī hostis antiq̄: ad miseras aīas captiuandas: ꝓpt̄ laboris āgustias aut ꝑsecutōis īcursus nō ꝛebes ꝛelerere sponsam tuā: cui ꝛefigēdo manū apud ẽrneū te fide media copulasti: sciēs q beati sī isti q̄ ꝑsecutōz patiunt̄ ꝓpt̄ iusticiā: q̄m cū ꝓbati fuerint accipiēt coronā vite: quaz repromisit ꝛe⁹ diligēt̄ibz se. Dz dices spirit⁹ vbi vult spirat: et nescis vñ veniat aut q̄ vadat: ⁊ iō nō ē q̄ possit vias illⁱ⁹ spūs ꝑscrutari: q̄ vo spū ꝛei agunt̄ ñ sunt sb lege: q̄m vbi spūs ꝛei ibi libertas: ḡre si cedēdi tibi lnīa data ab bōe ñ fuerit nihilomī⁹ tū cedes: q: data ē tibi libertas cedēdi a vo. Certe ꝛespis si sic sapis. nam quō spū ꝛei agit q̄ ꝝ spūs ꝛei agit ⁊ si em̄ vera sunt q̄ p̄mīsim⁹: imo q: īdubitāt sunt vera ꝓculdubio ꝝ spūs ꝛei agit q̄ aliq̄d ꝝ vitatē attētat: q̄m ipe est spūs vitatis. Dozzo si dicas q̄ forsan alia est cā latēs ꝓpter quaz cedēdi volūtas tibi celit⁹ inspirat̄: ⁊ nos siq̄dē rñdē⁹: tu quō scis q̄ talⁱ inspiratō sit cele stis nōne recolis q̄d ille glorioſus pōtifex dixit cū cepisset viribz corpis repēte ꝛestitui: dñe si adhuc ꝓlo tuo suz necessariꝰ nō recuso laborem fiat volūtas tua: illⁱ⁹ exēplū secut⁹: q̄ dixit cupio dissolui ⁊ esse cū xp̄o. manere aūt in carne necessariū est ꝓpt̄ vos. ⁊ īfra. Quipe si q̄n tocūq̄ vtutū floze refulgeas: et in te nō hēas charitatem nihil ꝓbaris bñe: nlla siq̄dē maioz potit esse charitas q̄ vt aīaz suā ponat q̄s ꝓ amicis suis: cū aūt ꝓpt̄ hāc te ꝛeceat aīaz tuā ꝓ sbditis tuis ponere nulla occasiōe: dūmō ꝓficere ill̄ possis ⁊ si nō oīb⁹ tū mlt̄is ab eoꝝ regumīe te ꝙuenit excusare: q̄m si laboris cāz ꝓtendis exemplū te apli subleuabit: qui suadet tibi laborē hmōi nō refugere: dū se asserit ꝓ cōi salute plⁱ⁹ cert̄is laborasse: q: lz non sequat̄ laborē effect⁹: nihilomin⁹ tū labor est meritoꝛi⁹ apō ꝛeū iuꝫ qō legit̄ reddet ꝛe⁹ mercedē laboꝝ suoꝝ scōꝝ: ⁊ īfra. Hec putes: q̄ ideo martha malā ptē elegerit qua circa pl̄ima satagebat: q: maria optimā ptē elegit: q̄ nō auferet ab ea. q̄m licz illa sit magis secura: ista tū ē magis fructifera. ⁊ lz illa sit magis suauis: ħ tū magis vtil̄: cū in fecūditate sobolis lippitudo lie rachel pulchritudini sit ꝓlata q̄uis sit in vnū ⁊ cōtēplatiu⁹ esse ualeas ⁊ actiu⁹: legislatoris exēplo q̄ nūc ascēdebat i montē vt ibi gloriā dñi cū maioꝛi cerneret libtate: nūc vo descendebat i castra: vt cū vtilitate maioꝛi necessitatibz ꝓpl̄i puideret: q̄propt̄ facilius idulget̄: vt ascēdat mōach⁹ ad ꝓsulatū q̄ ꝓsul ad mōachatum descēdat: ⁊ īfra. Monem⁹ itaq̄ vt laborē pastoral̄ rḡimīs ñ recuses ne fortassis ad pedes suos cū maria sperneret ꝛe recipe: q̄ sibi apō ꝛe diuertenti ꝓcuisses cū martha sollicita mīstrare: ⁊ īfra Qui vo i postulādo cedēdi lnīam instituisti: tibi te duxim⁹ relinq̄ndū: vt distinctis causis ꝓpt̄ qs cedere oporteat: si ꝓpt̄ aliquā cāz vtilem ⁊ honestā in hmōi ꝓposito ꝓcueres ꝛe lnīa nr̄a cedas: alioq̄n cedēdi lnīaz aucte ap. tibi scias esse penitus interdictā: q̄m ⁊ si pēnas habeas q̄b satagas i solitudinē aduolare: ita tū astricte sunt nexibz ꝓceptoꝝ: vt libeꝝ ñ hēas absq̄ nostra pmissione volatū.

Item epō fauentino i archiepm rauennatensem electo.

Post trāslationē tuam ad ecclesiā rauēnatēn. cum ꝓpos̄it⁹ ⁊ canōici fauentīn. in. j. eoꝝ concanonicū liberā eligēdi auctē vnanimit̄ ꝓtulissent: ipe .j. sancti fridiani lucan. canonicū olim epm sarnatēn. ī fauētinen. epm postulādum elegit.

z Nihil. iuꝫ illud apl̄i: si tradidero corpus meū ita vt ardeā charitatē aī ñ habeā: nihil mihi prodest. ꝛe ꝑse. di. iij. solet. ō pe. di. iij. si qs autem. ad

a Adulteris. si. di. vt. vij. q. j. ibi.

b Plus. xxiij. q. uij. quis nos.

c Effect⁹. iuꝫ illud Nō ē i medico sp̄ releuet vt eger. ⁊ q̄nq̄ est vtilis materie no artificis. j. ꝛe loca. et pdnet. ꝓpter. ff. ad. l. aq̄l. si vn⁹. §. si calicē ⁊. xliij. dist. ephesijs. nec euēt⁹ mortalitat̄ medico q̄ diligēs fuit imputari dz. ff. ꝛe of. ꝓs. illicitas. §. ficut. ⁊ sufficit diligētā adhibere quā pōt. xl vij di. c. vlt. ⁊ si negocij ñ hēat effectū: sufficit si fit vtilit̄ ceptū. ff. ō neg. gest. ħ au vtro. §. j. lz sec⁹ sit in negocijs pupilli. ff. e. ti. si pupilli. i pn. ⁊ l. lit̄.

d Illa. s. vita contemplatiua.

e Becura. ħ potius ꝛeplectenda. nā tenere certū ⁊ dimittē incertū ꝛebem⁹. ꝛe pe. di. vij. c. vl. ff. ꝛe ri. nup. ad optiu⁹. §. j. ħ vtraq̄

f Ista. est certa. scz actiua vita.

g Lie. Lia lippa erat oculis q̄ q̄tuoꝛ filios genuit ex iacob. ħ rachel duos tm̄. scz ioseph ⁊ beniamin.

h Legislatoris. scz moysi. xxxvj. di. siqs

i Mas propt̄. vult i. ꝓpter quā causam.

k Ad ꝓsulatū. xviij q. j. c. vno. ⁊. viij. q. l Binere. iij. c. ij. tenti. i. accedenti.

m De lnīa. q̄ petit lnīaz ⁊ obtinet copelli dz vt cedat. j. e. q̄dā.

n Post trāslatōz liberā. ⁊ iō potuit eligere vñcunq̄. Et no. q̄ q pōt eligere pōt postulare. ē. ō elec. i causis ħ ñ ecōtrario. ar. ff. ꝛe rem nup. gnāli. et sic pōt idē dici i casu ꝙuerso. Dic exp̄sse hz q̄ vm p̄ p̄mitt ptās eligendi. si. ē. ꝛe elec. causam que.

o Postulandū. sim plicit eligi nō potuit: q: erat ꝛe alia eccl̄ia. lxiij. di. lras. ⁊. lxxj. di. fraternitatē. ħ in postulādō eligi pt. lxiij. di. valētinia⁹. q: epūs fuerat: ⁊ iō nō eligi ħ

postulari debet: & hec sunt causa quare sunt postulatus & nō illa: q: de alia ecclesia: vt dixit io. de hoc dr̄ ō. de elec. cum inter canonicos.

c ¶ Si priore & a capitulo. q: solus por nō posset psonā alienare. ar. xij. q. ij. sine exceptōne. & xx. q. iij. statuimus. cū maior sit alienatō psone q̄ rep. xij. q. j. ꝓpimus. si aūt nollent dare ipm: ꝓpelli debēt per superiorem. j. de iurepatro. nulle. nisi iustam habeant cām nō dādi: tūc compelli non debent. lxij. dist. literas. & lxxj. dist. c. j. & ij. Ber.

d ¶ Constantinopol. vij. q. j. hoc neq̄q̄.

e ¶ Ex quatuor. scalz nicenū pstantinopol epheſinū primū & calcedoneū. xv. di. sicut

f ¶ Cessante. arg. est hic q̄ cessante causa: cessat effectus. vt. j. q. vij. q̄ p remedio. & j. q. j. q̄ p necessitate & iv. di. pscis. & lxj. di. §. hic omnibus. & c. neophit⁹. j. ō ap. cum cessante. arg. j. xxxij. q. j. dixit dñs. & xx. q. ij. sue sunt. So. si ꝓpter causam fiat dispensatio & aliq̄ cōsimile: cessante causa cessat quod factum ē ex causa vt in ꝑmis ca. Si vo ius cōmune statuit ex cā licz causa cesset: tamz remanet ius qō ex ea statutū ē. xxxij. q. j. dixit dñs. Si finalis est causa: q̄diu cā durat: durat quod ex ea statutuz est. Vel qō ex illa cā fit. ea vo cessante: cessat pstitutū ex illa cā. j. xxxij. q. vij. c. fi. Vel cessat quod ex ea cā pstitutū est: quādo in cōstōne dictum est: q̄ causa cessante: cessat pstō. vt i ꝑmis pcor.

g ¶ Ceco. vñ v. Si cecus cecū conat⁹ ducere secū. Jn foueam ductor primus cadit unde secutor.

h ¶ Deferendo. ō. c. ꝓr. §. ꝓ defectu.

i ¶ Parentū. data pe cunia vel ꝑmissa. j. q. v. quicūq̄. & c. ꝓsentium.

k ¶ Diminutus. Statum cum illud secuit ꝑmo petita & obtenta lnīa a dño papa vt hic dicit: & sic non potest renūciare sine licentia pape: q̄uis symoniacus. al's ratihabitio retro sibi ꝓiudicat. j. de. symo. sicut. Vel intra breue tempus. j. q. j. cōstat. & j. de regula. c. ij. qō in maleficijs dr̄ ē. ff. ō vi & vi ar. l. j. §. q̄uens. & xxxiij. q. ij. si vgo C. de transac. q̄uis. & C. quō & qñ iudi. ab eo.

l ¶ Nequeat. q: erga symoniacos nulla misericordia est adhibēda. j. q. j. erga symoniacos. & vij. q. j. ꝓsentiū. & ō. de elec. sup eo. & j. q. j. q̄ quidā. & j. ō symo. nobis fuit. Sed q̄ videt q̄ possit cum symoniacis dispensari. vt. j. q. v. q̄cūq̄. & c. ꝓsentiū. & j. de symo. de symoniace, & ō. de elec, si aliquis. So, vñ, dicit q̄ talis de iure

¶ Pozzo a sancti fridiani pore sup b̄ req̄sito et obtento ꝓsensu ꝓposit⁹ & alij postulatōz eandē approbari a nobis hūiliter petierūt. Elex postulatōni hmōi videbat ꝓcilij constantinopol. capl'm obuiare: in q̄ statutū est vt q̄cūq̄ de pōtificali dignitate ad monachorū vitā & penitētie locū descēderat neq̄q̄ vlterius ad pontificatuz resurgat. vñ q̄ dictū ꝓcilij cū sit vnū ex q̄tuor ꝑncipalib⁹: q̄ sic q̄tuor euāgelia ecclesia catholica venerat: nullatenus videbat eoz postulatio admittenda. Cetez spāles q̄dā casus iueniunt: in q̄bus predicto ꝓcilio nō obstāte is q̄ vitā monachalem elegit: rursuz licite pōt ad epatū assumi. si em̄ q̄q̄ ꝓsecutōis rabie seuiēte l' ꝓpediēte inualitudine corꝑis cū ꝑficere neq̄at in regimine pastorali: de superioris aucte ad monasticā vitam descēdat: ꝓsecutōis vl' egritudinis ipedimēto cessante ad epalem poterit resurgere dignitatē. Jtem siq̄s ꝓpter lr̄ature defectū: ne tanq̄ cecus ceco ducatū pbeat locū regimis aucte apo. ōserēdo ad ociū se ꝓtulerit mōachale ac p exercitiū lectōis scie repit margaritā ꝓcul dubio poterit denuo vocat⁹ a dño cathedraz reascendere pastoralē.

¶ Rursus siq̄s cupiditate parentū eo tp̄ penit⁹ ignoāte fuerit epatū adept⁹: & hoc cōperto epatū de lnīa supioris dimittēs obseruantiaz elegerit regularē. & si ad episcopatū eundē redire

postmodū neq̄at iuxta canonicas sanctōes. ad aliū tp̄ poterit licite reassumi: q̄q̄ autē in his & ꝓsilibus casibus is qui epatu dimisso monasticā vitā elegit: resurgere valeat ad officiū pastorale: nihil tñ in his ꝯ ꝓscptū intelligit ꝓcilij attētari: q̄d in eo loq̄t casu: cū ꝓpter aliq̄d crimen epatū q̄s de sere ad vitam monasticam pnīe cā descendit: vñ q̄dā in eo casu loqui dixerūt capl'm supdictū cū q̄s ꝑ crimē de quo quiet⁹ fuerat vel ꝓfessus ab epali dignitate depositus in mōasterio existat ad pnīaz agēdam inclusus: vl' cū aliq̄s ꝓpt̄ graue crimē ꝑ quo epatū retinens pnīam digne agere nō valebat: cedendi obtenta licentia vitā mōachalē elegit alijs asserentib⁹ sic intelligendū esse capitulū antedictū: vt ꝑ se resurgere neq̄at. i. repetere q̄i debitū q̄d tali modo dimisit: q̄q̄ eligi possit: ꝓsertim si locū tm̄ & non ordinez resignauit. Cum ergo nobis cōstare nequerit: ob quā cām ꝑdictus. j. epatui olim cesserit: mandam⁹ quatenꝰ si tibi ꝓstiterit: q̄ ꝓpter aliquā ex ꝑmissis causis seu ꝓsilib⁹ idez. j. epatui cesserit mēorato: tu auctoritate nr̄a: dūmō necessitas vl' vtilitas id exposcat licentiā ei tribuas ascendendi ad regimen ecclesie fauentiū. maxime si veritate subnitit: q̄ dict⁹. j. loco tantūmodo cesserit memorato: & nō ordini vl' etiā dignitati. tūc em̄ eēt vehemētis lume

non potest eligi siue postulari ꝑ dispensatiue debet postulari. Alij dicūt q̄ si cōmissa fuit symonia in ordine: nullus potest cum eo dispensare. vt. j. q. j. erga. & c. q̄d q̄dam. nec etiā dñs papa vt dicūt: q: caracterem habet vitiosum: cui renūciare nō potest: & ideo nō purgat vitiū istud vt. xxij. q. vj. si res aliena. Sed hoc non credo: imo potest papa bene dispensare cū symoniacis: q̄ caracterem habēt vitiosum: q̄ scienter symoniā ꝓmiserunt. j. de symo. c. pe. ꝑ inferiores ꝓlati non possunt dispēsare cum sciēte ꝑ papa: & hoc ideo: q: bene purgat vitiū furti re furtiua apud furem remanente de volūtate dñi. ff. ō vsuca. si fur. in ꝑn. & j. q. j. q̄d q̄daz. v. si forte milite caracterē &c. idē in violēto detentore. ff. de ꝓca. certe. §. iulian⁹ Sz cum symonia commissa est ignoante illo: cui acq̄situs est bñficiū. vel qui ordinem vel dignitatem adept⁹ ē ignoranter: possunt episcopi dispensare post liberam resignatōz. Sed in hoc distingue: si bñficiū erat simplex eo mō ē adept⁹ statim post resignatonē pōt resumi ad illō dispēsatiue. vt ō. elec. si alicui⁹. in fi. & capl'm etiā tūc dispēsat. vt. j. de symo. ex iſimilate. Jn illo q̄ dignitatē sic ē adept⁹: distingue: si sponte resignet petens hmōi resignatōez admitti: statum ꝓt ep̄s dispēsare cū illa & ad eandē ꝓmouā. ar. j. q. v. ꝓsentiū. vbi di spēsat in dignitate assumenda cū eo: q̄ spōte renūciauit ordini ignoāti recepto. & ar. illius. c. q̄cūq̄. circa ꝑn. tñ illud loq̄t de dispēsatōe pape. Et ar. illi⁹ dicere. si alic⁹ a ꝑto sensu. Si vo de hoc ꝓtendit i iudicio: et electō sua reprobata fuerit: q: symoniace fuit facta ꝑ eo ignoāte: tūc ep̄s illa vice & i sua vacatōe cū eo nō potuit dispēsare ꝑ postea. si. c. ō. de elec. si alic⁹. in ꝑn. & ita teneas circa hmōi dispēsationē symoniacoz.

m ¶ Loq̄t. hec interꝑtatio tenēda est sup. c. illo vij. q. j. b° neq̄q̄. exclusis opinionib⁹ ibi notat⁹.

n ¶ Non valebat. j. q. j. siqs neq̄. Ex hoc colligo q̄ symoniacus sine licentia dñi pape renūciare nō pōt. de hoc no. ō. c. ꝓr. §. j.

o ¶ Diminut. vij. q. j. q̄pienissimum.

p ¶ Locū tm̄. j. de ordi. ab epo qui resig. epi. c. vno.

q ¶ Ordinē. i. ordis executōz q: caracteri nō possz renūciare. vt. j. q. j

r ¶ Premissis. q̄uor causis. ō q̄d dictū ē ō. i lr̄a: ꝓt ꝓpter q̄ q̄dā. ꝓsecutōz l' corꝑis infirmitatē ōfectū scie ꝓpt̄ symoniā ab alijs eo ignāte ꝓmissaz: cū q̄s renūciat ꝓpt̄ aliquā cām talē ñ ꝓhibet item postulari ad

s ¶ Ordini. i. ordis executōi. Sz q̄d si dignitatē epalē vt hic dicit renūciasset ordini: adhuc ꝑt reassumi de lnīa pape: nūq̄d recōsecrabit: & nō: q: caracterē retinuit. j. q. j. q̄ quedā. v. si forte milite. xxxij. q. vij licite. & ideo sola executio sibi west: quā reassumit de lnīa pape.

e Alio quin. i. si non renũciauit ex aliqua te predictis causis que sint sine peccato: sed ex alia ꝓpter peccatum. Ber.

u Durum. non tamen impossibile: quia bene dispensat dñs papa ꝓ quamor concilia ⁊ contra apostolũ: dum tamen nihil statuat ꝓ fidem xxv. q. j. sunt quidam. ar. xxxiij. di. lector. lxxxij. di. presbyter. qđ aũt legit. xv. di. sicut. ō arti culis fidei intelligit.

q Quidã cedendi. Cũ instãa. ex eo q cũ instan tia ꝓseuerando petunt ꝓsumit ꝓra eos magis te pe. di. j. duorũ. C. ad vet. si mulier. in fi. sic etiã palliũ cũ instan tia peti debet. c. di. plca ⁊. ff. te questionib. l. j. §. diuus. j.

b Compellẽdos. no. q aliquis cogit renun ciare obtenta licentia re nũciãdi tamẽ fm leges re integra recupabũtur bona quibus cessit. ff. ō cessi. bono. is qui. ß hoc ideo est: ne illudat papa sicut si postulatio ꝓsen tet pape: nõ pot postea recedi ab ea. ē. ō postu. bone. ratio quare ꝓpellant: reddit in littera. In hmõi compulsione cõsiderat papa cõmodũ ecclesie vel ꝓpriam salu tem petentis: q̃r neutr vult impediri: ⁊ iõ com pellitur. Ber.

u Enies. Negãte ⁊ sic q negatõez facta fuit res du bia. C. q. ad li. pcla. ñ licet. l. iij. ⁊ sic q narra tionem ⁊ responsionem litis ꝓtestano facta fuit j. te li. contest. c. vnic. ⁊ ē. te elec. dudum.

d Comisisse. ⁊ sic cõ misit se gratie capti nñ sed in veritate non erat ꝓbatũ: q̃ q hoc litteris renũciasset: quare ipsoꝝ sententia retractat: qa etsi verum eet q se eoꝝ grate cõmisisset non vr renunciasse literis nisi expresse: ⁊ lras ipsas re stituisset. ē. e. sane. ⁊. j te pac. cum pridem. ⁊ si cõmisit se illoꝝ gratie ⁊ ipsi nullam gratã faciebant: poterat vti iure suo. Et est simile lz eam ad arbitros in cã appellatõis: ꝓpterea nõ renũcio appellatõi: immo postea possum ꝓsequi appellatõnem: nec mihi currit tps interim. C. ō temp. appel. aut. si nñ. nec inde debet dãnũ sustinere. vñ meruit gratiaz reportare. ē. e. sane. ⁊. j. te fideiuss. puenit. ⁊. j. te pac. cum pridẽ. Sz ꝓ vr q tacite vr renũciasse lris suis. j. te of. dele. gratũ. ⁊. j. te testi. cũ venissent. j. te his que fi. a ma. par. ca. ex ore. ⁊. j. te pbẽ. p illoz. ⁊. C. te iure dd. impe. l. ij. ff. te lege cõmi. post diem. ⁊ nihil refert an alteꝝ ex eqpollentibꝫ qs faciat. ff. te re iudi. in summa. ⁊. ff. te arbi. qđ tamen. §. j. ⁊. j. te v. sig. i his. dic q ꝓ hoc nõ renũciauit ꝓ prima iura. ⁊ qz cassata fuit illa snia. si. vr ē. e. sane. Sed ibi plus fecit tradendo litteras aduersarijs: q̃re iuri suo renũciauit. hic ñ tradidit lras lz cõmi serit se gre aduersarij. vñ ibi audit fuit potius iudicis officio q̃ iure actõis: hic vo ipso iure. vt ibi auditus fuit te iure vt dicit ibi in fine e Duo iudices. Et ꝓpter hoc solũ etiã debuit cassari vltie notule. sententia: cũ nõ appareat q̃ tercius se excusasset l cõmisisset eis vices suas. j. te of. dele. cãm matrimonij. ⁊. ff. te re iudi. duo ex tribus. ß si se excusant bñ ponerũt ꝓcedere. j. te of. dele. prudentiã. qđ intellige si cla illa: q̃ si non ees tc. erat in lris. sed ex alia cã fuit cassata snia: ⁊ mandat iudicibus istis: vt ꝓbendam illã faciant ꝓferri vt dicitur in integra. in fi. Ber.

f Renũciasse iuri. ar. q̃ ꝓ litteras executorias acquirat ius alicui impetrandi: al's nõ posset renũciari iuri ex ipsis lris competenti: si nõ acq̃reret ius: q̃ ei qđ non est etiã renũciari

florini in ꝓfluentia: quã iacob tecan ipi eccie resignauit: ſb ap. obstaculo assignarẽt: ⁊ ifra Cũq̃ iudices apl̃icũ vellẽt ad implere mãdatũ: qđã se opposu erũt canonici eccie mẽorate di centes subdiaconũ añdictũ re nũciasse iuri: qđ sibi ex ipis lit teris ꝓpetebat dicto igr sbdia. ſ negãte iam dcĩ canonici ad ſ ꝓbandũ testes aliq̃s ꝓduxerũt ꝓ q̃s cũ videret ꝓbatũ ipsuz se gre capti ꝓmisisse: duo iudices ꝓdictoꝝ sententialiter recreuerũt ipmeundẽ nõ posse vti lris sup dictis ꝓ eo q̃ idez aduersarij se gre ꝓmisisset: ꝓ qđ visus est re nunciasse iuri sibi ex ipsis lris ꝓperẽti: a q̃ snia idẽ appellãs in vigiliaz epiphanie terminũ sue appellatõi pfixit: ad quã cum venisset. p. ō colle medio: capel lanũ nr̃m sup ſ sibi ꝓcessimus auditorẽ. Sz cũ ei aduersari ñ accesserit ꝓ duos mẽses ⁊ am pli expectat nec vll ꝓpareret ꝓ eo sufficiẽs respõsalis tandez qđã lras hñs ad ꝓtradicẽdũ et impetrandũ cozã eodẽ ꝓparuit q̃ cũ ad tractandũ cãm minus sufficiẽs crederet: idez auditor snĩam pdictoꝝ iudicũ sententialiter iusticia exigente cassauit. Mos igit ratã ⁊ firmã habem capellani sententiã memorati.

¶ Dem archiepo treuerẽ.

Quidã cedendi licentiã cum instantia postulãtes ea obtenta cedere ptermittũt. Sed cum in postulatõne hmõi aut ecclesiarũ cõmoda quibus presunt: aut salutem videãtur ꝓpriam attẽdisse quoz neutrũ suasionib aliquoz querentiuz que sua sunt: seu etiaz leuitate q̃libz nolum impedire: eos ad cedendũ decernim ꝓpellẽdos.

Onorius. iij. maioris eccl'ie decano ⁊ magistro. r. canto. scĩ dionĩ. leodien.

Quiens ad apo. se. j. suõ. Apposuit q̃ cũ bone me. j. papa. p. n. abbati te emenco et maioris eccie ac scĩ pauli can toribꝫ treue. suis dederit lris in mandatis: vt si nihil canonicũ obstaret pbẽdã in eccia sancti

b Cadinus sufficiens. Sz nõ videt q̃ iste fuerit ꝓmax eq̃ misit nuncũ ad impetrandũ ⁊ ꝓtradicendũ: cũ ipse nõ appellauerit: ß ille io. ꝓ quẽ lata snia fuit: ⁊ iõ nõ debuit snia ꝓra ipm ferri: lz forsitan posset i expẽsis pdẽnari. vnde ꝓ. j. ō ap. nicolao vbi pdẽnat appellãs in expẽsis: qui non fuit prosecutus: nisi quo ad impetrandum: ⁊ ibi non fuit processum super principali. Potest dici q̃ i illa: nicolao hoc non fuit petitum. Ille nicolaus tm̃ petijt alteram partem in expẽsis condemnari: quia non miserat sufficientem procuratorem. Dic vo petijt vt procedere tur ad sententiam infirmandam. Vel melius hic fuit lis contestata ⁊ sententia diffinitiua lata: ⁊ ideo cũ statutus esset terminus ad prosequendam appellatõnem: ⁊ altera pars non fuerit sufficienter prosecuta ad sententiam rescindendam: cõsumax debet reputari: siue sit pars appellata siue appellans quia vnder appellatõis altera parte absente debet ꝓcedere ad cassandam vel confirmandam sententiam. C. ō temp. ap. l. vl. §. illud. ij. q. vj. §. appellatore. ⁊. j. te ap. ꝓ tuas. vbi hoc est expressum: q̃ nõ misit nuncũ sufficientem sibi imputet. Nec potest dici q̃ citata non fuerit quia terminus constitutus ad appellatõnem ꝓsequendam ab appellante vel iudice vicẽ obtinet emptorij: vt eo elapso perinde procedatur: ac si peremptorie

fit citatus. ī. de ap. sepe ꝓtingit. Et nota ꝙ hic appellans tenet mittere nuncū sufficientē ad appellationē ꝓsequēdā: si termin⁹ sit ꝓfixus a iudice vel ab appellāte ⁊ appellās eodem mō alⁱs fuit cā sa altero ꝓsequēte legitime: ⁊ hoc est cum lis est cōtestata: ⁊ appellatur a diffinitiua sentētia siue post li. ꝓcess. vt hic habes. alⁱs in expensis punitur: vt dicit illa de. nicolao qⁱ ibi nō fuit lis ꝓtestata: ⁊ appellauit fuit a grauamīe. vnde nō poterat ꝓcedi ad sententiā altera ꝑte absente: vnde punit tūi in expensis: quia nō venit sufficienter instruct⁹. Si vo appellatio añ litē cōtestatā a iudice recepta non fuit: nec ab aduersario approbata: tūc sufficit appellāti mittere ꝓcuratorē ad ꝓsequendū ⁊ ꝓdicendū. ī. de ap. interposita. §. j. saluo eo qō dicit. ī. de ap. cor di. sed cuⁱ appellat a sententia diffinitiua nō refert vtrū appellatio approbet ab aduersario vel iudice saluo eo qō dicit ē de ap. cordi. sed ꝓsidet: vtruz terminus sit ꝓfixus a iudice: vel ab appellante: et tūc vtrag ꝑs tenet mittere sufficientem ꝓcuratorē ad totam causam: vt hic patet alⁱs ꝓcedetur cōtra absentem ranc̄ contumacem: vt hic ꝑ. ⁊. ī. de apel. interposita. vbi de hoc.

Lecte coram nobis. f. t. lre cō tinebāt: ꝙ abbas scī petri tulleñ. tibi hūilit ē ꝓfessus: ꝙ cū adeo grauī egritudīe laboraret: ꝙ de vita desperaret ipi⁹: ad cu iusdā emuli sui ꝓsiliū: ó ꝙ ipe cū nō crederet eū emulū ꝓfidebat: monachos suos ab obedīētia ī qⁱ sibi tenebant: absoluit: vocato dioc. epo: vt abbatiā ī ei⁹ maīb⁹ resignet: qō tū vsus ꝓsilio sanioꝛi ñ fecit ⁊ eidē abbati. p⁹modū restituto sanitati. vniuersi: ⁊ singuli ó ꝓuētu obedīētiā ⁊ reuerētiā requisiti ab eo ī capl'o ꝓmiserūt ⁊ ifra. Nos aūt ex tⁱi fcō cūdē abbatē suo resignasse regimī ñ videⁿ Reg. ix. agathe. ⁊ vtīc. epis. Dilecti filij ꝓuent⁹ mōasterij scī gu. ītediate ad ro. ptinētis eccl'iā ītimarūt: ꝙ abbas eoꝝ sentiēs se insufficiētem: oneri regimīs abbatie: cessit in maīb⁹ eorūdē: ipiqz. g. mōachī scī victoris elegerūt canonice ī abbatē: ⁊ ifra. Cū igit dict⁹ abbas cedere sine lnīa nra nequerit nos tā electiōz ꝙ cessionē ꝑdictas decreuim⁹ irritas ⁊ inanes. Mādam⁹ qtenⁿ abbatē ipm loco suo restitui faciatis: q integre restituto: vice nra recipiatis cessionē ipius.

De supplēda negligētia plātorū.

Lex. iij. ciſter.

Statuim⁹ ꝑterea: vt si epus tercio cū hūilitate ac devotiōe sic ꝓuenit requisit⁹ sbstitutos abbates vīos bñdicere forte rēnuerit eisdē abbatib⁹ liceat ꝓprios monachos bñdicere: ⁊ alia q ad officiū b⁹modi ptinēt exercere: donec ipi epi suā duriciā recognoscēt ⁊ abbates benedicere nō recusent.

Clemens. iij.

Sicut nob tua fraternitas ītimauit: monachi qdā ⁊ canonici regl'ares eccl'ias q ad presentatiōz eoꝝ ptinēt ī tuo epatu habētes ꝓprijs vsib⁹ deputare nituntⁿ: nec volūt ad eas cū vacauerit vocare psonas: qn potius occasiōe cōcessionis quorūdaz epoꝝ vicarios in eis ꝑ suas instituūt ⁊ destituūt voluntate admissos ita pensionib⁹ onerātes: ꝙ nec eccl'ijs ꝓpetēter pnt in paupertate nimia deseruire illam ꝓter negligentiam. ī. de of. custo. c. j. Et magister ꝓter insufficientiā debet remoueri a vocēdo. C. de ꝓfes. ⁊ me. l. ij. li. x.

In manib⁹ qⁱ ad quē ꝑtinet ꝓfirmatio: ad ipm ptinē debet resignatio. xviij. q. ij. abbas. ⁊ tō talis renūciatio nō tenuit. ar. §. e. ꝙ in dubijs. ff ꝙtū ad se bñ tenuit. qⁱ nō possz repetē. de hoc dictū fuit §. e. ꝙ ī dubijs. tū appellatur postea cedē: ff hoc ꝓtingit ꝓter insufficientiā.

g Cedē. nec ad aliaz abbatiā se trāsferre: §. de ꝓsne. cū venerabil'.

h Electōez: si non tenuit renūciatio: nō tenuit electō. sic si aliqs nō ē legitime destitut⁹: alⁱs in locū illⁱ nō fuit legitime instituⁿ. iij. q. vj. hoc quippe. et. ī. de accu. ad petrōez. li. lxxxj. di. tātis vanel. ⁊. vij. q. j. pūtū. Item ar. ꝙ si ꝓncipale nō tenet: nec id qō ex eo secutū est. ī. ó si. instrumenter dilectos. ⁊. C. de legi. nō dubiū.

Statuim⁹. substituētes ⁊ confirmantes. qⁱ ante mihil facē vl' disponere pūt: §. de elec. nostri.

k Bñdicē. ar. ꝙ aliquis pt dare qō nō hz. C. de testa. manumiſ. cū ꝓstituto. v. ſi. arg. C. ó iure emphi. l. vl. ar. ad hoc §. de el'c. suf fraganeis. ⁊. ff. de acq. re. w. non est nouū. et. ff. ó vsufruc. qō nfm nō est. Arg. contra. ī. de iurepa. qō aūt: ī fi. ⁊. ī. de vona. ini vt. et vt. nup. ⁊. ff. de re. iu. nemo. ⁊. ff. ó acqui. re. w. traditio. ⁊. j. q. vij. dalbertū. ⁊. ff. de of. ꝑ consul'. obſuare: in fi.

Alia. s. vt cōferant lectoratū in ꝓrio mōasterio. ī. de eta. ⁊ qualī. cum ꝓtingat. ⁊ ar. lxix. di. c. j. si tū ꝓsbiteri sint: vt ibi: cum ⁊ illa ꝓpositio manus nō sit: nisi ꝙdam benedicno: vt. j. q. j. manus. Sed q̄liter possunt hoc facere ante suam bñdictōem? Dico ꝙ in oduz epoꝝ domin⁹ papa hoc cōcedit ꝑ ipsam constitutōem: ne ꝓterea in spiritualibus vel alijs patiant⁹ monasteria detrimentū ꝓter negligentiam episcopoꝝ. simlem indulgentiam habes §. de elec. nihil est. §. vlti.

Sicut nobis. intunt. qō facere nō pōt. naz ad ꝓuatū cōmoduz trahi nō debēt: q ad cōmune vnitatē ꝓpria sunt. xxv. q. j. que ad perpetuā. ⁊. ī. de of. archiꝑsb. vt singule. ar. ⁊. ff. ꝑ socio. actōe. §. labeo. ⁊. ī. de ꝓben. nulla ratio.

b Cōcessiōis. ꝓcessio epi sine ꝓsensu capl'i vel maioris ꝑtis non sufficit vt possit trāsferre eccl'iaz vel fruct⁹ ipi⁹ ad regulares. ī. de vona. pastoralis. ⁊. ī. de his q fi. a ꝑla. sine ꝓsensu capi. cū nos.

c Destituit. in ecclesijs q ad eos pleno iure non spectāt: institue vel destituere nō pōt ꝓbros: ff illos debent epis pūare vt ipsi epo ó cura plebis rideant. ⁊ monachis de rebo tēporalibus exhibeāt ratōem. ī. de ꝓben. in lateranen. pcl'. ⁊. ī. de priuile. cum ⁊ plantare. §. in ecclesijs. ⁊. c. sane. ⁊. c. statuendu. ff si pleno iure ad eos ptineāt: tūc possunt instituere ⁊ destituere. xvj. q. ij. c. j. ⁊. ī. de ꝓscrip. cū olim. et. ī. de ꝓuileg. qm̄ ꝑ ꝓfessionem.

d Pensionibus. nomⁱs: qō nō licet. ī. de censi. ꝓhibemus.

e In paupertate. magna ꝙ non possunt honeste deo seruire. qⁱ ezz ad vtrunqz festinatur: neutrum bene pagunt. xvj. q. j. ꝓsbiteros. ⁊. C. de assesso. l. nemo. Berñ.

f In epalib⁹. s. in ꝓcuratōib⁹. x. q. iij. cauendū: relatū. ⁊. c. in cathedratico. vt. e. cō. q. iij. illō. eē si epus dōet eccl'iaz mōachis cathedraticū ibi debet hīe. ī. de tēn. pastoral'. ⁊ tūc debent sacerdotes monachorum

habere: vñ iura ep̃alia solue valeãt: ⁊ hospitalitatẽ seruare. ⁊ vitam suã honeste ducere. vt hic dic. ⁊. j. de ꝓben. de multa chis.

¶ Hospitalitatẽ. tenẽt ẽm clerici ad ullã hospitalitatẽ q̃ pinet officiũ pietatis. xlij. di. §. j. nõ od illaz q̃ fit ex debito fuitutẽ. ⁊. ō epi. ⁊ cle. l. j. j. de imu. ec. c. j.

b ¶ Lua. j. de pui. cũ ⁊ plãtare. §. i eccl̃ijs. ⁊ j. de pscrip. cũ olim. ⁊. j de pui. qm.

i ¶ Predictos excessus ergo si exẽpti sunt epus illoz excess⁹ punire ñ potuit. ar. xvj. q. j. frat nr̃. aliꝫ inutile eẽt illoz puilegium q; puilegia ita st̃ seruãda sm q; cõtinet i illis. j. de pui. ponno. qd iurꝫ sit ō hac materia tractat. j. de pui. tuap. ⁊. c. cũ ⁊ plãtare. ⁊. vj. q. iij. placuit k ¶ Cõcilio. j. de pcel. preben. nulla.

l ¶ In posteꝝ. q illã ei ordinatiõz nõ fit eis p iudiciũ i alia ꝓria psentatiõe: nisi hac vice tm̃ arg. §. ō elec. cũ i cuctꝫ ⁊ nulla admonitio ẽ h necessaria q; tps ipos admonz. j. ōloca. ⁊ cõduc. c. vlt. ⁊. ⁊. de iure emphi. l. vl. ⁊. ⁊. ō p̃bẽ ⁊ pmit. stip. magnã.

l ¶ Jcet magister. de archidiacõo isto bẽs. j. de testi. psti tut⁹. j. de pcel. ꝓben. post electionẽ.

n ¶ Videamur. q; ordinata charitas a se ipa icipit. de pe. di. iij. sane arg. xxiij. q. v. si ñ licz. ⁊. §. de de vsu pal. nisi. vbi de hoc.

o ¶ A notitia. sic ḡ ptz q; tps isto currit a tpe icie tm̃. j. de pcel. pbẽ. q; diuersitatẽ. i fi. ar. tñ est: q; currit ab eo tpe: q̃ scire potuit: vt. ff qs oz. i bo. pos. ℔. l. vl. Dr. j. ff. de peti. he. itẽ veniũt. §. petitã. qd pius dictũ est valet.

p ¶ Imponatis. ℔ eius cuat opinio illoz q̃ dicũt q; mora i electiõib possit purgari: q̃ sicut nõi. j. de pcel. pbẽ. nll'a. nã ℔ fuit nll'a electio: q; fuit facta p⁹ sex mẽses. j. e. dilecto. ⁊. c. sequẽs. nõ ob. q; illõ fuit tolerãtia: ⁊ sic planũ ẽ qd̃ oz p totũ ti. istũ q

l ¶ Jtteras. patiẽtia. ⁊ ita de iure tẽpis ordinario ñ valebat. §. c. pri. ⁊. j. c. pr. nã mꝫta p patiẽtiã tolerãtẽ: q̃ si i iudiciũ veniret cassaret. j. de pbẽ. cũ iã dudũ. ⁊ sic nõ q; sola patiẽtia dat ℔ ius talibꝫ istituꝫ: nõ ex illa institutiõe ertũc: ℔ ex nuc ex tali patiẽtia. sic. ff. de offi. pcon. obseruare. in fi. si. ij. q. j. iũ ꝓmis. Ber.

r ¶ Dilecto fil'. cõit. ō iure cõi electio spectat sit ad ca. ⁊ epz: vt pt̃ ℔ colligi. ⁊. j. ō pcel. pbẽ. postulasti. ⁊. j. ō his q̃ fi. a pl'. sñ psẽ. ca. ea nosci. ⁊ tõ cũ oẽs sit' sunt negligẽres: trãsserit eligẽdi ptas ad supiozẽ: vt ℔. ⁊. c. postulasti. ⁊ sic alia tractare debẽt cõit. j. de his q̃ fi. a pl'. sine psẽ. ca. p totũ. ita ⁊ electio oz fieri cõit nisi psuetudo repugnet. ⁊. ō ele. cũ eccl'ia vulturna. i fi. vbi de h⁰. ⁊ ita si capl'z p se plen bificia: l' q̃libz eps p se illo tm̃ sit de psuetudie singl'aꝝ: vt. c. ea nosci. sicut vides q; in q̃busdã locꝫ elegit capitulũ: ⁊ i quibusdã locis nec epo i ep̃alibꝫ rñdere: neq; ho spitalitatẽ: sic̃ puenit trãseũtibꝫ imptiri. Molẽtes aũ vt stat⁹ ecclie debit⁹ ⁊ antiqu⁹ p isolertiaz alicuꝫ sbuertaũ: mãdam⁹: q̃tenꝫ nisi a iurisditione tua exẽpte sint eccl'ie supdicte: pdictos excess⁹ studeas rõnabilit emẽdaꝛ ⁊ nisi pdicte psone ifra tps late. pcil'. pstitutũ ad vacãtes eccl'ias tibi psonas idoneas pñtauerit: extũc tibi liceat. apellatiõe remota i eisdẽ ordiare rectores: q̃ eis pesse nouerit ⁊ pdesse: ita tñ q; ex ℔ nullũ patronis piudiciũ i posteꝝ generet. ¶ Anno. iij.

L Jcet mgr̃. h. ⁊. r. pcurator. r. de scto eadmũdo sup archidiacõatu richemũdie: diuti⁹ litigauerit cozã nob: ⁊ ifra. Me igz ius nr̃m negligere videamur q; alios i sua iusticia ꝓfouẽ⁹: mãdam⁹ q̃ten⁹ si vob pstiterit archidiaconatũ richemũdie vacaſſz p annũ tpe semestri: q̃ vl' ad archiepm l' ad capl'm dnatio ptiebat nõ a vacatiõe ℔ a noticia ꝓputato: cũ p eo q; eborac. archiepus aliũ supioꝛẽ nõ hz: extũc fuerat dnatio deuoluta vtriqz sup eo silẽtiũ iponatis. ¶ Dẽ mgro. p. de castro nouo. ⁊. r. monacho fontis frigidi ap. se. lega.

L Jtteras vr̃e discretiõis accepim⁹: q; cũ i q̃busdã ecclesijs legatiõi vr̃e sbiectis: q̃daz bñficia ⁊ dignitates tãto tpe vacauissent: q; tã plati q̃ capl'a ℔ tenorẽ latera. pcilij: cẽnt iure instituẽdi ꝓuati: postq; aduẽt⁹ vr̃ inotuit: i bñficijs ill' psonas min⁹ idoneas istituere psũpsert: ⁊ ifra. Discretiõi vr̃e mãdam⁹: q̃ten⁹ si bñficia ⁊ dignitates noueritis psonis idoneis assignatas: eas ℔ patiẽtia pmittatis ab ipis pacifice possideri: alioq̃n psonas amouẽtes psus ab ipis: eas de psonis idoneis aucte nr̃a sufficienti ñ differatis q̃ tociꝫ ordinare. ¶ Dem epo samoꝛ.

O Jlecto filio. p. ti. scti marcelli pb̃ro carõ. s. ⁊. r. pcuratoꝛib. p. ⁊. g. apud se. ap. psti tutis auditoꝛe cõcesso: ⁊ infra. Quia nob pstitit a salamãtino de cano ⁊ eꝰ seq̃cib⁹ p⁹ elapsuz sex mẽsiũ spaciũ: ifra qd̃ eps ⁊. c. p ut cõiter spectabat ad eos: pcedere ad electiõz: cãtoris neglexerãt: electiõz supdicti. p. min⁹ canonice celebratã eadez decernim⁹ irritã ⁊ ianẽ: ⁊ apellatõz a deano ⁊ suis fautoribꝫ iterpositã factũ archiepi ad quẽ iã erat eligẽdi auctas deuoluta nequisse aliq̃ten⁹ impedire: ⁊ ifra. Mãdam⁹: q̃ten⁹ nisi dicto. g. aliqd̃ canonicũ obuiet: electiõz de ipo factã sblato ap. obstaculo pfirmetis.

De tpibꝫ ordinationũ: ⁊ q̃litate ordinadoꝝ. Lex. iij. batoñ. epo.

S Ubdiaconos aũ nlli nisi roma. põ. liceat diebꝫ dñicis ordiare q̃uis cõsecrãdi deo dicatas vgines ⁊ minozes ordines his diebꝫ hẽant licẽtiã celebrãdi. Sabbo qdẽ pẽte costes nõ liceat alicui sacros ordines celebrare: cũ i sequẽti septimana recepta spũsscti gr̃a celebrent. ¶ Dẽ epo herford.

S Ane sup eo: qd̃ moris eẽ dixisti i eccl'ijs q̃busdã scotie: ⁊ vallie i dedicatiõibꝫ eccl'iaꝝ l' altariuz exẽ icunia q̃tuoꝛ tpm clicos ad sacros ordies promouẽ significã⁹ q; psuetudo illa vtpote institutiõi ecclˈiastice inimica ẽ penit⁹ iprobãda ⁊ nisi mˈitudo elegit epus: vñ soli psuetudini ascribẽdo ẽ: ⁊ tˈis psuetudo rõnabil' ẽ: ⁊ iõ pt̃ pscribi: de tˈi potes itelligere ⁊ pfil'ibꝫ. s. de psue. c. vlt. in fi. huic qd̃ dixi ꝺdicẽ vr̃. xvj q. vij. null⁹ oino. sed illõ itelligas ℔ es q̃ dicta sit ⁊ hãc psuetudinẽ approbat pcilium lateran. j. ō pcel. pnll'a. vbi hẽs q; q̃libz ad capl'm spectat collato pbẽde dignitatꝫ ⁊ cura aiaꝝ: q̃libz ad epm: ⁊ de vn⁹ supplet negligẽtiã alteriꝰ vt ibi dic: ⁊ illo ñ pt̃ itelligi nisi ō psuetudie de iure cõi non.

f ¶ Jrritã. ⁊ sic ptz q; mora i tˈibꝫ purgat: nõ pt̃: q; talis electio nll'a ẽ: vt ℔ dic de h⁰ dictũ est. §. e. ti. lz. ⁊ in pri. c.

g ¶ Ubdiaconos romão. ⁊ ita ptz q; ab alijs attẽtat: nõ pñt q̃ sibi tm̃ roec. reſuant. si. s. de trãsla. ini corpalia. ⁊ c. j. ⁊. s. de ele. q; sic̃ §. sup eo. ⁊ ẽ ar. q; cõ suetudo ro. ec. ad pse quẽtiã trahi ñ oz ab alijs. Dr. j. xij. di. c. j. ⁊. ij. ⁊ de cõ. di. j. basilicas. ⁊. ō pua. edic. cũ dubitat ⁊ qd̃ rome fit spectadũ ẽ. ff. de of. pst. ℔ lz. ⁊ ℔ q; papa facẽ debẽ. j. de re iud. i cãis. ⁊ eaꝺ rõ q̃ monuet ipm mouẽ oz alios iudices. s. ō resp sup lr̃is. ar. opn. isti. de sanctis. tu. §. vl. i fi. Do. q̃ ro. ec. fuat ⁊ decet alios obſuare: ad illa fuãda tenẽt sbditi ei⁹: q̃ vo i signũ pnilegij sibi tm̃ fuauit: null⁹ aliꝰ sñ sua spãli inia attẽtare oz: q̃ sint illa oz. j. de of. leg. q; trãslatõz b ¶ Virgies. xx. q. j. nuoꝛ. ō vbi dic q; ñ nisi i die epiphanie ⁊ albis pascalibꝫ ⁊ natalibꝫ apl'oꝝ vgies sic velãde. adde ibi. ⁊ hº qd̃ oz ℔. ⁊ ℔ qd̃ ibi: ⁊ ita alter̃ p alter̃ supplet

c ¶ Zine sup eo. q̃tuoꝛ supple ⁊ eẽ sabbatũ sanctũ ⁊ in sabbato mediane hebdomade qdragesime. j. c. pri. q; tũc licet.

p ¶ Ad sacros. ad mꝰoꝛes pt̃ diebꝫ dñicis ⁊ alijs diebꝫ solẽnibꝫ. j. c. pri. tñ si secus fiat: caractere recipiũt. j. e. consultationi.

e ¶ Adultitudo. ar. q; mˈtriº dispsatiõz iducer. l. di. vt pstinereꝰ. ⁊ j. q. vij. q̃nes. ij. ꝺi. xliij. cõsatiões. ⁊. xxiij. q. iij. ñ pt̃. vsus. Ob ppˈm mˈtũ crimẽ ptrãsit iuitũ. i mˈtutudie tm̃ ul' ñ pcit q̃s magꝭ cã delicti eẽ pstituꝰ. j. ō de. ex. m. latores. ⁊ ita ꝓp scãdalũ aliqd̃ ommittit ipunitũ: cũ al's ñ eẽt omittẽdũ: qd̃ fieri pt̃ si vitas ñ offendit q̃ triplex ẽ. s. iusticie. j. ō re. iu. q̃ scãdalizauerit. Vitas doctrie siue disciplie. xj. q. iij. qñ ḡ. Vitas bone vite. xxij. q. ij. ꝓmũ. i ꝑn. ⁊. xxxij. q. v. ita ne. hec nihꝫ diminẽda ẽ ꝓp scãdalũ. xj. q. iij. int̃ vba. ℔ vitas iusticie ⁊ vitas doctrie siue disciplie qñq; ommittit ꝓp scãdalũ: puta qñ mˈtutudo ẽ in cã: vt ℔ dic. de hoc dic. s. de renũ. nisi cũ pdẽ. §. p graui q̃. veritas iusticie: q̃ ad iudicẽ. doctrine siue disciplineꝫ quo

ad prelatum bone vite ad quemlibet pertinet.

f ¶ Antiqua. ar. q̄ ꝓsuetudo excusat in vlcis: ar. xxxij. q. iij. obij̄ cunk. ⁊. iij. di. veniq̄. Ar. ℈. ĵ. ℣ symo. nō saris. ⁊. ĵ. ℣ eo q̄ vx. in ma. qnā pol. ꝓ adul. cū hēat. ℈. ó ꝓsue. c. vl. ĵ. Rñ. So. ꝓsuetudo siue multitudo excusat a pena tpali q̄ ꝓp̄ scandalū impōi nō pt̄. ꝫ a pena etna nō excusat: ĩmo ap̄li⁹ accusat: vt dicit ꝓria. ⁊ nō mi⁹ arde/ bīt q̄ cū multis arde bīt. ij. q. j. multi: ĩ fi. vel dic q̄ ꝓsuetudo ex cusat ĩ his q̄ sūt cōmu positiuū: dū tn̄ sit rōnabil̄ ⁊ ꝑcepta: vt ℈. ℣ ꝓsuetu. c. vlt. ĩ fi. in his vo que sunt cōmu nāle nullo mō. nec il la cōsuetudo excusat: vt ibidē. j. Rñ.

g ¶ Deponerent. ab execūtōe ⁊ suspēsi ha berent: cū tn̄ recepis sent caracterē: vt. ĵ. eo. c. penl't.

h ¶ Ad duos. nunqd plures: vnq̄ dūmō nō videat gene ralis ordinatio.

i ¶ Aid miores. Et sic vidē q̄ oēs miores or dines possit aliqs sib recipe ex eo q̄ dicē: pt̄ ꝓmouē vnū ad mio res. q. indecimis te di xit ad miores: ℣ oib⁹ pt̄ intelligi. xix. di. si romanor: ĩ fi. ĵ. ℣ ꝓ ulle. q. circa. qō satis pt̄ ꝓcedi ⁊ ō facto ob uinet: vt hic. ⁊. ĵ. ℣ eo q̄ fur. or. re. cū. h. nisi ꝓsuetudo repugner: q̄ scādalū gnārz. ꝓsuetu do ei ea q̄ licita sit red dit illicita. ĵ. ó cle. cō iug. cū oli. ⁊. ĵ. ó cog. spuri. sup eo.

k ¶ In sabbato. vt lxxv. di. ordiatōes. ij. nō ĝ die dñica. ĵ. e. lras. ex ꝓtinuato ieiunio: vt q̄dā dicebāt.

l ¶ Ex tenore. xō. puta pūnū l' adulterū ꝓmūt: vt. ĵ. e. ti. c. vl. m ¶ Utat. Mo. ĝ qō dic̄ ꝺ q̄ cmiosus acta pñia pt̄ ꝓmoueri ⁊ ĩ susceptis ordib⁹ mīstrare: ar. ad hebreos. xiij. di. tranlitatis. l. di. q: tua. ⁊. c. dño. ⁊. c. pōdēt. ⁊ ĩ plib⁹ aliis: ar. ℈. xxv. di. ꝑmū. ⁊. j. q. vij. si q̄s oēz. ⁊. xlviij. di. q̄m. So. q̄dā dixer̄ q̄ si ꝓmot⁹ nō est nisi⁹ mō dz ꝓmoueri: p. c. ꝓxie dicta. Hec fuit nimis rigida opio. q. res pene ꝓ nāz ē: vt aliqs sit sine pcto. xxv. di. ℈. nūc aī. vñ vi idē dicē dū circa ꝓmotos ⁊ ꝓmouēdos. facilⁱ⁹ tñ ipedit̄ ꝓmouēd⁹ q̄ vitiat iaz ꝓmot⁹. xv. q. j. ℈. vlt. Circa ꝓmotos aī. h. ⁊. t. distinḡunt q̄ ḡuor cō siderāda si. ꝓmū. ſ. q̄ntitas crimis: vtz videlz sit enorme vl medi ocre. ⁊ ĩ hoc ꝑsideraī q̄ntitas crimis. Secūdū ē q̄litas crimis vtz sit occultū vl manifestū. Tercū ē mod⁹ publicatōis: an sit videlz publicū ꝑ opis euidētā: vel ꝑ iudicis sniaz: vl' ꝑ spōtaneā ꝓfessiōez i iudicio. Istis trib⁹ modis notorū sit crimē. ĵ. ℣ coha. cle. ⁊ mu. c. vl. Quar tū est sanctificatio penitētis. videlz an egerit verā pñiam vel simulatā si crimen est enorme ⁊ manifestū: vt simul ꝙcurrant q̄ntitas ⁊ q̄litas criminis ꝛeponitur. nec vnq̄ restituuntur post quātācunq̄ penitentiā. l. di. miror. si vo enorme ⁊ occultū: in eo casu monendus est: vt ab stineat ⁊ non cogendus. quia soluz ꝛeum habet vt rorem. quia laten tia peccata vindictam non habent. xxxij. q. v. christiana. ⁊ acta peni tentia poterit officio suo vti: ⁊ ad maiores ordines ascendere: vt hic. ⁊. ĵ. ℣ symoni. ex tue. preter reos homicidij. ĵ. eo. quesitum est: vbi exemplificantur crimina talia. Si vo mediocre fuerit ⁊ occultū acta pñia vel parte eius poterit remanere in officio suo: ⁊ ad maiores or dines ꝓmoueri forti⁹ q̄ in alio casu. l. dist. ℣ his vo. Si mediocre et manifestū: si ꝓuci⁹ est in iudicio vel rumore ꝓbationū ꝓfessus: in eo ca su ꝛeponit̄. lxxxj. di. si quis clericus. Si vo publicus est per operis euidentiā vel spontaneā ꝓfessionē: tūc acta penitentie poterit cum eo

ꝛ antiq̄ ꝓsuetudo terre eēt: tal'r ordinati nō ꝛeberēt ꝓmitti: ĩ su sceptis ordinib⁹ mīstrare. nā a pud nos sic ordinati ꝛeponeren tur: ordinātes priuarent aucte ordinādi. ¶ Dem eidez.

O Ec eo aī qō q̄ūiūstit: an li ceat ex̄ ieiunia q̄tuor tpm aliqs ĩ hostiarios lectores exor cistas vl' accolitos aut eī ſbdia conos ꝓmoueri. t. r. q̄ licitū est epis dñicis ⁊ aliis festiuis dieb⁹ vnū aut duos ad minores ordi nes ꝓmouere: ꝫ ad subdiacona tū nisi in q̄tuor tpib⁹ aut sabba to scto vl' sabbo añ dñicā ℣ pas siōe: nulli epor ꝑter q̄ ro. pō. li cet aliqs ordinare. ¶ Dem.

E ℣ tenore tuaz lr̄az acce pim⁹ q̄. M. clericō aō ꝛeliq̄t: q̄ si pcīm ei⁹ esset publicuz ℣gderet ab ordīe quē suscepit: ⁊ ap̄li⁹ nō possz ad supiores ordi nes ꝓmoueri. Ex q̄m peccatū ipm forte occultū dixisti: mādā⁹ q̄ten⁹ pñiaz ei pdignā ponas et suadeas: vt ꝑ te pñie pacta ordie suscepto vtaī: q̄ ꝑtēr⁹ existēs ad supiores ap̄li⁹ nō ascēdat. verū tn̄ qz pcīm occultū ē: si ꝓmoue

miserico rditer agi: ſm q̄ visuz fuerit epo q̄ntz plus vel min⁹. xv. q. vlti. sūpa ꝓbr̄. l. di. ꝓbm. ⁊ hoc totū intelligas cū verā penitētiā ege rint: ⁊ nō si l'arā: q: si simulatā nō restituereī. l. di. vt pstituereī.

n ¶ Occultū. Et sic ꝑbatōe cessante vindicte rō ꝙquieſcit. xxxij. q. v. xp̄iana. ⁊ secretor⁹ ℣ index ⁊ cognitor est. xxxij. di. erubescant. ⁊ ij. q. v. ꝓsuluisti. ⁊ solū ℣ eū hūt vltorē. C. ℣ ij reuī. iusiurādi.

o ¶ Prohibere. etiā si in crimie teneant̄ phi bēdi nō sunt: ꝫ pmonē di. ĵ. e. c. vlt. Ar. ℈. ĵ. c. pxi. So. hic loquit̄ ℣ seculari: ibi ℣ regu lari: q̄ ꝓpria volūtarē nō hūt. xij. q. j. nō dica tis. ⁊. c. nolo. vel illud ꝓpter scādalū plator̄ hic nullū scandalū: vel melⁱ⁹ istud ē: cū qs pe rēs ordines hz ius petē di rōne, multi: quē habz vel dignitatis illud cū ius petēdi nō hz: ⁊ ido plat⁹ suus q̄ nouit se creta sua pt̄ eū repellē ar. ĵ. ó spon. ꝑterea. ij.

p ¶ Baures. plati id est abbates l' pores regulares large sumpto vocabulo. ĵ. ℣ ver. sig. q̄uis.

q ¶ Obedientā. ⁊ ita pz q̄ miores suis platis obedientiā seruare ℣bēt. ar. c. di. ℈ morē. et xix. di. ĩ mōnā. ⁊. viij q. j. sciēdū. ff. ℣ re mili ta. l. iij. §. in bello. xj. q. iij. absit. Ar. ℈. q: ñ est semp obediēdū. xij. di. nō liceat. xv. q. vj. iuratos. xj. q. iij. non semp. C. ℣ ven. omīs. li. x. in fi. ⁊. ĵ. e. dilect⁹ Sol'. si plat⁹ excōicet: siue iusta sit snia siue ĩiusta obediendū ē snie xj. q. iij. snia pastoris. ⁊. c. si epus forte. nisi ĩ

R Baures. plati id est abbates l' pores regulares large sumpto vocabulo. ĵ. ℣ ver. sig. q̄uis.

q ¶ Obedientā. ⁊ ita pz q̄ miores suis platis obedientiā seruare ℣bēt. ar. c. di. ℈ morē. et xix. di. ĩ mōnā. ⁊. viij q. j. sciēdū. ff. ℣ re mili ta. l. iij. §. in bello. xj. q. iij. absit. Ar. ℈. q: ñ est semp obediēdū. xij. di. nō liceat. xv. q. vj. iuratos. xj. q. iij. non semp. C. ℣ ven. omīs. li. x. in fi. ⁊. ĵ. e. dilect⁹ Sol'. si plat⁹ excōicet: siue iusta sit snia siue ĩiusta obediendū ē snie xj. q. iij. snia pastoris. ⁊. c. si epus forte. nisi ĩ

ri voluerit: eū nō ℣bes aliq̄ ra tiōe ꝓhibere. ¶ Elcius. iij. archiepo turonen.

B aures nr̄as queīt: q̄ re ligiosi q̄dā ad supiores ℣ sideraī ordies ꝓmoueri: ꝫ plati eor ℣sideriis ꝑdicūt. Tue igit̄ q̄stōi. t. rñ. q̄ hōesti⁹ ⁊ tuti⁹ ē: sb iectis ℣bitā ꝓpositis obediētiā impēdēdo ĩ inferiori ministerio ℣fuire: q̄ cuz ꝓpositor scādalo ḡduū appetere dignitatē: nec est ĩ hac pte sbiector ℣sideriū ꝓfo uēdū: qm̄ esse pt̄ q̄ plati eorum ꝓmissa secreta nouerīt. ex q̄b⁹ cō stat eis q̄ salua ꝓscia neq̄nt sb limari: qz nō ĩ sblimitate ḡduū: ꝫ ĩ ap̄litudie charitatis acquiri tur regnū ℣. ¶ Dem.

S I archiep̄s obierit: ⁊ alt fuerit ordinādus: oēs epi eiusdē ꝓuicie ad sedē metropoli tanā ꝓueniāt: vt ab oīb⁹ ordiet̄. Reliq̄ vo ꝓprouinciales epi si ne cesse fuerit: ceteris ꝓsentiētib⁹ a trib⁹ iussu archiepi poter̄ ordi nari: ꝫ melⁱ⁹ ē si ipe cū oīb⁹ eū q̄ dign⁹ est elegerit: ⁊ cuncti pariṫ pōtificē ꝓsecrauerint.

E x concilio arel'.

duob⁹ casib⁹. ĵ. ℣ sen. ex. ꝓ tuas. Itē ꝓcepto plati si nō ptiet ad offi ciū suū q̄ ꝓcepit nō ē obediēdū. ff. ℣ reg. iu. factū a iudice. ar. vij. q j. qz frat. Si vo ptinet ad officiū suū: obediēdū ē: vt hic ⁊ ĩ sil'ib⁹: qñ nō ℣cipit ĩ ꝓcepto. Si vo ꝓcipiat q̄ ōino est malū: nō faciat ꝓp ꝓscientiā: licet iustū videat plato. ĵ. ℣ resti. spo. lras. seruato q̄ di citur. ĵ. ℣ sen. ex. inq̄sitiōi. Si vo ꝓcipiat q̄ malū est: nō obediēdū est ei. xj. q. iij. qui resistit. ⁊. c. si dns. ⁊. c. iulian⁹. ⁊. c. non semp. Si vo dubiū sit ꝓceptū: ꝑpter bonū obediētie excusatur a peccato: licet in ꝛeritate sit malū. xxiij. q. j. q̄d culpatur.

r ¶ Scādalo. Ar. nihil cū scādalo faciēdū esse. ar. l. iiij. di. generaī. ĩ fi. ⁊. l. j. di. c. j. xij. di. illa. xxviij. q. j. vtor. ⁊. c. iā nūc Ar. ℈. ĵ. ℣ re gu. iu. q̄ scādalizauerit. xj. q. iij. int̄ vba. ⁊. ℈. ó renū. misi cū prudē. §. ꝓ gram q̄z. So. ꝓ virādo scādalo sepe cessat rigor eccl'iastice snie: ꝫ malū ꝓpetrari nō ℣bet. ar. xj. q. iij. q̄d ĝ. ℣ hoc dictū est. ℈. eo. sane. ⁊ in. c. misi cū prudē. §. ꝓ grani.

s ¶ Esse potest. Mō aliq̄d esse faciendū vel omittēdū ad cautelā eor q̄ fieri nō ꝑt. xxxij. q. j. dixit dns. ff. ℣ neg. ge. duorūio. j. rñso. i fi. ff. ℣ eie. ⁊ effu. si vo. §. ꝓter. ff. ℣ dam. infec. q̄ bona. §. sīs stipula ē

t ¶ Regnū ℣. qz apud ℣ nō grad⁹ elegātior: sed vite melior̄ actō ꝓbabat. xxiij. q. iij. sicut excellentiā. ⁊ ille maior dicē ĩ regno ℣: q̄ est iustior. xl. di. nō loca. ⁊. c. multi. in fi.

u ¶ Archiepus. ordinādus. i. ꝓsecrādus: nisi forte habe rēt ius in electiōe. xciij. di. murat⁹ sum. ⁊ tūc dic ordinādus. i. eligēd⁹ qz ℣ ꝓsuetudine vocandi sunt.

x ¶ Metropolitanā. lxij. di. metropolitano. ⁊. l. j. di. c. vlt.

y ¶ Ab omib⁹. Mō qō omnes tāḡit ab omīb⁹ cōprobari ℣bet: quia ĩ cōcedendo haustū aque omnes ℣bent venire: ad quos ius aque spe ctat. ff. ℣ aq̄ plu. arce. in cōcedendo. ⁊. C. ℣ auc. ꝑtin. l. vlt. ⁊. C. ó omi agro. ℣ser. q̄cūq̄. ij. ĩ fi. li. xj. ⁊. viij. q. j. lucz ĝ. ⁊. ff. ó adopt. nā

dinus. Dicas q̄ i tali casu oēs vocāti sunt: & debēt adesse si fieri pōt & tūc sufficit: q̄ maior ps psentiat. ff. ad muni. q̄ maior. & q̄ oēs suffraganei debeant ipm ordinare legit. lxviij. di. q̄ p ambitiones. & hoc q̄d dixi q̄ maior ps sufficit: locū habz in collegijs: secus i quaris: vt dictum est. ū. de cōsti. cum omnes.

¶ Melq̄. & sic vī q̄ lz possit aliq̄d fieri p aliū & pinde habeat ac si p se. ff. q̄d cuiq̄ vniuer. tē cop. §. j. ff. ō admi. tu. ita tñ. §. gessisse. melius tñ res expedit p se: q̄ p aliū. argu. ij. q. vij accusatio.

a ¶ Nec epi. pmissu. ita q̄ ipe sit pñs vel ali⁹ cui pmiserit vices suas. j. ō of. or. q̄ sedez: sic iudex iusta de cā pt pmittē alij vices suas. j. ō of. dele. pastoralis. j. rnsio. sic & pdi canōis officiū pt ordiari⁹ alij pmittē: cui id p se ipm pplere nō possit. j. de offi. or. inī cetera. ti. ff. de pcu. l. j.

b ¶ Sine tribu. icluse ne. & sic ñ ē. j. lxiij. di. pouinciales. Quidā i telligebāt oli ecclām: sic sonat & male: q̄ sic vi derēt q̄ archiepūs mio rē auctez q̄ epūs hzet: cui hoc possit fieri a tri bu epīs iussu archiepi vt. ū. c. pri. & iō addi cū suit i ecla: vel duob⁹ q̄b nō erat i anno ppi latiōe. & q̄ dicit tribus est de substātia pfectionis: al's nō eēt cōsecrat⁹ si eēnt pauciores lxvj. di. pozzo. vbi tra dit forma pfectionis ab apostolis.

c ¶ Ordiare. i. pfectare

d ¶ Consensisse. lxiij. di. c. j. ij. iij. et. iiij.

e ¶ Maiori. qñ maior numero sit standū & nō no. ū. de elect. ecclesia vestra. ij.

f ¶ Cum quidā. canonica. vt pue niat ptare pferēdi ordines: qs ulciare ptulit. ū. e. sane. & j. e. ecclas. al's si pena statuta nō esset: p arbitrio supio ris puniret. j. de offi. dele. de causis.

g ¶ Apud nos. & sic tēs dispēsatio soli pape reseruat. j. e. ecclas. q: ex eo q̄ dicit apud nos: alijs abstulit ptatez. ar. j. de pbē. de mēta. i fi. vbi dicit p se. ap. & ita nō p alios. ar. j. de sen. ex. nup. & j. de pben. graue. i fi. & j. e. dilect⁹. i fi. Et sic hēs vnū collug: in q̄ epi vel archiepi dispēsare nō pñt. tu dic: vt. j. e. pscriptiōi.

h ¶ Cum pm. obseruātiā. Clerici latini i ptib⁹ Calabrie ordinabant a grecis epīs pm institutionē grecoz ex quo tēpora ordines pferēdo: & ecōuerso greci a latinis: & ita pmixti se ordinabāt admisce. Et hic phibet: q̄ latini decetero ritū illoz nō seruēt: sed i quatuor tpib⁹ ordines pferant: nō obstāte pscriptione antiquitus obtenta: cū sit potius pta ecclesiastica institutionē. ū. e. sane. Arg. j. e. q̄d trāslationē. vbi tolerat talis mos: sed hodie tal' mos reprobat: vt decetero talis pmixtio ēe nō debeat: sed vn⁹ sit epūs: q̄ oibus presit. j. de offi. ordi. qñ in plerisq̄.

i ¶ Ex pte. ad nigros. Sed q̄ fuit dubitatio b⁹ mōi qstiōis. iō dubitauit: q: monach⁹ iste fuit apostata. vñ nō debuit admitti ad legitimos act⁹. vt. iij. q. iij. beat⁹. & ita videt q̄ abbas nō possit dispensare cū eo: q: tpe q̄ recepit ordines: suspēsus erat. ar. j. de ea. & qua. cū bone. & j. de cle. ex. mi. postulast. Ar. j. ū. de elect. cū inter. Vel dic: q̄ nō apostatat nisi q̄ ad seculū redit. j. de aposta. c. j. & l. di. c. vl. qniq̄ dicit apostare retro abeūtes. xxvj. q. vl. nō obstuet. Ite & apostata dicit: qui recedit a fide. ij. q. vij. nō potest.

k ¶ Libere. si monasteriū ad q̄d trāsiuit fuit maioris religiōis: tūc nō peccauit. j. ō regu. licz. & tūc de iure cōi pt i ordine suscepto libē ministrare. & b ita videt fuisse. si vo minoris tūc peccauit mortaliter: & tūc cū eo est dispēsandū: et alit nō debz ministrare.

l ¶ Quod trāslationi. ordinat extra q̄tuor tēpora: sicut est i antiq̄ cōpilatiōe: & sic dñ facit ad titulum.

m ¶ De hēresia. ix. q. iij. lugduñ. lxxj. di. c. j. ij. et. iij.

n ¶ Tolerat. hec fuit cōparatiua pmissio vt b innuit: arg. j. ō pbē. cū iam duoū. forte pt scādalū & multitudinē tolerat. ar. ū. e. sane. & xxiij. q. iij. nō pōt. mos iste hodie nō tolerat. j. de offi. or. qñ in plerisq̄. & ū. e. cū secūm.

o ¶ Cum i distributiōe. idoneū. Dz nōne epūs talē ut dicat. j. ō ma. & obe. p tuas. Preterea vī q̄ potiꝰ sit onus q̄ honor. Dic q̄ licz sit onus i hoc tñ multū tñ est honor: qz non pōt nisi pbis testib⁹ cōuinci. ij. q. iij. pte sul. & c. nullā. Item nō pt cogi ab epo recipe ordines. arg. de cō. di. ij. c. vlti. Item qz maior honor ei debetur quā alijs. j. de ma. & obe. p tuas. et ff. de al. scri. l. vl. sed iste pōt iudicari ab epo suo: vt dicit illa decre. p tuas. vñ j. ix q. ij. nullꝰ pmos. vbi dz: q̄ nō pt ordiare ñ pt iudicare & ecōuerso. Illud ordinariū est & regulare: hoc spāle est pter excellentiā superioris qui manū i posuit. ar. c. illius. de cōse. di. ij. c. vlti.

p ¶ Preterea vias. vno die. Hoc q̄ solū reprehendit b q̄ ordinez vnū vno die: & alterū altero die ptulit eidē epūs. vñ colligo q̄ si die sabbati nō potuit pficere ordinationē: sequēti die dñico continuato ieiunio pt eam quā incepit pficere: & vno die itelliguntur ordines collati ficte de iuris. & sic loquit. c. lxxv. di. q̄ a patribus.

q ¶ Continuationē. cōtinuatio de duob⁹ facit vnū & cōungit illa. ar. xvj. q. iij. §. potest. v. hinc de pscriptiōib⁹. & vij. q. j. illud. & c. nihil. sic cum bisextus occurit: duo dies p vno cōputant. j. de v. sig. quesitum. & ff. de minoribus. annicq̄. §. minores. Sed arg. j. ff. de statu. cum heres. §. stichus.

r ¶ Fictione. imo & sine fictione aliqua bene vespa & mane ad vnū diem naturalem referunt. iuxta illud. Et factū est vespere & mane dies vnus.

s ¶ Pertinere. Teneas inculcanter: q̄ oēs ordines die sabbati cōferri debēt. ū. e. c. j. ij. et. iij. & lxxv. di. c. vl. pter epalem dignitatē que die dominico tm conferitur. lxxv. di. c. j. pter minores ordines: qui possunt cōferri diebus dñicis & alijs solennibus. ū. eo. c. j.

ꝛ.iij.ꝛ subdiaconat⁹ ordo pt̄ ꝓferi die dñico a solo papa: vt. ꝫ. ee.ó eo. Licet ḡ die dñica priuato ieiunio ꝓferanť: sabbato tñ cõferri intelliguńť:ꝛ rõo priuatio ieiunij necessaria ẽ. D. Vo dicit oĩes ordines die dñica ꝓferẽdos ꝛ nõ die sabbati:ꝛ idẽ dicit ᵹ baptismo ᵹ ꝑse. di.iij. Venerabilis.ꝛ.c.se.arg.lxxv.dist.q. a patribꝰ vsu: sed

dicet: nã si q̄ tũ ad hũc necessitatis articulũ ꝓtiet: mane ad vnũ diez ꝛ vespa referať ad aliũ: cur eẽt ꝓtinuatio ieiunij nccia: cũ ꝛ sabbo añ cenã ꝛ dñica añ prãdiũ intelligãť eẽ ieiunij. ꝑfatuz itaq; boñ. epm vt puniať in q̄ delict a collatiõe ordinũ diaconũ. s.ꝛ ꝑsbꝝ.altez vo ab executõe officij sacerdotal' tãdiu volumꝰ manere suspẽsos: donec ò illis aliť disponamꝰ. Ono.iij.epo ꝛ aã.le.

¶ El nẽ ẽppos sui eps ꝙuẽtren vl'nimis videť a se sciaz repulisse:q.m.pucz latorẽ pñtiuz adhuc.xij. ãnoz ꝑ sacroz canonũ ĩstituta ĩordiare ĩ diaconũ dz ordiasse ĩ ludibꝛiũ ordinis clerical':ꝛ infra. Di.v. mandam⁹:qte n⁹ si rẽ iueneritis ita eẽ: ꝑdictũ epm a collatiõe ordinũ suspẽdẽtes ipm vt eidẽ.m.quẽ ab executõe officij diať. vsq; ad etatẽ legitimã ĩ iuuriã suspẽdi⁹ ordinãtis puideat ĩ eccl'iastico bñficio cõpetẽti p cẽ.ec.ꝓpellatis. ¶ Bem leon̄.ꝛ sal.ab.

¶ Flect⁹ fil'.gu.imliceñ.canonic⁹nr̄o dudũ ap.r̄serauit:q; imliceñ.eccl'ia suo viduata pastore canonici ipm vnanimit' elegerũt q̄ cũ eẽt cir sacros ordines ꝓstitut⁹:archiepꝰ cassalẽ.metro pol'.coz epo treceñ.mãdauit: vt cũ vno ꝛ eodẽ die ad tres sacros ordies ꝓmoueret: qđ ille ñ ausu ꝓpo:ꝫ ipi⁹ archiepi mãdato pfecit. Cũ ḡ nob ꝓstiterit supdictũ epm ĩ pl'ibꝰ delq̄sse: tũ qz sñ mãdato archiepi ꝓstaret: cũ illi h⁹ mõi dispẽsatio a canone mime sit pmissa: ipi obtẽpare nõ debuit in hac pte: tũ etiã qz reatũ piurij sept⁹ variauit:iurãdo pus q̄ archiepꝰ id ꝑcepat ꝛ postea q̄ illo nõ mãdauerat in iudicio ꝓfitẽdo: ipm tãdiu ab ordinãdi suspẽdim⁹ pt̄a te:donec nostrã meruerit gr̄am obtinere. Reg. ix. archiepo. baz

¶ Onsul.t.t.r.q̄ cos q̄ ex tpa statuta sacros ordies recepe rũt: caracterẽ ñ ẽ dubiũ recepisse: quos p transgressiõe h⁹ mõi: pmo eis penitetia ipposita ꝓpetẽti sustinere poteris in susceptis

f ¶ Cõperẽ.scz psone q̄litate inspecta:ar.xlj. di.nõ cogant'. ff.de iur̄ w.cũ post diuoꝛciuz.§. gener.et.l. quẽo.ff.de admn.tu.cũ plures.§. cum tutor.ꝛ.ff.de vsu fruc.ꝫ ꝛ si qd.§.j.Et sciẽtia ꝓsiderať.j.de p ben.de multa ad hoc ei teneť si titulũ nõ habj .j.ó pbẽ.cũ ꝫ apl'm.

g ¶ Flect⁹. elegert ꝓstulãdu.s. q: si simpl'r electꝰ fuisset:ñ valuisset electio.si.§.de renũci. post trãslatõem.

h ¶ Tres sacros.qđ nullo mõ debet fieri.ꝫ vn⁹ ordo vno die debet ꝓferri: ꝫ.e.lr̄as.ꝛ rõo pumt̄: vt in fi.

i ¶ Permissa.arg.op. q̄ epi dispẽsare nõ pñt nisi i casibꝰ sibi ꝓcessis a iure:qđ qdã ꝓcedũt. ꝛ sa.p eis.j.ó fi.pñb. c.vlt.ꝛ pl'r. Ar.ꝑ.j.ó sen.ex.inup.i qua opi. sunt lau.io.v.nẽ.ꝛ.r. de hoc tdiť.j.de ind.at si clerici.de hac materia no.l.dist.muroꝛ.et .j.q.vij.§.nisi permissa.imo phibita.ꝫ.eo. lr̄as.j.de eo q̄ fur.oꝛ. rece.c.vlt.ꝛ ita colligitur arg.pdictũ.vt dic q̄ nõ lz epo dispẽsare i his q̄ ptinẽt ad gnãlez statũ eccl'ie:vt hic.ꝛ ẽ eo.sane.ꝛ.ꝫ.eo.lr̄as.

Jn criminib⁹ dispensa re possunt:nisi sit exp̄sse phibitũ. Berñ.

k ¶ Obrempare.hic habes q̄ auctras supioris non excusat.xij.q.ij. quicũq;.ꝛ.c.de rebus.ꝛ.xj.q.iij.si dñs.ꝛ.xvj.q.j.in canonib⁹.ꝛ.q. vij.decimas.ar.ꝑ.lxiij.dist.salomõtane.xiij.q.v.dixit dñs.ꝛ.xx viij. di.diacon.Jtez est ar.q̄ ꝑceptũ imustũ ꝓtari nõ est adimplendũ.xj. q.iij.iulian⁹. Si certum sit q̄ est imustũ.secus si dubitaretur.xxiij. q.j.quid culpatur.in fi.Berñ.

l ¶ Periurij. vñ posset quari eccl'ia ꝛ ꝛponi.j.de iureiur̄.queredꝫ.et j.e.ti.c.vlt.cũ in iudicio sit ꝓssus.ꝛ ꝓssus ꝑ quicto habeť.j.de cõfeſ.cũ sup.ꝛ.ꝫ.e.ti.l.vna.ꝫ ei pecet.

m ¶ Variaunt.vnde nõ erat ei credendũ.j.vt ec.bene.vt nostrum.ꝛ .j.de ꝓsump.lr̄as.ꝛ.iij.q.iij.§. Jtem in crimĩali.v. qui falsa vl' varie.sic.j.de penis:sup his.

n ¶ Mostrẽ.ꝛ sic solus papa sup hoc dispẽsat. de hoc dixi ꝫ.e.cũ quidam.ꝛ melius.j.e.ꝓri.

o ¶ Onsultõi.caracterẽ.ꝛ ita q̄cũq; tpe ordies ꝓferuńť caracter imꝓmit'.qa tps nõ est de substãtia ordinis. sic nec etas impedit caracterẽ:ꝫ.e.vl' nõ est ꝓpos. tñ qz trãsgressor eit canõis q̄ recipit ordies ex tẽpus debitũ puniť: vt hic.qa ei iterdicit executio ordis sic susceptꝰ:ꝫ.e.cũ quidã.ꝛ q̄ ꝓferũt puniuńť.q: puań pt̄are ordinãdi:ꝫ.e.sane. Sic ꝛ baptism⁹ a q̄cũq; ꝓferať in forma eccl'ie tenet:lz a iudeo vel pagano:q̄uis ab eo recipi nõ debeat:ꝫ.de sũma tri.c.j.i fi. ꝛ de pse.di.iij.a quodã.ꝛ.c.roman⁹.

p ¶ Comperẽ.Primo eis suspẽsis ab executõe ordinũ.ꝫ.e.cũ qdaz. ꝛ.c.vel nõ est.vel ad arbitriũ iudicis:eq̄ nõ est determiandũ.j.de offi. delegꝫ.de causis.ꝛ.fi.de iure delicl.j.§. aut ꝓtor.

q ¶ Poteris.ꝛ videť q̄ epi pñt cuz talibꝰ dispẽsare:ex eo q̄ dicit:poteris sustinere. Unde signať cõtra:ꝫ.e.cum quidã.ꝛ.c.lr̄as:vbi dicit. donec apud nos.ꝛ ꝫ.c.ꝓri.i fi.Dicas q̄ pñt auctẽte ist⁹.c.sibi ꝓcessa.

al's nō videt iure ordinario p ista ꝓdicta. ⁊ c. lras. Sz videt q suo iure hoc facē ꝑñt: q; ꝺ papa rñdet ad ꝓsultatiōz: ℔ q; ꝓsultatio i hoc solo fuit vt̄ rales reciperēt caracterē: qꝺ sequit addit papa ꝑter ꝓsultatiōz. Vel dic q; ꝺñ ꝑt epūs cū talib⁹ dispēsare: cū hic rñdeat de iure. ar. ℔. e. cū quidā. in ꝑn. ⁊ ar. ℔. de elec. qꝺ sicut. §. sup eo. ⁊ ꝑia intelligunt cū papa ex certa sc̄a sibi reseruat dispēsanōz illoz: vt magis alij terreant⁹ ⁊ ipsi puniantur.

q Uestitū ē. ꝓbata p testes: l p ꝓfessiōz in iure factā.

b Notoria. notoriū tribꝰ modis dr crimē: p famaz. p ꝓfessiōz i iure factā. ⁊ p rei euidētiā. ℣. de cohab. cle. ⁊ multi. c. vltimo.

c Homicidij. sic patz q; homicida quātūcūq; occult⁹ etiā post pactā penitētiā mīstrare non ꝑt. sic. ℣. de accu. inq̄sitiōis. j. rñso. vnde ds dixit dauid ꝓbe: post pnaz nō edificab mihi templū: q; vir sanguines: j. q. vij. siqs oēm. ⁊ de ꝓse. di. j. c. j. de h⁹ vi ctū est. ℔. eo. ex tenore. alij vo ante actā pnaz mīstrare nō vdēt: vt ℔ videt a ꝺco sensu: imo possunt ꝓte penitētie q acta. ℔. e. ex tenore.

d Nō penituerit. i. si vere nōdū pnaz egerit: ⁊ ideo videt q; nō sint pmittendi in suis ordinibꝰ mīnistrare.

e Admonēdi. sed nō cōpellēdi cū sint occulta peccata ipoz. ℔. eo. ex tenore. sed pmittēdi si arbitrio suo. si. ℣. de uxore. mulieri.

f Damnatiōis. si. ℣. de sūmo. matheꝰ. in si. ⁊ vere damnatiōis: mi si cū eis suꝰ epūs post pactā pnaz vxerit di ꝑsēlandū: qꝺ quidē ꝑt. ℣. de iudi. at si clerici. ⁊ valde necessaria ē dispēsatio i occultis: nō ꝓpter ꝓpositōz virādā qz ꝓpter occulta peccata nō punit⁹: ℊ vindicta non bñt. xxxij. q. v. xp̄iana. sed vt licite suū officiū exequāt: qꝺ alit nō pñt. xxxij. di. habuisse. qz de eo sup ℊ dispēsatū est postea accusari nō ꝑt. ℣. de ꝑt. ꝓsbyt. ex tua. ⁊ ℣. de scisma. fraternitati. aliꝺ posset etiā post pactā penitentiā accusari. xxxij. q. ij. admonere. xv. q. v. ꝑsbi. Ar. ℣. de pe. di. iij. diuina clemētia. ⁊ xxiij. q. iij. si illic. ⁊ j. q. iij. si illic. ⁊ j. q. iij. tam ita qz. sed verū est: q; accusari etiā posset. Alia.

g Non ministrēt: si nō penituerit. Ergo si penituerit pñt mīstrare: sine periculo dānatiōis: ⁊ sic videt ꝑtra Alanū: qui dicit licite nō mīstrent: etiā post penitentiā sine dispēsatiōe: vt dixit in prima notula: saltē valet dispēsatio q̄tum ad accusatiōnē: al's sufficit penitētia in occultis: vt hic patet. Ber.

h Ex pte tua. scit. Admirabilis est rñsio ista. potius em̄ dicere vdēret se nullā habere sciētiā de eius dignitate vel indignitate. Rñ. ex eo q; videt illū electū a bonis. quādā vidēt habere noticiā de dignitate ipius: ⁊ de tali rñdet: q; audiuit ab alijs. xxij. q. v. hoc videtur.

i Conscientiā. q; tūc edificaret ad gehennā. ℣. de reſti. spol. lras. ℣. de ꝑscrip. q̄m omne. xxviij. q. j. §. ex his.

k Estimare. Mo. quēlibet ꝑsumi dignū: nisi probet indignus: ⁊ de quolibet ꝑsumendū est bonū: nisi probet contrarium. ℣. de ꝑsump. dudū. ff. de manumiſ. testa. seruos. ⁊ ff. de leg. ij. cū pater. §. rogo. Sed ℘ videt: quis ꝑsumatur nō idoneus: nisi probet idoneus. L. de his q; ve. eta. impe. l. ij. ⁊ L. de ꝓbis. ex ꝑsona. ff. de magistra. cōue. l. j. §. si magistratus. ⁊ in dubio ꝑsumit quis excōmunicatus. ℣. ō sen. excō. cū videres. §. secūde q̄stioni. ⁊ ꝑsumit⁹ potius sōr nicatio q̄ matrimoniū. xxx. q. v. aliter. Sol. hoc generale ē vt vbi periculū animę vertit⁹ ꝑsumit⁹ in ꝑteriorem partē. ℣. de sponsal. inuenimus. ⁊ lxviij. di. ꝑbri Sed licz videat⁹ ꝑteriora: tamē melior est tutior: est. simile de ꝑse. di. iij. parulos al's circa iudicia potius ꝑsumitur iustū vel bonū q̄ ecōuerso lxxxvj. dist. si qꝺ. xj. q. iij. in cūctis. xxij. q. iij. innocens. ff. de ꝓbat. ab ea pte.

De scrutinio i ordīe faciēdo.

Mo. iij.

Ex pte tua fuit ꝓpositū ⁊ ifra. ℣. t. t. r. q; cū aliquē i diaconū vl ꝑsbȳm ꝓmouem⁹: ꝓr diaconoz q; nob assistit dic̄. Postulat scta mr ec clesia hūc diaconū vl ſdiaconū ad on⁹ ꝑsbȳat⁹ l diaconat⁹ assumi: ⁊ nob iterogātibꝰ si eū cog̃uerit ee dignū. idē rñdit: q; q̄tū humana fragilitas nosse simul ⁊ scit: ⁊ testificat illū ad hmōi on⁹ officij ee dignū: vñ i tali rñsiōe: aliquē peccare ñ credim⁹: ⁊ dūmō ℘ sciaz nō loquat: qz nō simpliciter illū asserit esse dignū: ℔ in q̄tū hūana fragilitas nosse simul cū illū quē idignū ee nō nouit: dignū ꝺebeat estīare. Ꝺ⁹ mōi g̃ re

De ordīatis ab epo: qui resignauit episcopatui.

Lex. iij. toletano archiepo.

Equisiuit a nobis. t. f. vtrū clici q; p⁹ renūciationē factā a ꝑdecessore tuo ordines receperūt: i ipis ꝺebeāt rmanere: ⁊ ifra. K. igit̄ di stinguēdo: vtrū renūciauit loco tm: an loco sit⁹ ⁊ dignitati. nā in ꝓmo casu ordies sic̄ antea rogat⁹ ab epo aliq; potit ꝺe rōne ꝓferre. In secūdo vo casu distiguēꝺ putam⁹: vtq; sacros ꝓtulerit aut mīores. Si. n. a tali ordies vsq; ad ſbdi. aliqs accepit: qz ⁊ hmōi ordines a nō epis q̄cq; ꝓferūt: ⁊ i illis ꝺeseruire poterit: ⁊ ad maiores si idone⁹ fuerit ꝓmoueri. Sane si ab eodē sacros ordines scient⁹ q̄s recepit: qz idignū se fec̄ executiōz officij nō hēbit: vbi aut non sciēter: poterit nisi crassa ⁊ supina fuerit ignorātia discret⁹ potifex dispēsare. Rego. ix.

Q Elm clicis q; ab excōicato spōsiōe secure vti poteris: nisi forte ꝺe idignitate tibi ꝓstiterit ꝑse crādi. Si aut illū idignū ee cog̃scis metropolitano ꝓuiq; ad h⁹mōi scrutiniū veniat: secreto studeas nūciare l intīare: q̄ nisi nos interrogatiōz hmōi nō i ꝑsecratōe pontificis: ℔ in ordinatōe diaconi vl ꝑsbȳi faciamus.

Requisiuit. vsq; exclusiue: vt ꝓbant sequētia. sic ponitur. ff. ō his q; notāsa. dit ꝓtor. q̄cq; ponitur iclusiue. xo. iij. dist. a subdiacono ff. de sena. l. vlti. §. senatores.

m Al nō episcopis id est abbatibus. lxix. dist. quoniam videmus. ⁊ ℣. ti. ꝓti. cū contingat.

n Executiones. ergo suspensus est: qui a suspenso recepit ordines. j. q. j. statuimus. et resignatio nō abstulit illi ordinē sed executionē.

o Crassa. tūc dicit crassa ⁊ supina ignorātia: q̄n aliq̄d publice fit vel coꝝ ꝓlo. ⁊ hec nō excusat. vt. ff. de v. sig. lata culpa.

p Ignorātia. si. ℣ de cle. ex. mi. c. penū. ⁊ ita si ꝓbabilis fuerit ignorantia: cū eo poterit p eōm dispēsari. ℣. c. ꝓti. Sed ꝑtra ꝓbabilis facti ignorātia quēlibet ignorātē excusat ex toto. ff. de iu. ⁊ fac. ignō. error. et l. regula. ergo ſm hoc nulla dispēsatio est necessaria. Rñ. in culpa fuit recipiēdo ordines ab epo nō suo. ix. q. ij. lugdunēsis. ⁊ ideo necessaria est dispēsatio. Vel melius dicas: q; licet ꝓbabilis sit ignorātia. necessaria tamē est dispēsatio: quia cū talis ordinator nō haberet executionē sui officij: eā alij conferre nō potuit. vt. j. q. j. statuim⁹. qz qꝺ nō habet: ꝺare nō potest. j. q. vij. ꝺaibertū. Et pro non ꝺato habet: quod ab illo ꝺat: qui ò iure ꝺare nō ꝑt. ℣. de iurepa. qꝺ autē. in si. ℔ nccia ē dispēsatio: ad hoc vt hēat executionē ordinis.

c Elm clericis. excōmunicato. Sic patet: q; excōmunicat⁹ cōfert ordinē licet extra ecclesiā: ⁊ hereticj etiam cōferūt ordinē. ix. q. j. ab excōicatis. ⁊ c. ordinatōes. Sed cōtra eadem causa. q. j. c. j. vbi dicit: q; nullo modo dicitur cōsecratio: que ab excōmunicatis est celebrata. Dic q; ibi nō fuit seruata forma ecclesie. Vel dicas non dicitur consecratio. Verū est q̄tum ad executionem: qz quod nō habent ꝺare nō possunt. vt. j. q. j. q̄ ꝑfectionē. ⁊ c. venū ē. ⁊ c. j. ⁊ de cō. di. iij. quō. Sz nūqꝺ ꝑt talis alios excōicare: videt q; sic: qz ꝑfert ordines qꝺ plus ē: vt videt: q; ꝑt aliū excōicare. sed nō est ita. cum em̄ sit ex ecclesiam: aliū ejicere

extra eccl̃iã nõ pt. xxiiij. q. j. audiuim⁹. secus in ordine. q: licet sit extra eccl̃iã caractez tamẽ retinet: ⁊ illũ potest conferre: si eccl̃ie forma seruetur.

y ¶ Epos. ⁊ sic epi dispẽsant hic. sic. ix. q. j. ab excõicatis. ⁊ c. ordinatiões: q: ignorãtia eos excusat. si vo scienter ordines recepissent: nõ dispẽsaret cum eis vt. c. ordinatiões. sic ẽ. c. c. pri. in fi.

¶ Quot abbates supple statuimus.

b ¶ Prepositi. dignitas est per se q̃dus sit nomen generale: ad omnes qui habẽt prelationem. j. ⁊ vbo. sig. q̃dus.

c ¶ Fiãt. sic. ẽ. ⁊ ele. cum in cũctis.

d ¶ Amittant. ẽ. ⁊ elec. cuz in cũctis. §. hoc sane. ¶ Contra. j. ⁊ cle. egro. c. j. ptra ff. ⁊ sta. ho. q̃ furere. ptra. ff. ⁊ post. l. j. §. casum. ¶ Contra. hoc intellige qñ p culpaz suã ad talẽ statum puenit q̃ pmoueri nõ potest. ¶ Cõtraria vo qñ sine culpa ⁊ tunc nõ debet addi afflictez afflictio. j. ⁊ cleri. egrotã. c. j. ⁊. c. penit.

e ¶ Ex rõne. pueris. puer dicitur a septẽmo vsq; ad. xiij. annuz. j. ⁊ regula. ad nostraz. et xx. q. j. c. j. ⁊. xxij. q. v. pueri. ⁊. j. q. j. pueri. ⁊. c. estote. ẽ. ⁊ tẽpo. ordi. vel non est compos. ⁊ puer dicit q̃tum ad beneficium obtinendũ: qui seruire non pt. j. ⁊ pben. super.

f ¶ In archidiaconatu. ar. q̃ instituere ñ pertinet ad archidiacoñ. xvj. q. vij. nullus omnino. ¶ Cõtra. j. ó pben. referente. super hoc statur psuetudim.

g ¶ Eccl̃ias. i. prelaturas eccl̃iaz: qó fieri nõ debet. j. eo. c. j. ⁊ ij. q: pueri ad hoc non reputanẽ idonei. j. ⁊ pben. sup inordinato. Beneficia eñ simplicia in tali etate pstituta licite pferunt. lxxvij. di. in singulis. ⁊ rõne ordinis debẽt habere titulũ. lxx. di. c. j. ⁊ ira rõne ordinis ⁊ tituli beneficiũ põt habere. ⁊ hoc tñ dicas qui dicit in. c. sup inordinata. Alia.

h ¶ Prediceri pueri. impuberibo dignitas dari nõ dz. ff. ⁊ iure ũnu. l. ij. §. impuberes. ⁊. j. q. j. pueri. ⁊. c. estote.

i ¶ Ad congruã. idẽ dicit lex in eo: q̃ se obligat p filio suo decurione: q: tenet quousq; pueniat ad etatẽ congruã. ff. ad munici. lucius §. imperatores. Sed pone q̃ epus aliquẽ minoꝛ facit archidiaconũ: habebit ne iste vocẽ in capitulo: sicuti si esset legitime etatis: argu. q̃ nõ. q: minores. xxv. annis decuriones facti licz decurionũ sportulas recipiant: nõ tñ interim suffragium ferre pñt. ff. ⁊ decu. spurij. §. minores. sicut nec minoꝛ factus miles dz sapientũ iura tractare. vt. ¶. ⁊ testa. mili. l. vlti.

k ¶ Etatẽ. dispẽsatiue tolerant isti pueri: alꝫ nõ deberẽt. ẽ. ⁊ elect. cũ in cũctis. ⁊. j. e. eã te. Sed nũquid talis rector põt omnia facere tanq̃ maioꝛ: videt q̃ sic. ff. ⁊ re iudi. quidã psulebant. qó tñ nõ ẽ verũ. j. c. pri. ⁊. ¶. ⁊ testa. mili. l. vl. sed nõne iste exquo toleratꝰ p dispẽsatiõz: videt venia etatꝫ ipetrasse. vt. ¶. ó his q̃ de. eta. ipe. l. eos. sed nõ est ita: q: licet quis venia etatis impetret: non tamen potest alienare sine decreto: nec habet liberã administratiõez vsq; ad etatẽ. xxv. an. vt in. l. predicta. eos.

epo ignoꝛãter ordies receperũt p suos poterit epos dispẽsari.

De etate et qualitate et ordine proficiendoꝛum.

Ex concilio pict.

¶ Quot abbates decani ⁊ pposit: q̃ pbri nõ sunt p̃ pbri fiãt: q̃ archidiaconat⁹ tenẽt diacõi. Qui vo archi pbrat⁹ pbri: aut amittãt honorẽ. Qó si aliq̃ iusta cã phibẽte pbri aut diaconi eẽ ñ potuerit p lationes amittant. ¶ Lex. iij. cant. archiepiscopo.

Ex rõne: ⁊ ira. Accepim⁹ q̃ puẽtreñ. epi. pueris: q̃ sunt ira decẽnũ pstituti i archidiacõatu. r. arꝺ. cister. eccl̃ias pl̃es pcessit: q̃ ñ p cl̃icos ꝫ p laicos disponũt: vñ qñ nõ dz ꝫ aliq̃ten⁹ tolerarit: mãdam⁹ q̃ten⁹ pdictũ epm sꝛ̃ his corripiat ⁊ cl̃icis idoneis administratiões ⁊ custodiã p scriptaz eccl̃iaz donec pdicti pueri ad pgruã veniãt etatẽ laicis amotis pmittas eidẽ epo phibẽs ne decetero eccl̃ias nili pl̃ons q̃ etatẽ ⁊ sciaz habeãt regẽdas cõcedat: qó si secꝰ egerit: ei debitã penã iligẽs istitutoz ⁊ pcessoꝛez ipi⁹ oino viribo carere decernas

¶ Dẽ cãt. archiepo ⁊ ei⁹ suffra.

¶ Decoꝛ. est: vt hi debeãt ecclesias regere: qui non nouerũt gubernare seipos: cũ ad eccl̃iaz regimẽ tales pl̃one sint admittẽde: q̃ discretiõe pemineãt ⁊ morũ fulgeant honestate. Molẽtes itaq; sustinere: vt ꝓuulis eccl̃ie regimẽ pmittat: mãdam⁹ q̃ten⁹ nemini ira annũ. xiij. pstituto pl̃onatũ cuiuslibz eccl̃ie pcedere pl̃umatis. Sciturꝰ p certo: q̃ si p̃rie pl̃ upseritis: qó ide feceritis irritabim⁹ ⁊ inobediẽtiã vestrã grauiter puniem⁹. ¶ Dem.

Am te decet: ⁊ ira. Artꝰ i hibem⁹ ne pl̃onas q̃ i eccl̃ijs tui epat⁹ ad curã aiaz fuerit ordinãde: i ipis instituas: nec aliq̃ occasiõe vl̃ eẽ lra; nraz obtẽtu institui patiaris q̃ scia moꝛibo ⁊ etate pcilij ñ pgruãt institutis. Sz etiã hñtes pl̃es eccl̃ias: q̃ ex vna ñ pẽdeãt: tibi liceat ap. po. cogere ad vnã ipaz quã maluerit dimittẽdã: nili ita fuerit tenues i sba: q̃ ꝓpos sacerdotes ñ possint pueniẽter hẽe. ¶ Dem.

Preterea licz ad regimẽ parochiaꝫ eccl̃ie nõ debeat alicꝫs: misi sbdiacon⁹ sit admin⁹ admitti: dispẽsatiue tñ in minoꝛibus ordinibo pstituti pleueruẽt assumi: dum tñ tales sint: q̃ infra breue tpus possint in pbros

l ¶ Decoꝛ. q̃ seipsos. Qui eñ in plat̃ eligit: ⁊ si minoꝛ sit: non dz eẽ sb pẽs pcate: ar. ff. ad trebel. nã qó ad ius. ⁊. ff. ó adul. sic euenit. ⁊. ¶. ⁊ legi. ru. l. vl. insti. ó exclusa. tu. §. minores. ⁊. ff. ad maceꝺ. filiũ habeo. Sir. j. ff. ⁊ adop. p adoptẽz. ⁊. ff. ⁊ his q̃ sũt sui vl̃ ali. ui. filiusfa. ⁊. ff. ⁊ mũe. ⁊. ho. l. ij. ⁊. ff. ⁊ iuꝺ. ptoꝛ: i fi. vbi dz. nihil inest an iudices i poteſtate: an sui iuris sint. et pdicti dz in pcate pris eẽ. ¶. ó ep̃. ⁊ cle. aut. pbros. isti. q. mo. ius pa. potesta. solui. §. filiusfamilias. licz adipiscat honores: remanet tñ i pcate pris. Per ista iura vi q̃ sacer ordo nõ libẽt a patria pcate. Lauꝝ. ⁊ alij dicũt q̃ qlibz sacer ordo libat a pria pcate: qñ liberat a dñica q̃ maioꝛ ẽ. De epali ordine habes. liij. di. si seruus fuerit. ó sacerdotõ. c. dis. ex antiqs. ⁊. c. fregnus. ⁊ diacono dz: q̃ pstãdo vicariũ libat. c. c. ex ãtiqs. sbdiaconus eodẽ iure vtit cuz diacono. j. ó ꝫ. nõ. o. miramur. et nulla dignitas secꝛarz sit: is est sacerdotio. ar. xxvj. di. duo sit. j. ⁊ ma. ⁊ obe. solute. ⁊ dignitas pricius solutius prie pcatis: ꝫ multoforũ⁹ sacerdotiũ ⁊ qliber sacer ordo: ar. j. ⁊ sen. ex. cũ voluntate. §. vlti. hoc credo verius.

m ¶ Infra. xiij. ãnũ. ex eo q̃ prohibet infra. xiij. ãnũ: vi pcedẽ q̃ p⁹. xiij. annũ statũ pcedat. q: qó ó vno phibetur ó alio pcedẽt. arg. xxv. di. q̃l. Sz ñ ẽ ita. q: lz phibeat ira. xiij ãnũ: ñ tñ pcedu i. xv. ẽ. xvj. imo ira. xxv. annũ phibẽt: ꝫ. ó et. cũ i cũctis. ⁊. j. c. pri. §. inf. riora. Bern.

n ¶ Am te. lẽaz supple p etatis tacitnitatẽ ipẽtiaz. si eñ ex certa scia scribẽt papa ꝫ minoꝛi ei⁹ mãdato eẽt obediẽdũ. q: sacrilegij istar obtiet dubitaꝛ an is sit dign⁹ quẽ pnceps elegerit. xvij. q. iij. §. q̃ si. ⁊. ¶. ⁊ cri. sacri. l. ij. ptẽa ꝫ ius ⁊ ꝫ publicã vtilitatẽ ẽ tẽ relcri ptũ: ⁊ nõ ñ valz. ¶. ó pci. ipe. of. relcpts. ar. ẽ. ⁊ relcp. ex pte. ⁊. j. ó testi. cãz q̃. Jtez ẽ hic ar. q̃ ñ ẽ obediẽdũ sp mãdato dñi pape. ar. ẽ. ⁊ relcp. si q̃ñ. ⁊. c. cũ adeo. ⁊. j. ⁊ hẽ. ad abolẽdã: i fi. ꝫ ñ dz mãdatũ q̃ ignoꝛãter mãdat. Bern.

o ¶ Cõciliũ. lateraneñ. ẽ. ⁊ elec. cũ in cũctis. §. inferiora.

p ¶ Pẽdeat. Qualꝫ dz vna eccl̃ia pẽdere ex alia: pt dici ꝫ q̃ legi. j. ó reli. ⁊. q: mõsterũ. or. ff. arbo. fur. ce. si gemia. ⁊ si aliq̃ parochiaꝫ eccl̃ia sbsit alij: lz plat⁹ maioꝛ eccl̃ie duas eccl̃ias hẽe dicat: tñ alis pbr erit i sbiecta. Jtẽ si eccl̃ia parochiaꝫ i fũdo suo alia pstituat: nihil ipedit vicariũ i ea istitui: ⁊ plani maioꝛ eccl̃ie plat̃ ẽ vtriusq; ñ tñ p se ꝫuiet vtriq;. nã ex dispẽsatõe epi vn⁹ plat⁹ duerꝫ pẽt eccl̃ijs i hũdo vnã pmẽdatã: ⁊ alia intitulatã. lxx. di. sedoꝛ. lau. hoc tñ intellige pm determinatõez illaz decr. ẽ. ⁊ el. dudũ. ⁊. j. ó pbẽ. ⁊ multa. Jtẽ i casu quẽ habes. j. ó pbẽ. extirpãde. pt qs hẽe plures eccl̃ias. §. q̃ vo.

q ¶ Dimittẽdã. j. ó pb. Interẽte. ⁊ hoc ꝫ illã decr. ó mitta: intelligi dz.

r ¶ Tenues. in casu isto pmittit papa ꝫpt pauptatẽ hẽe pl̃es eccl̃ias. r. q. iij. vnio. Jtẽ ꝫpter raritatẽ clericoꝛ. xxj. q. j. c. j. i fi. Jtẽ intitulatã vnã ⁊ alis pmẽdatã. xxj. q. j. q̃ pl̃es: ẽ. ⁊ elec. dudũ: vbi ⁊ hoc.

s ¶ Retra. sbdiacon⁹. q̃ hodie pt eligi i epm. j. e. a mitus. ⁊ eodez pnilegio gaudet q̃ diacon⁹. j. ⁊ ser. nõ oꝛ. miramur.

t ¶ Breue. qñq; breue tpus dz q̃uoꝛ mẽsiũ. ¶. ⁊ vsur. rei iudi. eos

ff. ℞ indi. si ℞buton. qñq; ℞cē diep. ff. ℞ pñti. pecu. pmissor. §. j. qñq; duop mensiū. C. ℞ secū. nup. l. ij. qñq; triginta diep. ff. ℞ iti. actuq; pu. l. j. §. j. ℏ b appellat breue temp⁹ annō. Jn anno cū ⁊ dimidio pē aliq; ꝓmoueri ad sacerdotiū. lxxvij. di. monachus nonnus. ⁊ hic di mittimus dimidiū annū ꝓpter minores ordines, vincē. Jtem argu. q; parū est vtruz aliqd fiat in psenti an i breui tempore. ff. si cer. pe. lecta est. ff. ℞ i inte. re stit. diuus. ff. vt i pos. leg. is a q. sic ḡ patz q; epi possunt dispensare cū eo q; est i minoribus ordinib⁹. Nūquid cuz eo qui ē i mino ordine etatez Sicut quidā q; sic ar. b⁹mōi. c. ℞ hoc no. §. ℞ elec. cū ℞lecti. arg. q; possit. §. e. indecor.

Q Cleris a nobis nō sunt. simile ℞ tempo. ordi. c. vl. ⁊. j. c. pxi. ⁊. j. ℞ simo. ex tue. ⁊. c. mathe⁹. ⁊. j. q. j. sacdotes a

q Cōpellendos. lxxxiij. di. honozar⁹. et. c. cōsulunt. ⁊. c. j. ⁊. ij.

b Contrariū. lxxiij dist. si qui clerici. ⁊. c. placuit. xxiij. q. iij. dist placuit. ⁊. j. q. vj. sic. ar. viij. q. j. in scripturis.

c Fatent. aut ipi cōmiserūt ista peccata occulta: ante suā ꝓmotionez: aut post. si ante remouēdi sunt: qz tempore sue examinatōis hocnon fuerūt cōfessi. xxiij. di. c. vlt. ⁊. l. di. ex penitētib⁹. ⁊. lxxxj. di. siquis sine. ⁊. c. se. Sed si postea cōmiserunt illa peccata se fecerūt indignos. Unō sunt expellēdi: exē sua culpa se fecerunt indignos. ar. §. e. c. j. si tñ vtilitas eccl'ie fuerit q; non remoueant: qz in alijs negocijs ecclesie sunt valde necessarij: ⁊ vtiles tolerant in ea: ⁊ ita ꝑm hoc dispensat cū eis ꝓpter vtilitatē: maxime cū peccata sūt occulta. Sed ꝑ videt ℞ tēpo. ordi. ex tenore. ⁊. c. vlti. vbi crimiosi tolerant: qz pcta sunt occulta: ⁊ hic pmittant. Sed illi volūt ⁊ petūt ꝓmoueri acta penitētia. Et isti se fatent se indignos: ⁊ nolūt ꝓmoueri. si vellēt ꝓmoueri acta penitētia admittent ꝓter reos homicidij: vt dicit in ꝓrario.

d Utilitas. ergo ꝓpter vtilitatē eccl'ie ꝓpellit q; recipe ordines: et ꝓpter necessitatē: al's ē etiā pumēdus p subtractiō nē bñficioz: vt sequit. si. §. ℞ elec. cū in cūctis. §. inferiora. ⁊. lxxiij. di. cōsulunt. vbi codē mō ꝓpellunt: vt sic indirecte ℞ nolentibus fiāt volentes.

H Audiuimus. cū diligētia. ⁊ ideo nō videt imputandū si adhibuit diligentiā quam potuit. l. di. hi qui arbores. ⁊. c. sepe. ⁊ ideo si ꝓter culpā suā casus fortuitus ptingit: ei nō imputat. j. ℞ cōmo. c. vno. ⁊. j. ℞ homi. c. viri. ⁊. ff. ꝓmo. in reb. ⁊. ff. ℞ offi. pñi. illicitas Casus eñ fortuitus puideri nō possunt: vt i pdictis primis ꝓcedentijs: ⁊ absit vt nobis imputet: qđ ꝓter voluntatē nostrā ptingit. xxiij. q. v. ℞ occidēdis. Verius. Illo est in medico: semp releuet vt eger vt in pdicta. l. illicitas. §. sicuti.

f Conscia. xxxiij. di. habuisse. Qui eñ facit ꝑ cōsciēnā: edificat ad gehennā. j. ℞ resti. spol'. literas. ⁊. j. ℞ pscri p. qñi omne. xxviij. q. j. §. ex his. j. ℞ sen. excō. inquisitiōi.

g Remordeat. vt si forte imperite medicinā ꝺedisset infirmis: al's eventus mortalitatē nō est imputādus ei: vt. ff. ℞ of. pñi. illicitas. §. sicuti. ⁊. ff. ad. l. aquil'. qua actiōe. §. vl. ff. ō vari. ⁊ extraor. cogni. medicus. vel si negligēs fuerit: qz dissoluta negligēna ꝓpter volū est. ff. mādati. ii si deuissor. j. rnso.

h Cōsilio. hoc ē cōsilium reuerentie cui obediendū est. vj. di. testamētū. ⁊. j. ℞ simo. mathe⁹. in si. sec⁹ in cōsilio pfectionis xxiij. q. j. quisqs. qle est illud: si vis pfect⁹ esse: vadz ⁊ vende oia que habes: ⁊ da pauperib⁹. Et ℞ tali cōsilio potest intelligi qđ dicit in. c. quisqs. in verbo illo si consilio vti volueris.

C Um bone. leseraut. miles qui ꝓposito manus iniulit: capite puniat ⁊ omnis ꝓtumax aduersus presidem vel ducem capite puniatur. ff. ℞ re mili. omne ℞ lictum. §. j. et. ij. Et qui resistit castigari volenti. ff. eo. ti. milites. §. irrogēs. ⁊ inf⁹ diuinū oraculū cōtumacia parētis morte luitur. lxxxvj. dis. nō satis. v. ceterū. in fi. k Suspēsi. suspēsi eligere nō pñt nec eligi. ix. q. iij. nos in hoiem. ⁊. §. ℞ ꝓsue. cū dilectus. §. ℞ elec. cū inter. r. ⁊. c. per in inquisitionē. ⁊. j. ℞ appel. cōstitutis. nec bñficiis eis tpe suspēsiōis ꝓferri pñt vel literas ꝓ bñficio obtinēdo ipetrare: vt hic ⁊ interim bñficia ecclesiastica sūt denegāda. j. ō ap. pastoral'.

l Postmodū sūt adepti: talia bñficia retinere ñ pñt: etiā si postea fuerit absolutus: qz tūc tpe obtēti bñficij inhabiles erāt ⁊ indigni: qz i talibus pnctū ꝓsiderandū est. ē. ℞ elec. vndū. ⁊. c. ad audientiā. ⁊. j. q. j. puncti patus. xvj. q. iij. si sacerdotes. ⁊ est ar. q; temp⁹ impetrati rescripti cōsiderandū est: pumendi ergo sunt: qui suspensi spūalia pīsumunt tractare: intantū q; epūs cū talib⁹ dispensare non potest. xj. q. iij. si quis epūs. ⁊. j. ℞ sen. excō. cum illoriū.

m Pro tanta. exquo per annū ⁊ vltra quis stat in excōmunicatiōne: puari ℞bet beneficio suo. xj. q. iij. rursus. ⁊ excōmunicatus qui tractat spiritualia ℞pom ℞bet. j. ℞ wlo ⁊ ꝓp. veritatis. Jdē videtur in suspenso: vt hic.

n Adultis. nullus. ponit tenorē illi⁹ ℞creti. lx. di. nullus in epm. vsq; ibi: in quibus verbis.

o Solos. supple sacros: qz subdiaconatus bene fuit in primitiua ecclesia: sed non reputabat sacer. xxj. di. in fi. §. j. ⁊. xxv. di. c. j. ⁊. lx di. c. vltimo.

p Metropolitani. sic olim dispensabat metropolitanus: cū ineligibili circa episcopatū: sed cum illegitimo dispensare non potest.

ā te ele. inotuit. nec
i etate. ¶. te his q ve
m. ers. ipe. l. ij. t. iij
Sed cū his q patiūt
defectū i ordine fac
videt q pt adhuc ar
chiepus dispēsare in
archiepatu: sic olim
poterat. ar. lx. di. nul
lus i epm. t in aliis
dignitatib iferioib
bñ pt. s. e. pterea.
q ¶ Jn quib. verba
ista sunt ino. iterpīa
tis capīm vrbani q
locut⁹ fuit pm anti
qua tempora.
r ¶ Clerū. cū hodie.
nūc incipit allegare
q subdiaconus eligi
possit.
s ¶ Erubescāt. xxxij.
di. erubescant.
t ¶ Nemo. xxxij. di.
nemo.
u ¶ Observare. exq
onerāt: dignū ē: vt
honorēt. xvj. q. vj. ō
lapsis.
x ¶ Sexta synodo.
xxxij. di. sicḡ eoz.
y ¶ Nullū. xxxviij.
di. null⁹. t. xxxj. di.
ante triēniū.
z ¶ Libere. t ita qō
fuit pus dispēsatio
hodie ē ius cōe. sic. j
te oi. legati. q trāsla
tionē. t ad subdiaco
natū extendit qō te
supiorib dictū erat
si. te trāslat. ini co
poralia. t. s. te psue.
cū venerabilis. t eo
dez pīlegio gaudet
subdiacon⁹ q t diaco
n⁹. j. te ser. nō ordi
nāmur.
a ¶ Glaz. prozis⁹
Non enim
preces carnales vbz
respicere: qui est or
dinator: sed tñ me
rita t puidētiā ordi
nādi. j. q. j. qbusdaz
et. viij. q. j. moyses
t. c. si ergo. t lō no.
q cū quis eligit: vel
ordinat: aut suis p
cibus interuementi
bus aut aliis. Si
suis: dicūt quidaz et
hugo cū eis: q quā
tūcūq; sit idone⁹: si
monita cōmittitur.
ar. viij. q. j. in scri
pturis. t. j. q. vj. sic
is. et. q. j. ordinatio
nes. t. j. te iurepa.
per nostras. Jstud
credo: si est indign⁹
pm q dicit. t. ß si di
gnus est: potest etiaz
preces porrigere superiori cum indiget: quia tūc non presumitur
ambitiosus: sed potius ꝓpterneccessitatē: al's potest dici q sūmo
ma esset. ar. j. q. j. §. non ita quoūdam. et ar. j. te sumo. rua. Si
pces q̄s pro se porrigat: vt in patū eligat: ambitiose sunt t illicite
. j. q. j. nullus itaq;. si vo pcibus aliis promouetur: aut preces
sunt spūales aut carnales. si sunt carnales: t fiūt pro indigno:
in qbo vbis inuit: q vrban⁹ ad sta
tū pīmitiue eccl'ie se referēs: i quo
sbdiaconat⁹ ordo sacer mīme dice
bat instituit vt te sbdiacono: nisi
vtilitatis cā: t tūc etiā te pmissi
one metr opolitani: vl' ro. pon. nō
posset electio celebrari. Clerū cū
hodie sbdiaconat⁹ int' sacros or
dines cōputet: sicut vrban⁹ papa
secūd⁹ sb his vbis expssit: erube
scāt impij: t intelligāt iudicio spi
rituscti: eos q in sacris ordinib
pbyteratu diaconatu subō. sunt
positi: si caste nō vixerit: excludē
dos ab oi eoūdē graduū dignita
te. Et itez: nemo ad sacrū ordinē
pmittat accedere: nisi aut virgo
aut pbate castitatis existat t qui
usq; ad subdiaconatū vnicā t vir
ginē habuit vxorē: et ad sīc'itudi
nē diaconi t pbyteri subdiacon⁹
debeat pīnētiā obseruare: sic est i
sexta synodo cōstitutū: vt si quis
eoz qui ad clerū ascendūt: nupti
ali iure mulieri voluerit copulari
hoc ante subdiaconat⁹ ordinē fa
ciat. t beat⁹ grego. statuisse legit
vt nullū facere subdiaco. psumant
epi: nisi qui se caste victurū pmi
serit. Nos volētes sup ō articulo
disceptatiōis materiā amputare
statuim⁹: vt subō. in epm valeat
libere eligi sic diāc. vel sacerdos.
¶ Dem tituli sancte crucis pbytero cardinali.
Clam dño diligentiā pmen
dantes: quā sup monasterio
sancti Quirici reformādo dinosce
ris adhibere: mādam⁹: quatenꝰ si
nō potes eidez monasterio te psona
idonea melius puidere: tu mo
nachū illū quē litteris tuis te bo
nestate ac industria cōmendasti: p
quez status eiusdem loci creditur
reformādus: nullū prozsus habēs
respectū ad petitionē illicitā: quā
quidā laici faciebāt: sed ex tue dū
taxat puisionis officio instituas i
abbatē: ita videlz: q ad sacros or
dines nō ascēdat: cū instāte neces
sitatis articulo possit i abbatē as
sumi etiā i mioribus ordinibus pstitu
tus: t laici memorati nō sint con
sanguinitate vel affinitate ꝓiuncti
monacho memorato: vt ex iporuz
petitiōe tebat ꝑ eū aliqua sinistra
suspitio suboriri.
¶ Dem rothomag. archiepo.
Clm ptīgat interdū: q laici
ad monasteria cōuolātes a
suis abbatib tōsorē t: requisisti: an
clericat⁹ ordo i tōsura h⁹moi pferat.
¶ Sup q tibi. t. rñ. q cū in. vij
synodo sit statutū: vt lectores per
man⁹ ipositiōz licētia sit vnicuiq;
abbati i ꝓprio monasterio solūmō
faciēdi: dūmō ipis ab episcopo fm
morē preficiēdoz abbatū manus
ipositio facta noscat: t cōstet eum
existere sacerdotē p pmā tonsuraz
iuxt formā eccl'ie datā a talibo cle
ricalis ordo pferē.
¶ Dem.
Mtellexim⁹: q cū in monā
sterio tuo fueris laudabilit
cōuersatus: ad monasteriū sancti
innoc. talis ordinis accessisti: vbi
cū aliquādiu i ipo ordine pmāsis
ses: temū ad coz reuersus ō metro
pol'. t aliorū psilio ad primā tonsū
redire curasti: in q tādez sub regu
laris obseruātie disciplina taliter
deo t hominib placuisti: q p tuorū
exigentiā meritorum fratres tui
prefecerūt te vnanimit' in abbatē
Me igitur occasiōe morez quam in
pscripto monasterio contraxisti:
quasi pscientia tua te remordeat:
in suscepte admīstratiōis cura te
pescas: attēdens q cautū est in ca
none: ne qs canonicus regularis:
nisi forte publice lapsus sit: qō ab
sit: efficiat monach⁹: t si fact⁹ fue
rit ad canonicat⁹ ordinē reuertat
vltimus in choro manēdo cucul
lam ad memoriā relaturus. Di
t. mādam⁹: quaten⁹ circa curam
tibi cōmissam sollicitudinē exer
cere studeas indefessam t taliter se
quētia bona ꝓmouare ꝓpositis: qō
dignū a deo possis meritum expe
ctare.
¶ Dem.
Lcepim⁹ te auribo nostris:
fymōis pmutāt. j. q. j. te ordinatoib. q: succe
dūt tales pces loco pcij
. j. q. j. tūt nōnulli. si p
digno: dūmō supior ñ
habeat respectū ad pre
ces: ß ad meritū liate
pñt admitti: vt hic. et.
j. q. j. qbusdā. Si vo
sit spūales admitti pñt
nec iducūt symoniā. j.
q. j. latoīe.
b ¶ Nō ascēdat. forte
erat irregularis. et sic
pt qs esse abbas i mio
ribus ordinib ꝓpt neces
sitatē: al's nō valēt. nā
t diacon⁹ pt esse abbas
. l. dist. accedēs. ar. im
mo t ifamis curā mōa
sterij gerere pt: vt ibi.
Jnfamis em a cunctis
muneribo nō excludit.
¶. te his q iple. stipē.
sa. li. ff. l. j. li. x. nomē
em abbatis port ē sol
licitudinis q ordis vt
honorus. xviij. q. ij. hoc
tm. Ar. ꝑ. s. e. c. j. t la
ic⁹ pt esse abbas causa
necessitatis. xcij. dist. s
sbdiacono. t. xvj. q. j.
gnāt. r. ar. tm hoc qō dz
hic dispēsatiue itelligi
tur. q abbas dz ee la
cerdos: al's remouetur
s. e. c. j. Berñ.
c ¶ Clm ptīgat. sy
nodo. lxix. dist.
qm videm⁹.
d ¶ Abbati. Hoc idez
pt electi⁹ abbatē t ptri
mat⁹ si eps eū differat
bñdicē: vt s. te sup. ne
gli. pla. stanniū. talis
ordo appellatur psalmi
stat⁹. tñ vbi agit ō sin
gulis ordinib nihil a
git te hoc. xcij. di. a sb
diacono. t. lxxvij. dist.
illud. vū qdā dixert nō
esse ordinez: ß eoz opi
cōmigit hic i ff. vbi dic
q p pmā tonsurā cleri
calis ordo pfert: t etiā
pbro hoc ij. xxij. dist.
pialmista. vbi te hoc in
summis. h.
e ¶ Mtellexim⁹.
i canone. xix. q.
iij. mādam⁹.
f ¶ Curā. Hic vi q si
aliqs tñsit ad strictiorē
religionē sine lñia pio
ris vt abbatis: q ruo
cād⁹ sit ad porē eccliaz.
Dz vi obstare. j. te re
gul'. lz. ß pt itelligi qō
hic dr: qñ ex leuitate
cā tñsit: put itelligi cō
sueuit ille canon. xix. q
iij. mādam⁹. Vlt dicit
q iste fuerat tm i him
pbatiōis. vel iste loc⁹ quē vitauerat fuerat laxioris religiōis q̄ por. Vlt
dic q si aliqs petita lñia ß nō obtēta trāsit ad strictiorē regulā: q tūc
nō pt reuerti ad porē locū: t sic loquit illa vere. licz. ß si nullo mō pe
tit licētiaz: tūc redire coget. put hic fecit.
g ¶ Lcepim⁹. exceptōem. Vlo. q qui ordinant aliquē: postea nō
potest ei irregularitatē aliquā vel crimen aliqō obijcere: nisi

ex causa supuenīte sic nec electo⁹ ꝑtra electū. viij. q. ij. dilectissimi. ⁊ est si. iij. di. in istis. ⁊. iiij. q. iij. si qs testhbo. ⁊. j. ℞ pcess. pbē. cūsup qstiõe. in ti. sic. xxviij. di. diacon. ⁊. j. ℞ cle. ꝓuig. diuersis sallatijs.

¶ Reputare. Nõ q̄ q̄ reputat indign⁹ vna dignitate si postea eligit ad alteram: etiã tūc dign⁹ ℞bet reputari. sic. lxxiij. dist. gesta. Argumentū. ꝑtra. xij. di. nos pfuetudinem. Et supra ℞ elect. scriptū est. ¶ Contra vo: q̄ reputatus est indign⁹ i vno officio: ℞bet indignus haberi in alio. ff. ℞ suspe. tut. l. iij. §. q̄ri potest. vbi dicit quod in aliqs male se habuit i tutela: ℞ inde æst curato: rang⁹ suspectus remoueri ℞bet. ℒ. ℞ fusce. ⁊ archa. si aliq̄d lib. x. Itē quid dices si aliqs irregularis vel criminosus toleratus est i officio sacerdotali nunquid si talis eligit ad dignitatē pōt excipi ꝑtra cū ab illis: qui eū tolerauerūt in officio sacerdotali: videt hic q̄ non: q: qui eum reputauerut dignum ad ordinē ⁊ ad bñficiū reputabunt eum dignū. argu. j. ℞ accusa. nihil i. ℞ ten. excō. i pñtia. ⁊. ff. ℞ libera. causa. q̄ facies. sicut nec vir accusare pōt mores vxoris: quos ꝓbaunt ff. ℞. adulte. si vxor. i ti. Hoc ꝓcedebat tob. sed index ex officio suo potest inquirē ℞ talibꝫ xj. q. viij. querendū. ff. ℞ postu. quos ꝓbibet ⁊. ff. ℞ pe. here. l. vlti. ⁊. ff. ℞ adulte. l. j. §. si publica. ⁊. j. ℞ excep. exceptionē. ⁊ q̄ supior ℞beat ℞ his inquirere habes expsse. §. ℞ ele. nihil est. ⁊ in. c. venerabilem. Tamē q̄ dicit Iohannes: q̄ nisi q̄ toleranerunt in sacerdotio ipm: no possunt ei postea obijcere: nõ credo: quia licet toleraſſent illm in tali officio propterea non ℞bent tolerare eum in maiori. Nunquid si eligatur in episcopū vel in maiorem prelatum non possunt ei obijcere aliquid: imo possunt. quia licet sit dignus in minori. non tamē in maiori ℞bet idoneus reputari. xij. di. nos pfuetudinē. ⁊ ar. §. ℞ elec. scriptum est. accusare ipm non possunt p. c. ꝓdictum nulli. sed si ꝓmoueat ad dignitatē: credo q̄ possunt contra illum excipere.

b ¶ Examinari. Intelligo tñ q̄ in eo casu ꝓmittat ep̄o examinatio siue exceptio: q̄ non p se examinauit episcopus: sed per archidiā. j. ℞ offi. archidia. ad hoc sic patz q̄ aliquis sepe examinat. j. ℞ pben. cum fm apostolū. ⁊. ij. q. v. mennā. ⁊. q. j. notum. Argu. contra. j. ℞ offi. le. licet. ⁊. ff. nau. can. sta. licet. Sed videt q̄ tantūmodo ℞beant examinari: ℞ his q̄ postea ꝓtigerūt. arg. §. eo. c. j. imo bñ ℞bēt examinari ne indigni ꝓmoueant: ⁊ negligentia ꝑis examinatoris nõ ꝛ impedire: quo minꝰ querat: an dignus sit: ⁊ ad hoc tenet supior. §. ℞ elec. nihil est. ⁊. c. venerabilem.

i ¶ In forma cõmuni. j. ℞ pben. cū fm apl̄m.

k ¶ Ecclesia vel aliꝭ. Nota: q̄ p formā cõmunē: qua mãdat aliqui: vt ꝓdeat aliqui in aliqua ecclesia ciuitatis vel dioc. potest ꝓderi in ecclesia cathedrali: vt bene patz hic ⁊. j. ℞ pben. p illorum. et c. cum fm apostolū. Sed p formā illam non posset ꝓuidere in aliq̄ prelatura. infra ℞ prebē. c. vlti. quia ad prelaturas non extenditē intentio mandantis. Sed quid si dicat tñ: prouideas tali in aliq̄ ecclesia dioc. bonoñ. nunquid potest prouidere in aliqua ecclesia ciuitatis: vel si dicat in aliqua ecclesia ciuitatis bonoñ. nunquid in ecclesia dioc? Dicas q̄ non: quia per clausulam illam in aliqua ecclesia dioc. bonoñ. non cõprehenduntē ecclesie ciuitatis: vt econuerso. ℞ rescrip. rodolph⁹.

vel aliꝭ dioc. bracarenē. ꝓuidere nõ tardes. ¶ Exceptiões autē si qs ꝛ tales ꝓposueris: ꝑcipim⁹ audiēdas. ¶ Bē in ꝓci. generali.

Q Cum sit ars artium regimē animaꝝ: districte ꝑcipim⁹: vt ep̄i ꝓmouēdos in sacerdotes diligēter instruāt ⁊ informēt: vl̄ p seipos vel p alios idoneos viros sup diuinis officijs eccl̄iasticisq̄ sacramētis qualr̄ ea rite valeāt celebrare: q̄m si ℞cetero rudes ⁊ ignaros ordinare ꝓsumpserit: q̄d quidē facile poterit ℞phēdi ⁊ ordinatores: ⁊ ordinatos vltiōi graui ℞cernim⁹ subiacere. ¶ Sā ctius em̄ est: maxīe i ordinatiõe sacerdotū pancos bonos q̄ multos malos hz̄e mīstros: q̄ si cecus cecū ducit: ambo i foueā dilabūt. ¶ Onori⁹. iij. ca. breme.

Q Clamuis multa ꝓposita fuerīt cõtra ep̄m calumn̄ q̄ tamē ꝓfessus est coram nobis se nūquā ℞ grāmatica didicisse nec etiam legisse tonatum: ⁊ per euidentiā facti vsq̄adeo ó illiteratura ⁊ insufficiētia sua costat: q̄ cõtra ℞ū esset: ⁊ canonicas sanctiones tñ in episcopū tolerare ℞fectū: ipm a pontificalis officij executiõe: ⁊ ab administratiõe calumn̄. ecclesie penitus duxim⁹ amouendū.

l ¶ Exceptiões. quārumcūq̄ pape precise scribat: exceptiones legitime admittende sunt. j. ℞ offi. ℞lega. ex parte. j. nisi dicat q̄ nulle ℞beant admitti: quod nunquā ℞facili dicit: vt ibidē sed si enumerent non obstante tali ⁊ talibꝫ exceptionibꝫ: tūc ille non sunt admittende Argu. ff. si quis causā ⁊ si. §. quesitū.

m ¶ Cum sit ars artium. bene dicit: quia animē sūt ꝑciosiores omnibus alijs rebus: ⁊ corpoꝝ qus. xij. q. j. ꝑcipim⁹ et. xxiij. q. iij. si habes. ⁊. j. ℞ pen. ⁊ re miss. cuꝰ infirmitas. in fine.

n ¶ Per alios. p clericos suos ℞ latere suo missos. xxiij. di. quando.

o ¶ Deprehendi. Nõ q̄ coꝛpo: q̄ ordinat⁹ a⁹ aret indignus: et ordinans similiter. vt. lxxxj. dist. tantis dantes. in ti. nec em̄ potest ignorare prelatus vicium subditi. j. ℞ re. iu. q̄uis. argu. §. ℞ e. ec. inotuit. ℒ. ℞ rescin. venõ. quisq̄s. ⁊. ff. loca. sed addes. §. j. ⁊. ff. ó edi. edic. l. j. §. causa. sed hoc est verū cum eos examinat per se: secꝰ si p alios. xxiij. dist. quando. et. j. ℞ offi. archidia. ad hoc. Ber.

p ¶ Adalos. si. xxij. di. tales. ⁊ dicit lex. melius est pauca idonee ꝑfundere: q̄ multis inutilibꝫ homies ꝓgranari. ℒ. ℞ vete. iur. enucleanda. §. prium. ⁊ melius est pauca agere caute: q̄ multa periculose intereſſe. in aut. ℞ tabel. circa mediū. ꝓsti. col. v. Et est ar. ꝑ illos q̄ multa inutilia allegant. ℞ ꝓse. di. v. non mediocriter. ⁊. xxiij. q. j. odi ⁊ proieci. quia multitudo onerosa nihil habet honesti. in aut. ℞ referenda. ad ti. col. ij.

q ¶ Ualuis. confessus. ⁊ ideo p convicto ℞bet haberi. j. ℞ confessis. cū sup. ⁊. c. vlti. ⁊. ℒ. ℞ ꝓfel. l. vna.

r ¶ Bonatū. ⁊ ideo grāmaticā populo exponere nõ valebat. vnde in hoc reprehendi non potuit: sicut ille. lxxxvj. di. cum multa. Ubi reprehenditē qui grāmaticā populo exponebat.

s ¶ Defectum. Tria em̄ precipue requirunt in ep̄o: litteraꝝ sciētia etatis maturitas: ⁊ grauitas morū: adde ⁊ quartū: q̄ sit ℞ legitio matrimonio natus. §. ℞ elec. cū in cūctis. ⁊. §. e. eam re. Defectus scientie sufficiat ad cedendū. §. ℞ renū. nisi cum pudem. §. pro ꝛfectu competēs tñ scīa in ep̄o tolerat. §. ℞ elec. cū nobis olim. ⁊. c. ꝓdicto nisi cū pudem. §. pro ꝛfectu. ignominiosum est episcopo: cum ipse ℞beat alios ꝛcere: si tūc querat ab aliꝭ edoceri. in aut. ℞ sanc. epi. §. damus. col. ix. ⁊. j. q. vij. cõuenientiby. et. q. j. vltimo. ⁊ qui

De sacra vnctione.

Innocentius. iij.

QUm veniss ad ap. se. bracarenſ. epūs q̄ i pſecratōe ſua ſcīaz nō accepat vnctōz: qm̄ apō vos ſ̄ pſueuere pōtifices cū pſecrē iungi. nos qō illi rēfuerat mādauim̄ i ipō ſuppleri: faciētes caput ei⁹ ⁊ man⁹ p albañ. epm̄ aſſiſtētibꝫ ei duob⁹ epīs ſm morē eccl̄iaſticū ſacro criſmate rēliniri: ⁊ infra. Scire te volum⁹ duas eē ſpēs vnctōis. exteriorē q̄ mālis ē ⁊ viſibilis: ⁊ iteriorē q̄ ſpūal ē ⁊ iuiſibil. Exterior viſibil⁹ iungit corp⁹. iteriori iuiſibil⁹ iungit cor. Be pma iacob ap̄l⁹ ait. Infirmat̄ q̄s i vobis: iducat p̄bros eccl̄ie: ⁊ orēt ſuper eū vngētes eū oleo i noie dñi: ⁊ oō fidei ſaluabit infirmū. Be ſecūda iohes ap̄l⁹ ait. vos vnctiōez quā accepiſtis ab eo mān̄eat i vob. ⁊ nō neceſſe habetis: vt aliq̄s rēceat vos: ſ̄ ſic vnctio ei⁹ vos doc⁊ de oīb⁹ ita faciatis. Vnctō viſibil ⁊ exterior ſignū eſt iterioris ⁊ iuiſibilis vnctōis. Vnctio vō iuiſibil ⁊ iterior n̄ ſolū ē ſignū ſ̄ et ſacim. q̄ſi digne ſumt: vl agit vl auget abſq̄ dubio q̄ rēſigt. Ad exhibēdū aūt exteriorē ⁊ viſibilē vnctōez bñdicit oleū: q̄ dr catheccumioz vel infirmoz ⁊ pſicit criſma: q̄ ex oleo fit et balſamo myſtica ratōe. Per oleū em̄ nitor pſcie rēſignat: iuxt̄ q̄ legit. prudētes vgies acceperūt oleū i vaſis ſuis cū lāpadib⁹. p balſamū odor fame exp̄mit: propter q̄ dr. Sic balſamū aromatizans odorē rēdi. Hoc ḡ criſmate vngi dr eps: nō taz i corpe q̄ in corde: vt ⁊ iteri⁹ nitorē pſcie q̄tz ad rēm: ⁊ exteri⁹ bēat odorē fame q̄ ad p̄mū. Be nitore pſcie dicit ap̄l⁹. Gl̄a nr̄a hec eſt teſtimoniū pſcie nr̄e. nā ois gl̄ia filie regis ab int⁹. Be odore fame idē ap̄l⁹ ait. Christi bon⁹ odor ſum⁹ in oī loco et alijs ſum⁹ odor vite i vitā: alijs odor mortis i mortē. rēbet em̄ eps hr̄e bonu3 teſtimoniū: et ab his q̄ ſūt int⁹: ⁊ ab his q̄ ſt foris: vt cortina cortinā trahat. ⁊ q̄ audit dicat veī. Hoc vnguēto caput ⁊ manus epi pſecnt̄. p caput em̄ mēs intelligit: iuxt̄ illō. vnge caput tuū: ⁊ faciē tuā laua. p man⁹ opa intelligunt: iuxt̄ illō. man⁹ mee diſtillauerūt murrhā. Adan⁹ igr̄ vngit oleo pietatis: vt eps opet̄ bonū ad omnes: maxīe aūt ad dōmeſticos fidei. caput em̄ vngit balſamo charitatis: vt eps diligat rēū ex toto corde: et ex tota aia ⁊ ex tota mente ſua: ⁊ primū ſuū ſic ſeipm: caput iungit ppt̄ auctez ⁊ dignitatē: ⁊ manus ppter miſterū ⁊ officū. Caput em̄ vngit: vt oſtēdat illi⁹ repſentare pſonā: ō q̄ dr p pphetā: ſic vnguētū i capite: rē. caput em̄ viri xp̄us: caput xp̄i de⁹: q̄ de ſe dic. ſp̄us dñi ſup me: eo q̄ vnxit me: euāgelizare pauperib⁹ miſit me. Adan⁹ epi iungunt: vt oſtēdat accipe pt̄atē benedicēdi et pſecrādi. Vnde cū eas pſecrator iungit: cō ſecrare inq̄t ⁊ ſāctificare digneris dñe man⁹ iſtas p iſtā vnctiōez: ⁊ p bñdictiōez nr̄am: vt q̄cūq̄ pſecra uerit cōſecrent: ⁊ q̄cūq̄ bñdixerit bñdicant in noie dñi. Chi i veteri teſtamēto nō ſolū vngebat ſacerdos: ſ̄ et rex ⁊ pphēta: ſic in libro regū dñs p̄cepit helie. vade ⁊ reuertere i viam tuā p rēſertū in damaſcū. cūq̄ pueneris illuc: vnges azabel i rege ſup ſiryā: ⁊ iehu filium nauſi vnges regē ſup iſrahel. heliſeū aūt filiū ſaphat: q̄ ē de abel vnges pphētā p te. Dz vbi ihs nazarenꝰ quē vnxit de⁹ ſpūſāctoz: ſic habetur in actib⁹ ap̄lorū. vnctus eſt oleo pietatis pre conſortibus

Quum veniſſet. Las⁹. Quidā episcop⁹ de cuius ad ap̄licam ſedē accedens cōfeſſus fuit dño pape: q̄ in conſecratōe ſua ſacraz non acceperat vnctionem. Vnde papa q̄ illi rēinerat in eo iecu ſuppleri. Scribit ergo papa ſuper hoc cōſtantinopol. patriarche: oīdens q̄ due ſunt ſpecies vnctionis: exterior ⁊ interior. Exteriore iungit̄ corpus. interiore cor. Et vngitur quis oleo ⁊ criſmate: oſtēdens quare de vno ⁊ quare de alio. ⁊ quare epiſcopus iungit̄ in capite ⁊ princeps in bꝰero: ⁊ quilibet fidelis iungit̄ in ſcapulis ⁊ pectore ⁊ oleo ſancto ante baptiſmū: ⁊ poſt baptiſmū iungunt criſmate in vertice et fronte. ⁊ oſtendit quid ſignificāt iſta: ⁊ a quibus rēbent conferri. Dicit etiam q̄ conſecratis altare ⁊ calix exemplo bēi ſilueſtri ⁊ auctoritate tonui: q̄ precepit moyſi vt faceret oleum vnctionis ō quo vngeretur tabernaculum. Dicit etiam q̄ ſacramentū vnctionis aliud figurat in nouo teſtamēto q̄ in veteri. Vnde non indigeat eccleſia: cum vnctōis celebrat ſacramentuz: ſicut quidam mentiuntur: q̄ diuinas nō intelligunt ſcripturas. In fine dicit q̄ romanus pōtifex nō vtitur baculo paſtorali: tum propter hyſtoriam: tum propter myſticam rationem: iſte tamen patriarcha poterit vti baculo ad ſimilitudinem aliorum pontificum. Berñ.

a Quum veniſſet. Las⁹. Quidā episcop⁹ de cuius ad ap̄licam ſedē accedens cōfeſſus fuit dño pape: q̄ in conſecratōe ſua ſacraz non acceperat vnctionem. Vnde papa q̄ illi rēinerat in eo iecu ſuppleri. Scribit ergo papa ſuper hoc cōſtantinopol. patriarche: oīdens q̄ due ſunt ſpecies vnctionis: exterior ⁊ interior. Exteriore iungit̄ corpus. interiore cor. Et vngitur quis oleo ⁊ criſmate: oſtēdens quare de vno ⁊ quare de alio. ⁊ quare epiſcopus iungit̄ in capite ⁊ princeps in bꝰero: ⁊ quilibet fidelis iungit̄ in ſcapulis ⁊ pectore ⁊ oleo ſancto ante baptiſmū: ⁊ poſt baptiſmū iungunt criſmate in vertice et fronte. ⁊ oſtendit quid ſignificāt iſta: ⁊ a quibus rēbent conferri. Dicit etiam q̄ conſecratis altare ⁊ calix exemplo bēi ſilueſtri ⁊ auctoritate tonui: q̄ precepit moyſi vt faceret oleum vnctionis ō quo vngeretur tabernaculum. Dicit etiam q̄ ſacramentū vnctionis aliud figurat in nouo teſtamēto q̄ in veteri. Vnde non indigeat eccleſia: cum vnctōis celebrat ſacramentuz: ſicut quidam mentiuntur: q̄ diuinas nō intelligunt ſcripturas. In fine dicit q̄ romanus pōtifex nō vtitur baculo paſtorali: tum propter hyſtoriam: tum propter myſticam rationem: iſte tamen patriarcha poterit vti baculo ad ſimilitudinem aliorum pontificum. Berñ.

b Apud vos. id eſt apud grecos. ſcribit enim patriarche conſtantinopoli. Berñ.

c Suppleri. vt. j. q. j. §. ecce q̄ ab hereticis. ergo cante ſuppleūz eſt quod incaute p̄termiſiuz fuerat. j. n. p̄ri. c. j. ⁊ vlt. vnde nō dicit actum cum aliquid ſupereſt ad agendum. L. ad ſyll. cum ſyllenium: in ſi. ⁊ vij. q. j. nihil.

d Aſſiſtentibus duobus. quia in conſecratōe epiſcoporum adnunus tres epiſcopi rēbent eſſe. lxvj. diſtin. ponto. ⁊ §. de tempo. ordi. ſi archiepiſcopus.

e Inungit cor. imo aia: ſed hoc ideo dicit: q̄ aia ſedez hz in corde pncipaliē vel poriꝰ: q̄ nō fructificat vnctio i aia: niſi ex corde ſ̄ voluntate p̄cedat. vin.

f Infirmat. xcv. diſt. §. ſed iſtud.

g Eios vnctionez. i. vnctio figura eſt antitheſis: cū caſus ponit̄ pro caſu. ſi. xxv. di. c. vlt. ⁊ lxxv. diſt. c. j. v. ois ſcīficatio. i. oēm ſanctificatiō. ⁊ j. de ui. c. j. vbo quē. i. qui.

h Sacramētū. ſi. de pſe. di. iij. c. j. ⁊ j. de cele. miſ. cū marthe. §. ex eo. in fi.

i Agit. ſalutem.

k Auget. iuxta illud ſup egros manꝰ iponēt ⁊ bñ habebunt. ⁊ vere auget ſicut p̄firmatio. j. eo. c. v. q. p eam ſpiritusſanct⁹ ad augmētū dat ⁊ robur rē.

l Myſtica ratiōe. put ſtarim ſequit.

m Legit. i euāgelio ſauct⁹ matheus.

n Dicit. i li. ſapiētie.

o Duo ad primuz. Iſta duo neceſſaria ſunt xij. q. j. nolo. et. xj. q. iij. nō ſunt audiēd.

p Admirus. procedit ſuppleūz vnctio.

q Bon⁹ odor. i. exēplū ⁊ imitatio ap̄lorū. q̄m ap̄li p p̄dicatiōz ⁊ fama imitabāt homes ad ſalutē. vba iſta dēs xxiij. q. iij. nabuchodo noſor. ⁊ dr bon⁹ odor p̄dicatio bonoꝝ: quaz quidā ex charitate ſuſcipiūt: ⁊ inde iſti i aia viuūt. vñ dic aliis ſum⁹ odor vite i vitā. ſ. eternā. alij vilipēdūt ⁊ p̄tēnunt p̄dicationē bonoꝝ: ⁊ iſti de tali p̄emptu morte incurrūt aie vñ dr aliis ſum⁹ odor mortiſ i mortē. ſ. eternā ⁊ ita ex eodē bono odore alij ſaluantur ⁊ alij pereunt.

r Dire. i. dilectōis ⁊ bone opinōis ducētis eos i vitā. ſ. eternā.

s Mortiſ. i. indie ⁊ male opinōis ducētis eos i mortē. ſ. eternā.

t Foris. ſi. viij. q. j. hz ergo. ⁊. lxij. di. p̄le. c. vota ciuiū. et. c. vl. ⁊ de pſe. di. j. iubemus.

u Cortina. i. vt fidelis trahat infidelem. viij. q. j. iam nūc.

x Iuxta illud. euāgelij. vel dic iuxta illud in cantiſ canticoꝝ.

a Dicit ſe. i. ad id ad q̄ ſeipm. hoc aduerbiū ſicut non ē ſicut iſtū: q̄ ordinata charitas ꝑius rēbet incipe a ſeipo. xxiij. q. v. ſi nō hz. vñ p̄mo rēbet quis facere elemoſynā ſibi: rēinde p̄imo. de pe. di. iij. ſane cauendū. ⁊ L. de ſerui. p̄ieis.

b Illius. i. Chriſti.

c Caput viri. xxiij. q. v. cum caput.

d Conſecrare inquit. hec benedictio dicit̄ ab epō: dum conſecrat

man⁹ pſbȝor: ⁊ ſic cōis ē hec būdictio epor: ⁊ pſbior. xvj. q. j. §. ecce e ¶ Vbi. i. poſtq̄.

a ¶ Vngit. mystica ſunt ⁊ iuſibilis vnctio xpi ij. q. vij. bis ita. q⁹ nec in regē nec in ſacerdotē fuit vnct⁹. vt. j. q. vij. §. his ita rñdet.

b ¶ Exūc. i. ex tpe xpi c ¶ Perſonā capit̄. i. xpi q̄ eſt caput ecc̄lie.

d ¶ Differētia q̄ oſtē dit. xcvj. di. duo ſunt. Et. j. ⁊ maio. ⁊ obe. ſolite.

e ¶ In frōte. ⁊ cō. di. v. ō bis. ⁊ c. nouiſſime ⁊ c. man⁹. In quibus habet̄ ſignificatio iſtarū vnctionū.

f ¶ In pectore. ⁊ pſe. di. iij. ⁊ide. ⁊ c. pſbri

g ¶ Reddere rōnez. vt xxxvj. di. §. ecce. ad fi.

b ¶ Simplex ſacerdos ⁊ pſe. di. iij. pſbri.

i ¶ Hāc. ſ. pfirmatiōez in frōte ſoli epi pferūt ⁊ ⁊ cōſue. q̄to. vbi ⁊ hoc ar. ō. xcv. di. queit vbi pſbri crīmabāt in frōte. Io. illud pceſſit greg. diſpēſatiue ad tēpus ꝓter ſcandalū vt ibi expſſe p⁹: alⁱs ſacerdos nihil pterret. vt i c. quāto.

k ¶ Sacerdos. i. epūs ij. q. vij. accuſatus.

l ¶ Vicarij. lxviij. diſt. quior vices.

m ¶ In qua. ſimplex relatio eſt hic ſic ibi: mulier ſaluauit q̄ dam nauit: qm̄ alia fuit colūba que ⁊tulit ramū olīue in archa noe: et alia q̄ ⁊ſcēdit ſup xpm dū baptizaret. ⁊.

n ¶ Illud quidez. ⁊ ſic colligit b: q⁹ alīū ordinē habuit in ſubſtātia olim leuita: ⁊ alīū hodie: alⁱs videret̄ etiam ecc̄lia iudaizare i idē trare.

o ¶ Paſtorali. ⁊ cōſe. di. j. nullⁿ epūs. ⁊. xlv. di. diſcipluna.

p ¶ Propter hiſtoriā. marcialis vn⁹ ⁊ diſcipulis petri: quē poſuit dñs int̄ diſcipulos: cuz dixit niſi efficiami ſic paruul⁹ iſte: nō intrabitis in regnū celoruz ⁊c. quē poſtea petrus cum alio ad predicādū miſit in germaniā: qui cum iret mortu⁹ eſt: ⁊ rediit collega ad petrū ⁊ petr⁹ ait. Accipe baculum: ⁊ tangēs eum: dic: vt i nomīe dñi ſurgat ⁊ pdicet: ⁊ iuit ⁊ in xl. die a tempore mortis tetigit eū ⁊ reſurrexit ⁊ predicauit: et ita ſuis: q̄ ſm apl̄m ē caput ecc̄lie: q̄ ē corp⁹ ipi⁹ pncipis: vnctio a capite ad brachiū ē trāſlata vt pnceps ex tē nō vngat̄ i capite: ß i brachio ſiue hūero: vl̄ i armo: i q̄bz pncipat⁹ ꝓgrue ⁊ſignat̄. iuꝛ illō q̄ legit̄ fact⁹ ē pncipat⁹ ſup hūerū ei⁹ ⁊c. Ad q̄ etiā ſignificādū ſamuel fec̄ poni armū añ ſaul: cui ⁊derat locū i capite añ eos q̄ fuerāt iuitati. In capite vo pōtificis ſacr̄alis ē ⁊linitio ꝓſeruata: qz pſonā capitis i pōtificali officio repūtat. Refert at̄ int̄ pōtificis ⁊ pncipis vnctiōez: qz caput pōtificis crīmate cōſecrat̄. brachiū vo pncipis oleo ⁊linit̄: vt oñdat̄ quāta ſit differētia int̄ auctez pō. ⁊ pncipis pſtātē Quia vo xpc fecit nos i ſanguine ſuo ⁊eo nr̄o reges ⁊ ſacerdotes: ꝓpter q̄d apl̄us petr⁹ ait: vos eſtis gen⁹ electū regale ſacerdotiū: iccirco i nouo teſtamēto nō ſolū reges ⁊ ſacerdotes vngūt̄: ß etiā oēs xpi ani bis añ baptiſmū: ß oleo bñdicto pmū i pectore: ⁊inde iter ſcapulas ⁊ bis p⁹ baptiſmū: ß crīmate ſcto pmū i vtice: ⁊emū i frōte. In pectore nāq̄ baptizād⁹ iungit̄ vt p ſcti ſpūs vnū abijciat erroꝛē: ⁊ ignorātiā: ⁊ ſuſcipiat fidē rectā: qz inſt⁹ ex fide viuit. iter ſcapulas vt p ſpūſſcti grāz excutiat negligētiā ⁊ torporē: ⁊ bonā opatiōz exerceat qz fides ſine opib⁹ mortua eſt vt p fidei ſacr̄m ſit mūdicia cogitationū. i pectore vt p opis exercitū ſit fortitudo laboꝛ. In ſcapul' q̄tenus fides p dilectiōz ſm apl̄m opet̄. in vtice vo baptizat⁹ iungit̄ vt ſit pat⁹ oī petēti ō fide reddere rōnez qz p caput itelligit̄ mēs iuꝛ q̄d legit̄. oculi ſapiētis i capite ei⁹ cui⁹ ſupioꝛ ps ē rō. ⁊ iferioꝛ ē ſenſu alitas. vñ bñ p verticē: q̄ē ſupioꝛ ps capitis: itelligit̄ rō: q̄ ē ſupioꝛ ps mētis. In frōte vngit̄ baptizat⁹: vt libere cōfiteat̄ q̄d credit: qz corde credit̄ ad iuſticiā. ore vo fit pfeſſio ad ſalutē: memor ei⁹ quod dñs ait. Qui me pfeſſus fuerit coꝝ hom̄ib⁹ ⁊c. ¶ Vnte baptiſmū ß vngit̄ oleo bñdicto. ⁊ poſt baptiſmū crīmate ſcto. qz crīma ſoli ꝓpetit xpiano. Chriſt⁹. n. a crīmate dī. vel pot⁹ a chriſto dī crīma nō ſm nomīs formā: ß ſm fidei rationē. A xpō vo xpiani dicūt̄ tāq̄ vncti ⁊riuēt̄ ab vncto: vt oēs cōcurrāt i odoꝛē illi⁹ vnguēti cui⁹ nomē oleū ē effuſuz. Per frōtis crīmatiōez man⁹ ipoſitio ⁊ſignat̄: q̄ alio nomīe dī confirmatō qz p eā ſpiritus ſanct⁹ ad augmētū dat̄ ⁊ robur. vñ cū ceteras vnctiōes ſimplex ſacerdos vel pſbr valeat exhibere: hāc nō niſi tūm⁹ ſacerdos. i. epūs dz ꝓferre. qz ⁊ ſolis apl̄is legit̄: q̄rū vicarij ſunt epi q⁹ p man⁹ ipoſitionē ſpūſcm dabāt: quēad modū actuū apl̄oꝛ lectio manifeſtat. ¶ Cū audiſſent iḡt apl̄i. q̄ erāt hieroſolimis: qz rcepiſſet ſamaria vbū ⁊i. miſerūt ad eos petrū ⁊ iohānē. q̄ cū veniſſent oꝛauerūt pro ipis vt accipēt ſpūſcm. nōdū em̄ i quēq̄ illoꝛ venerat. ß baptizati tm̄ erāt i nomīe dñi Jhu: tūc iponebāt man⁹ ſup illos: ⁊ accipiebāt ſpūſcm. cui⁹ aduēt⁹ p vnctōnis myſterū ⁊ſignat̄. qz colūba in q̄ ſpūſſanct⁹ ſup xpm i baptiſmo ⁊ſcēdit ad veſpez i catacliſmo rūerūtes ramū retulit virētis oliue. e⁹ vtiq̄ ſacr̄m dauid ꝓpha pnoſcēs exhilarādā faciē in oleo pdicauit. Vngit̄ ꝓterea ſm ecc̄leaſticū morē cū pſecrat̄ altare. cū ⁊dicat̄ tēplū cū bñdicit̄ calix. nō ſolū ex mādato legis diuie. vez̄ et exēplo bti ſilueſtri. q̄ cū pſecrabat altare illō crīmate pungebat. p̄cepit. n. dñs moyſi vt faceret oleū vnctiōis. ⁊ q̄ vngeret teſtimoniū tabnaculū ⁊ archā teſtamēti. mēſamq̄ cū vaſ. ¶ Ierū vnctiōis ſacr̄m aliō q̄dez efficit ⁊ figurat. tā in nouo q̄ i veteri teſtamēto. vñ nō iudaizat ecclēſia cū vnctiōis celebrat ſacr̄m. ſic̄ antiq̄ mētiūt̄: q̄ neq̄ ſcpturas: neq̄ ⁊i nouere vtutē. ¶ Adonem⁹ igit̄ vt illū i ordinādis pſbr̄is: ⁊ cō ſecrādis epis morē ſerues. ⁊ faciaſ obſeruari quē ap. ſc. obſeruat. ⁊ ifra Licz roman⁹ pōtifex ñ vtat̄ bacu lo paſtorali. tū ꝓpē hiſtoriā. tū ꝓpter myſticā rōnez. tu tñ ad ſilitudinē alioꝛ pōtificū potis eo vti.

De ſacramentis nō iterandis. ¶ Anno. iij.

Paſtoralis. ⁊ ifra. Preterea nos ꝓſulere voluiſtitan pmitti ⁊debeat miſtrare q̄ ſine ipoſitione manuū petr⁹ remouit a ſe bacūlū: ⁊ ⁊dit ſubdit̄ Deſignāt aūt p baculū: que bis verſibus comprehendunt. In baculi forma preſul datur hec tibi norma Attrahe per primuz medio rege: punge p ūmum. Attrahe peccantes: rege iuſtos: punge vagantes. Attrahe ſuſtenta: ſtimula vaga morbida lenta. Finn.

q ¶ Allyſticam. quia baculus habet in ſūmitate recuruationē quaſi ad trahendum quod non eſt neceſſarium in romano pontifice: quia nullius ab illo diuertere poteſt finaliter: quia eccleſia nō poteſt eſſe nulla. xxiij. q. j. pudēdum ſine. vel quia p baculum ⁊ſignatur coertio ſiue caſtigatio ideo alij pontifices recipiunt a ſuis ſuperioꝛibus baculos: quia ab homine poteſtatē recipiunt: romanus pontifex non vtitur baculo: quia poteſtatem a ſolo deo recipit

a ¶ Paſtoralis. permitti. Ad hoc nō videtur reſpondere. Sed dic quod anteq̄ ſuppleantur iſta: miniſtrare non debet. lij diſt. ſollicitudo. ⁊ ſatis videtur reſpondē ex eo q⁹ dicit litteras ſuppleri: quia non dicitur actum cum aliquid ſupereſt ad agēdum. vij. q. j. illud. ⁊ c. nihil. ⁊ ¶. ad ſyll'. l. penul. in fine.

b ¶ Impoſitiōe. quaz ſolus epiſcopus facere poteſt diaconib⁹ xxij. diſt. diaconus. Sed cōtra. xxij. di. ſubdiaconus. vbi dicitur q⁹ ſubdiaconus non recipit manus impoſitionem: ſed illud capitulum loquitur ⁊ impoſitione man⁹ conſecratoria: que nō dat̄ ſubdiacono: ſed hec impoſitio man⁹ eſt quedaz benedictio ſic accipitur. lxix. di. quoniam. et. j. q. j. manus.

c Iterandū. ꝛ sacramentū nō ꝛbet iterari: ne sacramēto fiat iniuria. ꝛ cōse. di. iij. ostendit. ꝛ. j. q. j. qō quidā.

d Supplendū. si. s. c. pri. circa pn.. ꝛ. j. q. j. §. ecce. ꝛ. j. e. pbr.

e Mobis. exhumādos. ꝓpter hoc corpora exhumari nō ꝛbēt qz illius nō nocet talis sepultura: dūmō al's bona fuerit. j. ꝛ sepult. sacrz. ꝛ. xiij q. ij. sic defunctos.

f Benedici. indumēta ꝓptera uerū benedicta nō ꝛbēt: ex q̄ semel cōsecrata sit Et hic fuit dubitatio: qz vestimētis ecclie aliq̄ sacrant homines vt nō ꝛbēt. ꝛ pse. dis. j. vestimēta. sed vestimēta ꝓptera nō polluūt.

g Altaria. item ꝓpter hoc recōsecrari nō ꝛbēt. ꝛ pse. di. j. si motū. ꝛ. c. eccl'ys qz ꝓpter hoc nō sunt execrata: sic nec ecclesia: lz polluat sanguine. ꝛ cō. di. j. eccl'ys

p Resbyter. ordinant manus pbr̄ et diaconi crismatz liquore per ungi nō ꝛbēt: vt. xxiij. di. ꝓterea.

b Impositiōz. sacerdotibus ꝛ diaconibus manus imponit. xxiij. dis. quoniam. sed differentia est: quia episcopus et omnes pbyteri q̄ ibi sunt: super caput ipius pbyteri ordinandi manus imponūt. xxiij. di. pbyteri cum ordinat. Diacono vo solus episcopus manus super caput illius ponit: vt di. e. c. diaconus.

c Ab apostol'. apostoli em̄ cum ꝛ pcepto spūssēti paulum ꝛ barnabā mitterent ad euangeliū predicandū gentibus manus eis imposuerunt: ꝛ ideo ritu introducto ab aplis p̄ sbyteris ꝛ diaconib⁹ man⁹ imponit: vt dicitur. lxxv. di. q̄ ne dñico. simliter ordinatio episcopoz siue pcerato ab apostol' scz petro iacobo ꝛ iohanne introducta est damnibus formā succedentibus. lxvj. dis. porro.

d Supplendum. s. e. pastoralis.

e Suspensio. qñ epus incipit oratiōē ad benedicēdū sacerdotē tūc pbr̄ oēs q̄ primo tangebāt caput: ꝛbēt eleuare manꝰ: ita q̄ nō tangāt caput ordinādi: qō ex ipo facto melius pz qliter ꝛbeat fieri: q̄ aliquo iure exprimi. sic. j. ꝛ wino. aplice. ꝛ quedā sunt q̄ melius possunt intellectu percipi q̄ locutiōe exprimi. ff. ꝛ solu. ratu. ff. rē ra. ha. quo enim. §. inuanus.

u T filij pbyteroz. supple statum⁹.

g Ex fornicatiōe. si. s. ꝛ elec. cū in cūctis. j. ꝛ ser. non ordi. consulunt. ꝛ. xxxv. q. iij. ò incestis.

h Prelationē. sic. j. e. c. vlt. sine dispēsatiōe sedis aplice: vt ibi.

i Necz seruit. j. ꝛ ser. nō ordi. consulunt.

fuerit ad ordinē sbdiaconat⁹ assumpt⁹ ꝛ si confirmatiōis sacrm̄ in eo ꝛbeat iterari: q̄ per errorē fuit nō crismate ꝛ oleo ꝛlinit⁹. Ad qō breuit̄ duxim⁹ rndēdū q̄ in talibus nō ē aliq̄d iterādū: ꝛ caute supplēdū: qō incaute fuerat p̄missum. B Ono. iij. archiepo lōdon. ꝛ eius suffraganeis.

M Obis hūilit̄ q̄situris: q̄d fieri ꝛbeat ꝛ mortuoz corporibus: q̄ tpe scismatici ꝛ hēretici vualdemarij a scismaticis sunt sepulti: ꝛ ꝛ idumētis sacerdotalibus: q̄bus ꝛ cū necnō ꝛ altaribus in q̄bus ꝛgradati pbri celebrarūt. Nos aūt inq̄sitōi vīe breuit̄ rn̄. q̄ nō credim⁹ ob h̄ dūtaxat sepultos h⁹ mōi exhumādos: aut ꝛbere idumēta talia item̄ bñdicti: vl' recōsecrari altaria supdicta. G Reg. ix. archiepo londoñ.

D Resbyter ꝛ diacon⁹ cuz ordināt: man⁹ ipositiōz tactu corporali ritu ab aplis introducto recipiūt. q̄d si omissū fuerit: nō ē aliq̄ten⁹ iterādū: ꝛ statuto tpe ad h⁹ mōi ordines cōferēdos caute supplēdū q̄d ꝓ errorē extitit ptermissuz. suspēsio aūt manuū dz fieri: cū oro sup caput effunditur ordinādi.

De filijs presbyteroꝝ ordinandis vel non.

Ex concilio picta.

Q T filij pbroz et ceteri ex fornicatiōe nati: ad sacros ordies nō promoueāt: nisi aut mōachi fiāt vl' i cōgregatōe canonica regl'arit̄ viuētes. platiōz vo nl'aten⁹ habeāt

ꝛ B pñtiaz.. tacito. Etiaz ideo nō valuerūt littere: s. ꝛ rescp. sup lr̄is. ꝛ. xxv. q. ij. ꝛ si legibus.

l Administrauit. nullo medio. qz si media psona mediuenisset secundū. j. e. ex trāsmissa. ꝛ. c. ad extirpādas. tūc em̄ si fuisset legitima: licere posset ibi mistrare ꝛ alibi: al's ñ. j. e. c. si.

ꝛ neqz serui nisi a dñis suis libertati ꝛnēt. Lex. iij. liconi. electo.

D ꝓsentiā nr̄az accedēs. r. p̄ sbyter: tacito q̄ cēt filius sacerdotis: ipetrauit a nob vt in eccl'ia in q̄ pat⁹ ei⁹ mīstrauit existeret capellan⁹. Jōqz mādam⁹ q̄ten⁹ si tibi pstiterit: q̄ memorat⁹. r. sit in sacerdotio genit⁹: ꝛ q̄ pat⁹ i eadē eccl'ia mīstrauit: nī obstantibus pdictis lr̄is nr̄is ipm amoueas ab eadē. B Dem.

D Resentiū aucte iubem⁹ vt filios sacerdotū i eccl'ijs paternis mīstrare: vl' eas q̄libz occasiōe obtinere nullaten⁹ patiaris: ꝛ ipos ab eccl'ijs: i q̄bus pres eoz mīstrasse noscūt: studeas pmot⁹ amouere. B Dē vigoz. epo.

Q Onq̄rēte nobis. m. cl'ico: ꝛ infra. f. t. mādam⁹: q̄ten⁹ si publicū ē ꝛ notoriū pbez. r. clericū habuisse i pdicta eccl'ia psonatū filiū ei⁹ ibidē mīstrare aut ei⁹ dē eccl'ie psonatū hre nullaten⁹ patiaris: ꝛ si ita institut⁹ est ibi: eū inde nō differas amouere. B Dem londoñ. episcopo.

Q Emēs ad pñtiam nr̄az. n. clericus nob ꝓposuit: q̄ cū illū ad capellā scti. l. quā ei ꝓcessisti i pbrm ordiasses: ipm ea p⁹ca spoliasti: eo q̄ pr̄ ei⁹ i plcpta eccl'ia mīstrauit. Jōqz. f. t. mādam⁹: q̄ten⁹ si tibi inotuerit qī ea sibi ꝛdusti q̄ pr̄ ei⁹ pbr̄ i dicta eccl'ia mīstrassz: ipaz ei restituas ꝛ i pace dimittas amoto alio si quē istituisti forsitā i eadē. Ele rū si h̄ ignorās fecisti: ex q̄ ad ecclesiā ipaz cū in pbrm ordinasti

m Nō obstātibus. q̄a ipe ꝛte sunt tacita vitate. si. s. ꝛ eta. ꝛ. q̄li. eā te. sec⁹si ex certa scis illū recipi mādassz. ꝛ sic ē ar. q̄ nō sp̄ē obediēdū lr̄is siue mādato pape: ar. s. ò rscp. si q̄n. ꝛ. c. pdic. eam te.

p Resentiū. i pateris. idē iuris est ò alijs. j. e. c. vl. vñ supple maxie.

o Pateris. nisi habēt illas p dispēsatōz ap. sedis. j. e. c. ex tua. ꝛ. c. pl't. ꝛ vlt. ꝛ. idez ē si sint ꝓpetuo vicarij. j. e. constitut⁹. Al's expellant ꝛ alijs idoneis ꝓferant. j. eo. c. vlt. ꝛ hac mā dicēt. j. e. c. vl.

p Onq̄rente. m. cl'ico. q̄ pñtat⁹ erat a ꝓnotatione ecclie. ꝛ iste. r. molestabat eū sup illa eccl'ia in qua pater ei⁹ nullo medio mīnistrauerat.

q Notoriū. q̄l'r dicatur aliq̄d notoriū esse: habes. j. ò coha. cler. ꝛ mu. c. vl't. qz si ibi mīstrauit nō pt̄ ee ñ notoriū: s. ò knsl. pla. q̄to.

r Amou⁹. cū nō ostendat dispēsatōez. ap. se. vt dictū est s. c. pri. et idē hic dicas.

s Emēs. mīstrauit: maxie. j. e. c. vlt. exquo nō est legitim⁹.

t Innotuerit. ꝛ q̄libet potuit ei innotescere: Rn. si ipse sunt ei ꝓfessus qī ipm examinauit xxij. q. v. h̄ videt. vl' dicas innotuit q̄quo mō. ff. ò admi. tu. q̄dā vecdēs. §. vlt. ꝛ si eps hec sciebat: non tenebat ei dicē. qz q̄ sciuit certificari ñ ꝛbuit. ff. ò ac. emp. ꝛ vē. l. j. i fi. ꝛ q̄s ꝓbabit inotuisse epo. Ille q̄ dicē ꝛ allegat sciemā oz ꝓbare. ff. ꝛ ꝓba. ver⁹. ꝛ. lxxxij. dis. ꝓposuisti. ꝛ sumptis est ꝛ epm: q̄ ipe sciuerit q̄ eū examinauit: vel fecit examinari. xxiij. di. q̄n eps. ꝛ ꝓsumit q̄ nihil omiserit ꝛ ꝓtingēte. xj. q. iij. absit. ꝛ s. ò eta. ꝛ q̄li. accepim⁹. vñ videt q̄ ipse ꝛbeat. ꝓbare se ignorasse si inotuit pomit: s. ꝛ rescp. cū ꝓtingat.

u Restituas. qz q̄d benigne ꝓtulit fraudis ꝓfitio ñ ꝛbuit reuocare. ff. ò edil. edi. ad res dōatas. vin. ꝛ ò pe. di. j. q̄ tūlibz. ꝛ. xxij. q. ij. nō em̄. ꝛ. xvj. q. ij. vtil. Bz nōne pt̄ eps ꝛ scīā sui veire si ē licitū: ita vī xxxv. q. ix. q̄ qs ꝓmisit. ꝛ s. ò etc. nosti. ꝛ. j. ò reb⁹ ec. ñ ali. si qs pbr̄ teroz. ꝛ. L. ò eccl. si tibi libaz. ꝛ hoc pcipit in odtū epi q̄ talē sciēter elegit. si. j. ꝛ cle. pug. diuersis fallacijs. ꝛ in hoc facit papa gr̄az hūic sacerdoti: vt ille eps ꝛcetero tales nō ꝓmoueat. ꝛ cum ignorauerit ipm fuisse talē: roleraē in eadē ecclesia ꝛ gr̄a. s. q̄uscz puideat ei i alia ecclesia. ꝛ sic in primo casu ꝓpter culpā epi dispēsat cū eo papa: i alio casu roleraē ad tempus.

x Odiasti. Air. ꝑ. l. di. ex penitētib⁹. ꝛ. lxxxj. di. si qs sine. Cōtra h⁹

sit ex dispēsatiōe: vt dixi. Nūquid interim ē plans: ita. ⁊ hēbit oīa ff. de bo. pos. l. ij. Sed ꝺ videt: q nō sit plan⁹. plantra em̄ ad tpūs dari nō pt. lv. di. pcepta. sic nec hereditas tpalis. ff. de adop. si tibi. et ff. de here. instit. hereditas. ff. reg. iu. act⁹ legitimi. sic nec libertas. ff. de manu. testa. libertas. ff. de pecu. qstiū. §. ij. ℔ hoc intelligit fieri de mādato dñi pape: alʒ nō esset prelatus.

¶ Proposuit nob carere. ⁊ ita est hic arg. q ꝺ hz ordinē: debeat hīe bñficiū. lxx. di. c. j. ⁊ ij. ⁊. j. ō pbē. epūs. ⁊. j. q. iij. si quis obiecerit.

¶ Cū assensu eiusdē. ℔ qre req̄rit assensus illi⁹ ⁊ nō patroni: ꝺ illud. lxiij. dis. principali. ⁊. c. sequēti. p. dixit q patron⁹ eligit solū plan: ⁊ iste subdiaconus erit plan⁹: ⁊ iō pensus ei⁹ exigebat. j. de iurepa. postulasti. vel supple ⁊ patroni cōsensus principalit. vl dicas melius q sacerdos erit plan⁹: vt dicebāt lau. et vin. ⁊ subdiacon⁹ tolerat ex dispēsatiōe: ⁊ iō pensus patroni ꝺz req̄ri principalit: ⁊ patron⁹ pñtabit pbēm de assensu clerici: ⁊ isti equalit habebūt bona eccl'ie. Et hoc qñ dī de isto. r. port⁹ credo dictū ex dispēsatiōe q̄ de iure: qz ex eo q dicit indignū ē vt ipse dē. qz sacerdos ꝺz hīe de iure admīstrationē: ⁊ ℈m hoc satis videt: q clericꝰ sit plan⁹ ex dispēsatiōe: pape vt dixi. p. et sacerdos erit seruitor eccl'ie qñ inuit illa lra: q eccle sie seruit dē. qñ satis videt. sed ex lra potius colligit: q pbēr sit plan⁹ q̄ clericꝰ: ex eo q dicit solus pbēr. ⁊ ex eo q dicit sine mīstri suffragio. Et ē ar. q clerici pñt hīe pbēdas distinctas ⁊ diuisas.

a ¶ Solus. ar. q eccle sia dedicari nō ꝺz: nisi tm̄ assignet eidē q duobus sufficiat. ar. vij. q. j. illō. ⁊. lxxxj. di. i oīb de cōse. di. j. hoc ꝙ statutum. ⁊. c. nemo. ⁊. j. q. ij. placuit.

b Æ trāsmissa. media. Nota q nomē heredis primū significat nō vltrionē: sed non semper sed in quibusdā speciebꝫ. ff. de vbo. sig. sciendū ꝺo. ℒ. de pe. l. bonor. Argu. ꝺ. ℒ. de heredi. instit. l. vlti. vbi dī q heres heredis testatoris ē heres. ⁊. ℒ. de le. i annalibꝫ. ff. de ver. sig. heredis. ff. de libe. ⁊ posthu. l. j. So. regulare est vt per multas successiōes accipiat nomē heredis: vt in ꝓdicta. l. sciendū. et ℈ta spālia sunt. ⁊ si iste gu. fuit legitim⁹: nl'a dispēsatio ē necia. Ex quo media intercessit plona. vt dicit hic in fi. ⁊ hic non dicit: q non fuerit legitimus. Ber.

c ¶ Obseruato. i. nō ꝓter hoc min⁹ obseruat decretū illud. q̄ phibet filij succedere in paternis ecclesijs. vt. ℈. eo. pcentū. ⁊ in eccl'is successio esse nō debet. viij. q. j. apostolica.

d ¶ Successionē. Nota q hereditaria sucessio i filijs ⁊ etiā i hominibus eiusdē loci considerat. ꝺ. de iurepa. pfulsit. ⁊. j. de instit. ad de cōē. ⁊. j. de decimis. ad hec.

e ¶ Onstitut⁹. spoliauit. qđ de iure fieri nō potuit. xvj. q. j. laici. Et. c. cōtra sanctoꝝ. nec etiā in hominibꝫ clericoꝝ laici habent potestatē. xxiij. q. viij. scire. ⁊. xij. q. ij. ecclesiaꝝ.

f ¶ Electus. Sed cum iste fuerit spoliatus. de uit restitui simpliciter: antēq̄ cognoscatur de iure suo. ꝺ. de resti. spol'. in litteris. et. c. item cū quis. ⁊. c. ex cōquestione. sed hoc ideo fit: q mandat papa inquiri: qz nō agebat ipse possessorio: sed petitorio ⁊ possessorio: qđ ꝓz ex ipa lra in principio: quia dixit se canonice institutū: ⁊ fuisse postmodū spoliatuz: ⁊ ideo de vtroq̄ mandat inquiri. sic ꝺ. de resti. spolia. accepta. alʒ si simpliciter perisset restitutionem: restituēdus fuisset sine cause principalis cognitione.

g ¶ Perpetuus. nota qđ licet pater rēpotalis vicarius fuit: ibi non videtur impedimentū prestare filio: quia cum pater nullum habuit titulum vel ius in re: cessat ius successionis. Itez si pater fuerit prelat⁹ filius potest ibi esse canonic⁹ de legitimo matrimonio natus: ꝺ. eo. ad hec. Contrarium videtur dicere ꝺ. eo. ad abolendam et ibi de hoc dicē.

h ¶ Nomine. si pater ministrauit ibi: nomine filij: patet: q filius erat prelatus: quia is enim possidet: cuius nomine possidet. ff. de acquirē. pos. qđ meo. instit. de interdict. §. possidere. ꝺ. de restitut. spol'. cum venisset. ꝺ. de ꝓscrip. si diligenti.

i ¶ Perceptis. vel et qui percipi potuerūt. ꝺ. de resti. spol'. grauis. vbi de hoc.

k Æ tua. consultari onē. ipso prie ponit: qz cum respōdeat consultationi eius cōmune ostendit per responsionē. ar. ꝺ. de vo. et vo. redē. ex multa. et ideo exponе consultationem. i. supplicationē: quia indulgentias continet hec dere. ⁊ hoc patet ex eo q dicit. ꝺ. dispensasti. ⁊ dispensationem ⁊ probat hoc. ꝺ. eo. c. penul. et vlti. nam papa tm̄ cum talibus dispēsat: vt ibi dicitur.

l ¶ Eos. s. cum quibus fuerat dispensatum.

m ¶ Ipsis impetrantibus.

n ¶ Mequeāt. hoc ideo dicit: qz de gratia ipi obtinuerūt litteras ꝓ istis ecclesijs obtinendis. Et ex hoc patet q ecclesias licite retinere nō potest per solā concessionē episcopoꝝ: exquo papa mandat eos remoueri: ⁊ est verū. ꝺ. e. c. vlt.

o ¶ Irritari. Ergo dispēsatio semel facta nō est reuocanda amplꝰ: sicut nec iniurie remissio. xxiij. q. iij. si illic. imo beneficiū decens est esse mansurum. in auth. cōsti. que. digni. li. a pa. §. illud quoq̄. col. vj. dus enim dona sua multiplicat. de pe. di. j. ꝙmuis. ⁊. j. de scisma. fraternitatē.

p ¶ Bonatiōis. j. q. vij. si q̄s oēm. in fi. imo suspēdi debēt clerici ⁊ cōmunione priuari qui ecclesias recipiunt de manibus laicoꝝ: et laici sunt excōicandi. ꝺ. de iurepa. preterea. cū ipi tale ius possidere

nō possint. ſ. de elec. ſacroſancta. ⁊ c. maſſana niſi in capella vbi patron⁹ habet tm̄ ius p̄ntandi. ī. de ure pa. a nobis. c. q̄ aūt. ⁊ c. cū aūt. ⁊ c. paſtoralis. ⁊ nō ius cōferēdi. ī. e. c. vlt.

p q Eloniā. excludatis. ſ. e. p̄ſentiū. ⁊. ī. e. c. vlt.

q Ulterius. ⁊ ita loquit̄ de illegitimis: ⁊ ſic nec in paternis: nec ī aliis inſtitui debēt: vt. ī. e. c. vlt.

r Manifeſtū. Et ita habes q̄ ī manifeſtis ⁊ notoriis ordo iudiciarius non eſt obſeruandus. ij. q. j. de manifeſta. ⁊ c. q̄ lotharius. ī. de ap. cuz ſit romana. in ſi. et C. de accuſa. ea quidē. argu. cōtra. ij. q. j. deus omnipotēs. ⁊. ī. de diuor. porro ⁊. ſ. de elec. bone.

a Extirpandas. filij p̄ſbr̄oz vel etiā nepotes: vel inferioz q̄libet: quoz eſt ius ſuccedendi. ar. inſti. de hered. qua. ⁊ dic. §. ſuī. In collateralibz non p̄hibet. ar. ī. de of. dele. ex pte. ⁊ quilibz repellit̄ qui quaſi in re ſucceſſiōis eccleſiā ſibi vēdicare intēdit quia ibi nō habet locū ſucceſſio. ſ. eo. ex tranſmiſſa. in fi. Et viij. q. j. aplica.

t Vicarij. ppetui. ſcz. ſ. e. p̄ſtituus.

u Addita. ſ. e. ex tranſmiſſa.

x Amouere. etiā ſi ſint de legitimo matrimonio nati ne videat locū habere ſucceſſio. viij. q. j. apoſtolica. ſecus ſi media p̄ſona interceſſiſſet: q̄ de iure cōi ibi et alibi poſſent p̄fici: cū ſint legitime nati.

y Dbec. legitimo. ī. eo. ad aboleudam. Ar. ꝯ p̄m vnā lecturā: ß illud maxie q̄ ē ibi tenet̄ cōpatiue: alꝫ illegitim⁹ filius ſimul cū patre in eadem eccleſia eſſe nō debet. ī. eo. cū decet.

z Obtinere. ⁊ ita p̄t filius legitim⁹ in paterna eccleſia ſimul cū patre bñficiū obtinere. ar. ī. e. cū decet. a cōtrario ſenſu. in vbo illegitimus. ß in paterno bñficio ſiue dignitate ſuccedē nō debet viij. q. j. apoſtolica. ⁊. ſ. e. p̄ſtitue. ⁊. ſ. e. c. pri.

a Jchael. p̄ſtiterit. ſed q̄nō poterit hoc conſtare: ſi ipe negauerit ſe filiū fuiſſe illius? Rñ. ſi natus fuit ex illa: quam tenebat ſecū publice ī domo p cōcubina. p̄ſumitur enī filius illius: ſicut aliquis p̄ſumē filius: q̄ nat⁹ eſt ī matrimonio: q̄ p̄ius eſt: quē nuptie demonſtrāt. ff. de in ius vo. q. mater. ⁊ ita p̄ſumptiue talem dicimus filium: quē talis cohabitando filiuz demōſtrat: quia fuit in poſſeſſione filiationis. C. ō ſuus ⁊ le. lib. i. ij. ſed ſi nō fuit natus de rali: qualiter probabit? Rñ. ex eo: q̄ ille vocabat illum filiū: ⁊ ille appellabat eum patrez: ⁊ coiter habebat ⁊ nomiabatur filius. ī. de proba. per tuas. ⁊ ex dilectione ſola diſcernitur quis cui⁹ filius approbet. ī. de p̄ſump. afferte. ſed videt̄ q̄ talis nominatio non probet illum filium: q̄ p̄trariā admittit p̄bationem C. de p̄ba. nō nudis. C. de teſta. necz p̄feſſio. ff. de inof. teſta. ſi inſtituta. §. j. bene ſtat nominatiōi p illā dere. p tuas. in fi. niſi exp̄ſſe contrarium probaret: vt dicunt illa vltima iura.

b Proximo. ſ. eo. ad extirpandas. Berñ.

c Itteras. legitima ducta añ ſacros ordies ſuſceptos: q̄ poſtea vti nō licuit. xxxj. di. añ triēniū. xxxij. di. placuit. q̄ p̄miſſa cōtinēna ſiue caſtitate poſtea ſiut p̄mor⁹. vii poſtea vti vxore nō licuit. lxxvij. di. epo bñdictōez. ⁊. xxxij. di. ſeriati. ī. de cle. pluꝝ. ſane. ⁊. ī. de puer. cōiu. pugar⁹. ⁊ ideo de iure nō potuit p̄moueri.

d Si filijs. ſi vult dicere: ſz a filijs dē. i. licz filij ſint repellendi. p̄p p̄nā incōtinēnā: tñ ſi alꝫ boni dē.

e Ordiari. Sz nūqd p hoc diſpēſat tm̄ cum eo ī miorib⁹ ordinib⁹. Ar. q̄ ſic. q̄ p̄miſſo ī genere mediocritatē: ſpicit. ff. de au. ⁊ ar. le. l. q̄ lancez. ⁊. ff. ō le. ſ. legato. ⁊. C. coīa ō le. l. vlt. §. ß ⁊ ſi qs. ⁊. ff. de le. ī. apud iulianuz. §. ſcio. ⁊ C. de vona. ſi qs argētū. §. ſili q̄. a ſili diſpēſatio in genē reſpicere dz tm̄ ī miorata tez: ar. ff. ō le. iij. mimmis: ar. ꝯ. ſ. de trāſla. c. vlt. ⁊. ff. de cōſti. p̄n. bñficiū. ⁊. ī. de v. ſig. oliz. ī. de vona. cū dilect⁹: i fi. ⁊ op. ar. ī. ō ſymo. c. vlt. ß tuti⁹ ē tm̄ intelligē de miorib⁹. q̄ ſic papa ſēſiſſe vidē: et nos ita ſētire debem⁹. ar. ſ. ō reſcp. ſup lr̄is. ī fi. ⁊. ī. de pben. c. vl.

f Cum decoꝛe. legitim⁹. Sz legitimi bñ p̄ſt ee in eccl̄ijs: ī qbo preſunt patres eoꝝ. ſ. eo. ad hec. Sz ꝯ. ī. e. c. p ꝛi. vbi legitim⁹ phiberi videnſ p̄m vnā lecturaz illi⁹ aduerbij maxime: ⁊ ei ſtandū eſt.

g Victumaē. ſ. ō ſū. trimi. c. j. §. vna vo.

h Boleōdā. filij. ſ. illegitimi.

i Maxime ſpurij. ſi iſtud aduerbiū maxie pōt p tm̄: tūc legitimi p̄ſt inſtitui: vt ſ. e. ad b̄ſi itelligas p̄e: tunc nec legitim⁹ ſi inſtituēdi ī eccl̄ijs ī qbo ſi inſtituti p̄es eoꝝ: mlt⁹ min⁹ ⁊ ſpurij: qō ſatis videt. ⁊ ita cōgit ſ. e. ad hec. de ſpurijs nulla dubitatio erat: cū illi eēnt p̄hibiti p mlta alia iura: vt ſ. e. c. j. ⁊. ī. ō ſer. ñ oz. p ſuluit. ⁊. ff. de pen. ſacto legū. ß dic vt in ſeḡti notula dē.

k Jn ſecl̄aribz. ⁊ hō dic. q̄ ī regl̄aribz bñ p̄ſt ſil̄ ee mōachi p regulares canōici p̄ ⁊ filij. q̄ illes p̄ſone irregl̄ares ñ p̄hibēt intre religiōz: ſ. e. c. j. ⁊. lvj. di. vt filij. ⁊ ita ī ſecl̄aribz p̄hibent tm̄ ex hō vbo. Sz ex eo q̄ dixit ſeri⁹: q̄ vo illes vt dcm̄ ē: canōicare p̄ſupſerit: a ſuis bñficiis ſuſpēdāt: vi q̄ loq̄t tm̄ ī ſpurijs. q̄ cū ill̄ epi diſpēſare ñ p̄ſt: vt. ī. e. c. vl. p legitis ñ ita puniēt: ⁊ ita loq̄t tm̄ ō ſpurijs. ⁊ ß hō hec dictio maxie pōt p tm̄. i. illegitimi tm̄ p̄hibēt ⁊ ñ legitimi: ſz glo. p̄cedēs ꝯ. rū videat dicē. ß veri⁹ credo q̄ ō olim filijs itelligat: alꝫ nihil addet iſta p̄ſtō: niſi hoc ſolū: q̄ tm̄ pēaz ipōit h ordiatoribz. ß ꝯrū ē vez. q̄ pōt p tm̄. ß a. ꝑa vbi ſignificāe ñ ē recedēdū ſi res alit ſalua ee p̄t. ff. de le. iij. nō alit. ⁊. ī. de vsu. ad audiētiā. ⁊ ſ. de trāſla. int corpalia. ī re dubia melꝫ eſt vbis edicti ſuire. ff. de exer. l. j. §. ſi is q̄. ⁊ hō iſtō maxie teneāt ꝑpie. ⁊ p̄ intelligi reſpectu eoꝝ q̄ nō ſunt ſpurij: ß alꝫ illegitimi: vt ſunt nāles. ⁊ ſic idē dic qō ſ. e. cum decoꝛe. ⁊ addit: q̄ pena hec ſtatuit ꝯ ordinatores. ⁊ ſic nō tollit̄ ſ. e. ad hec.

l Non valere. Ar. q̄ epi nō p̄ſt diſpenſare cū illegitimis ī ſimplici

asſerit ptinere: ⁊ ifra. ſ. tue mādam⁹ qten⁹ ſi p̄ſtiterit tibi ipm̄ fuiſſe filiū antonij: q̄ eiuſdez eccl̄ie habuit p̄dio p̄ſonatū: ei ī eadē vicaria ꝑpetuā ſilētiū ponere nō poſtponas. Item.

Jtteras: ⁊ ifra intellexim⁹ q̄. h. ī ſacerdotio genit⁹ de vxore legitia nat⁹ ⁊ ꝑcept⁹ affectauit a pueritia mīſtrare dño ī officio cl̄icali. Dec licet a filijs patna icōtinētia modis oīb⁹ p̄pellēda noſcat: ſi tm̄ alit dign⁹ ī uent⁹ fuerit: p̄mittim⁹ ipm̄ ordinari ī cl̄icū ⁊ ad eccl̄iaſticū bñficiū. vñ p̄mode ſuſtētari valeat ꝑmoueri. Uno. iij.

Dlm decoꝛe dom⁹ mi: ⁊ ifra filijs canōicoꝝ p̄bēdas ī eiſdē eccl̄ijs ꝑferri nō ſinatis: q̄z ſi canonici p̄es eoꝝ cū indecoꝝ ſit vt ī altaris officio illegitim⁹ filius ipudico p̄i mīſtret: in q̄ vnigenit⁹ dei filius eterno p̄i ꝑ ſalute humani generis victimaē.

Item in concilio generali.

Dabolēdā peſſimā: q̄ in pl̄ibus ioleuit eccl̄ijs corrupte lā: firmit̄ inhibem⁹: nec canonicoꝝ filij maxie ſpurij canonici fiant ī ſecl̄aribz eccl̄ijs: ī qbo inſtituti ſunt p̄es eoꝝ: ⁊ ſi fuerit ꝯ p ſumptū decernum⁹ nō valere: q̄ vo tales: vt dictū eſt: canonica re p̄ſumpſerint a ſuis beneficijs ſuſpēdant. Uno. iij.

bñficio: ⁊ ex eo q̄ h̄ ꝛ̄ cernim⁹ nō valere: ⁊ q̄ pena ip̄onit ordīatꝝ ribꝰ talīū psonaꝝ ē ar. j̄. e.c. vi. vbi remouēt illegitie pmoti sine dispēsatiōe pape. hic ius cōe statuit: ꝫ dispēsatio no ꝓhibēt i alijs eccl'ijs: i q̄bꝰ pres nō sunt instituti. Et ita bñ pñt epi dispēsare cū illegitimis: in simplici bñficio i alijs eccl'ijs nō paternis: ꝫ ī pīmis nō pñt eo cm̄ ipo q̄ ꝓhibet cōcil'. ꝛ̄ pīmis tm̄: dat intelligi: q̄ ꝛ̄ alijs cōcedat. ar. j̄. eo. c. fi. ⁊ s̄. eo. ad hec. ⁊. c. cū ꝛ̄cordē. ꝛ̄ hoc dic vt. j̄. e.c. vi. i nouella. sic g̃. b.

Olect⁹ fil⁹. nullo medio. Quare merito dz expelli. s̄. eo. michael. ⁊. c. ad extirpādas. ⁊. c. ex tua. c. psentiū. ⁊. c. pquerēte. etiā si legitim⁹ fuisset n̄ cānō obstante. Sic pz exp̄sse: q̄ legat⁹ dñi pape nō pt̄ cū talibꝰ dispēsare: lz hēat generalē legationē. Sed vidē j̄. j̄. ꝛ̄ offi. leg. q̄ trāslationē. vbi legat⁹ exercet ea q̄ tm̄ sunt sedi apl'ice reseruata. s. excōicatos ꝓter violētas manꝰ in clericos absoluere: ꝫ illud iam introductū ē ex p̄suetudine ex certa scia pape ⁊ ita pinde ē: ac si papa spāliē cōmitteret: ⁊ ita p gñalē legatiōz nō trāsferunt ea q̄ spāliter tribuunt. ff. ꝛ̄ offi. eꝰ cui mā. est iu. l. j. ⁊. j̄. ꝛ̄ of. le. q̄ trāslationē ⁊. ff. ꝛ̄ pig. l. obligatione. vel forsitan iste legatus erat tm̄ legatus in ꝓuincia sua: ⁊ isti legati q̄ nō mittunt ꝛ̄ latere dñi pape: vt. j̄. ō offi. leg. cū nō ignores. nō hñt tā largā legatiōz sicut illi q̄ mittunt a latere dñi pape. j̄. ꝛ̄ of. leg. excōicatis. vñ satis posset dici: q̄ cardinales legati: q̄ q̄si ps corpis dñi pape intelliguñt: vt. vj. q. j. §. si q̄s ex militib⁹ p̄ñt cū talibꝰ dispēsare: sed alij nō p̄ñt vltra id q̄ spāliter ꝓuilegio ꝓtinet. Et q̄ illi habeāt maiorē auctorē ⁊ potestatē pz: q̄ p̄nūb legat⁹ missis ꝛ̄ latere dñi pape isti nō ꝛ̄bēt tūc sue legationis officiū exercē. j̄. ꝛ̄ of. leg. volētes. ⁊ optie facit ad hoc. xcij. di. c. vl. ⁊. xciij. di. c. j. imo nec illi p̄ñt dispēsare: sicut nec p̄ñt dispēsare ꝓtra cōcilia lateran̄. j̄. ꝛ̄ p̄ben. dilect⁹. ⁊ hic. ⁊. c. p̄i. ⁊. c. ad extirpādas.

o Canonicū. Dz q̄d erit canonicū? Rn. vt ab eccl'ia expellat. vt j̄. c. p̄i. hic⁹ em̄ patri in ecclesia succedere nō dz. s̄. e. p̄sennū. ⁊. c. cō querēte. ⁊. c. ad extirpādas. ⁊ in pluribꝰ. c. se. post illud. c. p̄tium. ⁊. viij. q. j. apostolica.

p Jmis. sedis ap. sic g̃ claret apte p ꝛ̄cre. istā: q̄d iurī sit ꝛ̄ filijs p̄biox ⁊ alijs illegitie natī: q̄ ñ p̄ñt ad dignitates vl' bñficia curā aiaꝝ hñtia ꝓmoueri: nisi p dispēsatiōz sedis ap. sic. s̄. e. ex tua. ⁊. c. p̄i. ar. s̄. e. ad abolēdā. ⁊ si ꝓmoti sī ꝛ̄bēt expelli. Dz nūq̄d epi p̄ñt dispēsare cū talibꝰ illegitie natī i simplici bñficio: ⁊ vt ꝓmoueāt ad sacros ordies sine aliq̄ platiōe? videt q̄ sic. eo em̄ ipo q̄ ꝓhibz tm̄ illos a dignitatibꝰ ⁊ cura aiaꝝ: intelligit ꝓmittē ꝛ̄ alijs inferioꝛ bñficijs: q̄ q̄ ꝛ̄ vno ꝓhibēt: ꝛ̄ alio ꝓmittit. xxv. di. qual ⁊. j̄. ꝛ̄ his q̄ fi. a pla. sine cō. ca. cū aplica. i fi. ꝓterea nō iuenit eis ꝓhibitū: ꝫ intelligit ꝓmissuꝫ eis. j̄. ꝛ̄ rex pmu. ad q̄stiōes. ⁊. xxx. q. iij. q̄ spāliē. ꝫ videt ꝓhibitū. s̄. e.c. j. ⁊. c. ad abolēdā. ⁊. j̄. ꝛ̄ ser. ñ or. ꝓsulunt. Dz p̄ dici q̄ ibi ius cōe statuit: ꝫ dispēsatio non ꝓhibet. Sed ꝛ̄ hoc videt exp̄ssuꝫ. s̄. eo. lras. vbi dispēsat papa cū talī ad clericatū: ibi papa dispēsauit: ꝛ̄ hoc tm̄ alijs nō ꝓhibet: q̄ h⁹ ab ipo fuit petitū. ⁊ sic pz: q̄ illegitim⁹ natꝰ ō iure cōi ꝓmoueri nō p̄ñt ad aliq̄ē ordinē. Sed si i monasterijs vel regularibꝰ eccl'ijs itrauerit: nūq̄d postea p̄ñt ꝓmoueri ad ordines: vel ad dignitates ꝛ̄ iure cōi: vel p dispēsatiōnē? videt q̄ ꝛ̄ iure cōi. s̄. e.c. j. ⁊. lvj. di. c. j. q: ingressus religionis oēm tollit irregularitatē. in aut. ꝛ̄ mona. i pn. col. j. Sed ꝛ̄ videt: q̄ nō tollat irregularitas p ingressuꝫ religionis. j̄. ꝛ̄ aposta. ex lras. ⁊. j̄. ꝛ̄ penis. i q̄busdā. ꝓt dici. q̄ postq̄ intrauerit religionē: p̄ñt ꝓmoueri ad ordines sine aliq̄ dispēsatiōe: ad honoꝛes ꝓmoueri nō ꝛ̄bēt sine dispēsatiōe: put hic dicit: ⁊ ar. s̄. e.c. j. vsi. platione vo ꝛ̄c. ⁊ ita habes ꝫ casum: in q̄ epis aufert dispēsandi ptās.

b Mstruēdi. ingenuitat⁹. Impropie tenet illud vbū: quia ingenu⁹ est: q̄ statim cū nascit liber est. insti. ꝛ̄ ingenu. i pn. Vñ dic ingenuitatis. i. libertatis plene: q̄ qui ad clericatū ꝓmouet: pu⁹ plenaz libertatē ꝓsequi ꝛ̄bz nullo mō a dño retētō obsequio tpali: aliō q̄n ꝓmoueri ad clericatū non ꝛ̄bet. luij. di. quicūq̄.

c Precaueri. no. q̄ futura sunt ꝓcauēda xxij. di. in nolle vñ. ⁊ lxiij. di. cum hadrianꝰ. ⁊. j. q. vij. quemētibꝰ. circa pn. ⁊ exēpla p̄ntia nos cauere ꝓmonēt i futuꝝ. lxxxij. di. p̄imos. in fi. ⁊ maioꝛ tristicia est ꝛ̄ talibꝰ cū renouant q̄ nascāt grā ꝛ̄ accitꝫ. i. vocatꝫ. lj. di. ꝓterea ⁊. c. ꝛ̄signata ⁊ ecclesia p talibꝰ infamat j̄. ti. p̄ri. c. vno. ⁊ sic ad cautelam futuroꝝ aliq̄d fit. xxviij. di. ꝛ̄ syracusane. ⁊ puidere quis ꝛ̄bet q̄ cōtingere p̄ñt. ff. loca. si q̄s omni. §. j. argu. contra q̄ non imputat alicui si non diuinauit. ff. ad. l. acquil'. si putator. in fi. ⁊. ff. mādati. si fideiussor. §. si cum ꝛ̄bitor. Et infra vt eccle. benefi. vt nostrum.

ris ptinere: ⁊ ne id ꝛ̄cetero p̄sumat districtius inhibemus.

De seruis non ordinandis: et eorum manumissione.

Ex concilio toletano.

Mstruēdi: ⁊ infra. Alīq̄s dicit: clericꝰ forte fieri nō ꝓmittit: nisi añ clericatū ingenuitatis dignitate potiat. reuera verū dicit: ⁊ iō q̄ infirmari vel vituperi pōt: ꝓcaueri ꝛ̄bet Ex eodem.

O Seruoꝝ ordinatōe: ⁊ infra Statutū ē: vt nullꝰ epoꝝ ꝛ̄ inceps ad sacros ordies eos ꝓmouere p̄sumat: nisi ꝓus a dñis libertatē fuerit ꝓsecutus: ⁊ si q̄libꝰ fuꝰ fugies dñm suū q̄libꝰ calliditate aut fraude ad gd⁹ puenerit ecclīasticos ꝛ̄cretū ē: vt ꝛ̄ponat ⁊ eꝰ dñs eū recipiat Ex eodē.

O Famul' eccle ꝓstituet ꝓbros ⁊ diaconos ꝓ parochias liceat ita tm̄ vt antea mānumissi statuꝫ

d O Seruoꝝ. ad sacros. idē intelligas ꝛ̄ inferiobꝰ. luij. di. c. j. ⁊. c. quicūq̄. ⁊. c. si quis obligatus. ⁊. s̄. c. ꝓri.

e Fugiens. Iste fugiens si ꝛ̄ statu ius certare voluerit: ad ꝓtē ut dicē a quo fugit remitti ꝛ̄bet: vt ibi causa status agatur. L. vbi causa status agi ꝛ̄. l. j. si vo est in possessione libertatis: sub illo iudice vbi est: couemetur. L. e. l. iij. Doc aūt an sit fugitiuus vel non tractabitur ⁊ finietur anteq̄ incheē causa status. ff. ꝛ̄ liber. causa liberis. j̄. sunt ⁊ alie. ⁊. l. igitur. §. non potest. si vo nō est fugitiu⁹: ⁊ vult ꝓclamare in libertatem: sequit forum domini. L. vbi causa status agi ꝛ̄. l. iij.

f Deponat. Quid iuris sit ꝛ̄ seruis ordinatis? Nota q̄ si ordinatur seruus dño sciente ⁊ cōtradicēte: seruus remanet: ⁊ restituit dño etiā si sacerdos sit factus: vt quidā dicūt. vt. luij. di. ex antiqs. Alij contradicūt: vt io. ⁊ tan. si vo sciente ⁊ non contradicente domino: tūc statim liber est: vt. luij. di. si seruus sciente. si aūt dominō ignoꝛāte ordinat: sed episcopo sciente vel ꝛ̄sentatoꝛe q̄ sit seruus tūc ille efficit liber: ⁊ eps vel ꝛ̄sentatoꝛ tenet dare dño duos seruos eque bonos. luij. dist. si seruus absente. si non habeat vnde soluat: restituetur domino: vt statim distinguit. Si vo dominō ignorante ⁊ episcopo ⁊ ꝛ̄sentatoꝛe sciente fuit ordinatus: si constituꝫ est in minoꝛibus ordinibus ꝛ̄pomit: ⁊ remanet seruus. luij. di. nulli ex antiqs. ⁊. c. frequens. diaconus vo ꝛ̄t vicarium pro se: aut si non habet ipe reddatur. luij. di. ex antiquis. Eodē priuilegio subdiaconus gaudet. j̄. e. miramur. argu. ad idem. s̄. ꝛ̄ eta. ⁊ q̄li. a minus. Si vo est sacerdos: statim liber est: sed amissione peculij sui mulctatur. vt in. c. illo. ex antiquis. vel si nō habz peculiū seruat dominō in diuinis officijs. luij. di. frequens. Si vo quis monachus factus est: vsq̄ ad triennū tm̄ potest eum repetere. Vltra vo remanet monachus ⁊ liber. luij. di. si seruus sciente. ⁊.

g O Famulis. nō licebit. xij. q. iij. c. j. ⁊. ij. ꝫ hic loquit ꝛ̄ libertis ecclesie hac ꝓditione manumissis: illud intelligit ꝛ̄ his q̄ ingenui sunt. Jtē ꝓtra insti. ꝛ̄ succes. liber. §. sed nostra. hic ꝛ̄ rebus acquisitis occasiōe ecclesie: ibi ꝛ̄ aliꝰ. vel hoc ꝛ̄ manumissis ab ecclesia: vt quicquid acquirant ecclesijs intelligātur acquirere: illud a priuatis. vel isti nō habebant ꝓsanguineos: illi sic. xij. q. ij. ep̄us q̄

filios. ⁊ ratio est. xij. q. iij. pontifices. ⁊. j. de testa. cuz in officijs. hoc est de his q̄ inuitu ecclesie data sunt: ⁊ p remedio aīaꝝ defunctoꝝ: vt ibi dicit: ⁊ in. c. pontifices. Illud verius credo q̄ hac ꝯditōne isti manumissi fuerūt. Si vo simpliciter libertati sunt donati: tunc liber est eis facere quod volunt. j. e. eo libentius. Bern.

b Ecclesiā. i. plateaz q̄ ei ꝓpinque tenent cū sit caput. j. de v. sig. cū clerici. secus est de aliis singularibus ꝑsonis. xij. q. ij. q̄ manumittit. ⁊. c. octauo di scuffio. ⁊. c. eos q̄ mancipiū. ℞ ꝯ ecclīaz testificari nō pt cū sit ꝓpria: nisi ipse ꝑdicta venia impetrata. ℒ. ō ius vo. l. ij. ⁊. c. ꝑdi. q̄ manumittit. als in fruitē redigunt: vt dic hic: et. c. q̄ manumittitur.

i Promeruerūt. i. acceperūt. vel itelligo ꝓprie. q. ipsi libertatē meritis suis acceperūt xij. q. ij. si q̄s ō suis.

k All⁹. canonicas. ar. q̄ min⁹ positi retinere opas spūales i eo quez mādauit ad clericatū. ar. ꝯ. luij. di. q̄cūq̄z. illō irelligit ō obsequo tpali: qō reuocat in eo q̄ manumittitur nō ad ordies: sed vt laic⁹ remaneat. Et istud de obsequo spūali qō nō ꝓhibet: imo licitum est. luij. dist. fre quēs: in fi.

l Accusat⁹. ℞ q̄uis ꝯ istū agit cuiusdā an criminalit: si criminaliter: ⁊ dās nō ꝓbet q̄uis punict dās: pōt dici q̄ accusatus non ponit ꝓprie. quia dās nō accusat: sed potius agit vt in seruitutem redigatur. ar. ℒ. de eccl̄ē. q̄ accusare. All⁹ si vis vt ꝓprie teneatur accusator punict pro motu iudicis si decerni ꝑbando: ⁊ obligabit se ad extraordinariā penam. ꝯ. de accusa. super his. Bern.

m Degradetur. luij. di. ex anniquis. ⁊. c. frequens. Cōtra: vbi dicitur q̄ sacerdos factus remanet liber. Super hoc varij varia dixerūt. Quidam dicunt q̄ istud corrigitur per illa. Vel dic q̄ illa continentius cōmune: hec specialia sunt in odium illoruz qui ꝓmoti sunt: vt seruiant in diuinis officijs. ar. ꝯ. e. eo libenti⁹. Adelendus dixit: q̄ dic dominus dixit in pacto vt redigeretur in seruitutez: nisi ministraret dominis suis diuina. B. dicit q̄ intelligitur de seruo ꝓlati. Vel posset dici vt quidam dicunt q̄ libertas est res spiritualis: ⁊ ideo potest venire in cōmutatōne cum alio spirituali. ꝯ. de rerū permuta. ad questiōes. Hug. dicit q̄ hoc. c. non tenet. verior videtur opinio. Adelend. qui dicit q̄ eo pacto vel conditōne liber factus fuit ⁊ ordinatus vt seruiret dominis suis in diuinis: als in seruitutem redigatur. ⁊ fuit pro hoc. ꝯ. e. eo libentius. ⁊ est ar. q̄ si dnio ignorante seruus sacerdos factus fuerit debet reddi dnio: vt seruiat ei in diuinis. luij. di. frequens. ergo multo fortius debet ei seruire: vbi eo pacto promotus est: vt dixi. q̄ maior ꝓtumacia ꝑsumitur illius: ⁊ sic ꝓpter contumaciam. ⁊ q̄ fides ꝓmissam nō seruat: deponit ⁊ reddit dño: ⁊ nullo ꝓuilegio clericali gaudebit vlteri⁹ quo ad dām.

n Onsulunt. spurios. spuri⁹ est cui⁹ pr̄ est Vulg⁹. ⁊ sic nō potest ostendere patrem. vel si ostendit verecundum ostendit: quem habere nō licz. ff. de testa. ho. vulgo. ⁊ isti illegitime nati ꝓmoueri nō debēt. ℞. de filijs ꝑbri. c. j. ⁊ vlti.

b Seruos. luij. di. c. j. ⁊. ℞. eo. ti. ꝓ totum.

c O libenti⁹. dās. luij. di. c. j. ij. et. iij. ⁊: ℞. e. c. ij.

d Eo tenore. ar. ꝯ. j. q. ij. q̄ pio. ⁊. ℞. eo. instruēdi. ⁊. j. de pac. c. vl. j. eo intuitu vel mō. nō em̄ fuit ꝑdictō ℞ mod⁹ ad quē seruandū tenet. ℞. e. instruēdi ⁊. j. de pac. c. ſt. ar. q̄ ñ fuit ꝑdictō. ff. ō tutelis muto. §. sub ꝑdictōe. ⁊ . j. de pbē. significatū. ff. ō ma. testi. libertas vel alit: sicut ꝑsalta pōt ꝯ bi sub ꝑditōe: vt q̄s fidē ꝓpriā recipiat xxviij. q. j. nō oz. vl vt corrigat vitā. j. de ꝑsonis ita pōt aliquē māumittē: vt ordines recipiat. vt hic ⁊. j. de ꝑdi. ap. c. ij. libertas ei res spūal' ē: ⁊ tō pt venire i ꝑmutatōz cū alio spūali. vt h. ⁊. ℞. e. nullus. ⁊. j. de re. ꝑmu. ad questiones.

e Impedere. imo si nō ipendūt redigunt i seruitutē. xij. q. ij. diaconi. ⁊. c. octauo discussio. ⁊ illō exaudies ꝑm hoc: ⁊ ꝑm distinctionē isti⁹ irelligas. ℞. e. nullus. vt ibi dictū est.

f Ad alia trāseūdi. ō licētia dñi epi: als nō erit q̄stio: q̄ exquo intitulati sunt i aliq̄ ecclesia debēt i ea ꝓpetuo ꝑmanē. lxx. di. sanctoꝝ. ⁊. xxj. q. j. c. j. et. ℞. de renū. admonet.

g Iramur. antiquoꝝ. luij. di. ex antiqua. c. frequēs. ⁊ c. quis autem.

h Adētio. vt ꝓz in ꝑdictis canonibus. luij. di. ex antiquis. vbi nil' sit mētio de ſbdiacono esse: sed de ꝑsbro ⁊ diacono sit mētio esse: de subdiacono ⁊ inferioribus officijs sit mētio ñ esse: ℞ generaliter sit ō subdiacono mētio i. c. ex antiqs. v. reliq̄ vo officia. Illa clausula respicit oēs post diaconū q̄ ꝑm antiq̄ iura subdiaconat⁹ ordo nō erat sacer: ⁊ tō cōi iure celebat cū inferioribus ordinibus i ꝑmissa eccl̄ia. lx. di. nulli⁹ i epm. ⁊. c. ꝓcedēti. i quibus ad honores ꝓhibent oēs inferiores ꝑ diaconū: ⁊ tō ois subdiacon⁹ si ꝓmot⁹ fuerat dño suo ignorāte renocabat in seruitutē. hodie vo cū diacono eodē ꝓuilegio gaudet: vt siqs ignorāte dño subdiacon⁹ fiat: vicarius ꝑ se ꝑstet: aut si nō habet ipe reddat. hic caueat de diacono. ⁊ idē intris ē de subdiacono: ꝑ hāc dicere.

i Cōstōne. Cōstōez greg. hēs. xxxj. di. añ triēnū. ⁊. xxviij. di. nil' z

k Urbam. scōi. ſ. vt. xxxviij. di. erubescāt. ⁊ illa iura. lx. di. hodie cōrecta ſt: q̄ bñ pt subdiacon⁹ hodie eligi i epm. ℞. de eta. ⁊ q̄. s multi'.

l O Plect⁹. mai' sua. si iste nat⁹ ē de legitimo mrimonio: ꝯ dicit illō decretū. xxxij. q. iij. liberi dicti ſt: vbi dī q̄ nat⁹ de legitimo mrimonio dicerior pt sequi semp. ⁊ hic dī pars sequit matrē si sūt dicis q̄ nō fuit nat⁹ de mrimonio: tūc sequit ꝑditiōz etiā mris vt ibi. ⁊ h vide. Sz ꝑm hoc nō pt stare q̄ h dicit: q̄ si iste nō ē natus de mrimonio legitio: ꝑmoueri nō pt ad sacros ordines. ℞. ō si. ꝑsbro. c. j. ⁊ h dic: q̄ i ꝑsbrm ordiet. Dic ḡ q̄ iste erat nat⁹ ō legitimo mrimonio: ⁊ tñ sequit ꝑditiōz libē matr'. ℒ. ō rei ven. ptū ancille. ⁊ ℒ. de libe. cā. placuit. ⁊ si ibi non est matrimoniū. vt. ff. de statu. homi. lex nate. ⁊. c. alij liberi. itelligit ꝑm lombardā ꝓuerudmē: q̄ adhuc

obseruaꝛ in multis regionib⁹: vt ꝓtus sequaꝛ ꝛterioꝛē cōditionē: ꝫ lex romana aliud tenet: vt ꝓtus sequaꝛ ꝓditionē matris natꝰ ex legitimo mrimonio: vt dicit. ll. ꝓdicte. vel. c. illō liberi ꝑ reduci ad. ll. ꝓdictas: vt dicas ibi ꝛterioꝛē partē sequit. i. ꝛbilioꝛē. s. semineam. nā ꝛsus semineus ꝛbilis est: ⁊ ideo iste cū sit natus liber ex libera matre ꝑ ꝓmoueri non obstāte ꝓdicto de milite ꝓtereq cū iste iam esset diaconus poterat in libertate remanere d⁹ co vicario: et sic dns ipm impedire nō poterat liij. di. ex antiqs.

Magnus epos. ꝓcuratores. Procuratoꝛ dr: q mandato dni aliena negocia in iudicio admīstrat ff. ex pcu. l. j. alius dr ꝓcuratoꝛ ad negocia datus. ff. māð. si remuneꝛādi. §. j. ⁊ spāls titul⁹ ē ille ad negocia: qz iste ad cās: ille ad negocia. Dictoꝛ pstituit a corpe: vel vniuersitate. qđ cuiusq vniuer. l. j. ⁊ dz pfuꝛi etiā cū decreto: ⁊ ad lites pntes nō futuras. ff. e. item coꝛ. §. sed si ita.

Executores. q mādata iudicū exequūt: sicut sunt hʰmōi officiales: dū tn seruāt ꝑcepta nō exceneꝛit: q illi ꝓmoueri nō pnt. lj. dist. aliquātos. ita q ꝛtra regulā tantē nō ꝓceꝛūt.

Curatores. melius dixisset tutores ꝑ hoc qđ sequit pupillos tutoꝛ dat pupillo. j. xiij. an nū: curatoꝛ post. xiij. vsq ad. xxv.

Rationis. ratiocinijs obligat⁹ alicui⁹ secularis pfone nisi fuerit miserabilis cui obligat⁹ est: ⁊ si in officio suo voluerit remanere ꝓmoueri non dz. arg. xxj. q. iij. c. j. ⁊ ij. j. ne cle. vel mo. c. j. ⁊ ij. et c. sed nec ꝓcuratores. Si vo ecclīastice pſone: vel miserabili tuerit obligat⁹: etiā in officio suo pseuerās potit ꝓmoueri: si aliud nō obstāt. ar. lxxxvj. di. puenit. ar. xvj. q. vij. nouꝰ. lxxxix. di. iudicanti. Si vo admīstratiōz ꝛposuerit: cuiuscūq negocia gessit si ex ea obligatiōe remanet obligat⁹: si publica sunt rōania ꝓmoueri nō dz ante redditā rōnez. C. ex epi. ⁊ cle. officiales. Si vo quata: aut ipa promotiōe mouet sibi qstio: aut nō. Si mouet: aut ꝑs mota ē distinguit: aut ꝓcurit ō dolo: vel ex culpa tm. si ex dolo vel ꝓdicta: nō dz annue lites ꝓmoueri. ar. lxxxj. di. cātis. daniel. ⁊ xxiij. di. illō. Et. C. ex pcu. reū. Et in hoc casu ꝑ intelligi hʰ. c. ⁊ tn dz taxari. j. qđ tpus ꝛcidat cā. ar. j. ex clā. ꝛspō. cū inhibitō. ⁊ j. q. ij. sint le. latoꝛ. ⁊ v. q. j. qđā. C. de igenu. manu. diffamari. ff. ex accu. cū tria. Si ō culpa tm ꝓcurit: ꝓmoueri ꝑ nō obst. reclamatiōe creditoꝛis cū lis suo marte currē possit: vt ꝑs: ⁊ etiā sub eodē iudice. ff. ex iurisd. om. iu. cū qdaz. ⁊. j. de fo. ꝓpe. ꝓposuisti. Si vo nec his sibi mouet nec mota est: nō obstāte obligatiōe ꝓmouet: nisi manifestū sit ipm ō velle tenere. tūc em epus ipm ex officio suo repellere ꝑ: sicut quēlibet crimiosum. vj. q. j. infames. Alia.

Infamat. Quid si phibēte creditoꝛe fuerit ꝓmot⁹ ad clericatū Rñ. nō ꝛponet ꝓpt hoc: ꝫ bona sua cedēt ei i solutū: q si nō sufficiāt epus ei tenet: q abstulit ei occasionē negociādi. lxxxvij. di. fornicari: ⁊ expone infamat. i. inde puniat. vel dicas q nō tenet ꝛtra id qđ facere ꝑ epus. j. ex solu. odardus.

Mostra. nā omnis nra facim⁹: quibus auctez ipartimur. C. ex vete. iu. enu. l. j. §. sed neq. ar. j. ex sen. ex mu. ꝛteres.

O ꝑsbytero. suscepit. lj. di. siqs post acceptū. ꝛ. So. qui vellū suscepit: licet ipune possit occidere: nō tn hz affectū vt ꝓsitū occidēdi: ꝫ ius sui ꝛfendēdi: nō repellit ab officio suo. vel qđ hic dr ē dispēsatio ꝑ illud vbū misericordit: ita tn q homicidiū: vel mēbroꝛ trucatio nō fuerit subsecuta: qz tūc dispēsa re non posset. j. ex cle. pug. in duel. c. j. ꝫ ex rigore iuris ⁊tes ꝛponēdi sunt: vt ibi.

Ministraꝛe. j. ō cle. egro. ꝑsb: m. ꝛ. ꝫ nō fuit ꝛbilitas vel ꝛsomitas ibi fuit: sic. j. e. c. vlti.

Quam ō magnomici. ex cōcubinatu. ⁊ nō ꝛ iuscōe. s. ex ele. cū i cūctis. vñ sequit ex mita dispēsatiōe.

Cū ꝓfilio. Ergo isti suffraganei ꝛlegari cēsent. ar. l. ditudeat. sine qrū cōsilio sup macula illa nihil disponē dr alis nō valet. s. ex ele. cū in veteri.

Visus fuerit. ita q idoneū sit: ⁊ iusticū qđ eis videbit. s. ex elec. cām que. ⁊. ff. loca. si in lege. ⁊. ff. ex ope. libe. si liberti. Itē pone q hēat vnū oculum maio ē alio nūqđ remouebit. ꝓpt hoc? videt q nō. ff. ex edi. edic. q clauū. §. j. ⁊ hic nō determinat qđ facē ꝛbeat. vñ arbitrio istoꝛ relinquit. j. ex offi. iudi. ꝛle. ex cās. ⁊. ff. ex iure ꝛli. l. j. §. j.

Ex pte. niceni ꝓcilij. lv. di. siqs ꝑ ęgritudinē. et c. siqs a medicis.

Absciderint. ex i dignatiōe. s. nulla cā supueniente. xxxiij. dist. meritū. q: si ex causa supueniēte hoc fecit: puta timoꝛe lepre non imputat. j. eo. ex pte. ⁊ iō isti ordinare phibent q sani se abscindūt: qz quasi homicide sumpsus iudicant: ⁊ ꝛ ꝓditoꝛi inimici. lv. di. siquis absciderit ⁊ qz ꝑsumit q omne turpe in alio facere: qui hoc in seipo ausus est attentare. ff. ex edi. edic. cum aut. §. excipit. Sed quare aliqs inijcit sibi manꝰ: cū membroꝛ suoꝛ nemo sit dns. ff. ad. l. aquil. liber homo. Religione enim ⁊ nō ferro querēda est castitas. xxxiij. q. v. tūc saluabit. ad fi. arg. j. c. ꝓri. ⁊ q dicit affectauerit: vt ab alijs ⁊c. intelligas cum effectu: qz cogitatiōis penam nemo meret ꝛpe. di. j. cogitationis.

Judicium. quia etas illa nescit quid videat. C. ex fal. mo. l. j. ⁊. iij. q. vij. §. tria.

Apostoloꝝ. lv. di. eunuchus.

Significauit. obsequiū. sed in hoc displicuit: qz non ferro sed religione querēda est castitas. xxxiij. q. v. tūc saluabit in fi. ⁊. s. c. proximo.

Virilia. talē appellat lex morbosus. ff. ex edi. edic. sin aut. arg. lv. di. siqs absciderit. ⁊ etiā homicida reputat. lv. di. qui ꝑ.

Officiū. sicut baptizare: penitēiā dare: ⁊ alia officia ꝑter officiū misse: ⁊ alia similia que solis sacerdotib⁹ sunt cōcessa. xvj. q. j. adijcim⁹. ex pse. di. iij. constat.

Mostra ⁊ tua. ⁊ ita dispēsatio ē: qz ꝛponi ꝛbet: qui iniusto ꝛroꝛe supatus seipm absciderit. lv. di. siqs absciderit. ⁊. c. qui parē

xxxiij. di. maritū. nō ẽm licet alicui seuire ī corp⁹ suū: cū nō sit dñs mẽbror suor. ff. ad. l. acquil. liber homo. j. rñso. ⁊ sicꝫ hoc casu pt dispẽsare epūs: cū dicat aucte sua: qō credo etiã sine aucte dñi pape in alijs a missa.

e ¶ Ex pte. m. lepre. q̃ expellit hoiez a cohabitatõe alior. xxxiij. q. ij. hocipm. ⁊. j. de ecclc. edi. cum dicat apl⁹. ⁊. j. de cleri. egro. tua nos.

p ¶ Infirmitatis. secus si ex indignatõe. lv. di. sicꝫ abscederit c. q̃ pte. ⁊. c. hi q̃ se. vel obtẽtu religiõis ẽ. c. ꝓrio. ⁊ est rõ. qz eunuchos volũtarios diligit deus: ⁊ nõ ex necessitate factos xxxiij. q. v. rũc salua birĺ. lv. di. sicꝫ p egritudinẽ: qz nemo est dñs mẽbror suor. ff. ad. l. acq̃l. liber hõ. ⁊. ff. de pecu. deputati §. sticbus. Ar. ɔ. ff. ō pecu. sed si damnũ. § si ipe. hoc tñ ei liceret qz dñs seruꝰ ꝑpt hoc dñmnũ nihil de peculio seruꝰ deducit Ulpian.

q ¶ Huc. s. q̃ a dñis vel a medicis vel a barbaris sectus fuerit. lv. di. sicꝫ a barbaris.

r ¶ Exequat. ⁊ ad sup̃iores ꝓmoueat ordines. lv. dist. sicꝫ a medicis. ⁊ de iure cõmuni sine aliqua dispẽsatõe p iura pdca

s ¶ Exposuisti. m. n. idẽ esset si amisisset digitos: ꝓpter q̃s impediret ad frangẽdũ eucharistiã. j. de cle. egro. pbũ. ⁊. ff. de edi. edic. si homis. sec⁹ si nõ impediret p amissionẽ digiti. ẽ. e. c. j. sed ꝓpter carentiã ventris non impediret: nec dicit morbositas. ff. de edi. edic. cui ventꝰ.

t ¶ Enormi. secus si p minor. ẽ. e. c. j. et. ij.

u ¶ Defectu. i. irregularitate.

x ¶ Promoueri. qz abbas dz esse sacerdos. ẽ. de eta. ⁊ q̃li. c. j.

y ¶ Tacuerit. ordinãdus. n. impedimẽtũ suũ tenet̃ prodere. l. di. et penitẽtib. ⁊. lvj. di. qz simplicit. ⁊. liij. di. si seruꝰ. Sed q̃re iste removet̃ ab abbatia: ⁊ dicis ꝓpter irregularitatẽ: ɔdicit. ẽ. de eta. ⁊ q̃. tuã. ⁊. xxj. q. j. legi. ⁊. l. di. accedẽs. ar. Dicit ioh. qꝫ potꝰ remouere ꝓpter scãdalũ q̃ ꝓpter irregularitatẽ: qō nõ credo: imo irregularitas sufficit ad remotionẽ: ⁊ qz hoc tacuit fraudulẽter: et abbates de iure debẽt ad ordines ꝓmoueri: al's si culpa sua impedit repellit. ẽ. ō eta. ⁊ q̃li. c. j. ⁊. c. illō accedẽs. nō dicẽ q ille sit abbas: sed sollicitudinẽ ī monasterio dz habere puta sindicꝰ vel celerariꝰ potius ad laborem q̃ ad honorẽ vocare. illa tuã. que videt ꝓpria loquit de dispensatiõe ꝓpter necessitatẽ: ⁊ q abbas talis debeat esse sacerdos est ar. ẽ. de elec. ne p defectu. ibi equipatur regularis ⁊ cathedralis ecclesia: vnde videt q sit nomẽ honoris ⁊ nihilominus oneris ⁊ laboris. vñ dicit greg. omne emm̃ qō hic eminet plus affici tur meroꝛ q̃ honoꝛ gaudet. xxij. di. nerui.

z ¶ Thomas. deformitatẽ. modica emm̃ deformitas nõ impedit qualis b fuit. ẽ. e. c. j. si emm̃ esset magna deformitas: vt totũ digitũ vel pollicẽ pdidisset ñ ꝓmoueret. j. de cle. egro. pbũ. De hꝰ modi deformitatib nõ. ad intelligentiã huiusmodi tituli: q quidã sunt corpore viciati sponte: quidam casu. Si sponte distinguo aut nulla iusta cã intervenit: ⁊ tũc ordinãdus repellit ⁊ tã ordinaꝰ reiicitur. lv. di. qui partẽ. ⁊. c. siquis a medicis. ⁊. xxxiij. di. martiũ. aut iusta causa intervenit: ⁊ tũc nõ habet ab ordine puta timore lepre vel aliqua ꝑsimili cã. ẽ. e. ex pte. ij. nisi generet deformitatẽ: qz tũc in oi casu repellit. ar. lv. di. latoꝛ. ⁊. c. si euãgelica. ⁊. ẽ eo. c. proximo.

a ¶ Casu. in magnis membris sive corpulentia sine dignitate repellit ⁊ reiicit: si deformitatẽ generet. lv. di. si euãgelica. ī pus vo membris nõ impedit si deformitas modica sit ⁊ sine culpa sua: vt hic. si vo culpa sua in talẽ modicã deformitatẽ incidit: de misericordia etiaz tolerat: ẽ. eo. c. j. Bern.

b ¶ Tu bigami. supple statum⁹ ꝓpter istud verbum bigami ⁊ repudiatarum mariti solum facit ad titulum.

ꝑstitutꝰ q̃daz barra ferrea sup de ꝑtre sue pollicẽ fortuito casu cadẽs vngulã auulsit ab eo. Quo circa mãdam⁹ q̃tenꝰ si ad frãgẽdum eucharistiã sit ī pollice ipo potẽs ⁊ alio canonicũ ñ obsistat ꝓpter deformitatẽ hmõi nõ dimittas: q̃n eũ ad ordinẽ ꝓmoueas sacerdotis.

De bigamis ñ ordinãdis.

Ex cõcilio aurelianensi.

Ut bigami penitẽtes vl repudiatas mariti ad sacerdotiũ nõ ascẽdãt.

Ulti⁹. iij. spal'. archiepo.

Super eo qō tua fraternitas de bigamis requisuit: rñdem⁹: q ordinatores corꝛ potestate ⁊ officio ordinãdi ⁊ ordinati si ad sacros ordines fuerit ꝓmoti: ideo eis sunt priuãdi: qz in bigamis ꝓtra apostolũ dispensare non licet: vt debeant ad sacros

c ¶ Penitẽtes. solẽnit. l. dist. ex penitẽtibus.

c ¶ Nõ ascẽdãt. ꝓpter defectũ sacri. j. e. c. debitũ: vbi ō hꝰ sacro ẽdit.

d ¶ Super eo. bigamis. s. ordiat⁹.

e ¶ Officio. i. p̃uãdi sit: ꝑtate ⁊ officio ꝓferẽdi sit'es ordies. sic ẽ. de rẽp. or. ikas. et. c. dilectus.

f ¶ In bigamis. de vt interpretatur. vñ dz bigamus q castitatẽ promissã violat. xxvij. q. j. q̃dã. Itẽ q ꝺxit cũ vidua vl corrupta. xxxiij. di. maritũ. ⁊. j. e. debituz. ⁊ .c. a nob. Itẽ q vnã de facto ⁊ aliaz de iure habuit diuers⁹ tpib⁹. j. e. nup. Item q scient cognouit vxorẽ adultaz. xxxiij. di. si cui⁹. ⁊. c. si laici. Isti omes bigami reputant interpretative q̃tũ ad legẽ ꝓmonus. Quidã vo ꝓpter defectuz sacri: vt mariti viduaz ⁊ corruptaz: ⁊ q̃ sciẽter cogũt vxores adulterã. alij vo nõ ꝓpter defectũ sacri: ß ꝓpter affectũ intẽtois cũ opesbsecuto: vt. c. nup. et .c. a nob. Itẽ ille de

bigam⁹ q̃ diuersis tpib⁹ successiue habuit vxores duas. xxvj. di. deide. ⁊. c. acutꝰ. ⁊ isti ñ ꝓmouent ꝓpter sacri defectũ de q̃ dicet. j. e. debitũ.

g ¶ Dispẽsare. Sed ɔ. xxxiij. di. lector. ibi dispensat vt bigam⁹ subdiacon⁹ fiat. ß ibi oñdit. m. q̃ liceat pape aut alijs epis. s. dispensare cũ bigamo vsq ad subdiaconatũ ⁊ nõ ultꝛ: qō nõ ẽ ɔ apl'm p hoc. c. pbrino apl's est de diacono pbro ⁊ epo: ⁊ nõ de alijs. qz subdiaconat⁹ nõ erat adhuc sacer ordo. R. dixit q martin⁹ papa retrulit se ad statũ primitue ecclesie: in quo subdiaconat⁹ nõ erat sacer ordo. lx. di. nullus. Quidã dicebãt q epi olim potebãt dispẽsare cuz bigamis in ordinib⁹ maioꝛib hac rõne. qz epi dispẽsant cũ crimiosis. j. de iudic. at si clerici. ⁊ tñ apl'us phibuit crimiosuz ordiari. xxv. di. §. nũc aũt. nec tamẽ dicunt facere ɔ apl'm. ⁊ sic eadẽ rõne cũ bigamo: q̃z opi. reprobat. j. e. nup. ⁊. c. a nobis. H. dixit q epi dispẽsare nõ potebãt cũ bigamo vel viduaz marito: ar. l. dist. nõ ꝑsidat. cui⁹ opi. ꝑfirmat p illa. c. nup. ⁊ a nobis. Jo. voluit dicere q papa nõ posset. Nõ dicit. r. ⁊. h. verissimuz videt. qz licz dispensẽt cũ crimiosis: nõ tñ sequit q cuz bigamo. ⁊ illa est ratio. qz crimiosus post pactã pñaz restituit⁹ videt in pctinũ stat'ũ: ⁊ icipit esse qō nõ finit. l. di. ferrũ. ⁊. c. põderet. ⁊. c. dño scto. Et iō cũ talib⁹ dispẽsat. ß bigam⁹ nõ phibet ꝓmoueri ꝓpter crimẽ: ß ꝓpter sacri defectũ. j. e. obtũ. ⁊. xxvj. di: acutꝰ qz carnẽ suã diuisit i pctes ab vnite recedẽdo: ß illud sacrm apli⁹ restituit nõ pt q aliquã satisfactõez cum nõ sit crimẽ. ⁊ hoc ꝑsideraut apl'us: cũ dixit nõ bigamũ. ⁊ aliud ꝑsiderant cũ dixit: nõ criminosuz. qz in criminoso ꝑsideraut idignitatẽ ꝓpter crimẽ ena: quo purgato nõ phibuit dispẽsatiõz. ß ille defect⁹ sacri nõ pt purgari. nec baptism⁹ tollit illã irregularitatez. xxvj. di. acutꝰ. ꝓpter qō videt q papa nõ possit dispẽsare cũ bigamo ꝓpter eandẽ rõnẽ. qz ꝓpter dispẽsatiõez pape nõ restituit sacrm vnitatis: cui nec possz. nam cũ de⁹ ceteꝛ possit: vgies tñ post ruinã suscitare nõ pt. xxxij. q. v. si paul⁹. ⁊ idem dicit impator. C. de rap. vgi. l. vna. circa pñ. Item dispensare non põt cum mõacho vt ꝓpriũ habeat vel cõmentiaz abiciat. j. de sta. mo. cũ ad monasteriũ. multomin⁹ videt dispensare posse cũ bigamo. vñ opi. r. bona est. ⁊ licet ipse. h. dubitet: videt tñ ꝑsentire ne videatur diminui potẽtia pape q possit dispẽsare cũ bigamo. tñ hoc qō dicit bigam⁹ in quocũq ordine ordinet recipit ordinẽ: ar. l. dist. quicũq. ⁊. c. penitẽtes. per quod. c. videt q cum bigamo dispensari possit: ß illō tñ intelligit de minoꝛib ordinib⁹.

h ¶ Sacros. diaconatum ⁊ pbiteratum: qui duo tñ sacri fuerũt ꝓm

antiqua tempora. lx. di. nullus. hodie idē est ꝛ subdiaconatu. ꝫ. ꝛ eta. ꝛ q̄li. a multis. ꝛ. ꝫ. ꝛ ser. nō or. miramur. vbi dicit q̄ eodē pui legio gaudet cum diacono.

i ¶ In ordinatore. cū quo pt̄ dispēsari: p hoc patz q̄ nō cum bigamo ordinato: vt remaneat i ordine: vel vt ꝓmoueat: qz qđ ꝛ vno concedit ꝛ altero ꝛnegat xxv. di. qual'. ꝛ. j. ꝛ p sup. nōne.

k ¶ Dē bigamis. ꝛ funeris. ꝛ ita illō ipedimēti nō pōt purgari p mortē vroris qz nō mrimonij vinculū: ꝫ irregl'aritas ꝓtracta ex carnis dmissiōe est ipedimēto: ꝛ ilā nō tollit̄ p mortē vel per penitētiā. xxvj. di. vna. ꝛ. c. acuti⁹. nec p baptismū: vt i. c. pred̄.

l ¶ Apl'i. xxxij. di. vbi ꝛ hoc.

m ¶ Uper a nobis. tertiꝰ. Alij duo solumm̄. j. ō sen. excō. nuper.

n ¶ Cōtrahēdis. illicitis ꝛ phibitis.

o ¶ Effectus. vt. C. ō adult'. cū qui. vbi sunt hec vba. si em̄ aliqs cō trahat nuptias cū ea: cū q̄ nō pt̄ ꝛ iure ꝫhere: infamis est: licz nuptie nō habeāt effectū ff. ꝛ his q̄ no. infa. qđ ergo. §. iij. q̄dq̄ magis ꝑsiderat effectꝰ q̄ affectꝰ: vel q̄ sacrū ipm. ꝛ pe. di. j. §. hec aūt vba q: vba ipa sunt cū effectu accipiēda. j. ꝛ de. nō resi. relatū. ff. ꝛ cōdi. ꝛ dmō. hec ꝓditio. ꝛ. j. ō spōsa. c. vl. q̄dq̄ magis ꝑsiderat factuz q̄ ius. j. ō ꝓcess. ꝓbent. ltras. ꝛ. c. cuz nostris. q̄dq̄ cōsiderat plus iuris effectus. ff. ꝛ ꝓdimisti. mulier. §. j. j. ꝛ sponsa. iuuenis.

o ¶ Duas. C. ꝛ adul. cum qui.

p ¶ Ad factum. quasi diceret ꝛ facto ꝫhit cum secūda: qz ꝛ iure nō potuit. Duas em̄ vxores simul habere nō licuit: nisi cui ex reuelatione ꝓuisum fuit. j. ꝛ duor. gaudem⁹.

q ¶ Legalibꝫ. xxviij. di. ꝑsbyterū.

r ¶ Tales clerici. ſ. ꝛ quibꝫ ꝓmo quesitū est.

s ¶ Tanꝫ. Dic collige q̄ opinio ꝑtē veritati. si. j. ꝛ spon. iuuenis ꝛ. iij. q. vij. §. tria ver. verū si seruꝰ. ꝛ. C. ꝛ testa. l. j. ꝛ. xxij. q. ij. homies. ff. ad macedo. l. iij. j. ꝛ of. ꝛele. cōā. ꝛ. j. ꝛ iurepa. ꝓsultatibus. ꝛ. ꝫ ꝛ elec. q̄relā. Sed ō. viij. di. veritate. lxxxj. di. quicūq̄. ꝛ. j. q̄ si. sint le. ꝓ tuas. C. plus va. qđ agi. l. j. ij. ꝛ. iij. Bo. verū ē q̄ veritas ꝑtē opinionē: alia casualia sunt: vt. ſ. opinioni ponꝰ stet q̄ veritati: vel i fauorē ꝫhentiū ꝛ odiū ꝛcipientiū. ff. ad mace. l. iij. vel in fauorē plis. j. q̄ si. sint le. cū inter iohannē. vel fauore testamentoꝝ. C. ꝛ tasta. l. j. vel sentētiaꝝ. iij. q. vij. §. tria. ver. verū si seruꝰ.

t ¶ In ipis. in maleficijs em̄ voluntas nō exitus spectat. ar. xlix. di. c. vlt. ꝛ ff. ad. l. cor. ꝛ sic. dimus. C. ꝛ ser. cor. siqs seruo.

u ¶ Cū bigamus. Mo. ar. ꝓt̄ sil'itudinē facti aliquē numerari inter eos ꝛ q̄rū numero ipe nō ē. xxvij. q. j. q̄q̄t. ꝛ. l. di. si ille. ff. manda. l. viri. in fi.

x ¶ Dispēsari. Ar. ꝫ. j. ꝛ de. ꝓiug. sane. Illa loquit̄ ō eo q̄ nunq̄ habuit vroꝛē: ꝫ in sacro ordine ꝓmotꝰ: ꝛ ideo cū tali dispensare pt̄. Vel loqui videt̄ ꝛ eo: qui ꝓmo in laicali habitu ꝓmotꝰ: ꝛ postea factꝰ sacerdos iterū cōtraxit: vnde bigamus reputatur q̄tuz ad effectū: licz in veritate nō sit: ꝛ sic punit̄ ꝓpter affectū tm̄ cū opere subsecuto: ꝛ nō ꝓpter ꝛfectū sacramēti. ꝛfectus enim sacramēti vnitatis nō est in isto: qz in veritate carnē suā nō duxit in plures.

y ¶ Defectum. ꝛ quo. j. e. ꝛbitū.

z ¶ Debitum. in ꝓiugio. ſ. carnali copula ꝓsummato.

a ¶ Alterum. ſ. cōsensus animoꝝ.

b ¶ Charitatem. i. dilectionē ꝛ cōiunctionē.

c ¶ Reliquum. ſ. cōmixtio corporum.

cūdas mlieres sibi mrimonialr ꝓuxerūt tanq̄ cū bigamis nō liceat dispēsari: lz ī veritate bigami nō existāt: nō ꝓpter sacrī ꝛfectū: ꝫ ꝓpt̄ affectū intētiōis cū ope ꝑsecuto. ¶ Dē meth. epo.

Debitū pastoral' officij: ꝛ infra. j. ſ. t. duxim⁹ rndendū q̄ cū duo sint i ꝓiugio: videlz cōsensus aioꝝ ꝛ ꝓmixtio corpm: q̄rū alterū signficat charitatē q̄ ꝑsistit i spū int̄ ꝛū ꝛ iustā aiaz: ad qđ ꝓtinet illud qđ dicit apl's q̄ adheret ꝛo vn⁹ spūs ē cū eo. reliquū vo ꝛsigit cōformitatē q̄ ꝑsistit i carne int̄ xpm ꝛ eccl'iaz: ad qđ ꝓtiet illō qđ euāgelista testat: verbū caro factū ē: ꝛ hītauit i nobis: ꝓfecto ꝓiugiū illud qđ nō ē ꝓmixtio corpm ꝑfūmatū: nō ꝓtinet ad illō ꝓiugiū ꝛsignādū qđ int̄ xpm ꝛ eccl'iā ꝓ icarnatiōis mysteriū ē ꝓtractū iuxt̄ qđ paul⁹ exponēs illō qđ dixerat ꝓ thoplastus: hoc nūc os ex ossibo meis: ꝛ caro ō carne mea: ꝛ ꝓpt̄ ꝫ relinqt̄ hō ꝓtez ꝛ mrez ꝛ adherebit vroꝛi suc: ꝛ erūt duo i carne vna: istati sbiūgit: ꝫ aūt dico magnū sacrm i xpo ꝛ eccl'ia. Cū ꝛ ꝓpter sacrī ꝛfectū ibitū sit

e ¶ Conformitatē. i. ꝓiunctionē ꝛ vnitatē.

f ¶ Prothoplast⁹. i. adā ꝓmo plasmat⁹.

g ¶ Caro. xxxv. q. v. fraternitatis. ꝛ. j. ō diuoꝝ. gaudem⁹.

h ¶ In carne vna. i. i carnali opatiōe ad vnā carnē ꝓcreādā.

i ¶ Sacramēti. triplex sacrm ꝛsignat i mrimonio carnali copula cōsūmato. ꝓmū ē vnio fidelis aie ad ꝛū p dilectiōez et charitatē: ꝛ hic ꝛsignat ꝓ ꝓiunctiōz aioꝝ in ipa ꝓma ꝛsponsatiōe dum alter p nutuū ꝓsensum ꝓsentit in alterū ꝛ ꝛ hoc sacrm̄to fit mētio ibi alterū significat charitatē que consistit i spiritu inter ꝛū ꝛ nostram aiaz. Secūdū ē vnio hūane nature ad ꝛū q̄ facta est in vtero virginali p incarnatiōz vbi ꝛ: et hoc ꝛsignatur ꝓ carnalem cōnectionem viri ꝛ vroꝛis: ꝛ ꝛ hic ibi fit mētio reliquū vo ꝛsignat cōformitatē q̄ ꝑsistit i carne inter xpm ꝛ sanctā ecclesiā. ꝓmū ē vnio voluntatis. secūdū est nature ꝓformitas vt xxvj. di. acuti⁹. ꝛ cō se. di. ij. i xpo pt̄. vbi hēs ꝛ ꝓformitate nature diuine ꝛ hūane. ꝛ nō itelligas q̄ ipse actus corpalis. ꝛsignet hoc sacrm: ꝫ ꝓpt̄ actū ꝑfūmatū sacrm ꝛsignat. Tertiū sacrm ē vnitas eccl'ie ex oīb gentib collecta et vni viro xpo subiecta. hoc sacrm ꝛsignat ꝓ illū ꝓiugatū: q̄ vnicum tm̄ mrimoniū seruauit: ꝫ vbi scōm mrimoniū ꝫhit: hoc tertiū sacrm nō habet locū: qz recedit ab ulla vnitate: q̄ ꝓmo signabat ꝓ vnicum matrimoniū: qz i secūdo mrimonio diuidit carnē suā i pl'es. vnde vnitat̄ āmodo significare nō pt̄. xpc em̄ signat vnitatē ex omibus gentib xpo subiectā. vt. c. acuti⁹. sed exquo ecclesia xpo se commixit: ab eo nunq̄ discessit: nec ipe ab ea: ergo bigamus talē vnitatem significare non pt̄. ꝛ ideo ꝓmoueri non pōt: ꝓpter ꝛfectum istius tercij sacramēti. duo ꝓma sacramēta hic exprimunt: vt dictū est: sed hoc tertiū nō expressit in littera: nisi loquēdo ꝛ ipo nō imponendo aliqua verba: per que illud significet: nisi forsitan ꝓ illa verba: nec illa ē vnici: nec ille vnus vn⁹: per hoc tm̄ notatur recessus ab vnitate. ꝛ melius. j. vbi dicit. nec illa nec ipe duxit carnē suaz in plures: ꝛ sic i vnitate remānsit vterq̄. ꝛ ibi vbi ꝛficit int̄ hmōi cōiuges ꝓmixtio carnalis nō west signaculū huiusmodi sacri. ſ. vnitatis: vel ꝓ illa vba. hoc aūt dico magnū sacrm int̄ xpm ꝛ eccl'iaz: sed ꝛ isto tercio sacro legit̄. xxvj. di. acutus. Sed in q̄ ꝑsistit significatio illi⁹ tercij sacri? Quidā dicūt q̄ i ipo ꝓiugio. sed hoc est falsum qui a mortua vroꝛe cōiugium ꝛsumit: ꝛ sic nulla esset significatio. Itē mrimoniū nō ꝑfūmatū nō significat hoc sacrm: vt ibi in fi. Est ergo dicendū: q̄ i eo q̄ matrimoniū vnicū seruauit clerico facto et ordine suscepto ē significatio istius tercij sacri. nec est necesse q̄ talis clericꝰ sit ꝑ fuerit ꝓiugat⁹: qz aūctas apl'i: oportz ordinādū ē vnius vroꝛis virū: intelligit̄ per negatiōē sic: vnius vroꝛis virum. id est non plurū: imo qui nunq̄ habuit vroꝛem liberius ꝓmouet:

quia ab vnitate non recessit: ꝫ in vnitate pmansit. Ber.

k Vidue. i. corrupte. qz licz fuisset vidua: dūmodo non corrupta nō pbibetur: vt hic dicit.

l Cognitā. sic ptz q̄ vxor ordinādi ad hoc vt ille possit pmoueri vir go debuit esse. ℣. e. c. vlt. Dz ḡre exigit maior castitas i vxore q̄ i viro. R. qa marit⁹ corrupte: si cū ea vna ca ro efficiat: pmoueri nō pt. xxxiij. di. p̄cipim⁹. curandū. si cuius. si qs. et. c. si lauci. ꝫ ille q̄ habuit pcubinā p⁹ vxorez vt añ pmoueri pt: vt. xxxiij. di. fraternitatis. ℣. dixit q̄ vir significat ecclesiaz: q̄ in pte recessit a xp̄o: adultrādo recedēdo a fide: ⁊ si in pte vgo fuit. ⁊ iō non dest significatio sacri i viro q̄uis nō sit vgo. vxor vo significat xp̄m: q̄ nūq̄ ecclesiaz dimisit: qm̄ ipse ē fons viu⁹ cui ñ coicat alien⁹. ℣. ⁊ regul. lz: i si. ⁊ ō pe. di. j. §. itē vt xp̄s aut. a liz dicūt ⁊ videt melius q̄ vir significat xp̄z q̄ pmo copulauit sibi synagogā. ⁊ postea copulauit sibi ecclesiam ex gētib⁹. s. militāte z in q̄ fit boni ⁊ mali. ⁊ iō nō nocz si vir non fuerit vgo. vxor vo significat ecclesiaz triūphantez: in q̄ nō est macula neq̄ ruga q̄ sp vgo pmānt salte mēte. vñ apl's. dicit enim vos vni viro ꝛ̄. xxxvij. q. j. nuptiarū. ⁊ iō exigit q̄ vxor carnē suā nō diuiserit i pte. qō si secerit: dest i pnge significatio ecclesiastici sacri vnitatis. ⁊ ita illō tercium sacrm exigit caz ex pte viri q̄ ex parte vxoris. vñ eps vnius vxoris significat vnitatē ex oīb⁹ gētib⁹ vni viro. i. xp̄o subiecta. xxvj. di. acutū.

m Diuisit. sic. xxxiij. di. valerino. per qō soluebat hec qō. sic ꝫ psideraꝫ pot⁹ rōnez ⁊ cām q̄re hec fiat q̄ fem ipz. ⁊ ita is q̄ duxit vxorē a se pmo corrupta pōt pmoueri. qz rō ⁊ cā ñ inuenit i eo: q̄re ñ dimisit carnē suā i pte. Dicūt qdā q̄ tal' pmoueri ñ dz. qz vm ē q̄ ē marit⁹ corrupte. ar. op. p eis. xxx. q. v. q̄l. ⁊ hu. i hac opi. fuit. sufficit q̄ ita sc̄ptū ē. ff. q ⁊ a qb⁹ manu. li. ñ fi. pserit. ⁊. vj. q. iij. sc̄ptū ē in lege. qō nō credo eadē rōne. ⁊ iste ō q̄ q̄situ fuit nō posset pmoueri. qz vez ē q̄ fuit marit⁹ vidue ⁊ corrupte: q̄re itelligo qō dic. c. q̄lis. qñ ab alio corrupta ē. ⁊. c. ḡ ad idē possent induci. lxxvij. di. quicūq̄. ⁊. xxxiij. di. curādū. ⁊. c. pcipim⁹.

n Q Vis ēca. bigami. ℣. e. nup. ar. ℣. ꝫ ibi loq̄t qñ vxoz fuit solē nit ducta tāq̄ vxor: ꝫ vo nō. ⁊ ibi pma fuit vxor. secūda vo ee ñ potuit. Nō mirabile q̄ pl⁹z ꝫ luxuria q̄ castitas: ar. xxxiij. di. fraternitatis. Dz ẓdicit i aue. ⁊ resti. ⁊ eo q̄ parit: i si. col'. v. ⁊ stulti ñ dīt ee melioris ꝑditōis q̄ piri. xxj. q. j. legi cpl'az. ⁊. ff. qō vi aut clā fu⁹. ⁊. ff. ō fur. uacz fullo. §. j. rō hmōi fādi ℣. e. p̄.

A Mob. viduā: qz cū eēt i sacro ordie pstitut⁹ cū ea mrimoniū ꝛ here nō potuit. xxviij. di. pbūt. ⁊. ℣. e. nup. tū lz ñ fuerit mrimoniū. qz tū q̄ tū i ipo fuit: cū vidua ꝛrit: cū eo dispēsari ñ pt ꝛ vetera nā apl's. ℣. e. sup eo. ñ. ꝓt sacri defectū: ꝫ ꝓt volūtatē qnā būt ꝛhēdi cū vidua nō ptentā suis terminis cū ꝓcessit ad actū: lz ñ būisset esse cūi: sic. ℣. e. nup. ⁊ ē h ⁊ ibi arg. exp̄ssuz q̄ volūtas ñ ptēta suis terminis punit ⁊ es q̄ ibi eē dcta si. ꝫ possent repeti cū sil'is cas⁹ fit. Quare hoc fiat causa dicta est. ℣. e. ubitum.

p Cū ope. s. carnali. ar. ℣. e. ubituꝫ. ⁊. xxxiij. di. valennno.

G Vla nos. statutū xxviij. di. ꝓ totū b Quicq̄. iō eēm q̄nq̄ exigūt: q̄ dubitari cōsueuit ō sigillo vni⁹ epi si ei ō ille pstaret: id solū sufficēt. ℣. ō. pbs. p⁹ cessiōz l' p testes. ℣. e. tue c Incognitu. ex̄ eī i cogn fit: explorādū ē: cū fidei ⁊ inocētie sint. xl. iij. di. qesca⁹. ⁊. ff. nau. cau. sta. l. vi. §. fuor. d In suspēsiōe. qō ꝫ dz itelligo ō hs q̄ i eccle sijs recipi postulāt tā q̄ clerici ceteꝛ si tāq̄ viatores volūt celebrare secreto. pmittēdi sit. ℣. e. me. ⁊ ar. ō cō. di. ij. fi phibeat. ⁊. vij. q. j. epi e Actib⁹. nā p act⁹ se quētes ꝓsumit ō ꝓtert r: ⁊ ecōuerso. xxxiij. q ij. cū p bellicā. ⁊. vj. q. j. q crimē. ff. ō re mili. nō oēs. §. a barbar. ⁊ ij. q. j. in pmis. l. di. si qs diaconus. ⁊. lxxvij. dist. quicūq̄.

f Dispēsari. i. ex bemgnitate recipi.

g Inter gnos. Inter. qs hīe vebet sp. lxxj. di. c. pmatus. q. ℣. e. pzi.

b Per argumēta. nō dic̄ p testes l' instrumēta: ꝫ p argumēta eē p bandū: qz p argumēta sue p indicia ꝓbat eī sic̄ p testes. ij. q. vj. §. diffinitiua. v. nulꝰ homicidarū. ⁊. xxxij. q. j. dixit dns. xxvij. q. j. nec aliq̄. ⁊. l. ō rei vē. indicia. et. ℣. ꝛ ꝓsup. lris. vl' idones argumēta vocat sigilla epōrū. xcviij. di. trāsmarinos vt. ℣. e. pzi. vl' sigillū epi sufficit si notū sit. lxxj. di. ex̄neo. ⁊. l. ō epi. ⁊ cle. sig̃ p calūniā i fi. Dz si pduerit istrumētū ꝓbet amissionē ⁊ tenoꝛ xpi⁹: ⁊ q̄ sine vicio fuēit. ℣. ō pui. cū oli. i fi. l' p testes. ℣. e. pz. ⁊. xlij. di. qesca⁹

r Sinsape. nisi vt hospitet. vij. q. j. epi l' p̄sbr. ⁊ ō cō. di. ij. ñ phibeat

k t Ale fraternitaz. pmēdaticijs. vel etiā oīmūsorijs. lxxj. di. c. pe. ⁊ viri. ⁊. xxx. q. ij. due sunt.

l Testes. vel p alia legimia argumēta. ℣. e. pzi. ar. ℣. ō ꝓsup. lras ⁊ ꝛ puersatiōe ipius pmo ꝛbet pstare. ℣. e. primo.

m Canonica. i. fm ordinē eccl'ie facta. ℣. ꝛ sū. rri. e. firmē. in fi.

u Secreto. qz rūc nullū piculū sit alicui nisi sibi: ꝫ si publice celebraret ep'o: tūc piculū esset: vt si non esset sacerdos: ꝓpt'm ꝛceꝛet. xlij. di. quiescam⁹. ⁊. §. ꝛ cele. mis. ꝛ homine.

s t Enob. istitutiōb⁹. lxxj. di. c. j. ⁊. ij. ⁊ p totā dis. ⁊. lxxij. di. p

rotū. ⁊ ℒ. ꝛe epi. ⁊ cle. in eccl̄ijs. sic ꝛe aliena eccl̄ia nō ē assumēdus plan⁹: quia reperīt idoneus in eadē. lxj. di. null⁹.

o ¶ Ex dispēsatiōe. Nō ar. q̄ null⁹ pt̄ eligi ꝛe aliena dioces: ꝫ tm̄ dz postulari: q̄ instituri absq̄ scia epi remouēt: nisi cū eis voluerit dispēsare: ⁊ sic p solā dispēsatōz ꝛe alijs epatib⁹ instituūt. Et ē bonū ar. p opiniōe illoz qui dicūt: q̄ sp̄ ꝑualz electio ō gremio eccl̄ie alij electōi facte ō alia etiā si sit facta a maiōi pte. ꝛe hoc dixi. s. ꝛe elec. cuz inter canonicos.

p ¶ Q archidiacon⁹ vicariū ⁊ ita habz cognitiōz ⁊ iurisditionē q̄ vicari⁹ ē. ℒ. ꝛe of. vica. l. ij. ⁊. j. ꝛe of. vi ca. c. penl̄. ⁊. xxv. di. p lecl̄. ar. i aut. ō ꝛsen. ciui. circa p̄n. col. iij.

q ¶ Jn vbe. ar. j. xxv di. plecl̄. So. licz q̄dā p̄tineāt ad officiū archidiaconi p̄micerij et thesaurarij: vt ibi dr̄: tñ pōdiator ē in cūct̄ ⁊ loco epi ⁊ tanq̄ vicarius eius.

r ¶ Se tercio. epūs vo singulis annis dz visitare parochiā suā. x. q. j. epm ꝛcernim⁹. placuit. nisi dimittat hoc ne ꝓpter eius accessuz grauent eccl̄ie: ⁊ tunc mittat archidiaconū: vel q: eps ire nō pt̄: vt ℞ dr̄. Jtē j. j. e. mādam⁹: vbi dr̄: q archidiacon⁹ dz visitare singulis annis: aut etiā plures si expedit: ibi loq̄tur ꝛe visitatiōe sue p ꝓie parochie: ℞ q̄n visitat vniuersam parochiā ad mandatū epi. s ¶ Corrigat. sic ḡ archidiacon⁹ hz coertiōz exā hz iurisdictionē: q̄ iurisditio sine coertōe nulla esset. vt. j. ꝛe of. ꝛele. ex lr̄is. ⁊. ff. ꝛe of. ei⁹ cui mā. ē iurisd. l. vl. q̄d ꝛe iure cōi ptineat ad archidiaconū bēs. j. e. ad hec. ⁊. c. vt nr̄ū. ⁊. c. p̄n. secus ꝛe ꝓsuetudine. j. e. c. vlti. vbi ꝛe hoc.

¶ Officiū vo. ausculteť. videť hoc pon⁹ spectare ad officiū mgr̄i scholariū. ꝫ pot⁹ ex ꝓsuetudine sit h⁹ sic ⁊ multa alia q̄ ꝓsiderauť ⁊ attendunť in h⁹mōi officijs pot⁹ q̄ ius ꝓmune. j. ꝛe excess. ℙla. ad hec. ⁊ j. eo. c. vlti.

e ¶ A que. Be isto archidiacono habeť. lxxiij. di. gesta. ⁊. c. honoratus. ⁊. c. vbi ista didicisti.

b ¶ Cimilia. p hoc itelligo ois vasa eccl̄ie. ar. xij. q. ij. aplicos: et custodia hoz pot⁹ ptiet ad custodē siue thesaurarū. ꝫ vt dixi i p̄n. c. ꝓsuetudo attēdit: vbi nō ē thesaurari⁹. hoc forte ptinet ad archidiaconū: vt hic videtur.

c ¶ Negligētia. ꝑlat⁹ eī nō solum teneť ō dolo culpa lata ⁊ leui ad instar tutoris. ℒ. ꝛe pi. tuto. vl̄ cu. si res pupilli. ⁊. ℒ. arbi. tu. q̄dā ꝫ etiā ꝛe negligētia: vt ℞ p̄z: cū etiā ꝓpt̄ negligētiā remoueat. j. ō of. cu. c. j. ⁊. j. q. j. §. ecce cū honorius. ⁊. lxxxj. di. dictū. ⁊ ar. xvij. q. ij. si q̄s abbas: sic etiā inde⁊ ꝓpt̄ negligētiā remoueť. ℒ. ꝛe of. ꝑsec. on. si q̄s. ⁊. ff. ꝛe custo. ⁊ exhi. re. carceri. ⁊. l. non est: q̄ō pt̄ intelligi cū negligētia crassa ē. ar. j. q. j. q̄uid. ⁊. ff. ꝛe ver. sig. magna. ⁊ ar. s. ꝛe or. ab epi. qui re. epi. c. j. in fi.

d ¶ Reatu. ar. q̄ negligētia ꝑlati mortale pēm est. lxxxj. di. dictū. j. ꝛe regu. iur. c. penult.

e ¶ Custodie. ad ip̄m etiā p̄tinet cura ⁊ sollicitudo tot⁹ eccl̄ie. xxv di. pertinens. ⁊. j. e. ad hec.

f ¶ Um sanc. ꝓsuetudinis. vtrū archidiacon⁹ habeat curā aiaꝝ vel nō: iura videnť diuerso mō loq̄. ꝛe iure cōmuni nō hz curā aiaꝝ. xvj. q. vij. null⁹ oino: ⁊ hic nō pt̄ etiā ꝛe iure cōi excōicare. j. c. p̄n. Ar. j. ō eo q̄ fur. ordi. recec. j. cū suis ꝓcur. ⁊. s. eo. c. j. Vu. dixit: q̄ archidiacon⁹ ꝛe iure cōi nō hz curā aiarū: nisi sibi spāliť ab epo remādeť: nec alij pōt ꝑmittere p. c. ꝓdictū null⁹: ⁊ p hoc. c. ⁊ oia illa iura q̄ videť ꝑsū inuere itelligit ex ꝛe legatiōe epi. sic ⁊ illō c. lxiij. di. si i plebibus Alij dicūt ꝑsū. s. q̄ hz curā aiaꝝ. ⁊ iurisdictiōez: ⁊ ex eo q̄ epūs eū instituit: siue q̄ p collegiū eligit ⁊ epz confirmat: generaliť ad mīstrationē cū iurisditiōe adipiscit: ⁊ tac ad hoc. j. ꝛe ꝓben. referēte. ⁊. j. ꝛe eo qui fur. dz. rece. c. j. cū suis ꝓcur. ⁊. j. e. mādam⁹. Que aūt si illa q̄ ꝛe iure cōi ptineāt ad archidiaconū collige p. c. j. e. ad hec. et. c. vt nr̄m. alia vo pot⁹ habeť archidiaconi ō ꝓsuetudine q̄ ꝛe iure cōi: q̄: visitāt ⁊ cogn̄ūt ꝛe ꝓsuetudine. j. eo. c. vl. ⁊. s. ꝛe electudū: ⁊ sic ꝛe ꝓsuetudine oia alia iura cōsuēta intelligūť. j. ꝛe excess. ℙla. ad hoc: et q̄ dic⁹ ō obtētu ꝓsuetudinis intellige nō ꝓscripte. j. c. p̄n. q̄ archidiacon⁹ nō pōt excōicare itelligē q̄ nō excōicabat ꝛe ꝓsuetudine: ⁊ sic retulit se ad iusta cōe sic ḡ iura q̄ loquūť diuersimode ꝛe iurisdictiōe archidiaconi: itelligēda sūt ꝑm diuersas ꝓsuetudines diuersoz locoz: sic. s. ꝛe cōsuetu. cum olim.

g ¶ Jnstitutiōes. xvj. q. vij. null⁹ oīno. ⁊. q. j. cūctis fidelib⁹: ⁊ sic ꝛe iure cōmuni ad officiū archidiaconi nō ptinet cōmittere curā aiaꝝ hoc iam patet p notulam p̄cedentem.

h ¶ Archidiaconis. ꝓmulgare. hoc verū est ꝛe eccl̄iastica institutiōe: vt ℞ dicit. xvj. q. ij. visis. ⁊. q. vij. null⁹. ⁊. xxiij. q. iij. corripiant. secus ꝛe ꝓsuetudine: vt. s. ꝛe elec. dudū. el. ij. put dictū est i p̄n. c. Dicūt tm̄ quidā: q̄ eoipo q̄ eligit ab vniuersitate: hz iurisditionē i subditos: ⁊ pt̄ excōicare. ar. xciij. di. legim⁹. ⁊ ꝛe offi. ordi. cū ab eccl̄esiaꝝ. ⁊ q̄ō hic dicit. in fi. nō videť licere. verū est quo ad verba canonis ex antiqua institutiōe eccl̄iastica. ar. xvj. q. j. cunctis q̄z fidelib⁹: sed quo ad iura ꝛecentalia secus. sed credo verū quod dicit. s. e. c. primo.

i ¶ Andam⁹: visitādas. h⁹ eī ptinet ad curā aiaꝝ. s. ꝛe ele. dū. ij. ⁊ sic ē ar. q̄ archidiacon⁹ hz curā aiaꝝ: ⁊ q̄ possit alij ꝑmittere. sed intellige ℞ loq̄ꝛ ꝓsuetudine: vt dixi. s. e. cū satis.

k ¶ Sepi⁹ visitare. ⁊ ita sufficit semel tm̄ i anno visitare: ex eo q̄ ℞ habet pluries visitare: nisi noua cā emerserit. Sed j. j. ꝛe censi. cū venerabil⁹: vbi videť q̄ pōt ꝑter aliquā necessitatē bis i anno visitare ⁊ ꝑcuratiōe hīe. itellige illud cū ꝛetermiatiōe ꝑti⁹: put ibi dr̄. si est opus: q: non solū bis i anno sed etiā pluries in anno si causa

subsit pōt plat⁹ visitare. xviij. q. ij. visitādi. ¶. c. nō semel. si vo alia de causa p suis necessitatib⁹ accedat ad ecclesias ꝑtis suptib⁹ pcurēt. ℒ. de sta. ¶ una. l. vlt. de hoc dic vt. j. de cēsi. cū venerabilis.

Hm hec. bean isidon: vt. xxv. di. plectus.

Hm Jurgia. ¶ sic ē ar. q archidya. hēat iurisditōez p. c. plectis. et arg. lxiij. di. si i plebib⁹. ¶ j. de pēn. lz. dixit io. q hz ordiariā iurisditōez ō iure coi. ¶ vez ē i oib⁹ q ptinēt i h⁹ c. ¶. j. eo. vt nr̄m. et ita p ꝓsēḡns coertōez lz nō possit cognoscē nisi de modicis caus p hoc q dicit iurgia. q: talis iurisditio sine coertione nulla esset: vt dixi ē. c. j. in alijs at q hic ñ nūerātur stabum⁹ ꝓsuetudini ꝓscꝛe: vt dcm ē ē. c. cū sanctis.

n Romāi ordinis. ē. co. c. j.

o Beati clemētis. xciij. di. diaconi. j. et in epla euaristi. c. di. diaconi. ij. Bern̄.

p Mka ꝓstōe. Credo q sit illa. j. c. vt nr̄m. q debuit pcedē ista i ordie ꝑm ordiatōez illaꝝ decretaliū. vñ p h⁹ vī q loqr̄ de alia ꝓstōe: ꝙ fortitan nō fuat ille ordo: nisi i ordiatōe decretaliū vel diuersoꝝ auctorū hz q ꝓz ex i alijs loc⁹.

q Examinent. ab archidiacono. j. c. vt nr̄z. ꝙ alibi dr̄ q istō est officiū sacerdotū. xxiij. di. qñ hoc vez est de iure: ꝙ illō vbi epūs eligit spāl⁹ sacerdotes ad h⁹. vl si nō ē ibi archidiacon⁹ vt i multis eccl̄ijs. Videt ḡ q epūs ñ sit puniend⁹ si ꝓmouet idigniū: ꝙ porr⁹ archidyacon⁹ q examiat et rep̄tat epō. ar. iij. di. si ꝑsu⁹. ꝙ nō est ita. q epūs tenet ō facto illi⁹ q examiat cū ō māda to illi⁹ illō fiat: sic exercitor nauis de facto mgr̄i tenet. ff. de exercito. l. j. §. mgr̄m. nisi forte examiator talis fuisset vt nō sit vsus ipm mētiri: arg. j. de pig. sig̃nicāte. ꝑm h⁹ si tal⁹ ordiat sine titulo epō ig̃rāte: examiator q ꝓtaut eū tenebit et puniē. ꝙ si ille nō sit solūedo: hēbit regressū ō epm. ¶ hoc tō. q: adhuc rekuatū ē epō ius examiandi illū: ar. ē. ō eta. ¶ q̄li. accepim⁹. ¶ i ꝑsidiū ne ille ordiat⁹ obꝓbriū cleri coꝝ mēdicet: ē. de renū. ad supplicatōez. ¶. xciij. di. diacoi.

r Tāgit. ℒ. ō auc. ꝓtan. l. vlt. ¶. ff. de aq̄ plu. ar. i ꝓcedēdo. ¶. ff. de adop. nā diu⁹. ¶ ē. de tēpo. or. si archiepūs: vbi de hoc.

f Cōmuniter. ꝑm consuetudinem loci. Bern̄.

Significasti. aucte. h⁹ tō dic. q: sine aucte ¶ pscia sui epi null⁹ debet ꝓmoueri ad ordies: ¶ ali⁹ epūs talem ordiare non debet quod si factū fuerit talis ordinatio rata non est quo ad suuz epm: ꝙ eis interdicit executōez. ix. q. ij. c. j. ¶. c. seqn. ¶ j. de paro.

Innocenti⁹. iij.

Hb nos dñs: ¶ infra. Sane ꝓsuluit nos tue. f. deuotio: qđ ad officiuz archi. debeat ptinere: et i qbz ꝑ ipm cura epal⁹ sollicitudinis debeat releuari: ¶ nos put possum⁹ rādem⁹ archi. ꝑm statuta bti isidori ipat sbdia conib⁹ ¶ leuitis: parochiaꝝ solliciudo ¶ eaꝝ ordiatō ad ipm ptinet: ¶ audire dz iurgia singloꝝ. archipsbr̄i q a plib⁹ decani nūcupant: ei⁹ iurisditōi se nouerit sbiacere. Scōm vo romāi ordinis pstōez maior post epm ¶ ipz epi vicari⁹ repit oēm sollicitudinē ¶ curā tā i clericis q i eccl̄ijs eoꝝ put melius ꝑm deū poterit ipēdēdo: cū sup his sit reddit⁹ rōnē i districti iudicio examis. Jte i epla bti clemētis pape. ꝑ. n. ocul⁹ epi archi. appellat: vt loco epi ꝑ epatū pspiciēs: q corrigēda viderit corrigat ¶ emēdet: nisi adeo fuerit ardua negocia q absq̄ maioris sui pntia neq̄nt terminari. i qdā vo nra pstōe iā alia vice nos memim⁹ exꝑssisse: q institutio corpal⁹ tā sup bnificijs q̄ et dignitatib⁹ ad ipm debeat ptinere. examiatō at clericoꝝ si fuerit ad sacros ordies ꝓmouēdi: ¶ b idē i collatōib⁹ bnificioꝝ credim⁹ obseruādū: vt q bnificijs ecclesiasticis ꝑficiēdi fuerit: a suo prius examiēt archi. ¶ ꝑ ipsuz postmodū epo pitent. Subsequēter postea q̄siuisti: vtr̄ decāi rurales q ꝑ tpe statuunt ad mādatū tuū solū vl archi. l et vtri usq̄ ūstitui debeāt l ōstitui si fuerit amouēdi. Ad b breuit. r. q cū ab oib⁹ qō oēs tāgit approbari ōbeat ¶ cōe eoꝝ ōcan⁹ officiū exerceat coiter ē eligēd⁹ vel etiā amouēdus.

Bem.

Significasti: ¶ infra. Jnēdi tas archi. tuo ne sine pscia tua ¶ aucte lr̄as suas ꝓmouēdis pcedat. ¶ eis et districte phibeas: ne ad ordies audeāt quolare q si ꝓhibitōz tuā venire ꝑsumpserint: executōez eis ordinū suscepto⁹ talit interdicas.

Bem.

Tnr̄m: ¶ infra. Hec fuit sufficiēter ꝓbatū q cācellari⁹ ex officio suo exerceat spūalia mēdata: cuz ea potis⁹ de iure cōi ad archidyaconi spectēt officiuz: repētare videlz ordinādos epo ¶ illos examiare: ponere abbates ¶ abbatissas in sede.

Bonor. iij. abbati armeneñ. trecen. dioc. ¶ archi. ¶ decano sācti stephani trecen.

Olecto. f. ¶ infra. Ad petitiōez archi. senoñ. ꝙrētis q abbas ¶ quēt⁹ mōasteriū sācti petri senoñ. curatoz ānuā ¶ qdaz alia rōe sui archidyaconat⁹ ad ipm spectātia exhiberi sibi ꝓ iusticiaz denegabāt abbati sācti crispini ¶ collegis ei⁹ dedim⁹ in mādatis vt audirēt cām: et sine debito fīniarēt. coraz qbz petijt pdict⁹ archidy. vt cū mōasteriū infra metas sui archidiaconat⁹ sit situ: abbas ¶ mōachi sibi obedirēt i his q ptinēt ad iurisditōnē correctōez ¶ visitatōez ad ius vt dicebat archidyacōale spectātes: vicz vt corā se ꝙrētib⁹ rnderēt. citati etiā vt venirēt ad ei⁹ pntiā: ¶ ei⁹ mādata hōesta ¶ scta hz deū ō correctōe excessuū ¶ alis q archi. pnt ¶ solēt rōnabil⁹ inūgere audirēt: ¶ salua sua r̄gula ¶ abbatis sui ōbitā obediētiā habituri. Petijt insup ne decetero facerēt aliqs de senoñ. balliuis nullus. et interdicenda est talibus executio ordinis sic inscepti: ē. de tempo. ordi. q translationem. episcopus tamen potest cum talibus dispēsare ¶ recipe eos i illis ordinib⁹. ix. q. ij. lugdunēsem.

b Lras. ¶ ita ꝑz q archidiacon⁹ ñ ꝑt dare lras ꝓmēdatitias ad ordines suscipiēdos: ꝙ sol⁹ epūs. lxxj. di. ex nco. ¶ de pse. di. v. nō oportz. ¶. lxviij. di. quis. Ar. tñ ō q hoc possit. ē. c. pri. v. i quadz. ad fi. Mō ꝺdic: q: lz illos examiet ¶ pātet suo epō: nō tñ pōt illos alij epūs pātare: hoc itellige cū epūs ē pās. Si vo epūs absens eēt ex parochiā suā: ¶ necessitas vl vtilitas ordinādoꝝ imineret: tūc posset illos pāta re alijs epis ꝙ ꝑs ordinēt: q: absente epō sup plet vices illi⁹. ar. ē. c. j. ¶. c. ad hec. sic ¶ archipsbr. j. e. c. j. vel vacāte eccl̄ia. j. de maio. ¶ obe. cū oli: ¶ h⁹ itelligo si archidiacon⁹ hz h⁹ de ꝓsuetudine: al⁹ nō nisi hēret speciale māda tum ab episcopo.

Tnr̄m. hec ē ꝙs illi⁹. j. vt ecclie. bñ. vt nr̄m. ¶. j. de app el. vt nostrū.

Be iure cōi. Ex eo qō hic dr̄. ¶. ē. e. ad hec colligē q ptineāt ad archidiaconū de iure cōi de hoc dictū ē. ē. e. cum sacr̄. ¶. c. sequētibus.

Examinare. vt ē. e. ad hec. i fi. Ar. j. xxiij di. qñ: sed solutū est in c. ad hec.

Olecto. sit situ. ꝙ hoc forte credebat archidiacon⁹ in tentiōz suā fundatā eē q̄si de iure cōi. xvj. q. vij. oēs basilice ¶. xviij q. ij. monasteria: ꝙ hic est ius epoz.

Ad eius mādata. Jsta ptinēt ad correctionē: ꝙ ea q̄ pcedūt ad iurisditionem.

Que archidiacono solēt. ¶ ita videbat i h⁹ respicē ꝓsuetudinē. j. de excess. pla. ad hec. ¶ ē de ꝓsue. cū oli. q tribuit iurisditiōz. ar. j. ō of. or. duo sit. ¶. ℒ. ō emāci. l. vl. q in his ꝓpue cōsiderāt: vt dixi. ē. e. cum satis.

Salua. sua regula correctio ei⁹ monachoz ꝓmo loco ptinet ad abbatē. j. de offi. or. q̄ro ¶. j. ō sta. mo. i fine.

Quā corā. ꝙ h⁹ mīt tū ꝓcedebat archiepiscopo: si hoc eēt verū: sed fortitā ꝓsuetudo ē illius archidiaconi.

Exceptis. Lite vo ꝓtestata sup ꝓmissis de ꝓsensu vtriusq̄ cāz remittērāt iudices ad apl̄icā sedem: q: papa nesciebat ꝓsuetudinē: q vtr̄ archidiacon⁹ senoñ. i abbatijs senoñ. dioc. ꝑtau mōsterij suam ꝓscre nō potuit. vñ cām ꝓmittit sicut sequit. hoc ē in antiq̄ decre.

Benoñ. canonicos. Mō q̄ testes illi reqrēdi si ad testimoniū de qbz magl ē verisīle q̄ veritatē sciāt: ¶ illi si porr⁹ ꝑcredi. sic. xxv. q. vj. ꝓsanguineos. ¶. j. q ma. ac. po. vi ¶ ab āngoulo. vt ibi dr̄. ad q̄z dicta recurrēdū ē i antiqs fact⁹. ff. ō le. iij. si chor⁹. §. j. ¶. xx. di. ō qbz ab illis eīm reqrēda ē veritas: qbz lux veritat⁹ porr⁹ assistit. iij. q. iij. si

testes: sic ḡ canonici p ferēt h: qz melꝰ veritꝰ et scire debēt q fone cū ipo archidiacono pdict qnqz iterfuerūt: sic z illa q i capło fiūt: p canonicos melꝰ pbāt̄ .j. de testi. veniēs: z q vmi gerūt̄ ta cliꝰ pbatur p vmestricos q̄ p alios. C. de repu. pfessu. §. fuis. z. C. ō qstionibus interrogari.

n Pacifica. Nota q̄ pscuendo sine posse sio dz esse pacifica nō violēta ad hꝰ vt pscriptō locū habeat z sine iteriu ptiōe. j. de pscri. sctor. c. illud. z. xvj. q. iij volumꝰ. z. C. ō pscri. xxx. vel. xl. an. siqs. z l. vl. z ita pz q̄ iurisdictio sine officio archidiaconꝰ potꝰ colligi ex pscutudie q̄ ex iure cōi qz hꝰ mōi visitatō z correctio potꝰ ex pscutudine hñt. ar. s. de elec. dudū. ij. dic ḡ sup hoc: vt dixi. s. e. cū sanct.

o Ebbatijs. ar. q̄ ad pscutudinē aliaz eccleiaz sine iurisdictiōz recurrēdū ē si dubitet q̄d aliq̄ eccl'a facē debeat j. de cē. eccl'ijs. z. c. sopute. z. c. sup eo. z. c. di. p morē: nisi diuersa esset pscutudo vniuscuiꝰq; eccl'ie. ar. s. de pscue. cubi: z ita si archidiconꝰ pbaret pscutudinē hꝰmodi i alijs mōsterijs sui archidiaconat⁹ obtinere i isto: qz nō debēt diuerso iure cēseri. xij. q. ij. cognouimꝰ. z. j. ō dei. cum in tua.

Q Vt archipsbr. supple statuiꝰ. q Subesse. sic videt q̄ q maior ē i ordine: sbsit minori. vñ j. de ma. z obe. statuiꝰ z. c. j. § dicas q̄ archidiaconꝰ pest archipsbro q̄ ad dignitatē: nō q̄ ad ordinē. ij. q. vij. puto. z c. q̄rit. C. de of. vica. p. secti. l. j. z sic nō ꝺicit xxxij. q. v. ē ordo naturaꝝ sic z i angel' z i pta re: z in ordine differt alter ab altero. lxxxix. dist. ad hoc.

r Collectam. i. missam. si. lxix. di. qm̄ videmꝰ.

s Inuixerit. sic. xxv. di. plecz. ad si. vñ supra fuit hēc. ō vbo ad ꝓbā

a In Misteriū. cardinaliū. i. pncipaliū. si. vij. q. j. pastoraꝝ. z di cūt cardiales a cardine: qz sic i cardine regit ostiū: ita p isto dz in eccl'ia regi officiū: unde etiā dicti sī cardiales: qz p eos regit̄ vniuersalis eccl'ia: sic. xxxiij. di. pbri. z. lxxj. di. fraternitatē: ubi exponit̄ cardinalis. id est propius. z. xxj. q. j. relato.

b Dnico. i. a vespe sabbati: qm̄ tūc incipit dies: sm canonicā ppatriōz: sine q̄ ad officiū. j. de feri. qm̄. z. lxxv. di. q̄ a patribꝰ.

c Indeclinabilit. i. horis statutꝝ z iusto impedimēto cessante. j. de cele. miss. pbri. z verēs illā sniaz. maledictꝰq; negligens facit opa dei.

d Cedant. quādo officiū suum facere debent.

e Discurritare. id est discurrant sicut scurra facit.

f Prohibita. de quib habes. lxvij. di. q̄uis. § ad ea faciēda debent vicinos epos imitare cū caurele studio. vij. q. j. pontifices.

co ptermisso corā officiali senon. archiepi pueniri afferēs illos pus debere pueniri sb ipo: q̄ corā officiali dicto ipalibꝰ ipiꝰ archiepi et hoīm ac familie sue cāis dūtaxat exceptis: z ifra. Jōz dis. v. māda mꝰ: qtenꝰ p maiores eccl'ie senon. canonicos q̄ hꝰ debēt de pscutudine noticiā plenioꝝ: sup his sollicite vitatē inqratis: z nisi vob pstiterit pfatū archi. vel pdecessores ipiꝰ ō pacifica sic obtēta pscutudine iurisdictiōz aliquā i ipo mōasterio l' i hꝰ mōi abbatijs hactenꝰ habuisse: pfatū mōasteriū ab ei⁹ ipetitiōe penitꝰ absoluatis ppetuō sr hꝰ ipi archidi. silētiū iponētes. Si vo de pmissis pstiterit p eosdē: eādē iurisdictionē dūtaxat aduudicātes eidē i monasterio pdicto: quā ipm l' pdecessores suos i mōasterio ipo vl' i eisdē abbatijs habuisse cō stiterit: sup alijs ppetuō ei silētiuz imponatis.

De officio archipsbyteri.

Ex concilio tol.

Q Vt archipsbr sciat se sbesse ardi. z eius pceptis sic sui epi obedire: z q̄ spālit ad eiꝰ ptinet misteriū sup oēs psbros i ordie positos curā agere z assidue in eccl'ia stare: z i epi sui absentia ad vicē eius z missaz solēnia celebret: z collectā dicat aut cui ipe iiūxerit. Eo papa.

Misteriū archipsbri i eo psti tuit: vt diligēti cura prideat misteriū sacerdotū cardialiū: q̄ solēne debēt agere officiū i cōicatiōe corpis z sanguis dñi nri ihu xpi a sacrosan. die dnico icipiēdo p oēs horas canonicas ideclinabiliter pseuerēt: vt opꝰ dei digne z scē ptici at̄ ab eo cui pmittit̄: z ifra. Prouideat etiā archipsbr vitā sacerdotū cardialiū pceptis sui obtēpādo epi ne aliq̄n cedāt aut scurrilitate tor peāt: z ifra. Si eps debuerit exceptis his q̄ phīta sūt: archipsbr p uideat cūcta q̄ i sacerdotū misterio pfici debeāt: fontes bndicere: i firmū oleo pungere: penitētē ifirmū pfulto epo reconciliare: pniam cūctis alijs sacerdotib⁹ inūgere: i pcipuis festiuitatib⁹ aut ipe celebratoz misse solēnit̄ ipleat: aut ad sui iussionē cui committit̄ pagat venerāter.

Ben.

Officiū archipsbri ō vbe pstat q̄n ibi epsul debuerit: vice eius officiū ichoare: bndictōes psbāles i eccl'ijs dare: missā q̄n voluerit cātare: l' cui de sacdotib⁹ iusserit. q̄n vo eps missaz canit: dz pcipe sacerdotib⁹: vt induāt se vestimētis sacris: z q̄lit̄ ad missaz pcedāt. dz ei pcipe custodi eccl'ie: vt i sacrario eucharistie xpi ppt̄ ifirmos nō desit. dz ifirmis puidere z puidēdo pcipe sacerdotib⁹: ne forte sine pfessiōe l' pfirmatōe corpis z sanguis dñi nri ibu xpi moriant̄. pfessiones pctoz eoz: q̄'a sors venit recipe cū oib⁹ sacerdotib⁹: z exide p puisiōnē pōtificis magnā dz illis adhibere curā: tad xpianos q̄ faciēdos z baptizādos ifantes: z ad succurrēdū oia a sacerdotib⁹ p iussiōz ill⁹ fiāt.

Bē ex synodo rauē. hīta

Q Vt singule plebes archipsbīm habeāt ppt̄ assiduā erga pl'z dei curā: q̄ nō solū ipiti vulgi iolli citudinē gerāt: verūetiā psbroz q̄ p maiores titulos hītant vitā iugi circūspectōe custodiāt z q̄ vnusq̄sq; idustria dīnuz opꝰ exerceat epo suo renūciet. Nec obtēdat eps nō egere plebē archipsbro: q̄si ipe eam

g Cōsulto epo reconciliare. ḡ eo incōsulto ñ dz nisi eo absente maxia necitas cogat. xxvj. q. vj. c. vl. z loquit̄ de solēni penitētere q̄ publicū crimē cōmisit: qō vniuersam ꝓmouet vbē: vt ibi dī: in q̄ etiā casu q̄libet sacerdos posset eū reconciliare. ar. xvij. q. iij. siqs suadēte. z etiā late. de pse. di. iij. sctm est baptisma.

h Cuct. archipsbr iste pꝰ epz curā dz hīe alias i eccl'ia cathed.

i Jussionē. sic. s. c. pri. z. xxv. di. plecz.

k Officiū. bndictiones. in matutinis q̄n debēt legi lectiones.

l Jnfirmos. de pse. di. ij. tribꝰ ꝫ. Jbi sub audiēdū ē nisi ad epꝰ ifirmoz: vt ij. z de co. di. ij. psbr eucharistiā

m Sine pfessiōe. si culpa l' negligētia psbr monaē infirmꝰ sine pfessiōe: reꝰ erit aie illiꝰ. xxvj. q. vj. si psbr. cognouimꝰ.

n Ad foris venit. i. ex ciuitatē. z ē ar. q̄ clubz ō epatu pt̄ sacra recipe i maiori eccl'ia qō vexē. ar. l. di. i ea pire. Ar. ꝫ. de pe. dis. vj. placuit. z. j. ō paro. nullꝰ. Nō ꝺicit epus nō dz recipe parochianū alteriꝰ epi hꝰ nullū parochianū alteriꝰ recipit: qz oēs pāt recurrē ad archipsbīm maiorē eccl'ie vt hic dicit ber.

Q Vt singule. hꝰ capl'm loquit̄ de archipsbro ruralipcedēs de archipsbro cuntatensi. als.

p Titulos. tituls appellat eccl'ia. lxx. di. c. ij. z. lxxx. di. epi z hꝰ etiā dz titulꝰ cano. l. di. siqs diaconꝰ Jtē dz titulꝰ tractat ff. de postu. l. j. ar. xxvj. q. v. nec mirꝰ vꝫ

si. ē. bis duobꝰ titul'. Jtē dz actio titulꝰ. C. famil'. hercis. nō ē ambiguū. Jtē dz titulꝰ dignitas. vñ omdiꝰ. Statutoz ecclīa titul' accedere nostris. de hoc dicrū est. s. de elec. dudū. ij.

q Renūciet. ar. q̄ solus epus sit ordinarꝰ in sua dioceſi. xj. q. j. de plona. lxxx. dist. non debere. Ar. contrs. xj. q. iij. c. j. z. c. nullus. z. ij. q. j. nemo. j. Rm.

r Valeat. q̄ ipe sufficere omnib⁹ nō potest: z ideo p alios hoc facere debet. ar. ptra. j. de offi. ordi. inter cetera. nec ipemet eam sibi assumere debet: qz z ptoz se tutorē dare nō potest. ff. de tuto. z cu. ptoz. sic prelatꝰ a seipo prelaturā accipere nō potest. j. de insti. c. vlt. z. j. de iurepa. p tuas. z. j. de bap. z eius effec. debitū. q̄ differentia debet esse inter dantem z accipientē: vt ibi dicit.

s Sua onera. debet eīs sua onera partiri cum alijs. j. de pbend. mandata: vbi de hoc.

t Jta archipsbyteri. istud ita nō notat omnimodā similitudinē: qz aliter preest episcopus q̄ archipsbyteri.

u Referāt. ꝑter mi
nora q̄ ipi archipſbr
terminare pñt cū habe
ant ordinariā iurisdi
tōez. ī. ꝛ of. or. cū ab
eccl'iaꝝ. ꝛ. ī. ō ꝓſag.
ꝛ affi. ex literis.

t u T Primicerius. ſupple
ſtatuim⁹.

y Diacōs. ſ. ō of.
archiō. officiū. ꝑtra.
So. c. iſta loquūtur
ꝓz diuerſas ꝓſuetudi
nes diuerſaꝝ eccliaꝝ.
vl' ꝓmicer⁹ facit ad
mādatū archidyacōi
vl' tāq̄ vicari⁹ ei⁹. et
ita ꝓlat⁹ q̄ ſubeſt epo
pt̄ alij ꝛmandare vi
ces ſuas. ꝛ merito. qꝛ
ordiarij iudices ſūt.
lauī.

z Et ipe. ſ. archiō.
vel ipe. ſ. ꝓmicerius
qō eſt melius.

ꝛ Bonet lectōes. ſz
hoc vī ꝑtinē ad offici
um archiō. ſ. ꝛ of. ar
chiō. officiū. diuerſa
ꝓſuetudo diuerſaꝝ ec
cleſiaꝝ ipedit ꝺictōz
que circa hmōi officia
pliderāt potius.

ā u T Sciat. ſupple ſtatuī⁹.

b Alaſoꝝ.
ſcōo intelligē p⁹ archi
dyaconū. ꝛ ſic ñ ē ꝛ.
ſ. ꝛ of. archiō. ea q̄.

c Lumiaria. lāpa
duz: vt differat ab eo
qō ſequit.

d Quę in cera. q̄a
ī his illūinaī eccl'ia.
ꝛ ꝓz h⁹ēt vī ꝑtinē ad
officiū cuſtodis. ī. ti.
ꝓri. c. ꝓx. ꝛ hoc refe
ras ad diuerſaz ꝓſue
tudiez: vt ſepi⁹ dictuz
eſt. to.

e Uſtos. titia
bulor: ſ. ō
elec. ī cāis.
et. ī. c. ꝓri. er. ī. di.
ius militare.

f Uteſilia. ſ. ō off.
archiō. ea q̄ ꝛ. So.
ſupple ſb archiō. ꝛ ſa
crista: vel diuersa eſt
cōſuetudo.

g Modū. ſic. xxiij
. q. ī. māet. Et. q⁹ ita
excedīt modꝰ ī eo qō
ē ampli⁹: ſīc in eo qō
ē mīn⁹. lj. di. q̄ ī alīq.
xlv. di. d. ſaplia. xlj. di. q̄ſq̄s. ff. ō peñ. reſpicīēdū. C. ō cuſto. ꝛ exhi
re. ſi q̄s: ī ſi. ꝛ. ī. ꝛ vi. ꝛ ho. cle. clerici. ꝛ ſic media via tenēda eſt. vñ
Vſus. Cū media ſp gaudebā lndē forma. Medius ei medijs gra⁹ reb⁹
meſt. Et illud. Inter vtrūq̄ vola: medio tutiſſim⁹ ibis.

h Cū diſcretōe. Diſcretio eſt mat eſt oīm vtutū. ī. q. v. pñtuz.

i Idon⁹ idoneus. ſic ḡ remouet ab officio ſuo min⁹ idoneus: ſic ma
giſter min⁹ idone⁹ remouet. q̄ primū morib⁹ ꝛmū ſcīa ꝛ facūdia ali
os ꝑcellere oz. C. ꝛ ꝓfeſſo. ꝛ medi. l. ij. li. x. ꝛ inde⁹ ꝛ ꝓlat⁹ remouē
tur ꝑter negligenīā: ſ. ꝛ offi. archiō. ea que.

k Emendet. ar. q⁹ ꝑ vēnūciatōez offenſa prima venīā mereī. xxxv.
di. epūs. C. ꝛ epi. audi. nemo. ꝛ ſic quodlibet peccatū nō inducit ꝛ
poſitōem. v. q. uij. in loco.

l Beniūciando. ar. q⁹ ꝑ vēnūciatōez aliq⁹ remouēdus ſit. ar. ij. q.
vij. quapꝛopter. ī. ꝛ iureuī. querelam. ī. ꝛ fideiuſ. puenit. ſed nō
gubnare valeat: qꝛ ꝛ ſi valde idōe
us ſit: ꝛecz tñ vt ſua onera partia
tur: ꝛ ſīc ipe mīci eccie ꝑeſt: ita ar
chipſbr ꝓſint plebib⁹: vt ī nllo ti
tubet eccl'iaſtica ſollicitudo. cūcta
tñ referāt ad epm⁹: nec aliq̄d ꝯ ei⁹
ꝛcretū ordiare ꝓſumāt.

De officio primicerij.

Dez ex libro romāi ordinis.

Primicer⁹ ſciat ſe eē
ſb archiō. ſīc ꝛ archi
ꝑſbr: ꝛ ad e⁹ curā ſpāli
ter ꝑtinere: vt ꝓſit ī ꝛ
cēdo diaconis vl' reliq̄s ḡdib⁹ ec
cleſiaſticis ī ordie poſitis ꝛ vt ipſe
diſciplie ꝛ cuſtodie iſiſtat ſīc ꝑ aīa
b⁹ eoꝝ corā ꝛo rōnē ē reddit⁹⁹:
ꝛ vt ipſe diaconib⁹ dōet lcōes q̄ ad
nocīna officia clericoꝝ ꝑtinēt: et
ꝛ ſingul' ſtudiū hēat: vt in q̄cūq̄
re capacem ſenſuz hīs abſq̄ vlla
vacet negligēīa aut a q̄ ipe iuſſe
rit inſtituantur.

De officio ſacriſte.

Ex concilio toletano.

Sciāt ſe ſacriſta ſbie
ctū archiō. ꝛ ad ei⁹ curā
ꝑtinere cuſtodiā ſacroꝝ
vaſoꝝ veſtimēroꝝ eccl'ia
ſticoꝝ ſeu tot⁹ theſauri eccīaſtici:
necnō q̄ ad luīnaria ꝑtinēt ſiue in
cera.

De officio cuſtodis

Ex libro romāi ordinis.

Uſtos eccl'ie: cui ea q̄
eccie ꝓpetūt: cuſtodiē
da ꝓmittunī: oꝑz vt
ſui archiō. iuſſiōi ī cū
ctis obediat: in canōicis horis ſig̃
tintinabuloꝝ pulſāda ipo archidy.
iubēte ab eo pulſēt: pallea l' lithe
amia altaris ſeu cūcta vtēſilia ec
cleſie ideſinent cuſtodiat. lāpades
ꝛ laīnas ī accēdēdo ſeu extīguēdo
puigil exiſtat: ne vt ſuꝑ modū lu
cēdo oleū ꝛpeat: aut min⁹ lucēdo
obſcurior ſit eccia: ſz oīa cū diſcre
tōe agant: q̄ noſcīt oīm vtutū eſſe
mr̄. Si vo is mi⁹ idō⁹ ad ſ̄ pagē
dū extiterit: ab archiō. coerceat
vt ſe emēdz. Si aī idomit⁹ pmāſe
rit: archiō. epo nūciādo quideat:
vt idecēte electo apt⁹ ꝛmuī ꝛi cō
ſtituat miſter: vt oīa in laudē ꝛi
fiāt.

Ex cōcilio toletano.

Uſtos ſollicit⁹ oz eē ꝛ oī or
namīto eccie ꝛ lūinarijs ſiue
icēſo: necnō panē ꝛ vinū oī tpe ꝑ
paratū ad miſſaz hōe oz. ꝛ ꝑ ſingu
las horas canōicas ſignū ex pſēſu
archiō. ſonare: ꝛ oēs oblatōes ſeu
el'ynas ſeu ꝛcias: cū eiuſdē tñ pſē
ſu abſēte epo int' frēs diuidat. In
his trib⁹ eccie colūnis: vt ſcta ſā
ꝓit ſynod⁹: ꝓſiſtere oz alma mr̄ ec
cleſia: vt ad ſ̄ op⁹ tl'es ordiēnt: q̄
les meliores ꝛ ſāctiores eē viderit
vt nll'a negligētia ī ſcta ꝛi eccl'ia
videaī. hi tres archiō. archipſbr
cuſtos ſit' iūcti vno aīo ꝓuide pa
gant ꝛ ꝑfecte: vt nō ſit īuidia neq̄
zelus mal⁹ inter illos.

De officio vicarij.

Lex. iij. nouic. epī. ꝛ. g. arḋya.

Si audiēīaz nr̄az ꝓueīt
q⁹. v. ꝑſbīt mōachos ꝛ
rameſia petēdo vicariā
eccie ꝛ burneī. a q̄. xx.
ānis retroceſſit ī diuerſ⁹ poſtea ec
cleſijs ꝓſonatū adept⁹ fatigare ꝑ
ſumit. Quia igīt ñ ē canōicū vt q̄
curā aiaꝝ ī diuerſ⁹ hz eccīs vica
ri⁹ ī aliēis exiſtat: mādā⁹ q̄ten⁹ ſi ē
ita: ꝑdictū ꝓſbīm a petitōe ſuꝑdi
cte vicarie ꝛſiſtere ꝓpellatis.

Dem elien. epo.

Prouideas attēt⁹: ne ī epa
tu tuo patiaris aliq̄ē pl'es
vicarias hīe. qꝛ cū vicarij teneañ
pl'ōis et eccīs ꝛſuire: alienū ē ab
ordie iuris: vt vicariā q̄s habeat
ꝑ vnā.

Dez vintoñ. epo.

Hec ſi ꝓſona alicui⁹ eccl'ie
loquūī ī ꝛnūciatiōe. ꝛ
ar. ad h⁹ xxiij. q. iij. cc
ce. in ver. vndecūq̄.

Uſtos. abſēte
epo. ar. q⁹ res
canonicoꝝ ꝑ epm diſpē
ſari ꝓbēt. xij. q. ij. vul
terane. ꝛ ꝑ ipm oz ꝓſti
tui econom⁹. C. ō epi.
ꝛ cle. oēs. §. h⁹ mbilo
min⁹. et. ix. q. iij. cum
ſimus.

n Dis trib⁹ q̄ enume
rāt inferi⁹: archidiaco
n⁹ archipſbr ꝛ cuſtos.

o Dāctiores. ꝛ ita vī
q⁹ ſp melior ꝛ iuſtior ſit
eligēd⁹. viij. q. j. lj. ꝛ. c.
ſi ḡ. lxiij. di. in metropol
rano. ꝛ. xxv. diſ. §. nūc
aūt. j. q. j. vilifſim⁹. in
aut. ꝛ mōchis. §. ordi
natōe. col'. j. ar. ꝛ. xvj
q. vij. mōſterū. ꝛ. ſ. ō
e lec. cū nob oli. ꝛ. ſ. ꝛ
renū. niſi cū ꝑdē. §. ꝑ
ꝛſectu. ꝛ. ī. ꝛ ꝑbeu. c.
pe nl'. lxj. di. cathūēſ.
ꝛ. lxxxv. diſt. floꝛētinū.
ar. ff. ꝛ ie. ij. cū pat. §.
rogo. So. melior iuſti
or ꝛ ſanctior oz eligi: tñ
ſi alī⁹ eligaī: ꝛcz nō ſit
melior: ſufficiat q⁹ ſit ſuf
ficiēs: qꝛ cōuenīēs ſcia
ſufficit ī ꝓlato. ſ. ꝛ re
nū. niſi cū ꝑdē. §. ꝑ ꝛ
ſectu. ꝛ. ſ. ꝛ elec. cum
nobis olim.

p Mecz zelus. i. odiū
qꝛ ē ꝛ bon⁹ zelus ꝛ ma
lus zel⁹ ꝛ malo ſ̄ itel
ligīt: ſīc ē bon⁹ vol⁹ et
mal⁹ vol⁹. ff. ꝛ volo. l.
j. §. non ſunt.

q Audiēīā. i
diuerſ⁹. qō eſſe
nō ꝛbuit: cuz
ꝓbis fmre ñ poſſit: qꝛ
dū ad vtrūq̄ feſtinat:
neutꝛ bñ pagit. xxj. q.
j. ꝓbios. ꝛ. C. ꝛ alle.
nemo: ꝛ eo ipo q⁹ ꝓmi
ſit ſe inmulari ī ſecūdā:
vel poſtq̄ trāſlat⁹ ē ad
eā: ꝑdidit ius qō būit ī
vicaria. ī. ꝛ ꝑc. ꝑbē.
lras. xxj. q. ij. ſiqs iam
trāſlat⁹. ꝛ q bñficiat⁹ ē
ī vna eccl'ia ñ ē idone⁹
ad aliā. ī. ꝛ ꝑbē. ſup ī
ordiaria. imo ñ ſolū vi
cariā petē nō potar: ſ
vtrūq̄ bñficiū ꝑdē oz ſi
vtrūq̄ renūē ꝑēdit ſz
moderna iura. ī. ꝛ ꝑ
bē. ꝛ mlta. q eñ hz vicariā ꝑpetuā: bñficiat⁹ itelligīt. ſ. ꝛ reſcp. po
ſtulaſti: ꝛ q cura hz aiaꝝ vel plationē: ꝛ ꝓlīez recipit: ꝓma ipo iure
vacat. ī. ꝛ ꝑbē. ꝛ multa. ꝛ idē eſt ſi qs habet ꝑpetuā vicariā: ſicut ſi
haberet eccl'iaz intrulatā. ī. c. c. vl. ꝛ. ſ. ꝛ ſi. pſbro. conſtitutus.

r Prouideas. pl'es. ex eo q⁹ dīc pl'es vī q⁹ poſſit hīe vnā vicariā
hz h⁹ vī falſu: qꝛ q̄libz ī ꝑ ꝓna ꝛ nō ꝑ vicariū oz ī eccl'ia ꝛ
ſeruire. ī. ō cle. nō reſi. qꝛ nonli'. ꝛ. c. ſe. ꝛ. ſ. ꝛ elec. cū ī cūcl'. ꝛ me
li⁹ ī iure nouo. ī. ꝛ ꝑbē. extirpāde. §. q̄ vo. Et hoc ē vꝛ niſi ī caſibꝰ
q̄ ponūī ī dicta ꝛcre. extirpāde. §. q̄ vo. ſ. cū parochiał' eccl'ia ſit an
nexa dignitati vel ꝑbēde maioris eccl'ie: vt ibi ia'⁹ hodie vicarij cō
ſtitui non pñt: ꝛ tal' vicari⁹ oz eē ſacerdos: cū hēat curā aiaꝝ. ī. c. c.
vl. ꝛ oz eē ꝓpetu⁹: vt ī ꝑdicto. §. q̄ vo. ꝛ canomce inſtituī⁹ cū certa
portiōe ꝑ epm. ī. c. ꝓri.

s Hec. epi. quidā ſupplēt ꝛ pa
trom: ſi ñ ſit collegiata eccl'ia: qm̄ patrom ꝓſen⁹ ꝛſideraī

vbicūqz ius ꝓpetuū ꝓcipiēdi aliq̄d ꝓferr alicui. ar. xvj. q. vij. ꝛcerni m⁹. ⁊. q. v. sicꝫ epo. ℒ. ꝛ anc. pstan. l. vl. ⁊. lxiij. di. ꝓncipalit. hoc ñ credo: q̄ ꝓsensus patroni sit reꝙrēdus: cū patron⁹ tm̄mō ꝛbeat ꝓsentare vacāte eccl̄esia: vt dicūt iura ꝑdicta: sed eccl̄ia nō intelligi tur vacare in institutiōe vicarij. ⁊ hoc: videt hic mnui.

¶ Remouere. g̃ habz ius ī re. vez ē q̄ hz ius vicarie: sed non dī hīe eccl̄iaz q̄ ad titulū. sol⁹ em̄ ꝓlat⁹ hz eā intitulatā: tm̄ expelli nō pt ac si hēret eā intitulatā sm̄ unsta cā: ⁊ tūc p iudicē ⁊ nō g̃ platū ipi⁹ eccl̄e sie: vt hic in fi. dicit.

¶ Nec minuere. cuz sit ꝓpetuo ꝓstituta. ar. j. ꝛ cē. phbē⁹.

¶ Clericos. sic pone casuz ꝓlati eccl̄iaz ī qbo hīt curā aliaz vel alīs dignitatē in ꝙua ꝓsona ꝛeseruire ꝛbēt eccl̄ie ⁊ nō sbstituē sibi vicarios. q̄ hoc est ꝑ rōnez. ⁊ iste casus ꝓbat. j. ꝛ pben. extirpā de. §. qui vo. ⁊ sic ordi nabis iraz. Mō ꝓmit tas clericos. i. platos in pbzatu vel alios ī inferioꝛb ordinib cōstitutos sbstituere alios in vicarijs eccl̄iaz: q̄s. s. eccl̄ias adepti sūt tang̃ ꝓlati. ⁊ q̄ ita ac cipiāt hoc nomē clero cos: pbat. appellatiōe em̄ clericoꝝ oēs supio res ꝓmenē. in aut. ꝛ lanc. epi. §. pbzoꝝ. col. ix. ⁊. xj. q. j. ꝛ ꝓsona ℘m alium casuz q̄ pon ꝓsumit. expone clicos .i. vicarios sbstitutos alios. s. vicarios ī vi carijs q̄s adepti sunt: q̄s dicat vicari⁹ nō pt aliū vicariū sibi ꝓstitu ere. sed iste casus nō ē bon⁹: q: ꝑ hoc mnuit q̄ licitū sit ꝓstituere vi carū: qđ nō est verū: vt dictū ē ℘m ius nouū: vt. j. ꝛ pbē. extirpāde nisi tu velis restringē hāc ꝛcere. ad casuz illi⁹. §. q̄ vo: sed i nll⁹ casu licet vicario alium sibi vicarium substituere.

¶ Gla nobis. vicarij. vicari⁹ oīa pt q̄ ptinēt ad iurisdictionē il lius cui⁹ vices gerit. ℒ. ō offi. ei⁹ q̄ ge. vi. al. l. j. ar. xciij. di. c. vl. ⁊. xciij. di. c. j. quedā tm̄ sunt que sine ꝓsāli mandato attēdare nō ꝛbet. j. ꝛ offi. lega. qđ translationē.

¶ Extrēdit. nisi forte intra centesimū miliare ad instar ꝓsecti vbis ff. ꝛ offi. ꝓsec. vz. l. j. §. in mitio. ⁊. ff. ꝛ ot. ꝓcōsul. si i aliā. §. vlti.

¶ Irritu. Mō qđ factū est ꝑ surreptiōz: nō valet tang̃ a non suo iudice. xj. q. j. c. penl̄. ⁊. ℒ. si nō a ꝓpe. iudi. l. vlt. ⁊ retractari pt al tera pte absēte. j. ꝛ re iudi. cū oli. ⁊ ꝓcipue i ꝛcre. ista. ħ. n. lr̄e nul lā ꝓferebāt iurisdictiōez: q: iurisdictio vicarij nō extēdit ex vbē: vt ħ dicit: g̃ si cōcedat lr̄as ex. est nll⁹ iurisdictio. ff. ꝛ iurisd. om. iu. l. vl. ℒ. q̄ ꝑ sua iurisd. l. vna. ⁊ ita q̄q̄d factū ē hic ꝑ lr̄as vicarij: ipo iure nō tenuit. ꝛ hac materia dictū est. §. ꝛ rescp. ad audiēdū. ij.

¶ Extra pte tua. ꝓpetuos. ꝓpem⁹ vicari⁹ dī q̄ canoice a ꝓsona eccl̄ie ꝛ auctē epi ē instituī⁹: ⁊ certā dz ꝓcipe portiōz. §. e. ti. ad hec ⁊. j. ꝛ pbē. extirpāde. §. q̄ vo: nec pt q̄s hīe pl̄es vicarias: cū hēat cu rā aliaz tang̃ vicari⁹: ⁊ dz residere ī loco: vt hic dicit: sicut nec q̄s pt habere plures eccl̄ias. j. ꝛ cle. nō resi. q: nōnulli. ⁊. c. se. ⁊. j. ꝛ pben. ꝛ multa. Jn quibo casibo possit q̄s ꝓstituere vicariū dicit ī pdi cta ꝛcere. extirpāde. §. qui vo. bñficia em̄ eccl̄iaz ꝓrer officia diuina ꝓstituta fuerūt. xij. q. ij. cōcesso. xvj. q. j. generalit. ⁊. j. q. ij. c. vlti. ar. ℒ. ꝛ mi. testa. l. penult. ⁊. xxj. q. iij. c. cyprian⁹. j. ꝛ pbē. cū ℘m.

¶ Per sbtractiōz. ⁊ sic etiā ꝓpellunt alij clerici: q̄n necessitas l' vti litas: vt ordinēt exposcit. §. ō eta. ⁊ qua. q̄ris. nec hz locū dicto q̄ ꝓsumit notari. lxxiij. di. in ꝓn. maxime vbi q̄s recipit bñficiū aliaz curā hñs annexā: ibi indistincte dz ꝓmoueri, vel ꝙari illo officio. §. ꝛ elec. cū in cūctis. ⁊. §. ꝛ eta. ⁊ qua. c. j. ⁊. lx. di. ꝑ totū.

¶ Via quesitū. ꝓpellunt. vñ iactura cause affici ꝛbēt q̄ pa trociniū potēriꝰ aduocāt. ℒ. ne liceat potē. l. j. ⁊. j. ꝛ ali. mu. iudi. c. ij. ⁊ iudex ꝓt ꝓhibitōez illoꝝ nō dimittat suā iusticiā exercē. j. ꝛ iudi. ꝛcernim⁹. in fi. ar. xj. q. iij. q̄uoꝝ. c. in

vicario quē in eadē eccl̄ia instituit ꝛ assensu ⁊ auctē dioc. epi certā assignuerit portiōz is q̄ ꝓsona illa ꝛtuncta ī ꝓsonatū illi⁹ sbstituit nō pt eūdē ab eccl̄ia rmouere: vl' assignatā sibi minuere portiōz: nisi aliq̄d ꝓmittat ꝓpt qđ ꝑ iudicē vicaria sit l' bñficio ꝑdēnand⁹.

¶ Item nouic. epo. Clericos ī pbzatu l' ī alīs inferioꝛb ordinib ꝓstitutos ī vicarijs eccl̄iaz q̄s adepti sūt alios sibi sbstituere nō ꝓmittas cū id satis sit absonū ⁊ absurdū

¶ Mno. iij. ab. scī eug. ⁊ ple. s. pe. Gla nob: ⁊ infra. Nos igr̄ vi carij q̄ꝛ lr̄as extimātes ꝑ surreptiōz obtētas: qm̄ iurisdictio vi carij q̄ꝛ ro. pō. ī vbe relict nō extēdit ex illā nisi ei spālit sit cō cessū: ꝓserti cū ipe moꝛat ī sua ꝓ uincia spāli videl; int' capuanā ꝓ uinciā ⁊ pisanā: mādam⁹ q̄ten⁹ q̄c q̄d occasiōe lr̄az illaz actū ē i ritū ꝛuocetis.

¶ Ono. iij. vig. epo Extē pte tua fuit ꝓpositū coꝝā nob: ⁊ infra. Mādam⁹ q̄ten⁹ ꝓpetuos vicarios: vt ī eccl̄ijs in q̄bo vicarias obtinēt resideāt: ⁊

se ī pbros vt eoꝝ cura exigit fa ciāt ꝓmoueri: ꝑ sbtractionē ꝓ uētuū l' ipaz vicariaz ꝓpellas.

De officio et ptāe iudicis ꝛlegati.

¶ Lex. iij. lundon. epo. Via q̄sitū ē q̄d faciēdū sit ꝛ ptaribo q̄ cū ꝑcipi m⁹ alicui iusticiā exhibe ri minis aut fronbo ꝙrētes sile re ꝓpellāt ⁊ sic mādatū nr̄m elu dit. Sic tibi rndem⁹: q̄ sic agē tes ⁊ ꝓsentiētes pari pena scpte testimonio pumūt: sic tā eos q̄ tra būt ī cāz: q̄ ꝓncipales eoꝝ fauto res si eos maifeste cogueris iusti ciā ī pedire: districtōe eccl̄iastica potis coercere.

¶ Dē boñ. epo. Sane si a nob sup aliq̄ cā lr̄e ꝛpetrant: ⁊ alie postea ñ fa cta mētōe poꝝ lr̄az lr̄e opponūt si iudicibo ī notuerit: donec ro. pō tificē ꝓsulāt ⁊ suā exinde cogscāt plen⁹ voluntatē: executiōi su psedeāt vtrazūqz: ne ꝑ varietate lr̄az cāz fines valeāt impediri.

¶ Item epo lundoñ. Sj ꝑ ꝛbilitate vl' ꝑ q̄libet alia graui cā vl' necessitate ꝛtractādi causis: q̄ tibi a sede ap.

Clementinas. ℒ. ō iudi. a iudice. ⁊. j. ꝛ. q̄m aplica. m i i casu emsē ꝛcre. §. is aūt. ⁊. j. ꝛ. pastoral'. in ꝓn. ꝛ ꝓpellē eriā pt renuentē: nisi malicioſe exonerare se vellet: vt ibi dicit: ⁊ sic semper

a ¶ Via quesitū. ꝓpellunt. vñ iactura cause affici ꝛbēt q̄ pa trociniū potēriꝰ aduocāt. ℒ. ne liceat potē. l. j. ⁊. j. ꝛ ali. mu. iudi. c. ij. ⁊ iudex ꝓt ꝓhibitōez illoꝝ nō dimittat suā iusticiā exercē. j. ꝛ iudi. ꝛcernim⁹. in fi. ar. xj. q. iij. q̄uoꝝ. c. in instum. ⁊. ℒ. qđ me. causa. l. vlti.

b ¶ Pari pena. sic ꝓ q̄ faciētes ⁊ ꝓsentiē tes pari pena ꝓstrin gunt: sic. ij. q. j. nomi lxxxvj. di. faciēt. Ar. ō q̄ magt̃ punit ꝓsē tientes q̄ agentes. xxiij q. iij. q̄ alioꝝ. ⁊. xj. q. iij. q̄ ꝓsentit. Sed hoc nō q̄ ꝛdrupler ē ꝓsen sus. s. negligētie: ꝓsen lij: cooperatois: ⁊ au ctoritat̃ seu ꝛsensi onis. Jn ꝓmo casu. sez negligētie minus peccat ꝓsentēs q̄ fa ciēs: nisi forte negli gēna nimis crassa fu erit: vt i ꝓlato: vt. j. q. j. quicqd iuuisibilis ⁊. lxxxiij. di. ꝓsentire ⁊. c. mbil. Jn secūdo casu. s. ꝓsilij mn⁹ pu nit: plus tñ q̄ negli gēs. ar. lxxxvj. di. tā ta. Jn tercio casu co operatois equalit̃ pec cāt faciētes ⁊ ꝓsentiē tes. ⁊ ꝑm hoc intelli gunt oēs auctes que dicūt q̄ eq̄lit̃ punit̃. Jn quarto casu au ctoritat̃ siue ꝛsensio nis magt̃ peccat ꝓsen tiēs ꝛsendēdo ⁊ au ctoritatez ꝓstando q̄ faciēs ⁊ magt̃ punie dus ē. xxiij. q. iij. qui alioꝝ. ⁊. xj. q. iij. qui ꝓsentit. Vius. Cōsen sus negligit susder iuuat atq; tuet. hic

c ¶ Impedire. vide q̄lit̃ iurisdictio extēdit ad illos ꝛ q̄bo ī re scripto mētio nō habeē. sic excōicato extēdit ad illos ī q̄s lata nō fuit. j. ꝛ sen. excō. nup. ⁊. c. si cōcubine. ⁊ hoc ꝓtigit: q: ipedit ipaz iurisdictiōz ⁊ iudex ola pt q̄ ad ipaz iurisdictiōz ꝓtinēt ⁊ sine quibo causa expedi ri nō potest. j. e. ꝓterea. ⁊. c. significasti. ⁊. c. prudentiā. in fi. ⁊. c. su spitiōis. j. ħñ. ⁊. j. ꝛ testi. tam lr̄teris.

d Sane lr̄az. Cōtra. §. ꝛ rescrip. ceteꝝ: vbi valēt ꝓme lr̄e si se cūde nō faciāt mētiōz ō ꝓmis: sed illud intellige q̄n ad diuer sos iudices ꝓme ⁊ secūde lr̄e ipetrāt ⁊ forma diuersa ē ħ q̄n ad eosdē iudices ꝓme ⁊ secūde lr̄e ipetrant. ⁊ forma diuersa ē. vñ videt dicē q̄ supsedere ꝛbēt: donec ꝓsulāt supioꝛ q̄lit̃ ꝛbeāt se hīe in cā ipa: ℘m q̄s lr̄as ꝓcedāt: ne ꝑ talī varietate negociū ex toto ipediat si vel lent sequi vtrāqz formā. sed ℘m hoc videt negociū impediri. nō im pedit finaliē sed ad temp⁹: vel quousqz papa rescribat sup illo. sed ho die nō videt habere locū qđ ħ dicit: q: ꝓcedere ꝛbēt ꝑ formā primo sibi data: exē secūde lr̄e nō faciūt mētiōz ꝛ ꝓmis. j. ꝛ ap. vt ꝛbeāt ⁊. §. ꝛ rescp. c. capl'm scte cruc; ⁊ q: tacita veritate ipetrate sunt: cū nō fecerit mētionē ꝛ ꝓma forma. aliq̄ volūt intelligē hoc. c. vt cō cedet cū illo ceteꝝ. ⁊ dicūt q̄ ꝓcedendū est ꝑ ꝓmas: ⁊ supsedere ꝛ bēt executiōi secūdaz donec ꝓsulāt papā sup pena iponenda illi ipe tranti tacita veritate. sed hec lr̄a vtrāqz cōtradicit eis: ⁊ ita ē pu dictū veri ꝑ ꝛcre. vt ꝛbēt: sed super expensis potest puniri. §. ꝛ rescrip. ceterū. in fi. ꝛ hac materia dixi. §. ꝛ rescrip. c. j.

e Jnnouerit. s. q̄ non reuocent ꝓmas.

f Sj ꝑ ꝛbilitate. liberū. etiā pribo inuitis ꝓmittē pt cū ptās sit tal' a lege ꝓcessa. ℒ. ō iudi. a iudice. ⁊. j. ꝛ. q̄m aplica. m

min⁹ ille min⁹. luit equalit̃. hic plus.

iusta causa debet subesse qñ causaz cōmittit: vt hic habes.

f Discretus. ī. ō ꝓsan. ⁊ affi. ex lr̄is. ⁊. ī. de ꝓben. sup inordinata.

g Consuluere tanq̄ vir discretū ⁊ nō tanq̄ iudicē: si vices suas in totū cōmitt. ī. e. sup q̄stionū. §. porro. als si cuz eo postea vellet iudicare nō valeret. ī. e. cū sup. Berñ.

b Cause. pnia inq̄sitio excessuū: punitio eccie: ar. ī. e. qm̄ apl's ca. §. ij. ꝑm formā illius. §. alioq̄n: bñ posset ꝓmittē magḡ pito.

i Branes. sic et g̃ nia negocia dz q̄s per se ēctare ⁊ nō p ꝓcuratorē. ℒ. de pcur. l. vlt. nec tūc pt̄ cogi cōstituē procuratorē. ī. ō ꝓcu. querelaz.

k Ō Ecclesis. certū tps id curret postq̄ lr̄e iudicib⁹ pnūt. ī. de ap. super eo. ij. Quid si infra. xx. dies cā cōmittaē tminanda: nūqd iducte. xx. diez dā de ſt. ij. q. ij. offeratur? vī q̄ sic. q: bñficiū em iuris nemi est auferēdū. xxviij. di. de his: i ſ. ff. de re iudi. l. iij. §. si q̄s ex testamēto. ⁊ restitutio q̄ infra q̄driēnū tminari dz: reo dilatōez petēte ꝓbaē vlt̄ q̄driēnū ⁊ tūc ꝓdest taz reo q̄ actori. ℒ. ō tē. ī iteg. resti. petēde. Sz ꝓdicit i ſ. q: tps probari nō pt̄: nisi de pnū ꝓsū. So. ꝑt tps angustiā: puto artādas iducias ⁊ nō āpliandas. iterdū em̄ lz iudici artare tēp⁹a lege statutū. ff. de re iud. l. ij. ⁊. ī. ō re iud. qō ad ꝓsultatōez. nā ⁊ cā criminalis infra biēnū tminanda ē. ℒ. ō iud. ꝑrādū: i ꝑn. ⁊. ℒ. vt infra cet. tē. cri. q̄o. fi. l. vlt. qñq̄z tñ infra. l. dies. ℒ. vt oēs tā ciui. q̄ mi. iudi. l. j. Iau.

l Partū. Ar. q̄ de ꝓsensu ptū solēnitates iuris pt̄ remitti: ar. ī. de resti. spo. lz. ⁊. ff. de ter. l. j. Ar. ī. de fer. c. vlr. ⁊. iij. q. v. accusatoribꝫ. xxij. di. q̄rūdaz. ℒ. de libe. cā. nec si volēs. ℒ. de ar. aut. cusatoribꝫ. xxij. di. q̄rūdaz. ℒ. de libe. cā. nec si volēs. ℒ. de ar. aut. q̄rendū. ℒ. de iur. calū. l. vlt. §. ħ q:. So. ille solēnitates iuris q̄ sūt introducte i fauorez ptū: pt̄ omitti de ꝓsensu ptū: vt. ff. de fer. l. j. ⁊. ī. de resti. tuis. ⁊. ī. de resti. spo. lz. ħ illis solēnitatibꝫ q̄ sūt introducte ꝑt reuerēnā diez ptes renūciare nō pt̄. ī. de fer. c. vlr. ⁊ illis q̄ꝑ coī vtilitate siue publica: vt ī pal. §. ħ q:. ⁊ ceteꝛ q̄ si de suba iudicio: vt ē libelli oblatio ⁊ lītis ꝓtestatio: ⁊ q̄ sñia ferat in scriptis. ⁊ hmōi q̄bz renūciare nō pt̄. ij. q. j. in ꝓmis.

m Prorogeē. ⁊ ita pz q̄ iurisditio q̄ certo tpe finit pōt prorogari ad matus tēpus. Be prorogatōe iurisditōis dicē. ī. e. ꝑ. ⁊. g. ⁊ si cōpromissuz fiat ad certū tēpus finit̄ ꝓmissuz: nisi de ꝓsensu ptū prorogeē. ff. de arbi. diem ꝓterre.

n Clemre.. dū tñ citato teneat: als nō teneē venire: ī. de elec. bene manone. ⁊. ī. de ser. c. vlt. Berñ.

o Certa. sic est i vsurarijs. ī. de vsur. q:. i oīb⁹. ⁊ si illi pseuerauerūt excoicenē. ī. de vsur. ꝓtēa. ħ certa pēa statuta ē. q:. si ē ptumax si talis ē res dz mutari possessiōez cā rei habāde. si nō ē talis excoicet. ī. vt lit. ñ ptes. tue. ⁊. c. qñ. Quid si diuerse sit pene: nisi ꝓior iponat: ō pe. di. j. pene. l. di. si q̄s volūtate. ⁊. c. siq̄ feia. vt locꝛ erit ḡtificatōi. ī. ō iurpa. cū aī aduocat. ꝓ illa q̄ magḡ tiet: vt i. c. qñ frequēt: i fi.

p Cā infliges. cū lis delegat⁹. q̄ casu diſpēsare nō potes ħ iure coī ꝓcedere: cū fines mādati exacta diligētia sint habādi: ī. de resp. cuz dilecta. sec⁹m ordinario q̄ dispēsare pōt. ī. de iudi. ar si clerici.

q Arbitriū. Ar. ff. de iure delibe. l. j. §. j. q̄litate delicti ⁊ cause et ꝓsone inspecta. ī. de homi. sicut dignum.

r Retrerea. simplr. sine aliq̄ ioma exꝑssa: q: si certa forma cēt data illa cēt habāda. ī. de resp. cū dilecta: ħ cū simplr mādat qđ iustū fuerit exeq̄ris. ī. de fi. dsponsa. c. penul. tūc hz locū qđ h dicē: q: oia pt̄ sine qbz cā expediri nō pt̄. ī. e. ꝓudētiā. in fi. ⁊. c. suspitionis.

s Et sic ē ar. q: vbū simplicē positū gnāliter intelligē. xix. di. si rōnoꝛ. ⁊. ī. de ꝓbr̄. q: circa.

t Coercē. sm tenorē illi⁹ ꝛcre. ī. vt lit. nō ꝓte. tue. ħ si lis ē ptesta ta ħz tenorē illi⁹ ꝛcre. ī. de w. ⁊ ptu. put.

u Mādatū. sm q: hēt ī. de resti. spo. q̄rēte.

v Ex eo q: cā. Ar. q: ꝓcesso ꝓncipali ꝓcedit accessoriū. viij. di. q̄ in re. ⁊. xvj. q. j. si monach⁹. ⁊. ff. de iurisd. omnudi. l. ij. ⁊. ff. de re iudicā. ℒ. vbi ⁊ apud q̄s l. vl. ⁊. ī. de resti. spo. cā. ar. ꝛ. xx. q. iij. cōstituit. ff. de ꝓbr̄. l. j. §. q̄ de ꝓbr̄. ⁊. ī. ō testa. ad hoc. ff. ō vsufru. trē si fundi. §. ħ si insula. ij. q. vj. q̄s. ℒ. ō epi. audi. antē. si liberi. ⁊ ℒ. de lib. ꝓe. vel exhe. aut. ex cā. ⁊. ℒ. de legseruis. So. ꝓma ps vera ē: ⁊. c. ꝓstruit. nō ē ꝛ: q: ubi interuo ꝓncipalis iuit circa res: alia iura nō tangūt ꝛriuz. Itē est h ar. q: aliq̄ ꝓbibito: ꝓhibēt oīe id q̄ qđ quenit ad illō. ff. de ꝓb. oꝛo. ī. de pcu. tue. verūtñ licz aliqua sint annexa ⁊ alicui cōcessa: lz vnū admaē: ñ tñ aliud: imo nec illud ff. de libe. et posthu. si uta. §. regula. ħ illud ē spāle fauoꝛe libtaiz. Itē ar. q: idē iurḡ ē i vtroq̄z cōnexoꝛ. §. de ꝓsti. trāsla. ⁊. j. q. iij. siqs obiecerit. ⁊. viij. di. q̄ iure ⁊. ī. de ap. vna. ff. de ap. siq̄. §. siqs. ⁊. §. se. Ar. ꝛ. ī. de eo q: dux. i matq̄ pol. ꝓ adul. ꝓsertū. ℒ. de fi. iſtru. l. ij. ⁊. ī. de ꝛsp̄o. ipu. de illis. ⁊. ij. q. v. interrogatū. So. idē iurḡ ē in vtroq̄z ꝓnexoꝛ: vbi alter sine altero esse nō ꝓtuit: vt ħ: ⁊ vbi eadē ratio ē ibi eadē ratio est i vtroq̄z casu. vt. §. de ꝓsti. trāsla. secus vbi diuersa ē ratio: vt patz ꝓ cōtraria.

x Q Vānis. duob⁹. hec iuit dubitatio: q: cā ꝓmissa fuit ſb hac forma: mādam⁹ vt ꝓcedatḡ in cā: qō iustū fuerit facīētes: nulla clausula adiecta: q: si ambo ñ potuit ⁊c. credebat q: si vn⁹ nō posset ītereſſe: q: nō posset ꝓmittē. tō q̄sunt eps vintoñ. an posset ꝓmittē vices suas: et dic q: bñ ꝑt: q: clausula illa nihil facit q̄ tū ad ꝑtē ꝓmittēdi. cū habeat illā a lege. ī. e. pastoral. j. Rñ. ⁊. c. qñ. ⁊. ℒ. de iudi. a iudice.

y Ignoꝛasti. ordinar⁹. dubitatio fuit. q: iste credebat q: delegatus iudex nō posset suā sentētiā mādare executiōi. ar. ij. q. v. q̄s. ij. ⁊. ff. de re iudi. a diuo pio: sed pt̄ vt hic patet.

z Illō vult. si nō vult pt̄ ꝓpelli a delegato q̄ maioꝛ ē illo etiā epo q̄tū ad cām illā. ī. e. sane. ⁊. ī. e. pastoral'. j. Rñ. etiā si sciat eā iniustā. ī. eo. pastoral'. §. q: vo. dūtñ faciat ei fidē de iurisditiōe sua. ī. e. cum i iure. ⁊. ℒ. de mā. ꝓh. l. vna.

a Resistentib⁹. hs pt̄ excōicare cū hēat coertoꝛ: als talē executō delegata videē. ī. e. ex lr̄is. ⁊ ar. ff. ō of. eiꝰ cui mā. ē iurisd. l. vl. i fi. ⁊ §. e. c. j ꝓ

b Restiterit. ⁊ sic videē fieri de sua iurisditiōe ꝓtādo impedimētū. vñ illos pt̄ excōmunicare. §. e. q: quesitū. ī. de testi. tā lr̄is.

c Ignoꝛasti. trāsactōe. translatio in spūalib⁹ intercedente nō pt̄ ꝓpe sumpto vocabulo. ī. de transac sup eo. amicabilis aūt copo sito posset. ī. de trāsac. statuim⁹. ar. ad hoc. ī. de pbē. nisi. ⁊. ī. de rempu. c. fi. vñ expone trāsactiōe. i. amicabili ꝓpositiōe.

d Institutione. vñ titulū nō hz vel cām possidendi. titulus em̄ nō

acquirit p trāslationē i spūalib: ſ canonica inſtitutiōe. ĵ. de inſti. ex frequētib. & ff. de accur. hereni⁹ modeſtin⁹: vbi dī q ſola pceptio ſalarij nō facit decurionem.

a Mandato. de mittēdo in poſſeſſionē illum tranſigentē.

b Reſiſtere. ſed q̄ro inſter: aļs appellet ſi nō admittat p̄ces: & tenebit appellatio. ĵ. eo. ſup eo. ar. ĵ. ō re iud. cū ſup eōr oneribus.

c Ff. Iris. pcepit. cū effectu. ſ. nā ſi mādatū & nō ē paritū: ipemet poſtea exeq̄tur: vt. ē. e. ſignificaſti vba eiꝰ cū effectu ſit accipiēda. ĵ. ō cle. ñ reſi. relatū. & ō de. di. j. hec dūt vba. & ff. q̄ uiſcq; iur. l. j. §. hec aũt vba. & ĵ. de ſpō. c. vlt. hoc pōt facē vſq; ad annū a die late ſnie. ĵ. e. ti. q̄rēti.

d Functꝰ. ſic. ff. de re iud. iudex. & ĵ. e. c. Venerabil'. & ita expirat delegati iuriſdictio ſententie lata & executiōi mādata: vt h. Itē finit mortuo iudice: cui ꝑpone ſcribit. ĵ. eo. q̄m abbas a ꝓrario ſenſu. Itē p mortē illiꝰ ꝑ quē ſſe ipetrauit re integra ē. de reſcrip. ſignificauit. Itē reuocato mādato. ff. de iudi. iudiciū ſoluit. & p ſecūdas lr̄as q̄ expſſam facūt mētionē de p̄miſſis. ē. de reſcrip. cetex. Itez ſi iudex remittit cāz ſuperiori. ĵ. de of. le. ls tranſ. Itē elapſo termio cōmiſſois. ē. e. de cauſis Itē ſi re integra monast delegās. ĵ. e. ḡtū. & c. lucz. Itē p legitimā recuſatiōez. ĵ. de fo. ꝑpe. lucz. & ĵ. de ap. ſecūdo requiris. Itē p appellatiōz legitimā. ĵ. de ap. vt debitus. Itē p relationē appellationis. ar. ĵ. de ap. ſepe. & c. interpoſita.

e Onſultationib. anteq̄. aļs ſi fraudulenter receſſiſſet ſecus eēt ĵ. de ap. ſuggeſtū: vel poſt citationē. ĵ. de eo q mit. in poſ. cā rei ſer. c. vl. ſ ibi ſuppleť maxīe. & hic eodē mō.

f Reſtitutiōz. ſic videť q ſi q̄s ſit abſens iuſta de cā: & nō aio fraudādi: nō dz fieri miſſio i poſſeſſiōz bonoꝝ ipi⁹. ff. q ex ca. i po. ea. fulcini⁹. §. q̄d ſit lantare. ar. ff. ō iudi. l. ñ vi. ff. de pecu. eo tpe. Nō. j. ar. ĵ. de reſti. im. ignoſcere. & ff. de pūn. credi. l. vlti. & ff. q̄d ex cau. in poſ. ea. fulcini⁹. §. ſi fūdū: q; i iſtis ꝺicit: q ex iuſta ō cā abſens ſi ñ defendit ſit miſſio i poſſeſſiōz. Do. aliō ē bona alicui⁹ poſſideri & aliud i poſſeſſiōz mitti: & aliō reſtituē poſſeſſionē. q; ſi aliq̄s vocat⁹ a iudice lantat cā fraudādi creditores. ſi nō defendat boni viri arbitratu bona eiꝰ poſſideri uident & etiā vēdunt. ff. ex q. cau. i poſ. ea. fulcini⁹. circa pn. & §. q̄d ſit lantare. & de bo. auc. iu. poſ. cū ꝑdas & ſm q̄d vī in aut. ibi poſita: & q iurat. Si aūt vocatus nō lantat vt fraudet creditores: ſ abſens ē ex q̄cūq; cā pbabili vel ñ pbabili neceſſaria vel nō neccia: ſi nō defendat mittūt creditores i bonoꝝ poſſeſſionē cā cuſtodie: nec ea vendē pñt nec poſſidēt. ff. q. ex cau. ma. i ite. reſti. ubi ait. §. hec aũt. & ff. de acq. poſ. poſſideri. §. vlti. & ĵ. vt li. nō ꝓte. q̄m. i ſi. & hꝰ i ꝑſonali actiōe. Ez ſi q̄s abſens ſit ꝑ quē agat actiōe reali: citari dz ad tonū: & iterzo gādi ſi amici an ipm defendē velit. ff. ex q. cau. maiores ḡ: & ſi nō ſit q̄ eū defendat: fit miſſio i poſſeſſiōz petitā cā rei ſeruāde. ĵ. vt li. nō ꝓte. q̄m. §. i aliis: & ſic itelligit ꝺrūm illud. §. ſi fundū. aliō ē poſſeſſiōez reſtituē: vt h ꝺic. q; tūc ē poſſeſſor q̄ uſq; euincat ꝓpetas & hz ꝓmodū poſſeſſiōis: & hoc denegat i caſu p̄n ſi daret reſtitutio: q; diminue ꝓcederet ꝑ abſentē li. nō ꝓte. q̄ eſſe nō dz. ĵ. vt lit. nō ꝓte. p totū. & idē eſt ſeruādū in hac cā: ſic eēt ſi tractaret cā ꝓpetatis. ĵ. vt lit. nō ꝓte. c. ij. q̄d ḡ faciet iſte ſpoliat⁹? fiat renūciatio ad tonū legitimā: & ſi nō ſit q̄ eū defendet: mittat i poſſeſſionē cā rei ſeruāde: reo poſtea veniēte iuſta ꝓbata cā abſentie reſtituit i integr̄ vel ad appellādū: & hec miſſio nō ꝓhibeť hic: ſ reſtitutio tū. De reſtitutiōe abſentis ꝺicit. ij. q. vj. §. bi duuz. & §. ſi aduerſus abſentē: & etiā ſine iuſta cā reſtituit ei poſſeſſio quādocūq; ifra annū ꝓut ꝺicit in ꝛubrica. quoniā. §. in aliis.

g Poſſeſſionē & rectionē. Nō q hec duo teneť ꝓbare q̄ petit reſtitui. ſ. ſe poſſediſſe & ſpoliatū fuiſſe. ĵ. de reſti. ſpo. olim cāz. & ĵ. q̄ſi. ſint le. cāz q̄: & idez eſt ſi aliq̄s ſpoliauit vel mādauit vel ratū habuit ſpoliati ōz. ĵ. de reſti. ſpo. cū ad ſedē. ad ſi. ff. de vi & vi arma. l. j. §. dicisſe.

h Nſi. is. q hāc litterā vī q ſi iſte ꝓtūciter fuiſſet abſens q eſſet reſtō faciēda: q̄ nō ē verū niſi poſt lit. ꝓte. q; tūc ſi eēt ꝓtumax: recipiēt teſtes: & reſtitueret ſi ꝓbaſſet ſuā poſſeſſionez & ſpoliatiōz: & ſic itelligē verſiculū vltimū. aļs teſtes añ lit. ꝓte. ꝓt ꝓtumaciā nō ſūt recipiēdi in cā reſtitutiōis. ĵ. vt li. nō ꝓte. c. ij. & ſic mutat caſū ſil'is mutatio ē de cā poſ. c. penū. q; ſup ꝺixit ō eo q erat abſens ꝑbabili cā & ātēq̄ ſci rei lr̄as ꝑ ſe ipetratas & h loquit cū li. ꝓte. ꝓtumax iuenit: & i eo caſu: ſi liq̄t de cā reſtitutē poſſeſſio. ĵ. ō. & ꝓtu. put: vel mittet tm i poſſeſſiōz cā rei ſeruāde ꝓt ꝓtūciaz lit. nō ꝓte. ĵ. vt li. nō ꝓte. q̄m. §. i aliis. vel pt intelligi ſm opinionē illoꝝ q ꝺicebat: q li. nō ꝓte. poſſunt recipi teſtes ꝑ ꝓtumacē & ſententia ferri. hec ſunt opinio hug. & ſic teneť ꝓtie iſtud niſi. b.

i Dne. vices. Nō q delegat⁹ vicē gerit delegāt'. xciij. di. c. vi. & xciij. di. c. j. & ff. de of. eiꝰ cui mā. eſt iuriſ. & ſi ꝓtor

m Terminādā. Clr. xxj. di. c. inferior. & c. c. ſeq̄. Itē maior ē ordinario q̄tū ad cāz illā. ĵ. de of. ordi. paſtoral. Itē ar. q papa pt ligari ab illo cui pcta ſua ꝓhibeť. ij. q. v. mādaſtis. & c. auditū eſt.

n Si epiſcopus. cui⁹ cauſa cōmiſſa eſt delegato: & ita eſt de iuriſdictione delegati q̄tum ad illā cauſam.

o Perſona. cui⁹ cā nō eſt delegato cōmiſſa: tū ſi iuriſdictionē delegati impediat: delegat⁹ pt illū punire: vt hic ꝺicit. & ē. c. j.

p De iuriſditiōe. q; ex tali delegatiōe ſit de ſua iuriſdictione: cuius cauſa eſt delegato cōmiſſa.

q Temperate. cū habeat iuriſdictionē in illū: aļs nulla eſſet delegatio talis. ĵ. e. ex lr̄is. & ff. de offi. eius cui mā. eſt iuriſdi. l. vlti. in fi. & eſt notabile: quia deferť maioribus in penis inferēdis ꝓpter dignitatem. Contra habes. ĵ. de ſta. re. ea q̄. j. rūſo.

r Officiū. qū ſic ſpālia interdicūt: alia nō ſpālia pt exercere. ē. de cog. vic. c. ſignificauit. ſecus ſi eſſet ſimpl'r ab officio ſuſpēſus. b.

s Spālit. hoc ſit cū epūs ſuo noie pueniť. & ar. q aliꝰ ꝑ delictū alteriꝰ puniť. Itē ar. ꝑ delictū vni⁹ totam terrā ſupponi interdicto ē. de poſtu. ad hec. & ĵ. de ſpō. nō ſit vobis.

t Ex pre. oino. i. ſine aliq̄ pactiōe: ꝓditiōe: vel modo.

u Dimittē. videť q talis renūciatio ſimoniaca fuerit: q; remittit dat. viij. q. iij. illis. & ĵ. de teſti. veniēs. & ff. de caſū. q̄n eť. & ff. q̄ in frau. cre. i fraudē. Clr. ĵ. ff. q̄ in frau. cre. ſi pign⁹. Nō. hec dictō oino ſoluit ĵ. i. ſine aliqua cōditiōe. Item pone q ſimpliciť renūciauit: ſed in aliō habet vt ei deť: aļs nō renūciaturus. videť q ſimonia cōmittať. ſola eīm voluntate ꝓmittit ſicut vſura q̄ ſola voluntate ꝓmittit. ĵ. de vſu. ꝓſulunt. & j. q. j. q̄ ſtudet: ſ ſec⁹ i ſimoniacis: q; ꝓhibita: ſec⁹ in aliō ꝓhibit̄ q; ſimoniaca. Prohibita q; ſimoniaca ſunt illa q̄ in veteri teſtamēto nouoq; ſimoniaca erāt i ſua natura: vt vendere ſacramēta: vt p̄dicto. c. qui ſtudet. & c. ſicut eunuch⁹. Simoniaca

quia ꝓhibita sunt illa q̄ p ꝓstitutiōz eccl'ie facta sunt symoniaca: q̄le est hoc: ⁊ etiā pastū dare post receptiōz in canonicū: ⁊ ī istis nō sufficit sola volūtas: nec in alijs: dū tñ sit ꝑcta suis terminis: qđ ꝛc vsuris ꝑiz: nō ꝓmouet: qz vsure ī vtroq; testamēto ꝓhibite sunt. vinc.

¶ Mō obstantibꝫ. Arr. ꝯ. s. ꝛc rescrip. c. j. ibi spāle ꝛrogat gnāli. sed ħ ꝓme videnť generales ⁊ secūde speciales: q̄ ꝛc vno spāli bñficio facit mētionē: ⁊ tñ nō valēt ħ secūde. sed ħ veritate ī spectā spāles sunt rā ꝓme q̄ secūde. qz ꝓme tñ ad vnū bñficiū restringunť: ħ hodie in lris ꝓ bñficijs obtinēdis ille sole ꝓualēt q̄ ꝓmo ꝓsentant. s. ꝛc rescrip. c. capt'm sce crucis. ⁊ ꝓm hoc concordat cū illa: qz prime ꝓmo fuerūt ꝓsentate. et ep̄o loci hoc mandabať. j. ꝛc ap. vt ꝛbitus. ⁊ hac materia dictū fuit. s. ꝛc rescrip. c. j. dic vt ibi

si memores fuissem⁹ nos ꝓ ꝑdicto. n. litteras direxisse: ꝓ aduersario nullaten⁹ scripsissem⁹: mādamus ꝝten⁹ ꝑfato. n. archidiacono tū ipi⁹ eccl'ie: si vacat nō obstātibꝫ posterioribꝫ lr̄is: assignetis.

¶ Bē eboracen. archiep̄o.

Ex ꝓte tua: ⁊ ifra. Questiōi. t. r. q̄ si q̄ iudici ōlegato expediat formā sibi statutā ꝙa re: ꝛbz tñ rōnabiles exceptiōes admittere: ⁊ in cā iuxta iuris eq̄tatē ꝓcedere nisi expmať in lr̄is nr̄is ꝙ nulle ꝛbeāt exceptiōes admitti: qđ nec nos nec ancessores nr̄os credim⁹ vnq̄ expsisse.

¶ Bē abbati ⁊ ꝓuētui maioris monasterij.

Quonā abbas leicestrie: q̄ suscepto mādato nr̄o ꝓtibꝫ diez ad agendū ꝑfixit: abbatē vincestrie ꝛ nouo sbstitutū iudici premortuo illi mādato nr̄o porrecto: qz sb expssis noībꝫ locoꝝ et nō ꝓsonaꝝ cōmissio emanauit: si bi socius ī cāe cognitione adiunxit: nos sniaz illoꝝ: sic ē iusta rā ⁊ firmā habem⁹.

¶ Bem.

Super eo vo qđ subiūgere voluisti: si ꝛc ꝑsentatione ꝑsbyteri iter aliqs qōne sborta cām ꝓtigerit ꝛlegari alicui sub hac forma: vt si ꝓstiterit ius ꝛ q̄ agit ad ꝓtē alterutrā ꝓtineret: et ⁊ ad ꝓsitatiōz eiusd̄ ꝛ ꝓsona idonea ordinet eccl'iā ap. re. an licet at ꝛlegato iudici ifcio dioc. ep̄o archid̄. vl' archipsbro reclamāte ꝑsentatū sibi clericū ī possessionē eccl'ie mittere: ⁊ an si archipsbyt' vl' archidiacon⁹ vl' ep̄s: ad quē institutio ꝓtinet appellauerit: eoꝝ sit appellatiōibꝫ ꝛferēdū: ħ tua volum⁹ discretiōz tenere: ꝙ licz q̄stionē q̄ ꝛc ꝑsitatōe vertit: ap. re. cōmittam⁹ alicui terminādā: nō tñ ē nr̄e intētiōis dioc. ep̄o vl' archipsbro vl' archidiacono ꝓiudiciū generare. ido ꝑsentād⁹ ē illi: q̄ ifstituēd⁹ fuerit ⁊ tenebit eoꝝ ap. si videtes iuri

Item. Super eo. inter aliquos qui se dicūt patronos.

Ibus. s. presentatōem: vt supꝫ dixi. Berñ.

Ordinet. hec verba ambiguitatē continere videntur. Vnde iudex credebat ꝙ ipse instituere posset clericum presentandum: qđ non est verū. vnde expone: ordinet. i. ꝓuicier ordinandam ecclesiā ad ꝑsentatōem illius qui obtinet iusparronatus ad se ꝓtinere. tñ si episcopus: archidyacon⁹: vel archipresbiter cōsentiret ꝛlegato: valeret eius institutio. Berñ.

k Liceat. prima questio.

l An si archipsbiter. secunda questio. Berñ.

m Archidyacon⁹. ar. ꝙ archidyacon⁹ vel ēt archipsbr ꝑ ꝓmissē curā alioꝝ: ħ hoc ē qñ ab epo eis spāl'r ꝓcessuz: ꝛ. s. ꝛc of. archid̄. cuz satisfecerit. vel cū al's hoc obtinēt ꝛ ꝓsuetudine: ar. ꝛ. s. ꝛc elec. dudū. ij. ⁊ ꝛ. s. ꝛc off. archid̄. dilecto. ⁊ ꝯ. ꝛc excel. ꝑla. ad hec.

n Intentiōis. ar. ꝓulegia rescꝑta ⁊ alia ꝓsil'ia ad eos tñ extēdi: ꝛ q̄bus cogitatū est. ff. ꝛc pac. tres frēs. ff. ꝛc trāsac. cū aqlana. ⁊ ita intentio mādātis ꝓsiderāda ē. ꝯ. ꝛc restr. spo. audita. ⁊. ꝯ. ꝛc ꝓben. cū cām. ⁊. c. vlt. Itē ar. ꝙ iuri nulli⁹ intēdit papa ꝛrogare. xxij. q. ij. ꝓnū. ꝯ. ꝛc of. oz. lz. ⁊. ꝯ. ꝛc rect. ex multiplici. ⁊. s. ꝛc rescꝑ. ad aures.

o Illus. s. epo archidyacono vel archipsbitero.

p Tenebit. ⁊ ita oz differri executio sniē si ꝙ eā alicui ꝓiudiciū generat. ꝯ. ꝛc re iudi. cum sup̄ cōtrouersia. ⁊ verus est: nisi ꝓsumptio sit in

appellatiuū sumliter ⁊ si electꝰ sit loco ꝓmortui idez est. qz idē ꝛbet cognoscē vt ꝓdecessor. ff. ꝛc iudic. mortuo iudice. ⁊ in aut. vt nulli iudi. §. ⁊ hoc iubem⁹. col. ix. Sz videť ꝙ ēt si expssus sit nomē ꝓprium ꝙ successor adhuc cōgscere possit: ar. ff. ꝛc ꝑdi. ⁊. ꝛemō. l. filie. §. ultia. ⁊. ff. ꝛc libe. ⁊ posthu. l. placz. ⁊. l. se. ⁊ ar. ff. ꝛc an. le. l. ānua. §. j. ħ illud testator voluit. Sz pōe ꝙ pl'es archidiacōi sūt ī aliq̄ eccl'ia: sic sūt ī eccl'ia parisien. ⁊ papa mādat archid̄. parisie. sine additiōe ꝓprij nois vl' cognomis: ita ꝙ ñ apparz ꝛ q̄ senserit: cū pl'es sint archid̄. qs ħ erit iudex? Vī ꝙ nll's. qz si duo dati sūt tutores eiusdē nois: nec apparet ꝛ q̄ senserit testator: neuter erit tutor. ff. ꝛc testa. tute. duo si tres. et si testator dicat. exheredo filiū meū: cū pl'es hēat filios noīe ꝓpō ñ expsso: nulli⁹ ē exhēdar⁹. ff. ō lib. ⁊ post. l. noiati. ⁊ si ñ apparet qs heres instituť? sz: isti tutio ñ valet. ff. ꝛc hē. instit. l. i tps. §. q̄ties. ⁊. ff. ꝛc re. du. si fuerit. §. ꝛez si pl'b. ⁊. ff. ꝛc manu. te. cū ex pl'bꝰ. Sz vī ꝙ ille sit iudex quē ipe ꝛor elegerit: sic si iter duos dubiet ꝛ eodē legato cui potius dari ꝛbeat: heres eligē dz cui soluat. ff. ō le. ij. si qs ꝙuz. §. si int duos. ⁊ si qs intētōe ambigua vtus ē: qđ ei vtili⁹ ē dz accipe. ff. ō iudi. si qs intentōe. ⁊. ff. ꝛc iudi. solemnis. ⁊. C. ꝛc ꝑdi. ide. si qs ꝙm. hoc vidi ꝛ facto. Hic satis ꝓz ꝙ ille quē elegerit actor: erit iudex. qz ꝛ illo sensit cū imperiū lr̄as. ff. ꝛc v. ob. int stipulantez. Sz si coi ꝓsensu ꝓtū ꝑtes ꝓcordassent ⁊ ꝓsensissent nō distinguēdo ꝛ q̄: qđ erit: cū mō dicat actor ꝛ vno ⁊ reus ꝛ alio: nec ꝑ ꝓstare ꝛ q̄ intellexerūt. qa nō ꝓcordant? hic dicere possuz ꝙ ille sit iudex cui ꝓmo fuit lr̄e ꝑtate: ꝛ. s. ꝛc rescꝑ. capt'm sancte crucis. ⁊. j. ꝛc ap. vt ꝛbit⁹. ħ si esset simul ꝓsentatio facta: tūc qui dignior est. ħ si essent eqliter digni: sorte diriman. ff. ꝛc iudi. ħ cū ambo. ⁊. xxvj. q. ij. sors nō est.

f Sic̄ est iusta. hec ꝛba cū ponunť in ꝓfirmatōibꝫ ꝙtional'r intelligunť. j. ꝛc ꝓsc. vti. vel iuri. examinata. ⁊. j. ꝛc ꝓcess. ꝑbē. qz diuersitas ⁊ ꝓulegiū sp oz aliqđ ponē. j. ꝛc v. sig. abbate. ⁊. j. ꝛc ꝓuīl. in his. et sic ponunť in sentētijs qs papa ex certa sciā ꝓfirmat: vt hic.

g Super eo. inter aliquos qui se dicūt patronos.

h Ibus. s. presentatōem: vt supꝫ dixi. Berñ.

i Ordinet. hec verba ambiguitatē continere videntur. Vnde iudex credebat ꝙ ipse instituere posset clericum presentandum: qđ non est verū. vnde expone: ordinet. i. ꝓuicier ordinandam ecclesiā ad ꝑsentatōem illius qui obtinet iusparronatus ad se ꝓtinere. tñ si episcopus: archidyacon⁹: vel archipresbiter cōsentiret ꝛlegato: valeret eius institutio. Berñ.

k Liceat. prima questio.

l An si archipsbiter. secunda questio. Berñ.

m Archidyacon⁹. ar. ꝙ archidyacon⁹ vel ēt archipsbr ꝑ ꝓmissē curā alioꝝ: ħ hoc ē qñ ab epo eis spāl'r ꝓcessuz: ꝛ. s. ꝛc of. archid̄. cuz satisfecerit. vel cū al's hoc obtinēt ꝛ ꝓsuetudine: ar. ꝛ. s. ꝛc elec. dudū. ij. ⁊ ꝛ. s. ꝛc off. archid̄. dilecto. ⁊. ꝯ. ꝛc excel. ꝑla. ad hec.

n Intentiōis. ar. ꝓulegia rescꝑta ⁊ alia ꝓsil'ia ad eos tñ extēdi: ꝛ q̄bus cogitatū est. ff. ꝛc pac. tres frēs. ff. ꝛc trāsac. cū aqlana. ⁊ ita intentio mādātis ꝓsiderāda ē. ꝯ. ꝛc restr. spo. audita. ⁊. ꝯ. ꝛc ꝓben. cū cām. ⁊. c. vlt. Itē ar. ꝙ iuri nulli⁹ intēdit papa ꝛrogare. xxij. q. ij. ꝓnū. ꝯ. ꝛc of. oz. lz. ⁊. ꝯ. ꝛc rect. ex multiplici. ⁊. s. ꝛc rescꝑ. ad aures.

o Illus. s. epo archidyacono vel archipsbitero.

p Tenebit. ⁊ ita oz differri executio sniē si ꝙ eā alicui ꝓiudiciū generat. ꝯ. ꝛc re iudi. cum sup̄ cōtrouersia. ⁊ verus est: nisi ꝓsumptio sit in

ꝓrũ q malicioſe appelleꝫ: ſic ꝓtigit i reſtiõe. j. ꝛ i ite. reſti. ſuſcitatis

q Sed pub⁹ int ꝙs. ⁊ ita lz appellatio ſit remota i lꝭis: nihilomin⁹ ꝑñt appellare oẽs ħrũ intereſt. ij. q. vj. nõ ſolẽt. Itẽ nõ. q oẽs poſſũt ſe opponere: ꝙs negociũ rãgit. luce ꝛ illis nõ fiat mẽno: ⁊ ſunt admittẽdi: al's nõ teneret appellatio ĩterpoſita ꝑ eos. Itẽ ar. q iuriſdictio extẽdit ad eos ꝛ quibꝫ nõ eſt cogitatũ. ꝛ hoc dixi. ſ. c. q ꝙſitũ. Itẽ arg. q res inter alios acta nõ nocet alijs. j. ꝛ re iudi. q⁹is: vbi ꝺ hoc tractat: ⁊ ꝓpetẽtes ibi ponit q⁹ hic.

v q Auſam mrimonij. iuxta. ⁊ nõ talis ꝓfeſſio ꝓiudicare nõ ꝺz. xxxj. q. ij. lotharius. ⁊. xv. q. vj. c. j. ⁊ ſi etiã ſpõte id ꝓfiteret ꝑ pter vm⁹ cõfeſſionẽ vel ambozũ mrimoniũ ſepari nõ ꝺz: q⁹ ſepe adm uicẽ colluderẽt. j. ꝺ eo q co. pſan. vxo. ſue. ſup eo. ⁊. xxxv. q. vj. §. vlt. ſed ſi ambo ꝓfitẽãt ⁊ fama publica ꝓſentiũc poſiunt ſepari. xxxv. q. vj. ſi duo quidã ẽx alijs intelligũt illum canonem.

s q Solũmõ. Arg. q vbi aliqrũ pñtia reſideraẽ qõ in coꝛ abſentia agit⁹ nõ tenet: vt lxiij. di. obeũtibꝫ. ⁊. ſ. ꝛ elec. cũ in veteri. et ℒ. ꝛ teſta. ſi vn⁹. ⁊. lx vj. diſ. poꝛo. ⁊. lxviij. di. coꝛ epi. ⁊. ff. ꝛ trãſact. cũ hi. §. ſi ꝓtor. et ff. ꝛ re iudi. duo ex tribus. ⁊. ℒ. ꝺ aduo. fiſci. l. vlti. ⁊. ff. ꝛ iure fi. fiſcus. Ar. ꝓtra. lxiij. di. c. j. ⁊. ij. ⁊. ℒ. ꝛ poſtulã. velamẽro. et. xv. q. vij. felix. So. duobus modis ꝛſideraẽ pñtia alicuj⁹ vel q⁹ũ ad neceſſitatez: ⁊ ſic vera eſt ꝓma rubrica: vt hic: et ſ. ꝛ elec. q ſic. ⁊. c. venerabilẽ. itẽ q⁹tum ad honeſtatẽ vel vtilitatẽ ⁊ talis abſentis nõ vidiat qõ factũ eſt: vt in contrarijs. ⁊. xxxij. q. ij. honoranẽ.

t q Alm⁹. Quid iuris ſit qñ iudices ordinarij vel ꝛlegati vel arbitri ſerũt diuerſas ſnias: dicẽ. j. ꝛ re iudi. c. vlt. ⁊ ibi dicẽt ꝛ hoc. Si ꝝ ſint duo iudices ⁊ alter ſine altero ꝓcedat: nõ tenet ſnia: vt ff: ſiue etiã plures ⁊ aliq̃ abſente pnũciãt. ff. ꝛ re iudi. duo ex tribꝫ.

u q Recipiat. ſic. j. ꝛ reſti. ſpolia. ex ꝙqueſtiõe. Ar. ſ. j. ꝺ or. cogn. intellexim⁹. hic ⁊ i illa ex ꝙqueſtiõe poſſeſſorio agit: ⁊ ideo cum cauſa ſpoliationis ſit ꝓlegiata: illa ſemp ꝓmo ẽ tractanda: ⁊ quẽtus ſup ſpoliatiõe recõuenire ſpoliatũ nõ poteſt: niſi ꝛ alia ſpoliatiõe. j. ꝺ or. cog. ſup ſpoliatiõe facta ꝝ reſtitutiõe: poſtea cognoſcat ꝛ ꝓpetate lez ꝛ cauſa matrimonij. illa intelleximꝰ loquit in pentozio: ſed ſi i cõtinenti uſte vellet probare conſanguinitatem maxime in gradu indiſpẽſabili reſtitutio differt ſm tenozem illius ꝛre. j. ꝛ reſti. ſpoli. litteras. al's ſemp facienda eſt reſtitutio incõtinenti.

a q Auſam q. dñs. Ar. eſt hic euidẽs: q rõnabil' eſt cauſa ſuſpitionis ſi iudex eſt dñs aduerſarij. ar. iij. q. v. accuſatores. ⁊. xj q. iij. q⁹tuoꝛ. ⁊. j. e. inſinuãte. ⁊ idẽ eſſet ſi iudex eẽt vaſallus ipetrãtis. ar. xxij. q. v. ꝛ forma. Itẽ ſi ſit ſuffragane⁹ ipetrãtis. j. vt lit. ñ ꝓte. accedẽs. Itẽ ſi eẽt conſanguine⁹ vel aduocat⁹ exiſtit i eadẽ cauſa ꝑ ipõ. j. ꝛ ap. poſtremo. Idẽ videt ſi habet ſimilẽ cauſam. j. ꝛ iudi. cauſam q̃ inter. ar. op. ad hoc. j. ꝛ teſti. ꝓbas. ꝛ cauſa ſuſpitionis tractabit. j. e. ſuſpitiõis. ⁊. j. ꝛ ap. cũ ſpeciali.

ſuo ꝛtrahi duxerit appellandũ: q⁹ ñ illi ẽ ꝓfuturũ iter ꝙs cã ꝓmiſſa ẽt: ap. remedũ ẽ ſblatũ. Item

Q Auſã mrimonij q̃ int. j. mulierẽ ⁊ blachaciũ agitari dinoſcit: forojulie. ⁊ vapicen. epis nos memim⁹ ꝓmiſiſſe: q̃d cã viro reſtitui mãdatibꝫ: vir mlierẽ cruciatibꝫ ⁊ flagellis adeo affecit q ĩuita ⁊ coacta int ſe ⁊ vir ſuũ ꝓfeſſa ẽ parẽtelã: ſicq factũ ẽ: q ad iudiciũ vn⁹ eoꝝ dimiſit eãꝺ ⁊ ĩfra. Diſ. v. mãdam⁹ q̃ten⁹ ſi ĩueneritis q ꝑfat⁹. b. dictã. j. ad iudiciũ ſolũmõ alt⁹ ꝓdcoꝝ a ſe ſepaſſet: q⁹ cũ cã duobꝫ ꝓmittit: ſnia vn⁹ ñ tenet: ipz vt eãdẽ mulierẽ ſic vxoꝛe ſuã benigne ꝛcipiat ⁊ maritali affectiõe ꝓtractet: monitõe ꝓmiſſa cogatis. Si q̃ tñ apparuerit q poſtq̃ ab eo ꝛcepta fuerit mrimonũ ipoꝝ velit ⁊ legitie poſſit ipetere: cãz audiatis ⁊ ſine canõico ẽmietis. Dẽ exoneñ. ⁊ vitoñ. epis ⁊ ab. herforꝺ.

Q Auſaz q̃ int. f. ⁊. h. ꝛ nativitate agathe vertit vobis frẽs epi. ⁊ londoñ. epo ꝓmiſim⁹ terminãdã: vez qñ idẽ. f. ꝑfatũ lõdoñ. epm hebat ſuſpectũ ꝑ eo q dñs ẽ ꝓdicti. h. ipm amouẽdũ ⁊ te fili abbas loco ipi⁹ duxim⁹ ſubꝛogandũ. Item.

Q Alm te ꝙſulẽte: ⁊ ifra. Si ſr cã q̃ tibi ex nr̃a ꝛlegatõe cõmittit. a. pſonis eccl'iaſticis vni vel pl'ibꝫ: q̃bꝫ vt parcas laboribꝫ ptiũ ⁊ exꝑt cognitiõz ipi⁹ cãe ⁊ teſtiũ examiatõz ſnia tibi refuta ꝓmittis: appellatio fuerit interpoſita hmõi ap. ĩtuitu cãm ipaz indiffinitã relinq̃re nõ teneris. Elic⁹. iij. cant. a ꝛepo ⁊ ei⁹ ſuffra

R Elatũ: ⁊ ifra. Nos itaq cõſul. vze. r. q ſi lis fuit añ. ꝑ. n. obitũ ꝓteſtata mãdatũ morte mãdatoris nlitaten⁹ expirauit. Si vo añ lit. ꝓte. ꝛceſſit: nõ ẽ a iudicibꝫ ꝙs ꝛlegauerat: ex ꝛlegatõe hmõi ꝓcedẽdũ.

R Rba. iij.

G Ratũ gerim⁹: ⁊ ifra. Sane ꝙſuluit nos ꝛuotio tua: an añ obitũ ꝛlegatis ꝓpoſito citatiõis edicto lite vo p⁹ morte ꝓte. nihilomin⁹ ꝛbeat in cã ꝓcedere ꝛlegat⁹: ⁊ vtr is intelligat ap. ñunciaſſe: q ea int̃poſita ad ꝓdu cẽdos teſtes ĩducias poſtulauit ⁊ ꝛmũ ꝓductiõi ⁊ allegatiõi renũciãs atteſtatiões petijt ſolẽniter publicari. Nos aꝭ inq. r. r. q cũ i caſu ꝓxi citatõe facta negociũ ſit q̃ſi ceptũ ⁊ maxie ſi ꝛlegat⁹ nõ ſit cert⁹ ꝛ obitu ꝛlegãtis: pt ⁊ ꝺz in cã ꝓcedi: tenebitq̃ q iuſticia fuerit ꝑuia diffinitũ. i ſecũdo vo cãu vr ab ap. receſſũ ſi ſm ea q̃ ꝓmiſſa ſr: eũ q appellauerit ꝙſtiterit ꝓceſſiſſe.

E Rudẽtiã. r. ⁊ infra. Quito

c r Elatũ. ꝓteſtata. qõ dicit ħ ſm ſeges locũ habet q ſi ante lit. cõteſt. monat mãdato: expirat mãdatũ: vt hic dicit: q: lis nõ ꝺr ꝛpra niſi ꝑ lit. ꝓteſtationẽ. i aut. ꝛ litig. §. oẽm. colꝫ. viij. ff. rem ratã ha. ampli⁹ ſm canones nõ cõſiderat tm lit. cõteſtatio. ħ ſufficit ſola citatio añ morte mãdatoris ad ꝓpetuandũ reſcriptũ. vñ citatiõe ꝓmiſſa nõ finit mãdatũ ꝑ morte mãdanꝫ. j. c. ꝓxi. ⁊. c. licet. ſed ſi citatio nõ ꝓcedat morte: ſtatum expirat mãdatuz. j. ꝛ of. lega. c. vl. §. j. ⁊. ff. ꝛ iu. om. iuꝺ. ⁊ q. q̃liter fiat ꝓteſtatio litis habeẽ. j. ꝛ lit. ꝓte. c. vno. Itẽ ſic ꝑ libelli oblationẽ ꝑpetuat actio. ℒ. qñ li. ꝓn. da. lit. ꝓte. facit. l. j. ⁊. ij. q. vj. anteriozꝫ: ⁊ ſicut res litigioſa efficit ꝑ libelli oblationẽ: vt i aut. ꝛ litig. in ꝓnci. ⁊. ℒ. ꝛ litig. aut. litigioſa: eodẽ mõ ꝑpetuat iuriſdictio ꝛlegati ꝑ ſolã citatiõez vt dicit iura ꝓdicta

G Ratũ. ceptũ ideo dicit q̃ſi ceptũ q⁹ q̃tũ ad ꝓpetuãdã iuriſdictiõz ceptũ ẽ negociũ. ſed q̃tũ ad lit. ꝓte. nõ ẽ ceptũ. vñ legitimas exceptiões pt opponẽ. vñ ſucceſſor ipetrãtz poterit cõuenire reũ mortuo ipetrãte. ar. §. ꝛ reſcp. ſignificauit: vbi ꝛ h⁹. ⁊ ar. ff. ꝛ iof. teſta. poſthum⁹. §. vl. ℒ. ꝛ noua. ſi ꝛlegatio. ff. ꝺ iij. om. iu. ⁊ q. ibi expone ꝛgit ceptũ ꝑ citatiõz: ad h⁹ vt faciat ad ꝓpoſitũ. ⁊. j. e. lz. ⁊. j. ꝛ of. lega. c. vl.

e q Maxie. hic bñ dicit: q: idẽ eẽt ſi eẽt cert⁹ ꝓmiſſa citatiõe: q: pt ꝓcedere. ⁊ ſi eſſet cert⁹ ꝛ morte ꝛlegãtz: ⁊ negociũ nõ eẽt q̃ſi ceptũ nõ ꝓcederet: ⁊ tõ pt ꝓcedẽ cũ nõdũ ſit cert⁹ ⁊ negociũ ſit q̃ſi ceptũ Ar. ꝓtra. iuſti. mãdati. §. recte. ibi innuit q ſi ignoraẽs poſt morte citauit: licet poſtea ſciat ꝛ morte: ꝓcedẽ pt. ff. ꝛ acq. poſ. fundi. §. j. ⁊. ff. ſi cer. pe. l. ei⁹ q in puncta: ⁊ in eadẽ. l. ꝓrũ dicit.

f q Receſſuz. Mõ ꝓſumptiõz iuris: q iuri ſuo renũciare ꝓſumit q iuri ſuo ꝓrũ facit. j. ꝛ teſti. cũ veniſſet: q loquit ꝛ hoc eodẽ negocio: ⁊ eſt euiꝺẽ vibam. ⁊. j. ꝛ ap. ſollicitudinẽ. ⁊. j. ꝛ bis que fi. a ma. par. ca. ex oꝛe: vbi ꝛ h⁹ m'ta ar. iuenies. ⁊. j. ꝛ vi. ⁊ ho. cle. c. vl. ⁊. ℒ. ꝛ iure. w. ipe. l. ij. ⁊. ff. ꝛ mmo. ſi filiꝰ. ff. ꝛ mofficio. teſta. ſi exheredat⁹. ⁊. l. ſi ꝓponas. §. j. ⁊. lxiij. di. cũ adrian⁹.

g p Rudẽtiã. Quito loco. ꝓmã gonez hẽs. j. ꝛ mu. peri. c. pu

E Rudẽtiã. ſcõaz ẽciã. j. ꝛ ap. ſcõo reqrz. ġrtã. j. ꝛ ẽnſac. ꝓcea

h q Teneatur. ad hãc q̃ſtionem non videt papa rñdere. ſed videt q non teneat venire. ſ. e. cãm matrimonij. ⁊. j. ꝛ eo. q mit. i poſ. cauſa rei ſer. cũ ſic. ⁊. ij. q. vj. §. diffuntur ua. v. itẽ ſi pl'es. ⁊. ff. ꝛ re iudi. duo ex tribꝫ. ff. ꝛ arbi. ſi in tres. ⁊. l. ſe. ꝓterea ſi veniret illi duo non poſſent ꝓcedere: ⁊ ideo nõ eſſet contumax ſi non veniret

vt .ff. de iudi. nō videt. & .ff. ō pecul. eo tpe. & .ff. de arbi. si cū dies. §. si arbit. ꝓterea nō videt esse ī mora q̄ se pt̄ tueri p exceptiōz .ff. si cer. pe. lecta est .ff. de vsu. sciēdū. & .j. vt lit. nō ꝓte. q̄m frequēter. §. si vo alit. ad fi. & .ff. mūd. sol. vir bon⁹. ☙Cōtra videt q̄ teneat venire q̄m q̄libet illoꝝ ē iudex insolidū: cū sit res idiuisibilis. xxuij. q.j. loquit. j. ō iure pa. c.j. & .ff. de bo. li. si libert⁹. in fi. et .ff. de ser. vic. & .C. de relig. si sepulchū. & .ff. de reli. vel qō. & .ff. ad .l. falc. l.j. §. si vsu fruct⁹. Itē vn⁹ solus plul ꝓcedē pt̄ altero absente. ff. de offi. cōsul. l. vna. arg. .C. de auc. p. l. vl. §. sanci m⁹. & .ff. de exercito. l.j. §. si pl'es: tn ille §. p vtraq; ꝓte facit & ē ar. bo. ff. de fideicō. liber. si legatario §.j. & q̄libet teneť sal tē venire allegatur⁹ pulegū suū. j. ō ap pel. cū pari. ff. de iudi. siqs ex aliēa. & .ff. siqs in ius voca. nō ierit. l. ij. j. rñso. ad hoc distinxit io. & bñ vtrū iudices sunt ordinarij vel ꝛlegati. si iudices sunt ordinarij vno absente reliqui pñt ꝓcedere p

loco suplicas iformari: vtq; cū trib⁹ cā ꝓmittit: ita q̄ si oēs int esse neq̄erīt: duo eā nihilomī⁹ exequāt: si re⁹ a duob⁹ tm̄ fuerit ꝙuocat⁹: venire nec̄io teneat: et si citat⁹ a pl'ib⁹ coā duob⁹ ꝓparuerit: tercio nec venīēte p se vl' p lras vt solet fieri excusāte: an duo pñtes ī cā possint ꝓcedere: & eā finē calculo termīare. Jn ħ casu tal'r rñdē⁹: q̄ cū aliqs ꝛlegatoꝝ iudicū p certū nūciū l' ex cusatorē lāatorie ꝛstiatū nō ostēderit se īteresse nō posse: vel al's ꝛ eodē canonice ꝓstare nō potit residui ꝓcedere ad causē cognitiōz ñ ꝛbēt: q̄ si ꝓcesserīt nihil reputabūť egisse. ¶Illa q̄ppe fuit antiq̄ se. ap. pusio: vt h⁹ mōi cāȳ cognitiōes duob⁹ q̄ vni tribus q̄ duob⁹ libēt⁹ ꝛlegaret cū sicut canones attestant: integrū sit iudiciū: qō pl'imoꝝ sentētijs ꝓfirmat. mādati siquidē excedere fines ꝓbaret siqs citra formā rescripti accepti ꝓsumeret iudicare. Adjcim⁹ eť q̄ vbi fuerit īmissiōe apositū: vt si oēs int ēē neq̄erīt: duo eā nihilomī⁹ exequāt si aliq̄s ex ipis cū possit no luerit interesse: duo nihilomī⁹ in cā ꝓcedāt: lz ille terci⁹ ḡuissime sit arguēd⁹: ꝓ eo q̄ mādatū ap. exeq̄ sbtfugiat aut ꝓtēnat. Jdē q̄z p oīa dicim⁹ obseruādū in cā q̄ cōmittit duob⁹ eo apposito: vt si ambo īteresse neq̄erīt: alter nihilominus exequāt. ¶Sexta

iura q̄ ad hoc sunt inducta: cū q̄libet p se insolidū hēat iurisdictiōz in ꝛlegatis vel arbitris secus est: quia vno absente reliqui nihil possunt facere: nec tenet qō fit ab eis. ſ. e. cām matrimonij. & .j. eo. vno ꝛlegatoꝝ. & .j. e. c. pri. & .ff. de re iudi. duo ex trib⁹: lz em̄ quilibet eoꝝ hēat iurisdictiōz insolidū: eā p se nō pt̄ exercē: q: loco vni⁹ intelligūť: sicut si plures furant vnā trabē: ita q̄ null⁹ eam furat: & tn̄ q̄libet teneť. ff. ad .l. acquil'. ita vulnerat⁹. in fi. ſ. de rescrip. pastoral. i fi. ☙Et sic pz q̄ iste ꝛ q̄ queritˇ ad talē citatiōz nō teneť venire: & si dicis q̄ papa nō rñdet ad q̄stionē: imo bñ rñdet: q: rñdet ad secūdā: q̄ est: vtrū duo pñtes absente tercio: & se nullo modo excusante procedere possint: q̄ non ꝛbent procedere: & si ꝓcesserint: q̄ nihil putabunť egisse: bene respōdet ad pmā q̄stionem: q: secūda soluta intelligitˇ ꝑma soluta: q: si nihil facere pñt: sequitˇ q̄ non teneť venire: & sic quasi superflua relinquitˇ questio pma. ſ. de rescripť. pastoralis. sic. j. de iurepa. postulasti. vbi per solutionem vlume questiōis soluunť ꝓcedentes. sepe sic inuenies. ☙Et sic dico: q̄ q̄n duo citant tm̄: & hoc ꝓstat: citat⁹ nō teneť venire in q̄ casu loquitˇ hec ꝛcre. q: hic ponitˇ ꝑ q̄stiōe: q̄ tm̄ duo citāt: & est q̄stio iuris. & ego rñdeo: q̄ non teneť. Sed si tu ponas: q̄ tres sunt dati iudices ꝯ te: & duo citant te p litteras suas vel nunciū: & nulla fit mentio ꝛ tercio ħ nō est certus ꝛ facto: imo potes dubitare an terci⁹ se excusauerit vel ꝓmiserit vices suas illis: & ideo licz mūs⁹ cante faciāt: q: nō faciūt mētionē ꝛ tercio in lris suis: tutius ē ire & videre an habeāt auctoritatē a ꝓcio. & si hīt bñ pñt ꝓcedere: si vo nō habeāt ꝛlegationē vel excusationē a suo cōsocio nō pñt ꝓcedere. vt. j. c. pri. & potes agere ꝯ illos ad interesse: eo q̄ te calūnioſe citauerūt: nec in hoc pñt ꝓtendē errorē: cū in hoc sint certi: & q̄ teneanť ad interesse: pz ꝛ sen. exō. sacro. Sed pone: q̄ duo ꝓcedāt ꝯ istū absentē citatū & terci⁹ postmodū hēat ratū qō illi fecerint: nūquid valet sentētia sic valet in electōe. ſ. de elec. q̄ sicut: Dico q̄ nō valet ſnia talis ꝓ ratihabitionē terciꝯ: cū ab initio nulla fuerit. vñ postea ratificari nō pt̄. ff. de regu. iu. qō ab initio. in fi. Itē quid si ꝓtes ꝓsentiāt: vt duo ꝓcedāt: nūquid valeret talis processus tercio non venīēte nec se excusante: nec credo q̄ ꝑtes possint illis dare illā iurisdictionē. .C. de iurisd. om iudi. l. ꝓuatoꝝ consensus. & .j. e. p. et. g.

h ¶Per certū nūciū. q̄ sit certe & approbate fidei. xcvij. di. nobilissim⁹. Sed cui ꝛbet fieri fides: q̄ sit cert⁹ nūci⁹? dico q̄ iudicibus cōsocijs. ar. ff. rem ra. ha. ne satisdatio: & fides facienda ē iudici: cuz ꝑm ea q̄ coā eo ꝓbarī ꝛbeat iudicare. ſ. de renū. in pñtia. & .ij. q. vij. iudicet: & pūb etiā ꝛ hac ꝛlegatiōe vel excusatiōe ꝛbet fieri fides: quia & p hoc ꝓstat an habeāt iurisdictionē: ꝛ q̄ facē fidem ꝛbēt. j. e. cū ī iure. Sed nūq̄d isti nūcio vel excusatori credit sine lris? nō credo q̄z tūcūq̄ honest⁹ sit vel fidel'. j. ꝛ ꝑbs. q̄m ꝯ falsam & vni testi non creditur q̄tūcūq̄ honestus sit. xxij. q. iij. v. vnus testi monio. & ideo sequit̄ lr̄atione ꝛstinatū: & ita potius credit lr̄is q̄ nūcio. hec em̄ est idonea ꝓbatio q̄ sit p lr̄as. ff. de pig. Jhit. xviij. di. placuit. & qō dicit lr̄atione ꝛstinatū: respicit vtrūq; diuisum: & vel est exposituū: ß nūcio iurato credit. j. ꝛ ap. cū parati: vbi ꝛ hoc.

i ¶Non oñderit. videtur q̄ ñ ꝛbeāt eos certificare. q: ipi certi sūt si nō interest. hoc ꝓtigit vel q: nō pt̄: vl' q: non vult. ß i vtroq; casu ꝓcedē ꝛbēt: vt hic dī. §. adjcim⁹. ß cū certi sint certificari nō ꝛbēt: vt .ff. de act. emp. & vend. l.j. i fi. Rñ. licz sciant hoc eis ꝛnūciandū ē. semp em̄ ꝛbet ꝓstare ō hoc anteq̄ ꝓcedāt. qa posset esse q̄ bñ vult interesse: nec ꝑ eū stat: ß ꝓtes q̄ ipm ducē bñt sine expēsis. q: cū sine expēsis venire nō tenetur: vt bñ colligit. j. ō vi. & ho. cle. cū ab oñi specie: ō hoc ibi notat. & est fi. qō dicit lex. si mulier sciat libellū accusatōis esse ꝓrectū: recte tn̄ nubet dū ei nō ē ꝛnūciatū. ff. ō adulteriū ꝛnūciasse: circa prin. arg. ff. q̄n dies lega. cedat hmōi legatū.

k ¶Canonice. puta p testes: vt ꝓbet absens longe vt haberi nō possit vel infirm⁹: ar. ſ. de cleri. pegri. tue.

l ¶Nihil egisse. p hoc noueris esse solutā primo loco ꝓpositā q̄stiōez. hec solutio icludit in se illi⁹ solutōez: vt dictuz est in pma notula. sic .j. de fri. & male. & ipo. co. fraternitatis. & ſ. e. sup eo.

m ¶Illa quippe. interpositio est ob hoc. q: fecerat mentiōez ꝛ pluribus iudicibus. q: nihil facit ad q̄stiōez. & ille vsicul⁹: mādati siquidē ꝛc. cōtinuat ꝓcedenti solutiōi. & illa clausula: illa quippe ꝛc. cōperim⁹ pone ret post illā clausulā: mādati fidē. & sic esset tota ꝓtinua & planior: vel satis potest legi tota cōtinua.

n ¶Duob⁹ q̄ vni. secus in arbitris. q: ꝓter naturalē hominū facilitatem ad dissentiendū meli⁹ cōpromittit in vnū q̄ in duos. q: res fere sine exitu est. ff. de arbi. item si vnus. §. ꝓncipaliter. & .j. ꝛ arbi. annotat. tn̄ si cōpromittitur in duos tenet ꝓmissuz & ꝓtor ꝛbet cogere illos: vt si dissentiāt tertiā eligāt psonā: cui⁹ auctoritati stet: vt dic. §. ꝓncipaliter. & .j. e. suspitōis. §. j.

o ¶Plurimoꝝ. qō em̄ a pluribus queritˇ sapientibus facilius inuenit. xx. dis. ꝛ qb. & ꝑ ampliores homies pfectissima veritas reuelat. .C. de sideicō. l. vlt. ad fi. & .lxvij. di. extra pscientiā.

p ¶Citra formā. v. iste ꝓbat q̄ duo tm̄ ꝓcedere nō ꝛbēt: & citatio est ꝛ pcessu. j. e. pastoral'. §. j. & .j. ꝛ pba. q̄m ꝯ falsaz. & si ꝓcedāt nihil egisse reputabunť. ꝑ si citant nihil faciūt. q: ꝛ toto ad prem negādo valet argumētū. & sic ꝑ hoc ꝓbant q̄ dicta sunt in prima notula. & sic forma rescripti ꝓnāda est: ſ. de rescrip. cuz dilecta. & q: oñibus iurisdictio ꝛmandat: ab oñib⁹ ꝛbet citari.

q ¶Cuz possit. & hoc abiqs piculo rei familiaris. q: tūc non teneť negligere sua. ff. de iudi. si longius. j. Rñ.

r ¶Voluerit. hoc est q̄ addit ei quod sup̄ dixit si oēs interesse neq̄erint. & ibi potes hoc verbum supplere interesse nequiuerint: aut noluerint ꝛc. Bern̄.

s ¶Procedāt. postq̄ ꝓstiterit q̄ interesse nō vult: vt sup̄ dixi in alio casu: q̄n interesse nō pnt: ſ. de rescrip. scisciatis.

t ¶Arguend⁹. imo & pumēdus: ꝑ eo q̄ mādatū apl'icū exeq̄ nō vult vt ſ. de resc. scisciat⁹. Dz qs arguet eū aut pumet? pudices non. q: par in parē nō hz impiū: ſ. de elec. inotuit. & .ff. ad trebel. ille a q̄. §. rē pestiuū. ordinari⁹ nō. q: ꝛlegat⁹ maior est eo q̄tū ad illā causaz. arg. ſ. e. sane. ij. & .j. ꝛ offi. ordi. pastoral. §. j. supio: ꝑ eū puniat cui⁹ mādatū exequi nō curat. .C. de temp. ap. l. vlt. §. illud. & pudices ꝛbent supio⁹ ꝛnūciare negligentiā ipsi⁹: ar. j. ꝛ ꝑben. gue. ad fi. ij. q. vij. es ꝓter. sufficit sola redargutio: cum per hoc non pudicet partib⁹. q: alij ꝓcedere possint.

u ¶Donec. hic sunt dubitatio vtz esset ꝓcedendū super principali nō obstante exceptōe oppositā: donec ꝛ ipsa excoicatiōe ꝓstaret: vt simul

sup ꝓncipali ⁊ exceptiõe ꝓcederet: qđ nõ dz esse: imo supsedẽdũ ẽ sup ꝓncipali q̃stiõe donec termio ꝓpetũ obtẽt exceptio. ī. ꝛe iu. exhibita.

¶ Infra terminũ ꝓpetentẽ. hodie terminꝰ iste nõ ẽ ad arbitriũ iudicis: ß infra octo dies exceptio excõicatiõis ꝓbari dz: die in q̃ ꝓmittẽ nõ ꝓputato. q̃ si ꝓbata nõ fuerit iudex in cã ꝓcedat: reũ in expẽsis actoꝝ q̃s ꝓpter hoc secisse dicit ꝓdẽnãdo taxatiõe ꝓmissis: ⁊ vltr duas vices hec exceptiõ nõ ꝓponat: Quarto tenore ꝛe. ⁊ q̃ excõicatiõnẽ opponit: speciez ipi⁹ ⁊ nomẽ excõicatoris exꝑmere dz: vt i ꝛe. ino. iij. ī q̃ dia hec statuũt: ⁊ incipit: pia ꝓsideratiõe. ī. ō excep.

¶ Ex pfessiõe. ex loco isto sat colligit: q̃ sup exceptiõe debet lis ꝓtestari int ꝓtes ⁊ iurari etiaz ꝛe calũnia i cumulus: ß nõ in spẽcialib: ß ꝛe veritate dicẽda: q̃ exceptiões debẽt dari i scriptis. ī. ꝛe ꝓba. qm̃ ō. sicut etiã dat libellus. ī. ꝛe libel. ob lg. ignorãꝰ ẽps. ⁊ ad exceptiõz dz ille ꝯ qnẽ ꝓponẽ rndere: vt h dicit: ⁊ sic lis cõtestat si negauerit actor exceptionẽ: tũc iurabit ꝛe calũnia. ī. ꝛe fideiuss. cõstitut⁹. ⁊ est op. ar. C. ꝛe iura. calũ. l. j. ⁊ si postea ꝓ pfessiõez nõ ꝓstiterit ꝛe exceptiõe: ꝓbabit illã ꝓ testes vt alio mõ q̃ poterit: vt ꝓ instrumẽta: al's ꝓcessus nõ valeret lit. nõ cõte. ī. vt lit. nõ ꝓre. ꝓ totũ. Ar. ptrs. ī. ꝛe offi. iudi. c. ij. et sup hac exceptiõe vel alia ꝓsimili: vbi crimia opponunt: testes cõpelli nõ debent. ī. ꝛe testi. cogẽ. dilectoꝝ. quidã tamẽ nõ obseruãt hoc in exceptiõibꝫ: ⁊ male sicut credo: quia ordo iuris vbiq̃ est seruãdus: cũ ꝓcedit iure ordinario. ⁊ hoc probat. ī. ꝛe ap. interposita. §. vltr. tamẽ iura illa q̃ dicũt q̃ lite nõ cõte. nõ tenet ꝓcessus: loquũtur i negocijs ꝓncipalibꝫ. vnde satis põt dici q̃ nihilominꝰ valet ꝓcessus in his exceptiõibꝫ dilatorijs ⁊ emergẽtibꝫ: licet lis nõ fuerit in his cõtestata: ⁊ nullo iure cauet: q̃ in his ꝓcessus nõ debent ꝛe. ī. ꝛe regul. ad apl'icã. b.

a ¶ Excõmunicatiõis. maioris. s. quia minor non repellit ab agendo nec a consortio fidelium. ī. ꝛe excep. a nobis. nec ab electione. ī. ꝛe cle. excõ. mun. si celebrat.

b ¶ Formã. que duplex est. ī. ꝛe ẏbo. sig. ex parte.

c ¶ Aliã iustã. secus eẽt si ꝓpter eandẽ cãm q̃ nũc delegat: qm̃ vel nõ tolleret iurisdictiõ si se excommunicatũ suppressit. vel si expressit: a delegatis iustis absolueret: nec remutteret ad ꝓmos. imo tacita veritate ꝛe alia ꝓmissiõe ñ valeret lis: vt ō ꝓcessu ordinarij. ar. ī. ō ap. vt debit⁹ lau. Hoc qđ dicit in ista notula olim seruabat: hodie vo lis ipetrate ab excõicato bñ valẽt: ⁊ eo absoluto ꝓcedit ꝓ eas. ī. ꝛe excep. pia.

d ¶ Ad excõicatorẽ. quia isti delegati al's nõ hñt ptatez illũ absoluẽdi: nisi ꝓmo illũ excommunicatorẽ requirãt. quod si nõ fecerit ꝓmus ordinarius vel delegatus: tunc illum absoluere possunt ꝑstito iuramẽto puus: q̃ stabit mandatis ecclie super eo ꝓ q̃ prius fuit excõmunicatus: al's si aliũ illum absoluerent: nõ credo ipm esse absolutũ. xj. q. j. c. penul. ⁊ C. si nõ a cõpe. iudi. l. vltr. et. ff. ꝛe reg. iu. facẽ a iudice: quia sub conditiõe hoc mandat: ⁊ ita ante pditionẽ existentẽ etiã absoluere ipm non possunt.

e ¶ Exequant. ⁊ in cã postmodũ ꝓcedant. sic videt q̃ si excõicatꝰ ipetret rescriptũ tacito ꝛe sua excõicatiõe: q̃ valeat postq̃ fuerit absolutus. ar. C. ꝛe pci. ipe. osse. vniuersis. Itẽ ar. q̃ ꝓ absolutionẽ ds in pristinũ statũ reducat. ar. iij. q. j. c. j. ⁊. ij. ⁊ qr cũ sit pena nõ dz extẽdi ß ponꝰ restrigi. ī. ꝛe his q̃ tu. a ma. par. ca. q̃sunt. ⁊ ꝛe pe. dis. j. §. pne. Sed ō. s. ꝛe eta. ⁊ qua. cũ bone. ⁊. s. ꝛe rescrip. dilectus. ⁊. ī. ō ap. postulat. ꝓsuerit dici q̃ lis ab excõicato ipetrate hoc tacito nõ valẽt ad agendũ vel ad bñficiũ obtinẽdũ: vt dicũt ꝺoria: sed ad sui defensionẽ obtẽte: puta q: appellauit tũc bene valẽt lis: licz nõ faciãt mentionẽ ꝛe excõicatiõe. ī. ꝛe excep. cũ int. ⁊ c. dilecte. ⁊. c. significauerũt. ⁊. c. vltr. ⁊ qđ hic dicit. s. absoluũt eũ ⁊ postmodũ lo cũ hz qñ post lras ipetratas sunt excõicatus ab homie vel a iure: ⁊ tũ eo absoluto valẽt lis: qđ patz exeo qđ dicit: nõ ꝓt stare in iudicio: nec vt q̃ lis nõ valeãt. ß dic sup hoc ꝑm qđ no. ī. ꝛe excepk. pia. in glo. q̃ incipit: ß mitz. v. fi.

f ¶ Reseruet. xvij. q. iij. sicjs suadẽte. ī ꝛe sen. excõ. tua nos

g ¶ Explorati. q. v. hoc nõ videt eis cõmissuz: ⁊ papa respõdet q̃ ꝓmissuz intelligit tanq̃ accessoriũ ⁊ est rñsio tacite q̃stionis: ⁊ sic absolutõ est accessoriũ: q: sine illa causa ꝓncipalis ꝓcedere nõ ꝓt: quia nõ audit nisi absoluatur actor. ꝑ. eo. ꝓterea. ⁊. ff. ꝛe iurisdict. iudi. l. ij.

h ¶ Ab his. scilicet. delegatis.

i ¶ Excõicatoribus. nisi ab ipis fuisset legitime appellatũ: vt nisi alia legitima exceptiõz opponẽ possẽt illos. ī. e. ifinuãte

k ¶ Distulerit. s. ꝓcedẽ ī cã illa ꝓ q̃ ille fuit excõicat⁹. Et sic videt q̃ actor ⁊ reus eodez ipe pñt litigare cozã diuersis iudicib. Et sic est ꝑ. C. ꝛe sen. ⁊ interlo. om. iudi. aud. ⁊ plequẽter. ꝛe hoc dixi. ꝑ. ꝛe rescrip. c. vltr. hodie standũ est ꝛe. ere. inno. iij. ꝛe rescrip. que incipit: dilpẽdia litium.

l ¶ In ꝓncipali. sic ecõuerso idem iuris in accessorio ⁊ in ꝓncipali ff. ꝛe accepti. ⁊ ꝓ iusiurandũ. §. ⁊ si fideiussor.

m ¶ Accessorio. accessoriũ vocat cãm illam: ꝓ qua fuit excõicatus actor huiusmodi cause: ⁊ sic respõdebit reo in hac causa sub iudicibus delegat: q̃s ipe ipetrauit: si reus voluerit ipm recõuenire. ī. ꝛe mu. petri. c. j. et. ij. Et si ꝓ causa alteri⁹ tercij ab isto reo fuit excõicatus: qđ erit: nihilominꝰ absoluẽt eũ ꝑstito iuramẽto q̃ stabit mandatis eccl'ie: ⁊ ꝓcedẽt in negocio sibi cõmisso ꝓncipali. sed in alio ꝓcedere nõ possent: etiã si ille reꝰ ⁊ ille actor ꝓsentirẽt: q: iurisdictio istoꝝ prorogari ad istud tercium nõ posset: cũ ꝛe illo in lris mentio nõ fiat: cũ talis iurisdictio sit delegata. ī. e. p. ⁊. g. in fi. et nõ q̃ isti excõicatores ꝓ negligẽtiã perdũt suã iurisdictionẽ tã circa absolutionẽ q̃ sup ꝓncipali negocio: sic. ī. ꝛe so. ꝓpe. lz. ⁊. c. se. ⁊ ita delegat⁹ supplet negligẽtiã alteri⁹ delegati vel ordinarij. sic ordinarius supplet ꝛe isdicta delegati. ī. ꝛe offi. ordi. significauit.

n ¶ Cum causa. ab illis duobꝫ tñ. vnde nõ tenebatur cozam eis respõdere: nec etiam venire tenebatur si certum erat ei: q̃ a duobꝫ tñ fuerat vocat⁹. ꝛe hoc dictũ ẽ. ß. e. c. ꝓt. nisi velit q̃s venire suũ priuilegiũ allegaturus: ne ꝛe facto falsẽ vereat ꝑm q̃ hic cõtingit: quia nõ obstante tali exceptiõe isti duo ꝓcesserũt ꝛe facto solũmodo: q: ꝛe iure non potuerũt. Sed ꝓtra videtur. ī. ꝛe ap. si duobꝫ: vbi tenet sentẽtia excõicatiõis ab eo lata: qui iudex nõ erat ꝓpter cõtumaciam illius qui appellauerat ad papã: quia citatus cozã metropolitão nõ ꝓparuit. Sed hoc ō est: q: ille q̃ excõicauit credebat se iudicẽ ꝓpter appellationẽ ad ipm factã: ignoraꝝ q̃ alter ad sedem aplicã appellasset. vnde tenuit sentẽtia: quia ille ꝛe buit ei significare: q̃ appellauerat ad papaz: ⁊ per illam ꝓbo q̃ iste citatus tñ a duobꝫ ire non tenetur: cum illi sciant se sine tercio ꝓcedere non posse: ⁊ si ꝓcedunt nihil valet. sic in ꝛe. si duobus. si ille sciuisset: q̃ ad papam appellasset: ⁊ eo non obstante ipm excõicasset: nõ valuisset: vt ibi colligit eundem. Sed ponam⁹ q̃ tres sunt iudices sub illa forma: q̃ si nõ oẽs ꝛe. tercꝰ maliciose nõ venit

nobis proposita ex pte tua q̃stio ptinebat: q̃ cũ aliq̃bꝫ iudicibꝫ cã ꝓmittit: ⁊ q̃lẽz ptigit q̃ reꝰ acto ri obijcit: q̃ stare nõ pt ī iudicio vtpote vinculo excõicatiõis astri ctꝰ si reꝰ nõ velit statiꝫ eũ ꝓbare excõicatũ: siue ñ possit: an actor nihilominꝰ audiri debeat donec sup eo qđ obijcit rei vitas fuerit patefacta. Hãc dubitatiõz tal'r amouem⁹ q̃ si ille q̃ tale qđ obijcit: statiꝫ vl' infra terminũ ꝓpetẽtẽ nõ ꝓbauerit legitie qđ intẽdit actor ꝓmitti dz: vt sine offẽdiculo q̃libet audiat. Ceterꝫ si vl' ex pfessiõe actoris l' alio q̃libet mõ legitie ꝓstiterit eẽ actorẽ vinculo excõicatiõis astrictũ a iudicibꝫ delegatis ꝑm formã eccl'ie valet absoluit: ita vt si ꝓpt aliquã iustã aliã cãz ⁊ cuidẽtẽ ab ordinario iudice l' delegato excõicatꝰ fuerit ad excõicatorẽ dz absoluẽdꝰ remitti: q̃ si malicia adhibuerit ꝛe legati iudices id ꝛe ritu eccl'iastico libere exequat: dũmõ ñ sit tl'e gen⁹ excõicatõis illi⁹ cui⁹ absolutio se. ap. reseruet. exploratis q̃dem iuris existit: vt delegatis iudicibꝫ ꝓncipale ꝓmittit: ⁊ accessoriũ ꝓmittat. Si vo ab his fuerit ꝑstito iuramẽto q̃ stabit mãdato ecclie absolut⁹: rursus int rogas: an cozã eisdẽ delegatis vl' ordinario a q̃ excõicat⁹ extitit: teneat sup eadez cã ꝓ q̃ excõicat⁹ fuerat rndere: ⁊ q̃ rũ debeat iudicio l' mãdato stare. In q̃ casu talit rndem⁹: q̃ cozã ipis excõicatoribꝫ sr illa cã ꝓ q̃ fuerat excõicat⁹ stare dz: ⁊ eoz fuare mãdatũ: nisi spãliter fuerit illud alijs iudicibꝫ a se. ap. delegatũ. q̃ si excõicatores maliciose distulerit: tũc delegati eandẽ iurisditionez quã in ꝓncipali ⁊ accessorio exercebunt.

¶ Anno. iij. regino archiepo et episcopo cephaludẽ.

Cum causa q̃ vertit inter

nec se excusat vel non ꝓmittit: ⁊ sic alij nō possunt ꝓcedere: quid fiet de causa illa? ar. q̄ ꝑñt duo ꝓcedē. lxv. di. si forte. ad instar electōis. vt ꝛ. de elec. q̄ sic. Jn ꝯrū videt q̄ nō ꝑñt. q: ꝑmo ꝓstare dz eis de impotētia vel volūtate tercij: ꝛ. e. c. ꝑ. ⁊ ꝛ. ò resc̄p. scisc̄itat⁹. vt ꝑ esse q̄ hz iustā cām absenne. Quid em̄ si postea ꝓbaret se nō potuisse venire iusta de causa? cassabit qò factuz est ad istar rei absentis. j. de re iud. cū bertold⁹. Jtē q̄r ꝓsūt duo citare tercū cuz sit par illis: et par in pare nō hz impiū: ꝛ. de elec. inotuit. ⁊. ff. ad trebel'. ille a ꝙ. ꝛ. pestuū. si em̄ tenereē ad eoz citatōz venire: ꝙ si nō venirent possent euz excōicare qò nō est ver. Ad h⁹ dicas q̄ citare nō possunt euz vt veniat: ß admonere ꝑñt vt veniat ⁊ rogare. ⁊ si nō venerit vsq; ad terciam monitōez vel rogatōem. nec aliqd rescripserit. vel si dixerit se velle interesse ⁊ nō venerit: tūc ꝑñt alij ꝓcedē. q: ꝑsumit nolle venire vel non posse interesse. ⁊ talis ꝑsumptio habebit ꝓ rōne ill⁹. s. q̄ non velit vel nō possit venire. arg. iij. q. ix. decernimus. ⁊. ff. de re iudi. cōmunacis. ⁊ op. ar. lxv. dist. si forte. ⁊ sic statiz remanet iurisdictio apud alios: ꝛ. eo. c. ꝑri. ⁊. j. c. ꝑ. nec obstat si dicat se tūc nō potuisse venire. q: potuit alij cōmittere vices suas vt se excusare. j. e. pastoralis. §. vlt. nec est inconueniens q̄ vnus delegat⁹ suppleat negligentiā alteri⁹ delegati: vt ꝛ. c. ꝑ. §. sexta. sic etiā ordinari⁹ supplet defectū delegati. j. de offi. ordi. significauit. Jtem talis iudex qui negligit iusticiā facere facit litem suaz. xxiij. q. ij. oēs. ⁊ ꝓter negligentiā iudex remouet. C. de offi. ꝑfec. or. si quos. sic et ꝑlatus. j. q. j. §. ecce cū honoris. merito ergo cum constet de negligētia tercij duo ꝓcedere possunt. ꝛ. e. c. prudentiā. ⁊. c. causam mīmo. iij. ⁊. j. e. vno delegatoꝝ.

b Nuncū. j. de appel. meminim⁹. ⁊. c. ad hoc sicut. Arg. contra. ij. q. vj. §. eius vo. hodie hec allegano locum nō habet. j. de appel. vt de bonis: in fi. Berñ.

c Protulerūt. ⁊ male ex certa sciencia: q: appellauit. Vnde nō valuit quod postea fecerūt.

d Constituerit. ⁊ in absentia ꝑs aduerse ꝓtumacis ꝑ ꝓstare lit. nō ꝓtest. j. de ap. inter posita. §. vlt. ⁊ hic est casus in quo ꝑ ꝓcedi lite nō ꝓtesta. vrz ꝓ dere. ꝓdictam.

e Admisisse. ⁊ ita videt q̄ i causa appellatōis sufficit oñdere se appellasse ex causa ꝓbabili. nec est necesse q: ꝓbet causaz appel. verā fuisse. si. j. de ap. dilecto. vñ signat ꝓrarius. j. de appel. interposita. vbi appellans debet ꝓbare causaz appellatōis fuisse veram. ⁊. j. de testi. ex ꝑte ade. de hoc dicēt. j. de appel. interposita. Nā debeat ꝓbari veram fuisse vel sufficiat ostendere se appellasse ex causa ꝓbabili: dic vt in. c. ex parte ade. Berñ.

f Spoliatū. ab illis duob⁹ iudicib⁹ q̄ mādauerāt eū spoliari.

g Cum fructibus. vel qui percipi poterūt. j. de resti. spol. grauis. ⁊ xij. q. ij. non liceat.

a Cum super abbatia. Casus ita colligit ex ītegra. Causa vertebat inē ꝙuentū de cōchis ⁊. s. ꝙndā abbatez ipsoꝝ sup ipsa abbatia: qua dicebat se fuisse spoliatū iniuste. post multas ⁊ varias ꝓmissiones obtinuit iste. s. cāz ꝓmittū ep̄o lessoñ. ⁊ abbati ꝺ becco sue valt' richerie sb hac forma: vt alt' sol⁹ altero nolēte īteresse: aut eē nō valēte mādatū apt'icū adīpleret ꝓtib⁹ ī pēna iudicū ꝓstimitis. ps. r. q̄ dicebat intrusus ī ꝓdictū ius⁹. s. ꝓdictum ep̄m recusauit tribꝰ de causis: tum q: idē ep̄s cām habebat cū mōsterio suo sup quadā ecclesia sua: tū etiā q: ips⁹ r. redeūtē a romana curia nō admisit ad oscula pacis: ⁊ q: dicto. r. dixerat q̄ si posset noceret ei in causa illa: ⁊ hoc ꝓbare volebat coram dicto abbate cōiudice: vel coram arbitrꝺ electis a tribꝰ: dicto ep̄o admittere hoc nolente añ ingressuz cause fuit ab ipo epo p⁹modū appellatiō: sed ipi duo nichilomin⁹ interloquētes appellatiōz nō tenuisse dictū. s. decreuerūt restituendū ꝓdicto. r. super abbatia ꝓpetuū silentiū iponētes: pnus appellatiōe interposita ab ipo abbate: ne cum eo ꝓcederet. vñ cā de mū quent ad papā. dicit hic q̄ talis sententia nulla fuit. q: ꝛ abbas antea appellare ab eo sol⁹ ꝓcedē potuisset: q: tū interlocut⁹ ē cū epo: q̄ taz legitime recusat⁹ est: appellationē ꝓter hoc interposita nō tenuisse: p ꝓsequētiā cōfessus ē se nō posse i cā ꝓcedere: nec erat sue intentōis: vt sol⁹ aliqd diminueret: ⁊ ideo cū eo q̄ iam iudex esse desierat: disponē aliqd non valebat: ꝑtate ac volūtate mutuo sibi aduersantib⁹: qò a duob⁹ factū ē de iure nō valet.

b Juxta formā. q̄ fuit vt alter solus in causa ꝓcederet altero nō valēte aut nolente īteresse: Vt dictū ē in casu.

c Appellationē interpositā. q: non admisit recusatiōes ꝓpositas cōipm: ⁊ ꝑ dici q̄ ipo facto interlocut⁹ fuit restituēdo cū ipo epo: vt dictū est. ꝛ. ⁊ imponēdo silentiū aduersario post illā appellatiōz: q: i integra nō inuenit: q̄ ambo sup hoc interlocuti fuissent ẏbo.

d Cōfessus est. ipo em̄ facto ꝓfessus ē: sicut ipo facto negam⁹ xpm xj. q. iij. estimāt: ⁊ ipo acto mērumur. xxij. q. v. cauete. ipo facto appellam⁹. j. de ap. vt nostrū. ⁊. c. dilecti. ipo facto habem⁹ ratū. ff. de iof. testa. si ꝓponas. ⁊. l. vl. ff. rē ra. ba. l. iij. §. falsus: ⁊ ipo facto renūci at qs iure suo: vt. ꝛ. e. n. ḡtū. ⁊. j. de his q̄ fi. a ma. par. ca. ex ore. vbi plura ar. inuenies de hoc. Jtē ar. q̄ qui vnū dicit vel facit: pl'a facit vel dicit. ff. de arbi. celsus. §. j. ⁊. xj. q. iij. estimāt. ⁊. c. se. ar. j. de ꝛ. ⁊ contu. cū dilecti. ⁊. ff. quod me. causa. l. j.

e Desierat. ꝓpt recusatiōes ꝓdictas ⁊ appellatiōes qs ille. r. fecerat

f Aduersantib⁹. Nō q̄ posse ⁊ nolle ꝓtraria sunt. vt hic: nec valet qò valere ꝑt: q: illud nō vult: nec valet illud qò vult: q: illud nō ꝑt valere. C. siquis alte. vel sibi multū interest. C. de iure dot. si genero. sic. ꝛ. de trāslatio. inter corpalia. Visus fi. ff. de mili. testa. l. si miles. ff. de re. dub. in ambiguo. ff. de heredi. instit. quotiēs. Dic. ꝛ. j. de ꝑben. inter cetera. ⁊. c. dilect⁹. ij. ⁊ port⁹ interꝑtanda est res vt valeat q̄ vt pereat. j. de ẏbo. sig. abbate. ⁊. j. de ꝓbē. in his. Jtē arg. ꝓtra xj. q. ij. si qs. ff. de ꝓtrahen. empti. qui tabernas. ff. de libe. cā. l. j. et l. nō solū. §. j. ⁊ facit ad hoc instit. de adop. §. vlt. Dr. ꝓtra. ꝛ. de elec. cum vinton. sed ibi solutē. Jtē arg. ꝓtra. ff. q̄ cū fal. tu. l. j. §. j. vbi dicit q̄ licet verus tutor auctoritatē ꝑstet cū falso tutore: tū tenet qò factū est. Sed illud ideo est: q̄ plures sunt tutores: tamē solus ꝑ

mōtis regal' ⁊ rossañ. archiepos sup q̄busdā decimis panormitano ⁊ capuão archiepis ⁊ tibi fri rhegiñ. ꝓmissa fuisset a nob fine debito t̄minanda: ꝑdict⁹ archieps mōtis regal' sic accepim⁹: ad p̄mā panormitāi ⁊ capuāi archiepoz citatōz accessit: i q̄z pūtia excipiēdo ꝓposuit: q̄ pro duab⁹ cāis coz ñ deberet stare iudicōt: tū q: ipa cā tribu fuerat iudicibus delegata: ⁊ idē ab ill' duob⁹ tm̄ te frē rhegiñ. in cōsulto: nec vices tuas sup hoc ꝓmittēte ad iudiciū fuerat euocat⁹: tū q: ante ipoz citatōz ⁊ noticiā lr̄az p ea daz cā nūciū suū ad ap. sedē trās miserat. i q̄ decre. alexā. pape p. n. sibi affirmabat apt⁹ suffragari. Ad idē archiepi exceptōes ipsi⁹ nolētes admittere: ꝛ cū vt rūderet interlocutoriā snīaz p tulerūt: ꝓpē qò ad se. ap. appellauit: ⁊ ifra. Fraternitati vre mādamus: q̄ten⁹ si vob cōstiterit ꝑdictos archiepos exceptōes ꝑdictas nullaten⁹ admisisse: nō obstāte eo qò p ipos fcm̄ est decias ipsas: qbus ꝑdict⁹ mōtis regal' archieps se posteā nūci⁹ su⁹ ꝓpē b ad sedē ap. accesserat: asserit spoliatū. ꝓcipue cuz casdē tā sibi q̄ ecclie sue a se. ap. asserit ꝓfirmatas: siue p laicalē potētiā: siue p eosdē iudices fcm̄ sit: cū fructibus ide ꝓceptis restitui faciatis: audietes postmodū q̄ntū ò iure poteritis q̄cq̄d fuerit q̄stiōis.

Dez quentui de cōchis.

Cum sup abbatia mōasterij vti int' vos ⁊. s. q̄ndaz abbatē vim fuisse q̄stō agitata: demū sup eo ad lesioñ. ep̄m ⁊ abbatē ò becco. nre fuerāt lre destinate: ⁊ ifra. Quis solus abbas añ̄ appellaret ab eo: iuxe formā lraz nraz ꝓcedere potuisset. q: tū p eo q̄ cuz ipso epo īterlocut⁹ est: appellatiōez ꝓs ab eodē epo interpositā nō tenuisse ò iure sine ipo: cū possz ⁊ nollz negocō interesse: p ꝓsequtiā ꝓfessus ē se ñ posse mādatū ap. adīplere: nec fuerit intentōis extitit: vt sine ꝓdicio suo aliqd diminuret: et cū eo q̄ iā iudex eē desierat: aliqd sup ꝑdicto negocio rite dispōere ñ valebat: volūtate ac ꝑtate sibi mutuo aduersātib⁹: cū noluerit qò potuerit: ⁊ qò voluerit adīplere nequiuerit qò a duobus factuz fuerat effectum nō potuit de iure obtinere

Dem archiepo tol'.

administrare. ℒ. ꝛe auc. ꝑstã. l. vl. vel cũ ver⁹ tuto: scit se solũ eẽ tu-
torẽ sic̃ huic ẽ. ff. ꝛe arbi. parui. i fi. ⁊ j. ꝛe sen. ⁊ re iudi. ad ꝓbãdũ
10. Itẽ ar. q⁹ vtile vicias ꝙ iutile. j. e. sup q̃stionũ. §. si vo: vbi ꝛe hꝫ
g ¶ Onsuluit. ꝛepositiões. i. dicta ipoꝛ testũ.
h ¶ Citand⁹. videbat ꝙ pemtoꝛiũ fuisset circũducti: vt iterũ esset
citandus. ff. ꝛe iudi. et
post peremptoꝛiũ.
i ¶ Equitate. ⁊ quidez equũ ẽ ⁊ honestũ in diẽ
alteꝛ expectare: nec sta
tum ꝺz dici ꝓtumax. po
tuit quidẽ hẽ iustã cãz
absentie: ⁊ sic ꝛuocabit̃
sententia. j. ꝛe re iudi.
cũ bertoldus: nec ꝑtoꝛ
testimare ꝺz ad ꝛecernẽ-
dũ: vt iubeat possideꝛe
ff. ꝛe dã. infec. ii fin ta.
§. si forte: nõ tñ est ne-
cessariũ: nisi velit i diẽ
alterũ expectare.
k ¶ Gratiã. ecce quãta
pãs datur iudici circa
iudicia: vt possit ꝓcere
ꝓtumaci i ꝓiudiciũ alte
ri⁹. ℒ. quõ ⁊ qñ in. l. j
ff. ꝛe arbi. si cũ dies. §.
siqs ex lingarorib. nõ
em̃ ꝙcꝛd iudex ꝑtã p
mittit iurꝛ necessitati
subijcit. ff. ꝛe iudi. non
ꝙcꝛd. ¶ Et est ꝯ id. iij. q.
ix. c. vl. Itẽ licz iudex
possit parcere i ferẽdo
sniaz termio ꝓstituto:
nõ tñ pt̃ ei parcẽ i expẽ
sis ⁊ sumptib. aliocn
ipe ꝛe suo restituet ex
pẽsas. ℒ. ꝛe iudi. sanc
um⁹. Dz videt̃ ꝙ ꝺ iu
re mero teneat expecta
re vsqz i diẽ sequẽtẽ. ff.
ꝛe v. oblu. q hoc anno.
vel ꝙ saltẽ in suprema
hora diei possit iudicare. ij. q. vj. bidui. ⁊ hꝰ
ideo qꝛ iudex matutio
vespe et mane ⁊ meri-
die iudicare pt̃. in aut̃.
ꝛe iudi. §. sedebũt coll'.
vj. Sed ꝯ videt̃. ff. ꝛe
orig. iu. l. ij. §. ⁊ qꝛ. vbi
dicit ꝙ incõgruũ est ꝙ
iudices vespe sedeant:
statur potius antẽtico. Vel dicas ꝙ nõ est cõtra: qꝛ ibi dicit ꝙ incõ-
gruũ erat magistratib hora vesptina in publico esse: ⁊ ideo inuẽn fue
rũt q̃nqz viri: q eoꝝ vice illa hora fungerenr: ⁊ sic pot⁹ cõcordat: et
sic vsqz ad suprem̃ horã ante noctis tenebras iudex ꝓcedere potest:
vt hic in fine dicit. honestũ tamẽ esset iterũ ipsum citare ad superã-
dam maliciam eius. si. infra ꝛe ꝛo. ⁊ contu. ꝓout. argu. ff. ꝛe iudi. et
post edictum.
a ¶ Terminũ. peremptoꝛium. nisi terminus peremptoꝛius sit statu
tus ad sententiam audiendam: non valet sentencia in absentia ꝑtis
alteri⁹. ff. q̃ sentẽtia sine appel. rescin. l. j. §. itẽ cũ ex edicto. ar. ꝯ. ℒ.
quõ ⁊ qñ iudex. l. ij. sed lex ista ꝓpꝛa loquit̃: cũ iudex partes in pñtia
sua monuit: vt certo termino cõparerent ad sentẽtiam audiendã: et
tũc si quas pars non veniat reuera cõtumax est ⁊ sentẽtia tenet: licz
pemptone per edictũ nõ fuerit monita. alia lex loquit̃ cũ absens cita
tur per edictum in absentia.
b Extũc exequi. ĩmo videt̃ ꝙ in vltima die qua futur⁹ ꝓnatus vt
pnuãdus est: iudicare nõ possit. ff. ꝛe fer. ꝑdie. ff. ꝛe iurisdi. om. iudi.
cum qui. arg. ꝓpꝛa. ff. ꝛe pe. l. vlti. sed ꝺ vltima die sue iurisdictiõis te
netur iudicare: vt hic paret.
c Instanna. id est potestas.
d Odit luce. sic. xviij. q. ij. pnitiosam. vnde ꝑsumitur ꝓpꝛa illũ qui
occulte ꝓfert bñficia. j. vt ecclie. bñ. vt nostrũ. xix. di. anastasi⁹. ⁊. xx
xj. di. clerie⁹. ff. ꝺ ritu nup. palã. ⁊ meli⁹. l. vl. ff. ꝺ admi. tu. nõ existi
mo. ⁊ tenebre apte sunt ad fabricandũ falsum. ff. ꝛe ven. inspi. l. j. §.
si mulier. tamẽ transactis potest fieri ꝛe nocte. ℒ. ꝛe transac. nõ mi-
noꝛẽ. ⁊ testamentũ. ff. ꝛe resta. ad testamẽtũ. §. vlti.
e ¶ Incipiat. q̃tum ad contractus qui possunt fieri qualibet hora.
¶ Legalis. ff. ꝛe fer. more romano.
§ ¶ Tenebras. quid si iudex ꝓcessit in tenebris ad lumen candele:
vel ad cotestationem
litis vel sententiã ꝑ
tulit: nunquid valet
quod agitur? credo
ꝙ valeat processus li
cet procedi non ꝛebu
erit: dũmõ aliud non
impediat: ⁊ precipue
si iudex honestus sit
cum hic non dicatur
ꝙ si processum fuerit
non valeat: qꝛ multa
fieri non ꝛbent facta
tamẽ valent. alij fo
re contra: vt iugulẽt
homines surgunt ꝛe
nocte latrones.
h ¶ Peremptoꝛij. ff.
ꝛe iudi. non nunq̃. j
ꝛe in ireg. restituẽ.
tum ex litteris.
i ¶ Coartare. j. ꝛe
appel. reꝓhensibilis.
⁊. ij. q. vj. appellatore
ff. ꝛe excu. tuto. non
tantum.
k ¶ Insinuate. familiarem. familiaritas repellit iudicez sicut ⁊ testem. j. ꝛe testi. in
literis. nam familia
ritatis affectio veri
tatẽ impedire solet.
iij. q. v. accusatores.
ĩmo tota familia re
cusatur ꝓpter ꝛomi
nũ. ℒ. si quacũq; pte
di. po. l. vna. sed mo
dica familiaritas nõ
nocet. ff. ꝛe v. sig. late
§. amicos. ⁊ ẽ si. j. ꝛe
ap. ex insinuatõe. ⁊. j
vt lit̃. nõ ꝓte. accedẽs
⁊. §. ꝛe rescrip. ad hec
⁊. ff. ꝛe ꝓcu. aut affi
nitate. hoc tñ aduer
tas: q minoꝛ causa
repellit iudicẽ q̃ testẽ
qꝛ q̃libet ꝓsanguinitas repellit iudicẽ. j. ꝛe ap. postremo: sed non te
stem: quia frater testatur ꝓ fratre. j. ꝛe ꝓsump. ñas. ⁊ ꝓterea nõ
inuenit ꝓhibitũ: qꝛ edictũ ꝛe testib ꝓhibitoꝛiũ ẽ. ff. ꝛe testi. l. j. ⁊ hoc
ideo qꝛ facilius inueniunt plures iudices q̃ vnus testis.
l ¶ Sine quo. quia mandabat ꝙ si nõ omnes: tu frater episcope cũ
altero ipoꝛ i causa ꝓcedas. tũc em̃ alij nõ possunt ꝓcedere sine ipo
vel suo subdelegato. j. e. qm̃. §. j.
m ¶ Officialis. ⁊ ita timeri potest ne trahat in partẽ episcopi. ⁊ sic
in partẽ. R. ar. j. ꝛe eo qui mit. in pos. causa rei ser. cũ sicut. ⁊. j. vt
lete nõ ꝓte. accedens. ij.
n ¶ Postmodũ. effectus. sic patet ꝙ exceptio dilatoꝛia põt ꝛponi p⁹
lit. cote. si ꝛe nouo incipiat cõpetere. sic. ff. ꝛe arbi. non distinguen⁹
§. cum quidam. ⁊. ff. ꝛe interꝛo. ac. ꝛe etate. §. ex causa. et. j. ꝛe in in
ireg. resti. c. vltimo.
o ¶ Caderito. hec causa monit istum. R. vt causam faceret alijs com
mitti ne ꝙs aduersa ꝓpter hꝰmõi suspitionem recusaret illos iudi
ces ⁊ impetraret causam alijs ꝓmitti: cõtra quos oportuisset ipsum
R. postmodũ litigare. ⁊ ita est ar. q̃ ꝙs ꝛebet ꝓcurare ea q̃ possunt
facere contra ipsum sicut ꝓ ipso. arg. xj. q. j. ꝛe ꝓcu. vñ. ne obij
ciatur ꝛc. ff. loca. siqs ꝛomum. §. j. ⁊. j. ꝛe ꝓcu. c. j. ⁊ ar. j. ꝛe testi.
in nomie ꝛomm. ⁊. s. ꝛe ser. nõ ordi. c. j.
p ¶ Consenserit. s. ps aduersa. nã ipe. R. cogit̃ litigare cõtra eos: cui
in eos semel ꝓsenserit ⁊ ipos impetrauit. j. e. sup q̃stionũ. ⁊. iij. q.
iij. offerat. ⁊. iij. q. iij. §. vꝛtur̃. videt̃ tũ ꝙ ipe. R. eos possit recusare

ꝓpter nouam causaz sicut eius aduersarius. absurduz enim esset ut
dicum in vnaz ꝑtem ꝛclinare ⁊ nō in alterā. ff. ꝛ arbi. si cū dies.
§. si arbiter. in fi. ar. ff. qō quisqz iuris. l. j. ⁊ merito poterant recu-
sari ꝓpter familiaritatem. ff. ꝛ auc. iu. qō dicim⁹: in fi. ⁊ ℒ. ꝛ bis
qui ad eccle. pfu. l. vlt. §. sicubi. ⁊. iij. q. v. ꝓstuum⁹.

¶ Alioqn. i. si ꝓsen
serit litigare cerazi il-
lo posteꝙ sciunt illū ef
fectū fuisse familiarē
s. e. grū. ⁊ j. ō testi.
cum venisset. ⁊ s. ꝛ
elec. cū int canōicos.
⁊. ff. ꝛ iurisd. oī. ind.
est receptū. ⁊ si nō cō
senserit: dūmō ꝓsenti
re velit nō valēt iste
lre: vt s. e. cū int.

¶ Reuertanē. hoc in
stū est vt reuertaē ad
eum qnē iniuste dim
sit. j. ꝛ ap. cū i eccle
sia. ⁊ in expensis ad-
uersario cōdemnabit
insup. j. ꝛ ap. vt ꝛ
birus. et s. ꝛ rescp.
ceter. Berū.

¶ Oleret. ⁊. j.
p hoc. j. ꝓti-
net ps isti⁹.
j. un ti. ꝛ v. sig. c. q
reti. ⁊ ibi dī qd ꝓtine
tur p censuram eccle
siasticam.

¶ Officio. s. e. i lit
teris. ff. ꝛ re iudi. in
dex. j. ō iud. at si cle
rici: in fi.

¶ Pareaē. cuz effe
ctu: s. e. in lris. ⁊. j.
ꝛ cle. nō resi. relatū.

¶ Per eqtatis. pla
cet ergo media via ꝛ
mino pape: ar. ff. ꝛ acqui. re. ꝛ. adeo. §. cum quis. vñ versus. ℭū
media sp gaudebā ludere forma. Adaio: enz medijo gra reb⁹ iest. et
illud. Medium tenere beati.

¶ Quadrimestre. in pscnali actōe danē qruo: mēses reo ad absol-
uendū. ℒ. ꝛ vsu. rei iudi. l. ij. ⁊. iij. ⁊ si minus temp⁹ dareē: supplet
a lege. ff. ꝛ re iudi. l. iij. §. si quis. ar. j. j. ꝛ re iudi. qꝫ ad pstrari
onem. ⁊. ff. ꝛ re iudi. l. ij. vbi dicit qꝫ temp⁹ illud pōt arctari ⁊ elon-
gari a iudice. sed illud intelligitur fieri cū cause cognitōne ⁊ iusta ꝛ
causa: alꝫs non ꝛbet arctari. ⁊ in illa: qꝫ ad pscutandem: sponte recu-
pit terminū breuiorē. in reali vo actōe statim: si dixerit reus se velle
parē suie: alꝫs post. x. dies si nō fuerit appellatum ꝛbet smia mādari
executōi: arg. isti. ꝛ off. iudi. §. j. et in criminali stati mandanda est
executōi: ar. ꝛ pe. di. j. ꝛleāt: alꝫs incipit adā. ℒ. ꝛ penā. l. cū reis.
ß hoc est ver gnāliter: nisi in casibo qꝫ notanē. xj. q. iij. cum apud. ⁊
temp⁹ illud ḡdrimestre vat a die late smie si nō est appellatū. vel si est
appellatū a die confirmatōis suie. ℒ. ꝛ vsuf. rei iudi. l. ij. et pfessus hz
hic tps a die pfessiōis. ff. ō pfes. certū. §. vl. ß si pfessus fuerit ō cmie
ñ stari mādabit smia executōi: dōec pnūciet crimē ō ipm: ß i vinculis
teneri ꝛbet. ff. ꝛ custo. ⁊ exhi. re. si pfessus. xij. q. j. nos in quēꝫ.

¶ Ad integz annū. ß quare nō pōt exequi sententiaz suam post an-
num: cum iudex semp teneaē sententiaz suam tueri. ff. ne vis fi. ei qꝫ
in pos. mitti. l. j. nam iudex qntum ad futurum tempus pspicit par-
tibus. ff. si ser. ven. egi. ⁊. l. harum. sed lex illa loquitur ꝛ ordinariis
ne vis fiat eis ꝛc. alie due leges loquūtur in seruitutibus que ꝛ-
ueniunt in futurum: sed hic loquitur ꝛ delegato cuius iurisditio nō
est perpetua: sed infra certas metas temporis finitur sm qꝫ hic dicit.
sed pone qꝫ post sententiam victus inquietat actorem: numquid prior
delegatus ꝛbet adhuc cognoscere? videtur per hanc ꝛcre. qꝫ sic: cuz
iurisditio duret vsqz ad annum. quia non videtur possessionem ade
ptus qui eam statim amisit. ff. ꝛ acqui. pos. nō videē. ar. ff. ꝛ bere.
vel ac. vē. l. ij. §. pueniſſe. ⁊. §. illud. qꝫ cū effectu pueniſſe dī: vt ibi
ß ō videē. qꝫ functus est officio suo: s. e. i lris. ⁊. ff. ꝛ re iu. iudex. ⁊ qꝫ
istud ad ordiariū spectat. j. ō ap. cū teneamur. Sic qꝫ ō nouā iniuria
est: et ō nouā intpellatōe opus est. ff. ō excep. rei iudi. l. si mat. §. ij.
Potest dici qꝫ licz sit nouā iniuria: tū seqla est pcedentis facti. vñ ad
ipm spectat ar. ff. ꝛ istitoria: cuicūqz. §. pl't. al'r ꝛlusoria viderent.
edicta iudicum. ff. ne quid in lo. pub. l. vlt. ⁊. j. ꝛ mīi. ꝓtrac. contra

ꝼm prioꝛ ꝓtinentiā lrāꝝ ratōne
ꝑna ꝓcedatis: alioqn ꝓtes ad
prioꝛ iudicū reuertaē examē.

¶ Item priori sancti fridiani.

Oleret qd p cen. eccle. et
ilra. Si vo ꝛlegat⁹ a no-
bis excoicet illū qui rei iudicate
parere ꝓtemnit: licz aliqⁱ vide
atur qꝫ suo sit functus officio: vt
vlteri⁹ nō habeat ex ꝛlegata si
bi iurisditōe ꝓcessuz. aliꝫ aūt di
cant qꝫ iurisditō ei⁹ duret donec
sme pareaē: vt interiz absolue-
re possit parere volentē. nos tñ
p equitatis semitā incedētes: ꝑ-
sentiū aucte statuim⁹: vt ꝛlega
tus a nob nō solū vsqz ad qdri-
mestre tēpus qō ad soluendū ꝛ
bitū a lege reo ꝓcedit: ß vsqz ad
integz annū iurisditiōez sibi cō
missaz ad exequēdū smiaz valeat exercere: sic obſuaē in illo q
añ litis ꝓtes. ꝓtumax inuenit.

¶ Bez canē. archiepiscopo.

Sper qstionū articul': ꝛ
quib⁹ nos psulere voluisti
.s. rñ. qꝫ p pstōez nraz psultatōi
alex. pape nullaten⁹ ꝛrogaē: ß
illa p istaz exponit: imo i ista ve
rius q in illa fuerant ptermissa
supplent. Ipse n anqz rñdit qꝫ si
sup causa q alicui ex aplica ꝛle
gatōe ꝓmittit: a pfonis eccl'iasti
cis vna vel pl'ib⁹: qb⁹ ꝛlegat⁹
vt parcat laboribo partiū ⁊ ex-
pensis cause cognitiōez ipsi⁹ ⁊ te
stiū examiatiōes smia sibi refua
ta ꝓmittit: a ꝙ. fuerit intpositā.
hmōi ap. intuitu causaz idiffimi
tā relinqre nō teneē. ¶ Nos aē
statuim⁹: qꝫ lz is cui causa ꝓmit
tit remota ap. nō possit cā aliꝭ
sine ꝙuocatōis obstaculo ꝛlega
re. Si tñ ꝛlegat⁹ a nob vl' iudex
qcūqz nō taz cognitorē qꝫ execu
torē ad aliqⁱ ctū articlz quēpi
az ꝛputauerit ab eo nisi modū
excedat: nō liceat appellari: duz

interdi. eccle. c. j. ⁊ saris videē qꝫ saltē vsqz ad annū possit cōpesce re
ꝺictores: ⁊ q nō patiūt illū qete possidere excoicando illos et gene-
raliter: ß nō assumēdo aliquā cognitiōz vlteri⁹. ad iudicē em ꝛlegati
specāt q accidūt añ smiaz: ß p⁹ smiaz nullā cognitiōz assumē dz: cū tā
nō hēat nisi merā executiōz. vñ nō valet si cognoscē veller: vt iudex
ℒ. ꝛ execu. rei iudi. si
vt ꝓpōis: ea vo q ac-
cidūt post smiaz: spectāt
ad ordinariū: qz ñ agit
ex pria cā ß ex noua.
⁊ Ante litz ꝓtestatiōz
videē qꝫ si iudex ꝛlega
tus ante litz ꝓtestatiōz
excoicet aliquē ꝑ ptīa
cia qꝫ post annū ipz ab-
soluē nō possit: ß j. j.
ꝛ offi. ordi. pastoralis
vbi successor i honore
⁊ onere absolvit. Itē
iudex cepit exercere in
risditionē suā: vñ ppe
tuata ē. j. e. licz. ⁊. s.
eo. gratū. ⁊ ita p⁹ ānū
pt absolucre. ⁊ qñcūqz
qꝫ eccl'ia nul i claudit
gremiū suū. ℒ. ꝛ sū.
tri. l. vl. ar. j. qꝫ p⁹ an
nū absoluē nō possit.
xj. q. iij. rursus. ⁊. c. q
cūqz. Do. dico qꝫ p⁹ an
nū pt illū absoluē ⁊ qñ
cūqz: ⁊ ꝓcedē in cā qñ-
cūqz ille fuit absolut⁹
⁊ qō vidē ḃ qꝫ post annū
nō pt illū absoluē: itel
ligit ꝛ eo q excoicat⁹
fuit post diffinitiuā sē-
tentiā: cui nō parebat
vñ fuit excoicat⁹ iste: ⁊
talis post annū absol-
ui nō pt ab eodē: qz iu-
risditio expirauit i to
tū: ⁊ q ad executiōz oīno: ß vbi qs excoicat añ litz ꝓtestatiōz vel p⁹
lit. pte. añ smiaz diffinitiuā semp pt absolui: qz iurisditio durat vsqz
ad smiaz latā ⁊ executiōi mādatā. ⁊ infra annū p⁹ smiaz. ⁊ ista lra sic
intelligit. Si aliqs ptīax ē q cōuenit actiōe reali: actor dz mitti i pos-
sessiōz rei petite cā rei seruāde. ⁊ si ptumax venerit ultra annū a tpe i-
terlocutorie late: recupat possessiōz: post annū nō recupat possessiōz:
ß audit ꝛ ꝓcurator. eodē mō ꝛlegat⁹ vsqz ad annū suā smiaz execu-
tiōi mādare pt. postea vo nō pt. ⁊ in hoc attendit ista si l'itudo.

a Per questionū. nostrā. que infra sequit: ⁊ incipit: licet is
cui ꝛc. ⁊ prendit vsqz ad. §. intentiōis.

b Consultatiōi. que est. s. e. cuz re psulente. ⁊ ista ponit statum. s.
ubi si sup causa ꝛc. vsqz ibi. nos autē statuim⁹.

c Derogat. imo corrigit qꝫ interpat. ff. ad tertull'. l. j. §. q opas.

d Cōmittit. litē. pte. vt probaē. j. §. porro. v. vñ forsitan.

e Interpositā. ad papam. s.

f Nō possit. ar. j. j. e. ri. c. pri. in fi. So. vt ibi. j. e. cū. R. ad fi.

g Prouocationis. hoc ideo dicit: qñ nullus potest ꝓmittere cām
appellatione remota nisi ꝓnceps: qz primlegiū est pncipis. ff. a quī
bus ap. nō licet. l. j. in fi.

h Quicūqz. ergo si ordinari⁹ ꝛlegat aliquē articulū cāe alicui: ab
eo appellari non potest nisi modū excedat. pur sequit in lra. nec erit
recusari pōt p eo qꝫ sit suspect⁹: qō verū est: si ꝛ psensu ptiū datus
sit. ff. ꝛ ap. ex consensu.

i Quā executorē. executo: dī ꝓpe q rē iudicatā ducit ad effectū. ℒ.
ꝛ execu. rei iu. executorē. ⁊ tal' executo: ptes iudicē sibi vēdicare ñ
dz: qz nō hz aliquā cognitiōz. ℒ. e. ti. si vt ꝓpōis. h aūt ipe ꝓpe dī exe
cutor: qꝫ aliquē certū articulū examiat ⁊ ō eo cogscat: ⁊ io pnūciet ñ tā
cognitorē qꝫ executorē: puta ꝛ aliꝭ exceptiōe vtpe testiz sit admittēd⁹:
vel ꝛ aliꝭ psimili: ita qꝫ nullā iurisditiōz hēat: sed tm exequat mā-
datū: ⁊ faciat qō imūctū ē. ⁊ si qd dubij fuerit: dz referre ꝛlegato: ⁊
a tali ñ appellaē nisi modū excedat: vt ḃ dī. ⁊ possz forsitā dici: qꝫ tal'
auditor hz iurisditiōz ⁊ coertiōz. ar. j. e. ex lris: ⁊ tñ nō pt ab eo ap
pellari: nisi modū excedat. hodie vo nulli pt appellare ipo iure: nisi
ipe grauet qliscūqz sit iudex. ⁊ i quocūqz articulo pt appellari ab eo
cui ꝓmissa ē iurisditio cū cognitione: si aliquā ptē grauauerit. j. ꝛ
ap. vt ꝛbet⁹: ⁊ ideo nihil operaē qō dicit appellatiōe remota.

k Modū excedat. qō si fecerit appellaē ad ꝛlegatū nō ad ꝛlegātē.

.ī.e.§.porro.

l Dūmō. supple nec pt recusari dūmō. tc. qō patz iu. §. verū: vbi pa pa ostendit qliter pstitutio sua sit intelligēda.

m Recipiat assensu. hoc videbat obuiare tere. alex. a ārio sensu

n Litis exordiū. exordiū litis pt appellari: q ad ppetuādū rescriptū citatio. s.e. gratū. et ī.e. licz. t. ī. tt of. leg. c. vlt. t. ī. tt fo. cōpe. proposuisti. t. C. ō pscp. xxx. vel. xl. an. sic i rē. vel q ad faciendā rē litigiosam oblato libelli reo insinuata. C. tt litig. aut. litigiosa. p. prie vo exordiū litis est litis pstatio. tūc em pstat sacrm tt calūnia ī. tt iura. calū. cū cām qō vz fieri i exordio lit. C. tt iura. calū. l. cum iudices. t extūc. l. post lit. pte. tenet tt fructu vo etiā bone fidei possessor. C. ō rei vē. certū.

o Cause finez. i. cognitiōz cū calculo sentēte: q ipo nt finē cause. ff. tt arbi. dīe autem ff. tt re iudi. l. j.

p Pronocet. si gratiat alis hodie aliquē sniaz nō appellat. ī. tt ap. vt habit. t. c. interpolita.

q Per iudicē. ex hoc pbat q is cui pmittit lis cōtestatio t cause recto iudex est: t ab eo pōt appellari.

r Bumsum. i. vnā ptē vni t aliam alij.

s Alij tlegare. nisi causa sit criminalis que non tlegatur. ar. ix. q. iij. saluo. vbi dicit. in cōspectu oīm tc. licz a principe possit tlegari. xxiij. q. iij. illud. t. ff. tt testi. l. ij. §. item duus. vel nisi sit iudex appellatois: qui fm leges nihil pt tlegare. C. tt iudi. aut. ad hoc. fm canones sec⁹ est. tt q aut. hic fit mentio: cui trogat q hanc tcretalē. saltē q tlegatus qcūq; sit: vel cause principalis sine appellatione potest committere vices suas fm tenorem huius tcretalis.

t In principio. illud obtinet fm leges vt iudex coram eo ī principio faciat lite prestari: t p se ferat sentētiā. media vo pmittat psiliarijs suis. sed semel etiā audiat negociū ī medio. in aut. vt tfuncti seu iuncti tfunctor. §. illud. t. §. se. col. v. in aut. tt exhibē. re. §. si vo. col. v. t. C. tt iudi. aut. ad hec. fm canones alit: vt h dī. Ite fm leges tm suis psiliarijs pmittit iudex examiatiōz: vt in dicta aut. ad hec. t ī aut. tt iudi. §. sīqs aut. col. vj. fm canones cōmittit cuicūq; vult. ī.e. pastoralis.

u Intelligare. hoc nō habet locum qñ cōmittit finē.

x Ab eo. cui principiū vel finē pmittit fm qō tcernitur. ī. §. pri. qñq; ad papā qñq; ad ipm tlegatū potest appellari.

y Vel merito. supplere vel recusari nisi merito tc.

z Bratum⁹. non statuit sed pfulendo dixit: dūmodo tt partiū tt putetur assensu: ne possit recusari. b.

a Porro. §. iste respicit. §. nos. t pri. t. §. verū.

b Transfert totam. non tamē iudicis vendi licentiam cōmittere potest: licet illud sit tt iurisditiōe. ff. tt iurisdi. om. iudi. l. iij. in fi. nec potest cōmittere remota appellatione. t hoc ideo q: illam non habet ex cōmissione: sed a lege. C. tt iudi. a iudice. t. ī.e. pastoral. j. Rñ. t. c. qñ. Vñ in alium eam transferre neqt. t sic hic saltē nō trāsfert in alium: quia si hoc posset subdelegatus: posset alium tlegare: quod esse non potest. ī. tt ap. cū cōsilium. preterea qualit pōt abdicare a se iurisdictionē saltez sine licētia eius a quo habet eam. vt. ff. tt officio pconsul. l. solent. j. Rñ. cū teneat exequi mandatū ipius erit si sit per quādurum. xix. dist. in memoriā. t. c. di. cōtra morem. Licet em iudex pmittat totam causaz alicui: nihilomin⁹ retinet iurisdictionē. licz alius habeat exercitium illius cause. ff. tt offi. eius cui mandat iurisdi. l. j. §. vltimo. ff. tt iurisdi. om. iudi. more. et. l. et q: t renocare potest qñ vult. ff. tt iudi. iudicium solutum. Dicas q leges ille omnes q dicunt q non potest abdicare a se iurisdictionem t proxime ad hoc inducte intelligūtur tt iudicibus ordinarijs nisi renūcient in totum: t illi possunt quādocūq; renocare: etiā si totā causam cōmittant: sed in tlegato secus est: cū ītriū nihil habeat sed eius qui mādauit. ff. tt offi. eius cui mā. est iurisdi. l. quicūq;. §. qui mandatam: t ideo nil reseruat si totam iurisdictionē cōmittit. Sed nunqd tlegatus potest committere totam causam retenta sibi executione sententie: satis videtur q possit: quia illud est tt iurisditiōe sua. sed tunc ad eum appellari non posset: quia nihil habet iurisdictionis q̄tum ad cognitionem cause: sed solam executionem: vnde vlterius partes iudicis assumere nō posset. C. tt execu. rei iudi. si vt ītonis. C. dixit q nō potest quia sententiando tcessit esse iudex: sed illa nō videt ratio: quia ille non sententiat: t q̄tum ad executionē durat iurisdictio. ī.e. pastoralis: t fm dictū. t. tlegatus non posset exequi sententiā suam, quod falsum est. ī.e. significasti. b.

c Mittit: ab ipo tanq̄ ab auditore puocari nō pt: nisi mandati fines excedat: vl merito sit suspectus. vñ ne valeat recusari pudestatuim⁹: vt tt ptiū tcet vl recipiat assensu. Porro cū tlegat⁹ a nob iurisditiōz suaī alīū trāsfert totā: si fuerit appellādū: nō ad eū sed ad nos appellari tebit. Cū aūt sibi aliqd tt iurisditiōe reseruat si cā sit ei ap. re. pmissa: nō ad nos h ad eū tt iure poterit appellari. Ēm si forsā appellet ab eo: cui media cause pmittit: sine cognitor aut executor dicat: l qō melius ē auditor p eo q vl mādati fines excedat vl merito sit suspect⁹: nihilomin⁹ tm tlegat⁹ a nob iurē psultatiōz pmissaz cāz potit diffinire vt parcat laboribz ptiū t expēs. Quē vo tlegat⁹ a nob putauerit auditorē: neutra ptiū potit recusare: nisi coram eo iustam recusatiōnem. on ad eū. lex indistincte dicit: q si tlegatus cōmittit alij causam: ad eū est appellandū. C. qui p sus iurisd. l. vna. t illa intelligit fm istam: quādo non committit totum. vel aliter fm leges. Item aliud contrariū videtur. ff. quis t a quo appel. l. j. in fi. vbi dicitur q si iudex tlegatus tlegat alij causam: si ab illo viam⁹ appelletur non appellabit ad ipm qui eum tdit: sed ad iudicem illius qui tdit illū a quo appellatur. t ita cōtradicit huic qō dicit non ad eum sed ad nos. t intelligas illam fm istam: vt dictum est tt alia: quia ibi totum commisit: t ita concordat huic: quādo totum cōmisit. C. qui p sua iurisdi. l. vna. vel alit fm leges. t alit fm canones.

d Si causa sit ei cōmissa ap. re. marie quia idē est si nō sit remota: q: vtroq; casu appellat ad eū t nō ad papam. t q: ipo iure hodie remota est ante sententiā. ī. tt appel. vt tbitus. Alij contradicunt q si nō est remota appellatis in litteris: appellat ad papam omisso tlegato ipius. sic potest appellari ad papam ab alijs iudicibus quo libet medio omisso: quod prius dixi verius credo. arg. §. e.c. in pūver. q si sup. t. c. cum te psulente. tc.

e Appelletur. ad papam.

f Auditor. talis potī dicit habere notionem q̄ iurisdictionez. ff. tt re iudi. pro: aut. in prin. t dic notionem. i. cognitionem t iurisdictionem. ff. tt vbo. sig. notionem.

g Aderuo. supple vt recuset p eo q merito tc.

h Consultatōem. ꝓmissam. s. alexandri que ponitur in prin. v. q̄ si sup causa. ⁊ hic interptaꝫ in quo casu illa intelligaꝫ.

i Cuem vo. supple vel recusari: nisi merito ⁊c̄.

k Cora eo. i. cora ꝛelegato a papa. ⁊ ideo in isto casu causa suspitionis nō ꝓbatur coram arbitris: cuz ał's generale sit q̄ causa suspitionis ꝓbari ꝛebeat coram arbitris. ℣. ꝛe ap. secundo reqris. ⁊. c. cū speciali. idez credo si ordinarius ꝛelegat causam.

nis causaz oñdat. Si vo duo sunt a ꝓncipe ꝛelegati: ⁊ vn⁹ cōmittit vices suas alteri: ille nec pt̄ nec ꝛebz ap. re. ꝓcedere: nec cām alij ꝛelegare: q̄uis i ꝓmissione facta duobz ꝓtineaꝫ expssuz vt ap. re. alt̄ possit ꝓcedere sine reliquo: si nō pñt ambo pt̄ interesse. qz qō pt̄ ex sola iurisditōe sibi a ꝓncipe ꝛelegata: nō pt̄ cuz iurisditōe sibi a ꝓdelegato ꝓmissa. vñ si ab eo fuerit appellatuz: lz aliqbo visuz fuerit q̄ ad ꝓdelegatū valeat appellari: nobis tñ videt̄ q̄ ad primū dūtaxat appellandū est ꝛelegāt̄ ꝓpter ratiōnē supi⁹ assignatā. Eius ergo appellatio ꝛe q̄ tua fraternitas nobis scripsit: si nr̄e ꝓstitutiōis occasiōe ad nr̄az audiētiā appellauit: ꝓ eo q̄ ꝛelegat⁹ a nobis refusata sibi diffinitiua sn̄a audientiā cause ꝓmisit q̄busdā: q̄ ꝛe

ptiū assensu nec dati sunt nec recepti: nisi ꝑ eos iustā recusatōis causaz oñderit: vel parat⁹ fuerit oñdere corā iudice ꝛelegato: nō ꝛebuit impedire: q̄ min⁹ ꝓcederēt auditores: q̄ etiā si tanq̄ suspecti fuissent: merito recusari ꝛeberēt. ꝛelegat⁹ tñ a nobis mihilomin⁹ potuiss̄ sublato appella. diffugio causaz iudicialit̄ expedire. Qō si iustā recusatōnis causaz noluit admittere ꝛelegat⁹: ꝫ coram suspectis eū litigare cogebat: a tali ḡuamīe licite potuit ad nr̄az audientiā appellare. quicq̄d post appel. hmōi est ꝓsumptū: iudicari dz irritū ⁊ inane. Dem epo belien.

Astoral' officij: ⁊ ifra. Cō sul. t. duxun⁹ rndendū q̄ cuz ꝛelegato a ꝓncipe iurisditio dādi iudicē sit a lege cōcessa dūmodo ipse exonerare seipsum

papa. ꝑ. e. venerabili. ꝫ sola ꝓmissio nō sufficat etiā si subdelegat⁹ eā receperit: nisi sequat̄ citatio q̄ min⁹ eā ꝛevocare possit: ⁊ ita sententiauit ino. vt no. in ꝛere. venerabili. qō ꝑz ex eo q̄ mortuo ꝛelegatore integra subdelegat⁹ postea ꝓcedere nō pt̄. ꝑ. e. licet. ⁊ eadem rōne mortuo subdelegato re integra: ꝛelegat⁹ resumit iurisditiōz hac rōne: q: iurisdictio ꝛelegati re integra existēte apud subdelegatū nō ē plene finita: nec ꝛelegat⁹ plene vī funct⁹ officio suo: nisi citatiōe facta pt̄ subdelegatū: vt ꝑz in ꝛere. venerabili. T. dixit q̄ si subdelegat⁹ recepit subdelegationē postea ꝛevocari nō pt̄: ⁊ idē dixit. b. ꝫ postea mutauit: vt supi⁹ dicit̄. Ordinar⁹ q̄ncūq̄ pōt ꝛevocare iurisditiones in q̄ casu intelligit̄ illa lex iudiciū. ⁊. ff. ꝛe offi. pcō. solēt. §. j. Sed si pt̄ iurisditiōis ꝛelegatus sibi retinuit: pt̄ ꝛevocare. §. e. §. porro. ⁊ p. l. pdictā iudiciū solui. Dz pone q̄ vn⁹ ꝛe legator ꝓmittit ꝓcio pt̄ iurisditiōis: si ille grauauerit pt̄ ad quē appellabit: ad ꝓdelegatū nō: qz par est illi: et a pari ad parē nō appellat̄. ff. ꝛe appel. l. j. ⁊. ij q. vj. anteriorē. §. illo videlicz. ꝑ. ꝛe appel. di. lecti. ij. nec ꝓcius a q̄ appellatū est posset cognoscere. imo si hoc vellet: hoc ipo pderet iurisditionē. s. e. cum super. Arg. cōtra. ff. quādo appel. sit. l. j. §. sed ⁊ si ⁊ pses. ⁊. §. pcedenti. ibi appellatur ab ordine ⁊ preside ad ipsum presidem tm̄. argum̄. xvij. dist. multus. ibi enim appellatur a metropolitano ad concilium: in quo ipe habet interesse. ⁊ ita in hoc casu appellabitur ab isto ad eum ⁊ condelegatū. Quidam dicunt q̄ bene valet appellare ad ipsum ⁊ condelegatum: ⁊ idem est si vnus cōmittit alij a suo cōiudice: quia si tunc appellatur ab illo: appellari ꝛebet ad ipsum ⁊ condelegatum. ar. huiusmodi. §. per contrarium sensum. Credo q̄ in nullo istorum casuum taliter sit appellandum. Si enim vnus vellet confirmare illud quod fecit: ⁊ alter cassaret: nihil esset. Dic ergo q̄ ad superiorē in talibus est appellandum. s. e. §. porro. et qō dicit sup. nō ad nos: sed ad eū est appellādū: intelligendū ē q̄n vn⁹ solus est iudex. vel si plures essent: ⁊ oēs cōmittunt alijs vel vni soli retēta sibi pte iurisditiōis vices suas. al's qualitercūq̄ ꝓmissa semp est appellandū ad papaz. quicq̄d alij dicant. ⁊ hoc idē dicit lau. ꝓpter rōnes ꝓmissas. ⁊ idem sequeret̄ q̄ vnus solus posset ꝓcedere qō nō est verū: ꝑcipue quādo causa cōmittitur simplicit̄ sine clausula illa. q̄ si ambo ⁊c̄. sed dicūt si esset in lr̄is illa clausula. q̄ si ambo: vel q̄ si nō oēs ⁊c̄. tūc pt̄ ꝓcedere ꝛelegatus: qz reseruauit sibi aliqd ꝛe iurisditiōe: qz tūc extat ꝓdicto: qz ille a quo fuit appellatuz nō ꝛebz cognoscere ꝛe appellatiōe: ꝫ hoc nō credo: qz nō intēdit papa ꝛelegare istis causam principalē ⁊ appellationē. b.

n Belegare. hoc enim non potest cuz sit ꝛelegatus ab alio q̄ a ꝑncipe. ꝑ. ꝛe appella. cum causam que. ff. ꝛe offi. ꝓcon. legatus. ⁊. C. ꝛe iudic. a iudice. nisi vbi ꝛelegatus est ad vniuersitatem causaruz. ff. ꝛe iudi. cum pretor. §. j. ff. quis ⁊ a quo ap. l. j. §. j. Ar. contra. ꝑ. ꝛe re iudi. cum bertoldus. sed illa non tenet in hoc per ꝛere. pdictā. ꝑ. ꝛe appella. cum causam que. Item hic habes q̄ minus dignuz trahit ad se magis dignum. arg. §. ꝛe temp. ordi. litteras. ⁊ §. eo. cuz super. Arg. contra. ꝑ. ꝛe confe. eccle. vel alta. q̄ in dubijs. ⁊. ꝑ. ꝛe celeb. mis. cum marthe. ℣. preterea potest dici. ⁊. C. ꝛe pe. here. hereditas. ⁊. xij. q. ij. non extimemus. ⁊. ff. ꝛe solut. si alieni. ⁊. C. ꝛe ap. preci primus. §. vlt. Item habes q̄ cuz res transit ꝛe vna ꝓsona ad aliaz non transit cum suo ꝓuilegio vel sua causa vel honore vel onere. sic xij. q. ij. qui manumittē. Arg. contra. xvj. q. j. si quis laicus. ⁊. ꝑ. ō pig. ex litteris. sic quandoq̄ aliquod ius mefficax est apud vnum et si ille mandet illud ius alij: efficax est apud illum: s. ꝛe elec. suffraganeis. ff. ꝛe noua. ꝛo li mali.

p Si non possunt ambo. hic patet ex isto §. q̄ quando dicitur in cōmissione q̄ si ambo in causa ꝓcedere non potestis: alter mihilominus ꝓcedat: q̄ ille qui nō potest interesse: potest cōmittere vices suas. Siue ergo apponaꝫ clausula illa: q̄ si ambo: vel q̄ si non oēs ⁊c̄. siue nō apponaꝫ: iudex potest semper cōmittere vices suas cū habeat illud a lege. ꝑ. c. ꝓri. ⁊. ꝑ. ꝛe appel. cuz causaz que. ⁊. C. ꝛe iudi. a iudice. hic cōsuetum illud queri: vtr cōiudices teneant̄ admittere subdelegatuz a cōiudice suo qui interesse nō potest. ⁊ videtur q̄ nō. quia tam extat condito. ꝑ. e. coram. ⁊ ibi istam q̄stionē explicabim⁹ Sed illud queriē: an inuitis partib⁹ iudex possit causaz alij ꝛelegare? vtrūq̄: cum hoc habeat a lege: vt dicunt iura pdicta. ⁊. ꝑ. eo. quia m. j. ffi. ⁊ ita nulli facit iniuriaz qui vtitur iure suo: s. ꝛe elect. cū ecclesia vulterana. Sed queritur vtrum ꝛelegatus possq̄ cōmittere vices suas in totū: an possit postea ꝛevocare? videt̄ q̄ sic. nam in dictū soluitur ꝛetante eo q̄ iudicare iussit. ff. ꝛe iudi. iudiciuz. Dicas q̄ si ille cui cōmisit suscepit subdelegationem ⁊ eas vtr cepit postea eaz ꝛevocare nō potest. ꝑ. e. venerabilis. Si vo nō vult suscipe: tūc posset nihilomin⁹ postea ꝓcedere. alioquin poterit eam bene re integra ꝛevocare. quia verba intelligenda sunt cū effectu. ꝑ. ꝛe cleri. nō resi. relatū. ff. qō quisq̄ iure. l. j. §. hec aūt vba. ⁊ ita notauerūt i hac ꝛe ere. inno. nic. got. s. e. §. porro: in verbo illo: totā. ⁊ idez dic inno.

q Ad pmū. qz in totū ꝓmisit. ergo a ꝓrario: si ꝛeseruauit sibi iurisditionē: ad ipsum ꝛelegatum ꝛebuit appellari. ⁊ hoc pōt respicere qō sequnt̄. eius ergo ⁊c̄.

r Superius. s. e. c. §. porro.

s Eius ergo. ꝓcludit ex ꝓmissis tribus. §. porro. §. quē vo. ⁊. §. si vo. ⁊ ē ar. a toto in quātitate. sic. ꝑ. c. ꝓri. §. j. ⁊. ix. q. iij. cū sum⁹. ⁊ hic respōdet secūdo articulo questionū.

t Comisit. lite cora se pus prestata: ⁊ idē est añ litis ꝓstationē.

u Recepti. nec poterat recusari nisi ⁊c̄.

x Si tali grauamīe. ⁊ revera a grauamie: q: pich⁹ sūz ē sb iudice liti gare suspecto. iij. q. v. q: suspecti. ⁊. ꝑ. ō ap. cū spāli. vñ q̄cd fit p⁹ appellationē legitimā: ꝛebet in irritū ꝛevocari. s. e. cū cām. ⁊ b in fi.

a Astoral'. ꝛelegat⁹ a papa cām sibi cōmissaz alij ꝓmittē volunt ille nolunt eā recipe. queriē verū ꝛelegat⁹ possit eū ꝛappellere.

b Cōcessa. C. ꝛe iudi. a iudice. ⁊. ꝑ. ꝛe ap. cū cām q̄. ⁊. ꝑ. e. q̄n.

e ¶ Exonerare. nō videt q̄ iudex possit ꝓmittē cām: nisi cū iusta cā impedit⁹ itereſſe nō pt̄. ſ. e. ſi ꝑ vbilitare. ⁊. ſ. de reſcrip. ſciscitat⁹. C. de pedaneis iu. l. ij. ff. de iudi. l. vi. ar. j. de teſti. i noie dñi. qđ nō ē verū. imo cū ō iur⁹ bñficio h⁹ bēat: pt̄ ꝓmittē vices ſuas. ff. de of. ei⁹ cui mā. ē iuriſ. l. j. ⁊. ſ. c. pxi. ⁊. j. e. qm̄. ꝟ nūqđ ſtati credēdū ē iudici cū ſcribit ſe nō poſſe itereſſe: nō videt: niſi de hoc ꝓſtet: vt. ſ. e. pru dētiā. j. rñ. ſi em̄ crederet paſſum cuilibz iudici: qūbet ſe poſſet malicioſe exonerare cū velit. ar. ff. de va. mu. l. j ⁊. l. ꝓtor. ar. ſ. j. de iudi. cū ſup i pte recita So. nō ē ꝓnūdus q̄ iudex malicioſe cās committat. dubia ei i meliorē pt̄e habem⁹ iterpretari. j. ō reg. iu. eſtote. ⁊ ff. de reg. iuſ. ſp in dubijs. ⁊ de q̄libet ꝓsumēdū ē bonū: niſi ꝓbū aparet. ⁊. ſ. de ſcru. c. vno. ⁊. j. ō ꝓſup. dudū ⁊ ſi qs dicat hoc factū in fraudē: illud dz ꝑba re. ff. de ꝑba. q̄ries. §. qui volo.

malicioſe nō ḡrat: pōt ꝓpellere renitētē: eo q̄ iuriſditio illa nulli⁹ videret eſſe momēti: ſi coerti onē aliquā nō hēret. Delegat⁹ dz tñ ſollicite ꝓuidere: vt ſi ꝓmis ſupiorib⁹ exigēte neceſſitate negociū duxerit delegandū: in coactiōib⁹ inferēdis dignitati deferat ⁊ ꝓpone. ¶ Itē cū totū negociū alij poſſit ꝓmittere delegatus: ſicut ſupi⁹ ē expſſuz: citationis officiū pt̄ cuilibz diſcretiōe puia demādare: ac punire merito cōtemptorē. ¶ Preterea poſtulaſti: ſi cū a ſentētia lata auctoritate lrārū noſtrar⁹: i quib⁹ eſt appellatio inhibita: fuerit appellatū: ⁊ lre poſt appellatōz ad iudices alios emanauerīt: an ad mādatū poſterioꝝ iudicū executio ſententie a priorib⁹ delegata debeat retardari: vt poſtes iudices ipaz neqz p ſe neqz p alios exequāt. Nos aūt inq̄ſitiōi. t. r. r. q̄ cū appel. cām ex certa ſcīa iudicib⁹ alijs ꝓmittim⁹ cognoſcēdā: appel. videmur recipe: ac iuriſditiōz porū iudicū reuocare: vt interī executio ſnīe ſuſpēdat̄ nec ap. merita plen⁹ ſint diſcuſſa: ⁊ infra. ¶ Quia vo ſepe cōtingit: q̄ executio ſnīe ordinario demādat̄: q̄ſiuiſti: an ſi ipaz iniuſtā eē cognouerit: debeat eā executiōi mādare an ſit ei poti⁹ ſbſiſtendū. attēdētes itaqz q̄ nō cognitio ſ executō tm̄ demādat̄: ei dē rñdem⁹: q̄ cū ordinari⁹ teneat̄ obſeq̄ ōlegato: ⁊ ſi ſciat ſnīaz illā iniuſtā exeq̄ nihilomin⁹ tenet̄ cādē: niſi apud eū efficere poſſit vt ab h̄ onere ipz abſoluat ⁊ infra

¶ Renitētē: ſic ꝑz q̄ aliqs ꝓpellēd⁹ ē imtus ſuſcipe iudiciū: etiā hō alteri⁹ ſon. C. q̄ ꝑ ſua iuriſditiōe. l. vna. circa fine. ff. de mu. ⁊ ho. munerꝫ. §. iudicādi neceſſitas. niſi aduocar⁹ q̄ nō pt̄ cogi alibi q̄ i ſuo foro ſuſcipe iudiciū. C. de aduo. diuer. iudicum. i fi. ⁊ hoc i delegato a ꝓncipe. ſ ordinari⁹ nō pt̄ cogē boiem alteri⁹ fori. ff. de iuriſ. om. iu. l. vl. ff. de tuto. ⁊ cura. da. ab his. l. j. ex. iij. ⁊. j. de of. oꝝ. paſtoraſ. ſ nemo pt̄ cogi vt arbitrū ſuſcipiat. ff. de arbi. l. iij. §. j. ſed poſtq̄ ſuſcepit debet ꝓpelli: vt i dicto §.

e ¶ Si coemonē. iuriſdicto ſine coercōe nīl⁹ ē. ff. de of. ei⁹ cui mā. ē iuriſdi. l. vl. ⁊. j. c. pxi. verūtn̄ vbi coercēdi maioꝝ ꝓnnet aliquaſ. ſionē. ff. de offi. ꝓcōſu. memineriſſe. in ff. imo q̄ delegat̄ ꝓcipit. C. q̄ ꝑ ſua iuriſ. l. vna. i ꝑn. ⁊ ꝓceptū nec̄itatē hz. xiij. q. j. qō debet. ⁊ iuriſ qs delegat̄. ar. ff. de mu. ⁊ ho. munerꝫ. §. iudicādi. C. de aduo. diuer. iudicum. ſancimus. in fi.

f ¶ Supioꝝ. puta in dignitate ꝓſtitutis. ſ. e. ſane. l. di. ꝓtumaces xlv. di. cū beatus. ⁊. j. de ma. ⁊ obe. ꝑ tuas. ⁊. ij. q. viij. q̄ſqs.

g ¶ Citatōis officiū. ar. a toto in quātitate. ar. ſ. e. c. pxi. §. eius g ⁊. ij. q. iij. cū ſim⁹. in ꝑn.

h ¶ Diſcretiōe. q̄ ē mater oīm vtutū. ſ. de of. cu. c. j. ⁊. j. q. v. pñtiū

i ¶ Punire. ſ. §. ꝓxi. ⁊. ſ. e. ſane.

k ¶ Ex certa ſcia. certū ſciaz intelligo ſi i lrīs appellatiōis fit mētio de ꝓceſſu cāe: ⁊ de appellatiōe interpoſita: ⁊ de exceptiōe ꝓpoſita. Et hoc ē verū q̄n appellat a grauamie añ ſniaz. j. de ap. Vt debit⁹: ꝟ ſi appellat̄ a diffinitiua ſnīa: ibi nō ē neceſſe dicē niſi: appello ab iniq̄ ſnīa a tali iudice lata. ⁊ de tali appellatiōe h fit mētio. ff. de ap: ꝟ ſi apud.

l ¶ Diſcuſſa. ſub confirmatiōe vel caſſatiōe. ꝟ pone q̄ iudices appellatiōis pnūciauerūt male appellatū. ⁊ ſic confirmauerūt ſniaz lat̄ā: q̄ro q̄s mādabit ſniaz executiōi: vtr̄ ꝑmi iudices vel ſecūdi? qđā dicūt q̄ ꝑmi. ar. ſumēres ex illa lra: interī executio ſnīe ſuſpēdat̄: ꝟ videt q̄ eoꝝ iuriſditio ſit reuocata ex eo q̄ dic̄ iuriſdictiōez poſt iudicū videmur reuocare. ar. C. de epi. audi. i aut. ſiqs in trigāmū. ⁊ iō melī⁹ vī q̄ ſecūdi iudices debēat eā mādare executiōi: vt dic̄. t. ⁊ q̄ ſcōi h⁹ facē debēat: videt: q: ſi iudices appellatiōis confirmāt ſniaz vltia die āni a tpe appellatiōis: ꝑz q̄ ꝑmi iudices nō pt̄ eā mādare executiōi: cuz iuriſditio ſua q̄ ad oia expirauerit. ſ. e. q̄rēti. ꝟ illud ē verū vbi nō ē appellatū. ſic videm⁹ q̄ iudices appellatiōis añ diffinitiuā ſniaz ſi ꝑ nuciāt appellatiōz legitimā: pceduī poſtea i ꝓncipali. j. de ap. vt debi t⁹. ⁊. c. cū i eccl̄ia. ⁊ ex idē ē i diffinitiua q̄ñz. C. de re. cre. gnāl'r. §. ⁊ ſi iudex. ſic dicēdū ē q̄ illi q̄ confirmāt diffinitiuā ſniaz debēt facē qđ ſupeſt ad faciēdū. ꝟ ſiue ꝑmi ſiue ſcōi h faciāt: ñ refert q̄tū ad effectū ſnīe. ſi ꝑm⁹ iudex fuit ordinari⁹: ſtat̄ pt̄ dicī q̄ exeq̄t ipe ſuā ſniaz cū ſua iuriſditio ſit ꝓpetua. Dz vī q̄ ſcōus iudex debeat poti⁹ eā exeq: q: ex ſcōa ſnīa agit̄ ꝑ actōz i factū: ⁊ nō ex ꝑma: vt no. j. e. cōza. ⁊. ff. de his q̄ no. infa. l. furti. ⁊ iō iudex ap. eā debz exeq nō ꝑmus.

m ¶ Et ſi ſciat. Ad intelligētiā ei⁹ qđ h dī nō. q̄ ē executio mera ⁊ ē executio mixta. Mera executio dr qñ ꝓtib⁹ pñtib⁹ cognitū eſt de cā ab aliquo: ⁊ ille mādat alicui q̄ ſentētiā ſuā exequat̄. C. de executi iu. executorē. talis executo: nō debet audire exceptiōes. ⁊ de tali executiōe h loquit̄. ⁊. C. de execu. rei iudi. ſi vt ꝓmis. ⁊. j. de re iudicetero. ⁊. ff. de iudi. ſi ꝓtor. j. rñ. vbi ſniarū fuit ō abſentē. ⁊ ponē ſi ſciat illā ſniaz latā iniuſtā. i. cōtra ins lingatoris latāz: q: ſup hoc nullā hz cognitionē. ⁊ iō dic̄ ⁊ ſi nō cognitio ſ executio. de. vnō illā dz tm̄ ſimplicit̄ mādare executiōi: ſecus ſi ſciat illā nullā: vt ſi eſſet lata a incōpetāte falſa rū lrāz. j. de fal. ſup eo. vñ iudex delegat⁹ nō habuit iuriſditiōz vt per falſa inſtrumēta vel per volum ad uerſarij. ⁊ ſi iſta obijciant coram executore iſto: ſupſedere debet executiōi: dum modo malicioſe vel calūnioſe huiuſmodi non ꝓponant: ⁊ tunc refert negocium ſupioꝝ. j. de re iudi. cetero. ⁊. ſ. e. ſi q̄ñ. et C. ſi ex fal. inſtru. iudicati. ⁊. ff. de iudi. ſi ꝓtor. §. marcellus. ſi executor talis eſſet ordinarius ⁊ reputatus executiōibus ſententiar⁹ debet admittere talē exceptionē: vt dicit. l. ſi pretor. §. marcellus. calūnioſe ito dixi: q: ſi hoc eſſet nō deberet differri executio. C. de l. coꝝ. de fal. l. ij. vbi crimē falſi obijciebat cauſe morande ſolutiōis ⁊ ideo executio non differēbat: cum ſalua ſit ei poſtea q̄ſtio falſi: vt ibi dicta dicit executio q̄ habet cognitionem annexam: vt cum papa mandat alicui reſtitui rem ſuam: vel mandat alicui dari beneficiū coram tali executore admittunt̄ legitime exceptiones: quātūcūqz abſolute ſcribat. ſ. e. ex pte. ij. ⁊. xxv. q. ij. ⁊ ſi non cognitio. et ſ de reſcrip. ſi q̄ñ. ⁊. c. cum adeo. ⁊. ſ. de ets. ⁊ quali. accepimus. Et nota q̄ a mero executore nō appellatur: niſi excedat modum appellationis. C. quoꝝ ap. non recī. ab executore. ⁊. j. de re iudi. q̄ ad cōſultationē. in fi. ⁊. ij. q. vj. ſō illo. §. ſunt quoꝝ. v. ab executore. ⁊. ſ. c. pxi. §. vez. ⁊. §. le. ꝟ ille nō dr ꝓpie executor: ſed auditor: vt ibi dic̄. ꝟ a mixto executore bñ appellat: ſi nō admittat̄ legitimā exceptionez vel alias ptes grauauerit. j. de ap. dilecto. ⁊. c. vt debit⁹. ſ. de ets. ⁊ qua. c. accepim⁹. Itē nota q̄ nō ſemp obediendū eſt iudici: ſi euidēter iniquū eſt mandatū ipius: ſiue ꝓra ius. xxiij. q. j. quid culpat̄. ⁊. xj. q. iij. non ſemp. ⁊ duobus. c. ie. et. l. diſt. ii quis prepoſtera: ſecus ſi alr̄ fuerit iniuſtū. xxiij. q. v. lex eterna. ⁊. c. cū miſter. licet non ſit obediendū iniquo ꝑcepto iudicis: vt dicunt iura hic ꝓxi. ſignata. Hoc ceptum iam nō dicit iniquū: imo iuſtū eſt. i. de rigore iuris inducti: ⁊ iō eſt exequēdum. nam exquo ſentētia lata ē ꝟ iniuſta ⁊ ꝓra ius lingatoris a q̄ nō eſt appellatū: elapſo tēdio de iuris rigore mādanda eſt executiōi. ar. C. vt li. pen. l. vlt. ſpontanea eī appellationis omiſſio turpitudinē purgat q̄ ſnīe inerat. ar. ff. de ꝑdi. ob tur. cauſaz. l. ſi ob turpē. vel ſi appellauit ſecūdo ⁊ ſuccubuit ⁊ hoc etiā de rigore iuris introducū eſt. nec litem debet refricare ſentētia lata. vt aliqs ſit lituū finis. j. de w. ⁊ cōtu. finē. ⁊. c. venerabilis. ſi p iniuriā iudicis ſit damnatus: ꝙquerat̄ de ipo. j. de emptōe ⁊ venditio. ſi vēdit⁹ ri. C. de euic. empt⁹ fundi. ff. de eui. ſi q̄ impetrauerit. ⁊ infra. de obli. q̄ ex quaſi delicto. in ꝑn.

n ¶ Teneat eandē. ar. ℈ hug. ⁊ ei⁹ ſequaces: qui dicūt q̄ iudex nō dz ferre ſentētiam ꝑm allegata: ſi habeat ſciam leſam in contrarium: ſed debet cām alij delegare. Sed ſi non poſſet alij delegare: cum ſit ſubdelegatus a delegato: qđ fiet: ꝑm eum trepidauerit timore vbi nō erat timor. pnunciet ergo in nomie domini ꝑm allegata: ⁊ reponat conſcientia leſam. iij. q. vij. iudicet. ⁊ iudex qui contra conſcientiam aliquid facit in grauamen partis: punitur. vt in decre. inno. iij. j. de ſen. ⁊ re iudi. cum eterni. b.

o ¶ Et rege. ſi. x. v. ij. di. ſi epūs. q hoc ꝑz q hec clauſula ſi nō oēs tē. nō ſpectat ad tēporales impoſitiās: q ſm hoc iudex q̄ q̄cq̄ nō poſſet intereſſe: nō poſſet a ij cōmittere vices ſuas. Sed videtur q iudex iſte ponꝰ teneat obedire mādato pape q̄ archiepiſcopo vel regi: vt xj. q. iij. qui reſiſtit. ff. de re iudi. contra pupillum. ſed cum vtrūq̄ poſſit obedire diuerſis tēporibꝰ vel enam eodez: vtrūq̄ obedire tenet. ff. de operi. lib. duoꝝ liberus. imo ꝓpter ꝓpria cōmoda poteſt differre iudiciū. ff. de iudi. ſi lōgi⁹ p ¶ punat. forte ad intereſſe: vel poteſt ei imponere mulctā. i. penā pecuniariā. C. de ſpoſt. l. ij. vt ad arbitriū iudicis: exquo pena ſtatuta certa ſuper hoc nō eſt. ſ. e. ō cauſis: vel excōicet illū: q impedit iuriſdictionē iudicꝭ: vt. ſ. e. c. j. t. c. ꝓterea.

q ¶ Neutri parti ſuſpecte. hoc ſp ē faciēdū. j. de ap. cū ſpāli. r ¶ Appellatiōe remota. contra. ſ. c. pri. ſi vō. t. §. nos autē. t. ff. a quib⁹ appel. nō li. l. j. in fi. dic q ſpeciale eſt hic vt iudex delegatus poſſit committere cauſaz remota appellatiōe in odiū illius q̄ peruasit ab ſentiā iudicis. ſed hodie locum hoc nō habet: quia appellatio ipō iure remota eſt. Vnde nullus poteſt appellare ab aliquo iudice niſi graueturꝰ. j. de ap. vt debitus. Vel dic q nō cōmittit ap. re. ſed auctoritate huiꝰ rēre. ſubdelegatus procedit ap. re. t ſtatutū fuit ꝑ in caſu iſto q ſubdelegatus procedit ap. re. in odium illiꝰ qui peruasit abſentiā delegati: t ita non eſt ꝯ: qđ ſatis pz p hāc rēre. t eodē mō intelligit. j. e. cū. R. vbi dicit q delegatus cām cōmittit ap. re. ꝑ illud fit ex ꝓcepto pape: nō p ꝓmiſſiōez delegati: q delegatꝰ nihil cōmittit ibi t iudex electus ꝓcedit ibi. ap. re. auctē illiꝰ rēre. cū. R. ſm tenorē primaz litterarū. b.

Ex litteꝛ. Caſus. Inter. a. ꝓbūm t canonicos ſcē iuſtine rē: cōtrouerſia vertebat ſup canonicatu ſcē iuſtine. ꝓmo fuit cā ꝓmiſſa ad petitiōez canonicoꝝ ſcē iuſtine ꝓmicerio grādeñ. t plebano ſcē ſophie ſup eo: q idē ꝓbyter ſe clericū ipi⁹ eccl̄ie aſſerebat ſecūdo ad petitiōz. a. ꝓbūm ipetrate fuerūt alie lr̄e archiꝓbīo paduano: in quib⁹ rē ponēbat: vt dicebat mētio nō fiebat. tandē archiꝓbr pa duan⁹: q clerici ſcē iuſtine nō recipiebāt illū ꝓbyterū i ſocīū t in fratrē: illos excōicatos fecit publice rēnūciari. poſtea ꝓmicerius t plebanus mādauerūt patriarche grādeñ. vt dictos clericos rēnūciaret nō eſſe excōicatos: cū in ſecūdis lr̄is rē ponēbat mētio non fiebat. ſed cū patriarcha exequi vellet mādatū ſibi mūicātū: archidiacon⁹ caſtellan⁹ ipm impediuit. vñ patriarcha archidiaconū illū ſuppoſuit eccl̄iaſti co interdicto. ꝓpter hoc fuit orta int ipos cōtrouerſia: et ſic q̄ſtio delata eſt ad papā. Sed q nō potuit pape rē facto ipo plene cōſtare: mandat quibuſdā iudicibus vt ſup litteris ipis veritatem inquirāt t ſi conſtiterit euidēter q ſecūde litere nō reuocēt ꝓmas ſentētias latā in archidiaconū caſtellanū vſq ad rebitā ſatisfactionez faciant obſeruari. ſi aūt ꝓſtiterit euidēt: q ſecūde lr̄e expreſſe reuocēt ꝓmas ſententias patriarche rēnūcient irritā et inanem: cum nullā recepit a ꝓmis iudicibꝰ q̄ tam reuocan fuerāt iuriſdictōem.

b ¶ Expreſſas fecerunt mentiōez. puta q nō ꝓtinent ſeriez rei ſiue facti. j. rē coha. cle. t multi. ſup eo. t. ff. de ap. ſi expreſſim. t. j. de re iudi. iter mōaſterū. vel q ſimplr̄ fecit mentiōez de eccl̄ia illa: tacto de aliis lr̄is. j. de w. t ꝓtu. c. ij.

c ¶ Si ſubdelegat⁹. ſ. ꝓcūcha. h euidenē apparet q iudex ſbdelegatus t et mer⁹ executor ḡlis erat ꝓcūcha: hūt coernonē. j. ō re iudi. cū bertold⁹. v. alioqn. t ſ. c. ꝓri. j. Rñ. t et iudex delegat⁹ ab epo. xj. q. j. quemt. imo et ſbdelegat⁹ ſm leges hz iuriſdictiōez. ſ. modicaz coertiōez. C. de ſpoſtu. l. ij. t. ff. de offi. ei⁹ cui mā. eſt iuriſdi. l. vlt. t. C. de rēſen. cui. rēſentes. t. ff. ſi qs ius vocēti nō obtem. l. j. imo t arbit hz coertiōz. ff. de arbi. no ex oīb. et. ff. de iudi. l. ij. i ſi. Sicut tñ quidā q delegat⁹ ab ordinario nō hz aliquaz coertiōz. ij. q. vj. qlqs. t. ff. de re iudic. a diuo pio. t. j. ō fo. ꝓp. ſi qs ꝯ clericū. mīh⁹ his ſit cōteſt. cozaz ipo: i aut. de litig. §. oēz. colla. viij. t ſic nō ꝓt mitē in poſſeſſionē. ff. de iuriſ. oī. iu. iubē. ħ q poſſit in poſſeſſionē mittē dicit lex. ff. de of. ei⁹ cui mā. eſt iuriſd. cognitio. §. vlt. ħ illa ibē loquit de poſſeſſiōe q̄ ius tribuit: illa cognitio de alia poſſeſſiōe loquit q̄ ius nō tribuit: que ſit cauſa cuſtodie.

d ¶ Fuerit ſatisfactuz. hoc obtinet vbi qs excōicat ꝓ crimie ſiue ꝓ māifeſta offenſa: vt ꝓ⁹ ſatisfaciat q̄ abſoluat. j. de v. ſignm. ſi ex pte. ſi vō pro ꝓtumacia vl occulto delicto: ſtatī

Jcet vndiq; t ifra. Cū igit duxeris requirēdū ſi cām tribus iudicibꝰ delegam⁹ apponi i lr̄is illā clauſulā facientes: q ſi ñ oēs his exequēdis pokitis iteresſe: duo vīm nihilominꝰ eā exequāt: t vn⁹ p⁹ q̄ ꝓmiſerit cuidā ex ill vices ſuas ō medio ſit ſbla t⁹: terci⁹ vt ſuſpect⁹ merito recuſet an collega ſupſtes ſuo noīe ac defuncti poſſit negociū diffinire Jnq. t. t. r. q ſi iuriſditōe a ſuo ſibi collega ōlegata coniuēte vtī ñ cepit: q mādatū hmōi re iteḡ morte mādatoris expirauit: nō

dz abſolui pñto iuramēto q ſtabit mādato eccl̄ie: vt ibi dī. Sz ꝯdicit. j. de ap. q̄ frōte. §. ſane. ħ illa nō ꝯdicit imo ꝓcedat: ibi excoicat⁹ ſua ꝓpria ꝓtūacia vl alia cā q̄ nō ſunt māifeſta: vt dic. t. Sz obſtat qđ ibi dī vt ḡlibz alia cā. Jau. dic q tō ſtatī recepta cautiōe abſoluit: ne i excoicatiōe ꝑdat. Sz dic cū. t. q ñ ꝯdic. t q dic ꝓ ḡlibet alia cā: q̄ nō ſit māifeſta. q ſi cā illa non ē māifeſta: ſtatī dz abſolui añ ſatisfactiōz: nec teneat ſatisfacē: nec dz appelli: niſi ꝓmo ꝓſtet de illa iniuria vl offenſa.

e ¶ Denūciatis irritā. ex hoc pz q ſnia q nulla ē nō eſt executiōi mādāda: imo exeq̄nti impune nō paret: ar. ſ. e. ſi q̄ñ. imo t violenter reſiſti pt ei: vt hic. ſic reſiſti pt officiali venēti ad accipiēdū bona alicui⁹: nīſi ꝓus ab impatore forma fuerit data. C. de iure fiſci: phibitus eſt. ħ. x. lz ita ſit ñ tñ ꝓtiarcha iſte teneat iniuriaz cū hoīgrarz. q: putabat ſniaz aliquā fuiſſe: ar. ff. ō vi bo. rap. l. ij. §. ſi publicā: ar. j. ō ſē. ex. ſacro.

f ¶ Et iamē. vtpote lata a iudice ñ ſuo. t pt notari ar. q ꝓtiarcha ſiue archiepūs nō ē iudex ordinari⁹ i puncia: ar. ix. q. iij. q̄ſt⁹. ħ hic nō ꝓcedebat ꝓtiarcha ordinaria ꝓtate: imo ōlegata tm. t ſic ñ colligit illō ar. ħ.

Jcet vndiq; omnes. ſ. e. prudentiam. Ber.

b ¶ Ari nō cepit. ſaltē p citatōez. ſ. e. ḡtū. j. de of. leg. c. vlt. ff. de iudi. ſi qs poſtea. ff. ō po. li. l. j. ff. ō neg. ge. nā t ſm⁹. §. ſi viuo.

i ¶ Re itegra. Et ſic ſoluit mādatū re iteḡ morte alteri⁹ tā mādatoris q̄ mādatarij. t idē eſt ſi reuocet expreſſe re itegra: iſti. man. §. recte. ſoluit t morte litigatoris re integra: ſ. de reſcp. ſignificauit. ar. ff. q ſatisdo. co. ſi deſſerit. Ar. ō. ff. famil. herc. ſi filia. §. neratⁿ. Jtē ar.

ptra q̄ nō solua mortē litigatoris. ī. de iudi. qui. v. t. ff. de fideicō. lib. l. cū querit. Qō aūt dicit mortē mādatoris fuit mandatū: illud verū est: nisi sit tale mandatū qō post mortē necesse sit adimplē. ff. mā. si vo nō remunerādi. §. vl. Dz q̄ pone pl'es cās ꝓmittant p vnū rescp. citato fit ī vna causa t nō in alia: nūquid ꝓpetua iurisditio sup alijs? ar. q̄ nō. ij. q. iij. §. norādum ver. absolutio. et. ij. q. vj. §. diffinitiua. t. §. q̄ñq̄. ar. ff. de ap. cū ī vna. t ff. de neg. ge. nam t seruus. §. si vsuo. ff. de mino. etiā. §. ex causa. ar. ī. q̄ q̄tum ad oēs sit ꝓpetuata iurisditio. C. de vsuob reis. l. vl. verū est q̄ nō est ꝓpetuata iurisditio: nisi in causa illa p qua citatio facta est. vnde mortuo mādatore expirat iurisditio q̄tū ad alios. Sed q̄ō si moriat ante declarationē rerū facta citatiōe? arg. q̄ nō pt̄ ꝓcedere. ī. de rescrip. pastoralis. in fi. q: plures cause intelligunt: licet ī vnū trī. arg. ī. ti. ꝓri. nouit. Item q̄d si delegās nō nouit: sed ꝓponit non ꝓcedet q̄d si excōicat? tūc ꝓcedet delegatus: q: morte naturali ꝓfirmat? tacito t nō ciuili. ff. de vsua. ini vi. et vxo. cū ī statu. §. si vsurator. t. ī. ō cele. mis. cū marthe. §. ceterū. ar. ī in decre. anno. nij. ō offi. vic. romani.

k ¶ Cum ī iure. hec est pars decre. quaz habes. ī. de elec. con. in ix. Ber.

l ¶ Mirabile. vt ī de re scrip. cū ꝓringar. ber. Sed hoc valde notabile q̄ licz exhibeat? sententia delegati: ei tñ nō credit nec pñsumit p sentētia: nisi ostendat? ꝓmissio. nec creditur iudici si se delegatum dicat. arg. ī. de testi. cum a nobis. t idem dicit lex in arbitro: q: non standum verbo eius ī dicto iuramentū a partibus interpositū. C. de arbi. l. iij. §. fin autē. C. de mā. pu. l. vna. Caueat q̄ quicūq̄ impetrat a ꝓncipe causaz cōmutti alicui vel delegari: vt si sententia lata fuerit p eo a delegato ita bñ custodiat ꝓmissionē sic ipaz sententiā. lapsu tpis enī si cōtenuerit et ostenderet sententiā sine ꝓmissione: non valeret ei: nisi probaret de cōmissione. sententie vo ordinarij semp stant: t pro ea pñsumit: quia ibi constat de iurisditiōe. ī. de iudi. sicut. t. ij. q. vj. hoc etiaz laud. Si tñ publicatū fuisset rescriptū in iudicio: videt q̄ sufficiat si de hoc ꝓstat: licz postea sit amissum. ī. de pub'. cū oli. C. de testa. publicati. t. ī. de fi. instru. c. fi. Itē si sententia redacta ē in publicā chartā. videt q̄ sufficiat. ī. de testi. significauit. t ī aut. vt fratrū tuiij. §. j. col'. ix. licz sit ar. ō. ī. de re iudi. cū ini vos. Item sufficit si hz subscriptionē testiū. xvj. q. iij. §. pē. Sed videt q̄ hodie sufficiat solus tabellio ad ꝓponendū fidē sententie. ī. de pba. qñ ō falsam. Ut nulla sit dubitatio ita debet fieri q̄ auctoritate iudicis rescriptū dñi pape solēniter i publicā formā redactū inseraī in ipa sententia iudicis auctoritate. t alia instrumēta. pcuratoria: q: idem iuris est de illis. vt si ostēderet sententia lata ī psonā pcuratoris: vel iudici. vl' in ꝓmū si nō ꝓstaret de mādato pcuratorio: sententia non valeret: nec staret ei si negaret illū fuisse pcuratorē: sed postq̄ in ipa sententia inserūt hmōi instrumēta t rescriptū iudicis auctoritate: stabit postea sententie etiā si originalia rescripta nō appareāt. C. de testa. publicati. t. ī. de fi. instru. c. j. Idē. caueat ī sententia excōicatiōis. vt q̄ absolutus est custodiat instrumētū siue litteras absolutiōis p quas tutus existat: si ei obijceret excōicatio. al's posset ei periculū generari. vt. ī de elec. venerabilem. t infra de cleri. excōmu. ministrīs. propositū. argumentū opti. q̄ ita sit faciendum.

m ¶ Cum olim. in rescripto. t iōs nō valuit q̄ factū est si formā mandati transgressi sunt. ī. de rescrip. cū dilecta.

n ¶ Cum procurator. qui simpliciter constitutus fuit ad causam predictis iudicib⁹ de legatam. Et nota q̄ licet per ꝓncipales psonas posset fieri prorogatio iurisdictionis ff. de iudi. l. ij. §. sed et iudex. et. l. de quare. §. j. per procuratorem tamen fieri nō potest: cum de hoc nō fuit cogitatum quando constitutus fuit procurator. arg. ff. de auro et argen. lega. si ita. ff. de transactio. cum aquiliana ff. de contraben. empt̄io. rutilia polla. C. de transactio. trāactionis. si. ff. de iureiuran. iusiurandū §. procurator. t. xxij q. ij. ne quis arbitretur. Qualiter fiet ꝓrogatio dicitur. ī. de p. t. g. pretextu enim vnius articuli non debent super alio ꝓbationes admitti. C. qui legitimam personam. l. vlti. et. ff. de iureiuran. si duo patroni. §. iulianus. circa finē. et talia dicta non valent: cum inerunt super alio articulo. ī. de testi. de testibus.

o ¶ Protinus. contradixit. Ex hoc videtur q̄ si procurator fines mandati excedit domino sciente q̄ p̄iudicet domino nisi statim contradicat. argumentū. liij. dist. si seruus sciente. argumentū infra de his que fiunt a ꝓcla. sine cōsensu ca. c. ij. ff. quod cum eo qui in alie. po. l. vlti. ff. de instit. sed t si. in prin. ff. ad macedo. si filius. ij. C. de nup. si vt proponis. t si iudex scientibus ꝓbis excessit fines et iaz mandati: eis p̄iudicat. argumētū. C. communia vtriusq̄ iudicij. l. ij. al's non p̄iudicat factum procuratoris domino ignoranti. C. de procurato. si procurator. ff. de procurato. ignorantis. Item nota q̄ licet procurator non possit prorogare causaz de re ad rem: tamen videtur q̄ possit prorogare de tempore ad tempus: quia qui dat procuratorem vt confestim agat: intelligendum ē permittere procuratori et postea litem peragere. ff. de procurato. qui procuratorem. Item procurator mandatum prorogare potest. ad id quod est propemandatum. supra de electio. in causis. t supra de renunciatio. post translationem. t. ff. iudica. solui. iam tamen. §. virtuno. t prorogat ad ea que sunt preparatoria mandato. ff. de procurato. ad rem mobilem. et. l. ad legatum: t accessoriorum ipsius: sique sequelam. ff. de instit. l. cuicunq̄. §. si ei quem. in fine. Prorogatio de re ad rem inuito reo non valet deficiente iurisdictione: quia impetrator inuito reo nō potest extendere rescriptum ad alias res quas in rescripto non expressit: vt in. c. isto contingit. sed per recōuentionem bene extenditur ad res alias inuito actore: de quibus nulla mentio habita est in rescripto: si actor persistere velit in sua petitione. supra eodem. prudentiam. in fine. t est ratio. ī. de mutuis. petitio. c. j. b.

p ¶ Legatum. quia non habebant iurisdictionem super damnis. sic ī. de. ex lris. vñ posset agere ꝓtra iudices ad interesse qui eiz iniuste excōicauerūt. ī. de sen. ex. sacro. t hic error eos excusare nō potest.

hz solus officiū iudicādi. Si vo aī mortē illi⁹ iurisditiōe vti ceperit taliter de mādata: vices suas t illi⁹ posit adimplere. ¶ Item episcopo baiocen.

C Cum ī iure pit⁹: t infra. Preterea q̄siuisti cū tibi ab aliq̄ sī hac forma mādat aucte quafungor inuīgo: vt talē denūcies excōicatiōis sne sbiacere. ac tibi sr mādato aplico hesitāti ab aliq̄ nō sit facta fides: tan mādatū h⁹mōi exeq̄ tenearis. Sup q̄ tibi h⁹mōi dam⁹ rnsuz: q̄ nisi de mandato se. ap. cert⁹ extiteris: exeq̄ nō cogeris q̄ō mādat.

¶ Item parisien. t trecen. epis t abbati sancte genouefe.

C Cum olī abbas t puer⁹ vgi liacen. sua nob q̄stiōe mōstrasset: q̄ comes altissiodor. q̄ō daz stagnū molēdinū t domū in terra eoz ꝓstruere nitebat ī ipōrū p̄iudiciū t ḡuamē: epō t thesaurario niuernēsi ꝓmisim⁹ cāz ipaz p quoz lras accepim⁹ q̄ lite sup petitiōibo eccl'ie cōte. recep tis vtriq̄ testibo t attestatiōibus publicatis cū sup dictis testiū inē ptes fuiss postmodū disputatū: tandē ps comitis ꝓposuit q̄ o dānis ī memoribo t rebo alijs datis: sup qbo testes deponere videbāt: cogscere nō debeat cū ī rescripto nro nll'a de damnis mētio hāt: t infra. Judices aūt iterlocuti sūt q̄ sup dānis datis a comite ad eos cognitio ptinebat q̄ audito comes ad ap. bificium ꝓuolauit. vñ ipm iudices euocatū t nec p se nec p rnsalē idoneū ꝓparētem excōicatiōis vinculo astrinxerūt: t infra. Quia vo sup dannis datis anteq̄ lis fuerit ꝓtestata: nequaq̄ ad dictos iudices cognitō ptinebat: cū ī rescripto nll'a de illis mētio haberet: nec ad ipos potuerit iurisditio p rogari: cū ꝓcurator ad illa solū mō intelligat cōstitut⁹: q̄ in cōmissiōis lris inueniunt expressa: t postq̄ comes publicatis attestatiōibo itellexit sup his fuisse ꝓpositū ꝓtinus ꝓtradixit. nos eosdē iudices pnūciauim⁹ min⁹ iuste interlocutos fuisse: ac sepe dictū comitē q̄ ob hoc ad ap̄el'. beneficiū ꝓuolauit: excōicatiōis sentētia nō fuisse ligatū. ¶ Dez. sensi. archiepiscopo.

Cum olim. hec recreta. ⁊ illa quam habes. ſ. de rep̄ mutꝰ. cum olim. loquūtur de eadem materia.

b Delegantꝰ. cuius vicem gerebant. ſ. e. ſane. iniuria eīm iudicum ad eum pīnet: cuius legatōne fungunt. ij. q. vij. accuſatio. in fine. ⁊. iij. q. j. nulli. imo ipſos tanq̄ delegantem honorare debēt partes. xcix. di. c. vl. ⁊. xcviij diſt. c. j. Ber.

c Sigilla violauit. ⁊ ideo eſt puniendus tanq̄ falſarius. et ob hoc ſolū puari debuit bñficio. ſ. de reſcrip. olim. ⁊. j. ō falſa. ad audientiam.

d Arie. tangit illō qđ legit in libro regū cum vrias rogatus a rege dauid nollet accedere ad berſabeen vxorem ſuam quā dauid rex cōgnouerat: timens ne cōcepiſſet ex eo ſic ⁊ fecerat. qđ cum ipſe facere nolleꝫ: rex remiſit vriam ad ioab p̄n cipem militie cū lr̄is p̄mittens vt poneret eum inter fortiſſimos hoſtes: vt occideretur ab eis quod ⁊ factum eſt. ß ille ſtultus fuit qz recepit lr̄as illas: ſi hēbat eas ſuſpectas qz primo debuit eas videre diligēter: et ſi qđ in eis eſſet iniquū debuit p̄dicere relationi iudicꝫ: ſi p̄tra vitatē referebāt. iudices eīm debent oſtendere partibus relatōnē quam facūt tuptoꝛ. ij. q. vj biduū. in fi. ⁊. C. de reſa. l. j. ⁊. ij. al's poſſet appellare: vt ibi. ⁊ quotiens iudex ſe relaturū polliceꝫ: ullo litigatoꝛib⁹ acta edē teneāt. ſ. ō ap. inmaſti

e Propō motu. ſic ß vī q̄ iudex maxie quē p̄nceps concedit: poſſit recuſari. Azꝛ. p̄ ſ. de ap. nouit. ⁊. ff. ō of. p̄fec. p̄to. l. j. credit eīm p̄nceps nō aliter fore iudicatuꝫ q̄ ipſe eſſet iudicaturꝰ vt ibi dī. Azꝛ. p̄. inſtī. de ſatiſda. iu. in p̄n.

f Dececauerat. ſic ſ de trāſla. quāto. inter corꝛalia. ⁊. ſ. de iure pa. paſtoralis. in ſi. ſ. de tempo. ordi. litteras. Bernar.

g Me videret volus. qz fraus ⁊ volus nemini debent patrocinari: ſ. de reſcrip. ſedes apoſtolica. ſ. de teſta. c. officij.

h Oram. Adſcꝛ lr̄is de ratihabitione. ⁊ ideo audiri nō debuit ſ. de p̄cur. c. j. niſi cauiſſet de rato. Sz q̄lt admittē iſte. h. ad agendū p̄tra ſententiā: cū non haberet mandatū. Ad hoc dici p̄ot q̄ ideo admiſſus fuit: qz erat p̄iuncta p̄ſona: qz clericus illius eccleſie ⁊ canonicus plebis de paſtino: cui ſubeſt eccīa ſancte agathe ⁊ p̄iuncta p̄ſona: ly admittat ad agendū. cauere tñ debet de rato. ff. de p̄cura. ß ⁊ he p̄ſone. ⁊. l. pōponius. in fi. Et nō cauet de rato: qz p̄ot p̄tingere q̄ illi de plebe nō hēbūt ratū vñ eis res iudicata nō obeſſet. C. qđo res iudi. nō nocet. l. j. ⁊ nō ille. h. caut ō rato ſub fideiuſſoria cautione. Vel p̄ot dici q̄ nō cauit de rato: qz de mandato dubitabat: qz tūc hz locū cautio rati. vt. C. de p̄cu. l. j. ß vī q̄ cautio iſta fragil

Cum olim magr̄. s. et. b. archidiaconatū et p̄poſituram adinuicē p̄mutaſſent: et infra. Vel⁊ dictus. b. delegatis nr̄is nō referēs: imo verius delegantꝰ ſigilla violauit illoꝝ: et ſcripta q̄ nobis fuerant p̄ntāda non erubuit apire: q̄ poſtmodū in nr̄a p̄ſentia p̄ſtitutus aduerſario p̄ſente in excuſatiōnē ſuā p̄poſuit: q̄ iudices p̄perā p̄ceſſerant p̄tra ipſum: ⁊ acta in ſcriptis minus fideliter redegiſſent: vñ timēs ne lr̄as portaret vrie illoꝝ ſcripta aperuit: ⁊ qđ ſuſpicatus fuerat adinuēit. Sane ſi qđ expediret melius notauiſſet vel nō recepiſſet ſcripta ſuſpecta vel recepta nobis fideliter p̄ſentaſſet: ⁊ oſtēdiſſet cāz ſuſpicionis p̄poſite coraz nobis. p̄terea cū nō cōquereret de iudice: quē ei p̄prio motu cōceſſimus: ß de illo potius quē ipe duxerat eligendū: et iudices ſuas nobis p eū lr̄as teſtinaſſent: ō ipſe pariter p̄querentes verbis ipſius fidem nō duxim⁹ adhibendā: ß vt in eo ſaltē puniret in q̄ peccauerat: p̄tra acta iudicū q̄ temere violarat ipm ſic nec debuimus noluim⁹ exaudire: ne videret vol⁹ſu⁹ ei p̄rocinū attuliſſe

¶ Item alberto capellano ſancte. Ad. bonoñ.

Coram dilecto filio. m. dia. cardinali: quez tibi ⁊. h. nuncio ⁊ clerico ſancte agathe aduerſario tuo: q̄ cum inſtr̄is eiuſdem eccleſie: ß abſq̄ lr̄is de ratihabitōe ad ap. ſe. acceſſerat ß de rato cauerat ſub fideiuſſoria cautione p̄ceſſim⁹ auditorē p̄ponere curauiſti: q̄ cum q̄dā in parochia ſcte. Ad. in honore beate agathe eccl'az p̄ſtruxiſſet alex. papa pred. n. cām ſup hoc abbati ſancti ſtephani ⁊ priori ſcti victoris p̄miſit terminādā q̄ p eccīa ſancte. Ad. diffinitiuā ſententiā p̄tulerūt. vez capellanus ſancte agathe ſentētie parere p̄tempſit. Cūq̄ ſup eadem cā coz̄ā ferra. epo p annū diſceptatū fuiſſet: pars eccleſie ſcte agathe hoz vitate ſuppreſſa magiſtꝝ. l. boñ. canonicū obtinuit eidē epo in cauſe decīſione adiungi: q̄ cum cauſe intereſſe nō poſſet: p̄dict⁹ eps cui p ſeq̄ntes lr̄as mandabat vt ſi ambo intereſſe nō poſſent: mādatis apoſtolicis exequēdis ea ipe nihilomin⁹ adimpleret: ſententiā p̄dictam p̄firmauit: ⁊ infra. Mūci⁹ vo eccl'ie ſcte agathe inter alia p̄poſuit: q̄ cū dict⁹ mgr̄ vices ſuas alij delegaſſet: eps admittere noluit ſubdelegatū: ß poſt ap. ad nos interpoſitā ſolus in cauſe cognitōne p̄ceſſit: ⁊ infra. Sed fuit econtra reſponſum: q̄ ferra. eps ſolus p̄cedere potuit cū in vltīe p̄miſſiōis lr̄is fuiſſet inſertū: q̄ ſi ambo intereſſe nō poſſent: p̄dict⁹ eps nihilomin⁹ exequi p̄curaret: qđ nō intelligit: vt ſi p ſe vl̄ p alios intereſſe nō poſſent. qz id raro vl̄ nunq̄ p̄tingeret: ß ſi nō poſſet p̄ſonaliter ſit: qz ex ea nō p̄ot agi ad intereſſe: cū res talis ſit q̄ non p̄ot extimari. vñ nō videt admittenda p̄pter fragilitatē ipſi⁹. ff. ad trebell'. q̄ ita. §. j. ⁊. j. vt li. nō p̄teſ. accedēs. ij. ß agi p̄ot ad impēſas factas in lite. ff. rem ratam. ſi ſine. §. cū aūt p̄curator. ⁊ hoc magis expedit reo: vt dicit Jo. q̄ ei caueat de rato q̄ p̄bet mandatū: qz p hoc p̄ſeq̄t ſumpt⁹: vt hic dicit ß credo q̄ in tali caſu: cū res talis ſit q̄ extimari nō poſſit: tunus eſſet reo ſi ille p̄obet mandatū: qz dñs poſtea p̄tra ſententiā venire nō p̄ot. Sz forte ex iſta cautiōe poſſet agi cōtra fideiuſſores ad intereſſe ſi dñs rem ratam non habuerit: ⁊ extimabit in q̄ntū leſa ſit eccīa qđ n ſtat ſnie: ne q̄dlie litiget. ar. ſ. de arbi. per tuas. vbi agit ad intereſſe in p̄ſti cā. Item ex hoc vī q̄ qñ dubitat de mādato ſimpl'r ſit cauēdū de rato: et ſi ille diceret ſe velle q̄ bare mādatū. ⁊ hoc vī p legem. C. de p̄cu. l. j. ⁊ q̄ p fideiuſſoriā cautiōz ⁊ n nudā. ff. de p̄cur. ſeruū. q̄ §. air p̄tor. Sed vī q̄ iſte ſine cautione debuit audiri: ex eo q̄ hz inſtr̄a eccl'ie. ar. ff. de l. iij. ⁊ cirogra phū. Rñ. iſta nō erant talia inſtr̄a ß inſtr̄a cāe p q̄ intendebat p̄bare de iure eccīe. ⁊ illa lex loq̄t de inſtro cautiōis legato ⁊ hoc p̄ſtabat. vñ eoipſo q̄ legat inſtrm intelligit eſſe legatū illud qđ p̄tinet in inſtro. al's inutile eſſet legatū. al's inſtrm alteri⁹ nō p̄deſt cū vba inſtri nō admittant rectantem. C. de proba. ad p̄bationem. qualiter ſit intelligendū qđ dicit in lr̄is de rato: dī. ſ. de reli. to. cū dilect⁹. i. j. glo.

i Suppreſſa. ⁊ nō lr̄e nō valuerūt cū p̄ſenſerit in ferrarien. lite p̄teſtādo ⁊ p̄ducendo teſtes coz̄ā eo. ſic. ſ. de re iudi. inter monaſterū.

k Decīſione. i. cognitione. ſicut eſt in antiq̄: ⁊ bñ. ⁊ hoc p̄bat p hoc qđ dī: hoz veritate ſuppreſſa. ſi ō hmōi p̄ceſſum mentōz feciſſet: tūc bene diceret decīſiōz: ⁊ nīc nō poſſet eps p̄cedere ſine adūcto: vl̄ ſubdelegato

ipſius: vt dī in illa glo. magna. ſic ſ. e. in ſimuante. ⁊. ſ. de iudi. c. pe.

l Sententiā. latā p abbatem ſancti ſtephani ⁊ p̄orem ſancti victoris.

m Admittere noluit. ß vī q̄ ferrar. male fecerit: qz illū ſubdelegatū nō admiſit: qz delegat⁹ a p̄ncipe p̄ot alij cām delegare: cū id ſit ei a lege p̄ceſſum. C. de iudi. a iudice. ⁊. ſ. e. paſtoralis. in p̄n. ⁊. ſ. e. qm̄ aplica ⁊. ſ. de ap. cū cāz q̄. Sic ſ male fecit ferrarien. ō iura p̄dicta: qz debuit ipm ſubdelegatū recipe. Sz ō hoc qđ dixi facit: qz ſnia ferrarien. poſtea p̄firmat. Dicūt q̄dā q̄ nō noluit ipm admittere: qz ſub hac forma ſcripſerat: q̄ ſi ambo ⁊c. tu frater ipe ſol⁹ p̄cedas: qz tūc extat p̄ditio vt vī hic circa ſi. Scōm hoc vī q̄ aliqs nō poſſit p̄mittere vices ſuas qñ cl'a illa apponit: q̄ ſi nō oēs ⁊c. ſi ipſe nō poſſit itereſſe. Dicas ſ q̄ ferrarien. nō iſtū ſubdelegatū nō admiſit: qz lr̄e impetrate fuerūt tacita vitate: nulla facta mentōe ō p̄ceſſu coz̄ā ferrarien. coz̄ā q̄ lis fuit p̄teſ. ⁊ teſtes p̄ducti: vt p̄z in inteḡ. ſ. de re iudi. inter monaſterū. vñ nō valebāt.

ꝛ ua nec subdelegatum nec delegatum admittere tenebaꝫ: ꝛ solus ep̄us iurisdictionē habebat. ꝛ hec fuit causa quare suis ipsius ꝓrmaꝫ. vñ nō valuit appellatio ꝓpter hoc facta: vt dicit hic. Bernar.

n Quō nō intelligit. Pone q̄ pl̄es sint iudices dati cū illa cl̄a: q̄ si nō oēs ⁊c. q̄ro an ille q̄ non p̄t interesse possit cōmittere vices suas: ꝛ an socij teneaⁿ illi⁹ subdelegatū admittē. q̄ possit cōmittere planū est: qa hoc hz a lege ꝑcessū. ff. de iudi. a iudice. ꝛ. j. e. q̄n. ꝛ. s. e. pastoralis. ꝛ. j. ō ap. cum cām q̄. ꝛ etiā si interesse nō p̄t. s e. sup q̄stionū. §. si vo. ꝛ s. eo. si p ꝛbilitate. ꝛ c. pastoralis. §. vlt. imo alⁱs ꝓmittere nō hz: nisi q̄n est impedit⁹. s. e. pastoralis. in p̄n. ꝛ in. c. si p ꝛbilitate. sic patet q̄ iura ista q̄ delegat⁹ p̄t ꝓmittere vices: ꝛ q̄n etiā impedit⁹ est. ergo alij teneaⁿ admittere subdelegatum ipsius: alⁱs talis ꝓmissio ꝛluforia esset: ꝛ sic sieret iudibrio leges: q̄d esse nō hz. ff. ō bōis q̄ libez. l. vlt. §. vbi ät. ꝛ cū effectu ꝛba sunt intelligenda. j. de cle. non resi. relatū. ꝛ. ff. q̄d q̄sq; iuris. l. j. §. hec ät ꝛba. p̄terea optime hoc ꝓbaᵗ. s. ō elec. q: ꝓpter. §. illud. vbi hēs q̄ ille qui nō p̄t interesse: p̄t alij cōmittere vices suas. ꝛ illi teneaⁿ recipe illum alⁱs nō valeret electio. ꝛ q̄d p nos facere nō possum⁹: p alios facere ꝛ bemus. ff. ꝛ ꝓcu. l. j. ꝛ. ff. ō admi. tu. ita tñ. §. gessisse. ß ꝓra videtur ex̄ssse q̄ hāc allegatiōz q: ꝑm eā sunt ꝓrmata ſnia. Preterea nō teneaⁿ illū recipe ad mandatu illi⁹: q: par est ille⁹ ⁊ par in parē nō hz impū. s. ꝛ elec. inotuit. ff. ad trebell. ille a quo. §. ꝛpetitum. Nec illud videt sequi: q̄ si ille p̄t ꝓmittere q̄ alij ipm admittere teneaⁿt: q: ex alieno facto nullus obligaᵗ. ff. ꝛ v. ob. stipulatio ista. ar. Sicut q̄dā q̄ hz ille q̄ nō p̄t interesse possit ꝓmittere vices suas alij: cōiudices non teneaⁿt eum admittere nisi velint: q: iam erat ꝑtio: ⁊ sic remansit iurisdictō penes illos: vñ ipsi ꝓcedere p̄nt soli si volūt: ⁊ cessante impotentia potestas cū ipsis ꝓcedere. ar. C. ꝛ cur. furio. cū alijs. vbi curator ꝛpe furoris administrat: cessante furore cessat. sic delegat⁹ iste cū interesse nō p̄t nō ꝓmittit vices suas. Sz hoc nō credo. imo dico q̄ ille q̄ interesse nō p̄t: p impotentiā facti ꝛpalis: p̄t cōmittere vices suas: ꝛ ꝓcij teneaⁿt admittere illū subdelegatū: ꝛ allegatio que hic ponit nō ꝓtinet ius. Et circa hmōi subdelegatiōes ita distingue: aliud est cū ab initio delegaⁿt plures iudices cū illa cl̄a: q̄ si nō oēs ⁊c. ⁊ nullus postea adiungit. et aliud cū ab initio delegatus est vn⁹ vt pl̄es: ⁊ postea alius adiūgit cū illa cl̄a: q̄ si ambo: vt q̄ si non oēs ⁊c. In ꝓmo casu delegat⁹ p̄t aliū subdelegare ⁊ ꝓcij teneaⁿt illū admittere. in secūdo casu refert: an res sit integra vt nō: si res sit integra: idē est ac si ab initio oēs dati essent ⁊ adiūctus p̄t ꝓmittere vices suas: ⁊ alij teneaⁿt ipm admittere in cāe cognitōne. Si vo res non est integra: q: iam ꝓcessum erat ad li. ꝓtest. ⁊ hoc ꝑtate suppressa aliq̄s est adiūctus: hmōi adiūctus p̄ subdelegatus ipsius nō est admittēdus tanq̄ p veri suppressionē adiūct⁹ sive obtēt⁹: sicut ꝓtingit in p̄nti negocio. ⁊ hoc bñ colligit ex hac ꝛcre. ⁊ hoc ꝓbaᵗ in aut. ꝛ exhiben. reis. §. illud. vñ sumptu fuit aut. offeratᵗ: vbi idē dr̄ colligit. v. vbi dr̄ q̄ post litē ꝓtest. alius peti adiūgi nō p̄t: nec ꝓmus refutari. ⁊ ō inia ferrarien. epi ꝓrmata fuit: ⁊ q̄ dicit hic: q̄ nō intelligit vt si p se vl̄ p aliū ⁊c. nō est ver: q: cl̄a illa: q̄ si nō oēs ⁊c. p̄t locum habere in multis casibz ꝛ iure ⁊ ꝛ facto. in q̄b casibz duo vel alⁱ⁹ ꝓcedere p̄nt: puta ꝛ iure vt si sit excōicatus. j. ꝛ re iudi. ad ꝓbandū. vel suspectus recusat⁹. s. e. cū sup. ⁊. c. luc. vel infamis vl̄ seruus: vt s. ō rescrip. scisciatus. ō facto interesse nō p̄t: puta si mortu⁹ fuit: vl̄ alⁱs ꝓpter hoc impedimēto ꝛrētus: puta furiosus: vt in p̄dic. ꝛcre. scisciatus ⁊ in talibz casibz locū hz cl̄a illa: q̄ si nō oēs ⁊c. ß q̄n impedit⁹ ē ꝛpalis impotētia: bñ p̄t ꝓmittere vices suas: ⁊ ꝓcij teneaⁿt admittere subdelegatū: ß in casu isto ꝛcre. admitti nō ꝛbuit rōnibz ꝓmissis. Ergo sic dz intelligi cl̄a illa: q̄ si nō oēs ⁊c. puta si nō p̄t interesse ꝛ iure vl̄ ꝛ facto: vt dixi. tūc nō p̄t ꝓmittere: cū nulla hēat iurisdictiōnē: alⁱs bñ hz iurisdictiōz: q̄uis impediat ad ꝛps: ⁊ ō tūc p̄t ꝓmittere ⁊ cū effectu. et q̄ dicit impedit⁹ ad ꝛps: nō intelligas q̄ oīno sit impedit⁹: vt nullo mō tūc possit interesse: ß si vellet oīa alia ꝓmittere: bñ posset interesse: ß nō vult ꝓtinere sua: tūc ꝓt cām illā nec teneaᵗ. ff. ꝛ iudi. l. si lōgi⁹. Ber.

o Confirmauit. ex hac secunda sententia datur actio in factū que hic cōfirmaᵗ: ⁊ nō ex ꝓma. vt. ff. ꝛ his q̄ no. infa. furti. ar. ff. ad trebell. si ds ꝓnote. hac tñ ꝓrmata ꝓrmaᵗ ⁊ ꝓma. Lau.

p Cum. R. ß quō ꝓmittat papa hic cām cōtra laicū: intelligo q̄ cā ꝛspectabat ad fore ecclesie: puta cā vsuraꝝ vl̄ decimaꝝ: vel ipe laic⁹ nolunt excipe vl̄ est ꝓsuetudo ibi q̄ laici ꝓtemant̄ p lr̄as pape. ⁊ tūc bñ ꝓpellit vt. j. ꝛ ap. si dubitō.

b Cū sint ei⁹ socij. hic hēs q̄ canonicus nō p̄t esse iudex contra canonici sui ꝓpter familiaritatē q̄ vitari⁹ aliq̄n impedire solet. .iij. q. v. accusatores. testis ei p̄t esse canonicus p canonico: cū enim frater p fratre possit testificari. j. ꝛ ꝓsum. lr̄as. cū edictū ꝛ testib⁹ sit ꝓhibitorium. ff. ꝛ testi. l. j. ea rōne: q: facili⁹ habēt iudices q̄ testes: vñ facili⁹ repellit iudex q̄ testis. iudex enim recusat p modica ea vt si esset omnibus de terra ipetrātus. j. vt lite nō ꝓtest. accedēs. ij. ⁊ ar. j. ꝛ ap. ex iniunctiōe. Itē si iudex est suffraganeus ei⁹. j. vt li. nō ꝓtest. accedēs. ij. Itez p̄sanguinitas. j. ꝛ ap. postremo. ß in teste secus. iij. q. iij. §. lex iulia. q̄cz tñ aliqs p̄t esse iudex q̄ non p̄t esse testis: vt pater in cā filij. iij. q. vij. §. tria. circa fi. ⁊ crimnosi p̄nt esse iudices: ß nō testes .iij. q. vij. §. vlt. Itē iudex recusat vl̄ alius ei adiungit: si hz p̄sil'em cām. j. ꝛ iudi. cām q̄. sic ⁊ testis repellit q̄ hz p̄sil'em cām. j. ꝛ testi. psonas. ß si canonicus daret iudex ꝑta alii canonici q̄d dicesⁿ non potent recusari ex hac cā: q: par affectiōis cā oēm suspitiōz removet. ff. ꝛ ruu nup. nō solū. §. ꝛ vno. Ber.

c Eligat. Mo. ex hac lr̄a q̄ q̄n reus ad iudicē ire nō p̄t secure: q̄ actor p̄t ⁊ dz eligere iudicem in loco nō suspecto: ⁊ nō aduersarius. Cōtra hēs: q: reus eligit iudices. xj. q. j. iudices. ⁊. xv. q. vj. si ät. ⁊. iij. q. vj. pegrina. ⁊. iij. q. v. q̄sq̄s. ⁊. ij. q. vj. placuit. Idē vī cum ordinarius recusat: q̄ reus eligat. j. ꝛ ap. cū spāli. ꝑtarū dicit lex q̄ iudex petit⁹ dari nō dz: nisi ob reuerētiā petri iudicis. ff. ꝛ iudi. observandū. ꝛcreta p̄cepta loquūt in cā crimiali: ⁊ ꝑterea nō stamus hodie illis q̄ dicit hic: q̄ iste eligat: intell go si altera pars cū eo noluerit ꝓcedere: vl̄ cū altera pars est absens. Vel dic q̄ ꝛ spāli gr̄a dabat ei papa hanc electōz: cū ꝛ ꝑsensu vtriusq; esset eligēdus. vt s. e. sup q̄stionū. Itē ar. q̄ si iudex nō p̄t ꝛ cā cognoscere: potest alij ꝓmittere vices suas. ß ꝑtarū est vex. j. ꝛ ap. secūdo req̄ris. §. iij. ⁊ hic nō loquit̄ ꝛ iudice suspecto: ß q: reus nō p̄t ire ad iudicē. vñ iudex tenet̄ locū ꝓuidere secuꝝ. j. ꝛ ap. ex ꝑte. ⁊. xxxiij. q. ij. siue vl̄ ꝓmittere cām in loco nō suspecto vt hic. Vel pertius ꝓcedet iudex iste auctē illius rescripti. Et est hic ar. q̄ iudex incertus dari possit. j. s. ꝛ rescrip. ad hec. ß hoc ꝛ grana sunt: vt dictū est.

q Cum contingat. Utriusq; partis. ⁊ si testes epi dicerent excōcationem ꝓcessisse appellatiōz ꝓcessisse sententiare dz iudex: q̄ ⁊ añ sniam ⁊ post fuit appellatū. j. ꝛ testi. cū m. ⁊ ita videt supfluū: q: sp iudicat̄ pro appellante. q: si testes epi dicerent: q̄ tñ post sniam appellasset: illis nō crederet: q: ꝓbaret negatiuā q̄ esse nō dz. s. ꝛ elec. bone memorie. ⁊. j. ꝛ cā posses. cū ecclesia. Dico q̄ ꝓbationes epi audiri debēt: si vult ꝓbare se illū excōicasse anteq̄ vocem appellatōis emitteret sm q̄ ponit in q̄stone. in p̄n. vel etiā si vellet ꝓbare appellatōz iniustā: q: illa nō impediret excōicatōz sequentē. j. ō ap. vt debitus. vbi dicit q̄ q̄ appellat rōnabilē cām dz ꝓponere. ⁊ si ꝓbata fuerit iniusta appellatio remittet ad epm. j. ꝛ ap. vt debitus. ⁊. c. cum in eccla. nec est ver q̄ dicit: q̄ sp pnuncisbit ꝓ appellante: q: potest esse q̄ ep̄s melius ꝓbet ⁊ p plures ⁊ meliores testes q̄b stabit. j. ꝛ ꝓba. licet. j. ꝛ testi. i nra ꝓtentia. ⁊ p̄t dici q̄ illa ꝛcre. cū tu. loquit̄ cū testes vtriusq; partis erāt equales: vt sic fiat interpretatio ꝓ vtriusq; partibus: ne ꝛ plurij reatu notent. Ber.

b Ut⁹ vel nūq̄. s. in casu sequenti tñ. sic. j. ꝛ sen. ex. p tuas.

c Errorem. xij. q. iij. quis dubitet. ix. q. iij. episcopus. ꝛ hereticj. siquis. Bernardus.

interesse. Idem igr̄ cardinalis latā ab cōde ferrarie. epo inia cōfirmauit: ⁊ aduerse ꝑti sup ꝑpetuū silentiū duxit ꝛponēdū. Nos g̃ q̄d ab eo factū est aucte ap. ꝓrmam⁹.

Idem ꝓpositō sancti nicolai. subdiacono nr̄o.

Cum. R. canonic⁹ genuen. cās q̄ inter ipm ac. p. ciue genuen. verti: tibi obtinuerit delegari: ⁊ idē ciuis ꝓpe mlt⁹ ⁊ graues inimicicias ciuitatis sue i tua neqat ꝑsentia ꝓparere ⁊c. q̄. supdcō. R. hmōi optiōz relinquas: vt exceptis canōicis genuen. q̄s cū sint ei⁹ socij merito dz pars aduersa suspectos in ciuitate l' dioce. genuen. in q̄ sunt multi viri ꝓuidi: iudicem eligat: cora q̄ q̄stō terminet cui aucte nr̄a districte ꝑcipias: vt eandez cām iuxta rescripti a te obtenti tenorem ap. remo. fine debito terminare ꝓcuret.

Dē rothomagen. archiepo.

Cum ꝓtigat inter q̄ laici ⁊ infra. Insup req̄siti sumus: cū q̄s ꝓq̄rit in se a suo epo post ap. ad nos lr̄me inter positā vel alⁱs iniuste excōicatōis sniaz ꝓmulgatā ⁊ nos iudicib⁹ dam⁹ in mādatis: vt si ē ita iuxta for mā eccie absolutōnis beneficiū illi impendāt vt eandē sententiā ꝛnūciet esse nullā: ac eps ꝑparatus sit ꝓbare se in illū anteq̄

a Nihilominus. Nō. q̄ nō ꝛebet q̄s admitti ad ꝓbandū illud qō ꝓbarū nō ꝓdest. ℒ. ꝛe ꝓba. ad ꝓbatōz. ꝛ. j. ō symo. c. p tuas. in ti. v. qui ertī ꝓbata ꝛc. ꝛ valet ad exceptiones opponendas: q̄s q̄dā admittūt indifferenter. ꝛ in fine ꝓnūciant ſm illas ſi ꝛe iure valēt: alꝫs nō ꝓdest illa ꝓbatio. illud fieri nō ꝺz. ꝓmo cū ꝓ ꝓounṫ ꝺz ꝓuidere iudex an ſint admittende vl̄ non. ſi ſunt admittende tūc ꝛemū audiat ꝓbatiões ſup illis. q̄ aliter facūt ꝝ bñ facunt: q̄ ſiqs bñ ꝓbaret exceptōz ſuā ꝛ nō admitteret: pōt eſſe cā appellandi: q̄ audiendo ꝓbationes ſup illa: iudex videt eā admittere cū effectū ꝛ iō illō ꝝ eſt faciēdū niſi iudex ſub illa ꝓteſtatiõe illū ad ꝓbandum admittat: vt ſi ō iure ꝛebeāt valere: q̄ valeāt: alꝫs nō. ar. ſ. ꝛe elec. cumana.

e Probationibus. Sed cum iſte iam ſit abſolut⁹: q̄re audiūt ꝓbationes. Sup hoc dico: q̄ duplici ꝛe cā pōt fieri: q̄ ſi ꝓbabit q̄ iniuſte fuit excōicatus: nō inuigit ei aliq̄d ꝑ iuramentū: ꝛ iō ꝓceptuz differt ſuſq̄ conſtet vtꝝ iuſte l̄ iniuſte ſit excōicatus. j ꝛe offi. ordi. ad repriendaz. ſi iuſte fuit excōicat⁹ tūc ꝓpter ei ꝑ iuramentū quod ſup eo ꝑ quo fuit excōicat⁹ ſatisfaciat: vt in dicta ꝛecre. ad repmendā. Itē ſi ꝓbaret q̄ admonitõe lītma nō ꝓmiſſa ipm excōi caſſet: excōicato⁹ per menſem erit ꝓuatus ingreſſu eccleſie. j. ꝛe ſen. ex. ſacro. Item ſi iuſte excōicat⁹ fuerit: excōicato⁹ tenent̄ illi ad intereſſe: vt dicto. c. ſacro. ꝛ in tantū tēp⁹ abſtineat q̄ntū viſum fuerit ſuꝑiori. ij. q. j. nemo. ꝛ. xxiij. q. iij. ꝛe illicita. ꝛ ecōuerſo ſi ſnīa iuſta probata fuerit: excōicat⁹ tenebunt ad intereſſe excōicatoꝝ. vt in ꝛecre. ſacro. niſi vtrūq̄ ꝓbabilis error excuſet vt ibi. ꝛ ita patet quare admittant̄ ꝓbationes poſt abſolutōnem.

f Venerabili fratri noſtro. Spoliatus. per fredericum imperatorem. Bernardus.

g Plenarie. hoc iō dicit: q̄a ſpoliati ad oīa iura ſua tā corꝑalia q̄ incorꝑalia ꝛebēt reſtitui añq̄ aliq̄d ſibi obijciat: vl̄ q̄ inq̄ſitio fiat ꝓra ipſos. vt. ij. q. ij. ꝑ totū. ꝛ. c. null⁹. vbi dī q̄ oīa iura ſunt reſtituenda. iij. q. j. ꝛ. ij. ꝑ totū. ꝛ. j. ꝛe reſti. ſpo. in līs. item cum quis ꝛ. c. ex ꝙqueſtione. ꝛ. c. piſanis. vnde dicit plenarie.

h Suſpectus. ß vī q̄ iſti non ſit dandus coadiutor. exquo erat ꝛe dilapidatiõe ſuſpectus: imo pon⁹ ꝛeberet reſtitui. ij. q. ij. qui ea. ℒ. ꝛe ſuſpec. tu. eū quē. ꝛ tolū facere videbat petēdo reſtoꝝ: cū reſtitui ꝛebeat ꝓpter hoc. ff. ō tolū excep. tolo. Dic q̄ hoc olim obtinebat ſm antiqua iura: q̄ accuſat⁹ ſeu ꝛemūciat⁹ ſuſpect⁹ ō dilapidatõne remoueba pendente lite ab adminiſtratõne. vt. iij. q. ij. qui ea. vbi ꝛe hoc. ꝛ. ℒ. ꝛe ſuſpec. tu. eum quē. hodie ꝝo ſecus: q̄ nō remoueṫ ab adminiſtratione niſi ꝓmo ꝓbet ſuſpectus ꝛe dilapidatõne male adminiſtrādo ꝛ hoc ꝓbato ꝓſumit̄ q̄ ꝛeceteꝝ male adminiſtrabit. ff. ō admi. tu. ſi cui. §. hiſdē. ꝛ. ff. ꝛe ſuſpec. tu. tutoꝝ. §. q̄ri pōt. ꝛ. ℒ. ꝛe ſuſcep. ꝛ archa. ſi aliq̄d. li. x. ꝛ ita accuſat⁹ ſiue ꝛemūciatus ꝛe dilapidatõe ꝛ ꝓbat⁹ ſuſpectus ſm iura nra remoueṫ ab adminiſtratõne vt hic. ꝛ. j. ō ſymo. Iꝫ heli ꝛ enā iudex ſine accuſatore pōt aliquē remouē ſi apparuerint argumēta liq̄at eū eſſe ſuſpectū. ff. ꝛe ſuſpec. tu. l. iij. §. preterea. nec admittēdus ē ſi vellet ſatisdare: quia ſatisdatio nō imutat mala animū tutoris. inſti. ꝛe ſuſpec. tu. §. non uſſime. ꝛ. ff. ꝛe ſuſpec. tu. q̄ ſatisdatio. ꝛ q̄ eccleſiam ſuam ꝑ alienis ꝛebitis aggrauat ſiue obligat: ipſo iure ſuſpenſus ē ab adminiſtratõe tpaliū ꝛ ſpiritualiū. j. ꝛe ſoln. ſi q̄rūdā. Itē hāc ātē ꝛemūciatōz q̄libz vī admittēdus. in aut. ō nou alienant pnūtā. §. hic nōb. in ſi. coll. ij. ꝛ. ℒ. ꝛe ſuſpec. tu. pietatis. ꝓbabilius tñ videtur q̄ hī tñ admittant̄ q̄rū intereſt: vt. xvj. q. vij. filijs l̄ nepotib. ꝛ. ij. q. vij. qua ꝓpter. vl̄ ſaltē ſoli clerici admittant̄. xij. q. ij nō liceat. ad ꝛemūciādū admitterem quēlibet ꝛe illa parochia: q̄ eoꝝ intereſt: vt eccleſia nō ꝓmiat ad malū ſtatū. arg. xvj. q. j. q̄ñ q̄q̄d. ꝛ. xij q. ij. aurū habet.

i Coadiutoꝛem. ꝛ ita hic vat̄ coadiutoꝛ ꝓpter ſuſpitionē dilapidatōis alibi vat̄ ꝓpter infirmitatē ſeu ſenectutē. vij. q. j. ſcripſit. ꝛ. c. q̄uis. ar. ff. ꝛe tutel. ſoler. ꝛ. j. ꝛe cle. egro. c. vl. ꝛ pe.

k Cōſilio. ß intelligo ꝛ ſenſu: alꝫs nō valeret ml̄tū tal̄ coadiutoꝛ. ar. ad idē. ſ. ꝛe elec. cum in veteri. ꝛ. c. ne ꝑ ꝛeſectū ar. ꝑ. j. ō arbi. cū olim. ſed illud vī dictū ꝓpter formam arbitrij.

l Alienatõnis. Quid cõtineat ꝑ hoc qō dicit: oē genꝰ alienatōis: hēs j. ō re. ec. ñ alie. c. nihil. ꝛ. ℒ. ō reb⁹ alie. nō alie. ſancim⁹. largiſſime ſumit̄ ß hoc vbū alienatōis. alibi ſtricte ſumit̄ ꝑ eo tñ ꝛctu q̄ ꝺnūz trāſferr. ℒ. ō ſun. ꝺ. l. j. m Caſſauim⁹. i. caſſos ꝛ irritos ꝛemūciauim⁹. ſ. ō reſcri. cū dilecta. n Mandati. ꝛ merito: q̄ fines mādati diligenter ſeruandi ſunt. ff. man. diligenter. ꝛ. ℒ. ꝛe ꝓcur. ſi ꝓcurator. ꝛ. ſ. ꝛe reſcrip. cū dilecta. vbi quaſi idem q̄ hic dicit: vbi ꝛe hoc.

o Vices ſuas. hic ſoluit̄ qō dubitabat: an ꝛelegat⁹ ſimpl̄r ꝓmittens vices ſuas poſſit eas reuocare. ꝛ ꝑ q̄ nō poſtq̄ ille vñ ceperit ſua iuriſdictiõe: vt hic ꝑ. ꝛ vt no. ſ. e. ſup qōnū. in no. ꝑ ꝛc. q̄ ꝓmittēdo vices ſuas ſimpliciṫ oīa ꝓmiſit q̄ poterat ſup illo negocio: hic. ſ. eo. ſuper qſtōnū. §. ſi vo. hic q̄ cām ſimpliciṫ cōmittit: oīa videt ꝓmittere que ad cām ꝓtinere noſcunt̄. ſ. e. ꝓterea. ꝛ. j. e. ſuſpitōnis. ꝛ eſt ar. q̄ indiffinita eq̄pollet vniuerſali. ff. ꝛe ſeru. vrba. pre. ſi ſeruitus. ꝛ. ff. ō tutel. l. iij. §. vl. ꝛ. j. ꝛe ꝓui. q̄ circa. ꝛ. j. ꝛe iurepa. ex līs. Ber.

p Demãdare. cũ abbas iã ꝓcessiſſ ī negocio ãtea vo potuit reuocare
¶ Significãtibꝰ. Pauperẽ se dixisset. ⁊ si paup esset adhuc oz coꝝ
suo iudice agere ⁊ seq̃ foꝛ rei: q̃ cã viduaꝝ ñ spectat ꝑncipaliṫ
ad eccliaz: nisi q̃ ad ꝓtectõz ⁊ ꝛdensionẽ. ī. ō v. sig. sup q̃busdã
lxxvij. di. c. j. ⁊. ij. imo ad iudicũ regis siue dñi illꝰ loci cã viduarũ
pupillorꝫ et orphanorũz
spectare vr. xxiij. q. v.
regũ. ⁊. q. iij. ab impa-
toribꝰ. ⁊. C. q̃ impatoꝛ
inẽ pu. l. vna. secũdario
ad eccliam spectat. xxiij.
q. v. admiſtratores. vel
si iudex secularis negli
gens esset. ī. ō fo. cõpe.
ex tenoꝛe. ar. ī. ī. ꝛ fo.
ꝓpe. ex pte. b. ℔ ibi ī pos
sessorio: in q̃ casu potest
implorare iudiciũ eccle.
b ¶ Procedere ñ ꝛbere.
nõ vr q̃ bñ pnunciarẽt
q̃tũ ad secũdã exceptõz
℔ supsedere ꝛbuerunt
q̃uis q̃ procederẽ coꝝ iu-
dice secl'ari: vt si ille fu-
isset negligẽs ī iustícia
exhibẽda: ipsi postea ꝓ-
cedere pñt. ī. ꝛ fo. ꝓpe.
ex trãsmissa. ⁊. c. licz. ⁊
c. ex tenoꝛe. ⁊ ita sic p-
nũciando amiserũt iu-
risditõnez: q̃ iudex siue
bñ siue male pnũciãdo
funct⁹ est officio suo. ff.
ꝛ re iudi. iudex. sic enã
ipo facto sine pnũciatõe
amittit qs iurisdictionez
alĩ sibi associãdo q̃ iu-
risditõz nõ hz. ī. e. cum
sup. ⁊ si referat negociũ
ad supioꝛẽ. ī. ꝛ of. leg.
licz. vl' si dicat mĩ se re-
ferre velle negociũ. ī. ō
ap. intimasti. ⁊. C. ꝛ rela. l. j. ⁊ iõ nõ poterũt illã postmodũ resumere
q̃ siue bene siue male functi sunt officio suo. ī. e. in lr̃is. ff. ꝛ re iudi.
l. iudex. cnã ꝛ ꝑsensu pr̃ũ q̃ exꝑ expiravit iurisdictio ptes nõ poterãt
eis dare iurisditõz: q̃ ꝑsensus p̃uatoꝝ iudicẽ non facit eũ q̃ nulli pest
iudicio. C. ꝛ iurisd. om. iu. p̃uatoꝝ. vñ vlteri⁹ nõ poterãt se intromit-
tere. vñ cassãt q̃cq̃d fecerũt tanq̃ a non suo iudice factũ. vt dicit in si. ℔
in eo q̃ dixit se pauperẽ: cũ esset diues ⁊ nobilis: i fraudẽ vt cui⁹ hꝛet
lr̃as vr q̃ bñ pnũciassent: ne ꝛ fraudi cõmodũ reportaret. ar. ī. ō re-
scrip. sup lr̃is. ⁊. c. fedes. si ꝓtulit eis q̃ volo siue fraude dixit se paupẽ
bñ pnũciauerũt: sec⁹ si p simplicitatẽ: vt i ꝛcre. pd. sup lr̃is. q̃ tẽ siue
sit paup siue diues: oz reqr̃i p̃us dñs secular. vt dixi in p̃n. notule.
c ¶ Infra terminũ. q̃ fieri põt. ff. ꝛ arbi. si cũ dies. in p̃n. sicut ⁊ iu-
risdicto ad terminũ cõmittit. ī. e. ꝛ causis. ⁊ enã infra terminũ posset
qs redire ad iudicẽ si vellet. ff. ō arbi. ℔ si ī fuũ. ī si. ℔ pena ꝓmitteret.
d ¶ Negligẽtibꝰ. poterãt ꝓpelli ad ꝓcedendũ exꝑ erãt negligẽtes. ff. ꝛ
arbi. l. iij. §. j. imo ⁊ si ptes finito tmino vellẽt uteꝛ ī eos cõpromittere
ꝓpellẽdi sẽ suscipe arbitriũ exꝑ fuerãt i mora. ff. ō arbi. si cũ dies. ℣. j.
e ¶ Per formã ꝓmissi. si pena fuisset apposita ī isto ꝓmisso nũq̃d
mulier ista q̃ nolunt redire ad iudices: posset ꝓueniri ad penã? ¶ Credo
q̃ nõ: q̃ ꝑ hmõi ꝓmissum: ptes nõ poterãt eis dare iurisditõnẽ: cũ
p̃uatoꝝ ꝑsensus eũ iudicẽ nõ faciat q̃ nulli pest iurisditioni: vt dictũ ẽ
in glo. nõ videt. ⁊ ideo cũ ꝑncipale nõ teneat: nec pena sup hoc adiecta
vt. ī. ꝛ pea. c. ij. in glo. que icipit: promissa. ⁊. ī. ꝛ cen. grauis. ī glo.
que incipit. hec fideiussio. Si. aũt isti iudices essent ordinarij al's: ⁊ ex
certa scia cõpromissent subijcere se eoꝝ iurisditioni: tunc posset peti
pena si nollent se subijcere ipsoꝝ iurisditioni. Ber.
f ¶ Suspitiõs cã. q̃ oz esse rõnabilis ad recusandũ. talis q̃ si esset
ꝓbata ꝛbere legitima reputari. ī. ō ap. cũ spãli. sic ⁊ in appel
latione: vt i ꝛcre. cũ spãli. c. vt ꝛbuꝰ. ⁊ si est dubia arbitri h° diffiniat.
g ¶ Forsan. q̃ nõ oz iudex ꝓterea moueri q̃ nõ facit ei iniuriam: cũ
vtat iure suo. ℔. ꝛ elec. cũ ecclia vulterana. ff. ꝛ iniur. iniuriaꝫ. §. j. ⁊
hoc est ei a iure ꝓcessum: vt hic. ⁊. ī. ꝛ ap. secũdo reqr̃is. §. j. ⁊. c. cum
spãli. ℔ refert se ad id q̃ ꝓngere solet. lz ñ ꝛbeãt moueri: tñ indignãt
ꝑ matoꝛ pte. ⁊ iõ q̃ forsan ꝓuocaꝝ est ī illũ ñ oz terminũ ad hoc co-
gnoscendũ assignare: ne sibi obesset i arctando ipm: ⁊ lz sit ꝓuocaꝝ ñ
tñ ꝓterea poterãt ipm ꝛcusare q̃i offensum: cũ habeat iurisditionem
cessante ꝓbatione suspitõnis. ff. apud eum a quo appellat. l. vna.

h ¶ Ad q̃s oia. Sicut enĩ iudici oia ꝓmissa intel'iguntꝰ q̃ ad cãz ipaz
ptinẽt. ℔. e. ꝑtea. ⁊ hic. §. se. ff. ꝛ iurisd. om. iu. cui iurisditõ: sic ⁊ his
arbitris ⁊ hñt iurisditõz ⁊ coercionẽ: ⁊ pñt ꝓpellere testes ⁊ ipedientes
punire: vt ꝑ hic exꝑsse: ⁊ põt appellari ab eis. Sz ad quẽ appellabit
ad papã appellabit. Sz q̃d dices si isti q̃ eliguntꝰ arbitri a partibus:
nolũt suscipere arbi-
trũ: q̃d erit? sunt ne
ꝓpellẽdi? vr q̃ nõ: q̃
nemo ꝓpellit arbitri-
um suscipe. ff. ꝛ ar-
bitr. l. iij. §. j. q̃ hec
res libera ẽ vt ibi vr.
Dico q̃ tenẽt recipe
tale arbitriuz: imo in
virtute obedientie distri
cto ꝑcepto a dño pa-
munctο tenentꝰ. ī. ꝛ
ap. cũ spãli. ⁊ si huic
ꝑcepto nõ obediant:
st ꝓpellẽdi si iudex or
dinarius recusat: or-
dinari⁹ ꝓpellat illos:
si ꝛlegatus ꝛ quo ℔
loq̃t: eos cõpellat: nõ
obstante eo q̃ recusa
tus est: al's iudicium
nõ ꝓcederet. Itẽ ℔ ẽ
aliꝰ spãle. q̃ ꝑsensus
p̃uatoꝝ eũ facẽ iudicez
q̃ nulli pest iudicio.
Hec isti veri arbitri
dicuntꝰ nisi ꝑ tãto: q̃
eliguntꝰ sicut arbitri-
alij eliguntꝰ ꝛ ꝑsensu
partiũ. ⁊ hic pz q̃ alij
arbitri nullã coertiõz
hñt: ℔ tñ metu pene
eoꝝ fmle stat. C. ꝛ
arbi. l. j. vl' ꝑ emolo-
gationẽ. i. ꝑfirmatõz
vel approbatõz vel ra
tificatiõe. x. dierũ-

C. ꝛ arbi. cũ antea. ⁊ isti iudices sit: lz arbitri appellent. sic. xj. q. j.
ꝓuenit. ⁊. ff. q̃ satisfda. co. l. arbitro. ⁊. ff. q̃ me. cã. si cũ exceptõe. §.
hec aũt actio. C. ꝛ sen. ex ꝓcu. re. l. j. ⁊. ff. ō ꝓba. si arbi. ⁊ iurisdi
tio istoꝝ q̃i ordinaria ẽ ꝑ electõz: sic q̃i exercuꝰ sibi eligit iqatorẽ. xciij.
di. legim⁹. ⁊ ꝑsto ꝑfirmat talẽ iurisditõz. ī. ꝛ ap. cũ spãli. sicut ⁊ lex
mãdata ꝑfirmat talẽ iurisditõz. ff. ꝛ iurisd. o. iu. ⁊ q. ⁊ ex eo q̃ dic:
oia q̃ ad hũc articulũ ꝛc. iudex recusatꝰ nil poterat facere circa arti-
culũ recusatõis: ⁊ sic nõ poterat ꝓsigere terminũ arbitris ad finiẽdã
cãm recusatõis. ℔ aũ istã ꝛcre. iudex recusatꝰ ꝓsigebat terminũ arbi
tris ad finiendã cãm suspitõis: ℔ hodie iudex recusatus oz stature
terminũ arbitrꝫ: ẽm q̃ olim fiebat aũ istã ꝛcre. ī. ꝛ ap. ltima. ⁊ i hoc
solo corrigit hec ꝛcre. ꝑ illã alijs ñ mutatꝫ.
i ¶ Terminũ. s. ad ꝓbatiõnẽ faciendã pñt arbitri terminũ partibus
assignare: ⁊ oia alia q̃ ꝓmittit ad hanc suspitõz ꝓbandã arbitri facere
ꝛbent ⁊ nõ iudices. ⁊ ꝑ hãc ꝛcre. nõ videt ꝓhiberi iudici q̃n possit
ꝓsigere terminũ ꝓpetentẽ arbitris: infra quẽ cãm suspitõis ꝛbeãt
terminare sicut olim fiebat. Contra tñ dicit ꝓsequit: ⁊ hodie redactũ ẽ
ad ius cõe. vt. ī. ꝛ ap. legitima. in ꝓlio lugdo.
k ¶ Conuenãt. s. arbitri. ff. ꝛ arbi. l. item si vn⁹. §. ꝑncipaliṫ. Eadno
cent. s. arbitri ⁊ nõ ptes. ī. ō. ī. ꝛ rescri. c. pastoralis. ⁊ vez est q̃ ꝓmi
duo eligi ꝛbẽt a ptibꝰ: ℔ tercius ab arbitris: vt hic.
l ¶ Cogendi. sil'e dicit lex in veris arbitris. ff. ꝛ arbi. itẽ si vn⁹. §.
ꝑncipaliter: ne res sine exitu esset. Sz vr q̃ iste iudex sup ꝑncipali
nõ possit se intromittere: cũ sua iurisditio interim sit suspensa. sic ī.
e. pastoralis. §. ꝑterea. ⁊ pendente dilatõe iudicii officiũ ꝙescit. C. ō
dila. siue pars. ⁊. ī. ꝛ ap. significãte. ar. ī. ō rescrip. pastoralis. i si.
Sed hoc ꝓmittit iudici in penã illoꝝ q̃ nolũt cõcordare: ⁊ ne culpa
eoꝝ ꝓtingat negociũ ꝓgari. ⁊ ita malicia eoꝝ coercenda est: al's se
iudex intromittere nõ põt circa ꝑncipale: cũ sit iurisditio suspensa:
vt dixi. Sz q̃d erit si arbitri nõ ꝓueniãt simul maliciose: vt negociũ
ipm ꝓgeret. Idem credo q̃ iudex possit eos cõpellere: vt ꝓcedant:
ne diutius ꝓtingat negociũ differri: al's ꝓueniret iniquitatẽ ista ꝑtõ
q̃ ꝑ hoc daret cã malicijs hoĩm: q̃d est potiꝰ obuiandũ. ī. ō rescri-
pta aplica. ⁊. ff. ꝛ rei ven. in fundo. Ber.
a ¶ Et. g. Loco ⁊ termino. hoc ideo dicit: q̃ si ꝓmittis pecuniã
mutuatã mihi soluere certo loco ⁊ termino: ⁊ non soluis eo
loco: teneris mihi inꝑtũ mea intererat mihi soluta fuisse in eo loco

ꝛ ideo ꝓ officū iudicis ꝑdēnaberis ad interesse: quia abstulisti mihi vtilitatem loci. Idem est si ego peto in alio loco q̄ puem: q̄ auferō tibi vtilitatem loci. vñ ꝛ tibi in hoc teneor. ℈. ꝛ plus pe. ca. vno. hec eñ actio vtrūsq; vtilitatem continet actoris ꝛ rei. ff. ꝛ eo qđ certo loco. l. ij. ꝛ ℒ. e. n. l. vna. ꝛ dicit hec actio certi cōdicio: ℌ appellatur arbitraria ꝓpter locū q̄ ꝓ officium iudicis penit hoc interesse. cū eñ penit ꝑncipale ꝛbūm ꝑncipali actōe: puta ex testō vel certa ꝑmone: tūc ꝛbz im plorare iudicis officiū vt habeat rōnē vtilitatis actoris vt rei in ꝑdēnatōne facienda. ff. ō eo qđ certo loco. l. ij. ꝛ ℒ. e. l. vna. j. Rñ. ꝛ §. j. ꝛ. l. si heres. ꝛ. l. aut. ꝛ. l. i bōe ℌ in bone fidei ℨctu: quia si ꝑmisisti mihi soluere certo loco: interesse venit tūc ure actōis: ꝛ est in obligatōne interesse.

tuam iurisditionē sicut asserit voluit ꝓrogare: vt si infra terminū ꝓstitutū ꝑdictā nō solueret quātitatē: excōicatōis ī psonā ꝛ interdicti in terrā īmas ꝑmulgares: ꝙs hmōi occasiōe a te latas ōcernim⁹ nō valere: cū etsi al's iurisditioni preesse dicaris: q̄ in dictū. j. nullā iurisditōnē habebas: iurisditiōis ꝓrogatio nll'a nosciē extitisse: cū ꝛ hmōi ꝛlegata iurisditio ad alias psonas neq̄t ꝓrogari. ¶ Item.

b ¶ Jurisdictionem. ℌ ꝛlegatam: secus ꝛ ordinaria. Bernar.

c ¶ Prorogare. ℌ nō potuit vt in fine dicit: ℌ ꝓrogant ꝛ facto.

d ¶ Promulgares. sic ergo volebat se obligare sub pena excōicatōis qđ de pōt. ꝛ ꝑse. di. ij. ego berengarius. item sub pena bñficij sui. ℌ. ꝛ elec. cum dilectus. ꝛ. j. ꝛ falsa. c. vl. ℌ ꝛficit iurisdicō.

e ¶ Preesse. vnde videt q̄ potuit in eum ꝑsentre ꝛ illum cōstituere sibi iudicem. ff. ꝛ iudi. l. j. ꝛ. ij. ff. ꝛ iurisdi. om. iu. l. si conuenerit. ℌ hic ꝓrogare volebat ꝛlegatam iurisditōnem in se: qđ esse nō pōt: vt hic dicit: ꝛ non ordinariam. Bernar.

f ¶ Prorogatio nulla. Mo. ergo qñ possit fieri ꝓrogatio iurisditōnis sit enim ꝓrogatio ꝛ tempore ad tempus: vt si papa mandat causam terminari infra certū tempus: illo elapso expirat iurisditō: nisi ꝑtes infra tēpus ꝛ cōi ꝑsensu ꝓrogarint tempus. ℌ. e. ꝛ causis. ꝛ hoc faciendū est ꝛ ꝑsensu iudicis. ff. ꝛ iudi. l. ij. §. si ꝛ iudex. ꝛ ita triplex ꝑsensus requirit. sic arbitrium ꝓrogat. ff. ꝛ arbi. diem ꝑferre. ꝛ. l. arbiter ex cōpromisso. ꝛ si arbiter sint in mora: compellit nec finito tempore arbitrū suscipe. ff. ꝛ arbi. si cum dies. j. ℞. Item ꝛ re ad rem: puta datus est sup vna re tm̄: sup alia re si ꝑsentant oēs. saltez partes ꝛ iudex: potest iurisditio ꝓrogari. ff. ꝛ iudi. ꝛ qua re. §. j. et ℌ. e. cum olim. j. Item ꝛ ꝑsona ad ꝑsonam sit ꝓrogatio. ℨ. ꝛ alie. mu. iudi. cā tac. c. j. ꝛ tūc ꝓrogat iurisditio altera parte inuita. Item ꝓrogat iurisditio iudicis ad eos q̄ nō sunt ꝛ sua iurisditōne ꝛ consensu ipsoꝝ. ℒ. ꝛ iurisd. om. iudi. l. j. ꝛ hec ꝓrogatō in alienū iudicē ex certa sciēnia ꝛ nō ꝑ errorem fieri dz. ff. ꝛ iurisd. om. iu. si ꝑ errorē ꝛ. ff. ꝛ iudi. l. j. ꝛ. ij. in ꝑn. ꝛ hoc intellige qñ ille in quē partes ꝓgant iurisditōnem habeat ordinariā: al's nō: q̄ ꝑsensus ꝑuatoꝝ eū iudicem nō facit: q̄ nulli pest iudicio. ℒ. ꝛ iurisd. om. iudi. ꝑuatoꝝ. ordinariā iurisditiōz ideo dixi: q̄ in ꝛlegatū nō potest ꝓrogatō fieri nec iurisditio ꝛlegari potest extēdi ad alias ꝑsonas que in rescripto non ꝑmenit: vt hic dr expresse. ꝛ sic sola ordinaria iurisditio potest ꝓrogari ad eos q̄ sibi subiecti nō sunt. ꝛ hoc satis pōt intelligi ex eo qđ dicit lex: ꝑuatoꝝ ꝑsensus cum iudicē nō facit: q̄ nulli pest iurisditionem. i. iudicio. ℌ ꝛlegatus nulli iudicio siue iurisditiōi preest: ꝛ iō in eū nulla potest fieri ꝓrogatio. sole eñ ille ꝑsone que in rescripto ꝑmenit iurisditōnem ꝛlegari possunt ꝓrogare ad res alias tm̄. Sz pone q̄ partes ꝓgēt iurisditōz ꝛlegari ad res alias q̄ in rescripto ꝑmenit: cuiusmodi erit illa iurisditio: erit ne ꝛlegata l' ordinaria? Videt q̄ sit ordinaria: q̄ habeat s. l. ff. ꝛ iurisd. om. iu. ꝛ quia. econuerso videt q̄ sit ꝛlegata: q̄ sonit naturā ꝓnis iurisditiōis: vt sic nō appellat a ꝑma: nec ab ista. ff. ō arbi. labeo. ꝛ ℒ. ō iudi. cū spāli. Immo videt q̄ eadem sit cum ꝑnā: sicut idem est ꝑcarii cum ꝑna: quando ꝑcarii ꝓrogat. ff. ꝛ ꝑca. ℌ si manente. ar. ff. ꝛ offi. ꝑcon. meminit. ꝛ est vez q̄ talis iurisditō ꝛlegata est. ꝑma eñ iurisditō extendit ad res alias ꝑ ꝑsensum parti. Item illō scias q̄ clerici nō possunt in se ꝓrogare iurisditōnem in iudicē secularem quāticūq; ꝑsentiant: nec etiā alterius iudicis ecclesiastici: nisi ꝛ licēna sui epi. j. ꝛ so. compe. significasti. ꝛ. c. si diligenti. Ber.

g ¶ Cum vicesimū annū pegeris. ꝛ sic videt q̄ nō sufficit ann⁹ inceptus. sic ℌ. ꝛ elec. cum in cūctis. ꝛ. j. ō regu. ad nostrā. ꝛ. c. significasti. ꝛ. xx. q. j. c. j. ꝛ. ca. illud. Ar. ℨ. ff. ꝛ mu. er ho. ad rempublicā. vbi annus inceptus ꝑ ꝑpleto habet. ℌ illud loq̄t ꝛ his qui rempublicā administrant: ꝛ ꝛ decurionibus q̄ fauoris cā admittunt post inceptū. xxv. annū. ſi. ℨ. ꝛ elec. cum in cunctis. §. inferioꝛa. ℌ hic loquitur ꝛ iudice ꝛlegato q̄ dari potest post. xx. annū vbi tantus fauoꝛ nō ꝑsideraē. ꝛ q̄ in minoꝛ etate est: minoris discretiōis esse ꝑsumit: vnde annus vicesimus ꝛbet esse completus.

h ¶ Eandē etatem. Mo. ergo ꝙ qđā sunt q̄ impediunt vt iudices esse non possunt. natura vt surdus, mut⁹ et ꝑpetuo furiosus ꝛ impubes. q̄ hmōi ꝑsone iudicio. i. discretōne carent. iij. q. vij. §. tria. ꝛ. ff. ꝛ iudi. cū ꝓtor. §. non aūt. Item ꝛē lege impedit q̄ a senatu remotus est ꝓpter infamiā. Item morbus: vt femine ꝛ vt serui: non: q̄ nō hñt discretionē: ℌ q̄ ciuilibꝫ nō fungūtur officijs: vt ī dicto. §. nō aūt. Ex eo qđ dicit: q̄ ꝑpubes iudex eē ñ pōt: videt a ꝓrario q̄ statz positq̄ ē pubes posse eē iudex: qđ tñ nō est vez indistincte. Alii dicas q̄ adult⁹ ordinarius ꝛ ꝛlegatus a ꝑncipe constitui potest: q̄ ꝑceps q̄ eum constituit: omnia ab eo facta valere ꝛcrevit. ff. ꝛ re iudi. qđam ꝑsulebant. Vnde sumpta est hec ꝛcre. Si vō adultus maioꝝ. xx. annis ꝛlegat⁹ sit ab alio q̄ a ꝑncipe: tenet ꝛlegatio: vt hic in ꝑn. Si vō sit minoꝝ. xx. annis. non tenet ꝛlegatio nisi ꝓbis ꝑsentientibꝫ in eum q̄ sit maioꝝ. xvij. vt hic in fi. ꝛ. ff. ō arbi. cum lege. nisi esset datus a ꝑncipe. ¶ Minoꝝ vō. xvij. ānis ab alio q̄ a ꝑncipe dari nō pōt iudex: etiā ꝑsentientibꝫ ꝓbis: vt hic innit. ℌ lex illa: qđam ꝑsulebāt: vł dicere q̄ ex ꝑsensu ꝓbis minoꝝ. xvij. annis dari possit ꝛlegat⁹. Sz dic ibi minoꝝ vumō nō sit minoꝝ. xvij. annis. arbiter eñ minoꝝ. xx. annis ē nō pōt. ff. ꝛ arbi. cū lege. Preterea ꝑsentientibꝫ ꝓbis vt vł: iurisditio daē in. xviij. anno. vt dicit lex qđa. arbitriū vo nō nisi in. xx. an. ff. ō arbi. cū lege. ℌ cū iurisditio maioꝝ ꝛ dignioꝝ sit q̄ arbitriū: vł q̄ maioꝝ etas eēt requīta. Et infamis arbit esse pōt. iij. q. vij. §. tria. ꝛ. §. cognitores. ff. ꝛ arbi. peduis. ℌ infamis iudex esse nō pōt. e. cā. ꝛ. q. vij. infamis. ꝛ. ℨ. ꝛ rescrip. scisceat⁹. q̄ ē ℌ ratio diuersitatis. rō pōt esse duplex: qa iurisditio daē a ꝑncipe siue a magistratib⁹: arbitriū vo a ꝑtis. vel ideo q̄ multa remedia sunt in iudicio: puta supplicatio appellatio recusatio: ī arbitrio vo sola pene solutio: ideo etas maioꝝ requirit: ne ꝑtes in ꝑmptū incidāt piculū: ꝓt ignorantiā arbitroꝝ. vñ arbitri iurare nō ꝛbēt: ne ꝓpter ignorantiā in periū incidant. in auē. ꝛ iudi. §. q̄ vo. coll'. vj.

i ¶ Mo ꝛlegatoꝝ. Mora q̄ si plures sunt iudices ꝛlegati: ꝛ cl'a illa: q̄ si nō omnes ꝛē. ñ sunt apposita: vno mortuo alter ꝓcedere in cā nō pōt: q̄ cum alter sine altero ꝓcedere nō possit: ꝑ mortem vnius finit iurisditio alteri⁹. Idē eēt si alter efficiat infamis. ℨ. ꝛ rescrip. scisceatus. Item si remoueat vt suspectus. ℨ. e. licet. quia neuter illoꝝ iudex erat insolidu vt iudicare posset: q̄ loco vnius tm̄ sunt: ꝛ omnes q̄dem iudicare iussi sunt. ff. ꝛ re iudi. duo ex trib. tamē vnus pōt cōmittere vices suas alteri. ℨ. e. q̄ius. ꝛ si eo viuente alter cepit vti iurisditōe sibi cōmissa: solus poterit postea ꝓcedere. ℨ. e. luc. al's nō: vt hic dicit. Idez eñ est in arbitris: vt vno mortuo eoꝝ officiū expirauit: cum in eos cōpromissum est vt oēs iudicent. ff. ꝛ arbi. item si vnus. §. item si plures. ꝛ. l. si in tres. ꝛ. l. sicut ꝛ hic. ꝛ hoc vez est: nisi in cōpromisso expresse sit actū: vt si alter interesse nō possit: alter arbitriū possit ꝑferre. ff. ꝛ arbi. nō distinguem⁹. §. cum in plures. et ꝛ. ꝛ resta. rainaldus. in ꝑn. sicut seruat̄ q̄ꝫ in ꝛlegatis iudicibus. vbi ponit cl'a illa: q̄ si nō omnes ꝛē. ꝛ hoc est quod sequit in fine: nisi aliud in ꝛlegatione aut cōpromisso sit expressum: ꝛ sic idem in arbitrio qđ in iudicio q̄tū ad hoc seruat̄: ꝛ eodē modo cōpromissum finit per mortem litigatoris alterutrius: nisi in cōpromisso fiat mentio heredis vtriusq; litigatoris. ff. ꝛ arbi. diem ꝑferre. §. j. ꝛ. l. ℌ ꝛ interpellat̄. §. si ab altera. ꝛ. l. si cōpromissum. ꝛ. ꝛ. ꝛ arbi. c. vl. ℌ secus est ī iudicio qa ibi non finit iurisditio re nō integra. ꝛ hoc dictum fuit ℨ. ꝛ rescri. significauit. ar. ad idem. ꝛ. ꝛ iudi. quia. v.

q ¶ Romā. ap. se. Negocijs. simile dicit lex. rebus eñ ꝛ nō ꝛbis legē imponim⁹. ℒ. cōia ꝛle. l. ij. in fi. ꝛ hoc ideo dē ne credat aliqs papā ita elegisse illū vel ꝓs in eum taliter cōsensisse: q̄ abstulerit ei ꝓtātem ꝛlegandi vices suas: cū ei visum fuerit expedire: nisi papa hic expresse vetaret: cū hēat hoc a lege. ℒ. ꝛ iudi. a iudice. ꝛ ℨ. e. pastoralis. ꝛ ita ł cōiter a ꝓbis sit electus: nihilomin⁹ eis inuitis potit ꝑmittē vices suas vt ł mālefice colligit. ō hoc dictū fuit ℨ. e. sup qđtū. ꝛ hec sunt rubricā: al's ñ ꝑderet papa negocijs suis ℌ ꝑsonis

b ¶ Cum mandat epo. Vic ergo soluta est questio qua querebat olim an eps posset cōmittere vices suas: cū sic scribebat. tu frat epe cū eor alio rē. ⁊ ita pōt ꝓmittere ⁊ alij nō possunt ꝓcedere sine ipo vel subde legato ipsi⁹: vñ si moueret eps antеq̄ ꝓmitat vices suas: expirat alior officiū: quouisq; alter substituat. ē. e. q̄n. q: sine ipso alij nullo modo poterunt ꝓcedere. ē. ca. ꝓpri. Ber.

c ¶ Et psonaliter. sic ꝑ q̄ si imūgit alicui: vt p sonaliter aliq̄d faciat: ñ pōt id p aliū facere: nisi de psensu illi⁹ seu illoꝝ quor est negociū illud: q: eor interest. pōt etiā ō ipsor psensu ꝓmittere alij illud exequendum: alⁱs nō pōt. ff. de solu. l. inter artifices. ⁊ si testator iusserit aliquez suis manib⁹ domū ꝓstruere vel pingere: p alium id facere nō pōt: q: hoc in psonā illi⁹ ꝓclusisse vr. C. de caduc. tol. l. vna. §. si vo talis. Dic econuerso qō quis in psona sua facere ꝓhibet: id p subiectā psonā exercere nō debet. ff. de admi. re. ad ciuitatē pinēt. l. ij. §. j. ⁊ qō nomīe meo facere non debeo nec nolle alieno. xlvj. di. sicut nō suo. ⁊. xxij. q. vi. bis a qbꝫ. et hoc ideo: ne alia via ꝓcigat qđ fieri ꝓhiberi. ff. de tu. ⁊ cura. fere. §. si mater. ⁊. ff. ō qđi. insti. q̄ sub ꝓditōe. §. siqs. ⁊. ff. de bo. liber. querit. ⁊. j. ō pcu. me. ⁊. C. si mancipium ua venerit. l. vlt. In casibꝫ em̄ sequentibꝫ nō potest iudex committere vices suas. etiam psentientibꝫ illis quor negociū committit in causa inquisitionis: ⁊ cum debent ordinare ecclesiā de plato vel de aliis inferioribus ministr⁹: qr in his papa eligit industriā illoꝝ: et q: in istis mai⁹ periculuz versat: ideo nō vult papa eos ꝑ alios fieri: quia circa maiora cautus est agenduꝫ. xlij. di. quiescam⁹. ⁊. vij. q. ij. c. vl. ⁊. ff. de carb. edic. l. j. §. ij.

d ¶ Consentiant. alⁱs nō possunt. ⁊. lxj. di. miramur.

e ¶ Inquisitōnem. hoc intelligūt quidā cum papa cōmittit inquisitōnes vel petitionē de platis aut alijs ministris ex officio suo vbi nō sit ꝓres tūc nō pōt delegat⁹ ꝓmittere vices suas si mandat vt psonaliter intēt secus vbi sit ꝓres q: ꝓres pōt renūciare iuri suo. Ego credo q̄ sine ista fiant ꝑ partes sine ex officio: q̄ non possit alij delegare ille cui hoc mandatur: vt psonaliter intersit: quia papa cōsiderat in his casibꝫ publicā vtilitatem: ne crimina remaneāt impunita: ⁊ vt pon⁹ ꝓuideat eccle fijs q̄ ꝑsonis: vt dicit in ꝓn. de alijs negocijs. ⁊ ideo eligit industriam illoꝝ quibꝫ hoc mandat: vt hic dicit. Ber.

f ¶ Cōmissum. isti ei qđ hec q̄ sequūt expediēda ꝓmittunt: meri executores sunt ad certos articulos expediendos: ⁊ nullā hñt iurisdictiōz: vt dicit in ti. tōcz vices suas alij cōmittere nō pōt. coertionē tm̄ videt hre vt saltem excōicare possint impedientes eos exercere suū ministeriū sibi imūctū: alioqn delusoria ⁊ sine exitu eēt talis cōmissio. ē. ex lris. qō sanus credo. ar. illius. ca. ex lris. Contradicere tm̄ vr lra que dicit: non sibi iurisdictio rē. Sed dic non sibi iurisdictio: vez est q̄ tum ad hoc vt ꝓmittere possint: ꝑ q: nullā hñt iurisdictiōz int alios pres: ⁊ tm̄ officiū.

g ¶ Cum irregularibꝫ. ar. q̄ epi auctē ꝓpria cū irregularibꝫ dispēsare nō pōt. ex eo q̄ hoc ex cōmissione ꝓcedit. ⁊ verū est q̄ epi cū qbusdam irregularibꝫ dispensare nō pōt. ē. de fi. ꝑby. c. fi. an epi possint dispensare vbicūq; nō ꝓhibent: dicet. j. de iudi. at si clerici.

h ¶ Num non ignoretis. Per ap. ad eum. sunt tm̄ alij casus quibꝫ archiepiscopus potest iudicare ō subditis suffraganeoꝝ: qui norunt. j. de. ꝓpri. pastoralis.

t ¶ Legationis tamen. ex hoc loco patz quā ptātem habeat legatus: q: de omnibꝫ causis tam ꝑ appellatiōz q̄ ꝑ q̄rimoniā pōt cognoscere. ſ nūquid posset repone epm̄? est dicēdū q̄ non: cum h⁹ papa sibi specialiter reseruauerit. ē. de trāsla. ca. j. ⁊. ij. imo legat⁹ missus de latere pape puta cardinalis hoc facere non posset nisi expresse ꝓmeret in legatione sua. j. c. j. et ij. ulla ei que spāliter reseruant papa: mādata iurisdictōe generali nō transferūtur. ff. de offi. eius cui mā da. est iurisdic. l. j. §. vlt. multa em̄ sunt q̄ in generali mandato non intelligūtur nisi exprimāt. ff. de pcu. pomponius. in pn. ⁊ l. ꝓcedenti. in fi. ⁊. ff. ō mlo. illud. §. si tat. ff. ō iureiur. iusiurā dum. §. ꝓcurator. ſ presbyter posset repone adhūc sibi alijs epis. xv. q. vij. felix. ⁊. ca. si autē. an possit absoluere illos qui in canonē inciderūt: habes. j. eo. excōicatis. Item si qs appellaret ad papā posset ne illi ꝓpellere coram se litigare: nō. ar. j. de appellatiōnib. qz quolibet omisso ad eum potest appellari. ij. q. vj. iō. an indulgētiā possit facere: dr. j. e. c. vl. k ¶ Vniuersas. ⁊ ita pōt audire cās q̄ mouent ꝓra exemptos sui archiepatus. Sz j. ē. de sup. ne. prelaticum. Item ar. j. xxv. q. ij. seruatis. vbi dic q̄ ꝓuilegia ꝓpetua sunt: ſ hic vr rogari illis ꝓuilegijs. Dicas q̄ isti legati ꝑ suam legationez nō possunt punire exemptos: vt audire cās que mouent ꝓra eos: nisi velint rūdere sub eis. et hoc de bis q̄ in eor ꝓuilegijs ꝓmenē: ⁊ tota sua potestas cōsiderāda est ex forma ꝓuilegij. Alij vo legati cardinales: vt etiā alij qui mittunt de latere dñi pape: habēt maiorē iurisdictiōz tam ꝓra exemptos q̄ j. oēs alios. saluis his tm̄ q̄ sedi apo. spāliter reseruant. ſ iste epūs cantuarien. ⁊ ꝓlⁱs nō hñt talem ptātem. ar. j. e. c. excōicatis. hoc intellige sm̄ illā rectē. j. de ap. vt debitus. vt no. i glo. ſ nūquid. ⁊ de fo. cōpe. c. l

i ¶ Tuduisti. Ante cognitōz. i. ante cām cognitā. ꝓposuisti. m ¶ Cognoscere. i. p⁹ latā sniam. ⁊ p sniam diffinitiuā.

n ¶ Mandasti. si. ē. de rescrip. c. j. ⁊. ca. pastoralis. qđ iuris sit sup isto mādans dicti ē. ē. de rescrip. c. j. ⁊ de of. dele. ex parte. j. ⁊ illud

o ¶ Nō pōt. nō em̄ expirat iurisdictio ꝓlunē. ē. de rescrip. c. j. minoris iudicis in pnīa maioris. xj. q. j. ꝓuenit. ⁊. xcv. di. ecce. C. de tona. in hac sacratissima. imo spālis delegat⁹ q̄tuz ad cām illam maiorē generali legato hz ptātem. ar. xciij. di. ꝓcipimus. ar. j. de ordi. pastoralis. vel saltem par est ei.

p ¶ Mādatū spāle. q: par i parē nō hz ptātē nec reuocare pōt sniam alteri⁹. C. si aduer. rē iudi. aduersus sniaz. ⁊. ff. ad trebell. alle a q̄. §. tempestiuū. ⁊. ff. de arbi. nā ⁊ magistrat⁹. ⁊. ē. de elec. in ottob.

q ¶ Confirmare. ſ qualit ꝓfirmabit ista sniam: nisi de ea cognoscat an sit iusta vel iniusta: ſ de illa cognoscere nō pōt: nisi spāliter ei cōmittat vt supius dicit: ergo illam ꝓfirmare nō pōt. Dicit quida: vt

De officio legati.

Heran. iij. Vniuersis suffraganeis cant. ecclesie.

Quidam ignorantes. ꝑ. ca. ad eum. sunt tm̄ alij casus quibꝫ archiepiscopus potest iudicare ō subditis suffraganeoꝝ: qui

Quum non ignoretis cant. archiepm̄ vob nō solū metropol. ſ etiā legationis iure ꝑesse: ⁊ infra. Sane licz idē archiepūs metropolitico iure audire nō debeat causas ō epatib⁹ vestris: nisi ꝑ ap. deferant ad eū: legatōis tm̄ obtentu vniuersas q̄ ꝑ ap. vel q̄rimoniā quemūt ad suā audiētiā: audire potest ⁊ debet: sicut q̄ in ꝓuincia sua vices nostras gerere cōprobatur. Item.

Studuisti querere: vtr ō cā quā alicui delegam⁹: ⁊ alius q̄ sit generalis in ꝓuincia legatus ate cognitōnē vl̄ postea cognoscere valeat: l̄ cōmissiōis nr̄e ꝓcessuz quē iudici delegato trāsmittim⁹ taliter impedire. Rndem⁹ q̄ cū mandatū nostr̄ spāle deroget generali: legatus cōmissionē alij factam spāliter impedire nō pōt. etsi fm̄ formā mandati nr̄i sm̄a iā fuerit promulgata: nō poterit ipse legat⁹ nisi sup ꝟ mandatū spāle receperit: teā quōlibz irritare: ipaz tm̄ si rōnabiliē lata fuerit: confirmare valebit: ⁊ executōi demandare. Anno. iij. ti. sancti laurentij in lucina: presbytero cardinali sedis ap. legato.

Ala. ⁊ gof. q᷑ ꝛe ea cognoscet. ⁊ si eam inuenerit iustã ꝓfirmabit eã. si vo iniustã remittet illã ad superiorem. ſi. ℒ. vbi senato. vt clarissi. l. vl. verius esse credo q᷑ nullã hẽat sup hac sñia cognitionẽ: nec ꝛebeat sup hoc se intromittere: tñ ad mandatũ illi⁹ q᷑ tulit sñiam posset illã mandare execution̄: alꝫs nullo mõ se intromittat. ⁊ q᷑ dicit ꝓfirmare valebit. refert se potiꝰ ad factũ q᷑ ad ius: qꝛ talis ꝓfirmatio nihil opaꝫ. vt in forma cõi possꝫ ꝓfirmare: q᷑ parꝫ valet. ℔ nec sic potest cũ sit q᷑tũ ad hoc inferior. Sed nũquid legat⁹ tenet ei obedire: vt ipam sñiaꝫ mãdet executũm: nõ vr: qa cũ sit generalꝭ legat⁹ ⁊ ab eodẽ dat⁹ maior est illo cui illa cã ꝛelegata ẽ: ⁊ ille ei subest. Jn aliis satis crederẽ q᷑ ꝛoberet illã mãdare executũm: qꝛ q᷑tũ ad istã cãꝫ maior vr ipso legato vt supi⁹dixi. ⁊ ꝺz sup hoc supplicare non ipm ꝓpellere: vt ipam sñiam exequaꝫ qꝛ forsitan ꝑ aliũ non ita bñ pot executiom mandari ex sententia illius canonis.

Dñi specialis. Dilectio. no. q᷑ iudex rõne amicicie pt remittere penã. l. di. clerico. et .xxxv. q. ix. vemã. lꝫ ꝑcio ñ possit eã remittere. j. ꝺ symo. nemo ⁊. j. q. j. nullꝰ. ar.

b Pena ꝛecente: qꝛ q᷑ stultus est in culpa sapiẽs sit ĩ pena. xxxviij. di. q᷑ ea. ſi. xxvij. q. j. ſi homo esset.

c Sanctiõb⁹. lxxix di. c. vl. vij. q. j. mutatiões. ſ. ꝛe trãſ. int corpalia. ⁊. c. j.

d Transferre. hec eñ generali mãdato nõ trãſferũt: qꝛ sunt meri imperij. ⁊ spãlit sedi apostolice reseruata. ff. ꝛe of. eius cui man. est iurisdit. l. j. ⁊. ſ. ꝛe trãſla. c. j. ⁊. c. licz. ⁊. c. inter corporalia. ⁊. j. c. pri.

e q Clod trãſlatiõnẽ. Reseruata. Quedã sunt q᷑ sedes apo. sibi spãliter reseruauit: vt est questiõ fidei. xxiij. q. j. quoniã. et j. ꝛe bap. ⁊ eiꝰ effec. maiores. Jtẽ maiores eccie cãe: translationes epoꝝ: sedũ mutatiões. vij. q. j. mutatiões. ſ. ꝛe trãſla. c. j. Jtem ꝛepositões epoꝝ: cessiones eozũdẽ: ⁊ trãſlatiões electoꝝ. ſ. ꝛe trãſla. inter corpalia. Jtẽ pgregatio ꝑlij generalis. xvij. di. c. j. ꝛepositio ⁊ restiõ epoꝝ: ⁊ summa negocia eccl'iaꝝ. ij. q. vj. ideo. Jtẽ exemplo epoꝝ. xvj. q. j. frater noster. Jtẽ q᷑dã vota solus papa cõmutat. j. ꝛe vo. ⁊ vo. redẽ. ex multa. Jtẽ solus papa dispensat in maioꝛb⁹ crimiñb⁹: ⁊ cũ filijs ꝓsbyteoꝝ ⁊ ceteris illiũe natis: vt ꝓmoueãt ad dignitates. j. ꝛe iudi. at si clerici. ⁊. ſ. ꝺ ſi. ꝓsc. c. vl. Jtẽ ad ipm solũ omissis medijs appellaꝫ. ij. q. vj. c. iij. ⁊. iij. ar. ij. q. vij. metropolitanũ. ⁊ est ar. exꝓssum. qꝛ appellatio omisso medio nõ tenet. j. ꝛe ap. dilecti. Jtẽ subdiaconũ facere pot ꝛieby dñicis. ſ. ꝛe tẽp. oꝛ. c. j. ⁊ c. ꝛe eo. Jtẽ ꝑmã vacantẽ dare nõ pot legat⁹. j. ꝛe pbẽ. dilectus. Jtẽ nõ pot absoluere excõicatos a ꝛelegato. ſ. e. studuisti. multo minus excõicatos a papa. Jsta oia q᷑ sibi spãliter sedes ap. reseruauit: generali ꝛemandatõne nõ trãſferunt: nisi spãliter ꝛe his ꝓtineaꝫ ibidem: vt hic dicit. Jsta eñ sunt q᷑ meri imperij. ff. ꝛe iurisd. o. iu. imperũ. ⁊ iõ gñali cõmissiõe nõ trãſferunt. ff. ꝛe of. eius cui mã. est iurisd. l. j. ⁊ est si. qꝛ lꝫ ꝑfamilias liberã ꝓcedat filio admiſtratoꝝ nõ pot tamẽ alienare. ff. ꝺ his que in frau. credi. ſi pr̃. ⁊. ff. ꝛe pac. ꝓra iur. ſ. vl.

Dñi si specialis illa dilectio quã ad psonã tuã habuiꝰ ⁊ habẽ⁹: iustuz motũ animi nr̃i tẽperet: pena ꝛecẽte cogscereꝫ q᷑ntũ excesseris: q᷑ spretis canonicis sanctionib⁹ ⁊ cõsuetudine gñali motu ꝓpꝛio presumpsisti troiañ. epm ꝛe troiana eccia ad panormitanã ꝛe facto trãſferre.

Item eidem.

Clod trãslatiõnẽ: ⁊ infra. Licz in regno sicilie gen̄alis sit tibi ꝓmissa legatio: ad ea tñ sine spãli mãdato nr̃o non ꝛebuisti man⁹ extẽdere: q᷑ in signũ ꝓuilegij singularis sunt tñ summo pon. reseruata. ⁊ si q᷑dã ex his ꝺ spãli ꝓcessiõe sepe fuere legatis indulta: vt illoꝝ videlꝫ absolutio q᷑ ꝓpr̃ sacrilegas manuũ iniectiões ĩ clericos icidũt in canonẽ: ꝓmulgate sñie videant ex ipso legatois officio iam licere legatis. an existimas q᷑ vices nr̃as tanq᷑ legato tibi cõmisim⁹ exequẽdas q᷑ panormi. eccleſiã posses sbijcere messan. vt illã ꝑficeres usti concesso sibi ꝓuilegio pr̃matie: an putas ex eadẽ cã tibi licere duos epatus vnire vl' vnũ diuidere sine lñia spãli?

Item baton. epo ⁊. m. capellano subdiacono nr̃o.

Item nec põt ꝛonare. ff. ꝛe ꝛona. filiusfamilias. ⁊ in gñali ꝓmissiõe ea venit q᷑ spãliter q᷑s ꝓcederet. ff. ꝛe pecu. q᷑ peculij. Jtẽ maioza nõ ꝓmittunt sine spãli mãdato. ff. ꝛe ꝓcu. põponius. ⁊. l. mãdato. sic eodẽ mõ ꝓtor missionẽ in possessionẽ ex secũdo ꝛecreto sibi spãliter reseruat. ff. ꝺ dam. infec. dies cautionũ. ſ. j. ff. ꝺ iurisd. o. iu. iubere. cauere. q᷑ aũt sibi spãliter nõ ꝛefuat: alijs indulgere vr̃. j. ꝛe sen. ex. nup. ar. Sed nũq᷑d legatus tal' missus a latere pape põt iudicare ꝺ exemptis: q᷑ subsunt tñ dño pape? argu. q᷑ nõ. xvij. di. hunc sedi. ar. q᷑ põt. xvj. q. j. frat̃ noster Jo. dicit q᷑ nõ potest. ⁊ melꝰ facit si abstineat. ar. iducit. ff. ꝛe of. pcõ. nec deq᷑. Et credo q᷑ põt cognoscere ꝺ causis que ꝓtra ipsos mouenẽ non obstãtibꝫ ꝓuilegijs suis qꝛ ꝑ ꝓmiꝛa illa eximũt solũ a iurisdiõe epoꝝ: in q᷑ territorio ꝓmoꝛãt ℔ a iurisdiõe ipsi⁹ pape vel legatoꝝ nõ eximũt: ⁊ ita etiã videm⁹ ꝺ facto seruari: ⁊ qꝛ papa eoꝝ iudicia sibi spãliter tñ nõ seruant: excõicatos q᷑ in canonẽ incidũt: ab soluere pñt ex officio legatõnis: vt hic. ⁊. j. ꝛe sen. ex. ad eminentiã. ⁊ j. e. c. pe. Jtẽ solus ꝓnceps põt cõmittere cãm ap. remota. ff. a qꝺ ap. nõ licz. l. j. in ſi. ⁊ ſ. ti. pr̃. sup qõnũ. ſ. nos aũt vide v. Restituit papa solꝰ: ꝛepont ⁊ ipse. Articuloꝫ soluit synodũq᷑ facit gñalẽ. Trãsfert ⁊ mutat: appellat nullꝰ ab ipo. Diuidit ac vnit: exiuit atq᷑ ꝓbat.

Jz trañ. Trãstulerat. i hoc ei ꝛelict: qꝛ trãsla tõ negocio ad papam cognoscere q᷑s non posset. vt. ij. q. j. nomẽ ꝓbat. ⁊ iij. q. vj. multũ stupeo. nã corpo q᷑ iudex dicẽ se velle referre negociũ ad superiorẽ: nõ põt ãmodo cognoscere. ℒ. ꝛe rela. l. j. ⁊. ℒ. ꝛe ap. ex illo. ⁊ illico relatois exẽplũ lngarorꝫ edere teneãt. j. ꝛe ap. intimasti. q᷑ intelligit si ptes approbauerũt relatõs. ℔ si ꝑsentirent vt nec cognosceret añ factã relationem bñ posset ꝓcedere. ℒ. ꝛe g Examinare. vr̃ tñ q᷑ posset examinare negociũ rela. l. ij. ⁊. iij. nõ vt ꝓnũciaret: ℔ vt cãm magis instructã remitteret ad papã. j. ꝛe ap. ꝓstitutus. ⁊. ij. q. j. nomẽ. ⁊. j. ꝛe sta. regu. ea que. v. hec eadẽ. q᷑ non credo. exquo eñ semel examinauerat ⁊ examinatõs direxerat ad superiorẽ iam iudex esse ꝛesierat: vt. j. sequit̃. ⁊ est si. ſ. ꝺ postu. prela. bone. ⁊ qꝛ ꝛe facto vnꝰ sepe querendũ nõ est. ff. nau. cau. sta. licz. in ſi.

h Ai nõ suo iudice. ℒ. si ñ a cõpe. iu. l. vl. ⁊. ſ. ꝺ ꝓsue. ad audiẽtiã. ⁊. j. ꝛe iudi. at si clerici. ⁊. ſ. ꝺ of. ꝛele. cũ sup. ⁊. xj. q. j. c. pe.

i Dilectus filius. Jnconsulto. sic. j. ꝺ iurepa. cũ dilectus. ℔ illud ꝛe laico intelligitur. Ber.

k Plus iuris. hoc ita intellige. plus iuris. i. plenius est ius iustõnis siue ꝓcessionis plan: q᷑ ius pñtatõis patroni. vñ ex sola pñtatõe laici patroni nõ ꝓsequ̇ q᷑s plenũ ius. j. ꝺ iurepa. pastoꝛalis. ⁊. c. q᷑ aũt. ⁊. c. cũ aũt. q᷑ põt patron⁹ mutare volũtatẽ suã: anteq᷑ epus ꝓfirmet pñtatũ ⁊ aliũ pñtare vt dicit iura pdic. ⁊ ita nõ hz plenũ ius. ℔ ex sola institutione seu ꝓcessiõe plan. q᷑nq᷑ plenũ ius acq᷑rit̃ instituto ꝑ planũ cessante pñtatione patroni: ⁊ infra q᷑uo mẽses tũc epus põt instituere: ⁊ ille hz plenũ ius. j. ꝛe iurepa. cũ ꝓpr̃. ⁊. c. q᷑ñ. Ecouerso nũq᷑ ꝑ solã pñtatoꝝ patrom laici ius plenũ ꝓsequ̇t: nisi accedat ꝓfirmatio prelati. Laici patrom iõ dixi: qꝛ si collegiũ l' ecclastica ꝑsona aliq᷑ idoneuꝫ pñtat: ius

ēstacq̄rit plenū: vt possit petere cōfirmatōnem tanq̄ esset electus: quia postea variare nō pñt. ℣. de iurepa. cū aīt. ⁊ ca. pastoralis. Jo. dixit ⁊ lau. q̄ p pñtatōz ius nō acq̄rit̄ p̄sentato: ß est falsum: imo ius acq̄rit̄ pñtato intātū: vt si p̄sentat̄ a collegio vel a p̄sona eccl'iastica q̄ postea variare nō pñt vt dictū est. ⁊ si a laico patrono pñtet̄ ius acq̄rit̄ intātū q̄ si nō mutet voluntatē pōt petere p̄firmatōz ab epo. ℣. de sen. ⁊ re iudi. cū bertoldus. ⁊ si eps ñ admittat: ille pōt agere ad intellē p̄ epm: si p̄s alū pñtet ⁊ admittat ab epo. ℣. de iurepa. pastoralis. ⁊ ita sp ius acq̄rit̄ pñtato p facū patron. q: pōt petere p̄firmatōz ⁊ sic est intelligendū qō dicit plus iuris: vterq3 hz ius: ß alter plus: qa plus p̄sert̄ p plātū q̄ p patronū.

¶ In p̄cessione. ß certe hec rō ñ videt̄ sufficiēs: quia sm hoc eps posset dare eccl'iā irrequisito patrono: qō esse nō dz. xvj. q. vij. de cernimus. Ad hoc dixit Jo. q̄ hec verē. p̄tinet grāz ipālē: q: legat⁹ nō pōt p̄cedere p̄bendas l' eccias in pñcia aliox. ℣. ō ap. c. j. ⁊ ℣. de p̄bē. dilectus. sic illud p̄tinet grāz: qō legat⁹ fac. ℣. de p̄cess. p̄bē. cōstitut⁹. q: sol⁹ p̄nceps pōt aliquē p̄uare re sua ix. q. iij. cūcta. ⁊ c. p p̄n cipalē. ⁊ ℒ. de quadri. pscrip. bñ a zenone. Hic p̄tinent distingui: vtr iuspatronat⁹ p̄tinet alicui iure patrimonij sui: ⁊ tūc legatus nō pōt cōferre eccl'iā eo inuito: cum ei in hoc nō subsit: q: tanq̄ laicus pñtat. ℣. de iurepa. cum dilectus. ar. xvj. q. vij. de cernimus. Si vo p̄tinet patronat⁹ ius alicui rōne eccl'ie: tunc legat⁹ potest p̄ferre eccl'iā: etiam in uito illo plato siue patrono ad quem rōne eccie p̄tinet iuspatronat⁹: siue inuito collegio ad qō p̄tinet illud: q: subsunt legato. ⁊ ita loq̄t̄ qō dicit hic: q̄ archidiacon⁹ ille rōne archidiaconat⁹ pñtabat. vñ legat⁹ ille poterat ei p̄udicare: ⁊ eo inconsulto eccl'iā conferre: sicut pōt p̄ferre bñficiū vacans i eccl'ia inuitis canonicis ⁊ irrequisitis: ⁊ hoc intellige de legato misso a latere dñi pape. Alij vo legati sicuti eboracēn. ⁊ cantuarien. ⁊ pñt̄el q hoc bñt ex p̄uilegio hoc nō pñt ℣. e. officij. vñ tenet appellatio si hoc facere vellēt. ℣. de ap. c. j. Et quod dixit Jo. non est verū simpliciter de quolibet legato.

in ¶ Hec p̄udicat plato. patrono clerico. s. tenere dispensatōez. ⁊ vez

¶ Quit ille. Terminos. Ex hoc vr q̄ si est i seqnti vacatōe. legat⁹ exiuit p̄uinciā ad quā destinat⁹ ē: q̄ amodo nec excōicare nec absoluere nec cās delegare possit in illa p̄uincia. ⁊ idem de aliis iudicib⁹ ordinarijs vr. ff. de of. pri. l. iij. ⁊ ff. de iurisd. o. iu. l. vlt. Videt̄ tn q̄ possit absoluere aliquos dum est extra p̄uinciā: q: ea que spectant ad voluntariā iurisdiōz exerē extra p̄uinciā. ff. de of. pcō. l. ij. Ad hoc dicas q̄ nullus iudex potest excōicare l' absoluere extra suam p̄uinciā. nam excōicatio fit cū cause cognitōne. ij. q. j. nemo. ß ea que cause cognitōz desiderāt: debēt fieri iudice sedente p tribunali. ij. q. iij. §. notandū. ℣. siqs. iij. q. iij. §. spacū. ℣. a iudice. ß in aliena dioce. nō pōt sedere p tribunali nec aliq̄d disponere. ix. q. ij. epm. Jtē nec absoluere pōt: q: si posset absoluere: p plequēs ⁊ excōicare. xxj. dist. veniēz. ar. ff. de re iudi. l. ij. ⁊ q̄ tn in sua dioc. bēat iurisdiōz est arg. xj. q. j. si quis q̄. ⁊. xcij. di. siquis epōs. ⁊. ℣. e. e. pe. §. de rescrip. pastoralis. i fi. ar. ff. de bo. aucto. iudi. possi. cū vnus. §. pe. Sicut q̄dā q̄ possit extra suā dioc. excōicare. ar. xj. q. iij. si epōs. forte sicut paulus excōicauit corinthiū absentē. ix. q. iij. §. vlt. Hoc tn̄ p̄cedo q̄ extra p̄uinciā existēs possit delegare cās in p̄uincia. ff. de of. p̄tec. vr. l. vi. maxie si hz necessaria cām absentie. ff. de of. pcō. aliqñ. talis enim delegatio fit sine cause cognitōe: lz q̄ deleget imperet. arg. §. u. pr. pastoralis. Si tn̄ ille nollet eam recipe: nō posset excōicare. ar. ℣. ii. pr. pastoralis. Jtē extra dioc. pōt p̄ferre bñficia. ℣. de p̄cess. p̄ben. post electōnē. i parte decisa. ℣. de ap. qua fronte. io. Jtē pōt queri si excōicauit aliquez dū erat in p̄uincia: vtr possit eum absoluere postq̄ egressus est p̄uinciam. Dicendum est

p̄sentatione patron⁹: nec p̄iudi cet p̄elato vl' patrono si q̄s p ap. se. legatū eo inconsulto eccl'ia p̄cedat: mādam⁹ q̄. dictū archi dia. vt ab eo⁹ sup ß molestatiōe desistat: ap. remota cogatis.

¶ Dem illustri regi francoz̄. ¶ Quit ille q̄ nihil ignorat ⁊ infra. Ex pte tua q̄rimo nia accepim⁹: q̄ cū tibi legat⁹ esset certa rōne suspect⁹: extra fines regni frācoz̄ in terrā tuā interdicti sniam promulgauit: et infra. Tue magnificēcie rndē⁹ q̄ ⁊ si fines regni francoz̄ exierat: nondū tn̄ fuerat terminos sue legatōis egressus: cū ñ solū in regno frācoz̄ ß in vienneñ. lugd'. ⁊ bisunt. puncijs iuncta sibi a nobis legatōis sollicitudinem susceperit.

Gregorius non⁹ patriarche bierosol.

q̄ non: q: exeundo p̄uinciā p̄uatus est dignitate. ff. de of. p̄esi. l. iij. ⁊ statum expirat iurisdictio. ℣. e. c. vlt.

¶ Volentes. Be latere nr̄o. cū legatus de latere dñi pape sit maior: eo p̄sente nō exerceat minor officiū suum: ß referet illi tanq̄ maiori. xxj. di. nemiz. ⁊. ℣. de p̄ui. antiqua. §. dñice. ⁊. ff. de of. pcō. l. vl. ⁊ maior p̄tās ad obediendum p̄ponit̄ minori. vñ di. que cōtra mores. ii. ⁊. xj. q. iij. q̄ resistit. ⁊ interi suspēsus est officiū eius. eo vo recedēte resumit illō ar. ℣. xcv. di. ecce. et xj. q. j. puenit. ⁊ ℒ. de vna. in hac.

¶ Volentes: ⁊ infra. ℣. t. legationis officiū in p̄uincia tua dilexim⁹ cōmittendū: ita tn̄ q̄ si legatū ad partes illas de latere nr̄o p̄tigerit destinari: exercutōnē ipsi⁹ officij: q̄diu legat⁹ ipse ibi fuerit p se. ap. reuerētia ei⁹ dimittas. ¶ Dem.

¶ Excōicatis p iniectōe manuū violēta ec. ro. legati qui de ipsius latere nō mittunt̄ extra sibi p̄uinciā cōmissaz: vl' ibidē si hmōi manuū iectores illuc p̄tingat aliūde accedere: ⁊ q̄ eccl'iaz suaz p̄textu legatiōis sibi vendicāt dignitatē: etiam subditis q̄nis in prouincia sua existentes bñficiū absolutōnis impartiri non pñt: nisi de spāli gratia ill' et istis amplius a se. ap. p̄cedat. ¶ Dem.

¶ Excōmunicat⁹. ¶ Edutū. ß a p̄rario sensu si missus sit a latere dñi pape pōt absoluē oēs siue ō sua legatione siue nō. qō vez ē ⁊ in eūdo ⁊ i redeūdo sm q̄sdā. ex officio ei legatiōis licet legatis de latē dñi pape missis excōicatos p violēta manuū iniectōe in eccl'iasticas p̄sonas absoluē. ß. eo. q̄ trāslatōz. ⁊. ℣. de sen. ex. ad eminentiā. Alies em̄ legati postq̄ egrediunt vrbē: quonsq̄ in vrbem reuertant: bñficiū absolutionis impēdūt. ⁊ ita obseruāt de facto. ⁊ hoc introducū ē in fauorē

Emini dubiū ē volum⁹ q̄n legatoz̄ se. ap. statuta

animaz: vt piculū mortis vitet. arg. ℣. de sen. ex. sacro. ⁊ sic p̄consul vbiq3 insignia p̄cōsularia hz: lz p̄tātez suā egressus vrbem nō exerceat: nisi in ea p̄uincia que ei decreta est. ff. de of. p̄con. l. j. ⁊ habēt iurisdictōnem lz nō p̄tentoriam. ff. e. l. ij. Ber.

¶ Cōmissam. p hoc qō dicit hic pz q̄ maior est p̄ās legatoz q̄ de latere dñi pape mittunt̄ q̄ alioz. isti em̄ de qbz p̄mittit: nō pñt absoluere excōicatos p̄ter sacrilegā manuū iectōnē in eccl'iasticas p̄sonas vel aliūde venientes l' extra suā p̄uinciā existentes: q: nullis p̄ās est eis p̄cessa ex ulla p̄uincia. ar. ff. de iur. o. iu. l. vlt. ⁊. ff. de of. p̄si. l. iij. nisi eis ap̄lic⁹ p̄cedat: vt dic in fi. ß illos de sua p̄uincia absoluē pñt dū sunt i p̄uincia. ar. a p̄no sensu. De duplici genere legatoz̄ sit mentio. Et p̄mo de his qbz ad tēpus p̄mittit officiū legatōnis rōne p̄sone ⁊ nō dignitatis. vt. ß. e. u. c. pr. ⁊. ℣. de accu. cū dilecti. ⁊. ℣. de p̄sump. mādata. Scōo de his q̄ rōne dignitatis bñt hmōi legatōnis officiū in sua p̄uincia. ß. e. c. j. ⁊. ℣. ō ap. c. j. Isti nō mittunt̄ de latē pape. vñ minor est p̄ās eoz̄. ⁊ isti non pñt absoluere excōicatos ei⁹ subditos: nisi spāliter eis p̄cedat: vt dict hic in fi. Illi vo q̄ mittunt̄ de latere dñi pape: q: ⁊ ipsi pars corpis eius esse intelligunt: vt. vj. q. j. in. c. siqs cū militibus. ℒ. ad. l. iul. ma. q̄sdā. ex officio legatōis ois pñt: nisi illa q̄ spāliter sibi sedes ap. reseruauit. ß. e. q̄ trāslatōz. Sed quos dicemus de latere dñi pape missos: an cardinales tm̄: an alios ei⁹ existentes i curia: vt puta capellanos: archiepos: epos pro suis negocijs in curia existētes. Sed videt̄ q̄ ꝓpue dicant̄ de latere pape cardinales: q: ad latus eius sp assistunt. Sed idem videtur de capellanis ⁊ alijs curialib⁹: q: ⁊ ipsi assistunt ei lz nō in secretis cōsilijs. Satis posset dici q̄ illi dicunt̄ missi de latere pape: q̄s inuenit existentes in curia sua: ena⁹ si nō sunt cardinales: ⁊ illos trāsmittit spāliter ad aliena p̄uincia cōcedēdo eis generalē legatōnē. Jtē q̄ pōt ex officio suo absoluere: pōt p̄mittere vices suas alij: cū viderit expedire. ℣. ti. pr. c. vl. Prope dicunt̄ missi ō latere dñi pape cardinales tm̄. ar. ℣. de sen. ex. ad eminentiam: q: ⁊ ipsi pars corpis dñi pape dicunt̄: vt dictū est. ß. ⁊ lō isto⁹ p̄ās est latior q̄ alioz: q: ena ō sua ⁊ aliena p̄uincia absoluē pñt i eūdo ⁊ redeūdo. Alij vo absoluere ñ pñt aliūde venientes: nisi amplꝰ illis sit p̄cessum: vt dict i fi. Ad hoc no. q̄ ecclesie romane legati quātūcūq3 plenā hēant legatōez: nō pñt ex officio legatiōis p̄ferre bñficia: nisi spāliter eis fuerit p̄cessum vl' nisi sint legati cardinales: q̄ ampliorē debent p̄rogatiua gaudere hoc totum statuit in decre. inno. iij. que incipit, officij nr̄i debitū.

Nemini dubiū. Statuta. sic ꝓz ꝙ statuta que faciūt legati in ꝓuincia sibi ꝓcessa ꝑpetuo sunt seruanda. ⁊ si lata sunt sub anathemate: q̄ ꝓtrafaciūt sunt excōicati. ī. ō loc. ⁊ ꝓduc. c. ex rescripto. nam epi q̄ sunt minoris auctoritatis statuta in sua dioce. facere ꝑnt. ī. de maio. ⁊ obe. siqs venerit. Itē de remissionib⁹ quas faciunt loc⁹ religiosis siue ꝑsonis q̄d dices nunquid ⁊ ille sē ꝑpetue? vī ꝙ nō: q: ꝓs ꝓuincie nō ꝑt interdicere alicui vlē tps suū vti arte sua. ff. de pe. l. vl. ff. de postul. puto. §. vl. ħ vez est ꝙ valent ꝑpetuo: sic statuta. lz eīm admnistratio sit tpalis: illō q̄ factū est ꝑ eū ꝑpetuū est. vñ q̄ facit ī incidit in penā si qua posita ē. ⁊ ꝓse ctus ꝓtorio ad tps et imꝑpetuū ꝑt ꝓhibē alicui ne vtat̄ sdnoca tōe. ff. de of. ꝓcc. vr. l. j. §. vl.

b Expiret. ⁊ ita ꝓz ꝙ recedēdo a ꝓuicia sua expirat iurisdictō sicut ꝑ mortē expirat ī. ō of. dele. licz. ⁊ c. gratū. q: ꝓ mortuo q̄tū ad hoc reputat̄. Aliquis modis dī iurisdictio expirare: vt no. §. ō of. dele. i līris

c Citatō nō ꝓcessit ergo si citatus ꝓcessit valebit ꝓmissio ꝑ recessum: ⁊ sic ꝑ citatōz ꝑpetuat̄ iurisdictō: sic ī. de of. dele. gratū. ⁊ c. licet. ⁊ j. de fo. compe. ꝓposuisti. sic. j. de ap. vt debitus. ⁊ sic. ī. ō rescrip. cap'm sē cruc. in q̄b dī ꝙ sola citatōe siue ꝙuentōe ꝙuenit iurisdictio aliox.

D Ermiciosam. Inquirere. tunc scilz cum frequens ⁊ clamosa fama est ꝓra ip̄m: que obtinet vicem accusatoris. j. ō accu. qualiter ⁊ q̄n. ⁊ j. de symo. licet heli. ⁊ tunc ꝑnt testes introducere ꝓra illos. xj. q. iij. ꝓcipue. etiā hic nō ꝓtestata. j. vt lite nō ꝓtes. q̄n frequenter. §. sunt ⁊ alij.

e Iudicare. vndecūq; illi sint. ꝓses enim ꝓuincie purgare debet ꝓuinciam suam malis hominibus. nec distinguit vndecūq; sint. ff. de offi. ꝓsid. ꝑses ꝓuincie. ⁊. vj. q. iij. placuit. ⁊. C. vbi de cri. agi opor. autē. qua in ꝓuincia. Bernar.

f Canones. dicunt canones ꝙ epi cās synodales inqrere debent: ⁊ testes maturiores in parochia ꝓstituere: vt causam synodalem ad epm referant. xxxv. q. vj. eps in synodo. ad eps eīm ꝑtinet inqrere de hmōi criminibus eccl̄iasticis: de adulterijs: ō ꝓsanguinitate int virum ⁊ vxorem. vt. xxxv. q. vj. eps in synodo. ⁊. ca. ab isto die. ⁊ duobus. c. sequentib⁹. Item de hereti. j. de here. excōmunicam⁹. §. adhuc. Item crimen vsurar: sacrilegij: symonie ⁊ ꝓsimilia: ꝙe spectant ad eccl̄iasticū iudicem. ⁊ de his ꝓcipalib⁹ inqrere debent epi ⁊ punire: ⁊ etiam de quocunq; mortali peccato. j. de iudi. nouit. Itez ex eo q̄d dicit hic. inqrere vlasa ⁊ punire ꝑm ꝙ canones cēsent est ar. ꝙ iudex iudicare debet ꝑm allegata ⁊ ꝑm canones ⁊ leges ⁊ nō ꝑm ꝓscientiā: vt expresse dicit. xj. q. iij. summopere. ⁊. iij. q. vij. iudicet ⁊. vj. q. ij. si tñ. ⁊. c. placuit. ⁊. j. c. c. pr. ⁊. C. de iudi. rē nō nouā. ⁊ in aut. de iudi. §. quia vo. coll'. vj. ⁊ in aut. de ꝓxen. cint. §. iusiurandū. coll'. iij. ⁊. ff. de offi. ꝓs. illicitas. §. j. ar. ō ꝙ ꝓtest iudicare ꝑm ꝙ putat. ff. quis ⁊ a quo. ap. sit. l. appellari. ⁊. ff. de ar. qualem. ⁊ xj. q. iij. tunc vera est. ⁊ argu. viij. di. qui ꝑtempta veritate. In hoc casu q̄n index aliud habet in cōscientia ⁊ aliter constat ꝙ ꝓbatōes legitimas: dicunt quidam ꝙ debet alij causam delegare. ff. de iurisdictione. pretor. Alij dicunt ⁊ melius ꝙ licz index aliud habeat in cōscientia sua ꝙ ꝑtet ꝙ allegata: dz iudicare ꝑm ꝙ facta est fides sibi ī iudicio ꝙ iura ꝓmo dicta: ⁊ non dz sequi ꝓscientiam: q: non scit illa tanq̄ index: ħ tanq̄ deus. j. c. ꝓx. ⁊. vj. q. ij. si tñ. ⁊. c. placuit. nec peccat nec dicit facere ꝓtra ꝓscientiam. ⁊ ita nec in cōdēnando nec in absoluendo fegit ꝓscia. ⁊ ꝙ ita sit ꝓcedēdū ꝓz. nam dīs oīa sciebat ⁊ tamen nullū voluit ꝑdēnare: nisi ꝓbationibus ꝙincereť. ij. q. j.

edita in ꝓuincia sibi commissa durent tanq̄ ꝑpetua: lz eandez postmodū sint egressi. Dec⁹ ät si cās duxerint delegādas aliqb cū iurisditio istoz expiret: si añ illoz discessum hoz citatō non precessit.

De officio iudicis ordinarij.

Ex synodo iohannis pape.

Dernicioſam: ⁊ īfra Habeāt igit̄ epi singulaz vrbiū ī suis dioc. liberā ptātem adulteria ⁊ scelera inqrere vlcisci ⁊ iudicare ꝑm ꝙ canones censent absq; ipedimto alicui⁹ ⁊ cū op⁹ fuerit publicū cōuocēt auxiliū: nō ad ꝓiudicandu; sed potius ad ea q̄ ꝑ eos sunt placita ꝓsequēdū.

Elgenius papa.

Si sacerdos sciat ꝙ certo aliquē cē reū alic⁹ crimis vel si ꝓfessus fuerit ⁊ emendare noluerit: nisi iudiciario ordine q̄s ꝓbare possit: ñ dz eū arguere notatim ħ indeterminate: sic dixit christ⁹: vn⁹ vestꝝ me tradit⁹ est. ħ si ille cui dānū illatum est petierit iusticiaz: pōt excōicare actorē dāni: lz etiā ei ꝓfessus sit ħ tū ñ notarī pōt eū remouere a cōione: lz sciat eū esse reū: q: nō vt iudex scit ħ vt deus. ħ dz eu; admonere ne se ingeratt q: nec christ⁹ iudā a cōione remouit.

Lexan. iij. florenī. epo.

Cum ab eccl̄iarū ꝑlatis eccl̄iastica sna in malefactores aliquos ꝓmulgat̄: rata debet ⁊ firma ꝓsistere ⁊ vsq; ad dignā satisfactōz inuiolabiliter obſuari. Quapropt̄ mādā⁹ q̄. si q̄n plebanus scī. p. ī clericos vl laicos parochianos suos interdicti vel excōicatōis sn̄iam

b Preiudicandū. q: ꝙ hoc non acquirit̄ ius in ꝓiudicium eccie: vt sua auctoritate posset impo steruz attentare: nisi de mādato eccl̄ie. imo tenetur auxilium prestare eccie ⁊ posset cōpelli ad hoc. xxiij. q. v. adminis stratores. ⁊. j. de maledic. c. ij. ⁊ est ar. ꝙ prestatio necessaria est: q̄n aliqui aduocātur ad ea in quibus ius non bñt. vij. q. j. pontifices. ⁊. xxiij. di. presbyteri. ar. ī. ī. de elec. cum vnion. ibi so. Ber.

i Si sacerdos. ꝓz certo. quia forte vidit eum velu quentem: l' quia ipe idē ei cōfessus fuit. xxij. q. v. hec videt.

k Notatum. arg. ē hic ꝙ aliqd lz in genere q̄d in specie nō licet. si. vij q. j. q̄d añt. ff. de q̄dā. l. j. §. q q̄nē. arg. ī. de of. dele. q̄n abbas. ff. ō pe. l. mutis. §. sunt añt. ad fi. ar. ī. xxiij. di. q̄n. ff. siqs caut. ħ ⁊ siqs. § q̄situz. ⁊. j. de ap. inter cetera. ⁊. C. de iur. do.

impe. l. j. So. q̄d licitū ē i genere licet i specie ⁊ ecōuerso: nisi ꝓcessus ad specialia vl' generalitas occasionē mali inducat: vt ꝓz ꝑ exempla in ꝓma rubrica. ⁊. C. q̄ res pig. ob. pos. l. j. ⁊. ff. de pig. obligatōne. ħ singula exempla tam ō ꝓma regula ꝙ secūda suū casum obtinēt: vt ꝓz ī l

l Confessus. lz eīm ꝓfessus sit ī ꝓnia: nūq̄ tñ quacūq; ꝓcedātia. excōicabit eū ipm exp̄mēdo: q: sic ꝑderet peccatorē: q̄d esse nō debet. de pe. vi. vj. placuit. ⁊. j. de pe. ⁊ re. omnis vtriusq;.

m Notatum. i. ꝓuio note expresso nō debet eum arguere vl' excommunicare: ħ i genere sic dicendo: q̄cūq; fecit tale factū sit excōicatus: ⁊ inde habeť ac si ꝓuio note exp̄sso esset excōicat⁹ q̄tū ad reū: ħ q̄tū ad eccl̄iā nō: q: nō vitabit̄ ab eccl̄ia. ⁊ est si. xj. q. iij. excellentissim⁹. et insti. ō exhe. libe. §. masculos. ⁊. §. notarī. ⁊. ff. ō libe. ⁊ posthu. notarī.

n Remouere a cōione. si. vj. q. ij. si tñ. ⁊. c. placuit. Dz quid si eps dicat: excōmunico vnū de illis qui tale factum fecerūt: videť q̄ nullus sit excōmunicatus: q: cum ex pluribus seruis eiusdem nomis vnus liber esse iussus est: neuter liber erit. ff. de manumis. testa. cū ex plibus. ō testa. tutel. duo sunt tucij: ⁊ notarum q̄s est excōicandus. xxiij. q. ij. sane. ar. ī. q̄ vterq; sit excōicatus. ff. ō admē. l. iij. §. si duobus. ⁊. ff. ō re. du. qui duos. vin. Sed vez est ꝙ neuter est excōicat⁹: q: sn̄ia incerta est: ⁊ ideo rei iudicate auctem nō ꝓtinet: sicut sn̄ia que certā q̄ntitatē nō ꝓtinet nulla est. C. de sen. que sine cer. quā. l. pe. ⁊ vlt.

o Admonere. in secreto: ne ingerat se cōioni siue. si. j. de sen. ex. cum nō ab hoie. j. R. ħ publice nō debet eum remouere. sic nec christ⁹ iudā remouit: imo et eucharistiā dedit: ō ꝑse. di. ij. c. cū omne. c. si illud. ⁊ cū alijs ad predicandum misit. j. q. j. sicut christus.

p Cum ab eccl̄iaꝝ. Eccl'astica. sic ħ ꝑlati usi ꝑnt excōicare. xxj. q. j. alia est. ⁊ sic sunt iudices ordinarij. ar. j. de excess. ꝑla. ad hoc. ⁊ hñt curā aiaꝝ. ī. de elec. cū i cuncţ. §. inferioza. sic ⁊ abbas pōt excōicare: ⁊ dz iurisdictōz. j. de symo. sicut. ī. ō of. dele. p. ⁊. g. ⁊. j. ō so. ꝓpe. significasti. ⁊ hoc oēs ꝓcedūt: nisi ꝓsuetudo faceret ꝺ tales: ħ anathematizare nō ꝑnt: vt dicūt q̄dā. xxj. q. ij. visis. ⁊. xxiij. q. iij. coripiant̄. Et tu dicas ꝙ nō ꝑnt anathematizare sine excōicare: cum illa etiā solēnitate de q̄ tradit̄. xj. q. iij. debēt. ⁊ de illa excōicatōe intelligūt ꝓdicta capitula. xxj. q. ij. visis. ⁊. xxiij. q. iij. cōsipiant̄. ⁊ ꝙ hoc facere ꝑnt isti inferiores prelati. hēs. j. de eo qui fur. o. ac. c. j. ⁊ q: hoc nō est ordinis: ħ pot⁹ iurisdictōis. ī. de elec. trāsmissaz. ⁊ illud gñāliť tradit̄ ꝙ q̄libz plat⁹ collegiate eccie lz subsit epo: est iudex ordinarius in plebe sua: ⁊ habet iurisdictionē cognoscēdi ⁊ excōicandi: vt hic dicit. ⁊ i aut.

æ æsen. cum §. ij. coll'. iij. ⁊. xvj. q. v. c. j. ⁊. j. ō iudi. æcernim⁹. ⁊ ar. C. ō iurisd. o. iij. l. vl. ⁊ illū dico ꝓbatū hoc facere posse ⁊ talē iurisdictōz habere qui est electus a collegio siue vniuersitate. s. ō elec. c. j. ⁊. xcij. di. legimus. ⁊ idem intelligo si ꝓficiat collegio vel vniuersitati ab eo q̄ habet administratōnem cum iurisdictōne: puta epō.

p Rationabiliter. qō sp ꝓsumit donec probet ꝓtrariū. ar. s. æ renū. i pītia. ⁊. j. ō re iudi. sic ⁊ seruāda est a subdit⁹: siue sit insta siue nō. xj. q. iij. sūia pastoris.

q Non relaxes. Sed pone q epūs relaxet talē sniaz plebano irrequisito nec aliqua satisfactione ꝓmissa niunqd tenet absolutoz. Vtqz cū sit em superior ⁊ ordinarius sue dio. xj. q. j. æ psona. ß male facit. imo ⁊ si subdit⁹ q̄uerat epō: æbet illū remittere ad suum excōicatorē absoluēdū. ⁊. j. e. ad rep̄mendā. ſm tenoꝛez illius æcre. nisi ꝓiculū esset in mora. j. æ sentē. ex. sacro. et tūc recepto ꝓmo iuramēto ſm formā eccīe: vt traditur in æcre. sacro.

a Cum vos. Persona. hoc ō dicē q̄ psona ecclesiastica facili⁹ cogit̄: puta p suspēsiōz l' subtractiōz bñficij lxxiij. di. ꝓsulunt. vt sic fiant concoꝛdes.

b Idonee. sic patet q̄ patronus laicus ꝯ pītet indignū nō est ꝓuatus nec ꝓuandus potestate ꝓsentandi. ß in collegio seu ecclesiastica psona aliud est: quia si collegiū eligat vel ꝓsentet indignū: est ipso iure ꝓuatus. s. æ elec. cū in cūctis. Idem credo æ clerico patrono q̄ non parcit̄ ei si ꝓsentet indignū. imo ꝓuatus est eodē mō: vel saltem ꝓuandus est. sicut vides in alio articulo. clericus patronus variare nō potest: laic⁹ potest anteq̄ pītatus sit ꝓfirmat⁹. j. æ iurepa. cum aūt. Et hec pōt esse rō q̄re laico patrono dant tm̄ quatuoꝛ mēses a tpe vacatōnis. j. æ iurepa. cū ꝓter. collegio vo siue clericis dantur sex mēses q̄ illam pstōnem. j. æ pcess. p̄bē. nulla. q: laicus nō priuatur ptāte pītandi: ꝯ indignū pītet: clerici vo sic. Vñ hic fit q̄dā ꝓpensato huiusmōde: q: laici grauant̄ in tpe ⁊ releuant̄ in alio: q: nō punīt̄. ⁊ q: clerici puniunt̄ eligendo vel pītando indignū: releuant̄ in maioꝛ tpe ⁊ q: clerici magis æbent esse discreti ⁊ scire iura: ō puniunt̄ si peccāt in electionibus seu ꝓsentationib⁹. ⁊ clerici patroni eodem iure vtūtur in ꝓsentando q̄tū ad penā si ꝛelinquant: sicut clerici eligēdo. ar. ꝓdic. c. cum aūt. Quidā tamen dicūt q̄ ad supioꝛem æuoluit ꝓuisio eccie: cū laicus patronus pītat indignū. i aut. æ sanctiss. epi. §. si qs oratoꝛ tomū. coll. ix. tamen iure nostro non cauetur hoc expresse: ⁊ ideo standum est canoni ⁊ non legi. Ber.

c Causa. puta scādalū magnū. ar. j. æ iurepa. c. j. ⁊. ij. ß p modico scandalo nō dimittit epūs ecclesiam ordinare. j. æ iurepa. qm̄. vel quia æ iurepa. ventilat̄ questiō inter episcopos ⁊ ꝓsentatoꝛes.

d Economos. hic ꝓstituit̄ economū ad ꝓuandū nō ad agendū. lxxv di. qm̄. q̄nq; etiā ad agendū ꝓstituit̄. C. ō epi. ⁊ cle. oīs. §. nihilomin⁹. ⁊. j. æ iura. calū. imperatoꝛ. ⁊. j. æ capel. mona. dilect⁹. ⁊. c. ꝓstituit⁹. ⁊ hoc intellige cū æ iurepatronat⁹. q̄ō est inter patronos ⁊ epm: vel q̄ patroni nō pcoꝛdāt æ pntanda psona: l' malū pītant. nūc dz epūs statim ponere economū: q̄ pseruet bona ecclesie. Si q̄ō est æ iurepatronatus inter patronos vsq; ad quatuoꝛ menses expectabit epūs. illis elapsis oꝛ dinabit ecclesiā saluo iure imposteꝛ illi q̄ obtinebit. j. æ iurepa. qm̄ in q̄busdā. ⁊. c. cū ꝓter discordiā. ⁊ ex hac ītā notare æbes: q̄ patronus se intromittere nō dz æ reb⁹ ecclesie: nisi quo ad æsensionē. xvj. q. vij. æcernimus. ⁊. c. filijs. ß epūs vel alius ꝓlat⁹ ad quem ꝓtinet institutio æbet habere custodiam illius ecclesie vacantis.

e Futuris psonis. Nota bona ecclesie ꝓseruanda i tpe successoꝛi. xij. q. ij. hec bn⁹ placiti. ⁊. ca. charitatē. ⁊. lxxv. di. qm̄ q̄dā. ⁊. x. q. ij. sicꝫ epūs. nisi sint talia que seruando seruari nō ꝓsit. C. æ admi. ij. l. lex que tutoꝛes. in fi. ⁊. ff. æ pen. here. diuus. in fi. j. Re.

f Æ parte tua. Redire. ex eo q̄ ista ꝓpellunt̄ redire ad curiā: ꝓ q̄ nō sunt absoluti: q: talis absolutō ꝓ suppressionē ītatis obtenta nō ꝓdest. i. æ sen. ex. cū ꝓ cā. ⁊. c. officij. in fi. ⁊ lic sup hoc impetrate nō tenēt. q̄dā dicūt q̄ si ꝓ pluribꝫ criminibꝫ vna tm̄ sūia sit excōicatus: dūtamē aliq̄ō eoꝝ exꝓsserit i absolutiōe absolut⁹ est si æ alijs postea ꝓcuratur. ar. æ pse. di. iij. nūc valere q̄ō nō credo vez: nisi æ illo quod expressit Sz illa absolutio nō ꝓdest cū adhuc sit ligatus ꝓ alio crimīe: ⁊ etiā extra ecclesiā. j. æ sen. ex. cū ꝓ cā. ß nūc æmū valebit absoluto cū ab alia excōicatōne fuerit absolut⁹: sicut sicꝫ ō vno peccato pniaz agat et nō æ alio: talis pnia nō ꝓdest quo ad vitā eternā: nisi cū alteri⁹ criminis pniam egerit. æ pe. di. iij. §. vl. in fi. Sed si pluribꝫ sententijs ligatus est oportet vt a qualibet absoluat̄: ⁊ vltīa confirmabit oēs ꝓcedentes: q: nūc incipiēt valere. ar. ff. ad trebell'. l. j. §. ß ⁊ quotiens. sicut dr̄ æ pe. di. iij. §. vlt. in fi. j. æ pe. ⁊ re. q̄ dā. ⁊. ff. ō seruitu. prę. p fundum. ⁊ tot sunt necessarie absolutiones q̄t fuerint excōicatiōnes. sic. ff. ō no. op. nūa. ō pupillo. §. si in pluribus. ⁊. ij. q. iij. §. p̄uaricatoꝛ. vl si plura crimina. ⁊ talis semp est vitandus quouisq; sit absolut⁹ ab omnibus: etiam si esset excōmunicat⁹ a pluribus ⁊ omnes excōmunicatoꝛes cōmitterent vices suas vni. ⁊ ille absoluat ab omnib⁹ vna sententia expressa cuiuslibet excōmunicatōnis causa absolutus erit: ⁊ idem erit ac si singulariter absolueret a qualibet. ⁊ est sic'e ō acceptilatōne qui caput plures obligatōnes. ff. æ acceptila. pluribus. sed Imno non videt̄ velle soluere hanc questionem. j. æ sen. ex. officij. Sed queritur quare absolut⁹ ꝓ falsa causa: non habeb̄ ꝓ absoluto sicut ꝓ falsa causa excōmunicatus habeb̄ ꝓ excōmunicato saltē quo ad ecclesiam. vt. xj. q. iij. c. j. ⁊. ij. Respondeo: vtrobiq; consulitur anime: quia excōmunicatio ⁊ si sit iniusta non est cōtēnenda: ne ex ipso contēptu ligetur. xj. q. iij. §. cum ergo. in fi. ⁊ excōmunicatio est medicina anime. j. æ sen. excō. cum medicinalis. si non ptēnatur. xxiij. q. iij. notandū. ⁊ potius ei obest qui iniuste excōmunicat: q̄ excōmunicato si nō contēnit. xj. q. iij. illud. Alia rō potest assignari quare non prosit absolutio ex falsa causa: quia excōmunicatus fuit ꝓ certa causa: ⁊ omnis res p quascūq; causas nascatur p easdē æbet dissolui. j. æ re iudi. omnis res. ß æ illa causa nulla est facta mētio ⁊ ita illa remanet: ergo ⁊ eius effectus. ⁊ sic remanet excōmunicatio prima. Preterea durante priore causa ex alia causa ex qua excōmunicatus non fuit: absolui non potuit: quia ab illo quod nil fuit absolui non potuit: ⁊ sic talis absolutio nulla. ab illa vo non intēdebat illū absoluere: ⁊ ab alia non potuit absolui. ar. s. æ transla. inter corpoꝛalia. ⁊. s. æ officio ælega. cū super. ⁊. ff. æ hereditis. insti. quotiens. argu. ptra: q̄ absolutio ex falsa causa teneat. j. æ consang. affini. quia circa. Bernar.

g Purgatōnem. ⁊ ita quos episcopus habet suspectos potest compellere ad purgatōnem prestandam: vt hic dicit: dūmodo publica laboret infamia. j. æ pur. cano. nos inter alios. ⁊ sint infamati apud bonos ⁊ graues. j. æ purga. cano. cum i ūnētue. ⁊ nō sit orta ab inimicis. xj. q. iij. in cunctis.

h Significaut. Notandū. q: noluerunt parere sententie diuortij late ꝓter psanguinitatē vel affinitatē: ß sic excōicati impetrarut literas sup reuocatione sententie que non transit in rem iudicatam quam dicebāt latam esse p falsos testes vt habet. j. æ re iudi. latoꝛ. ⁊. c. consanguinei. ſm vnum casum: ſm aliū casum fuerunt excōmunicati ante sententiam.

rationabiliter tulerit: ipam facias inuiolabiliter obseruari: ⁊ eam sine congrua satisfactiōe ⁊ absq; eiusdē plebani cōscientia nō relaxes. Item cant̄. archiepiscopo ⁊ eius suffraga.

Cum vos plerūq; oporteat ordinatōnem ecclesiaꝝ differre ꝓ eo q̄ q̄nq; ꝓsone vob̄ min⁹ idonee pītant̄: aut inter vos ⁊ pītatoꝛes alia ō cā radix dissensionis emerserit: ⁊ infra. Fraternitati. v. mandam⁹ q̄. si q̄ in vacantib⁹ ecclesijs in q̄b ecclesiastica psona pīsentatōz nō habet: vl' q: psone min⁹ idonee pīsentant̄: vel alia æ cā æ iure psonas nō poteritis in eis instituere: ap. re. pōatis economos q̄ æbeāt fruct⁹ pcipe: ⁊ eos aut i eccīaꝝ vtilitatē expēdere: aut futuris psonis fideliꝫ rekuare. Item cant̄. archiepo.

Æ pte tua: ⁊ infra. Quia nos psulere voluisti: vtꝝ illoꝝ absolutio teneat: q̄ occultatis excessib⁹ ꝓ q̄b excōicati fuerant: absolutōnis bñficiū p se. ap. meruerūt: sue excōicatōis cām aliā ptendētes. t. r. q̄ si ita tibi ꝓstiterit: æbes eos ec. cen. cōpellere cū lr̄is tuis rei vitatē ptinētib⁹ ad se. ap. redire. si vo id tibi nō ꝓstiterit: ⁊ eos suspectos habueris q̄ cōfessi nō fuerint vitatē ipos ꝓpellere æbes exinde coā te q̄ vitatē confessi fuerint purgationem prestare.

Celestinus. iij.

Significauit nobis. t. f. q̄ q̄dā æ parochianis tuis cū ꝓ illicita ꝓsanguinitatis ⁊ affinitatis copula excōicatōne notāt̄: ad iudices remotōres ab apo. se. lr̄as ipetrāt: p q̄s cū ab excōicatōe fuerint absoluti: q̄

i ¶ Pro receptione. hoc intelligendū est qū testes ad iudicem venire non possunt: qz sunt valitudinarij vel alio impedimento tenenti: vt ecclīa sunt in honore ꝑstituti. ī. de testi. sicq. alꝫ ꝓpellendi sunt venire C. de testi. si qñ. dūmodo non ꝓ longū tpe. ff. de testi. l. iij. §. vl.

k ¶ Effectum. vnde postulasti quid sit faciendum. Bernar.

l ¶ Desidia iudicꝫ delegati. et ita iudex ordinarius supplet desidiā delegati sicut delegatꝰ supplet ordinarij ī. de of. dele. prudentiā §. sexta. ī. de so. cō pe. licz. ī. c. ex tenore. ß qđ dr hic. s. q recidunt in iurisdictionem ordinariā. ex eo ꝓuingit q non ꝓsequūtur appellatiōez suā: ī ne ꝓt hoc remaneāt in incestuosa ꝓiūctione.

m ¶ Revocare. post admonitōnē ipis dele gatꝰ factā: vt ꝓcedāt: ī ipsis cōiugatis: vt cām suā ꝓsequant. ī si pꝫ malicioſe versant ne ꝓcedāt: tunc reducat illos ordinarius ī ꝑstinā excōicationis sniaz. ar. ī. de of. dele. prudentiā. §. sexta. Sed qntū expectabit: certe modicuz tempꝰ dabit infra qđ possit cōponere sarcinulas ī se parare ad cām. ff. ex qbus causa. in integz restī. l. ab hostib⁹. §. sed qđ simpliciter. ꝑ hoc intellige ad arbitriū bōi viri. i. iudicꝭ. ff. de v. ob. ꝓtinꝰ. §. cū ita.

n ¶ In receptione. ꝓ ꝓcuratoꝛe. i. cū sint illi excōicati. ar. ī. de iudi. intellexim⁹. vel etiā ꝓ seipos possunt cāz meipe: qz qđāmō rei sunt: ī reꝰ bñ pōt stare in iudicio excōicatus. ī. de except. significauerūt. ī. c. vl. ī ꝓsequi appellatōnē suam vt ibi. ß postq̄ inceperūt habere delegatꝫ legitimū ꝓgressum: vt hic dicit: poterūt absolui. ī est sic. ī. ō ver. sig. ex parte. vbi non absoluit nisi quis ꝓmo sanssiscat: ß hic non statim absoluit ꝓpter ꝓximam suspitionem: alꝫ regulare est q quilibz ꝓmo absoluat. ī. de sen. excō. ꝓ tuas. Bernar.

o ¶ Quanto tenorō. In claustro. xvj. q. j. si cupis. ī sine quo vi uere non potest. xvj. q. j. placuit.

p ¶ Principū. ī si ibi in aliqua administratōne caperent: indignuz est eis ab ecclesia subueniri: ꝓ quos constat scandalum in ecclesia generari. ī. ne de. vel mo. sacerdotibus.

c ¶ Inueneris. ꝓ inquisitōnem. ī. de symo. de regularibus: vel euidenna rei. ī. de coha. cleri. ī mulie. c. vl. ī. c. vestra.

d ¶ Propriū. qđ nisi in morte resignauerit: in signū ꝓditōnis in ster quilinio cū eo subterret. ī. de sta. reg. mōachi. ī. c. cū ad mōasteriū.

e ¶ Abbatis. xviij. q. ij. abbates.

f ¶ Si prelati. sic ꝓz q coercio ī correctio monachi ꝓmo loco spectat ad abbatem. ī. de ap. reprehēsibilis in si. ī. xxiij. q. iij. corripiant. Hu. dicit q si agat in figura iudicij: solus epūs cognoscere debet de eius causa: secus si agatur ꝑm regulam claustralē. xj. q. j. de ꝓsona. C. de pa. potest. l. iij. ī. C. de emenda. ꝓpter. l. vna. Sed ꝓbabilius videt dicendum q prelatus ecclesie collegiate habet iurisdictionem. vt. xvj. q. v. ca. j. vt dictum est. ī. eo. cum ecclesiaꝫ. ī q abbas siue prior possit excōmunicare monachos suos: est expressum. ī. de ma. ī obe. cum in eccleſijs. ī. ī. de symo. sicut. In omnibus hic ponſſume

dicti delegati ad locū vbi testes ꝓduci valeant: nō accedūt: nec aliqs ꝓ eoꝝ receptōne trāsmittūt in ꝓnominata nefarie ꝓiūctiōis copula remanēt: ī causa debitū nō sortiē effectū: ī ifra. Cum itaq̄ ꝓ malicia ꝑ desidia iudicis delegati non debeat qs ad remanendū in copula ꝓiunctionis iniq̄ suffragiū inuenire tale dam⁹. ī. f. rñsum: q qđ ies ea q̄ ꝓdixim⁹ in tua dio. cuenire ꝓtigerit: licite potes talē absolutos ī ꝑstinā excōicatōis sniaz reuocare: ipsosq̄ tandiu eadem snia tenore ligatos: donec cā in receptōne testiū ī in alijs ītūū incipiat habere ꝓgressum.

¶ Uno. iij. ansitano archiepo.

Q Elato deuotō religiosoꝝ ī infra. Ad audientiam nr̄am noueritis peuenisse: q monachi canonici ī alij regulares tue ꝓuincie: cū deberēt potiꝰ ī claustro iuxꝫ regularia ꝑstituta dūis obsequijs vigilare: et de obedientijs ī redditib⁹ qđ curā gesserūt pecunia ꝓgregata clau strū abhorrētes ꝓ curias ꝓncipū ī potentū discurrere nō verent: ī ifra. Mꝰ. q. qscūq̄ tales inueneris: nisi ad cōmonitōnē tuā resipuerint vt ꝓprīū in ma

consideranda est consuetudo cuiuscūq̄ ecclesie: que dat iurisditionem. ix. q. iij. ꝓquestus. C. de eman. l. j. ī vlt. hodie reuocato talꝫ ꝓuinet ꝓmo loco presidentibus capitulis abbatū ī ꝓiorum. ī. de regu. c. vlt. ī ibi adijcitur pena. scilz excōmunicatōis. Ber.

g ¶ Officij. sic ō. de eta. ī qua. queris. ī. lxxiij. di. consuluit.

nibus ꝓlatoꝝ suoꝝ sine difficultate resignēt ꝓuertendū in vtilitatē dom⁹: ꝑm abbatis ꝓsiliū ī regularē vitā obſuēt. si ꝓlati eoꝝ post tuā cōmonitōz id exeq̄ negligent omiserit: ꝓ suspēsiōez officij et bñficij ap. re. ꝓpellas.

¶ Dem rothoma. archiepo et eius suffraganeis.

D Reprimendā maliciam puerꝰ pene certe sunt ī canonib⁹ ꝑstitute: qs sicut latas a vobis interdū sniās ī ꝑditos vultis inuiolabiliter obſuari: ita latas ab alijs debetis inuiolabiliter obseruare. Idcoq̄ mā dam⁹ q̄. sniās quas leꝛoñ. eps duxerit in subditos suos canonice ꝓmulgādas: ī vosipsi seruetis ī a vr̄is subditis faciatis inuiolabiliter obſuari. ¶ Tu vo frater archiepe cū excōicationis snia ꝓ appellationis non suspendat obiectū; siquis excōicatus ab ipso de iusta tibi fuerit excōmunicatione cōquestus ad ipsum ei q̄ coepiscopo deferens absoluēdū ꝑm ecclesie formam remittas. qui si noluerit ipm absoluere: tu recepta cautiōe iuratoria absolutōis munꝰ ei potis exhibere. ita tñ q nisi tūme tibi ꝑstiterit eū ꝑ iusticiā

D Reprimendā malicias. sic di. iij. facte sit. nā ꝓ leges nemo bñ facere cogit: ß male agere ꝓhibet. xxiij. q. v. ad fidem vt bom inter malos vu nant quiete. xxiij. q. v. nō frustra. ī hoc solum bñ agit: vt vita bonoꝝ cōgat. xx iij. q. v. ꝑdest.

t ¶ In canonib. Varie sunt pene i canonibus ꝑstitute. quedā inducūt degradationē ī curie seculari traditionem. ī. de fal. ad falsarioꝝ. qđam degradatōnē ī remissiōz in monasterio. vt. l. di. si epi. qđā deꝓsitōz tm̄ modo. l. di. siqs viduā. qđā suspensiōez solūmō ij. q. v. si mala fama. ī c. presbyter. ī. xxxij. di. nullus. ī. c. presbyter. qđaz excōicatōz. xvij. q. iij. siqs suadente. qđaz ꝓuatōnē officij ī bñficij ꝓpemo. lxxxj. di. siquis ōmodo. qđā suspēsionē officij ad tps. lxxxij. di. ꝑsbyter. si. xxj. q. ij. placuit. qđā ꝓuatōez officij tm̄ ad tēpus. xxviij. di. ꝑsbyter. quedā ꝓuatōz bñficij tm̄ ad tēpus. vij q. j. siquis. de ordine. ī ō. de elec. cū in cunctis. qđā ꝓuatōnē tm̄ cōmunionis. xxxv. di. nō oia. iv. dist. nullus. ī alias penas habes. lxviij. di. sicē. ī. xviij. di. placuit.

k ¶ Ab alijs. ij. q. vj. q

l ¶ Elapsi. se scit. xj. q. iij. cure. Ber.

m ¶ Suspendatur. hoc ideo dic: qz sentēna ulla secū trahit executōz. ī. de ap. pastoralē. §. j. hinc est q post tecē dies nō trāsit in rem iudicatā qz qñcūq̄ pōt pen absoluto. vnde si taceat qs ꝑ. x. dies. nō intelligit acquieuisse sentēne. vñ ꝓcedo q post. x. dies vel qñcūq̄ possit appellari a snia excōicatōis ad metropolitanū: q̄m ad hoc q metropolitanus potest ipm absoluere prestita cautione: q eius parebit mandato sup eo ꝓ quo fuit excōicatus cora excōicatore. Dz hoc nō videt: qz exquo nō appellauit infra. x. dies. postea non possit appellare. vñ ꝓ appellatōnem non transfert querelam ad metropolitanū: ß ꝑ simplicē querelā posset conqueri etiam post tecem dies. Bernar.

n ¶ Conquestus. sic pōt ꝓqueri de iniusta excōicatiōe. sic pōt appellare q est iniuste excōicatus ī ꝓsequi ap. ī ifras impetrare sup hoc. ī. de excep. cum inter. ī. c. vl. ß ꝓpter hoc excōicatio nō suspenditē: ß causa ad superiorē transferē si infra. x. dies appellet: ī si quenaē sup alia re potest se defendere: vt dicit decre. ꝓdic. Et no. q dicit ꝓquestꝰ: qz siqs appellat excōicatus nō debet remitti ad excōicatorē: nisi velit ei facere grauā. ī. de sen. ex. ꝓ tuas. Sed q̄ vr̄: qz ipso facto videt appellasse: eo q iuit ad metropolitanū. ī. de ap. dilecti. ī. c. vt nostrū. Do. iter arreptū nō habetur ꝓ appellatōne post sentēnā. imo vna voce est statum appellandū. postmodū vo in scriptis. ij. q. vj. §. forma. in si. ff. de ap. l. ij. Sed ante sententiā videt appellare q ad curiam sup hoc ꝓficiscit: vt dicūt ꝓtia. ß illa non habent locum iudicio cepto: qz q appellat causam rōnabilem coram iudice exprimere debet: ī ꝓpter illam appellare. ī. de ap. dilecto. in si. ī. c. dilectus. ī. c. vt debitus. i si. hodie quicūq̄ appellat i iudicio vel extra: ab iniocutoria vel grauamine in scriptis appellet: ī causam appellationis exprimat. ī. de ap. c. cū di.

excõicatus fuisse: ex debito sibi iuramẽto ꝓcipias: vt sup eo de quo fuerit excõicatõe inmodat⁹ eidẽ eꝑo satisfaciat cõpetenter. Quod si facere cõtempserit: eũ in excõmunicationis sententiã ap.re.reducere non omittas.

¶ Dem turoñ.archiepo.

O Tlo simul: ⁊ infra. Consul.t.t.r. q cũ sit in canonibus diffinitũ ꝑmistes vl̃ patriarchas: nihil iuris ꝑ ceteris habere: nisi q̃ntũ sacri canões ꝓcedũt: vel ꝑsca illis cõsuetudo ꝓtulit ab antiquo ita vt ſm nicenas regulas sua ꝓuilegia seruentur eccleſijs: ꝓterq̃ si ap.se. aliquã eccleſiã vel rectorẽ ipsi⁹ q̃libet spãli ꝓuilegio uereuerit honorare: q̃diu clerici tui cozã te voluerit stare iuri: ꝓpelli nõ debent iudiciũ pr̃iarche subire nisi cã ꝑ ap.ad eius audientiaz ꝓferat: aut ei aliquid sup hoc a sede apostolica sit indultum.

¶ Dem turoñ.archiepo.

O Tlo simul. Canonibꝫ. ix.q.iij ꝓquestus. xviij. q.ij.c.j. ⁊ vlt.

b Patriarchas. diuersitat in noie ẽ: dignitas eadẽ. xcix.di.§.j. ⁊.c.j.

c Cõsuetudo. ⁊.ij. rõnabil' ⁊ ꝑscripta: alꝫs ꝓsuetudo nõ ꝓdest. ſ.ò ꝓsue.c.vl. ⁊ est ar.tpis diuturnitatẽ ⁊ solutionẽ ⁊ obligatõz induce in futuꝝ. ar. xvj.q.ij. statuendus. ⁊.j. de cen. ex parte. ⁊.ca. olim cãm. ⁊ C. de agri. ⁊ cen. lunby. li. xj. Tit. ꝑ. j. de excel. ꝓla. cũ ad quozundã. et .x.q.iij.q: cognouim⁹. ⁊.j. de cen. quẽrit. So. q est in possessione alic⁹ rei: ĩ ea defendi dz.j. vt li. pen. quasi ꝑ totũ. arg. ſ. de. elec. querelam. in fi. ⁊.j. de cã pos. cum eccleſia. ⁊ ff. si serui. ven. l. haꝫ. ⁊ ff. de aqua q̃. ⁊ est l. pe. ⁊ est defendendus: nisi liqueat eum vi vel clam vel precario possidere. ⁊ sic intellꝫ gunt contraria: de hoc dixi. ſ. de ꝓsue. c. vlt.

c Mucenas. lxv. di. mos antiquus. ⁊.c. sequenti.

d Priuilegia. ꝓuilegia eccleſiaꝝ ꝓpetuo sunt ſuãda. xxv.q.ij.c.j.ij. ⁊.iij. § ꝓsonalia ꝓuilegia cũ ꝑsona extinguũtur. vij.q.j. penult. ⁊ ff. de cen. etatẽ. in si. ⁊.j. de ꝓmp. mãdata. ⁊. ſ. de of. leg. volentes.

e Eccleſiam. sic. ix.q.iij. conquestus.

f Spãli ꝓuilegio. ar. q dñs papa pot detrahẽ vni eccie ⁊ alij ꝓferre qd̃ qdẽ nulli⁹ dubitat. xvj.q.j. frat nr̃. ix.q.iij. nũc vo. ⁊.c.ꝑ principalẽ

g Voluerint. marie q ⁊ si nollent ppelli debet ab archiepo: nisi ipse

h Pr̃iarche. hierosolymitan. ꝑsentiret. j. de so. ppe. significasti.

i O Tlod sedem. Cõmittere. Certũ est cũ q archieps pot mãdare vices suas: ⁊ ille tenet recipe: ⁊ potest illũ ppellere. j.c. pr̃. et iussu archiepi suffraganei illũ ꝑsecrare debẽt. ſ. de tẽpo. ordi. si archieps. alꝫs sine sui ꝑsentia eps nõ debet ꝑsecrari. lxv. di. nõ dz. ⁊.c. eps nõ ẽ. ⁊ eps sic ꝑsect⁹ dz visitare archiepm infra duos mẽses. ⁊ si ĩ possit ipedu⁹ iusta de cã: hoc ei significet. lxv. di. sicꝫ ĩ metropolitana. Item ⁊ ordinãdus tenet recipe ꝑsecratoz ab eo cui mandauerit: licz in hoc grauet: q iudex supior hoc facit iure suo: suffraganei vo ad mandatum illius. sic ſ. de of. dele. sup questionũ. §. si duo. Archieps potest cõmittere ea que sunt iurisdictionis etã illis q̃ eã nõ habent. j.c. pr̃. § ea que sunt ordinis vl̃ ꝑsecratõis cõmittere nõ pot his q̃ ea nõ hnt: puta illis q non sunt epi vl̃ archiepi: vl̃ maiozes. j. de ꝑs. ec. l'. al. aq. Hec etiã talia dicũt comuniter § mandat archieps suffraganeis vt hoc faciant. sola auctoritas eis deest: ⁊ nihil ꝓmittit eis archieps: nisi quia dat auctoritatẽ ꝓpter ꝓfessionẽ quã hz sup illis. ⁊ hoc ꝓz ex eo q q̃dã epi inuitant ad hec facienda ab illis: qui ea facere nõ possunt: vtputa epi in q̃dã inuitat alũ epm ad ꝑsecrandũ ecclesiam vel altare: vl̃ ad clericos ordinandos. vij.q.j. ponuices. Item sanis potest dici ſm causones q ea que sunt meri imperij possunt delegari vt deposito. xxiij.q. iij. illud. ⁊.ij.q.vij. sicut. licz ſm leges nõ possunt: nisi cum delegans non potest adesse. ff. de offi. eius cui man. est iurisdi. l.j.

k Gratie. id est si nõ sit excõicatus vel suspẽsus vel scismaticus: talis nõ potest ordinare vl̃ ordinari: vt ſ. de elec. q diligentia. ſ. de eta. ⁊ qualit. cum bone. ⁊.j. de sacrã. q a ꝓdecessore. ⁊. ſ. de epo qui renũ. epis. c. vl. ⁊ hereticus nõ sit. ix.q.j. ca. j. ⁊.ij. hmõi eñ ꝓsone non conferunt execution̄. Bernar.

O Tlod sedem apo. ⁊ infra. Nos siqdẽ ꝓsuluisti: vtrũ si aliq infirmitate vl̃ alia iusta cã detẽtus aliquẽ suffraganeoꝝ tuoꝝ ꝑsecrare nõ posses: alicui coepiscopoꝝ tuoꝝ vices tuas licitũ cõmittere tibi esset: ⁊ infra. Consul.t.t.r. q ĩ tali articulo ꝓstituto: ⁊ tuas vices vt dictuz est tibi cõmittere licet: ⁊ consecrandus mun⁹ debet ab eo ꝑsecratõis accipe: cui eas duxeris cõmittendas: dũmõ catholicus habeatur: ⁊ impedimentũ ei ex subtractione gratie ap. se. non obsistat.

¶ Dem eꝑo alien.

P Astoralis officij: ⁊ infra. Ex pte tua fuit insup q̃situm: vtꝝ si aliq cã fuerit ad archiepm p ap. delata possit eãdẽ iure ordinarie ptãtis suffraganei sui subdito delegare: l̃ aliã. Aduertere in cũdẽ: si cãz renuerit suscipe delegatã. Ad qd̃ respõdem⁹ q archieps ipm ad suscipiendã delegationẽ huiusmodi

P Astoral. Immũ. Mo. q pinguꝫ ius hz archieps in epis q̃ in eoꝝ subditis: vt hic ꝓz. ⁊ ſ. e. ti. q̃nto. ar. Sed nũquid idem iuris ẽ in epo circa subditos suoꝝ subditoꝝ? certe nõ: q eps eis ꝓponeretur: si voluerit ꝑ se cognoscere de causis subditoꝝ: cũ sit iudex ordinari⁹ oim de sua dio. xj. q.j. de ꝑsonis. ⁊ ar. ad hoc. ff. ò iud. iudiciũ. ⁊.xj.q.iij. q resistit. ⁊. viij. di. que ꝓra mores. i fi. ⁊.ij. q.j. nomen. § archieps nõ est iudex ordinarius tot⁹ ꝓuincie: nisi epoꝝ cũ: nisi in casib⁹ inser⁹ notatis vt dicit in fi. ⁊ ita nõ est sil'e hoc ſm hu. ertan. ⁊ vin. Jo. dixit q si tales ꝓlati sbditi epoꝝ vel ex electione vel ex lõga ꝓsuetudie hñt ordinariã iurisdi tõz: eps nõ pot cognoscere ò cãis subditoꝝ talũ ꝓlatoꝝ: nisi per appel. deferanẽ ad eũ. vt. j. de excel. ꝓla. c. ij. ⁊.ĩ. de so. ppe. cum cõmunicat. ⁊.j.c. irrefragabili. §.j. arg. ad hoc. xviij.q.ij. cognoui⁹. ⁊.j. de ap. ò lectis. gradatim ei dz ꝓcedere in cã. vt. ij.q.vj. §. anteꝝ. ⁊. §. illo. penultimo. ⁊.j. de sta. regul'. in singulis. nisi in ꝓncipe. ij.q.vj. arguta. ⁊.c. ideo. ⁊.j. de appel. si duobꝫ. Verius credo q̃d dicat io. q epi non pñt cognoscere de causis subditoꝝ ꝓlatoꝝ suoꝝ eis inuitis. sic cũ posset eos ꝓuare omni sua iurisdictione: q̃d nõ est vez: q nimis esset iniquũ. j. de excel. ꝓla. ad hoc. imo debet seruare ſnias subditoꝝ suoꝝ. ſ. e. cũ ab ecclesiaꝝ. vbi notat de iurisdictõne epoꝝ: nam si sua vnicuiq iurisdictio non seruat ecclesiasticus ordo confunditur. xj. q.j. pernenit. ⁊ tamen episcop⁹ nullominus est iudex ordinarius dioc. iue: quo ad multa alia que patent ꝑ se. episcopus tamen posset bene compellere subditos subditoꝝ suoꝝ suscipe delegationem sibi ab ipso factam: secus in archiepiscopo: vt hic. Bernardus.

m Exceptis quibusdam. est tamen iudex ordinarius totius ꝓuincie quia eius geru sollicitudinẽ. ix.q.iij.c.j. ⁊.ij. nec ideo sequit q cuilibet de ꝓuincia. Vel potest dici q habet iurisdictionẽ sup quẽlibet § impeditam ⁊ ligatam: ex quo non habet nisi in articulis. arg. ſ. de rescrip. c. pastoralis. §. vlt. in fi. ⁊. ſ. ò de. pegri. tne. ⁊ hoc ſm Jan. dicit q non est iudex ordinarius nisi in casib⁹ specialib⁹. ꝓmo cum dicat in diuinis officijs a consuetudine metropolitane ecclesie xij. di. de his. Item si deliquit in eius dioceſi. vt. vj. q.iij. placuit. in hoc casu efficit aliquis de iurisdictõne cuiuslibet alterius. Item si hz predium in dioceſi sua. vt. j. de so. compe. c. vlt. ⁊ iste casus ꝓnet etiam ad quẽcuq alium. Item si causa deferatur ad cum ꝑ appellationem. ſ. de offi. lega. c.j. ⁊. ſ. e. duo. ⁊.xj.q.j. quemt. Item cum absolutus ab archiepo non vult parere epo. ſ. e. ad reprimendam. Item si criminalis est causa inter epm ⁊ clericũ suũ: tũc illa cã debet deduci ad synodũ in qua pest archieps. vj.q.ij.c.j. Jte si clericꝫ hz ciuilem causaz ꝓra epm suũ. xj.q.j. si clericus. ⁊ si eps ꝓra clericũ cozã arbitris terminet: vt in. c. clericꝫ. Jte in alio casu. j. e. irrefragabili. § ibi dr q tangẽ delegatus a papa. Item quando epus negligens est in eo q̃d ipse facere debet. ix.q.iij. cum sim⁹. ⁊.j. de sen. ex. ꝑ tuas. ⁊.j. ò ap. qua fronte. Item mortuo epo ⁊ si ecclesia idoneos clericos nõ habet. xij.q.ij. nõ licebat. Item cum eñdẽ est suam epi

esse iniustam. ī. de ap. sollicitudinem. Item cum visitat punctum ī. de pscrip. cum ex officij. ī. de cen. sopite. c. cum nup.

n Nulla hz ptātem. si nulla hz iurisditōz vl ptātem in eum: ergo talis relegatio nō videt valere: ī sic eius sna nulla. ar. ff. q p sua iur. l. vna. Rn. hz in clericū illū cui cōmunt cām nō habeat ptātem tn in cā q ad eū p ap. delata est hz ptātem: ī ita cāz ad suā iurisdi/tionē ptinētē relegat: ī ille bn recipit iurisdictionē si vult illam recipe. ß si n vult illā recipe pōt ptes cōpellere: vt cōsentiant in aliquē vl aliquos: ī pōt mandare epo vt ppellat illū recipe cō/missionē: quod facere potest: hz sit appellatū ab eo. ar. ī. ō to. ppe. siqs ptra clericū. ī s. de of. dele. suspitōis. §. vl. ī. de ap. cum speciali. Ber.

o Alicui. s. ordinario.

p Caldaio. s. de of. dele. sane.

q Sine mandato. ff. si aduer. rez iudi. aduersus. ff. de mio. mio: magistratus. et xxj. di. inferior.

r Preterq; i mortz. quo casu de quolibet genere excōicatiōis ī a quolibet ecclīastico potest absolui. argu. xvij. q. iij. siqs suadente. ī. de sen. ex. q; de bis. ar. ad hoc. de pse. di. iij. sanctū ē baptisma. Hz numquid in obsidione po situm vl transfretare volētē licet absolue ī vin. dixit q; sic: qa iā imminet periculū mortz. Sed hoc videndū est an immineat naufra giū vl periculū mortz. cōpellere neqt inuitū: cū in eoz exceptis q̄busdā articlis: nullā hēat ptātem: lz eps suus eidem sit metropolita lege subiectus: ī infra. Preterea postulasti an alicui ordinario liceat sine spāli mādato ap. se. relegato: q reum ppter pmacia mānifestā excōi catōnis vinculo innodauit: vel petitorez causa rei seruande in possessionem petitorū induxit: reb hūanis exempto eidem vo lenti iuri parere absolutōis be neficiū impartiri: ī possessionē restituere infra ānū sufficienti recepta pmit⁹ cautōne. Ad qō dicim⁹ q; cū relegatus q̄tū ad illō sit maioz ordinario sine mā/dato summi pō. ī excōicat⁹: ab hmōi relegato nō potest p aliuz pterq; in mortis articulo abso/lutōnis gr̄az obtinere: nisi forsan relegatus talis extiterit cui ali⁹ succedat in onere ī honore. Nec p aliū q; p summū pon. re cupare potit possessioz amissaz verūtn ne alius post ānū verus efficiat possessor cora ordinario: vel si ei⁹ copia habere nequerit cora publicis ī honestis psonis non cīn intrando mare semp imminet naufragiū: qō si esset nullus trāsfretaret: ß cum sunt in naufragio in periculo mortis: tunc satis potest dici q; liceat: vel si intret bellum campestre cōtra saracenos: vel al's iustū: ī manifeste appareat periculum mortis: licet absoluere etiam laico. ar. predicti. c. sanctū est. Quidam dicūt ptrariū: q; nūq; licet laico absoluere a tali excōicatōe: qz potest ei succurri post mortē cum ptet p aliquem de pfessione p euidentia signa. ī. de sen. ex. cum a nobis. Sed hoc nō posset ita locuz habere in naufragio si omnes submergerent: qz tunc cōe est periculū oīm de nane. ī sic pma opinio benignior ī securior est. Et sicut potest laicus in necessitate inūgere penitentiā vl absoluere ab alijs peccatis mortalibz: cum recipit con fessionem illius: quare non eodem modo ab excōicatōne: non videt ratio quare ponus in vno q; in alio: vel dic q; laico potest qs ptiteri in necessitate: ß laicus nō potest istum absoluere vel ligare: quia nō habet claues ecclesie. s. de sum. tri. c. j. §. vna.

s Succedat. s. de of. dele. qm abbas. ī. de immu. ec. aduersus. qz cum in locū ī ius eius succedat: partibz eius fungi debet. ff. de iudi. mortuo iudice. ff. ō eden. quedam. §. nil interest.

t Pontifex. l' p ei⁹ relegatū spāliter ad illā cām destinatū. ī. de eo

u Possessor. Ex hoc vt q; qs sit verus q; mit. in pos. cū sicut. possessor post ānū ī nō an. ff. de acq. pos. l. iij. §. vl. Itē vt hic q; ad hoc vt aliqs dicat verus possessor: nō sit necessariū pm decretū. ī. vt li. nō ptest. qm frequēter. §. in alijs. ar. ī. ī. de eo q mit. in pos. cā rei seruāde. c. j. ī. ff. de acqui. pos. l. iij. §. vlt. in fi. ī. ff. de dam. infec. si finite. §. siqs aūt. ī. §. se. ī. §. iulian⁹. q; concordante loquūtur ī actōe pfongli. ī de hoc dr. ī. de do. ī ptu. ptingit.

x Publicis. ff. de an. ex. vt pfectus. ī. xvj. q. iij. §. potest. ī. ff. de episcopali audi. sancimus. ī. ī. de ap. c. vlt.

y Annalē. ß vsq; ad qō temp⁹ poterit postea petere rem sibi restitui siue recipe possessionē. Dico q; vsq; ad q̄draginta annos pm iura cano nica: vel pm leges vsq; ad. xxx. an. qz sola litis ptest. ppetuat actiones vsq; ad. xl. annos. vt. ff. ō pscrip. xxx. an. cū notissimi. ī. xvj. q. iij. §. pōt. Hz nūquid pm iura canonica poterit talis pscribere: exq; hz tam vt q̄si pscriptōnem interrūpat annalē: offerre ac pstare q; iuri parebit: poterit cautōnē vt sic post annū recupare possessionē p sedem apostolicā mereat. Item archiepo senon.

Hz ī corrigēdis excessib; iuz canonicas sanctiones appellationis sit diffugiū inter cluſum: ī iō parisien. eps a nob recepit ī mādatis: vt tam circa viros religiosos q; et clericos seculares sue iurisditōi subiectos q̄ multa ī grauia crimia cōmit tere ppenūtur: inqrat ī corrigat ap. re. q̄ viderit corrigēda: statues ad reformatōez eoz qō regulare fuerit ī hōestū. Quia tn intētiōis nre nec fuit nec esse debuit iurisditōi tue p mādatū hmōi derogare: pntū auēte du zim⁹ declarandū: q; si in inqsi/tionib ab eode epo nō tāq; re/gato ß tāq; ordinario faciēdis: aliqs casus emerserit: ī q̄ licitū sit ad sedē metropolitanā appel lare: predicti occasione mādati auēti tue: q̄ min⁹ ad te tanq; ad metropolitanū appellari valeat nolum⁹ aliquatenus derogare. relatū ī ca. ī. ad qō ī. de ap. ī. de cen. sopite. ī. c. cum nup. ī. de pscrip. cum ex officij. ī. de cen. sopite. ī. c. cum nup.

Hz ptātem. si nulla hz iurisditōz vl ptātem in eum: ergo talis relegatio nō videt valere: ī sic eius sna nulla. ar. ff. q p sua iur. l. vna. Rn. hz in clericū illū cui cōmunt cām nō habeat ptātem tn in cā q ad eū p ap. delata est hz ptātem: ī ita cāz ad suā iurisdi/tionē ptinētē relegat: ī ille bn recipit iurisdictionē si vult illam recipe. ß si n vult illā recipe pōt ptes cōpellere: vt cōsentiant in aliquē vl aliquos: ī pōt mandare epo vt ppellat illū recipe cō/missionē: quod facere potest: hz sit appellatū ab eo. ar. ī. ō to. ppe. siqs ptra clericū. ī s. de of. dele. suspitōis. §. vl. ī. de ap. cum speciali. Ber.

o Alicui. s. ordinario.

p Caldaio. s. de of. dele. sane.

q Sine mandato. ff. si aduer. rez iudi. aduersus. ff. de mio. mio: magistratus. et xxj. di. inferior.

r Preterq; i mortz. quo casu de quolibet genere excōicatiōis ī a quolibet ecclīastico potest absolui. argu. xvij. q. iij. siqs suadente. ī. de sen. ex. q; de bis. ar. ad hoc. de pse. di. iij. sanctū ē baptisma. Hz numquid in obsidione po situm vl transfretare volētē licet absolue ī vin. dixit q; sic: qa iā imminet periculū mortz. Sed hoc videndū est an immineat naufra giū vl periculū mortz. non cīn intrando mare semp imminet naufragiū: qō si esset nullus trāsfretaret: ß cum sunt in naufragio in periculo mortis: tunc satis potest dici q; liceat: vel si intret bellum campestre cōtra saracenos: vel al's iustū: ī manifeste appareat periculum mortis: licet absoluere etiam laico. ar. predicti. c. sanctū est. Quidam dicūt ptrariū: q; nūq; licet laico absoluere a tali excōicatōe: qz potest ei succurri post mortē cum ptet p aliquem de pfessione p euidentia signa. ī. de sen. ex. cum a nobis. Sed hoc nō posset ita locuz habere in naufragio si omnes submergerent: qz tunc cōe est periculū oīm de nane. ī sic pma opinio benignior ī securior est. Et sicut potest laicus in necessitate inūgere penitentiā vl absoluere ab alijs peccatis mortalibz: cum recipit con fessionem illius: quare non eodem modo ab excōicatōne: non videt ratio quare ponus in vno q; in alio: vel dic q; laico potest qs ptiteri in necessitate: ß laicus nō potest istum absoluere vel ligare: quia nō habet claues ecclesie. s. de sum. tri. c. j. §. vna.

s Succedat. s. de of. dele. qm abbas. ī. de immu. ec. aduersus. qz cum in locū ī ius eius succedat: partibz eius fungi debet. ff. de iudi. mortuo iudice. ff. ō eden. quedam. §. nil interest.

t Pontifex. l' p ei⁹ relegatū spāliter ad illā cām destinatū. ī. de eo

u Possessor. Ex hoc vt q; qs sit verus q; mit. in pos. cū sicut. possessor post ānū ī nō an. ff. de acq. pos. l. iij. §. vl. Itē vt hic q; ad hoc vt aliqs dicat verus possessor: nō sit necessariū pm decretū. ī. vt li. nō ptest. qm frequēter. §. in alijs. ar. ī. ī. de eo q mit. in pos. cā rei seruāde. c. j. ī. ff. de acqui. pos. l. iij. §. vlt. in fi. ī. ff. de dam. infec. si finite. §. siqs aūt. ī. §. se. ī. §. iulian⁹. q; concordante loquūtur ī actōe pfongli. ī de hoc dr. ī. de do. ī ptu. ptingit.

x Publicis. ff. de an. ex. vt pfectus. ī. xvj. q. iij. §. potest. ī. ff. de episcopali audi. sancimus. ī. ī. de ap. c. vlt.

y Annalē. ß vsq; ad qō temp⁹ poterit postea petere rem sibi restitui siue recipe possessionē. Dico q; vsq; ad q̄draginta annos pm iura cano nica: vel pm leges vsq; ad. xxx. an. qz sola litis ptest. ppetuat actiones vsq; ad. xl. annos. vt. ff. ō pscrip. xxx. an. cū notissimi. ī. xvj. q. iij. §. pōt. Hz nūquid pm iura canonica poterit talis pscribere: exq; hz tam vel debet habere pscriptionem rei aliene pm iura ciui lia talis bn vsucapit: lz sciat rem alienam. ff. de nox. acti. ī generaliter. Credo tn q; si aliter nō hēat pscriptionem lesam: nisi q; res sint deducta in iu dicio: cū hēat titulum. i. a nōte indicē bn pscribit. ex hoc ei q; res sint de ducta in iudicio p ipm eam petēdo: psumit bne bona fidem: ī ptque qz qn sunt ei debita possessio debuit durare ō calūnia qz alit non dat possessio emā cā rei seruāde: nisi negocio summati exa minato. ī. vt li. si ptest. qm frequēter. §. qō si. ī ita bn pōt pscribere. De hac materia tractat. ī. de pscrip. qm oē. ī sicut interrūpit ānalis pscri ptio in possessione: vt p⁹ annū recupet possessiōz sic ī in excōicatōe: vt si nō pōt inuenire suū ex cōicatorē infra annū: p⁹ annū nō pdet cām. xj. q. iij. rursus.

z Ac pstare. ecce pfidū iurat ī vtile. sic pfidū dat tibi lex. ff. de rei vē. is q; estimauerit. sic ī stipulatōe illa: quāti ea res cōmodius est certaz summā adijcere: qz diffi cile est pbare quanti ea res est. ff. de ptor. sti. l. vlt. sic pfidū. ī. de ap. c. vlt. Et no. q; dicit of ferre ac pstare qz oblatō sola n sufficit: nisi actū sequatur. ī. de eo qui mit. ī pos. causa rei ser. c. j. ī hoc intellige si ille volunt recipe: al's nō noceret. ī. de eo qui mit. in pos. causa rei ser. c. ij. sicut nō sufficit offerre pecuniā ad interrūpendū cursum vsurarū: nisi deponat in ede sacra. Ad. de vsur. accepram.

Licet. Inclusum. ī. de ap. ad nram. ī. c. replēsibil'. in fi. ī. c. cū spāli. ī fi. nec ob. ī. de pur. ca. nos inē alia. qz nō loqē ō cor rectōe ß de expurgatōe. ī hec ya si: nisi corrigēs modū excedat. ij. q. vj. §. ab executore sub illo. §. sunt q̄z. ī. ō sen. ex. vniuersitatis. ī hoc in telige de notoriis excessib; in qbo nō admittit appellatō. ī. de ap. cū sit b Seculares clerici. iō dicunt seculares: qz ad modū rōna. in fi. et laicoz q; de seculares dicūt: pnt ppnū bne ī ide facē p sua volūtate c Nec esse debent. ne ide nascāt pm q; hēs. ī. de testa. qsi p totū. iurie: vñ iura nascūt. Ad. vñ vi. memnerit. ī. ī. de accu. qlit ī qsi. ī s. de pscrip. cū oli. ī. ī. de cen. cū oli. Itē p hoc n itēdebat alij pūdicare si. s. de vsu pallij. ex tuaz. ī. ī. de ma. ī ob. cū inferioz. ī sic vr q; sp sit recurrēdū ad itēōz scribēt. sic. ī. de pbē. c. vl. ī aīpe. ī s. ō of. dele. sup eo. ī. ff. neqd ī loco pu. l. ij. §. siqs a pncipe. ī. Ad. de emā. lib. l. nec d Tanq; delegato. si ei tāq; delegat⁹ cogīceret vl inqreret: auus. ad dīm papā tm deberet appellari. s. de of. dele. sup qnū. §. porro.

e Appellare. puta qz volebat inqrere sup q̄ nō pcesserat ita matio. ī. de accu. cū oporteat. vl qz admittit te stes cōspiratores. ī. de re iudi. cū i. ī. a. ī. ī. de symo. lz heli. ī. c. p tuas. vl si nō citat illū ō quē inqrit. ī. de accu. qlit ī qsi. §. dz. vl m aliq excedēt formā inqsitōis. ī. c. pr.

f Caldadati. q; n delegatū pstituit: ß vt circa pn. ī. de accu. iqsitōis. ordinariū illtruxit: qz p tale mādatū n posset pcedere vt delegat⁹ cū ex eo nō hēat delegatā iurisditōz. ī. e. ti. graue. vbi sic fuit mādatū.

g Appellari valeat. ī ita pt appellan ī iqsitōe sic ī cōrectōe a guamīe. s. cū mod⁹ excedit. ī. de sen. ex. vniuersitatz. ī. ī. de ap. ō pōte. ī. c. pr. circa pn.

Irrefragabili. Ille sanguis eor. durū verbū est istud p̄ platis negligentib⁹ subditos corrigere. ſi. j. de regu. c. vlt. & j. de sta. regula. cum ad monasteriū. §. vlt. & j. de accu. qualiter & q̄n. §. pe. nec admittit pastoris excusatio: si lupus oues comedit & pastor nescit. j. ō re. iur. q̄nis. & eo ipso q̄ platus tacet p̄sentit. xliij. di. sit rector. & ex eo p̄mittit securitas relinquēdi. lxxiij. di. error. & facultas venie incentiū tribuit relinquendi. xxiij. q. iij. est iniusta. ne ꝯ subditorū sanguis de platoꝝ manib⁹ requirat: sequant enā paulū dicentē: mūde sum manus mee a sanguīe oim vestr. xliij. di. ephesijs.

¶ Nulla p̄suetudo. q̄ nō p̄scribit p̄ra epm in talib⁹. j. de. p̄scrip. cū ex officij. & cōtra obedientā similiter nō currit p̄scriptio. j. de p̄scrip. cū nō liceat. tñ in p̄iudiciū archidiacon iurisdictiones hāc exercere nō dz. j. de excess. pla. ca. ij. nisi ille esset negligēs vt hic dic de capitulo tūc ei posset. ¶ Vel appellatio. q̄ a correctōne nō appellat. j. de ap. reprehēsibilis. in fi. & c. cū spāli. in fi. & c. ad nraz. nisi modū excedat: vt hic dic. ō hoc dictū est s. c. pr.

Item in cōcilio generali.

Irrefragabili p̄stōne sancimus: vt ecclesiarū plati ad corrigendū sbditoꝝ excessus marie clericoꝝ: & reformādos mores prudenter ac diligenter intēdāt: ne sanguis eoꝝ de suis māib⁹ reqrat. Et āt correctōis & reformatōis officiū libere valeāt exercere: decernim⁹ vt exe cutōz ipsoꝝ nulla p̄suetudo vel appellatō valeat impedire: nisi formā in talib⁹ excesserint obseruandā. ¶ Excessus tñ canonicoꝝ cathedral' eccie q̄ p̄sueuerūt corrigi p capl'm ipm in illis ecclesijs q̄ talē hacten⁹ p̄suetudinē habuerūt ad p̄monitōz vl' iussionē epi corrigāt infra terminū cōpetentē ab eo p̄figendū alioq̄n extūc epus de⁹ habēs p ocul': ipsos vt aiaꝝ cura reqrit p cen. ec. corrigere ñ postponat. ¶ Ceteꝝ si canonici absq̄ manifesta & rōnabili cā maxime in p̄sentū epi cessauerint a diuinis. eps si voluerit nihilomin⁹ celebret in eccia cathedrali & metropolitan⁹ ad querelā ipsi⁹ tanq̄ sup b delegatus a nobis taliter eos p cen. ec. cognita veritate castiget q̄ pene metu talia decetero nō p̄sumāt. ¶ Prouideāt itaq̄ diligēter eccias plati: vt hoc salutare statutū ad q̄stū pecunie vl' grauamē aliud nō puertāt: & istud studiose ac fideliter exequāt si canonicā velint effugere vltroz: q̄m sup his se. ap. auctore dño attentissime vigilabit.

¶ Per capitulū ipm. vel p decanū vel p aliū platū de capitulo: si consuetudo est ar. j. de ap. dilectis. ō iure cōi ō cā criminali cognoscere dz eps q̄ solus ordinarius est. xj. q. j. de psona. & hoc qd dicit hic de cōsuetudine est: vñ dicit p̄sueuerūt. Sed nūquid in illo casu q̄libet de capl'o erit iudex canonici illius p̄ta quē inquirit: nō videt & cū q̄lib⁹ eoꝝ sit par ei: vel forte minor: illo. Dicas q̄ nō: & q̄libet est iudex: sicut est in pluribus delegatis. s. de of. dele. vno delegatoꝝ. sicut est in electionib⁹. s. de elec. q̄ p̄pter. Dz quō deuolui ptās iudicandi de capl'o ad epm: cū eps sit de ipso capl'o tanq̄ caput. j. de his q̄ fi. a pla. sine p̄sensu ca. nouit. & c. se. & j. de v. sig. cū clerici. Preterea cū eps sit de capl'o tanq̄ caput: vt dictū est: si oēs negligentes sunt: ꝯ ad ipm epm nō deuolui ptās imo ad metropolitanū: si non oēs sunt negligentes: ꝯ apud illos tm remanebit illa ptās: sicut in paucis remanet ius eligendi propter vicū alioz. s. ō elec. bone. & c. gregario. Preterea si deuolui ptās ad epm: ergo videt q̄ ille solus possit cognoscere de causis criminalibus alioz. qō est p̄ta illud. xv. q. vij. eps nullius. & lxxxvj. di. siqd vo. et j. de accu. qualiter & q̄n. eadem est questio qualiter deuoluat electio a capl'o ad epm. Jo. dicebat q̄ vbicūq̄ est epus de capl'o: & ipse cū aliis est negligens: deuolui ius eligendi vt corrigendi ad metropolitanum. q̄cūq̄ non est de capl'o: & tūc deuolui ptās de capl'o ad epm. j. de cōcess. pben. postulastis. Ego dico q̄ eps semp est de capl'o tāq̄ caput: & alij tanq̄ membra. Et dico q̄ de iure cōmuni ius eligendi simul ptinet ad capl'm & epm. De hoc dixi. s. de elec. cum ecclesia vulterana. nisi p̄suetudo sit in p̄trariū: videlz q̄ solus episcopus q̄cūq̄ p̄fert bñficia: q̄cūq̄ capitulū in ecclesia sua. & p̄m hoc transferr ius eligendi de vno ad alium. Si vo ius cōmune in ecclesia seruat: tunc transferr ius illoz ad archiepm. & sic intelligunt oia iura que faciūt mentionē de tali trāslatōne. Nec videt rationem habere qō dicit Jo. q̄ episcopus sit q̄cūq̄ de capl'o q̄cūq̄ non. q̄cūq̄ tamen eps interest electōnib⁹ non tanq̄ epus sed tanq̄ canonicus: & est specialis p̄suetudo in quibusdam ecclesijs: in quibus eps retinet ius canonic: & p̄ter redditus suos percipit aliqd de capitulo. & tunc est in electionibus tanq̄ canonicus. & sic intelligit illa de. postulastis. & tunc similiter transferr potestas ad ipm epm: nisi malicia adhibeat: vt dicit ibi. Hoc est vez circa collatōnem bñficioz: sed cum eps est negligens in correctōne subditoz: non deuolui ius corrigendi vel puniendi ad capl'm: ꝯ potius ad archiepm. ix. q. iij. cum simus. q̄ iurisdictio talis p̄cipaliter spectat ad epm: licet de p̄silio eoꝝ & eoꝝ p̄nā debeat hoc facere. xv. q. vij. eps nullius. & lxxxvj. di. siquis vo. Sed cum ius corrigendi ptinet ad capl'm in ecclesia cathedrali de p̄suetudine vt hic dicit: cū ipsi de capl'o sunt negligentes: ius trāsferr ad epm: vt ꝯ habes expresse. & eps postea nihilomin⁹ de p̄silio eorūdē dz corrigere: qa licet potuerint ius corrigendi: nō potuerūt ius eōe q̄ debet cū epo i talibus interesse. si. s. de elec. ne p̄ defectu. q̄ licet p̄dant p negligentiam ius eligendi actiue: non tñ p̄dūt passiue: & si oēs in causa correctōis sunt: tunc non procederet episcopus cum eis. Ber.

m ¶ Cessauerint a diuinis. videt q̄ soli canonici possunt subijcere ecclesiā interdicto: cū subest cā: cum enā solus de can⁹ hoc possit. j. de ap. dilect. & sic ē p̄ j. ō his que fi. a ma. par. ca. q̄uiut. vbi dr q̄ reqrit p̄sensus epi & canonicoꝝ. Item vt q̄ capl'm nō possit suspendere ecclesiā: q̄ sic seipos supponeret interdicto: qō esse nō pōt: q̄ qs suspendat seipm: q̄ in p̄prio facto iudices ee nō p̄sumit. nec possūt sibi dicere legē: nec sibi possunt iperare. xxj. di. nunc aūt. & ff. ō arbi. l. pe. qō p̄cedit Jo. & cōtra credo: si capl'm de cōsuetudie hoc habz bñ pōt ecciam supponere interdicto: nec dicunt seipsos suspēdere vl' interdicere: & ecciam interdicūt vt diuinū officiū nō fiat i eccia p̄pter delictū alicui⁹ seu aliōz: & i alia ecclesia ipsi celebrēt: qa seipos nō interdicūt nec eps eadē ratione posset interdicere ecclesiā suā cathedralē: q̄ interdiceret seipm: & pōt sicut hoc sepe p̄uenit de facto. sepe ei p̄pter factū ciuiū interdicit eccīam: & eps ceſſat ibi n ¶ Sup hoc delegat⁹. sic. j. [illegible] dñs: & i alijs ecclesijs nō cessat. de here. ad abolendā. in fi. & dic delegat⁹ dat⁹. non em̄ posset dici illa iurisdictio delegata: cū nō expirat morte delegati re integ: nec ea expirat tpe. est ꝯ ordinaria vl' ex aucte hui⁹ canonis archiepo p̄cessa a se. ap. si. s. de trāsla. inter corpalia. v. & vt hoc possent ex canone tene. & est spālis casus in q̄ metropolitan⁹ hz iurisdictōz in subditos suoz suffraganeoz. Dz qre eps nō corrigit excessus istoz in casu isto sicut in alijs: vt s. dr. rō reddi pōt: q̄ cū iste excessus sit in p̄sonā epi cōmissus sine in odiū suū ei facta ē iniuria: & nemo iniuriā p̄priā vindicare dz aucte p̄pria. xxiij. q. iij. inter q̄relas. & q. v. de occidendis. & iudex de facto suo esse nō dz. iij. q. iij. c. j. Jo. assignauit aliā rōnē scilz q̄ eps solus nō possit punire aliquos: sed cum canonicis eccie. xv. q. vij. eps nullius. & lxxxvj. di. si quid vo. & sic sequeret q̄ ipsi canonici essent rei & iudices. hec nō videt ratio sufficiens: q̄ si canonici alt's excederent oēs: eps bene pōt p se corrigere & punire illos. et sibi imputent q̄ p delictum suum puari sunt illo iure. si. j. de v. sig. abbate. in fi. si eps solus non posset corrigere illos cum omnes excedunt iam viderētur habere p̄uilegium relinquendi: & sic remaneret in delicto suo: qō absurdū esset. Sed q̄re nō tractat causa ista coram arbitris: cum canon dicat: q̄ si episcopus habeat causam cū clerico suo: coram arbitris debet tractari. xj. q. j. si clericus. & illud. c. loqte de ciuilibus causis Sed in casu illius. c. si clericus. nollet eligere cōmuniter arbitros: quis compellet ipsum? episcopus non. quia non est iudex in causa sua. archiepus non: q̄ non habet iurisdictionem in eum: nisi i certis casibus. s. e. pastoralis. & iste non est de illis qd erit? credo q̄ hz causa sit episcopi: ipse episcopus potest illum compellere vt arbitros eligat cum eo. j. de ap. secūdo requiris. §. j. & c. cū spāli. & s. de of. dele. suspicionis. §. j. & in casu istius capituli ideo non eligunt arbitri. q̄ sic placuit pape vt dixit Jo. immo ratio alia melior potest assignari. hic em̄ in iniuriā & p̄temptū epi suspendit ecclesia. & sic est causa criminalis: quia hic agit episcop⁹ de iniuria sibi irrogata: & de causa criminali arbitri cognoscere nō possunt: nec de liberali vl' matrimoniali. j. de in integ. resti. causa. §. vlt. ff. de arbi. non distinguem⁹. §. iulianus. & §. de liberali.

o ¶ Abscidenda pene. sic em̄ ferro abscindenda sunt vulnera q̄ fomentoꝝ nō sentiūt disciplinā. lxxxij. di. p̄imos. in fi. & xvj. q. j. in canonibus s. de elec. cū in cūctis. §. vl. & vt alij eas penā similē ptimescāt & reuocāt. ff. de pe. capitaliū. §. famosos. & ij. q. vij. quapropter. et j. de sta. regu. ea que. §. j. iuxta illō: Oderūt peccare boni virtutis amore. oderunt peccare mali formidine pene. Bernar.

¶ Uoniã. pō tifices. nisi ex dispēsatōe. vij. q. j. ñ q¶ Prouideat. ¶ Statuis expēsis. j. c. pr. r¶ Adonstrum. ff. ō sta. ho. nō sūt liberi. si. ℒ. ō positiu. here. inſti. q certaū. in ſi. ff. de v. ſig. queret aliqs. q vn⁹ tm̄ debz esse impator. & singli epi p suas dio. vij. q. j. in apibus.

¶ Necessitas. dispē satiue dictum est hic ꝓpter necessitatez: vt hic ſta ꝓbat: vt. vij. q. j. ñ ät. & ℊ. ō renū. ad supplicatōz. & iste pōtifex subiectus est dioceſano rōne officij qō exercet i eⁱ⁹ dioc. tāq̄ vicari⁹. vt seq̄ns ſta dicit: secus in illa tra. ad supplicatōz.

¶ Vicariū. & tū habebit iste vicari⁹ ordinariã iurisdictōz siue ꝓtāe ℊ. ō of. archiō. ad hoc. & xxv. di. plectus. vbi archidiacō⁹ est vicari⁹ epi. & tam iurisdictio sua ordinaria ē & ꝓpria. sic vī q aliqs q nō ē archiepūs pōt hr̄e suffraganeū. sic etiã archiepūs qilibz ē subdit⁹ epi. ℊ. ō renū. ad supplicatōz Sz a q̄ plecrabit iste epūs ? Rñ. a suo epo: ñ a metropolitano cū ei ñ subsit. ℊ. e. pastoral. adhuc q̄ sibi duobz vicinis epūs. qz aliter plecrari nō dz. lxvj. di. ponzo. & ℊ. ō repo. qz. si archiepūs. & c. nec epi. et illi renenē tire ad vocatōz illi⁹ qa sibimmicē mutuū ꝓsiliū & auxiliū exhibere tenēt. j. de treu. & pa. c. j. & xj. q. iij.

¶ Laduerone cure pcussum. & ita ē canō late sñie sic ille. xvij. q. iij. sicꝫ suadente. sic & ille. ℊ. ō elec. cū i cūctis. & c. qsqs. vbi ipso iure sūt suspēsi.

¶ Brachio secꝫari. sic ℊ. e. c. j. & xvij. di. nec licuit. & xxiij. q. v. ꝓncipes. alꝫs autez nisi clericꝰ sit incorrigibilis ñ est ipsozdū brachiū seculare: & ℭ reposituū nō pōt laicꝰ punire nisi sit icorrigibil. j. de iudi. cū nō ab hoīe. & lxxxj. di. dictū. nisi in crimie falsi. j. de falsis. ad falsariozꝫ ita vbicūq̄ tenet eccℓastica ꝓtās recurrēdū est ad sup̄iūs seculare. xj. q. j. petimus. & xxiij. q. v. de liguribus. & sic vna ꝓtās p aliã iuuat. xcvj. di. cū ad vez venit est.

a ¶ Ater ceta. Per seipos sufficiūt. & iō cū aliis onera sua ꝓtiri tebēt. j. de ꝓsump. mandata. & ℊ. de of. archipſ. vt singule.

b ¶ Predicatōis officiū. qō ꝓuilegiatū ē. j. de ſta. regu. q̄ dei timoze. nec ñ pōt aliqs ꝓdicare nisi mittat aūcte epoz l' ap'lice sedis. j. de

c ¶ Necessarias subministrent. sicut here. excōicamus. §. qz vo. legar⁹ ꝓncipis cū mittat in ꝓuincã: de rebz fisci l' imperatoris viuere

Item eodem.

Uoniã in plerisq̄ partib infra eandē ciuitatez atq̄ dioc. pmixti sunt ꝓli diuersaz linguaz hñtes sub vna fide varios rit⁹ & mores: districte ꝓcipimus vt pōtifices hmōi ciuitatū siue dioceſum ꝓuideāt viros idoneos: q̄ ꝑm diuersitates rituū & linguaz dīna ill' officia celebrēt: & eccℓastica sacra ministrent: instruendo eos verbo pariē & exēplo. ¶ Prohibē⁹ ät oīno: ne vna eadēq̄ ciuitas siue dioc. diuersos pōtifices habeat tāq̄ vnū corp⁹ diuersa capita q̄si mōstz. Sz si ꝓpter ꝓdictas cās vrgēs necessitas postulauerit: pōtifex loci catholicū ꝓsulē nationib illis ꝓformem ꝓuida ꝺliberatōne ꝓstituat sibi vicarium in ꝓdictis: q̄ ei p oīa sit obediens et subiect⁹. Ehñ siqs aliē se ingesserit excōicatōis se nouerit mucrone ꝓcussuz: & si nec sic resipuerit: ab oī misterio eccℓastico ꝺponendū: adhibito si necesse fuerit brachio seculari ad tantã insolentiã repellendã

Item eodem.

Ater cetera q̄ ad salutez spectãt ꝓli christiani pabulū vbi dei ꝓmaxime sibi nosciē esse necessariuz: qz sic corp⁹ materiali sic aīa spūali cibo nutriē: eo q̄ nō in solo pane viuit hō: ħ in oī vbo qō ꝓcedit de ore dei. Ehñ cum sepe ꝓtingat q̄ epi ꝓpr̄ suas occupatōes multiplices vel infirmitates corpales aut hostiles incursus seu occasiones alias: ne dicam⁹ defectuz scie qō in eis reprobādū ē oīno nec decet tolerandū: p seipsos nō sufficiūt ministrare vbū dei ꝓlo maxime p amplas dioce. & diffusas: gnāli ꝓstone sancim⁹: vt epi viros idoneos ad sancte ꝓdicationis officiuz salubriter exequendū assumāt potētes in ope & sermōe: q̄ plebes sibi cōmissas vice ipsoz: cū p se idem nequiuerint: sollicite visitādas eas vbo edificēt & exēplo: q̄bus ipi cū indiguerint ꝓgrue necessaria subministrent: ne p necessariozꝫ defectu cōpellant desistere ab cepto. Ehñ ꝓcipim⁹ tam in cathedralib q̄ ī aliis ꝓuentualib ecclesijs viros idoneos ordinari: q̄s epi possint coadiutores & coopatores hr̄e nō solū in ꝓdicationis officio verūetiã in audiendis ꝓfessiōib & ī penitētijs iniūgēdis ac ceteris q̄ ad salutē ptinēt aīaz Diqs ät ħ adiplere neglexerit: districte subiaceat vltiōi

Bono. iij. epo assistenti

¶ Onq̄rēte economo monasterij sci benedicti mōtis subasij nob inotuit: q̄ tu iuribz epalibz nō cōtētus q̄ in ecclesijs seu capellis eiusdem mōasterij debes hr̄e: a q̄busdã eaz ꝓcuratione exigis: q̄s ad dandã ꝓcuratōz mīme sufficere ꝓponebat petēs vt specificares q̄ tibi rōe iuris epalis ꝓpeterēt ī eisdem: q̄z q̄busdã specificatis lis fuit legitime ꝓtestata. Nos aūt inspectis ꝓbatiōib & q̄ ab vtraq̄ parte fuere ꝓposita intellectis decreuim⁹: vt ī ecclesijs seu capell' tue dio. ad mōasteriū ipm spectātibz hēas canonicã obedientiã subiectōnem & reuerentiã instōz & restitutōz correctōnē & reformatiōz: ac cen. ec. iurisditionē q̄z ordinariã causaz oīm ad foz ecclesiasticū de iure spectantiuz: penitentias & sacroꝝ oīm que ab epo sunt recipiēda coll'ōez synoō. & synodatici seu cathedratici noie duos solidos dz. in aut. vt nulli iudi. §. nulli. coll'. ix. & ī aut. de man. ꝓn. §. illud tñ. coll'. iij. li sec⁹ faciāt legati dñi pape. j. de ꝓscrip. accedētes. & j. de cen. cū instātia. & ca. ꝓcurationes. Ber.

¶ Onq̄rēte. Specificares. p talē specificatōz precludit via impostez lingādi. et lites diminuit qō dz facere index. ℒ. ō iudi. l. ꝓperanduz. ff. si cer. pe. quidã. j. de v. & ꝓtu. finē. & c. venerabil' vt scias qd debeat ꝓstare reus & actor recipe si obtineat ne post sniaz alia cōtentio oriat. arg. j. de v. sig. cū oli. & melꝰ. c. cū inter vos. & index dz materiã discordie amputare. in aut. de mã. ꝓn. §. demū. & §. sit tibi q̄z. coll'. iij. imo & iudex primo loco si pōt ptes ad concordiã ꝓuocabit. xc. di. studendum. & v. q. ij. si ꝓmates. & xxiij. q. vltima. sicꝫ membroꝝ. & j. de trāsac. c. vlt. & ff. de no. op. nuncia. l. j. §. cū op⁹. Dz vī q̄ sufficeret dixisse: peto iura epalia ī capellis: q̄ vniuersale petitio est illa: & ī talibz nō requirit specificatō: sic peto rōnem administrationis. j. de resti. spoli. cū ad sedē. & j. de cons. unit dilectos. & j. ō relitom. constitutus. sanc⁹ posset admitti tal' libellus: cū ꝓponat ꝓ vniuersitate: nec oppidit q̄a specificare: nisi q̄s velit ad cautelã. cū certū sit q̄ sint iura epalia: ħ valet etiã actor: vt sniã magis sit certa. imo p hanc dicere. credo q̄ specificãda sunt iura epalia. & si nō specificent in libello: intelligit de his q̄ hic enumerant ꝓ dñm papã. & de his non poterit q̄stio referri: cū sint expssa in iure: in alijs aūt singularibz iudicijs specificatio fieri dz. j. de h. oblat. & vlt. vbi de hoc.

e ¶ Canonicã. hic bene specificant iura epalia. & est vsle q̄ in semētio apponat ne aliq̄ postea dubitatio oriatur. ar. j. de v. sig. cum inter. Ber.

f ¶ Jurisdictionem. nam iudex ordinarius est episcopus in sua dioceſi tam monachoꝝ q̄ alioꝝ. xj. q. j. de ꝓsona.

g ¶ Pnias. publicas & aliozꝫ maiozꝫ criminū. j. de exces. p. accedētibz.

h ¶ Solidos. duos solidos petere pōt epūs a q̄libz eccia sue dioc. nomie cathedratici: ꝓterq̄ a monasterijs. x. q. iij. inter ceta. & appellat' cathedraticū: qz p honore cathedre dat. x. q. iij. placuit. q̄libz appellat' synodaticū. qz q̄ ī synodo dat. j. ō cen. olim. & ista duo solidi dabāt ꝑm esti matōz illi⁹ monete: q̄ antiq̄tus & ab initio solū ꝓsueuit: nisi ꝑ solutōez minoris monete q̄ mō ē in vsu sit ꝓscriptū: vt in ꝑ. de re. olim. siue sit maioꝝ moneta ī vsu siue sit minoꝝ. j. de cen. cū canonici. & c. ꝓdcō olim.

i ¶ Decimationū. Sed videt q̄ ꝓceptio decimar ꝺ iure cōi ꝓtinet ad parochiales ecclesias tm̄. ꝯ. de dec. cū in tua. & ca. ꝓcedenti. ℔ ꝺ videt ꝯ. de dec. oudū. vbi epūs decimas petebat iure cōi debitas sibi solui: & obtinuit. & de hac ḡrta habes. x. q. iij. vnio. & xij. q. ij. vulterane. & c. nobis. & c. ꝓcesso. q̄d iuris sit de hoc dicet. ꝯ. de dec. cū cōtingat. hanc quartam ꝓpiebat epūs de ꝓsuetudine.

k ¶ Mortuarioꝝ. q̄dā tm̄ est tertia q̄dā quarta q̄dā medietas. ꝯ. de sepul. cernificari. & c. j. et ij. & dr mortuarium q̄ dā rel'inqt p aīa sua in morte. de iſtis habes. ꝯ. de testa. officij. & c. req̄sisti. & hanc quartā ꝓcipiebat epūs ex ꝓsuetudine et ō sup his duabꝫ ḡrīꝫ necessaria sunt ꝓbata: ℔ nō sup iuribꝫ epalibꝫ q̄ ipso iure debebāt. ℔ ista ḡrta mortuariorū potꝰ ꝓtinet ad ius epale: vt i p. c. officij. & c. req̄sisti.

l ¶ Annuam. sic set tm̄ in āno pōt epūs visitare ecclesias. x. q. j. decernimus. & c. epm. & c. placuit. alibi dicit q̄ bis in anno. ꝯ. de cen. cū venerabilis. & ꝯ. ō here. ex cōicam⁹. §. adijcimus. alibi etā dr q̄ visitabit quotiens necessitas fuerit. x. q. j. regēda. xviij. q. ij. non semel.

m ¶ Visitandi. hoc est ordinarū: vt semel tm̄ in anno visitet. si tamē fuerit necessitas pōt pluries visitare. ſ. de officō archidi. mādam⁹. quia necessitas legē nō hz. de ꝓse. di. j. sicut. & sibi imputent clerici q̄ tales se reddūt: vt toties debeāt visitari. Ber.

n ¶ Facultatibꝫ. mīt facultates faciēdi si sumptus. ꝯ. ō cen. c. cū nup. & c. sopite. ne longi tpis victum brems hoīa ꝓsumat. ꝯ. de cen. cū apl's: & ne ad exiniamonē extreme virtutis eccie pdu canāt. x. q. iij. inter cēta. & c. illud. Ber.

quartā decimationū & mortuariorꝝ visitatōnē q̄ annuā: ita q̄ cū ad eas visitandas accesseris nō ampliꝰ ꝓcuratōnis noīe requiras ab eis: nisi q̄ntū pēsatis facultatibꝫ earūdē moderate poterūt exhibere: ne plus ceteris capellis eiusdē dioc. in ꝓcurationibꝫ onerent: & infra. Tu aūt his iuribꝫ in pfatis ecclesijs cōtentus existēs nō ampliꝰ ab eis exigas p̄ter moderatū auxiliū: q̄ō iuxta formā lat. ꝓci. si manifesta & rōnabilis cā extiterit cū charitate postulandū: sicut ab alijs ecclesijs eiusdē dioc. p necessitate tpis sustinem⁹.

¶ Bē abbati & ꝓuentui scī remigij.

¶ Tuxta: & infra. Attendentes igit̄ q̄ indecēs est: vt remen. archiepo in monasterio vro visitatiōis officiū exercēte seculares intersint: p q̄s possit in claustro dissolutōis materia ꝓuenire: firmiter inhibem⁹: vt nullos decetero seculares ī capitulū nisi duos l' tres ꝺ canōicis eccīe sue ī decenti habitu alijs quot expedire viderit religiosis aductis secū visitatiōis tēpore introducat.

¶ Bē epo brocen. & archidia. rothomagen.

¶ Dilectus filius abbas monasterij rothomag. exposuit q̄ tercia pars emend. q̄s

ecclesiaꝝ sive ꝓsecratio altarū & ḡnum. ꝓfecto crismatis & ḡneraliter olim sacroꝝ & ordinū collatio: q̄ ꝓsiſtūt in dando: & alia plura & siḱis q̄ enumerare. ſ. e. c. ꝓquerente. & incipiūt ibi: hēs canonicā obedientiā &c. vsq̄ ad vbū synodum: in quo vbo incipit enumerare quedā q̄ ptinent ad legē diocesanā. Aid legē vo diocesanā spectat vocatio ad synodū & ad sepulturas mortuoꝝ cathedraticū tercias & ḡrta mōtuariorꝝ ḡrta decimar. ꝺ iſtis duabus ḡrtis dic vt nos. e. n. ꝓquerēte. i nō. q̄ꝫ hospitū & ꝓsiſtia q̄ ꝓsiſtūt in recipiēdo q̄ꝫ tū lex diocesana ꝓhibēdit legē iurisdictionis. ꝯ. de prescriptionis. & ſ. e. ꝓquerente. Dicas ℔ q̄ oia monasteria ipso iure in fauoꝝ religionis exēpta sūt a lege dioc. x. q. j. c. j. & q. iij. int cetera. & xvj. q. j. cū p vulitate. & xviij. q. ij. q̄ sit. & ca. vlt. & xvj. q. j. placuit. ab hmōi supius enumeratis. & in. ca. pr. ad legē dioc. spectantib⁹ libera sunt oia monasteria nec ad talia faciēda cogi pñt. xviij. q. ij. q̄ sit. a lege vo iurisdictōis ñ sunt exempta: nisi spāli ꝓuilegio sint munita: sed oia monasteria sua ī dioc. ꝓtinuta subsunt epo quo ad legē iurisdictionis. xviij. q. ij hec tm̄ monasteria. & c. cognouim⁹. xvj. q. j. interdicim⁹. seculares vo eccie subsunt epo q̄tum ad vtrāq̄ legē. x. q. j. de his antiquos. pītāt tm̄ monasteria epo seruitū exēpma ꝓtinētie. xviij. q. ij. eleuthery⁹. & etā rone visitatiōis. ꝯ. de ꝓcri. cū ex officij. vt q̄ō debeāt ex ꝓsuetudie xviij. q. ij. seruitū. & j. q. iij. q̄sitū. in fine. capelle vo mōasterio-

o ¶ Ceteris. q: cū ipsi epo cōi iure cū alijs capell' subsint: eodē debent iure cēseri. xij. q. ij. cognouim⁹. & ꝯ. de dec. cū in tua. & dignū est vt q̄ sibi cū alijs suscipiūt vtā: sibi sentiāt ī legibꝫ disciplinā. ꝯ. de sta. regu. recolētes. q: nec dz alijs fieri remissio alijs aūt tribulatio. xxv. q. p ¶ Concilij lateranē. ꝯ. de cen. cū apl's. .i. ſ. §. bis ita. circa si-

q ¶ Tuxta. Seculares. q: etā cohabitare & cōiugi nō pōt: quibus studia sunt diuersa. xvj. q. vij. i noua. & opido laici inseti sunt clericis. ij. q. vij. laicos. & sine strepitu iudicioꝝ talia fieri debēt ꝯ. de accu. olim. ad clericos seculares tm̄ refert & q̄ō dic seculares. q: ō laicis nō est dubiū: q: ī talibꝫ interesse nō debēt: l' de facto ducebat laicos

b ¶ Ecclesie. cū quib⁹ hoc facere debet. lxxxvj. di. si q̄d vo. xv. q. vij. epūs nullius. ꝯ. de accu. qualiter & quando.

c ¶ Habitu. ꝯ. de vi. & ho. cle. clerici. xxj. q. iij. p totum.

d ¶ Iduūctis. q̄ sunt in hmōi officijs exercitati. ꝯ. de sta. regu. ī singul'.

e ¶ Dilect⁹ filius. Cāx. dicebat abbas q̄ oīa ecclīastica q̄e int hoies ipsaꝝ parochiaꝝ citatio ꝓtinebat ad ipm: ℔ examinatio & decisio q̄ōis ad epm venetē. & ad ipm cōit ꝓtinebāt. ℔ epūs sup his inquietabat abbatē & sup emēdis. vñ ō cōi ꝓsensu ꝓtū lre fuerī ipētē ad istos iudi

f ¶ De lege iurisdictōis. no ℔ differētā int legē iurisdictōis & legē ces diocesanā: ī q̄bꝰ legibꝫ ꝓsiſtit totū ius & ptās epoꝝ. Aid legē ei iurisdictionē ista ꝺ q̄bꝰ hic ꝓtendebāt: dato cure aiaꝝ delictoꝝ coercio ordinario

hoies. v. parochiarū p suis excessibꝫ soluere ꝓpellunt: ad suū spectāt monasteriū ab antiq̄: & infra. Cūq̄. j. papa p. n. vobis dederit in mandatis: vt auditis hinc inde ꝓpositis cām remittere tis ad eū sufficiēter īstructā: dictus epūs ꝓcessus vr̄m diuturnū impediūt occasiōe cuiusdā smīe: q̄ sup q̄busdā ecclesijs q̄ ad legē dioc. ꝓmulgata extitit p eodē: vñ pfatus abbas nobis humiliter supplicauit: vt cū citatō causaꝝ examiatio & decisio: ac emende ad legē iurisdictiōis ptinere noscant: nō sinerem⁹ smīe mēorate ptextu negocij ꝓcessum vlterius impediri. Cū igit̄ pdicta ꝺ lege iurisdictōis existāt. Aid. q̄. hmōi smīa ñ obstāte ꝓcedatis ī negocio iuxta traditā vob formā.

¶ Rego. ix. epo suan.

¶ Graue gerim⁹ q̄ cū in ecclesia scte marie de orbicello & q̄sdā alias ecclīas existētes in tua dioc. ad monasteriuz scti anastasij de vrbe spectātes: nullā iurisditōz habeas ordinariā aut etiā delegatā: occasione lraꝝ nraꝝ quas sup correctōne clericoꝝ tibi trāsmisim⁹: in eas interdicti: ac ī clericos eorūdē suspēsiōis smīas ꝓmulgasti q̄ q̄ abbas eiusdē mōasterij eos corrigere sit parat⁹: & infra. Aid. q̄. hmōi

rum seu regulariū subsunt epo q̄tū ad vtrāq̄ legē. ſ. e. ꝓquerente. xvj. q. ij. sane. & ꝯ. de ꝓui. cū & plantare. §. ī ecclesijs. nisi pleno iure subsunt mōasterijs. ꝯ. de ꝓui. q̄m p ꝓfessionē. capelle vo mōasteriorū exemptoꝝ subsunt epo sicut & aliaꝝ capelle: nisi exempta sint monasteria cū capell' suis. ꝯ. ō ꝓui. ex ore. ī fi. vñ rone capellaꝝ ad synodū venire tenent: vt ibi. nam & abbas ad synodū venire teneꝫ. ꝯ. ō ma. & obe. q̄ sup. & xviij. q. ij. abbates. & hoc itelligas de his q̄ populū hīt. & sic no ꝓtradicit illa palea. xviij. di. epūs. & xviij. q. ij. §. vlt. Quare nō ꝓtradicūt: q: illa intelligunt de his q̄ populū nō habēt. Dic ℔ ex hac lra pz q̄ smīa lata sup his q̄ spectāt ad legē dioc. nō tangit ea q̄ ptinēt ad legē iurisdi. & sic smīa lata ꝓ vno nō ob. in alio: cū

g ¶ Graue gerim⁹. Lraꝝ. ar. ℔ hēs: q̄ ꝓ sint penit⁹ diuersa. gnāle mādatū posteri⁹ ꝓcessus pōt ipāli. ſ. ꝓulegio exēptōis nō ꝛrogar: q: de illo ī gnāli mētio ñ hr. Itē ar. q̄ cōe ius ñ tollit ꝓul'm. Ille eccie sūt exēpte a iurisditōe epi. & lre sup correctōe clericoꝝ ꝓm ius cōe obtēte nō ꝛrogāt ꝓul'o exēptōis. ſ. ſ. de referi. cū ordinē. Itē ar. q̄ papa ꝓ lras suas iuri aliozꝝ ꝓiudicare ñ intēdit ſ. de of. dele. sup eo. & ſ. de auc. & vsu pal. ex tuaꝝ. Di hēs ſ. e. ti. lz ꝓ has lras debeat ꝓcedere tanq̄ ordinar⁹ nō tāq̄ delegatus.

h ¶ Transmisimus. ſ. habuisti mandatū. ſ. e. licz.

i ¶ Corrigere sit paratus. maxime: q̄m si ille nō corrigeret illos Pi

negligentiã abbatis vel plati. nõ transferẽt ptãs corrigendi ad epm: eũ nõ sit ordinarius illoꝝ: nec in eos aliquam habet iurisdictionem ar. ē. de sup. neg. pla. sicut. sed habz locũ istud cũ abbas subest epo: q: tũc si abbas negligẽs esset tũc remũ epus potest illos corrigere. ē. e. ti. q̃to. ī. c. irrefragabili. ī. ix. q. iij. cũ sum⁹. ī. j. de pcess. pbẽ. nulla. ī. j. de ap. c. j.

k ¶ Si est ita. p hanc clausulam: si est ita: huic cognino ñ remã dat: quia de facto suo certus esse debebat. ē de resc̃p. ab excõicato l ¶ Per te. sic ergo debet aliꝯ emendare qõ ꝑpraz gessit: ī pal liare qõ fecit. ē. ō au. ī vsu pal'. nisi speãl' et. j. de accu. qualit ī qñ. ī. xxxv. q. ix. qõ quis ꝓmisit. ī idez dicit impator nõ enim erubescimus corrigẽ que ꝑus dixim⁹: nec ab aliꝯ corrigi expectare volumus. vt in aut. de nup. in fi. ꝓme colũ. colla. iiij. ar. j. j. de cleri. coniuga. vi uersis fallacijs.

m ¶ Relaxes. Et sic videtur q̃ sentẽie late tenuerunt: sed cõtradicit littera supoꝝ vbi dicit: nullam habeas iurisditionem ordinariã vel delegatã. ī sic videtur q̃ sñia nulla fuerit: ī sic debuit dicere remicies nõ tenere: vt. ē. de offi. del'. cum ꝓtingat. vnde dicas q̃ ista sñia absolutionis potius ad factũ referẽ. si. j. de testi. dilecto. q: forte illi abstinuerũt timore talis sententie: sed ꝓpter obfuationem talis sñie nullum ius acquirit episcopo. j. de re sti. spol'. olim inter. ī expone relaxes ideſt relaxatas esse ostendas. sic. j. vt lite nõ ꝓtes. accedens. j. si ecclesie ille ei nõ subsunt: sententia nõ tenet. j. de rel. womi. cum dilectus. Vel posset dici q̃ si eccl'ie ille nõ sunt exempte tñ episcopus nõ habet primo loco correctionem sed abbas cui subsunt nullo medio: ad quem ꝑtinet correctio principaliter illoꝝ clericoꝝ. nec episcopus potest ei auferre iurisditionem illam: nisi cũ abbas fuerit negligens. ar. ē. e. irrefragabili. ī. c. q̃to put no. ē. eo. pastoralis. et sc̃m hoc ponitur ꝓprie hoc verbum relaxes: quia nõ debuit episcopus illos corrigere: quãdiu abbas illos corrigere sit paratus. ī ideo dicit minus ꝓprie attẽtasti. sed potius de facto relaxantur: vt dictum est.

n Ex quibus ex officio. scz ordinarie potestatis.

o Casibus. primo ex officio legationis. ē. de of. leg. q̃ translationem. ī. c. excõicatis. ī. c. nemini. Item si cui primitur hoc ex ꝑuilegio vt archidiacõ bonoñ. qui ex ꝑuilegio absolut excõicatos in studio bonoñ. ꝓmouentes vel relinquẽtes ibidem. Sed ꝓra hoc est manifestum ar. q̃ committere ñ possit. ē. de offi. del'. c. vii. §. vl. cum ei non competat hoc ex officio: sed ex ꝑuilegio: ī sic certum ministeriũ sibi committitur in hac pte. ī hinc forte standum est: q̃ potest: quia non dicitur illud certum ministerium: cum illud sibi competat ratione dignitatis: cui concessum fuit ꝑuilegium ꝑpetuum. Item episcopi in certis casibus possunt tales absoluere. j. de sen. excom. multiplices. et. c. de monachis. ī. c. q̃ de his. et. c. vl. Item abbas absoluit tales. j. de sen. ex. cum illoꝝ. Item in articulo mortis ꝑñt episcopi et sacerdotes tales absoluere. xvij. q. iij. si quis suadente. ī. j. de sepul. c. vlti. Et in omnibꝰ istis casibꝰ ꝑsone supius notate. cum viderint expedire: possunt sup his iure ordinario cõmittere vices suas auctoritate huius canonis. Idem intelligo in omnibꝰ aliꝯ excõicationibꝰ: q̃ illi qui ordinario iure vel delegato a ꝑncipe possunt absoluere ꝑñt committere vices suas: cũ viderint expedire: dummõ delegatus habeat iurisdictionẽ. et sic non ꝓtradicit. ē. de offi. del'. c. vl. in fi. Ber.

a Ex litteris. monasterij. scz noue fosse.

Implorando. Et sic patet q̃ ad officium iudicis ꝑtinet ꝓuidere partibus de aduocatis: si al's habere ñ possint ff. de offi. pcõsul'. l. nec quicq̃. §. aduocatos. ī. ff. de postul'. l. j. §. aut ꝓtor. dz etiam attendere iudex vt equa distributio aduocatoꝝ fiat. ē. de postu. ꝓuidendũ. ī. iij. q. vij. §. tria. v. si vero in vno. hº olim obtinuit. q̃ salaria de publico dabant. hodie vero quilibet debet sibi ꝓuidere: scõm q̃ melius ꝑt. ē. de iudi. ꝓrandũ §. illo ꝓuidubio. pauperibus rẽ et hmõi ꝑsonis debilibus qui sibi ꝓuidere non ꝑñt: debet ꝓtor de aduocatis cõsulere et ꝓuidere. ff. de postu. l. j. §. ait ꝓtor.

c ¶ Obstante. Ex hoc ꝑz q̃ hec exceptio nõ est admittenda: habeo te suspectũ: q: aduocatus alterius ꝑtis est clericus tuus l' ꝓmensalis vel familiaris. arg. j. j. de sp. ex insinuatione. Sz nõ est ꝓra: q: ibi ñ dicitur q̃ ꝑter hoc iudex recusari potest vt suspectus: q̃ aduocatus sit ꝓmensalis iudicis. sed dicit q̃ iudex videbat fouere latẽter ꝓtem sui clerici ꝓmensalis: qui erat aduocatus. vñ ex eo sumit ar. ꝓtrarium

d ¶ Eldicis officius iudicis officius latissime patet. ff. de iurisdic. om. iu. l. j. quedam ergo sunt in quibꝰ officium iudicis implorari potest cum iudex suppliere de iure que aduocatis desunt: vt. ē. vt que aduo. desunt iudex sup. l. vna. de hoc dicit. ē. de postu. bone. Itez interrogare debet quotiens equitas mouet iudicem. ff. ō interro. ac. vbicunq̃. ī. xxx. q. v. iudicantem. etiã postq̃

q̃tenus si est ita ꝓudenter corrigens ꝑ teipm que minus ꝓuide attentasti: ꝓdictas sentẽtias sine difficultate relaxes. ¶ Dem Ex quibꝰ ex officio in certis casibꝰ ꝑtit illos absoluere: qui ꝑ violenta manum iniectiõe incidũt in canonẽ sñie ꝓmulgate: licet aliꝯ hmõi absolutionez committere: cum viderint expedire.

De officio iudicis.

Bonorius. iij. archiepo sancti leonardi ī abbati salernitão

Ex lris vestris accepimus: q̃ cum cãm que inter abbatem et conuentum fosse noue ex pte vna: ī abbatẽ et conuentũ monasterij caueñ. ex altera sup quibusdam possessionibꝰ monasterij sancti petri de almaphia vertebat: ī ifra. Quia ꝑs ꝓdicti monasterij ꝓposuit: q̃ habere ñ poterat aduocatũ: vñ sup hoc implorãdo officium: tu frater archiepe eidem de nigro. clerico tuo ad exhibendum in causa ipa patrocinium ꝓuidisti. vez frater. s. caueñ. monachus ꝓposuit in ꝓiudicium eiusdem monasterij factũ esse: eo q̃ dict⁹ r. clericus domesticus tuus erat ī ifra. Mandam⁹ q̃tenus ꝑ nõ obstãte in negocio ipo rõne ꝓuia procedatis. Greg. ix.

¶ Eldicis officiũ: vbicunq̃ ꝑ actione ꝓponit: veluti est in causa conclusum. j. de fide instru. cum iohannes. Item locũ habet officium iudicis in omnibus que contingunt post lit. contes. circa rem petitam: vt in fructibus perceptis post litem contes. siue damnũ detur in ea. Ea enim que post litez ꝓtestatã accidunt: valde pertinent ad officium iudicis. ff. de rei ven. non solum. ī. l. item. §. j. ē. ō rei ven. certum. et. ff. de edil'. edic. ediles. §. item sciendum. omnia talia que contingunt post litem ꝓtestatam. petũtur officio iudicis: et non iure actionis. illa que contingunt ante litem ꝓtestatem. specialiter debent peti in libello: et nisi fuerint petita. iudex de illis non ꝓnunciabit: vt in ꝓdicto. §. item sciendum. Item de dolo culpa et negligentia post litem contes. admissa. ff. de rei ven. qui petitorio. §. j. et. in multis aliis locum habet iudicis officium. sed hoc officium competit maiori ī minori: et multa possent poni exempla in his et in aliis incidentibꝰ ante litem contes. et post in quibus procedit sine litis ꝓtes. vt. ē. c. ꝓponit. Hoc ideo dicit: q̃ iudicis officiũ nemini dat: nisi tunc remũ cum alia actio nõ supest. nam si cõi auxilio quis munitus est. ñ debet ei tribui extraordinariũ. ff. de minor. in cause. in ꝓn. ī loco actiõnis habet: et q̃ quasi ordinariũ est iudiciũ: cũ principaliter postulatur sicut in aliis iudicijs debet lis ꝓtestari. ff. de minor. papinianus. §. vl. et istud officiũ iudicis nõ perpetuat ꝑ lit. ꝓtes. vt ibi dicit. imo infra certũ tꝑus debet imminari: puta si eccl'ia esset lesa in aliq̃ cõtractu celebraro solemniter: tũc debz peti directe restitutiõez ꝓra illũ ꝓtractum. Idem ē de minor: si directe petit restitui. Sz ꝓra vi q̃ possit expediri cã restitutiõis lite ñ cont. Dicit enim lex q̃ cã pgnita ī pnitus aduersarijs vel si ꝑ ꝓtumaciã detinent: cause in int. restitutiõis ꝓpendende sunt ff. de minor. i causse. §. cã pgnita. Et sic videt q̃ si altera ꝑs sit ꝓtumax q̃ possit cã expediri. Quid ergo fiet si est ꝓtumax: Istud de facto vidi et varie mõ dicebant sapiẽtes. Quidam dicebãt q̃ danda est restitutio alij q̃ nõ. Satis videt expediri ꝑ hanc vere. Dicas ergo q̃ altera pte absente ꝑ ꝓtumaciaz lite nõ cont. ñ est facienda restitutio: nec sñia sup hoc ꝓferenda ẽ. sed debet actor in pos. mitti cã rei ꝑnãde de illa re sup qua petit restitui. si. ē. de of. del'. ꝓsultationibꝰ. Si vero lis eet ꝓtestata tũc daret restitutio lesione ꝓbata. Sz ꝑ aut. videt q̃ altera pte absente possit restitutio indulgeri citra litẽ cont. in aut. vt spõsa. largi. §. hoc aut. col. ix. ē. vt ab here. se abstine. l. j. ī aut. ibi posita intel ligit in casu suo spãli tm. s. cũ mior: vult abstinẽ se ab hẽditate. ī tũc vocãdi sũt creditores q̃ interest pnes esse: cũ mnor se abstinuet: vt videant bona hereditaria mobilia et imobilia: vbi dñt custoduri. ī si infra tres mẽses ñ venerit licentia est mior absq̃ periculo abstinẽ antẽ iudicis cogz q̃ illa petit restitutio. et est rõ q̃re ꝓcedat in casu illo lite ñ ꝓte. q: mnor ñ petit restitui ꝓra aliquẽ. sed ꝓra factũ suũ: vt ei liceat abstinere ab hẽditate quã adiuit: q: aliter ei ꝓsuli nõ potest: nisi q̃ abstineat et si creditores eent pnes: nõ fieret ꝓtestatio cũ eis: quia ꝓra eos nõ petitur restitutio. sed cũ petitur ꝓra aliquem ī ipe est ꝓtumax lite

nō ꝓtēſ. ꝓcedit ꝑ miſſionem in poſſeſſionē: vt dixi. et lex illa in cauſe §. cā. intelligit lite ꝓteſtata cū minor petit reſtitui ꝓra factū ſuū ⁊ nō ꝓra aliquē. Et q̄ ſic intelligat ſatis videt ꝑ legē que dicit q̄ litis cō teſtatio in hmōi reſtitutionib⁹ eſt facienda: ꝑ quā etiaz litis ꝓteſtatiōez nō ꝓpetuat iudicis officiū. ff. de minō. papinianus. §. vl. Prez hic eſt ar. q̄ actō ſm canones ſit ꝓponenda. Ar. ꝯ. ī. de iudic. dilecti. vbi de hoc. vñ expone ꝑ actionē. i. loco iuris cōis et q̄ ei qui nullo iure cōi iuuat: dat reſtitutō in integꝝ ꝑ officiū iudicꝫ et hoc officium q̄ loco actionis ꝓponit ꝓpetit ordinario ꝑncipaliter et incidenter. ſed incidenter relegato vel ꝑncipaliter: ſi hoc ei ꝑncipaliter ꝓmittat. ar. ī. de in int. reſti. c. pe. vbi de hoc. ⁊ idem intelligitur cuz maior reſtituit ꝑncipalit̄ q̄ alia actio nō ſupeſt. vbi gratia. aliquis abſens fuit cā reipublice ꝓſcriptuz eſt ꝓra ipm ꝓpter eius abſentiam: vbet reſtitui officio iudicis. C. ex q. cau. ma. in int. reſti. l. j. ⁊ ij. ff. e. ti. ꝑ totum et officium iſtud dat ſa uore ſiue rōne ꝑſone: et nō ꝓpter ipam rem. vñ pōt ꝓpurari inter ꝑſonales actiones: et non int reales: cum implorat a maiore vel eccia ⁊ et cū poſtulat a maiore

cū reſtitutio in integꝝ ꝑncipalit̄ poſtulat: litis ꝓteſta. expoſcit. alꝫ ante et poſt ingreſſum cauſe poteſt ad h̄ ſine litis cōteſtatione haberi recurſus:

De maioritate et obedientia.

Reg. auguſtino anglor epō.

Cum certū: ⁊ infra. Sit honoris iſta diſtinctio: vt ipe prior ⁊ maior habeat qui prius cōitatis conſilio et ꝯcordi actiōe fuerit ordinat⁹. Item Si quis venerit ꝓra decretum epi: ab eccl'ia abijciatur. In libro regū legit qui nō obedierit ꝑncipi morte moriatur: et in ꝯcilio agathen. q̄ anathematizetur. Leo papa.

Legebat in litteris tuis: q̄ frat atticus chartulaz de obedientie ſpōſione ꝓſcripſerat in qua ſignū ꝓdebatur iniurie. nō em̄ neceſſarium fuerat vt obligaret ſcripto: qui obedientiā ſuā ipo iam volūtarij aduētus officio cōprobabat. Clemens papa tercius.

Omnes ꝑncipes terre et ceteros homines epis obedire beatus petrus precipiebat.

Innocentius tercius capitulo herbipolen.

Illud dns in beato petro: et infra. Cum ſpiritualia ſint temporalib⁹ digniora: ⁊ obedientia melior ſit q̄ victima et auſcultare magis q̄ adipem arietū offerre: nō debuerat hildeſemēſis epus ꝑ tali cōmodo inobedientie notā inurrere et apoſtolicis iuſſionib⁹ cōtraire Item illuſtriſſimo conſtanti nopo. imperatori.

Olite benignitatis affectu et infra. Mirata eſt impiat' ſecularis facere debeat. vl' morte. ſ. eterna. q̄ peribit ꝓpter delictum ꝓpria cie: niſi penituerit. Vel dic qui ñ obedierit iuſto ꝓcepto. xj. q. iij. ſi dns. Si eſt iniuſtum: et hoc eſt manifeſtū nō obediat vt ibi. et c. iulianus. Si dubiū eſſet ꝓceptum principis: ꝓpter bonū obedientie. qđ ſibi ꝓcipit faciat. xxiij. q. j. quid culpatur. in fi.

Legebat. unitrie. ſi. ī. de ſimo. ex diligenti. ⁊ ī. de reg. iu. indignū. ſufficiebat em̄ manuale facere obedientiaz. ī. e. his que. ar. ꝓra. xxiij. di. quāḡ. ⁊ ī. de iureiu. nullus epus. Et ꝑ et cōtra. ſo. qđ dicit ꝓtraria intelligit de illis quib⁹ aliaz cura ꝓmittit. qđ hic dicit q̄ in ſimilib⁹ debet intelligi de clericis inferioribus: qui nō ſunt ꝓpellendi ad iuramentū vl' ſcripturaz faciendaz: ſed ſolum ſufficit ſi obedientiā ſimpl'r repromittant ſuis ꝑlatis: vt dic in fi. ⁊ decre. ꝑdicta nullus epus. Jo. intelligit h⁹. c. de iam ꝓmoto et non ſuſpecto q: tunc iurat. xxiij. diſt. quanḡ. Ber.

Eluentus officio ſi. de pe. di. j. quez peruter. vbi dicit q̄ mādari ſunt leproſi. quirēt cōſa ſacerdotib⁹ ſe oñdere. Et eſt hic ar. ꝑ ſupſtus relecā

dns. ī. de excel. ꝑla. cū ad quoſdam. x. q. iij. quis ꝓnouimus. ⁊. ſi de aq̄ quo. ⁊ eſt. l. j. §. trebaz. ff. vt legator: ſeu ſideicō. hec ſtipl'atio

Omnes ꝓncipes. Ergo ꝓncipes ſubſunt epis: qđ verū eſt: vt hic. et. ī. co. ſolite. ⁊. xcvj. di. duo ſunt. Quid ſi rex habet mlt⁹ epos in regno ſuo: coram quo tractabit ſpūales cās ſuas vl' eui dabit decimas? Cauſas ſpūales tractabit cōs illo epo in cuius territorio habz laicū ꝓncipalē. C. vbi ſenz. vl' clarif. l. ij. decimas ꝑdiales dabit illi epo: in cuius territorio ſita ſunt ꝑdia. ī. de prochi. ſignificauit. alias decimas dabit vbi audit diuinū officium ꝓportionaliter diuidendo: ſi audit in pluribus. ff. ad mūnicipa. aſſumptio. ar. contra. ⁊. ī. de teſta. relatum. in fi. Ber.

Illud dns. digniora. q̄ ad quid: q̄m ſpūalia ſine tpalib⁹ nō ꝑficiunt: ſicut nec alia ſine corpore. j. q. iij. ſi quis obiecerit.

Delicima. lxxxj. di. ſi qui ſunt pbri. xxxij. di. §. verū. ⁊. viij. q. j.

Auſcultare. i. attendere ⁊ audire mandatū cū effectu. ſciendū.

Cōmodo. occaſione ſine pretxu pietatis nō eſt facienda impietas. vt. j. q. j. nō eſt putanda. xxiij. q. v. forte. ar. ⁊. xxx. q. j. noſſe.

Olite benignitatis. Cauſa: imperator ꝓſtantinopolitanus faciebat ꝓriarchaz ꝓſtantino. iuxta pedes ſuos in pte ſiniſtra ſedere. Papa h⁹ intelligēs ſcripſit ei: q̄ nō decebat eū taliter ſe habere erga ſuū ꝓriarcham: cū alij reges et ꝓncipes ſuis ꝑlatis vt debent: reuerent aſſurgant: et eis in⁹ ſe ſedem venerabilē aſſignent. Imperator reſcripſit ei dicens: q̄ multū mirabat q̄ cū ſup hoc miſus fuerat increpare: dicēs q̄ ſacerdotū ſuberat imperio aucte petri dicentis. Subditi eſtote oi humāe creature ꝓpter deū ſiue regi tanq̄ ꝑcellenti: ſiue ducib⁹ tanq̄ ab eo miſſis ad vindictā maloꝝ laudem vo bonoꝝ. Reſcribit em̄ papa ſibi rūdendo aucte petri illam exponēs: q̄ ſi ꝑſonam loquēns et illoꝝ ad ꝗs loquebat diligēter ꝑſideraſſet: nō expliſſet taliter intellectū illi⁹ aucte: ſcribebat em̄ ſubditis ſuis: ꝗs ad hūilitatem inducebat nec ꝑ hoc volūt eſſe ſacerdotū: q: ſm intellectum illius ſeqret: q̄ quilibet etiā Papa imperii in ſacerdotes accepiſſet: ex eo q̄ ibi dicat omni hūane creature. ſed ñ negat q̄n imperator ꝑfit ſuis et illis qui ab eo tpalia receperūt. Tandē expoſita p̄miſſa aucte petri oñdit exemplo xp̄i: ſacerdotū ꝑeminere regib⁹ dicenz. hieremie. Ecce ꝓſtitui te ſup gentes et regna tē. et ꝑ auctem geneſis. fecit deus duo magna lūmaria tē. dicit em̄ q̄ ſi iſta ꝓſideraſſet: nō feciſſet taliter ꝓriarcham ſuū ſedere ad pedes ſuos: et licet nō increpaſſet eū: poterat tñ rōnabilit̄ increpare: cū ipe ſup oēs acceperit ptatem in ꝑſonā

Principi. i. pape. de ꝑſe. di. j. corpora. ſicut ecōuerſo imperator vocat̄ pontifex. x. di. de capt'is. Sed nūquid laici debent obedire pape? Poteſt dici q̄ ſic quo ad ſpūalia. ī. e. omnes ꝓncipes. ⁊. ī. de iudi. nouit. Sic ecōuerſo principi ſeculari: idest imperator oēs ſubditi obediant: et clerici qui ab eo recipiunt tpalia. ī. e. ſolite.

Adorte. Sed nūquid eccl'ia punit taliter? nō. ſed oſtendit qđ inde

petri: cui dictū fuit a dñō: q̄cunq; ligaueris ꝛc. in ti. dic q̄ impiis celsitudo diſcñat vtrū ad bonū ꝛ vtile iuitaueritimpatoriam excellentiā: cū ipe ſolūmō ad vtilitatem eccie et terre hieroſolymitane ſbſidiū ipm duxerit mutandum.

b Nili fuim⁹. increpare: ꝑ hō nō fecit aio increpādi: ſed aio ad monēdi ex affectu dilectōnis. v. q. v. nonois. et. c. nō oſculat. ꝛ. C. de ſen. ꝛ int. o. iudi. ex ſtipulatione. ſi. xxiij. q. v. ñ putes.

k Subditi. j. ō cenſi. omīs anima. ꝛ. xj. q. j. q̄ magnum.

l Dez et ſi. ꝑ papa rñdet auctū petri inducte ab imperatore.

m Et ſi pſonā. pſideranda eſt pſona loquētis: et cui q̄s loq̄tur. xxvj. diſ. de inde oppoñ. et. j. de conſan. ꝛ af. de infidelib⁹ et aliq̄d ꝑbat rōne pſonaꝝ colloquentiuꝫ ar. j. q. vij. dicit.

n Suſcipiūt. nunq̄d ergo appellabit ab epo ad impatorez: videt q̄ ſic. j. de fo. ꝑpet. vez. tūc em̄ ꝓgnoſcit q̄ iuſtis iudex. ar. j. de ap. ſi duob⁹. Dico q̄ ſic niſi conſuetudo ſit ꝓria. arg. ad hoc. xviij. di. ſi epiſ. videret tñ q̄ illa tpalia penitus eēnt a iuriſdictione imperatoris ſeparata. x. q. j. nouerint Jo. Dicas q̄ appellādum eſt ad archiepm niſi de conſuetudine vel priuilegio vel alio iure ad aliū ſit appellādū. j. de appel. romana. §. rebet. Ber.

o Jn ſpualib⁹. x. di. ſuſcipimus. xcvj. diſt. cum ad verum.

p Preferet. xij. q. j. p cipiū. ꝛ. xxiij. q. iij. ſi habes. et. xxxviij. diſtin. ſedulo.

q Propter tū. per q̄d videt eſſe ꝓſilū p ſectiōis in q̄ libet ē ar birtū. xiij. q. j. c. vl.

r Tanq̄. q̄d q̄q; ſit itudinez potius q̄ veritatem notat: vt illud eu angelij. tanq̄ ad latronez ꝛc. nihil em̄ eſt ſimile ſibi: vt ſit ſilitudinarū non expſſiuꝫ ꝓitatis. ſi. ff. de pecul. l. iij. §. ſi filiusfamil. Et eſt ḃ ar. q̄ nulla dicō debz vacare in reſcpto: alioq̄n fruſtra mēbranas occupat. xix. di. ſi romanoꝝ. ar. ad hoc. xxviij. q. j ſic em̄. ꝛ. ff. de vſu. l. iij. ar. C. de fideiuſ. non recte.

ſublimitas: q̄ te niſi fuim⁹ in noſtris lr̄is increpare. Hunc aūt tue admirationi nō cām: ſed occaſiones ꝑbuit: q̄ legiſti beatū petruꝫ apl̄oꝝ ꝓncipem ſic ſcpſiſſe. Subditi eſtote oī humane creature ꝓp deū: ſiue regi tanq̄ ꝑcellenti ſiue ducibꝫ tāq̄ ab eo miſſis ad vi dictā malefactoꝝ laudē ꝙ bono rū: ꝛ iſra. Dez ſi pſonā loquētis et eoꝝ ad q̄s loq̄bat: ac vim locutiōis diligēti⁹ attēdiſſes: ſcribentis ñ expſſiſſes talē intellectum. Scribebat em̄ apl̄s ſbditis ſuis ꝛ eos ad hūilitatis meritū puocabat. Maz ſi ꝑ hoc q̄d dixit: ſubditi eſtote: ſacerdotib⁹ voluit ꝑponere iugū ſbiectionis: ꝛ eis ꝑlationis auctez auferre: quib⁹ eos ſb iectos eſſe monebat: ſequereē ex hoc etiā: q̄ ſuus q̄libet in ſacerdotes impiū accepiſſet: cuz dicat omni hūane creature. Q̄d aūt ſequit ſiue regi tanq̄ ꝑcellenti non negam⁹: q̄n ꝑcellat imperator in tpalib⁹ illos dūtaxat qui ab eo ſuſcipiūt tpalia. ſed pōtifex in ſpūalib⁹ añcellit: q̄ tanto ſunt tpalib⁹ dignioza: q̄nto anima ꝑfert corpori: licz ñ ſimpl̄r dictū fuerit: ſubditi eſtote: ſed additū fuit ꝓpter deū: nec pure ſit ſubſcriptū regi ꝑcellēti: ſ inꝑpoſitū forſitan fuit non ſine cā tanq̄. Q̄d aūt ſequit ad vindictā malefactoꝝ ꝛ laudez ꝙ bonoꝝ intelligēdū nō ē: q̄ rex vel impator ſup bonos et malos gladij accepit ptātem: ſed in eos ſolūmō qui vtentes gladio ei⁹ ſūt iuriſditioni ꝓmiſſi: ꝛ infra. Potuiſſes aūt ꝓgatiuā ſacerdotij ex eo poti⁹ intelligere q̄d dictuz eſt: nō a q̄bz: ſed a deo: nō regi ſ ſacerdoti: ñ de regia ſtirpe ſed de ſacerdotali ꝓſapia deſcēdenti de ſacerdotib⁹ videlicz q̄ erant in anathot. Ecce ꝓſtitui te ſup gentes ꝛ regna: vt euellas ꝛ diſſipes: edifices ꝛ plātes: ꝛ infra. Preſta noſſe ꝙ bueras: q̄ fec⁹ deus duo magna lūminaria i firmamēto celi. lūinare maius vt ꝑēet diei ꝛ lūinare min⁹ vt ꝑeſſet nocti. vtrūq; magnū. ſ alterū maiꝝ. Ad firmamētū igit celi ḃ eſt vniuerſal' eccie fecit deus duo magna lūminaria: ideſt duas inſtituit dignitates: q̄ ſunt pōtifical' auctas ꝛ regal' ptās. Sz illa que ꝑeſt diebꝫ: ideſt ſpūalibꝫ maioꝝ eſt que ꝙ carnalibꝫ mīoꝝ: vt quāta eſt int ſolē ꝛ lunā tanta int ponti fices ꝛ reges dīa cognoſcat. Hec aūt ſi prudent attēderet impatoria celſitudo: nō faceret aut ꝑmitteret ꝓſtātino. pr̄iarchaz magnū q̄dem ꝛ honorabile mēbrū eccl'ie iuxta ſcabellū pedū ſuoꝝ in ſiniſtra pte ſedere. cū alij reges ꝛ ꝓncipes archiepis ꝛ epis ſuis ſic dñt reuerēter aſſurgāt: et eis iuxta ſe venābilem ſedē aſſignēt: ꝛ infra. Nos aūt ꝛ ſi ñ increpādo ſcripſimus: potuiſſem⁹ tñ rōnabiliter increpare. ꝛ iſra. Nobis aūt in beato petro ſūt oues xp̄i ꝓmiſſe. dicēte dño paſce oues meas: nō diſtīguens int has oues ꝛ alias. vt alienū a ſuo demōſtraret ouili. q̄ petrū ꝛ ſucceſſores ipius mḡros ñ recognoſceret ꝛ paſtores. vt illud tāq̄ nouiſſimū omittam⁹ q̄d dñs dixit ad petz. ꝛ i petro dixit ad ſucceſſores ipi⁹. q̄cūq; ligaueris ſup terrā. erit ligatū et in celis ꝛ ceteras nihil excipiēs qui dixit. q̄cunq; ꝛ iſra. Vtz aūt impatoriā excellentiaz ad bonū ꝛ vtile p lr̄as nr̄as duxim⁹ inuitādā. vtz tibi iuſta ſuggeſſerim⁹ ꝛ honeſta tua ſollicitudo diſcernat. cū non niſi ad vtilitatē eccie et terre hieroſolymitāe ſbſidiū nos te meminim⁹ iuitaſſe.

¶ Dez epo floren.

Per tuas nobis lr̄as. ꝛ iſra. Poſtulaſti p ſe. ap. oraculū edoceri. vtz q̄s p ordinē ſbdiaconatus a ro. pon. ſuſceptū a debita tibi reuerētia ſubtrahat. Ad q̄d breuit rñdemus. q̄ etiā ſi decens ſit vt illis q̄ntū q̄uenit a te inter alios tibi ſubditos deferat: q̄s dignitas apl̄ica collatiōe ipi⁹ ordinis honorauit. p eam tñ ab obedientia quā al's tibi debent: minime abſoluuntur.

¶ Dem conſtantinopol'. patriache.

¶ Coſtitui te. ḃ locꝫ dñs hieremie ꝓphe dās ei ptātem ſuper gentes et regna. Bernardus.

t ¶ Euellas. vicia. ſ.

u ¶ Plantes. virtutes

x ¶ Adai⁹. xxvj. di. duo

y ¶ Jnt ſolē et lunam. igit cū terra ſit ſepties maioꝝ lūa. ſol āt octies ē maioꝝ ira: reſtat q̄ vt pōtifical' dignitas quadrageſies ſepties ſit maioꝝ regali dignitate

z ¶ Aſſurgant. ꝛ inclinēt eis. vt. lxiij. diſ. valentinianus. Ber.

a ¶ Venerabiles. ex ſede em̄ venābil' dr̄ſit: vt. §. de ꝓſue. cū olim.

b ¶ Non diſtinguens. nec nos diſtinguē debemus. ij. q. v. ꝓfuiſtis et. xxx. q. j. q̄ ſi dominꝰ. ꝛ. xxxij. q. ij. q̄s deus ꝛ. §. de tranſla. inī corporalia. arg. xxij. q. v. hoc videtur. ar. cōtra. ff. de teſti. queſitum.

c ¶ Omittam⁹. dicit ſe omiſſuꝫ q̄d ſtati inducit et ē q̄daz color rethoricus qui dī occupatio viij. q. j. mo yſes. in fi.

d ¶ Nōcunq; . q̄ dicit ois nihil excipit. xix. di. ſi romanoꝝ. ꝛ. ff. de offi. dr̄ſi. l. iij.

e ¶ Per tuas. ſbdiaconat⁹. eis em̄ q̄ in maioꝝ ordie ſunt ꝓſtituti: ñ ꝓſerūt. ff. de albo ſcri. l. j. ꝛ. xvj. di. iſidor⁹. ꝛ merito ē ut' referēdū. ceteꝝ em̄ ꝓcurrētib⁹ nō ꝓuilegij hūda ē. ff. q̄ cū eo q̄ in alie. po. l. iij. Et eſt ḃ ar. ꝑ expētus epis: vt in ſinodo ſedeāt in meliori loco: q̄ lex dic q̄ ꝑ⁹ ſcribēda ſūt noīa eoꝝ qui dignitates iudicō ꝓncipis ſūt ꝓſecuti. ff. de albo ſcri. l. vl. ꝛ ſi iſti eligāt ad ꝓlatiōez: ad on⁹ intelligūt eligi ꝓuilegio ſuo ñ obſtāte: recipiendo honoꝝ et on⁹ recepiſſe intelligūt. j. de ꝑb. ſignificatu. C. de teſtim. §. de fīū. ad ſupplicatiōez. C. de poſtu. q̄ſquis. Sz nunq̄d pōt epus talē ſbdiaconū de ponē ꝓpt' cramē. ar. eſt ḃ q̄ ſic: ex eo q̄ dic: ab obedientia eē mīne abſoluunt. ſ. ñ credo. tñ cām inſtructā dz remittere ad papaz. ar. iij. q. vj. q̄uis. C. vbi ſenat. vl' clariſ. l. iij. §. ij. ꝛ. j de ſta. reg. ea q̄. op. ar. iſte etiā ñ ꝓmittit niſi. viij. teſtib⁹. ij. q. iij. pre

ſul. Quidam dicūt q̄ epiſcopus eos deponere poteſt.

f ¶ Abſoluūt. ſi. ē. C. de iuriſ. o. iudi. l. vl. et q̄uis abſoluti nō ſint ab obedientia quā al's dñt ꝓlatis ſuis: tñ ad ſuꝑiores etiam ordines

sine lnīa pape pmouē
ri ñ pñt. ꝑ. tē tem. oz.
cū in distribuendis. et
hō fit ꝓpē reuerentiam
maiorib⁹: q manus eis
iposuit. ō ꝑ. di. ij. c. vl.
g ¶ Inter quatuoꝛ. ca
peremur. a venetis.
h ¶ Juris nanqꝫ. prima
ratio.
i ¶ Prēiudicium. nulli
em̄ auferēda est possessio añ cause ꝓgnitionez
vt. xij. q. v. c. j. ā fi. ar.
xvj. q. vj. placuit. j. q.
iij. volum⁹. ꝛ. j. vt li.
pen. p totū. ℒ. vñ vi. si
qs in tantā. ℒ. si p vi
vel alio modo. l. ij.
k ¶ Citan. vñ lnīa nō
tenz cū citatō ñ puenit
ad eū: nec fuit publice
ꝓposita. ff. q̄ sen. sine
ap. ꝓcan. l. j. §. ītē ex eo
edicto. ℒt nō q̄ ille q̄
est i possessiōe obedien
tie ꝓueniēdus ē: ꝛ ñ sb
dit⁹ q̄ ꝑstat obediētiaz
et agit ꝑ ecclīas ꝛ tēse
dit esse sibi sbiectas.
j. tē re. w. ꝑstrut⁹. et
c. cū venāb⁹. Item nō
q̄ oīs qs negocīū tan
git vocādi sūt: vt ꝺ ptz
qō si nō fiat nō ꝓiudi
cāt absenti: nisi forte
sciuerit cām suā agi ꝛ
taceat. j. tē re iudi. q̄
ius. vbi tē hoc.
l ¶ Se absentēt. ff. tij.
q. ix. c. ij. ꝛ ꝑ totū. et. §
tē rescꝛ. ex pte. j. et. §.
tē ꝑsti. eccl'ia nec tenet
rescꝛiptū qō ꝓcipit aliquid fieri absente altera pte: et ñ ꝑ prumacīā. ℒ. vñ vi memīerit
et. ℒ. si ꝑ vim vel alio
modo pos. l. vlt.
m ¶ Ꝑsti. prima ratio
n ¶ Inobediēs. videt
q̄ hō licite potuiss̄ pe
tere. ar. §. tē elec. quia
diligentia. et. ff. tē bo.
lib. etiā. §. si tē portat⁹.
o ¶ Zibsentia. scōa rō.
p ¶ Quod sup his.
Sēre vocant abbates ad
synodū ꝓra illō qō legit. xviij. di. epūs. ꝛ. xviij. q. vl. §. fi. Respōdeo: abbates bñtes populuz tenent venire ad
synodū: ō quib⁹ loquit
xviij. q. ij. abbates. sed
nō bñtes ꝓpīm ñ tenen
tur venire. nisi cā ratō
nabīl subsit: vt dicit in
alla palea. xviij. di. epūs
vñ cisterciēses ēt si nō
ēnt exempti: cū nō ha
beant ꝓpīm: nō tenent venire. exēpti em̄ qui populū nō bñt nō tenē
tur venire. xviij. q. ij. q̄ fit necessariū. in fi. tē hō dictū est. §. tē of. oz.
q ¶ Obedientiam. quia iudex sine ꝑlatus iurisditiōem / dilectus.
sua tēndere potest penali iudicio. ff. si quis ius di. nō obtem. l. j.
r ¶ Um i eccl'ijs. iuramtū. Nō q̄ reg'aris suspectus tē inobedientia cōgi ꝑt iurare obediētiā. ar. ff. tē iud. i oīb⁹. ar. j. §. c.
s ¶ Excōicationis. ꝛ ita ꝓcor ꝓter inobedientiā potest / legebat.

ITer q̄tuoꝛ: ꝛ ifra. Petitio
nez ꝓtra eccl'ias q̄s tibi sbij
ci postulabas: q̄ priusq̄ ꝑstātinopolis ciuitas caperet: ꝑstanti. patriarche minime rñdebant duplicī rōne ñ duxim⁹ admittendam.
Juris nanqꝫ rō postulat vt in eo
rū ꝓiudiciū: q̄bus eedem ecclesie
sunt sbiecte nihil ordinem⁹ tē ipsis: cum nec citati sint nec quicti
nec p ꝓtumaciā se absentēt: ꝛ ifra
Sup obediētia vo: quam vt tibi
impēdi faceremus ab archiepo ꝛ
epīs regni cypri sil'iter postulasti
fere idem duximus rñdendū: cuz
et ipi ante tuā ꝓmotionē fuerint
exempti q̄n videlicet ꝑstanti. ecclesia erat inobediēs et rebellis:
ꝛ in eoꝝ absentia ꝓtra statuz eoꝝ
nō tēbuerimus aliq̄d immutare.
iusticiā tī nō negabimus tibi: cū
eaz duxeris postulandā. ¶ Dem
QUod sup his: ꝛ ifra. Abbates et sacerdotes dioceſana
tibi lege sbditos: q̄ ad tuā synodū
venire ꝓtemnūt: dūmō in ipsa sy
nodo nō ducas aliquid statuendū
q̄ō canonicis obuiet institutis: ꝑ
cen. ec. ad synodum illam venire
ꝓpellas et tēbitaz tibi obedientiā
et reuerentiam exhibere.
¶ Dem sancti ſtephani et sancti
ꝓculi abbatibus bon̄.
QUm in eccl'ijs scti victoris
et sancti. j. tē monte: ꝛ ifra
Mos igit̄ ad reformationē earundem eccl'iaꝝ diligēti sollicitudīe
intēdentes vniuersis canōicis tē
dimus in mādatis: vt pōri suo in
his que ad euz ptinēt obedirent.
Cumqꝫ oīs q̄tuoꝛ dumtaxat exceptis se obedire velle ꝓcorditer re
spōdissent: ꝓdicti q̄tuoꝛ se contra
pōrem in supbiam erigentes: licz
tē obediētia suo pōri ꝑstanda ꝑsistissent iuramētū corporalit̄ tñ exhibiti iuramenti immemoꝛes suo
pōri ꝑ oīa restituerūt: ꝛ cū ꝑ ꝓtumaciaz suā nequissent ad tēbitā obedientiam reuocari dictus pōr in
eos excōicationis sniam ꝓmulgauit. Cū igit̄ ꝑfati canōici ad ap.
se. accessissent ꝑ scꝑturas autenticas ex ml'toꝝ testimonio ꝓbatoꝝ
effecti tē ipoꝝ ꝓtūacia certioꝛes
recepto fm formā eccl'ie ab eisdē
coꝛporalit̄ iuramēto ipis fecimus
absolutiōis bñficiū ꝑpēdi: ꝓcipiētes eis sb tēbito iuramēto: vt ad suum clausū tē q̄ exierāt redeūtes
pōri. uo fm tēū tēuote ac hūilit̄
obedirent. Jdeoꝝ mandam⁹ q̄tenus ꝓfatos canōicos: vt ad pōris
sui obedientiā reuertant: ꝑ cen.
ec. ꝓpellatis. ꝛ ne ō sua possint cōtumacia vel malicia gl'ari: cogatis eos si videritis expedire: vt iuramētū qō tē parendo mandatis
pōris ꝑ absolutiōis bñficio impetrādo supbe negauerāt: hūiliter
ꝑstare ꝓcurent: alioq̄n eos tē fratrū cōsoꝛtio penitus excludatis.
¶ Onoꝛ⁹ terci⁹. g. ꝑsbro cardi.
et capl'o scti laurentij in damaso.
Jis que ꝑ eccl'ia sancti laurentij in damaso ex pte vna
ꝛ capell' sibi sbiectis ex altera super scrutinio alīsq̄ artic'lis dili
gent auditis sniando tēcreuim⁹:
vt earūdez capellaꝝ ꝑsbr ꝛ clerici. cardi. qui nūc est in ipa eccl'ia
et q̄ fuerint ꝑ tpa: manualē obedientiā ꝛ ſuerētiā ꝛ honorificentiā
oīez exhibeāt: et ad eccl'iaz ipaz
ꝑ scrutinio baptismo et capl'o celebrādis ꝓueniant tribus ꝓsuetis
correctiōez ipius cardi. recipientes hūiliter. ꝛ excōicationis interdicti vl' suspensionis sniās quas
tulerit in eos ꝛ eccl'ias eozūdem
īuiolabilit̄ obſuantes. q̄ aūt ecclesia ipa cardi. vacabit capellani et clerici memorati eidez ecclesie reuerēter exhibeāt omnia sup
dicta. excepto quod tē correctiōe
et excōmunicatione ꝛ suspensione ipoꝝ ꝓ bono pacis nostre
prouidentie reseruamus.
¶ Dem abbati sancti michaelis
abradeñ. dioc.

excōicare ſbditū suuz
sic ꝛ electus i abbatez
j. tē simo. sicut.
r ¶ Aurēticas. videt
q̄ ꝑ scꝑturas ꝓbetur
crimē alicuius. ꝛ its
ꝓ cartaz ꝑt ꝓbari per
iurū alicuⁿ. ar. v. q.
vl. epiphanū: qō nō
est vez. Jtez est ar. b
q̄ lr̄is ꝓatoꝝ credit
in ꝓiudiciū alioꝛ: cū
vne voce ñ credat. j
tē ꝓba. qñ ꝛ. Jtez habes ꝺ q̄ lr̄e ꝓatoꝝ
scꝑture dicūt autentice: sic. j. tē fi. instruc. ij. et. c. cū dilectus.
ꝛ tē ꝓba. pⁿ cessionē
u ¶ Juramto. Nota
q̄ a puro ꝛ suspecto
rēcipit tē nouo cautō
inratoꝛio: qō est ꝓtra
illud. xcij. q. v. puuli
et ꝛ illud. j. tē ꝑsumt̄as. ꝛ. j. ō coba. cle.
et mulie. c'icos. sed
illō fit in maiozē ꝑsonez ipoꝝ et manus
oꝛprobriū: et q̄ aliaz
cautionē ꝑstare ñ pñt
cū nil habent: vt. xij.
q. j. non dicatis.
x ¶ Excludatis. Ecce
pena inobedientiū: et
nihilominꝰ excōicandi sūt ꝛ ab oībus euitandi vsq̄ ad satisfactiōez. j. ō reg. ꝛ trās.
c. vlti. in fi.
¶ Jis que. obedientiā. Pcie
em̄ ptz q̄lit̄ sbditi obediētiaz facere tēbeāt
suo ꝓlato sine scꝑtura. §. e. legebat ꝛ sine
iuramto. j. ō iureuinl'us. sic. j. tē restispol'. olim. ꝛ q̄ncq̄ ꝑ
iuramm̄: vt. v. c. nullus: nisi esset suspectus: vt. §. u. pri.
b ¶ Pro scrutinio.
fic. j. tē capel. mo. dilectus: vbi tē hoc in
glo. que incipit: sic. §
c ¶ Pacis. ergo vī q̄
tē iure cōi vacāte ecclesia ꝓlato trāsferāt
ꝓās ad capl'm sed ꝑ
bono pacis pāp̄ hō'
bi refuat: cū oīa alia
libē capl'o refuauerit ꝛ ita vacāte eccl'ia
capl'm ꝑt iudicare absoluere ꝛ excōicare. j
tē hereť. ad abolendā
j: rñso. ꝛ. j. e. cū olim
ar. lxv. di. c. vl. ꝛ. vij
q. j. pōtifices. ꝛ. xxiij
di. in noīe dñi. ea vo
q̄ mīnisterū ꝓfectiō
nis tēxideraī facere nō pñt. imo vocabūt vicinos epos cū cautele studio: vt in dicto. c. pōtifices. ꝑbendas tñ vl' dignitates vel curā aiaꝝ
q̄ ptinet tñ ad ꝓlatū: capl'm vacāte eccla ꝓferre nō ꝑt: q: nusq̄ inueniť q̄ vacante sede ptās ꝓferēdi bñficia trāsferaī ad capl'm. j. tē se
va. illa. Etr. ꝺ illud qō dictū est: qō capl'm possit absoluere. xj. q. iij.
si qs epus damnaī. Jllud vez est q̄ si excōicatus a ꝑdecessore nō sit
absolutus: q̄ successoꝛ illū absoluere ꝑt: cū ei succedat in onere ac in

honore. ſ. de of. or. paſtoral. Sz ñ negat qñ capl'm poſſit illũ abſoluere necitate exigẽte. et ita ꝑt̃ pict'm aiat hoc pmittẽ: ⁊ ſano põt ꝓcedi. ar. huius. c. q capl'm vacante eccl'ia: cũ cauſa rõnabilis ſubeſt poteſt excõicare ſubditos ſi fuerint ꝓtumaces et inobedientes.

¶ Electa filia. iuriſdictioni. Sic ℊ mulier habet iuriſdictionez. ſ. de arbi. dilecti. Sz ꝓra videt q mr̃ iudicare ñ põt. ⁊ xxiij. q. v. mr̃ierem. nec cuilibꝫ fungi officijs. C. de pcu. alie. nã. ff. de reg. iuſ. l. ij. dicas q abbatiſſa hz iuriſdictionez talem q̃lẽ nõ ita plenam ſic vir habet. Dicas ℊ q põt ſuſpẽdere ab officio ⁊ bñficio mõachas ſuas et clericos ſue iuriſdictioni ſbiectos: ſcõm q hic ſatis innuit ſi inobedientes fuerint. habz eñ adminiſtratiõnez tpaliũ et ſpualiũ ar. ſ. ó ꝑſir. cũ dilecta ſ. de his q̃ ſi. a pla. ſine ꝓſenſu ca. c. ij. Itẽ rõne ſue adminiſtrationis poſſuã ꝓfirmatiõez põt ꝓferre eccias ⁊ bñficia ⁊ inſtituẽ clicos in eccleſijs ſui monaſterij: ſic faciũt alij cõfirmati. ſ. de electio. noſti. ⁊ ſicut abbates ſ. de his q̃ ſi. a pla. ſine ꝓſenſu ca. ea noſcãt. Dicẽ eñ abbas de ꝓſenſu capituli repñtat: vt dicat illa de cre. ea noſcãt. eodem mõ abbatiſſa. Excõicare añt ñ põt vel abſoluere. ſ. ó ſen. excõ. de monachis. Et põt dici q nec ab officio põt ſuſpẽdere nec inꝺicere: q⁊ et hoc ꝓtinz ad claues. ſ. de excel. pla. rãta. et ñ dicat hic papa q poſſit: q⁊ nõ ſexui femineo ſed virile tradue ſũt claues regni celoꝝ. licet eñ beatiſſima Vgo maria excellentioꝝ ſit apl'is vniuerſis: nõ tñ illi ſed ill' tradidit claues regni celoꝝ. ſ. de pe. ⁊ re. noua. nec põt velare moniales. xx. q. ij. ſtarumus. ꝓterea mulier nõ debet hꝫ talem ꝓtatem: q⁊ nõ eſt facta ad imaginẽ dei: ſed vir q̃ eſt imago ⁊ gloria dei: ⁊ mulier debz ſubeſſe viro: et ideo ſicut famula viri: cũ vir caput ſit mulieris: et ñ econuerſo. xxiij. q. v. hec imago. ⁊. c. cũ caput. et ideo q⁊ excõicare ñ põt ꝓcipit papa q⁊ clericꝫ ⁊ mõnales qui premunt ſuſpenſiõez ipius: ꝓpellant p cen. ec. ad ſuandam eius ſuſpenſionem ⁊ ſalubria mandata eius.

e ¶ Canonicas. nõ dicit monachas. loquitur ꝑm conſuetudinez teutonicoꝝ vbi ſunt canonice ſeculares: que nullam faciũt ꝓfeſſionez nec renũciant ꝓprijs: immo qñq̃ contrahunt matrimonia. de talibus poteſt intelligi. c. xij. q. vi. c. vltr. in fi.

f ¶ Salubria. ſi certũ eſt q ſint ſalubria. Vel etiã ſi ſit dubiũ. xj. q. iij. quid ergo. ⁊. xxiij. q. j. quid culpat. in fi. ſi certũ eſt q⁊ eẽnt mala nõ eſt obediendũ. xj. q. iij. nõ ſemp. c. ſi dominus. et. c. iulianus.

g ¶ Electi filij. appellauerũt: q⁊ eoꝝ intererat. p tale eñ iuramẽtũ piudicabãt eccleſie ſalte de facto: q⁊re admiſſa fuit appellatio. ij. q. vj. nõ ſolent. ⁊. ſ. de elec. cũ inſ. R. et ſic epus p iuramẽtuz ſuũ nõ poterat eccleſiã obligare: cũ nõ tenuerit quo ad illa que ꝓtt̃ formã canonicã ꝓtinebant in eo. ſi. ſ. de reli. do. cũ dilectus. nam relicũ ꝓſone ꝛc. xvj. q. vj. ſi epm. nec ꝑditionẽ eccl'ie in hoc potuit facẽ deteriorem. ſ. de dona. fratrũ. ſi. ſ. de inſti. cũ veniſſent. vbi dicit q⁊ iuramentũ a plato in piudicio ſue dignitatis ꝓſtitũ non piudicat eccleſie. ⁊ multo plato et ꝓradicente eccl'ia poſſet p defenſione eccl'ie ꝺicere ⁊ repetẽ qñ ꝓſtitũ eẽt occaſione talis iuramti. xij. q. ij. ñ liceat.

b ¶ Nolles. ſic di. j. in ꝓncipio. / pape. et. ſ. de iureiu. ſic. ij.

i ¶ Canonica. quã habes. ſ. de iureiu. ego. M. q̃ forma papa ꝓtem⁹ eſt: vt ibi dicit ℊ multo ſoꝝ ⁊ alij dñt eſſe illa ꝓtenti ſi. xxij. q. v. de forma. in q̃ forma dz ſpecialit̃ inſeri iuramtũ de fidelitate ⁊ obedietia

k ¶ Conſuetudinis. Sic p q⁊ conſuetudo nõ hz locũ. ſ. de ꝓbend'. ann̄q. in hoc caſu: cũ talis conſuetudo ſit ꝓra generalẽ eccl'ie conſuetudinem. c. di. ꝓtra morez: quare eñ debz morẽ aliorꝝ etiã metropolitanoꝝ: vt ibi dicit. et q⁊ p vſurpatiõez hoc faciebat: nõ ꝑdeſt conſuetudo. x. q. iij. quia

nonica: quaz nos a coepiſ nr̃is nobis imediate ſbiectis recepimus: nil ãplius a caſtellañ. epo obtẽtu alicuius conſuetudinis exigas ꝓtextu pſtiti iuramẽti: ſciẽs nos cũdem epm ab hmõi iuramento q̃ ad articl'os abſoluiſſe vel renũciaſſe potius nõ teneri.

¶ Dem pozi fratrum pdicat. ⁊ archidia. rhegiñ.

¶ Cum olim cã. ⁊ ifra. Quo circa mãdam⁹ ãten⁹ licet quentus mõaſterij ſcti ſaluatoris meſſañ. ſint ipo iure hac vice eligẽdi ptate quati: de gratia tamẽ eligẽdi ſeu poſtulandi detis ipis aucte nr̃a libam facultatẽ: mãdantes eiſdẽ: vt cũ eccia meſſanẽ. vacet ad pſens: electionez ſuã ꝓfirmandã put ó iure fuerit vl' etiã infirmãdã pſentẽt capl'o meſſanẽ. ¶ Dez archipſbro ſancte. m. maioris de vrbe.

¶ Statuim⁹ vt pſbiteri primũ locũ: diaconi ſcõm ſbdiaconi terciũ: ⁊ ſic ó reliqs obtineant ordinatim etiã ſi poſteri⁹ admittant̃: ⁊ q maioꝝ ẽ ordie etiam ſi poſtea ſit receptus ⁊ in

c ¶ Cum olim. quati. quia elegerunt indignum. ſ. de electi. cum in cũctis. ⁊. c. cũ vin. ⁊. c. ꝓgregato. et ſic de gra tñ reſtituit eis electio vel q⁊ nõ elegerũt infra tempus. ſ. de electi. ne p defectu.

b ¶ Capitulo. Sic p ſ̄ manifeſte q⁊ vacãte eccl'ia ptãs ſine iuriſditio epi deuoluit ad capl'm. ſic. ſ. de hẽ. ad abolendã. in pn. ⁊. ſ. e. bis q̃. Et. ꝺ multa habes: q⁊ ptãs epi ñ deuoluit ad capitulũ vacãte eccia. ſ. ne ſe. va. illa. ⁊. xxiij. di. pbr̃i. ꝑm io. vt ibi no. lxxj. di. fratrũtatem. vbi dicit q⁊ vacãte eccia collatio bñficioꝝ ñ deuoluit ad capl'm: ⁊ q⁊ capitulũ nõ põt dare lñaz alicui tranſeũdi ad aliã eccl'iam. ſi illic eligat. et ſ̄ dicit q⁊ capitulũ poteſt ꝓfirmare electũ in abbatez vacãte eccia. Que ẽ rõ diuerſitatis? huncinde: Rõ illa põt eſſe: capl'm ideo ñ põt alicui dare lñam trãſeũdi ad aliã eccl'iaz: q⁊ ibi eſt q̃dam alienatio pſone. ſ. capitulũ ſine ꝓſenſu plati alienare ñ põt ſe. Va. xij. q. ij. ſi q̃ de reb. et. c. alienatiões. ſed maioꝝ ẽ alienatio pſone q̃ rerũ. xij. q. j. ꝓcipimus. Et ideo ñ põt dare lñam tranſeũdi. ſed p ꝓfirmatiõez de q̃ fit hic mentio: nulla fit alienatio: nec piudicat epo futuro. ⁊ ſic loquit̃. c. ꝑdicta q̃ ſignant̃ p ꝓrijs. Ad illã dicere. illa: dicas q⁊ capl'm ñ põt ꝓferre bñficia que pmẽt ad epm vacãte eccia: q⁊ oẽs fructus ⁊ iura epat⁹ dñr fideliter cuſtodiri et reſeruari ſucceſſori. xij. q. ij. hec dr̃ placui. et. c. ñ liceat. ⁊. ſ. de offi. or. cũ vos. Sz collatio bñficioꝝ int̃ bona epalia et fructus ꝓputant̃: ⁊ magnũ fieret piudiciũ epo ſucceſſori p talẽ collati onẽ: et ideo ñ põt ꝓferre nec diſtrahere tales fructus ſic nec alios: et de hoc dictũ eſt. ſ. e. ti. bis q̃. Et q⁊ ibi minus dicit ſupple hic. ⁊ coram capitulo poterit obijci electo q̃cquid poſſet coram epo. et ita capl'm ꝓgnoſcet rang ꝑ epus de his q̃ obijcient ꝓtra electũ: ⁊ caſſabit electionem ſi caſſanda fuerit: al's non aſſumet capl'm iuriſdictionem epi. de hoc dixi. ſ. de offi. ordi. irrefragabili. Ber.

c ¶ Statuimus. locũ. q⁊ ꝑm dignitatem cuiuſq̃ dibz honorãdus eſt in ſede. ſ. de ꝓſue. cũ olim. et q̃ prior eſt i eode ordine vel dignitate ordinatus: in loco ⁊ in ſbſcriptionibz ꝓmuti debz. xvij. di. c.

vlt. et. ff. de albo scri. l. j. & l. xxviij. di. epor. sic. g. e. c. j. & l. xxv. di. c. vl. minores eñ maioribz obsequiū pstare dñt. xcij. di. a subdiacono. C. de offi. rec. l. j. Zir. ꝑ. xxiij. q. iij. sicut excellentiaz. ibi dicit nō gradus excellētior vel elegātior: sed vite ac. & xl. di. nō loca vl' ordines sed ibi loquitur quo ad virtutes siue de merito vite. xl. di. c. vltimo.

d ¶ Portionem. Sic vt dicit q in pceptione bñficiorz habenda sit ratō psonaz siue dignitatū vt plus pcipiant qui in portionibz sunt ordinibz constituti: et meliora stipendia pferant ꝓm dignitatē cuiuscunqz: vt xij. q. ij. nobis. c. vultrane. & c. pcesso. et di. j. ius militare. & j. q. ij. c. vl. et. lxxiij. di. cō sulmt. et. lxj. di. miramur. in fi. et is gradus ceteros añcedat quem lgbor. pluriorz et stipendia meliora fecerint anteire. C. de of. ma. of. l. nemo. et rō stipendiorū habenda est. ff. de remiti. nō oñs. in pn. et in aut. de defen. ci. in pn. coll'. iij. vbi nobilitatis rō habet. et. de pe. di. iij. in tmo. & j. de pben. ō mlta. §. vlti. et. xlj. dis. nō cogant. sed pra videt q oñs qui in una ecclesia famulant: equaliter capere debent. ē. de pst. cum oñs. & c. cū. m. nec vni dandū est. vnde alij scrupuloso corde moueant. xvj. q. vij. c. j. et dicit apostolus. nō em volumus vt alijs sit remissio: vobis aūt tribulatō xxv. q. j. §. is ita. ad fi. ff. ꝓ socio veruz. §. si cū tres: vbi dicit q ex eadem societate nō debz vnus plus capere q̄ alter: nec nobilis ꝓponit ignobili. ar. j. de ap. pstitutis. nec refert vndecunqz sint. j. de inst. ad decorem. et dū quis laudabiliter officiū suum exequit: ex abūdanti requirit fue nobilitatis. j. de iudi. cū ꝓpter. Quid est g dicendū Dico q ab initio psideranda est nobilitas siue scientia: vt etiā maioribz et pluribz bñficijs honorent ab illo qui eos ꝓmouent. j. de pben. de multa. et circa eos qui sil' sunt in eccl'ia honestū erit vt qui maiores sunt. plus capiāt et digniores: ꝓm q dicūt iura ꝑa. Sed circa hoc plus psideraē vnuscuiuscq ecclesie psuetudo. ē. de pst. cū oñs. & c. cū. m. Sed si nulla sit psuetudo: puta q ecclesia fundat de nouo: tūc videt q ꝓm locum et meritū cuiuscunqz sunt danda stipendia. Sed videtur q recurrendū sit tunc ad pluralitatem vicinarū ecclesiarum siue pūncie. j. de cen. sup eo. iure cōmuni nō plus credo dandum maioribz q minoribz: nisi pluralitas contrariū inducat. et scōm hoc pōt exponi ponorez. i. ꝑorem: vt primo capiant q in maiori ordine sunt pstituti: et hoc ꝑuari potest in eccl'ijs vbi non sunt distincte pbende. vbi vero distincte sunt quilibet capiet p se suos reddit⁹. et hic nō credo pbendas esse distinctas sed fructib⁹ collectis quocūq forte percipiunt quilibet portionem suam. Ber.

e ¶ Consueta. Mō q minores seruitia facere debent maioribz. hoc intelligo circa ꝓuitia exhibenda in obsequijs diuinoz: vt scōm q̄libet minor est in ordine maiora faciat ꝓuitia scōm suū ordinē debita: ꝑt dicit. xxiij. di. subdiaconus. et. c. sequentib⁹: in quib⁹ ostenditur quid p timeat ad officiū cuiuslibet. alia vo seruitia extra diuinoz celebratiōes facere nō tenent: et que nō pertineant ad obsequia eccl'e: reneremur tñ minores maioribus exhibere tenent: vt minor assurgat maiori et cedat ei ꝓmū locum in sedendo et in eundo. xxiij. di. a subdiacono: nisi minor in ordine maiori administratio sit pcessa. vñ archipb'iter archidiacono debet reuerentiā rōne administrationis et officij sibi ꝓmissi xxv. di. plectus. & ē. de of. archi. ad hec. in mādato siue iudicio nemo tenet alteri: nisi ei qui hz administratiōes vel iurisdictionē sup eum: cui obedire tenet in his que spectāt ad officiū sui: et eius honesta & salubria mandata obſuent. ē. de. directa. et. ē. de offi. archi. ad hoc. & ē. de offi. archipb'i. c. j. ij. et. iij. & j. c. pri.

f ¶ Cum inferior. ligare. xxj. di. inferior sedes. Mō ex hoc loco q inferior superiorez nō pōt ligare vel soluere. Item qui pōt ligare potest & absoluere. et econuerso: qm pōt absoluere potest ligare: sic. ff. de re iudi. l. iij. Primū recipit exceptiōez: cū maior subijcit se etiā minori. ij. q. vij. nos si incōpetenti. et. ff. de iurisd. o. iu. est receptū. Scōm recipit exceptiōez. ē. de offi. del'. quereris: vbi aliquis pōt ligare: sed post annū nō potest absoluere. Tertiū simiter habet exceptionem. de pse. di. iij. sanctū est: ibi permittes ds pōt absoluere tpe periculi: qui tñ nō potest ligare. Item est ḥ ar. q si papa mandat alicui: vt excōicet aliquē q̄ pt absoluere illū. q: excōicatio et absolutio pari pditione censent vt cui vnū ꝓmittit et reliquū. de pe. di. j. verbū. Sz hoc ñ credo si hoc sibi tm̄ qsi executori cōmittit: cū ad certū artic'm datus sit executor. ar. ē. de offi. del'. sup questionum. §. j. & c. fi. §. fi.

g ¶ Parentem. imo econuerso filius debz esse in patris ptāte. j. de cōuersi. in fi. c. vl. et in fi. ō patria potestate §. ius aūt. Zir. ꝑ. ē. de renū. ad supplicatiōes vbi minor pest maiori et iurisdictionem habet in ipm. imo pater debz regere plem suā xxiij. q. iij. duo ista noia. et. C. de emenda. ꝓpn. l. vna. j. de sen. excō. cū volūtate §. vlt. et filius etiam dū est in ptāte patris agere p reb⁹ suis nō potest. C. ō anna. et l. j. §. j. in fi.

h ¶ Cathedralem. de licentia omnino pape. xvj. q. j. ꝑcipimus. et xxij. di. c. j. et. j. de ex. ces. pla. sic vnire. ci j. ne se. va. c. j. alias aucte ꝓpria non potuisset: quia hmōi mutationes translatiōes et pstimilia debent fieri de auctoritate pape. vij. q. j. mutationes. Zir. contra. ē. de offi. ordi. qm̄ in plerisq. §. ꝓhibemus. et hoc factum fuit ꝓpter longam et latam pūnciam: vel ꝓpter diuersitatem linguarū. ē. de offi. ordinario. et. c. unī cetera. quod licet ex aucte illius canonis: quoniaz et. ē. de transla. inter corporalia. Ber.

i ¶ Exemptum. nam solus papa eximit episcopos. xvj. q. j. frater noster. Sed p hanc exēptionem que fit ab archidiacono: nō intelligitur ex emptus a iurisditione archiepiscopi. Et sic videtur q̄ nisi fuisset exemptus a iurisdictione archidiaconi: iurisdictionez haberet in eum: sed q: hoc erat inhonestum: vt maior ꝑesset minori et ꝓra iura. xxj. di. inferior. et. xcij. di. a subdiacono. ideo exemptus fuit omnino a iurisdictione ipsius.

k ¶ Preiudicio. et sic papa nō intendit alij p suas litteras ꝓiudicū irrogare: sic. ē. de pste. cum olim. in fi. & ē. de offi. ordi. licet cū cozet. ē. de vsu pal. ex tuaz. ff. ne quid in loco pu. l. ij. §. merito. et. §. si quis a ꝓncipe. & ē. de offi. del'. sup eo. & ix. q. iij. nunc vero.

l ¶ Humilis. Doctrina. bene dicit humilis. nam magister debz esse humilis et benignus auditoribus et humiliter docere: non cū austeritate et potentia: vt. xlvj. di. habet hoc. Austeritatis aūt nimie increpatio nec correctiōnem recipit nec salutem. xlv. dis. cum beatus. et nimia sentia ꝓceptoris culpe comparatur. ff. ad. l. aquil'. ꝓceptoris. modica tñ et lenis coercio conceditur magistro: ita vt ex cōmunicationem nō incurrat. j. de sen. excom. cū voluntate. & c. ex tenore. & xxiij. q. v. circūcelliones. ad fi. nec sequendi audacia debet concedi: nec paterna diligentia omitti: vt ibi dicitur. et. c. circumcelliones. in fi. quia dū nimium seruatur humilitas: regendi frangit auctoritas. lxxxv. di. quando necessitas.

m ¶ Pronuncie. Sed quare requirit consensus istoruz ꝓlatorum? Videtur q consensus capituli burdegal'. sufficiat in tali ꝓuisione sicut ex alia parte sufficit consensus capituli bitur. quia prelatus de consensu capituli sui litigare potest. j. de ꝓcura. alia quidez. potest etiam donare. j. de donat. pastoralis. in fi. et. j. de his que fi. a prelatis sine consensu ca. cum nos. potest etiam compositionem facere. j. de transac. contingit. et. j. de rescri. ex multiplica. Dicas q ideo requiritur consensus ꝓlatorum et capitulorum cathedralium ecclesiarum burdeg. ꝓuincie quia p illam ꝓuisionez reservabat ius bituricen. archiepiscopo in burde. ꝓuincia: vt possit visitare. Unde hoc respiciebat prelatos et capitula: quia tunc cum ꝓcurare tenerentur: cum accedit ad eorum ecclesias. j. de prescrip. cum ex officij. j. de cen. sopite. et ita eorum intererat consentire vel contradicere: quia q̄ omnes tangit ab omnibus est approbandum. ē. de offi. archi. ad hoc. in fi. et. ē. de rempo. ordi. si archiepiscopus. et. lxvj. dis. archiepiscopus. et. lviij. di. c. j. et in concedendo hausturz aque omnes vocandi sunt qui ius habent. ff. de aqua plu. ar. in concedendo. et ideo requiritur vt consentiant vel dissentiant. Ex alia parte sufficit consensus capituli bituricen. quia per illam ꝓuisionem consulebatur bituricen. archiepiscopo: nec intererat aliquid prelatorum bituricen. ꝓuincie de illa ꝓuisione. Ber.

portione ꝑcipienda esse volum⁹ potiorem ac minores facere seruitia consueta. ¶ Dem archiepiscopo colocen.

Cum inferior potiorez sol uere nequeat l' ligare: sed potior inferiorē liget regl'ariter et absoluat: & satis absonū videat: vt filius ptātez habeat in parentē: miramur q cū tu mōasterium ō dñer pstitutū in firmien. archidiaconatu tue dioc̄esis ecclesiaz erexeris cathedralem: archi. firmien. in tantā ꝓrupit audaciaz vt in eam ibi ꝓsecratū: et ecclesiaz suam iurisdictionē exercere ꝓsumat: & ifra. Mādamus quatenus ꝓfato archidiacono: a cuius iurisditione dictum eam denūciamus exemptū: id districte studeas inhibere: ꝓuiso vt si ex ḥ archi. firmien. iura ledūtur: in dioc̄esi tua vbi expedire videris absq alieni iuris ꝓiudicio recōpensatiōez illi facias cōgruētē. ¶ Dez lemonicē. archi. et ꝓni scte radegundis picta.

Humilis doctrina mgri: et ifra. Mādamus q̄ten⁹ ꝓlatoz burdegalen. ꝓuincie in ea

c Presentiū. Ar. q̄ p̄lates tm̄ requirēdi sum ad ꝓponendū: et eodē mō ad iungendū sicut in alienationib̄ faciendis. x. q. ij. hoc ius. v. si aūt. ar. et. vij. q. j. factus. Sz quid esset si modica pars platoꝝ esset p̄ sens: et longe maior esset absens: et eodem mō de capl'is: nūquid sufficit ꝓsensus illoꝝ paucoꝝ ad ꝓsentiendū hunc ꝓuisiom vl' ad mouendā lites. Videt q̄ sic. ar. huius. c. x. q. ij. hō ius. Sed q̄s dicemus p̄lates: an illos tm̄ qui sunt in ecclesijs suis: an etiā illos qui sunt in ꝓuincia. q̄ videt. C. de p̄scrip. lon. tem. l. vlt. Unde credo q̄ requirēdi sunt: dūmo sint in ꝓuincia: quia p̄ presente ibi habent Idem credo si minor pars capl'i sit p̄s: q̄ debeat vocare alios q̄ sunt in ꝓuincia. si cōmode vocari possunt q̄uscz saltz sit ibi maior ps capl'i. Si aūt fuit ex ꝓuiciaz aut ita remoti q̄ ꝓmode vocari non possunt p̄lates dimittere ꝓsponant de rebꝫ eccl'ie quia tota potestas et ius vniuersitat' remanet penes illos quodcunqz sint. ff. quod cuiuscz vniuersi. l. sicut §. fingh. Ber.

d Capituli. p hanc dicere. ꝓbatur q̄ platus sine ꝓsensu capl'i nō potest agere nec cōponere: sm̄ quod notat. ē. de rescrip. edoceri. x. j. de ꝓcura. c. j. ar. ad hoc. ē. e. dilecti. Ber.

e Voluerint. Mo. q̄ ille cuius interest impedit ꝓuisionez pape sicut aliquis retardat executionez sñie. j. de testi. veniens. x. j. de re iudi. cū sup contuersia. Argu. q̄ non intendit papa alicui p̄iudicare per suas litteras.

f Personaliter si plati. cum enī quis citat' vt ꝓsonaliter veniat ad causam: nō sufficit tūc mittere ꝓcuratorem: vt hic videt. Si. Vo simpl'r citet: tūc potest mittere ꝓcuratorem. C. de ꝓcu. l. vl. in prin. vel ipse debꝫ ire. j. de w. et ꝓtu. cū dilecti. x. C. de ꝓcu. l. vl. Sz cū ꝓsonaliter quis citat': et ipe ire n̄ pōt: vl' etiā in alio casu cū simpl'r citat': si causa sua ardua sit. nō ꝓpellit mittere ꝓcuratorem. C. de ꝓcu. l. vl. sed debet in vtroq̄ casu nuncū estimare ad allegandas causas q̄re venire nō possit. j. de ꝓcu. querelā. et ibi dicit de hoc. Et illud scire debes: q̄ delegatus a sede ap. nō potest iubere alterutrā ptem coram se ꝓsonaliter comparere: si de hoc nō habeat speāle mandatū: nisi causa sit criminal': vel p̄ vitare dicenda: vel p̄ iuramēto calūnie faciendo iuris necessitas hoc exigat in dicere. innocen. quarti. j. de iudi. iuris esse ambiguū: sed papa hoc facere pōt: quia nō astringit legib̄ vel canonib̄ vt hic patet. Ber.

g Vel si alij: vt capl'a que nō nisi p̄ ꝓcuratorem venire p̄nt.

h In expensis. Sic videt q̄ ista ista q̄ victus victori ꝓdemnandus est semp in expensis. ar. j. de pe. calūniaz. de hac materia tractat plene. j. de w. et ꝓtu. fuit. Sz hoc tōo dicit q: iam q̄s intentio actoris fundata erat q̄ ꝓpositionem: et nō si succubāt quasi calūniose videantur hoc fecisse. q: tunc demū ꝓsueuit dici q̄ victus in p̄ma causa victori sit ꝓdemnandus. et quasi ad terrorem hoc dixit papa: vt si dubitarent de iure suo: nō litigarent. Et est ar. op. q̄ victus victori semper sit ꝓdemnandus in expensis. nisi iuret de calūnia.

i Reugas. Treuga est securitas p̄stita rebꝫ et p̄sonis discordi

k Frangere. Mō q̄ hec treuga cano dia nōdū finita. nica est et nō ꝓuentionalis. si enī esset ꝓuentionalis semp duraret. nam

fides hosti ꝓmanda est. xxiij. q. j. noli estimare. Sz qualiter intelligit̄ q̄ dicit de ista treuga. Dic intelligitur de iusto bello a tali nullo die cessandū est: etiā communico die. xxiij. q. vl. si nulla. j. de regu. iu. q̄ñ est licitū. Si vero de bello iniusto: hoc nullo tpe faciendum est. Sopotest intelligi de iusto bello. et licet nunq̄ sit cessandū a tali: minus tñ vacanduz est ei in h' tpe q̄ in alio. vnde. c. illud. si nulla intelligit q̄ inevitabil' vrget necessitas. Vel pōt intelligi de iniustis bellis. vl' papa respexit ipm factū vt non semp daret operaz bellis: et ideo ob reuerentiā diez tūc cessarent: et nullo tpe debēt fieri: et multorum' isto tempore. Sed q̄ dicit hic bodie nō tenz. et epi scopi qui non seruant ꝓhibitiones. nō dicuntur trāsgressores quia nō fuit morbo vtentiū approbata hmōi treuga. iij. di. §. leges. vin.

l Vicinis. xj. q. iij. cure. Ber.

m Cōfirmet. i. obseruet. extra ipo facto ꝓfirmat eā: al's nec ꝓfirmare nec ifirmare pt cū ñ deat impium par in parem. xxj. di. inferiores. et. c. vtinq̄. et melius. ē. de elec. innotuit. et. ff. de arbi. l. naz. mgr̄atus

n Periculo. i. excommunicationi subijciat xxiij. q. iij. illi qui. vbi hoc idem dicitur.

o Funiculus. Prim' est excōicatio ꝓxij epi Secūs est vicinorum epoꝝ obseruatio seu cōfirmatio. Tercius ꝓsilium et auxiliū eorūdez et ideo q̄nto fortior est difficilius rumpit. C. cōia. de succes. aut. ita q̄z. ff. de liberari. lege. l. iij. in fine.

p Consiliū. Mō q̄ plati tenent sibi mutuū p̄stare ꝓsiliū et auxiliū. xciij. di. precipimus. et. c. perlatum.

a Innouamus. q: iam statutū erat. xxiij. q. iij. si qs romipetas

b Existentes. ergo dū vacant agriculture et. c. paternaz. tm̄ habent p̄uilegiū: sicut militi nō currunt ipa dū est in minua. C. quib̄ nō obest longi tpis p̄scrip. l. vlti. sed animalia semp habent vñ pignori dari nō possunt. C. que res pig. ob. nō possunt. pignoriz.

Antigonus. pax fuit. reformata q̄ pacta inita inter epos qui ꝓtendebant adinuicē de iure prochiali. Et ita est ar. q̄ pacta legitima custodiant. xx. q. j. puelle. in fi. et. xxij. q. iij. innocens. xviij. q. ij. eleutherius. Pacta enī legitima que nec dolo malo nec aduersus leges nec quib̄ fraus alicui fiat facta sunt: debo aūt ꝓtoꝝ. ff. de pac. l. iurisgentiū. §. aūt ꝓtoꝝ. Pactū vero quod dolo initū est: nō valet. j. de re. ꝓmi. cū vniuersoꝝ. C. de excep. et prescrip. aduersus. Item si alteri sit captiosum. ff. de rescin. ven. id q̄ dicit in fi. Item si sit ꝓra bonos mores. C. de iuris stipul'. ex eo. Item q̄ ob fuatū vergit ad dispendiū salutis eine nō tenet. j. e. pactiones: vbi de hoc. Item habes h̄ ar. q̄ ex nudo pacto oriē actio. xij. q. ij. quicūq̄ suffragio. et. q. v. q: Jo. licet sit ꝓra scōm leges. ff. de pac. l. iurisgentiū §. igit. nuda pactio obligationem nō parit: sed parit exceptionem: q: mortalit peccat recedendo a pacto. ar. xxij. q. j. p̄dicandū: q: inter simplicem loq̄lam et iuramenti non facit deus differentiā. xxij. q. v. iuramenti. de hoc dic vt habes. xij. q. ij. c. quicūq̄ suffragio.

q Votiens. ratihabitio. i. ꝓfirmatio. et ita si pactū ab initio etiā nō teneat q̄ ratihabitiōez supiores sit validū. j. ti. ꝓri. c. j. Ar. est ē q̄ ratihabitio retrotrahit et mandato ꝓparatur. ar. j. de clan. de spon. c. ij. Sz ꝓra videt. ff. ō his qui no. infa. quid ergo sz distingue

vtz tale sit qđ ab initio mãdare vel ꝓcedere potuit q̃ ratuz hz: et tunc mandato ꝓparaꝫ. al's ñ vt potes colligẽ ex ſi. ille. l. ff. ꝛe of. pcõſu. ob ſuare. ꝛ. ff. ꝛe fun. ruſ. pđi. p fundũ. ꝛ. j. ꝛe regu. ſignificatũ. ꝛ. c. cũ virũ. ħ q̃ſi regulare vt vt ratihabitio retrotrahaꝫ et ꝓfirmet ꝓcedẽta ff. ꝛe pig. ſi fũdus. §. ſi neſciẽte. j. ꝛe his q̃ ſu. a pla. ſine ꝓſen. c. cũ nos Ratihabitio tũ hz exceptiões ī filia que nubit tpe luctus poſtea patre ratũ hñte. ff. ꝛe his qui no. infa. quid g̃. fallit in pupillo vbi ñ valz ratihabitio tutoꝝ: niſi ꝓfens ſit in ipo negocio inſti. ꝛe auc. tu. §. tutor ꝛ. ff. ꝛe au. tu. l. obligari. §. pupillus. fallit in ſuo. ff. ꝛe acq. hed. l. ſi q̃s. §. ruſſuz. vbi dz ꝑcedere iuſſus tomuni.

e Solidare. i. ꝓfirmare. ꝛ intellige cũ cãe cognitiõe. j. ꝛe ꝓfir. vti. l. mutui. c. j. ꝛ. ij. vbi ó hoc's pax valeret confirmano in forma cõmuni

q Valuit. ꝓpleanꝫ ſi. xxiij. di. pſal miſſa. ꝛ illó. q̃ ꝓcedit ó labijs meis ñ facia irrita. Et ẽ ar. qꝫ vba cũ effectu ſũt intelligẽda. j ꝛe cle. ñ reſi. Flauũ. Itẽ nec ſufficit volũtas: niſi ſeqꝫ effectꝰ. j. ꝛe eo q̃ mut. ī poſ. cã rei ff. c. j. ſi. j. ꝛe re iu. cũ aliqbo Zir. ꝓ. §. ꝛe biga. nup. et. c. a nobis.

q Cum pđẽ. vicebat. iſte eſſi cũ eẽt ꝓuincta ꝑſona: eẽ ſine mãdato audireẽ agens ꝓ ffe. ff. ꝛe ꝓcu. ħ he ꝓſone. ꝛ. l. ꝓponius. §. vl. ꝛ. C. e. ti. exigẽdi. ꝛ ſ. ꝛe reſcꝰ. nonulli. tñ tenere dz ꝛe rato. al's ñ obeẽt. C. quib' res iudi. non nocet. l. j.

Cederet. hec renũciatiõ fratri nõ noceret. hz eſſet ꝓcurator eius et generalem adminiſtrationẽ haberet. ff. ꝛe ꝓcu. mãdato generali. et. C. e. ti. ſi ꝓcurator. et. C. ꝛe tranſac. tranſactionis.

Mõ durim⁹. j. ti. ꝓri. ſtatuim⁹ ꝓ. So. ibi ꝓpoſitio ſup ꝛecumis factis licita eſt: vt. j. ꝛe ꝛeci. ex mltiplici. ꝛ. c. nup. Dic vo ſymõia exꝑſſe ꝓmittebat recipiẽdo pecũias ꝓ re ſpũali quã renũciauit. Itẽ. ar. ꝓ. j. ó pben. niſi eẽt: vbi nlꝫ ꝓpoſito vel pacto turpis int ꝓtes inuenit. ħ iudices ꝓ bono pacis in ꝗs ꝓpromiſſuz fuit ſtatuerũt vt ad tpus certa pecũia ſolueret: et iõ papa illã ꝓfirmatiõez ex eã pđicta toleraut. ſed ħ

k Illicite pactiõis. qꝫ ius ſpũale , pactõ turpis int ꝓtes inuenit. ꝓ pecũia remiſſuz fuit. Quidã dicũt qꝫ pactũ valuiſſet ſi auctas pape inuenieſſet. ar. ff. ꝛe his q̃ no. infa. furti. §. q̃ ruſſu. T. dixit qꝫ ꝓter auctez ſuperiozis ſymonia ñ purgaꝫ exꝰ aliqs eſt ſymoniacus. Si vo cũ ius habeo ꝛedero tibi pecũiaz reduñdo vexationẽ meã: nõ pecco. ar. j. q. iij. q̃ſtũ. et. j. ꝛe ſy. c. dilectus. inf̃ illud apl'i redimentes tpus q̃m dies mali ſunt. Zir. eſt tñ ꝓ. j. ó ſy. matheus: ħ ibi data ſint pecũia his qui ius hẽbant in electiõe. Dz vt qꝫ ſi ꝓpoſitio eẽt ꝓfirmata ꝓ papaz qꝫ excuſati funſſent iſti fratres: qꝛ papa hz plenitudinẽ ptãtis: et põt inp ius diſpenſare. j. ꝛe ꝓceſ. pben. ꝓpoſuit: et ꝛe eo qđ nõ eſt ius: ſaꝫ

expectaꝫ aſſenſus: ne ī dubiũ veniãt q̃ gerũt ratihabitio eas dz ꝓ ſecuritate ptiũ ſolidare.

h Bẽ Valit in ſardinia: ꝛ infra Studioſe agendũ ẽ: vt ea que ꝓmittunt opere ꝓpleantur

Lex. iij. exoñ. ꝛ vuig. epis.

Cum pdem. s. clicus ꝓcurator poris ꝛ monachoꝝ ꝛe arca. ꝛ. p. clicus ꝓ cã que int eos ꝛ pdictũ. p. ac frem eius cuius vicẽ ſe gerere dicebat ſup ecclesia ꝛ capella ꝛe. l. vtebaꝫ: ad nr̃am pñtiaz accedẽtes: int ſe nõ tñ nob mediantibo ꝓuenerũt qꝫ eidẽ. p. ꝓ expenſis q̃s fecerat tres marche argẽti ſolueret: et idẽ. p. liti cederz ꝛ a monachoꝝ infeſtatiõe ceſſaret. Cũq; ꝓpoſitionẽ iſtã auctẽ ap. peteret ꝓfirmari: nos cã ñ duxim⁹ admittẽdaz ꝓ eo qꝫ videbaꝫ prauã illicite pactionis ſpem ꝓtinere: ꝛ infra Ille igit nr̃is monitis acq̃eſcẽs ꝛ eidẽ liti ꝓ ſe ac frẽ ſuo renũcians autẽtica inſtrumẽta q̃ ſup b habebat in nr̃i⁹ manib' reſignauit: que nos ꝓri ꝛ mõachis ꝛeſtinãtes mãdauim⁹: ꝛ vt eidẽ. p. et frib' ei⁹ in aliq̃ ſtuderẽt bñficio ꝓuidere ꝛe q̃ mai⁹ lucrũ valeãt aplica inteceſſiõe pcipe: qꝫ eis ꝛe beret ex illa pactiõe illicita puenire. Letꝫ qꝛ põr ꝛ frẽs acquieſcere noluerũt: mãdam⁹ q̃ten⁹ moneatis eoſdez: vt ꝓfato. p. ꝛ fratri ei⁹ ꝓpetẽs bñficiũ ꝓferant ꝛ aſſignẽt: alioq̃n ſi vob ꝓſtituerit dictos clicos a ꝓnoiata eccia et capella abſq; ordine iudiciario violenꝫ electos: ipas eiſdẽ reſtituere.

i Mno. iij. in concil'. generali.

Clericꝫ. ſic accepim⁹ regulares clici et ſeculares interdũ: cũ vl' domos locãt vl' feuda ꝓcedũt in ꝓiudiciũ prochialiuz eccliaꝝ pactũ adijciũt: vt ꝓductoꝝ ꝛ feudatariꝝ ꝛecimas eis ſoluãt: ꝛ apó eoſdẽ eligãt ſepultura. Cũ aũt id ó auaricie radice ꝓcedat: pactũ hmõi penit⁹ re ꝓbã⁹: ſtatuẽtes vt q̃cq̃d fuit oc caſiõe hmõi pacti ꝓceptũ: eccle

ius. iij. q. vj. hec q̃ſtio Itez ipe naturam rei immutare põt. C. ꝛe rei vx. acẽ. l. j. in ꝓn. Poteſt dici qꝫ in his q̃ in ſui natura ſymoniaca ſunt in veri teſtamẽto vt vendere ſacmenta et hmõi ſpũalia: ibi ñ excuſat auctas pape. et ſm hoc intellige qđ dixit tan. in his vero que ꝓ ſtitutiõez eccie ſymonia inducũt: excuſaret auctas pape. qꝛ põt diſpenſare in rib'. et ꝛe hꝰ dicẽ. ſ. ó of. ꝛe'. ex parte. ij.

l Reſignũt. ad cautelã et ex ſupfluo: qm̃ facta renũciatiõe ipo iure irrita ſũt inſtrumẽta. C. ꝛe pđi. ex. l. diſſolute. et. j. ñ. pri. c. j. et aduerſari⁹ põt illa peteꝛ. C. ad exhi. l. vlt. Ber.

m Faciatis. arg. ꝛ. vij. q. j. q̃ piculoſum vbi habes qꝫ eſau recipere poſtea ñ potuit qđ ſemel ceſſit. Poteſt dici qꝫ ñ tenuit renũciario: cũ eẽt eo tpe ſpoliati. ar. j. ꝛe reſtituẽdo. ſollicite. dicas melius: qꝫ iſti implorauerunt bñficiuz ꝓcipis et ꝛe gratia reſtitui⁹ ꝛ illa renũciatio tacitam habebat pdictoez ānexaz. ſ. ſi monachi adimplerent qđ mandauit papa. ſic. ſ. ꝛe renũc. ſane. ꝛe hoc dictum fuit. ſ. ꝛe electiõ inter. r. Sed pone qꝫ monachi iam cõtulliſſent eccleſias aliis quid fieret. Zir. qꝫ nõ remoueanꝫ inſtituti. vij. q. j. eos. immo remouendi ſunt: ꝛ monachi tenenꝫ ꝓuidere illis. vij. q. j. ꝓſentiũ j. ꝛe ꝑben. int cetera.

Lecepim⁹. nominatim. hꝰ etiam improbaꝫ ure

ciuili: qua nõ poſſumus paciſci ꝛe hereditate alterius. niſi eius voluntate. C. ꝛe pac. l. vlti. Ber

b Canonibus. qui phibẽt ſucceſſiones in eccleſia ꝛei fieri. vij. q. j. apoſtolica. ſ. ꝛe ſi. pſbi. ad exturpandas. c. pñtiũ. ꝛ. c. ex tranſmiſſa et quaſi per totum. Ber.

c Cum clerici. paciſcanꝫ. Pactũ iſtud nõ valet: qꝛ eſt ꝓ canões j. ꝛe cen. phibemus. j. ꝛe ꝑben. auaricie: et pactum turpe ñ valet. j. e. pactiones. et iuramentũ ſup hoc ꝓſtitum non tenet. j. ꝛe cenſi. grauis. j. ꝛe iureiuran. tua nos. ar.

d Penſiones. Dz pone qꝫ facultates eccl'ie ſint augmẽtate: nũquid penſio ꝛebet augmẽtari? Zir. eſt hꝰ q̃ nõ. j. ꝛe cen. phibemus. Sed ꝓ ar. j. ꝛe cen. quanto. ꝛ. ſ. ꝛe ꝓſti. cũ. m. Põt dici qꝫ ſi diligẽa clericoꝝ bona ſunt augmẽtata: nõ ꝛebet augeri penſio: ne diligentis ſua ſit illis dãoſa. C. ꝛe allum. l. vlt. Si vo aliũde bona eccl'ie augmẽtata fuerint: tũc poteſt ꝛ ꝛebet augeri penſio: qꝛ iuſta cã ſubeſt vt augmẽteꝫ. ar. j. ꝛe cen. quanto. De hoc dic vt. j. ꝛe cen. phibemus.

e Eccleſtica. q̃ erit ꝛepoſitõ cũ ſymoniaci ſunt. j. q. j. repumꝫ. ꝛ. c. er

p Clericꝫ. ꝓbam⁹. Pactũ eim̃ tale ñ nocꝛ ec ga ſymoniacos cleſie: qu a q̃libz poſſeſſore poſſit peteꝫ ꝛeciaz. ff. ꝛe pac. inter.

debitorē. ff. ō insti. si cū villico: et ar. ad hº. xvj. q. j. sicis laicis. Et hoc patet ex eo qō dicit in fi. ecclesie prochiali reddatur. Sic. ptra. ff. de pac. epla. §. pactum. vbi dicit q tale pactū iustum est. Sic. tale pactū iustum est: vt creditor qui possidet pignus tributuz soluat: vt dicit. §. pactū: qz est sine tali pacto possessor: quemēdus est. si vero in ptrariū fieret pactum: qtum ad ipsos pacisentes valet pactum: sed nō qtum ad dñm tributorz qz pactū priuatorz formam iuris fiscalis nō tollit: vt dicit lex pdicta. unde vbi tozem. c. j. de fo. com pe. si diligenti.

g ¶ Reddat. et ita ecclesia pōt agere cōtra regulares vl̄ seculares clericos: vt ei reddant qō perceperūt occasione tal̄ pacti. possz enā agere ptra possessores si vellet. ar. xij. q. ij. apostolicos. et. C. si tu. vel cu. l. iij.

h ¶ Actiões. cessare. in spūalibz em̄ omne pactio illicita siue etiaz modus cessare debz: vt. j. q. ij. qpio. et. j. de symonia. c. j. ti. pr. ptea. et. c. sup eo. c. j. vt ecclē. bñ. vt nostruz: qz hmōi pactiões symoniaz inducūt: vt. ē. cū pridem. tacite etiaz vel expsse. xvj. q. vij. p laicos. Jtez si hmōi pactū siue pmissio aut etiā iuramtuz vergat in anime detrimentū vt h dicit: si solus homem spoliare nō possit: inuenat sociū cuz quo paciscat: vt simul id faciant et diuidant spolia. xxij. q. iij. si ad peccatū. c. c. mulier. nō em̄ fert opem qui adiuuat ad peccandum. xiij. q. vj. si res. de iuramto habes multa exempla. xxij. q. iiij. si aliquid. c. c. nō est ſuandum. et in pluribus alijs. c. ibidem. Ber.

i ¶ Legitimas. Sm leges turpe pactū nō tenet. ff. de v. ob. generaliē turpe pactū dicit sine turpis rei: puta si qs pmittat se facturz homicidiū vl̄ sacrilegiū. ff. de v. ob. veluti. et insti. de inuti. stipu. ad fi. §. qd turpi. Jtem pacti qō ptenet turpe cām: nō tenet: puta si paciscar me furti agā vel iniuriā. ff. de pac. si vnus. §. pacta. Sm canones etiā turpes pmissiones nō tenent. xxij. q. iiij. vnusquisqz. c. c. in malis pmissis. et. c. nō semp pmissa. c. c. diffinimo. c. c. si ad peccatū. c. c. mlr. et hº est pactū turpis rei. Pactū turpe dici pōt qō sit de turpi re: vt. c. si ad peccatū. Et pactū dr̄ turpe qō sit etiā ō re sacra siue spūali: vt h et in omnibz q̄ in sua natura bona z licita sunt: sed p pactū fiunt illicita. Item pactū de re cuius pmercij p rerū naturā haberi non pōt nullius est momēti. ff. de re. iu. impossibiliū. et. ff. de v. ob. si stipuler. et insti. de inuti. stipu. circa pn̄. Et generaliter pactū qō ptra leges et pstitutiones vel ptra bonos mores fit: nullius est momēti. C. de pac. pacta que. ff. soluto mrimonio. alia. §. j. Vel ptra sena. pśul. plebiscita decreta edicta pncipū. ff. de pac. iurisgentiū. §. ptez. Sic et impossibile pceptū nl̄'m est siue sūa. ff. que sūe sine ap. rescin. Paulus.

k ¶ Rei turpis. rei turpis nl̄'a est obligatio. ff. mā. si remūerādi. §.

l ¶ Jcut graue. sit vacuū. Ergo iz postea repian rei turpis tur instrumēta nō tñ lis restaurabit. C. de transac. sub pōtextu. et. j. de re iudi. inī monasteriū. et. c. se. Ar. ē. C. de iudi. iz. et insti. de inuti. stipu. circa pncipiū. Sup hoc ita nōbis: est pertio spealis generalē et indefinita. Spealis et hic trāsactio spealis nō obest in alijs spālibz. C. e. age cū geminiano. z l. si de certa re. Hic trāsactio genaliē restringit ad hoc de quo spāliter actū est. ff. e. q cū tu. §. j. et. C. e. ti. si de re certa. Generalē: h generalis transactō nō restrigit. C. e. sb pōtextu. Hic spālis trāsactio in vno capl'o nō impedit pcessum aliorz. C. e. l. pe. Indefinita: h generalis insactō de rigore iuris tenet sed replicatione doli rescindit. ff. de pac. tres fratres. ff. de admin. tuto. lucius. §. tutor. Hic indefinita vt spealis transacto in

prochiali reddat. ¶ Reg. ix.

Actiões facte a vobis: vt audiuimus: p quibusdaz spūalibz obtinendis: cū in hmōi omnis pactio omniscz cōuentio debeat oīno cessare: nullius penitus sunt momenti. qō etiam ō alijs est dicendū: que obtinate vergūt in aīe detrimentū. nam etiaz iuxta legitimas sanctiões pactū turpe vel rei turpis aut i possibilis de iure vl̄ de facto nullam obligationez inducit.

De transactionibus.

¶ Reg. iij. a. sb. z dom'. abba.

Jcut graue: z infra. Post salubrem decisionez de prouersia vestra factam decreuimus: vt omnia instrumēta vel quicquid aliud est: quod ptibz quoquo mō aut ex temporis prescriptione seu aliter opem de lege aut quocunqz priuilegio ferre poterat: sit vacuum et omni virtute cassatū: z sola pactoruz inter vos nūc habitoz pagina validum ppetuūqz robur obtineat. cui si qd forte incuria vel iperitia min⁹ firmitatis inſtruz ē: vires pleissime notiōis ex hac nra auctē suscipiat. Lexā. iij.

Tatuimus vt si sup decimis int vos z aliquaz pso nam eccl'iasticam de assensu epi vel archiepi sui cōpositio facta fuerit: rata z incōcussa pśistat.

Item dulmen. episcopo.

Ontingit interdū q licet abbas vl̄ prior alicui⁹ cōuentual' eccl'ie cū ecclīastica vel secl'ari pśona sup his ō quibz inter eos ptrouersia vertit coram delegato vl̄ ordīario iudice trā sigat: capl'm tñ eādē trāsactōez nitit reuocare. Cñ qz nos pśule re voluisti. t. r. q si abbas vel prior a capitulo suo de ratihabitione litteras habuerit: trāsactionem quam fecit: si fuerit

aliqs nō obest: que in iudicū deducta nō sunt. C. de iudi. licet. R.

m ¶ Habitoruz. Ar. nouiss ma pacta duntaxat valere. C. de pac. pacta. ex. ff. eo. si vnus. §. pactus. z. §. ō rescrip. ceterum. in fi.

n ¶ Obtineat. nisi dolo transactio talis sit exorta: quia tūc non valeret. C. e. sub pōtextu. ff. de pac. emptor. §. lutius.

o ¶ Motōnis. facte cū causē pgnitōe: vt dicit §. ti. pr. c. ij. et. c. pri.

p ¶ Nūcte. Nota q si trāsactio l̄' pactū ab initio inualidū sit p confirmatiōez pape sumit vigorem: vt h ar. §. ti. pri. q̄tiens. sic et sūa que ñ tenet: p confirmatiōez pape efficit valida. ij. q. vj. hec q̄ppe. et ōia nra facim⁹ dicit impator: q̄ bus auctem nram impertimur. C. de ve. iurenu. l. j. §. sed neqz. sic testamētū omnū testamētoz solēmitatem supare videt qō pscīam principis tz. C. de testa. oīm.

q ¶ Tatuim⁹. sup decimis. Dic ē ar. q in spūalibz pōt intenire transactio. liij. di. generalē. et. c. ex antiquis. et. x. q. j. casellas. i fi. z. xxiij. q. iiij. si illic. et. j. de rerum pmu. ad qones. fz. ē. j. q. ij. q̄pio. z. §. de pac. cū pdē. z. c. pactiões. z j. c. pstuit⁹ de rer. pmutata. ad qones. z. c. vl. z. xvj. q. vij. decimas qs. z. xij. q. ij. in ecclīastico et. j. q. j. placuit. z. j. e. sup eo. Sic. in spūalibz trāsactio ꝓpter suam pro vocabulo inuenire ñ pōt: vt aliqō tpale dē p spūali: qz symōiacū esset z sic intelligūt ꝓna h signata: qō dicit due pme ꝓcordantie de suo ordinato: q ibi pōt inuenire trāsactio: nō est ver: qz ibi nō dat tpale p spūali: qz iz dē ne reuocet in cuitudē: ml dat p ordine: nec aliqō spirituale emit: ß emit libertas et cuitū corporale redimit: vt libē possit ministrare: qō iz. xxxvj. q. j. de raptoribz. sic cū emit ira vt ibi edificet eccia qō iz: qz ñ dr̄ ꝓterea emi eccia vl̄ symōia ꝓmitt. c. casellas. nō ob. nec dicit hº: ß dicit q res eccīe alienari non pōt excepta cā captiuoz: vt ibi dicit. ß nō dr̄ transactio: ß ꝓpter captiuoz redemptō: et dat pecūia recepta de rebz et vasis eccl'ie et redimit captiui. z amicabil' cō posito pōt inuenire in spūalibz: vt hic dicit. et. j. de rei. ex multiplica.

r ¶ Eccl'iastica. q. di. cū laicis nō possent talia ꝓponere: vt ex illa spūali qō eccl'ijs dñt: aliqd retinere possent: ei laicis spūalia possidere sine periculo animaz ñ liceat. j. de rei. habemus. z. xvj. q. vij. decias. z. j de pscrip. cām q. Et sic videt q cū laicis nō possit fieri ꝓpositio: vt minus soluāt: nisi papa auctem pstaret. j. de pbr. vti. c. vl. tñ ꝓpter vtilitatē eccl'iaz videt licere saltem de auctē epi. qz sic multum pśulit ecclesie. ar. j. de his que fi. a pla. sine consensu ca. cum apl'ica.

s ¶ Quingit ifras. Nō q abbas simpl'r ad agendū pstitut⁹ sine licentia capl'i transigē non pōt. C. de trāsac. insactiōis. vñ p curatoz trāsigere ñ potest: etiā si haberet genale mandatū ad egendū. ff. de pcu. mādato. Clm. dic q iz abbas vel alius plat⁹ ñ possit trāsigere sine spāli mādato: ad hº tñ pōt exercere actiōez. ff. qō cuiuscz vniuer. l. vl. ar. §. exāstruz. ff. de iure delib. ait ꝓtor. vbi dr̄ q ille q nō pōt alienare ñ pōt rē in iudicū deducē. de hº dr̄. j. de pcu. c. j. Si tñ abbas pōt mandatū pcuratorū hēat ifras de rato a capl'o suo ꝓtinentes simpl'r: q quicqd sup tali negocio fecerit: ratū habebit: pōt trāsigē. vt sic notet dicta inter ifras pcuratorias et ifras de rato. j. de reli. de. cū dilect⁹: vbi de hº. et h idem vi: q dicit ifras de rato: expone vt ibi dixi. i. mandatū pcuratorū pnēs q etiā abbas trāsigere posset sup qone. de q cozā delegato agebat cū illa clausula: et qcquid sup his p abbatē factū fuerit capl'm ratū hīe pmisit. al's nō valeret tal' trāsactio: vt dictū est vl̄ abbas habuit simplex mādatū trāsigēdi tm cozā delegato. z ita capl'm ñ potat reuocare insactiōez ex eo q ñ pśenserat: l' dic vt in notula sequi

b Antiis. Hoc ideo dicit q; si transactio fiat ſm formam iuris: poſt quadriennū reſcindi nō poteſt: aī vero poteſt: ſi eccl'ia ꝓbaret ſe leſaz ī. ꝛe in int. reſti. requiſunt. al's nō poteſt venire ꝓtra tranſactionē etiā ſtatum. C. ꝛe tranſac. q̄uis. et ſcōm hoc ſupple maxime: q; idem eſſet ſi nō fuiſſet ſuata. et hoc unum lra que dicit: capl'm ac ſi non ꝓſenſerit in eaz nō poteſt revoca re: q̄ſi dicerz: nō poterit eam revocare tanq̄ nō ꝓſenſerit: q; ꝓſenſit cō cedendo lras ꝛe rato: vt poſſit ꝓſenſit eam ob ſuando. Si em̄ abbas nō habebat mādatū ꝛe tranſigendo: ſtanz ꝛebe bāt ꝓtradicere monachi et ideo eū impugnare ñ ꝓñt: quaſi nō ꝓſenſerit et q; dicit aliquot annis ſupple maxime q; idem eſt ac ſi ſemel ꝓſenſerit ī. ꝛe arbi. ꝓ tuas. Vnde ꝛe iure cōi non poteſt re uocari. ſed p in integrū reſtitutiōez ſi nō fuit ali quot annis. i. q̄uor ſer uata. et hec expoſitio ꝓ bat. C. ꝛe temp. in int. reſti. l. vl. vbi habes q; ois reſtitutio tam maio ris q̄ minoris infra q̄ driennuz ꝛeberet fieri. et hoc eſt ꝯ opiniōez illo rū qui dicūt q; reſtitutō ſemp eſt danda et ante q̄driennū et poſt et q̄u cunq; ar. illꝰ aduerbij ſemp. ī. ꝛe in int. re ſtitut. c. j.

c Onſtitutus. p̄ ſtita. i. iuramēto q̄ nō ſunt obligatoriuz q; ſup re illicita et cont leges et canones. C. ꝛe leg. ñ dubiū. et. xxij. q. uij. inter cetera. ī. j. ꝛe iureiu. tua. et. ſ. ti. ꝓi. c. vlti. ī. ff. ꝛe pac. in riſgennū. §. ſed et ſi q̄s. v. et generaliꝰ quotiens pactū a iure cōi ꝛc. vel ꝛpne intelligiē: q; eque puniē tranſgreſſor fidei vt iuramenti. et ī. ꝛe ꝛdeinſ. q̄uent. ī. j. q̄ me. cā. ad aures. Item ar. q; ſi nō tenet ꝓncipale nec acceſſoriū. ſi. j. ꝛe fo. ꝓpe. ſi diligēti. et. j. ꝛe fide inſtru. int dilectoſ. Ar. ꝯ. q; acceſſoriū tz ß nō ꝓncipale. j. o iureiu. obſtantes d Audiantis. Sed cū ſit tranſactio ſymoniaca q̄re nō reponiē. imo ꝓtra iuramentū ſiue fidem ſuā audiē? Dicas q; ō gratia tñ auditur ad ꝓſtinā cauſam: q; ꝛe iure reponi ꝛebuit cum ipe ꝓſtereꝛ peccatum ſuū et turpitudinē ſuā: imo audiri nō ꝛebuit ꝯ factū ſuū et turpitudi nem ſuā. j. ꝛe ꝓceſ. ꝓben. cum ſup. ī. j. ꝛe vna. inter dilectos. Sz vi deē obſtare huic exceptio vlī: cū vterq; in culpa fuerit volēdo fuare tranſac. ff. ꝛe excep. ro. apō celſuz. §. marcellus. Preſea ī pari caſu tur pitudinis potiꝰ eſt ꝓdito poſſidentis. ff. ꝛe ꝓdi. ob tur. cām. l. ſi ob turpē. §. porro. So. vterq; ꝛe iure cōi puniri ꝛebz. ſed ō iure poſi aū dit: vt q̄ ꝓnium eſt corrigaē. j. ꝛe re iudi. lator. et. c. ꝓſanguinei. j de colluſi. c. j. et cām ꝓſtitit diſpenſationi: ne alter ꝛe dolo ſuo dānuz alter vero ꝓmodum ſentiret. et ideo nō admitteret hec exceptio vlī. q; alius remaneret in dolo et in ſymonia. et ꝓter hanc rōnem cōtra exceptionem vlī. nō daē replicatio: vt in. §. marcellus.

e Ceterο. eꝰordinariū. i. delegatū. ſic. iij. q. iij. §. ſpatiū. v. et f Cōtraria. q; ſi eſſet ꝓtraria iuri nō tolereꝰ autem. ſ. ꝛe electio. ſacroſancta. ī. ſ. ꝛe offi. ꝛel. ſi q̄ſ. ar. ſ. ti. ꝓi. accepim? et. c. cū clerici. ī. j. ꝛe colluſi. audiuimus. ī. ſ. ꝛe ma. et obe. dilecti. ſi aūt ꝓſona ſit iuri tenet. ſ. e. ſtatuimus. ī. j. e. ſup eo. in fi. Et pōt intelligi quod dicē hic: q̄ ꝛe ꝓuiſione ipſius iudicis ex officio ſuo ſi ne aliqua pactione parriū ſtatuū fuit factum: ī iuſta cauſa inſueni ente: al's ſymoniaca eēt. j. ꝛe pbē. niſi. et talis compoſitio ꝓſonalis erit: nec tranſit ad ſucceſſorem illius qui ſoluit. j. e. veniens. ī. c. ꝓe dicto: niſi eſſent. quia cenſualem eccl'iam ꝓſtituere non potuit. j. ꝛe cen. ꝓhibemus: niſi facta fuerit auctoritate epiſcopi. vt dicit in fine. Vel dic q; hoc. c. locum habet cum vna eccleſia agit contra aliam ꝛe ſubiectione: vel ꝓ aliquibus iuriby coram ꝛelegato. et ꝓpoſitio inde fiet coram ꝛelegato. et quod dixit infra cui peſt. j. impetratoꝛ.

aliquot ānis fuata capl'm ac ſi nō ꝓſenſerit in eam non poterit ꝛuocare. ¶ Dē abbati ꝛe ſtrat. et ꝓriori ſancti euſebij.

Onſtitutus in nr̄a pñtia g. clericus ſua nob aſſer tione monſtrauit: qō cum inter ipm et. a. clericū ſup capella ꝛe ſtratis ꝓtroverſia emerſiſſet: tā dem ꝓ tranſactiōez ſopita fuit: et licet hincinde fide pſtita fir mata fuiſſet: eam tñ pfatus. a. fuare recuſat. Quia igit hmōi tranſactiones ſpēm ꝓtinent ſy mōie: mādamus q̄ten? ꝛuocata tranſactiōe ī irritū cām audiatis et cetera. ¶ Dem carnot. epō.

Ceterο noueris: q; cū ali quis ad eꝰordinarium iu dicem litteris impetratis cū ad uerſario ſuo ꝓponit poſtmoduz in eccleſia ꝛe qua agit ius aliqō habituruſ: ſi ꝓpoſitio nō eſt iu ri ꝓtraria: nō eſt a loci epō repro banda. ſed cenſus abſq; epiſco pali aucte cui peſt eccleſie ſub

Ex litteris. ꝓcinabaē. ꝓ hoc iuri ſuo tacite renūciare videbaē qui em̄ ſcienter patrocinaē petenti rem ſuā: ſibi iudicat: vt h et. ff. ꝛe inoffi. teſta. l. vl. ſecus ſi ignorant. ff. ꝛe rei ven. inter officium. et. C. ꝛe rei ven. re tua. ī. C. ꝛe ſcrip. lon. tempo. nec ꝓtentem.

b Teſtis ſcptus. in inſtrumēto tranſactōis et nō in cauſa in qua pa trocinabaē: q; et teſtis et aduocatus in eadez cauſa eſſe ñ ꝛebz. ij. q vj. ſtatuendū. Sed q ritur an ob hoc ſolum q; teſtis inſcptus fuit poſſit a penitē ꝛpelli? Videē q; non: q; non ob hoc iuri ſuo renū ciare intelligitur. ff. ꝛe pigno. act. gaius. ſed ibi ignorabat quid ꝓti nebaē in teſtamēto qō ſignauit gaius cū an nulo ſuo. ſec? ſi auctez pſtum. ff. ō pigno. fide iuſſor. §. pr̄ ſeq. et hic i Tranſactō. i. ami cabilis ꝓpoſito. ſ. c. ꝓx. in fi. ī. c. ſtatuim? et. ī. c. ꝓx. in fi. al's tranſactio ꝓpne ꝛe re ſpuali fieri nō poteſt. ſ. e. ſtituto. ī. j. c. ꝓx. quia quid ſymo niacum eſſet.

k Impetrauit. ꝓtra ipm. r. ꝓtra quem fue rat aduocatus.

l Inficiarentur. ī ita ex confeſſione ꝓuincaē q; ꝓfeſſus in iure ꝓ ꝓuicto habetur. infra ꝛe confeſ. capl'o ꝓmo. et vltio. ī. C. eo. ti. l. vna. Ex duobz ꝛebet emum iſte ſuccumbere: quia ſtando auctoꝛi tatem tranſactōi iuri

ſuo renunciauit: et quia mendacium dixit impetrando ī veritatem occultando. merito ergo ſilentium ei imponiē.

m Conſuetudinē. ergo licet poſtmodū tonſuram accepit: nō ꝓiudicz ei ar. ſ. ꝛe reſcrip. cum adeo. ꝓncipium em̄ in talibus ꝓſideradum eſt. ſ. ꝛe elec. dudum. vbi ꝛe hoc. et. j. q. j. puncipatus.

n Super eo. ſup re ſacra. hic euidenter patet q; ꝛe re ſacra ſiue ſpuali tranſactio interuenire non poteſt. ſ. eo. conſtitutus et. j. eo. ꝓterea. et. c. ex parte: neq; pactio. ſ. ꝛe pac. pactiones. et. c. cum ꝓdem. et duobus ſequentibus. c. vt dictum eſt. et. ſ. eo. ſtatu mus: vt ꝛetur temporale pro ſpirituali. infra. ꝛe rerum permu ta. c. vlti. ſed ſi ſpirituale ꝛetur pro ſpirituali: bene tenet et valz ta lis permutatio ſeu tranſactio. j. ꝛe rerum permuta. ad queſtiones: vt ſic tñ ꝛetur ſpirituale: vel remittatur pro alio ſpirituali. Sed diſtingue vtrum agatur ꝛe re etiam ſpirituali que ꝛetur tanq̄ be neficium: an tanq̄ ꝓpꝛietas. Si agatur ſup beneficio: vt aliquis recipiatur ad beneficium eccleſie. vel quantū ad ꝓlationem: tunc nulla poteſt interuenire tranſactio ꝓprie: et hoc notauit dum di xit eccleſiaſtico beneficio in litigium ꝛducto: quia ſymoniacum eēt et q; ta'is titulus non habetur ex tranſactione: ſed p canonicam in ſtitutionem. j. ꝛe inſti. ex frequentibus. et. ſ. ꝛe renun. admonet. et xvj. q. vij. nullus omnino. arg. ff. ꝛe ꝛecu. herennius. Si vero res ſacra ſiue ſpiritualis in litigiuz ꝛeducatur tanq̄ ꝓpꝛietas. tunc be ne poteſt interuenire tranſactio: puta due eccleſie ſiue duo epiſcopi litigant ſuper aliqua eccleſia vel aliquibus: quia alter dicit illas ſi bi ſubiectas: alter negat qui poſſidet: ibi poteſt interuenire tranſa ctio: quia et permutatio. j. ꝛe rerum permu. ad queſtiones: vt ſi vn? haberet vnam eccleſiam et alter aliam per tranſactionem: vel quia vnus epiſcopus aliq̄ ſpiritualia in eccleſia perciperet: et alius alia. hoc totum poteſt fieri per tranſactionem. ſic etiaz poteſt intelligi. ſ. e. ſtatuimus: potuit fieri diuiſio ꝛecimarum inter partes. Quedam tamen ſunt in quibus non admittitur tranſactio ſeu compoſitio: vt j. e. c. vlī. vbi ꝛe hoc. Bernardus.

b Dato. Tranſactio non ꝓcedit vel nō fit niſi aliquo dato vel re tento vel ꝓmiſſo: vt hic dicit. ī. C. e. ti. tāſactio. qui em̄ tranſigit.

ꝗſi de re dubia ⁊ lite incerta neꝯ finita tranſigit. ff. e. l. j. Et ideo dixi dubia et certa lite incerta: qz credit ſe habere bonã cãm: aliquin ſi euidens eẽt cauſa: nõ tenet trãſactio. ff. de pdi. inde. in ſima. j. Ite. Neꝯ finita nõ dixi: qz ſi finita eſſz cã p ſniaz a q̃ nõ eſſet appellatum poſtea ñ tenet tranſactio. ff. de pdi. inde. elegant. §. ſi poſt rẽ iudicatã

c Simonie. ſ. e. cõſtitutus. et. j. eo. pre terea. ⁊. c. ſe.

d Amicabilit. ſ. e. ſtatuim⁹. ⁊. c. de cete ro. ⁊. j. e. c. pr. ⁊. j. de dec. ex multiplici et. c. nuper.

e Canonib⁹. qui p̃hibẽt illicitas pactiones in ſpualib⁹: vt. j. q. ij. quã pio. ⁊. q. j. et. q. iij. ſi qs pbẽdas cũ ſuis cõcord. et. ſ. n. pri. c. fi. Ber.

f Emẽs. neceſſaria. Quedã ſacramẽta ſunt ne ceſſaria: qdam volũtaria. hec diſtinctio po nit. j. q. j. §. nõdum eſt. Sacramẽta neceſſaria ſunt iſta: baptiſmus p̃firmatio pnia vltima vnctiõ corpus xpi. Et ideo dicũtur ſacra neceſſitatis: qz ſine iſtis hõ ſaluari ñ põt ſi ex cõtẽptu omittunt̃ et haberi pñt. Sacramenta vo baptiſmi in neceſſitate a quocũq̃ põt recipi: quomodo in forma eccleſie p̃feratur. ſ. de ſum. trin. c. j. in fi. et de p̃ſe. di. iiij. a quodã. et etiaz pnia. Nam confiteri poſſum cuicũq̃ in neceſſitate: iuxta illud: p̃fitemini alterutrum peccata vra. Sacramenta vo volũtaria ſunt illa que omittere nõ eſt peccatũ: que dignitatis ſacramenta dicũtur: vt in. §. ſed notãdum: vt ſunt ordines qui a dignioribus conferunt̃. i. epis: vl quia nõ niſi digni ad ordines aſſumendi ſunt uem mr̃imonium. et

ſine hmõi ſacramentis poſſumus ſaluari. xxij. q. iiij. §. vlti. ad fi.

g Tranſactiones. i. ꝓpoſitiones. j. e. ſtatuimus. ⁊. j. de decim. ex multiplici: vbi ſimilis eſt ꝓpoſitio: vel ꝓprie tenetur.

h Confirmatã. Sz nũquid p̃firmatio pape tranſactiões p̃ſonales facit realẽ. vt ſic immutet eius ſbſtantia. Videt q̃ ſic q: auctas p̃incipis facit q̃dq̃ ex nudo pacto actiões dari. et auctas legis hoc facit. ar. ff. de pac. legitã: et qõ p̃firmat dat̃. ff. de v. ſig. l. lege obuenire. et p̃uceps vnit duas res in vnã naturã. C. cõia de l. l. ij. Ar. ſ. xij. di. ꝑceptis. et. j. de p̃firma. cũ dilecta. ⁊. c. vl. Huc q̃ hec tranſactio ab initio q̃rum ad intentiões tranſigentiũ ſunt realis: ſed ſacerdos ille hoc facere nõ poterat ſua auctẽ: nec ſucceſſorem poterat obligare ſine auctẽ ſuperioris. ar. ſ. e. decetero: ⁊. c. ꝓuingit. ſi. habes. j. de p̃firma. vnli. c. pe. et ita p̃firmatio pape facit realez tranſactiõez que q̃rum ad ipas p̃ſonas p̃ſonal' erat ſi ex certa ſcia hoc facit: qz põt facere q̃ illa que nll'a ẽ ſit aliq̃. ar. xvj. q. j. c. vl. ⁊. j. de his que ſi. a pla. cũ applica. ⁊ plus eſt de nihilo aliquid facere: q̃ de aliquo aliud. ar. de p̃ſe. di. ij. re uera. ar. C. de rei vx. ac. l. vnica. circa pñs.

i Jnt alios. ſic. ff. de pac. ſi vn⁹. §. itẽ ſi experiar. in fi. et ita pactũ pdecẽſſoris ñ obligat ſucceſſorẽ. ar. j. de p̃ca. c. ij. ſic et p̃ſſio int alias p̃ſonas nõ nocet alij. ij. q. v. inꝛogatũ. j. de adul. ſignificaſti. Sz nũ

vel retẽto ſeu p̃miſſo: ſpem credimus hãc ſimonie. al's ſi gratis ⁊ amicabilit̃ inter ſe litigantes ꝓponãt: ſacris canõib⁹ nequaq̃ dicim⁹ obuiare. Bem abbati de ſtrapho. ⁊ priori de febi.

Q Entiens ad ap. ſe. clemtiã mgr gu. de fauill'. ſua nob inſinuatõne mõſtrauit: q̃ monachi maioris monaſterij tras in prochia ſcte. m. de marchia excolũt: ⁊ ab eadẽ eccia coloni eorũ oĩa eccl'iaſtica taz neceſſaria q̃ volũtaria ſuſcipiũt ſacramẽta: et tñ eidez eccl'ie decimas ſolue re p̃tradicũt: ⁊ ifra. Arbitrant̃ aũt ſe poſſe tueri cuiuſdã trãſactiõis p̃textu inter p̃fatos mõachos ⁊ quẽdã ſacerdotẽ mẽorati gu. p̃deceſſorẽ facte: vt de duab⁹ carruatis tre q̃s in dñio ſuo monachi tenent: terciam tm̃ decimaz ꝓtem exoluãt: et ifra. Adã damus: q̃tenus niſi p̃fati monachi trãſactiõem p̃ſcptam aucte ap. p̃firmatã eſſe docuerint cuz al's inter p̃ſonas facta potius q̃ int̃ eccl'ias videat: ne pacta int̃ alios acta alijſ obeſſe patiamur ipos ⁊ agricolas decimatiões ex q̃buſlibet reb⁹ p̃uenientes ⁊ ex integro ⁊ illaz quas illicite detinuerãt iuſtã eſtimatiõez reſtituere eidem eccleſie compellatis.

L Ucius. iij. ozmen. epiſcopo.

P Reta q̃ inter laicos ⁊ vi

ros religioſos de p̃ſentatiõe alicuj⁹ eccl'ie q̃ne vacãte trãſigit̃ ita q̃ p̃fatiões laicus obtineat religioſi vo nouã vl maiorẽ pci piãt in eccl'ia in q̃ p̃us nll'az vel minorẽ hãc conſueuerãt poztiõem an hmõi trãſactio teneat q̃ſiuiſti. Cũ igit̃ ipa pactio ſimoniaca meritovideat reſp. q̃ o iure ñ tz nec ex eo religioſi vllũ dñt̃ p̃modo obtinere. C Celeſtinus. iij.

P Reterea q̃rto loco queſtio tal' acceſſit: q̃ q̃daz cella exim̃i volut a ſbiectõe: q̃ matrici domui tenebat̃: ⁊ ifra. Fres illi⁹ celle ſe p̃fitentes in iure illi domui q̃ndẽ fuiſſe ſbiectos: re ferebãt q̃ſtionẽ olim o hac ſbiectione fuiſſe motã et trãſactione ſopitã eate⁹ vt quendã ãnuatim cenſũ eccie matrici reddẽdo eẽnt a ſbiectõne p̃ncipalis domus exempti: ⁊ ifra. Prior p̃ſequent̃ p maiori eccleſia ꝓponebat: q̃ de ſpuali ſubiectiõe trãſigere nõ liceret. Rñdemus igit̃: q̃ ex p̃dicta fratꝝ p̃feſſione p̃tra eos ſnia p̃cedere debeat: p̃ſertim cũ illa trãſactio licz nobis de illo quod cella determinate reddere teneba tur: p̃ſtare nequiuerit. imõ tamẽ p̃tinuiſſe putet. Bono. iij. j. ti tuli ſcte p̃axedis p̃ſbĩo cardi.

E Xpte tua: ⁊ ifra. Poteris ad ꝓponendũ interponere partes tuas: et interdũ aliquid

ꝗd ille ſacerdos poſſz reuocare talẽ trãſactiõez añq̃ p̃firmet̃ a papa cũ ſit p̃ſonal' ar. q̃ ſic. xxxv. q. ix. q̃ ꝗs. ⁊. c. ꝗſquis. et. j. de re. ec. ñ ali. ſiqs p̃ſbĩor. Credo q̃ ſz ſit p̃ſonal' tranſactio: ipe tñ q̃diu vixerit. ñ poterit reuocare ſic nec mõaſterũ eaz poſſet reuocare. j. o decimis. ex multiplica: niſi p̃ in integz reſtitutiõem ſi eccia. eẽt leſa. de i int. re. c. j.

k Epos. ſ. mõachos de pre ſua. j. o dec. tua nobis. ⁊ colon⁹ de ſua vt ibi. Ber.

l Jntegro. ſic. j. o de ci. cum homines. ⁊. c. tua nobis.

m P Reta. trãſigit̃ ꝓpria auctẽ.

n Nulla. imo etiam auctẽ ſuperioris ñ poſſet de nouo eſtim̃ cenſual' iſta eccia nec vetus cenſus augeri. j. de cen. p̃ bibemus. ⁊. c. ſcientes.

o Simoniaca. cũ nõ liceat trãſigẽ de re ſpuali inuentu pecũie: vt dictũ ẽ. ſ. e. ſup eo. eſtim⁹. ſi. ſ. de pac. cuz clerici. j. c. pri. q̃ his p̃onatus eſt ſpuale.

P Reterea. exim̃i p̃cedendo in iure: q̃ nõ debeat ſbesse ñ p̃iud'gũ allegãdo. lau. q̃ C Cõfitẽtes. ſimilez p̃feſſionẽ habet. j. de excep. cũ venabil'. ꝛ illa eis ñ obſunt. q̃ excipiẽdo h⁹ fecerũt p̃ hanc cõfeſſionez fũdata fuit in tanto altius p̃tis. Poterãt ſic rñdere olim fuit q̃ſtio de ſbiectõe. ꝛ illa fuit trãſactione. i. ann cabili ꝓpoſitiõe imiata r Cenſuz. q. ſ. cẽſus licet eẽt recogniio debite ſbiectionis: vt. j. de cenſi. oĩs alia. ar. xviij. q. ij. eleutherius: non tñ debuit ſic tranſigi. imo vt: q̃ nõ poſſit exim̃i: ſic nec eps pleno iure eximit̃ eccias. j. de bona. paſtoral'. ꝛ ſi gratis vellet qs eccĩam ſibi ſbiectã ñ p̃ trãſactiõem eximẽ: dñ poſſet rmittẽ q̃dq̃ iuris hẽat in ea: rennẽdo eĩ penſionem ãnuati ſoluendã maiori eccie: nec eẽt ſimonia

. j. de reſi. de. p̃ſtitutis. ita tñ q̃ ille de cella dẽrent obedientiã et reuerẽtiaz matrici domui. j. o cen. cũ venerabili: q̃ ſine capite eſſe ñ dz: q̃ in h⁹ nõ poſſet maior eccleſia illos eximere. xciij. di. nulla ratione.

p Subiectione. nõ poterat hic allegari ſcriptio: q̃ p̃ra ſbiectionez nõ currit ſcriptio. j. de ſcrip. cum nõ liceat: et q̃ malã fidem ſimulabant̃ habere ꝓpter p̃feſſionem ꝓpriam. Ber.

q Cõfeſſione. i iure facta et cotã iudice ſuo. j. de iudi. at ſi clerici. et ff. de intro. act. volunt. et ita p̃feſſio ꝺ ſe p̃iudicat. j. de p̃ſe. cũ ſup. et c. vl. vbi o hoc. Et intellige: q̃ p ſindicũ p̃ſſi ſunt: q̃uis dicat ꝺ fratrũ p̃feſſione: nec reuocauerunt p̃feſſionem.

u Simoniacã. ſ. c. pr. ⁊. c. p̃ſtitut⁹. et. ſ. de pac. cũ pdẽ. ⁊. c. pactiões

a Xpte tua. Caſus. quidã eẽt celebrabãt in eccl'ijs interdict': nec volebãt obedire latis. Et q̃daz alij greci ⁊ latini epi p̃fectiones celebrabãt in epatib⁹ alioz: ⁊ decias p̃cipiebãt ibiõ in eoz p̃iudiciũ et q̃amẽ. Jtẽ q̃daz laici ⁊ greci ꝓprias vxores aucte ſua dimittebãt: et alias ill' viuẽtib⁹ recipiẽtes. Et q̃dã alij abbatias ⁊ eccias cũ hoĩb⁹ eccĩaz detinebãt et ĩ alijs plib⁹ excedebãt: vt o ĩ integ. Sup his exceſſib⁹ cardinalis p̃ſuluit papã: q̃liẽ eſſet ꝓtra iſtos agendũ: et ipe hic rñdet ꝓut ſequm̃.

b Ad ꝓponendũ. Dic. n. index p̃us dz ꝑcordare ꝑtes: q̃ ad iudiciũ

venire si potest. v. q. ij. si ꝓmotes. et. xc. di. studendum. xxiij. q. vlt. si quis membroꝝ. et. q. iij. si illic. ⁊. ī. ꝛ simo. querelam.

¶ Severitas. q̄cq̄ enī ꝛtrahendū est severitati: vt maioꝝ mal' sanādis charitas sincera sbeniat. l. di. vt constituere: et vbi saluti nil ꝛtrahebat: hūilitati posteriores ꝛctores aliquid addiderūt: vt ibidem dicitur.

d ¶ Aditudine. quia qđ peccat a ꝑlis trāsire solet inultū. j. q. vij q̄tiens a ꝑlis. ⁊. xxiij. q. iij. ñ pōt. ś. ꝛ tēpo. ordi. sane. et cū multitudine peccantiū magꝫ ꝛcendo q̄ iubēdo agēdum est. severitas aūt exercēda est in peccata paucoꝝ. xlvij. di. ꝓmissiones. j. ꝛ cle. excō. ministran. latores.

e ¶ Sacramentū. Sic ptz q̄ in mr̄imonio nō hz transactio seu ꝓpositio locū vt ꝓra matrimoniū aliquid statue cū sit statuū a dño: in paradiso: q̄ quos ꝛus iunxit. hō ñ separet: vt. xxvj. di. vnde opponit. et. ś. ꝛ translatū corporalia. ⁊. xxxiij. q. ij. an q. ⁊. c. quos ꝛus. et cā mr̄imoniale p arbitrū tractari nō pt. ī. ꝛ in int. resti. cū in fi. ß p iudices discretos qui ptātem habeāt iudicādi. ī. ꝛ plan. et affi. ex lr̄is. in fi. nec di spensatio locū habz: vt dicit h. Sz ꝓra videt q̄ circa matrimoniū di spēsat. xxxv. q. iij. quedaz lex. et. c. qđ scripsi. et. q. viij. ꝛ gradibus.

severitati ꝛtraheret: put statu impiꝰ ⁊ excedentiū multitudinez quida ōliberatiōe pēsatis videris expedire: exceptis nimiꝝ casibꝫ q̄ ꝓpositiōis seu dispēsatōnis remediū nō admittūt: vtpote ꝓiugij sacmentū: qđ cū nō solū apud latinos ⁊ grecos: sed eē apud fideles ⁊ infideles existat: a severitate canōica circa illud r̄cedere ñ licebit. Jn his vo sup quibꝫ ius nō inuenit exp̄ssuz: p cedas eqtate ꝛuata semp in hūaniorem ptem ꝛclinando scōm q̄ ꝑsonas et causas loca et tempora postulare videris.

De postulando.

e Xe cōcilio lateranensi.

¶ Clerici in sbdiaconatu et sup̄ in ordinibꝫ quoqꝫ miozibꝫ: si stipendijs eccl'iasticis sustētent: coraz secularī iudice aduocati in negocijs secularibꝫ fieri nō ꝑsumant nisi ꝓpriam causam vel ecclesie sue fuerīt ꝑsecuti: aut p miserabilibus forte ꝑsonis q̄ ꝓprias causas administrare nō possunt.

Ino. iij. ꝓpostell'. archiepo. e Xꝫ pte tua nobis fuit ꝓpositū: q̄ quidaz canonici regulares non solū in eccl'iasticis verū etiaz in forensibꝫ causis p̄ sumūt aduocati officiū exercere Cuncq̄ objicit eis q̄ nō ꝛbent esse forenses vl' eccl'iastici negocij susceptores vl' executores: nisi forte id monasteriū exposcat vtilitas: abbate mhilomin⁹ imꝑāte. ad suā ꝓponūt īsolentiā excusandā q̄ capl'm illō p qđ p̄dicta ꝓhiberi vident: ꝛ monachis ñ ꝛ canōicis regl'aribꝫ loquit manifeste. Cūm ꝓ. t. t. r. q̄ idez iudiciū ꝛ canōicis regl'aribꝫ qđ et ꝛ monachis q̄tuz ad supradicta credim⁹ obſuandum licet ꝛ mōachis in canōe speāliter sit exp̄ssuz. ¶ Regorius. ix.

¶ Cūm sacerdotis sit officiū nulli nocere oīb aūt velle

ꝛ Cerici. stipendijs videt. ergo a sensu ꝓrio si stipēdia ñ habeāt q̄ possint aduocare. qđ ꝛ credo ꝛ mioꝝ in causis ciuilibus: q̄ in criminalibꝫ causis vt vbi ꝛ pena sanguinis agit' intesse ñ dnt. ī. ne cle. vl' monachi. ⁊. xxiij. q. vlt. bis a ꝗbus. Be his q̄ sunt i maioꝝ ordinibꝫ aliud est dicendū q: illi coram seculari iudice aduocare nō dnt. ⁊ si sine mandato sunt ꝓmoti: epūs eis ꝛbz ꝓuidere. ī. ꝛ pben. nō liceat. ⁊. c. epūs si aliquē. et. c. cum sm. ꝛ regularibꝫ planū est: q̄ aduocare nō dnt. ī. c. ꝓi. q: et negocijs secl'aribus se imiscere ñ dnt. ī. ne cle. vl' mo. nō magno. ⁊. xvj. q. j. alia est cā. c. placuit. ⁊. c. monachi. ꝛ sacerdote habes. ī. c. vlt.

l ¶ Secularibꝫ. imo opprobriū est clericis si se peritos forensiū disceptationū oīdere voluerit. ℒ. ꝛ epi. ⁊ cle. repenta. et. ℒ. ꝛ testa. ꝓsulta. ꝓ miserabilibꝫ tñ ꝑsonis possunt postulare. ī. e. c vl.

e Xꝫ pte tua. eccl'iastici. vt. xvj. q. j. monachi. c. ꝛpiūm. ⁊. ī. ne cle. vel mo. nō magno. opprobriū est talibꝫ si velint videri peritis forensiū disceptationū. ℒ. ō testa. ꝓsulta. ⁊. ℒ. ō epi. ⁊ cle. ꝛpetita b ¶ Imperante. xvj. q. j. monachi. ij. nō sufficit vtilitas monasterij nisi hoc faciat ꝛ mādato abbatis ꝓpi bonum obedientie. ar. ff. ꝛ re mili. l. iij. ś. in bello. nec audit eo ptextu: q̄ est ꝓuncta ꝑsona. nisi habeat spāle mandatū. leges enī ꝛ hoc loquentes intelligunt ꝛ facris ꝓuatoꝝ. ff. ꝛ ꝓcu. sed he ꝑsone. et. l. pomponius. in fi.

c ¶ Judiciū. sit'is habet extēsio p̄ interpretatiōes. xxviij. q. j. idolatria. sic homē vendinōis ad alias alienatiōes extendit. ff. quibꝫ mo. pig. vel hypo. sol. sic. ś. vendinōis. ⁊ vbū alienatiōis ad alios ꝓtractus extendit: p quos enā ꝛminū nō transfert. ī. ꝛ re. ec. ꝛ nō alie. nulli liceat. sic et id qđ dicit ꝛ sumoniacis extendit ad alios. xvj. q. vij. ⁊ hoc sepsim⁹. ꝟ. ⁊ arbitroz quemre vbuz ꝛ. sic et ꝓhibit ꝛ legibꝫ audiendis ō monachis ⁊ regl'aribꝫ extendit ad ꝓlatos seculares. ī. ne cle. vel mo. sup specula. ⁊ regulares canonici equiparant monachis nisi q: regule mꝑmunt laroꝝ. ī. ꝛ statu. regu. q̄ ꝛi mioꝝ.

d ¶ Cūm sacerdotes. nocere. ista vba sumpta fuerūt ex illo canone xviij. q. v. ꝛmqz. Qđ hoc aūt tenet quilibet christianus: sed magis sacerdos: qui ꝛbet velle ꝓdesse omnibꝫ: vt ibi dicit: et h quia quisq̄ ꝓhibet alij inferre: qđ sibi nolit fieri. j. di. in ꝓn. et. ś. ꝛ maer obe. dilecti filij. Et est ar. q̄ nulli consulenduz est cum alterius iniuria. xxij. q. ij. ꝓmum. ff. ꝛ condi. inde. nam natura. et. xj. q. iij. si quis nō obediat. xxix. di. nullus. et nō ꝛbet alteri p alterum iniqua conditio afferri. ff. ꝛ regu. iu. nō ꝛbet. et cauendum est ne ꝓrextu nocentis innocentes puniantur. ℒ. ꝛ his qui latro. occultauerunt

l. ij. et sancius est nocentem impunitū relinqui. q̄ innocentem dam nare. ff. ꝛe pe. absentem. ⁊ pena ꝛebet suos actores tenere. ī. ꝛe his que fi. a ma. p. ea. quesiuit. ⁊. C. ꝛe pe. sancimus. Et sic patet. q̄ sacerdos aduocare nō ꝛebet: nec se negocijs secularib⁹ imiscere: nisi p̄ cura miserabilū p̄sonarum. lxxxvij. di. c. j. et p̄ totam di.

e ¶ Pro seipso. Sic q̄daz sunt persone que pro se tm̄ et p̄ quibus q̄daz personis possunt postulare. iij. q. vij. §. sunt autez. vbi habes que p̄sone possūt postulare et que non et pro quibus. sic et sacerdos pro se et p̄ quibusdam alijs personis hic enumeratz postulare potest pro ecclesia sua et pro p̄sonis p̄iunctis sed non indistincte nisi necessitate instante: puta quia sunt minus potentes: vel quia non possunt habere ita bonum aduocatuz. et sic ꝛstringitur q̄dammō ad necessitatem q̄tuz ad cōiunctas p̄sonas. Que sunt p̄iuncte p̄sone dicūr. ff. ꝛe p̄cura. sed et he p̄sone. et. iij. q. vij. §. sunt autem. vbi alij eñ. inter quas personas satis credo intelligendos p̄fratres suos eiusdem ecclesie: ⁊ pro p̄iunctis personis posset eniz litteras impetrare sine mandato. ī. ꝛe rescript. nōnulli ⁊ agere. et. ff. ꝛe p̄cura. pomponius. in fi. dum tamē non appareat contraria voluntas: vt vbi dicit ⁊ pro personis miserabilibus ꝛe quibus habes. lxxxvij. dis. per totum. lxxxviij. di. c. j. et. c. episcopus gubernatione. ⁊ in pluribus alijs. c. ibidem. Ber.

f ¶ Postulare. Postulare est ꝛesiderū suū vl̄ amici sui in iure apud eum qui iurisdictioni p̄est exponere vel alterius ꝛesiderio⁹ p̄adicere iij. q. vij. §. sunt. aūt. et. ff. ꝛe postul. l. j. §. postulare.

g ¶ Contra ecclesiam. Clericus ergo qui p̄ra ecclesiam a qua beneficium habet aduocat vel est p̄curator tanq̄ ingratus beneficium ipsius perdere ꝛebet. ar. bonum. j. q. vij. c. j. ⁊. xcvj. di. si impator. iij. q. j. nulli. sicut vasallus teneť dominō. xxij. q. v. ꝛe forma. al's p̄ feudum vt in libro feudorum quemadmodum feudum amittitur et milites rem publicam ꝛe qua alūtur ab omni necessitate bellorū ꝛefendāt. C. loca. milites. Sed si habz clericus beneficia in pluribus ecclesijs: nūquid potest p̄stare patrocinū vni contra aliam? non videť. In eo casu neutram inuet vl̄ offendat. ar. huius. c. ⁊. xiij. q. v. ꝛeniqz. Sed si esset p̄latus in vna ecclesia et in alia habuisset simplex beneficium videtur q̄ ratione p̄lationis posset contra patrem. sic ar. ff. ꝛe in ius vo. quesitum. ⁊. iij. q. vij. §. item si contra patrem. sic et libertus ecclesie si contra ipsam agat vel testificat tanq̄ ingratus in seruitutem redigatur. ī. ō seruis nō o. ꝛe famul. ecclesie. et. xij. q. ij. octaua discussio. sic ⁊ donatio p̄pter ingratitudinez reuocatur. ī. ꝛe dona. p̄pter eius ingratitudinem. C. ꝛe reuo. dona. l. j. et vlt. ⁊ in aut. ꝛe nup. in. §. si mater. colla. iij. et in aut. vt liber. ꝛecetero. aut reo non egeant anulo. §. illud. collat. vj. et iustum est: vt ecclesia in sinu suo nō retineat fraudatorem quem suscepit extraneum. xij. q. iij. sacerdotes: et ecclesia sua mater eius est. ij. q. vj. ad romanam. que ipm̄ dominō sociauit. ī. ō pe. c. ij. sic p̄pter ingratitudinē pater potest filium exheredare in totum. xix. q. vlti. ⁊. c. vl. et in aut. vt cū ꝛe ap. cognoscitur. §. causas. colla. viij. Sed si contra aliquem ꝛe ecclesia in p̄pria causa que nō tangit ecclesiam postulauerit vel p̄curator fuerit: nō puniretur. xij. q. ij. qui manumittitur. Sed si ecclesia esset ei ingrata tūc contra ipsam aduocare posset. nec succederet ei ab intestato etiam si non haberet p̄pinquos. C. ꝛe inoffic. testa. liberi. vbi mater excluditur a filij successione propter ingratitudinem commissam erga filium. Bernardus.

Lia quidem. portatoribꝰ. quia constabat istos nō habere mandatū: ad agendum nō fuerūt admissi. Unde circa procuratorem actoris distingue: vtrū certum sit p̄curatorem habere mandatū: vt quia reus hoc cōfitetur vel ipe ostendit mandatum sufficiens: vel si neget probet hoc procurator p̄ testes vel instrumentum. et p̄m hoc procurator non tenetur satisdare domin̄o ratum habiturum: sicut nec ꝛebet satisdare p̄curator p̄nis et confirmantis vel apud acta procuratoꝛ factus. C. ꝛe satisdando. l. vna. an certum sit eum nō habere mandatum: aut dubitatur: vtrū habeat vel nō habeat mandatū. Si certū est eum nō habere mandatum repellit vt hic. et si velit satisdare nō est audiendus: nisi sit p̄iuncta p̄sona que admittit cū satisdatione: nisi appareat ꝛe p̄raria voluntate domini. ff. ꝛe p̄cu. pomponius. §. vl. et. l. sed ⁊ he p̄sone. in casibꝰ tamen admittitur contra voluntatem pro libertate. ff. ꝛe liber. causa. l. j. ij. ⁊. iij. ⁊ pro ꝛe sensione condemnati. ff. ꝛe app. non tm̄. Ubi autē dubitatur ꝛe mandato: dicebat. p. semp esse in electione rei. an velit exigere p̄bationez mandati: an satisdationem. B. dicebat distinguendo vtrum reus diceret p̄curatori nō habes mandatum ⁊ tunc p̄curator tenebatur p̄bare mandatum an dicerz dubito: an habeas mandatum. et tunc est in optione procuratoris quod facere velit. Azo dicebat: q̄ in arbitrio procuratoris est. an velit probare mandatum an cauere ō rato: quia cum quis teneatur ad alterum duorum. s. p̄bare vel cauere: quod voluerit p̄stando liberatur. ff. ꝛe iure. d. plerunqz. §. vl. ⁊. C. ꝛe condi. inde. si quis seruū. Hec satisdatio dando est qñ ꝛe mandato dubitať C. e. l. j. ⁊. ff. vt in pos. leg. si is q̄ quo. §. j. idem in actore vniuersitatz ff. qō cuiusq̄ vniuersi. item eop. §. actor. Item clerici inter p̄iunctas p̄sonas numeranť. ar. xij. q. ij. nō liceat. Item no. q̄ licet procurator actoris nō cogat ꝛe rato: qñ constat ꝛe mandato cauere ꝛebet ꝛe ꝛesendendo. C. ꝛe satisda. l. vna. al's ꝛenegatur ei actio. ff. e. ti. mutus. §. pena. ⁊ ꝛe omnib⁹ etiam que contra ipam mouentur ꝛefendere ꝛebet. ff. ꝛe p̄cura. omnium. ⁊ duabus. l. sequenti.

h ¶ Premonuit. Vr. ad cautelam futuroꝝ habendam. xxij. di. in noie et exempla p̄sentia nos cauere p̄monent in futuꝝ. lxxxij. di. plinios. in fi. ⁊ ar. ff. loca. si quis vnū. §. j. ⁊. j. q. vij. p̄uenientibꝰ. Hic p̄sumitur ex p̄teritis circa futura sic. ī. ꝛe p̄sump. mandata. ⁊. c. scribam.

k ¶ Legaliter. littera sequens exponit hoc verbuz legaliter. Ex eo qō hic dicitur: ⁊ quod legit. ī. ꝛe iudi. causamq̄. colligitur euidenter: q̄ nec p̄latus sine p̄sensu capituli: nec capitulū sine p̄sensu p̄lati potest iudicium exercere nec p̄uenire: quia nec alienare potest alter sine reliquo. xij. q. ij. sine exceptione nec p̄mittere nec ꝛenare: vt ibi dicit ⁊. ī. ꝛe vna. pastoralis. ⁊. ī. ꝛe his que fi. a p̄la. sine consensu ca. per totuz ⁊ eodem modo nec capitulum sine consensu p̄lati: cum omnes vnū corpus intelligantur. ī. ꝛe his que fi. a p̄la. nouit. Et p̄terea dicit lex q̄ qui nō potest alienare: nō potest rem in iudiciū ꝛeducere. ff. ꝛe iure. delib. aut p̄tor. ⁊ p̄ iudicium quedam alienatio fit. in iudicio enim cōtrahitur: sic in stipulatione. ff. ꝛe pecul. licet. §. sed si filius. in fi. p̄terea si p̄latus sine consensu capituli posset agere vel conuenire: et p̄iudicaret ecclie facti p̄la. fraus posset fieri ecclesie ⁊ p̄iudicium: quia p̄mitterent imo p̄curarent qñq̄ p̄lati se conuenire ⁊ facerent collusionē. Sed p̄ra videtur: q̄ solus p̄latus conuenire et p̄uenire possit. ff. qō cuiusq̄ vniuersita. l. vl. vbi dicit: vnus actō administrator ciuitatis ꝛebet. ⁊. ff. ꝛe p̄di. ⁊ dmon. municipib⁹. ⁊. ff. ad municipa. municipes. ⁊. C. ꝛe iura. calū. l. ij. §. hoc etiam. in fi. ⁊. xij. q. ij. non liceat. ⁊. ī. ꝛe re. ec. nō alie. si quis p̄sbiteroꝝ. ⁊. ō. ꝛe rescrip. edoceri. vbi ꝛe hoc. Dicunt quidam q̄ p̄latus potest conuenire ⁊ p̄uenire sine consensu capituli per iura predicta. Ego dico contra: q̄ p̄latus sine p̄sensu capituli. nec capitulum sine consensu p̄lati agere vel p̄uenire non potest p̄ p̄dicta iura: tamen concedo. q̄ si p̄latus vel collegium agat sine consensu alterutrius: ⁊ vellet cauere ꝛe rato: ꝛebet audiri: cum sit administrator: ⁊ teneatur negocia ecclesie procurare: vt. ō. ꝛe rescrip. edoceri. Si vero conuenitur: non ꝛebet audiri sine consensu capituli. i. nisi caueat ꝛe iudicato soluendo: cuz quilibet alter se possit offerre ꝛesensiom si velit cauere ꝛe iudicato soluendo ⁊ periculo suo litem suscipere: et illa capitula si qs p̄sbiteroꝝ. et ō liceat: in speciali casu loquuntur. s. cum agitur ꝛe reuocatione rei alienate indebite ⁊ male: q̄ p̄ hoc p̄sulit ecclie: nec pōt ledi. qō p̄tingere posset in alijs casibꝰ vbi nō agit specialiter ꝛe reuocatione rei alienate indebite nō obstantibꝰ legibus p̄ contrarijs signans: quia intelligi p̄t. s. vt cōpetat actio ad ministrum non q̄tuz ad hoc vt agere possit solus. nisi caueat ꝛe rato

pdesse: nō nisi p̄ seipso vel eccīa sua: vel si necessitas imineat: p̄ p̄sonis p̄iunctis: aut miserabilibus sibi licitū est postulare: et infra. Clericus aūt q̄ p̄tra eccleſiam a qua bñficiū obtinet: pro extraneis aduocatus vl̄ p̄curator esse p̄sumt: tanq̄ ingtus p̄t maxīe si clericus sit eiusdē eccīe beneficio huiusmodi spoliari.

De procuratoribus.

Reg. maximo saloneñ. epō.

Lia quidez: ⁊ infra Scripsisse te q̄busdam comperimus: q̄ predictos viros tunc ad cām nō miseris: et ideo que cū ipis facta sunt subsistere nō ꝛebere. sed et thomas sibi ꝛ a te dictū phibuit: ex q̄ re nec p̄ sentiuz portatoribꝰ iudicamus esse credendū. ne ꝛe ipis similit dicereť. ¶ Quia ergo hoc cautiozes nos esse p̄monuit instructam p̄sonam cū mandato legaliter facto et p̄sbiterorū seu diaconoꝝ testiumq̄ subscriptionibus roborato gestisq̄ ex moze in dicto transmittere: vt q̄cquid cū ea actū fuerit: iure subsistat

Lexander tercius.

vl nisi habeat spāle mandatū ad hoc: nec in rebz ecclīasticis stam⁹ legib⁹ illis: sed canonib⁹: et quo iure nō potest apponere seu transigere sine psensu capli. s. de ma. & obe. c. fi. s. de trāsac. ptingit: eodē iure ñ pt agere vel rndere sine psensu capli. ar. ad h°. s. de ma. et obe. c. vl.

¶ Clerelam. et ita nō p appellationem vt notatur in fi.

¶ Expensar. qs fecerat aduersarius vemēdo ad terminū cōā vuigorien. relegato a papa ad petinōez salubrē. epi sup eccla ipi⁹.

¶ Causa. si em nō fuisset infirmitate detentus: vl alia iusta cā nō habil fuisset qre pcessit contra eū. i. ptumacia: bñ tenuisset statiz pdemnatio expensarū j. de dolo cū dilecti. et ℒ. de iudi. sancimus. & j. de ap. reprehensibilis. Dz nūquid reus si nō venerit in pma citatiōe pdemnari debz in expēsis? Dic videt q sic. qz pter infirmitatez tm excusat: et nisi pstiterit hoc: non reuocabit sntia & ita pōt quis condemnari in expensis p pma ptumacia. ar. ff. si quis in ius voca. non erit. l. ij. §. j. et actor pdemnaret si nō veniret. ff. de iudi. eū quem temere. et in pci. lug. idem dicit. j. de do. & ptu. actor. et actore et rei est cā pdicio. ff. de reg. iu. nō debet. Dicit qdam q si reus nō veniat in pma citatione vl in scda et tā nō debet pdemnari: qz nō dicit adhuc ptumax: nisi post peremptoriū terminū. Dico q etiam p pma et p secūda citatione puniri debet in expensis si ad tertiam citationē veniat. Si vero non veniat ad citationez emptoriaz: tūc al⁹ punit: quia mittit actor in possessionem rei pente: vel excōicat si missio fieri nō potest. j. vt li. no. ptest. tue. Et si postmodū reuertit infra annuz: restituit oīs expensas factas ab eo tpe quo fuit ptumax: et si nō venit ad aliquā citationem ad oīs expensas pdemnabit quas fecit aduersarius veniendo ad pmaz citationez et ad scdam et tertiā. et sic punit pma ptumacia. et eodē mō dico: q debet puniri pma ptumacia: licet veniret ad scdam. al⁹ debet dicere: q qñ nullo modo venit: nō debet condemnari in expensis nisi factis ad terminum emptorium.

¶ Detētus. iusta fuit causa nō veniendi. vñ pbata causa debz reuocari: dcquid fuit actū ptra absentez. ff. de iudi. si ptor. & j. de re iud. bertoldus. & ff. de re iudi. quesitū. §. j. ḡrtana tñ nō excusat vt ibi dicit. et. ar. v. q. iij. si egrotans. xviij. di. placuit. & xciij. di. iurta. Dicit tñ quidā q tenet mittere pcuratorē. exquo venire nō potest si iusta fuit citatus: vt veniat vl responsalē trāsmittat. j. de do. & ptu. cum dilecti. Sed hoc nō credo q ppt citationē iudicis teneat mittere pcuratorem si venire nō potest: maxie si in grauib⁹ causis qs cogi ad hoc nō possit vt h⁹ dicit. et iudex hoc ei auferre nō potuit: qz bñficiū iuris nemini est auferendū. xviij. di. de his. et in aut. de nup. §. sed hoc quidem. coll. iij. & ff. de re iudi. l. iij. §. si quis pdemnatus. Iudex relegatus nō potest iubere alteritā ptem apparere coā se psonaliter. nisi in relegatiōe hoc ptineat: nisi in certis casib⁹ in pcl. lug. j. de iudi. iuris esse ambiguū. et ulla decr. cū dilecti. nō ptradicit: qz papa h⁹ fecit ex plenitudine prāis. Et alia rō est: qz ille nō allegauit nec ostendebat nec pbauit iustā excusationē. vñ vel debuit ire vl sufficiens mittē qz neutrū fecit: de ptumacia fuit pdemnatus. Et illud scire debes: q q ad iudiciū vocat: pōt indistincte in pecūiarijs causis pstituere pcuratorez. licet in citatiōe hoc nō dicat: nisi in duob⁹ casib⁹: puta si oīs iudicat est q pcurator. & si cā sit vehementior administratiōe. ℒ. de p cu. l. vl. Et ideo nō appellat cōstituere pcuratorem: qz nec reciperet si veniret: puta si ageret de administratione sua vel tutela vel et si al⁹ esset ardua nec ita pfidit de alio. ad hoc em oīndendum debet mittere excusatorem: ne pcedatur ptra eum que sententia nō reuocabitur: nisi causa pbata et cū maiori difficultate. Sed videtur: q quis appellat pstituere pcuratorem etiam infirmitate detentus. ff. de diuer. & temp. pscrip. l. j. et. ff. de mino. papinianus exuli. vbi appellatur quis agere indirecte ne currat ei prescriptio: sed a iudice ñ appellat: sed ille qui nō potest agere ad h° vt non currat ei prescriptio. pstituit pcuratorem ad agendum vt litem contestetur: sed reus non compellitur dare pcuratorem. et ita non contradicunt leges ille. Item signatur aliud contrarium. s. de elect. bone. et. j. de ap. constitutus. vbi dicit sicut misit nuncium ita potuit mittere pcuratorem. sed ibi non suberat iusta causa: quia sem per tenet quis ire vel mittere: nisi sit iuste impeditus: et tunc de ber mittere excusatorem ad allegandū impedimentum: vt h cōtingit. Ber.

¶ In grauib⁹. qualis erat iste: quia sup ecclesia ipsius.

¶ Absoluere. Videtur q nō fuerit absoluendus: quia qui nō appellat a sententia indicantis: acquiescere videtur: et sententia etiam interlocutoria a q nō appellat: trāsit in rem iudicatā. j. de testi. significauerunt. et. j. de re iud. ad pfulrationem. sibi ergo imputandum videbatur: quis non appellauit. Potest dici: q iste fuit auctus beneficio restitutionis: quia in stam causam habuit absentie qua probata absolutē: quia et diffinitiua sententia reuocatur iusta causa absentie probata. j. de sent. et re iudi. cum bertoldus. Immo videtur: q sententia non teneat. ff. de re iudi. quesitum. & interlocutoria licet transeat in rem iudicatam a qua non appellatur q̄rum ad litigantes non tñ quo ad iudicē quin possit eam reuocare cum viderit eam iniustam. ff. de re iudi. q̄ iussit. put notat. j. de ap. cum cessante. et ideo auditur iste.

dez archi. pcuratori suo duob⁹ clericis pntibus exhīsse fuissz in hibitum: ne cause cognitionem susciperet: ipe nihilomin⁹ in causa pcedens sntiam ptrariam reportauit. Letez quia alter de p dictis clericis dicit obijsse: mādamus: q̄tenus si p ipius archi. et supstitis clerici iuramtum cōstiterit de pmissis: snīa ptra euz lata nequaq̄ obstante predicte pbende possessionem cū fructibus inde perceptis: si eius restitutioni aliud canonicū nō obsistat: auctoritate nra restitui faciatis eidem. ¶ Restitutōne vo facta si archi. ipe suaz canonicā institutionez probare potuerit: ipaz ratam permanere ap. postposita decernatis. ¶ Anno. iij.

Ex insinuatiōe archi. sag. accepim⁹: q cū inter ipm et magistrū. g. sup quadam prebenda lexoñ. eccl'ie cōtrouersia mota fuisset: ta ifra. Licet ab eo

Ex insinuatione. inhibitum. Vnde eoipo procurator litteras reuocauit. j. eo. c. pri. quod indistincte potuit: cum lis non fuerit contestata et res sit integra. ff. eo. l. ante litem. ar. s. de elect. in causis. nam et depositum quandocūq̄ potest repeti. ff. depositi. l. j. §. pe. & sciente aduersario hoc fecit: de hoc dicet. j. e. mandato. et ita sententia nulla fuit lata cū falso pcuratore. j. c. pri.

h ¶ Susciperet. i. ne ad suscipiendum iudicium in iure suis litteris vteretur. put in antiqua decr. ptinetur.

i ¶ Clerici. ar. q dicto vnius testis sit credendum. ar. j. de testi. in omni negocio. et. viij. q. iij. talis. et. xxviij. di. de siracusane. et. ar. opi. q vni iurato testi credatur. ff. de tore prele. theopompus. et. ff. quemadmodum testa. speri. l. j. §. vlti. ar. ff. de iureiuran. si duo patroni j. responso. Ar. contra. iij. q. iij. §. item in criminali. v. item vnus vo. et. v. ite vbi numerus. & j. de testi. lz. & c. semēs. Ite ar. q dictum archidiaco. istius p teste vno recipiatur: et sic erunt duo testes j. de testi. ut omni negocio. sed dictū illius nō debet sibi pdesse: quia nullus idoneus testis in re sua intelligitur. iij. q. iij. v. nullus in re. potest dici q hic erat psumptio p archidia. et erat reus. vnde sano rabilior. ideo delatū et fuit iuramentum: quod fieri potest et debz. ℒ de re. cre. & iureiuran. in bone fidei. & ff. de iureiuran. admonendi. et quia per hoc modicum piudicatur actori cum salua sit ei actio sua et in talibus non requiritur ita plena pbatio. ar. j. de re iudi. cum bertoldus. v. licet autem. et. j. de in int. testi. ex litteris. & inquum esset. vt p talem fraudem puniret. vnde merito debuit ei deferre sacramentum cū vno teste: quia inspectis circumstantijs psonarum et cause iudex q̄cq̄ debet deferre sacramentum actori q̄cq̄ reo. j. de iureiuran. c. vlt. in fi. et h talis causa est et talis psona. et opt. facit ad hoc. ff. de legi. iu. legitimos.

k ¶ Sententia ptra eum lata. cū sit lata cum falso pcuratore et ideo nulla. ℒ. de pcu. licet. & j. e. c. pri. in fi. & s. de rescp. ex pte decani

l ¶ Canonicum. puta excōmunicatio vel pactum de nō petendo restitutionem post sententiam vel res iudicata vel si ratuz habuit sententiam latam cum falso pcu. Ber.

m ¶ Probare. Sed quare iste appellit pbare titulū sue possessionis contra illud. ij. q. v. §. j. et actore non probante reus debet absolui

vj.q.vl.§.actor. j. vt ecclē. bñ. vt nostrū. et. j. de cā pos. cū ecclesia. ff. de pba. l. ij. ⁊. C. de eden. q accusare. ⁊. C. de rei ven. res alienas Dicit quidaz: q iste archidiaconus ꝓsidens de iure suo sibi onus p bandi assumpsit. sic. j. de resti. spo. licet. ⁊. xxix. q. ij. cuius rei gra. et ita mos ꝓbare volenti gerendus est. ff. de pba. ꝓtra eum. §. j. Hanc nō credo veram solu tionez. ꝓterea dicas q ideo iste tenet ꝓ bare canonicā institu tionem: q cū esset ar chidiaconus i illa ec clesia de iure cōmuni illam ꝓbendam cum archidiaconatu habē nō poterat nisi ꝓba ret secū dispensatum fuisse. ar. op. c. di. con tra morem. ar. opti. j. de decimis dudum et p eaz qui potuit di spensare. j. ō scisma. fraternitati. ⁊. j. de pre ben. ꝓterea. ⁊. c. cum non ignores. et. j. de pces. ꝓben. litteras. ⁊ c. cuz nostris: et q in pluribz ecclīs inuitus latus esse nō potest. ē. de elect. dudum. ij. lxx. di. sanctor: vnde ꝓpter hmōi ꝓsumptionem debz ostendere suam canonicaz institutionem. ꝓsumptio transfert onus ꝓban di ad reum qñqz. C. de ꝓbati. siue possidetis. et. j. vt eccle. bñ. vt nostrum. sola enī possessio nō sufficit in beneficijs ecclīasticis nisi adsit canonica in stitutio. j. de instit. ex frequentibus. vnō debet habere litteras sue institutionis. ij. q. j. legum. sicut nec sola possessio facit aliquem decurionem sed iusta electio. ff. de decuri. he rēmus. et ꝓscriptio hec non ꝓdesset: cum habeat malaz fidem exquo nō fuit legitime institutus: quia bona fides exigitur. j. de ꝓscrip. si diligenti. ⁊. c. quoniā omne. sed ō non ꝓdesz aduersario nisi ius haberet. ē. de ꝓscrip. olim. Alij dicunt. f. papa: q exquo est in possessione non compellitur ꝓbare suam canonicam institutionem. nemo enī cogitur probare titulum sue possessionis. C. de pe. here. cogi. Sed littera ista contradicit: sed posset suppleri maxime ex hoc. vel dic eo ipso: q aduersarius non ꝓbat contra archidiaco. satis intelligitur probare suam canonicam institutionem. C. qui mili. non possunt. sup feruis. li. xij. littera tñ ꝓtradicit: qō prius dixi verius credo.

a ¶ In nostra ꝓsentia. p inquisitionez quaz iste decanus ꝓsequebatur vel renunciationem eiusdem decani vel exceptionem alis procurator interuenire non posz in criminali. v. q. iij. in criminalibus. et. j. de accu. veniens.

b ¶ Procuratores. simul. et tūc occupantis melior est ꝓditio. j. e. nō inuste. vbi de hoc.

c ¶ Titubasset. titubare dicitur is qui suspitionem habet super eo de quo contenditur. argu. C. de acqui. pos. l. nemo. in fi. et. C. de cōdi. inde. l. vlt. et potest suspectus remoueri indistincte ante litis ꝓte. siue sit suspectus siue non. ar. ē. eo. c. ꝓri. ff. eo. ti. ante litis ꝓtesta. de hoc dixi. ē. de rescript. ex parte decani. nisi sit procurator constitutus in rem suam et nisi velit vti aliqua retentione: et hoc post litis contesta. quia tunc difficili non transferretur ab eo causa. ff. e. ti. que omnia ad fi. v. plane. Ber.

d ¶ Reuocauit. et ideo non valuit qō cum eo factum fuit. Sic. ꝓtra. C. de sanctis. l. vna. ⁊. ff. e. si procuratoz: vbi dicit q licet procurator reuocetur iudiciū tñ quod cum eo factum est ratū esse debet: ille leges intelligūtur cum ventus est procurator agere ignoranti aduersario vel iudice: quo casu nihilominus valet: qō idem quasi procurator postea fecit. j. e. mandato: vbi de hoc. et. ē. de rescrip. ex pte decani. Si vero aduersario sciente reuocatū est mandatū: nō valet iudiciū post reuocationem: in quo casu intelligo qō hic dicit. ⁊. ē. c. ꝓri.

e ¶ Procuratores. si. j. de in int. resti. ex litis. ē. de offi. del. cū olim

f ¶ Inutilem. cū in litteris ꝓmissionis ꝓtineretur ipos fuisse ꝓcuratores patet q ꝓcuratio fuit pñtata dño pape: et q reuocatio nō peruenit ad ipm que ad ipm vel ad aduersarium peruenire debet. j. e. mandato: potius q̄ littera de rato que semp iudici vel aduersario exhibenda est. ff. rem ra. ha. ne fatisda. ⁊. ff. e. si ꝓcuratorem: quare videbat

noluerūt ꝓpter qō ad appellationis beneficium ꝓuolauit. Sed idem nihilominꝰ lite nō ꝓtestata ⁊ iuris ordine ptermisso testes ꝓtra eum recipe ꝓsumpserit ipm a tulleñ. ecclīa p sniam remouēdo. Nos vō licet vix fidez adhibere potuerimꝰ: q dicti iudices vtpute viri lrati ꝓuidi et honesti talit ꝓcessissent maxie cū in sua relatione quā ad nram pñtiam transmisere: de hmōi exceptione nullam fecerūt mentionem: quia tñ episcopus p viros religiosos ꝓuidos et honestos ó quib nō est verisimile: q sue saluis obliti ac iuramti religione ꝓtempta falsum testimoniū tulerit: nobis fecit sup his q̄ sunt ꝓposita plenaz fidē: attendētes etiā q falsi ꝓcuratoris exceptō nō solū añ sniaz vez etiā postea pt obijci: vtpote q̄ ꝓbata iudiciū nullū ⁊ nullius momti ꝓtroversie rputāt: ꝓcessū supdctoz iudicū snialiꝫ duxiꝰ irritādum

iudicibus q calūniose ꝓponeret hmōi exceptionem sed hanc rōnem repellit quia ipse ꝓbare volebat q essent falsi ꝓcuratores q̄ poterat esse: q reuocatio peruenit ad aduersariuz ⁊ hoc potuit ꝓbare quod sufficit. j. e. mandato. vñ appellatio eius tenuit. Sed videret: q littere iste deberēt valere saltem quo ad hoc: vt ꝓcederet sm veritatez negocij: q̄ hoc fuit tale falsuz qō si fuisset dictum: nihilominus ob tinuisset lras decanus ē. de rescrip. sup litter. Sed isti falsi ꝓcuratores reuocato mandato iudicium sunt ingressi cū aduersario: et de cōsecutus litteras cum aduersario impetrauerunt: ⁊ ideo nil valuit qō fecerunt quia si nō valuit ingressus iudicij nec ꝓmissio sup futuro ꝓcessu: et quia in fraudem hoc fecerūt et vnꝰ alterius odio nō debet ꝓgrauari. C. de inoffi. testa. si quis suo. si. j. de simo. nobis. et dignus est misericordia qui alieno vicio laborauit. C. de natura. lib. l. anastasiane: sic. xvj. q. j. frater noster. in prin.

g ¶ Fidem. si. ē. de renunci. in ꝓsentia. et. c. super hoc. ar. ⁊ infra de ꝓben. nisi essent. ar.

h ¶ Dementionem. hoc faciebat ꝓsumptionem p eis cum nil dixerunt et hanc ꝓsumptionez elidet ꝓbatio in ptrariū. ⁊ est nōbile q iudices in sua relatione dñt facere mentionē de exceptionib ꝓpositis et alijs que rōnabilit ꝓponunt ar. j. de re iudi. inter monasterium.

i ¶ Religiosos. imo p seipm et vnū testem posset hoc ꝓbare. ē. eo. c. ꝓri. et. j. de iureiu. c. vl. in fi. ⁊. C. de re. cre. in bone fidei.

k ¶ Obliti. de nemine ꝓsumendū est: q sit immemor sue salutis. j. q. vij. sancimus: q̄ quilibet ꝓsumit bonus nisi ꝓbet malus. ē. de scru. c. vno. ⁊. j. de ꝓsump. dudum.

l ¶ Exceptio. qñ dicatur falsus ꝓcurator dixi. ē. de rescript. ex parte decani: et illa est exceptio falsi ꝓcuratoris. est ⁊ alia exceptio ꝓcuratoria scz cū quis ñ pōt esse ꝓcurator veluti mules. et ñ pōt opponi post litis ꝓtest. cū sit dilatoria. ff. e. filiusfamilias. §. veterani. ⁊. C. e. ti. ita dēmū et hāc pōt omittere fideiussor. ff. man. si fideiussor. §. q̄daz: ⁊ est alia exceptio ꝓcuratoria nō scz habere mandatū. de qua hic dicit: quia plus est mandatū fuisse reuocatū: q̄ nō habuisse mandatū supra de rescrip. ex pte decani in fi. et hec exceptio post litem ꝓtestataz pōt opponi et hanc exceptionem nō debet omittere fideiussor. ff. man. inter causas. §. mandato. et talꝫ exceptio nō potest opponi post sententiam. vt hic. et. C. eo. ti. licet. Ber.

m ¶ Nullum. ex eo tñ iudicio quod nullus est: solutum nō repetitur ff. de iudi. de qua re. §. ij.

n ¶ Idemnis. nō est hoc speciale in hoc casu: sed idez est in omni exceptione p quam ꝓbat retro nihil actū esse: vtputa a non suo iudice. xj. q. j. c. j. ⁊ pe. C. si a nō ꝓpe. iudi. l. vl. sic. j. de re iudi. ad ꝓbandū j. de excep. exceptionem: et si quid vltra ab eo qui nō pōt dare non valet. j. de ꝓcura. quod aūt: ⁊ si dixerit et qui capax nō est. j. de cleri. exco. in. postulasti. et. ē. de eta. ⁊ q̄li. cū bone. si. C. de inof. test. fres.

o ¶ Irritandū. irritat hic papa factū iudicis altera pte absēte: vt videt: q̄ nō apparet. q altera ꝓs fuerit ꝓs et lite nō ꝓtesta. ⁊ hic potest facē iudex appellatiōis. j. de ap. sepe. ꝗ ibi pemptorij loco est inmuis

statutus et ad ꝓsequendū appellationē. ℒ. de tem. ap. l. vl. §. illud. & illud obtinet cū iam est lata diffinitiua sn̄ia. & ij. q. vj. et qui appellat et op. ar. §. de renū. veniens. sic vbi agit de subreptione. j. ō de iudi. cū olim. Dz credo: q altera ps fuerit pñs: qz nunq̄ ꝓcedit ꝑta absentem: nisi aliter tacite vel expresse: et ꝑsumit ex hoc: q iudices retulerūt negociū ad papam & sic ps altera fuit presens in alijs que acta sunt coram papa vt ꝑtumacie absens: q̄ forte ꝓcurauit relatiōes fieri dño pape. & q dixit duximus irritandū. i. irritū esse oñdimus. j vt iure nō ꝓtes. accedēs et hoc ꝓbat littera ista qua ꝓbata &c.

¶ Vel frater. legimam. per leges veteres puniebat mr̄ ꝓiecta de adultio ad penā sanguinis. ℒ. de adult. castrati. et ei pn̄ legē mosaicaz lapidabat. xxxiij. q. v. hec imago. hodie vero detrudit in monasteriū. ℒ. de adul. aut. sed hodie &. j. de puer. prog. gaudemus. et pōt vr vxorē ꝓiectam de adulterio et ꝑdemnatā retinere si vult: et vxor virū: vt dicit in ꝑdi. aut.

q Taliōis. Olim intra. lx. dies vtiles a tempore diuorcij vir accusare poterat vxorem ut re mariti sine metu calūnie. ℒ. de adul. q̄uis adulterij. & l. iure mariti: & ff. de adul. is cuius. §. vlt. & l. mariti. §. ꝑteres. Hodie vero ꝓstante mutuomodo pōt eam accusare: et tenet inscribere ad penaz talionis obligando se in aut. vt liceat matri et aliq̄e. §. causas. & §. qz vero ꝓlimus. col. viij. et hic.

r Si forsan. hic non notat dubitationē: sed est expressiū veritatis: sic. xxxiij. q. ij. admonere. circa medium. et de pe. di. j. q̄obrem. et. ff. de re iudi. item si. §. j.

f Homen. adulteri.

t Locum. in quo ꝓmissum fuit adulterium.

u Tpus. s. annū et mensez admissi crimis et oīs que ꝓprehenduntr in lege ciuili: quā habes. ij. q. viij. libellor. & ff. de accu. et inscript. l. ij. Quid ꝓueri debeat in libello accusationis: notat his vsibus. Consule mense die coram ꝓtore ꝓsessus. De referre reū crimē loca pone modalem. Et licet hora dies non mensis ꝓtereatur.

x Effectū. qō esset si separent. pōt tm̄ teneri ad aliā penam vt ꝓpter uo ei adhereat q̄ carere voluit. xxxiij. q. v. hec imago. vl ad penam extraordinariā se obligabit. j. de accu. sup his. Itē habes ℞: q si qd ꝓhibet vna via. altera via nō debet admitti. ℒ. ne mācipiū ita vene. l. vl. & ff. de tu. et cura. scire. ff. de ꝑdi. vsti. que sub ꝑdictione. §. si quis et. ff. de bo. liber. l. querit. Ar. ꝓta. iij. q. ij. §. seruꝰ necz.

y Addicta. sic solet dici de q̄rela inof. testamti q̄ est mixta int ciuilez et criminalez. Cuius est: qz qui eam ꝓponit. ꝓponit hēditatis petitiōz ff. de inof. testa. qui de officioso: & in eo accedit ad criminalez: qz si nō venit die statuta postea nō audit. ff. de inof. testa. papinianus. §. j.

Car. ℒ. qui accu. nō pos. si ea. et. j. de accu. licet.

c Cum ꝓ causa. de mādato. imo & si nō intuenisset mādatū possz rē ea petere q̄ vtilit expendit in negocijs eccie. xij. q. iij. quicūq. ff. ō neg. ge. pōponus. & j. de fideiuss. q̄ qbusdaz. & j. de ꝓpositio. c. j.

b Propter hoc. sic sup̄ de elec. vt ꝓterite: qz si al's fuisset iturus ad curiā: n̄ posset petere expēsas factas: nisi q̄tenus plus expendisset ꝓpter longiorē moraz. ff. fa. her. ex pte. in pn. et. ff. de neg. ge. si communes. distinguit tm̄: qz si egit de mandato siue succubuit siue nō. ꝓt petere expensas: vt. ℒ. man. l. etiam. sed si egit sine mandato et succubuit nō petet expensas. ff. iudi. solui. iaz tm̄. §. in hac. iste aūt expensē n̄ excedent ꝓbabilē modū. ff. de dā. infec. inter ꝙs. §. vl. & l. sc. in pn. sic. j. de eo qui mut. in pos. cū veniss. in fi. et. j. de sequestra. c. j. in fi.

q Olim in causis ō iure ꝓmuni dño. q vniuersitas pōt ꝓstituere procuratorez nō obstante qō dicit. procurator est q̄ mādato dñi negocia administrat. ff. e. l. j. & vniuersitas loco dñi habet pn̄ leges procuratoꝛ constituit tm̄ a vero dño. ff. e. l. j. pn̄ canones nō est differētia in vocabul' dūmodo ꝓstet q hz ptātem agēdi et defendēdi. j. e. pe nitio. et qlibz administratoꝛ procuratoꝛ dī. j. q. iij. saluator. Sed illa fuit dubitatio: qz scholares non vident ꝓstituē vniuersitatez cū ius vniuersitatis nō sint a pncipe ꝓcessu. ff. qō ciuilz vniuersi. l. j. ff. de colle. illi. l. j. Item qz si eēt vniuersitas: sindicus vl' actorē deberet ꝓstituere auctē epo. ℒ. ō epo. & de. oīs. §. nihil omnī. Dz papa respondit: q de iure cōi hō licet. & est verū q vniuersitas ꝓstituit ꝑ curatorē: et ꝑ tm̄ procuratorez iurat. j. de iura. calū. cū cām. sed procuratoꝛ a vero dño ꝓstitutus nō iurat de calū. sed dñs. ℒ. ō iura. calū. l. ij. §. sin aūt.

r scholares pōt hīe rectores siue ꝓfules suos. ℒ. ō iurisd. o. iu. l. vl.

d Concedimus. i. ꝓcessum esse ostendimus a iure cōmuni.

a Edictis. ꝓcessus. q̄tt ꝓcesserūt n̄ habemus ℞. & pōt poni diuersitas ꝓcessuū p vltā vere. ē. ō resc. cū dilecta. ē. ō of. vēr. venerabili.

e Ob eos. & ita cassato ꝓncipali cassat & accessoriū. ℒ. de legib. l. n dubium. j. de fi. instru. inter dilectos. & ē. de elect. qualit. & xvj. q. vij. et hec scripsimus. & j. de sciēa. c. j.

g Ad illū. s. ꝓcuratoꝛē vl' aduersariū vl' iudicē. j. e. mādato. & sic reuocato ista quenit ad iudicē & cū iaz eēt sup ꝓcessibz pclusū: n̄ obstāte tali reuocatiōe potuit sup his sn̄ia ferri: cū ꝓcurator nil posset facē postea. vñ tal' reuocatō n̄ impedit sn̄iaz ferri sup his in qbz est pclusū et ita qdammō ferē sn̄ia ē abnītem. ℞ ꝑ pnte reputat. qz & si pns esset nihil possz obijcē et si tempestiue reuocatio fuisset facta n̄ ossa iudici ꝑ aduersario: nihilomin9 valuisset qcqd fecisset vsqz ad oīsionē reuocatōnis. j. e. mādato. & ℒ. ō satisd. l. vna. & ff. e. si ꝓcurator. i fi. sic in iudice et qō facē dēc intelligit reuocatā iurisd. j. ō ap. si duob. ar. & q diu fuit hēt ꝑ tibero: vz sn̄ia illi. iij. q. vij. §. vez. & ar. ix. q. j. oratiōes. et. ff. de offi. ꝓcōs. si forte. et. ff. man. si mādasset. ar. ff. si cer. pe. eius qui in pncia. si vero reuocatio tempestiue fuisset ostensa aduersario vl' iudici: quicqd fieret postea nō valeret: et sic pōt intelligi. ē. e. ex insinuatione. et. c. in nostra: vt ibi dicitur.

b Nro ptemptu. sic. ē. de postu. bone. et. ē. de of. leg. licet. & j. de

uenda et ꝓpter hoc ad se. ap. accessisse. Item scholaribus Parisien.

Olim in causis q̄ ꝓtra vos et ꝑ vobis mouent: vra vniuersitas ad agendū & respondendū ꝓmode interesse nō potest postulastis a nobis: vt ꝓcuratorez instituere sup hoc vobis ō nostra pmissione liceret. Licet igit de iure ꝓmuni hoc facere valeatis instituendi tm̄ ꝓcuratorem sup his auctoritate ꝑsentium vobis concedimus facultatem.

Onor. tercio epo egitanen.

Audita & intellecta que super delegatorum nostrorum processibus fuere proposita: processus ipos & quecunq̄ secuta sunt ex eis vel ob eos noueris nos irrita iudicasse nō obstantib3 lr̄is quas de reuocatiōe mandati procuratori suo colubrien. episcopus destinauit: cuz anteq̄ ad illū littere hmōi peuenirent: fuisset super eisdem processibus hincinde pclusum. Cetera memoratū colubrien. epm qui ꝓcurauerat totū negocium ad examē se. ap. aduocari: & post modū mandatū factū ꝓcuratori nō sine nro ꝓtemptu & tuo dispēdio reuocauit: ꝑdemnādū tibi duxim9 in expēsis q̄s feciste a tpe quo ad ꝓcurstorem ipsius

ep̃ intimasti. ⁊ C. de rela. l. j. q̃ sic illuderet supiori. ⁊ ar. ff. de succes. edic. l. j. §. decretalis.

i Peruenerunt. q̃ tũc q̃si ꝓtumax fuit: ⁊ ertũc expectare incepit. si. j. de seq̃stra. c. j. de w. ⁊ ꝓt. cũ dilect: in fi. ⁊ hoc culpa illi⁹ episcopi qui negociũ ad curiaz ꝓcurauit festinari. ff. j. de ap. nicolao. ⁊ c. interposita. et. c. reprehensibilis.

k Facies etiã. ⁊ sic sentẽtia ꝓdemnatõis ꝓferẽ anteqũ ꝓstet de futuris expẽsis. vñ si gnaꝰ ff. de vsu. l. j. §. j. vbi dicit q̃ tractꝰ futuri tpis non spectat ad iudicẽ. hic iaz ꝓstabat q̃ factur⁹ essz expẽsas. Sz videt q̃ sententia q̃uz ad futuras expensas non teneat. q̃ non continet certã quãtatem ⁊ icerta sententia nulla ẽ. C. d sen. q̃ sunt certa quãti. ꝓsole. l. hec sentẽtia. sed illud habet locũ vbi certa q̃ntitas petita est iure actiõis vel speciei. qa si ibi sentẽtia incerta est nõ parit actionem rei iudicate. ſ iste expense petuntur officio iudicis ꝓ interesse ꝓpter cõtumaciã alterius ꝓtis. ⁊ ideo põt cõdemnari etiã ad expensas factas ⁊ faciẽdas: quas declarabit postea suo sacramẽto. ⁊ fit hic ꝓdẽnatio expensaꝝ nulla taxatione ꝓmissa: qđ est contra id. iij. q. iij. q̃ fieri. sic ⁊ j. e. ꝓstitutis. ⁊ j. qđ me. causa. c. fi. ſ illa taxatio põt fieri postea qñ iurabit sup expensis: vt dicit. §. qđ fieri.

p Petitio vestra. generales. licet fuerint generales procuratores: non tamen poterant transigere. ff. eo. mandato generali. nec possunt alienare: nisi fructus aut alia que de facili corrũpi possunt. ff. e. ꝓcurator totorum. Sed nũquid alter istoruz possit agere vel administrare sine reliquo? videtur q̃ sic. quia in tutoribus ⁊ actoribus id seruatur vt alter sine altero administrare possit. ff. de nego. gest. cum alicui. ⁊ ff. de adm. tu. decreto. v. j. ⁊ l. luca⁹. §. j. et. l. si plures. §. q̃uis. ⁊ ff. mandati. creditor. §. duobus. Credo q̃ si insolidum constituti sunt: vnus potest agere sine altero: et alia facere ꝓut negocia occupauerint: al's non potest vnus agere sine alio: licet in tutoribus aliud sit benigne receptum: vt dicunt ille leges: decreto. ⁊ lucius. ⁊ lex illa: creditor. §. duobus: intelligitur in in eo casu: cum in solidum vtriq; mandauit: de hoc notatur. j. c. penulti. in nouella: sic ergo.

b Actores. Sm canones non videbatur ista dubitatio. quia canon omnes administratores nomine procuratoris intelligit. j. q. iij. saluator. est enim nomen generale. ⁊ s. e. quia in causis. vbi vniuersitas de iure cõmuni ꝓstituit procuratores.

c Intentio fuit. Sic patet q̃ quãdo verba generalia siue dubia ponũtur in huiusmodi instrumentis procuratõis: recurrendu⁹ est ad intentionem constituentis: sic etiam de priuilegijs. j. de rei. ex multiplici. s. de offi. ordi. licet. ⁊ in rescriptis. j. de ar. exposita. ⁊ j. de restitu. spo. audita. s. de offi. dele. sup eo. ⁊ in bñficijs ꝓferendis. j. de ꝓben. super inordinata. ⁊ c. vlt. ⁊ illa est causa. quia verba debẽt deseruire intentõi: non intentio verbis. per verba enim exprimitur intẽtio. xxij. q. v. humane aures. ⁊ xxxviij. di. sedulo. ⁊ j. q. j. marchion. ⁊ j. de ver. signi. intelligentia. ⁊ c. preterea. ⁊ de cõse. di. iij. reruleruit. ⁊ facit ad hoc. ff. de iudi. si quis intentõe ambigua. Et contra. ff. de pac. veteribus. ⁊ ff. ꝺ ꝓtraben. emp. labeo. ⁊ l. cum in lege. sed illa locum habet in cõtractibus: vbi venditor debet aperte omnia exprimere: al's fit interꝑtatio cõtra ipm. ⁊ ita manifestuz est q̃ non est semp considerãda verboꝝ forma in hmõi constitutionib⁹: ſ quid ẽ eis cõmissum ⁊ in quo officio. q: hoc nomen procurator est generale nomen ad quãlibet administratõnem. ⁊ per sequentia que ponunt in constitutõne restringit ad id de quo agitur: vt pater hic. Vñ si dicerez. ego de titio potestatẽ agendi ⁊ defendẽdi in causis quam vel quas habeo cum tali: sufficiens est mandatuz. non obstante subtilitate legali que in hoc casu solũmodo videtur legem imponere verbis ⁊ nõ rebus: cum sit ponus cõtrarium faciendũ. C. cõmunia de. l. ij. i fi.

d Accedẽs. vt existens ibidez libera. qui enim agit libertatẽ habere: vt libere ꝓficeat ⁊ possit esse in iudicio. q: ꝓfessio p metuz siue timorẽ extorta nõ ꝓducat. xxxj. q. ij. lotharius. ⁊ xv. q. vj. c. j. et. xxij. q. iij. in cetera: i fi. ⁊ ꝑcipue in mximo in quo libertas omnimodo restituenda est ⁊ locus puidẽdus est i q̃ nulla possit esse formido. xxxiij. q. ij. siue de cõiugij. ⁊ plena debz gaudere securitate cuius est animꝰ indagandus: ne p timorẽ dicat sibi placere qđ odit. j. de spon. cuz locũ. ⁊ qđ quis non diligit facile cõtemnit. xx. q. iij. presens c. ericus. ⁊ coactõnes difficiles cõsueuerunt exitus habere. j. de spõ. requisiuit. Sz qualiter agit hic p filio cũ mater filiũ in potestate non habeat. j. de puer. in fi. c. vlt. Vide agebatur de facto illius mulieris. quia cõtraxerat cum illo nobili sponsalia nomie filij sui cuz arris ꝓmissis hincinde: si staret per alteruz quo minus matrimoniũ perficeretur: quod licet. C. de spon. l. vlt. sed pena apponi non potest. ⁊ si apponatur pen non potest: vt ꝓdic. l. in fi. ⁊ j. de spon. gẽma mulier. ⁊ de ver. obli. tritia. j. Rñ. Berñ.

e Respondendũ. sic ergo debet constitui procurator. ad agendũ datus vt possit etiam defendere ⁊ respondere aduersario si cum recõuenat: al's si non defenderet denegabit ei actio. ff. e. mutuus. §. pena. ⁊ in expẽsis alteri parti tanq̃ contumax cõdemnatur. j. e. constitutis. arg. in qua constitutõne debet satisdatõnem exponere: per quam ipse fideiussor sui ꝓcuratoris existat iudicatum solui sub hypotheca rerum suarum: iussi. de fansida. §. si vo. ⁊ tempore sententie erit in iudicio: al's omnia dabit que in cõdemnatõne venũt: vt ibidem dicitur. ⁊ ita plenam habet potestatem. Et est notabile: quia ꝓcurator quãdocq; nõ posset cauere iudicatum solui. quia forsan non habet ibi amicos qui p eo velint fideiubere: ⁊ ita contumax reputaret: ex quo sic citat⁹ est: vt hic dicit. sed si hoc fiat sufficiens erit ꝓcurator. ⁊ hic habet locum in procuratore rei qui debet cauere semper iudicatuz solui. quod est dicere: soluere id in quo cõdemnatur q̃ defendat reum: ⁊ q̃ non cõmittat dolum. ff. iudicatuz sol. l. iudicatum. Et in procuratore actoris idem est seruandum si recõueniatur. Sed nũquid possunt isti parentes litigare de matrimõio filiorum vt fieret ꝓiudicium et contra quem sententiaret pro matrimõio? Dico q̃ sic: dũmodo filij cõsentiant ad hoc ⁊ ratum habeant facta parentum. quia perinde habetur ac si ipsi hoc facerent per alios. ⁊ precipue per parentes contrahitur matrimoniũ xxxij. q. ij. honorantur. ⁊ j. de cõuer. cõiug. ex parte. Si vo filij nõ consentirent factis parentum: tunc non noceret sententia contra aliquem lata. ibi enim nõ potest pater vel mater litigare filio mutꝰ: cũ ibi solus consensus illorum de quorum cõiunctõne agitur sit necessarius. xxvij. q. ij. sufficiat. ⁊ inuitis etiaz parentibus cõtrahere possint quia q̃tum ad hoc non dicuntur in potestate parentuz esse. j. de de spon. impub. c. j. Berñ.

f Dilectus. citato. ad ecclesiam suam per suũ ꝓcuratorez. ibi enim debet citari. j. de w. ⁊ cõtu. causam que. ⁊ c. vlt. nam ipse fuit bononie: vt. j. de eo qui mit. in pos. c. vlt.

Decedens ad ap. se. ⁊ infra.

Admadamus: q̃tenꝰ. d. nobilez mulierẽ que sub tua potestate tenet: plene restituas libertati faciẽs ipam ad castrum de massa lucane dioc. secure pduci: vt existẽs ibidez libera ꝓcuratorẽ libere ordinare valeat: qui suã coraz nobis iusticiã ꝓsequatur. Tu ergo sup spõsalibꝫ q̃ inter natam tuã ⁊ filiũ eiusdez nobilis ꝓtracta ꝓponunt: ꝓcuratorem idoneũ ad ꝓsentiã nostram mittas: qui ad agendũ ⁊ rñendum plenã habeat potestatem.

Bez cantuar. archiepo.

Dilect⁹ filiꝰ magister. l. rector eccl'ie de anna transmissa nobis petitiõe mõstrauit: q̃ cũ. r. ꝓbiter ꝑ ipm causa studij bonõie ꝓmorante sup eadẽ ecclesia ad iudices nostras litteras impetrasset: earũ auctoritate a iudicibꝫ ipsis eodem rectore

Petitio vña nobis exhibita ꝓtinebat: q̃ cum mutineñ. epus in liuoniã ꝓfecturus: vos vicarios ⁊ ꝓcuratores suos ꝓstituit generales: vobis volẽtibus agere ꝓtra detẽtores bonoruz epi mutineñ. vel ꝓtra illum agentibꝫ respõdere. frequenter opponit q̃ facere nõ potestis: pro eo q̃ in instrumẽto vicarie siue ꝓcuratõnis hmõi nõ exꝑmit q̃ eps ipse ꝓstituerit vos sindicos vl' actores: ⁊ infra. Nos igit̃ ex tenore ipsiꝰ instrumẽti liqdo cognoscẽtes q̃ intẽtio fuit ipsi epi dare vobis agẽdi ⁊ rñendi pro ipso epo liberã potestatẽ: exceptiõez hmõi penit⁹ reprobam⁹.

Regoz. ix. nobili viro vbaldo ciui pisano.

g ¶ Generalis. potest ergo quis ꝓstituere generalem procuratorez ad oīa: taz ad iudicia q̄ ad negocia: vt hic dic. ⁊ ff. e. petitio. nō talis ꝓcurator trāsigere nō potest nec alienare. ꝛc hoc dixi ff. e. petitio: imo quilibet tenet dimittere ꝓcuratorem: alꝫ ꝓcederet contra absentē si nō defenderet. ff. qđ ex cau. maio. itez ait. ⁊ l. se. ꝛc hoc dixi ff. ꝛc off. ꝛc leg. ꝓsultatōibus.

b ¶ Cedere. ad hoc em dāt inducie ꝛc deliberatione vt infra illas ꝛc liberet: an cedet vl cō tendat. iij. q. iij. §. offerat. ℔ iste ꝓcurator ꝓ se ꝛc deliberare non potest. vtꝫ ꝛc deret cedere vel ꝓtendere sup facto alteri⁹: vñ ꝛc debat ꝓsulere dñm principalē: ℔ inducie tales esse ꝛc debant: q̄ posset illū req̄rere: vñ cū hoc nō faceret iusta fuit appellatō. termin⁹ em semp ꝓstituēdus est ꝑm distantiā locoꝝ ⁊ negocij et ꝓsonaꝝ qualitatē. ℑ. ꝛc appel. cuz sit romana. ⁊. ff. ō iudi. nōnunq̄. ¶ Et ex hoc ꝓz q̄ hmōi inducie ꝛc deliberatorie arbitrarie sunt. qz ꝛc dent moderari ꝑm locoꝝ distantiam ⁊ ꝓsonaꝝ ⁊ negocij qualitatē: licz dicat .xx. diez gaudeat iudex: imo ꝓ⁹ vl minus ꝑm q̄ visum fuerit iudici expedire. ℑ. vt lit. nō ꝓtesta. qñ frequēter. §. si vo. Alie vo inducie puta que dant ad appellandū: non sunt arbitrarie. ibi index nil habet officij. ℑ. ꝛc re iudi. q̄ ad ꝓsultatōnem. ⁊. ij. q. vj. biduū: que sunt. x. dierū: vt. ea. causa. ⁊. q. e. §. anteriorꝫ. ¶ Et inducie que dant ꝓdemnatis in causa pecuniaria nō sunt arbitrarie. ff. ꝛc re iudi. l. iij. §. si qs. nisi causa cognita ⁊ iusta ꝛc causa. ff. e. l. ij. tñ quidā illas dant ad arbitriū ꝑm ꝓsuetudinē loci.

c ¶ Onstituris. nomīe sue vxoris. forte nomīe vxoris sue recepit iste obligatōem a ꝓtore mutuādo ei pecuniā vxoris noīe illius: aut ꝓ alio ꝓtractu ꝓ qua etiā sine mandato agere posset in rebus ipsius ꝓstita cautōe ꝛc rato. ¶. e. ti. maritus. ℔ si maritus habeat mandatū nō potest agere: nisi quaten⁹ in mandato contineꝫ: vt ibi dicat in fi. l. palleg. sic etiam nomīe alterius quis recipit institutionem sue iuestituraz. ℑ. ꝛc ꝓben. accedens. ⁊ nomīe alterius quis recipit vsuras: qđ esse nō debet. xlvj. di. sicut non suo. sic ⁊ nomīe vxoris sibi potuit obligare ꝓtorē ꝓ stipulatōem: ℔ vxori simpliciter non potuit: dicendo ꝓmitis vxori mee soluere tantā pecuniaz. quia alteri per alteꝫ stipulari vel pacisci nemo potest: insti. ꝛc iuri. stipu. §. alteri. ff. ō v. obli. stipulatio ista. §. alteri. nec factū alterius potest quis ꝓmittere: insti. ꝛc inuti. stipu. in. §. si quis aliuz. ⁊ in ꝓdic. l. stipulatio ista: in ꝓn. ℑz si vxor agere velit ꝓ tali obligatōe: nūquid est preferenda illa viro ꝛc an vir posset agere nomīe vxoris: nō. qz vtilis actio acquisita vxori ꝑfert directe acquisite marito: nec potest agere ea iuncta. ff. ꝛc ꝓcura. si ꝓcurator. vbi dicitur q̄ si ꝓcurator meus stipulat⁹ fuerit satisdatōem iudicatuz solui vtilis actio mihi datur: nec potest agere ꝓcurator me inuito. Berñ.

f ¶ Illicenciatus. xj. q. iij. certum. ideo cōmax reputat. quia nullum ꝛsponsalez sufficientem dimisit.

l ¶ Ad agendū. ideo nō valuit mandatuz. quia cum ꝓtor esset reus: debuit dimittere ꝓcuratorem ad defendendum ⁊ non ad agendū: nisi vellet reconuenire actorem: ⁊ ideo ꝓnmax reputatur. quia nō dimisit idoneū. Qualiter aūt debet mittere quis ꝓcuratorez ⁊ sufficientē: dictū est ff. e. accedēs. ⁊ iste ꝓcurator nolunt eū defendē qđ si fecisset: nō fuisset ꝓdemnat⁹ ꝓtor in expensis sicut credo.

m ¶ Taxatōne. que semp debet ꝓmitti ante condemnatōnem. iij. q. iij. §. offeretur. ⁊ etiam iuramento premisso. ij. q. j. in primis. ⁊. ℑ. quod me. causa. c. fi. q̄ debuit hic ꝓmitti. ¶ Et sic nota q̄ sententia iuper expensis pro cōtumacia potest ferri in absentez. et hoc est qđ dixi ff. e. q̄relam: ꝛc expensis. s. qui nō venit. vel si venit et recedit sine licentia: cōdemnat in expensis. Berñ.

n ¶ Iudo. ℑ. ꝛc vo. ⁊ cōtu. finem. q. c. venerabilis.

a ¶ Mandato ꝓcuratoris. ꝛc mandato ꝓcuratoris actoris dictuz est ff. e. c. j. in mandato em ꝓcuratorio debet cōtineri ꝑcipue nomen eius qui cōstituit ꝓcuratorez ⁊ nomen ꝓcuratoris ⁊ in qua causa: ⁊ q̄ ratū habebit: quod cuz eo actum erit sicut in litteris ꝛc rato: ⁊ coram quibz iudicibz: maxime si sunt delegati. coā ordinario non est necesse multū q̄ fiat ꝛc eo mentio. ff. ꝛc ꝓcu. si ꝓcurator. ⁊ isti ꝛc mitti debent aduersario: vt certus sit quibz relevat ꝓcurator a satisdatōe ꝛc rato cum ꝛc mādato dubitat: vt ibi dicit. ꝛc mandato ꝓcuratoris rei omnino cōstare debet. ⁊ si nō ostendat mandatum repellit: nec admittitur tanq̄ ꝓcurator etiā si dubitaret: nisi vellet se offerre defensiōi. et sine quis habeat mādatū sine non: ⁊ quātūcūq̄ sit idone⁹ ꝓcurator rei debet prestare aliquā aliā cautōem. s. iudicatuz solui. ¶. ꝛc satisda. l. vna. ⁊. ff. e. q̄ ꝓtio. §. qui alium. et. l. minoꝝ. i fi. ⁊ insti. ꝛc satisdō. §. si vo. q̄ clausula. s. iudicatuz solui: tria ꝓmet. s. q̄ defendat reū in causa: ⁊ q̄ tōtū nō cōmutat: ⁊ q̄ soluat iudicatū. ⁊ hoc ꝑm qđ verbū sonat. ff. iudica. solui. l. iudicatuz solui. ⁊ hec satisdatō debet interponi ab ipso dño: quādo presens constituit ꝓcuratorē suū cōuenitur. ⁊ si absens extra iudiciū constituit: cautōem interpōat ꝓ suo ꝓcuratore ꝓ quam fideiussor existat sub hypotheca rerum suaꝝ: insti. ꝛc satisda. §. si vo. alꝫ ipsemet ꝓcurator exponere debet predictam cautōem quātumcūq̄ locupletior sit ⁊ idoneus: vt dictū est. ¶ Cautionem vo ꝛc rato non prestat ꝓcurator rei. s. rem ratam tōtiuſ habituruz: cum ⁊ si ille scilz tōtiuſ ratum non habeat: ipse soluat ꝛc bursa sua. quia reuocare non potest dñs. ¶ Potest vbi reuocare posset vel retractare quod actum est: debet ꝓcurator prestare cautōnem rem ratam dñm habiturum: vt cum quasi defensor cōuenitur rei vendicatōne vel cōmuni diuidūdo: vel famil. herc. finium regundoruz. et ecclesie vel mino⁹: ⁊ in restitutōnem in integruz postulando: ⁊ causa ſarus: cum seruus clamat in libertatem contra ꝓcuratorem dñi supplicem cautōnem prestat ꝓcurator rei: iudicatum solui ⁊ rem ratam dñm habituruz. ff. eo. pomponius. §. sed ⁊ is. ⁊. l. si defunctus. §. viti. quis in hoc iudicio vtraq̄ persona sustinet vicem duarum personarum. ℑ. ꝛc proba. ex litteris. ⁊. ff. eo. non soluz. §. si ſarus. ⁊. §. est ⁊ casus. ⁊ cum tutor ꝓstulatur suspectus: ⁊ ipse q̄ ꝓcuratorez defenditur. ff. e. non soluz. §. vlt. ⁊ huiusmodi cautōnes ante lit. prestāt. peti debent. ff. e. pomponius. §. ratihabitōnis. ꝓcurator vniuersitatis sine collegij cautōem ꝛc iudicato soluendo nō prestat. qz sustinet vicem vniuersitatis ⁊ iurat ꝛc calūnia in aiam ꝓpriam. ℑ. ꝛc iura. calum. in ꝓtractandis. et. c. se. ⁊. ¶. ꝛc iura. calum. l. ij. §. sin autem. quia quasi dñs intelligit sicut ⁊ tutor. ff. ꝓ emp. l. qui fundū. §. si tutor. ar. ff. rem ra. ha. actor. nec tutor: cauet ꝛc iudicato soluendo. ¶. ō adm. tu. l. vlt. §. defensionē. sicut nec verus dñs illā ꝓstaret: insti. ꝛc satisda. §. ℔ hodie. ⁊ ideo ꝛc necessitate est istud officiū: ff. e. q. sed officiū ꝓcuratoris est voluntariū. qz nemo ꝓpellit cōstituere ꝓcuratorem: ff. e. q̄relam. alꝫ nō esset differentia inter ꝓcuratorē ꝓtore ⁊ syndicū vniuersitatis.

b ¶ Reuocato. Circa hmōi reuocationē notabis: cum aliquis reuocat mandatum factum ꝓcuratori ad agendum vel defendendum cōstituto: aut reuocatio peruenit ad ꝓcuratorem tm: aut etiam ad aduersarium vel iudicem. Si tm ad ꝓcuratorem: non preiudicat aduersario. quia iudicium quod idem quasi ꝓcurator postmodū est expertus: ratum esse debet: vt hic. ⁊ ff. ꝛc rescripti. ex parte. ⁊. ff. e. si ꝓcuratorē. in fi. ⁊. ¶. ꝛc satisda. l. vna. etiā aī iudicii cepti. ff. iudi. sol. si aūt. ad id. ff. ꝛc solu. q̄ hoiem. §. si tutiū. ⁊. l. si quis seruo. ⁊ . l. cū quis. §. j. ⁊ si pater iussit filio credi: postmodum ignorante creditore mutauerit voluntatem: cessat senatusconsultum: quoniā iniuz spectandū est. ff. ad macedo. si tamen. ¶ Et si dicam: qui voluerit cū seruo meo cōtrahere periculo meo cōtrahat: possuz mutare voluntatem: si certificauero creditoꝛez. ff. quod iussu. l. j. Berñ. j. in fi. Si vo illicenciatus receſſit quēdaz ꝓcuratorem dimittens solūmodo ad agenduz: quem cuz auditor ipse per mandatuz procuratorium sibi datum ad defendendum ꝓtorem sufficientē non vidit: eum ex hoc reputans ꝓtumacez ipsum prefato. t. in vnaz marcham sterlingoruz cōdemnauit taxatōe ꝑhabita in expensis ⁊ infra. Nos autē finem litibus imponere cupientes: ⁊ q̄ ab auditore prefato factum esse dinoscit approbantes: mandam⁹: quatenus partibus conuocatis ⁊ cetera. ¶ Bez.

reuocatio ꝓueniat ad iudicem vel ad aduersariuꝫ: quicquid fit cum eo tanꝯ cuꝫ falso procuratore non valet: vt hic a cōtrario sensu: ff. de rescrip. ex prē recani. postea non ꝓcedat iudex cum illo ꝓcuratore ff. e. auditus. ⁊ sic intelligit̄ qđ dr ff. e. ex insinuatōe. ⁊. c. in nr̄a. q̄ eñ vult reuocare ꝓcuratorē: certificare dz aduersariꝰ vl̄ iudicē: vt h dicit: sicut littere de rato mittūtur iudici et aduersario. ff. eo. si ꝓcuratorē. ff. rez ra. hab. ne satisdatio. sic multo fortius littere reuocatorie. Sz quare dicit: post lit. contesta. inueniē a contrario sensu: q̄ añ litez cōtesta. posset reuocatio fieri etiaz ignorāte iudice vel aduersario. ⁊ q̄ neēe ñ sit significare iudici vl̄ aduersario. sic videreē loqui de. ff. e. ex ī sinuatōne in nostra. ¶Ex litrera allarum nunc̄ colligit̄ q̄ reuocatō peruenerit ad iudicez vel ad aduersariuꝫ: ⁊ tamen reuocatur quod factuꝫ fuit per illos ꝓcuratores: sed ibi supplerur q̄ reuocatio venit ad aduersarium. Sic ergo supple hic maxime. quia idem ante litem contest. ⁊ post litem. sic enim multi possent decipi si sola reuocatio ꝓcuratoris sufficeret si non denuncietur aduersario vl̄ iudici. quandocūq; fiat reuocatio certificandus est aduersarius: alꝫ imputet sibi qui hoc tacuit. Argu. contra. ff. man. si mandassem. illud in negocijs vbi non recipitur venditor: hic recipit̄ aduersarius: ⁊ ideo secus. Sed si reuocatio sit missa ꝓcuratori ante litem contest. ⁊ ipse occultat hoc: videretur q̄ ꝓcuratori sit imputandum q̄ eam nō ostendit. ⁊ sententia q̄tum ad eum valeat: sed non q̄tum ad dñm. quia se lis obtulit aliene. ff. rem rat. ha. l. iij. §. salvus. ⁊. ff. de iudi. ō qua re. §. ij. ⁊. ff. de rei vendi. is qui se obtulit. et .l. ꝑdic. si quis seruo: in fi. sed hoc forsitan posset habere locum cuꝫ ꝓcurator est soluendo: alꝫ non ar. predictarum decret. ex insinuatione: in nostra. Vel dic q̄ tenet sententia ⁊ imputet sibi dominꝰ qui hoc non insinuauit iudici vel aduersario: vt probat hec littera. Itez ex hac littera videtur q̄ etiam post litem contesta. indifferenꝫ q̄ reuocari possit absq; causa cognitōne. ⁊ ideo contra. ff. eo. post litem contesta. non est contra. quia hic non habet locum quādo ꝓcurator consentit. Si vo ꝓcurator nolleꝫ: debet hoc fieri causa cognita. tamen non ꝓcedēt in causa post reuocatōnem: nisi post causam cognitam: ⁊ tamen non debet audiri ꝓcurator qui sibi assumpsit ꝓcuratōnem: vel se asserit ꝓcuratorem: hoc ipso suspectus est: ⁊ ita semper remouetur. ff. eo. que omnia. secus si hoc dicit ꝓcurator vt sine nota suspitōns remoueaꝫ: vt. l. ꝑdic. que omnia.

c ¶Vel. p ⁊ alꝫ seqr̄etur a ꝓrio: q̄ si reuocatio ad alteꝫ ꝓuenisset: valeret qđ cū eo factū esset: qđ nō est verꝫ.

d ¶On iuuste. filiumfamil. filiusfamilias etiam sine mandato ꝓ patre admittitur ad agendum ⁊ defendendum ꝓstita satisdatione: immo ⁊ si esset minor. quia iustus est talem admittere q̄ absentem indefensum cōdemnare. ℒ. e. ti. exigendi. Itē potest constitui ꝓcurator ad agendum ⁊ defendendū: vt hic dicit. et .ff. eo. filiusfamil. §. ipse quoq;. Vnde iudex iuste fecit qui illum admisit: nisi esset minor quem non debuit admittere. quia si recipiatur pōt restitui ipse ⁊ fideiussores eius. ff. eo. minor: nisi forte ꝓ patre ad defendendum ex benignitate et nō ō rigore: vt in. l. exigendi: in fi. Berñ.

e ¶Ad futuras. ad ꝑsentes ⁊ futuras lites bene dat̄ ꝓcurator in diem ⁊ sub conditōne ⁊ imperpetuuꝫ ⁊ ad tempus. ⁊. ff. eo. l. iij. ⁊. iij. ad vnā causam ⁊ in plures ⁊ ad omēs: vt. ff. e. l. j. ⁊. l. mādato. et §. eo. dilectus. ⁊ presens ⁊ absens dari potest. ff. eo. l. j. in fi. nec dat̄ inuitus. ℒ. eo. inuitus. ⁊ debet expresse consentire: alꝫ inuitus videt̄ .ff. eo. filiusfamilias. §. inuitus. ⁊ quilibet qui non prohibetur dari potest. quia prohibitorum est hoc eductuꝫ. ff. e. inuit⁹. §. j. et certꝰ debet esse ꝓcurator. ff. e. l. ij.

f ¶Cum alijs. Sic ergo patet q̄ plures ꝓcuratores simul dari possunt. ij. q. vj. §. forma: in fi. ⁊. j. de testi. insuper. ⁊. ff. eo. pluribꝰ. et .ff. de admi. tu. decreto. §. j. Sed nūquid ambo vel etiā si sunt plures simul agere debent vel vnus sine altero. videtur q̄ vnus sine altero agere non possit: ar. ff. de offi. veleg. causam. ⁊. ff. de re iudi. duobus si plures dari sint simul insolidū: potuit ꝑdictus occupātus: vt hic. vñ supple hic insolidū. si. ff. e. pluribꝰ. ⁊. ff. de le. j. si ī pl'ibꝰ: i fi. ⁊. j. de appella. vt debitus. ⁊ ff. de rescrip. capt̄m sancte crucis. sic. ff. de admini. tut. decreto. in fi. ⁊. ff. ō v. obli. si tritus. ar. ff. ō duobus reis: ex duobus. q̄q; tñ ille dr occupare qui primo ad fuiam venit. ff. de pecul'. si vo. ⁊. ff. de noxa. si quis. Sz si simul occurrerēt ad litez cōtest. iudex: tūc pt eligere magis idoneū: ne repugnātia ide ꝓcurat ⁊ si vn⁹ negaret alt̄ cōcedēt. ff. ō accu. si pl'es. ⁊. ff. de admi. tu. decreto: in fi. ⁊. l. si plures: ad fi. Si vo non sunt dati insolidu; sed sim plicuer: tūc neuter agē pōt vel defendē sine reliquo. ⁊ sunt simul admittendi: sicut iudices qui dant sine clausula illa: q̄ si nō omes ⁊c. Sed idem videt dicendu; sine addat insolidu; sine nō: cū ratio illi⁹. l. si plures. §. q̄uis. ⁊. l. decreto: nihil omin⁹ remaneat. ⁊ ideo forte nō ponit hic i textu insolidum q̄n aduersari⁹ ab initio ꝓuderat sibi: vt iudex magis idoneū admittaret. Bene ñ.

g ¶Temporibus. pōt tenere illi⁹. l. ff. de pcu. si quis cū ꝓcuratore. §. fi. in q̄ casu nō est melior occupātis ꝑdicto. q⁹ dando sim priorē reuocare videt: vt hic dicit: ⁊ l. ꝑdic. si quis cui; ꝓcuratore. §. vlt. nisi dando secundū exp̄mat q̄ priorē velit durare in procuratorē. ff. de le. j. si pluribus: sicut est in iudicib. q⁹ secūdū rescriptū derogat primo: ff. de rescīd. ex. q̄q; secūdus prior adiūgit̄: ff. de off. dele. cora. Ad vnā aūt lit̄ plurū psonaꝝ ⁊ vnus ⁊ plures ꝓcuratores dari pōt. ff. e. si quis cui;. §. vnus. ¶Q̄q; tñ plures psone nō pōt agere vel experiri: nisi p vnum defensorez seu defendere: vt vbi plures fideiussores sunt ⁊ volūt defendere eū p quo fideiusserūt iudicatū solui. ff. iudi. sol. iaz tñ. §. si tñ. ¶Et plures heredes necesse hñt dare ꝓcuratorem: ne actor incōmodo afficiaē si defensio in plures psonas diuidat: vt in. l. ꝑdic. iam tñ. §. si tamen. ⁊. ff. de exerci. ne in plures. Idez ē in redibitoria. ff. de edil'. edicti. qđ si nolit. §. si plures. Idez est vbi ille qui agebat iudicio famil'. herciscūdi diui. fini. re. decessit pluribꝰ heredibꝰ relictis. q⁹ omēs vnū ꝓcuratorē dare debent. ff. famil'. herc̄. si familie hercis. ⁊. ff. de pcu. l; in fi.

h ¶Contra ipsum. bene dicit contra ipsum. quia in persona procuratoris semper formanda est sententia: alꝫ non tenet. ℒ. ō sen. ⁊ interlocu. o. iudi. l. j. siue ab initio: siue post lit. contesta. ꝓcurator interuenit. ℒ. e. nihil. de hoc dixi ff. de elec. querelā. ¶Et nota q̄ iste. §. ponit tenorem illi⁹. l. ℒ. e. inuitus.

i ¶Appellare. ꝓcurator ergo appellare tenet̄: sed ꝓsequi non cogitur ℒ. e. inuitus. quod si non fecerit: imputat̄ ei. ff. de neg. gest. liberto. §. vlt. in fi. vel saltem denunciare tenet dnō sententiaz latam contra ipsum: vt dominꝰ appellet si voluerit. quia culpa ipsius amisit causaz ipse non poterat diuinare: vnde imputatur sibi. si. ff. manda. si fideiussor. §. si cum debitor. ¶Et hoc est verum cuꝫ dñs nesciuit. Si vo sciuisset certiozari non debuit. ff. de act. emp. ⁊ vend. l. j. in fi. ⁊ ff. de rescīd. ab excōmunicato. vnde tūc sibi imputet dominꝰ q̄ nō appellauit. Vel potest dici q̄ appellare tenetur ꝓcurator vel dnō denūciare. q⁹ hic non distingnit vtꝝ dñs hoc sciat vel ignoret contra se iudicatum: alꝫ mandati tenebitur nisi alteꝫ faciat: nisi iusta causa eum excusset: vt dicit littera sequēs: puta iustus metꝰ tunc denūciet dnō. ī. de ap. c. Vlt. vel inopia: sicut dicitur de fideiussore ꝑdemnato vltra vez debitū. qui nō pt̄ ꝓpter inopiā appellare: debet hoc denūciare principali psone. ff. man. si ꝓcuratorē. §. si ignorātes.

a ¶Onsulti. iurati. Per hoc videbat̄ q̄ ꝓcuratio non valebat. q⁹ maiorꝫ ⁊ iurati p q̄s ꝓmunitas regebat̄: erāt excōicati: ipi q̄si caput vniuersitatis censent̄: ⁊ ipi iurāt p causis vniuersitatis. ℒ. de iura. calū. l. ij. §. hoc etiā: i fi. ff. de ꝑdi. ⁊ demō. municipibꝰ. ff. ad mūcip. municipes. Dmōi maiozib⁹ cura totiꝰ reipublice ꝓmissa est: vt dicit lex illa municipes. Vnde videt̄ q̄ institutio ꝓcuratoris non valeat. ⁊ sic ille ꝓcurator dr repelli: cū auctores illi⁹ nō recipent̄. ī. de testi. lz. Sz qđ dices: ipetratoꝫ est excōicat⁹: impetrati ītas ꝓ non excō-

municatis etiam credentibꝫ illum nō esse excōmunicatū vel etiam credentibꝫ: nūquid valent lre vt p eas pceda: videt q sic. q nō refert p quēcūq; pces oblate sint. C. de preci. impa. offe. vniuersis. & mulier etiā admittit ad impetrandū que al's ad iudiciū p alio non admittit. ff. de reg. iu. l. ij. C. de pcu. aliena. Sup hoc dicas q tales lre bene valēt & tenēt: licet impetrator q eas impetrit repulsus fuisset ab impetrādo: si vicecācellari⁹ illū excōmunicauī sciuisset: cuz etiaz si pncipalis dns eas impetrasset valerent eo absoluto. j. de excep. pla. De hoc tene as vm q ibi notat in glo. ꝫ mir. Vz videt q lre impetrate ab excōmunicato nō valeāt per hoc qō hic dicit: si maior & iurati excommunicati essent exprssi in lris pcuratiōis: procurator eorū debēt ab impetrando repelli: & ipi idē repellēt. Ergo multo fortiꝰ lre impetrate ab excoicato nō valēt. q si excoicatus repellit ab impetrādo: & lre impetrate ab ipo repellēde sūt. Hoc ita intelligēdū est: cū vicecācellari⁹ vel ali⁹ q literas pcedit: scit illos sez maiorem & iuratos excoicatos: tūc debet procurator eoruz repelli ab ipetrādo. q et ipsi repellerent: & ita nō lz eis p aliū quod p se nō licēt. j. de testi. lz. Excōmunicati publice nec p se nec p aliū ad agendū vel ad impetrandū vt agāt: admitti debēt. j. de excep. exceptōem: in fi. Di vo vicecācellari⁹ ignorat impetrātē excōicatū nec p ipm excipiat: & lras obtinuerit: valebūt. & poterit agere p eas cū fuerit absolut⁹. j. de excep. pla.

r. q nisi eēnt illi i lris procurationis exprssi: vl' al's cor aucte procuratoris ītitutio facta fuisset: aut sciēs eos esse tales ipa cmunitas vna cū eis pstituisz eūdē: nō ē procurator hmōi repellēd⁹.

De sindico.

Gregor. papa sbdiac. defensori sicilie.

Sicut studij nri esse debet a litigijs forēsibꝫ mōachos sbmouere: ita nēce est nīa puisōe quēadmodū negocia eoꝝ dispōi debeāt ordinare. pro q re tibi pcipim⁹: ꝫgten⁹ cuz fausto loco debeas: cui si voluerit pstituto salario: mōasterij gnāliter debeas negocia pmēdare. expedit eīm p paruo incōmodo a strepitu causaꝝ suos dei esse ꝙtos.

De his que vi metusue cā fiūt

Lexā. iij. exoī. epo & pozi sancte marie cesarraginēsi.

Perlatū est ad audiēciaz nr̄az: q cū quidaz nobil' et potens .m. vxorē suā suspectaz hāret: milites sui ei⁹ pcepto eā ad q̄ndaz siluā ducentes: euaginato gladio occidere voluert. ꝫ tādē pietate ducti sb tali pditiōe pepcerūt eidez: q in mōasterio de colobeis habituz susciper mōachalē: & infra. Epi vo missi a viro vt ei veluz imponerēt: qz inuenis erat & filiū puulū habebat: mutatōez vite sue suspectā hītes seorsuz duenerūt eandē: q rem patefaciēs q mortis timore mōasteriuz itrabat: pposuit. & q inde q̄cūq; possz exiret. sed alter episcoporū vt viri tyranni satisfacere videretur: mulieri velū imponere simulauit. tandē viro de medio sblato: pdicta mulier de monasterio exiens alium maritū accepit: ꝙs galato solnendo vt cū defendit: vt dictū est s. ti. pr. mādato. q talis iudicis pson̄ sustinet vniuersitas siue collegij. Dic & tutor non cauet de iudicato solūdo: ꝫ iudicio sisti. C. de admi. tut. sancim⁹. §. defensionem. Et iurat de calumnia iste sindicus in animam proprīam. j. de iuram. calum. in pertractandis. & c. imperatoruz. Et tutor & curator iurant de calumnia: vt. C. de iura. calum. l. ij. Item posset esse lacus: vt videtur hic in fi. quia seruos rei litigare non oportet. ij. q. vij. sicut sacerdotes. & xj. q. j. de quidez. & §. ex his omnibus. v. ad secularia iudicia. si habueritis cōtempubles &c. in auten. ō sancīt. epis. §. aliū aūt. colla. ix. & j. de iura. calum. c. j. in fi. quod dictum est: satis esset honestum. quia quelibet persona ecclesiastica debet habere procuratorem bone fame pro quolibet ecclesiastico negocio. v. q. iij. quia episcopi. tamen contrarium fit quotidie clerici et monachi possunt esse sindici & tractare vtilitates ecclesiarum. xvj. q. j. qui vere. et. c. monachi. et iura predicta loquūtur solūmodo de honestate. sic videmus seruari de facto. et debet constitui quādoqz ab episcopo: quandoqz a capitulo: prout notatur ꝫ. de rescript. edoceri. Berñ.

Sicut studij sbmouē. xvj. q. j. monachi.

Cōmēdare. nō q⁹ nomē sindic⁹ nom grecū est: latine defensor appellat: & ad certaz cām agēdā vel defendendā eligit. ff. de mu. & ho. munep. §. defensores. & gnāliter ad oēs causas pītes & sukas: vt hic. & j. de iura. calū. impatoruz. & pstituit ab vniuersitate seu collegio vl' corpe. ff. qō cuiusqz vniuer. l. j. & l. nē eoz. §. si ōcuriones. Et sindic⁹ iste si oblitat de mādato debet canere ō ratio. si agat & pbus procuratoris fungit: & ex eisdē causis mutari pt ex qb⁹ procurato: vt. l. pdictez eoz. §. pl't. & vlt. ꝫ nō cauet de iudicato solnendo vt cū defendit: vt dictū est s. ti. pr. mādato. q talis iudicis pson̄ sustinet vniuersitas siue collegij. Dic & tutor non cauet de iudicato solūdo: ꝫ iudicio sisti. C. de admi. tut. sancim⁹. §. defensionem. Et iurat de calumnia iste sindicus in animam proprīam. j. de iuram. calum. in pertractandis. & c. imperatoruz. Et tutor & curator iurant de calumnia: vt. C. de iura. calum. l. ij. Item posset esse lacus: vt videtur hic in fi. quia seruos rei litigare non oportet. ij. q. vij. sicut sacerdotes. & xj. q. j. de quidez. & §. ex his omnibus. v. ad secularia iudicia. si habueritis cōtempubles &c. in auten. ō sancīt. epis. §. aliū aūt. colla. ix. & j. de iura. calum. c. j. in fi. quod dictum est: satis esset honestum. quia quelibet persona ecclesiastica debet habere procuratorem bone fame pro quolibet ecclesiastico negocio. v. q. iij. quia episcopi. tamen contrarium fit quotidie clerici et monachi possunt esse sindici & tractare vtilitates ecclesiarum. xvj. q. j. qui vere. et. c. monachi. et iura predicta loquūtur solūmodo de honestate. sic videmus seruari de facto. et debet constitui quādoqz ab episcopo: quandoqz a capitulo: prout notatur ꝫ. de rescript. edoceri. Berñ.

Exprssi. Exprssio ꝫ nocet hic. q p hoc apparet q cor mandato sint pstitutio facta tangz maior. vñ nō valet. q si maior de vniuersitate puta administrator plules platus excōmunicati sint: vniuersitas agere nō potest. q ḡsi mortua tūc habet. xj. q. iij. nemo epor. & ita quasi vacare intelligit: vnde agere nō pt. j. de se. va. c. j. ij. & iij. Idē est si in pcuratōe nō sint exprssi: dum tñ pstet q cor aucte pstitutio sit facta: vt hic dicit. ꝫ cū exprssi sunt tūc pstat: & sic exprssa nocent: nō exprssa nō nocēt. ff. de reg. iu. exprssa. & q cor aucte factū est: ꝫ pnū sacrum censet. q oīa nostra sacim⁹ quibꝫ auctoritatē impartimur. C. de ve. inu. l. j. §. ꝫ negz: in fi.

Procuratoris. puta q dicebat in pcuratōe talis cōmunitas fecit ritiuz suū pcuratorem ad impetrandū: & maior & iurati interposuerūt suam auctoritatē. Berñ.

Tales. Et ideo imputat. q non debāt illos ad hoc associare. ff. s. de elec. scripū est: in fi. & est ar. q vtile vitiat hic p tunle. arg. ad hoc. ix. di. si ad sacras. & s. de off. dele. sup qstionū. §. si vo. & iij. q. ix. pura. & ff. de edil. edic. cū eiusdē. sic & vna ouis morbida totū gregem inficit. xxij. q. iij. resecande. & j. de sta. regu. ea q. j. Rñ. in fi. & s. de offi. dele. cū sup. Vir. ꝫ q non nocear factū illoz: s. de elec. illa. & j. de cle. ex. mi. si celebrat. & s. ō elec. cū vinton. & C. de trāsac. si ex falsis. & j. de re iudi. cū. i. & a. Sed dato q valeat pstitutio & imperatio literarū. q nō sunt exprssi in pstitutōe: vel alij ignorabant illos esse tales: ꝫ cōmuni volūtate omniū hoc factū est nūquid poterit agere vniuersitas vel collegiū per sindicū auctoritate illaz lraz constitutuz ab illis & ab alijs cōmuniter: si obijcitur q maior sclz administrator: prelatus & aliqui de maioribꝫ sint excōmunicati: & paratus sit hoc pbare excipiens: & videt q sic poterit agere. q sic valet cōstitutio ad impetrandū: ita debet valere pstituno sindici ad agendū: dūmodo constituto sindici similis sit constitutōi pcuratoris. Sed videtur qō hoc esse non possit. q in sindicatu debent exprmi maiores psone & alij et: & pcipue prelatus administrator: vt appareat an sint due partes vel maior pars vniuersitatis. ff. quod cuiusqz vniuer. plane. & collegiū sine prelato non cōuenit vel cōuenitur. j. de iudi. causam. sed hoc nō potest constare: nisi exprimātur nomina in ipsa constitutōne. Unde satis potest dici q licet littere valeant pdicto modo impetrate: constitutio tamen sindicatus non valeat: nisi illi absolnātur. nec est hoc incōuenies. q vn⁹ solus vel pauci de capitulo possent impetrare lras p ecclia: vl' pstituere pcuratorez ad hoc cū sint pūcte pso ne: ar. ꝫ. ō rescp. nō nulli. & xij. q. ij. nō liceat. Berñ.

b Exprssi. Exprssio ꝫ nocet hic. q p hoc apparet q cor mandato sint pstitutio facta tangz maior. vñ nō valet. q si maior de vniuersitate puta administrator plules platus excōmunicati sint: vniuersitas agere nō potest. q ḡsi mortua tūc habet. xj. q. iij. nemo epor. & ita quasi vacare intelligit: vnde agere nō pt. j. de se. va. c. j. ij. & iij. Idē est si in pcuratōe nō sint exprssi: dum tñ pstet q cor aucte pstitutio sit facta: vt hic dicit. ꝫ cū exprssi sunt tūc pstat: & sic exprssa nocent: nō exprssa nō nocēt. ff. de reg. iu. exprssa. & q cor aucte factū est: ꝫ pnū sacrum censet. q oīa nostra sacim⁹ quibꝫ auctoritatē impartimur. C. de ve. inu. l. j. §. ꝫ negz: in fi.

c Procuratoris. puta q dicebat in pcuratōe talis cōmunitas fecit ritiuz suū pcuratorem ad impetrandū: & maior & iurati interposuerūt suam auctoritatē. Berñ.

d Tales. Et ideo imputat. q non debāt illos ad hoc associare. ff. s. de elec. scripū est: in fi. & est ar. q vtile vitiat hic p tunle. arg. ad hoc. ix. di. si ad sacras. & s. de off. dele. sup qstionū. §. si vo. & iij. q. ix. pura. & ff. de edil. edic. cū eiusdē. sic & vna ouis morbida totū gregem inficit. xxij. q. iij. resecande. & j. de sta. regu. ea q. j. Rñ. in fi. & s. de offi. dele. cū sup. Vir. ꝫ q non nocear factū illoz: s. de elec. illa. & j. de cle. ex. mi. si celebrat. & s. ō elec. cū vinton. & C. de trāsac. si ex falsis. & j. de re iudi. cū. i. & a. Sed dato q valeat pstitutio & imperatio literarū. q nō sunt exprssi in pstitutōe: vel alij ignorabant illos esse tales: ꝫ cōmuni volūtate omniū hoc factū est nūquid poterit agere vniuersitas vel collegiū per sindicū auctoritate illaz lraz constitutuz ab illis & ab alijs cōmuniter: si obijcitur q maior sclz administrator: prelatus & aliqui de maioribꝫ sint excōmunicati: & paratus sit hoc pbare excipiens: & videt q sic poterit agere. q sic valet cōstitutio ad impetrandū: ita debet valere pstituno sindici ad agendū: dūmodo constituto sindici similis sit constitutōi pcuratoris. Sed videtur qō hoc esse non possit. q in sindicatu debent exprmi maiores psone & alij et: & pcipue prelatus administrator: vt appareat an sint due partes vel maior pars vniuersitatis. ff. quod cuiusqz vniuer. plane. & collegiū sine prelato non cōuenit vel cōuenitur. j. de iudi. causam. sed hoc nō potest constare: nisi exprimātur nomina in ipsa constitutōne. Unde satis potest dici q licet littere valeant pdicto modo impetrate: constitutio tamen sindicatus non valeat: nisi illi absolnātur. nec est hoc incōuenies. q vn⁹ solus vel pauci de capitulo possent impetrare lras p ecclia: vl' pstituere pcuratorez ad hoc cū sint pūcte pso ne: ar. ꝫ. ō rescp. nō nulli. & xij. q. ij. nō liceat. Berñ.

e Sicut studij sbmouē. xvj. q. j. monachi.

f Cōmēdare. nō q⁹ nomē sindic⁹ nom grecū est: latine defensor appellat: & ad certaz cām agēdā vel defendendā eligit. ff. de mu. & ho. munep. §. defensores. & gnāliter ad oēs causas pītes & sukas: vt hic. & j. de iura. calū. impatoruz. & pstituit ab vniuersitate seu collegio vl' corpe. ff. qō cuiusqz vniuer. l. j. & l. nē eoz. §. si ōcuriones. Et sindic⁹ iste si oblitat de mādato debet canere ō ratio. si agat & pbus procuratoris fungit: & ex eisdē causis mutari pt ex qb⁹ procurato: vt. l. pdictez eoz. §. pl't. & vlt.

g Incōmodo. i. potius debet modicum incōmodum sine damnum sustinere in eo quod dabunt sindico & cessare a litibus et per alios litigia exercere.

a Perlatuz. ꝓposuit. Dic ergo valet pstatio. & xxxj. q. ij. lotharius. xxviij. di. diacom. & vij. q. j. pontifices. et. s. de elec. cumana. contra: s. de constitu. cum. m. in quibus de hoc. Sed quid si non audet pstari: non obest. C. de reb⁹ credi. generaliter. §. ipse. ar. xxxviij. q. ij. nō satis: in pn. qō intelligit si pstet in iudicio.

b Imponere. s. cōuersionis: quoniā velum consecratōis quod tm̄ virgunbus datur: imponere non debet. xxx. q. j. de uous. et. j. de regulaī. vidua.

c Simulauit. Nota q vnlis simulatio permittitur. xxij. q. ij. vtilem. ff. de noua. nūt. exceptio: in fi. & xxiij. q. ij. dns. ff. de vul. l. j. §. non sunt. & xlviij. di. in mandatis. insti. de acti. §. alie. & xxiij. q. vlti. vt pudem. Arg. contra. xxvij. di. q interrogasti. ff. ō insti. & iur. l. j. §. j. & xij. q. j. certe ego. ff. de offi. presi. congruit. §. vlt. C. de inre vo. in rebus: in fi. xxij. q. v. cauete. & C. de incestis nup. l. vin. in fi.

So. volus fraus ⁊ simulatio sunt nomina reatus qui nunq̄ pmittitur a canone. quia qui peccat: nō peccat legis auctoritate. xxij. q. iij. qui peccat. aliq̄n vulgari ꝓsuetudine tenomiat actus legitimos: ⁊ tūc pmittūtur: vt in primis cōcord̄. xxxvj. q. ij. §. bis auctoritatibus. ⁊ sic simulatio boni q̄q̄ bona est: vt hic ⁊ pmittit. ⁊ q̄q̄ mala: vt hypocrisis: vt .c. q̄ interrogasti. et .c. certe. et .c. caueте. Simulatio mali q̄q̄ bona est: vt fuit simulatio dauid q̄ si mulabat furorez: vt .c. vtilem. ⁊ .c. omnus. et ꝛ cōse. di. ij. accesserūt: vbi dicit. ferebat dauid manibus suis: sed manib⁹ suis nemo ponatur. christus enim manib⁹ suis ferebatur: ꝛ cōse. di. ij. accesserūt.

d Quod vestro. sic. j. ꝛ sen. excō. ex tenore. ß cōmunis forma est: q̄ iuret q̄ absolutꝫ stare mādatis ecclesie. j. ꝛ appella. ad hoc. ⁊. j. ō sen. ex com. cum videres. ß non refert quocūq̄ vtor modoruz iuret. quia licet iuret stare mandato iudicis per illam formaz non intelligitur aliud q̄ per aliam: nec magis astringitur. quia mandatum suuz debet esse sm ius: nec ad aliud extenditur. q: nec ꝛ alio intendum.

e Adonis. Sed qualiter potest hoc ꝓbari cum sit negatiua? Respondeo: ista negatiua includit in se affirmatiuaz hanc. s. sponte religionem intrauit. si. ē. ꝛ renūci. super hoc. ꝛ hac negatiua dicitur est ē. ꝛ elec. bone. Et hanc negatiuaz debent probare moniales: que mulierem illam repetebant. Sed videtur q̄ potius mulier illa debuit probare q̄ timore mortis intrasset. q: moniales fuerūt in quasi possessione illius siue monasterium: ⁊ quasi fundata erat intrētio monacharum per talem possessionem ⁊ cohabitationem ⁊ veli susceptionem. ⁊ mulier allegare videtur metum mortis. sed qui hoc allegat illud debet probare. ff. quod me. causa. non est. Respondetur q̄ verum est hoc: sed quia constabat ꝛ protestatōne voluntatis ab initio facta adhuc p̄sumitur nolle. xxxj. q. ij. lotharius. ff. ꝛ leg. iij. si quis: in prin. ⁊ qui voluntatez immutatam allegat hoc probare debet: vt hic. ⁊. ff. ꝛ proba. eum qui. C. ꝛ testa. sancim⁹. ⁊. C. ꝛ ap. precipimus: in fi. ⁊. ff. ꝛ lega. iij. fideicommissa. §. si rem. ⁊. ff. ꝛ lega. j. si mihi. §. interdum. sed hoc non habetur ex hac littera q̄ constaret ꝛ protestatōne nisi per narratōnem premissam. Ideo aliter dicitur corpso q̄ mulier hic non probat: intelligitur moniales probasse suam intentōnem p̄sumptiue: cum ꝛ facto constaret: licet non ꝛ forma facti. C. qui mlti. non pos. super seruis. lib. xij. vel moniales sponte onus probandi subire volebant: vnde mos eis gerendus fuit. j. ꝛ restituti. spoliat. licet: in fi. ff. ꝛ probari. circa eum. ⁊ talis metus bene excusat siue timor. ⁊ metus stupri et timor seruitutis ⁊ metus verberum. ff. eo. isti quidem. ⁊. C. ꝛ transact. interpositas. ⁊. j. c. pri. ⁊ que fiunt iusto timore reuocantur. C. ꝛ re. credi. l. generaliter. Vel dic q̄ vtraq̄ pars debet dicere ꝛ iure suo. si. ē. ꝛ renūci. sup hoc. Berū.

f Postmodum. q̄si di. si constaret ꝛ metu ab initio ⁊ postea sponte ratum habuit: vorum suum tenuit. si. j. ꝛ regulaꝛ. significatū. ⁊. c. cum virum. vbi habes q̄ illud quod ab initio non tenebat: per ratihabitōnem roboraꝛ. sic etiam in matrimonio carnali. j. ꝛ spō. ad id quod. ⁊. j. ꝛ respon. impub. ꝛ illis: in fi. nota. ⁊ aliud colligitur hic manifeste q̄ aliquis vxoratus vel vxor alicuius etiam inuitus: si viuente altero sciente ⁊ consentiente intret religionem: profitendo ꝛ timore aliquo etiam iusto: vt hic erat: ⁊ postea ratum habeat sponte: vel interim etiam mortuo marito q̄ intrantū teneat votuz q̄ non possit vlterius ad seculum redire: ⁊ si redierit: compelli debz reuerti ad monasterium. ⁊ tamen viuente marito non tenebat votum vsq̄quaq̄ q̄tum ad maritum quin possit eam reuocare tar. ad idem. j. ꝛ conuersi. cōiug. ex parte consuluit. Contra. eo. ti. placet. quidam intrauit: vbi ꝛ hoc. Et dic: postmodum. i. post mortem viri. Et ita planum est. quia viuente viro metus mortis durare intelligitur quod ex eo colligit. q: ante mortem mariti non fuit ausa exire. Vel dic q̄ mulier ista habuit viri assensuz: quod patet in antiquis vere. q: maritus duxit eos ad monasterū vt illi mulieri velum imponeret: siue misit illos: vt ß dī ē. v. episcopi vo. et ita cōsentit: sed castitatem non promisit. ⁊ ita solēnizauit votū suuz si sponte hoc fecit. Si vo timore mortis hoc fecit: ⁊ postmodum tractu temporis ratū habuit: tenuit votum ratihabitōe sequēti. cuz vtroq̄ casu habuerit viri assensuz. Sed stādum videt illis iuribus j. ꝛ cōuer. cōiug. c. cū sis. ⁊. c. ad apostolicā. Sz intelligo illas sm quod nō. in. c. vxoraꝛ. j. ꝛ cōuersi. cōiug. in nota. ß pone.

g Abbas. coact⁹. Nota q̄ si qs p metū amissionis rerū suarū aliq̄d faciat vt iuret se factu rum: ⁊ illud adimplet iuramentū: potest repetere q̄ tali modo fecit vt abiuraut: ar. l. di. p̄sbiteros. Et intellige ō talibus reb⁹ sine quibus vita corpis admittur vel patī grauem iacturaz. xxij. q. iij. §. vlt. v. quisquis ergo. Arg. contra. xxxij. q. vij. omnes causatōnes. ß non tangit hoc. Nota ergo circa hanc materiam q̄ ea que per timorem vel metū fiunt qui possit cadere in constantem virū: tenent. ⁊ obligatur quis per hoc licet coactus: ⁊ iuramentū super hoc factū tenet: dum tñ tale sit factuz super quo iuratur vel quod promittit siue etiam tradit: q̄ seruari possit sine interitu salutis eterne: alꝫ nō tenet iuramentū. xxij. q. iij. si aliquid. ar. ē. ō pac. pactōnes. q: ꝓ nullo metu debet quis peccatū opari mortale. j. eo. sacris. ⁊ potius quelibet mala pati q̄ malo cōsentire. xxxij. q. v. ita ne. ⁊ ita tenent ea que per metū fiunt ⁊ iuramentū. j. e. ad audientiam. Et hoc ideo. q: coacta voluntas est volūtas. xv. q. j. merito queritꝫ. Sed ꝓa: hic datur actio q̄ metus causa. ⁊ ꝓbato metu restituit ꝓ officiū iudicis ei quod dedit vel tradidit: aut absoluet si promisit. ff. e. l. metū. §. ß q̄ preroz. Nec refert in hoc casu quis metum fecit: an is qui possidet an alius: dūmodo probet se per metuz rem perdidisse. q̄a metus iustam in se habet ignorantie causam. ff. eo. si cū exceptōne. §. in hac. ⁊ potest agere tam cōtra possidentē q̄ ꝓa illum qui metū intulit. ff. eo. ti. l. pedius. j. Rñ. ß si ab vno consequit ius suuz: contra alium agere non potest: vt in ꝑdic. l. pedius. §. viti. in fi. sic. ff. ꝛ vī. l. si plures. ⁊. ff. ꝛ eo ꝓ quē fac. erit. l. j. §. si plures. C. ꝛ condi. furti. l. j. Ar. cōtra. ff. ad. l. acquil. itē mela. §. ß si plures. ß illud est pena: hoc interesse. ⁊ pena vnius nō liberat aliuz: vt in. l. item mela. §. ß si plures. Et est verum q̄ subuenit metū passo: nisi culpa sua inciderit in metuz. ff. e. si mulier. ⁊. xxij. q. iij. int cetera. Ar. contra. j. ꝛ spon. veniens. ibi culpa sua incidit in metum: ⁊ tñ non tenet mrimoniuz ꝓtractū per metum. Solue hoc ꝓrariū ꝓ diffinctōem talem. Tenent ergo que per metū fiunt ⁊ subuenitur metum passis: nisi culpa sua incidat in metum. Ab ista doctrina siue generalitate excipiuntur casus: in quibus fallit etiam si culpa incidisset in metuz. Nō nocet ⁊ primo in causa matrimōiali qualiscūq̄ metus ītercurrat culpa sua vel sine culpa. Adhuc matrimoniū ꝓtractū per metū non tenet. nec obligat qui hoc facit etiam si iurat. q: matrimōia libera debent esse. quia inuite nuptie difficiles exitus cōsueuerūt habere. j. ꝛ spon. reqsiuit. ⁊. c. gemma. ⁊. C. ꝛ spon. l. vlt. in fi. ⁊ vbi metus vel coactio intercedit: ꝓsensus liber dici nō potest. j. ꝛ spon. cū locuz. ⁊ mrimoniū solo consensu ꝓtrahit. xxvij. q. ij. sufficiat. Sed capitulū predictuz inter cetera videt dicere ꝓtrariū: sed nō ꝓtradicit. q: ibi non interuenit iustus metus qui possit cadere in cōstantez virum qui solus excusat. ff. e. metum. Vel dicas pur cōsueuit exponi: matrimoniū sit firmuz ⁊ stabile q̄ illud verbū sit: nō ponit ꝓceptiue: ß ꝓsultiue. ⁊ sic. c. illud: inter cetera loquit ꝛ consilio tm̄: vel metus nō fuit ꝓbatus. Itē ⁊ vos ꝓmissa ꝓ metū vel soluta nō tenet. q: est accessoria ad mrimoniū. ff. eo. si mulier. §. si vos. vbi dicit q̄ si vos ꝓ metū promittat: non nascit obligatio. Itē in reb⁹ ecclesie est ꝑale q̄ nō tenet traditio vel ꝓmissio vel iuramentū factū ꝓ metū ꝛ reb⁹ ecclesie. xv. q. vj. c. j. j. ꝛ iurem. quinit. q: etiā si spōte ꝑlat⁹ res ecclesie traderet nō tenet traditio sine solēnitate. ꝛ qua cauetur. xij. q. ij. sine exceptōe. multoq̄ fortius nō tenet

gorizatañ. episcopus ad instantiā sororuz vinculo excōmunicationis astrinxit: ⁊ infra. Ideoq̄ mādamus: quatenꝰ ꝓdictam mulierem ⁊ virum recepto sacramēto q̄ vestro debeāt stare mandato: ab excōmunicatōis vinculo absoluatis. deinde taz mulierez q̄ priorissaz ⁊ moniales ꝓscripti monasterij ante vestrā presentiam cōuocantes: si legitime pbatuz fuerit nō timore mortis ꝓdictaz mulierē religionē intrasse: aut qō fecit postmodū ratū habuisse: ipsaz ad monasterū redire. ⁊ habitū ꝓpositū reassumere censura ecclesiastica cōpellatis.

Dez epo vuigornien.

Abbas sancti cadmūdi a quo. r. presen. latoz patrimoniū suū tenere dinoscit: multes ⁊ burgenses ad domum eius sicut accepimus destinauit: qui eum a domo et vniuersa possessione expellerent: nisi ecclesiā suam penitus abiuraret. quod cū idem. r. tali modo coactus fecisset: abbas aliꝫ concessit supradictam ecclesiam. vnde q̄ que metu ⁊ vi fiūt ꝛ iure debent in irritum reuocari: mandam⁹ quatenus predicto. r. cum integrita te restituas vniuersa.

Clemens tercius.

tradiñō ⁊ rebus ecclesie facta p metuz. nec iuramentū sup hoc factū. q; si nō tenet principale nec accessoriū. ☙. ⁊ leg. nō dubiuz. ⁊. j. ⁊ so. ppe. si diligēti. Item ⁊ in voto. q; vouī p metū factū nō tenet: ꝛ. eo. plazum. q; vom res est voti ⁊ nō pcepti. ⁊ liberū est arbitriū in vouēdo: alʒ nō est votū. xxxij. q. j. integritas. ⁊. j. ⁊ voto: licet. ⁊ volūtariū multē sibi eligit ꝓpus. coactū aūt sibi auctoꝛiaꝛ diabolus. xv. q. j. nō est. Item nō tenet iurisdictio p metuz extoꝛta. ff. ō iudi. l. ij. j. Rñ. Item auctas iuꝛis extoꝛtis p metū extoꝛta nulla est. ff. ⁊ aucto. tut. l. j. §. vlt. In oībus aliis casibꝰ tenēt que p metū fiūt: vt dictū est: dum tñ talia sint q; sine iniuria salutis eteꝛne fuaꝛi possint. Alij dicūt ꝓpꝛa: q; ea que p metū fiūt nō tenēt ipo iuꝛe: ar. l. ff. e. l. j. vbi dī. qō metu factū est ratū habebo: dicē ꝓtoꝛ. ꝛ illud nō est veꝛ: imo potiꝰ ꝛ innuit ex vbis illis. q; qō nō est ratū haberi nō pt. Berñ.

Item aures laicoꝝ. talis renūciatio nō tenet etiā si sponte fieret. q; non est factū in manu plati: vt ꝛ. ō renū. admonet. et. c. qō in dubijs: vbi ō hoc. ⁊. j. e. e. ꝓ. ar. xvij. q. j. gon zaldus. tñ si ipontre renūciasset q; ad se bñ teneret: ꝛ q; ad supioꝛem non: vt no. i illa. quod in dubijs. ⁊ argu. ꝛ. ⁊ renūcis. super hoc. Berñ.

b Juramento. Ergo si iuramentū interuenisset vel fides interposita fuisset q; vtiꝰ nō repeteret: nō pōt eam repetere iuramēto vel fide obstāte qō pōt fuaꝛi sine interitu salutis eteꝛne. ☙. e. cū dilectꝰ. ☙. ⁊ iuꝛiuꝛā. si vo. ⁊. xxij. q. iij. si aliqd. sic. ☙. ⁊ resti. spo. accepta. Item. ☙. ⁊ resti. spo. c. ij. ꝛ. ⁊ renūci. cū inter. p. ⁊. ꝛ. e. abbas. Sol. quidam dicūt q; hoc qō hic dicit ⁊ in similibꝰ signatis ius ꝓmune est: qō dicit in ꝓhis dispēsatio est. ꝛ ex hꝛa nō colligit dispēsatio. Illa ⁊ere. ☙. ⁊ resti. spo. c. ij. ꝛ. non ꝓdicit. q; in alio casu loquit. q; aliud est repetere qō p metū tradidit vel renūciauit: vt hic. ⁊ ꝛ. c. ꝓhi. ⁊. j. c. p hi. Aliud est petere restitutiōez eius q; fuit spoliatꝰ: vt dicuz est ꝛ. ⁊ renūci. sup hoc. Et illa ⁊ere. cū inter. p. non ꝓdicit. q; ibi nō agit ex ꝓma sua institutiōe. Illa ⁊ere. abbas: nō cōtradicit. q; ibi iuꝛauit solūmodo abꝛenūciare ⁊ renūciauit: ꝛ nō iuꝛauit q; nō repeteret. Sz hic dicit papa: si iuramentū interuenisset in renūciatiōe. ſ. q; nō reciperet illā platōem: tūc nō posset ꝓfici illi ecclesie ꝓpter iuramentū qō pōt seruaꝛi sine interitu anime: ꝛ nō negat q; ꝓfici possit pbaꝛo metu supioꝝ officio implꝛato: ſm q; fecit in illa ⁊ere. abbas: ⁊ sic ibi. ⁊ sic nō ꝓdicit ꝓhi signata. excusat enī metus stupꝝ sine stat⁹ veꝛberis atq; necis. ff. e. ego puto. ⁊. l. nec tunoꝛe. isti qdē. §. j. ⁊. ij. et. iij. Item metus subsiāne sue: ꝛ. c. ꝓhi. Berñ.

Item audientiā. ad quos alʒ nō tenet resignatio: ꝛ. ⁊ renūcia. admonet. ⁊. c. qō in dubijs. ⁊ ꝛ. c. ꝓhi. ar. vj. q. iij. ⁊ nic.

d Causa. olim ita dicebat: qō vi metusue causa gestū est: ratuz nō habeo. Vis enī fiebat manu ꝓpter necessitatē ꝓhiaz sponrance volūtatꝝ. ꝛ hodie ⁊ tracta est vis mētio: adeo. ſ. q; qō fit vi atꝛoci: id metu qꝛ fieri videt. q; vis includit in se metū: ⁊ est supius ad metuz. ff. e. l. j. ⁊. ij. Dicit vis impet⁹ maioꝝ rei: cui resisti nō pt. ff. e. l. j. ⁊ ij. vi dico ꝓpulsiua q; inducit actiōez qō metus causa: vt. l. ꝓdictis. ⁊ nō expulsiuꝰ. q; illa inducit interdictū. vñ vi ⁊ reb⁹ immobilibꝰ tñ ⁊ ō bis q; immobilibꝰ coheꝛent. nec ablatiua in rebus mobilibus: q; inducit actionem vi bonoꝝ raptoꝝ circa mobilia tñ. ff. ⁊ vi ⁊ vi ar. l. j. §. si fundꝰ. ⁊. §. ij. ⁊ insti. vi bo. rap. §. ꝛ necū. nec etiā turbatiua q; inducit interdictuz ꝛ possideꝛis in rebus immobilibꝰ: ⁊ in reb⁹ mobilibus interdictū vtrobi: cum duo se possidere ꝓtendūt. nec iniectatiua q; inducit interdictuz quod vi aut clam. : ⁊ cum quis nō sinit aliuz vti re sua q; te vel curare vel alia facere: vel qñ alter eo inuito vult aliquid edificare in suo: vel iaz forte edificauit. Nec distinguit in hoc interdicto iuste vel iniuste fecerit. ff. qō vi aut claz. l. j. Metus aūt est instāns vel futuri periculi mēns trepidatio. ff. e. l. j. Et nota q; licz nō sit necessariū periculum ꝑsens esse: tñ exigit metū esse ꝑsentem saltē ꝓ futuro periculo. nō enī sufficit suspicari eā iferēdā. ff. eo. metū. j. Rñ. et vī metꝰ q; mētē tenz. e Debent. q; hoc intelligaꝝ dicit ꝛ. eo. abbas. Berñ.

f Qd resignatōem. Nota q; lz metus interuenisset in pstatōe iuramēti vel alicui⁹ ꝓmissiōis: si postmoduz in resignatōe vel solutōe nō interesset metus. q; sponte postea renūciauit vt̄ solvit nō pōt repetere. prima enīz violentie turpitudinis cā sibi data est. ☙. ō titu. l. ij. ff. ⁊ pdi. ob tur. cāj. si ob turpem causaz. ⁊ ꝛ. e. platū in fi.

g Reperenduz. ꝛ. e. ad aures. ar. ☙. vbi obstat iuramētū. Nō est ☙. q; ibi iuraut q; nō repetēt: vt ibi dicuz ē. hic iuraut tñ renūciare: ꝛ nō iuraut q; nō repeteret.

h Resignanduz. ꝛ quid si iuraſſet nō reperet? Rñdeo tunc iureiuran. si vo. ⁊ ꝛ. eo. abbas. papa vo ex officio suo mandabat illum restitui ad renūciatōem sibi factam. ☙. ⁊ iureiuꝝ. ad nostram. ⁊ ille idem non obstante iuramento posset hoc renūciare pape. ☙. ⁊ iureiuꝝ. quemadmodum. posset etiam impetrare absolutionem iuramenti: sicut fit in vsuris. ☙. ⁊ iureiuran. exadministratōus. ⁊ in hoc volum facere non videtur qui fraudem ⁊ volum non excludit. ff. ⁊ leg. ij. cū pater. §. tutio: in fi. Berñ.

i Sacris. per coactiōem absolutam. xlv. di. ⁊ indeis. ⁊. l. dis. presbiteros. j. q. j. constat. cum magis pati q; agere videatur. vj. dis. testamentum. sicut nec valet testamentum vbi testes inuiti ꝛemittuntur. ff. qui te. fa. pos. qui testamento. §. viri. ⁊ tuꝛo: si per vim ꝛetentus sit nō valet quod agitur: imo ꝛeminenti comparat. ff. ō auctoꝛitate tut. l. j. in fi.

k Attenuet. hic metus attenuat peccatū. ij. q. j. in ꝓmis. qñq; nullo modo excusat: ⁊ ꝑe. di. iiij. eos. ⁊. xj. q. iij. quisq; metu.

l Excludit. mmo: tñ causa excludit eam: ar. xj. q. iij. qō predecessoꝝ antecessoꝝ. Sz illud est indultuz a iure: ⁊ eis possumꝰ participare in his q; ad salutez animaꝝ illoꝝ ꝓtinent. nec incurrit quis excoicatōem: licet alis incideꝛet ꝓpōatur vt magis proficiant. ☙. ō sen. ex cō. cum voluntate. ⁊. c. finio.

m Incurrere. si. xxxij. q. v. ita ne Berñ.

n Cum dilectus. ecclesie. non tamen potuerūt ecclesiam suam subijcere ordini cisteꝛcien. vel etiam alij incōsulto dioc. episcopo. ☙. ⁊ excess. ꝓlat. sicut vnire. Sed est veruz q; tum ad episcopum hoc non potuerunt: ⁊ nullum ꝓiudicium fit episcopo sed q; tum ad se bene ꝛenuit talis translatio. ☙. ⁊ w. inter dilectos. ⁊ episcopus habebit iura episcopalia sua sicut cosueuit. ☙. ⁊ religiosa. quia monasteꝛium. Sed non videtur q; ipsi subijceꝛint ecclesiam ordini cisteꝛcien. sed seipsos personaliter obligauerūt seruare regulam illoꝝ. ⁊ bene potuerunt promittere non impedire translationem ecclesie sue ad ordinem cisteꝛcien. faciendā per illos ad quos pertinet. sed ipsi per se hoc facere non possent: sed per episcopum ⁊ consensu capituli. Berñ.

tōez ꝓstiterit vobis p talē metuz fuisse coactū q; potuerit ⁊ debuerit cadere in viz ꝓstantē: nō obstāte iuramēto ꝓdicto q; non ad repetendū: sed ad resignādū solūmodo tenebaꝝ: ꝑfatā ecclesiaz ei restitui faciatis. Item vicario. archiepiscopo.

Sacris est canōib⁹: et ifra. Distinguim⁹ aūt vtz is q; excoicat excoicatis sit iuꝛ⁹ p coactōez astrict⁹: aut p metū induct⁹. In ꝓmo casu talē nō credim⁹ excoicatōe teneꝛi: cū magis pati q; agere videat. In secūdū lz met⁹ attenuet culpā. q; tñ nō eā ꝓsus excludit: cū p nullo metu ꝛebeat qs moꝛtale pctm incurrere excoicatōis labe credim⁹ inquinaꝝi.

Item marsil. et agaten. episcopis.

Cum dilect⁹ filiꝰ: ⁊ infra. Quia ꝓstitit nobis ꝛe voto emisso ⁊ ꝛe ꝓfito iuramēto a

b Salutis eterne. ⁊ ideo bene seruari debet. ĵ. de iureiur. si vo. ⁊ xxij. q. iij. si aliquid. Idem si salutis corpalis. xxij. q. iij. §. vlt. v. quisq; ergo. ⁊. ĵ. de iureiu. verum.

c Aperire. vt. ℒ. de iudi. vidu. l. j. in fi. ℒ. si aduersus ven. l. j. ⁊. ĵ. de iureiuran. si vo. Bern̄.

d Violentia. q̄ fuerit illa violēcia ignoram⁹: forte aliq̄ vba icusserāt eis timorē: que nō sp sufficiūt ad iustū timorē. ff. quod met⁹ cā: metū. ⁊. ĵ. q cle. vt vo. insinuāte. vel forte etiā mīabat eis excoicationē. ꝑ ille timor nō excusat: cuz excoicatio sit medicinalis. ij. q. j. multi.

e Valoris. nō solū in duobꝫ istis: ꝑ etiaz in pluribꝫ aliis casibꝫ excusat metus. qñq; met⁹ verboꝝ: ar. vij. dis. fuerūt. ⁊. xxiij. q. vij. puenior. ⁊. ff. de acq. here. q in aliēa. §. vlt. qñq; metus reuz. l. dis. ꝓbiteros. ⁊ ē. e. abbas. ⁊ ꝓpter merū libertatis exigere non possuz q̄ honorāde libtatis causa stipulat⁹ suz. ff. quarum rer. actio nō datur. l. j. §. que bona rāde. qñq; metus iudicis. ij. q. j. ī pmis. vel alicuius potentis. ℒ. eo. ti. l. penulti. ⁊. vlti. quādoq; metus status vel honoris: vel suipsi⁹ vel filioꝝ ⁊ metus stupri. ff. eo. isti quidem. Item quādoq; non tm̄ metus: sed suspitio metus excusat. ff. locati. habitatores. §. vlti. ex. ff. ad. l. acquil. Item si quis sumo. §. vlti. quādoq; metus mortis aut cruciatus corpis tm̄ excusare videtur: vt hic. ⁊. ℒ. de transact. interpositas. Unde videtur relinquendus arbitrio iudicis: an vba vel mine vl potentia hois sit iusta causa metus: vt. ff. ex quibꝫ causis ma. l. iij. ⁊ ar. ff. eo. non est verisimile. Item subuenīt metum passo per hoc edictum: quod me. causa. tunc tm̄ quando metus cadit in cōstantem virum. ff. eo. metus. ⁊. ĵ. de spon. veniens. Sed vbi quis minorem metum passus est: videlicet per impressionem siue potentiam iudicis vel dolo alterius quis vendit res suas: tunc subuenitur ei iudicis officio. ff. eo. nō est verisimile. §. j. vel per constitutionem principum. ℒ. e. l. penūlti. ⁊ vlt. ⁊. ff. de offic. presi. illicitas. vel per responsa prudentum siue interpretationem prudentum. ff. de var. et extraor. cogn. medicus. Iudex vo alicui non dicitur inferre metum. ff. eo. l. ij. sed muriam facere potest: vt ibi. ff. ad. l. acquil. quemadmodū. §. magistratus. ⁊. ĵ. de empt. ⁊ venō. c. vlti. vbi de hoc. Et nota q̄ scōm canones siue vi: siue metu: siue dolo aliquis renūciat rei sue: subuenitur ei contra omnem possessorem. ij. q. j. reintegranda. ⁊. q. ij. c. ij. ⁊. ff. de noffi. de sta. eum qui. j. Rñ. ⁊ per episcopum suū potest quis implorare hanc restitutionem. Bern̄.

f Ad fatuitatem. sic patet q̄ licet dolus interueniat in huiusmodi spūalibus: nō tamē subuenitur dolum passo: licet dolus det causam contractui. si. xx. q. iij. constituit. Idem in matrimōio. ĵ. de cōuersi. coniug. ex parte. ⁊. c. veniens: in fi. ⁊. c. dudum. quod est contra id. ff. de dolo: eleganter: in prin. Item habes hic q̄ dolus nō prepōderat culpe: quod est contra id. ff. ad. l. acquil. item mela. in prin. Item nota q̄ in spiritualibus non habet locum in integrum restitutio. quia non videntur decepti qui meliorem vitam elegerunt. Arg. cōtra. ĵ. ri. ꝓri. ex literis.

g Super eo. per testes. sufficit enim probare per testes in iudicio violentiam sibi illatam: ⁊ super rebus amissis stabit iuramento ipsius: sicut hoc totum habes. ℒ. vnde vi. si quādo: totum tenorem illius. l. hic habes. et sic interesse quod surgit ex maleficio probatur per iusiurandum. sic. ij. q. j. in primis. secus ē si surgit ex cōtractu. quia tunc per testes pbandum est: insti. de verbo. §. nō solū. ff. de mino. si in emptiōe. ⁊. ff. de eden. argentarius. §. fi. Et q̄ hic dicit nō punet ꝓprie ad actiōem: qō me. causa: sed ad interdictū vnde vi: siue vi bonoꝝ raptoꝝ. vū lex illa vnde hoc sumptum est ponitur. ℒ. vnde vi: si qñ. ⁊ ita facit ad illaz ptem rituli: vbi dicit de his que vi: precedentes decretales ponunt ad illam partē que dicit: metusue causa. Et sic in actōne qō metus causa: sufficit probare metum fuisse sibi illatū: q̄uis nō ab eo qui ꝓpriē metus illatus sit. ff. e. si cuz exceptōe. §. in hac. Sed q̄ fuit causa q̄re stat in casu isto

canōicis insulaꝝ: q̄ regulaz cistercien. obſuarēt: vel trāslationez ipsi⁹ eccl'ie ad ordinē illoz nullaten⁹ impedirēt: cuz vtrūq; suatū nō vergat ī dispēdiū salutis esse: nolētes viā piurijs apire nō obstāte violētia q̄ ꝓpōebatur illata: cū neq; metū mortis neq; cruciatū corpis ꝓtineret: ⁊ iō ñ debuit cadere ī pstātantes: nec obstāte dolo ꝓ q̄ se ꝓpōebāt fuisse seductos cū talē dol⁹ nō tā ad circūuentōez pdictoꝝ cisterciēn. q̄ ad fatuitatē eoꝝ debeat retorqri: sup restitutōe petita silentiuz eis duxim⁹ sententialiter imponēdū. Regoz. ix.

Super eo: q̄ aduersari⁹ vester se q̄rebat a vob ꝓ violentiam spoliatū: arbitramī vos fuisse iniuste ꝓcessuz: cū nō nisi ꝓpter iuramento ꝓbauerit singula q̄ amisit. Elez postq̄ de violētia ꝓ testes et de amissis rebus ꝓ ipsi⁹ pstiterit sacmētū: potuit iudex taxatiōe ab ipo facta ꝓ pbonaꝝ ac negotij q̄litate vos ī estimatōez rez amissaꝝ iuramēto aduersarij declarata rōnabiliter pdemnare.

De in integrū restitutiōe.

Alexan. iij. alfaneñ. episcopo. Equisiuit. t. f. quid agendū sit ò possessioib laicis sb modi co cēsu pcessis. Moueris itaq; q̄ si eccl'ia lesa est: ⁊ mānifeste apparet detrimētū ipsius cū eo ei⁹ pditōem facere deteriorē non liceat: ⁊ eccl'ia iure minoris debeat semp illesa seruari: que in damnum eius data

iuramēto illi⁹ qui vim passus est cū iuramentuz nō sit referendū ni si adsit bona pūmptio: puta q̄ hz vnū testem tc̄. vt s. de pcu. ex insinuatōe. ⁊. ĵ. de iureiuran. c. vlti. ⁊. ℒ. de credi. in bone. Ratō illa ꝑma est ꝓpē difficultatē pbādi singula vtēsilia. ⁊ hmōi minuta q̄ facili pbari non possent: ⁊ ideo idulti est ī fauoꝝ spoliati ⁊ ī odium violēti. ⁊ hoc idem dicit. ij. q. j. in pmis. Et pterea ideo stat iuramēto actoris. q: haber optimā pūmptōz. s. violentiā illatā sibi ab illo q̄ puenit quam debet ꝓ testes pbare: vt hic dicit. ⁊ in pdic. l. si qñ. ⁊ sic iuramēto stat in expēsis restituēdis. q: ⁊ ibi sit⁹ difficile cēt hoc pbare. ℒ. de iudi. sancimus.

h Amissis. tpe violētie vel dāno dato: vt ī pdic. l. si quādo. ⁊. c. in primis. Bern̄.

i Taxatōe. vltra quā. s. taxatiōem nō iurabit: vt pdic. l. si qñ. sic s. de pcu. ꝓstitutis. ⁊. iij. q. iij. §. qō fieri nō debet. ⁊ illū. §. habes. ℒ. de dila. aut. qō fieri. ⁊ in aut de exhi. ⁊ introducē. reis. §. qñ mor. et scōm q̄ iuratum est debet condemnare: vt. l. si qñ. et non minus. in aut. de iudi. §. oportet. colla. vj.

k Pro personarum ac. Persona ergo respicienda est an honesta fuerit: vtruz sit pauper vel diues: arg. op. ff. de legi. tu. legitimos. arg. s. de offic. deleg. sane. ⁊. c. pastoralis. j. Rñ. ⁊. ij. q. vlti. quisquis. qualitas etiam negocij considerāda est. si. ĵ. de appella. cum sit romana. et. ff. de iudic. nonnūq;. ⁊. ĵ. de iureiuran. c. vlti. in fi. et. ℒ. vnde vi. l. si quādo. Bern̄.

l Equisiuit. censu. i. ꝓ modica pecunia distracta. ⁊ sic nō cōtradicit littera seqūs: vbi dicit: ad ius ⁊ ꝓprietatem conuenit redire tc̄. ⁊ quod dicit in fi. colom. i. emptores colentes ipsas possessiones. vel pōt intelligi q̄ verba ꝓprie ponātur vt de vtroq; ꝓtractu intelligāt: vt si ecclesia ledat in ꝓtractu locatōis: puta q: ad longū temp⁹ locauit rez aliquā ꝓ certa pensione: in qua lesa est ecclesia siue in ꝓtractu venditōis.

m Detrimentū magnū scz. nam ꝓ modica causa non dat restitutio. ff. de mino. si ex causa iudicati. j. Rñ. in fi. ⁊. ff. de in integ. restit. scis illud. ĵ. de re. ec. nō alie. c. penūlt.

n Non liceat. ĵ. de cons. fraternitatē. melio⁹ est enī iura ecclesie integra seruari q̄ post vulneratā causaz remediū querere. ℒ. in quib causis in integ. restitu. nō est necessaria. l. vlti.

o Iure minoris. sic est. ĵ. eod. audiuis: vbi de hoc. et fungitur iure reipublice. xxiij. q. iij. quid ergo. ⁊ dic iure minoris facti maioris. Et comparabatur minori in hoc. quia sicut minor postq̄ excessit. xxv. annos: petit restitui vsq; ad quadriennium de his in quibus lesus fuit infra. xxv. annos. sic ⁊ ecclesia tm̄ vsq; ad quadriennium petit restitui vbicunq; leditur a tempore lesionis cōputanduz. Et quod dicit semper debet illesa seruari: istud semper non notat tempus circa eundem contractum vel circa eandem lesionem: vt de eodem contractu: vel de eadem lesione semper imperpetuuz possit ecclesia restitui: absurdum istud videtur: ⁊ est contra id quod legitur. ℒ. de temp. in integ. resti. l. vlt. vbi dicit q̄ omnis restitutio infra quadriennū debet termināri. ꝑ sic debet itelligi illud semp. i. q̄uscūq; ledit illa ecclesia debet petere restitutōez sup illa lesiōe vsq; ad q̄driennū. ⁊ ita si milesies ledetur: milesies potest restitui: ⁊ ita semp est mior: q: semp restituit et restituet q̄diu durabit in his in quibus ledit. ⁊ sic reuera fungit iure minoris. ⁊ hec est cois opi. Alij dixerūt: vt alan⁹. ⁊. g. naso. cū eo q̄ in

infinitiz possit ecclesia restitui sup eo ptractu in quo lesa est. nec curr it ei istud ḡdriennū: ar. ī. e. tuz ex lr̄is. 7 inherēt supficiei ist⁹ verbi semp 7 male. 7 dic sp. i. in oī ꝯtu: siue qñcūqz lesa: vt dictū est.

p Constiterit. in iudicio pūtib⁹ ptib⁹. ī. e. tuz ex lr̄is. vel p ptumaciam absentib⁹. ff. de mio. in cause. §. causa. 7 l. etiam. §. vlti. 7 ī. de reb⁹ ec. nō alie. c. p. et ℒ. si aduersus vrē. l. vna. 7. ff. de adop. naz ita. 7 in aut. vt sponsar. §. ad hoc. coll⁹. vi. de hoc dictū est s. de offi. iudi. c. vlti.

q Redire. 7 sic ꝑ q ꝯct⁹ fuit alienatōis nō locatōis: vt dixi in pn. 7 alienatio tenuit. Vñ suxiliū restitutōis necessariū fuit. qz tūc de mū dar cum alia actō nō supest. ff. de mino. ī causam pn. 7 s. de offi. iudi. c. ij. Vñ nota q si alienatō rei eccīastice facta est: ī casu licito sic ꝺz. 7 tradit. ꝑ. q. ij. b⁹ ius. 7. xij. q. ij. sine exceptōe. bñ tenz ꝯct⁹. 7 si lesa sit ī ꝯctu ullo: ñ sbuēit ei: nisi p bñficiū restitutōis: nisi eēt recepta vltra dimidiū iusti pciī. qz tūc iure cō muni iuuat. ī. de ēpi. 7 vē. cū dilecti. 7. c. cuz causa. 7 ℒ. de rescin. ven. l. ij. Si vo alienatio non fuit facta pdicto modo: null⁹ est ꝯct⁹ ipso iure. xij. q. ij. sine exceptōe. apt̄icos. alienationes. 7 pdic. decre. cuz dilecti. 7 agit tūc iure coī ꝺ possessoē: ar. ℒ. ō sacrosā. ec. inhē⁹. 7. ℒ. si aduers⁹ dōa. l. ij.

r Defraudari. sic ei eccīa i dāno morari nō ꝺz: ita nec i lucro ex vē qz pte fieri ꝺz restitutō. ℒ. ō ꝑpuī. l. vna. ff. de mio. q si mior. §. restitutō. 7 l. int vtile: ī fi.

s Cum venissent. possessione vel q̄si possessiōe. qz incorpalia nō possident: ꝛ q̄si possident. ff. de vsucap. sequr. §. sin aūt.

a Ad ipsi⁹ cōuenit ius: et ꝓprietatē redire. pndēdū est tm ne si forte colōi possessiones illas expēsis ac labore suo reddiderit meliores: sumptib⁹ q̄s bōa fide fecerint: debeāt defraudari.

¶ Anoc. iij. sancte georgij 7 sācti sergij abbatib⁹.

C Cum venissent ad ap. sed. electꝰ 7 monachi rothoñ. p se ac p mōasterio suo: ac magr̄ .a. p epō venet. eis scti georgij diac. cardi. dedim⁹ auditorem. Cora q̄ idē magr̄ p epi pte ꝓpositū: q cū mōasteriū rothoñ. eēt situ in dioc. veneteñ. 7 ecclie veneteñ. sbiectū: pdict⁹ epūs possessiōe sbiectōis vsus est hactenꝰ ī cōcussisse: ꝛ cū occasiōe cuiusdaz elcōis q̄ ibidē facta fuit: ptes de coī assensu ad nateñ. epm 7 eius collegas ꝓmissiōis lr̄as impetrarent: duo eoz̄ ad monasteriū ac cesserūt: q̄z aduētū intrusus p̄sentiēs renūciauit hmōi elctōi: 7 se a mōasterio absentauit. sed iudices aucte apo. mōachis iniūxerūt vt sindicū vl pcuratorē eligerēt: q̄ ī causa mōasteriū 7 cōsulte ageret: 7 vtiliꝫ rnderet. di stricti⁹ ihibētes eisdē ne aliquē eligerēt in abbatē: donec plen⁹ agnosceret de iure qđ epūs se hre in abbatis elcōe dicebat. Ado-

i Spoliarant. 7 ius eligendi abbatem ad epm decetero ptinere. qz ad ipm ptinebat ius eligendi.

k Priuilegijs. hmōi inspectio iure debuit suspendere ꝓfirmatōem sne late p epō: ar. ī. de testi. veniēs. 7. ī. de re iudi. cū sup.

l Protestatus. 7 sic protestatio prodest: s. de elect. cumana. et s. de of. or. pastoral'. in fi. et s. de his q̄ vi me. causa fi. plani. 7. vij. q. j. pōtifices. Arg. ꝺ s. de ꝓsti. cū. m. ferrarien. ō hoc dictū est ī c. cumana. 7 sine ista ptestatōe admissi fuissent mōachi p bñficiū restitutōis. vnde supple maxime.

m Negligēria. de q̄ negligēa tenet⁹ monasterio si ꝓpriuz hz: arg. ff. māda. diligenter. cū omiserit excepti. mōsterio ꝓpetrem. ff. māda. si fideiussor. j. Rñ.

n In dānuz. cum ad detensionē vocari debuerim⁹. ī. ō ꝓfirmādi. cū dilecta. 7 de mun⁹ semp in iudicio nolīand⁹ est. ī. vt lit. nō ꝓtest. qm. §. pl'ter. 7 ℒ. vbi i rē ac. l. ij.

o Restituim⁹. hec restitutio vt ꝺdaz ducūt dar qñ pcurator non est soluendo: vt tūc stet restitutio ꝺ ecclīaz vt. ff. māda. si pcuratorē: i pn. 7. ff. de dolo: elegāter. §. si dolo. hic pcurator nō est soluendo: etiam si alīs sit locuples. qz libertas 7 statꝰ mōasterij estimari nō posset. ff. de re. dub. sacra. §. vlt. ex hac ei causa qlibz erit restituēd⁹. qz ex qcūqz causa iusta dic ptor in integrū restituā. ff. ex qbꝫ causis ma. l. j. alīs mīꝰ rescinderet sniam ꝓpi dolū vel ꝓpi negligētiā pcuratoris: ꝛ dns agat ꝺ pcuratorē si de

nachi vo 7 si pcuratorē ad mandatū iudicuz elegissent: abbatē tamē ꝓtra inhibitionē eoz̄ eligere p̄sumpserūt: cuiꝰ elcōez epūs petijt infirmari: 7 se ad possessionē restitui q̄ euz mōachi spoliarant. deinde iudices diffinitiuā sniam ptulerūt elcōez cassantes eandē: quā sniam dictꝰ magr̄ petijt ꝓfirmari. Ad ꝫ fuit rūdum: q lz p pcuratorē ex pte mōachorum fuisset ꝓpositū: q mōasteriū ipm ad ro. eccl'. nullo medio ptineret: dicti tm iudices ꝯ eos procedere nimis atīose cepert: 7 ītra. Mos igr̄ ispectis priuilegijs p. n. leonis pape gre. 7 cle. q̄ monasteriū illud ad ius 7 ꝓprietatē indicāt se. ap. ptinere: itelligentes q mōasteriū pcurator 7 si ea dez priulegia coza pdictis iudicibus exhibere omiserit negligēter: ius tm nō taz suū q̄ nrm fuerit ptestat⁹: videlz q mōasteriū ipm ad ro. eccl'. nullo medio ptineret: ne ipi⁹ negligētia in dānuz tā nrm q̄ mōasteriū redūdaret ad audiētiā restituim⁹ mōachos rothoñ. 7 īfra. Elcōem aūt a mōachis sic dicit procediter facta ꝯ pendēte ꝓtrouersia ex qua pendet nec ꝓfirmandā duxim⁹: nec etiam infirmandā.

¶ Dez helien. 7 sozen. epis.

lū ꝓmisit. ℒ. de pcu. si pcurator: ī fi. 7 ipe de dolo 7 culpa tenet de mino. ℒ. mād. a pcuratore. qz nec pcurator omittē ꝺz exceptōez ꝓpetentē ex psona rei. ff. mā. idēqz. 7. l. si fideiussor. j. Rñ. Et ita hic vt dicē loq̄ ī tm de restitutōe mioris: ꝛ eē de restitutōe maioris ex clausula gnāli sic iusta 2c. vt dictū est. Et est dīa int restitutōnez q̄ fit iure mioris. qz illa dar officio iudicis deficiēte actōe. ff. de mio. q si mior. §. vlt. 7 s. de offi. iudi. c. ij. 7 illā q̄ fit iure maioris. qz tūc hz actōem suo iure. s. vtilez accedentē iudicis officio. ff. qō me. cau. l. metū. §. ex hoc edicto. 7. §. ꝑcedenti. 7 ar. ℒ. qō me. cau. si vi vel metu. Sed certe. l. illa. ff. de dolo: elegāter. §. fi. 7 illa. ff. manda. si pcuratorem nō restituit actōem: cui p negligentiā pcurator succubuerit: ꝛ cui p dolū. Vñ si negligēs fuit pcurator imputet sibi q̄ talu negociū suū ꝓmisit. ff. de mio. cū mādato. ar. ad hoc. s. de offi. dele. cū olim. ff. de tribu. pcuratoris. Verūtamē si pcurator esset solūēdo: satis videt q̄ fauore ecclesie in optōe hz an velit quemre pcuratorē: vel velit restitui ad rem. ℒ. si tutor vel curator. l. etiaz.

p Electionē. Sed nōne fuit facta hec electio post inhibitiōez iudicis: ergo cassanda erat. ī. de matri. ꝓtra. ꝯ iter. ec. c. j. 7. c. vlt. 7. ff. ne qd i lo. publi. l. vlt. ī. de no. ope. nūci. c. ij. 7. ī. de rescō. impube. ad dissoluendū: in fi. Sz certe ex eo q̄ ista erat in possessione: alium eligendo lite pendēte ꝑuari nō debēt. viij. q. iij. nōne. 7. xvj. q. iij. volumus. Sed hec solutio non videtur posse stare. nam mota controuersia patronus presentare nō debet: ar. ī. de ꝓrepa. ex lr̄eris.

ergo eodez modo mota ꝓtrouersia eligere non ꝛebent. Ex hoc enim ſequeꝛet inconueniẽs. qz ſi poſtea ꝓbaꝛet illos non habuiſſe ius eligendi caſſanda eſſet electio. qz omnes fructꝰ ꝓcepti reſtituendi ſunt. C. de ꝛei ven. certũ. & ſic ſequeꝛet qꝫ electio facta ab eo qui credebatur habere ius eſſet caſſanda: quod eſſe nõ ꝛebet: ſ. de elec. ꝗrelaz. j. de

urepa. ꝓſultatiõib.

Sid hoc dicit Jo. qꝫ licite põt eligere q̃ eſt i quieta poſſeſſiõe: licz fiat ei cõtrouerſia. ff. de aq̃ quoti. & eſti. l. vlti. & vti omni iure ſuo vſq; ad finez cẽ. viij. q. iij. nõne. Cõtra tñ videt in hoc caſu: vt dicit. j. de iurepar. ex lr̃is. Tu tenebut ibi notaꝛ. ſcz qꝫ nõ ꝛebet eligere: ß ſi eligat: iudex tñ ſiue ſuperior ad quez ꝑtinet inſtructio nõ ꝓiudicabit electõez: nec caſſabit pendẽte cõtrouerſia ex qua pendet: put dicẽ ꝛecre. i ſi. Sz Jo. dicit qꝫ ſi de hoc fiat ei ꝓtrouerſia an poſſideat tale ius tũc nõ ꝛebet eligere: ar. ſ. de cõſti. cum. m. in fi. & ita videtur hic. Epus eñ petebat reſtitui ad poſſeſſiõz iuris eligendi: et ſic nõ poſſidebãt monachi quiete. Et ideo caute dixit papa electionez nec cõfirmari nec infirmari ꝛẽ. i. dõec cognoſcat ad quos ꝑtinet ius eligendi: & ꝑcipue qꝫ tuz ad poſſeſſionem: vt ſicut prima electio nõ eſſz caſſanda niſi ꝓius cõſtitiſſz: an epus poſſideret ius eligendi tempoze electõis. ita nec alia que facta fuit poſt iſtam: ſic. j. de cau. poſſeſ. cum eccleſia. vbi agebat poſſeſſoꝛio & petitoꝛio eciam & hic ſimiliter. qz de iure eligẽdi: vt ꝓz ex lr̃a ſupꝝ verſus ꝓin. & ideo q̃diu pẽdet q̃ſtio iuris ſeu poſſeſſiõis electio cõfirmari vl̃ infirmari nõ dz.

Gaditis. libertati. arg. qꝫ reges poſſunt dare ꝓuilegia libertatis. lxiij. di. in ſinodo.

Continet. In ꝓuilegijs celeſt. continebat qꝫ ipſe exemerat a iuriſdiõne epiſcopi locũ illuz: quem predicti reges libertati donauerant. & de valle de eueſcam in ꝓuilegio mentio non fiebat: & ita ꝑ ꝓuilegiũ celeſt. nõ ꝓbabatur qꝫ eccleſie de eueſcaz ſint exempte a iuriſdiõne epiſcopi. Et ſic recurrendum eſt ad ꝓuilegiuz illoꝝ regum. & ſi ibi cõnectatur qꝫ illi reges vallem de eueſcam donauerunt libertati tũc erit ꝓbata exemptio: & ſic dubia ꝓbatio non prodeſt. Reges eñ donauerũt locũ illuz libertati quo ad ꝛpalez iuriſdictionem: papa vo quo ad ſpũalem.

Subducto. Deducendũ eſt ꝗ tempus vacatõis in ꝓſcriptõe. j. de ꝓſcrip. c. j. & c. de ꝗrta. & c. audiuimus. & c. cũ nobis. & illud temꝑ ꝛedu cendũ eſt q̃ ſolet ſuccurri cuilibet q̃ ledit ꝓmũ ſit medũ vtriuſue. C. de reſti. milit. qõ tpe. & C. qbꝰ nõ ob. long. tẽp. ꝓſcrip. ꝓſcriptõe. ff. quibꝰ ex cau. ma. necnõ. §. ſi quis.

Jure minoꝝ. eccleſia eñ fungit iure minoꝝ: vt hic. & ſ. e. c. j. Jtez fungit iure reipubl. xxiij. q. iij. quid ꝗ. & j. di. ius publicuz. & C. de ſacroſanc. ec. vt inter diuinũ. Dinc eſt qꝫ ꝓlati eccleſiaꝝ ꝓparant tutoꝛibꝰ & curatoꝛibꝰ: in aut. de eccleſiaſ. n. §. vlt. coll. ix. arg. ad hoc. iij. q. ij. qz ea. Jtez fungit iure impij: in aut. de non alie. vel ꝓnu. §. ſancim⁹. colla. ij. imo maioꝝ eſt impio. xcvj. di. duo. & ſ. de maio. & obe. ſolite. ß nõ fungit iure pupilli. qz ꝑ pupillare etatẽ nõ currit ꝓſcriptio. C. de ꝓſcrip. xxx. an. ſicut in rem. Sz in quibꝰ caſibus ꝓparatur eccleſia min oꝝ dubitari poſſet. Dicũt quidã qꝫ in omnibꝰ eccleſia ꝓparatur maioꝝ: qñ eccleſia poteſt reſtitui ꝓtra ꝓſcriptiones ſic minoꝝ. C. ſi aduerſus vſucap. l. vna. & ff. de miõ. etiã ei. & C. ſi tuto: vel cura. interuenit. l. minoꝝibus. & C. de in integ. reſtitu. mi. l. minoribus. et in autenñ. de here. & fal. §. pupillis. collat. j. Quod bene videtur exp̃ſſa raõne. Vbicunqz enim eccleſia leditur ꝛebet reſtitui. ß añ ꝓpletã ꝓſcriptõem no eſt leſa: imo iure coi agẽ poteſt. ß tũc demũ finita ꝓſcriptõe dz leſa. qz iure coi ſi agat repellitur ꝓſcriptõe ꝓbata. ß a rẽ poze leſionis. i. ꝓſcriptione finita vſqz ad ꝗdriennĩ põt peteꝛe reſtitutiõem: vt dicit lex illa. C. de temp. reſti. & integ. l. vlt. & ita põt peti reſtitutio ꝑ ꝓſcriptõez vſqz ad ꝗdriennĩ. Quidaz dicũt qꝫ ꝑ ꝓſcriptionẽ nõ dat reſtitutio. qz canões volũt ꝓuideꝛe eccleſijs ꝑ ꝓſcriptionẽ. xvj. q. iij. placuit. & q. viij. volum⁹. Jmmo ꝑmittunt illos q̃ dicũt qꝫ ꝑ ꝓſcriptõem dat reſtitutio: ſequeꝛet qꝫ nunqꝫ ꝓſcriptio curreret ꝑ eccleſiã. Sz huic facile eſt ꝛndere. qz bñ curꝛit ꝓſcriptio eccl'ie. ß ſi peteꝛet reſtitui ꝑ bñ auditur: ſic miꝰ currit: ß reſtituit. Nõ video qꝫ aliud ſit i eccl'ia qꝫ i miꝰe: niſi qz nõ inuenim ſcriptũ iure canonico qꝫ eccl'ia reſtituat ꝓtra ꝓſcriptõez. ß eadez ratiõe q̃ minoꝛes reſtituunt fauoꝛe impfecte etatis: ſic fauoꝛe eccl'ie introducti fuit qꝫ ꝛeꝛetur eccl'ia iure minoꝛis. ß vbi cadẽ eſt ratiõ ibi ꝛebet eẽ idẽ ius: ſ. de ꝓſti. naz ꝓcupiſcentiam. & c. trãſlato. & ſ. de trãſla. inf corꝑalia.

Sz veꝛi⁹ videt qꝫ dz ꝑ ꝓſcriptoz nõ dat reſtitutio: ne fruſtra iura loq̃ntia de ꝓſcriptõe ſint ſtatuta. Et pt etiã dici qꝫ eẽt pꝰ q̃driennĩ audiret: ſi ꝓbaret ſe illo q̃driennio inſtia de cauſa ipedita fuiſſe: ar. iij. q. v. c. j. et j. de ap. ex rõne. ff. de miõ. ait ꝓtoꝛ. & l. ſi ſine. §. vlt. & C. de tẽp. ap. l. vlt. §. illud. Quidã ponũt eccl'iaz in ꝓmo ãno minoꝝ reſtituẽtes eã vſqz ad xxix. an. ſic miꝰ. Alij reſtituũt eaz vſqz ad. xv. ponẽtes eã in xiij. an. Sz hic ml ẽ: nec dz põi i aliq̃ ãno: ß ad ſiſtitudinẽ miꝰ facti maioꝝ reſtituit eccia vſqz ad q̃driennĩ ſic miꝰ: vt dcm ẽ ſ. e. c. j.

Reſtituimus. Jn his eñ ꝓſcriptõnibꝰ q̃ ſpectãt ad ſtatũ iudicioꝝ vbicunqz ledit eccia reſtituit: vt ſi cõtumax ꝑdenata ẽ. ff. de miõ. miꝰ etiã ſi. ar. ſ. c. ꝑ. vel ſi ñ appellauit: vel ẽt ſi dũ agit vel ꝓuenit i aliq̃ capta eſt vt miꝰ. ff. de miõ. ait ꝓtoꝛ. §. ß i iudicijs. & l. ſi ſine. §. item ſi nõ ꝓuocauit. & j. e. c. vlt. vl̃ ſi omiſit allegatoz vel ea q̃ faciũt ad inſtructoz cãe: vt hic. & ff. de miõ. miꝰ. xxv. ãnis. & j. e. coꝛã. Jtẽ q̃q̃d omiſit nõ ſolũ in dãno: ß ẽt in lucro. ff. de mino. ait ꝓtoꝛ. §. vlt. & l. nõ oĩa. Jtẽ in ꝓceſſiõe. ff. de ꝓceſ. certũ. §. pẽt. & ꝓpe nouas ꝛeceſſiones tũc apparẽtes vel nouit ꝓtingẽtes: ar. C. ſi ſepi⁹ in integ. reſti. poſtu. l. vlt. & j. e. c. vlt. ß in ſcripto certũ eſt qꝫ ecc'ie ſbuenit: ſ. e. c. j. vbi de hoc.

Cõtra reliquã. ſic miꝰ ꝑ minoꝛẽ: niſi cũ pecunĩa amiſit. ff. de mino. vez. §. vlt. ff. ex qbꝰ cau. ma. l. vl. Et no. qꝫ reſtituẽ in integꝝ: eſt reducẽ in eũ ſtatũ i q̃ erat añ leſionẽ. ſ. e. c. j. & C. de reputa. l. vna. C. in integ. reſti. poſtulata. ne q̃d no. fiat. l. poſtulata. & ff. de miõ. qꝫ ſi miꝰ. §. reſtitutio. & gnãl'r reſtituit nõ ſolũ cũ de bõis diminuit: ß etiã cũ intereſt eccl'ie litibꝰ & ſumptibꝰ nõ ꝛexari. ff. de minoꝛ. miꝰ.

Ex lr̃is. vices ſuas. al's non tenuiſſet ſentẽtia: ſ. de offi. delega. cauſaz mirumonij. & c. cũ cauſa.

Cõfirmauit. hoc eſt ſpãle ꝓuilegiũ in cã ap. qꝫ iudex alia ꝑte abſente ꝓcedere poſſit etiã lit. nõ ꝓteſ. C. de tẽp. ap. l. ñ. §. illud. & x. ij. q. vj. appellatõe. & j. de ap. ꝑ tuas. & c. interpoſita.

Quidã. ad ez. ſi iſte fuiſſet ſoluẽdo ꝓtra ipm dũtaxat daꝛet actio

mulieri. ꝫ qꝛ in casu isto soluēdo esse nō poterat: ideo fauore mīmonij restituit mulier. ff. de eo ꝙ quē fac. erit. l. vlt. ⁊. ff. de vol. elegāter .§. si volo. ⁊ si de hac falsitate pstitisset iure cōmuni audiretur: arg. ff. si messor fal. mo. dix. l. iij. §. j.

k ¶ Supplicauit. suppliesre pt̄ qlibet q̄ntūcūq; remota sit appellatio: ar. ij. q. vj. §. anteriorū. et. §. illud. C. de p̄ci. impa. offe. si qs aduersus. Nā ⁊ Fus supplicare pt̄ dño: si tamen nolit appellare. ff. de ap. seruī. Sz in hoc differt appellatio a supplicatōe. qꝛ appellatione impōsita nil est innouandū. ꝫ pendēte supplicatōe mādat̄ sententia executōi pstita cauone ꝙ oīa restituat si sīa fuerit retractata. C. d̄ preci. impa. offe. aut. q̄ supplicatio. sic in restitutōe ī integrū q̄n suspect⁹ est qui petit restitui: mādat̄ sīa executōi sb̄ pstit̄ cautōe. j. e. suscepta. Itē ī hoc differt appellatio a supplicatōe. qꝛ appellat̄ vsq; ad. x. dies. supplicari aūt pt̄ vsq; ad biennū: qđ verū est cū supplicatio porrigit̄ iudici. C. de sen. pfec. pto. l. vna. Si vo supplicatio porrigit̄ iudici: tūc vsq; ad. x. dies: vt ī auten. palt. q̄ supplicatō.

l ¶ Ad plenū. hoc ideo dic. qꝛ si plene pbasset hāc fraudē ⁊ cāz absentie iure coī fieret restitutio. j. de re iudi. cuz berthold⁹. vbi minus sufficiens pbatio sufficit: ne preiudicaret opinio veritatis: vt s. de cura. ex insinuatōe. et .c. in pītia. ⁊ hoc ideo. qꝛ absens legitime citatus pōsumit̄ pturmax si nō venerit. iij. q. ix. ō creuim⁹. lxv. di. si forte. ff. de re iudi. pturmacia. ꝫ talis pōsumptio pt̄ elidi p aliā pōsumptionē. ff. de in integ. resti. diuus. Et inde est ꝙ p pōsumptiuā pbatōem ⁊ min⁹ plenā elidit̄ pōsumptio pturmacie. Vn̄ p sacramētū vn⁹ pōr pbare se nō pturmacē. naz violēta pōsumptio elidit̄ p iuramētū. xxxv. q. iij. extraordinaria. ⁊ op. ar. j. qui ma. ac. pos. cū in tua. ⁊ sic potest itelligi. iij. q. v. quisqs in fi. Vn̄ hoc iuramētū nō facit plenā pbationē: ꝫ fauore mīmonij admissa fuit mulier ad agendū. nec audit mulier p̄textu appellatōis sue. qꝛ pturmax pōsumit̄: ꝫ p fraudez semiplene pbatā: ⁊ in fauorē mīmonij restituit.

m ¶ Restituim⁹. Ar. ꝙ nullo tractu temporis trāsit sententia ō matrimoniū in rē iudicatā. j. de re iudi. lator. ⁊. c. cōsanguinei. Sz ex hoc sūmunt q̄dā pterriti arg. ⁊ male ex hoc ꝙ dic̄: restituim⁹: pbant ꝙ transit in rem iudicatam.

n ¶ Infirmetis. hoc tm̄ hz facere iudex appellatōis. ij. q. vj. in fi. Et hoc hz locū q̄n in causa appellatōis nil noui ꝓponit̄ ⁊ vnic⁹ est tm̄ articul⁹: vt hic erat: als iudex appellatōis p̄ se pt̄ pfirmare sīaz ⁊ pro se infirmare: vt. j. de testa. raymūcius. ⁊. c. rainald⁹. Itē ex eo ꝙ dic̄ pfirmetis vel infirmetis: videt̄ ꝙ executio nō spectet ad ipsos. de hoc dictū est s. de of. dele. pastoralis. §. preterea.

a ¶ Cum ex lris. ex delegatōe ipsi⁹. s. anastasij.

b ¶ Sentēta ñ obstāte. Per hoc videt̄ ꝙ celestin⁹ restituerit ecc'iam hilerdeñ. Sz cū multa tpa sint elapsa a tpe eugenij qui tulit sententiā ipam vsq; ad tēpus celestini. s. xlv. anni: quō audit

plicauit. Licz aūt de fraude talis ꝓbet̄a p hmōi iuramētū nō cōstet ad plenū: ī fauorē tm̄ mīmonij de bēignitate canōica p̄sumpt̄a fraudē ꝓpositā suppliccatōis mulieris admisim⁹: ⁊ ad audiētiā restitutionē eaz p mīmōio postulantē. Jōocz mādam⁹: q̄ten⁹ de causa priozis ap. ordīe iudiciario cognoscētes: pfirmetis vl̄ īfirmetis sic iustū fuerit sīam a pmis iudicibz pmulgatā.

Hez epo ⁊ capl'o oseneñ.

C Um ex lris. L. pape. p. notū ex his q̄ ipsi⁹ tpibz gesta fuer't: q̄ē hilerdeñ. eccīe itellexim⁹ q̄stōez p sīaz eugenij pape sup eccl'ijs q̄busdā ꝓlatā se lesaz enormit̄ ⁊ oliz ⁊ nūc et̄ p̄q̄rētis. vnde cū idē celes. tpe anastasij pape primi successoris eiusdē eugenij ī mīori adhuc officio cōstitut⁹ in ptibz hispāie legatiōis officio fundere ⁊ ex delegatiōe ipsi⁹ cogscere cepit de cōtroversia mēozata: cui et̄ alexā. successor ipsi⁹ anastasij officio delegatiōis denuo ī ptibz eisdē fungēti cām pmisit eādē. idez q̄z celes. ad apicē sūmi pōti. pmot⁹. g. sācti āgeli diac. cardi. tūc ap. se. le. dicta ꝓtroversiā sb̄ eo tenoze pmisit: vt ī spectis hilerdeñ. eccl'. pui legijs auditis et̄ ptiū rōnibz nō

stāte memozata sīa: diffinitiuā pferret sīam: eāq; faceret obs̄ uari. vez q̄m p ipm legatuz aut p alios q̄bz sb̄ eodē tenoze causa eadē pmissa extitit: lz pducti testes ex pte hilerdeñ. epi recepti fuerāt: mādatū ap. ñ extitit adīpletū: mgr. a. canōic⁹ hilerdē. postulauit p officiū nr̄m dictaz sīaz ī melⁱ reformari: ⁊ p̄ eā restitui eccl'iaz hilerdeñ. Nos igit̄ cū frībz nr̄is ⁊ alijs deliberauimus diligēter: nōnullis asserētibus q̄ cū p̄dict⁹. c. p. n. p̄ iaz dicta sīaz visus fuerit hilerdeñ. eccl'ie restitutōis bñficiū idulsisse: tñ ea nō obstāte duxerit negociū pmittēdū: ⁊ nos supplicatōz eiusdē ecclesie admittere debeam⁹: pīertim q̄a setētia ro. se. nō negat̄ posse in melⁱ pmutari. Cum aūt surreptū aliq̄d fuerit aut ipa p cōsideratōe etatuz et tempoz seu grauiū necessitatuz dispēsatiue quicq̄ ordinare decreuit: et sm iura ciuilia principes etiā cōtra res bis iudicatas ī auditorio suo examiari restitutōem in integrū pmiserūt: pspexim⁹ q̄z ex data sīa ī registro dicti eugenij pape repta: q̄ pmo mēse sui pōtificatus fuerit pmulgata: quādo non plene de meritis ipsi⁹ cause videbat̄ in-

ecclesia hilerdeñ. sup restitutōe. ⁊ inmōe. similiter videtur eam admittere ad restitutōem petendā. j. vbi dicit: an data vel danda. ꝫ est ō alia iura. naz vltra q̄drienniū dari nō dz. C. ō temp. ī integ. resti. l. vlt. nec etiā ppetuat̄ p pteritatōez litis. ff. de minō. papinian⁹. in fi. Potest dici ꝙ restitutio data fuit tpe anastasij q̄ pmisit negociū celestino in mīori officio pstituto. qꝛ anastasi⁹ fuit pīm⁹ successor eugenij: ⁊ q̄ eā sīam nō fuit: stetur p iudices: vñ nō est impugnādū actoꝝ. ij. q. vj. anteriores. ⁊. C. de in integ. resti. l. petēdem sic sans ptz p multas pmissiones. vñ et̄ dicit. j. an data sit vel danda. Si vo data fuit postea dari ñ dz. C. si sepi⁹ ī teg. resti. postu. l. vlt. vel si esset denegata. j. e. c. vltimo si ex eā: vt ibi dic̄. Sz obijcit̄: eugenius tulit sīaz pmo mēse sui aplat⁹: vt. j. dē. ⁊ vixit. viij. āīs et mēsibz. iij. ⁊. xxj. diebus. ꝫ anastasi⁹ successit eugenio: q̄ eām sup hoc pmisit celestino tūc ī mīori officio cōstituto. ⁊ ita videt̄ ꝙ restitutio dāda sit p̄ q̄drienniū. Vn̄ ex hoc habet̄ q̄dā arg. ꝙ restitutio sp sit dāda vt dictuz est s. e. c. j. qꝛ hec videt̄ dari post q̄drienniū. Sed tu potes rñdē ꝙ ex eo qđ dic̄ hic ñ pstat ꝙ anastasi⁹ decreuit restitui onē: ꝫ pmisit eaz sup restitutōe an eēt danda vl nō. ꝫ obstat forte ius factū celestini q̄ mādauit non obstāte sīa eugenij diffiniti uaz sīam pferri sup eccl'ijs pdictis. ꝫ hoc fecit celestin⁹ pot̄ de gra q̄ de iure: qđ pz. qꝛ restitutio dāda est eā cognita pītibz partibus: vt dic̄. j. ⁊. ff. ō

mīo. ī causa. §. causa. Vn̄ papa voluit īniti factō ipsi⁹: ꝫ deliberauit decernē pītibz pribz vtr̄ sit data vel dāda. ⁊ ideo nō plene pbat̄ p hāc decre. ꝙ dari debeat restitutio post q̄drienniū: qꝛ nec papa hic determinat hoc. Bern̄.

c ¶ Extinct. post recessuz pdicti cardinalis.

d ¶ Testes. q̄ pducti fuer't ad pbādū ꝙ dari dēat restitutio: ⁊ ꝙ pon⁹ p iudicē ⁊ ñ p eccīaz hilerdeñ. steterat: ꝙ ñ fuerat pcessuz: vt hic dic̄.

e ¶ Magister. habēs ad hoc speciale mādatū: vt. ff. de mīo. illud. §. si talis. ⁊. j. e. c. coram.

f ¶ Officiuz nostrum. hoc ideo dicit. qꝛ tm̄ iudicis officio et̄ non iure actōnis petitur restitutio. ff. de minō. l. qđ si minoz. §. vlt. ⁊ s. de offi. iudi. c. ij. Bern̄.

g ¶ Restitui. ergo nō fuit restituta p celestinū.

h ¶ Cōmittēdū. eo em̄ ipo ꝙ pmisit negociū pncipale: videt̄ pcessisse bñficiū restitutiōis: sic pmittēdo cāz videt̄ pmisisse appellatōez: s. de of. dele. pastoral. §. preterea. Sz hic ignorat̄ q̄ eā pmissa fuisset: an eā restitutōis: an eā illa. s. an dāda essz an nō: vtz p sequntia. Sz videt̄ ꝙ dāda essz restitutio: vt dē in pdicta notula. ⁊ hoc pbat̄ p hoc ꝙ eccīa hilerdeñ. petebat restitui cozā innōc. papa.

i ¶ Sentētia. ro. se. ponit tenorē. c. xxxv. q. ix. sīam. ⁊. c. venā.

k ¶ Permiserūt. ꝫ illud praro fit. ff. de mīo. minoz aūt magistrat⁹. ⁊. C. si sepius resti. in integ. postul't. l. j. ⁊. ij.

l Instructus. Ar. q in modico ꝓe non ꝓterit quis multuz addiscere. Ar. xlviij. di. §. j. q nemo repente fit summus: ó pe. dist. ij. §. hec que de charitate. ar. ꝯ. qñq enī ingeniuz supplet tempus in bene studendo: sic industria supplet ips. lxxvij. dist. monach⁹. nec sufficit diu in scholis fuisse: sed laudabiliter vixisse inquirendus est. xij. q. ij. gloza episcopi. in fi. t ar. C. de his qui venīā eta. ipeꝛ. l. ij.

ni Uestra. per hāc lr̄az vidī q ps oscñ. eccl'ie ꝓuilegiū suum falsauerat: addēdo aliq̄d vel diminuendo vt magis faceret pro se. ꝓrer qó eugem⁹ tulit sniaz ꝯ hilerd. ecclesiā: ꝛ coepso q ꝙ falsat lr̄as iudicū: dz amittere cām: sic dic̄ illa decte. s. de resc̄p. olim: qó hic nō fecit. Eugem⁹ credēs ꝓuilegiū vez cū nō esse: vt dic̄ lr̄a illa: illa mtens ꝓcipue rc̄. t hic ptz q falsauerat ꝓuilegiū qó postea reperti est integꝛ t incorruptū in registro. similis falsitas habet. j. de excep. cuz venerabilis. Et ō rale delictū nō debet obesse hilerden. ecc'ie: ꝛ min⁹ saltē restituat i isto bñficio: vel forte ps hilerden. eccie falsauerat ꝓuilegium oscñ. ecc'ie. t hoc cōstitit in iudicio: vnde papa sententiauit ꝯ hilerden. ecc'iaz: t ō dic̄ illa: mitēs rc̄. Et hoc videt verus fm hanc lr̄am in antiqua ꝓpilatōe dicebat ab altera ꝑte ꝓductuz. t fm allam lr̄am plano: est sensus. t fm hoc ps hilerden. ecc'ie falsauit ꝓuilegiū suū. t ideo ꝯ ipam fuit sentenatū: qó melꝰ videt fm illā regulā delictū plone rc̄. t ita ꝑdat cū illa decte. cū venerabilis. Ut non debet obesse hilerden. ecc'ie delictū illius qui ꝓuilegiū falsauit: quin saltem restituatur isto beneficio: cum ecclesia hilerden. non fuerit in culpa. Berñ.

n An vanda. Ideo iubet inquiri: quia non cōstabat an fuisset admissa eccl'ia hilerden. ad restitutionem: t presentibus partibus hoc est faciendum: vel ꝓ contumaciā absentiū. ff. de muno. in cen. §. j. et in aut. vt spō. lar. §. ad hoc. colt. ix. t. C. si se vt ab here. absti. aut. si omnes. de hoc dictū est s. e. c. j. t s. de offi. iudi. c. ij. melius. t per hanc lr̄am non constat q restitutio data fuerit: sed modo apparebit an fuerit data: an vanda: licet papa celestin⁹ non obstāte sententia eius genij negociū cōmiserit.

o Assertōne. C. si per vim vel alio modo. l. vlti. arg. s. de ma. et obe. inter quatuor.

p Ostenturi. Dz ḡre ꝓpellunt isti hoc ꝓbare: cū ille qui petit restitui nō admittat nisi deceat se lesuz. ff. de iureiur. naz postea. §. si minor. Item est ꝯ id qó actore nō ꝓbante reus debet absolui. vj. q. v. §. actor. t. j. vt cc. bene. vt nostꝛ. Pone ꝓsumptio erat ꝯ eos: t ō papa voluit hoc: vt dicit ꝑdic. decte. vt nostꝛ. ꝙ nō ꝓpellunt hoc ꝓbare nisi voluerint. ꝙ si altera ps noluerit ꝓbare q sit retractāda: ipsi ꝓbent ꝯtrū si poterint. t hec facieda sunt vtq ꝑte ꝑte.

q Distanniā. Propter locoꝝ distantiā t vt parcat laboribꝫ t expēsis ꝓma vice pot poni pemptoriū. xxiij. q. iij. de illicita. t. ff. de iud. nonunq necessitate ingruente. j. de dila. c. j. Ar. ꝯ. ff. de iud. ad pemptoriū. multa enī ꝓpt distāniaz ꝓmittunt q alꝫ ꝓhiberent. vñ Ysus. Non facit ꝙ paꝛ distantia longa viarū. Prorogat inducias: aufert onus: impedimētū. Cogit adire foꝛ: ꝓseruat ius dñoꝝ. Pone exemplum. Prorogat inducias appellatoꝝ. ꝯ. de ap. cum sit romana. Aufert onus electo t electoribꝫ. lxiij. di. cuz longe. Impedimentū aufert dño volenti repetere suū factū monachuz. xvij. q. ij. si qs incognitus. Cogit adire foꝛ. q: sine licentia patris absentis filius causaz agere nō potest. ff. de iudi. si longius. Conseruat ius dñoꝝ in possessione turbata dño absente. C. si p viz vel alio modo. l. j. vbi admittuntur ad possessiōez turbatā recuperandā seruus vel amicus q alꝫ nō admitterent. Berñ.

r De iure. ꝙ qualit ꝑcedet in hoc casu restituōis dato q pars citata non veniat: nūquid potest ꝑcedi ad restituz receptoem vel diffinitiuam sentēciaz sup ipsa restitutōe. Videtur q non. q: litis ꝓtestatio in hoc faciēda est: s. de offi. iudi. c. ij. ff. de muno. papinian⁹. §. vlti. ꝙ lit. nō ꝓtest. testes nō sunt recipiendi. j. vt lit. nō ꝓtest. p totū. Et hoc innuit hic ex eo q dicit q̄ntuz de iure rc̄. cuz alꝫ lit. ꝓtest. citari debeat: vt si nō venerit ad sententiā ꝑcedat q̄lit hoc fieri debeat: dictū est s. de offi. iudi. c. ij. Dz ꝯ videt q etiaz ad sententiā ꝑcedi nō possit. ff. de muno. in cen. §. j. t. C. si vt se ab hereditate abstin. aut. si omnes. Sol'. hec ꝓrietas habet s. ó of. iud. c. ij.

s Uscitata. omeñ hic ferē sniam ꝯ mōasteriū. si. j. de censi. sopite. alibi i ꝑsonā ꝓcuratoris sine sindici: s. ó elec. q̄re lam: vbi de hoc. t. j. ó capei. mo. dilect⁹. ꝙ ecclesia nō multuz curat de illa solēnitate: sicut nec facit differentiā int ꝓcuratoꝛē t sindicuz: exq̄ ꝓstat de ꝑtate tradita: s. de ꝓcura. petuno. Uel dic condemnari monasteriū in personam procuratoris. Berñ.

b Decimis. sup qbꝰ iaz cōclusuz erat i causa. si. s. e. audiris.

c Per transactōem. i. amicabilē ꝓpositōem: s. de trāsac. c. ij. t. j. de rec. ex multiplici.

d Postulauit. iste fuit ꝓcurator ꝓstitut⁹ ad cām: t sniā lata ꝯ monasteriū postulauit in integꝝ resti. t obtinuit. Sed ꝯ videt dicē lex. q: si ne speciali mādato ad hoc ꝓcu. nō admittē. ff. de muno. illud. §. si talis. t. j. c. ꝓ. Potest dici q lex illa locū hz cū restituno ꝓncipaliꝫ postulat: vt s. e. cū ex lr̄is. nō tñ ꝙ illū ꝓtra quē lata fuit sententia: vt tūc exigat spāle mādatū ad hoc. ꝙ qñ incidēter postulat restitutio sic hic: licz post sniaz sup qbusdā. q: incōtinēti ꝑ sniaz añ factā executōnez t ꝙ eū qui fact⁹ erat dñs: litis ꝙ ꝓtestatōez intelligit incidēter factū. t sic per qbusdā q̄ peteb̄t añ sniaz. vñ ꝓcurator ad causaz ꝓstitut⁹ bñ ꝑt petē restitutōez sup articulo incidenti: s. e. audiens. q: oia q ad cām instruendā facūt sibi ꝑcessa intelligunt: ar. ff. de ꝓcu. ad rem mobilē. t. l. ad legatū. t ar. ad hoc. ff. e. ti. q ꝓpto. §. itez q̄rit. et. ad hoc s. e. auditis. t si. C. e. ita venū. et. ff. an ꝙ alio cau. ap. exer. pos. l. ij. Ar. ꝯ. C. de ap. si actor. t q: hic locū nō habebat appellatio: necesse habuit recurrere ad bñficiū restitutōis: si potuisset appellare iure cōi poterat ꝓscriptōem ꝓbare sine aliā exceptōez ꝓemptoriā. j. de fi. instru. c. cū iohes. t. C. len. relcan. nō pos. l. ij.

e Sententie. hoc regulare est vt sniā mādet executōi nō obstāte aliq̄ exceptōe: vt. ij. q. j. sic. nisi incōtinēti ꝓbet exceptio. j. de testi. veniēs. t. j. ó resti. spo. lr̄as: i fi. t i qbusdā casibꝫ q notant. xj. q. iij. cū apō. Ite lz incōtinenti velit qs ꝓbare exceptōez suam: si tñ est ꝓsumptio ꝯ ipm q maliciose excipiat: ꝓmo mādabit sniā executōi: vt hic. deide si qd velit ꝓponē nō in modū exceptōis: ꝙ in modū actionis audiet. j. de ap. ꝓstitut⁹: i fi. t. j. de accu. accedēs. ꝙ t hoc ibi nō dī: imo ꝛecesserat i qbusdā exceptōibꝫ. nec dicebat q alꝫ vellet ꝓponē: vt. C. ad. l. coꝛ. de fal. satis apte. t. C. de edic. diui. hadri. tol. l. ij.

f Detrimentū. q: delictū plone rc̄. xvj. q. vj. si epm.

g Pensata. hic ꝓfert eqtas viri. C. de iudi. placuit. ꝙ hoc ꝓsigit ꝓpt ꝓsumptōez: cū alꝫ de iure cōmuni postulata restitutōe in integ. omnia

in suo statu esse debent donec restitutio finita sit. ff. in integ. resti. post ula. l. vna. sicut ap. interposita ml est innouandū. ff. ml mno. appel. interposita. l. vna. ¶. ij. q. vj. §. appellatōe mposita. Sed cōtra s. de tranſac. c. vlt. vbi dicit q̄ ius seruandū est. vbi vo ius deficit equitas seruanda est: ꝫ ꝓsumptio soluit ꝓtrarium. Bern.

b Cautōem. hoc generale est vbicūq; i dubio aliqs admittit q̄ semp ille q̄ admittit ꝓstabit cautōem. ff. de lega. si in fraudē. ff. ō peti. hēdi. l. vl. j. Rñ. ff. de rei vēdi. is a q̄. et .l. se. ff. vt legatoꝝ vel fideicō. cā caueatur. l. posteq̄. §. j. ff. de dam. ifec. ptoꝝ: in pn. ar. j. ne lit. pendē. eccia scte marie. Itē arg. est hic q̄ cautio sit pstāda ab eo q̄ mittit in pos. causa rei ser. de fructib⁹ restituēdis: si suspect⁹ est. j. de sepult. c. ij.

c Oram. Primatis ¶ ptiarchatus vna tm̄ dignitas est ꝫ noīa sint diuersa. ꝛcix. dist. c. j. ¶. ij. Bern.

k Procuratores vti. ¶ ita ad vnā cām ꝓkes ꝓcuratores dari pñt. ō h⁹ dcz ē s. ō pcu. ñ iuste. ¶. j. ō testi. isup.

l Adnunnētia. munimenta dicunt quibus causa munit̄ ¶ instruitur: vt testes: instrumēta: cōfessiōes: ¶ quicqd aliud qō adiuuet cāz.

m Petita. negādo ipam eis: vt. j. ptz.

n Adandatū. in hoc casu nō videt̄ generale sufficere mandatū procuratoris simplr ꝓstituti ad causaz. ff. ō minoꝝ. aliud. §. si talis. et q̄daz alij casus sunt in quib⁹ nō sufficit generale mandatū: vt in causa suspecti tutoꝝ. ff. de pcu. non solū. §. vltī. alius q̄ aliquis reliquit duos ꝓcuratores omniū rez suaꝝ: ñc alter ab altero nō pt̄ exigere sine speciali mādato. ff. de pcu. qui duos. ali⁹ est in iudicio de liberis exhibendis. ff. de lib. exhi. l. ij. ff. de pcu. pompom⁹: in pn. q̄nt⁹ est in trāsactōe. ff. de pcu. mādato. ¶ in alio casu ꝓcurator nō pōt deferre iuramentū sine speciali mādato vel recipere. ff. de iure iurā. iusiurādū. §. ꝓcurator. ¶ i acceptilatiōne. ff. de acceptil. l. ij. de hoc dixi s. c. pxi. q̄liter locū habeat in alio casu exigit̄ speciale mādatū s. de recep. nonnulli.

o Duxim⁹. ¶ ita aliquid ꝓcedit hic vna via qō alia via denegat. j. s. de pcu. tue: cū suis cōcor. ibi positis. Sz illa intelliguntur de iure cōi: vt si in iure cōmuni aliquid vna via ꝓhibet ¶ alia via eodem iure debeat phiberi: hic vo secus.

p Onstitut⁹. fratri suo. ¶ merito cū sit ꝑsona: s. de recep. nōnulli. ¶ etiā ad agendū admittit̄: dū tm̄ ꝓpria voluntas nō appareat. ff. de pcu. ꝫ ¶ de psone. ¶. l. pompom⁹. §. vlt. ¶ i causa restitutois nō admitteret ad agendū: nisi ꝓstaret de voluntate ipsi⁹. ff. de mino. patri. j. Rñ.

b Successores. q: filius succedit etiā matri abintestato siue ex testamēto. ff. de bo. ma. l. j. Pater vo hz vsufructū i cui⁹ potestate est: qui omnez diligētiā tuēde rei debet habere. alienare tm̄ rez filij vel vxore nō potest. ff. e. ti. l. j. ¶. ij.

c Utriq; cōmunes. ſ. patri ¶ mri q̄s possessiones de cōmuni pecunia sñia executōi mādet: ¶ infra. Volum⁹ nihilomin⁹ ¶ mādam⁹: vt ab epo ipo recipiatis idōeaz cautionē. Ad si mōasteriū i cā ipsa pualuerit vniuersa q̄ medio tpe sñie ipsi⁹ occasiōe pcepit: monasterio restituat memorato.

B Onor⁹. iij. archiepo ¶ capitulo bracar.

Q Oraz felicis. m. j. papa p. no. lite int archiepm tolet. ¶ te frat archiepe sup ꝓmatia solēnit̄ ꝓtestata fuit pemptori⁹ tmin⁹ assigt⁹: ¶ infra. Uerum elapso tmio cōstituto post expectatōez nō modicā ꝓparuert ꝓcuratores vri. ß q: nō attulerāt depositōes testiū ¶ alia munimēta: dilatiōem cū instātia postularūt. Postq̄ vo int eos iterlocuti fuim⁹ sup dilatōe petita: tandez idulgeri eccie bracharen. dilatōez ꝓpter instructōez cause p auxiliū restitutōis i integꝝ postularūt: exhibētes sup b ex pte vra spāle mādatuz. nos aūt vsq; ad octauas penth. p restitutōis bñficiū id vobis duxim⁹ indulgendum. G Regoz. ix.

Q Onstitut⁹ i nra pñtia magz gulgelm: ꝓ se ac frē suo. j. canōico parisien. exhibita nobis petitiōe mōstrauit: q̄ cū eis in mioꝝ ꝓstitutis etate ac eoruz mre cui⁹ successores existūt remerūt. si. j. de rona. inter vir ¶ vxo. sigmficauit. Sz ꝓtra videtur q: quicqd hz vxor totū ꝓsumit̄ esse de bonis mariti. ff. de rona. inter vir ¶ vxo. si vxoris. ¶. ff. de rona. inter vir ¶ vxo. q̄ntus mutu⁹. Illud vez est qn nō ꝓstat vñ res ille ꝓcesserūt. ß hic ꝓstat vt dixi de pecunia coi empte vel vtriq; coiter legate fuerūt: ¶ hoc certū erat.

d Eosdē. h⁹ tō dic. q: dū filius est in potestate pūs aliēare vt al⁹ disponē ō rebus suis nō pt̄: nec agere ꝓ his: nec ei tūc tps currit prescripto: vt .ff. de bo. ma. l. j. et .ff. de āna. ex. l. j. §. vlti. Ideoq; emāpat eos vt ꝓsentirent ¶ ratā hērent venditionē eandē q̄ ad ptem maternā in qua debāt succedē mri.

e Ut vel venditōez. ꝗten⁹ cōtingebat eos de bōis maternis in alia pte q̄ ad ptē ꝑtis perebant restitui ad ius offerēdi pcū. ¶ si vēdito de bonis maternis teneret: petebāt restitui simliter contra eam.

f Nullā. q̄si factoꝝ a mioꝝ. xxv. an. si iuris solēnitas non fuit seruata.

g Vel cuz. supple si iuris solēnitas fuit fugata in venditōe.

h Temp⁹. scz q̄tuoz ānoꝝ. ff. de temp. in integ. resti. l. vlti. Est ¶ hic ar. q̄ vltra q̄driennū non dē restitutio. Ber.

i Consuetudines. Consuetudo erat approbata illi⁹ loci q̄ si q̄s rem cōmunē cum alio: vel rem suā venderet exāneo vel alicui magis remoto: q̄ ꝓximoz ē illi alienanti a tpe ꝛcius vsq; ad annū ¶ diē. pōt offerre precū empton q̄ soluit ꝓ re illa. ¶ ille tenet recipere pcū ¶ restituere rem. et isti fratres omiserant offerre preciuz infra annū ¶ diem ꝓ re patris alienata: cum ipsi essent ꝓximores. ¶ ad hoc offerendū petebant restitui vt rem patris rehaberent.

k Debita iuris solēnitas. q: si habebāt curatorem ¶ eius auctoritas non interuenit ipso iure nulla fuit venditio. ff. de in integ. restitutionum si curatorez. ¶ si decretū non interuenit siue auctoritas pretoris: ñ tenet venditio seu cōsensus subsequēs. q: tutor ¶ curator alienare rem minoris siue auctoritate pretoria non potest. ff. de prediis mino. si. de re. non alienan. l. j. ¶. ij. ¶. l. minoꝝ. ¶. l. siquidem. ¶ in pluribus legib⁹ ibidez. Si vo isti nullum habebāt curatorem: ¶ contrexerūt vel ꝑsenserūt auctoritate pretoris venditōi facte a patre obligant. ß si lesi sunt restituūtur: vt. l. pdic. si curatorem: in fi. ¶ ita si solēnitas iuris est omissa: nulla fuit venditio. ¶ sic etiaz nulla ꝓsumebāt: si solēnitas seruata fuit ¶ ꝓbauerunt se lesos: restituent tam ꝓpter venditōez ꝓpinquē ipsos ex successiōe materna: q̄ etiā ad ius offerendi in venditōe paterna.

l Constituerit. ꝓbabūt ergo isti se mioꝝ ¶ lesos: al⁹ nō admittere. ff. de iureiurā. nam postea. §. si minoꝝ. quo ꝓbato restituēt tam ō venditōem q̄ ad ius offerendi.

m Aula restitutōis. hīnbus: sicut est epūs: potestas: ¶ hmōi. ¶ alij etiam mīores ordinarij contentiosam iurisdictionem

habentes qui presunt alicui vniuersitati qui habent administrationem cum iurisdictione. ff. de postu. l. j. §. vlti. ⁊ C. vbi ⁊ apud quos. l. vlt. ij. q. j. de pso̲na. ff. qō cuiusq; vniuer. l. vlt. ⁊ alij etiam minores ordinarij scientiosaz iurisdictōem habentes.

n ¶ Delegans. ⁊ sic delegati ab ordinarijs hoc edicto possunt cognoscere de causa restitutionis siue principaliter mandet eis: siue incidēter eis ꝓtingat questio restitutōis. et multo forti⁹ delegat⁹ a ꝓncipe: sicut hoc totuz traditū. C. vbi et apud quos restit. i integrū postula. l. vlt. que ponit totū tenorē hui⁹ rei. Sz videt q̄ esse nō possit. s. q̄ ordinarius possit alij demādare cognitōem istā cum in integrum restitutō cause cognitionē ꝛsiderat. ff. de in integ. resti. l. iij. ⁊ §. e. tuz ex lr̄is. ⁊ ff. de mino. in cause. §. causa. sed que officio iudicis causa cognita expedīt̄ur: alteri demandari non possunt. ff. de offi. ꝓcon. nec quicq̄. §. vbi dicetum. Solu. restitutio in integrū cōpent iure magistratus: ⁊ transit cognitio restitutionis: siue specialiter siue generaliter cōmittatur. C. vbi ⁊ apud quos. l. vlti. sed ea que competūt iure magistratus delegāt̄ur. de offi. eius cui man. est iurisd. l. j. Rñ. Sed cōtradicit lex. quia ea que magis sunt imperij q̄ iurisdictōnis magistratus facere nō po̲t: sed restituere est magis imperij q̄ iurisdictōnis: ergo non p̄mittit̄ur magistratibus. ff. ad municipa. ea que. ergo multomagis possunt delegare. Potest sic respondēri: omnia que competunt iure magistratus delegari possunt: sed non omnia que delegantur specialiter competunt iure magistratus: vt in hoc exemplo ⁊ in mero imperio: cuius cognitio specialiter demandatur si contingit presidem abesse: vt in. l. p̄ic. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. l. j. Vel dic: potest delegari nō cuilibet: sed magistratui municipali. Verius est q̄ hodie hmōi cognitio possit delegari: vt in. l. C. vbi ⁊ apud quos. l. vlti. et hic. ⁊ l. q̄n ea. que cognit.

o ¶ Habent. vt illi q̄ dant a ꝓncipe ad aliqua officia exercenda: puta vt cognoscāt de appellatōibꝫ vel de sententijs vel etiaz de alijs questionibꝫ siqui volunt se subijcere eoꝝ iurisdictōni possunt cognoscere de in integ. resti. ⁊ de alijs causis: sed neminez appellere possunt coraz se litigare. ⁊ de talibus potest intelligi. ff. de iudi. l. j. §. vel aliam iurisdictōez ꝛc. C. de iudi. rem non nouam. vel vt possint dare tutores ⁊ curatores vel emancipare: isti dicūtur ordinarij siue administratione a talibus delegati. ⁊ arbitri de restitutōe cognoscere nō possunt ꝓncipaliter si directe agat de restitutōe. q̄ nec talis iudex siue administratōne si esset ad hoc electus a partibꝫ posset ꝓmittere causam restitutōis: ꝫ maiores tm̄.

p ¶ Incidenter. ꝓncipaliter em̄ isti cognoscere nō possunt de restitutione: cum causa ista requirat maiores iudices q̄ hoc ex officio suo faciant. si aūt inciderit q̄stio restitutōnis in negocio de quo ꝓmissum est: vel quod est alijs delegatis cōmissum: possunt tunc de restitutōne cognoscere sic. C. de iudi. quotiēs. ⁊. C. de ordi. iudi. l. j. ibi em̄ iudex cognoscit de causa status incidenter qui ats cognoscere nō valet. nec dicit arbiter tūc facere extra compromissuz. q̄ hmōi restitutio non est alia causa siue negocium ab eo de quo cōpromissuz est: ꝫ oritur ex illo: ⁊ ei coheret ō quo ꝓmissuz est. vtputa si omisit probatōem: arbiter potest de hoc cognoscere: vel de consimilibꝫ q̄ incidunt in causa. Rñ.

q ¶ In matrimōiali. Cause em̄ matrimōiales per iudices discretos debent tractari qui potestatē habeant iudicandi. j. de ꝑba. ⁊ affi. ex lr̄is. ⁊ est expssuz s̄. de transac. c. vlt. vbi de hoc. Item causa liberalis ⁊ criminalis maiores iudices requirūt. ff. de arbi. nō distinguemus. §. iulianus. ⁊. §. de liberali. vnde sumptū est hoc argu. j. ff. de his qui no. infa. quid ergo. §. ex compromisso. vbi dicit q̄ sententia arbitri non infamat. vnde videt q̄ possit cōpromitti de crimine: quod dicit lex illa: quid ergo. §. ex ꝓmisso. non intelligit de famoso delicto: ꝫ de tali quod nullo modo infamat. ⁊ q̄ non p omnia sententia est vt ibi dicit: hic vo ⁊ m. l. nō distinguem⁹: intelligit de famoso delicto: de quo arbiter assumi nō potest. Item ar. j. de ꝑsumpt. lr̄as. ꝫ ibi nō iuit simpliciter arbit. quia remittit sibi delegatam potestatē.

De alienacōne iudicij mutādi causa facta.

Lex an. tercius.

Æ q̄rūdā relatōe audiuim⁹: q̄ cū aliqui lr̄as a nobis ꝓmissionis impetrāt: aduersarij vt mandatuz nr̄m eludant anteq̄ lr̄e ad iudices puenīāt: vl̄ etiā postea ꝓpter q̄ citant ab eis in vocē appellatōis prūpūt: ⁊ ifra. Nos igit̄ j predictā calliditatē et versutiaz ꝓuidere volentes: mādam⁹: q̄tenꝰ si aduersarij eoꝝ ꝓ euacuādo nostro mādato taliter appellauerit: aut ō possessiōe de q̄ ꝓtroversia vertitur cōmutatōem fecerint: vel se

a b Beneficio. vene gato. Si aliqs petat restitutōem in integr: ⁊ contra ipm lata fuit sentētia venegādo restitutionem: si iterꝫ petat restitutōez venegari debet: tūc pt restitui ad appellandū contra sentētiaz a qua nō appellauit. q̄ venegata fuit restitutō vt hic dicit. ⁊. C. si sepi⁹ in integ. resti. postu. l. j. Bern̄.

b ¶ Mores. tūc em̄ ꝓpter nouas defensiones iterꝫ audit. C. si sepi⁹ in integ. resti. postu. l. j. Bern̄.

c ¶ Beneficio restitutiōis in integrū ecclesie tue in alio iudicio venegatoꝝ restitutio ꝑterq̄ ad appellatōez omissaz videt eidem ecclie posse negari: nisi nouis defensiōibꝫ ad hmōi sit beneficiū admittenda.

rūt. Sz quidā intelligūt de omissis ꝓmis tm̄: q̄si non possint de nouo alie supuenire: qō verius credo. ⁊ ita ꝓpter nouas defensiones que tūc erāt admittit̄ iterꝫ ad bñficiū restitutōis: nō obstāte q̄ i alio iudicio sit venegatū. Sed j videt. q̄ ex noua causa recusat iudex post lite ꝓte stata: j. de offi. deleg. insinuāte. ſi. j. de excep. pastoralis. er. iij. q. iij. §. si quis testib. ⁊ q̄ de nouo emergunt: aut nō indigent. ff. de interrog. actī. de etate. §. ex causa. Princeps vo etiā cōtra res bis iudicatas restitutōem in integrū auditoriū admittit. ff. ō mino. minoꝝ aūt magistratꝰ. gr. s̄. e. tuz ex literis. Item videt q̄ plures possint dari. ff. de mino. ⁊ si sine. §. restituit⁹. vbi sepi⁹ restituit⁹ fuit minor. Go. potest dici q̄ illud speciale est in hereditate: vel etiā ibi nō fuit venegata: ꝫ sepe ꝓcessa: puta penij restituī in integrū q̄ ꝓra sententiā ꝓcessa fuit mihi: iterꝫ lata fuit sententia j me in ꝓncipali: iterꝫ dabit mihi in integrū restitutio nō cōtra ꝓmā sententiā: ꝫ ꝓtra secundā: qō pōt fieri nisi in casu. C. de bo. que libe. l. vl. §. vbi aūt. hic vo fuit venegata: vnde āmodo non audit nisi noue defensiones ꝛc. ⁊ i speciale qō dī in §. vbi aūt. ꝓpter paternam verecundiaz: ⁊ ne leges ludibrio fiant.

Lex an. tercius.

Æ quorundam. volentes. quia malicijs hominum est obuiandum. ſi. s̄. de reſcripti. sedes apostol'. cum suis cōcorō. et. ff. de rei ven. in fundo.

d ¶ Appellauerint. tali appellatōi nullatenus est deferendum: cum non nisi a manifesto grauamine sit appellandum. j. de appel. vt debitus. Bern̄.

e ¶ Vertit. i. verti sperat: al's putet ad tumlū de litigiosis.

f ¶ Fecerint. in trāseundo seu alienādo rem in alia ꝑsonā causa mutā di iudicij. ⁊ ex hoc edicto dat̄ actio tam j alienantē q̄ j emptoꝝez: vt quē volueris poteris puenire. C. eo. n. l. vna. j alienantez dat̄ actio in factū ad interesse. ff. e. l. j. ⁊ l. ij. §. opus. v. ex qbꝫ. j emptorē dat̄ rei vendicatio: vt hic i fi. ⁊. C. e. l. vna. Item nō solū ad trāslatōez trminij putet hoc edictū: ꝫ etiā possessiōis. ff. e. l. non solū. Item nota q̄ tria necessaria sunt ad hoc: vt ex hoc edicto actio cōpetat: q̄ sit alienatio facta causa mutandi iudicij futuri: ⁊ nō ei⁹ quod taz sit. ff. e. ti. ex hoc edicto. §. aut ꝓt. futuri iudicij ideo dicit. q̄ si fiat alienatio rei litigiose: icidit i edictū de litigiosis. C. de litig. l. vlt. ⁊ hoc dz fieri libello ꝓncipi dato ⁊ p eū reo ſignato: i aūt. ibi posita. C. de litig. tūc res alienari nō pt sine pena litigiosi: vt. C. de litig. l. vlt. j. vt lit. pēd. ecclesia scte marie. Item q̄ volo fiat alienatio rōne loci ⁊ psone. q̄ potētio ribꝫ pares ee nō possum⁹ ꝛc. vt duriō de aduersarū ꝓstituat etiā alteri ꝓuincie ⁊ q̄ mea melit. ff. e. l. j. ij. ⁊. iij. i ꝑn. ⁊. l. nō solū. §. hec actio. ⁊ dat̄ ad interesse: vt dixi de of. iudi. q̄nti interest actoris: ⁊ si ꝙs forte fecerit expēsas: vel aliā incōmoditatē passus sit. ff. e. l. iij. §. op⁹: i fi. ⁊. l. ñ solū: i fi. Item qui ex necitate alienat: hoc edicto nō tenet. ff. eo. non

solū. §. si qnis. Item si paratus sit subire iudiciū ac si possideret. ff. e. q: enā: in fi. Itez notandū q: hic fit progatio iurisdītois ꝛelegate ꝛe psona ad psonā: etiam inuita altera pte. ⁊ est ꝓra id qđ habes: ff. ꝛe offi. ꝛeleg. p. ⁊. g. vbi dicit q: ꝛelegata iurisdictio nō potest progari ad psonas alias q: in rescripto cōtinent. ß hoc est speciale in edictō illorum: qa eis iuris hoc fit: cū al's progatio fiat ꝛe psensu partiū: ff. ꝛe offi. ꝛele. ꝛe cauſ. ⁊. ff. ō iudi. l. ij. §. si iudex. ꝛe hoc dcm ē ff. ō of. ꝛeleg. p. ⁊. g. ⁊ est progatio iuris bñficio hui⁹ ꝛere. cū al's rescripta nō pñt progari ad psonas q: ibi nō ꝓtinent: vt in. c. p. ⁊. g.

g Absentādos. g̃r ꝫ tales sit pcedendū dicitur. ff. ꝛe offi. ꝛele. psultatōibꝫ. ⁊. j. vt lit. nō ꝓtest. qm̃. §. i alijs.

h Æ pte. forū. in hoc facit ad tit̃ulū. q: p hoc mutat iudiciū. p ea ei q̃ sequūtur spectat ad tit̃ulū: ne liceat potēti oribꝫ. ⁊ ad titulū: mādari. ⁊ sic materie legū diuersoꝝ titulorꝫ hic cōphendūtur. Itē est hic ar. q: clerici al's pñt laicos ꝛuenire in foro ecclesiastico. Item ar. ex hac ꝛere. q: clerici maiores reputant q: laici et est ꝛe ꝓsuetudie illi⁹ loci q: clerici trahē pñt ad ecc̃lasticū foruꝫ laicos: al's ꝛe iure nō.

i Sāctiones. ff. mādata. l. pl'r. ⁊ vlt. Et nota q: hmōi cessiōes qñq; tenēt: qñq; ñ tenēt. si cessio actōis fit i vltima voluntate tenet cessio. ff. ō le. ij. nomē. ⁊ i casibꝫ. ff. mā. ꝓ diuersas. et. l. ab anastasio.

malicioſe duxerīt absentādos: eos q̃ i possessiōe se igesserīt: access. cogatis sb vr̃o examīe iuris eq̃tate parere. G Reg. ir. abbati sancti nicolai ⁊ ꝛecano farēn. mozinen. dioc̃.

E Æ pte scabinoꝝ hipti fuit ꝓpositū: q: int laicos eiusdē loci q̃stiōibꝫ emergētibꝫ dirimēdis p iudiciū seclare q̃dā clerici sibi vno l' pcio ab aliq̃b⁹ laicoꝝ ipoꝝ cedi faciūt actiōes: vt aduersarios ad ecc̃iasticū foruꝫ trāhāt: ⁊ pdicta ex hmōi ꝓmertio asseq̃nt: ⁊ infra. Cū igit cessiōes ⁊ emptōes litiū legitīe phibeāt sāctiōes: ita q: iacta cause afficiāt illos q̃ sibi potētioꝝ pocinū talē aduocare psumūt: ⁊ ex eo sint et odiose q: ex fonte cupiditatis videt pcedere: mādā⁹: q̃ten⁹ clericos mēoratos a psūptōe hmōi per cen. ec. cōpescatis.

De arbitris.

E Æ cōcilio aphricano.

S Anc: ⁊ infra. Si aūt ex coī placito eoꝝ int̃ eos cause vsū fuit arbitros elegerīt: aut vn⁹ eligat: aut tres: vt si tres elegerīt: aut oīm seq̃nt sniaz aut duoꝝ. A Lexan. tercio ebora. archiepiscopo.

D On sine mlta ncc̃itate. a. pb̃r nob ꝓposuit: q: cū in ecc̃ia scti alfridi p manuz. r. archiđ. ō suella psone illi⁹ ecc̃ie capellan⁹ institut⁹ fuisset: codē. r. mortuo. m. nepos ei⁹ q̃ sibi ī ecclesia tā dicta successit: cūdē pbiterū capellanū ibidē iterū ordinauit: ⁊ ifra. Cū aūt idē pb̃r ex puniciā exulās ꝛe suo bñficio nō possit iusticiā obtinere: nec suaz vlteri⁹ iopiā sustinere: p wluz ⁊ fraudez ipi⁹. m. ab eo est sacrm extortū: vt arbitriū clericoꝝ duoꝝ exīde suscipet ⁊ fuaret: q̃ iaz dicto. m. fauētes pb̃ro ꝓcepert vt q̃nq; marchas ab codē susciperet: ⁊ toti cederet q̃stiōi. Q̃m igit nō ꝛecet aliq̃ten⁹ sustinere: vt qđ ꝓpera arbitri sunt ꝛebeat icorrceptū relinq̃: mādam⁹: q̃tenus si se coḡuerint pfati clerici tāneq̃ter arbitros dcm pbiterū ab obſuātia iuramēti aucte nostra ꝓsus absoluas: vl si arbitriū ipm noueris eq̃tate sbmixū: ad obſuantiā ipsi⁹ vtrāq; partē

a S Ane. tres. Unus vo aut tres sē eligēdi: et nō duo. q: res fere sine exitu futura est ꝓpter naturalez hominum facilitatē ad dissentiendū. ff. ꝛe arbitrez si vn⁹. §. ꝓcipaliter. tamen si cōpromittatur in duos: renet arbitriū. ⁊ si nō ꝓcordauerint cogendi sunt: vt vel ꝓcordēt: vel tertiā plonā assumant: vt ibidē dicit. ⁊ §. ff. ꝛe offi. ꝛelega. sufficiētis. §. vlt.

b Aut duoꝝ. sufficit duoꝝ sentētia presente tercio: iz ille dissentiat. eo vo absente non valet. ff. eo. l. si in tres. misi in cōpromisso expressuz sit: vt duo sine tercio proceđant. ff. eod̃. non distinguemus. §. cum in plures. sic obtinet in iudicibus: ff. ꝛe offic. ꝛelega. prudentiam. et de vtriusq; hic cauetur. ⁊ §. ō offic. ꝛelega. vno ꝛelegatorum seu arbitroꝝ.

c D Non sine. ordinauit. i. instituit. non predictam confirmauit: ad cautelam supple. ⁊ illum fecit postea predicta ecclesia spoliari.

d Fraudem. dantem causam contractui. vnde non tenuit. ff. ꝛe dolo: eleganter. sec⁹ esset si inciderit in cōtractuz. ff. ꝛe act. emp. ⁊ ven. iulianus. §. si venditor. ⁊ si. §. ꝛe remūci. sane. vbi dolose ille inducat⁹ fuit vt eoꝝ misericordie se subijceret.

e Sacramentum. quod interuenire in arbitrio siue in cōpromisso prohibetur. ff. eo. titu. aut. ꝛecernimus. ex quo tamen interuenit seruandum est: nūquid modo arbitrium sit licitum vel equum: vt hic in fi. ⁊. j. eo. cum tempore.

f Fauentes. ⁊ ita per gratiam arbitrati sunt. vnde competebat huic exceptio dli si ageret ex illo arbitrio. ff. eo. arbitroꝝ. non obstante illo iuramento. quia iuramentum ad hoc non extenditur: nisi ad ea que legitime arbitrarentur: al's illicitū esset ⁊ non seruandū. j. ꝛe iureiur. quāto. ⁊. c. quitauallis.

g Quinq; marchas. Et sic continebat symoniacam pranitatem: ff. ꝛe pact. cum pudem. et §. ꝛe transact. preterea. j. et. ij. ⁊. c. constitutus. et ideo arbitrium non valuit. nec etiam pena si esset apposita cōmitteretur: si nō staret tali iniquo arbitrio. ff. e. non distinguemus. §. cum quidam.

h Cognouerint. i. pfessi fuerint coram archiepo. et ita credit̃ istis in iure in eo qđ male fecerūt: ar. §. ꝛe elec. cū dilecti. Arg. tñ j. j. ꝛe fest. sicut. Sz hoc videt admitti ꝓpter inopiam ꝓbationū: quoniꝰ forte per alios constare non pōt: vt in ꝛere. cū dilecti. et ar. ad hoc. ff. ꝛe here. l. penult. Berñ.

i Absoluas. supple ⁊ ipm absolutuz restituas. ⁊ pōt exponi: absoluas. i. absolutū ostendas. quia iuramentum non extenditur ad istum casum: vt dictum est. ⁊ ita retractatur arbitrium superioris auctoritate: vt. j. c. ꝓpo. Sed nō fuerūt isti veri arbitri: sed mali ꝓpositores ⁊ arbitratores. ⁊ ideo dictuz eoꝝ boni viri arbitrio pōt corrigi.

k Afficiant. ff. ne liceat po. l. j. ⁊. ij. Et dicas afficiāt p sniaz nō ipo iure: vt ptz p. l. pdic. ff. ne liceat po. vbi dic̃. iactura cause mulctētur. i. afficiant: p sniaz itelligendū est hmōi cessiōes odiose sunt. q: ꝛe vicō cupiditatis pcedūt: vt hic. ⁊ ff. ne liceat po. l. vlt. Et no. q: ti. iste alienā. iudi. ꝛe. intelligit ꝛe potētioribꝫ q̃ nō sunt in aliq̃ dignitate siue administratōe: ß titul⁹ ille: ne liceat potentioribꝫ patrociniū litigatoribꝫ imparti: intelligit ꝛe potentioribꝫ q̃ sunt i dignitate siue administratione pstrum. ⁊ eodez mō intelligit lex illa. ff. qđ me. causa: si p impōsitiōez. ⁊ tñ sb isto titulo interuerit breuis natura huius tituli: ne liceat: et ꝛe natura illi⁹ tituli: mādati: vt dī in ꝓma notula.

l Al psumptōe. Sic ptz q: clerici nō ꝛebent recipe hmōi cessionē. q: si simulata sit cessio non valet. ff. mandā. l. penulti. ⁊ si esset vera cessio vel datio: psumit nihilomin⁹ in fraudē facta ⁊ auaricie causa. clerici enim ab illicita negociatōne prohibent. xxiij. q. iij. clerici. et. c. canonuz. quia sic negociari iam facto clerico non licet. lxxxviij. di. fornicari. Berñ.

.ff. ꝑ socio: societatez. alꝫ intiꝫ sententie arbitri staṫ. ff. e. die. §. stari. ß m hoc casu nō valeret sentēcia talis ꝓpter symoniā.

Deruenit. xcimas. i. fructus xcimaz.

Exiſtē. ī hoc arbitriū poſſz eē in poſtez dānoſuz eccl'ie. qz occaſiōe illiꝰ arbitrij uſte. g. vellet xcias illas pꝰ xceſſuz illiꝰ clerici retinē: ⁊ ita ecclesie ꝓiudicaret qz ⁊ ſi nō ex iure: ex facto tñ dānū ſuſtinēt: ⁊ cōpelleṙ lugare cū illo ⁊ expēſas facē. qa intereſt eccie ne ſuꝑiuꝰ vexeṫ. ff. xc nino. minor. xxv. annis.

Vēdicare. occaſione hmōi arburij nil pē vēdicari ab eccl'ia vl' xcias illas ꝝmē. qz ñ licuit illi clerico ꝓdrōz eccie facē xcre rioṙ. ī. ō. ꝺ. fraternitatez. nec alienare potuit rez eccl'ie ī damnū ipſiꝰ eccl'ie. xij. q. ij. ſine exceptōe. ⁊ ita ipo iure nō tenuit arbitriū. ſic ꝑ ad factū tm reſpicit reuocando hmōi arbitrij.

Dlecti. vſuario. i. vſu. qd ſit vſus habes iſti. ō vſu ⁊ habi. in ꝓn.

Regnā. ar. qꝺ xc rebꝰ eccleſticis poſſit ꝓmitti i laicū: ar. ī. e. ꝑ tuas. Ar. ꝺ. ī. e. ꝓtingit. vbi dicit xc hac materia.

Sint remote. verū ē qꝺ femie a ciuilibꝰ officijs ſūt remote. iij. q. vij. §. tria. et. xxiij. q. v. mulierē. ⁊ ff. ō reg. iu. l. ij. niſi ꝓnceps ſcīēter eis xc legauerit cāz. ij. q. v. mēnā. ⁊. xxiij. q. iiij. ſi qs. xij. q. ij. cuz xc uouiſſumā. ⁊. ar. ff. xc re iud. qdā. rñ ī veteri lege ꝓpz iudicabāt. xv. q. iij. §. j. Itē tu telā gerē pt ſi renūciat velleiano ⁊ ſecundis nuptijs: ī aut. xc hē. q̄ abiteſta. xferūtur. §. ex his. col'. ix. Item ꝓſtituē pcuratrix a dño papa. ī. xc ꝓrma. cū dilecta.

Pena. ſi. C. e. l. vlti. Berñ.

Conſuetudinē. ⁊ ita ē ar. qꝺ ꝓſuetudo dat iuriſditōnem: ⁊ xrogat iuri ſcripto: ar. §. xc ꝓſue. ex litteris. C. xc emācipa. l. j. ⁊ vlt. ⁊. C. que ſit lon. ꝓſue. l. ij. ⁊. xj. di. in his.

Cōpromiſſo. ſic ergo religioſi viri pñt petere penā ꝙuentionalē. xxv. q. ij. ſi eccie. ⁊. xij. q. ij. eps q̄ mācipiū. ⁊. xxiij. di. quāq̄. ⁊. xxj. q. v. ſi qs cuuſlibet. Ar. ꝺ. ī. xc w. ⁊ ptu. c. j. ⁊. ij. ⁊. j. ō pen. ſuā. ⁊ xij. q. ij. fraternitatis. Dic qꝺ penā a iure ꝓmiſſaz petē pñt: vt. xvj. q. j. ſtatuim. ⁊. j. q. vlt. q̄ties. ⁊. l. ſancim. ī ſi. x. q. vlt. c. vlt. Et ſatis videṫ qꝺ pñt petē penā ꝑ iura ꝓpria: niſi auaricie cauſa extorq̄ant: vi. ī. xc lymo. nemo. ar. Vel melꝰ dicas. qꝺ ſi pena apponit loco interſe: ſm hoc pt petē penā q̄nti ſua intereſt. ff. ō emp. ⁊ vēdi. ꝓdia. ß ſi pena apponit loco ꝙumacie: tūc pt peti pena et res. ff. xc colla. bonoꝝ. l. ij. §. ſi cū duobꝰ. ⁊. ff. xc tabul' exhibē. locū. §. ꝓdēnato. ſi aē appo nit ī fraudē vſuraz pen nō pt. ī. xc emp. ⁊ ven. ad uſuz. ⁊. ff. xc act. emp. ⁊ vē. iulianꝰ. §. idē papinianꝰ. Et ita iſti ꝑ penā appellēdi ſunt ap. ceſ. ꝓpellas.

Dem. Deruenit ad nos: qꝺ cū. g. xc caſ. ſozorem gu. clerici duxiſſz ī vxorē: idē gu. fidei interpoſitōne firmauit: qꝺ. v. ſol'. ſterlīgoz ānuati daret eidē. vñ cū ſup eiſdē. v. ſol'. int' ipos ꝓtroueꝛſia mota fuiſſz: ī q̄uoꝝ ꝓpromiſere ꝓſonas: q̄ taliṫ arbitrate fuerṫ: qꝺ idē. g. xcias. q̄s ī parochia xc caſ'. ꝑſatꝰ gu. hīe dinoſcitur: ꝑ. v. ꝑtꝝxatis ſol'. pciperet ānuati. vñ qm̄ hmōi arbitriū eccleſie poſſz ī poſtez ꝓnicioſū exiſtere: mādamꝰ: q̄tenꝰ ſi ita īuenēris ꝓnoīatī. g. diligēter ꝓmoneas: ⁊ ec. diſ. ꝓpellas: vt ꝓlibatas xcias libas oīno dimittat: nec ſibi occaſiōe hmōi aliq̄d vlteriꝰ vendicare ꝓſumat. Clericū vo mōcas: vt cū codē. g. amicabiliṫ ſtudeat ꝓuenire.

Mno. iij. cā ceſ'. ⁊ mgīo loth. canōico piſien.

Dlecti filij abbas et ꝓuēt' xc ſcarduna ciſtercien. ordinis ſua nob q̄rela mōſtrarūt: qꝺ cū int' eos ex vna ꝑte ac hoſpitalarios: ex alīa ſup vſuario cuiuſdā nemoris q̄ſtio vtereṫ: ī regnā frācoꝝ fuit ꝓpromiſſū vtrī q̄: q̄ cauſe meritis itellectis arbitriū duxit ꝑ diffinitiuā ſnīaz ꝓmulgādū: ⁊ ifra. Quis aē ꝼm regulā iuris ciuil' femie a publicis officijs ſint rmote: ⁊ alibi di caṫ: qꝺ lz ſūme opinionis exiſtāt ſi arbitriū ī ſe ſuſcepint: vl' ſi pro ne int' libros ſuos int'poſuerint audiētiā: ab omni ſint iudiciali examie ſeparāde: vt ex eaz plato nulla pēa aduerſus eaz ꝓtē ptores: nll'aq̄z pacti exceptio habeaṫ. qz tū iuꝛ ꝓſuetudiez approbatā q̄ꝑ lege ꝼuaṫ: ī ptib⁹ gallicanis feie pcellētes ī ſbditos ſuos ordinariā iuriſditōez hīe noſcūtur: mādamꝰ: q̄tenꝰ hoſpitalarios: vt arbitriū ipz ꝑtī cū epoz fuerit pñtia ⁊ ꝓſilio roboratuz: ſic ꝓuide latuz eſt: ⁊ ab vtrq̄z ꝑte ſpōte receptū obſuēt ꝑ penā ī cōpromiſſo ſtatutā ap. poſtpo. cōpellatis.

Bez abbati ⁊ cōuentui xc pigrauia.

Cum tpe. C. pape. ꝑ. n. et ſtra. Sup ꝓtroueꝛſijs q̄ ī ter te ⁊ meſburgen. epm ⁊ q̄ſdā tuos mōachos vtebanṫ: te ꝓmiſiſti arbitriū magdeburgen. archiepi ꝼuatuz: ⁊ infra. Quia legitime ꝓſtitit qꝺ fide hīcinde data ꝓpromiſſū eſt ī archiepm memoratū: nos arbitriū ab ipo ꝓlatū ōcernimꝰ obſuādū: ill' dūtaxat capl'is exceptis q̄ ꝑ libtatē ipſiꝰ mōaſterij ⁊ duaz capellaz eiuſdē ī arbitrio ſē exꝑſſa: cū ⁊ ſi ſpōte volueris: xc iure tñ neq̄ueris ſine lnia ro. pō. renūciare ꝓuilegijs vl' idulgētijs libtatis: q̄ mōaſterium illō iudicāt ad ius ⁊ ꝓpetatē ro. ec. ptiere.

Dē epo ſcti andree ⁊ abbati ō bechot.

Cum dilectus filius: ⁊ infra. Utruz coram arbitris recōuentioni ſit locus: poſtulaſti per ſedez apoſtolicā explicari. Nos igitur reſpōdem⁹ ſtare arbitrio. vel etiaz ꝑ reꝰ xpoſitas: vt eas darent victori. ff. e. litigatores. §. quid ē. Sue ē pēa ꝓmiſſa fuit a ꝑte parti: ſue ꝓmiſſa ipi arbitro: quia tūc compellit' mihi cedere actōem. quia quod cauſa mei fit mecū eſt. ff. xc eden. ꝓtor. §. j. ⁊ ſi contemplatōne alicuiꝰ aliquid fit eius eſt periculuz. ff. xc preſcript. verbis: ſi gratuit ā. §. vlti. Sed nunquid pena recepta pōt peti vt ſteṫ ſtētie? arqꝺ nō. ff. e. l. ij. ⁊. C. e. l. j. ⁊. ij. quia ꝓrarias actōnes intēdit: ⁊ ideo nō audit: ar. §. ō elec. cū inter. r. et. b. ⁊. C. xc fur. l. j. ⁊. j. ō appella. ſollicitudinez. et in aut. xc iudic. §. qa vo. colla. vj. vbi xc hoc ducitur exꝑſſe. Et hoc eſt verū: niſi in cōpromiſſo dictū ſit vt pena ſoluta ſteṫur arbitrio. ff. xc ītſtac. l. pl'. ⁊. C. xc ītſtac. cū ꝓpoas. ⁊. xxv. q. ij. ſi eccie: vbi ō hꝰ ⁊ ꝑdi. c. qui mācipiū.

Cum tpe. mag. deburgen. Et hoc videṫ qꝺ ordinariꝰ poſſit eſſe arbiter: arg. §. xc elec. cauſam q̄. ⁊ in aut. vt differentes iudices. §. ſi vo cōungit: collat. ix. Itē ⁊ xlegatꝰ. j. xc prefump. lras. ⁊. j. xc preben. niſi. et. j. eo. cum olim. Lex tñ videṫ ꝑdicere. ff. e. ß ⁊ ſi ſeruū. §. ij. ⁊. iij. q. vij. §. tria. v. ſi quis vo. Sz hoc Solū ꝓhibet lex qꝺ ordinariꝰ nō pt tubere vt ptes in ſe ꝓmittant. ff. xc tu. ⁊ cura. l. ꝓtor.

Bara. ſic. j. eo. ex ꝑte. ⁊. C. e. ne in arbitris. ß iurare arbit nō xbet. C. e. aut. xcerm̄? ſm q̄ſdaz. ß verius eſt eiā qꝺ nec ptes. j. e. c. ij. vbi xc hoc.

Obſuandū. metu pene ſi apposita fuit: ſ. eo. c. ꝓpi. vel metu iuramenti. xij. q. j. omne q̄. er. vj. q. iiij. q̄ bñ ſemel. Idē eēt ſi neutz ꝓdictoꝝ intuenisſet ſi ptes arbitrio ꝓſenſiſſet vel vbis infra. x. dies nō ꝓtraxiſſent. C. e. cum ānea.

Capitulis. Mo. qꝺ arbitriū ꝑ ꝑte tenet ⁊ ꝑ ꝑte nō tenet: ſic. j. xc ꝓben. dilecꝰ. ⁊. c. niſi. ⁊. ij. q. vj. §. ſi qs ex pluribꝰ. Licet videaṫ qꝺ arbitri ſnīa nō xbeaṫ ꝑ ꝑte valere: ꝑ ꝑte nō. ff. xc arbi. q̄d tū: in ꝓn. ß illud obtinet vbi ſimul xc plurib⁹ xbuit ferre ſententiā. ⁊ nō tulit xc oīb⁹: ß ī vno capitulo nō pōt teneri ꝑ ꝑte. ff. familiā. her. in hoc iudicio. ſic ⁊ ſentēcia ꝑ ꝑte tenet ⁊ ꝑ parte no: imo corrigiṫ. j. xc teſta. raymūdus. ⁊. c. raimaldus.

Mequueris. ar. ff. xc libe. cauſa. ſi vſufructū. ⁊. l. j. ⁊. ij.

Libertatis. nec enā poſſat arbiṫ hic inuenire. qz in eā liberali arbiter inuenire nō pt. ff. e. nō diſtiguem⁹. §. ō liberali. ⁊ §. xc ī integ. reſti. cauſa reſtitutōis: ī ſi. Sz ꝑ. j. xc ꝓſcrip. cū olim. ß q̄tū ad ſe potuit renūciare: ⁊ nō q̄tū ad papā ꝓuilegijs libertatis: vt. j. xc re iudic. ſuborta. ⁊. j. xc vxa. int' dilectos. alijs aūt ꝓuilegijs bñ poſſet renūciare. j. xc ꝓuileg. ſi xc terra. ⁊. c. accedētibꝰ.

Cum dilecꝰ. pōt. ceſſat recōuentio coꝝ arbitro: vt hic dic. Idē in criminib⁹ nō hz locū recōuentio. iij. q. ij. c. j. q̄ nō relatōe

Rotation_ Rotation_ Rotation_

crimiuz: sed innocentia reus purgat. ff. de pub. iudi. is qui. Item in causa spoliatois. j. de resti. spo. ex rgsliõe. & melu⁹. j. de or. cog. super spoliatõe. nisi de alia spoliatõe vbi est hoc expssuz. Item in omni momẽta nea possessiõe. C. q legit. pso. l. vlt. Item in spoliatõne facta ecclesijs et ecclasticis viris. ar. j. de iurpat. relatũ. §. ad hoc. & est expssuz. ff. de iudi. l. ij. §. itẽ si agat.

h ¶ Nisi de his tm̃. vel eis coherẽtibꝫ sine qbꝫ causa pmode exp̃diri nõ pt. vñ pt statuẽ diẽ solutiõi faciẽde. ff. e. si cũ dies. §. vl. & l. qd tm̃. §. solutiõi. & l. celsus. Item pt cognoscẽ de causa in integr restituẽda q̃ incidit i negocio de q̃ pmissum ẽ s. õ in integ. resti. causa restitutiõis. Sz nũqd pt cognoscẽ sup petitõne dupli: vt. ff. ad. l. acquit. ide neracius. §. plt. Videt q sic. qa sequit ex relicto i arbitrio pmisso. Sz ꝑ ar. ẽ q̃ nõ cogat sup pena ptumacis. ff. e. qd tm̃. §. vlt. arbitria tm̃ reducta sunt ad similitudinez iudiciorꝫ. ff. e. l. j. Circa ista mãin nota q arbitria stricta via incedũt. nil ẽ ex pmissũ facẽ pt arbit. ff. e. ñ distinguem⁹. §. vlt. nam solũ id venit i arbitriũ de q̃ dem est vt veniat. ff. e. si cum dies. §. plenius: saluo eo qõ dr in pn. notule. ℔ i iudicio veh̃et oia q̃ expsse nõ pbibent. j. de cau. posses. cũ eccl̃ia. & ff. de iudi. solem⁹. Itẽ arbiter nõ pt punire ptumaciam litigatoris: nec restes pt cogere. ff. e. qd tm̃. §. fi. nisi i casu quẽ habes s. de of. dele. in spiritalibꝫ. Et hoc est verũ q nõ pt punire ptumaciã: nisi i pmisso hoc acrũ sit. ff. de iudi. l. ij. §. vlti. & ff. eo. nõ ex oibꝫ. q̃ intelligit̃ ꝓ nulla de iudi. q arbiter nullã hz iurisdictiõez. ff. de re iudi. ꝓtor. Itẽ arbiter nõ pt pnũciare nisi vtraq; pte pñte: nisi hoc int litigatores conuenerit. ff. e. diez. §. si qs litigator. Itẽ nõ pt citare ptes: nisi ad locũ in q̃ pmissuz factũ est. ff. e. si cũ dies. §. si arbiter. Itẽ arbiter nõ pt delegare arbitriũ. ff. eo. i pmissis. & l. nõ dubitabam⁹. §. q̃stũ. Itẽ sanctio nõ pstat corã arbitro. q: sufficat pene pmissio: in aut. de litig. §. ad exclusiõnes: i fi. colꝰ. viij. Itẽ in arbitrio nõ pt mora purgari vbi dies pfix⁹ est ab homine. ff. e. celsus. secus in iudicijs. C. de fi. instru. cancellarior⁹. & ff. si qs cau. & si post tres. Itẽ sentẽtia arbitri nõ infamat. ff. de his qui no. infa. qd q̃. §. ex pmisso. & hoc iõ. q: nõ pt cognoscẽ de crimiẽ qõ infamet. ff. e. nõ distinguem⁹. §. iulian⁹. & s. de i integ. resti. causa: i fi. Jn his oibꝫ discrepat arbitria a iudicijs. Itẽ & in alio si ptes renũciãt appellatõi: & pactũ faciũt de nõ recedẽdo ab arbitrio: nihilomin⁹ recedere pñt. C. e. l. plt. sec⁹ circa iudicia. C. de tem. ap. l. vlti. i fi. & i quibusdaz q̃uenit. q: p vtrũq; interrumpit̃ pscriptio. C. e. l. vlt. §. fi. & q̃tuz ad iuramentũ calũnie. C. de iura. calũ. l. j. & ij. §. ℔ quia.

i ¶ Cum olim. cõpromittentes. sic s. e. cũ tpe: vbi de hoc.

k ¶ Discordet. p interpatõez hmõi arbitrij possum⁹ illõ recreari. interpari. lxij. di. obeũnbꝫ. Plerũq; em̃ tenet̃ qs q̃rere pñtũ: ℔ nõ tenet̃ seq illud. j. de regul̃. lz. C. de iure emphit. l. vlt. ff. de admi. tu. qdã recedẽs. §. papinian⁹. ff. vbi pupil. educ. debe. l. j. Itẽ & sm hãc interpatõez videt intelligẽda ista decre. s. de elec. cũ in decretis: vbi de hoc. Sz videt q supfluũ sit petere pñtum: qõ quis sequi nõ teneat: ar. C. de pba. ad pbatõez. Sz certe pt esse q̃ tale pñtũ sit vtile. q: pt mouẽ posit ad aliq̃d faciendũ: qõ forsitan p se nõ fecisset: ar. xxxj. di. nicena. & ff. e. inter⁹ si vnus. §. vlt. al's est lex & incipit: si in tres. & qõ a ptibꝫ q̃rit facilꝰ inuenit. xx. di. õ qbꝫ. & C. de fideicommis. l. vlt. ad fi. & arg. ad hoc. lxviij. di. ex pscẽtiã. & diligẽs inq̃sitio facieda ẽ i electoribꝫ: s. de elec. cũ ira. & habito pñtio vel bẽ an expediat ei seq̃ pñtuz. ff. mã. l. ij. in fi. & prerea sufficat q̃ ita scriptũ est. ff. q̃ et a quipserit. & vj. q. iij. scriptũ est in lege. & j. de pscrip. ad audiẽtiam. & q: illud arbitriũ approbatũ fuit a ptibꝫ: nõ ꝓsudũ est.

¶ Ontigit. spiritualibus. Sic em̃ ꝓz q̃ de rebꝫ spũalibꝫ in laicũ ꝓmitti nõ pt̃ ex incidẽter. q̃a laice de ralibꝫ cognoscere nõ pt̃. j. q̃ fi. sunt legati. & eccl̃astica negocia tractare nõ vident laici. j. de iudi. recennim⁹: et de vniuersa eccia male iudicat: q̃ q̃rit iudicũ laico: xj. q. j. placuit. Sz ꝑ. ij. q. vij. nos si. et xvj. q. j. plures. xxxij. di. §. verũ. & ij. q. v. mennã. naz & in infamẽ ꝓmittit. iij. q. vij. §. tria. i fi. Dicas q̃ de rebꝫ mere ciuilibus qbꝫ nullũ spũale est ãnexũ: bñ pt ꝓmitti i laicũ. ar. huic. Cũ em̃ tm̃ phibeat de spũalibꝫ & tralibꝫ pmittit. Dr. q: qõ de vno phibet de altero ꝓcedit. xxv. di. q̃l. j. e. exposita. Si vo cõpromittat i laicuz de rebꝫ ex spũalibꝫ nõ tenet arbitriuz: vt hic. ℔ si ꝓmittat i clericũ & laicũ: aucte tm̃ suptoris videt q valeat: tũ q: nõ simꝑ in laicũ: tũ q: aucte suptoris. j. e. c. pr. al's aucte ꝓa hoc facẽ ñ possent. et maꝭ dignũ trahit ad se min⁹ dignũ: vt sic portores valeant q̃ peat. j. de pse. ec. vl̃ al. qõ i dubijs. & j. de v. sig. abbate. ℔ in laicũ tm̃ cõpmitti: et aucte epi ñ pt sic credo: nisi aucte pape: vt. xxxij. di. §. verũ. & ij. q. v. mennã. & c. nos si. e. c. q. vij. q: eps ex cãs spũale laico ꝓmittẽ ñ possz: cũ ius spũale ñ cadit i laicũ. xcvj. di. bñ qdẽ. & ar. s. de elec. sacroscta. & c. melfana. Vñ dico q laic⁹ de rebꝫ spũalibꝫ nullo mõ iudicare pt̃: nec ꝓcipalit̃ nec incidenter: & q ecclasticis ꝓsonis tm̃ causa spũalis sit ꝓmittenda. est: ar. s. õ of. dele. cũ te pslẽte. & c. sup questionũ. §. ii. v. qõ si.

b ¶ Er tuas. mandatũ: bñ allegabat. q: lz habet gnale mandatũ: trãsigere tm̃ non poterat seu ꝓponere. ff. de pcu. mãdato. et. C. de trãsac. trãsactiõns. ℔ si clausula de rato fuit apposita tũc videt̃ q trãsigere possit: aliter non. q: adiecto illius clausule aliquid operatur: arg. ff. de vsu. si stipulatus. & j. de reli. & cele. dilectus. & videtur expressum s. de transact. contingit. Sed obstare videtur. ff. manda. creditor. §. vlti. Dic de hoc vt notatur in predicto. c. cum dilectus: & vt dixi s. de transact. cõtingit: in glo. que incipit: nota. in fi. Berñ.

c ¶ Canonicor. vñ nõ valuit qõ p eũ factũ fuit si cõsensuz canonicor nõ habuit. s. de pcu. c. j. & capitulũ sine ꝓsensu ꝓlati agẽ nõ pt̃. j. de

ctoris.

¶ Dez i pcilio gnãli.

¶ Ontigit iterdũ: q cũ actorit & ifra. Ad ℔ gnãl'r pbibem⁹: ne sup rebꝫ spũalibꝫ ꝓmittat i laicũ: qr ñ decz vt laic⁹ in talibus arbitret.

¶ Dem pisano archiepo.

¶ Er tuas lras itimasti: q cum sup executõe arbitrij qõ int̃ hospitalarios scti iobis & plebanũ de piscia sup hospitali scti allucij latũ erat: a nob lras accepisses: & ifra. Pleban⁹ ꝓpo suit q ad cam ecclãdã pcuratori dedit gnale mãdatuz: ñ tm̃ ei mãdauit vt sine spãli mãdato ꝓmittere possz vel transigere sup eo. & pterea pcurator iam dict⁹ de assensu canonicoruz suoz non fuerat institutus. Et ideo dicebat arbitriuz non valere: pser tim cuz pcurator fines mãdati excesserit: & arbitriũ fuerit per vnũ clericũ & duos laicos pmulgatũ: lz ipi de assensu genuen. archiepi cui ꝓmissa fuerat arbitrium ꝓtulissent: & ifra. Sup q̃. f. r. t. r. q si ex pte plebãi arbitrium ꝛceptũ fuerit: idistincte ratũ hr̃i dz: ac p ius tenorẽ mãdati ap. executõi mãdari. Si vo recepturz nõ fuerit: refert vtr fuerit vl̃ nõ de obꝛuãdo ipm pena statuta. & q̃dez si pena apposita fuit

iudi. causam que. ℞ hac materia dictum est. ℣. ℞ rescrip. edoceri. ℟ ℣. ℞ pcura. c. j. Bern.

d Abandari. vñ nō valuit qō vltra secut. ℣. ō offi. ꝛele. cū olim. ℟ C. ℞ pcu. si pcurator. ℟. ff. mādati. diligenter. ℟ ℣. ℞ rescrip. cum

e Ratum. ls pcurator nō habuisset mandatū ad hoc: dilecti. exquo tñ clerici ratuz habuerūt: arbitrium est obseruandū ℟ valet. ff. ℞ pcur. mandato. ℟ sup. ℞ transc. cōtingit. idem esset si egressus fuisset fines mādati: exquo ratuz habuit dñs factū procuratoris. ℣. ℞ officō ꝛele. cum olim. Idez esset etsi nullum mādatū habuisset: postq̄ ratuz habuerūt quod eoz nomie fecit. ff. ℞ iudi. ls verū. Ideoq̄ ꝛebet arbitriū executioni mandari: vt hic dicit: ℟ qō dicitur hic colligit ℞ tribo legibo Si em arbitrium a trib⁹ approbat vl̄ est silentio. x. diez. ex eo dat actō ℟ exceptō. C. e. cū ātea. Si vo arbitriū n̄ fuit receptū ℟ pēa fuit apposita tē agit ad penā. C. e. l. j. ℟ ita p penā ad seruandū arbitriū quis ꝑpellit. ℣. eo. dilecti. Si nulla fuit pena statuta: ꝫ simpliciter cōpromiserāt stare arbitrio: agi pōt ad interesse ex stipulatu. ℟ hoc vltimū colligitur ff. e. diem. §. vl. ℟. ff. siqs i ius vo. nō ierit l. vl. vñ iste pcurator teneť sm istam di. ad penam vl̄ ad interesse: cum ipe seipm etiam suo iuramento psona liter obligauit: si non habebat ad hoc mandatuz. Sed qualiter agit̄ pro pcuratorē: cum ipse nō intēderit se obligare: nec aduersarij intendebant eum sibi obligare? Sed ideo ꝙuenit: q̄ se obtulit ꝛefensiom aliene: cum non haberet mandatum sufficiens ad hoc. ff. ℞ pcur. plancus. ℟ licz pars aduersa nō intenderat eum sibi obligare: tamen obligat: vt dicit lex: q̄ sepe extra id quod agit̄ nascit̄ obligatio. ff. cōmoda. si is. in fi.

f Auctoritate. Et ita auctoritate suprioris potest cōpromitti i laicū ℟ clericū simul ℞ rebo spūalibo: ℞ hoc dictum est ℣. c. pr. Itē videť hic q̄ ꝛelegatus mandabit sniam arbitri executioni: ℟ si ipse nollet ꝓcedere: q̄ ꝛelegatus possit arbitriū compellere: ℟ non ordinarius. ar. C. ℞ iudi. l. vl. Ar. ℣. j. ℞ fo. ꝓpe. siquis contra. Sed hoc ver est: quando ꝛelegatus datur vel ad exequendū arbitriū: vel ad compellendum arbitrum: al's ordinarius ꝛebet compellere arbitrum: vt ꝓcedat. ff. e. l. iij. §. ait prētor. Ber.

e Æ parte. Bnserūt. quod non est nouū nec reprehensibile. viij. q. j. non est nouū. ℟. lxiij. di. c. vlt.

b Fide prestita. ℞ qua habes. ℣. e. cum tempore sm leges nō ꝛebēt iurare: ꝫ penam possunt partes apponere. in aut. ō iudi. §. quia vo. coll. vj. ℟ C. e. aut. ꝛecernimus.

i Curasti. ℟ bene: q̄ pendente electione illius supstitis nō est alia electio celebranda: vt ℣. ℞ elec. ꝓsideraūm⁹. ℟ ista electō ꝑmo ꝛebuit reprobari: q̄ fieret transitus ad secundā. j. ℞ ꝓcess. pbē. post electoz. ad si. ℟ ℣. ℞ elec. audītis. vbi ℞ hoc.

k Allegauit. ℟ male vt declarant sequētia: quia ꝑmo ꝓstare ꝛebuit ℞ hac electōne vt dictum est in ꝑma notula. Sed mouit euz forte: agi potest ad penam. at si nulla statuta fuerit sed simplicit̄ fuit q̄ stareť sententie ꝓmissum procurator ad interesse poterit ꝙuenire: q̄a iuramēto suo seipz psonaliter non ecclesiā poterat obligare. Nō aūt a duobus laicis ℟ vno clerico dicitur esse platū: nequaq̄ obuiare videť: cum auctoritate dicti archiepi factū sit: cui causa ℞ qua dicit cōpromissum fuerat ꝛelegata.

Ono. iij. archiepo colon.

Æ parte tua nostris ē auctorib⁹ intimatū: q̄ vacante ꝓpositura sancti cumberti i colonia canonici eiusdem ecclesie vota sua diuiserūt in duos: videlicz. h. ℞ viliaco. ℟. c. ℞ lumbardia: ℟ infra. Cūq̄ postmodū tractareť sup electiōe hmōi: et partes eēnt i tua pītia ꝓstitute in te ℞mū sup hoc fide prestita cōpromittere curauerūt: q̄ cāe meritis diligenter inspectis ad ꝓferendā diffinitiuā sniam diē ipsis ꝓsentiētibo pfixisti. Interim vo pfato. h. ab vna parte electo sublato ℞ medio supdictis canonicis inhibere curasti ne tus pendente snia: ꝓcederet ad electoz aliā faciendā: q̄z q̄dā nihilomin⁹. b. colon. canonicū elegerūt. Die igit̄ quo sentēcia ꝓferri ꝛebuit: in tua p̄. partibo ꝓstitutis dictus. b. allegauit: q̄ ꝓcedere vlterius non ꝛeberes. Quapropt̄ tibi edoceri a nob hūiliter postulāti breuit rñdē⁹: q̄ ls arbitriū sit finitū p mortē ipsius. h. pus tñ ō ꝑme electōis meritis ꝛebuisti cognoscere: q̄ ꝓcessus fieret ad secūdā. nam si dictus. c. supstes in electiōe ius hz: secūdā ꝓstat pemt⁹ ñ valere

Dem electo ℟ abbati sancti zenon. ℟. c. canonico veron.

Æxposita nobis feltren. et belunen. electi petitio cōtinebat: q̄ cū cā que inter antecessorē suuz ex ꝑte vna: ℟ ciues terusinos ex alt'a: sup districtu ℟ rebo alijs vertebat̄ p sentētiā hostien. epi tūc apo. se. le. fuerit terminata: ℟ infra. Tandē sup q̄busdā discordijs que hincinde videbāt exorte i ducē venetoz tanq̄ in arbitruz cū ꝑte altera ꝓmisit: ℟ infra. Licz āt eidē duci lr̄as nr̄as miserim⁹: vt ad cōponendū inter ꝑtes laborare ꝛeberet: cū tñ intentōis nr̄e nō fuerit ꝛemutare sniam ipam: vl̄ sopitas p eam q̄rimonias suscitare: mādam⁹ q̄. pfatis lr̄is nō obstantibo q̄cq̄d p ꝑnoiati ducis qua dicit lex q̄ mortuo altero ex litigatoribus q̄ ꝛederat fideiussorem iudicio sistendi causa: tñ ꝑtor non ꝛebet eum iubere āmodo exhibere. ff. q̄ sanccta. cog. si ꝛecesserit. ℟ snia lata post mortē litigator⁹ nō valet. ff. ℞ re iudi. in summa. §. vlti. ℟ l. seq̄nti. Sed hoc non est verum generaliter: imo sententia ꝛebet ferri post mortē saltem ꝓter accessoria. ff. ℞ rei vendica. vnic. ℟ mortuo eo qui appellauit: necesse est heredibo causam finiri. C. si pendente. ap. mor. mīuerit. ℟ l. j. ℟ quasi p totum: ita ℟ h necessaria ē snia q̄tuz ad canonicos qui quasi heredes sunt quo ad ius eligēdi: si alteri⁹ electio cassetur: ℟ q̄tuz ad alium electū vt sciať an sua electō sit canonica p mortem alterius non perdit iste ius suuz: nec acquirit si ius nō habebat. Ideoq̄ ꝛebuit iudex causam finire aūq̄ sic tercius eligeret vt ℞ omnibus istis cōstaret. Sz illa videbāť melior allegatō: q̄ vlterius nō ꝓcederet: quia cum ipe cognosceret tanq̄ arbit ex cōpromisso: ℟ cōpromissum finitur morte litigatoris: vt hic dicit. ℟. ff. e. diem ꝓferre. §. j. ℟ l. sed ℟ interpellatur. vlterius cognoscere nō ꝛebebat. sed ls sit finitū ꝓmissum p mortem alterius tamen ꝓcedere potest cum sit iudex ordinarius suo iure ꝓter ratiōnem que redditur: ℟ supra. ℟ in ipsa littera inferi⁹ nec vt verus arbiter cognoscebat. arg. j. ℞ preben. nisi essent. quia ℞ matrimonio carnali in arbitr̄ ꝓmitti non potest. ℣. ℞ trāsac. c. vlt. ℟ ℣. ℞ in integrū resti. c. penul. in fine. ℟ h ℞ matrimonio spūali agitur: al's arbiter post mortem alterius litigatoꝛ n̄ ꝓcederet: nisi ꝛeꝛ compromittat in ipsum a successoribus p leges ꝑdictas ꝓmo.

l Arbitrium. i. compromissum. ff. e. diem. §. j.

m Cognoscere. vt ordinarius vt dixi: al's si ordinari⁹ non fuisset nō posset cognoscere vt dictum est. Et sic habes q̄ in ordinariū potest compromitti. ℣. e. cum tempore. vbi ℞ hoc.

a Æxposita nobis. Exorte. Ex hoc paret q̄ cōpromissum nō fuit factum super his que in sententia continebanť: sed sup discordijs que postea orte sunt. Bernar.

b Compromisit. supple in ducem: qui contra sententiam venīs inquū arbitrium promulgauit. ℟ sic potest compromitti in laicum ℞ rebus ciuilibus: vt hic dicit: sed non ℞ spiritualibus: vt ℣. e. contingit. vbi ℞ hoc. Sed qualiter potuit cōpromitti i ducem ℞ his sup quibus sententia lata erat: nam transactio siue compositio fieri ꝛebet ℞ re dubia ℟ lite incerta. ff. ℞ transac. l. j. Sed cum res hic certe erāt per sententiam a qua non fuit appellatum nec supplicatū: ℟ ideo transigi siue compromitti non potuit. C. ℞ transac. si causa. ℟. ff. ℞ transac. etiam post rem. ℟. ff. ℞ condi. inde. eleganter. §. si post. ad quod ꝓmissum fuit hic ℞ certa re? Hec dubitatio solūtur in littera: quia non fuit cōpromissum ad hoc vt sententia mutareť: sed vt illi duo duce mediante ꝛemouerent ab murijs quas faciebant episcopatibus illis: vt. j. sequit.

c Intentōis. semp recurrendū est ad intentōem scribentis: vt hic dicit. ℟. ℣. ℞ procura. petitio. ℟. ℣. ℞ offi. ordina. licet. ℟. ℣. ℞ vsu pal. ex tuaz. ℟. j. ℞ ꝑben. cum cām. ℟. c. vl. q: ei⁹ est interpretari cuius est condere. j. ℞ sen. ex. inter alia. ℟. xj. q. j. §. ex his. ℟. C. ℞ leg. l. vlti.

d Reuocetis. Sed videt q arbitriū tale non sit reuocandū: siue sit equū siue iniquū. ff. de arbi. diem. §. stari. Dicas ergo q siue qs fuerit arbitrator siue amicabilis ꝓpositor non est standū iniquo arbitrio: sed reducendū est ad arbitriū boni viri. ff. p socō. si societatē. §. arbitror ymo & si uoluisset oz reuocari. ī. de ureiu. quotannis. & ff. de ritu nup. q̄ q̄. ff. de ope. li. si liber nus. siue etiaz arbit fuerit: & eodem modo nō ē standū iniquo arbitrio. s. e. ca. j. & ij. Et ꝓterea ideo reuocat: quia iam latum erat contra sniaz directe. ꝫ super hoc non fuerat cōpromissum vt sentēna reuocaret ꝑ arbitrium sm q in littera dicit: & arbitriū nō extē dit: nisi ad ea tm de qb cogitatum est & expssuz in compromisso. s. e. cū dilecti. vbi de hoc.

e Obsidum. sic. ī. de ureiur. ex rescripto. ex xxiij. q. vlt. vt pdem. & ff. qui testa. fa. possunt. obsides. Oz ꝓra dicūt leges: quia liberi boies obligari nō possunt. C. que res pig. obli. poss. q filios. & ī. de pig. lator. Do. obsides bene dari possunt: vt dicunt iura ꝓmo inducta: nec dicūt obligari loco pignoris: ꝫ tenent obsides vt fiat qđ inter partes ꝓuenit: & ita cum solutū sit arbi triū & reuocatuz debent obsides restitui: q: sublato principali & accesso rū. ī. de fi. instru. inter dilectos. ī. de so. ꝓpe. si diligenti.

f Notaut. Potestate. sic etiam ꝓmittitur in iudicem relicta delegata potestate. ī. de pbē. nisi & ī. de ꝓsump. litteras. & tunc iudex p. test vti delegata iurisditōe si ex pedierit & arbitraria po testate: vt in decre. nisi. ꝫ hic nō poterat retinere hmōi arbitrij executōnem nisi ꝑ ꝓrogatōnem iurisditōis ō consensu partiū que hic interuenit. Sed hic nō valuit ꝓrogare: quia nō valuit ꝓmissum de incerta ꝑsona assumēda: & sic nō poterat fieri executio Iz intenderēt ꝓrogare iurisditōz delegatā de vno negocio ad aliud.

g Legali. vt. ff. e. item si vnus. §. ī ī duos: q: ꝓmissum de icerta ꝑsona nō valet vt ibi dicit: q: in assumenda illa tua ꝑsona ipi iudices poterant dissentire. & sic res sine exitu futura est. Ar. ō. ī. c. ꝓi. ꝫ ibi soluitur. & sic iudex certus esse oz: alis nō valet cōmissio. s. de rescrip. ad hoc. & sic ꝓcurator certus esse oz. ff. de ꝓcu. l. ij. sic & tutor incertus dari nō pōt. ff. de testa. tutel. tutor incertus. & l. duo sunt neij. & insti. de lega. §. tutor. Et ideo cum a ꝓncipio nō tenuerit ꝓmissum: licet fuerint postmodū ꝓcordes ī assumenda tercia ꝑsona: nō tm tenuit arbi triū. & sic nec sententia etiā excōicatōis ꝓpter hoc lata. Et sic est argu. q si ꝓncipale nō tenet nec accessoriū. ī. de so. ꝓpe. si diligenti. & ī. ō fi. strumē. inter dilectos. & C. de legi. nō dubiū. Itē arg. quod ab initio nō tenet postea nō ꝓualescit. ff. de reg. iur. q̄. qđ ab initio. & xvj. q. ij. §. potest. ỹ. qđ si ꝓuatus. Item est arg. hic: q ꝫ res ad eum casum que mat a quo potest habere initiū tm nō valet. Dic nō valuit ꝓmissuz q: tercius arbiter incertus erat: ꝫ manifeste ꝓtradicit. ī. de ap. cū spāli. vbi dī q duo arbitri sunt eligendi: & si ꝓcordare nō possunt assumant tertiū: & sic tercius arbiter icertus est. Qualiter rndebis? Potest dici: q illud est speciale in cā recusatōnis: quia illi arbitri nō dicunt arbitri ymo q̄i naturā iudicū sapiūt: q: iurisditōz vident habere. ar. s. de offi. delega. suspitōnis. Vel dicas q nō est cōtra: ibi em statuit ius: q duo arbitri eligant a partib⁹ qui de suspitōnis causa cognoscant. & si illi duo nō ꝓcordant: ipsi arbitri eligant tertiū. s. de of. dele. suspitōnis. ꝫ partes nō eligāt illos: vt si discordes fuerint eligāt tertiū ꝫ simpli citer eligūt duos nulla mentōne habita de tertio. & ius offēdit ubi qđ facere debēt partes: & qđ postea ipsi arbitri: cum ī fine nō poterunt ꝓcordare: & etiam qđ dicat hic. respicit ipm factum: vt si tercius eligat icertus nō teneat cōpromissum: vt hic factū fuit. Si dictum fuisset hic: q certam ꝑsonā eligerent si discordassent: tē valeret ff. e. item si vnus. §. si in duos.

a Cum a nobis Concorditer ꝓmisso. & sic de re spūali pōt in ecclesiasticaz ꝑsonam ꝓmitti: qđ verū est s. e. ꝓtigit. vbi ō hoc.

b Sub certa. supe. dilecti. cui tm metu pene stabit. vt ibi. et C. e. l. j. & sic rligiosi pōt exigere penā: qui & qū hoc liceat: dī s. eo. dilecti. Bernar.

c Mediatorum. sic videtur q arbiter incertus possit assumi: qa hic nō fuit expssuz de mediatorib⁹ istis: vnde signatur ꝓra. s. capitulo. ꝓx. ff. eo. item si vnus. §. si in duos. Sed dicas: q cardinalis nō fuit assumpt⁹ vt ver⁹ arbit: nec illi mediatores: ꝫ potius fuerūt amicabiles compositores: qui de plano & sine ordine iudiciario & sine aliqua cognitōe partes concordauerunt: & hoc patet ex verbis illius arbitrio seu ordi nationi: & ex eo q dicē inferius ordinādo et diffinendo. Unde quod factum fuit ꝑ legatum siue per illos quos ad hoc mediatores elegit: tenet. Vel si fuerunt arbitri adhuc cessant contraria: quia hic non fuit compromissum factum de incerta ꝑsona sed partes dederunt potestatē legato: vt ipse eligeret arbitros seu mediatores. & ipse elegit certos: & hoc non est contra illa iura superius signata. Et ideo papa confirmat ordinatōnem illorum: q nec cardinalis poterat discordare. sed in superiora decreta. potuerunt discordare. & ita non contradicit. Bernardus.

d Compromissum. Heredes. Hoc sumptum est de legib⁹ illis. ff. e. item ꝓterre. §. j. & l. sed & interpellatur. §. si ab altera parte. secus est in iudicijs. Judicia enī transferē ad heredes q̄ms de heredibus mentio non fiat. C. de iuramen. calum. auten. ꝓncipales. Et hoc ideo: q: arbitria stricti iuris sunt: compromissum vo non extenditur nisi ad ea tm de quibus expresse ī compromisso ca uetur: s. eo. cum dilecti. & ff. eo. non distinguemus. §. de officio. nec ad alias ꝑsonas vt in legibus predictis. Sic pactum ꝑsonale nō extenditur ad heredes quandoq. ff. de pac. idem ī duobus. §. ꝑsonale. & l. iurisgentium. §. pactorum. si alterius partis tm heredis mentio etiam fiat: morte nihilominus soluitur ꝓmissum. vnde ex viraq parte debet fieri mentio heredum: alis non transit ad heredes vt dicē lex predicta: sed & interpellatur. §. si ab altera. Unde melius diceret in compromittentium heredes. & ita soluitur compromissum ꝑ mortem alterius compromittentis. s. e. ex parte, & ꝑ mortem alterius arbitroz. s. de offi. delega. vno. Bernar.

arbitrium contra ipsius legati sententiam inueneritis esse factum: in irritū reuocetis: ei districtius inhibētes ne vlter⁹ in compromisso ꝓcedat eundē ad restitutōnē obsidum occasione illius cōpromissi sibi datoz: vt ipsius arbitriū seruaret ꝑ ecclesiasticam compellentes.

Regorius. ix. decano & magistro. p. can. sancti petri atrabaten. dioce.

Notuit nobis guilelmo laico ꝓquerente: q cū. o. laicus ipm sup quadaz summa pecunie coram iudicibus aucte apostolica ꝓmisset: tandē fuit a partib⁹ in duos arbitros cōpromissum: sic tm: q si illi duo adinuicem discordarent: tertiū adderent iudices nominati retenta penes se compellēdi ptes ad obseruandū arbitriū ꝑ dic. arbitros ꝓmulgandum nihilominus potestate. Cūq tercius arbiter a iudicibus p̄dictis electus cum altero duorum ipsuz parti alteri condēnasset: idē ex eo sentiens a sepedictis iudicib⁹ se grauari q ipm ad obseruantiā hmōi arbitrij ꝓpellebāt: nr̄am appellauit audientiā: ꝫ ipsi appellatōne ꝓtempta excōicatōis tulerūt sniaz in eundē. Ideoq mandam⁹ q̄. si est ita: cū legali sit puisitōe statutū: vt ꝓmissum de incerta ꝑsona in arbitz assumēda nō teneat dictā excōi catōis sniam tenūcietis pemit⁹ nullam esse.

Dem abbatisse & conuentui Jotren.

Cum a nobis petit: & ītra Ex pte vr̄a fuit ꝓpositū: q olim inter vos et senonen. archiepm qōne suborta sup eo: q idē archieps asserēs mōasteriū vestrū metropolitano iure sibi subesse: ꝓcuratōnes & res alias exigebat a vobis. Tandē in. r. sancti angeli diaco. cardi. tunc apl'ice sedis lega. a ptib⁹ ꝓcorditer cōpromisso: & ꝓmisso sub certa pena: q arbitrio seu ordinatōi eiusdē l' duoz mediatoz quos idē sup ꝫ deputaret: ꝑcile parerent mgr̄. p. capellan⁹ nr̄: & ī. j. archidiacon⁹ senon. mediatores ab eodē sup ꝫ deputati legato ordinādo et diffinēdo cāz hmōi terminauerūt. Nos igit qō ꝑ ꝑdictos mediatores sup ꝫ actū est: aucte ap. ꝓfirmamus.

Dem.

Compromissum nō extenditur in ꝓmittētis heredes si de ipsis non caueat ibidem.

E quonulteo. proprium nomen est.

Quem. i. qui: casus pro casu ⁊ est antitheosis figura: sic lxxv. distin. ordinationes. ⁊. xviij. q. ij. quidam. vbi eos ponitur pro his. Bernardus.

Interrogatus. ex supabundanti interrogat: qm̄ al's ex necessitate tenebat sub eis respōdere: qz iudicū reddit in inutū. ff. ō v. ob. inter stipulātē. §. j. qz omnes cause tunc ī synodo tractabātur vel forsitan ne posset postea iudicem recusare. iij. q. iij. §. offerat. s. de of. dele. sup q̄stionū. §. nos. ⁊. §. veruz. nisi aliqđ postea de nouo emergat. s. ō of. dele. insinuante. ⁊. ff. de interact. de etate. §. ex cā. ⁊ ff. de pcu. si post datū damnū. ⁊ de pe. dist. vj. placuit. ꝛ illa non fuit causa: qz synodū totam nō potuit recusare.

Experiri. experiri ponit ꝛ p defendere: aliquādo tamē ponit p agere. ī. de cā pos. ⁊ ꝓpie. pastoralis. ⁊ no. ī. ō sen. ⁊ re iudi. c. penul'.

Placere. Sz nōne fuit locus penitētie? Videt qđ sic. ff. de iurisdi. om. iu. si cōuenerit. Respondeo locus est penitentie. ī. de iurepa. cum laica. ꝛ non hic. qz nō potest penitere ī alterī⁹ pīdiciuz. ff. de reg. iur. nemo. ⁊ qz ꝓtumacia recessit: fuit excōicat⁹ xj. q. iij. certum. imo inuitus compellitur respondere: vt dictum est. Bern.

Donec. loquit̄ sm antiqua tempora: quādo causa excōmunicati tractabat ātēq̄ absolueret. xj. q. iij. si episcopus forte. Intellige sm antiquam lr̄am que olim in antiqua compilatōe talis erat: ꝛ nullus eidem cōmunicet: donec causa eius qualem potuit terminū sumat. Et sm istam lr̄am bene loquit̄ sm hodierna iura: quia cum p cōtumacia fuerit excōmunicatus: nullus debet ei cōmunicare donec satisfactione premissa. i. satisdatione prestita iudicio sisti fuerit absolut⁹ ī. de ver. sig. ex parte. hodie vō statim debet absolui ⁊ postea cognosci de causa excōicatōnis nisi in casibus. vt. ī. ō sen. ex. p tuas. ⁊ nisi quis excōicatus sit p manifesta offensa. ī. de ver. sig. ex pte. ⁊. xxiij. q. vlt. pessimam. ⁊. ī. de senten. excō. solet. Ber.

Adimi. respondet tacite questiom

Epiſcopatum. imo debet expectare p annū anteq̄ adimat. xj. q. iij. rursus. ⁊ ca. seqn. maxime cum lis nō fuit prestata: de hac materia tractat. iij. q. ix. ī summa. ⁊. c. decernimus. ⁊. xj. q. iij. rursus. ⁊. ī. de dolo ⁊ contu. c. veritatis.

Decernimus. laici. Laici enim ō ecclesiasticis negocijs se intromittere nō debent. ī. de re. ec. nō alie. cū laicis. s. de arbi. ꝓtingit. ⁊. s. de ꝓsti. ecclesia. ⁊. xcvj. di. bene quidem.

Presumant. auctoritate sua: delegari tamen possunt eis saltem cause pecuniarie siue hmōi mere ciuiles: vt hic colligit. et in laicos etiam de talibus pōt ꝓmitti. s. ō arbi. exposita. Papa vō ciuiles criminales ⁊ spūales causas potest laico delegare. argu. xxxij. di. §. vez. ⁊. ij. q. v. mēnam. ⁊. lxij. di. in synodo. ⁊. c. adrianus. ⁊. x. q. iij. illud. Videt etiā qđ eas teneat delegare. xj. q. j. de quidem. ⁊. §. ex his omnibus. ij. ⁊ de hoc dictū est. s. ti. ꝓ. ꝓtingit.

Ecclesiar̄ prelati. Arg. omnes ecclesiar̄ prelatos esse iudices ordinarios. arg. s. de of. ordi. cum ab ecclesiar̄. xxv. di. plectus. ij. q. j. nemo. xj. q. j. experientie. ⁊. c. siqui ex fratribus. ⁊. ī. de ap. rescin. sibilis. ⁊. ī. de eo qui fur. qz. recepit. c. j.

Quanto. Connexa. Jus vō patronatus nō dicit ꝓprie spūale ꝛ spūali annexū. ī. de iurepa. de iure. Et ideo dicit hic bug. qđ eius causa annexa est spūalibus causis: vnde spirituale censet ꝓpter cōnexitatem: quia que religiosis adherent religiosa sunt. ff. ō rei vendi. que religiosis. ⁊ ex tali coherentia sumit suam naturam. sic. ī. de paroch. sup eo. Et tō talis causa per iudicem ecclesiasticū nō tractari debet: vt hic. ⁊ arg. s. c. ꝓxi. vnde vendi nō pōt ī. de iurepatro. de iure. ⁊ laicus tale ius potest possidere: cū nō sit mere spūale: ꝛ ei annexuz. ꝛ alia iura spūalia mere possidere non potest. vt ī. de prescrip. cām que. ⁊. xvj. q. vij. c. j. ⁊. s. de elec. sacrosancta. ⁊. capt. messana. ⁊ ius funerādi potest laicus possidere. ff. de mor. inse. l. j. ⁊ tū dominū sepulture non habet. instī. de re. diui. §. nullus. Ber.

Absolut⁹. Nā adimi sibi ēpatū aī cause ei⁹ exitū nulli pōt iure videri. De synodo eugenij pa.

Decernim⁹ vt laici ecclesiastica tractare negocia nō ꝓsumant: ꝛ epi abbates archiepi: ⁊ alij ecclesiarū plati de negocijs ecclesiasticis: maxime de illis q̄ spūalia esse noscūtur: laicoz iudicio nō disponāt: nec ꝓpter eoz phibitōz ecclīastica dimittāt iusticiā exercere.

Lexā. iij. illustri regi anglie

Plato diuina grā: ⁊ infra. Causa vō iurispatronat⁹ sita ꝓiuncta est ⁊ annexa spūalibz causis: q̄ nō nisi ecclīastico iudicio valeat diffiniri. Item salernitano archiepo.

Et si clerici coz̄ seculari iudice cōuicti fuerint vel ꝓfessi de crimine: nō sunt ꝓpter h a suo epo aliqten⁹ ꝓdēnandi. Sicut em̄ sententia a nō suo iudice lata non tenet: ita ⁊ facta cōfessio coz̄ ipso. Si vō coram epo de crimīb⁹ ī iure ꝓfessi sunt seu legitima ꝓbatōne conuicti: q̄ isti ex tali ꝓfessione non puniunt: seu sententia contra eos lata non tenet. colligit q̄ isti inuti tracti fuerunt ad iudicium seculare. nam si voluntarij hoc fecissent: etiam si p eis esset lata sententia locum suum amitteret in criminali: ⁊ in ciuili ꝑderent causam. xj. q. j. inolita. ⁊. c. placuit. ⁊. ī. de fo. compe. si diligenti. vnde non ꝓiudicat eis. Sed si clericus ꝓuenīat laicum coram iudice laico ⁊ ille laicus recōuenīat clericum ciuiliter de crimine si feratur sententia contra clericum hī tenet: quia suus iudex est p recōuentōnem. ī. ō mu. pe. c. j. ⁊. ij. ⁊. iij. q. viij. §. cuius in agendo. ⁊. C. de sen. ⁊ inter. om. iudi. cum papinianus. et auc. ⁊ ꝓsequenter. Criminaliter vō ipm̄ ꝓuenire non posset coram iudice seculari. xj. q. j. c. j. ⁊. ij. nec recōuenire: qz in crimie nō admittit recōuentio. iij. q. xj. neganda. quia non relatōne criminū ꝛ innocētia reus purgat. ff. de pub. iudi. ꝛ qui. Sed pone clericum pdēnatū ciuiliter de furto: vel de alio crimine quod infamet a iudice seculari p recōuentōnem: nunqđ episcopus suus p tali sententia ex qua infamis vt seu confessione pdēnabit illum q̄ talis sit infamis? Dicit lex q̄ nō pōt facere preses ꝓuincie: q̄n condēnatum de furto sequatur infamia. ff. de fur. nō potest. Respondeo ex tali sententia nō deponit: quia cum ciuiliter actum sit non debet dici infamis. Si vō ex tali sententia vel confessione grauata est eius opinio: ab officio debet suspēdi vsq̄ ad debitā purgatōnem. arg. ij. q. v. presbyter si a plebe. ⁊. ī. de symo. accusatū. ⁊ c. seqn. arg. ff. de suspec. tuto. l. tutor. §. preterea. ⁊. C. de testi. nullū. argu. at deponi vel beneficio ꝓuari non debet: donec aliud cōtra ipsum ꝓbaret. arg. s. e. c. j. ⁊. xv. q. vl. c. vlt. in fi. ⁊ ꝓterea non debet puniri: quia nondū fuit actum ad hoc. ⁊ ideo pena ordinaria sibi imponi nō debet. ī. de or. cog. cum dilectus. ⁊. ī. de excep. c. j. in fi. et iuxta iudicij formam sententia debet formari. ī. de symo. licet beli. quando confessio ꝓiudicet: vel quando nō dicit. ī. de ꝓsc. c. vl.

Confessi sunt. confessus in iure pro conuicto habet. C. de confes. l. vna. ⁊. ī. de confes. c. penul'. ⁊ vlt. ff. e. certum.

Probatione. puta q̄ p legitimos testes ⁊ omni exceptiōe maiores:

vt. ij. q. j. in ꝓmis. in fi. Jn criminib⁹ eñ ag̃te debent esse ꝓbatones t luce clariores. L. de ꝓba. sciant cuncti. t. v. q. vj. epiphanii. t in absentia iudicis testes tales nō sunt recipiendi: ꝛ tm̃ in ꝑtia iudicis: vt si res exegerit tormentis subijciant. L. de fi. instru. aut. apud eloquentissimū. t. v. q. v. illi qui. t ita demū sunt ꝓmendi fm̃ q̃litatē t quantitatē criminis. j. de homicid.

dūmodo sint talia crimia ꝓpt̃ que suspendi debeant l' deponi: nō immerito suspēdendi sunt a suis ordinibus l' ab altaris ministerio ꝓpetuo remouendi.

De adulterijs vo t alijs criminibus que sunt minora: potest epūs cum clericis post pactam penitentiā dispensare: ꝛ nō debet quēlibet depositū ꝓ suis excessibus cū suo sit functꝰ officio nec duplici debeat ipm̃ ꝓtritōe ꝓterere nec iudici ēdere sectari.

Item.

Ceterū q̄ in eos quos ab ecclesia tua cōstat possessiones tenere in feudū: occasiōe ipsaꝝ excōmunicatiōis seu interdicti sententia ꝓmulgat: nos id districtꝰ inhibemꝰ: q̄diu parati fuerint sup̃ his in tua ꝓsentia iusticiā exhibere.

Item exonen. epo t capitulo londonen.

Dilecti filij ꝑbr t clerici de guiseburn. ꝑt ebozacen. archiepm apo. se. lega. grauem q̄rimoniā trāsmiserūt t infra. Prouideatis attentiꝰ ne ita ꝛbtiliter sicut a multis fieri solet cuiusmodi actō intendet: inquiratis: ꝛ simplicit̃ t pure factuꝫ ipsum t rei veritatē fm̃ formaꝫ canonū t sanctoꝝ patrum insti tuta inuestigare curetis.

Item paduano epo.

Intellexim⁹: t ifra. Quia postulasti a nobis: vtrum excōicat⁹ in iudicio stare possit respondem⁹: q̄ conueniri pōt: t debet ꝑ alium respondere i iudicio: ne videat de sua malicia cōmodum reportare.

Item. Parati q̄diu ꝛ dominus feudi est paratꝰ facere iusticiā inter vasallos: t ipse etiam parati sunt rōdere sub eo. nullꝰ aliꝰ debet se itromittere d' illa iurisdictōe: al's si negligens esset dominus transferret iurisdictio ad alium. arg. ſi. j. de fo. ꝓpe. licet ex suscepto. t. ca. ex tenore. Et si alter d' vasall' nollet respōdere sub dño: potest ipse illum punire: t ipsi tenent̃ litigare de feudo sub dño feudi. j. n. priex trāsmissa. t. c. Sed i iudicio possessorio potest agere vasallus cōtra ordinario j. n. ꝓx. ex parte. b. quia exceptio talis lo cū habet in petitorio vt ibi dicit. t no. sup hoc: q̄ si questō feudi vertit inter dñs t vasallum: vtr vasallus debeat ipsum habere vel non: tunc ꝑ alios vasallos causa illa debet tractari. Si vo inter duos vasallos tractat causa. s. quis illoꝝ sit potioꝛ in feudo: tunc dñs feudi debet cognoscere: vt hic: t in constitutione frederici. hac edictali. §. ꝓterea. t. j. e. nouit. Si vo inter vasallos t alios qui non sunt vasalli agat de illa re rei vendicatōe: tūc dñs non cognoscet: q: esset iudex in causa sua: qd̄ esse non debet. L. ne ds in sua causa. l. vna. ꝛ ordinarius tūc cognoscet vel delegatus. j. n. ꝓx. cum sit generale. t. xj. q. j. expienne. Ber.

Dilecti. Subtiliter. Nota subtilitates in causis ecclesiasticis reꝓbādas. si. de iura. calū. lras. t. j. de volo t contu. c. j. t j. de reſi. ſpō. sepe. quia hmōi subtilitates ad pniciez reuertuntur. L. ad trebell. l. pe. t stricta ratio quandoq; omitti solet. ff. de relig. t sump. fu. l. sunt ꝑsone. t. ff. ad. l. aq̃l'. ita vulneratus. §. vlt. ff. quibus mo. pig. vel hypo. sol. sicut re. §. si debitor. cum enim de bona fide agitur: de aptabus iuris non est disputandū. ff. mādati si fideiussor. §. quedam.

Actio intendet. Sic patet: q̄ non tenemur actionē ꝓponere fm canones. Tit. ꝓtra. de mu. pe. c. j. t. xij. q. ij. octaua. t. xj. q. j. experientie. t. c. seqn. t. j. e. examinata. t. L. si p vim. vel ali. mo. l. j. t. j depositi. grauis. So. dicas q̄ nullus compellit vt ꝓponat actionem nec tenet si non vult ꝓponere in iudicio ecclesiastico. Si autem quis vult ꝓponere i iudicio ecclesiastico t ꝓponat: admittit. si aūt meptā ꝓponat: succumbit. sed potest ꝓponere aptam t congruentem postea t admittit. j. e. examinata. Lau. tamen dixit: q̄ tenet quādoq; aliquis ꝓponere actionem: quia cum ex vna cā plures actiones oriunt non sufficit ꝓponere causam simpliciter. ff. de ureur. duobus. §. colonus. t. ff. de le. ij. cum filius. §. varijs. q: aliter fit condēnatio in vna q̄ in alia. Et tunc satis videt q̄ eligere debeat ex qua via ꝓcedere debeat causa vo petendi semp exꝓmenda est: al's nō audit. j. de libel. ob. c. vl. t. j. de cen. quem. t. L. de edic. di. adri. tol. l. vl. v. sm aliqd̄ contradictoꝝ. t causa petendi semp ꝓcedere debet. ff. quādo dies le. cedat hmōi legatum: t hoc in ꝑsonali: in reali secus. vbi non tenet ds specificare nisi velit: vt no. j. de libel. ob. c. ij. Et illa iura canonica que vident dicē de actōne: exponē: actio. i. petitio. Scōm leges vo actio ꝓponenda est: quia nemo sine actōne exit̃. ff. de neg. gest. si pupilli §. vl. t. ff. de eden. l. j. ff. de admi. tu. quotiens. §. item si. insti. de actiu pti. Actio eñ est ius ꝓsequendi in iudicio quod sibi debet. Sed fm canones exponimus actionem. i. causam.

Simpliciter. sic. j. e. pastoralis.

Intellexim⁹. Conueniri. excōicati eñ inueniri possunt: sed nō

Tradere curie seculari. nisi post depositōnē fuerit incorrigibilis: tūc pōt excōicari: t postmodū crescente ꝓtumacia tradi curie seculari. j. e. cū nō ab hoie. t sic intelligit̃. iij. q. iij. clericus. xj. q. j. siquis sacerdotuꝫ. qualiter debeat tradi curie seculari. habes. j. de ver. signoꝝmus.

Item. Parati q̄diu ꝛ dominus feudi est paratꝰ facere iusticiā inter vasallos: t ipse etiam parati sunt rōdere sub eo. nullꝰ aliꝰ debet se itromittere d' illa iurisdictōe: al's si negligens esset dominus transferret iurisdictio ad alium. arg. ſi. j. de fo. ꝓpe. licet ex suscepto. t. ca. ex tenore. Et si alter d' vasall' nollet respōdere sub dño: potest illum punire: t ipsi tenent̃ litigare de feudo sub dño feudi. j. n. priex trāsmissa. t. c. Sed i iudicio possessorio potest agere vasallus cōtra ordinario j. n. ꝓx. ex parte. b. quia exceptio talis lo cū habet in petitorio vt ibi dicit. t no. sup hoc: q̄ si questō feudi vertit inter dñs t vasallum: vtr vasallus debeat ipsum habere vel non: tunc ꝑ alios vasallos causa illa debet tractari. Si vo inter duos vasallos tractat causa. s. quis illoꝝ sit potioꝛ in feudo: tunc dñs feudi debet cognoscere: vt hic: t in constitutione frederici. hac edictali. §. ꝓterea. t. j. e. nouit. Si vo inter vasallos t alios qui non sunt vasalli agat de illa re rei vendicatōe: tūc dñs non cognoscet: q: esset iudex in causa sua: qd̄ esse non debet. L. ne ds in sua causa. l. vna. ꝛ ordinarius tūc cognoscet vel delegatus. j. n. ꝓx. cum sit generale. t. xj. q. j. expienne. Ber.

Dilecti. Subtiliter. Nota subtilitates in causis ecclesiasticis reꝓbādas. si. de iura. calū. lras. t. j. de volo t contu. c. j. t j. de reſi. ſpō. sepe. quia hmōi subtilitates ad pniciez reuertuntur. L. ad trebell. l. pe. t stricta ratio quandoq; omitti solet. ff. de relig. t sump. fu. l. sunt ꝑsone. t. ff. ad. l. aq̃l'. ita vulneratus. §. vlt. ff. quibus mo. pig. vel hypo. sol. sicut re. §. si debitor. cum enim de bona fide agitur: de aptabus iuris non est disputandū. ff. mādati si fideiussor. §. quedam.

Actio intendet. Sic patet: q̄ non tenemur actionē ꝓponere fm canones. Tit. ꝓtra. de mu. pe. c. j. t. xij. q. ij. octaua. t. xj. q. j. experientie. t. c. seqn. t. j. e. examinata. t. L. si p vim. vel ali. mo. l. j. t. j depositi. grauis. So. dicas q̄ nullus compellit vt ꝓponat actionem nec tenet si non vult ꝓponere in iudicio ecclesiastico. Si autem quis vult ꝓponere i iudicio ecclesiastico t ꝓponat: admittit. si aūt meptā ꝓponat: succumbit. sed potest ꝓponere aptam t congruentem postea t admittit. j. e. examinata. Lau. tamen dixit: q̄ tenet quādoq; aliquis ꝓponere actionem: quia cum ex vna cā plures actiones oriunt non sufficit ꝓponere causam simpliciter. ff. de ureur. duobus. §. colonus. t. ff. de le. ij. cum filius. §. varijs. q: aliter fit condēnatio in vna q̄ in alia. Et tunc satis videt q̄ eligere debeat ex qua via ꝓcedere debeat causa vo petendi semp exꝓmenda est: al's nō audit. j. de libel. ob. c. vl. t. j. de cen. quem. t. L. de edic. di. adri. tol. l. vl. v. sm aliqd̄ contradictoꝝ. t causa petendi semp ꝓcedere debet. ff. quādo dies le. cedat hmōi legatum: t hoc in ꝑsonali: in reali secus. vbi non tenet ds specificare nisi velit: vt no. j. de libel. ob. c. ij. Et illa iura canonica que vident dicē de actōne: exponē: actio. i. petitio. Scōm leges vo actio ꝓponenda est: quia nemo sine actōne exit̃. ff. de neg. gest. si pupilli §. vl. t. ff. de eden. l. j. ff. de admi. tu. quotiens. §. item si. insti. de actiu pti. Actio eñ est ius ꝓsequendi in iudicio quod sibi debet. Sed fm canones exponimus actionem. i. causam.

Simpliciter. sic. j. e. pastoralis.

Intellexim⁹. Conueniri. excōicati eñ inueniri possunt: sed nō

ſicut dignū. vt iuxta iudicij formā ſnīa dicet. j. o. symo. liz beli. t. j. de or. cog. cū dilect⁹. i fi.

Consuetudinem. Tit. ꝓtra. xxxij. q. vij. q̄d in oībus adulterio grauꝰ. Solet illa interrogatio nō implicare: q̄ adulterium sit grauius alijs criminib⁹ ꝛ q̄si raritatē denotat. t est ſi. d. pe. di. j. ſi sacerdos. Vl' dic grauius. i. ꝓmunius. t illud dictū fuit in detestatōe crimis vt magis vitaret: quia multa alia peccata grauiora sunt adulterio: vt puta incest⁹. xxxij. q. vij adulterij malū. Ex verbis istis colligūt q̄da: q̄ epūs d' adulterio tm̃ t inferioꝛib⁹ criminib⁹ pōt dispēsare t nō in maioꝛib⁹: q̄ſi a ꝓtrario sensu cum dicat d' adulterio t alijs que sunt minora. ꝛ nō d' maioꝛibus: quia hoc q̄d de quibusdā cōcedit de alijs negare vr. ar. xxv. di. qual'. t. L. de ꝓcura. maritus. t. j. de ꝑiamp. nōne. t ar. j. de his que fi. a ꝓlate sine ꝓsen. capi. cum aplica. ad fi. Et dicunt q̄ tm̃ dispensare possunt in casib⁹ expressis a iure. arg. huius. c. vbi de quibusdam ꝓcedit. vide in alijs videt ꝓhibitum ꝑ iura predicta: t est ad hoc argu. s. de temp. ordi. dilectus. ex eo q̄ ibi dr: cum illi hmōi dispensatio a canone minime sit ꝓmissa: t sic arguēdo ex eo q̄ intelligit ꝓhibita esse. Et sic q̄libet dispensatio ꝓhibita episcopis intelligit: nisi eis sit expresse cōcessa: q̄a nō nunq̄ intelligit esse ꝓhibitum: quod non est expresse ꝓcessum. s. de transla. inter corporalia. Alia est magis cōmunis opinio: q̄ episcopus vbicūq; potest dispensare: vbi non inuenit ꝓhibitum. Et vacat hoc ar. a contrario sensu: q: i multis grauioꝛibus criminibus q̄ de adulterio dispensatio est ꝓmissa episcopis: puta in bereti. l. di. presbyteros. Item cum sacrilego. l. dist. siqs presbyter. t in capitalib⁹ criminib⁹ occultus. l. di. de his vo. Item cum symoniaco: quandoq; in bīficio quandoq; in ordine. j. q. v. c. j. t vl. t. s. de elec. si alicuius. Item cum scismatico. l. di. vt ꝓstituerēt. Et generaliter vbicūq; non ꝓhibetur dispensatio intelligit esse ꝓmissa. arg. j. de sen. ex. nuper. t. c. a nobis. ij. t lex hoc optime ꝓbat. ff. quibus ex causis ma. necion. §. j. Edictum de dispensatione ꝓhibitoꝛum est fm hanc opinionē. t in hac opinōe sunt bug. Vt inuenies. l. di. siquis presbyter. t Jo. qui notauit de hac materia: l. di. miroꝛ. t. j. q. vij. §. nisi. t Laure. Item. Tanc. hocidē dicūt Quandoq; inuenies q̄ ꝓhibet dispensatio: vt in casibus quos distinxit. Jo. in. c. miroꝛ. quandoq; inuenies q̄ ꝓmittitur vt in casibus notatis in predicto. §. nisi. imo episcopus t q̄libet sacerdos potest dispensare t mitigare canones penitentiales: qui satisfactōnem iniungunt ꝓ peccato confesso in penitentia. arg. de pe. di. j. mensuram. t. l. di. d' his clericis. t. c. hi qui. t. xxvj. q. vij. tempora penitudinis. Sed canones illos qui inducunt penam deꝓsitionis vel suspensionis in enormibus criminibus mitigare vel dispensare nō possunt. l. di. miroꝛ. t. xij. q. ij. de viro. t. j. de accu. inquisitōnis. j. R.

Penitentiam. Doc ideo dicit: quia venia non ꝓceditur nisi penitēti xxxiij. q. ij. legatur. t quomodo gaudebis de. xxiij. q. vij. c. vl. t nemo potest bñ agere penitentiā: nisi speraverit indulgentiā. de pe. di. j. nemo vel saltem partem penitentie egerit. lxxxij. di. presbyter fi.

Functus officio. sic. s. de offi. delega. in litteris. t. c. venerabili. ff. de re iudi. index. Bernar.

Duplica. lxxxj. di. presbyter. aut diaconus. t de pe. di. iij. §. his auctoritatibus. t. §. auctoritas. nō debet duplici pena conteri: ita q̄ virtꝰ ꝑ se sufficiat: al's bñ posſ inferre duas penas. xxj. q. v. siqs cuiuslibz. t. xvij. q. iij. attendendū. t. c. siqs venceps. t. j. d' rap. i archiepatu. t. v. q. vj. q: iuxta. t. j. de calū. cū sit⁹. t. j. vt li. nō ꝓtest. q̄n. §. vl.

conuenire. ĵ. ꝛe here. excõicamus. §. credentes. ĵ. ỏ sen. ex. si vere. ne ex suo dolo cõmodũ habeant: vt ibi dr̃. ⁊ ꝑ ꝓcuratorem: vt hic dicit: debẽt in iudicio respõdere. Sed quid si noluerit ꝓstituere ꝓcuratorẽ cũ nemo ad hoc sit compellendus. ś. ꝛe ꝓcur. querelã. ⁊ ꝓterea ꝓncipalis ꝑsona ꝛe calũnia debet iurare: quõ ꝯ ꝑ ꝓcuratorem hoc facere debet? So. si nõ vult cõstituere ꝓcuratorẽ nõ credo illũ ꝓpellendum: qr̃ forsitan non iuenit: q̃ ita fideliter tractet causas saã: et participates ei i eadẽ cã nõ sunt excõicati. ĵ. ꝛe sen. ex. si vere. cũ tal̃ participatõ sit tm̃ ad damnũ illoꝝ. Sed nũqd põt recon uenire? no. ĵ. ỏ exce. cũ inter. Excipere ỏ potest ⁊ appellare: et alia oĩa que ad sui ꝛe sensionẽ ꝓtinẽt. ĵ. ꝛe excep. cũ inter. ⁊ ca. sequentib⁹. ꝑ totũ: qr̃ cui ꝓncipale ꝓmittit ⁊ accessoꝛium ꝓcedit. ar. ś. ỏ of. ꝛel. ꝓterea ⁊. c. prudẽtiã. §. sexta ⁊. c. suspitõnis. ⁊. ff. ꝛe iurisdi. o. iu. l. ij.

b ¶ Clerici. Non dedignant. ĵ ꝛe iura. calũ. ca. j. ⁊. ĵ. ꝛe no. ope. nũc. intellexim⁹. ⁊ in sequen. vt clerici apud ꝓpos eꝑos. §. penũ. colũ. vj. Ber.

c ¶ Crimine. xj. q. j. c. j. ⁊. ij. ⁊ in pluribꝫ capitulis sequen.

d ¶ Cõsuetudinẽ. ar. q̃ ꝓsuetudo iuri scripto nõ preiudicat. ar. xj. di. ꝓsuetudims. Arg. ĵ. di. e. c. i his. Sz vera est vbi ꝓsuetudo non est rõnabil̃ nec ꝓscripta. ś. ꝛe ꝓsue. c. vlt. vbi ꝛe hoc. Et ita i casu isto nõ põt habere locum ꝓsuetudo quãtocũqꝫ tẽpore obtenta esset: qr̃ esset ꝑ ecclesiasticã libertatem ⁊ statutũ ecclesie. sic ś. ỏ ꝓsue. ad audientiã. ⁊. c. cũ inter.

e ¶ Eiusam. Assensu epi. qr̃ sine ⁊. ś. ꝛe elec. c. cũ cãm que. assensu ꝓlati collegii nec ꝓsunt nec ꝓsunt. ℒ. ꝛe epis. ⁊ cle. dẽs. §. nihilomin⁹. ⁊ ar. xij. q. ij. siq̃ ꝛe reb⁹. sic ⁊ ꝓlatus sine assensu capituli ꝓsunire vel ꝓsuniri nõ põt. ś. ꝛe ꝓcur. c. j. ⁊. ff. ꝛe iure delib. aut pretor. ꝛe hac materia dr̃ ś. ꝛe rescrip. edoceri. ⁊. ś. ꝛe ꝓcu. c. j.

f ¶ Cum nõ ab hoĩe. Deprehensus. ita q̃ aliq̃ clerici ad hoc missi interfint deprehensioni ⁊ detentioni ꝑ spaciũ. xx. horaꝝ. arg. ff. ad. l. iuliã. ꝛe adulit. capite. Sed etiã ꝑ laicos põt ꝓphendi clericus in ipo facinore: vt ita notoriũ fiat crimẽ ⁊ detinere sine nota excõicatõis: dum tm̃ hoc faciãt ꝛe platoꝝ suoꝝ aucte. ĵ. ꝛe sen. ex. vt q̃ Deponendus. ś. e. at si clerici. ⁊. ś. e. clerici. ℒ. fame. ꝛe spor. l. ij. ℒ. vbi senato. vl̃ dar. l. vlt.

h ¶ Excõicari. i. suspendi. Vt differat a sequẽti qõ dicit anathemat̃. al's verbo excõicatõis maior excõicatio intelligit̃. ĵ. ỏ sen. ex. si quẽ.

i ¶ Postmodũ. Nota qualiter in crimĩb⁹ sit ꝓcedendũ: vt primo ꝛeponat̃: postea excõmunicet̃. si. lxxxj. di. dictũ. ⁊. iij. q. iiij. clericus ⁊. xj. q. j. siqs sacerdotũ. ⁊. ś. e. at si clerici. Ar. ꝑ. xxiij. q. iij. forte. ⁊ xxiij. di. quoꝝdã. lxxiij. di. honoratus. Sol̃. q̃q̃ ꝓcedit contra aliquem ꝓ crimine: q̃q̃ ꝓ pertinacia. Vbi ꝓ crimine primo loco ꝓcedit̃ contra aliquem si crimen tale est: q̃ inducat suspensiõez: primo ꝛebet suspendi: vel si inducat ꝛepositõz ꝛebet ꝛeponi. ⁊ si corrigibilis apparuerit nõ ꝓcedit amplius contra ipm: sic intelligit̃. ś. e. at si clerici. Si vo incorrigibilis fuerit seruat̃ quod hic dicit̃: vt tunc tm̃ tradatur curie seculari, cum ecclesia nõ habeat vltra quid faciat. Et sic intelligunt̃ illa capitula. iij. q. iij. clerici⁹. ⁊. xj. q. j. siqs sacerdotũ

Lcius. iij. strigoꝝ. archiepo

Clerici: ⁊ infra. Cũ impator dicat: q̃ leges nõ ꝛedignant sacros canones imitari: in quib⁹ generaliter traditur: vt ꝛe oĩ crimine clericꝰ ꝛebeat coram ecclesiastico iudice ꝓueniri: nõ ꝛebet in hac parte canonibus ex aliq̃ ꝓsuetudine ꝓiudicium generari.

Clemens. iij.

Ausam que vertit̃ inter frẽs dulmeñ. mõasterij ⁊ monachos sancti albani: ⁊ infra Prouideas int̃ cetera: vt frẽs dulmeñ. monasterij: cum aucte ⁊ assensu episcopi sui ingrediãt negociũ ne si frẽs sancti albani obtineãt: eps idem abbatẽ mõasterij se ꝓponẽs litẽ sopitã valeat suscitare.

Elestinus. iij.

Um nõ ab hoĩe: ⁊ infra. A nob fuit ex pte tua q̃stum: vtrũ liceat regi vel alicui seculari ꝑsone iudicare clericos cuiuscunqꝫ ordinis siue in furto siue in homicidio vel piurio seu quibuscũqꝫ fuerint criminibus ꝛeprehensi. Consultationi tue taliter rñ. q̃ si clericus in quocunqꝫ ordine ꝓstitutus in furto vel homicidio l̃ piurio seu alio crimine fuerit ꝛeprehensus legitime atqꝫ convictus: ab ecclesiastico iudice ꝛeponendus est. Qui si ꝛepositus incorrigibilis fuerit: excõicari ꝛebet: deinde contumacia crescente anathematis mucrone feriri. Postmodum vo si in pfundum malorũ veniens cõtempserit: cũ eccl'ia nõ habeat vltra quid faciat: ne possit eẽ vltra pditio plurimoꝝ p secularem comꝓmendus est potestatem: ita q̃ ei ꝛeputetur exilium vel alia legitima pena inferat.

Item.

Lia gu. qui violenter docebat ecclesiam. p. clerici occupasse ꝛefunct⁹ est: vt accepimus: ⁊. r. eam postmodu⁹ est ingressus: ꝓcipimus: vt fm̃ formam prioꝝ litteraꝝ inter ipos. r. ⁊. p. sub eisdem iudicib⁹ mediante ratiõe sicut inter. p. eundem ⁊ ꝑfatum gu. si viueret negocium terminetur.

Mno. tercius sancti sergij et sancti georgij abbatibus.

Um venissent: ⁊ infra. Cũ sup ꝓuilegijs se. apostolice cauſa vertat̃: nolum⁹ ꝛe ipsis p alios iudicari.

k q Lia gu. sic int̃ eundem. p. ⁊ ꝑfatum gu. Sic ergo videt̃: q̃ singular̃ successoꝛ possit cõuenirι p rescriptum ipetratũ ꝑ anꝯessoꝛe etiã re integra argu. ĵ. ꝛe concess. ꝓben. ꝓpositi. Et videtur expressum: q̃ quicũqꝫ sucedit possit conueniri. ś. ꝛe alie. mu. iu. c. j. ⁊ ꝛecretalis epistola vim cõstitutionis habet. xx. di. in memoriam. ⁊. c. si romanoꝝ. ergo ad similia oĩa illa trahẽ possumus. argu. ff. ꝛe legi. non possunt. Ergo tam singularis q̃ vniuersal̃ successoꝛ cõueniri potest ⁊ ꝛecretum factum in ꝑsonam antecessoris iam ꝛefuncti: in ꝑsonam heꝛedis transfertur. ff. ꝛe fideicõmiss. lib. l. cum quasi. Sed ꝓra videtur q̃ non sit cõueniendus successoꝛ. quia rescripta ad alias ꝑsonas vel res: non extendũt̃ nisi que continẽtur ibidem. vt ś. ꝛe of. ꝛelega. p. ⁊. g. in fi. ⁊. c. cum olim. ad it. ⁊ est expressum etiam ꝛe successoꝛe vniuersali. ś. ꝛe rescrip. significauit ⁊ iudicis datio non transit ad heꝛedem illius qui non erat in rebus humanis: contra quem datus fuit iudex. ff. que senten. sine ap. rescin. eũ qui. Verum est q̃ rescriptum re integra: non transit ad successoꝛẽ: nec successoꝛ illius contra quem impetrat̃ potest ꝓueniri: vt ś. ꝛe rescrip. significauit. vbi ꝛe hoc quod hic dr̃ intelligit̃ ꝛe illo successoꝛe q̃ scienter occupauit rem alterius: quam sciebat ad se non ꝑtinere. Unde quasi in vicium successit: sicut ille qui scienter recipit rem a vsectore. ĵ. ꝛe resti. spo. Sepe cõtingit. ⁊ sicut ille qui recipit rem ab alio causa mutandi iudicij. ś. ꝛe ali. mutã. iudi. c. j. Isti em̃ quasi simules sunt in vicio: vnde possunt conuenire coram eisdem iudicibus ⁊ per easdem litteras sicut antecessoꝛes vt hic dicit̃: ⁊ in illo titu. ꝛe ali. mu. iudi. causa facta. c. j. ⁊ eoipso q̃. r. occupauit rem: qua iste. p. spoliatus fuit ꝑ illũ gu. videt̃ habere ratum factum illius. si. ĵ. ꝛe immu. ec. c. aduersus. al's quare posita fuisset hec ꝛecte. in hoc tit̃. Alij dicunt: q̃ iudices illi ꝓcedunt tm̃ ex vi istaꝝ lr̃aꝝ: nec al's poterãt ꝓcedere p ꝓmas: qõ nõ credo.

g Cum venissent. hic est pars illius quã habes. ś. ꝛe in inte. resti. Cum venissent est ꝓncipiũ glo. iudicari. Et hoc ideo: qr̃ eius est interꝑtari cuius est condere. vt. ĵ. ꝛe sen. ex. inter alia. ⁊. xj. q. j. §. ex his. ⁊. ℒ. ꝛe le. l. vlti. ⁊. ff. ꝛe preto. stipula. in pretoriis. Sed nunquid incidenter poterit alius cognoscere q̃ papa? Videtur q̃ sic. ℒ. ꝛe iudi. quoniam. ⁊. ś. ꝛe in integ. resti. causa. in fi. inspiciendo ꝓuilegium ⁊ si verba sunt manifesta iudex potest dicere: non obstat ꝓuilegium. arg. ĵ. ꝛe fi. instru. accepim⁹. Arg. ꝑ. ff. ỏ postu. quos ꝓhibet.

ꝛ. j. ꝛe excep. exceptionē. in fi. j. q fi. sunt legit. latoꝛ. Dicas ꝙ hoc hꝫ locū cum vba ꝓnilegij obscura sunt ꝛ ambigua tunc eius est interpretatō cuius est cōdere. Vbi vo apta sunt ꝛ clara pōt iudex dicere: obstat ꝓnilegiū vel nō obstat. ar. ꝑdicte decre. accepimus. Sed q̄liter pōt papa eē iudex in cā sua: cum alius ꝺz eē iudex q̄ actoꝛ: vt. viij. q. viij. c. j. ꝛ. ij. Le ne quis i re sua tus sibi di. l. vna. Papa enim i tali casu litigat per ꝓcuratoꝛem. j. ō cōfirmat. vtili. cum dilecta. Item q̄ lites sine omni suspitione ꝓcedere debēt. iij. q. v. q̄ suspecti. Itē q̄ res ecclesie romane ꝓpe sunt pape: sicut res fisci sunt imperatoꝛis q̄si patrimoniū. ff. ne q̄ in loco publi. l. j. §. hoc iudiciū Item ꝛe cā fiscali cognoscere ꝺz ꝓcuratoꝛ cesaꝛ ff. ꝛe of. ꝓcon. nec q̄q̄. ℔ dic q̄ pp̄ pōt eē iudex in cā sua: sic imperatoꝛ in cā fiscali. ff. ꝛe his q̄ in testa. ꝛelen. l. ꝓxime. et xxj. di. nūc aūt. Et ꝑhibetus pōt esse testis in cā eccl'ie sue. xvij. q. ij. sup prudentia. Sic ꝛ eps iudex est in cā eccl'ie sue. xxij. q. viij. gulisart⁹. ꝛ vij. q. j. sicut. Consultꝰ tñ er honestius facier si alij hoc cōmiserit. ar. ij. q. vij. nos si incōpetenti. ꝛ. ff. ꝛe offi. ꝓcon. l. nec q̄q̄. Et intelligit ꝛe ꝓnil'. q̄ papa ꝓcedit aliqs ecclesiys ꝛ nō ō illis ꝓnilegijs q̄ a dño collata fi romāe eccle. s. ō trāsla. c. j. ꝛ. xxj. di. in nouo. ꝛ ca. q̄uis. ꝛe aliqs ꝓnilegijs bñ iudicat ꝑ alios. Vel pōt exp̄i: nolumꝰ iudicari ꝑ alios: nisi ꝑ ꝛelegatos a nobis. ꝛ hic ē planū: q̄a exquo papa dat ꝓnilegiū vel indulgētiā vel etiā ꝓtumatoꝛ nullus ō illis cognoscit ānodo sine eiꝰ mādato j. ꝛe ꝓsti. vn. vel inuti. c. j. ꝛ. ij. Ber.

Nouit ille. La. Rex anglie et rex francie sup quadā discordia: quam inter se habebāt occasione feudi sup comitatu pictauie composuerūt ad inuicē. ꝛ ꝓpositio illa fuit hmodi ꝺe iuramēto firmata: tandē rex frācie nō obstā. iuramēto venit ꝓtra illā ꝓpositōz occupando dictū comitatū. Rex anglie sepe monuit illū vt ꝓpositōz seruaret ꝛ pacta inita int eos Sed cū ille ꝛesistere nollet rex anglie ꝛenūciauit hoc ecclesie: vnde dñs papa intellecta ꝛenūciatiōe illa q̄ ille veniebat ꝓtra pacē ꝛ pacis federa iuramento firmata: cū ad ipsum ꝓtineat corrigere ꝛe peccato q̄libet christianū: scribit dñs papa ꝓlatis francie ꝛ ꝓmo inducat ꝓtra eū illam sūcte euāgelij: nec tñ ꝓpterea in hoc ꝛrogare vult i aliquo iurisditiōi illius: nec intendit iudicare ꝛe feudo ℔ ꝛecernere ꝛe peccato illius cuius censura ad ipm̄ spectat: nisi ꝑ ꝓnilegiū vel ẜuā ꝓsuetudinē iuri cōi sit ꝛetractū. tandē ondit q̄ ipse nō ꝺz sibi i iniuriā reputare: exēplo valen tiniam ꝛ aliaꝝ imperatoꝝ ostendēdo q̄ ad ipm̄ ꝓtinet corrigere q̄libz ꝛe pctō ꝛ pacis federa reformare. Vñ cōmittit cām istā cuidā abbati: q̄ ꝛe plano ꝛe q̄rimonia illa cog̃scat. Qz si rex frācie būlit nō acq̄euerit: Petit cuidā legato q̄ ipe ꝓcedat in negocio sm̄ formā sibi traditā.

c Mostra. Per hoc q̄ ꝺr ℔: patet q̄ ecclesia vl papa nō habz virūq̄z gladiū. xcvj. ꝺi. cū ad vex. ꝛ. j. ō ap. si duobꝰ. ꝛ. j. q fi. sunt le. cām q̄. Imperiū enī ꝛ sacerdotiū ab eodē ꝓncipio ꝓcesserunt. in aut. quomodo oporteꝛ. e. in ꝓn. colt. j. Nō ergo ꝛe tēporali iurisditōne ꝺz intromittere se papa: nisi in subsidiū saltz cum inde⁊ secularis negligēs est vl cā vacat imperiū. j. ri. ꝓr. licz. ꝛ. c. se. Sed videt q̄ papa maioꝛ sit imperatoꝛe. xcvj. ꝺi. duo sunt. ꝛ. s. ꝛe ma. ꝛ obe. solite. nam iura celestis imperij ꝛ terreni petro cōmissa a deo sunt. xxij. di. c. j. ipse enī vtriq̄z gladiū habuit: vt ꝺicit euāgelista ecce duo gladij sunt hic: quā ptātē sūs successoꝛibꝰ trāsmisit. xl. di. c. j. verū. executiōnē gladij temporalis imperatoꝛibꝰ ꝛ regibus ꝓmisit eccl'a. ꝛ tamē iurisditōz cāpm̄ ciuiliū aliqui ꝑ sacerdotes exercuit. xj. q. j. relatū. Quedā enī possumus aliis ꝓmittere q̄ nobis nō possumus retinere. arg. j ꝛe instit. c. vl. nec ꝛebz epūs sibi reuinere q̄ ꝺz aliis dare. xij. q. ij quatuor. ꝛ melꝰ. xj. q. j. ꝛe q̄dē. ꝛe hac materia habes. j. qui fi. sunt legi. causam.

d Ethnic⁹. xlv. di. ℔ illō. xxiij. q. j. oibꝰ j. ꝛe imreuerā. quēad modum.

e Peccat in ipsum. i. offendit l' ledit eū. aliter accipit peccare in aliquē i aucte illa si peccauerit. ij. q. j.

f Processit. illū admonēdo. vt seruaret federa pacꝫ at's ꝛeūcians nō audiē: nisi admonitōne ꝓmissa. j. ꝛe accu. cū dilectus cū suis ꝓcoꝛ.

g Intēdim⁹. rñsio tacite questōnis.

h Iudicare ꝛe feudo. directe. scz. ℔ tñ rōe peccāi ꝛ inducēdo ad pemtentiā. vj. q. j. illi q. ꝛ. xxij. q. j. ꝑdicandū. ꝛ. xxiij. q. iij. ecce. ꝛ sic ꝓ conseq̄tiā cogit restituē feudū. ar. xxiij. q. vj. si res aliena. qualiter q̄stio feudi tractari ꝛebeat: vī. s. e. cetera.

i Ipsum. s. q̄n q̄stō est ꝛe feudo inter vasallos: tūc iudiciū ꝓtinet ad dñm feudi. ꝛe hac mā no. s. e. cetera

k Cōsuetudinē. no. q̄ ꝓsuetudo parificat ꝓnilegio. ix. q. iij. ꝑgrinos. ꝛ. lxiij. di. q̄ sancta. ꝛ. lxiij. di. q̄ ꝓ ambitiones. Itē ꝓ hic q̄ ꝓsuetudo dat iurisditōz. s. ꝛe arbi. dilecti. ꝛ. ꝛe emācipa. l. j. ꝛ vl. ꝛ. lxiij. di. q̄ sancta. ꝛ q̄ ꝓsuetudo iuri cōi ꝓmi

l Quicūq̄z videtz. ℔ cū hec lex sit abrogata penā dicet: hēs hic. sustinet recitatoꝛ ꝛ auditoꝛ. C. ꝛe ve. iure enu. l. vl. §. hec oīa igit vt q̄d membrianā occupat. xix. di. si romanoꝝ. ℞ rñdeo tz sit etiā sublata noticia tamen ipsius necessaria est: vt. vij. di. fuerūt. vt oñdat quātā dilectionem habuit ꝓmulgatoꝛ legis erga sacerdotum: ꝛ ratio eius durat: licz ius ciuile ꝛefrusā. ff. ꝛe capi. diui. eas. Itē ē ar. q̄ eccl'a ꝑest inducere legem: cum ꝑ ipsa facit sed eam contra se recipe non tenetur. xj. di. lege. legem istam habes. xj. q. j. quicūq̄z. glo. est cum sermone. s. ꝛe in. integ. resti. c. cum ex literis.

m Ex homine. similiter imperium a solo ꝛe est. xxiij. q. iij. ℔ sicut. ꝛ. xliij. dist. sit rector. Bernar.

n Corrigere q̄libet. saltem indirecte. ij. q. j. multi. ℣. sicḃ frater ꝛe. Arg. ℣. ff. ꝛe pet. here. hereditas. in fi. q̄nq̄ tñ aliqs facit malū: nō tamen punit imo remunerat: vt ille q̄ colligit oliuā ummaturam animo non ꝺandi damnum: ꝛ non tenetur aquilia. ff. ad. l. aquil'. si seruus seruū. §. si oliuam. Ber.

Nouit ille quod ꝛe ꝓpatulo nō distinguit. Ber.

Nouit ille. Ad ꝓmissa ꝛe ꝓpatulo

o ¶ Cum regibus. ſ. de offi. dele. ſane. & c. paſtoralis. & xij. q. ij. ſiq de rebus. & xviij. di. ſi eps. & xxiij. q. j. qui ꝓtra pacem.

p ¶ Ita magnū. vt. iij. q. ix. c. vlt. Ber.

q ¶ Pacem. ad eccleſiā eīm ſpectat pacē ſeruare & obſeruari facere. ſ. de treuga & pace. c. j. & xxiij. q. iij. ſiquis rompetas. & c. paternaz.

r ¶ Illō eſt dubium. xxij. q. j. oē qō. & ca. p̄dicandū. arg. xxij. di. diacom.

ſ ¶ De plano. non in forma iudicij: ſed in modū denūciatōis. ſic. ij. q. iij. §. abolito vl de plāo. i. ſine ſtrepitu iudiciorum. j. ō accu. olim. & c. ſicut.

t ¶ Eius exceptio. ſic ergo ꝓtra denūciatōez admittit exceptio. j. de dēſpon. impub. ad diſſoluēdū. Ꝛō vez eſt ſi obijciat q ſit criminoſus. et hoc ſiue ꝓſequat iniuriā ſuā ſiue non cū in modū denūciatōnis agit repellit ꝓtextu criminis: q: tunc agit q̄ſi q̄libet extraneus. qualit eīm moueretur bono zelo ad correctiōz alterius q̄ nondū eſt correct. iij. q. vij. q ſine. & ca. iudicet. & j. q. j. mlti & xxv. di. c. vlt. & xxxv. q. vj. epūs i ſyno do. & j. de teſti. cogē. ꝓterea. & j. de ſpon. cū i tua. de hac mā dr. ij. q. j. ſi peccauerit.

a ¶ Paſtoralis. Factū ꝓponāt. & p ſeipoſ rñdeat & nō p alios. ff. ō inf. acti. q ſeruū. §. vlt. & c. ō iura. calū. aut. p̄ncipales. miſi vbi te nent rōne officij. ff. ō pcur. nō ſolū. Item vniuerſitas p alium rñdet. xij. q. ij. q manumiſſi. & ff. qō cu iuſtz vniuer. l. j. §. q bus. & l. item eoz. §. actor. Itē excōicatus p aliū dz rñdere. ſ. e. itellexim⁹. Itē & eps v. q. iij. qa epi. Item illuſtres. C. de pcu. l. pe. & idiſcrete pſone vt hic & minores. ſ. de eta. & q̄li. ex rōne. C. de aucte pre. clax. Item furioſi pdigi & mulier luxuriosa. ff. de cura. fu. l. & mulieri. Tan.

b ¶ Eaminata. Tanq̄ ſequeſtratā. Sequeſter appellat ille apō quem res in lingiū deducta cōter a litigatoribus ponit: & hmōi depoſitio nō poteſt fieri niſi a pluribus: q̄uis al's & vn⁹ & plures deponere poſſint. ff. depo. licet.

c ¶ Eccleſie poſſidebas. Dz ſi ita intelligit lra iſta: q iſte dicebat ſe poſſediſſe anteq̄ deponeret apud ſequeſtz: vñ ſequeſtrata fuit: tunc planū eſt qō hic dicit. q: tūc habet ꝓ poſſeſſore niſi ea mente depoſu iſſet eccleſiā apud ſequeſtz: vt ipſum ſequeſtz cōſtitueret poſſeſſorem potius q̄ cuſtodem. ff. de acq. poſſ. intereſſe puto. ff. depo. l. licet. §. j. vnde nō poterat intentare rei vēdica. ꝓtra illos milites: nec interdictū poſſeſſorū: cum ipſe poſſideret. poſſeſſori eīm nō dat rei vendicatio. inſti. de act. §. j. & C. de alie. iudi. mu. cā fac. l. vna. Si vo dicebat ſe poſſidere poſtq̄ depoſuerat rem apud ſequeſtz ſi ipm poſuit cuſtodem: tūc adhuc dr poſſeſſor. al's nō. vt. ff. depo. licz. §. j. & ideo nullo modo agere poterat rei vendicatōne: nec interdicto poſſeſſorio cōtra milites ſ ꝓtra ſequeſtz poterat agere depoſiti. vt. ff. depo. ei apud. §. j. arg. ff. de pecul. l. depoſiti. j. & ff. de pui. credito. ſi ventri. §. ij. & ſi. & C. de vſur. acceptā. in fi. q̄nq̄ tamen rei vendicatio dat poſſidenti: nam a depoſitario vel a cōmodatario poſſum rem vēdicare: lz ego rem illā poſſideā: & hoc dr fieri rōne detentōis. ff. de rei vendica. officiū. ad finē. & profeſſoria ſimiliter dat poſſidēti: ne inquietet ff. ſi ſeruꝰ. vendi. ſi forte. §. j. & l. ſicut. §. ſed ſi querit. & hoc cū eſt in q̄ poſſeſſiōe ſeruitutis: ne vicinꝰ alt⁹ tollat oīnoz ſuā: ſi ille vult alt⁹ edificare tūc p profeſſoriā ille pōt prohibere vicinū edificare vt dr in. l. ſi forte. & l. ſicut. §. ſ ſi querit. & profeſſoria datur etiā ei q̄ nō poſſidet & cōtendit ſibi ſeruitutē deberi. ff. ſi ſeruꝰ. vendi. l. ij. negatoria datur dño q̄ negat aliū habere ſeruitutē vt in. l. p̄dicta. Iſto modo debuit agere miles iſte: negādo milites illos habere ius i eccl'ia: petēdo ne inquietarent eū ſuper iurepatronat⁹. & de iſtis duab⁹ hēs. j. de cā poſſ. cū eccla. & c. paſtoralis.

d ¶ Non tenere. cū eīm inepta ꝓponit actor: iudex non debz ſtatim illā corrigere: ſi eſt dubia: q: lz debeat ſuppliere ō iure de facto tñ ſuppliere non dz: ſ dz abſoluere reum cū poſtea ꝓpenderit eaz ineptā ex ꝓbatōnib⁹. vt h. ff. ſi meſ. fal. mo. dix. l. j. §. j. & j. de donati. inter dilectos. & j. ō reſti. ſpol. cū ad ſedē. Si vo māifeſte cognoſcat q ſit inepta: ſtatim eā reijciat iudex vt aſſeſſor. ſ. eo. cū cāz. & ff. de aſſeſſ. l. j. & j. de reſpō. impu. ad diſſoluendū. & ſ. ō elect. inſtituz. Itē ex hoc loco dr q actio ſm canones ſit ꝓponenda. arg. j. de mu. pe. c. j. ꝓtra. ſ. e. dilecti. vbi de hoc. Dicunt tamē q̄dā q in ſpūalibꝫ cauſis acto: nō tenetur ꝓponere actiōz: vt ſic intelligant iura que dicūt actoz nō eſſe ꝓponendā. i ciuilibꝫ vo tenet. Jo. dixit: q ſm canones nō tenet q̄s ꝓponere actōnem q̄ nō magnā reḡit ſubtilitatem ſ leuem: ſicut eſt rei vendicatio locati depoſiti. Utz hmōi leues tenēt noīare: dicas vt dictū eſt ſ. e. dilecti. Ber.

e ¶ Eaminata. Tanq̄ ſequeſtratā. Sequeſter appellat ille apō quem res in lingiū deducta cōter a litigatoribus ponit: & hmōi depoſitio nō poteſt fieri niſi a pluribus: q̄uis al's & vn⁹ & plures deponere poſſint. ff. depo. licet.

f ¶ Ecclesie poſſidebas. Dz ſi ita intelligit lra iſta: q iſte dicebat ſe poſſediſſe anteq̄ deponeret apud ſequeſtz: vñ ſequeſtrata fuit: tunc planū eſt qō hic dicit. q: tūc habet ꝓ poſſeſſore niſi ea mente depoſu iſſet eccleſiā apud ſequeſtz: vt ipſum ſequeſtz cōſtitueret poſſeſſorem potius q̄ cuſtodem. ff. de acq. poſſ. intereſſe puto. ff. depo. l. licet. §. j. vnde nō poterat intentare rei vēdica. ꝓtra illos milites: nec interdictū poſſeſſorū: cum ipſe poſſideret. poſſeſſori eīm nō dat rei vendicatio. inſti. de act. §. j. & C. de alie. iudi. mu. cā fac. l. vna. Si vo dicebat ſe poſſidere poſtq̄ depoſuerat rem apud ſequeſtz ſi ipm poſuit cuſtodem: tūc adhuc dr poſſeſſor. al's nō. vt. ff. depo. licz. §. j. & ideo nullo modo agere poterat rei vendicatōne: nec interdicto poſſeſſorio cōtra

Sed forſan dicet: q aliter cum regib⁹ & alit cū alijs eſt agēdū. Letex ſcriptū nouimus in lege diuina ita magnum iudicabis: vt paruū: nec erit apud te acceptio pſonaz: & infra. Licz aūt h mō ꝓcedere valeam⁹ ſup q̄libet criminali peccato: vt peccatorē reuocem⁹ a vicio ad virtutē: ab errore ad veritatē: ꝑcipue cū ꝫ pacem peccat: que eſt vinculuz charitatis: poſtremo cū inter reges ipſos reformata fuerit pacis federa: & vtrinq̄ pſtito ꝓpiuramēto firmata: que tñ vſq̄ ad tēpus ptaxatuz ſeruata non fuerint: nūquid nō poterim⁹ de iuramēti religione cognoſcere: qō ad iudiciū eccl'ie nō ē dubiū ptinere: vt rupta pacis federa: reformēt. Me ḡ tantā diſcordiā videamur ſub diſſimulatōe fouere: predicto legato dedim⁹ in p̄ceptis: vt niſi rex ipſe l ſolidā pacē cum p̄dicto rege reformet vel treugas ineat cōpetētes: vl ſaltem būiliter patiat: vt idem abbas & archiepūs bituricen. ō plano cognoſcat: vtz iuſta ſit querimonia quā ꝫ eum ꝓponit coram eccleſia rex anglox: vel eius exceptō ſit legitima quam ꝓtra eū p ſuas nobis lras duxit exprimendā iuxt formā ſibi datā a nobis: ꝓcedere non omittat.

¶ Dem epō helienſi.

¶ Aſtoralis: & infra. Statuim⁹ p̄tea: vt p̄ncipales

pſone non p aduocatos: ſed per ſeipſas factū ꝓponāt: niſi forte ſint adeo indiſcrete vt eaz defectus ō iudicis licentia per alios ſuppleat.

¶ Dem nobili viro matheo de riparia.

¶ Eaminata cauſa q̄ vertit inter te & milites cāpanie & infra. Actōnē quā ſup iurepatronatus eiuſdē eccl'ie ꝫ p̄fatos milites intētabas: incōgruentē cognouim⁹ & ieptā: qz cū teſtes induxeris ad ꝓbandū: q quādo p̄fat⁹. a. vicedñs eccleſiā eādem tanq̄ ſequeſtratam accepit: tu iuſpatronat⁹ ipi⁹ eccleſie poſſi debas: ꝓfecto nec rei vendicationē intentare nec ipſi⁹ reſtōez poteras poſtulare: vñ intentiōz tuam i hac pte ꝓnūciauim⁹ nō tenere: abſoluētes eoſdē milites ab eadē: ita tñ q̄ li cōgruentē & aptam intētare volueris actiōz rñdere tibi nihilomin⁹ teneāt.

¶ Dez mgro & fratribꝫ militie templi in italia pſtitutis.

¶ Elm deputati: & īfra. Accepim⁹ q q̄dam tam ſeculares q̄ eccl'iaſtici iudices illos quos habetis in oībꝫ veſtris ꝓceptores: i cauſis ad pſeq̄ndā ſuā iuſticiaz nō admittūt tanq̄ licitum nō ſit eis ſup litigioſis negocijſ curā gerere: q pacificis dereuerūt ſtudijs īherere: illō allegantes in repulſionē eoz: q eoz ipſis generatio nō eſt nota q̄ vñcunq̄ venerint gra diuina

ſ ¶ Laudabiliter exequūtur. & ſic ꝓt indu ſtriā & ꝓbitatem luebant penā. C. depoſiti. l. vlt.

a Qualiter ⁊ quando. Appellationibus. que ipso iure non tenent. j. de ap. pastoralis. j. R. ⁊. c. vt debitus.

b Prohibemus. imo ⁊ si velint nō possint laicis suis iudicē ꝓstituere j. n. pr. si diligenti. ⁊. c. significasti. xj. q. j. nolita. ⁊. c. placuit. Et vī q̄ etiam de ꝓsensu epi nō possit. ⁊ puto illud vex. j. n. pr. significasti. Iz iura antiqua ꝓraria innuere videant: vt dī ibi. Sed econuerso laici trahunt ad foz ecclesiasticū ꝓpē vsitatā iudicis secularis. j. n. pr. licz. ⁊. c. se. ⁊ e. ex trāsmissa

c Clausa q̄. Silis pene. Et ita vī q̄ iudex q̄ habz ꝓsimilē cām cause sibi commisse possit recusari: ex eo q̄ dicit: nimis fauorabilis cē. qō ē mirabile: vt ex eo nascat suspicio. Vñ si aliqs ageret ō iure exemptiōis coz̄ aliquo iudice q̄ i simili cā laborasset iudex ille de facili sententiaret p illo. simile est i teste q̄ hz ꝓsimilē cāz: q̄ alle nō dz admitti i testē ꝓpter hmōi suspitionē: ne de facili testificaretur p illo. j. ō testi. psonas ⁊ q̄ silī morbo laborāt non sunt admittendi in testimonio. vt. iij. q. iij. §. liberi. ⁊. c. testes. si. j de excep. cū ecclesiastice. nō tñ extendas hāc silī tudinē ad oēs cās. Nā si iudex habeat cām de ci max: ⁊ alia cā puta ius patronat⁹ l' electōis ei cōmutat: illud ei non nocet: vel etiam vt dixit Jo. bene possum petere ecclesiā vel aliud coram iudice q̄ hz cōsimilē cāz. vel hec cā nō videt sufficies ad recusandū iudicē: Iz sit sufficies ad subrogandū. cum enim plures iudices dari sint ad petitōnē alterius partis sine q̄bz tali suspitōne vt silī: remouet aliqs illoz ⁊ alter subrogatur vt cā iste suspitōe ꝓcedat frequent̄ ꝓpingit. vel dic q̄ ꝓus dictū est.

d Subrogātes. Sic ꝓpter suspitōz dīationis aliq⁹ subrogat. §. de offi. dele. cām q̄. Ite si necessarius sit iudex in tali remouet. ⁊ alter subrogatur. j. de testi. dilecto. Ber.

e Exhibita. Euocādi. oēs em̄ illi euocādi sunt: qs negociū tāgit. §. de tēp. or. si archiepis. lxvj. di. archiepis. ⁊. viij. q. j. Iz ergo. ⁊ ff. de adop. nā duus. ⁊. ff. de minō. in cause. §. causa. C. de aucto. prestan. l. vlt. Bernar.

f De pungentibz. pungentia ipsam electōnem puta de meritis electi ⁊ studijs eligentiū ⁊ de zelo. ⁊ an aliqd symoniace pactionis intercesserit. §. de elec. scriptū est. ⁊. c. sup eo. ⁊. j. de excep. remigz. in fi.

g Inqrerent. Ex hoc verbo visum fuit iudicibz q̄ i modū inqsitōis deberent ꝓcedere ⁊ nō in forma iudicij: ⁊ ita lite nō ꝓtesta. poterāt ꝓcedere ꝓpter ꝓsumptā alterius partis. j. vt lite nō ꝓtesta. q̄m frequent. §. sunt ⁊ alij. ⁊. j. de accu. qualiter ⁊ q̄n. §. debet. Sed errauerūt cum forma ista non fuisset in modum inquisitionis cōmissa. sed in modum iudicij mera inquisitio non cōmittit in tali casu: quia inquisitio fit sup excessibus ⁊ inquisitor debet accedere ad locum. ij. q. j. deus omnipotens. ⁊. j. de symo. licz beli.

h Conspiratōnem. quod si vex fuisset repellendi erāt nec audiēdi ꝓtra electū: q̄ quasi inimici ⁊ ex odio hoc facere ꝓsumunt: vnde ab agendo sunt repellēdi sicut a denūciatōe seu inqsitione. j. de accu. cū oporteat. ⁊. §. eo. nouit. in fi. nec tales ad testimonium sunt admittēdi. j. ō symo. licz beli. ⁊. c. ꝓ tuas. ꝓspiratio em̄ grauissimū crimen est: ita vt accusatū a ꝓprio gdu repellat. xj. q. j. coniurationū. ⁊. c. se.

i Excōicationem. Exceptio excōicatōis repellit ab agēdo: ⁊ q̄ ista agebāt ꝓtra electū talis exceptio admittēda fuit: q̄ excōicati audiendi nō sunt. j. de sen. excō. p tuas. ⁊ c. si vo. j. de here. excōicam⁹. §. credētes. Sed cū electus petit ꝓsumatōnem agendo ꝓtra ipsos q̄ se sibi opponūt si opponāt aliquid electo in modū exceptiōnis ad defensionē ecclesie sue cōtra illos non admittit replicatio excōicatōnis: q̄ ⁊ si cōstet illos esse excōicatos non repelleret a defensione. j. ō excep. dilecti. q̄ a defensione nullus excōicatus repellitur. j. de excep. i tribus. vl. c.

k Peruertēdo iurī ordinē. Vñ nō valuit quod fecerūt: q̄ fines mādati seruādi sunt. §. de rescrip. cū dilecta ⁊. §. ō of. dele. venerabili. imo ⁊ si verba rescripti viderent esse ꝓtra ordinē iuris tñ nō dz recedi a iure. §. de rescrip. cām que.

l Lite nō cōtest. q̄ fieri nō dz. j. vt li. nō ꝓtesta. p totū. nisi electus eēt cōtumax: tūc em̄ ne patiat eccia de trimētū ex mora possunt recipi testes. li. ñ ꝓtest. j. vt li. ñ ꝓtest. q̄ñ. §. ponzo.

m Dictis grauaminibus. s. q̄ simul sup exceptione ⁊ ꝓncipali negocio ꝓcedebant. ⁊ lite nō ꝓtesta. Et colligit ex hac littera: q̄ si plura grauamina assignent in appellatōne: sufficit alterū ꝓbare dummodo quodlibet p se sit sufficiens. si. j. de ap. significauit. ⁊. j. ō pbē. cum iam dudum. ⁊. §. de rescrip. ex parte. vbi de hoc. Si aut̄ plura ꝓponunt que habent diuersos effectus non sufficit alterū ꝓbari quo ad vtrūq̄ effectū: ꝓ sufficit quo ad alterū. exemplū habes. §. de rescrip. olim. ꝓ omnia que hic dicta fuerunt habent eundē effectum. scilicz vt appellatio legitima fuerit. ergo sufficiat quodcūq̄ ꝓbet: q̄ vtrūq̄ p se sufficit. sic. §. de rescrip. inter cereras.

n Venerabilis frater. Obstante. Sic ergo pz: q̄ hodie nō habz locū lex illa. C. de iudi. ꝓrandū. j. R. §. vl. ⁊. §. plerūq̄. vbi dicitur: q̄ instātia iudicij perit: nisi causa finita sit infra

vocati dū laudabiliter exequant officiū sui ordis ex supabūdāti reqrit sue notio natiōis. Ne qs igit̄ in ꝓsecutiōe cause ꝓcedentes ab agendo vel respōdendo occasiōe hmōi repellat: auctē pntiū inhibemus.

Item vercellen. episcopo ⁊ abbati ō toleto.

Qualiter ⁊ quādo: ⁊ infra. Precipiatis ex parte nra platis: vt laicis de clericis conquerentibz plenā faciāt iusticiā exhiberi: nō obstantib⁹ appellationibz frustratoriis: qs in eoz̄ grauamē clerici frequent̄ opponūt: ne ꝓ defectu iusticie clerici trahant a laicis ad iudiciū scl'are qō oino fieri ꝓhibem⁹. Item Dē.

Causam que inter abbatē ⁊ quentū vuindō. ⁊ archidiaconū carnot. sup qbusdā procurationibz vertitur: vobis ⁊ archidiacono parisien. mem-inimus cōmisisse: ⁊ infra. Quia vo cū eundē archidiaconū sit lis pene causa ptingat: nimis fauorabil' parti alteri videret: nos te fili decane loco ipsius archidiaconi subrogantes: mādam⁹ q̄. nō obstātibus pozib⁹ lris in cā ratione prouia ꝓcedatis.

Dno. terci⁹ archi. remensi ⁊ decano brimensi coloñ. dioc.

Exhibita nobis. r. virdimēsis electi petitio ōclarauit: q̄ cum sup facto electiōis sue. h. archidiaco. ac quozundā canoñ. virdimen. aduersariozū suoz procuratores ad nr̄am audientiā accessissent: parisien. epo ⁊ cōiudicib⁹ suis sb certa forma lras nras direximus inter alia cōtinentes: vt vocatis q̄ forent euocandi sup propositis suis et alijs negociū ptingentibz inquirerent veritatē: ⁊ infra. Cū āt idem electus qbusdā ex his qui p eū agebāt ꝓspiratoz: ⁊ qbusdā excōicationē i modū exceptiōis obiceret se id offerēs probaturū pfati iudices interlocuti fuerūt q̄ de his ⁊ pncipali negocio sic inqrerēt: nolētes q̄ nō iudices ꝟ inqsitores existerent: sup predictis exceptionibz ipsius electi ꝓbatōes admittere: ꝟ quertēdo iuris ordinē de pmissis exceptōnib⁹ ⁊ pncipali pariter p se inqrere intendētes ⁊ pcedētes etiā ad receptōnē testiū lite nonduz sup eodem negocio ꝓtestata: qre pfatus electus nr̄am audientiā appellauit: ⁊ infra. Quia vo nō in modū inqsitōnis ꝟ cōmissionis negociū extitit delegatum: mandam⁹ q̄. si ex dictis grauaminibz vel aliq̄ ipsoz appellatiōe pstiterit: reuocato i irritū qcqd post ap. hmōi inueneritis attentatū: in causa ipsa iuxta priorū ptinentiā lraz ratōne puia ꝓcedatis. Item mgro tancredo canonico bononien.

Venerabilis frater noster archiepus rauēnas ꝓposuit cora nobis: q̄ cū decisio cāe q̄ inter ipm ⁊ cōitatē cerulē sup iurisditōe ciuitatis cerulē ⁊ q̄busdā alijs articul' vertit: sit p subterfugia ⁊ cauillatōes eoz p triēnū ꝓrogata: dicti cerulen.

triennū a tempore litis cōtestate cōnumerandum vt iterū incipiat de nouo ꝓcedere ac si nunq̄ fuisset ꝓcessum. Si em̄ isti respondere nolebant: quia instantia iudicij perierat: non erant audiendi. q. licz fm l. predictā instantia iudicij perierat p decursum triennij: littere sine iurisdicione iudicis non perierat: qa iurisdictio iudicis est ꝓpetua: ⁊ rescripta ꝓpetua sunt. C. de diuersi. rescript. falso. ⁊ ar. C. de ꝓscript. ꝓpe. l. ij. ⁊ C. ō ꝓscri. xxx. vel. xl. an. l. vlt. Poterant tamē dicere non tenemur rīdere nisi nouus libell⁹ det ō nouo: ⁊ omnia iterꝫ ꝓcedant ab initio per legem ꝓdictā ꝓperandi qne modo nō hīt locū q̄m ad hunc articulū p decre. istam. Et sic obuiandum est malicijs eoꝝ q causas malicioſe volūt ꝓrogare. Sed ex hac decreta. nō videt: q lex illa ꝓperādū corrigat q: non colligit hic: q lis fuit ꝓtestata: ß per subterfugia ⁊ cauillationes cā sit ꝓrogata ⁊ hoc potuit esse totū ante litem ꝓtestatam. imo lis ꝓtestata fuit: q: decisio etiam cause ꝓrogata fuit: vt dicit. Et sic fuit lis ꝓtestata. ⁊ ita habet expressuz in antiqua q lis erat cōtestata. Et ex eo q dicit instantiā iudicij periisse: apparet q ꝓcessuz erat i ꝑncipali negocio: quod dī fieri p litis contestationem q est ꝑncipiū cause

a Significauerūt Promulgauit ⁊ hꝰ bene fieri potuit cum causa ista nō fuit spiritualis: ß sup iurisdictione tpali. ⁊ abbas ⁊ q̄etus fuerint actores: vñ debuerūt seq̄ fori rei. j. ti. ꝓri. cū sit generale. ⁊ xj. q. j. expiēte. ⁊ c. se. ⁊ C. de iurisdi. om. iudi. iuris ordinē. ⁊ sniā super possessione diffinitiua appellat. j. vt lite nō ꝓtesta. c. ij. ⁊ hic.

b Sup ꝓpietate. Sed videt q isti monachi tenebant respondere aduerse parti sup ꝓpietate coram iudice qui cognouit de possessione: quia iudex ille q cognouit de possessione ⁊ cognoscere dz de ꝓpietate. j. de cā pos. c. j. ⁊ est illa audientia denegāda: q cōtinentia cause nitit diuidere: vt coꝝ vno agat de possessione: ⁊ in alio iudicio de ꝓpietate C. de iudi. nulli. ꝓterea cause q̄uentionis ⁊ recōuentionis coꝝ eodē iudice fieri debent. C. de sen. ⁊ inter. om. iudi. cū papinian⁹. ⁊ iij. q. viij. cui⁹ in agēdo. q̄s obseruat iudicū: ipsum i eodē negocio habere ꝓtra se iudicem nō dedigneť: vt. in. l. cum papinianus. ⁊ iij. q. viij. cuius in agendo. ⁊ illud quasi videt idem negocū. j. de nu. pe. c. j. So. verū est q ꝓtinentia cause diuidi nō debz: ⁊ ille qui cognouit de possessione debet cognoscere de ꝓpietate: siue sit ordinarius siue delegatus cui causa simpliciter quo ad virūq̄ sit cōmissa. j. ō segnstra. ad hec. ⁊ hoc locum habet cum actor ⁊ reus sunt eiusdē fori ß i casu p̄nti nō sunt eiusdem fori. Vñ monachi q ꝑmo egerunt de possessione debebant sequi fori rei: quod fecerunt ⁊ obtinuerunt. ⁊ si aduersarij volebant postea q̄uenire monachos super ꝓpietate: debebant sequi forum monachorum: ⁊ causa possessionis ⁊ ꝓpietatis bene possunt tractari coram diuersis: maxime vbi causa talis subest: qa nihil cōe habet causa possessionis cum causa ꝓpietatis. ff. de acq. poss. naturaliter. §. nihil. ⁊ si aliquis postulauerit alium iudicē sup ꝓpietate: ⁊ alium super possessione: non est audiendus. ⁊ sic loquitur. j. de cā possess. ca. j. ⁊ C. de iurisdictio. om. iudi. nulli. ⁊ ita non ꝓtradicunt huic decre. q: hoc isti monachi nō fecerunt alias iura cui⁹ in agēdo &c.

asserentes instantiam iudicij p decursum triēnij pīsse: rīdere sub tuo examine recusarunt: ⁊ infra. Mandamus: quatenus exceptōne huiusmōi nō obstāte i negocio isto ꝓcedas: iuxta traditam tibi formam.

Dem episcopo ⁊ magistris. t. ⁊ b. ꝓtaten. bononie commorantibus.

Significauerūt nob olim abbas ⁊ cōuentus sancte marie ō florentia: q florentina ptās p eis ꝯcōitatem castri de signa sup possessiōe vl̄ q̄si iuris ibidē eligēdi rectorē qō ad se ꝑtinere dicebāt: diffinitiuā sniaz pmulgauit: ß p⁹ modū abbatē ⁊ q̄uētū ꝑfatos ipsa ptās coegit cōitati ꝓdicte sup ꝓpietate vl̄ q̄si mēozati iuris in seculari iudicō rīdere vñ vobis imūxim⁹ vt si ita eēt: cogeretis cōitatem eādē electū a mōachis i rectorē admittere: audituri postea que partes sup ꝓpetate: vl̄ q̄si ꝓdicti iuris ducerēt ꝓponēda: ⁊ ifra. Dicz ps alta inť alia excipiēdo ꝓposuit se tūc rīdere coꝝ vob de iure nō teneri: cū tēpus ꝓpē vindemias exīsteret feriatum: respondente syndico mōasterij hoc malicioſe ꝓponi: vt videlz causa ꝓtracta tempus regimis electi predicti inutiliter elabať: ⁊ infra. Mandamus quatenus hoc non obstante in negocio ratione preuia procedatis.

De foro competenti.

Ex concilio calcedon.

Aliquis clericus aduersus clericum negocium habeat: nō deserat episcopum ꝓpriū: sed pius apud ipm actio ventiletur: vl̄ consilio eiusdem apō alios quos vtraq̄ pars voluerit iudiciū obtinebunt.

Ex concilio parisien.

Nullus iudicū neq̄ pīsbyterum neq̄ diaconuz aut clericū vllum: aut minores ecclesie sine pmissu pontificis per se distringere aut ꝓdēnare ꝑsumat. quod si fecerit ab eccīa dei cui iniuriā irrogare dinoscitur: tādiu sit sequestratus quousq̄ reatū suū cognoscens emendet.

c Propter vindemias Tēpore em̄ vindemiaz ⁊ tempore messiū nō cōpellit quis in iudicio respondere: ita q̄ sentētia lata ꝯ absentē non tenet tamen si cōsentiūt ptes bene valet iudicū. ff. de fer. l. j. ⁊ l. si feriatis. et de istis ferijs habes. C. ō ser. omnes dies. i ꝑn. Sed illis ferijs q̄ inducte sunt ob reuerentiam dei ⁊ aliox sanctox nullus pōt renunciare etiā si partes vellent. Illijs vō inductis in fauorez hominū bñ renunciať. hoc est expressum. j. de fer. c. vl. ⁊ de ꝑse. di. iij. c. j. ⁊ argu. ad hoc. ff. de arbit. si feriatis. xv. q. iiij. ca. j. ⁊ ij. Potest tñ tali die: vt videt libell⁹ offerri. ff. de adul. l. miles. §. ſeraginta. ß ex cā tali tempore aliqs compellit litigare. vt hic dicit in fi. ne tempus illi⁹ ele cti ad regimē illius loci elabať. Et idem credo si finiret iurisdictio iudicis tēpore illo: q tūc posset ꝓcedi: ne iudiciale instātia euanescat. arg. ſ. de offi. dele. ꝓsulum.

d Aliquis clericꝰ. Illō deferat. qō si fecerit puniri debet ꝓut dicit. xj. q. j. molita. ca. placuit. ⁊ j. e. si diligenti.

e Actio. i. petitio. quia fm canones actionem ꝓponere non tenent. ſ. ti. ꝓri. dilecti. vbi de hoc. ⁊ c. examinata.

f Eiusdem. aliter em̄ nullo mō pūt eligere iudiciū aliox: imo de lnia epi iudiciū seculare nō pūt eligere: ß ecclesiasticā pſonā bñ de lnia epi. j. e. significasti. al's nec volētes nec muti possunt deferre epm eraz si iuramentum interueniret. j. e. si diligenti.

g Illos. i. ecclesiasticos. j. e. significasti. vel eps cōmittat alicui.

h Utraq̄ pars. honestū ⁊ iustū ē istud: vt ambe partes si pñtes sint eligant iudicē cōiter vt hic. ⁊ ij. q. vj. placuit. Ar. ꝯ. ſ. de of. dele. cū. r. ß illam intelligo q̄n altera ps est absens. vl̄ cū nō vult ꝓcedere reus: vt vbi dr: al's inquū esset illud qō dareť ad voluntatē alterius altero ꝑsente: ⁊ sic obseruat in curia romana. Cōtra. xj. q. j. c. iudices. ⁊ xv. q. vij. c. si aūt. ß illa intelligunt in criminali: ⁊ nō tenent hodie.

i Nullus iudicum. s. secularium.

k Minores. q̄s appellat hic minores? Pōt dici q scholares siue seruētes ecclesie ꝛputatos ad eius obsequiū: q: illi eodē ꝑuilegio censeť. arg. xij. q. ij. ecclesiaz seruos.

l Sine pmissu. h vacat arg. a ꝯuo sensu. vt ꝓbať. j. e. significasti.

m Sint pdēnare. nisi forte in cā recōuentōis: q: bñ rīdē vbi de hꝰ tenēt de ciuili: ß nō de spuali vt dictū ē. ſ. c. pr. ⁊. ſ. de iudi. at si clici c. vl. ar. j. de mu. pe. c. j. ⁊. ij. ⁊. iij. q. viij. cꝰ i agēdo. C. de sen. ⁊ int. om. iu. cū papinian⁹. ⁊ aut. ⁊ ꝓsequent. ß i criali nō hz locū recōuētio coꝝ iudice seculari nec etiā coꝝ q̄cūq̄: vt dictū ē. ſ. ti. pr. at si clici.

n Cū iniuriā. q iniuriā facit eccīe dz puari cōtione ipius. xvij. q. iiij. sic annāt⁹. nec ad supplicandū dz admitti: vbi sacrilegiū ꝓmittere ñ dubitauit. e. cā. q. iiij. frat ⁊ coeps. xij. q. ij. ō viro nefando vt sic putauit q̄ peccauit. hic. j. de ꝛurepa. pastoral'. i fi. ⁊ ſ. de of. dele. cū olim. ⁊ ſ. ō trāsla. q̄to. ⁊. ſ. de tēp. or. lras. ⁊. j. de iude. ad liberādā. ⁊. j. ō inu.

o Sequestratus. p sniam. si. xxx. di. q̄ p totū. ecclē. ca. fina.

Ane. Ille primas. ⁊ hoc intelligē cum ipse non potest siue non vult per se cognoscere. Ber.

q Pronuncia. sic patet q̄ sub illo iudice agere dz actor. ī cui⁹ pūncia res est litigiosa: vt ex ipsa re sortiat for. ff. de cen. forma. §. si vo. ⁊. j. e. c. vl. ⁊. xj. q. j. expientie. ⁊. ℒ. vbi in rem actio. actor. ⁊. ℒ. de predi. mino. si prediū. ⁊. ℒ. ō presert. lon. tēp. l. vl.

Ex concilio aphricano.

Ane si epi inter quos cā vlat sint diuersar pūncias: ille primas tet iudices: in cuius pūncia est locus de quo contenditur. Rego. bononien. defensori cosice.

q Jqs p̄ō. Et suspe ctus. q̄d tenēdū sit: cū iudex ordinarius recusat vt suspect⁹: plene dr. j. de ap. cū spāli. q̄ vr hāc dere. interptari: ⁊ illi stādū ē.

b Executor. i. delegatus. q: ordinarius cum fuerit recusatus dz cām committere psone neutri pti suspecte: vt dic cōstō illa. j. de ap. cū spāli. et ij. q. vj. placuit. ij. ⁊. xj. q. j. quem. Dz si appellet a tali sōdelegato: ad quē appellabit ⁊ potest dici q̄ ad papā: cui ad ordinariū recusatū nō videat appellandū nec ad merropolitanuz omisso medio: q: tal appellatio nō tenet. j. de ap. dilecti ℔ sat posset appellari ad epm nisi ob. tali recusatōe non q̄ ipse cognoscat: ℔ vt alij psone ī suspecte ptmittat. Ar. j. c. pdicto placuit. ij.

c Aut si hoc actor. s. dixit q̄ re⁹ pōt recusare ordinariuz ⁊ actor simulat vt hic dicit: ⁊ tē epūs ptmittit alicui: q̄ appellat ptes eligere iudices sup cā illa: qbus epūs ptmittet cām hoc ipsemet facere posset: ℔ cā vtāde suspitionis hoc dictum est: ⁊ idem iuris credo ē sine reus siue actor recusauerit ordinariū. ⁊ est simile huic. xj. q. j. quenit. Uel sic pōt intelligi qō dicit: si hoc actor. de. i. si actor recusauerit istū executorem ab epō datum: tūc epūs dz aliquē eligere q̄ cōpellat partes vt in aliquē ptemāt: ne postea ipm valeāt recusare. s. de of. dele. super questionū. §. j. Idem esset si reus recusaret istum executorem.

d Ipsius sollicitudine. Hoc ideo dicit: q: delegatus ab ordinario non potest suam sententiam executiōi demandare: ℔ ille ordinarius illam debet exequi. ff. de re iudi. a diuo pio. j. Rñ. nec potest possessionē dare. ff. de iurisd. om. iudi. habere. Sed non credo illam subtilitatē seruādā q̄n possit exequi suā sententiā: q: exquo causa sibi cōmittit intelliguntur sibi omnia esse cōmissa que ad causam ipsam spectare noscunt: et sine quibus causa expediri nō potest. s. de offi. dele. preterea. ⁊. c. suspitōis. ⁊ lex illa a diuo pio. ⁊ hec dere. nō phibent hic lz dicat in eis: q̄ ordinarius hanc sententiā exequat. ⁊ hoc etiā notauit Jo. ij. q. vj. quisqs. Sed si velles hoc seruare posset dici: q̄ hoc habz locum cū ordinarius est pñs: ℔ eo absente delegat⁹ vel officialis eius exequat sententias suas: alias pricolosum esset hanc subtilitatem seruare. Ber.

e Seruata lege. que loquit de tempore executōnis sententie: q̄ faciēda est in psonali actōe post quatuor mēses. ℒ. de usur. rei iudi. l. vl. ⁊. ff. de re iudi. l. ij. ⁊. iij. §. siqs. s. de of. dele. queremi.

f J clericus. Jdem est si reus hec regula generalis ē. j. e. cum sit. ⁊. xj. q. j. expiēte. ⁊. c. se. ⁊. iij. q. vj. c. ij. ⁊. c. nemine. ⁊. ℒ. de iurisd. om. iu. in criminali. ⁊. ℒ. vbi ī rem ac. l. vl. ⁊. ff. de alie. iudi. mu. cā fac. q: etiā. in pn. ⁊ in aut. vt cle. apud ptie. e. j. Rñ. colt. vj. fallit hec regula in casib⁹ notatis. j. e. cū sit. ⁊. c. licz. ⁊. c. ex tenore.

g De consuetudine. talis ꝓsuetudo ꝓtra oīa iura pdicta est: ℔ introducta est ꝓpter negligentiā laicor in exhibenda clericis iusticia. j. eo. cum sit generale. ⁊. c. licet. ⁊. c. ex tenore. sed papa siue sint negligētes siue non: quotidie concedit literas clericis contra laicos sup quacūq; questione: ⁊ ita assumit sibi iurisdictōnem alior contra id quod dicit s. ti. pr. nouit. in pn.

h Ex trāsmissa. r. forte clericꝰ erat iste. r. q: al's papa no tenuisset ei lras: q: lz pcedat clerico ꝓtra laicū: nō tamen cōcedit laico ꝓtra laicum dum tñ habeāt alium superiorem: cum cōsuetudo curie sic se habeat: nisi de ꝓsuetudine ⁊ sponte se subijciāt iurisdictiōi ecclesie. sic pōt intelligi. s. de arbi. innotuit. ⁊ ꝓsi. ⁊. s. c. pr. in fi.

i Dñs. q̄ ad feudis illud: al's vr q̄ erant milites eccl'e: vt s. de of. in lras. Ber.

k Me ī iudicio ecclesiastico. qō q̄dē facere potuit cum papa talē phibitionez admittat q̄liter cā feudi debeat tractari: dr. s. ti. pr. ceterum.

l Distulerit. ⁊ sic p negligentiam iudicis secularis iurisdictio q̄ prius erat inefficax: apud delegatū: modo est efficax. sic. j. e. lj. ⁊. c. ex tenore. sic ergo delegat⁹ p negligentiā pdit iurisdictiōz: ⁊ trāsfert ad ordinariū. s. de of. dele. prudentiā. §. vj. in fi.

m Erū. questiō mota fuit va cante ecclesia vbi nō erat qui de illa questiōe posset cognoscere: nec tūc aliquid fieri pōt in pudicium vacātis ecclesie. j. ne se. va. p totum. Unde ꝓpositus nō tenebat nec debebat rūdere de feudo eccl'e coram alio iudice. s. ea. pr. ⁊. s. ti. pri. ceter. Et ideo papa mandat q̄ differat questio illa q̄usq; ecclesia prelatum habuerit. Ber.

n Consecratus. Idem esset si electus esset ⁊ confirmat⁹: q: tūc habz plenam administratōz q̄tū ad ea q̄ pnent ad iurisdictōez. s. de elec. trāsmissam. arg. ad idem. s. de trāsla. inter corporalia.

o De feudis. supple cognitio de feudis.

p Cognitionē. q: forte dicebat ab aduersarijs q̄ non erat feudum ecclesie: sed potius impatoris. Unde dicit hic sub ꝓditione: ⁊ si epūs esset negligens in questiōe feudi ꝓcedere: secularis iudex posset ꝓcedere: licut ecōuerso. s. e. c. pri. non em̄ cognitio feudi ecclesiastici sp ad iudicium ecclesie spectat. vt no. s. ti. pri. ceterum. Sed j videt potius: q̄ secularis iudex non possit supplere negligentiā episcopi: ℔ per papam nunc supplenda est illa negligentia: quia non ad iudicem secularem. de hac causa pnet etiam si laici sint.

q Alioquin. i. si ad ecclesiam nō pineat.

r Cum sit. Sor rei. s. e. si clericus. ⁊ in cōcor. ibi positis. ⁊. ℒ. de iurisd. om. iudi. iuris ordinem.

s Remissi. in quo casu possunt p excōicatōz appellā iusticiā exercere xxiij. q. v. administratores. imo iudex q̄ negligit facere iusticiā luit facit suā. xxiij. q. ij. dñs noster. ⁊. iij. q. vij. q̄ sine peccato. arg. ī aut. Ut diffe. iu. §. hoc aūt. colt. ix. ⁊. ℒ. de ap. si appellatōz. ⁊ si p volum vel gratiā vel inimicitiā iudicauerit in verum ius estimatōnem cō dēnari debet. ff. de iudi. si filiusfamilias. ⁊ in dere. noua. j. de sen. ⁊ re iudi. c. cum eterni. Ber.

t Maledictores. i. raptores rerū ecclesiasticarum ⁊ inuasores. xij. q. ij. ō viro. Et isti qui sic bona ecclesiarum eripiunt: tanq̄ sacrilegi iudicant. ⁊ possunt excōmunicari vsq; ad condignam satisfactionē. xij. q. ij. nulli liceat ignorare. ⁊. c. quicūq;. ⁊. c. pdicta. ⁊ est expressum j. e. conquestus. ⁊ quasi homicide reputant. xij. q. ij. qui abitulerit. ⁊ quia isti sacrilegiū cōmittunt: vt dicunt iura predicta: coram ecclesiastico iudice sunt trahendi: cum istud crimen sit ecclesiasticuz: vt hic dicit. ⁊ hoc sacrilegiū quandoq; tamen p iudicem secularem punit. ℒ. de episcop. ⁊ cleri. siqs in hoc genus. Item crimen vsuraz. j. de

vsur. cum tu. hereſis ſymonie puric. 7 adulterij: hec ꝓtinent ad eccleſiā 7 ꝓſtā. 7 de quocūq; peccato. ē. de iudi. nouit. 7 hoc qō hic dicit introductū eſt in fauorē eccleſie. 7 q; hoc dicit ſpecialit̄ de maleſactoribus: q; poſſint ꝓueniri ſub quo iudice velint: ſecus vī intelligēdū de alijs q; coz̄ ſuo iudice ſunt trahēdi: dūmō ibi poſſint ſuā iuſticiā conſequi: vt vī. ē. e. ex trāſmiſſa. q; qō ō vno ꝓcedit: de alio ꝓbibere videt. xxv. di. qualis. cū ſuis ꝓcz. niſi ꝓſuetudo ꝓtrariū inducat: vt vī. ē. eo. ſi clericus. in fi.

O Quod clerici aliquos etiaz laicos. 7 ē ſpeciale pariſi⁹: vbi epūs hz tꝑalem iuriſdictiōez 7 gerit vicē comitis vñ 7 ꝓceo bānū tibi nunciat nomie epi et regis. al's laici debēt in cauſis pecuniarijs coram ſuo iudice ꝓcedere: nec tractare ibi cauſa iure canonico ſ̄ ciuili ſiue ꝓuincialiū vel iure municipali: 7 ſic cauſe tractantur inter clericos 7 laicos q̄s ꝓcedūt: vl' ſi cōuenianē iure canonico nō oō. ꝓſuetudine.

Licet. Juſticie cōplementū. Ergo q̄ſcq; ad ſniam ꝓcedē: ip eſt in pēdenti: an valeat reſcriptū. ī. c. ꝓri. 7. ē. e. ex tranſmiſſa. q̄cq; em reſcriptū eſt in pēdēti. ē. de reſcri. ſi autem.

b Quo vacante. Jſte ē ergo vn⁹ caſus in quo iudex eccleſiaſticus pōt ſe immiſcere ſecularī iuriſdictōi. ſ. cū ſuperior nō inuenit. Aliꝰ eſt cum iudex ſecularis negligit facere iuſticiā vt hic. v. dūmodo de. 7. ī. c. ꝓ. 7 arg. xxiij. q. v. adminiſtratores. Tertiꝰ eſt cum aliquid ambiguū fuerit 7 difficile 7 inter iudices variat. ī. q ſi. ſint legi. c. p venerabilē. circa mediū. Quartus eſt in oī crimine eccleſiaſtico: puta vſura. ſacrilegio 7 ſi'ibꝰ. vt. vj. q. ij. c. j. 7. xij. q. ij. nulli liceat. 7. ī. de vſu. r. q̄ñ. Quintus eſt cū p nēgligētiaz crimis cauſa deferē ad iudicē eccleſiaſticū. ē. u. ꝓri. nouit. Jte rōne ꝓnexitatis: vt in tte. ī. de dona. inter vi. 7 vxo. de prudentia.

c Ad te vel ad nos. Contra. ī. de ap. cū ſpeciali. 7. ē. e. ſiqs cōtra clericū. vbi ordinarī⁹ recuſatus ꝓmittit cām. Sed illa ꝓcedit ubi cōe 7 qō hic dicit locale: eſt de recuſatōe iudicis ordinarij 7 delegati. hēs ī. de ap. ſecūdo regris. 7. c. cum ſpāli. de of. dele. ſuſpitōnis.

Ex tenore. Exhiberi. 7 qa iudices nihilomin⁹ ꝓcedebant in cauſa: comes ſignificauit hoc dño pape.

e In inſticia. ī. de dona. inter vi. 7 vxo. nup. Per hoc patet: q cā vidue nō ꝓtinet ꝓncipaliter ad eccleſiaſticū iudicem: licz ꝓtineat ad eccleſiā q̄tū ad ꝓtectōz. vt. lxxxvij. di. c. j. 7. ij. imo ad iudiciū ſecularē ſpectant ꝓmo cauſe vidue pupilloꝝ 7 orphanoꝝ. xxiij. q. v. regum. 7. q. iij. ab impatoribꝰ. 7. l. q̄ñ impe. int pu. l. vna. ſecūdario q̄tū ad defenſionē ad eccleſiā ſpectant. xxiij. q. v. adminiſtratores. 7 ī. ō cen. licet. 7 cauſa viduaz 7 aliaz miſerabiliū ꝑſonaz ſpectat ad eccleſiam: vbi agit̄ de iniuria ſiue de violentia eis illata. xxiij. q. iij. ſiquis de potentibus. 7 ſic intellige. ī. e. ex parte. vbi papa cōmittit cauſam vidue ſup violēta irrogata. 7 ſic poteſt intelligi. ī. de v. ſig. ſup. §. vlt. 7 ꝑcipue circa tres: vt in ꝑdicta tte. ſup. cauſa pertinēt ad eccleſiam ꝓtinet. xj. q. j. aliud. hereſis ſynome adulterij cū agit̄ ad ſeparatōnem matrimonij. ī. vt lite nō ꝓteſt. c. j. 7. ē. de pcu. ne. 7 alie de quibꝰ dicetur in ſe. notula. 7 indirecte ratōne peccati oēs cauſe ꝓtinent ad eccleſiam. vt. ē. ti. ꝓri. nouit.

f Eccleſiaſticū iudicē. ſicut ſunt cauſe matrimoniales. ē. de of. dele. cām matrimonij. 7. ī. ō ꝓſang. 7 affi. ex lr̄is. Jte cā natiuitatis alicuⁱ ī. q ſi. ſint legi. latoz. 7. c. cām. Jte iuriſpatronatus. ē. de iudi. quāto. Jte decimarū. ī. de dec. ꝓ totū. Jte cā vſuraz. ī de vſur. q̄ñ. 7 ꝓ totū. 7 alia plura: vt dictū eſt ē. e. cum ſit. 7. c. licet.

g Terminetis. ꝓ lr̄as ꝑpetuas ipetratas: vt incipiāt valere exīē q̄ ad effectū ff. de leg. iij. l. j. §. j. C. de dona. inter vi. 7 vxo. donatōes. 7. ē. ō reſcripta. Interim em̄ iuriſdictio tollit. ſic ē. de reſcrip. paſtoralis. in fi. Dr ei cōmitti cā ſub cōditōne: ſi iuſticia coram ſeculari hīi non poſſit. arg. ī. de iure iu. quēad modū. ſicut cognitio ꝑncipalis cāe ſub ꝓdmone ꝓmittit̄ i cā appellatōis ī. de ap. vt debit⁹. ſic ē. de of. dele. inſinuante. 7 ff. de iure d. ſtipulatōz. Dz aūt lr̄e q̄ ab initio nō valēt: poſtea qualeſcāt. eſt ar. ē. ō reſcrip. ſi ātē. ī. de ꝓuer. ꝓu. placet. ff. de unuſto rup. 7 ir. teſta. cū in ſecūdo. ff. de liber. 7 poſthu. ſiqs poſthumos. in ꝑn. 7. ff. ō pig. ac. ſi in rem. §. vl. 7. ē. de elec. q̄ ſic. Alr. ō. ē. de elec. dudū. vbi ō hoc. 7. ī. de ꝓba. p⁹ ceſſionē. Jte hic habes q̄ iuriſdictō pdit p negligētiā: ſic ē. de of. dele. prudentiā. in fi. 7. ē. ō offi. ordi. ſignificauit. 7. c. lz 7 ſic lr̄e iſte ſūt ī pēdēti: q̄ſcq; appareat de negligentia iudicis ſecularis ē. e. c. ꝓ. ſic ī pēdēti ē. an in ſenatuſco. macedo ꝓmiſſū ſit. ff. ad maced.

h Diligenti. Primatoꝝ. Sic ḡ ꝑ q̄ ꝓatoꝝ. l. j. §. ſi pendeat. pacto iuri publico nō derogāt. ff. de pac. ius publicū. 7. l. inter debitoē. ē. de arb. cū tꝑe. 7. ī. de ſen. ex. ꝓtingit. j. nemo ei ius publicū remittere pōt aliq̄bꝰ pactōnibꝰ: nec mutare formā antiq̄tus ꝑſtitutā. ff. de admi. tu. qdam decedens. 7. ī. de teſta. reqſiſti. 7 nemo pōt facere q̄ leges in teſtamento ſuo locū nō habeāt. ff. de le. j. nemo. 7. ff. ad. l. falc. qō de bonis. §. j. 7. C. de condi. inſer. l. ij. 7. C. de iura. ca. l. vl. §. ß q: 7. x. q. j. ſic qdā. ff. de poſtu. q̄s ꝓhibet. ī. de excep. c. exceptōz. Alr. ō. ff. de pac. paciſci. 7. l. pactū inter heredes. ff. a qbꝰ ap. non licet. l. j. in fi. 7 §. j. 7. C. de tēp. ap. l. vl. in fi. 7. ff. de fer. l. j. ff. de mino. ſi iudex. 7. ī. de regu. ad apl'icā. 7. ī. de ꝓm. ſi de terra. 7. c. accedentibꝰ. 7. C. de pac. ſiqs in ꝓſcribēdo. vbi vī expſſum. 7. ī. e. dilecti. Sup hac ꝓtractetate dicas q̄ illi iurī: qō eſt tm̄ introducū in fauorē aliquoꝝ bn̄ pōt qs renūciare. Sed ſi aliq̄s ius introductū eſt in fauorem quoūdā: ꝓ publica vtilitate ipſoꝝ 7 odio alioꝝ nullus pōt tali iurī renūciare: tale eſt hō de quo hic agit̄: qō introducū eſt nō tam in fauorē clericoꝝ q̄ in odiuz laicoꝝ. ipſi em̄ clericis opido ſunt infeſti. vt. ij. q. vij. laicos. 7. c. laici. 7 tale eſt illud. xvij. q. iij. ſiqs ſuadente. q: ei renūciare nō pōt. ī. ō ſen. ex. contingit. ſicut potes videre in ſimili. mulier pōt renūciare velt'. q: in fauorē ipſi⁹ tm̄ introducū ē. ff. ad. velt'. l. vl. §. pe. 7. C. e. ti. ubem⁹. ꝓpter infirmitatē ſexus. C. ad velt'. ſi ſine. 7. ff. e. l. ij. §. Vbs. ß macedo. nō pōt renūciari: q: illud ī fauorē quo ūdā introductū eſt: 7 in odium creditoꝝ. ff. ad macedo. ß ſi pater. in fi. Simlit̄ bñficō reſtōis nō pōt renūciari: q: tam in fauorē q̄ in odiū introductū eſt. Lz ſit ar. ō. ff. de mino. ſi iudex. Item 7 alia ratio ꝓſequi aſſignari: q̄re nō poſſit clericꝰ in aliū iudicē ꝓſentire: q: ꝓiudicat ēpo ſuo ſine cuius conſenſu iurare

malu̇erint iudice cōuenire.

Celeſtinus tercius.

Quod clericis: 7 infra. Adā damus: quatenꝰ ſiqs cās pecuniarias clerici pariſius cō morantes habuerint ꝫ aliquos vel aliqui cōtra eos: ipſas iure canonico tꝛcidatis. Anno. tercius vercel'. epiſcopo.

Licet ex ſuſcepto: 7 infra. Mandam⁹: quatenꝰ ſiqñ a laicis vercellen. litteras ſuper rebus ꝑcipue que foꝛz ſeculare contingunt a ſe. ap. contigerit impetrari ſub ap. ob. tꝛcernas aucte nr̄a irritas 7 inanes: dūmodo ꝓſules 7 cōe tꝛ ſe ꝓquerētib⁹ in iudicō ſeculari exhibeāt iuſticie cōplementū. Liceat tñ ipſis q̄ ſub eiſdem ꝓſulib⁹ talit̄ duxerint ꝓtendendū: ſi ſe ī aliq̄ ſenſerint ꝑgrauari: ad tuā ſicut hactenꝰ ſeruatū eſt vel ad nr̄az ſi maluerint audiētiā appellare hoc preſertim tpe quo vacante imperio ad iudicem ſecularem recurrere neq̄unt: q̄ a ſuperioꝛib⁹ in ſua iuſticia oppmūt̄. Si vo ꝓſules iuſticie tanq̄ merito ſuſpecti fuerint recuſati coꝛā arbitris cōiter electis tꝛcā ſuſpitionis agat̄: que ſi ꝓbata fuerit eſſe iuſta: ad te vel ad nos ꝓ iuſticia recurrat̄ ſicut ſupꝰ eſt expreſſuz. Dem archidiacono 7 theſaurario turonen.

Ex tenoꝛe litteraz comitis britanie eſt nr̄is auribus intimatū: q̄ cum cāz que inter mulierē nobilē. f. 7. j. de meduano ſup hereditate ſua noſcitur agitari vobis cōmiſim⁹ terminandā ipſe comes eidē mulieri cū tam ipſa q̄ ꝓdictus. j. eſſent de foꝛo ipſius: mandauit vt cāz tꝛferrēt ad ip̄m: ꝓmittens eidē q̄ faceret ei iuſticie plenitudiez exhiberi: 7 infra. Nos igit̄ attendentes: q̄ ſic ſum⁹ viduis in iuſticia tꝛbitores q̄ alijs inuſticiam facere nō tꝛbem⁹: mandam⁹ quatenꝰ niſi ſit talis cā q̄ ad eccleſiaſticū iudicez ꝓtinere noſcatur: ei ſupſedere curetis: dūmō ꝓ iudicē ſecularē ſuā iuſticiā poſſit obtinere alioq̄n nō obſtante ipſi⁹ ꝫdictiōe cauſam ipam ratione ꝓuia terminetis.

Dem piſano archiepo.

Diligenti: 7 infra. Aſſeruiſti te vſq; ad hec tempoꝛa temniſſe q̄ licituꝫ ſit cl'ico

nō potest: nec aliū iudicem habere. xj. q. j. clericū. ¶. iij. q. vj. nō liceat. j. de iura. calū. c. j. in fi. Item ab alio nō pōt recipe ordinē: misi ab epo suo: ergo nec iudiciū qō est maius. sic argumentat canon. ix. q. ij. nul lus ꝑmas. j. de paro. c. iij. Item nō potest ab alio plato petere anime iudiciū qō est occultū: multo fortius non potest petere iudiciū psone. j. de pe. ¶ remiss. ois vtriusq. ¶ de pe. di. vj. placuit. Sic possz ꝓtingere q oēs subditi epi aliuz sibi iudicem eligerent. Laicus vo bñ pōt aliuz iudicē sibi eligere in ciuili negocio. ff. de iudi. l. j. ¶. ij. ℞ in criminali nō. xj. q. j. sicꝫ cū clico ¶. C. de iurisdi. o. iudi. in criminali. clerici tamē arbitros bñ pñt eligere ꝑter cōsensum epi. s. de arbi. c. j. ¶. ij. ¶. c. dilecti ¶ p totū ti. Jtez dixi q illi ꝓuilegio siquis suadente: renūciare nō pōt tñ clericus verberat⁹ a laico vel ab alio: pōt et remittere iniuriā q̄tuz ad se: ℞ nō q̄tū ad eccle siā. xxiij. q. iij. si is qui hrij. di. salonitane.

¶ Concilijs sit. q̄ concilia nu habes. xj. q. j. inolita. ¶. c. placuit. q̄ verba hic ponūtur.

¶ Alie clerici. ℞ ponit tenorem. c. inolita. ¶. c. placuit. quoz verba hic ponunt.

¶ Deferrabāt. ¶ sic trahūt iniuriā: ¶ tō punit ille q eos trahit: ¶ sic loquit. c. inolita i actore.

¶ Cām pdant. Sed nūquid ꝓ sniaz an ipso iure? H. dicebat q ipso iure pdit causam. ℞ vt potius q ꝓ sniam. ar. pdic. c. inolita. vbi dicit: ꝓuentus ¶ cām pdant. ¶. C. de iurisd. om. iudi. in criminali. vbi dicit: actor actōne cāe mulctet: reus ꝓ pdēnato habeat. ¶ ar. pdic. c. placuit. vbi dixit: locū suū amittat reus: qō ver⁹ vt op. ad hoc ar. j. de excep. plā. graue. Hoc dic io. h. s. Dz nūqd intelligim⁹ hāc penā imponendā statim vel post ꝓtentōz vel post liz ꝓtest. vt tñ si ꝓseuerat vsq ad finez cause. Et vt certe q postq vocat⁹ ē ad iudiciū. xj. q. j. inolita. vbi dic ad iudicia publica nō ꝓtrahant: si ꝑfecerint cāz pdant. ¶. c. placuit. vbi dicit: q de seculari iudice petit auxiliū. de. ¶. C. de iurisd. om. iu. in criminali. vbi dicit: q vocauerit in vento examine. Dz vt q añ liz ꝓtest. possit penitere: nec incidat in penā. ff. rem ra. ha. amplius hoc. ¶. ff. de iniu vo. l. q̄uis. ¶. ff. de iurisdi. o. iu. si cū venerit. ¶ ar. ulli⁹. ca. placuit. vbi dicit: si crimen fuit intentatū: vel ciuilis cā cōmota. ꝓ q̄ vba innuit q⁹ lis fuit ꝓtestata. imo etiā videt q q̄cūq añ sniam licituz sit penitere. ar. ff. de inof. test. papinian⁹. §. memnisse. ¶. C. de his qbz vt indig. alia cā. ¶. ff. qō me. cā. si cū exceptiōe. §. hec actio. ¶. §. satz. Hu. dicebat q hic nō ē loc⁹ pnie. benigm⁹ tñ est ¶ tut⁹ dicere q añ liz ꝓtest. sine pena ꝛesistere pōt. ar. illius. c. placuit. q⁹ ꝓpinquores ꝛebem⁹ esse ad misericordiā q̄ ad rigorē. ff. de ac. ¶ obli. l. arrianus. post litē vo ꝓtest. nō pōt vitare penā. ar. pdict⁹ ll. ampli⁹ hoc. ¶. ca. q̄uis. ¶. l. si cū venerit. ℞ in cā spūali sola ꝛepositio q̄rimonie sufficit: vt ab eccl̄a tanq̄ membꝛ putridū abscindat ¶ bñficia aliis ꝓferant. j. de excep. p. graue. Sed pōt dici q illud est ꝓpt excessuz nimiū: eo q i suū epm tātū facit⁹ attētare psumpsit: vt merito augeri ꝛebeat pena. ff. de re iu. oē ꝛelictū. §. j. ℞ de rigore ꝛebem punir: q in veritū examen alios trahūt.

¶ Ei cōione. sacroz. qz in penā renocabunt a sacramētis ad tempus. ar. ij. q. vj. catholicus. ꝑ potius a cōione. i. officio ¶ bñficio si clericꝰ est ꝓuet: vt dicit hu. ℞ minus rigida esset hec pena: nec etiā talis expositio ꝓsonat litere. Et ita dicit q nō pdit locum suū si pdere vult qō euicit. ¶ hucusq loquit in actore sequentia verba: ¶ tam epi ꝛc. in reo.

¶ Tam epi. hic ponit tenorem illius. c. placuit.

¶ Purgare. ¶ sic loquit in reo. c. placuit. Et tō qz spōte eligit ventū iudicū pumt. ¶ expone purgare. i. examiare cām suā. Et dic q voluerint cū effectu. i. fecerint. q⁹ examiaret ibi cā. nā si inuiti traherent nō puniren⁹. Arg. ꝛ. s. de iudi. at si clerici. ¶. xj. q. j. in clericoz.

¶ Pro eis lata sit. Sed quid si contra eos lata sit? Videtur q nō teneat: q⁹ sententia a nō suo iudice lata non tenet. s. de iudi. at si clerici. xj. q. j. clericoz. Satis patet quid dicendum sit: nam si obtinet sententia nō valeret. ℞ si ꝑ eos lata est: de iure tenere nō ꝛeberet: tamen q̄tum ad se: ¶ in odiū illoꝝ fuabit talis sentēta: ¶ cōpelleꝫ ad hoc ꝓpt culpā suā: imo multo fortius ꝓ pdēnato ꝛebet hīr. ar. s. de remici. qō in dubijs.

¶ Perdant. i. rem q ab eo petebat de qua fuerūt absoluti: ¶ habebanē ꝓ pdemnat. ¶ res illa dabit actori cui facta est iniuria: q⁹ reus aliter se ꝓuenire non patebatur: q⁹ forte potens erat ¶ actor ipsum timebat vñ nō audebat illum cōuenire cora suo iudice: ¶ sic actor iniuriat ¶ coactus ꝓuenit illū sic in precedenti casu actor: pdit qō euicit: ¶ datur reo qui iniuriat⁹ tractus fuit ad iudicē alienū: ℞ si vterq; fuerit in culpa tūc ꝛebet dari illi ecclesie cui facta est iniuria: ¶ iuridino eius spreta. ¶ q dic pdit qō euicerit: intelligo cum causa ē ꝓpria clerici: secus si negocium sit ecclesie q⁹ ꝛelictū persone ꝛc. xvj. q. vj. si epm.

¶ Si locū. ecce reo habet electōz vt pdat causam vel amittat locum si potius vult pdere locum: nūqd habebit qō euicit? sic si actor fuit in culpa: al's nō: q⁹ factū ipi⁹ nō oz obesse actori innocenti: ¶ sic est casus in q̄ tenet sniа a non suo iudice lata.

¶ Manifeste pz. ℞ ergo pz ar. ex ꝓcedentibꝫ ꝓcilijs: q⁹ nec inuiti: et hoc ex pact. inuenita. xj. q. j. inolita. nec volētes ¶ hoc ex pact. carta.

¶ Paciscī pñt. vt iudicia secularia subeant. Dz nūqd placuit. tacite pñt renūciare suo foro: videt q⁹ sic respōdendo cora laico? Ar. iij. q. vj. pulsatus. nā ¶ papa renūciat suo foro. ij. q. vij. nos si mōnemur petenter. ¶. q. v. mādastis. multa ei possum⁹ tacite ad q̄ nō possum⁹ nos pacto astringere. ff. de pact. filiusfamilias. §. veteani. ¶. C. de pac. l. vlti. ¶. C. de iura. calū. l. ij. in fi. Dicas q⁹ neqz tacite neqz expresse pōt clericꝰ aliū iudicē ꝓstituere: imo i ecclasticā psonā sine sniа spāli epi sui ꝓsentire nō pōt nec illū in iudicē eligere. vt. iij. q. vj. nō liceat. j. e. significasti. vbi ꝛeterminat ista dubitatio: vt ibi dicit.

¶ Juramentū. Sic ergo patet q⁹ si ꝓtractus nō tenet sine pactum: iuramentū de obseruando ipsum ꝓtractū vel pactū nō tenet neqz obligat. C. de leg. nō dubū. ¶ q⁹ iuramentū ꝓtra bonos mores et vim legum ¶ auctoritatem iuris nullius est momenti. ff. de le. j. sicꝫ inq; linos. §. siquis. ¶ q⁹ iuramētū nō ꝛebet esse vinculū iniquitatis. xxij. q. iij. inter cetera. ¶. j. de iureur. quāto. Item ar. q⁹ si ꝓncipale non tenet nec accessoriū. vt. C. de vsur. eos. C. de posit. l. si ꝛepositū. ¶. l. predicta nō dubū. ¶. j. de fi. instru. inter dilectos. ¶ q⁹ idē iuris est in ꝓncipali ¶ in accessorio. s. de of. ꝛele. prudentiā. in fine. Ar. ꝑ. j. de iureu. ꝛebitores. ¶. c. cum ꝓtingat. simiter qō iuris est in accessorio ¶ in ꝓncipali. ar. xxij. q. j. paratus. Vsus fi. ℞. nam si christiana. in fi. al's est. c. ar. ꝑ. q⁹ aliud est i accessorio q̄ in ꝓncipali. ff. de pac. l. iij. Ar. ꝑ. sublato accessorio tollit ꝓncipale. ff. de pac. l. iij. Ar. ꝑ. C. de remiss. pig. creditricem. Item signatur ꝑ. j. de iureiurā. cum contingat. vbi iuramentum super ꝓtractu ꝓtra legem facto ꝓstitum seruatur. ¶ ibi de hoc. Ber.

¶ Cum ꝓtingat. maxime. i. tantū. sic. xj. q. iij. sicꝫ epūs dānat⁹. nam tm ab illo punit̄dus est vbi ꝛelinquit. vj. q. iij. placuit. j. de rap. c. j. vbi de hoc. Vel dic q licz alibi possit excōicari nō tñ ab alio pōt ꝛeponi q̄ a suo diocesano. secus si similiter ageret

non sit bñficiū hoc psonale: cui renūciari valeat: ℞ potius toti collegio ecclesiastico sit publice īdultū: cui ꝓuatoꝝ pactio ꝛerogari nō pōt: nec iuramētū licite ꝓuari potuit: qō ꝑ canonica statuta illicitis pactōibꝫ informat.

¶ Dem beluacen. epo.

¶ Cum ꝓtigat inter dū: ¶ īfra ¶ Insup postulasti an cum aliqui clerici ꝛeputati seruitio capti beluac. aut alioz clicorū tue diocesis sup excessib⁹ impetunt: sint cogendi cora te: vel poti⁹ cora illē qbz fuūt q̄relātibus rndere cū illi sibi iurisditi onē hmōi vendicare ꝓtēdant: licz illos excōicare nō valeant: vel al's etiā coercere. Sup quo taliter respondem⁹: q⁹ ad te vtpote ordinariū de talibus ꝛebēt conquerentes habere recursuz maxime si sup his impetūtur: que in tua nōscunt diocesi ꝓmississe: nisi forte hi qbz ōlinqntes ipsi ꝛeseruiūt ex indulgētia vl causam vel amittat locum si potius vult pdere locum: nūqd habebit qō euicit? sic si actor fuit in culpa: al's nō: q⁹ factū ipi⁹ nō oz obesse actori innocenti: ¶ sic est casus in q̄ tenet sniа a non suo iudice lata.

de bñficio. ℣. e. postulasti. qñ rc⁹ sit remittendus ad suū iudicē dē. iij. q. vj. c. j. ⁊. ℣. de rap. c. j.

b ¶ Vel psuetudine. Mo. q̄ psuetudo dat iurisdictionē. ix. q. iij. ꝓquestus. §. de arbi. dilecti. ℒ. ò emācip. l. j. ⁊ vlt. ⁊. §. de offic. irrefragabili. Sz qualiter poterit in hoc casu pūlegiū l' psuetudo dare iurisdictiōez cum nemo sibi l' suis iudicare possit. ff. ò iurisdi. om. iudi. qui iurisdictiōi pest. ⁊. ℒ. ne quis in sua causa ius sibi dicat. l. vnica Sz dic q̄ womin⁹ familie pōt habere ordinariaz iurisdictionem sup familiā suā: sicut magister sup discipulos suos: vt in cōsti. frederici. ℒ. ne fil'. p patre. aut. habita. sic epūs in suos canōicos ⁊ sicut pater sup filio suo. vt. iij. q. vij. §. tria. circa fi. ⁊. xxiij. q. iij. duo ista notā. ⁊ si suspectus fuerit dñs: petat actor ei aliquē associari. iij. q. iij. §. offerat. vel eligat arbitros. §. e. si quis ꝓ̄ra clericū. ⁊. xj. q. j. puenit. ℣. de ap. cum speciali.

c ꝓ ¶ Ostulasti. Beliēt. et ita relictū dat iurisdictōz. ℣. e. c. vl. ⁊. vj. q. iij. placuit ⁊ epūs iste in cui⁹ dio. relict: dz ferre sniam ℣ ipm sup crimine et nō sup ecclesia: ⁊ hec snia lata sub vno fac fidē ⁊ in alio iudicio. si. xxiij. q. j. subdiaconus. xj. q. j. statutmus. ff. de iureur. si duo patroni. ℒ. de lib. cau. iubemus.

d ¶ Execucio faciēda Ille em̄ iudex i cui⁹ dioc. est res in qua fieri debet execuō: debet snīam mādare executōi ⁊ sic ille epūs cui subest illa ecclesia ultus clerici: ꝓnabit illū ꝓ snīam ab alio epo latā. ar. ff. de re iudi. a duo pio. §. j. In criminib⁹ si crimen magnū est: ille iudex exequat snīam vbi relictū est ꝑperatū. ℣. de rap. c. j. ⁊. ff. de re mili. ꝓtestorē. in pn. ⁊ in aut. vt nulli iudi. §. si vò qs comprehensor. coll'. ix.

e ¶ Ex parte. b. Boralicij. i. womanōis ꝓpter nuptias. mulier em̄ dr̄ dotem dare viro: vir aūt dicit dare vxori womanōz ꝓpter nuptias. ℣. ò wom. inter vi. ⁊ vro. nup. in fine.

b ¶ Complices. Ito. q̄ tenet quis hoc interdicto siue quis fecit siue complices eius ipsi⁹ mādato siue eā ratū habuerit. ℣. de resti. spo. cum ad sedem. ⁊. ff. de vi ⁊ vi ar. cum a te. ⁊. l. iij. §. cū ꝑcurator. qa facientes ⁊ psentientes pari pena puniunt. §. de of. dele. c. j. ⁊. ij. q. j. notū. in fin. ⁊ tenet enam alia rōne si rem illam scienter recepit a relictore. ℣. de resti. spo. sepe ꝓngit. ⁊. §. n. pr. quia.

c ¶ Andegauen. pōt em̄ qs habere womiciliū in diuersis locis. ff. ad munici. assumpto. §. urb. ⁊. l. filij. §. senatores. ⁊. ff. de sena. senatores. verūtn̄ sola possessio womus q̄ cōparat in alia ciuitate nō facit ꝓsuetudine spāli⁹ iurisdictionem hmōi valeant sibi vendicare.

Item.

Postulasti ꝑ se. ap. edoceri vtr̄ sacerdos habens ecclesiam in vna dioc. ⁊ residens in eadē: womiciliū vo patrimoniū rōne i alia ibi relinquēs ab eo in cui⁹ dioc̄esi hz patrimōiū ꝑ relicto ibidē cōmisso debeat iudicari: ꝓsertim in causis q̄ officij sui seu bñficij ꝓpriationez exposcūt. Ad qō breuiter rndem⁹: q̄ per epm in cuius dioce. relict: snīa ꝓmulgari poterit i eundez. Sz ab eo i cui⁹ dioce. bñficiū obtinet: erit q̄ ad illud executio faciēda. Beno. iij. archiepo de cano ⁊ archidiacono turon̄.

Ex parte. b. quōdā anglie regine fuit ꝓpositū: q̄ cū nobilē virū gu. detentorē castri segrey. rōne totalicij ptinentis ad ipsam: quo ꝑ eū vel ei⁹ complices ꝓtra iusticiā fuerat spoliata auēte bone memorie. Jo. pape ꝑ. n. corā vobis traxisset i cām: dictus nobilis excipiendo ꝓposuit: q̄ lr̄e ap̄lice nō valebant: ꝑ eo q̄ castr̄ guargie vbi ē ei⁹ womiciliū ꝓncipale: cōsistit in dioce. rodon̄. que vltra duas dietas a turōis ē remota. Et⁹ replicatuz fuit ex pte regine: q̄ idem nobilis turonis satis poterat ꝑueiri: cū nō solū i rodon̄. dioc. ꝫ etiā in andegauen̄. dioc. existat: eo q̄ ⁊ castra et reddit⁹ plures hz i ipsa: ⁊ castr̄ de quo q̄stio vertit̄ in eadē est dioc. q̄ a turon̄. nequaq̄ vlt̄. xij. leucas distat. Idem q̄ adiecit: q̄ cum dicta regina ius suū coram dño feudi ꝓsequi debuisset: lr̄e ap̄lice nō valebāt: cū nō faciebāt mentionē q̄ dñs feudi fuerit req̄sit⁹ ⁊ ipse in exhibēda iusticia extiterit negligēs l' remissus: subiiciens q̄ eedē lr̄e falsitate exp̄ssa fuerāt impetrate: eo q̄ suggestū fuerat castr̄ illud ad eandē regiā rōne totalicij ptinere: cum nec ab initio nec durāte matrimonio a viro sibi fuerat in womatiōz ꝓpt̄ nuptias assignatū. Ad hec aūt fuit ex parte ipsius regine rnsum q̄ vidua spoliata irreq̄sito feudi dño spoliatorez seu detentorē rei corā eccl̄iastico iudice poterat ꝓuenire: cui⁹ interest viduas defensare: ⁊ infra. Mandam⁹ q̄. si vobis ꝓstiterit dictū nobilē: terrā ⁊ mansionez habere in andegauen̄. dio. in q̄ infēdū ꝓsueuit cōmorari: ⁊ ipaz dioc. vltra duas a turon̄. nō distare dietas: ⁊ i eadē litigiosam rem ee nō obstantib⁹ exceptōib⁹ alijs q̄ in petitorio potius q̄ in possessorio: qō regina ℣ eundez nobilē intentabat: locū habere vident̄: in ipo negocio iur̄ porū ptinentiā lr̄arū rōne ꝓuia ꝓcedatis.

Grego. ix. fratri palmerio canonico sancte trinitatis.

Onquest⁹ est nobis bon̄. episcop⁹: q̄ potestas ⁊ cōmune bonon̄. temporalē iurisditionē q̄ in quibusdā castris: ⁊ villis eccl'ie bonon̄. competit pleno iure: ⁊ i cui⁹ q̄ possessiōe fuisse ac esse dinoscit: ꝑ violentiam vsurpare ꝓsumūt: ⁊ infra.

womiciliū. ff. ad munic. libertus. §. sola womus nisi eā habitauerit: vñ dicit. ℣. in q̄ inēdū ꝓsueuerat habitare. ß dicunt esse municeps adeptus senatoriā dignitatez. ff. ad munici. municeps. Sz hoc verū est q̄tuz ad munera nō q̄tuz ad dignitatē: vt ibi dicit.

d ¶ In eadē dio. l. andegauen. hoc em̄ sufficeret solū si coram ordinario ādegauen̄. qō ista mota fuisset. qa rōne rei de q̄ qs ꝓuenit fortē qs sor. s. e. same. ℣. e. c. vl. ⁊. ℒ. vbi i rē ac. l. acroz. ēt si res sit mobil'. ff. ò iudi. qō legat. ⁊ de hoc dr̄. ℣. e ¶ Alijs q̄ rc. c. vi. castr̄ illud assignatū nō fuit ipsi in womatiōz ꝓpt̄ nuptias a viro. Item ⁊ alia: q̄ dñs feudi ñ fuit req̄sit⁹ añq̄ lr̄as impetraret. iste exceptiones locū nō hñt i possessorio ß in petitorio locū hñt vt hic dicit. ⁊ sic vr̄ q̄ lr̄e impetrate ℣ laicū nō valeāt: nisi ꝓmo iudex secular⁹ fuerit req̄sit⁹ ⁊ negligēs siue fuerit womin⁹ feudi siue alius iudex nisi de hoc i litteris fiat mētio cū hec exceptō i pentorio locū videat habere. vñ sigt̄ ꝓsū. s. e. ex tenore. ⁊. c. ij. ⁊. c. ex trāsmissa ⁊. s. n. pr. ceter. vbi ex̄pse vr̄: q̄ nō sit necesse de hoc facere mentōez: ß sufficit q̄ supsedeat lr̄is dūmō dns feudi l' alius secularis velit ⁊ parat⁹ sit iusticiam exhibere. ⁊ postq̄ ꝓstiterit de negligentia ꝓcedat alij. Sic ß intellige qō ß dicit: q̄ potius i pentorio locum habere vident̄. vt sc̄z nō procedat relegat⁹ p lr̄as impetratas sup ꝓpetat̄ iudicio: si dns feudi: vl ena alius secular⁹ parat⁹ sit iusticiam exhibere: ⁊ ita lr̄e ab initio suspēse manent. postq̄ vo apparuerit de negligēna iudicis secularis siue dñi feudi: extūc incipiūt hr̄e effectū. ß ex toto nō eludunt ex̄m q̄ hic iste nobilis intendebat: de hoc dicum est s. de of. dele. significantib⁹. Item est ar. ex hac decre. q̄ causa viduaz ptinet ad ecclesiā: q̄ ß dns papa audit viduā ista nō ob. excep. ꝑdictis. Dic de hoc vt dixi s. e. ex tenore. Item ß exceptio: q̄ castr̄ nō fuerit in womatōne ꝓpter nuptias assignatū merito debuit reprobari: quia erat qō principalis si regina ageret de ꝓpetate. vñ non debebat ꝓponi in modū exceptōis. h⁹ ei debebat pbare regina si principalit agēt petitorio iudicio. Illud scias q̄ illō qō vēit i principali qōe: siue ipaz ptingat aut exceptō ꝑptoria nō dz ꝓponi i exceptōe dilatoria. q̄ tale exceptō ñ impedit li. pt. vt hoc tradit̄ in q̄dā decre. immo. iij. i pcl'. lugd. de li. pt. q̄ incipit: exceptōis ꝑptorie nisi i casib⁹ ibidē ꝑtit⁹: q̄ exceptō est actōis exclusio vt pemptoria. ff. de excep. l. ij. siue iudici⁹ actor⁹ repulsio: sic ſt dilatorie. ℣. de excep. pastoral'. ⁊. ℣. de ap. secūdo requis. Sz q̄re appellat̄ mulier ista in pn. ⁊ ß regina. cū rex q̄ fuit marit⁹ ipsi⁹ mortu⁹ sit: pōt ⁊ dz sic appellari q̄libz nupta fuerit viro inferior⁹ dignitatis. ff. de sena. semie. ⁊. ℒ. ò nup. cū te. ⁊. ff. ad munic. filij. §. vidua.

f ¶ Onquestus. Pleno iure. i. q̄ ad spūalē ⁊ tpalē iurisdictōz.

g Quasi possessione. Hoc ideo dicit q; iurisditio ⁊ omnia iura incorporalia ⁊ seruitutes non possidentꝫ sed quasi possidentꝫ. sic. j. de causa pos. cum ecclesia. ⁊ habes hoc. ff. de vsucapio. sequitur. §. si viam. qa incorporalia corporaliter apprehendi nō possunt. possessio vo corpalis dicta est quasi pedum positio. ff. de acqui. pos. l. j. Bernardus.

h Invasores rerū. sic pater: q; invasores rerū ecclesiasticaꝝ tanq; sacri legi sunt vsq; ad satisfactionem excōmunicādi: quicquid em̄ datum est ecclesie p remedio peccatorū ad hūanos vsus non debet amplius applicari: vt hic dicit. ⁊. j. de reg. pmu. minustū vī. sic. xij. q. ij. nulli liceat. quicūq; predia: q; abstulerit. ⁊. cs. j. de illis capitulis hic fit mētio. de hoc quod dictum est. §. e. cū sit. Istos invasores pōt ecclesia sb quo maluerit iudice conuenire: vt §. e. cum sit generale. ⁊ illi non sunt excōmunicati ipso iure: ꝫ sunt excommunicandi quousq; satisfecerint tam de iniurijs q; de dampnis vt hic pz. immo iniuriam ecclesie factam prelatus remittere non potest. xxiij. q. iij. si is qui. ⁊. lxiij. di. Paulo minus.

i Olecti filij. Cōtra. a. hoc p nomen antecessoris sit expressum: ad successorem tamē extenditur rescriptum: ⁊ hoc ideo quia noie ecclesie ⁊ p ipsi⁹ ecclesie vtilitate mutuū contractum hoc fuit. ⁊ ideo successor conuenitur p rescriptū impetratū cōtra antecessorem nec obstat expressio nominis: q; vna psona intelligit: de hoc no. §. de rescrip. significauit.

k Qui se certo loco. Qui certo loco solue pmittit ⁊ nō soluit: teneꝫ aduersario ad interesse: p eo q; non soluit loco pmisso si sua interest q; ibi non fuit satisfactum. ff. de eo qui certo loco. l. ij. ō hoc dictum est. §. de of. dle. p. ⁊. g. p hoc em̄ q; certo loco soluere pmisit: renūciasse intelligit indulgentie cōcesse anglicis: qō facere potuit cum tm̄ in fauorem cuiuslibet ⁊ singulariter pcessa fuerit cum non sit tale pnilegiū qō sit publicū vtilitate ⁊ aucte: vī quilibet eius iuri q̄tenus tangit psonam suam potest renūciare. C. de pac. l. sicis in pscribendo. j. de regula. ad apostolicam. de hac materia dictum est satis §. e. si diligenti.

l Vbi domicilij. Et sic duob⁹ locis poterat queri scilz vbi pmisit ⁊ vbi habet domicilij. j. e. c. vl. ⁊. §. e. c. ex parte. sic est in electōe creditoris. vbi malit ipsum quere. si. §. e. cum sit.

m Cum iustis ⁊ moderatis expensis. Expense iste moderate debent esse. j. de sequestra. ad hoc. ⁊. j. de w. ⁊ ptu. finē. ⁊. c. cum dilecti. ⁊. j. vt li. non potest. qm̄. §. in alijs. ⁊ nō supflue sine delicate. ff. de pig. act. si seruos. in fi. ⁊. ff. de dam. infec. inter q̄s. §. vl. ⁊. l. se. de hac materia dī. j. de w. ⁊ ptu. finem. ⁊. c. cū dilecti. ⁊ damna que sustinuit reficere dz. j. de fideiuss. quemt. Sed qualiter pbabunt expense ⁊ dāna illata pter hoc? Expense pbabunt p iuramentū illius qui eas fecit pmissa taxatione a iudice: sicut hic bene pbat. C. de iudic. sancimus. ⁊. §. de pcur. pstitutus. ⁊. §. qō vt mentione cā. c. vl. ⁊. C. vnde vi. siquando. ⁊. ij. q. j. in pmis. vbi statur iuramento pmissa taxatione: lz illa loq̄tur in alio casu. De damnis siue interesse dico q; debent pbari per testes. instu. de v. ob. §. non solū. ⁊ ideo vtile esset certā summā adijcere. quia difficile est pbare interesse. ff. de pto. stipula. l. vl. ⁊ index hoc interesse inquirere debet p suam subtilitatem. C. ō semē. que p eo q; interest pfe. l. vna. ⁊ ita hoc est nota dignum: q; expense ⁊ damnū datum p dolum siue p violentiā vel rapinā postq; pstiterit ō violētia p testes pbaꝫ p iuramentū: vt dicūt iura pdicta. §. qō me. cā. c. vlt. ⁊. l. sigñ C. vnde vi. ⁊. c. in pmis. ⁊. l. sancimus. Interesse vo aliūde venies p testes pbandū est.

damus: quatenus eisdem de pecunia ipa cū iustis ⁊ moderatis expensis ⁊ congrua satiffactōe damnoꝝ vsuris omnino cessantibus satiffacias vt teneris: alioquin eidē abbati nostris dam⁹ litteris in mādatis vt in commisso sibi negocio proposita: exple tua indulgentia nō obstāte iuxta poris mandati nr̄i tenorē sine dispēdio more pcedat.

n Dem abbati treceñ.

Significasti nobis: q. p. clericus ad petitionē. C. mercatoris se tue iurisditioni subiecit: si in termino nūc elapso de pecunia mutuata nō satisfecisset eidem: ⁊ infra. Inq̄sitiōi tue taliter respondem⁹: q; licz quatoꝝ plensus eum q̄ iurisditiom̄ preesse dinoscit: suū possit iudicem pstituere: clerici tamē in iudicem nō suū: nisi forte sit plona eccīastica: ⁊ epi diocesani voluntas accedat: plentire non possunt.

o Dem.

Proposuisti nobis: q; qdā subditus tuus ad petitōz cuiusdā aduersarij sui a te legitime citat⁹ ad cāz: q; postmodū iurisditōnis alterius esse cepit tuū intendit iudiciū declinare. Pozzo tue prudētie dubiū esse

a Significasti. Privatorū consensus. ⁊ C. de iurisdi. omn. iudi. privatoꝝ. ⁊. l. j. dum tamen ex certa sciētia ⁊ nō p errorem. ff. de iudi. l. j. ⁊. ij. ff. ō iurisdit. omn. iudi. si per errorem.

b Clerici tamen in iudicē nō suum. Dic expresse pz q; clericꝰ in nō suū iudicez ēā ecclesiasticū sine consensu expresso sui epi consentire non potest sic. iij. q. vj. nō liceat. ⁊. ix. q. ij. c. j. ⁊. ij. qō si fecerit sententia nō tenet. vt i pris. c. ij. q. ij. c. j. ⁊. ij. ⁊. vj. q. iij. denigz. Sed nūqd clerici qui consentiūt in iudicē ecclesiasticū non suū: cadūt ꝑicula iure suo: sicut cum trahunt vel trahunt ad seculare iudiciū. §. e. si diligēti. ⁊. xj. q. j. inolita. ⁊. c. placuit. Non credo q; i casu isto debet pdere cām: lz sententia lata sit p ipso vel contra ipm: quia non tantū debet quantū cum iudicem laicum sibi cōstituit: nisi velis dicere q; in odium ipsius episcopus habeat eam ratā qui eum dimisit: sine cuius licentia hoc facere non potuit: ⁊ hāc ignominiam vel contumeliam irrogauit. ff. ō arbi. litigatores. C. de iureiurā. siqs. alꝰ pumeꝝ put dicitur. iij. q. vj. non liceat. clericus em̄ non potest venire pīra sententiā quia videt habere tacitum pactum in se ne vlterius petat: sicut acceptilatio inutilis. ff. de pact. si vnus. §. penul. ⁊. ff. de acceptilat. si acceptilatum. episcopus vo si vult potest talem sententiam ratam habere. arg. §. de renūci. qō in dubijs. Sed cōtra hoc quod hic dicit videt. iij. q. vj. pulsatus. vbi videt dari opto clerico pulsato coram nō suo iudice an velit ibi respondere vel non: ibi dicit pulsatus si voluerit taceat: ꝫ ibi nō habet locum. arg. §. p̄trario sensu cum alia iura contradicant. iij. q. vj. non liceat. ⁊ hic. ⁊ ita tollitur hic argu. a p̄trario sensu. Vel intellige illud pulsatus: cum iste habet consensum episcopi: quia ⁊ tunc adhuc habet optionez nec pōt compelli. Sed nunquid potest clericus consentire in laicum iudicem de consensu episcopi? Videt q; sic. xj. q. j. clericum nullus. ibi dicit. nullus pīsumat clericum apud secularem iudicem epo nō premittente pulsare. ergo de consensu episcopi videt q; possit. Sed non credo: q; nec consensus episcopi sufficit hic. ⁊ supple in. c. clericum maxime: quia nec de cōsensu episcopi potest. Dicit em̄ clericus huic pnilegio quod introductum est in fauorez totus ordinis clericalis renūciare non potest: ita nec episcopus potest huic pnilegio renūciare vel plentire vt clerici hoc possint: nec potest eos compellere ad hoc cū eadem ratio sit hinc inde: quia episcopus pnilegium clericoū minuere non potest: sicut nec posset facere q; aliquis clericus verberaret sine sententia excōmunicationis. arg. j. de senten. excom. cōtingit. ⁊ de hac materia dictum est satis. §. e. si diligenti. Bernar.

est.ꝛ.l. Vbi ceptum est.ff.de iurisdi.om.iudi.cum quedã. Sic ergo patet ꝙ ꝓ solam citatõz ꝓpetuã iurisditio tam ordinarij ꝙ delegati: vt hic ꝛ in predictis iuribus.vt.§.de offi.deleg.gratum.ꝛ.c.licet.ꝛ §.de offi.lega.c.fi.ꝛ p solam citatõnem seu conuentõnem preueniẽ iurisdino.ĵ.de appel.vt debitus.ꝛ.§.de rescrip.ca.capitulũ sancte crucis. in quibus habes: ꝙ qui primo litteras ꝓsentauit facta citatõe obtinere debet iudices suos. non obstante: ꝙ alter prius litteras impetrauit: q̃ litteras suas nõ ꝓsentauit. Qui ergo conuenitur coraz aliquo iudice competenti: necesse habet vsqz ad finem ꝓsistere: eraz si mutauerit forum: qz preuentus est per hãc conuentõnem: vt hic dicit: ꝛ patet hoc per iura predicta. Ber.

non credimus: ꝙ is in predicta causa ius reuocandi forum nõ habet q̃si ab alio iam ꝓuentus.

¶ Item.

Licet rõne delicti seu contractus aut domicilij siue rei de qua cõtra possessorẽ causa mouetur: quibꝫ foꝛ regulariter ꝗs sortit: eps vester apud se. apo. ꝓuentus non fuerit: quia tamẽ omniũ ecclesiaꝝ mater est eadẽ ꝛ magistra: rite cõpelli potuit: vt ibi aduersarijs rñderet: nisi ꝓ alia iusta ꝛ necessaria cã venisset: quã si tũc allegasset: ius reuocãdi domũ saluũ fuissz eidẽ

De libelli oblatione.

Licet ratione. Delicti. nota ꝙ ratione delicti efficitur quis de iurisdictõne alterius. sic. ĵ. de rap. c. j. ꝛ. iij .q. vj. ibi causa. ꝛ. ij. .q. j. si peccauerit. et vj. q. iij. placuit. et. C. vbi ỏ crimi. agi oꝑt. auten. qua in ꝓuincia. ꝛ. C. vbi se. Vt dal. l. j. ꝛ. §. e. ti. postulasti. ꝛ. ff. de accusa. l. vlt. ꝛ. l. si cui. §. idem imperatoꝛ. ꝛ ita delictum dat iurisditiõz ei qui alꝫ eam non habet. Item delictum tollit ꝓilegium: vt in predicta auten. qua in prouincia. et xj. q. iij. ꝓuilegium. Quid iuris sit de ꝓilegiatis: dicitur. ĵ. de priuil. ex tuarum. ꝛ pro delicto conuenitur quis vbi domicilium habet vel vbi inuenit. C. vbi de crimi. agi oporteat. l. j. ꝛ si crimen graue sit remittitur puniendus ad iudicem: vbi deliquit. i auten. vt nulli iudi. §. si vo quis cõprehensoꝛ. coll. ix. ꝛ. ff. de re multa. reserꝛẽ. ꝛ. ff. de custo. ꝛ exhi. re. l. solent. Bernar.

e Siue contractus. Hoc nomen contractus largissime sumitur: siue sit verus contractus vel quasi cõtractus: vel aliud vnde obligatio oritur. ff. de iudi. heres absens. §. j. ꝛ. l. omnem obligatõnez. ꝛ. l. interdum. §. vltimo. Et hoc intellige siue inueniatur siue nõ: debet eum illuc remitti sicut in criminibus dicitur cum in hoc participentur in aut. vt omnes obe. iudi. in. ij. colũna. §. hoc consideramus. coll. v. In delictis enim hoc seruatur. in auten. vt nulli iudicum. §. si vo quis comprehensoꝛ. ꝛ. §. sequenti. coll. ix. Quidam tamen dicunt illũ ibi esse conuenendum si ibi inueniatur vbi contraxit. p. l. heres in ꝓncipio. Item ꝛ vbi quis soluere ꝓmisit: potest conueniri. §. de officio delega. p. ꝛ. g. ꝛ. §. eodẽ. dilecti. quod dicit littera ista ratione contractus intellige ꝑm ꝙ traditur expresse. ĵ. eodẽ titu. romana. §. contrahentes. in decreta. Innocentij. iiij. ꝛ. ĵ. de priuileg. c. volẽtes. ꝛ. capitulo vltimo. Bernar.

f Aut domicilij. Ratione domicilij sortitur quis forum. ꝛ ibi cõueniri potest. §. e. dilecti. ꝛ. ff. de iudic. heres absens. §. pinde. ꝛ potest quis habere domicilium in pluribus locis. §. e. ex parte. ꝛ. ff. ad municipal. assumptio. §. viris prudentibus. de hoc dictum est. §. de rescrip. dilectus filius. Bernar.

g Contra possessorem. Ratione possessionis: de qua quis conuenitur sortitur quis foꝛũ: ꝛ coram illo iudice conueniri debet in cuius iurisditione res est. §. eodem. sane. ꝛ etiam vbi habz domicilium. vt C. vbi in rem act. l. fina. ꝛ. §. e. ex parte. b. etiam si res sit mobilis. argu. l. C. vbi in rem actio. l. vl. ꝛ. ff. de iudi. quod legat. Quidam tamen dicunt hoc habere locum tñ in immobilibus. Bernar.

h Compelli potuit. Cum dominus papa sit iudex ordinarius singulorum: nullum foꝛi ꝓuilegium poterat allegare. ix. q. iij. cuncta. ꝛ roma communis patria est omniũ. ff. ad municip. roma. ergo nullus declinare potest foꝛum eius. Vnde ille compellit ibi suis aduersarijs respondere. Nec ius reuocandi domum haberet: nisi ꝓ alia iusta causa ꝛ necessaria venisset: vt dicit littera ista: puta si fuisset vocatꝰ a ꝓncipe ꝓ publica vtilitate. in auteñ. de sanctiss. epi̇sco. §. si vo episcopi. coll. ix. Vel clerici legati aut episcopi: tunc non tenẽt rñdere nisi tunc ibi contraxissent vel si in delegatione deliquissent: vel rem aliquam tunc emissent respondere tenebũtur: alꝫ vaꝛet occasio res alienas referendi domũ. ff. de iudi. non alias. j. respõso. ꝛ. §. j. ꝛ. l. sequẽ. Item qui causa dicendi testimonij ibidem vocatus est. vel q̃ iudicãdi causa ibi accersiti sunt: vel qui causa exercende appellatõis illuc venerunt: vel causa reddẽde tutele: iste ꝑsone habent ius reuocandi domum: si non ibi contraxerunt vbi conueniũtur vt hoc totum dicit. ff. de iudi. l. ij. §. legatꝫ. ꝛ. §. seqn. sed legati non tenentur respõdere: nisi ỏ his tñ que tempoꝛe legationis siue contraxerunt: vt ibi dr. Item si legati agant tũc tenent se defendere si reconueniant nisi agãt ꝓ iniuria sibi illata: vt ea. l. §. sed ꝛ si agant. si quis allegauerit talem causam nõ compellitur respondere: vt hic patz. ꝛ hoc est expressum. ĵ. de dilat. ex ꝑte. vbi q̃ vocatur a ꝓncipe ꝓ vtilitate rome ecclesie: habet ius reuocãdi domũ.

Ex scilio apud sanctum me.

Ignarus episcopus dixit: Habetis libellũ reclamatõnis vel postulationis. Illi respõderũt se ꝓ manibus nullum habere libellũ. Ignarus episcopꝰ dixit: oporꝛet vos ꝑm ecclesiasticam auctoritatez reclamatõnem vestram libelli serie declarare: eamq̃ vestris manibus roboratã synodo poꝛrigere: vt tunc vobis canonice valeat rñderi. Et tũc ipsi frẽs libellũ ꝓscribentes poꝛrexerũt.

¶ Innocentius. iij.

Significantibꝰ. t. ꝛ. r. fratrib⁹ nostro fuit alꝫatum

a Ignarꝰ. Reclamationis. Nota ꝙ duplex est libellus. Est autem libellus conuentionalis seu postulatõnis: qui datur in ciuilibus quesitionibus. ĵ. e. c. vlt. de quo hic intelligitur. ꝛ est libellus accusationis: qui datur in criminalibus actionibus. vt. ij. q. viij. libelloꝛ. ꝛ. ĵ. de accusa. per totum. ꝛ. ij. q. j. legum. Est ergo libellus scriptura: in qua continet res que petitur: ꝛ causa petendi ꝛ nomẽ actoꝛis ꝛ rei. ꝛ coram quo iudice. vt. ĵ. e. per totum. Et sic patet ꝙ semp offerendus est libellus iudici: ꝛ per ipsum reo: vt ipse reus possit deliberare. vt. iij. q. iij. offeratur. ꝛ in scriptis debet dari vt hic patet: ꝛ in auten. offerat. ꝛ. ĵ. de probat. quoniam contra. ꝛ in ꝓncipio litis ꝓ predictam auten ticam: offerat. Notatur tamen argu. contra. xj. q. j. siquis cũ clerico. Sed illud obtinet in modicis ꝛ vilibus causis: vbi scriptura non requirit. Item contra. ĵ. de dolo et contuma. ꝓpoꝛ. Et illud intelligo ꝙ libellus antea datus fuerat: ꝛ per talem libellum sic oblatum iudici et postea reo acto annalis ꝓpetuat. C. quando libellus ꝓin. da. litis cõtesta. fa. l. ij. ꝛ rem litigiosam facit subsecuta ꝓ executoꝛem conuentõe vt. C. de litig. auten. litigiosa. ꝛ interrũpit ꝓscriptõnem. C. de ꝓscrip. xxx. vel. xl. annoꝝ. sicut. Sed numquid libelli oblatio est de substantia ordinis iudiciarij? Videtur ꝙ sic: quia concilium istos fratres noluit audire: nisi ꝓmo libellum scriberent. Et optimum argumentũ ĵ. de ꝓbat. quoniam contra. ꝛ ꝓ libellum apparet de modo agendi: ꝑm quem semp debet formari sententia. ĵ. de symo. liez beh. ĵ. de accusati. qualiter ꝛ quando. ꝛ per auteñticam ꝑdictam: offerat. optime videtur ꝓbari: vbi dicit: litis autem contestatio contra hoc indultum habita ꝓ nihilo est. Et sic videt ꝙ sit de substantia sicut ꝛ litis contestatio. ĵ. de litis contesta. capitulo vnico. ꝛ. §. de elec. dudum. ij. Dicunt tamen quidam ꝙ non est ỏ substantia iudiciarij ordinis oblatio libelli. Et sic potest omitti tacite sicut consuetum dicto iuramento calumie. Illi probant ꝙ non valet quicquid factum est ꝛ hoc ꝓ iura predicta: nisi sit vltro cõ vt dictum est: quod melius videt iure canonico. ista eñ ꝓncipalia sunt libellus qui est ꝓncipium ꝛ fundamentum cause litis contestatio. ꝛ ꝙ sententia feratur in scriptis. Bernardus.

b Significantibus. Nota ad intelligentiam istius. c. ꝛ sequẽtis: ꝛ eoꝝ que circa hanc materiam dicuntur. Aut eñ conuenit ex actione reali: puta rei vendicatõne vt hic: tunc expumenda est res que petit: ꝛ vtꝝ petatur tota aut pars: vt peto talem fundum. ff. de rei vendi. si in rem. alꝫ eñ reus deliberare non posset vt hic dicit. nec iudex sententiam ferri debet sup incerto. argu. insti. de actio. §. curare. ꝛ. xxxiij. di. habuisse. ꝛ. xj. q. iij. grane. Item duos ꝓmos vicinos illiꝰ fundi adminus designare dz. ff. de cen. forma censualis. qz genera litas parit obscuritatẽ. ff. de iure fisci. ita fidei. Ar. ꝛ. ff. de rei ven. que de tota. §. incerta. ꝛ. ff. cõi diui. ꝛ si nõ oẽs. §. si incertũ. Sed ꝑna ista specialia sunt circa delalcatõnem legatorum. Et licet in casu isto debeat quis specificare rem ꝛ ipsam designare: vt est dictũ. cãm tñ exꝑmere nõ tenet in libello. causa eñ expressa est eoꝝso: ꝙ ꝓpoꝝ rei vendicatoꝝ.

causa em̄ non est alia nisi ipsum dominuz cum dicit rem ad se ptinere iure dominij vel quasi. ff. ō excep. rei iudi. si mater. §. eandem. ī. §. j. ī. ij. ī melius in. l. ī an eadem. §. actiones. Item ī hoc no. cum agit rei vendicatiōe: q̄ si aliqs subijciat vnam causam in libello ī succūbat potest adhuc eandem rem petere ex alia causa: nō obstāte exceptiōe rei iudicate. ff. de excep. rei iudi. si mater. §. j. ī. ij. ī. l. ī an eadē. ī. C. de petitio. here. hereditas. ff. ad exhibendum de co. §. septimus. ī. §. de iudi. examinata. Idem est in possessorio. j. de donati. inter dilectos. ī hoc tutius est actor. Ar. ō. ff. de iureiurā. duobus. §. colonus. Vbi dicit q̄ q̄ ꝓponit vnam actionem non potest aliā ꝓponere ꝓ eadem re. Sed illud est: q̄ ille actōes surgūt ex eadem causa. Si vo nullam causam exp̄ssit tunc totum ius suum in iudicium deduxisse vr: vnde obstabit ei exceptō rei iudicate: si absolutē reus: quia actor nō p̄bauit. ff. ō excep. rei iudicate. l. ī an eadem. §. actiones. ī. j. de cā posse. cū ecclesia. Item si fuit absolutus reus: q̄ ipse nō possidebat: si postea incipiat possidere: nō obstat exceptio itez petēti ff. de excep. rei iudi. si a te. j. Re. ī. l. si rem meā ī. j. de excep. c. penul. Si autez agat ꝑsonali actiōe: vt si petas decem dari tibi causa petendi exprimenda est i libello aliter em̄ non tenet respōdere. j. c. ꝓpo. ī. C. ō edic. dim. adria. tolle. l. vlt. ī. j. de cen. q̄ēt.

declaratum: q̄ cum inter ipsos ex vna parte. ī. u. ex altera sup quadam terra coram iudicibus delegatis tractum fuissent i cām: oblato eis libello: illi cū plures terras haberent: vt tra illa sup qua questio vertebat ostenderet eisdem a iudicibus postularūt: quod cum ipi facere denegaret ad nostrā audientiā ꝓuocarūt. Quocirca mādam⁹ q̄ten⁹ si est ita reuocato in irritū ꝛc̄.

De mutuis petitionibus.

Alexander tercius episcopo ī abbati de spongia.

Ex litteris: ī infra. Quoniam rationis ordo exigit: vt plebanus ī clerici mariceñ. abbati ī fratribus mariceneñ. monasterij de his q̄ aduersos eos proponunt: debeant in vestra presentia respondere: cum sibi ī ipsis coram vobis a sede apostolica delegatis: iusticiam postulant exhiberi: mandamus quaten⁹ actōe plebani ī clericoꝝ proposita: ī responsione facta monitione premissa compellatis eosdem memoratis abbati et fratribus inconquare sibi dicta pecunia debeatur: super hoc minime respōdere tenebāt: ī ꝗa dictus iudex exceptōz hmōi admittere denegabat: nostrā audientiā appellauerūt. Ideoꝝ mādam⁹: q̄ten⁹ si est ita reuocato in irritū ꝛc̄.

Q Flecti filij fratres eccl'ie sancte marie de hispida: sua nobis petitiōe monstrarūt: q̄ cum prior ī cōuentus sancte marie ad carceres ipsos: super quadam pecunie summa coram priore sancte trinitatis veron. auctoritate ap'lica p̄uenissent: ex parte ipsoruz fuit excipiendo ꝓpositum: q̄ cum dicti prior et cōuentus nollent exprimere in petito libello conuentionali: non potest mutari quod obtinet in casibo. scilz in sequenti pcessu. C. de fur. l. j. ī. C. de ser. se. emi. man. l. vna. ī. C. ō codicill. l. vl. ī. ff. de tributo. q̄ō in heredem. §. eligere. ī. C. de pac. inter empto. ī vendi. l. p̄missorie. ff. de leg. ij. cum filius. §. varijs. Et q̄ dixi: q̄ actio potest mutari: non intelligas q̄ ab eo in totū recedi possit: sed necesse hz actor eā cū nouo actōe vsq̄ ad finē p̄ducere. C. quō ī q̄n. in aut. q̄ semel. sic intelligūt decretales legū alā aut.

Q Flecti. Conuentionali. q̄a sit libell⁹ conuentionalis dictū est. s. c. c. j.

Quare sibi. hic manifeste patet: q̄ in ꝑsonali actōe tenet q̄s exprimere cām petitōis. de hoc dictū est ō. c. ꝓ.

Ex litteris. Videre. Mota qualit̄ debeat fieri recōuentio coram iudice delegato ꝓut hic satis colligit. q̄a sita em̄ petitōe actoris ī reus actorē si vult recōuenire ante litis cōtestā. suā p̄mittat et petitōz. ī ita deliberatione sup viraq̄ petitiōe huiusmodi habita: dz fieri cōtestō lit̄ sup petitōne actoris p̄mo ī incidenti sup petitōne rei rūdere debet actor. ī postmodum iudex vicissim audiat vtraq̄ causa: ī vna sola termiare dz cās vt hoc totū ptz hic. ī j. ō or. cog. cū dilect⁹ ī si actor nollz reo respondere: iudex dz ei iniūcta denegare: nec audire ipm sup cā sua. vt. j. ō iura. ca. imp̄atoꝝ. ī. c. vl. §. pena. ī. ff. de pecu. mutuis. §. pena. ī. C. de ꝓpen. neq̄ scriptura. ī. ff. de var. ī ex or. cog. l. j. §. vl. i fi. ī si iudex h⁹ negligeret ī ꝓcederet i ꝓpositione nō tenet factū ei⁹: vel est ponus appellādū ab ipo. ff. q̄ sen. sit ap. re. l. j. §. vl. in fi. Si vo reus differat suā petitōez ponere post litis cōtest. nō vr̄ q̄ sit audiēdus. C. de sen. ī interlo. om. iu. aut. et ꝓsequent. vbi dr̄: ī ꝓsequent: ego pulsat⁹ reus ab aliquo si vicissim ī ipm lite pulsare velim: stari q̄dē hoc nō licet nisi apud eūdē iudicē Et sic vr̄ q̄ statum debeat ipm recōuenire. Et idē vr̄ exp̄ssium in autentico de executoribus. §. sancim⁹. colle. vij. vbi dr̄: si reo vult recōuenire actorē: mox ab initio apud eundē iudicē recōueniat ipm ꝛ nō apud aliū nisi lite finita poterit illū cōuenire. Et q̄dā dñi legū intelligūt istud statim vsq̄ ad sniam: q̄dā tñ vsq̄ ad aptūrā testium. Hodie ista diuersitas determinat ꝓ decre. inno. iij. i decto lugdun. de rescrip. dispendia. §. reus quoq̄. vbi dicit expresse q̄ reus potest actorem suū recōuenire coram eodem iudice durante iudicio. ī si tūc coram alio ipm traheret ꝓcessus nullus esset: ī in expensis condēnabit ī q̄ dicit durante iudicio: intelligo quousq̄ renūciatū est ī p̄latum in causa: q̄ tunc tm̄ dicit iudicium dum negociū discutit. j. de v. sig. sonus. ar. ad hoc. C. de ꝓpen. l. vlt. Itez est ar. ex hoc loco: q̄ frustra petit debitū: q̄ q̄ dz nō impēdit. iij. q. viij. cuius ī agendo. ī. xxij. q. vj. nil iniquius. xcv. di. esto subiectus. ī. j. de iureiur. quem. ij. ī. j. de vsur. quia frustra. ī eadē lege quem̄ q̄s qua ius sibi tribui postulat. C. de rei ven. ratas. ī i aut. de san. epis. §. reverendissimi. colle. ix. ī. j. ō ap. an sit. Ar. ō. xxiij. q. v. nō vos. ī. xvj. q. vij. siqs ꝛ. xxiij. dist. in nolle dñi. circa si. ī. j. de here. excōicam⁹. §. credentes. ī. C. de ꝓpen. l. vl. ꝛ istud vltimū est spāle in ꝓposito.

b Actione. i. petitione. q̄ sm canones nemo tenet ꝓponere actōz. de hoc dictum est ō. de iudi. dilecti.

c Responsione facta. Vide patet qualiter lis contestatio fiat: de qua dicetur. j. multo ꝓximo. Bernar.

o ¶ Incontinenti. Istud incontinenti intelligendum est nullo actu medio interposito: ⁊ est simile illi mox qđ tu habes ff. de elec. qz propter. ibi habes multas interpⁿtatões de hmõi dictõibꝫ. istud incõtinẽ ti ītelligẽ dūrãte iudicio: vt dx in pma notula in fi.

e ¶ Sup qstiõibꝫ. idẽ est ac si actor agerer possessorio: ⁊ reus vellet recouenire actorẽ sup alia spoliatiõe. secꝰ si actor ageret possessorio: ⁊ reus vellet pue iure eiꝰ petitorio. qa qstio spoliatiõis pulegiata est vt pmo expediat. j. de or. cog. sup spoliatõe. ff si pma sit petitoria: reꝰ sup spoliatõe bñ põt recouenire actorez in modũ actõis. j. de or cog. cuz dilectꝰ. Sic nota qꝺ p cõuentiõez fit iudex q alꝫs iurisdiõz ñ hz i recouẽn ne te qtum ad illaz causaz recouentiõis: sine sit ordinarius sive delegatus: cũ causa recõuentiõis delegato nõ est cõmissa: vt hic habes. ⁊ ff. de offi. dele. prudentiã: in fi. ⁊ iudex laicus ordinarꝰ hz iurisdiõez p recouentiõem: puta cum clericus quenit laicũ corã laico iudice: tũc clericus tenet rñdere laico corã eodem iudice: nisi sit causa q coram iudice eccliastico sit tractanda: de quibus dictũ est ff. de fo. compe. ex tenore. ⁊ c. ꝑcedenti. necz in criminibus locũ habet recõuentio. ō hoc dixi ff. de iudic. ar si clerici. Ber.

f ¶ Cõcordia. est hic argu. qꝺ iudex primo si potest: debz partes reducere ad concordiã: argu. ad idem. v. q. ij. si primates: vbi de hoc. et. xxiij. q. iij. si quis membrorum. ⁊ est ff. de vsufruc. equissimum. ⁊ j. de symo. querelaz. ⁊ ff. de transact. c. vlti. vbi de hoc. Bern.

g ¶ Rudentiam. est condimo. quia in iudicijs non debet esse psonarum acceptio: ff. de iudi. nouit. ⁊. iij. q. iij. c. ij. ⁊ non debet actor licere quod reo non pmittitur. ff. de regu. iur. non debet. ⁊ ita si remota est appellatio quo ad agentem: et eodem modo quo ad recõuentem. quia eodem iure quod quis in alterum statuit: ipse debet vti. ff. qõ quisqz iur. in alteruz. l. j. ij. ⁊. iij. ff. de cõsti. cum omnes. ¶ Et hodie non videtur habere locum quod dicit de appellatione. qz ipso iure remota est appellatio in qualibet qstione. j. de ap. vt debitus. ⁊ c. pastoralis: in pn.

h ¶ Eodem modo. i. scõm eandem formaz qua procedit iudex in pncipali et in reconuentione. ⁊ parem potestatem habet iudex quo ad omnia in vtraqz questione. et sic est arg. qꝺ iudex eandem habet auctoritatem in prorogata iurisditione sicut ⁊ in delegata. de hoc dictũ est ff. de offic. delegat. p. et. g. Remoto enim appellationis repertu intelligitur in reconuentõne. si. xxxij. q. vij. apostolus. Sicut cum aliquid relinquitur ab herede: ītelligitur repertũ ⁊ a substituto. ff. ad trebell. l. non iustam. ⁊ ff. de legat. ij. debitor. §. j. et. ff. de verb. obligat. nuda. §. j. Sed pone qꝺ actor super vna re tm̃ litteras impetrauit: nunquid reus potest illum conuenire super pluribus: videtur qꝺ non: arg. ff. de iurisdict. omn. iudi. si idem. §. quod et si. ⁊ arg. huius littere. Sed contra credo: argu. ff. c. proxi. ibi: suis questionibus. Item retenta hac eadem posimone reus reconuenit actorez super pluribus vel super vno tm̃: ⁊ sic actor efficitur. Munquid actor quasi reus recõuenies põt agere ꝑtra reuz super alia re q in litteris expssa nõ fuit ar. ff. de excep. l. ij. §. illud. Mõ credo qꝺ hoc possit: qz recõuentio nõ intelligit nisi qtũ ad illũ q ꝑmo cõuenit. Item arg. ff. de legibꝫ. qõ fauore. non est ꝑtra. qz illud intelligit cum princeps suo motu in fauorẽ aliqõ ius cõcedit: puta minoribus vel ecclesijs. qõ dicit hic intelligit: quãdo aliquis impetrauit illud ius: ⁊ papa ad instantiã petentis illud cõcessit: vnde ipe debet vti eodem. ff. qõ quisqz iuris. l. j. ⁊. ff. de pstit. cũ omnes. Sed hodie vt dixi ius cõmune est qtum ad omnes. j. de ap. vt debitus.

i ¶ Lim inter. ⁊ respõsiones. sic. ff. ō elec. dudũ. ij. Sed vidꝫ qꝺ istud sufficeret: qz posimões super ipso facto fiunt: vnde satis intelligit litis cõtestatio fieri per positões ⁊ respõsiões. Sed non est verũ: qz litis ꝓtestatio est exordium litis: sive pncipiũ cause appellatur. ff. de offic. de le. sup questionũ. §. j. ⁊. ij. ⁊ res deducta i iudicium nõ videt p sim plicem petitionẽ vel p editionem actiõis. C. eo. ti. l. vna. ⁊ vbi pncipium dest: nihil sup edificari potest. j. q. j. cũ paul⁹. ⁊. j. de pbꝺ. ñ bap. venies. ⁊ cuiusqz rei pncipiũ potissima ps est. ff. de ori. iu. l. j. ⁊ hiz ꝓtestatio litꝭ sit pncipiũ tñ necesse ẽ libellũ pcedere vt porrigere: sup quo litꝭ cõtestatio fiat: vt dictũ ẽ ff. de libel. obl. c. j. Est sũt litꝭ ꝓtestatio negocij pncipalis hincinde apud iudicẽ facta narratio ⁊ sbsecuta respõsio: vt hic sine negãdo sine ꝓfitẽdo: de hoc no. ff. de elec. dudũ. qõ est ita intelligẽdũ: vt fiat aõ ꝓcedẽti in cã: ⁊ ea intẽtiõe directe ex ꝓposito. Unde si aliqs ꝓponat factũ corã iudice nõ ea mẽte. vt litẽ cõtestẽ vel rñdeat saluo iure suo ⁊ sine ꝓiudicio. nõ erit ꝓterea litꝭ ꝓtestatio facta: cũ hec fiãt nõ ad iudicij interrogatiõz sz motu ꝓpo. Litis ꝓtestatio fieri dz interrogãte iudice actore ꝓponẽte suã actionẽ ⁊ reo rñdente ad interrogatiões iudicij: vt mos ẽ fieri. ar. C. de. l. vna. i fi. j. de volo ⁊ ꝓtu. put h̄ pz: qꝺ nõ erit facta litꝭ ꝓtestatio: cũ factũ ꝓponit cũ ꝓtestatiõe. ⁊ sine iudicio. ar. op. ff. qđ mo. pig. vel hypo. sol mit. si vbitor. §. si ij vẽditiõe. ⁊ ar. ff. de elec. cumana. vbi dx de ꝓtestatiõe. vbi q̄ litꝭ ꝓte. nõ ꝓcedit: nil valet qõ agit: vt h. t. j. ti. ꝓti. p to tũ. Et pt rõ assignari: qre p positiões ⁊ rñsiões ad eas nõ fit litꝭ ꝓte. q eñ ponit aliqõ dictũ vel factũ nihil petit ab aduersario: nec etiaz oũdit se p hoc velle agẽ: ⁊ ita nõ posset p hoc fieri sentẽtia pdẽnatiõis vel absolutiõis: cũ nil petitũ sit p positionẽ: sed ostendit aliqd esse factũ vel dictũ seu pmissuz ⁊ smia semp ferẽda est fm modũ agẽdi. j. de accu. qliter ⁊ qñ. ad fi. ⁊. j. de symo. Iz beli. ⁊ pdẽnatõ nõ ẽ faciẽda nisi ad hoc sit actũ. j. de or. cog. cũ dilectꝰ. ad fi. Et hoc etiã pbat: qz interrogatiões ⁊ rñsiões aliqñ fiũt añ litꝭ ꝓtestationẽ. ff. de interro. ac. qsi p totũ. de quibꝰ quidẽ nota. j. de iura. calũ. l. pe. in glo. q incipit: ois que. ⁊ p illas interrogatiões ⁊ respõsiões: nulla fieret pdẽnatio vel absolutio: nisi fieret postea litꝭ ꝓtestatio sup dictõe actoris. Et ita pz: qꝺ vbi fiũt tm̃ positiões ⁊ rñsiões: nil̃a petitõe ꝓmissa: vel nulla litꝭ ꝓtestatiõe facta nullꝰ ẽ ꝓcessus: vt. ff. de elec. dudũ. ⁊ hic. Sed qđ si petitio oblata fuit: ⁊ i actis redacta: sz ꝓtestatio litꝭ nõ fuit facta: sz positiões ⁊ rñsiões facte fuerũt: idẽ credo. s. qꝺ ꝓcessus nõ valeat: qz litis ꝓtest. nõ est facta. b.

¶ Hoc recipiat. ⁊ etiã donatiõz ꝓpt nuptias. nã sic ꝓpter adulteriũ vxoris vir lucrat dote: ita mulier ꝓpt adulteriũ

tinẽti corã vobis sup suis qstiõibus rñdere: ⁊ vicissiz postmodũ rões ptiũ audiẽtes pcordia vl iudicio vtriusqz negociũ fiñietis.

¶ Elestin⁹. iij. rothom̃. decão.

Rudẽtiã: ⁊ ifra. Sane cõ suluisti nos vtrũ cũ causa appellatio. remo. cõmittit: ⁊ reꝰ corã eodẽ iudice actorẽ recõuenerit: ⁊ actor sup recõuentõe appellatiõis obstaculũ intẽpõit: tan sit hmõi appellatõi deferendũ. Nos vo ita sentim⁹: qꝺ cũ actoris ⁊ rei eadẽ sit pditio: ⁊ vno eodẽqz iure circa appellatõis remediũ debeat vterqz cẽseri: sic desiderat actor: vt sibi iuꝰ mãdatoris rescptũ iusticia fiat appellatõe remota eodẽ mõ recõuenienti debeat i sua iusticia rñdere.

De litis ꝓtestatõe.

¶ Regoꝛ. ix. abbati sancti ioannis in vineis.

Olim inter ẽpm nouiẽn. ex pte vna: ⁊ capitulũ ecclie scti qn tini: ex alta sup quibusdaz iniurijs et excoicationũ sñijs ⁊ qbusdã alijs articul⁹ orta fuit materia qstiõis: ⁊ ifra. Judices factis qbusdã positõibꝫ et rñsiõibꝫ ad eadẽ: auditis etiã q ptes voluerꝰt ꝓponere corazꝫ eis: cãm eandẽ ad examẽ ap. remisserũt. ¶ Procuratoribꝫ igit ptiũ ppẽ h̄ in nra pstentia pstitutis: qꝺ positões ⁊ rñsiões hincinde sup pl'ibꝫ articul' facte fuerũt corã iudicibꝫ memoratis: qz tũ litis ꝓtestatoz nõ inuenim⁹ esse facta: cũ non p positões et rñsiões ad eas ꝓpositaz ⁊ rñsionẽ secutã ꝓtestatio litis fiat: ꝓcessuz ipsoꝝ de fratrũ nostroꝝ cõsilio irritũ duximus nunciandum.

Et lite nõ ꝓtestata nõ ꝓcedat ad testiuz receptõnem: vel ad sententiã diffinitiuam.

¶ Innoc. iij. abbati scti ꝓculi ⁊ .l. canonico bononiẽsi.

Dil̃ de⁹: ⁊ ifra. Luz causa q̄ int. r. et. b. vroꝛẽ eiꝰ vertit auctoritate apo. vobis ꝓmissa fuisset: tandem ꝓcurator eiusdez. r. libello vroꝛis quo virum ad separatõnem tozi: et vt dez reciperet de adulterio ac-

Olim inter. ⁊ respõsiones. sic. ff. ō elec. dudũ. ij. Sed vidꝫ qꝺ istud sufficeret: qz posimões super ipso facto fiunt: vnde satis intelligit litis cõtestatio fieri per positões ⁊ respõsiões. Sed non est verũ: qz litis ꝓtestatio est exordium litis: sive pncipiũ cause appellatur. ff. de offic. de le. sup questionũ. §. j. ⁊. ij. ⁊ res deducta i iudicium nõ videt p simplicem petitionẽ vel p editionem actiõis. C. eo. ti. l. vna. ⁊ vbi pncipium dest: nihil sup edificari potest. j. q. j. cũ paul⁹. ⁊. j. de pbꝺ. ñ bap. venies. ⁊ cuiusqz rei pncipiũ potissima ps est. ff. de ori. iu. l. j. ⁊ hiz ꝓtestatio litꝭ sit pncipiũ tñ necesse ẽ libellũ pcedere vt porrigere: sup quo litꝭ cõtestatio fiat: vt dictũ ẽ ff. de libel. obl. c. j. Est sũt litꝭ ꝓtestatio negocij pncipalis hincinde apud iudicẽ facta narratio ⁊ sbsecuta respõsio: vt hic sine negãdo sine ꝓfitẽdo: de hoc no. ff. de elec. dudũ. qõ est ita intelligẽdũ: vt fiat aõ ꝓcedẽti in cã: ⁊ ea intẽtiõe directe ex ꝓposito. Unde si aliqs ꝓponat factũ corã iudice nõ ea mẽte. vt litẽ cõtestẽ vel rñdeat saluo iure suo ⁊ sine ꝓiudicio. nõ erit ꝓterea litꝭ ꝓtestatio facta: cũ hec fiãt nõ ad iudicij interrogatiõz sz motu ꝓpo. Litis ꝓtestatio fieri dz interrogãte iudice actore ꝓponẽte suã actionẽ ⁊ reo rñdente ad interrogatiões iudicij: vt mos ẽ fieri. ar. C. de. l. vna. i fi. j. de volo ⁊ ꝓtu. put h̄ pz: qꝺ nõ erit facta litꝭ ꝓtestatio: cũ factũ ꝓponit cũ ꝓtestatiõe. ⁊ sine iudicio. ar. op. ff. qđ mo. pig. vel hypo. sol mit. si vbitor. §. si ij vẽditiõe. ⁊ ar. ff. de elec. cumana. vbi dx de ꝓtestatiõe. vbi q̄ litꝭ ꝓte. nõ ꝓcedit: nil valet qõ agit: vt h. t. j. ti. ꝓti. p to tũ. Et pt rõ assignari: qre p positiões ⁊ rñsiões ad eas nõ fit litꝭ ꝓte. q eñ ponit aliqõ dictũ vel factũ nihil petit ab aduersario: nec etiaz oũdit se p hoc velle agẽ: ⁊ ita nõ posset p hoc fieri sentẽtia pdẽnatiõis vel absolutiõis: cũ nil petitũ sit p positionẽ: sed ostendit aliqd esse factũ vel dictũ seu pmissuz ⁊ smia semp ferẽda est fm modũ agẽdi. j. de accu. qliter ⁊ qñ. ad fi. ⁊. j. de symo. Iz beli. ⁊ pdẽnatõ nõ ẽ faciẽda nisi ad hoc sit actũ. j. de or. cog. cũ dilectꝰ. ad fi. Et hoc etiã pbat: qz interrogatiões ⁊ rñsiões aliqñ fiũt añ litꝭ ꝓtestationẽ. ff. de interro. ac. qsi p totũ. de quibꝰ quidẽ nota. j. de iura. calũ. l. pe. in glo. q incipit: ois que. ⁊ p illas interrogatiões ⁊ respõsiões: nulla fieret pdẽnatio vel absolutio: nisi fieret postea litꝭ ꝓtestatio sup dictõe actoris. Et ita pz: qꝺ vbi fiũt tm̃ positiões ⁊ rñsiões: nil̃a petitõe ꝓmissa: vel nulla litꝭ ꝓtestatiõe facta nullꝰ ẽ ꝓcessus: vt. ff. de elec. dudũ. ⁊ hic. Sed qđ si petitio oblata fuit: ⁊ i actis redacta: sz ꝓtestatio litꝭ nõ fuit facta: sz positiões ⁊ rñsiões facte fuerũt: idẽ credo. s. qꝺ ꝓcessus nõ valeat: qz litis ꝓtest. nõ est facta. b.

¶ Hoc recipiat. ⁊ etiã donatiõz ꝓpt nuptias. nã sic ꝓpter adulteriũ vxoris vir lucrat dote: ita mulier ꝓpt adulteriũ

viri lucrat̄ vxationē ꝓpter nuptias. C. de repu. ꝓsensu. §. si vo. qz vir & mulier nō ad iparia iudicant. xxxij. q. j. siqs. vxorē. si tñ filiū ex rēt ex eoz matrimonio: tūc vos sine vxatio spectat ad filios: i auc. vt matri & ame. §. si de adulterio. coll'. viij.

b Uoluit respōdere. licz agat hic de crimie: quia rñ nō agit̄ criminaliter pt̄ interuenire ꝓcurator: & rñdere et agere. §. de ꝓcu. tue.

c Aduocar⁹. si aliqs vocat̄ ad iudiciū: et dicat se non habere aduocatū vnde sunt sibi inducie ad querēdū aduocatū. ff. ex quibꝫ cau. ma. l. ab hostibꝫ. §. sed qō simplicit. & l. ait ꝓtor. §. vlt. & ar. ad idē. C. de iudi. ꝓrādum §. pe. ff. de postu. l. j. §. ait ꝓtor. & ex cā etiā medio tpe vnde sunt inducie ꝓpter absentiaz aduocati: si iusta ō causa esset impeditus: cuz minus esset difficile et graue aliū q̄rere aduocatū: qui merita cause non nouit: & sic eodem modo ꝓ alio inducias obtineret: vt instruere tur: sed si maliciose petant: nō sunt dāde ar. j. de volo & cōtu. put post sentēnā nō habet locum: si diceret non habui aduocatū tempore sentētie. C. de postu. velamēto: & ideo ꝓpter hoc nō retractabit sentētia. est tñ specialē i causa fisci: vt nō valeat sentēna lata ꝓtra fiscū aduocato eius absente. ff. de iure fisci. si fiscus. C. de aduo. fisci. l. vlti.

d Suspectū. hic est vnus casus vbi spoliato viro vxor nō restituit. f. cū timeat de sententia viri. j. de resti. spo. ex trāsmissa. & c. ifas. in fi. & xxxij. q. j. de bñdicto. Itē si incōtinēti ꝓbetur impedimētuz talē in gradu indispēsabili: in quo casu nō debet fieri restitutio. j. de resti. spo. ifas. Itē si publice fornicat̄. j. de diuo. significasti. Itē si vxo fuerit & timeat corrūpi. j. de spō. cū locū. & ar. j. de resti. spo. ex trāsmissa. & c. ex pte. Itē & si nō vult habitare cū viro sine ꝓtumelia creatoris: denegat̄ ei restitutio q̄uis iuste fuerit spoliata. j. de vxor. gaudem⁹. §. q aūt. als viro facienda ē restitutio ante ꝓncipal̄ cause ingressum. j. de resti. spo. ex ꝙstiōe: pstita ꝓmo sufficāēt et idonea cautiōe de ipunitate psone. j. de resti. spo. ex trāsmissa. & c. ifas. & xxxij. q. j. de bñdicto. nisi tāta esset viri austeritas: q nō auderet se viro ꝓmittere: tūc nullo mō dz restitui. vt in. c. ifas. in fi.

e Seruat̄. Nota q plura sunt specialia i causis mr̄imonialibꝫ: qz vbi agit̄ de federe mr̄imoniali pt̄ agi ꝓtra ꝓtumacē lite nō cōtestata ad diffinitiuā sentētiā. j. e. q̄n. §. porro. Itē q: munus pt̄ esse in causa etiā p ꝓcuratorē. j. de resti. spo. ex pte. Itē cōfessio ꝓtra matrimoniū nō piudicat. j. de eo qui cogno. con. vxo. sue. sup eo. Itē q: pater & mater possunt testificari tam in cōiugēdo q̄ in diuūgendo matrimonio. j. q matrimonii accu. pos. videt. Itē q: sententia ꝑ matrimoniū ad separationē eoz q iam ꝓiuncti erāt: nō transit in rem iudicatā. j. de sen. & re iudi. lator. & c. psanguinei. Itē nec trāsactio siue ꝓpositio pt̄ in mr̄imonio interuenire. §. de trāsac. c. vl. Itē nec arbitriū. §. de resti. in iteg. causa. in fi. Itē nec pena locū habet. ff. ō v. obli. tuna. & C. de spō. l. vl. & j. de spō. gemma.

f Coniugij. Uerbū istud cōiugij imꝓprie ponit: q: ꝓpter adulteriū ipm cōiugum non dissolui: immo manēt cōuges etiā separati. xxxij. q. vij. c. j. & ij. Et ideo expone cōiugij. i. cōiugii. qui ꝓpter adulteriū separant abinuicē quo ad mutuā seruitutē trī. vinculo matrimonij nihilomin⁹ pdurāte. & hoc patet: q: licz sic absoluat ille qui nō peccauit a seruitute alterius: qui adulterium cōmisit: ptrahere tñ nō pt̄. xxxij. q. j. dixit dñs: & si cōtraheret: cōpelleret redire ad priā. j. de diuo. ex literis.

g Ad diffinitiuā sentētiā. Hic patet q in ciuilibꝫ causis nunq̄ est ferenda sententia lite nō cōtestata. ar. j. de volo & ꝓtu. put. & C. quō & q̄n uo. l. ꝓsentaneū. in fi. & j. eo. ti. per. totū. & i aut. de exhi. reis §. si vo. coll'. v. siue i criminali cuiusli mora: vt hic. Dug. ꝺixit: q testes possunt recipi & sua scru: & in criminali dūmō de causa liqat: vel liquere possit siue causa sit criminalis siue ciuilis. De hac tamē materia tradit. iij. q. ix. in summa. j. de. w. & cōtu. veritat̄. Et nō q dñs papa p totū ti. istū sunt in opi. Jo. qui dixit: q lite non contestata nō sunt recipiendi testes. Aldar. ꝓtra. cum bug. & dominus papa qnqz sequitur opi. mar. j. de testa. ramnicus. & c. raynaldus: vbi tractat de duabus quartis reducendis.

cusabat: noluit rñdere donec ad uocat⁹ ei⁹ veniret iducias postulādo: qui cū hmōi inducias sepe petēdo vobis illudere videret: tandē ad ꝑsentiā vestrā accedēs dixit se rñdere paratū. Sed die statuto cū crederet respōsur⁹ libello: restitutionē vxoris primo fieri postulauit: ne secus fieret appellādo. Uerū q: dicebat mulier se virū hāe suspectū: & idem ꝓcurator nec de mlieris ipunitate cauere nec vro se curasset postmodū ꝓspectui pūtare: vos testes mulieris recipe studuistis & ifra. Cōsultatiōi vre talit̄ respondem⁹: q licz ordo iudiciarius in alijs cōtrouersijs sit seruādus: & i matrimonialibꝫ causis nō vsqzquaqz seruet̄: q: tñ in presenti negocio nō est actū de federe matrimonij: sed de crimie ad ulterius p qō ad sepatiōz cōiugij: nō ad cōiunctiōez intendit̄: q: lite nō ꝓtestata testes fuerūt recepti: & attestatōes etiā publicate siue referendū: siue nō referendū appellatiōi fuisset: nō est ad diffinitiuā sententiā ꝓcedendū. Potuit tñ ꝑfatus. r. ꝓpter suam cōtumaciā vel etiaz ꝓcuratoris si sciēs nō purgauerit eandē: excōmunicatiōis sentētia inodari.

H Bem hierosolymitano patriarche & archiepo cassen.

H Ccedēs: & infra. Cū in iudicū delegatoz ꝑsentia archiepus cirenensis restitutio

h Procuratoris. Ex hoc euidēter apparet: quādo vominus puniendus sit. Est ergo vomin⁹ puniendus quādo ipse contumax fuit. Itē ꝓpter contumaciaz sui ꝓcuratoris eo sciente: et eam non purgante: quia tūc intelligitur ratam habere contumaciā sui ꝓcuratoris: vnde potest excōmunicari: aut als puniri quia alienam culpā fecit ꝓpriam per cōsensum. & ita punit̄ vominus propter factum ꝓcuratoris sui ue eius cōtumaciaz arg. j. de appel. sepe cōtingit. & ij. q. vj. §. biduū. v. si aduersus. nā facti ꝓcuratoris nocet dño. §. de re iudi. suborta. etiā ignorāti. vt ibi. & vbi ꝓcuratoris nocet dño. ff. de tribu. ꝓcurator. & C. de exact. & trāsmi. li. an. l. in exactiōe. li. xij. & q facti ꝓcuratoris vomino pīudicet. habes. j. de cā pos. & ꝓpne. cū olim. & generaliter factū ꝓcuratoris dño pīudicat: nisi excedat fines mādati. §. ō offi. dele. cū olim. & C. de ꝓcu. si ꝓcurator. & sibi imputet q malū ꝓcuratorē eligit. ff. de muno. cum mādato. nam cum ꝓsit dño factū ꝓcuratoris: etiā si iuste obtinuit. ff. de ꝓcu. q ꝓpno. §. vt in ceteris: sic & ei debet nocē Sed ꝓtra videt: q ꝓtumacia ꝓcuratoris nō debz nocē dño. ff. si quis ius di. nō ob. l. j. §. si ꝓcurator. & expresse traditur: q tñ ꝓcurator cōueniendus est: nō dñs. ff. man. si mādato. nisi expressisset. in pn. Item ignorātis vomini ꝑdito p ꝓcuratorē veteriꝰ fieri nō dz ff. de ꝓcu. ignorantis. nec tñ sciēa eius dño ignoranti nocet. ff. de lib. cā. in seruo. nec delictū eius. in aut. de ec. ti. §. siqs i sua vmo coll'. ix. nec alienus dolus alteri nocere dz. ff. de excep. w. si ꝓcurator. Sol'. dicas: q ꝓcuratoris ꝓtumacia ipi dño pīudicat in eo casu in quo loquit̄ hic: puta quia scit eius ꝓtumaciā & ratā habet eaz eoipso: q nō purgat ipam: vnde in eo casu pt̄ vomin⁹ excōicari. Si vo dñs ignorat eius ꝓtumaciā: nec eam ratā habet: ipe ꝓcurator punit̄ de dolo suo: & nō dñs: & sic loquit̄. ff. si quis ius di. l. j. §. si ꝓcurator. & alia iura ad hoc inducta: q: iniquū est aliquē alterius odio ꝓgrauari. C. de inoffi. testa. siqs seruo. Usus fi. & peccata suos debent tenere auctores. j. de his q si. a ma. par. ca. q̄fiuit. & C. de pe. sancim⁹. als ergo dñs nō est excōicandus. ignorās culpā & dolū sui ꝓcuratoris: vel cū eam scit: statim eam purgat. & est hoc notabile circa ea q facit in iudicio: sm formā mādati dñi sit pīudiciū dño p cōfessionē ꝓcuratoris: seu p factū illius: vt dicūt iura ꝓmo inducta: dūmō nō egrediat̄ formam mādati: als nō obesset dño: si cū primū scit ꝺdicat. §. de offi. dele. cū olim. Sed qd si ꝓpter cōtumaciā ꝓcuratoris tñ dñs excoicet a iudice dño ignorāte ꝓtumaciā ꝓcuratoris. nec eā ratā habe: nūqd erit excōicatus? hoc sepe cōtingit: videt q nō teneat: q: hic dicit: potuit excōicari ꝓpter suā ꝓtumaciā vel ꝓcuratoris: & aliud dicit posse fieri qō de iure sit. xxij. q. ij. faciat hō. Dz videt q excōicatio tenet ea cū sit lata a suo iudice siue iuste: siue iniuste. xj. q. iij. sūa pastor? & i culpa qdāmō videt q talē ꝓcuratorē ꝓstituit: q nō obtēpat iuri: & aliqs p facto alteri⁹ etiā sine culpa punit̄. j. de spō. nō est. Credo q tuti⁹ sit dicē: q sit excōicat⁹: & nō debuerit excōicari: & dz absolui sine aliq̄ satisfactiōe & absqz grauamie. & credo q iudex teneat̄ ei ad ire resse. j. de sen. excō. sacro. q: illū excōicauit iniuste etiā nō citatū.

i Ccedēs. appellauit. Dic nullā cām appellādi seu grauamis

expreſſit. vñ nō valet ſm hodierna iura appellatio. ī. tē ap. vt tēbi tus: q: cauſa ſemp tēbet exprmi coā iudice ⁊ ꝑter illā appellari. ī. tē appel. dilecto filio. g. al's admitti nō tēbet: qre talis appellatio ñ valet hodie. hic eñ appellauit ꝑ ſuſpitionē ⁊ appellare non tēbet hoc modo. tēbuit eñ cauſam ſuſpitiōis coā iudicib allegare ꝓbabilem: ⁊ ſi nō admiſſent legitimam ſuſpitionē tunc tēbuit tēmum appellare. ī. tē appel. cuz ſpeciali. tamē infra videt: q legitima fuerit appellatio. Vſi. ex his plebanū legitime cē. Et ita ſm annū iura ſufficiebat appellare: licet cauſam non exprimeret: vt hic videtur: q papa talem appellationem videt admittere: q illi iudices fuerunt ſuffraganei archiepi: ꝫ hodie nō teneret. Vel dic: q cauſa ſuſpitionis fuit allegata: nec admiſſa: vnō tenuit appellatio: ⁊ ita nullum contrariuz: vel quia ſuſpitionis cauſa notoria erat: valuit appellano plebanū q̄uis cauſam non exp̄ſſerit: vt. ī. ſequit: in ipa littera ſecus cum cauſa ſuſpitionis aut etiam appellationis latens eſt: quia tunc tēbet exprimi ſm̄q̄ traditur. ī. tē ap. vt tēbi tus. ⁊. c. cum ſpecialis. ⁊ c. interpoſita.

b Teſtes recepe/runt. lic. nō ꝓteſta. et male. ſ. eo. c. ꝓi. et .ī. eo. p̄totū.

c Poſſeſſiōz iurī. nō aūt poſſeſſiōz cauſa rei ſeruāde: quod forte facere poterūt imo ſine forte ſi ꝓtumax fuiſſet. ī. eo. c. ꝓi. ⁊. c. qm̄. §. in alijs. ſed appellatio p̄miſſa videtur tēfendere ipm plebanum a cōtumacia. vnde nō tenuit ſentēcia excōmunicationis: vt infrus ſequit. Quidā intelligunt hāc tēre. loqui ī cauſa reſtitutionis in integrū iure minoris.

d Perturbare. Ar. q̄ iudex tēbet tēfendere inductū in poſſeſſionem. ī. tē ſymo. querelam.

e Subeſſe. Dec eſt iuſta cauſa recuſatiōis: q̄ iudex ſit ſuffraganeus aduerſarij: ſicut et illa: q̄ iudex ſit dñs aduerſarij. ſ. tē offi. tēle. cām que inter. r. vbi plures caſus notanē tē recuſatiōe. Idem videt ſi eſſet affinis. iij. q. ix. abſens. ⁊. ff. tē minꝰ. lex cornelia. in pn. ⁊. iij. q. iij. §. nē lege iul'. Itē ſi ē comes. ff. tē offi. ꝓſi. ſenatuſcōſulto. ⁊. ſ. tē offi. tēle. cū. r. ꝑter tmnū tota familia pōt recuſari. C. ſiqs quacūq; predi. po. l. vna. ⁊ licet ex iſtis cauſis repellatur iudex a iudicādo: nō repellit teſtis a teſtificādo: ⁊ hec eſt cā: quia facilius poſſet habere multos iudices: q̄ vnū teſtem: vnde repellitur iudex a iudicio ꝑter tēfectū teſtis: vt ſic ferat teſtimoniū in cauſa. ī. tē teſti. dilecto.

f Dic ex his. Quare dicit ex his: q: nō appellauit ex pluribꝰ cauſis: ſed tm̄ q: erant ſuffraganei poſt appellationē vnica videbat cauſa appellationis eo tēpore quo appellauit: luz tamē non exp̄ſſerit ſcz quia iudices duo erant ſuffraganei: ſed poſt appellationem alia cauſa grauaminis ſuperuenit. ſ. quia receperūt teſtes lite nō cōteſtata. ⁊ ꝑter hoc dicit ex his: quia ex ſuperuenienti grauamine ſumꝑſit appellatio maiorem firmitatem: ⁊ ſic ex his que poſtea fiunt: intelligit forte valere: ſed ab initio vnica videt: ⁊ ſic legitimā vocat appellatōez: ⁊ tm̄ nulla cauſa fuit exp̄ſſa: vt dictū eſt. ⁊ ita ex poſt facto apparet legitima. ī. tē frig. ⁊ maleſ. fraternitatis. Vel dic q̄ duo iudices recuſari fuerāt. ⁊ q: nō admiſerūt recuſatōz appellatū fuit: ⁊ ſic eſt planū quod dicit vt ſupꝰ dictū eſt. Berñ.

g Propter ꝓtumaciā. ſi appellano nō fuiſſet legitima ꝑ ꝓtumaciā tēbuit ⁊ potuit excōicari: vel aduerſarū ī ꝓſi poſſeſſionē iuris mittē cauſa rei ſeruāde: vt. ī. c. ꝓi. ꝫ diffinitiuā nūq̄ potuit ꝓferre ſnīaz ſup poſſeſſione: q̄ erat q̄ſtio ſpoliatiōis cū lis nō eſſet cōteſtata. ī. e. p totū. ⁊ q̄ dicit forte nō notat dubitatōez: ꝫ potius affirmatōem.

h Caſſauim. i. caſſam tēnūciam. hoc ſ̄ō ita exponit. q: ꝓpue dz caſſari ſnīa vbi tenet. ꝫ cuz ſnīa nulla eſt vt hic ſnīa: nō dz caſſari. q: q̄ nō eſt caſſari nō tēbet: ꝫ tēbz tēnūciari nulla: ſic ſit in ſnīa excōicatōis. ī. tē ſen. excō. p tuas. ⁊ ſ. tē offi. tēle. cū ꝓtingat. ⁊ hic due fuerī ſnie. ſ. excōicatōis in plebanū: ⁊ q̄lia ſup reſtitutōe poſſeſſōis iurī parochiali.

i Vniuerſa. q: ſi ꝑincipale nō tenuit: nec illud q̄ ex eo noſcit eſſe ſecurū. ī. tē ſi. inſtru. inē dilectos. §. cū igit: in ſi. ⁊. C. tē legi. non dubiū: cum ſuis ꝓcoꝛoia. ꝫ ſūt reſtituēda: q̄ occaſione ipſi' ſnie habuit. Sic cū reſtituit mīo: aduerſus ſniaz: pignora ꝓſtituta tēbēt reſtitui. ff. ō mīo. ſi ex cā. §. ī. ⁊ cuz rēctat ſnīa oia tēbēt reſtitui ī ꝓſtinū ſtatū: vt ſ. ⁊ ex vē. q̄s ꝓte fieri dz reſtitutio. C. ō ꝓpu. l. vna. ff. tē mi. q̄ ſi mīoꝛ. §. ſtitutio. ſ. ō ī treg. ſti. c. j.

k Le fraternitatis. ꝓtuma cit. pl'ibus modis dicit quis ꝓtumax. ī. e. qm̄. §. ꝓmo. ⁊. xj. q. iij. cerū. ff. tē re iudi. ꝓtumacia.

l Poſſeſſionē. vel q̄ſi poſſeſſionē. ī. tē cā. poſ. cū eccia. ī.

m Inducēd'. nō tm̄ iudex multū dz feſtinare ad tēcernēdā hmōi miſſionē in poſſeſſionē: al's fieret reſtitutio ō eā: ar. ff. tē dā. infec. ſi ſtatuta. §. ſi forte. q: etiaz ſnīa diffinitiua reuocat iuſta tē cauſa. ī. tē re iudi. cū bertold'. ⁊ dz ſūmatiz negociū ſcrutari añ miſſionē: ar. C. vbi in rē ac. l. ij. ⁊. ī. e. qm̄. §. pl'r. An ite ſic miſſus ſit cuſtos tm̄ vel verus poſſeſſor: dz. ī. tē w. ⁊ ꝓtu. ꝓtingit. Mota tm̄ q̄ q̄nq; aut alia ꝓdicta ſunt ō illos q̄ nō admittit actorē in poſſeſſionē ſm mandatū iudicis. Primū q: puniunt in expēſis. ī. e. qm̄. §. in alijs. ⁊. ī. ō ſeq̄ſtra. ad hoc. Secundū eſt. q: eo nō obſtāte q̄ nō poſſidet: verus efficit poſſeſſor: anno elapſo. ī. tē w. ⁊ ꝓtu. ꝓtingit. ff. tē bo. auc. iu. poſ. q̄uis. Tercū ē q: ꝑ excōicatū: vt ſ. ⁊. ī. e. qm̄. §. vl. Quartū q: ꝑ quemre aduerſarū q̄ntū ſua intereſt poſſeſſionē nō habuiſſe. ff. vn poſ. l. ſi duo. §. vlt. ⁊. ff. ne vis fi. ei q̄ ī poſ. mit. l. j. ī ꝑn. Quītū q: mālitari ejici ꝑt. ff. ne vis fi. ei q̄ ī poſ. mit. ſi q̄s mīſ'. ff. ō rei vē. q̄ reſtituē.

n Jn poſſeſſiōez neḡat. puta ſi cā eēt cmīalis: ſiue ciuilis ſiue cmīali ter agat vt mīrimoiat'. ſ. qñ agit ad ſeparatōez mīrimōij ꝓtumax ē excōicand': ſ. e. c. j. i fi. ⁊. xj. q. iij. rurſus. ⁊. c. q̄cūq; ⁊ hic.

o Accedēs. licet ꝓſaguitat' q̄ ē ſufficiēs cā recuſatōis. ī. ō ap. poſtremo. idez eſſet ſi eſſet affinis. iij. q. ix. abſens. tē hoc dixi ſ. e. accedēs. ⁊ ſ. tē of. tēle. cauſaz que. Berñ.

p Eius. ſ. comit' burāe. iōq; erat ſuſpect' illi: ſ. ō of. dl'. ſi mutāte.

q Qui. ſ. comes. Berñ.

r Duūdus. Sñ quis duūdus fuit: ibi tomialiū retinere dicit. ff.

ꝛe sens. l. penul. ,ꝛ ẽ ista admirabilis suspitio: quã sufficere nõ credo sed q̃ nõ ꝓsunt singl'a: multa muãt: vt no. ĩ. ꝛe. pba. cũ cãm. vel dic oꝛiũd⁹ ꝛe tertia sua. i. ꝛe tertia q̃ ꝓnebat ad iurisdictionẽ illius comũ ꝛ ad ꝓuictatẽ ipius womine.

b Rimis fauẽs. Sed nũquid tenẽ quibet aligere ꝓmũ suũ. ꝛe pe. di. j. ois qui nõ diligit: Rũdeo nõ omnis amicicia repellit iudicẽ sed maxia. ff. ꝛe v. sig. late. §. amicos. sic nec oẽs inimicicie repellũt testes: nisi maxie. ĩ. ꝛe symo. licet beli. ꝛ. c. ꝓ ruas. ꝛ causa cognita illud disquiri dz. ff. ꝛe q̃stiõib⁹. l. j. §. ꝓ questione. nam ꝓter leues inimicicias non extinguit legatus. ff. ꝛe adi. lega. l. iij. ĩ fi. Sz videtur q̃ modica cã iudicem repellit: vt dictũ ẽ s. eo. accedens. ꝛ. s. ꝛe offi. ꝛle. cãm q̃. qz lites sine suspitiõe ꝓcedere vident. iij. q. v. quia suspecti. ꝛ. l. ꝛe iudi. a perritissimi. Sed qõ dicit nimis fauẽs soluit qõ dictũ est.

c Sub districtu. hec exceptio oẽs tangit.

d Inimicoꝛ. Dec fuit sufficiẽs cã appellãdi iij. q. ix. hortamur. et ĩ. ꝛe ap. ex pte. ff. ꝛe iudi. si longi⁹. ff. ꝛe arbi. si cũ dies. §. si arbit.

e Inimicis. si. ĩ. ꝛe sen. ex. ꝛecetero. ꝛ. c. q̃uis. nec in hoc casu sufficiens potuit cautio ꝓstari. ar. ĩ. ꝛe resti. ꝓpo. litteras. in fi. ꝛ hoc ꝓter fragilitatem cautionis. ff. ad trebel. qui tra. §. primo.

fauẽs eidẽ: ꝛ omnes sb districtu existũt comitis mẽoꝛati: nec nisi ꝓ districtũ ipi⁹ ei pz accessus ad eos. ꝛ ipi q̃b cã int ipm ꝛ vꝛoꝛẽ suã ꝓmissa fuerat nũq̃ ei voluerũt: nisi ĩ tra inimicoꝛ suoꝛ locũ ꝛ terminũ assignare: vbi sine moꝛtis piculo accedere nõ audebat: ꝛ lz l tas nõ habuit ꝛe ꝓductu: si tñ misse ei fuissent: nõ ꝛebebat se credere suis capitalibꝫ inimicis: ꝛ itra. Mãdam⁹ q̃ten⁹ cũ ꝓpinq̃oꝛes sitis tre nobil' iaz dicte q̃ sue: ꝛ cã ipa ꝓ vos cõmodius valeat ꝛemiarit: cũ ad vos secur⁹ pateat accessus: vtriq̃ ꝓtibꝫ ꝓuocatis si vob cõstiterit q̃ ante litẽ legitie ꝓtestatã vel post appellatiõz ex ꝑmissis causis int̃ positã: testes sup ꝓsanguitate ꝛ matrimoniũ ablq̃ culpa ꝓtumacie recepti fuissent: vos attestatiões b⁹ mõi ꝛecernatis irritas ꝛ ianes: ꝓpellẽtes dictã nobilez: vt reuertat ad virũ suũ: quẽ icõsulte dimisit. ita q̃ postq̃ ipe vir plenariã restiõez habuerit: tam vꝛoꝛis q̃ tre cãz sup mr̃imonio audiatis. eãq̃ fine canonico terminetis.

¶ Dem.

C Eloniaz frequẽter ĩ dubiũ ꝛeuocat a multis: an lite ñ ꝓtestata testes recipi valeãt: auctoꝛitate pñtiũ duxim⁹ ꝛeclarãdũ regularit̃ verũ esse: q̃ lite nõ ꝓtestata nõ ẽ ad receptiõez testiũ ꝓcedendũ: nisi forte ꝛe moꝛte testiũ timeat vel absentis diuturna. in q̃b casibꝫ cũ ciuilit̃ ẽ agẽdũ: ne ỽitas occultet̃: ꝛ pbatõis copia foꝛtuitis casibꝫ sbtrahat̃: senes ꝛ valitudiarij ꝛ alij testes ꝛe q̃b ex aliq̃ rõnabili cã timeat̃: etiã lite nõ ꝓtestata sũt ꝓculdubio admittẽdi: seu ps ꝓuenta sit ꝓtumax seu sit absens ablq̃ malicia: vt cõuenire nõ possit. Sed si actoꝛ nõ ꝓuenerit aduersariũ infra annũ ex q̃ ꝓueniri poterit: vl saltẽ receptiõz hmõi testiũ nõ ꝛenũciauerit illi: attestatões sic recepte ñ valeãt: ne forte b ꝓcuret in fraudẽ: vt ꝓcessu tpis exceptiones legitime ad repellẽdũ

d Procedendũ. super ꝓncipali: sed super incidenti interdum vt emergẽti bñ recipiũtur testes vt probet̃: q̃ citatio ꝓuenit ad aliquẽ: vel q̃ cõmaꝛ iuerit in casu quẽ habes. ĩ. ꝛe ap. interposita. §. vl. c

e Similiter. Doc ideo dicit: qz in criminalibꝫ nũq̃ recipiunt̃ testes lite nõ cõtestata. ꝛ ibi pbationes strictissime requrũtur. v. q. vj. epiphanium. l. ꝛe pba. l. vltꝫ. Qualiter in criminali cã ꝓcedatur: dicit̃. iij. q. ij. in summa. ꝛ. ĩ. ꝛe tolo ꝛ cõru. ueritat̃

f Me vitas. xxiij. q. ij. quãq̃.

g Subtrahat̃. cũe eñ curare vebet iudex et magistratus: vt salua sit rerũ ꝓbatio. ff. ꝛe testi. cuꝛet̃. ꝛ in aut. ꝛe test. in vlt. colũ. col'. vij. §. pe. ꝛ. §. hec vo. ꝛ. ĩ ꝛe testi. iuꝺs testiũ. ꝛ ff. ad. l. acquil'. l. in lege acq̃lia. vel etiã si timeat q̃ testes ꝓter moꝛtã varieꝫ fidẽ suam: aut moꝛiant̃. ff. ad carbo. l. iij. §. due. ar. ĩ. e. c. §. sunt et alij. et. ĩ. ꝛe testi. significant.

h Ztimeat̃. cũc illi solt recipiunt̃ ꝛe quib⁹ timeat̃ ꝛ nõ alij: nisi in cã publicatiõis. ĩ. ꝛe testi. significant. ꝛ. ĩ. e. c. §. sunt ꝛ alij. lucz. i hꝺs casibꝫ recipiãt̃ testes lite nõ ꝓtestata. veritate tñ inspecta ꝛ quo ad effectũ nõ intelligunt̃ recepti lite nõ ꝓtest. qz nõ publicant̃: nisi lite ꝓtest. ꝛ cũ alijs. si alij lite ꝓtest. induci fuerũt: nec ad sententiã procedat iudex per tales testes: sed in sequẽti. §. recipiunt̃ lite nõ contest. ꝛ ferẽ sñia. ꝛ sic est differẽtia in. j. rñso ꝛ. ij.

i Cõuenta. idem est si nondũ sit cõuenta: sed puenẽda.

k Aduersariũ. cũ fuerit absens: ꝛ nõ ꝓtumaciter.

l Infra annũ. ecce ꝑscriptio annalis. sic. s. ꝛe rescrip. plerũq̃. ꝛ s. ꝛe offi. oꝛ. pastoral'. ꝛe here. aut. idẽ. ꝛ. ĩ. e. §. in aliꝫ. ꝛ. ĩ. ꝛe here. excõicam⁹. §. j. ꝛ. xj. q. iij. rursus. ꝛ. c. q̃cũq̃. ꝛ iste annꝰ vtit̃ ẽ ab initio: quia nõ currit nisi ab eo tẽpoꝛe quo potuit experiri: vt in ꝛcre. plerũq̃. ꝛ. ij. q. vj. biduum.

m Nõ valeant. illi q̃ testes ꝓduxit: q̃ aduersaꝛius bñ valebũt qui volũ nõ adhibuit. xiij. q. v. c. nõ sane. qz ꝓ vtraq̃ testificant̃.

n In fraudẽ. non eñ artanda est alicui ꝓbandi facultas. ff. ꝛe in cen. rui. ꝛ nau. nequid. §. ꝺ his. ꝛ. iij. q. vij. §. tria. v. iuꝺs ex litigatoꝛib⁹. ꝛ. ĩ. ꝛe testi. significant. ꝛ. c. dilecto. Jtẽ est b ꝓsumptio iuris ꝛ ꝛe iure cõtra quã nõ admittit̃ ꝓbatio. iiij. di. fraternitatẽ. ĩ. ꝛe iudeis. c. vlt. ꝛ. ĩ. ꝛe spon. ad id. ꝛ. c. is qui. vbi ꝛe hoc. secus si eẽt etiam tñ ꝛe iure. ff. quod me. can. nõ est veresimile. xxvij. q. j. nec aliqua. b.

m Ad repellendũ testes. testibꝫ humanis rebus exemptis per q̃s testes recepti reꝓbarent̃ siue eoꝝ dicta. ĩ. ꝛe testi. ex tenoꝛe. ꝛ c. ꝓsentium. et. ꝛe contrahen. stipul'. optimam. versi. ꝛ si inꝺ ꝓsentes ꝓtes: vel quia se absentaret̃ vel efficerent̃ inimici actoꝛis. ff. ꝛe carbo. edict. l. iij. §. due. ꝛ. ff. ꝛe fur. l. q̃dã. ꝛ ar. ff. ad. l. acq̃l. in. l. acquilis. Dicta vo illoꝝ posset quãdocũq̃ reꝓbare ex ipis

ꝛpositionib⁹ ⁊ ꝑ testes etiã post mortẽ ipsorum testium ⁊ in ꝑsonas dũmodo testes haberet ꝑ quos posset hoc ꝓbare. ℒ. de testi. l. fi. xxiij. q. ij. sane. ij. ar. ℒ. si pen. ap. ꝯuis. sed quia poterat cõtingere ꝙ illi interim morerent: vel alʒ vt dictũ est impedirentur ideo infra annũ debet denunciari ipi reo receptionẽ talem factaʒ esse contra eum: qõ nisi fecerit: nõ valebit talis receptio testium.

testes vel alie locũ hãe non possint. ¶ Porro ſpales cause possunt occurrere: in quib⁹ casualiter est aliud obseruãdũ: vt verbigra. si sup aliqua⁹ electiõe vel copula maritali q̃stio moueat: tũc etẽ ne ꝓpter longã moraʒ ī ſpualib⁹ et ꝛpalib⁹ patiat ecclesia lesionẽ: vel viro siue mulieri fornicatõis occasio ꝓbeat: maxime cũ ꝓpinqtatis gẽdus opponẽ lege diuina ꝓhibit⁹ in hmõi casibus si cõtumax apparuerit is in quẽ fuit actio dirigenda: seu qz pemptoria citatõe recepta venire cõtemnit: seu qz malicioſe seipm occultat: seu qz impedit ne possit ad eũ citatio ꝓuenire: testes lite nõ ꝓtestata sunt merito admittẽdi: ⁊ nihilomin⁹ si ꝺ causa liq̃at ad diffinitiuã sniaʒ ꝓcedenduʒ. ¶ Si ꝺo aliter absens fuerit ⁊ agat̃ de ſpũali ꝓiugio iter eccl'iam ⁊ pl'atũ iaʒ ꝛcto electiõe maxime ꝓfirmata illud in ꝟ articulo volumus obſuari qõ sup expectatõe taliũ ꝓsonaꝝ ī sacris ẽ canõib⁹ diffinitũ. ¶ Qõ si forsan agat̃ de ſpirituali cõiugio cõtrahendo: is qui est in plaʒ electus ꝑ ſpaciũ sex mensiuʒ expectet̃: nisi pensatis negociorum circũſtantijs ꝑ supioris ꝓuidentiã magis vel minus fuerit expectãd⁹. ¶ Si aũt de carnali cõiugio sit agendũ: alterut̃ tãdiu ꝓiugum expectet̃ donec de ipius obitu verisi'r ꝓsumat̃. q̃a cũ sine culpa sit absens: vt si captiuitate vel egritudĩe aut alio iusto ipedimẽto forsitan teneat̃: aut etiã ꝓpa ꝟ nõ malicioſa voluntate ī remotis ꝓtib⁹ moꝛã faciat: vt de facili vl' ī breui citari ñ ꝓben. nulla. ⁊ hoc locum habet in his clericis ⁊ pl'atis qui iam cõfirmati sunt: ⁊ possessionẽ diutius habuerũt vel etiã ꝓseuerãt. de his ꝺo qui solũmodo electi sunt: nec confirmationẽ vel possessionẽ habuerũt teneas qõ hꝺicit: qz expectant̃ ꝑ sex mẽses plus vl' minus ꝛm q̃ visum fuerit supior: cũ per cõtumaciam nõ est absens. Si ꝺo ille qui accusabat electionẽ aut excipit cõtra electũ: nõ cõparet anno elapso. electus potest confirmari. ff. de nu. ⁊ ſho. reus. Sed nõ credo ꝙ tãdiu sit expectãdus: imo supior ꝓfigit ei certũ terminũ infra quẽ compareat ꝓsecutor⁹ intentionẽ suã: alioq̃n cõfirmabit eũ. ī. de accusa. licet. ⁊. ī. de clau. de ſpon. cũ inhibitio. ⁊. ī. qui ma. accusa. pos. cũ in rua. ⁊ hoc totũ expeditũ est. ℒ. de elec. statum⁹. sed in epatu dãtur accusatori tres mẽses. in aut. de sanctiſ. episco. §. fiãd aut. col. ix sed potius ista in arbitrio supioris ꝓsidũt. ī. de vlo ⁊ ꝓtu. cũ oli. ī. cõtra. sed ibi soluitur. Si ꝺo contra prelatũ absentẽ agat̃ criminaliter: vel etiã ciuiliter ꝑ denũciationẽ alicui⁹: tunc citet̃ vt veniat ad defendendũ se. Si nõ veniat excõicet̃ ꝓpter cõtumaciã: ⁊ expectabit̃ ꝑ annũ: ⁊ post annũ procedat̃ ꝓtra ipm sup bonis: non sup crimine ꝛm q̃ tradit̃. xj. q. iij. rursus. ⁊. c. quicũq⁹. ⁊. ī. de vlo ⁊ ꝓtumacia veritatis. vbi de hoc.

a ¶ Vel alie. exceptiones eludentes principale negocium: vt pura ꝓscriptio quaʒ tunc poterat ꝓbare vel pactum de nõ petendo vel consimiles: quia potest esse: q̃ tunc temporis ꝓbationes super his haberi non possent arg. ff. ad. l. acquil'. in lege. et. ff. de fur. quidam.

b ¶ Alicuius. electi nõ cõfirmati: ⁊ qui nondum consensit.

c ¶ Electiõe. puta q̃ non sit canonice celebrata: vel q̃ electus sit criminosus. et licet videatur loqui. c. in prelato. potest idez dici in electione cuiuslibet clerici. quia ibi legitur ecclesia ex longa moꝛa. vel etiam si vocatur vt consentiat ⁊ non veniat: ℒ. de elec. statuimus: in concilio lugduneñ. Berñ.

d ¶ Prohibitus. ī. de resti. spoli. lr̃as. ⁊. xxx. q. iij. pictaciuʒ.

e ¶ Casibus. suppliũt ili ablatiui. quia hoc aduerbium tunc quod precessit sufficeret.

f ¶ Adalicioſe occultat. si. v. q. j. quidã: ℒ. de alie. iudi. mu. cau. fac. c. j. ⁊. ℒ. de offi. dele. c. ꝓsultatoib⁹.

g ¶ Impedit. talis habetur ꝓ citato denunciatiõe facta publice ad domum suam. ī. de cleri. non resid. ex tue. et. ī. de vlo ⁊ contuma. c. vlti. ff. de cuic. si dictum. §. si presente. et. l. si ideo. §. presenti. Et ista sufficit q̃ publice edictum ꝓponatur ad domum suam vel ecclesiam: vt dicunt iura predicta. et citari potest litteris vel edictis. ff. de fideicom. liber. l. cum ꝺo. §. penulti. Et sunt tres modi contumacie. ⁊ quocunq⁹ illorum aliquis contumax sit: habetur ꝓ contumace. Primuʒ modum habes hic. ⁊ alios duos modos ꝓtumacie habes xj. q. iij. certum est.

h ¶ Si ꝺo aliter. i. non per contumaciam: ℒ. de offi. dele. consultati ombus. Berñ.

i ¶ Maxime. ꝓpter. sic ℒ. de elec. cuʒ inter. ꝟ. vt per mutuũ de. Alij exponũt maxime. i. tantũ.

k ¶ In sacris canonib⁹. De hac absentia varie loquũtur canones. Quidã dicũt de duob⁹ mẽsib⁹. vij. q. j. pñtiuʒ. Quidã de trib⁹ septimanis: vt. e. causa. q. j. si qs in clero. Et quidã de q̃dq⁹ annis. ī. de cle. nõ resi. c. ij. Quidã de trib⁹. Quidã de q̃dq⁹ mẽsib⁹. e. di. q̃m. et. lxxv. di. q̃m. Quidã de vna hora. xcj. di. cleric⁹. xcij. di. c. vlt. Sup hac expectatõe dicendũ est q̃ si aliq̃s est absens in eo loco vbi possit citari vel ī studeo vel in alio loco vbi apparet mãifeste. q: nõ latitat: pl'at⁹ illius ipm legitime monẽ debz vt ad suã ecclesiã reuertat̃ infra tempus cõueniens scõm locoruʒ distantiam ⁊ temporis qualitatem ab ipso prelato prefigendum. Qz si non venerit: poterit postmoduʒ suo beneficio spoliari: nisi rationabilem causam ostendat quare venire non possit. ī. de cleri. non resid. inter quatuor. ⁊. c. vlti. et. ī. de appellat. peruenit. ij. vel si alʒ de licentia prelati sui se absentat vsq̃ ad certuʒ tempus sibi statutum infra quod reuertat̃: tunc si nõ reuertatur ad terminuʒ: episcopus potest illum priuare beneficio et officio: nisi iusta causa impediat̃. ⁊ sic loquitur illud capitulũ. vij. q. j. presentium. Dico tñ q̃ siue clericus sit absens de licentia episcopi ad certum tempus siue preter licentiam: episcopus semper ipsum primo monere debet vt redeat ꝑ infra ꝓdicta. ī. de cle. nõ resi. c. inter. ⁊. c. vlti. ⁊. ī. de ap. quemt. ij. alʒ non teneret sententia lata ꝓ tra absentẽ nõ vocatũ neq̃ citatũ. Et iura antiqua q̃ hic signanť sic intelligunt. Dep est q̃ clerici ab ecclesijs suis abesse nõ debent: tñ si hoc cõtingat taliter sunt vocãdi an teq̃ spolientur. ⁊ ita seruandũ est circa eos qui ꝓparent ⁊ citari possunt. Si ꝺo nescitur vbi sint: nec citari possunt psonaliter: nec citationis edictum apud eoꝛ ecclesias publice ꝓponat̃ vt reuertant̃. ⁊ si vltra sex mẽses venire distulerint: suis beneficijs postea spolient̃. ī. de cle. non resi. ex tue. ⁊ sic quali tercũq⁹ sit aliquis absens: semp debet citari pdicto modo. Item videtur q̃ melioꝛ sit cõditio illoꝛ qui malicioſe se absentãt q̃ conditio illoꝛ qui ꝓparent ⁊ citari possunt psonaliter. qz illi habẽt sex mẽses: isti citant̃ ad arbitriũ pl'ati: vel ad mẽsem: vel duos: vel plures. vel min⁹ ſm q̃ requirit ⁊ exigit distantia locoꝛ: sed illud cõtingit: q: nescitur vbi sunt: quia potest esse q̃ sunt multũ remoti vel impediti: nec i breui possunt ꝑ sanguineos reuocari vl' amicos. Et ideo mai⁹ tempus ⁊ certuʒ dat̃ eis: vltra qõ eccl'ia vacare non debet. ī. de cõcef.

m ¶ Su agendũ. cũ non sit absens ꝑ ꝓtumaciam.

n ¶ Presumat̃. ꝑ famã: qz senex erat: vel etiã qz in acie fuit: nec rediit: psumit q̃ his casib⁹ sit mortu⁹: ⁊ sit ꝓtrahat credẽs ira excusat̃ ab adulterio: etiam si viuat ꝓpter ignorantiã. xxxiij. q. ij. cũ ꝑ bellicam: qz nõ cõmittitur adulteriũ sine vlo. ff. de adult. l. pe. vel si receperat lr̃as illoꝛ cũ quib⁹ miserat. ℒ. de repu. aut. hodie. tñ dicit q̃ nõ debet ꝓtrahere: nisi ꝓmo sit certa de morte ipius. ī. de se. nup. dñs. ī. de ſpõ. in pñtia. sed satis certũ est illi ꝑ solas h⁹mõi violẽtas psumptiones postq̃ aliquãto tpe duxerit expectandũ forte ꝑ annum: vel etiã q̃dq⁹ annis. vt in pdicta aut. hodie.

o ¶ Adalicioſa. iij. q. iij. §. itẽ is qui nõ detractãdi causa.

p ¶ Citari nõ possit. Si nõ pot̃ citari ꝓtra ipm ꝓcedi non pot̃. Et sic est ar. q̃ nõ tenet sentẽa cũ pemtoriũ nõ quemt in noticiã absentis. iij. q. ix. caueant. ff. q̃ sen. sine ap. rescin. l. j. §. itẽ ex eo edicto. ℒ. quõ ⁊ q̃n iu. ea q̃. ⁊. ff. locati. §. uẽ querit. §. exercitu. Sed verius est: q̃ sufficiat si diligẽs fit inquisitio facta: licet non sit inuẽtus. ī. de

w. ⁊ ꝓtu. causam. ⁊. c. vl. ⁊. j. ℞ cle. nō resi. ex tue. ⁊. vij. q. j. pītiū ⁊. ℒ. ℞ iudi. ꝓperādū. §. siquidē. ff. ō euic. si tō. §. pītu. ⁊. l. si victū. §. si pīte. Et hoc verū est: qñ maliciose est absens. alꝫ nō ꝓcedit ꝯ eum ꝯtum ad casum pītis littere.

q ¶ Nō vbet. Arg. ꝓtra. j. qui si. sunt legi. platū. sed ibi agebat tñ ℞ ple: an esset legitꝫ vel nō: ⁊ nō ꝯ absentē vel ille fuit requisit⁹: vt ibi inuit. ℒotra. j. qui ma. accu. pos. c. j. Illa cognit ꝓ ista. Preterea ille fuit absens culpa sua ꝓpē maleficiū qō ꝓmiserat. vñ nō ꝓiudicat mulieri: ⁊ sic vinert casus ille ab isto: ⁊ ibi soluit.

r ¶ Opponi. Rñdet tacite qñdō. Diceret aliqs si mulier tñ cōpellit expectare: icidet rei forte i fornicatiōez ⁊ papa rñdet ad hoc.

s ¶ Casus mꝰtri. vt si alt ℞ fidelibꝰ labat in heresim. j. ℞ diuor. quāto. vel si alt cōiugū incidat: vel si mulier ipotens casu redditur: ad reddendū vbi ū. xxxij. qñdō. vij. illi q sam. vel si alt furiosus factus fuit. xxxij. q. vij. necꝫ furiosus. ⁊. c. In qui: vel si ī captiuitate aliter teneret. j. ō ipō. in pītia: vl si vir incidat in casum lepre j. ℞ ꝓuig. lepro. c. j.

possit: ei quidē ꝓiudicari nō ℞bet: cū habeat forsan exceptōes legitꝫas ad intētionē ꝓriā elidēdā ea nequaq obstāte: q ō lapsu carnis possit opponi: qm ī cōiugio casus multi occurrūt: in qbꝫ cōuges sine culpa sed nō sine cā ptinere coguntur. ¶ Sunt ⁊ alij casus sicr spāles in qbꝫ absq; litis ꝓtestatione legitime possunt testes produci: vt qñ excessuum inquisitio vel testiū publicatio imminet facienda. ¶ In alijs vō casibꝰ prudenter est attendēdum: vtrū contumax reali actione an personali conueniat. Si reali: mittendus est actor in rei petite possessionē: vt tedio affectus reus veniat rñsur⁹. Qui si venerit infra annū iudicio sisti ꝓ stita cautiōe ac exhibita satisfactiōe ꝓgrua expēsaꝝ possessionē recuperet. ¶ Qō si cautionem offerre neglexerit infra annum: actor post annū ꝓstituat verus possessor sup ꝓprietate dūtaxat aduerse pti ℞tensiōe legitꝫa reseruata. ¶ Qō si sup rebꝰ īmobilibus quisq; pueniat: q eas possidet nomīe alieno: ℞bet statī in iudicio dīm nomīare certo dierū spacio a iudice finiendo eoq; ad eius noticiā pducēdo: vt vel ipe veniens vl idoneū dirigens respōsalē actoris intētionē excipiat. ¶ Si vo post tpus indultū qō dispositū est noluerit adimplere: tanq; lite q ingerit ex eo die q possessor ad iudiciū vocat⁹ est ad interrūpendā ꝓscriptionē longi tpis ꝓtestata: dīm possessiōis iudex tribꝰ edictis legitimis euocabit: ⁊ tūc ipo ī eadem volūtate manēte negociū sūmatim examinās ī possessionē ipsarum rerum actorē mittere non i ¶ Neglexerit. nec sufficiat offerre: nisi eā pstet. j. ℞ eo q mit. i pos. c. j. ar. §. ℞ o ffi. oz. pastoral'. in fi. q si nō eaꝫ pt pstare iudici: prestet episcopo: vel alijs publicis psonis: vt. c. pastoral'. Ar. ꝯ. j. ℞ eo qui mit. in pos. c. ij. ꝙ ibi iudex noluit recipe eā. in. c. pastoral'. nullus fuit iudex cui posset vel ℞beret offerri.

k ¶ Verus. i. vere et incōmutabiliter. nā et ante sm q̄sdā ē ver⁹ possessor: sed nō incō mutabiliter: q ifra an nū tenet restituere possessionē: ⁊ ita stat tm ē ver⁹ possessor. argu. ℒ. ℞ pscrip. xxx. vel. xl. an. sicꝫ emptiōis. §. penul. Mos tñ ꝓriꝰ dicim⁹ sm iura canonica. arg. §. ℞ offi. oz. pastoralis. ⁊. j. ℞ w. ⁊ cōtu. cōtingit.

l ¶ Cōstituet. Et ita est arg. ex eo: q dicit pstituet: q añ annū nō fit ver⁹ possessor vt dictus est in pri. nouila. Sed qualit constituet ⁊ forte ab ipo iudice: si petatur ⁊ sine forte. j. ℞ eo q mit. in pos. c. j. ⁊. ff. ℞ dam. infec. si finita. §. fi. d ⁊ siquis. et. §. se. ⁊ ar. §. ℞ offi. ordi. pastoral'. in fi. Verius est: q in rebus actionibꝰ non habet locum sm ℞ crētū: nisi aliqs ad cautelam illud impetret: quia solus transcursus anni pstituit aliqñ possessorem verū vt. §. ℞ offi. oz. pastoralis. ⁊. j. ℞ w. ⁊ ꝓtu. ꝓtingit. In psonalibꝰ vo sm ℞cretum locum habet: sed non vniformiter. ℞ hoc plenius dicitur in pdicta ℞cre. ꝓtingit.

a ¶ Sunt ⁊ alij. aliū casum habes: qñ agit ℞ bono ecclesiastico obtinēdo in ℞cre. noua. j. ℞ eo q mit. in pos. cā rei ser. eū qui.

b ¶ Inquisitio. ⁊ ō cū est absens ꝓ ꝓtumaciā ille ꝓtra quē fit inquisitio. j. ℞ accu. qñdō ⁊ qñ. ij. §. vbet. ⁊. j. ℞ symo. licet beli.

c ¶ Publicatio. hoc tūc fit qñ aliqs timet: q sibi in posterum sup aliquo con. ractu controuersia moueat tunc potest petere a iudice: vt testes q interfuerunt negocio publicent. i. eorum dicta rediganꝫ in publicā formā ad eternā rei memoriā. j. ℞ testi. signicauit. in aut. ℞ testi. §. penꝰ. colꝰ. vij. ⁊ i hoc casu omnes testes recipiūt siue senes siue vrbiles: siue iuuenes. ⁊ statim publicant. ⁊ ī hoc ē differētia inter hanc receptionē. ⁊ illā ℞ qua ꝓmittit i ꝓncipio capituli: q ibi recipiunt tm senes ⁊ infirmi: vel ℞ quoꝝ absentia timet: ⁊ illi non statim publicant: vt dixi.

d ¶ Actiōe reali. Duo sunt genera actionū: aut sunt ī rē. aut in psonā qui hꝰ sit intelligendū: tradit bn insti. ō act. in ꝓn.

e ¶ Effectus. redui erit i hoc casu: q actor missus ī possessionē expellet reū ℞ possessiōe: ⁊ erit possessor ⁊ capiet fructꝰ ⁊ pseruabit eos. j. ℞ sequestrati. c. ij. ⁊. iij. ⁊ si reus venerit intra annū pstita cautiōe iudicio sisti: recuperabit rem cū fructibꝰ vbi deꝰ expēsis. vt. j. sequit. sed i psonali actiōe tedii erit: q cū cultura spectet ad ꝓmanēte ille admissus erit cū eo i agro: vt custodiat fructꝰ: ne ille ꝓsumat vllos. ff. vt i pos. le. is cui. §. q legatoꝝ. ff. ℞ dam. infec. si finitus. §. si qs aūt. ℞ hoc dicet plenꝰ. j. ℞ w. ⁊ ꝓtu. ꝓtingit.

f ¶ Cautiōe. Ex eo q dicit simplicit cautiōe videt sufficere nuda cautio. ℒ. ℞ v. sig. sancim⁹. Sed nō est verū: imo sufficiente cautionē pstare vbet. j. ℞ sequest. ad hoc. in fi. ⁊ ita pignora vel fideiussores. ff. mā. si mādato. §. vl. ⁊. ff. ℞ fideiuō. lib. l. §. §. adijca.

g ¶ Expensaꝝ. Primo ergo vbet satisfacē in expēsis anteq audiat vel absoluat sic. ℒ. ℞ bo. auc. iudi. pos. aut. qui iurat. ℒ. ℞ iudi. sācim⁹. ℒ. quō ⁊ qñ iudi. aut. qui semel.

h ¶ Possessionē recuperet. Ergo videt: q eā amiserit: ⁊ sic alī erat ver⁹ possessor qō est contra nos. ff. ℞ acqui. pos. possideri: ꝙ expone possessionē. i. ℞tentionē possessionis recipiat: quā ille habebat. et talis possessio est facta: ⁊ nō iuris ⁊ ymaginaria. Vel dic recuperet. i. retineat verā possessionez: quā non amisit. ff. iij. q. v. quia suspecta. xxvij. q. ij. pnusq;. in fine.

m ¶ Rebꝰ īmobilibꝰ. Secus em videt in rebꝰ mobilibꝰ. ibi nō videtur ꝓdesse nominare vmnū in iudicio: cum habeat facultatez restituendi rem. ff. ℞ rei ven. officiū. in fi. Idē iuris est etiā in rebus mobilibus: quia potest ⁊ ℞bet vmnū nominare in iudicio. ℒ. vbi ℞ cri. agi opor. aut. qua in quincta. sed in rebꝰ īmobilibus q̄s aliquis possidet nomine alieno: vbi nullū ius habet: si pueniat ℞bet statim in iudicio vmnū nominare: vt hic. ℒ. vbi in rē act. l. ij. si em ius habet in re. non ꝓdest vmnū nominare: q ipe posset agere ꝓ iure suo: ergo tenetur se ℞tendere. arg. op. j. ℞ fi. instru. perpetuus. possessor enim semp cōueniendus est. xij. q. ij. quicūq; ⁊. xvj. q. j. in canonibꝰ. arg. j. ℞ appel. ad audientiā. ⁊ sup ℞ alle. iudi. mu. c. j. ⁊. ff. quod me. cau. l. si cum exceptiōe. §. aliquādo. ff. ℞ noxa. ℞ illo. ⁊. ff. ℞ admiu. re. ad ci. perti. impatores. §. j. Ar. ꝓtra. xij. q. ij. ℞ rebꝰ. ⁊. ff. ℞ ser. cor. in hoc. ⁊. ff. ō ꝓtra. emp. l. vl. §. lucius. ff. ℞ his q̄ in trau. cre. qui a ℞bitore. ar. j. ℞ pscrip. auditis. ⁊. xvj. q. iij. inter memoratos.

n ¶ Debet statiꝫ. i. añ libelli oblatiōz: vel etiā pꝰ anteq rñdeat tenor iſtus. §. ponit. qsi ℞ vbꝰ ad vbū. ℒ. vbi in rē actiō. l. ij.

o ¶ Producedo. p. r illū qui in iudicio dīm nomīauit.

p ¶ Excipiat. i. suscipiat. sic. xxiij. q. v. nō est nostrū. ⁊. j. ti. ꝓti. imperatoꝝ. ⁊. j. ℞ plus pe. c. vno.

q ¶ Cōtestata. i. ne currat prescriptio possessori: quoniā pscriptio possessionis interrupta est per hanc renunciationē. licet videat ius quasi contestata: non tamē actor audiret volens pducere testes super ꝓprietate ac si lis esset contestata: quia illud locum habet qñ lis est vere contestata per narrationem ⁊ responsionē: sed hic non est vere contestata: sed quasi quo ad interrumpendā prescriptionē vt hic dicit.

r ¶ Edictis. i. citationibꝰ ad vmū eius missis. j. ℞ w. ⁊ ꝓtu. causam que. ⁊. c. viri.

s ¶ Sūmatim. sic. ℒ. vbi ī rem ac. l. ij. ⁊. ff. vt i pos. leg. si is a quo ⁊. ff. ℞ carbo. edic. l. iij. §. cāe. ⁊. ℒ. ℞ bo. auc. in. pol. aut. ⁊ q iurat. ⁊ dic sūmatim. i. semiplene. nō em statī iudex ꝓter ꝓtumaciā alterius partis constituit presentē possessorem: vel etiā mittet eum

in possessionē cause rei seruāde: nisi aliquā videat ꝓmo ꝓsumptionem ꝙ eo: quia posset esse ꝙ aliquis calūmiose peteret: vnde iudex primo recipiet ab actore iuramētum ꝺe calumnia. ff. ꝺe carbo. edi. l. iij. §. cause: ⁊ sic obseruatur. ar. ff. ad exhi. thesaurus. vnde peteret ab actore iudex: vt super hoc. sciliz ꝙ non calumnie causa petat hoc exhibeat calumnie iuramentum. ff. ad exhi. thesaurus. ⁊ infra ꝺe restitu. spol. litteras. ⁊. §. ꝺe elec. cum dilecti. non enim ꝺebet iudex festinare ad missionē faciendam: qz si reus ꝓbabit iustā absentie causam restituetur. ff. ꝺe dam. infect. si finita. §. si soue. ⁊. j. ꝺe re iudi. cum bertoldus. ⁊ sic obseruatur hodie ꝺe facto. ⁊ istud iuramētum sufficiet: ita ꝙ aliud actor vlterius nō prestabit si reus infra annum redierit: volens procedere in causa: vt ff. §. pri. sed in casu huius. §. iterum iurabit actor tanꝙm reus quādo conueniatur: quia primo iurabit vt actor: postea vt reus. et idē est si post annum agere velit qui primo conueniebat ꝑm ꝙ est in casu huius. §.

tardabit: omni allegatiōe absēti sup principali qstiōe reseruata

Si aūt sup psonali actiōe ꝙueniat: vl mittēd⁹ ē actor in possessionē mobiliū bonoꝝ ipi⁹ vl'imo biliū: si forte mobilia nō hēat ꝓmō debiti ꝺeclarati vl in ꝓtuma cē ecc'iastica sna ꝓferēda: ita videlz: ꝙ alterutra pena q̄ magis timeri ꝺebeat: iudex a principio ꝓtent⁹ ad alterā nihilomin⁹ ꝓcedur⁹ si ꝝ meruerit ꝓuitas ꝓtumacis q̄ veniēs infra annū vl post annū etiā audiet iuꝝ distinctionē in alio casu sup⁹ ānotatā.

De iuramēto calumnie.

C Ono. iij.

Haerētes vestigijs pre decessoꝝ nr̄oꝝ dicentiū graviores questiones p summū pontificem terminari: ⁊ infra. Legibꝫ itaq̄ cōperim⁹ esse cautū: vt null⁹ clericus iurare p̄sumat. Alibi vo reperit scriptū: vt oēs principales psone in primo litis exordio subeāt iuramētū calūnie ꝓpter qō plerisq̄ venit in dubiū vtꝝ clericus iusiurāduz p̄stare ꝺebeat: aut alij ꝝ officiū ꝺelegare: qz illō p̄stitutōis edictū vbi clerici iurare phibent: a Marco augusto de p̄stātinopolitanis clericis pro mulgatū fuisse videt: idcirco ad alios nō credit pti nere. C Et q̄ dubietas ista auferat ꝑm decisi onē filij nr̄i. h. quōdā iperatoris cui⁹ sunt ꝺba hec: ei⁹ itaq̄ interptationē corroberamus: ⁊ diui Marci p̄stitutiōz ita interptari ꝺebere decernim⁹: vt ad oīm ecclesiaꝝ clicos gnāliter ptiere iudicet. Mā cū ipator iustinian⁹ de creuerit vt canōes patꝝ vi legū hāc oporteat: ⁊ in nōnullis patrū canonib⁹ reperiat: vt clerici oīno vsucapiones: ꝝ tm̄ post annū hz cōmod nz possessionis in hoc: q̄ eis pn us teneret ꝓbare pecuniā quā petebat esse ꝺebitā. post annū etiā trāsferet ꝓbatio ad reuz: vt tūc aduersarius teneat ꝓbare illā indebitaz: ⁊ sic efficit petitor de possessore. Ar. bo. ad hoc. j. ō solu. is q̄. Lauf. dixit q̄ hinc ꝺuat qstio possessiōis ⁊ ꝓpter ea ꝺuat qꝺ scriptuz est iuri offerendi: arg. C. de pscript. xxx. vel. xl. āno. cū notissimi. §. ꝝ cū illud. v. eodē iure. nisi ex secundo decreto res sint ei iaz ꝙ debito assignate vl distracte: al's vsq̄ ad. xxx. ānos recuperes suas oblato ꝺebito. Dicas ꝙ ꝺebitor semp audit ꝙuis q̄ scriptū sit volēs recipere rem suaz restitutis expēsis. ⁊ p̄stita cautōe iudicio sisti: ni si pigra distracta sunt: vel in solutū data auctoritate iudicis: vl ex legem quentōis distracta: vt dixit lex pdēa: si ꝓs. ⁊ ita infra ānū ⁊ post annū veniēs restitutis expēsis p̄stita cautōe: ꝙ iuri parebit recupabit res suas: sive p̄stet ꝺebitū: sive neget. C. de bo. auc. iudi. pos. ant. ⁊ q̄ iurat. Et q̄ dixit iuxta distinctōez in alio cē. sic intelligē iuxta distinctōem .i. ꝑm ꝓmū membꝝ distinctōis. in q̄ tm̄ simplitudo notat ⁊ nō iuꝝ secundū. q̄si dicat. sicut ibi veniens infra annuz in reali actione audit ⁊ ꝺr p̄stita cautōne: ⁊ restitutis expensis recuperat possessionem: ita in personali actione sive infra annum sive post annum veniat recuperat res suas: dum tamen caueat iudicio sisti ⁊ restituat expēsas: vt sic notetur simplitudo tm̄ in hoc casu: ⁊ in illo cum ante annum cōtumax inuenitur: ita ꝙ simplitudo non transeat ad aliud casum post annum. et ita plana est littera laureñ. Berñ.

a Haerentes. graviores qstiones. q̄ dicant maiores cause: dictum est ē. de offi. leg. qō translationem.

b Legibus. C. de epis. ⁊ cle. cū clericis. v. q̄ si lis.

c Principales. C. e. ti. aut. principales.

d Juramentum calumnie. In iuramento calumnie quinq̄ capitula continentur. scilicet ꝙ credat se bonaz causam habere. interrogatus non negabit quod verum esse credit. nec vtetur scienter falsa ꝓbatione. et ꝙ dilationem non petat in fraudem. nec ꝺedit nec dabit nec promisit nec promittet aliquid pro hac causa nisi illis psonis quibus leges dare permittunt. C. eo. utu. l. ij. circa prin. ⁊ autentic. principales. ⁊ in auten. vt litigan. iurent: in prin. colla. ix. vnde versus. Illud iuretur ꝙ lis sibi iusta videtur. Et si queretur veruz non inficietur. Nil promittetur: nec falsa probatio detur. Et lis tardetur: dilatio nulla petetur.

e Verba sunt. ab illo loco: legibus itaq̄: vsq̄ ad illum locum: verū cum cē. exceptis predictis. s. secundū etiam: vsq̄ ibi: corroboram⁹.

f Dui marca. C. de epis. ⁊ cle. cuz clericis. v. q̄ si lis.

g Ad omnium ecclesiarum. Argu. quod vni conceditur ad consequentiam trahi potest a ceteris. ⁊ quod vni conceditur nulli est denegandum. xvj. q. j. predicator. ⁊. v. di. ad eius vo: in fi. ō consecra. di. iij. propue. l. distin. ⁊ purgabit. C. de fideicomm. l. penulti. Argu. contra. xvj. q. j. hinc etiam. ⁊. vij. q. j. pensti. Solutio. quod vni iure commuꝝ concedit: trahi potest ab alijs in exemplū. ⁊ nulli ꝺebet denegari. v. dist. ad eius vo. quod vo per priuilegium alicui conceditur: nō extendit ad alios. ⁊ sic intelligit. xvj. q. j. hinc etiam. ⁊. xxvj. q. ij. nō exemplo. ⁊. ff. de p̄sti. princi. l. j.

h Dum legū. in aut. de eccle. ti. in ꝑn. coll'. ix. ⁊ in aut. vt cler. apud ꝓpri. epis. §. illud. coll'. vj.

i Canonib⁹. xxij. q. j. i nouo. ⁊ j. de iureiur. ⁊ si xpus. ⁊. ij. q. v. si quis pbiter. xxij. q. v. c. vlt. Berñ.

k ¶ Principis. s. henrici.
l ¶ Nos. s. henricus.
m ¶ Seu criminali. Hic colligit: q̄ ī crimiali cā iuramētū ō calūnia sit pstādū. ar. C. e. ti. l. j. vbi dī: q̄ in oib causis vbi pbato req̄rē est iurandū ꝛ calūnia: vt. C. ꝛ si. instru. l. vlt. ỹ. sancim⁹. Ar. ẜ. insti. ꝛ pub. iudi. in pn. ꝛ ff. ꝛ bo. eo. q̄ mor. si bi pfci. l. j. Sed ẜ: ista nō obstant: q̄ magna differētia ꝛ diuersitas eoꝝ est ī institutēdis et exercēdis h⁹mōi cāis: nā sm hoc nec lis pterkaret: nec libell⁹ daret in cā crimiali. ℔ oīno alit q̄ cuiꝫ ꝛberet tractari. Itē non valet cā quā quida assignāt: q̄ in crimiali trāsigere liceat. Et tō iuramētū ō calūnie non exigit: nā sacrm ꝛ calūnia trāsactionē non excludit: nec ab ea excludit: q̄ q̄uis liceat sit reo trāsigere: nō tn sequit q̄ liceat ei falsa instāna vti nā idez diceres sm hoc ī pecuniaria cā: sit: sol uit aliud. ff. ꝛ bo. eoꝝ q̄ mor. l. j. vbi dicit: q̄ in cā sanguis licitū est cuilibz aduersariū suū corrūpe: ꝛ ita licitū est ei mētiri. Būs ergo est in hac sūa: q̄ ī cā crimiali ꝛ calūnia sit iurandū: ꝛ iducebat hāc ꝛcre. p se. Sed q̄liter clericꝰ pt hoc iuramētuz alijs ꝛlegare in cā ciuili siue crimiali ẜ illa iura q̄ dicit: q̄ pncipales pſone ꝛbent hoc iuramētum pstare: ꝛ ẜ illa que dicunt: q̄ in cā crimiali nō interuenit pcurator. Dicas q̄ forte q̄ꝫ obtinuit qđ ℔ dicit: vt clerici etiā in causa ppria hoc iuramentū possent alij ꝛlegare: ꝛ hoc in fauorem ipoꝝ pcessuꝫ ē. Sed hodie hoc nō obseruat: imo q̄libet in cā ꝓpria pſonaliꝫ iurare dz: vt. j. e. cete ꝛ. C. e. ti. aut. pncipales. ꝛ sic obtūet ꝛ iure ꝛ ꝛ pluendie: ꝛ sic nō tenet qđ hic dicit q̄tū ad ꝓpas cās clericoꝝ q̄cuiꝫ sit cā. ꝛ restringit tm̄ qđ dicit ℔ ad causas eccl'iaꝝ. Et hoc satis pz p lr̄az illā q̄ sequit: vbi dicat si eccl'ie sue nouerit expedire: ꝛ sic nō habet locū qđ obijcit. ꝛ etiā clericꝰ ꝛ plat⁹ eccl'ie si ī ꝓpa pſona voluerit litigare in cā eccl'ie pstat hoc iuramētū. j. eo. c. vlt. tn si in causa ecclesie voluerit ꝛferre alij hoc iuramētū: nō ꝓpellit subire hoc iuramentū: vt ℔ dicit. ꝛ j. e. imperatoꝝ.
n ¶ Defensoꝝ. i. syndicus vel actoꝝ aut ꝓcuratoꝝ: lz noīa sint diuersa: officiū tn̄ est idem: vnde sufficit: psitum⁹ talem syndicū ꝓcuratorē siue actorē ad causaz tglē. ẜ. ꝛ pcu. perueno: ꝛ iste pſone in causis vniuersitatis siue collegij ꝛ calūnia iurāt. j. eo. in ptractādis: ꝛ. c. imperatoꝝ. ꝛ. c. vlt. vt hic patz.
o ¶ Jncōsulto ro. pō. Jstud difficile videt: vt epūs ꝓpt hoc ꝛbeat req̄rere ro. pō. ℔ hoc nō seruat. vñ si epūs litigat ī ꝓpa pſona: ipemet pstat iuramētū ꝛ calūnia: nec ē necesse req̄rē papā. j. e. c. vlt. clericꝰ facilꝰ pt req̄rē epm vñ tenet ꝓmo req̄rere ipm. Ꝟrū tn̄ sepe ꝓtingit: sed iudicū ꝓterea nō viciat. Et ē ar. hic ex eo: q̄ clericꝰ iurare ñ pt sine licētia sui epi: q̄ nō pt in iudicē nō suū pſentire. ꝛ hoc traditur ẜ. ꝛ so. ppe. si diligēti: ꝛ. c. significasti. ꝛ. xj. q. j. inolita. ꝛ. c. placuit.
p ¶ Jteras. rebꝰ spūalibꝰ. Quedā cause dicūt spūales: vt ℔ pz: vt spūalibꝰ annexe: vt cā iurispatronat⁹: vt. ẜ. ꝛ iudi. quāro. ꝛ in istis nō iurat ꝛ calūnia: vt ℔ pz: ℔ ꝛ veritate dicēda. ẜ. ꝛ elec. dudū. ij. ꝛ. j. ꝛ iureurā. ex lr̄is: q̄ aliꝫ index veritatē ꝛfacili nō posset quā tenet inqrē. xxx. q. v. indicātē. xxiij. q. viij. occidit. C. ꝛ edē. l. ij. ꝛ. C. ꝛ pcu. l. vl. Sed certe fortⁿ videret iurādū ꝛ calūnia in h⁹mōi spūalibꝰ causis q̄ ī cauillo: q̄ grauⁿ ē piculū: si calūnioſe in spūalibꝰ qs litiget: ꝛ tō dz iurari: q̄ calūnioſe nihil facter: q̄ circa maiora maⁿ piculū vertt: ꝛ tō caun⁹ ē agēdū. vij. q. ij. c. vl. ꝛ. xlij di. q̄escam⁹. ꝛ. ff. ad carbo. l. j. ẜ. ij. lz seruet qđ dicit hic. honestius esset: vt ꝛ calumnia iurāret rōne pmissa Quedā vo cause sūt mere ciuiles: vtputa cū agit rei vēdicatōe vel pecuniaria cā. ẜ ꝛ libel. ob. c. pe. et vlt. Alia est crimialis: vbi agit directe ꝛ crimie. ꝛ tz se obligare ad talionē. j. ō ac. venies. ꝛ. c. sup his. ꝛ ī istis iurat ꝛ calūnia. ẜ. e. c. j. mt⁹ fortⁿ iurare ꝛbēt in spūalibꝰ q̄ in crimialibz. Alie sūt mixte: vt cū agit ꝛ crimine ciuili. ẜ. ꝛ pcu. tue. hec pbant. xj. iij. q. ij. sup pruden tia. xj. q. iij. placuit. xxj. q. j. frat noster. Et nō: q̄ licet ī causis spūalibꝰ ꝛ calumnia nō iuretur: tn̄ si agat possessorio p re spūali: iuratur ꝛ calūnia. arg. j. ꝛ resti. spol'. li⁹as. Itē licet nō in actionibz: tn̄ ī exceptionib⁹ positis ī re spūali iurat ꝛ calūnia. ẜ. ꝛ elec. cum dilectus. j. ꝛ testi. presentū. ꝛ. j. ꝛ excepī. pastoralis. ar. ad hoc. j. ꝛ accu. cū dilectus.
b ¶ Distinctiōe. ẜ. ꝛ iudi. dilecti. ꝛ. j. ꝛ tr. ꝛ ptu. c. j. xxvij. q. ij. sunt q̄ dicūt
c ¶ Jn ptractādis. nō passim. q: ñ ī spūalibꝰ. ẜ. c. pri.
d ¶ Principales. ẜ. e. c. j. ꝛ. j. e. ceterū.
e ¶ Economos. ẜ. e. c. j.
f ¶ Mesciat. alie. n. anceps subiret piurū: qō facē nō ꝛbet. ff. ꝛ in lit. iurā. videam⁹. ꝛ. ff. rerū ām̄o. marcell⁹. ꝛ. ẜ. qui rerū.
g ¶ Jn animā iurātis. ꝛ ita syndicⁿ collegij siue vniuersitatꝫ iurat ī ꝓpā aiaz. sic ꝛ tutores ꝛ curatores cū habeāt legitimā ām̄istrationē. C. e. l. ij. ẜ. sin aūt. vel dignitas. secus ē in ꝓcuratoꝛe q̄ nō iurat. ℔ dās pncipalis. C. e. ti. l. ij. ẜ. sin aūt affuerit alterutra ps. ꝛ in aut. ibi posita: pncipales.
h ¶ Jmperatoꝝ. cogē nō ꝛbem⁹. Dz vt q̄ abbas potⁿ esset cōpellēdus: vel etiā alij quib⁹ cura mōsterij pmissa est. ff. ad munici. municipes: q: h⁹mōi pſone intelligūt scire vitatē vt ibi dī ff. ꝛ pdi. ꝛ vēnō. municipib⁹. C. e. ti. l. ij. ẜ. hoc etiā. ī fi. ꝛ tō tales instituēdi sūt q̄ vitatē sciāt. ẜ. e. c. pri. sic etiā ꝓtingit ī ꝓcuratoꝛibus. C. ꝛ pcura. l. vlt. sed aliud est in collegijs illis secularibus. vel est speciale pruilegium clericoꝝ.
i ¶ Decidāt. q. n. ꝛ calūnia iurare ñ vult: si ē actoꝛ cadit a cā: ꝛ rē hēt. ꝓ pſes. vt ℔. ꝛ. j. c. vl. ẜ. pēa. ꝛ. C. e. ti. l. ij. ẜ. qđ si actoꝛ. ꝛ. ẜ. seq̄.
k ¶ Economū. econom⁹ ē cui res eccl'iastica gubernāda mandat. lxxxix. di. q: ī q̄busdā. ꝛ. c. volum⁹. ꝛ idē ē econom⁹ qđ syndicⁿ siue ꝓcurator: vel actoꝛ in cā vniuersitatꝫ siue collegij. ꝛ q̄ hēs. xx. q. iij. cū sim⁹. ꝛ. v. q. iij. q: epi. ꝛ. ẜ. ꝛ syndi. c. vno. ꝛ iste economus auctē epi ordinari dz. C. ꝛ epi. ꝛ cle. oēs. ẜ. mhilomin⁹. ꝛ ℔ ui si. ꝛ iste iurabit ꝛ calūnia: siue sit reⁿ siue actoꝛ. si mōchi hoc nō sciāt: tūc epūs hoc facē dz: vt ℔ dicit: ꝛ si epūs ī rebꝰ sui ep̄atus hoc neglexerit: tūc archiepūs sibi economū pstituet. xx. q. iij. cū sim⁹.
l ¶ Jdoneum. idoneus est dūmodo causam omnino non ignoret.

s.c. ꝓri. ⁊ si sit bone fame: alꝫ infamis ⁊ suspect⁹ esse nō dz. v. q. iij. qꝫ epi. ⁊. iij. q. vij. c. j. ⁊. c. infames. ℒ Cōtrariū tñ dicit lex: q ꝓ curator ꝓpi infamia nō repellitur. inſti. de excep. §. vlt. ℒ Hic habes q de auctoritate epi ſyndicus ꝓſtitui debet in eccleſijs ſibi ſubditis Et dic ſtatuas. ⁊. auctoritatē ꝓſtes. b.

¶ Qui. hec eſt ps illi⁹. j. de fideiuſ. puenit.

n ¶ Nouis morbis. nā exp̄mēta morboꝝ cogūt nos inuenire multas medicinas. l. di. vt ꝓſtituere⁊ q̄ medicamēta morb exhibēt: hec ura negocijs. in aut. hec cōſtit. q̄ inouat con. in pn. coll. viij. et q̄ de nouo emergūt: nouo auxilio indiget. ff. ō int. act. de etate. §. ex cā. ⁊. ff. vt in poſ. le plane. et nouis rebꝰ nouū remediū ē adhibendū. ff. de ven. inſpi. l. j. in pn.

o ¶ Sed veritatē. hec eſt ꝓpria cā: quare iuramētū illud ꝓſtatur: vt veritas elicia tur. j. de iureiurā. ex lr̄is. Secūda vt ni more iuramēti ꝓteruola litigātiū inſtāna ꝓpellat. ℒ. e. ti. l. j. p ¶ Sub vtraq; pte. vtraq; ps ꝓncipalis dn̄s. ſ. iſtud iuramētū ꝓſtare debet. ē. e. in ptractādis. Sed pone: q aliq̄s litigat p̄ curatorē: et dn̄s q̄ ſtituit curatorem eſt longe remotus: puta vltra mare: vel in alia pegrinatiōe: q̄d erit i hoc caſu cū iſte curator de calūnia iurare nō poſſit? In caſu illo dz dari curator bonis: ⁊ ille iurabit de calūnia. ff. de cur. bo. dā. l. j. ⁊. ij. ℒ Cōtra vī. ē. e. c. j. vbi dī: q clericꝰ hō iramentū debēt alijs delegare: ⁊ h dī: q iurēt nō eſt ꝑ: q ibi loquit de cauſis collegij ſiue vniuerſitatis: hic de cā ꝓpria ſingularis clerici.

q ¶ Que legi ē ꝓpria. Nō. q conſuetudo q̄ ꝑ legē ē: nō ē ſeruāda ⁊ hec conſuetudo ē ꝑ legē quā hēs. ℒ. e. ti. l. j. ⁊. ij. ⁊ ꝑ canōes: q̄ iuramētū admittūt. ij. q. v. c. j. ⁊. ij. ⁊ ꝓpria de cleriis hō de ti. iſto. b.

r ¶ Item cāz. p̄ procuratorē. Hic ꝑz: q collegiū ſiue vniuerſitas ꝑ ſtituit procuratorē. ⁊ ē expreſſus. ē. ō pcu. q. i cāis. ⁊. c. petiō ⁊ canō etiā oēs adminiſtratores gnāli vbo procuratores appellat. j. q. iij. ſaluator. Et lex dicit q monaſterū ſe defendere dz ꝑ procuratorem. in aut. de ſanc. epiſ. §. ſi vo epi. in ſi. coll. ix. ⁊ ita tā iure canonico q̄ ciuili collegiū ſiue vniuerſitas cōſtituit procuratorē: de hoc dixi. ē. de pcu. penulo. ⁊ talis procurator de calumnia iurabit: vt hic dicit. ⁊. ē. e. in ptractādis. ⁊. c. imperator. Sed cū iuramētū de calumnia ſit de credulitate: vt ꝑm q̄ credit ⁊ eſtimat: debeat reſpondere. ℒ. eo. l. ij. ⁊. §. j. nūq̄d pt petere tpus ad deliberādū ſup eo ō quo interrogat? Et videt q nō: qꝫ aut credit aut nō credit illō ſuper q̄ interrogat? Et ita ſtatim pt ⁊ dz rñdere: credo vel nō credo: nec pt dicē dubito. ſ. in facto de quate dicēda pt dubitare. vñ habit inducias ad deliberandū ſi dicat ſe dubitare. ff. de int. act. q̄ interrogat. ℒ. de iure delu. ſi curatores. ⁊. ff. de iureiu. l. iuſiurādū. j. rñſo ⁊ etiā vbi de calūnia iurat: dat temp⁹ ad deliberandū. Sed ſi ecō mūnicat⁹ ꝓuenat. nunq̄d ꝓſtabit hoc iuramentū? Videt q nō: qꝫ nō eſt ei licitū ingredi ſacra: ergo nec tangere ea. v. di. ad ei⁹ vo. et quib⁹ reliqua ſacra negant: quō vnū gen⁹ ſacri eis ꝓcedit: vt. xcv. di. illud. Dico q bñ debet ꝓſtare iuramētū nō obſtāte excōicatione ar. j. de ſen. excō. a nobis. ⁊. c. cū reſideres. j. rñſo. vbi iuramētum excōicati nō admittit anteq̄ abſoluat. Preterea cū poſſit ⁊ debeat in iudicio rñdere: omnia licēt ei ſine quib⁹ cauſa expediri non poteſt arg. ē. de offi. dele. ꝑterea. ⁊. ff. de iurisdi. om. iu. l. ij. ⁊ eſt expreſſius ar. j. de excep. cū inter. alioq̄n in pcate ſua eſſz etiā r ñdere vt nō rñdere: ⁊ ſic reportaret cōmodū de ſua malicia: qđ ē nō dz. j. de ſen. ex. ſi vere.

ſ ¶ Aliaſz. p hec facta ē lit. ꝓteſ. ē. ō et c. dudū. ij. ⁊. ē. ō lit. ꝓteſ. c. vno.

t ¶ Rñſoibꝰ. dia q̄ in iudicio fuit ſunt redig̃da in ſcptis. j. de ꝓbā. qm̄ ꝑ falſaz. Quedam vo interrogatōes faciende ſūt añ lit. ꝓteſ. q̄ nō debēt omitti añ lit. cō teſt. reus dz interrogari an poſſideat rē q̄ petit ab eo: ⁊ pro q̄ pte: vt ſi teſtet velle poſſidē. ff. ō mitto. act. q̄ fuit. §. q̄ i iure. ff. de rei ven. q̄ pretorio. et ſi q̄s rñdeat ſe nō poſſidere cuj⁹ ipſe poſſideat. ſi actor hō p̄bauerit res auferenda eſt illi. ⁊ dz dari actori q̄uis nō ꝓbet rem ſuā eſſe. ff. de rei vē. l. vlti. alꝫ eſt plr. Nec interrogatio omitti ñ dz: ne iudicū deluſorium ſit. j. vt lit. pē. eccl̄ia ſancte marie. Et alie interrogatōes pl̄es facēde ſunt: puta an ſit heres: vl q̄ ta ex parte ſit heres: ⁊ an in pcate fuit habeat cui⁹ noie noīa in dicio agit. Itē an qua drupes q̄ damnū dedit ſit ei⁹. Itē an ex teſtamēto ſit heres. Itē an edes ſint ſua ex q̄ dānū timet: q̄ colliguñt. ff. de iniro. ac. q̄ interrogatur. ⁊. l. ſi q̄s i iure. et. l. ſi deſeſor. §. illō q̄ri tur. ⁊. l. ſe. §. vlti. ⁊. l. nō alienū. Itē q rñdeat cui⁹etatis ſit res ſi de ea dubitatur. ff. e. ō etate. Itē q̄cūq; ⁊ añ lit. ꝓteſ. ⁊ poſt lit. ꝓteſ. vbicūq; eq̄tas monet iudicē dz interrogare. ff. e. vbicūq; ⁊. xxx. q. v. iudicantez. ps ad interrogatōez aduerſarij rñdere nō cogit. tñ ſi rñderit tenz r ñſio. ff. e. ſi ſine. ⁊. j. de tu. ⁊ pcu. put. ⁊ certū dz rñdere. ff. e. de etate. §. nihil.

a ¶ Item in cauſa. p illū quidē iſtud regulare ē: ⁊ ē. c. ꝓri. in ptra crandis. ⁊. c. impator. ⁊ ē. e. c. j.

b ¶ Per teſtm. exq̄ aſſumpſit officiū i fe: dz iurare ō calūnia: cū ſit ceſſoriū ſine q̄ nō pt cā expediri: ar. ē. de of. dele. ꝓtea. et. c. pudentiā. ⁊ i hō ei referē: qz ñ tāgit ſac ſic ⁊ i teſtimōio. xj. q. j. ipator: alꝫ epm. ⁊. ℒ. de epiſ. ⁊ cle. aut. ꝗ inder. ⁊ i aut. de ſcſis. epiſ. §. nulli vo: coll. ix. ⁊. ij. q. v. q̄ de cauſa. q̄ñz tñ tāgit ſac. j. q. vij. q̄tiēs. ⁊. ℒ. ō ſcſis. epiſ. aut. ꝗ inder. Dz ꝑ: ē. e. c. j. vbi dī q epi iurare ñ dz: ꝗ alijs hoc officiū delegare. Nō eſt ꝓra. qz nō dicit ibi q non debeat iurare: ꝗ dicitur q nō debeat compelli: vt ibi dicit.

c ¶ Pena vo. ſic ē. e. ipator. ⁊. ℒ. eo. n. l. ij. ⁊ i aut. vt lit. in. i exor. lit. §. ſi at: i ſi. coll. ix. vñ ſumpt⁹ ē. §. iſte. Sic actor q̄ nō vult iurare cadet a cauſa. Dz nūquid ipſo iure an p ſnīaz? Dicas q p ſnīaz iudicis. qz inder. ꝓcedit ꝓtra illū ac ſi nihil ꝓbaſſet reū abſoluēdo. ⁊ eodez modo de reo. ℒ. e. aut. ꝓncipales: in fi.

d ¶ Decreto. Decretū eſt q̄ ſi quis ſuper aliq̄ negocio ſcripta ſua fecerit: ⁊ ea ſcripta ſua ſigillo ſuo ſigillauerit: ⁊ ſigillum ſuum teſtibus ad hoc vocatis ſigillandum dederit: ⁊ teſtes ſigillum illud ſuum eſſe recognouerint: ⁊ ſcripta illa ſigillis teſtium ſigillata fuerint: ſcripta illa ſic facta ⁊ ſigillata in iudicio ſine alia probatione recipiantur. ⁊ ſi ſigillum ſuum eſſe negauerit: ſi ſcripta illa ſigillis teſtium ſigillata fuerint: ſcripta illa ſic facta ⁊ ſigillata in iudicio

Pkelea ꝛelibare valeat. ſi. iij. q. iij. offeiat. ⁊ i aut. ó li ti. §. oẽm. col. viij. b.

Plene potuit. qꝛ in lr̃is ꝓtinet q̃d velut petere ⁊ cã petẽdi: ⁊ q̃lr̃ agẽ velit ⁊ res apte ſpecificãt: qó facẽ dz q̃ alia q̃d petit. ſ. ꝛ lib. obl. c. ij. ⁊. iij. vbi ꝛ hoc. ⁊ ff. ꝛ rei vẽ. ſi i rẽ: ß ratio ꝓtigit: q̃ p lr̃as pape oĩa ſic ſpecificẽt. ſic ⁊ i crimiali dz apponi i lr̃is citatorijs q̃cq̃d reo obiciẽ: vt pat⁹ veniat. v. q. ij. ſi ꝓmatet. Quidã vo ad cautelã i fine citatoꝛis apponũt libelli actoꝛ: vt ſic plene ó liberare poſſit. Et ſi nic p lr̃as l' libellũ plene inſtrui potuit: nõ dz al's iducias ꝛelibatoꝛi as hẽ: qꝛ potuit plene eẽ inſtructꝰ. niſi forte ad q̃rẽdũ aduocatũ et ꝓſilis amicoꝛ. iij. q. iij. ꝛ iducijs. ⁊. ff. qui. ex cau. ma. l. ab hoſtib. §. ß qó ſimpl'r. ß in hoc caſu cũ ad libellũ ꝛebeat rñdere: ꝛ ipo facto nõ dabũt iducie ad q̃rẽdũ aduocatũ. ar. ſ. ꝛ iudi. paſtoral'. qꝛ per ſacrũ ipm ꝛ q̃ agit dz ſcire vtꝛ vex fit: qó ab eo perit vel nõ. al's. n. dilatio ſp vãda eſt ei q̃ vocat ad iudiciũ. iij. q. iij. offerat. ß actoꝛ dilatio ab imitio dari ñ dz: qꝛ inſtructꝰ venire potuit. iij. q. iij. ſpaciũ. v. ei aũt. Itẽ dant dilationes gra teſtiũ vel inſtrumẽtoꝛ: q̃cq̃ ſm dictinctiõs illi'. l. C. e. l. j. ⁊. iij. q. iij. §. ſpaciũ. dilatiões iſte hodie vident arbitrarie. vt inder ꝓſiderata locoꝛ diſtãa ⁊ tpis q̃luate inducias ꝓcedat. ar. j: ꝛ ap. cũ ſit rõna. ⁊. c. cuz ſpãli. vlr̃ mediũ. ⁊. j. ó re iudi. qó ad ꝓſultatiõz. niſi forte illis ꝛ q̃lo dz. iij. q. iij. §. ſpaciũ. ⁊. C. e. l. j. Jn illis iducijs nõ dz iudex maiorẽ dilatiõez dare: ß illas bñ pt̃ abbreuiare: vt ex illa lr̃a pz. Jn pecuniarijs cãis tm vna dilatõ dz dari: ⁊ illa ſine cãe cognitiõe. Secũda vel tcia dãda nõ ẽ niſi cã cognita. ff. e. l. vl. ⁊. l. oẽone. Jn crimiali dant due actoꝛ: tres reo. ff. e. l. vl. ⁊ dilatio dari dz iudice ſedẽte p tribunali: ⁊ vtrãq; pre pñte: ⁊ cã cognita ó plano vel ſemiplene. iij. q. iij. §. ſpaciũ. v. a iudice. ⁊ data dilatõe iudicẽ officiũ ꝓſcit: donec tps dilatiõis efluxerit. C. e. ſi ne ꝑs. ⁊. j. ꝛ ap. ſignificãte. Itẽ iudex dz dare dilatiõz q̃cq̃ ad malicã rei ꝓtinẽtiã. j. ꝛ w. ⁊ ꝓtu. put. ⁊. c. cũ oli. v. volẽtes. Itẽ pt̃ facẽ gram etiã poſt pemptoriũ. ſ. ꝛ offi. ꝛele. ꝓſulunt. vltra mediũ.

Ittere tue. tribu ãnis ⁊ vlr̃. Siqs ñ ſoluit peſionẽ rei eccl'ie ſtice i emphiteoſim date p biennũ cadit a iure ſuo. ꝓ. q. ij. §. hoc ius poꝛrectũ. v. q rẽ hmõi. ⁊. j. ꝛ loca. c. pe. ⁊ vl. Hodie vo pt̃ ẽphiteota purgare moꝛã: ſi celeri reſtiõe ſibi ꝓſpexerit vt i dict̃ ꝛẽ. Jn re puari req̃rit̃ trieniũ. C. ꝛ iure emphi. l. ij. Idẽ ẽ ſi colonꝰ ceſſauerit i ſoluõe peſiõis p biẽniũ i re ſibi locata. ff. locati. q̃ro. §. int locatorẽ. ⁊ hoc cũ ad lõgũ tps fuit locatio facta. p re fiſci ſil'r cadit a iure ſuo. ff. ó pub. ⁊ vect. l. vectigalia. §. nõ ſoluẽt: tũ ſine ancte ꝑn cipis agri publici ꝛuocari a curatoꝛe fiſci ñ pñt: q̃ ꝓpetuo locati ſt. ff. ꝛ pub. ⁊ vect. cotẽ fert. §. agri. Hec aũt adiectio ⁊ vlr̃: niſi aliꝰ ꝓmereꝰ ad modicũ tps referr̃. ff. ꝛ v. ſig. hec adiectio. ⁊ lz p hãc adhe criõz vlr̃ ñ ꝓſtet ó certa quãtitate tpis: mul nocz q̃tũ ad iudicẽ ⁊ reñ qꝛ

Dkelea adieciſti q̃ cũ cãe tibi a ſe. ap. ꝛelegãt: ⁊ i lr̃is citatoꝛijs reſcptũ apl'icũ inſeris: vt eo viſo ꝛeliberare valeat q̃ ab alio ꝓuenit̃: ⁊ ifra. Quia igr̃ q̃d agẽdũ ſit i ß caſu ꝛeſideras edoceri tal'r tibi rñdeꝰ q̃ reo ad iudiciũ legitie ꝓuocato ſi ex reſcpto ſibi trãſmiſſo plene potuit inſtrui ſup eo: ꝛ q̃ i iudicio ꝓuenit̃: iducie ó liberatoꝛie ñ ſit vlteriꝰ idulgẽde ß pcedẽdũ ponẽ ad examiatõz cauſe: ⁊ finẽ ei ꝛebitũ ꝛponẽdũ.

Ono. iij. ferrẽtino epo.

Ittere tue ac petitio archi pb̃ri ſcoꝝ ꝑce ⁊ aq̃le ó vbe nob exhibite ꝓtiebãt: ⁊ ifra. Jdẽ arp̃b̃r ꝫ nobiles viros. a. ⁊. g. libellũ eccl'ie ſue noie obtulit ꝓtinẽtẽ: q̃ pẽſio ó poſſeſſiõib ſoluta nõ fuerat ipi eccl'ie elapſis iã tribꝰ ãnis ⁊ vlr̃. Mobilib vo ipis petẽtib vt explicaret ipis ſpaciũ qó p hãc adiectõz ⁊ vlr̃ ſignificari volebat ⁊ ipo archipb̃ro exp̃mẽte q. vij. ãnis fuerit i dicte pẽſiõis ceſſatũ ſolutõe. ijdẽ dicẽtes libellũ eẽ hmõi exp̃ſſiõe mutatũ lõgiores ad ꝛeliberãdũ petierũt iducias: q̃s qꝛ ꝛenegaſti eiſdẽ ad nr̃az audiẽtiã apellauerẽt. Nos igr̃ ap. hmõi friuolã reputãtes mãdam⁹ q̃tenꝰ ea neq̃q̃ obſtãte i negocio ipo rõe ꝓuie ꝓcedas iuꝛ poꝛ ꝓtinẽtiã lzꝛ. Reg. ix. ab. aq̃ viue turoñ. dio. ⁊ arꝺia. tuꝛ.

Epoſuit nob bituric̃. archiepb̃s: ⁊ ifra. Burdegaleñ. archiepo ꝛedim⁹ i mãdatis: vt ſup iure ꝓniatie: quã i eo ⁊ in ꝓnicia ſua dict⁹ bituric̃. arepb̃s ſe hãe p poſuit ad imitiũ prie ꝓterite q̃dragelie qó ei tminũ pẽptoriũ aſſiguim⁹ per ſe aut p ꝓcuratoꝛẽ idoneũ ſe ꝓſpectui nr̃o pñtaret. Cũq; poſtmodũ ꝓſonal'r vocat⁹ p ec. ro. ſbſidio ad no. audi. acce dẽs bituric̃. arepb̃s apo ſe. ap. cõſtitut⁹: poſtulauit iſtanter: vt i eo dẽ negocio ꝓcedere ꝛeberẽ⁹ tidẽ vo burdegal'. arepb̃s ad ꝑs redi ens ꝓſtituit p ſe ꝓcuratoꝛẽ i ipo negocio: q̃ ſaluis exceptiõib ſibi ꝓpetẽtib i rñdendo ⁊ ꝛefendẽdo ac aliꝭ oĩa faceret q̃ in ꝑa erat ꝓſona factur⁹. Petente g̃ arepo ſupdicto bituric̃. vt pfat⁹ ꝓcurator rñderet eidẽ: ille excipiẽdo p poſuit ſe ad ß ñ teneri: cũ p alia maiori cã p publica vtilitate dict⁹ burdeg. vocat⁹ p abſẽte r̃pu tari ꝛeuerat: ⁊ r̃uocãdi tomũ p ulegiũ hũiſſet. Mõdũ eẽ ſup ß ó liberauerat cũ ſuffraganeis ſuis ⁊ aliꝭ: q̃ꝛ ꝓſiliũ tã ardua cã req rit: nec tps hũerat i q̃ ad vtrũq; negociuz valuerit: ſic expediret eẽ pat⁹. Dz ps alt'a ecõtra rñdit q̃ cũ ſup qõne pdicta ꝑus fuerat euocat⁹ nr̃e intẽtiõis ñ fuerat p mũ mãdatũ p poſteri⁹ r̃uocare: tpis q̃z ſpaciũ hũerat tã plixũ vt potuiſſz ſi voluiſſz ſup cã ꝛeliberare pdca: ſic fecerat cũ q̃buſdã: ⁊ ꝓmode vtriq; negocio ũminere ⁊ ifra. Nos igr̃ ó ꝓſilio frm nr̃o rũ vſq; ad ꝓmũ ventuꝛ feſtũ natiuitatis dñice dilatiõez ad ß ſibi duxim⁹ indulgendã.

De ferijs. Ex cõ. apo ꝓpẽdiũ

ẽti ſit q̃ h⁹ qó dixit q̃ mẽniũ: qó tps ſuffiẽ ad pdẽnatõz: qó pz q̃ iura pdca. vñ ſupflua e addũ fuit: ⁊ vlr̃: ⁊ p nihilo putabat ꝛe termiatio illi⁹ q̃tuz ad rei reſtiõez. vñ nõ ꝛebunt eis dare tpus vlteri⁹ ad ꝛeliberãdũ qꝛ plene potuit inſtrui p libellũ ꝓmũ ſine vl la adiectõe. ſ. c. ꝓ. Si vo pẽſio tm ſubtracta peteret q̃ vicerẽt ñ ſoluta tribꝰ annis ⁊ vlr̃: tũc bñ petere vt ꝛemiaret illo vlr̃: qꝛ q̃tũ ad illud tps ñ potuit ꝛelibare re⁹ p ꝓmũ libellũ Et nõ facta exp̃ſſiõe illi⁹ tpis dz hẽ iduciias ad ꝛeliberãdũ. ff. ó teſta. heredes palã. §. qó vo q̃ſ: ſi p ꝓmũ libellũ ꝛelibare ñ potuiſſz: ß h⁹ ſatꝭ potuit ꝛeliberare. iij. q. iij offerat. ꝛ h⁹ dixi. ſ. ꝛ libel. ob. c. pe. Et ſic pz q̃ vbi q̃s plene pt̃ inſtrui p ꝓmũ libellũ: ſz aliq̃d addat q̃ nõ mutet naturã negocij nõ habebit noua iuducias. b.

Procedas. ⁊ ita q̃ appellatio fruſtra tota ẽ r̃mittit̃ ad eũ a q̃ appellauit. j. ꝛ ap. cũ i eccl'ia. ⁊. c. vt ꝛebu⁹. ⁊ i exp̃ẽp dẽnari. vt ibi nõ.

Epoſuit. gemptoriũ. ſic. n. iudex ꝓt diſtãa viaꝝ ex cã ꝓma vice pt̃ emptorie citare. ſ. ó in ite. ſſti. tũ ex lr̃is in ſi. ⁊. ſ. e. c. j.

Perſonal'r. cũ q̃s ꝓſonal'r vocat̃ p paꝛã: nõ ſufficit mitte pcuratoꝛẽ. ſ. ó ma. ⁊ obe. c. vl. ⁊. j. ó w. ⁊ ꝓtu. cũ dilecti. arg. ſic cũ alicui aliq̃ negocũ ꝑſonaliter ꝓmittit̃: alij ꝓmitte nõ pt̃. ſ. ꝛ offi. ꝛele. q̃ſ ca. ⁊. ſ. ꝛ reſcp. c. cũ dilecta. r̃ñ ꝛelegat⁹ ñ pt̃ iubere ptes cotã ſe ꝓſonal'r ꝑare: niſi id i reſcpto ꝓtineat: niſi i caſib⁹ q̃s hẽs. ſ. ꝛ iudi. iurꝭ eſſe ambiguũ: q̃ eſt Jnno. iij. in cõcilio lugdun.

Saluis exceptõib. ⁊ ita ꝓteſtatio nõ vz. ſ. ꝛ ele. cumana: vbi ꝛ h⁹. ⁊. ſ. q̃ me. cã. platũ. al's ſi hoc nõ dixiſſet videret ꝓſentire: vt rñderet aduerſario: nec hẽr ius reuocãdi tomũ: vt vi. Dz certe ꝓ rũ credo. ſi. n. ſimpliciꝰ ſtituiſſet. pcurator ẽ illũ: poſſz opponẽ exceptiões dño ꝓpetẽtes: imo ad h⁹ teneꝰ. excepti o. n. q̃ ꝓpent reo ꝓpter fideuſſion. ff. mã. qꝛ ó mutua. §. generaliter. ⁊ ſi ſcienꝭ illã omittat ꝭputat ei. ff. ꝛ excep. oẽs exceptiões. ⁊. ff. ꝛ fideuſſ. ex ꝑſona. ⁊ pcurato: ad ea oĩa intelligit̃ ſtituꝰ q̃ ad cãz ſpectare videt̃. ar. ſ. ꝛ of. ꝛele. ꝓtereа. ⁊. c. cũ oli. j. ⁊. ff. ꝛ pcu. ad legatũ. ⁊. l. ad rẽ mobilẽ. ⁊ ita ad cautelã q̃cq̃ talia dicũt̃. vnde: tũ ẽ ꝓteſtatio: vt cũ aliq̃d ꝓponit̃ proteſtet ſic: ſaluo iure meo: vel ſaluis aliꝭ exceptiõib⁹ mihi co petentibꝰ. ff. q. mo. pig. vel. hypo. ſol. ſi ꝛebitor. §. j.

Vtilitate. cũ. n. burdegal'. ꝓ publica tm vtilitate vocat⁹ fuiſſz ad illũ tmnũ nõ ꝛebebat tũc ꝙuenire: imo ius r̃uocãdi tomũ h ẽbat i aut. ꝛ ſacroſ. epi. §. ſi vo epi. col. ix. Itẽ p alia cã iuſta ius hz reuocãdi tomũ. ſ. ꝛ ſo. ꝑpe. c. vl. vbi ꝛ h⁹ ⁊ pl'es alie cãe ſi ex quibꝰ ius reuocãdi tomũ q̃s hz. ff. ó iudi. l. ij. §. legat. ⁊. v. q. ij. c. j. ⁊ ibo iducie ꝓrogãt̃ huic: vt dic̃ i ſi. al's officiũ ſuũ eẽt vãnoſuz ei q̃ eẽ nõ dz. ff. ꝛ iurt. ſi ſeruꝰ cois. §. qó vo. ⁊. ff. quẽadmodũ teſtã. apt. ß

ꝛ ſi qs. et. ff. ex qui. cau. ma. l. videlicꝫ. et .iiij. q. iij. §. ventu. ris. nec obꝫ dānū cōſeq vñ pmiꝫ mereꝫ ī. de iudeuſ. puenit. ſ. de renūci. ſane.

g Cuꝫ ſuffraganeis. cū qbꝫ ꝛ eīs cū capitulꝫ cathedraliū eccleſiarū oꝫ deliberare cū eoꝝ miſit: ſ. ō ma io. ꝛ obe. c. vlt.

h OMnes dies omni cos. ſic. ī. e. c. vir. ꝛ C. e. ti. oēs. qō dicit de veſpa ſabbati non ſuat q̄tū ad cauſas imo poſt iudex procedē vſq; ad illā horā qua poſſit pficere qō incūbit ante noctis tenebras. ſ. de of. dele. cōſuluit. ß q̄tū ad celebratōez officioꝝ hoꝝ. ī. c. pri.

i Aīd morē. maxime: q; nec aliq̄ cauſa tūc tractari debet: niſi pietas hoc ſuadeat. ī. e. c. vlti.

k Niſi p pace. pro pace quidē oīm die mari pt cū ſit opꝰ pietatis. xxij. q. j. omne qō. ar. ī. e. c. ſi.

l Neceſſitate. puta p fide: p obediētia: p fama: ſ. ō etc. ſigni caſti: vbi de hoc.

m Qd Uoniā ſcriptū ſit. ß ita ſuandū ē. vj. q. iij. ſcriptū eſt. ff. qui ꝛ a quibꝰ ma. p ſpexit. B.

n Prius incipere. Dies incipit ꝛ terminatur diuerſis horis diuerſo reſpectu. incipit in veſperis q̄tū ad officij celebratōez vt hic. et canonicam compurgatōem ficti one iuris. lxxv. di. qō a patribꝰ. quo ad iudicium incipit in mane: ꝛ terminatur in ſine diei ārē noctis tenebras: ſ. de offi. dele gā. conſuluit. ꝛ in authentic. de iudi. §. ſede bunt. collat. vj. quo ad contractus media nocte terminatur: ꝛ incipit vt in decreta. cōſuluit. ꝛ ff. e. ti. more. quo ad eſum carniꝫ poſt cenam: de conſe. diſ. iij. de eſu. q̄tum ad obſeruatōnem treuge in otu ſolis: ſ. de treu. c. j. et ſcōm conſuetudinem locoꝝ conſideratur hoc. lxxvj. diſtin. Verūtamen. Berñ.

o Precipuis. q̄ enumerant: de pſe. di. iij. c. j. ꝛ ī. e. c. vlt.

p Secreto. ex deuotōe. Ar. ī. xxx. di. c. vlti. ꝛ lxxvj. di. ſcire. ß illa pria intellegunt cū determiatōe iſtius.

q Cōſuetudines diuer. ſi. xij. di. illud. ꝛ c. illa. ꝛ lxxvj. di. vtinā. ꝛ ī. de ſepul. certificari. ꝛ ſic pſuetudo cuiuſlibet loci ſuadet.

OMnes dies veſpera ī veſpā cū oī veneratōe decernimꝰ obſeruari: ꝛ ab oīi illicito opere abſtinere vt ī eis mercatū mūme fiat: neq; placitū: neq; aliq̄s ad morte vl ad penā iudicet: nec ſacra niſi p pace vl alia neceſſitate p̄ſtent.

Alexander. iij.

OUoniā in pte: ꝛ infra. Licz ſcptū ſit de veſpa ī veſpaz celebrabitis ſabbata vra: feſtoꝝ tñ principiū ꝛ finis iuxt eoꝝ q̄litatē ꝛ diuerſaz regionū pſuetudiez oꝫ attēdi: ſic magnitudo dieꝝ exigit pus icipe ꝛ tardꝰ ſmiari: et infra.

Diebꝫ aūt dñicis ꝛ aliis p̄cipuis feſtiuitatibꝫ ſiue int̄ paſcha ꝛ penthecoſten genuū flexio neq; fit: niſi aliqs ex deuotiōe id velit facere ī ſecreto. In plectōibꝫ aūt epoꝝ ꝛ clericoꝝ ordiatōibꝫ pſecns et pſect⁹ tñ genua flectere p̄t ſm q̄ conſecratōis modꝰ requirit. Pre terea feſtiuitas ſcte trinitatis ſm pſuetudies diuerſaz regionū a q̄busdā pſueuit ī octauis penth. ab aliis in dñica pma añ aduētū dñi celebrari. Eccl'ia ſiq̄dē rōana ī vſu nō hz q̄ in aliq̄ tpe hmōi celebret ſpāl'r feſtiuitatē: cū ſingul' diebꝫ gl'ia p̄ri ꝛ filio. ꝛ ſpi. ꝛ ceta ſil'ia dicant̄ ad laudē ptinētia trinitatis.

Dez triburien. archiepo.

Licet taz veteris q̄ noui teſtamēti pagina. vij. diez ad hūanā q̄tē ſpāl'r reputauerit: et tā eū q̄ alios dies maieſtati altiſſime reputatos: necnon natalicia ſctoꝝ martyꝝ eccīa recreuerit ob ſuāda: ꝛ ī his ab oī ope ſuili ceſſā dū: ꝛ infra. Indulgē⁹: vt liceat parochiāis vris diebꝫ dñicis et aliis feſtis p̄terq̄ ī maioribꝫ āni ſolēnitatibꝫ ſi alecis fre ſe iclūauerit eo rū captōi igruēte neceſſitate intēdere: ita q̄ pꝰ factā captūrā eccl'ijs circūpoſitis et xp̄i paupibꝫ ꝛgruaz faciāt portōez. Lemēs. iij.

Apellanꝰ tuꝰ frat epe cozaz nobis ex pte tua ꝓpoſuit: q̄ cū ſtatuta canōica declarēt nuptias tribꝫ ſeptīanis añ feſtū natiuitatis bti Jo. baptiſte mūme celebrari debere: q̄dā hebdomadas illas abſq; inꝑpellatiōe ꝓtinuādas itelligūt. Alij vo int̄ feſtū ꝛ ip̄as volentes facere iteruallū: illō dicūt obſeruandā feſtiuitatis penth. fuiſſe ſtatutū: q̄ ī ſeptīanis iſtis ſolet īteruenire q̄q;. et ſic a tribꝫ diebꝫ rogationū añ aſceſiōez dñi inchoātes vſq; ad octauū die pꝰ penth. illis hebdomadis ꝓputatis illo tñ ſpacio tpis celebrari nuptias non pmittūt: eaq; celebratoz abinde nullatenꝰ inhibēt. Quia ḡ ꝓſulti fuimꝰ vtq; iſtaq; opiōnū potior videatur: nob ꝛ fribꝫ nr̄is apparuit: q̄ lz ea ſit roma. eccīe pſuetudo: vt q̄cūq; tpe mr̄imōiū ꝓhat̄ ꝓſensu interuenīte legitio de p̄ſenti. ꝗa tñ a ſeptuageſima vſq; ad. vij. dies pꝰ penth. celebrari nuptie ñ ſinunt: ꝛ poſtea eē tribꝫ ſeptīanis vl' plibꝫ añ feſtiuitatē ſcti Jobis ſine dñia celebrant̄: poſterior ſnia meliori ꝛ ſbtiliori nitit̄ rōne. ꝛ ſiue ſm canones a ſeptuageſima vſq; pꝰ octauas paſche: ſiue iuxt̄ pſuetudiez eccle. ro. vſq; pꝰ. vij. dies feſti pēth. q̄ carz octauis nuptie ſuſpēdant̄ ī dñica q̄ ſequit̄: ꝛ deceps p̄t licite celebrari. Gregorius. ix.

Onq̄ſtꝰ ē nob: ꝛ infra. Quis nō ꝓgari: ß expediri decet q̄ſtiōes: oꝫ tñ iudicial' ſtrepꝰ diebꝫ ꝓfeſcere feriatis: q̄ ob ſuerē tiā dei noſcit̄ eē ſtatuti: ſcz natal' dñi: ſcti ſtephāi: iohis euāgeliſte: innocētū: ſcti ſilueſtri: circūciſiōis: epiphaniaz. vij. diebꝫ: dñice paſſionis: reſurrectiōis cū. vij. ſequētibus: aſcenſiōis: penth. cū duobus

r In octauis. Ar. ō. ī. e. capellanꝰ. vbi dī: q̄ penthecoſtes caret octauis.

ſ Eccleſia ro. Et ſic ē arg. q̄ pſuetudo romane eccl'ie non eſt ab aliis obſeruāda. ar. xj. di. q̄s neſciat. Ar. ō. xij di. nouit. ꝛ c. nō deceat.

t Licet tā. ſeptimū die. verꝰ te ſtamēti ad lr̄az p̄cipiebat ſabbatū cuſtodiri. Nouū vo ſpāl'r illud ſeruat ꝑmā die ꝑ ſeptimana. ſic em̄ carnalia ſacra ad lr̄az ſeruare nō poſſumꝰ. ita nec ſabbata tūc ad lr̄az licet ſeruare de pſe. diſ. iij. peruenit ad me.

b Aldaieſtari. ī. e. c. ſi. ꝛ C. e. oēs dies.

c Aldartyrū. ī. e. c. ſi. ꝛ de pſe. di. iij. c. j.

d Aldaiorūb. vrputa natiuitat̄ dñi: dies epiphaniaꝝ: paſcha: aſceſio dñi: ꝛ penthecoſtes.

e Alecia. genꝰ piſcis eſt ꝛ raro ꝛ cert̄ diebꝫ apparet: ideoq; ꝓpter neceſſitatē facilꝰ idulgeē dñicis diebꝫ: vt capriōi intēdāt: ſic em̄ ꝓpter neceſſitatē l' pietatē poſſet eodē die iudicū exerceri. ī. e. c. vl. ꝛ ff. e. ti. l. ſolet. et. l. penult.

f Eccleſijs circūpoſitis. q̄bꝫ ꝓpter eādē neceſſitatē ꝛgruā faciāt portionē: ꝛ p̄cipue illis: in cuiꝰ territorio capta fuerit̄ ē: q; q̄ſi vicine p̄dicti eſſe cēſent. vñ ſaltē p vicina p̄te eis ſoluāt. ī. de vici. ad aplice.

g Apellanꝰ. ſtatuta. xxxiij. q. iij nō oportet. ij.

h Cōtinuandas. ip̄i feſto beati Jobis.

i Alij vo. In his vo q̄ ad ſolēnitatē ſpectāt diuerſa tenē nō ē pcm q; vnaq̄q; p̄uincia abūdat ī ſuo ſenſu. lxxvj. di. vtinā. ꝛ xij. di. illud. ꝛ c. illa. ꝛ ī. ō ſept. certificari. xij. diſ. nouit.

k Quocūq; tpe. Et ita q̄libet tpe p̄t mr̄imoniū ꝓhi. ß nuptiaz ſolēnitas tñ his diebꝫ ne carnalit̄ ꝓpiuganē ꝓhibeāt. ſi. ī. ō mat. ꝓtrac. ī inter. ec. c. j. ꝛ ſm hoc intelligit̄. xxxij. q. iiij. nō oportet. j. ꝛ ij. ꝛ capitulo ſequēti.

l Cōſenſu legitimo. ſ. mutuo: q; ſolus pſenſus facit matrimoniū xxvij. q. ij. ſufficiat. ꝛ ī. de ſpō. ſi inter virū.

m Subtilior. ſubtilitas ꝺ ꝑmēdat. ſed alibi nō excuſat errātes in fide. xxiij. q. j. ſcisma. alibi etiā ſbtilitas ꝓnciosa eſt. C. ad trebel'. ſancim⁹. ſ. de iudi. dilecti. ꝛ c. exꝑmiata. nec de aspectibꝫ iur̄ē diſputandū. ff. mā. ſi fideiuſſor. §. quedā.

n Onqueſtꝰ. nō ꝓgari. ī. de w. ꝛ ptu. finē. ꝛ c. venerabil'. et C. de iudi. ꝓperādū. circa ꝑn. ꝛ boni ptoris ē lites diminuere

ff. si cer. pe. quidã. ⁊. j. ꝺ̃ſre. iudi. iurgãtiũ. nec ꝓmit tere ꝺ̃ ꝓto: ꝓtes ad arma vel rixã venire quas potest sua iurisditione cõpescere. ff. ꝛe vsufruc. l. si cuius. §. equissimũ.

o Quibꝫ vtiꝫ solẽnibꝫ. Nõ ꝙ ferie dierũ ꝓcedentium introducte sunt ob reuerentiã ꝛei. vt hic dic in ꝓn. ⁊. C. eo. ti. oẽs dies. ⁊. l. dies festos: et solẽnes ferie appellanť. Alie etiã ferie dicunť solennes ob reuerẽtiã ꝓncipis ⁊ honorẽ: vt dies natiuitatis sue: vť dies ꝓncipij ꝛe imperio. C. eo. oẽs Jtẽ ⁊ alie ferie dicunť solẽnes: vt tempꝰ messium ⁊ tempꝰ vindemiarũ: ꝛe quibꝫ hic inferius sequiť: ⁊. ff. e. ti. l. j. ⁊ iste ferie inducũtur ad requiẽ laborus: vt qescãt: tũc homies a causis. ⁊ iste ferie inducunť varijs temporibus ꝑm diuersitatez locoꝝ: qꝛ quidã tardiꝰ colligũt messes sine vindemiã: quidã citius. ff. e. l. ꝓsidẽs. feriis intro ductis ob reuerẽtiam ꝛei ꝓtes renũciare non possunt: vt ꝫ dicit expresse: aliꝫs eñ feriis introductis ob fauorem horũ bñ possunt ꝓtes renũciare: vt ꝫ in fi. cõ pelli tñ nõ possunt: nisi in casibꝫ. §. ꝛe iudi. significauerũt. ⁊. ff. e. l. j. §. vlti. ⁊. l. se. alꝫs nõ valet sententia: vt ff. e. l. j. ⁊ iste ferie oẽs ꝓtinue sunt ⁊ cõputãť i anno vel biennio appellatiõis ꝓsequẽde. ⁊ quolibet die feriato pẽ quis appellare: sed nõ ꝓsequi appellationem. C. e. l. j. tempore messiuꝫ vel videmiarꝫ qñꝫ ꝓpellanť aliqui ad iudiciũ venire. s. ꝛe iuꝺ. c. vlti. saltẽ. vt litẽ cõtestenť: puta si actio vť res sit tempore peritura: puta actio furti iniurie damni et alie. vt s ꝛe iudi. significauerũt. ⁊. ff. e. ti. l. j. §. sed excipiunť. ⁊. l. ij. ⁊. iij. Ea vo q̃ ꝑtinẽt ad pacẽ vel cõcordiã quolibet die feriato possunt experiri. C. e. l. vlti. puta trãsactiões pacta: vt ibi.

p Necessitas. puta si esset res ꝛpe ꝑitura. exẽpla plura bẽs. ff. e. l. j. ij. et. iij. ⁊ vbi res celeritatẽ ꝛesiderat. ff. ꝛe dam. infec. l. j.

q Pietas. puta causa vbiliũ vel miserabiliũ ꝓsonaꝝ: qꝛ i ogibꝫ misericordie dierũ distinctio nõ est habẽda. ar. lxxvj. di. vtinã. et ꝛe cõse. di. v. nunq̃. ⁊ summa est ratio que ꝓ religione facit. ff. ꝛe religi. sunt ꝓsone in fine. ber.

s Intellexim⁹. cognoscẽdũ ex hac ꝛere. colligiť manifeste ꝙ cũ reus in modũ exceptiõis aliquã exceptiõez obijcit actori: ꝙ ꝛe illa incidẽti tñ cognoscẽ vꝫ ꝛeat fundata intentiõe actoris ꝓmo. C. ꝛe ꝓba. exceptiõez. ⁊. C. ꝛe excep. siqdẽ. ⁊ nõ sniare sup ea sed tñ sup ꝓncipali ꝓnũciãdũ sit. Sup hoc fuit diuersitas inť ꝛectores. B. dicebat: ꝙ sup incidẽti qstiõe sine exceptiõe ꝓnũciare nõ ꝺ̃: ꝫ tñ cognsci ꝛe ipa. sed sup ꝓncipali solũ mõ: qꝛ eo ipo qõ ꝓnũciať sup ꝓncipali qstiõe saris intelligiť eẽ ꝓnũciatũ sup incidẽti ꝙ quãdã ꝑsequẽtiã. ⁊ hoc dicebat ꝙ leges illas. C. õ ordi. iudi. l. j. ⁊. l. iij. ⁊ qꝛ ibi dicit ad officiũ iudicis ꝓtinet vniuersaꝝ incidẽtẽ qstionẽ examiare: qñ nõ ꝛe ea ꝓnũciat: sed õ hereditate. C. ꝛe ꝺ̃. cog. l. ij. ti. rũso. ⁊. C. ad. l. iuł. ꝛe adulť. qñ alexandꝛ. ⁊. C. ad l. fal. ꝛe plag. l. ꝓses puncie. Ad. et. p. ducebãt: ꝙ sup hac semp ꝺ̃ ꝓnũciari. ff. ꝛe iudi. ꝛe q̃ re. ⁊. j. ꝛe cã pos. cũ sup. ⁊. ff. ꝛe mino. intra vtile. ⁊. ff. ꝛe ꝓua. l. iij. ⁊. ff. ꝛe libe. cã liberis. §. vl. nisi ipediať ꝓpter ꝺitionẽ sue ꝓsone: qꝛ est pedane⁹ iudex: vt. C. ꝛe iudi. quotiens. vel cõditionẽ rei: vel qꝛ pupill⁹ est: cui mouet qstio stat⁹ incidenter: tunc non ꝓnunciatur sup causa status: sed ꝛe hereditate. C. ꝛe ꝺ̃. l. j. Dñs Jo. ⁊ ꝛso cũ eo distiguit ⁊ bñ inť incidẽtes qstiões ⁊ emergẽtes sine exceptiões. Jncidens qstio dicit que ꝓpent reo etiã ante litis cõtest. puta pactũ ꝛe nõ petendo res iudicata: ꝛelatio iuramẽti ꝓsanguinitas: q̃ obstat matrimonio vel aliud qõcũqꝫ impedimentũ ppetuu ⁊ ꝓsimilia. Jn his eñ obtinet sniã. B. qꝛ nõ ꝓnũciať in his: sed sup ꝓncipali: vt ꝫ expsse apparet: ⁊ i his nõ ꝓnũciať: misi qñ cum ꝺ̃ incidit in criminali: vel ecõtra. iij. q. xj. §. aliqñ. v. q ꝓtrect. ⁊. C. ad. l. iuł. ꝛe adulť. qm alexandꝛ. et. C. ad. l. flaui. ꝛe plag. ꝓses puncie. ⁊ ecõtra cũ ciuilis ciuili preiudicat. j. e. rnã. ⁊. iij. q. xj. §. si ꝛe hereditate. j. qui fi. sunt legiti. laroꝝ. Emergentes dicunť ille: que cõpetunt et emergũt in lite: puta an dilatio sit danda an non: an talis testis sit recipiẽdus: vel nõ: an talis positio vel interrogatio faciẽda sit vel nõ: vtrũ aliqꝫ sit in possessionẽ libertatiꝫ: vel non. ⁊ in istis emergentibꝫ obtinet sententia. m. et. p. et sic intelligitur lex illa. ff. ꝛe lib. causa. liberis. §. vlti. ⁊ in istis ꝓnunciari ꝛebꝫ aliꝰ nõ posset ꝓcedere index in ꝓncipali: misi in his ꝓnunciare tur: ⁊ sic intelligitur l. ff. ꝛe iudi. ꝛe quare ⁊ ꝛere. cum super. Vel dic ꝛe qua re cognouit: verũ est ꝓncipaliť. Ad illã. l. in tra vtile respondeť: ꝙ ibi nõ fuit ꝓnunciatũ super incidenti. s. super erate: ⁊ est speciale vel vt restitueret in integrũ. rõne etatis fuit ꝓnũciatũ: ⁊ ita ꝑsequẽtiã sup erate ꝓnũciať. Ad. l. illã. ff. ꝛe ꝓua. dicit: ꝙ ꝺ̃ ibi. Vel dicas: ꝙ necessariũ est: vt ibi ꝓnũcieť ꝛe ꝓuaricatiõe: ante ꝙ admittať ad accusationẽ: ⁊ in modũ replicatiõis illud obijcať: et qꝛ illud ꝓperit ante litẽ. ꝓtest. tñ: ideo ꝓnunciandũ est: ⁊ in hoc est si'e exceptiõi dilatorie: qꝛ añ litẽ. ꝓtest. ꝛebet opponi: et ideo ꝛebet ꝓnunciari super illa: sicut in dilatorijs ante litẽ. ꝓtest. ꝓnũciatur: et postea est peremptoria. Ar. ꝓtra. j. ꝛe fi. instru. cum iohãnes. ibi ꝓnũciat papa sup exceptiõe incidenter ꝓposita in causa appellatiõis Nõ ibi põt assignari: qꝛ cum nõ ꝓnũcietur in causa ap. direcꝛe sup ꝓncipali qstione: sed tñ confirmať vel infirmať sentẽtia: ꝓnunciari ꝛebet super incidenti questiõe oppsita in cã ap. vel si ꝓnũciať sup talibꝫ nõ est ꝑ substantiã ordinis iudiciorꝝ. ⁊ sup incidẽti siue peremptoria exceptiõe ꝓnunciať. s. ꝛe elec. cũ dilect⁹. ad fi. Jlla exceptio videť pot⁹ incidẽs q̃ emergẽs. Et idẽ etiã põt dici in. l. intra vtile qõ ꝓnũciatũ fuit sup incidẽti qstiõe. s. sup erate: nec ꝓterea ius offendit. nec ẽ ꝑ ordinẽ iuris: ꝙ ibi ꝓnũcieť sup erate q̃ fuit incidens qstio: nec ꝺ̃ in iure: ꝙ talis sniа nõ teneat.

h C Um dilectus armata. illa vis q̃ fit cũ armis publica ẽ: que vo sine armis ꝓuata ꝺ̃. inst. ꝛe pub. iudi. circa fi. §. itẽ lex iulia. ꝛe vi ꝑ. ⁊. ff. ꝛe vi pu. l. j. vñ isti plus peccauerũt. vnde vsus. Vis ꝓuata reũ ꝛepõit ab ordie rex. ꝫ ꝛeportať: si vis armata ꝓbať

c Exceptionis. ergo q̃ excipit nõ ꝓtestať litẽ. Et sic ꝑ: ꝙ q̃ negat nõ excipit: ergo q̃ excipit nõ cõtineť. ff. ꝛe excep. nõ vtiq;. ⁊. j. ꝛe excep. cũ venerabilis.

d Jpsius vlum. Sed quare ꝛebuit nocere eccl'ie vlus abbatis

sine violētia: cū relicū pſone ⁊c. xvj. q. vj. ſi eꝑm. Sed ℔ tor⁹ quē t⁹ pſenſerat abbas vel ab initio vel expoſt facto. ar. j. de reſti. ſpo. cum ad ſedē. in fi. ſed ratihabitio in maleficio retrotrahit ⁊ māda to cōparat. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. ſed ⁊ ſi cū ꝗs.

e ¶ Incōmenti. hoc multū faciebat ad hoc vt reſtitueret. j. de reſti. ſpo. libras. ⁊. j. de reſti. veniēs. ij.

vnde cū ver⁹ dñs ad quē ab alio res ſua poſſeſſa reuertit: etiā p⁹ tpa lōgiora retētiōis debebat cō modū optinere: ⁊ iudiciū reſtitu torū ꝫ ſpoliatorē tm̄ ꝓpetere di noſcit: ⁊ infra. Nos aūt diſtiguē dū eſſe credim⁹: vtrū ſpoliatōis ꝗſtio ab eiſdē nobilib⁹ ſit obiecta ī modū actiōis ad reſtitutiōz pe tendā: an ī forma exceptiōis ad intētiōz aduerſarij repellēdā: cū ea ī modū actiōis ꝓpoſita ītelli gāt mutue petitōes ſeſe tāq; di uerſe minie ꝓtigētes: ac p ℔ iuſ regulā iuris q̄ dr: q̄ poſt appellat poſt agat: q̄ pus eēt ꝓpoſita: pus foret tractāda: quāq; ī idē iudi cium ambe deducte viciſſimq; tractate ſimul eſſent cadē ſentē tia terminānde. ¶ Sed qm̄ ꝗſtio illa fuit ab eiſdē nobilib⁹ tm̄ in modū exceptiōis obiecta ītelo quēdo ꝓnūciauim⁹: vt ꝓbatōes eoꝝ ſup ipa exceptiōe ꝓmitt⁹ au dirent: ⁊ ea ꝓbata legitime ab bati nō cogerent rndere ſup pe titiōib⁹ memoratis: donec reſti tuerent ab ipo: cū ſpoliatori ſpo liat⁹ añ reſtitutiōz nō cogat vl laten⁹ rndere. ¶ Clerū ſpoliatōe in modū exceptiōis tm̄ ꝓbata ñ eſt ꝑ ℔ reſtitutio faciēda: quēad modū ſi in modū exceptiōis aliq̄ crimē teſti obiicit: vt a teſti monio repellat: ⁊ ſi crimē ꝑ eum ciuiliꝫ ꝓbatū fuerit: nō ido ſibi pena inflīgit ordinaria: ſed eius dūtaxat teſtimonio nō credit: q̄ ea rōne ꝓtingit: qm̄ in ipſum accuſatio nō ꝓcedit. teſtes etiā quoꝝ teſtimoniū reprobat: inf infames quaſi ex falſo teſtimōio nō habent. ℭ Ono. tercius ludoico regi francorum.

¶ Reuocatis. xvj. q. iij. §. poteſt. v. q̄ ſi mala. ⁊. de pre ſcrip. xxx. vel xl. an. ſiquis emptionis. §. ſin autem.

g ¶ Cōtra ſpoliato rem tm̄. vel ꝑ eū qui mādauit vel ratam habuit ſpoliationē: ſic. j. de reſti. ſpo. cū ad ſedē. in fi. ⁊. ff. de vi ⁊ vi ar. cum a te. niſi ſcīēter rē recipi at a rectore: cū per hoc ei ſuccedat in vi cū. j. de reſti. ſpo. ſe pe ꝓtingit. ⁊. ſ. de in ti. q. gu. ⁊ hic: q. per tolū abbatis ſpoliati ſunt: ⁊ latius patet reſtitutorio iudiciū ſm canones q̄ ſm le ges: etiā vbi ꝗs volo vel meū perdit rem iij. q. j. reintegrāda. ſecus eſt in actione q̄ metus cauſa: que datur ꝓra illū q̄ me rum non adhibuit. ff. q̄ metus cauſa. ſi cū exceptiōe. §. ali quādo. v. pedius. ⁊. §. in hac.

h ¶ Juxta regulā. ff. de iudi. qm̄ ꝓpo.

i ¶ Eadez ſentētia terminānde. nā ſi iſti nobiles ꝓpoſuiſſent ſpolia tionē ſuam in modū actionis: directe eſſent due ꝓncipales ꝗſtio nes: cōuentio. ſ. ⁊ reconuentio: ⁊ tunc ſimul ſunt tractāde: vt. ſ. de mu. pe. c. j. ⁊ nō valet ſentēa ſup vna: niſi ⁊ ſup alia ineadē ſentē tia feratur. ff. q̄ ſen. ſine ap. l. j. §. vlt. ⁊. C. de ꝓpen. neq; ſcriptura vel ſalē apellandū eſt: vt ibi dicit in. l. primo inducta. ⁊ vnā vocat hic ſententiā ꝓ tanto: q. cōtinue vna poſt aliam fertur. ſed revera due etiam ſententie ſunt. j. de cauſa poſ. cum eccle. et. c. cum ſup. nam quot ſunt articuli: tot ſunt ſententie. ff. de minori. etiam. §. ex cauſa.

k ¶ Exceptionis. Dic patz: q̄ queſtio ſpoliationis nō ꝓiudicat cū ulli queſtioni: niſi ꝓponatur in modū exceptionis: ſed in crimina li ſemper ꝓiudicat: ſiue in modum exceptionis: ſiue in modum actionis ꝓponat: ⁊ ſic loquunt iura. iij. q. ij. per totuz. ⁊. ij. q. ij. ꝓ totū. Quidā intelligunt hanc de. cum ambe queſtiōes ſunt poſ ſeſſione. Sed hoc nō eſt verū: quia abbas nō agebat hic poſſeſſorio iudicio: imo petebat ſibi iuſticiam fieri ſuper damnis ſibi datis in prediis animaliū: ⁊ in alijs: vt patet in antiqua de. de hoc dicit. j. eo. ſuper ſpoliatione. Illud poteſt hic queri: vtrū exceptio ſpo liationis interrumpat preſcriptionem. Et eſt dicendum q̄ nō: quia preſcriptio in odium non petentiū inducta eſt. j. de preſcrip. vigilā ti. ⁊. xvj. q. iij. §. poteſt. ſed qui excipit: non petit: ſed petentē repel lit: vt hic. ⁊. ff. de excep. l. ij. ergo non interrumpit. Licet ſit arg. contra. ff. quod metus cau. l. metū. §. ſed quod pretor. in fi. vbi di citur. q̄ excipiendo videt experiri. ⁊. ff. rem ra. ha. quo eñ tutore in fi. ⁊. ff. de excep. l. j. ⁊. ff. de ꝓba. in exceptionib⁹. Item queritz: vtrū exceptio ſpoliationis poſſit opponi in qualibet cauſa. Et po teſt dici q̄ non: quia nō opponitur actioni depoſiti: quia ibi nō ad mittitur compenſatio. C. de compen. l. vlti. ⁊. C. de poſiti. ſiquis pecunias. ⁊. j. de depoſi. bona fides. §. ſane. Sed ij dicunt: q̄ petenti depoſitum bene obſtat exceptio ſpoliationis: quoniā obijcitur petē ti reſtitutionem ſaltem in modum recōuentionis: ⁊ etiam excepti onis. et queſtio ſpoliationis eſt primile giata. j. eo. ſuper. Et ideo ſanꝰ videtur: q̄ opponi poſſit actioni depoſiti: quia fauorabilior videtur ſpoliatio q̄ actio depoſiti: licet illa ſit bone fidei. Sed qd ſi in modum exceptionis probaui ſpoliationem: nunquid eadem ꝓbationes valebūt: ſi voło directe petere poſſeſſionez? Dico q̄ nō: ni ſi aduerſarij ꝓſentiret. j. de teſti. veniens. ij. Sz pone q̄ ſuccubui in exceptiōe: nūquid poſſuz poſtea directe agere poſſeſſorio? Videt q̄ nō. q̄ eandē queſtionē volo refricare: licet alio genere iudicij: qđ nō licet. ff. de excep. rei iudi. ſi ꝗs cū totū. §. vlt. Sz tñ dico q̄ pōt: nec impedit q̄ ſuccubui. quia poſſeſſorij directe etiā pōt intētari: etiā ex diſ ſimilib⁹ cauſis. j. de ma ns. int dilectos. ⁊ ſi ꝓmo agat criminaliter ⁊ nō obtinuit: poſtea agi pōt ciuiliter. C. qñ ci. ac. ꝑtū. ci. l. vna.

l ¶ Non cogat. q̄ nec nudi ꝓtendē nec immu nis iermes debem⁹ nos opponē. iij. q. ij. opez. Sz ſi quenia⁹ ab alio q̄ a ſpoliatore: nō ob ſtat ei exceptio ſpolia tiōis. ħ ſi criminal⁹ ac cuſet: pt excipe q̄ ſpo liat⁹ eſt ab alio q̄ a ſuo accuſatore ſi tota ſua ſubſtantia vel maior pre ſit ſpoliat⁹: vt in q̄ daz ꝓſtitutōne Innoc. iij. j. de reſti. ſpol. fre quēs. ⁊ ſic itelligūt ca nones iſti. ij. q. ij. per to tū. ⁊. iij. q. ij. ꝓ totū.

m ¶ Reſtituto faciendo. q̄ ad hoc nō agebatur. Semp eñ videndū eſt ad qđ agat. quia ſm modū agēdi forma tur ſnia. j. de ſymo. licet heli. ⁊. j. de accu. ſuper bis. ⁊ meli⁹. c. glo ſer ⁊ qñ. nec eſt pbas indicādi vltra id extendit q̄ in libello eſt ꝺdu ctum. ff. de cōmuni di. vt ſundus. Arg. cōtra. j. de cōceſ. ꝓben. ex par te. ⁊. xxiij. q. iij. ecce. et. j. de confeſſi. cum ſuper. ⁊ ſ. de electi. per in quiſitionem. ⁊. ff. de adulte. l. j. §. ſi publico. vbi accuſator cōuictus in modum exceptionis punitur. ſed teſtis non punitur licet crimen ei in modū exceptionis ꝓbet. vt dicit. j. de excep. dilectis. nec infamis repu tatur: vt hic licet eius teſtimoniuz reprobetur. ſi. de his qui no. infa. lucius. Item quid dices ſi ꝓbetur excōmunicatio in modum exceptī onis contra aliquez vt repellatur a teſtimonio vel ab electione: nun quid debet vitari? Poteſt dici q̄ ſi ex tali facto publica fama laborat non eſt ei cōmunicanduz. j. de ſen. excom. cum deſideres. §. ſecunde. arg. ij. q. j. multi. v. ſi quis frater nominatur ⁊c. Idem dico ſi in modu exceptōis crimen ꝓbet teſti: qđ impedit ꝓmouendū: ar. ſ. de elec. ſup eo. vt ſi guata ſit eius opinio. j. de teſti. teſtimoniū. nec ſufficit q̄ ex tali facto non irrogetur infamia: ſed q̄ eius opinio in nullo vacil let. xxxij. di. laici. ſicut dicit lex de eo qui fuſtibus cęſus eſt: lz non ſit infamis: tñ ad honores nō dz admitti. ff. de decur. eos. ſic. C. de adul. ⁊ ſi libidine. lxxxj. di. tāta damel. j. de accu. omnipotēs. ⁊. C. de pen reum. ⁊ ſic ꝓter talē infamiā facti pōt iudici purgatio: arg. j. de ſen. excō. cū deuiceres. §. ſecunde. ij. q. j. multi. v. ſi quis frater noīat. Ad ꝓma ſignata ſupr⁹ dicas q̄ illud. c. ecce: itelligit cum de crimie ꝓſtat: ſiue accuſando: ſiue denunciando: aut ingrendo. ⁊ quocūq; tali modo ꝓſtet: punit. Et ideo dicit: ecce crimia vndecūq; didicerint. Ad illaz dicere. cum ſup: ſic rndeas. q̄ ibi teſtis in iure cōfeſſus eſt: ⁊ crimen il lud cōmigebat cauſaz de qua agebat vnde punit⁹ fuit. j. de excep. de nigz: in fi. Et ei obiectum fuit q̄ eſſet particeps ſymonie. vñ interro gatus ⁊ cōfeſſus punit. in illa: q̄ inquiſitionem: agebat ibi ram in ca pite q̄ in mēbris. Ad. l. illā. ff. de adul. l. j. §. ſi publico: pt dici q̄ iu dex q̄ cognoſcit de adulterio: ex officio ſuo punit marituz de lenocinio ſine accuſatore. q. cū exceptio lenocinij nō ꝓſit vxori obeſſe dz mari to: alꝰ marit⁹ ñ puniret ꝺ crimie: qđ eē nō dz. q. publice vtile ē ne cri mina remaneāt impunita. j. de ſen. ex. vt fame. et. ff. ad. l. acquit. ita vulnerarius: ver. ſi.

n ¶ Reprobat. ar. ſ. j. de reſti. cū tu. vbi dī: ne ꝓiurij reatu notent: ħ illō itelligit q̄ ad factū ⁊ opinionē. Et qđ hic dic referas ad ius. q. de iure nō ceſſet infamia: ħ infamia facti forſitan ñ vitat: vt ibi dī. ⁊ hoc dī exp̄ſſe. ſi. ꝺ obſequis a lib. ⁊ liber. pēribo ⁊ pfonis pſtā. l. ij.

¶ Alaz nō credim⁹. ad fox eccl'iaſticū. ⁊ ita cā natalū ad eccīam

ptinet q̄ sunt ille cause q̄ spectāt ad eccl'iasticū fo-
ro ppe. cū sit. ī. c. licz. j. ī. c. ex tenore.

¶ Bependentē ex illa. Ex hoc loco sat̄ p̄z: q̄ si questio p̄iudicialis
incidat in cā. ꝛe ea sola p̄mo ē cognoscēdū anteq̄ ꝛe p̄incipalis: q̄ ea p
bata p̄incipalis q̄stio ē pempta: vt ħ dicit. Et nō. q̄ si due sint p̄incipa
les q̄stiones ī sūt ambe
ciuiles: q̄ p̄mo ꝓponit
p̄mo tractat: ī vna sē-
tentia termiant. s. e. c.
p̄ri. ī. ff. ꝛe iudi. q̄ p̄o-
ħ q̄nq̄ q̄stio ciuilis in-
cidit ciuili ī p̄iudicat
ciuili. ī tūc ꝛe incidēti
est antea cognoscendū
ī p̄nunciandū: vt sic̄s
agit ꝛe hereditate dire
cte: ī alter incidēter p̄
ponat q̄ nō sit ligitime
nat⁹: ꝛe hac ē antea p̄
nūciandū: vt hic. ī. j.
qui fi. sunt legi. Istor.
vel si ꝓponat̄ questio
seruitutis: ī hec p̄mo
expediēda est. iij. q. xj.
§. si ō hereditate. ī. C.
ꝛe or. cog. l. ij. Q̄nq̄ q̄
stio ciuilis p̄iudicat
criminali: ī est p̄mo tra-
ctāda vt si aliq̄s q̄ cre-
dat se liberū accusēt ō
crimine. ī postea mo-
ueat ei q̄stio stat⁹ p̄mo
tractabit incidēs que-
stio ꝛe statu. iij. q. xj. §.
si crimen. et. C. ꝛe or.
cog. l. iij. ī. C. ad. l. iu
lia. ꝛe adul. q̄m alexan
drū. ī. C. ad. l. flauī. ō
plag. p̄s es p̄ucie. Q̄ū-
q̄ criminalis p̄iudicat
ciuili: q̄nq̄ criminalis
p̄iudicat criminali. iij.
q. xj. §. aliq̄n. v. ciuili.
et. §. p̄us ē. vbi ꝛe hac
materia hēs satis. Et
sic q̄nq̄ vna q̄stio ꝛepēdet ab altera. ī tūc nō si sil' tractāde: q̄ sic eēt
diuersos ītricare p̄cessus ī sine vtilitate. fi. §. ꝛe iudi. exhibita. vbi
sil' ꝛe p̄incipali ī exceptiōib⁹ cognoscē voluerūt iudices: q̄ō esse nō d̄z.
§. ꝛe offi. ꝛele. p̄uideriā. §. sexta. ī. §. ꝛe fo. ppe. ex pte. ī. c. ex tenore

¶ Successionis. sup comitatu campanie: i quo dicebat regina ista
se ꝛebere succedere.

d¶ Danēter expectes. Et ita p̄z: q̄ iudex ciuilis etiā incidēter ī p re
cōuētiōz ꝛe cā spūali cognoscē nō p̄t. j. q. fi. sunt legi. cāz. j. ī. c. lator
ī hic ꝛe materia dictū ē. §. ꝛe iudi. at si cleri. Sed ō videt̄ q̄ saltē i
cidēter ꝛe tali q̄stiōe cognoscē possit. C. ꝛe iudi. ḡnēs. C. ꝛe or. iudi.
adire. ff. ꝛe urri. om. iudi. si idē. ī. ff. ꝛe iudi. q̄ nō cogit̄. ħ q̄ō p̄us d̄z
est verū: licz secus sit in p̄rarijs causis similib⁹.

e¶ Uper spoliatiōe. restitutionē petentē. q̄ eī petit restitui ab
aduersario recōueniri nō p̄t petitorio: nisi ꝛe alia spoliatiōe:
vt ħ d̄z: nec p̄t ei referri q̄stio ꝓpetatis ab eo sup eo ꝛe q̄ ducit. ff. ꝛe
iudi. si ꝛe vi ī possessiōe. ī. C. ꝛe rei vē. ordinarij. ī. j. ꝛe resti. spo. i
fris. itē cū q̄s ex p̄q̄stiōe nisi p̄mo fuerit restitut⁹. vt ħ ī. j. ꝛe resti.
spo. sollicite. Q̄ū nō. q̄ vbi due q̄stiōes possessorie ꝓponūt̄ a diuersis
ille p̄ñt sil' tractari vt ħ p̄m illā regulā: q̄ p̄o appellat: p̄o agat. ff. ō
iudi. qui p̄o. ī tūc vna sūia debēt termiari. s. eo. cū dilectus. quia
vtraq̄ spoliatio p̄uilegiata est. Si vō vnus agit petitorio ī alt̄ pos-
sessorio distingue q̄rirer reus obijciat spoliatiōz. Si. n. petat directe
restitui due sūt petitiones: q̄ ī modū actiōis sit recōuētio ꝛe spoliatiōe
tūc simul tractāde sunt. vt. s. e. cū dilect⁹. Si ī modū exceptiōis ꝓ
ponat̄ spoliatio tūc p̄mo tractat̄ exceptio spoliatiōis: p̄m q̄ dī ī illa
ꝛere. cū dilect⁹. Si vō q̄s agat ꝛe spoliatiōe ō suā spoliatiōē: vt ea
ꝛe re alia: tūc spoliator p̄t opponere exceptiōz ꝛe sua spoliatiōe: et in
modū actiōis: ī in modū exceptiōis: vt hic dicit. Sit ḡ cautus q̄ō
sibi magis expediat: vtr agē directe vel excipe si magis expediat reo
possidere rē aduersarij q̄ suā recupare excipiat: q̄ ꝓbata exceptiōe
sua nō cōpellit rūdere: nisi p̄mo fuerit restitut⁹. Vt in. c. cū dilectus.
Si magis expediat recupare rem qua est spoliatus: ꝓponat spoliatu
onē suā directe: ī ea ꝓbata restituet vt colligit hic: ī. c. cū dilect⁹. et
idē si petitorio agat: q̄ re⁹ ꝰplicāt p̄t ꝓponere suā spoliationē
vt. s. e. ti. cum dilectus. ī hoc cū sup diuersis reb⁹ sit cōuentio et
oppositio spoliationis. Secus videtur q̄n sup eadem re fit cōuen-
tio ī recōuentio: tunc vtr⁹ius est ꝓponere spoliationem in modū
actionis. j. ꝛe resti. spo. ex conquestione: quia restituetur in eo ea
su ante ingressus p̄n
cipalis cause. Si vō
in modū exceptiōis
non restituet. sed re
pellit agentem. ī sic
vtroq̄ casu preiudi
cat questio spoliatī
onis i hoc casu. Itē
recōpensatio nō p̄t
oppom perēti restitu
tionē: quia sic indi
recte admitteret re-
conuentio. C. ꝛe cō-
pen. l. vl. ar. j. ꝛe ex
cep. cum inter. in fi.
Itē in momentanea
possessiōe cessat re-
conuentio. C. q̄ leg.
per. l. vltia. Sed si
ago contra te posses-
sorio ī tu reconuenis
me possessorio: ī ego
excipio ꝓpria rei mo-
dum exceptionis ꝛe
spoliatione eadem ō
qua cōuento te: nūq̄
quid ꝛebeo admitti?
Dico q̄ sic: quia ad
aliud proponit̄ vt
actio: ad aliud vt ex
ceptio. argu. ff. ꝛe in
offi. test. cōtra vete-
rani. §. sed nec impu
beris. ī. j. ꝛe testi. ve
niens. ij. ī. c. cum in
tua. Dz q̄d si ille ex
cipiat ꝛe sua spolia
tione? Dico q̄ pōt
ī elidit actionē meā
ī ita remanet cōuen
tio ī recōuentio ineffic̄. si aut̄ expediret ei magis agere q̄ excī
pere: ꝓponat ꝛe sua spoliatiōe in modum replicationis: ī sic p̄ re
plicationē elidit exceptiōez meā: ī sic remanet conuentio ī recōu
uentio efficax.

a¶ Onsiliū. in iudicio p̄sistendū. Et ita si volūt ꝛesistere
a petitiōe licitum est nec punīunt̄. ī hoc possunt facere
vsq̄ ad lit̄ ꝓte. postea vō nō possunt ꝛesistere sine pena
C. eo. ti. l. vna. sic licitū ē ei penitere ante lit̄ ꝓtest. ff. rem ra. ha-
ampli⁹. Sed videt̄ q̄ licitum sit penitere q̄cūq̄ ante sentēriā: vt
ff. ꝛe inoffi. testa. contra veterani. §. memnisse. ī. C. ꝛe his q̄bus vt
indi. alia. ī. C. ad. l. cornel'. ꝛe fal. l. qui falsas. ī. C. locati. p̄ducto
res. in quib⁹ p̄ penitere ante sniaz. Sed p̄us dictū verū ē. q̄ ante
lit̄ cōtest. penitere ꝛebet ats punīunt̄ in expēsis. C. e. l. vna. ī hoc
etiā cum re aut causa plus petitur: sed lex illa loquitur: cū aliquis
per totum super maiori quātitate exigit cautionē: ī tūc si p̄sistit:
a toto ꝛebito punit̄: exceptis duobus casibus. s. trāsactiōes ī secū
de cōfessiones qui excipiunt in. l. illa. ī ita ꝛe alijs plus petitoribus
loquitur hic.

b¶ Plus loco ad interesse. qui petit alio loco q̄ vbi p̄uenit ad int̄
esse p officiū iudicis p̄ cōuenīri ī eo in q̄ damnificat: q̄ in alio loco
conuenīt. ff. ꝛe eo q̄ō cer. lo. l. ij. §. fi. ꝛe hoc interesse dictū est. §. ꝛe
offi. ꝛele. p. ī. g.

c¶ Amplius tpe. In istis quatuor modis plus petēdi olim puni
batur in tota causa. instī. ꝛe actī. §. sic̄s agēs. ī instī. ꝛe excep. §. ap
pellatur. sed hodie nō ita puniunt̄. qui eī ante temp⁹ petit: indu-
cie duplicant̄. ī nihilomin⁹ in expensis punit̄. instī. ꝛe excep. §. ho-
die autem. ī hic. Si aut̄ re causa loco plus petat: ī reus aliquod
damnū sustinuit circa sportulas: acto⁹ triplicē penā patitur. instī.
ꝛe act̄. §. tripli. ī. §. sed hoc quidē antea: ī in alijs expensis cōdem
nabit̄: vt dictum est in littera.

d¶ Causa plus petitur. Hic exemplificat p̄dictos quatuor modos
plus petēdi: quis cū plus petitur promisi tibi. x. vel stichū. in optu
one mea est soluere quē volo. C. ꝛe cōdi. inde. siquis seruum. ī. ff.

de iure ꝺo. plerūq. §. fi. vel ꝓmiſi homines in genere: non iſtuz vel illum: ſi tu petis a me ꝑciſe. x. vel ſtichū: auferre vis mihi electōnem qō eſſe nō ꝺebet. vnde puniri ꝺebes in ꝺāmis q̄ ſuſtinui: vt dictuz eſt vt inſti. de act. §. hinc aūt. ⁊. §. ꝓterea. Loco ⁊ re patz in ipſa littera. Tempe. vt ſi ꝓmiſi tibi. x. ſoluere vſq; ad annuz: ⁊ tu antea petas: vl ꝓmiſi tibi ſi impator intraret italiā: et tu petas ante ꝑdictōnez exeūtē. exemplū de his habes inſti. de act. §. plus autē quatuoꝛ modis.

e Aſceptis. momenti .i. poſſeſſionis. ⁊ dicit poſſeſſio momentū: nō q; ꝺurat p momentū: ſꝫ q; paru ꝺurata eſt: apō poſſeſſoꝛez cū actoꝛ ꝺocuerit de ꝓprietate: ⁊ a ſententia momentanee poſſeſſiōis ꝑm. ll. nō appellat. C. de momē. poſſ. l. vna. ⁊. ij. q. vj §. ſunt q̄ꝛ. v. ſi de poſſeſſiōe. ſec. ꝑm canones: ſ. de iudi. c. fi.

f Sub vno. Dz q̄ꝛe dicit: cū alia ſit cā poſſeſſiōis ⁊ alia ꝓprietatis nec habeāt aliq̄ cōmune. ff. ō excepti. rei iudic. et ad eadem. §. vlti. et. ff. de acquirē. poſſeſſ. naturaliter. §. nil commune. ⁊. l. permiſceri. ⁊ hoc ideo ꝺicit. q; contentioſa cauſe ꝺiuidi non ꝺebet. ī. de ſequeſtra. c. j. et. C. de iudi. nulli. Hoc eſt ꝺicere: iudex q̄ cognouit de poſſeſſiōe ꝺebet cognoſcere de ꝓprietate. Et ita exponē: in vno eodemq; iudicio. i. coꝛam eodem iudice vt ꝺicunt iura predicta. quia facilius cognoſcit de ꝓprietate qui cognouit de poſſeſſione. Arg. contra ſ. de iudi. ſignificaſtis. et hoc eſt ꝓpter ꝺiuerſitatem fori. Berū.

ḡ Diffinire. Nota q; ꝺicit diffinire: quaſi ꝺiceret diffinitiuam ſententiam contra abſentem non poſſumus proferre ante litis conteſtatam: ſ. vt lit. non conteſta. per totum. Vel ꝺic: non poſſumus diffinire etiam lit. conteſtat. contra inauditam partem. quia non liquet de cauſa. Et ideo precise diffinire non poſſum⁹ quin ſalua ſit ad minus queſtio ꝓprietatis abſenti. ī. de vol. et contuma. prout. et. ſ. vt lit. non conteſta. quoniaz. §. penulti. ⁊. C. quomodo ⁊ quando: conſentaneum. Et ita ꝺuobus modis poteſt intelligi particula iſta: vt lit. non conteſt. vt ſic non fiat diffinitio. ſed ꝓpter contumaciaz in poſſeſſionem miſſio. Vel lite etiam conteſtata quādo non liquet de cauſa. Vel tercio modo quia contra abſentes non citatos: non conuictos: non confeſſos nil poſſumus diffinire: ſ. de maio. ⁊ obedi. inter quamoz. ⁊ ſic plana eſt littera. Berū.

h Dubitauiz. de reputan: vt de poſſeſſione ⁊ ꝓprietate. quia cauſa eſt eoꝝ vtꝝq; cōmiſſa. ⁊ idem eſt ſi ſimpliciter cauſa indiffinite cōmittitur. q: vtꝝq; cauſa intelligitur eſſe cōmiſſa. ī. de ſeq̄ſtra. ad hoc: quia ꝺiuidi nō ꝺebet ꝓnētia cauſaꝝ: ſ. c. ꝓpo. C. de iudi. nulli. ſic ⁊ cauſa ꝓprietatis ⁊ vſufructus apud eundem iudicem ſunt tractande. ff. de libe. cau. ſi quer. ſic ⁊ in aliis. ff. de quibus cau. ad eundez iudicez eatur. l. j. B.

i Pronūciam. ſ. ſuper poſſeſſione.

k Expreſſuz. ſ. q; ꝓus audiant atteſtatōnes de poſſeſſione ⁊ ꝓnuncient ſup illa. illud eſt expreſſuz in iure ciuili. C. de rei vend. ordinarij. C. de interdic. incertū iuris eſt. ff. de acqui. poſ. extitus prouerſie. ff. de iudi. ſi de vi ⁊ poſſeſſione. tamen ſcōm iura canonica ſimul poteſt procedi ſuper vtꝝq; queſtione: ⁊ vna ꝺebent ſententia terminari. ī. e. cum ꝺilectus. ⁊. c. ꝓpo. ita q; primo ꝓnuncet ſup poſſeſſiōe ⁊ incōtinēti ſup ꝓprietate: vt ibi ꝺicit. ⁊. c. cū ſup: ⁊ ita cauſa poſſeſſiōis ⁊ ꝓprietatis ab eaꝺē ꝑſona intētari pt̄ ſimul: ⁊ vno iudicio tractari ⁊ ꝺiuidi: q; nō ſunt iſta ꝺiuia: de hoc ꝺicē. ī. e. paſtoral'. ⁊. c. cū ꝺilect⁹: ⁊ in hac opinione fuit ꝺns. m. ⁊ eius ſeq̄ces. Bns Jo. ⁊ eius ſequaces volūt ſtare. ll. ꝑdictis. ꝫ illa ꝺiuerſitas ꝺiuidi ab. ī. e. paſtoralis. ⁊. c. cū ꝺilect⁹ ⁊ qō ꝺicit hic: q; ꝓmo pnūciēt ſup poſſeſſiōe ⁊ nihilomin⁹ de ꝓprietate ꝓnūciare ꝺebēt incōtinēti: exquo ſimul eſt actū ⁊ publicatū ſit' facta ⁊ de vtraq; liqueat al's ꝺifferꝛ q̄ſtio ꝓprietatis. ī. de teſti. ſignificanerūt. al's ſi volunt ꝺifferꝛe iudices iudicū ꝓprietatis. nec teſtes publicare cū aliis. etiam poſſunt ꝓcedē ſup poſſeſſiōe tm: ⁊ ſic intellige qō ꝫ ꝺicit: vt cōcoꝺet iuri ciuili pur ꝺicē in ſi. al's ꝺicerēt iura ciuilia: tm ꝑm canones ſi aliqs vult agere ſit' vtroq; iudicio: iudex ſi nul expedire ꝺz vtriq; ī. e. pri. ⁊. c. cum ſup. ⁊. c. cū ꝺilect⁹. al's cōtradicerent. hic iudices ex officio ſuo hoc fecerunt: vt cōmixtim audirent: ſed prius volebant procedere ſuper poſſeſſiōe: qō licitū eſt ꝑm iura ciuilia nec canonica ꝺicūt.

c Cum eccl'ia. in vnū. q; ſpūſancti gr̄a iuocata paſtoꝛez vnanimit̄ elegiſtis: petētes ipi⁹ elcōez a ſe. ap. confirmari. Verū clerici q̄ctualiū eccl'iaꝝ ciuitatis eiuſdē ꝓſeq̄nter ſuā ꝺepoſuere q̄relā: q; cū in eoꝝ elcōib⁹ ipi ac p̄deceſſoꝛes eoꝝ conſueuerit intereſſe: vos eis remotis ꝺ et excluſis ad electōez ꝓcedere ꝓſumpſiſtis: quaz ob ꝫ nō confirmari ꝫ infirmari potius poſtulabant. Partib⁹ q̄ apud ſe. ap. conſtitutis i auditoꝝ p̄ntia teſtes vtriq; ꝓducti fuerāt ⁊ eoꝝ ꝺepoſitiōibus publicatis ps canonicoꝝ p teſtes a ſe introductos intentōez ſuā: q; ad eos tm̄ ſpectaret electō: ſufficiēter ꝺicebāt eſſe ꝓbatū. Pars clericoꝝ nihilomin⁹ aſſerēte: q; ꝺicta teſtiū q̄s ꝓꝺuxerāt: ⁊ ipſi aſſertionez ſuā: q; elcōi pōtificū intereſſe ꝺeberēt plen⁹ ꝓbauiſſēt: p q̄ cōſtare ꝺicebāt eos electiōib⁹ triū epoꝝ: q̄ cecie ſutrine vltio ⁊ ūmediate p̄fuerāt: cū canonicis cathedral' ecclie affuiſſe ⁊ vocē habuiſſe cū aliis eligendi. Nos igit̄ qm̄ ꝺepḡēdim⁹ teſtes vr̄os i ꝓbēdis teſtimoīs varios extitiſſe: atq; aduerſus fidē atteſtationis ſue coram auditoꝛib⁹ vacillaſſe: ⁊ q; negatiuam quodāmodo aſtruere ſatagebant: ꝓbare q. j. alienus. ⁊. xx. ꝺi. c. vlti.

b Eos tm̄ ſpectaret. Dz q̄ſit fuerūt admiſſi canonici ad aliquā ꝓbationez ꝓs cū aduerſa ꝺicēt ſe ſpoliatā: cū nil obijci poſſit ſpoliato an reſtitutioz nec ſup eo q̄ſtio ꝓpter̄ referri. ī. de reſti. ſpo. i l'ris. ⁊. c. nē cū q̄s. ⁊. c. ex p̄q̄ſtiōe. ſ. de or. cog. ſup ſpoliatiōe. Dz ꝺicas q; iſti clerici q̄ctualiū eccl'iaꝝ nō tm̄ poſſeſſoꝝ intētarūt: ꝫ petitoꝝ ſit' cū poſſeſſoꝛio. vñ licitū fuit alteri pti ō iure ſuo ꝺeē. Et ī hoc min⁹ caute fecerūt iſti clerici: q; q̄ꝺiu pt̄ aliquis intētare aliq̄ poſſeſſoꝝ nō ꝺebet agere de ꝓpetate. ff. de rei ven. is qm.

c Ultimo. bñ ꝺicē vltio. q; ꝫ q̄nq; fuiſſent i eligēꝺi poſſeſſiōe: h⁹ nō ꝑdeſſet ad h⁹ vt poſſent petē reſtituti ꝫ ſec⁹ ſit ī ꝺnio. C. de ꝓba. ſi ue. Jtē bñ ſeq̄ⁿ ⁊ imediate: q; ſi nō ꝓtinuaſſent tpa nō ꝑſcripſiſſent. ff. de ꝺiuer. ⁊ tēp. ꝑſcrip. i vſucapiōe. §. j. ⁊ de vltio tpe caute ꝺixit: q; i ꝑſcriptiōe vltia tpa ſpectāda ſ. C. ne de ſta. de iunc. ſi mat. ⁊. C. de apo. publi. l. q̄nq; li. x. ar. xxxv. ꝺi. ab exordio. ⁊. xxviij. ꝺi. q; ſunt.

d Vocēq; habuiſſe. Caute etiā ꝺicē vocēq; habuiſſe. q; poſſet ee q; interſuiſſent cā ꝑſilij ꝺādi: ⁊ tm̄ nō elegiſſent: nec ſcrutatoꝛes volūtatū ꝺediſſent: aut vota ſua inſpecta nō fuiſſent. ſ. de elec. cumana eccl'ia. ⁊ lxiij. ꝺi. obeūtib⁹. Vel forte eēnt iunctī. lxij. ꝺi. cū adrian⁹: ꝫ p talē iunctiōz ius ñ acq̄rit. ix. q. iij. nūc vo. ⁊. c. ſe. ⁊ ar. ad h⁹ ſ. ō poſtu. bone ij. Doc. n. nō ſufficit q; aliqs poſſideꝛ: ꝫ q; intēdat ius ſibi acq̄rē. ff. de iti. actuq; pua. l. vlt. ff. qñ ꝺmo. ſeruꝝ. amut. l. ſi. iuno i ꝺubio ꝑm mēdū ē iſtos pon⁹ ñ hic ins. ar. xxiij. ꝺi. ꝑba. ⁊. vij. q. j. pōtifices. q; nō verſil'e ē: q; q̄s iactet res ſuas. ff. de ꝓba. cū de ꝺebito. ⁊. ſ. ō ele. q; ꝺiligēua. nec. n. ſeq̄t q; ſi fuerit electꝰ: q; ideo poſſiderit. ff. de acq. poſ. ſiqs antea. ī. de reſti. ſpo. olim. ⁊. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. vim vi.

e Vacillaſſe. h⁹ ſolū ſufficēt ad repellēꝺos teſtes ⁊ qō ꝺixit varios extitiſſe: vt. iij. q. ix. pura. ⁊. iij. q. ij. §. ite q̄ falſo. ⁊. ī. de pe. ſup his. ⁊. ī. vt ec. bñ. vt nr̄m. ⁊. xxxv. q. vj. ō parērela. ij. in fi. ⁊. ff. de q̄ſti. de mioꝛe. §. ro mēta. i fi. ⁊. l. ex libero. §. j. i fi. tm̄ q̄nq; vbis ⁊ nō re aliq̄ diſſentiūt. ī. de v. ſig. nil oſtat. ⁊. ī. de reſti. cū tu fili. ⁊. ff. de re iudi. actoꝝ. viij. q. j. i ſcriptur̄. de pe. ꝺi. j. piculoſe.

f Meganuā. forte ꝺicēt. q; illi q̄ctuales cl'ici nūq̄ inſtituerī electōi

vel vocē habuerūt. ar. ſ. ꝛ elec. cū dilecti. qō tm̄ fuerī nō pt̄. ſ. ō ele. bone. j. ꝛ. ſ. ꝛ renū. ſup hoc. ꝛ. vj. q. vlt. §. actor.

¶ Jn trīū epoꝝ. Ex hoc videt̄ q; ſi aliq̄s ter vnā aliā iure: p hoc ē in quaſi poſſeſſione illi⁹. ar. C. ꝛ fideicomiſ. l. j. ꝛ. ff. ꝛ vſu. cū ꝛ in rem verſo. ff. ꝛ ſeruī. quotiēs. ij. Sed q̄d ſi ſemel elegit in. xl. annis q; epiſcop⁹ ille intāto tpe vixit? Dico: q; p h⁹ eſt in q̄ſi poſſeſſiōe illi⁹ iuris. ar. ſ. ꝛ pſti. cum acceſſiſſent. ꝛ. j. ꝛ pbē. p illoꝝ. a cōtrario ſenſu. nam aqua dicit̄ quotidiana. quē tm̄ ſe mel in anno ducit̄. ff. ꝛ aqua q̄ti. ꝛ eſti. l. j. §. ij. ꝛ. iij. ꝛ ſi immiſi tigni in parietē tuū: ſtatim poſſideo ſeruitutē ff. ꝛ ſeruitu. vr. pdio. ſeruitutes q̄ in ſupficie: vnde mendꝰ ſum i illa q̄ſi poſſeſſiōe. j. vt lite penden. c. j. ꝛ. ij. et xvj. q. iij. volum⁹. niſi pſtet: q; vi vt̄ clā vel pcario poſſiderit. ar. j ꝛ excel. pla. cū ad quē rūdam. ꝛ tūc qui vdit aucte ſua poterit reuocare: vt ibi. et. x. q. iij. ꝛ cognouim⁹. nec obſtat qō dicit̄ ō triginta dieb⁹ quib⁹ admin⁹ vti vēbet in anno ad hoc: vt habeat interdictū ꝛ itinere actuq; priuato. ff. ꝛ itī. actuq; pua. l. j. §. hoc interdicto. ꝛ. l. iij. §. hoc interdictum a ſuperiori: quia hoc intelligit ꝛ eo interdicto: quod habet mixtam cauſam: q; duo vēbet pbare ꝛ hoc anno ſe fuiſſe vſum ꝛ ſeruitutem ſibi competere ꝛ conſtitutā fuiſſe: vt ibi dicit̄.

volētes ius electōnis ita ad vos ſpectare qō ad aduerſarios mīme ptineret. p teſtes vo aduerſe ptis fuit ſufficiēter oſtēſum: q; in trīū epoꝝ electiōibꝫ ꝛ quibꝫ p̄miſſum eſt: clerici pītes affuerīt ꝛ vocē habuerīt eligēdi: p̄miſſā electionē factā eis ꝓtradicentibꝫ ꝛ excluſis ꝛcreuim⁹ irritandā: clericos ſepedictos in eā q̄ſi poſſeſſionē quā ante cōtrouerſiam motā habuerāt reducētes. Clerū quoniā in queſtione predicta quicq̄d iuris vtraq; ps in electione habebat ꝛductū in iudiciū videbat̄: cū iure ciuili ſit cautū id venire in iudiciū nō ſolū ꝛ q̄ actū eſt vt veniret: ſed id nō venire: ꝛ q̄ nominatī actū eſt: ne veniret: ⁊ p̄m ſtatuta canonica electiones epiſcopoꝝ ad cathedraliū eccleſiaꝝ clericos regulariter p̄tinere noſcant̄: niſi alibi ſecus obtineat ō conſuetudine ſpāli nec ex eo q; clerici antedicti ſe inter eligētes ſutrinos epos pbauerūt tercio extitiſſe ius eligēdi ꝓpt̄ breuitatē tpis vſq; ad pſcriptionē legitimā nō ꝓducti ſibi acq̄rere potuerūt: ⁊ actore nō pbante q̄ ꝓuenit̄: ⁊ ſi nihil p̄ſterit obtinebit: ab eoꝝ ipetitione ſup electiōibus faciendis vos duximus abſoluēdos: ſepedictis clericis eccleſiaꝝ ſup hoc ꝑpetuum ſilentiū imponētes. ¶ Dem canonicis ꝛ bethleem.

¶ Cum ſup electione bethlemitan. eccleſie iter. r. ſubdiac. nr̄m. ⁊. p. canonicū ſepulchri dn̄ici queſtio vterē vtroq; ſe p electo gerente: cū prefatus

hereditatē. ⁊. l. ſi quo tpe. ⁊ hec vera ſunt in bonefidei iudicijs: ſecꝰ in iudicijs ſtricti iuris: q; ibi nō venīt niſi illa tm̄ ꝛ q̄b⁹ nominatim actū eſt: vt veniret: vt. ff. ꝛ w. eleganter. §. nō ſolū. ff. ꝛ vbli. q̄d. Simile eſt ena in ꝑſonali actiōe: vt ſi vna cām ſum ꝑſe cuꝰ ⁊ ſuccūbo: nō obſtat ſi peto idē ex alia cauſa. ꝛ hoc dicū eſt. §. ꝛ libel. obli. c. ij. ſic etiā in arbitrio vbi tm̄ venīt ea ꝛ q̄b⁹ dictū ē in cōpromiſſo. vt. ſ. ꝛ arbi. cū dilecti. vbi ꝛ hoc. arg. ex hoc loco illō tm̄ venire in cōdemnatiōe: qō in libello continet ſup quo litis conteſtatio facta fuit. arg. ff. ꝛ iudi. non poteſt. ⁊. l. ꝛ q̄re. Arg. ſ. C. ꝛ ap. l. vlt. ad fi. ⁊ inſti. ō act̄. §. ſi minus. ff. ꝛ pet̄. here. l. iij. ff. ꝛ rei ven. ſin aut̄. §. poſſidē. Jn iſtl oīb⁹ ll. dicit̄: q; pl⁹ venit i pdēnatōe q̄ in petitiōe. Dol. iſtaq; ll. paret in princi. glo. an ſint extranee: an coniuncta ⁊ acceſſoria. ſic aliquādo minus venit in cōdemnatione q̄ in petitione. ff. ꝛ condi. fur. ſi ſeruus furtiuus. ff. ꝛ rei vendica. ſin aut̄ a titio. §. poſſidere. ⁊. ff. ꝛ peti. heredi. ſi quo tempore. §. ex diuerſo.

¶ Non ſolū. argumētat̄ papa ex hac. l. q; locū a minori: ſi id ꝛ q̄ min⁹ videt̄ meſſe ⁊ meſt: ⁊ id ꝛ q̄ magis fiue ecōtrario.

¶ Me venire. ar. oīa eſſe ꝓceſſa q̄ nō ſunt pbibita.

¶ Cathedraliū. Arg. xi. c. j. §. ex his. ⁊. ſ. ꝛ elec. cū terra.

¶ De conſuetudine introducta ō volūtate eiꝰ cui ꝓiudicat. ff. cōia pdi. vēdito. §. j. ⁊ ita neceſſe ē q; ſit ꝑſcripta: vt h⁹ innuit. ⁊. ſ. ꝛ cō ſue. cū dilecꝰ. ⁊. c. vlt. vbi ꝛ hoc. ⁊. j. ꝛ v. ſig. abbate.

¶ Tercio. nō ergo tres vices inducūt conſuetudinē: niſi i crimiꝰ xxv. q. ij. ita nos. ⁊. C. ꝛ epi. audit̄. l. iij. ꝛ pe. di. ij. §. ecōtrario. ſi em̄ conſuetudo eēt ex tribꝰ vicibꝰ inuarē: vt h⁹: ſed nō pdeſt: niſi legitie ſit ꝑſcripta vt dicē hic. lz tueat aliquē in poſſeſſiōe q̄ſq; ꝓtet: an vēbitū ſit. xviij. q. ij. ſeruitū. ⁊. j. vt li. pen. c. j. ⁊. ij.

¶ Temporis. ⁊ ita ꝓ: q; ſi breuitas tpis nō obſtaret iſti clerici ꝑ ſcp̄ſſent ius eligēdi etiāſi ſemel elegiſſent. ar. C. ꝛ ſeruī. l. xl. lz videat̄ ꝺ. q; ſuitutes q̄ nō h̄nt ꝓnuā cāz duplicanū tpo reqrūt. ff. quēadmo. fun. amit. ſi ſit ꝓtinua: ſ ſecꝰ ē ſm canōes. ar. j. ō pſcp. ꝛ q̄rta. ⁊ h. Sed ꝺrū vī huic loco q̄ dici ꝓſuenit: q; ī pſcriptiōe eccl̄aſtica req̄rit̄ bona fides ⁊ iuſt⁹ titul⁹: alꝫ nō pſcribit̄. j. ꝛ pſcp. ſi diligēti. ⁊. j. ꝛ vēci. dudū. ſic ⁊ i conſuetudine cauſa allegari ꝺ arg. j. ꝛ cenſi. ꝓuenit. Et ita dici ꝓſuent. q; in ꝓſuetudine allegari vēbet cauſa ⁊ in pſcriptiōe titul⁹. ꝛ hac materia inuenies. ſ. ꝛ cōſue. c. vlt. ſed h nulla cā ſiue titul⁹ fuit allegat⁹: ⁊ tm̄ pſcripſiſſent ſi q̄uenſſent ad legitimū tpus: vt h ꝓ. Ad hoc pt̄ dici: q; in h⁹mōi incorporalib⁹ ſola patiētia habet̄ p titulo. Mā patiētia loco traditiōis habet̄ i ſeruitutib⁹. ff. ꝛ pub. ſi ego. §. j. ⁊. ff. ꝛ fun. quoꝺ. ij. Vel dicas: q; ſpāle eſt circa iſta incorpalia iura: q; nō eſt neceſſe allegare ibi titulū: ſed h⁹ ſolū ſufficit q; nec vi nec clā: nec pcario vſus ſit tali iure. ff. ſi fun. ven. ſiquis diuturno. Et ex eo q; erāt in quieta poſſeſſiōe: ꝓſumebat̄ q; nec vi nec clam nec pcario poſſiderēt. Arg. ptra. j. ꝛ pſcrip. ſi diligēti. So. qui. n. facit gratiā illud vēbet preſtari. vij. q. j. pōtifices. ⁊. ſ. ꝛ elec. cumana. ⁊ hoc ſoluīt volueruīt pbare iſti canonici: q; illi clerici nō fuerāt in electiōe iure ꝓpio. ſed ꝛ grana quaſi negatiue.

¶ Preſcriptiōez. Videt̄ q; h⁹ ius: q; quaſi ſeruit⁹ ē: pſcribi ñ poſſit q; ſeruit⁹ nec in bonis alicuꝰ nec ex bona ē. ff. ꝛ vſufru. le. l. j.

¶ Probāte. C. ꝛ eden. q; accuſare. vj. q. vlt. §. actor. C. ꝛ pbā. actor. ⁊. j. ꝛ. vt eccle. benefi. vt noſtrū. b.

¶ Cum ſuper. ꝓfirmatus. ex hoc ꝓncipio ⁊ ex fine. c. colligit:

q confirmato ml iuris confert vbi electo canonica no fmt. ff. de elec. cu mi canonicos. t. c. cu dilecti: tu si possessione fuerit adept⁹: t postmodu ipolier: debet restitui: q uis no fuerit electo canonica: vt hic pz.

b Restituedu. solo verbo restituit eu: q i eade fnia restituit eu. sic ff. c. pri. qd g pdest talis restitutor: q tum ad huc casum ml pdest: nisi quia sanxit iuri t petitoi actois. ff. de iudi. de qua re. t hec posset quandoq pdesse quo ad fructus restituendos vt spoliator restituat fructus perceptos: t q percipi potuerunt a tepore ejectionis vsq ad tempus litis cotel. sup pprietate: t ita licz obtineat i pprietate: tamen pterea quia ius sibi dixit q tuz ad possessionem restituere debet fructus perceptos. Sed nunquid ille qui est i possessione vtetur fructibus? Videtur q sic: quia alimentorum causa veritati non preiudicat. ff. de his q sun vl alie. iu. sunt. si index. Et pupillus pter inopiam quandoq percipit alimenta a scripto herede: qui appellauerat vsq ad finem litis ff. de inof. test. si institu ta. ff. de inofficioso. Sed contrarium verum est: quia cum canonicu no habuit ingressum: debet restituere fructus: quos inde percepit. t e expressum ar. j. de pben. dilecto. t melius. j. o iurepa. cum dilectus. in fi. quia quasi intrusus est. vnde ml debet inde comodu habere: ne de improbitate sua comoduz consequat. t est ar. ad hoc quasi expressum infra de resti. spo. grauis. t fructus illi restituendi sunt ecclesie vn de illos percepit.

c Qua petitoiu. t sic due petitões eodem iudicio expediut. ar. C. de offi. rec. pui. l. j. t i eode libello. t sic vno processu duplex comoduz quis cosequit. ar. ff. p socio. si inter fratres. §. si plures. t. ff. famil. herc. hedes. §. de plurib. ff. de ac. empt. t ve. no est nouu. t. ff. quor leg. l. j. §. qd aut. t. j. e. cu dilectus. t. §. e. c. ij. t. j. o capell' mona. dilectus. Sed qualiter possessiu t petitoiu deductu fuit i iudicium ab vtraq pte. de hoc dixi. §. e. c. pri. Quida dicunt: q neuter possidebat: al's non potuit intetari: sed ab vtraq pte hic non posset fieri: nisi vterq fuerit spoliatus: sed alter tm fuit spoliatus. Ita potest dici: q in rebus incorporalibus datur acto possessori p tuendo iure suo vt in pri. c. dictu est. Vel verius dicas: q hic alter tm fuit spoliatus: qui intentauit simul petitorium t possessoriu. reus vo q possidebat: defendebat se sup vtroq: t sic quodammodo vtraq pars deduxit vtru q i iudiciu. j. e. cu dilectus. quia no debet actor uti licere quod reo no licet. ff. de reg. iu. no debet. sed verius est: q alter tm petitorium intentauit: q dicebat se canonice electu: q t hic no dr: q vtraq ps deduxit i iudicium vtruq possessorii t petitorii.

n De qua re. ff. de iudi. de qua re. hec regula fallit in ca camiali epi iij. q. vj. q uis. t. c. duduz. fallit i fnia lata a supiore. j. de re iudi. de ceteio. fallit vbi sola cognitio demãdata est. j. de testi. cum olim. t. §. o offi. or. dilectus. Item fallit i incidentibus questionibus: vt dictu est §. de or. cog. c. j. t. C. de or. iudi. adite. vñ ita intelligit de qua re cognouit principaliter. s. de ea pnũciare debz: vt hic: q petitorio t possessorio principaliter agebat ab altera parte.

Q Sstoralis. auspicia. i. exordia litis. C. de excep. l. penl'. et. C. de codicillis. l. vlt. j. resposo.

f Requisitus a iudice. s. t hic cum vtraq ca pmissa est iudici. vt. §. e. c. j. Idem vidr si ca pretatis est ei pmissa. ar. C. de rei ve. ordinarij. Idem est etia vbi ca est simpliciter pmissa. j. de sequestra. c. j. licet sit ptra. ar. C. si a no ppe. iu. si de pprietate: q counenta cse diudi no debet. C. de iu. nullu. t. §. e. c. j.

g Experiri. i. agere. alibi ponitur p defendere. §. o iu. c. j. nemo em sine actione experitur. §. de iudi. examinata. ff. de admi. tu. quotiens §. item si temporali. ff. de ne. gest. si pupilli. §. fi. Itez est hic ar. q cu plures actões nomie eiusdem rei competunt. vt. ff. de minor. verum vna illar est eligenda. ff. de tribu. quod i heredem. §. eligere. ff. de reg. iu. nemo. j. §. quotiens.

sbdiacon⁹ a priarcha hierosol'. fuerit cõfirmat⁹: et infra. Et qa se pbauerat p secularem potetiaz spoliatu restituendu decreuim⁹ iusticia mediante. vex quoniã tã possessoriu q petitoriu deductu fuerat in iudiciu: t tã restitutõis q electõis questio plen⁹ agitata: t cõstitit nobis electioz vtriusqz min⁹ canonicaz extitisse cu iudex o qua re cognouerit pronunciare debeat: vtraqz duximus fnialiter irritandam.

Dem epo nouiomen.

Astoral' officij: t infra. Sane sicut intiasti: ptigit aliquado: vt cu is q se asserit spoliatu: suuz trahit spoliatore i caz

b Do de recuperanda. Sic intelligetiaz hmõi nõ: q triplex e iudicium possessorium: vl' p adipiscenda possessione: vel recuperanda: vel retinenda p adipiscenda possessione, ppetuũ interdictu quoz bonoz: t interdictu quor legator: t salmanu edictu. ff. qz bo. l. j. t. ff. q. leg. l. j. t. ff. de saluan. int di. l. j. Interdictu p adipiscenda possessione dat bonoz possessor t hedibus hereditarijs. insti. de interdi. §. adipiscende. bonoz possessor nome e iuris: sic t bonoz possessio. ff de v. sig. hereditatis. j. et bonoz possessor dr ille: q succedit o iure pretio ish. o interdi. §. restituto ria. Et dr to adipiscende possessionis: q lz heres hoc po: q est institut⁹: t hereditate adijt: efficiat dns rex hereditariu tu possessioz earu ñ adipiscat: nisi apprehendat possessioz. ff. o acq. pos. cu hedes. i pn⁹ et in ab alio possideat: pt adipisci earu possessioez p istu interdictu. Pro recuperanda possessione dat interdictuz vti vi. t qd vi aut clam. Pro retinenda possessione dat interdictu vti possidetis l' utrobiqz. t hr hec ish. o interdi. §. adipiscende. t. §. se. t. j. o pba. c lz. Si g aliqs cepit agere rei vendicatõe: pt redire ad iudiciu possessoriu: qo ppoit p recuperanda possessione vel adipiscenda pendete iudicio pprietatis: vt hic dr. t. j. de reiu. significauerunt. t. ff. de vi t vi ar. cum fundum. §. vlt. t econuerso de possessorio potest redire ad iudicium proprietatis: sed ad interdictum de retinenda possessione no potest redire pendente iudicio pprietatis pmitt⁹ instituto. s. vn pos. vel utrobiqz ponunt p retinenda possessione: nec econuerso potest redire ad iudiciuz pprietatis postq cepit agere vti possidens q sibimet esset prius. qui em pponit rei vendicatoz: dicit aliu possidere. vt. §. de iudi. examinata. q possidẽ no dat actõ. insti. o ac. §. iste qz. t q agit vti pos. dicit se possidere. vñ pendente iudicio pprietatis: non potest redire ad aliud. nec obstat quod legit. ff. de acq. pos. nãlit. §. nihil i fi. vbi dr: q no negat ei interdictu vti possidens: qui cepit rem vendicare. q illud intelligit de eo q ignorabat se possidere. Vel potest dici q ibi renunciauit prime actõi: anq inchoaret secunda. Et de his interdictis. s. vti possidetis t utrobiqz pot intelligi qo sequit i fra alijs possessoriis iudicijs i suo robore duraturis. de. q i his interdictis pus oportet scire qs sit possessor q qs sit petitor: vt insti. de intdic. §. retinende. t io dicit hic: q iudiciu possessioris de sui nã pcedit vendicatoz vñ. io. Illi volut intelligẽ q dr aliis possessoriis iudicijs i suo robore de. de ill' interdictis q mixtaz bnt cam: i qbus dz qs pbare dnium seruitutis t possessionẽ sua. s. se usse. xxx. diebz illo anno: sicut e interdictu de nouo nec actuq puato: qd dat volẽti refice inter. ff. o itr. actuq p. l. ij. §. hoc aut intdictu. t. l. j. §. ij. sic. j. o resti. spo. ex trãsmissa. t idem in intdicto qd dat o aq ex castello ducenda. ff. de aq. q. t esti. l. j. §. aut ptor. i talibz em intdict⁹ no redit qs ad eaz possessioris omissa ca dñij. Sz certe de istis ñ videt q possit intelligi: q illa interdicta de sui nã no pcedut qoez dñij: q ibi sit agit de possessione t de iure dñij. vt dr. ff. de itr. actuq p. l. ij. §. hoc aut interdictu. Alt intellige illud de aliis interdictis q sunt qi patrona ad rei vendicatoez: vt sunt interdicta de liberis exhibendis. t de tabul' exhibendis: vt pus appeat qs possideat: t tuc dr actor rei vendicato ar. C. de rei ve. ordinarij. Vel pot intelligi: q cu agit de possessione t violẽta: pus agi dz o possessione: vt appeat qs possideat: vt postea q possidebat de violẽta sibi illata expiat. t nũq econuerso. C. de ap. l. j. et illa vba q vendicatoz. de. no facut implicatoz: ß demõstratoez notãt. q. d. possessoria interdicta volut pus tractari q rei vendicato. ff. de rei ve. is q destinauerit. licet qñqz secus fiat. po: tñ intellect⁹ verior est.

i Cõclusum. hoc sumptu e ab aute. de testi. §. qz vo multi. coll'. vij. sic. j. de fi. instru. cu dilect⁹. t si mãdatu reuocet post cõclusionẽ: nihilominus ferẽ fnia no obstãte tali reuocatõe. §. o pcura. audita.

k Agi pt. nouo tm iudicio t renũciato pon: t sic saluab opi. io. t ber. q h reprobari vr. t. j. c. pri. q dixit: q nũq sit agendu e possessorio t petitorio eua ab eode. C. de rei ve. ordinarij. t. C. qz bo. l. vl. t. C. de interdic. incerti. sic intelligit illa. l. ff. de acq. pos. naliter. §. nihil. qz ibi renũciauit pme: qui inchoauit secundã.

l Pendete. i. renũciato, sm Jo. t. b. Sz hec expositõ multu e extranea

et ꝓtraria huic lre: nec ꝓbat aliquo iure ꝑm canonicā equitatem. plan fiat verbū in sua significatiōe: vt. j. de teth. significauerūt: vl' pendente q̄slibz ꝓstet de possessorio: vt si succūbat in possessorio: reuertat ad petitorium. Sed si obtineat in possessorio: q̄d erit de priori iudicio: fiat q̄ dicit in predicta decre. significauerunt.

m ¶ Interdictū. possess. interdictū dr: q: inf duos redditr: ñ ab interdicendo insti. ō inter. §. sunt tñ Interdictū olim erat q̄dā formata & solemnis precepto verboz quibz ꝓtor aliq̄d fieri iubebat vl' prohibebat. inst. de interdic. in pn. hodie nō exat solēnitas interdictoz: sed loco eoz substituz interdicti dat vtilis actio in factū ut inst. de interdic. §. vlt. in ¶ Retinere. Dz nūq̄d si ꝓbauerit violentā dz ei adiudicari ꝓpietas: Videt q̄ sic. xvj. q. vj placuit. C. vñ vi. si qs in tantū. Sed dr nō est verū: q̄ hs amittat dñiū rei: nō q: ꝓmisit violentā: & dr ñ est ex natura interdicti: sed ex pena illi⁹ statutōis: si qs in tāta vñ si vnus sibi rē adiudicari: ꝓnat ꝓdictiōem ex illa. l. si qs in tantā: q: ꝓ interdictū vñ vi. nō ꝓsequit. h. sed possessionem cum fructibus.

o ¶ Cā nou decisa. g si aliqs succubuit in iudicio ꝓpietatis: adhuc post sniaz pōt redire ad possessoriū: sic econuerso. ar. s. de elec. q̄relā. & j. e. n. c. iij. q: alr est modus agēdi: et aliud petit q̄ pus. ff. de excep. rei iudi. cū queritr. & l. se. Ar. j. e. c. pr. vbi ille q̄ obtinz i ꝓpietate: obtinet i possessorio. Possessio. n. vr ee ps ꝓpietatis sic vsufructus ps dñij. ff. de vsufr. l. uiij. vñ obstat excepto rei iudicate ff. de excep. rei iudi. si qs cū totū. i fi. Ad hoc dicas q̄ si inda ꝓpietas ō ducta est i iudiciū: post sniaz pt agi de ꝓpietate: q: nil hz cōe ꝓpietas cū possessiōe. ff. de acq. pos. naturali. §. nil. secus si vtrūq; deductū est i iudiciū. s. e. c. j. iij. et. uij. & j. c. pr. Iudex tū q̄ dempnat de ꝓpietate: p ꝓsequēs ꝑdenabit de possessiōe: nisi reus exapiat de possessione. s. pactū vl' vsucapiōez. et h⁹ faciat añ sniaz. ff. de rei ven. officiū. i fi. Jo. Di. u. aliqs ꝓbauit de possessione et ñ de ꝓpietate et indebitiate de vtroq; actū est: succūbit in vtroq;. s. e. c. j. et. ij. & j. c. pr. Dez est g̃ q̄ qui succūbit in ꝓpietate: & in possessorio. adeo. n. pualz ꝓpietas possessioni q̄ qui obtinet in ꝓpietate: erit potior in possessione: cū de vtroq; simul actū est: hz solo vbo pdiderit ꝓmodū possessionis. ar. xvj. q. iij. §. pt. v. q̄ si mala fide. et possessio semp sequit ꝓpietatē. ff. de rei ven. officiū. in fi. ar. ff. de posit. bona fides. verūtn iudex qui de ꝓpietate mō datus est nō pt ꝓgnoscere de possessione. C. si a nō ꝓpe. iudi. si de ꝓpietate.

p ¶ Facultatem. Di nō potuit ꝓbare dñium: vt hic dicit: quid valet redire ad possessoriū: cū videat ꝑdemnādus: q: sniaz sup ꝓpietate trahit ad se sniaz sup possessione. j. c. pr: Rñdeo. pt valere q̄ ad fructus quos recuperat a tpe rectionis. Itē q: erā habuit possessionē habebit ꝓmodū retentionis: nisi aduersarius ꝓpietatē ꝓbauerit. C. de rei ven. res alienas. et q: si spoliator rem petat potest ei obijci: q̄ amittit ius si q̄ habebat p ꝑditionem ex. l. pdicta. si quis in tantam.

q ¶ Equitate. quā iudex semp debet habere p oculis. ff. de eo q̄ cer. lo. q̄ si ephes. et vbi ꝑditum nō est ius: ꝓcedere debet iudex equitate pensata. s. de transac. c. vlt. Ber.

r ¶ Cum dilectus. possessorio. Quidā intelligūt: q̄ h dic: q̄ vn⁹ agebat iudicio vtr possidet. & aduersar⁹ agebat ō eū rei vē. et sic intelligūt. s. e. ad vtilitatē. & ita plan⁹ & cā⁹. Dz ō de q̄ legit. ff. vn pos. l. j. §. inf linguatores. q: vtr pos. dr dari inf duos: q̄ dicit se possidē: vt ibi. vñ vi⁹ & q̄ idē hō ꝓponebat sibi ō rcupanda possessione & ꝓpietate ō aduersariū suū & ꝑm h⁹ signat ꝓna. C. de rei vē. ordinarij. & ff. de iudi. si de vi. C. ō inidi. l. incti. C. q. bo. l. vl. p leges istas dicebant io. & b. q̄ nūq̄ potat sibi agi iudicō possessōis & ꝓpetat. ar. j. ff. q. leg. l. j. §. q̄ ait. & illō & q̄ re ñ certificabat actorē: & nō sibi ꝓponit petitō hēditat. et q. leg. ald. i ꝓna sunt opi. q̄ possit agi sibi de ill. & nos sñt i eadē opi. s. q̄ sibi possit agi ō possessiōe recuperanda: & ō ꝓperare ab eadē ꝑsona. nec est istō ꝓ ordinē iur. nec ꝓpetas l' repugnātia h inuenit: q: nō sunt ꝓtia: vt h pz. et. s. e. cū eccīa. & c. cū sup. & j. ō cap. mo. dilec⁹. & ll. pdicte ordinarij dicerti. & C. q. leg. l. fi. & intelligūt ō tali possessorio p recuperanda possessiōe. & inidicto vti pos. ibi ei ordinariū ē: q̄ possessorū ꝓmo tractet: q: ꝓt euidētē ꝓpietatē sibi agi ñ pōt ō ꝓpietate & vti pos. ab eadē pte. vt dicū ē. s. e. pr. Si vo vn⁹ vult agē possessorio et alius petitorio illud nullo mō ē admittēdū. j. de. pr. sollicite. i fis. vē cuz ds. ex pquestiōe: q: cō spoliatōis ꝓuleguata ē. ō or. cog. sup. spoliatōe. & iij. q. j. & ij. p totū. & cū acto: agit vtro q̄ iudicio: repōt se defendē sup vtroq;. s. e. cū eccīa. & c. cū sup. & C. ō of. rec. p. l. j. b. ¶ Preualē. sp emꝑpietas tāq̄ dignior & hit ad se possessiōz: vt sequat dñiuz: q: insti or ē petitō ꝓpietatis. ff. depo. bōa fides. ar. ff. de pig. act. si rē aliena. ar. xvj. q. iij. §. pē v. q̄ si mala. ar. j. de sequest. c. j. Ar. ō. j. de re iudi. sbonta. & q̄ dicē ꝓualere: intellige q̄ sit ē actū. vt h dic. b.

t ¶ Cum olī. duobus. & q̄libz potunt iste archidyacon⁹ ex bino actu epi ꝑsequi mus: cū nec tri nus tribuat. s. e. cū ecclesia: & q̄duplex actō necessarij⁹ vidt. C. de fund. l. vl. Sed hoc ō ꝓcīgit: q: q̄ ē i q̄dam possessiōe eligēdi vl' ꝓtā di: potest eligere & ꝓtare: & ille consequit mus ex hoc. s. ō elec. querela. j. de iurepa. ꝓsultatiōib. q̄ ei ē i q̄dā possessiōe: dz vti iure suo: & q̄ nsq; euincat ab eo. j. vt lite pē. c. j. & ij. & xvj. q. iij. volumus. & sic ꝓsequit aliqs dñium ab eo q̄ nō ē dñs. & sufficit hic electo vel ꝓtato tm i possessorio obtinē. i. q̄ electo: sit i q̄ possessione eligēdi ad hoc vt ꝓfirmet electō vel ꝓtatō ꝓ iura ꝓdicta.

u ¶ Judices recusare. Sic pz ex hoc loco: q̄ si ꝓcurator meus impetrauit tibi iudicem q̄ nō potes eum postea recusare: ac si tuipse eum impetrasses. s. de offi. vel'. sup. cōnum. §. vez. Sed mīz videt q̄ si cum ꝓcuratoꝛ in hoc casu ꝓiudicet dño: cū hic nō possz hre dñs recursum contra ꝓcuratorē: q: i casu isto ꝓcurator est nō solnēdo. vnde non debet nocere dño. ff. de w. eleganter. §. penl'. & ff. de eo ꝓ quē factum. l. vlt. Sed illa iura intelligunt cum ꝓcurator nolum ꝓmisit: seus eet si negligenter versatus eet: & sibi imputet q̄ minus diligentē ꝓcuratorē constituit. ff. de mino. cū mandato. in fi. pōt tamen ps lesa ꝓpter negligentiam ꝓcuratoꝛis nomie ecclesie petere i integr restitutōem. s. de in integ. restit. cum venissent. Ju casu isto dico: q̄ si dñs de certa formā & certis ꝓnis ꝓ iudicibus obtinendis: & ipe egressus est illam formam petendo alios iudices tunc nō sit ꝓiudiciū dño quin possit illos recusare si voluerit. ar. s. de offi. del'. cū olim. & C. de ꝓcu. si ꝓcurator. & hoc est expressum. j. de ap. significante. Sed si simpliciter fuit constitutus ꝓcurator ad impetrandū iudices nō dantem certum mandatū de certis ꝓnis: tunc nō potest iudicē recusare. ar. l. ꝑdicte. si ꝓcurator. Añ ꝓiudicet factuz ꝓcuratoris domio & quātum non dz. s. vt lite nō contes. c. j. Sed qualiter fuerūt hic recepti testes lite nō contes. post recusatōem si nō consentiebant i iudices. licet de consensu ꝓcuratoꝛis eorum fuerunt obtenti? Ideo recepti sunt nō obstāte recusatōne: q: i ꝑsentia pape lis fuerat p illos ꝓcuratores ꝓ. vt patet in antiqua decre. alr nō fuissent recepti: si non cōsentissent vl' non valuisset recepto testium lite nō ꝓt. s. vt lite nō cōtes. p totū. Vel dic: q̄ bene valuissent attestatōnes etiam lite nō cōtes. cuz isti canonici fuissent actores si fuerunt cōtumaces: vt. j. de w. & cōtu. cāmque. vbi de hoc no. & s. vt lite nō ꝓtes. qñ frequēter. i ꝓn? vl' si erāt rei. quod verius videt p ipsam lram. & si contumaces fuerūt bñ ꝓfit testes recipi lite nō contes. s. vt lite nō ꝓtes. qñ frequēter: q: agebatur de electōe. sed vez ē q̄ lis erat ꝓtestata.

x ¶ Assensu. & ab eis esset receptum impetratū. nec inducie deliberatōne deberi vande sunt impetrande. iij. q. iij. §. spacium. v. ei aūt. nec valeat mis inducias petere debent: cum apud sedem apostolicam ꝓcuratores vtriusq; partis lis erat contestata. & hec lra ꝓbat q̄ canonici erāt actores: qñ impetrauerunt rescriptum.

p Imponētes. ⁊ hec lra pbat: q canōici erāt actores: qr reo nō imponi silentiū: sed absoluit actore nō pbante. b.

3 Reseruata. qōe. sic. §. ō elec. grelā. Sz nūqd eps pt repellē istos p exceptōz rei iudicate? nā cū ille obtinuit: q habuit cāz ab epo: illō oz epo pdesse: sic pactū factū a debitoribus hēditarijs: ne ab ipsis petat cū emptore hēditatis: nocz vēditori ipi⁹ hēditatis. ff. ō pac. si cū emptōe. Sz ñ ē vez: qr exceptō rei iudicate tāsit ab actore suo ad aliū: sc̄z emptorē. ß ñ reuertit ad actorē suū. ff. de excep. rei iudi. si a te. § vl. sic. ē. de elec. grelā. Est etiā alia rō: qr hec sñia lata ē rōe possessionis int capl'm et archidyaconū: ß si capl'z postea voluerit agē pt epm: illa erit qō ꝓpetatis. ⁊ sic erit oīno alia cā qr sñia lata sup possessiōe ñ obstat agē volenti de ꝓpietate. ß hic res int alios acta sunt: vt. j. dicit. vñ ñ obstat sup ꝓpietate etiā inter easdē psonas: lz ista de cre. ꝓferen⁹ debēt poni i ti. de elec. sic de cre. q relā. ß ti. ille loqt: qñ int easdez psonas vnt qō possessionis et ꝓpietatis: qō hic nō sunt: vt pz. §. p totum. nec dz hec ꝓpe qō possessionis. qr ñ tm actū ē possessorio iudicio i q cāu loqt ista ti. ß archi. obtinuit qō pz qr eps erat i possessiōe: vl' q⁹ iuris eligēdi. Vl' dic q ista de cre. respicit tm secūdaz ptē rubrice. b.

Indicare curauim⁹ canōicis vicen. ꝓpetuū silētiū ponētes. seruata tm eis qōne ꝓprietatis sup collatōe archidyaconat⁹ ipi⁹: si forte sup hoc cōtēdere voluerit aduersus epm vicē. cū res inter alios acta ñ dz eis ꝓiudiciū gnāre. ☞ Ono. iij. abbi scti cypani torcel. dio. ⁊ sctē. m. noue ō venetijs.

M cā q int pīarchā grādē. ex vna pte: ⁊ abbatē ⁊ ꝓuētū monasterij scti georgij de venetijs sup subiectōe ipi⁹ mōasterij ex alta vertebat: iueim⁹ p eodē pīarcha pbatū: q int alias abbas qñqz uit ad ei⁹ synodū. l. sol. venetoz ei p plēs ānos exoluēs: ⁊ ifra. Ad hec cū ō pmissis. l. sol. qs petijt ad subiectōis indiciuz a pīarcha sit actū per sñiaz diffinitiuā quā sup hoc ꝓtā reptauit ei ñ adimun⁹ si alio iure ō ipis expiri voluerit ptātē

De restitutiōe spoliatoz.

Grego. ix. epo constan.

Int alios. j. ō re iu. c. pe. j. de pbē. dilecto. i fi. ⁊ j. ō vna. inter dilectos. i fi.. ⁊. s. de offi. del'. sup eo. ⁊ j. de fi. instru. int dilectos.

a M cā. Ad sbiectōis indiciū. petebat pīarcha sbiectōz i monasterio scti georgij. ⁊ l. sol'. ad indiciū sbiectōis ab isto abbate: vt pbaret p hoc q ei sbessz. j. ō cēsi. oīs alt. x. q. iij. illō. ⁊. L. ō epi. ⁊ cle. nulli. Et i his actū fuit a pīarcha possessorio ⁊ petitorio. i possessorio obtinuit: i petitorio succubuit. ⁊ sic facit ad titulū: al's ñ vī facē ad titulū. Et sic pz: q male fuit recisa: ⁊ melī⁹ fuisz posita i ti. de re iudi. siue ō excep. Qñqz vo cēsus tal' ē signū exemptois. qñqz solūmō signū ꝓtectiōis. j. de ꝓuil'. recepim⁹. ⁊ tūc ñ eximit a iurisdictiōne diocesani: vt i. c. recepim⁹. ß hic petebat i signū subiectōis: sic etiā j. de cēsi. cū venerabil'. ß qr mōasterij libet erat ⁊ exēptū p ꝓuilegium ro. pō. succubuit i illo cēsu ⁊ i alijs: qr nō ꝓcepit illa tanto tpe: q renūciatū vl' ꝓscptū fuerit ꝓuilegij libertatis: vt pz i integra.

b Jure. Sic pz: q q rē pent ⁊ pcipue i ꝓsoali actōe ex vna cā si succūbat: q ñ obstat ei exceptō rei iudi. si postea petat eādē rē ex alia cā ff. ō excep. rei iudi. cū qrit. ⁊. l. ⁊ an eadē. §. actōes. Idē ē i rei ven. si exprmat tm vna cā. ff. ō excep. rei iudi. si mr. §. eādē. Idē ē etiā i possessorio. j. de vna. int dilectos. ⁊. ff. de acq. pos. possideri. §. ex pluribus. ar. de hoc dictū ē. §. de libe. obl'. c. ij. vbi de hoc.

Jcet multū. Cōtētōz. si hoc petuissz. j. e. c. pr. ⁊. c. i lris. et ibi cū qs. ⁊. § re or. cog. sup eo. ⁊. ij. q. ij. p totū. ⁊. iij. q. j. et ij. p totū. ⁊ sibi ipetret iste cec⁹: q renunciauit iudicio possessorio. xvij. q. ij. cui⁹ rei cā. Sz vī q nō ē restituēd⁹: si aduersari⁹ incōtinēti vellet pbare dñiū. ff. ad exhi. l. iij. §. ibidē. ⁊. ff. ad trebel'. ille a q. §. j. ⁊ melius. ff. vi i pos. leg. sijs a q. j. rūso. ⁊. j. e. lras. sed nō obstant. ll. ille. qr nō loquunt i interdicto vī vi: imo i interdicto de adi pisceda pos. ⁊ qō dicit vere. lras. illud speciale est. ꝓpter piculuz aie: i casibus vbi ecclesia dispēsare nō pōt: vt ibi pz.

Restitui. cū fructib⁹ pceptis ⁊ q papi potuerūt a tpe vrectōis. j. e. c. pr. ⁊. c. grauis. Sz qd si sumpt⁹ aliqs fecit ille dyacon⁹ i rē illaz? Rn? nec petitōem hz innatoz nec re rētōz: qr minare vī tāq malefactor possessoz. insti. de re. dui. §. ex diuerso. ⁊ qcqd plātat ferit vl' edificat: dñe solo cedit si radices ꝓpias egit. insti de re. dui. §. si tici⁹. imo re. neq eni⁹ de eo qō casu ꝓpit. ff. de le. j. cū res. i fi. tñ sumpt⁹ necc̄ios sine q⁹ res facta eēt deteriorez dz restituere. L. de rei vē. omū. ⁊. ff. de pen.

Sollicite. Eū spoliatuz. § a ꝑno sensu si nō eēt spoliat⁹: bñ recipent testes ꝑ eum. j. c. pri. ex eo q spoliat⁹ renūciauit: plumiq q iuratus ⁊ coact⁹ renūciauit vñ ꝑ talē ꝓsumptiōz nō admittūt testes: vt b i nunc: nisi facta restitutione. Sz ḡre mādat papa inqri q tpe renunciauit: cū spoliat⁹ añ cāe ingressum debeat restitui. s. c. pri. ⁊. j. e. i lris. ite cū qs: Jō de hoc inqrit: qr si renūciassz eo tpe q possedebat: ⁊ ipse postea peteret ecclesiā dicēs se spoliatū: tūc recip⁹ nē testes ꝑ eū: q spōte renūciauit: vt sic defendēt se iste reus ꝑ istū petentē restitutōz. vt seqnt i glo. ad fi. §. de renūc. sup hoc. q ꝓsequit sīgr ꝑna huic. ß ñ ꝑdicit: qa i alio cāu loquit: vt ibi dictū ē. Sz si aliqs spoliat⁹ petat restitutōz bñs cij sum: ⁊ obiciat ei q ñ fuerit canonice instituta: vl' q spōte renūciauit: vl' abiurauit ñ ē audiēdus: qr ei nō pōt referri cō ꝓpietatis: nisi p⁹ q⁹ fuerit restitutus: cō eēt si audiret obiciēs i iure min⁹ canonicā institutōz: vl' abiuratōz ipō tunc. vt. j. e. i lris. ite cū qs. ex pḡstiōe. qr cō spoliatiōis ꝓuilegiata ē de or. cog. sup spoliatōe. Dic ḡ tm agit possessorio. vñ aduersari nō ē audiēd⁹ mouēs ei qōz ꝓpietatis: qr nil hz cōe cō ꝓpietatis cū possessiōe. ff de acq. pos. naturalit. §. nihil. qre ñ obstat iuramēto restitutōz petēti: cū i ea ñ agat cō iure ꝓpietatis: ß iuramēto ⁊ renūciatō spōtanea tāgit ius ꝓpietatis cui abiurādo renūciauit spoliat⁹: ß possessiōi ñ renūciauit vl' abiurauit qr tā amiserat eā ꝑ spoliatōez: ⁊ ei cō ñ possidebat renūciare ñ potat: qre pent restitui si ñ obstaret: q spoliat⁹ renūciassz bñ recipient testes aduersarij q spōte renūciauerit: dū q̄ete possidebat. vt i. c. se. Et sic ē ar. q lata sñia sup ꝓpietate: ñ obstat agē volēti cō possessiōe. vt no. §. cō cā pos. c. pastoralis. Et etiam ar. contra colligit ibi: q obster i glo. ḡ si aliquis ⁊c.

Quia ñ ē vīsile. ꝑ hāc ꝓsumptōz ñ admittūt testes: exp̄ ꝓstat q spoliat⁹ sic renūciauit: ⁊ hoc ñ tm ex vi ꝓsūptōis: ß ponit ex nā ⁊ ꝓuilegio spoliatōis. qz eā intētās ñ ē recouenēd⁹: nisi de alia spoliatōe quā nec vel ei i modū exceptōis alia spoliatō obijcēt. §. de or. cog. sup spoliatōe Sz mānifeste vī ḡna vere. seqns: vbi obijcies spōtaneā abiuratoz agēti possessorio audit. Quidā sic soluūt ḡietatē: q ḃ metu renūciauit: ⁊ nō coz̄a suo iudice: ⁊ i se. c. renūciauit spōte ⁊ coz̄a suo iudice. Uerū: ē solutio: qr ḃ agebat possessorio tm: i seqnti possessorio ⁊ petitorio: vt pz i anniq. Vl' dic q ḃ ꝓstabat eū spoliatū fuisse: cū renūciauerit: qr hoc ꝓ q̄sitū fuit. vt dic i ꝑn? ß i seqnti dicebat: q nulla spoliatōe facta sponte: dū possidebat renūciauit. ⁊ sic admittit ad pbādū q ñ spoliauit idirecte sic. j. e. cū ad sedē. ⁊. j. de testi. significauerit. ⁊. j. e. oli. j. Ar. q sic admittit actor ad pbādū q fuerit spoliat⁹: sic re? pt admitti ad pbādū ḡnā qō erit: dū pbauerit: q spōte renūciauerit: cū possidebat: ⁊ coz̄a suo iudice: ⁊ si hoc pbauerit: pz q tpm ñ spoliauit: ⁊ sic nulla ḡnetas: ⁊ ibi ꝓcēsit renūciatō spoliatōz: ß ecouerso ḥ: ⁊ iō sec⁹: ⁊ ita ñ fuit spoliatus.

g Spoliat⁹. Quid si spoliat⁹ stent ꝑ ānū: q ñ petijt restitut: nūqd postea audit? Vī q ñ: qr intōtū actō ē ptōta q ānō expirat. insti. ō ꝓpe. ⁊ tēp. act. i ꝑn? Rn? ptorie actōes tales sunt q ad penā. ꝓpetue q ad ꝓsecutōem ipi⁹ rei. ff. de act. ⁊ ob. i honorarijs. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. i ꝑn? mo ꝑm canōes vidt: q etiā ad dānū siue ad penā ꝓpetuo agi possit: qa nulla ꝓdītō tpis oppom pōt: vt. iij. q. j. reintegrāda.

a Ccepta. abiuta
uerit. ꝑ. §. c.
pr. vbi ñ admittũt te
stes: ibi solut. Itẽ ar.
§. j. ō insti. cũ venissẽt
ꝫ ibi possessorio actum
fuit: et ibi eẽ abiuratio
vt renũciatio psonalis
fuit: ꝫ pcessio fuit real'
Itẽ ar. aliud §. j. tẽ cõ
cel. pbẽ. post electiõez.
ibi ñ fuit abiuratio p
bata. vñ ibi restituit: t
post restitutiõez ꝑ op
poni abiuratio: vt dr i
fi. Quidã dicũt q̃ illa
tẽre. solicite ꝓmuet di
pẽsatiõez ex eo q̃ ibi au
dit ꝙ iuramẽtuz. hec vo
ius ꝓmz: ex eo q̃ h̃ nõ
audit ꝑ iuramẽtũ. ar.
j. tẽ in rẽiurã. si vo. b.

b Eldita. alcius
Ecclie psonatuz
hãet: ꝫ eẽ qcunq; isto
rũ ꝓbaret sufficiebat.
j. tẽ pbẽ. ffrẽte ō mul
ta. t. §. tẽ elec. vndũ. ij
t. §. c. pr. et. §. qõ me.
cã. ad audiẽnaz. t. j. ō
ureiu. si vo. t. xxij. q.
iij. si aliquid.

c Molestauz. t sic pz
q̃. t. possidebat. et. h.
ũluz ipediebat t mole
stabat eñ sup ipa eccl'ia
vñ agebat. t. vn possi
deꝛ. ſ. ne uideret. vñ
fm formã pentiõis for
matur hic sententia. j
tẽ symo. licet heli.

d Mõ intellexim⁹ s.
Mõ q̃ non vult papa ꝓ
suũ rescptũ bñ statuta
rescindi. §. tẽ eta. t q̃
cã te. nec vult ōrogare
iure alicui⁹. rex. di nul
lus. t. c. ecce. t. §. ō of.
ot. lz. et. j. tẽ vsu pallij
ex tuaꝛ. t. C. tẽ eman
nec au⁹. et ea q̃ cã pgnã
ta statuũt: rescriptis re
uocari non pñt. vt. C.
cõis ꝓ epistõ. t ꝓgma.
sanc. l. iij. ad h⁹ fac. C
sniaz rescin. ñ pos. ipet
ta. t. C. tẽ tests. t quẽ
admodũ testa. si testiñ.

e Receptionem. no.
tpus receptiõis lr̃aꝛ cõ
siderandũ t ñ date. sic
j. tẽ pben. vilectus. ij.
vbi tẽ hoc. Ber.

f Occasione ipaꝛ. Mõ q̃ ꝫ fit in scẽis lr̃is mẽtio tẽ ꝓmis eẽ exꝑssa
nõ tñ reuocanꝫ ꝓme vñ signat §. §. tẽ rescp. cerem. t. c. ex pte. ij. ꝫ h⁹
tõ est: q: sniis tã erat lata p ꝓmas: q̃ valide fuerũt: alꝫs scõe reuocant
ullas: vt ꝫ pz: t a q̃ sniia nõ fuit appellatũ. vt. C. vt lite pen. l. j. t. ij. C
tẽ transac. causas. et. C. sen. rescin. non posse impetrata.

g Mõ obstante. Hoc tõ q: iurisdictio p ꝓmas lr̃as attributa reuoca
ta erat. vñ nulla fuit sniia lata p̃ receptiõez scõaꝛ. sic. §. tẽ of. delꝫ. ex lr̃is

h Mlris. electiõe. Cũ. n. agit tẽ violẽtia t possessiõe ꝓus agen
dũ est tẽ possessiõe q̃s possideat. ſ. vt p h⁹ appareat q̃s fecerit
violentiã. C. tẽ ap. l. j. Si vo agat tẽ possessione t ꝓpietate: ō pos
sessiõe ꝓus agi dz vt h. Et expone tẽ violẽtia electione. i. tẽ possessiõe
violent ablata. vt. ff. tẽ indi. si tẽ vi et ꝓpietate. t. ff. ad. l. iul. tẽ vi pu
blica. q̃ cem. §. si tẽ vi. cũ q̃o spoliatiõis sit ꝓuilegiata. §. tẽ of. cog.
sup. et h⁹ cũ vnũ intentat ab vna pte. t altez ab alia: secus si vtrũq;
ab eodẽ: q: tũc pt vtrũq; sit ꝓpon. §. ti. pr. cũ eccl'ia. t. c. se. t. c. cũ ve
lect⁹. t inidicto vti pos. naturalẽ ꝓus tẽ possessiõe agẽ. C. tẽ indi.

non postponas. Item.
Ccepta qõe. p. clici q̃ vio
lẽt fuerat eccl'ia spoliat⁹: vob tẽ
dim⁹ ī mãdatis: vt si hoc ꝓstaret
eã sibi r̃stitui faceretis. q̃ cognito
rñsũ ẽ ab aduersario: id ñ tẽbere
pficere: eo q̃ spontanea volũtate
corã ebozac. archiepo. ap. se. le. p
scptã eccl'iã abiurasset: t infra.
Mãdam⁹ q̃ten⁹ si vobis ꝓstiterit
q̃ ꝑfatus. p. nullo metu vel vi co
act⁹: ſz spõtanee ꝑlibatã eccl'iaz ta
lit abiurauerit: ei sup hoc ppetu
um silẽtiũ ipõatis. Bẽ vigoz.

Acpo t elien. archidyacono.
Eldita q̃rela. t. clici q̃. h.
psona eccle ō sãō. ipz sup eccl'ia
sua tẽpelẽ. ĩdebite molestaret: lũ
doñ. epo t tibi fili archidi. tẽd⁹
ī mandatis: vt si vobis ꝓstaret q̃
ꝓdict⁹. h. alt⁹ eccle psonatũ hãet
vel iuramẽto spõtanee ꝑstito fir
mauerit se mẽoꝛato. t. sup eadez
eccl'ia qõez tẽcto ñ motuz: ab e⁹
molestia sup hoc ppetuo cessaretis eũ
t ĩfra. Cũ vo vobis plen⁹ ꝓstitis
set dictũ. h. ñ solũ eccle alt⁹ psonatũ
hãe: ſz etiã spõtanea volũta
te eccl'iaz tẽpelẽ. ippetuũ abiuras
se ꝓhibuistis eidẽ ne dictũ. t. sup
hoc tẽcto molestaret. Lz aũ nũ
ci⁹ eiusdẽ. h. posteriores lr̃as ipe
rit fozmã aliã cõtinẽtes: q̃ nõ
obstãtib⁹ lr̃is a pte alta ipẽtis re
uocari tẽberet si q̃d ĩmutatũ eẽt ĩ
cã postq̃ idẽ nũci⁹ iter ad nos ar
ripuerit veniẽdi: q: tũ ñ itellexi⁹
nec intelligi tẽbuit: vt r̃uocaret
qõ p vos factũ eẽt auctẽ lr̃arum
nr̃aꝛ: ſz si q̃d ꝓsũptõne vel violẽ
tia ĩmutatũ eẽt: mãdam⁹ q̃tenus
sniaz quã ptulistis aũ posteriozũ
lr̃aꝛ receptoz occasiõe ipaꝛ nul
later⁹ r̃uocare tẽptetis. t si ꝓtra
sniaz ipaz aliq̃d statuistis: studea
tis id sublato app. ob. reuocare.
Si vo p⁹ receptoz seq̃ntiũ lr̃aꝛ
snia lata fuerit: eo ñ obstante iu
sta tenozẽ ipaꝛ ap. postpo. pce
datis. Bẽ brixiẽ. epo.

Mlris tuis: t ifra. Sup il
la qõe videlz: cũ q̃s dicit se ō pos
sessiõe violẽt eiectũ: t aduersar⁹
dicit eũ ñ fuisse canonice ĩstitutũ:
rñdem⁹ pus ō violẽta eiectõe q̃ ō
canonica institutiõe agi tẽbere: q:
pdo etiã ẽ fm rigorẽ iuris r̃stitu
endus. Bẽ epoñ. epo.

Tẽ cũ q̃s dicit se ō possessi
one violẽt eiectũ vel aduer
sariũ clã possessioz inesse: t aduer
sar⁹ crimẽ ei obiecit: vt eũ a sua ī
tẽtõe repellat: ñ occurrit nobis:
q̃ illi⁹ obiectio admitti dẽat: vel
pncipalis cãe ppẽ hoc executõ re
tardari: qm̃ crimĩalit aduers⁹ eũ
añ restitutoz agere ñ põt: cũ ꝓsu
mat ei⁹ existere inimicus. Bẽ
catuaꝛ. archiepo.

Onq̃rẽte nobis renaldo cle
rico: acceptim⁹: q̃ ipsum eccl'ia
ō vuerfort sine iudicio spoliasti.
Quia vo iã ñ tẽcz honestatẽ tuã
clericos tue iurisditiõis sine ma
nifesta cã t rõnabili suis bñficijs
spoliare: q̃b⁹ teneris pẽna puisio
ne consulere. Mãdam⁹: q̃t en⁹ si ẽ
ita: ꝓdicto clico ꝑfatã eccl'iaz cum
r̃dditib⁹ inde pceptis r̃stituas: t
ī pace eã possidere ꝑmittas. Re
stitutõne aũ facta si q̃d aduersus
eũ sup ꝓscpta eccl'a ꝓponere volu
eris corã epoñ. epo tẽlegato a nob
p te vl' p sufficiẽtẽ respõsalẽ tuuz
cũ eodẽ. r. ozdie iudiciario potis
expiri. Bẽ.

Ex trãsmissa nobis: t infra.
Mãdam⁹: q̃ten⁹ si vobis ꝓstiterit
lcerti iuris. cũ suis cõ
cer. q: t cauẽ et nãlis
rõ suadz vt alt̃ possideat: t alt̃ a possidẽte pe
tat. isti. ō interdi. §. re
tinẽde.

i Canonica. Et sic pz
q̃ spoliato ñ possit re
serri q̃ dñij: nisi p⁹ius
eũ r̃stitua⁹. §. c. sollici
te. vbi tẽ hoc.

k Predo. ff. ō vi t vi
ar. l. j. §. q̃ a me. Itẽ. ꝑ
q: tolo facit q̃ petit q̃
stati restituere dz. ff. tẽ
tolli excep. tolo. ꝫ illud
pt intelligi i petitoio u
dicio. t hoc vez ẽ: nisi
sit talis predo cui⁹ vite
null⁹ pcere dz. C. q̃ li
ce. vicia. sine iudi. le vi
di. l. j.

l Rigoꝛẽ. misi dño rẽ
petat eodẽ tpe cũ fure
ff. ōpo. bona fides. tã
eqtas q̃q; pferẽ rigoꝛ
C. ō iudi. placuit.

a l Tẽ cũ q̃s clam
possessioz i h⁹
cãu ñ eget r̃stitutõe: q:
possessioz ñ amisit: ni
si i dubiũ casũ: puta
si venies ñ fuerit admis
s⁹. Itẽ cũ ñ accedit: q:
suspicat se posse r̃pelli
ff. ō acq. pos. cã possi
dẽ. §. q̃ ad nũdias. t. l
si id. §. vl. ꝓcẽt tñ: vt
q̃ iã edificatũ ẽ: tolla
tur: t pr̃uẽt idẽmis: p
nt iuratũ fuit i lutis ta
xatiõe a iudice facta. ff.
q̃ vt aut cã. sp. §. i h⁹
inidicto. t. l. j. §. teni
q̃. vbi dr q̃ nulla ex
ceptõ admittẽ ꝑ inidi
cto agẽtẽ. ſ. q̃ vi ā cã.

b Crimẽ obijcẽ. t ma
le: q: sepata ẽ cã ẽmis
a cã possessiois. C. tẽ
vna. inter vi. t vpo. si
uarit. j. fi.

c Principal'. ſ. cã fili
tutois: q̃ pncipal' ẽ: et
p⁹ expedita. §. c. c. j.

d Criminalit. vt. iij. q
j. t. ij. p totũ. t. j. e. c.
freqns.

e Onq̃rẽte. rõns
bili. lvj. di. satis puer
sũ. t. xvj. q. vl. inẽtũ.

f Pẽna. xvj. q. j. pdu
cator. t. viij. q. j. de
nẽs. t. j. ō pbẽ. c. ij. t. c. cũ sum ap'lz: t. j. tẽ cẽsi. cũ ap'l's.

g Si ẽ ita. Sz q̃re dicit si ẽ ita: nũq̃d dz ipe cogi scẽ ō facto suo: Re
ñ: q: cũ ō scto suo dẽat eẽ cert⁹: sup hoc nulla dz cognitoez: ꝫ ille cui
cã pmittit. ꝫ i h⁹ vt q̃ iuste fec emẽdet: vtert eidẽ. §. ō rescpns. ab
excõicato.

h Perceptis. t q̃ pcipi potuerũt. j. e. gratis.

i Eloigneris. exq̃ eñ aduersariũ se sibi ꝓstituit: ñ dz eẽ iudex i facto
suo. C. ne q̃s i sua cã ius sibi dicat. l. vna. t. iij. q. iij. c. j.

k Expiri. Et sic vt q̃ eccl'az sibi r̃tinuerit: t ñ alij tẽderit. al's eẽ
ille cui tẽdidit dies expiri: t iudex ō his q̃ corã eo acta cẽnt: si intoga
ret: scribẽt tẽlegato. xviij. di. ō pallijs. t si archiepus eũ ñ r̃stituẽt: vi
mãdat: tũc tẽlegat⁹ cogisc: an talit fuerit spoliat⁹: q: h⁹ illi mãdat ex eo
q̃ dicit si ẽ ita: vt dictũ ẽ. ſz eiñ ꝓsumit ꝑ snia iudicis q̃ fasc ꝓbet ꝛi
um. §. tẽ renũ. i pẽna. t. j. tẽ re iudi. sicut. t. §. tẽ elec. bone. t. j. tẽ

c Pbs. post cessionẽ. ff. tẽ iusti. t iu. l. peul'. §. ꝓtor.
Tẽ trãsmissa. legitie. i. p legitimũ ꝓsensum tẽ pñi vtiusq; ꝑ ꝙ
ba idonea exꝑssuz. j. tẽ spõ. si iter. t. c. tue. t l facie eccl'e. et
nõ ñ obstaret restitutioi: licet obijceret ꝓsanguinitas. j. e. ex congõne.

nisi obijcere[t] gradus indi[s]pabilis: vel etiam quodcunq; aliud impedimentum ppetuum: & pbationes essent incontinenti pate. ī. e. lras sec[u]si agēt petitorio. ē. de or. cog. intellexim[us].

m ¶ Et ab eo cognita. & ita p hoc habuit possessiōez. Et sic p3: q duo dz pbare q̄ petit restitutōz: videlz ītīmā cōspōsatōz vere vel psumptiue et carnalē copulā. & ē sil'e ī ceteris vbi qs dz pbare duas res. s. seruitutē pstitutā fuisse: & se vsuz fuisse. ff. ō in. actuq; p. l. iij. §. hoc aūt interdictū. & hic seruitus ē bicinde. nec est simile hoc possessorium alijs possessorijs de recuperāda possessiōe: q: ibi non ē necesse. pbare de iure. ē. de of. del. consultatibus. Hic nō sufficit sola possessio: qa possessio hic bā ñ pōt sine iure. vt. ī. e. ex p te. Quare nō sufficit sola possessio: q: liber hō possidens ñ pōt. hic ē tal' possessio q̄ qui possidz possideat. ī. e. lras. i fi. et. c. ex pte. & ī. ō rapto. cū cā.

n ¶ Sufficiēt. ī. eo. lras. i fi. sufficiēs cautō dz: si pignora vt si creditores dentur. ff. mādati. si mandato ti cij. §. vl. ff. de fideicō. lib. l. ergo. §. adijci. ß noīe cautionis simpl'r posito: cautō nuda intelligit. C. de v. fig. sācim⁹. & index recipiat cautōez: p quā magl possit mulier eē secura. ē. vt li. ñ pl. qm̄ §. vl. & h⁹ solū bñ agitur. de. xxij. q. v. p. dest. sic. xxxij. q. j. de bñdicto. si vo ñ secure cauet: ñ ē restituō faciēda. ī. e. lras. & ē vt li. ñ pl. accedēs. ij. & h⁹ ppt fraglitatem cautionis. ff. ad trebel'. q̄ ita. §. j. & ī idē dr. o ¶ Violētiā. ad extō quēdā forte aliquā cōfessionē. xxxj. q. ij. lotharius: vl' aliud iniquū ī ipaz ꝓmittat. b.

p ¶ Um veniss. retinebat. Sic colligit ex h⁹: q bñficiū ñ vacās sit it ill' pcessuz. vñ eoipo tenet pdē illō. ī. ō pcess. pbē. q̄ ī vno rū. & c. p⁹ electōz: lz tenat⁹ aliud tenare ill' teneat. ī. ō pbē. ini cetā. vij. q. j. pñtū. ß h⁹ ñ hz locū ī h⁹ cāu: q: qō collegio dat nemi dat. ar. xij. q. ij. q̄ māumittē. & null⁹ suo noie ide capit emolumētū. ij. q. vj. §. diduū. v. palā. & sic nulli⁹ tenet mortē viuēt. ī. ō cōcess. pbē. nulla. & tal' tenatō licite fieri pt ō pl'ātu epi et a pkono sine pudicio possidet. ī. ō dōa. ꝓsultatibus. q̄ potit ustū casū. & ī. ō iurpa. qō at. b q ¶ Annuā pēsiōz. p h⁹ intelligūt canonici accepisse possessiōz: & ecclesie sic eā amisit. & receptō pēsiōis fuit signū tdite possessiōis. ar. ē. de cōsue. ex lris. sic & tenādo vl' vēdēdo rē aliquā: si vsufructū sibi retinuerit: eā tradidisse vr. C. ō dōa. si qs rē. & l. i. si qs argētū. §. ß & si qs. ff ō rei vē. qdā m'r. & ē ar. ad h⁹ ff. ō acq. pos. qō meo. §. & si p vēdito rē. & l. q̄ bōa. & l. i. si aliquā. nec mortuo cl'ico stanti canonici amisert possessiōz quā p⁹ bēbāt: ß tūc demū si neglexissēt. ff. de acq. pos. si ō eo. §

r ¶ Cui⁹ noie possideat. ī. ō pscp. si diligēter. & ē. vt li. ñ pl. qm̄ §. b §. pe. ish. ō intdic. §. possidē. & ff. de acq. pos. qō meo. & l. gnālit. supple vt intelligas: ḡre faciat ad tuitiō: q: mortuo cl'ico illo: canonici statī intuerī possessiōz sine reqsitōe aſepi. vñ tpe spoliant eos pdcta ecl'a: & oīa bōa eccl'e fec aspōtau. vñ petebāt canonici restitui. vt p3 ī iteg & sic p rnsiōz p3: q: sūt restituēdi: q: possidebāt: & iniuste spoliant eos.

Eæ pgōe. sine iudicio eccl'e. & tō male etiā si pfāguitas notoria eēt. ī. de diuor. postea. q: tal' sepatō pena ē: q̄ nō dz imponi nisi p iudicē. xxxiij. q. ij. seculares. & §. i hoc.

s ¶ Per procuratorē. qō bñ licz etiā si eēt minor. xxv. ānis. ī. e. ex pte. etiā si ageret ad thorū sepatōz tm̄. ē. de pcu. me. ß si criminaliter agēt nō. vt ī c. me. & ī. ō accu. veniēs. ī cēmē ei ñ inuenit procurator. v. q. iij. ī criminalibus.

u ¶ Añ ingressuz & p⁹. p hoc vr' q: qō spoliatōis ī modū actōnis ꝓposita piudicet pncipali: & añ litē & p⁹litē pl. ar. ē. de cā pos. pastoral'. Sed vr' q: ñ sit audiēda mulier ista petēs restitui nē lite pl. sup pncipali. sicut ī mutuis petitiōnibus q̄ añ ingressuz pncipal' ꝓponēde sunt. ē. ō mutu. peti. c. j. & C. de sen. et interlo. omn. iudi. & ꝓpr. & q: dilatoria ē q̄litēcūq; ꝓponat: & dilatone qōes oēs siue exceptōes añ litis pl. de bēt ꝓpon. postea vo ñ. ī. ō re iudi. inī mōsterium. Datis vr' dicēdū: q: si aliqs ꝓtestet litem cū actore itētata qōe ꝓpetans: sicut faciebat vir iste: q̄ agebat ō ꝓsāguitate: si nihil re⁹ dicat de spoliatōe añ litis pl. nō sit postea audiēd⁹: siue ī modo actōis l' exceptōnis velit obijcē spoliati onē: siue sup eadē re. ß sup diuers bñ possz petit restitui ī modo actōis rēuenīēdo litis pl. durante iudicio. ē. de or. cog. cū dilect⁹. & ē. ō fer. in pcessio lugd. c. dispēdia. §. re⁹q̄. ß ñ ī modū exceptōis. Et in cāu h⁹ dicere. qō spoliatus onis ꝓbita ī modo actōnis p⁹z imiari: & fcta restitutōe ꝓcedat sup petitorio: & tibi ipsi q̄ h⁹ omisit. ß ß tō m'r audit: q: & añ ingressuz litis & cōra ordinario & coram delegato m'r h⁹ istanē petebat & p⁹ ingressū: & nihilominꝰ spoliatus p iudicē ingredi iudiciū petijt restitui. & cū mil. ꝓficēt: appellauit. & qō dr ī dicēs. pastoral' itelligit qñ p⁹ qs itētat pentorū. ille idē añ pl'oz pt redire ad p[o]ssessionē: vñ ñ ē sic. adultata. ī. ō diuō. significastī. vl' misi umēt femina viri: ita q: ñ possz ei caueri. ī. e. lras. & ē. e. ex trāsmissa. & ī casu quē hēs. ī. ō diuor. gauemus. i fi. Itē vbi petit restitui ī modū exceptōis: ibi nō dat restitutio: q: nō agit ad hoc. ē. de or. cog. cū dilectus.

t ¶ Restitui. ar. ē. ō or. p. itelleximus. ibi petitōio: ß possessorio: sic ñ ē ¶ Post appellatōz. & ita tenuit appellatō: lz eēt ibibita ī lris: q: remotō appellatōis ñ ipedit appellatōz: vbi mālefle qs gnat. ī. de ap. vt dēbit & iō ois revocāt q̄ p⁹ appellatōz legitimā facta sunt. ī. e. lras. b.

& ¶ Sine canonico. verbū istud fere sp ponit ī causis spūalibus & pcipue ī mrimonialibus: q̄ p canones termiari dēbēt. ī. de cōsang. & affi. c. j. i fi. Jn omnibus causis ponit debito fine: ß ī hoc nō ē vis: q: ī spūalibus ponit q̄libz debito fine. ī. e. cū ad sedē. ī. de testi. ex tenore. b.

g ¶ Rauis. ō ꝓmissis. ō violēta p testes ꝓbāe dz: si aduersarius ipaz negauerit de rebus amissis p ꝓbum iuramētū q̄litate ꝓsonarū ac negocij ispecta: & sic taxatōe iudicis ꝓmissa pōt seq̄ pdēnatō. ē. qō me. cā. c. vl. vbi de hoc. & C. vñ vi. si qñ. & ij. q. j. ī ꝓmis. & de iurisd. oli.

b ¶ De iurijs. qs specificare dz: q̄ agit iuriar. ff. ō iudi. ꝓtor. j. rñso.

c ¶ Fructus. Nō q̄ fructus dicunt: q̄ supsunt deducto expēsis: q̄ sunt ḡra querēdoz. colligendoz & conseruādoz fructuū: quod locum habet

Ræ pgōe. sine iudicio eccl'e. & tō male etiā si pfāguitas notoria eēt. ī. de diuor. postea. q: tal' sepatō pena ē: q̄ nō dz imponi nisi p iudicē. xxxiij. q. ij. seculares. & §. i hoc.

s ¶ Per procuratorē. qō bñ licz etiā si eēt minor. xxv. ānis. ī. e. ex pte. etiā si ageret ad thorū sepatōz tm̄. ē. de pcu. me. ß si criminaliter agēt nō. vt ī c. me. & ī. ō accu. veniēs. ī cēmē ei ñ inuenit procurator. v. q. iij. ī criminalibus.

u ¶ Añ ingressuz & p⁹. p hoc vr' q: qō spoliatōis ī modū actōnis ꝓposita piudicet pncipali: & añ litē & p⁹litē pl. ar. ē. de cā pos. pastoral'. Sed vr' q: ñ sit audiēda mulier ista petēs restitui nē lite pl. sup pncipali. sicut ī mutuis petitiōnibus q̄ añ ingressuz pncipal' ꝓponēde sunt. ē. ō mutu. peti. c. j. & C. de sen. et interlo. omn. iudi. & ꝓpr. & q: dilatoria ē q̄litēcūq; ꝓponat: & dilatone qōes oēs siue exceptōes añ litis pl. de bēt ꝓpon. postea vo ñ. ī. ō re iudi. inī mōsterium. Datis vr' dicēdū: q: si aliqs ꝓtestet litem cū actore itētata qōe ꝓpetans: sicut faciebat vir iste: q̄ agebat ō ꝓsāguitate: si nihil re⁹ dicat de spoliatōe añ litis pl. nō sit postea audiēd⁹: siue ī modo actōis l' exceptōnis velit obijcē spoliati onē: siue sup eadē re. ß sup diuers bñ possz petit restitui ī modo actōis rēuenīēdo litis pl. durante iudicio. ē. de or. cog. cū dilect⁹. & ē. ō fer. in pcessio lugd. c. dispēdia. §. re⁹q̄. ß ñ ī modū exceptōis. Et in cāu h⁹ dicere. qō spoliatus onis ꝓbita ī modo actōnis p⁹z imiari: & fcta restitutōe ꝓcedat sup petitorio: & tibi ipsi q̄ h⁹ omisit. ß ß tō m'r audit: q: & añ ingressuz litis & cōra ordinario & coram delegato m'r h⁹ istanē petebat & p⁹ ingressū: & nihilominꝰ spoliatus p iudicē ingredi iudiciū petijt restitui. & cū mil. ꝓficēt: appellauit. & qō dr ī dicēs. pastoral' itelligit qñ p⁹ qs itētat pentorū. ille idē añ pl'oz pt redire ad p[o]ssessionē: vñ ñ ē sic. adultata. ī. ō diuō. significastī. vl' misi umēt femina viri: ita q: ñ possz ei caueri. ī. e. lras. & ē. e. ex trāsmissa. & ī casu quē hēs. ī. ō diuor. gauemus. i fi. Itē vbi petit restitui ī modū exceptōis: ibi nō dat restitutio: q: nō agit ad hoc. ē. de or. cog. cū dilectus.

t ¶ Restitui. ar. ē. ō or. p. itelleximus. ibi petitōio: ß possessorio: sic ñ ē ¶ Post appellatōz. & ita tenuit appellatō: lz eēt ibibita ī lris: q: remotō appellatōis ñ ipedit appellatōz: vbi mālefle qs gnat. ī. de ap. vt dēbit & iō ois revocāt q̄ p⁹ appellatōz legitimā facta sunt. ī. e. lras. b.

& ¶ Sine canonico. verbū istud fere sp ponit ī causis spūalibus & pcipue ī mrimonialibus: q̄ p canones termiari dēbēt. ī. de cōsang. & affi. c. j. i fi. Jn omnibus causis ponit debito fine: ß ī hoc nō ē vis: q: ī spūalibus ponit q̄libz debito fine. ī. e. cū ad sedē. ī. de testi. ex tenore. b.

g ¶ Rauis. ō ꝓmissis. ō violēta p testes ꝓbāe dz: si aduersarius ipaz negauerit de rebus amissis p ꝓbum iuramētū q̄litate ꝓsonarū ac negocij ispecta: & sic taxatōe iudicis ꝓmissa pōt seq̄ pdēnatō. ē. qō me. cā. c. vl. vbi de hoc. & C. vñ vi. si qñ. & ij. q. j. ī ꝓmis. & de iurisd. oli.

b ¶ De iurijs. qs specificare dz: q̄ agit iuriar. ff. ō iudi. ꝓtor. j. rñso.

c ¶ Fructus. Nō q̄ fructus dicunt: q̄ supsunt deducto expēsis: q̄ sunt ḡra querēdoz. colligendoz & conseruādoz fructuū: quod locum habet

tã i bone fidei possessonbꝫ: q̃ i male fidei: etiã p̃donibꝫ. ff. ꝛe peti. here. si a dño. §. fructus. ꝛ. l. plane. i fi. ꝛ. C. ꝛe fruc. ꝛ litis expẽ. l. j. nã nul lus casus inuenire põt: q̃ hoc gen⁹ ꝛeductiõis ipediat. ff. famil⁹. herẽ. fundi⁹ q̃. j. rñso. i fi. ꝛ. ff. solu. ma. fruct⁹. nisi i vno casu. j. ō ꝛea. tua fructus em̃ intelligunt ꝛeducti ncĩjs impensis. ff. ꝛe op. ser. fruct⁹. et ff. ꝛe vsuf. qō i fruct⁹. ꝛ. ff. mã. q̃ ꝛe mutuis. § idẽ labeo. ar. xij. q. ij. nobis. cũ hac distinctiõe bone fidei possessor tene tur restituere tm̃ extan tes eã lite p̃. ꝛ ñ plus ptos: post litẽ vo p̃tes. vniuersos. C. ꝛe rei vẽ di. certũ. male fidei pos sessor ñ aũt violẽt⁹: tal⁹ teneꝫ reddẽ oĩs q̃ phã tur ad eũ puenisse eã li tẽ p̃tes. ꝛ post. C. ꝛe rei vẽ. si fundũ. Si vo fu erit violẽt⁹: tũc tenetur restituere pceptos ꝛ eos q̃ papi potuerit p̃ vetes possessores: vt h̃ dic̃. et s. e. p̃grente. ꝛ. §. ō offi. ꝛe. cũ cã. ꝛ. xij. q. ij nõ liceat. qō tm̃ ñ loq̃t i re male alienata. ꝛ. j. ō ap. bone. et. ff. ꝛe peti. here. sed ꝛ si lege. §. qō aũt aut. ꝛ. ff. ꝛe rei ven. si nauis. §. vl. ꝛ. C. vñ vi. si ꝛe possessiõe. ꝛ. ff. ꝛe vi ꝛ vi ar. l. j. §. q̃ vi ꝛiect⁹ẽ. ꝛ. §. nõ solũ. si cui i ignorantia actõe C. ꝛe pigno. ac. l. ij. et hoc põt intelligi ꝛe fructibꝫ idustrialibꝫ: vt fru mẽto. vino et p̃sitibus sec⁹ vẽ ꝛe aljs. s. ō nã libus: vt pomis ficubꝫ ꝛ p̃sitibus: qm̃ istos ñ facit suos possessor ena bone fidei: vñ reddẽ te neꝫ vniuersos. vt. ff. ꝛe vsuf. l. fruct⁹. ꝛ ꝛe fru ctibꝫ istis q̃liter restitu endi sunt: hẽs isti. ō offi. iudi. i prin⁹ ff. ꝛe rei vẽ. ex diuerso. ibi nõ. ꝛ i ẽbo restitutõis: oĩs vtilitas actoris cõtinetur ff. ꝛe ver. sig. cũ p̃to⁹. ꝛ. ij. q. j. p totũ. ꝛ. ij. q. ij. p totũ.

possessores vetes pcepissent red di faciatis eisdem. ¶ Anno. iij.

Cepo ꝛ capitulo terdoñ.

Liz cãz q̃ int vos noĩe ter doñ. eccĩe ꝛ mgr̃m ꝛ frẽs milĩ tie tẽpli in lõbardia sup̃ domo caluẽtie vtebaꝫ ꝛe locodio et ꝛe colũba abbatibꝫ memĩm⁹ p̃mi sisse: ꝛ. i fra. Eps terdoñ. possessiões q̃sdã bũiliatis sb̃ ea p̃ditõe p̃cessit q̃ noĩe terdoñ. epi orato riũ ibidẽ ꝛ hospitale p̃stituerẽt ꝛ. iij. sol⁹. cẽsuales terdoñ. epo ã nis singul⁹ exhiberẽt: a q̃ etiã p̃ sona q̃ loco p̃ficereꝫ eidẽ inuesti turã pcipet: ꝛ p̃ se ꝛ aljs frib⁹ ei ꝛ succeſſoꝛib⁹ ei⁹. obiaz faceret mãualẽ epo sibi loci dñũ mbi lomin⁹ retinẽte. Dict⁹ vo mgr̃ ad eandem domũ aspiras ipos adeo circũuenit: q̃ p̃ter cõscias vestrã se ꝛ sua i eius manibus t̃ diderũt: ea tm̃ conditõe apposi ta si vobis q̃ faceret cõplace ret: sine quoruz assensu se nihil posse facere asserebãt: et infra. Intelligẽtes aũt p̃dictã domũ eidẽ mgro traditã sb̃ p̃ditõe fuis se: ꝛ q̃ nullũ iuri vro p̃iudiciuz fuerat irrogatũ: ex eo q̃ idẽ ma gister iusticie vr̃e nõ inscius vo bis ignorãtibus possessiõz accepit: p̃sertim cũ statim ex quo id vobis innotuit vim vi duxeritis repellẽdã: ꝛ q̃ idẽ sua temerita te possessionẽ p̃ter p̃sciam vãm ad quos ipam possessionẽ noue rat ptinere: ꝛ quos q̃stiõem sibi moturos suspicãi ꝛebuerat: est ing: essus. pcuratorẽ vr̃m ꝛ ve stro nomĩe ab impetitiõe ipsius magistri noĩe dom⁹ militie tem pli quo ad faciẽdã restitutiõem quã petebat reddim⁹ absolutũ ꝛecernẽtes vos mgro satisfacti onẽ ꝛebitã exhibere si ꝛefendẽ do ius vestz̃ i offensam ip̃i⁹: vl' domus militie tẽpli modũ for sitan excessistis. ¶ Dem bituri ceñ. archidya.

Litteras tuas recepimus q̃ cum quedã mr̃imonialis cã bituricen. archiepo in remotis agente in tua p̃sentia tractare tur. n. mulier separi a. b. viro suo istãtissime postulabat. cui se q̃rto gradu p̃sãguitatis ꝓponebat eẽ cõiunctam: ꝛ infra. Clr autez sibi vxorẽ postulabat re stitui: q̃ ab eo sua temeritate di ñ restitutꝫ iste mgr̃: q: nõ fuit spoliatus.

i Q Preiudiciũ fuerat. Vñ scias q̃n aliqm̃ p̃iudiciũ fiat circa possessiõnẽ: vel q̃diu eã possidẽ itelligit: notabis: q: aut possideo rẽ aliquã p me: vl' p aliũ puta p seruũ vl' colonũ. Si p me: ls spõte recedã nõ alio ꝛefeꝛẽdi possessiõz: adhuc eã retineo: nisi scieꝫ negligã. ff. ꝛe acq. pos. si ꝛe eo. §. j. et si alĩ ꝛtrat talẽ possessio nẽ quaz solo aio ren neo: adhuc ꝛuneo pos sessiõz: nisi ille me ve mẽtẽ ñ admittat: l' si ñ auõo accedẽ ad pos sessiõez: ꝛ eꝛ suspico: me posse repelli. ff. ꝛe acq. pos. si id qõ. §. vl. ꝛ. l. clã possidẽ. §. q̃ ad nũdias. ꝛ q̃ cuo scuero aliuz eẽ i pos sessiõe: possuz expelle ipz. vt h̃ pz. ff. ꝛe ac q. pos. qõ meo noĩe. § vl. ff. ō vi ꝛ vi ar. ij ẽ. §. eũ igr̃. ħ si aliẽ i possessiõe nomĩe meo tũc si ille expellit: vel alij ꝛdat possessiõez: stari pdaz eã. ff. ō acq. pos. l. possideri. §. qō si ꝛu⁹. ꝛ hec vera sũt i rebꝫ ĩmobilibꝫ. ħ si qs rẽ maz mobilẽ oc cupat stari pdus possessiõz. vi. ff. c. si rẽ mo k. Cũ stati. l. q̃cato peruerit. ff. ad tercull'. l. ij. §. ꝓsulti. l Q Suspicari ꝛebuerat. vt. ff. qō vi ã cã ⁹u⁹. ff. ꝛe acq. pos. l. possidẽt. §. si qs nũciꝫ m Q Restitutõz ei. ꝛ sic pz: q̃ ñ sufficꝫ p bãe q̃ aliqs sueꝫt spo liar⁹: nisi pbz se posse disse. duo ei pbãe dz q petit restitui: se posse disse: ꝛ spoliatũ fuisse s. ō of. del'. p̃sultatõ b⁹. ħ h ñ possidebat: vt dixi. q: sb̃ p̃dictone possessiõz accepit. Itẽ si qs possedit ex p̃cario p̃ ex gra: ñ pt petẽ fiti tutõz. x. q. iij. q̃. Cũ' si obijciaꝫ q̃ iconuẽti ꝛeiecit. ff. ō vi ꝛ vi ar. l. j. §. vi vi. ꝛ. ff. ad. l. acq. sciaz. §. q̃ cũ aliꝫ. ꝛ. j. ꝛe sen. excõ. si vo. §. si vo. aliud ẽ possidẽ. aliud i possessiõe fuisse. ff. ō acq. pos. si qs añ. n Q Excessistis. ꝛebuerꝫ h⁹ facẽ cũ moderate ĩculpate tutele. C. vñ vi l. j. Dz nũqd istiusũt excõicati: q̃ expulerꝫ illũ mgr̃m et alios religio sos ō mo illa: Ndr̃. q̃ sic. j. ō. sen. ex. ñ dubũ. ꝛ ex pluribꝫ aljs ca pl'is ibidẽ. Dz p̃ vr̃: q̃ luctũ ẽ cuilibz se ꝛefẽdẽ. j. ꝛe sen. ex. si vo alĩ cui⁹. §. si vo. ꝛ q̃sisti admissi sunt ad agẽdũ: qō ñ eẽt si papa eos ex cõicatos reputaret. j. ꝛe pba. p⁹ cessiõz. Dicas q̃ hec rõ nõ vz bona: q: nõ agebãt: sed ꝛefendebãt se cõtra istũ mgr̃m q̃ petebat restitutõem Dicas q̃ si isti scienter ꝛ ex ꝓposito excesserunt modũ i expellẽdo eos ꝛe domo illa: macerũt i sniam excõicatõis. q: vim vi repellere licet: sed cum moderamine inculpate tutele. ar. xxiij. q. iij. non inferenda ꝛ. ff. ad. l. aquil. si ex plagis. §. tabernari⁹. ꝛ. j. ꝛe sen. excõ. vt fame in fi. sed si nõ aliter possent se ꝛefendere: nisi modum excederent: nec tunc credo illos incidisse sniam. ar. ff. ad. l. acq. sed ꝛ si. j. responso. Si vo casu ꝛ ignoꝛanter excesserũt modũ: tũc nõ eẽnt excõicati. vt. i ꝛe hom. sicut dignũ. §. illis p̃terea. b.

Litteras. i tua. ar. archidyaconũ bñe iurisdiõez cãz mr̃imo nialiũ. sic ꝛ abbas. j. ꝛe excess. pla. accedẽnbꝫ. i fi. sic ꝛ archi p̃br. j. ꝛe p̃san. ꝛ affi. ex lr̃is. Ndr̃. ō. xxxv. q. vj. eps. i synodo. ꝛ i ꝛecr. p̃dicta accedẽnbꝫ. i his ei cõsuetudo seruat: q̃ dat iurisdi tiõem. ix. q. iij. ꝓquestus. C. ꝛe emãc. l. j. ꝛ vl. ꝛ. §. ꝛe arbi. dilecti. i fi. ꝛ ita pot⁹ cognoscunt ex cõsuetudine q̃ ex iure. ar. p̃dicte ꝛecr. accedẽnbꝫ. ꝛ ar. ad hoc. s. ꝛe offi. archidya. c. vl. ad finẽ.

b Q Cõiunctã. ꝛ hoc incõtinẽti pbare volebat.

q Q Que sua temeritate diuerit. al's si eã a se repulisset: non posset

Zumjcausam. humiliatis. olim isti humiliati condemnati fue rũt ab ecclesia p̃ lucium papã: ꝛm quod p̃tinebat i ꝛecre. j. ꝛe here. ad abolendã. i p̃ticula que mõ est ꝛecta in p̃n⁹ illius. c. ħ postea tempore clemẽtis recepti sunt ab ecclesia: q: i nullo errabãt: nisi q: condemnabãt iurantes. sed ipi i hoc se coꝛrexerũt: ꝛ iurãt q̃n expo dit. ꝛ ecclesia eos mõ approbat.

e Q Sub ea p̃ditõe. i. sub ea forma. xviij. q. ij. eleuther⁹. ꝛ. j. ō p̃bẽ. si gnificatũ. j. ō cẽsi. q̃nto. vel i traditõne tre põt apponi p̃dictõ. j. ꝛe p̃di. ap. vez. ꝛ ita ñ ẽ hec p̃ditõ symõiaca: cũ etiã al's ad hmõi illa ecc'a te neaꝫ: exq̃ surgit i fruitoꝛio terdoñ. epi: sic nõ ẽ symoniacũ: si eps eccle sias p̃cdit pijs aljs locis: si i eis aliq̃d sibi ꝛeseruet noĩe pẽsiõis. j. ō ꝛe lig. w. p̃stitut⁹. v. cũ aũt. ꝛ cẽsus etiã soluiꝫ ad iudiciũ subiectõis. s. ꝛe ea pos. c. vl. ꝛ. j. ꝛe cẽsi. oĩs aia. i fi. ista q̃dẽ ꝛe iure cõi p̃cedunt. vñ ex p̃esse põt p̃stitui cẽsus i fundatõe ecclesiaꝛ.

f Q Manualẽ. s. ꝛe ma. ꝛ obe. bis q̃. ad quã subditꝫ tenẽt: vt ibi. ꝛ etiã p̃ iuramẽtũ q̃ñq̃z. j. ꝛe iureiur. nulli⁹. ꝛ. j. ꝛe noui ope. nũc. cũ ex inuũcto. ꝛ. xxij. di. q̃. vbi ꝛe hoc.

g Q Ea conditõe apposita. nisi hec p̃ditõ fuiss̃ apposita: valẽt p̃ bũilia tos: si simplex fuiss̃ hmõi traditõ. ħ nõ p̃iudicaret epo vel alteri q̃ ius hẽt. j. ꝛe dona. inter dilectos. ar. s. q̃ me. cã. cuz dilecti. ꝛ. s. ꝛe arbi. cũ ipe. ar. j. ꝛe re iudi. cũ sup cõtrouersia.

h Q Tradita sub p̃ditõe. q̃ nõ exñte traditõ ñ valebat. ar. j. ꝛe p̃di. ap. ꝛe ill'. ꝛ. c. vez. ꝛ insti. ꝛe v. ob. §. ex cõditõnali. ꝛ iõ dictus mgr̃ nõ pos sidebat. tũc ꝛemũ dr̃ qs possidẽ: cũ p̃ditõ exiat. ff. ꝛe acq. pos. q̃ absenti §. si qs. ꝛ codẽ mõ ñ amittit possessiõz: q̃ sub p̃ditõe recedit. ff. ō acqui. pos. si cũ me. j. rñso. i fi. ꝛ iõ cũ nõ possederit: nõ poterat spoliari: et iõ

petere restitutiõez: cũ seipm expoliasset. ar. xxvij. q. ij. agathosa. Sz ꝑ credo ꝙ hoc nõ obstaret: si velut ipaz rehabere ꝺ eã expulit q: eoipo ꝙ repetit ip lam: ꝛ ipsa. ñ vult ad eũ redire: intelligitur eũ spoliasse. Sz nũqd hẽt locũ pacti ꝛ nõ petẽdo: Elideꝛ ꝙ sic. xxxiij. q. v. qõ ꝛo. in talibꝫ ñ valet pactuz vel ꝓpositio .s. ꝛ trã sac. c. vl. ita ꝙ vterqꝫ ꝥmaneat in sec'o nullum pactũ ibi valet: nec absoluere se pñt: eẽ si iurarẽt. ꝯ. ꝛ inf iuran. tua. et etiaz si voueret. ar. ꝯ. ꝛ colluer. ꝓuig. ex pte. ij. in fi. qz ꝓfessio eẽ ibi locũ nõ hẽt ꝯ mr̃ionũ ꝛ. xxxv. q. vj. si duo. et. ꝯ. ꝛ eo qui cog. cõlang. vx. sue. sup eo. nec etiã excepto rei udi. locũ hz ibi. vnõ volũtas ibi ꝛambu latoria ẽ. ꝯ. ꝛ re in. lator. ꝛ. c. ꝓsãguinei. ¶ Et. ꝯ. sub isto. ꝯ. ꝓtineꝛ ꝙ ps mulieris ecõtra viri sentiã alie gabat: ꝓpt qõ nõ erat restituendaz marito. ¶ Nõ põt dispẽsare id est ñ vult vt nõ expedit. sic. xxxij. q. v. si paulus. qm̃ papa i oibꝫ dispẽsare ꝓt que nõ sunt ꝯ arneł'os fidei: vł generalẽ stam ecc'ie. xv. di. sicut. et xxv. q. j. sunt ꝺam. nec in his q̃ sunt ꝓta substantiã mõachatus ꝯ. ꝛ sta. regu. cum ad monasteriũ. in fi. nec in his q̃ in sui natura sunt mala: vt sine pec cato posset ꝗs adulterari. ar. ꝯ. ꝛ iureiu. et si xp̃us. §. ꝺam eẽ nec põt dispensare vt sit ꝗs habeat plures vxores. s. ꝛ trãsac. c. vlti. Idem credo ꝛ ḡdibꝫ diuina lege phibitis: vt ħ dicit. vnde ꝺpe ponit hᵒ vbũ nõ põt et tõo hec expositõ ñ vult vł nõ expedit: nõ habet locum hic. ¶ Mẽgãda. et infra q̃sunt eẽ an idẽ eẽt: si ḡdus dispẽsabit vel aliud impedimẽtũ dispensabile alleget: ꝛ ꝓbationes eẽnt incõtinẽti pate. b. q ¶ Iam mediã. ar. ꝛ medio spectando. sic. s. ꝛ offi. vel'. q̃renti vii Ouidius. Inter vtrũqꝫ vola medio tutissimus ibis.

h ¶ Prum ꝙ ꝛecretalẽ. istoꝝ optimo. s. ꝙ restitutio sit faciẽda: multis iuribꝫ innit. et ꝓmo ꝙ ꝛecre. s. e. ex ꝙquestiõe. ꝛ. c. in lris. ꝛ. c. ꝛẽ cũ ꝗs. ꝛ. s. vt lite. nõ ꝓt. accedẽs. ij. ℒ. ꝛ ap. l. j. ꝛ. ℒ. ꝛ tona. uni vi. ꝛ vx. si mariꝰ. nec obstat illa ꝛecre. s. ꝛ o. cog. c. j. q. loqẽ in pentono: vt ß. ꝯ. di. nec obstãt leges ille. ff. vt in pos. le. si is a q. ff. ad exhibẽdũ. l. iij. §. ibidẽ. ꝛ. ff. ad carbo. l. iij. §. cãe. q. loquunt in possessiõe adꝺpiscẽda eẽ in exhibitiõe rei vbi differt mussio i possessionẽ: si incõtinenti ꝓbet ꝛ ꝓpietate: et fallit in casibꝫ notatis s. e. ex ꝙstione: ꝛ in casibꝫ qui notanꝰ. iij. q. j. in suma. ꝛ. s. c. ꝓ. i ¶ Adouetur. resume nec exigere nec reddere ꝛebet ꝛebitum.

k ¶ Oraculum. i. responsum.

l ¶ Clementis. s. ꝛ ordi. cog. c. j. b.

vertit: ꝛ infra. Rescꝑto petebas ap'lico edoceri: vtz qñ aliqs cõsãguinitatis gradꝰ obijcit: i ꝙ se. ap. dispẽsare ñ põt nec etiã ꝓsueuit: ꝛ ꝓbatões ꝓmpte sint ꝛ parate: ꝺulgẽda restitutio sit an negãda: ꝛ infra. ¶ Sane circa solutõz ꝓpositе qõis dr̃se sũt smie diuersoꝝ: aliꝰ asserẽtibꝰ restitutõz faciẽdã aliꝰ sentiẽtibꝰ i ꝛrũ nõnulis viã mediã eligẽtibꝰ ac dicẽtibꝰ eã faciẽdã inkdũ: qñqz peꝛtꝰ ꝛene gãdã ꝓmi ꝙ ꝛecretalẽ ep'lam lucij pape iuuari videt arguẽtis quos dã iudices ꝛelegatos ꝙ restitutõz viri ꝙ sine iudicio eccie vxorẽ dimiserat: ꝛ ei ꝓsãguitatẽ postmoꝺ oppõebat spoliate ac ꝛpetẽti ꝓiudgẽ ónegabãt: ꝛ mãdãtis sibi ꝓus restitui talit spoliatã: ꝛ postea ꝛe mr̃ioniali cã cognosci. ¶ Dozuz aũt assertiõz iceꝰ vr̃ piculũ oppugnare: sz ipi timoꝛe inceꝰ manẽ eẽ rñdẽt: cũ etiã bñficio restituti onis obtẽto ꝙ ꝓsãguitatis hz noticiã nec exigere ꝛebitũ nec cõtra ꝓsciaz soluere teneaꝛ: qm̃ si secus egerit edificat ad gehẽnã. sic nec ꝓsãguitatis cõsciꝰ sup cuꝰ ꝓiugio qõ ñ moueꝛ. ¶ Scõa ꝺo assertio ꝓ oraculũ clemẽtis pape fulcit: a ꝙ cũ fuisset q̃stitus: vtz muliere q̃ dã quẽdã i vir̃ petẽte ꝙ vt eaz repelleret: exceptoz ꝓsãguitatis obiecit: ꝓus eẽt ꝛe impedimẽto ꝓsãguinitatis agẽdũ: q̃ sup mr̃imonio smĩa ꝓferret: sic inqlitõi facte rñdit: ꝙ cũ exceptõe ꝓbata ꝓncipalis qõ ꝓmaꝛ. ꝓus eñ cognoscẽ dũ est ꝛe ipa: q̃ ad diffinitõis articulũ ꝓcdaꝛ: cũ etiã i mltis casibꝫ restitutõ differaꝛ ꝥm canonicas sãctões. ¶ Opinioi aũt vl time videt ñ incõgrue adaptari. vt i gradibꝫ ꝓsanguinitatis ꝺiuina lege phibitis restitutõi aditꝰ ꝓcludaꝛ: sz cõstitutiõe inkdictis: hũana restitutõ locũ hẽat cũ effectu: cũ i illis dispẽsari ñ possit. ꝛ i istis valeat dispensari: sic̃ beatus gregorius ꝛ multi aliꝫ dispẽsarũt. vnde nõ peccat: qui i hoc articulo adꝺmandatũ eccliesie reddit ꝛebitũ cõiugale. ¶ Nos aũt ad pñs nullã ꝛe ꝓdictis sentẽtijs reꝛobamus: nec cuiq̃ eaz aliqꝺ ꝓiudiciũ ex nostra respõsione ꝺolumus generãi. q̃uis ꝓscriptũ lucij pape mãdatũ ad possessoꝝium respõsum ꝺo ℒ Clemẽtis ad petitoriũ referaꝛ. ¶ Porro cũ mr̃ier q̃ cõsanguinitatis habet noticiã: ꝓ ser tim i gradibꝫ quos lex diuina phibuit non possit hmõi viro sine mortali pcto carnaliter cõmiscerі: qm̃ omne quod nõ ẽ ex fide pcm̃ est: ꝛ ꝙquid fit cõtra cõscias edificat ad gehẽnã: frustra i tali casu adiudicaꝛet restitutio spoliato: cũ illa cõtra ꝛeũ ñ ꝛebeat i hoc iudici obedire: sed potius excõicationẽ humiliter sustinere sicqz difficultas occurreret q̃ ꝓplexa: qz ꝓpt smĩaz oporteret eaz reddere ꝛebitũ: ꝛ ꝓpt conscias rd ꝛere ñ ꝛeberet. vñ contigeret eos grauit ipediri: ꝛ vtriqz laqus paret: cũ int se carnalit cõiũgi non possent: nec alt alti mr̃ionialiter copł'ari. ¶ Preꝛea melꝰ vr̃ ꝙ cũ oppõitur cõi ãguitas ꝓsertꝫ i gradibꝰ ꝺina lege phibitis: ꝛ ꝓbatões offerũtur icõtinẽti pate: i ceꝛis adiudicãda sit r̃stitutõ. sz ad maiorẽ cautelã iuramẽto recepto ꝙ tal' obiectõ malitõse ñ fiat sola ꝙ ad cõmixtõem carnalẽ: maxime si fama cõsentit: ẽ restitutõ

m ¶ In multis casibꝫ: ꝛe ꝙd aliq nõit. s. eo. n ¶ Diua le ex qõe. geł lenit. c. xx. q: ꝙdã ꝓpter hoim rapinaẽ tñ due ꝓsone excludebãt a ꝓiugio: vt nec filꝰ mr̃ez nec filia ꝓez ducẽt. Sꝺ lege excepit fere. xij. matrẽ. nouercã. sororẽ. neptẽ. amitã, matertã. sororẽ ꝓtrui. vxorẽ frisꝫ ß hᵒ ꝛcepit ꝛemiatõem viij. q. j. oli. Sub lege gr̃e ꝓuignã filiã ꝓugni l' ꝓugne: sororẽ vxõis tam̃ paucos exclusit: vt multiplicaꝛẽt homies. Sub gr̃a ꝺo. s. ipe xp̃i ꝑlume ꝓsõe excludunẽ vt locũ hẽat ꝓmẽta. ꝛ ẽ illa phibitõ ꝓugij. nã a fornicatõe clibꝫ ꝛ qlibꝫ excludũt. ꝛ ita cũ ecc'a i istis ḡdibꝫ ꝺina lege phibitis ñ ꝓsueuerit dispẽsare: eis oppõit ꝙ ñ ẽ restituõ faciẽda: ꝛ hᵒ vidr̃ sonare lr̃a ista.

o ¶ Bt̃us grego. xxxv q. iij. qdã lex.

p ¶ Nõ peccat allegatẽ. q ¶ Cuiq̃. oibꝫ ei iunis auctoritatibꝫ eq̃ ꝓpagatua fuanda ẽ. ℒ. ꝺ ve. inf enu. l. j. §. his ita. ar. ꝛ. di. sic oẽt. ꝛ. xx. di. ꝺ r ¶ Solum' lib. i fi. gnãri. ꝛ tñ gnãt. Judices ei ꝑm suã opi. ſẽtẽtiãt. xj. di. nolite. ꝛ. j. ꝺ cele. mis. ꝛe hoie. ar. ꝛe cõse. di. j. ꝓcepta. ꝛ ꝓpa ß loq vr̃ vt mgr̃.

s ¶ Porro. hec allegatõ grego. est.

t ¶ Nõ ẽ. xxxviij. q. j. §. ex his. ꝯ. ꝺ ꝓcp. qm̃ oẽ. ꝛ. ꝯ. ꝺ spmo. ꝓ tuas u ¶ Excõicatõz. hᵒ ꝑm distictõez ulli ꝛecẽ. ꝯ. ꝛ sen. excõ. inq̃sitõi.

x ¶ Laqus. ecc'ia eñ nulli ꝺz laqueũ injcẽ. xxvij. q. j. ꝺ viduis. ij.

y ¶ Diua. Ergo vr̃ ꝙ i scõo ḡdu ecc'a dispẽsare ñ possit: cũ ustõ fuerit ꝺina lege phibituz. xxx. q. iij. pitaciũ. ꝛ i le uit. phibẽt scõs ḡd'in ꝓsãguitate ꝛ affinitate: vbi ꝛ ꝓpitudinẽ soꝛoris vxoris tue ꝛ filie ei' nõ

revelabis: filiã filij ei' ꝛ filiã filie ñ assumes. Sz ꝯ vr̃. ꝯ. ꝺ duõ. gaudem'. vbi ꝺ ꝙ si pagãi ꝓcrit i scõo ḡdu p'fidẽ receptã ꝛebẽt insl' remanẽ. Dicas ꝙ i lenit. phibẽt scõs ḡd'i ꝛecẽdẽtibꝫ ñ i collatalibꝫ. vñ in scõo collatali dispẽsare pt ecc'a ꝛ expone ꝓsertꝫ. i. marie. qz si ꝓbatões icõtinẽti sũt pate: ñ ẽ faciẽda restitutõ q̃tũ ad carnalẽ copulã i q̃cuiq̃ ḡdu: ß mł'tofoꝝ i ḡdibꝫ ꝺina lege phibitis: al's fiat restitutõ q̃ ad oma z ¶ Offerenꝫ incõtinẽti. Dic ꝓ q̃ sz spoliator velut ꝓba vt. ꝯ. secẽre incontinẽti exceptõem ꝓsanguitatis: tñ spoliatus ꝓus est restituendꝰ si piculũ aie nõ immuneat: q: hec mulier restituit i ceteris ꝓterq̃ ad copulã: ꝛ tñ ꝓbationes incõtinẽti offerunt. vñ tollit distinctiõ quorundaz q̃ dicunt: ꝙ si spoliator velit statim ꝓbare exceptiõem: restituõ differt ꝙ id quod legit. ff. ad exhibendũ. l. iij. §. ibidẽ. ꝛ. ff. vt i pos. leg. is a q. Sed ille leges i alio casu loquũt. vt dictũ est. s.

a ¶ Juramẽto recepto. Hoc ẽ nõbile: ꝙ sz i cã mr̃ionij ꝛ aliꝫ cãis spũalibꝫ ꝛe calũnia siue malicia ñ iureꝰ: vt. s. ꝛe iura. calũ. lr̃as. iurat tñ ꝛe calũnia sup exceptionibꝫ post emergentibꝫ: si tamen ꝙ eas alter uꝝ uꝝ aliqliter impugnet. s. ꝛe elec. c. cũ dilecti. ꝛ. j. qui ma. ac. pos. c. fi.

ē. ℣. ℟ testi. ꝓnūz. ff. ℟ dam. infec. qui bona. §. si quis stipulaturus. ar. ff. qui satisda. co. ℟ dic. §. ubeꝝ. Dicas q̄ vbi i principio semel lite ꝓtest. iuratū ē ℟ calumnia postea nō iurāt: q̄ iuramentū illud extendit ad oīs exceptōes pemptorias: q̄ postea occurrūt: siue sint emergentes siue incidētes. C. ℟ iura. calū. aut. hoc sacrm. olī aliter obseruabāt: q̄ iurabāt sup ḡlibz capitulo. vñ hodie nō valēt iura q̄ hoc dicebāt. ⁊ sic nō ꝯdicōi leges ꝓdicte. qñqz enim iurāt ob aliud: puta q̄ ñ dixerit testificata. ℣. ō testi. Vltra tercia. añ lites ꝓ. bene iurāt sup exceptōibz ꝓpositis: ⁊ pcipue vbi arguit malicia excipiētis vt hic. ⁊. §. ō elec. cū dilecti. ⁊. ℣. ō excep. pastoral'. siue sit cā spūalis siue caulis. ⁊ nihilominus iurāt postea ℟ calūnia sup ꝓncipali qōe q̄ aliud ē iurare super exceptōibz añ litē ꝓ. ꝓpositis: q̄ ibi ꝛeuocat iudiciū: nec tāgit ꝓncipale qōz: nec ex eis oriuntur. ⁊ aliud ē iurare sup exceptōibz post litez ꝓ. q̄ ille tāgit ꝓncipale negociuz et oīnē ex eo. vñ iuramētū ℟ calūnia ad oīa extēdit q̄ emergūt post litē ꝓ. et q̄ incidūt. ⁊ ō post litē ꝓ. ꝑstito iuramēto sup ꝓncipali qōne nō iurāt postea: q̄ sic q̄si bis iurarent.

ꝑ ¶ Tolerare. hoc ītelige ꝑm distinctiōz illius ℟ cre. ℣. ō sen. ex. inq̄sitiōi. Vz pone q̄ tal' excōicata iuste moneatur nūq̄d vz sepeliri i cimiterio eccl'e: cū apō ℟ū nō sit ligata. xxiij. q. iij. sicꝺ nō recto? Dicas q̄ nō: q̄ q̄tū ad ecclesiā ligata ē: q̄ nō iudicat ō occultus. ℣. vt ec. būfi. sine dimi. cōse. vt nīm. ⁊ ita eccl'a ꝑ ipa nō vz orare. quo ad ℟ū soluta ē. nec nocet ei vil' sepultura. ℣. ℟ sepul. sacris. ponꝺ ei ꝓsulendū est aie q̄ cor. ꝑ. ⁊ i tali casu vbi mulier certa ē: ponꝺ vz reo obedire q̄ iudici ꝑm ꝓsiliū pape. ⁊. xj. q. iij non semp. xxiij. q. j. quid culpat: ne cōtra ꝓsciaz suā edificz ad gehēnā.

ꝑ ¶ Sufficiēs securitas. xxxij. q. j. ℟ bñficio. ex q̄ eīm ꝑter feminā vn' reliquū dimittere pōt ꝑm legem. i autē. ℟ nup. §. si igit mulier tale aliquid. coll'. uij. ergo multominus est restituto facēda: q̄ turpius eijcit q̄ nō admittit hospes. ℣. ℟ iurāt. quēadmodū. ⁊ i hoc casu alicui honeste mulieri ꝓmittēda est: vbi secure morēt. §. e. ex transmissa. ⁊. ℣. ℟ spō. cū locū. ar. §. ℟ pcu. accedēs. ⁊ ꝓterea sanctdatō ñ mutat matrimoniū ꝓpositū. insti. ℟ suspec. tuto. §. nouissime.

ℭ ¶ Ex pte. m. nōdum. vij. annoꝝ. ⁊ ita mihil egit: cuz etas impediret. ℣. ℟ despon. impu. libras. ⁊. c. accessit. Item ar. q̄ vbi quis vult contrahere mīmonium: nec pōt etate phibente: nec sponsalia cōtrahit q̄ non vult: nec matrimonium: q̄ nō potest: nec illud intelligitur contrahere. ff. ℟ rei. inter vi. et vxo. cum hic status. §. pe. ⁊. §. ℟ offi. ℟'. cum sup. ⁊. C. si quis alteri vel sibi multuz interest. Ar. contra. ℣. ℟ despon. impu. ℟ illis. i fi. ⁊. c. tue. Sed videt q̄ ille licet fuerit minor: auctoritate sua tamē nō ꝑbuit recedere. ℣. ō despō impu. ℟ illis. Sed i hoc distingue: vbi sponsalia nō tenuerunt etate phibēte: nec postea cursu tpis placuerūt: vt hic: q̄ anteq̄ puer. vij. annos cōpleuerit: ab eo receditur: vt hic. vel si ꝑ vim ꝛcta fuerāt: vt. ℣. ℟ despō. impu. ex lras. añcte sua pōt mulier recedere: q̄ nulla obligatō fuit hiis ꝛcta. vt i ꝓdictis ꝛcre. lras. accessit. vbi sponsalia tenēt: nō vz recedē aliter sine licētia ecclesie. ℣. ō despō. impu. ℟ illis.

b ¶ Copulare. hoc qō dicit voluerit mīmonio copulare: tollit alia ꝛia: ⁊ hoc q̄ volūtas ad nullū actū ꝑcesserit nec q̄ ad sponsalia nec quo ad mīmoniū. ⁊ ita nulla obligatō fuit ꝛcta: vt. ℣. sequit.

c ¶ Postulauit. ⁊ eiā res si qs ꝛdit ei i dotē: nā sp ꝛsumitur tal' ꝓditō si mīmoniū fuerit ꝛsecutū. ff. ℟ iur. ro. stipulatoz. ⁊. l. rotis. pmissio. ⁊ fructꝰ ⁊ ptus. ff. ℟ ꝓdi. cā data cā nō secuta q̄ se ꝑbet. §. fundus.

d ¶ Ex his minor. Dic ꝓ q̄ i cā mīmoniali mior. xxv. añoꝝ censetur maior. sil'r i voto. xx. q. ij. c. j. ⁊. ij. Item ⁊ i alio casu: cū minor monet ꝓs exequi: vel cuz agit ℟ testamēto ꝓs. xv. q. iij. ℟ crimi. vbi hoc. Item cū agit ℟ recipienda pos. C. qui legi. ꝓso. l. vl. Item cū agit ℟ thoro violato. ff. ℟ adul. si maritus. §. lex iulia. Item cū agit ō libero hoie exhibēdo. ff. ℟ li. ho. exhi. l. iij. §. penu'. Item cū impetrauit venia etatis. C. ℟ his q̄ veni. etatis impe. l. ij. Item cū agit negocia alterius. ff. ℟ mino. cū mādato. Et generaliter videt q̄ ꝑm canones eiā ꝓ ꝓtez suum minor agere possit: vt. ij. q. vij. q̄ñ. Vz nūq̄d minor pōt petē restitutōz i integr̄ in hmōi spūalibz siue ecclesiasticis negocijs si vocat se lesuz: vt si ꝓcat cū pape cū poterat ꝓtrahē cuz diuite. Dico q̄ non: q̄ error diuinaz non impedit mīmoniū. xxix. q. j. §. j. ℣ nec spōsalia: q̄ i hoc censet maior: et vbi minor nocet sibi nō restituit. ff. ℟ mino. l. si ex cā. §. ait papini. ar. xx. q. ij. c. j. ⁊. ij. ⁊ si maio ē. xx annis pōt se puniri re venūdari ad ꝓcipandū pcium. vt insti. ℟ iur. ꝑ. circa fi. Sed si minor. xxv. annis renūciat beneficio suo: nūq̄d potest implorare restitutōem? Videt q̄ nō: q̄ in talibus loco maioris habet: q̄ in rebus ecclesiasticis ſnia lata contra minorem absentē ⁊ indefensum tenet. §. ℟ electo. dudum. j. Sed in rebus immobilibus ſnia lata contra minorē absentē nulla est. ff. ℟ re iudi. contra pupillum. Item ex hoc sequeret inconueniens: q̄ si minor renunciasset ecclesie: si postea illa conferat legitime alicui: ℟mus minor petat restitui: q̄ ei abiudicabitur ecclesia: qui legitime est eam adeptus ⁊ sine culpa: quod esse non ꝑbet. ℣. ℟ ap. bone. lvj. dis. satis querſuz. xvj. q. vl. inuentū est. Item q̄ in rebus ecclesiasticis cōsendus est sui iuris: sicut et filiusfamilias in castrensi peculio. ff. ad mace. l. ij. ⁊. iij. in fine. Econtra videtur q̄ possit: q̄ ⁊ maiori competit restitutō in integrum. §. ℟ resti. in inte. c. ex lris. Item i rebus ecclesiasticis maius periculum est q̄ in alijs: ergo in eis cautius ē agendum. xlij. dist. quiescamus. vij. q. ij. c. vl. ff. ad carbo. l. j. §. iij. incongruum eīm esset: q̄ p assumptōem rei ecclesiastice ꝑderet beneficium restitutionis: q̄ vtilitas ꝑbet augeri non minui p dignitatem. ff. ℟ iudi. si longius. in fi. ⁊. ar. ad hoc. ff. cōmo. in cōmodato. §. sicut. i fi. ⁊. ℣. ℟ cōmo. c vno. ⁊. C. ℟ indic. vidui. l. ij. i fi. Ad hoc dicas q̄ minor potest petere i integr̄ restitutōem: si omisit ꝓbatōem necessariam vel al's captus sit in iudicio ⁊ beneficio: sicut ⁊ ecclesia que compatit minori. §. ℟ in inte. restit. c. j. ⁊. c. auditis. ⁊ quasi p totum. ⁊. ff. ℟ mino. q̄ si minor. §. j. ⁊. l. minor. xxv. an. Sed si renunciauit beneficio ecclesiastico: ⁊ illud iam sit alij collatuz: non subuenit ei. ff. ℟ mino. q̄ si minor. §. scevola. In mīmonio vero: puta cū ſnia lata ꝓtra matrimonium est: vbi ecclesia ꝑcepta est: ipso iure seruat illesus. ℣. ℟ re iudi. latoz. ⁊. c. consanguinei.

e ¶ Cōmodo restituta. sic. ff. ℟ spon. quesitum. ḋa ꝓ solam traditionem nihil egit. vbi eīm nulla precedunt sponsalia vel matrimonium nulla habet possessio: q̄ liber homo possideri ñ potest. ⁊ possessio illa talis est: q̄ qui possidet: possidet. vnde ex sola possessione facti nulla seruitus vel obligatō huiusmodi contrahitur: nec restitutio petī pōt cum nulla possessio iuris hic fuerit. vnde ⁊ hereticus non potest i mīre petere rem ecclesiasticaz restitutionem. xxiij. q. vij. c. j. ⁊. ij. nec laycus restitutionem ꝛcmarum: licet ℟ facto possideat: quia aliud est possidere: ⁊ aliud ℟tinere. ℣. ℟ prescrip. cauſs que. nec eīm sufficit ꝑbare spoliatōem: nisi ꝑbet q̄ possederit. §. ℟ of. ℟'. consultatis. ombus. ⁊. §. eo. oliz. vt ibi dictū est. Quādoqz tñ penit restitutō: vbi

differēda: donec auditis ꝓbatōibus et discussis cā sine diffugio terminet: cū vtriqz sit melius taliter expediri q̄ manere talē ipe ditos. Ꝺ si nō hēat ꝓbatōnes incōtinēti paratas: sz dilatōes expectat lōgiores: quia ꝓsumit contra eam que sine iudicio ecclesie sua tñ temeritate recessit a viro: ad restitutionē plenariā ecclesiastica ꝛbet cēsura cōpelli: quā tñ ipa thori negādo consortiū ꝛbet humiliter tolerare: donec ꝓbatōes offerat ꝑparatas: ⁊ tunc absolutōne petita ꝑm formā ecclesie absoluetur: sed anteq̄ fiat ei mandatuz sub ꝛbito iuramenti receptis ꝓbatōibus ꝓcedatur quēadmoduz est premissum. ¶ Si vo tanta sit viri seuitia: vt mulieri trepidanti non possit sufficiēs securitas puideri: nō solū nō ꝛbz illi restitui: sz ab eo potiꝰ amoueri: alioqn sufficieti si fieri pōt securitate ꝓuisa profecto videt conuīx añ cāe cognitionē restituēda marito.

Dē vultañ. epō.

Ex pte. m. mulieris fuit ꝓpositū: q̄ cū eam infra pubertatis tpa constitutā patruus suus filio. h. seneñ. ciuis nōdū. vij. annoꝝ mīmonio voluerit copulare ac eadē traducta fuerit in domū ciusdē. ipa exq̄ ad nubiles ānos pueit: ratū nolēs hīe qō a patruo suo circa hoc ꝓ curatum fuerat: a seneñ. epō nubēdi alij licētiam postulauit: ⁊ infra. Quia igitur nō credim⁹ ambigendum: quin ipa mulier q̄ vis minor causam possit matrimonij ꝓcuratorē tractare: ac pars alia q̄ muleris restituti onē sibi fieri prius postulabat restitui nequaq̄ ꝛbeat vtpote nullo iuris seu possessionis ꝓmodo ō̄stituta: cū ꝑ solā traductōz quā non ꝑcesserunt sponsalia: vl' consensus legitimus nec fuerunt etiā ſbsecuta: nullū inē eos obligatorium vinculū sit cōtractū: mandam⁹: q̄tenus si est ita: non

nulla pōt eē possessio: vt cū petit restitutō ꝓsequitur. ē. pr. Sz illud ē: qz possessio iuris pcessit: ꝛ q ꝑstat. sic. j. ꝛ pbē. referēte. ar. ē. ꝛ pcu. ex insinuatōe. Itē seruus petit restitutōem rei ꝛ dñi absentis qs ꝛ iure nō pōt possidere. ℒ. si p vim vel alio mō. l. vlt. si tr; vbi restitui ad res datas sibi a viro: quas ꝛ iure possidē non pōt. ff. ꝛ vi et vi ar. l. j. §. vlt. ꝛ hoc tradit. xliij q. j. §. j. Et nō q licet aliq̄ appeat reducta: ñ tñ ꝓsumendū ē statu ꝓ sponsalib⁹ vl' mrīmonio: vt hic pz. ꝛ l. pdicta. quesitus. ff. ꝛ spō. ℟ vbi sponsalia pcedūt infra puberta-te: si spōsa complet xij. ānos apud spōsū ꝓsumit mrīmoniū. j ō spō. ad id. ff. ō rit⁹ nup. mulierē.

f ℭ Subsecuta. qz nū q̄ spōsalib⁹ puella cō sensit: vel añq̄ puer septimū annū cpleuerat ab eo recessit.

g ℭ Exceptōibus supdictis. ſ. q̄ petebat fieri ꝓmo sibi restitutōz: et q̄ illa nō potat agē ꝓ pcuratorē: q̄ non hāt locū hic.

h ℭ Cum ad sedē q̄ ad petitorium fuit sic si ue separati potat agē ꝓ curator hospitalis. ꝛ hoc dictum ē. ē. ꝛ cā pos. cū eccl'a. ꝛ. c. cuz sup. ꝛ. c. cū dilectus.

i ℭ Cū ptinētijs. hic ℟ dat libell⁹ gnāl'. sic j. ꝛ vna. mt dicōs ꝛ sua ferē ibi gnālit ꝛ j. ꝛ pba. lz. ad fi. Ar. ō. ē. ꝛ libel. ob. ca. ij. et. iij. vbi plene no. ꝛ hoc. Ar. ē. ff. ō rei vē. si in rez. ꝛ istō act. §. curāe. Vol'. ꝑua ista locum hāt i rei vē. i singularib⁹ iudicijs: vbi oia debēt specificari q̄ petunt: vt hic ꝛ j. ō. vna. inter dilectos. cū oib⁹ ꝓsequib⁹ locū hāt i iudicijs vniuersalib⁹. Nā si qs petit ecclesiam cū suis ptinētijs vniuersitas est. ꝛ in hoc casu ad id quod non extat tempore petitōis apud eum q̄ conuenit: si tpe sue possideat condemnat: ac si tempore litis contest. possideret. ff. ꝛ peti. here. si quo tempore. ꝛ. ff. ꝛ pecul'. quesitū. Sed q̄ liter ꝓcedet circa ptinentias: cuz reus neget eas ptinere ad ecclesiā vl' ad hospitale? Rñ? vbi obscure ꝛ indeterminate aliq̄d ꝓponit circa initium iudicij: accipimus id quod vtilius ē actor. ff. ꝛ iudi. si qs intē tōe. ꝛ. ff. ꝛ v. ob. inter stipulantē. §. j. ꝛ id quod nocet reo. ff. ꝛ inter ro. ac. ō etate. §. nihil. In medio litis equaliter ꝓsumit ꝓ vtroq; ar. xxx. q. v. iudicantē. ꝛ. j. ꝛ testi. cum tu. In fine magis ꝓsumo ꝓ reo j. ꝛ pba. ex lr̄is. ꝛ. j. ꝛ si. instru. inter dilectos. i fi. debet em actor declarare i ꝓcessu ꝛ ptinētijs alis nō fieret executō ad voluntatē suā. ar. j. ꝛ plcrip. auditis. ꝛ. j. ꝛ spon. ex lr̄is.

k ℭ Quitus possedisset. Nūqd hoc solū sufficit ꝓbare: q̄ eisdē possedit. ad hoc vt possit restitui: nō: nisi ꝓbet spoliatōz. ē. ꝛ of. ꝛeleg. cō sultatoib⁹. ꝛ. ē. e. cum olim. vbi ꝛ hoc. secus est i dominio: qz ibi sufficit ꝓbare q̄ sit dñs: ꝛ ad hoc vt habeat ꝓ dño. ℒ. ō pba. sue. Et ē rō: qz dñium nō ita ꝛfacili perditur sicut possessio. ff. ꝛ acqui. pos. si quis vi. §. drīa.

l ℭ Credē. ꝓ hoc em fuit facta lītis cōt. ꝓ narratōem ꝛ rūsiōez. ē. ꝛ litis cōt. c. vno. ar. ℒ. ꝛ excep. sicdē. ꝛ. ff. ꝛ pen. here. si ꝛbitor.

m ℭ Testes. Sz cū agat ℟ possessorio tm: numqd oz ꝓbari ꝑs altera ꝓtra quā agebat tm possessorio? Videt q̄ nō: qz ꝛ questio spoliatōis ꝓmo tractāda est. ē. e. i lr̄is. ꝛ. e. item cum qs. ꝛ. c. ex conquestione. Dicas q̄ sup eodē possessorio potest se ꝛfendere: puta qz incōuenit ꝛ iecit: vel qz aduersarij possidebant sub cōditōe. ē. eo. olim. Itē q̄ ꝛ obstātib⁹ exceptōib⁹ supdictis audias q̄ hīcinde ptes duxerint ꝓponēda. ꝛ qd canonicum fuerit: Cap. re. ꝛcernas. Dē. Cum ad se. ap. accessisset cumañ. epi ꝛ fr̄m hospital' hierosol'. pcuatores: ꝛ ir̄a. Abbati ō accon. cāz q̄ sup eccl'a ꝛ hospitali ꝛ mōte citano inter eos vtebat: taliter duxim⁹ ꝓmittendā: vt audiret oia: tā ad possessoriū q̄ ad petitoriū iudiciū ꝓ netia: q̄ vtq; ps duceret ꝓponēda: ꝛ cāz ipaz fine debito tmīaret: cozā q̄ ꝓcurator hospital' p dicta cū possessiōib⁹ ꝛ ptinētijs suis q̄ tenebat eps sibi r̄stitui postulauit: ꝛ asser ēs illa ō iure ad hospitale hierosol'. spectare ꝛ q̄ ipa diuti⁹ possedisset. Ad q̄ rūdit ꝓcurator epi se nec scire nec credere supdicta ab hospitali possessa: vl' ad illō aliq̄ten⁹ ptinere: q̄ cumañ. eps vtpote in sua dioc. ꝓstituta rōnabilit ōti nebat. Cū igr̄ ad fūdādā itētōz suā ps vtq; testes ꝓduceret: dict⁹ abbas ꝓcuratorē epi ꝓdēnauit ad restitutōz oīm pdctoꝝ: ꝛ infra. Nup aī vtriusq; ꝓtis ꝓcuratoribus comparētibus cozā nobis cām ipam examinauim⁹ diligēter: ꝛ quidē ꝑ testes videbat esse ꝓbatum: q̄ cumañ. epi nūci⁹ cruces hospitalar: ijs absti lit inhibēdo ipis ne ad supdictā eccl'az vel hospitale rediret: ꝛ q̄ eps supdicta oia possidebat: vñ ꝓcurator hospitalarioꝝ petijt dictā restitutiōis sententiā confirmari: ꝛ infra. Nos ꝓtis acta iudicij recēsentes: qz nec ꝑ dicta testiū vel cōfessiones ptiū cū nulle penitus in iudicio facte fuerint: vel etiā instrūmta que nullatenus ꝛ spoliatōe tractabant: nec ꝑ euidentiā facti nob cōstare potuerit: q̄ cumañ. epūs hospitalarios spoliauerit: vel mandauerit spoliari: vel spolia tōem factā saltē rataz habuerit ꝓnūciauim⁹ in questōe pdicta in tердictum vnde vi locuz nulla tenus habuisse r̄stitutiōis sniaz a pdicto abbate platam: licet ps aduersa proponeret: q̄ ꝓsumēdū esset ꝓ sententia iudicis qui motum animi sui potuit ex cau sis alijs iformare iusticia exigēte cessantes. Item.

n ℭ Dicta testiū. Nota q̄uoz modos ꝓuicēdi vl' ꝓbādi: ꝛ quus pōt addi. ſ. violenta ꝓsumptiō. xxij. q. j. dixit dñs. b.

o ℭ Interdictū. sic ꝓpter q̄ iste ꝓcurator ineptā ꝓponit petitionem suā. nā interdictuz vnde vi nō datur nisi contra illum qui iecit vl' mādauit vel ratū habuit: vt hic dz. ex. ff. ꝛ vi et vi ar. cum a te. l. iij. §. cum ꝓcurator. ꝛ. ij. q. j notum. vel nisi contra illum qui rem scienter a iectore recepit. j. e. sepe. Itez datur contra vniuersalem successorē ff. ꝛ vi ꝛ vi ar. l. j. i fi. ꝛ. l. iij. §. vl. ꝛ dat⁹ successori spoliati. ff. e. l. j §. hoc interdictum. ij. ꝛ j. ꝛ testi. significauerit. sed nō dat⁹ cōtra successorē rei: ꝑ ꝛmptorem vl' donatariū ꝑm leges ff. ꝛ vi ꝛ vi ar. cū a te. Dixerit tñ q̄dā: q̄ actō ne i factū pōt agi cōtra quēlibz possessorē. ff. e. l. j. §. vl. Sed illud nō est vez: qz illud intelligēdū ē ō successore vniuersali. Vel pōt intelligi: q̄ tūc agi posset contra possessorem rei: q̄n possidens cām hz a ꝛcessore ꝛcedēdo i iciū. j. e. sepe. Videt tñ q̄ i rebus ecclesiasticis posset agi contra quēlibet possessorē. iij. q. j. rem tegrāda. ꝛ ꝓ totū. et. q. ij. c. ij. ꝛ q̄. ꝓ totū. ꝛ. ē. ꝛ indi. q. gu. ꝛ. j. eo. sepe. ar. xij. q. ij. q̄cumq; ꝛ. xvj. q. vj. si epm Hoc vez ē ℟ nō ꝓ interdictū vñ vi. ℟ pdictōe ex illo canone. iij. q. j. rei tegrāda. ꝛ. iij. q. ij. c. ij Itē cōuenit pōt quilibet possessor iudicis officio. ar. j. ꝛ ap. bōc. vl' pdictōe ex illa ꝛcere. j. e. sepe. Sed nōne ex eo q̄ familia ist⁹ fecerat violentiā: ꝛ ad dñm res illa puenit: ꝑsumendum ē ex hoc ꝛ voluntate domini factā fuisse. j. q. iij. q. ꝓsulatus. ꝛ. j. ꝛ testi. cōstitutis. ij. ꝛ. ff. ꝛ mino. l. iij. Sed hoc nō est vez: qz pōt esse q̄ dñs vacuā possessionem inuenit: ꝛ sic intrādo violentiā nō fecit: vnde talē rē vsucape poterat. insti. ꝛ vsuca. §. quod aūt. ꝛ. ff. ꝛ vsuca. sequit. §. si tu me vi expulisti. nec em ꝛ facto familie sue tenet dñs: nisi mādauerit vel ratū habuerit. sed si seruus eius ꝛcecerat: tūc tenet inquātū ad ipm puenit. vl' si inl ad ipm puenit: tenet noxalit nōie ipsius serui. ff. ꝛ[vi] ꝛ vi ar. l. j. §. ℟ ꝛ si. cū qs. ꝛ. §. se. Itē si familia alicui⁹ ꝛcecit alique: nō. tñ nōie dñi. dñs illud nō pōt ratū hre. ff. ꝛ vi ꝛ vi ar. si vi me. a cōtrario sensu. ff. ꝛ neg. ge. si pupilli. §. sed si ego. nisi velis dicere: q̄ ꝑm canones ratū possuz hre: q̄d meo nōie nō est gestū. ix. q. iij. lugdonen. ꝛ. xvj. q. j. c. vl. ꝛ. j. ꝛ his que si. a ꝑla. sine cōsen. ca. c. iij. ꝛ. ē. ꝛ elec. q̄d sicut Itē no. q̄ licet interdictū vñ vi nō ꝛcat nisi cōtra ꝛiectorē: vt dictū ē: tñ actō q̄d metus cā dat ꝓtra quēlibet possidentē. vt. ē. ꝛ his q̄ vi me. cā si. c. abbas. ꝛ. c. ad audientiā. ꝛ. xvj. q. vj. c. j. ꝛ. ff. q̄d me. cā. si cū exceptōe. §. aliqñ. ꝛ. ℒ. ti? nō intelligit. si tr; interdictū q̄d vi aut clam. ff. q̄d vi aut cla. sp. i ꝑn? si tr; interdictū ꝛ no. ope. nūc. ff. ꝛ no. ope. nū. l. vl. Et nō ꝑ hāc ꝛcre. q̄ a sniā lata sup possessiōe mōntanea appellat ō illud. ij. q. vj. sunt quoꝝ. v. ꝛ possessiōe. ꝛ. ℒ. si ꝛ momē. pos. l. vna. ꝛ. ℒ. q. ap. ñ re. qsqs. vñ aliud ꝑm canōes: et aliud ꝑm leges. Vl' dic q̄. ll. alle intelligūt i possessiōe adipiscēda: vt i legatario ꝛ i creditōe et scpto hēde. ℟ i interdicto vñ vi bñ pōt appellari. q̄ ꝑ talē sniaz pōt fieri pudicū ꝓpetati. ℒ. vñ vi. si qs i tanta. ꝛ tal' sniā diffinitiua appellatur. ē. vt li. nō ꝑ. accedēs. j. ꝛ. ē. ꝛ iudi. significauerūt.

p ℭ Nouū. iij. q. iij. testes. j. ꝛ testi. in ꝑncia. et. ē. ꝛ renū. in ꝑncia.

ꝛ.§.ꝛe elec.bone.j.ꝛ.j.ꝛe re iuꝺ.ſicut.

Q Lum vobis.manis.ff.ꝛe volo.nã.ꝛ is q̃ nil hꝫ:eius piculo nil ẽ.ff.ꝛe furtis.ıtaq; fullo.ꝛ.j.ꝛe vſuf.cũ tu.

R Reſtituꝰ:q; aliꝰ ipꝫ ꝓnaucrat eadẽ ꝓte. vñ ſup ea ñ poſſit queri q̃ uſq; ipe fuerit reſtitutꝰ. vt.iij.q.j.epi.hoc tñ icõueniẽs vi vt ſpoliatus repellat ꝑ talẽ exceptiõz q; ſpoliatoꝛ eſt ab alio ſpoliatꝰ. Vñ ſigt ꝺriũ. ff.ꝛe vi ꝛ vi ar.cũ a te. vbi ꝺr q ꝺ ꝓmũ ꝛecto rẽ agi pt ꝛ ñ ꝺ ſcõm:hꝫ ipe ab alio ſit rectus. Sz ꝺic q; nunc agi pt ꝺ eũ cũ ipe ẽ ſoluẽdo vel i illo vt i equalẽti .ar. j.vt li.pe.eccl'a.ij. nã nullꝰ caſ ꝰexcuſat latroñẽ.C.ꝺ fur.ſ.ſicto. Et ita pz q; ſpoliatoꝛ hꝫ i te:dictu vñ vi:ſi ipe ab alio ſpolieť.ſ.e. i lris ff.ꝛe vi ꝛ vi ar.l.j.§. q a me.ꝛ h. Itẽ eccl'a iſtꝰñ ꝺz puniri ꝓpt ꝛeli ctuꝫ iſtius.xvj.q.vj.ſi epz. Et iõ cũ al's ñ ſit ſoluẽdo: ñ põt agẽ ꝛa mozeñ.ꝺ ouereñ.q; cũ ſpoliatꝰ fuerit a rege.ſ. legionñ.epatu ſuo: ñ pt reſtituẽ qꝺ ꝺ fuerit⁹ aliẽis pcepat:nec reſtitueret: iõ ꝺic iaꝰ ẽ actõ. iõ eť ꝺic ñ ꝛpellatis ipꝫ rſtituẽ: pꝰq; ipe talẽ fuerit reſtitutꝰ

Q Li int ꝛẽ.b. prochiał'.ꝛ ita poſſeſſoꝝ pt intẽtari circa res incoꝛpales.ſic ſ.ꝛe cã poſ.cũ eccl'a.

t Liere ſnie. Sz nũ qꝺ pꝺit poſſeſſiõz:q̃ tio re ꝛemꝰ abſtiet ſe ab il la.ff.ꝺ acq.poſ.poſſide ri.§. ſi qs nunciet.ꝛ.l. clã poſſidẽ.§. q ad nũ ꝺias. Itẽ none ex eo q; qs paret mãꝺato alicꝰ gerit ſcp ſbãto eiꝰ. vt j.ꝺ capel.mo.uleꝰ ꝛ j.ꝛe his q̃ ſi.a ma. pte ca.ex ore. q; facit ea q̃ aliꝫ ſbãtu faciũt.xx.q. j.quẽ ꝓgitões. Sz ꝺic q; talꝫ nõ ñ ꝓuat ipm poſſeſſiõe: q; ñ fac hoc alio obediẽti:ß ponꝰ ꝛe liberãꝺi qꝺ ſibi expeꝺiat.ñ ei gẽt ſe qs ꝓ obe ꝺiẽte: ſi ñ hꝰ faciat alio obediẽti.ff.ꝛe acq.hẽ. ꝓ hẽde. Itẽ ea rõe:q; q̃ ex nõze facẽ tã ñ ꝺz ſa cẽ.j.ꝺ re.iu.q ex nõze.

Q Li vob ꝛediſſe memĩmꝰ ĩ mãꝺatis:vt ouetẽ. epz ad ꝺbitã ptis rſtitutõz ꝛ amoꝛiñ. ꝺicẽ.quã tẽbat cũ ꝓceptis fructibꝫ rſtituere cogeretis:ꝛ ifra. Dez qm̃ iamſ ẽ actõ quã iopia ꝛebitoꝛis excludit: mãꝺãꝰ:qte nꝰ ñ pus epm ad rſtitutõz fructuũ ꝛpellatis:q̃ ipe fuerit talꝫ rſtitutꝰ. vt rſtituere poſſit qꝺ ꝓcepit ꝺ puẽtibꝫ aliẽnis.

Q Li int̃ te ꝓ abbatia tua ꝛ piſiẽ.epz noĩe piſieñ.eccl'e ſup poſſeſſiõe iuris prochiał' ĩ p rochia ꝺ mõte qõe ſbꝺzta ꝛ ifra Nos attẽdentes q; ex eo ſolo q; ꝓpl's ꝓdicte prochie timoꝛe ſnie ſue p aliq̃t ꝺies abſtinuit a ꝺiuinis:nulla ĩ eos iuris parochiał' poſſeſſiõz iꝺ eps fuerat aſſecutꝰ nec fuerit aliq̃ mõ ꝓbatũ:q; eo tpe q̃ ſniaz ipe ꝓtulit:poſſeſſiõz ĩ ipis iuris prochiał' hẽt.vt ꝓꝰ eť,hũiſſz:reſtitutõz ei aꝺiuꝺica re ꝺ iure neq̃uꝰ:cũ ipz ñ ꝓſtitit ſpoliatũ.

S Epe ꝓtingit:q; ſpoliatꝰ ꝑ ſpoliatoꝛẽ ĩ aliũ re trãſlata ꝺũ aꝺuerſꝰ poſſeſſoꝛẽ ñ ſbueĩť ꝑ reſtitutõis bñficiũ ſpoliato ꝓmo ꝺo poſſeſſiõis amiſſo ꝓpt̃ ꝺifficłtatẽ ꝓbatõnũ iuris ꝓpetatis a mittit effectũ vñ ñ obſtãte iuriſ ciuił rigoꝛe ſãciꝰ:vt ſi qs ꝺceto ſciẽter rẽ talẽ ꝛcepit:cũ ſpoliatoꝛi q̃ ſuccedat ĩ viciũ:eo q; nõ multũ intẽſit quo ad piculũ aĩe: ĩuſte ꝛtinere ac ĩuadere alienũ ꝺ poſſeſſoꝛẽ hmõi ſpoliato ꝑ reſtitutõnis bñficiũ ſuccurzať.

G Ke.ix.epo lucañ.

Q Iſaĩs ac lucãis ciuiꝫ ꝑ g̃ nẽ diſcoꝛꝺiã quãꝺiu ĩť ſe hũerãt afflictis g̃uiť ꝛ atꝛtis: ꝛ ifra.p ſbꝺi.nr̃o ꝛeꝺi ĩ mãꝺatis vt poſ ſeſſiõz quã ĩ qꝺuſꝺ caſtris ꝓſtat lucanã eccl'iaz hũiſſe:ſibi pꝰ ple ne ac libere ſiť tpe mote diſcoꝛ ꝺie hũerat rſtituta:ꝛ ſup ea ꝺ q̃ ꝺubietas oziret ſufficiẽti cautõ ne ꝛcepta:q; iuri coꝛã nob pꝺci pilãi pareret:platas ꝑ occupa tiõe caſtroꝝ ipoꝝ ĩ eos ſnias re laxaret:ꝛ ifra. Pilaĩs igr̃ aſſe rẽtibꝰ:q; ꝑ te ſtabat:q̃ nuiꝰ ti bi iuxta mãꝺatũ nr̃m fieret rſti tutio:ꝛ iſtãt petẽtibꝰ vt dictas ſnias ꝓfatꝰ ſbꝺi.rlaxaret. ipe re ceptis cautõmbꝰ ꝺ parẽꝺo iuſti cie coꝛã nob ſnias rlaxauit eaſꝺ ꝓpt̃ qꝺ tu reputãs te g̃uatũ: ad nr̃am pñtiã acceſſiſti ĩpugnatu rꝰ ꝓceſſuz ſbꝺia.ſepeꝺicti:ꝛ ifra Pozro duo ĩ nr̃o ꝓtinebãť man ꝺato vt videlz poſſeſſio quaz cõ ſtabat lucañ.eccl'iam hũiſſe tpe mote diſcoꝛꝺie:pꝰ rſtituereť eiꝺ ꝛ vt eiuſꝺ poſſeſſiõis rſtitutõ fie ret plene ac libere:ſiť eã hũerat tpe ſupꝺcõ:q̃z ꝓnũ ad factũ: al teꝛ vo ꝛferebať ad modũ. vñ hz ꝓut ps piſãoꝝ ꝺicebat:ĩ fcõ mã ꝺati formaz ſbꝺiacon ipe aꝺim plere nequerit:qz nõ poterat fa cere tibi reſtitui poſſeſſionez ca ſtrozuz ꝛe q̃ nõ ꝓſtabat eiꝺẽ:nec etiã ꝓm q; tuipe ꝺicebas affictu um et pẽſionũ poſſeſſio poterat tibi reſtitui:qz ea nõ fueras ſpo liatus:fuit tñ ĩ modo peccatum

G Ke.ix.epo lucañ.

Q Iſaĩs ac lucãis ciuiꝫ ꝑ g̃ nẽ diſcoꝛꝺiã quãꝺiu ĩť ſe hũerãt afflictis g̃uiť ꝛ atꝛtis: ꝛ ifra.p ſbꝺi.nr̃o ꝛeꝺi ĩ mãꝺatis vt poſ ſeſſiõz quã ĩ qꝺuſꝺ caſtris ꝓſtat lucanã eccl'iaz hũiſſe:ſibi pꝰ ple ne ac libere ſiť tpe mote diſcoꝛ ꝺie hũerat rſtituta:ꝛ ſup ea ꝺ q̃ ꝺubietas oziret ſufficiẽti cautõ ne ꝛcepta:q; iuri coꝛã nob pꝺci pilãi pareret:platas ꝑ occupa tiõe caſtroꝝ ipoꝝ ĩ eos ſnias re laxaret:ꝛ ifra. Pilaĩs igr̃ aſſe rẽtibꝰ:q; ꝑ te ſtabat:q̃ nuiꝰ ti bi iuxta mãꝺatũ nr̃m fieret rſti tutio:ꝛ iſtãt petẽtibꝰ vt dictas ſnias ꝓfatꝰ ſbꝺi.rlaxaret. ipe re ceptis cautõmbꝰ ꝺ parẽꝺo iuſti cie coꝛã nob ſnias rlaxauit eaſꝺ ꝓpt̃ qꝺ tu reputãs te g̃uatũ: ad nr̃am pñtiã acceſſiſti ĩpugnatu rꝰ ꝓceſſuz ſbꝺia.ſepeꝺicti:ꝛ ifra Pozro duo ĩ nr̃o ꝓtinebãť man ꝺato vt videlz poſſeſſio quaz cõ ſtabat lucañ.eccl'iam hũiſſe tpe mote diſcoꝛꝺie:pꝰ rſtituereť eiꝺ ꝛ vt eiuſꝺ poſſeſſiõis rſtitutõ fie ret plene ac libere:ſiť eã hũerat tpe ſupꝺcõ:q̃z ꝓnũ ad factũ: al teꝛ vo ꝛferebať ad modũ. vñ hz ꝓut ps piſãoꝝ ꝺicebat:ĩ fcõ mã ꝺati formaz ſbꝺiacon ipe aꝺim plere nequerit:qz nõ poterat fa cere tibi reſtitui poſſeſſionez ca ſtrozuz ꝛe q̃ nõ ꝓſtabat eiꝺẽ:nec etiã ꝓm q; tuipe ꝺicebas affictu um et pẽſionũ poſſeſſio poterat tibi reſtitui:qz ea nõ fueras ſpo liatus:fuit tñ ĩ modo peccatum

Mõ rioꝛẽ excõicatõms eſſari metu q; cadit ĩ ꝓſtãtẽ viꝛ. vñ ñ ꝓiuꝺicat. Itẽ i tali ꝺubio tuto ꝛe abſtinẽ. Itẽ excõica tõ ñ ꝺat iuriſꝺictõz: nec ꝑ hoc acq̃rit poſſeſſiõz q; ſic excõicat.b. cum ipe a

S Epe ꝓtingit.ſbueĩť. Dez ẽ q; ſpoliato ñ ꝛuic ñ poſſiꝺeat:vt ꝺ ꝺic ſbueniť ꝑ iuꝺiciũ vñ vi:ꝛm canões:niſi ꝺ illũ q̃ ꝛecit ꝛ mãꝺa ſit ꝛ ratũ hũt.ſ.e.cũ ad ſeꝺẽ.i ſi.ff.ꝺ vi ꝛ vi ar.cũ a te.ꝛ.l.j.§. ꝛe ciſſe.ꝛ.§.ſe.ß ſbueniť iuꝺicis officiõ ꝺ quẽlibꝫ poſſeſſoꝛẽ.ar.ſ.ꝺ iuꝺ. q; gu.ꝛ.j.ꝺ ap.bõe.ꝛ pdtõe ex canõe:ſiue volo:ſiue vi:ſiue metu: ſi tue alio mõ rẽ pꝺiuiſſz ſp ſbueĩť.iij.q.j.reitegrãda.hz actõ ꝺ volo ꝛetur tñ ꝺ volũ faciẽte.actõ vo q; nuiꝰ cã ꝺ quẽlibꝫ poſſeſſoꝛẽ.ff.q; me.cã.ſi cũ exceptõe.§.aliq̃n.ſi ł actõ qꝺ vi aut cã.ff.qꝺ vi à cã.l.ſp.j.rñſo

b Rigoꝛe.illꝰ legis.ff.ꝺ vi ꝛ vi ar.cũ a te.ꝛ ua ꝛm canões rigoꝛ iu ris ciuił ñ ẽ ꝑuãꝺ.j.nꝰ.ꝓx.c.j.ꝛ nunꝛa ſbtilitas iuris q̃ꝛ ꝓuiꝺẽtia ẽ.C.ad trebel.l.pe.ꝛ.§.ꝛe iuꝺ.ꝺilecti.ꝛ vi.xlviij.hic etei.v.puo,aut

c Sciẽť. Sic ğ ſolꝰille põt ꝺueniri ꝓtõe ex canõe etiã i ẽbo ſepe. iſto:q; ſciẽť recipit rẽ alienã.ſic.ſ.ꝺ iuꝺ.qz gu.ß ſi ignoꝛãť recipit ꝓue niať ꝓditõe ex illo canõe.iij.q.j. reitegrãda. Mõ ĩtelligas qꝺ ꝺ ꝺr cũ qs alienatiꝛẽ litigioſã:vł ꝛ q̃ ñeť fieri ꝓtouerſia: qz ſi alienatuꝫ res litigioſa nulla ẽ alienatꝺ.C.ꝛe lit.l.ij.ꝛ.j.vt li.pe.c.iij. Sꝺat aliener rẽ nõ litigioſã:ß ꝛ q̃ ſpať litigiũ teneť ad uiteſſe.ı.q̃m uiteſſ illꝰ rẽ alienatã nõ eẽ.ff.ꝛe alie.iu.mu.cã fa.l.j. ꝛe hoc tractať.ſ.ꝛe alie.iuꝺi.mu.c.j.vbi ꝛe hoc.

d Jn viciũ.qz viciũ rei ſequit oẽz poſſeſſo rez.C.ꝛe acq poſ.vi cia.ꝛ facto actoꝛis ſuc ceſſio dãnať hẽdis.j. q.j.cito turpẽ.ꝛ.j.ꝛe pe.i qꝺuſꝺã.ꝛ.j.ꝺ i mun.ec.aduerſꝰ.i ſi.

e Dennere inuſte. Mõ q; iuꝛa p eoꝺ re puntant auferre ꝛ ꝛeti nẽ iuſte: vt ꝺ.xvj.q j.ꝛecie.ſił auferre ꝛ ñ ꝺare.xlvij.vt.ſic.et xlij.ꝺi.§.j.xij.q.ij.in digne.ar.ꝺ.xij.q.ij. ꝛ ſi illi.i ꝑn?

f P Jſanis.ꝓſtat ſcz ꝑ euiꝺẽtiã facti:cuz eſſet notoriũ epm ibi poſ ſeſſiõz habuiſſe.ſic.ſ e.cũ ad ſeꝺẽ.ad ſi.nec poterat aliq̃ tergiuer ſanõe celari:ꝛ ſic no tonũ erat.j.ꝺ cohabi cle.ꝛ mu.c.vl.ſup il la poſſeſſiõe ꝺ q̃ ꝺubi etas eẽt:cautõ ꝓſtat.

g Sufficiẽti.ſił e.j ꝛe ſeg̃ſtra.poſ.c.j. in ſi.ꝺ ver.ſig.c.ex pte. ſufficiẽs cautõ erit:ſi pignora ł fideiuſſoꝛes ꝺeť.ff.mãꝺan. ſi mã ꝺato.§.vlt.ꝛ.ff.ꝺ fi ꝛeicõ.li.l.ğ.§.adijci

h Poſſeſſionẽ.q; ꝺi cit poſſeſſiõez:ß ꝓpẽ ꝺit poſſeſſiõz caſtroꝝ ꝛ poſſeſſionẽ iuruꝫ:q̃ lucanꝰ epꝰ hẽbat i ca ſtris:ꝛe qꝺu ꝓtẽꝺit:et ſic ꝓpẽꝺit poſſeſſiõz affictuũ ꝛ pẽſionũ: q̃ poſſeſſione epꝰ nõ fue rat ſpoliatꝰ.vt.j.ſe quit. vñ ꝛꝺnt facere ſubdy. iſte q; epꝰ iſte plene ac libere poſſet ꝓcipe pẽſiones ꝛ aſſu ctus.quod cũ nõ fece rit nõ ſeruauit formã ſibi ꝺataz.ꝛ ideo pro ceſſus nullus fuit:vt ꝺicit in ſi.

i Alterum ad mo ꝺum. Mõ q; cum duo mandanť principaliter:non ſufficit alter⁹ ſine altero adimpleri:vt hic patet. Duꝺuz fuit:vt poſſeſſio caſtroꝝ reſti tueret epꝰ.iſtud in facto conſiſtit:hic facto opus eſt. Se cũdũ vt poſ ſeſſiõis reſtitutõ fieret plene ac libere:ſicut habebat eam tpe mote di ſcoꝛdie:ꝛ iſtud ꝓſiſtit i modo:ꝛ hec duo ſub vno includebanť:vt ꝑ ĩ ꝑn⁹.vt poſſeſſionẽ quam ꝛẽ. ſub illa forma uno mandanť. ſic.j. ti⁹.pri.c.cum ꝺilecti.ꝛ.ff.ꝛe arbi.celſus. Et ita patet hic:q; ſi quis peccat tam i facto q̃ i modo:vel in altero tñ:nõ valet quod agitur ſic.j.vt ec.bñfi. vt nr̃m.ſicut etiã ſi ꝺs peccat tã i pſonam electi q̃ i modũ electõis:ñ valet qꝺ agiť.ſ.ꝛe elec.ſup eo.ꝛ.c.q; ꝓter. Et ita ẽ optimũ ar.q; forma mãꝺau ꝺiligẽter ſeruꝺa ẽ.ſ.ꝛe reſcp.cũ ꝺile cta.ꝛ.ſ.ꝛe offi.ꝛe ł. venerabili.

k Fuit tñ i mõ peccatũ.hic exꝑſſe pz q̃liter peccauit i mõ: qz cũ ipi piſam confiterent epm habere penſionẽ ꝛ affictus ĩ caſtris ꝓdictis.ꝛ ipi ea poſſiꝺerẽt:epꝰ nõ hẽbat plenam libertatẽ ꝛcipiendi hic penſio nem ꝛ affictus: immo in eoꝝ ꝑte erat ipſuz admittere vł repellere

vt. ī. sequit. ꝯ epūs nō habebat plenā libertatē: qz hec ptās pēdebat ex ptāte illoz. ꝫ. de pcura. accedēs. vñ capellanus debebat castra ista epō restituere: qō cū non fecerit: peccauit in mō: qz si dubitabat de possessiōe castroz de pensiōibz z afficubz nō dubitabat. et ita qō ꝑsistebat in mō certificabat id qō respiciebat in facuz. et ita siue dubitet de pos. siue nō: ex quo ꝑstabat de pensionibz et afficubus: plena ac libera debuit fieri restitutio castroz: in quib⁹ habebat pensiones. Ber.

¶ Ea plene ac libere illō qz q restituit: plenaz habz restitutōez in ꝑstinam cām. ff. de vi et vi ar. l. j. §. q vi decretus. §. ñ solū. sic et vacua possessio nō ēdit emptori: si alius in ea sit cū legatoz vl fideicō. ff. de act. emp. et ven. l. ij. §. vacua. qñqz fit restitutio: sed nō plena. ꝫ. e. lras. ꝫ illud ꝑt periculū ait. m

¶ Irrituz. Illō qz dic irritū. Et ita ꝑz qz index q ñ fuat forma mādari: ipo iure irritū est qō fact: sic. ꝫ. ō rescript. cum dilecta vbi de hoc.

De dolo z contumacia.

¶ Lex. iij. herfordeñ. episcopo.

¶ Hō cū ꝓtingat actorē multotiēs mittendū esse in possessionez cā rei seruande ꝓpt abūtiaz ptis aduerse et ꝑ eius dolū siue potētiā nō possit rē custodiēdaz nāciscī: ac imīnēte fine āmi reus ne possessionez amittat: debitā offerat cautiōez cuiusmōi sit pena mulctādus: qz iussiōi ñ parit iudicis: a nob tua fīnitas req̄siuit. Ad qō dicimus qz in eccīasticis ꝓtonis: z negocijs rigoz z districtio iuris nō req̄rit sed cū iusticia ꝓpter ꝫ nō piclitatur patient admitti debz: cū reus ꝑ cautiōez standi iudicō se astringit.

¶ Dem abbati de ramese et archidia. helien.

¶ Ex lris vris accepim⁹: qz cū vob cām que int̄ mōa chos de etoll'. z canōicos lincoñ. super eccl'ijs de. v. z. m. vertit duxim⁹ ꝓmittēdā: z canōici citati legitie se ꝓtumacit absentarūt vos: licet mōachi eēnt: ob ꝓtūaciā aduerse ptis ī possessionē rez petitaz mittēdi: ituitu tī fligiōis mitt⁹ ager cū eis volētes possessiōz seq̄strari fecistis vt sic saltē canōici affecti tedio stare iudicō cogerēt. tandez monachis eccīas sibi postulātibz fstitui canōici ñdert auctē vraz pen⁹ expiraſſe eo qz ad alios iudices lras ipetrarūt: q̄ ꝓiudicare pozibz videbāt. Dez qm̄ in posterioribz lris ñ fuit mētio facta poz nec ī eis noiaptinebant eccīaz: q̄ ī pozibz posita fuerāt: ꝫ idiffinite dicebat sup qbusdā eccl'ijs: nos at tēdētes malitiā z dolū nlī pīoci nari ōbet: mādam⁹ q̄ten⁹ pdictā cāz fm formā poz lraz nō obstantibz posteriozibz tmīetis: expēsas qs ꝓpt ꝫ monachi fecisse noscūt eis a canōicis restitui facientes.

¶ Judex exoneñ. z vuintoñ. epis et abbati herfordeñ.

¶ Quasz q̄ int̄. f. z. r. filium agathe de natiuitate ipius A. vtit vob fres epi z lōdoñ. epo ꝓmisim⁹ tminādā: z ifra. Letez si aduersari⁹ su⁹ legitie citat⁹ ad pūtiā vraz accedēt l' iudicō eccīe parere ptēpserit: aut et se abūtauerit: cū ō anglia fcessisse dicat pcuratorē ei⁹ si quē reliq̄rit quo cetis: q̄ siue venerit siue nō: aut si pcuratorē nō dimisit: denūciatio nibz ad domū ei⁹ missis receptis

qz debuit facere vt pisani possessionē pēsionū z afflictuū: quā ꝑ eoz pfessionē ꝓstabat te ī castris pdictis hīe tibi dimitterent plene ac liberē sic eccīa tua illā hūerat tpe mote discordie: qō quidē eē ñ poterat nisi pisani castra ipa oīno dimitterēt qz ill' detinētibz castra z mūitiōes castroz ī quibz dictas pēsiones fcipis z affict⁹: ea plene ac libere hīe nō posses: sic hēbas qñ ipi castra eadē minie ꝏtinebāt eo qz q̄diu ea detinēt in eoz ptāte reliquit te ñ admittere l' fpellere qñ velint. His ꝫ diligent auditis pcessum hmōi ō fratrū nostroz psilio irritum iudicamus.

¶ Ex lris vris accepim⁹: qz cū vob cām que int̄ mōa chos de etoll'. z canōicos lincoñ. super eccl'ijs de. v. z. m. vertit duxim⁹ ꝓmittēdā: z canōici citati legitie se ꝓtumacit absentarūt vos: licet mōachi eēnt: ob ꝓtūaciā aduerse ptis ī possessionē rez petitaz mittēdi: ituitu tī fligiōis mitt⁹ agēr cū eis volētes possessiōz seq̄strari fecistis vt sic saltē canōici affecti tedio stare iudicō cogerēt. tandez monachis eccīas sibi postulātibz fstitui canōici ñdert auctē vraz pen⁹ expiraſſe eo qz ad alios iudices lras ipetrarūt: q̄ ꝓiudicare pozibz videbāt. Dez qm̄ in posterioribz lris ñ fuit mētio facta poz nec ī eis noiaptinebant eccīaz: q̄ ī pozibz posita fuerāt: ꝫ idiffinite dicebat sup qbusdā eccl'ijs: nos at tēdētes malitiā z dolū nlī pīocinari ōbet: mādam⁹ q̄ten⁹ pdictā cāz fm formā poz lraz nō obstantibz posteriozibz tmīetis: expēsas qs ꝓpt ꝫ monachi fecisse noscūt eis a canōicis restitui facientes.

¶ Judex exoneñ. z vuintoñ. epis et abbati herfordeñ.

¶ Quasz q̄ int̄. f. z. r. filium agathe de natiuitate ipius A. vtit vob fres epi z lōdoñ. epo ꝓmisim⁹ tminādā: z ifra. Letez si aduersari⁹ su⁹ legitie citat⁹ ad pūtiā vraz accedēr l' iudicō eccīe parere ptēpserit: aut et se abūtauerit: cū ō anglia fcessisse dicat pcuratorē ei⁹ si quē reliq̄rit quo cetis: q̄ siue venerit siue nō: aut si pcuratorē nō dimisit: denūciatio nibz ad domū ei⁹ missis receptis

¶ Ea lris. ꝓtracti multis modis ꝓmittit cōtūacia: qñqz artēdit fspcu ñ venientis: vt ꝫ. z. j. e. cū dilect ad fi. qñqz fspcu ñ restituēns. ff. de rei vē. q̄ fstituē. qñqz respcu nō rndēns: vl obscure rn dētis qō tō ē ac si ñ rn dēt. ff. ō intro. ac. de eta te. §. q tacuit. z. §. nihil qñqz respcu ñ iurātis: vt. ff. ō iniur. manifeste ñq qz respcu recedēs ī fecto negocio. ī. e. put. z. xj. q. iij. ceztū. z. §. ō pcu. ꝓstituns. xvij. di. si qs at. z. §. ō iurō. c. j z qñqz fspcu ñ exhibēns. ff. ō ap. credituō. §. h

¶ Religiōis mst⁹. ar. qz cū religiōs mitt⁹ agēdū ē. xij. q. ij. fligiosa. z. ff. ō reli. sūt plōe

¶ Seqstrari. hē si fi. ō iure fieri ñ dz nisi in cāibz. ī. ō seqstra. c. j. z vl. vbi de hoc: ꝫ de gra hoc fecerit: cū debuisset mōachos mīsse ī possessiōz cā rei fuade. ꝫ. vt li. ñ ꝓt. tue. z. c. qm̄. §. i alijs. ꝫ ꝫ noluerit seruare talē rigorē.

¶ Preiudicāe pozibz vrōbāt. q̄ ad opi. illoz canōic oz: ꝫ ñ ē ita.

¶ Indiffinite ꝓt talē mēnoz gnālē seu idiffinitā pores līe ñ fuocāt ꝑ posteriozes: ꝫ expssā dnt facē mētoz ō pozibz ꝫ. ō offi. vel'. ex lris. z ī. ō re iurō. int mōaste rū. z. ī. ō coha. cle. et

¶ Ex mu. sup eo. pēsas. sic. ꝫ. de relēp. cetez. i fi. z. c. ex pte. z. e vlt. vbi de hoc. z. ī. de appel. vt debit⁹. b

¶ Quasz q̄. aduersari⁹. s. R. fili⁹ agathe q̄ fuerit actō. vt ꝑz. ī. q fi. sint le. cām q̄.

¶ Quartūme. tms edi ctis. vl' vno pēptorio ꝑ oīb⁹. xxiij. q. ij. ō illicita. z. ff. ō iudi. ad pēptoriū. z. l. nōnūq⁹.

¶ Ad domū. nō qz citād⁹ē sp aliqs si lucrit. iij. q. v. qsqs. z. ī. q ma. ac. pos. c. j. z. ī. e. venerabil'. z. ī. ni⁹. pr. c. vl. demū citāi dz pcurator si quē dimisit quē tenet dimittē qlibz: z maxie postqz ē citat⁹: al's pcedēt ꝑ eū tāqz ꝑ ꝓtūacē denūciatōibz ad domū vel ad eccl'az absentis factis: vt ꝫ. z. ī. e. venerabilis. z. ī. ti⁹. pr. c. vl. z. ff. ex q. cau. ms. item ant. §. hec aūt. z amici sūt reqrēdi. vt. ff. e. l. §. ff. ō dā. ifec. l. uij. §. ꝓtor. xvj. q iij. §. pōt. v. is aūt. z. ff. de lib. ag. l. j. ī. rñso. z. ff. ex q. cau. i pos. ea. l. hec at. ꝓtecta dz ꝫ ꝛceptis testibz alti⁹ ptis ad sniaz pcedatis: z ō ꝺic exposse. ī. ni⁹. pr. c. fi. vbi dī: qz si citat⁹ pcurator ñ dimisit: denūciatiōe ad domū sēa cā custodie i possessiōz mittat actor: l' excōicet si missio fierī ñ pt. z ꝫ dic qz testes ꝛc. z. §. vt li. ñ ꝓt. qm̄. §. i alijs. z. c. tue. qlit ꝫ i telligit hec ꝛcē. dicas qz hec ñ ꝺic illī: q: i alio cāu loqt. Jria locū hīt qñ, re⁹ē pūtiā abūs: nec dimisit pcurator: tē li. ñ ꝓt. mittit actō i possessiōz cā custodie. hec ꝛcē. loqt qñ actō ē abūs: z re⁹ pūs. tē el ꝫ actorē absentē recipiunt testes lite nō pt. z ſnia pōt ferri: vt dicat i fi. z sic loqt

qz debuit facere vt pisani possessionē pēsionū z affictuū: quā ꝑ eoz pfessionē ꝓstabat te ī castris pdictis hīe tibi dimitterent plene ac liberē sic eccīa tua illā hūerat tpe mote discordie: qō quidē eē ñ poterat nisi pisani castra ipa oīno dimitterēt qz ill' detinētibz castra z mūitiōes castroz ī quibz dictas pēsiones fcipis z affict⁹: ea plene ac libere hīe nō posses: sic hēbas qñ ipi castra eadē minie ꝏtinebāt eo qz q̄diu ea detinēt in eoz ptāte reliquit te ñ admittere l' fpellere qñ velint. His ꝫ diligent auditis pcessum hmōi ō fratrū nostroz psilio irritum iudicamus.

¶ Hō cū ꝓtingat actorē multotiēs mittendū esse in possessionez cā rei seruande ꝓpt abūtiaz ptis aduerse et ꝑ eius dolū siue potētiā nō possit rē custodiēdaz nāciscī: ac imīnēte fine āmi reus ne possessionez amittat: debitā offerat cautiōez cuiusmōi sit pena mulctādus: qz iussiōi ñ parit iudicis: a nob tua fīnitas req̄siuit. Ad qō dicimus qz in eccīasticis ꝓtonis: z negocijs rigoz z districtio iuris nō req̄rit sed cū iusticia ꝓpter ꝫ nō piclitatur patient admitti debz: cū reus ꝑ cautiōez standi iudicō se astringit.

¶ Dem abbati de ramese et archidia. helien.

¶ Ex lris vris accepim⁹: qz cū vob cām que int̄ mōa chos

¶ Ea lris. ꝓtracti multis modis ꝓmittit cōtūacia: qñqz artēdit fspcu ñ venientis: vt ꝫ. z. j. e. cū dilect ad fi. qñqz fspcu ñ restituēns. ff. de rei vē. q̄ fstituē. qñqz respcu nō rndēns: vl obscure rn dētis qō tō ē ac si ñ rn dēt. ff. ō intro. ac. de eta te. §. q tacuit. z. §. nihil qñqz respcu ñ iurātis: vt. ff. ō iniur. manifeste ñq qz respcu recedēs ī fecto negocio. ī. e. put. z. xj. q. iij. ceztū. z. §. ō pcu. ꝓstituns. xvij. di. si qs at. z. §. ō iurō. c. j z qñqz fspcu ñ exhibēns. ff. ō ap. credituō. §. h

¶ Religiōis mst⁹. ar. qz cū religiōs mitt⁹ agēdū ē. xij. q. ij. fligiosa. z. ff. ō reli. sūt plōe

¶ Seqstrari. hē si fi. ō iure fieri ñ dz nisi in cāibz. ī. ō seqstra. c. j. z vl. vbi de hoc: ꝫ de gra hoc fecerit: cū debuisset mōachos mīsse ī possessiōz cā rei fuade. ꝫ. vt li. ñ ꝓt. tue. z. c. qm̄. §. i alijs. ꝫ ꝫ noluerit seruare talē rigorē.

¶ Preiudicāe pozibz vrōbāt. q̄ ad opi. illoz canōic oz: ꝫ ñ ē ita.

¶ Indiffinite ꝓt talē mēnoz gnālē seu idiffinitā pores līe ñ fuocāt ꝑ posteriozes: ꝫ expssā dnt facē mētoz ō pozibz ꝫ. ō offi. vel'. ex lris. z ī. ō re iurō. int mōaste rū. z. ī. ō coha. cle. et

¶ Ex mu. sup eo. pēsas. sic. ꝫ. de relēp. cetez. i fi. z. c. ex pte. z. e vlt. vbi de hoc. z. ī. de appel. vt debit⁹. b

¶ Quasz q̄. aduersari⁹. s. R. fili⁹ agathe q̄ fuerit actō. vt ꝑz. ī. q fi. sint le. cām q̄.

¶ Quartūme. tms edictis. vl' vno pēptorio ꝑ oīb⁹. xxiij. q. ij. ō illicita. z. ff. ō iudi. ad pēptoriū. z. l. nōnūq⁹.

¶ Ad domū. nō qz citād⁹ē sp aliqs si lucrit. iij. q. v. qsqs. z. ī. q ma. ac. pos. c. j. z. ī. e. venerabil'. z. ī. ni⁹. pr. c. vl. demū citāi dz pcurator si quē dimisit quē tenet dimittē qlibz: z maxie postqz ē citat⁹: al's pcedēt ꝑ eū tāqz ꝑ ꝓtūacē denūciatōibz ad domū vel ad eccl'az absentis factis: vt ꝫ. z. ī. e. venerabilis. z. ī. ti⁹. pr. c. vl. z. ff. ex q. cau. ms. item ant. §. hec aūt. z amici sūt reqrēdi. vt. ff. e. l. §. ff. ō dā. ifec. l. uij. §. ꝓtor. xvj. q iij. §. pōt. v. is aūt. z. ff. de lib. ag. l. j. ī. rñso. z. ff. ex q. cau. i pos. ea. l. hec at. ꝓtecta dz ꝫ ꝛceptis testibz alti⁹ ptis ad sniaz pcedatis: z ō ꝺic exposse. ī. ni⁹. pr. c. fi. vbi dī: qz si citat⁹ pcurator ñ dimisit: denūciatiōe ad domū sēa cā custodie i possessiōz mittat actor: l' excōicet si missio fierī ñ pt. z ꝫ dic qz testes ꝛc. z. §. vt li. ñ ꝓt. qm̄. §. i alijs. z. c. tue. qlit ꝫ i telligit hec ꝛcē. dicas qz hec ñ ꝺic illī: q: i alio cāu loqt. Jria locū hīt qñ, re⁹ē pūtiā abūs: nec dimisit pcurator: tē li. ñ ꝓt. mittit actō i possessiōz cā custodie. hec ꝛcē. loqt qñ actō ē abūs: z re⁹ pūs. tē el ꝫ actorē absentē recipiunt testes lite nō pt. z ſnia pōt ferri: vt dicat i fi. z sic loqt

etiã ant. L. qño. ⁊ qñ iudex. aut. q̃ semel. ⁊ i aut. ō lim. §. oēz. col. viij. et. R. filius agathe ꝯ quẽ ꝓcedit erit actor: et. F. reus: vt pz. j. qui si. sint leg. cãm que. ⁊ ille. R. impetrat lras illas quib agebat ꝯ. F. sup hẽditate am sm. ⁊. F. impetrat lras istas et illas. s. ꝛ of. ꝛ̃. cãz que et ille. F. ipetrat remotionẽ vm⁹ iudicis: et fecit addi illud qõ h dic. s. in. v. ceteꝝ. q̃dam dixerũt q̃ lis ꝟ fuit pt̃. sed ñ ẽ vez. ꝛ hoc dicẽt plem⁹. j. n. ipz. rõ ẽ q̃re i abñtia actoris rcipiũt testes lite ñ pt̃. et nõ in abñtia rei ꝓtumacit ab sentẽ: q̃ maior est ꝓsumcia actoris q̃ rei et si actor ñ venit q̃ aliũ ad iudiciũ ꝓuocauit ꝑsumit potius ꝯ ipm q̃ ꝯ reũ absentẽ. vñ rei fugientes appellãt: vt in. l. ꝓperandũ. C. ꝛ iudi. et actor oz vti intentiõe ad iplendã suã cãz. re⁹ ꝛbz extenuare cãz. viij. q. iij. c. j. et in aut. ꝛ lirig. §. omez. vbi reddit tur hec rõ colt. viij. et iõ potius pareãt reo: q̃ facit id a quo ꝛnoiat. actor vero contrazium eius qõ ꝛbz ⁊ iõ eo absente pñt recipi testes ⁊ sniã ferri: ⁊ q̃ fauor cõsiderat ex pte rei: quia rei fauorabiliores sunt q̃ actores. et iõ iura vo luerũt eis ponus sbuenire q̃ actorib: cũ prima facie sit ꝑsumptio ꝓ eis. j. ꝛ pba. ex lr̃is. et ne sit in ptãte actoris cũ voluerit reũ vexare: et ideo necesse habet litẽ vsq; ad finem ꝓducẽ si reus voluerit: vt in aut. ꝓmissa qui semel.

¶ Formam. j. qui si. sint le. causam que. j. Ber.

S ¶ Rout. ꝓtumacit. ꝓtumax est qui cũ oz parẽ non paret. ff. ꝛ re indi. ꝓtiacia: al's latitare nõ vr̃: q̃ si pñs eẽt ñ ꝓpellit rndere. ff. ꝛ iu. nõ vr̃. et. ff. ꝛ peclio. eo tpe. ff. si q̃s in ius vo. nõ ie. l. ij. alios modos ꝓtiacie hẽs. s. vt lit. ñ pt̃. qm̃. §. j. ⁊ aliꝯ mõs nõui. s. e. ex ⁊ ¶ Cautiõez. no. q̃ sola ꝓmissio sufficit ꝓ cautiõe ista vbi ñ / lr̃is. fuit excõicatus: vl̃ data possessio. ff. ꝛ iudi. l. ij. §. ꝑ si dubitet. et ñ obstante iuratoria cautiõe ex iusta cã poterit appellare. ff q̃ satisda. cog. l. vl. et. j. ꝛ ap. ad hec. nec etiã pena ꝓmitteret: si eẽt apposita. ff. rem ra. ha. l. iij. §. falsus. ⁊. ff. iudi. fol. cũ apõ. sed h nõ appellauit ex iusta cã: et ideo dicit iuramẽto ꝓtempto. vñ incidit in puriũm.

u ¶ Aduocati. q̃ iducie dãe sũt ꝓtextu aduocan: dicti est. s. vt lite ñ p ¶ Instante. unde est ac si a iudice interrogaret. ff. ꝛ int. / pt̃. c. j. act. si sine. §. j. et ꝓ talez interrogatiõez et rñsionem sunt utis pt̃. facta. vt dr̃ in si. nec distinguit ꝓ quẽ fiat interrogatio. s. ꝛ litis pt̃. c. vno. in glo. ⁊ intelligo libellũ sup ꝛcimo illis porrectũ: in q̃ ꝛcime petebant et h⁹ satis colligit ex ipa lra: vbi dicit ꝛcimas ꝛ quib ꝓtentio erat: licet q̃dam dixerit: q̃ libellus non fuerit h porrectus: et ꝓ hoc volũt probare q̃ sine libello possit iudiciũ exerceri. vel potest intelligi instãte actore. i. ad istantiã actoris index ipm interrogauit: et reus rñdit: q̃. xl. ãnis possedit. Sz vtras fuit: q̃ actor interrogauit: vt pz in antiq. ⁊ fatẽ põt valere tsl̃ ꝓtestatio: sicut valet rñsio ad interrogationes aduersarij facta. ff. ꝛ interro. act. si sine.

y ¶ Ad ꝓuincendam. Mõ dilationez dari ad ꝓuincẽdaz maliciã. si. in aut. vt cũ ꝛ ap. cog. §. sed hoc. col. viij. et. C. ꝛ iudi. aut. iubemus et. j. e. cũ olim. imo etiã iudex ei facẽ grãz põt post pemptoriũ edictũ vt rerum cetet ipm. s. ꝛ offi. ꝛ̃. ꝓsulunt. Ber.

5 ¶ Utpote. exꝑssiuũ veritatis est: sicut illud vidim⁹ gl'am ei⁹ gloriã quasi vmgenti cẽ. et pz hoc ex eo: q̃ põt ferri sniã: vt. j. sequitur.

7 ¶ Terminetur. si liquet ꝛ cã aliq̃ vel liqre põt: q̃ pñt recipi testes vel si nõ liquet vl̃ liquere ñ pt̃: adiudicabit tm̃ ei possessio. Ideo no. cũ aliq̃s ꝓcedit actiõe reali: ⁊ fuerit absens ꝓ ꝓtiacia: uta distingue. aut lis est ꝓtestata: aut nl'o mõ ꝓtestata. Si lis ẽ ꝓtestata: vt h. aut liqt ꝛ cã l' pt̃ liquẽ: aut ñ. Si liquet ꝛ cã vl̃ pt̃ liquẽ: q̃ recepti sũt testes et instra ꝓducta ⁊ ꝓsessiois facte: vl̃ pñt recipi: tũc ꝓcedit ad sniaz diffinitiuã sm merita cãe absolutõ l' ꝓdemnando sm tenorẽ illi⁹. l. C. ō iudi. ꝓperãdũ. §. fin ãt. et h. ⁊. iij. q. ix. ꝛcernim⁹. Si ãt ñ liqt nec liquẽ pt̃: q̃ actor nl'os testes induc l' instra ꝓ q̃ possit ꝓbare ꝛ iure suo

Testibꝫ alterius ptis iuꝝ dictam foꝛaz ad ꝓferẽdã sniaz ꝓcedatis

¶ Rbanus tercius ō nouo loco et ꝛ vuiger. ꝓtoribus.

¶ Rout nob: et ifra. Reum q̃ cõtumacit a pñtia vr̃a rcesserat iuratoriã coegistis exponere cautiõz: q̃ corã vob iuri parerz. Cũq̃ die ꝑfixa vr̃o se cõspectui pñtassz: ꝓtextu aduocati quẽ ñ hẽbat: rñdere solita malicia recusauit. Tãdẽ actore instãte rñdit: q̃. xl. ãnis ꝛcias ꝛ q̃b erat ꝓtẽtio ꝓcepissz varijsq; postmodũ excusatiõibꝫ vtens in vocẽ ap. ꝓrupit: et ꝓtumaciter iuramẽto ꝓtempto rcessit. Ideo q̃ mãdam⁹ q̃tenus ad ꝓuicendũ eius maliciaz semel cũ ad. v. ꝑ. ꝓuocetis: ⁊ si venerit finẽ imponatis negocio ꝓpetentẽ: q̃ si venire ꝓtẽpserit cãm vtpote lite q̃ ingerit ꝓtestata diffinitia sniã tmietis: vl̃ pñti saltẽ adiudicetis possessiõz fuata dũtaxat q̃one ꝓpetatis abñti.

¶ Inno. iij.

¶ Inẽ litibꝫ cupiẽtes ipoꝛi ne ptes vlr̃ moduz g̃uenr̃ laoribꝫ ⁊ expẽsis ꝑsertim cũ ꝛ bñficijs ecclĩasticis litigãt: que sine dispẽdio diu vacare nõ pñt pñti ꝛcreto statuimus: vt post q̃ intentiõez suã altera ps fundauerit: si rliqua forte voluerit legitimã exceptiõem opponere: quã nolit aut neq̃at incõtinẽti ꝓbare: q̃ frequr̃ ad ipediẽdũ vl̃ differendũ ꝓcessuz exceptiones hmõi per excogitatam maliciã opponuntur: ad soluendas alteri parti moderatas expensas: extunc in iudicio faciendas: cũ q̃ dr̃. C. ꝛ iudi. ꝓperandum. §. ⁊ siquidem. si vo lis nõ sit pt̃. locũ habet. C. quomõ ⁊ quãdo iudex. ant. qui semel. ⁊. s. e. c. pri. q̃ in casu isto pñt recipi testes lite nõ ꝓsc. si reus petierit sm q̃ dicit ibi ꝓducta. aut. qui semel. ⁊. s. e. c. pri. Et hec vera sunt i actione rei. In psonali vo actõe reo absente locum habet quod dr̃. s. vt lite ñ cõtes. qm̃. §. vl. ⁊. C. ō bo. auc. iu. pos. aut. ⁊ qui iurat. tunc eñ mittitur actor in possessionẽ bonoꝝ ipsius rei ꝓ modo ꝛbiti ꝛclarati in libello: vt ibi dr̃. si vo est talis causa: q̃ actor non possit mitti in possessionem: ꝛbet reus excõmunicari. s. vt lite nõ cõtes. tue. et sine sit actõ psonalis: sive realis: iudex illam penam põt imponere que magis timeat ad alterã postea ꝓcessurus. vt i ꝛcre. qm̃. i fi. q̃ hoc solũ bñ agit ꝛ̃. xxiij. q. v. pdest.

¶ Inẽ litibꝫ. si. j. e. c. venerabil'. C. ꝛ agri. ⁊ cẽ. litibꝫ. li. ꝓj. et C. ꝛ iudi. ꝓperandũ. i ꝑn. j. ꝛ re iudi. iurgantiũ.

b ¶ Sine dispẽdio. s. ō elec. cũ int vniuersas. ⁊. s. vt li. ñ pt̃. qm̃. §. j

c ¶ Et diu vacare nõ pñt. j. ꝛ ꝓcess. ꝓben. nulla. ⁊. s. ꝛ elec. ne ꝓ ꝛfectu. ⁊. l. di. postq̃.

d ¶ Fudauerit. vel ꝓ testes: vel ꝓ instrumẽtꝫ: vel ꝓ ꝓfessionem: vel ꝓ euidentiam facti. vt. s. ꝛ resti. spo. cum ad sedẽ. i fi. ⁊. C. ꝛ excep. fi quidẽ. vel etiam ꝑsumptiue. C. ꝛ ꝓba. sine. vel ipe cõi iure. xvj. q. vij. omnis basilice. ⁊. xviij. q. ij. monasteria.

e ¶ Exceptiõem. hic patet. q̃ exceptõ pemptoria põt obiici publicanis attestatiõibus ex eo q̃ dicit: fundata intentione alterius ꝓs. sic. j. ꝛ testi. c. ꝛ restibus. vbi ꝛ hoc. j. ꝛ cog. spũali. c. vl.

f ¶ Expẽsas. sed nũq̃d hz locũ quod hic dr̃ i expẽsis i exceptiombus dilatoꝝ: que ꝓponunt añ litem contes. vt vehiens in pbatiõe puniat i expensis: sicut post litem contes? quidã dicunt q̃ sic. ar. s. ō rescrip. ceterum. ⁊. s. e. ex lr̃is. Ego credo q̃ hic distinguendũ est: q̃ si calumnioſe ꝓponat aliquis exceptiõem dilatoriã añ litẽ ꝓsc. ⁊ ꝛ hoc cõstat euidenter: tunc ꝛbet condemnari. ar. s. ꝛ rescrip. ceteꝝ. ⁊. c. vl. ⁊. s. e. ex lr̃is. q̃ ibi euidenter apparet ꝛ malicia ipsius. al's nõ credo excipientem condemnandũ in expensis añ litẽ cõtes. nisi constet ꝛ malicia ipsius: ⁊ ꝑcipue si sup hoc iuramẽ esset ꝛ calumnia. ar. hui⁹ lr̃e a contrario sensu ex eo q̃ dicit postq̃ altera pars intentiõem suam fundauerit: ergo añ litem contes. nõ videtur condemnãda ps excipiens: cum hoc habeat a iure: q̃ possit ꝓponere exceptiõz. j. ō excep. pastoralis. ⁊ ꝑcipue vbi habet verisimilẽ causaz excipiendi. sed expẽse que pstant ꝓpter contumaciã partis alterius: ille indistincte pstantur: qualemcunq̃ causam litigandi habuerit ille cui pstant. j. e. cuz dilecti. ⁊. j. ꝛ segstra. ad hoc. s. vt lite nõ cõtes. qm̃. §. in aliꝯ. C. ꝛ iudi. sancimus. ⁊. C. quõ ⁊ qñ. in aut. qui semel. ⁊. ff. ꝛ iudi. cum

quē temere. et in pci. lugdn. ī. e. ti. actor. que est Inno. iiij. et tales expense statuz sunt pstāde añq̄ audiat. s. vt lite nō pcedāt. §. in aliis et. ff. de iudi. sancim⁹. Item illud regulare pseuit esse: vt in fi. lit victus victori ī expensis litis pdemnet. ī. ō pe. calūniā. ī. ō. ō ma. et obe. c. vl. et in aut. de iudi. §. oportz. coll. vj. et. C. de epis. ī cle. aut. generaliter. Dz in casu isto differēna est a prio casu. vñ hic dr stinguit sicut in pori vtz habuerat pbabilem cām litigandi vel nō: et vtrū sit iuratū de calū. vl nō. Si est iuratū de calūnia. puta q; talis cā est: vbi iurat: tūc nō debent pdemnari in expēsis: q: non est verisimile q; aliqs fuit immemor sue salutis. vt. j. q. vij. sanctimus: q; iuramentum de calūnia ad oia que emergūt et incidunt in cā post litē pcedit. extendit. ff. de iurs. calū. aut. hoc iuramētū et tūc nō debet pdēnari: etiam si reficiat in exceptione opposita: ī ita nō debz pdēnari victus victori ī expēsis: cū pbabilem cām habē psumat litigandi. ar. j. de sen. excō. sacro. et. ff. de lega. ij. qui solidum. §. enim alioq̄n metu expensarū dimittēt quis ius suū indefensum. ff. de peti. he. illud. ī h⁹ intelligo nisi pcedat de calūnia seu malicia: q; tūc pdēnabit in expensis: q; prima psumptio tollit p sequentē. Si vo nō est iuratum de calūnia: puta quia cā est spūalis: tunc debet pdemnari in expēsis qui deficit in pbatōe exceptionis ꝓposite fundata intētione actoris: vt hic dicit: q; eoipso q; nō pbat: psumit malitiose excepisse: in quo casu pōt intelligi hec decre. et h posset requiri iuramētū: q; malitiose nō opponat exceptionē. ar. ff. de elec. cū dilecti. et. ff. de resti. spol. īras. cum iam sit pbata intentio et psumptio ꝓ ipso ꝓra excipientem. et sic intelligo etiam de expensis totius cause. Alij dicūt q; nulla distinctio est facienda: et eoipso q; succūbit: malam cām psumitur habuisse. ar. C. de epis. et cle. aut. generaliter. ex eo q; ibi dicit. et si victus fuerit psumē inuste mouisse litem. Sūs pla. et dūs ia. dicebant: q; eoipso q; succūbit victus psumitur inuste mouisse litem. Benignius exponit alij illud Vbi victus. s. ab aduersario. vt. C. de epis. et cle. omnes. in fi. sed in criminali causa eoipso q; succūbit: psumitur calūniari. ij. q. iij. qui nō pbat. C. de aduo. diuer. iudi. l. j. sic dicebant predicti dñi pla. et ia. idem esse in cunctis. Dz in causa appellationis nulla distinctio est facienda: an iustam habuerit causam appellandi: an nō sine appelletur ante sniam sine a sententia. ī. de ap. sepe. c. reprehensibilis. et. c. significauerūt. ī. c. vt debitus. et. c. nicolao. ī. ī. de eo qui mit. in pos. cā rei suande. cū venissent. et. ij. q. vj. omnimō. et. C. de ap. eos. §. ne temere. et. C. quoz ap. nō rec. ab executore. Et no. q; tūc necessarie expense et moderate restituende sunt ī vtiles. ī. e. c. pr. et. ī. ti. pr. cū venissent. in fi. et. ī. de sequestra. c. j. in fi. et que ꝓpter hoc facte sunt: vt dicit h. et. c. pr. in aduocatis. et in alijs. C. de iudi. sancim⁹ et si qs fecit casu vel facto: illos nō peteret. ff. man. inī cās. §. nō oia et erūt mediocres: nō delicate. ff. de dā. infec. inter qs. §. vlti. et. l. fe. ar. ff. de pig. ac. si duos. in fi. nec obstat: q; minores facere potuissent ff. man. si qs alicui. §. impedita. Mō q; expēse que facte sunt post litē pcef. pen dñt officio iudicis: sed q; fiūt ante litez pcedūt iure actōnis: et nō ītatz dñt pen ī libello. ff. de edil. edi. ediles. §. itē sciendum et. l. itē si duo. §. j. et nisi tpe sniē iudex pdēnet ad illas expēsas: q; ve nūt iudicis officio: postea peti nō pōt. C. de fruc. et li. expen. ītimato

acceptis īducijs si fozsitā ī pbatōe defecerit: pdēnet: ī si soluendo nō fuerit als: ꝑm arbitrū discreti iudicis pūiat: vt hoc saltē tioze ptrit⁹ ñ facile qs ī grauamē alti⁹ falsas exceptōes opponat. ¶ De pnestinē. epo ap. se.

Q legato. ī decano brineñ.

Cum dilēti filij nūcij leodi cē. electi ꝓ eo ad se. ap. accessissēt archidi. ī. h. canōic⁹ leodicē. ec cle nois suo ī q̄rūdā pcanōicoz suoz: q̄z īras exhibuere ō rato ꝑ eūdē electū q̄dā crimia ꝓpōebāt: ꝓ q̄ nitebāt eū ab electōne ꝑpellere vt idignū: ī īfra. Quā uis aī ex eo q; idē elect⁹ a grauamīe aduerse ptis appellauerit: ī appellatōz ñ fuerit ꝓ sufficiētes pcuratores: cū possz ill pscq̄ntib⁹ psecut⁹: nō leuis exorta cēt suspitō ꝑ eū. volētes tñ iuris ordinē obseruare: ipi mādam⁹: q̄ ten⁹ vt vsq; ad dñicaz: q̄ cantat ego sū pastor bon⁹. ꝓ se: vl ꝓ curatorē sufficiētē ad pūtiā nostrā accederet sup pdictis oīb⁹ rūsur⁹. alioq̄n cuz assignarē⁹ ei ꝓ pēptorio īminū supdictū: sciret q; q̄tum de iure possem⁹. ꝓcederem⁹ extūc ī negocō mēorato. ¶ Expectātib⁹ igr aduersarijs ipm diu vlt īminū duxim⁹ expectādū. sz ipe direxit simplicē solūmodo nūciū excusatiōis lras afferētē. scribebat ei q; nū cij: cui cū a nob⁹ receder⁹ iūxim⁹ viua voce. vt citaret eūdē: sero recepat. vñ ñ potat: tū ꝓpter īmī brevitatē: tū ꝓpter viaz di scrimīa nro se ꝓspectui pūtare. Dz ꝓtra hoc faciebat: q; sic executorē direxerat: sic dirigere potuerat rūsalē: cū ei ñ fuissz in iūctū vt ad cāz ī ꝓpa pson dāta pat ve iret: sz vl ipe accederet: vel ꝓcuratorē idoneū destinaret ¶ Preterea cū mādat alicui: vt ad certū īminū se iudici repūtz duo sb hac forma mādāt: vt ad iudicē veīat: ī ad diē sibi pfixaz accedat. vñ si veīre ñ possit ad diē assignatū tēt nihilomi⁹ se iudici pūtat. Si ei mādat alicui vt alij ad ctū diē ctā rē exoluat: ñ tō exit a mādato solut⁹ si soluere nequerit die data. īmo ad solutōz elapso ē die solutōi pfixo tēt q̄propt q; dict⁹ elect⁹ nec venerat: nec sufficiēte mīsat rūsalē nisi in causa appellatōnis. C. q̄n ꝓs. non est necesse. l. vl. inde aut ꝑ⁹ taxauit expēsas. postea iurabit: put tradit. iij. q. iij. §. q̄ō fieri ñ oz. ī aut. de iudi. §. oportet. coll. vj. ī. ī. q; me. cā. c. vl. ī. j. de imuu. et dā. da. c. olim. ī. ō. de pcu. pstitus.

g ¶ Cū accepis īducijs. i. postq̄ īducias recepit ad pbādā exceptōz. et

b ¶ Et si soluēdo. h⁹ sp regulare ē: vt q̄ ñ ē soluendo alio mō puniat xiij. q. vj. si res. ī. ff. de pe. l. j. ad fi. ī. ff. de iuom. iu. si qs id. §. i seruos. ī. ff. de ī ius vo. l. vl. ī. C. de sepul. vio. l vl. i fi. ī. j. de cle. male di. c. vl. ī. C. de ser. fu. q̄cūq;. hoc generale ē q; arbitriū locuz habet vbi certa pena statuta nō ē. ō. of. del. ō cās. et. j de accu. sup his. ī ff. de iure delī. l. et oia q̄ iure scpto taxata ñ sūt: iudicis arbitrio reliquūt: vt eqtate pēsata pcedat. §. de trāsac. c. vl. b.

i ¶ Cum dilecti. ꝓ canōicoz suoz Mo. q; i cā coī eiusdē litis vn⁹ admittitur ꝓ alio p⁹ litē ꝓtestatā: volēs agē ꝓ ipo licz pster eū nō hre mandatū pstita cautōe de rato C. de pcur. eiusdē litis l. ij. ar. §. de pstit. cū. Ad vbi de hoc. Item aliud spāle: q; post litis cōt. cauet de rato. vt in. l. pdicta. ꝓ illud. ff. de pcu. pōponius. §. rati. Itē aliud speciale ē hic: q; in cā criminali admittitur vn⁹ ꝓ se ꝓ alijs. ij. q. v. statuit. v. si duo. ī. iij q. vj. hoc q̄ppe. Dz nō credo q; in tali casu an direct vnus ꝓ alio sine mādato. q: tal cā ñ ꝓpie dr cōtis. īmo vn⁹ solus posset agē ī solidū excipiēdo ꝑ electū. ī tāqm facit vn⁹ q̄ntū plures: ī isti hēbāt etiā mādatū ab alijs. vt hic dr. b.

k ¶ Crimia. s. dilapidatōz: excōicatōz: ī pturiū: ī q; admīstrauerat pfitmatōe ñ bita. itē q; erat ī mioribz ordinib⁹ pstitut⁹. hec oia obijciebant ī modū exceptōis: vt pz ī integra. de hoc. j. de accu. sup his.

l ¶ Et grauamīe. qō inferebat ei altera ps ex iudiciū: vt vidī. Vel etiā ī iudicio: q: plures ꝓmissiones emanarūt sup hoc negocio.

m ¶ Prosecutus. si statuissz terminū sue appellatōis: debunt pdemnari ad dēs expēsas: qs aduersarij fecerūt: postq̄ merūt ad curiā: q: nō misit sufficiētē ꝓcuratorē ad curiā. ī. de ap. nicolao. ī. c. reprehensibilē. ī. c. sepe. ī etiā si terminū nō statuisset. vt i di. c. reprehensibilis. ī. c. sepe. et hoc vez est qñ i iudicio appellat.

n ¶ Sufficiētē. legitime pstitutū ad agendū ī rūdēdū. s. de pcu. c. j. et c. accedēs. ī. xxiij. q. v. de liguribz. ī. ff. de pcu. mutuis. §. pens.

o ¶ De iure. i pēptorio iudex dr sic ꝓmuari. s. de i ite. resti. tū ex lris. ī. ff. ō iudi. i pēptorio.

p ¶ Mūciū. nota ꝓ nūciū fieri citatōz. ī. ff. ō iudi. i pēptorio.

q ¶ Poterat. sic. s. de elec. bone. ī. j. de ap. constitutis.

r ¶ Sub hac. hoc fuit sumptū ō lege. ff. de arbi. celsus. ī ē si. s. ō resti. spo. c. vl. ī. viij. di. q̄ iure. ī. s. de of. del. cū sup. Ar. ꝑ. j. de spō. sic. et ff. de cōdi. ī demō. hec scptura. ī. ff. de leg. iij. ea tū adiectō. ī instit. de v. ebli. §. ois stipulatō. ī. ff. de pdi. instit. si qs ita instituto.

s ¶ Rūsalē. Ex hoc vī q; licet aliqs iusto impedimēto sit detēt⁹: vt venire ñ possit: q; teneat mittē ꝓcuratorē. v. q. iij. si egrotās. vbi ō h⁹. xviij di. epos. ī. c. placuit. ī. lxv. di. si qs ī metropolitana. sic. ꝑ. ō ap. pstitut⁹ ī. s. ō elec. bōe. Ju Jūū vī: q; nō teneat mittē ꝓcuratorē: dūmō mittat excusatorē. s. ō pcu. q̄relā. vbi ō hoc. q: reuocat sniā: si pbet iusta absētia. vt ibi. ī. ꝑ. ō re iud. cū bertold⁹. ī. ff. ō dā. infec. si finita. §. si forte. ī vij. q. j. pūtū. Mā egtudo progat diē. ī si tūc iudicauerit: iudicarū ñ vī ff. ō re iud. q̄situ. ī si ex cā pbabili absēs ē: ñ pcedit ꝑ eū diffinitie. s. ō of. del. psultatōib. Itē ꝑm hoc ñ cēt melioris pdi: tiōis q; abest ex iusta

eā: q̄ q ex iuncta. si el ñ vult intē l' ñ pt: suffic ei si mittat pcuratorē. ff ō pē. l. j. ⁊ delegat⁹ ñ pt ꝓpellē ptes vt ꝓsonaliter ꝙs ad cāz veniat nisi i casib⁹ i dict. iuo. uij. ō iu di. c. iuris ee. et gnāliter ab imitō añ libelli oblatōz q̄nēs ꝙs abest ex necessitate subuenīt ei. ff. ex q. ca. ma. ℔ ⁊ si. §. j ad h⁹ dixit vincē. q⁹ re⁹ ad cāz citat⁹ si ardua est cā ⁊ veire ñ pt: ñ tenet mittē pcuratorē: ℔ excusatorē. ar. illi⁹ dict. §. ō pcur. q̄relā. nisi spāliter hoc i citatōe dicat: ꝑm qō ℔ dictū fuit. ℔ actor sp tenet mittē. ff. de iudic. ⁊ sēp. p. l. j. ¶ Dicas q⁹ actor ab initō añ libelli oblatōz: q̄ etiā citatōz ñ ꝓpellit agē: ℔ ne fiat ei ꝓiudiciū i pceptione circa rē suā et iurm⁹ et ipedit⁹ ꝓpellit ꝓstituē ꝓ curatorē: q̄ saltē litē ꝓtestet: ⁊ sic mitigat pceri prōz: ⁊ sic idirecte ꝓpellit: ℔ p iudicē ñ ꝓpellit ⁊ sic intelligit lex ꝓma. ff ō iudic. ⁊ sēp. pcep. l. j re⁹ñ ꝓpellit veire iusta de cā ipeditus: ⁊ ꝓpone si cā ē ardua: vt dixi in dict. q̄relā. s. de pcu. ℔ sufficit mittē excusatorē q̄ ō hoc fidē faciat vt ibi. ℔ i casu pñs iste elect⁹ simpl'r misit nūciū cū lris allegando q̄sdā frīuolas excusatōes. s. calores estuos: ⁊ q⁹ tar de recepat nūciū ⁊ iudicas allegabat: ℔ nō pbabat: nō ꝑdenabat i expēsis tāq̄ ptūax. ⁊ sec⁹ē i papa q⁹ i aliis iudicib⁹ ⁊ ñ circa ꝓncipale ñ ꝓcedit papa. Si tū aliqs ē lōgo ipedimēto detēt⁹: ita q⁹ ñ ē spes: q⁹ possit veire ad cāz: ⁊ negociū tale sit q⁹ nō possit aliq̄ mō expediri p̄ pcuratorē. teneī mittē saltē vt litē ꝓtestet: vt sic ñ curet ꝓcipitō actor. ℔ si ꝓpetuo sit ipedit⁹: tūc teneī nō mittē pcuratorē ad cāz: alⁱs ꝓcedet ꝑ illū absentē.

¶ Expectat⁹ ⁊ sic vī q⁹ i crimie purgari possit mora. ar. ff. si ꝙs caut. ⁊ si pⁱ⁹res. Ar. ꝑ. j. b ms. ac. pos. cū i tua.

ad diē sibi statutū vel post etiā diuti⁹ expectat⁹: nec ō vicio ei⁹ aduētu spes erat: vtpote q̄ p lras vtcūq; excusauerit morā suā: ⁊ calores estiuos ⁊ īsidias sibi positas formidabat: eū ꝛputauī⁹ ꝓtumacē: ⁊ ad legitias ⁊ moderatas expēsas ꝙs aduersarij ei⁹ fecerant a tpe citatōnis emisse: quē extunc expectare incepant: ipm curauī⁹ ꝓdēnare. ¶ Dē archiepis. machano ⁊ caselen.

¶ Olim oli. d. clicus. c. pape p. n. diuerb plator hibnie lris pñtatis se assereret ī epz fuisse roscē. electū null⁹q; appareret q̄ aliq̄d ꝑ eum ꝓponeret. dict⁹ p. n. ei mun⁹ fecit ꝓiectōis impedi postmodō. f. ⁊. g. mōachi ad eius dē p. n. pñtiā accedentes vtq; se asseruit a canōicis roscen. eccie fuisse electū: ⁊ q⁹ dict⁹. d. p fal sas lras fuerat ꝓiectat⁹. ppt̄ q̄ idē p. n. cāz vobis sub ea forma ꝓmisit: vt de forma ⁊ ꝓcessu electōis meōrati. d. sollicite q̄rere tis: ⁊ si eū electū canonice fuisse cōstaret: ipm faceretis pacifica possessiōe gaudere. alioq̄n int̄ ꝑ dictos. f. ⁊. g. audiretis cām: et cui⁹ electiōem canonicā ⁊ magis rōnabiliter factā inueniretis alteri⁹ curaretis electōi ꝓferre: ⁊ infra. ¶ Cūq; a nobis dictus. d. tercio citat⁹ vro se nollet cōspectui pñtare: ꝓcedētes i cā tā ex testimonio cleri et ppli roscen. eccie q̄ assertōe regis coarcaie ⁊ pla torū pritie de pdicto. f. electōem fuisse celebratā: canonice didicistis: ⁊ eā curastis auctē ap. cō firmare: ꝓsertī cū caplm roscen. eccie dictū. d. se nō elegisse ꝓstāter assereret: nec de predicti. g. mōachi electōe aliqtenus cogitasse. Interī memoratus. d. ad ap. se. accedēs sup q̄busdā aliis grauaminibus ⁊ iniurijs ꝑ dictum f. ⁊ quosdā alios lras impetrauit eodē. f. postmodū ex pte vra nobis lras pñtāte: q̄ aliter a vobis i cōmissione pdicta ꝓcessum fuerat continebant: et infra. Volētes igitur adhuc misericordit agere cū absente: vt ei⁹ malicia ꝓuicat: dictū. f. ad vos duxim⁹ remittēdū. Admādamus: quatenus nō obstāte q⁹ eiusdē. f. fuit electio ꝓfirmata: si ꝓdictū. d. si ī hibernia poterit inueniri: legitīe citetis ad cām: ⁊ facultate sibi defensiōis indulta ī cā ipa canonice ꝓcedatis. Qui si inuēt⁹ infra tres mēses vestro se ꝓspectui cōtēpserit ꝓsentare: ad ꝓsecratōnem dicti. f. omi occasione postposita ꝓcedatis. Si aūt in hibernia inuentus nō fuerit: indulto sibi vnius anni spacio ex q̄ ad nos et si nō verbo facto tñ itelligitur ꝓuocasse arrepto itinere ad sedē apostolicā veniēdi dicto. f. admīstratōem roscē. ecclesie ī spūalibus ⁊ temporalibus cōmittatis. quo elapso eum nō differatis in episcopū consecrare. ¶ Dem

¶ Veritatis ē verbū organo vocis emissum: ⁊ infra. Sicut canōici curien. i nro auditorio retulerūt. h. curien. epūs ecclesiā suaz nō solum dilapidādo dēpsit: sicut publica ꝓdicabat infamia: sed homicidio incestu aliisq; criminibus pollut: ⁊ infra. Sup his cōmisimus primo causam tridon. epo: ⁊ abbati montis sancte Marie ⁊ ꝓposito de insula. secūdo q̄s brixiensi epo ⁊ ipsis abbati ⁊ ꝓposito: ⁊ infra. Cleruz cū epūs ipe priorum iudicum presentiā adire per contumaciam contempsisset: auctoritate nostra fuit p ipsos iudices ab officio bñfi: cioq; suspensus: et infra. Tādē est acto. ⁊. ℥. ō elec. cū nobis oliz. ℔ iō credu dit ei papa q⁹ ei soli fi ebat pndiciū: sīc cl'i co q̄ celebrat i secreto. s. de cle. geg. ex tue.

b ¶ Illiq̄n. i. si fuisset electō cassanda ex die iudiciano. ℔ iudices ñ itellexerūt: q̄m nimis festinant cōtra mauerē. vñ diē ilerī ñ obstāte: q⁹ eius electō sit ꝓfirmata.

c ¶ Citat⁹. ⁊ iō ptūax fuit. vñ potuit ꝓcedi ꝑ ipm ad sniaz. s. vt lite non pt. q̄m. §. j. ⁊ iō postea audiri ñ debuit: nec ista retractari ꝑ eius lata. ℔ de gra audiens est postea: vt sequit inferius

d ¶ Confirmare. nimis sbito. vnde papa vult itez inqrē ō electōe ipa ñ obstāte tali ꝓfirmatōe.

e ¶ Misericordit. sic ℔ ex misericia mi. vt ei⁹ malicia cōmicat: audit iste. d. vñ mandat papa inquiri de electione ipius ñ obstante ꝓfirmatōne de pdicto f. q̄ de iure nō dz retractari: cū ordie iuris facta fuerit: nec ab ea appellatū fuit: licet dicatur appellasse: q̄a non impetrauit sup facto electōis: ℔ sup iuris ⁊ iō nō potuit ius hec dece. ℔ est q̄dā punctio ex misericordia.

f ¶ Ut pticat. ff. v. q. ij. pñti. ¶. ō iudicauit. iubemus. etiā sic iudex pōt pcē ptūaci. s. ō of. dē. ꝓsulum. ⁊ s. e. put. ⁊. j. n⁹. ꝓsuluit. et. ¶. quo et q̄n iudex. l. j. b.

g ¶ In hibernia. arcitatōes ex ptinā ñ esse faciendas. s. de elec. cōā. ⁊. s. de ma. ⁊ obe. c. vl. ℔ si ñ pōt inueniri: ad domū illius q̄ citat⁹ mitti dz. s. e. cām. ⁊. j. e. venerabilis. et citādus ē q⁹ edictis vel lris. ff. ō si dece. libel. cui⁹ vo. §. vl. vel si non habz domicilium: vbi hitare ꝓsuerit. ff. de dam. infec. l. uij. §. ꝓtor. j. de cle. non resi. ex tue.

u ¶ Calores. ut̄ illō. Mos gen⁹ ignauū tecto gaudem⁹ ⁊ vmbra. ⁊ ita ē ar. q⁹ ñ excusz august⁹ q̄n tēat q⁹ ꝑsecq̄ appellatōz ad curiā. Ar. ꝑ. lxxuij

x ¶ Cōtūacē. vñ potat ꝑ eū ꝓcedi ad diffinitiua sniaz cū agēt di. q̄rūdā ō electōne. s. vt li. ñ pt. q̄m. §. j. ℔ q⁹ appellant ꝑ expectat. j. c. pr.

y ¶ Expēsas. ar. q⁹ i cā criminali siue denūciatōis l' inq̄sitōis seu exceptōnis locū hz petitō expēsar. ¶. q ac. ñ pos. q̄ cumē. ⁊ sic lex illa. ¶. ō iudi. sancim⁹. ⁊. s. e. c. pr. locū hñt siue cā sit cumī. siue cumīal. de expēsis dictū ē satis. s. e. c. pr. ⁊ sic ℔ ꝓdenatō ñ ꝓmissa taxatōe dic sup h⁹: ꝓ

z ¶ Olim oli. ꝓponēt. ñ iō stati ōbunt ei aut nōt. s. ō pcu. audituri credi: q⁹ sepe hmōi eulogia ex malis fide fiūt. ff. de custo. ⁊ exhi. re. diuus. nemi ei cui⁹ man⁹ ipones. xxuij. di. §. j. ⁊. lxxviij. dist. qd

vel apud suam ecclesiam. j. e. c. fi.

b ¶ Anni. Sz q̄re expectant vltra sex mēses ꝑ id. s. vt li. ñ pt. q̄m §. j. ℔ hoc iō q⁹ appellauerat: vt sequit. Sed ꝓ alia etiā iura non vtēt q⁹ fuerit expectādus. s. de elec. dudū. ⁊. j. de re iudi. cū olī. ℔ forte iō expectabat: q⁹ erat cōsecrat⁹: ⁊ cū eo tractabat: nisi inter eligētes. Itē q̄re hic assignat tpus appellāti ꝑ id q̄d legit. j. de ap. ex insinuatōne? Rñ: q⁹ ꝓcipit ab eo ad quē appellat et q̄ pōt. sed oia ista ex misciis intelliguntē facta.

i ¶ Facto. sic. j. de ap. dilecti. ⁊. c. vt nr̄m. b.

k ¶ Veritat. fmlet i modo denūciatōis. ij. q. vij. q̄. ꝓpt. sic ꝓ i iteḡ

l ¶ Per ptūaciā. Mo. q⁹ ꝓ solā ptūaciā pt̄ etiā ꝙs suspēdi ab

officio ⁊ bñficio: cū papa eum ꝓmissum: q; cor̃ ꝓmissis non ꝓparuit.

m Judicibus. secundis. ſ.

n Experti. i. defendere. ſic. ſ. de iudi. c. j. Ber.

o Neglexit. et ſic nec cor̃am ꝓmissis nec cor̃a ſecũdis ſunt lis conſ. et tamen lata fuit ſententia diffinitiua: vt. j. ſequitur.

p Malimam. ſ. c. ꝓpt. vbi de hoc. et. c. ꝓcur. Ber.

q Excõicatiõis ſententiã. cũ iam eẽt ſuſpenſus: et ita creſcente cõtumacia creſcere debz et pena. ſ. vt lite nõ ꝓteſ. qm̃. in fi. ⁊ ff de pe. l. relegan.

r Probatũ. hic ꝓz q; lit. nõ ꝓ. recipiunt̃ teſtes: et ita nõ ſolum recipiuntur: vbi agit̃ de electiõe ꝓlati: vt. ſ vt lit. non ꝓ. qm̃. §. porro. ſ ena vbi agit̃ de reſtitutiõe: ad idez facit. j. de cle. nõ reſi. ex tue. ⁊. iij. q. ix. de cernimus. et hoc ideo eſt: q; periculoſa eſt mora vtriq; q; valitas eccl'ie vtroq; caſu impedit̃ ꝑm. l. de crimie nunq; ꝓcedit̃ ꝓra abſentez lit. ñ ꝓ. niſi in caſu ꝓtra appellantez C. de pe. ne diu. p cõtumacia vero ãnotantur bona: et expectat̃ p annum et poſtea de uoluũtur ad fiſcum: nec ſup bonis audit̃: ſed ſup crimie: vt. C de req. reis. l. ij. ſi aũt lis ẽ ꝓteſtata: ⁊ liquet de cã in maiorib; crimib; nũq; ꝓceditur cõtra abſentem: imo audit̃ q̃cunq; venerit. ff. de req. reis. ãnus. ſ ibi de ꝓteſtatiõe litis ml dicit̃: ſed ita intelligũt doctores. Sz in minoribus que penã relegationis vel dãnũ eſtimatiõis ꝓmer̃: bene ꝓcedit̃ ꝓtra abſentẽ. ff. de pe. abſentẽ. ſed accuſator ſemp debet eſſe pñs. fallit in hoc caſu. C. de adult. q̃uis. vbi procedit̃ ꝓtra reũ abſente accuſatore. D. diſtinguebat an liqueat de cauſa vel nõ: ſi liquet de crimie vel põt liquere: ꝓdemnat̃ abſens. et ſic intellexit. iij. q. v. quiſquis. et. xxiij. q. iij. de illicita. et ꝑm hoc poſſes intelligere q̃ hic dr. et. j. qui ſi. ſint legi. platum. hic bñ liquebat de crimine abſentis p ꝓtumaciã: et ita nõ eſſet aliq̃ ꝓrariũ ꝑm canones: et ſi nõ liquet de crimie: tũc excõicat̃ reus. et ſic intellexit. xj. q. iij. rurſus. et quicũq; nec diſtinguebat: an ſit lis ꝓteſtata vel nõ. vñ noſtri moderni doctores dicũt: q; nũq; eſt ꝓcedendũ ꝓtra abſentem lite nõ ꝓ. et intelligũt illud. c. decernim⁹: cũ lis erat ꝓ. ſed ſi lis non eſt ꝓ. vel ſi eſt ꝓteſ. et nõ liquet de cã: tũc locũ habz. xj. q. iij. rurſus. et quicũq; et ita ꝺicunt huic decre. q: hic lis nõ fuit ꝓteſtata: et tam̃ ferẽt ſnĩa ꝓtra abſentem ꝺ crimine: nec expectat̃ p annũ: et teſtes recepti fuerũt. Qualiter intelligit̃ q̃ hic dicit: ita q; nõ ꝓradicãt capt'la ꝓdicta. poteſt dici: q; ꝑ recepti ſunt teſtes de ſpeali mandato dñi pape: qui habet ꝓtẽtem ena ſup ius. j. de ꝓcef. ꝑben. ꝓpoſunt: et ipe idẽ tulit ſnĩam de poſitionis: vñ factum ſuũ ad conſequentiã trahi nõ debz imo ꝑm q; ipe iudicat: et alij debent iudicare. j. de re iudi. i cauſis. vel melius dicas q; c. decernimus. ⁊ c. rurſus. et. c. quicũq; loquũt vbi directe agit̃ de crimine. et ideo intelligunt̃ lite ꝓ. licet ex littera nõ colligat̃. Sz c. iſtud loquit̃ in alio caſu: cũ hic agit̃ de crimine in modũ renũciationis ſeu inq̃ſitionis. nam canonici curien. renũciauerũt hec crimina dño pape: de quibus publica infamia laborabat eps iſte: vt dicit in pun. vt bene colligit̃ ex antiqua decre. et ita bene ꝓnt teſtes recipi et ferri ſnĩa contra ꝓtumacem. ſ. vt lite non ꝓteſ. qm̃. §. ſunt et alij. ⁊. j. de accuſa. q̃liter et qñ. ij. §. debet. et plus eſt eẽ hic: q; ponit in modũ inq̃ſitionis ꝓpt homicidiũ: cũ alĩs in modũ inquiſitiõis nõ debeat q̃s deponi. j. de accuſat. inquiſitiõis. j. rñſo. et q; celebrauerat excõicat⁹: ꝓpt q̃ ſolũ potuit deponi. xj. q. iij. ſiqs ꝑdi.

vero cor̃a iudicibꝫ canõica citatiõe vocatus pñtiaz ſuã difficulter exhibuit: ꝟ friuolã tũc excuſatione malicia ꝓcepta ꝓtendẽs expiri cũ canonicis i iure neglexit qua de cã nos de ꝓfeſſ. fra. no. ſuſpẽdentes eꝑm ipm: vel potiꝰ ſuſpenſiõez a iudicibꝫ factã auẽte ap. confirmãtes tercio ſup his cumano epo ⁊ abbati ſcti. a. cãm ad ſuperandã malicia ipius epi ꝓmiſſum⁹ audiendã. qui ptibꝫ citatis cũ nec p ſe nec p ꝓcuratorẽ ſuũ ſalem idoneũ ꝓparuerit: in eũdẽ ꝓpt inobedientiaz excõicatiõis ſnĩaz ptulerũt teſtes ex pte vra que admodũ i mãdatis a nob⁹ acceperãt admittẽtes. ſ. abbates pores ꝓpoitos ⁊ alios religioſos viros: p qs quelibꝫ ãticlz ẽminũ pdictoꝝ ꝓſtat fuiſſe ꝓbatũ: ⁊ infra. Nos igit̃ videtes ordinẽ iudiciariũ i ꝺ facto fuiſſe ſeruatũ: ꝓſiderato ꝓtea q; p⁹ ſnĩas i ſe datas celebrare ꝓſũpſerit: cũ mlti ꝓlati eccliaꝝ ꝺ eundẽ epm ſcripſerit nec vn⁹ p eo defendẽdo vl' aliq̃ten⁹ excuſando: i noie dñi cuz apl'o oẽz inobedientiã vlciſci volentes: lz abſentes cor̃pe pñtes tñ ſpũ iuẽ vbũ eiuſdẽ apl'i tulim⁹ ſnĩaz ꝓpetue ꝺpoſitiõis i ipm: et eũ tã a põtificali q̃ ab oĩ officio ſacdotali puãtes ſine ſpe reſtõis aliq̃ duxi⁹ ꝓdenandũ: ea nihilomin⁹ i irritũ reuocãtes q̃cunq; p⁹ ihibitiõez ap. ſe. ſeu factã ſuſpẽſiõez ⁊ excõicatiõez ꝺ rebꝰ ecclesie alienare ꝑſumpſit.

¶ Dem i concilio generali.

Contigit inedũ: q; cũ acto ri ob ꝓtumaciã aduerſe p tis adiudicar̃ cã rei ſuãde poſſeſſio: ꝓpt rei potẽtiã ſiue dolũ actor̃ ifra ãnũ rẽ cuſtodiẽdã naſciſci ñ põt vl' acq̃ſitã amittit: ⁊ ſic cũ ꝑm multoꝝ aſſertiõez verus ñ efficeret⁹ lapſuz ãni poſſeſſor: reportz ꝓmodũ ꝺ malitia ſua reus: ne igit̃ ꝓtumax melioris q; obediẽs ꝓditiõis exiſtat: ꝺ canõica eqtate ſancim⁹: vt i caſu ꝑmiſſo actor ver⁹ conſtituat elapſo anno poſſeſſor Re. ix.

f Defendẽdo: qbz em̃ admiſſus fuiſſet ad ꝛeſenſionẽ ipi⁹. ff. ꝺ ꝓcu. ſeruũ dẽ. §. ꝓblice. ſed hoc verꝫ ẽ ad allegãdas cãs abſentie: ſ ñ ad cãz q: i crimibus nõ intereunt ꝓcurator: ſi agat̃ directe. j. de accu. venies j. q. vij. ſi qñ. ⁊. ff. de pub. iudi. l. pe. §. ad crimẽ. Sz cũ hic nõ ageret directe: ꝑmittꝫ ꝓcurator interuenire. j. de accu. ſup his. ⁊. ſ. de ꝓcu. tue ſ. e. cũ dilecti.

t Corpe. ſic. ij. q. j. ꝺ manifeſta.

u Inhibitoz. ſic. j. ꝺ reſpon. impu. ad diſſoluendũ. ⁊. j. de no. op. nũc. cũ ex inuicto. ſi. ſ de of. ꝛeſ. venerabili. ⁊ j. ꝺ accu. c. vl.

Contigit. Quan de. ꝑm legiſtas imꝑpe dr cã rei ſuãde: vbi qs pueniẽt actõe reali: i q; caſu ẽ ſtatũ verus poſſeſſor ꝑm eos. C. de ꝓſcrip. xxx. vl'. xl. an. ſi quis emptoꝛis. §. pe. ff ꝓmutabiliti: q; re⁹ veniẽs in fra annũ eã ſeruat ꝑm formã iuris. ſ. vt lite ñ ꝓ. qm̃. §. i alijs. ⁊ ibi ẽ ar. ꝓ hac opi. i vbo recuſet. ff ilid̃ exponitur ibi ꝑm iura canonum. Prope dr cã rei ſeruande de. q: añ annũ ñ ẽ ver⁹ poſſeſſor ff cuſtos poſſeſſionis. j. n. ꝓ. c. vl. et. ſ. ꝺ of. or. paſtoral'. v. verũ. Jn pſonali vo actõne ꝑm oĩs ꝓprie dr cã rei ſeruande ſiue cã cuſtodie. tal' em̃ cuſtos ẽ ⁊ ñ poſſeſſor. ff. de acq. poſſ. poſſideri. §. vl. ⁊. l ſi qs añ. nec tunc ejicit̃ poſſeſſor de poſſeſſione ff. de vã. infec. ſi ſunta §. ſi qs aũt. ⁊. ff. vt in poſſ. le. is cui. j. rñſo. ff tñmõ ſcoz decreũ ejecti ꝓmũ poſſeſſorẽ. ff. de vã. infec. ſi ſunta. §. vbi vo ⁊ ita vigz erit i poſſeſſiõe: diuerſo tñ reſpectu. Poſſeſſor ꝑ colet agz: et colliget fructus: ff alit eos cuſtodiet: ne diſſipẽt ab iſto. ff. vt i poſſ. le. is cui. §. q legator. Jn reali actõe ſec⁹: vt dr i vltia notula h⁹. c. tñ iudex nõ multũ feſtiabit ad miſſiõz i poſſeſſiõz. q: ſi re⁹ pbabit iuſtã cãm abſentie reſtituet. ff. de vã. infec. ſi ſunta. §. ſi forte. vel forte ipo iure. ff. ꝺ ꝓbat. credi. impatores. ⁊. j. de re iudi. cũ bertold⁹. Sũmarie examinabit ꝑ iudex negociũ: añ q; mittat alterã ptiꝰ i poſſeſſionẽ. ſ. vt lite nõ ꝓteſ. qm̃ frequẽter. §. q; ſi. ⁊. C. de bo. auc. iudi. poſ. aut. ⁊ q; iurat.

b Nõ põt. ꝓ iſtũ q ñ admittit aliũ i poſſeſſiõz plura remedia ſunt ꝓpita: q; enumerãt. ſ. vt lite ñ ꝓ. me. ⁊ dicit io. q; ſi p ãnũ ſtetit i excõicatõe: pdit poſſeſſiõz. ar. xj. q. iij. rurſus. ⁊. c. qcunq;. Sz hoc nõ credo: q; ex vi excõicatõis pdat poſſeſſionẽ: ff ex eo q; nõ admittit illũ ad poſſeſſiõz bñficio hui⁹ ſtitutõis. ⁊. c. illa nõ loquunt̃ i cauſa ciuili. ſed. c. rurſus. loquit̃ i criminali. ⁊. c. quicunq; loquit̃ cũ de crimie agit̃ ſiue ciuiliter ſiue criminaliter: ⁊ ſic nõ cõgruit ultiõ caſum. ff ꝑm hoc ꝓtingẽt q; efficeret̃ poſſeſſor: ille q ñ fuit miſſus in poſſeſſionẽ nec pnũciatus mrti. due em̃ ſunt pene ꝓcedendi ꝺ cõtumaces: vna p miſſiõz i poſſeſſionẽ alia p excõicatõnem: vbi vna tñ imponit̃: alia nõ inducit̃: niſi expreſſe imponat̃: imo cũ vna nõ timeat̃: tunc decimaz alia imponat̃. vt. ſ. vt lite nõ contel. qm̃ frequenter. i fi.

c Melius. nõ em̃ melior dz eẽ ꝓditõ illoꝝ q; relinquũt: q; cor̃ q; obediũt. ff. de vona. inter vi. ⁊ vxo. l. iij. §. j. ⁊. ſ. de poſtul'. ad hoc. v. nos dr. ⁊ ſtulti ñ debẽt eẽ melioris ꝓditõis q; piti. ff. qõ vi aut cã. l. ſeruꝰ. ⁊. xvj. q. j. legi epl'am. i ꝓn?. ff. de noxali. l. nõ ſolum.

d Actor verus. idẽ vidit fuiſſe ſtatutũ p leges in pſonali actõne: vt ſi p aduerſarii impedior poſſidere: q; nihilominus p poſſeſſore debeo haberi ac ſi poſſiderẽ. ff. de bo. auc. iudi. poſ. q; uis. ff ſi p aliũ impedior: ille teneꝫ mihi ad intereſſe. ff. qui. cauſis i poſ. eat. l. pe. ⁊ hoc ſi ſoluẽdo fuerit: al'o intelligo: poſſidere. ff. de eo p quẽ factũ erit. l. vl. j. rñſo ⁊. ff. de dolo. eleganter. §. ſi dolo.

e Cõſtituat. ñ determiat hic an ipſo iure an p lapſuz anni ꝓſtituat.

verus possessor an p sniaz iudicis. et vi expssuz q ipo iure ano elapso sit ver⁹ possessor. s. de of. or. pastoral. v. vex. t. j. ti. pr. c. j. et e sic q; inscursus am puat aliquē stipēdio suo. si tato tpe stererit excōicatus. xj. q. iij. rursus. t inscursus ani pstituit aliquē hencū. j. o here. excōicam⁹. Sz ō vi: q; post annū ipetrat scom decretū. j. n. pr. c. j. t ff. de dā. infec. si finita §. iulian⁹. ß illo loquit in psonali actione. Sic h⁹ dicas q i realib⁹ actionib⁹ n hz locū scōz decretū nec e necesse: ß solū inscursus ānī fac aliquē possessorē. vt in decre. pastoral. nisi qs ad cautelā ipetret illō. ß in psonalib⁹ actiōib⁹ necē hz impetre scom decretū: q; alis intelligit nō possidē. j. o pba. ex literis. t sic n pscriberet Sz h⁹ n obtineret vnsquisq; in oib⁹: q; in cā noxali et in cā dāni infecti scōz decretū pstituit aliquez dnm si re⁹ erat dns. ß si n erat dns: cōstituit vez possessorē et dat ei cām pscribēdi sue vsucapiēdi. ff. de dā. infec. si finita. §. iulian⁹ et. ff. de acq. pos. possideri. in fi. t. ff. de noxa. t generaliter. sed in alijs psonalib⁹ scōz decretū cōstituit aliquē possessorē vt. s. vt lite n cont. qm in fi. fm intellectū quē posuit ibi io. i hoc. i. vt exoneret ab onere pbādi debitū. ß nō pscribit q; qcunq; dns offert debitū restituet ei res sua: nisi distracta sit aucte iudicis. vt. C. de distrac. pig. si pus. aliū intellectū diximus ibi. Sz nūquid idē iurz est in spualib⁹ cās: vt si petat eccl'ia vel pbenda ab aliq; et re⁹ infra annū nō appareat: vt post annū actor verus sit possessor: vt sic pscribat eccl'iaz vl' pbendā: cu actor nūq; institut⁹ fuit forte in eccia dico q; si petat eccia tanq; ptietas vel aliud spuale: elapso āno verus est possessor. t pscribere pt. j. n. pr. c. j. si vo petat eccia tanq; bnficiū sine pbenda: nō hz ibi locū pscriptio: q; titulus nō pscribit. sola. n. possessio n facit aliquē decurionē: ß canonica electō. ff. de decu. herēm⁹. ar. j. de instit. ex frequētib⁹. Qui. n. dic se platū ecie vel canonicū n pdest pbare pscriptiōez: nisi ondat titulū sine libellū sue ordinatiōis. ij. q. j. legū. et. j. de pben. dilecto. t. s. de pba. ex insinuatiōe. nec obstat. j. de iurepa. cura. q; pscribit ibi eccia tanq; ptietas: vt dixi: nō tanq; platus ra. nūq; n. fm iura canōica p scom decretū dar ius pscribēdi: nisi assit bona fides. j de pscp. vigiliā. t. c. qm ome. ß cū aliqs mittit in possessionē bnficij q; nullū titulū hz: nūq; pōt hic bonā fidem. et io n pscribit q; in hmōi spualib⁹ bona fides t iustus titulus requrunt. s. de pscpt. si diligēti. Quid g operat scom decretū in hmōi spualib⁹: forte vt possit vti fructib⁹: et vt possit pscribere ō omez agentē: si hiet bonā fidez et aliquē titulū: nō tn pscribit ius plature vl' pbende: ß pscribit ō agentem tn. Hodie vo ille q agit ō alīū possessorē sup dignitate psonatu vl' bnficio eccliastico obtinēdo: nō dz nutri in possessiōez cā rei fuāde ppi cō tumsciā prius aduerse: ne p h⁹ ad eā ingressus pateat vicios⁹. ß in eo casu lite n pt. liceat iudici negociū terminare: vt in pcl'. lug. de eo q; mit. in pos. cā rei fuāde. c. eū qui. t illud scias q; missus in possessionem ex pmo decreto n vtit fructib⁹: imo eos pduare dz: vt ipe restituat eos cui ipa re: si infra ānū reus recupat possessiōez. j. de sequstra. c. ij. si n recupat rē suā infra annū in actōe realī bēbit omis fruct⁹ vsq; ad li. cō. postea sup ptietate audiet: si postea agere voluerit q; possessiōez amisit. et q; ex pmo decreto nō vtat fructib⁹: pbat. ff. q. ex cau. in pos. eat. fulcim⁹ in pn. ß post scom decretū vtat fructib⁹. ff. vt in pos. le. is cui. §. q; legator. in fi. secus tn est i penūe hēditatis: vbi qs ppi nimiā ptumaciaz psequit fructus. ff. q. ex cau. in pos. eat. fulcimus. §. vl. Si l'r cū vent mittit i possessiōz vtit fructib⁹. ff. de vē. in pos. mit. l. j. §. j. t. ff. si mulier ven. no. i pos. calū. cā esse dicit. l. §. interesse. Si l'r cū impubes ex carb. edicto mittit i possessiōz. ff. de car. edic. ß si is. §. ij. Itē qd dices: si missus in possessionem ex pmo decreto ejiciatur: an possit petere restitutiōz: vt q; n pcipue fm iura canōica: cū nō possideat: ß tn custodiam hēat: vt. s. dictū ē: q; n sufficit pbare decretōz: nisi pbet possessiōz: vt. s. de of. de l'. pslatoib⁹. t. s. de resti. spo. olim. vñ n posset agē vti

archiepiscopo burdegalis.

Venerabilis. f. n. t infra. Dolētes finē ipom litib⁹ ne imortales existāt: mādamus tenus ad initū prie vēture q; dragesime: qō tibi pemptoriuz tminū duxim⁹ assignandū sup iure pmatie: qō bituricen. archi epus in te ac in puīa tua se habere ponit: p te vel p procuratorem idoneū sufficient instructū ad litē pstatā et ad alia oia negocia peragēda q; necessaria decisiōi negotij videbūt: nro te cō spectu repnites. Nos vo nihilominus archidiacono trāsuigen. et. m. canōico turon. tedim⁹ in mādatis: vt t ipi ad eūdē terminū aucte nra iux pmissaz formā te pemptorie citare procurēt: t si n poteris iueniri faciāt vt citatiōis edictū p ipos vl' alios apō eccīam tuā publice ponatur.

De eo q; mittit i possessiōz cā rei seruande.

Alexander tercius priori et fratribus de guiseburg.

Onstitutis in pntia nra. r. canōico vro et nsalib⁹ pposīti de berīl'. sup possessiōe eccie ō lanīto: i quā cā rei fuāde fueratis inducti: hinc inde fuit coram nobis aliq; diu disputatum tandē ex vtriusq; pris affertiōe tenuimus: q; lz cā rei fuāde tm in eiusdē eccie possessionē inducti fueritis: infra annū tn alia pars standi iuri nō pstitit cautionem lz voluntatē pstandi habuerit: et vos eā parati recipe fuisseris Ideoq; decernim⁹: vt ammodo possidentis. ff. vti pos. si duo. §. creditores. ß dicas q; pōt peti restitutiōz pdutōnaliter ex illa. l. C. de pto. pig. l. vl. fm illos q; dicunt q; stari ē verus possessor: saltē i actōe realī: q; nō videat q; stio cū habeat verā possessionē: luteī pmutabilē.

Enēabil'. finē. sic. s. e. finē. t. s. ō pcu. pstitut⁹ t. C. ō agri. t cē. litib⁹. li. xj. t. C. ō iudi. ppandū. i fin⁹ t tō vsq; ad tenmū re strigūt lites fm leges vt i pdi. l. ppādū. ne imortales existant: vt ibi dz fm iura canonica nō finē instātia in dicīt elapso triēnio. s. de iudi. venerabil'.

Priorime. t si hoc n finiss appositum: de prima intelligerē. ff de ver. obli. cum q; kalendis. b.

Sufficaēter instructum. sufficies dz q; ad agēdū t defendēdus t rndendū pstitut⁹ ē ltīme. de hoc dicū ē. s. ō pcura. c. j. t. c. accedēs. t. c. mādato.

Ecclesiā. Sic g; dz citari q; psonalit n venīt. s. e. cām q. vbi sarts dz de hac matia ß qd fiet si re⁹ n veiat t iudices ipedim ens si veniss procedē nō possunt: nūqd tenebit saltē ad expēsas? videt q; sic. q; primo ē. vocati em nō ē ptemnē auctoritatē ptoris. ff. de iudi. si qs ex aliēa. t. ff. de re iudi. ptuacia nec pdesse videt si casu pcessus iudicis ipedit: sicuti si fato fecerit n videt obtpare volūtatī. ff. de pdi. t vemō. l. ij. i fi. certus em casus vbet ee ad hoc vt n vemat. ar. ff. ō bo. pos. fm tab. l. j. §. j. v. sciam tn. t licet mea nō interfuit: teneor tn venire. ff. si quis caut. si eū. i pn. Ar. ō. ff. si qs cau. l. ij. §. si quis i iudicio. i fi. t. ff. si qs i ius vo. nō iert. l. ij. i fi. q; nihil interest actoris reū nō venisse. Vt ibi. ff. de iudi. nō videt. t. ff. de pecul'. eo tpe. t. ff. de arbi. si cū vocaes. §. si arbiter. v. ß si i aliquē. t hoc vez ē q; n teneāt. j. de eo q; mutat i pos. causa rei seruāde. c. j.

Onstitutis. seruande. sup possessiōe sup q; agebat tanq; sup ptietate: secus si agatur sup beneficio vel dignitate. j. i cōsilio lug. e. tn eum qui.

Assertiōe. C. si p vim vel alio modo. l. ij. t ita p confessiones pcium constit de meritis cause: t ideo ex confessione pceditur ad sententiam. s. de transac. preterea. ij. t. s. de resti. spo. cum ad sedem. ad fi. quia confessus in iure p iudicato habetur. j. de confes. cum sup. et c. se. t. C. de confes. l. vna.

Voluntatē. nō tn studiosaz seu cū effectu: q; p eum stetit et non p iudicem vel p aduersariū: als si stetisset p iudicem vel partem aduersam nō imputaret ei. j. e. c. pr. imo t si iudicem habere non pōt coram publicis t honestis psonis debet cautōem offerre ac prestare: vt postea non currat annalis pscriptō. s. de of. or. pastoralis. in fi. et j. e. cum venissent. Item est ar. hic q; voluntas sola non sufficit sine effectu. j. de re iudi. cum aliquibus. t. ff. de cōsti. pecu. primo. s. pstituto. t. ff. de re iudi. l. uij. s. ait prot. t. lxxxvj. dis. nō satis. et. ff. qui. mo. pig. vl' hypo. sol. l. sicut. §. si voluntate. Ar. ō. xxxij. q. v. nec solo. et. c. qui viderit. de pe. dis. j. si quis cum telo. xxiij. q. v. si quid inuenīsti. Sol'. vbi de necessitate opus est facto: non sufficit voluntas si factum adimpleri potest: als voluntas reputatur p facto. vt in c. non satis. Vel aliter: vbi quis habet voluntatem faciendi bonum: sufficit sola voluntas si nō potest facere illud. Sed si voluntatez habet male faciendi: t p eum non stat: puta q; precedat ad actum externum et imputatur. de pe. dis. j. si quis cum telo. t in pluribus. ll. ibidē als sola voluntas non imputatur: q; cogitatiōis penam nemo meretur. de pe. dis. j. §. cogitatio. t. §. cogitatiōis.

Parati. si vo n sinssent pan eā recipe nō nocēt ppositio. ar. fi. de lege pmisso. si fundus. i fi. §. i pmissoria. vel si eam pstare nō possz n imputaret ei: q; manis est actō. ff. de dolo. nā is. t. s. de re. spol'. olim. ij. t. j. de sol'. odoardus. presset g; quam pōt. s. iuratoriā. j. de w. post duor. re. p vias. t. C. de epi. t cle. aut. generaliter. t i aut.

vt nulli iudicium. §. si vo. col'. ix. ff illō pte ster. j. ō ap. c. vi. Itez hēs b: q pti pstāda est cautō ista: qō ē vex. et tō si ñ pt̄ iudex hr̄i p̄ ster pti. ꝛ iudici ēt pōt pstāi pte absente. j. e. c. ij. ꝛ iij. ꝛ. §. ō offic. pastoral'. Si autē neut pōt inenire: pstāt alicui honeste pſone q̄ recipiat cautōz nomie aduersarij.

o Saluo iure. supp̄ pētate. sic. §. vt li. ñ cōtr. qm̄. §. qō si. i fi. et §. ō w. ꝛpm. put. i fi. p̄ Dēans. hic sum̄it ar. q̄ scām verenā necessariū sit i fali actōe ff iō datū fuit scām verecūdā: q̄ dubitabat sup cautōe: an ifra annū pstita sufficz: ꝛ iō revocabat i dubiū int̄ p. ꝛ. §. ō hoc sanus dicit ē §. nō. px. pūgit.

Q Ulm sic. rei pe me. sic. §. vt li. ñ pt̄. qm̄. §. i alijs. ꝛ. j. c. c. vi. ff. de his q̄ ad ec. confu. pñti. §. cū aūt.

b Obtinē. ff ñ vbi ui. cū pluēs fuissent ui dices ipe sol⁹ restitutōnē dare ñ potat: q: sol⁹ ñ hēbat iurisdictōem §. ō of. vel'. cām mīo nij. ꝛ. c. vno. delegatoruz. ꝛ. ij. q. vj. §. diffinitiua. v. itē si plures Ar. j. q: cū res ēt tpe pitura archiō. poterat se intromittē. sic appet in tutorib. ff. ō admin. tu. tutor q. §. j. ff ñ est vex vt dictū ē cū ñ habēt iurisdictōez: potat tñ cautōz recipe ab ipo noie aduersarij ñ tāq̄ iudex: ff tāq̄ hōesta pſōa: ꝛ sic ñ currēt tpo §. ō offi. or. pastoralis ō hac cautōe dictū ē in pr. c. §. eo.

c Recepta. ꝛ ita q̄ ō ñ potuit facē p⁹mō facē dz: vt possessiōz recipet sic. j. c. pr. sic ēt si ad immūn veire: ant ēt solue ñ potuisti: ñ tñ p⁹imnū eris a solutōe absolut⁹. §. ō w. ꝛ ptu. cū dilect. ff. ō arbi. celsus.

d Mō stetit. Mo. q: si p me ñ stat: q̄ min⁹ facia q̄ vebeo: ñ ē mi hi imputādū. sic. §. de recep. si aūt. ꝛ. c. plerūq̄. ꝛ. §. vt lite ñ pt̄. qm̄ circa pn. ꝛ. j. ō sp. ex ifinuatōe. ꝛ. ij. q. vj. anteriox. §. ad hoc. ꝛ. j. ō ap. ex rōe. Ar. j. §. c. pr. ff ibi volut solūmō: ff nō cū effectu. ꝛ volūtas ibi stent i suis ītis. ff vo volut ꝛ obtulit: ff vtiq̄ q̄ recipet: ꝛ absente illo q̄ fuit cā custodie in possessionē missus: ex cā necessaria possessio restitui nō vebet. j. de ver. sig. dilecto.

Q Ulm venissent. causa custodie. ar. q̄ non sit possessor: sed tñ custos. sic. j. eo. c. pr.

f Restitueret. hic male pnūciauerūt. q: pmo vebuit ei de expēsis pstare saltē p iuramūn. ff. ō iudi. sancim⁹. pmissa taxatōe. §. ō pcu. pstitutis. ꝛ b i fi. dicē q̄s abbatē pstituerit ppt̄ hoc fecisse vñ ppera pcessit. q: ñ vebuit pdēnare eū ad volūtatē abbatis. vñ papa ñ stat ill pdēnatōi: ꝛ ptea pdēnato expēsaz dz fieri tpe pstāde cautōis: q̄ recuprat possessiōz. §. vt li. ñ pt̄. qm̄. §. i alijs. ꝛ. j. de seq̄stra. c. j. ꝛ b. i fi.

g Obtulit. p hāc oblatōz cautōis interrupit pscriptōz annalē. §. ō of. or. pastoral'. i fi. ꝛ. §. c. pr. Et p hoc videt renūciasse appellatōi ꝛ ratam habuisse sniaz iudicu illoz exq̄ accepit illi. ar. §. de of. vel'. ḡli. ꝛ. j. ō possessiōz pscpte eccl'e: saluo iure: qō idē ppositꝰ i petēda eccl'a hīe dinoscit: absq̄ ꝯdictōe q̄libet hēatis. Et at nre diffinitō nis snīa inviolabiliter obsuet: eā aplico duxi⁹ pfocimio roborādā

Lemēs. iij. epo ꝛ ārchiō. eboz.

Q Ulm sicut accepi⁹ inf. p. sbdi. ꝛ abbatissaz ꝛ puētū scte trinitatis sup eccl'ia de capit. q̄stio vterēt: thaur. ꝛ ō corint. abbates ac archidia. chimeñ. a se. ap. delegati moniales ipas rei fuāde cā i possessiōz rei petite miserūt: vñ cū hoc ad sbdi. noticiā pueniss: ad archidi. pdictū accessit: ꝛ offerēs ei sistē di iudicio cautiōz: qm̄ abbas de corinth. pfectus i angliā: ꝛ abbas thaurie. viā fuerat vniuer se carnis ingressus: possessiōz i fra annū sibi rsignari cū istātia postulauit: sz nō potuit obtinere: ꝛ ifra. Discretōi. v. mandam⁹: qtenꝰ si ita ē: sistēdi iudicio ab eo cautōe recepta ei possessionē restitui faciatis. nec obstare volumus q̄ann⁹ elapsus ēt ppo nit: si p eū ñ steterit: q̄ minus infra annū ꝛ possessionē recepit ꝛ vederit cautōz.

Mno. iij. vrbeñ. ꝛ senogaleñ. epis.

Q Ulm vēissent ad ap. sedē abbas scī āgeli. ꝛ. p. gall'. idem p. ꝓposuit q̄ pdict⁹ abbas eū su p q̄dā possessiōe cora io. apo. se. le. rexit i cāz: ꝛ ifra. Lex legat⁹ ipe cāz pmisit iudicib⁹ fm ius ꝛ bonā tre cōsuetudinē fminādā q̄ cū fm ius tm̄ vellēt pcedere p fatus. p. nostrā audiētiā appellauit. sz iudices nihilomin⁹ pceder aduersam i possessiōz rep̄ petitaz iducēdā cā custodie vecreuerūt: ita q̄ si vsq̄ ad annū ꝛ die p stare sistēdi iudicio cautōem: ꝛ pti alteri. xx. libras rstituere p expēsis: recipet possessiōz eā dē: cūq̄. g. se. ap. le. ifra annū fuisz fram illā ingressus: ipe cautōem stādi iuri obtulit cora eo ꝛ possessionē sibi rstitui postulauit: patus expēsas restituere factas i lite: que. vj. lib. sūmaz sicut asserit ñ excedūt. sz abbas xx. libraruz sibi rstitui petijt q̄ntitatē: ꝛ ifra. Nos igr ipsuz p. cautōe pstita i possessiōz credimus reducendū. hoc etiaz vecernentes: vt si psuetudinē quā allegat laudabilē eē cōstitit: qa ex ea sequit eū rōnabiliter appellasse: ad rstituēdas expēsas nullatenus cōpellat. alioq̄n cuz ex hoc appeat eū frustratorie quo casse: ad restitutōz cogat expensaz illaz: q̄s abbatē pstitit ppt̄ hoc necessarias i lite feciss.

Rego. ix.

Si aduersari⁹ tu⁹ p⁹ citatōnis edictū ad rmota loca se rnsferēs ꝓcuratorē ltimū nō dimisit ꝛ venūciatione publice facta domi ñ appet q̄ vefēdat eūdē iure petere potes vt i possessiōz earū rexaz ō qb⁹ qō ytit. cā custodie iducaris.

Et lite pēdēte nihil inouet.

testi. cū veisz. ꝛ ar. ff. ō iudi. lucz vex. ꝛ. ff. rem ra. ha. l. iij. §. fals⁹. Sz ō inuit. s. q: papa māvat inqri de appellatōe q̄re p hoc ñ intelligit renūciasse. Dicas exq̄ ad uersarius noluit recipe cautōem ꝛ restituē possessiōz: stati iuxta ei pse qui appellatōz: ꝛ ita cū p eū ñ steterit q̄n vedisset cautōem ꝛ recepisz possessionē ff pon⁹ p ad uersariū ꝛ p iudicem ei circa possessionē recupe randā obesse ñ dz. vt. §. c. pr. qd ff pfuit ei appellatōz: multū pfuit. q: si appellatio sua fuit legitima ñ pdēnabit i expēsis. si nō fuit ltima condēnabit i expēsis necessarijs q̄s ꝓpter hoc pstiterit abbatē feciss: vt dicit i fi. si eīm nō appellasset simplicit restituisset expensas.

h Cautōe. sufficiēti. j. ō seq̄stra. c. j. i fi.

i Rōnabiliter. cū hic papa iubeat inqri ō appellatōe: pz q̄ nō recessit ab ea q̄ oblatōz cautionis. ff hoc fuit culpa aduersarij q̄ eaz nolut recipe: qō pfuit huic appellāti i hoc: q: nō pdēnat i expensis: si ltime appellauit. ꝛ sic utilius fuisset illi accepisse moveratas expensas.

k Illaz. ꝛ etiā ad eas q̄s fecit i rebꝰ quaz possessionē tenebat pfuan dis etiā si non expediebat facē illas: dū tñ crevebat expedire. ff. ō bo. auc. iudi. pos. ptor sit. §. qō aut ptor. al's gnāle ē: vt nō sufficiat crevere expedire: nisi i veritate expediat. ff. ō nego. gest. sed an vltro. §. j. in fine. vtiliter enim vebet ceptum esse negocium: lucz non spectem⁹ euentum: vt ibi dicit.

l Necessarias. ncēie expēse dicunt impēse sine q̄bus vetior esset res si non fierent: aut etiā pirer. ff. de ver. signi. impense. ꝛ. ff. de pig. ac. si necessarias. ꝛ. ff. de impē. i re. w. fa. impēse. ꝛ duab. ll. se. de hoc dictū ē. §. nō. pr. finem.

Si aduersarius. citatōis. hoc ideo dicit. q: si añ citatōem ꝛ nō i fraudē se absentaret: nō dareť restitutio possessiōis ptra ipsum licet pñs vellet pbare spoliatōem ꝛ possessionē. §. de of. vel'. cōsultatōib. ff missio i possessionē cā custodie nihilomin⁹ fieri vebet. ꝛ ita q̄ dixit post citatōis edictū. idē intelligo etiā añ citatōem: q: dz dumtē ꝓcuratorē q̄ ad loca remota se trāstulerit. ō hoc dictū fuit. §. de of. vel'. ꝓsultatōib. vñ supple hic maxime.

n Domi. sic. §. de w. ꝛ ptu. cāz q̄. vbi de hoc. ꝛ. c. venerabil'. ꝛ. ff. ex q̄. cau. ma. itē aut. §. hoc aūt. ꝛ. l. se. ꝛ. j. de de. nō resi. ex tne. b.

o Qui vefendat eundem. ergo si appareat qui vefendat eundem: audiendus est. ff. de procu. sernum quoq̄. §. publice. et. l. absens. ꝛ. ff. eo. exigendi. prestita satisdatione. vt in. l. exigendi. ꝛ. ff. de in ius vo. neq̄ §. qui in ius. et ille qui vefendit id facere vebet: quod dominus in lite faceret. ꝛ cauere idonee. id est iudicatum solui. ff. de procu. sed ꝛ he p sone. §. vefendere. ꝛ appellare tenetur. si contra ipsum pronunciabitur. §. de procu. nō inuste. ꝛ. j. de ap. si inst⁹. ff. de neg. gest. liberto. §. vl. ꝛ

ita qlibet teneꝛ mittẽ pcuratoꝛẽ qualitcũqꝫ sit absens: al's reḡitis amu
cis ⁊ facta ñciatõe: si ñ ꝛtendiꝛ pceditꝫ ꝯ ipm. vt hic dicit. ⁊. ff. ꝛe q.
cau. ma. itẽ aũ ꝓtoꝛ. §. vl. ⁊. l. se. ⁊. §. ꝛe w. ⁊ ꝓtu. cãm que.

Ad eoꝛia. Prohibitõis. Eboꝛacẽ. archiep̃s ex ꝓnilegio. ap. se. faci
ebat crucẽ põtari añ se p totã ãgliã papa ad petiõz cãtuariẽ. ar
chiep̃i phibuit et
p lr̃as suas: ne hoc fa
cẽt: donec cognoscẽt an
hoc faceret ꝺ iure. ⁊ qꝛ
papa ꝓnuerat illũ sine
cãe cognitõe. dicebat ar
chiep̃s eboꝛ. qꝺ ñ ꝛebuit
phibeꝛi añ cãe cognitõz
vñ papa statuit: ꝓ ñ ob
stãte illa phibitõe faciat
añ se portari crucẽ p to
tã ãgliã: ꝙlibz ꝓsitert
an ꝺ iure hꝫ facẽ dẽat.
q Preiudiciũ. Et ita
qꝺ illicite factũ ẽ: pẽ li
cite reuocari. xxxv. q.
ix. qꝺ quis ꝓmisit. ⁊. c.
sniaz romãe sedis. ⁊ sa
piẽs ẽ reuocare qꝺ ꝓ
pe fecit. xxij. q. iij. ma
gne. et. ff. ꝛe re meꝛi. qꝺ
iussit. ens errorẽ suũ qꝺ
libz emẽdare teneꝛ. j. ꝺ
accu. qliter ⁊ qñ. j. j. ꝛe
sen. ex. sacro. ⁊ ꝺ ap. cũ
essante. ⁊ i aut. ꝺ nup.
circa ꝑn. ꝙ vnã colũnã.
colꝛ. iij. Exq papa re
uocat qꝺ iniuste fec: mꝛ
oforũ⁹ ⁊ alij hꝫ facẽ ꝺñt
mo et qꝺ bñ factũ ẽ: si
ciꝑiat esse occasio mali
ꝛestruẽdũ ẽ. lxiij. di. §.
ꝛex. ⁊. xij. q. j. cene ego
sum.
r Crucẽ ꝛeferre. Mo.
qꝺ iccꝛpalis possidẽs
vꝛ qñ possideꝛ: vt hic
lxxxviij. di. qsqs. ⁊. §. ꝛe
cã pos. ⁊ ꝓpe. cũ ecc'ia.
⁊. j. ꝺ pisc. si diligẽti. ff. ꝛe vsucapi. l. iij. §. si viã. ff. ꝛe acq. re. w. Su⁹
§. j. Itẽ ꝓ qꝺ lite pẽdẽte nõ ꝛebet qs ꝓuare sua possessiõe. xvj. q. iij. vo
lum⁹. ⁊. j. ꝛe ꝓuꝛ. dudũ. ⁊. l. ꝺ pba. l. ij. l. ꝛe rei vẽ. l. vl. ⁊ in aut.
vt i medio lites sacras iussio. nõ fieri. §. illud q̃ꝫ colꝛ. viij. ⁊. ff. ꝛe pe
here. duo⁹ pi⁹. ⁊. viij. q. iij. nõne. ⁊. j. n⁹ pꝛ. c. ij. ⁊ ꝓ totꝫ. nisi al's su
specti ẽẽt ꝺ dilapidatõe. iij. q. ij. qꝛ ea. ⁊. j. ꝛe symo. liz̃ heli. ⁊. ff. q sanc
da. cog. si fidemssoꝛ. §. vl. ⁊. j. n⁹ pꝛ. c. ij. ⁊. iij. ⁊. ij. q. vj. quotiẽs. ij.
s De iure. Mo. qꝺ qtuoꝛ ꝓmarchales sedes vbiqꝫ ꝑñt crucẽ aũ se poꝛ
taꝛe: ꝑteꝛq̃ i vrbe romana: vꝛ i ꝑñia pape: vꝛ ipi⁹. s. pape legati. j. ꝛe
ꝓuꝛ. ãnq. alij vo ñ nisi i ꝓuiñia sua. ⁊ nisi hoc alicui ꝓ ꝓnilegiuz spãle
sit ꝓcessuz: vt ꝺ ꝺ. ⁊ ita qꝺ dicit ꝛe iure. i. ꝛe ꝓnilegio spãli: ⁊ ꝺ hoc iu
re cognosciꝛ qliter fuerit ꝓcessuz: vtꝛ ꝙ surreptiõz ⁊ i ꝓiudiciũ alteriꝰ
vꝛ nõ. qꝛ sic nõ ꝺz valẽ. aꝛ. §. ꝛe vsu pallij. ex tuaꝛ. ⁊. §. ꝛe of. oꝛ. hz. et
ff. ne qꝺ i lo. pub. l. ij. §. si qs a ꝓncipe. qꝛ i ꝓiudiciũ alteri⁹ aꝛi non ꝺz
ꝓnilegiũ. vt i. §. pꝛ. si quis. ⁊. §. ꝛe ꝓsue. cũ olim.

L Audabile. Probatã. §. ꝺ of. ꝛeꝛ. cãz mssionij. j. ꝺ diuoꝛ. porro
⁊. §. ꝛe resti. spoꝛ. ex ꝙstiõe. ⁊. viij. q. iij. nõne. ⁊. xvij. di. §.
hic etiã. ⁊. xvj. q. iij. volum⁹. ⁊. xv. q. vl. c. vl. ⁊. §. ꝛe i ite. re
sti. cũ veiissent. ⁊. §. c. ꝓ. ⁊. l. ꝛe rei vẽ. res alienas. ⁊. l. ꝛe pba. l. ij.
⁊. l. ꝛe lib. cã. ñ tõ. Aꝛ. ꝺ. j. ꝛe re iuꝺ. tenoꝛ. Sol'. ibi. ⁊. j. ꝛe regul'.
venies. Itẽ aꝛ. ꝺ. §. ꝺ resti. spoꝛ. lias. ad fi. vñ ñ sunt plẽa restituꝛ. Dz
id tõ ẽ: qꝛ hẽbat icõtinẽti pbatões: nec sunt ꝛia: qꝛ ibi agit̃ possessoꝛio:
hic nõ vñ nõ ꝺz alteruter ꝓuari ꝛc. ille tñ q ꝓsa⁹ impedimẽ: nõ ꝛebet
exigere nec reddere: vt i ꝛeure. lras. b.

b Ecc'a scte marie. Las⁹ ad vtrãqꝫ ꝛeue. istã. s. ⁊ seqnt̃. Ecc'a
scte marie i via lata mouit gões ꝓ io. ꝺ ateia sup qbusdã posse
sioib⁹ coꝛã iudice lite pẽ. Idẽ io. possessiões illas trãstulit i mõa
steriũ scti siluestꝛi. Deinde. b. senatoꝛ occasiõe cuiusdã statuti i qꝺ ꝓuide
baꝛ: qꝛ si qs rẽ litigiosam trãsferret i aliũ lite pen. possessio auferaꝛ pos
sessoꝛi: ⁊ daꝛet penuoꝛi: spoliauit monasteriũ possessioibus illis: ⁊ has
restituit ecclesie sancte marie. postmodũ suis senatoꝛis fuit reuocata: ⁊
spoliata fuit ecc'a scte marie ⁊ monasteriũ restituũ illa lite pẽdẽte. Le
stin⁹ cãz reuocauit ad pñiã suã. nõ obstãte illa reuocatõe diuerse sniẽ
late fuerũt ꝙ senatoꝛes: qñqꝫ ꝙ ecc'a: qñqꝫ ꝙ monasterio vltio coꝛã Ju
no. petebat ecclesia sancte marie restitutionez illaꝝ pensionũ: quib⁹
iniuste fuerat spoliata ꝙ quendã ꝓsiliarũ capitolij. dñs papa reuo
cauit in irritũ quicqꝺ acrũ fuerit ab alijs postq̃ celestinus fuocauit
negociũ ad curiã suã: et restituit ecc'ias sancte marie. et qꝛ possessio
nes ille fuerũt obligate alij titulo locationis post restitutionem fa
ctam ab io. ꝛe ateia:
nec monasteriũ pote
rat recuperare eas vt
ecc'iam restitueret: ꝓ
cepit papa: qꝛ mõachi
alias possessiones eq
ualentes ꝓ illis sub
stituerẽt loco ꝓioꝝ: qõ
et factũ fuit arbitrio
bonoꝝ viroꝝ: et ille
substitute erãt pigno
ri obligate: et papa se
cit illas liberari a cre
ditoꝛib⁹ qui dño pape
istrumenta pignoris
reddiderũt. Demũ mo
nasteriũ petijt restitu
tionem illaꝝ possessi
onũ cõtra sniam sena
toꝛis. et Jnno. ipm
restituit cõtra sniam
senatoꝛis ꝓcipiens vt
possessiones ille sbsti
tute nõ ꝛebeãt aliena
ri: vt ecclesia si volu
erit agere ꝛe ꝓpieta
te: vel ꝛe vicio litigio
si ꝓcess sit: qõ eum
cere valeat et habere
c Successerũt. hoc
ideo dicit: qꝛ possessio
nes sup quib⁹ contra
io. ꝛe ateia mouit ec
clesia ꝯonem. mona
steriuz sancti siluestꝛi
locauerat alij locatio
nis titulo: ꝙs mona
steriũ receperat a io.
ꝛe ateia lite pen. vꝛ. j
c. ꝓꝛi. et hic dicitur. vnde monasteriũ quia nõ ꝓnnt illas possessio
nes reuocare: alias possessiones equalentes ꝓioꝝ subtituit in lo
cum illarum. et est hic ar. qꝺ res que succedit in locum alterius: eꝺ
dem iure censeꝛ cum illa. aꝛ. j. ꝛe vsu, cum ru. in fi. et. xciij. di. c. vl.
et. xciij. di. c. j. ⁊. ff. ꝛeleg. iij. l. fideicõmissa. §. si rem suam. et. ff. ꝛe
le. ij. imperatoꝛ. in fi. et. l. se. ⁊. ff. ꝛe vsu, inſ vl. ⁊ vꝛ. vꝛoꝛ marito.
Aꝛ. contra. ff. ꝛe fur. qui vas. §. vlt.

d Litigiosi. Pena litigiosi ꝓtractus est: qꝺ emptoꝛ sciens rem liti
gioſam ꝓium amittat ⁊ rem restituit: nõ vt cedat lucro alicuiꝰ ac
ted ꝓiũ ⁊ alia tanta ꝯmnas ab eo qꝺ alienauit ꝺabit fisco: ignorans
ꝓiũ recuperat a vẽditoꝛe et tercias partẽ ꝓij: qꝛ ei nõ manifestauit
rem litigiosaz fuisse. Et eodẽ mõ punit̃ donatoꝛ et donatarius sciẽs
vꝛ ignoꝛãs: sin qõ tradit. C. ꝛe litig. l. vlt. Uiciũ litigij ꝺicit: cum
qs reꝛ litigiosaz in iudiciũ ꝛeducta: ꝺ cuius dño mouet q̃o inter ac
toꝛem et reũ: trãsfert in aliũ lite pen. sue sint res sue actões. C. ꝛe
liti. l. vl. in ꝑn. et in aut. ibi posita: tñ in qbusdaz casib⁹ qui ponit̃
in ipa lege: pẽ res litigiosa alienari. s. noie mis donatiõis aũ imp.
transactiõis et diuisionis rerũ hẽditariaꝝ facte vel ꝙ legati vel ꝙ fi
deicõmissi cãz. Et hec locũ hñt in speãlib⁹ iudicijs. Jn vniuersalib⁹
vo: cũ agit̃ ꝛe hẽditate: ꝓtoꝛ ꝓmittit q̃ꝫ fieri alienatiões. s. ꝙ inu
pensis funeris: ꝙ solutiõe ꝛebiti ꝙ cibarijs familie. ff. ꝛe pen. hẽ
diuus. et ita ecc'ia sancte marie poterat agere ꝛe vicio litigiosi ꝓ
ꝺ io. ꝛe ateia qꝺ transtulit possessiones illas in mõasteriũ lite pen. ad
penã et ad ipam rem ꝺ mõasteriũ. vt in. l. ꝓdicta. C. ꝛe litig. l. vlt.
e Laboꝛet. Dz qualiter põt esse: qꝛ si monasteriũ offerat se lis cõ
demnabit̃ in expensis ac si possideret. ff. ꝛe rei ven. is qui se. et. ff. ꝛe
peti. here. qui se lis. et cũ vlus ꝙ possessione habeat. ff. ꝛe regu. iu
parem. dic ꝙ cessant ille leges in ecc'iasticis negocijs: et ne ꝛelictum
persone ꝛc. xvj. q. vj. si episcopum. Lau.

f Ecclesia. reuocauit tanq̃ a nõ suo iudice factũ: qꝛ senatoꝛes
nõ ꝛebuerũt postea se intromittere. §. ꝛe of. leg. licet. ⁊. ij. q.
j. nomẽ. iij. q. vj. multũ stupeo. Aꝛ. ꝺ. §. ꝺ of. oꝛ. signiſicauit. ꝓ illo
lo fuit. qꝛ ꝛelegat⁹ ñ ꝓcedebat ⁊ alia ps remãebat i mãsesto ꝛelicto
g Assignastis, ⁊ sic monasteriũ incidit in vicium litigiosi ꝓtractus.

vt .s. c. pr. vt io. fec. vñ ne mōstrū ꝓueuet ō vitō litigiosi ꝛc ꝓpa equalētes possessiones fec ille sibi tum: ꝛ ita ñ ꝓiudicat ecc'e scte marie cū mōasterū pauī sit ꝓsuscipe iudiciū i re equalem. si. ff. ō alie. iu. tm. cā sa. qz eniz. i fi. ꝛ ex officō suo inflixit eis hāc penā: ꝛ mēto: qa volo vt sijt possidē mōsterū. vol ei facē hēri ꝓ possessore. ff. ō rei vē. q pentonio. et ff. ad exhibē. iulianus j. rūso.

b ¶ Potatis. qz forte ꝓductōes potētes erāt.

i ¶ Assignā a mōsterio ꝛ cauē et deant: q nō eēnt alij obligate. az. ff ō pig. ac. creditor. ff. ō rei vē. si post acceptū.

k ¶ Resignrūt. eo ei ipo vr res libata. ar. s. de pac. cū pdē. ff. ō le. iij. q chirogphuz. ff. q res pig. ob. pos. l. ij. ff. de pac. l. ij. i fi. C. ō sol. pecunie. C. ō vna. l. j ꝛ. C. ō fruct. pig. credi tricē. Ar. j. s. ō rūsane. ꝛ. c. venies. ꝛ. ff de pac. l. iij. vbi dr: q lz pign ꝓ restituat: ñ vr fructus obuñ: ß sec ē si restituat chirogphū: vt i ꝓmis ꝓcez. qz ille cui fit restitutō: vtilitatē oz ide hr: ex chirogpho ꝓsegrē nullā vtilitatē si debitū ñ itelligat remissuz: ß ex pigre sic: qz pōt vti pignore. vñ pign sepe fructuz pcurio ꝓpt vtilitatē: ß chirogphū nūq. ꝛ ō debiti ꝓnēt intelligi esse remissum.

O Flect. idulgētia. sic g̃ dr: q lite pē. ꝓulegiū siue i dulgēta sup re litigio sa vtrate tacita ipetra ñ tenet nec oz. sic. j. de testi. cāz. ij. ꝛ. j. ō ꝓule. dudū. ꝛ. s. e. a mēoria. ar. ꝛ i aut. in medio li. sacras inssiões ñ fieri. §. si vo. ꝛ. §. illud vo. col. viij. sic et ꝓulegiū ñ oz tacita ꝓpositōe obtēti. j. ō de ci. ex multiplici. ꝛ ꝓu legiū post sniaz ipetratū sup re indicata ñ tenet: vel reseptū ad ea retractāda. C. vt li. pē. l. j. Jrē nec confirmatō ō re litigiosa. j. ō cōfir. vti vl iuti. si qs rei. sic ꝛ res ipa litigiosa i nulla oz trāsferri ꝓsūmit. rj. q j. qz res. qō tñ fallit i casibz q notāt. s. eo. eccl'a. ꝛ. C. ō litig. l. vlt.

H Bo hoc. officio. allegabat legē illā. ff. ō re iudi. iudex. ꝛ. s. de of. vel. i fris. ꝛ male: qz illō locū hz cuz pnūciat sup ꝓpietate ꝛ nō sup possessione: vt si hoc tñ cēt ei ꝓmissum.

c ¶ Eiecit. Oz nūqd āno elapso erit possessor: dicū ē ō hoc. s. de ꝛ ꝓtu. cōrigit. Jrē nūqd abbas posset petē restitutōz tāq̃ spoliat: et ibidem de hoc vī.

d ¶ Indulsicte. Mo. q si ꝓmittit cā simpl'r: puta ꝓmittum tibi cāz q̃ int tales vñt sup talibz rebz: tunc tā cā possessiois q̃ ꝓpietatis ꝓmissa intelligit: vt ff. de vī. ꝛ ar. C. ō rei vē. ordinarij. ꝛ. s. ō cā pos. pastoral. ꝛ j. de testi. significauerūt. ß si cā possessiois tm̃ ꝓmissa ē. ñ pōt cognoscē de ꝓpietate: q̃ cui cōmissa ē cā violēte tm̃: de ꝓpietate cognoscē ñ pōt. ꝛ vno ꝛ eodē tpe cā possessiois et ꝓpietat̃ diuersis iudicib ꝓmitti ñ oz: qz ꝓtinētia cāe diuidi nō oz. vt hic dic. C. ō iudi. nulli. ꝛ. s. ō cā pos. c. j. sic cā ꝓpietatis ꝛ vsufruct apud eūdez iudicē sunt tractāde. ff de lib. cā. si quis. ꝛ. ff. de q. re. ad eundē iudicē eat. l. j. ꝛ. ij.

e ¶ Arbitro. i hoc oz cessat innocentius peccauit: qz ñ debuit facere seqstratiōz nisi i casibz q notāt. j. e. c. pri. ꝛ vlt. vñ reuocauit sequestratiōez. vt j. paret.

f ¶ Seqstrari. hoc ido fec: qz cū res apō se questr ꝛponit: neut litigā tiū possidz illā rē. ff. ō positi. l. ij. §. j. nisi hoc dictū sit i seqstratōe: vt tm̃ cā custodie ꝛponat apō seqstr. ff. ō acquir. pos. interē pnto ꝛ sic possessio postea fruitur illi q obtiet i ꝓpietate: vt seqstr: qz ꝓpietas habit ad se possessionez. s. de cā pos. cū dilect ꝛ seqstratio ista facta fuit apud ecclesiā. ꝛ nouar. epos. ¶ Expēsas. sic. s. ō eo q̃ mut. i pes. cū velssent ꝛ. s. ō tu. cuz dilī. ꝛ. c finē lītis. vbi sanx de hac mā.

h ¶ Objate. cozā regiū. ꝛ mutiñ. epīl. nā archiepl mediol. obtulit cautōz stādi iuri. j. ānū sup possessiōib ill: ō q̃b abbas fuit miss i possessiōez cā rei seruāde p epm veron. ß archieps abbatē expulit ō possessiōe: vt dictū ē.

i ¶ Propi h. l. ꝓpi vicū ꝓuīcie. C. de iudi. sancimus.

k ¶ Sufficiēt. Mō q i cāu isto sufficies cautō ē pstāda. s. pignōa l fidei iussores. ff. mā. si mādato. §. vl. ꝛ ñ nuda. l. sola ꝓmissio: vt dixi. s vt li. ñ pē. qñ. §. i aliis ꝛ. C. ō v. sig. l. sācimus.

O Flect. distrahūt Mō q ille q mit tit i possessiōz cā custodie siue agat reali actōe siue etiā ꝓsonali. j. ānū ñ sac fructus suos. ß custodire eos oz ñ distrahē: vt si infra ānū re ꝓcupare voluerit possessiōz: restituat ei fructus. expēse tm̃ necie ꝓ fructibz pcipiēdis facte ꝓmo debēt reduci: qz ille i nullo cāu phibēt. ff. fami. herc. fundus. j. rūso. i fi. Si vo ñ veniat infra annū: tūc ꝓmo ānō elapso lucē oēs fructus. de hoc dictū ē. s. de volo. ꝓtigit. ꝛ hoc i realt.

m ¶ Seqstrari. Mo. q̃ possessor lite pē. nō oz remouer de possessiōe: nec ab ea seqstrari. vt. s. c. pr. ꝛ. xvj. q. iij. volum. ꝛ. viij. q. iij. nōne. ꝛ. C. ō pba. l. ij. ꝛ. s. ti. pr. ꝓ to. ꝛ. C. de phi. seqstra. l. vna. Aliq̃ tm̃ sit seqstratō i casibz: vt cū qs vilapidat fructus q̃s seruare oz. vt hic: ꝛ i. c. se. Jrē cum appellat ab executore mero: tunc sequestratō fit rei immobilis: ꝛ fructus etiā sequestrant apud possessorē remanēte iure possessiōis. C. quor ap. nō rect. ab executōe. Jrē cū ꝓsona a q̃ res mobil petitur: suspecta est. ff. qui satisda. co. si fideiussor. §. vl. Item si tuteꝛ

re dilapidatõe. ff. re ap. impatores. i fi. Jtẽ si ds pclamat i li ertatẽ seq̃ strãt res ei⁹. L. ō asser. tol. l. ij. §. j. ⁊ L. q̃ ad li. ezecla. non licet. l. iij. ⁊ L. re or. cog. l. vl. Jtẽ si colon⁹ velut possessiões ꝓducas vsurẽ. L. ō agri. ⁊ cẽsi. l. vl. li?xj. Jtẽ si mariꝰ vgat ad inopiã seq̃strat̃ vs. ff. solꝰ. ma. si cũ vxẽ. §. fin aũt. ⁊ L. ō iure v. i rebꝰ. i fi. ⁊ i aut. ō eqlus. v. §. illud q̃. col⁹. vij. Jtẽ si timeẽ re sentia viri: nec pt̃ ei cauen. §. ō resti. spoꝰ. lras. aut enaz cũ vxeẽ spõsaz corrũpi j. re spõ. cũ loc̃. Jtem cũ aliq̃d ẽ ablamz illi q̃ ẽ re familia iudicẽ. ff. re offi. pñs. senatuscõsulto i fi. Jtẽ ꝓpt̃ pumacias §. re v. ⁊ ꝓtu. ex lris. et hoc fit vt minꝰ agat̃ cũ ꝓmace vt ibi dr.

JN eo. Si ꝛpẽ sec̃. sic. L. q̃uz ap. ñ reci. ab ecutiõe. ⁊. ff. re ap. ipatores. i fi. vñ hec vere. sumpta ẽ. re hoc sat̃ dr̃ §. c. pr. ⁊ fm hãc vec̃. Intellige qñ dr̃. ij. q. vj. q̃nẽs. ij. ⁊ hoc ideo q: si confirmab. ẽ fmis ds̃ truc⁹ pceptos pñtẽ pt̃. restituẽ cuz ipsa re. L. re rei vẽ. certũ.

QUm mõasterũ Alijs mõis. s. lẽtimis ⁊ eidẽ tissimis pbatiõib⁹ ⁊ luce clarioꝛib⁹. L. ō pba. l. vl. ⁊. v. q. vj. epipha niũ. vl' p ꝓpã pfessiõz i iure facts. j. c. pr. ⁊. ij q. j. nos i quẽ. vt p eundẽ cas facti. j. re coha. cl'i. ⁊ mu. c. vl. ⁊. §. ō resti. spo. cũ ad sedẽ.

QUm mõasterij. s. m. fuit ꝓpositũ q̃ cũ inter ipsos ex pte vna ⁊ v. nomĩe sue vꝛoris ex altera coram te questio verteretur: economus mõasterij memorati q̃daz p errorem facti fuerit i iure cõfessus: ex quib⁹ timet sibi p̃iudicium generari. Lũ igr negocio nõdum finito nemĩ noceat error facti: mãdam⁹: quatenꝰ si re hmõi potuerit errore docere: p uideas: vt nullũ sibi sup hoc p̃iudicium generetur.

p eos distractũ iueneritis: i statũ pristinũ ꝛuocetis. Re. ix.

JN eo qui a smia ꝓuocauit fructꝰ possessionis si dissipet̃ ab ipo: pñt iste pendente rõnabiliter sequestrari.

De confessis. Clemens.

QUm mõasterũ ⁊ i fra. Eos q̃z ꝛ suggestõe sceler⁹ hoicidij se pbr ꝓpetrasse ꝓponit: misi alijs mõis vez eẽ pstiterit: nulli cẽsem⁹ pene subdẽdos cũ fm vsus̃ iuris statuta ō se pfessi sup alioꝛ pciẽtijs interrogari nõ debẽt: crimĩe lese maiestatis excepto ō reatu ꝓpo pfitẽtis pcisa pfessio nõ ẽ aduersus quẽlibz admittẽda. Si tñ eos ifamia hmõi laborare cõgueris singul' eis adiũctis tbꝰ socijs sui ordinis purgatiõem iniungas.

Jnno. iij. canõicis ō bethleẽ.

QUm sup electiõe bethleẽ eccl'e iter. r. ⁊. p. q̃stio ver tꝛetur: ⁊ ifra. Quoniã. v. canonic⁹ bethleẽ fuit i iure pfessus q̃ p pstãdo alteri⁹ electõi psensu q̃ngẽtoꝛ saracenoꝛ obligatiõez recepat: ⁊ mediator extitit symõiace prauitatis: nos quoniã viciũ hmõi pseq̃ volum⁹: vt de hem⁹ ipm p diffinitiuã sniaz duxim⁹ ab omni beneficõ ⁊ officio ecclesiastico ꝛponendũ. Rego. ix. b. iudici biterbien.

EX parte abbatis ⁊ q̃uent⁹ mõasterij. s. m. fuit ꝓpositũ q̃ cũ inter ipsos ex pte vna ⁊ v. nomĩe sue vꝛoris ex altera coram te questio verteretur: economus mõasterij memorati q̃daz p errorem facti fuerit i iure cõfessus: ex quib⁹ timet sibi p̃iudicium generari. Lũ igr negocio nõdum finito nemĩ noceat error facti: mãdam⁹: quatenꝰ si re hmõi potuerit errore docere: p uideas: vt nullũ sibi sup hoc p̃iudicium generetur.

EX parte. consessus. Nõ q̃ rubrica ista siue titulꝰ re confessis locũ habz post litem ꝓtestatam sed edictum re interrogatoria actione locuz habet et ante litem cõtestatã et post. quia in dex quotiens ⁊ q̃ciũq̃z equitas monet ipsum vꝛos interrogare ꝓtes. ff. re interro. actiõibusq̃z. et. xxx. q. v. indicantes. ⁊ in casibꝰ qui notan sunt. §. re iura. calũ. cũ causam et etiam postq̃ est cõclusum in causa. j. re fi. instru. cuz iohãnes Ad hoc enĩ vt confessio ꝓiudicet alicui exiguntur plura: q̃ sit maioꝛ. xxv. annis. q: minoꝛ ꝓtest restitui contra confessionem

Qui Confessi. nulli g̃ re se pfesso sup crimĩe alioꝛ credit̃. sic. j. re testi. veniens. ⁊. xv. q. iij. nemĩ. ⁊. iij. q. vj. negãda. ⁊. L. re accu. ⁊ inscp. l. fi. ⁊ hoc gnãle ẽ ꝓterq̃ re crimĩe lese maiestatis: vt hic ⁊ i pdicto. c. nemĩ. ⁊. c. venẽs. Jtẽ audit̃ pfessio vni⁹ latronis ꝓra aliũ. L. re feri. p nuntiaz. ⁊. L. re fal. mõe. l. j. ⁊. ff. re custo. ⁊ exhi. reoꝛ. l. duus. ⁊. ff. re questio. l. j. §. si qs. Jstis q̃ re se pfitent̃ credit̃ nõ q̃tum ad puicendum: sed q̃tum ad psumptõem. vnde si assunt alie psumptiones valent: alꝰ p se non sufficerent.

Infamia. re qua debẽt se purgare cũ tercis manu sui ordis: q̃ sint honesti ⁊ cõuersatõez ipsius agnoscant. alꝰ si re fecerit: tãq̃ pniã pmianẽ. j. re pur. ca. cũ. p. ⁊. c. cum dilectus. ⁊. j. re symo. insinuatum alꝰ si infamati nõ cẽnt nõ iudicereẽ eis purgatõ ꝓpt̃ talẽ pfessionẽ. ij. q. v. si legitimi. vbi re hac mã plenius tractat̃. vt. j. re pur. ca. cũ. p. ⁊. c. cũ dilectus. ⁊. ij. q. v. pbr si a plebe.

QUm super. confessus. ⁊ coram iudice suo. §. re iudi. at si clerici. alꝰ ergo confessio non ꝓiudicat q̃tum ad penam vel condemnationez. ꝓiudicat tamen q̃tum ad suspitionem. j. re excessi. ꝓcla. q̃ sit graue. Sed nonne iste fuit testis: qualiter ergo punit̃ pena ordinaria contra illud. §. re or. cog. cum dilectus. j. ō excep. remq̃. in fi. ⁊ preterea sine accusatore non debet quis puniri. j. vt ec. benef. vt nostꝛ. ff. re mu. ⁊ ho. rescripto. §. si quis: potest dici q̃ iste vel fuit denunciatus: vel inquisitõ contra eũ facta fuit. sic. §. re elec. p inquisitionez. vel hic ex officio suo pcessit dñs papa ⁊ i odium crimis. ar. ij. q. ix. nihilominus. ⁊. L. re pba. iubemus. ⁊. L. re testi. nullũ em̃. ⁊ crimina vndecunq̃z clarucrint puniẽda sunt. xxxij. q. iij. ecce. vel ideo punit̃. q: crimĩe istud cõtingit principale negociũ. sic. j. re excep. c. j. i fi. ⁊ hꝰ videt̃ vez: q: dicebat̃ ab aduersario q̃ symoniace facta fuit electõ: ⁊ qui electõem examinat: ō omnib⁹ inquirẽ debet re meritis ꝓsone ō mõ electois re studio eligentiũ. ⁊ sic crimen illud cõtingit factũ principale. §. re elec. cum terra. ⁊. c. sup eo. et. c. scripturis est. ⁊. c. nihil est. re his oĩbus inquirit iudex ex officio suo re meritis electi ⁊ eligẽtiũ. et iste fuit vnus re electoribus: ⁊ iõ merito puniri debuit: si punit̃ i ipso negocio viciũ symonie: siue re hoc actũ fuisset: siue nõ: cũ ex officio hoc etiã fieri debeat. §. ō elec. cũ nobis olim. vbi re hoc. ⁊ sic punitur aliquis super eo re quo nõ agitur contra eum directe in odiũ crimis: vt inuit littera

sequens. s. nos: quoniam vitium hmõi ꝓsequi ꝛẽ. et est ar. j. re testi. tam litteris. sic et maritus punitur re lenocinio: licet ꝓra eum directe nõ sit actum. ff. re adul. l. j. §. si publico.

Saracenoꝛum. exponit quidam dandoꝛũ regi: vt electioni ꝓstaret assensum: vel potius ꝓ seipso recepit illam obligationem. vt ipse consentiret. sic sola talis obligatõ symoniã inducit: licet non receperit id quod venit in obligatione: quis in talibꝰ nulla pactio vel conuentio debet intervenire. j. q. ij. q̃ pio. et. §. ō pac. pactiones et. j. ō symo. c. pe. ⁊ est moneta que sic vocatur. Ber.

Qui Error facti. Error facti excusat: si ꝓbetur nondum finito negocio: vt h. et m. l. ꝓicta error. ⁊. j. re sen. ex. sacro. Error vꝛo iuris nõ excusat. L. ō in. et fac. igno. l. ij. ⁊. l. cũ qs. et sic ꝓs q̃ ꝓfessio sindici pt̃ revocari. Jtẽ et ꝓfessio aduocati revocat̃. j. re cen. oli. vbi re bo.

ff. re muno. non omnia. et. ff. re confes. certum. §. in pupillo. Item q̃ sponte ⁊ non coactus. xv. q. vj. c. j. et. xxxj. q. ij. lotharius. et. ff. re questi. l. j. j. rñso. et. §. duus. ij. Jtez q̃ ex certa sciẽtia: quia si erraꝛ in confitendo ⁊ potest probare se errasse: non nocet: vt hic. et. L. re iuris et fac. igno. error iacn. ⁊. ff. re confes. non fatetur. Item q̃ cõtra se confiteatur: quia confessio ꝓ se non prodest. xiij. q. ij. §. j. ff. re interro. act̃. re etate. j. rñso. Jtem in iudicio et coram suo iudice. alꝰ non ꝓiudicat: vt. §. re iudi. at si clerici. et. L. e. l. vna. Uñq̃z tamen confessio extra ius facta valet vt si quis confiteatur debere se certa causa: puta emptionis vel locationis vl' alia causa confingi: si ꝓbetur confessio ita per testes qui fuerunt ꝓsentes in confessione: cõdemnabitur ex ea. L. re non nu. pec. l. generaliter. ⁊. l. aduersus. et ff. re pba. cum re indebito. §. vlt. et. j. re fide instru. si cautio. ⁊. iij. q. ix. §. si debitum. Item si aduersarius sit ꝓsens. alꝰ nõ nocet. ff. re interro. act̃. l. vl. et. ff. e. certum. §. si quis. Item requiritur q̃ nõ sit contra rerum naturam: vt si confiteoꝛ me interfecisse hominem qui vixit. ff. ad. l. acquil'. unde neratius. §. vlt. et hoc si ꝓbo eũ vixisse. Vel si confiteoꝛ illum esse filiuz meum qui est maioris etatis q̃ ego. Vel si quis confiteatur factuz: cuius nomine actio cum alio esse nõ potest. ff. re interro. act̃. si is cuius. ⁊. l. confessionibus. Item q̃ nõ si contra ius. ⁊. re libero homine: alꝰ non nocet. ff. re pac. iuri gen. rum. §. et si stipulatio. et. §. precedenn. ⁊. §. re pac. pactiones. et. j. re condi. ex ꝓ. si conditiones. et. xxxij. q. ij. solz queri. Item q̃ re litigiosa. vt. ff. re interro. act̃. confessionibus. Item in ꝓfesso nulle sunt partes iudicis in cognoscendo: sed in sententiãdo sic: quia debet ferre sniaz ex illa confessione. ff. ad. l. acquil'. pinde. et. §. re transactiones. Item si quis ꝓfiteatur se seruum. talis ꝓfessio non nocet ei: vt L. re lib. causa. interrogata. lex iste fauoꝛe libertatis intelligit̃ re confessione facta apud iudicem: sed nõ in iudicio liberalis cause: alꝰ cõtraria esset lex illa: iubemus. e. ti. in fi. Ber.

De probationibus.

Æ epistole. Jn charthophilacio. Chartophilaciū dr̄ locꝰ seu armariū vbi charte vl̄ mstrumenta ponunt ⁊ pseruant.

Dicendū reo. s. nisi sit vsurus eis. ff. de edē. l. j. §. edēda. vel nisi sint cōia. j. de fi. instru. g. ppeuꝰ. nā argentariꝰ ⁊ publicus exactor rōnes ꝯ se tenet edere. ff. de iure fis. i fraudē. §. ex his bonis. ⁊ §. sequētibꝰ. hic eñ reꝰ impator erat ⁊ in possessiōe obsequioꝝ pstandoꝝ a rege. arg. ꝯ. xlv. di. q syncera. vbi dr̄ q pnincere debemꝰ iudeos ex codicibꝰ suis: ⁊ illi nostri sunt. q: cōtinent vetꝰ testamentū.

Contra te. si. C. de testi. nimis grane. ⁊ C. de eden. q accusare. ⁊ viij. q. iij. q intendit. argu. ꝯ. C. de edē. nō est nouū. ⁊ l. usitū est. So. vex est illō q nullꝰ sua ꝓba instra teneē dare aduersario: vbi ipe non vtit eis: ⁊ pcipue que facūt ꝓtra ipm. Contraria hic signata nō sunt ꝓtraria: legesl ille nō ē nouū et usitū ē: loquūtur de rōmbus cōibꝰ. lex illa ō eden. q accusare. loquit de mstris ꝓpijs: vt ꝓbat. C. de eden. ea q ꝑm vnū casum. intel ligunt alij aliter leges illas: put ibi pleunt notari.

Jcut pleuudo. Cuz alie legitime. C. ō iureu. i bone fidei. ff. de iureiurā. admonendi. s. de pcura. ex insinuatōne. ⁊ C. de fi. instru. l. vl. habito tū respectu ad qlitatē psonaꝝ ⁊ quantitatē cause. C. vñ vi. signi. ⁊ j. de iureu. c. vl. ⁊ ff. de legi. tu. ltimos.

Consuetudinē. ⁊ est arg. q pleuudo ñ pudicat scripto iuri. s. de plue. cū venerabilis. ⁊ c. vl. ⁊ xj. di. pleuudinis. ⁊ hoc est verum: vbi pleuudo obuiat rōi: vt hic et in pdictis. ca. hec eñ pleuudo est ꝯ ordinē iudicioꝝ. vl̄ vbi pleudo introducta est p errorē. ff. ō leg. q nō rōe. aliter si pleuudo rōnabilis essz ⁊ pscripta: bene pudicaret iuri scripto. vt supꝝ. ō pleue. c. vl. in fi. vbi ō hoc. ⁊ ff. ō leg. de qbꝰ ⁊ xj. di. catholica. ⁊ ca. in his. ⁊ talis pleuudo pcipue reprobat: qa exquo semel iuratū est de calūnia: a pncipio saltem i cā ciuili nō fuit amplius iurandū. C. de iura. calū. auten. hoc sacramentū. ⁊ in aut. de his qui ingre. ad ap. §. ij.

Æ lris. Finūregundoꝝ. lz pdta eccie. ppa non sint clericoꝝ: agere tñ pñt finūregundoꝝ: cū hñt ius i illis. s. vsufructū. Duoꝝ. hoc iudiciū duplex ē ff. fini. regun. l. iij. §. finū. quia vterq actoꝝ ⁊ vterq reus hic cēsēt. vñ vterq duplex sacramentū calūnie pstabit: sicut reus ⁊ actoꝝ. nō tñ iurabit nisi sēt. ff. fami. herc. inter coheredes. §. q familie. ille tñ pncipaliter actoꝝ dr̄ q pmo ad iudiciū puocauerit. ff. de iudi. in his trib. si nō apparet qs pmo puocauerit: sorte diuinat qs actoꝝ dici debeat. ff. de iudi. ß cum ambo. ⁊ p tāto dicit actō. q pmo iurat ⁊ postea iurāt sui testes sic obseruat in quentiōe ⁊ recōuentione. Jtē arē hic: q vna pson̄a vicē duarū sustinet. ff. qō cuiusq vniuer. item eoꝝ. §. si cureriōes. xxj. q. j. relatio. de pse. di. ij. nec moyses. ff. de adopti. si pslū. xxx. q. j. ad limia. ff. de stipu. seruo. l. j. §. fuus cōis. x. q. iij. vnio ff. de ac. ⁊ obliga. actōis verbo. §. mixte. arg. ꝯ. xvj. q. j. presbyteros. ⁊ C. ō assel. nemo. lxxxix di. singula. ⁊. ff. de reg. iur. in pari. j. de pben. q iutātū. ⁊ c. ō multa. ff. de pac. si plures. ⁊ ff. ad trebell. ille a quo. §. tēpestiuū. ⁊. lxxxix. di. ad hoc. So. pma rñsio casualis ē: ⁊ obtinet cā necessitatis ⁊ vtilitatis: secꝰ de iure regulari: vt dicit in ptrarijs l̄ refert vtr̄ iurisdictio sit gtuita vel ptemosa. si gtuita: pōt vn vice duorū. ff. de adop. si pslū. ⁊. ff. de of. pōs. l. ij. si ptemiosa: nō pōt. viij. q. iij. c. j. ⁊. ij. q. j. in pmis.

Inde. i. q: vterq ē actoꝝ ⁊ reꝰ. vel vñ. i. qa vterq affirmat se possidere ⁊ ad se ptinere.

Promptuoza. sic. j. de fi. instru. inē dilectos in fi. ff. de ac. et obli. arrianus. ⁊. ff. de pe. respiciendū. ⁊ ar. l. di. ponderet. in fi. ⁊. xxvj. q. vij. tpa pentitudinis. arg. ꝯ. ff. de of. pōs. obseruādū. in fi. ⁊. xxviij. di. q: st. lxxxj. di. tantus daniel. ⁊ l. di. postq. Sol. qō hic dr̄ ⁊ i sūtis: locū hz in dubijs ⁊ obscuris: ß vbi notū est factū fit cōdemnatio: nisi ex cā fiat dispēsatio.

In liberali. ⁊ i ḡre la mofficiosi testamēti. ff. de inof. test. si ps iudicantiū ⁊ i mrimonali. xxxiij. q. ij. siqs acceptt. vñ v. Stat testamentū libertas cōungūq. Si sunt eqles q pducūtur vtringz. ⁊ i dte. ⁊ istos quatuoꝝ casus bē. j. ō re iudi. c. vlt.

Pro libertate. ff. de mānumis. l. anipe. ⁊. ff. de re iudi. inē pares. ⁊. ff. de possessiōn. rñsio ad tacitū ō re. iur. libtas. xij. q. ij. cū rēceptoꝝ cōnē: si ḡreret aliqs ḡre dz pbare archidiacon⁹. cum sit i possessione: ⁊ rñdeo: qz q excipit de pscriptionibꝰ ipe pbare dz. ff. de pba. in exceptōnibꝰ. si. C. de pscrip. xxx. vel. xl. an. male agit. xvj. q. iij. volumus.

Propositi. potuisse. qđ viri frigiditatē. xxxij. q. j. reqsiuisti vel qđ maleficiū viri. c. cā. ⁊. c. q. si p somnias. ⁊. j. de frig. ⁊

vices duoꝝ hēat videlz actoris ⁊ rei. Ehī hincide testes pduci possunt ad cognitōz iudicis instruēdam: qbꝰ examīatis iudex qs pcellere intellexerit: ad fidē sibi faciēdā admittat. Oz si ambaꝝ ptiuz testes sunt eq idonei: possessoris testes pferēdi sunt: cum pmptiora sint iura ad absoluēdū q ad pdēnandū: pterq in liberali cā in q si vtriusq partis testes eqles fuerint: p libertate sñia pferet. nā possessori pbati onē aliqñ dari iuris mānifesti ē: cuz iure cautū sit: q q obiecerit pscriptōnē longissimi tpis quā nemo recte obijcit: nisi q possidet ⁊ eam pbauerit i cā debeat obtinere. Greg. viij. pposito sancti cataldi.

Proposuisti: q cā mrimonij q inē. o. de casa noua: ⁊. s. mulierē vertit: tibi fuit de mandato aplico delegata. cuiusq partes eēnt i tua pūtia pstitute mulier pposuit se nec a viro cognitā: nec potuisse cognosci: qō tā ppo iuramēto q testimonio vij. mulieꝝ pbauit: q p aspectū corpis eā ee virginē asseuerāt: viro p iuramūtū suū ꝓriū asserēte: ⁊ infra. Videt igit nobis q iuramento puelle ⁊ testimonijs illaꝝ. vij. mulieꝝ fides ē potius adhibēda. Lemēs. iij.

Tercio loco fuit a nob ita qsitū. Ecce qdā regl'aris sigillo capituli quoddaz instrm cuidā amico suo signauit: i quo facta ei alienatio quarūdā reꝝ eccie imobiliū ptinet. Quo exhibito in iudicio pcurator vniuersitatis illō asseruit ō assensu puētus nō fuisse pfectū ⁊ adulterinuz vel furtiuū esse sigillum.

male. laudabilē. ⁊. c. vl. ⁊ in aut. de nup. §. p occasionē. colī. iij.

¶ Per aspectū. qnqz tñ pbatio ista fallit: qz oculus ⁊ man⁹ obstetricū sepe fallit. xxvij. q. j. nec aliq. ⁊. j. de frig. fraternitatis. ⁊. j. e. cām q. p ¶ Puelle. arg. ꝯ. xxxij. q. j. siqs accepit. ibi credit iuramento viri: ⁊ j. de spō. impu. punebat. ⁊ i aut. de nup. §. p occasionē. colī. iij. Sz illa locū hñt: cū mulier nō pbat ꝯnū p aspectū corpis. hec pbatio ꝓferē iuramēto viri: vt dicē b in fi. argu. insti. de gracognationū. §. item ꝓbrum. ⁊ arg. xxxv. q. v. ad sedē. iij. q. ix. testes.

¶ Ercio. ¶ Cōfectū. ad hanc negatiuam pbandam admittūt frēs indirecte put sepe in lra. sic. j. de testi. ex tenore. ⁊. C. de ꝯhen. stip. optimaz. alꝫ negatiua directe ñ possz pbari. de hoc dicē. s. de elec. bone. j. ⁊ qz hic arguebat de falso instrm: edendus dies est ⁊ ꝓsul. ar. C. de ꝯhen. stip. optimam. ⁊. j. de fi. instru. inter dilectos.

¶ Juran. bñ dē iurati qz nulli credit nisi iurato. j. de testi. fraternitatꝫ. ⁊. c. nuper. ⁊. c. tuis. ⁊. iij. q. iij. iurisiurandi. nisi a ptib⁹ fuerit ei remissum: vt in. c. tuis. ⁊ meruto in tali casu admittunt frēs illius mōasterij: qz ea q̄ in capitulo agunt: p alios pbari nō pñt: qz extranei ad capitula non ꝓsueuerūt admitti. j. de testi. Venēs. ij. in fi. ⁊. C. ō repu. ꝓsensu. §. super plagijs. ⁊ C. ō qst. inꝛogari. ff. ad sylī. siqs i graui. §. si pupill⁹. ⁊. §. se. ⁊. l. ij.

¶ Testiū. Sic ḡ testes ꝓferunt instrō: ⁊ merito: qz pot⁹ §. si vir. credendum est viue voci q̄ mortue. in aut. de fide instru. §. si vo. Item testes pualent instrō. j. de fi. instru. cū iohānes. §. porro. Sed ꝯ vī: q̄ equalem vim hñt in exercendis causis testes ⁊ instra ⁊ indicia cū instrumentis. C. de fi. instru. in exercendis. C. de rei ven. indicia. ⁊. C. qui pot. in pig. ha. scripturas. Item ꝯ: qz fides instrumētoꝝ pualet testib⁹ ff. de pba. celsus. ⁊. l. cū de indebito. §. vl. ⁊. C. si mino: se ma. dixerit si alterius. i fi. §. j. ⁊. C. arbi. in. l. vl. Sup hoc pōt dici q̄ si i modū exceptōis obijciat falsitas instrō: vt q̄ sub ꝺdicōe vbuit fieri l' cessec⁹: vt q̄ plus ꝓmeat ibi q̄ dictū fuerit: vt ꝓbe vt etiā falsitas: bene pōt hoc pbari p testes: ⁊ pualebūt testes. j. de testi. ex tenore. ⁊. C. de ꝯhē. stip. optimā. j. de fi. instru. cū iohānes. arg. C. de pba. cū ꝓcby. ⁊ hic. Et illud qō dē eqlem vim hñt in causis testes ⁊ instra: illud verum est qñ ab eadē pte inducunt: qz tam p testes q̄ p instra pbat qs suā intentōnē. Sz si ex vna parte inducūt testes: ⁊ ex alia pte instra ꝯ testes: tūc ꝓsiderabit iudex naturā negocij ⁊ qualitatē. nā q̄dā sunt q̄ melī⁹ pbāt p testes q̄ p instra: q̄dā ecōtrario melī⁹ p instra q̄ p testes: vt arbitraria ⁊ simia ⁊ ꝓcessus aliqs. arg. j. e. qm̄ ꝓra falsam. Itē ꝓsiderabit iudex vtr tactū sit antiquū vl' ꝓpinquū. in annis em̄ magis credendū ē instrumētis: qz memoria hoim labilis est. j. vt ec. bene. vt nostr. si sit nouū potius testib⁹ credit. arg. ad hoc. ff. ō pba. si arbuer. ⁊. l. census. ⁊. j. e. cū cām. qz testes ꝓsueuerūt fidem suā variare ex tpis diuturnitate. ff. ad carbo. l. iij. §. due. ⁊. ff. de dam. infec. q̄ bona. §. vl. alꝫ est lex: ⁊ incipit in causa. ⁊ q̄ dixi ꝯ instra testes recipiunt: illud intelligēdū ē q̄ p bonos testes ⁊ idoneos sine suspitōne: nec vī q̄ tunc sufficiāt duo vel tres testes: imo plures admitt⁹ q̄uo. tabellio em̄ equalet vni testi ⁊ plus: ⁊ instrm duobꝰ admittus. ar. j. de fi. instru. cū iohānes. qz duo testes admitt⁹ in instrō scripti esse debent: qz in ore duoꝝ l' trīū. dē. j. de testi. in omni. ⁊. c. lucz. ⁊. iij. q. iij. §. vbi mīerus. ⁊ sic p plures ⁊ bone fides ꝺz fieri talis reꝓbatio. ar. j. de testi. i nra. qñqz tñ ꝯ instrm nō admittunt testes: vt ꝯ inuentariū publice factū. vt in. l. ꝓdicta. C. ar. tu. l. vlt. ⁊ in alio casu fallit in ꝓfessione que sit a muliere ⁊ instrō in q̄ ꝓsitet se recepisse pecuniā p interessiōe. C. ad velī. antique.

¶ Itrauit. Partub. sic ꝓz q̄ publicatis attestatōnib⁹ sup eodem articulo nō sunt testes vlterius in ꝯnū admittendi: nec etiā alij testes ad idē pbādū. j. de testi. fraternitatꝫ. nā aī apturā testiū vtraq; pars suos testes ꝺz inducere sup eodē articulo: secus si sup alio vel sup nouo pendēte ex ꝓcessu tūc bñ admittunt: vt in dicto. c. fraternitatꝫ ⁊. j. de fi. instru. cū iohānes. Itē signat ꝯ: j. de testi. series. ⁊. c. cum in tua. in fi. ⁊. j. e. cām mīmonij. vbi publicatis attestationib⁹ recipiunt testes ad reꝓbādū ꝓsanguinitatē: ⁊ hic nō recipiūt. Audiui vincē. dicentē: q̄ illa nō tenebat. dicit em̄ q̄ testib⁹ publicatis nūq̄ sunt sup eodē articulo sine ab eo q̄ illos induxit sine ab alia pte testes vlteri⁹ inducendi. Et idē mihi vī. Pōt dici sup isto ꝯnō: q̄ illa verē. series loquit in mīmonio iam ꝓtracto: vñ admittunt ibi testes in fauorē mīmonij ad oñdēdū q̄ nō sit ibi ꝓsanguinitas. vñ stricti⁹ ē ibi agendū: qz tolerabilis⁹ ibi est aliqs ꝯ statuta hoim de. j. de testi. lz ex q̄dā. hec dcre. loq̄t in ꝯhēdo. vñ b nullū periculū est sup pbatiōne istoꝝ ne ꝓiganē vnde aī apturā ꝓcū debuit pbari i ꝯnū. ff in sepatiōe mīmonij iam ꝓtracti potest esse periculū: q̄re ibi admittunt etiā post sniaz: qz sniā ꝯ mīmonij lata nō trāsit in rem iudicatā: ⁊ reuocatur falsitate pbata. j. de re iudi. lato. ⁊. c. cōsanguinei. multoforiꝝ audiri aī sniaz. Assignare potes aliā rōnē vt nō sit ꝯ illud q̄d dictū est: q̄ testib⁹ publicat⁹ nō sunt alij inducendi. in secreta. series: tō admittunt testes post publicatōz q̄ aī publicatōnē ignorabat pars illa q̄ petijt hoc. que ꝓne posite fuissent in ꝓmo gradu: ⁊ tō post publicatōz admittunt: alꝫ nō deberent admitti. Sz certe adhuc nō vī rō ista sufficiēs: qz pars illa que accusabat mīmonū dixit illos ꝓsanguineos: ⁊ hoc potuit scire alia pars: ⁊ sic cessat rō illa. ꝓter hoc dicit q̄dā q̄ spāle ē i cā mīmonij ad hoc ꝓstat optimū argumētū. j. e. cāz mīmonij. ⁊ ꝯnū illi⁹ verē. insufficiēs ē: ⁊ tō nō audit ꝯ plures maxime. ⁊ sic non ꝓtradicit illa verē. series. ⁊ hic colligit apte ex annq̄ verē. ⁊ ꝓpositōes hmōi ꝓpulationis voluerūt hoc mutare quod de iuramento vnius dicebat: qz illud nullam hz dubitatōnem.

¶ Post cessionē. Ordinarij. Ex hoc vī: q̄ lris epi credit tanq̄ publicato instrō. ⁊ q̄ sigillo epi credit: lz nō adsit sigillū capitulū. xix. q. iij. statuim. ⁊. xj. q. iij. cure. xviij. di. de scilicet ꝯ. de fide inst. quemt. ⁊. j. de fi. instru. c. ij. ⁊. xx. q. j. vidua. nā ⁊ credit lris epi sigillatis sigillo eccie. lxxiij. di. in noie dñi. in fi. ⁊ sigillū alieni iudicis fidē facit. xcviij. di. c. j. ⁊. ij. ⁊ alieno ānulo signari pōt testū. insti. de testa. §. pñt. ⁊. C. de testa. si vnus. ⁊ instris regis siue ꝓncipis fides adhibet. j. de fi. instru. cū dilectus. Sed ꝯ vī: qz vna vox potior est q̄ mortua. in aut. de instru. cau. §. si vo. Sed vbo epi nō credit. vj. q. ij. si tantū. ⁊. c. placuit. ⁊. j. e. qm̄ ꝓra. ḡ multomin⁹ lris ei⁹: nec papa ei credit: si dixit se excōicasse aliū. j. de testi. cū multi. qñqz em̄ eulogia ex mala fide scribunt. ff. de custo. ⁊ exhi. re. diuus. nec scripture tabellionis credit: nisi habeat testū subscriptōz. in aut. de here. ⁊ fal. §. sancim⁹. colī. j. ⁊. ē. de pcur. c. j. ⁊. j. de fi. instru. c. ij. ⁊ in aut. de instru. cau. §. ꝫ negz. ⁊. §. siqs igit. colī. vj. v. dicit q̄ sp stat sigillo epi: qz vicē hz publici instri p iura ꝓdicta. Alij dicūt q̄ nō credit charte vī instrō epi: nisi sit redactū i publicā formā. in aut. vt nulli iudi. §. siqs vo. ⁊. C. de bona. i bonatōib⁹. j. de fi. instru. inter dilectos. vī falsitē nō ē credendū nisi hēat subscriptōz testiū: si ñ sit ibi vsus rabellionū. xvj. q. iij. §. pt. Dicas q̄ hodie circa iudicia nō credit vbo epi siue alteri⁹ iudicis siue lris suis: nisi hēat testium subscriptōz. l' qten⁹ ꝓstat legius documētꝫ. j. e. qm̄ ꝯ. ⁊. j. e. de testi. cū a nobis. Circa alia vo q̄ in figura iudicij ordinarij nō facit epūs: bñ credit lris eius sm̄ qd dicat hic. ⁊. xj. q. iij. cure. precipue in sniis excōicatōis standum ē lris epi: qz excōicatōis sniis lata a iudice suo: siue sit iusta siue iniusta. xj. q. iij. ca. j. ⁊. ij. ⁊ ꝯ lris cuiuslibz plani credit. ⁊ alij tenent illū vtare. vt i. ca. cure. qz i hoc ꝓsulit aie cū sit medicinal'. ij. q. j. mlti. ⁊. j. de sen. ex. cū mediciales.

¶ Excōicat⁹ erat. ⁊ ita tpis ꝓcuratōis facte attendēdū ē: sicut tpus electiōis. §. de elec. dudū. vbi pla sit ar. ō tpe inspiciēdo: ⁊ ē ar. q̄ excōicat⁹ ad ipetrandū nō ē admittēd⁹: ⁊ si impetraret nō valeret lra

¶ Si postea pbaret excōicatus. Ber.

¶ Ad presentia. Sibiq; liberis. similis substitutio habet. j. de

factam iuramētis canonicis et ptib⁹ publicataz: nullo eos sese ꝓsanguinitatis ḡdu cōtingere: rndē q̄ standū ē pbatōi pozi.

¶ Anno. iij. archidi. parisien.

¶ Post cessionē: ⁊ ifra. Cum igit p lras iudicis ordinarij q̄b⁹ standū est: donec pbetur ꝯnū: nobis cōstiterit: q̄. v. erat excōicat⁹: cū pcuratōis officiū assumpsit: ipm tāq̄ pcuratorē nō duxim⁹ admittēdū. ¶ Item abbati ⁊ cōuentui casseñ.

¶ Impūtia. g. scī adriani di aco. card. g. ⁊. b. frēs vro syndico ꝓstituto coꝝ ipo fecere ꝓponi: q̄ cū q̄ndā. a. frat' ipoz ꝺderet testamentū. m. filiū suuz sibi heredē instituit ⁊ precepit:

testa. raimucius. r. c. rainaldus. vñ nō. q cū talis ꝓditio apponꝫ: si sine liberis ꝛcedat: volo vt hereditas queniat ad talem: etiā si naturales hēat filios: euanescit substitutio. ff. ad trebell. ex facto. §. siqs rogatus. r. ff. ꝛe leg. ij. cū pater. §. volo. l. lucius. §. vl. Itē si filius fuerit natꝰ r ille ꝓmouat: vī sine liber[ꝛcessisse. ī. ō testa. raimunꝺ. r. ff. ad trebell. ex fcō §. pe. Si aūt dicaꝫ: si sine herede ꝛcesserit substituo talē noīe heredis: soli filij intelligūt. ff. e. ex fcō. §. vl. Item si nō habeat filiū sed habeat nepotē ex filio substituto euanescit. ℒ. ō ꝺđi. iser. l. j. r. ℒ. ō isti. r sub sti. generaliť. ¶ Et hoc scias q q rogať restituere hereditatē alij: nil potest alienare. ℒ coīa ꝛeg. l. vl. nisi ī casibꝫ q notanť i auť. ubi posita. q̄rtā ūi per trebel'. pōt retinē sibi r si filꝰ sit rogatꝰ etiā falcidiā cum q̄rta pōt retinere. ī. ō testaī. raimunꝺ. r. ca. rainaldus. vbi vtraq; q̄rta retineť. Si vo rogatus ē restituere q̄cq̄d supest ꝛe hereditate: tūc admin⁹ q̄rtā reserabit substituto. ℒ. ad trebell. auť. si rogatus. Itē lz pure q̄s rogatꝰ sit alicui restituere hereditatē nulla facta mentiōe ꝛe filijs si tū postea habuerit filios l' nepotes: substituto euanescit. ℒ. ꝛe fideicōmissis. cum accessum. ℒ. ōisti. r substi. gnāliť. ff. ꝛe cōdi. r demō. cū anꝰ.

a ¶ Sua. ista duo req̄rebanť: q̄a sua sine seipso ꝛonare nō poterat: q̄a illa restituere tenebať. r lz dns sit: tñ cōmode ide testari nō pōt. ℒ. coīa ꝛele. l. vlt. ff. ad trebel. q̄dā §. siqs filiū.

b ¶ Secūde. Mo. q ꝑsumť maior nisi ꝓbet minor. ℒ. ō i ūte. testi. mino. si minor. ff. ꝛe iureur. nā ꝓ ea §. si minor. Ber.

c ¶ Dubiū. Sz nōne verbū dubiū ī iudicō interptandū est ꝯ reū ff. ꝛe v. ob. inter stipulantē. §. j. ff. ꝛe iudi. siqs intentōe. ff. ō reur. ī ambiguis. r. §. ꝛe rescript. cū adeo. ꝑ istud ē hodie ꝓpt religionē: ꝓ qua mlta ꝯ rōnem statuta sunt. ff. ꝛe reli. r sump. fu. sunt ꝑsone. sicut q̄ñq; ꝓpt totem. ff. ꝛe iure v. in ambiguis. Vel istud nō fuit verbū actoris sed testū. ¶ Et est arg. q verbū testis ambiguū ꝓ reo sit interptandū: vt hic: r. §. e. ex lris. r. ī. ꝛe fi. instru. int dilectos. in fi. ¶ Et est notabile q dictū testis dubiū sp ꝯ eum q ꝓduxit ē interptandū. r est rō: q̄a q ꝓbat clare r apte oz ꝓbare: qō si nō faciat: non ꝓdest talis obscura ꝓbatio. ī. ꝛe testi. cū tu. vñ reus absoluť: vt ibi r hic. Sed q̄re non

vt si absq; liberis ꝛcederet: ad eos bona ꝛevoluerenť ipsi⁹: vñ illa q̄ ꝛe bonis ipsi⁹ vestꝫ monasteriū ꝛetinebat sibi restitui postulabāt: r petebāt vos sup hoc a sua molestatōne ꝓpesci. Dicꝫ syndic⁹ ipe ꝓposuit ex aduerso q ꝑdictus. m. mōasterio vestro obtulit se r sua. vñ vniuersa q̄ habuerat erant ad monasteriū ꝛevoluta. q̄re vniuersa q ipsi ō bonis ei⁹ inuaserāt: restitui monasterio vestro petebat: r super ceteris silentiū ill' imponi. Ad hec aūt pars altera replicauit: q dictus. m. oblationis sue tpe fuerat miōr ānis: r q voti facti penitēs qō feruore infirmitatis fecerat: post ꝙualescentiā reuocauit: r ifra. Dñ cū sine liberis ꝛecessisset: ex testamēto p̄ris ad ipos erat ei⁹ hereditas ꝛevoluta. Dicꝫ syndicus rñdere curauit: q lz dict⁹. m. ō monasterio fuisset egressus: eidē postmodū se r sua obtulit hūiliť r ꝛevote: r q nec ꝫ oblatōz suā veniret in ramento firmauit. Quare cum cōstet q idem. m. bis mōasterio vestro ꝓtulit se r sua: nec ex aduerso ꝓbeť q vtriusq; oblatōis tpe fuerit minor ānis ꝓbatōnē vestrā hmōi exceptiōis ꝓbatio nō elidit: cū etsi ꝑme oblatiōis tpe fuerit minor an. secunde tñ potuit maior extitisse. ꝓterea cū vbū illud minor an. duobus potuerit modis intelligi: cū r q minor est. xiij. an. r q. xxv. dici soleat minor an. intentōi vestre verbū dubiū ñ nocebat: cū ifra xxv. an. teneret ꝛonatō iuramē to firmata. Sed etsi teneret qō factū fuerat a dicto. a. qr tamē intelligēdū nō erat sine herede

ꝛcedere: q monasteriū sibi heredē instituit: lz monasterio nō nocebat: r ifra. Dilectꝰ filiꝰ. h. scti eustachij cardinal' attēdēs q syndicus vester intentōz suā plene fundasset: r q nihil fuissꝫ ex aduerso sufficienť ꝓbatū: cū etsi oñsum esset p testes: q. m. sue oblatōis tpe fuerit miōr an. vtꝫ tñ ꝑme vel secūde oblatōis tpe minor fuerit: r q̄t ānis miōr nō fuisset expressum: ꝛe mādato nr̄o sniam ꝓtulit: r ꝑdictus. g. r. b. silentiū iponēs sup his q a mōasterio postulabant: eos ad restōz illoꝝ q ō bōis ꝑdicti. m. ꝓpa temeritate inuaserāt: pdēnauit. Mos igr̄ sniaz ipaz aucte ap. ꝓfirmam⁹.

¶ Dem. Icz cām q inter ecclesiaz rauēnaten. r cōe fauentie sup iurisditōe honore ac distrīctu ī villa scī. p. r castro arioli: qō ō iure ad se spectare dicta ecclesia ꝓponebat: et ifra. Porro attestatōibꝫ publicatis syndicꝰ fauentinoꝝ ꝓposuit se velle in psonas testiū ex pte altera ꝑductoꝝ quedā obijcere ac ꝓbare: economo eccie afferente id fieri nō ꝛebere: sup q̄ interloquendo ꝛecreuiꝰ ipm nullatenꝰ audiēdū cū infra triū mensiū spaciuz in nostris lris ꝓpzehensum testes hmōi ꝑducere ñ curauerit: ifra quē tmnū ps vtraq; testes īducere potuit: tā ī psonas testiū: q sup negocio pncipali. Post lz idem obiecit ī testes ꝑdictos: q corrupti falsa dixissent. Dñ q̄a talis exceptio nō solū añ ꝫ etiaz pꝰ sniam pōt opponi: lz nōnulli crederēt fauētinoꝝ partē exceptōnē hmōi p excogitatā maliciam ad impediendu ꝓcessum

q̄rit secundo ꝛe etate a teste vt certificeť iudex. Item testē ipm examinauerat: ꝛebuit querere ab ipo: r etiā post aptā testiū ex officio suo pōt q̄rere interptatōz a teste sui dicti: cū ipe ꝛebeat interrogare quotiescūq; necesse fuerit. ff. ꝛe inter. ac. vbicūq; r cūcta rimari. xxx. q. v. indicantē. r. ī. ꝛe fi. instru. cū ioh̄anes. r est expssium q testis q ꝓfuse dixit testimoniū utꝫ sit examinādus. ī. ō testi. cū clamoz. sed ad pentōz partis nō oz hoc facere r hoc ꝓpt periculuz subornatōnis.

d ¶ Firmata. vñ ꝫ ꝓpīi iuramenti etiā nō ꝛebz audiri. ℒ. si aduer. vē. l. j. r. ℒ. si aduer. ꝛma. l. j. r in psti. imperatoris sacra pubex. Ber.

e ¶ Institui. Ingressꝰ monasteriū tingit habē heredē cū rogatus est restituere ꝓuato: vel cū ei ꝓuatus est substitutus. Si aūt rogatꝰ ē restituē locꝰ religioso vl' eccl'ie vl' expendere ī pias cās nō euanescit substituto q ingressuz monasterij. in auť. ꝛe sanctiss. epis. § sed lz pñti. coll'. ix. vnde sumptū fuit illud. auť. ℒ. ad trebell'. auť. nisi rogat. Si vo ille q rogatus ē restituere hereditatē vl' legatū: fiat clericus: exiguť duo. s. vt substituto euanescat: vt ꝓpetuo etiaz maneat in ecclesia r relictū expendat in pias cās: vt ī predicta auten. vī q ingressum mōasterij substituto euanescit: ita q tenet at monachatus: al's nō euanescit substituto: nisi fiat monachus. ß quid si tradit se r sua alicui ecclesie seculari: nunqd euanescit substituto? vī q sic fauoze ecclesie. ar. ꝑdicte auť. nec credo q euanescat: nisi in casu ꝑdicte auť. nec extēdo ad aliū casuz: lz q̄dā ꝛ. B.

l ¶ Icz causam. sub isto. ī. fuit lis cō test. coꝝ dño papa: vt s ꝛe iura. calū. cum cām. cui⁹ pars hec ē r ꝓmissa fuit receptio testiū iudicabus r testibꝫ receptis remiserūt ad papā ꝛepositiones eoꝝ. ī. ō testi. cū cām. Nota q iudex ex officio suo pōt prefigere tmnū ꝑductōi testiū. ī ꝛe testi. in noīe dñi. Itē ad exceptiōes. ī. ꝛe exce. pastoral'. Itē ad accusatōz mrimōij. ī. ō clāde. ꝛespō. cū inhibitio. Itē ad accusādū. ī. ꝛe accu.

licet. r. ℒ. q accu. nō pos. si ea que. r. ī. ꝛe fi. instru. accepimus. Item vbi impedit status alicuius. ℒ. ꝛe ingenuis. diffamari. io.

g ¶ Opponi. sic. s. ꝛe ꝑcura. ī nr̄a. r. ℒ. ꝛe fal. q̄rela. Distinguit tñ: q aut q̄ ꝛe falso mota fuit ī iudicio: aut nō. Si fuerit mota: nunq; postea ꝓtextu falsi retractať sniā. ℒ. si ex fal. instru. l. j. r. ij. in fi. nisi appellatū fit. tūc em pōt opponi in cā appellatōis. ℒ. ꝛe fi. instru. l. vl. in fi. r testes pñt ꝑduci. ℒ. ꝛe tēp. ap. p hanc. in fi. Sz si nunq; fuit q̄stō falsi

mota: licz tunc nō sit appellatū: nō tamen transit in rem iudicatā vsq; ad .xx. annos. C. de fal. querela. & ī. de excep. cū venerabilis. Et no. q; sm quosdā nō sufficit ꝓbare testes esse falsos: nisi ꝓbent corrupti. ar. ff. de re iudi. duus. q; loquit ī eodē casu cū hac verē. Alij ꝓbabilē dicūt: vt no. & b. q; sicut sufficit ꝓbare instrm esse falsum. C. si ex fal. instru. l. pe. & vlti. sic & testes cū habeāt hinc inde parē vim. C. ō fi. instru. in exercendis. & facit ad hoc. ff. de excep. q; agnuz. & C. de trāsac. si ex falsis. Sz nūquid sufficit probare testes esse corruptos. ar. q; sic. ij. q. vj. §. viffiuuinia. v. venales. & C. qñ quo. non ē necesse. venales. & ī. ō testi. Sic. Ecōtra videt q; nō: qz nō sufficit ꝓbare corruptionem: nisi & iudex secutus fuerit dicta corruptox testiū. ī. de re iudi. cū. i. & a. C. si ex fal. instru. falsam. similiter non sufficit ꝓbare falsi latē: nisi ꝓbet iudicem secutū fuisse illā: vt ps ꝓ ꝓdicta iura. Itez no. q; ītia q; lata est per falsos testes: vel ꝓ falsa instrā bñ tenet: ꝙ retractāda ē. ff. de re iudi. diu⁹. & pōt retractari ꝓ in integruz restōz vsq; ad q̄rtēniū vel ꝓ actoz in facti vsq; ad .xxx. an. vel si criminaliter agat: vsq; ad .xx. an. C. de fal. q̄rela. & ī. de excep. cū. venerabil.

b Calcitraz. si de hoc ꝓstaret: pdēnari deberēt ad expēsas. ō. de solo et ꝓtu. funē. vbi de hoc.

c Circūstantiū s. sic. ī de test. cum cām. & iij. q. ix. multorum⁹. arg. & iij. q. iij. testes.

d Reprobatiōz. no. q; possum reprobare testes aduersarij mei. & tres reprobatiões pñt fieri & ī vlt. ī. de testi. ꝙ dilect⁹.

e Cōtradicāt. vñ non valēt. iij. q. ix. multorum⁹. & iij. q. iij. §. itez q falsa. & ī. de ap. solicitudinez. xxiij. q. vij. qō autem. & C. de lib. cau. cum precum.

m Singulares. sic. ō. de elec. bone. & ī. de accu. cum dilectus.

n Expresse. crimnibus expresse nō ꝓbatis.

o Opinōis. qō ꝓstitit ꝓ attestatiões ex pte archiep̄i exhibitas ꝛ illes vt ō. dixi. & ille etiā q; examinat testes: ꝛ significare iudici quāta fides sit testibꝫ adhibenda. ff. de testi. l. iij. & ī. de fideiuss. ꝓstitutus.

p Modica. ñ tñ ex toto nulla. ī. de symo. ꝓ tuas. q; tñ ī alio casu loqt

q Testes. qui inducti sunt ad falsitatem ꝓbandam.

r Se astrinxit. Sic videt q; si alios se astringat ad duo ꝓbāda: q̄z alterꝫ ꝓ se sufficeret: q; tūc nō sufficit ꝓbare vnū: nisi impleuerit intentionē suā ad quā se obligauit. C. de rei ven. l. vl. arg. ō. de cā pos. cum ecclesia. & ff. de excu. tu. q; testamēto. Ar. ꝛ. ī. de ap. significauit. in fi. ī. de ꝓben. cum iam dudū. & ar. ad hoc. ff. de ꝓdi. & dēmō. falsa. & ex eo q; dicit astrinxit: vt expressum q; sufficeret alterū ꝓbare: nisi specialit se obligasset. qō est verū. vt ō. dictū est. Pta. sunt ī pua opinōe Sz quō pōt ꝓbare testes falsuz dixisse. Rñdeo indirecte. exemplū ps. ī. de testi. ex tenore. & c. series. & C. de ꝓben. stip. optimā. vel pōt ꝓbare ꝓ alios testes: q; corrupti fuerūt pcū unde recipiendo. Sz ponam⁹ q; ꝓbatū a parte fuit alterꝫ istoz tñ: nūquid iudex sententiabit ad dictū ipsoz qui falsum testimoniū obtulerūt: nec alij testes adsint q̄rū testimoniū seqt iudex: sans vt q; sic: ex eo q; dicit & sibi imputet q; ad vtrūq; se obligauit: qz ꝓ hoc voluit fidem adhibere falsis vt corruptus obligando se ad vtrūq;. secus crederē si alicui obijcerent plura crimina vt ab eccīa repellat sub hac forma: qz iudex ibi ex officio suo posset illuz repellere:

negocij obiecisse: qz tñ nolum⁹ a iuris tramite declinare: magistris. g. & t. p̄cepī⁹: vt testes q̄s sup hac exceptōne ꝓcurator fauentinoz̄ duceret ꝓducēdos infra mēsem recipe & examīare curarēt de singulis circūstātijs subtilit inq̄rētes: extūc īdulto altero mense ꝓcuratori ecclesie supdicte. infra quez si vellet ad reprobationē testiū illoz ꝓduceret testes coram eis: & infra. Quāq; āt ps fauentinoz testes multos produxerit sup negocio ꝓncipali: vix tñ ex illis sex remanserunt ꝓcordes: cū alij sibimet in serie sui testimonij ꝓtradicāt & q̄dā alij sint in dicto sui testimonij singulares. Ad reprobā dū vo q̄sdā testiū eccl'ie raueñ. & si ex pte fauentinoz q̄dā sint testes inducti: plures tñ illoz̄ reprobant: qz subtilissime euidētissime ꝓtradicunt: q̄dā vo alij pauci nūero q̄uis nō reprobēt expresse: vsqadeo tñ male fame sunt & leuis opinionis: q; eoz dictis nulla vl' modica est fides habēda. Idē q; testes fauēt generaliter repellunt: qz nō ꝓbāt illud ad qō ꝓbādū eoz syndic⁹ se astrinxit: videlicz q; corrupti falsa dixissent: qm̄ etsi de corru-

ptione videant aliq̄d dic[illegible] falsitate penitus nihil dicunt: & infra. Ex pmissis igit euidēter apparet q; eccl'ia p testes nūero plures: q̄bus pot⁹ lux veritatis assistit: q; etiaz aptiora negocio & vero p̄mixta ī suis testimonijs exp̄sserūt: sufficient oñdit q; a. lx. annis et citra cum oī in risditione honore atq; districtu loca supdicta possedit: p qō p̄z: q; si cōe fauent. a. l. an. & citra. sicut videt testes eoz ponere aliqua seruicia ī locis ꝓceperūt supdictis: illa ꝓculdubio sine iusto titulo ꝓcipe inceperūt: cū duo insit eandē rem & eodē mō insolidū possidere non possint: maxime cū ijdē fauentini iustū possessiōis titulū nō oñdāt: & ex pulegijs imperatoz & ro. pon. eccīe raueñatē. ꝓcessis euidentissime colligat: possessiōz ipius eccīe ī pdictis locis iusta fuisse. Cum ḡ pstet fauētiñ. ab eo tpe quo se possedisse ꝓbare ꝓtēdūt: min⁹ iuste ac sine titulo aliq; in pdcis locis temeritate p̄pa occupasse: & econom⁹ eiusdē eccīe petierit a vi ẽbatiua seu ingreta tiua sup pmissis cōe fauēt. ꝓberi: nos recoḡscētes ī h casu ñ sic locū ee intdcō vti possidetis

cui ꝓbatū esset furtū vel homicidiū: ꝛ aliud crimē nō ꝓbet: dum tñ vtrūq; ꝓ se sufficiat ad ꝓuatōez: qz crumina vindicūq; clarueriut pumenda sunt. xxiij. q. iij. ecce. & hoc dixi ō. de rescrip. ex pte.

f Eodē modo. bñ dicit eodē mō. ff. de acq. pos. possideri. §. a p̄rio. nam vnus pōt habere cumlem: & alius naturalē possessionē. ff. de pca. & habet. §. eum q; sic. ff. ꝓmoda. si vt certo. §. vlti. Sed ī. ff. vti pos. l. iij. ī pn. vbi dī q; vnus iustaz habet possessiōz & alius iniustā. & ff. q; fastida. sciendū. §. si fund⁹. & ff. de iur. & q̄uis. & C. de iure do. in reb⁹ ex qbus colligit: q; maritus est dns rez dotaliū & vxor similiter hoc vbi eodē modo soluit ꝓrrietatē.

t Titulū. Sed q̄re tenent isti ostēdere titulum cum ꝓbent se possedisse: & possessoz nō ꝓsumit dicere titulū sue possessionis. ij. q. v. §. j. & vj. q. vi. actor. ꝓt hoc dicunt q̄dam q; vbi possessor petit se non molestari: debz ꝓbare titulū. arg. ī. de ꝓscri. si diligēter. & ī. de rescri. duduz. & C. de ꝓscrip. lō. tēpe diutina. ñ hoc nō est verū: ad hoc enī valet assignare titulū: cum agit indicto vt possidetis: vt p hoc videat habē ponoza iura q: qui ponoza iura hz obtinet ī hoc iudicio cum ei habeat titulū: ꝓ q; nec vi nec clam nec precario possidet. vñ obtinebit. unsti. ō interdict. §. retinēde. verūtamen in hoc interdicto nō est necesse ꝓbare q; ꝙs iuste possideat ñ sufficit q; nec vi nec clam nec precario ab aduersario possideat. ff. vti possi. si duo. in ꝓnci. & l. ij. hoc autem. q; nec vi nec clam nec precario &c. ad tempus liz ꝓtest. referendum est. unsti. de interdic. §. hodie.

u Occupasse. & ideo ꝓscribere nō potuerunt: quia in occupans & inualis non currit ꝓscriptio. xxij. di. illud. & xxj. q. iij. licet. & ī. de ꝓscrip. qm̄.

x Ī vi turbatua. Nota q; multiplex est vis: ō quibus dicitur. ō quod me causa. ad audientiam. & ibi videas. Dicitur tamē vis turbatua quādo turbatur possessio: & in dubium revocatur quis possideat: & illa spectat ad interdictum vti possideris & in rebus immobilibus: vel ad interdictum utrubi in rebus mobilibus tñ. Bernardus.

y Possidetis. quandoq; tamē locus ē hoc interdicto in casu vbi vnus possidet & alter inquietat eum in possessione: nō tamen iudex debet pronunciare vti possidetis ita possideatis: sed ne inquietet possessorem. ff. vti pos. l. j. §. vl. & C. e. n. l. vna. Reddit enī hoc interdictum inter eum q; possidet & inter eum q; non possidet: ꝙ inquietat. ff. vti pos. si duo. §. ij. in casibꝫ vo vincit vtercz. scz vbi redditur inter duos possidentes: vnū similiter: alterū naturaliter vt fructuarius et ꝓprietarius & neuter possidet ab alio vi vel clam vel precario: & tūc debet iudex pronunciare vti possideris: ita possideatis: non tamē ita confuse sub illis verbis vti possidetis &c. q: sic daret gladium vtriq; parti: sed debet examinare qualitates possessionū & probationum: et distinguere eas in sentētia sua sic: probasti te habere possessionem ꝓprietatis cuiusdem: & ego pronuncio te ita possidere vti possides. et tu probasti te esse in possessione vsufructus naturalis: & ego ꝓnūcio te

possidere vti vsufructuarū. i. vti possides: ⁊ ita possideas. ar. insti. de acti. §. curare. Si aūt nō liqat ei de q̄litate possessionū nō ferat sniam. vñ si vterq; dicit se insolidū possidere nāliē ⁊ ciuiliē ⁊ vterq; pbat si etiā vn⁹ pbat melius: iudex pferat p eo sniaz. ar. hic. Si vo pbationes pares sint vī immuere lra ista q̄ iudex ita debeat pnūciare vtī possideat̄ ita possideatis: vt dicunt q̄dam. Sz nō vī hoc habere rōz: q; sic q̄ impossibile ē pbauerūt scz vtrūq; insolidum possidere: vt hic. ⁊. ff. de pca. duo. ff. de acq. pos. possideri. §. econtrario. ḡ cū nō sit maioz rō ḡre vn⁹ possidere aī magis q̄ alī nō cōstat ei quis possideat. supsedeat utrūq; q; de re incerta nō pōt certa snia ferri. xxxiij. dist. habuisse. et. xj. q. iij. graue. ⁊. ff. ō re iudi. si vni ex pluribꝰ. q; ñ liquet ei ō cā: ne eius snia ptineat impossibilitatē. p sniam em̄ oz ius declarari. ff. si seruus ven. l. sicuti. § ſ si querit̄. ß p talem sniam nulla sit declaratio. ⁊ hoc verū est: nisi vn⁹ oñdat titulū sicut hic dī: q; sententiandū est pro eo q̄ hz titulū. Itē si pstat q̄s pmū ad iudiciū puocauit: ptra eum oz sententiari vbi pbationes eque sunt pares. ſ. e. ex litteris. ⁊. j. ō fide instru. c. inē dilectos. in fi. Ubi nullꝰ oñdit titulū vī vterq; ⁊ eque sunt eḡles pbationes nec appareat q̄s ad iudiciū puocauit: sorte diuinat̄. ff. de iudi. ß cum ambo. ff. famil. herc. si que. §. j. ℒ. cois de leg. si duob. in pn. ⁊. xxvj. q. ij. sors. Itē no. q; interdictuz vti possidetis: possidenti dat̄ ⁊ cum effectu: dat̄ etiā ad excipiendū: alīs actio nō dat̄ possessori. ff. vti pos. l. j. §. restituēdū ⁊. §. interdictū. Itez interdictū hoc vti pos. locū habz tm̄ ō possessiōe soli retinenda. ff. vti pos. l. j. §. ij. ⁊ insti. de interdic. §. retinende. ⁊ §. sed interdicto. sed interdictū utrubi de rebꝰ mobilibus tm̄ locū hz: ⁊ ꝓponitur p retinenda possessione rei mobilis cum possidēs inquietat̄. ff. utrubi. l. vna. insti. de interdic. §. retinēde. ⁊. §. ß interdicto. ⁊ componit̄ utrubi ex vtr ⁊ ubi. ⁊ ubi ponit̄ p apud: ⁊ utr p quē. q̄ dicat apud quem est res mobilis. Item lz dictum sit: q; possessori soli detur hoc interdictum vti possidet̄: datur etiā p iuribꝰ incorporalibꝰ ⁊ usufructu. ff. vti pos. l. vi. ff. si seruꝰ vē. sicuti. §. aristo. ff. ō seruit. quotiens via. ⁊ hic. Lau.

a Debeamus. Immo debemus dicere: ecclesia ranēnas possideat ⁊ cōe faueñ. nō inquietet: put sequit̄. ⁊ verba edicti pluralia vti possidetis ꝛc. hoc casu resoluūtur in singulari. B.

b Potiores. qui potiora iura habet obtinere debet. ℒ. de edic. di. adri. tolle. l. vlt. Bernar.

c Fauentie. Dic concipitur sententia nomine cōis fauentie: ⁊ non procuratoris. vnde signatur ꝯ. j. de reli. d. constitutus. ⁊. j. de capel. mo. dilectus. ℒ. de sen. ⁊ interlo. l. j. ⁊. ſ. de elec. querelam. dic vt ibi dictū est: vel potest dici q; ecclesia nō multum curat de hac solēnitate quia nullus q; quandoq; condēnatur monasteriū et non procurator ipsius. ſ. de in integ. resti. suscitata. ⁊. j. de cēſi. sopite. ⁊. j. ō sepul. in nostra. Ber.

p Per tuas. Noīatus. bene dicit noīatus ⁊ habitus. nam sola noīatio non facit eum filiū. ℒ. de pba. nō epistolis. ⁊. ℒ. de testa. neq; ⁊. ℒ. de here. insti. si pat. ⁊. ℒ. ō pba. nō nudis. ⁊ ar. j. de presump. illud.

e Infirmare. Verba ista sumpta fuerunt ex illa. l. ℒ. de nō nu. pe.

vt dicere debeamus: vti possideris ita possideatis: cum pbationes eccie longe sint potiores ⁊ nō sit in interdicto supior. cōsauen. sibi pdēnamus sup iurisditione ⁊ honore atq; districtu ⁊ aliis ad hoc generaliter pertinentibus in locis pdictis: q̄ ad possessoriū iudiciū q̄ tātūmodo actum est ppetuū silentiū imponentes ⁊ phibētes eidē vt neq; p se neq; p alios sup his pſumat rauēnatem ecclesiā aut habitatores pdictoz locoz aliquatenꝰ molestare.

Item.

Per tuas nobis lras intimasti: q; cū. t. tibertinus ciuis quandā p septēnū habuerit cōcubinam: nec plem susceperit interim ex eadem: ac ipsa postmodum diuertēs ab eo: ad ipsum nō post multum tempus redijsset: filiū quem reuersa in domū ipsius pepit: ex eo se asseruit suscepisse: ⁊ ifra. Quia vo mulier illa de dicto. t. suscepisse r. ō quo agit̄ primitus pstanter asseruit: ⁊ idem. t. prefate mulieris pcipue detinctus instātia ipsum suū filium publice recognouit: ⁊ filius eiꝰ nominatus cōiter fuit ⁊ habitꝰ ab ambobꝰ ciusdē mulieris postmodū iuramento in ptrariū prestito nō est standū: cum nimis indignū sit iuxta legitimas sanctiones: vt qō sua quisq; voce dilucide pte status est: in eundē casum ꝓpo valeat testionio infirmare. Cū apparet p cōsequēs q; pdictꝰ. r. sophiaz neptē memorati. t. cuiꝰ pma facie pſumit̄ pſobrinꝰ: nō pōt habere aliqtenꝰ in vxorem.

Item in pcilio generali.

Clonia ptra falsam assertionē iniqui iudicis inno cens litigator q̄q; nō pōt verā negatōnez pbare: cum negātis factū p rerū naturam nulla sit directa pbatio: ne falsitas vīrati pīudicet: aut iniq̄tas pualeat eq̄tati statuim⁹: vt tam in ordinario iudicio q̄ extraordinario iudex semp adhibeat aut publicam si pōt habere pſonam: aut duos viros idoneos q̄ fideliter vniuersa iudicij acta pscribāt: videlicet citationes: dilationes

generaliter. cum em̄ assertioni pingū credat̄: q; aliqs nō sit eoz filius. j. qui fi. sint le. trāsmisse. multoforitus credit̄ eis q; aliqs eoz sit filꝰ. j. q fi. sint le. p tuas. ⁊. ff. de pba. etiam. Sed nōne potius pſumendū est p pmo dicto patris: qui pmo negauit illum esse filiū suū: vt pars integra: q̄ p secūdo. cū non sit verisimile q; in filiū suū tam graue q̄d dixisset. ar. j. de pſump. lras. vbi nō stat̄ secūdo iuramēto: q; si fuisset filius illius ñ potuissent viscera eiꝰ ñ fuisse mota super eo. j. de presump. asserte. ⁊. xxiij. q. iij. ea vidicta. sic ⁊ pmo dicto testi credi oz ⁊ nō secūdo in ptrarium plato. j. ō testi. cū in tua. ar. Preterea paternus affectus oēz vincit affectū. ℒ. ō cura. fu. l. vl. Sz vī q; potius secūdo dicto matris standuz est q̄ pmo: q; potius iuramento q̄ simplici verbo creditur marie cū alia pſumptio pcessit: q; ō alio sit genitus: ß fauore filiationis potꝰ stat̄ cōi opinioni ⁊ noīatōi utriusq; parēt̄.

f Consobrinus. sic pz q; pſanguinitas pſumptiue probata: dissoluit matrimoniū. Itē ꝓpter cōnexitatē cāe snia lata p vno preiudicat aliis. iij. q. vj. hoc q̄ppe. ⁊. j. de accu. ad pentionē. ⁊ lxxxj. di. tanus.

g Clonia ā ō falsaz. Probatio. directa ideo dicit: q; indirecte bñ pbat negatiua. j. de testi. ex tenore De hac tñ materia plene dictū est. ſ. de elec. bone ⁊ que ibi dicta sunt hic possunt notari. ⁊ ideo ī non dicimus.

h Extraordinario. i. delegato. iij. q. iij. §. spaciū. v. ei aūt. ⁊ etiā extraordinarius vocat: q̄ nō pcedit in figura iudicij: ß iudex pceditex officio suo i modū inquisitōis vel denūciatōnis. j. de accu. inquisitōis. ⁊. c. sup his. ⁊. c. qualiter ⁊ q̄ñ. ⁊. c. olim. q; nunc omnia pscribenda sunt.

i Duos. sic ß videt̄ q; tabellio equaleat duob⁹: ex quo loco tabelliōis adhibent̄ duo idonei. alibi videt̄ q; equaleat tribus. xvj. q. iij. i. §. pōt. v. is aūt. Et sic videt̄ q; plus credat̄ scripture tabellionis q̄ scripture epi vel alterius iudicis: q; scripture iudicis nō credit̄: nisi hēat testes subscriptōz. j. de testi. cū a nobis. ⁊ hoc ī est q; cum tabellio iurat⁹ est credendū est instrumēto suo. j. de pscrip. ad audientiā. ⁊. j. de pſum. illud. in fi. sic etiā pſumendo regionis hz: q; credat̄ instrumēto pncipis j. de fi. instru. cum dilect⁹. ⁊ lz circa iudicia credat̄ scripture tabelliōis tñ circa ptractus nō credit̄ ei: nisi habeat testiū subscriptōez. in aut. de here. ⁊ fal. §. sancimus. coll. j. exquo em̄ scriptura inuenit̄ in actis publicis: lz nō habeat testiū subscriptōz credit̄ ei. arg. xxx. q. j. c. j. ⁊. ℒ. ō fide instru. in aut. ad boc. ⁊ in aut. ō his q̄ ingre. ad ap. §. illud etiā. ⁊ hoc idem colligit̄ ex hac lra. q; videtur sufficere tabellio: vī si tabellio haberi nō pōt: duo idonei viri valent. nec hic dī q; in pſentia testium illud fiat: ß tutius est vt adhibeant̄ si adhiberi possunt.

k Citationes. vt p hoc appareat: q; ppetuata sit iurisditio: si hoc negaret vel renocaret in dubiū: vt. ſ. de offi. deleg. gratum. ⁊. c. licz. ⁊ sic reus p quentionem solam non posset postea declinare foz transferendo se ad aliū locum. ſ. de foro ppe. ꝓposuisti. ⁊. ff. de iudi. siqs postea. Sz vī q; de hoc credendū esset iudici: cū nuncio credat̄. j. de ap. cū pararet. ⁊. ff. de re. eo. q; sub tu. ⁊ cur. magis. §. illud. ⁊. lxv. di. si forte. in fine. Sed forte hodie nō credit̄ soli nūcio: nisi esset publicꝰ nūcius ⁊ iuratꝰ Et talibꝰ nūciis credit̄ in foro ciuili ꝑm pſuetudinem lombardoz iure isto videt̄ q; nō sit ei credendū: nisi pstet aliās legitime.

l Dilationes. que ptinere debent quantū spacii ptineat vnaquaq; di latio pſideraī circūstantijs viaz ⁊ tēporz. ar. j. ō ap. cū sit romana. ff.

recusationes exceptiones petitiones responsiones et interrogationes confessiones testiū depositōes instrumentoꝝ ꝓductiones interlocutōes appellationes recusatōes vel renūciationes ꝯclusiones ⁊ cetera. que occurrerint ꝓpetenti ordine cōscribenda: loca ꝛsignando tpa ⁊ psonas. ⁊ oīa sic ꝓscripta ptibꝫ tribuāt: ita q̄ originalia penes scriptores remaneant: vt si sup processu iudicis fuerit suborta ꝓtentio p hoc possit veritas ꝛclarari: quatenꝰ ꝟ adhibito moderamīe: sic honestis ⁊ discretis

ꝛferat iudicibꝫ: q̄ p ip̄rouidos ⁊ iniquos innocentiū iusticia nō ledat. Judex aūt q̄ pstōz ipsam neglexerit obseruare: si ꝓpter eꝰ negligentiā q̄d difficultatis emerserit: p supiorem iudicem animaduersiōe debita castiget: nec p ipsi⁹ p̄sumat ꝓcessu: nisi q̄tenꝰ in casu ltimis vcumētis pstiterit. ¶ Ono. iij. archiepo ludeñ. ⁊ eius suffraganeis.

ꝟ Benostrā noueritis audientiā pueniſſe: q̄ sacerdotes et clerici dacie legi regni: p quam negatiua probat: temere inuitentes a criminibꝫ q̄ ꝓbari

m ¶ Recusatiōes. ⁊ sic ptz q̄ iudicis recusatio redigenda est in scriptꝝ. ar. j. ō ap. secūdo reqr̄. ⁊ c. cum spāli. ⁊ recusatiōne iudicis ꝓposita nō debz postea sup ꝓncipali ꝓcedere: donec ō ipsa cōstiterit. ⁊ si iudex nō admittat iustā recusatiōnez cassabit̄ q̄cq̄d postea fecerit: si appellatū fuerit ꝑ hoc. s. de of. dele. sup questionū. in fi. q̄d iuris sit de recusatōne: dr̄. s. de of. dele. suspitionis. ⁊ j. de ap. cum spāli.

n ¶ Exceptiōes. Exceptio em̄ danda est i scriptis ⁊ redigēda in actis. ⁊ hic ꝓne appellat exceptiones: que ꝓponunt ꝓtra aduersariū vel ꝓtra rescriptū. q: spāliter p̄misit de recusatōne iudicis: ꝓposita exceptiōe ꝓbabili: iudex nō debet ꝓcedere in questiōe ꝓncipali: donec ō ipsa pstiterit. s. de of. dele. prudentiam. §. ferta. nec simul de exceptiōe ⁊ ꝓncipali questiōe cognoscendū est. q: ordo iuris pturbaret. s. de iudi. exhibita. ⁊ ex ordine ilor verborū notat̄ qualiter exceptiōes ꝓponant. Recusatio em̄ iudicis naturaliter p̄cedit: ⁊ ideo ꝓmo ꝓponenda est ⁊ expedienda. ⁊ si ulla non ꝓbet: ꝓponant exceptiones postea: ⁊ ille coram delegato ꝓbari debent ⁊ per ip̄sum examinari. s. de rescrip. sup lr̄is. ⁊. s. de fo. cōpe. ex parte. b. Si vo iudex statuat terminū ad omnes exceptiōes dilatorias ꝓponendas: ⁊ qō facere potest ⁊ debet. j. de excep. pastoralis. ꝓponere debes omnes tam ꝓtra iudicem q̄ ꝓtra alios: eis ꝓpositis ꝓcedet statim ꝓmo loco super iudicis recusatōne: pendentibꝫ aliis quousq̄ expedita sit questio recusationis: cum illa sit ꝓiudicialis: quia ea probata alie postea locum non habēt. Bernardus.

o ¶ Petitiones. ideo petitio sine libellus dari debet i scriptis: quia ꝑ summā petitionis formari debet sentētia. j. de symo. licz beli. ⁊ si inepta fuerit sucūbit. s. de iudi. examinata. ⁊ vt sciat reus an velit cedere vl̄ ꝓtendere deliberatōne habita. iij. q. iij. offerat. argu. s. de dila. ꝓterea. Item nisi certa sit petitio: non citabit iudex reū: vt. v. q. ij. si ꝓmates. ⁊. iij. q. ix. iudicas. ⁊ sic ē optimū arg. q̄ oblatio libelli sit de substantia iudicij. arg. op. s. de libel. obla. c. j. vbi ō hoc.

p ¶ Responsiones. que debent fieri ad petitionem actoris iudice interrogante vel etiam actore: vt appareat li. ꝓtest. que sit tm̄ p petitionē ⁊ di rectam responsionē ad eam. s. de li. ꝓtesta. ca. j. ⁊. s. de elec. dudum. ij. qua omissa licz positōnes facte fuissent ⁊ responsiones: non tm̄ valebit iudicium: vt ibi.

q ¶ Interrogatōnes. i. positōnes: q: acto: ponere debet id sup quo intendit habere ꝓfessionem rei: sic ponit tal⁹ syndicus hoc: dum tm̄ faciat ad instructiōnē cause. ⁊ reus debet respondere credo l' n̄ credo: si iuratū est de calūnia. si iuratum est solūmodo de veritate dicenda: debet simpliciter respondere sic: vel nō ꝓcedo: vel nego. ⁊ p positōnes has ⁊ responsiones nō fit lit⁹ ꝓtesta. vt dictum est. ⁊ sic differentia est inter rōnes que fit p lit⁹ ꝓtest. ⁊ que fit postea ad positōnem actoris: vt hic ptz. vel ponit̄ ꝓne interrogationes scz que fiunt a iudice ex officio. q: quonēs equitas ipsum mouet: pōt interrogare partes. ff. ō interro. ac. vbicūq̄ ⁊. xxx. q. vlti. indicamē. ⁊ etiam postq̄ ꝯclusum est in causa. j. de fide instru. cum iohānes. ⁊ enam pars potest interrogare: ⁊ valet respōsio: s. de volo ⁊ conu. put. ff. de interro. ac. si sine. §. j. ⁊ aduocatus potest interrogare. ff. de adul. si postulauerit. §. questōni.

r ¶ Confessiōes. Et taciturnitas etiā scribi dz: puta interrogat⁹ noluit rndere: talis taciturnitas ꝑ ꝓfessiōe habet̄. ff. de interro. ac. de etate. §. nihil interest. ⁊ ar. lxv. di. si forte. ⁊. luij. di. si seruus ⁊ hmōi ꝓfessiōes facte ad petitōz actoris vl̄ iudicis ⁊ etiā partis p̄t reuocari q̄ fuit post lit. ꝓtest. sic̄s ꝓbauerit se errasse. s. de ꝓfes. c. vl. vbi de hoc.

s ¶ Productiones. instrōz: scz vt sciat vtr exhibitū sit tpe petēti. nam postq̄ ꝯclusum fuerit i cā: ꝓduci nō poterit. j. de fi. instru. cū dilect⁹.

t ¶ Interlocutōnes. dz sit scribenda sūa interlocutoria: nō tamē dr̄ q

ferenda sit in scriptis: sufficit q̄ scripta sit in actis. Aliud consuetudo de sententia diffinitiva que nisi sit lata in scriptis: nec nomē iudicis habere meret. ij. q. j. in ꝓmis. v. § de ꝓbis. Sin transeat interlocutoria in rem iudicatam dr̄. j. de ap. cum cessante.

u ¶ Appellatiōes. vt sciat an infra. x. dies sit appellatū: q: postea nō valeret appellatio. ij. q. vj. anteriorē. §. biduum. Ber.

x ¶ Renūciationes. postq̄ renūciarum est in causa: nisi a admittit̄ exceptō vel allegato l' mistrim. de ꝓben. l. vl. arg. ad hoc. j. de testi. ca. de testib. ⁊. j. de fide instru. cū dilect⁹. ⁊. s. de cā pos. pastoralis. nisi euidens ratio moueat iudicem. vt i de creta. pastoralis.

y ¶ Tempora. i quo loco facta sunt ⁊ q̄ die ⁊ mense: ⁊ quo anno dñi oīa ista debet scribi in oīb supdictis. ⁊ hmōi instra sine ꝓcessus coīa sūt: ⁊ vtraq̄ parti cum die ⁊ ꝓsule integraliē sunt edēda

vt. j. dr̄. aliocin si non edant ea q̄ coīa sunt: licite appellat. j. de fide instru. g. ꝓpetuꝰ. ⁊. ff. vt li. pen. l. j. ff. de eden. is apud quem. ⁊ re scriptū pape integr̄ dz edi. ar. s. de dila. ꝑterea. ⁊. s. de rescrip. cā te. ⁊. c. ꝓtuntus. ⁊. j. de fi. instru. ex lr̄is. Idem est i oīb coīb instrīs: secus in ꝓpr̄is ꝓuilegijs. j. de fi. instru. ꝓtingit. ff. de edendo. l. j. §. editiones. nisi aduersarius illud velit ꝓbare falsum. j. de fi. istru. inter dilectos. ff. de ꝓben. ⁊ cōmitē. stipu. optimā.

z ¶ Negligentiā. si culpa l' negligentia iudicis pars aliqua damnū incurrat: iudex totū refarcire. j. de sen. ex. sacro. ff. de testi. siqñ. i fi. ff. de iudi. sancimus. in fi. ⁊ iudex q̄ neglexit iusticiā facere: litē facit suam. xxij. q. ij. si dñs. Idem etiā p iniuriam iudicis facta est. j. de emp. ⁊ ven. c. vlt. ⁊. ff. de euic. emptor fundi.

a ¶ Presumat. Sed nunquid correcta sunt iura que dicunt q̄ semp p̄sumit̄ p his que a iudice facta sunt. s. de elec. bone. ⁊. s. de renun. in ꝑna. ⁊. s. e. post cessionē. ⁊. j. de re iudi. sicut. ⁊ insti. de fideiuss. §. vl. ⁊. ij. q. vj. hoc etiā placuit. ar. Dixit io. sup hoc q̄ sp creduntur sententie iudicis: vbi ꝓbat ō ꝓcessu cause. § vbi reuocat in dubium de ꝓcessu iudicis nō est p̄sumendū p iuris ordine: nisi ꝓbet p acta: nam ⁊ victores nō aliter potient sententijs: nisi eas ostenderint rectelatas. i aut. de his q̄ ingre. ad ap. §. si illud. si acta sunt ꝓbata: ꝓbet ꝓbino ⁊ sufficit: vl̄ etiam ꝓcessus ꝓbet p testes. arg. j. de ꝓb. cum olim. ⁊. j. de testi. alberic⁹. ⁊. j. de re iudi. sicut. ⁊. ff. de testa. publicari. tamen si eps denūciet aliquē excōicatū: standum est sine sue: licz non adsit subscriptio testiū. xj. q. iij. cure. ⁊. s. e. post cessionem. vbi de hoc. Si tm̄ dicat se inordinate vel iniuste excōicatū: iudex aut etiā aduersarius debet ostendere q̄ debito modo excōicatus est. j. ō sen. ex. sacro. in ꝓn. Sed pone q̄ psone ille que debent acta ꝓscribere appareant subscripsisse omnib actis: nūquid p̄sumit̄ intātū p eis: vt in ꝓtrariū ꝓbari nō possit: dico q̄ admittit̄ ꝓbatio in ꝓtrariū. s. e. post cessionem. ⁊. j. de testi. cum a nobis. q: etiam ꝓtra instrumētū quantūcūq̄ publicū sit recipiunt̄ testes. ff. de ꝓba. cum precibus. ⁊ j. de fide instru. cum io. nam ⁊ partes p̄nt ꝺdicere actis. ff. de relat. j. ⁊. ij. q. vj. §. biduū. v. verēdū est ꝛc. ⁊ bñ ꝓtradicere p̄nt. q: q̄q̄ comptum est eulogis ex mala fide scribi. vt. ff. de custo. ⁊ exhi. re. l. duus. ar. j. de accu. cum dilectus. ⁊ hoc verum ē dūmodo p plures ⁊ meliores ꝓbet ꝓrū. de hoc dictū est. s. e. Tercio ex ordine ꝓbationis ꝛcre. debes colligere qualiter iudex debeat ꝓcedere i negocio alicuius cause a ꝓncipio vsq̄ ad finem: q: ꝓmo loco dz attare: ⁊ ita p ordinem vt lr̄a dicit ꝓcedere debet. Anno. iij. dicit q̄ si sūa lata est vtraq̄ parte p̄nte vel ꝓcuratorib partiū a qua non est appellatum ⁊ sententia in scriptis appareat: intātū p̄sumit̄ p ipa: q̄ si aliq̄ partiū vellet eam impugnare rōne ꝓcessus nō debet audiri: q: p̄sumendū est q̄ omnia sint legitime acta: exquo tempore sententie nihil dixit nec appellauit: tamen credo si sententia detur q̄ taciturnitas partiū non possit facere sententiā aliquā que nulla est vt si lis ꝓtesta. nō sit: aut si die feriata esset lis ꝓtest. Ber.

Benostrā. Quoꝝ mō. i. p viles ⁊ criminosos ⁊ sibi sil'es: q̄ dē ñ dz: imo p̄t eē bōe fame ⁊ opinōis. j. ō pur. ca. ꝓtinet

a Omni iuri. ⁊ vere: q̄ accusatorib⁹ ⁊ testib⁹ cōparentib⁹ audiēda est accusatio. vt. ĵ. de accu. licz. ⁊ c. veniens. ⁊ quasi p totū. ℊ ℨnium erat iuri: q̄ purgatio admittebat sup his q̄ legitime ꝓbari poterant ℘ illos: q̄ nunc tm̄ admitti dz cū alīq̄s infamat⁹ est: ⁊ null⁹ apparet accusator. ĵ. ō symo. de b⁹ ⁊. ĵ. ō pur. ca. nos int alia. ⁊. c. ex tuar. ⁊. c. cū dilectus. ⁊. ℣ q. v. c. j. ⁊. ij. q. v. oĩbus. ⁊. ĵ. de accu. accedens. ⁊ q̄ lex illa ẽ ℨnia oi iur. est q̄ cuti⁹ extirpāda. viij. dist. mala ꝓsuetudo. Lex āt dz ee hōesta. iij. ar erit aūt. Itē ℨnia erat iuri: q̄ negaī factū nlīa ẽ directa ꝓbatio s. ca. ꝓ. ⁊. s. de elec. bōe. ⁊. ℒ. ō pba. acō ⁊. vj. q. vi. c. actor. de hac negatiua dicū ẽ s. de elec. bone. ij.

b Affirmatiua. illa eī ꝑmo ꝓbari dz: qs ei q̄ dicit incūbit ꝓba tio. ff. de ꝓba. l. ij. ĩ si p⁹ea ꝓbare crimie vellet reus ꝓbare negatiuā indirecte: audiretur. ĵ. de testi. ex tenore. ⁊. ca. series. ℟ ℘ ꝓbatōnem testium nō admittit purgatō vt hic patet.

c Cum causaz. Anticā. Mota ergo q̄ scriptura ātiquor libror facit fidē. ĵ. de ꝓscrip. ad audientiā. Itē credit instrumēto pducto ex archiuo publico: etiā si subscriptiōz nō habeat. xxx. q. j. ꝑuenit. ⁊ in auten. ō his q̄ ingre. ad ap. §. illō. ⁊. ℒ. de fi. iustru. aut. ad hoc. ⁊. s. de in inte. testi. tum ex l℟is ⁊. ff. de ꝓba. cēsus. ⁊ ℒ. ar. tutele. l. vlt. ⁊. ℒ. q̄ po. in pig. ha. scriptas. Itez si reperiat scriptura in aliq̄ columna vl lapide ei stat. xxiij. q. ij. sane. Itē scripture q̄ olim fiebant in albo ꝓtoz fides adhibeat. ff. de iurisdi. om. iudi. siquis id. ⁊. ff. de albo scri. l. j. ⁊. ij. Ber.

d Testes. ꝓ testes ei antiquos virusq̄ parochie ꝓbat huiusmōi diuisio. xvj. q. j. plures. ⁊ rusticis semp̄ precipue in antiqs credit. ff. de le. ij. si chorus. ⁊ fama in talibus precipue valet: quoz mēoria nō habeat. ff. de ꝓbat. si arbiter. ff. de aqua plu. ar. in summa. §. item labeo. ꝓ se tñ nisi alia adminicula nō adsint nō ꝓbat. iij. q. ij. item in criminali. §. sepe fit. ⁊. ff. de testi. l. iij. §. que argumēta. ⁊. ĵ. de ꝓsump. illud. xxxv. q. vj. si duo.

e Adminicula. adminicula ergo ⁊ si per se nō ꝓbant: tñ adiuant. ĵ. de symo. ꝓ tuas. ⁊. ĵ. de suc. abintes. cū dilectus. ĵ. de testi. ꝓteros ⁊. ĵ. ō ꝓsump. litteris. ⁊. c. iij. ⁊ sic est ar. q̄ que non ꝓsunt singula multa iuuant. ℒ. de testa. sancimus. ⁊. ff. ex qui. ca. ma. necnō. §. si q̄s sepius. ⁊ indicia etiam probant. ℒ. de rei ven. indicia.

f Cum causam mrimonij. Donatis. Dz quare nō restituit mulier viro suo: si habuit possessionem illius. s. de testi. spo. ex conquestione. ⁊. c. ex tranimissa. ⁊. c. lras. ⁊. ĵ. de rap. cām que. hoc ideo fuit: quia illa dicebat se virginez esse: ⁊ sup hoc induxit mulieres ad probandā virginitatem: quod si verum esset tenebat monachatus: vnde nō debuit sibi restitui: ne ab eo corrumperet. arg. ĵ. de spon. cum locum. ⁊ est casus iste q̄ impedit restōz: vnde ponenda est in eodē monasterio: q̄usq̄ plene ꝓbet de causa: ne posset pati aliquā violentiā: q̄ vnder hoc ꝓuidere debet. xxxiij. q. ij. Riue de ꝓnglj federe. ⁊. iij. q. ix. hortamur. ff. de re. dub. vbi. ⁊. s. de testi. spo. ex trāsmissa ⁊. c. lras. ⁊. ĵ. de ap. ex parte. Ber.

g Mulieres. vir volebat reꝓbare mulieres illas q̄ illā infecerāt: q̄ erant male fame ⁊ criminose: cū ille debēt esse ꝓuide ⁊ honeste apparite in facto illo. ĵ. de frigi. ⁊ male. fratinatz. ⁊. ff. ō de. inspi. l. j. hec eī ꝓbatio ꝓsistōi viri ꝓferet. s. eo. ꝓsuisti. alīs em̄ stat ꝓsistōi viri dicētis se cognouisse vxorem. ĵ. de spō. impuꝑ. timebat. ⁊. xxxij. q. j. siqs accepit. q̄q̄z tñ oculus obstetricī fallit: vt hic dic. ⁊. xxvij. q. j. nec aliqua.

h Pars. Mo. q̄ oīa q̄ cōtingunt cām ⁊ p quez possit melī⁹ instrui sunt inq̄renda. sic. s. ō iudi. exhibita. ⁊. s. ō elec. scriptū. ⁊. s. c. ꝓ. ⁊ no. hic ar. q̄ in cā matrimonij apt̄z attestatōibz adhuc alij testes si inducēdi q̄ īducte ℟ fuerūt mlieres ⁊ adhuc alie iducūt: vt seq̄t. ad idē inducūt. ĵ. ō spō. sic. ⁊. ĵ. ō ꝓsang. ⁊ affi. ex lras. ⁊. ĵ. de testi. series. q̄a sntia cōtra mrimonū lata ñ trāsit in rem iudicatā. ĵ. ō re iudi. latoz. ⁊. c. ꝓsangui nei. arg. ĵ. s. e. iuramt.

i Priuilegio. ꝑuilegiū virginitatis maximū est: quia replet paradisum. xxxij. q. j. nuptie. q̄ sola est poēs mo alias hoīm ꝑsentare. i aut. de leno. §. sancim⁹. coll. iij ⁊ est illa ꝓncipiū aliaꝝ virtutū. in aut. quomō oportz epos ⁊ reliquos cleri. ad ordi. adduc. §. neq̄. auten. secūdas. et vgo q̄ sola ad legē ꝓmo nōis reputat ⁊ int vgines corrupta iuncta erazꝑsecrari nō pōt. xxxij. q. v. ō pudicicia. ⁊ sole virgines aureolam bēnt. xxxij. q. v. si paul⁹. pauci tñ habebūt hoc ꝑuilegiū: vt dicit greg. l. di.

k Cum bone. Judices. Originalia acta semp̄ apud iudicē siue scriptorem remanere debēt. s. e. q̄m. ⁊ si cā ad alios iudices manauerit: postea illis tradere teneat. vt hic dicit. ⁊. ĵ. intu. ꝓ. cām q̄. ⁊ sic ꝓz q̄ attestatiōes i vno iudicio recepte valēt in alio. i aut. de testi. §. q̄m multe. coll. vij. ⁊. ℒ. de arbi. l. pe. i fi. ⁊. ℒ. ō testi. l. vl.

l Proponēda. nā si testes cora ꝓnobz iudicibz recepti ⁊ publicati fuerant alij nō recipient vlteri⁹. ĵ. ti. ꝓ. ꝓsitum⁹. ad fi. instra l ꝓsistōes poterūt recipe: vl si aliqua fuissent capitula sup q̄bz testes non fuissent recepti: sup illis poterūt testes recipe. ĵ. ti. ꝓ. cām que.

m Alioqn. i. si nō poterūt acta inueniri: tūc recipiant ꝓbationes de nouo sup statu monasterij ⁊ spoliatōe abbatis sup q̄bz de lit. ꝓsen. facta nō reuocabat in dubiū: imo illud ꝓsumebant partes. ⁊ si testes aliq̄ recepti fuissent ⁊ clause attestatōes essent cora ꝓmis iudicibz: si voluerint partes cōputabunt in nūero aliox. ĵ. de testi. cum cām. in fi.

n De ꝓpositōe. ad quā iudices ꝓmo dare debēt opam. sic. s. de mu. pe. ⁊. ĵ. vbi de hoc. ⁊ est arg. q̄ sup re spūali. s. sup statu mōasterij: pōt ꝓpositō mittere. s. de arbi. cū tpe. ⁊. c. ꝓnuncio. vbi ō hoc. tñ ℟ ꝓpositōz ꝓsentiri nō possent: sicut nec cām diffinire: q̄ papa vtrūq̄ sibi reseruat.

o p Lacunt. hoc. c. habent quidam ꝓ palea. iij. q. ij. placuit

p Precio. quoz testiomū nō valet: q̄ pcio sunt corrupti. iij.

q. iij. §. item in criminali. ⁊. §. ꝛ ꝑba. licz. ⁊. ī. e. sicut. xviij. q. v. non sane. ⁊. ī. e. quoniam. ⁊. xxxv. q. vj. eps in synodo.

a ¶ Idonei. Idoneus reputabit exquo p aliquā exceptōz nō repellit: qz qlibz plumꝫ idoneus nisi ꝓbet ꝓtrariū. ī. ꝛ plump. dubū. ⁊ edictū ꝛ testib⁹ phibito: iū ē vt qlibz admittat q̄ ñ repellit. ff. ō testi. l. j. ℞.

b ¶ Fideles. qz infideles nō admittunt. ff. e. l. j. ⁊. ñ. q. vij. nō pōt. et. c. si hereticꝰ. sic nec ad accusandū. e. cā. ⁊. e. q. alienu pagani. et. c. q̄rēdū.

c ¶ Jeiunus. hoc ꝛ honestate dictum est nō ꝛ necessitate. sic. xxij. q. v honestū. Ber.

d ¶ M uoie dn̄i. hec est pars illi⁹. c. ij. q. j. ī ꝑmis.

e ¶ Utilissimi. quib⁹ nō est credenduz. ij. q. j. in ꝑmis. q̄dam cōsiderant in testib⁹: que his vsib⁹ notant. Cōditio sexus etas discretio fama. Et fortuna fides: in testib⁹ ista reqras.

f ¶ Me postea. ista vba sunt in aut. ꝛ testi. §. ⁊ hec vo. colt. vij.

g ¶ Audire. ⁊ nō est ita intelligendū: vt audiāt testes cū ꝛponūt dictū suū cū in secreto ⁊ sigillatum sint recipiendi. ī. e. Venerabili. C. ō testi. nullū. ī. ꝛ accu. inqsi tōms. §. j. ß audire⁹ ñt testes. i. videre ⁊ audire eos iurantes ⁊ post publicatōz videre ⁊ audire dicta ipsoꝝ poterint. et hoc fuit exēplo dameti q̄ secreto examinauit illos falsos testes sacerdotes: q̄ falsū testimoniū tulerūt ꝓta susannam. hoc regulare est cū agit in forma iudicij. ß aut. vnde verba ista sumpta dicunt: dicūt ꝛctores loqui in causa publicatōms. §. Vt li. nō ꝓtesta. qm̄. §. sunt ⁊ alij. ī. eo. significant. ⁊ nūc videt q̄ aduersarius possit interesse receptōi testiū ⁊ ipsos testes audire p ista. ß tu expōe testes i. attestatōnes. vt i aut. ꝑdicta ꝛ testi. §. ⁊ hec vo. vbi dicit audire attestatōnes ⁊ ꝛpositōes.

h ¶ Venire. nūc em̄ recipient ⁊ valebūt ac si pñs esset. C. ꝛ testi. siqñ. ⁊ hoc intellige iste nō ꝓtestata: aliter nō. §. vt li. nō ꝓtest. p totū.

i ¶ Jneuitabili. si ei nō pōt venire ista cā ꝛtent⁹ nō reputat ꝓtumax. ⁊ si nūc recipiant: nō valent: si cām absentie oñderit: q̄ etiā sua reuocaret. ī. ꝛ re iudi. cū bertoldus. ⁊. ff. ꝛ dam. infec. si furiosa. §. si forte. ⁊. ff. ꝛ iudi. si ꝓtor iuffert. in fine.

k ¶ Admonendus est. al's em̄ nō valet nisi admonitus pñs fuerit. iij. q. ix. charte. ⁊. ij. q. j. in ꝑmis. C. ꝛ si. instru. iudices. idem est i accusatiōe. iij. q. ix. c. j. ⁊ i sua. e. cā ⁊. q. caueat. ⁊ pluribus. c. se. ⁊ gnāliter oia q̄ aduersus absentes nō p ꝓtumaciā statuūt nō valēt. iij. q. ix. oia.

l ¶ Legē. ꝑdictā que dicat q̄ aduersario pñte recipi dn̄t. C. ō si. instru. l. iudices. in aut. e. §. ⁊ hoc vo. C. ꝛ legi. nō dubium. ⁊. ī. di. vides. ⁊ xxv. q. ij. imperiali. Ber.

m ¶ Uoniā. Mulieres. sic mulier admittit in testimoniū contra ecclesiasticā psonā. vt. ī. e. tam hīs. ⁊ mulier bene admittit in testimoniū. xv. q. iij. ex eo. arg. ꝫ. xxxij. q. v. mulierem. Jlluc sic intelligi oz vbi agit criminaliter: non recipit mulier ad testimoniū ꝫ aliquem: cū vo agit ciuiliter: aut in modū inqsitōnis seu exceptionis: tunc admittit mulier: in quo casu loquit hoc. c. ⁊. ī. e. tam hīs.

n ¶ Peregisse. ⁊ sic videt q̄ socij criminis admittant: sic. lxxix. di. si qs papa. ⁊. vj. q. j. §. siqs cū militibus. Contra. ī. e. veniens. ⁊. §. ꝛ ꝓfes. c. j. ⁊. xv. q. iij. nemini. hic nō recipiunt socij ad plenā ꝓbatiōz. ß ad ꝓsumptōez tm̄: sicut serui qñqz ad ꝓsumptōnem recipiunt. iij. q. iij. §. item serui.

o ¶ M oi negocō qō dicit in oi negocō: generalitas ista restringit ī cā ꝛnūciatiōis: vbi ꝛbet p̄cedere fratria mōnitō ad hoc vt admittat ad ꝛnūciandū. §. ꝛ iudi. nouit. ⁊. ī. ō accu. c. ij. ⁊. c. cum dilectus. ij. ⁊. ī. ō symo. licz beli. ⁊ ar. ad hoc. ij. q. vij. accusatio. ⁊. c. siqs erga. in eodē casu loquit hoc ca. ⁊ hoc pz ex ipa lra ⁊ hocidem dr̄. ij. q. j. si peccauerit. al's i cā sua nemo idoneus testis intelligit. iij. q. iij. §. item nullus. et ff. e. nullus. ⁊. ī. e. ꝛ cetero. Item ꝓsentir dubitari: vtrū criminosi ⁊ infames admittant ad ꝛnunciandū alioꝝ crimia. ⁊ est ducendū q̄ nō. iij. q. vij q sine. ⁊. c. postulat⁹. §. porro. in fi. ⁊. j. q. j. multi. in ꝑn. quia tales ꝛbent esse bone fame. xxxv. q. vj. episcopus i synodo. et. ī ꝛ testi. co. ꝓteres. §. ī ⁊. ī. ꝛ spon. cū i tua. vbi ꝛ hoc.

p ¶ Si peccauerit. V. dixit q̄ hec auctas extenditur ad oēs sine distinctōne psonarū. arg. pro eo. ij. q. vij. quapropter. ⁊. xxiij. q. iij. tam facerdos. Alij dicūt q̄ tm̄ ad p̄latos. ar. xxij. q. iij. ista plane. alij dicūt ⁊ videt melius q̄ extendit ad eos tm̄ q̄ aliquā hñt administratōz sup aliquibus. xxij. q. iij. duo ista nomina. ꝛ hoc dr̄. ij. q. j. si peccauerit. ⁊. ī. ꝛ here. cū ex iniūcto.

q ¶ Uel triū. i. nō pauciōz. tamen quedam cause reqrūt plures: sed nulla causa contenta est vno. ī. e. licet.

r ¶ Uoluntas. Propinquitatis. intrāsitiue est hoc. i. ꝓpter cognatōz que est ꝓpinquitas. xxxv. q. iij. c. j. ⁊. ij.

s ¶ Be eadem psanguinitate. xxxv. q. vj. c. j. ⁊. ij. ⁊. ī. q ma. accus. pos. videt. arg. ꝫ. ī. e. sup eo. sol'. ibi.

t ¶ Duplici iuramēto. i iuramēto illo duo articuli ꝓtinēt. vt. ī. seq̄ntia.

u ¶ Amicicia. testes em̄ iurare dn̄t remoto odio amore cōmodo amicicia. iij. q. iij. §. ītē testū. ⁊. xj. q. iij. q̄uoz. ⁊. xxxv. q. vj. ꝛ penula

x ¶ Credere ita esse. Hodie nō videt locū habere ex toto qō hic dr̄: q̄ nō valet testimoniū ꝛ auditu siue ꝛ credulitate: imo necesse hīt dicere q̄ viderint psonas oēs ī psanguinitate ꝛsignando grad⁹ ab vtroq; latere: vel saltē aliquas psonas in gradibus: aliter non valet. ī. e. licet. ⁊ ita paz valet testimoniū ꝛ auditu: vñ adhuc dñt addere q̄tū ad hoc: ⁊ ita credere a suis maioribus audiuisse: vt ibi dr̄. i.

y ¶ Sup. Ecclesie. ⁊ ita clerici pñt ferre testimoniū in cā eccl'ie sue. xiij. q. ij. sup prudētia. ⁊. ī. e. cū nūci⁹. ⁊. c. iuris. ⁊. ī. ō iureiur. ⁊ si dubius. in fi. Ber.

z Vel duo. ꝛ sic ꝓz q̄ duo ꝑñt ꝓstitui ꝓcuratores: hic tñ aget q̄ ꝓus lite occupauit. ff. de ꝓcu. pluribꝫ. ꝛ. §. de ꝓcu. nō imuste. vbi de hoc.

a Admitti. q̄ nemo dz habere duplex officiū in cā. iij. q. iij. c. j. ꝛ ij. ꝛ singula officia singulis ꝑsonis sunt ꝓmittenda. lxxxix. di. singula. ꝛ xvj. q. j. ꝓsbyteros. ꝛ ff. ad trebel. ille a quo. §. tempestiuū. ꝛ ff. de pac. si plures. C de assef. l. nemo.

b Ex parte. Tacito. ex eo q̄ dic̄ tacito ꝛc. vñ q̄ lr̄e iste nō valebant. ar. j. e. ꝛceto. ꝛ. §. de trās. ex lr̄is Sed q̄rū videt q̄ ō publica fornicatione agebat: quo casu licz laico vitare vel accusare cl'icos. xxxij di. §. vez. ꝛ. c. nulli. ꝛ. c. ꝑter hoc. ꝛ sic dz admitti miles ad agēdum ꝓra sacerdotem fornicarū: qō quidā ꝓcedūt. ꝛ iō dic̄ tacito q̄ de facto sic accidit: q̄ ꝛ si diceret se laicū nihilominus lr̄as habuisset. l' dicas q̄ iō dicit tacito: q̄ ō facto sic accidit: q̄ ñ intererat eius q̄a nō erat parochian⁹ vel patronus illius eccl'ie. ꝛ iō tacita vitare ꝑtraut vñ nō valebāt. si hoc ab initio fuisset oppositū: bñ fuisset audit⁹. §. de rescrip. sup lr̄is ꝛ q̄ hanc exceptionem dilatoriam omisit: valuerūt lr̄e ꝑ ꝓsensum

causis in q̄bꝫ actores vl' rēsales sunt instituti: nō ꝺebēt admitti

Item. r. herfordeñ. episcopo ꝛ abbati sarō.

Ex parte. a. ꝓsbyteri ad nos ē querela plata: q̄ cū ecclesiā de clunoꝫ. canonice fuisset adeptus: ꝛ eam. xxx. an. et ampli⁹ pacifice possedisset: miles q̄dā. h. noīe tacito q̄ laicus esset ad iudices lr̄as ipetrauit: q̄ si dictus ꝓsbyter filius essz illius: q̄ primo in eadē ecclesia mīstrarat: l' publice fornicariā haberet: ipsuz a ꝑdicta ecclesia amoueret. tandē cū miles ꝑ interpositā ꝑsonā eum coꝝ ꝑfatis iudicibꝫ traxisset ī cām: quosdā laicos infames et notabiles ad testimoniuz dicit̄ ꝓduxisse. Lz aūt ꝑsbyter assereret illos nō ee recipiēdos: ꝑ eo q̄ q̄dā eoꝝ latrones ꝛ raptores mānifesti eent q̄dā vo in alia cā fuissent ꝓuicti ꝺe ꝓurio ꝛ se ꝺ diceret ꝓbaturꝫ nihilomin⁹ iudices testibꝫ talibus receptis: eidez absenti post appel. ꝓscriptā abiudicauerūt ecclesiā quā nē milites dapiferi filius ꝛetinet occupatā ꝛ infra. Mādam⁹ q̄. si vobis ꝓstiterit q̄ ꝑdict⁹ ꝑsbyter non fuerit ltūme ꝑ testes idoneos ꝑdicta ecclesia spoliat⁹: eoꝝdē iudiciū cassata sñia lr̄is etiā ꝓfirmatōmis si que sunt sup eadē ecclesia impetrate nō obstantibꝫ ecclesiā illā ꝑsbytero restituatis eidē: ipsumq̄ ñ pmittatis exīde molestari. Si vo res aliter se haberet: causaz audiatis ꝛ fine ꝺebito ꝛminetis

Testes aūt si q̄s idē. a. ī sue assertōis testimoniū inuocauerit curetis monere vt coꝝ vob sup his phibeant testiomū vitati.

Item exoñ. ꝛ vig. epis.

Si q̄ testiuz valitudinariū sunt ꝛ senes vl' ꝺebilitate ante sententiā post sententiā non videt audiendus. j. de excep. veniq. vbi de hoc: nisi de falso agere vellet quod posset visq̄ ad. xx. an. j. ō excep. cum venerabilis. ꝛ. C. de fal. querela. ꝛ. §. de pba. licet. Preterea ex hoc videt q̄ appellans tenet ꝓbare cām appellatōis esse veram. sic j. de excep. olim. Sed ꝑ videt q̄ sufficit illud probare quod appellans ꝓponit ꝓbabilem exceptionem coram iudice a quo appellauit illam se offerens ꝓbaturū: ꝛ q̄ non fuisset admissus: vt ꝓbet. j. de ap. inꝑposita j. Rñ. ꝛ. c. dilecto. ꝛ. c. vt debitus. ꝛ. §. de offi. ꝛeleg. cum causa. et hoc idem fecit sacerdos iste: qui legitimam opposuit exceptōnem quam se obtulit ꝓbaturū. So. illa ꝓtraria loquūtur in exceptōnibus dilatoꝛijs: ꝑ quas nō eludit̄ ꝑncipale ꝓpositū. vnde cū iudex nollet admittere ꝓbatōz sup exceptōne ꝓbabili: grauauit ipsum et reddidit se suspectum: et iō sufficit hoc solū ꝓbare coꝝ iudice appellatōis: q̄ ꝓceder postea sup ꝑncipali: alioquin causa remitteret ad ꝓmū iudicē vt dicit. c. vt debitus. ß hec exceptio ḡsi pemptoria est: ꝛ si nō directe sal tē ꝑ obliquū: vt si vult releuare cām suam: necesse hz eam probare eē veram: alioq̄n staretur sentēne late auctoritate illoꝝ testiuz: q̄ ꝑsumit̄ ꝑ sentēcia iudicis q̄ dū

non ꝓbetur ꝓtrarium: quia ꝑ hoc apparet eum frustratorie appellasse j. de re iudi. cum. i. ꝛ. a. ꝛ hocidem ꝓbare ꝺebebat coram ꝑmo iudicibus: ne sententiarent ꝓra ipsum: si fuisset admissus: ꝛ sic cōtraria nō se tangunt vnde non sunt ꝓtraria. Preterea licz probet se causam ꝑ babilem allegasse: ac eam se ꝓbaturum obtulisse: non tamen ꝺebet ꝓpter hoc sententia reuocari: nisi probet testes fuisse tales: vt ille allegabat: quia si cassaretur eius sententia: ꝛ postea non ꝓbaret testes fuisse tales ꝑut dicebat ꝛ offerebat se ꝓbaturum: nec cōdemnaret: ꝛ sic rediret in ꝑstinū statum: quare non ꝺebet cassari sententia: nisi probet primo q̄ ante sententiam probare tenebatur. si enī iudices isti non tulissent sententiam: tunc sufficeret probare q̄ causam probabilem allegauit: ꝛ q̄ eam obtulit se probaturum: quo facto postea probabit testes fuisse tales si poterit. Ber.

c Impetrauit. supple sub hac forma: q̄ si ꝛc.

d Nūi. primo. ꝛ iō ecclesiā nō potuit retinere sine dispēsatōe ap. se. §. de si. pref. pñtiū. ꝛ. c. pe. ꝛ vl. viij. q. j. apostolica.

e Persona. i. ꝑ ꝓcuratorē. ꝛ sic ꝑz q̄ cuniit agebat vt remouereꝰ solūmodo ab eccia. j. ō symo. cū essent. alꝫ si criminaliter ageret nō admitteret: etiā si ꝑ seipm̄: misi suā vel suoꝝ iniuriaz ꝓsequeret. j. e. ꝛceteꝛo. ꝛ. iij. q. vl. olim. ß nec tūc ꝑ ꝓcuratorē: q̄ ī criminali nō interuenit ꝓcurator. j. de accu. veniēs. ꝛ. ij. q. vj. siq̄n. ꝛ. §. ꝑcedenti vbi de hoc: ꝛ melius. iij. q. v. in criminalibꝫ causis.

f Notabiles. hmōi exceptōnes in tps disputatōis ꝺebēt reseruari: nec expedit testes reprobari tali modo ꝛnec ꝓstet an cōtra eum ꝛpositum: cum possint reprobari testes post apturas testiū ꝓtestatione ꝑmissa añ apturā. j. e. pñtiū. ꝛ. j. de excep. veniq. ꝛ. j. de symo. licet heli. ꝛ. c. ꝑ tuas. ß hoc non seruauit sacerdos iste: vñ valuit receptio testiū ꝛ lata sñia q̄ ꝛcunq̄ testes fuerint reprobati: nō obstāte appel. q̄cq̄ tñ statim admittit̄ exceptio anteq̄ ꝛponat: si cām criminalem habet cum ipso. in aut. de testi. §. si vo. coll'. vij. q̄cq̄ recipiunt ante apturā aliqꝫ ne ꝓgeꝛ negociū. §. de pba. licz. alꝫ ꝺebēt recipi statū vt in tempus disputatōis q̄sto reseruet. C. e. aui. si testis odiosus. Sed ex hoc q̄ hic appellauit ꝛ admittit̄ appellatio: videtur q̄ audiri ꝺebeat volens statum hoc ꝓbare: tū q̄ ō ꝓius dixi ordinarū est licz ō facto hic taliter cōtingat. vel dicas q̄ hec exceptio fuit oppositā post receptōnem testiū vt ānullaret dictū coꝝ: ß nō fuit admissa: vñ recte appellauit. Ber.

g De piurio. vñ vlteri⁹ ad testimoniū nō ꝺeberet admitti: si de hoc ꝓstaret. vj. q. j. q̄cūq̄. xxij. q. v. paruuli. ꝛ. c. siq̄s puicꝰ. ꝛ. j. e. testi.

h Constituit. arg. j. j. de iureiur. venētes. ibi renocat monitū. execūtio sententie anteq̄ cognoscat de appellatōne: hic nō. ß ibi fuit appellatū a diffinitiua sententia: hic nō fuit sic: ꝛ sup certo articulo appellatum fuit hic: ibi simpliciter a sententia.

i Testes idoneos. ad hanc ꝓbatōnem admittit̄ post suāz: q̄ ante sententiā hoc facere voluit ꝛ non fuit admissus: ꝛ etiam appellauit ꝓpter hoc. sic. j. de sen. ꝛ re iudi. cum. i. ꝛ. a. Si vo nō dixisset hoc

Monere. argu. q̄ in crimine non sunt cogendi testes etiam in excipiendo. Bernardus.

n Si q̄. Valitudinarij. ad istos impeditos tali infirmitate vl' sene cute ꝛ egregias ꝑsonas dz mittere iudex. ff. de iureiu. ad egregias. vel ad iudicē loci vt eos recipiat: ꝛ dicta coꝝ sigillata sibi remittat. in aut. eo. §. ꝛ q̄n sancim⁹. v. mi'te. coll'. vij. C. de fi. instru. auten. apō eloq̄ntissimū. ꝛ. ff. e. l. iij. §. ūe diu⁹. j. de fideiuss. ꝓstitui⁹. ꝛ isti ꝑñt recipi lite nō ꝓtestata. §. vt li. nō ꝓtest. q̄ñ. j. Rc. ꝛ. j. e. cū olim

Sed nunquid senes sunt compellendi ferre testimoniū inuiti: videt q̄ non. iij. q. iij. §. item inuiti. ⁊. ff. eo. ti. inuiti. ⁊. ff. de excu. mu. l. ij. §. numerus. ⁊. ff. de iure immu. l. maiores. Sic q̄ compellūt sm canones ꝓpter peccatum. xj. q. iij. quisquis. ⁊. j. de sal. c. j. ⁊. §. de iudi. nouit. ⁊ op. ar. ad hoc. ff. ō vac. mu. l. ij. §. corporis debilitas.

a Pauptate. Sed q̄re remittit ad istos. q̄ licz sint pauperes bñ possunt venire pōt dici q̄ ideo: q̄a tales sunt q̄ ñ decet eos dēire ad iudicē: forsitan q̄ nobilis ⁊ ita verecūdat venire ꝓpter nimiā pauptatē: licz cū iste pauperes honesta ꝓsona sit: nec est suspectus ꝓpter suaz pauptatē ⁊ sic nō est ꝯ. ij. q. j. i ꝑmis. v. q. igr. ⁊. iij. q. iij. §. si testes. v. item testiū. cū ibi loquit de suspectis.

b Jcut nobis. De piurio. de periurio qō stari sunt cōmissum: debent agere penitētiā. vij. an. vj. q. j. quicunq̄.

c De adulterio. Arg. q̄ si aliq̄d iputat alicui vl' punit ō aliquo: oīa que sequūtur ex illo imputant eidem. arg. §. de pēn. nam concupiscentiā. ⁊ aliquo ꝓhibito oīa q̄ sequūtur ex isto ꝓhibēt Jtē ar. q̄ malū ꝓcedēs aggrauat ꝑ ꝓsequēs ex illo. arg. j. q. j. placuit. iij. ⁊. l. di. siqua femina sicḥs volūtate. Jtr. ꝯ. xv q. j. inebriauerūt. Sed ibi ꝓmū nō aggrauat q̄ consequens ex illo: ꝛ de utroq̄ punitur.

d Dederūt. ar. q̄ qui occasionem dampni dat dampnū dedisse videt: et inde tenet. arg. lxxxvj. di. pasce. ⁊. lxxxvij. di. si expositi. ff. ad. l. cor. de sic. nihil interest. ff. ō offi. pres. illicitas. §. sicuti. et. j. q. j. placuit. iij. ff. ad. l. aquil'. qui occidit. §. penul'. l. dis. hi qui arborē. j. de iureiur. c. vlt. in fi. Jtr. ꝯ. xxiij q. v. de occidendis. ff. de furtis vel. xxiij. q. iij. nabuchodonosor. circa. ꝓn. Sol'. qui dat occasionem dāni si dat operam licite rei ⁊ adhibet diligentiā quā pōt: nō tenet de his que inde sequūt. Ut in. c. de occidendis. si non adhibet tenet. l. di. sepe. ⁊ i. l. qui occidit. §. pe. si dat operā illicite rei: semper imputat ei qō inde sequitur. l. di. quantū dicit. ⁊. ff. ad. l. aquil'. item mella. j. de usuris. c. vlt.

e Desgrauerint. Jtr. q̄ si ista l' alter eoz ad secūda vota transierit: q̄ nō possint seperari: nec debet iquiri de corruptione tali: ⁊ hoc q̄dā cōcedunt. Sed hoc falsissimū est: ⁊ nō supple marie quādocunq̄ legitime cōstiterit de falsitate: seperabunt' secunda coniugia ⁊ prima restaurabūt. j. de re. iudi. latores. ⁊. c. cōsanguinei. ⁊. j. de fri. ⁊ male. laudabilē. ⁊. c. fraternitatis. ⁊. xxxv. q. ij. §. quia vō. ⁊. c. sequentibꝫ.

f Peruri. eis autem credi non debz tanq̄ periuris: q̄ ad testimoniū ulterius admitti non debēt. j. eo. testimoniū. vj. q. j. quicūq̄. ⁊. xxij. q. v. si quis coniuncti. ⁊. c. paruuli. ⁊. ij. q. vij. nō pōt. i penitētia enī credit Ut iungat eis penitentia. in iudicio ei eis credi non debet contrariū in eiusdē casu. §. de ꝓba. per tuas. ⁊. l. de nō mu. pe. l. generaliter. b

g Uenens. Remittere. q̄ debitū remitti dare intelligit. viij. q. iij talia. ⁊. ff. de calū. quinetā. ⁊. ff. de cōdi. cā data. si mulier.

h Illoz Sed cū crimē symonie sit crimen exceptū: quare nō admittit quilibet etā ꝓpter crimen: sm q̄ sit. lxxix. dis. si quis papa. xv. q. iij. nemini. §. de consec. c. j. Dicas q̄ tales ꝓsone viles nullo mō sūt admittēde in accusatione clericoz: aut in testimoniū: nisi accusar' male fame ⁊ opinionis antea extitiss. Ut. ij. q. j. i ꝑmis. i fi. ⁊. j. ō symo. p tuas. Preterea hic erat unus testis idoneus quē ꝑ eū ⁊ ꝑ famā posset cō

cōfectis aut pauptate dēpsit: ita q̄ non possint ad vram pētiam adduci: ad ipos recipiēdos mittatis ꝑsonas idoneas ⁊ discretas

Lexan. iij. belnacen. epo.

Jcut nobis est intimatū: q̄dam accepta pecunia ō parentela inter virū ⁊ uxorem exhibent iuramēta ꝑ que inter ipsos diuortij sntia ꝓmulgatur. postea vō ꝑuatim nullā int' eos ꝓsanguinitatis lineā asserentes se corruptos dicūt testimonium ꝓhibuisse falsitati. Sup q̄. t. r. q̄ si vir ⁊ uxor aut alter eoz ad secūda vota transierit: testib de piurio ⁊ adulterio uno pluribus: quib cām dederūt: pntia indicat'. Si vō ad secūda vota idem vir ⁊ uxor nō migrauerit diligent' inq̄rendi sunt coz̄ q̄b corruptio intercessit: et si tales exhibeant' ꝑ quos possit ꝓdicte corruptōis ritas ꝓbari: recepto eoz testimonio est sntia reuocanda. nō enī testiū ꝓdictoz cū pluri sint: est in b casu aliq̄tenus admittendū.

Dem.

Jeniens ad nos. l. ꝓsbyter sua relatiōe mōstrauit: q̄ ei obiectū fuit q̄ i eccia deuen. canonicū nō habuisset ingressuz q̄ ꝓmisisset vnicuiq̄ parochianoz q̄nq̄ barillos vini remittere: q̄ sacerdoti ibi ꝑ tempore seruienti ꝓsueuerāt ꝑ beneficio dari: uer cū duo apparuissent q̄ iurati deposuerūt ꝓdictū ꝓsbyterū talē fecisse ꝓmissionē ⁊ cū altero illoz pactū illud factuz fuisse tu de ꝓsbytero prout ordo rōnis exigit iudicasti. ⁊ nos tuā sntiam ꝓmendam⁹: ⁊ eo q̄ ille qui eodē erat infectus crimine inde ꝯ eū testificari ñ posset: nulliq̄ de se ꝓfesso aduersus aliū i eodē crimine sit credendū. nec vn⁹ testimonium ad cōdēnationem sufficiat alicuius.

Dē abbati. s. l. ⁊. pōi. s. c.

Ausam q̄: ⁊ ifra. Discrete. v. mandam⁹ q̄. suscepti attestatōnib utriusq̄ ptis q̄ ab aliis iudicib sunt recepte: cām ipsam fine debito terminetis.

Dē cant. arepo ⁊ vigor. epo.

Elm nūcius: ⁊ ifra. Non lateat prudentiā vrāz: q̄ clerici ñ sunt a ferēdo testimonio sup negocio eccl'ie suē: nisi alia rōnabilis cā ipediat repellēdi.

Dem cant. archiepo.

dēnari de tali crimine? videt q̄ sic: q̄ fama cū aliis ꝓbat. iij. q. iij. item sepe. Sed nō est ver: q̄ i crimine apertissime debent ee ꝓbatōes. C. de ꝓba. l. vl. ⁊. v. q. vi. ephiphanū. q̄ ubi ꝯ salutē hois agitur: strictius ⁊ cautius ꝓcedit. C. de ap. additos. secus in simili in qua sufficit ꝑsumptio unius testis cū iuramēto. ar. C. de re. cre. in bone fidei. ⁊. §. de ꝓba. sic ꝓsuetudo. pensat' no gocijs cū circūstantijs ꝓsonaz ⁊ cause. j. de iureiurā. c. vlt. in fi. ⁊. ff. de le. iu. ultimos.

i Judicasti. absoluendo illum.

k Confesso. Sic ꝑ ptz. q̄ socius criminis nō admittit i testimoniū in eodē crimine. iij. q. iij. §. nec liberi. sic §. ō ꝓsec. c. j. ubi ō doc. ⁊ testis q̄ ñ solus in eodē crimine fuit: ꝛ si ꝓsbi morbo laboret nō est admittēd⁹. j. e. ꝓsonas. fallit tñ: qa quicq̄ admittit socius. vt. vj. q. j. §. vez. v. sicḥs. ⁊. lxxx. dist. sicḥs papa. Solus cōsuevit q̄ socij crimis ⁊ mūeris ñ admittit vt hic. ꝛ crimnis tñ admittit i exceptis criminibus: vt ibi. sic ⁊ q̄licz ad uetegendā cōspiratōz socij ⁊ iurati ad testimoniū admittunt. j. de testi. cogē. c. vl.

l Testiū. sic ꝑ q̄ vn⁹ testimoniū nō valet. j. e. licz. ⁊. iij. q. iij. §. uē vn⁹. xxv. ij. q. ij. admonere. ff. de questio. maritus. Jtr. ꝯ. viij. q. iij. talis ff. de uer ple. theopōpus. lxxxvj. di. tanta. ⁊. xxviij. di. de syracusane. ⁊. xcvij. di. nobilissimus. Sol'. sepe adhibet fides vni ex

indiciū. xxij. q. iij. innocēs. dicū vn⁹ in iudicio ꝓsumptōz inducit: lex ulla theopōpus: intelligit cū testator uolut ei tide adhiberi

m Ausam. Judicibus. sic. §. de ꝓba. c. vl. ⁊ sic attestatōnes ⁊ acta in uno iudicio recepta valēt i alio. in aut. de testi. §. qm̄ multe. coll'. vij. ⁊ attestatōnes coram arbitris recepte valent coram aliis iudicib. j. e. ꝓtata. ⁊. C. de testi. l. vlt. ⁊. C. de arbi. l. pe. in fi. under ad quem cā deferē debet habere acta oīa ꝓnis iudicij. §. fi. ꝓr. qm̄. ⁊. c. vlt. ⁊ si testes apud ꝓmū iudicē nō sunt publicati: adhuc alij pōt induci. j. e. cum causam.

n Elm nūcius. Repellēdi. imo sunt admittendi. xxij. q. ij. sup prudentiā. ⁊. §. eo. insup. ubi de hoc. ⁊ insti. de re. di. §. vniuersitatis. ⁊. §. nullius autem. ff. de re. diui. l. intantū. §. j. Arg. ꝯ. insti. de testa. §. licz. ⁊. C. de testi. olim. ⁊. iij. q. iij. §. nullius quia causa ecclesie sanus videtur sua. So. in causa ecclesie l' vniuersitatis q̄ dicit testimoniuz ꝑ nullo ō vniuersitate hoc facit: ergo nec ꝑ se. arg. xij. q. ij. qui manumittit. Sed pone q̄ aduersarius petat clericos in testimoniū de ecclesia ꝑ se induci contra ipsam ecclesiam nūquid debent compelli? videtur q̄ non. §. ō postu. ca. vl. i fi. ⁊ filius contra patrem non compellitur: quia non compellitur contra alios inferiores sibi coniunctos. iij. q. iij. §. item lege iulia. ij. Sz iste est filius ecclesie que ipsum omnino sociauit. j. de pen. presbyteri. ergo non compellitur ferre testimonium contra ipsam. Item nemo debet petere ab aduersario suo instrumenta propria. §. de ꝓba. c. j. ⁊. C. de testi. nimis. ⁊. iij. q. iij. §. qui intēdit. Sed ꝓra videtur q̄ possit quis ecclesia potest ipsum inducere ꝑ se. ergo tenet illum recipere ꝓra se. iij. q. iij. §. si quis testibus. xix. distin. si romanoz. ⁊ actoris ⁊ rei equa debet esse ꝓdictio. §. de mu. pe. c. ij. ⁊ testis ꝑ utraq̄ parte debet

ferre testimoniū. xliij. q. v. non sane. ⁊ nihil debet licere actori quod reo nō liceat. ff. de re. iur. nō debet. Quidam dicūt q nō debet ꝓpelli clericus ferre testimoniū ꝑ ecclesiā suaz: tñ si ecclesia ipsum induxit ꝓ se: tūc tenet ⁊ cōpellit dicere ꝓ aduersario. ff. ō eden. l. j. §. edēda. ⁊ sic intelligit quod dr: testis pro utraq; pte debet ferre testimoniū.

Alij dicunt qō ver⁹ videt: q; bene debeat compelli ad hoc: non obstantibus ꝓrarijs signatis: q: nō tāgūt hunc casum: q: causa ecclesie non est ꝓpria clerici: ⁊ tacere utilitatē peccatuz est. xj. q. iij. quisqs. nec ob. ar. j. eo. veneno. in fi. vbi de hoc.

¶ Super eo. Confessi. Si ante accusatōnem instituta ꝑ eos q̄cti vel cōfessi fuerunt: si adhuc in crimine ꝓsecerāt: repelluntur. j. e. testimonium. vbi hec materia plen⁹ expedit. Cōtraria signat. iij. q. iij. §. item lege iul'. j. ⁊ ff. de his qui notā. infa. athetas. §. calūniator. sm leges damnatus tñ repellitur a testimonio: ꝑ sm canones repellit: siue iam ꝓdemnatus sit siue ex ꝓbari possit: ⁊ ꝓbet.

¶ Ceterū. Canonū. ꝑs habes. ij. q. vij. ca. j. ij. ij. ⁊ vj. q. j. beat⁹. ⁊ xj. q. j. ca. ij. ⁊ j. de accu. cum. p. manconella. Ber.

¶ Suā. ⁊ i excepti criminibus vbi admittuntur laici ꝑ clericos etiaz viles qñqz. j. de symo. tanta. Quando ⁊ qualiter laici admittant in accusatōnem vl testificatōnem clericoz: dr. j. ō accu. cum. p.

¶ In causis. Productionem. i. dilatōnem: qā in vna dilatōne plures posset ꝓducere testes. quolibet die dilatōnis possēt ꝓducere: hodie vnū cras aliuz: ⁊ sic vsqz ad vltimā diem dilationis. Finita ꝓma dilatōne iusta causa allegata iudex secundā dilationem dabit: ⁊ uterum terciam: quartam non dabit: nisi cum iuris solēnitate: put traditur. j. e. vltra terciam. ⁊ in aut. e. ti. §. quia vo coll'. vij. v. si vo. ⁊ hoc intellige antequ renūciauerit ꝓductōi testiū: quia non posset postea audiri. j. e. de testi. in fi. nec danda est semper quarta ꝓductio si iudex viderit eam denegandam: vt effrenatā multitudinem testium compescat. j. e. significauerūt. imo ex eadē causa posset denegare terciam ⁊ secundā: dūmodo in ꝓma dilatione sufficientes testes ꝓduxerit. j. e. de testibus. Et nisi quarta ꝓductio. i. dilatio dēt cessante causa predicta. scz effrenata multitudine: appellatō ꝓpter hoc emissa tenet. vt in predicta decre. significauerūt. vel dic: q tercia ꝓductio fieri debet sub vna dila tōe: tamen quod ꝓs dixi seruatur de facto. ⁊ ita ꝓsuetudo interꝑtatur ꝓmam expositionem que ē optima legum interpres. ō. de ꝓsuetu. cum dilectus. ⁊ hoc notat dñs azo. sm ia. b. C. e. ti. l. vl. Ber.

¶ Cum tu. Benigne. Nota q testes si potest fieri ad cōcordiā sunt reducendi: ne de periurij reatu notent: ⁊ si non ad litterā saltem quo ad spūalem intellectum. xj. q. iij. antecessor. ⁊ c. q predecessor. ⁊ viij. q. j. in scripturis. sic ⁊ euangeliste reducuntur ad concordiam. de pe. di. j. periculose. ⁊ omnia testimonia sequenda sunt: si potest fieri. iij. q. iij. si testes. Item est hic argu. q dubia ꝓbatio non ꝓdest ei qui eam induxit. sic. ō. de ꝓba. in presentia. Item ar g. q in dubijs pro reo iudicari non consuevit. j. ō fi. instru. inter dilectos. in fi. ⁊. ō. de ꝓba. ex lris. ff. de reg. iur. semp in dubijs. Dz vr q in tali dubio potius debuit papa interꝑtari q essent excōicati: quia hoc esset securius ꝓpter periculum anime. nam excōicatio est medicinalis. ij. q. j. multi. ⁊ ideo traditur quis sathane: vt spūs ei⁹ salvus fiat in die dñi. xj. q. iij. audi veniq. ⁊ ad cautelam saltem absolui at's debuisset saltem mandasse illos absolui. j. de ap. ad presentiā. ⁊ j. de sen. ex. ꝓ nras. ℔ hoc dictuz fuit ꝓpter testes: ne de periurio notarent saltem ō facto. quia lz testimoniū reprobet: testes tamen inter infames q̄ ex falso testimonio non habent. ō. de or. cog. cū dilectus. ⁊ ff. de his qui no. infa. lucius. ℔ tamē re ipa ⁊ opinione hoīm nō fugiūt infamie notā ff. de ob. a libe. ⁊ libertinis pa. prestan. l. ij. ⁊ j. e. testimoniū. ⁊ sic pudit tam testib⁹ q̄ canonicis: cum ⁊ ipi potuerint postea ad cautelam facere se absolui. si. j. ō ap. ad presentiaz. Et q: potuit cē q pluries fuerit appellatū: vt sequit. ⁊ hec sententia fuit potior ⁊ benignior.

¶ Ceterū. Laicos in accusatōz vel testimoniū ꝓtra clericū in criminali causa nō cē aliquaten⁹ admittēdos: cēsura sacrorum canonū manifestius edocet: nisi forte suam vel suoz iniuriā ꝓsequant: nec tūc etiaz ad testimoniū ℔ ad accusatōnē pīt admitti. ¶ Item eidem.

¶ In causis ecclesiasticis vl ciuilib⁹ vltra terciā ꝓductiones nō debent testes ꝓduci nisi adhibita quadaz solēnitate que in legib⁹ inuent expressa: ⁊ sup dictis testium cum fuerint publicata publice pt disputari. ¶ Item prepositō ⁊ canonicis embrudeñ. ecclesie.

¶ Cum tu fili prepositē cum quibusdā canonicis tuis ⁊ archiepis vester essetis in nra p. ꝓstituti: ⁊ ifra. Cum ꝓstet testes vros iurasse: q; post appellatōz excōicatōis sniam tulerit ⁊ archiepi testes similit iurasse q; añ app. nos dicta testiū beniḡne interꝑtari volētes: ne periurij reatu notent: qz vtrūqz esse potuit: ⁊ q; p⁹ pmā ap. ⁊ añ secūdā sniā lata fuerit eādē sniaz decerni⁹ ñ tenere. ¶ Item eōpo placeñ.

¶ Fraternitatis tue litteris nos ꝓsulere voluisti: vtr recipiendi sint noui testes sup questōe iudicata: in qua testib⁹ renūciatum ꝓstet vtrinqz: ⁊ an testib⁹ i pma cā receptis ꝓpter cām ap. liceat sup questionibus iudicatis aliqd noui ꝓponere: ⁊ ifra. Duxim⁹ tibi rndendū: q in appellatōis cā si nova ptigerit emergere capitula: sup qbꝰ aliqua partiuz voluerit nouos testes inducere: vel p iam receptos aliqd ꝓbare: eos credi⁹ posse recipi sup nouis dūtaxat capitulis receptis pus ab ipsis sm formā recipiēdoz testiū iuramētis. ¶ Item exoñ. epo.

¶ Fraternitatis. Renūciatū. maxime qua si nō esset renūciatuz exꝑte esse exquo publicate fuerūt attestatōes: nō possunt postea alij testes sup eisdem capitulis induci. j. e. de testibus. ⁊. ca. intimauit.

¶ Receptos. ⁊ sic ꝓz q idē testis pluries pōt recipi contra aliquem. Sed ꝓtra videt. iij. q. iij. §. item in criminali. ⁊. ff. e. ꝓduci. Cōtraria loquūtur in criminali. ⁊ ibi q semel tulerit testimoniū contra aliquē ꝑsumit inimicus eius: si uterum velut ꝓtra ipm testificari. j. ō. accu. meminimus. Bernar.

¶ Monis. pendentib⁹ ex veteribus: q̄ ex illis oriañ. j. de fi. instru. cum iohānes. ⁊ C. de temp. ap. ꝑ hanc. ⁊ in ꝑncipali causa aptis attestationib⁹ sup nouo capitulo oriri ex pmis recipiūt testes. j. e. series. ⁊. c. ex tenore. Sed ꝓnū videñ dicere leges: q: cā sup eisdē capitulis in cā appellatōis noui testes recipi pīt. C. de appel. eos. §. j. ⁊. ij. C. de tēp. ap. ꝑ hāc. ⁊ sic eā obseruat in iudicio seculari. Dz aut. dic ꝓnū ⁊ ꝓcedat hunc. c. q postq̄ alios dixit testificata nō pōt vlterius testes ꝓducere sup his sup qbꝰ introduci sunt. in aut. e. §. qz vo. coll'. vij. Sed dñi legum sanę fruolā adhibent solutōnē. Intelligunt em i aut. in eadem causa ante sniam diffinitiuā. l. istas in cā appellatōis: ℔ ratio phibitōis remanet in eadem causa appellatōis que fuit in ꝑncipali. scz piculum subornatōis. ⁊ ideo qz cā remanet eadem vtrobiq; eadē debet esse phibitō vtrobiq. ⁊ vbi est eadē rō: idem iudiciū habendū ē. ō. de trāsla. inter corporalia. ff. ad. l. acq. illud. ⁊ alibi quotiens vicia ex vna radice nascit: ꝓsequēs est vt eadē. l. tollat. C. de nup. si libertā. Ad dicendū est: q aptis attestationib⁹ vlterius nō recipiant sup eisdez articulis alij testes: ⁊ leges predicte recte pīt intelligi vt habeāt locum sup nouis articulis pendentib⁹ ex pristinis. ⁊ sic ꝓcordabūt iuri canonico. ⁊ aut. predicto. §. qz vo. in quo non distinguit vtr in cā ꝑncipali vel in causa appellatōis. Ber.

¶ Iuramentis. aliter em non admitterent: nisi a partibus remissuz fuerit. j. e. tuis. Forma vo sm quā iurare debent talis ē: iurabit em q dicent totam veritatē iudici vel cui cōmiserit quā nouerit de re illa sup qua iurant. iij. q. ix. hortamur. ⁊ in aut. e. ti. §. j. Itē q; nulla interueniant falsitatem. ij. q. iij. nullam. ⁊. iij. q. ix. pura. Item q; ꝑ vtraq; pte dicent veritatem quam sciunt. xiij. q. v. non sane. Item q; dicent oēm veritatem siue interrogati siue non. ar. j. de accu. cum dilectus. j. Item q; non precio nec amore nec timore vel odio seu ꝑ aliq; cōmodo testimoniū dicent. ō. e. quotiens. j. e. liz. j. §. testes. Tan.

k ¶ Mtimauit. Eoꝝ. ſ. teſtiū q̄ iam erant inducti ⁊ recepti. nam ſi dicta illoꝝ publicata fuiſſent: nec iſti nec alij recipenē vlterius vt. s. c. ꝓi. dictum eſt.

¶ Juramento. eo em̄ ipſo q̄ voluit ſubtrahere copā ꝓbatōis aduerſario ſuo: ꝓſumit̄ iniquā cām fouere: ⁊ expiri dz in ſe iudicis auctem eiuſdz. iij. q. vij. §. tria. V. ſiqs aūt. ⁊. j. n. ꝓi. puemt. Jōqz nō obſtāte iuramēto tali qō iuque ſunt extorti⁹: iurabunt dicē vtatē ſup negocio ꝑncipali: cū illud iuramentū illicitum fuerit ⁊ ſine pcō fuari ñ poſſit: cū celare vtatē ſit pcm̄ mortale. xj. q. iij. ḡſqs. j. ō ſal. c. j. ⁊ renūciādi ſunt illo iuramēto non teneri. j. e. ꝓſtitutis. et eſt expreſſum. j. ō accuſolum. Temerariū enim iuramentū non repellit a ꝓmotōe. j. de iureiu. ſicut. j. ergo nec a teſtimonio vt hic dicit. Illit̄ tñ alij intelligūt: q̄ iſti nō debēt iurare ſup ꝓncipali: ſz ſolūmō ad recipiendū tante calliditatis cōmentū. j. ti. ꝓ. ꝓuenit. j. ſ illō ibi expomit̄. Credo ei ſtandz quod ꝓmo dixi.

Qui ſam. Capitulis nouis. ſcz pendentibꝫ tñ ex antiqs Et eſt ar. q̄ partes i cā ꝓſultatōis: ſicut i cā appellatōis pñt teſtes induci ſup nouis capitul' q̄uis atteſtationes ſint publicate l' intellige ſup capitulis ātiqs ſup qbꝫ nondū fuerāt alię teſtes recepti: ⁊ hoc verꝫ vr. Cum em̄ plura capitl'a ſiue negocia penitus diuerſa cōmittanē bñ pñt teſtes recipi ⁊ publicari ſup vno ⁊ non ſup alio p⁹ea pñt recipi ſup alio ⁊ pñt etiā tractari diuerſis ꝓpibus. ff. de arbi. q̄ tñ. j. Rñ.

n ¶ Nouit. Mo. q̄ lite pendente ꝓuilegiuz ſeu indulgētia ipetrata ſup re litigioſa in ꝓiudiciuz alteri⁹ partis nō valet: vt hic ꝑz. ⁊. ſ. vt li. pen. c. vl. vbi de hoc. ⁊ i aut. vt in me. luꝯ. ſa. iuſ. nō fieri. §. ſi vo. coll'. viij. ⁊ j. de puil'. dudum.

o ¶ Cōmiſim⁹. arg. q̄ poſtq̄ cā cōmiſſa eſt iudicib⁹. res preſumit̄ eſſe litigioſa: ita vt indulgētia ſiue ꝓuilegiū ſup ea impetratū nō valeat. ff.

p ¶ Rationi. Sz ḡre dicē obuia rōi: de excuſa. tu. tutor petu⁹. i ꝓn. cui ꝓuilegia indulgeant̄ ꝫ ius cōe: ⁊ ita ꝫ rōnē. iij. di. ꝓuilegia. ⁊. vij. q. j. periſti. ⁊. xxvj. q. ij. nō ſtatum. ⁊. c. nō exēplo. xvj. q. j. hinc eſt. ⁊. c. diſt. ꝫ morē. ⁊. C. de legi. l. iij. i fi. ff. ad mum. l. j. C. de theſau. l. vna li. p. vñ ſic dz expom: obuia rōni. i. ꝓſueto ⁊ rōnabili curſui ꝓuilegioꝝ obuiare videbant̄ qō eſſe nō dz: nec valēt ꝓuilegia q̄ nimiū ledūt. arg. j. de rec. ſuggeſtū. ⁊. j. de v. ſigni. qđ p nouale. ⁊ arg. C. de pci. impe. offe. quoniens. ⁊. l. nec dānoſa. Ber.

q ¶ Erſonas. Cōſi'i. ſic. iij. q. iij. §. liberi teſtes. ⁊. ſ. e. venēs. ⁊. ſ. de ꝓbat. ca. j. vbi de hoc. ſic ⁊ index q̄ dz ꝓſi'em cām poteſt recuſari. ſ. de iudi. cām que. ij. ſic ⁊ q̄ in crimine retinet̄: nō pōt aliū denūciare vel accuſare. vt. iij. q. vij. q̄ ſine. ⁊. c. poſtulat⁹ ⁊. §. porro. in fi. j. q. j. multi. circa pn. ⁊. j. de ſpō. cū in tua. nec pōt aliū corripe q̄ in ſi'e delicto corruerit. xxv. di. c. vl. ⁊. xxvj. di. vna tñ. ſi. xlij. di. §. j. ⁊. lxj. di. in ſacerdonbus. Ber.

Mtimauit nobis. r. q̄. v. clericus capellanū eius ⁊ alios q̄ plures de teſtib⁹ ſuis iuramēto ꝓſtrinxit: q̄ teſtimoniū ꝓſiliū ⁊ auxiliū ꝓtra ipſuz non ꝓberent eidē. Jdcoqz iniūgim⁹ vt ſi teſtimoniū eoꝝ publicatū nō eſt: nec ē abrenūciatū teſtib⁹ eos q̄ ſunt iuramēto aſtricti et alios ſi neceſſe fuerit idoneos in teſtimoniū recipe ñ poſtponas

¶ Dem abbati ⁊ fratribus de martura.

Qđam ſaz q̄ vertit̄ inter vos ⁊ plebanuz ⁊ clericos ſcte m. de martu. ꝓmiſim⁹ iudicib⁹ terminādam: cūqz vtraqz pars in eoꝝ eſſet pñtia conſtituta: ⁊ teſtes eſſent hincinde recepti ⁊ eis ab vtraqz pte renunciatū: ⁊ atteſtatōnes eē publicate: qđā ꝓuilegiū nup a nob impetratuz in mediū ꝓtuliſtis: ⁊ infra. Judicib⁹ ipſis mandauim⁹: vt ſup alijs capitul' ſiq alia fuerūt: ab his ſup qbꝫ teſtes recepti ſunt ⁊ eoꝝ atteſtatōnes publicate: teſtes ſiq idonei ꝓducti fuerint: recipiāt: ⁊ nullis capitulis noviter a nobis p vros nūcios impetratis q̄ ꝓtineant in ꝓuilegio vro vel i alijs lris quas vobis indulſim⁹ poſtqz cām ipſam cō miſim⁹ eiſdē: ꝑdicte plebi i hac cā impedimētū ꝑſtantib⁹ ꝓcordia vel iuſticia mediante decidant.

¶ Quia vo florentin⁹ eps inti mauit qđā capitula eidē ꝓuilegio eſſe inſerta: q̄ obuia rōni vident̄: illud ad nram pñtiā cum veſtro nūcio tranſmittatis.

¶ Dem nouiceū. epo.

Erſonas eccleſiaz: ⁊ ſra Elez ſi coram te vel alio q̄libet negocia ventilent̄: nolumus vt aliq̄ morbo ſimili laborantes: ſi certū ſit aut legitime ſup hoc poſſunt cōuinci: ſi ab alterutra parte teſtes adducti fuerint: in teſtimoniū admittantur.

¶ Dem in ꝓcilio lateran.

Eldei ſiue ſaraceni: ⁊ ſra. Teſtimoniū q̄z chriſtianoꝝ aduerſus iudeos in oīb⁹ cauſis cū illi aduerſus chriſtianos teſtib⁹ ſuis vti ꝓſumāt: recipiēdū eſſe cenſem⁹: ⁊ anathemate decernim⁹ feriēdos q̄cūqz iudeos xp̄ianis voluerint p̄ferre i hac pte: cum eos xp̄ianis ſubiacere oporteat: ⁊ ab eis p ſola hūanitate foueri. Dē matheo car.

Elp eo qđ a nobis tua deuotio poſtulauit: vtz viro negante ſe mulierē affidaſſe ipſius mater mulieris ⁊ altera mulier poſſint ad teſtimonium recipi. Cō. t. t. r. q̄ cum mater filie incremētū ⁊ honorē videt̄ diligere: vbi vir ſupior eſt diuitijs ⁊ nobilitate potentia l' honore: teſtimoniū eius videt̄ eſſe ſuſpectū: ⁊ ideo nō ē aliqten⁹ admittendum. ¶ Sup illa vo q̄ſtōe quā feciſti an mulier cōiungēda nō ſit viro p eo q̄ ſola mater alterutrius eos eſſe ꝓſanguineos ꝓfiteat: rndem⁹: q̄ ſi nō eſt firmatū matrimoniū inter eos: matre aſſeuerante ipſos ee conſanguineos: nō debēt ꝓiungi: q̄ ꝓſumptio eſt non modica: q̄ ſe linea ꝓſanguinitatis attigāt. Si vo matrimoniū ē firmatū: non debz ſine plurū iuramēto diſſolui. Dem.

r ¶ Eldei. Preſumāt. ō facto q̄m de iure nullus in fidelis ꝫ fidelē dz admitti i teſtimoniū. ij. q. vij. ſi hereticus. et ca. nō pōt. ⁊. xxiij. q. iij. ipſa pietas.

f ¶ Subiacere. xxiij. q. vlt. diſpar. ⁊ melꝫ j. ō iuō. cū ſit. ⁊. luij di. nll'a. ⁊. xvij. q. iij t ¶ foueri. ꝓſtituit lxxxvj. di. paſce.

Elp eo. Quia mater. Et ita vr q̄ pr̄ et mr̄ nō pñt ferre teſtimoniū i cā filij. iij. q. iij. §. de teſtis idoneus. Et q̄ cā filij cā patrī eē vr: q̄ dānū ⁊ emolumētū ad eū ptinere vr. arg. ij. q. vj. §. biduū. v. palā. ⁊ in cā ſua nulꝰ idone⁹ teſtꝫ eſt. iij. q. iij. §. nullꝰ. ⁊ arg. iij. q. v. ca. j. ⁊ pr̄ ⁊ filꝰ pro vna pſona reputant̄. xxxv. q. iij. §. hac aūte. ⁊. C. de impu. ⁊ alijs ſb. l. vl. i fi. inſti. de mutuū. §. ei q̄. ar. ꝫ. xxxv. q. vj. ꝓſanguineos ⁊. j. q. ma. accu. poſ. vr ſo. pat ⁊ mr̄ ⁊ ceti ꝓſanguinei bñ admittunt̄ ad ꝓuḡēdū matrimoniū ſiue etiā ad diſſuḡendū. ꝓpr̄ ꝓſanguinitatē fauore mr̄monij: vt dicunt duo vltima ꝫua. illi etiaz ſunt ceteris ꝓferendi vt ibi dr̄. Sz qđ hic dr̄ intelligit de his parentib⁹ q̄ ſuſpecti ſūt vt lr̄a dicit. vt ſi alter ſupior ē potēa diuitijs l' honōe. pr̄ l' mr̄ alteri⁹ ñ ē admittēd⁹ al's vbi eq̄litas eſt vt modica etiā excellēta admittit̄: vt dicunt vltima ꝫua. Et hoc i matrimoniali cā. Jn alijs vo cāis pat ꝓ filio l' ecōuerſo nō recipit̄: vt dicūt iura ꝓdicta. ⁊ illa decre. vr̄: in fine. q̄ tñ loq̄t in ꝓuilegendo vel diſſuḡendo ꝓpter ꝓſanguinitatem: vt ibi dicit.

¶ Firmatum. i. ꝓtractū p ꝓſensum mutuū de ꝑſenti. tunc em̄ ſeparari nō poſſet ad dictū vm⁹ teſtis: q: i alia cā dictū vm⁹ ſufficit. j. c. ꝓpter. ⁊. ſ. e. venēs. ⁊. iij. q. ij. §. nē vm⁹ vo. al's ꝓtrahere nō debēt: q: ad dictū vm⁹ ipedit mr̄imoniū ꝓbendū. j. de ſpō. ꝓterea. ij. Jtē fama impedit. j. de ꝓſang. ſup eo. multa em̄ impediūt ꝓbendū que nō diruūt iam ꝓtractū. j. de iureiur. quēadmodū. ⁊ ſic nō oia que impediūt ordinandū reiciūt iam ꝓmotū. xv. q. j. §. vl. ⁊. j. ō regu. ad aplicam. ⁊. j. de accu. ſup his.

l ¶ Jcet. Multotiens. Arg. a maiori. ſic. xlij. di. diſpēſatio. ⁊. xj. q. j. magnū. ſic. xxxij. q. v. ſi paulus.

Conuersationis. ⁊ ita iudeus ō iure nō admittūt ꝓra christianū ad testimoniū. ar. ij. q. vij. si herencus. ⁊. c. nō potest. ⁊. c. pagani. ⁊ xxiij. q. iij. ipsa pietas. Arg. ℨ. ℨ. e. iudei. nō est ℨ. q; ibi factū recitat. ſ. q; illi vn ꝑsumūt: ꝛ illud de iure fieri nō debet.

a Duoꝝ vl' triū. i. nō paucoꝝ: ꝓut seqt. ⁊ sic affirmatiua exponit p negatiuā. xxxv. q. iij. eqlit. ff. de manu. l. iij. i ꝓn. ff. de uolo. nō dz. i fi. ff. ō leg. ij. cū ꝓr. §. rogo. ⁊. l. cū qdā. ij. ⁊ ex hoc negatiua exponit p affirmatiuā: nō suū. i. alienū. ff. vnō vi. ꝓgrebat. Sic exponūt qdā de. j. omes leges nāle est trāsire p agr alienū. i. nō suū.

b Quedā. qdā sūt cāe q̄ ꝑtes testes reqrūt nō testiū: vbi reqruntur. vij. testes. C. q testa. fa. pos. hac ꝓsultissima. ⁊. C. ō testa. si vn⁹. ⁊ puberes dñt esse testes. C. ō testa. hac cōsultissima. Jn codicill'. v. reqrit. C de codicill. l. vl. Jtē i donatōne cā mortiſ. v. testes reqruntur. C. de dona. cā mortiſ. l. vl. ⁊ in casu quē hēs. ij. q. iij. ꝓsul. ⁊. c. nulla. Jtē. v. testes reqruntur cū qs vbitū i scripto vult ꝓbare se solusse C. e. ꝛ. l. testū.

c Cum⁹. hoc verū ē i alteri⁹ ꝓiudiciū: ⁊ sic nō obstat de ꝓse. di. iij cū itaq; ⁊. c. quidā. vbi vbi qs non hz ius petēdi. ℨ. c. ꝓt. ⁊. j. de spon. ꝓterea. ij. tū vn⁹ testis ꝓsumptōez iducit: ꝛ nō facit ꝓbatoz xx. q. iij. pñs. ff. quē admo. testa. apt. l. j. in fi. ⁊. ff. de wte ꝓle. theopō⁹. ꝛ ibi testator hoc volunt. Tan.

d Jlla lris. Cōsobrinā. allegabat ꝓmū gen⁹ affinitat̄ i tercio ḡdu: qō hz ꝓhibitōez vsq; ad q̄rtū. olim vsq; ad septimū. xxxv. q. iij. c. j e. De familia. testes ꝙ accusatō ō familia sua ꝓducit nō valet. ff. e. l. pe. ⁊ domesticus siue familiar̄ nō est admittendus. C. e. ti. l. ij. Dicunt familiares: de qbus legit. C. de his q ad ec. ꝓfu. l. vl. §. fane. ⁊. iij. q. v. c. j. ⁊. iij. ⁊. c. accusatō. ⁊. iij. q. iij §. ut in crimiali. v. itē etiā in iure auli. ⁊ i alio. v. ut̄ testes. Ar. ℨ. xiij. q. ij. sup prudētia. ⁊. ℨ. e. insup. ⁊. c. cū nūcius. cū suis ꝓsitib. So. domestici appellant ꝓpe qbo impari pōt rōne patrie l' dominice ꝓtātis. vt in. l. ꝓn. q̄les credo hic fuisse. Contraria nō obstant: q; in alio casu loquūtur: ⁊ illud est a iure ꝓmissum fauore eccie: ⁊ q; non ferūt testionū ꝓ aliquo singulari. Familiares appellant ꝓsanguinei colon⁹ ascriptiⁱ⁹ mercēnari⁹ filius i ꝓtare libert⁹ ⁊ seru⁹ ⁊ oēs habitantes i domo. Sed illi qbo impari pōt nullo mō admittunt. alij cū distinctōe affectōis: vt ꝓpter hoc ℨ eos ꝓsumat vl' nō: vt dicit hug.

f Elite. Nota in mrimonio sepando alij. q. v. in summa. ⁊. c. j. precipue testes esse admittendos q̄ sunt ꝓbate vite ⁊ opinionis. j. de ꝓsang. ex lris. q; tolerabilius est aliqs ℨ statuta hoim dimittere copulatos: q̄ coniunctos legitime contra statuta omni separe. j. e. licet ni fine. Bernardus.

Cum venisset. Confirmetis. Nec ꝓfirmatio habet ꝓinde ac si ꝓ papam facta fuisset. ar. C. de ve. iur. enuc. l. j. §. ꝑ. necꝛ. in fi.

b Egerit. ℨ. de of. dele. gratū. ff. de pac. tale. §. j. ff. ad mace. si filius ⁊. j. de re iudi. qō ad ꝓsultatōz. ⁊. ff. de muno. si filius. ar. ex hoc loco. ꝙ mortuo etiā mādatore re integra possunt ꝓcedere iudices de ꝓsensu partiū. ⁊ hᵒ ꝓcedūt qdā. Contra dico: ꝙ ptes nō possunt āmodo eis dare iurisditōez ex lris illis: cū iurisditio iā sit finita p mortē mandātis. arg. op. ℨ. de of. dele. significatiū. qr actio sit extincta āplius nō remanet de ꝓse. di. iij. q̄ris. ⁊. ff. ō solt. q res. §. aream. C. de remiss. pig. cū. ex cā. ⁊ ꝓutoꝝ ꝓsensus eum nō facit iudicem q̄ nulli ꝓest iudicio. C. ō iurisdom. iudi. ꝓutoꝝ. ⁊. hoc ꝓbat. ff. si cer. pe. l. eⁱ⁹ q̄ in pronūcia. v. nā etsi tibi in hoc nūmos tē. ⁊ q; dicit: postea egerit. scz post appellatōz. ℨ. ō of. dele. gratū. ⁊ intellige q; citatio facta fuit añ mortē delegātis: vt dicit illa dēcre. gratū. ⁊ sic ꝓpetuata fuit iurisditio: vt ibi dr. hec dēcre. loqt̄ de eodem facto cū illa. Dicit mgr. g. q; ipso iure non expirat mandatū morte mādatoris: ꝛ p exceptōz vñ que p exceptōz expirāt: ꝓut a ꝓtib⁹ relaxari vñ potest iudex ꝓcedere ⁊ valet si nihil opponat. ar. ff. de bo. ꝓs. l. vj. ⁊ l. pe. j. de re iudi. interar. de hoc plura inuenies ℨ. de rescrip. in. c. ad audiēntiā. in vlt. glo.

i Justicia. que tribuit vnicuiq; qō suū ē. ith. de iust. ⁊ iur. j. R. ⁊. xij. q. ij. cū deuotissimā.

k Siq. cū dicat ꝓmo q; iuia ꝓfirmet: q̄re dic hᵒ: Dicas q; ꝑa capta ⁊ penit⁹ diuersa erāt: et sup qbusdā fuit lata sententia sup qbusdā non. sic ℨ. e. cām que.

l Renunciatū. Si renūciatū fuisset: tz nullos testes ꝓduxerit ꝓs illa que renūciauit: non est vlterius ad hoc admittenda: qr licitū est cuilibet renūciare iuri suo. vij. q. j. ꝙiculosum. ⁊. C. de pac. sicꝫ in ꝓscribendo. ar. ad hoc: q; nō est licitū redire ad hoc qō sit renūciatum. C. de re. cre. sicꝫ iusiurandū. ⁊ remittentib⁹ actiones suas nō est amplius recursus dandus ad eas. ff. de edil'. edi. q̄rit. §. si venditor. vl' et si aliq; recepit fuerint ⁊ renūciāt ꝓductioni: alios postea inducere nō ꝓt. j. e. de testib.

m Series. Gradu. Sufficit ei in ꝓputatōe ꝓsanguinitatis incipe a ꝓmo gradu: tz de stipite nihil dicant. j. ō ꝓsang. tua. ⁊. xxxv. q. v. c. j. ⁊. j. ō duoꝝ. porro. ⁊. j. e. licz.

n Jnstrumentū. Sed qualiter ꝙ instrm poterat ꝓbari: q; b. ⁊. j. nō fuissent frater ⁊ sororꝫ. qr de ꝓsanguinitate nō pōt instrm fieri vt videt: credo q; instrm illud nō inducebat directe sup ꝓsanguinitate ꝛ indirecte. forte in instrō ꝓtinebat sic sup aliquo ꝓtractu. b. ⁊. j. eⁱ⁹ filius ꝓmiserunt aliqd facere: ⁊ sic dicebant pater ⁊ filius. Vel appellabant in instrō patru⁹ ⁊ nepti: ⁊ sic inducebat. ⁊ instrm bñ poterat ꝓduci post aptūra testiū semp anteq; renūciatū sit vel conclusum in cā. j. de fi. instru. cū dilectus. Bernardus.

Licet vniuersis: ⁊ infra. Quia nō ē licitū alicui christiano ⁊ multominꝰ crucis christi inimico: vt cāe sue vniꝰ tñ q̄ legitimo testimonio finez imponat: mādamꝰ q̄. si int vos ⁊ qscūq; iudeos emerserit qō in qlibz cā christiani ⁊ maxie clici nō minꝰ q̄ duoꝝ vl' triū viroꝝ q; sint ꝓbate vite ⁊ fidelis ꝓuersationis testimoniū admittatis: iuxta illud dñicū: in ore duoꝝ l' triū testiū stat oē verbū. qr licet qdā sint cause q̄ plures q̄ duos exigāt testes: nulla est tñ cā que vniꝰ testimonio q̄uis legitimo terminet. Item firman. cpo

Jlla lris: ⁊ infra. Quidam nobilis tui episcopatus: quandā sibi legitime copulans cum cā in domo fere p septēnū tenuisset cōsobrinā patris eius anteq; eā duceret se asseruit cognouisse: ad qō ꝓbādū testes de familia sua tres ꝓduxit. Rñdemus igit̄: vt si res ita se habz p illoꝝ testimonio ipm ab vxore nulla rōne diuidi patiaris: nec ꝑ ipos aliqs audias: nisi ꝓbate essent vite ⁊ opinionis: de quibꝰ visitē nō esset q; deberēt p aliq; declarare. Rbanus. iij.

Cum veniſſet ad ap. sedez mgr. m. nobis exposuit q; lucⁱ⁹ papa ꝑ. n. cām q̄ int ipm ⁊ abbatē ō sicolan. vtebat ꝓmisit iudicib⁹ fine debito terminādā: ⁊ infra. Adādᵃ q̄. si sniam illoꝝ nouerit⁹ canonice ꝓmulgatā: eam aucte ap. ꝓfirmetis: nec ap pellatio illa impediat: q̄ int̄posita dr occasione mortis ꝑ. n. cū postea egerit ⁊ rñderit testesq; duxerit ꝓducēdos. Questiones q̄s alias sup qbo testes fuere ꝓducti ⁊ depositiones publicate eoꝝ l' renūciatū fuit testib⁹ hinc ⁊ inde nullis aliis ab alterutra ꝑte sup eodē receptis fm tenorē ipsarū mediāte iusticia eminetis Siq; vo fuerit qōnes sup qbo l' testes nō fuerint ꝓducti l' renunciatū eisdē audiatis siq; hincide ꝓpositā fuerint finē illis debitū imponentes. Clemens. iij.

Series tui scripti nob apparuit: q; cū nup inter filios q̄rūdā nobiliū tue ciuitatis ꝓcigalis qō ꝛctaret: ⁊ infra. Pars q̄ mrimoniū accusabat: testes ꝓduxit trinos: q; ꝓsanguinitatez int̄ ꝓdictos eē firmit̄ asserebāt i ꝓmo gdu ponēdo duas ꝓsonas b. videlicz ⁊. j. dicētes illos esse frem ⁊ sororē. ps āt opposita id falsuz dicebat. b. ſ. eē sororē. j. ad corroborādā assertiōz suā tā testes offerēs q̄ publicū instrm Cui ꝗa pars accusantiū testes illos nō esse recipiēdos ꝓponit ⁊ tu nō esse cōsuetudinē ecclesie affirmas: vt pᵒ receptos testes q; ꝓsāguinitatē fm formā canonū cōputāt: aliꝰ ex opposito admittāt: ꝓut pagina rñdeᵒ: q; si nō ē aliud canonicū qō obsistat

o Iuri ꝓtraria. bene dicit iuri ꝓtraria: q̄ hunc obijciebat: q̄ testes alterius partis falsum dixerant: vt §. dixit. ⁊ ad falsum ꝓbandū nō solū post publicatōz testiū: imo etiā post sniam testes sunt admittēdi. §. de ꝓba. licz etiā vsq; ad .xx. an. j. ō excep. cū venerabil'. ⁊. j. e. ex tenore. ⁊. §. e. sicut. ⁊. j. de re iudica. latoz. ⁊. c. ꝓsanguinei. sic etiā instrm pōt ꝓbari falsū. L. de ẏhē. stip. optimā. Vincen. et alij dicūt q̄ hec ꝓsuetudo ꝓsonat iuri: q; p⁹ pu. testiū nō sunt alij testes in ꝓtrariū vł ad idē inducēdi. ar. §. e. fraternitatis. Et vincē. dixit: q̄ hec nō erat tenere. ß salua pace ipsi⁹ in hoc non bñ dixit: q; ī alio casu loq̄t hic: q; agitur de falso: vt dictū est. nec ꝓpter hanc tenere. offenditur regula illa q̄ ipe dicit q̄ p⁹ pu. testiū nō sit vlteri⁹ testes admittēdi: q; illud locū hz q̄n supra eodē capitulo inducunt supra q̄ alij inducti fuerūt: q; illud nō licet nec ei q̄ eos induxit: nec aduersario. §. e. fraternitatis. ⁊ in auten. ō testi. §. q̄a vo. colł. vij. ⁊ illa regula generaliter vera ē. Quidā tñ dicūt q̄ nō obseruat in causa matrimoniali. ⁊ ibi pñt recipi etiā supra eodē capitulo ⁊ dicūt illō ee ꝓbale in fauorez matrimonij. argu. ad hoc. j. de spon. sicut. ī fi. j. de ꝓsang. et affi. ex lris. ß ibi testes nōdū fuerāt recepti. §. de ꝓba. cām matrimonij. ⁊ q; post sniam audirē ergo multo fortius ante sniam. sniā em̄ ō matrimonū nō trāsit in rem

nō obstante illa consuetudine: vtpote iuri ꝓtraria testes recipe nō omittas. ¶ Celestinus. iij.

¶ Preterea cū q̄s accusatur aliquā ꝓgnouisse: an sint testes interrogandi ō visu: aut sola vicinie fama sufficiat: vł si iuratis testib⁹ sit credendū: q̄ se carnalis copule ꝓscios esse fatent: ß de visu nihil affirmant: respondem⁹ q̄ si testimoniū cō uenienter de visu reddat vel etiā de auditu ⁊ ꝓsumptōz violentā fama ꝓsenties subministret: ac alia legitima adminicł'a suffragent: standū est testimōio iuratoz: etenim circūspectus iudex atq; discret⁹ motū animi sui ex argumentis ⁊ testimonijs q̄ rei aptiora esse ꝓpererit: ꝓfirmabit

¶ Anno. iij. ꝓsulibus ⁊ populo beneuentano.

¶ Cum a nobis: ⁊ infra. Et canōica ⁊ ciuilia iura sequentes districti⁹ inhibem⁹: ne vnius iudicis quātecūq; fuerit auctoritatis verbo credatur in causis siue sup testamētis siue q̄buslibz alijs ꝓtractibz questio agitet. Nec scriptū eoz nisi testiū adminiculo fulciat eā obtineat firmitatez: q̄n ei possint ⁊ debeant duoz vł triū testiū bonoz testimonia ꝓualere salua in omnibus se. apo. aucte.

¶ Dem tirēn. episcopo.

¶ De testib⁹: ⁊ infra. Consulta. r. r. q̄ si testes sint inducti ad exceptōez dilatoriā solūmodo ꝓbandā: cū sup ea tm̄ iurauerint dicere veritatē sup ꝓncipali: nec ōbēt audiri nec cogi testimoniū phibere: vtpote sup quo deponerent nō iurati. Si vo cum ad ꝓbandam exceptōz peremptoriā ab alterutra partiū inducūtur: reliqua pars super ꝓncipali negocio etiā eos deponere forte petierit: ⁊ vt cogant sup toto negocio dicere veritatez sacramēto eos postulauerit obligari: ad id sunt sine dubitatōe

¶ Cum a nobis. Canonica. vt. vj. q. ij. si tantū. ⁊. ca. placuit. et §. de ꝓba. quoniam ꝓtra.

e Ciuilia. L. de arbi. ne in arbitris. §. sin aūt. ⁊. xiij. q. iij. § item vnus. ⁊. L. de testi. iurisiurandi.

f Alnius. Dz q̄d si essent plures: nunq̄d crederet eis. ar. q̄ sic §. de elec. cū dilecti. ⁊ j. de accu. cū dilectus Jn iudicio si dicāt se aliq̄d fecisse in iudicio alterius partis nō negantis nō creditur eis: nisi quatenꝰ ꝓsiterent lūmis recumēt§. de ꝓba. qm̄. Jn ca vo appellatōis in rese cum ꝓbatōis si sup his que cozā eis acta sunt: inducerent tāq̄ testes ⁊ iurati vt si dubitaret de ꝓcessu sal⁹ possent admitti. arg. pdictaz tenere. cū dilecti. ⁊ cum dilect⁹. ibi credit eis. ß sup ꝓncipali non. ij. q. vj. statuendum.

g Scriptū. ß dī q̄ non stat scripture epi vel iudicis: q̄n possit ꝓbari ꝛriū: nisi habeat testiū subscriptionez. Cōtraria signant. §. de ꝓba. post cessionē. ⁊. xj. q. iij. cure. ⁊. j. de fi. instru. ca. ij. sup hoc dicas vt dictū est §. de ꝓba. pº cessiōz.

h Scriptum. factum non ꝓ manū tabellionis: q; pōt reꝓbari ꝓ duos l' ꝓ tres testes q̄uis admiculo testiū fulciat: vt hic pz. secus esset de instrumento ꝓ manū publicam facto: ibi: adminus quatuor essent necessarij. put no. §. de ꝓba. tercio. in glo. que incipit: sic ergo Vel dic nisi testiū adminiculo tē. q; si testiū adminiculo fulciat: tūc nō poterit ꝓ duos l' tres testes reꝓbari: ß ꝓ quatuor vel plures. ⁊ sic equiparat instrumento tabellionis manu publica facto. arg. j. de fide instru. c. j. Ber.

i Testimonia. sic scriptura iudicis pōt reꝓbari ꝓ testes: ß si publica est: equalem vim hz cum testibus. L. ō fi. instru. in exercēdis. ⁊ sic videt ex eo q̄d dicit: nisi testiū adminiculo fulciat: q̄ si scriptuz iudicis habet testiū subscriptiōz: q̄ nō valeat reꝓbari ꝓ testes. sed nō est ver: q; quātūcūq; autentici fit instrumentū pōt reꝓbari. vt j. de fide instru. cum iohānes. ⁊. L. de ꝓba. cū pdbus. ⁊. §. de ꝓba. tercio. vbi plene ō hoc no. Ar. ꝑ. j. de ꝓscrip. ad audiennā. vbi ponꝰ stat ꝓulegio q̄ testib⁹: ß ibi ab eadem parte introducunt ꝓulegia ⁊ testes. ⁊ expone nisi. i. q̄uis.

k Aucte. Et ita videt q̄ nō reqrat subscriptio in lris dñi pape: ⁊ q̄ ꝓtra eas nō admittat ꝓbatio. arg. L. de test. oīm. nisi eēnt false. Sed ꝑ videt q̄ in lris dñi pape subscribūt cardinales. xij. q. ij. cum redemptor. ⁊. xxxv. q. ix. q̄ qs. in ꝓulegio subscribunt cardinales: in alijs lris nō subscribūt.

l De testib. Inducu. ⁊ iurati.

m Non iurati. hoc ideo dicit: q; cum ꝓducebant ad ꝓbandā dilatoriam: iurauerunt sup illa tm̄. Vnde si postea petat: q̄ deponant sup ꝓncipali: nō debent cogi ad idem: nec etiam sponte si vellent: q̄a non iurauerūt sup hoc: vnde nō valent dicta eoꝝ super illo. ff. de peti. here. si quis libertatē. §. vlt. L. qui le. pso. l. vl. ⁊ facit ad hoc. ff. de iureiurā. si duo patroni. §. idem iulianus. in fi. Vnde si testes inducti sup possessione deponant super ꝓpietate: non ꝓdest ꝓ iura ꝓdicta. ⁊ est argumen. ad hoc. §. de causa possessio. pastoralis. Sed si peteretur vt deponerent super ꝓncipali: cum inducebant ad ꝓbandam dilatoriam: nunquid sunt compellendi. Ad hoc dicas: q̄ si

inducunt sup exceptõne dilatoria: que ponit ante li. ptesta. tunc nõ tenent astringi iurare sup pncipali: q; lite nõ ptesta. testes recipi nõ debent. s. vt li. nõ ptest. qm. ⁊ p totum.

n Logendi. q; exquo pars aduersa approbat illos p se: ⁊ cõtra se tenet recipe illos. iij. q. iij. §. sicq; testibꝫ. ⁊ pter pnexitatẽ cause. ī. ó w. post duoꝝ. resti. de prudentia.

o Sufficiẽs. exquo sufficiens pductio testiũ facta est: nõ sunt alij admittendi: vt h pz. vii ⁊ qrta dilatio nõ negaretur. ī. de testi. significauerũt.

p Publicate. sic pz. q; attestatõibꝫ publicat̃ pt obijci exceptõ pẽptorie ⁊ pbari. ℒ. de excep. siqdẽ. ⁊. ℒ. de pba. exceptõꝝ. nouus em articulus est exceptõ pemptoria: et nõ pbari põt apertis attestatõibꝫ pncipal' cause: ⁊ etiã in cã appellatõnis. ī. e. ex tenore. ⁊ s. ó w. ⁊ pnfinẽ. s. e. fratermitat̃. ī. de fide instru. cum iohãnes. ⁊. ℒ. ó tẽp. ap. p hãc. vt si obijciatur pscripto l' pactũ de non petẽdo vel res iudicata: ⁊ põt etiam pbari añ aptas attestatõnes: vt hic pz. Istõ tñ stultũ reputo q; aliqs probet pẽpto riã exceptõnez anteq̃ sciat si aduersari⁹ p̃bauit intentõꝫ suã: q; si aduersari⁹ nõ pbauit nõ indiget aliqua exceptõe. si pbat tñc demũ põt ⁊ debet vti sua exceptõne: cũ sit alius articul⁹. ℒ. de excep. siqdem. sicut vides in teste q reprobari debet ⁊ põt post publicatõꝫ. ⁊ illa est exceptio pemptoria. ī. e. pnũ. ⁊. s. eo. ex pte. a. Idem est ⁊ si volo pbare testes falsum dixisse q; hoc possum post apturã testiũ. s. de pba. liez. ⁊. s. e. series. ⁊. ī. eo. ex tenore. Et no. hic tres casus: in qbꝰ testes publicatis attestationibꝫ nõ recipiunt sup eodẽ capitulo: si renũciatũ est: si sufficiẽs pductio facta est: si publicatio sit facta. Et hoc intellige cũ idem est modus agendi: q; secus est si alio mõ agat. ī. e. ti. venẽs. ⁊. ī. e. cũ tua. item i alio si inter alias psonas agat. ī. e. pr. In tribꝰ tñ casibꝫ exceptio pemptoria lite ptes. impedit siqs eaz opponẽ voluerit ⁊ pbare: videlz si de ipo negocio sit iudicatũ trãsactũ vel sit finitũ: vt in pci. lugd. de lite ptest. c. exceptõis.

q Onstitutus. decreta. ista loquit̃ de materia illa de qua loquit̃ illa de pces. pben. post electõnem. ⁊ ex illa põt colligi casus. Archiepc̃s eborac. absens cõcesserat archidiaconatũ richmũdie magistro honorio: capitulũ eborac. magistro rogerio.

r Promlegij. ī. de pces. pben. post electõnem.

s Revocatorias. non tamen recessit de curia.

t Predictus. h. qui litigabat cũ pcuratõe magistri rogerij in curia vt sequitur statum in littera. Ber.

u Archiepm. Inter archiepm ⁊ magistr. r. causa sup hoc eodem negocio agitata erat coram aliꝭ iudicibꝫ ⁊ testes fuerũt ibi recepti. archiepc̃s dicebat ad se pmere collatõnez archidiaconatus. r. dicebat q; pmebat ad capitulũ a quo fuerat institutus. attestatões istas petebat ho. apiri: ⁊ ideo papa noluit eas apire: vt sequit̃. v. nos eas apire. Et sic pz p hoc: q; testes recepti in vno iudicio nõ faciũt fidem i alio: nisi inter easdem psonas. qñq; tamen testes recepti coram arbitro valent coram iudice. ar. ℒ. de arbi. l. pe. sed illud inter easdem partes sm distinctõnem illius. l. ℒ. de testi. l. vl.

x Delegans. a legato ap. se. q causam illis cõmisit.

y Produxisse. sup cã q; inter ipm ho. ⁊ magistr. r. vtebat. Ex hoc pbat: q; si duo litigant sup aliquo ⁊ tercius veniat dicens se habere ius in illa re: ⁊ petat se admitti audiendus est: cum sua interest.

z Depositis. eo ipso q; attestatões fuerũt apud ipsum deposite nõ cogendi: nisi forsan sufficiens pductio testiuz sup pncipali iam facta fuerit: l' renũciatũ testibꝫ vel depositões testiũ fuerint publicate. Dem elien. ⁊ cistrẽ. epis ⁊ archi. de norbañ.

Onstitutus i p. n. pcurator magistri. r. pposuit q; cũ decanus ⁊ .c. eborac. ei tum auct. lateran. pci. tum pulegij ppij rõe archidiaconatũ richmũdie canonice ptulissent: magister. h. q; archidiacon⁹ richmũdie nominat: ipsuz post ap. ad nos interpositam spoliauit. Cũqz pdictus. r. ad iudices sup restõne sua cõmissiõis lras impetrasset: memorat⁹. h. lras reuocatorias impetrauit: ⁊ infra. Inter alia postulabat pdict⁹. h. vt faceremus depositões q̃rũdã testiuz apiri. ß pcurator pdict⁹ apiendas eas nõ eẽ dicebat: cuz nõ in hac cã fuissent inducti: ß in ea que inter eboz. archiepz ⁊ eũdẽ. r. vertebat̃: ⁊ infra. Nos eas apire noluim⁹: ß cãm duximus vestro examini pmittẽdã: ita q; si vobis pstiterit pfatũ. h. testes p se coram epo et decano lincoñ. ⁊ te fili archidiaco. delegatis iudicibꝫ pduxisse: attestationibus apud eum depositis sit ptentus: alioq̃n eo nõ obstãte q; testes illi coram iudicibꝫ ipis ⁊ te fili archi. fuere pducti p dicto h. si pducti fuerunt ad testimoniu admittant̃. Item.

Resentiũ auct. statuim⁹: vt siquis post depositões testiuz publicatas obijcere voluerit i psonas eoz: ei tũc tandẽ id liceat cũ iuramẽto firmauerit: q; ad hoc ex malicia nõ pcedat: nisi forsan añ publicationẽ id fuerit ptestat⁹ vel ostendere poterit: q; post pu. didicerit qõ obijcit i psonas: ceteq̃ cũ qs psonas testiũ se velle p⁹ publicatõz depositionũ repellere fuerit pte status: si quid p ipo dixerint de facili non credatur.

Alioqn. i. si nõ fuerint ab ipo pducti ⁊ depositi apud ipm ⁊ publicati. Producti. can. nõ ab honorio in hac cã ß ab archiepo quoz sup petijt honorius publicationẽ ß nõ obtinuit. Et argu. est hic q; res inter alios acta ñ nocet alijs. ī. de fide instru. inter. et ī. de re iudi. c. pe.

Presentiuz. Si qs. s. cõtra quez pducunt testes qui em pducit testes ꝫ psonas eoz dicere ñ pt: nec in sua cã nec in alia nisi ex noua cã: ß i dicta eoz bñ põt dicere. q; fibi ipsis i serie sui testimonij pdicunt: siue p se inducti sint in cã siue ꝫ se in alia. iij. q. iij. §. si qs testibꝫ. Et est rõ: qa cum pduco testẽ psonaz eius approbo: ⁊ ideo cõtra personã eius dicere non possum: ⁊ ideo si approbo illum p me ⁊ teneor recipe ptra me. xix. dist. si romanoz. ß qd sit dictum ignoro. ⁊ ideo i dicta dicere possum: si video q; cõtradicit sibipsi vel etiã alijs testibꝫ meis: l' si fac̃ p aduersario meo est tñ arg. ꝫ hoc in fine. Sed qd si pduxit instrumenta: nõ põt aliqd dicere ptra illa: q; diligenter debuit puidere instrumentũ: an faceret p se vel ptra se anteq̃ pduceret illud. ß in teste illud puideri nõ põt: q; frequẽter mutant ex eo q; dicũt se scire qd nesciũt: ⁊ qñqz dicunt se nescire quod sciũt: ⁊ econuerso. ⁊ hec est cã quare diuerse scripture ab eadẽ pte plate inuicẽ sibi debent rogãt. ℒ. ó fi. instru. scripture ⁊ hoc habes. ī. de fi. instru. imputari. põt tñ qs dicere se nolle vti instrumento pducto si arguit̃ falsitatis. ℒ. ó fi. instru. l. iij.

a In psonas. obijcere põt qs in psonam testis q; sit piurus infamis cõspirator: inimicus q; sit corrupt⁹ q; sit seru⁹. ⁊ multa alia posses sup hoc inuenire exempla. de hoc melius dr̃. ī. e. testimoniũ.

b Juramento. iuramentũ est hic ltima pbatio. qz qlibz psumit bon⁹ nisi pbet malus. s. de seru. c. vno. ⁊. ī. de psump. dudũ. ⁊. ℒ. q; militi nõ pñt sup seruis. li. xij. sic etiã pscia vt fides pbat̃ p iuramentũ. ī. de sen. ex. si vo aliqs. sic. ī. ó excep. pastoralis. Item p solũ iuramẽtũ pbat̃ amissio rei. s. qõ me. cã. c. vl. ⁊ qõ hic dicit ó iuramẽto itto pstando: locũ hz i cãis vbi de calũnia nõ iurat̃: ß de vitate dicenda: qõ i his cãis pstari dz: hẽs. s. de elec. dudũ. ⁊. ī. de iureur. ex lr̃is. ⁊ ita iuramẽtũ de vitate dicẽda nõ excludit sacr̃m de calũ. sup emergẽti exceptõne: vt h pz ⁊ s. de elec. cũ dilect⁹. ⁊ s. de resti. spo. lr̃as. Si vo iuratũ eẽt ó calũnia nõ ẽ istud iuramẽtũ p⁹ea pstãdũ. ℒ. de iura. calũ. aut. i hoc sacro. ⁊ i aut. de his q; ingre. ad ap. §. vlt. vbi h⁹ explssuz ẽ ad fi. coll'. v. vñ supta sunt aut. Undã dicũt q; i qlibz cã h⁹ iuramẽtũ ẽ pstãdũ siue iuramẽtũ sit de calũ. siue de vitate dicẽda: ⁊ ẽ spãle ⁊ surgit hoc ex qda psumptõe q; cũ nihil dixerint ꝫ testes cũ pducebat̃: ⁊ p⁹ea cũ publicanẽ qdãmo videbat̃ approbare testes. vñ p⁹ea p sacr̃m tollit̃ illa psuptõ. si. ī. e. c. vl. ⁊. ī. ó excep. pastoral'. ß ibi ñ credo q; sufficeret pmittere ptestatõz: licz sufficiat h: ß qõ pus dixi veri⁹ credo: vt dixerũt. t. ⁊. g. ⁊ vincẽ. olim. ß mõ mutat̃ vt dr̃. ⁊ q; locũ hẽat tñ hec decre. vbi de calũnia nõ iurat̃. ar. op. pbat̃. ff. de pen. sancto legũ. vbi dr̃: cum nouus lex statuit̃ ad eas spẽs pmere non vt: qbꝰ ipa lege pena spãli addita est. nec visimile est delictũ vnũ eadem lege variis estimatõibꝰ coherceri. ⁊ ex psumptione pducta statutũ fiat: vt post publicatõz iurẽt: q; ex malicia ñ pcedat: cũ ptestatõ, nõ pcesserit: ⁊ hoc vbi de calũnia nõ fuit iuratũ.

c Didicerit. hoc difficile ẽ pbare nisi p iuramẽtũ. sic. ī. de excep. pastoral'. ⁊ sufficit h iuramẽtũ: sicut in pmo casu.

o ¶ Protestatus. Per hāc ꝓtestatōnem videt ꝙ noluit fidē adhibere dictis illoꝝ testium ꝓtra se: non ergo ꝛebet habere ꝓ se. xix. di. si roma noꝝ. ⁊. iij. q. viij. cuius in agendo. ⁊. ī. ꝛe censi. cum olim. ℒ. ꝛe solu. l. pe. sic. ℒ. ad. l. coꝛ. ꝛe fal. q falsas. ⁊. ff. ꝛe inoffi. testa. papinianus. §. memmisse. ⁊. ℒ. ꝛe his q. vt indig. alia. ⁊ est absurdū redire ad hoc cui renunciatū est. ℒ. ꝛe re. cre. siquis insurandū. Sic ecōuerso seꝛ ꝓbatū reꝓrobare ñ possum. viij. q. ij. dilectissimi. ff. ꝛe nego. gest. pōponius. ff. ꝛe adulte. si vꝛor. ī. ꝺ iureur. quēadmodū. ß non videt ꝙ intellectus talis ꝓbabilis sit: qa ꝛeꝓrobem ꝓsonā: non ī videoꝛ reꝓrobare dictū: sic ecōuerso ꝛeꝓrobē ꝓsonam: nō tm aꝓꝓrobo dicta. viij. q. iij. siqs testibus. ⁊ ꝓterea sola ꝓtestatio si amplius nō sit ꝓcessum nō obest: qz licitū est ꝛesistere qñcūqꝫ añ fniam: vt dicit iura p̄dicta. ſ. l. q falsas. ⁊. §. memmisse. ⁊. l. alia. ℒ. Et ita sola ꝓtestatio nō nocet: si nō ꝓcessuꝫ fuit ad actū qñ credat si ꝓ ipso dixerint: ⁊ si ꝓcessum fuit ad reꝓrobatiōnē: ⁊ nō obtinuit: si dixit ꝓ ipso nō ꝓdest. ⁊ exponе ꝛefaciū nō credat. i. nullo modo credat. ſi. ij. q. vj. biduū. V. si aduersarius. vbi habes difficile ē vt hic audiat. i. nullo modo audiat. ℒ. ad. l. coꝛ. ꝛe sal. imperator. ⁊. xlviij. di. quanꝛūlibet. ⁊ j. q. j. ꝓnapertus. vel intellige quod dicit ꝛefacili nō credat qñ ab initio anteq̄ ꝛeponeret ꝓtestatus fuit: ꝙ licitum esset in ꝓsonas obijcere. tūc enī ꝓsumptio est cōtra ꝛestem: ꝙ criminū timoꝛe aliqd dixerit ꝓ ipso: ne postea obijceret ei crimē. ⁊ tūc si dixit aliqd ꝓ ipso ꝛefacili nō credat nisi habito ꝛespectu ad qualitatē ꝓsone ipsius testis: vtputa si est talis ⁊ ita honestus: ꝙ ꝓter hoc nulla suspitio est ꝺ ipsuꝫ: ꝙ aliquid diceret timoꝛe alicuꝰ criminis: tunc creditꝛ ei. si vo sit suspecta ꝓsona: vt timoꝛe illo ꝓsumptio sit contra illum: tūc nō creditꝛ ei: vel ꝛefacili nō credatur sine alijs adminiculis: ß cum illis bene creditur. ⁊ sic dupliciter potest intelligi quod dicit ꝛefacili non credatur. Bernardus.

c ¶ In nostra. Sꝫ aduersa. Sup contrarietate testiū ita distingue. Si vnus testis ꝓtradicit sibi expresse: nō valet. iij. q. ix. pura. xxxij. q. vij. q aūt. ī. ꝛe ap. sollicitudinē. ℒ. ꝛe lib. cā. cū ꝓcū. ⁊. §. ꝛe ꝓba. licz. nisi incōtinenti hoc fecerit corrigendo dictū suū. ī. ti. ꝓxi. ꝓterea. Idem vꝛ si testis ꝓ ꝛte dicit falsum: vt ī nullo valeat dictū suū. ix. di. si ad sacras. ⁊. iij. q. ij. §. q falso vel varie. ⁊ §. ꝺ cā poſ. cū ecclesia. ⁊. iij. q. ix. pura. Si vo vnus testis ꝓtradicit pluribꝰ: talis cōtrarietas nō obstat: qz dictum vnius testis non ꝓbat aliqd. xxxij. q. ij. admonere. ⁊. §. e. Veniēs. ⁊. c. lz. Si vo plures testes ꝓtradicāt pluribꝰ si sunt oēs ex eadē parte: dicit qdā ꝙ nō valet. ar. §. ꝺ ꝓba. lz sicut cōtingit in diuersis scripturis. ī. ꝛe fi. instru. imputaꝛi. ℒ. ꝛe fi. instru. diuerse scripture. Si aūt ꝓtradicāt testibꝰ alteriꝰ partiſ: valet testimoniū plurū: ß hoc nō placet. lz enī testes inducti ex eadē ꝛte ꝓtradicāt sibi: nō tm succūbunt talia testimonia: lz ita sit in instrīs: qz testes nō potuerunt ꝑuidere: vt dixi. §. e. p̄nū. Dicas ꝙ si testes ꝓtradicāt testibꝰ siue ex eadē ꝛte siue ex aduersa: ꝓmo ꝓcedabit iudex ꝓtrarietatē illā si ꝑt. arg. §. e. cum tu. ⁊ ꝛe pe. di. j. piculose. ī. ꝛe V. sig. nihil obstat. ⁊. xj. q. iij. anteceſſoꝛ. ⁊. §. ꝛe ꝓsue. cū dilectus. nisi manifesta sit ꝓtrarietas. iij. q. ix. nihil. xxxv. q. vj. ꝛe parentela. ⁊ si manifesta sit ꝓtrarietas valet testimoniū plurū: nisi ex alteꝛa ꝛte tanta sit dignitas: vt merito ꝛebeat ꝓiudicare nūeꝛo: vt hic inferiꝰ ꝺ: vel nisi verisimiliora loquanꝫ ⁊ plꝰ ꝓbent. iij. q. iij. si testes. ⁊ §. ꝺ ꝓba. lz. V. fi. Si vo testes ex vtraqꝫ ꝛte oīno sint pares: ꝓ reo ſerꝫ suia. §. ꝺ ꝓba. ex lr̄is. ⁊. ī. ꝺ fi. instru. inter dilectos. in fi. nisi ī quatuoꝛ casibꝰ: in cā matrimoniali. liberali ⁊ vote ⁊ testamento. ff. ꝛe re iudi. inter pares. ⁊. ī. ꝛe re iudi. c. vlt. vbi habes illos quatuoꝛ casus. §. ꝛe ꝓbatio. ex lr̄is. ⁊. xxxij. q. j. siqs accepit. ⁊ ff. ꝛe inof. testa. si pars. Si aūt neuter posſideret ß vtraqꝫ petit rem ab alio. ſ. a tercio: si ꝓbatōnes sint hinc inde o no pareſ: res diuidat si pēt. arg. ī. ꝛe ꝓsump. afferte. Si res ē indiuisibilis: iudex pōt gratificare cui vult. arg. ī. parochi. si epūs. ⁊. ī. ꝛe iurepa. cū aūt. ⁊. lxiij di. si forte. vel diuidat res forte. xxvj. q. ij. sqꝛs. ⁊. ff. ꝛe iu. ß cū ābo.

archidi. absoluatis eosdem.

¶ Item dom lonó. ⁊ elien. epis. In nostra ꝓe. ⁊ infra. Cū igitur hic plures inde vo sint testes numero pauciores ꝓ ducti: quos non solum diuersa sed aduersa penitus in qbusdaꝫ constat testimonia reddidisse: quia etiam ad multitudinē tm ꝛespicere non oꝓtet: sed ad testium qualitatem ⁊ ad ipsoꝝ ꝛepsita quibus potius lux veritatis assistit: ex quibus motū animi sui conuenit iudicem informare: mandamus quatenus si testes vtriuſq ꝓducti eiusdē honestatis ⁊ estimatōnis extiterint: cum constet testes monachoꝝ esse testibus archidia. numero pauciores: ꝓ archidi. sentētiā ꝓferatis. Si vo testes ex parte monachoꝝ ꝓducti tante ꝑeminētie fuerint: ꝙ eoꝝ auctas alioꝝ sit merito multitudini ꝓferenda: ab imperitōne

¶ Item dom poꝛi. s. fridiani lucañ. ⁊ magistro. g. canonico pisano. Am litteris vestris q̄ ꝛe positionib⁹ testium intellexim⁹ nihil esse cōtra lucanū electum sufficienter ostensum: nisi ꝛe auditu tm ⁊ fama: cum super alijs siqua forte videātur esse ꝓbata: testes sint vl soli vl tales qui non potuerint illa legitime comꝓrobare. Quia vo sup matrimōio qō idē clericus dicitur contraxisse cum vidua testes ñ fuere recepti ꝓpter ap. ob. ne laici vl femine in tali ꝛeciperent articulo cōtra ipsum: nos vt tāte irregularitatis obiectio nō remaneat indiscussa: mandā⁹ q̄. testes siue laicos siue feminas dūtaxat idoneos q ad ß fuerint ꝓbandū inducti: recipiatis legalit ⁊ examīetis ꝓcu-

Si vo testes ꝺicunt instrō: aut ꝓtradicūt instrō in quo scripti sunt: aut alij ī q̄ scripti ñ sunt. Si ꝺicūt instrō in q̄ scripti sr: ꝓualent te stes instrō. §. ꝛe ꝓbat. icio. ⁊ arad h⁹. ff. quēad. testa ap. l. j. in fi. ⁊ in aut. ꝛe fi. instru. §. si vo. aliqd. Si vo ꝓtradicant instrō in q̄ nō sr scripti dic vt §. ꝛe ꝓba. tercio. Sz qd vbi duo petūt eādē vxoꝛē ⁊ equalit ꝓbāt: vr ꝙ ꝛe ei cui cōsentit. ℒ. ꝛe nup. vidue. ⁊. j. q. vl. sancim⁹. Si aūt nō vult consentire in aliquem: ꝛef ditioꝛi ⁊ melioꝛi. si eque sint ꝓ oīa pares: sorte alteri ꝛe ꝓ iura p̄dicta. xxj di. cleros. Si vo testes inducti sunt iam ad ꝓbandū aliquem articulum: ⁊ alij post modū inducāt ī ꝓiū indirecte stat secūdis ī. e. ex tenoꝛe. ⁊. §. e. series. ⁊ argu. ℒ. ꝛe ꝛben. stipu. optimā. ß hoc intelligo vel qñ secundi sunt plures ⁊ meliores. ⁊ si equales

numero: recurrat ad dignitatē: vt hic. al's staret potius ꝓmis: quia potius ꝑsumit subornatio in secūdis q̄ in ꝓmis.

f ¶ Caꝺotū animi. §. ꝛe renū. ī p̄ncia. ⁊. iij. q. ij. si testes. ⁊. §. eo. ca. g ¶ Pro archidiacono. §. e. cum tu. arg. ī. ibi: ꝑsumit. ꝙ ꝓterea. vtraqꝫ pars vel ꝛef dixit: qz illa dicta simul poterant esse vera: hic vo ñ ideoqꝫ recte stat maioꝛi parti.

h ¶ Preferenda. vel saltē coequāda: qz tūc iudicabit ꝓ reo: vt dictuꝫ est in ꝓma not. ꝛla. Qō hic ꝺ recurrendū est ad dignitatē ꝓsonaꝝ: vt auctoritas ꝑsit multitudini ex altera parte: intelligit qñ nūerus in modicū excedit. §. ꝛe elec. ecclesia vestra. si enī multū excederet: tunc ꝑsit nūerus. arg. ī. §. ꝛe elec. dudū. si. xix. di. in canonicis. Sz in q̄ quantitate ꝑsit⁹ auctoritatē vel nūeꝝ? istud erit in arbitrio iudicis discreti: eqtate inspecta. qz ꝛeclarari l' regula ꝛefacili dari nō posset. ff. ꝛe diuer. ⁊ temp. p. ꝛe accessionibus.

¶ Am lr̄is. Audiru. sic ergo testimoniū ꝛe auditu tm cū fama non facit fidem. ī. ꝛe accusa. inq̄sitionis. §. quesiuisti. ⁊. ī. ꝛe eo q̄ cog. ꝓsang. vxo. hue. sup eo. Arg. ī. §. e. eo. ꝓterea. vbi creditur testimonio ꝛe auditu cum fama. ⁊. xxxij. q. j. dixit. ß loquit ibi ꝛe ꝓsumptione violenta: ⁊ ibi speciale est in eo casu: al's nō sufficat. sed hec fama purgationem inducat: vt in ꝛeꝛe. inquisitoꝛis ⁊ h. vt patet inferius. Bernar.

k ¶ Probata. Nota ꝙ in causa criminali enā ciuiliter mota: lz actoꝛ habeat ꝑsumptionem ꝓ se: non tamen ꝛefertur ei iuramentū. immo locum habet regula: actoꝛe non ꝓbante: reus absoluit. ℒ. ꝛe edendo. qui accusare. tamen si infamatus est ex hoc: ꝛebet inde se purgre. in ciuili aliud: quia si actoꝛ habet bonam ꝑsumptionem ꝓ se: habito ꝛespectu ad qualitatem ꝓsone ⁊ cause ꝛefertur ei iuramentū. ī. ꝺ iureiuran. c. vlt. ⁊. ℒ. e. in bone.

l ¶ Soli. i. singulares. ⁊ nō nō valēt. §. ꝛe ꝓba. lz. ⁊. §. ꝛe elec. bone.

m ¶ Tales. forte criminosi vel male opinionis, ⁊. c. cum dilecti. vnde ei non creditꝛ. ij. q. vij. testes.

n ¶ Cum vidua. corrupta al's nō obesset. xxxiij. di. valentino. ⁊ ꝙ cognouisset eam si corrupta esset. §. ꝛe biga. ꝛebitū.

o ¶ Feminas. Nota ꝙ cum opponitur crimen siue irregularitas in modum exceptionis contra clericum ciuiliter indifferenter admittit laici ⁊ femine: vt hic patet, sicut in ꝛenūciatōne. §. e. ti. qñ. quia licz

ġaꝯ ō crimie: ñ agit crimialit: vt in.c. qm̃ ꝺ.e. vñ ꝓcurator pōt inuenire. ī. ꝛe accꝰ. sup his. in fi. al's mulier ñ admittit in crimie. xxxiij.q.v. mlier. ꝛ. ī. ꝛe v. sig. forus §. vlti. xv.q.j. ex eo. nec in testamto admittit. inst. ꝛe testa. o. §. testes. vlt. sed nec mlier. Item aliud ꝓ ꝺ.e. ꝛecetero. ī. ꝛe ac cusa. memorim. ꝛ. c. cū. p. mãconella. ij.q. vij. laicos. et. c. ipsi a posto. ꝛ. c. testes. et hec oĩa ꝓria loquunt cū crimialit agitur.

a ¶ Excōicantes. videt q testes ꝓpelli possunt: vbi odiosa ꝓponit excepto. ar. ꝺ. ꝛe elec. cū dilecti. vbi electores ꝓpellunt ꝛetegere fraudē: sed ꝺ nihil dicit ꝛe testib: sed ꝛe impedientib testes: et ideo dicas q nō ꝛebēt ꝓpelli sup hoc dicit no. ī. t. pr. dilectorū. vbi ꝛe hoc. i fi. no tule. et dicit. ī. ꝛe accusa. sup his. in ḋam notula: que incipit: ꝛ tamen. vbi ꝛe hoc.

b ¶ Purgatiōez. arg. p illis qui dicuntur semp accusato indicē daz purgatiōez: qō ñ est ver: nisi ex hoc infamatus fuisz. vj. q. vlti. qō autem. et. ij. q. v. ꝓbyter.

c ¶ Fuisse. Sz ġliter hoc potuit ꝓstare cuz singuli essent in suis testiōnijs singulares ꝺ. ꝛe ele. cū dilecti. et c. bone. j. ꝛ. ī. ꝛe accusat. cū dilectus. in fi. Sic. Io. bñ potuit ꝓstare ꝓbãdo abñtiam ffm tpe ꝓtento in lris. ī. ꝛe his q fi. a ꝓla. quãto. ꝛ. ī. e. ti. ex tenore vel ġliens fiebat mentio in capto ꝛe hoc facto: nulla fuit habita mentio ꝛe talib lris ꝺ. ꝛe ꝓba. tercio. ar. L. ad. l. cor. ō fal. qui veluti. Nō ergo ġliter puniēdi sunt qui ꝑter ꝓsciam capituli hmōi literas nomine capituli scribunt: q tanq fal sarij puniūtur si. ꝛe his que si. a ꝓla. quanto.

d ¶ Olim olim. meneñ. ista eccla meneñ. q al's dī sancti dauid: olim fuit archiepalis: sic apparet p ꝓnlegiū ipius eccle: quam cantuarien. archiepus tenet p suffraganea eccle sue. archidiaconus ipsius eccle sup statu seu libertate illi⁹ monit ꝙnem archiepo cantuarī. dicens eā liberaz esse: et p ꝓsequens ꝛebet esse metropolis superiectis eccleſijs vuallie hoc dicit tan. qui factum nouit.

e ¶ Per excepti̇ōez. forte obijciebat ei q nō hēbat mādatū et sine lris sui capli et epi nō erat audiēdus: vt. ꝺ. ꝛe pcu. c. j. sed nō est ver in hoc casu: q quilibz alius etiã minor pōt ꝓsequi iniuriã eccie sue: ne trahat ī peiorē statū. xij. q. ij. ñ liceat. etiã aliis ꝓtradicentib. ff. ꝛe li be. cã. l. j. ij. ꝛ. iij. licet alias quncta ꝓsona repellat: si agat ꝓ volūtate alior. ff. ꝛe pcu. pōnus. §. vl. sed ḋ nō est ita. nam ꝙlibet agẽ tenet ꝓ eccia. ij. q. vij. ġptopt. ꝛ. v. q. v. nō vos. et sic vnus iste resistit oibus. xxxj. di. nicena. ꝛ. ī. ꝛe his q fi. a ma. par. ca. cū in cunctis denē: excōicantes solēniter si qs eos impedire ꝓsumpserit q minus testimoniū ꝓhibeāt vitati.

¶ Demū attestatōnib publicatis: si forte ꝓstiterit irregl'aritatẽ hmōi ñ esse ꝓbatã: indicatis eidē electo purgatiōez canonicã ꝛe obiectis ꝑ septē canōicos maiozis eccie vel pozes eccīaz ciuitatis lucañ. ꝓbzos seu diaconos bone fame ꝓstandã q recepta ꝓfigatis ei tminū quo ꝓsecrādus nr̄o se ꝓspectui r̄ñtz. Si vo vl' irregl'aritatis ipedimtū fuerit ꝓbatū: vel ifra tminū ꝓstitutuz ñ ꝓstiterit purgatiōez indictaz vos eū a ꝓlatiōe lucañ. eccl'ie amouētes, mãdetis ex pte nr̄a capitulo: vt electiōez ꝛe alio ñ differāt canōice celebrare. Archiꝓsbzm aūt lucañ. ꝛ. g. sacristã: q ꝺ predictū electū lr̄as nobis subnoīe maiozis ptis capli ꝛestinauerūt: cū ꝓster ꝑ attestationes ꝓdictas lōge maiorez partē capli nō fuisse ꝓsciaz hmōi lr̄az: ab officio ꝛ bñficio ꝛemūcietis esse suspēsos: donec mereāt nr̄az idulgentiã obtinere. ¶ Bē vulnē. epo ꝛ ꝛecano ꝛ priori sancte trinitatis eboza.

Olim olī archi. meneñ. aduersus cant. archiepm sup statu meneñ. eccie ꝓposuit q̃onē ꝛ ifra. Mãdamus q̃ten⁹: nisi ꝑs aduersa ꝓdictū archidiaconū ꝑ exceptiōez legitimaz repellere valeat ab agẽdo ptib si poterit fieri vl' ꝓcuratoꝛib eaz ad locū se curū ꝛ idoneū ꝓuocatis ꝛ lite legitime ꝓtestata testes ꝺs archiep̃s in anglia ꝛ ꝺs archi. duxerit ꝓducẽdos in vuallia recipe, ꝓcuratis. Vel si archiep̃s citatus legitime vel p se vl' p ꝓcuratorẽ ido neū noluerit ꝓparere aut litem etiã ꝓtestari vos testes maxie senes ꝛ valitudiarios ꝺs archid. duxerit ꝓducẽdos ꝑ ap. ob. admittatis: ꝛ ꝓpositiōes eoz ꝓscriptas ad se. curetis ap. ꝛestinare statuentes ptib tminū ꝓmptorīū q̃ p se vl' rīsales idōeos nr̄o se ꝓspectui repūtēt sñiaz r̄ceptu re. ¶ Dem ꝓori ꝛe bolonie. ꝛ. j. rectori eccleſie ꝛe bozell'.

Ex tenore vr̄az accepim⁹ lr̄az: q cū vob cām q̃ vertit int'. r. militē ꝛ. m. mulierez ꝓmiserim⁹ fine ꝛebito tminādā et ifra. ꝑs mlieris ꝓposuit q dictus miles ꝓus corporale ꝓstitit iuramtū: q ipaz duceret i vxorē. postmodū carnalit ꝓgnitaz traduxit in domū. Miles vo ḋ inficiebat oīno: adijciens q ꝛ si hec vera cēnt: eaz tñ ꝛe iure hẽre nō potuit: eo q alia tūc viuentē p⁹ duxerat i vxorē. Cū p testes militis videret eē ꝓbatū: q ipe añ festū purificatiōis beate ỽgi nis. b. mlierē solēnit accepit vxorē: ꝛ testes. m. mlieris dicerēt q i septiana pascali seq̃nte festū ꝓdictū ō ea ducēda ꝓstiterit iuramtū ꝓdict⁹ miles ab ipetitōe ipi⁹ absolui cū instātia postulabat. Vel ex pte sepe dicte mlieris extitit r̄plicatū: q eo tpe nec nō ꝛ añq̃ testes dicti militis diꝛerāt eū cū alia mr̄imoniū ꝓtraxisse fuerat sp in eboz. puncta cō mozat⁹: cū testes ipi dicerent ḋ longe ex̄ dictā puncta actū esse ꝛeterminantes tpus et locum q̃ per testes idoneos erat ꝓbare

Ar. ꝺ. ff. q ꝛ a qui. mslī. nō fi. si qs hac lege. §. q̃ens. Et ita intelligẽ ꝛe alia excepti̇ōe: puta rei iudicate: l' q eēt excōicat⁹ vl' alia ꝓsit'ez Io. Item ar. est ḋ q exceptiō emptoria añ litē ꝓtestatã: ꝑ obijci et ꝑbari ꝛ sic repelli a actor ab agẽdo: qō ver est in tribz casib. sup ꝛe lit' cōtes. c. exceptionis. in concilio lugde.

f ¶ Valitudinarios. sic sup: vt lite ñ ꝓtes. quoniam. j. responso.

g ¶ Receptuꝝ. sic videtur q ꝺ ꝓtumacē possit ꝓcedi vsq ad sniam et lite nō ꝓt. Si hec est vera lr̄a: et loquit ꝛe diffinitiua: sic nō solū senes ꝟ oēs indifferent sunt recipiēdi: et hoc vī dicē sanus lr̄a testes maxime senes. ꝛ sic istud maxie ꝓprie ponit: et sic ē iste vnus casus in q̃ fauore libertatis r̄cipiūt testes lite ñ ꝓtes. ꝛ sñia ꝓferē sicut ꝓtingit in electiōe ꝓlati vl' mr̄imonio carnali. ꝺ. vt li. nō ꝓt. q̃m §. porro. et ē ar. ad hoc L. ꝛe ingenu. ma. l. diffamari. ꝛ sic intelligebat tan. Alij exponūt istaz lr̄am sñiaz. i. inlocutoriam. sc̃z ꝛe missione in possessiōez si alia ps ñ veneri: l' si ptes venerit: lite ꝓmo ꝓstabūt. Sz ꝓma lectura ex ipa pte lr̄a. nā si papa vellz intellexisse ꝛe inlocutoria: ꝛe ea mentiōez fecisset. ī. ꝛe rei. ad audiẽdā: et. ꝺ. ꝛe sñia. interlocutoria. ꝟ multū videt obstare huic cū dicē senes ꝛ valitudinarij: cū illi ꝓsueuerūt recipi lite nō ꝓt. vt in. c. q̃m vnde si papa intelligebat: q in casu isto possint recipi lite nō contes. ex pte actoris simplicit dicere ꝛebuit: recipiatis testes ꝺs archidiaconus duxerit ꝓducendos ffm q ꝓcepit in casu ꝓsimili cū actor absens est ꝓtumacit et reus ꝓns. ꝺ. ꝛe w. et ꝓtu. cām que. ideoq videtur q loquat hic ꝛe sententia interlocutoria et testes senes et valitudinarij recipiant: ne copia subtrahat ꝓbationū ex eoꝝ ꝛefectu: vt. ꝺ. vt lite nō contē. q̃m. ꝛ sc̃m hoc dixit maxie. i. tm̃. Vel dic vt dixit tan. et hoc pōt intelligi ex eo q dicit maxime: qō verbum nō fuit in antiqua ꝓpilatione et quia nō recipiūtur testes lite nō ꝓt. cū sit missio in possessionē ꝓpt ꝓtumaciā: sed sumari examinato negocio fit missio. ꝺ. vt lite nō ꝓt. q̃m freq̃nter. §. in alijs. et. §. se. b.

h ¶ Ex tenore. ꝓgniram. ꝛ sic iducū sunt mr̄imoniū ꝓsumptū. ī. ꝛe pdi. appo. ꝛe illis. ꝓtra quam ꝓsumptionem nō admittit ꝓbatio in ꝓtrarium. ī. ō sponsa. is qui fidem. Ber..

i ¶ Inficiebat. Et ita p narratiōnē et r̄ñsionem facta est ꝓtestatio litis ꝺ. ꝛe elec. vnduum. ꝛ. ꝺ. ꝛe li. conī. c. vno. et. L. ꝛe li. conī. l. vna.

k ¶ Adijcientes. in modū exceptiōis. sic. ꝺ. ꝛe or. cog. c. j. ꝛ ex istis ỽbis ꝛebes istrui q̃ ḋeas r̄ñdē ꝛ ꝑ q forma: q sic excipiēdo ñ ꝓficeris. ī. ō exce. cū venabīl'. vbi ꝛe h⁹. ꝛ. ff. ꝛe excep. ñ vtiq. ꝛ. ī. ō exce. venabīlē.

l ¶ Tunc viuentē. ille allegauit turpitudinē suā: vñ nō ꝛebuit audiri

ī. ꝛ vna. int dilectos. ꝛ. ī. ꝛ pcel. pben. cū sup ḡone. et. s. ꝛ pfes. cū sup. sed in casu isto et in ḡlibet: vbi vertit periclm aīe: audit allegās turpitudinē suā. s. e. sic. ꝛ. ī. ꝛ re indi. latos. et. c. pfanguinei. ꝛ in cā liberali audit aliqs pfitens turpitudinem suā. s. se vendidisse filiū in genuū. C. ꝛe lib. cau. l. j. vin. Jtē ex eo qđ dicit: tūc viuentē: pz q hec

ñ poterat esse vxor: sed si pma esset ꝛefuncta et hec sciebat illū aliā hīe anteqū ptraxit cū eo: eā postea habere nō posset ī. ꝛ eo q̄ vxr. in ma. sup h°. ꝛ. c. ex tuar. et c. cū hīet. si vo credebat eū esse solutū qñ pfuit cū eo bñ posset eum habere. ī. ꝛ eo q̄ vxr. in ma. c. j. ꝛ. c. veniens.

a ¶ Admittendos. hic habes expresse: q̄ post publicatiōez testiū etiā in eadē instāna iudicij testes recipiūt sup nouo articlo vel exceptione. s. e. ꝛ testi. vbi ꝛ h°. ꝛ. s. e. series. ꝛ. C. ꝛ excep. si qdem. C. ꝛ pba. exceptiōez. ꝛ. ī. ꝛ excep. ꝛemq̄. sup veti vero nō sunt recipiēdi s. e. fratinitatis. vbi ꝛ hoc. Sed certe licitū ē muleri pbare absentiā viri. ḡ et eodem modo licitū est viro pbare p̄lentiam: q̄ mos vtriq̄ gerēdus est. ff. ꝛ pba. circa eū: q̄ nō dz actori licē qđ reo ñ liceat. ff. ō reg. iu. nō dz. Et ita est ar. q̄ postq̄ dicit testificata: nō possum inducere testes sup eodē articlo. ß alius ē modus inducēdi ꝛ ad aliō nūc q̄ pmo. ī. e. veniens. et. c. cum in tua.

b ¶ Jgnificauerūt. intentarūt. qđ eis licuit. s. ꝛ cau. po. pastoralis. et. ff. ꝛ vi ꝛ vi ar. cū fundū. §. vlti. et. ff. ꝛ acqui. pos. naturaliter. §. nihil. Ber.

c ¶ Rōne. Ver rō bona erat: q̄ iudicū vñ vi dat heredi et bonorum possessori. ff. ꝛ vi et vi ar. l. j. §. h° interdictū. et dat in heredē in id qđ ad eū puenit. ff. ꝛ vi et vi ar. l. j. §. pe. ꝛ. l. se. et. xvj. q. vj. si epūs. Et ītellige q̄ dat ī heredē iuris. C. si ex delic. defunc. l. vna. ñ aūt ī hered̄ rei: q̄ ñ ois ad quē res puenit: tenet iudicio vñ vi. s. ꝛ fisti. spo. cum ad sedem. ꝛ. ff. ꝛ vi et vi ar. cū a re. si rēi sciens rem illam recepit a ꝛiectore: tenet. s. ꝛ resti. spo. sepe contingit.

d ¶ Deberet. monachis peremptō quartā pductionē testiū cum solēnitate legali sup iudicio possessorio: quā cū iudices denegarūt: monachi appellauerūt ab interlocutoria ī eos lata. vt infra patet.

e ¶ Solennitate. quā habes. ī. e. c. pe. et in aut. e. ti. §. quia vero.

f ¶ Dies. idē tpus dat ad appellandū a diffinitiua. ij. q. vj. anteriorū. et sic pz q̄ infra. x. dies debet appellari ab interlocutoria. s. ꝛ elec. cum dilecti. alīs transit in rem iudicatā: vt ibi dicit. idem etiam tpus dat ad supplicandū. C. ꝛe pa. impe. offe. aut. que supplicatio. vin.

g ¶ Effrenatā. Nō nominatē iuris: sed rō est antiqua. sic. ī. e. pri. et ff. ꝛ testi. l. j. in fi. et ex eadem cā posset iudex ꝛnegare tertiā et etiam sextam. si. ff. ꝛ iudi. nōnunq̄. xxiij. q. iij. ꝛ illicita. et. s. ꝛ w. ꝛ ptu. cū dilect. exā eadem subest cā in sexta sue in tercia: vt in q̄rta: idez seruandū est hīcinde. s. ꝛ transla. int corporalia: vel si infra certū tpus causa ꝛeberet terminari. s. ꝛ offi. ord. ꝛ causis. vin.

h ¶ In pbatōe. s. q̄ si pbet se appellasse infra. x. dies. ex cā premissa.

i ¶ Condēnantes. et sic pz q̄ appellans iniuste pdēnādus est in expensis alteri pti. et istud generale ē. ij. q. vj. oimō. ꝛ. ī. ꝛ ap. vt ꝛbius et q̄ remitti dz ad eūdem iudicē a quo appellauit: vt dicit ille ꝛcre. vt ꝛbius. et. eo. ti. cū in ecclia. Sed q̄re tm iura pdicta nō remittūtur ptes ad pōes iudices: si apparuerit monachos frustratorie appellasse.

parata. Dz ecōtra fuit ex aduerso rñsum: q̄ cū attestatiōes iam eēnt hincinde solēnit publicate locus pductioni testiū iam non erat. Quia igit dubitatis: vtr post publicatiōez attestationuz sup illo articlo ꝛberēt testes admitti nos inq̄sitioni vre aucte pītiū rūdemus: testes m'ieris ad pbādū illū articlm admittēdos.

¶ Dez pōi sancti victoris

Jgnificauerūt nob: ꝛ infra. Cum cā que vertit int abbatem ꝛ monachos scti dionisij ex vna pte ac abbatissaz ꝛ moniales ꝛe forcell' ex alta tā sup proprietate q̄ sup possessiōe pozar? ꝛe argentorio: iudicibz a nob cōmissa fuisset: ꝛ moniales sup cā pprietatis pus litez ingresse testes pduxissent: ī illa postmodū possessionis iudicū suspēso petitorio ītētarūt: ꝛ infra. Ihī in cā possessiōis quā mōiales petebāt ea rōne q̄ ille qbz ipe successerāt inde fuerint violēt eiecte: testes fuerunt ab vtraq̄ pte pducti et eousq̄ pcessum vt publicatō iā fieri ꝛeberet: ꝛ infra. Mandam? q̄tenus si vobis pstiterit abbatem ꝛ monachos q̄rtaz pducti-

h° ideo ptingit: q̄ pōes iudices remiserunt negociū dño pape: et ita reuerti esse iudices p relationem. vt. s. ꝛe offi. leg. licet. in pn. et. C. ꝛe rela. l. j. et. ij. et vt patet ex pēn. c. quid iuris su ꝛe hmōi expensis dictum est plene. s. ꝛe w. et ptu. funem. Ber.

k ¶ Liquere. nō vi q̄ plene liqueat: nisi postq̄ renūciatū fuerit ꝛ cōclusuz cū añ rñciatōnez possint ptes adhuc pducere testes sup nouo articulo et instrar. s. ꝛe elec. dudū. et ī. ꝛe fi. instru. cū dilectus. Ber.

onem testiū cum iuris solēnitate sup possessorio petiuisse: ꝛ pter h infra ꝛecem dies post interlocutoriam sniam appellasse nisi forte iudices q̄rtam pducti onē negauerint p eo q̄ voluerit effrenatā multitudinē testiū refrenare: vos ad quartā pductionē adhibita solēnitate legali admittatis eosdē: ipos si ī pbatiōe ꝛefecerīt in expēsis legitimis cōdēnātes. et nisi adeo sit ī petitorio iā pcessuz: vt plene possit ꝛe pprietate liqre: vos cām possessiōis: ad quā ō iuris bñficio abbatissa ꝛ moniales habuere recursuz: pmit? Eminetis: in cā p prietatis postmodum pcessuri: alioq̄n q̄onem Eminetis simul vtranq̄.

¶ Dem epo placētino

C Lm causaz que int archiepm rauen. ac cōmune fauen. ꝛ infra. Quia vero vtriq̄ pti nimis existerz onerosuz: vt testes pducerēt cozā nobis: mā damus q̄tenus recipias testes q̄s vtraq̄ ps tam sup pncipali negocio q̄ in psonas testiū duxerit pducendos: ac eos diligenter examiare pcures: ꝛ ō singulis circūstātijs prudēt inqrens

l ¶ Recursum. ß esto q̄ monales obtinēāt in possessione: ḡ habebunt rem cū fructibz a tpe ꝛiectionis. s. ꝛe resti. spol. grauis. et. ff. ꝛe vi ꝛ vi ar. l. j. §. qui vi ꝛiectus est. Dz pone q̄ monachi obtineāt: postea in petitorio: ḡ habebūt rez cū fructibz a tpe litis pēt. sup ꝓpietate: et ūm putent sibi moniales q̄ pmo intētarūt iudicū ꝓprietatis: q̄ litis pestatiō exequat oēs possessores: ꝛ per litē pcepta. fiūt male fidei possessores. et rōne fructus post litē pēt. oēs restituēdi sunt cū ipa re. C. ꝛe rei ven. certū est. ꝛ. ff. ꝛe peti. hered. et si lege. §. si ante litē. sed forte inspicit litē pcep. ꝛe nouo scīta sup ꝓprietate: et quia moniales pmo querebant mō querunt. Et hoc ꝛer est ūm legistas qui dicūt q̄ ex toto renūciat iudicio ꝓprietatis: anteq̄ admittat ad possessoriū. Scōm iura canonica nō renūciat iudicio ꝓprietatis: vt hic dicit. q̄ postea oīa pcedere in iudicio ꝓprietatis. Sed scōm hoc videt q̄ fecerūt sibi pudicium circa fructus pceptos: et post litis pcepta. sup ꝓpietate: si monachi postea obtineant in iudicio ꝓprietatis. Jo.

m ¶ Lm cām. in psonas. Dz cū exceptio que opponit in psonas testiū debeat refutari in tpus disputationis post publicatiōez testiū: vt. s. e. pcepti. quare papa dicit qđ statim hoc faciant. ideo fecit ne differat negociuz: q̄ pstimptio erat ptra fauentiū. ne cā ptrahendi negociū obijcerent in psonas testiū post publicatiōez: vñ papa voluit sup hoc prudere. et ideo nō fuerūt admissi ad hoc. s. ꝛe pba. licet. in casu tñ statim admittit ad pbandū. vñ cum dz q̄ ille sit odiosus ex criminali cā. statim debet hoc pbare. C. ꝛe testi. aut. si dicat Si ex leui cā vel pecuniaria odiosus dicit: recipiat eius dictū: et in tpus disputationis reseruet hmōi qō: vt ibidem dicit. et in aut. e. ti. §. si vero. colla. vij. Jtem et in alio casu cū obijcit testi q̄ sit seruus: si dicat se liberū nō debet admitti: nisi pus ostendat cartam sue manumissionis. C. eo. ti. aut. si testis seruus. ar. contra. q̄ statim debeat audiri qui obijcit crimen testi. s. e. ex pte ade.

n ¶ Procures. sigillatim per se. al's nō valeret eoz dicta. ī. e. venerabili. et. ī. ꝛe accusa. inquisitionis. §. j. et. s. ꝛe elect. quia ꝓpter. ar. C. ꝛe testi. nullum. Ber.

o ¶ Circūstantijs. al's nō puenit ad vitatē. xxiij. q. viij. occidit. an sez lucri gra vel inimicicie? testificent: et ꝛe aliis circūstātijs ꝛe quibus traditur. ff. e. l. iij. ꝛ. iij. q. ij. §. si testes. Ber.

p ¶ Be causis. Causam enim scienne debet querē index: quam si nō rediderit non valebit dictum testis. iij. q. iij. §. sola. et. xxiij. q. iij. si habes. et in aut. ꝛe testi. §. et licet dudum. colla. vij. Si vero index non quesierit et testes simpliciter dixerint se scire: valebit. ī. ꝛe in di. s. c. vbi ꝛe hoc. ꝛ. ff. ꝛe no. ope. nū. ꝛe pupillo. §. qui nunciat. in fi.

a ¶ Persons. ipoz testiū: an etiā sint honesti. iij. q. iij. §. ij. Sz nūquid testis tenet respondere an sit criminosus purus vt talis qui ñ possit testificari: et videt q sic: q: iste sunt circūstanne tē quib⁹ querit. ff. e. l. iij. et. iij. q. iij. §. si testes. et q: testis in cā criminali et ordinandus equiparant. ij. q. vij. ipi ap'li. ⁊. c. testes. sed ordinandus tenet dicē crimen suū l. di. ex penitentib⁹. et xxiij. di. c. vl. op. ar. j. tē excep. tēmp. sed ptrariū nō inuenit ꝑ stabim⁹ legib⁹ ꝓdict⁹ qō em nō mutat: ḡre stare phibet. ℒ. tē testa. sancim⁹. Sz ꝫ videt: q nō teneat rnd̄ere: q: nemo tenet ꝓdere se. tē pe. di. j. nō tibi dico. Nec auētas loquit tē eo q in iudicio anime confitet: et ille nō tenet crimen suū occultū publice cōfiteri. Quid ꝑ dicem⁹ sans potest dici q tē bet rnd̄ere saltem ad ea tē quib⁹ tradit. iij q. iij. §. si testes. ⁊. ff. e. ti. l. iij. et op. ar. j. tē accu. inquisitiōis §. j. Si tē alijs introgent nō tenent rnd̄ere: ꝑ tē cōsuetudine ñ introgant. Et sartis videt honestū q non introgent: misi tē his tē quib⁹ fit mentio in ll. predict⁹: quia talia nō sunt ampliāda: ꝑ restringenda. Preterea testes tebent ꝓgnoscere linganttū ꝓsonas a quib⁹ et ꝓa quos inducūtur: aliter nō videt q ꝓsint ꝓgrue testificari. ar. in aut. e. ti. §. j. coll'. vij. et in aut. ō instru. cau. circa pain. §. si quis igit ℒ. tē iur. vēli. sancimus. §. sin aūt dubi⁹ in fi. Et si dubitetur an testes ꝓgnoscāt cōtrahentes vel litigantes: exhibendi sunt ip sis testib⁹ vt eos ꝓgnoscāt: et i eadē forma in qua esse ꝓsueuerūt: q: mutata forma ⁊ substātia ḡsi mutata videt. ff. ad exhi. iulianus. §. sed et si q̄s. Istud frequenter fit: ꝑcipue vbi factū suspectum ꝓsumitur. Ber.

b ¶ De loco. exemplo danielis.

c ¶ Tempore. q: si diuerse sunt siue in loco siue in tpe: nō valet eoz dictū. iij. q. ix. inhilominus. nec intellige tē tpe. i. tē q̄litate tpis nisi esset suspectus testis. vel ex tpe. i. ex mora. et ex hoc etiam redd̄it testimonū suspectū. iij. q. iij. §. item in testib⁹ ꝓsiderandū est. ℒ. cū em testis ꝓsumit suspectus: quibuscūq; modis pōt inquirenda est vitas ar. xxx. q. v. iudicant. et. xxxv. q. ix. graue. et ℒ. tē eden. is apud quē. in fi. Judex ꝑ discretus in omnib⁹ istis et alijs ꝑ que possit veritas melius ꝑscrutari tebet introgare. aliter enz ad veritatem non possumus puenire. xxiij. q. viij. occidit. t.

d ¶ Testes aūt. ⁊ cēta. Clausula ista ñ respicit oia supioza: q: testes illi q̄ induxit sup crimnib⁹ ñ ꝓpellūt. j. ti. ꝓt. dilectoz. vbi tē hoc.

e ¶ Compellas ꝑ excōicationem. ℨ. eo. tam litteris. et hoc bñ potest quia ꝓstat impedimentū cause: et q: iurisditio ad omnia extenditur sine quib⁹ causa expediri nō potest. ℨ. tē offi. tēlega. ꝑterea. et. c. prudentiam. §. sexta. ad fi. et. c. j. et. c. suspitionis. et. ℨ. e. tam litteris. et. ff. tē iur. om. iu. l. ij. Et si nullo mō potest ꝓpelli: et ita testes non pñt inde dicere vitatem: quid erit⁹ videt q tebet haberi ꝑ producto ac si tpositsset ꝓta illū qui facit illū impediri: vel ꝓsentit: q: si vellet ꝑ hibere: ne taliter impediretur: bene posset. j. e. ꝓstituti⁹. et ar. iij. q. vij. §. ista. ℣. si quis aūt. ar. ꝓta. j. q. iij. quis ꝑsulatus.

f ¶ Effrenatā. sic. ℨ. e. c. ꝓt. ⁊. ff. tē testi. l. j. in fi. Et sic vlt. xl. dicitur esse effrenata mlitudo sic. infra tē c'e. ex. milatores. Sz hoc potius ꝓsiderat ꝓm magnitudinē cause et ꝓsonaruz q̄litatem. nā q̄nq. xxiij milia dicūt pauci. xlv. dis. disciplina.

g ¶ Voluerint. hec lra ꝓt intelligi ꝓm distinctiōz illius. l. ℒ. e. ti. l. vl. j. e. pñtata. vel dic vt dicebat io. et lau. q q̄dm attestatiōes sunt clause: pñt adhuc idem testes iterato induci vt addant: q: forte tūc nō habebāt oia in mēoria in aut. eo. ti. §. q: vero multi. et ar. ff. tē q̄stiōpen: l' vt corrigāt errorem suū. Sz illud non credo: q: hoc dñt facere incōtinenti et nō ex intallo. j. ti. ꝓ. ꝑterea. in fi. et ar. ad hoc. xxxv q. vj. tē parētela. in v. discordasse. Sed si q̄s testis secūdo inductus dicat cōtrariū eius q̄ ꝓmo dixit: tunc dictum suū nō valet: nec credit ei ar. j. eo. cū in tua. j. tē ap. sollicitudinez. in fi. nisi forte ita esset q ꝓme attestationes non valuisset: puta ab eo recepte. qui nllam bēbat iurisditionē: vl' potius q: ꝓ nō scriptis tebent haberi: nec tebuit publicari. ꝑ potius incidi

h ¶ Quemens. tē hac materia loquit j. tē app. constitutus.

i ¶ Appellationem. bñ allegabant isti ꝓcuratores: si hō ꝓbare possent scz q ꝓta iustitiā: q: executio ꝓ hoc suspendit: sic si obijciat q̄o falsi. ℒ si ex fal. i'tru. l. vl. lau.

k ¶ Voluerit. q: dicebat q erant ꝓstituti ꝓcuratores ab excōicatis: vt ꝓz in integra. in fine.

l ¶ Audiendus. sniā lata inter me et te nō est executiom mandanda. si ius alterius ꝓis leditur. j. tē re iudi. cum sup. et. ℨ. tē offi. tēleg. sup eo. et. ff. tē ap. a sententia. Lau.

m ¶ Incōtinenti. Nota sniam executōni mandandā: misi statim ꝓbet exceptio. ℨ. tē resti. spo. lras. ℒ. tē ꝓpensa. l. vl. in fi. et. ℒ. tē or. cog. l. fi. §. vl. si. j. tē re iudi. cum sup. Ber.

n ¶ Fundaret. q̄d tebz audiri ꝫ illam sniaz que lata erat ꝑ archid.

o ¶ In articlo. ad quē ꝓbandū fuit admissus. ſ. q̄ sua intererat.

p ¶ Vellet. q: ad hoc cogi nō poterat: cū ob aliud ꝓbanduz fuissent inducti. j. e. cum cām que. et ar. ℨ. e. ꝓstituti⁹. j. eo. cū in tua. ex ꝓsensu tñ valuissent. ar. ℒ. e. ti. l. vl. Ber.

q ¶ Pars. sed ḡre necesse habet iste. p. ꝓta sniam illam inducere testes cum illa sniā ei nō tebeat obesse: q: res inter alios acta: alijs obesse ñ tebet. j. tē fi. instru. inter dilectos. et. j. tē re iudi. c. pe. in pn. Rnd̄et: q: tē hoc agebat: an sniā ei ꝓiudicasset qui sciebat rem ad se pertinentem tractari: q: si ꝓmo sibi actio eius rei ꝓpetebat et ꝓmisit sequentem

ō causis videlicz ꝓsonis loco tpe visu auditu scīa credulitate fama ⁊ ētitudīe cūcta plene ꝓscribas: ⁊ ifra. Testes āt ⁊ cēta.

Ō si forte fauētimi vel alij eos q̄s dictus archiep⁹ ad phibēduz testionium vitati duxerit ꝓducēdos ꝑsūpserit ipedire: tu ipos ab hmōi ꝑsumptōe cessare ꝓpellas. ¶ Volētes aūt effrenataz mlitudinē testiū refrenari volumus vt hīcinde q̄dragenariū numez testiū excedere nō pmittas: ita videlicz vt si fauent. testiū tēpositiones ratas hīe voluerint: q̄ a ferrarien. epo ⁊ abbate pōpoñ. recepte fuerit: testes ipi ꝓputent in numero ꝑlibato: alio q̄n cū attestationes ipe sint clause: ijdē testes si necesse fuerit iterato ꝓducant. ¶ Item tē nouo fonte et casedei abbatibus.

Q Emēs ad ap. se. c. archi. claremon. hūiliter supplicauit: vt sniaz super tēcanatu claremon. eccie ꝓ eo lata q̄ tā fuerat in pte execution̄i mādata: facerem⁹ in totū executiōi māda ri. ℒ cū āt ꝓcuratores capli claremon. in nra pnīa ꝓposuerint sniaz illā ꝫ iusticiā ⁊ post ap. ad nos interpositā pmulgatā: ⁊ ifra Et idē archi. ipos tanq̄ ꝓcuratores admittē noluerit: l' dictis eoz aliq̄ten⁹ rnd̄ere. p. sbdi. nr se ipi opposuit ex aduerso asserēs canōice se in tēcanū claremon. electū ꝓpe q̄ dict⁹ archi. i sua petitiōe ñ erat aliq̄ten⁹ audiēd⁹ q: tēcanat⁹ ipe ñ ad illū ꝫ ad se potius ptinebat: ⁊ ifra. ℒ cū igit sup his aliq̄diu disceptassent: i locuti fuim⁹ vt dict⁹. p. si posset incōtinēti suā intētiōez fūdaret: qui cū sup ꝫ testes et instra ꝓduxerit intloquēdo pnūciauim⁹: q sua interat: vt se possz opponere arch. mēorato. Lite igit int eos tā sup electōe q̄ sup sniā ꝓtestata q̄situ fuit ab ipo archi. vtz attestatiōes pus exhibitas i articlo supdcto i ꝫ iudicio vellz admittere. q rnd̄it: q vellet dūmō possz obijcer tā in ꝓsonas testiū q̄ i dcta. Quo audito ps aduersa rnd̄it q attestatiōib⁹ illt i ꝫ iudicio vti nolebat: cū nō sup pncipali negocio: ꝫ sup articulo incidēti fuissent lite nō ꝓtestata rcepte. vñ sup toto negocō alios volebat testes ꝓducere l' eosdez Pars aūt rnd̄it aduersa q cum testes illi tā sup sniā q̄ sup elcōe dixissent ⁊ eoz attestatiōes fuissēt i iudicio publicate: ñ licebat eidē postq̄ testificata dixerat sup eisdē articul' alios testes ꝓducere ꝑserti cū i ꝫ iudicio attestatiōib⁹ illt vsus fuisset sbdi. plibatus. Nos igit iusticia pnūciauimus exigēte: q testes eēnt recipiēdi sup toto negocio: q̄s vtq̄ ps ducerz ꝓducendos. Quo circa mandamus q̄tenus receptis testib⁹ et rōnib⁹ partium intellectis cām ipsam tā sup pncipali

r ¶ Emens. tē hac materia loquit j. tē app. constitutus.

s ¶ Appellationem. bñ allegabant isti ꝓcuratores: si hō ꝓbare possent scz q ꝓta iustitiā: q: executio ꝓ hoc suspendit: sic si obijciat q̄o falsi. ℒ si ex fal. i'tru. l. vl. lau.

t ¶ Voluerit. q: dicebat q erant ꝓstituti ꝓcuratores ab excōicatis: vt ꝓz in integra. in fine.

u ¶ Audiendus. sniā lata inter me et te nō est executiom mandanda. si ius alterius ꝓis leditur. j. tē re iudi. cum sup. et. ℨ. tē offi. tēleg. sup eo. et. ff. tē ap. a sententia. Lau.

x ¶ Incōtinenti. Nota sniam executōni mandandā: misi statim ꝓbet exceptio. ℨ. tē resti. spo. lras. ℒ. tē ꝓpensa. l. vl. in fi. et. ℒ. tē or. cog. l. fi. §. vl. si. j. tē re iudi. cum sup. Ber.

y ¶ Fundaret. q̄d tebz audiri ꝫ illam sniaz que lata erat ꝑ archid.

z ¶ In articlo. ad quē ꝓbandū fuit admissus. ſ. q̄ sua intererat.

a ¶ Vellet. q: ad hoc cogi nō poterat: cū ob aliud ꝓbanduz fuissent inducti. j. e. cum cām que. et ar. ℨ. e. ꝓstituti⁹. j. eo. cū in tua. ex ꝓsensu tñ valuissent. ar. ℒ. e. ti. l. vl. Ber.

b ¶ Pars. sed ḡre necesse habet iste. p. ꝓta sniam illam inducere testes cum illa sniā ei nō tebeat obesse: q: res inter alios acta: alijs obesse ñ tebet. j. tē fi. instru. inter dilectos. et. j. tē re iudi. c. pe. in pn. Rnd̄et: q: tē hoc agebat: an sniā ei ꝓiudicasset qui sciebat rem ad se pertinentem tractari: q: si ꝓmo sibi actio eius rei ꝓpetebat et ꝓmisit sequentem

agere: ꝓuidiciū sibi fecit. ff. de re iudi. c. pe. ff. de re iudi. sepe. q: hꝰ ipo tacite renūciare videt inri suo. ff. de his q fi. a ma. par. ca. ex ore. q: q cito sciuit cām ullam dctari: statim debuit ꝺdicere ⁊ se opponere. qđ cū nō fecerit: ꝓsumit ꝓsentire. ar. ff. de offi. vel. qū olim. et. iuj. di. si fuꝰ et. ff. qui ma. ac. pos. insup. secus si nesciuisset cām agi. ar. ff. de accu. si cui. §. hisdem. Preterea adhuc idem vel alij testes sup hoc sunt admittēdi: et ita sup eodē articulo ⁊ int easdē psonas testiū publicati te stes itez recipiunt. vñ petra. ff. eo. fratruus. cū suis ꝓcordan. Sz iā solutū est: q: illud pugnat ꝓpter diuersuz modū agēdi. ff. e. cū in tua et. c. cū cām q. Sz si alie etiā qui ꝓmo iduci fuerūt: ꝑtrariū dicunt in fcto iudicio: quid erit: nō credo valere dictum eoz. licet aliud sit iudicium: et alius modus agēdi. ff. e. cū in tua. ⁊. ff. ꝺ ꝓsump. lras. ff. de pba tio. per tuas. Ber.

a ¶ Canonicos: q̄ em in capl'o fuit p alios pbari non pōt: cū alij ad capl'm nō vocent. sic et que dicit fuit p alios ñ facili explorant. ff. de repu. ꝓsensu. §. sup plagijs. ff. de quest. interrogari. ff. ad silꝫ. si quis in gram. §. si pupillus. et. §. fe. ⁊ l. j. §. si vir aut vxor. licet alꝫs apud domesticos facile qđ ꝓfingat. ff. de dona. datā. ar. ff. e. in lris. Itē est hꝫ ar. q excōicat' post absolutiōz sua restituit ꝓtimo statui. iuj q. j. c. j. Item ea que in capl'o agunt: per alios pbari debent: vt hic dicit. Et hec est cā quare appellit canonicus ferre testimoniū ꝑ eccl'iam suā sup ꝓtractu tunc cū capl'o suo: nec debeat ideo pdere bñficium suū quia hoc fuit ꝓpulsus. ff. de bo. lib. qui cū maior. §. penū. secus esset si assumeret ad officiū: vt in aduocatione vel ꝓcuratione: q: tūc pdere de bet bñficium suū. ff. de postul. c. vlt. ℞ ideo absolui tur ad cautelā vt possint testificari. q: dicebat q erant excōicati post appellationem. alꝫs nullus absolui ad cautelā. Nec intelligas q quilibz excōicatus voca tus ad testimoniū debeat absolui. et ℞ ideo absoluunt ad cautelaz: q: nō poterant pbari p alios q̄ p illos de capl'o: vt lra dicit.

b ¶ Vbi q̄nibz. iuramn. sed cū iuramento bñ. alꝫs q̄ntumcunq religiosus sit aliquis in ꝓuidicio alterius nō est ei credendū. ff. e. nup. et sic cā monachi q̄ alij clerici pōt ferre p eccl'ia sua testimoniū. ff. e. insup. ⁊. c. cū nūcius. et. ff. de iureiu. et si xp̄us. in fi. ex. iuij. q. ij. super prudentiam. Ber.

c ¶ Remittat. et sic ꝑz q̄ iuramētū testis pōt remitti. et hoc iō: q: vbo aduersarij possum totū ius meū reliquere: vt. ff. de fideicō. l. vl. Sed videt q nō possit remitti: q: introductū est vt reli gio iudicantis nō circūueniat: et sic videt q in fauorē iudicātis: ergo ꝓtes nō pōt illud sibi remittē. So. iuramētū illud iudicis aucte remit tit: et illud iuramentū ꝓncipaliū in fauorē ꝓtis ꝓstat: vñ pōt illud sibi remittere ꝓtes. Sz nūquid iuramētū illud pōt remitti in causa matri monali de ꝓsensu ꝓtium: dico q nō: q: nec eoz ꝓfessioni stat in causa mātrimoniali etiā si fama ꝓsentiat siue rumor. et hoc iō ne colluderent adinuicē ꝓtes mātrimoniū. ff. de eo qui cog. cō. vx. sue. sup eo. sed in cō tingendo videt q possit remitti: q: ibi credit ꝓfitenti: dūmō ñ sit in alte rius mātrimonij ꝓiudiciū. ff. ꝺ clande. ꝛespon. c. ij. Sz qđ dices ꝺ iuramē to calūnie an possit remitti a ꝓte parū videt q ñ: q: nec ꝓsentio va et de ipo nō ꝓstando. §. de iura. calū. cetez. et videt exꝑssuz. ff. de iura. calū. l. ij. §. ℞ q: veremur. sed eadē rōne qua iuramētū testi remittit q: in fauorē partiū ꝓstat vt vitas eliciat et nō occulteť. xiij. q. ij. q̄ q̄ pōt iuramētuz calūnie remitti. q: illud ꝓstat in fauorē ꝓtis ne calūnioſe aliqđ fiet et vt vitatē vel saltē ꝑm q extimat ꝓtexat. ff. de iura. cal'. l. ij. §. sin aūt. ad fi. Dicūt quidā vt io. et. b. et alij seqces q iuramentum istud de calūnia exꝑsse remitti nō pt: sed tacite bñ remitti pt. nec ſnia ꝓpt hꝰ cessaret. ar. ff. de ꝓcu. filiusfa. §. veteram. et. ff. e. ti. ita dēmū. vbi exceptio ꝓcuratoria ꝺ milite exꝑsse remitti ñ pōt: tacite vo bñ pōt ff. de arreu. l. iuramādū. §. q̄ iusur. sic aliqñ tacita ꝓhibitō plꝰ opat q̄ exꝑssa. argu. ff. de solꝫ. vero ꝓcuratori. §. alia. et. l. si qs stipulat' fue rit. ꝛ. in melle. §. j. alij dñt vt. m. ⁊ eius seqces q ñ pōt nec tacite nec ex

q̄ etiam incidenti fine canōico terminetis. Quia vo que in capitulo aguntur: nō facile pñt: nisi p canōicos ipos ꝓbari volumꝰ vt ad cautelaz absoluatis eosdē vt vocati ad testimoniū libere valeant p vtraq̄ parte testari.

¶ Dem bisuntino archiepo.

¶ His q̄nibz ⁊ infra. Ado nachi vo de suis fratribz ac quersis testes ī causis ꝓpriis ꝓducere absq̄ iuramēti exhibitione nō pñt: nisi forte a pte remittat aduersa.

¶ Dē attrebatēn. episcopo et dedimen. ⁊ vrsicam pi abbatibus.

Dilecto filio arie.. ꝓposito nob innotuit exponēte: q cū cām que int ipm et comitissaz flandren. sup donatione. vj. ꝓbendaꝝ sacerdotaliū agitatur vob episcope ac abbati dedimē. et attrebaten. decano duximus ꝓmittendā: idez ꝓpositus citra litis ꝓtesta. ꝓposuit: q: testimoniū decani necessariū erat sibi in cā ꝓdicta cū de iure suo ñ nisi p ipm ⁊ aliū vnicum tm̄ testem facere fidē possz. vñ postulauit: vt in cā ipa eo ꝓcederet exclusio vel supsederet in negocio q̄sq̄ sbstituerem⁹ aliū loco eius. vos aūt petitiōz eius admittere recusastis. q̄mmo post ap. a pbēdaꝝ ipaꝝ donatiōe suspēdistis eūdē Me igit ob testis ofectū ei⁹ iusticia valeat opire: te abbas vsicā pi loco ipi⁹ duxi⁹ sbrogādū: mādates q̄ten⁹ si ē ita: suspensione ꝓpositi flaxata in cā iuꝛ ꝓtis

d ¶ Dilecto filio. litis ꝓtestanōz. ꝓtestando q p illa vba nun. nō intendebat litem ꝓtestari. ff. de or. cog. cum dilectus.

e ¶ Unicū. Sz nunqđ esset idem si haberet duos ꝑter istū: videt q nō: q: duo testes sufficiūt. ff. e. l. j. et. j. de testa. relatum. ⁊. iuj. q. iij. §. ite vbi nunc⁹. ⁊. ij. q. iij. §. j. adhuc credo q ꝛmoueri dēat a iudicio: et ꝓcipue si illi duo sint viles: et q: testes ñ bñt oīa in memoria sp: et sic veritas occultaret: et p bationis copia totalit dēret ar. op. ff. vt lite nō pt. qm. j. ꝛnſo. et curare dñt mgīatꝰ vt ita salua sit rerum ꝓbatio. ff. e. ti. curet et ar. in aut. e. ti. vl. colū. col'. vij. ⁊. ff. ad l. acq. in lege. Si aūt plures habet: nō debent remoueri. q: vbi aliqs hꝫ sufficientes testes: alij nō ꝓpellunt. ff. e. ti. c. de testib. in fi. Sz nunqđ edet idez in cā criminali: vi q nō: q: in criminali nō ꝓpellunt testes. j. ti. ꝓpr. dilecto iuz. adhuc credo q sit remouēd⁹ non ob. eo q nō potest compelli: quia pōbus induci posset vt testificaret: sed si omnino nollet testificari nō deberet remoueri. etiaz in cā ciuili. si iudex vellet iurare q nil scit de causa illa: nō debz remoueri Idem credo tenendū si aliquis in fraudem petat: vt causa talibus ꝓmittat: licet haberet alios plures. q: fraus et ꝓdesse nō debet. ar. ff. de ꝓcu. ſmo. nobis. et. c. sicut. et. §. de rescrip. sup literis.

f ¶ Exclusō. hoc habet locum quando clausula illa: q: si non omnes tc. ponitur. Ber.

g ¶ Recusastis. et male. q: etiaz pt testimoniū dicere debet. iij. q. iij. §. item in criminali. ℣. si res exigit. nec em̄ arranda est copia ꝓbationum. ff. de incen. rui. nau. l. nequid. §. de his. Sed quid si imperres illum in iudicem qui volebat esse aduocatus meus in illa causa. ob hoc nō remouet cum alū possim habere aduocatum: nisi hoc volo scire certe: vt mihi subtraheres copiā aduocati periti. ar. j. e. ꝓstituens. ⁊ iij. q. vij. si quis aūt. Sed si ei revelaui secreta cause mee. ñ sufficiat ad remouendū eum: q: nō debet iudicare sm ꝓsciam: sed sm allegata. iij. q. vij. iudicet. Sz quid erit si iudex iste de quo queritꝰ ꝓmittat statum vices suas alij nihil sibi retinēdo: nūquid tenet talis ꝓmissio et si tenet: nūquid pt iste esse testis coram illo: dixit iohānes q nō potest coram eo ferre testimoniū: quia fungit vice eius qui delegauit. et idem est iudicare p alium qđ per se. ar. ff. de offi. vel. cōs. et hoc modo nō sit iudex: sufficiat q fuit vt nō possit esse testis. ij. q. vj. statuendum est. Satis honestum putarem: et q possit ꝓmittē et q possit esse testis coram illo. et. c. illud statuendū: loquit de iudice qui ꝓgnouit de causa. et hoc potest dici p dcre. istam: quia iste iudex fuit: et tū admittit ad testimoniū: imo ꝓpter hoc remouetur. Et si ordinarius peteretur in testem coraz officiali suo: nūquid deberet testificari: credo q sic: si necessitas immineret. Ber.

h ¶ Testis decessū. et sic eo remoto potest ferre testimoniū in causa Sed nūquid aduersarius potest obijcere in ꝓsonam istius decani: vt a testimonio ipsum repellat: non: cum ipsum approbauerit in iudicem eum eligendo: sed in dicta bene potest obijcere. iij. q. iij. §. si qs testib. iij. q. iij. §. offerat. et. xxxij. q. v. horrendus.

i ¶ Subrogandum. Cum vnus iudex alij subrogatur totus tempus habet qđ alij concessum fuerat. ff. de iudi. si iudex. et hoc cum res est integra. Si vero non est integra: tunc si est delegatus habet residuū tempus: si ordinarius non minus anno. ff. de iudi. edictum. ff. de iudi. ꝓperandum. §. sin aūt. in medio. Jo.

k ¶ Relaxata. de facto quatenus de facto processit. ij. q. vj. arguta. argu. j. de ap. ad ꝓsentiam. et. §. de offi. ordi. c. penulti. quia appellationes sunt legitime et suspensio nulla. j. de senten. excom. per tuas. §. de offi. ordi. c. penulti. Ber.

Significauit. ꝛperire. ar. q̄ futuris casibꝰ prudēt ꝛbemus occurrere. sic. §. vt lite nō ꝓ. qm̄. j. rñso. et. §. e. si q̄ testiū. et. j. alb̄icus. et. j. ꝛ. ꝓhib. vti. vel muti. cū dilecta. et. ff. loca. si q̄s domū. ad fi. ff. ad. l. acquil'. in. l. acquilia. ff. ꝛ. vsufruc. l. j. in fi. et C. ꝛ. vsu. pupil. l. vlt. ff. ꝛ. furt. qui tabulas. ꝛ. l. qui vas. et. xxiij. dis. in noīe dñi. et. §. ꝛ. elect. licet. et instrā omnia ꝓpter hoc fiūt j. q. vij. salubꝝrimū m Idoneos. inter hāc receptionē testiū et illam que fit cuz timet ꝛ. de morte testiū vl' absentia diuturna §. vt lite ñ ꝓtesta. qm̄ j. rñso. multiplex est differentia. Dic em̄ recipiunt oēs testes in differentiaz iuuenes q̄ senes. sed in casu illo nō recipiunt: nisi illi tm̄ ꝛ. quoruz mors timet: puta q: sunt senes vel infirmi ꝛ. q̄ rum absentia diuturna timet: vt ibi dicit. Item b̄ statum publicantur ad ꝑpetuā rei mēoriā ibi ñ publicāt b̄ ꝓsignāt. illi ñ valēt p̄ annū nisi ifra ānū vel agat vel ꝛnūciet illi ꝓsone ꝓtra quam inducti sunt: vt ibi dicit: isti ꝑpetuo valebunt tanḡ aurenucū instrm: quorum dicta sunt redacta in publica monumenta. C. ꝛ. re iudi. gesta. Item ꝺ illos pōt obijci i ꝓsonas: sed ꝓtra istos ñ: si appareat instrm ꝛ. nūciationis: vt dicit vin. sed hō nō est verū. Item b̄ ꝓducunt vbi non mouet nec timet lis in pñti: ibi secus. Et no. q̄ hec publicatio videt habere locū etiam tm̄ in defensiōe siue exceptiōe: nō aūt in actiōe: nec est ꝓtra riū. ff. ad. l. acquil'. in. l. acquilia. q: isti testes ꝓsignant: sic intelligit dñs azo legē illā. imo dico idem in actiōe q̄z ꝑ eandem. l. ff. ad. l. acquil'. in. l. acquilia. ibi publicant et sñia ferē: sed ꝺ demonstrationis exactio ꝑperit tm̄: cum extuerit ꝺmno: vt ibi dicit. §. vt lite nō cont. qm̄. j. rñso. in aut. e. ti. §. et. hoc vero. col'. vij. sed i his duabꝰ ꝓc. ꝓsignant. et in aut. ꝓdicta vbi dicit. publicant. i. publica manu trāscribunt: vt loquat ante li. ꝓtest. cū illa ꝛere. qm̄ sm̄ vnum modū legendi. Si vis intelligere aut. loqui in casu ꝛere. hmōi: tunc ꝓprie sedet. publicant. i. in publica monumēta reducunt: vt ibi dicit. vin. n Monumenta. hec est bona ꝓuisio ad cautelam futuroꝝ: vt sic redigantur testes in publicā formaz et aliud ꝓfiliū poterat habere eccl'ia ista ꝓtra patronos vt faciant ei chartā libertatis sicut agit ꝑ apocha facienda. C. ꝛ. si. instru. plures. Apocha sit dantis antipocha recipientis: sic et libertus agit ꝓtra patronū: vt faciat ei chartā manumissionis. C. ꝛ. libe. cau. sicut datam. aget ergo eccl'ia officiō iudicis. scīz leges ageret ꝺmnone ex illa lege sicut datam. et. ff. ꝛ. cōdit. ex lege. l. vna. vin.

o Benūciando. Zr. q̄ nō valet receptio testiū: nisi ꝛnunciatio ꝛ. hoc etiā facta sit ꝑti aduerse. §. e. in noīe ꝺmini. j. ꝛ. fideiuss. ꝓstitutus. et. §. vt lite nō ꝓ. qm̄. et. iij. q. ix. charte. quod est verum. Item ar. q̄ facta ꝛnūciatione siue venat ad videndum testes siue nō: valet receptio testium. §. e. ti. in nomine dñi. et ꝛ. hac ꝛnunciatione. fieri ꝛbet publicum instrm: vt si dubitaretur ꝛ. ꝛnūciatione: forsitan q: si negaret ab aduersario: ꝓbaret ꝑ instrumentum

p C Um causa que. tempore. tempus em̄ contractus inspiciendū est. j. ꝛ. emp. et ven. cū dilecti. C. ꝛ. rescin. vendi. si volūtate. in fi. ꝛ. ff. ꝛ. euic. ex mille. §. j. et. ff. ꝛ. mino. ꝛmq̄. §. scio. et. §. ꝛ. elect. vdū. q Ad aliud. aliū articulum habes. j. ꝛ. emp. et ven. cum cām que et est pars istius olim erat tota integra: et ibi ꝓbatum fuit q̄ monasterium ꝛceptum fuit vltra dimidium iusti p̄cij nō ꝛterminando q̄ntū vltra: vñ ꝓbari mō ꝛbet quantū valebat res vltra dimidium iusti p̄ cij. Sed q̄liter ꝛbunt ꝓbari excessus ꝛceptionis sine quātitate valē ꝛ. rñdeo bo mō potuit esse. q: cum res esset vēdita ꝑ ꝛcem: testes dicebant q̄ res valebat multoplus ꝛ. xx. ß nō taxabant quanto plus ꝛ. xx. et illud plus ꝛbet ꝓbari. Sed illi testes qui fuerūt inducti ad ꝓbandum ꝓmū arriculum: q̄uo admittuntur ad ꝓbandū secūdū q: si tūc fuit ꝛrogatus q̄ntū valebat res vltra xx. et ipe rñdit q̄ nescia ebat: nō videt viterius admittendus. Sed intelligo q̄ simpliciter dixerūt: nec fuerunt interrogati ꝛ. q̄ntitate excessus vel hoc nō nocet: q: postea potuit scire q̄d tūc etiā nescaebat et ītorma re suā sñiaz ex alijs argumētis: nec ꝓpi hoc est ꝓtrarius sibi: nec dicūtur testes ꝓduci super eodē articl'o. q: ad aliꝺ inducunt mō q̄ ꝓmo. sic. §. e. venīes. et. j. e. cū in tua. ꝓmo em̄ dixerunt testes q̄ res valebat vltra. xx. mō dicūt p̄cise q̄ res valet vltra xxiij. vel. xxv. vel aliā certā quantitatē declarāt vlt. xx. Sz q̄liter hoc ꝓbat? dico q̄ ex q̄litate rei et q̄ntitate redditūs ꝓbat p̄ciū rei. C. ꝛ. rescin. ven. si q̄s. ff. ꝛ. re. eo. qui sub tu. vl' cura.

Ignificauit nob ꝑsb̄ sanctū. n. sabiñ. dioc. q̄ fūdatores eiusdē eccl'ie liberā eā esse volētes fundatiōnis tpe se in ea nihil iuris retinere dixerūt. vñ timēs ne ꝓcessu tpis ꝓbatiōis copia valeat ꝛpire: puideri sup b̄ idez ꝑsb̄ postulauit. Quocirca mādamus q̄tenꝰ testes idoneos q̄s ipe sup b̄ duxerit ꝓducendos examīes diligent: ꝛ eoꝝ dicta in publica redigi facias monumēta ꝛnūciādo fundatoribꝰ añdictis vl' eoꝝ heredibꝰ: vt receptiōi testiū si velint int'sint: ꝛ sup ꝛnūciatione sic facta ꝓfici facias publicū instrm. Item epo et archidia. vrbeuent.

Um cā que int' economū monasteriū scti. m. ó monte: ꝛ ifra. Cū igit abbas ꝛ frēs eiusdē loci ꝓbare intēdant q̄ntū ꝑtiū sup hoc duxerit ꝓducēdos: ꝛ infra. Si vero ps mōasterij ad huc articlm eosdē testes ꝓduxerit: q̄s ad aliū ꝓbandū ꝓduxit: vos nihilominus eos recipe ꝑcuretis: qm̄ aliud est ꝓbasse ꝛceptionis excessum: ꝛ aliud ꝓbare quantitatem valoris. Item. Lbericus miles nob insinuare curauit: q̄ cū olim inter ipm ꝛ. c. mlierē rauēnat. coram capl'o rauennateñ. mrimonij q̄o verteret: tandē lata fuit diuorcij sñia int' eos. postea vo dict? miles timēs sibi ꝛ filijs q̄s ó legitima vxore suscepit: ex eo posse ꝓiudiciū genāri q̄ i scptis redacta ñ fuit sñia mēoꝛata: supplicauit vt testes qui sñie int'fuere ꝓdicte ꝛcipi facerem?. Ioꝝ mādamus ꝛ. q̄tenus testes curetis recipe antedictos ꝛpositiones ipoꝝ in scpturaz publicā redigi facientes. Item belnac. epo. Um in tua dioces: ꝛ ifra Vtr aūt si accusatore idoneo ꝓparente ꝑ tres vl' q̄tuor testes int' iam ꝓuictos parētela ꝓbaret ꝑ ꝛpositiones eoꝝdē ꝛ. rioꝝ testiū ꝛrogēt fidei. xj. vel xij. ꝓpinq̄ qui antiq̄ores tpe ac ꝓbitatiores meritis añ ꝛctum mrimoniū in ꝛiuz iurauerant distinguendo ꝓsonas ꝛ gradus a q̄bꝰ directe hi ó quoꝝ copla agit descenderunt: an primi posteriorib ꝛferant: nō imerito queri

si fundus. in pn. q̄lz res estimat q̄ntū pōt colligi. in. l. ānus. in aut. ꝛ. alie. et emphi. ꝛn. §. sanctissimas. col'. ix. q̄lz etiā ꝓsideraē q̄ntū in. xx. ānis possit colligi. in aut. ꝛ. re. ec. nō alie. §. q: vo leonis. col. ij. vel etiā estimat sm̄ q̄ vendi poterat rūc. q: res tantū valet q̄ntum vendi pōt. ff. ad trebell'. l. j. §. si heres. nec ex affectu ꝛbet estimari. sed cōmuni estimatione. ff. ad. l. fal. ꝓcia. in pn. Jo.

r Receptionis. Licitum est ꝓtrahentib admittere se ꝛcipere. ff. ꝛ. mino. in cause. ij. §. in ꝓcio. verū est vsq̄z ad dimidiā: sed nō vlt? vt b̄ et. C. ꝛ. rescin. vendi. l. ij. et. j. ꝛ. emp. et ven. cum dilecti.

s Lbericus. in scptis. Nota q̄ sñia lata in causa mrim: oniali ꝛ. net: licz nō sit lata in scptis. et i alio casu quē habes. xj. q. j. si quis cū clerico. et. C. ꝛ. sen. ex peri. reci. aut. b. euuissimas. Contrariū habes. ij. q. j. in ꝓmis. in fi. vbi ꝛ. hoc. et. l. statutis. illa generalia fiūt hoc speāle fauore filioꝝ sicut in causis mrimonialib. multa alia speci alia sunt. vt dictum est. §. vt li. nō ꝓ. c. j. Ber.

t Publicā. ad hanc publicatiōz faciendam vocandi sunt q̄s negociū tangit et etiā heredes eoꝝ. §. e. significauit. sic etiā recipiūt testes ad cautelaz futuroꝝ. q: timet ꝛ. de testib? q̄ pñt nō esse ꝛpe luis. §. vt li. nō ꝓsc. qm̄. rñ differentia est int' istos testes ꝛ illos: vt dictū est. §. e. significauit. sic etiaz recipiūtur. ff. ad. l. acquil'. in. l. acquilia. Jo.

u C Um in tua. ad aliud. Cū em̄ in modū ꝛnunciatiōis ꝓbatum sit q̄ fama erat illos esse ꝓsanguineos: et q̄ esset scādalū si cō traherent inducti fuerūt ad ip̄obandā ꝓsanguinitatē: testes ꝛ. de illa cō sanguinitate vt omnis suspitio tolleret: et sic ꝛferūt. vt. j. ꝛ. spon. cū i tua q̄ ē ps ista. Postea vo ꝛcto mrimōio accusatore idoneo ꝓparēte

ij. ꝑ. tiij. alij testes idonei iurarūt illos esse ꝓsanguineos: cū directe accusabat mrimoniū: ⁊ ita ꝓpi diuersum modū agendi pñt idez ⁊ alij testes publicaꝛ attestationibꝫ eadem articlo. sic. ℟. e. veniēs ⁊ ar. ℟. e. cū cāz q̄ inter economū. ℣z ħ nō vī papa rñdere ad q̄onem ꝓpositam. ℣z dic q̄ eo ipso q̄ dicit: si in scō iudicio ille eedē pſone iurare vīet id qđ dixerūt in ꝑma: valet dictū eoꝝ: dat intelligi q̄ valet dictū istoꝝ q̄ secūdo sunt recepti: si ꝑm ipsorū in scō iudicō nō introducāt: aut alij: ⁊ ita ꝑm hⁿ separent. ℣z si vī q̄ isti tres vel q̄tuor ꝑcerant ꝓbꝫ. xij. vel xij. ly. ad aliꝫ sunt illi inducti: ⁊ ob aliud isti: nisi in scō iudicio tales īducerent vł rot: q̄ merito ꝑcerant ꝓbꝫ. ℟. co. n. c. ꝛ testibꝫ. ⁊. c. in nostra. ℣z dicas q̄ stabit istis scōis: si alij in ꝑtē nō inducant: cū sit alia cā ⁊ alius modus agendi. Ber.

a Casu. i. in cā mrimoniali sic exposui io. et ꝑm hⁿ ꝑz q̄ si aliqua ꝑs ꝓbabit ꝓsanguinitatē: ꝑs alia publicaꝛ ab attestationibꝫ ꝑt ꝓbare ꝓsanguinitatē: vt h vī et. ℟. e. series. nā in cā mrimoniali cē post iniaz illud ꝑt fieri cū inia lata ꝑ mrimoniū ñ trāseat in rē iudicatā. ℟. e. sic. ⁊. j. de sen. ⁊ re iudicat. ⁊. c. ꝓsanguinei. ⁊ xxxv. q. ix. §. his ita respondeō. i ti. ℣z io. dicē q̄ tales testes tūc remūti fuit recipēdi: cū ꝑs aduersa ꝓtestat se velle in cōtinēti ꝓbare ꝓsanguinitatē: ne postea sit ꝑcipitio ꝑ ipaz q̄ velut sibi nare testes. ℣z hⁿ ñ credo: q̄ sine ꝓtestē si ue nō bñ ꝑñt ꝓbare ꝑ riū cū sit aliꝰ articlus in q̄ agit de falsitate ꝓx dictoꝝ testiū de hⁿ dictū est. ℟. eo. series. ⁊. c. ex tenore. et vbū illud qđ dicit in hⁿ casu nō simplr sic exponō. i. in cā mrimoniali indirecte: q̄ nec ibi publicatis attestationibꝫ ab eadem ꝑte iuris rigore dñt testes sup eodē articlo ⁊ eodez mō induci: nec est in cā appellationis. ℟. e. fraternitatis. ⁊. ℟. de ꝓba. iuratū. vbi de hⁿ. sed sic ℣z exponi. in hⁿ casu. i. cū ꝓbata est ꝓsanguinitas ꝑ mrimoniū: potest alia ꝑs publicatis attestationibꝫ ipsorū ꝓbare ꝓsanguinitatē: vt in casu huius ca. cū agit de falsitate ꝓx testiū: vt dictū est. idē cēt in alio ipedimēto ℟. e. ex tenore. vel sic ꝑt exponi in hoc casu. i. cū alia agit vno iudicio: et alia in alio. ℟. e. veniēs. ⁊. c. cū cāz q̄ unt economi. tū si testis dicat ꝑm in scō iudicio ei qđ dixit in ꝓncipio: non valet dictum eius: vt h colligit. ⁊. ℟. de ꝓba. ꝑ tuas. ar. ad hⁿ. j. de ꝓsūp. lras. alia tū expositō

b Onstituimus. ñ teneri. ⁊ ita iuramēto tale cē nullū . melior est. est ipō iure q̄uis videat posse ꝙuari sine iteritu salutis eius et iō ꝙuandū videt: ħ in ꝓtate nō est ꝙuandū. q̄ expedit peccata nocē tū nō esse. ff. de minor. eū q̄. q̄ et i iudicio ꝓtatē occultare mortale peccatū est ꝓterq̄ in crimibꝫ. xj. q. iij. q̄squis. j. de. fal. c. j. ⁊ ideo tale

posset. Quāq̄ aūt ad aliud ⁊ ob aliꝫ iurauerit tā illi q̄ isti: tū si in scō iudicio ꝓzes ꝑsone iurate ꝓponerēt illa eadez que ꝓmo dixerūt: absq̄ dubio eoꝝ testimonia ꝓualerēt: nec eo posset ꝓtextu ꝛpelli: q̄ ptes testificata dicerāt: cū tal exceptio locū non habeat in hoc casu. ¶ Dem

Onstitutis i ꝑ. nra archiepo ⁊. m. canonico surrentinen. dū ipe illū de emie symonie referret: ⁊ ifra. Ceteꝝ qm a pncipio ꝓtestat ē ꝑsatus. m. ipe archiepi ꝓsanguineos mta ipedimēta ꝑ suā potētiā ꝑstitisse: q̄mn ꝓbationū copiā in nra pntia secū hēret: cū q̄sdaz induxerit ad iurāduz: ne aduersus archiepm aliq̄d dicerēt: ⁊ alios mis ⁊ tro ribꝫ a testimonio phibēdo arcere nitant: nos ex officio nro sup ħ ꝓuidere volētes: mādam vt generalē feras excōicatiōis sniaz i omes q̄ impedimēta aliq̄ō ipi. m. ꝑstare ꝑsūpserit i testibꝫ ꝓducendis. illos aūt q̄s vt dictū ē iurasse ꝓstiterit q̄ ꝑ archiepz mbil dicerēt: remūcies iuramēto hmōi nō teneri. Si q̄s aūt ō ꝓsanguineis dēi archiepi aliquē ō testibꝫ ꝑsūpserit impedire. q̄ verisīle nō videt vt eo inuito talia fierēt: ⁊ ob ħ ñ caret scrupło societatis occulte eo q̄ si voluerit: potuerit phibere cū sm legitias sciones imquā oñdāt se cāz foueret: ⁊ expiri debeat iudicis auctez elusaz q̄ tēsionis copiā subtrahit aduersario eūdē archiepm ab officio pōtificiali suspēdas: ⁊ facias manere suspēsuz donec illū fecerit a tali ꝑsūptiōe cessare. ¶ Dez magde

burg. ar. ⁊ ꝓposito seburg.

Onstitutis i pntia nra ꝑ curatore. a. sororis nobil viri marchiōis misinē. ⁊ nūcio illustris ꝓncipis bohemoꝝ: ⁊ infra. Pragen. eps ad petitiōz eiusdē ꝓncipis ipa volēte ad ipz accedere: vt suas cotā eo ꝓponerz actiones: ħ a satellitibꝫ eiusdē phibita q̄ ei bis l tercio phibuerīt ingressuz: ꝑ ap. ad nos mīpositā diuortij sniaz ꝓmulgauit: a qua ipa fecit ad nraz pntiā ꝓuocari ⁊ ifra. Adādam q̄ten ptibꝫ ad locū idoneū ꝓuocatis: recipiatis testes: q̄s vel nobil ipa ꝑ se vel ꝓnceps ꝑ ꝑte sua: cū ndū testificata: dicerēt: sup ꝓcessu pgen. epi vl posterioꝝ iudicū duxerīt ꝓducēdos: ⁊ nobil ipa ꝑ se vel testes q̄s induxit ꝓs vl alios si voluerit iducere ñ vetet: cū nō renūciauerit testibꝫ ꝓducēdis.

¶ Dem in concilio generali.

Licet ex q̄dam nccitate ꝑ munē formā oli fuerit in stitutū in ꝓsanguinitatis ⁊ affinitatis q̄dibꝫ ꝓputandis valere testimoniū de auditu cū ꝓpt breuē hoīm vitā testes ō visu deponere ñ valerēt vsq̄ ad q̄dū septimū ꝓputando: q̄ tñ plibꝫ exemplis ⁊ ceteris exꝑimentis didici mꝰ ex ħ mlta pricula ꝑ legitima ꝓuenisse ꝓnūgia: statuim ne super ħ recipiant decetero testes de auditu: cū tā q̄rtū q̄dū phibitio nō excedat: nisi forte ꝓsone q̄ues extiterit: q̄bꝫ fides sit merito adhibēda ⁊ ante litē motā testificata didicerint ab antiq̄oribꝫ quidez suis: nō vtriq̄ ab vno cū non sufficeret ille si viueret: ħ duobꝫ

iuramēto illicitū est. ff habes. ℟. e. intimauit vbi de hoc. Et sic ꝓz ħ. et. e. intimauit q̄ temerariū iuramētū ñ repellit aliquē a testimonio sic nō repellit ab electione. j. de iureiuran. sicut. Jo.

c Cleriſi. e. licz ꝑsumat q̄ isto fiat de voluntate archiepi: tamē hāc ꝑsumptiōz ꝑt archiepus elidere. j. q. iij. q̄ ꝑsumptus. ⁊. j. de hom. petrus. Jo.

d Scrupło. lxxiij dis. error. ⁊. xxxiij. q. iij. qui potest.

e Sanctiones. vt de postul. quidem dū in fi. ⁊. j. ti. ꝓpuenit. ⁊. iij. q. vij. §. ria. v. si quis autem

f Onstitutis. actiones. i. petitiones: q̄ ñ est ingrediū cui uismōi actio intentet. ℟. de iudi. dilecti. vbi de hⁿ. ⁊. c. examinata. vl defensiones quod melius est.

g Dicerent. et ita si dicitasset testificata vltius nō recipent testes sup isto processu esse mrimonial. secus videret si ageret ō cō sanguinitate ꝓbanda vel ipsobāda vl alio ipedimēto: vt. ℟. de ꝓba. cāz mrimonij. ⁊. ℟. eo. series. vbi de hoc.

h Jnduxit. ℣z nūquid idē testes ꝑii sepius ꝓduci q̄ssq̄ fuerit publicate attestationes ita vī vt h. ⁊. ℟. e. cū cām. vbi de hⁿ in glo. q̄ incipit hec ifra ⁊ hⁿ ꝑm tenoꝛ illius l. C. de testi. l. vl. etiā post publicatiōez ⁊ tū aliq̄ dicerent qs testificata ꝑt ꝓducere testes: nisi renūciauerit ꝓductiōi. in aut. c. ñ. §. q̄ vo. colla. vij. q̄uis. alia ꝓs videret at testationes. vt ibi dicit

l Licet ex q̄dam institutū. xxxv. q. vj. de parentela.

k Valerēt. vt. ff. de gradi. nō facile.

l De auditu. nisi sint graues ꝑsone ⁊ aliquos vidissent in aliquo gradu ꝓ ꝓsanguineis se haberi. vt. j. e. sequitur.

m Persone. ñ intelligas q̄ues appellari illos q̄ in dignitate sunt cōstituti. q̄ aliꝫ est dignitas q̄ q̄litas: vt. iij. q. iij. §. ite in criminali. v. in scōa lege. ħ q̄ues dicūt h qui ñ sunt leues: puta hō bone fame et opinionis ⁊ antiquꝰ hō: sic bñmeritꝰ vt qui nōdū remerunt. ff. de le. ij. cū pater. §. rogo. ⁊. l. cū q̄daz. ⁊. ℟. de scru. c. vno. vel seniores h appellant graues ad q̄s recurrit ꝛcitemdo testibꝫ de parentela. xxxv. q. vj. c. j. ⁊ semdo in dubijs et antiq̄s factis maior fides adhibet. ff. de fi. instru. l. vl. ⁊. ff. fa. her. si q̄ sunt. ⁊. ff. de le. iij. si chorus. §. j.

n Aldotā. secus esset si post motā. tūc em nō admitterent.

o Suis. qui eriā alijs ꝑsunt in ꝓsanguinitate ꝓputanda. q̄ ipi melius scīt suam genealogiā. j. qui ma. ac. pos. videt. ⁊. xxxv. q. vj. c. j. et. ij. et nō ab extraneis scīt. quia illi nō scīunt ita.

p Ab vno. Quia ille nō sufficeret et omnes illi qui causam habent

ab vno p vno solo ꝓbarī. ar. j. q. j. cū. ff. de ꝓb. ⁊ de. cui fundus q ¶ Adminus dñt audiuisse. Dz dic si illi duo audiuissent. in fi. ab vno: nō videt q valeat. et ꝑm hoc iudex ascenderet in infinitū hec questio nō ꝓcederet. sufficit g q audiuerint a senioribus suis de illa ꝓsanguinitate: ⁊ si vellent testificari de eo qđ audiuerūt a qbuscū q alijs: locū haberet obiectio. Itē et si plures essent testes ⁊ quilibet eor audiuisset ab alio q̄ alter: non valebit testimoniū: nisi q libet illor audiuisset a ꝑsonis ad minus vel nisi omēs ipsi ꝓuncium audiuissent a duobus. et ita est hic ar. q ille nō debet admitti cuius auctor repellit: sicut sepra illa nō debent recipi: cuius auctor reprobat. j. de hered. fraternitatis ar. ꝓtra. j. q ma. ac. pos. cū in tua. sed illud locum habet in accusatore: hoc in teste. Jo. n ¶ Auctores. Ar. q infamia non inducit purgatōs que ab initio auctore vel a leuibus ꝑsonis ꝓcessit. xj q. j. in canonicis. ⁊ j. ō accusa. qualit. et qñ. ij. Johannes.

f ¶ Legitimi. qua ꝑsonis viliby ⁊ indignis potte dignitatis non debent patere. j. de ꝓcessi. pla. int dilectos. et. C. de dignit. neq famosi. lib. xij. ⁊. C. de infa. l. vna. li. x. ⁊ argu. xxxij. q. v. precepti. Ber.

r ¶ Demonstratōne. sic. s. eo. quonens. et j. de ꝑsang. ⁊ affi. tua nos. ⁊. s. cum in tua u ¶ Gradus. Dz nū quid teneť ꝓbare de stipite: non. q: de illo ñ repit cautū: sed tm de lateribus: vt. s. e. series. ⁊ canō ponit fratres ꝑ stipite. xxxv. q. v. c. j. et. c. parentele. sufficit g incipe a fratribus. j. de ꝑsan. ⁊ affi. tua. Dz quid dices si quidam testes ꝓbant de vno latere: et alij ꝓbāt de alio latere tm: nūqd ꝓbata est hec ꝓsanguinitas. Jo. dixit q talis ꝓbatio sufficit: ⁊ hoc ꝓbat talit: si ꝓbať de martino q sit filius iohānis: ꝑ ꝑsequēs ꝓbať q Johānes est pr̄ martini. Itē si alij testes ꝓbāt q bertha est filia iohānis: ꝑ ꝑsequēs ꝓbať q iohānes est pater berthe. Cū g iudex ꝑstet q iohānes ē pr̄ martini: Item ꝑstat ei q est pater berthe. g constat ei q martinus et bertha sunt frater ⁊ soror et sic ꝓbata est ꝓsanguinitas illor. hoc ꝓcedebat io. et ita nō semper requirit q testes ab vtroq latere notā habeāt ꝓsanguinitatē. Item si quis vult improbare ꝓsanguinitatem. sufficit q interrūpat ꝓmum gradum. s. e. series. Sed hoc nō credo: nec discedo ab hac littera et ab aliis iuribus que dicunt q ab vtroq latere testes debent ꝓputare ꝓsanguinitatez. ar. xxxv. q. vj. de parentela. ⁊. s. e. quoniens. ⁊. j. de ꝓsanguinitate tua. et. s. eo. cum in tua. Ber.

p ¶ Uno. sine ꝓinquo sine remoto.

p Er tuas. audiendū. cū attestationes sunt publicate: nō sunt testes ꝑplius inforgandi: q timeret ſubornato testium. in aut. e. ri. §. q vero. col. vij. ⁊. s. e. fraternitatis. et rō cū nō possint testes noui induci; nec inforgationes aliq̄ sunt faciende. vt. s. e. c. iij. ſ. ſtruct; adminus. nec ab infamibus ⁊ suspectis: ꝑ a fidedignis ⁊ oī exceptiōe maioribus: cū satis videret absurdū illos admitti q̄ repellerent auctores. Nec tm si vnus a ꝑtibus vl infames ab hoib⁹ bona fame acceperunt qđ testant: tāq̄ ꝑtes: ⁊ idōei testes dñt admitti: cū ꝑm ordines solitū iudicioz ñ sufficiat vni⁹ testis assertio: et si ꝑsidali ꝑfulgeat dignitate ⁊ act⁹ legitimū sint infamibus inf̄dicti. ¶ Testes aūt hmōi ꝑ prio iuramēto firmātes: q ad ferendū testimoniuz in cā ipsa odio amore timore vl ꝓmodo ñ ꝓcedāt. ꝑsonas exꝑssis noib⁹ vel demōstratiōe vl circūlocutiōe sufficiēti designēt: ⁊ ab vtroq latere singl⁹ gd⁹ clara ꝓputatōne distinguāt: ⁊ in suo nihilomin⁹ iuramēto ꝓcludāt se accepisse a suis maioribus qđ deponūt ⁊ credere ita eē. Sz nec tales sufficiāt: nisi iurati ꝺponāt se vidisse ꝑsonas vl saltē in vno ꝓdictoz gduū cōstitutas ꝑ ꝑsanguineis se hēre: tolerabil⁹ est em aliqs ꝑ statuta hominū dimittere coplatos q̄ cū iūctos legitie ꝑ statuta dñi separe. ¶ Onor. tercius ꝑpositō molitū firmañ. dioc.

Q Er tuas nob lras intimasti: q cū cā que sup qbusdā terris vtrū int canōicos scti petri ex pte vna ⁊. g. scti simonis ex alta: tibi fuisz ab aplica sede ꝓmissa: dictus. g. trib⁹ mensib⁹ post testiū publicatiōez elapsis testes suos interrogari postulat ita to: ⁊ ifra. ¶ Nos igit rūdem⁹ illū nō esse sup hoc decetero audiendū nisi forsitan a ꝓncipio illos inforogari sup ctis capitulis postulasz: id q maliciose vl negligent fuerit ꝑmissuz. ¶ Dez velt. oleti ⁊ sacmente abbatib⁹ palentine et segobien. dioc.

L Icet dil. f. n. l. tituli scte crucis ꝑsbr cardinal' quez ꝓcuratoribus burgien. epi ⁊ cleri eorum sancte marie de castro soret dedim⁹ auditorez: ea que ꝑ curatores ipi ꝓponere voluerit audierit diligent: q tm ꝓcurator dicti epi ꝓtra ꝑsonas testiuz ꝓductoz in principali adhuc se velle deponere ꝓponebat: ⁊ ifra Mandamus q̄tenus recipiatis testes quos ꝓtra ꝑsonas ꝓdictoz sup ꝓncipali negocio ꝓtes duxerint ꝓducendos: qs si rursus ꝑs altera vl vtroq voluerit reprobare: ꝓtra illos ꝓbatiōes admittere ꝓcuretis: ita q vltra ñ liceat ꝓtib⁹ ad reprobatiōz testiū aspirare: ne si ꝓducēdi q̄rtos ꝑ tercios: ⁊ sic deinceps ꝓtib⁹ licentia tribuat: negociū diutius ꝓtelari ꝓtingat. Jdē ꝓpositō ⁊ magistro. g. ⁊. r. lodoñ. canonico.

Q Resentata nobis suessionē. archi. petitio ꝓtinebat: q cū int q̄ndā. r. ꝓdecessorē suū ex vna pte et capl'm scti. p. suessi. ex altera super iurisditione quā est vitanda: vt. C. sacrosan. ec. vt int diuinū. ⁊ vt sit litū finis. ff. pro socio. l. vl. ff. de arbi. nō distinguemus. §. q̄situ. ⁊. s. de v. sine. ff. de legij. fideicōmissa. §. si qs decē. ⁊. C. de iudi. aptissime. alias nō videt q possit intelligi: q̄n alū videret fieri iniuria. Puta si actor tm induxit testes ⁊ reus velit eos reprobare: ꝑ reū dz audiri: ⁊ ita ē scda ꝓductio. Itē si actor vult reprobare testes rei: audiri dz: et hec est scda ꝓductio: ⁊ sic nō licet reo vltius ꝓducere: ⁊ sic remanet reus inferior in reprobatiōe et hoc bñ colligit: et iputet sibi q nō ꝓduxit testes in ꝓncipali p q̄ndaz decessorē. ex ꝓpallatiōe missaz archiepo rothomagen. sup qdā cā que vertebatur int abbatē et ꝓuentū scti nicolai andegauen. ex vna pte: ⁊ potē et ꝓuentū de splaldig. lincoñ. dioc. ex alta. abbas q̄ fuit actor ꝓduxit testes sup ꝓncipali negocio. post ⁊ ꝓuent⁹ admittūt ad reprobādos testes abbat' ꝓductos sup ꝓncipali negocio: ⁊ abbas admittit ad reprobādos testes ꝑtis aduerse iductos ad reprobatiōz testiū abbat': et vlt ñ ꝓcedit ad aliquā ꝓductiōz. q̄ dicit ꝑtū. ⁊ ponit in isto titulo. vtrū em actor ⁊ reus quas tm dz hre reprobationes: ⁊ h⁹ cū vtroq ꝓduxit testes sup ꝓncipali negocio: in quo casu loquit hec decr. Ber.

R Esentata. in archiepiscopuz. Vñ nō debebat appelli sententiaz

dicere. ff. de arbi. non distinguemus. §. sacerdotio. & l. fi. & ff. de vaca. nu. l. ptor. j. responso. in fi. Ber.

f Solo. nec etiã cũ altero: nisi ex forma ꝓmissi hoc facẽ possent. nã cũ in tres ꝓmittũt: nõ ꝓsit duo tercio mortuo vel absente iudice: nisi hꝰ in. obtinẽti in ꝓmisso sit actũ. ff. de arbi. pedius. in fi. & l. item si vnus. §. item si plẽs. & §. vl. & l. sicum et. l. nõ distinguemus. §. cũ in plẽs. & §. de offi. dele. vno delegatoꝝ. & j. de testa. ramnulius et. c. rainaldus. sic etiã in delegatis. §. de offi. dele. cãm mrimonij. et c. vno. & ff. õ re iu. duo

g Arbitrium. i. ꝓmissus. Cõpromissum em ꝓ morte alterius arbitroꝝ expirat. §. de offi. dele. vno. arbitriũ nõ possit expirare: quia non latum erat.

h Dicta. sic patet q̃ testes recepti coram arbitro valẽt in iudicio. hꝰ est simplr dep de his q̃ iã sunt mortui: de aliis qui viuũt est in oppõe illius q̃ quez inducunt vt depositiones eoꝝ admittat: vl eis repulsis idez testes itez ꝓducantur: vt h dicit. & C. de testi. l. vlti. saluo iure obijciẽdi tã in psonas testiũ q̃ in dicta vel in vtroq; casu: vt in dicta lege. Vñ sumptũ est qõ hic dicit et idem. C. de arbi. l. pe. in fi. & §. cãm que int archiepm ar. sed ibi alius articulus est. Ber.

i Casu. s. cũ vult attestationes illoꝝ qui supfuerunt ratas hẽ: vt si vult q̃ iterũ ꝓducãt. Utroq; istoꝝ casuũ põt obijcere in psonas eoꝝ vel dicta. Sed nũquid in psonas eoꝝ qui mortui fuerũt credo q̃ possit obijcere: vt dixi. §. vt lite nõ pẽ. qñ. & est vez: siẽ et in dicta eoꝝ. C. e. t. l. vlti. Ber.

k In Uper nobis. oblinis sui. qõ facere potuit. §. eo. cũ nucius. et c. insup. & j. de iureiu. & si christus. in fi. & xxij. q. ij. sup pueritia. nulli pcipue sit admittẽdi: cũ tale ꝓfessio in eoꝝ pnã fiat: q̃ extã p alios nõ posset ita bñ ꝓbari qui ad talia nõ vocant. §. e. venẽs. i fi.

l Cõdicẽte. secus si volẽte & ꝓsentẽte. qz tũc bñ valet testimonium.

m Nisi iuratus. sic. xxj. q. iij. §. itẽ iurisiurãdi. & C. e. §. e. tuis. & iurisiurãdi. & xij. q. ix. hortamur. & vm testi nõ credit. §. e. venẽs. & c. lz vniuersis. siue sit iuratus siue nõ in alterius ꝓiudiciũ: vt h. in fi. & xxx. q. ij. admonere. ar. ꝑ. q̃ vm credit et nõ iurato. xxviij. di. de sylaculane. lxxxvj. di. tanta. viij. q. iij. talia. & xcvij. di. nobilissimꝰ. et xxij. q. iij. inẽ q̃relas. & xx. q. iij. pñs clericus. & in his nõ credit: nisi q̃ ad ꝓsumptiõz: sed ad plenã ꝓbationz nõ: q̃q; tñ bñ credit vm qñ nõ sit ꝓiudiciũ alicui: puta vtz aliqs sit baptizatus vl vtz rẽt eccla ꝓsecrata. de pse. di. iij. puulos. & c. cum itaq; & vbi qs vult ꝓbare se egisse pnãz ꝓ ꝓfessoꝛe suũ. j. de symo. uemo. ar. j. de pe. & remiss. oĩs viuusq;

n V Enerabili. miraclis. nõ solũ de miraculi: sed etiã de vita est inquirendũ: qz etiã miracla fiunt q̃q; ꝓ malos. nã petrus faciebat miracla: et simon magus faciebat mlta: & magi sllia moysi: vt j. q. j. teneamus. & añ necesse est: vt sciamus illa ipetrasse de deo q̃ mandet. l. di. si qs ꝓpostera. & j. de here. cui ex inuicto. et ad hoc vt aliquis ꝓ sancto habeat: ꝓus ab eccla debet approbari. j. de vene ra. sancto. c. j. ne aliqs vanis figmentis recipi valeat. vt. e. n. c. ij.

idem archi. se i dicta eccla rõne archidiaconat9 ꝓpõebat hẽ: qo verteret: tandẽ cãcellariũ parisien. & mgros. r. remen. & p. britoñ. canõicos sup hꝰ arbitros elegerũt: qui cũ suscepto arbitrio adeo i negocio ꝓcessisset: q̃ pductis testibꝫ & depositõnibꝫ publicatis: receptisq; allegationibus vtroz̃q; & actis oibꝫ rẽdactis in scptis sigilloꝝ suoꝝ impssione signatis arbitriũ ꝓferre deberent vnus ipoꝝ viã fuit vniuerse carnis ingressus: & alꝰ in archiepm ebꝛeduñ. assumptus q̃ distat p. xij: dietas & ãplius ab eisdẽ: vñ cũ pdicto. r. solo minie arbitrari valẽte videat arbitriũ expirasse: dis. v. mãdam9 q̃ten9 cãm inj hmõi acta fine debito ẽmine tis optiõe capto refuata: vt vel recipiãt depositões eoꝝ qui sup sint pductoꝝ testiũ ꝑ eos: vel eas respuẽtes ꝓsentiãt: vt idẽ testes admittant iterũ saluo iure qõ in vtroq; casu eidẽ capto cõ petit tã in psonas testiũ q̃ in dicta. Item penñ. episcopo.

O Ꝑ nobis. a. pbro supplicante inotuit: vt cũ ipe oꝛ dinẽ fratꝝ mioꝝ cã ꝓbationis intrasset: custos ad pbandũ q̃ idẽ pbr fecisset pfessiõz: q̃sdaz ordinis sui testes induxit: qui depo-

suerũt sup hꝰ ꝓtradicẽte dicto pbytero ñ iurati: & infra. Rñdem9 q̃ nulli9 testiõnio q̃ntũcunq; religiosus existat: nisi iurat9 deposuerit: in alterius ꝓiudicium debz credi. Item Dez cozisopiteñ. et trecozeñ. episcopis.

Q Uenerabili. f. n. epo & capitulo cozisopitñ. ac vniuersis abbatibꝫ apõ cister. i genãli capto congregatis: & infra. Dis. v. mãdam9 q̃ten9 testes q̃s abbas & mõachi scti martini cister. ordinis sup vita & miraclis pie memorie. m. abbatis mõasterij sui dicti duxerit ꝓducẽdos: examinare sigillati curetis cũ ea diligentia q̃ solet & debz in receptione testiũ adhiberi. Gregoriꝰ. ix.

Q Um clamor validus cõt acherontiñ. archiepm sup symõia & alijs crimibꝫ ascẽdissz mesiteñ. & rubeñ. epis mandatis: & sup his diligẽt vitatẽ inquireret: & infra. Dez qz aptis attestatiõibꝫ. l. & g. sup symonia ita deposuere ꝓfuse: q̃ ex dictis eoꝝ ñ pt vitas declarari. Mãdam9 q̃ten9 examietis eos itez diligẽt: & tã eoꝝ q̃ alioꝝ q̃s recepitis testificata sub sigillis vris nob fidelit referatis. Item

Q Estimoniũ eius cui ab aduersa pte opponit crimen

o Sigillatim. secreto eñ siue sigillatiz testes examinãdi sunt. ar. C. de testi. nullũ. & j. de accusa. inquisitions. sic etiã vota canonicoꝝ in electionibꝫ faciendis inquirenda sunt secrete. §. de elect. qz ꝓt. sicut dãmel se reto & separatim examinauit illos sacerdotes qui accusabant susannã. iõ examinãdi sunt secreto & separatim: qz vnus istrueret aliũ et seqret dictũ alius & ita ñ posset falsitas illoꝝ facile depẽdi: sic etiã in pnia quis ꝛ bet solus suo sacerdo ti ꝓfiteri peccata. j. de pe. & re. ois viusq;

p Diligẽtia. qua ipse adhiberi. imo & etiam cũ maiori qz circa maiora maius periculũ vertit: et iõ cautius est agendũ. ꝓ iij. dis. quiescam. & ibi. iuramur. & vij. q. ij. c. vl. & ff. ad carbo. l. j. §. ij. ne aliq. vbis & falsa recipiãt figuri. & j. de v. ne. sanc. c. ij.

q Um clamor. acherontiñ. ꝛ isto archiepo habeas. j. de collu. c. vlti.

r Confuse. Sz q̃re hic ꝓcipit papa aptis attestatiõibꝫ illos ite rũ examiari: cũ debeat fieri interpatio ꝑ illũ qui testes ipos ꝓduxit. §. de ꝓba. in ꝓsentia. & obiectus et obesse potius ꝓ qui ponit eam aptius declarare. ff. de ꝓtrahẽ. emp. labeo. & l. cũ in lege. ff. de pac. veteribus. & vba interpatanda sunt ꝑ stipulatoꝛe. ff. de v. obl. stipulatõ ista. §. i stipulationibꝫ. et ꝓterea tunc ri potest ꝛomano testiũ: et aptis attestationibꝫ non sunt vltius testes. idẽ vt alij recipiendi sup eodem capto. vt. §. e. trãmutans. in ter. et in glo. & c. ꝓtuns. ij. ar. ꝓtra q̃ obscuritas non nocet ei: imo qõ vtile est ei accipien

k In Uper nobis. oblinis sui. qõ facere potuit. §. eo. cũ nucius. et c. insup. & j. de iureiu. & si christus. in fi. & xxij. q. ij. sup puertia. nulli ꝓcipue sit admittẽdi: cũ tale ꝓfessio in eoꝝ pnã fiat: q̃ extã p alios nõ posset ita bñ ꝓbari qui ad talia nõ vocant. §. e. venẽs. i fi.

l Cõdicẽte. secus si volẽte & ꝓsentẽte. qz tũc bñ valet testimonium.

m Nisi iuratus. sic. xxj. q. iij. §. itẽ iurisiurãdi. & C. e. §. e. tuis. & iurisiurãdi. & xij. q. ix. hortamur. & vm testi nõ credit. §. e. venẽs. & c. lz vniuersis. siue sit iuratus siue nõ in alterius ꝓiudiciũ: vt h. in fi. & xxx. q. ij. admonere. ar. ꝑ. q̃ vm credit et nõ iurato. xxviij. di. de sylaculane. lxxxvj. di. tanta. viij. q. iij. talia. & xcvij. di. nobilissimꝰ. et xxij. q. iij. inẽ q̃relas. & xx. q. iij. pñs clericus. & in his nõ credit: nisi q̃ ad ꝓsumptiõz: sed ad plenã ꝓbationz nõ: q̃q; tñ bñ credit vm qñ nõ sit ꝓiudiciũ alicui: puta vtz aliqs sit baptizatus vl vtz rẽt eccla ꝓsecrata. de pse. di. iij. puulos. & c. cum itaq; & vbi qs vult ꝓbare se egisse pnãz ꝓ ꝓfessoꝛe suũ. j. de symo. uemo. ar. j. de pe. & remiss. oĩs viusq;

n V Enerabili. miraclis. nõ solũ de miraculi: sed etiã de vita est inquirendũ: qz etiã miracla fiunt q̃q; ꝓ malos. nã petrus faciebat miracla: et simon magus faciebat mlta: & magi sllia moysi: vt j. q. j. teneamus. & añ necesse est: vt sciamus illa ipetrasse de deo q̃ mandet. l. di. si qs ꝓpostera. & j. de here. cui ex inuicto. et ad hoc vt aliquis ꝓ sancto habeat: ꝓus ab eccla debet approbari. j. de vene ra. sancto. c. j. ne aliqs vanis figmentis recipi valeat. vt. e. n. c. ij.

dum est. ff. de iu. si qs in tentiõe. Dicas q̃ iudex ex officio suo hꝰ facẽ debet & ꝓcipue hic vbi agebat ex officio iudicis ꝓ inquisitionẽ nõ ad petitionem alicuius: sed ad clamorẽ et famã. j. de collu. c. vl. qõ est ꝓpositus: & maxie in crimine symonie de quo fiebat hic inquisitio. Et ideo si obscure dixit iterũ examinet testis et declaret sine interpetẽ dictum suũ: quia in ambigua oõne spectatur sententia eius qui eam protulit. ff. de re iudi. in ambiguis orationibꝫ: et q̃litercunq; potest iudex veritatem inquirere debet. xxx. q. v. iudicantem. & ante publicationem et post q̃cunq; visum fuerit iudici potest interrogare. ff. de inter. acti. vbicunq;. & j. de fi. instru. cum iohannes. v. fi. et quia publice vtilitatis interest: ne crimina maneant impunita. j. de sen. excom. vt fame. circa finem. ne ad maliciam quisq; ꝓsiliat. C. de pe. si operis. et magna ratio suadet ob maleficia penas solui. ffe fideiuss. si à reo. §. ad quod. vide talis confusio debuit declarari. ff. de testa. heredes. palam. §. qui vero. Ber.

s Estimoniũ. pseuerat· Nõ q̃ testis qui in crimine detinetur siue in ciuili cã siue in criminali repellit: vt hic ꝓz: quia nõ est credendum contra alios eis qui criminibus implicãtur. iij. q. xj. neganda. et. c. nõ est. & q. vij. qui sine peccato. & c. postulatus. & q̃diu in culpa fuerit: testimoniũ ferre nõ potest. xxxij. q. v. ꝓcipimus ne criminosus criminosum accusare potest: vt in predictis iuris: qz de quo munus videtur. et cetera. iij. q. vij. §. porro. in fine. & j. q. j.

a ¶ Emendatus. Vnde admitti debet quia iam incipit esse quod non fuit. l. di. ferrum. et dicitur in canone. age penitentiam ⁊ prima opera fac. l. di. quia tua. et. c. domino sancto. ⁊. j. de symo. p tuas. ⁊. ff. de edil'. edi. qđ ita. ⁊ hoc in causa ciuili et criminali: cum ciuiliter agit vt hic. ⁊. c. per tuas. ita q̄ ex illo nō remā serit ſb nota infamie acta penitētia. quia repellit tunc ꝓpter infamiaz. j. ti. pr. ꝓterea puta si esset ꝓdemnat⁹ de furto suo nomine: q̄ nō potest facere in dex: quin ꝓdemnatus de furto suo noīe non sequat infamia. ff. de fur. ñ pōt. ⁊ aliis modis potest notari. vt iij. q. vij. §. porro. in fi. q̄ licz p penitētias animas saluare possumus: infamiam tñ abolere ñ possumus ij. q. iij. §. hinc colligitur. ⁊ sic pnia non p dest eis q̄tum ad hoc q̄ actus legitimi fūt infamibꝫ inditeri. §. eo. licet ex quadam. nisi prius fuerint in integrum restituti. iiij. q. iij. §. item lege iulia. ij. q. iij. preuaricato⁹. in fi. et infamibus potze dignitatis non debent patere. j. de excef. prelat. inter dilectos. C. de insa. l. vna. li. x. et. C. de dig. neq; famosis. li. xij. ⁊ ferre testimonium dignitas est. xxxij. q. v. preceptum. Item potest assignari contrarium. j. de symo. per tuas. ibi dicitur q̄ in crimine cum ciuiliter agitur: vles testes ⁊ non emendati recipiuntur: hic videt a contrario sensu q̄ nō recipiant. Solue vt ibi dicitur.

b ¶ Periurij. periurus enim post q̄ntamcunq; penitentiam ad testimonium amplius nō recipit: vt hic pti. ⁊. vj. q. j. quicunq;. ⁊. xxij. q. v. paruuli. ⁊. c. si quis. ⁊ ar. ij. q. vij. non potest. ⁊. j. de presumptas. ⁊ qui scienter venit ꝓtra iuratam trāsactionem: infamis est. C. de transac. si quis maior. Ber.

c ¶ Confessus. Qui enim in iudicio condemnatus fuit de crimine: sufficit ad hoc vt a testimonio repellatur in causa criminali: licet egerit penitentiam: nec necesse est vt amplius committatur: vt hic patet nec talis admittitur ad purgationem alicuius. j. de purga. ca. constitutus. sic et. j. de excep. vnicq;. §. j. vbi repellitur a testimonio qui conuictus fuit de crimine vel confessus. intellige. §. illum. Sm istam verē. vt repellat in criminali causa: si egit pniam: si nō egit: repellat etiā in ciuili: si in crimine pseuerat: vt. §. dicimus. b.

d ¶ Opinio. Sic patet: q̄ si opinio alicuius grauata est: ad testimonium admitti non debet in causa criminali: cum sine omni infamia debeat esse testis. j. de exceptio. vnicq;. ⁊. ij. q. vij. testes. et precipue in causa criminali: vt hic: nec etiam tales admittendi sunt ad honores. lxxxj. distin. tantus. ⁊. j. de accusa. omnipotens. ⁊. j. eo. c. vti. in nullo enim debet vacillare opinio ordinandi. xxxij. dis. laici. Et argu. ad hoc. C. de procura. reum crimina. ⁊. ff. de decu. eos. et est arg. ex hac littera: q̄ res siue sententia inter alios acta facit fidez in alio iudicio. sic. xxiij. q. j. subdiaconus. sed hoc solum q̄ in alio iudicio repulsus fuit: nō sufficit vt in alio repellat: sed infamia inde orta ipm repellit: alias ita oportet crimen ꝓbari ad hoc vt repelleretur.

e ¶ In hoc casu. scilicet quando est grauata eius opinio: tunc enim ꝓpter hoc non repellitur in causa ciuili: et idem in duobus casibus premissis: ⁊ idem est si de crimine ciuiliter agitur: dūmodo emendatus sit de crimine: vt superius patet. Sed qualiter probabitur: q̄ sit emendatus de crimine: satis potest probari per sacerdotem suum qui de ipso debet testimonium perhibere. l. dis. in capite. ⁊. ij. q. j. si peccauerit. in fi. et. j. de symo. nemo. Sed numquid testis cui obijcitur crimen potest obijcere q̄ obijciens sit criminosus. argu. q̄ sic. ij. q. vij. si hereticus. q̄ tales linguatores digni sunt talib⁹ testib⁹. C. de hereti. l. e. Dico q̄ ñ pōt: q̄ iste cām suam ꝓsequit: ⁊ nemo ꝓhibet a ꝓsecutōe iuris sui: ḥ sit criminosus: vt. iij. q. vj. omnib⁹. nisi eēt excōicatus: vel talis cui esset forū inditeū: vt infamis cui actus legitimi sunt inditeri. §. e. ḥ. imo excōicatus vt infamis ñ repellit: cū sit reus. q̄ q̄libet sibi legitima defensio refutat. j. de excep. cū inter. ⁊ q̄ testē directe nō agit: sed potius p aduersariū: q̄ in testem actio nō dirigit. §. de or. cog. cū dilectus. in fi. pari rōne. nec aduersarius meus pt mihi obijcere crimen ꝓpt hoc. vū si Iudex vult ꝓbare se ꝓtractis testimonio: licet egerit penitentiam remoueri. ¶ Dem

Extra tertiā productionem nō debent testes vltius p duci in cā: nisi pstito ab eo qui hoc postulat iuramēto q̄ neq; p se neq; p alium testificata sbtraxerit vel fuerit pcontatus: nec p volum aut arte aliquā q̄rtaz productionem exposcat: sed quia quos desiderat de nouo producere pus habere nequiuit. ¶ Dem.

Non debz ds i crimib⁹ nisi forsan i exceptis ad testificādū admitti pdete accusatiōe cū aliqua libera facte eū seruū esse: cū in hoc casu habeat ꝓsonā standi in iudicio: pt excipe ꝓtra testes aduersarij q̄ ipi sunt serui: licet ipse habeat simili impedimento. ar contra. §. e. ꝓsonas. ⁊. iij. q. vij. indicet. et. xxv. di. pmū. nam si Iudex accusatur: eadez sibi ꝓdest defensio que ⁊ libero. ff. de accusa. hos accusare. §. si seruus. Qñ crimina obijcienda sunt testib⁹: dicitur §. eo. ꝓsentium. b.

f ¶ Ciuili. idem ē si de crimine ciuiliter agat.

g ¶ Extra terciam. productiōez. i. dilatiōz de h⁰ dicti est. §. e. in cāis. ⁊ ibi recurre.

h ¶ Iuramēto. Hoc qđ hic dicit: sumptū est de ant. de testi. §. qz vero. colt'. vij. Sz quare iurat iterz: maxie vbi iuratum est ō calūnia: cū iuramētum illud extendat ad oīa q̄ postea occurrūt in causa. C. de iura. calū. aut. hoc sacramentū. ⁊ in aut. de his qui ingredi. ad app. §. vlt. colt'. v. qz sepius ñ est iurandū: vt ibi dicit Dicas q̄ illud iuramētum est aliud iuramētū q̄ sit iuramentū de calūnia: ⁊ ideo vnum'aliud nō excludit. Istud iuramentū est de veritate dicenda: qđ patet ex ipa littera scilicet q̄ debet iurare q̄ neq; p se neq; per alios didicit testificata: nec per aliquem volum hoc fact. Iuramentū de calūnia est de eo qđ credit ⁊ extimat. C. de iuramento calumn. l. ij. §. j. et ideo istud iuramentum prestatur. Idem etiā est si causa talis sit vbi iuratur tm̄ de veritate dicenda: qz istud iuramentū de veritate dicenda nō extendit ad hoc: sed ad pncipale negocium tm̄. vñ quarta dilatio dari non debet sine isto iuramento q̄liscunq; sit etiā causa: ⁊ psumptio est ꝓtra eum: ex eo q̄ tercio ꝓdixit: ⁊ ꝓterea speāle est vt exigat hoc iuramētum in hoc casu.

i ¶ Nequiuit. simile. j. de excep. pastoral'. ⁊. §. eo. pītium. sed si habere nequiuerit illos: ei obesse nō debet: si per eum non steterit. ar. §. de rescrip. si autez. ⁊. c. plerunq;. ⁊. §. vt lite nō ꝓtesta. qm̄. j. responso. et ij. q. vj. anteriorum. §. ad hoc. ⁊ ita videtur q̄ etiam sine iuramento deberet admitti: quod nō est verum: quia sine iuramento hoc ei credi nō debet: maxime cum ante terciam ꝓductionem hoc non fuerit ꝓstatus. Vnde iurare tenetur. prt hic continetur. Preterea hec quarta ꝓductio dari non debet vbi sufficiens ꝓductio testiū facta fuisset. §. eo. significauerūt. imo nec secūda dilatio. nec tercia dilatio danda esset: si sufficiens ꝓductio facta fit. nā in pecuniarijs causis vlt vna dilatiōez dari nō debet secūa dilatio. ff. de fer. l. vl. nisi causa cognita. vt ibi.

In Non debet accusatione. Nota ergo q̄ si aliquis accusatus est ō crimine: statim grauata est eius opinio. Vnde nō potest in crimibus ad testimonium admitti: vt hic patet: ⁊. §. eo. testimoniuz. qz testes sine omni suspitione esse debent et infamia. ij. q. vij. testes. et. j. de excep. vnicq;. nec etiam potest promoueri ad ordines: vt hic dicitur. in fi. et. lxxxj. dis. tantus. daniel. et. j. de accusa. omnipotens. ⁊. xxxiij. dis. laici. et. ff. de decurio. eos. Item nec potest alium accusare: quia nō relatione criminis: sed innocentia reus purgatur. ff. de pub. iudi. is q̄. et hic. in fi. Item nec potest constitui procurator. C. de ꝓcura. l. reum Item nec accusare. ex hac verē. patet q̄ testimonium in criminali actione accusato et ordinum susceptio pari passu incedūt: ex eo q̄ accusatus pendente sua accusatione repellitur a testimonio ab accusatōe et ordinū susceptione. Preterea ex eo qđ dicit in pn. In criminalibꝫ patet q̄ secus est in ciuili: quia tunc nō obstante accusatione videt q̄ intim possit admitti in testē in causa ciuili. §. eo. testimonium. ⁊ est verū si sit emendatus de crimine: ⁊ eū nō comitet infamia: vt ibi. ar. j. de symo. p tuas. qz licet accusēt nō statim reus est. xv. q. vlt. c. vlt. q̄ pendente accusatione remanet i officio suo: ⁊ intim sbdit eius ei obedire tenent j. de accu. olim. ⁊. viij. q. iij. nōne. Item pz hic q̄ minus idonei testes quoz opinio vacillare videt: admittūt in exceptis criminib⁹: ex eo qđ dicit: nisi forsitan in exceptis criminib⁹. Sed h⁰ forte est intelligendū sm distinctiōz illius. c. ij. q. j. in pmis. vtz. f. male fame vel male opinionis ⁊ tūc cū est male opionis: admittat: licz capīm illud loquat in accusatione aliter admitti nō dīt: cū etiam si ciuiliter ageret nō essent admittendi: nisi eēnt emendati ⁊ cū alijs admiscul'. j. de symo. per tuas. ḥ licet accusēt: nō tñ statū reus est: vt. §. dicit. et ideo pt admitti in crimīe excepto: cū adhuc remaneat in statu suo. Item ex h⁰. c. ⁊. §. e.

testimoniū patet solutio q̄onis que fieri ꝓsueuit: si aliquis ꝓdemnat⁹ sit ꝛe crimie ⁊ appellet: vtrū recipēdus sit in testē si pendente appellacōe inducat. ⁊ satis ptz ex his duobꝫ. c. qd iuris sit: q̄ in crimi ali nequaq̄ⁿ: in ciuili vo bene pōt admitti: qr pendēte appellatiōe nō dicit cōdemnatus. ff. ꝛe pe. l. ij. §. vl. ⁊ integer est status eius: vt intim fungat honoꝝ. ff. ap. intrpo. nihil inouari. l. vna. § integer. qr licet sit damnatus adhuc nō habeat infamis eq̄ appellatio nem suam ꝓsequit. ff. ꝛe his q̄ no. ifa. furti.

Causam mrimonij. occulter. sic. xxiij. q. ij. q̄q. hec est em cā q̄re testes cōpellunt: ne veritas occulteꝫ: et ne malus vt bon⁹ eximet vt in. c. q̄q. ⁊ qui vult occultat pcm ꝓmittit mortale. xj. q. iij. quisquis. vbiq̄ ꝓpellitur.

b Timore: tūc em testes sunt ꝓpellendi: alꝫ nō videt q̄ ꝓpelli debeant. j. eo. sup eo. ex eo em q̄ nō vult ferre testimoniū: pfunit contra ipm: vñ dico illū statꝫ ꝓpellendū: nisi ꝓstaret per alios q̄ bene posset veritas comprobari.

c Vel nūcio. puta si fuerit debiles vl infirm: vel egregia pson. s. ti. ꝓpri. si q̄ testiū. et ff. ꝛe in rem. ad pson. ar. j. iij. q. ix. teles. vbi dicit q̄ pntes debēt esse testes. Illud intelligē ꝛe illis psonis q̄ ad iudiciū venire pnt. vl intelligē illud in crimiali vbi testes dnt esse in pentia iudicis hoc in ciuili. ⁊ hoc bñ distinguit C. ꝛe fi. instr. aut. apō eloquentissimū. exigit em vt i crimiali sint coram iudice: ⁊ nō soluꝫ ex dictis: sed et ex gestꝫ iudex informet mortu animi sui. ff. ꝛe testi. l. iij. §. item diuus.

d Cum sup. venerius. in ānno ꝓstituto supple. ⁊ tunc sufficit vt veniāt ea hora qua pnt expedire officiū suū. s. ꝛe off. ꝛel. ꝓsuluit. ⁊ ar. ff. ꝛe ꝓdi. et ꝛemonstra. l. iij. in fine. Ber.

e Ab officio. Js ē ordo: cū culpa iciput a ꝓuincia: tē dz excōicari. xxiij. q. iij. forte. secus si a crimie: tūc dz ꝛeponi. lxxxj. di. dicti. ⁊. s. ꝛe iud.

f Et si nec sic veneritis. Nō ar. q̄ i vna / cū nō ab hoīe. vbi ꝛe hoc citatiōe pnt fieri pl'es citationes sic et fit ꝛe ꝓsuetudie ꝓt difficultatem citationū: vt. s. ō. w. ⁊ ꝓm. vitatis. ⁊. c. cū dilēti. ⁊. s. ꝛe i unte. testi. tū

g Depositiōis. ⁊ sic crescēte ꝓuincia: crescē dz et pena. s. vt ex lris. li. nō pt. qm. in fi. ⁊. ff. ꝛe pe. relegati. nisi necessitas sit impedimto. ar. ff. ꝛe ar. celsus. §. idē sit. nō em in oi casu excōicare eū intelligē. ar. ff. ꝛe solu. si quis. ꝛ. i fi. Quid si excōicauisti eū nisi venisti i crimie nūq̄d erit excōicat⁹ si nō potuit venire: i casu tali saltem q̄ ad eū nō est excōicatus: qr impossibile preceptū nō ligat. ff. q̄ sen. sine ap. re sen. l. paulus. ⁊ qr eccia illud ignorat: voleat ꝛe impedimto: ⁊ absolueē sine difficultate ⁊ guamie. ar. j. ꝛe sen. ex. sacro. sic ex eadez cā revocat sntia diffinitiua. nec mādanda est execuōi. ff. ꝛe iudi. si ꝓtor. ⁊. j. ꝛe re iudi. cū bertoldus. ⁊. c. cū olim. m'tosoritius excōicatiōis sntia tenz. sed ꝓbato impedimento siue grauamine vt dixi: debent absolui.

h Ut eo. qo fuit talis: aliqs cōuenit ꝛe aliq̄ facto manifesto: querit an illi q̄ facto influerūt: sint ad ferendū testimoniū ꝓpel

i Nō requirāt. q̄tū ad examinatiōz vel ꝓbatiōz: sicut / lendi. nec in ꝓsente necessarie sunt ptes indicis. ff. ad. l. acquil'. pinde. si occisus. sententia tñ necessaria est. j. ꝛe diuor. poꝛro.

k Nō cogendi. hoc intelligē a pncipio. ꝓmo em sūt monendi: ⁊ postea si noluerint sunt cogēdi: vt. s. c. c. ꝓ. clerici. vo in cā laicoꝝ cogi nō dnt: nisi cū alie ꝓbationes hñ nō pnt. xxiij. q. ij. q̄q

l Timore. Sed qs probabit hoc certe eo ipo q̄ monitus est et ñ vult testificari ꝓsumit ꝓ ipm q̄ ñ bono animo hꝰ faciat: ⁊ ex hac ꝓsumptiōe ꝓpellit. ar. C. q mlt'. nō pos. sup fuis. li. xij. ⁊ testes vniti cogēdi sūt. C. ꝛe testi. si q̄n. aut. ꝓ hodie. ⁊ sic hodie ꝓsuat: et si cōstaret q̄ ps aduersa hꝰ faceret: dz excōicari. s. ti. ꝓpri. cum cām. j. §. q̄ si forte. et c. constituis. j.

m Ꝑ Eruenit. uranit) attrinxit: qđ fuit temerariū ⁊ illicitū: et tō ñ suadū vñ nō obstāte tali iuramto ꝓpelli debet ferre testimoniū sup negocio pncipali. s. ti. ꝓpri. limauit. ⁊. c. cōstituris. ⁊ dz denūciari nō teneri illo iuramēto vt in. c. ꝓstituꝫ et. j. ꝛe accusa. olim. vbi ꝛe hoc. Ber.

n Debz. hec verba habuisti. s. ti. ꝓpri. cōstituris. ⁊. iij. q. vij. §. sunt aūt. v. si qs at ⁊. C. ꝛe postu. prouidendum. Ber.

o Instra. qđ qui secerit: tenet ad interesse xij. q. ij. si qs ō clicis

p Ostēdit. ꝓsumptiue: sic ꝓsumit ꝓ illiz q̄ ad pecūe corrupcōem laz descēdit. C. ꝛe pe. iudi. q̄ male iudi. l. j.

q Eluaz. qr ista iudex nō poterat sup cā illo pcurante. ff. ꝛe

officii. proconsulis. nec quicq̄. §. vlti. Ber.

r Cōmentū. ex hoc videt q̄ nō sit cogendus dicere veritatē sup pncipali: sed tantūmō reuelare hāc fraudē: ⁊ hoc dicebat lau. et debebat ꝓcedi in cā tanq̄ ꝛepositꝫ ꝓra illū: et sic habet illū ꝓ ꝓducto fraude reuelata: et sic ꝓsuabit iste iuramentū suū. et hoc colligi videbat ex antiquis ꝛere. Alij dixerūt ꝓra. Sed hoc nō est verum vt hic dicit. ⁊ qđ dictū est ad ꝛegendū tante fraudis ꝛe. supple et nihil omin⁹ sup pncipali debent ꝓpelli. vt dicit illa iura. ar. s. ti. ꝓpri. intimauit. ⁊. c. ꝓstituis. ⁊. ar. j. c. c. vl. Et ar. ꝓra. j. e. dilector. vbi soluit. Dic q̄ nō ꝓpellit sup pncipali: vt dicebat lau. sed ad fraudez ꝛegendā debz ꝓpelli: vt postea remūciare nō teneri illo iuramento: postea poterit iurare sup principali si voluerit. sed nō debet compelli: et sic planū est et nullum contrarium: vt dicit. Lau.

s Ꝑ Eruenit. recusant. Attende ꝓsultanōz et responsiōz: ⁊ sic videbis q̄ nō directe respōdet ad introgata. s. s. ꝛe testi. cū in tua. vbi ita indirecte respondet. Dz dicas q̄ eo ipo q̄ respondet vt sit per rebu ecclesiasticis ꝓpellendi sunt: a ꝓtaris sensu respondet q̄ sup

ꝛe crimie ꝓ ipm: cū et accusati: nisi ꝓus se ꝓbauerit innocentes ab accusatione ac susceptione ordinum repellātur.

De testibꝫ cogēdis vl' nō.

A Lex. iij. papien. electo.

Causaz mrimonij q̄ inē. m. mlierē ⁊ filiaz. r. vtiē: ꝓmisim⁹ iudicibꝫ tmiandam Vobꝫ mādamus q̄tenus testes ab altra ptiū in sue assertiōis testimoniū inuocatos ne vitatē occultēt diligēti⁹ moneas ⁊ iducas. Si aūt odio l' grā vel timore se sbtrahāt: eos ad ferendū testimoniū coraz pfatis iudicibꝫ vel eoꝝ nūcio quez ad hoc miserint ecclīastica districtione cōpellas

Item ꝓbyteris pontie.

Cum sup cā que vtiē interponestinen. epm ⁊ subl'. abbatē sit testimoniū vrm necarium: mādam⁹ q̄tenus phibituri testimoniū veritati apl'ico vos ꝓspectui pntis. Si vo nō veneritis sciatis vos ab offio ⁊ bñficio ecclīastico apl'ica auctē suspēsos. Et si nec sic veneritis: excōicatōnis sniaz ⁊ ꝛepositiōis poteritis formidare.

Item genuen. archiepiscopo.

Ꝑ Eo: ⁊ ifra. Consul. t. t rndemus: q̄ si factū est notoriū: ñ eget testiū ꝛepositōnibꝫ ꝛeclarari: cū talia ꝓbationē vel ōdinē iudiciariū nō req̄rāt. Ele rū si ñ est notoriū: ⁊ is q̄ querit factū negauerit: testes q̄ interfuerūt facto monēdi sūt nō cogēdi ad ferendū testimoniū vitari: nisi forte timore aduersē ptis ꝓstiterit iudici eos a ferēdo testimōio revocari: licz ad hoc passim possint ꝛe iuris humani rigore compelli.

Item

Eruenit ad audiētiā nr̄az q̄ cū. j. poꝛ scti laurētij corā te fuisset ō symonie ⁊ adulterij crimie accusat⁹: q̄ndaz q̄ ꝓ eum ducēdus erat i testimoniū iuramto astrīxit: vt ñ ꝛeponerz ꝓ ipm ⁊ ifra. Nos igit attēdētes: q̄ nemo dz aduersario instrā q̄z appellatiōe testes ꝓtinent sbtrahere ⁊ q̄ tā ille q̄ surripit instrā q̄ q aduersario parē aduocatiōis seu ꝛesiōis copiā sbtrahit: iniquā ondit a se litē foueri: ⁊ expiri dz i se iudicis auctē elusā: rndem⁹ ad ꝛegendū tāte fraudis ⁊ calliditatis ꝓmentū ipm testē meritō esse ꝓpellendum. Item. iij. segobien. episcopo.

Eruenit ad nos q̄ cū a laicis enormis ⁊ intolerabil' iuris cl'ico mlt'is astantibꝫ ⁊ videntibꝫ inferat: iuriates in cām ecti negāt se tātū facin⁹ ꝓmisisse ⁊ cū lesis eoꝝ testimonio q̄ ptes extiterāt: ꝑ ꝓbare ꝛesideret illi nolūt vitati testimoniū phibere: ⁊ ifra. Consul. t. t. rndemus q̄ hi q̄ ō rebꝫ ecclīasticis testificari recusant: si aliē veritas nequerit elici: ad illud sunt p censuraz ecclesiasticam ꝓpellendi.

Item

illa iniuria nō sunt ꝓpellēdi ferre testimoniū: qō essi ꝛ vno ꝓstetur ꝛ altero negare videt. ī. ꝛ ꝑsump. nōne. ꝛ xxv. di. qual. et hoc tōo q; in criminalibꝫ testes nō ꝓpellunt. ī. e. dilectoꝛ. q; iniuria crimen est. vñ qui ꝛ iniuria ꝺemnat infamis efficit. ī. ꝛ re iudi. cū te. ff. ꝛ his q̄ no. infa. athletas. §. vl. ar. ꝟ. ī. e. sup his. ꝛ. c. se. Solut h ꝟnctas. ī. e. dilectoꝛ.

Vel dic q; ꝓsecutio iniurie appellat hic res ecclīastica. ꝛ intellige q; cuilt h agebat ꝓ suo interesse ꝛ iniuria alꝫ ñ ꝓpellunt testes qō intelligo ꝛ iniuria facta ordini cl'icali.

c Eterum. scripti tā canōcū q; ciuile. xviij. q. ij. q̄. et. §. e. p totum et. C. ꝛ testi. si qñ.

b Licuit. est aūt vt h sanꝫ apparet ꝓsuetudo ius qꝺaz moꝺis vtentiū approbatum qō ꝓ lege suscipit cū ꝛ ficit lex vi. j. ꝓsuetudo: ꝛ ꝓsuetudo est optima legū interpres. §. ꝛ ꝓsuetudine cū dilectꝰ. ꝛ sic ꝓpellēdi sunt testes tā iure scripto q; nō scripto. s. ꝓsuetudine. §. ꝛ ꝓsuetu. cuꝫ dilectus. vt h pater.

c Ꝑm ꝓstituerit. et quis ꝓbabit: naꝫ dictū ē: q; eo ipo q; monitꝰ nō vult testificari: ꝓesumit ꝓra ipm vt statim ꝓpellatur: nec est alia necessaria ꝓbatō et hec levis ꝓsumptio sufficit. ar. ff. ꝛ peti. here. si qs libertatem §. plane. Ber.

d Timore. Timoꝛ pōt referri ad multa sive odio psone vel timoꝛe hoc ꝓtingat ꝓpelli ꝛbent. §. ti. ꝓri. ꝓstitutis. ꝛ. e. intimant. et §. e. ꝙuenti: sive ex odio ipsius sacramti qō quidā temui religione abhorrent. C. ꝛ ſi. instru. l. vl. ꝛ. ī. ꝛ symo. et si ḡones. et tūc fortius ꝛbent ꝓpelli. alꝫ si nollent iurare dānando iuramētū tanq̄ hereti ꝛbent ꝺemnari. ī. ꝛ hereti. excōmunicamus. §. fi.

e Preterea. et. ī. synodales. ꝛ quibus habes. xxxv. q. vj. epus in synodo. ī. ꝛ accusa. sicut olim.

f Iterato. iuramēti eñ ustoꝛ testium ad totuz tpus ꝛbet extendi. dū durant i officio illo postq̄ iuramētū illud in synodo ꝓstituerunt: sive coꝝ ordinario sive coram ꝛlegato cā illa tractet: vt hoc innuit sicut iuramētū calūme ad omnia que in causa ꝓtingunt extenditur C. ꝛ iura. calū. aui. in hoc iuramento. Ber.

g Aliter. Et si aliter nō fiat fides: innuit hec lra q; iterū iurare ꝛbeat coꝝ ꝛlegato etiam ꝓ eadem cā: sed nō videt q; utꝛ iurare ꝛbeant: vñ sanꝫ potest ꝓpleri maxime: sicut ꝛ testis exā semel iuramēt ferre testimoniū in aliqua causa nō ꝛbet amplius iurare sup illa nisi emerserit aliquid ꝛ nouo.

h Questionis. Tūc eñ ꝛbet iurare sup articl'o illo noue ḡonis quia ꝓmū iuramētū nō extendit ad illū articulū noue questionis q; cum ꝓstitut illud in synodo vel coram epo non cogitabat ꝛ illo: et q; iterū iurare ꝛbeat: ꝓbat. §. ti. ꝓri. fraternitatis. Vbi nouus articulus ꝓbat tam ꝓ antiquos testes q̄ ꝓ nouos priꝰ ꝓstito ab omnib iuramēto. vt. §. ti. ꝓri. c. ꝛ testi. ꝛ. C. ꝛ temp. ap. ꝓ hanc.

i Si prohibendo. Nota ergo q; testes hmōi synodales ꝓpter infamiā supuenientem remouēt a testimonio prohibendo: non aūt a perhibito. q; infamia vel ꝛlictū supuenies nō viciat qō legitime factum est. infra ꝛ eo q; ꝙgn. plan. vx. sue. discretionē. ꝛ. c. tue. ꝛ. c. iordane. ar. C. ꝛ testa. l. j. ꝛ. iij. q. vij. §. vez. ff. ꝛ of. ꝓco. barbari. Sic receptū pape nō cassat ea que legitime facta sunt. §. ꝛ testi. spol. audita.

k Remouerī. Habes hic q; infamis repellit a renūciatione. vt. ī. ꝛ spon. cum in tua. ꝛ. ī. ꝛ accu. cū dilectus filius. et. c. sicut olim. et. ff. ꝛ popul. ac popularis actio. huḡ. contra. Ber.

l In cōi. i. in synodo vel audituro cōi. xxxv. q. vj. epus in synodo.

m Incōmenti. i. in eadem instantia iudicij anteq̄ loquat ꝓtibus: vel anteq̄ recedat a ꝓtia iudicis: qz postea subornatus ꝓsumit: sed hoc posset intelligi habito respectu ad q̄litatē ꝓsone: vt sic possit corrigere vel addere etiaz ex officio. Qualit intelligat incōmenti: ꝓbat ff. ꝛ ꝛbo. obl'. ꝓnuus actus. ff. ꝛ aduti. quod aut lex. §. vlti. in fi. C. ꝛ erro. aduo. l. vlt. et xxxij. q. j. apud miscordem. ꝛ melius. §. ꝛ elec. quia ꝓpt. ibi inveni es multas expositiones huius ꝛbi incommenti sive mor. arg. ī. xxxv. q. ix. qō quis ꝓmittit: ß illa contraria non tangunt hoc. Ber.

n Super his. hec ꝛcre. est ꝓs illius quā habes. ī. ꝛ accusa. sup his ō fine illius ꝛcusa ē. ꝛ ꝛ hac materia loquit. §. ti. ꝓri. tam lris inquisitionū.

o Articulis. Ex hoc loco potes sumē casum tam illius ꝛcre. taz literis. §. ti. ꝓri. q̄ illi sup his. ī. ō accu. Quidam electus fuit in episcopum lucan. quidam se opponebant electioni illius: dicentes q; erat male fame: et q; matrimonium ꝓtraxerat cuz vidua. item ista qui opponebant se: literas cōtra electum nomine capituli tocius pape miserunt: ꝙs tam electus q; capitulum falsas dicebant ꝛ capitulum nesciuisse ꝛ lris illis et ꝛ istis articulis mādat papa inqri: et ad hec ꝓbāda testes sunt ꝓpellēdi.

p Cogatis. Vic ꝓpellunt testes in criminib et etiā irregularitate. ī. e. c. ꝓt. et sic est ꝛ. §. e. ꝙuent. ꝛ. ī. e. dilectoꝛ. vbi soluit.

q Cum ꝓra. ꝓpellere. dubitatōnis cā fuit: q; videbat q; in criminib nō sunt ꝓpellendi testes. in aui. ꝛ testi. §. qñ. colt. vij. argu. ꝛ. C. e. si qñ. in ꝓncipio. Ex eo q; dic ibi. i pecuniarijs causis testes cogendos: videt q; nō in criminib. Sed ꝓra hoc mādat papa. s. q; cō pellantur. ꝛ. §. c. ꝓri. ꝛ in se. c. dicit: q; in criminib non ꝓpellant: sed ibi habet ꝓrioꝛ soluto. et qñ compellant et qñ non.

r Dilectum. sup criminibus. Circa compulsiones testium nota q; in causa ciuili vbi aliter veritas haberi ñ potest: indistincte sunt compellendi tam clerici q; laici: ne veritas occultetur. xxiij. q. ij. quanq̄. et qua moraliter peccat qui veritatem occultant. xj. q. iij. qs quis. vnde monitione ꝓmissa indistincte compelli ꝛbent testes. §. e. sup eo. ꝛ eo ipso q; monitus nō vult testificari: ꝓsumitur q; etiā maliciose hoc faciat: vt sepius dictum est. §. eo. causam. qñq; tamen in pecuniarijs causis nō compellūtur: vt in mediatoribus qui non ꝓpellūtur ferre testimoniū in contractibus in quibus mediatoꝛes fuerunt nisi ꝛ consensu partium. in aui. eo. §. qñ. colla. vij. Item in alijs casibus qui quasi ꝓnlegiati sunt. iiij. q. iij. §. item in criminali. v. utz inuitu. et trib. c. se. in criminib vero patet h: q; ꝓpellendi nō sunt et ar. ad hoc. C. e. si qñ. in ꝓn. et. §. e. ꝙuent. Jn ꝓtrarū videt q; bene sunt ꝓpellēdi. §. e. sup his. ꝛ. c. cū ī. in quib expsse ꝓpellit. ꝛ ar. §. ti. ꝓr. cū cāz. v. testes aūt ꝛ. sed ibi vsus ille soluit ꝛ ad ꝓncipales testes illud restringit. ꝛ. iij. q. iij. §. uē in criminali. v. uē lege iulia pudicoꝝ. ex eo eñ q; certe psone ibi nō ꝓpellunt: ꝺat intelligi q; alie ꝓpellātur. q; qō ꝛ vno negat: ꝛ alio ꝛ. xxv. di. q̄lis. ff. e. l. iulia. ille eñ psone ꝓnlegiate sunt ꝓpt ꝓnexitatē. vñ alie oīes ꝓpellūt. Sup hoc dicūt qꝺaz q; si agat directe in modū accusatōis: ñ sunt testes ꝓpellēdi. Si vero ciuilt agit ꝛ crimine in modū exceptionis: vt renūciatōis aut etiā inquisitiōis: tūc ꝓpellunt. vt. §. e. ti. sup his. ꝛ. ī. ꝛ symo. licz

beli. Sz huic distinctioni ꝑdicit exꝑsse hec verba. qz nō poterat agi criminaliter in hac verba. sed ciuiliter tm̄ duabz rōnibz. Primo qz hic agebatur cā ꝓuentionis et reconuentionis inter eōm et capl'm: vt pz in ātiqua: et qz p ꝓcuratorem: vt lra ista dicit ꝓcuratoribz ꝓstituntis. sed procurator nō intrauit in cā criminali. j. de accusa. veniēs. & ff. de pub. iudi. l. pe. §. fi. & v. q. iij. i crimi-

Testes qui fuerint noiati: ꝑ quos sup criminibz: si se gra vl timore sbtraxerint vel odio: p censuram eccle. cogatis veritati testimoniū phibere. ¶ Dem epo bono. et magistro. b.

nalibz. & in crimine nō fit mutua accusatio vel renūciatio: qz nō relatiōe criminū: sed innocētia reus purgat. ff. de pub. iudi. is q. et. iij. q. xj. neganda. et sic nōce est vt dicam⁹ qꝛ b obijciebant crimia testibz: vt a testimonio repellerent: et ō dic: cogatis testes scz q noiati fuerint ꝑ quos sup criminibz: ideoq; dicēdū est qꝛ sup criminibz testes ꝓpellēdi nō sunt siue directe agat de crimine siue cumulē: vt b pz et. s. e. puenit. & hec est rō qz in infamiā alicuius nemo dz facile ꝓsilire: qz tales victores dicūt vj. q. j. ex merito. & c. tribz se. & multo fortius nec ꝓpelli. qui rēdebit capitul. s. pri. ad illō sup his dicas: qꝛ ibi cō pellūt testes ad phandum infamiā siue irregularitatē ꝓpter electum ne indigna persona ad apicez dignitatis ꝓmoueat: qz vilis ꝑsona ad tantaz dignitatē p surreptionem ꝓmoueri nō debet: & iudex ex officio sito hoc facere debet ꝓpter publicā vtilitatem: qz ille omnibz de sua plebe ꝓficit: & sic est qđ speciale in causa inquisitionis. & j. de symo. licet beli. et inquisitio nō fit nisi vbi infamia ꝓcessit. vñ ibi nō ꝓpellunt testes in infamiā alicuius sed ex tali ꝓpulsione si ꝓbent crimina: erit infamia. s. ti. pr. testimonii: et qz ibi agebat de falso p inquisitiōz: ideo ꝓpelluntur testes ne tal' falsitas remaneat impunita ex defectu testiū in quo casu intelligitur pri. ca. cū ꝓpter. qz ideo illud speciale in crimie falsi: & ꝓpue in lris pape in quibz multa speciālia sunt. j. de fal. ad falsarios. et idē in casu sequenti. c. Dicas q̄ q̄ vbicūq; agit actione odiosa vl exceptiōe p quā ad infamiā alicuius ꝓcedat: nō sunt ꝓpellendi testes: vt dictū est. nisi in casibz ꝑdictis ꝑm leges ꝓpelluntur: nisi in casibz vbi speciāliter nō debent cōpelli: vt dictū est: et hoc dicūt tam. & vin. et alij ꝓtrariū dicūt: qđ dictū est. Sed supdictis omnibz rōnibz pōt facili rēdi scōm illos qui dicūt qꝛ semp ꝓpellendi sunt testes: nisi agat criminaliter tm̄. Dic qꝛ nō a criminalis erat questio inter eōm et capitulū: sed ciuil tm̄. vt pz in integra in quinta ꝓpositione. s. cōuentio & reconuentio. Et qꝛ dicit testes qui nominati fuerint: cogatis veritati testimonium phibere: si gratia odio vel timore se subtraxerint: ꝓterq; sup criminibz: sic debet intelligi qꝛ testes in ciuilibz cōmunibz sunt ꝓpellendi: sed in criminalibz nō debent ꝓpelli. & sic papa pudit hic nouū iuris: et sic ꝓtrariū nullum ꝓtra istos: et sic nō oportet vt dicūt qꝛ b erat controversia inter eōm & capitulū sup pluribz articulis ciuilibz & sup criminalibz: et qꝛ istī erant ꝓcuratores ad excusationes tm̄ allegendas. vel qꝛ dan erant li. presta. ista stare nō possunt: vt pz in antiqua verba. et p ista ꝑdicta. ciuilis enim et criminalis questio nō ꝓcurrunt simul: imo criminalis ꝓiudicat ciuili ij. q. vi. §. aliqñ. sed magis equum videret qꝛ semp ꝓpellerent qualitercūq; agat: ne crimina remaneāt impunita. dum tm̄ nō criminaliter directe nec ꝑ viles ꝑsonas quis ꝓdemnet. ar. ptra. j. de sen. ex. Vt fame cū suis concor. ibi pos tis. & ar. j. de collu. c. j. & ij. et. vi. & s. ti. pri. cū cōm. ¶ testes aūt de. & s. e. sup his. & c. cū ꝑ. et. j. c. pr. Imo. iij. dicit qꝛ vbi nō est peccatū facere id sup quo testes inducunt non sunt ꝓpellendi. sed si peccatuz est facere: ꝓpelluntur. Ber.

missis ꝑ cen. ec. ap. re. cogatis illos qs videritis ꝓpellēdos vt ab hmōi iuramēto absoluant: qs idē archiepūs ad testimoniū dux erit ꝓducēdos: eos nihilomin⁹ sine gratia vl odio vl timore sb traxerint: districtiōe sibi ꝓpellēdi ad phibendum testimoniuz veritati. Gregorius.

De fide instrumētorum.

Scriptura autentica ñ videm⁹: ad exemplaria nihil facere possumus. Alexander tercius.

Scripta vo autētica: si testes inscpti decesserit: nisi p manū publicā facta fuerīt: ita qꝛ appareat publica: aut autenticū sigillū habuerit: p qō possint ꝓbari: ñ videt nob alicui⁹ firmitatis robur hīe. ¶ Dem.

Quenerabilis. ꝓuratoz. Clerici em̄ qui ꝓtra epm̄ suum faciūt ꝓiurationem vel insidias ei parauerint: deponēdi sunt & tradendi curie seculari vt puniant. xj. q. j. si quis sacerdotū. & c. ꝓiuratō nū et tribz. c. se. laici vero qui epm̄ suum ꝓpiratione faciūt: sunt excōicandi et ꝓmptione puandi. xj. q. j. ꝓspirationum.

b Juramento absolusti. Sed videret qꝛ non debeant absolui cum iuramentū nō tenuerit: vñ potius denūciandi sunt non teneri hmōi iuramēto ligari. s. ti. pr. ꝓstitum. & c. intimauit. & j. de accu. olim. et ita hec absolutio potius dicit fieri ad cautelā siue de facto. Sic qñ qs absoluunt aliq vt possint testificari. s. ti. pr. Venēs. in fi. ꝓtrea & alia rōne iuramētū hmōi nō tenuit: qz ꝓiurationes hmōi illicite sunt. xj. q. j. si qs sacerdotū. & c. ꝓiuratio nū. & c. se. & tale iuramentū nō est ꝓmittendū eū vgat in dispendiū salutis eine. j. de iureiur. si vero. & xxij. q. iij. si aliquid. & in multis. c. eiusdē questionis: et qz nō habuit tres comites: scz vtilitatem institutā et iudicū. vt. e. cā. q. ij. animaduertendū: vt licz sit illicitū iuāre ꝓpria nō debz quis venire cōtra ar. j. s. de ele. venerabilē. Itez habes b qꝛ socij criminis admittit ad ptestandaz ꝓspirationez: imo certe tenentur illā ꝓspiratiōz manifestare & renūciare. vj. q. j. §. si qs cū multis. in fi. & lxxxvij. di. si qs papa. Item in defectu ꝓbationis min⁹ idonei testes admittunt: qui ꝑfecte non admitterent. l. de here. l. pe. & iij. q. iij. §. item serui respondet. et ꝓpter defectū testiū admittuntur qui alias

admitti non debent. s. de elec. cum dilecti.

Scriptura autentica. xxv. q. ij. sancimus. Autentica scriptura est que p manū publicā vel p iudicem cū triū testiū vel duoꝝ adminus sbscriptiōe vel testimonio facta est: in aut. de instru. cau. §. sed instrā. coll'. vj. vel duoꝝ viroꝝ. s. de ꝓbat. qm̄. ptra. vel que habet sigillū autenticū. j. c. pri. & s. de ꝓba. post cessionem. Et enim scriptura quā facit ꝓnatus in pntia trium testiū videtur autentica in aut. de instru. cau. §. si tñ quisq;. coll'. vj. et. l. qui po. in pig. ba. scripturas. Ber.

Exemplaria. l. de eden. aut. si quis in aliquo: nisi ipa exemplaria sumpta & publicata sint iudicis aucte. l. de testa. publicati. & j. eo. c. vi. ar. l. de iure emphi. l. vl. §. et si quidem dns. circa fi. l. de iudi. gesta. Sz pone qꝛ ita papa mandat: ꝓcedatis ꝑm tenorem ꝓximum lraꝝ et ꝓme lre nō pstarent: nūquid poterūt ꝓcedere? Dicas qꝛ nō: nisi ꝓma forma ꝓus appareat p iura ꝑdicta: vel nisi ꝓbet tenor ꝓus rescripti nō cancellari nō viciati. j. de ꝓba. cum olim. nam p lras vltimas nō dat iurisdictio: vel si dat non pstat p eas de ꝓximo forma: et ideo nō potest ꝓcedi p ipsas: sic nō tenetur quis exequi suam nisi ei fiat fides de iurisdictione. s. de offi. del'. cum in iure.

Scripta vero autentica. Instra publica ꝓpetua firmitate nituntur ad damnū et ꝓmodū vtriusq; ptis. xxiij. dis. c. ij. xij. q. ij. si qs. de clericis. & s. de pac. cū ꝑdem. & iij. q. iij. §. nē sepe fit. l. de fi. instr. in exercēdis. ꝓnata vō ab aduersario scripta ita qꝛ pstet vl a quocūq; dūmō ptū vel testiū sbscriptione fulcita sunt: i actiōe ꝓsecutoria robur obtinēt firmitatis. in aut. de instru. cau. §. sed et si qs. et tale scriptura dī aut. vt b pz. In reali vo actione instrm māu publica ꝓsecutū ꝓponit tali instrō ꝓnato: nisi ꝓnatū instrm habeat cui vl am plius sbscriptione testiū. l. qui po. in pig. ba. scripturas. Priuata vero instra valent in iudicio illoꝝ qui ea scribunt. l. de nō nu. pe. generalit. et ff. de ꝓbat. publica. §. vl. ad ꝓmodū vero eoꝝ minime. l. de ꝓba. instrumenta rationes. exemplo. Lau.

f Publicam manū. i. p notarium qui seruus publicus dicit. ff. rem pupilli saluam fore. l. ij. Ber.

g Apparēt. rōnes sbscriptiōis. in aut. de fi. instru. §. ij. coll'. vj. vin.

h Sigillum. Sed qō decimus autenticum sigillum. sigillum autenticum dicit sigillum episcopi: et ei credit qđm contrarium non ostendat. s. de ꝓba. post cessionem. et. xj. q. iij. cure. Item sigillum capituli. s. de ꝓba. c. iij. lxxij. di. in nomine domini. in fi. Item sigillum alicuius ꝓcipis sec'aris cui credit de consuetudine. j. eo. cum

dilectus. item ar. xix. q. iij. statuimus. et. ff. de custo. et exhi. reorum diuus. in aut. de instru. cau. et fi. §. sed et si quis.

EX lris. postulauit. qđ de iure petẽ potuit cũ sit ꝓmune instrm imo iudex tenet illud quod exhibere. §. de dila. ꝓterea. qđ si nõ fecerit appellari poterit. j. e. g. ꝓpetuus. nam et ꝓpa instra tenet qs alteri pu exhibere exq̃ vtil illis i iudicio j. e. c. pr. et. c. conuin git. et. C. e. l. vl. cũ ea vult arguere falsitat̃ vt ibi dicitur.

b Zbrase sunt. vñ videbat dubitandum qñ resciꝑi debz appa rere nõ viciatũ nõ can cellatũ. C. de edi. diui adri. tollẽ. l. vl. et sine reꝓhensione bulle et charte vel lre. j. de ꝓuil. cũ olim. Et hoc in telligo vez vbi est ius ꝯonis: et vbi papa re spondet ó iure: sed in narratione facti pñt abradi: qz hoc ad ius nõ ꝓtinet. ß ad ꝯones fidei. i. facti. C. de te sta. si vnus. qz ñ stat tali narratõi: nisi il lud ꝓbet. nec dicat ꝓ piea v. ciosum rescri ꝑtũ: si de eadem mãu rasura reꝓsita est in loco ñ suspecto. si vo littere eẽnt clause: tũc nõ nocet. ar. C. de fi. instru. ꝓpationes. et C. de test. si vn⁹. L. c Jn possessionibꝫ. idest in noibz possessi onũ: sed in noibz acto ris vel rei vl̃ iudicis ibi oĩno rasura esset suspecta. Jtem si essz ibi falsum latinuz su specte sunt littere. §. de rescript. ad audien nam. Ber.

d EXcepim⁹. va leant. al's eĩ nec redargui possunt nec eiã scire qđ deberz seruari ꝓ ipa q totũ ex ipsaz inspectione de ꝓhendit. j. de ꝓuil. di lecti. c. c. porro. et. j. c. pr. et. xcvj. dis. bñ qđe. nec possum⁹ iudicare de lege: nisi ea ꝓspecta. ff. de legi. in ciuile. Et q̃ ꝓuilegiũ vl instrm vult argue re falsitatis. primo iurabit q calũniose hoc nõ dicat: al's nõ audiret nec daret ad inspiciendũ. C. de fi. instru. l. vl. q̃ intelligit cũ agit de falso crimiali: tũc inscribit accusato. vt ibi dicit. Quidã intelligũt legẽ istã cũ agit ciuiliter de falso: ꝑm q hec dicere. intelligit. et ꝑm hoc bñ ꝓbat id ad qđ inducit: cũ qs ciuiliter vult arguẽ instrm de falso et hoc intelligo vez vbi de calũnia ñ est iuratũ. et ẽ ad hoc. ar. §. de testi. pñtium. et. j. de excep. pastoralis.

e Securo. Hoc iudex debz ꝓuidere vtricz pti. iij. q. ix. hortamur. xxiij. q. ij. sue. et. j. de ap. ex ꝓte. et. §. vt li. nõ ꝓ. accedens. ij.

f Arguẽdi. Nõ tꝑus ꝓsigendũ accusare volẽti: vlt qđ nõ audit. vt. iij. q. v. c. j. et. j. q fi. sint le. latoz. j. de accusa. lz. j. de clande. dispon. cũ inhibino. et. j. q ma. accu. pos. cũ in tua. et. C. de inge. ma. diffamari. et. C. q ac. nõ pos. si ea. sic et ad exceptiões ꝓponẽdas

g Vacillare. ar. q pendere accusatiõe ꝯ alĩ j. de exce. pastoral,

quem interim remanet in statu et officio suo ꝓstino. viij. q. iij. nõne. Ar. ꝓtra. §. de testi. non debet. vbi de hoc. Ber.

h Obtentu. Aliqñ eĩ ꝓuilegioz sua lata fuit sup statu monasterij absoluẽdo mõasteriũ a sbiectione archiepi. Et ita ꝓz: q licz dicat sua lata ꝑ falsa instra sue testes quo usq; de hoc ꝓstet in sua firmitate ꝑ durat et ei stat. ff. de re iudi. diu⁹. falsitate vo ꝓbata nullius erit mo menti ipa sua. §. de ꝑ cura. in nra. in fi. et C. de ꝓcura. licet.

i ꝓuilegioz. vel et in ꝓte ipoz. j. c. pr. et ff. de eden. l. j. §. ij. b.

c Omngit. exhi bere. Et nõne isti erãt rei: qre ẽ cogũ tur sua instra ꝑ alteri exhibere ꝯ illud. §. de ꝑ ba. c. j. et. iij. q. iij. §. nẽ in crimiali. v. q intẽ dit. et. C. de eden. q ac cusare: sed nõ ꝯdicunt illa. qz isti vsuri erant in iudicio il̃ ꝓuilegijs et tõ aduersario illa ede re tenebant. ff. de eden. l. j. §. edẽda. nã et actor reo et reus actori tenet edere oĩa: qbz vsurus ẽ C. de eden. l. vlt. de hoc dicit infra. e. g. ꝓpetus

l Susciuant. qđ esse nõ dz: imo poti⁹ iudex ꝓspicere dz: ne lites ex litibz oriant. ff. de arb. nõ distiguem⁹. §. qsitũ ff. si cer. pe. qdaz. et. ff. de le. iij. fideicõmissa. § si qs. ꝓ. t. ff. de dã. infe. q bona. §. vlt. et. C. de iudi. apũssim. et. C. de sacrosan. ec. l. vl. vñ et ille q petit sibi fieri edi tionẽ, instroz: iurare dz q ꝑ calũniaz h⁹ ñ faciat ff. de edẽdo. si qs argen tarijs. §. exigit. C. quẽ admo. testa. ape. l. iij.

m Judice. al's nõ te neat. nã coram iudice et ꝑte alia ꝓte hec sunt fa cẽda. ar. ff. de int. act. volunt. §. qđ ait. et. l. vl.

n Illud solũmõ. ff. de eden. argẽtarius. §. edi ait. alia vero capt'a nõ dñr edi. sic et qñq; rei ceat clausula testamẽti q aliqm igerit ignominia C. quẽadmo. test. ape. l. iij. et. ff. e. n. l. ij. §. ij.

o Jter dilectos. petebat. abbas hñs mandatũ a capt'o suo: al's nõ audiret. §. de transac. c. ꝓtingit. nisi cauisset de rato. §. de offi. de l'. coram. de hoc dixi. §. de rescrip. edoceri.

p Procuratore tuo. et ita est ꝓcipiẽdus libellus in ꝑsonã ꝓcuratoris noie eccie. ar. C. de epis. et cle. omnes. §. hoc nihilomin⁹. de h⁹ dictũ est.

q Cũ honore. Et sic ꝓz q libellus generat̃ põt / §. de elec. q̃relã. offerri. §. de resti. spo. cũ ad sedẽ. vbi de hoc plen⁹ dz. §. de li. ob. c. ij.

r Obtinuerat in iudicio possessorio. Sz si obtinuit in possessorio q̃ lit mõ petit cũ habuerit possessionẽ: dicas q obtinuit i possessorio cã rei ꝙande. §. de iudi. examinata: sed archiepus recuꝑauit possessionẽ infra annũ offerendo cautionẽ coram epis regñ. et mutuũ. et ꝓterea monasteriũ nõ stetit in possessione: ß archiepus. §. de seqstra. ad hoc.

f Addendi. Dicit quidã. ar. huius lre. q ꝛba ista semp sunt ponen da in libello ar. instr. de actu. §. si minus. sed nõ est necesse q ponãtur

nisi qs velit ponere ad cautelã: qz vsqz ad lit. pt. põt mutari vl addi vl diminui libellus. ¶ de eden. edita. actio. de hº dictũ est. ſ. de libel. oblat. c. ij. Ber.

a ¶ Pertinere. Verbũ istud ponere tantſme ptz. ff. de v. sig. Vbum istud ponere. vñ p hoc reduxit in iudiciũ qcqd iuris habebat i rebꝰ illꝰ exq̃ nllꝰ cãm adiecit. ff. de exce. rei iudi. & an eandẽ. §. actiões. et de hoc dixi. ſ. de libel. ob laſ. c. ij. & ij. q. viij. libellorum.

b ¶ Vel pferebat. tãq̃ dñs pdicti comitis qui feudũ alienare ñ possz sine licentia dñi: vt in pstitutione frederici de feudis. & ¶. ô iure em pbi. l. vl. & ar. j. de dote post duos. restit. nup. sed hec collatio ad alia et pfirmatio ad alia referẽ: vt. j. sequitur. e. c. viij.

c ¶ Et supꝰ hº vult dicẽ lra ista: qdaz testes dicebãt qꝺ mõasterũ posse derat a. lx. ãnis cũ alij dicebãt qꝺ p qnquaginta ãnos et. ſ. sed vere nõ pbant: qz si hoc fuisset pbatũ: obtinuisset mõasterũ. et ideo dicẽ nitebatur probare.

d ¶ Cõsumptũ. Consumpto vl ratio obest in noibꝰ iudiciũ in data in remotiõe appellationis: vt dictũ est. ſ. eo. ex litteris. Ber.

e ¶ Indictionis. Indictio em pſuent poni in pulegijs et instrîs: vt dic. et. xxiij. di. in noie dñi. & lxxxiij. di. i noie pris. i fi. et ãm dñi sũt ponẽdi et nomẽ impatoris et mensis & dies. et hº totũ legit in aut. vt nomẽ impatoris &c. mẽtis ꝓponat. colt. v. Edictõ tñ instroꝝ & bz fieri aduersario sine die & pfule & indictiõe & annis dñi: qz inspectio instrumẽtoꝝ pstat maiꝝ fabricãdi falsuz. ff. quẽadmodũ testa. ape. l. ij. §. dicẽ aũt. nisi qs velleꝫ agere de falso: vt ß. et ¶. de ꝓben. et nmt. stipulã. Nõ g̃ quid sit indictio ad hº vt scias an instrm falsuz ex indictione discernat. Est em indictio qdaz nũerus ãnoꝝ pstans ex tribꝰ lustris. i. xv. ãnis: et dz poni in pncipio cuiuslibz instri: vt dictũ est: incipiẽs a pma indictione p totũ annũ dicẽ indictione pma. in secõ ãno dicit indictiõe scõa. et sic vsqz ad. xv. et. xv. ãno iuncto itez incipit a pma indictiõe &c. Si g̃ vis scire falsitatẽ instri vel pulegij p indictiõem: vide qtus ãnus dñi ponat in instro: et qtã indictio ibi ponat: et illos ãnos dñi diuidas p. xv. et qcquid sup

sup eis mõasterijs molestabat. Tercio p pulegia romanoꝝ ĩperatoꝝ & pserti henrici qui pmissa oĩa mõasteria ꝓfirmabat vl etiã ꝓferebat. ¶ Quarto p instrã locationũ qs fecerãt diuersis pſonis abbates mõasterij memorati. Testes qꝝ pduxerat p quos nitebat̃ pbare: qꝺ mõasterũ a. lx. ãnis et cit̃. & a. l. annis: & sup possederat supdicta: & qꝺ fama publica erat ea oĩa pfato mõasterio a iaz dicto luitardo fuisse donata. Sz p̃ pulegiũ donatiõis a pcuratore tuo multa fuerũt obiecta. ¶ Primo qz ibi maxĩe apparebat ꝓsumptũ videlicet in ãnotatiõe inditionis vbi potuissz falsitas facilꝰ ꝛeprehendi. ¶ Scõo qz cũ carta vetustissima videreť recẽtioꝝ apparebat scẽptura: tanq̃ ñ illo tpe facta fuissz. ¶ Tercio qz falsuz sigillũ vicioſe videbat̃ appositus: eo qꝺ a media pte sigilli apparebat quedã imago nõ cũ mit̃ in capite: ß cum pilleo: nec iduta põtificalibꝰ sed regalibꝰ indumẽtis: tenẽs ĩ manu nõ back'm pastorale: ß qsi sceptꝝ regale cuiꝰ facies ñ apparebat in tegra: ß dimidia tãq̃ in illa medietate ĩspicerz aliã mediã: q̃ tñ tota vacua remãebat: sed qdaz imago videbat̃ ex ea fuisse ꝛeleta: qz cera in ea pte nec ĩ colore nec ĩ planicie reliq̃ pti sillis apparebat. vñ ñ epi: ß impatoris videbat̃ fuisse sigillũ: qꝺ in vna medietate cesaris imaginẽ exprmebat: & in alta medietate pſumebat̃ vl filij vl cõiugis imaginẽ hũisse. nã in ipo sigillo nllꝰ alie lre apparebãt: nisi q̃ nomẽ ꝓprijũ cũ hac adiectione rei gr̃a ꝛesignabãt. Sz cũ ꝓprijũ nomẽ ipiꝰ epi fuerit luitardus: in noie ꝓpo qꝺ exprmebat sigillũ: ꝛe lete fuerãt due lre. scõa q̃ erat int̃ l. & t. & sexta q̃ fuerat int̃. r. & v. ita qꝺ si scõa. o. & sexta fuissz. i. p culdubio ñ luitardus ß lotarij le

gereť. qꝺ eť iñ ꝓuici potat qꝺ ꝑm dispositoꝝ aliaꝝ lraꝝ int̃. l. & t. ñ erat spaciũ: nisi qꝺ potuissz vnaz lraz ptinere: cũ scõz integritatez hui⁹ nois luitard⁹ int̃. l. & t. due lre sint diuerse. Preterea int̃. r. et v. tã modicũ erat spaciũ vt in eo nec h̃ lra. d. q̃ maius occupat spaciũ: ß hec lra. i. q̃ mãnũ occupat videreť fozata fuisse. ¶ Kursus cũ cera sigilli ab interiori pte vetustissima eẽt: cera q̃ posita erat ab exteriori pte: qsi ad ꝓbationẽm sigilli recẽs erat & moll'. Qꝺ cũ diligent̃ inuestigatũ fuissz: cto ctius ẽ ꝓptũ qꝺ sb vetusto sigillo charta fuerat pforata: & p glutinũ noue cere q̃ fuerat posita exteri⁹ qsi ad ꝓseruatiõez sigilli vicioſi fuit ipsi charte sbiunctũ. Eadẽ falsitatis specie p vicioſaz videlicz appositõ nẽ sigilli: ceťa fere pulegia romanoꝝ impatoꝝ p̃ pulegia henrici vl falsa repta sũt vl falsata. Sz & ipm hẽrici pulegiũ ad fidẽ istrumendã nõ videbat̃ sufficere: qz nec erat publica mãu pfectũ: nec sigillũ hẽbat auteticũ: eo qꝺ erat ex media fere pte ꝓsumptũ: nec plus de noie ꝓpo nisi vltia medietas videlicz icus: nec ó ceťis lris nisi hec adiectio rei gr̃a apparebat: ita qꝺ ex lris ipis ñ magis potat ꝓbari fuisse sigillũ hẽrici q̃ lodouici.

¶ Instrm qz sñe multis modis ĩueniebat̃ suspectũ: tũ qz quedaz in ipo apparebãt liture: tũ qz sbscptio notarij videbat̃ manꝰ alterius fuisse qꝺ sbscptio instrî. cũ tñ notariꝰ in sbscriptiõe ꝓfiteret̃ se instrm manu ꝓpa ꝓscripsisse. Lra qz recẽtioꝝ videbat̃ qꝺ charta: et aq̃ videbat̃ incaustuz infectũ: vt antiq̃us appareret. In oĩb aũt ĩpialibꝰ pulegijs q̃ posteriora fuerant: nulla est habita mentio de snia qꝺ in eorum aliquibꝰ mentio ficta fuerit luitardi q̃ diceb̃atur donationez fecisse. ¶ Porro

est a. xv. ita qꝺ ñ compleat. xv. additus ibi tribus: talꝰ debet esse indictio in instrumẽto et si ñ est ibi talꝰ indictõ: falsuz ẽ instrm. Et hec ẽ regꝝ ad inueniendũ indictiõz. Tres ãnos dñi apponeꝝ p indictionibꝰ regulariť: et pure p qndenũ nũeꝝ et quotꝰ numerus remanet infra qndecim tãta est idicio: et si facta diuisiõe remaneãt xv. tñ. xv. ẽ indictio. Vñ vsus. Si p qndenos dñi diuiseris ãnos. Dis trib⁹ adiũcts indictõ certa patebit. Si nihil excedit qndena indictio erat. f ¶ Videreť. Mo. qꝺ ex qualitate falsitas charte ꝛephendiť. j. ô fal. c. lz. §. eos. & ß fit ꝓpano charte ad lrã sic alibi fit ꝓpano scẽpture ad scẽpturã. ¶. ô fi. instr. ꝓpanõs. ving ¶ Dimidia. Ad hoc em vt sigillũ sit autẽticuz dñt apparẽ caracteres & orbis. ff. qui test. facẽ pos. ad testũ §. signũ. & de pe. di. ij principiũ vñt. v. quid namq̃ bonũ. &c.

h ¶ Delete. nõ em dicũť lre signate: vbi nomẽ dẽ. ff. q̃ resta. facẽ pos. l. ad testum. §. si qs ex testibꝰ. Et si qs ñ habz ꝓpꝝ sigillum alieno signare pt. ¶. de testa. si vnus. Sed exprmendũ est hoc vel forsitan ñ tenz hoc in cõtractibꝰ pcipue magnaꝝ rerũ et eť pncipiũ. j. de ap. significauit. & lre ille ꝛelete fuerãt de ipa cera sigilli i ¶ Bue lre. s. v. & i. k ¶ Publica manu. Sz nõne sufficeret p uata habẽs sbscptiõez triũ testiuz. ¶. q̃ po. in pig. scripturas. et xvj. q. iij. §. poteſt. vñ. is autem. respõdent quidam qꝺ non: nisi testes viuant. ar. ſ. eo. c. ij. Ber.

l ¶ Aldagis. potat tñ alio mõ pbari: vnde fuerit hẽrici vl lodouici videlicet p cronicam impatoꝝ ex annis mundi et indictione.

m ¶ Liture. i. cancellature siue rasure. alibi dicuntur interleta. ¶. de testamen. si vnus. Ber.

n ¶ Profiteret. i. ꝓfitebat̃ p se fecisse ꝓplenõz instrî. in aut. de tabel. § j. et. j. de priuile. cum olim.

o ¶ Addendo. Nõ in pulegijs mentionem esse faciendã sñe: vt hic videť: et etiã ꝓpositionis. j. de rea. ex multiplici: sic etiã in rescẽtis faciendã est mentio de pulegijs. ſ. de rescript. cum ordinem. et vnum rescriptum ꝛeber facere expressam mentionem de alio rescripto

ad hoc vt ipm tollat. ℈. ℞. w. et ptu. ex litteris. item vnū ꝓuilegiū ℞ alio. j. ℞. prescrip. veniens. Ber.

a ¶ Acta. Sic. ℈. ℞. testi. veniens. ij. q. v. interrogatum. Hec regula ponitur. j. ℞. re iudi. c. pe. vbi ℞ hoc.

b ¶ Mocumentū. illas em̄ posset approbare. sed cogi nō poterat. ar. ℈. ℞. testi. cuz cām. et c. pstitutus. et. c. veniens. ij. cū inter alias psonas recepte fuisset sed si in alio iudicio tm̄ et inter eisdem p sonas recepte fuissent tūc tenet illas ratas habere si sunt publica ta. ar. ℒ. ℞. lib. cau. iubem⁹. et. ℈. ℞. pba. c. vl. ℞. ℈. ō testi. cām que. et idē est si coraz arbitro recepti sunt cū distinctōne tū illi⁹ legis. ℒ. ℞. testi. l. vl. et. ℈. ℞. testi. c. pñtata

c ¶ Petitionis. arg. q⁹ rnsum ꝓformandū est petitionī. ff. ℞. in ro. act. ℞. etate. Item argu. q⁹ ex forma petitōnis formāda est sen tēria: quia ex petitōe apparet qualiter ℞ quo sit acuum. infra ō accusa. qualiter et qñ et. j. ℞. symo. licet he li. Et est ar. q⁹ libell⁹ sit dandus: a⁹s ℞ p̄dictis ꝓstare nō possz

d ¶ Quo magis posset valere: sic ergo facienda est interpretatio: vt res ℞ qua agitur magis valeat q̄ pereat. j. ℞ vbo. sig. abbate. j. ℞ puule. i his. xij. q. ij. si quos ℞ seruis. et. ff. ℞ re. du. quotiens. et. ff. ℞ vbo. obli. quotiens in stipulationib⁹. ar. contra. ℈. ℞ offi. ꝛel. cum sup. et. ff. ℞ iure codici. l. j. et. ff. ℞ re. du. in ambiguo. ℞. ff. ℞ here. instī. quotiēs.

e ¶ Mequiuissent. et ita talia vebent esse sb iecta: qualia pmittūt predicata. Lau.

f ¶ Confirmari. Videtur q⁹ idem nō possit dare et confirmare. ff. ℞ in. om. iu. et quia Sed contra videtur. lxiij. di. in synodo. et. xxiij. di. in nomīe domini et. ℈. ℞ elec. cum inter canonicos.

g ¶ Quod meū est. sic instī. ℞ act. §. sic itaq;. ff. ℞ acqui. pos. possideri. §. ex pluribz. et instī. ℞ lega. §. sed si. ℒ. ℞ ptraben. empti. cuz res. et. l. si mater. ff. ℞ ptraben. empti. sue rei. ℒ. ℞ iure w. auia. ar gu. vbi dicit q⁹ cum patri iam pmissum sit p legem: vt habeat actionem ad reperendam vxem si pactū faciat: non nascitur ex hoc actio: cū iam eam habeat a lege. tū possessio pluribz ex causis habeat. ff. ℞ acquiren. pos. possideri. §. ex pluribz. licet em̄ vnum sit genus possessionis mlte sunt eius spēs: vt. e. l. possideri. §. vl. Licet ℊ ex pluribz causis possit fieri ēditio rei. ar. ff. ℞ solutio. cū quis. §. ℞ pecunio. ex vna tamen dominium acquirit. ar. ff. ad. l. fal. fundo. et. l. si a me et. ℒ. locati. ad probationem. Preterea ex hoc videtur: q⁹ si aliquis plures titulos sui dominij assignet: cum hoc esse nō possit: succūbat ar. j. ℞ concef. pben. post electionem. et. ℒ. ℞ contraben. empt. l. iij. et. l. si ancillam. tū licet rōne vnius tituli sit effectus dominus: ratione alterius tituli comperti ei exceptio: licet iste titulus nullus videatur. ff. ℞ excep. l. nemo. Ber.

h ¶ Nec accessoꝛiū. Istud regulariter verū est: vt si principale nō tenet si legitimū eēt instrm̄ snie p illā tm̄ snīam nullū mediolanī. archiepatui p̄iudiciū portat generari cū ipa snīa lata fuerit inter alios: ℞ res inter alios acta alij nō p̄iudicet. Nec attestatiōes que ptinebant in instro snie p qs legitima donatio luitardi videbat esse p bata poterant eidē archiepatui nocumētū aliqđ irrogare: cū inter alias psonas ℞ in alio iudicio recepte fuissēt. Cetez mēozati hērici ꝓuilegiū: qđ nō solū ꝓfirmati onis: ℈ etiā donatōnis videbat fuisse: vnde rez dnūz donataz itelligi forte poterat mōasterio acquisitū: q⁹ quis ex forma petitōnis q̄ in ipo priuilegio declarat ꝓfirmatoꝛiū videret fuisse: vt tm̄ intelligat eo mō quo magis posset valere: distīguendū videbat vt idē henricus alia donauerit ℞ alia ꝓfirmauerit: cū eadē legitime nequissent ꝓfirmari pariter ℞ donari: ꝓfirmari tanq̄ prius habita ℞ possessa: donari tanq̄ tūc ēdita ℞ ꝓcessa ac p ℈ illa nō poterāt intelligi p ꝓuilegiū illō donata: ℈ ꝓfirmata: cū iuxta legū sanctōnes qđ meū est: ex alia cā meū fieri nō possit: nisi desierit eē meū: ℞ infra. Cū ĝ priuilegiū hērici ꝓfirmatoꝛiū tm̄ extiterit: salte quo ad illa q̄ deducta sunt in iudiciū: si principale nō tenuit nec accessoꝛiū. qđ ex eo vel ob id dignoscit esse secutū: ℞ infra. Per instra vo locatiōis nec ē vtriq; pbata ꝓprietas: nec ad plenuz possessio: cū ad pbatiōez rei ꝓprie siue ad defensionē nō sufficiat facta locatō: ℞ infra. Cū āt sup his fuisz diuti⁹ litigatū: q⁹ legitie pbata nō fuerāt q̄ petebāt ad mōasteriū ptinere ab ipetitōne ip⁹ ꝓcuratoꝛez tuū noie tuo et mediolanī. eccie snialit duxim⁹ absoluēdū: q̄m cū obscura sunt iura ptiū psuevit ℈ eū q̄ petitor ē iudicari

i ¶ Dē cantu. archiepo

O Quod sup his: ℞ infra. Que siuisti qđ agere dēas circa cruce signatos: q̄ dicentes se ab ap. se. redire sup absolutiōe sua ignota cardialiū sigilla fportāt cū eis sup impedimētis expositis nō fuisz ℞ leui credēdū. Ad qđ. t. rndem⁹: q⁹ si qs talibz lras idulgem⁹: illi q̄ psonas et facultates eoꝛ plem⁹ nouerūt b mō scribim⁹: vt sup impedimētis expositis i quisita diligēti⁹ vitate statuant circa illos qđ aīarū saluti ℞ succursui ere scte magis nouerit expedire: p̄udētes attēti⁹: ne qđ i fraudē voti fallacit cōfingat. Cū si tales p suppssiōez vitatis aut falsitatis expssiōez lras nō solū cardialiū: ℈ ℞ nras: nec solū dubias ℈ ℞ ctas ꝓstiterit ipēdisse carere volum⁹ impetratis ℞ eis nō obstantibz ad voti executionem

k ¶ Procuratoꝛem. hic ĝ formaī snīa in psonā ꝓcuratoꝛis. Lōt. ℈. ō pba. lz. ℞ hoc notat. ℈. ℞ elec. querelam.

l ¶ Peutoꝛ. q: cū obscura sunt iura ptiū: iudicandū est p reo: vt b dicit: et. ℈. ℞ pba. ex lris et. c. in pūcta. et. iij. q. ix. indicas. et. ff. ℞ act. et obl⁹. arrianus. ff. ℞ pe. respiciendū. instī. ℞ interdi. §. ꝓmodū. nisi in liberali cā. ff. ℞ manumis. l. aūpe. et. ff. ℞ re iudi. int pares. Item si agat ℞ inofficio testamēto: potuus. p testaūento iudicaē. ff. ℞ inofficio testa. si ps iudicantiuz Item p matrimonio.

xxxiij. q. j. si quis acceperit. et. xxx. q. iij. c. fi. et istos tres casus. et ārtū habes. j. ℞ re iudi. c. vltimo. Ber.

m ¶ Quod sup his. Hec ℞ re. est ps illius. j. ℞ voto. qđ sup his.

n ¶ Absolutione. a voto peregrinationis.

o Ignota. Cū vero sigilla ignota sunt: tūc eis nō est stādū: nisi sint v. aut eo amplius. xcviij. di. c. j. et. ij. si vo obfuscata sunt: iūt suspecta vt. ℈. c. pr. ff. q̄ testa. facē pos. ad testū. §. si signa. tūc em̄ mittūt ad psignatoꝛes: vt agnoscāt sigilla sua. ff. quēad. testa. ape. si qs ex psignatoꝛib⁹. et si qs ñ agnoscat suū sigillū: nō tōo viciat. ℈ suspectū habeat instrm̄. ff. e. l. j. in fi. cū vo sigillū notū est: tūc credit talibz lris eē in p iudiciū alius. ℈. ℞ pba. post cessiōez. ℞. c. tercio. q̄diu in ꝓiū nō pbe

p ¶ Impediūtus. cur votum nequeāt adimplere. tur. vt ibi.

q ¶ Carere volumus. q: veritatez debent littere ptinere: q: votū reuocant sicut ille que reuocāt alias lras. ℈. ℞ offi. ꝛel. ex lris. et. ℈. ℞ vo. ex lris. et. ℈. ℞ rescrip. cetez. et. j. ℞ re iudi. int mōasteriū. Et ita seriē rei littere ptinere dīt. j. ℞ coha. cle. et multi. sup eo. et ita patz hic q⁹ lre generales nō absoluunt aliquē a voto nec a sententia excōicationis. j. ℞ sen. ex. cum p causa. et ar. ℈. ℞ offi. oꝛ. ex pte. Jo.

r ¶ Obstantibz. negabat em̄ negatus suam ꝓgnitorem: vbi delegans negaret ꝓmissionem. ĝ. ℞ rescrip. sup litteris.

¶ Pastoral. dissona. Nota q si aliqđ rescptū sit ꝛ ius stan ē abijciēdū. xxv. q ij. rescpta. ñ em rone rescpti recedendū ē a iure cōi: vt. ⸗. de rescp. cām q. et. ⸗. de era. ⁊ q. eam re. imo auferendū est ỏ manibꝫ tenētis ⁊ dādū est pncipi. ℒ. de paga. et lacri. eoꝛ. l. sic. Sed si ñ est ex toto ꝛ ius: sed alꝫs sit uniquū nīc expectandū est scđz mādatū ⸗. de of. del. si qñ. et in aut. vt nil'i iu. §. si vo Si aūt aliq̄ uere. est ꝓter ius: ñ statꝫ ejcit: ꝫ pslit supi. vt ℏ dic et hꝰ io: q: cū ini alias uerctales allegat: ꝓsumit q sit uere. ar. xx. q. j. quem pgenitoꝛes. Si aūt uerear obuiat pscuetudini: ꝑualꝫ pscuetudo: dūmō pscuetudo sit pbabilis et legitime sit pscpta. ⸗. de pscuet. c. vl. ⸗. de pscu. cū oīs. et. ⸗. de eo qui mit. in pos. cuꝫ venissent: nisi pnceps ꝑ suū statutum intēdat tollere pscuetudinē. ff. ỏ sepul. violat. l. iij. §. diuꝰ. al's succūbit pscuetudo. j. de re iudi. cum causaꝫ que.

b ¶ Consulat. ⁊ interim pēdente relatōne iudex supsedeat cāe. arg. ⸗. de of. le. lꝫ. ⁊. ℒ. de rela. l. j. ⁊. ij. q. j. nomē pbri

c ¶ Ex dilect⁹. post publicatōnem. Dubitatō forte fuit illa qꝫ forte diu tacuit: cū ꝑ testari vt edere debuissꝫ ff. de eden. l. j. §. edere. et. §. edēda. vbi illa erat dubitatō: qꝫ post publicatiōez testiū nō lꝫ pducere alios testes: vñ videbat q ñ liceret pducere instrumēta. qꝫ noīe instrumentoꝝ ꝓtinent ⁊ testes. ⸗. de testi. cog. pduc. ff. de fi. instru. l. j. Dꝫ nō ē ita: qꝫ i instrumētis nō inest ꝑbatio sicut in testibꝫ: qꝫ ex multis causis ⁊ facilꝰ repbendit fal'sitas instrumētoꝝ q̄ testiū: vt. ⸗. e int dilectos. ⁊. ⸗. de pba. licet. vin.

d ¶ Cōdusuꝫ. i. renūciatiū. allegatiōibꝫ ⁊ oībꝫ aliis pbationibus. ⸗. de cau. pos. pastoralis. et. ⸗. de pcura. audits.

e ¶ Approbata. Nō q pscuetudo facit aliqđ instrm autenticū qđ al's nō esset. Et pscuetudo dat aliqm iurisdictiōez qui al's hīe nō pōt. ⸗. de arbi. dilect. et. ⸗. de fo. ppe. cū ꝓtingat. sic et pscuetudo facit aliquē illegitimū: qui al's est legitimꝰ ad ꝓmotionē. j. de cle. pugn. cū olim. ⁊ pso nas legitias ad mrimoniū facit illegitias. j. de pgna. spiri. sup eo. b.

f ¶ Honestat⁹. Nō q ex q̄litate psone approbat ⁊ reprobat instrm. ff de eden. si ds ex argētarijs. §. j. ⁊. j. de pscp. ad audiētiā. ⁊. j. ỏ pscp.

g ¶ Tm iohānes. ꝑpensare. que ꝑpensatio admittenda illud. fuit si cā ex q̄ postulabat laꝫda erat: al's nō admittit ꝓp. ilatiō compelli. ¶ Dem helienſi epo.

Astoral'. ⁊ infra. Aucte pscn tiū duxim⁹ statuēdū vt cū uerctalis aliq̄ de qua iudex meri to dubitet allegat: si eadē iuri cōi sit psona: scōm eā ñ metuat iudicare: cū non tā ipius q̄ iuris cōis aucte pcedere videat. Ex si iuri cōi sit dissona: scōm ipaz ñ iudicet: sed supiozem psulat sup ea.

¶ Dē epo scī andree ⁊ ab. ỏ bro.

Ex dilect⁹ ⁊ infra. Ad secū dā q̄nez duxim⁹ rndendū q vtraq̄ ps pt instrumētū eē post publicatiōez attestatōnū vsq̄ ad diffinitiue sñe calculū exhibere: añq̄ sit in cā pclusuꝫ. Sup tercio vo articlo rndem⁹: q si psuetudo illius pīe obtinet approbata: vt instrumētis illi⁹ regis fides adhibeat: vos ea secure pōtis admittere: pūtim cuꝫ supdictus rex tāte fuerit honestatis q ipi⁹ instrumēta maxīe auctis sint ī ptibꝫ scoticanis. ¶ Dez petro ciui vitbiē.

Ex iohānes heremita a te. c. xxx. libas seneñ. ex cā mutui cozā donadeo. ⁊ io. iudicibꝫ viterbien. petijsset: ⁊ tu ex aduerso ꝓponēs: q cū idē ī. c. ⁊. lxxx. libe ris tibi ꝑ pcio dom⁹ quā eidē vē dideras tenereť. c. xxx. liberas ex ill' nō imerito dēbat ꝓpēsare. Tā dez cū sup ℏ et q̄busdaz alijs arti cul' int vos fuisſz aliq̄diu litigatū: iudices attestatōnibꝫ publicatis te sñialit pdēnauerūt: vt eidē pdicte dom⁹ possessiōez vacuam rderes: ⁊ a creditoribꝫ liberatā: ⁊ infra. Cū igit ab hac sñia ad nraz audiētiā duxeris appellādū: ⁊ nos tā tibi q̄ pdicto. j. t. sbāi. ⁊ capellanū nrm rdem⁹ auditoꝛē ex pte tua fuit ꝓpositū supdicte domus vēditiōez nō purā: ℏ pditiōalē pot⁹ extitisse: ac nll'aten⁹ te teneri ad ꝯditiōez ipi⁹ q̄tuoꝛ nihilomin⁹ testibꝫ ad ℏ ꝓbandū inductis: qđ ⁊ si nouū esset capl'm: pēdebat tū ex vetit: q̄ iurati ỏposuerūt se int' fuisse ꝛctui int' te ⁊ pdictuꝫ. j. sup eadē domo celebrato ꝑ q̄. c. lxxx. libraꝫ pciū tibi fuerat ꝓstitutum tali videlicz adiecta pditione: vt tu domū ipaz inhabitares libe in vita tua: ⁊ post obitū tuū. m. ⁊. r natis tuis eiusdē io. nepotibꝫ remaneret: cui⁹ pditiōis intuitu domū ipaz eidē. j. ꝑ minoꝛi pcio vē didisti: cū. a. g. morādi ꝑ ipa. cc. libras potuisses hīe. āni vo mēsis ⁊ diei q̄ vēditio facta fuit: idem testes se dixeŕt minie recordari. Dictus vo. j. vēditiōez nō pditiōalē ℏ purā ꝓposuit extitisse ad ℏ pbā dū publicū exhibēs instrumētū: ⁊ infra. Tabelliones q̄ fecerat īstrumētū ⁊ vnū ex testibꝫ ī instrumēto ſbscptis ad id pbādū iduxit ⁊ infra. Pozro cū dubitatō fuisset exorta: utri⁹ ⸗berꝫ pbato ꝑuale re: ꝑ tua fuit pte ꝓpositus q ⁊ si eandē vī obtineāt instrox fides ⁊ ꝓpositiōes testiū ī litibꝫ exercendis nō tñ q̄libꝫ instrumētū tanti dꝫ esse momti: vt triū vl' pluriuꝫ idoneoꝛ testiū ỏpositiōibꝫ ꝑferat ⁊ infra. Ad ℏ aūtidē io. ex aduerso rndit: q cū intentiōez suā ꝑ iaz dictū fundauerit instrm ac tu in modū exceptiōis vēditiōez ipaz ñ pure: ℏ pditionalit celebratā esse ꝓponas: nec ꝑ testes ad ℏ a te iductos ỏcerto fuerit tpe facta fides ⁊ iō ñ appareat q sup illa vēditione ꝛponat quā ꝓstat ꝑ dictum instrumētū: ꝛminato tpe fuisse cōtractā: hmōi ꝓbatio videbat inefficax ad ītentiōez ꝑtiaz elidendā Verum rnsionem istam esse ꝓponebas inualidam: quoniam cum vtraq̄ pars a nobis interrogata fuisset in iure confessa: q vnica tantum venditio super domo.

infra ⁊ ꝛpositū. bona fides. in fi. vbi ⁊ hoc et. ℒ. ⁊ ꝓpen. l. vlt.

h ¶ Vacuā traderes. qđ fieri ꝛbuit: si pura fuit venditio. ff. de ac. emp. ⁊ ven. l. ij. §. j. et. l. seq. ⁊. ar. ff. de vsu. si stipulatus. sic et restituto possessiōis plene ac libere facēda est. ⸗. de rsti. spo. pisanis. Ber.

i ¶ Ad nr̄am audientiā. ℏ iō ỏ appellat ad papā q̄ ciuitas viterbien. subest dño pape etiā quo ad tpales iurisdictiōez: al's ñ appellaret ad ipm. j. ỏ appella. si duobus.

k ¶ Pdebat. Si em capl'm ex toto eēt nouum: nec penderet ex veteri: iudex appellationis non ꝓgnosceret: nec testes reciper. ⸗. ỏ testi. fraternitatis. ⁊. ℒ. de ēp. ap. ꝑ hanc. Et sic ꝑ q̄ in cā appellatōnis noue ꝓbationes nō sūt induci sup noua exceptione. ℒ. sen. rescin. nō pos. l. ij. nec aliā cām possum ꝑse qui in cā appellationis quā exꝑsserim coram iudice a quo appellatum. ff. de ap. scio. quesitum. ad fi. Jo.

l ¶ Meponbo. sed q̄re iste io. emebat domū illaz ꝑ filijs ipius petri nepotibꝫ eiusdē iohānis: cū ipi filij ꝛbebant illi petro succedere. in aut. de hered. que abintesta. referc. circa pnci. collā. ij. et instit. de heredi. quali. ⁊ differen. circa pncip. et. §. sed sui. forte ꝛbo fecit q: petrus pdēcessor erat et ꝑsumebat bona sua. vñ ne tonus illa quereret ad alios: voluit io. ꝓuidere nepotibus suis.

m ¶ Qđlibz instrumentum. Et ita pater q contra instrumētum q̄tumcūq̄ publicum admittunt testes vt ℏ q: scōm testes productos ꝛ instrm sñiatur ad idem inducāt. j. de pscp. ad audientiā. et ℒ. de pbat. cū patu.

Si q̄ris quot testes ꝓducent instrox: pōt dici q q̄tuoꝛ vl' quinq̄ ad minus: q: auctas tabelliōis vī equalere duobꝫ testibꝫ. ⸗. de pba. q̄n ꝑra. ⁊ ipm instrm valet duos testes: q: parem vim obtinet pbatio testiū vel instrumētoꝝ. ℒ. de fi. instru. l. in exercendis: vt ℏ recidit: et sic ꝑ q̄ adminus ꝑ q̄tuoꝛ meliores: vel. v. testes instrm reprobet. de hꝰ dictū est. ⸗. de pba. tercio. sed ī casu isto testes nō reprobāt instrm sed addunt instro qđ notarius omiserat forte ꝓ oblitionez. Ber.

n ¶ In modum exceptionis. vñ nō videbat ꝓ ipso sñiandum. ⸗. de ordi. cog. cū dilectus. j. de excep. ꝛtiq̄.

o ¶ De certo fuerit tempore. ꝑter quod pbatio insufficiens videbat

s. de pba. in presentia: arg. s. e. inter dilectos. & ff. de eden. l. j. §. edi-
ctiones. Jo.

a Posiq; a ptib; Et sic ptz q; iudex pt interrogare ptes q̃cũq; vi
sus fuerit. ff. de into. ac. vbicũq; & xxx. q. vlt. c. vlti. sic etiaz pt in-
terrogare testes post publicatoẽz: si obscure dixerint q̃cũq; visum
fuerit: s. de testi. cum
clamor. q; veritas se
pius examinata magꝭ
splendescit in lucem.
xxxv. q. ix. gue. q; of
ficiũ iudicis est latis-
simũ. ff. de iurisd. om.
iudi. l. j. Sz ad petiẽz ptis nõ dz testes
introgare: ar. s. de p
ba. in pñtia. ꝺ hoc dz
xxx. q. v. iudicanẽ.

b Pronũciatum⁹. ar. q; sup exceptõe iudicẽti sit pnũciãdũ: ar. p. s. de or. cogni. c. j. vbi ꝺ hoc. Sz ra
tio ꝺre pnunciaẽ hic
sup hac & nõ ibi: põt
assignari. hic opposita fuit exceptio p̃sen
tenti: vñ sup excepti
one nondũ fuerat di
recte vel idirecte pnũ
ciatũ: ꝺre i causa ap
pellatõis vebuit ꝺ ea
pnũciari. q; de ea co
gnituz fuit: & ad hoc
vt scireẽ ꝺre sniã re
uocẽ. Sz cũ opponi
tur añ sniaz sup ea p
nunciaẽ indirecte dũ
sentẽtiaẽ sup princi
pali. Bern.

c Hmõi exceptio. Per hoc patz q; exce
ptio peremptoria omis
sa añ sniaz: pt opponi
post sniaz i causa ap
pellatõis. L. senten.
resci. nõ pos. l. ij. alꝭ
nõ posset: nisi q; bñfi
ciũ restitutõis: vt in. l. p̃dicta. & j. de pmleg. cũ oliz. ij. s. de in integ.
resti. suscitata. Sic etiã in ꝓpensatõne omissa añ sniam nihilomin⁹
actio remanet salua post sniaz cura aliquã appellatõez nõ ob. re iudi
cata in ꝑma petitõe. ff. de ꝓbẽsa. qꝺ in diez. §. j. ar. tñ p. j. de re iud.
inter moasteriũ. So. vt ibi.

d Hæc pte. o. erat. Ex hoc videt satis q; nõ vebuit valere. q; in
stris dñi pape mihil ꝺz diminutũ esse: ar. s. de rescp. cũ adeo.
& cũ multa maturitate ac veliberatiõe tradunt. xxxv. q. ix.
applice. vñ nõ est verisile qꝺ aliqꝺ vicii possit ibi remanẽ. ñ ꝓpt taz
modicũ vefectũ nõ viciaẽ: maxime si rescriptũ in alijs appareat om
nino legitimũ: cũ fuerit vicuz scriptoris siue nimia occupatio: qꝺ
nocẽ nõ vebet: ar. l. de testa. erroze. & l. ambiguitates. & l. qm̃ indi
gnũ. & l. de leg. in legatis. secus si essz ibi falsuz latinũ: s. de rescrip.
ad audiẽtã. & sic est notabile q; ꝓter vefectũ sillabe vel lre nõ viciaẽ
rescriptũ: sic nec testamẽtũ viciaẽ: nec libertas min⁹ vebet: lz erratũ sit
in sillaba. ff. de manumis. testa. q; habebat.

e Perpetuus. decimus. Sz nõne iste vicari⁹ si cõuenieaẽ p̃ de
cimis vicarie sue: vebebat dñm in iudicio nominare: ita vi
detur. qz ipse dñs nõ est: s. vt lit. nõ ꝓest. qm̃. §. pẽt. & l.
vbi in rez ac. l. ij. Et ipse dñs vebuit q̃uenire: ar. j. de ꝓscript. audi
tis. & xvj. q. iij. inter memoratos. ar. q; teneaẽ rñdere cũ ipse habe
at ius in re. j. de appel. ad audientiã. sic vsufructuari⁹ tenet ad refe
ctõem vomus & ad tributũ. ff. de vsufruc. l. vsufructu legato. §. fi. &
l. se. alias. §. bacten⁹. & l. e. ti. cũ. de hoc dictũ est s. vt lit. nõ cõ
test. qm̃. §. pẽt. Sz intelligo q; iste vicari⁹ habebat mãdatũ genera
le vel spectale ad agendũ & vefendendũ a rectore legitime factuz: alꝭ
nõ fuisset admissus: eo ipso q; esset vicarius cũ non habeat admini
stratõnem nec titulum: licet prelatus nec preiudicaretur ecclesie per
factum ipsius. Bern.

f Sup simulib⁹. & etiã sup dissimulib⁹ poterat eos recõuenire: & ei
tenebaẽ rñdere: s. ꝺ mutu. pet. c. j. vbi de hoc.

g Instrumentoꝝ cõmunũ. Nota circa exhibitõez instrumentoꝝ.
Et pmo scire debes q; rescriptũ & oia acta cause ꝓfessiões & rãsiones
& attestatões q̃cũq; acta sunt in iudicio: pen̄ pñt exhiberi vel ꝓdiciõe
ex lege vel iudicis officio. C. de edẽ. l. ij. vel ꝓdiciõe ex illa vere. s. de p
ba. qm̃. & integliter sunt exhibẽda. qz coia sunt. C. de edẽ. nõ est no-
nũ. & l. vlt. & ff. e. ti.
ꝓtoz. § j. & l. si qs. §.
rõne. & l. argentarius
. j. Rñ. & hic est exprez
suz. Sz si instrumẽta
ꝓpria sunt et actoz pe
tat a reo instrumẽta p
q; intentiõez suã ꝓbare
vult: nõ est audiẽdus.
qz apud seipm ꝺz habẽ
ꝓbatões suas: s. de p
ba. c. j. & C. ꝺ eden. q;
accusare. & actore ñ ꝑ
bante reus debet absol
ui: vt in. l. q; accusare.
& j. vt ec. bñ. vt nim̃.
et ita nec reus actore:
nec actor reo tenetur ex
hiberi instrumentum
ad fundãdaz intentio-
nez aduersarij. Si vo
actor vel reus vtr̃ alt
quo instrumẽto ꝓprio
illud aduersario edi de
bet sine die & psule: ne
pñtẽt materia sabuican
di falsuz: s. e. pungit.
& c. accepim⁹. & ff. quẽ
adm̃. testa. ape. l. ij. §.
diẽ aẽ. & ff. ꝺ eden. l. j.
§. eduões. nisi velz al
terutra ptiuz arguere
instrumẽtum de falso:
tũc integre instrumẽtũ
debet ei edi: vt s. e. int
dilectos. & C. de ꝓbẽ.
& ꝓmit. stipula. l. opti
maz. Bern.

b Hæc pte. Hæc vere. sumpta
ẽ ex illa. l. C.
de fi. instru. scripẽ.

i Qui ꝓtrarias inter se. hoc vez est: siue directe ꝺrie sunt siue indi
recte. directe vt si iduco istrumẽtũ in q; ꝓmisisti mihi soluẽ tali die. x. &
aliud exhibeã i q; ꝓtineaẽ q; ego feci tibi pactũ de nõ petẽdo. idirecte: pu
ta si iduco instrumẽtũ in q; ꝓtineaẽ q; ꝓmisisti mihi soluẽ. x. bonõie ta
li die. Jtẽ ꝓduco aliud in q; ꝓtineaẽ q; eadẽ die ꝓmisisti mihi soluẽ. x.
rome. Jste scripẽ lz nõ ꝺicãt directe: tñ idirecte siue p obliquũ ꝓtra
rie sũt: & io vna vero gat alij. sic q̃cũq; scripta & factũ sibi adminicẽ de
rogare videnẽ: vt saltẽ altez alteri: s. de elec. cũ int. r. Sic q; ptz q; q;
ꝺria allegat: nõ est audiẽd⁹. j. de ap. solliciatudinẽ. circa fi. xxiij. q. vij.
qꝺ aẽ. & vij. di. q; ure. & hoc locũ lz qñ ab eadẽ pte ꝓducunt: secus si a
diuersis. qz tũc ei stat q; magis est sine suspitiõe & q; dignior est. C. de
ꝓben. stipula. optimã: in fi. Sz nũquid est idẽ in testibꝫ ab eadẽ pte ꝓ-
ductis? Dico q; nõ. qz in testibꝫ nõ possuz ꝓpudere quid dicturi sunt. &
ideo stabiẽ dignioribꝫ. ñ instrumẽta bñ potuit ꝓpudere qꝺ magis expe
diret ꝓducere: vt hic dicit in fi. & sibi imputet q; minus diligens fuit.
nam vigilantibꝫ non negligentibꝫ iura subueniũt. ff. qui. ex cau. ma.
non em̃. & ff. de eden. velut.

k Jj cautio. Hec vere. sumpta est de illa. l. ff. de pba. cũ de idebi
to. §. vlt. & dic cautio. i. scripta: siue sit ꝓuata siue publica.

l Jndebite. q: dicis q; nõ teneris ad id sup q̃ cautio exposita fuit.

m Jndeterminate. i. nõ exprimens ex qua causa vebeat.

n Sz si causaz. puta q: ꝓfessus fuisti mutuo recepisse pecuniã ꝓmis
saz: vel ex aliq; alio ꝓtractu antecedenti. tũc em̃ stat tue ꝓfessiõi: q; ꝑti
netur in illa cautõe. aliqn si causa nõ sit inserta: non poteris ꝓueni
ri ex illa cautõe. C. de nõ nu. pe. gnãl'r. cũ satis sit idignũ: vt qꝺ ꝺscẽ
sua voce dilucide ꝓtestat⁹ sit: in eꝺẽ casuz ꝓpria infringẽ valeat testi
mõio: s. de pba. p tuas. & in. l. ꝑdic. generaliter: in fi. & ar. j. q. vij. sa
luberrimũ. & xxvij. q. j. omes femie. qꝺ si nõ ꝓmittat ñ ꝓiteaẽ se ve
bere mihi ex aliq; iusta causa ꝓcedente: idẽ est ac promittat & teneẽ ex
illa ꝓfessiõe: vt in. l. ꝑdic. generaliter: in fi. & ita ptz ex hoc q; cõfessio
eẽ iudicii facta causa adiecta bñ ꝓiudicat ad ꝓbandũ. De hac materia

dictuz est ſ. de ſpec. c. vlt. Itez quid ſi me abſente ſpiteaꝰ ſe mihi debere. talis ꝓfessio nō nocet admittar ſtipulatōis: vt inſti. de inutili ſtipu. §. itez verboꝝ. Bern.

g Cōfessiōi. Sic g̃ ſtaꝰ cōfessiōi ꝯ ſe. fallit tñ q̃q; vt in pecunia cōfessata. qꝫ tūc pt̃ oppom exceptio nō numerate pecunie intra biēnū. C. de nō nu. pe. in ꝓcessibus: i ꝑn. et i rubr. C. d. d. cau. et ñ nu. l. vl. et aut. ibi posita. Item fallit vbi statur secūde cōfessiōi et nō ꝑme. C. ad velle. auten. siue a me. B.

b Indebite ꝓmissi ſe. Et ita admittꝫ ꝓbatio ꝯ talē cautōez: iz cā ſbiecta fuerit. ſ. qꝫ talis ꝓmissio idebita fuit: puta qꝫ iā ſatisfecerat ei: nec q̃ dixit pecuniā idebitā ſe ſoluisse: iſtō ꝑbare teneꝫ. ꝯ. d. ſolu. c. vlt. et. ff. ꝓba. cū de indebito. j. Bñ.

c Cum. p. auctoritate ordinarij. Ordinariꝰ g̃ ꝑstabit auctem suaz huic tabelliom ad petiōez illoꝝ q̃ꝝ ſt instrumenta: vt ea redigat in publicā formaz sic. Et si cēnt ꝓsumpta ꝓpt̃ vetustatē aut aliā iustam cautaz. ꝯ. c. ꝓx.

d Perpetuā firmitatē habitura: vt hic dic̃. Sic et testamētū auctē ordinarij i ꝑblicā formā redigit̃. C. de testa. testamēta. ij. et. l. ꝓsulta. et tal' publicatio eq̃ualet testantō. C. e. publican. Doc tñ scire de bes q̃ tabellio duz vixit nō pt̃ alteri ꝓmittē ꝓpletiōez instrumēti: ſ. ipsemet dz ꝓplē instrumētū: put i ꝓthocollo repit̃: nihil addēdo vl' diminuēdo q̃ in ꝓthocollo ꝓtinet: vt in aut. de tabel. coll'. v. post monē ſo fiat put dicit̃ hic. et. C. e. ti. l. ꝓtractus. Ber.

e Instrumēta. vetustatē. ꝓpt̃ vetustatē instīa et ꝓuilegia renouāda sit: vt h. et. ꝯ. de ꝓbat. vn. vel iuni. cū dilecta. al's si vetustate ꝓsumēt: nlīa fides eis adhibēt̃: ſ. e. unt dilēos. sic et testes ne ꝓbatio pear i publicā formā rdigūt̃: ſ. d. testi. sigificant. et ſ. vt lit. ñ ꝓcſ. qñ. j. Bñ. et. §. ſt et alij. et. ff. ad. l. aeql. i lege. C. d. usuſ. pupil. l. vl. ar.

f Justā cāz. puta qꝫ lra ſcripta vt leri ex vicō charte vl' icausti: q̃ꝫ instrm d nouo fit fm vl' alio mō qd possit ꝓdūcē de fcō. ita tñ faciēda ē hec renouatio: si adhuc sint ita integ q̃ ñ sit dubitatio d ipoꝝ tenore vt hic dic̃. vl' si cēnt ꝓ pte tā ꝓsumpta vt ex ispectōe ñ possit ꝑpendi de fide ipoꝝ ñ ſt rnouāda: nisi p̃ꝰ p testes ꝓbaret de integritate instrm̄oꝝ. ꝯ. de pui. cū olī. et hec innouatio dz fieri auctē ordinarij: vt d dī. sic ſ. e. c. ꝓx.

g Publicā ꝓsonā. sic ſ. c. ꝓx. et. c. cū dilectꝰ. Quid si publica ꝓsona ñ possit hēre: tanē credo q̃ ꝑ aliquā ꝓsonā hōestā auctē iudex rescribi pūt. ar. ſ. d. ꝓba. qñ ꝯ. ita tñ q̃ sigillū auctēticū appōaꝫ: qd ipōat fidē instrō: ſ. e. c. ij. et. c. cū dilectꝰ. al's possz ꝑpure ius illiꝰ qd ee nō dz: immo curare dz iudex: vt salua sit rei ꝓbatio. ff. de testi. curēt. B.

h Sicut noxiꝰ. in mortē. i. vt mortē inferat: iz res nō habuerit effectū: exq̃ peccauit ad actū. lj. di. si quis post acceptū. et de pe. di. j. si quis cū relo.

i Stephensus. in ope nouo. Bern.

k Ludens. licet hoc asserat: nō excusaꝫ. qꝫ noxiꝰ ludꝰ est i culpa. ff. ad. l. aequil. naz ludꝰ cuz dabat opam illicite rei. l. dist. clerico. et. c. si q̃s voluptate. nam omne maleficiū pue ꝓsumit accū. C. ad. l. iul'. de sicā. l. j. C. de murd. si nō puerus.

a Asserte. ait. ſ. rex salomon. ꝫ nō diffinitēdo: ꝫ potiꝰ tērando cau-

sa inquirēdi veritatē cuiꝰ fāius esset. naz nō omnis vox iudicis auctez ꝓtinet rei iudicare. C. de sen. et inter. om. iudi. ex stipulatōe. et. iij. q. vj. hoc quippe in ꝑn.

m Cōmota. interpositio est. Bern.

n Mec mihi. hec nō fuit audiēda: q̃ nocere tñ voluit et nō ꝑdesse. vñ malicijs eiꝰ nō est indulgendū. ff. de rei vē. i fundo. et ſ. de re scrip. sedes apl'ica. et. j. d ꝓui. ex pte tua. et. j. qui ma. accusa. posſ. significāte.

o Date huic. hec ēt fuit sentētia diffinitiua lata p solā ꝓsumptiōnez. sic. xxxij. q. j. dixit dñs. hec locum hñt cū violēta est ꝓe sumptio.

p Hec est em̄ mat. i. ꝓsumē ex dilectōe vniꝰ et odio alteriꝰ. ar gu. xxiij. q. iij. ea vi dicta: circa prin. ꝫ si vēcz dixisset filiū nolle iterfici: tūc illi que erat i possessiōe adiudicarēt: nisi alia ꝓbatio inuenisset. Sed pōe q̃ vēcz moriat ite pēdēte cui succedat ille? videt q̃ vtriq; arg. ff. de re. du. q̃ duos. ff. de iof. testa. papinianꝰ. §. ꝫ nec ipse beris. ar. ꝯ: q̃ neutri succedat. ff. d re. du. si fuerit. q̃m pōt impossibile: qd est ꝯ naturaz. ſ. se hēre duas mēs: vñ nō ē audiē dꝰ. ff. de mino. ac. cōfessiōibꝰ. §. j. ff. q̃ sen tē. sine ap. resci. l. vl ti. Itē alia erat i possessione. g̃ alteri incūbit ꝓbatio. ff. de ꝓba. ei q̃ dic̃. ꝓto hac pre ſtādū est. Eline.

o Cæ studijs. intelligit. i. ꝓe sumit. Et est ar. ꝑ exteriora ꝓsumi de interioribꝰ. xxxij. q. v. qui videtur. et. l. di. si quis diaconus.

r Intellige. i. ꝓsume. naz ꝑ certo nō possumꝰ scire q̃ post illa tria q̃ salomō asserit difficilia. ſ. viā columbe sup petrā: viā aq̃le sup celū: viā nauis sup aq̃s. q̃rtū q̃si reputat impossibile: viaz viri i adolescētia sua tanq̃ inueligari nō possit. tñ ex his argumēnis bonā colligimus opinionē q̃libz appareat in q̃rū. ꝯ. e. c. vlt. Bern.

s Illius. subterfugit. q̃ em̄ iudicū refugit: apparet cū de iustitia diffisuz. xj. q. j. christianꝰ. et. iij. q. ix. de cernimus. et. xxxiij. di. honorat'. B.

r Contēt. interpretatur. xj. q. iij. rursus. Tripliciter dicit̃ q̃s cōfiteri ore. xv. q. vj. c. j. et. ij. rei eiusdēm. xxviij. di. ꝓlixq; cōtumacia: vt hic. et. iij. q. ix. de cernim̄.

u Nunc bene dicim̄. verba sunt iudeoꝝ.

x Duo quippe. verba sunt gregorij. Bern.

y Tacendo. Ro. q̃ q̃ tacet ꝓsentire videt. l. iij, di. si furus et. xxvij. di. diacon̄. et. xxviij. di. diacoi. ff. de ꝓdi. et dēmo. cū ita legatum. v. que enim tacito. fallit hec regula in casibus. ff. de furt. vt. ꝑ di. imitum. ff. de fur. qui vas. §. vetare. et. ff. qui. mo. pig. vl' hypo. ſo. sicut. §. non videtur. ff. de ꝓcura. filiusfamilias. §. inuitus. Illis casum habes. lxv. di. c. vlt. lxxiij. di. c. j. Ar. ꝯ. ff. de reg. iu. qui tacet. Dicas q̃ qui tacet non consentit: vbi agitur de minimo rerum admittendo: nisi vicinitas aliud inducat. ff. de d. inter vi. et vxo. si fuus cōmunis. vincen. Vel melius dicas: q̃ vbi per prohibitionem meam possum ꝓhibere qō fit et taceo: tūc taciturnitas ꝑ ꝓsensu habetur. luij. di. si fuus. Si vo ꝑ ꝓhibitōem meā nō possum ꝓhibere qō fit: tunc non obest mihi taciturnitas: puta me inuito potes vendere

rem meaz. ff. ꝛe ꝓtraheñ. emp. rem alienã. Dic etiaz videtur distinguere lex. ff. ꝛe re iudi. sepe. ꝛ. xj. q. iij. qñ. ꝛ. j. ꝛe re iudi. c. penit. tñ tallit hoc in casibꝫ ꝑdictis. Itez ar. qꝫ ꝛe vno negaꝫ ꝛe alio ꝓcedit. xxv. di. qualis. xv. q. iij. ex eo. ꝛ. ff. ꝛe iudi. cum ꝓtor. ꝛ. ff. ꝛe pac. ꝛa talibꝫ. ob res. §. ij. ꝛ ecõuerso. ꝛ qꝫ ꝛe vno affirmaꝫ: ꝛe alio negaꝫ. ff. ꝛe ꝓdi. et. ꝛemõ. cũ ꝛta legatũ. ꝛ. ff. ꝛe legi. ꝛ senatusco̅sul. cũ lex. Berñ.

¶ Dem maximo episcopo.

¶ Mandata celestia efficaci⁹ gerim⁹: si nza cũ frib⁹ onera partiamur. ꝓoide sup cunctas eccl'ias sicilie te vices apostolice. mistrare ꝛcernim⁹: qs nõ loco tribuim⁹: ꝫ ꝑsone. qꝫ ex trãsacta ĩ te vita didicim⁹: quid ꝛ subsequnti ꝙuersatõe tua presumamus.

¶ Dem.

¶ Mandata celestia. s. alĩ alter⁹ onera portate. l. di. põdẽt. ꝛ s. ꝺ of. archipsb. c. vlt. b ¶ partiamur. Nota ar. ꝛe officijs ꝓuendis. xcij. dis. diacõi. circa medũ. ibi sufficit huic ordini ꝛ ceta. ¶. ꝺ assessoꝝ. nemo. xvj. q. j. ꝑbꝫos. ff. ꝺ pact. si pl'es. lxxxix. di. singl'a. ar. ꝛ. ff. ꝛe adop. si ꝑsul. So. ꝑma regl'a gnãlis est: ꝛria tñ qñqꝫ iuenmtur: aut causa necessitatis vel vtilitatis cõcessa. xxj. q. j. relatio. xxx. q. j. ad limina. ff. ꝛe ꝓben. empt. fistulas. §. fundũ. et. ff. ꝛe ꝛuo. stipu. l. j. §. ꝛuus: cõmunis.

¶ Dices. ꝛ tñ non poterit extẽdẽ manũ ad ea q̃ in signũ vniuersalis dñij sunt romano põtifici reꝛuata: ꝛ. ꝛe trãsla. c. j. ꝛ ꝛ. ꝛe offi. leg. qꝫ ẽnslationẽ. B.

¶ Sz ꝑsone. ꝛ ideo cũ ꝑsona fuit. vij. q. j. peruisti. ff. ꝛe ꝓtutu. ꝓnci. l. j. in fi. Si vo loco ꝓcedaꝫ ꝓuilegiũ ꝓpetuuz est. xvj. q. j. hinc etiã. ꝛ. xxv. q. ij. c. j. ꝛ. ij. ꝛ. ff. ꝺ inf. ĩmum. l. iij. et. j. ꝛe unsti. cũ venissent.

¶ Uoldaz. vicinores. Ar. qꝫ ex vicinitate ꝑsumit ꝓ aliq̃ vel ꝯ aliquẽ: ꝛ iõ scire ꝑsumunt. vñ facile non credit in ꝛũ. xvj. di. qꝺ dicitis. ꝛ. j. q ma. ac. pos. cũ in tua. ꝛ. j. c. ꝓri.

¶ Credo. i. ꝑsumo. Et est arg. qꝫ vbi qs interrogaꝫ an credit vel non: nõ est dandũ tempus ei ad ꝛsiderandũ. qꝫ ex ꝑsumptõne informat suã credulitatez. Berñ.

¶ Uanto. nõ potuit. i. ꝑsumit nõ potuisse: imo ꝯ ꝑsumptõem iuris bñ admittit ꝓbatio in ꝛũ. ff. qꝺ me. cã: nõ est verisimile. ꝛ. lxxxij. di. ꝓpositi. ꝛ. j. q ma. ac. pos. cũ in tua. ff. ꝺ ꝓba. q testamẽtũ. ar. ꝯ. xj. q. j. si q clericoꝝ. Circa hmõi ꝑsumptõez dicendus est qꝫ temeraria repellaꝫ. vj. q. j. oues. ꝓbabilis ꝑsumptio inducit qñqꝫ expurgatõez. j. ꝛe pur. ca. ꝓ totũ. violẽta ꝑsumptio qñqꝫ sufficit ad ꝓdẽnatõez: s. e. afferte. ꝛ. xxxij. q. j. dixit dñs.

¶ Scribã eis. ironice. ꝙsi dicat: non scribã. vel pt̃ legi plane. ꝛ est ar. inducias esse ꝓcedẽdas maliciose petẽti ad ꝙuincendaz maliciã. ꝛe pe. di. j. ꝑdixerat. ff. ꝛe ver. obli. si insulã. ꝛ. l. insulã: s. ꝛe ꝛb. ꝛ ꝓtu. c. put. ꝛ. c. cũ olim. ꝛ. c. Veritatis.

¶ Neglectis. qñqꝫ ex pñti ꝑsumit circa ꝑsens. vj. q. j. q crimen. qñqꝫ ex pñti circa ꝓteritũ. xxxiij. q. ij. cũ ꝓ bellicã. qñqꝫ ex pñti circa futurꝫ. l. dis. si qs diacon⁹. v. cuz vo. ꝛ ceta. qñqꝫ ex ꝓterito circa ꝓteritũ. xxvij. di. qꝫ sunt culpe. qñqꝫ ex ꝓterito circa ꝑsens q̃ens ꝺ fama q̃rit alicuⁿ. lxxvij. di. quicũqꝫ. ꝛ. c. mõachus nouit⁹. qñqꝫ ex ꝓterito circa futurꝫ: vt hic. ꝛ. xxiij. q. v. si apꝺ. ꝛ s. e. mandata.

¶ Talia verisimile. cõcesserit. quoniã ꝛe nemie ꝑsumendum est qꝫ bona sua iacaet: s. ꝛe renũc. sup eo. ꝛ s. ꝛe testi. spoli. sol

licite. ꝛ. ff. ꝛe ꝓba. cum ꝛe indebito. Berñ.

¶ Communis fama. que coadmuset ad fidez faciendã. iij. q. iij. §. itez sepe. ꝛ. ff. ꝛe testi. testiuz. §. eiusdẽ q̃z. ꝛ. ¶. ne ꝛe sta. ꝛfunct. si mater. ꝛ. j. c. pri. Berñ.

m ¶ Aliud q̃z. scienter. Exq̃ sciẽter cohabitauit: ei nõ potest opponere notã ꝙuintus. j. ꝛe ꝙuig. seruo. ꝓpositus. Sz si hoc ignorasset tũc sufficit bñ: vt in ea dez ꝛcre. ꝛ. xxix. q. ij. per totum.

n ¶ Benedicãs. i. eã petat in suã vxorẽ.

o ¶ Moniant. ista nomiatio ꝑsumptõez inducit. xxxij. q. iij. dicat aliqs. ff. ꝛe ꝓba. l. vlti. nõ tñ sufficiente ꝓbatiõem inducit. ¶. ꝛe ꝓba. nam ep'las. et. ¶. ꝛe libe. cau. l. pl'r. ꝓterq̃ ĩ casu. ¶. ꝛe latiber. tollen. l. vna. §. sumli quoqꝫ.

p ¶ Donationem. dos ẽ ꝙstitui nõ potest: nisi liberis ꝑsonis. ¶. ꝺ latiber. tollen. l. vna. §. ꝫ si qs homicidam eadem rõne donatõ nõ potest ꝙstitui: nisi liberã mulierẽ ꝛ a libero viro. vnde ꝑsumpti onẽ inducebat tale instrumẽtũ. ff. ꝛe iure do. ti. si mulier. §. eꝝ nomine ꝫ non plene hoc ꝓbat. qꝫ nõ fuit factuz instrumentũ sup mrimõio. ¶. ꝛe nup. neqꝫ sine nuptijs. ꝛ ita non ꝓbat hoc eẽ qꝺ ab hoc ꝓtigit abesse: s. ꝛe ẽnsla. inf cognatia. ꝛ. ¶. vñ cognati. nõ hoc.

q ¶ Fraudare. Nota casus in qꝺ dñs fraudat ꝛuo. j. ꝛe ꝙuig. seruo. licet. ꝛ. j. ꝛe nuptijs ex libero vẽtre. c. vno. Itẽ alꝰ casus est. ¶. ꝺ latiber. tollẽ. l. vna. §. ꝫ si qs homi. terci

ducanꝫ ad falsuz testimõiũ ꝓfe rẽdũ.

¶ Dẽ genuen. archiepo.

¶ Illud q̃z nob ĩnotuit: qꝫ cũ liba mꝛr p. x. annos ꝛ vltẽ cuidã suo sciẽter cohabitauerit et ab eo fuerit carnaliẽ cognita nũc ipm asserit sibi nõ eẽ maritũ. Uelꝫ vir eã vẽdicãs ĩ vxorez oñdit publicũ ĩstrumẽtũ: i q̃ sese ꝙuges noiant: ꝛ ꝓ qꝺ ipm ei vxoratõez ꝓpt̃ nuptias feciss apparet. mulier vo ĩstrumẽtũ illꝺ asserẽs vicioslz: vt suo dñs fraudareꝫ: pl'es testes ꝓduxit qꝫ ille ab amicis eiꝰ sepe rogatꝰ vt eaz ꝛe sponsaret: nec ꝛespõsasse nec ꝛe sponsaturum se ipsam firmiter asserebat. vir autez nõ nisi predicto ĩstrumẽto et q̃busdã testibꝫ q̃ viderãt eam anulos ꝛferẽtez ipaz ꝓbauit vxorẽ. ꝫ mꝛr ꝛe more illaz q̃ pães vẽdũt: se anulos ꝛtulisse dicebat. Uerum qꝫ in huiusmodi dubietate fama vicinie magis ꝺz attẽdi: si fama loci hz qꝫ vir ipam ĩ lecto ꝛ ĩ mẽsa sic vxorẽ tenuerit: cuz mrimõiũ sit maris ꝛ feie ꝙiunctio ꝛdiuidua vite ꝙsuetudinẽ retinẽs. cogenda est mulier: vt eidẽ viro affectu ꝛuiat ꝙiugali: ꝓpt̃im si ꝑscriptum ĩstrumẽtũ ab eo ꝙditum

us est ĩ aui. ꝛe nup. §. si vo ab initio. colla. iij. alꝰ casus est in aut. cõstitutio q̃ digni. liberat filiũ a patria ꝓtate: in pin. colla. vj.

r ¶ Despõsatuꝝ. hec assertio ꝑsumptõez tñ faciebat. qꝫ potuit postea mutare voluntatem.

s ¶ Anulos. Nota qꝫ si anulus datur etiam mulieri in ecclesia vel in domo: ꝑsumptio est pro matrimõio. xxx. q. v. femine. si coram parentibus ꝓsumũntur sponsalia. xxx. q. v. nostrates. hoc faciebat ad ꝑsumptionem. Berñ.

t ¶ Fama loci. Nota qꝫ in talibꝫ fama plurimuz cõsideratur. Ar. ij. q. v. ꝑbiter. si a plebe. ff. ꝛe testi. l. iij. §. eiusdem. et. iij. q. iij. §. item in criminali. ꝺ. item sepe. ꝛ. xxxv. q. vj. si duo. ¶. ne ꝛe sta. ꝛfunct. si mater. ꝛ. j. ꝛe eo qui cogno. cõsangui. vxo. sue: sup eo. Itez est hic argu. qꝫ fama sufficit ad ꝓbatiõem si alie ꝑsumptões coadiuuãt: ita qꝫ cũ fama faciãt ꝓbatiõem. ꝛ tra que non ꝑsunt singula multa iuuant. ꝛ. c. ꝓri. ꝛ. c. iij. ꝛ s. ꝛe testi. ꝓterea.

u ¶ Uxorem tenuerit. Sed quare requirit alia probatio cum cohabitatio sufficiat ad matrimoniũ. ff. ꝛe ritu nup. in libere: ꝛ Rñdeo illa est ꝑsumptio legis: sed canon nõ ꝑsumit esse mrimoniũ: nisi ꝓbetur ꝓpter periculũ anime. xxx. q. v. c. j.

x ¶ Matrimoniũ. Dec diffinitio ponitur. xxvij. q. ij. §. j. ꝛ insti. ꝛe patria potestate. in ꝑn.

y ¶ Presertim. i. maxime. qꝫ idem esset sine vllo instrumẽto: si sola fama cum aliis ꝓbaꝝ. Ber.

z ¶ Officium nũ fideliter. quod semꝫ ꝑsumitur. j. ꝛe ꝑsump. ad audiendũ. nisi ꝙra ꝑsumaꝫ vel ꝓbetur. nam tũc ĩ crimie falsi vtriqꝫ ut

cumbit ꝓboa. C. de fal. vbi. Bern.

a Litteris. separari. q̄ꝝ ad thor̄ & mutuā cohabitatōem.

b Credebāt. nō dic̄ vt sciebāt: cū op̄ illud non plene pateat visui. sufficit ḡ ferre testimoniū de eo qō inducit violentam ꝑsumptōez q̄ sufficit i hoc casu: vt hic ꝓz. xxxij. q. j. dixit dñs.

c Secret(& latebris. q̄ suspectis psonis indicunt. xxxv. q. vj. ab isto die. adeo vt si post triuā admōitōez inueni aut ꝓsabulari: excoicē tur. j. de coha. cleri. et mu. si quisq̄. et i aut. vt li. ma. & aute. §. his quoq; colr. viij.

d Diuortij. q̄ ad mutuā seruitutez.

e Spe ꝓuisionis. ꝓpter lesū que ꝓmisit. xxvij. q. ij. si qs sponsaz: nisi timeret de sua incontinētia. tūc em̄ posset sibi licētia ꝫbēdi. xxxiij. q. ij. i adolescētia.

Certo loco. impediendū. i. separandū.

f Precognitā. & ita affinitas precessit mrimōiū & spōsalia: qō si verū est: ꝓsanguineā illius postea bene nō poterat. xxxv. q. iij. de ieiunio. & c. nec eā quā. & j. de eo q̄ cognouit ꝓsa. vxo. sue. & illo. & i pluribus. c. eiusdē ti. Preterea hic audit allegans turpitudinē suā. j. de spōsa. Preterea. xxxv. q. iij. exordiaria. ar. ff. de testi. sic. & ff. de consen. d. j. & xv. q. iij. nemi. & j. de ꝓcess. pbē. cū sup questione. & j. de vna. mit dilectos. illud verē q̄ allegās turpitudinē suā nō est audiend⁹ nisi ꝓpter periculū aie sue audiatur. j. de re iud. latoz. & c. ꝓsanguinei. & i fauorē libertat(& audit q̄ filiū vendidit. C. de liberali. cau. l. j. & ff. e. l. j. & ij. sec̄ē ꝫ libertē. ff. de adoptiō. l. post mortē.

b Certitudinem. ad supplementū pbatōis. C. de re. cre. i bōe fidei. j. de ureiur. c. vlt. i fi. & ff. de pba. sic ꝑsuetudo. sic. j. de testō. in pu. attestatōes.

a Mollet. ab ea. vnō ꝑsumebat q̄ nō cōsureretur falso se neptem illius ꝓcognouisse. Bern.

b Dicta sunt. s. q̄ testes dixerūt q̄ viderāt illos p plana & nemora. & q̄ iuraner̄t & de fama vicinie: & alie ꝑsumptōes q̄ in lra exprimunt. Et sic ē ar. q̄ q̄ nō ꝑsunt singulat: multa sit ꝑsiderata simāt: ar. ff. de testi. ꝓcā. & ff. de testi. ꝓcā. cū cām: vbi de hoc. ff. q. ex causa. ma. necē. §. si qs sepi⁹. & xxxv. q. vj. si duo. ff. de testi. ob causā. §. si testes.

c Voluit spōsalib⁹. de facto: qm̄ de iure nō tenuerūt: cū ecclia illegitime ꝓsone ad ꝓtrahendū ꝓpter affinitatē ꝓhibeāt. j. de eo q̄ cognouit ꝓsangui. vxo. sue. discretōez. & qs p totū.

Litteras. arbitros. & sic ꝓz de delegat⁹ pē ē arbit. recēta et delegata iurisdictōe. sic. j. de ꝓbē. nisi. & ff. de arbi. cū olim. & c. inuit. Dic et oddiaris⁹ pē ē arbit: ar. ff. de elec. cāz q̄. & ff. de arbi. cū tpe. Sz ꝫ vi. iij. q. vij. §. tertia. i fi. ff. de arbi. & i fi. Sed. §. ij. Nō si ꝑtia & index nō pē inde vt i cū ꝓmittat: sic vbi dz. & si ptes volūt in ipsum ꝓmittere: bene pōt: ar. ff. de tu. da. ab his: ꝑtor aut. & in aut. vt diffe. iudices. §. si vo prigat. colr. ix. Item est ar. hic q̄ i arbitr̄ possit de crimie ꝓmittō: vñ signat ꝫ. ff. de arbi. & ff. de distinguem⁹. §. in lian⁹. & ff. de in integ. resti. c. plt. in fi. vbi de hoc. Item ar. q̄ possit. v. q. ij. si primates. Bern.

fuerit: qui officium suū fideliter adimpleuit. Dem archiepo.

Litteris fraternitatis tue receptis nob⁹ innotuit: q̄ cum .p. ab. a. muliere quā i vxorē accepat: peteret separi: accusatores mr̄imōij ꝓduxer̄t teste3 firmiter asserētes: q̄ postq̄ mulier cū ꝑdicto viro ꝓtraxerat mr̄imoniū. ꝓsanguineū viri eiusdē solū cuz sola: nuduz cū nuda i eodem lecto iacētez ea vt credebāt intētione vt eā cognosceret carnaliter viderī multis locis secretis & latebris ad h⁹ ꝓmodis & horis electis: & infra. Cōsul. t. t. rūdem⁹: q̄ ex hmōi violēta & certa suspitione fornicatōis pōt fīa diuortij ꝓmulgari: ita quidē vt vir licentiā habeat mortua illa ducē di aliaz: muliere sine spe cōiugij remanēte. Clemens. iij.

Certio loco q̄stionis hmōi nodū. t. f. petijt explicari: an iuuenis spōsaz i quā p verba de ꝑsenti consensit: debeat vxorē hāc ad quorū mr̄imoniū impediēdū neptis ipi⁹ spōse ꝓsiliēs se a iuuene carnaliter ꝑcognitā ꝓponebat: a qua ꝓducti testes dixerūt se p certo credere: q̄ illa dicti iuuenis extiterit ꝓcubina: adijciētes q̄ eos insimul viderāt p plana & nemora vias & iuia pluries conuagātes: & testimoniuz vicinie se sup h⁹ ꝫcepisse dicebāt. ad maiorem vo certitudinez: q̄z minus sufficiēter credidisti esse ꝓbatū q̄ eadē mr̄ asserebat: taz ipsa q̄ iuuenis iuramētis astricti seorsuz ꝓfessi sit: q̄ se iuicē carnaliter ꝑcognouerāt: licz iuuenis nollz ab ea quaz de spōsauerat separi.

Nos aut̄ q̄ dicta sunt itelligētes: ꝑsertī cuz h⁹ nō dicat occultū: sed q̄si ꝑdicet a pluribus mānifestū ꝓsulti⁹ eē credim⁹: vt mr̄imōia l'r nō ꝓiūgant: h⁹ solutis spōsalibus separent.

Innocen. iij. inuerneñ. episcopo & archidiac. bitur.

Litteras vias ꝝcepim⁹ cōtinētes q̄ cū cā q̄ vtit̄ int̄ altisiodo. epm̄ & q̄sdaz burgēses o charitate: de quibus idē eps de heresi impetebat: vob & abbati colon̄. a se. ap. delegata fuiss: vtrīq; ps vos duos h⁹ certa pēa sibi arbitros statuer̄t: delegata vob⁹ nihilominus ꝑtate refuata. gu. aī latoz pdictū vn⁹ ex illis heresiz suā fuerat publica voce cōfessus: & de frē suo sil'r recogouerat q̄ eodē secuz laborabat erroze: et infra. Nos vo ꝑdictuz gu. suspectū de heresi vehemēter habuim⁹: tū q̄z qō añ dixerat p⁹ ea se dixisse negauit: tū q̄z vl' mēdaciū p⁹ dixit i frēz: asserēdo illū hereticū vel piuz postea ꝓmisit i cēū purgādo illū de heresi: q̄z vtrūq; reddit illū valde suspectū: q̄q̄ verisimil⁹ videat q̄ eo tpe q̄ tāq̄ vere penitēs ab heresi reuertebat ad fidē: tamq̄ mēdaciū nō diuissz: ꝑpti i frēz quē tāq̄ charissimū n̄ asseruiss hereticū: nisi fuisset accēsus zelo fidei ortodoxe. vñ ꝑsumit̄ q̄ cū postea purgauit illū d heresi turpit̄ ꝫcerauit. Quocirca mādam⁹: cū ꝓpt̄ solā suspitōez q̄ vis vehementez

m Cōfessus. penitēdo d ea & redditū ad ecclesiam.

o De frē. bñ potat testificari i h⁹ casu ꝫ frēm. Si em̄ frat⁹ vel amic⁹ tu⁹ vl' vxor tua q̄ in sinu tuo dormit ꝝpuari voluerit vitatē in mā⁹ tua sup eos. xxiij. q. viij. legi & q. v. si audieris. et & dicē vbes pri & matri: ñ noui vos. xciij. di. diacon. & j. ti. ꝑ xi. quēadmodū. al's i magnis crimib⁹ nō audit ꝫ eu3. C. q̄ ac. nō pos. si magnū. i le vnde bñ. C. e. ti. si sororem. & iij. q. iij. §. parētes.

p Recognouerat. i. ꝓfessus fuerit.

q Suspectū. nā so la suspitōe suspectus habet: nisi se purget ad arbitriuz sui epi. qō si ñ fecerit: excoicari dz. j. de here. excoicam⁹. §. j. B.

r Purgādo illū. s. frēz coā archiepo bituricēn. coā q̄ ꝫueni ebat frat̄ ille de hēsi: & ei fuit dicta purgatio vt p ipm gu. deberet se purgare: & ipse frēz suū ꝓpurgauit ꝓpter qō epus dicebat ipm puz & hēticū. qz primo dixit illū hēticū & postea eum ꝓpurgauit. Dz ipse gu. dicebat q̄ lz se ꝓfessus fuisset: de frē tū nihil dixerat. h⁹ ꝫrū probauit epus. vñ illi iudices hītes suspectum ipm cū lr̄is suis fmi serr̄t ad papā. B.

s Veri sit⁹. ō nemine ꝑsumit q̄ sit immor sue salutis. j. q. vij. sancim⁹.

t Graue. imo i vltimo articulo n̄ sp ꝑsumit q̄ vex dicat & licēs. C. de pba. rōes. ff. de pba. q̄ testamētū. ff. de leg. ij. lucī⁹. §. q̄s mihi. ij. & ff. de leg. iij. cū quis. §. tritia. Do. lz ꝑsumat q̄ vex dicat: nō tn̄ sit sufficies pbatio iudici: ar. ff. de pig. acti. gaius. & lz hēdes necesse habeāt stare religiōi defuncti: non tn̄ creditores. C. de pba. aut. qō obtinet. Jo.

u Precipue in frēz. Presumit aliqd rōne ꝓsanguinitatis vel affinitatis: s. e. efferte. j. de resti. recēsti. j. de symo. sic. & s. de era. et q̄li. tuā. ff. de ritu nup. non solū. §. j. C. de rei vxo. ac. l. vna. §. sileat. ar. iij. q. v. accusatores vel testes.

x Purgauit. hoc est notabile q̄ sp est stādum ꝓmo dicto alicui⁹: si postea ꝓrū dicat etiā in alio iudicio: s. de testi. cū in tua. & etiaz ert iudiciū: s. de pba. p mas. & sic piurus reputat: q̄ vnū in vno iudicio vel eodē dicat: & postea aliud. Item hic vna ꝓsumptio ꝓponderat alteri. ff. de in integ. resti. diuus. ar. ꝫ: s. de elec. cū int. r.

y Vehemētez. imo ex leui causa ꝓbat q̄s hēticū: ar. C. de hēti. l. ij

ſcz q̄ tū ad hoc vt ſuſpiceꝛ ō hēſi habeat: ⁊ vt ꝓcedat q̄ſi ɔ̄ ſuſpectū: ꝫ nō vt ꝑdēnetur ⁊ hereſi. Jtē vehemēs ꝓſumptio pro ꝓbatōe accipit. xxxij. q. j. dicit dñs. et ſ. e. aſſerte. luij. di. fraternitatem. j. ⁊ inde ts. c. vlt. Rñdeo q̄ ſi vehemēs ꝫ violentatū: ⁊ q̄ ꝑdicta. c. loquūtur. ⁊. ff. ⁊ reb. du. ſi mulier. ⁊ l. ꝓcedēn. Hec eſt ois violenta ſi ꝓbet ꝓtrariū. xxvij. q. j. nec aliq̄. ſ ⁊ ꝓba. ꝓpoſuiſti. et xxxv. q. ij. extraordinaria. Berñ.

a ¶ Dicet iuratoriaz. hoc ō dicit. q̄ poſtq̄ ds ſemel puꝛ ẽ amplius ad iuramētū nō ɔ̄z admitti. xxij. q. v. puuli. ⁊. c. ſi ds cōiuges. ⁊. ij. q. vij. non pt. ⁊. vj. q. j. q̄ūcūq. ⁊ ſ. ⁊ teſti. teſtimoniuz. q̄ tūmodo eſt ne iudicat ꝛ̄ i ꝓiurū: ar. j. ⁊ coha. cle. et mu. clericos. B.

b ¶ Olim i iuuētute. honeſtuz. Exq̄ em̄ adeptꝰ eſt tātā dignitatē: ꝓſumit q̄ ratiōe ſue virtutis adeptꝰ ſit. lxj. di. c. miramur. et ꝛ ḡdus ceteꝛos anteceſſat quem laboꝛ pluꝛimoꝛ ⁊ ſtipēdia meliozaſſecerint anteire. L. ō officiū nemo. c ¶ Sid ſenlē. arg. q exq̄ ds honeſtꝰ fuit q̄ ⁊ poſtea fuerit honeſtꝰ. ſ. e. mādata. ⁊. ij. q. j. in ꝓmiſſis: i ſi. ff. ⁊ re mu. nō oēs. §. a barbaris. Jtē ꝓſumitur ꝓ ſenili etate potius q̄ ꝓ iuuenili. ar. xxxiij. di. fraternitatē: xx. di. ō q̄dā. ⁊ iuriſpruꝰ ex vbis ſenū rudiū argumētat. ff. ō le. ij. ſi chorꝰ. §. j. d ¶ Frequēs exꝑiet. nō in ſp: ux illō. ſtulticia ē q̄ te nō ſinit eē ſenē. ⁊ illō. qō noua teſta caput inueterata ſapit. ⁊ difficilē ꝓmētia ſuā q̄ illicito ſe ꝓcubitu maculare non metuit. xxxiij. di. §. qō vo. ⁊ pcto cū venerit i ꝓfundū victoꝛ ꝓtēnit. xvij. di. nec licuit.

e ¶ Viatale fedꝰ. j. ⁊ coha. cle. ⁊ mu. c. pl̄ti. ⁊. L. ⁊ epi. ⁊ cle. cū q. f ¶ Beruliſſz. denūciādo: qm̄ laicꝰ non pt clericū accuſare. j. ⁊ accu. cū. p. ⁊. ſ. ⁊ teſti. ⁊cetero. nec ꝑſens abſentem. iij. q. ix. c. j. ⁊. ij. ⁊. ij. q. vij. ipſi apoſtoli.

g ¶ Charitatis radice. vnde nō ⁊buit admitti. j. ⁊ accu. cum oporteat. ⁊. c. memuimus.

h ¶ Adaligmis ⁊ alarōibꝫ. i. ⁊ſcrōibꝫ. ⁊ ẽ ar. q. ꝓpt infamiā a maliuolis ortā nō ẽ imꝑitio ſacēda vl̄ purgatio indicēda. j. ⁊ pur. ca. cū in iuuētute: q̄ eſt ꝓs illꝰ. ⁊. xj. q. iij. in cūctis. j. ⁊ accu. q̄ſ ⁊ q̄ſi.

i ¶ Reſcripſerunt. bñ ⁊buit eis credi. cū eſſent ad hoc ⁊putati a dño papa: ar. ſ. ⁊ ꝓba. pꝰceſſionez. ⁊. xj. q. iij. cure. et ſ. ⁊ ſi. inſtru. c. ij. ⁊ ꝑtēs q̄ has lr̄as nulli fiebat ꝓiudiciū. L.

nolumus illū ⁊ tamq̄m crimē ꝓdēnari: talē ⁊ tantā ſecuritatē recipiatis ab ipo ꝑter iuratoriā cautōez: q̄ timoꝛe pene coꝛpalis ⁊beat coerceri: diſcretā ei pēnitētiā iūgētes ex q̄ valeat apparere vtꝝ i tenebꝛis ābulet an in luce: vtrūue ſit vere penitēs an ficte ꝓuerſus: ⁊ ſi eū ꝟ mō veruz catholicū coḡeritis: nō ſinatis ipm inde bite moleſtari: alioq̄n eū tanq̄ hereticū ꝓdēnetis.

¶ Dem cenadien. epo ⁊ abbati ⁊ aquoꝛ.

Olim i iuuētute ſua q̄ncle ſien. epꝰ ad̄o ſe matuꝛ honeſtū ⁊ pudū exhibuerit: vt ab eccīa rōana meruerit pallio ⁊coꝛari: nō eſt ⁊ leui credēdū q̄ poſtq̄ ad ſenilē puenit etatē turpit abiecerit iugū dñi ſetores libidinis āplexādo: cū labes hmōi q̄ nōnūq̄ i iuuētute ꝓhib̄t: i ſenectute freq̄ntius exꝑiet. Quis ꝑterea ⁊facili crederet q̄ vir ꝑditus ſcia lr̄aꝝ ꝓpe ſalutis obitꝰ ad eā paſſiōis igmīnā ſe ꝓuerteret: vt cū ꝓpria nepte aboīa bilē ꝓpetret iceſtū: cū etiā fm ſnās etnicoꝝ nāle fedꝰ inter tales ꝑſonas nihil ꝓmittat ſeui criminis ſuſpicari. Licet igit̄ rex vngarie eūdē epm nob ꝑ nūcios ⁊ lr̄as ō tali crimīe ⁊tuliſſz: poſtulans vt malū hmōi ꝓnicioſuz exēplo ⁊ vngarica eccīa tolerēꝰ. qa. tū ei ꝰ ſuggeſtio nō ⁊ charitatis radice ꝓcedere videbat: noluimus aures nr̄as q̄ſi malignis ⁊cēti onib īclinare: ꝫ vt ꝓbaremꝰ ſi ſpūs cēt ex deo: auricū. epo ⁊di mus in mādatis: vt prudēter et caute a coepis īdagaret: vtꝝ ꝑfatū epm crederēt tali labe reſpuſz: q̄ nob poſtmodū reſcripſerūt q̄ euz vitꝝ hōeſte ꝓuerſatōis eſſe credebāt ꝓsonā illiꝰ multiplicit ꝓmēdātes. ¶ Dez archidya. ⁊ ꝓpoſito mediolanen.

Olim archidyacono mediolan. ⁊dimꝰ i mādatis: vt. c. ſcholarē a ꝑſbīo ſcti victoris i clericū eiuſdē eccīe recipi faceret ⁊ i frēz: ⁊ infra. ¶ Dz ꝑſbiter memoratꝰ archidy. ⁊clinās examen aſſeruit: q̄ neq̄q̄ ſufficiebant duob clericis facultates eccīe mēſurate: adijciēs q̄ ꝑdictꝰ .c. nō erat idoneꝰ ad illi eccīe bñficiū obtinēdū: ⁊ infra. Cauſaz vob duxim ꝓmittēdā: ita vt ex illa clauſula. ſ. ſi ꝓſona fuerit idonea. q̄ nr̄o ſcpto repit̄ inſita: eidez ſcholari ꝓbandi ſe idoneū nulla neceſſitas imponat̄: cum ꝓma facie ꝑſumat̄ idoneus: niſi aliud in ꝓiudiciū oñdat̄.

De iureiurando.

Gregorius tercius.

Ex admīſtratōis: et infra. Adādam: q̄ten creditoꝛes ad iuramēta ſup vſuris ſibi ſoluēdis ꝑſtita relaxāda eccleſiaſtica diſtrictiōe cogatis.

Ex regiſtro gregoꝛij.

Eruenit ad nos laudicen. epm ab ar. comite rebus ſuis ſpoliatū: ⁊ iurare ꝓpulſum q̄ ñ repeteret ſic ablata. Cogn̄ta igit̄ ꝓtumelia valde moluim asſerētes ipm epm nulli iuramēti vinculo ſup ꝟ poſſe cōſtringi: quē tū abſoluim: q̄ nefandiſſima coactione iurauit.

¶ Dem regi francoꝛum.

Eruenit ad nos: et infra. Illō cū ꝓpoſitū aut ꝓmiſſuz infrigit q̄ in meli illud ꝓmutat. nec tu ei etiā ſi ꝓmiſſuz tuū iuramto l̄ fidei obligatōe inſpoſita ꝓditiōe firmaſſes: aliqten ⁊ ō Alduz. ſufficiebat. Nec exceptio legitima eſt. q: toi ſunt ponēdi i eccīa: ſi ex facultatib ipſi ꝓſt ꝓmode ſuſtentari. j. ⁊ inſti. c. j. et .c. aucte. ⁊. j. ⁊ cōcef. ōben. ex pte. Dz q̄s ꝓbabit eccl'iaz eē ſoluendo vel nō eē: rñdeo: ille q̄ dic nō eſt ſolūdo: oñendo facultates et reddit eccīe: vt hic inuitur. ⁊ ar. L. ⁊ iof. teſta. oim. et. ff. ⁊ le. ij. cū pl̄. §. rogo. ar. j. L. ⁊ ꝓba. ex ꝓſona.

l ¶ Ex illa clauſula. q̄ ⁊ ſi nō fuiſſ apoſita: ſbintelligit̄: ſ. ō reſcp. cū adō. ⁊ ſ. ō elec. cauſaz. ⁊. ff. ⁊ Punt. ſi cui. ff. ō ritu nupti. q̄ſ. l. m ¶ Preſumat̄ idoneus. hic ſ. ⁊ ſcruti. c. vno. et. lxxxvj. dist. ſi q̄d. ſic ꝓſumit̄ q̄s bone fidei: niſi ꝓbetur ꝓiū. L. q̄ milit. ñ poſ. ſup fruitus: li. xij. et. L. ⁊ nō nu. pe. aut. ſ. j. ꝓ. ij. vin. Et ſic videt q̄ ne gantia ꝓbari ⁊beat ex eo q̄ dic: niſi aliud in ꝓiū oñdat. ſed negantia ꝓbari non pt. ſ. ⁊ elec. bōe: vbi ⁊ hac negantia ſatis dī. Dz q̄ſi ꝓbabit illud nō eē idōeum: ſi dicat nō idōeꝰ ratiōe ſcie: tūc iudex illuz examiabit an ſit q̄ſtuz ad hoc idōeꝰ: ſ. ⁊ eam. ⁊ q̄ſi. accepim. ſi rōne velici vl̄ irregularitatis ille q̄ hꝰ obiecit illō ꝓbet fm illā regulā: et q̄ dicat incūbit ꝓbatio. ff. ⁊ ꝓba. l. ij.

Ex admīſtratōis. iuramēta recepta a ⁊bitoribꝫ ꝓ ſolnēdis vſurꝫ creditoribꝫ: q̄ i ꝓiudiciuz alioꝝ q̄ ad creditoꝛes ꝟuari ñ ꝓſt: ⁊ iō rōne pcti cōpellunt̄ creditoꝛes relaxare hmōi iuramēta: ſ. ō iud. nouit. ꝫ q̄ſi ad iurātes ñ ẽ pctm. j. e. ⁊bitoꝛes. vñ ſoluē teneant̄. ꝫ ſi iurauit ñ repetē: pōt illud ⁊nunciare eccīe: ⁊ ſic ꝓpellere creditoꝛ reſtituē vſuras q̄ſi idirecte officio iudicis. j. e. ad nram. ij. ar. j. ō cog. ſpi. ma. ⁊. ij. q. j. ſi peccauerit. l̄ ꝓpellit̄ flagare iuramētū: vt b. l̄ ſi nōdū ſit ſolute ꝓpellūt̄ reſiſtē ab exactiōe. j. ō vſur. tuas. o ¶ Diſtrictiōe. i. ſuſpēſiōe vl̄ excoicatōe. j. ⁊ v. ſigm. q̄renti. B. p ¶ Logal. tāḡ ⁊legan aucte hꝰ canōis: vt ſ. ō of. oꝛ. tractabili. §. ceteꝝ. ⁊. j. ō here. ad abolēdā: i fi. vl̄ etiaz tanq̄ ordinarij: ar. j. ⁊ vſur. poſt miſerabilē. Berñ.

q ¶ Eruenit. reb ſuis. i. eccīe ſue. nā ſi ⁊ reb ꝓꝑijs iuraſſet: teneret iuramētū ſuare. j. e. ſi vo. ſ. q̄ me. cā: ad audiētiā.

r ¶ Poſſe ſtringi. Dr. eſt hic q̄ iuramēti metu extoꝛti ipo iure non teneat: vt q̄dā dicūt: vt bazian. ⁊. i. Alij dicūt ⁊ melius q̄ iuramentū metu extoꝛti eſt obligatoꝛiuz dūmō ſine piculo aie poſſit ſuari. ⁊ hic preſtitū fuit iuramēti ⁊ reb eccīe: ⁊ ideo nullū fuit hic iuramētum ⁊ reb eccīe ꝑſtitū q̄ ſuari nō poſſet ſine ſalutis eine iteritu. ⁊ hoc

plene dixi ſ. qđ me. cau. abbas. ⁊ tene qđ ibi dr: ⁊ qđ dr hic in fi.

f Absolutum⁹ itellige ꝛe facto ad cautelā: ſic. xxiij. q. j. audiuim⁹. ⁊ xj. q. iij. excellēſſim⁹. ⁊. j. ꝛe ap. ad pñtā. vl expõe absolutum⁹. i. absolutū eē oñdim⁹. ⁊ ſic pcordat lr̃e pcedēti. ſ. nullꝫ vicuꝫ poſſe pſtrigi.

g Peruenit. infringit. ſic nõ dr ꝛerare qui ex iuſta cauſa iuramētū ꝛexit. ff. qui ſanſda. cogā. l. vlt. ⁊. xxij. q. iij. mulier. et. q. ij. beat⁹. ⁊. j. ō voto: ſcripture. ⁊. c. licet. Berñ.

b Paruiſſe. Ar. expõſſuꝫ hic fidē nõ ſuari q̃ ꝯ fidez vſuā. ff. pro ſocio ſi conuenerit. et. xxviij. q. ij. ſi infideliꝫ. ff. ꝛe ioff. teſta. ſi inſtituta. C. ꝛe pac. cum ꝓpõas. ar. ꝯ. xxiij. q. j. noli exiſtiare. xxxij. q. v. quod ro. xxij. q. iij. inocẽs. So. pma rubꝛica vꝫ ẽ gnāl⁹. Illud ꝯ. noli: vbi dr: hoſti fides ſuāda eſt: itelligit ſi promittat ⁊ eidez ſuet: ⁊ ſic pcordat pua. ħ aliud eſt in. c. qō ro. qa loquit ꝛe voto pmiſſo a viro ⁊ vxore facto: vbi nulli ꝓuenire ꝺz qō poſtq̃ pmiſſuꝫ eſt: oino eſt ſuādū vt. xxij. q. vl. c. vlt. ad fi.

h So epꝰ. ſucceſſoribꝰ. q̃ ſic iurauit ñ tenetur ſucceſſor iurare. ꝯ. e. veritatis.

d Canõice. xij. q. ij. alienatões: ꝛe pſe. diſ. j. hic ergo.

e Ultrā pdat. hoc nõ ſufficit: immo oportet vbicũq̃ ſenſerit dñm picturā ad pbibẽdas inſidias occurrẽ ꝛebet. C. qui. vt idi. l. vlti. xxij. q. v. ō forma. que hic minus dicunt: ibi ſupplent: ⁊ ecõuerſo.

f Nulli pādā. hoc ſ. intelligo ꝛe honeſto pſilio: qm̃ pſiluꝫ mali tenet reuelare illi q̃ poſſꝫ p. deſſe ⁊ nõ obeſſe. xxij. q. v. hic videt.

g Saluo ordine. i. ſm q̃ pertinet ad meū honorē. q: nõ cũ armis.

h Canõica. vt. xvij. di. ſi epꝰ. Berñ.

i Tractabo. ſi pterit mihi p lras ſue legatõis. C. ꝛe mãd. pn. l. vna. ⁊. xlij. di. qeſcā⁹. ar. vl q: ẽ honeſta pſona. xcvij. di. nobiliſſim⁹.

k Singuł ãms. vl rari⁹ nux carographū ſuū. xciij. di. iuꝛ. ⁊ hoc intelligo ꝛe archiepis ⁊ epis qui ſbſunt dño pape nullo medio: ſ. ꝛe ma. io. ⁊ obe. dilecti. Berñ.

l Ullus epus. hoc. c. ponit̃ p pena. xxij. q. v. c. vlti.

m Jurare ꝓpellat. xxij. di. q̃q̃. arg. ꝯ. ħ illud itelligit̃ ſm iſtō: vt illi tm̃ qbꝫ pmittit̃ adminiſtratio eccl̃ie iurent: alij vō nō: ſ. ꝛe ma. ⁊ obe. legebat. ar. ſ. c. pr. Sūt ⁊ alij caſus in qbꝫ iurat̃ p pace. xij. q. j. ome. Jtē p fide: ō cõſe. di. ij. ego berẽgar⁹. ⁊. j. q. vij. q̃ues. p fama. ꝯ. ꝛe pur. ca. q̃nes. ⁊ i alijs pticꝫ capl'is ibi poſitis p obediẽtia: vt b. ⁊. c. pr. ⁊ ſ. ō etc. ſigꝛicaſti. p cautela vilapidatõis. xxviij. di. ꝛe ſyracuſãe. p ſuate i ꝛeſectū aliox teſtū. xxij. q. ij. q̃q̃. vñ vſus. Pax ⁊ fama fides ſuerẽna cautio dãni. Defect⁹ vl ſibi q̃rit mãg caueri. ⁊.

n Debitores. cogi nõ ꝛebẽt. q: nulla ſunt obligatio ꝛe iure diuino ſiue canõico: tm̃ iuramētū ſup hoc factū eſt ſuandū. Et ſ̃ẽ ptz q̃ ꝺz nõ teneat pncipale: tenet tm̃ acceſſoriū ꝯ illud ſ. ꝛe fo. cõpe. ſi diligẽti. ⁊. C. ꝛe legi. nõ dubiū.

o Cogẽdi ſunt. Dz videt q̃ nõ ſunt cogẽdi. nã ꝛebitor ꝺz actiões ad repetendū vſuras iã ſolutas: ꝑ multoform⁹ ꝺz exceptões agẽtes. ff. ꝛe reg. iu. iun⁹. §. j. ⁊. ff. ꝛe ſupſi. l. j. §. plane. Jtē volo petit qō ſtatiz reſtituere ꝺz. ff. ꝛe voli excep. volo. ⁊. ff. ꝛe reg. iu. in ꝑdenatõe. §. volo ſacit. Jtē ſi ſoluit ꝛebitū: nõ repetit̃. ff. ꝛe cõdi. ide. iulian⁹. ⁊. l. ſi pcurator. ⁊. l. iudex. ⁊ ſi idebitū ſciens ſoluit nõ repetit̃: q: dõari videt. ff. ꝛe reg. iu. cui⁹ p errore.. ⁊. ff. ꝛe pdi. ide. l. j. ⁊. C. e. ti. undebitū. Jtē a iuramēto nõ videt liberar⁹ q̃ ſic ſoluit vt poſtmodū repetat. ff. ꝛe ſolu. q̃ ſic ſoluit. et. l. q̃ hoiez. §. vlt. Ad hoc dicas q̃ vſure i debite ſunt iure canõico: ⁊ i nullo caſu pcedunt: etiã vt capitul⁹ reduman̄t. ꝯ. ō vſuꝝ. ſup eo. ⁊ nõ ſolute petri pñt tanq̃ idebite: nõ ob. eo qō dr idebitū ſciẽter ſolutū nõ repetit̃. q: hoc fit metu iuramēti. vñ ſibi nõ ꝓiudicat qō p metū facit. vl ſic vno iure ſoluẽ tenet̃ ꝓpter iuramētū: ħ alio iure repetit. q: idebite ſolute ſunt. ⁊ ſic ꝺz ꝛebitor: actões ad petẽduꝫ ſolutū: ita ꝺz actõem aduerſus creditorez. vt eū liberet a iuramēto: ſ. e. c. j. ⁊. ꝛe vſuꝝ. tuas. ⁊ qō dicat cogẽdi ſūt: itelligo cū nõ petūt abſolui a iuramēto.

p Reddere iuramẽ tū. Ar. q̃ ſoluẽ vſuras nõ ẽ pcm: al's ñ ꝓpellerent̃. xxij. q. j. ſi pcm. ħ ille q̃ recepit: peccat. ⁊ ita in eo dez facto alt peccat ⁊ alt nõ. ſic et̃ i alio caſu vn⁹ ꝓmittit adulteriuꝫ: alt nõ. xxxij. q. v. ꝓpoſito.

q a Dnaz. expẽſis. nullꝰ caſus eſt q̃ hoc gen⁹ ꝛeductõis ipedicat. ff. fam. herc̃. iunctus q̃. niſi i ꝛeimus. ꝯ. ꝛe ꝛei. cũ hoies. ⁊. c. tua nob. q̃ i ꝛeimus expẽſe ſunt ꝛeducẽde: legit̃. ꝯ. ꝛe ꝛei. paſtoral⁹. hoc ſolũ cõpurat̃ i fructu qō ſupereſt ꝛeductis expenſis: vt in. l. pdic. fund⁹. ꝛe iſtis dicit̃ ſ. ꝛe reſti. ſpo. ḡuis.

r Sufficiẽt. noie cautõis ſimplex pmiſſio intelligit̃. C. ꝛe v. ſig. ſaticum⁹. ꝛe pſe. di. iij. j. Si aũt dicat idonea vel ſufficiẽs vt hic: itelligit̃ ꝛe pignoratitia vel fideiuſſoria. ff. mãda. ſi mãdato utiq̃. §. vlt. ⁊. ff. ꝛe fideicõmiſ. liber. l. iij. §. adijci.

ſ Perſoluat. ſ. ſors ſua quaz ꝛedit: vel donec ꝛe ipſis fructibꝰ fuerit ſatiſfactū. q: in ſorte ſunt ꝓputandi. ꝯ. ꝛe vſuꝝ. c. j. ⁊. ij. ⁊. C. ꝛe pig. actio. l. j. ⁊. ij. ħ in caſu iſto ꝛpterea q̃ iurauerāt nullū ſup poſſeſſiõib⁹ illis grauamen inferre donec creditor⁹ fuerit ſatiſfactus: ꝛenent rumore iuramenti pecuniaz reſtituere creditori: vt ſ. c. pri. et poſtea repetere poſſunt quicquid ꝛcepit creditor: vltra ſortem tanq̃ indebitum. Berñ.

t Ad reſtituendū. ħ videt q̃ iſti ꝛebitores ꝛeberẽt cadẽ a iure ſuo. q: dixerit ſibi ius. ff. qō me. cau. extat edictū. ar. C. vñ vi: ſi qs intaz. xvj. q. vj. placuit. Dicit quidā q̃ i cauſis eccl̃aſticis rigor iuris nõ ſuat: ſ. ꝛe ꝛe. ⁊ ꝓtu. c. j. ⁊ ſ. ꝛe iudi. dilecti. ar. vel non ſunt acuꝝ ad hoc. ff. ſi qs cautõib⁹. l. j. ſ. vñ. iu ſi. ſ. ꝛe ordi. cog. cũ dilect⁹. et. ꝯ. ꝛe excep. c. j. ⁊ q: aũcte iudicis hoc fecerit. vel aliter: mihil pertinet ad papā ꝛe poſſeſſiõe: niſi q̃tuꝫ ad pbibitõem vſurarū ⁊ ꝓuriꝝ. ⁊ rõ ꝓpter iuramentū ꝛcipit poſſeſſiones reſtituẽdas ranõe peccati: ſ. ꝛe iudi. nouit. Berñ.

u Jo. iuramēti. ſ. ꝛe nõ repetẽdo vltr⁹ ipm beneficiū. ⁊ ſic plana eſt rñſio dñi pape.

a Salutis eterne. idez est etiaz si tpalis. xxij. q. iij. §. vlt. v. quisquis g: i ti. hoc itellige si directe vgat in iteritū: qm̄ si occasionaliter huandū est: puta si aliqs vlcīscan⁹ sue gallic⁹ iurat se moraturz rome i augusto: occasiōe tal' iuramēti posset vita tpalis adimi: si tunc rome moraret: idē est si i exteriozē exitū vgat. xxij. q. iij. si aliqd. t .j. c. cū qdā. Alia.

b Pzopriū iuramētū. Ar. ex hoc loco q iuramētū metu extoz tū huandū est t obligat: t q illud ñ huat piur⁹ est: dūmō huari possit sine pic'o aie: s. qō me. cau: ad audiētiā. t. xxij. q. iij. si aliquid. ar. ℈. s. qō me. cau. platurz. t. c. abbas. xv. q. vj. auctoritatē. Bazian⁹ et tan. dicūt q iuramētū metu extoritū nemnez obligat: ex eo q dic lex: qō met⁹ causa factū ē ratū nō habebo. ff. qō me. cā. l. j. Alia. Et alij qdā dicūt hic. q si is qui iurat hz animū obligādi se siue adimplendi obligat. si nō hz non obligat. arg. j. t ba pris. t ei⁹ effectu: maiozes. §. uez q̄rit. Cōmuniter est opio t verior: q iuramētū metu extoritus est obligatoriuz: qz volūtarū. xv. q. j. merito. dummō sit tale iuramētū q̄ sine iteritu salutis etne huari possit: vt hic dicit expsse. qō si eēt null⁹ ꝑt quēcūqz metū iurare hz. qz potiꝰ hz q̄libet mala pati q̄ malo cōsentire. xxxij. q. v. ita ne. et s. qō me. cā: sacris. Et tale iuramētū qdā appellant assertoriū. alia dicunt promissoria q̄ etiā nō obligāt: vt dicūt. si tal' sit met⁹ q posset cadē i pūātē vir. t hoc plem⁹ dictū ē s. t his q̄ vi metus ne cā fiūt. abbas.

metu ſb religiōe iuramēti ſuū ius refutare coegerit: ipmqz ſibi retinuerit. Quia nos ꝓſulere voluiſti an alē eoz vel neuē id hre debeat: duxim⁹ tibi rndēdū q ñ eſt tutū quēlibet ꝯ iuramētū ſuū venire: niſi tale ſit qō huatū vgat i iteritū ſalutis eterne: nec nos alicui dare māz volum⁹ veniēdi ꝯ iuramētū ꝓpriū: ne auctores piurij videamur. Clerū aliqñ i ro. ec. a pl'ibꝰ p. no. fcm eſſe recoliē q clerici q coacti mīſterīū eccie abiurarūt: t iuramēto abſolutōis fidel'r bñficiū meruerūt t ad coercēdā iniqtatē eoz q ecclīaſticos viros ad pſtādū illud cōpulerāt: pmiſſi ſunt i eadē eccleſia mīſtrare. Item ſardinen. epiſcopis.

Æ reſcpto qō nob eſt pnta tū: inotuit abbez tremen. cū petro ſup ſūma. viij. mliū ſolidoz tal'r ꝓueniſſet: t infra. Sup ꝟ pdict⁹ abbas qſdā ex mōachis obſides tedit: q t obkuāda ꝓuētōe iurauerāt: vt ſi ipſi teficerēt: alij mōachi loco eorū i obſtagio ponerēt. Inſup ſi fidē dicti monachi nō huarēt. abbas tedit ei dē. v. t ei⁹ vxoē fideiuſſores: q ſil'r fidē pſtitiſſe dicunt. Hoqz mādā⁹: qten⁹ tā abbatē q̄ mōachos q̄. v. t vxoē ipi⁹ mōere curetis: vt ſic iurarūt: eādē ꝓuētio

tur: vel nō ꝑt obligari ꝓ pecunia: ꝟ ꝓ pacto ineūde pacis vel ꝓſumli ℈. t ar. c. expoſita. dic vt ibi in glo. Laur.

g Abbatē. t mōachos noīe mōaſterij cui⁹ noīe ℈cta fuit obligatio: t ideo ꝓpelli tebēt vt eā ſeruēt ſicut iurauerūt: ſ. c. ad nras. cū in ipſi⁹ vtilitatē pecunia ꝓceſſerit. Berñ.

nē faciāt adimpleri. alioqn abbati t mōachis ingreſſuz inhdictis eccie: vt intea pfati. v. t vxoris eiuſdē vſqz ad dignā ſatiſfactōez inhibeatis diuīa officia celebrari. Item lundonen. t vigornien. epis.

Clerelā. r. canōici lincōien. accepim⁹: q cū. u. cleric⁹ ei duos biſātios noīe eccl'ie ꝺ ſtatera ſe ānuati ſolutuz inpoſito ſacro firmaſſet: ꝓ bienniū ab hmōi penſiōis ſolutōe ceſſauit. Qm̄ igit nō merent ecclias regere q ſ t crimie piurij irretiti: madā⁹: qten⁹ ſi vob ꝓſtiterit mēoratū. u. ꝯ iuramētū ſuū ñ neceſſitate: ꝟ volūtate ab eiuſdem pēſiōis ſolutōe ceſſare: ipm a pīcpta eccl'ia remouētes eā pfato .r. reſtituere mūne differatis.

Elcius. iij. norwicen. epo.

Cla nos duxit fatnitas cō ſulēdos: cui ſtādū ſit iuramēto: cū clericos religioſi iuriſ iurādi religiōe pſtrigūt ad maiorē ſolito pēſiōez ſoluēdā vel pzeſtādū aliqd bñficiū ꝑter ſolitā pēſionē. cū at inſtituūt ab epis: iurāt q ātiquā pēſionē t ſolitā nō augebūt. Tue igī ꝓſul. breuit reſpōdem⁹: q cū poſteri⁹ iuramētū rōne t laſa. ꝓciſ. aucte iuuetur: pmo pīudicat quod tē cupiditate proceſſit. Ceterū iuſtum

h Er vxoē. Sz ꝯre mādat papa iſtā mulierē puniri cū iuuen au xilio velleiā. ff. ad vel lei. l. j. t. ij. t. C. ad. l. velleia. l. j. t. l. q̄ uis. Pōt dici q ñ puniet ſi exapiat q ñ ponit fideiubē. vl' ipa forſitā ſi renūciauit bñficio dictaz legū. vel ꝑt alit dici enā ſi nō renūciauit q puniē. ꝓpt iuramētū qō huari ꝑt ſine pic'o aie: ſ. c. pxi. et. j. eo. ti. c. cū ꝓrigat. B.

i Inhibeatis. cū ipi iurauerit eādē quēſtio nē facē obſuari: ꝓpellē di ſunt ad hoc ſi ꝓ eos ſteterit: q̄mn⁹ obſuetur: alioquin ſi darent operaz quā poſſent ad ipaz obſuādā nō incideret i piurij. qz hoc ſolū videnē iurasſe ſe facturos et curatos. qa ſimplicit factū alteri⁹ iurare non poterāt nec ꝓmittē. ff. te. v. obli. ſtipulatio iſta: in ꝑn. t inſti. te iuri. ſtipu. §. ſi quis alii. t arg. xxxj. q. vlt. c. vlt.

k Clerelā. ꝓ bienniū. ꝓpter hoc ſolū piuari te buit: etiā ſi ñ iurasſet. x. q. iij. c. hoc ius. t. §. q rem. et. j. te loca. c. pt'r. t vlt. t. ff. ꝺ loca. qro. §. inſ locatorē.

l Periurij irretiti. ſi eēm infames. vj. q. j. infames. et. c. qcūqz. et. xxij. q. v. ſi qs ꝓuict⁹. t arg. C. te trāſact. ſi quis maior. t infamibus ponte dignitatē patere nō tebent. C. te dignit. l. ij. li. xij. t. C. te inſa. l. vna. li. x. t. j. ꝺ

c Periurij. ſil'e dicit impator. C. ſi aduer. ven. l. j. imo t ſi negligēter ea q̄ male vſurpant omittūt⁹: exceſſus viaz alijs agim⁹. xcij. di. quemit. t. xxxv. q. ix. loca. ff. te pac. totalibꝰ. quemire. t. ff. te pac. ſi vn⁹. §. pacta. t ar. C. te indi. vidui. tol. l. ij. in fi. Alia.

d Adueruerūt. te facto ad maiorē cautelā: ꝑm illos q dicūt q tale iuramētū nō obligat ꝑm nras opiniōez. Dicas meruerūt in veritate cū eēnt obligati: t poſſent ſine piculo aie huare.

e Permiſſi. ar. eſt hic i alteri⁹ odium cū altero diſpēſandū: ar. iij. q. v. accuſatoribꝰ. t. vj. q. iij. tenqz. t. lxxix. di. ſi qs papa. t. vj. q. j. ſi qs cū mulieribꝰ: i fi. t hoc facit expſſe ꝓ nra opiniōe. B.

f Æ reſcripto. obſides tedit: volūtate illoz: al's teneri ñ poſſunt. Sz q̄'r liberi hoies obſides erūt ꝯ illa ura. C. q res pig. ob. poſ. q filios. t. j. te pig. c. ij. C. ꝺ acti. t oblig. ob eas alienuz. t i aut. vt nulli iudi. §. qz vo. coll'. ix. vbi dī q creditores q filios tebitoz in pignore recipiūt: cadūt a credito: t aliā tantā q̄ntitatez tebitoz ꝓſoluere tebēt t vberius ſubijci. Sz ꝯ: canon voz obſtudes dādos. xxij. q. viij. vt pdē. t. ff. q teſtamē. facē pñt. obſides. t. ff. te iure fiſci: diu⁹. Rñdeo: nō tenet obligano i libero hoie: vt ius cōſtituat in eo tanqꝯ i pignore. nec tenet alienatio niſi i caſu. C. ꝺ pa. q ſi. diſ. l. ij. naz cū teneat ibi vēditio: multo fortiꝰ pignoris obligatio: ꝟ tenet liber hō q̄libet cūqz vt fiat qō ꝓuenit: t hic factū narra

q Cla nos. pmo pīudicat. neutz tñ obſeruabit. q: te eccl'ia moueē. t licz ſecūdū nō feciſſet: pmū huari nō tebet ꝓrarū u-

ri. j. de cens. phibemus. & c. grauī. & c. cum clerici.

s Pro periurio. i. temerario iuramēto. non em̄ habuit iusticiā secū & alia q̄ debent in iuramēto inuenire. xxij. q. ij. aliaduertendū. et. q. iij. in malis. sicut em̄ in iuramēto exceptuz debet esse ius supiorus. j. e. venies. & c. ad nr̄am. ij. & ff. ad munici. imperatores. et in pn̄s. Frederici de feu. c. vlt. multosq̄ ius canonicuz intelligit ee saluū i ipo iuramēto. j. e. venies. ar. & c. ad nr̄az. ij. ar. s. de pn̄s. q̄ in eccl̄ia. & ff. de pac. iurs gentium. §. gn̄aliter. Si vo qs falsuz iurat ignorā ter: credes vez esse qđ iurat: nullū est pcm. xxij. q. ij. hoies k'm ius. i p̄exēplo piuriuz est trāsgressio iuramēti: qđ si licituz est peccat mortalit trāsgredi endo: s. e. si vo. & c. q̄relam. Si est illicituz ita vt ei obſuatio vergat in dispēdū salutis eterne: nō peccat pter remedo: ſ peccauit in rādo. xxij. q. iij. c. j. & ij. & iij. Item piuriū qnqz dicit idiscretū iuramēruz: istud ex deliberatiōe vl ppōsito factuz: mortale pcm est. j. e. sic ex lr̄is. xxij. q. iij. q̄ sacramēto. Si vo qs iurat iocosa lenitate vel icaute: venale est pcm. xxv. di. §. crimis. al's: ea q̄mu.

h Qdam quidam. dignitate. sic p̄z q̄ dignius debet iniūctis aggr̄uat pcm. xl. di. hō xp̄ianus. & xj. q. iij. papue. & l. di stin. q̄ tua. & xix. dis. nulli fas. xxxij. q. v. q̄ viderit. xxv. q. j. nulli fas. & j. de here. excoicam. §. credētes. & j. de homī. sic dignum. j. Rñ. ar. ꝑ. L. vt nemo pn̄. l. ij. & xxiij. q. j. qui ꝑ pacē. & xvij. q. iij. nullus clericoꝝ. & xxxv. di. añ oīa. & xlv. di. cū beat. & ff. de pēnis: aut facta. §. plona. So. ꝑietas ista ita debz intelligi. naz in q̄nitate ꝓtempꝰmenſ deus q̄nitatē reat. q̄ntuz em̄ frigit al's affligit: iustus em̄ amat. vij. q. j. §. cuz vo. ergo a simili q̄ntuz ꝓtemnit tantū peccat arg. xj. q. iij. §. cum ergo: in fi. quantuz vo quis maior est siue in maiori dignitate: tātomagis plumit peccare & ꝓtemnē. vñ qđ dicit dignitas deliniūtis: aggr̄uat pcm. meli's dicere: aggr̄uat peccantē. qa plumit q̄ plus ꝓtemnat. vñ rōne plumptōis tm̄ maior pna illi impoitur. q̄ eccl̄ia nescit plciam illi. tm̄ posset esse q̄ plus ꝓtēneret alias rustic' q̄ magn' platus. vñ Ouidi. Peius adulterio turpis adulter obest. Et sic intellige pmā rubricā. In pecuniaria pena plus punit̄ maiores q̄ miores: nobiles q̄ ignobiles. In pena corpali sepe punit̄ tur miores & pari maioribz. xxxv. di. añ oīa. & sic intelligunt ꝑia.

c Absoluēdi. ad cautelā. sic. xxij. q. iij. int ceta. cuz iuramēruz nō sit vinculuz iniq̄tatis: vt ibi. & j. e. q̄nto. & c. q̄ntualliis.

d Penitentia. vni' anni. xxij. q. iij. q̄ sacramēto.

e Sicut. moz̄atur'. vbi vo se vouit semp debet manere. xvj. q. j. q̄ vere. & ideo male iurauit.

f Temerariū. imo nec licitū sine lr̄a suꝑioris. xij. q. j. non dicatis. xx. q. iij. mōachis. & ij. de iura. calū. c. j. in fi. et. s. de postu. ex pte. & xvj. q. j. mōachi. Sauī. Et clericꝰ nō dz abiurare eccl̄iam sine lr̄a suꝑioris: s. de renūci. admonet. & j. de regular. licet.

g Frangeret. seruando iuramentum. Berñ.

h Pertimescat. q̄ pēa vni' dz esse met' alteri'. ij. q. vij. q̄p̄opi. L. ad. l. iul. re. l. j. & ff. de pēn. l. capitaliū. §. famosos. & s. ō rñsac. c. j. i fi.

i Pniaz. de illicito & temerario iuramēto pnia dz unpōi: s. c. pr. & ꝓ tale iuramēti salubriꝰ veniēdū est. xxij. di. c. j. & ij. xxij. q. iij. p totū.

k Eritatis. casus. Clemēs papa. iij. idulsit guilo regi sicilie: vt ipse non teneret sibi pstare iuramentuz fidelitatis p regno sicile: ita tamen q̄ ex hoc nō fieret sibi vel successoribz suis piudicium q̄mi' heredes sui sibi & successoribz suis fidelitatez facere reneren̄. Super ista indulgentia questio mota fuit in psentia regis vtrū singuli heredes regis singuli successori b' clemēt' pstare debe rēt fidelitatē. tūc duo cardinales qui erant ibi legati apostolice sedis illam indulgētiaz sic fuerūt interpretati: q̄ heredes ipsius regis tenebant̄ iurare fidelitatem dño pape clemēti & successoribus suis. quo prestito alijs postmodū iurare mīme ꝓpellūtur postmodū. Consul't' papa sup illa interpraōe: & ipse respōdit q̄ non vult recedere ab illa interpretatiōne: vt heredes sui postq̄ sic iurauerāt: successoribus iurare non cōpellātur. tamen ita tenent eis seruare fidelitatez ac si iurassent. Dāc forma iurādi habuisti s. eo. ego epūs. & c. obligitur ex antiqua de cere. Berñ.

l Simplicitas. fides em̄ veritatis vere dr̄ admincula non requirit. L. vt se ab heredi. ab. l. j. sic ergo cōmendat simplicitas: s. de sum. trin. c. j. in prin. ex. iij. q. ix. pura. & s. de iudi. pastoralis.

m Compellātur. Sed cōtra videtur: libertus ecclesie cuilibet successori tenetur p̄fessionem facere infra annum. xij. q. ij. sepe. et. c. longinquitate. et feudatarius inuestituram petere debet a domio infra annuz: vt in consti. Frederici de feu. §. preterea. Potest dici q̄ hic fuit specialis indulgētia. vel dicas verius q̄ iurare successoribus potest si vult: sed non debet compelli si iurauit sub hac forma. ego iuro tibi fidelitatem & successoribus tuis catholicis. ꝛerquo semel iuratum est sub hac forma: nō debet amplius iurare. quia istud iuramentum perpetuuz est quo ad illuz qui iurauit: & ita tenetur successoribz sicut illi cui iurauit.

n Erum. absoluant'. i. absolutōne indigeant: an ipso iure sint absoluti. Berñ.

o Inuit. per talem. s. metuz qui possit cadere in constantem virz: s. quod me. cau. ad audientiaz. & ff. quod me. cau. metus autem. al's si sponte iurassent vel p vanuz metum: nō absolueretur a iuramento: imo necesse haberent seruare: s. de resti. spol'. accepta. & solliciti. & ff. quod me. cau. metus gutez. quia cōtra vnaz metum non auditur aliquis.

p Antecessores. s. zacharias: gregoriꝰ: & vrbanus. xv. q. vj. alius. & in. c. nos sanctoꝝ iuratos. & alexāder: s. e. si vo.

q Absoluerūt. quidā exposuerūt de facto. q: ipso iure nō tenebantur si iusto metu iurārūt. Nos vo. ꝓpie intelligim': vt dictuz est s. e. si vo. & s. qđ me. cau. abbas.

r Non seruent. ita q̄ ad ea obſuanda non sunt astricti. q: tenentur illa ſuare: dūmodo sine interitu salutis eterne seruari possunt. s. eo. si vo. veritamen si illa non seruāt non sunt puniendi tanq̄ ꝑ directo periurio: & ita metus culpā attentat si iuramentum non seruat. Berñ.

s Mortali. ar. est hic q̄ iuramentū metu extortū parit obligat: s. quod metus causa: perlatum. et. c. abbas: vbi plene de hoc. et s. de resti. spol. solliciti. & hoc dicit s. c. si vo.

a ¶ Eniens. mãdato. idoneo. ſ. ſic fuit exaudiendus: ſ. de elec. cauſas q. 7 ſ. de reſcp. cũ adeo. 7. ff. de op. lib. ſi libert⁹. ĩ. e. qntaualis. Imq tñ ſnie arbitri ſtandũ eſt. ff. ō arbi. l. iij. 7 .l. diez. §. ſtari. ꝑũ tñ wlus abſit. C. de arbi. l. iij. ff. de arbi. nõ diſtiguem⁹. §. cũ qdã. 7 inſti. mãdati. §. illud. Quare ĝ nõ ſtaĕ huic mãdato: rñdeo: iſti non fuerũt arbitri: ꝺ fuerũt arbitratores ſue amicabiles cõpoſitores: vt bõi viri. vnõ ſi male arbitrent ſiue vnq ꝓponãt: eorũ dictũ reducẽdũ eſt ad arbitrũ bõi viri. ff. ꝓ ſocio: ſi ſocietatem. Tan.

b ¶ Priuſquiſſet. arauramẽta ſm mitẽtes iurãtis ſoze iterꝓtanda. xxij. q. v. huiuſmodi. 7 ar. ĵ. xxij. q. v. q̃cũq arte. 7. c. ecce. de hoc dz. ĵ. de ſpõſa. ex lr̃is. Dz nũqd potuit ei ꝓcipe vt cederet bonis: vl vt ei daret bõa ſua: nõ qa iuramẽtũ nõ extẽdit ad illa de qbus nõ ẽ cogitatuz. ĵ. e. qntualis. ĵ. de rei. ex multiplici. ar. ſ. de reſtit. ſpoli. audita. xxij. q. ij. ne qs arbitret. ff. de trãſac. cũ acquilina. ff. de pig. obligatione. ff. ō pecu. q pecuniã. 7. C. q̃ res pig. obligat. poſſ. l. j. et cuiuſmõi intelligẽdũ ſunt iuramẽtũ: vt dictũ ẽ in ꝓma nouella. ff. ō ſui. ſi cui. ff. de ritu nup. poſtq̃. ſic 7 liberta ſi iurauit nõ nubẽ. ō ſi licitis nuptijs intelligẽdũ eſt. ff. de mũnera. adigere. §. viri.

c ¶ Repugnet. 7 ſic videt q ſi mãdatũ ñ repugnet ꝓri iuramẽto: iuramẽtũ ſit ſeruãdũ: cũ poſſit ſuari ſine interitu ſalutis eterne: ſ. e. ſi vo. qđ vex eũ: tũ ſi enorme leſionẽ in rebꝰ tpalibus pateret: obtinebit relaxatõez iuramẽti: ſ. qđ me. cau. abbas. 7. xxij. q. iij. §. illicitũ: vltra mediũ. v. qſdo ĝ. 7 ceta.

p b ¶ Reuꝰ. difficultas. 7 ita difficultas excuſat a ꝑiurio: vt ſ. e. ego. n. ſic 7 neceſſitas: ſ. e. q̃relã. ff. q ſatisda. cogã. l. vlt. ar. 7. ff. de op. lib. ſi libert⁹. ff. q̃ rex acto nõ dat. l. j. §. q honorãde. lz nõ excuſat a pena ꝙuẽtionali. ff. de v. obli. ꝓtinus⁹ acc. §. illud quoq. Berñ.

e ¶ Reqſit⁹. Dz nunqd tenet eccl̃iam iuuare nõ reqſitus: videt q ſic. xciij. diſ. ſi immẽ⁹. ar. ĵ. ff. q̃ lega. l. j. §. j. 7. ar. hmõi lr̃e. Si vo eccl̃ia nõ ſuauit ei fidẽ in ſuis neceſſitatibꝰ. nec ipſe tenet ipaz iuuare. xxij. q. v. de forma. ſ. e. puenit. ij. vl ſi eccl̃ia ſtrauit ei ſalariũ ſuũ ꝓmetũ. ff. loca. q̃ro. §. mẽ locatorẽ. vel ſi remordet eũ ꝓcia q̃ habeat malã cãm. xj. q. iij. ve q dicitis. nisi 7 tũc aduocat⁹ nõ tenet iuuare clientulũ ſuũ. C. ō iudi. rẽ nõ nouã. §. ꝓpoſ cauſar. ꝺ ipe lz teneaĕ ſequi ꝓcias ſuã: eccl̃ia tñ habebit eũ ꝓ puro: ſ. de reſti. ſpo. litteras. 7. ĵ. de ſen. excõ. inquiſitõi. Berñ.

f ¶ Qlanto. defraudata. Qui eñ falſat mõetas ꝓncipis: exurit. C. de fal. mo. l. ij. Qui aũt falſat mõetã ciuitatis: punit capite. C. e. l. j. Dz ille q nũmos radit vel tigit: ſi liber eſt dat ad beſtias: ſi ſeruꝰ vltimo ſupplicio punit. ff. ad. l. cor. de fal. q̃cũq. Et ſũt hec tria ſpãlia. qa qlibet tenet ad accuſatoez huiuſcrimis. Itẽ qr cõdemnat⁹ non appellat. Itẽ q punit ille in cuius nomo falſa mõeta cudit. licet illud ignoret. C. de falſ. mo. l. j. §.

g ¶ Abſoluit. abſolucre põt papa quẽlibet a ſacrãmẽto ex iuſta cã: puta ꝓpter ſcãdalũ vnitolerabile: vt ſi malũ exẽ plũ ꝓgeret in multos: clauẽ tñ diſcretois pcedente. Vñ tñ hoc negabat et oĩa iura q̃ dicũt vel innuũt papã poſſe abſoluere a iuramẽto: itelligebat de illicito. qr in his q̃ ſunt de iure nãli: vt in voto 7 iuramento papa nõ diſpenſat. ar. ad hãc opinionez. ĵ. e. c. et ſi xp̃us. vbi dz. redde dño iuramẽta tua. ꝺſi ſit ez interꝓtatõem habes. ĵ. eo. petitio. et. ĵ. de voto: magne. vbi dz. vouete et reddite. 7. ĵ. de ſta. regul. cũ ad mõaſterũ: in ſi. Lauĕ. ꝺ dicebat. Tan. dic q ex cã iuſta põt quẽlibet abſoluere. xv. q. vj. auctez. 7 diſpẽſare põt in voto: et illud cõmutare i aliud qđ magis ſit deo acceptum. ĵ. de voto: magne. 7. c. j. et. c. q ſup his. 7. c. ex multa. 7 in iuramẽto ẽt ex eiſdem cauſis põt diſpenſare. Vbi vo aliquis vouet vel iurat: et illa licite vel bõeſte ſuari põt: nec ſubeſt cã: papa illa imutare nõ pt. et ſic itelligebat. Vñ. 7 in hoc alij nõ diſcordãt. 7 ſic etiã itelliguntur illa verba. vouete 7 reddite de mino iuramẽta via. 7 ar. ad pdicta. xxv. q. j. §. vlt. v. ipſi nãq ſoli. 7 ceta. 7. ff. de vulga. 7 pupil. ſubſtitu. ex facto. hic vo ñ ſunt neccia abſoluno: ꝺ iterꝓtatio ꝺz q̃ ſequit in lr̃a. 7 ſm interꝓtatoz dz ſuari. qz ſunt legitimũ iuramẽtũ.

b ¶ Imquitatis. xxij. q. iij. inter cetera.

i ¶ Pr̃is. Docũ. qz i forma iuramẽti fuit hꝰ exꝓſſuz. Dz nõne tũc mẽtiret inſcitio mõete: imo vi q rex ipe falſari⁹ eſſet. ff. ad. l. cor. de falſ. falſi nois. 7. ĵ. de his q̃ ſi. a ꝑa. ſine ꝓſen. ca. q̃nto. In mõeta eñ tria exiguntur: q̃ntitas põderis: materia: 7 publica forma. ff. de ꝓbẽ. emp. l. j. Rñdeo qr nõ ſp inſcitio mõete fides adhibet: ſic nec inſcitio ſepulchri. C. de reli. 7 ſump. fune. l. monumẽtoꝝ. imo pictura ẽ q largã lz ĩmaz. ſp eñ fas fuit pictoribꝰ 7 poetis nouitates inuenire: licz ſit ar. ĵ. xxiij. q. ij. ſane. ij. i pn. Jo. Itẽ ſi fur eẽ auro vel argẽto mõetã publicã falſam faciat: illo puncto pecunia i theſauro publico ꝓfuat. ĵ. q. j. qđ quidã: circa medium. v. ſi eñ aliq furtum 2c.

k ¶ Diſſuaſiõem. p temerario iuramẽto imponit penitentia vnius

anim. xxij. q. iij. qui sacramẽto. ℟ p̃ directo p̃ iurio impõit pnãtia. vij. ãnoꝝ. vj. q. j. qcũ ℟. ℟. xxij. q. j. c. vlti. imo q̃ scienter venerat ꝑhm canões ifamis est: vt. vj. q. j. infames. et q̃ p̃ trãsactoẽz iurataz venerit sciẽter ifamis est. ℒ. de trãsact. si qs maior. B.

a ℭ Emẽtes. leges .ij. q. vj. ãteriores. ℟. c. ñ ita.

b ℭ Plagiarijs. i. fide iussoribꝰ. vulgare est illius terre.

c ℭ Jurarũt. in aut. de iudi. §. q̃ vo. coll. vj. ℒ. de iudi. rem nõ nouaz. et. iij. q. vij. iudicet. Berñ.

d ℭ Cõsuetudinẽ. Licite ℨ iudicaũt ꝑhm pluetudinez loci: ℨ. de eo q̃ mitti. in pos. causa rei seruã. cũ venissent. qz pluetudo p̃iudicat iuri: ℨ. de pluc. pbri.

e ℭ Jntpositis. ista ciuitas tudertina subest dño pape q̃ ad iurisdictoẽz tpalem: ℟ iõ tenẽt appellatões ad papam facte: alꝰ nõ. j. de appel. si duobꝰ.

f ℭ Jus supiorꝰ. Mõ q̃ oĩ iuramẽto excipiũtur auctas maioris: vt hic ptz. ℟. j. e. eã te. ℟ ℨ. de rescp. pstrutꝰ. ar. a p̃rio sensu. ff. ad municip. impatores. ℟ in pst. Frederici ꝺ feudis. §. vlt. ℟ est mis canõicũ. j. eo. ad nostrã. ij. Jo.

g ℭ Adãdã. qõ fieri nõ debuit: tũ qz bñficio appellatõis extinguitur pnũciatũ. ff. ad iurisdict. l. j. §. vlt. tũ qz interposita appellatõe nihil inouari oportz. ij. q. vj. appellatõe. ℟. ff. nihil inno. ap. pen. l. vna. B.

h ℭ Restituatis. ar. j. ff. de ap. cuz ex cã. vbi expectat talis restitutõ vsq; in euentũ ꝓfirmatõis vel cassatõis sñie. Sꝺ. nõ est p̃riũ. qz nõ dz ibi q̃ nõ debeat expectari: ℨ ibi recitat factũ. pur. ꝓtingit. vñ pz q̃ pendẽte appellatõe executio nõ debet fieri. ℟ si fiat iniuria possessoꝛi: restituat debet in pstinũ statum anteq̃ appellatõis causa examiet: ar. ℨ. de offi. de leg. pastoralis. §. ꝓterea. ℟ est hoc notabile.

i ℭ Ad nostram. puenisse. nõ dicit ꝑ quẽ vel a quo.

k ℭ Repeterẽt. Si iurauit nõ repetẽ: renũciet illud ecclesie. Quid si iurauit nõ renũciare: rndeo iuramẽtũ fuit illicitũ: et iõ nõ tenẽdũ cũ qlibet ad hoc teneaꝛ. j. de cogna. spiri. tua nos. et. j. de hẽ. cũ ex inuicto. ℟. j. e. quẽadmodũ. i fi. ℟. ij. q. j. si peccauerit. ℨ si iurauit soluẽ nec repetẽ nec recipe: illõ renũciet eccie: vt dcm̃ ẽ. vn.

l ℭ Probarẽt. videt iuramẽtũ istud rem suz esse ex testamẽto: nisi velis ita interptari hec ẽba: vt si illi de iure repetẽ nõ possint q̃ iurauerũt nõ repetẽ. ℨ tm̃ largꝰ interptabimur vltimas voluntates. j. ꝺ. vñ. cũ dilectꝰ. ff. de trit. vt. ℟ oleo. lega. l. ij. Sic ℨ iure legari pñt isti petere usuras: q̃si ex noua causa suguenẽte. Si eñ aliqs abiurat beneficiũ: põt post eũ repetere ex noua causa suguenẽte: ℨ. ꝺ. repetere ex noua causa suguenẽte: ℨ. ꝺ. nũci. cũ int. p. ℟. ff. ꝺ succ. ed. ic. l. j. §. q̃ dicũꝰ. alꝰ. §. ℨ vidẽ dũ. ℟ ar. ℨ. qꝺ mic. cã. ad audiẽtiã. Jtẽ cuz iuro soluẽ aliqd soluz p̃ possuz repetẽ: ℨ. e. debitores. non enz est cogitãdũ de nouo iure. ff. de trãsac. cuz acquana. Si vo ius nouũ nõ est mihi acquisitũ: possum agẽ vt remittat iuramẽtũ: ℨ. e. c. j. ℟ ꝓmo agendũ est vt iuramẽti remittat: ℟ tũc põt repetere secure. B.

m ℭ Ad testimoniũ. Mõ testimoniũ ferri lit. nõ ꝓtest. Sz hoc iõ ꝓtingit. q: hic pcedebat ĩ modũ iniurionis sue: renũciatiõnis: vt ptz ꝑ pin. c. vlt papa hic voluit eẽ ordinez. pcedi ℟ sine accusatore ꝑ renũciatoꝛ. Jtẽ qz ad eccliaz vel ad epm spectat exeq volũtates defunctoꝝ. j. de testa. si hẽdes. ℟. c. pbr. ℟. ℒ. de epis. ℟ de. nulli. ℟. l. si qs ad declinãdã. et. ff. de petiũ. hẽ. si hẽditas. §. vlti. ℟ sic fuãt isti iuramentum suũ hac via. Jo.

n ℭ Jstituerit. p iniuncto: ℨ. de testi. co. pterea. B.

o a ℭ Ad nraz. p exorsionẽ. vñ videbat non teneri.

q ℭ Obtuand. ex to: alꝰ citari dz. ij. q. j. de eipotes. ℟ ista ferri. j. de diuor. porro. ℟. j. de sp. cuz sit romana: i fi. Et hec sunt in ꝓuincia ĩ qua sunt notoria ℟ iudici ℟ alijs. si vo nõ sunt notoria in hac ꝓuincia: sunt tũ notoria i alia. Vel sunt hic notoria iudicis ℟ iudex nescit: tũc potest duobꝰ modis ꝓcedere. s. ordine iudiciario ac si esset occultũ: ar. ℨ. de elec. bõe. ℟. xxiij. q. j. pudẽda. ℟. ij. q. j. de⁹ vus. vel cognoscere an sit notoriũ: ℟ facta fide sibi sup hoc pcedet contra reum quasi crimen esset notoriũ. Et in similibꝰ duas vias habet iudex. potest eñ suspendere infamatũ vsq; ad purgatiõem. ij. q. v. presbiter. vel inquisitiõem facere ex officio suo. ij. q. j. de⁹ omipotens. Berñ.

q ℭ In mente. arg. iuramenta ℟ promissa non extendi: nisi ad ea de quibus cogitatuz est: ar. xxij. q. ij. ne quis. ff. de trãsact. cuz acquiliana. ℟. ff. de pac. tres fratres.

r ℭ Sed periurium. ℨ. eo. tna. ℟. j. de his que fi. a maio. par. ca. c. j. ℟. j. eo. sicut. j.

s ℭ Benignius. sic ℨ. de testi. cũ tu. nam ꝓmptũ est leges legibꝰ cõcordare. ℒ. de inoffi. tona. l. vna.

t ℭ Non seruari. iuxta illud. Est in amore modus nõ habuisse modum. Berñ.

inuictã tibi ꝑ illicito iuramẽto studeas adimplere. ℟ Dez ꝑsulib⁹ ℟ populo tudertino.

Emẽtes ad se. apo. ꝑsules vros sup his q̃ ad nos de vob sepi⁹ referũt: ℟ ꝓmonere curauim⁹ ℟ aliq̃ntulũ aspe queire. Cũ eñ ℟ appellatõib⁹ inꝑpositis ad ap. se. teneami hũir ℟ deuote referre: cũ ℟ leges eã secl'ares p⁹ sñiaz bñficiuz appellatõis nõ ondegẽt aggũatis: vos sñias ap. suspẽsas executõi mãdatis. Ele ruz ũdẽ ꝑsules nob expõere curauerũt: q̃ cuz aliq̃ vim vocanꝭ ad officiũ ꝑsulat⁹ firmãt ꝓpio sacmento: q̃ sup mutuis ℟ plagiarijs ꝑhm vre ciuitatis ꝑsuetudiez iudicabũt: et ifra. xxviij. dies q̃ iudicauerũt exequent. vñ saluo hmõi iuramẽto vos nõ posse sup his appellatõib⁹ ꝺferre dicebãt. Quia vo nõ min⁹ iudices ꝑhm leges q̃ ꝑsules vri ꝑhm ꝑsuetudinẽ vre ciuitatis iudicare iurarũt. ℟ iõ sic iudices ꝑ leges: sic et ꝑsules vri ꝑ ꝑsuetudiez possent sbditos aggũare. Mãdam⁹ q̃ten⁹ appellatõib⁹ ad nos inꝑpositis deferatis: cũ ꝓdictũ iuramẽtũ vos excusare nõ possit: i q̃ dz itelligi ius supiorꝭ exceptũ. Cũ ℨ post q̃. s. latoꝛ ꝑ. ad se. ap. a sñia. g. iudicis appellauerit: sñiaz ipsaz duxeritis executõi mãdandã: in possessiõez reꝝ de qb⁹ q̃stio vtebat: appellãtis aduersariũ iducẽtes: volum⁹ ℟ mãdam⁹: vt possessiõz ipaz restituatis eidẽ. alioquĩ noueritis nos epo nucerino mãdasse: vt vos ad illõ ec. cẽ. cõpellat. ℟ Dez ꝑsano archiepo.

Ad nraz noueris audiẽtiã peruenisse: q̃ cum. j. ℟. g. petro vsuras non modicas persoluissent: iuramẽto firmauerũt: q̃ nec ꝑ se nec ꝑ aliũ ꝓdictas vsuras repeterẽt vel apud eccliasticũ iudicez seu eũ secularẽ sup his deponerẽt q̃stiõez. Cũq; creditor ꝓdiderit testamẽtũ: suis ꝑcepit hereditatib⁹: vt oĩb⁹ q̃ ꝑbaret se dedisse usuras eidẽ: ipas eisdẽ restituere ꝓcurarẽt. vñ cũ ꝓdicti. j. ℟. g. usuras repetere nõ attẽtent ꝓpt hmõi iuramẽtũ: ℟ heredes ꝓdicti. p. eis negligãt satisfacere de usuris: mãdam⁹ q̃ten⁹ sb pẽa excois catõis publice ĩ eccia ꝑpõi facias vel ꝑpõas: vt q̃ sup hoc nouerint vitatẽ: pcedãt testimoniũ ꝑ ferẽdũ. ℟ si p dicta testiũ vl alia documẽta tibi ꝓstiterit de ꝑmissis: heredes illi⁹ vt usuras q̃s a ꝓdictis pẽ eoꝝ accepit: restituãt vniuersas eccle. cen. ꝑ pellas.

℟ Dez neapolit. archiepo.

Ad nraz noueris audiẽtiã peruenisse q̃ a te q̃si ꝑ extorsionẽ tale fuit ꝑstitũ iuramẽtũ: q̃ in oĩ causa de beres ordinẽ iudiciariũ obtuare. Ele q̃ñ ꝑhm ẽditões canõicas mãifesta accusatiõe nõ idigẽt: nec ĩ eis ẽ ordo iudiciari⁹ obtuand⁹: q̃ dz ĩ alijs obtuari: neq; tu q̃ñ sb ꝑmisso te nore iurasti: habebas ĩ mẽte: vt ꝓpter ea venires ꝑ canõicas sctiones: alioq̃n ñ iuramẽtũ ℨ piuriũ pot⁹ extitiss: nec eẽt aliq̃ rõne tuãdũ. ℭ Nos iuramẽtũ tuũ benign⁹ interptari volẽtes: ita q̃ ꝑsonet canõicis institutis: fra. t. auctẽ pitũ itimã⁹ q̃ ĩ mãifestis ℟ notoriis rõne iuramẽti ꝑmissi ñ credi⁹ te teneri tuare sbtilitatẽ

a Postulat. ĵ. ꝛ ver. sig. cum olim. ĵ. ꝛ vsuf. cum in tua. ĵ. ꝛ coha. cle. ⁊ multi. vestra. Berñ.

b Requirit. Sz nõne ordo iudiciarius põt seruari sine peccato in notoriis: ar. q sic: ff. ꝺ elec. bone. ⁊ augus. ꝑbat id qꝺ notoriũ est. ſ. ecclesiã nõ esse nullã. xxiij. q. j. pudenda: in fi. ⁊ ita videt licitũ sacramẽtũ: vt i notoriis fiat. Sz certe hoc uidetur q i oĩm notorio fuerit ordo iuris: est illicitũ ⁊ multũ ledere tur ius actoris: cũ ei incũberet onꝰ ꝑbãdi: ⁊ disciplina iudiciali ledereť si iudex ñ posset punire: misi puꝰ parebat. ß hoc fieri ñ debet. qz nulle sẽ valiture ꝑbationes q̃ p eum dentiã facti in illa ꝛ cre. bone: facilius fuit ob scãdalũ ad cautelas: vt ubi oꝝ. vel forsitan nõ erat notorius iudici. Lau.

c In illis videlicz. Ar. q vbũ gnãle nõ est gnãliť itelligẽdũ: vt. j. q. j. iudices. v. oĩna bona damascẽ. ⁊ ff. ꝛ fluuiu. si cui. et ff. ꝛ pig. obligatõe. ⁊ ꝺ ꝓse. di. ij. reuera. v. ꝺ optiꝰ totiꝰ mõi: circa fi. Ar. ĵ. xix. di. si romanoꝝ. xxxj. q. j. q si mouueris. et. j. q. j. sẽ nõlliť. ⁊. ĵ. ꝺ puniť. qz circa. ⁊ ß. ꝺ ma. ⁊ obe. c. solute.

d Et te. auget: qm̃ gus solui pt vo creditori qꝺ alteri est solutũ: ⁊ tũ nõ liberaťa ꝛebito. ff. ꝛ ꝓsti. pecu. si vo mihi. ff. ꝛ solu. vo. ꝓcuratou. §. j. ⁊. ĵ. ꝛ homẽ. sic ꝺignũ. §. eos: in fi.

e Qꝺ alij. sic. ff. ꝛ ꝓdi. idebiti. i sũma: i ti. vñ si alij soluerit qꝺ alij ꝛebes: nõ liberaberis: ⁊ ille furtũ ꝓmittit. ff. ꝛ furt. fatus. §. j. misi ille ratũ habeat. ff. e. si vẽdiderо. §. si titi. vñ ꝑ q peiꝰ est sine gꝰ latroni q̃ parat ipolia cuz socio q̃ si nõ parat. xxij. q. iij. si ad peccatũ. Jo. Et expone qꝺ dicit alij: tãtũ. ſ. ⁊ sic nõ obstat q̃ soluť vni ex pluribꝰ: quoꝝ cuilibet insoliduz quid ꝛebebať. ff. ꝛ ꝛ duo. re. ꝓsti. l. iij.

f Archiepo. De hac materia tractať. ĵ. ꝛ ꝓscrip. si diligenti.

g Prestitum. pisano archiepiscopo.

h Contrariũ. qz si vnũ ĝrioꝝ est bonũ reliquũ est malũ. viij. q. j. sciendũ. ⁊. xxxij. di. hospicioluz. Lau.

i Illud. ſ. qꝺ ꝓstitisti archiepiscopo.

k q Uintauallis. iuramentũ qꝺ ciuili modo fuit itelligendũ. ff. ꝛ fui. si cui. ⁊. ß. c. venies. vbi ꝛ hoc.

l Exheredaret. Ad hũc casuz iuramẽtũ nõ extendebať: nec ꝛebuit extẽdi: ar. ß. e. q̃nto. ⁊ melꝰ in. c. venies. xxij. q. iij. vnusq̃q. ⁊. ff. ꝺ op. liber. si librus. ff. ꝛ fideicõmiſ. lib. thais ancilla. §. fozoꝛe. ⁊. ff. ꝛ mãumiſ. l. iij. in fi. misi i certis casibꝰ q̃ ꝓtinent i aut. vt cũ ꝺ ap. eog. §. causas. col. viij. ⁊ ita turpe fuit mãdatũ. Jtẽ ꝑ ꝑceptũ oĩm fuit hoc mãdatũ: vt vxoꝝ sepeť a viro. xxviij. q. j. idolatria. et. xxiij. q. ij. ĝs ꝺ. Cause vo ingratitudinis ꝓpt ĝs pt exheredare filiũ sum be. Prima si filiꝰ parẽtibꝰ manꝰ inferet. Jtẽ si grauẽ iniuriã eis fecerit: si crimiaťr eos accusauerit ꝛ causa q̃ nõ sit aduersus ꝓncipẽ vel rẽpublicã: si cũ maleficis vsať: si maleficꝰ efficiaťr: si vite parentũ fuerit insidiatus: si vxoꝝ vel cõcubine eiꝰ se immiscuerit: si ex dilapidatione filij ĝue dispendiũ parẽtes sustulerit: si ꝑ psona vel ꝛebito eius ingẽtiũ pt fidewbẽ noluerit. hoc tñ qꝺ ꝺ fide iussiõe ꝺr ad filios masculos tm̃ ptinet. Jtẽ si ꝓhibuit eos facere testamẽtũ: si ꝑ voluntatez parentũ int arenarios ⁊ munos ꝑseuerauerit cũ pt nõ fuerit illiꝰ professiõis. si filia vita luxuriosaz egerit cũ parẽtes vellẽt eã ꝑ posse ꝛ tare: misi negligerit eã maritare vsq̃ ad. xx. ãnos: si parẽtibꝰ furiosis ꝛebitã curã nõ impẽderit: si parentẽ captuz ꝛ carcẽ ꝛeducere neglexerit. hoc totũ habes i ꝓmissa auteñ.

m Ula nos. pennaros. Temerariuz fuit hmõi iuramẽtũ. ⁊ nõ nõ fuit obligatoriũ. xxij. q. iij. inĩ ceia. ⁊. ĵ. ꝛ nup. aut. qꝺ eis ꝓmittit. et dicũt qꝺã pniam imponẽdã tanq̃ ꝑ venialiter. ß. e. veruz. ⁊. xxv. dist. §. crimis. imo ad minꝰ vnĩ anni penitẽtia imponit ꝑ temerario iuramẽto. xxij. q. iij. q sacramẽto. Lã.

n Cõmorari. nõ tñ i sectꝺo: vt quidã dicũt. arg. ĵ. ꝛ cõuer. ꝓiug. ad apl'icã. ß videt q i sectꝺo. xxxij. q. v. quod ꝛo pari. ß si alt vellet intrare mõasteriũ haberet locũ qꝺ ipsi dicũt. Sz qꝺ si iurauerũt q nunq̃ diuerterẽt aburuicẽ: nũquid est seruandũ iuramẽtũ tale: cum possit seruari sine irreligiositate saluz eine: nõ videť. qz nec penaľ stipulato tenẽť: vt si culpa alterius diuortiũ factuz fuerit: ꝺabis cẽtũ. ff. ꝛ v. obli. si stipulato facta fuerit. sicut eñ libera ꝛebẽt esse mancipia in ꝓhibẽdo: ita in dissoluẽdo. Ĺẽꝺ iuri. stipu. libera. ⁊. Ĺ. ꝛ nup. nec ꝛ argu. ff. ꝛ vna. inĩ vir ⁊ vxo. ea q̃. ⁊. ff. ꝛ v. obli. una. ⁊. ĵ. ꝛ spõ. gemma. Jo. hoc nõ ꝛeterminat. ß credo si vellent intrare religionem possent. qz nõ ꝺicať infringere iuramentũ qui in melius illꝺ ꝓmutat: ß. e. c. iij. ⁊. ĵ. ꝛ vo. ⁊ vo. re. e. scripture. ⁊ iuramentũ illud benigne est interꝑtandũ: ß. e. ad nfam. ⁊. c. q̃nto.

o Reuertať. Dic ꝺicerem q ꝓpria auctoritate ꝛebet redire ad viz: nec expectare supioris auctoritatẽ.

p Utrunq. sic. ĵ. ꝛ regulaŕ. veniens. ĵ. ꝛ diuoŕ. significasti. ĵ. ꝛ adul. c. pťi. ⁊ vlt. ĵ. ꝛ excepť. cũ ecclˀiastice. ⁊. xxxij. q. vj. nihil. ⁊. ff. ꝛ cõpen. si ambo. Berñ.

q Uemadmodũ. dimittẽ: nec etiã accusare. ff. ꝺ adul. si vxoꝝ. §. si ĝs vxoꝛẽ. ⁊. §. vlt. ⁊. Ĺ. ad. l. iul. ꝛ adulť. ꝓpter violatã.

ordinis iudiciarij quã in his nõ seruari ꝓ oĩa ipa iuris rõ postulat ⁊ requirit. vñ videbiť sbtiliť intuenti ꝛ ordie iudiciorũ ꝓcedere: vt i ꝓmissis nõ ꝓ oĩa ordo iudiciarius obseruet: quãq̃ ⁊ fm approbatuz itellectũ recte possit itelligi qꝺ iurasti: vt i oĩbꝰ cauſ ordinẽ iudiciariũ obseruares: i illis videlicz i q̃bꝰ est ordo iudiciarius obſuãꝺ. Sic ĝ faciẽs ⁊ iuramẽti tenorez seruabis: ⁊ ĩstituta canõica nõ omittes.

¶ Dem iudici karolitano.

Ad te credimꝰ discretõe vigere: vt itelligas ꝓ teipsuz q̃ onꝰ nõ remittiť: ß augeť: cuz cuiq̃ ipꝛouide soluiť: qꝺ alij ex ꝛebito est ꝓstandũ. Sane cũ archiepus tritanꝰ a te noie nro iuramẽtũ fidelitatis sic a nob mãdatũ acceꝑat exegisſz: illꝺ exhibere i eiꝰ manibꝰ distuliſti: asserẽs q̃ pisano archiepo saluo ap. se. honore hmõi ꝓstiteras iuramẽtuz. Cũ igiť nob ⁊ ecclie romane fidelitatẽ facere tenearis si ꝓstitũ iuramẽtũ ei qꝺ a te nob tanq̃ ꝛebitũ est ꝓstãdũ: ꝑiũ reputes illud illicitũ iudicaꝺ: ⁊ illicito ñ obstãte qꝺ licite: imo ex ꝛebito petiť: exhibeꝺ: vť si ꝓstituz ꝓstãdo ꝑiũ nõ existit: illꝺ si ne difficultate ꝓstabis.

¶ Dem alatrino episcopo.

Quintauallis nris auribꝰ intimauit q̃ ꝑ offensa quaz filie ipsiꝰ alijs mulieribꝰ irrogarãt q̃ eaz mãdato pareret: ꝓstitit iuramẽtũ: q̃ tale illi ſꝺ ꝛebito iuramẽti ꝛedere mandatũ: q̃ si q̃ filij aut vxoꝛ illiꝰ aliqꝺ factũ vel ꝛbũ ꝓtumeliosuz mulieribꝰ illis obiceret: idẽ filios ⁊ filias exheredaret: ⁊ a se ꝓpriã remoueret vxorez. Quocirca mãdamus: q̃tenꝰ cũ licitũ fuerit iuramẽtũ ß mãdatũ illicitũ: ꝓdictis vt ꝛuocẽt mãdatũ illꝺ inuũgas: alioq̃n eũ ad mãdati obſuatõez illiꝰ ꝛenũcies nõ teneri.

¶ Dez archiepo terraconen.

Gla nos duxit fraternitas cõsulẽdos qꝺ tibi sup ꝺ sit faciẽdũ q̃. ꝺ. ⁊. a. vxoꝛ eiꝰ ad iuicez iurauerť se nũq̃ mutuo petituros: idẽ vo nũc repetit illaz iſtãter: ea cõtrario affirmãte q̃ pus se faceret saracenaz q̃ rediret ad eũ: ⁊ ifra. Nos igiť fraternitati tue rñdẽtes: mãdamꝰ q̃te nus vtrũq̃ ad ꝓtinẽtiã suãdam moneas ⁊ iducas. quã ⁊ si ꝓmittere voluerit ⁊ seruare: vtrũq̃ dimittas sine alio cõmorari: alioq̃n si vir noluerit ꝓtinere: tu illam vt reuertať ad ipm: ⁊ tanq̃ vxoꝛ cũ viro moꝛeť ꝑ excoicationis sniaz ap. re. ꝓpellas: cũ ⁊ temerariũ fuerit hmõi iuramẽtuz ⁊ adulteriũ vtriuq̃ sit ꝓmissuz.

¶ Dem genuen. archiepo.

Quemadmodũ si vir mulieri iurassz q̃ nũꝙ cũ illa q̃ eã semꝑ ꝑ legitima vxoꝛe teneret: ⁊ ꝑ fornicatõne quaz mulier antea ꝓmisisset: nõ posset eaz dimittere: ß ꝑ fornicatõe quaz postea ꝓpetraret eã dimittere posset nõ obstãte hmõi iuramẽto:

a Condito. Nota q plerunq; intelligunt ꝑditões in iuramentis: vt hic: si placet pape: vt .s.e. veniẽtes. Itez hec: si eo placuerit. xxij. q. ij. beatus. §. j. Itẽ hec: si res in eodem statu pmãserit. xxij. q. ij. ne quis. ⁊ ff. de solu. cũ quis. Itẽ: si mihi fuerit fides. §. e. quemt. ⁊ ff. locat. ꝯro. §. int. Itẽ honeste ⁊ possibiles: vt hic dicit. ⁊ j. e. sicut. Itẽ hec: si mihi numerauer is pecuniaz. C. de nõ nu. pecu. indubitati. Itez hec: si nupte fuerit secute. ff. de iure dot. stipulatõz. Itẽ hec: si nõ imoderatũ qd pẽ piat: s.e. veniẽs. ⁊ c. qntauallis. ⁊ ff. ỏ ope. liber. si liberi⁹. Itẽ facultas ſbintelligit: s. e. bzeui. Itẽ ꝓmoditas. ff. qui rem ac. nõ de. l. j. §. q bonozãde. Speciales aũt ꝑditões nõ ſb intelligunt si nõ expu mant: licet mẽte ꝯcipiant. xxij. q. vlt. c. vltra si. C. de ꝑdi. ob cãz. si repetẽdi. nisi vbi lex exꝓmit aliqd tacite agi iter ꝯtentes. qz tũc illud ꝓ exꝓſſo habet. ff. si cer. pe. cũ quid. ⁊ ff. ỏ v. obli. trunci. ⁊ hec vera sunt i ꝓmissozijs iuramẽtis. ß in assertorijs nulla ꝑditio ſbintelligit: ⁊ de talu loquitur. xxij. q. vlt. c. vlt. ⁊ C. ỏ iure dot. si mulier a viro. Sed nũqd dicem⁹ omẽ iuramẽtũ ꝑditionale si omes premisse ꝑditões ſbintelligunt: certe nõ. ff. ỏ condi. ⁊ demõ. ꝑditões.

b Precedẽte. Quia exq; semel ꝓbaunt mores iph⁹: nõ põt postea reprobare. xxij. q. v. hozend⁹. nisi ex supuen mẽti causa: vt s. ỏ eta. ⁊ q̃li. accepim⁹. ⁊ s. de offi. dele. insinuãte. et uij. q. ij. §. si quis re stitbus. Jo.

c Fortius. nã cui dam⁹ actões: multo ꝯtius exceptões. ff. de reg. iu. iniurius. §. cui dam⁹. ⁊ ff. de supficie. l. j. §. plãe. ⁊ s. e. vbitores. qñq; tñ cõsequmur exceptiõe qõ agẽdo petere nõ possum⁹. ff. de neg. ge. l. ij. §. pupill⁹. ⁊ ff. ỏ ꝓpen. si cuz illiofam. lias. qñq; qdaz ꝓsequmur agendo q̃ nõ ꝓsequmur exceptiõe: s. e. vbitores. ⁊ s. qõ me. cau. ad audientiã. Itẽ põt de positũ reperi: ß nõ ꝓpensari. C. de ꝓpen. l. vlt. ⁊ j. de depositi. bona fides. §. ij.

d Sponsaz. Nam ⁊ ſpõſus põt ſpõſam accusare de adulterio quasi mrimonio iam iniriato: ar. C. de adul. ꝓt nisi in casu. ff. de adulc. miles. §. ꝓquerebat. qz ⁊ iniuria ei facta est. ff. de iniur. irez apud. §. ſponſuz. qz nec matrimoniũ nec spez mrimonij violare pmittum est. ff. de adul. si vxor. §. diuus.

e Ejicit. deteriozem ñaq; vltus eius cognoscit qui interruptã uiã luẽ deserunt q̃ qui semel ceptã deliquit: in aut. de iudi. §. omnes: in fi. col la. viij. ⁊ minus malũ est viam dei nõ agnoscere q̃ post agnitã retrozire. j. de apostatis. quidam.

f In alterutro. i. in vxore dimissa ⁊ ſpõſa nõ admissa.

g Ad vtrũq; .s. vt eam recipiat vel nõ recipiat.

h Oculos. Sic ꝓz q̃ iuramẽtuz qñq; pẽ ſuari sine interitu salutis eterne: ⁊ tũ nõ tenet illud ſuare. Sed hoc ideo est. qz honestas intelligitur in hoc iuramẽto: vt si res in eodem statu ꝓmanet: id eñ tacite agit. xxij. q. ij. ne quis. ⁊ ff. de solu. cũ quis. Sed si iuramentũ nõ posset ſuari sine interitu salutis eterne. vel si esset ꝯ leges vel bonos mores ſuari nõ debet: s. c. ꝓpi. ⁊ c. qntauallis. ⁊ ff. ỏ lega. j. si quis uiqlinos. §. vlt. ff. ỏ leg. iij. si qs: in ꝓn. ⁊ ff. de iurepa. adigere. Sec⁹ qñ ī eo tal' erat ſbintelligẽda cõditio: si videz illa ī legẽ cõiugij ñ peccaret. ita si qs iurauerit se ductuz aliquã ī vxorẽ nõ põt ei fornicatõez opponere ꝓcedentẽ: ß ſbſeqntẽ: vt illã nõ ducat in cõiugẽ. qz ī illo iuramẽto talis dz ꝑditõ ſbintelligi: si videz illa ꝯ regulaz dispõsatõis nõ venerit: alioqn si post hmõi iuramentũ publica meretrix fieret: teneret eã ducere in vxorẽ: qõ est prsus absurdũ. Mã si post ꝯctũ priugiũ vir ꝓpter fornicatiõez licite põt vxorẽ a sua cohabitatõe dimittere: lõgefortiꝰ ante priugiũ celebratũ ꝓpter eãdẽ causaz ſpõſus licite pt in suã cohabitatiõez nõ admittere ſpõſaz. qz turpiꝰ eiciꝰ tur q̃ nõ admittitur hospes: nõ obstãte ī alterutro casu viculo iuramẽti. qõ quidẽ ꝓpter subintelligẽdã ꝑditõez est tale: vt is q̃ iurauit: ad vtrũq; sine trãsgressione se possit hre. Qõ si post huiusmodi iuramẽtũ mulier fieret nõ solũ leprosa: ß etiã paralitica vel oculos vel nasuz amitteret: seu qcq; ei turpiꝰ eueniret: nũqd vir teneret eã ducere ī vxorẽ? ꝓfecto ductã nõ possz dimittere. Sz nũqd nõ ductã admittere teneret: q̃uis inꝺuz ꝯctũ nõ diri mat qõ impedit ꝯhendũ. Illud aũt iuramẽtũ est ꝓculdubio temerariuz si vir iuret vxori q̃ eã sup nllo crimĩe accusabit. qa si mulier fieret infidel': et nollet cohabitare viro absq; ꝓtumelia creatoris: vel vt illuz ꝓtraheret ad infidelitatis errorez: tũc incũctanter deberet illã impetere apõ iudicẽ suũ: vt eã nisi penit⁹ resi pisceret: oõno dimitteret ſm canõicas sanctões. Qõ si exꝓſſe iurassz q̃ eã sup adulterio nõ ī peteret: eẽt ne ſuãdũ hmõi iuramẽtũ: cũ scripta testẽt q̃ ꝓpiꝰ est turpitudinis q̃ celat crimen vxoris. ⁊ ſm regulaz euãgelij: si ꝓmo ⁊ secũdo correcta resipisce re nollet: dicendũ esset eccl'ie vt tanq̃ etnica ⁊ publicana deinde vitaret ne ꝓ liba ꝓberet ei peccandi facultas ꝓpter impunitatem peccati. Sz nũquid vir nõ põt dimittere vxori peccãti non solũ septies: ß etiã vsq; septuagi essepties ſm euangelicã veritatem. tutius ergo in hoc casu videt: vt ꝓpt iurisiurãdi religiõez vir accusare desistat vxorem ad diuortiũ celebrãdũ: quãq; denũciare eam possit ad penitentiaz pagendã. Item abbati ⁊ capitulo castellionis.

Teneret. q̃si dicat nõ. qõ verũ est in ſpõſa de fut⁹. j. de cõiug. lepro. c. vlt. sponsaz vo de ꝓmiti ducẽte tenetur. qz nõ regit carnus: misi vn⁹ q̃ posset eã dimittẽ. j. ỏ cõuer. ꝯiug. ex publico. k Teneret. quasi dicat. nõ teneẽ eã admittere. B.

l Quis. istỏ q̃uis nõ est aduersarius: ß causarius. ⁊ ponitur q̃uis ꝓ qz.

m Impedit. vt vorũ simplex. xxvij. di. si vir. sic. xv. q. j. §. vlti. vbi dz: nõ oia que impediũt ordinandũ reiciũt ordinatũ.

n Crimĩe. Maz pactũ illud non valet si qs pactcaz: ne aliuz accuser de crimĩe nõduz perpetraro. ff. de pac. si vn⁹. §. pacta. ⁊. §. illud. tñ de crimine maz ꝓmisso pacisci põt ne ỏ eo agat. ff. ỏ pact. si vn⁹. §. pacta. ⁊. j. e. e. v. nõ solũ septies. Mec illỏ pactu tenet ne vol⁹ prestetur. ff. ỏ regu. iu. cõtractus. talia enim pacta cõtra publicaz vtilitatẽ esse videnti. qz per ea inuitant homines ad peccandum impune. si. ff. ỏ pact. cõuenire. ⁊ s. de cõsue. c. pẽti. qz publice vtilitatis est: ne crimia remaneãt impunita. j. de sen. ex. vt fame. ⁊ ff. ỏ solutchũ. §. j. ⁊ ff. ad. l. acquil. ita vulneratus: in fi. Berñ.

o Dimitteret. qz frater aut sozoz non est seruituti subiectus in huiusmodi. xxviij. q. j. si infidelis. ⁊ j. de diuoz. quanto: iuxta illud. Spernas spernentẽ vel blasphemare volentẽ. Uel re credẽtem sceIus ad mortale trahentez. Mam sunt absq; mora sic vincula rupta pnora. Uincen.

p Patron⁹. xxij. q. j. c. j. ⁊ ff. ad. l. iul'. de adulteriis. l. ij. §. ij. et ff. de fur. qui vas. §. j. ar. ⁊ j. de adulte. si vir.

q Etnica. etnos. i. gens. inde etnica. i. gentilis.

r In hoc casu vltimo. s. vbi iurauit nõ accusare eam de adulterio. ⁊ ita põt qs se obligare pacto ad nõ accusandum. j. de accu. veniens. ar. ỏ. ff. de pac. si vnus. §. illud. ⁊. §. pacta. ⁊. ff. de pac. w. ꝓuenire. hoc solutũ est: supi notula: nã illud.

s Desistat. ⁊ ita pactũ ⁊ iuramentũ valet q̃tenꝰ tangit rem familiarem nõ in eo q̃ publicã: vt dixi in notula: nam illud.

t Denũciare. Sed quid si nollet coniugi nec curaret de excõmunicatõne? Dicit Jo. q̃ tũc licite potest eam deferre. quia iam est contumeliosa creatori suo. xxviij. q. j. si infidelis. ⁊ sic qñq; cui preciudicatur via vie. alia via ad idem admittit: vt. iij. q. ij. Fui necq. ⁊ hic. quia licet non possit eam accusare: potest tamen eaz denũciare: ar. contra. ff. de tuto. ⁊ cura. scire. ⁊ ff. ỏ condi. insti. que sub conditõe. §. si quis. ⁊ ff. de bonis liber. querit. C. si manci. ita vene. l. vlt. et s. de ꝓcu. tue. Tan. dicit q̃ non debet eam deferre: licet se non corrigat: etiam si vite eius insidiaretur. xxij. q. v. quicquid mulier.

ß oz eã tenere in vin
cul' ⁊ castigare cũ hꝰ
ei pmissuz sit. xxxiij.
q.ij. placu t. ⁊. q. v.
hec imago. ⁊. xxiij. q
.iij. duo ista noia. et
-vij. q. j. sic alrer⁹.

¶ Et si xp̃s. ser
mo. xxij. q. j.
ura ergo.

b ¶ Mõ nõ. Iste due negatões nõ faciunt hic vnã affirmatõem sm qꝫ alibi faciũt. ff. ỏ v. sig. duob⁹ vbis.

c ¶ Affirmatio. ecce ꝛeclaratio gemiatõis .i. vt qỏ os affirmat et cor affirmet: et qỏ os negat ⁊ cor neget. sic. xxiij. dist. psalmista. Berñ.

d ¶ Creaturam. sic .xxij. q. j. clericũ. ⁊ ĩ gutẽ. vt ñ luxuriẽt ꝯ nãz. col. vj. §. et qm̃. Per creatas licitũ est iurare: vbi exprimit ĩ iure: vt p crucem. xxij. q. v. q̃ piurat p euãgeliũ. xxij. q. j. si aliq̃ p ordinẽ: vt. j. q .vij. q̃uẽs. p salutem pncipis. ff. ỏ iurãm. q̃ p salutẽ. l. iij. §. vlti. p altare. xxij. q. j. habem⁹. alit eñ iurare nõ oz. vñ nõ lz iurare p membra xri: ĩ aut. vt nõ luxuriẽt ꝯ nãz. col'. vj. §. ⁊ qm̃. ⁊. xxij. q. j. si qs p capillũ. vbi pena ponit.

e ¶ Omnino. i. ex le ui causa vel p oia. si mile oĩno habeẽ i lege: vt si fideiussor iter cedat p maiori ſma qꝫ pncipal' ꝛebitor oĩno nõ obligat. ff. ꝛe fi deiusso. grece. §. illỏ. vincẽ.

f ¶ Seruãdũ. q̃liter cũq; iurat: si licitũ ẽ qỏ iurat: tuandũ est iuramẽtũ. xxij. q. j. mouet te. ⁊. ff. ꝛe iure iur̃. non erit. §. j. qa multa fieri nõ ꝛebẽt: facta tñ tenẽt. xxvij. dist. si vir. ⁊. xvij. q. ij. nos nouim⁹. sic iu dex vltima die sue iurisditiõis iudicare non ꝛebet. ff. ꝛe iurisd. oĩm. iudi. eum qui. si tñ sententiã dixerit: tenet. ff. ꝛe offi. pcõsu. mẽmisse: in fi. Tan.

g ¶ Nolite. i. nõ habeatis voluntatẽ iurandi.

h ¶ Necessitas. ⁊ ita nunq̃ iurandum est nisi in necessitate: sed hec necessitas includit etiam sub se vtilitatem. xxij. q. j. tu nõ maluz. ⁊ .c. ita ergo. Laur.

i ¶ Comites. ꝛe quibus habes. xxij. q. ij. animaduertenduz. et. q. j. et iurabunt. Berñ.

k ¶ Prophetа: scilicz hieremias.

l ¶ Iurabũt. hec habes. xxij. q. j. ⁊ iurabũt.

m ¶ In veritate. pscientie. Berñ.

n ¶ In iudicio. i. discretõe vel ꝛeliberatõne.

o ¶ Justicia. i. vt quod iuratur sit iustum ⁊ licitum ⁊ isti sunt tres comites qui ꝛebent interuenire in quolibet iuramento. ⁊ si ista ꝛe fuerunt: non iuramentũ sed piurium est dicendum: vt in. c. auumadEt si xp̃us p̃cepit sm euãgelicã vitatẽ sit sm̃o vr̃ẽ est: nõ nõ: vt affirmatio vl' negatio sic p̃cedit ex ore: ita p̃cedat ex corde. qa tñ hoim excrescẽte malicia simplici assertõi vl' negatõi vix credit: idcirco prudẽter adiũxit. qỏ ãpl⁹ ẽ: a malo ẽ. a malo q̃dẽ nõ tã culpe qꝫ pene: nec exhibẽtũ ß exigẽtiũ iuramẽtũ. naz ĩcredulitas hmõi magis ẽ pẽa qꝫ culpa. vñ ñ dixit malũ: ß dixit a malo. ¶ Licz eĩ iuramẽtuz phibuisse dñs videat: nusq̃ tñ p creatoꝛẽ: ß p creatas iurare phibuit: ne p hmõi iuramẽtũ ĩnsisterẽt ad creatas honorificentia creatoris. Quare cũ ĩ euãgelio pmisiss: dico vob: nolite iurare oĩno. statĩ subiũxit: neq; p celũ: qz thron⁹ dei ẽ. neq; p trã: qz scabellũ pedũ ip⁹ ẽ. neq; p hierosolymã: qz ciuitas ẽ regis magni. neq; p caput tuũ: quia nõ potes vnũ capillũ facere albũ aut nigrũ. Et qꝫuis nõ sit p creatas iurãduz: si tñ iureẽ p creatas fuãdũ est q̃dẽ dũmõ sit licitũ qỏ iurat. qz teste vitate: q̃ iurat ĩ celo: iurat ĩ throno dei et ĩ eo q̃ sedet sup eũ. Jacobo q̃z nõ simp'r phibet iuramẽtũ: ß volũtatẽ iurãdi: cũ ait. Ñ oia frẽs mei nolite iurare: qm̃ ad iuramẽtũ ñ oz quẽq; spõtanea volũtas ĩducere ß necessitas trahere ipoꝛtuna. ⁊ tũc põt sine culpa iurare: dũmõ illos tres comites hẽat iuramẽtũ ꝛe q̃bꝰ ppha ait. ⁊ iurabũt: vi uit dñs ĩ vitate ⁊ iudicio ⁊ iustitia. Qỏ at iacobꝰ subdit: neq; p celũ: neq; p trã: neq; p qỏcunq; aliud iuramẽtũ iurare vetat per quãlibet creatuz qỏcũq; sit illỏ: alioq̃n nõ diciss apl'us: hoies p maioꝛẽ suũ iurãt: ⁊ oĩs ꝯtroversie eoꝝ ad ꝯfirmatõez finis ẽ iuramẽtũ. Jn q̃ patẽter oñdit per quẽ sit iurãdũ: cũ ait. hoies per maioꝛẽ suũ iurãt. i. p ꝛeũ. et cur sit iurãdũ: vt videlz oñis ꝯtroversie finis sit iuramẽtũ. Angelus dñi quẽ vidit ĩ apoc. iobes stãtem sup mare ⁊ sup trã: leuauit manũ suã ad celũ ⁊ iurauit p viuẽtẽ ĩ secula seculoꝝ. Christ⁹ ex pl⁹ legit dixisse ĩ euãgelio: q̃ est ẽ: ñ ñ. cũ sepissime dixerit: amẽ dico vob: qỏ ipse sm lucã exponẽs. cũ p̃miss̃et: amẽ dico vob: qz nemo ppheta accept⁹ ẽ ĩ pria sua: p̃seq̃nt adiũxit: in vitate dico vob: qz multe vidue erãt ĩ diebus helie ĩ isrl'. Apl'us dñi iurabat cũ diceret. testis ẽ mihi ꝛeus. ⁊ iteꝝ. q̃tidie morioꝛ p gl'az vestrã frẽs. q̃ greca exẽplaria mãi festissimã iuratõez eẽ oñdũt. Si eĩ p se malũ esset iurare: pfecto dñs ñ iurass̃: cũ tñ ĩ veteri testamẽto legat. qz iurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ. et rursus: iurauit dñs dauid vitatẽ ⁊ ñ frustrabit eũ. imo et p̃cepit ĩ veteri testamẽto: r̃dde ꝛeo iuramẽto tua. Que dã eĩ phibent qz p se mala sũt: vt furtũ adulteriũ. ⁊ hmõi q̃ nõ sũt aliqten⁹ faciẽda. Quedã vo phibent ex cã: nõ qz p se mala sũt: ß qz si fiãt freq̃nt ⁊ multũ: ex his mala sequũtur: vt vinũ p se malũ ñ est: ⁊ tñ phibet apl's dicẽs. nolite ĩebriari vino ĩ q̃ est luxuria: qm̃ ex frequẽti ⁊ imoderata potatõe vini luxuria gnãt. Sic ⁊ iuramẽtũ p se q̃dẽ malũ nõ est:

nertendum. xxij. q. ij.

p ¶ Cõtrouersie. quia post iuramentũ ꝛelatũ ⁊ prestitum mbil amplius querendũ est. ff. ꝛe iureiurã. non erit. §. dato. ⁊ parez habet auctontatẽ cum transactiõe ⁊ maioꝛẽ q̃ res iudicata. ff. ỏ iureiur̃. l. ij. quod verum est si est ꝛelatuz a parte partis. illud enim retractari non potest. ff. eo. admonendi. j.

q ¶ Amen. i. sine ꝛefectu. et est nota assertuonis. B.

r ¶ Testis est. In veteri testamẽto iurabatur sic. viuit ꝛeus: viuit anima mea. sic iurauit vidua que erat ĩ sarepta sidoniorum be he ppete. tempe gratie in pmtiua ecclesia iurabatur: testis ẽ mihi ꝛeus: ꝛeum inuoco testem. xxij. q. j. si peccatum. ⁊. xxij. dis. sacrosancta. hodie iurat per ꝛeum: per euangelia. lxiij. di. tibi dño. et. j. q. vlti. c. vlt. T.

f ¶ Maioꝛ. hoc habes .xxij. q. j. non est.

t ¶ Quedam. possz aliquis querere: exquo licite iuratur quare phibuit womin⁹ iuramẽtuz? respondet papa q̃dam ꝛẽ.

u ¶ Malla sunt. Quedam enim illicita sunt in sui natura. quedam ciuiliter. i. iure positiuo vel cõsuetudinario. ff. ꝛe ver. signifi. probrum. argu. ff. ꝛe adulte. si adulterium. Sic quedam sunt symoniaca ipso iure. s. que ĩ veteri testamẽto erant phibita ⁊ vendere spiritualia. j. q. j. q̃ studet. quedam sunt phibita per constitutõnem ecclesie: vt dare aliquid pro benedictõibꝰ nubẽtium: pro baptismo: ponẽdis pꝛelatis in sede. ꝛe his habes plura exempla. ĩ. ꝛe symoñ. cum in ecclesie corpore. ⁊. c. sicut pro certo. ⁊. c. ad apostolicã. ⁊ hoc est qỏ dici cõsueuit: quedam sunt symõiaca quia phibita. quedaz sunt phibita qz symoniaca. ⁊ ꝛe hoc dicit s. ꝛe offi. ꝛelega. ex pre.

x ¶ Ex causa. xxij. q. j. ita ergo. L. si mancip. ita vene. ne prosti. l. j. ⁊ vlti. Berñ.

y ¶ Sequũtur. Nota q̃ aliq̃d phibet: nõ q̃ ipm sit maluz: ß qz inde põt sequi malũ: ar. xxj. di. ꝛeniq̃. ⁊. xxxvij. di. tõo. xj. q. iij. nolite. ij. xlj. dis. quisqs. ij. q. vij. presumit. xxiij. q. iij. ꝛeus q̃ maledicit. insti. vi bo. rap. §. ß nedũ. Ar. ĩ. ff. q̃ ⁊ a qui. manu. li. non si. l. vlt. ⁊. ff. ꝛe pac. si vn⁹. §. illud. Item ar. q̃ vno phibito phibent oñia p q̃ quenitur ad illud: ar. ĩ. ꝛe elri. xiij. diuersis fallacijs. ⁊. ff. ꝛe cõdi. insti. l. que sub condiõe. §. si quis eo. ⁊. ff. ꝛe sponsa. oratio. arg. ff. ꝛe tuto. ⁊ cura. da. ab his: scire. ⁊. ff. ỏ bo. liber. querit. ⁊ s. ꝛe pcu. tue. Item ar. q̃ aliquo phibito oĩa phibent que sequũtur ex illo: ĩ. ꝛe constit. nam concupiscentiam. Berñ.

a ¶ Confirmatio. sic falsitas est ĩmutatio veritatis: in aut. de instru. cau. & si. circa pn. colł. vj.

b ¶ Ex cã. Ar. q̃ potꝰ ꝓsideranda ẽ cã facti q̃ ipm factũ. xv. q. vj. c. j. ĩ fi. & xxiij. q. viij. occidit. j. ꝺ accu. cũ dilect⁹. & ff. ꝺ fur. l. vex. vin.

c ¶ Modico vino. de ꝓse. di. v. sint tibi. ar. q̃ lz hꝫ curã corpis moderataz ad exercitium virtutuz: ar. xliij. di. multis. alꝫs icipit: puluis. ꝺ ꝓse. di. ij. co: poris. argu. modicũ.

d ¶ Cessante causa. p prer quã excludẽdã. i. piuriũ introductũ est: ne ureꝫ. Si enim esset cã ꝓpt quã hmõdã aliq̃d fieret: lz cessaret cã illa: nõ tñ cessaret id qꝺ fcm ẽ ꝓpt illã cãm. xxxij. q. vij. tãtũ. & q. j. duxit dns. vł cessante cã odiosa & ꝯ ius: cessat et eiꝰ effectꝰ. Bixit vinẽ. vex est circa alias ꝓsonas: ꝫ circa eandẽ ꝓsonã nõ cessat: nisi ꝓuleguũ vł ꝓcessio tẽdat ad nocã. et tũc expõe ẽba illa vex ẽ ab imitõ. ꝫ si ex pfacto icipit oditz nõ cessat effectꝰ. i. phibito: ar. j. de vca. suggestũ. & lxiij. di. §. vex. & ff. de vulga. sbsti. ex facto. sic plana est glo. alꝫs vex ẽ. & ua ñ rñdz exposito. dic vex ẽ cur ca alias ꝓsonas q̃ non hñt ꝓuilegia: ꝫ circa eãdez ꝓsonã q̃ hz ꝓuileguũ nõ cessat ꝓuilegiũ. i. nõ pdit: nisi ꝓuileguũ ipm vł ꝓcessio tenderet ad nocã: vt dicũt tres ꝑdicte ꝓcordãrie: arg. j. de vca. c. suggestuz. lxiij. di. §. vex. de hoc q̃r itelligat: dictũ ẽ s. de renũ. post trãslatõez. & lxj. di. §. his aũctrib. vł dic: cessante cã. i. cessante ꝓurio cessat phibitio. & instãte necessitate ꝓ re va licita & hõesta: licite urat. & hic ẽ sensus huiꝰ lr̃e q̃tũ ad hũc casuz.

e ¶ Indulgem⁹. i. indultũ esse oñdum⁹ taz olim. xxij. q. ij. sup pruden tia. & s. de testi. tuis. & c. cũ nuncꝰ. & c. cũ insup.

f ¶ Sicut nr̃is. incauta. Dic pz q̃ aliqs i mortali pcto existẽs si ꝓmorꝰ fuerit nõ remouet: s. de tẽp. or. ex pte. & l. dis. q̃cũq̃. et eps q̃ ꝓmittit mortale pcm: nõ remouet vt q̃ sine cã vult renũciare: s. de renũcia. nisi. & ẽ ꝯ illõ. lxxxj. di. q̃cũq̃. & c. ꝑce. & xxiij. di. c. vlt. & l. dis. ex penitẽtib. & sic hmõi temeraria iuramẽta ñ repelłt a ꝓmotõe nec a testimõio: s. de testi. itimauit. & c. ꝓstitutis. & s. de testi. co. c. vlt. vł dic q̃ potꝰ ꝓsulit eccie q̃ ꝓsone: s. de or. cog. cũ dilect⁹. Itẽ i mortali pcto existens admittit ad accusandũ. v. q. j. qdã. et hoc smit ad ꝛclarãdã inocẽtiã illiꝰ insamati p libellũ occulte ꝓiectũ: ꝫ isti sic ꝓmoti nõ remouent. q: hmõi crimia leuia sunt q̃ ñ ꝛcipiũt oꝛ diatos. lxviij. di. c. j. ꝑ qđ ponit solũmõ pñia saltẽ vni⁹ añi: vt. xxij. q. iij. q̃ sacmẽto. Que aũt crimia ducãt ꝛpositiõez & q̃ nõ: notatu inuenies s. de tẽpo. or. ex tenore. & c. vlt. & xv. q. vlt. i summa.

g ¶ In dannũ epalis. Et sic ptz q̃ vacãte eccia canõici nihil pñt dispoñere ꝛ reb epatus in ipius ꝓiudiciũ. xij. q. ij. si q̃ ꝛ reb. & j. ne se. vacan. p totũ. nec redditꝰ epales possunt diminuẽ. j. de reb eccle. nõ alie. vt sup. imo nec episcopus ipse: vt ibi dicitur. vnde quicq̃d factum fuerit in ꝓiudicium episcopatus: totum ꝛbet in statum pristinum renocari. Berñ.

h ¶ Reducas. imo & ipse idez tudertinus epus posset renocare. xij. q. ij. nõ liceat. & xxxv. q. ix. q̃ quis ꝓmisit. & si ꝓsensit tanq̃ canõicꝰ: potest postea tanq̃ epus renocare. q: q̃si añ aditã hereditarẽ ꝓsensit: ar. ff. quoꝝ lega. l. j. §. q̃ ait prꝛor. nam quedam facit aliquis tanq̃ alius: s. de elec. quod sicut. & c. cũ inter canonicos. & ff. de adop. si pater. §. qui duos. ff. eo. si consul. Berñ.

i ¶ Cum ꝓngat. sanctões: vt. ff. de fund. vicx. l. inlian⁹. q̃ phibet alienatõem. fundi totalis. & C. de vellena. aut. sine a me.

k ¶ Debent. cõtra id qꝺ hic dicit signanẽ multa ꝓtraria. q: regula virtuscz iuris dic qꝺ ꝓtra leges fit ꝓ infecto habendũ est. ꝛ. di. vides. nec iuramẽtuz valet ꝓtra hoc factuz: s. de fo. compe. si diligenti. et C. de legi. nõ dubiuz & vbi ꝓncipale nõ tenet nec accessoriũ: s. de si. instru. inẽ dilectos: cuz suis pcor. Itẽ cuz talis ꝓtract⁹ sit a iure dãnat⁹. ff. de fun. vocta. l. lex iulia. et C. ad velle. autẽ. sine a me. q̃liter iuramẽtuz pstat robur ꝓtractui cũ iuramentũ nõ sit vinculũ iniquitatis. xxij. q. iij. inter cetera. & s. eo. q̃nto. nec emꝫ illud sufficit q̃ si ne iteritu salutis eterne possit soluari. qa illud fallit ĩ temerariis iuramẽtis: s. e. exlis. et fallit qñq̃ licet nõ sit temerariũ: s. eo. quẽadmodũ. & c. c. qntauallis. Itez vbi qs iurat se soluturz pecuniã spe sue numeratõis pt venire ꝯ iuramẽtũ si ei nõ soluat: & tñ pt soluari sine interitu aie. C. de nõ nu. pe. idubitu. ꝫ illud hz tacitã cõditez: si pecunia fuerit ei numerata. Itez si iurat illꝫ quod sit turpe vel ꝛpriũ legi iuramẽtũ est nullꝰ momenti. ff. de leg. j. l. si quis inqlinos: in fi. Itẽ vbi p iuramẽtũ iudicẽ aliqm ꝓpetua

Ctione tractatꝰ aliqs haberet: & ifra. Pro iuratõe icauta impõi fecimꝰ epõ pñiaz ꝓgruẽtẽ: & ifra. Quia vo ñ iuramẽta ꝫ piuria potũ sũt dicẽda q̃ ꝫ vtilitatẽ eccłiastica attẽtant: mandamꝰ q̃tenꝰ ab ipis canõicis inq̃ras sup premissis diligẽtꝰ veritatẽ. et si ea ĩueneris esse va: qꝺ in dãnũ epalis iuris reperis talr attẽtatũ: i statũ ꝛbitũ appellatõe remota reducas.

¶ Item.

C ¶ Cum ꝓngat iterdũ: q̃ ꝓstãte mrimõio mulieres alienatõib sup reb̃ totalib & dnalibꝫ ꝓpt nuptias ꝓsentiãt: ne vlterꝰ ꝓtrauenĩãt ꝓpio sacmẽto firmãdo: ac soluto processu tpis mrimõio ꝓuenire nitanꝫ: vtrũ ꝫ eis liceat: a nob. t. f. req̃siuit. Nos aut. f. t. t. r. q̃ & si mulierũ ꝓsensus in talib nõ videat obligatoꝛ fm legitimas sctiones: ne tali tñ ꝓtextu viam cõtingat periurijs aperiri: mulieres ipse seruare ꝛbẽt hmõi iuramẽta sine vi & dolo sponte ꝓstita cũ ĩ alterꝰ ꝓiudiciũ nõ redũdent: nec obseruata vergãt in dispendiuz salutis eterne.

¶ Dez.

uidnitas: illud non tenet seruare. ff. de iurepat. adigere. Ad hoc dicas q̃ lex considerauit, quid sit vtile coꝛpi et honestuz. nam expedit mulieribus saluas habere ꝛres suas vt inueniãt aliquos quibus nubere possint. ff. so. ma. l. j. sed canon cõsiderat vtilitatez animẽ. Vel dic q̃ tunc ꝓiudicat mulieri iuramentuz: quãdo alunde potest cõsuli mulieri: vt dicit in autẽ. sine a me. Jo. ita soluit has cõtrarietates. Aliter potest dici: q̃ sine mulier possit consulere aliunde sibi sine non: nõ potest venire contra iuramentũ sponte ꝓstitum & sine dolo vel metu. Et licet cõtractus talis non videat obligatorius q̃ntuz est ꝛ sui natura: tamẽ sine aliqua turpitudine põt seruari iuramentũ super eo ꝓstitutz. vnde hic consideram⁹ potius accessoriuz q̃ principale propter periculũ aie: vt hic dicit. sicut alꝫs obligatio non tenet: tamen iuramentuz sup hoc ꝓstitutz ꝛbet seruari: s. e. ꝛbitores. Preterea phibito hmõi alienatõis fundi totalis non est ꝓpetua. q: si secũdo post biennium cõsentiat mulier: bene tenet ut aut. ꝓdicta: sine a me. vñ multo fortius iuramentuz potest ꝓfirmare qꝺ prius nõ valebat: & q̃si ꝓ ꝓsensu secundo habeat. & illa ꝓtractus ꝓpius inducta intelliguntꝫ ꝛ ullis que ꝓpetuã habent causaz phibitionis & in sua natura turpia sunt: vt patz ex ꝓtrarijs. vnde si iuramentũ ibi intiemat nõ tenet: cũ nõ possit soluari sine iteritu aie. sicut huic loco habes. j. de pig. significãte. ibi dz qꝺ pactũ legis ꝓmissorie in pignoꝛib nõ tenet: qꝺ verꝫ est. C. de pac. pig. l. ij. & iij. & tñ si iuramẽtũ intiemat sup pacto tenet. nec audit volẽs venire ꝯ: vt colligit ĩ ꝛre. pdic. significãte. ar. a ꝓrio sensu. & sic itelligas illã & illã.

¶ Sine vi. arg. q̃ iuramentũ metu vel vi ꝓstituz non est seruandum. quid iuris sit: dixi s. quod me. cau. abbas. & ꝛ de hoc dicit. xv. q. vj. auctoritatẽ. & s. e. ꝓcurat.

m ¶ In alterius ꝓiudiciuz. s. creditoꝛ vel filiozum. Arg. a cõtrario

fensu: ꝛ. eō. venientes. Berñ.

a Sicut. iniuste. ꝛ ideo salte indirecte ratōne peccati spectat hoc ad iudicū ecclesie: ꝛ. de iudi. nouit. quid sit iustū bellū: habes. xxiij. q. ij. in summa.

b Restituat. qz iniustū erat bellū. ℔ si fuisset iustū bellū: statiz res sic occupate essent sue xxiij. q. v. dicat.

c Ligat. qz nō ꝺ suā ti fidē: tides nō ē seruāda. sic ꝛ. e. quemt. ꝛ. c. quēadmoduz. qz illa cōditio sbintelligēda est i hoc iuramēto: vt notat i. c. quēadmodū. ar. ꝛ. xxiij. q. v. qō de. ℔ illud nō tangit hoc.

d Inmis. tpale. si tpalia possiderent a laicis: i bis sunt minores illis: ꝛ. de ma. et obe. solute. xviij. dist. si epūs. B.

e Fidelitatis: imo nec clericis hoc iuramentū pstāduz est. j. de symo. ex diligēti. ꝛ. j. de reg. iu. c. vlt. ꝛ ꝛ. e. ti. null⁹. misi i casibꝫ notatis ibi.

f Seruꝰ suo. vt. ij. q. j. mlti: ad fi. si seruus stat suo dño remunerād⁹ est ab ipo si cadit punēdus: q si dicat: si steterit remunerabit: si ceciderit iudicabit a dnio suo. Et sic est arg. q laici nullaz hñt iurisditōez in clericos. nec etiā p psensuz clericoruz: ꝛ. de fo. ppe. si diligenti. ꝛ. c. signifficastis: vbi de hoc.

g Etsi no. extor sit. Juramētuz p dolū siue metū extoztū cū de hoc pstiterit: nō ē seruāduz: ꝛ. e. cū pūgat: i fi. et sic confessio extorti. xv. q. vj. c. j. ꝛ. xxxj. q. ij. lotharius. sic ꝛ psensus talit extortꝰ nō valz. j. de pbē. ex literis. ꝛ. de fo. ppe. si diligenti. ꝛ. c. signifficastis: vbi de hoc.

h Etsi no. extor sit. Juramētuz p dolū siue metū extoztū cū de hoc pstiterit: nō ē seruāduz: ꝛ. e. cū pūgat: i fi. et sic est arg. q p pte tenet iuramentū: ꝛ p pte nō. ꝛ sic ꝛ. de ma. ꝛ obe. dilecti. ꝛ. xxij. q. iij. inter cetera. sic ꝛ facuz alicui⁹ p pte valet: p pte non. j. de pben. dilectus. simlē declaratōem habes ꝛ. e. ḡnto.

i Declaram⁹. Declaratio iuramēti siue interptatio cū de ipso dubitat: ptinet ad papā: ꝛ. e. ḡnto. sic. j. de ec. edi. c. vlt. ꝛ. de elec. venerabilē: ad fi. Sic ꝛ in oi sacramēto intelligit excepta auctoritas pape: ꝛ. e. venētes. ꝛ. ꝛ. de resc. pstitut⁹. sil⁹ ꝛ imperatoꝛis. ff. ad municipi. imperatores. ꝛ in pstitu. de feudis. §. vlt. ꝛ idez cū dubitat vtr sit licitū vel illicitū: ꝛ. de elec. venerabilē.

k Spūalibꝫ vtis. Et no. q lz aliqs teneat alicui p sacramētū: tñ p se nō tenet vel p ecclesiā suā: vel etiā pria cōmunitatē suā: vt hic pz apte. ar. ꝛ. de postulā. c. vlt. in fi. naz ꝛ in gnāli ℔ de pona loqns intelligit excepta: vt hic. ꝛ. ff. de sena. l. j. §. j. ꝛ. ff. loca. l. q insulaz. §. vlt. ꝛ. ff. de solu. inq̄sitiq. ff. ō pstitu. pe. aut. ℔ ita. ꝛ. ff. ō pdi. ꝛ de mon. qui heredi. §. plautꝰ. ꝛ est ar. q si p̄misi tibi dare turrez meam vel castꝝ p omne hoiem: nō tñ teneor dare p me. naz nemo tenet aliuz plus diligē q̄ seipm. q: ordinata charitas a se incipit. xxiij. q. v. si nō licet. ꝛ primo dz facere sibi elemosynaz: vnde primo: de pe. di. iij. sane cauendū. ar. p. ff. de pac. cū in eo esset. ꝛ. ff. si fili. vēdi. altius. ꝛ. ff. de neg. ge. si pupilli. §. vlti. in aut. vt diffe. iudices. §. si vo refutauerit. collat. ix. ff. de pig. paul⁹. §. vlt. ꝛ. j. de natis ex libero ventre. c. vno. p̄ma ista specialia sunt. Berñ.

l Ex lris. veritate. Juramētuz istud de vicenda veritate pstat solūmō in spūalibꝫ causis. sic ꝛ. de elec. duduz. ij. iuramētuz enī de calūnia i talibus nō pstat ꝛ. ō iura. calū. lras. requirit etiā a plato ecclesie ō psuetudine: pcipue cū de facto suo agitur: alis nō videt q plat⁹ sit introgand⁹. de hoc dixi ꝛ. de elect. duduz. ij. ꝛ p istud iuramētuz rndet tñ ō eo quod scit. vnde dz simplr respondē: scio vt nescio. ℔ p iuramētū de calūnia rndet de eo qō credit vel existimat. ff. de iura. calū. l. ij. hoc iuramētū de veritate dicēda pstat hodie plat⁹ in causa ecclesie i aiam suā ꝛ capituli sui i spūalibꝫ causis: vt habet i ḡdā decre. ex ppularōez q incipit: pñtiū.

m Ex fama. ꝛ ita ptz q̄ litercunqz aliqd sit diuulgatuz p famā seu ḡsi notoziū: nō sufficit ad pbatōz. iij. q. ij. §. item sepe fit. ℔ cū alijs admittit sufficit: ꝛ. de testi. pcēa. tū sola fama sufficit ad mōmonū impetrandū. j. ō cō sang. ꝛ affim. sup eo. ꝛ. j. ō spō. cū in tua.

n Simpli⁹. Dñe qō pcipit de reb⁹ nullo pignoris obligatis: totū dz ppurari in sorte: ꝛ qō supest dz restitui. j. de pig. cū p. ꝛ. j. de vsur. c. j. ꝛ. ij. deducta p̄mo expēsis: vt ibi dē. q: fructus tñ itelligunt deductis expēsis. ff. de fruct. ꝛ li. expē. l. j. ꝛ. ff. soluma. fructꝰ. q: null⁹ casus pt inuenire q hoc genꝰ deductōis impediat. ff. fami. hercis. fundꝰ qui. imo fructꝰ pcepti ipso iure pignꝰ liberat. ff. de distrac. pig. l. j. ꝛ. quicqd pcipit ex pignore ꝑputat i sorte. ff. de pig. ac. l. j. ꝛ. ij. ꝛ. j. de pigno. significante.

o Veritate. Hec ē cā ḡre hō iuramētū exigit: vt. s. vitas reueleť tūre iuramēto. sic ex eadē cā testes ꝓpellūť q al⁹ nō ꝓpellēť. xxiij. q. ij. q̄q. ꝛ ꝛ. ō testi. co. c. vl. ꝛ p totū. ꝛ. q: mortale pcm ē occultare vitatē. xj. q. iij. q̄s. ꝛ. j. ō cri. fal. c. j. ꝛ q: cā vsuraz ē q̄s spūal: cū sit eccliastica iuramētū de vitate dicēda exigit ꝛ nō de calūnia. Hec colligit hic q iuramētū de calūnia hic pstitū fuisset: vt quidā dicūt. si tū de calumnia ꝛ vitate simul iurareť: nō crederē esse pcm tā i canōib⁹ q̄ i spūalibus. nec offenderet ordo iuris: imo vtile eēt: ꝛ si hoc iuratū fuisset de calūnia: superfluū nō eēt iuramētū postea ō vitate pstitū. q: ad diuersa referūtur. q: eā pudicat pfessio ō credulitate sic ō vitate. Dubitatio hui⁹ iuramēti fonte fuit: q: nō sunt pstitū debito tpe. ff. statu⁹ p̄lit. ꝓtest. sic iuramentuz de calūnia pstāt. vñ q̄stū sunt an postea dēat pstari. ꝛ sic pz q tūc pt pstari iuramētū de vitate siue de calūnia añq̄ sit in cā pclusuz.

p Intellecto. Fgni. Sic ꝛ epi iurāt i sua pfectōe q̄ iura sun epāt iuribꝫ ꝛ honoribꝫ ipsi⁹ ecclie: ac etiā spūalibꝫ vtis legitie defendēdis p ipm pncipē stare libere valeatis: coercēdo vos a machinatione dū tarat: p quā idē pnceps deberet lesiōez psone vl' sui amissionē incurrere pncipat⁹. Dez archidy. ꝛ magro. g. ca. tulen.

q Ex lris vtis accepim⁹ q̄ super causa vsuraz vobis p. g. p. e. ab ap. se. ꝓmissa nō potuit p testes ab ipsi⁹. g. parte ꝓductos ō sortis q̄ntitate liqre: lz ō obligatōe pignoris pstitiss. vñ si expedire videtis: q exigať de dicēda veritate a ptibꝫ iuramētū: cū ex fama q̄si notoziū habeatur: pfatuz. e. ex q̄daz tra ipsi⁹. g. sibi titulo pignoris obligata sortē ꝛ ampli⁹ pcepisse. Ne igit ex hmōi iuramēti defectu iusticia occultata vitate succūbat: mādam⁹: q̄ten⁹ ptes ad pstandū hmōi iuramētū per cen. ec. ap. re. cogatis.

r Dez colloceñ. archiepo ꝛ ei⁹ suffraganeis.

s Intellecto iā dudū q̄ carissim⁹ i xpo fili⁹ noster vngarie rex illustris alienatōes q̄sdā fecerit in p̄iudiciū regni sui ꝛ cōtra regis honorē: nos eidez regi dirigim⁹ scripta nra: vt alienatiōes p̄dictas non obstāte iuramēto si qō fecit de ñ revocādis

non alienabunt. ĵ. de eccle. edi. c. vlti. ⁊ ĵ. de re. eccle. non alie. vt sup. ⁊ qō de nouo nō infeudabūt. ĵ. de feu. c. ij. imo ⁊ si suspectus esset de dilapidatōe: debet cautōem pstare. xxviij. di. de syracusane. Sic ergo ptz q̄ iuramentū istius regis in coronatōe sua licitū ⁊ honestū fuit: ergo secundū in ptrariū pstitū sunt illicitū: ş. e. tua. j. q: ꝑ canōica institūta fuit pstitū: ⁊ iō nō fuandum. sic ş. de fo. cōpe. si diligēti. ⁊ ş. e. ea re. q: si vnū ptrariox est bonū: reliquū est malū. viij. q. j. scādū. ⁊. xxxij. di. hospicioz. q̄q̄ tū vtrūq̄ cōtrariox bonū ē: vt nubere ⁊ nō nubē. xxviij. q. j. sic enī neq̄ : vltra vnaz columnaz. hmōi enī iuramēta q̄ fiūt in damnū sue dignitatis nō iuramēta: ꝛ puria siue temeraria sunt cēsenda: ş. e. sicut nr̄is. vnde ille q̄ pstitit: sua auctē pōt venire ꝑ ⁊ revocare male alienata: vt ibi dictū est. imo tenet ad hoc ex iuramēto p̄ pstito ⁊ ex officio si vi ꝓmisso. xxxv. q. ix. qō quis ꝓmisit. ⁊ sic ē ar. q̄ iuramētū factuz p metū sup reb⁹ eccl'ie nō repetēdis nō obligat: ş. e. puenit. j.

eisdē studeat revocare: q̄z cū ad ꝺ teneat ⁊ ī sua coronatiōe iura uerit iura regni sui ⁊ honorē corone illibata fuare: illicitū ꝑfecto fuit si pstitit de nō revocandis alienatiōibꝫ hmōi iuramētū ⁊ ꝓpterea penit⁹ nō fuandū.

Rego. ix. epo cenomanen.

Mulieri q̄ in iure pstito iuramēto asserut viz talez in ipam p verba de pūti mūmo maliter cōsensisse: ꝓbatōes: al's nō habēti viro ab ei⁹ impetitōe p sniam absoluto. nec debes licentiaz dare cū alio mrimoniuz ꝓtrahēdi: ne auctor piurij videaris. nec ꝺ ei dicim⁹ ꝓhibendū: ne forte si falsuz iurauerit: mrimoniū ꝓtingat legitimū impe-

diri: sed sue cōscientie est potius relinquenda.

Item. Clericus q̄ iurauit se statuta ī eccl'ia sua edita seruaturꝫ ꝓmittēs p idez iuramentuz statutū q̄ postmodū subsecutuz est fideliter obſuare: licet trāsgredi nō debeat q̄ ꝓmisit: non tenet ad illius obseruantiā ex debito pstiti iuramenti.

Item. h. iudi.

Iuramētuz a te parti delatū: nisi iusta de causa nō potuit recusari q̄uis quod ī iudicio a parte parti deferatur recusari possit licite ac referri: nec liceat conuento famosa actione referre huiusmodi iusiurandū. Sane si actor oīno in ꝓbatōe

ea q̄ postea acciderūt: ar. ş. e. quē admodū. ⁊. c. ad nostrā. ij. sic ⁊ transactio ad ea tm̄ de quib⁹ actū est ⁊ pactū extendit. ff. de transact. cuz acquiliana. ⁊. l. qui cuz tutoribus. ⁊. ff. de pact. tres fratres. ⁊. C. de transac. si de certa re. ⁊ ş. de testi. c. de testib⁹. Sed licet ex debito illius iuramēti nō teneat seruare statuta postmodū edita: tenet tñ seruare illa ex sua pmissione. q: inter simplicem loquelaz ⁊ iuramentuz non facit deus differēnā. xxij. q. v. iuramentum. nec refert q̄tuz ad obseruatiōem: an per iuramentuz: an per solaz fidē ꝓmissaz sit astrictus. Et eque etiā puniret si non seruaret ꝓmissuz. ĵ. de fideiuss. puenit. ⁊ ş. q̄d metus causa: ad aures. Credo tamen q̄ maioz penitentia imponetur ei qui venit cōtra iuramentuz q̄ ei qui venit cōtra fidem tñ sine iuramēto. q̄a magis ꝓtēnē videt.

Mulieri. absoluto. q: actore nō ꝓbāte reus debet absolui. ĵ. vt ec. bñfi. vt nr̄m. ⁊ ş. de cau. pos. cū eccl'ia. ⁊. C. de eden. q̄ accusare. ⁊. ĵ. e. c. vlti. §. j. Quid si mulier ista habuisset vnuz bonū testez: nūquid deferetur ei iuramentum? Videtur q̄ sic: ş. de ꝓba. sicut ꝓsuetudo. ⁊. C. de re. credi. in bone. ⁊. ĵ. e. c. vlti. ī tali causa nō dico iuramentū deferendū quātumcūq̄ honesta sit ꝑsona. quia hic agitur quasi de statu hominis: cum ꝑ hoc seruis⁹ cōstituat in ipso. nec causa dicit modica. q: iuramēta deferūtur inspectis arcūstantijs cause ⁊ personaz. ĵ. e. c. vlt.

Periurij. sic ş. e. si vo. ⁊. C. si aduer. vendi. l. j. nec debet ecclesia vlaz piurijs agere q̄ puria vetat. C. de indic. vidm. l. ij. in fi. ⁊ ş. e. ꝺ. cum ꝓtingat. ne inde iniuriaꝫ nascat occasio: vñ iura nascunt. ĵ. de accu. q̄liter ⁊ q̄n. j. ⁊. C. vnde vi: meminerint. ⁊ ecclesia non debet alicui laqueū injcere. xxvij. q. j. de viduis. ij. quod faceret si daret ei licentiā ꝓtrahendi ꝺ id qō iurauit: imo ecclesia debet ei suadere vt cōtra ꝓmissū nō veniat iuramentū: ar. ꝓdicti. c. de viduis. rōne hui⁹ ꝓsumptōis q: de nemine ꝑsumendū est q̄ sit imemor sue salutis. j. q. vij. sancim⁹. ß nō debet ei exꝑsse ꝓhibere ꝓter aliaz ꝑsumptōem que posset esse in ptrariū. q: potius esse q̄ falsuz iurauit: cū legitime posit contrahere si falsuz fuit qō iurauit. q: piurij ⁊ criminosi ⁊ indigni sunt extra eccl'iam pōt ꝓtrahere mrimoniū. xxvj. di. vnde opponitur. ⁊. ĵ. de diuoꝛt. gaudem⁹. ⁊. ĵ. de ꝓbatis. ⁊ affi. de infidelib⁹. Et sic due ꝑsumptōes ꝛne hic cōcurrūt ⁊ neutra preponderat alteri. si. ş. de elec. cuz inter. r. q̄q̄ tñ vna ꝑsumptio elidit aliā: ş. de ꝑsump. Ifas. ⁊. ff. de in integ. resti. diuus. Quid ergo faciet eccl'a? taceat. sic. ĵ. de cogna. spi. sup eo. ī fi. sicut spūalis hō tacz q: mentiri timet. timet etiam ne ille qui ad mortez querit: occidat. xxij. q. ij. ne quis arbitret. Relinquat ergo ꝑscientie sue. ipsa enī scit an ꝓtrahere possit si verū est q̄d iurauit: nullū potest ꝓtrahere mrimoniū quo ad deum. ß si falsū est bñ potest ꝓtrahere: vt est ꝓbatū. Lauī. dicebat in hac q̄stione q̄ bene poterat ꝓtrahere ⁊ dari licētia ꝓtrahendi: ⁊ hoc tali argumēto. nam q̄ vendicat res dicit p ꝓsequētiam aliū possidere: ş. de iud. examinata. tñ pōt redire ad interdictū: vt possideris. ff. de acq. pos. naturaliter. §. nihil. ß errabat. q̄ enī res vendicat: hoc facit ratōne dñij. q̄d hz vel credit se hre. sic ⁊ mulier q̄ petit aliquē: hoc facit ratōne fructus quā in eo acquisiuit p ꝑsensuz mutuū de pūti. ⁊ hoc no. Lauī. de clādestin. matri. in anna ꝓpilatōe. c. j. li. j. Bern̄.

Clericus. idem iuramentū iam pstitum.

Nō ꝓmisit. Iste clericus iurauit se fuaturꝫ statuta tunc edita in ecclesia sua. ⁊ post pstitū iuramentū ꝓmisit p idez iuramentū seruare statuta q̄ postea statuerent. Ex hoc ꝓtz q̄ iuramētū nō extendit: nisi ad ea tm̄ de quib⁹ est cogitatuz ⁊ dictū fuit: ⁊ non ad

Famosa actione. vt in actione furti ⁊ alijs famosis actionibus: ⁊ actōne rerum amotarum non refertur iuramentuz: vt. ff. re. amota. l. marcellus. §. vlti. ⁊. ll. sequētibus. et idem est vbicunq̄ lex deferri iusiurandum. C. de fideico. l. vlti. ⁊. C. de iure delibe. sancim⁹. §. licentia. ⁊. C. de iure d. impe. l. vlt. C. de his qui ad eccle. confugiunt. §. sic vbi. et. C. de bo. auc. iu. pos. l. fi. §. vlti. nisi eadem lege permittatur referendi potestas. Item ⁊ illud scias q̄ qui iusiurandum defert parato: iurabit q̄ per calumniam non defert: vt in. l. predicto. marcellus. ⁊. C. de fideicom. l. vlti. ⁊. ff. eo. iusiurandum. §. qui iusiurandum. Bern̄.

Omnino in probatōne. Nota q̄ si actor oīno nihil probat nec habet presumptionem. reus et si nihil prestiterit absolvitur. sic ş. de causa possessi. cum ecclesia. ⁊. ĵ. vt eccl'i. bene. vt nostrum. et ş. e. mulieri. ⁊. C. de eden. qui accusare. Si vo actor habet presumptionem ꝓ se ⁊ cōtra reum: tunc contra talem ꝑsumptōnem deferri a

f i

Iuramentus a te parti. lo qtur iudicio.

Nota q̄ iuramentū aliud est voluntariū: aliud necessariuz: aliud iudiciale. Voluntarium est quod pars defert parti extra iudicium. ⁊ dicitur voluntariuz quod voluntarie defertur ⁊ voluntarie suscipitur: nec refertur. i. is cui defertur non potest cogi subire iuramentum: sic exponitur in sequenti concordantia. ff. de iureiuran. iusiurandum quod. sed de hoc non dicitur hic. Necessarium dicitur quod defertur a iudice in re cuius probationis: nec potest referri vel recusari: nisi iusta de causa: vt hic in prima linea. et. C. eo. l. generaliter. §. sin autem. et potest appellari: nisi recusatio admittat: vt ibi dicitur. de hoc habes ş. de procurat. ex insinuatōne. ⁊ ş. de probat. c. ij. ⁊. C. eo. in bonis dei. Judiciale dicitur a iudicio q̄ pars defert parti in iudicio: quod non est necessarium subire vel referre: vt hic. ver. q̄uis. ⁊. l. predicti generaliter. §. sin autem. Sed si reus retulerit iuramentum actori necesse habet iurare: al's pretor ei denegabit actionem. ff. eo. iusiurandum. §. ait pretor. immo procedetur quasi iurasset reus. C. eo. generaliter. §. omne. olim nō poterat recusari. ff. eo. ti. manifeste. ⁊. C. eo. delata. Sed illud potest intelligi cum iam susceptum est iuramentum vel hoc nouuz ius: illud vo vetus. Et nota q̄ post iuramentum a iudice delatum parti: et prestitum a parte parti potest recedi ab eo propter nouas probatōnes. sed post iuramentum delatuz a parte parti et prestitum ab eo non potest recedi. ff. eo. admonendi. Item procurator: nisi sit vniuersorum bonorum: vel nisi specialiter mandatum sit iusiurandum ferre non potest. ff. eo. iusiurandū quod. §. procurator. Bern̄.

Nisi iusta de causa. puta quia dubitat q̄ hoc iuramentum est de veritate. ff. eo. titu. iusiurandum. ⁊ ad pecunias. j. Bñ. ff. re. amota. marcellus. ⁊ sic preter iuramentum de calumnia iuratur de veritate ab altera parte in isto casu. si. ş. eo. de testi. vltra. Bern̄.

iudice reo iuramentuz ad purgandā innocentiā suaz: vt hic dicit expresse. ⁊. ff. de his q ad ec. pfu. pñn. §. sic vbi. ⁊. ff. e. i bone. q intelligē ſm ista. §. vt qñq; deferat reo: qñq; actori. qz nō distinguit ibi, ⁊ actori qñq; deferē iuramentū in defectu pbatōis: puta cū hz vnā bonam psumptōez: siue vnū bonū ⁊ honestū testez: tūc habito respectu ad ḡuitatez cause ⁊ ḡlitatē psone: vt non sit psumptio q p tanto debeat tierare: deferē iuramētū ipsi actori. ad hoc pstat optimū ar. ff. de legu. tu. legimus. et ḡ. de renunci. sup hoc: i fi. et ḡ. de pcu. ex insinuatōe. ⁊ sic intelligit ḡ. de pba. sic̄ psuetudo.

a ¶ Pro illo. scilz pro actore. Bern̄.

b ¶ Emiqz. obijciunt hanc dicere. intelligē ſm tenorez illi⁹ dicere. ḡ. de testi. testimoniū. ⁊ ſm notatā illi⁹ dicre. psentiaz. ḡ. de testi.

c ¶ Accusati. si ei accusati ⁊ pfessi vl̄ puicti fuissent: idistincte repellerent: ertiā sine alia pbatōe si hoc cōstaret: vt ḡ. de testi. testimoniū. ⁊. c. sup eo. Itē arg. ḡ. iij. q. iij. §. nē lege iulia. Secus aliud ſm leges vbi ñ repellitur ab obiectu crimis: nisi pdēnat⁹ fuisset ⁊ infamis effect⁹: ſm canones sufficit si pbet crimiosus.

d ¶ Exhibenda. statiz vel infra ⁊minū ꝓpetentē a iudice statuendū: ḡ. de pba. licet. ⁊. ḡ. de of. dele. prudentiā. §. sexta. arg. huata di. illi⁹ aut. C. de testi. aut. si dicat. Bern̄.

e ¶ Per sententiā. Quidā dicunt vt. ⁊. q hoc est vez de illa exceptione que obijcit in psonam testis: que ante sententiā debet pbari. illa vo que in dicta testiuz opponitur. s. cum testis arguitur de falso: vel actor vsus fuerit falsis testibus vel instrumentis vsq; ad. xx. annuz potest opponi. C. de falsarijs. querela. ⁊. j. eo. cum venerabilis. ℞ in causa matrimoniali in infinitum posset agi de falso. quia sententia lata contra matrimoniuz non transit in rez iudicatā p tractuz temporis. j. de re iudi. lator. ⁊. c. cōsanguinei. j. de eo qui duxit in matrimoniū. cum haberet. ⁊. xxxv. q. ix. §. his ita respondet. Sed si de falso ante sententiam fuerit obiectum ⁊ non probatum: post sententiaz opponi non potest: nisi appellatum fuerit. C. de fi. instru. l. vlt. ⁊ idez videtur dicendum: vt alij dicunt de hac exceptione que opponitur in personas testium: scilicz q in causa appellationis iterum posset opponi. nam in causa appellationis potest opponi exceptio peremptoria que debuit proponi ante sententiam. C. sen. rescind. non pos. l. ij. sed hec est exceptio peremptoria saltem per obliquū siue indirecte. qz probato q testes sunt periuri vel al's criminosi: non debent admitti: al's videretur q hec exceptio esset dilatoria: quod non est verum. ⁊ preterea potuit esse q ista ignorabat in priori iudicio: ⁊ post appellationē didicit q modo obijcit. vnde saltem cum iuramento si hoc ante aperturam non fuit ꝓtestatus debet admitti: ḡ. de testi. presentium: ⁊ q hic dicit: anteq causa per sententiaz terminetur: supple: nisi fuerit appellatum: al's verum est quod hic dicit q circa appellationem nō audiret.

f ¶ Cum sicut. supple: q. s. crimia obiecta si pbata fuerunt: testes repellunt. ⁊ subdit causaz: cum. i. qz testes absq; vlla de.

g ¶ Sicut canonica de. ⁊ sic lege hanc ſram.

h ¶ Absq; vlla infamia vel suspitōe: vt. ij. q. vij. testes. ⁊. q. iij. presul. ⁊ illa sunt canonica instituta: de quibus hic loquit.

i ¶ Cōfessi. vnde repellunt si hec ondat sine alia pbatōne. ḡ. de testi. testimoniū. idez erit ⁊ si modo cōmunicant: vt in pdicto. c. testimoniū. ⁊ intellige istū. §. ſm tenorē istius. c. testimoniuz: vt ibi dixi. vt. s. si in crimie pseuerant: repellant ⁊ in ciuili ⁊ in criminali si sunt emēdati admittant in ciuili ⁊ criminali cum ciuiliter agit: dūmodo ipos nō cōmitet infamia: ⁊ hoc est qđ sequit i fine. §. nisi pus de. In criminali vo nullo mō quātūcūq egerint penitentiā: vt ibi.

k ¶ Stephanus. iij. q. vj. c. j. ij. et. iij.

l ¶ Innocentes. si fuerint cōicti per testes non videtur q possint probare se non esse tales: quia talis negatiua nō admittitur contra testes. ḡ. de pba. ad nostrā. ⁊ si fuerint confessi: nō possunt probare contrariū: qđ eni quilz sua voce dilucidat de ꝓtestatus ē: in eūdē casum ꝓpio testimonio infirmare nō pōt ḡ. de pba. per tuas. et C. de nō nūe. pecu. generalit. qz pfessiōi prime standū est. ḡ. de psump. literas. Littera ista: nisi prius se probauerint innocētes: sic debet intelligi. id ē nisi pbauerint se emēdatos de crimie ⁊ egisse penitentiam: ⁊ hoc si fecerint innocentes reputātur: ⁊ ita demū admittunt: vt dictuz est in notula priori. vnde non obstante eo quod confessi vel conicti fuerint: ⁊ hoc pbare possunt per sacerdotem suum. l. dist. in capite. ⁊. ij. q. j. si peccauerit. in fine. ⁊. j. de symo. nemo.

papa et alij pōtifices multi rotestant nō est credenduz ꝫ alios coz pfessiōi: nisi prius se pbauerit innocētes. Ceterū si de crimine bus ad solā exceptōz obiectis testes puicti fuerint siue pfessi: pena ordiaria mulctari nō debent cū accusatio i ipsos ſm iuris ordinē non ꝓcedat. Sufficit ḡ si a phibēdo testimōio repellant: psertiz vbi crimē qđ eis obijcit: causaz de q agit ꝓtingere nō videtur. ¶ Innocenti⁹. iij. archidyacono richemūdie.

Nobis ex pte tua fuit q̄sitū: vtrū is q excōmunicato in locutiōe vel oratione scienter cōmunicat excōicatū ipm a sua possit accusatōe repellere: cū ille coionē hmōi replicet ꝫ eum.

Nos igit inq̄sitōi tue taliter respōdem⁹: q ipe ab accusatōe illius poterit remoueri: cū paim⁹ a coione fideliū sit exclud⁹: secūd⁹

m ¶ Ceterum. responsio tacite questionis. posset aliquis querere: an testes quibz crimina probant in modum exceptiōis sint ꝓpter hoc puniendi. respōdet q non.

n ¶ Siue confessi. Ex eo q dicit cōfessi. est opti. ar. q testes tenent tacere an sint criminosi: quia si tenent cōfiteri cū opponit exceptio ꝓra eos: vt unum hec littera: multo fortiꝰ qñ examinant. de hoc dixi ḡ. de testi. cū causam. ⁊. qđ dicit confessi: intellige qñ examinabant: ⁊ interrogati fuerūt a iudice sup crimine: ⁊ ipi sunt pfessi: licet respōdere nō tenerent: ⁊ ideo nō credit eis cū taceāt in crimie. vel dic q de bent interrogari qñ crimia in modū exceptiōis testib⁹ opponūtur: vt dictū est. cum littera ipsa hoc dicat: sed illud nunq̄ vidi fieri. Et est ar. q si iudex recuset cogi arbitris: pōt ab eo queri: ⁊ debet inde dicere veritatē: ⁊ hoc vidi fieri sepe.

o ¶ Pena ordinaria. vt. ḡ. de or. cog. cum dilectus. vbi de hoc. ff. de his qui no. infa. lucius.

p ¶ Cōtingere. Si enī crimē qđ obijcit testi. cōtingit causaz de qua agitur nō solū repellit: sed ertiā punit: sicut cum vir accusat vxorem de adulterio: ⁊ ipa excipit de lenocinio qđ ipe tradidit eam adulterandam. ff. de adulte. l. ij. §. si publico. sic ⁊ testes qui in restificando vacillauerit siue falsum dixerit: punitur. C. de testi. nullū. ⁊. iij. q. iij. §. item qui falso. si. ḡ. de consec. cū sup. ⁊. ḡ. de e'ec. sup eo. ⁊. c. ꝓ inquisitionē. ar. al's punit nō debet: qz nō agit de hoc: vt h dicit: ℞ in eo in quo agit. s. qz repellit a testimonio.

q ¶ Nobis ⁊ ipe ab accusatōe. Bubutario fuit i hoc. cū enī pr⁹ cōmunicauerit ei: non videbat postea ei obijcere posse excōmunicatione cū approbauerit mores illius. j. de acu. nulli. ℞ de iureiurā. quēadmodū. ⁊. ff. de adulte. si vxor. in fi. ⁊. ff. de nego. ge. pomponi⁹. j. viij. q. ij. dilectissimi. xxxij. q. v. hoc red⁹. ⁊. iij. q. iij. §. ite siqs testib⁹. ⁊. j. de his q fi. a ma. par. ca. ex ore. Itē nō dz alij obijcere qđ ipe nolunt seruare. j. de ꝓben. ꝓlocz. ⁊. j. c. ꝓti. ⁊. j. de ap. an sit. ⁊. ḡ. de elec. bone. j. Dz his omibz pē rūderi cū augustino: non nullos sustinem⁹: ꝙs mutti toleram⁹. xxiij. q. j. qsqs. Preterea alia est solutio. ꝓdicta locū habēt in accusatiōibz: vt. j. de sen. excō. in ꝓsentia: vt si aliqs ꝓcipauerit excōmunicato: nō pōt ei postea opponere excōicationē: vel ipm renūciare: cū ipm non duxerit euitandū: sic loquit illa decreta. in pcipio. secus in exceptiōibz: vt h: q licz rec sit excōicatus minoꝛi excōmunicatōe siue ertiā maioꝛi: pt excipe ꝓtra

actorē. Cū q̄libet legitima ꝛsensio sit ei reseruata. ī. e. cū uni. ꝛ. c. dilecti. ꝛ. c. vl. Innuit ḥ: vbi dicit. secūdus vo tē. q̄ si accusat⁹ esset maioꝝ excōicatiōe notar⁹: nō posset suū accusatorē repellē a sua accusatiōe: qō nō ē verū vt dicūt iura ꝓrie dicta ꝛ alia plura. vt pz. ī. eo. dilecte. significauerūt. q: nec infamis infamē: nec criminosus criminosum pt accusare. xxxij. q. vj. nihil inīq; us. ꝛ. iij. q. vij. iudicet. ꝛ. ī. ꝛ adult. c. penū. ꝛ vlti. ꝛ. C. ꝛ adult. q̄m alexandꝛ. vnde supple ibi maxie. Secūd⁹ vo a sacroꝝ cōione maxie q: idē erat si erat ꝛmot⁹ a cōione fideliū. licz gratian⁹ erat ꝓria opinioe p id qō legit. ij. q. vij. alicui. qō pz in hoc. §. q ē ꝓra. Sed illud ē spāle fallit tū vbi psequit qs iniuriā suaz. iij. q. vj. olim. Itē fallit ī epo vt. ī. ꝛ accu. nulli. et illud fuit statutum in odiū epoꝝ: q: nō debēt habere ꝓuos homines ꝛ viles in familia sua. ij. q. vij. cū pastoris.

a ¶ Si sacrāmētoꝝ. ī. ꝛ sent. excō. significauit cōtra. sed illud videt esse spāle in excōicatis a papa. vel pōt habere locum qñ cōmunicat ei ꝓ quo excōmunicatus est. ī. ꝛ sentē. excō. nuper. ꝛ. c. si cōcubine. vel ibi fuit excōmunicatus cū omnibus fautoribus suis. xi. q. iij. excellentissimus.

Vo tū a sacramentoꝝ participatione sit remotus. ¶ Dem audicen. episcopo.

Q Vm eccl'iastice puisionis officiū: ꝛ īfra. Mandam⁹: ḡten⁹ ia. faciatis p̄bēde illi⁹ ꝛ q̄ p. c. p̄. n. nosciē inuestit⁹ pacifica possessione gaudere: cū exceptionē illā: q ꝓtar⁹. j. in alia ecclesia beneficiū possidet: ei non possint opponere: q̄s ꝓstat varia beneficia in diuersis ecclesijs obtinere. ¶ Dem epo clensi.

Q Astoralis: ꝛ infra. Q̄m p dilatorias exceptiōes malitiose nōnunq̄ causaꝝ termina tio ꝓrogat: inquisitiōi. t. rnden do ꝛcernim⁹: ꝛ vt infra certū tps a iudice assignandū oēs dilatorie ꝓponant: ita q̄ si ꝓtes extūc voluerit aliq̄s opponere q̄s non fuerint ꝓtestate: nullatenus audiant: nisi forte aliqua ꝛ nouo sibi cōpetens exorta fuerit: vl' is qui voluerit eā opponere: fidem faciat iuramēto se postmodū ad illius noticiā peruenisse.

¶ Dem monacis farfen.

Q Vm inter p̄iorē ꝛ cōuentū ꝛ argētolio ex pte vna ꝛ nobilem virū. s. ꝛ malileone dioc. pictauien. ex altera sup dānis ꝛ alijs corā vob ex ꝛlegatōe nr̄a questio verteret: ꝓcuratore ipi⁹ nobilis vestrū volēte ꝛclinare iudiciū: eo q̄ vnos ex vobis cōtumā residentiā facere ad quā ꝛ iure cōmuni teneb. ꝛ ita non posset ecclesie ꝛseruire. fauore em̄ ecclesie ꝛ ꝓpter vtilitatē ipius cōmune statutū fuit vt clerici ꝛbēāt in eccl'ia residere. nec ob. qō dicit: q ipi receperūt alios bñres plura bñficia. ergo non pōt ampli⁹ hāc exceptionē opponere. hoc nō est verū: si em̄ semel male fecerūt: nō sequit q postea idē facere ꝛbeāt: licet renūciauerint exceptioni sue p̄ vnum: nō renūciāt p alios. q: res int alios acta n̄ ꝓdest alijs nec nocet. ī. ꝛ re iudi. c. pe. cū suis ꝓcur. ar. ad hoc. ī. ꝛ puisi ꝛ terra. ꝛ. c. accedentibus.

p ¶ Astoralis. de latrone. sec⁹ ꝛ emptorijs ꝛ ꝛ exceptiōe excōicatiōis q̄ pōt ꝓponi q̄cūq; ꝛ his dicitur. ī. eo. exceptionem.

o ¶ Certūc. i. post terminū statutū a iudice et finitum.

e ¶ Protestate. s. ꝛ testi. pñiū. ꝛ intelligе ꝓtestate nominā do expresse exceptiones que scribi ꝛberent. s. ꝛ ꝓba. quoniaz. vt si velit ꝓponere exceptionem recusationis: illam primo ꝛbet ꝓponere ꝛ sup illa tm̄ ꝓcedere. ꝛ alijs pōt ꝓtestari sic salvis alijs dilatorijs que tales sunt ꝛ ꝛbent nominari ꝓbandis suo loco ꝛ tē pore postq̄ cognitū fuerit ꝛ suspitiōe. ꝛ hoc dixi. s. ꝛ ꝓba. quoniā. nec sufficit dicere in genere salvis alijs exceptionib. q: ꝓ hoc nulla videret prouisio huius ꝛcre. ī. ꝛ confir. vn. vel iuri. bonear. s. ꝛ dlo ꝛ ꝓtu. ex litteris.

f ¶ Audianē. Dic enā dicit lex q̄ si aliq̄s ꝓposuit vnā exceptionē ꝛ succubuit: si vult aliā postea ꝓponere: hoc faciat infra terminū constitutū. insti. ꝛ excu. tu. §. q̄ aut. ꝛ hoc verū est q̄ simul possunt ꝓponi cū alijs cōperūt plures exceptiōes: que nō sunt contrarie: ꝛ in contrarijs secus. vnde si ꝓmo ꝓposuit vnam ꝛ succubuit: volēs postea ire ad aliam bene admittitur. C. ꝛ inoffi. testa. ꝓtra maiores. ꝛ. ī. ꝛ. ꝓt. auditis. Et ita patz hic q̄ perdit exceptio si non ꝓponatur infra terminū constitutū: sed actio nō perditur: simile in accusatore: q: si non ꝓsequitur accusationē suā infra terminū postea nō audit. ī. ꝛ accu. veniens. ꝛ. C. qui accu. nō pos. l. iij. et iij. q. v. quisquis. ꝛ hoc dictū est. s. ꝛ ꝓba. licet. immo punitur in libra auri qui exceptionē dilatoriam post litis ingressum ꝓponit C. ꝛ excep. l. siquis aduocatus.

g ¶ De nouo. s. post terminū statutū. idem esset si etiā post litē cōtest. exorta sit. s. ꝛ offi. ꝛle. insinuante. q: q̄ ꝛ nouo emergūt auxilio indigent. ff. ꝛ inter. ac. ꝛ etate. §. ex causa. ꝛ noua res nouis psilijs ꝛ remedijs exigit. ff. ꝛ ven. inspi. l. j. in pn̄. ꝛ si noua cā allegēt: puta qua fideiussor moritur sit: uerū equū erit pstare cautionem. ff. vt in pos. leg. plane. ꝛ nouis morbis nova conueniunt antidota ꝓparari. s. ꝛ iura. calū. ceterū. ꝛ. l. di. vt pstituere.

h ¶ Postmodū. s. post terminū pstitutū infra quē omnes dilatorie ꝓponūtur. sic. s. ꝛ testi. pñiū. ꝛ ita iuramentū est hic ꝛ ibi legitima ꝓbatio. Sed quid si post litē ꝓtesta. vellet iurare q̄ post ipam contestationē ad noticiam ipius peruenit: que tamē non est exorta ꝛ nouo: sed erat ab initio. puta ꝓsanguineus erat iudex impetrantis vel impetrans vasallus iudicis vel aliqua alia consimilis. sed hoc reus ignorabat: nūquid ꝛbz audiri: dicunt quidā q̄ sic. Alibi videtur q̄ amplius nō audiatur: quia ab initio ꝛbet inquirere ꝛ huiusmodi dilatorijs: q: vigilantibz ꝛ nō negligentibus iura subueniunt. ff. qui. ex cau. maio. non enim. ff. ꝛ edeu. veluti. ꝛ facilitati ꝛ negligentie sue imputet. nec enim oportet per singula monēta onerari actorem. ff. vt in possess. lega. si is a quo. §. vlti. sic em̄ non esset finis litium. ꝛ hoc quod dicit hic locum habet in exceptionibus factis ꝛ non iuris: quia nemini licet ius ignorare. ff. ꝛ iur. ꝛ fac. ignoz. l. regula.

i ¶ Vm inter. ꝛsensio. Dic manifeste pz q̄ excōicatus potest excipe ꝛ ꝛsendere se in iudicio. ī. eo. dilecti. ꝛ. c. dilecte. significauerūt. ꝛ pōt appellare. ꝛ pōt appellationē ꝓsequi. ī. e. c. vlt.

ꝛ eadē ꝛ̄fensio ꝓpetit excōicato que cōpetit nō excōicato: sicut eadem ꝛ̄fensio cōpetit seruo que libero. ff. ꝛ̄ accusa. seruos. ꝛ liberus qui alꝫs patronū accusare nō potest: in ipm patronum tetoquere potest accusationem sua patrono accusatē. ff. ꝛ̄ bo. lib. qui cū maior. §. si libertus. q̄ ignoscendum est illi qui prouocatus voluit se vlcisci: vt ibi ꝛ sic potest excipe ꝛ̄ pacto ꝛ̄ nō petendo ꝛ exceptione ꝓbare nō obstāre q̄ lex dicit q̄ reus i exceptione fiat actor. ff. ꝛ̄ ꝓba. in exceptiōib⁹ quia quicq̄d facit ad sui ꝛ̄fensionē facit Item qualiter ꝓstabit sacramētum calumnie cum sibi nō liceat ingredi sacra: multo minus ꝛ tangere. v. di. ad ei⁹ vo. ꝛ. xliij. di. nulli clerico. ꝛ quib⁹ cetera sacra negāt: quō vnū gen⁹ sacramēti putatur posse cōcedi. xcv. dis. illud. in illo casu cōcessum ē a iure in odiū pot⁹ excōicati: q̄ omnia possit facere que ad causam ptinent: et sic iurabit: ꝛ oēs ꝑticipātes sibi occasione litis nō incidunt in canonē: cū talis cōmunio sit potius ad damnū suū q̄ ad cōmodū. Sed quid si excōicat⁹ cōuenitur sup eo ꝙ q̄ fuit excōicatus iniuste: nūquid poterit excipere q̄ non teneꝫ respōdere nisi restituatur ei cōmuno hominuꝫ q̄ fuit iniuste priuat⁹. dicit tob. q̄ sic. nec teneꝫ antea rndere: nūmō oñdat q̄ iniuste fuit excōicatus. iij. q. ij. c. ij. ꝛ. ij. q. v. super causas. in fi. q̄ oia iura sunt restituenda corpalia ꝛ incorpalia. ij. q. ij. nullus pē. ꝛ. iij. q. ij. c. si epūs. ꝛ sic no. q̄ qui remotus est a quolibet actu legitimo: tñ excipe pōt.

a Suspecto. vt. iij. q. v. q̄ suspecti. C. ꝛ̄ iudi. aptissimi.

b Conscientia. Ar. q̄ sentētia lata a iudice suspecto possit retractari. si detecta fuerit suspitio: q̄ ire sic obtēte nulla videt̄ pferre iurisditiōꝫ. ꝛ̄ h⁹ dictū ē. ē. ꝛ̄ rescp. ad audiētiā. ij. ꝛ no. q̄ oīe rescp tū habeꝫ suspectū: q̄d ꝛ̄ pscia pape nō emanauit. ē. ꝛ̄ rescrip. cum dilecta. ꝛ. j. ꝛ̄ cōfirma. porrecta.

c Claudicare. Mō eq̄tatē suam i iudicijs. ē. ō iud. nouit. ꝛ. iij. q. iij. c. ij. ꝛ. iij. q. ix. c. vl. nec ꝺz actor⁹ licē q̄d reo nō ꝓsit. ff. ō re. iu. nō ꝺz. ij.

d Remediū. q̄ sic pē excipe: vt dictū ē. sic pē ap. vt. iij. q. ix. reuera. ꝛ. j. e. c. vl. ꝓcedēda. ar. iij. di. ꝛ̄niq̄. iſi. ꝛ. v. di. ad ei⁹ vo.

e Legitia. ar. q̄ q̄ rōe vnū alicui ꝓcedit: ꝛ oia q̄ sit eiusd cēsure si

f Recōuentiōe. sic ḡ ꝓz q̄ licet possit excipe ꝛ appellare: nō pōt tñ recōuenire. rō redd⁹ in lra sequēn. q̄niq̄ tñ admittit recōuentio: vbi nō admittit cōuentio. iij. q. viij. cui⁹ in agendo. ꝛ. ff. ꝛ̄ iudi. l. ij. §. sed si agāt. Sed nūquid pōt excōmunicatus ꝓpensare: dico q̄ nō. quia qui cōpensat quodāmodo agit: sed si ageret: repelleret ꝑ exceptionem: ergo nō potest ꝓpensare. ff. ꝛ̄ compēsa. quecūq̄. in fi. ꝛ si vellet ꝓpensare ꝛ ab aduersario admitteretur: iudex ex officio suo ipm debet repellere. j. e. exceptōez: in fi. q̄ nō vna via phibet alia ꝓsequi: q̄ esse nō debet: ē. ꝛ̄ pcu. tue. B.

g Extendat. si. j. ꝛ̄ ec. edifi. cū dicat apl⁹ us in fi. j. Nū.

h Cū venerabilis. ex pmutatōis. sil⁹em casuꝫ habes ē. ꝛ̄ trāsact. ꝓterea.

dicta eccl'ia duduꝫ fuerit eccl'ie sabinē. sbiecta: eā tū nō potat eps vēdicare: quā ex pmutatiōis cā farfen. mōasteriū obtinebat: ad ꝟ ꝓbāduꝫ q̄dā exhibēs instrm: in q̄ cōtineri ꝓma facie videbat: q̄ theodosi⁹ eps cū suoꝫ sacerdotū assensu pdictā eccl'iā scti viti p q̄busdā eccl'ijs ꝛ rebꝫ alijs in cābiū vīo duxit mōasterio ꝓcedā. Ad hec eps ꝓposuit memorat⁹ intētiōz suā p hmōi rnsionē esse fundatā. cū. n. ps vīa rndērit se dictā eccl'iā ex pmutatōe facta p sabin. epm obtinere: ꝓfiteri p ꝓns videbat se credere q̄ dicta eccl'ia tpe pmutatōis ptinuit ad eccl'iā sabin. cū pmutatio int' cōtract⁹ bone fidei ꝓputeꝫ: nec cuꝫ alio q̄ cū dño vl' cū eo q̄ hēbat loco dñi legitie valeat celebrari: ꝛ infra. Pozro memorat⁹ epūs ad ꝓbandū q̄ iā dicta eccl'ia ad se i tpalib⁹ ptinebat q̄sdā testes induxit: p q̄s nitebat oñdere: q̄ tā dictā eccl'iaz q̄ molēdina teras ꝛ alia bona ei⁹ sabin. epi dinos⁹ possederūt ꝛ̄ illis p sue voluntatis arbitrio disponēdo: ꝛ infra. Intellexim⁹ supdictū epm intētiōez suā minie fundauisse p testiū ꝛ̄positiōes vl' ꝓcuratoris supdicti rnsionē: q̄ exceptionez obijciens ꝛ̄ intētione partis aduerse nō intelligit fuisse confessus: vel p instrumentū ex aduerso exhibitū: cum in eo theodosi⁹ episcopus a quo pmutatio facta

i Rnsionez. factā p ꝓcuratorē mōsterij. s. vbi dixit: ꝓpopere: sic rndit. ꝟ i hoc nō bñ allegabat epūs p se. quia hmōi repetuna lit. pte. nō p̄ iudicabat mōasterio: i aut. ō exhibē. re. §. illud. colla. v. arg. xxxij. q. j. apud. et. v. q. v. §. ꝟ aliud ibi. qui a iūt inconsiderate loqui tur sentiet mala. l. di stim. pondēt. ꝛ merito. q̄ litis ꝓtestatio directe ꝺz fieri p interrogationē ꝛ rnsiōez directā: affirmādo vel negādo simpl'r: ē. ꝛ̄ lit. ꝓtest. c. vno. ꝛ ē. ꝛ̄ elect. duduz. ij. ꝟ hic ꝓcurator sub forma exceptōis sb ꝺubiōe rndet: vt ꝓz ex ipa rnsione et p id q̄ postea sequitur in lra: vbi dic̄: vel p̄curatoris rnsionē.

k Bonefidei. q̄ sunt actōes bonefidei: habetur inst. ꝛ̄ ac. §. actionuꝫ. ꝛ ꝓnumerant ibi xvij. s. actio ex vēdito: empte: locato: ꝓducto: negocioꝝ gestoꝝ: mādati: ꝛ̄positi: p socio: tutele: cōmodati: pignoraticia: fami. herc̄. cōmunidiuidundo. ꝓscriptis verbis ꝛ q̄ ō estimato. ꝓponit: vt si res meam ꝛ̄ tibi ꝛ estimo vt eaꝫ vēdas. x. vt. x. reddas mihi aut rez. ff. ꝛ̄ estimat. ac. l. j. ꝛ pmutatio ꝛ̄ q̄ fit ḃ mētio ꝛ bēditatis petitio. alie vo dicunt actōes stricti iuriſ: vt actō ex mutuo arbitriū: ꝛ ꝓhibita. Hec dicunt bōefidei. q̄ i eis tū fuari debeat bona fides. q̄ i ꝺcrtibus stricti iuris fuari ꝺz bōa fides. et i q̄cūq̄ ꝺctu bōa fides intuenda ꝺz. C. ō ac. ꝛ obligatio. bonā fidē. ꝛō dicunt stricti iuriſ: q̄ nō veꝫ i eis nisi q̄ stricte exigit actōis natā. vñ nō venit vsure ex mora in ꝺctibus stricti iuris: nisi spāl'r sint pmisse. ff. ꝛ̄ neg. ge. q̄ tātūdē. ꝛ. C. ō vsur. l. iij. ꝟ ꝓtractib⁹ bōefidei venit vsure ex tpe more. ff. ō ac. empt. ꝛ vēdi. iulian⁹. §. ex vēdito. ꝛ. ff. ō vsu. mora. §. i bōefidei. Itē i actōib⁹ stricti iuris nō venit intēdere: si rē dari mihi ē in obligatōe. secus si rē tradi vl' factū. ff. ꝛ̄ ver. obli. vbi aūt. §. vlt. ꝛ. l. si fundū. ꝛ. ff. ꝛ̄ re iudi. si q̄s ab alio. §. vlt. ꝟ ista oia accessoria veniūt in bōefidei iudicijs. ff. ō ac. emp. ꝛ vē. l. j. i ꝓn. ꝟ nō veniūt i ꝓtractib⁹ stricti iuris. Itē in bōefidei actōib⁹ q̄niq̄ nō venit ea ꝛ̄ q̄bus mihi ē cogit⁹ vt rupta ꝛ cessa fiat. ff. ꝛ̄ ac. emp. ꝛ vē. l. fundi. §. si ruta. et ē. ꝛ̄ cōpos. cū eccl'ia. ꝛ ibi q̄dā ꝛ̄ his tāgunt. In actōib⁹ bōefidei multū exuberat officiū iudicis ꝛ pinguis q̄ in actōib⁹ stricti: ꝛ istis rōnib⁹ dicitur bonefidei: ꝛ alie dicunt stricti iuris.

l Loco dñi. hoc ideo dicit. q̄: qui dat alienā rez nō ꝓtrahit pmutationem. ff. ꝛ̄ re. pmu. l. j. in fi.

m Cēſſus. Hec regula sumpta ē. ff. ꝛ̄ excepti. nō vniq̄. Ꝺz nōne ex eo q̄ ꝓfessus fuit pmutatōz factā: ꝑ ꝓsequens ē cōfessus: q̄ sit factū ꝛ

meo tuum: quia illud dicitur permutatio. ff. de rerum permuta. l. j. in fi. & qui cōsuet vnū: per plequens cōsuetē id quod sequitur ex illo viij. di. quo iure. & .ē. de offi. dele. cū sup. & .ē. de .v. & pru. cū dilecti. Preterea tacita plessio habet p prestatiōe. ē. de .v. & pru. pur. Itē interrogādo fit plessio siue negatio. xxij. q. ij. qō aut. & xxxij. q. vij. qd i omīb. & j. de hom. cū iuramēto. ff. de vbo. obli. l. j. §. siqs ita. Ad hoc dicas q exceptiēdo de prescriptōne nō plurē de intentiōe aduersarij: vt hoc dicē: q pt esse q de facto fuit pmutatio & nō de iure. Sic & in exceptiōe pacti ó nō petēdo debitū: q p hoc nō cōsuetē debitū: q pōt esse qō non de iure debuit. Qui excipit debet ita dicere. frater nō cōsuetudo hoc qō dicis: sed si fecissem pactū factus est mihi de nō petēdo. Et iste sic etiā rñdet dicēdo. & si dubū fuerit de q sic nō asserunt simpliciter: sed sub additiōe: & ideo nō piudicauit talis plessio ipi mōsterio q: nō fuit plessio sed exceptio: vel si ptinuit ad ecclesiā sabiñ. pmutatō intercessit. Itē sics dicat se plscripsisse et aduersarius dicat: ego interrupi plscriptōz mā: nōne p hāc exceptōz: dicēdo ego interrupi plscriptionē tuā plurē de intentiōe aduersarij: q̄re ergo postea audit p bario plscriptiōis post talē exceptionē p quaz cōsuetē de intentione aduersarij: vt .ē. de testi. ex tenore. j. ti. pri. illud. Sed dicas: q nō faret de plscriptiōe qui excipit de interruptiōe nec confitetur de intentiōe aduersarij: & ideo debet probare prescriptionem qui eam opponit. ē. de pba. ex litteris. & j. ti. pri. illud. Et sic debet dicere: nō credo te plscripsisse: sed si hoc verū esset dico q interrupi prescriptionē tuam quam interruptionem probare debet: vt dicit de re. illud. Idē est dicendū: cū aliqs petit in rē: dicat: nō plureor me esse rē mū: sed si esset: cōsanguinitas est inter me & te: vt ē. de testi. ex tenore. nā sic respōdendo nō cōsuetē de intentiōe aduersarij. nec onerat se aliqua pbatione: sed aduersarius. nisi tunc demū cum actor fundauerit intentionē suā: quia tunc exceptio pbanda ē. vt nota. j. eo. exceptionem.

a Per vicium. Hoc ipso debuit succumbere monasterium. ē. de rescrip. olim.

b Licet autē. responsio quasi tacite questiōis. Posset quis dicere si instrumentū fallauit: ergo hocipso debuit succumbere monasteriū quod exhibet instrumentū falsum. Respondet papa delictum ipius q ipm fallauit: non debet in damnū monasterij redundare. xvj. q. vj. si episcopus. Vel intellige potius q allegabat contra monasteriuz ex parte episcopi: vt per hoc amitteret causam. vt. ē. de rescrip. oli. Ipter consimile falsitatē tulit eugenius papa sententiā contra ecclesiā osciē. ē. de in integ. resti. tum ex litis. Sed quare nō hic papa tulit sententiā contra monasteriū: quia nō constitit capitulū fuisse in culpa: vt bene innuit lra ista: delictū ipsone de.

c Ad. xx. an. C. de fal. querela. de hoc dictū est. ē. de pba. licet.

d Comperta. Sed verū talis sentētia teneat ipo iure: dubitari cō suevit qō nō videt: q exceptio nō datur ex ea. ff. de excep. q agnita. Sed si nulla ē ipo iure: qualit incipit valere etiaz post an. xx. q qō ab initio nō valet: tractu tpis nō cōualescit. ff. de regu. iu. qō ab initio. & l. penul. xvj. q. iij. §. poterit. v. q si pupillus. & ē. de elec. audit. Dicas q talis sententia tenet & in suo robore durabit: & seruari debet quousqz falsitas reuelata fuerit. ē. de fide instru. accepim. §. interim. q̄uis art. cul ille dubitabilis ē durabit sententia. reuelata vo veritate: tūc ipso apparet q nulla fuit: & ideo tūc pūiciabit nulla. sic infra de frigi. & maledi. fraternitatis. in fi. & q̄cquid occasiōe talis sentēie preptū vel obtentū ē nō cassabit: sicut p sententiā ius nō constituit: ß si qō erat declarat: cū sententia pferet. ff. si seruꝰ vēdi. sicut. §. sed querit. & B dicit littera ista valeat retractari veritate ppta sicut est i sua lata p falsum procuratorē. quia falsitate probata iudicū nullū: tūc ipso apparet. ē. de procu. in nra. & C. eo. n. licet.

e In dioce. xvj. q. vij. omnes. & xviij. q. ij. mōsteria.

f OLim. in tali loco statuerit ex eo qō dicit patet q si aduersarius me impetrauit lras vt duas dietas extra diocesim meaz & iudices volūt venire vsqz ad locū illū qui nō distet vt duas dietas: nō possum ppter eas eoz iudicū declinare: q nō trahūt me vltra q̄ de iure est p concilia generale: & ita nō facūt p̄ciū: vt hic lra probat. & j. vbi dicit se in causaz trahi vltra duas dietas & hoc idē dicit plstutio illa. ē. de resc. nō nulli. Sed nūqd iste reus procurabit illos venīdo ad locū? nō credo. de hoc dixi in plstitutiōe illa: nonnulli.

g Potuerit. Sic videt q ille q appellat añ iniaz diffinitiā a gravamie q in cā appellatiōis necesse habeat pbare cora iudice appellationis cām sue appellatiōis vera fuisse. sic ē. de testi. ex pte adeuersarij: vt

dati erant ad exequē-
das q̄sdā sñias suspē-
sōis ꝑ iſtū gu. latas
ab archiepiscopo tre-
uerēn. ꝓ appellatōz
ab isto gu. inꝑpositaz
ꝛ cogīscē vebent ve ap
pellatōe gu. q: hᵒ eis
mādat ꝑ lras ıstas.
et si gu. nō ꝓbauerit
exceptōez: ꝓcedēt po
stea ad exequēndas sen
tēcias suspensiōis la
tas ab archiepo ꝑdi-
cto. Berñ.

a d Ilecti. ad ve-
rēsiōez. sic ꝓz
q̄ qlibet ad-
mittīt ad vefensionē
eccl'ie sue eē ꝑiur⁹. q:
eē ad agendū siue ad
accusandū admittere
tur ꝓsequs suā vt su
oz iurā. iij. q. vj. ne
gāda. ij. ꝛ iiij. q. vi.
oiōo. ꝑ mḱtofom⁹ ad
vefendēduz: cū ad vefe
dendū admittī q̄
alꝫs ab agēdo repelli
tur: ꝑ. e. cū inter. et
. j. e. c. cū dilecte.

b Defendēdo. ꝛ ex
hoc ꝓz q̄ excoīcat⁹ taz
se q̄ eccliaz suā vefen-
dere pt: agē vo neq̄
vt hic. ꝛ ꝑ. e. cū int.
ꝛ j. e. c. ꝓri.

c Interlocuti sī. ꝛ
male. q: si hoc eēt ꝓ-
batū nō repelleret. q̄a
excoīcato vl' crimi-
so licuū ē vefendē taz
se q̄ eccliaz suā: ꝑ. e.
cū int. Et ē ar. q̄ nō
oz q̄s admitti ad ꝓbā
dū: q̄ ꝓbato nō ꝓdest
. C. de ꝓba. ad ꝓbati
onē. ꝑ. de of. dele. cuz
ꝓcat. ad fi. vbi ō hᵒ
d Dabz. hic habes
q̄ ꝛ exceptōez vlt nō
vat replicano ve volo
. ff. de v. excep. apud
celsuz. §. marcellus.
Sz ꝛ habes ꝑ. e. cuz
eccl'iastice. ꝛ j. de di
uoz. significastī. ꝛ j.
de adul. itellexim⁹. ꝛ
. c. sequē. et. xxxij. q.
vj. nihil mirū⁹. ff. so-
luma. viro. ß vtate in
specta nō sunt ꝓria q̄

ꝓra consti. cōci. gene. vos appel
latōez dicti gu. legitimā vecernē
tes negocio supsedere curetis.

If Dez archidya. trāslig. offici
ali ꝛ j. c. turonen.

O Ilecti filij. s. ꝛ p. ac. c. ca
nōici eccie scte marie trās
missa nob petitōe mōstrarūt: q̄
cū. m. canōic⁹ eiusdē eccl'ie ipos
corā velegatis a nob ꝓrissz i cāz
sup eo q̄ se opponūt elcōi a q̄busdā canōicis gdeñ. fcte ō ipo i po
rē eccie supdicte: ijdē ꝓposuerūt
q̄ dict⁹. m. nō vebebat audiri: eo
q̄ excoīcat⁹ erat ꝛ piurij crimie
irretit⁹. Cūq̄z dictus. m. ꝑfatis
. g. ꝛ. p. piuriū ꝛ excoīcatōem in
modū exceptōis ꝛ ꝛplicatōis ob
ijciēs coz exceptōez elidere nite
rēt: pcuratoz coz ꝓposuit q̄ ei⁹
sup ꝺ ꝓbatio ꝛcipi nō vebebat. qz
ꝛ si obiectū ꝑfatis canōicis piu
riū ꝓbaret: nō eēnt ꝓpē ꝺ a vefēsi
one sue eccie repellēdi. Adiecit
eē q̄ ꝑ excoīcatōz dicto. m. i mo
dū exceptōis obiectā excoīcatio
supdicti. s. replicari nō potat. q̄a
exceptō ipi. m. opposita ꝛ ꝓbata
eūdē repelleret ab agēdo. ꝛplica
tio vo sepedcm. s. neq̄q̄ a vefen
dēdo repelleret si eē ꝓbaret: ꝛ i-
fra. Ipi vo iudices interlocuti fu
erūt q̄ ꝑ⁹ ꝓbatōes ꝛcipēt sup re
plicatōe ꝑmissa: ꝓpē q̄ ad nīaz
audiētiā fuit appellatū. Quocir
ca mādamus: q̄tenꝰ si res ita se
hz reuocato i irritū ꝛ cetera.

Reg. ix. j. ꝛ. m. canon. ꝓgen.

A Postolice se. ꝛ ifra. Sane
vob apud se. ap. ꝓstitutis
q̄dā suspēsiōis ꝛ amotiōis a bñ-
ficijs sñie sūt i modū exceptiōis
obiecte: q̄s lz ꝓpōeretis vos pos
se nllas eē ꝓ testes idōeos ꝛ ıstru
mēta ꝓbare: ne tñ ordiatōez pra
gen. eccl'ie ꝓpter quā veneratis
hmōi obiectōis obstaculo ꝓtige
ret retardari sñias ipas relaxā⁹
ad cautelā. If Dē vecāo lincoñ.

O Ilecte i xpo filie ꝓiissa ꝛ
ꝓuēt⁹ ō capessia nob signi
ficare curarūt: q̄ cū int ipas ex
vna pte: ꝛ ꝓzē ꝛ ꝓuētū ve buc-
celleia ex alta sup q̄busdā vecī-
mis ꝛ rebꝰ aliis ꝑ q̄bꝰ ꝓuebant
ab illis coā abbate scti bñdicti
ꝛ ei⁹ collegis aucte ap. q̄stio vte
rēt: ꝛ ipse ad nos ex sufficiēti ḡ-
uamie appellassēt: ac nūciū suū
ad ap. mīsīnt ꝓsequndā. ꝑfati iu
dices postmodū tulerī excoīca-
tōis sñiaz i easdē. Mris ḡ lris sr
ap. ꝑfata nō fcā mētōe ve excoīca
tōe ꝑ eundē nūciū ad ꝓzē ve an
glesi. ꝛ suos ꝓiudices ꝓtextis: ꝓs
aduersa ex eo se appellasse ꝓpo-
nēs: q̄ ipi iudices exceptōez ex-
coīcatōis ꝑdicte ꝑ ipas ab eadez
pte ꝓpositā admittere venegarī
ad ꝓzē ve gernemoe ꝛ suos ꝓiu
dices nīas sup ꝺ līas ꝓtextuit: co
rā q̄bꝰ ex pte ipaz fuit excipiēdo
ꝓpositū q̄ cū pᵒ appellatōez legi
timā vca sñia lata fuerit: ꝛ cui-
libet excoīcato vtēsiōis auxiliū
ꝓpetere dinoscaī: mēozati iudi-
ces exceptōz ptis ꝓrie sic nec ōbe
bāt admittere noluerī. ß cū dic⁹
ꝓz ve gernēoe ꝛ ꝓiudices sui
tlez exceptōez nō recipēt earūdē:
ipe nr'am audientiā appellarūt.
Quocirca mādā⁹: q̄tenꝰ si ē ita
reuocato i statū vebitū q̄cq̄d ꝑ⁹
hmōi ap. iueneritis attētatū: in
eodez negocio iuꝛ ꝓzis mādati
nostri ad ꝑfatū ꝓzez ō gernēoe

plicatio mḱieris nō ad
mitteret ꝛ sic remanēt
mariꝰ in lucro ve volo
suo vt vxorē repelleret
ꝛ ita vni noceret adul
terū: alteri vo nō: q̄
esse nō vebet: ꝛ sic itel-
lige. ꝺ. eo. cū eccl'iastī-
ce. Et ita parz q̄ idē ē
replicanonē dare q̄ ve
negare: ꝛ sic eadē ratio
est vtrobiqz. ꝛ ħ est rō
alia q̄ reddit in lra. et
melꝰ. ꝺ. e. cū inter.

a Postolice. ꝓtin
geret retardari
ex hoc videt q̄
suspēs⁹ ab officio ꝛ bñ
ficio nō posset agē tā
q̄ excoīcat⁹ eēt maiori
excoīcatiōe. ar. ꝺ. ve cō
sue. cū dilectus. ꝛ. ꝺ. ve
elec. cū int. r. ibi suspē-
sus nō pt eligi: ꝛ sic ele
ctus nō posset agere ꝓ
sua electiōe. ar. ꝑ. j. de
cle. ex. mi. c. vl. vbi ha-
bes q̄ suspensi eligere
possunt: ꝛ sic pñt agere
ꝓ sua electōe: sic ꝛ exer
cere ea q̄ si iurisdictōis
ꝺ. ve elec. illa. So. ꝓa
ista loquūt in diuerso
casu. hic em̄ loquit ve
suspēsiōe iudic⁹. ꝛ i cō-
co. ꝓria loquūt ve sus-
pensiōe canonis: ꝛ ca-
nō miri⁹ agit q̄ minu-
ster iurꝫ. ff. de arbi. cel
sus. ꝛ. l. ꝑcedēt. in fi.
cū ꝺ isti suspēsi dicāt ꝓ
sñiaz hois ab officio et
bñficio: nā ñ interest ipo
rū agē ꝓ eccl'ia cū ipi⁹
bñficio ꝓuari sint: ꝛ ꝓ-
cipue cū agāt ꝓ re spū-
ali. ꝛ. ꝓ ordinatōe eccl'ie
a q̄ ꝓuari sī ꝓ suspēsiōz
vñ cū nō possent eligē
vel eligi: nō possent ꝓ-
sed cāz electiōis: q: nō
pñt agē ꝓ eo q̄ possidē
nō pñt ꝓ se vl' ꝓ alio.
ar. j. de cle. ex. nn. si ce-
lebrat. i alijs aūt nego
cijs ꝓprijs vl' eccl'ie q̄li
bet: ii mādato eccl'ie a-
gerēt: bñ admitterenē
q: nō sūt ꝓuari cōtone
hoīm. ꝺ. e. a nob. sed q:
ꝓuari si cōtone sacroz
ad sacra spūalia nō ad-

ad finē. q: vnus est finis siue effectꝰ siue replicatio volī vē siue nega
tur: scilicet ne alter ve volo suo ꝓmodū habeat in casu pñti nō vat re
plicatio: ad hoc ne alter. s. actoz agere possit cū sit excoīcat⁹: ß admit
teret hic replicatio si actoz excōmunicar⁹ admitteret ad agendū: q̄ nō
esse nō vebet. ꝛ ita cōmune vtilitaz noceret vni ꝛ alteri nō: vñ non
obesst ei excoīcatio. ꝛ ita itelligit lex ꝑdicta: apud celsuz. §. marcell⁹.
Jō ibi nō vat replicatio: ne. s. cōis malicia alteri sit lucro: alti vo
dāno. vbi grana. Dolo inducit ve ad aliquid ꝓmittenduz: vnde in-
duxisti me volo ad remittendum. et sic vtrobiqz est in volo. quo casu si
ago contra te ad id quod ꝓmisisti mihi per volum meum: mihi pote
ris opponere volī exceptōnem quam exceptōnem non potero remo
uere per meam replicatōnem si daretur hic replicatio: repelleretur
reus ꝛ actoz remaneret in lucro ve volo: quod esse nō vebet. Et ideo
in. l. illa non datur replicatio: ꝛ in cōtrarijs datur replicatio ꝓpter
eandem causaz: vt parz in adulterio viri ꝛ vxoris. vbi grana. Adul
lier repetit virum suuz: ipse opponit ei adulteriū excipiēdo ꝓtra eam
ꝛ ipsa replicat ꝓtra eū q̄ ꝛ ipse similiter est adulter at⁹. hic admittī
replicatio mulieꝛ: iō. s. ne ille lucrū habeat ō suo adulterio: si re-

mittunt: misi ꝓus fuerit restitutus. ꝛ iō fuerūt absoluti: ne ꝓtigeret or-
dinatiōz eccl'ie impediri q̄ in pñtia dñi pape fieri vebebat ꝓ ipsos: et
iō ne ordiatio siue electio eccl'ie ipediret: absoluit eos ad cautelā.
f Ad cautelam. sic. ꝺ. ve testi. venēs. in fi. ꝛ. j. de ap. ad pñtiā. ꝛ. j
de sen. ex. ꝓ tuas. ꝛ. xxiij. q. j. audium⁹.

g O Ilecte. ex sufficiēti. ii. ꝺ. vt lit. nō ꝓte. aceedēs. sed dic q̄uamie
scz expsso corā iudice: alꝫs appellatio nō admittit: nisi cā ꝓ-
babili allegata: q̄ si eēt ꝓbata vebeat legitia reputari. j. de ap. vt de
bitus. ꝛ. c. interposita. ꝛ. c. cū spāli. ꝛ. c. cū cām. ꝛ. c. dilecto.

h Benegarūt. ꝛ bñ: vt sequit. j. in fi. q: licz excoīcate essent ertā ab
initio ꝛ ab aliꝭ iudicib⁹: nihil omin⁹ poterāt appellare si grauarēt:
ꝛ lras impetrare. ꝺ. e. cum int. ꝛ. j. e. c. ꝓri. ꝛ. vlti. vide lre sup hoc
impetrate valuerūt: vt. j. sequit.

i Reciperēt. ꝛ male fecerūt: q: vebebāt illā admittere: q: vt sepe di
cū ē: excoīcati a sua vtēsiōe repelli nō vebēt: q̄ isti facere volebāt
ꝛ ideo quicq̄d fecerūt post appellationē: in prastinū statū reuocat.

k Si ē ita. s. q̄ ꝓz ve gernemoe nō recepat exceptiōz ꝓ posse.

l Prioꝛē ve gernemoe. q̄ fuit ꝓmū respectu ist⁹ mandati: sed fuit

tercīū mādatū respectu ꝓm direct ad abbatē sancti būdicti. Et iste
lincomen. dicat postq̄ ꝓstiterit sibi de appellatiōe ponisse interposita
cōtā ꝓre de germemoe ꝓ eo q̄ exceptionē ꝓmisse nō recipiebat: debz
cognoscere sup eo de quo ꝓr de germemoe debuit. s. an appellatio mo-
chorū fuerit legitima vel non: et si iste inuenerit monachos legitie
appellasse ꝓcedet: si mi-
nꝰ legitime ꝓdēnabit
ꝓrē et cōuentū ad ex-
pensas restituēdas ꝓ-
risse et remittet pres
ad ꝓrē de angles. put
h dicit: q: ea est forma
appellatiōis q̄ interpo-
nit a grauamine. j. de
appel. cū i eccl'ia. et.c.
vt debitꝰ. et ille ꝓr de
angles postea cogno-
scet de appellatiōe sibi
cōmissa interposita ab
abbate scti būdicti.

a ¶ Significauerūt
rēnuens cōfir-
mare. qō facere potuit
si nō erat idoneꝰ: et il-
los potuit ꝓuare iure
eligēdi. vnde si hoc fu-
it verū: tenebat archi
epi institutio. s. de ele.
nihil est. et.c. q: ꝓter
ad ipm eīm ꝑtinet exa-
minatio et confirmare di
ctū electū vel reꝓba-
re: vt ibi dicit. alis ui
sta sunt appellatio cle-
ricoū qō patuit post-
ea p sentētiā. vel ideo
hic eā nolunt cōfirma-
re. q: dicebat archiepus ad ipm spectare ius eligendi archipsbm in
plebe: et hoc apparet p sniaz iudicū delegati q̄ confirmauit electionē capi-
tuli et ꝓnūciauit ius eligēdi ad ipm capitulū ꝑtinere.

b ¶ Absolut. sup q̄ fuit hec absolutio hic nō dr. potuit esse q̄ capi-
tulū petebat a ꝑte aduersa expēsas: vel forte petebat fructus ꝓceptos
ab illo instituto q̄ peti poterāt: vel q̄ viteri nō haberet vocē ꝓtradi
ctiōis in electiōe: et sup hoc appellauit capitulū q̄tum ad confirmatō-
nem electiōis: q̄tum ad ius eligēdi appellauit ps altera: et sic ab ea-
dem sentētia pt vtraq; ps appellare. sic. j. de testa. raimundꝰ. et.c. rai-
naldus. q: fuit in sniā plura capitula. alis non haberet locū duplex
appellatio ab vtraq; parte.

c ¶ Excludi. vt. s. c. pri. et.c. cū inter. et.c. vlti.

d ¶ Defensio. Ex hac lra videt q̄ isti de capitulo erāt rei ex eo q̄ di-
cit: legitima defensio: sed apparet ipso facto q̄ erant actores: quia
petebant electionem suam confirmari: et ius eligendi ad se spectare
dicebant: in istis duabus obtinuerunt: in tercia petitiōe succubuerūt
super qua appellauerūt: et ex eo etiam q̄ dicit partem aduersam non
esse cogendam ad respondendū illis de capitulo: et sic erant actores. ꝫ
actor excōmunicatus non admittit ad agendum. j. c. proꝑ. Qualiter
ergo isti admittūtur: et sic est argu. q̄ excommunicatus admittitur
ad agendum. Dicas ergo q̄ in eo q̄ condemnati fuerunt quasi rei in
telligūtur: ne ergo suum ius amittant per iniquā sententiā admit-
tuntur ad defensionē iuris quod amiserant per sententiā: et sic quic
q̄d facūt: totū est ad sui defensionē: et ideo admittūtur non obstante
exceptiōe excōicationis: quia pretextu excōicatiōis non est aliqs con-
demnādus iniuste aut etiā absoluendus. per talem eīm sententiā iniu-
stā amitterent isti ius suū si nō admitterentur ꝓra sententiā: et sic trā-
siret in rem iudicatā: q: ex eadem rōne nō possent appellare: ꝫ quili-
bet cōdemnatꝰ potest appellare. vt. s. e. cū inter. et ꝓsequi appellatiōz
suā. j. e.c. vlti. secus videt si esset latā ꝓ eo sentētia. q: tūc nō videt
valere sentētia si est excōicatus actor. sed causa ꝓterea nō periret:
q: eo absoluto agere posset. sic ergo isti sunt audiendi. Quid faciāt
iudices si inueniant sententiā iniquā: debent eam cassare. Sed nūqd
ꝓdemnabūt alterā parte ipi excōicato? videt q̄ sic: quia hoc ad offi-
cū eius q̄ cognoscit de appellatiōe ꝑtinet: et sic ferē sentētia p actore
excōicato ex certa scientia. Sed ꝓra. j. e.c. pri. in si. Forte posset
dici q̄ ꝓdemnatio differt in tempꝰ absolutiōis: exquo iam releuatū
est grauamē: in casu illi⁹ capituli credo: q̄ capitulū fuit excōicatum
post appellationē ꝓ alia causa et ab aliis iudicibꝰ: et sic minꝰ ꝓderet
dubitationis. Sed non est verū q̄ ferat sententia p excōicato: quia
non constat illum excōmunicatū esse: imo repellitur excipiens: nec
auditur volens probare excōmunicationez: et sic potest iudex ferre
sententiā p tali: sed si post sententiā latam vellet probare q̄ actor
erat excōmunicatus: audiret forte. quia exceptio excōmunicatiōis
in qualibz ꝑte litis admittitur: vt. j. c. pri. sed sentētia que ꝓcessit
non tm̄ robur ob-
tinet firmitatis: et
executio sola impe-
ditur si post rem iu-
dicatā excōmunica-
tio ꝓbetur: vt in de
cre. inno. iij. q̄ sic i-
cipit. pia consideratione. in fine.

e ¶ Procedatis. hic remittitur causa ad eos a quibz fuit ap-
pellatū: ꝫ hoc voluit appellās: alis nō remitteret. j. de ap. ac
cepta. et.c. interposita. §. ij.

f ¶ Exceptionez in dilatoriis
Ad intelligentiā hꝰ nota. q̄ exceptionū alia ē dilatoria: alia
pemptoria. Itē dilatoriaꝝ exceptionū: alia ē declinatoria iu-
dicij. alia ē dilatoria solutiōis. declinatoria iudicij triplex est
siue ꝓponat cōpetentiā iudicē siue cōpetentiā rescriptū si-
ue cōpetentiā imperrātē inter
quas primo loco ꝓponenda est recusatio iudicis. arg. §. de probat.
qui contra falsam. vbi de hoc: et qui illam omittit transeūdo ad alias ad illam postea non videtur posse reuerti: quia litigādo coram
ipo super aliis ꝓsonam iudicis approbare videt. Item alie dilato-
rie ante ingressum litis debent ꝓponi. j. de re iudi. inter monaste
riū. et. C. de except. l. vlti. et. j. de ap. cū causam. et. C. de pcu. ita
demū. ad hoc etiā facit. C. de iudi. sancimus. in fi. vnde post litez
contest. aut etiam post terminū statutum ad dilatorias ꝓponēdas
ꝓponi nō possunt. §. e. pastoralis. nisi de nouo orta fuerit: vt ibi
dicitur. et. §. de offi. dele. insinuante. Dilatoria solutionis ante lit.
contest. ꝓponi debet: sed ꝓbanda est postq̄ actor fundauerit intem-
tionē suam. C. de pba. exceptionē. et. iij. q. vj. §. exceptionē. et q̄ncq̄
potest ꝓponi etiā in causa appellatiōis. §. de fi. instru. cū iohānes.
C. de except. siquidem. exceptio vo peremptoria ꝓponi potest quā-
docūq̄ ante sententiā siue etiā anteq̄ sit in causa cōclusum: et pōt
etiā ꝓrestari ante lit. contest. vt hic. et. C. de excep. exceptionē. et. j.
de scrip. auditis. et. §. de testi. c. de testibꝰ. in fi. et post sententiā in
causa appellationis. C. sen. rescin. nō pos. l. ij. Et est alia dilatoria
que partim accedit ad naturam vere dilatorie: et partim ad naturā
peremptorie: sicut est exceptio excōicatiōis: quia ꝓponi pt q̄ncunq̄ et
ante li. contest. et etiā post sententiā: etiam si non appellaret: quia
q̄ncq̄ facit retro iudicium nullū: vt hic. et. j. de re iudi. ad probādū
et vere dilatoria est. quia ea probata iudicii siue processus ē nullꝰ:
sed actio remanet salua: vt i pdicta decre. approbandū. q̄ncq̄ tū nō
facit iudicium nullum: vt in decre. pia. vt dicitur in nota. etiam
si. et est speciale in hac exceptione ꝓpter periculum animē: vt hic di
cit. Item quodāmodo similis est huic exceptio falsi. pcu ratoris: q:
et illa potest ꝓponi q̄ncunq̄ etiam post sententiam. §. de pcura. in
nostra. et. C. e. ti. licet.

g ¶ Qui si eam omiserit. Nota quoddā speciale in hac exceptione
q̄ in aliis nō seruat: q: si ex certa scientia illā omittat: nihilomin⁹
pōt eam opponere q̄ncunq̄ postea: sed in aliis non est ita. §. de offi.
dele. insinuate. et. j. de re iudi. iter. et. iij. q. v. quia suspecti. pmittē
tū in expensis litis ꝓpter dolū suū. Est hic arg. manifeste q̄ nemo
iuri publico pōt derogare seu renūciare. §. de so. cōpe. si diligenti.
vbi de hoc. et. §. de ser. c. vlti. et. ar. j. de sen. ex. c. ꝑtingit.

h ¶ Condemnādus. etiā si excōicatio ꝓbata fuerit et ꝓcessus habi-
tus nō valebit. et hoc innuit lra ista vt actor laboribus et sumptibus fatigēt: alis quare punirēt in expensis reus si processus teneret. Sed per decre. nouam. j. eo. pia consideratione. si instantia

iudicij durãte excõicatõis exceptio ꝓponat: vt ꝑdeat ꝓcessus habit⁹ valebit: sed in sequẽtib⁹ actor nõ audiet⁹ nec fuerit absolutus: ⁊ per hoc obuiabitur malicijs illorum qui scienter omittunt excõmunicatõis exceptionẽ ab initio: vnde: ⁊ sic bona fuit punitio illi⁹ ꝛc. pia. ¶ Et idem intelligo etiã si per maliciam nõ omittatur. Secus credo ꝛc illa exceptõe q̃ ꝓponit ꝑ iudicẽ publice excõicatũ in quẽ nulla cadit iurisdictio: vnde dñs sic est excõicatus nõ tenet ꝓcessus illius. ℣. ꝛc re iudi. ad ꝓbandũ. ꝛc hoc notant in ꝛc. pia. in glo. que incipit. sed mrũ. Ber.

¶ Excõicat⁹ aũt publice ⁊ si h⁹ modi exceptõ nõ oꝑponit nihilominꝰ est officio iudicis repellendus. ¶ Item.

¶ Publice. Nota etiã istud. q: in hoc est arg. q̃ nulli licet ignorare qõd publice factum est. xvj. di. q̃ dicit. ⁊. ℟. ꝛc postu. pre. ad hec. ¶ Et ideo nõ prodest alicui: si dixerit se ignorasse. vt in pri. c. simile ô iudice excõicato publice. ℣. ꝛc re iudica. ad ꝓbandũ. vñ colige si occulte q̃s excõmunicet q̃ postea nõ reuocaret semẽtia siue ꝓcessus. op. ar. ꝛc cle. ex. mi. apostolice. vbi ꝛc hoc. q: ꝛc occultus nõ cogit diuinare. ℣. vt eccle. bene. vt nostrũ. ⁊. ff. ad. l. acquil'. si putator. ⁊. ff. man. si fideiussor. §. si cum debitor. q: nec tenemur ad eius obseruationez: nisi post publicationem. ℟. ꝛc cõsti. cognoscẽtes. vbi dicit rem que culpa caret. ⁊. lxxxij. dis. ꝓposuisti. ⁊ dico eam publice latã si iudex tulerit sententiã illam in loco vbi publice iudicare ꝓsueuit ꝑsentib⁹ officialib⁹ suis ⁊ partibus vel altera absente per contumaciã. ℒ. quõ ⁊ quãdo iudex. si vt ꝓponis. ij. ⁊. l. j. al's si occulte nõ obesset: q̃rum ad hoc multa argumenta possunt induci contra eos q̃ occulte fiunt. xix. di. anastasius. ⁊. ℟. ꝛc offi. ꝛc elega. consulunt. ff. ꝛc ritu. nup. palaz. ⁊ ꝛc offi. ꝑfec. prefecto barbarius.

b ¶ Officio iudicis. sic ꝑlatus ex officio suo examiare debet electũ sibi ꝑsentatũ. ℟. ꝛc elec. nihil est. ⁊. c. cum nobis olim. ⁊. c. venerabilẽ. ⁊ ꝓtect⁹ quos ꝓhibet in totũ ꝓhibet etiã si ꝑs non oꝑponat ff. ꝛc postu. quos ꝓhibet. ⁊. ff. ꝛc ꝓcura. filiusfamilias. §. veterani sic etiam iudex admittit ꝓpensationẽ: licet pars hoc non petat. ff. ꝛc peti. here. l. viti. ⁊. ff. ꝛc iniur. apud labeonẽ. §. siquis. al's ius publicũ offenderet quod esse nõ debet. ℟. ꝛc fo. cõpe. si diligẽti. ℒ. ꝛc ꝓcura. militẽ. ⁊. ℒ. loca. milites. Judex eñ qui scit actorẽ excõmunicatũ: nõ debet ei ꝓcipare: ⁊ sic tam ꝑ se q̃ ꝓ alijs illum repellat ex officio suo: sic ⁊ quedã possunt obijci post sententiã. ℒ. ô iur. ⁊ fac. igno. l. j. ⁊. ff. ad mace. tamẽ.

¶ Huersario. tẽpore more lins. Mo. q: ad hoc vt sequat⁹ cõdẽnatio: reus oꝛ possidere tẽpore litis cõtest. ⁊ qõ possidear cum res iudicat. sed si tẽpore litis cõte. possideat: cum res iudicatur sine dolo malo amisit possessionẽ: absolutẽ. ff. ꝛc rei ven. sun aũt. §. j. vel sufficit possidere cũ res iudicat: vt ibi dicit.

d ¶ Sine dolo. Sed q̃s ꝓbabit quod sine dolo? Lex dicit q̃ idem qui ꝛc fuit possidere. ff. ꝛc excep. rei iudi. si rem meã. l. si a re. j. russo ꝛc qua lege sumpta ẽ hec ꝛc ere. Sed cõtra videtur q̃ aduersarius nam qui dolũ allegat: dolũ probare debet. ff. ꝛc proba. quotiens. §. qui dolo. Qualiter rñdebis legi ꝑdicte que dicit q̃ ipe debeat ꝓbare? Rñde q̃ hocipso q̃ contrariũ non probat: satis probat ipe q̃ sine dolo ꝛc fuit possidere. ℒ. qui im. non pos. super seruis. ⁊. ℒ. ꝛc testamẽ. omniũ. sic probatur benemeritus eoipso: q̃ non probat temeritus. ff. ꝛc leg. ij. l. cum pater. §. rogo. ideo dicit sine dolo: q: si dolo ꝛc fuit possidere: condemnabit̃ rangꝰ possideret: q: dolosus ꝓ possessore habetur. ff. ꝛc regu. iur. qui dolo. l. parẽ. ⁊. ff. ꝛc rei vẽ. q̃ si dolo. ⁊. l. sun aũt. §. ℟ ⁊ is. ff. ꝛc peti. here. nec vllã. §. is q̃. ⁊. l. etiam. §. item si quis. ⁊. l. ℟ ⁊ si lege. §. sun aũt. ⁊. §. finde. vel dic q̃ eo ipso q̃ tpe litꝭ ꝓtest. possidebat: si postea dicit se nõ possidẽ ad hoc vt absoluat̃: ꝑsumit̃ ꝺ ipm q̃ dolo ꝛc fuit possidẽ. ⁊ tõ tenet̃ ꝓbare q̃ sine dolo ꝛc fuit possidẽ ad hoc vt absoluat̃: vt dic lex ꝓdicta: si rez meam. al's ꝓdẽnaret rangꝰ possideret. Item si q̃s nõ possideat ℟ offerat se litiꝭ actore ignorãte: ꝓdẽnabit̃ ac si possideret. ff. ꝛc rei vẽ. sun aũt: i ꝑn. ⁊. l. is q̃ selut. Sed si actor sciret illũ nõ possidere secꝰeẽt: vt in. l. is q̃ se. Itẽ si agat ad exhibendũ: si absolutus fuerit reus q: nõ possidebat: ⁊ iteriꝭ incipiat possidere tamẽ obstat exceptio rei iudicate. ff. ꝛc excep. rei iudi. si q̃s ad exhibendum. ad hoc vt exceptio rei iudicẽ. obstet: oportet q̃ admiñtria ꝓcurãt. ſ. q̃ idem sit corꝰ siue eadez q̃ntitas: idẽ ius siue causa petẽdi: ⁊ eadez cõditio ꝑsonaꝝ. ff. ô excep. rei iudi. cuz q̃rit. er. l. seq̃n. ⁊. l. cum ꝛc hoc. Itez q̃ ille q̃ absoluit̃ possideat rez ipe smie: vt ℟ dicẽ. ⁊. ff. ꝛc excep. rei iudi. si rem meã. et. ff. ꝛc rei venõ. sun aũt. §. j. Bern̄

¶ Huersario. tẽpore more lins. Mo. q: ad hoc vt sequat⁹ cõdẽnatio: reus oꝛ possidere tẽpore litis cõtest. ⁊ qõ possidear cum res iudicat. sed si tẽpore litis cõte. possideat: cum res iudicatur sine dolo malo amisit possessionẽ: absolutẽ. ff. ꝛc rei ven. sun aũt. §. j. vel sufficit possidere cũ res iudicat: vt ibi dicit.

d ¶ Sine dolo. Sed q̃s ꝓbabit quod sine dolo? Lex dicit q̃ idem qui ꝛc fuit possidere. ff. ꝛc excep. rei iudi. si rem meã. l. si a re. j. russo ꝛc qua lege sumpta ẽ hec ꝛc ere. Sed cõtra videtur q̃ aduersarius nam qui dolũ allegat: dolũ probare debet. ff. ꝛc proba. quotiens. §. qui dolo. Qualiter rñdebis legi ꝑdicte que dicit q̃ ipe debeat ꝓbare? Rñde q̃ hocipso q̃ contrariũ non probat: satis probat ipe q̃ sine dolo ꝛc fuit possidere. ℒ. qui im. non pos. super seruis. ⁊. ℒ. ꝛc testamẽ. omniũ. sic probatur benemeritus eoipso: q̃ non probat temeritus. ff. ꝛc leg. ij. l. cum pater. §. rogo. ideo dicit sine dolo: q: si dolo ꝛc fuit possidere: condemnabit̃ rangꝰ possideret: q: dolosus ꝓ possessore habetur. ff. ꝛc regu. iur. qui dolo. l. parẽ. ⁊. ff. ꝛc rei vẽ. q̃ si dolo. ⁊. l. sun aũt. §. ℟ ⁊ is. ff. ꝛc peti. here. nec vllã. §. is q̃. ⁊. l.

De prescriptionibus.

¶ Ex cõcilio aphricano.

Placuit: vt si quis q̃ alique locũ ad catholicaz vnitatẽ conuerterit: si eũ ꝓ triẽniũ nemie repetẽte tenuerit vlteriꝰ ab eo nõ repetat̃: si tũ ꝓ ipm triẽniũ fuerit eps q̃ posset repetere ⁊ tacuit. Si aũt nõ fuerit: nõ ꝓiudicet matrici eccl'ie ℟ liceat cũ locꝰ accepit epm ex ipo die int̃ triennũ repetere. Itẽ si fuerit eps ad catholicã fidẽ ex wnati pte conuersus: ñ ei ꝓiudicet ꝓfluxũ tps: ℟ ex q̃ die conuers⁹ ẽ: habeat ꝓ triẽniũ ꝓtatez repetẽdi locũ q̃ ad ipaz cathedrã ptinebat. ¶ Ex registro grego. italice ꝑricie Nihil ꝓdest: ⁊ iſra. Nihil cũ scãdalo nihil cũ forali strepitu vobiscum nos velle ꝛc causis ⁊ sup ea litteras impetrare.

f ¶ Rescripti. Nota qõ supꝝ sepiꝰ dictũ est q̃ reus excoicatꝰ siue a iudice suo siue ab alijs tpe impetrau rescripti nõ ꝓhibet ꝓsequi appellatõez ⁊ appellare. iij. q. ix. reuera. ⁊. ℣. ꝛc sen. excõ. ꝓ tuas. ⁊ ô. e. cuz inter. ⁊. c. dilecte. ⁊. c. significauerũt. ⁊ lras impetrare et oñia facere q̃ ꝓdet ad suã ꝛcensionẽ: vt hec oia pateat ꝑ tuta ꝓdicta: licet nõ sciat mentẽm ꝛc sua excoicatõe. ⁊ sup ipsa appellatõe poterit lras impetrare: vt dicit in fi. Bern̄

g ¶ Placuit. triennũ. Signat̃ ꝓtra. xvj. q. iij. placuit vt qui cunq̃. vbi dicit q̃ qui post sex mẽses negligit plebes conuertere ad catholicã vnitatẽ qui postea potuerit eas conuertere: habeat ipsas. So. illud. c. ⁊ illud sunt eiusdẽ qalij. ⁊ illud debet intelligi ꝑ suppletõnez iſti⁹ ecõuersio. ſ. vt vicin epi admoneãt epm vt plebẽ suaz cõuertat ad fidẽ catholicaz. ⁊ si negligens fuerit ꝑ sex mẽses a tpe admonitõis ꝓputãdos: q̃ potuerit eã postea conuertere: habeat eã ꝓputato illo triennio post illos sex menses. ⁊ sic hꝫ sex menses ꝓmo ⁊ postea triennũ: ⁊ sic nullũ ꝓriũ. ⁊ ita habes hic ꝓscriptoez triũ annoꝝ ⁊ sex mensiũ ꝺ eccl'iam: qõ est ꝺ illud. ℣. e. ꝛc q̃rta. ⁊. xvj. q. iij. §. q̃s actões. ℟ hoc introductũ fuit fauore fidei catholice.

h ¶ Si aũt nõ fuerit. ⁊ ita vacãte eccl'ia nõ currit ei ꝓscriptio. Itẽ si epus fuerit herete?: nõ currit eccl'ie ꝓscriptio: vt in. §. seq̃n. q: tũc ecclesia q̃si vacare intelligit̃: ℟ videt̃ q̃ debeat currere. q: ecclesie vacãte ipsiꝰ economꝰ pot̃ quenire ⁊ recouenire: vt ar. xij. q. ij. vultrane. ⁊. c. nobis. ℵ videt̃ q̃ currat ꝓscriptio. Sz nõ est ver q̃ economꝰ possit agere vel conueniri vacãte eccl'ia. q: tũc caret legitio ꝛcensore. ℣. ne se. va. p totũ. et tõ nõ currit: imo currit interim ꝓscriptio.

i ¶ Nihil. cum scandalo. ar. q̃ ꝓter scandalum ꝛcistenduz est a iure suo: ℟. ꝛc temp. or. ad aures: vbi ô hoc. ⁊. x. q. iij. canedũ. ⁊. xj. q. iij. nolite. ⁊ sic oñs cũ sciret non debẽ soluere tributũ: tñ ꝓ scãdalũ solut. ⁊ al's ne aliquẽ scãdalizaret ꝓ alijs mãib⁹ victũ sibi q̃rebat. xxviij. q. j. uaz nũc: vsus fi. ⁊ ꝓter scandalũ ꝓsumdo loci fuãda est: vt fecit mat̃ augustini. xij. di. illa: in fi. ar. ℣. ꝛc reg. iuſ. qui scandalizauerit. Bern̄.

k ¶ De causis pauper. ⁊ sic bona ecclesie pauper sunt. xvj. q. j. qñ quicqd. et. xxiij. q. viij. qõ aũt. ⁊. q. viij. cõuenior: circa pñ. ⁊ ideo pauper esse dicunt̃. q: tpe necessitatis oñia sunt cõmunicanda. xlvij. di. sicut hi. ⁊. xij. q. j. c. ij. ⁊ victu ⁊ vestitu his cõtenti sumus. x. q. ij. episcopus. ⁊. xij. q. ij. aurum.

a futuris. ar. q negligẽtia vl taciturnitas ꝑlati nõ ꝓiudicat suc cessori: qz vlictũ ꝑsone ꝛc. ē. ti. ꝓri. cũ venerabilis. ꝛ. xvj. q. vj. si epm. sic ꝛ tpe ꝑlati male alienãtis nõ currit ꝓscriptio. xvj. q. iij. si sacerdotes: ꝛ ꝑlatus ꝙditionẽ ecclie ꝛc tenoꝛẽ facẽ nõ pt. j. ꝛc vna. fraternitatẽ. ar. ꝯ. ē. c. ꝓri. ꝛ. j. e. auditis. in fine. So. negligẽtia ꝑlati sine taciturnitas bñ ꝓiudicat eccl'ie. qm̃ ꝓpter taciturnitatem currit ꝓscriptio: vt. j. q̃si p totũ. ꝛ. ē. c. ꝓ ri. ꝛ hõ hoc intelligẽ q̃tũ ad cẽtenariã ꝓscri ptiõz: q̃ sola currit ec clesie ro. xvij. q. iij. ne mo. ꝛ. j. c. cũ nobis. qz nõ poterit ꝓscribẽ tpe suo p centũ annos. ꝛ i sue. vt romana eccl'ia gaudeat ꝛc. §. j. coll'. ij. Vel pt̃ intelligi ꝛc re inuasa. quã ista patri cia inuaserat violẽter in q̃ nõ currit ꝓscꝓtio xvj. q. iij. licet i regul'. ꝛ. xciij. di. illud. ꝛ hec ꝓstatio fuit q̃si que daz interruptio quã fe cit ꝓnceps ꝓcapi. Sz hoc nou facit illa quã habes. xvj. q. iij. §. pt̃ vsi. bis autez. ꝛ. l. ꝛc anna. excep. vt ꝓfecti⁹ ꝛ. §. ꝛc offi. ordi. pasto ralis. in fine.

b Sanctoꝝ patrũ sanctiones. vt xvj. q. iij. c. j. ꝛ. ij. ꝛ. c. quicũq; ꝛ. c. placuit.

c Quiete. i. sine int ruptiõe aliqua ꝛ sine moleſtia. ꝛc qua nota tur. j. eo. illud.

d Sincere. i. bona fide: qõ ꝓsumẽt eoꝝpo q nõ ꝓbat̃ ꝓriũ. arg. l. qui mili. non pos. sup ferus. ꝛ q malã fi dem allegat: eã ꝓbare ꝛbet. ar. xvj. q. iiij. volum⁹. ff. ꝛc ꝓba. q̃tẽs. §. q̃ wlo. ꝛ qõ dicit ꝛc. xxx. an. ꝓscꝓtiõe nõ renet hodie. Verũ ē in re bus eccl'ie: tenet tũ in rebꝰ ꝙatoꝝ. j. e. ꝛc quarta. ꝛ. c. ad aures.

e Absq; synodali. Per vltã synodalẽ ꝓclamatiõz fit interruptio ꝓscriptiõis: ũ alꝰ nõ possit litẽ ꝓstari. l. ꝛc anna. excep. vt ꝓfecti⁹ alꝰ nõ videt. l. ꝛc ꝓscrip. xxx. an. sicut in rem.

f Quarta. q̃dragenaria. Hodie vo iure cõi sola. xl. an. ꝓscri ptio currit cõtra eccl'esiã nulla distinctiõe facta int̃ eccl'ias ꝛ monasteria: vt ḃ patet: ꝛ. j. e. in plurib⁹. c. ꝛ. xvj. q. iij. §. pt̃. v. q̃s actiões. put distinxit gratian⁹ ꝛ male i illo. §. pt̃. xvj. q. iij. vsus si. q vnã coll'. v. in canonib⁹ vo ꝛc.

g Se posse tueri. Sed videt q nõ possit se tueri: qz illa quarta ꝛc cimaz ꝛc iure cõi videt ad epm ꝓtinere. x. q. iij. vnio. vnde si cleric⁹ iste cessauit i solutiõe illi⁹ quarte fuit male fidei possessoꝛ: ꝛ hõ nõ ꝓscripsit. j. c. ꝓri. ꝛ. j. e. qm̃. ꝛ. c. si diligẽti. Intellige q ab isto clico nõ incepit ꝓscriptio: nisi habuisset titulũ talẽ q̃ dedisset ei cãz ꝓscri bẽdi. ꝛc q̃ dz. j. e. si diligẽti. q̃ ab alĩq̃ ꝓdecessoꝛ fuit inchoata ꝛ ipe i uenies eccl'esiã i possessionẽ: habuit bonã fidẽ: credẽs q alĩq̃ iusta cã possideret. vnde ꝓdest ꝓscriptionẽ: qz qui i locũ alteri⁹ succedit in stam habet ignoratiẽ cãm. ff. ꝛc re. iur. q in alteri⁹. vel potuit hic ti tulũ. s. ꝓcessionẽ epi tm̃. vnde ꝓscripsit occasiõe illi⁹ tituli tm̃: luce mi nus iustus esset: vt dicit. j. e. si diligẽti.

h Caruisset. qz eccl'esia tũc caret legitio ꝛsensoꝛe. j. ne sa. va. c. j. ꝛ. vlti. ꝛ hic q̃re nõ currit ꝓscriptio. ꝛ. §. e. c. j. ꝛ sic istud tpus sbdu cit̃ ꝛc ꝓscriptiõib⁹. j. e. audiꝫ. ꝛ. c. cũ nobis.

i Iniusti. possessores. sic. j. e. qm̃. ꝛ. c. si diligẽti. ꝛ. c. venies. in fi. ꝛ. xvj. q. iij. lz. ꝛ. xxxiij. q. ij. si vgo. ꝛ. xxxij. q. v. q ꝛc ꝛ hoc iõ etiã ꝓtigit. qz sic tpus nõ tollit obligationẽ: sic nec inducit. ff. ꝛc ac. ꝛ obli. l. obligationũ. §. placet. ꝛ hꝰ ẽm canones: secꝰ ẽm leges. l. ꝛc ꝓscrip. xxx. vel. xl. an. sicꝫ emptiõis. ꝛ. xvj. q. iij. §. pt̃.

k Mouerit. qõ ē intelligẽdũ: si ante impletã ꝓscriptionẽ habuerit malã fidẽ. qm̃ q̃ mala fide possidet: nõ ꝓscribit: vt dictũ ē. Sz pone q post ꝙpletã ꝓscriptionẽ incipiat hic malã fidẽ: nũq̃d tenet̃ ipam rem restituere vo dño? videt q sic. qz tã scit q res nõ est sua: ꝛ nõ dimittit̃ pcm̃ nisi restituat ablatũ. xiij. q. vj. si res. ꝛ. j. ꝛc usur. cũ tu. § ꝓ videt q ꝙpleta ꝓscꝓtiõe tã tuꝰ ē ẽm vtrũq; ius. ē. c. ꝓri. ꝛ. j. e. ti. c. qm̃ omẽ. ꝛ i plurib⁹ aliis. q̃ iu re possidet: si iure: q̃ iuste ꝛ bene: vt. xiij. q. iij. q̃d dicã. nec tã dicit aliena: vt ibi. Preterea iura faciunt hoc meũ. illud ruũ. viij. di. q̃ iure. Item cõdito⁹ canonis vel leg[pt̃ mihi dare rẽ alienã ꝛ tuꝰ ero. ff. ꝛc cuic. lucius. ꝛ. l. ꝛc q̃driẽ. ꝓscrip. bñ a zenone. ꝛ ꝓ totuz. et sic multoforiꝫ po tuit inducere hanc ꝓscriptionẽ in odiũ negligẽtiũ. Quidaz dicũt q q̃cũq; habz ꝓsciaz rei alienet: ꝛ neḱ eam restituere: alꝰ peccat. Alij dicũt q videt̃ verꝰ: q nõ tenet̃ eã amplꝰ red dere. qz iam non est aliena. imo sua ꝛ iu ste eã possider. quia vsꝰ. xiij. q. iij. q̃d dicã. sicut qui aucto re ꝓtore possidet: iu ste possidet. ff. ꝛc ac qui. pos. iuste. Alla dixit q si ex cã lucra tiua rẽ habuit: sp eaz reddẽ tenet̃. ar. ff. ꝛc his q̃ in fraudẽ cre. q aũt. §. si q̃d cũ pu pillo. Si vo ex cã nõ lucrativa: pnta q e mit ab eo quẽ crede bat dñm: non tenet̃.

fidei possessoꝛem: nisi resipuerit postq̃ se aliena nouerit possidere cũ bone fidei possessoꝛ dici ñ pos sit. Ephesin⁹ em̃ legislatoꝛ soluz ꝓpt̃ vitãdã miseroꝝ segnicie et lõgi tpis errorẽ ꝛ ꝓfusionẽ ꝑm⁹ tricẽnali vel q̃dragẽnali ꝓscꝓti om vigorẽ legis ipposuit: nob aũt tã i rebꝰ cognitis q̃ latẽtibꝰ pla cuit nõ habere vigorẽ. Item mauritano episcopo.

He aures nr̃as puenit duas eccl'ias litigasse sup ꝛcimis q̃s vna eaz i alteri⁹ parochia an. xl. possedit: ꝛ ifra. Tue fraternita ti tenoꝛe pr̃itũ inotescat: q ò in re melioꝛ ē ꝙditio possidẽtis: qz q̃dragenal' ꝓscꝓtio oẽm ꝓsc⁹ acti onẽ excludit. Item parmẽsi epo.

Vsã q̃ int̃ regiũ. ar̃di. ꝛ no bile vir. g. sup ꝛcimis vtit̃ ꝛ ifra. Jõq; mãdam⁹ q̃ten⁹ cãm ipaz ꝛbito fine ꝛcidas ñ obstã te ꝓscꝓtiõe tpis vel cõcessiõe ec clˈiastice secularisue ꝑsone: si idẽ g. opponere eaz voluerit: qz cum laici ꝛcimas ꝛtinere non pos sint: eas nulla valent ꝓscribere

argu. xviij. q. j. q̃ ꝛbetur.

l Ephesin⁹. Jmpator fortitã fuit vel iurispit⁹ q legẽ hãc ꝑm⁹ edi

m Segnicie vitandaz. s. ne rerũ ꝛmina essent incerta. ff. ꝛc vsu capi. l. j. ꝛ insti. ꝛc vsucapi. in ꝓn.

n Cognitis. ipi ꝛmino q ab alijs possideanẽ.

o Latẽtibꝰ. q: verus dñs rem illã nescit ad se ꝓtinere.

p Placuit nõ hẽe. Jn male fidei possessoꝛe q ꝓscribẽ nõ pt̃ siue ve rus dñs sciat rem illã ad se ꝓtinere siue ignoret: vt. xxxiij. q. ij. si vgo. ꝛ. ff. ꝛc pen. here. sed ꝛ si lege. §. ꝛc eo.

q Aures. ꝛc iure canonico ꝛ etiã ciuili. ē. ꝛc ꝓba. ex lr̃is. j ꝛc iurepa. q̃d aũt. xiij. q. v. nõ sane. ꝛ. l. ꝛc rei vẽdi. quo tiens. ff. ꝛc re. iur. cũpar. ff. ꝛc cõdi. ob tur. cau. si ob turpem.

r Quadragenal'. sic pz q vna eccl'ia pt̃ ꝓscribẽ ꝛcias i parochia alteri⁹: lz titulũ nõ oñdat. ar. §. e. ti. ꝛc q̃rta. j. e. venies. ar. ꝯ. j. ꝛc ꝛci. dudũ. vbi dr̃ q titul⁹ ē necessari⁹. ꝛc hoc dr̃. j. e. si diligẽti.

s Actionẽ. ar. q actio ẽm canones sit ꝓponẽda. ꝛc hoc dicit. ē. ꝛc iudi. dilecti. c. examinata. ꝛ q dicit omnẽ actionẽ excludit. itel lige q talis sit actio q̃ possit ꝓscribi: qz quedã sunt q̃ ꝓscribi non possunt. j. e. c. ꝓri. ꝛ. c. accedẽtes. ꝛ. c. cum non liceat. vbi notatur in quib⁹ casib⁹ nõ currit ꝓscriptio. b.

t Causam que. ꝓcessione. supple facta post later. concil'. in quo cauet̃: q laici sine animaꝝ periculo ꝛcimas ꝛtinere nõ pñt vt. j. ꝛc ꝛci. phibemus. ꝛ melius. e. ti. q̃uis sit graue. vnde hodie epi ꝛcimas laicis in feudum concedere nõ possunt: quia ius ꝛci marũ cũ sit spirituale nõ cadit in laicũ: vt hic in fi. satis patet. ꝛc hoc dicẽt. in ꝛcre. j. ꝛc ꝛci. q̃uis sit graue.

u Seculariſue. j. ꝛc ꝛci. tua nos. ꝛ. c. dudũ.

x Detinere. sic. xvj. q. vij. c. j. ꝛ dic ꝛtinere. s. ciuili: naturali aũt ꝛ facto possidẽt laici ꝛ i periculũ aiaꝝ. exigit̃ ergo ciuilis possessio ad prescriptionem in huiusmodi spiritualibus. i. vt persona sit talis in quam possit cadere huiusmodi possessio ꝛc iure. Jn laicum

cm̃ ius spũale nõ cadit. s. de clec. sacrosan. et. c. massana. t. xvj. di. bene quidẽ. talis quidẽ possessio germinat prolẽ: vt ar. insti. per qs pso. no. acqui. §. sed bone fidei. t ideo qi nõ possidet nõ prescribunt. qi sine possessione prescriptio non pcedit. ff. de vsuca. l. iij. t melius in. l. sine possessione. t prescriptionẽ obijcere non potest nisi qs possideat. s. de pba. ex lris. in fi. ergo laici nõ possunt nobis obijcere pscriptionẽ in hmõi spiritualib: qi nõ possidẽt ciuilit decimas subaudi: nisi allegẽt aliũ titulũ t concessionem factam.

a ¶ Illud. gdraginta. s. e. ō quarta. et. c. ad aures. t. j. c. pri.

b ¶ Canones. xvj. q. iij. c. j. t. ij. t. c. q. cũqz. t. c. placuit. q hodie nõ tenent. s. eo. c. iij. b.

c ¶ Aduersus ecclesiam. Hoc ideo dixit qi aduersus pua tuz bene tuetur se ecclesia spacio. xxx. an. vt. s. e. sanctoz q in isto casu habet intelligi ne qi i eius fauorem noscitur indultum: ad eius lesionẽ retorqueri cõtingat C. de legi. l. q fauore. l.

d ¶ Incõcusse. i. quiete t sine alqua interruptiõe. j. e. audit. t. c. se. vel sine aliq synodali pclamatione p quã interrumpit pscriptio. s. eo. sanctorum.

e ¶ Parte. sup pscriptione t interruptione. vt. j. e. audit.

f ¶ Interruptio. Nõ q interruptio fit pluribus modis: naturalit t ciuilit. Naturalit duobus: p mundationẽ maris vel fluminis: vt. ff. de acq. pos. q vniuersas. §. ite labeo. et. l. possideri. §. labeo. Itẽ p electiõz t expulsiõz. ff. de vsuca. naturalit. §. j. ¶ Similiter vo multz modis interrumpit pscpio. Et primo p libellũ principi oblatũ i annali actiõe. C. qñ li. pn. da. li. pte. facit. l. ij. Itẽ p li. pte. qõ hz locũ i ppetuis actionib. xvj. q. iij. §. pt. v. is. t. §. q si. ij. t cozã suo iudice. C. ne ō sta. vfunc. l. penul. Si nõ pt litẽ cõtestari: sufficit iudicẽ adire t libellũ offerre contra absentẽ vel pra eum q cõueniri nõ pt aliqua de causa t in querimoniã deducere ius suũ vel cozã publicis psonis vel ad tomicilũ rei cum iudex haberi nõ potest. pponat: t sic interrupta est pscriptio. C. de ãna. excep. vt pfectius. t pdic. §. põt. v. is aũt. Itẽ p sacrũ osculũ oblatum principi t per executorẽ postea subsecuta fuit cõuentio. C. de prescrip. xxx. an. sicut in rem. in fi. Item per solutionẽ vsuraz. C. de prescrip. xxx. an. siquis emptionis. in fi. Item per synodales pclamationem. s. e. sanctoz. Item per secundã cautionẽ a debitore factam. C. de prescrip. xxx. an. cũ notissim. §. sed t siquis. Item per renunciationẽ factã a colono. s. vt lit. non conte. qm̃ frequẽter. §. q si sup. t. C. vbi in rẽ actio. l. ij. b.

g ¶ Alia indicãte. agrimessoris. qui tenet de modo finiũ actiõe in facto si male renunciauerit: dumodo dolose hoc faciat de culpa em̃ vel negligẽtia nõ tenet. ff. si mes. fal. mo. dix. l. iij. §. j. l.

h ¶ Ad loca. vt loca dinidẽda subijciat oculis. ff. fini. regu. si interruptiõe. in fi. C. fini. regun. siqis. Et ex hoc pt sumi ar. q iudex pt iudicare sm q nouit t nõ sm allegata. Et no. q iudex q ō psciam vel ō iusticiã in grauamẽ alic̃ aliqd fecerit p gratz vel sordes p vnũ ãnũ nouerit se suspẽsuz: t si durãte suspẽsiõe ingesserit se diuinis: ipse regularis efficitur: cũ quo solus papa dispensat t in verã lras est

rationẽ. ¶ Dem. ¶ Illud aũt te scire volum̃ et tenere q aduers̃ ecclias minorẽ pscriptiõz q̃ .xl. an. ro. ec. nõ admittit. lz quidã canones cõ pbãt tricẽnalẽ: t eccl'ia se pt aduersus eccl'iã qdragẽnaria tpis pscriptõe tueri: de re illa quã incõcusse. xl. an. nosc̃ possedisse. Cetz si de pscriptiõe t interruptione int̃ ptes fuerit mota qõ: ab vtraqz pte testes recipi debẽt: t si pbata fuerit interruptio: pscriptio non tenebit. ¶ Dem.

O Tia indicãte abbate. c. cõperim̃ int̃ eũ t abbatẽ scte lucie exortã de finib qõnez: agri messoris diffinitõe illã pticularem̃ finiẽdã. Hortamur igr: vt ad loca de q̃bz ẽ ptẽtio accedẽtes eã in via faciatis pũctia terminari. xl. tm̃ annoz pscpiõe vtriqz patri seruata. ¶ Lecius. iij.

E X trãsmissa pqõne abbatis t monachoz de habeñ. accepim̃: q cũ eccl'ia de camenone ad ius eoz ptineat: t hoies ō sibini. t vito. eccl'iaz parochiani sint ipi eccie cl'ici q̃ pdictas hñt eccl'ias: minutatim omne ius parochiale pter ius funerãdi matrici eccl'ie sbtraxerũt: t infra. Dis. v. mãdam̃ q̃teñ decimas t oblatiões cũ aliis obuẽtionib memorate matrici eccl'ie pscptiõe hostilitatis tpe nõ currẽte: restitui faciatis. ¶ Ano. iij. ab. ō cirieto

A Ccedẽtes ad p. n. ppositus s. nazarij t. a. canonic̃ scti stephani syndici t pcuratores pmicerij: t cl'ici mediolañ. ō ordinarijs maioris eccl'ie grauit sẽ cõqsti: q cũ ipi legatos t nũcios ap. se. de uote recipiãt t pcurẽt dicti ordinarij pcurare ipos rẽnuũt: t pcurãtib ad expẽsas sbsidiũ ipartiri: t infra. Volẽtes aũt vt qõ oĩb imminet: ab omĩb cõportet. Mandam̃ q̃teñ nisi dicti ordinarij p spãle priuilegiuz ap. se. a pstãdis pcurationib ostẽderint se imunes: etiã si lõgissimo tpe pcurationis obsequiũ nõ impẽderint: cũ i talib pscriptio sibi locũ nequeat vẽdicare: ipos ad pcurationis sarcinam ordine debito subeũdã teneri decernas

¶ Dem de costa t de sancto wnato priozibus.

C Elm nõ liceat a capite mẽbra recedere ñ sufficim̃ admirari: q sic referẽte bzacharẽ.

matione pdemnabitur: vt in decre. innoc. iij. cuz eterni. de re iudi. i ¶ Quadraginta tm̃ annoz. sic q̃ videt q finis pscribi pñt: vt. xvj. q. iij. volum̃. t. q. iij. ini memoratos. t. s. e. ad aures. t s. de pba. ex lris. Sz ō videt q fines pscribi nõ pñt: vt. xvj. q. iij. licz in regul. t. j. de paroch. sup eo. xvj. q. iij. dcũqz. t. c. ini memoratos. Sup hoc dicas vbi fines dioc. si ne parochiaz pstat distinctos fuisse. vel etiã pt pbari p libros antiqs t testes t famã t alia admicula: vt s. de pba. cũ cãz. fines dioce. siue parochie aut puincie nõ pñt pscribi. t sic loquũtur capitula ista. xvj. q. iij. liz. et. c. dcũqz. t. j. de paroch. sup eo. et rõ est. f. ne puiciaz termi pfundant. xvj. q. iij. dcũqz. et sic limes pscribi nõ pot: nec ea que luminib adherẽt. ff. de rei ven. q religiosis. et. ff. de ꝺ hẽ. emp. i modicis. vbi vo nõ pstat nec pt pbari de diuisiõe: limes et ea q sibi adherẽt bñ pt pscribi. t sic distinguit illud. c. xvj. q. iij. inter memoratos. fines vo pdiozũ bñ pscribunt: i q̃ casu loquit illud. c. ex lris: s. de pbat. in q̃ casu pt intelligi illud. c. xvj. q. iij. volum̃. et illo qõ hic dr. Si vis intelligere hic ō finibus parochiaz: intellige q fines hic nõ erãt distincti: vñ hz locũ pscptio vt dic̃. c. ini memoratos. Illud scias q hz limes pscribi nõ possit: tm̃ ea q̃ sunt infra limitez limiti nõ adherẽtia pscribunt spũalia t de poralia. t sic loquũtur s. e. ad aures. t. j. eo. audit. vbi vna eccia pscribit decimas in parochia alteri: t tũc necessari est titul: vt i q̃dã decre. greg. e. ti. venerabilẽ. vt no. j. e. si diligenti.

E X trãsmissa. ecclesia de camenõe: que parochialis erat ecclesia t matrix pertinẽs ad mõachos t alie erãt sb illa. t ita iste eccie ptinebãt ad mõsteriũ mediãte matrice eccia. t ita maior eccia pt agẽ p iure sbditaz eccias. sic. j. e. audit. t. xvj. q. iij. ini mẽorat. l ¶ Minutatim. Frustratim sup comedu agnũ. xiij. q. j. §. his ita: vlt vnã colũnã. t est q̃si q̃daz species allumõis q̃ pdior ritũ imutat alij auferẽdo paulatim: alij dãdo lateter. C. de alluuio. l. j. t. ij.

m ¶ Funerãdi. ius funerãdi pstitit in sepulturis mortuoz t exequijs t oblatiõib inde puenientib. istud ius nõ sbtraxerãt matrici eccie. de hoc iure habes. j. de sepul. p totũ.

n ¶ Decimas. t sic patz q de iure coi matrix eccia dz percipe decimas infra pfines sue limitatõis. t sic capelle nihil debẽt hre. qd̃ vere ẽ: nisi p spãlẽ idulgẽtiã vl pscptõez. j. ō dec. cũ pticat. t. xvj. q. j. ō decimis.

o ¶ Mõ currẽte. Temp̃ hostilitat nõ currit: imo illo sbducit ō pscriptiõe. sic. t. xvj. q. iij. pma actiõe. ff. ō cap. t posth. reuer. postliminiũ. t. C. e. ab hostib. t in alijs casib: s. e. c. j.

p a ¶ Ccedẽtes. ab oĩb ꝑponẽt: ar. q oẽs tãgit ab oĩb ẽ approbãdũ .lxvj. di. c. j. t s de tẽp. or. si archiepus. t s. de of. or. ad hoc. de aq̃ plu. arc. i pcedẽdo. t. C. ō auc. pstã. l. vl. Itẽ vbi on̄ ibi emolumẽtum. xij. q. ij. charitatẽ. t. c. ecciasticis. t mth. de legi. pa. suc. §. j. t. C. de fur. mãifestissimi. §. fin aũ. t melꝰ. C. ō cadu. tol. l. vna. §. q ¶ Cũ i talib. In pcuratõe q̃ debẽt rõne visitatõis p secũdo. nõ currit pscriptio. j. e. cũ ex officij. t hoc ps. ß i illa q̃ dat rõne ifirmitatis bñ currit ō q̃ loquit. c. xvij. q. ij. elementer. Itẽ i illa q̃ dat rõne

C ¶ Plurimum: vt. xvij. q. ij. seruitiũ.

C Elm nõ liceat. recedẽ: nisi vbi incidit i hereticz. xxiij. q. ij. sane.

ij. vel in scisma. §. ꝛ elec. qꝫ diligẽtia. ꝛ ī crimīe notorio fornicatoris ꝛ ī symoniaco ī ordine: si possit ꝓbari. xxxij. vi. §. vey. ꝛ. j. q. j. siqs a symoniacꝫ. in alijs aũt crimĩb etiã si sint notoria expectãds ẽ scia. xv. q. vlti. scisicatantũb. viij. q. iij. nõne. ꝛ. §. vt li. pen. laudabilẽ. et c. a memoria. ꝛ. j. ꝛ viuoz. porro. ꝛ ẽ rõ: qꝫ fornicarij notorij ꝛ symoniaci sunt suspẽsi ipso iure. j. q. j. reperiunt.

Sed nõne ꝓ aliis crimĩb ꝓhibẽt ꝗs a ꝓceptõe dñici corpis. ꝛ ꝓse. di. ij. ꝗdicie. ꝛ ab īmolatõe. vt. vj. di. testamẽtũ. Quare ꝑ ꝓnꝰ circa ista crimia hoc dr Sol. canõ dic qꝫ istos symoniacos ꝛ fornicarios vitare possum in re mero ꝑ alios nõ: ni si essent excõicati ꝛ suspẽsi vel ꝓsiti. vin.

a Sue dioceſ. eo. n. ipso ꝛbẽt sibi subesse. xvj. q. vij. oẽs basilice. ꝛ. xviij. q. ij. mõsteria. nisi ondant se exẽptos j. ꝛ ꝓrma. cũ dilectꝰ ad si. ꝛ hoc ideo. quia possessoꝛ nõ cogit̃ ꝓbare titulũ sue possessiõis. ℒ. ꝛ rei ven. l. vlti. ℒ. ꝛ peti. here. cogi. et. ij. q. v. §. j. qꝫ ius istud ꝛ cõi iure ꝓtinet ad epm in omĩb clericꝫ sue dioc. vt ℔ pz

b Obstante. Mõ hic casus in qbo nõ currit ꝑscriptio. ꝓmo ī obedientia: vt ℔. Itẽ in ꝓcuratiõe rõne visitationis ꝛbus. §. e. c. pr. Itẽ in ꝛcimis a laicis possessis. §. e. cãm que Itẽ in mr̃imonio. j. ꝛ ꝓsang. nõ ꝛbet. Itẽ in tributis siue publicis funcriõib. ℒ. ꝛ ꝑscꝓ. xxx. vel. xl. an. l. ꝓperit Et liber homo nõ ꝓscribit. xvj. q. iij. §. pẽ. v. qꝫ si ꝓuat. ꝛ se. §. itẽ tpe vacãs eccl'ie nõ currit ꝑscriptio: nec tpe scismatꝫ. §. c. pri. ꝛ. c. ꝛ qrta. ꝛ. j. e. cũ nobis. itẽ tpe hostilitatꝫ nõ currit. §. e. ex trãsmissa. ꝛ. xvj. q. iij. ꝓma. itẽ nec ꝫ ueruũ eccl'iastice disipline. §. ꝛ ꝓse. cũ int̃ vos. itẽ in re q ꝛ iure cõi possideri nõ pt̃. xciij. di. illud. ꝛ. c. di. ꝫ mox. item limes. xvj. q. iij. l. ꝫ. j. ꝛ paro. sup eo. itẽ nec i re spũali mutuo ntrulo acq̃sita. §. ꝛ trãsac. ꝓterea. ij. itẽ nec via publica. ff. ō vi. pub. viã. itẽ nec ꝫ ius publicũ. ℒ. ꝛ oper. pub. ꝑscriptio. itẽ res sacra ꝛ res fiscalis. insti. ꝛ vsuca. §. j. ꝛ §. res fisci. itẽ res ꝑsidi data ꝫ legẽ iul'. repetũdarũ. ff. ad. l. iul'. reperũ. qꝺ ꝫ legẽ. itẽ res pupillarꝫ. ff. ō acq. re. ꝛ. bone. itẽ sundꝰ vtalis. ff. ꝛ fun. ꝛ. si sundꝰ. itẽ res peculiaris: vt videt. ℒ. ne ꝛ sta. ꝛfun. l. vlt. itẽ pupillo nõ currit ꝑscriptio. ℒ. qui ī cau. in integ. resti. nõ ẽ ne. l. vl. itẽ vxoꝛ durãte mr̃imonio nõ currit ꝑscriptio: nisi maritꝰ vergat ad inopiã. ꝛ iure ꝛ. in reb. §. oẽs. itẽ in reb ꝗ sub ꝓditiõe ꝛbent nõ currit ꝑscriptio: nisi a tpe ꝓditiõis extãtis. ℒ. ꝑscrip. xxx. an. cũ notissimi. §. illud aũt. itẽ tpe suspẽsiõis ꝓsati nõ currit ꝑscriptio. j. ꝛ ꝓcess. ꝓben. qꝫ diuersitatẽ. itẽ tihosa, milias nõ currit ꝑscriptio: dũ est i ꝓtate patris. ℒ. ō anna. excep. l. j. in fi. §. vlt. ꝛ. ℒ. ꝛ bo. ma. l. j. in fi. et §. ꝛ postu. ꝓla. bone me. in fi. Itẽ quida sunt ꝗ ꝑscribere nõ possũt vt ꝓcario tenẽtes. x. q. iij. qꝫ cognouim. itẽ colon. xvj. q. j. clerici. ꝛ c. se. ℒ. ꝛ ꝑscrip. xxx. an. male agit̃. itẽ ꝗ nomie alieno possider. j. e. si diligẽ. itẽ vlufructuari. insti. ꝓ ꝗs ꝓso. no. ac. §. fructuari. Nec creditoꝛ ꝑscribit pign. ff. ꝛ vsuca. nõ solũ. §. qui pignoꝛ. ꝛ. ℒ. ꝛ pig. ac. nec creditores. Et hoc intellige ꝛ lõga ꝑscriptiõe ꝑm leges nõ ꝛ lõgissima. ar. est qꝫ ꝫ obediẽtiã ꝑscribit. j. ꝛ ꝑui. cũ oli. Sed ibi habuit ꝓuilegiũ rõne cui ꝑscriptu: ꝛ ꝓterea suberat ro. ec. ꝗ ipaz in obediẽtiã ꝫ epm pon ꝑscriptu. sic. j. e. cũ ex officij.

H a Audientiã. placita. i. iurisditionẽ cause.

Fonis facta. i. pecuniarias penas relinquẽtiũ. arg. j. ꝛ peñ. archiepo nobis ẽ intimatũ: licet eccl'ie vie ī ipi⁹ sint dioc. ꝑstitute vos tñ obedire sibi tanq̃ epo vio ꝓtumacit̃ recusatis: ꝛ ifra. Hinc mãdam⁹ q̃ten⁹ ꝑfato archiepo ꝛ eccl'ie bracharen. obedientiã ꝛ reuerẽtiã ꝛbitã sic aliꝫ clerici sue dioc. faciũt impẽdatis: ꝑscripti one temporis non obstante.

H Dem nobili viro matafeloni

A Udientia ap. n. puenit: et ifra. ꝓponebat ex pte tua alexã. papã pde. n. tibi in castro palatioli ꝓcessisse singul'ãnis. xl sol. ꝛnariꝫ papie. qꝺ ro. ec. ibi ꝓsueuit ꝛcipe ãnuatim: insup qões bãna placita forisfacta ꝛ oĩa iura q̃ ibi apo. se. hẽbat. ꝑ ea tibi nlla rõne ꝛberi castellan⁹ eiusꝺ castri ꝓstantissime asserebat. ad qꝺ ꝓbãdũ iducebas pdicti pape puilegiũ ꝛ libꝫ ec. ro. censualẽ. ꝺ cui nitebaris ꝓbare ꝓ testes: q̃ dicebãt se vidisse ꝑscꝓtũ censũ nũcijs ro. põ. a. l. ãnis; ꝛ ifra fuisse solutũ. Sz int̃ alia fuit ex adverso rnsum: qꝫ nec puilegiũ nec lib cẽsual' tibi aliq̃d ꝓmodi asserebat: cũ puilegio vsus ñ fueris spacio annoꝝ. xxx. ꝛ lib censual' suspect⁹ exister et: q̃re nõ fuerat ī camera nr̃a recept⁹: ac scrinia ri⁹ alio mõ scꝑsisset dicta testiũ q̃ dixissent. Mos igr̃ magis auctez puilegij q̃ ꝛpositões testiũ attẽdẽtes: ꝓsiderãtes eẽ libꝫ cẽsualẽ: quẽ nõ suspectũ habuim⁹ lz nõ ī nr̃a: ꝑ ī cardinal'. s. adriãi camera sit int̃et⁹: qꝫ cũ qñ camerari⁹ fuerat ꝺ camera bti petri suscepit: nec credẽres ipz scriniarũ: cũ iurat⁹ sit officiũ suũ fideliter exeq̃ aliud scꝑsisse q̃ a testibꝰ diceret̃ resp̃icientes isup q̃ ẽ lõge validi⁹ ipm negociũ tãgere ꝓncipal' ro. ec. ꝫ quã ñ nisi cẽtenaria ꝑscꝓtio curzit: ī solutiõe pdci cẽsus ꝛ alioꝝ petitoꝝ ꝓdẽnauim⁹ ptẽ aduersã inũgẽtes eidẽ: vt tibi ñ tãq̃ tibi: ꝑ tanq̃ ec. ro. cui⁹ anẽte ꝛbes pcipe: cui⁹ est ꝓpt̃ pdicta bñficia vasall⁹ exist̃is: sñ dict̃ate psoluat

H Dẽ byl. g. ꝛ ab.

Cum nobis: ꝛ ifra. Licz taz legali q̃ canonica sit diffinitione statutũ vt ꝓtra ro. ec. que gaudet puilegio spãli nõ nisi cẽtũ annoꝝ prescriptio locum sibi

e Scrinari⁹. Scrinarij appellãt tabelliões: ꝛ ẽ vulgare rõnoꝝ

f Adagia auctez. ar. §. ℒ. ꝛ si. instru. ī exercẽdis. §. ꝛ si. instru. cũ hoẽs. So. illud gnãle. ꝛ istud spãle ꝓpter annq̃tatẽ facti. ff. ꝛ ꝓba. cẽsus. ꝛ sunt semp spãlia ista obuiãna illi gnãli. s. vbicũq̃ scriptura ẽ nccia. xcvij. di. nobilissim⁹. ℒ. ꝛ mã. ꝓn. l. j. §. ꝛ ofꝛle. cũ in iure. ℒ. si nm. ma. se oꝛe. si alter⁹. ꝛ vbicũq̃ puilegiũ allegat. ar. j. ꝛ ꝓui. porro. quedã em melio⁹ ꝓbant ꝗ instrumẽta q̃ ꝗ testes vt dictũ ẽ. ꝛ hoc. §. ꝺ ꝓba. iij. ꝛ ꝺ sequit vbi dic. ꝑsiderãtes eẽ libũ censualẽ ꝛ.

g Libũ censualẽ. Sic em ꝓ libros antiq̃s ꝓbatur omissio dioceſiũ. §. ꝛ ꝓba. cũ cãm. ꝛ instrumẽto ꝓducto ꝛ archiuo publico credit̃. ℒ. ꝺ si. instru. aute. ad hº ar. xxx. q. j. puenit. vel publicũ testimoniũ dr hic: ex q̃ magistrat⁹ ꝓhibẽt illud ꝛ archiuo publico esse: vt hic. ꝛ si manu ꝓmẽtarien. ei signa imposita sunt ꝑsueta ar. ff. ꝛ inre fisci. in fraudẽ. §. quoriẽs: ꝛ ℒ. ꝛ si. instru. ꝓbes ff. ꝛ ꝓba. cẽsus. ℒ. arbi. tutele. l. vlti. ꝛ sufficit q̃ ī libro autentico scriptũ ẽ. vj. q. iij. scriptũ est i lege. ꝛ ff. qui et a quo ma. libe. nõ fiũt. l. ꝓ speꝛit.

b Jurat⁹. sic ergo ꝑsumit̃ ꝓ aliq̃ ratione iuramenti. j. q. vij. sancim⁹. §. ꝛ ꝑsump. illud. item ratione honestatis sue. §. ꝛ fide instru. cum dilectus.

i Principaliter. secus si secũdario. j. ꝛ re iudi. c. pe. ꝛ ar. j. ꝛ ꝑui. si ꝛ terra. ꝛ. c. accedẽtibꝰ. posset tñ iste castellanus ꝑscribere vt teneret terram ꝛ esset feudatarius eccl'ie romane ꝛ non ille: qꝫ ꝓ hoc non ꝓiudicatur eccl'ie. sic. xvj. q. iij. volum⁹. argu. ℒ. ꝛ ꝑscrip. xxx. annoꝝ. comperit. ꝛ. l. iubemus. xvj. q. iij. §. potest. ꝛ ꝺ eo. sancrorum.

k Centenaria. xvj. q. iij. nemo. ꝛ. j. c. pri. ꝛ. ℒ. ꝛ sacrosan. ecl. vlti. ꝛ melio⁹ in aũt. ibi signata qs actiões. in fi.

l Tanq̃. ar. qꝫ aliqs facit aliq̃d nõ tanq̃ ipe sed tanq̃ alius. §. ꝛ elect. cũ iter canonicos. ꝛ. ff. ꝛ adop. si pater. §. q̃ vnos. ff. ꝛ inofficiosa. papinian⁹. §. sed nec impuberꝫ. ff. qñ ap. iur. l. j. §. solet. ꝛ. j. ꝛ re. ec. nõ alie. siqs ꝓbrozũ. sic aliquis facit aliq̃d i eo qꝫ homo: et aliud in eo qꝫ rex. xxij. q. iij. si eccl'ia. in fi.

m Cum nobis. casus. hildesem. episcopus mouebat questionẽ subiectionis contra monasterium grandem. ꝛ eccl'iã romanam: dicens: qꝫ ꝑscripserat subiectionem contra libertatẽ monasterij. cõsulit papa quibusdã abbatibꝰ vt reciperent testes episcopi ad ꝓbandũ prescriptionẽ contra libertatez monasterij: sed postq̃ inchoata fuit ꝑscriptio contra monasteria scissura triũ scismatuꝫ fuit in eccl. roma. Modo iterũ scribit papa eisdem iudicibꝰ dicẽs qꝫ tam iure canonico q̃ ciuili romana eccl'ia gaudet puilegio speciali: vt nõ nisi ꝑscriptio centũ annoꝝ currat contra romanã eccl'iam. tamen dicit papa: qꝫ non vult computare tempora scismatum in ꝑscriptione. sed ꝛ medio ꝛduci. b.

n Legali. ℒ. ꝛ sacrosan. ec. vt inter diuinũ. ꝛ in aũt. vt ro. ec. c. an. gau. in §. qꝫ autem. coll'. ij.

o Canonica. xvj. q. iij. nemo. ꝛ. §. c. pri. ꝛ. j. e. si diligẽti. in fi.

p Centũ annoꝝ. Hec ꝑscriptio obtinet in rebꝰ ꝛ possessionibus

ß in ꝓuilegio ꝓlatōis quo sup alijs eccl'ijs obtinet ꝓncipatū nu
la currit et ꝑscriptio .xcuj. di. q̄ cathedraz. xxuij. q. j. q: ex sola. ⁊. c.
rogam⁹. ⁊. c. scisma. q: hoc esset ꝑscribere obedientiā: q̄ esse nō po
test: ꝫ. e. cum nō liceat. q: nemo debet esse sine capite. xcuj. di. nulla.
Unde. Dz videt certe impossibile ꝓbari ꝑscriptōez centū ānoꝝ. idez
est ac si diceret papa:
nolo q̄ currat ꝑscri
ptio ꝑ romanā eccle
siā. ſi. ij. q. uij. ꝓsul.
Sed q̄liter ꝓbabit se
possedisse spacio cētū
anoꝝ: ꝓ instrumenta
nō posset hoc ꝓbari.
q: ꝓ instrumēta non
ꝓbat possessio: ꝫ. de
ſi. istru. int' dilectos.
ꝓ testes nō possz ꝓba
re: nisi testes admi
nus hēnt. cxuij. an.
unde videt q̄ sufficiat ꝓbare ꝓ temp⁹ cui⁹
nō extat memoria. q: tāto tpe res alie ꝓ
scribunt q̄ als nō ꝑ
scriberētur. ff. de aq̄
q̄ſi. et esti. hoc iure.
§. aq̄duct⁹. vel q: te
stes dicāt se semp au
diuisse a suis maio
bus. ⁊ nemo sit q̄ vi
derit vel audierit ali
ud. sic em̄ ꝓbat de an
tiquitate. ff. de ꝓba. si
arbiter. ff. de aq̄ plu
ui. arcen. in summa.
§. idez. Jo. Dz nō re
cedendū est a verbis
istis: ⁊ sic necesse ē ꝓ
bare cētenariā ꝑscri
ptōez: ⁊ sufficit q: ita
placuit legislatori. ff.
qui ⁊ a q̄bus ꝓspexit.
⁊. vj. q. uij. scriptū est
in lege.

Valeat vēdicare: tpa tñ itercidē
tiū scismatū q̄ ꝑm iuris ordinez
cursū ꝑscptōis īpediūt nolum⁹
aliq̄tē⁹ ꝓputari: ß diligēti ꝓside
ratōe adhibita de ipa ꝓputatōe
ōduci. ¶ Dē helien. ⁊ rosen. ep̄.

Uditis ⁊ intellectis meri
tis cause que vertit' int' vi
gor. epm̄ ⁊ abbatē de heueschaz
sup eccl'ijs in valle de heueschāz
q̄s eps asserit ad se diocesana le
ge spectare: abbas aūt eas eē ab
eius iurisditōe ꝓsus exēptas: ⁊
ifra. Uerū tāto tpe ꝓbant ꝓ te
stes ab abbatib⁹ ō heueschā ple
no iure possesse: vt videant' i eis
epale ius legitime ꝑscripsisse: ⁊
ifra. Quocirca mādam⁹: q̄ten⁹
inspectis ꝓuilegijs the. et of. re
gum: q̄ abbas sup ꝓmissa liberta
te asserit se hre: si ꝓ illa ꝓstiterit
q: vallis de heueschā sit ille loc⁹
que. c. ꝑ. n. libertati dōauit: ab
soluatis abbatē ab impetitōne
epi sup eccl'ijs mēoratis: ⁊ adiu
dicātes illas abbati pleno iure
ſbiectas. epo sup illis silētiū im
ponatis. Q̄ō si abbas i hac ꝓba
tōe defecerit: audiatis ꝓbatiōes
super tpe q̄ infra. xl. ānos sedes
epalis vacauit. ⁊ si ꝑ tantū tpis
vacasse ꝓstiterit: vt illo ſbducto
nō sit q̄dragēnaria ꝓpleta ꝑscri
ptio: vos i illis eccl'ijs ius epa
le adiudicetis epo: et super illo
ꝓpetuū silentiū impōatis abba
ti. Si aūt exceptōez hmōi eps
nō ꝓbauerit: q: tñ interruptōez
ꝓbauit circa ꝓcessiōez pentheco
stalē i villa ⁊ eccl'ia de mortana
⁊ receptōez ac ꝓcuratōez archi
dy. necnō solutōez denarioꝝ. s.
petri i valle de heueschaz: circa
cognitōz q̄z causaꝝ mrimōialiū
⁊ capellāi suspēsiōez i ꝓdicta vil
la de mortana ⁊ int'dictū capel
laꝝ in ꝓfata villa de heueschaz:
vos sup his ius epale adiudice
tis eidē: si tñ circa suspēsiōz ⁊ i
terdictū hmōi ifra. xl. an. intru
ptio facta fuit: i cetis ei silētiū i
ponētes q̄ abbas ꝑscripsisse ꝓbat.

a Sismatū. qñ curat ꝑscriptio ⁊ qñ non: dī ꝫ. e. cuz non liceat.

b Seduci. tempus enim scismatis deducitur de prescriptione pri
muz fit medium vtumue. C. de prescrip. lon. tempo. auten. quod si
quibusdam. ⁊. C. de resti. mi. q: tempe. ff. qui. ex cau. ma. necnon.
§. si quis sepius. Berū.

c Uditis. diocesana. Hec diocesana lex cōphendit etiam le
gem iurisditōnis. de his dicit ꝫ. de offi. ordi. dilectus. et. c.
conquerente.

d Abbas aūt. Sic q̄ cū agit de subiectōe aliquoꝝ: nō illi: ß ille qui
dicit illos sibi subiectos esse: ꝓuenire dz. xvj. q. iij. int' memoratos. ⁊
ꝫ. vt lit. non contesta. quoniam. §. quod si. et. ff. de lib. ho. exhibē.
l. vlti. in fi. ff. de seruitu. l. vlti. in fi. ⁊. ff. si serui. vendi. is cuius fa
milia. sic ⁊ ꝓ illis agere potest: ꝫ. eoꝺ. ex transmissa. et subditus
etiam cōuenitur: ꝫ. de elec. querelam. ß ibi ꝓuenit subditus suo no
mine. ⁊. xij. q. ij. quicunq; militum. sed si petere vellet ꝓcuratōez vt
censum a capellanis eos poterit ꝓuenire: arg. ff. de vsufruc. si pendē
tes. §. ꝑtri. ⁊. l. vsufructu relicto. ⁊. l. vsufructu legato. §. hacten⁹.
⁊. j. de censi. cuz instantia. Berū.

e Exemptas. ꝓmo ꝓuilegiū romani pōtificis: ꝫ. de in integ. resti.
auditis In illa littera vbi dicit: cognouim⁹ de. q̄ dicit ps illi⁹: secū
do ꝓ ꝑscriptōem: vt sequit in v. vez de. ⁊ hoc intelligit sub hoc. j.
vñ pdic. dere. fuit deasa ab isto loco. q: faciebat ad n. de resti. in in
teg. ⁊ hec dere. ꝓtinuat in integra.

f Jus episcopale. hic ergo manifeste patet q̄ iura episcopalia ꝑscri
buntur. ⁊. j. e. cuz olim. de hoc dicitur. xvj. q. iij. quicunq;. sed vide
tur q: abbas non potuerit ꝑscribere huiusmodi exemptōem contra
illud ꝫ. e. cum non liceat. ⁊ ꝫ. de consue. cum inter. sed bene potuit
prescribere illas ecclesias si legitimo tempore illas possederit: vt ꝫ.
eo. de quarta. et sic abbas illas habebat pleno iure. sed abbas suam
propriam libertatem prescribere non posset: sed alius cuius nomie
ipsam allegaret. j. eo. cum ex officij. si sup hoc habuit tale quale pri
uilegium: arg. ꝫ. de consue. cum dilectus. ⁊. j. de ꝓuileg. cū olim.
Item ptz q: oia iura q̄ abbas potest possidere: potest ꝑscribere. j. e.
cum olim. sed nō alia que enumerant'. lxviij. di. q̄us cor episcopi.

vide ea que ad vtraq; legem ſspectant potest ꝑscribere: vt hic patet.
cognitio eiꝰ causaꝝ matrimonialiū tñ de iure cōmuni spectat ad iu
risditionē epi. j. de excess. pla. accedentibꝫ. quā ꝑscribit abbas: vt. j.
sequit. Jus epale gen⁹ est: ⁊ habet multas species sub se que enume
rant'. ꝫ. de offi. ordi. cōquerēte. ⁊. c. dilectus. in glo. ⁊. j. quedā enu
merant': vt ibi dicit cir
ca processionē. ⁊ cetera
que sequūtur.

g ꝓscripsisse. Sic
ergo abbas iste tueba
tur se duplici iure. s.
exēptiōis ⁊ iure ꝑscri
ptionis: que iura con
traria sunt. j. e. venies
q: si tut⁹ erat iure pri
uilegij: nō potest ꝑscri
bere: q: qđ meuz est ex
vna causa: ex alia meū
fieri nō potest. ꝫ. de si
de instru. iter dilectos
Sed dicas q: simul ñ
ꝓponit ista duo: ß de
vna exceptōe trāsiuit
ad aliā quod fieri pōt
ar. xxuij. q. j. quisquis
ff. de excep. nemo. C.
de trāsac. interpositas
ꝫ. de cā pos. ⁊ ꝓpte. pa
storalis. ⁊. ꝫ. de testi. si
gnificauerunt. er. ff. de
acqren. pos. naturali.
§. nihil. ⁊ generaliter
licitus est de vna defen
sione transire ad aliā
ar. ho. ꝫ. de ꝓba. licet.
⁊. j. eo. cum olim. nisi
vbi ius contrariū pro
hibet. ff. de regu. iur.
nemo. ex his vel ſb dis
iunctione simul ꝓposita
fuerāt: vt si hoc vel il
lud probauerit abbas
obtineat: ⁊ nisi forte ꝓ
tantū temporis spacio

a Schismatū. qñ curat ꝑscriptio ⁊ qñ non: dī ꝫ. e. cuz non liceat.

b Seduci. tempus enim scismatis deducitur de prescriptione pri
muz fit medium vtumue. C. de prescrip. lon. tempo. auten. quod si
quibusdam. ⁊. C. de resti. mi. q: tempe. ff. qui. ex cau. ma. necnon.
§. si quis sepius. Berū.

c Uditis. diocesana. Hec diocesana lex cōphendit etiam le
gem iurisditōnis. de his dicit ꝫ. de offi. ordi. dilectus. et. c.
conquerente.

d Abbas aūt. Sic q̄ cū agit de subiectōe aliquoꝝ: nō illi: ß ille qui
dicit illos sibi subiectos esse: ꝓuenire dz. xvj. q. iij. int' memoratos. ⁊
ꝫ. vt lit. non contesta. quoniam. §. quod si. et. ff. de lib. ho. exhibē.
l. vlti. in fi. ff. de seruitu. l. vlti. in fi. ⁊. ff. si serui. vendi. is cuius fa
milia. sic ⁊ ꝓ illis agere potest: ꝫ. eoꝺ. ex transmissa. et subditus
etiam cōuenitur: ꝫ. de elec. querelam. ß ibi ꝓuenit subditus suo no
mine. ⁊. xij. q. ij. quicunq; militum. sed si petere vellet ꝓcuratōez vt
censum a capellanis eos poterit ꝓuenire: arg. ff. de vsufruc. si pendē
tes. §. ꝑtri. ⁊. l. vsufructu relicto. ⁊. l. vsufructu legato. §. hacten⁹.
⁊. j. de censi. cuz instantia. Berū.

e Exemptas. ꝓmo ꝓuilegiū romani pōtificis: ꝫ. de in integ. resti.
auditis In illa littera vbi dicit: cognouim⁹ de. q̄ dicit ps illi⁹: secū
do ꝓ ꝑscriptōem: vt sequit in v. vez de. ⁊ hoc intelligit sub hoc. j.
vñ pdic. dere. fuit deasa ab isto loco. q: faciebat ad n. de resti. in in
teg. ⁊ hec dere. ꝓtinuat in integra.

f Jus episcopale. hic ergo manifeste patet q̄ iura episcopalia ꝑscri
buntur. ⁊. j. e. cuz olim. de hoc dicitur. xvj. q. iij. quicunq;. sed vide
tur q: abbas non potuerit ꝑscribere huiusmodi exemptōem contra
illud ꝫ. e. cum non liceat. ⁊ ꝫ. de consue. cum inter. sed bene potuit
prescribere illas ecclesias si legitimo tempore illas possederit: vt ꝫ.
eo. de quarta. et sic abbas illas habebat pleno iure. sed abbas suam
propriam libertatem prescribere non posset: sed alius cuius nomie
ipsam allegaret. j. eo. cum ex officij. si sup hoc habuit tale quale pri
uilegium: arg. ꝫ. de consue. cum dilectus. ⁊. j. de ꝓuileg. cū olim.
Item ptz q: oia iura q̄ abbas potest possidere: potest ꝑscribere. j. e.
cum olim. sed nō alia que enumerant'. lxviij. di. q̄us cor episcopi.

um ecclesia vacasset. ber.

h Si ꝓ illa. Celestinus exemerat a iurisditione epi loca q̄ isti re
ges vnauerāt libertati: cū aūt ꝓ ꝓuilegia celestini nō ꝓstaret: q: val
lis de heueschā in q̄ eps petebat ius epale: esset de illis locis vnata
libertati ab illis regib⁹: mādat papa inspici ꝓuilegia illoꝝ regū: ⁊ si
ꝓ illa ꝓuilegia ꝓstiterit q: vallis de heueschā sit de illis locis: appa
ret q: Celestin⁹ exemit locū. s. vallē heueschā: ⁊ sic abbas obtinebit
nec habet locū postea ꝓbatio vacantis ecclesie: ⁊ sic ꝓus cognosci dz
de hoc articulo tanq̄ ꝓiudiciali.

i Subducto. sic. ꝫ. e. c. j. ⁊. c. de quarta. ⁊. c. cū nob: q: tūc defen
sore carebat. sic. C. quō ⁊ q̄n iudex. si ꝑses. sic ⁊ absenti adijciūt tot
anni q̄ fuit absens. C. de ꝑscrip. lon. tem. aut. q: si.

k Sancti petri. Forte ꝓpriebant' nomine romane ecclesie. ar. j.
eo. si diligenti. sed abbas allegabat ad se ꝓtinere ministeriū ꝓceptio
nis. ꝫ. eo. ad audientiā.

l Interruptionē. Sed contrariū videtur: q: si interrupit q̄ ad q̄
dam ergo quo ad oia ex iure epali ꝓuenia. nam qui aurē homis
tenuit. totū hominē tenuisse videt. de pe. di. j. vulgar. ar. C. ō duo.
re. l. vl. hoc tñ vt sciēs se hre ius epale: vno tñ vtitur. ar. ff. de ꝓui
rusti. prędi. vna est via. ⁊. ff. quēadmo. serui. amit. stillicidij. §. vlt. et
ff. de serui. vt pomū. ad fi. sed nō est ita. vt hic ꝓz. ⁊. j. de capel. mo
na. cū dilectus. licet em̄ ꝑscribat in vno capitulo: nō ꝑscribit in alio
vel si fiat interruptio in vno: nō ꝓdest in alio.

m Imponēres. sibi imputet epus: qui tāto tpe gesta taciturnitate
firmauit. C. de his q̄ a nō dño manu. l. vlti. in fi. Et sic patet q: ne
gligentia ꝓlati nocet ecclesie. Argu. ꝓtra. q: taciturnitas non videt
nocere successori. ꝫ. eo. nihil. vbi de hoc. argu. ad hoc. ff. de pen. here.
si qđ possessor. §. sicut aute. Sed nūquid ei qui nō potest agere cur
rit ꝑscriptio: videt q: sic: ß restituit. ff. de iti. actuq; ꝓua. l. j. §. fugs
ꝓpter. ⁊. ff. de seruit. rusti. ꝓdio. ⁊ attulicin⁹. Sed ꝑ videt argu. j. de
appel. er rone. ⁊. C. de anna. excep. l. j. in fi. q: vbi nulla petitio nulla
mora. ff. de ver. obli. si pupill⁹. in fi. ⁊. ff. si cer. pe. lecta. Dicas ꝫ q: ꝑ
scriptio sp currit: ß si ledit qs: restituit ex iusta causa. ff. ex qbus cau.

mato. l. j. in fi. ⁊ l. ait ꝓtor. §. j. ⁊. ij. nisi lex impediat cursū ꝑceptōis vt in. l. C. ō anna. excep. l. j. i fi. ⁊ i casibꝫ q̄ notant. ff. ⁊ c. cū nō liceat. ⁊. ff. ⁊ iudi. l. ij. §. pe. in casu tū nō fit restitutio q̄ currit ꝑscriptio: cū pē hīe recursum ꝫ impedientē. cui⁹ vlo res perijt. ff. ō vlo. arbitrio. §. vlo. ⁊ hoc si soluēdo est ille vlosus: alꝫs fit restitutio ꝫ aduersariū. ff. ⁊ vlo. eleganter. §. si vlo. Illud tū scias q̄ vbi q̄s ledit in ꝑscriptōne restitutionē petere dz infra q̄drienniū. C. ⁊ rēpo. in integ. resti. l. viri. vbi vo nō currit semper seruat illesus. nec ē aliꝫ restitutio ibi facienda. Lau. tū super hoc dicit: vt notat. ff. ⁊ i inte. resti. audit⁹ i nouis. ij. illa ecc'a ⁊c.

Cum ex officij. negauerūt: q̄ tenebant ad hospitalitatē. xij. dist. §. j. ⁊. c. quiescamus.

b Pet. tā. ꝓpter q̄d archiepiscopus eos excōmunicauit.

c Allegatiōz. ⁊ male q̄ ꝑpus nō ē mod⁹ tollende obligatiōis. ff. ō scnio. ⁊ obliga. obligationū. §. placet. arg. ꝫ C. ⁊ agri. ⁊ censi. libris. libro vndecimo.

d Penitus. quidā no tauerūt in loco isto: q̄ licet ꝓcuratio nō possit ꝑscribi: tū si episcopus visitat: ⁊ nullā recipiat ꝓcurationē: tūc pot ꝑscribi ꝓcuratio. ar. ad hoc. j. ⁊ censi. sopite. cū em̄ ꝓcuratio talis possit cōmutari. vt. x. q. iij. relatū. ergo ⁊ remitti: sed nō ē verū q̄ expīsse nō pt epūs ꝓ curationē illā remittere. j. ⁊ censi. cū venerabilis. ar. ꝫ. j. ⁊ ibi. pastoralis. Itē rō leg⁹ obuiat eis. nam q̄diu q̄s habet uter: ⁊ haustū ꝫbet hīe. ff. ⁊ serui. rustico. predio. l. ij. §. viri. ⁊ licet ager sit sterilis: ita q̄ nihil inde ꝓcipiat: tñ retineo vsufructū i eo. ff. ⁊ vsufru. arboribꝰ. §. vl. iohes

e Procurationē. ff. ⁊ offi. ꝓcōsu. si lent. §. vltimo. ⁊ l. obseruare.

f Ratione visitationis. si. ē. accedētes. vbi ⁊ hoc.

g Visitationē. Illud esset ꝑscribere obedientiā: q̄ esse nō pt. ē. c. cū nō liceat. ⁊. ē. ⁊ ꝑsue. cū int. ⁊ sic ꝑs q̄ idē iurꝫ ē i accessorio q̄ i ꝓncipali: vt si ꝓncipale. s. visitatio nō ꝑscribit: nec ꝓcuratio q̄ accessorie visitatiōi. si. ē. ⁊ so. ꝑpe. si diligēti. in fi. ⁊. ē. ⁊ offi. ⁊le. prudentiam. ad si. ⁊ contra correctionē nō licet suffragiū querere. j. ⁊ ap. rēsent. bilis. ⁊. c. ad nostram.

h Consuetudine. ꝑscripta. ix. q. iij. conquestus. īmo ⁊ iure cōmuni. j. ⁊ censi. sopite. cū ⁊ iure cōi ꝫbet visitare: cū epūs ē negligēs ix. q. iij. cū sim⁹. ⁊ ⁊ iure cōi ꝫbet hīe tūc ꝓcuratiōz: vt ꝫ ꝑs. q̄ nemo suis stipēdijs cogit militare: vt hic dicit. ⁊. x. q. ij. ꝓcarie. ⁊. xiij. q. j. §. his ita. ⁊. xxviij. q. j. iam nūc. in fi. ⁊. j. ⁊ symo. cū sit rōna.

i Aliud vt paulegū. ē. c. accedētes. vel si aliq̄ absoluti fuissent. arg. ꝫ. ⁊ censi. sopite.

k Diligēti. casus. Archiepūs pisanus fecit sibi ꝑstari iuramētū fidelitatis nomine suo ⁊ eccl'ie pisane a marchione masse iudice calaritano ꝓ illo iudicatu. cū tñ iudicar⁹ ille prineat ad romanā ecclesiā. papa hoc intelligēs mādauit archiepo pisano: vt eū ꝫbsolueret ab illo iuramēto: vt illud postmodū exhiberet romane ecclesie eo nō obstāte. vñ archiepūs misit nūcios suos ad dñm papam vt ipm̄ sup hoc excusaret. Respōdit eidē q̄ postq̄ ipe fuit assumpt⁹ in archiepiscopū: iuramentū illud fidelitatis receperit ab illo iudice ꝓ romana ecclesia: ⁊ hoc idez fecit antecessor⁹ suus. papa vo audita responsiōe ⁊ alijs que nūcij sui ꝓponē voluerūt ad eius excusatiōz rescribit ei dē archiepo: ꝑut ꝑs in littera. ber.

l Tota sardinia. ar. q̄ eodem ꝓtulegio censent mēbra ⁊ caput. ē. c. cū nō liceat. xij. di. ⁊ hus. ⁊. c. nō licet. ⁊. j. ⁊ cog. spi. super eo.

m Confessionē. q̄ sibi ꝓiudicauit i hoc ē. ⁊ ꝓtes. cū sup. et c. vlti. vbi ⁊ hoc. vñ ꝑscribere nō poterat cū sciret rex ad aliū ꝑtinere: vt. j. dī.

n Confessionē. ⁊ qua habuisti in pte recisa.

n In quasi. hoc ō dicit: q̄ incorporata nō possident: sed q̄si possidentur. ē. ⁊ causa pos. cū eccl'ia ⁊. ff. ⁊ vsuca. sequit. §. si viam.

o Cui⁹ nomīe possidet: ⁊ ita ille possidere intelligit: cuius nomīe alius possidet ē. ⁊ resti. spol. cum venisset. ⁊. ff. ⁊ acq. pos. q̄ meo. ff. quē admodū sepul. amit. l. vsu retinet.

p Nomine tuo. Hoc nō pt hīe locū nisi q̄s curaret vel crederet hoc iuramētū ꝑtinere ad romanā ecclesiā: ⁊ hoc ipe archiepus ꝑtebat q̄ antecessores sui nomine ro. eccle. recepērāt. hꝰmōi iuramētū vñ sequit q̄ si dicat q̄ nomīe suo recepit iuramentū: sic fecit

Iudicatus calaritanus ad ius et ⁊ ꝓprietatē beati petri ꝑtineat: sic tota sardinia nll'o ꝑtinet mediate: tibi nō licuit ꝓ te vel ecclesia tua a marchione masse iudice calaritano fidelitatis exigere iuramētū: ⁊ infra. Nos igit̄ q̄ nūci⁹ tu⁹ ꝓponere voluit plenius circūspectis: nō intellexim⁹ te vel ecclesiā tuā sup̄ b aliq̄ iure submixā: cū auc. se. ap. nō oñdas ꝓ quā a iudicibꝰ calaritanis tu ⁊ antecessores tui fidelitatis exigeretis iuramēta: nec ꝑscriptiōe aliq̄ muniaris cū ꝑm cōfessionē tuā nec eccl'ia pisana: vl' tu fueris in q̄si possessiōe iuris exigēdi hꝰmōi iuramētū: qō ꝓ se. ap. ab ipīs iudicibꝰ receptū fuisse fateris: ꝓ qō ꝑstat ecclesiā romanā semp in q̄si possessiōe fuisse: cuz ꝓ ea mīsterio tuo ⁊ añcessoꝝ tuorū exactū fuerit ⁊ ꝑstitū iuramētuz ⁊ is eē possidere dicat: cui⁹ noīe possidet: si vo dicat q̄ noīe tuo ⁊ antecessoꝝ tuoꝝ: ⁊ nō noīe nr̄o ⁊ ec. ro. fuerit iuramētū exactū: posset iferri: q̄ iuramētū ꝑ stitū ⁊ ꝓuādo iure ⁊ honore se. ap. fuerit violatū. vñ licite retineri nō posset: qō cōtra iuramētū huiusmodi fuerit scienter obtentū: q̄ etiā ꝑm hoc locū ꝑscriptio hīe nō posset: cū ī ꝑscriptōe rerū ecclesiasticarum bona fides

contra fidelitatē vsurpādo ius romane ecclesie: ⁊ ideo dicit q̄ ꝑscribere nō posset: cū nō ostendat titulū ⁊ habeat malā fidē: qui enim scit rem ad aliū ꝑtinere vl' credit: nō pt ꝑscribere: nisi habeat titulum cui⁹ nomine ꝑscribat: sed iste non ostendebat auctoritatē sedis apostolice. vnde non poterat ꝑscribere tinem huius nomīe. intellige ꝓut no. in glo. se. ex hoc.

q Bona fides. ⁊ illud generaliter verū est q̄ ꝑm canones bona fides ꝑscribētis necessaria est siue ꝛ re spūali siue cuili. j. e. quomā. ⁊. ē. e. vigilanti. ⁊. xxxiij. q. ij. si ẏgo. ⁊ bona fides intelligitur cum aliq̄s credit tradentē esse dominū vel habere ius distrahendi licet erret in facto. ff. ⁊ ver. sig. bone fidei. ⁊ hec bona fides semper ꝓsumitur nisi probetur contrarium cum lex dicat ꝓsumi ignorantiā: nisi probetur scientia. ff. ⁊ ꝓba. verius. q̄nq̄ tamē ꝓsumit ꝓtrariū ꝓpter venūciationis vigorē. C. ⁊ rei vēdi. si fundū. vel q̄ mercat aliq̄d ꝓtra leges. C. ⁊ agri. ⁊ censi. quēadmodū. li. xj. vel si emit a ꝓcuratore meo ꝓ collusionē: vel quia emit a prodigo: vel luxurioso cui bonis interdictū est: cū sciret ꝓtinus illū consumpturū pecuniā. ff. ꝓ empto. qui fundū. §. qui scienꝫ. ⁊. l. siq̄s. q̄nq̄ tñ quis habet ꝓscientiā rei alienē: ⁊ tamē vsuca. vt si ꝛ retū iudicis interuenit. ff. ⁊ notali. acti. ⁊ generaliter. ⁊. xvj. q. iij. placuit vt quicūq̄. ⁊. ē. c. j. Illud tamē scias: q̄ nō obstat accipies

mala fides tradētis. ff. de uiuer. & temp. pscrip. an uicīū. ar. contra C. de pscript. xxx. anno. aut. male fidei. sed illud intelligitur de pte scripte. x. vel. xx. anno. vbi bona fides ab vtraq; pte exigit. sed in xxx. vel. xl. anno. pscriptio sm leges non nocet. xvj. q. uj. §. potest. & §. q; si mala fide. C. de pscrip. xxx. anno. siquis emptionis. §. eo. vigilāti. Itē dicitur bona fides: licz quis erret i iure. ar. ī. de iurepa. cura. ß illud intelligit aliter: vt ibi dicit. & ff. de petī. here. sed & si. §. scire. licet secus sit i vsucapione. ff. de vsucapionū. ij. Itē & si habeat pscriaz dubiā bone fidei vī. ff. ō vsurpq; ī scat. §. bone fidei.

a Justꝰ titulus. ex hoc videt: q; bona fides nō sufficiat sine iusto titulo: sic. ī de rei. dubiz. q; ex solo cursu tpis ius nō pstituit: sicut nec rotulit. ff. de acti. et obli. obligationū. §. placet. sed ꝫ videtur q; bona fides tm̄ sufficiat in hmōi pscriptionibus. ī. eo. qm̄ omne. & §. e. vigilāti. & c. de quarta. et §. de cā pos. cū eccl'ia in quibꝫ tm̄ sufficere videt bona fides cū de titulo ibi nulla fiat mētio. imo videt q; ista ꝫria sint. si em̄ aliqs hz iustum titulū: puta priuilegium siue concessionem iam securus ē. vñ postea nō ē ei necessaria pscriptio. vel si iam pscripsit: nō est necesse ipetrare priuilegiū: imo impetrādo vnū: aliū renūciare videt. ī. eo. venies. & qō semel meū est: ex alia causa meū fieri nō pt. § de fide instru. inter dilectos. & instit. de act. §. sic itaq; & ff. de acq. pos. possideri. §. ex plibꝰ. ad hoc pt dici q; titulꝰ p tāto dicit iustus: q; dat causaz pscribendi: licet in veritate nō sit iustus: quia tunc nulla est pscriptio necessaria. ff. de vsur. l. sequit. §. si ex lana. vnde mīꝰ iustus titulus dat causam prescribendi: si adsit bona fides: vt ille credat talem titulū sufficere: & credat tradentē esse dñm: & sic pt intelligi quod dicit. ī. eo. de quarta. & ī. de pfue. cum dilectus. et infra de empt. & vendi. peruenit. ff. pro empt. q; vulgo. & ff. pro legato. l. uij. et vlti. Sed cum in casu isto nō ostenderet aliquem titulū et sciret rem ad alium pertinere: vt patet per confessionē illius nō potest prescribere: ideo dicit: q; bona fides & iustus titulus requrūtur in prescriptione rei ecclesiastice. Jo. dicit q; circa incorporalia nō est necesse allegare titulū: vt notatur sm̄ eum. supra de causa possess. cum ecclesia. Sed hoc exemplū contradicit ei. Ut ergo sciaꝫ quādo sit necessarius iustus titulus: & quādo sufficiat bona fides: inspiciendū est an iura illa super quibꝫ allegat prescriptio iure cōmuni valeant ab ipo possideri: nec ne. Si enim iure cōmuni possint possideri: sufficit bona fides ad prescribendum: & sic intelligunt quasi omnia iura istius titulī. & xvj. q. iij. & viij. per totū. eo saluo quo dictū est de limite. ī. quia. Si vo iure communi possideri non possunt ab eo qui obijcit pscriptionē quātācūq; habeat bonā fidem nō pscribit: quia prescriptio ius creatum aduocat. nouū autem ius nō creat: vt. c. dis. ꝫ morē. xciij. di. illud. sic ius decimaz nō cadit i laicū: et ī nulla valet ibi pscriptio. xvj. q. j. c. vlti. & q. iij. §. pōt. v. q; si pnat. & q. vij. c. j. & ī. e. cām q. vbi non pdest titulꝰ. & j. q. iij. q; iuz. sic ius eligēdi nō cadit in laicū: ī. ō etc. sacr oscēta. & c. messana. & j. de iurepa. c. a nob. & sic intellige. ī. de rei. dudū. q; & illi hospitalarij de iure coi decimas possidē nō pñt: vñ cōpellebant titulū ostēdē exq̄ habuissēt cāz pscribēdi. sic & ī mōasterio si mōachi nollēt sbesse epo: q; allegarēt pscriptōez: cū ō iure coī sbiectiōez euitare nō possent. et gnāl'r obtinet hoc in his et aliis oīb; q; iure coi possidere nō pñt ab his qui ea detinēt. ex hoc ptz ex eo q; talia impetrē p priuilegiū: q; de iure coi nō possidēt. c. dis. ptra morē. Sic epūs ī parochia alterius epi nō pt decimas & eccl'ias possidē de iure coi. vñ si allegaret pscriptōez i decimis et eccl'ijs in dioc. alterius: allegare dz titulū & hoc ꝓbare. & hoc ꝓbat ī q̄dā decre. noua. grego. q̄ incipit. venerabilibus. & causa de hoc fuit inf archiepm rothomā. et epm exonien. Et idē de alijs parochijs iferioribꝰ: vt vna eccl'ia in parochia alterius nō prescribat sine titulo. & sic intelligit ī. e. ad aures. nisi illa eccl'ia q; pscribit habeat titulū. Dz videt q; oli sufficiebat bona fides: ī. e. ad aures. Berñ.

b Cum oli. ī tua dioce. xvj. q. vij. oēs basilice. & xviij. q. ij. mōsteria. et ī. e. cū ñ liceat.

c Arbitriū. f. ab vtq; pte approbatū: vt ī. de arbi. ex pte.

d Prescriptōe muniti. & sic abbas pt prescribē iura epalia ptra epm: vt ī. e. auditis: vbi de hoc. ß obediētiaz nō posset pscribere in sua psona: ß alius cuius nomīe allegaret pscriptōem: ī. e. cū ex officij.

e Tenorē. & ita sniat. p abbate ī his tm̄ in qbꝰ pscpsit. ī aliis stat arbitrio: & ferē sniam p epo. nec imerito. q; p arbitriū recessuz fuit a priuilegio grego. admn̄ ī his q; facūt. p abbate: ß libertati nō potuit abbas renūciare p arbitriū sine sntia pape: ī. de arbi. cū tpe. alia vo nō valuerūt tāq; p mēdaciū impetrata pr arbitriū. ī. de rei. ex multiplici. T. itelligit q; arbitriū nō tāgit capl'a illa sup qbꝰ ferē sniam p abbate: & ī qbꝰ pscpsit ō epm: al's ñ potuissz pscribē dicta. q; psumeret habuisse malā fidē p arbitriū. q; his malā fidem nō pscribit. ī. eo. c. vlt. & hoc ꝓbat p ista seqntē: vbi dicit: iurta tenorē arbitrij.

f Emens impediat. intētabat abbas vti possideris. B.

g Regis. stephāi: ar. q; reges pñt dare priuilegiū decimarū & de reb; spūalib;. xvj. di. ptātum. Imperator. Dz ꝑriū vez est. ī. de rei. tua nos. & c. dudū.

h Postulauit. sup libellis istis nō formaꝫ sniaz: ß sup secūda pte libelli ipi abbaz: i q; petit vt clerici eccl'iaz mōsterij libe possint recipe sacra q; nunc habent ī. v. crisma &c. & ibi incipit formare sniaz sup aliqs libellis mihi dicit hac decreta q; nō ptinēt ad hūc titulū. B.

i Speciali. sic argumentat. c. de. ī morē. ß hic abbas ostendebat liberatis priuilegiū.

k Crisma. hic incipit sententia.

k Paschal. idē videt de iure cōmuni q ab alio possit petere. & si illa clausula nō esset apposita: q; ꝑt malicia sine dilatiōe iudicis delegati uoluit potestas ad eū qui in causa illa iudex nō ē. s. de offi. ordi. significauit. & s. ō so. ppe. ex trāsmissa. & c. ex tenore. & ix. di. si forte

a Clemēns. dato sup ꝑdictis articul': ut illa sacra reciperēt a quo vellēt qō nō valuit.

b Nullā. sic patz exꝑsse q scōz ꝓuilegiū dz facere mēnoz de ꝓmo. ad hoc ut reuocet illō de hoc dictū ē plene. s. de rescrip. c. j. Quidā tū dicūt aliud esse i ꝓuilegio q i rescꝛpto: cū ꝓuilegiū sit lex priuata. iij. di. ꝓuilegia. & una lex nō dz de alia facere mētionē: ꝛ illud optinet in legibꝫ cōmunibꝫ qs ꝓnceps hz i scrinio pectoris sui. C. de testa. olim. secus i legibꝫ ꝓuatis quaꝝ nō habet memoriā. s. de offi. de le. ex pte. sicut nec habet memoriā rescꝛptoꝝ

c Opponebat. super ꝓmissis sacramēt' recipiēdis ab alio epo.

d Renūciasse. Nota q ꝓuilegiū & ꝑscriptio ꝓria sunt: exquo sit haberi nō possunt: ut di. xi. s. eo. si diligēti. et c. audiuis. q; ingressꝰ uniꝰ alteriꝰ opaꝫ egressum sit'e. xxij. q. j. cū renūciat. c. dis. ꝯ morē. ff. de sepa. l. j. §. illud sciendū. ff. de minori. in cāe. ij. in ꝓn. & ff. ad municipa. l. j. ff. de le. j. si q̄. C. de thesau. l. una. li. x. sic ecōuerso: uēdo iure cōmuni renūciaꝫ ꝓuilegio. s. de cōsti. cum accessissent. & infra de ꝓben. ꝓ ulloꝝ. & j. de ꝓuile. si de terra. & c. accedentibꝫ. & C. de iure dom. i. petrando. l. ij. & ff. rem ra. habe. l. iij. §. falsus ꝓcurator. Sed videt q iure cōmuni & ꝓuilegio possit qs sumul uti. s. de ꝓsue. cū dilectus nec renūciat qs iuri nullitari: licet utatur iure cōmuni. ff. de nulli. testa. l. iij. & xxij. di. quāq̄. in ꝓn. & ff. de ꝓui. cr e. l. aūpenl'. sic iuri cōmuni & ꝓsuetudini aliqs immitit. xcv. di. olim. & j. de cēsi. fopite. Potest dici q̄ ꝫ recessuꝫ fuit a iure cōmuni. s. ꝑscriptiōe. q; ipetrauit abbas ꝓuilegiū tnatiōis: & ex diuersis causis nō pt hūi tnminū. s. de fide instru. int dilectos. & ff. de acqui. pos. l. iij. §. ex pluribꝫ. Sed si ipe impetrasset ꝓuilegiū ꝑfirmatiōis illud non obstaret: q; ꝑfirmaret ius quo utebat. s. ꝑscriptione.

e Intēnōi. dicebat abbas q̄ licebat clericis ecclesiaꝝ suarū recipere sacramenta ab epo a quo vellent iure ꝑscriptionis & ꝓuilegio alexādri: dicebat q ꝓmo a diocesano suo: & ita ꝓuilegium illud q̄ tum ad hunc articulū cōtradicit. & ita impetrando ꝓrarium ꝓuilegium renūciauit ꝓscriptiōi: & ꝓcipue: quia usus est in iudicio ꝓuilegio alex. Et idem esset si ꝓuilegio non fuisset usus: quia eoipo q impetrauit ꝓuilegium: renūciabat ꝓscriptioni. & ita habebat malā fidē: & ideo non poterat ꝓscribere post impetratum ꝓuilegium si nōdū erat completa ꝑscriptio: ut littera dicit. Sed si nullū ꝓuilegium allegasset: sed solam ꝓscriptionē: nūquid alter epus posset ꝑscribere collationē illoꝝ sacramentoꝝ. ex hac littera videt q sic. Contra videt. s. e. si diligēti. q; in talibꝫ que sunt ꝓra ius cōe: ritus necessarius videt: ut ibi dicit. vt. j. de cleri. dudū. & de cens. c. venerabili.

l Cōtradicit. sic. j. de ꝓcess. ꝑbē. ex tenore. & s. de fi. instru. ꝛputari

O Uomā omne. ex fide. i. ex conscientia. sic exponitur. de pe. dist. iij. ad fi. §. illud quasi ad me. & s. de resti. spol. litteras. xxviij. q. j. §. ex his.

b Bona fide. ar. cōtra. j. de iurepa. cura. Cū qs dicat hāe bonā fidem: dicēū est. s. e. si diligēti. in no tula. illud generaliter: & qlibet ꝓsumit habere bonā fidem. Sed quid si aduersarius etiā vellet ꝓbare ipm nullo titulo possedisse: sed postꝰ p violentiā: & sic mala fide ceꝑit possidere: videt q de beat audiri: exquo vult ꝓbare originē ꝓe scriptiōis uiciosam. C. de ꝓg. ac. nec creditores. & C. de ꝓcp. lon. tē. in aut. malefidei. C. de distrac. ꝓg. & q ſ imagine. & xvj. q. iij. si sacerdotes. & c. se. & c. licet. & c. j. in fi. & xciij. di. illud. C. de ꝑscrip.

fuerit: & gram se. ap. habuerit & ea gratis sine ꝓuitate aliq̄ voluerit exhibere: alioqn ab alio quē maluerit ꝓsule catholico suscipiendi ea liberā habeāt facultatē: sicut i ꝓuilegio dicti paschalis & alex. pape p. n. ꝑsperimꝰ ꝓtineri. nō obstāte ꝓuilegio clem. pape p qō ꝓuilegijs suoꝝ pre. nō exprimit ꝛrogatū: cū de ipis nullā fecerit mētioz: ꝑsertī cū & ipe clemēs ꝓuilegiū illud ꝓcesserit saluis istitutioibꝫ nō solū ro. ec. ſ ipiꝰ etiā legatoꝝ. Nec obstare poterat ꝑscriptio quā idē abbas in suū ſb sidiuz opponebat: q; si ꝓsūmata erat: qñ ab alex. papa ꝓuilegiuz impetrauit: iuri ꝑscriptiōis renūciasse videt: ꝑsertim cū coraz nobis ꝓuilegio illo sit usus qō sue intētioi q̄ tū ad hūc articulū ꝓtradicit. Di ꝫo nōdū cōsūmata erat ꝑscriptio: ſ erat in ꝑscribēdo: post impetratū hꝰ mōi ꝓuilegiū bonā fidē nō habuit: et ſm canones nō ꝑscripsit.

Dem in ꝓcilio generali.

O Uomā omne qō nō est ex fide peccatū ē: synodali iudicio diffinimus: ut nulla valeat absq bona fide ꝑscriptio tā canonica q̄ ciuilis: cū generaliter sit omni ꝓstitutioi atq ꝓsuetudini ꝛrogādū: q̄ absq mortali pcto nō pt obseruari: uñ oportet ut q ꝑscribit in nulla tēporis parte rei habeat ꝓscientiā aliene.

De sentētia et re iudicata.

G Regorius.

Sententia ꝓra leges canones ue ꝓlata licet nō sit appellatiōe suspensa non pōt tamē ipo iure

xxx. anno. sicq emptiōis. §. sed hec. Arg. ꝯ. s. e. ad aures. q: ut ibi dicit q̄dragēnalis ꝑscriptio oēm tollit actionē. & C. de ꝑscp. xxx. an. l. pe. & vlt. Ad hoc pt dici q bñ dz audiri q̄ vult ꝓbare malaz fidē ab initio habuisse: q: postea ꝑscribere nō potuit. s. c. pri. i ti. & c. vigilāti. & c. si diligenti. & hic. Sed nūquid teneāt hic recere de titulo: cuz hic tñ dicat de fide. de hoc dictū est supra eo. si diligenti. in nomula. ex hoc videt.

i Q̄ similis. Ex eo q dicit: tam canonica q̄ ciuilis. videtur q papa uoluit ꝓiudicare ꝑscriptioi laicoꝝ: que ꝑscriptio locū habet ubi clerici habent malā fidē in ꝑscriptione. xxx. vel xl. an. s. e. vigilanti. & xvj. q. iij. §. pōt. et. §. q si mala. Dicebat io. q rōne peccati statuit hoc papa ó ꝑscriptionibꝫ laicoꝝ: q: oīs causa ratione peccati saltez indirecte ptinet ad ecclesiaz. s. de iudicijs. & ſm hoc oīa similia iura que tractāt de ꝑscriptione. xxx. vel xl. an. i malefidei possessoribus nō tenēt hodie. Sed hoc non credo q per istā constitutionem papa voluerit ꝓiudicare legibꝫ. Sed q ad ius diuinū. Verū ē illud qō sine pcto mortali laic⁹ malefidei ꝓscribēs talē rem retinē nō pt. xxiij. q. vj. c. j. Et ſra ista sic intelligit: tam canonica. i. tam de re spūali q̄ ciuili. Et hoc vult dicē ille qui ꝑscribit bonā fidē habere ꝛbet sine res quā ꝑscribit spūalis sit ſm q̄ dixit io. & lex aliud ꝓsiderauit q̄ canon. lex enī cōsiderauit negligentiā nō peritis rem suā. s. e. vigilāti. sed canon ꝓsiderauit peccatū ꝑscribētis mala fide: qō nō excusat negligentia no peritis rē suā: & ideo dicit ſb: q nulla valet ꝑscriptio sine canonica vel ciuilis q̄ sine peccato mortali ꝓseruari nō pt. Vnde potꝰ standū est canoni q̄ legi in hoc casu. quia ꝑscribens non excusatur a peccato p rationē legis. & ideo canon uolunt ꝓpter periculū animaꝝ in hoc leges corrigere: licet non seruet in iudicio seculari: sicut dicit de legibus pmutentibꝫ usuras que hodie nō tenent. vt no. j. de usu. q: in omnibꝫ. & constitutio ista rñ respicit futura: cum de preteritis nihil dicat. s. de consti. c. vlt. vbi de hoc.

k Nulla tpis. s. ipiꝰ ꝓscꝛnōis. Si enī post ꝓpletā ꝑscriptiōz sciat rē alienā: nō ideo dicit mala fide possidere. de hoc de. s. e. vigilāti. Sed qd si tpe ꝑscriptionis habuerit ꝓsciaz lesam: postea inciꝑat habere nō lesam. nūqd ꝓpter hoc ē interrupta ꝑscriptio? nō videt q: erronea fuit: uñ eam ponere debet. j. de symo. p tuas. ij. & xj. q. iij. cui ē illata. itē qd si dubitat: an res sit sua & habet iustā causaz dubitandi? adhuc dicit bone fidei possessor: et utit fructibꝫ. ff. de usur. q scit. §. bone fidei. & in hoc casu ꝑscribit: licz hēat ꝓsciam dubiā nō tñ lesaz: q: nescit adhuc an res sit aliena: dz ingrere ab alio re illa: ut sic quemat ad ueritatē. ar. xxxvij. di. §. vl. xxiij. q. vl. occidit. Itē qd si ꝓtus hēat lesam ꝓsciam alicui⁹ rei quā possidet licet ecclesia hēat bonā fidē: nunqd tenet dimittere illā. Rādeo nō ſ significabit illi cui⁹ ē ut petat: & sic purgabit ꝓsciaz suā: nec i hoc videt fraudē facē. ff. de neg. ge. ar q natura. §. cū nic absente. & ff. mā. qntus. Dz si ille veniat & petat i iudicio & ꝓtus ꝓtineat: nūqd ꝓiudicat eccl'ie q̄ habet bonā fidē. Si. n. ꝓtus ꝓstituit a collegio ad ꝛfendendū ꝓtineē tanq̄ syndic⁹ i iudicio: bñ ꝓiudicabit eccl'ie: q: tūc sustinet ꝓsonā totiꝰ capituli: alꝫ nō credo q ꝓcessio ꝓtis ꝓiudicet eccl'ie: nisi forte ꝓtineret de eo q ipemet fecisset. ar. xxv. q. ij. postq̄. de hac materia dix. s. de elec. dudū. ij.

l Sentēcia. Decre. ista loquit de materia illa. xvj. q. j. frat nr. & ex illa lra pt colligi casus huj⁹ rcre.

m Contra leges. que dicit q sentēcia a nō suo iudice lata non

tenet. ℒ. si a non ꝑpe. in. l. j. ⁊. ij. ⁊. vlt. ⁊. ij. q. j. in primis. ver. ꝛe ꝑsona. xj. q. j. c. pl̄t. ⁊ §. ō iudi. at si clerici. ⁊. xvj. q. j. frat noster. vt hic ꝓtz. Itez sñia lata ꝑ leges. i. ius ꝓstitutōis: ita q̄ hoc in sententia exp̄mat: nulla est ipso iure. ⁊ citra appellatōnez rescindē: vt hic ꝓtz. ⁊. j̄. e. cum inī vos: in fi. ⁊. j̄. e. inter ceteras. ⁊. ij. q. vj. §. diffinitiua. V. itē si sñia ꝑ ius scriptum. ⁊. ff. ꝛe ap. l. si exp̄ssim. Itez si calculi error in sententia sit exp̄ssus: sententa ñ tenet. ff. q̄ sē. fine ap. rescin. l. j. §. j. ⁊. j̄. ꝛe sen. ex. p tras. nec efficit aliq̄ per appellatōz: vt in. l. p̄di. si exp̄ssiz. ar. ꝑ: q̄ efficiat aliq̄ p appellationē. ff. rez ra. ha. l. iij. §. falsus. ⁊. ff. ō iudi. lz. Sz non est ita. ubi em̄ sñia lata est in ꝑsona falsi ꝓcuratoris: vñ ab initō tenet sñia q̄diu ꝑstet ꝛe falso ꝓcuratore: ⁊ si dñs recurrat ad cōmune auxiliū appellatōis intelligit approbare factū falsi ꝓcuratoris. ⁊ ideo p appellatōem efficit aliq̄ q̄ per exceptiōez poterat irritari. sec̄ vbi ab initio nulla est: vbi est defectus i iurisdictōe: ibi p appellatōez non firmat: vt hic: ⁊ in cōi cozō. ibi positis. Sz in. §. fallus: ⁊ in. l. licet: vel non fuit ꝛectus in iurisdictōe.

a ¶ Urgantiū. celeri. ff. ij. q. j fic. et. ℒ. ꝛe iud. ꝑsādū: in pri. ⁊ §. ō w. ⁊ pry. sinē. ⁊. c. venerabilis. ar. contra. xj. q. iij. cum apud. Illud intelligitur quādo sentēa lata est ad mortem: ⁊ ibi differtur executio ex causa: vt ibi dicitur. nec tamen cum nimia festinatione ferenda est sententia anteq̄ inder possit esse instructus: ⁊ ꝛe in integ. restitu. tum ex litteris. q. ap̄m oportet cūcta rimari. xxx. q. vlt. c. vlt. alit em̄ ad vitandē pueniret ñ possz. xxiij. q. vlti. occidit. ß moratoria cunctatōne causaz examinabit. ff. ꝛe admini. tu. tutor qm. §. j.

b ¶ On potest. sacerdotū. i. epor trū in causa diaconi. in causa ꝑsbiteri sex admn̄. xv. q. vij. si aūt. ⁊. c. felix. Sz nūquid debent omēs ꝓcedere ad hoc vt teneat sñia: videt q̄ sic: ex eo q̄ dic: ꝓcos. ⁊. ꝛe trāsla. inī corpalia. ß sufficit q̄ maior ps cōcordet in vnā sententiā: ⁊ satis diceret hic ꝓcos. q. q̄ maior facit ps: valet. ff. ad municipa. q̄ maior. lxv. di. c. j. ij. ⁊. iij. ß i causa epi nō tenet sententia: nisi omnes cōcordauerint iudices quibus causa p papam cōmittit. vj. q. iij. si quis epus crimīaliter. ⁊. c. j. ⁊ est speciale in causa epi. aliud speciale vbi non tenet sñia plurium: no. §. ꝛe rescrip. pastoralis: in prin.

c ¶ Al que. morem. i. ꝑm canones. Ber.

d ¶ Roborent. si postulatus fuit ea roborari: vt. xxxv. q. ix. omnimodis. ⁊. ij. q. j. fic. ⁊ §. ꝛe pac. q̄ens. ⁊ §. ꝛe trāslac. c. j. Et hec q̄dē ꝑsumatio si facta fuerit ex certa sciēcia ⁊ cū causa cognitōe: nō poterit postea inferior inder ꝛe illa iudicare. j̄. ꝛe ꝑsrīt. vti. vel inuti. c. j. ⁊. ij. vbi ꝛe hoc.

e ¶ Ecetero. fraus sz circa negociū principale. q: obtinet sñiam p fraudē: puta p falsos testes vel p falsa instrumenta: si hec obijciant cora executore vt executio differat: non est ei facultas ꝛe hoc cognoscendi: vt hic dicit. quia sic assumeret partes iudicis: quod esse non debet. ℒ. ꝛe execu. rei iudica. si vt proponis. nec

subsistere. ¶ Bem.

¶ Urgātiū ꝓtroversias celeri sñia termīare ⁊ equitati cōuenit ⁊ rigori. ¶ Bem.

Non pē quenq̄ a sacerdotali gradu nisi iustis ex causis ꝓcoꝛs sacerdotū sententia sb̄ mouere. ¶ Eo papa.

Aq̄ iuꝛ eccl̄iasticū mozez iuste ⁊ rōnabil̄r fuerit diffinita: nr̄a ꝯ sñia roborent. ¶ Lexā. iij. eborac. archiepo.

Ecetero noueris: q̄ si sententiā a nob latā p̄cipim⁹ p aliquē executōi mādari: ⁊ fraus inuenerit: nō ē facultas executori ō toto negocio cogniscēdi: ħ ꝛe ferri q̄stōes q̄ iciderit: ad se. apoꝛtebit. ¶ Bē nouiceñ. epo.

Clm aliqb̄ est adiudicata possessio: nō sufficit eis dari pigra: nisi corpali possessiōe letet. ¶ Bē eidē ⁊. Cl. archiō.

¶ Ator pntiuz sua nob insinuatōe mōstrauit: q̄ cum q̄ndā mulierē legitie ꝛe spōsassz: ⁊ carnal̄ essz copula sbsecuta inter eos scādalū est sboꝛtū: cui⁹ occasiōe ꝛebituz ei sbtraxerit. cōsanguinei vo mal̄ieris ħ molestū hñtes: q̄stōez mouert ꝓponētes

q̄ mulierē inuitā ⁊ renitētē nec etatis apte mr̄imōio existentez duxissz vxoꝛē. ⁊ qm̄ idē vitā cupiebat agere dissolutam: ꝛemuz vtriusq̄ studio inuenīēte fuert min⁹ rōnabil̄r sepati. Nolētes igit̄ mr̄imōia canōice ꝯcta leuitate q̄daz dissolui. mādam⁹: q̄tenus si vob ꝑstiterit eos p iudiciuz eccl̄ie nō fuisse legitie se patos eccl̄ia unq̄ ꝛeceptā: ipos faciatis sic virū ⁊ vxoꝛē insim̄l pmanere. ¶ Bem. t. ⁊ clericis sancte anastasie veronen̄.

Clm causa q̄ vtil̄ inī vos ℒ. g. et. a. laicos sup ꝛmo q̄dā eis ab archiꝑsbitero vestro vendita ad examē. j. apo. se. legati ꝛelata fuissz post ap. ad nos inī positā ⁊ receptas iducias q̄ mā infra t̄minū tibi fi. t. ad eaz ꝑsequēdā ꝑfixū iter nō arripueras: cōtra te sñiam proferēs: memoratis. g. ⁊. a. ꝑtaxatā ꝛmuz ꝑm veron̄. ciuitatis ꝓsuetudiez adiudicare curauit. ꝛeinde cum causa fuissz ad nos p ap. ꝛelata: brixien̄. epus ꝛelegat⁹ a nob sententiaz cōtra vos spreta forma canonuz ꝑm eandem cōsuetudinez: sicut ꝑfatus legat⁹ fecerat:

sententiā ꝛebet mādare executōi: sed hec referre ꝛebet supioꝛi: vt ħ dicat. ⁊. j̄. ꝛe fal. sup eo. Ar. ꝑ. hoc habes q̄ iste executor posset ꝛe h⁹modi cognoscē. xxv. q. ij. ⁊ si nō cognino. Sol̄. hoc. c. ꝛe mero executoꝛe intelligit̄ q̄ nullā habet cognitionē annexā: nisi solā executionē sic intelligit̄. j̄. ꝛe fal. sup eo. Lex ꝑdicta intelligit ꝛe illo executoꝛe qui habet cognitionez. De hac materia plene tractat. §. ꝛe offi. ꝛele. pastoralis. §. q: vo.

f ¶ Am aliquibus pignoꝛa. sic. ff. ꝛe ꝓsti. pecu. ꝓmissoꝛ. §. ꝓstituto. ⁊. ff. ꝛe pig. act̄. non est. vbi dicitur pignus: nō aliter ꝓstituit: nisi ventū fuerit in possessionē: si. ff. ꝛe acqui. pos. possideri. in ꝓnci. ⁊ hoc ideo: ne iures ex limbus oriantur. ff. ꝛe re iudi. l. iij. in. §. ait pretoꝛ

g ¶ Ltoꝛ. insinuatione. Modo collige ex hoc loco: q: i causis ex quibꝫ vertit̄ periculū anime p̄ q̄s venire ꝑ factū suū: vt reuocet̄ sententia quā ferri ꝓcurauit: ⁊ si ꝓstiterit ecclesiaz fuisse ꝛeceptā: renocabit̄ sententa j. eo. ꝓsanguinei. ⁊. §. ꝛe resti. sicut. et. xxxv. q. ix. §. bis ita. in fi. al's turpitudinē suam allegās nō audit̄. j̄. ꝛe ꝛona. inī dilectos. ⁊. j̄. ꝛe ꝛeor. ꝑben. cū sup.

h ¶ Remittetem. Dec violēcia trāsiuit postmodū in ꝓsensuz p carnalē copulā subsecutā. j̄. ꝛe spon. ad id.

i ¶ Eraris. ⁊ hoc ꝓtra dicit ei q̄ ꝓmittit ō carnali copula: et sic fuit allegatio: ⁊ ex alia cā fuit mr̄imoniū sepatū.

k ¶ Permanē. no ob stante sententia ꝓs lata: quia contra matrimoniū nō currit ꝓscriptio. xxxiij. q. v. q: ꝛeo etiam si dabilla sententia non fuit appellatum. quia sententia lata ꝑ matrimoniū non transit in rem iudicatam quin reuocetur sententia quādocūq̄ error: sententie ꝛectus fuerit: vt hic patet. ⁊. j̄. ꝛe frigi. ⁊ male. fraternitat̄. ⁊. xxxv. q. ix. graue. ⁊. §. bis ita. Dic nullo tracto temꝓis matrimoniū confirmat̄ in gradu ꝓhibito cōtractum. j̄. ꝛe consang. non ꝛebz. ⁊ q̄ dici consuevit sententia contra matrimoniū non transit in rem iudicatam. Verū est vbi bene cōiuncti debuit separar̄. Quia quos ꝛeus cōiunxit: homo separe nō potest. ⁊ ideo quādocūq̄ contrariū legitime ꝓstiterit: sententia retractabit̄ Idem est cum in gradu ꝓhibito aliqui sunt cōiuncti: vel aliquo alio ꝑpetuo impedimēto: quia nullum est ibi matrimoniū. vnde nullus ꝓsensus potest matrimoniū inducere inter eos. Sed vbi sententia fertur ꝑ matrimonio vbi nullū subest impedimentū: si ab ea nō iuerit appellatū: transit in rem iudicatā: q: iudicatis acquiescisse videt. j̄. eo. q̄ a ꝓsultatione. vnde postea non audiet̄. imo compelleretur alter alteri adherere.

Clm causa. arripueras. exquo aliquis nō ꝓsequit̄ appellationem infra terminū sibi ꝓfixum: extunc inder ꝑcedere potest tang̃ citatus emptoꝛie non veniss̄et. j̄. ꝛe appel. sepe contingit. quia inde est ac si non appellasset. infra ꝛe appel. cum sit romana. vnde in hoc non peccauit inder. b.

m ¶ Promulgauit. ecce ħ obtinuit ꝓsuetudo bis ꝓtradictorio iudicio ergo ꝛebuit valere. ff. ꝛe legi. cū ꝛe ꝓsuetudi. ⁊. j̄. ꝛe ꝛbo. signi. abbate. Sol̄. hec ꝓsuetudo fuit ꝑnia iuri ⁊ mala in ꝓiudicium ecclesie: et ideo nō sunt seruāda. vnde ad vitandū cassat sñia. al's si bona fuisset ꝓsuetudo: seruaret. §. ꝛe eo qui inst. i pos. cū venissent. Forte talis

erat consuetudo illa: q̄ qui emit a p̄lato ecclesie solo tenet vēdito: licet nō p̄bet p̄cū in vtilitatē eccl'ie versuz esse. ꝯ illō. x. q. ij. hoc ius porrectu. xij. q. ij. sine exceptione.

a Consuetudinis. sic. xj. dist. consuetudinis, ⁊. §. ℞ cōsue. c. Vlti. vbi exponit hec auctoritas.

b Preiudicat. Nec est q̄ p̄suetudo nō p̄iudicat legi: nisi sit rōnabil' ⁊ legitie sit p̄scpta. nam tūc bñ p̄iudicat legi. §. ℞ p̄sue. c. vl. vbi plene ō hac materia vi. ⁊ hec p̄suetudo nō fuit rōnabilis: nec p̄scripta.

c Inter ceteras. euacuari. cum sñia tenuerit ⁊ appellatiū fuerit ab ea vel euacuet ℞ facto: cū ē nulla. j. ℞ re. ec. nō alie. si quis p̄sbyteroꝝ.

d Manifestā. puta q̄ lata est ꝯ ius scriptū. s. ꝯ leges vel canones. §. e. c. j. vbi q̄ in tpa sñia ptinebat error. ij. q. vj. §. vltimitus. Vel itē si sñia ꝯ ius scriptū. ⁊. j. ℞ p̄firma. examinata. ⁊ j. ℞ sen. excō. p tuas. ⁊ hic in fi. ⁊ ita ipo iure nulla ē talis sñia. vt. §. eo. c. j. vbi ℞ hoc. Aliō est cū lata est ꝯ ius litigatoris: q̄ tūc trāsit i rem iudicatā: nisi fuerit appellatū. j. c. cū inter vos. Et si p iniuriā iudicis damnat⁹ fuit: poterit agere ꝯ iudicē q̄ tēc litē suā ad intellectū. ℞ iudi. iuliusfamilias. ⁊. ff. ℞ euic. si p iniuriā iudicis ⁊. j. ℞ empt. ⁊ vēdi. c. vl. ⁊ infamis efficit. C. ℞ pe. iudi. q̄ ma. iudi. l. ij.

e Enor. infirmitate q̄ō in vez iuste: iusta erat excusatō §. ō p̄cū. q̄relā. ⁊. v. q. ij. si egrotas. imo nec tūc res iudicata cēset. ff. ℞ re iudi. q̄situ. j. et ij. riso. nec mādata est sñie execūtiōi infirmitate p̄tēta. ff. ℞ iudi. si p̄tor. in ti. sed hoc falso allegabat: vt bene declarant sequēta.

f Promulgasti. ⁊ merito tanq̄ ꝯ cōtumacē cū ex sacro sequēti apparebat q̄ maliciose prendebat infirmitatē: ⁊ ita sequens p̄sumptio elidit p̄mā. sic. ff. ℞ in in teg. resti. diuus.

g Subarrasset. i. sidē p̄sensus ℞ p̄senti ℞ differt: alꝰ si loquerē ℞ p̄senti ℞ futuro nō mādaret papa virū separi ab illa: cum ꝯ postea p̄traxit p ℣ba ℞ p̄senti: q̄ sic soluta erāt p̄ta spōsalia. j. ℞ spōsa. c. penū. ⁊ vlti. ⁊. j. ℞ ma. p̄tra. p̄tra interdi. ec. c. ij. ⁊ est vulgare loci illi⁹. sic. xxvij. q. ij. sicḥ vxorē. Vel pē dici q̄ subarrato fit p̄ immissiō anuli intuenētē p̄sensu tacite vel expresse: vt hic dicit. Et dic tacite vt in muto: exp̄sse vt in loquēte: ⁊ stabit hinc subarratiōi q̄uis nihil dicat. q̄dm ꝯ nō p̄babilē: quia p̄sumit̄ p matrimonio. arg. xxvij. dist. q̄ interrogasti. xxx. q. v. nostrates. ⁊. c. femine. nihil enī interest an facto vel ℣bo q̄s declaret voluntatē suā. xlij. di. c. j. ⁊. xlj. di. c. j. ⁊ ℞ peni. di. j. in actiōe. ⁊. j. ℞ pen. ⁊ rem. ois vtriusq̄. §. vl. ⁊. ff. ℞ legi. ℞ q̄d. nisi p̄bet se animo nō p̄rabēdi id fecisse. argu. xxij. q. ij. q̄ ait. ⁊. ff. ℞ ac. ⁊ obli. obligationū.

promulgauit. Nos aī p̄sidērātes q̄ licz vsus vl' p̄suetudinis ñ minima sit auctas: nūq̄ tñ vitati aut legi p̄iudicat p̄scptā sñiaz reuocauim⁹: ⁊ vos ab ipetitiōe absoluētes illoz vobis ⁊ eccl'ie vīe dmū adiudicauim⁹ supdictā.

Item eboracēn. archiepō.

Inter ceteras: ⁊ infra. Itē cū aliq̄ cā ap. re. p̄mittit ⁊ sñia ferē iniq̄: eam euacuari oportz: nec ei dz stari: si iniq̄tatē p̄tinet manifestā. Clemens. iij.

Enor lrāz tuaz oñdit q̄ cū int. r. ⁊ m. mulierē quēstio mr̄imonij vterē ⁊ theatio epo p̄missa fuisset: idē eūdē. r. mlierē absente ab ipetitōe ipi⁹ absolut Cetez eadez mulier a nob ad te lras ipetrauit: vt ℞ cā cognoscetes ⁊ eā fine debito t̄minares: ⁊ infra Dict⁹ vo. r. a te vocat⁹ ad cām infirmitate p̄tēta nō affuit: ꝯ q̄ nocte sequēte aliā sibi copulare p̄sūpsit: in eū excōicatiōis sñiaz p̄mulgastis q̄ postmodū absolut⁹ ad te veniēs oñdit lras epi memorati: quib⁹ eū ab iniq̄tatione ipi⁹ absolutū fuisse patebat Quia igitur mulier suos testes offert ad p̄bandū: q̄ idē. r. eā ℞ spōsatiōis anulo pu. sbarrasset: tu q̄d sup his agere ⁊ beas: postulas edoceri. Ideoq̄ iniq̄sitiōi tue tal'r rñdem⁹: q̄ ñ obstāte illicita absolutiōe quā eps fecit in cā p̄edas: eidē. r. sb pena excōicatiōis arti⁹ iterdicēs: ne ad eā quā sup̄induxit: accedat priusq̄ fuerit causa decisa. Item.

Consanguinei. e. latricis p̄sentiū: sic tuis lr̄is intimasti: p̄patrinitatē int̄ ipaz ⁊ vir̄ suū legitie p̄bauerit: ita q̄ int̄ eos sentētiā diuorcij p̄tulisti p̄dicta vo. c. cuz sit tibi postmodū p̄fessa: q̄ ei⁹ cōmat̄ i vitate añ sñiaz ñ fuisset: ꝑ post sepatōz p̄patrinitatē cū eo p̄traxit: ⁊ tādē ad secūdas nuptias p̄uolauit: ⁊ infra. Fraternitati tue rñdem⁹: q̄ p̄pē solā p̄fessionē mlieris nō ē recedēdū a sñia p iudiciū eccl'ie rōnabilit̄ p̄mulgata. nisi legitie in p̄riū p̄bareť. Anno. iij. ardi. ⁊ sacste magal'.

Olim olī magalon. epūs. p. ℞ castro nouo ad vacātē archidiaconatū eiusdē eccl'ie nominasset. j. p̄posito: vt null⁹ ibi nisi p̄us duplici sibi voce p̄cessa institueret p ap. int̄positā inhibēte: epūs dictū. p. ℞ archiō. p suū anulū inuestiuit. Prepositus vo aliū ad eūdē archidiaconatū nolare p̄sumpsit. Tandē. c. predecessor noster q̄ō factū fuerat ab vtraq̄ pte cassauit: p̄nūcians q̄ aliq̄o scribezet: vt tā epm q̄ plonas ad ordinādū p̄cordit archidiaconatū monerēt: ⁊ eoz forte monitis nō admissis hoc ipsi exequi non differrēt. Post hec vo dict⁹ predecessor nr̄. g. q̄ nōdū ad diaconat⁹ erat p̄mot⁹ officiū: p̄ter p̄sentiā p̄curatoris epi apud sedē apo. tūc morātis ipm archidiaconatū ꝯ p̄nūciationē suā cōtulit: sic credim⁹ circūuēt⁹. Nos

h Absolutiōe. facta p tra mulierē absentē: vt s̄upi⁹ patz: ⁊ ita sententia lata ꝯ absentē non p̄mudicat nulla est in quo cuiq̄ negocio: q̄ ea non obstante citra aliquā appellationem cognoscitur ℞ causa ⁊ hoc probat. iij. q. vj. caueant omnia absente: re vera absens. ⁊ si citatus esset aliquis ad sententiā: ⁊ iusta ℞ causa impeditus venire nō posset: reuocatur sentētia. j. eo. cū beroldus. al's si fuisset cōtumax: nō reuocatur. xxiij. q. iij. ℞ si licita. iij. q. ix. §. nisi. ⁊ in aut. vt omēs obe. iudi. §. si vo neq̄. colla. v.

i Accedat. Sed q̄ liter mulier illa secunda p̄putat iure suo ante sinē cause p̄tra illud. §. vt lite pen. laudabilē. ⁊. viij. q. iij. nōne? Sol'. cum aliq̄s cū aliqua contraxit i facie ecclesie approbāte ecclesia: si postea matrimoniū accusēt: locū hz illa ℞ re. laudabilē. ⁊ si milia alia iura: h cū aliq̄s p̄trahit lite pēdēte cū aliq̄ vel ꝯ p̄hibitionē eccl'ie tūc locū hz q̄ hic dicit. ⁊. j. ℞ ma. contra. p̄tra inter. ec. c. j. et vlti. q. cū res facta est ingiosa: nō debet in aliā trāsferri p̄sonā. xj. q. j. qui res. C. ℞ iungi. l. vlt.

k Consanguinei legitime quo ad ordinē iuris non quo ad veritatē.

l Rōnabilit̄. et illud refer as quo ad ordinem rñ.

m Probaret. p legitimos et idoneos testes: ⁊ non p illos qui primū falsum mlierunt testimoniū: cum plures sint. §. ℞ testi. iuris. sic. §. eo. laroz. vbi ℞ hac materia. ad p̄fessionem mulieris ⁊ ertiā viri nō reuocat sentētia p eccl'iā lata p̄m ordinē iur/: sic nec ad eoz p̄fessiōz nūmonii sepat. j. ℞ eo cog. coran. vxo. sue. super eo. b.

n Olim olim. duplici voce. Forte hoc dicebat se hic ℞ p̄suetudine rationē dignitatis: vnam rationē p̄positure et aliaz rōne canonē. Sed non videtur q̄ p̄ter pluralitatem stipendiorum plures habeat voces: cum vox vnius potior est q̄ alterius rōne dignitatis sicut in testibus. §. ℞ testi. in p̄senti. vel aliquis forte cōmiserat et vices suas. q̄d licet hodie p̄m tenorē illius constitutionis. §. ℞ elec. quia p̄ter.

o Ad diaconat⁹. Nec allegatio nō valebat si erat subdiaconus. §. ℞ ets. ⁊ qua. c. p̄terea. ⁊. c. a multis. sed assumit illā nō causaz vt causam. §. ℞ elec. causam que.

p Circūuentus. Nota q̄ p̄sumit̄ circūuentus qui mutat in alio actoritā suā: quā rñ cum in p̄iudicium alterius p̄tis unque interloquit: mutare debet. j. ℞ ap. cū cessante. vbi ℞ hoc. Item videtur q̄ si aliquis impetrat occulte literas cū aduersarius est p̄sens: q̄ nō valeant tanq̄ tacita veritate impetrate. §. ℞ rescrip. cetez. ar.

p̄.qz licitū ē cuilibet vigilare p̄ modo sue: licet i hoc alteri p̄iudicet. ff. de his q̄ i fra. cre. pupilli. l. vl. Sed q̄re tenebat q̄rere aduersariū: cū ei⁹ factū cassatū fuerit: Jo. dixit q̄ forte ideo: q̄ erat constitutus p̄curator ad reuocandū cassatōem. hec non est ratō: ß hec potuit esse: quia cū papa p̄nunciasset q̄ scriberet aliquibꝫ q̄ monerēt ep̄m & capitulū vt eligerent. ideꝫ miserat ep̄i & canonicoꝝ ne aliquē lr̄e i contrariū impetrent: & ideo videbat: q̄ p̄curator: illoruꝫ debuit requiri. vel illa fuit potiꝰ causa: q̄ tale i impetratōe lr̄arū tacuit de p̄nunciatōe d̄ni pape q̄ si dixisset: non habuisset lr̄as q̄n fecissent mentionem de illa p̄nunciatōe: & sic circūuenit papaz. Dz q̄ aliqs teneat requirere aduersariū suuz nō est verū: imo sibi iputet: q̄ nō p̄tradixit i audiencia: i qua debuit esse q̄n lr̄e transierunt.

g ¶ Bonatiōis. Hec forte potuit esse: q̄ fecit sibi p̄cedi ipe. g. archidyaconatū ab ep̄o post cōcessionez sibi factā a papa: vt sic obtineret archidyacōatū potius q̄ ep̄m q̄ p papā. & ideo dicit i eluſionē d̄ni pape. t.

b ¶ Absenti. sic. s. de elec. ducū. j. ar. p̄. s. vt lite ñ p̄tes. c. j. vbi lite nō cōtes. nō p̄cedit tur contra absentem. Solu. p̄t dici q̄ hic sunt lis p̄testata vt dicūt q̄daz: sed ex lr̄a ñ colligit. vel hic sunt citat⁹ vel expectat⁹. Alicē. ar. ad hoc. s. ó. de. & p̄tu. cum olim. & si sunt citat⁹ & noluit venire: recte potuit p̄cedi p̄ eum li. nō p̄test. qz de electōe plani agebat s. vt li. nō cōtes. q̄ñ. §. porro. vel q̄a pape cōstitut de surreptōne: g ei absenti licet nō citato imponit silētiū p̄pter fraudem suaz: q̄ recepit papā.

i ¶ Surreptēne. que p surreptiōem fuerūt impetrate valere non debent. s. de elec. cum dilecti. & xxxv. q. ix. sniam.

k ¶ Presentes. immo & absentes vocandi sunt: si cōmode vocari p̄nt s. de elec. q̄ sicut. & c. quia p̄pter. nisi consuetudo esset in contrariuz q̄ absentes nō vocarentur: ideo forte dicit qui presentes fuerint: & q̄ dicit omnium vestrum vel maioris partis supple: quia quod maior pars & sanior facit: valet & canonicum reputat. s. de elec. quia p̄pter j. de his q̄ fi. a ma. p. ca. c. j.

l ¶ Cum inter vos. pleno iure. i spūalibus & tpalib⁹. xvj. q. ij. visis. & j. de p̄ui. q̄ñ p confessionem.

m ¶ Sil'ib⁹. & ita abbas hmōi ura epalia possidē i ecclesijs p̄t & p̄scribē. s. ni⁹ p̄. audiuis. & c. cū olim.

n ¶ Testimonio. al's non valeret: q: patriarcha vel archiepūs i dyoceſi suffraganei sui nihil disponere potest nisi quantum canones illis concedunt. j. de excess. prela. sicut vnire. & s. de of. or. pastoralis.

igit̄ inherētes vestigijs p̄de. n. dicentiū sniam ro. se. cuz aliqd fuerit surreptū posse i melⁱ⁹ cōmutari. qđ de p̄dicto. g. factū ē nō obstāte donatōe quā ab eodē ep̄o in eluſionem donatōis apostolice nup dicit recepisse in irritū reuocamus: & ei licz absenti cū de surreptōe liqdo constet sup dicto archidyaconatu ppetuū silentiū imponētes p̄cipiendo mādam⁹: q̄tenus sepedictuz archidyaconatū plena omniuz vestr̄ q̄ p̄tes fuerit i eccl'a inuenīēte p̄cordia ordinare curetis. ¶ Dē abbati & p̄uētui scti zenonis veroñ.

C Cum inter vos p eccl'a vr̄a & archipr̄esbz̄um & clericos sancti p̄culi sup subiectiōe eiusdē ecclesie questio verteret: ex pte vestra fuit p̄positū: q̄ dicta ecclesia monasterio vestro pleno iure dz esse subiecta: videlz i investitutōe. de stitutōe. inuestitura archipr̄esbz̄i & eiusdez fidelitate. ipius & fratr̄ obediētia. cozrectōe. repūtatōe. ad ordines tonsuratōe. susceptiōe crismatis. letanijs & alijs similibus p q̄ plena subiectō declarat̄: ad qđ probandū instrm publicū cōcessionis. b. quondā veronen. ep̄i ps vestra in mediū p̄ducebat: quā p̄cessionē successor eius. g. ratā habuit & etiā cōfirmauit. Sup his q̄z tā ro. pō. q̄ p̄tiarcharuz aquileg. p̄uilegia & p̄firmatiōes induxit quoꝝ vnus de subiectō ne plenaria i p̄uilegio suo euidēter exp̄ssit q̄ sub testimonio. r. quōdā veroñ. epi q̄ eiusdē ecclesie archipr̄esbz̄ extitit: factum fuerat & completuz: & in eo a p̄ore sancti zenonis mādauit sua vice sbscribi. Adiecit etiā pars vestra q̄ inter. B. quōdā abbatē eiusdē monasteriū & sancti p̄culi archip̄sbz̄m & frēs ip̄ius p̄cedēte tpe de fidelitate & obediē tia manuali cōtrouersia fuit exorta: ad q̄ duo illi se dūtaxat teneri negabat: & sup his testes p ducti fuerūt: tādē p̄fatus. g. veroñ. ep̄s quēdā carō. sequēs a q̄ idem fuerat iudicatū: q̄ vel archipr̄esbz̄ dimitteret ecclesiam aut abbati obediētiā repromitteret sniāliter diffinuit: cuius snīa cum nulla fuerit appellatōne suspēsa. i rē trāsijt iudicatā: & infra. Quāuis forte dicto instr̄o donatōis nō sit plurimū intendū: nec cōfirmatōnibus vel p̄uil'. que de ipo cām et origine acceperūt: attendentes tū q̄ q̄tum ad litigātes ipsos ius ex snīa factū fuit: postq̄ i rē transijt iudicatā: etiā si cōtra ius litigatoris lata fuisset: cū p̄ ius cōstitutōnis exp̄sse lata nō fuerit vitate gestoꝝ sermonibꝫ p̄ualēte: q̄ p̄sumit rite p oīa celebrata diffinimus vt archipr̄esbr̄ sācti p̄culi qui p tempe fuerit fidelitatē & obedientiaz p̄stet abbati sancti zenonis. ¶ Dē canonicis nouarien̄.

C Ausa q̄ inter vos & a. clericū super p̄benda nouarien̄. vbi de hoc. & c. romana. & ix. q. iij. conquestus.

o ¶ Sua vice. Potest enim quis subscribere p se vel p alium. ar. ff. de admi. tu. ita tū. §. gessisse. arg. C. de testa. hac cōsultissima. i p̄n⁹ ß illō est cum ipsi sciunt scribere: sic etiam cum alieno anulo possunt signare testamentum. C. e. si vnus.

p ¶ Cardinalē. q̄ delegat⁹ fuit ad cām illam sed forte fuit appellatū ab ipso.

q ¶ Bonatōnis. q: donatō nō valebat: q̄ non fuit facta p̄m formā iuris. xij. q. ij. sine exceptōe. j. de dona. pastoralis. & ideo confirmatōes vel p̄uilegia q̄ illam donatōnem confirmabant non valebant. q: si p̄ncipale nō tenet nec accessoriū. s. de fi. instru. inter dilectos. et C. de legi. nō dubiū.

r ¶ Ad litigantes. secus quo ad alios. C. de excep. p̄ponōe. & j. e. cuz sup. & s. de testi. veniens. ij. et. j. e. c. penᵗ. nisi in casibus. i cā filiationis. ff. de lib. ag. l. j. §. vlt. & duabus. li. se. Item i causa testamentaria. ff. de inoffi. testa. q̄ repudiātis. & l. posthumus. §. j. in cā liberali. ff. ó sta. ho. ingenuū.

s ¶ Judicatam. hoc est post. x. dies. j. e. quod ad p̄sultationem. & s. de elec. cum dilecti. i fi. ij. q. vj. §. diffinimus. ff. de cōdi. indebiti. elegāt §. j. vñ postea retractari p appellatōz vl' supplicatōz nō p̄t. laur.

t ¶ Contra ius p̄stitutōnis. Illa ei nec trālit i rē iudicatā: nec est necē appellare ab ea. ij. q. vj. §. diffinimus. Et intelige q̄n i snīa error exprimit: vt. j. de sen. ex. p tuas. & ff. ó appel. si ex pfluz. & s. e. int̄ certas. vbi ó hoc. & c. j. & i. §. diffinimus.

v ¶ Sermōib⁹. forte b⁹ nō dic̄ q: res aliter fuit narrata q̄ gesta: sic. ff. ó re iud. actoꝝ. & vtaꝫ rex errore gestoꝝ ñ viciat. ff. ó of. p̄si. illicitas §. j. hoc vult dicē p̄m io. q: vba fuit p̄mo donatōnis ñ p̄cordabant snie. Sēd⁹ h⁹ lr̄e tal' ē snīa ß appellat vitas gestoꝝ: q: res iudicata p vitate accipit. ff. de sta. ho. ingenuū. sermōes hic appellat alia q̄ allegabāt. s. donatōnes. p̄uilegia & p̄firmatōes sup donatōe q̄ nihil valebāt: & ita veruas gestoꝝ. id ē snīa q̄ lata fuit auctoritate gestoꝝ q̄ i prima causa p̄bata fuerūt: que p̄sumunt legitime acta p̄ualent sermōibus p̄dictis. donatōibus & confirmatōibus nihil valentibus: & ita papa sententiat p̄m primaz snīaz tū i duobus articulis qui continebant in snīa. & hunc intellectum p̄bat lex predicta. ff. de ofi. p̄si. illicitas. §. j. ber.

a ¶ Elusam q̄. mādati si hoc p̄batū fuisset snīa ñ valet. s. de rescrip. cū dilecta. & s. de of. ord'. venerabili. & j. de p̄fir. vti. c. examinata. aliud esset si p̄ter formā. s. de of. ord'. ex pte. & s. de elect. in causis. & ff. iudi. sol. l. ita tū. §. pen̄. & ff. man. l. vl. ff. de p̄cu. ad rē. & l. ad legatū. & iudex cui p̄missa ē inq̄sitō: p̄mo dz inq̄rere de fama: & hoc nō dicat i lr̄is. j. de accu. cum oporteat.

b ¶ Mitebaꝫ. ⁊ its q̄ appellat ꝓbare dz ꝛe inq̄tate sñie. ⁊ ꝛe ap. cum i ee clesijs. ⁊ ℒ. ꝛe ap. q̄ ad cimlia. Sed ꝫ videꝫ dicē i aut. ꝛe his q̄ ingre. ad ap. §. illud. col'. v. dic vt dictū ē. s. ꝛe renū. i pñta.

c ¶ Specie. sic. s. ꝛe renū. i pñta. §. ó testi. i nr̄a. ⁊. uij. q. ij. v. si testes ⁊ mielⁱ. v. ut̄ sepe. ⁊ ff. ó testi. ob carmē. §. vl. Et nō q̄ plura ꝫ videt facē ꝓ ipsa sñia. s. q̄ m/ hil ꝓtiebat iniquū: q̄ ꝛe cōi ꝓsensu quiꝫ fuit cā ꝓmissa q̄ req̄sit⁹ fuit ille iudex ab vtraq; ꝑte vt sñiaꝫ ferret q̄rū q̄daꝫ nihil opⁿt ad hoc vt teneat sñia vel ñ teneat siue ꝛe cōi ꝓsensu cā fuerit ꝓmissa siue nō. hoc nihil facit vt sñia magis valeat vl' ñ. nec ē q̄ fuerit iudex req̄sit⁹: nisi cū cā eēt ꝓmissa in/ tra certū tp̄s ⁊ progata iurisdictione ultra tp̄s ⁊ post tp̄s req̄sit⁹ cōsensit vt ferret sñiaꝫ: tūc ei vt ꝛe. progare iurisdictōez s. ꝛe of. ꝛe l'. ó cauk: q̄ istis nō obstāntib⁹ posset appellare si al's sñia eēt iniq̄. ꝓmū q̄ faciebat ꝓ ꝓrmatōe sñie. s. q̄ nō ꝓtiebat iniquū: ⁊ q̄ ut le. s. sñiaꝫ illā ñ potuit ipugnare q̄ eēt lata ꝑ formā statuti: vel man dati vt allegabat. vnde merito debuit ꝓsumari q̄ sp stat sñie q̄diu ꝫ/ riū ñ oñdat: vt i ꝛecre. p̄dicta. s. ā pñtia. b.

d ¶ Quod ad ꝓsulta nōem. Casus. Judicta fuit cuidā pur/ gatō vsq; ad. xx. dies. ⁊ ab ipo recepta adue/ mēte. xx. die appellauit nulla cā adiecta: dz q̄ ei⁹ appellatō ñ ē admit/ tēda: cuz infra. x. dies ñ appellauerit: q̄ per hoc acq̄siit sñie iuris inter ptātōe. Itē p̄dēnat⁹ fu/ it in cā pecuniaria: ⁊ q̄ ad eūdē terminū soluēt ipe nolebat soluē: nisi post tp̄s q̄drimestre q̄ dat rei iudicate. dz q̄ p/ pter hoc nō ē differenda executō sñie. ⁊ si ꝓpter hoc appellauerit: n au/ dit appellās: q̄ illō tp̄s pōt artari et elōgari ul/ tra ꝛe cā: ⁊ talē tmmuz ſponte suscipiēdo q̄drimestru tpi renūciatie vī ñ si modū iudex excel/ lisz i exeq̄ndo ponat appellare. vñ.

e ¶ Nō exprimes. Cū appellat a ḡuamie añ sñiaꝫ: cā ḡuamis ꝓpt quaꝫ appellat sp ē exprimēda. ſ. ꝛe ap. vt debu⁹. ⁊. c. dilect⁹. ⁊. c. ꝓtutu⁹. Sed cu q̄s appellat a diffinitia: tūc sufficit dicē: appello ab iniq̄ sñia. ff. ꝛe mi/ no. ꝑcemptorio. ⁊. ij. q. vj. §. forma. ⁊. l. āteriozē. ħ i cāu pñti ñ valebat appellatio siue exp̄ssisz cāz siue ñ: cū timin⁹ appellatōis eēt elapsus.

f Loc⁹. Hoc nō dicē: q̄ petēdo iducias vī approbasse sñiaꝫ. s. ꝛe offi. del'. ḡtū. ⁊. s. ꝛe testi. cū vēisz. ℒ. ó re iud. ad solutōz. ff. ꝛe pac. tale. §. j. ℒ. ꝛe iure ꝟ. ipe. l. ij. ar. ij. q. vj. §. biduuz. i fi. ⁊ hic exp̄sse dz. ar. ꝫ.

g ¶ Sñie. ñ ip⁹: ꝛe q̄ mētō facta ē. i. ꝛe purgatō/ ij. q. iij. offeratur. ne p̄tēda: ħ alterius late i pecuniaria cā fm q̄ dz i calu.

h ¶ Tartari. sic. ff. ꝛe re iud. l. ij. ſi. ſ. ꝛe app. oblate. Contra. ff. ꝛe re iudi. iij. §. si qs ꝓdēnat⁹. Sol'. q̄ dz hic. ⁊. c. oblate. ⁊. ff. e. l. ij. intelligit ñ ex iusta cā ꝓrogat vel eñ artat tp̄us quadrimestre: lex ꝫua q̄ u/ ter nulla causa assignata artat tempus: quod facere nō debet vñ tūc tempus supletur a lege.

¶ Excedat. sic. ij. q. vj. §. sunt q̄ꝛ. ⁊. §. ab executore. ⁊. ℒ. q̄ꝛ appel/ latō. nō re. l. ab executōe. ⁊. s. ꝛe of. ꝛe l'. sup q̄nū. §. nos eñ. Dz q̄/ liter excedi modū: q̄ aut facit q̄ mādat: ⁊ tūc nō excedit: aut facit aliud: et tūc nulla est sñis sua. vñ ñ ē necē appellare. s. e. c. j. q̄ no seruat formā mā/ dati. s. ꝛe resc̄p. cū de/ lecta. ⁊. j. ꝛe ꝓb. vti. vl' mutu. examinata Sol'. iudex pōt exce/ dē modū faciēdo: q̄ mādat ⁊ pl⁹ aggḡuan/ do illū ꝑ quē fit execu/ tō: ⁊ tunc tenet sñia. vñ necia est appellatō. Itē i alio cāu si vēdi cauerit pres iudicis ℒ. ó execu. rei mō. si vt ꝓpons. ⁊ tūc sñia nulla ē vt ibi. Itez si obijcat excōicatio. xj. q. iij. cū excōicato. s. ꝛe excep. cū inter. ⁊ in ꝛecre. anno. iij. pia cō/ sideratōe. Itē si inno/ uatō facta eēt post rei/ udicatā: tunc mutat ordo executiōis. ff. ꝛe re iud. l. iij. §. si ex ꝑ/ uētōe. Itē si velit pre/ uenire tp̄s q̄drimestre ff. e. l. iij. §. si qs ꝓdē/ nat⁹. Itē si male im/ ꝓparet sñiaꝫ. ff. ó ap. ab executore. Item si obijciat q̄stio falsi. s. e. ꝛe ꝛecetero. ℒ. si ex/ fal. instru. iudicari. et ī. ó falsa. sup eo. Itē si fiat exceptō ꝓ quaꝫ retro nullū fiat iudi/ ciū. s. ꝛe ꝓcu. in nr̄a. Itr. ꝫ. ff. mā. diligenti ī ꝓn⁹ vbi dr̄ q̄ excessit mādatuz: aliud q̄dem facere videt.

¶ Itē. absolut⁹ exceptio ꝛe re iud. impedit li. pi. s. vt li. pi. c. vl. vñ ñ tene/ baꝫ lite ꝓtestari ꝑsbr iste si b⁹ oppositisz vt dicit ꝛere. ꝓdicta q̄ ī/ cipit exceptiōis. b.

l ¶ De causis. Dr̄ q̄ testis ōbeat assignare cāz sui testimonij: vt. s. ꝛe testi. cū cām: vbi ó cās mandat inquiri ⁊. iij. q. iij. §. item so/ lam. aliter ei nō gue/

rendaz ad hoc vt emptor possit agere ꝛe euictōne. ff. ꝛe euic. hoc in/ re. ⁊. l. se. ad hoc potest dici: q̄ iudex potest apponere causam q̄ ipsiz mouet. si tamē no apponit bene tenet sñia. ſ. eo. cum berto⁹. ī fi. ⁊ hic vbi nō sunt apposita. ī cā vo appellatōnis bene debet appon/ sa quare revocat ꝓz sententia: vt per hoc prioribus iudicibus non

lādi: sed nec executōem ipsius sñie: ideo conuenit retardari: lz ad hoc agenduz quadrimestre tempus regulariter sit statutū q̄ id artari potest nōnūq̄ a se/ rente ī medio: ⁊ etiā progari: ⁊ q̄ ab initō ipōte r̄cipit terminū breuiorez: iputare sibi pōt: ⁊ dz cum ex hoc videat amplius be/ neficiū contēpsisse: vnde talⁱ nō audietur appellās: nisi forte ad uersus euz mod⁹ executōis cano nicus excedat. ¶ Item ꝛecano cācell'. ⁊. c. cañ. lunó.

Sicut nob ītimastis: cum cā q̄ īter. h. subdya. ⁊. h. p̄sbēm sup. v. modijs frumēti vertebat ipi subdy. p annos sin/ gulos exoluēdis vob cōmissa fu/ isset: ⁊ restitutōem sibi fieri po/ stularet subdi. supdict⁹: aduer/ sari⁹ se ad hoc ñ teneri rndit cū alia vice sup hoc ꝙrētus fuerit ⁊ sñialiter absolutus: quod ostē ꝛe volunt duorum testimonio ex quoꝝ dispositōne constitit q̄ magister. a. aucte epi lunó. ipz absoluit ab impetitōe subdya. memorati. Ceruz q̄ testiomū ipsorum quasi nude platum fue/ rat: cuz ꝛe causis que iudicē mo/ uere solent ad sñiam proferen/ dam nihil dixerit: q̄d tenēdum sit se. dixistis ap. cōsulēdā. Cuz autem ī pleriſq; locis ī q̄bus co/ pia prudentum habeꝫ: id moris existat: q̄ omia que iudicez mo/ uēt non exp̄mant ī sentētijs pfe/ rēdis: vobis taliter respōdem⁹ q̄ cum ex ꝛepositōibus testium

nitur ad veritatem. xxiij. q. vi. occidit. nec sufficit testi. dicere se scire nisi assignet cām scie sue: cuz multa sint genera sciēdi. xxij. q. v. hoc vī. quod ver ē: si testis interrogatus fuerit. si vo interrogatus non fuerit: bñ valet dictum eius licet fuerit nude platum: vt hic. arg. ff. ó no. op. nū. ꝛe pupillo. q̄. q̄ opus.

m ¶ Exprimant. Dz nūq̄d iudex teneat assignare cām q̄ ipm mouet ī sñia ꝓferenda. ar. q̄ sic. xxj. di. itanū. ff. ꝛe his que no. mfa. aut p̄ tot. §. ignominie. ℒ. ꝛe iudi. ꝓperandū. §. illo. circa fi. ff. ꝛe cura. fur. si furioso. §. j. q: oportet vt sciat quod mouerit iudex ad sñiam pro/

cūt q̄ ħ erat lis cōtestata coꝝ ꝛelegatis vñ cū videāt facti q̄ dñi litis pñt alij omittē vices suas ad sit' iudicē pcuratōis. Et .C. ꝺ pcu. l. nulla. ꝛ l. necz tutores. l' dic q̄ ħ ñ fuit oppositū: ꝛ tō talis ꝺ facto pcessus fuit. ꝛ hodie stari ꝺz pdictis iuribꝫ. .C. ꝺ iuꝺ. a iudice. ꝛ c. sup qōnū. ꝛ ē exp̄ssum. j. ꝛe app. cū cāz. vñ nō valet hodie quod hic dr.

p Sufficientes. ꝛ tñ admissus fuit p talē pbatōes: ne vtilis opinio pusleret. vt sequit. Et sic ar. colligit ħ q̄ minus sufficies pbatō admittit. Ex pluribꝫ aliis cauſ fuit iste auditꝰ. qꝛ circūuentus fuit iste legatus ex pluribꝫ cāis q̄ i sñia cōtinent. Primo ꝺr q̄ ille erat i possessione iurispatronatꝰ. ꝛ ħ falsum fuit. Itē dicebatur i sñia q̄. t. ꝛefecēt i pbatōe: ꝛ hoc fuit falsum: vt. j. ꝺr. Item qꝛ cā nō fuit sufficiēter instructa ad legatū remissa: qꝛ attestatōes illius t. nō fuerūt remisse ad legatū put ipe mādauerat: vñ manifeste apparet legatū circūuentuꝫ fuisse: b.

q Jure. Sed vidē q̄ ꝓpter hoc q̄ fuit in possessione ptis: qō etiam fuit i possessione ton⁹. ff. ꝛe seru. rusti. p. vna ē via. ꝛ q mimā ptē sibi ꝺi possidet totū possidere vidr. ff. ꝛe acq. pos. possideri. sed nō est ita ꝺ. ꝛe pscp. audits. vbi ꝛe hoc. ꝛ j. ꝛe capellis mona. dilectus. qꝛ pce ptō pēsiōis nec possessionez pbat: nec dñium. ꝺ. ꝛe fide instru. inē dilectos. in fi. et. ff. ꝛe acqui. pos. q̄uis. §. j. q̄a alia ē pceptō pēsiōis ꝛ alia possessio pñtatōis: ꝛ tō errauit legatꝰ i sñia credēs hꝫ sufficē. ꝛ hec pēsio siue cēꝰ pōt pstitui a pōno i fūdatōe eccl'e ꝛe auctē epi. xviij. q. ij. eleutherꝰ. ꝛ. j. ꝛe iurepō. ꝓtea. ij. ꝛ hoc añ pse cratōz eccl'e: post cōsecratōez nō potest ei aliquod onus impōi: qꝛ res cōsecrate nō impōit seruitus: vt. ff. ꝛe seruitu. seruitutes. §. vl. ꝛ qō humani iuris esse ꝛesint. seruitꝰ nō recipit. ff. cōia pdi. cauen. io. ꝛ p talem pceptōem nō fuit i possessione iurispatronatꝰ. cū hic nō fuerit ꝺ fructibus iurispatronatus. ß pter iuspatronatus pōt talꝫ cēsus constitui a pōno i ipa fundatōe. i. c. p. eleutherius. ꝛ c. ꝓterea. Quid intelligat̄ noīe iurispatronatus. colligit. j. ꝛe iurepa. nobis fuit. b.

r Intētōem. s. q̄ fuerat pñtatus a vero patrono: vt dicit i fi.

s Patrono. p hoc pz: q̄ patronus ꝛe obligatōe quā fecit: excepit iuspatronatus: alioqn trāsiisset cuz vniuersitate. j. ꝛe iurepō. ex lr̄is. ar. ff. ꝛe ꝓtrahē. emp. i modicis. sic ꝛ in fundo vēdito acceduant seruitutes ꝛ alia iura. ff. ꝛe cōtrahē. emp. si aqueductus. ꝛ l. se. ꝛ l. vlia. ꝛ sic tūdus totalis transit cū vniuersitate. ff. ꝛe fun. ꝺ. l. j. Sed alia rō est in emptore vel feudatario qui ꝺirectū vel vtile ꝺñiuz habent i re ꝛ aliud i creditore. [qꝛ si ius pñtādi pstitit i fructu: eoipso q̄ creditor vult tali fructu: exonerari ꝛebet quantitas ꝛebiti. .C. ꝛe pig. ac. l. j. ꝛ. ij. ꝛ. j. ꝛe vsu. c. j. ꝛ. ij. Dz talꝫ fructus estimari nō pōt: ꝛ tō nō ꝺiminuit q̄ntatē ꝛebiti. Itē nec alius iuribus vult creditor: nisi hoc ꝓuenēt. ff. ꝺ pig. sed an vic. Itē qꝛ soluto pignore oia iura tollūt. ff. qui. mo. pig. vel hypo. so. l. j. ꝛ. .C. si pig. pignoꝛi datū fuerit. l. j. ꝛ. ij. ꝛ sic pñtatus soluto ꝛebito ēt ꝛe ecclesia remouēdus. qꝺ est ꝓtra illud. xvj. q. vij. inuentū. ꝛ. lvj. ꝺi. satis puersum. ꝛ. j. ꝛe excess. ꝓla. c. vl. Item qꝛ creditor peccat vtēdo pignore. ff. ꝛe fur. creditoꝛ: alꝫ incipit si pignore. lz enī creditoꝛ rē sibi obligatā possit locare. vt. ff. ꝛe pig. ac. creditoꝛ: tū fructꝰ cōputabit sibi i sortē. j. ꝛe pig. cū cōtra: licet enī i vēditōe oia iura transeant. ar. ff. ꝛe offi. pfec. vbi. l. j. i versu. cū vbē nr̄az. §. iij. nō tñ i obligatōe generali veniunt que specialiter nō obligarent. ff. ꝛe pig. obligatū one. ꝛ. l. se. ff. ꝛe pecu. q̄ peculiū, ꝛ .C. q̄ res pig. obli. pos. l. j. ar, cōtra ista. s. q̄ fructus nō ꝺiminuāt sortē: qꝛ seruitus q̄ cz inutil' est. ff. ꝛe seruitu. l. ei fundo. sed iuspatronatus bene trāsit cū vniuersitate: nisi specialiter excipiatur. j. ꝛe iurepatro: cū glm. ꝛ c. ex lr̄is.

a In causis. in similibus. ꝛ sic patet q̄ diffinitiua sñie principis trahenda est ad consequentiam exquo alij similiter iudicare ꝛebent. sed interlocutoria non. .C. ꝛe legi. l. iij. circa finē ꝛ. l. si imperialis. ar. contra q̄ interlocutoria vim legis habeat ff. qō me. causa. metū §. sed quod pōt: aut: quod verum nō ē nisi interlocutoria i corpore iuris claudatur ꝛ est simile huic. xvj. q. iij. licet. b.

b Inter monasterium. Causus. Vacāte mōasterio scti leufredi monachi elegerunt quendam ꝛe gremio sui monasterij i abbatem. et dum peterent confirmatōem sue electōis: monachi sancti antonij se oppositerūt dicentes illam electōnez eē cassandā ex eo q̄ ꝛe monasterio scti antonij fieri ꝛebuisset ōre ꝺpoē. eps illaz ꝺistulit pfirmare. tandē sup hoc causa fuit cōmissa quibusdam iudicibus ad pentōnem monasterij sancti leufredi: coram quibus iudicibus partes litez contestate fuerunt: et processum fuit in causa: ꝛ testes recepti fuerunt: demum monachi sancti antonij ad alios iudices litteras impetrarunt: continentes q̄ primi iudices erant eis certa ratione suspecti: vnde proposuerunt quasdam exceptōnes friuolas contra illos quas cum iudices admittere nollent ipsi appellauerunt iudices vidētes: q̄ prime littere non reuocabantur per secundas: processerunt in causa non obstante appellatione eorum ꝛ confirmauerunt electōnem factam per monachos sancti leufredi. vnde occasione appellationis predicte ꝛelata est causa ad dominum papam coram quo obijciebatur contra sententiam: q̄ lata erat a suspectis iudicibus: et q̄ causa fuerat alijs iudicibus ꝛelegata: ꝛ post appellatōnem allegabant etiā sententiam. que prius lata fuerat p eis sup questione ipsa dominus papa audiuis hinc inde ꝓpositis qꝛ constitit ei: q̄ secunde littere nō reuocabant primas: tum quia cause suspitōnis friuole fuerant que ꝛebuerunt ꝓponi ante litis ingressum: ꝛ ideo renunciasse videntur eisdem Et quia nec ꝛe processu nec ꝛe priuilegio se. ap. fecerant mentionē que si fuissent expressa: litteras nullatenus habuissent: confirmauit sñiam a primis iudicibus latam non obstante sñia que allegabatur: qꝛ nec fuit ostensa omino pape nec primis iudicibus: que etiam si fuisset illis ostensa: nihilominus contrarium statuissent: ea postposita qꝛ nō valebat. si autem valebat ꝛ non opposuerunt eam: eis imputet cuius lites pretextu nouorum instrumentoꝛ non ꝛebeant instaurari: ꝛ electo saluo iure ꝺyocesani munus benedictōis exhibuit.

c Lins. §. ꝛe excep. pastoralis. iij. q. vj. §. exceptō. ꝛ .C. ꝛe iuꝺ. ap. tissim. ꝛ. l. cū specialis. ber.

d Subeūdo iudicium. Quicūq̄ habet plures exceptōnes ꝺilatoꝛias ꝺz primo opponere illam ꝛe iudice suspecto. illa enim procedit naturaliter. vt patet supra ꝛe pba. quoniam ex ordine verboꝝ: vt ibi dictum est. si enim primo opponeret exceptōem contra personam aduersarij. puta q̄ ipse sit excōmunicatus post litteras impetratas: qꝺ modo non est admittendus ꝛ sentēa p ipso ferat: sic approbat pdictā iudicis: vñ ipsum postea reprobare nō pōt. iij. q. iij. §. ītē si qs testibus. ꝛ. iij. q. viij. cuius i agendo. qui enī alijs ꝛetensionibus vsus ē

nō pōt redire ad istā. vt. ff. de iudi. ß & si susceptū. & ꝓterea spāliū caueꝫ de hac exceptōe: q̄ vsq; ad. xx. dies ꝓponāt. iij. q. iij. §. offeraē. et si iudex absens sit quē volo recusare illud debeo prestari. C. de iudi. cū spāl. Dz ꝫ vī q̄ hoc q̄ nō ꝑsenserit iudicē. dz em̄ qs dederit fideiussorē stādi iuri. adhuc pōt iudicē recusare: vt. iij. q. iij. §. offeratur

Preterea vidē q̄ excōicatiōis exceptō vel de falsitate rescripti nālit ꝑcedat: q̄ nisi rescriptū teneat: nō pōt in dex aliq̄ iurisditōe vti. ff. de iurd. c. j. Item si aduersarius erit excōicatus: nō pōt eligē arbitros ꝓ iudicis recusatōne vel etiā alios iudices eligē. vñ videt q̄ ꝓmo inḡrat de rescripto siue de excōicatione aduersarij. anq̄ ad alia ꝓcedat. Sup hoc dicit q̄dā sicut. t. q̄ si omissa exceptōe de iudice suspecto ꝓpo fuit al's: siue succubat: siue obtineat: nō pt postea redire ad eā de suspecto iudice: q̄n ꝓ hoc videt tacite appbare ꝑsonā iudicis ex quo cōsensit litigare sub ipo. Et. cōtra. ff. de offi. dele. ꝓtum. & c. insinuāte. & j. de his q̄ fiunt a ma. p. c. ex ore. vbi ar. plura inuenies de hoc. b.

renūciasse videt: tū etiam q̄n ō puit. ap. se. & ꝓcessu negocij cora ꝓmis iudicibꝫ nihil i secūdis lris dicebatur. qō si fuisset expl sum: obtinere mūme potuissent: non obstante snīa. que ꝓ monasterio sancti. a. dicebatur fuisse plata: que tamē nobis ostensa nō fuit: cū si ꝑdictis iudicibꝫ fuisz ostēsa: ea post habita ꝓtrarium statuissent: alioquī eā obijcentibꝫ iputet: cū sub ꝓtextu nouoꝝ instroꝝ lites nō debeāt instaurari: factū porō iudicū ratū & firmuz habemus: & eorum sententiaz confirmantes: electo a vobis nos ipi munus benedictōnis saluo iure dyoc. curauimus exhibere. ℣ Bē epo. deca no & cācell. ꝑisien.

SEborta. int̄ meldē. epz & monasteriū actrabatēse

Sup ipsius monasteriꝫ subiectōe materia questiōis: & ꝓcuratoribus ptiū litigātibus cora nob: qs ꝓ cōfessionez ptis aduerse cōstitit eundem epm quasi possessionem obediētie in eodem mōasterio habuisse ipsum restituendum decernimus ad eādē. Cerū q̄ puit. anno. pape. pe. n. libertatē monasteriꝫ plenariā expmebat: ōcāo suesiō. & suis cō iudicibꝫ dedimus in mādatis: vt epō i q̄si possessionē obediētie restituto: nisi contra priuilegiuz ratōnabile aliquid obijceret et ꝓbaret: sup subiectōe mōasteriꝫ sibi silentiū imponere ꝓcurarēt & infra. Judicibꝫ aūt causaz instructā remittētibus qs cognouimus efficaciores epi ratōnes subiectōem eidē adiudicauim̄ memorati monasteriꝫ: vt ibidē

tractat snīa. ff. de re iudi. impatores. & C. de trāsac. sub ꝓtextu. nec exceptō peremptoria locū habet post snīam nisi appellatū sit. C. sen. rescinon pos. l. ij. & ff. si instru. cum iohes. Itē iure minoris subuenit ecclesie in hac exceptōne. ff. de in integ. resti. c. j. & c. audītis. sed hoc nō fuit petitum. Itē non pōt opponi snīa si fuit ostēsa iudicib: & ipi eā reprobauerūt: veluti nullam. j. c. pr. ff. de compen. quod i diem. §. j. Itē etiam in alio casu tenet snīa ꝓ res ꝓs iudicatas. si qō sit an sit iudicatū vel nō: & si ut dex ꝓnūciat iudicatum nō esse rescindit prima snīa. ff. q̄ sen. sine appresci. l. j. i pn̄. dē i alio casu tenet snīa ꝓ res ꝓs iudicatas: vt i negocio publico. ff. de re iudi. impatores. & in alio casu. ff. de iureiur. admonēdi. Itē vbi verē piculuz aie tenet snīa ꝓ prima etiaz si nō ostēdat snīa in iudicio. ff. eo. c. latoz. & c. consanguinei. vin. Sed videtur q̄ iniuria facta fuit istis monachis qui obijciebant sententiam: quia nō fuerunt admissi isti monachi appellauerūt a iudicibus qui tulerī sententiam. Sed i causa ſappellationis vt dictum est: potest opponi exceptio peremptoria omissa i prima causa. ergo isti debēt audiri in ſua exceptione. Jo. dicit q̄ hec dicere. loquitur in eo casu: cū scit aliquis se habere exceptionem rei iudicate: & fraude & dolo eam omittit volens fatigare aduersarium suum: al's si ignorabat hanc exceptionem sibi competere: bene potest eam tunc opponere quandocunq; da tunc non retractatur secunda sententia: immo nulla pronuntiaē. Hoc q̄ dicit Johes non colligitur aliquo modo ex ista littera vel in dicta nec prodest. Unde dicas: q̄ non audiuntur monachi: vt obijciant sententiam: etiam si vera fuerit. quia monachi appellauerunt a iudicibus ante sententiam occasione litterarum: que non valebant auctoritate q̄rum volebant post litem contestatam iudices recusare ꝓm q̄ satis patet per hanc dicere. in pn̄o et in parte dicta colligitur: vbi hoc expresse dicitur: q̄ monachi isti appellauerunt. quia iudices nō admittebant recusatōnes: & quia dicebant secundas litteras valere. & ita recesserūt contumaciter non expectata sententia: & talis appellatō nulla fuit sed a snīa diffinitiua non fuit appellatum: nec etiam poterant: quia cōtumax nō audit appellans. ij. q. vj. §. sunt quor. ū & hec ē causa quare nō admittunt: & imputent sibi qui nō opposuerunt snīam coram iudicibus si valebat: & quia bñficium restitutōis nō petierunt: quia admissi fuissent: vt dictum est. §. & qō dicit snīa cōtra res prius iudicatas nō tenet locum habet quādo i iudicio allegat & ostendit snīa: tūc si iudices nolunt admittere snīam: dum tamen teneāt sententia & iudicant cōtra primam snīam: nulla est ipso iure. nec est appellare necesse. & sic loquit. ij q. vj. §. diffinitiua. ℣. dē si snīa fuerit dē. & C. q̄n̄ quo. nō ē necesse. l. j. & ibi Jo. intelligit aliter hanc dicere. & illam legē. vt. ff. dixi. Dz tu intelige hāc dicere. & illam legem vt diximus: & ita plana lra erit: & ita intelligit Vincen. vt i pn̄. istius notule. Et ita sive scienter sive ignoranter eam omiserunt nō potest postea opponi exquo nō est appellatum. & tunc ꝓtextu nouorum instrumētoꝝ nō instaurant lites finite. Preterea hic nō fuit ostensa snīa dño pape: sed allegata fuit tm̄: nec etiam fuit ostensa primis iudicibus.

SEborta. ꝓ pfessionē. Nota pfessionē ꝓcuratoris dño ꝓiudicare de hoc dictū ē. ff. vt li. nō ꝓfes. c. j.

b Possessionē. hoc ō dicit: q̄ incorpalia nō possidentur: ß q̄si. ar. ff. de ꝑscp. si diligēt. & ff. de cā pos. cū ecc'a. & ff. de vsucap. sequit. §. si viam. & ff. de acqui. re. w. l. si seruus. §. incorpales.

c Restituto. Nota q̄ licz cā liberat' sit ꝓiudicis l' tamē q̄stio possessionis ei ꝓiudicat: vt hic patet. & C. de or. cog. l. vl. §. fi. agebat episcop' possessorio de quo constitit per confessionem partis aduerse. vñ papa mandat ipsum restitui pentorio: sed de hoc non ꝓbauit episcop' coram

e Renūciasse. ar. q̄ tacite siue ipo facto renūciat quis iuri suo. sic ff. de offi. dele. gratum. & c. insinuante. & j. de his q̄ fiunt a ma. p. c. ex ore. vbi ar. plura inuenies de hoc. b.

f De priuilegijs. Per que ius eligēdi de suo monasterio se habere dicebant. ff. de consue. cum dilectus. quod nō debuit taceri. ar. ff. de rescrip. cum ordinem.

g De ꝓcessu. nam de ꝓcessu negocij & de exceptōe si qua ꝓponī mē no fieri debet. ff. de ꝓcu. i nostra.

h Nō obstāte snīa: que nō tenebat forte lata a iudice nō suo vel nō seruato ordine iudiciario: vnde sequitur: que si fuisset ostensa contrarium statuissent. b.

i Post habita. exponitur hec lra ꝓ tā. ea habita. i. ea visa. post. i. postea ꝓtrarium statuissent q̄ statuerunt. quasi diceret si iudices illam vidissent: statuissent cōtrarium eius quod fecerunt. q: nō confirmassent electōem: & ideo dicit alioquin. i. si non fuit illis ostensa imputet sibi qui debuerunt ostendē. Sed hec expositō contradicit notule lau. primo posite. vnde ꝑm notulam lau. sic expone: post habita. i. postposita. C. de spoz. l. j. vt sit vna dictō: sic exponit. xxij. q. iij. dicit sara: ibi cōiugalē posthabuit thoz. i. postposuit ꝓ iugalē thoz & accessit ad ancillā. sic. C. de exac. mili. annone. l. ij. i fi. li. xij. quasi dicēt: si snīa fuisset iudicata ōīa illam postposuissent siue sprenuissent & stātuissent ꝓ ipaz sicut statuerunt: q: nō tenebat.

k Alioqn. i. si tenuissent & nō eaz opposuerunt imputetur eis. vel alioquī. i. si nō fuisset postposita siue sprета: q: snīa tenebat imputatur eis: q: aliquo modo ꝓtextu nouorum instrumētorum. i. reperto rum de nouo sententia nō retractabitur: & iste est verus intellectus: & hec expositō ꝑbatur. j. c. pr. ℣. numerum. & ff. de neg. ge. si autē. §. j. & ff. de compē. quod i diem. §. j.

l Nouorum. i. de nouo reptoꝝ. j. c. pr.

m Cōfirmātes. & ita tenet hic snīa ꝓ res ꝓs iudicatas: q: b mādati eā omiserūt pō snīaz ea vti ñ pōt: q: ꝓtextu nouoꝝ instroꝝ nō re-

papa: ꝙ ꝑs aduersa ꝑ ꝓuilegiū īno. vñ mādat papa īpom silētium epo
misi ꝯ ꝓuilegiū aliud ꝓbet: ⁊ ita q̄ obtūet ī ꝓpetate obtūet finaliter ī possessiõe. lz alter ꝓbet ꝛe possessiõe. ſ. ꝛe cā pos. cū dilect⁹: ⁊ hoc cū vtro q̄ in dicto actū ē. Dz q̄re papa ñ tulit sñiaz ꝑ mõasterio cū ꝑ ꝓui. īno. ꝓbatū eēt q̄ erat liber ⁊ exēptū ⁊ ex pte epi nihil oñsuz eēt ꝯ ꝓuilegium et actū eēt ab epo petitorio ⁊ possessorio. ſ. ꝛe cā pos. cuz eccl'ia. Rñ: epꝰ coꝝ papa ꝓsecut⁹ fuit tñ possessoriuz petẽs iducias ad ꝓbandū ꝯ ꝓuilegiū īno. vel ipse ex offico suo voluit put dẽ epo: al's ñ recte ꝓcessisz papa: vł si possessorio tñ actuz fuit: abbas petijt eãz ꝓmitti q̄tũ ad petitoriũ: cũ ꝑ ꝓuilegiũ intentiõ eꝰ ꝓbaret q̄ melꝰ videt.

d ¶ Prosequt. ar. ꝺ ꝓtestatiõe ꝓmittẽda. ſi. ī. ꝺ vna. inf dilcos. ī fi. et. ix. q. iij. saluo. ſ. ꝛe elect. cumana. §. j.

e ¶ Mirum. Rñsio tacite q̄is. Dicẽt aliq̄s: nõne ꝓuilegiũ uno. ꝛe dunt tueri mõasteriuz: rñdet papa q̄ ñ ꝓm q̄ sequit ī lra.

f ¶ Alexãdro. Qui supꝝ eadẽ q̄e sniaunt ꝑ epo vt hẽ in pte recita: quã sniaz epꝰ coꝝ iudicibꝫ exhibuit ⁊ coꝝ papa ꝺ q̄ ẽ tu mẽtio. b.

g ¶ Reprobasse. Mõ. q̄ instrm dz ꝓbatũ eoꝝ ipso q̄ cũ iudici ofdit tur: ꝓriuz iudicat. sic re stis reprobat eoꝝ ipso q̄ iudex ꝯ eũ iudicat. ar. §. ꝺ oz. cog. cũ dilect⁹. ī fi. ⁊ ff. ꝺ his q̄ no. infa. luci⁹. sic exē q̄ꝺ falsi mouet: ⁊ iudex ꝓtũ iudicat: eã itelligit reprobasse. ¶. si ex fal. instru. j. sec⁹ẽ ī ꝓpẽsatõe: q̄a vbi iudex ñ admittit cõ pẽsatoꝝ pꝰsniam: pt̃ opponi: ẽ si expsse eaz reꝓbat postea opponi nõ pt̃. ff. ꝛe ꝓpt̃. q̄ ī dict. §. .j. ⁊ ff. ꝛe neg. gest. l. si aũt. §. si q̄uncz mõ. ita ẽ q̄ alex. reprobauit ꝓuilegiũ īno. si fuit oñsũ ī iudicõ. sic. §. c. pr. Itẽ ẽ ar. q̄ ipo facto ⁊ sine vbo pdit ꝓuilegiũ. §. ꝺ of. ꝛe'. gtũ. ⁊. j. ꝺ his q̄ si. ja mg. par. c.

b ¶ Rectari. §. c. pr. ⁊. ff. ꝺ re iud. ipatores. ¶. ꝺ trãsac. ſb ex ore. ꝓtextu. ī fi. nisi ī cãu. vt ī. l. pdca. ipatores. ff. ꝺ iurid. admonẽdi. ⁊ sic tollit ꝓuilegiũ ꝑ sniaz. sic ꝑ ꝙuẽtõz. j. ꝺ rect. ex mltiplica. ⁊ ꝑ arbitriũ

i ¶ Um. j. ⁊. a. ꝓsonalit. ī hoc cãu ñ possent ist ſ. nꝰ. pr. cũ oli ꝛmittẽ vices suas. vt. §. ꝺ of. ꝛe'. qm̃ aplica. §. is aũt cui. ⁊ ī casibꝫ alijs q̄ ibi ponũt. ⁊ ī loco ipo dz fieri inqsitõ: vbi mozat illu ꝛe q̄ꝫ vna q̄rit. xlvij. di. ꝛe petro. ⁊. ij. q. j. ⁊ oipotẽs. xxiij. q. j. pudẽda

k ¶ Recipientes. Em forma quã ⁊. xxij. di. illõ. ⁊. §. ꝺ elec. postq̄. bẽs. j. ꝺ accu. q̄liter ⁊ q̄n. §. forma. ⁊. c. cũ dilectus.

l ¶ Dilata. ꝑ hꝰ pz q̄ lz inqsitor ꝺ q̄busꝺ tulerit sniaz ꝺ q̄busdã ñ: ñ tõ expirat officiũ eꝰ: q̄n ꝺ aliꝭ possit ꝙnoscẽ ⁊ pnũciare. idẽ ẽ ī ordiario ff. ꝺ volũ excep. apꝺ. §. itẽ q̄rit. ⁊. ff. ꝺ neg. gest. sin aĩ. §. pe. al's ĩcipit. l. nã ⁊ si fuꝰ. ī arbitrio idẽ ẽ: nisi dictũ sit vt ꝺ oibꝰ sit' pnũciet: ⁊ si tũc ꝛe q̄busdã pnũciauit: nihil egit ⁊ ꝺ nouo pt̃ pnũciare. ff. ꝺ arbi. q̄ tũ.

m ¶ Lue nõ ꝓtestata. Nec excepto efficax ñ ẽ: q: ī inqsitõe pt̃ pcedi li. ñ pt̃. vt. §. vt lite ñ ꝓtest. q̄n freqnt̃. §. sunt ⁊ alij. si ꝓuinciã se absentz. tũ citari dz ⁊ exponẽda sunt sibi oia q̄ cõtra ipm obijcunt̃. j. ꝛe accu. q̄liter ⁊ q̄n. §. ꝛebet. ⁊ hoc intelligit cũ aliq̄s psequit inquisitoꝝ: sed cũ ex officõ tñ inqrit ibi ꝓpue cõtestari nõ põt. b.

n ¶ Cõspiratoꝝ. q̄ nullo mõ recipiẽdi sunt. j. ꝛe symo. ꝑ tuas.

o ¶ Nec oñsis: ⁊ illõ ei ñ ꝛebuit ꝛenegari. imo oia q̄ sibi obijciunt ⁊ dicta testiũ sunt dãda eidẽ. j. ꝛe accu. q̄liter ⁊ q̄n. ij. §. si vo. ⁊ ita tã ex hac cã q̄ ex ꝓcedẽti tenuit appellato papa tũ renuit se ad illũ articulũ ꝛe ꝙspiratõe. q: ꝛe alijs ei ꝙstat.

bẽat tãq̄ dyoc. eps ptãtẽ: ita tñ vt nullũ ꝑ b ap. sedi ꝓiudicium generet q̄ minꝰ si voluerit suam iusticiã pseq̄t. Nimiꝝ si pfati in no. ꝓuilegiũ alexãdro fuit ī iudicio pñtatũ: ⁊ ipe tulit sniaz ꝯ illud itelligit reprobasse. Si vo ñ fuit coꝝ eo exhibituz: ꝓtextu ꝓuilegij ꝛe nouo repti ꝓdicta ñ dz sniã rectari. ¶ Dẽ. s. marie ī cagiualł ⁊ secrete abbatibus.

¶ Um. j. ⁊. a. canõici. s. di oñ. rem. ex pte q̄rundã canõicoꝝ eiusdẽ eccl'e nr̃o apostolatui reserarit: q̄ abbas coꝝ su per dilapidatõe. ꝓurio. symonia ⁊ q̄busdã alijs erat multipliciť ifamat⁹: nos catalañ. epo ⁊ eius collegis ꝛedimus ī mãdatis vt ad ecclesiã psonaliť accedentes tã in capite q̄ in mẽbris corrigerent corrigenda: ⁊ statu erẽt q̄ statuẽda viderẽt; et infra. Judices aũt abbatis ⁊ canõicorũ iuramẽta recipiẽtes abbatẽ ab admiſtratõne ipsius ecclesie ꝑ sentẽtiã remouerunt: correcti one mẽbroꝝ dilata quã tunc ñ poterãt expedire: a qua sniã cũ pcurator ꝓdictus ad nostrã audientiã appellauerit; proposuit dictã sniam reprobãdã; tum q: iudices lite non contestata ī ipo negocio processerunt: tum q: iuramenta conspiratorum cõtra ipsum recipientes ꝛepositioni-

bus coꝝ partibus minime publicatis nec ostẽsis eisdẽ ad sententiã ꝓcedere presumpserunt: ⁊ infra. Quia vo ꝛe conspiratõnis articulo nobis nõ potuit fieri plena fides: mãdam⁹: q̄ten⁹ si vobis constiterit: q̄ illi ꝙspiratores fuerit: quoꝝ ꝙstat a iudicibus iuramenta recepta; qõ abbas ꝓbare voluit coraz eis ⁊ eoꝝ dicta iudices secuti tñmodo: cuz ꝑ alios ea ꝓbata nõ eẽnt sniam ꝓtulerunt: nos irritãtes ꝓcessum eorum ī negocio iuxta predictã formã comprehensã in ꝓximis litteris: ꝓcedatis. Si vo eos ꝙspiratores fuisse nequierit cõprobare; vel licet ꝛe hoc ꝙstaret: appeat tñ illos nihil super his ꝛeposuisse; ꝑ q̄bus idez abbas fuit amot⁹ vel etiã si aliq̄ sup his ꝛeposuerint: ea tñ per aliorum dicta fuerãt sufficiẽtez ostẽsa: ꝓcessum ipoꝝ iudicũ ꝙfirmetis: q: licet aduersus abbatez ñ ꝛebuerit conspiratores admitti iuramenta tñ ipsoꝝ ꝛe veritate dicẽda sup statu ipius domus rẽcipi potuerũt. vt ꝑ ipoꝝ dicta sup alijs fides possit hẽi q̄ abbatẽ minime contingebãt ꝑsertim cũ tũc probatũ non eẽt eos conspiratores fuisse.

¶ Dẽ. h. ꝺ castro guarti.

¶ Um te ab. e. iuriaꝝ actõ ne ꝙuento: eoq̄ diceres equum

p ¶ Cõspiratores. q̄ ei malo zelo mouent ad testiũ iuraz admitti ñ oñt. j. ꝺ accu. cũ oporteat. ⁊. j. ꝺ symo. per tuas. j. ⁊. xj. q. j. conspiratõnũ. ⁊. c. ꝓuratiõnũ. ⁊ hic.

q ¶ Juramẽta. ß ñ vł q̄ sufficiat hꝰ nisi hoc fuisz obiectũ coꝝ iudicib⁹. et q̄ abbas ꝓbare voluẽt vt dicit̃ ista. Itẽ nec sufficiẽ q̄ fuerit obiectũ ⁊ q̄ obtulit se ꝓbaturu: nisi ⁊ mõ ꝓbẽt ꝙspiratores ⁊ ita ñ cassat sniã nisi ꝓbet q̄ cã expõita sunt vera. sic. ſ. ꝛe testi. ex pte ade. vbi ꝺ hoc. Dz ꝯ. j. nꝰ. pr. ī ꝓposita. Dz illud solũť i. c. ex pte. Et ẽ h ar. q̄ exceptõ q̄ ꝓbiť ꝯ psonã testis. obijcie da ẽ ⁊ ꝓbãda añ sniaz nisi ꝑ iudicẽ steť vt h̃ satis inuť. sic. ſ. ꝺ exce. ꝛemicz. vbi ꝛe hꝰ

r ¶ Secuti. sic pz: q̄ ñ sufficit ꝓbare ꝓuratoꝝ ł ꝙspiratoꝝ ł falsitatẽ testis ł vltr̃: nisi ꝓbet iudicẽ secutũ fuisse dca falsoꝝ seu cõspiratoꝝ testiũ seu instroꝝ. ¶. si ex fal. instru. falsã. ar. §. ꝛe testi. sicut.

s ¶ Cõstaret. Ex hoc patet: q̄ ꝙ appellatiõz non reuocanť: nisi es que minus legitime facta sunt: vt. §. ꝛe testi. spo. audita. ⁊ ẽ mirabile: q̄ sniã tenz lata post appellatõnem legitime interpositã et vbi causa legitima ⁊ probabilis oꝙsita fuit quod est cõtra illud. §. ꝛe offi. ꝛele. su

per qũstionũ. in fi. sed appellatõ ista licet fuisset legitima prima facie: q: causa sufficiens erat: tamẽ nõ ꝓbauit: q: ꝛebuit ꝓbare omnes testes q̄ contra eũ ꝛeposuerunt conspiratões fuisse vt hic ꝓz: ⁊ sic mõ apparet q̄ appellatõ nõ fuit legitima: vnde nõ reuocať sniã sed cõfirmať. vt. §. ꝛe testi. ex pte ade.

i ¶ Potuerũt. hic vidť. q̄ mun⁹idonei testes admittãť in cã inquisitõis: sicut ī causa cõpurgatõis. §. ꝛe ꝓsump. ſras. ⁊. j. ꝛe pur. ca. cõstitutus. sed hoc tõ ẽ: q: ꝛe facto suo agit̃: q: ⁊ seruꝰ respõso creditur cũ ꝛe facto suo interrogať. iij. q. iij. §. itẽ seruꝰ rñso. Sed nonne alij ꝛe eccl'a q̄ forte sunt idonei: pñt illos repellẽ cũ sint crimiosi: nec ꝛe beãt ꝓpter q̄ criminosos: põt dici q̄ sic. Et q̄ hic dz: q̄ tales admitti pñt: intelligo non q̄tum ad plenam fidẽ faciendã. sed ad ꝓsumptõez q: ⁊ si dicta ipsoꝝ ꝛebiluent̃ in aliquo. nõ tamẽ euacuanť in toto ⁊ sic cum alijs admiculis ꝓbabunt. j. ꝛe symo. ꝑ tuas. in fi. Vel põt dici q̄ preiudicať alijs qui hucusq̄ tolerauerunt eos: nec aliq̄ꝺ crimen obiecerũt eis. j. ꝛe accu. nulli. hoc tamẽ ver ẽ. q̄ ꝓtra extraneũ nõ possent induci testes ꝺ ecclesia: nisi eẽnt idonei. xxiij. q. ij. sup ꝓuenna. ⁊. ij. q. j. ꝛeus oipotẽs. 10. Et ꝓterea eo tpe quo recepti fuerit

nõ ꝙstabat eos ꝙspiratores fuisse. vt hic ī fi. dicit.

c ¶ Um te. infamia. Victõ eñ inuniarũ ifamat siue ciuiliter siue criminaliter agať. ff. ꝛe his qui nꝰ. infa. athletas. §. vltimo.

Si ḋs cōueniat te actōe famosa si vis vitare infamiā: ꝓstitue ꝓcura tori. ff. de his q̄ no. infa. l. furti. §. si ḋs alieno.

b Mīma. q: nō oīs talia verba sunt ꝓ iniuria habēda: vt si ex repentino aio hoc dixit. ij: q. iij. si ḋs iratus. ō pe. di. j. §. diuortiū. q̄m nec lubricū lingue ad penā facile trahēdū ē. ff. ad. l. iul'. ma. famosi. §. nec lubricū. ⁊ incōsulto calor calūnie vicio cāet. ij. q. iij. §. no tādū. Itē illud reḋrit q̄ sit ꝓra bonos mores. ff. de iniurijs. ubi apud. §. j. ⁊. §. adijcit et ita hēs arg. hic qō ꝓ modico non datur actō iniuriar. sic nec actō de dolo dat ꝓ modico. ff. de dolo. si oleū i fi. ⁊. l. se. ⁊ restituto ꝓ modico nō dat. ff. de integ. resti. scio ul lud. ß actō furti ꝓ modico dat. xiij. q. vj. c vl. ⁊ isti. de rer. diui. §. gallinar.

c Uelum⁹. Si isti erāt clerici: planū est ß ex lra ñ videt. Nō potuit papa talē infamiā si q̄ fuit remouē ij. q. iij. §. notādū. in fi. ¶ Sz si erāt laici: ñ videt: q̄ papa potuerit infamiā ꝓ cuilem iudicē irrogatā remouere: q: q̄q̄ alias de. infamiā tñ abolere ñ possumus. ij. q. iij. §. hic colligit. Sz dic q̄ subsunt q̄ ad talem iurisdictōez dño pape: ⁊ sic planum est.

d Bꝓbādū. innodat⁹. sic. ē de excep. exceptōem. ad fi. vbi de hoc. aliud si occulte. q: tunc nec ipe nec alij ipm tenebant vitare: q: diuinare nō poterāt. j. vt ec. bñfi. vt nrm. vñ cū cōi opinōe liber ⁊ absolutus habeat ⁊ credat: q̄c quid interim facti valet. iij. q. vij. §. iij. v. verū si seruus. ⁊. ff. de offi. ꝓtor. barbarius. C. de testa. l. j. ⁊. j. de iurepatro. ꝓsultatōnibus. ⁊. j. de de. ex. celeb. apostolice. ber.

e Per lras metropolitani. a quo dē excōicatus. ⁊ ita est ar. q̄ lris eḋi credit. ē. de pba. post cessionē: vbi de hoc.

f Ex alia iusta cā. pura q: ipsa electa simpliciter essz excōicata: vel si p symoniā electa fuisset: aut q: inutilis ⁊ insuffīcies esset. j. de ap. cōstitutō. ē. de elec. p inq̄sitōem. ⁊. j. q. j. §. ecce cū bonoris. ⁊. ē. ō eta. ⁊ qua. c. ul. ⁊. ē. de offi. custo. c. j. vel q: non fuit seruata forma. ē. ō electē. q: ꝓter. ⁊. c. cum post petitam: vel q: nō fuisset seruatus ordo iuris: q: nō fuisset lis cōtestata. ē. vt li. nō cōtes. c. ij. q̄ melius videt vt p hoc nō ꝓiudicetur principali negocio. sed tñ ꝓcessus cassēt ē. de elec. ꝑdum. ij.

g Cassata. i. cassa ⁊ irrita nunciata: ⁊ sic pz q̄ retractat sniа si de tegat impedimentuz post sniam. ar. viij. di. veritate. xxix. q. ij. si ḋs ingenuꝰ. Et est hoc ꝓra illa iura. iij. q. vij. §. tria. v. vez. cū alijs cōcor. suus ibi positis. ē. ipma notula. ⁊. j. q. j. si ḋs a symōiacis. Sz aliud incōuenīēs videt: q: retractat sniа quo ad alios iudices q̄ legitimā ꝓsonā hēbant: sic. ē. de offi. dele. cum sup. Jō retractat sniа: q: impedimentū erat notoriū p sententiam publice latam. vnde nulla i eum potuit cadere iurisdictō: ⁊ ita cum sibi ⁊ alijs cōiter causa cōmissa fuisset duo sine ipso iurisdictōem nō poterant exercere. vñ propter ꝓnexitatē reuocatō fit q̄ ad oēs: q: nō potuit tenere sniа quo ad quosdam ⁊ nō quo ad alium: cum illi p se nō habuissent iurisdictionē. si. ff. de ar. pedius. i fi. Ar. cōtra. ff. q̄ cū falso tu. l. j. §. j. ⁊. ē. de elec. cū vinoñ. Item ar. hic: q̄ vile p inutile viciat. ē. de offi. del'. cū sup. ⁊. c. sup questionū. §. si vo. vbi de hoc.

h Itez cognoscens. ⁊ sic patet: q̄ licet sniа siue ꝓcessus cassēt: actō tñ salua remanet. vñ itez cognoscetur ex integro de cā: q: ꝓ nō iudicato habeḋ. si. C. quomō ⁊ quādo iudex. si vt ꝓponis. Hec exceptio excōicatōis i qualibet parte litis pōt opponi: etiaz si fuerit omissa scīēter. ē. de excep. exceptōem. ber.

i Q Uānis. res inter alios. Hec regula: res inter alios acta: alijs non nocet habetur. C. res inter alios acta. l. j. ⁊ in ipsa rubrica. ē. de fi. instru. inter dilectos. ⁊. ē. cum sup. ⁊. C. qui res iudi. non no. l. j. ⁊. ij. hec regula fallit in multis casibus. s. cum cause sunt connexe. lxxxj. distī. tantus damel. ⁊. iij. q. vj. hoc quippe. et infra de accusa. ad penōem infra de purga. ca. c. pe nul'. in his enī res inter alios acta alijs nocet. Itez in causa libertatis. ff. de sta. homi. i genuum. Item in causa filiationis. ff. de libe. agnos. l. j. in fine. et. l. ij. ⁊. iij. in pricipio. Itē res inter alios acta alijs prodest: vt in querela inofficiosi testamenti. ff. de inoffi. testa. papinianus. §. memminisse. hic res inter alios acta prodest fisco. Item i re indumsibili. ff. si seruitus ven. loca. si fundus Item in re cōmuni cū pupillo. ff. quēadmodo. iterū amit. si cōmunez ⁊. ij. q. vj. §. diffinitiua v. quandoq; plures. et infra de ap. c. penul'. et in his tribus concordā tijs res acta inter alios ꝓdest alij ⁊ vbi res cōmunis ē cuz fisco. C. de cōmu. re alie. l. ij. Itez fallit i casibz hic ꝓtēs: vbi iudicat alij per sacruz alterius: puta si actō vl' ꝺfensio ꝓmo loco ꝓpineat ad aliquez ⁊ ipse scienter patiat' sequentē expiri de illa re intelligit iuri suo renū

dam ipsa cassata ō ipsius electi one custodis iterum cognoscatis. G Regoꝛ. nonus.

O Uānis regulariter alijs ñ noceat res inter alios iudicata ei tñ q̄ cū sibi ꝓmū de ea re actō vel ōfensio competebat substituit sequētē agere. ac illi etiā q̄ passus ē eū a q̄ cāz habuit expiri: est preiudicium generatum H Bem

O Uobꝰ iudicibꝰ: vt accepim⁹: diuersas sniаs pferētibꝰ si ex iurisditōe ordiaria ꝓcesserūt: tenet ꝓ reo nō ꝓ actore sniа: nisi i causa fauorabili: puta matrimonio. libertate. dote seu testamto ꝓ ipo fuerit ꝓmulgata. Si vō ex delegata ptāte vēq; pendet sniа ex arbitrio delegātis. Nō si ex cōpromisso neutra debet habere vigorem.

De appellatōibus. recusatōnibus ⁊ relatōibꝰ

L Exā. iij. exoñ. epo ⁊ decano lunō.

ſ .iij.

criminali epi fm ꝙsdã: qr nõ valet ibi snia: nisi oẽs pcordãt. vj. q. iij c. j. ⁊ sicꝫ eps criminalit. ¶Cũ vo iudices eẽli numero discordãt i snia: puta vnus ex vna pte et alius ex alia: vl duo ex vna ⁊ duo ex alia: locũ hz ꝛcre. pñs. si ꝙ sunt ordinarij ⁊ pdicto mõ discordãt: tenet snia p reo: vt hic dicit: qr pmptiora sunt iura ad absoluẽdũ ꝙ ad pdemnã dũ. s. ⁊ pba. ex lris. et s. ⁊ fi. instru. int dilectos. in fi. ⁊. ff. ⁊ act. ⁊ obli. arrian⁹. nisi in ꝙ tuor casib⁹ hic cõtentis Primo fauore mrimonij. vt. xxij. q. j. si ꝙs accep. t. ⁊. j. ⁊ ꝛspõ. i pu. punebat. ⁊ liberta te autẽ hẽs i pdicta ⁊cre. ex lris. circa fi. ⁊. ff ⁊ re iudi. iter pares. ⁊ testamẽto hẽs. ff. ⁊ inofficio. testa. si ps iudicãtũ. Illꝰ casus ⁊ vte i ducit fauore vxis vt ḃ dicat: qr mulieribꝰ multuz fauoris ꝛbet i vtrobus suis. j. ò. vꝰ. dinõ. resti. inp. j. ò pig. ex lris: et sic isti quatuor casus ꝓpter fauorẽ excipiuntur.

l ¶Ex delegatis. i delegata iurisdictõe secꝰ ꝙ i ordinaria: qr vtraq; pertet a supiore. vt. ff. ⁊ re iudi. duo iudices. in cõpmisso vo neut valet vt. ff. ⁊ arbi. diez. §. si plures. Sz q ẽ ratõ diuersitatis ꝛre snia ordinatioꝛ teneat ⁊ nõ delegatoꝛ: ḃ pẽdet a supiore ⁊ snia arbitroꝛ nulla? Dicas ꝙ i ordinaria iurisdictiõe nõ ẽ supior ad quem recurrat nisi lex mortua: ⁊ tõ lex vo lunt sine alio remedio: ꝙ talꝭ snia teneret pro reo i fauorẽ ipsius. Jn delegatis põt hzi recursus ad delegãtẽ vt ipse approbet quam viderit cõprobãdã: ⁊ tõ fmãet ipẽdẽri. i snia arbitroꝛ nõ ẽ ꝙs supior: nec hz iurisdictiõz a lege: ⁊ ideo

a ¶Jlecti filij. grauem. ꝓpter quaz ꝛbẽt ꝛponi archiepõs q nõ ꝛtulit appellatõi. ij. q. vj. ꝛcreto.

b ¶Post appellatõem. que si legitima fuit snia suspẽdis vl interdicti postea lata nõ tenuit. j. ⁊ sen. ex. p tuas.

c ¶Si eidẽ. i. si canonici appellãt añ cõdẽpnem extantẽ: suspensa erit excõicatõ. j. e. ꝓterea. ij.

d ¶Per idoneas. hoc soluz sufficeret sine fama loci p duos vl p tres testes. s. ⁊ testi. licet.

e ¶Jfamã.. fama p se ñ sufficit. iiij. q. iij. §. itẽ sepe fit: ß cũ alijs admiculis. puta cũ teste vno aut alijs legitimis. ar. s. ⁊ pba. cũ cãm. ⁊. s. ⁊ plump. illud. ⁊. c. iij. ⁊. s. ⁊ testi. ꝓterea.

f ¶Factas. post appellatõem pmissa a pore.

g ¶Distulerit. vltra sex mẽses: si eis elapsis cõcessiões facte fuissent valerẽt: qr ꝓas ad archiepm est translata. j. ⁊ pcs. preben. ⁊ ec. non va. nulla. ⁊ ita p negligentiam pdti quis iꝰ suum. sic. j. ⁊ iurepat? qm. ⁊. c. cum ꝓpter discordias ⁊ ꝓpter culpam. s. ⁊ elec. cũ i cũctis. et c. cũ vinton. ⁊. c. qr ꝓpter.

h ¶Jnter cetera. appellatõz. ¶Generaꝭ appellatõ nõ valet: vt ḃ pz nec etiã spãlis: nisi cã pbabiꝭ sit exposita: ꝙ ñ admissa tenet appellatõ. j. e. vt ꝛbitꝰ. ar. ꝛ. j. e. ꝓsuluit. ij. vbi appellatõ generaꝭ valet? So. ibi. Et ẽ ar. q nõ valet i genere: valet i specie. ff. ⁊ pac. si vnꝰ. §. pacta. ⁊. §. illõ. ⁊ ẽ ar. qõ nõ licz i genẽ hz i specie. ff. cõia põto. i tradẽdis. ff. si ꝙs cau. ß ⁊ si ꝙs. §. questũ. Ar. ꝛ. s. ⁊ of. ordi. si sacerdos. ⁊. j. ⁊ ꝓben. relatum. Jtem a futuro grauamine non est appellandum vt hic patet: nisi a grauamine cõmunato vl illato. j. eo. cũ cessante nisi apparuerint alia iudicia, vt. j. e. consuluit.

p a ¶Jnram. i sua neḉtia. appellatõ eiñ nõ ẽ inẽta: vt sic iniḉtatis vinculũ ß oppssoꝛ leuamẽ. j. e. cũ spãli. §. porro. ⁊. ff. ⁊ mmno. pfecti ptono. ⁊ sic iuramentũ nõ est iniḉtatis vinculũ s. ⁊ iureiur. quãto. ⁊. xxij. q. iij. inter cetera. Jtem no. q vtenduz est aliquo ad eũ vsum ad quem istud fuit instituti. xxij. q. ij. is aũt ⁊. xlv. di. licet. ij. ⁊ s ⁊ transla. inter corporalia. et. j. eo. suggestum. i fi.

k ¶Cadinus. a correctione eiñ non appellatur. j. eo. reprehensibilis. ⁊. c. cum speciali. in fine. ⁊ supra ⁊ offi. ordi. licet: nisi excedat modum in corrigendo. j. eo. ⁊ ꝓpore. ⁊ supra ⁊ offi. ⁊ le. super questionum §. nos autem. sic appellatur ab executore cum modum excedit supra ⁊ re iudi. q ad consultationem. i fi. a quo alꝭ appellari nõ potest. j. eo. nouit. et ij. q. vj. §. sunt quorum. v. ab executore. ⁊ ideo nõ admittitur appellatõ a correctione. quia fit ad penitẽtiam ⁊ extra formam iudicij. arg. xxvij. q. j. si homo. xlv. distinct. cum beatus: nec admittitur recusatõ. j. e. cuz speciali. in fi. et hec locum habẽt i oibus regularibus. vt in constitu. cum speciali. i fi.

l ¶Personas. ꝓfixerit. et sic appellãs põt sibi statuere terminũ ad appellationem prosequendam. et iudex eodez mõ. j. e. oblate ⁊. j. c. ꝓ. ⁊. c. ad hoc ⁊. c. puenit. j.

m ¶Tu eidem. Vic

ditoꝛ tuozum ad remediũ appellatõis cõuolauerit nõ iõ minus eũ iuxta tenoꝛẽ mãdati qõ i pdicta regula ptineẽ: ⁊ institutõem ordis corrigas ⁊ castiges.

¶Dẽ notificeñ. epo.

¶Personas ecclesiarũ: ⁊ infra Si ꝙs ad nostrã audiẽtiã appellauerit: ⁊ appellatõni sue plixum terminuz pfixerit tu ei diẽ infra quẽ ap. se. ꝓuenienter possit adire: assignes: ad quã si venire ptẽpserit: tu illũ extunc iudicõ tuo sup his q i qstiõe vertunt: sine cõtradictõe aliq; staze ꝓpellas. Si autez quisq; ap. sue prefigat terminũ cõgruẽtẽ: nec tamẽ cãm ad diẽ ap. fuerit ꝓsecutus: ipsuz nihilominus extũc snie tue sicut ꝛ alio diximus ap. re. parere ꝓstringas. ¶Dẽ remeñ. archiepo.

¶Cum sit romana: ⁊ infra j. t. duxim⁹ rnd̃ẽdũ: q si añ snias vel postea fuerit appellatũ hmõi appellãtibus annus idulgeẽ: aut ex necessaria et euidenti cã biennium: nisi forte iudex a quo appellatuz fuerit fm locoꝛum distãtiam ⁊ psonaruz et negocij qualitatẽ. recisi⁹ tps

statuẽ dies ad psentandum se iudici. j. c. se. qñq; statuitur ad iterarripiendum. j. c. pcenit. ij. ⁊. s. n⁹. pri. cum causa. qñq; statuẽ terminus a lege annus vel ex iusta causa biennium. j. c. pri. Terminum vo statutum a parte vel a iudice neutra pars potest preuemire j. eo. sepe. ⁊. c. oblate. terminum a lege potest vtraq; pars preuenire dum tamen ap. ellatus vbiose non preueniat appellatẽ: vt. j. e. oblate: ⁊ ꝛ termino dato a lege potest intelligi. j. e. ex insinuatõe: vt dixit io. quod non est verum: vt ibi dz.

n ¶Extũc. i. p⁹ terminũ elapsuz: ⁊ pcedẽ põt ac si emptone vocatꝰ. nõ venisset. j. e. sepe. ⁊. j. e. ꝓsuluit nos. i fi. ber.

o ¶Cum sit romana. indulgeẽ. ij. q. vj. si quis appellat. et. ℒ. ꝛ ep. ap. aut. ei q appellat: ⁊ si iusta cã intenerit: biẽnũ idulgeẽ vt ibi dicitur. alꝭ non vareẽ. j. e. cõstitutus: imo. ⁊ triennium datur. j. e. ex ratione.

b ¶Distantiam. omnia ista sunt consideranda ad moderandũ tps s. locoꝛum distantia. lxij. di. cum longe. ⁊. xxij. q. ij. vbicunq; ⁊ qualitas psonarum ⁊ negocij. ff. ⁊ dam. infec. qui bona. §. vlt. ⁊. l. se. ⁊ l. si finita. §. ij. ⁊. ff. ⁊ iudi. l. nonnunq;. ⁊. ff. ⁊ re iudi. l. ij.

c ¶Recisius tps. Ar. q iudex põt abbreuiare inducias datas. a. l. sic. ff. ⁊ re iudi. l. ij. ⁊. j. e. oblate. ⁊. s. n⁹. pr. q ad consultationem ar. contra q non possit. xxvij. di. ⁊ his. ⁊. ff. ⁊ re iudicata. l. iij. §. si quis condemnatus. ⁊. iij. q. iij. ⁊ inducijs. immo arbitrio iudicis ista videntur cõmitti. ar. v. q. iij. si egrotans. iij. q. ij. si eps. ff. ⁊ indi. nõnunq;. So. induce que dantur a lege vel canone seruãde sunt nisi iusta causa interueneriꝭ: quare sint abbreuiande: ⁊ tũc cõmittitur arbitrio iudicis: vt hic. ⁊. ff. ⁊ ver. ob. cõtinu⁹. §. ij. ⁊ hoc magis potest arbitrio iudicis discerni q̃ aliqua locutõe expssum. ff. ⁊ solu.

ratuz. ꝛ. ff. rem ra. hꝫ. quo eñ. §. iulian⁹. ꝛ. ī. ō vna. apl'ice. ꝛ ita ex causa hoc faciendum est. ē. ri. pri. q ad ꝓsultationem. ꝛ. ff. de re iudi. l. ij. ꝛ. ē. de dila. c. j. quedaz tñ inducie sunt statute in iure que diminui siue mutari nō possunt nec augeri: vt est tp̄us decem dierū datū ad appellandū. Item etiam tp̄us infra qō peti debet in integꝝ restitutio: ꝛ etiam ter minari. s. quatuor an noz: vt. ij. q. vj. ante noz. ꝛ. C. de tempo. in inte. resti. l. vlti. de hac materia dictū est ē. de dila. ꝓterea. Sz nūquid est istud ita in telligendum simpliciter vt iudex possit diminuere ō anno appella tōis: vt appellans te neat causam appella tionis finire infra mi nus tp̄us ānо vel bi ennio? Quidaz dicūt q bene pōt iudex im ponere hāc necessita tem appellanti: vt ip̄e debeat finire causam appellatōis quātū est in se. sed si remanerz p iudicem vel aliā in stam causam: non est ei imputandū. ī. e. ex insinuatione. ꝛ. ij. q. vj. anteriox. §. ad hoc et sic intelligūt quod dicit: nisi iudex forte recisius tēpus fuerit moderatus infra qō finiat causam suam. Veruꝝ dicas: q iudex nō potest istud tēpus abbreuiare q̄tum ad hoc vt appellans tene atur cām finire infra tp̄us statutū a iudice imo annū integrū ha bebit vel biennuz ex iusta causa ad finiendum cām: quo elapso rata manebit sn̄a: vt h̄ dicit. ꝛ. C. ō tem. ap. l. vl. sed p tanto dicit iudex posse recisius tp̄us moderari: q: iudex pōt ꝓcedere appellante siue terminū statuere illi vt se representet in termino illo coram superiore ad quez appellauit: vt uer arripiat ad p sequendā appellatiōz coram illo ad quem appellauit: q si nō fecerit si lata ē sn̄ia: potest illam mandari executioni: q: statum tenet ac si appellatum nō fuisset: sed si appellauerit ante sn̄iam postea ꝓcedat in causa: quia terminus talis tunc obtinet vicem peremptorij. ī. e. sepe. ꝛ. ē. ti. pri. cum causa. et. ē. c. pri. ꝛ q̄tum ad hoc solum pōt iudex recisius tempus moderari. Si vero nullum terminuz statuit appellatus: tunc habet annum a lege: ꝛ iudex tunc per totum annuz non potest ꝓcedere ad exequendam sententiam vel super principali anno elapso potest: ꝑm q potest cuz terminus statuitur. et hoc satis colligitur. ī. eo. reprehensibilis. §. j. et. c. consuluit. j. in fi. ꝛ hoc sta tuitur ꝓpter maliciam appellantium qui malicioſe appellant causa impediendi executionem vel processuz iudicis. ꝛ per hoc ei consulit contra quem appellatur. Ber.

d ¶ Si vero a grauamie. Causa grauaminis ꝓbabili allegata: que si ꝓbata esset legitima. al's nō audit. ī. e. vt debitus.

e ¶ Ante litis. Hoc potest intelligi cū appellatur sup aliqua exceptō ne dilatoria coram iudice. ī. e. ex pte. et etiam post. ī. e. sup eo. ꝛ. ij. q. vj. nō ita: secus ꝑm leges: vt ibi. Ber.

f ¶ Passim. i. q̄cunq; etiā grauamine nō exp̄sso: et sunt illi canōes ij. q. vj. ad romanam. ꝛ. c. se. si quis placuit. ꝛ. ē. vt li. non ꝓ. accedens. j. hodie necesse est allegare cām ꝓbabilem. que si esset. tē. quecunq; sit causa. ī. e. vt debitus. ꝛ. c. cū speciali. §. porro.

g ¶ Hec solent. ꝓprie sumpto vocabulo q: appellatio nō fit nisi a iudice. ē. de offi. dele. sup q̄onum. §. nos aūt. vel put dicitur appellatō continet querelam inique sententie. ff. de muno. ꝑfec. pretorio. loquitur ergo de appellationib⁹ quas aliqui q̄q; faciunt cum dicūt: ego appello te ad curiam vel venias ad iudicem: vt faciat mihi iusticiā sed ille non tenetur ire: vt sicut renunciatō facta ipsi domino in foro fuerit moderat⁹: infra qō si is q̄ appellauerit: cāz ap. nō fuerit p secutus: tenebit sn̄a. Si p⁹ sen tentiā appellauerit: ꝛ a cā sua ce cidisse videtur: nec amplius su per eodem negocio audiet appel lās. Si vo a grauamine ꝛ añ li tis ingressum fuerit appellatum hmōi audiet appellās: q̄m sacri canōes etiā extra iudiciū passiz appellare permittunt: nec solēt hmōi dici appellatōnes sed ꝓuocatōes ad causam. Si autē añ sn̄iam quis appellauerit: cogit illius stare iudicio: ad quem no scitur appellasse. Preterea si ra ptor sit vel violētus rētor ali ene rei qui appellat: huiusmodi appellatō facta ī iudicio apō ec clīasticas ꝑsonas solet audiri: nisi forte mānifest⁹ raptor vel fo rnicator existat. sic ille quē abstē et irreqsitū apostol⁹ excōica uit. Item eidem.

Ad hec si ī vna cā q̄s appel lauerit: ꝛ pendēte appel. aliq̄d crimē committat: vel pus ꝓmi fisse dicat: vel mō etiam accuse tur aut cōueniat de alia re sup qua nō sit apellatū: ꝛ illā ꝓferi cōtigat ad audiētiā iudicis a quo in alio negocio appellauit: eum pōt si voluerit tanq̄ suspectū vitare: alioq̄n debebit e⁹ sta re iudicio maxie si su⁹ ordinari us iudex existat. Item.

Si duob⁹ coraz suo iudice litigātib⁹ alter ad nīaz al ter ad sui iudicis audientiā sup eodē negocio appellauerit: ꝛ ille q̄ ad suuz iudicē appellauit: ad diē ap. veniēs se ad eū appel lasse ꝓponit: eo tacito q aduersa rius eius ad audiētiā ro. pō. ap pellarat si legitīe citat⁹ nec venit nec rīsalē misit: aut etiā al's pa rere cōtēnit: tenebit excōmuni cationis sn̄ia in eum ꝓ contu macia ꝓmulgata: nisi iudex co gnouerit eū ad audientiaz ro. pon. appellasse. Deniq; qō que ris: si a ciuili iudice añ iudiciū vl' p⁹ ad nīaz audiētiā fuerit ap pellatum: an hmōi appellatio nō teneat. ħ ī re ipa debet fieri. ff. de no. ope. nū. l. de pupillo. §. si q̄s forte. vl' dicas: q loquit de appellatōnibus q̄ fiūt ex iudiciū ab aduersario: ne faciat aliq̄d i p̄iudicium appellātis sup eo ꝙ quo appellat: ꝛ tales appellatōes quasi ꝓuocatōes sunt ad cām. ꝛ talibus appellatōibus est deferēdū. ī. e. bone. ꝛ tales appellatōes faciunt clerici frequēter int se ꝛ ī electōib⁹ ꝛ ꝓ aliis negocijs ecclesie. ē. de elec. cōsiderauimus. et c. bone. ꝛ. c. auditis. et ī. ō his q̄ fi. a ma. par. ca. c. j.

h ¶ Ante sentēciaz post litis ingressum: vt differat a ꝓcedenti v.

i ¶ Cogitur. sed nō vi detur q sit compellen dus. C. ō appel. eos. in fine. vbi dicitur q nemo compellitur prose qui appellationem: imo potest penitere. ij. q. vj. §. si quis libellos sed debet compelli alter nanue. ī. eo. consulunt j. ꝛ. c. sepe.

k ¶ Audiri. infra eo. ꝓ uenit.

l ¶ Manifestus. id est notorius. ī. eo. perue nit ad nos. in notorijs eñ non admittit appel lato: vt ibi.

m ¶ Irreqsitū. Arg. q ī notorijs nō ē aliqs vo cād⁹ ius. arg. ij. q. j. ō mānifesta. xj. q. j. statui mus. arg. ē. xij. q. ij. ī digne. ꝛ nemo est excōi cand⁹: nisi legitima ad monitōne ꝓmissa. ī. de sen. excom. sacro. dic q nō fuit req̄sit⁹ ꝓ edictuz ꝓmptorū ad iudiciū admonuit tamē eū ad pn̄iaz: ꝛ q: crimē notoriū erat: ñ vocauit eū: q: nec expediebat exquo nolebat se corrigere: vel irrequisitum illa vice vel req̄sit eum p apolline discipulū suum.

n ¶ Hec. suspectū. ī. eo. ꝓposuit. Sed videt q nō possit eum vi tare tāq̄ suspectū: q: nō pōt hoc ꝓtendere quasi habeat cuz of fensum. ff. apud eum a quo appel. l. vna. ꝑm leges nō recusant iudices ira indistincte: tamē si aliquod crimen enorme inteꝛ ꝛ manife ste cōmittat: nō poterit ip̄m vitare. ī. e. ꝓposuit. ꝛ. c. ꝓterea. j. cū sit ei⁹ ordinarius. Sed quid fiet tunc de causis al': sup q̄bus quemlt pēden te appellatōe? episcopus tunc delegabit causam alij: sicut fit cum al's tanq̄ suspectus recusat. xj. q. j. quemt. ꝛ. ī. e. cuz speciali. ꝛ. ē. de fo. compe. si q̄s cōtra clericū. ber.

o ¶ Duobus. ad nostram. quod fieri potest omisso quolibz me dio. ij. q. vij. metropolitanum. argumen secus ꝑm leges. ff. de ap. imperatores.

c ¶ Ad sui iudicis. Hoc potest intelligi dupliciter: vt litigarent coram archidyacono: ꝛ alter ad suum iudicem scilicet episcopuz appellauit: alter ad papam vel coram episcopo: ꝛ alter appellauerit ad archiepiscopum qui suus iudex est ꝓ appellationem: ꝛ alter ad papam qui omnium est iudex ordinarius. infra de sn̄ia excōmunicatōnis. ꝓ tuas. ꝛ. ē. de offi. lega. c. j.

d ¶ Tenebit. Sed videtur q non teneat: quia lata est post appellatio nem. vnde non tenet. infra de sententia excōmunicatōnis. per tuas: et iam non erat suus iudex. vnde non potest illum excōmunicare. ix. q. ij. c. j. Item quia vocabatur ad manus tribunal. ff. de re iudicata. con tra pupillum. §. j. Sol'. hic tenet sententia ꝓpter contumaciam. vt hic dicit: quia debuit ire ꝛ allegare ꝓuilegium suum. ī. eo. cum pari ti. ff. de iudi. si q̄s ex aliena. ex quacunq; eñ causa quis vocet: ire de bet ad ꝓtorē. ff. si q̄s in ius voca. l. ij.

e ¶ Misi cognouerit. q̄ si notum illi erat q non esset de sua iurisdictōe non tenet sn̄ia: ꝛ ille nō tenebat venire exquo sciebat iudicē hoc scire. ar. ff. si q̄s ī ius voca. l. ij. q: q̄ scit certiorari nō debuit. ff. de act. emp. ꝛ dē. l. j. i fi. ꝛ. ē. de elec. cū inter vniuersas.

f Mostre tpali. vt. ff. de iureiuran. venētes. ⁊ ff. de fi. instru. cū io. g Credimus. et ita ptz q̄ iurisditio tpalis nō ꝓtinet ad eccl'iaz: nec de ea debet se intromittere in p̄iudiciū iudicis secularis. ff. de iudi. nouit. in p̄n. ⁊ ī. qui fi. sint le. latoz. et. ī. de p̄uil'. c. ij. nisi cū vacat imperiū. ff. de fo. ꝑpe. licet. j. tūc em̄ ꝓter defectū iudicis secularis bene appellabit ad papā. ar. xxiij. q. v. administratores. et. ff. de so. cōpe. ex tenore. Ber.

h Ex ratione. ipse tenetā. Nec im potentia pluribz modis pōt intelligi: vt p ꝓpaz impotentiā: q; fuerunt impediti iusta de cā: vel p iudicē stent: vnde nō putaꝝ eis. ij. q. vj. anteriox. §. ad hoc. ⁊. §. hiduū. et. §. si forte. ⁊. ī eo. ex instructionē. idem eēt etiā si in medio tpe arbitros elegerūt ptes C. de tem. ap. aut. si tñ et in his casibz p̄uatur appellans illesus ipo iure. nec curru tpus nec indiget restitutiōe. Si vo dolo alicuius p̄uati circūuentus appellat: ⁊ appellatiōz nō fuit p̄secutus: tunc currit tps appellatiōis: sed habet recursuz ꝓtra dolosum ad iniesse. ff. de dolo. arbitrio. §. dolo cuius. q̄ si soluēdo nō fuit: restituit appellās ad p̄secutionē sue appellationis ff. de eo p q̄ factū erit l. ex hoc edicto. ff. de dolo. et elegant. §. si dolo. Dicit tñ quidaz: q̄ ilti ad iuꝝ fuerunt būficio restitutiōis: q; illud bonū cuilibz currit ex impedito agere. si ñ potuit habere copiā iudicis: vel q; noluit p̄cedere: vl' quia potuit facē q̄ cōpelleret iudex. C. de temp. ap. l. vl. §. vlt. sed hoc ex ītra nō colligit: vt h. et hic nō stetit p negligentiā iudicis: sed ex ꝓpria impotentia. vñ nō habet hic locū lex illa. C. de tem. ap. l. vl. et ita nota h illud generale: q̄ si p me nō stat mihi nō imputaꝝ. et ipso iure isti fuantur illesi.

i Eminus. post citationem: vel etiā post scientiam ante citationem. ī. eo. suggestum. Ber.

k Ante citatiōz. vel añ scientiam ītraz impetratazꝝ ꝓtra eū. ī. e. suggestū. et. c. ad hoc. sed hodie ista nō habent locū: q; non p̄dest allegare q̄ p̄miserit nunciū ante: etiā si dixerit se sup hoc ītras habere que non sint iudici p̄tate. ī. e. vt debitus. ⁊. ij. q. vj. §. eius qui. Dz quid si ñ misit nunciū: sed in ꝓpria ꝑsona iuit: nūquid p̄cedeꝝ ꝓtra eū si p̄sumatur cōā ordinario vel delegato sup eo p quo iuit? Credo q̄ si non sit qui defendat eū cuz debuerit dimittere: p̄curatorem: p̄cedeꝝ ꝓtra eum nō obstante q̄ iuerit ꝓter hoc: q; et si iam cū litteris reuersus esset nō p̄dest tanḡ ab aduersario iam p̄uentus. ī. e. cum debitus. ⁊. ff. de so. ꝑpe. c. pe. Ar. ꝓtra. ī. e. dilecti. j. et. c. vt nostrū. q; plus est facto appellare q̄ verbo: vt ibi. sed ibi ante iter arreptū litigabant. vñ iter ibi habeꝝ quasi ꝓ appellatione: sed hic iuit ad curiam nulla cā mota vel comminata ꝓ litteris impetrandis: vnde si aduersarij eum p̄uenerit sibi imputet: qui debuit esse diligens ⁊ ipm p̄uenisse. C. dixit q̄ non debet p̄cedi contra ipsum: nisi iuerit fraude vel dolo: tunc enim ꝓter dolum suum nō expectabitur.

n Per eo. appellationē fieri. Hoc pōt habere locū tam añ li. p̄. q̄ postea: vt si añ li. p̄ref. obijciaꝝ aliqua exceptio rōnabiliꝝ que si esset ꝓbata deberet legitima reputari ⁊c. et iudex eā admittere nolit si ꝓter hoc appelleꝝ: iudex vel nō debet p̄cedere vel remouere grauamen. ī. e. vt debitus. et. c. cum cessante. alꝰ renocabit tamē q̄d fecerit de hoc habes multa exempla. ī. eo. ex pte: significauit: significantibz: vbi infinita exempla inuenies sup hoc post lit. cōtest. ⁊ eodez modo pone exemplū. ff. de or. cog. c. j.

b Et principalis cā. ⁊ ita non p̄cedetur sup̄ principali: ⁊ in p̄iudicialibus ꝥ exceptōibus hoc habet locum. plura exempla ponunt. iij. q. xj. §. aliquando.

teneat: tenet q̄dē ī his q̄ sunt nostre tempali iurisditōi subiecti ī alijs vo ⁊ si de cōsuetudine ecclesie teneat: p̄m iuris rigorem credim⁹ nō tenere. ¶ Dē plebāo ⁊ clicis. s. nazarij. de albia.

Ex rōne: ⁊ ītra. Dicꝝ si appellatōz biēnio elapso int̄ positaz a snīa ꝑ vos plata, p̄secuti nō estis: dūmō p̄secutōez ipi⁹ impotētiā vos cōstiterit omisisse: nolumus q̄ iusticie vīe debeat p̄iudicium generare. ¶ Dez vigorieñ. epo.

Emim⁹: ⁊ ītra. Dicꝝ cū aliquā cāz ꝓtigit tibi appellare, p̄mitti. ⁊ aduersa ps p⁹citatōz iter arripuerit ad se. ap. vel medi nō min⁹ potis ī negocō p̄m iuris formā p̄cedere: q̄ si añ citatōz iter arripuerit: nō ē aliq̄tenus p̄cedendū. ¶ Dem.

Vlp eo q̄ solicitudo tua q̄ siuit: p̄udentie tue duxi⁹ rndēdū: q̄ si de aliq̄ exceptōe q̄stio oriaꝝ: ⁊ exinde appellatiōez fieri ꝓtigat eidem exceptōi erit merito supsedendū: et si p̄ncipalis cā sine illa termiari nō poterit: ei nihilomin⁹ supsedeat. Si añt aduersa ps de falsi suggestōne ī ap. p̄tulit: non ē snīa sup̄ lis differēda: ¶ Dē

O Es appellatōibz p cāis mānis int̄positis: volumus te tenere: q̄ eis p q̄cūq; leui cā fiant: nō min⁹ ē q̄ si p maioribz fierēt deferendū. ¶ Dem.

Vlp eo. ⁊ ītra. Sacri canones añ ⁊ p⁹ litis ꝓtestatōnē: ⁊ ī platōe snīe: ⁊ p⁹. singulis facultatē tribuūt appellādi: leges añt sc'lares ap. nisi ī casibz añ snīaz nō admittūt. Jn cauꝝ q̄z ecc'lasticis vbi ap. remediuz tollit: sicut ap. ita recusatiōi nō ē aliq̄tenus deferēdū. Si añt infra certuz tps lis decidenda cōmittitur: extūc terminus incipit currere cū iudices ꝓtigerit lras recepisse. ¶ Dem.

Eruēit ad nos: q̄ cū clici se cōquerant ab aliq̄bz se vulneratos vl' alꝰ eē lesos: q̄ impetūt ap. se. appellāt. ⁊ ītra. Jf. t. mādamus. q̄tenꝰ si eoz excessus publicus nō sit et notorius eos ecc'ia. cē. cōpellas: vt infra cōuenies tēpus ap. interposita p̄sequāt. Si vo publicus est et nō differtur execuō ꝓter suggestionem falsi. b.

f De appellationibus. minimis. minima causa potest dici duorum aureorum: quia pro ea non datur actō de dolo. vt. ff. de dolo. si oleum. in fi. ⁊. l. se. vel etiam. x. aureoz. ff. si cui plus q̄ p legem falcidiam. l. iij. §. q̄uis. vel. l. solidoruz. C. de defen. cum. l. j. vel illa dicitur minima que ad sumptus iudiciales non sufficit. ij. q. vj. anteriozum. §. illud etiam: ⁊ ita pro qualibet causa appellatur: q; ita potest quis grauari ī parue sicut in magno: quāntas cum se non facit: quare introducta sit appellatō: sed iniquum gravamen ff. e. ad nostram. ⁊. ī. e. cum speciali. §. porro. sic etiam ī minima re furtum cōmittitur. xvij. q. vl. c. vl. q; non furtum sed furantis affectus considerat: vt ibi dr.

g Vlp eo. litis ꝓtestatōem. de appellatōe que fit añ snīaz intelligē p̄m illā dec'. ī. e. vt debit⁹. p⁹ snīaz vo idem appellat nulla ex̄pssa: ꝫ sufficit dicē ab iniq̄ snīa appello. ij. q. vj. §. forma. ij.

h Jn casibus. vt. ij. q. vj. §. añ snīam.

i Sicut appellatōi. sicut appellato cā ꝓbabili nō exp̄ssa nō admittit. ī. e. vt debitus: sic nec recusato admittit cā recusatōis ꝓbabili nō exp̄ssa. ī. e. cum speciali. ⁊ melius. ī. e. noum.

k Recepisse. die receptōis nō nūerata. ff. si qs cautōibz. l. j. ff. ō requir. re. l. annus. ⁊. iij. q. v. quisqs. sic dies ī q̄ excōicatōis exceptō ꝓponit: q̄ infra octo dies ꝓbari debet: nō cōputaꝝ ī illē octo diebus s. de excep. pria cōsideratōe. que est inno. iij. ⁊. c. frequens. ar. cōtra. ff. ō ver. obli. continuus actus. ⁊. l. j. §. q̄ pño.

l Eruent. Cōpellas alternative. i. vt vl' p̄sequāt appellatōz ī termio ꝑstituto a iudice: vl' eo elapso cōā eo rndeant: sic. ī. e. ꝓr. ⁊. ī. e. ad hoc. ij. ⁊ sic intellige. s. e. cū sit romana. v. si vo antea's nemo potest compelli p̄sequi appellationem. vt. C. e. n⁹ eos. i fi.

Sine illa. puta pactū de ñ petēdo. p̄scriptō ⁊ p̄sumles.

m Terminari. ff vel q̄ si p̄ncipalis cā possit expediri sine illa q̄ nō obstāte illa appellatiōe p̄cedere possit ī p̄ncipali: ⁊ ita vidēt q̄ teneoꝝ lingare sub illo q̄ etiā me grauant a q̄ appellaui iusta de cā. cōtra illō. ī. e. ad hoc. ⁊. ī. e. ꝓpositum. Saris credēt q̄ vacat hic. ar. a cōtrario sensu: q; cū ī certa rōne me grauauit quō poterit p̄cedē postea me multo. nō vidēt. iij. q. v. quia suspecti.

e De falsi suggestione. hoc intelligit q̄dam: cum ꝓbare nolebat: sed allegabat tñ ⁊ tō nō valet appellatio. Vel dicas q̄ hec exceptō de falsi etiam suggestione non ē admittenda post litis contesta. cum sit dilatoria: ⁊ sic erat lis cōtestata. quia sola sententia erat ferēda. vidēt nō debz differri sententia propter talem appellationem interpositam occasione exceptionis que ab initio fuerat proponenda. sup̄ de re iudi. inter monasterium. ff. C. de fal. l. ij. ⁊. C. de lega. si in fraudē. vbi

m Notorius. ē. eo. cum sit romana. et. j. c. pri. et habes ex hac decre. argu. q excōmunicatus appellare potest. iij. q. ix. reuera. t. ē. de excep. cum inter. Ber.

n Donec passis. In hoc casu cū iniuria est manifesta. primo debz satisfacere q̄ absoluat. j. de v. sig. ex pte. j. et. c. cum olim. si. j. de sen. excom. prochianos.

c Onsuluit. nō est aliq̄tenus sic. ē. e. c. pri. t. c. cū sit romana. in fi.

b Notoria. notoriū dicit tribꝰ modis. j. de coha. cle. t multi. c. vlti. vbi de hoc.

c Cogere. sub alter natiōe: vt vel psequā tur appellationem in tmino statuto: vel eo elapso nō deant coram eo: vt. ē. c. pri. et. c. cū sit romana. t. j. e. sepe. t. c. ad hoc. ij.

d Uggestuz. in vocem appellationis. ar. ℞: q aliquis possit appellare in abūtia iudicis. ar. ē. de ali. iudi. mu. cā c. j. quia exquo quis scit: appellandū est. ij. q. vj. biduū. t. C. q̄. et q̄n. iudex ab eo. et. ff. q̄ appel. sit. l. j. §. si aduersus. vñ videt q si eps meus vellet me excōmunicare: et absens appellem: si ferat sententiā nō tenet tamē in hoc casu teneat quia ignorat me appellasse. et ideo nō punit per capitula. ij. q. vj. decreto. t. xxiij. q. iij de illicita. lau. et est ℞ ar. q talis appellatio valet: dūmodo nō fiat malicioſe: ℞ hodie non valet appellatio talis. j. e. vt debitus. et. c. cum speciali.

e Si quis. dephensus. Sed q̄s pbabit istum malicioſe appellasse: aduersarius q hoc obijcit. ff. de pba tio. ab ea. et. l. in exceptiōibus: q: qui fraudem allegat: eam probet. ff. de pbat. quotiens. §. qui dlo. ipso facto videt q sit pba ta malicia.

f Epistolam. ē. eo. memoramus. t. j. e. ad hec sicut asseris.

g Remouenduz. ē. eo. ad nostram. et. j. eo. cum speāli. §. porro. Quod em̄ plusum est ad pcordiam: nō debet vergere ad noxaz. xlv. di. luc. ij. et iuris occasio ad iniquū dispendiū trahi nō debet. C. de vsuca. p emptore eū qui. t. j. de pbit. q nonnullis. in fi. de rescrip. nōnulli. Ber.

h Ppūtiam. absolū. ad cautelam: sic. ē. de testi. veniens. in fi. et istud sepe fit: licet excōicato de iure nō teneat. j. de sen. ex. p tuas. et. c. venerabili. t. ē. de offi. del. cum contingat. xxiij. q. j. audiuimus. si. ff. de remis. l. vna. C. de ingenuis. l. ij. et in quodam decre. Inno. iiij. solet a nōnullis.

i Contra appellationem. s. legitimā. Vnde nō tenuit excōicatio: qđ ex eo patet: quia de facto fuit absolutus. Vnde cessare a diuinis nō de-

but. j. de sen. excō. p tuas. t. c. solet a nōnullis.

k Eū statuz. sic. j. bone. t. ē. de of. del. sup qōnū. i si. t. ij. q. vj. appellatōe interposita. t. ff. nihil inno. appel. pen. l. vna. et. ē. de iurisdi.

Veniētes. t. ē. de elec. cū inter canonicos.

c Um teneamur. reformare p seruū eius turbata possessio pt recuperan absente dño. C. si p vi vel alio mō. l. j.

m Pretermisso. t sic videt q in eo tm articulo sup quo appellat exemptus est a iurisdictione iudicis sui ordinarij j. e. ppositi. t. ē. e. ad hec. t pterij ex ill de cre. colligit. t ad hoc ē ar. ff. apud eū a q̄ ap. l. vna. vñ pōt possessiōez illā reformare: nec per hoc intelligit renuncia re appellatōi: vt hic pt. In delegato sec⁹: q: ex quo appellat ab ipo ex legitima cā nulla remanet ei iurisdictio. j. e. vt debit⁹. vñ si rediret ad delegatū: renūciare intelligit appellatōi. ē. de of. del. gratum. ē. de testi. cū venisset.

n Onsulunt. gnālis. Dic admittit gnāl appellatō. cōtra. ē. e. c. ij. vbi nō admittit: sm q dic hic i vna cā solvit contra. ibi loquit de gnāli appellatōe q̄ sit i qualibet cā. ℞ nec istō tenet: q: cā pbabil sp ē exponēda: aliter nō admitti tur appellatō siue generalis sit: siue special. j. e. vt debit⁹. t. c. cū speciali. §. porro.

b Um parati. promulgaut. ppt pñacia: vt. xj. q. iij. cessū. t. ē. e. si duobꝰ.

c Regis. ar. q excusaret eū auctas regis: si i legatōe regis fuisset⁹ fuisset. ar. xviij. di. si episcopus. lxiij. di. salomitane. t in aut. q. oport. epi. §. istō. col. j. xxiij q. vlt. si vobis. ar. contra q non excusat. xxiij. q. viii. quo ausu. et ca. reprehensibile. xxv. q. j. omne. et. xij. q. ij. quicunq; militū. Solu. si mandatum regis preuenat mandatum cuiuslibet prelati post omnium papam tunc regi obtemperandum est: si ab ipso teneat regalia. xxiij. q. viii. §. ecce. Et si papa vocat eum postea exemplo Petri relictis omnibus regalibus sequatur: papam. Vnde iste etiam si ibi fuisset debuit venire ad cardinalem: exemplo Petri q̄ vicē pape gerebat. xcvij. di. c. vl. xcvij. di. c. j.

o Suus nūcius. ar. q simplicia nūcio credēdū ē etiā i alterius preiudicium. ff. de re. eo. qui sub tute. vel cura. l. magis. §. illud. ar. ē. de of. lega. prudentiaz: quia dicitur ibi: p certum nunciū litteratorie testimonium: t vni testi i alterius preiudiciuz credit nō debet. ē. de testi. veniēs j. t. c. licet. nūcio tamē publico iurato fideliter exequēti officiū suū bñ credit circa citatōes. aliter nō crederet. ar. ē. de psump. illud. ē. de p̄scrip. ad audiētiam. t ar. p̄dicte. l.

notoriꝰ: ap. obtētu ñ p̄mittas: q̄n eos excōicatos ōnūcies: ipos q̄ facias sic excōicatos cautius euitari: donec passis iniuriā satisfaciāt: t cū lr̄is tuis ap. se. ꝓspectui r̄pnētet. ℞ De archiepo tole.

Onsulunt nos. f. t. t infra. Cō. t. duxim⁹ rndēdū: q si aliq̄s māifestū sit t notoriuz vtorē alt̄ius ōtinere aut iniecis se man⁹ violētas i cl̄icū appellauerit: eoz appellatiōi nō est aliq̄ten⁹ deferēdū. Dz cū mlta dicāt notoria q̄ nō sūt: puidere debes ne q̄ dubiū est p notorio videaris hre. Illos aūt q appellāt a pnīa tua: cogere debes infra tps quenies ap. inspositā psecq̄ aut iupcio tuo ꝓap. re. parere. ℞ Dem.

Uggestū ē auribꝰ nr̄is q cū oppssi ad p̄sidiū ap. se. recurrūt: t appellatiōe fcta iter arripiūt: aduersarij eoz ap. inspositā ꝓgnoscētes: nec ad pnīaz nr̄am accedūt: nec r̄salez transmittūt: cū aūt senserit illos nr̄as lr̄as reportasse. i vocē ap. prūpūt t iter ad nos arripiūt veniendi: vt sic eoz sollicitudinē a q̄ bus ipetunt eludāt. Tue psul. t. r. vt si quis dephēsus fuerit ℞ ex fraude vl malicia facere: ap. eius ñ deferas: neq; ob id cām tibi ꝓmissaz tmiare postpōas: q: decre. epl'am q̄ tales muniri vident ñ ad dēmendā cuiusq; iusticiā: ℞ ad r̄mouendū guamen nos feciſſe cognoscas. ℞ Dem eboracen. archiepiscopo.

Ppūtiam nr̄am. r. p̄sbīo veniente epo tusculano. t

p. scte susanne carō. tuā t ipius cāz ꝓmiss⁹ audiēdā: q ad obiectionē tuā lz. r. p̄sbr nō eēt excōicatus de iure ó facto tñ fecerūt eū absolui. Jōq; mādamus q̄tenus p̄dictū p̄sbrm p eo q post excōicatiōz ꝑ ap. factā diuina cantauit: nlit̄aten⁹ inq̄etes ℞ ad euz statuz reducas oīa in q̄ erāt dpe ap. emisse. ℞ De cātu. archiepo

Um teneamur: t infra. Qm̄ nos ꝓsulere voluisti: vtq; si eoz possessio q̄ ad audientiā. n. appellāt: turbata fuerit tibi eā sibi liceat refoꝛare eo de q̄ appellatio ē inꝑposita p̄missa. p. t. rñ. q si exinde ad te q̄rela puenerit: id ordie iudiciario tibi licebit. ℞ Dem epo t archidia. bonoñ.

Onsuluit: t infra. Cōsul. v. t. r. q si genālit ap. q̄s i terponeret ab oi guamie qđ sibi posset ptingere hmōi ap. tenere nō dz. Si vo ab aliq̄ iudice sup oi guamie: qđ in vna cā sibi possit iferri: q̄nq; generalit appellatio sit inꝑposita: appellationi tñ ei⁹ est ab eodē iudice deferendū. ℞ Dem zamorien. episcopo.

Um parati eē⁹ tuas petitiōes admittere. j. diac. cardō. olī ap. se. le. ꝓposuit q cū ad ei⁹ vocatiōez ptēpsisses accedere: i psonam tuā excōicatiōis sniaz ꝓmulgauit: t infra. Cūq; em̄ canōic⁹ beati iacobi firmit asseuerarz: q i legatiōe r̄gis eēs t iō ñ potuisses ad vocatōz p̄dicti car. accedere: cardō. ej asseruit: q ñ in legatiōe regis: ℞ in salamātina ecclesia te suus nūcius

Obtentu appellationis. ⁊ sic duplici defensione defendebat iste: auctoritate regis et p appellationez: q nemo phibet pluribz defensionibz vn. ff. de excep. nemo, ⁊. s. de pscrip. anditis. Preterea si appellato tenuit ⁊ cardinal fuit illu appellasse: nia cardinal nō tenuit. s. e. si duobz. Una re g papa nō admittit talē appellationez: q: nō pstabat q appellasset. vel q: iusta fuisz appellatō lz allegaret: ⁊ potius de buit credi cardinali ⁊ nū cio q illi q hoc mādabat, ⁊ prea debuit ire ⁊ allegare priuilegiū suū ff. de iudi. si qs ex alterna. ⁊. s. e. si duobz. ma xime si in vna legatione innemebat. ff. de iurisd. om. iu. l. vl. argu. a cōtrario sensu.

f Ostensurus. g qre papa mādat q veniat ad curiā cū cardinalis excipiat ꝫ eū: vt vi per id qd dic in pncipio q paratus erat petitiones illi⁹ admittere. g p exceptiōez repelli tm debuit nō punit. s. de or. cog. c. ij. Cardinal nō excipiebat ex simplr: imo renunciabat dño pape cōsumacie sue ⁊ excōicationez sue vt inde puiret et pellerer a petitionib⁹ suis tanq excōicatus: qre papa ipm nō audiuit ꝑ excōicationez ⁊ p pter priuacionez ⁊ ptemptu sedis aplice vocat ipm ad aplicam sedez. ꝫ. de accu. vemens. in fi.

Hec, ⁊ postea appellāt. Sed qre nō ꝓsequit pcise eam stare iudicio eccl'ie sm q iurauerūt: nō ꝫ appellūt q: grauabant alit nō admittit hodie appellatio. ꝫ. e. vt debitus: ⁊ nō ꝫ vi deferre iuramtū: cū ex iusta cā dimittat illud. ff. q sa trisda. cog. l. viri.

h Infra. xl. nō artat ad hoc nisi sm q visuz fuerit indicā: vt. s. e. cū sit romana. Ber.

i Iter arripere. Die pfigitur terminus ad iter arripiendum: sic. s. eo. psonas.

k Prosequendam. Contra. ꝫ. e. c. pr. sed solui ibi.

l Uestioni. referendū. s. c. pri. ꝫ. ibi iusta de cā appellauit: hec causa sbterfugij: vt ifra dicit: et littera solut pra. vl sic intellige diuersitate istaꝝ decr. ibi iurauit stare iudicio eccie: q: ꝑpter priuacionē fuerat excōicatus: ⁊ licet appellet ex cā pbabili: iudicio stare intelligit q: facit qd ius sibi permittit. ꝫ. e. vt debitus, ar. ff. indi. sol. l. cū apō. ff. rem ra. ha. l. iij. §. fal⁹. h erat excōicatus p aliq delicto in quo iacebat q: forte idē debebat ydonē aliquis: ⁊ sup h⁹ iurauit stare mandatis eccie: g statim añ mandatū vl mādato facto: q illa viterius dimitteret incōuenies appellauit: tali appellationi ñ est aliqtenus deferēdū q: pudicat iuramto suo: et h⁹ satis pt colligi ex ipa ifra: vbi dicit appellationi que iuramto eius debeat derogare: q: sine iuramto tali appellationi nō est deferendum: p quā in sua iniquitate remaneat. ꝫ. c. pr. et. s. e. pfuit. ⁊. c. cum sit romana. in fi. Ber.

m Reducēdus. sic. ꝫ. de sen. ex. sacro. Usus fi. s. de of. or. ad repmēdā. in fi. Sz nūquid iterū debet recipi iuramtū ab eo standi mādato eccl'ie cū iam sit deierauit? Lay. dixit q sic. ⁊ est ar. op. s. de ma. ⁊ obe. cum in eccl'ijs. ar. ꝫ. xxij. q. v. quuli. ⁊. vj. q. j. dcunqz. ⁊. s. de pjump. ifras sed ibi nō admittit ad iuramtū vt possit testificari p aliquo in obpro brij ipoz qui puri sunt. sic. s. de testi. testimonij. Itē. ar. ꝫ. ij. q. vij. nō pr. sed illud intelligit añ penitear. T. dicebat: q alia cautiones debeat ab isto recipe pter iuramtū. s. fideiussoꝝ cautioz vl pignoraticia inueniss⁹: ⁊ infra. Nos vo attendentes: q te non decuit ptenere obtētu ap. ad vocationez venire legati: pcipim⁹ q̄ten⁹ vel in pona ppria vl p nuncios idoneos apte pspectui repntes innocentiaz tuā si potis ostensurus.

Item cātuarien. archiepiscopo.

Hec: ⁊ infra. Preterea de his qui iuramtū pstant q ecclesie stabūt iudicio: ⁊ postea appellāt: id tua sollicitudo prideat vt eos tuare qō iurant: vel infra. xl. dies post appellationez interpositā iter arripe ad ipaz pse quendam compellas.

Item carnoten. episcopo.

Uestioni quā facis: vtrū appellationi illi⁹ sit deferendum: qui sic mortis est: pstito iuramto absolui mereat: ⁊ añq ei mādet aliqō vl mādato recepto cā sbterfugiū appellauerit: rn de⁹ q appellatioi q iuramto ei⁹ debeat derogare: n est in aliq de ferendū: sed statī erit in eandem reducēdus sniaz: que donec mādatū suscepit: ⁊ susceptū p posse fuerit psecutus: doz firmiter obtuari.

Item vinto. episcopo.

Relea de his q ad se, ap. appellāt: ⁊ postea ḡuia cōmittentes se dū pueniunt: appellatiōe tuent: duximus rndendū q eos appellatio nō debet in sua iniqtate tueri quomin⁹ eoz excessus cēsura canōica puniant.

Item grandē. prīarche: et sancti vitalis pbīo cardinali.

Onstitutis in pntia. n. abbate sancti felicis ⁊ pbīo r. p controuersia que de electione torcellane ecclie est sborta: et infra. Joq mādamus qtenus si archi. post ap. ⁊ denūciationē excōicationis ad nominationez sepedicti. c. pcesserit: ⁊ pmiceri us cū canonicis ⁊ plebanus cuz assensu cleri epatus: vel maioris ⁊ sanioris partis pnoiatum j. in episcopū et pastorem elegerint: nō obstante ap. prefati archidi. si ipe ap. p⁹ facte nō detulit: electionē de pfato. j. factam auct. ap. confirmetis.

Item eboracen. archiepo.

Roposuit nob. m. clericus tuus: q sepe contingit: vt cuz aliqs sup aliqua cā appellat ī alijs cāis in qbz nō ē appellatū respondere recuset. sup quo cō. t. t. rn. q licet p illa appellatione nō minus teneat in alijs sup quibz appellatum nō est respondere: iudex tamen a quo appellatur: quia illi oīno suspectus est eum nō debet ad respondendum super alijs cōpellere: nisi p cri-

ff. mā. l. si mādato. §. vl. ⁊. ff. ō fideicō. liber. l. iij. §. adijci. ar. illi⁹ de cre. ras: g illō loqt cū suspect⁹ē de hēsi: vñ eccl'a recipit fideiussoriam cautōz ad vānū illi⁹: ⁊ ala. hoc idē sentiebat. ar. s. de pcu. c. j. ⁊. s. ō pjump. scribā. Dico cū lan. q iter isti iurabūt ī pfusiōz ipoz: ⁊ q forma ē talē: q cū iuramto absoluat. ꝫ. ō sen. ex. ex tenore. ⁊. c. cū de fidēs. ī fi. ⁊. c. sup eo.

Nō p posse. al's ñ ꝓpellit. xxij. q. vj. si res. ⁊. xxij. q. viij. pessimā. ꝫ. de vsu. cū tu. q: impossibile pce ptū non obligat. ff. q sen. sine ap. Rsci. paul⁹. si. s. ō pac. c. vl. b.

Retea. ḡuia maxie qm si sup articulo aliq appellatō facta est. ad eā q postea emergūt nō extēdit: q: in alijs remanet sb iurisditōne iudicis sui. ꝫ. e. posiut. et. s. e. cum teneamur. g mutuo sorius appellato illos ñ extēdit ī enormib⁹: vt. ꝫ. eo. ꝓpositi.

b Inquitate. sic. s. e. c. ad nāz. ⁊. c. cū sit. ī fi. ⁊. c. pueit. ⁊. c. pstitutus. excōicatōis. idē eēt si suspensus eēt: nā suspensi ⁊ excōicati nec eligere nec eligi pnt. s. de cōsue. cū dilect⁹. ⁊. s. de elec. cū inē. r. ⁊. ix. q. j. nos ī hoiez. ar. ꝫ. ī de cle. excō. in. si cele brat sed ibi solui.

c Noiatōez. si fuit simplex noiatō nullū ius fuit acqsitū noiato. s. ō elec. q̄ sē. ⁊. ij q. vj. noiatōes. vnde nullū potuit ipedime tū pstāe seqnti electōi

d Maioris. sup de elec. q: ꝓpē. ⁊. c. eccl'ia vza: vbi de hoc.

e Non obstante appellatōe: q: frustra ꝓplorat legis auxiliū qui cōmittit in legem.

f Infra. eo. an sit. infra de vsur. quia frustra. ff. de muno. auxiliū. in fi. s. de elec. bone. ꝫ. de immu. eccle. c. vl. ⁊. l. de re. credi. generaliter. § j. ar. contra. s. de elec. consideraumus. ⁊. c. anditis. Dicas q hic p noiatō sine fuerit electō sive nominatō: nulla fuit tribus de causis: q: post appellatōnem interpositam ⁊ post denunciatōez excommunicatōnis: cum excōmunicati electō ipso iure nulla sit: ⁊ a longe minori parte: alia vo quasi a tota ecclesia. vnde merito preualuit: ⁊ appellatōem obijcere ille non poterat cum ipse appellatōni non deferuerit. vt. s. de elec. bone. ⁊. ꝫ. e. an sit.

Roposuit. ū alijs. Et ita patet q appellatō non eximit appellantem a iurisditōne iudicis: nisi in eo tm super quo appellatur. supra eo. cum teneamur. ⁊. c. ad hoc. ⁊. infra. e. pastoralis. §. verum.

h Non debet. Hoc verbum debet necessitatem importat. si. xj. q. iij. debent. vnde si appellans vult eum recusare: potest: quia suspectus est: vt hic dicit. ⁊ supra eo. ad hec. alioquin si nollet eum recusare: tenetur coram illo respondere: quia suus index est. Sed quid si appellauit a delegato: ⁊ pendente appellatōne iterum datur index contra me in alia causa: nunquid potero ipsum recusare propter ipsam appellatōnem? dicas q sic. ar. istius. c. Dicas q hec recusatio pendente priori appellatione est in pendentia: nam si pronuncietur appellationem tenuisse: apparet q eum grauauit: ⁊ sic admittitur recusatio in secūda causa. ar. ꝫ. e. postremo. Si autem pronūciat male appellatū

apparet: q illū nō grauauit. vñ remittit ad ꝓmū iudicem. ī. e. cū in ecclesia. et. c. vt habetur. et sic nō potest eū recusare in alia causa.

i Quidam sesto. Habes hic q in notoriis nō est locus recusationi: sicut nec appellationi. ī. e. cum sit. 7. c. pueni. et. c. consulunt. Hab. ī. iij. q. v. quia suspecti: sed illud de manifestis nō notoriis. hic vero de manifesto quod est notorium. Ber.

Q Vla fronte puertere. Quia iure posset ei dici peccasti quesce. ar. iij. q. vij. §. tria. et. §. sunt aūt. v. idem testatur.

b Canonicus. quia hmōi spūalis in ecclesia: siue capitulis ad hoc deputatis fieri debent. xxiij. di. in notis. et. ij. q. ij. ꝓceptum. et xxiij. q. vl. quemadmodū. 7 ī. de electo. cū terra. et. c. q sicut. et. ī. de immu. ec. c. j. 7. c. cū ecclesia. ar. contra.

c Debitum iuris. Confirmatio em cause pgnitionē desiderat vt. xxiij. di. illō. xlvij. di. de petro. 7 ideo de plano expediri nō potest. iij. q. iij. §. spaciū 7. §. a iudice. et. ij. q. iij. §. notandū. v. itē p tribunali 7 non de plano. et. ff. de offi. p ꝓsul. nec quicq. C. ō sen. et interlo. om. iu. cum sint. ff. de reg. iuris. omnia que cūq et talia fieri nō debēt nisi ꝓmissa diligenti examinatione taz ꝓsone q de modo electionis. ī. de elec. nihil est et hec fieri nō debent sine ꝓsilio capituli sui vl maioris ꝓtis. ī. de his que fi. a pla. sine sen. ca. c. nouit. 7. c. quanto. Ber.

d Qualibet nō manifesta: q si aliquis est excōicatus p manifesta offensa nō absoluit ante satisfactionem. ī. de v. si. ex pte.

e Decedat: q ꝓpter peccatuz homo citius enā mouꝫ ꝓsumit. xj. q. iij. epi si sacerdotalium si. 7. ar. xij. q. j. c. ij. tollit de⁹ malos de medio: ne peccatū eoꝝ augeatur. xxiij. q. iij. ea videcta. v. magni sancti viri. sicut tollit bonos ne malicia mutet: intellectuz eoꝝ de pe. di. iij. si ex bono. 7 ideo ꝓpter periculum mortis nō admittit hic appellatio: nec in his que dilationem nō capiūt: vt. ff. de ap. reci. vel non. l. vlt. et. ij. q. vj. §. diffinitiua. 7. §. sunt quoꝝ. v. si quis ausus. C. de sepul. vio. l. vlti. 7. ff. de se. l. j. §. ij. 7. l. solet. Preterea nihil deperit aduersario si absoluat et ei pdest: quo casu nō est eius malicie indulgendū. ff. de reg. ven. i fundo. 7. ff. de aq plu. ar. in sūma. §. nō varus sic ꝓpter periculum mortis citius absolvitur. infra de senten. excom. sacro. 7. c. nuper.

f Cautione. ergo nō iuratoria: q nomine cautionis simplex promissio intelligit. C. de vbo. sig. sancimus. imo iuratoria cautio ꝑstatur in absolutione. cū illa sit forma ecclesie generaliter statuta. ī. de sen. excom. ex tenore. 7. c. cū desideres. 7. c. sup eo. imo in casu isto cum excōmunicatur quis: q nō patet iuri: nō debet absolui: nisi ꝑstita cautione sufficienti: q iuri parebit: sicut cū restituit possessio. s. de sequestrati. c. j. i fi. h ī alijs excōicatōib⁹ sufficit iuratoria: alꝫ videret fieri iniuria aduersario.

g Cōquerūt coꝝ supiore excōicatoris q ꝓ simplici grēlā de excōicatōe cognosce pōt. s. de of. oꝝ. ad reꝑmēdā. 7. ī. de sen. ex. sacro.

h Illō idē. q absoluat. l. nō obstāte appellatōe illi⁹ q ipm excōicauit. Hab. ī. e. j. i icitudinē Bot. ibi.

K Ephesibit. cōmonitione ina sez illa em de canōica. xvj. q. vij. omis de. 7 xvij. q. iij. ō ꝑbroz. ō canōica admonitōe hēs s. de iurō. nouit. 7. ij. q j. si peccauerit. et si qs ea omissa aliquē excōicauerit ꝓ vnu mēse ingressuz eccle sibi nouerit indicturz. ī. de sen. ex. sacro. 7 ī odiū plato⁹ q excōicabat nō ꝑmissa admonitōe ꝫ illō ꝑtit. emanauit illa cōstitutō: sacro. et. c. cum medicinal q iponit ipso iure penā illā plato.

k Proferāt. tenet tñ lz ꝫ hoc faciāt. xj. q. iij sunia pastoris nisi i duobꝰ casibꝰ. ī. de sen. ex. per tuas. vbi hēs duos casus. icū hēs i. c. statuim⁹. 7, q7tuz hēs. xxiij. q. j. audiuim⁹. 7 sic sūt q7tuor casus i qbꝰ nō tenet sunia pastoris.

l Ipo suo genere. i. ipo fco. s. e. ꝓsunt. ī fi. vt. xvij. q. iij. si qs suadēte. lxxxj. di. si qs sacerdotuz. 7. c. si quis amō. j. q. j. repiūt. 7 ō sen. ex. si pcubine. c. nup. tūc ei pōt sine ad monitōe 7 sine pēa illi⁹ ꝓstitutiōis sacro pūiri.

m Hec sbiecta. q sbiecti ꝓstitutōz illā nō seruabāt: imo idē appellabāt nō expectata alia admonitōe 7 nulla cā ꝑmissa: alia ex ꝓstitutio edita ē ꝫ ipos q illi ipo nut silētiū. ī. e. cū spāli 7 sic pz q sbditi ꝫ eccla sticā disciplinā nō appellāt: nisi grauarēt iuste pm tenorē illi⁹ ꝓstitutōnis cū spāli.

n Cōpetēs. pm tenorē illi⁹ xcē. s. e. cū sit. si exponūt cāz pbabilē sue appellatōnis aīt sen tētiā. ī. e. vt debitus: p⁹sūiaz nō ē necesse allegare aliquā cām.

o Tūc eps. q: pinde ē ac si nō appellauerit. s. e. cum sit. 7. ī. e. sepe.

p Propriū. pinit appellās q nō pseqt ap. i expēs alti pti ex eo q ipm ad iudiciū puocauit 7 nō venit: 7 si puocat⁹ fuisset ꝓcurator nō ad extrādas litē: nec ad ipetrādas lras aduersario legitie plegnte ad totā cāz sit⁹ cō dēnat: q nō venit sufficienter. ī. e. nicolao. h si nō habet ꝓpriū al⁹ punit pm arbitriū iudicis. xiij. q. vj. si res. 7. s. ō w. 7 ꝓtu. sine. i fi. ff. de iu. cū q. Regularē. sic. s. e. ad nras. vbi ō h. quē temē. s. ō sic. cetez 7. c. vl

q Hec appellē sb alternatiue vt dictū ē. s. e. ꝓsulunt. 7. c. pueri. sic alternatiue appellit qs ad ꝓximā: vt. xxvij. q. ij. multoz.

b Suspectū. 7 ita ordinarius pōt recusari ō hac suspitōe. tene qō dz ī. e. cū spāli. 7. s. de foro cōpe. si qs. b.

c p Erueit. residēnā quā qlibz clic ō iure cōi facē dz. vij. q. j. si qs i cleo. 7. xcj. di. cleuti⁹. ī. ō cle. ñ rñ. ex tue: q nōnulli: nisi inita cā ex cuset: puta ifirmitate l si abest de mia plati sui. ī. ō cle. ñ resi. relatū.

d Frustratōie. 7 ita admittit hec frustratoria appellatō q hodie ñ recipit nisi causa ꝓbabilis exponat i appellatōne. ī. e. vt debitus. 7. c. cū

specialī. et. c. interposita. Ber.

e Arripiat. Terminus iste datur ad iter arripiendum nō ꝓsentandum se iudici. ꝛ hoc dictū est. ſ. e. ꝓsonas. ad hoc tū ꝓcise non potest ꝓpelli. L. ꝛ ap. eos. in ſi. sed ſbalternatione: vt sepius dictum est.

f Assignes. Sed exq̄ appellato eius admittit: q̄re dicit papa. q̄ bñficiis illius alij interim assignet cū appellatiõe inꝑpetua q̄ ꝛcipit nihil innouari oportz. ij. q. vj. §. appellatiõe: hoc nõ fit: q: eccl̄ia interim nõ dz carere suffragio clerici. et ideo ne fructū eccl̄ie ꝓpter appellationē illi⁹ diminuat: sbtrahit illi bñficium ꝛ assignatur alij qui interim officiet eccl̄iaz vice sua: q: frustratoria videbatur appellatõ. Ber.

g Priues. ex h⁹ ꝑz: q̄ qui in eccl̄ia sua ñ vult facere residentiã põt a ꝑlato suo ea ꝓuari: nisi iusta cã fuerit ꝑpedimꝰ q̄re residere nõ posset. ī. ꝛ de. ñ resi. uni quaruor. ꝛ. c. vl. ꝛ hac materia dictū est. ſ. vt li. nõ cont. q̄m frequenter.

h Onsulunt. bu⁹ iusmõi appellationibꝫ. Hmõi appellationibꝫ nõ est referendū ꝓtra canonicas sanctiones. luij. di. mancipia. ꝛ q̄ decreto fit ẜ memõ et. ī. ꝛ iudeis. multoꝝ et. c. iudei. ij. ꝛ. c. cū sit nimis. et sic ꝑz q̄ appellatio que fit ꝓtra leges vel canones nõ est aliq̄ tenus admittenda. ī. ẜ cle. nõ resi. c. relatum.

i Hec. ꝛelegatõ. cognitio ꝛelegationis facte.

k Eld se. ap. festinasse. Hodie nõ admittit̄ tal' appellatio: q: si haberet l'as sup eodez negocio nõ ꝓdesset: si nõdum eẽnt iudici pñtare ſ. e. vt ꝛbit⁹. si. habes ẜ. e. mẽimꝰ. vbi ẜ h⁹ l. d.

l Epote. ꝓpsit ex hoc ꝑz: q̄ si ꝑlatus modum excedat in correctione: q̄ bene admittit appellatõ a tali correctione. ſ. ꝛ offi. ordi. licet. al's a correctione nõ appellet. ſ. eo. ad nr̄am. et. c. reꝓhensibilis. vl. rñso. et. ī. e. cū speciali. in fi.

m Excessu. et sic ꝑz: q̄ qui nõ ꝛfert legitime appellationē: dz puniri vt si clericus sint ꝛpom dz. ij. q. vj. ꝛcreto. si laicus. xxx. põdo auri

n Q Via nos. supple. statuim⁹. mulctet. L. ꝛ ap. q̄m iudices

o Infamia. ꝛ qua purgare se nequeũt. ij. q. v. pbẽ. si. ī. ꝛ

p Cõuicti. ꝛ plano etiã ordine iudiciario ꝓ omnia symo. ꝛ hoc. nõ ſuato. ī. ꝛ accu. oliz. q: regꝫares hmõi facili põt a suis admnistratiõibꝫ amoueri. et ex leuibꝫ cãis. ī. ꝛ accu. qualiter et quando. in fi. et. ī. ꝛ symo. per tuas. in fi. Ber.

q In cõi capl'o. q̄ facere dñt abbates et ꝓres ꝛ triẽnio in triẽniũ. ī. ꝛ statu reg. in singlis. et si sponte cedere noluerint: tũc ꝑsidentes capl'o ꝛnũcient epõ diocesano q̄ ipm remoueat. ī. ꝛ statu. regu. in singl'. et. c. se. ſ. j. ꝛ i tali casu nõ hz locũ hec appellatiõ ꝑ hmõi correctõz ꝛxie cũ publice sint infamati: vt ꝓ tali appellatiõz remaneãt i infamia. ſi. ẜ. e. ꝑsulsit: sic et a pena legis appellari ũ ꝑt. ff. ꝛ v. ſi. l. añp.

r Aures. imunis. Hoc iam sepius dictū est. ẜ. e. ꝓsonas. ꝛ. c. se. ꝛ. ī. e. sepe. ꝛ. c. oblate. q: pinde est ac si nõ esset appellatũ.

s Audiẽtiã. eccl'e. q̄ ẽ ꝓpria cõpostellane ecclesie.

t Ex simplicitate. vñ et pcẽdū fuit. lxxvj. di. tãta. ꝛ. ff. ꝛ inuis. om. iu. si qs id. §. woli. ꝛ. ff. si qs ī ius vo. nõ ie. l. ij. § j. L. ꝛ testa. l. vl. ꝛ. ẜ. ꝛ resc. sup lr̄is.

u Mẽptiõi. Ar. ꝑ. ī. ꝛ punl'. ex gte. vbi nõ exime licet aliqs hẽat lr̄as ꝓtectõis ꝑ pape a iurisdictiõe sui iudicis. So. ibi loq̄t ꝛ gñali ꝓtectione: hic specialis fuit ꝓtectõ q̄ obtinuit vicẽ appellatõis: ꝛ ꝑtera ibi constat illos subesse suis prelatis. hic sacerdos iste nõ erat ꝛ iurisdictione zamorẽn. epi: imo dicebat subesse se eccl'e sancti iacobi cõpostel'. ꝛ erat in possessiõe libertatis ꝛ allegabat sup hoc punle gñi cõpostellane ecclesie. quare snia zamorẽn. nõ tenuit. vñ sine cãe cognitõe ius si bi dicere nõ ꝛbuit in ꝑsbrm illum: ipo effacto appellauit. ar. ī. e. dilecti. ꝛ. c. vt nim.

v Cognitõe ꝛlegata papa: quia ipse nõ posset cognoscere ꝛ hoc an iusta causa fuisset huiusmodi protectio vel non: ꝛ an haberet iurisdictionem in ipsum: quia nemo ius sibi dicere potest. L. ne quis in sua cã l. vna. ber.

w Tenere. ꝛ sic nulla fuit sententia tanq̄ a non suo iudice lata post huiusmodi protectionez: ac si verbũ appellationis expressisset. sic. ī. ꝛ sen. ex cõ. ꝓ tuas.

x Cepta. ad eos. vt. ij. q. vj. §. vlt. et c. si episcopus accusatus. et. L. ꝛ ap. eos qui. ꝛ infra ꝛ sen. ex com. ꝓ tuas. Contra supra ꝛ excep. olim. in fine.

y Partes. id ẽ pars appellans: quia non obstante contradictione alterius partis potest appellans redire ad priorem iudicem. infra eo. interposita. §. j. tamen condemnabitur appellans aduersario ī expensis alteri parti: si contradicente aduersario reuertitur ad eundem iudicem: vt ibi dicitur.

z Ostremo consanguineus. Sed vsq̄ ad quem gradum intelligimus istam consanguinitatem? Videtur q̄ vsq̄ ad septimum: quia vsq̄ ad illum graduz succederet illi alijs ꝛferiendis. xxv. q. v. ad sedem. in prima columna. vnde cum remanet affectõ potest recusari vsq̄ ad illum gradum: ī quo posset ei succedere. Ar. cõtra. quia hodie consanguinitas vltra quartum gradum non extenditur. ī. ꝛ consang. ꝛ affi. non vbet. Ar. gu. ultius cõstitutõis: non ꝛbet: posset dici: quod vltra quartum gradum non possit recusari: vt suspectus. sed certe honestius reputo: q̄ in superioribus adhuc repellatur. quia semper affectõ ꝛ dilectõ prima remanet ꝛ succederet ei: vt dictum est. modica enim causa repellit iudicem: puta familiaritas. ẜ. ꝛ of. ꝛ l'. ifinuãte. ꝛ periculosũ ẽ sub iudice litigare suspectõ. iij. q. v. q: suspecti. ꝛ. L. ꝺ iuꝺ. apud finem. Quid si iuꝺx eẽt:

esset consanguineus vtriusq; nunc par affectionis causa suspitiõez remouet. ff. de ritu nup. non solum. §. de vno. Item remouere ẽt iudex si esset dominus impetrãtis. ē. de offi. del'. causam que. vbi plures casus notant. Item de hoc plures casus inuenies. ē. vt lit. non pres. accedens. Idem si ab ipso appellatur in alia causa. ē. e. ad hec. et. c. proposuit. de eo quod hic dicit: et. ē. de offi. del'. causam q̃ et in decre. pdicta accedens: plene inuenies de hoc. Ber.

b Aduocati. q̃ enim sunt aduocatus in causa. postea in ea iudex esse nõ debet aut assessor. ne affectionis sue aduocationis memor incorrupti iudicis nõ possit nomen pferre C. de offi. assess nemo in fine. Ber.

c Ad hec. interdicum. Nõ q̃ excõmunicatõ et interdictum equiparantur in hoc vt sicut excõmunicatio post appellationez non tenet j. de sent. excom. per totas. ita et interdictus emissum per appellationem sub sequentez non suspenditur: vt hic patet et econuerso j. eo. pastoralis. nisi sub conditione ponat interdictum siue sententia feratur medio tempore potest appellari. j. e. preterea. et. j. eo. dilect⁹. §. q̃. Sed quid si aliqua eccl'ia interdicta est et epus suspendat ad tempus interdictum. vt in ea celebret si quis tunc appellat: nunquid valet appellatõ: videtur q̃ non: licet relaxetur interdictum ad tẽpus vt in ea celebretur. interdictum: tñ est et in interdicta ecclesia bñ celebratur. j. de pun'. cũ et plãtare. §. q̃ si. et. c. vt punlegia. §. ō of. or. irrefragabili. et excõmunicatis etiã potest pdicari. j. de sen. ex. responso. et. c. cum voluntate. j. responso. nõ em est nouũ interdictum. licet eius executio suspendat. ar. ff. de pca. sed si manente. ff. de pecul'. peculium. §. si ere. et ita appellatio nõ suspendit interdictum: et sic epus potest suspendẽ suum interdictũ. nec potest appellare medio tpe: et hic dicunt Lauren. et. t. cõtradicit. j. e. dilectis. §. quia. Et alij dixerunt sicut guil. nazo. q̃ epus nunq̃ potest suspendere suum interdictũ quin tollat illud ex toto: vnde si tũc appelletur. et iusta sit appellatio: defendetur p appellationem: et illud q̃ inducũt pdicti doctores ad hoc pbandũ nõ pbat hec decre. cum et plantare: quia illud fit aucte speciali omini pape: vnde alij ad pfequendam trahere non possunt vt possint facere q̃ celebretur in ecclesia interdicta. de facto tamẽ seruatur opinio predictorum doctorum. et q̃ hoc possit fieri pbatur. j. eo. dilectis. §. quia. vbi de hoc. de appellatione facta dum suspenditur interdictũ dic vt no. in predicto. §. quia. Dixit tan. q̃ si ecclesia interdicatur: tale interdictum potest suspendi. sed si homo interdicatur tale interdictum non potest suspendi. quia tollatur in totũ quia non potest esse in ecclesia et extra eodem tempore. sed non credo q̃ episcopus posset dare alicui priuilegium celebrandi in ecclesia interdicta: quia illud q̃ tenet ad papam. Ber.

m Declinare. j. e. pastoralis.

Q Um in ecclesia. obseruare. q̃ō de iure facere non possunt nisi per appellationem et in aliis certis casibus qui notant. ē. de offi. or. pastoralis. loquit̃ papa archiepo cantuarien̄.

b Ad grauamẽ. expõ in appellatõe: in quo casu tñ tenet appellatõ añ sniam. j. e. vt debitus. et. c. cum cãm. i fi. et. c. dilecto. cãz Iniusta pdenatõe. i casu isto cũ appellat a diffinitiua snia nõ ē necẽ

c Expẽ: nisi q̃ dicat appello ab iniusta snia: et tũc dz suprior cognoscẽ vl' alij committẽ pm arbitrũ suum.

d Alioqn. i. si appellatõ nõ sit legitia: remittit ad illuz a q̃ appellatum vt procedat i cã cũ appellant a gñamine vl' q̃ exequat sniam: quã ipe suprior confirmant: et sic ẽ hic op. argumẽ. q̃ iudex appellatoris q̃ confirmat snias qua auctu lit: nõ debet ipaz mãdare executõi: iz pmus. de hac mã dectat. ē. ō offi. del'. pastoral'. §. ptea.

e Remittas. al's causa ad eũ a q̃ appellatu ẽ remitti ñ dz: nisi ō pfessu appellãs. ē. e. accepta. et. j. e. interposita. §. ij.

f Ex⁹ iudicõ. ita q̃ oẽ ius saluum sit ei ꝯ quez sunt appellatus: vt si tũc fuit maior: nũc aũt facta sit maior. iure minoris vtet. ff. de minor. l. 1ra vsque. j. rñso.

g O Jrecte renũciãte. ē. ō of. del'. gratũ. ipso em facto renũciant appellationi testes producenti. sic infra de his que fi. a ma. par. ca. ex ore. infra de prim'. si ō terra. et. c. accedentibus.

h Lat. concilij. supra eo. reprehensibilis. et infra. eo. sepe. sic. C. de temp. ap. l. vlt. §. vltimo. b.

i Appellare secundo. sic. ij. q. vj. si quis in q̃cunq; et. C. ne li. in vna eademq; l. vna. et quod dicit appellare secundo. intelligo a diffinitiua sententia: a qua secundo appellare permissum est et non vltra. infra eo. sua. et vt dicunt iura predicta. et hoc idem locum habet añ sententiã. si grauaret q̃s pluries sup vno articulo. secũdo posset appellare etiã sup illo: imo añ sniaz si grauaret q̃s posset appellare pluries q̃ secũdo vel tercio vl' quarto: quoniã sup diuersis articulis grauaret: q̃ sup vnoquoq; articulo licitum est appellare si grauet

k Res iuris dubitabilis. j. q̃ ma. accu. pos. videtur. b.

l P Reterea. satisfeceris. Quid sit satisfacere. habes. ff. q̃ sententia. cogã. l. j. ff. de pig. ac. si rẽ alienã. §. omnis. lau.

m Impedire. et ita suspenditur sententia que nondum tenet nẽ em tenebit nisi extante conditione. j. de sen. excõ. a nobis. j. exquo autem teneret non suspenderetur eius effectus p appellatiõez. j. eo. pastoralis. in fi. Ar. contra. quia vbicunq; conditõ exciterit pinde habet: acsi ab initio pure contrahatur. ff. qui po. i pig. hab. l. potior. et ita sententia excõmunicatõis sub conditõne potest ferri: et statim currunt tẽpora appellatõnis. vnde statim appellandum est ante diem conditõis vt hic patet: sic et alie sententie sub conditõne possunt ferri. sed ibi. j. x. dies est appellandum. post. x. dies non auditur appellans: licz adhuc nõ exret conditõ. ij. q. vj. biduum. et illud nota. q̃ si pẽdente cõditõe efficiatur de alieno foro is in quez lata est hmõi snia: puta quia transtulit domicilium alio loco nihilominus ligatus erit existente conditione: nisi añ conditõem appellauerit. ar. C. de testa. manumi. statuliberis. ar. op. ad hoc. ē. de foro com. c. penul'. lau.

Ecūdo reqris. utēriom. xxij. q. v. hūane. ⁊. j. de v. si. itelligē

b Jn ommb. j. e. inq̄sitiom. ō. Solue. hoc ꝓtra qđ ita. dicit ħ locum habet: cū est vnū negociū ꝑncipale: sed plures articulos ꝓtinet pendentes ex negocio ꝑncipali exemplū pone sup. de rescript. cū dilecta. ⁊. s. ō offi. del. Venerabili. Illud aūt qđ dicā infra eo. i de cre. gre. inquisitiom loquit cū plura sunt negocia oīno diuersa in vna ꝓmissione ꝓtenta. Exemplū pone de hᵒ. ij. q. j. in ꝑmis. tunc licet sit ꝓhibita in vno non tñ est ꝓhibita in alio: nisi hoc dicat in dcre. gre. ar. ad hoc. ff. de mino. etiā. §. j. ⁊. C. de reputsci. l. vna. ħ hodie ipo iure remota est appellatio. j. e. vt dbinus.

c Utriusq; iuris. canonici ⁊ ciuilis. xxxij. q. vij. apl'us. ff. de pac. utez qz. §. vl. ff. de vbo. ob. ncis. §. j. C. famiher. quoties. C. de pac. petens. ff. si cer. pet. lecta est. ff. de le. j. si seruus plurium. in fi.

d Eodē allegat. Nō qđ hec dcre. loquit de iudice delegato. sed. j. eo. cū spāli. loquit i ordinario. vnđ nō qđ qui iudicē recusare intēdit cām iuste recusationis debz allegare coram ipso vt ħ dicit talez videlicet que si esset ꝓbata debet legitīa reputari. j. eo. cū spēali. sicut in appellatione. j. e. debitus et recusatio dands est in scriptis. §. de ꝓba. qm̄. et ame litem ꝓtest. debet ꝓponi cū sit dilatoria. iij. q. iij. offerat et. §. de re iudi. int monasteriū. ⁊. C. de iudi. aptissim. vel saltem infra terminuz statutū a iudice ad dilatorias ꝓponendas. §. de excep. pastoralis. nisi ex noua cā supuenīte post litem prestatāz ꝓpom ñ pōt

§. ō of. del'. insinuāte. Jm leges potest ꝓponi vsq; ad. xx. dies: vt in dicta aut. offerat. et. C. de sen. et inter. om. iudi. aut. ⁊ plequent: causa vero suspitōis coram arbitris a ptib electis est ꝓbanda. §. de offi. del'. suspitōis. ⁊. j. e. cū speciali. et. §. de so. ppe. licet. j. Causa vo recusationis nō ꝓbata delegatus in causa ꝓcedat ea vero ꝓbata supsedere debet iudex: nec amplius se intromittat: cū apparet ipm nō habere iurisdictionē post ꝓnunciationē arbitroz. in ordinario secus est: qz potest ꝑmittere cām illam psone nō suspecte vel illam cām remittere ad superiorem. j. e. cum speciali. et ibi de hoc enā inuris gnbus: quod nō potest delegatus: vt ibi notatur. Ber.

e Jn aliquos. i. arbitrum vl' arbitros. an tales veri arbitri dicant dictum est. §. de offi. del'. suspitionis.

f Debēt cogi. ar. j. ff. de iudi. si qs ex aliena. Sed ibi dubitat an iudex sit. ħ aūt nō cum ꝓstat de iurisdictione: sed ꝓtendit recusato. Lau.

g Terminum ꝓpetentē. Terminū istum nō iudex. sed arbitri statuere debent. §. de of. del'. suspitionis. Hodie vero debz iudex assignare terminū. vt in dcre. ino. iij. legitimis in hoc. eo. ti. Ber.

h Supsedere. Contēdicit. l. qz licet iudex delegatus recusēt: pōt cām alij delegare. C. de iudi. cū speciat. ibi nō ꝓbat causa suspitionis: sed allegata suspitōe delegat cā alij. et qz nō grauat in aliqua ꝓbatione ꝑmittē a lege: vt delegatus alij deleget: sed h necesse habet ꝓbare cām suspitionis. et ideo qz in hoc grauat. relenat ꝓbata suspitiōe: vt amplius nō ꝑmittat multo recusato de: et nos aliud tuamus ꝑm canōes

Certe lex illa ñ dicit: qđ ꝑmittē possit cām: ⁊ sic nō ꝓtradicit.

i Suspecti ⁊ inimici. sic. iij. q. v. quia suspecti. ⁊. C. de iudi. apertissim. Ber.

Hem sit. incontinenti. Sed qualiter intelligis illud incontinē nisi vsq; ad triduum. C. de erro. aduo. l. vl. an sine intervallo. §. ō testibus cogen. preterea. ⁊ supra de elecri. quia ꝓter. ⁊ §. de restitu. spolia. litteras: ⁊ supra de testibus. veniens. ij. an qđ cito potest. ff. de stat. libe. si peculium. §. vltimo. ⁊. ff. ad temā. l. ij. §. cōfestim. Solu. hoc potest cōmuni arbitrio iudicis. vt dixit Jlanus. Ego dico qđ hic supplendū est maxime: quia idem esset si congruo tēpore hoc ꝓbaret. quia frustra auxilium legis implorat qui cōmittit legez. §. eo. constitutus ⁊ supra de elec. bone. ⁊. ff. de mino. auxiliū in fi. ⁊ hic expresse dē misi ipe se spōte obligaret vt hoc ꝓbaret i continenti. quis posset renūciare iuri suo sumle supra de resti. spo. c. j.

b Jndignum. Nūquid ille qui non detulit appellatōi i vna causa: repelli debet in alia a beneficio appellationis: argu. qđ sic. §. de excep. cum ecclesiastice. et supra de elec. bone. i fi. ⁊. j. de vsu. quia frustra. ff. qđ qz iuris. l. iij. §. hec pena. Respōdeo. nō debet i alia causa ab illo vel ab alio repelli. ⁊ sufficit qđ semel punitus ē. ar. §. de elec. cum in cunctis. §. clerici. ⁊. c. cum vinton. Et hic habes qđ quis punitur in eo in quo reliquit. sic. j. de iure patro. pastoralis. ⁊. §

Ecūdo reqris: cū pluribz articulis i vno ꝑmissione positis i vno tñ contigit appellatōem exꝑsse vetari: vtq; appellato teneat: si super aliis fuerit appellatū i quo. t. r. qđ cū ꝑm beatū grego. verba intentōi deferunt: ⁊ hec sit nra intentio vt de oībus articulis: qui i ꝑmissiōe ponunt iusticia suū ꝓsequatur effectū: i omnibus ap. intelligitur interdicta. Nihil em̄ interest: vtrū inhibeat ꝑmo an secundo: medio an i fine: cuz sicut vtriusq; iuris argumēta nos docēt ea q̄ i ꝑncipio ad mediū ⁊ ad finē: illa vo q̄ i medio ad finem atq; ꝑncipiū sepe referri contingat. Tercio postulas edocerit ⁊ infra. Lō. t. t. r. qđ cū aliqs iudicē ꝓponit se hāe suspectū suspitōis cām coram eodē allegare tenet: sed ptes vt in aliquos nō valde remotos cōueniāt p eundem iudicem debent cogi: cozaz quibus si causa suspitōis infra terminum competentem ꝓbata non fuerit: tūc temū auctoritate sua iudex vtet. Quod si coram ipsis causa suspitōis ꝓbata fuerit: cause cognitōi supsedere tenebit recusat'. ipa nāqz rō dictat suspecti ⁊ inimici iudices eē nō debēt. Hem.

Jm sit deferēdū appl'. illiqđ aduersari' ō expoliatōe pt' ap. legitīe inspositā sibi factā patus ē incōtinēti ꝓince re. nos duxisti p tuos nūcios cōsulēdos. Rndem' qđ cū in eo qs pumed' sit: i q̄ deliquit: q̄ app. deferre neglexerit se bnficio redidit ap. indignū. Hno. iij. illustri regi francoz.

Quit ille q̄ nihil ingrat: et infra. Preterea indicti sententiā carō. ñ edidit: sz postq; publicauit nec fuit dictator ipi' sz veri' executor. Jñ cuz ꝑm ius ab executoribus appellari non posset nisi forsan modū excederet i exequēdo: nos etiaz in lris sup hoc directis ad ipm ap. curarum' obstaculū inhibere: appellatōi ab eo interposite ñ fuerat deferēdū. De suspitōis autē obiectu licet eū merito tibi suspectū nō fuisse credam': nō tñ ⁊ si fuisset: ꝓpter appellatōez interpositam ab eo desistere debuisset: ad quod non ꝓprio motu: sed nostro potius ꝓcepto ꝑcessit. Item.

Epe ꝓtigit: q̄ cū ad nraz audientiaz appellatur ꝓpter defectum partis alterius neqz per se neqz p. responsalem idoneum ap. interpositam ꝓsequētis vel

de temp. ordi. lras.

Quit. ille nō edidit. sed dns papa tulit sniam illā.

o Publicauit. sic ⁊ achan' nō fuit dictator noui erroris. ñ veteris imitator. xxiij. q. j. achanus. ⁊. xij. di. ꝑceptis. ⁊. j. de seu. c. ij. ſi. j. de ꝑnit'. qz intentōis. q̄ em̄ rem ꝓduxit i lucez potius rē declarat: qđ aliquid noui faciat. ff. de acqui. re. dō. adeo quidem. §. cū quis. in fi. ff. de testa. heredes. §. j. ff. si serui. ven. sicuti. §. distāt. alēs sed queritur.

e Scōz ius. tā canōicū qđ ciuile. §. ō de iudi. qđ ad ꝓsultatōz. ⁊. ij. q. vj. §. sūt qz. v. ab executoze. ⁊. C. qz ap. ñ reci. l. ab executore.

f Ab executoribus. Hoc intelligendū est de mero executore. q̄ nullā hz cognitōem: ꝙ tñ executōz. §. de offi. del'. pastoralis. §. qz vo. vbi ō hoc. ⁊. §. ti'. pr. dcre tertio. talis fuit iste.

g Modū excederet. sic. §. ti'. pr. qđ ad ꝓsultatōz. vbi ō hoc.

h Debuisset. ex hoc videtur: qđ sicut non posset appellari a mero executore ita non potest recusari. sed si non esset merus executor: bene posset appellari ab ipso ⁊ recusari. io. sed videtur ponus dicere linera ista: qđ si quis appellat a suspecto: qđ ꝓterea non debet dimittere quin procedat: quis primo recusato est proponenda: ⁊ si iudex illam non admittat si sit iusta: tunc est appellandum: quia nunc ipsum grauat. suspitō enim ꝓponenda est ꝑm formam illius dcre. §. e. ti'. sco

reqris. ⁊. j. e. cum speciali. b.

Epe contingit. alterius. s. appellantis.

b ¶ Responsalis. sic videt q negligentia siue dolus procuratoris no
ceat dño. ꝛe hoc dictū est. s. vt li. non ptest. c. j.

c ¶ Questio. De hoc potes habere plura exempla. scz vtz laicus vel
aliqs in mnonbo ordinbo pstitutus eligi possit ad dignitatē l' mior
xxv. an. vl' aliqs possit habere plura bñficia ꝛe iure cōi. ꝛe hoc nll'a
pbatio apud papā est necessaria: cū ipe habeat ius in scrinio pe
ctoris sui. C. ꝛe testa. l. omniū.

d ¶ Facti q̄stō. Questio facti qlibz pñnbo parnbo ꝛe leui posset
pbari. puta p pfessionē partiū vl' p instra q̄ haberēt: vl' p testes
pñtes.

e ¶ In laterañ. s. eo. reprehensibilis.

f ¶ Appellauerit. istō no. q' q̄ appellat si ap
pellatio sua recipiat a iudice vel ab aduer
sario approbet: tenet illam pseq̄ sufficient
q̄rū ad totū negociū: al's si nūcium mittat
ad impetrādū tm̄: vel nullū mittat ptę alia
psequente pdēnabit in expensis alteri pn
ī. c. nicolao. et. c. inp
posita. §. j. al's si nō
approbet appellanto a
iudice aut ab aduersa
rio: sufficit mittere p
curatorē ad ipetrādū
lz altera pars sit pñs
vt in ꝛere. inposita
§. j. secus est ꝛe appel
lato: qa ei ñ imponit
psequēdi necessitas:
nisi venire velit l' so
lus l' cū aduersario.
vt. ij. q. vj. appellatōe
ꝛ pōt negligere cāz si
vult: cū sine ipo pos
sit cā appel. tractari si
primax fuerit. C. ꝛe tempo. ap. l. vlti. §. illud. eo pus citato. ī. e. p
mas. ꝛ no. q' q̄ appellat a grauamine: causam in scriptis assignare
tenet. ꝛ petat apostolos in qbo iudex cām exprimat appellatiōis. ꝛ cur
appellatio nō sit admissa. vel si forsitan appellationi sit relatū: postea
statuat terminū appellanti. ꝛ si appellat⁹ voluerit p̄es vocēt p se vl'
procuratores instructos ad causam ꝛtractādam accedere: q' si appel
lans non fecerit: reputabit nō appellās: ꝛ ad pmū iudicem remittet
ꝛ in expensis parti alteri pdēnabit. ꝛ si appellat⁹ hoc ptemperit: ipse
in expensis pdēnabit. vt. ī. e. ti. in ꝛere. inno. nij. coroll nobis est.

g ¶ Obtineat. ipsa appellatio siue terminus statut⁹ a iudice ad ipaz
psequendā erit loco pemptorij: vt eo elapso pcedat iudex in causa si
nō fuerit appellationem psecutus.

h ¶ Absentem. hoc potest intelligi ꝛe appellante ꝛ appellato.

i ¶ Ac si pemptorie. vt si lis nō est ptestata excōicet reus absens qui
appellauit: vel mittat actor in possessionē causa rei seruande: si lis ē
prestata potest ferri diffinitiua sententia si liqueat ꝛe causa: vel si nō
liqueat pstituat verus possessor. s. ꝛe w. ꝛ ptu. put. s. vt li. nō ptes.
qm̄. §. in alijs. si actor est absens q̄ appellauit pcedat ptra ipsum ad
testium receptionem: ꝛ ad diffinitiuā sententiā: vt s. ꝛe dolo. cām que.
put no. in ꝛere put. Item in alio habet appellatio similitudinē cum
citatōe pemptoria: vt sicut pemptorie citatus q̄ non venit non audit
appellans. xxiij. q. iij. ꝛe illicita. similiter nec appellans q̄ non pseq̄t
appellatōnem. s. e. psonas. ꝛ c. cum sit romana. In hoc tm̄ differūt
qz pemptorie citato iudex potest facere gratiā. s. ꝛe of. dele. consulunt.
ff si qs non pseq̄t appellatōnem: statum tenet sententia. vt. s. e. cū
sit. nec amplius audit appellans: vt ibi dicit. ꝛ hic versi. saluis ꝛc. ꝛ
hoc intellige cum notum est hoc iudici: q' appellans nō est pcessus
appellatōnem in termino pstituto. ꝛ ipse nō apparet in pñtia iudicis
in ipso termino: al's nō potest pcedere ꝛ absentem.

k ¶ Saluis constitutōibus. hoc respicit id quod dixi. s. v. extūc in
absentem pcedat ꝛc. ff hic post sententiam statim rata manet sentētia
ꝛ pcedit iudex ad executōnē tm̄. ff nunc ante sententiā alius est modus
pcedendi: vt dictū est in notula illa: vt si lis nō est ptestata ꝛc.

l ¶ Sententia. sic. s. e. cum sit romana. ꝛ. ij. q. vj. appellatoze. Qui ei
nō pseq̄t appellatōnem: fingit nō appellasse. C. ꝛe tēp. ap. l. vl. §. vl.

forsitan ex malicia responsalis
mādatū procuratorū occultātis
lites que ꝛefacili poterant ter
minari: remaneant indecise: cū
frequēter iuris questio moueat
cuius apud nos pbationes ne
cessarie non existunt et interdū
etiaz facti questio ꝛe leui posset
partibus pñtibus probari.
Unde lz in laterañ. con. fuerit
pstitutum: vt si in quocūqz ne
gocio aliquis appellauerit: ꝛ eo
q̄ appellatus fuerat veniente: q̄
appellauit venire neglexerit: cō
petentē illi recompensationem
faciat expensaz: vt hoc saltem
timore ꝛterritus in grauamen
alterius nō facile quis appellet.
¶ Quia tm̄ propter hoc q̄stiones
proganť: pñti ꝛecreto statuim⁹
vt si hmōi appellatio l' a iudice
recepta vel a parte fuerit appro
bata p⁹ terminū appella. pfixuz
edicti pemptorij vires obtineat
ita videlz vt extūc in absentem
inde procedat: ac si pemptorie
vocatus ad iudicium extitisset
q' si forsitan interposita pnoca
catio maliciose recepta vel ap
probata non fuerit: cū pstiterit
legitime pnocatus: nihilomin⁹
eam vigorem volum⁹ obtinere
saluis pstitutionibus ꝛe pnocā
tibus post sententiā promulgatis
qbus ap. suas psequi nō curātibus
post terminū ap. psequende pfi
xum rata manet sentētia que
fuerat ap. suspēsa. Quicqd aūt
ptra citatōnē pemptoriā posset
ab absente ponit: aduersus ap
pel. huiusmodi valeat allegari.
¶ Siqs autē terminū ap. pue
niens tacita veritate lr̄as impe
trauit ꝛ careat ipetratis: ꝛ pe
nam contumacie nō euadat: lb
aūt in litibus siue iudicijs exer
cendis volumus obseruari.

¶ Dem lemouicen. ꝛ cantua
rien. episcopis.

Constitutus in pñtia nr̄a
Gerardi. claren̄. nob exposuit
q' claren̄. ꝛecanatu vacāte q̄dā
canonici vota sua ī epm trāstu
lerūt: ꝛ eps cum q̄busdam alijs
expresse psentientibus in eundem
archidi. ei cōtulit ꝛecanatū. xj.
canonicis pus appellantibus:
ne qs assumeret pter assensum
vñ etiā retro notat infa
mis. ff. ꝛe his q̄ no. infa.
furti. Sed nūqd est idē
in sniis excōicatōnis: vt
si aliqs fuerit excōicat⁹
post ap. et eā nō pseq̄t:
an tūc rata maneat sniа
excōicatōis: vt fingat ñ
appellasse. videt q' sic:
qz retro notat infamia
q̄ cōdēnat ꝛe furto: nec
pseq̄t appel. vt in. l.
pdicta furti. Sed hoc ñ
ē verū ī sniа excōicatōis
qz aut appellatio tenuit
aut nō. Si tenuit excōi
catio lata p⁹ea ipo inre
nulla fuit. ī. ꝛe sen. ex.
p mas. ꝛ ita siue pseq̄t
appellatōnē siue nō: nō
efficit p⁹ea aliq̄. ff. ꝛe re.
iur. qō ab initio. xvj. q
. iij. §. pōt. Ultra vnam
colū. Si appellatio non
tenuit: q̄ excōicatio p⁹ea
facta stati tenuit. ꝛ aliō
est i sniа excōicatōis q̄
in alijs: qz effect⁹ aliarū
sniaz suspendit si appel
let. ff. ad turpil. l. j. i fi.
q̄ effectus excōicatōis ñ
suspendit p appel. ī. e.
pastoral. Ex hoc seqret
absurditas: si aliqs re
tro esset excōicatus. se
queret em̄ q' aliqs cano
nice electus esset: ꝛ tam
cassanda esset electio ei⁹
facta medio tpe. io. Sz
pōe aliquē epm ōponitū
statum post sniam appel
lat: appellatōne pendēte
excōicat subditū suum:
nūquid talis excōicatio tenet? Alii dixit: q' si eps nō appellauit: vl' si
appellauit ꝛ nō fuit appellatōz psecut⁹: excōicatō nō tenuit. ar. l. pdt.
ff. ꝛe his q̄ no. infa. furti. qz fingit non appellasse. C. ꝛe tēp. ap. l. vl. §.
vl. si fuerit psecut⁹: siue pfirmet sniа siue nō: tenuit excōicatio. Tan
dixit ꝛ melius: q' exquo appellauit: remāsit ī officio suo: qz q̄ appellat
nō dicit pdēnatus. ff. ꝛe pe. l. ij. §. vl. ꝛ integer est stat⁹ eius: vt interim
fungat bonoribus. ff. ap. interposita. nihil inno. l. vna. §. integer. ꝛ tō
siue pseq̄at siue nō pseq̄at appellatōnē excōicatio tenuit. ꝛ hoc pm
pdictā rōnē quā Jo. assignauit. si vo nō appellauit: acqeuit sniе. ꝛ sic
p sniam amisit oēm iurisditōz. vñ si tulit postea sniam nulla fuit.

m ¶ Absente ponit. Hoc vult dicere lra ista: sicut absens pemptorie
vocatus q̄ nō potuit venire iusta ō cā ꝛetetus audit allegās impedimētū
suū: ita q' revocat qđ ꝑ eū factū est. s. ti. pr. cū berthold⁹. ꝛ. ff. ō iudi.
si ptor. ꝛ. iij. q. v. q̄s. sic appellās si nō potuit appellatōz suā psequi
infra terminū pstitutū audit volēs pbare impedimentū. s. e. cū sit ro
mana. ꝛ c. cum ex rōne. ꝛ C. ꝛe temp. ap. l. vl. §. illud.

n ¶ Preueniens. Hoc intelligit ꝛe termino statuto a iudice l' ab appel
lante: secus est in termino statuto a lege quē potest qs p̄uenire. ij. q. vj
appellatoze. dum tm̄ appellatus nimiū nō p̄currat: vt appellantem in
commissione impetranda supplantet. ī. e. oblate.

o ¶ Veritate. qz tacuit impetrādo q' termin⁹ statut⁹ fuisset a iudice l' a
p ¶ Careat ipetratis. Iste cui p̄hibit ꝑs ab hoie: nō pōt añ seipso.
terminū illū impetrare. nūqd illud ꝑs currit in anno appellatōis? nō
vī: qz tūc nō est i mora. qz si veller pcedere nō potest vt hic dicit ꝛ ei q̄
agere nō pōt nō currit ꝑs: vt dicit. l. C. ꝛe anna. excep. l. j. §. vl.

q ¶ Contumacie. qz punit in expensis. s. e. reprehensibilis. ꝛ iudex cui
fit commissio illū pdēnabit ad expensas. ī. e. vt debuit.

r ¶ Constitutus. hec ꝛere. lo q̄t ꝛe mā illius. s. ꝛe testi. veniens. ij.

s ¶ Translulerūt. ꝛ q̄dā alij retinuerūt penes se ptātē eligendi.
hoc actō ī ipa trāslatōe q' eps sine alijs ad electōz ñ pcederet vt. ī. de.

e Omniū. i. ꝓter assensum omniū reqsitum: qz oēs sunt vocandi. s̄ z elec. q sicut. z. c. qz ꝓter. z. c. bone. ij. si velles intelligere ꝓter assensum omniū. s. habitum in electiōe: nō valuisset appellano: qz nō est necesse q omnes ꝑsentāt in electōne: qz sufficit ꝑsensus maioris partis z sanioris capituli in electionibus: exquo vocati sunt oēs: vt dicit illa ꝑstitutio: quia ꝓter. z multa alia iura eiusdez tituli. z. j. de his q fi. a ma. par. ca. c. j. seruata forma illi⁹. ca. qz ꝓter.

d Berogaret. qa nec posset si vellet: exquo appellatum est ad supiorē vel delegatū. s. de of. le. licet. s. de postul. bone.

e Delegauit. Sz q̄rit potuit iste legatus delegare cām alij: cum tam esset delata ad papam p appellationem: ō id. s. ō of. lega. studuit. z. c. lz Jo. dixit: q spāle est in causa vbi appellatur ab electōe: qđ aliter cognoscere possit. Tan. dixit z melius: q hoc facere nō potest nisi de ꝑsensu partiū quem credebat h̄ interuenisse: ad hoc vt cām magis instructam remitteret ad papam p iura ꝓdicta. C. de rela. l. j. z. ij. z. j. e. inmasti.

f Indulgenduz. quia indulgeri non debet nisi ex iusta cā. s. e. cum sit. z. c. ex ratione.

g Potuissent. sic. s. ō elec. bone. z. s. de dolo z pra. cum dilecti.

h Exceptiones. duas videlz quas statim subiungit: q̄s iudex ex officio suo decurso tempore appellatōis admittit: et de eis mandat inquiri: ne p surreptiōz ꝓmoueatur. arg. s. de elec. cum dilecti. sic. C. de ep̄. ap. l. ij. in fi. In hmōi electionib⁹ ꝓcipue valet officiuz iudicis. s. de elec. cū nob olim. z. c. nihil ē

i Renūciasse. quod ei licuit. vij. q. j. q̄ periculosum. z. C. de pac. fidei cōscribendo. vñ amplius nō est audiēdus. arg. j. de instit. cū venissent.

k Processisse. excedendo fines compromissi: z ita nihil egit. s. ō elec. cum dilecti. z. j. de ꝓba. examinata. z. ff. ō arbi. pedius.

l Pretermissis. ꝓdictis. xj. canonicis: z sine qb⁹ ꝓcedere nō debebat ꝑut expressum fuit in translatōne voluntatū: vt dicit hec lra.

m Factam de alio. ab illis. xj. pendente electōe decani: de qua z si dubitaret an teneret: nō est alia faciendo. arg. C. q da. tuto. vt cura. posse. j. secus si notoriū esset. j. e. constitutus. z. j. ō iurepa. c. illud. Eluc.

C Onstitutis. Adeteñ. ex vna parte.

Adiurauit. talis adiurato loco iuramēti habet. ij. q. v. sicis presbyter. j. de pur. ca. c. j.

c Adagis vtilem. Did hoc q̄dem de iure tenent. ille em̄ q est doctior z sanctior est eligendus. viij. q. j. licet g. cuius ꝓpatōne ceteri grex dicāt xxv. di. g. nūc aūt. z. j. q. j. valissim⁹ us. z. lxj. di. in sacerdotib⁹. licz talis sit eligendus sufficit si est idoneus: quia cōueniens scientia tolerat in prelato. s. de elec. cum nobis olim. z sufficit q non sit malus. xvj. q. vij. monasteriū. s. de presump. dudum.

d Cantor. sancti saluatoris. Bernardus.

e Adanon z samon. ista a duabz partib⁹ electo⁹: vnde merito debuit ꝓualere: qđ semp obtinet in electionib⁹. ō. de elec. qz ꝓter. z in his etiam negocijs ecclesie nisi a pauciorib⁹ aliqđ rationabile ostendat. j. de his que fi. a ma. par. capi. c. j.

z quicqđ fuerit secutum ex ipsa denūcietis irritum z inane.

Dem cancellario meteñ.

Constitutis i ꝑsentia nr̄a decano sancti saluatoris z cantore meteñ: z infra. Meteñ. intimauit eps: q sci saluatoris ꝓpositā vacāte die electōi ꝑfixo p patrē z fi. z. s. s. in vtute obedientie ac sb aie piculo canonicos adiurauit: vt sm deum z iuxta sciaz suā vnū eligerēt ō duob⁹ in quos ptes videbāt oculos extendisse: quē eccl̄ie magis vtilē z idoneū reputarēt. decan⁹ aūt cū duob⁹ diacōib⁹ z subdi. trib⁹ dictū cantorē i ꝓpositū noiauit cantor vo ipse qui presbyterali officio fungit: z custos cū scholastico z mgro. b. sacerdotibus leuitis duob⁹ z subdi. v. de ꝓcori diter elegerūt: cui⁹ electoz tāq a maiori z saniori parte capitli factā: cū de ꝑsone tue honestate ꝑstaret: ꝓdict⁹ eps confirmauit: z cū tibi vellet omnū z inuestituram porrigere vt moris est: decanus ad sedē apo. appellauit: ꝓtra te impotentiā duntaxat allegans ꝓponendo te in partib⁹ illis q̄ penitus impotentē: in qb⁹ ꝓpositure possessiones existūt addes q alia tibi obijceret i pñtia nr̄a q̄ tunc in pñtia iudicis suspecti noluit explicare. Nos g quia ꝑstitit euidenter illā ap. cām q̄ fuit exp̄ssa rōnabilē non fuisse: aliam aūt tunc non exp̄ssit: z si

f Impotentiā. Impotētia ꝓueniens ex nimia senectute l' cozpons debilitate bene nos repellit a ꝓmotione. lxxv. dist. archidiaconū. s b nō obijciebat talis impotētia vt ꝓz ex lra. Sz nūqđ est habenda rō potentie in electionibus siue dignitate siue nobilitate: sicut habet rano dignitatis? arg. q sic iij. q. iij. in testibus. xxx. di. hoc scripsim⁹ xcvij. di. nobilissim⁹. xlj. dist. non cogant. xxiij. q. j. q̄ ꝓ pacem. in aut. de ꝓfess. ci. §. j. coll'. iij. z. j. ō ꝓbē de multa. ff. de custo. z exhi. re. l. j. z. ff. faber. si que sunt. z. ff de fi. instru. l. vlti. z. C. q bo. ce. pos. l. vl. Sz ō vī vt pauperas ꝑferat. xij. q. ij. gloza epi. z. c. locrates. xv. q. j. illa. i fi. ff. de ꝓba. extraor. cog. l. j. §. ē qdez res sanctissima. Sol'. si oēs alie circūstantie pares essent dicende: satis pōt recurri ad dignitatē: cū nūerus sit logge maior ab alia ꝓte. s. de elec. dudū. j.

g Rōnabilem nō. Ex hoc ꝓz q eps nō tenebat referre appellatōni predicte: qz licz alius sit potentior nō fuit iusta cā appellandi: dū tū alter sit idoneus: z sic potētia huiusmodi vt nobilitas nō ꝑferē. h lo dixit qz dicebat se velle aliam ꝓponē coz papa

b Q̄z aliā vellet. Ex hac lra satis colligit q aliam exceptōne siue aliam cām possum ꝓponere coram iudice appellatōis q̄ exp̄sserim coram illo a quo appellaui. ar. ff. de ap. scio quesitum. z noua instructa z allegatōnes possum inducere in causa appellatōis. C. de ep̄. ap. p hanc. Sed ō. j. e. dilecto. z. c. vt debitus. qz nō admittit appellatō nisi sit rationabilis causa expressa vt ibi dicit: ergo si illam nō exp̄ssit postea non potest aliam exprimere ꝓter quam nō appellauit. In casu pñti dico: q coram iudice appellatōis possum opponere quācunq cām rationabilem volo: siue illam expresserim in appellatōe siue nō. vt. s. vt li. nō ꝓtesta. accedens. z. s. de fide instru. cum iohānes. z de hoc s. de excep. denich. z multo fortius si ꝓtestatus sum me velle tūc aliam ꝓponere vt hic: z si decanus alia ꝓposuisset bñ fuisset audit⁹ s nullam ꝓposuit quia non habebat quid obijceret: vt mutuam consilium suum z supio: teneā illam admittere: qz z si nihil opponeret ipse ex officio suo tenet inqrere de ipsa electōne z meritis electi. s. de elec. cum nobis olim. z. c. nihil est. z. e. venerabilem. imo si aduersarius negligens esset: supio: debz inqrere de exceptionib⁹ peremptoꝛijs.

ē.e.c. pr. ne p surreptōnem aliqs adipiscaꝫ honores. ē. de elec. cum dilecti. ⁊ in. c. cum nobis olim. quid iuris sit in aliis casibus ab isto dicet. j. e. dilecto. In hac sententia q̄dam ad casum p̄sentem erat. t. Alij vt ioan. ⁊ va. colligebāt ex hac lr̄a: q̄ in casu isto nō pōt opponi alia exceptio q̄ fuisset expressa: cū succubunt in vna: nec licet variare ne ecclesia diu vacet: vel hic nō fuit admissus: q̄ cū succubuit i vna p̄sumit̄ calūniose aliā ꝓponere. iij. q. x. placuit. q̄ ꝓus dixi teneas. Ber.

i ¶ In modū exceptōnis. ſi. j. ō pceſ. p̄bē. poſt electōnem. in ſi. ß cum iſti petāt actio ad impugnandaꝫ electiones: multoforcius exceptio debet dari ad impediendū. ē. de iureiurā. quēadmodū. ꝺa turpius eijcit̄ ⁊c. vt ibi. ⁊ cū damꝑacti onez: multoforcius ⁊ exceptōez. ff. de ſupſi. l. j. §. is autez. ⁊. ff. de reg. iur. inuitus. ⁊. l. cū damus. Preterea qualiter poteſt iſte elect⁹ pendēte lite recipe dignitatem. contra id lxxxj. di. tantis. j. de accu. cum oīpotens. ⁊. ē. ō teſti. c. vl. ⁊. ff. de re mili. qui ſtatus. Jo. dixit q̄ hoc ideo ſtatuit: qa p̄ſumit̄ q̄ calūnioſe et differēdi cauſa obijciat. ar. ē. ō elec. cū dilecti. ⁊. ē. ō reſti. ſpo. lr̄as. imo videt̄ q̄ cum i modū exceptionis obijcitur crimen electo: niſi electus publice ſit infamatus ō illo crimie: q̄ differenda ſit exceptio. j. de accuſa. accedens. arg. ⁊c. de edic. diu adria. tol. l. ij. ⁊ ⁊c. de fal. l. ij. ⁊ ſic vī q̄ iſte ſub ꝓditōe recipiat dignitatē ſi inocēs repet⁹ fuerit. ff. ō tuto. ⁊ cu. daꝫ ei q. Itē pz ß q̄ lz aliqs ſit excluſus a iure excipiendi non tamen a iure denunciandi vel accuſandi. ſic. ē. de iureiur. quemadmodū. in ſi. ſi. j. de pceſ. p̄ben. poſt electōnem. in ſi. Sed quare iſte etiam poſt confirmatōnem nō poteſt obijcere crimen in modum exceptionis. vt. j. de accu. ſup his? Reſpondeo rone p̄ſumptōis oneratur durion modo agendi: quia defectu repellit̄ quis a denūciando: vt ſi fuerit inimic⁹ vel crimmoſus q denūciare nō poteſt: cum ſe non comexerit: vl ſi nō admonuit. ſimiliter eſt durū agere criminaliter ꝓpter penā talionis: ß excipe poteſt quilibet crimmoſus ⁊ excōmunicatus. ē. de excep. dilecti. in ſi. io. Alia ratio verior eſt: quia vlterius non poſſet obijcere crimen in modum exceptōnis: p confirmatōnem quam iſte habuit ⁊ poſſeſſionem corporalem quam mandat papa dari huic: conſequit̄ iſte plenū ius a quo repelli non poteſt: niſi p denūciatōnem vl accuſatōnem: vnde exceptio locum nō habet: quia p exceptōnem repellit̄ qs ab obtinendo: vt dicit illa decre. ſup his. ⁊ licz ibi ſit cōfirmatus ⁊ habeat poſſeſſionem: nondum tamen plenum ius habet. vñ adhuc habet ibi locum exceptio: ß hic non eſt ita. In decreta. accedens. erat ille iam inſtitutus p papam: ⁊ nō derat ſibi niſi ſola executio: quaꝫ papa mandat fieri. niſi publice infamatus eſſet: qa executio differri non debet ꝑtem exceptōis oppoſite: niſi oponeret ō falſo. ē. ti. pr. decetero. ⁊. j. ō fal. ſup eo. Ber.

dixerit idem decanus: q̄ aliam velit obijcere coram nobis de cernim⁹ tue confirmatōis effectū non debere p ea q̄ ſunt ꝓpoſita impediri. Si quid tamē cōtra te non in modum exceptiōis ad impediendū electōnis ⁊ confirmationis effectū: ß in modū denūciationis vl accuſatōnis dixerit ꝓponēduz: poſtq̄ pacificam ipſius prepoſiture poſſeſſionem fueris affecutus proponendi licentiam non negamus.

¶ Dem vigorien. epō.

Ex parte tua: ⁊ ſtra. Preſenti pagina reſpondem⁹ q̄ cum excuſetur hōeſte qui ad p̄ſentiam delegatorū iudicum nō poteſt ſecure venire: citatus tu vl tui quotiens ad illos iudices vos euocari ꝓtigerit ad quorū p̄ſentiā vobis periculoſum eſt ire libere poteris appellare: etiaz ſi in lr̄is cōmiſſionis appel. fuerit remediū interclusum: niſi iudices vobis aſſignēt locū idoneū ⁊ ſecuꝝ. ¶ Dem epō decano ⁊ p̄centori herfordeñ.

Significauit nobis magr̄ hoſpital̄ eboracen: ⁊ ſtra. Preterea capitulum eboracen. dūcte quarūdā lr̄arū in quarū ſigillo ꝓtinebat ſigillū capituli ad citatiōes tm̄ cū aliud ſigillū capitulum illud noſcat̄ habere quēdam conſtituebat actorem:

Ex parte. Periculoſum eſt ire. Nō. q̄ ibi iudex dic̄ pfigere dz: vbi partes ſine periculo poſſint accedere ⁊ oēs ſui ſiue teſtes ſiue aduocati. xxxij. q. ij. ſiue ō pugij. ⁊. iij. q. ij. hortamur. ⁊. ff. de iudi. ſi loc⁹. imo nec altera pars q̄ nō pōt venire honeſte: teneꝫ ire ad locum inhonestū. ff. de arbi. ſi cum dies. §. ſi arbiter. Itē nō ſolū dicit̄ locus incōmodus ꝓpter unum ciclas. ß etiam ſi excedat duas dietas. vt ē. de reſcrip. nōnulli. Itē nec ex punctarū terminos eſt facienda citatio. iij. q. vj nemīnē. niſi ex ſpeciali iuſſione p̄cipis. ⁊c. de epi. ⁊ cleri. aut. ß hodie ⁊c. de ap. cū poſt. i aut. vl oēs obedi. iudi. §. ij. coll'. v. ⁊ vbi citat̄ quis ad locū periculoſum: non ſufficit petere ducatū: vt ē. vt lit. non pteſ. acce. ¶ Niſi iudices. io. ces. no. ar. iudicē poſſe revocare grauamen vt appellās cogat̄ recedere ab appellatōne ītima. j e. cum ceſſante.

Significauit. Ad citatōnes. ſcz dās. ſcz qñ capitulū citabat aliquos: ſigillabat lras illo ſigillo. ß p illud ſigillū nō debebant p̄ſtituere actorē ad cauſaz: imo cum ſigillo noto ⁊ autentico vl eti ī cum citabant̄: mittebāt nūciū cū ſigillo illo: nec tamen ſufficiebat ſigillū ad litem totā. B.

¶ Cōſtituebat actorē. Adhuc poſſet obijci huic actori q̄ non erat p̄ſtitutus. de aucte archiepi eboracen. qa ſi capitulū ꝓcuraz aliquem l' ꝓcuraꝫ: auctas plan debet interuenire: ⁊ ſi plenus ſimiliter agat l' ꝓcuraꝫ debet habere conſenſum capituli. ē. de iudi. cūm ⁊. ē. de pcur. c. j. vbi ō hoc. ſed ſi capl'm agat ꝓ plenū ſuū vl ꝓcuratur ab ipſo: tūc dabit capl'o actiō ad litē aucte iudic ad inſtar minoris. qui in vnit lingare cōtra curatorem ſuum: habuit iudex minori actorē: vt inſti. de auct. tuto. §. vlt. ⁊ inſti. de cura. §. vl. cū enī eccla eqparet minori ⁊ capl'm dicat eccla. j. ō teſta. reqſiſti. ß ⁊ capl'm eqparet minori: ß hic agebat capl'm ꝓ archiepo ⁊ ꝓ rectore hoſpitalis q̄ p archiepm fuerat inſtitut⁹ q̄ dicebat ordinatōez hoſpitalis ad ſe ſpectare: capl'm vo ꝓ illi dicebat. vñ i caſu iſto archiepus nō p̄ſtaret aucte ad litē: ⁊ ſic iudicis aucte pōt p̄ſtari p capl'm iſte actor ſiue pcurator ꝓprius puentus. Hec allegatio efficax erat. ē. rato ⁊. vt dictū eſt de reſcrip. ex tenore. ⁊. ē. de fo. cōpe. c. pe. ⁊. j. e. vt debitus.

¶ Aliquā. arg. q̄ q̄ plura narrat i libello ſuo: ꝙd vnū p ſe ſufficeret ſufficit vnū ꝓbare. j. de pben. cū tam dudū. ⁊. j. de accu. accedēs. ⁊. ē. de reſcrip. inter. ff. de pdi. ⁊ remō. falſa. §. j. ⁊. j. ō puil'. vt pulegia. arg. ꝺ. ē. de reſcrip. ex pte. vbi de hoc. ff. de excu. tuto. q̄ teſtameto. ⁊. ē. de reſcrip. olim. ⁊. ē. de pba. licz. ß ibi ſe obligauit ad pbandū veruꝫ vt ibi dictū ē: ⁊ ſic vtraq̄ iſtaꝫ exceptōnū ītima fuit ad appellandū.

¶ Et cetera. i. ad nr̄am p̄ſentiā ꝙocetis: ⁊ in cā ꝓcedatis. Jo.

¶ Significantibus. Hec decreta. ponitur. ē. de libel. oblatōe. ⁊ ibi exponitur.

¶ Denegarent. ⁊ ita ꝓnunciandum eſt ſuper incidenti ſiue emergenti hec queſtio non erat incidens: ſed potius emergēs. De hoc plene dicit ē. de ordi. cogni. c. j. Bernardus.

Ex insinuatõne. Aduocatus. Ex hoc sumebãt qdã ar. q̃ iudex possit recusari: si aduocatus alterius partis est cõmẽsalis ipsius: ß non est sufficiẽs cã recusandi. ff. de offi. iudi. c. j. ß si altera pars esset cõmensalis siue familiaris iudicis: tũc põt recusari. ff. de of. ẽle. insu

b Reuersa. hoc facere nõ potuit q̃ sic esset imponere legẽ nuante. dño pape vt ß dic̃. t. ij. q. vj. ãteriox. §. ad hec.

c Potuit. si. xxj. dist. inferiox. t. ff. de elec. innotuit. ff. de mino. miox ff. ad trebell. ille a q̃. §. tẽpestiuũ. t. ff. de maio. t obe. cum inferiox.

d Expectato. de iniõ pstito iuẽdo dictũ est. ff. de. psonas. q̃ tripler ẽ terminus: vt ibi dr. ß de q̃ termino intelligit: qõ ß dicit: ō ãno appellatõis nõ põt itelligi: q̃ iniuꝰ ille bñ põt puenire dũmõ nimũ aduersariꝰ nõ pcurrat. j. e. oblate. Jo. intelligit terminũ iustũ de termio legali. ß ō illo nõ põt intelligi: q̃ si nõ pcedit aliqs appellatõnẽ vsq̃ ad annũ: postea nõ põt psequi: q̃ rata manet sententia: vel iudex pcedet in pncipali. ff. e. cũ sit romana. t sic necesse est: vt intelligat de termio statuto a iudice vt itelligam⁹ q̃ vsq̃ ad festũ purificatõis alia ps expectare debeat: nec antea debeat ĩas impetrare: qõ cũ non fecerit nõ valet ĩe añ terminũ illũ impetrate: vt ß dic̃. t. ff. eo. sepe. t sic iniuꝰ iste statutꝰ fuit ad pñtãdũ se iudici: iz alia fuisset imẽtõ statuẽdi iniuꝰ ipsum. t sic q̃ nõ potat statuere illum terminũ valeat qđ statuẽ potuit q̃ si nõ valet vt ago: valeat vt valere potest. C. plus valere q̃ agi. l. j. t p totũ. t q̃ de tali termino intelligat: patz ex liã. vbi dr̃ interi ãt de. q̃ ante terminũ statutũ ab ipso iudice: vnde nõ valent littere.

e Audiatis cãm: vt si de his pstiterit: ĩe camerarij ñ valebũt: vt. ff. e. sepe. t iste pcedet in causa fm iuris ordinem: alioq̃n remittẽtur ptes ad iudices camerarij t puniẽtur in expensis. ff. de rescrip. ceterum. t ff. de volo t ptuma. ex lris. Ber.

f b One. Ingressus. vr̃ q̃ male. j. de pui. pastoral. qđ verũ ẽ nisi spãliter hoc esset ei pcessum: vt in decre. pastoral. p nisi ẽcius pmo: tuꝰ eoꝝ noie possedissẽ. ff. de resti. spo. cũ venissent. Alin.

g Be iure cõi. hoc enĩ videt̃ spectare ad ipm de iure. lxiij. di. si in plebibus. j. de insti. cũ venissent. imo potius ad archiepm: vt ibi dicit: q̃ archidiaconus hoc habebat ex donatõe archiepi.

h Noie. archidiacõi. t ita archidiaconꝰ itelligebat possidere p aliũ: q̃ q̃ p aliũ possidet: possidere intelligit. insti. de interdic. §. possidere. t ff. de pscrip. si diligenti. t ff. de resti. spo. cum venissent.

i Alia. pcuratoꝝ. hec rõ nõ sunt sufficiẽs: q̃ solutio pẽsiõis nec dñiũ nec possessionẽ pbat nec puat aliũ sua possessiõe. ff. de fi. instru. int dilectos. ad fi. t ff. ri. pr. cũ bertoldus. ff. de acq̃ren. pos. q̃ uis. §. j. Jo.

k In eum statũ. ß cũ abbas t mõachi spoliati fuissent p laicos illos t nõ p archidiaconũ: quõ ppetit eis interdictũ vñ vi ẽ archidiaconũ: nec etiã videt̃ feciss̃ ẽ appellatõẽ monachoꝝ: t sic est ẽ. ff. ō resti. spo. cũ ad sedẽ. in fi. põt dici q̃ mõachi restituũt. hic nõ ex vi interdicti ß iudicis officio. ar. ij. q. j. in pmis. vbi remouet tertius q̃ successerat iam defuncto: t forsitan pstitit pape q̃ abbas possidebat: cũ appellatio fuit ab ipso interposita: vel forte hec facta fuerant p laicos mandante archidiacono: vel ratũ habente. vñ tenet vnde vi. vt. ff. ō vi t vi ar. l. j. §. de iecesse. t. §. ß t siqs. t. ff. ō resti. spo. cum ad sedẽ. lau. vel quia scienter archidiaconꝰ recepit rem qua monachi fuerũt spoliati t ita successit i vicũ. ff. de resti. spo. sepe. et ff. de iudi. q. u. t hoc vꝰ puto tñ tenet ad ipsam rem restituẽdã cũ fructibꝫ medio tpe pceptis: vt hic dicit: t nõ solũ pceptis: ß q̃ pcipi voluerũt. ff. de resti. spo. grauis. t q̃ post appellatõnẽ rem recepit ab illis laicis vnde oĩa restituit m pstitũ statũ tpe appellatõis facte.

l Ex verisimilibꝫ. sufficit ergo q̃ sit pro babile cã appellatõis: licz nõ sit vera vt necessaria talis videlicz debet esse: que si esset pbata: legitima esset tunc valet appellatio. j. e. vt debitus.

m Flecti. facto uocare. qm̃ plus est factis demõstrare q̃ vbis dicere. ff. de edili. edic. si tñ. §. et q̃. t. ff. de legi. de q̃bus. i fi. ff. e. ad audiendũ. t. j. e. vt nostrũ. sic facto renũciat q̃s iuri suo. j. de his q̃ fi. a ma. par. ca. ex ore. t. ff. ō offi. delegati. t etiam factis mentimur. xxij. q. v. canete. t facti pssentit q̃s. j. de cõdi. appo. p tuas. t ipo facto pscr̃ tit q̃s malis. xlij. di. fu rector. v. q̃d aliud est q̃ tacendo terga p buisse ne. et factis q̃s pbat inconuẽs. xxviij. di. pusq̃. t. xij. q. ij. quatuor. facit etiã ratũ habem⁹. ff. rem ra. ba. l. uj. §. falsus. t factis negam⁹ deũ. xj. q. iij. extimant. Et ita sicut nõ tenet excõicatio post ap. j. de sen. ex. p tuas t sic nõ tenet excõicatio post iter arreptũ ad papã. Sed non est ita in archiepo: q̃ papa vocatus est in plenitudinẽ ptãs: alij i parte solli citudinis. ij. q. vj. q̃ se scit. t ff. de vsu pal. ad honorẽ. Jo. dixit aliã rõnem. s. q̃ nõ utr ad archiepm p querimoniã. ß hoc est falsum. j. e. sollicitudinẽ. t ff. de offi. ordi. ad repmẽdã. Dz vr̃ q̃ iter arreptũ nõ sufficiat p appellatõe in iudicio: misi iusta cã alleget talis: q̃ si ẽt pbata de. j. e. vt debitus. cũ aliter nõ valeat appellatio: ß post suã diffinitiuã nõ sufficit iter arreptũ nisi viua voce appellaret: q̃ ibi est opus facto. ar. j. de sen. ex. a nobis. vbi nõ pdest iter arreptũ in pcessa. t in scriptis etiã appellandum est. ij. q. vj. forma. t. ff. de ap. a sententia. §. vl. als iter arreptũ nihil opat: misi incõtinenti q̃s appellet viua voce. t aliud añ suam q̃ post: q̃ excõicat post iter arreptũ vt hic. t ita pinde habet: ac si excõicaret post ap. vt hic. t pterea archiepus nõ poterat esse iudex in cã pp̃a: cũ inter ipm t capm ebor.

Exinsinuatione prioris et canonicorũ scte barbare nobis innotuit: q̃ cũ int ipsos ex vna parte: t. v. camerarium de tangar ex altera sup q̃dã manerio coram iudice ordinario q̃stõ verteret: t idez camerarius ad nostrã audientiã appellauerit: appellatõi terminũ nõ pfigens dict⁹ iudex q̃ cam illi⁹ videbat fouere: p eo q̃ q̃dã cleric⁹ cõmẽsalis suus dicti camerarij i eadẽ cã fuerat aduocat⁹: hũc terminũ ap. pfixit: vt ad festũ purificationis vtraq̃ pars esset ab ap. psecutõne reuersa: iz nõ potuit nobis legẽ iponere: vt eã teneamur ifra dictũ terminũ expedire cũ t fm legitimas sanctiões lis q̃ in pfistorio pncipis sperat inferri: absq̃ dãno more intacta pmaneat: donec ipam faciat introduci et a pceribꝫ ditiuni iuẽ more. interim aũt nũcius camerarij puenies nũciũ eorũdẽ: nec ipso vsq̃ ad terminũ legitimum expectato impetrauit litteras t recessit. Quia vo fraus t dolus alicui patrocinari ñ debẽt: mãdam⁹ q̃. si est ita: t partibꝫ puocatis audiatis causam. t cetera.

Dem rosen. t bondon. epis.

One meorie. o. de camera psona ecclesie de fan. viaz vniuerse carnis ingresso: abbas sci augustini cãtuarien. eiusdez eccie: quã ad se asserit ptinere: imo p q̃sdã mõachos: secũdo p seipsuz possessionẽ ingressus ad nos pluries voce ap. emisit: ne q̃s eũ sup possessiõe ipsi⁹ ecclesie pumeret molestare. Cũq̃z aliq̃diu pdictã eccias pacifice possedisset: q̃daz laici cantuarien. diocesis ipm abbatẽ t mõachos de possessiõe ipi⁹ eccie p violẽtiã eiecerũt: t ifra. Procurator vo archidi. pposuit ex aduerso: q̃ defuncta psona eccie archidiatũ dat ei⁹ custodia: imo archi. q̃ fuerũt p tpe: tã de iure cõi q̃ de generali psuetudine tã in illa eccia q̃ in alijs vniuersis eiusdẽ diocesis ß iure semp vsi fuerũt. Preterea pfat⁹. o. noie archiõ. eccias possedit eadẽ: vtpote q̃ ei vnã pcuratoꝝ t. v. sol. noie ecclesie ãnis singulis exoluebat: t infra. Premissis igr diligẽter inspectis pdictos abbatẽ t monachos in eũ statũ in q̃ tpe appfacte ex visilibꝫ et pbabilibus causis ad nos ltãe interposite fuisse noscunt: ppetatis parti vtrilibꝫ saluo iure decern⁹ reducendos: ac fruct⁹ medij tpis pceptos censuim⁹ pariter assignãdos eisdẽ. Dem sci aug. t sci grego. pontibus.

Flecti filij. j. t. h. poris t monachoꝝ cantuarien. ecclesie nũcij retulerũt: q̃ cũ p cã q̃ int dictos porẽ t mõachos t cantuarien. archiepm sup capella de lamede vtebat ab ipis ad se. ap. mitterẽt idẽ archieps

esset ꝓtroversia sup capella ista. ℣. ō no. op. nūci. c. ij. ꝑ qua ꝓtroversia monachi ist̄ ibant ad curiā. vñ excōicatio nō tenuit post iter arreptum: ⁊ sic nō obstat qđ dicit iter arreptū nō sufficit ꝑ appellatiōe in iudicio: quia hic nō erat iudex archiepūs: vt dixi. ⁊ credo idem esse si capitulū b̄eat cām cū epō: vt si capt̄m mittat ad archiepm ꝑ cā illa. ⁊ epūs excōicat nūciū post iter arreptum: q̄ sniа nō tenet. cū archiepūs in hoc casu sit iudex epūs. vel dic q̄ sec⁹ est in archiepō: vt dictum est. Bernard⁹.

post iter arreptū: in eos excōicationis sententiam ꝓmulgauit. Cum ãt plus sit ad se. ap. facto ꝓuocare q̄ verbo: ⁊ ipis ꝓpter dictam cām ad ro. eccle. venientibꝫ itelligat̄ ad se. ap. ꝓuocatū mandamus quatenus si est ita dictos. i. ⁊. h. tenūcietis excōicatōnis vinculo non teneri.

¶ Item episcopo elien̄.

Q Astorat̄ officij diligētia: ⁊ infra. Quesiuisti vtrū quādo inhibeat̄ ap. in rescripto frustratoria tm̄ inhibita videat̄. Nos igit̄ attendētes: q̄ ꝑ appellatōnem frustratoriā etiā si nō fuisset inhibita: negocium non debeat impediri: respōdem⁹ q̄ quelibet ꝓuocatio intelligitur remoueri: que a iure nō indulgetur expresse. ℔ si appellās fuerit grauatus iniuste grauamen hmōi ꝑ suprioē potit emēdari.

Clex q⁊ multotiens q̄s ad tempus ꝑ appel. legitimā a iudicis sui quo ad aliquē certū articulum eximit̄ potestate: cōsuluisti nos: vtꝝ siq̄s excōicatōnis sententia innodatus ante nūciationē ipsi⁹ ab ea tanq̄ minus rōnabilit̄ ꝓmulgata in eo casu in quo ante sententiā appellauires obtinuisset: curauerit ꝓuocare: eo q̄ ꝑ appell. interpo. excōicantis videtur iurisditio transmissa: ipse nūciare possit eundē: ⁊ ad rempus ecclesiasticis bñficijs clericū spoliare

¶ Nos itaq̄ rñdemus: q̄ cum executōr excōicatio secum trahit: ⁊ excōicatus ꝑ nūciatiōm amplius nō liget̄: ipsum excōicatum nūnciare potest: vt ab alijs euitet̄: ⁊ illi ꝓuent⁹ eccīastici merito subtrahunt̄ cui ecclesie cōmunio negat̄.

Q Astorat̄. Expresse. ar. q̄ ōia itelligūt ꝓhibita que nō inueniunt̄ in iure ꝓcessa. s. de trāslati. int̄ coꝛpalia. vbi de hoc expresse indulget appellatio: si etiaꝫ remota sit appellatio in rescripto si iudex denegat restōm spoliato. s. de resti. spol. ex ꝙquestione. Item si nō vult admittere recusationē ꝓsanguinitatis. s. e. postremo. Item si nō facit exprim̄ res petitas in libello. s. eo. significantibꝫ. Item si citat partes ad locum nō tutū. s. e. ex parte si cogit ꝓtes litigare coraz subdelegato suspecto. s. de of. dele. sup questionū. ī fine. Addita exēpla posses assignare in q̄bꝫ recipitur appellatio: licz sit remota in rescripto. Ubicūq̄ ꝓmittit ius appellare ꝑm antiqua iura bñ admittebat̄ appellatio: lz cā in iure non exprimeret dūmō non esset manifeste frustratoria: de qua intellige qđ dicit. v. nos igit̄ attendentes: vbi p appellatōm frustratoriā etiā si non esset manifeste. c. i. manifeste frustratoria. al's si b̄eat qualēcūq̄ excusatōm poterat appellare: dūmō nō ꝓstaret ipsaz frustratoriā. ij. q. vj. ad romanā. ⁊ pluribꝫ alijs ibidē. ⁊. s. e. ꝓponas. ⁊. c. quenit. et. c. cū sit romana. hodie vo sine sit remota appellatio sine non in rescripto: non pōt appellari: misi ꝓbabilis cā fuerit allegata talis: q̄ si fozet cē. Item sine sit exprssa in iure sine nō cā ꝓpter quā appellat̄: dūmō sit ꝓbabilis bñ tenet appellatio. ℣. eo. vt debit⁹. ⁊ ita ꝓtō ista addit hunc dere. hoc scz q⁊ si cā ꝓbabilis ꝓpter quā appellat̄ nō sit exprssa i iure valet appellatio ꝑm hāc dere. nō valebat. quid opet remotio appellatōis hodie dicet. ℣. e. vt debitus.

b ¶ Emendari. nō em̄ debuit appellanti obesse q⁊ nō fuit sue appellationi relatū: cū appellatio eius iusta fuerit. ij. q. vj. appellatōe. ⁊. s. e. sepe. hodie vo nō stam⁹ huic: ℔ ei qđ dr̄. ℣. e. vt debitus. vt videlz appellatō teneat: sive grauamē in iure sit exprssuz sive nō: dum tm̄ sit

c ¶ Qđ tēpus. q̄ em̄ appellat a iudice ordinario sup aliq̄ ꝓbabile. cā: ad tēpus tm̄ exemptus est ab ipso q̄tū ad illū articulū. ℔ in alijs remanet iudex: ⁊ tm̄ pendente illa cā pōt illum si voluerit in alia cā tanq̄ suspectū recusare. s. e. ad hoc. si in vna. ⁊. ca. ꝓposuit. ⁊. c. cū teneamur. ⁊. ℣. e. romana. §. cū vo. in delegatis secus.

d ¶ Casu. hoc dicit ꝓpter crimina notoria in quibus nō admittunt appellatio. s. e. cum sit romana. ⁊. c. ꝓsulunt.

e ¶ Dormitasse. s. ne ulteri⁹ sit ꝓcedendū: q⁊ appellatōne interposita extinguit̄ nūciatū. vt. ff. ad turpill'. l. j. in fine.

f ¶ Executōnē. hec rō nō est sufficiēs: q⁊ non appellat̄ a sniа excōicationis. nam cum q̄s absolut̄ ab impetiōne alicuius: hmōi sniа secū trahit executōr: ⁊ tamen ab ea appellat̄. s. de except. significauerunt. ab executore appellat̄ si moduz excedat. ij. q. vj. §. ab executore. ⁊. s. ti. ꝓ. qđ ad ꝓsultatōr. Item sniа furti trahit secum suam infamiā. ff. de fur. non pōt. ⁊. ff. de his q̄ no. infa. furtu. Que est g̃ cā: de. his. dixit: q⁊ deus ligat ⁊ nō homo. xj. q. iij. nemo. vbi de hoc. ⁊ a ꝓncipe nō appellat̄. Illa videt̄ verior rō: vt homo crescat ꝑ meritū parendo etiā iniquē sñie. ar. viij. q. j. faendū. ⁊. xj. q. iij. qđ ergo. ⁊ vt magis timeat̄ disciplina ecclesiastica. Iau. Jo. dixit q⁊ ꝓtō ecclesie hoc facit vt magis timeat̄. sicut em̄ ꝓtō hominū facit q⁊ sententia q̄ cito ligat: quo ad eius effectū tardius liget. ij. q. vj. anteriozꝫ. ⁊. xj. q. iij. cū apud io. Sed vr q⁊ nō sit differentia inter sniam excōicatōis ⁊ alias sniaſ: imo idem: verbigratia: cum dico excōico te: statum es excōicatus: ita q⁊ nihil aliud est necesse. Idē est cum dico: ꝓdēno te vt soluas illi. x. quia statim es ꝓdēnat⁹: ⁊ si appelleꝫ ab ista sniа ꝓdēnatio non remoueꝫ per appella. immo remanes ꝓdēnat⁹ quātūcūq̄ appelles: sic ille remanet excōicat⁹ q̄ post excōicationē appellat: qđ ꝓtz ꝑ sniam appellatiōis: in q̄ dr̄: ꝓsirmo l' casso ꝓmā sniam: ⁊ sic sniа sp̄ durat vtroq̄ casu in alijs sentētijs appellatō retardat id qđ nōdū extat. s. solutōz: vel rei de q̄ ꝓdēnatio facta est traditōz: q⁊ verz est istū ꝓdēnatū: ℔ nō est verū istū adhuc solusset si istā ꝓdēnat⁹ soluet̄: ⁊ p⁹ea appellaret nihil releuat tal' appellatio nisi i casu cāe appellatōis. ff. ō ap. cū ex cā. In excōicatiōe nihil est qđ possit appel. retardare. ver⁹ effect⁹ sniе ē vt cōdēnatus soluat: q⁊ ad hoc agit̄. ⁊ finis excōicatiōis est vt sit excōicat⁹ ⁊ in ipsa ꝓlatione sniе statim ꝓuenit ad vltimū finē. ℔ in alijs sentētijs ꝓdēnatiōis nō statim ꝑ sniam ꝓcedit finē. i. iudicatū. ⁊ appellatio ipedit solā executōr: q⁊ ad hoc est opus facto: lz ꝓdēnatio sit facta. ℔ i sententia excōicatōis non est ita opus facto quo ad suū effectū nisi vt publicet̄.

g ¶ Secū trahat. ex hoc ꝓz q⁊ sniа excōicatōis vel statum ligat: l' statim nulla est. Dz qđ si aliqs excoicat̄ post appel. ꝓbabilē: aut iste est excōicatus aut nō: ꝓbo q⁊ nō est excōicat⁹: q⁊ excōicat⁹ ē post appel. ꝓbabilē que ltima est. g̃ nō est excōicatus. ℣. de sen. ex. ꝑ tuas. ⁊. ℣. e. dilectis. ℔ ꝺ vr sic: q⁊ iudex appellatōis ꝓnūciat appellatōz nō tenere. g̃ ꝑ ꝓsequēs ꝓnūciat excōicatōz tenuisse. Rñdeo. q̄ dubitat an talis excōicatio teneat vel nō: ex futuro pendet an teneat: sicut ex futuro euentu pendet an teneat matrimoniū vel nō. ℣. de frig. ⁊ malef. fraternitatis. in fi. vñ hec argumentatio nō valet: iste est excōicatus post ap. ꝓbabilē: q̄ si ꝓbata esset. cē. g̃ excōicatio nulla est. imo est inferendū. ergo ꝑ excōicato nō ē habendus. ⁊ tm̄ revera excōicat⁹ est: q⁊ statum ligat sniа excōicatōis: vt statum nulla est. tm̄ si talis medio tpe adeptus esset ecclesiā: non vr q⁊ esset ea ꝓnandus: q⁊ ipsum ꝓbabilis error excusat. ℣. de sen. ex. sacro. cum interim licite cōicet ei i omnibꝫ sacramētis. ℣. eo. dilectis. ⁊ q̄dq̄ nunc facit valet. iij. q. vij. §. tria. v. vez. ⁊. C. ō testi. l. j. Item q⁊ medio tēpore status eius integer est. ff. nihil inno. appel. pen. l. vna. §. integer nec ꝺānatus dr̄ q̄ appellauit. ff. ō pe. l. ij. §. ij. Jo.

h ¶ Subtrahūt. q̄ em̄ extra eccleiā ē: nihil noie ecclesie pōt possidere. viij. di. q̄ iure. ⁊. xxij. q. vij. c. ij. ⁊. iij. ⁊. xxxij. di. eos. ⁊. c. preter hoc. si tm̄ nō hz aliud vñ vuiat. dico ei interim ꝓuidendū de bonis eccl'e. ⁊ q⁊ deposito ꝓuideꝫ. l. di. studeat. habenda est em̄ ratō ne egeat. ff. de re iudi. inter eos. in fi. ne cogat̄ in cleri. obꝓbriū mendicare. xciij. dist. diacom. licz videat̄ q⁊ male meriti publica egestate debeat laborare. ff. depos. bona fides. Item illud pōt intelligi in eo casu q̄n in sniа hoc exprim̄t q⁊ bona ecclesie subtrahāt̄ ei. cū em̄ excōicatū ꝓparemus relegato ⁊ relegato ad tēpus nō subtrahant̄ bona: nisi hoc in sniа exprimat̄. C. de pe. l. deportatoz. sic ⁊ in excōicato idem vr: nā q̄diu q̄s alijs rōnabꝫ pōt ꝓstringi: nō sunt ei subtrahenda stipendia. C. de execu. rei iudi. stipendia. xvj. q. vij. illud. q̄ aūt excōicat⁹ est in vna eccīa excōicat⁹ ē q̄tū ad alias. xj. q. iij. c. ij. ⁊. iij. ⁊. viij. q. v. q̄s. s. de of. ordi. ad rep̄mēdā Dz nūquid est idem in suspenso vt si suspēsus est ab vno epo q⁊ suspēsus habeat̄ q̄tū ad alios. sic si est suspēsus ab officio: q⁊ sniа facit ius q̄tū ad oēs. xix. q. ij. due sunt. ⁊. vij. q. j. q̄s ꝓesbyter. ff. ō interdic. ⁊ relega. l. relegatoz. §. interdicere. ⁊. §. se. Posset forte distingui: vtrū suspēsus eēt ꝑ crimē qđ irrogat infamiā: vt tē vbiq̄ suspēsus sit. si ā irrogat infamiā: tē n vbiq̄ ē hūd⁹ ꝑ suspēso. ar. ff. de postu. ex ea. ℔ ꝑ dictū ꝓualz. q⁊ suspēsus ab officō nihil dz de officō ecclīastico attractare

al's est ꝛponẽdus. in hoc eq̃parat excõicato. ℸ. ꝛ de cle. exc. vel suspen. innisc. c. ij. ꝛ. iij. ℔ si suspẽsus est a bñficio ī vno loco: tũc dico q ī alio loco põt habere bñficiũ. vt. xviij. di. placuit. lviij. di. c. ij. Sed nũquid absolut⁹ põt recipe ℓ petere fructus medij tpis sibi sublatos? distingue vtr iuste an iniuste sit excõicat⁹, si iniuste: põt. ij. q. v. sup cãis. ꝛ. ff. ꝛ re mili. l. pe. ꝛ. ℸ. ꝛ pcess. prieben. q? diuersitatẽ. si tñ iuste excõicat⁹ ñ põt. ℒ. ꝛ re mili. cũ allegatis. li. xij. ad hãc distinctiõnẽ facit op. ℸ. ꝛ sen. excõ. sacro. alioquin spe restitutionis facili⁹ ꝛlinquere ret. l. di. c. j. q? facilitas venie incentiũ tribuit ꝛlinquẽdi. xxij. q. iij. est manifesta. pene enim non solent repeti. ff. ꝛ cõdi. inde. pene. ff. ꝛ pcur. q ꝓpinq. §. vt in ceteꝛ. io. ℭgo credo q̃cquid dixit iohã. lz ꝛpositum ꝓtendat: ne in cleri obꝓbriũ mendicare cogat: q excõicato in nullo sit ꝓtendũ: q cõtinet claues ecclesie: cui participãdi non est: nisi tota fame pereat: tũc ꝛbet ei subuenire: quia poterit adhuc ad ecclesiã redire. Ber.

a ¶ Ollicitudines. Dalit rñdem⁹. Rñsio pme q̃stiõis: que sint vtrũ metropolitan⁹ ꝛ hmõi q̃ne valeat cognoscere.

b ¶ Cognoscere. dubitatiõnis cã sunt hec: q? sunt hic noua iniuria. vnde op⁹ erat noua q̃rela. ff. ꝛ excep. rei iudi. si mihi. §. eandẽ. ℔ sec⁹ est: q? q si sit noua iniuria: tamẽ pendet ex pcedẽti facto: nec posset ꝛ illa cognosci: nisi cognosceretur ꝛ appellatiõe. si. ℒ. cũ teneamur. ꝛ sic patz q? si suꝑdicit iurisditio alicui⁹ nr principali: ꝛ in accessorio. ℸ. ca. pr. §. ꝓterea. sicut ꝛlegato principali ꝛlegat accessoriũ. ℒ. ꝛ of. ꝛle. ꝓterea. ꝛ. c. prudentiã. §. sexta. 19. arg. ℭ. ℒ. c. pr. §. j.

c ¶ De his que. sic nec ꝛ priuilegijs dñi pape. ℒ ō iudi. cũ venissent. nec ꝛ cã ad papã ꝛlata. ℒ. ꝛ offi. lega. licet. nec ꝛ eã spãliter alij cõmissa. ℒ. ꝛ of. lega. studuisti. ꝛ. ff. ꝛ iudi. iudicũ. vm. ꝛ est ar. q? idẽ iurℨ est

d ¶ Jn q̃. ℍ innuit solutiõz in accessorio q? ī ꝑncipali. si. ℸ. c. c. pr. icie q̃s q̃ fuit: vtr si eps appellauerit ab archiepo an teneat appellatõ

e ¶ Eps posset. Sz ĝre posset eps appellare: cũ ipse dicat appellatiõnẽ illius nullã: ꝛ excõicauerit post illã appellatiõz? So. iõ appellat: q? si appellatio est aliq̃ ꝑ suꝑiorẽ ad quẽ est appellatũ vz cognosci ꝛ corrigi q? postea mun⁹ legitime factũ est: ꝛ q? si metropolitan⁹ ꝓcederet ꝛ iniuret epm in culpa: puniret illũ: ꝛ iõ audit appellans tanq̃ cui⁹ interest. vm. Sz. ℸ. c. q̃ fronte. §. ō his. vbi nõ audit eps appellãs: ne absoluat excõicatus ab ipso. illud intelligit ꝛ eo q petebat ab archiepo absolutiõz offerẽdo canonẽ: ꝛ iõ nõ tenet ibi appellatio epi ꝓpter periculũ: ne ꝛcederet in excõicatiõne: ꝛ q? eius nõ interest ne absoluat. hic vo appellat: ne cognoscat vtr sit iuste excõicat⁹ vℓ iniuste: ꝛ eius interest: ne archiepus ꝛ hoc cognoscat. sunt enim oĩno diuersi casus: ꝛ q? iste nõ vult recedere ab appellatiõne. vñ nõ põt se intromittere archiepus: ℔ si vellet recedere ab appellatiõe: bñ põt archiepus interponere ptes suas ꝛ cognoscere ꝛ illa excõicatiõe ꝛ illũ absoluere. ℒ an. Sz ĝre iudex nõ potest

Dem episcopo parisien.

Sollicitudinẽ pastoralis: ꝛ infra. Sane cũ sicut recepimus: duob⁹ corã epo litigãtibus: alter eoꝝ ad se. ap. appellasset: eps appellantẽ reputans ꝓtumacẽ: ipm excõicatiõis vinculo innodauit: q? corã metropolitano ꝛ epo sibi petijt iusticiã exhiberi: asserẽs q? post appell. legitime ad nos ĩterpositã: ipm excõicauerat: ꝛ petẽs se ad eum statũ in quo fuerat ap. tẽpore a metropol. reduci ꝛnũciari videlicet absolutũ: adijciẽs etiaz q? ap. nõ renũciabat obiecte: ℔ ꝓsequi volebat eandẽ: ꝛ infra. Nos igit̃ inqui. t. t. rñdemus: q? sicut metropolitanus ꝛ ap. ad nos ĩterposita cognoscere oĩno nõ valz: sic nec ō his q̃ post ap. fuerant innouata: dũmō ō alijs cognosci nõ possit nisi ꝛ appel. pariter cognoscat: vℓ ō his que appellatiõis cãm ꝓtingere dignoscunt. Jn q̃ casu si metropol. ad cognoscendũ partes suas interponere forte ꝑsumeret: epus posset ad ap. bñficium ꝓuocare. nam ad officiũ eius q̃ ꝛ ap. cognituru⁹ est: pertinet ꝓuidẽter corrigere: q̃ ꝓtra ipam iuenerit attẽtata. Si vo notoriũ existeret: q? mandatũ epi indiscretuz fuerat vℓ iniustũ: cui nõ tenebat subditus obedire ac ꝑ ꝓsequentiam ei liq̃at euidenter subditũ legitime ꝓuocasse: ꝑt archiepus

aucte metropol. ꝛclarare subditũ irrõnabiliter extitisse anathematis mucrone percussum. Cum aũt excõicat⁹ q? appellauerat iuxta ꝑscriptã formã coraz archiepo ꝛponit ℈ epm q̃stiõz: metropol. ad cognoscẽdũ ꝛ cã põt inꝛponere ptes suas: cũ ille appellatõis ꝓsecutõi renũciare tacite videat: ℔ si vbo vel facto ap. se. velle ꝓsequi ꝓtestet: nõ est tanq̃ aduersa petẽs ꝛ sibi ℨrius audiendus.

Dem episcopo ꝛ cantori tretien.

Olectis filijs ꝛcano altisiodoren. ac mgro. r. altisiodoren. epi ꝓcuratore ī nostra ꝑsentia cõstitutis: idẽ mgr̃ ꝓposuit q? cum dictus eps ꝑsbyterũ vm⁹ ꝛtiũ q̃ dispẽsatoz plenariã obtinere dignoscit ꝛtineri faceꝛ vicar. mãcipatũ ꝓ eo q? bõa q̃dã ei⁹ dẽ vm⁹ q̃ furtiue sbtraxerat restituere ꝛtractabat: ꝓpe qõ eũ ab eodẽ epo fuerat excõicatiõis vinculo innodat⁹: et suꝑdictus ꝛcan⁹ epm monuisset vt ei restitueret: vℓ saltẽ redderet ꝑsbyterũ mẽoratũ quẽ ad iurisditoz suã spectare firmiter asserebat. eps metuẽs ne ꝛcan⁹ aliq̃d in suũ ꝓiudiciũ attẽtaret: se ac suc statutũ eccie ac ciuitatis ꝓtectõi metropol. supponẽs ad ei⁹ audiẽtiã appellauit. Cley ꝛcan⁹ post modicũ tps inꝛdictũ hmõi promulgauit: vt epo in ciuitate pñte a diuinis in altisiodorensi

cognoscere ꝛ appellatione ab ipso facta: sicut cognoscit an sua sit iurisditio. ff. ꝛ iudi. siqs ex aliena. ff. siqs in ius vo. nõ ierit. l. ij. ꝛ. ℒ e. cũ parati. iõ nõ põt cognoscere ꝛ appellatiõe: q? cũ ꝓbabilis cã exꝑsita est in appellatiõe: iam exemptus est a iurisditõe illius: ꝛ ẽ illi suspectus. vt. ℒ. e. ad hoc si. ꝛ. ca. ꝓposuit. ꝛ ꝑsumptio est ꝑ ipso: q? sp vellet iudicare ꝓ suã iurisditõe. ꝛ eadẽ ẽ cã ĝre arbitri cognoscunt ꝛ suspitõe ꝛ nõ ipse index. ℔ cũ dubitat ꝛ iurisditõe secꝰ est: q? ō hocipo an sit iudex agit̃: q? sp ꝑsumit ꝑ iurisditõne ẽ. diu ī ẽtiũ oñdat: exq̃ apparet ꝛlegatio vℓ ordinaria iurisditio. vt ℒ. ꝛ rescrip. sup lris in fine. Ber.

f ¶ Si vo. q? eñ al's nõ hz iurisditoz si crimen est notoriũ: hẽs ℒ. e. puenit.

g ¶ Notoriũ. hic innuit solutiõnez secũde qõnis: q? fuit vtr archieps ꝛnunciare ꝛbeat istũ absolutiõ: si iuenerit eũ infime appellasse. ꝛ dicit q? si ẽ notoriũ mandatũ epi fuisse indiscretũ vℓ iniustũ bñ ꝑt hoc facere.

h ¶ Declarare. Sed nũquid põt ꝓnũciare sniam epi inualidã: vℓ ꝛnũciare illi non licuit? videt q? sic: cũ notũ sit ei eps ꝛliquisse ℔ ñ credo: q? sic ꝓnũciarz appellatoz fuisse inualidã. ꝛ sic vsurparet officiũ suꝑioris: si aũt vellet renunciare appellatõi sue: tunc archieps posset ꝓnũciare sniam inualidaz: imo ꝓnũciaret sniaz nullã fuisse: ꝛ ꝛnũciaret illi absolutuz: si ultima appellatõ ꝓcessit. ℒ. ꝛ of. ꝛle. cum ꝓtingat.

i ¶ Cum aũt. mõ dat verã solutõz: q? ꝓinuenit predicta. ꝛ est solutio ꝓme qõis: q? fuit vtr metropolitan⁹ cognoscere valeat ꝛ hmõi qõne: quã iste appellãs coram epo ꝛpositus

k ¶ Questõnem. ꝛ uta magistratus põt facere iniuriã subdito. ff. ad l. aq̃. quẽadmodũ. §. magistratus. ꝛ. ff. qõ me. cã. l. ij.

l ¶ Renũciasse tacite. si. ℒ. ꝛ iureur. siqs. ꝛ. ℒ. ꝛ offi. ꝛle. gratũ. ꝛ ℸ. ꝛ his q̃ fi. a ma. par. ca. ex oze. vbi ꝛ hoc. ꝛ. ℸ. ꝛ ꝓui. accedẽtibus.

m ¶ Tanq̃ aduersa. no. q? nõ audit ꝛ. ℒ. ꝛ iure ꝛ. impe. l. ij. ꝓponẽs aduersa. xxij. q. vij. qõ aũt. ꝛ. xxij. q. ij. q̃ ꝓpositũ. ꝛ. ℒ. ꝛ ꝓsump. lras. lxxiij. di. gesta. ℒ. ꝛ mũ. primo. ꝓfessio. li. ꝑ. arg. ℸ. ℸ. ꝛ regula. sicut. ff. ꝛ inof. te. papinian⁹. §. ℔. nec impuberis. ℒ. ꝛ ꝑscrip. audit⁹. ꝛ est hic ar. q? si aliqs ꝓtestat̃ litẽ: lz dicat illa verba: salua lit. contest. mihi omnia⁹ facta est li. ꝓtesta. ar. ℒ. ꝛ pst. cũ. ff. ferrar. arg. ℸ. ix. q. ij. saluo. ff. q. mo. pig. vℓ hypo. solut. si ꝛbitor. §. si in vẽditõe. ff. ad sill. heres. ff. ꝛ acq̃rẽ. here. ꝑ heredẽ. vij. q. j. pontifices. ℸ. ꝛ elec. cumana. vbi ꝛ ꝓtestatõe tractat.

n ¶ Olectis. ꝑaceret. in hoc enim nõ incidit in canonẽ late sñie. ℸ. ꝛ repo. grauis. ℸ. ꝛ sen. ex. vt fame. Sed nũqd licet laico taliter ꝛtinere clericũ hñtem administratioz ipsius? ar. q? sic ℸ. ne cleri. vℓ mo. c. ij. ℔ nõ credo. ꝛ expone ibi ꝛpehendant ī fraudẽ verbo. s. reddẽdo rõz administratõis. eccℓa tũ illis q? taliter ꝛpehenditur

in fraudem non subuenit: qz post phibitōz ecclesie hoc fecerūt: vt ibi dicit. Dicut volebāt iudei cape ihesum in verbo. de pe. di. vj. c. j. v. hi qui adeo cc. si. ff. de pig. ac. l. vl. Ber.

o ¶ Interdictū hmōi. hoc facere potuit decanus ex spāli psuetudine: vt ciuitatē vl ecclesiā maiorē supponeret interdicto: nam de iure cōi sec⁹ est. j. de his q si. a ma. par. ca. qsuuit.

p ¶ Tenebat. qa duz qs manet in crimine sup quo appellat non est audiēd⁹ s. e. psulu it. c. c. cū sit rōna. i fi

q ¶ Irritū. qō facere nō debuit ꝓpter app. decani: vt. j. seqt. Et tm interdictū nō tenebat ꝓpter app. epi: qz q facit qō ad ipm nō ptinet ena si bonū sit impzobat. xcvj. dist. bñ quidē. Dan.

r ¶ Diuersos modos q fuerūt illi nō dr h. forsitā dixit eps q pa rat⁹ erat dimittere sa cerdotē pstita cautiōe de restituēdis rebz ec clesie l ō cōseruando ecclesiaz indēnē. vl si decan⁹ oīderet eccliaz illā. sacerdotez ad se ptinere: et ita fuit ap pellato iusta. vñ fm hos l' plures modos volebat ei facere iusti ciā: et ideo nō tenuit interdictū: qz nō erat notoriū captōez pbz iniuriosam esse: vñ ñ obstat. s. e. psulunt.

s ¶ Legitime. nota q vocat appellatōz legi timā ꝓpter pbabiles cās qs expressit appel lās: qō sp facere dz q appellat. j. e. vt debit⁹ et. c. cū spāli. §. j. et s. e. bone. et. j. e. cozdi.

t ¶ Variādo. vñ non debuit audiri. s. c. pr. in fi. iij. q. iij. §. item in crimiali. v. q falso lxxiij. di. gesta. xxiij q. vij. qō ār. j. de pe. sup his. et. j. vt eccle. bij. vt nostr.

u ¶ Suspendendū. Dz nō vr q snia in terdicti possit suspēdi cum em interdictū et excōicatio pari passu ambulēt. s. e. ad hec. qm et excōicatio ñ pos sit suspendi. s. e. pastoralis. ergo nec interdictū. snia em statim pseqt suū effectū. nā facti qdem qstio in arbitrio cc. ij. q. iij. §. notandum. nec iudex pōt efficere qn dānatū de furto sequat infamia. ff. de fur. ñ pōt. Ad hoc dicas q snia interdicti quā tulit decan⁹ fuit sub qdōne vl in diem ꝓlata: qz suspēdit ecclesiam qūcūqz eps esset pns. si. ff. de here. instī. quoniēs. §. siqs ita. et talis snia bñ pōt suspēdi p ap. s. e. ꝓterea. ij. Et nō cū appellatō interposita fuerit añ diem ꝓdictis: imo cū appellatio pcessit sniam: nō debuit postea nec potuit ferre nec exeq sniam interdicti. Pōt tm dici q quātūcūqz pnz sit interdictū: potest suspendi. et i hoc differt ab excōicatōne: sicut effectus originalis pcī suspendit: lz ipm originale maneat. de pse. di. iij. c. ij. sicut executio dignitatis alicuius suspendit. xv. q. viij. siqs pbyter. sicut effectus acceptilatōnis suspendit lz nō ipsa acceptilatio. vt. ff. de v. inter vi. et vz. cū hic status. §. sin aut. vñ si relaxatū est interdictū ad tēpus: ecclesia cessaret. Postmodū vo cū die appellat pfixo cōparuis sent ptes cozā officiali curie se noñ. decanus allegās q ap. ab eo interposite: nō non duxerat deferendū qm pbyter supdict⁹ adhuc i vinculis tenebatur ad nos vocē appel. emisit. official' aūt iudicauit irritū intdictū a decano post ap. epi pmulgatū: et infra. Quia vo idē eps diuer sos modos exp̄ssit fm qs decāo parat⁹ fuerit sup captōne pbyteri iusticiā exhibere ad metro pol'. sedem appellās. decan⁹ nō potuit p⁹ ꝟ ferre snīaz intdicti: et nō snīam ipam ab eo post ap. legitime pmulgatā irritā decer nim⁹ et inanē: nō obstāte q de can⁹ ad excusatōz suā qsi varia do ꝓposuit: q pusq eps appel lasset snīam tulerat cui⁹ effectū ad tps duxerat suspēdendū: cū interī ap. intposita ꝓcedere nō debuerit ad snīam exequendā. officialis ꝓcessum qui post ap. hmōi snīam interdicti irritā et inanē decreuit: temerariū iudi cantes: cū ap. ad nos intposita nil debuit inouari. ¶ Preterea lz excōicotiōis snīa in decanū per epm pmulgata rite lata ꝓma fa cie videret: cū p dictū officialez esset phibitū: ne seruaret in ec clesia intdictū: et decan⁹ ne cele braret in eccl'ia phibēdo: dīnū videret officiū pturbare: qz tm p ap. ad nos interpositā ex pte decani: cui etiā official' duxerat deferendū apl'os cōcedendo: nō solū ꝓncipale negociū: ꝟ acces soria etiā ad nostr referebātur examen: eandē snīam post app. pmulgataz decernim⁹ viribus caruisse. Dez lz archieps post ap. pdictā: ō qua sibi p official' lras innotuerat: decanū denū ciauerit euitandū: senonen. tm canonicos q sanioni ducti ꝓsilio cōicauerūt eidē: vt app. ad nos interposite magis q denūciatōi ab archiepo facte deferrent: in culpablies iudicamus.

¶ Dem mediolan. archiepo.

Q Tnostrū ꝓdeat de vultu dei iudiciū: et infra. Judi cibus dedim⁹ in mandatis: vt si post secūdū mādatū p qō toti⁹ cognitōz negocij ad nr̄z iudiciū reuocauim⁹: traditōnez sigilli dicto. h. a te cognoscerēt esse fa ctam: eam decernerent irritā et inanē: inhibētes illi ne quōlibz eo vti ꝓsumeret: cū plus sit ro. pon. ad se aliqō reuocare: nego ciū q quēq ad eū sup aliq nego cio ꝓuocare. ¶ Dez abbati sci felicis. et. g. canoñ. bonoñ.

Q Blate nobis vestre lre cō tinebāt q cū qdā iudices qb⁹ cā que inter sambr̄. et rino cor̄. plebes vertebat: fuerat ab apo. sede cōmissa: p plebe sam brensi sentētiā ꝓtulissent: ac a ꝓcuratore plebis ō renocor̄. ad nos fuerit sine t̄mino appellatū nec delatū appellationi fuisset: nec ad ꝓsecutōz ipsius termin⁹ a iudicib⁹ partib⁹ assignatus: pleban⁹ ō sambr̄. sup obꝟuatōe ipsum tm manet. ff. de preca. ꝟ si manente: nec est opus vt iter renouet xxvj. q. vj. q recedūt. et. l. ō cur. fur. cū aliis. et in casu isto si appellet nō suspendit interdictū: vt dictū est. s. e. ad hec qm. Sed lra sequens cū interim cc. ꝓdicit expsse. vñ si tpe suspēsionis appellet: nō dz postea exeq interdictū: vt hic dicit: dūmō appellatio sit legitima. Contrariū tm dixerūt lau. vin. et tan. vt dictū est s. e. o. ad hec qm. Sed ista lra obstat eis. Dz qō hic dicit: in telligit qn interdictum posituz fuit in die l' sub ꝓditione. effectus vo ex cōicatōis suspēdi nō ꝓt. q ꝙcito qs est excōicat⁹ est mēbr̄ diaboli: et ē ꝓnat⁹ sacris et cōione fi deliū. vñ ad hoc vt effi ciat mēbr̄ dei necessaria est absolutō. xj. q. iij. ex cellentissim⁹. papa tamē posset ei⁹ effectū suspen dere. j. de sen. ex. si vere q de nulla snīa facit ali quā. iij. q. vj. hoc ꝓpe. mal⁹em est de nihilo ali qd facē: q de aliq aliud vl nihil. de pse. di. ij. re uera. v. fi. in v. fmo igr xp̄i. qui potuit facere ex nihilo qō ñ erat cc. io.

¶ Exequēdā. qz appel latōe interposita nihil ē inouādū. q. q. vj. appel latione. ff. nihil inno. l. vna. Ex hoc pz q iudex p⁹ ap. diffinitiuā snīam nō dz executōi mādare. alioqn restituat possessio appellāti: añq ō ap. cognoscat. s. de iureiu. venēres. et idē dicit hic inferi⁹: q app. intposita nihil dz inouari.

¶ Perturbare. q pturbat diuīū officiū: sine pe na excōicatōis ꝑt eijci ō eccīa. j. de sen. ex. vēies et. c. cū volūtate. § siqs z ¶ Deferendū. Vo. primo nō detulit: ꝟ denūciauit intdictū nullū: vt s. dr. postea detulit q ad ꝓcessum ꝓncipat cāe: et apl'os ꝓcessit vt h dic. t.

t ¶ Principale. captio pbdi fuit negociū ꝓncipale: accessoria fuerunt intdictū et ei⁹ obꝟuatō. et sic pz q idē iuris dz esse in accessorio qō in ꝓncipali. s. ō of. dele. ꝓterea et. ca. prudentiā. ad fi. et ff. ō iurisd. om. iudi. l. ij. ff. de reg. iur. cum ꝓncipalis. et. s. e. pr. v. nos igitur.

p ¶ Post ap. hmōi appellatōz dic legitimā: et tm facti decanu fuit min⁹ legitimū. si. j. de pcel. pbē. pstitut⁹. q tū ad ptē decisam. et sic vr q ap. min⁹ legitima impedit effectū excōicatōis: ꝟ sal potuit eē vt factū decani fuisset min⁹ legitimū: et tm decan⁹ ex alia cā p⁹ea potuit time appellare.

¶ Dez denūciatōi. ꝟ vr q i dubio magis stet appellatōi q denūciatōi excōicatōis et q ipi snīe: cū tm potī⁹ ꝓsumēdū sit p snīa q p appellatōe q: appellās tenet ꝓbare snīaz iusta. vt. s. e. cū i eccia. et ē si. ff. ō mio. minor. xxv. an. in fi. io. Credo q cū dubitat an teneat appellatō: potī⁹ vtādus est q in dubio ei cōcandū. arg. j. de cle. ex. mi. illud.

u ¶ Et nr̄m. hec decre. est ps illi⁹ quā hēs. j. vt ec. be. vt nr̄m. et p ¶ Revocauim⁹. et ita qdq postea factū fuit illā intellige ista. ñ tenuit. et ita tradito sigilli p⁹ea scā nō valuit tāq a ñ suo iudice. si. s vt li. pen. ecclesie sancte marie. s. de of. lega. licet. et. s. de postu. bone.

c ¶ Cum plus. sic ipso facto negat aliqs clericatū. ī. ꝛ sen. ex. ꝓtingit. ꝛ. ī. ꝛ vi. ꝛ ho. cle. c. vl. ꝛ plus est reuocare negociū ad se q̄ sit appellare. ꝫ post ap. nihil est innouandū. ſ. c. ꝓpi. ꝛ. c. bone. ¶ multotiens posiq̄ supior ad se negocium reuocat: inferior nihil facere pōt. ij. q. j. nomē. ꝛ si iudex dicat se velle referre negociū supiori: statuꝫ teneꝫ pubꝫ tradere acta. ī. eo. intimasti. si ꝑtes hoc appro bauerit. ℒ. ꝛ rela. l. ij. ſi. ſ. e. dilecti. vbi ō hoc

O Blate. Bīemū ſ. e. cū sit roma na. ꝛ. c. ꝓstitutus.

e ¶ Et ꝓuocante. ſ. eo. ꝓsonas.

f ¶ Prozogari. nisi ex iu sta cā. ſ. e. ex rōne. ꝛ. c. cū sit romana. ꝛ hic.

g ¶ Appellatus. idē ē ꝛ appellante. ſ. e. ex īsinuatiōe. ꝛ. ſ. e. sepe.

h ¶ Pars appellata. ps appellata nō ꝑt ꝑuenire terminū legale: nisi ꝼm q̄ hic dr. ij. q. vj. appellatore. tminū vo statuit ab homine neutra pars pōt ꝑuenire. ī. eo. sepe. pars appellās infra terminū legalē q̄cūq̄ pōt ꝛ si vult pōt lras ipetre cū in eius fauorē ann⁹ ꝓcedat eidē. ī. ꝛ cōſir. bone. item ꝛ illud scias q̄ infra terminū legales dꝫ cā appellatōis ee terminata nec pōt vltra ꝓ tendi. ij. q. vj. ei qui ap pellat. ꝛ ℒ. ꝛ tēp. ap. l. vlti. ¶. vl. ꝛ. l. nemo. nisi ex iusta cā ꝓrogēt. ſ. e. cū sit. ꝛ. c. ꝓstituꝫ.

i ¶ Procurat. ꝛ hic. ꝛ sic nemo dꝫ preuenire diligētiā alr̄ capitōse. si. xvj. q. iij. placuit. ꝛ. ff. ad terū. l. ij. ¶. si mr̄. ij

k ¶ Proseq. ee alta ꝓte absente: ea tm̄ ꝑus citata vt ℔ ꝑs. ꝛ. ij. q. vj. appel latore. ꝛ. ſ. ꝛ sent. ꝛ re udi. cū bertold⁹. ꝛ ℒ. ꝛ tē. ap. l. vl. ¶. illē ee. ꝛ est expſſus. ī. e. c. ꝓr.

l ¶ Periculū. ne eccl'ia ī ſpūalibꝫ l' tpalibꝫ ex mo ra ꝛrimētū icurrat in q̄ casu posset ctiaꝫ li. nō ꝓtest. ꝓcedi. ſ. vt li. non ꝓtest. q̄n. ¶. j. arg. ſ. e. ꝓstitutus.

m ¶ Quoūb. hoc intellige: dū tm̄ ꝑores lre ꝛ alteri⁹ ꝓtis appellatōe fe cerint mentōz. al's nō valerēt vtate tacita ipetrare. ī. ꝛ ꝓsr. bone. ꝛ ſ u

Per tuas. Liqbit. no. q̄ si iudex nō liquet ꝛ referi. ex pte. ꝛ cā: tūc dꝫ ꝓstuere pītem possessorē. nec audiret aduersari⁹ nisi ꝛ ꝓpetate. vt. ℒ. quō ꝛ q̄n u. cōsentaneum. vl' si liquet ꝓcedat ad diffinitiuā sniam. ꝛ hoc intellige in casu altero ist⁹ ꝛre. cū sint appellatiōi testiꝫ publicatis ante sniaꝫ. vt ſ. ꝛ ꝛ. ꝛ ꝓtu. put. vbi ꝛ hac materia plene dr. Jtē si possessor est pīs ꝛ actor absens: tē siue lis sit ꝓtest. siue nō: pōt dari diffinitiua sntia: si ꝓstet ꝛ meritis cause. ꝛ sic intelligit. ſ. ꝛ ꝛ. ꝛ ꝓtu. cām. ꝛ sic pōt etiā intelligi. ſ. ꝛ resti. spo. audita. ꝛ. ℒ. quō ꝛ q̄n iu. aut. q̄ semel. ¶ si ñ liquet ei ꝛ cā: absoluet reū ab obseruatōe iudicij: ꝛ i expēsis ꝓdēnabit sibi actorē. ℒ. ꝛ udi. ꝛpe randū. ¶. fiēdē. nec obstat q̄ dr: actore non ꝑbante reus ꝛ si nihil pstiterit obtinebit. vj. q. vl. actor. ꝛ. ī. vt ec. bene. vt nostr. ꝛ. ſ. ꝛ cā pos. ꝛ ꝛpe. cū ecclesia. illa regula locū hz cū ambo sunt pītes. ¶ in alio casu istius ꝛre. cū appellat a sntia dꝫ illā ꝓfirmare vel infirmare. ij. q. vj. m si. Sed pone: q̄ iudices ꝑores q̄ tulerūt sniaꝫ pdēnatōis: crediderūt actorē bñ ꝑbasse intentōz suā: cū in vtate nō ꝑbasset: ī cā appellatōis altera pars que appellauit est absens ꝑ ꝓtumaciā vt ibi dicit: ꝛ ille ꝑ quo lata est snia est ꝑus iudicabꝫ pstat q̄ pīs nō ꝑbauit: vñ sniam ꝓfirmare nō pīt. credo q̄ cassanda sit snia: ꝛ q̄ ille reus est ꝓtumax adiudicabūt pīm possessiōz reseruata q̄one ꝓperatis absenti: sicut fa cerēt añ sniaz. ℓ' dic q̄ sufficit tm̄ infirmare sniaz pdēnādo absentes

pdcē snie: sic rōnabilit lata erat nostras ad vos lras ꝛ alia pars alias commissiōis lras a nobis sup infirmāda cadē postmoduz ad alios iudices ipetrauit: nll'a in posteriozibꝫ lris ꝛ priozibus habita mentiōe. vñ ī dubitatōe reuocatoꝛ an posteriores iudices vl' vos ꝛ illa ꝛbeatis cognoscere nos sup ℔ cōsulere voluistis: ꝛ infra. Licz igit appellāti legitime a snia indulgeat ann⁹ a lege. aut ex iusta cā biennium ad app. interpo. ꝓsequendā: q̄ tm̄ hmōi termin⁹ pōt restringi nō solū a ꝓuocante: verūetiā a iudice a cuius snia ꝓuocat: cuz ideo sit ꝓstitutū: nō vt termin⁹ ipse ꝑuenire nō possit: ꝫ ne va leat ꝓgari: credimus distinguēdū in quo casu lr̄e ipetrant ꝛ q̄dē q̄n certus termin⁹ ab appellante vl' a iudice ap. ꝓfigit: ꝓsequēde: si eo tacito appellat⁹ lras ipetrauerit: hmōi lr̄e tāq̄ tacita vtate subrepte obtinere nō ꝛbent aliquā firmitatē. Si vo nō sit aliqs termin⁹ a iudice vl' ab appellāte ꝓfixus pars ap pellata infra terminū ꝓstitutū a lege: dūmō nimiū nō ꝑcurrat vt appellantē in cōmissiōe ipe trāda supplāter cōmissiōis lras poterit ipetrare: quaꝛ auēte in ap. cā legitime ꝓcedat: ita q̄ si appellās voluerit in causa ap. ꝓcedere: oportebit eū agere sub iudice sic obtento: nisi possit eū legitime recusare: q̄ si agere no luerit: appellat⁹ pōt nihilomi⁹ ꝓsequi cām ipsam: maxīe si sentiat sibi ex dilatōe īminere grauamen: supior q̄z iudex si viderit ex dilatione ꝑiculū īminere: pōt ꝛ ꝛbz neutro ꝓsequēte ap. occurrere vt ꝑiculū euiteꝫ. puta si a snia lata sup ꝓfirmatione alicui⁹ electi fuerit ꝓuocatū: ꝛ vtraq̄z pars velit etiā ad annuz ꝓsecutōz ap. differre pōt vtiq̄z: imo dꝫ supior iudex ad quē fue rat appellatū terminū prouide moderari: ne gregi domico diu ꝛsit cura pastoris. Ex his igit ꝓsul'. vestre noueritis eē rīsum q̄ ꝑ posteriores nō ꝛrogat poribꝫ ltīme ipetratis: ꝑ q̄s ad cō firmādā snīam vel infirmādā: ꝑuia pōt rōne ꝓcedi. Item.

Per tuas lras requisisti vtz si post latā snīam vl' saltē p⁹ ꝛpositōes testiū publicatas fuerit ad se. ap. ap. hi q̄ sup hec ꝛlegant a nobis: si altera ptiū eoz se noluerit ꝓspectibꝫ pītare cām sibi ꝛlegatā iudiciali pos sint calculo termiare. Nos igit cōsul'. t. talit rndē⁹: q̄ cū lis sit sup eodē negocio coz̄ ꝓmis iu dicibꝫ ltīme ꝓtestata poterūt iu dices ꝛlegati eo qui ꝑuenit se ꝑ ꝓtumaciā absentāte: cum eis ꝛ meritis cāe liq̄bit: cōmissuz sibi negociū diffinire. Item in ꝓci. generali.

Et ꝛbitus honoꝛ ꝛferat

¶ Et ꝛbit⁹. Be ferat. ſ. ℒ. q̄ ꝓuo. ñ est ne. oēz honorē. ꝛ sic est ar. q̄ iudices honozādi sunt ꝛpt suā dignitatē.

p ¶ Coz̄ idoneo. hō dicit: q̄ si ꝓuenat coz̄ nō suo iudice nō obest ei: q̄ dꝫ allegare ꝓuilegiū sor⁹: nec ꝓua dicat ei q̄ fuit coram eo. ſ. ꝛ iudi. ar si cle rici. ꝛ. ſ. ꝛ so. ꝓpe. si diligētu. ꝛ. c. significa sti. ꝛ ē ar. ad q̄ꝫ: vtz interruptio facta sit ꝑ li. ꝓtest. coram nō suo iudice q̄ nō sit intru ptio facta. ꝑ. ℒ. ne ō ista. ꝛfun. si pater.

q ¶ Jñ sniam. no. q̄ dicit añ sniaz: ergo ꝛ app. post sniam nihil statuit: q̄ qō ꝛ vno dr ō alio negat. ex v. di. q̄lis. ꝛ. ſ. ꝛ ꝓsūmōne. qō vez credo: ꝛ idē dr ī ꝛre. noua e. ii. cozdi nobis est. ¶ Et ita ꝑ q̄ hodie idē unz est i oib⁹ iudicib⁹ ꝛlegatz ꝛ subdelegatz ꝛ ordinarijs a q̄bꝫ nō pōt appellari: nisi cā rōnabili allegata scri pta vl' nō scripta: q̄a dic coz̄ idoneo iudice ꝛ sic nō hz locū hodie ꝛre. illa: sup q̄nū. ¶. si vo duo. vbi dicit q̄ si ꝛlegatus alij cō mittat vices suas ab illo poterit appellari hz cā sit appel. remota ꝓmissa. ꝫ q̄tū ad alia bñ tenet. ¶ cū ꝫ remo ta sit appel. añ sniam ipo iure vt ℔ ꝑbaut q̄d opat remoto ap pellatōis: cū papa ſp scribat app. remota ¶ Jo. dixit: q̄ remoto

appellatōis ℔ hodie opat: vt post sniam appellari nō possit q̄n iudex possit mādare sniam executōi: nō ob. ap. nisi hēat cām ꝓbabilē appel landi: ꝫ si nō est remota appella. tūc pōt appellari post sniam ꝼm q̄ appellabat añ pstōz ista. ſ. ꝛ of. ꝛle. sup eo. ꝫ hoc nō est ver: q̄a ꝛ ap. post sniam nihil statuit ꝑ ista pstōz: vt dixi. Et io. etiā nō pfuit in hoc: imo dicit q̄ si remota est appel. nō pōt appellari: nisi i casibꝫ expſſis a iure. ſ. e. pastoralis. ꝛ si nō est remota: tūc appellat q̄nis hz ꝓbabilē cām appellādi talē: q̄ si esset ꝓbata ꝛē. vñ pōt dici q̄ illō idem opat hodie remoto appellatōis cū apponit i lris: q̄ olim opa bat: q̄ pōt appellare in causis tm̄ expſſis a iure: hz sit remota appel. in nō expſſis nō potent appellari. vt. ſ. e. pastoralis. vbi notat q̄d ꝛ illis casibꝫ. ꝛ ita ꝑ remotōz ap. nō posset hodie appellari in casibꝫ nō expſſis. ꝫ in alijs posset. Ex vi huius pstōis pōt appellari: vbi cūq̄ ꝙs granat: hz grausmē nō sit expressum in iure: ꝛ q̄ iniquum erat q̄ aliqs euidēter grauatus nō posset appellare: q̄ hēbat ꝓbabilē cām appellādi: cū casus ille nō esset expſſus ī iure emanauit ista pstō qua caueꝫ q̄ q̄cūq̄ hz ꝓbabilē cāz appellādi talē: q̄ si eēt ꝓbata ꝛē. licz illud grauamen non sit expressum in iure possit appellare. ꝛ ita

hec constitutio ad alia extendi q̄ illa verè. pastoralis. quotiens ẽ nova lex ꝓstituit: ad eas species ꝓnere nō videt: quibꝫ spāliter ipsa lege pena addita est. ff. de pe. sancto legum. ⁊ ita ꝓtō ista ꝓmittit appellare: vbi remotio appel. ꝓhibebat. ergo sive sit remota appellatio in lr̄is sive nō: idem iuris est. Si ẽ non est remota appellatio: pōt appellare vbicūq; ꝓmittit appella. ꝓ iura spāliter. vt. ē. e. postremo. ⁊ c. ex gte. ⁊ c. significantibꝫ. ⁊ in oib⁹ ꝓsimilibꝫ vbi exp̄mit in verè. q̄ possit appellari. ⁊ hūficio ist⁹ ꝓstōnis pōt appellari in oibus alijs casib⁹ nō exp̄ssis. vbi exp̄mitur talis cā: que si foret ꝓbata: legitima esset: ꝫ illa nō sit scripta in iure. ⁊ ita ꝓ remotio app. quo ad vtilitatē nihil opatur: ſ potius apponitur ad cautelam: q; plus timeri solet qđ spāliter ꝓhibet q̄ quod generaliter imperat. xxij. dist. q̄q̄. ⁊ ꝓsuetudo est ecclesie: ⁊ tam in ꝓncipalibꝫ questōnibꝫ q̄ in incidentibꝫ remota est appellatō ꝓ istam ꝓstōnem ⁊ quorum quocūq; iudice: nisi cum quis grauatur in casibꝫ expressis vel non expressis. ⁊ sic papa remouet id quod iam remotum est de iure: sic cōcedit papa quod de iure cōmuni concessum est. ē. de iureiuran. ⁊ si christus. in fine. Ber.

iudicibus: ⁊ litigatoribꝫ ꝓsulat sup laboribꝫ ⁊ expensis: statuimus vt siqs cor̄ idoneo iudice ꝓuenerit aduersarium: ille ante sententiā ad superiorem iudicem absq; rōnabili causa nō ꝓsequat: nō obstante si dicat: q; ad superiorem iudicē nuncij tertiana uerit: aut lr̄as impetrauerit ab eodem priusq; delegato fuerint assignate. Cū autē ex rōnabili causa putauerit appellandum coram eodem iudice causa ꝓbabili appellatōnis exposita ⁊ tali videlz: que si foret ꝓbata deberet legitima reputari: superior de appellatōne cogn̄scat. Et si min⁹ rōnabiliter eum appellasse constiterit illum ad inferiorem remittat: ⁊ in expensis alteri pti ꝓdēnet. Alioq̄n ipe ꝓcedet salvis ꝓstitutionibꝫ de maioribus causis ad sedez apo. referendis.

r ¶ Si dicat. ⁊ si ꝓterea appellauerit: eius appellatio non est admittenda. ij. q. vj. eius qui. ff. de ap. rec. et⁹ qui. ⁊ sic correcta sunt iura illa. ē. e. meminim⁹. ⁊ c. ad hoc. sicut ⁊ ē. de of. dele. cum cā. q; non ꝓdest nuncij ꝓmisse ad superiorem. nec ꝓdest etiā habere lr̄as: qđ plus est que nondum sunt iudici ꝓsentate: vt hic dicit. Ratio huius ꝓstōnis fuit: ne quis sine causa declinet examen ordinarij iudicis: vt ꝓprius honor debitus iudicibus deferat. C. q̄ quo. non est necesse. omnem honorem. vnde sicut non potest declinari iudicium eius per app. frustratoriam: sic nec ꝓ missionem nuncij. q; ꝓ missionem nuncij non intelligit ꝓuocasse facto vel verbo: cum cā nondum esset mota nec cōminata nec ad iudicem aliquo modo insinuata. Unde licitum est aduersario ad iudicium ꝓuocare ⁊ ius suum ꝓsequi coram ordinario: ⁊ ita ꝓuenire aduersariuz: nec ꝓdest illi lr̄as allegare si nōdū sint iudici ꝓsentate: ⁊ ita q̄si ꝓuentus oportet eum coram ordinario respondere: q; iudices illius non ꝓs dicitur iurisdictionem recepisse cum effectu: nisi cum eis lr̄e ꝓsententē. ē. e. sup eo. ij. in fine. sic q̄ citatur: si postea pendente citatōne mutauerit domicilium: q̄ ꝓuent⁹ oportebit eum respondere. ē. de fo. compe. c. pe. sic ⁊ iste q̄ iam habebat lr̄as in archa sua ꝓuentus est. Preterea cum ꝓ secūdū rescriptū non tollatur iurisdictio delegata: nisi de ea fiat mentio: multofortius videt q; non tollatur ordinaria: nisi de ipsa fiat mentio. facilius ẽ tollitur extraordinaria q̄ ordinaria. iij. q. ij. §. ei autez. Super hoc dicas q; si iurisdictio ordinaria iam cepta est ꝓ solam citatōz: ꝺmodo non potest tolli q̄tum ad causam illam ꝓ lr̄as pape: nisi de hoc fiat mentio in rescripto: sicut ⁊ in delegata. Sed si ordinaria iurisdictio non est cepta ꝓ citatōnem: ꝓuenit bene ꝓ rescriptum ꝓut quotidie fit: nec est necesse fieri mentionem in rescripto de ordinaria. ⁊ hoc iō: vt dixit io. quia ordinaria iurisdictio generalis est. Unde tollitur per specialem q̄tum ad illam speciem que delegatur. ē. de rescrip. pastoralis. argumē. eodem titu. capi. j. ⁊ eoipso q; papa scienter cōmittit causam eam transfert a potestate ordinarij. ē. de officio delega. pastoralis. §. preterea. Et tu dicas aliam rationez meliorem: cum ẽ dñs papa sit iudex ordinarius omniū hominū. vt. ix. q. iij. cuncta. potest quilibet ipsum adire per simplicem querelam re integra. etiam ipse potest cognoscere vel delegare. nec est necesse q; facit mentionem de iurisdictione minoris. ⁊ ꝓ appel. itur ad ipsum sicut in legato contingit de quo munus videtur. ē. de offi. lega. ca. j. Item ⁊ hic corrigit istud ē. de rescrip. plerūq;. vt statim quis possit aliū ꝓuenire habentem ꝓtes litteras que non sunt iudici ꝓsentate. de hoc tamen dixi. ē. de rescrip. capi. j. ⁊ ita patet q; ille qui primo suas litteras exhibz iudici: sive preuenit aliū in citatione facienda per ordinarium vel per delegatum. ille obtinebit. ad hoc facit. ē. de rescrip. capitulum sancte crucis. ⁊ ita non refert que sint prime vel secunde re integra existēte ⁊ sic intelligit constitutio ista: re non integra existente locum habet alia iura: in quibus cauetur q; non valet secundum rescriptum nisi faciat mentionem de primo. Ber.

f Delegato fuerint. ⁊ ita videt q; si ꝓme lr̄e delegato sint assignate: nō potest ꝓuenire ab ordinario vel delegato ꝓ secūdas: nisi fiat mentio de ꝓmis. Sed qđ si nō ꝓcedant ꝓmi iudices: nūquid valebunt secūde vel q̄diu debent expectare secūdi si non ꝓnt ꝓmi ꝓcedere impediti iusta de cā: pōt dici q; in hoc casu locū hēat verè. illa: plerūq;. ē. de rescri. vt si nō ꝓcedant ꝓmi in ista cā cessante valeāt secūde. Sed si nō curant ꝓcedere tūc moueanē ꝓ ordinariū vel ꝓ secundū delegatū vt ꝓcedant. j. terminū ꝓperentē: quia vnus iudex ꝓpter negligētiā amittit iurisdictiōez ⁊ alter postea ꝓcedit in causa. ē. de offi. ordi. significant. ⁊. ē. ō of. de lega. prudentiā. in fine. ⁊. ē. de fo. compe. licet. ⁊ c. ex tenore. ne de dolo ⁊ malicia pars altera cōmodū ꝓsequat: q; dignū ẽ vt ꝓpter negligētiā suā ꝓdant iurisdictōnē. Ista nodula intelligit cū ꝓme lr̄e sunt iudici presentate: nulla citatōne facta ꝓ eas. ſ non est curandū de his que in illa dicunt: q; ista lr̄a: ꝓsq̄ ꝛc. dz intelligi prout dr̄ in sequēti nodula que incipit: ſ nūquid. ⁊ in fine illius nodule: ⁊ si ꝓterea. q; non dr̄ preuenta iurisdictio ꝓ solam presentatōnem: luz lr̄a ita hoc mutat. Ber.

¶ Assignate. Sed nūqd sola p̄sentatio lr̄ar̄ sive assignatio sufficit: vt nō possit ꝓuenire ab ordinario sive alio delegato? ex hac lr̄a videt q; sic Sed ꝑ potius videtur q; sola presentatio sive assignatio non sufficiat: quoniam video q; si duo sint ordinarij: possum aduersarium meū ꝓuocare coram altero quem voluero eligere: non obstāte si aduersarius dicat q; volebat ⁊ deliberauerat me conuenire cor̄ alio cum quo tractauerat: nisi ipsius citatio ꝓuenisset. ⁊ idem credo in legatis sive delegatis sive in delegato ⁊ ordinario re integra. Rem intelligo integram an citatōnem: ꝓ quam iurisdictio ꝓpetuata est ⁊ non ꝓ presentatōnem. ē. de offi. dele. gratum. vnde quod dicit ꝓus ꝛc. supplendum est maxime: q; idem est post presentatōnem ⁊ ante citatiōez: nisi aliud viderem. ⁊ hoc dicit in fine illius no. ⁊ si ꝓterea ꝓ solam presentatōnem vel aditōnem ordinarij nulla etiam facta citatōne non est ꝓuentus aduersarius: sed per citatōnem preuentus est. ē. de fo. compe. c. vlt. ⁊ ꝓ solam citatōnez iurisdictio ꝓpetuat ⁊ non per solam presentatōnem. Si alibi inueneris vbi dicatur q; sola presentatio sufficiat reducas illa ad id quod hic dicitur. Bernardus.

u ¶ Ex rationabili causa. Colligit euidenter ex hac littera: q; semp sit causa appellatōnis talis: que si esset ꝓbata legitima esset: ꝓponenda est coram iudice a quo appellat. ⁊. j. e. cum causaz. in fine. vbi dr̄ de hoc. Sed potest queri que causa dicatur probabilis: vtr̄ illa que videt iudici vel alijs. videt q; hoc non sit referendum ad opiniones iudicis. j. de sen. ex. sacro. sicut nec ad opinionem iudicis refert quid dicat manifestum. ſ ad ipsam rei veritatem. j. de ver. sig. cum olim. ad id facit. ij. q. vij. iudicet. Sententiabit ẽ iudex in hoc ꝑm qđ sibi videt. habita tamen collatōne sapientiū si non est certus. arg. ff. de arbi. ēlem. iij. §. item sepe fit. Si vo iudex dubius remanet: quia non potest certificari an sit ꝓbabilis vel nō: in tali dubio referat appellatōi. j. de sen. ex. sacro. ad fi. quicūq; ẽ appellat a grauamīe sive in iudicio sive ex causam rationabilem debet allegare in scriptis ꝑm tenorem ꝓstitutōis inno. iij. j. e. cordi nobis. al's reputabit non appellans. vt ibi dicit.

x ¶ Rationabiliter. quia causa quam ꝓponit in appellando non fuit ꝓbabilis: vt ex euentu cause apparet. Quid autem debeat ꝓbare appellans in causa appellationis dicit. j. eo. interposita. vbi de hoc. Sed qualiter remittit ad illum a quo appellauit: cum habeat eum suspectū. ē. e. ad hec. ſ non potest dicere illū suspectū cum ex ꝓpria culpa ꝓcesserit illa suspicio: sicut ille q; non ꝓsequit appellatōnem. ē. eo. ꝓsonas. ⁊ c. cum sit romana. Ber.

y ¶ In expensis. hoc generaliter obtinet: q; q̄ deficit in appellatiōe: punit in expensis. ē. de testi. significauerūt: de expensis istis plene dicitur ē. de w. ⁊ contu. finem. ⁊. ē. de rescrip. c. vlt.

z ¶ Alioq̄n. ſ ꝓ q; si iudex appellatōis ꝓnūciat appellatōz tenere: q; ꝓ hoc nō expirat eius officiū: ſ incipiet postea cognoscere de cā ꝓncipali. C. de re. credi. generaliter. §. sin aūt. ⁊ in aut. de sanc. epis. §. siqs ꝓra aliquē in ꝓma colū. colt. ix. Dicas q; hoc locū hz q̄n appellat a grauamine aī sniaz: q; tūc iudex dat q̄ sub ꝓditōe quo ad ꝓncipalē cām. vñ ꝓmo cognoscit de grauamīe: ⁊ si iuenat legitimā ap. tūc ꝓnūciat illam:

appellatum fuisse. ⁊ posset procedi sup principali: si male appellauerit: pnunciabit male appellatū: ⁊ remittit partes ad pores iudices i expēsis appellantem pdēnando: vt hic dr. ⁊ sub hac forma semp rescribit qñ appellat a grauamine. Si vo appellat a sentētia diffinitiua: tūc iudex debet cognoscere de meritō cause: ⁊ videre an bene vl male sit iudicatū ⁊ si bene sit iudicatum: confirmabit sententiam vel cassabit si male iudicatum fuit. Vt. ij. q. vj. in fi. ⁊ C. de app. eos. in quib⁹ dicit: q iudex tm̄ pnūciare debet sententiā ustam l' iniustā. Si vo pl'a capitl'a sint in sententia siue plures articuli: iudex p parte potest confirmare ⁊ pro parte cassare: ⁊ reformare sententiā sm̄ q iustum fuerit. ℣. de resta. raimundus ⁊ raynaldus.

¶ Causis. ille em̄ sp sunt referende ad sedem apostolicam. ℣. de bap. maiores. Que dicantur maiores cause: no. s. de offi. lega. q trāslationēz.

¶ Cum cessante cā. Cōminādo. Videtur ergo: q si iudex comminatoria verba pferat parti: q ex hoc possit appellari: nisi de hoc satisfaciat iudex. qō tamē non est verum: quia ex officio suo cōminari dz. ff. de iudi. i pemptorio. ⁊ s. de resti. in integr. tum ex lris. in fine. nec etiam debet statim quis moueri ꝓpter aspiratez verboꝝ. s. de rescrip. si quando. Sed qualiter iudex potest mutare cōsilium suum in alterius iniuriam contra regulam istam. ff. de re. iur. nemo? Sed certe eodem modo quo appellans potest mutare ꝓsilium. Vt. ij. q. vj. si quis libellos. sic ⁊ iudex. ⁊ intelligo si appellās adhuc nō fecit sumptus ad ꝓsequendam appellationem. ff. de condi. ob cau. dat. si pecuniaz. in pncipio. ß si sumptus vellet reficere: potest adhuc revocare grauamen: quia tā non interest illius. ℣. e. interposita. §. ij. Sz nūquid iudex post decem dies potest mutare suam interlocutoriam? videtur q non: q postea transit in rem iudicatam: sicut ex diffinitiua. s. de elec. cum dilecti. ⁊ s. de testi. significauerūt. ad fi. Arg. ℣. ff. de re iudica. q iussit. Potest dici q lz transeat i rem iudicatam quo ad hoc q post decem dies non possit appellari: non tamen quo ad iudicem: qn possit revocare suam interlocutoriam: q: ⁊ appellans post decem dies posset renūciare appellationi: q: ipso facto renūciat quis: eo q nō ꝓsequit ipsam. s. e. ꝓsonas. Adverterat tamen qualiter corrigat suam sententiā siue errorem: q: si ita dicat. Ego revoco sententiam meam siue corrigo errorem meum: sic fatet se errasse. ⁊ sic ille habuit ꝓbabilem causam appellandi. ⁊ sic videt q iurisdictio ab illo translata sit: ⁊ sic canon nō posset sibi reddere iurisdictionem cum fateat causam a se translatā: curialis ergo dicat: non credo te grauasse. ß si grauat re in aliquo illud revoco. arg. colligit ex hac decre. q interlocutoria non trāseat in rem iudicatam. Sed verum est q non trāsit vt dictum est: qn iudex illam bene possit revocare re integra. ß q̄tuz ad illum contra quem lata est sententia si non appellet infra decem diem bene transit: ⁊ sibi imputet q non appellauit: q: sententie acquiesse videt. arg. s. ti. px. q ad contrahendū. Iohānes. Item hec est ar. q actio semel extincta n reuiuiscit. ar. ff. de bo. pos. sm̄ tabulas. l. pe. §. testamento. ⁊ est ꝺ illud. de ꝓse. di. iij. queris. ⁊ ff. de solutio. qui res. §. sream. ß hoc est beneficio huius constitutionis. ⁊ quia iudicis est corrigere quod minus legitime fecerit. ℣. de accu. qualiter ⁊ quando. alia iura plura hoc dicunt. Ber.

c Cum speciali. Prohibitione. quam habes. ℣. de senten. excōmunicationis. sacro. Bernardus.

b Competentem. trina scz. Vt. xvj. q. vij. omnes decime. xvij. q. iij. de presbyteroꝝ. ⁊ xxiij. q. ij. de illicita.

c Coram eodem. s. e. secundo.

d Juste suspitionis. Quid si dubitetur an sit iusta: quia nō est in iure expressa: ⁊ al's dubitaret? respondeo arbitri electi de hoc cognoscant: primo an sit iusta: q: omnia que ad hunc articulum ptinēt: ad arbitros ptinent. s. de offi. dele. c. suspitionis.

vel appellationis obtentu mo-
nentis possit declinare examē:
statuim⁹: vt si allegauerit se iu
dicem habere suspectum: coraz
eodem causam iuste suspitōnis
assignet: ⁊ ipse cum aduersario
vel si forte aduersarius non ha-
beat: cum iudice arbitros cō-
muniter eligat: aut si cōmunit̄
conuenire non possint absq; ma-
licia: ipse vnum ⁊ ille alium eli
gat: et qui de suspitionis causa
cognoscant: ⁊ si nequiuerint in
vnam concordare sententiā ad-
uocent tertiuz: vt quod duo ex
ipsis decreuerint: robur obtine
at firmitatis. sciātq; se ad id fi-
deliter exequendum ex iniuncto
a nobis i virtute obedientie sub
obtestatione diuini iudicij di-
stricto ꝓcepto teneri. Causa vo
suspitionis legitima coraz ipsis
infra competentē terminū non
probata sua iurisdictione iudex
vtatur. At ipa ꝓbata legitime

e Cum iudice. hoc intellige quādo iudex ordinarius ꝓcedit ex officio suo ꝓ aliquem ad famā vel clamorē ℣. de accu. qualiter et quādo. ⁊ sic loqt̄ ista constitutio in ordinario vt bene declarant sequēta. aliter intelligi non potest: et ita tam i ordinario iudicio q̄ extraordinario scilz inquirēdo potest iudex recusari.

f Terciuz. sub hac forma nō posset compromitti in duos: vt si dissentiant tertium eligant. s. ꝺ arbi. in notuit. ⁊ ff. de arbi. item si vnus. §. si in duos. ß si i duos sim placuer cōpromittat: si dissentiunt: pretor eos cogere debz vt cōcordent: vel tertium assumant. ff. de arbi. item si vnus. §. pncipaliter. ⁊ s. de officio dele. suspitionis. §. ℣. item argu. q arbiter q̄tum ad hūc casum possz egredi fines iniunctos: quod vere est auctoritate huius cōstitutionis: al's non potest. s. de arbi. cum dilectus. ff. de arbi. non distinguemus. §. vlt.

g Districto precepto. ⁊ sic videt q idem faciat preceptum canonis quod fecit preceptum iudicis: vt beneficio huius canonis teneantur concordare vel alium eligere: ß quia canon iste penam istam non imponit: iudex recusatus compellat illos: ⁊ penam eis imponat si non concordant. s. de offi. deleg. suspitiōis. in fine. que sit potestas istoꝝ arbitroꝝ: dicit. s. de offi. deleg. c. suspitionis. in fine.

h Terminū. ab ipso iudice prefigendum infra quem arbitri suspitionis negocii terminare ꝓcurent. ℣. e. ti. legitima. in concil. lugdō. que corrigit illam: suspitiōis in hoc tm̄. ⁊ merito iudex recusatus arbitris verum terminū prefigere debet infra quem causam suspitōnis determinent: sicut iudex a quo appellatur potest ⁊ debet prefigere terminū appellanti infra quem causam appellatōis ꝓsequatur: alioqn in causa procedet. vt in. §. sequenti. ⁊. s. e. sepe. ⁊ eadem ratio est in vtroq; casu: scilicet ne pretextu friuole appellatōis vel recusationis negocium ꝓgetur: ideo decret. illa suspitionis corrigitur q̄tum ad hunc articulum. Ber.

i De recusatoris. Mo. ergo q hec constitutio loquit in ordinario quod ex eo ꝓbatur: q iudex recusatus committit alij negocium illud: quod non potest facere delegatus multo recusatore. s. e. secūdo. imo statim suspensa est potestas ipsius vt ibi dictum est: que loquitur in delegato tm̄. sic. s. de foro compe. siquis contra clericum. ⁊ xj. q. j. quemit. ⁊. s. eo. ad hec. ⁊ ℣. vbi ordinarius recusatus committit alij causam probata primo suspitione sm̄ tenorem huius constitutōis. Sed ℣. s. de foro compe. licet. vbi ordinarius recusatus nō committit negocium: imo ibi recurritur ad alium iudicem. ß illa loquitur sm̄ consuetudinem loci: cum vacat impium: nec continet ius cōmune: ⁊ sic patet ex hac constitutōne q ordinarius potest recusari: ⁊ causa suspitionis ꝓbanda est coram arbitris. ⁊ sm̄ determinatōnem istius intellige iura predicta que loquūtur de recusatōne ordinarij. Mo. q hec clausula: de recusatoris assensu: sm̄ Iohānem. si determinet totaliter diffinctam: cōmittat negocium vel ad superiorem remittat i optiōe recusatoris est: an velit negocium committi: an ad superiorem referri.

Et dicit Iohannes q̄ intellectus iste ꝓbabilis est: si determinat ꝓmā partem tūc: tunc litera vult q̄ sm voluntatem recusatoris eligenda sit ꝑsona cui committat negocium: dum tamen non sit suspecta. intellectus iste non videtur ꝓbabilis imo improbabilis. inquū enim esset q̄ actor ad voluntatem ipsius rei ipsum committat. nam ꝓ modica causa quādoq; trahe ret eum ad papaz: vt illum fatigaret laboribus ⁊ expensis: sic posset sepe contingere q̄ potius renunciaret liti q̄ vellet aliter laborare. vel posset eligere talem: licz illum recusare non possit q̄ causam suā male tractaret. vñ dicas de recusatoris assensu: et etiā de assensu actoris vt de vtriusq; partis assensu ꝑmittat negocium cuius recusatus. quod ꝓbatur. ff. de fo. ꝓpe. siquis contra. ⁊ ff. e. ad hec. ⁊ j. vbi dicit̄ te insistente iudicē eligant ipe partes. ꝑtes eiā cōmun consensu iudices eligere debēt cum ordinarius recusatur. xj. q. j. quemt. si partes nō concorda uerint: tūc iudex committat alicui ꝑsone neutri parti suspecte. ⁊ qō dic de recusatoris assensu: ꝓcipue intelligere: requirendus est assensus recusatoris ne forte recuset illum ex quo cōsentit in illū ff. de offi. delega. insinuante. ⁊ c. sup questionum. §. nos. ⁊ §. verū. ⁊ ij. q. iij. offeratur. ⁊ similiter consensus actoris requirendus est: ne ipsum postea recuset. q. licz sit actor posset eum recusare. vt ff. de fo. ꝓpe. siquis contra. nunc̄ fuit intentio dñi pape q̄ potestas cōmittēdi resideret penes recusatorē: ⁊ in ptāte iudicis est remittere negocium ad superiorē: vel ꝑmittere de assensu recusatoris ⁊ etiā actoris: vt dictū est. ⁊ hec determinatio de assensu recusatoris determinat tm hoc vbū ꝑmittat.

de recusatoris assensu ꝑsone ido nee negocium recusatus: vel ad superiorem transmittat: vt in eo ipso ꝓcedat sm q̄ fuerit procedendum. ¶ Porro cōmonito ad ap. obstaculum convolante: si eius excessus evidentia rei vel ipsi⁹ confessione aut alio modo legitimo fuerit manifestus cum appellatōnis remedium non sit ad defensionem iniquitatis: sed ad presidium innocentie institutū: non est ꝓvocationi hmōi deferendum. Excessu q̄z dubio existente ne friuole appellatōis diffugio appellans iudicis processum impediat: coram eodez probabilem causaz appellatōis exponat: talem videlicz: que si foret probata deberet legitima reputari. ⁊ tūc si habuerit adversariū: infra terminū sm locoꝝ distantiam ⁊ tēporis qualitatē ⁊ naturam negocij ab eodē iudice moderandū ap. causam ꝓsequatur: quam si ꝓsequi nō curauerit: extūc ipse iudex ap. non obstante ꝓcedat. nullo aūt adversario ꝑparente: tūc iudex ex suo officio ꝓcedat. Appellacausa coram superiore ꝓbata: superior sue iurisditionis officiuz exequatur. Sed si appellans in eius ꝓbatōne defecerit: ad eū a quo ipsum maliciose appellasse constiterit: remittatur. Letex has duas ꝓstitutiones ꝑmissas nolumus ad regulares extendi ꝑ suas spāles obseruantias.

Bono. tercio⁹ decano cancell'.

⁊ cantori linconien.

Olim causam q̄ inter abbatem et fratres de valle sancti iohānis ex parte vna: et priorē ⁊ canonicos de nouo loco ex altera sup ecclesia de holiseth vertit. r. sancti angeli diacono cardinali cōmisimus audiēdā: ⁊ infra. Procurator predictoꝝ prioris et canonicoꝝ ꝓposuit: q̄ cum coram subdelegatis iudicum delegatorū indutias ad ꝓponendum exceptiones dilatorias petyssent: quia aduocat⁹ ipsius ductus errore respondit: q̄ ecclesia de nouo loco ecclesiā de qua erat questio ꝓ. xl. annos ⁊ amplius pacifice possederat: licz ipse eadem die aduocati errorem corrigens ipsius responsionem que sue petitioni contradicere videbatur: ne ꝓ eam aliquod sibi posset preiudicium generare: ꝓ eo q̄ ante lit. cōtesta. sunt exceptiones dilatorie ꝓponende: coraz eisdem iudicibus reuocauit. Judices tamen per huiusmodi responsionem erroneam aduocati li. contesta. fore credentes ad receptōnem testiū partis alterius processerunt: et infra. Mandamus quatenus si dicti prior ⁊ canonici legitime ꝓbauerint q̄ per ꝓcuratorem ipsorum eodem die aduocati responsio extiterit reuocata: qz sic ꝓ ꝑsequēs lis ꝓtestata nō fuit: l' q̄ delegati testes receptos a subdelegatis subdelegatoꝝ suoꝝ approbauerint cum nō nisi delegatus

cessum suū si voluerit: sicut vocare aduersarius in alio casu: cum ei ibi actor ⁊ reus: nec tūc necesse est iudicem esse ꝑsentem q̄ tulit sniam: quia ius eius non ledit̄. arg. ij. q. vj. hoc etiam.

o Defecerit. ⁊ sic videt̄ q̄ appellans teneat̄ ꝓbare se iuste appellasse: qō est vez si appellatio recipit̄: al's nō. ꝑ. e. interposita. ⁊ sic ꝑsumit̄ ꝓ snia iudicis. ff. de renū. in ꝑncipio. ar. ff. ff. de ꝓbaqm̄ ꝓtra. Dz dic q̄ ꝑsumit̄ ꝓ snia iudicis: exq̄ apparet de actis. sed ꝓ ocessu nō ꝑsumit̄ si debeat̄ de ipso: nisi forte ꝓstiterit vt i ꝓstone illa: qm̄ ꝓtra.

p Das ꝓstones. salvz ꝑsentem ⁊ illā. ꝑ. de sen. excō. sacro.

q Regulares. ff. e. re ꝑhensibilis. ⁊ ff. e. c. ij.

c Olim cām. Ꝓponendū. quod iudex ex officio suo etiā facere debz. ff. ti. ꝓ. inter monasteriuz. ⁊ ff. de excep. pastoralis.

r Lius ꝓstationem. qō verū ē. vt. iij. q. vj. §. exceptio. ⁊ ff. ti. ꝓ. inter monasteriū. ⁊ C. de excep. sicis aduocat⁹.

t Judices. delegati.

u Testiū. qbz recept̄ iudices delegati examinatōnē quorundā testium cōmiserūt quibusdam q̄ vices suas alijs cōmiserant ⁊ illi quosdā testes receperunt. ꝑmi iudices delegati approbauerunt receptionem illoꝝ testiū cuz de iure talis receptio non valeret: ꝓpter que grauamina exterit appellatum.

x Eadē die aduocati. Dz nūqd est istud necessariū vt eadē die debeat revocari l' qñcūqz ante sniam: vñ q̄ qñcūqz añ sniam. vt. ff. de ꝑsc. calvi. ⁊. C. de iur. ⁊ fac. igno. erro: facti. ⁊ j. de censi. olim. vbi de hoc. vñ saltē vsqz ad triduū. C. de erro. aduoc. l. ij. In casu isto vñ q̄ eadez die debeat revocari: vel saltē anteq̄ fiat aliqd in cā per qō videat̄ approbare hmōi ꝑfessionem: puta si ꝓducerēt testes vl' si aliqd aliud fiat qō tm̄ post li. ꝓtest. fieri dz.

y Lis ꝓtest. nō fuit. Ergo vñ q̄ si nō ꝓbabit q̄ ꝑfessio eadē die fuerit revocata. ꝓ ꝑsequēs lis fuit ꝓtestata. ⁊ sic ꝓ indirectā ꝑfessiōz aduocati eiā fit li. ꝓtest. sic. ff. de ꝓ. ⁊ ptu. put. arg. ff. de elec. dudū. ij. ⁊ ff. de li. ꝓtest. c. vno. vbi vñ q̄ ꝓ narratoz ⁊ rñsionē fit lis ꝓtestata.

z Delegatus. a ꝑncipe. C. de iudi. a iudice. ⁊ ff. de offi. dele. sup questionū. §. si vo. ꝓ hoc patet q̄ reprobata est opinio illoꝝ qui dicunt: q̄ subdelegatus post li. ꝓtesta. potest alij vicez suas subdelegare ad instar ꝓcuratoris: qui post li. contesta. factus est dñs litis. Vnde potest postea dare alium ꝓcuratorem. C. de ꝓcur. nulla. ⁊ l. negz. ⁊ sic volunt intelligere illam decre. ff. ntu. ꝓ. cum bertoldus. que expresse contradicit huic. ff illa nō ꝑtinet ius q̄tū ad hoc. nec fuit obiecta: ⁊ ita ꝓ patientiaz tolerat̄. ꝑ. de ꝓban. cum tam dudum. in fine. q̄ ius non contineat. ꝓz ꝓ hoc quod hic dicit. non nisi delegatus a ꝑncipe cām pōt alij delegare nō distinguēdo añ li. ꝓtesta. vel post. ⁊ ita ibi ñ potuit de iure delegari.

k Confessione. Ita pz q̄ nō admittit̄ appellatio ꝑ ꝑfessionē: vel si excessus sit manifestus evidentia rei vel alio legitimo modo: puta ꝓ sniam. Istis tribo modis factū dicit̄ notoriū. ꝑ. de coha. cle. ⁊ mulie. c. vlt. Confessus nō audit̄ appellans. ij. q. vj. quinqz. ꝑsumit tamen dici q̄ sola ꝑfessio nō impedit in criminali qn̄ possit appellari. ij. q. vj §. sunt quoz. in ciuili tm̄ si velit ꝓbare errorem: audit̄. ff. de cōfes. cū fidei cōmissum. ff. de ꝑsc. c. vlt. ß hic nō admittit̄: qz a cōnectōne nō appellat̄: ⁊ extra ordinem agitur hic.

l Infra terminū. nota q̄ triplex est terminus: vt no. ff. e. ꝑsonas. ⁊ ibi illud videas.

m Procedat. ad petitionem aduersarij vt differat a sequēti quādo iudex ex officio suo ꝓcedit.

n Coram superiore. Sed qualiter ꝓcedet superior qñ ep̄us ꝓcedit ex officio: nūquid vocabit̄ ep̄s? credo q̄ sit vocandus: vt defendat ꝓ

Est ergo tenendum q̄ subdelegatus alij subdelegare non potest: qa sic & illi possent utq̄ subdelegare: q̄ esse non debet. Et est simile in excōcatione: que non transit i tertiā psonam. & q̄ dr delegatus ab alio q̄ a pncipe: non potest alij causam delegare. intelligē de eo q̄ est delegatus ab alio ad vnam causam tm̄. nam si esset ei delegata vniuersitas cāz bñ posset vnam causam alij subdelegare. ff. de iudi. cum pretor. §. j. al's nō potest. ff. de of. pcō. & leg. legatus. q̄ quasi ordinarius videt.

a pncipe causam alij valeat delegare: quicquid ab ipsis post appel. corā factum est: dūmodo hec i appellatiōe expssa fuerint nuncietis irritum & inane.

Dūmodo hec. Sed nūquid posset in causa appellationis ꝓponere aliam causam quam expressit in appellādo: vr q̄ sic. §. e. constitutus. Item & noua cā pōt opponi in cā appellatōis & noua instrumēta: & allegatiōes. §. de fi. instru. cum iohānes. ff. de app. scio. §. de testi. fraternitatis. & C. de tem. app. q̄ hanc. & §. vt lit. non ptest. accedēs. ß ꝯ videt expressius. §. e. vt debit⁹. vbi dr: qui appellat cāz appellatōis ꝓpter quā appellat: debet allegare corā iudice. & hoc expsse idem dicit lra ista: dummodo hec i appellatōis causa expressa fuerint. & j. c. pri. Super hoc ita distingue: aut ꝯappellat a grauamine ante sniaz diffinitiuā: aut a sententia diffinitiua. si a grauamine ante sententiā: tunc necesse est allegare corā iudice appellatōis causaz sui grauaminis talem: que si essz ꝓbata esset legitima: vel q̄ essz expressa in iure: & tūc in causa appellatōis non potest aliaz allegare: vt hic dicit. §. e. vt debitus & est ratio: quia non appellat nisi a grauamie. Sed ꝓpter hanc causaz quam de nouo vult ꝓponere corā iudice appellationis non grauabat nec ꝓpter hoc appellauit & iudex appellatōis cognoscere debet tm̄ super eo p quo appellauit: et papa semp ita rescribit in appellatōnibus ante sententiā si ē ita. Si vo aliqs appellat a diffinitiua: tunc nō est necesse aliquam cām allegare cum appellat: ß sufficit dicere appello ab iniqua sententia: & tūc in cā appellatōis pōt opponē nouā cām & noua instrumēta. & sic loquit. §. de fi. instru. cū iohānes & l. scio. & p hāc dcre. illa. §. eo. ꝓstitutus. spāliter intelligit in cā electionis. vt ibi dr. & dcre. illā accedēs: intellige vt dr ibi. Item in alijs appellatōnibus extra iudiciū faciendis expmenda est cā ꝓpter quā appellat. j. de his que fi. a ma. par. ca. c. j. & §. e. bone. & §. de elec. cum nobis. & §. e. dilectis. & in scriptis ꝓponenda est: al's reputabitur nō appellans in dcre. inno. iij. corā nobis est. e. ti. Ber.

Dlecto. Propositas. sic pz q̄ cā ꝓpter quā appellat ꝓponēda est corā iudice a quo appellat: & sic fuit cā ista legitima: q̄ non est verisimile: q̄ papa ex certa scientia mādasset illum recipi ptra iuramenta canonicoz. imo videt papa circūuentus. §. de rescrip. cōstitutus. in parte decisa. Idem esset etiam si statutū canonicoz ꝓfirmatū fuisset solūmodo p sedē apo. & sine iuramēto. §. de ꝓsti. cū accessissent & arg. j. de ꝓui. ex parte. & §. de rescrip. cū ordinē. Itē pz hic: q̄ licz exceptio ena legitima ꝓposita nō admittat si non sit appellatū ꝓpter ipam: lz appellatū sit: non debet retractari ptextu illius exceptōnis: quod factū est: q̄ sentēna lata ptra ius litigatoris bñ tenet: a qua nō est appellatū: lz nō teneat ꝯ ius pstōis lata §. ii. pri. cū inter vos. & ij. q. vj. §. diffiniti ua. vbi dicit si sniaz. C. q̄n quo. nō ē ne. l. ij. & ff. que sentēie sine appel. re. l. j. §. j. Itē ex hoc ptz: q̄ siqs appellat a grauamie: ñ tñ exprimit cām illam i appellatiōe ꝓpt quā appellauit: ß aliā illā pseq̄ nō pōt: q̄ ꝓpter illā nō appellauit: de hoc dictū est. §. c. pr. Item vr q̄ in cā appellatōis sufficiat ꝓbare cām ꝓbabilē fuisse ꝓpositā corā iudice a quo appellauit. & nō admittaz: ß hoc intelligēduz est sm q̄ dr. j. eo. interposita.

Dem vecario & thesaurario & p. scī petri canōico zamorēn.

Dlecto filio. g. capellano nostro. d. presbytero: & j. capitli salamantini ꝓcuratori a nob auditore ꝓcesso ꝓcurator capituli ꝓposuit coraz eo: q̄ cū dictus presbyter sup receptōne sua in salamantina ecclesia executorias a nobis ad archidiac. ciuitatēn. et collegas eius lras impetrasset: corā eis fuit ex pte capituli allegatum: q̄ cū in ipa sit ecclesia certus numerus canonicoz iuramento firmatus: de q̄ in lris ad eos directis mentio nō fiebat: ꝓ eas nō debebāt cōtra ipsos ꝓcedere: & ne aliter facerent fuit ad nostram audientiam appellatū: & infra. Nām igit & si p ꝓfessionem presbyteri factam coraz auditore predicto ꝓstiterit salamantinā ecclesiam habere certū nūerū canonicoz iuramēto firmatū: & huiusmōi exceptōnem coram executorib⁹ fuisse ꝓpositam: & q̄ appellatū extiterit ab eisdem: quia tamen non ꝓstitit q̄ ꝓpter exceptōnez huiusmodi nō admissam aliāue legitimā fuerit appellatū: mandamus quatenus si vobis ꝓstiterit prefatā exceptōnē de certo canonicoz numero iuramento firmato: vel alias legitimas exceptōnes fuisse ꝓpositas coram ipsis executorib⁹ nec admissas ac iō partē capituli appellasse: ipsoz executoz ꝓcessum denuncietis irritum & inanem.

Bē sci andree archi. & mgro j. canonico de melten.

Nicolao militi ac fratri. e. mōacho mōasterij sancte marie. s. scī adriani diac. car. ꝓcessimus auditorem: in cuius ꝓsentia cū dictus monachus nō nisi ad impetrandū & ꝯdicendū ꝓcurator fuerit institut⁹: & supplicauit humiliter idem miles vt ꝓtra ipsos tanq̄ cōtumaces ꝓcedere deberē⁹: & infra. Mandamus quatenus si vobis ꝓstiterit dictos abbatem & cōuentū appellatiōi sue terminū ꝓfixisse cum ad ꝓsequendā eandē sufficientem ꝓcuratorē nō miserit memorato milite ipsam ꝓsonaliter ꝓsequēte ipsos ad restituendas expēsas a tpe app. factas eidem militi condēnetis.

Dem episcopo mantiñ. & p. canonico tuscañ.

Gla nobis. r. tutor filioz quondaz. b. ciuis tuscañ. petitione mōstrauit. q̄ cū inter ipm ex vna parte: & f. ꝓ se ac. p. tutorē quondā filij. b. ex altera sup q̄dā summa pecūie corā iudice tusculan. q̄ vtereť: idem diffinitiuā p eodez. r. sniam promulgauit: q̄ bis fuit per iudices

Nicolao. Appellatiōi. pōt em̄ qs appellatōi sue statuere terminuz ad ipaz ꝓsequēdā. §. e. psonas. & c. oblate. & si tal' appellatio a iudice l' aduersario fuerit ꝓbata: tunc appellans tenet ꝓsequi cām ꝓ sufficiente ꝓcuratorem ad cām pte alias eā ꝓsequēte: al's i expensis appellato: ꝓdē nabit: vt hic dicit. et idem itelligē i diffinitiua: vt cum appellās statuit terminū ad ꝓsequendā app. suam: tenet etiā appellatus mittere sufficiēter ad cāz suā dcēdā: al's ꝓcedet ad confirmādā vt infirmādā sniam etiā altera parte non ꝓsequēte. vt §. de rescripti. veniēs. Si vo appellās nō ꝓfixit terminū appellatōi sue ꝓsequēte: nec a iudice nec ab aduersario appellatio fuit approbata: tunc sufficit appellanti mittere ꝓcuratorem ad impetrandū & ꝯdicendū altera parte etiā ꝓsequēte. j. e. ti. interposita. §. j. ad hoc facit. j. e. ti. corde. vbi dicit si appellatus voluerit ꝓsequi: q̄ sic approbat appellatōz: & sic iō vterq̄ tenet mittere sufficiēt: vt ibi dicit. Sz si appellat⁹ noluerit ꝓseq̄ app. q̄ eam non approbat: tūc sufficit appellāti mittere simplicē nūciū ad impetrāduz & ꝯdicendū a ꝓuo sensu hoz verboz: si appellatus voluerit: & ita hec dcre. & illa interposita. §. j. loquūtur in diuerso casu & nō cōtrario. Et notat q̄ terminus statutus ad ꝓsequendā appel. a iudice vel ab aduersario vicem obtinet peremptorij. §. e. sepe. De hac materia plene no. §. de renū. veniēs. in glo. que incipit: ß nō videt. Ber.

At tempore appellatōis factas. quia extunc fuerunt cōtumaces exquo non miserunt sufficientem ꝓcuratorem: quia extūc videntur citati ad causam. simile. §. de dlo & ꝓtuma. cum dilecti. & §. e. reprehensibilis. & c. sepe. Ber.

Sta nobis. Item. hec vox item duas res significat: ⁊ exponit item. i. quotiens opus fuerit. ff. de eden. veluti.

d Tercio appellare. bñ interlocutus fuit. vt. ij. q. vj. siqs i qcuqz. ⁊ ibi. ne li. in vna eademqz causa ter ap. l. vna. Ex hoc ⁊ in pdictis iuribus patet: q non licet tercio appellare. Sed pra videt. ij. q. vj. quotiens. vbi dr quotiens. i. putauerint se grauari: ad romanaz sedē appellent. vt. iij. q. vj. pulsatus. ℔ dic quotiens. i. secūdo et non vltra: in diffinitiua sententia siue sup eodem capitulo. sic. ℣ e. directe. vbi de hoc. ⁊ sic ille ihūs resti: in gitē. verbuz em gnāle sepe fstrigit. xviij. di. placuit. lxxv. dist. q die. i fi. ⁊. xij q. ij. sine exceptōe. in pn. ⁊. ℣. de rescrip. sedes. Item argu. ℣. xxxj. q. ij. lotharius. vbi dicit: q tebga ter appellauit: ℔ exponi cōsuevit: ter appellauit. i. ter vocē appellationis emisit: dicendo appello ter. s. appello: appello: appello. Ber.

e d Olecti filij. Adonstrarunt. ex parte vna. ⁊ quēdam multum clarmonten. dioc. ex altera sup quodam nemore.

f d Post huiusmodi appellationem. ex hoc patet q gradatim est appellandū. argu. ij. q. vij. metropolitanū ⁊. q. vj. anteriorū. §. illo videlicet. ex. ℣. de offi. delleg. sup qstionū §. porro. ⁊ ff. de app. imperatores. C. de ap. precipimus. ff. quis ⁊ a quo appella. l. j. j. Rñ. Sed ℣. j. de pben. referente. ibi appellatū fuit ad archiepiscopū omisso episcopo. ⁊. ff. quis et a quo appel. l. j. §. j. ⁊. j. de nou ope. nūci. significantibus. vbi omittitur medius. ⁊ melius dicas q gradatum est appellandū: ⁊ de iure fm canones. tñ si omittatur medius ⁊ non opponatur exceptio coram illo superiore bene valet quod p ipsum fit. sic intelligunt predicte decre. referente: significantibus. vel forte illud obtinet de consuetudine prescripta: vt ad illos archiepiscopos appellet omissis mediis. Si vo opponatur exceptio: non valet quod postea fit si ꝑter hoc appellet: si ꝓsuetudo nō obstat. ⁊ ita intelligo quod ℔ dr: sed lex illa. ff. quis ⁊ a quo. l. j. §. j. multum ꝓtradicit. quia dicit q generaliter debet appellari ad ꝓmū delegantem ⁊ non ad illum qui delegauit. Sed intellige legem illam in subdelegans: vt si appellat ab aliquo subdelegato: cui commissa fuit tota causa a delegato ad vniuersitatem causarū appellari debet ad ꝓmum delegantem. ⁊ sic intellige legem illam fm illā decre. sup questionū. §. porro. Sed si appelletur a delegato tñ: siue sit delegatus ad vniuersitatem causarum: siue sit delegatus ad vnam cām tñ: semp de iure appellandum est ad suum delegantem. ⁊ sic intelligo quod dicit hic. ⁊ in. l. predicta. ff. quis ⁊ a quo app. l. j. alie vo leges loquūtur in ordinarijs. ⁊. c. metropolitanum. illud generale est: q ad papam potest appellari omisso medio ꝓter plenitudinem ptās. ij. q. vj. quotiens ad romanam. ⁊ in pluribus alijs capitulis ibidē quia per simplicem querelam potest adiri: cum ipse sit iudex ordinarius singuloꝝ. ix. q. iij. cuncta. ⁊. c. p principalem. nisi in casu illius decre. super questionū. §. porro. Et sic omnia plana sunt de appellationibus interponendis ab officialibus episcopoꝝ vt archidiaconoꝝ vt aliorū inferiorum. Dicas q cum idem sit auditorium siue curia delegatos confirmata: ⁊ infra. Sed pars altera q semel ⁊ item appellauerat. tercio vocē appellationis ad nos emittēs. p. ⁊ ei⁹ college cognitionem ipsius sñie a nobis obtinuit delegari: ⁊ infra Cūqz. r. sancte marie i cosmed. diaco. cardi. sup app. tercio ad nos emissa vtriqz parti a nobis dat⁹ auditor interlocut⁹ fuerit illos non potuisse de iure tercio appellare: nos pdicto. p. ⁊ eius college dem⁹ i mādatis: vt in negocio ipso nequaq̄ procedere attētarēt. Item magistro. g. archidi. ⁊ offi. lemoñ.

O Olecti filij poz ⁊ puentus de lacu rubeo transmissa nobis petitione monstrarunt: ⁊ infra. Ex parte dictoꝝ prioris ⁊ puentus fuit excipiēdo ꝓposi tū: q cum omisso dioce. ēpo fuisset ad archiepm appellatū: ad quē gradatim fuerat appellādū in causa ipa de iure ꝓcedere nō debebat: ℔ qa official' archiepi hmōi exceptoz admittere negabat: ipsi ad nostrā audientiā appellauerūt: ⁊ infra. Quocirca mandam⁹ quatenus sñias post huiusmodi appell. latas in eos denūcietis penitus non tenere.

G Rego. ix. magistro scholarū h. ⁊. g. de rupe canonicis sancti andoniani mozien. dioc.

E Xte. m. domine de colb. nobis fuit oblata qrela: q cum nobilis mulier dña de bellebō. sup qbusdā tris ipam nomine filioz suoz coram iudicibus auctoritate nra traxisset in cām: eadem in iudicū ipsoz excipi fecit presentia: q cuz res de quibus in iudicio agebat: ⁊ pdicti filij eius sub potestate et tutela ipsi⁹ minime pmanerēt: cū iam ad secūda vota trāsisset sup his ei nō tenebat ipsoz noie quoz tutrix esse desierat respondere. sed quia dicti iudices hac exceptōne neglecta nihilomin⁹ ad hoc cōpellebāt eandem: ipsa sentiens se grauari: nostrā audientiā appellauit. Idcoq mād⁹ quatenus si ita est: reuocato in irritū quicqd post app. inueneritis attentatū: audiatis hinc inde proposita. ⁊ cetera.

Item magistro ⁊ fratribus duus mozien.

episcopoz ⁊ eorum officialium: si appelletur ab officialibus episcopoz: appellandum est ad archiepiscopum de iure non ad episcopum: ⁊ si appelletur ab archidiacono vt eius officiali: appellandū est ad episcopū ⁊ non ad archiepiscopum: tamen si cōsuetudo est q appelletur ab archidiacono vt eius officiali ad arch episcopum omisso episcopo: valet appellatio: vt hoc totū habes in quadam decreta. inno. iij. e. ti. q incipit: romana. ⁊ idez credo q si consuetudo sit q appelletur ab officiali epi ad episcopū q teneat appellatio: nō obstante qd dr in illa decre. romana ne a scipsis ad eosdē videatur appellatū. xvij. di. multis. vbi appellat ab aliquo ad seipsum cū alijs. i. ab archiepiscopo ad synodum: vbi ipse est tāq caput. ⁊ est sic. e. ff. quādo appel. sit. l. j. §. solent. vbi appellatur ab ordine ⁊ preside ad ipm presidem. ⁊ decre. pdic. referente: ⁊ significantibus: loquūtur de cōsuetudine: cum illa decreta. romana. qr ibi admittit appellatio ab archidiac. ad archiepm omisso episcopo. Sed hec decreta. videt contraria pdictis trib⁹ decre. vbi tenet appellatio omisso episcopo ⁊ hic nō tenet. ℔ tu dicas q debuit ℔ appellari ad episcopum ⁊ non ad archiepiscopum: quia ℔ non fuit appellatum ab officiali episcopi: sed a quodam magistro. R. canonico claremontis: cui episcopus specialiter causam commiserat qui non erat de curia diocesana episcopi: et ideo ad episcopum qui cōmisit causaz gradatim fuerat appellandum: ⁊ hec habentur in antiqua decre. in parte decisa. Ber.

g e Xte parte. m. Sub potestate ⁊ tutela. Filius non dicit esse in potestate matris ℔ patris: q̄tum ad ius patrie potestatis. insti. de pa. potesta. §. ius autem. qz filius familiam patris sequitur ⁊ non matris. insti. de leg. ag. tute. §. j. ⁊. j. de conuersi. infide. c. vlt. ℔ p officiū tutele bene recidit filius in potestatem matris. illud tamen regulariter est verum: q femina tutrix esse non potest qz virile officium est. C. quādo mu. tute. offi. fun. pōt. l. ij. ⁊. ff. ō reg. iur. l. j. ⁊. ℣. de arbi. dilecti. nisi a ꝓncipe tutelam impetrauerit. vt. ff. de tute. l. vlt. tū si maior: est ⁊ nullus tutor legitim⁹ sit: vl datus nō sit impuberi in testamento. vl si sit excusatus: pōt repetere tutelā filij: ⁊ ipsa turabit q ipa nō trāsibit ad secūdas nuptias: ⁊ renūciet velleiano sub hypotheca rez suaz. C. qñ mu. tute. offi. fun. potest. l. ij. ⁊. iij. olim sic obseruabatur. hodie tñ p auten. ꝑferē mater omnib tutoribus legitimis ⁊ datuis. sed non testamentarijs renūciando simplici verbo secūdis nuptijs: ⁊ nō p iuramentū ⁊ velleiano: ⁊ omni alio auxilio: vt si obligauerit se p pupillo nō iuuet. C. qñ mu. tute. offi. fun. pōt. aut. matri ⁊ aue. ⁊ i aut. de heredi. abintesta. ven. §. ex his. coll'. ix. ⁊ in aut. vt matres siue ꝓbi bitōne tute. gerant. §. quia vo. coll'. vij. ⁊. C. qñ mu. tute. offi. aut. sacramentū. ⁊ q̄cito ad secundū matrimoniū ꝓuolauerit: soluta est tutela: quasi mortua esset: vt dicto. §. qz vo. ⁊ ita patet q mulier ista bñ excipiebat: quia tutrix esse desierat transeūdo ad secūdas nuptias. Item si transeat ad secūdas nuptias nō reddita rōne tutele: omnia bona sua ⁊ mariti secūdi tacite sunt filijs obligata. C. in quib causis taci. pig. ꝓtra. l. fi mater. ⁊ in aut. ō nup. coll'. iij. §. si ante tutelā. Item in ꝓncipio debet facere inuentarium ⁊ satisdare rem pupilli saluam fore. vt in auten. vt ma. sine ꝓbi. §. Vl. Ber.

b ¶ Intimasti. De inqsitionis. Dic ꝓcessu[m] sup excessibꝫ istoꝝ ꝓlatoꝝ punendis in modū inqsitōis. ℒ. ideo siue causa sit criminalis siue ciuilis: potest iudex referre cāz supiori. Si iudex dubitat q̄liꝫ in cā debeat iudicare: talis relatio approbat̄. Si vo vult euitare onus iudicandi: tūc nō dz admitti relatio. ī aut. de iudi. §. vlt. colˀ. vj. ff. de iudi. eum quem temere. §. j. de iure q̄ri dz & nō ō facto: vt ibi dicit q: nō crimia ꝫ vindicta pon⁹ ad nos debuit pue nire. ℒ. de of. ꝓfec. orientis. l. iij. in fi. & xxvij q. j. si custos. & c. si hō. Si vo iudex dubitat de iure & vult referre negocii supiori: exemplū cōsultationis illico tenetur edere partibꝫ: vt si forte minus plene referat vt ꝑtiū q̄ debeat: l' in ꝓiudiciū alteri⁹ partiz: ꝓtes ꝯdicē pñt & appellare. ℒ de rela. l. j. & ij. & b. Si aūt tūc nō appellauerit postea cū ꝓnceps rescripserit: nō poterit appellare. ij. q. vj. §. diuuz. in fine. q: approbasse vr relationē. vt ibi. & ff. q̄n appel. sit. l. j. j. R. & q: hoſpitalarijs ignorātibꝫ relatō fcā fuit nō tenuit relatio: q: exemplū relationis oīdi dz litigatoribus: vt dicūt leges ꝓdcē de q̄bꝫ hic fit mentio.

Intimasti: & infra. Preterea hoſpitalarijs ignorantibꝫ: & non facta eis copia de inqsitōis ꝓcessu ad nos relationē trāsmisisse noscunt: cum iuxta legitimas sanctiones quotiens relatuz se iudex quilibet polliceꝫ illico litigatoribꝫ apud acta ꝓsultatiōis exemplū edere teneatur. ¶ Item archiepo archiō. & g. canonico turoñ.

Significāte aurelian. epo nos noueritis accepisse: q̄ cum decan⁹ & capl'm magō. ipm sup eo: q̄ dicebāt alibi q̄ in stallis decani & capitli ꝓdictoz carnifices carnes vendere non debere coram iudicibꝫ auc. ap. ꝓuenissent: petētibꝫ tādē ōcano & capl. notatis iudicū officium implorādo: vt cū idem epus post citationē carnes in stallis alijs vēdi feciſſet: qđ ꝑ eū sup ꝫ factū fuerat: ī statū ꝓstinū reuocarēt: ꝑ parte ipsi⁹ fuit ꝓpositū: q̄ cū lis ꝑtim nō fuisset sup negocio ꝓtest. locū imploratio hmōi nō habebat adūciēs q̄ cū de cōsensu ptiū coraz dictis iudicibꝫ ad litigandū super ipo negocio certus dies statut⁹ fuisset: q̄tuz ad illā diē solutū fuiſſz iudiciuz eozūdē: ꝓuenire diē ipm ac au-

Significāte. Post citatōz. certe nec añ citatōz nec p⁹ debuit epus molestari sup possessione carnificij lite pēdente si ipse possidebat cū capl'm sup hoc cōueniret epm: vñ pz q̄ erat in possessiōe de qua non debuit eijci lite pendēte: ſ. vt li. pendē. c. j. & ij. xvj. q. iij. volum⁹. vnō male petebat capl'm: vl' si capl'm possideat agēs ō epm: ne inq̄etaret: adhuc nō poterat ꝓlongare officium iudicis lite nō contestata. vt. j. sequitur. Quod magis videt. Ber.

k ¶ Presertim. i. maxime: q: nec post litē ꝓtestatā debuit ei auferri possessio si ipse possidebat. ꝫ verius videt q̄ capl'm possidebat vt dixi.

l ¶ Preuenire. qō facere nō poterāt: q: pendēte dilatiōe iudicis officiū confessat: nisi partes ꝓsentiant. ℒ. ō dila. siue pars. ex causa tñ mutat dilatio q̄ꝫ. ff. de arbi. diem autem. in fi. & ar. ff. de re iudi. q. iussit. & ſ. e. cum cessante. ar. q̄ est notabile: q̄ iudex data dilatōe nihil facere possit ante terminū altera parte inuita.

m ¶ Sup his. nō scz q̄ iudices lite nō ꝓtesta. reducere volebāt capl'm in ꝓstinū statum: vt carnifices non venderent carnes alibi q̄ ī stallis capituli: quod facere non debēbāt: cum adhuc possent recusari lite nō contesta. ij. q. iij. offeratur. & ita ante li. ꝓtest. iudex delegatus circa ꝓncipale negocium nihil facere potest. argu. ſ. de rescrip. sup lr̄is. & sup eo q̄ pendente dilatione ꝓcedere volebant: quod facere nō poterant vñ valuit appellatio. argu. ꝯ. ſ. de offi. iudi. c. ij. in fi. potest dici q̄ illa loquit̄ in ordinario: cuius iurisditio fundata est: cuius etiam officiū añ li. contest. & post. implorari potest tēpore ꝓterriti: ꝫ non dilatione pendente aduersario ꝯdicente. vt hic dicit. & ℒ. de dila. siue. hic loquit̄ de delegato: cuius iurisditio non est firma ante li. cōtesta. quare eius officium implorare non potest ante li. contesta. & maxime dila. pendēn. vt hic patet. vl' verius dicas q̄ ibi loquit̄ de alio officio iudicis: qđ petit incidenter fauore minoris vl' alterius qui vtitur iure minoris: hic de alio quod quasi respicit ꝓncipale factum: quod immutatum est ab aduersario. & quod etiam competeret maiori post li. contest. coram delegato:

dire partē aduersam in tali impetratione absqz ꝓsensu ptiū nō debēbāt: & q: sup his nō audiebant eundē: ad nostrā audiētiā appellauit: & lz ꝓcuratorē suuz infra annū ad hmōi appellatoz miserit ꝓsequendā: qa tñ dict⁹ ꝓcurator vt credit circūuētus ꝓtra inhibitoz ipsi⁹ epi nostras sup ꝫ ad quosdaz iudices certa rōne suspectos lr̄as impetrauit dict⁹ eps vti noluit lr̄is sic obtentis: petēs non obstāte lapsu anni ad ꝓsecutōz app. admitti. Ideoqz mādā⁹ q̄. si de inhibitōe hmōi & ꝓmissis causis ap. l'eat alia ꝓsliterit: reuocato ī irritū &c. vsqz attētatū in iā dicto negocio iuxta poz ꝓtinentiā lr̄az & cetera. Item.

Interposita appellatōe ex cā ꝓbabili nō sufficit appellāti ꝓbare: q: ex cā hmōi ꝓuocauit: si eā nō deceat cē verā: nisi ꝫ se offerēs ꝓbaturz: ñ fuisset admissus. Idē q̄ ꝓmittit: si ñ recipiat ap. ei⁹ a iudice nec ab aduersario approbetur: sup ꝓsecutōne app. ꝑ ꝓcuratorē ad impetrādū & ꝯdicendū ꝓstitutū lr̄as ipetret: lz ps alia ꝑ se l' ꝑ ꝓcur. idoneū iudiciū sup ꝫ apō sedē aplicam recipe sit parata.

non ante nec pendente dilatōne: vt dictum est. Ber.

n ¶ De inhibitōne. & sic patet q̄ ꝓcurator non potest excedere fines mandati: alꝫ nō nocet dño. ℒ. de ꝓcur. si ꝓcurator. ſ. ō offi. dele. cum olim. Si vo simpliciter cōstitutus fuisset nulla forma data sibi de iudicibꝫ ipetrādis: nō posset eos recusare: q̄s ꝓcurator ipetrasset. ſ. ō cā pos. cum olim & hic a cōtrario sensu vbi de hoc. ꝫ videt q̄ nō sit amplius audiē dus post annū: & sibi imputet q̄ tali ꝓmisit negocia sua. ff. de mino. cum mandato. in fi. agat ergo epus ꝓtra ꝓcuratorem vl' ꝓtra eum q̄ circūuenit ꝓcuratorem ipm. ff. de dolo. eleganter. §. si dolo. hic ꝓcurator circūuētor forte nō erat soluendo. et ita restituit ꝓtra aduersariū ff. de eo ꝑ quem factū erit. l. vlti. j. Rñ. vl' auditus fuit epus ex generali clau. siq̄ insta cā mihi videbitur in integrum restituā. ff. quib⁹ ex cau. ma. l. j. in fi. arg. ſ. de in inte. resti. ex lr̄is. ar. j. ō pig. significante. quāti em in ipso fuit bñ ꝓsecut⁹ fuit appellatōnez: & ita auditur epus triplici ratione. Nō audit post annū hoc fuit ꝓter factuz ꝓcuratoris quod fuit insta causa: quare indulget biennū: vt ſ. e. cum sit romana. Ex alijs duabus cās ꝓmissis tenuit appellatio: aut ex altera earum. Et est argu. q̄ q̄n plura mandantur conuunctim: quorum alterum per se sufficit alterū sufficit ꝓbare. De hoc dictū fuit ſ. de rescrip. ex pte. B.

a i ¶ Interposita. Probabili. tali q̄ si foret ꝓbata: reputaret legitima. ſ. e. vt debitus. & c. cum speciali. §. j.

b ¶ Esse veram. sumle ſ. de testibus. ex parte ade. & ſ. eodem titu. proximo. cum. i. & a. argumē. contra. supra. de officio delegati. cum causa. & supra eodem. vt debitus. & capitulo dilecto. Bernardus.

c ¶ Misi hoc se offerens. huic verbo signatur. contra. ſ. ō testibus. ex parte ade. quia ille adam obtulit se ꝓbaturum: nec fuit admissus & ante sententiam: & tamen in causa appellationis debet ꝓbare causam appellatiōis veram fuisse. Solue hoc ꝑm quod ibi dixi. Ex hoc enim apparet apertum grauamen: q̄ oppono causam probabilem: & eam offero me ꝓbaturū si non admittor. & ideo sufficit hoc ꝓbare in causa appellationis: quia hoc probato satis probatur grauamen: quia perinde habet ac si causa allegata quam volo ꝓbare esset vera. & me repelleret. secus est cum simpliciter causam allegat: quia tunc videtur id quasi malicioſe feciſſe. vnde illam causam tenetur ꝓbare veram fuisse. argumen. supra. eodem. super eo. §. si autem aduersa De hac materia plene dictum est in decretali: ex parte ade. & supra de excep. olim. Bernardus.

d ¶ Eidem. scilicet appellanti.

e ¶ Recipe iudicū. sit parata. sibi imputet q̄ non approbauit appellatōnem: ex quo eam apud sedem apostolicā ꝓsequi volut. & si appellatoz approbasset ipe vl' iudex. tūc m̄ tenet sufficienter ꝓseq. al's punitur in expēsis. ſ. e. nicolao. Sit ergo cautus q̄ appellat circa duo.

Primo: q̄ cum appellat ex causa ꝓbabili: q̄ offerat eam se ꝓbaturū: q̄ in appellatōne relevabit: q̄ nō oportebit eū ꝓbare cām esse veram. Item in alio: q̄ cū recipiē appellatio a iudice vl̄ ab aduersario suo: ꝓsequat cām suam p sufficientem procuratorem ad totā cām: ne contineatur alteri parti eam ꝓsequenti in expensis. Ber.

f Ad petitōz eiusdē sic. s. eo. accepta. al's em nō debz cā remitti ad eū a quo est appellatū. C. de ap. eos. et ij. q. vj. §. ab eo. t. j. de iud. ex. p tuas.

g Cōtradictōe ptis alterius. pars appellata ḡdicere nō pōt q̄ nō hz iudicē suspectū q̄ p ea tulit sniaz: cū ipsum p hoc approbauerit. vnō ipm reprobare nō pōt. iij. q. iij. §. sicḡ testib. t in fauorem tm̄ appellantiz statutū fuit: q̄ ad euz nō remittat a quo appellauit. hunc fauorē q̄ p eo introducē: pt renūciare: cū hoc licitū sit cuicunq̄. C. de pac. sicḡ i scribēdo. j. de regu. ad apl'icā. ꝺdemnat tamē alteri parti in expēsis tanq̄ ꝓtumax: q̄ malicioſe ipsum traxit in appellando ipm ad papaz: qa pinde est ac si ipse nō fuisz ꝓsecut⁹ alio ꝓsequente. s. e. reprehensibilis.

h Lite nō ꝓtestata. h habes nouū casuz in quo pōt ꝓcedi lite non ꝓtestata. aliū hēs s. de of. iudi. c. ij. alij notanē. s. vt li. nō cō testa. qm̄ frequenter. ratio redditur in lra: q̄ agit de iniqtate iudicis: nō de negocio ꝓncipali l̄ de facto aduersarij: vnde equū fuit vt de hoc cognoscat nō obstante absentia aduersarij: t ita colligit ex hac lra. a ꝓrio sensu si esset presens: q̄ sup exceptōne deberet lis ꝓtestari: qō vere credo: vt no. s. de offi. dele. prudentiā. §. sexta. Bernardus.

i Rigor iuris. rigor est: vt nō ꝓcedat lite non ꝓtestata. talis rigor in hoc casu nō est seruandus: cum ꝓncipaliter agat ō iniqtate iudicis. h in alijs casibus vbi agit ꝓncipaliter de iniqtate aduersarij ꝓpter ipsi⁹ ꝓtumaciā ponendus est actor in possessione cā rei seruande vel excōcandus. hoc nō debet fieri in hoc casu: q̄ de iniqtate iudicis agitur: h ꝓpter hoc pars puniri nō debet: vnde si nō posset cognosci de hoc grauamine li. nō ꝓtesta. esset quasi quedam ꝓplexitas: q̄ cum nō cōstet adhuc vtr̄ appellatio sit legitima: nō pōt se intromittere de ꝓncipali questōne. in quo casu tm̄ t nō ante hz iurisditōz sup ꝓncipali. quare nō potest ꝓcedere in ꝓncipali: nec penā imponere aduersario: cū ipse non peccauerit: t si puniret illum faceret ō ꝓscientiā: h ꝓpter ꝓtumaciam videt punendus. Et ideo vt hec ꝓplexitas euitet: potest iudex cognoscere de hoc grauamine lite non cōtestata. scz de iniqtate iudicis. ꝓbato vō grauamine reuocabitur grauamen. t postea iudex citabit absentem: t si citatus nō venerit: ꝓpter ipsius contumaciā ꝓcedet contra ipsum: t sic nulla ꝓplexitas est. Si vō appellans nō valuit remittē ad illum a quo appellauit. argu. q̄ in negocijs ecclesiasticis rigor iuris nō sit seruandus: h potius eqtas. sic. s. de w. c. j. t. s. de resti. spo. sepe. t. s. de iudi. dilecti.

k Inquisitōni. Premissa. arg. ō. s. e. secūdo requiris. j. R. vbi dicit: q̄ non refert an ponat in medio ncipio l̄ fine remotō appellatōnis: q̄ ad omnia referē. Do. est ibi: q̄ hec sunt diuersa negocia non se tangentia: ibi: vnū negocium. hz habeat plures articulos. Item est ar. q̄ ēximiatōes respicit tm̄ ꝓcedētia t nō sequnta Ar. ō. ff. de le. j. l. si fu⁹ plurū. §. vl. t. xxxij. q. vij. apl'us.

Ille venicz q̄ vocē ap. emisit cuius nōdū est alij cognitio de legata: ad petitionē eiusdem ad eum a quo ꝓuocauit: ō iure remittit ꝓtradictione ptis alteri⁹ nō obstante i legitimis expēsis aduersario quas eū ꝓpter h̄ fecisse cōstiterit ꝓdēnādus. Sane parato aliquo ꝓbare grauamē ꝓpter qō duxerat appellandū: t pte aduersa se ꝓtumaciter absentante pōt sup h̄ lite nō ꝓtest. ꝓcedi: licz nondū litis ꝓtestatio facta fuerit in ipso ap. articulo vl̄ negocio ncipali: qa cū in h̄ casu iniqtas ncipaliter possit iudicis arguit: nō ē rigor iuris ex quo seq̄ posset cāe pplexitas: requirēdus. Item.

Inquisitōni. t. t. rīdem⁹ q̄ q̄tiens cl'a p quā tollit appellatōis remedium: i medio lrarū ponit si sunt pl'a negocia se mīme cōtingentia: tm̄ ꝑmissa cōplectit: nisi forte in fine lrar ꝑdicta cl'a iteret. Item.

Ma snīa pluribz ꝺdēnatis si vn⁹ solus ad ap. bñficiū ꝓuolauerit: illius victoria iure cōi ceteris suffragat: si cōi iure iuuent: idemq̄ negociū t eadez cā defensionis exīstat. Item.

Si iustus met⁹ quo minus appellaueris te excusat: ad ap. reputaris bñficiū cōuolasse: dūmō infra tps quo licite ꝓuocat: coram iudice a quo appellasse volueras: l̄ si habere ipi⁹ copiā nequisti in pītia bonorū virorū ꝓtestatōe sup h̄ ꝓposita: cās appell. duxeris exprīmēdas.

De clericis peregrinantibus.

Celestinus. iij. abiē. epō.

Onquerēte. j. ꝑsbytero intellexim⁹: et infra. Iz ꝑsbyt' idē res suas et eccie sue in ꝓtectiōe nostra nō posuerit: quando ad nos accessit: tamen cum hi qui accedunt ad ꝑsentiā nostrā cum rebus eoz debeant esse sub apl'ica ꝓtectōne securi: mandamus: quatenus quicqd eidē ꝑsbytero post iter arreptū ad nos venīdi subtractū est vl̄ ablatum: sibi restitui faciatis.

Si iustus. Excusat. arg. q̄ ea que p metum fiūt nō obligant. ō hoc dixi. s. q̄ō me. cā. abbas. Et ita p appellāte habet: h illud non sufficit: misi t illud ꝓtestet. C. de his q̄ p metum iudicis nō appellant. l. ij. ff. de ap. cum qdā. de quibus legib⁹ sumpta est hec dece. t ita currit tempus ei q̄ agere non potest misi illud ꝓtestet. si. s. de of. ordi. pastoralis. in fi. t. xvj. q. iij. §. potest. v. is aūt. t. s. ō elec. c. vl. si. C. de āna. excep. vt ꝓcessus. t. C. de epis. audien. l. vl. t ita interrumpit ꝑscripto p ꝓtestationem. Ber.

o Coram iudice a quo. Mo. q̄ si potest habere copiam iudicis a quo debet ꝓuocare: non debet coram alio ꝓtestari. h tūc demū cum iudex illū habere non potest: vt hic dicit. t sic ex ordine verboz argumentādum est. arg. xlij. dist. sit rector. in fine.

p Exprīmēdas. Sz ḡre cōpellit exprīmere cās appellatōis: cū sufficiat dicere appello. ij. q. vj. §. forma. Hoc intelligo q̄n appellat aī sniaz ab aliquo grauamine: q̄ tūc cā appellatōis debet exprīmi. s. e. vt debitus. t. c. cum cām. vbi dr̄ q̄n sit exprīmēda cā appellatōis t q̄n nō. vel dic q̄ idē est in diffinitiua. C. ō his q̄ p me. iudi. nō ap. l. ij. t supple marie. q̄ nō est necesse cās appellatōis exprīmere misi velit. ff. de ap. scio q̄stū. vel q̄ dicit cās: intellige in genere: sic vnqua sentētia lata est ꝓtra me: nec audeo appellare: t hoc ꝓtestor coram vobis.

q Onqrente. Nō posuerit. exprīsa voce. h expressit ipso facto: qō plus est. s. ti. pr. dilecti. t. c. vt nostr. t. c. ad audientiā. si.

r Ad ꝑsentiā nostrā. cā pegrinatōis supple: vt faciat ad hūc titulū qui utr̄ sub apostolica ꝓtectōne consistunt. xxxij. q. iij. sicḡ rompentes paternaz. illi canones qui ad hunc titulum ptinent. C. si p vim l̄ alio modo absentis pos. turbata est. l. j. t. C. de emanci. liber. i. iubemus. ff. de tuto. t cura. datis ab his. l. vlti.

s Faciatis. in hoc casu quādo possessio absentis taliter turbat: suus amicus proximus colonus petere possunt vt possessio restituat. vt in l. ꝑdicta. C. si p vim vl̄ alio modo. l. j. Ber.

Jdē rei litigiose. Res litigiosa est ꝛe cuius dño causa mouet inter pentozē ⁊ possessozē iudiciaria ꝓuentōe: vt tradit. C. ꝛe litig. aut. litigiosa res est. ⁊ sic ꝓtroversia sup possessiōe orta nō facit rē litigiosam: qđ verū est. ⁊ sup re litigiosa nouū ꝑuilegiū ipetrari nō pōt. §. ꝛe testi. cām q. ⁊. §. vt li. pen. c. j. ⁊ vlti. ⁊. j. e. bone. nec ad aliā pōt trāsferri ꝓsonā. xj. q. j. qz res. ⁊. §. vt li. pendē. ecclesia sancte. ⁊ in aut. in medio litt̄ sacras usſiones non fieri. §. si vo nōdū. coll. viij. ⁊ ñ ob. ꝑuilegio tali siue indulgēcia iudex ꝓcedere dz.

De confirmatione vtili vel inutili.

Alexan. iij. exoñ. epo.

Si quis rei litigiose ꝓfirmatōz ipetrauit ab ap.se. nō minus pōt iudex ꝛe causa cognoscere ⁊ eā fine debito terminare. Sz si rem tūc pacifice possidebat: cū inde ꝓfirmatōnē obtinuerit: nō ē licitū iudici ꝛe qōne p⁹ ea exorta ꝛecernere aut eam diffinire absq; se. ap. mandato. Bene vigoriē. epo.

Cē ꝓfirmatōibz aūt roma ni pon. volum⁹ te tenere q ꝓtra illas nisi nouū ap.se. ꝓcedat mandatū: aut certū sit q sint ꝑ falsi suggestionez illicite: nō est aliquatenus iudicandū.

Celestinus tercius.

Bone me. a. canōic⁹ vester ꝓposuit sniaz a delegatis iudicib⁹ plataz fuisse. infra. x. die ille ꝯ quē sententiatū fuerat ab illa snīa appellauit: iudices tñ nihilomin⁹ snīam execution̄i mandarūt. Ceter appellans itinere statī ad apo.se. arrepto lras ꝛe retractādo snīam impetrauit. aduersarius aūt ipsum caute ꝓueniēs ꝓfirmationis ꝓmulgate snīe rescriptum fuerat assecutus: in quo nulla ꝛe facta appellatione mentio habebat. Jdeoq; requisistis q qđ lras iudiciū faciāt. Rñdemus igit̄: q posteriores ꝛebēt ꝓtibz iudiciū generare. verū si dicat nullt lras vitati et iusticie iudicātibus vel sub alia forma verboz dūmodo nil diceret ꝛe lras ꝓfirmationis exp̄sse: dicim⁹ q ꝓme tādiu suū ꝛebēt habere vigorē: donec ꝛe iniqua sententia cognitio plenior habeat. Anno. iij. decano padebureñ.

Cūm dilecta ī christo filia abbatissa ⁊ sozores eccl'ie ꝛe gar'deueneñ. sua cuperēt ꝑuilegia innouari: ꝓpter viarū discrimina quatuor epis ⁊ abbatibus totidem: vt ea inspicerēt diligēter ⁊ tenorē ipsoz fideliť transcribentes sub sigillis suis nobis remitterēt: duxim⁹ iniū gendū: ⁊ infra. Nos aūt tā legato q sub sigillo ꝓprio ea nostro fecit ꝓspectui ꝓsentari q̄ inquisitoribz ipsis fidem ꝛebitā adhibentes: lz nō viderem⁹ q̄re non ꝛeberent eadē ꝑuilegia innouari qz tamē. c. maioris ecclesie. ⁊. j. scte crucis canonici ꝓposuerūt hildesem. ecclesiā in possessione subiectōis ipsi⁹ mōasteriū ꝑ cētū cōmissione impetrata supplantet. §. ꝛe appellati. oblate. secus si nō preuenerat diligentiam appellantis. j. e. c. §. verum. quia tūc valent prime: vt ibi. Ber.

Cadentio habebať. ⁊ ideo nō valuerūt. §. ꝛe rescrip. ex parte. qđ tacita veritate. si. §. ꝛe ap. sepe. in fi. Et ita pz q̄ si qs nō faciat mentionem ꝛe appellatōe aduerse partis nō valent lr̄e: qđ ē notabile Bernar.

Generare. in hoc casu. s. q̄ nō obstante b⁹ ꝓmis lr̄is ꝓfirmatōnis iudices dati ad appellatōz cognoscēt ꝛe ea. §. e. c. j. ar. ⁊. j. e. c. pr. ad fi. ar. si. §. ō testi. ex parte ade. ⁊ c. cām q. ⁊. j. ꝛe ꝓuidendum. Ber.

Si dicať. in secūdis lr̄is impetratz ab appellāte: ⁊ q̄ dicit si dicať: supple mā̄ie.

Nullis litteris. ꝑ hāc generalitatē nihil reuocatur. §. ꝛe vo. ⁊ ꝓtu. ex lr̄is. ⁊. ff. ad. l. corne. ꝛe fal. diuus. nec valet legatum vel stipulatio fundi in genere facta nisi o fundo ꝛemōstrato. ff. ō iure vo. cum post diuortiū. §. gener a socero. ⁊. ff. ō iure fis. uta fideiexpressam em̄ ꝛebent facere mētōz ꝛe ꝓmissa ad hoc vt ꝓme remocent. §. ꝛe of. ꝛele. ex lr̄is. Ber.

Tamdiu. ista limitū vī ꝯdicere ꝓtq̄ dicit q̄ posteriores dīt iudicare ꝓtibz ⁊ hic unumť q̄ valēt lr̄e ꝓfirmatōis ꝓmeg non est opus vt in ꝓtibus fiat mētio ꝛe appellatione: ⁊ uta nō refert vtrū in secūdis fiat mentio ꝛe ꝓmissa vel nō. vī dz intelligi §. iste ī eo casu cū ꝓme valēt: cū appellatus nō ꝓuenit diligentiā appellantis: ꝫ expectaunt legitimo tpe ⁊ sunt lr̄e sine aliquo vicio. ⁊ sic ꝓcedent ꝓmi iudices ad ꝓfirmandā ꝑ confirmandā snīam. vt. §. ꝛe ap. oblate. ad fi. q̄ ꝑ talē generalitatē nō reuocanť ꝓme time impetrate: vt dī in ꝓria notula. Jn ꝓmo casu nō valēt ꝓme lr̄e: q̄ appellat⁹ ꝓuenit diligentiā appellātis: nec fecit mentionē ꝛe appellatōe vtz ex ipsa lra. vel dic q̄ iudices dati sup appellatione: ꝛebēt cognoscere ō iniqtate snīe ⁊ lr̄e ꝓfirmatōis tādiu valebūt quousq; ꝓstet ꝛe iniq; snīa. ⁊ si snīa ꝓfirmeť: remanebit ꝓfirmatio in statu suo. si vo cassēť ꝓfirmatio: nō valebit. arg. §. ꝛe fi. instru. accepim⁹. §. interim. ⁊ in. c. pr. in fi. ar. ad hūc sensum lra ista ꝓpetēs adaptať: ⁊ ita fuit simplex cōfirmatio snīe quā fecit papa ī forma cōi missa ipetrant. al's q̄re fuisset posita hec ꝛecre. in titulo isto. potius ꝛebuisset poni in titulo ꝛe appellatōibz: si ꝛeberet intelligi ꝓm illam ꝛecre. oblate. ⁊ ex lra vtriusq; ꝛecre. pz intellec⁹ iste: in illa oblate dī: q̄ plebanꝰ ꝛe sambro sup obseruatōne snīe lras ad iudices ipetrauit cōmissōis sic rōnabilit lata erat. ⁊ h dī rescriptū ꝓfirmatōis fuerat assecut⁹: q̄ papa eā ꝓfirmauit ī forma cōi: ⁊ sic nō intelligit̄ ista ꝓm illā. ⁊ lr̄e ꝓfirmatōis nō mutuāť h iudicibz ꝫ ilt̄ q̄ ꝓfirmatōz ipetrāt.

Cūm dilecta. Non viderem⁹. nec poterat videri qđ nō erat: vt. xxxv. q. v. ad sedē. vltra vnā colūnā. v. hic ergo euigilēt ꝛe. ⁊ hoc tō nō poterāt videre. q̄ innouatio nihil nouū iuris tribuit. j. ꝛe ꝓui. ex parte. ⁊. c. quia intentōis. ⁊ si originale cassat: similiter ⁊ innouatio siue confirmatio. vt. §. ꝛe fide instru. inter dilectos. ⁊. §. ꝛe re iudi. cum inter vos.

a Jdē rei litigiose. Res litigiosa est ꝛe cuius dño causa mouet inter pentozē ⁊ possessozē iudiciaria ꝓuentōe: vt tradit. C. ꝛe litig. aut. litigiosa res est. ⁊ sic ꝓtroversia sup possessiōe orta nō facit rē litigiosam: qđ verū est. ⁊ sup re litigiosa nouū ꝑuilegiū ipetrari nō pōt. §. ꝛe testi. cām q. ⁊. §. vt li. pen. c. j. ⁊ vlti. ⁊. j. e. bone. nec ad aliā pōt trāsferri ꝓsonā. xj. q. j. qz res. ⁊. §. vt li. pendē. ecclesia sancte. ⁊ in aut. in medio litt̄ sacras usſiones non fieri. §. si vo nōdū. coll. viij. ⁊ ñ ob. ꝑuilegio tali siue indulgēcia iudex ꝓcedere dz.

u Confirmatōz. no. q̄ ꝓfirmatio impetrata sub forma cōi: siue etiā innouatio nihil nouī iuris tribuit: ꝫ solūmodo vetus ꝓseruat. xij. dist. ꝑcepus. ar. xxx. q. iij. c. vlt. ⁊. j. e. cū dilecta. ⁊ c. seqntib. ⁊. j. ꝛe ꝓui. q̄ intentōis. vñ ꝑ talē ꝓfirmatōz ꝑ innouatōez nō impedit̄ petitio alterius ꝑ iudicis cognitō. j. ꝛe ꝓcess. ꝑbē. q̄ diuersitatē. j. e. bone. ar. ix. q. iij. ꝓquestus nūc vo. ⁊ §. ꝛe of. ordi. licet. ⁊. ff. ne qđ in loco publico. l. ij. §. siqs a ꝓncipe. quia hoc facit papa sine ꝓiudicō alicuiꝰ vt ꝓz ꝑ iura ꝓdicta. Quid ḡ valent hmōi ꝓfirmatiōes? pax valent nisi q̄ solet plus iuueri quod ꝑ iuter ꝛe xxiij. dist. q̄q.

x Exorta. q̄ dicit hic nō esse licitum iudici cognoscere ꝛe q̄stōe exorta sine mādato pape. Dic vñ. q̄ si p⁹ ꝓfirmatōnē moueat et qō: an licite obtineat bñficiū an nō: nō est licitū iudici ō hoc cognoscere sine mādato pape. sed si ei obijcat crimen: nō impedit̄ ꝓpter ꝓfirmatōz iudicis cognitio. Sed certe nō ē verū si cōfirmatio sit facta in forma cōi sine cause cognitōne. Si aūt cum cause cognitōne ꝓfirmatō sit facta: tunc verū est quod dicit vñ. ⁊ idem dicit quod tan. Et tan. dic q̄ si moueat questio: an talis ꝓfirmatio valeat vel non. ꝛe hoc nō pōt cognoscere iudex inferior. quod verū est. Tan. distinxit ⁊ melius. aut enī ꝓfirmatio facta fuit sine cause cognitōne in forma cōi: ⁊ tunc nō impedit̄ petitio alicuius vī cognito: in quo casu loquūtur iura superius assignata. Si vo cōfirmatio fiat ꝛe bñficio alicuius vel ꝛe aliqua snīa cum cause cognitōne. ⁊ hoc cognito papa ex certa sciencia ꝓfirmat tibi bñficiū tuū vel sententiā latam. ꝛe questōne illa si postmodum questio suboriať: null⁹ poterit iudicare sine spāli mādato pape. ⁊ hoc intelligit̄ ex ipsa ꝓfirmatōne: q̄ tūc simpliciter ꝓfirmat nulla ꝑtitione appposita. De tali ꝓfirmatōne habes §. ꝛe of. ꝛele. qñ abbas. ⁊. §. ō trālac. ca. j. ⁊. §. ꝛe pac. quoniens. ⁊. §. ꝛe testi. veniens. ⁊. §. ꝛe of. ꝛele. cozā. in fi. ⁊. j. ꝛe testa. rainutius. ⁊. c. rainaldus. ⁊. j. ꝛe instī. ex freqntib. ⁊. j. e. c. pe. ⁊ in alijs ꝓfirmatōnib: cū dī: ꝓfirmamus sicut iuste possides: sicut expomē. i. §. j. ꝛe ꝓcess. ꝑben. q̄ diuersitatem. ⁊ istas duas ꝛecre. intelligebat. ꝛ. ꝛe ꝓfirmatōne que fit cum cause cognitōne ex certa scia pape. tamen si certum esset q̄ ꝑ falsi suggestōnem ꝓfirmatio sit obtēta non valebit hmōi ꝓfirmatio. j. c. pr. ⁊ sic ꝑt intelligi iste due ꝛecreta.

a b Bone. Mandarūt. quod facere nō ꝛebuerūt. q̄ appellatōne interposita nihil est innouandū. ij. q. vj. appellatione. ⁊. ff. nihil innouari appel. pen. l. vna. imo reuocari dz executio anteq̄ ꝛe appellatōne cognoscat. §. ꝛe iureur. veniens. ⁊. §. ꝛe ap. dilecti.

b Caute ꝓueniens. quod facere ꝓmature nō ꝛebz: vt appellantem in

t ¶ Jure ciuili. l aut. ꝛe testi. §. qñ multe. ꝛ §. ꝛ hec vo. coll'. vij ff. ad. l. acq. i. l. acq'l. ff. ꝛe testi. i inte. viu⁹ ꝛ. C. ō vsur. pupilla rū. l. vl. ꝛ iure canon co. §. vt li. nō ꝓtesta. qñ. j. Rñ. ꝛ. §. ꝛe testi. significauit. ꝛ. c. cam olim.

k ¶ Similitudine ꝓ uocau. simulis em̄ eq tatis rō simulia iura suadere videt. arg. §. ꝛe ꝓstn. nā ꝓupiscētiā ꝛ. C. ad. l. fal. l. vlt. ff. ad. l. acq. ullō. ꝛ. §. ꝛe trāsla. int corpalia ꝛ. C. ō ꝓstitu. pecu. l. vl. Jtē ar. eandē esse rōnem in testibꝰ ꝛ instrumētis. C. ꝛe fide instru. in exercēdis. ꝛ §. ꝛe testi. co. quemt.

l ¶ Duxim⁹ inouāda ne si vetustate consumant: nll'a fides eis adhibeat. arg. §. ō fi. instru. inter dilectos. arg. ō. q instrumēt⁹ vetustate ꝓsumptus l' a muribꝰ rosis sit adhibēda fides. ff. ꝛe bo no. poss. fm tabulas. l. j. §. si rose. et. §. ꝛe fide instru. c. vl.

m ¶ Jus nouū. sil'e xij. di. ꝓceptis.

n ¶ Procuratricē. sic ꝑ feia pōt esse ꝓcuratrix sic ꝛ arbiter. §. ō arbi. dilecti. simulit ꝛ inder. xij. q. ij. cū ꝛe notissimā: nā ꝛ mōachus ꝛe mandato abbatis pōt esse ꝓcuratrix. xvj. q. j. mōachi vel dic q rōne admīstratōis pōt eē ꝓcuratrix sicut ꝛ abbas. §. ꝛe trāsac. ꝓtingit. ꝛ. j. ꝛe cēsi. sopte. vl' ō potuit esse ꝓcuratrix ecclesie sue: sicut miles i cā cōnumeri sui. ff. ꝛe ꝓcu. filiusfa milias. §. veteram. vel dic qđ verꝰ est: q papa ex certa scia ꝓsti tuit eam ꝓcuratricē. vñ ꝛe hoc nō ē dispu tandū. xvij. q. iij. §. q aūt. ꝛ. C. ꝛe crim. sacrile. l. ij. ff. ꝛe re iu di. qđa ꝓsulebāt. et. ꝑ ꝛe offi. ꝛele. cū vicesi mū: al's scia non pōt esse ꝓcuratrix. iij. q. vj. §. tria. ꝛ. C. ꝛe ꝓcu. alienā. ff. ꝛe re. iur. l. ij. Sed si papa in sua ꝓsona vellet agere cotā quo agere dz⁹ dz sup hoc arbitros eligere vl' ꝛelegare cām alij. ar. ff. ō iurisd. om. iudi. ꝓtor. vl' posset esse iudex in cā ecclesie sue. ꝛe hoc dictū est. §. ꝛe iudi. cum venissent.

o ¶ Ad interruptōez. sic. §. ꝛe rescrip. illud. ꝛ. c. auditis. vbi ꝛe hoc.

p ¶ Legitimā. scz centum annoꝝ que sola currit contra romanā ecclesiam. §. ꝛe ꝓscri. cum nobis.

q ¶ Diocesi. vt. xvj. q. vij. oēs basilice. ꝛ. xviij. q. ij. mōasteria. ꝛ. j. annos ꝛ amplius extitisse: ꝓuilegia ipsa tūc nō duxim⁹ innouanda. Tñ iudicib⁹ ꝛdum⁹ in mandatis: vt ad locū idoneum accedētes: citatis q fuerint euo candi: inq̄rēt sup his diligen tius vitatē: a qbꝰ ps hildesem̄. ecclesie ad apo. sedē appellauit.

¶ Mup ād iterato ꝑdicta petijt abbatissa: q̄ten⁹ ꝛberem⁹ ꝓuilegia sue ecclesie renouare. Ex aduerso vo fuit postulatum: vt cām ipam discretis viris cōmit tere dignaremur: q testes reciperent qs ꝫ ꝓuilegia mōasterij ꝛ ad pbādū ꝑscriptōez legitimā inducere ꝓponebāt. ¶ Nos igr attendētes q iure sit ciuili statutū: vt qñ ꝑiculū testiū formidatur: ne vitas occulteť: ꝛ probādi copia fortuitis casibꝰ subtrahat: etiā lite nō ꝓtest. testes valitudinarij et alij ꝛe qbus ex aliq̄ rōnabili cā timeť: ad testimoniū admittant: eiusdē eq tatis similitudie ꝓuocati: ꝑdicta ꝓuilegia q̄si iā nimia vetustate ꝓsumpta: cū fuerint nō in pgameno ꝑ in papyro ꝓscripta: duxim⁹ innouanda: nolētes q ex innouatōne hmōi nouū ius monasterio acq̄rat: ꝑ ātiquū si qđ hz p innouatiōz ꝓuilegij ꝓfueť.

¶ Quia vo ꝑfatū monasteriuz ad ius ꝛ ꝓpetatē ap. se. p ꝓuile. pre. n. ꝓtinere monstrat: ne ius ecclesie romāe remaneat indefensum: eandē abbatissam ꝓcuratricē ipsi⁹ duxim⁹ statuēdā: vt cū aduersus roma. eccle. possessiones ꝛ iura nō nisi cētenaria currat ꝑscriptio: ipsa sup ꝑ ꝛ alijs vice nr̄a ꝓcuret q cotā te in iudicio fuerint ꝓcuranda.

¶ Nolētes igr q ō statu eiusdē monasterij diutius dubitetur: mandā⁹ q. locū tutū ꝛ cōmodū eligens recipias testes: quos ad ꝑscriptionez ꝓbandā hildesem̄. ecclesia vel ad interruptionem ostendā cenobiū duxerit ꝓducendos. ꝛ si legitimā ꝑscriptōez ꝓbauerit vt intēdit: nisi ꝓbata fuerit interruptio ex aduerso: subiectōz ipsius mōasterij aduocatus ep̄o memorato: cum ꝓster ipm in sua dioces ꝑstitutū: ꝓuilegium qđ mōasterio innouari fecim⁹ cotūpēdo. alioq̄n eidem sup ꝑ ꝑpetuū imponēs silentiuz monasteriū pnūcies ꝑpetua libertate gaudere nr̄o sibi ꝓuilegio resignato.

¶ Dez episcopo ꝛ ꝓposito vticen.

¶ Ad nr̄am audientiā ꝓpositio nemanen. eccle significante ꝓuenit: q qdā canonici nemanen. ecclesie a nobis lr̄as ꝓfirmatiōis sup admīstratōib⁹ suis obtinere laborāt religionis sue ꝛditiōe suppressa. Cum igit regularibus ꝓsonis ñ ꝓsueuerit op. se. aliq̄ ꝓsonaliter ꝓfirmare mandam⁹ q̄. ꝓfirmatiōes quas ab ipis canonicis cū regulares existant: nouerit⁹ talit ipetratas ꝛnūcietis irritas ꝛ inanes.

¶ Dem.

¶ Oꝛrecta nobis ex pte tua petitō ꝓtinebat: q plures ex religiosis q̄ priorat⁹ l' alijs admīstrationib⁹ ꝑsunt: a nobis sup ipsis quoadvixerint possidendis ꝓfirmatōnis lr̄as se assecūt ipetrasse: ꝛ infra. ¶ Cū igr a cancellaria nr̄a hmōi litteras emanasse nō credam⁹: mandā⁹ q̄ten⁹ illos q tales lr̄as exhibuerint: in quibus ꝓoratus vel administrationes tanq̄ religiosis ꝓfirmant: eosdem punias tanq̄ falsitatis actores. Si vo in eis nō fit mentio religionis ipsoꝝ: illas tanq̄ tacita veritate subꝛeptas ꝛnuncies non valere.

¶ Dem nobili viro matheo ꝛe Vriuaria.

Examinata causa q̄ vertit ꝛe reli. ꝛ. ꝓstitutus.

¶ Ad audientiam. ꝑsonalit. scz tacita vitate q sit regularis: ꝛ si exꝑmeret sūt false lr̄e: q: in talibꝰ ꝓsonis admīstratio nō ꝓfirmat. j. c. ꝓr. secus eēt si realiter aliqua ꝓcedāt seu ꝓfirment: quia tūc valent. fauore em̄ religiōnis multa eis ꝓcedunt ꝫ. ꝛe ꝓui. ex parte. ꝛ. c. pastoralis. ꝛ. c. dudū. et summa est ratio q̄ ꝑ religione facit. ff. ō reli. ꝛ samp. sune. sunt ꝓsone.

¶ Oꝛrecta nobis. Jmpetrasse. tacita vitate: q tales ꝓoratus non ꝓfirmant. §. c. ꝓr. Ber.

r ¶ Non credamus. q olim habere mēoriā ꝛ in nll'o peccare: potius est diuinitat⁹ q̄ hūanitat⁹. C. ō vere. iure enu. l. ij §. si qđ aūt.

u ¶ Confirmant. lz em̄ ꝓrat⁹ aliq̄n ꝓpetui sint ꝫ. ꝛe sta. regu. monachi. nec possint ꝛmoueri sine ordine iuris vt ibi: non tñ ꝓfirmant. vt hic. ꝛ §. c. ꝓr. simulit nec ep̄ar⁹ ꝓfirmari ꝓsueruūt: licz sint ꝑpetui. Est em̄ ratō quare non ꝓfirmant: q regulariter verū est q ñ sunt ꝑpetui. ꝫ. ꝛe sta. regula. cū ad mōasteriū. §. tales. vñ remouēť ꝑ voluntate abbatis: vt ibi dr̄: ꝛ q ꝛefecta hmōi regulares eē si sint ꝑpetui remouent. j. ō hymo. p tuos. i fi. ꝑ si admīstratio ex certa scia ꝛ cū cāe cognitōe esset alicui ꝓfirmata nō posset inde remoueri sine mādato pape. vt. §. eo. ca. j. ꝛ. ij. ꝛ xvj. q. j. quemt. Dz si cōtingent ꝛ in lr̄is fiat mentio ō ipsis ꝓoratibꝰ nō valent lr̄e: imo sunt false vt hic dicit: ꝛ sunt puniendi tanq̄ falsarij: nisi euidenter appareat q ex certa scia dm̄ pape hoc ꝓcesserit. Si vo nō fiat mentio ꝛe ꝓoratibꝰ tacita vitate sunt impetrate: ꝛ ita vtroq; casu nō ꝓsunt vt hic ꝓz.

x ¶ Falsitatis. q̄li falsarij punēdi sūt: hēbis. j ō falsa. ad falsarios.

Examinata. Cōpromissi. Duplica ꝑ rōne nō valuit arbitriū. ꝓmo q: ꝫ ius fuit latū arbitriū: forte p sordes l' p grauā. ꝛ iō nullū C. ꝛe arbi. l. ij. sic etiā obtinet i alijs iudicib⁹ si ferant sniaz ꝫ sc̄ri ptū: nō tenet. ij. q. vj. §. diffinitiua. v. item si ꝫ ius. ꝑ ꝫ ius litigatoris lata bā tenet sententia a qua nō est appellatum vt ibidem dr̄. ꝛ. §. ꝛe re iudi. cum inter vos. infi. ꝛ idem intellige in arbitrio: q contra formā ꝓpromissi nihil potest facere arbiter. §. ō arbi. cum dilectus. ff. ꝛe arbi. l. pedius. in fine. ꝛ. l. non distinguemus. §. ō officio.

z Confirmatõe. ⁊ ita ꝓz q ꝓfirmato nihil vel modicum opaꝛ: q si aliq̃d inuenit ꝓfirmat illud: alꝫ nihil opaꝛ. ℑ. ℞. ꝑcef. ꝑbẽ. q diuersitatẽ. si. Et sic ꝓz q ꝓfirmato sub forma cõi nõ impedit petitoꝝ alterius nec cognitoꝝ iudicis. ℞ hoc dictũ est. ℟. e. c. j. arg. q si ꝓncipale cassaꝛ ⁊ accessoriũ. ℟. ℞ fi. instru. inter. ⁊. ℟. ℞ re iudi. cũ inter vos.

q Sicut ꝓuide. hec ei ẏba: sicut ꝓuide: in ꝓfirmatõibꝫ posita: ꝑditionaliter intelligũt: vt ℔ ꝓz. ⁊. ℑ. ℞ ꝑcef. ꝑbẽ. q diuersitatẽ. Arg. ℟. ℑ. c. ꝓri. secus si ponunt in ꝓuilegio: q cũ ꝓuil'm sit lex ꝓuata certũ ꝺz ibi pom: vt aliq̃d ꝓcedat ꝓuilegiuꝫ. ℑ. ℞ v. fig. abbate. alꝫ esset inutile. ℑ ℞ ꝓui. in his. arg. ℟. ℞ of. ℞le. q̃m abbas. ⁊. ℟. ꝺ clec. cũ mõasterũ. 10.

a Venerabil'. Amicabilis ꝓpositõ. bñ dicit amicabilis ꝓpositio: quia trãsacto sup ℞amis: vt aliq̃d tpale ret̃ ꝓ ℞amis nõ valet. ℑ. ℞ rep. pmu. c. vi. nec super alio spũali. ℟. ℞ trãsac. ꝓstitutus. ß ꝓpositio bñ interuenit i ℞cetanis ⁊ aliis spũalibꝫ. ℟. ℞ trãsac. statum⁹. ⁊. c. ℞cetero. ⁊. ℑ. ℞ ℞ca. ex multiplici.

b Inserius. vt ꝓ hoc appareat: q ꝓpositõ legitima fuerit: ⁊ non possit ℞ ea dubitari. arg. ℟. e. c. j. ⁊. ij. vnde nõ posset alius iudex vlterius ℞ qõe suborta cognoscere: vt ibi dr̃: q ꝑꝑ ex certa scia cũ eam viderit: ꝓfirmauit. imo si cõpositio alꝫ nõ valeret: exq̃ ꝑꝑ eã ex certa scia ꝓfirmat valet. ℟. ℞ trãsac. c. j. ⁊ c. Venens. Si vo tenor ꝓpositõis non esset ibi insertus: nec ipe videtꝛ ꝓpositoꝝ ⁊ eã ꝓfirmasset sic ꝓuide facta est: nihil oparet: vt. ℟. c. ꝓ. ⁊ vt dictũ est. ℟. e. ca. j. Sed nũq̃d necessariũ erit ℞ cetero oñdere instrm cõpositõis posꝫ oſſẽdit ꝓfirmato pape in q̃ ꝓtinet tenor ꝓpositõis: ar. q sic. ℟. ℞ fi. instru. c. j. ℒ. ꝺ edendo. auctenti. si q̃s i aliquo. ß nõ credo: q ℞cetero expediat oſſẽdere instrm ꝓpositõis ꝺ necitate cum aũcte pape trãscriptũ sit ⁊ redactũ in publicã ꝓfirmatõnẽ. ℒ. ℞ testa. publicau. ⁊ ℑ. ℞ ꝓui. cũ oli essemus arg. ⁊. ℟. ℞ fide instru. ca. Vlti. ℞ hoc notaꝛ. ℑ. ℞ ver. signi. abbate.

e Sicut sine prauitate. p ista verba que in confirmatõibꝫ: ꝑditionaliter intelligũt: Vt dicrum est. ℟. c. ꝓ. dubitabaꝛ an teneret ꝓpositio: q nõ videbaꝛ eam ꝓfirmasse simpliciter. vnde eã ſeruare nõ tenebant ß errabãt: q: aliud intelligiꝫ cũ papa ꝓfirmat ea que nõ videt. ⁊ nõ dicit in ꝓfirmatõibꝫ: sicut sine prauitate. Sed q̃n cognoscit ℞ ꝓpositõe: ⁊ videt ea que ꝓfirmat: tunc licꝫ illa verba ponantur in ꝓfirmatione: non

inter te ⁊ milites cãpanicos sup ecclesia sancti angeli ꝓpendim⁹ arbitriuꝫ: qꝺ vicedñs sabinen. dicebaꝛ sup eodẽ negocꝺ ꝓmul gasse: ꝓtra formã iuris ⁊ cõpromissi fuisse dictatũ. Vnde non obstãte ꝓfirmatõe. c. pape ꝑ. n. q̃ ꝓfirmauerat illꝺ: sicut ꝓuide latũ fuerat ⁊ ab vtraq̃ ꝑte recepiuꝫ: ℞cernim⁹ ipm irritum ⁊ inane. Bono. iij. illustri regi baronibus ⁊ militibꝫ ⁊ aliis hominibus cypri.

Venerabilis frater. n. archiepꝰ nichosien. ⁊ suffraganei eius trãsmissa nobis petitione mõstrarũt: q inter ipos ⁊ vos super quibusdaꝫ ℞cimis mediãte albanen. epo: tũc apo. se. legato: amicabilis cõpositio interuẽit expsse: adiecto q q̃to citius eam aũcte apo. ꝓfirmari ꝓtingeret statim ℞beret execution mãdari: vez licꝫ sit ꝓ nos ꝓfirmata ⁊ ad maiorẽ rei euidẽtiã lr̃is ꝓfirmatõis tenor cõpositiõis insert⁹: ipaz tñ renuistis obſuare occasionẽ friuolã ꝓtendentes: tum ex eo q in lr̃is ẏbũ ꝓfirmatõnis iuxta stilũ ecclesie roma. ꝑcedat: tum q̃a clausula ꝓsueta scilꝫ: sicut sine prauitate puide facta est: in eisdẽ lr̃is cõtinet̃: ⁊ infra. Mãdam⁹ q̃. si ꝑmissis vitas suffragaꝛ: ꝓpositoꝝ candẽ adimplere curetis.

Dem vniuersis abbatibꝫ et ꝓlatis ac ꝓuẽtibus ⁊ clericis in constantino. diocesi cõstitutis.

Gla nobis patriarcha cõstantinopolita. cõquestione monstrauit: q cum quidaꝫ vestrum sumentes occasionem ex eo q. j. presbyter cardinalis tũc aposto. sedis legat⁹ quibus-

intelligunt̃ ꝓdition aliter: sed causantur: ⁊ sic intelligiꝫ: sicut sine prauitate facta fuit compositõ. i. qua sine prauitate.

d Si ꝑmissis vitas. i. cõposito. taliꝫ fuit facta ⁊ ꝓfirmata tenore compositõnis inserto: q: per hoc apparet: q ipam approbauit. vnde mandat eam seruari. Bernardus.

dam alijs ecclesijs ⁊ clericis in spũalibus ⁊ temporalibꝫ ꝓtulit monasteria eorundẽ: ipi patriarche obedire recusant et ei ℞ iuribꝫ patriarchalibꝫ rñdere in suc ꝑsumptõnis aditorũ inducentes ꝓfirmatiões hmõi collatõnũ a se. apo. impetratas. Cũ igr̃ nolum⁹ iura que diocesanis ℞bent̃ ꝓ collatões: seu ꝓfirmationes ꝑdictas minui seu ledi: mandã⁹ q̃. occasione hmõi non obstante ipsi patriarche reuerentiam et obedientiã exhibere curetis: eiq̃ ℞ iusticijs suis integre respondere.

Gla nob. Cõfirmatões. in forma cõi minuit: q: ñ ꝺz inde ꝓcedere iniurie occasio: vñ iura nascũt̃. ℒ. vñ vi. me. imerit. ⁊. ℑ. ꝺ accuſãt̃ ⁊ qñ. ⁊ q: si sua iura vnicuiq̃ epo nõ seruãt̃ qd aliud est q̃ vt ordo eccliasticꝰ confundaꝛ. xj. q. j. q̃dam nec fuit intentio vñ pape ꝓfirmatõnem hmõi aliq̃d subtrahẽ epo diocesano: nec et ꝓ collatiõ cardinalis imo remanet ius saluũ diocesano epo. ℑ. ℞ reli. ℣. c. ij. ⁊ dicit ꝑꝑ nec honorẽ meum reputo i q̃ frẽs meos honorẽ suũ ꝑdere cognosco. vt. xcix. dist̃. ecce. Et sic ꝓz q ꝓ cõfirmatõ hmõi ius alteri⁹ nõ tollit. sic et̃ ꝑꝑ recipiat aliquẽ sũ sua ꝓtectõe: ñ ꝓtea eximit̃ a iurisdictione sui epi. ℑ. ℞ ꝓuil'. ex pte. sic ꝺz aliq̃ assumẽtur in ꝓfratrnitate hoꝝ spitalariorꝝ siue templariorꝝ: nõ eximũt̃ a iurisdictõe suoꝝ epoꝝ ℑ. ꝺ ꝓui. cũ ⁊ plãtare ℒ. pe. ⁊. ca. ex tuaꝝ. ⁊ ca. penul'. Bernar.

Liber tercius.
De vita ⁊ honestate clericoꝝ.

Ex concilio maguntino.

T laici secus altare qñ sac̃ mysteria celebrant̃ stare vl̃ sedere ‡ inf clericos ñ ꝑsumãt: ß pars illa q̃ cancellis ab altari diuidit̃: tm̃ psallẽtibꝫ pateat clericis: ad orandũ vo ⁊ cõicandũ laicis ⁊ femmis: sicut mos est: pateãt sancta sanctoꝝ.

Ut laici. supple statuim⁹.

b Sec⁹ altare. laici em̃ ibi stare ñ ℞bẽt ß tm̃ clerici vt libertus intẽdãt diuinis officijs. vt ℞ ꝑse. dist. ij. sacerdotũ. ꝓfecrate et mulieres incensum circa altare portare nõ ꝺbent xxiij. di. sacratas. ⁊ i c. ñ liceat. ⁊ ꝺ ꝑse di. j in scã. ⁊. ℑ. tu. ꝓ. c. j. in fine.

c Sz ꝓs illa. i. chorus in q̃ moꝛãt̃ diuini ad cantandũ: q diuidit̃ ab altari p cancellos. vt ꝓz p exemplũ in eccia bon. ⁊ locus intra cancellos appellaꝛ sacrariũ. vñ misceant hoies ibi sacrata vasa ꝓtingere nõ ꝺbent ꝺ ꝑse. di. j. in sancta. ⁊ appellaꝛ sacrarium diaconium: eo q diaconus mimstrat ibi altari. xxiij. di. nõ oporteꝛ. dicaꝛ etiam presbyteriũ. ℞ ꝑse. di. ij. sacerdotũ.

d Sicut mos est. ⁊ ita est hic ar. p ꝓsuetudine: alꝫ ponũt sancta i. maior pars ecclesie siue corpus.

e Sancta sanctorum. in qua summus sacerdos intrabat. ß hodie laici ⁊ femine ad orandum ⁊ communicandum tm̃ possunt intrare. Bernardus.

Clerici arma. Clerici arma portare nō debēt. xxiij. q. vlt. clerici. ⁊ c. q̄cūq; sine iusta cā. Justā cām itelligē si p̄ loca periculosa trāsitū facit: nūc pūt portare arma ad terrorē latronū: licz portare nō debēt. arg. xxiij. q. iij. maximian⁹. aliter portare nō debent. ⁊ si tercio admonit nō restituerint: pdūt pūit'm illi⁹ canonis. xvij. q. iij. siqs suadente. ⁊ j. de sen. ex. in audientia. ⁊ c. cōtingit. ij.

§ Usurarij. hoc intellige ō laicos q̄ sunt excōicandi: nisi restituāt usuras. j. ō usuris. preterea. ⁊ clerici ab officio ⁊ bñficio suspendēdi: vt ibi dr̄: ⁊ repellendi sunt etiā a dignitatib⁹. j. ō excepīs. inter dilectos. et etiā pena debēt si ō hoc pūncant. xlvij. di. q̄m multi. ⁊ nihilomin⁹ excōicādi sūt si eas nō restituāt.

b Ut q̄s. Plebem. i. pp'm quecūq; fit eccia siue plebs siue capella. vt s. de si. pby. ꝓsunt i Clericū beat. ar. q̄ eccīa dedicari non dz nisi dos ꝓ duobus admin⁹trāciat clericis. j. q. ij. placuit. ⁊ de pse. di. j. nemo.

k Epistolā. sic accolitus dz legere epl'am ꝑ. xxxiij. di. si subdiaconus. hoc intellige i necessitate i ecclesijs illis vbi nō sunt subdiacon: alīs intellige sm illud. lxix. di. q̄m videm⁹. nec diaconus etiā epl'am legere dz: qa videret ab ordine suo recedere. lxxvij. di. si q̄ clerici. arg. de pse. di. j. c. j. ⁊ ij. i fi. ⁊ xcij. di. in scēa. Sz pone q̄ ibi nō sit subdiaconus: ß presbyter diaconus ⁊ acolitus: q̄s dicet epl'am? acolitus: ⁊ diacon⁹ dicat euangeliū qđ est ei⁹ officiū ß si acolitus dixit ꝓphetā: diaconus dicat epl'am. Alu.

l Scholas. docendo pueros psalteriū ⁊ cantare.

m Ad fidē. i. symbolū. id est credo i deū patrē: qđ anniq⁹ aū baptismū dicebāt baptizandi. de pse. di. iij. aū viginti. ⁊ c. q. j. placuit.

n Siqs ex clericis. Jstud. c. hēs. xxiij. di. siqs ex clericis.

o Relaxauerit. habitū semel susceptū nō dz dimittere. xx. q. iij. pclus. nisi ex iusta cā. j. e. clerici. vnde cū q̄dam reprehenderet a papa: respondit versus. Tutius vt peterē laici sub imagine romā ꝙs sunt vt superem luxuriare comam. Ber.

p Anathema sit. i. fiat. non enī est excōmunicatus ipso iure. xix. dist. quasi ꝓ totum.

q Clericus. Mutuat. nisi ex iusta causa: vt dictum est in ꝓx. c. ⁊ j. e. clerici. immo de tonso capite ⁊ patentibus auribus incedere debet. xxiij. di. non liceat.

r Clericus. Sine gradu. sacro. si. xxxij. di. siqs eor.

s Traditus. si enī traditus fuisset: ita q̄ monachus eēt: non posset habere vxorē quā postmodū accepisset. alīs nō ꝓhibet redire ad seculū. j. de regula. ⁊ trāse. ad reli. cū simus. ⁊ xx. q. j. quē ꝓgenitores. ⁊ xxxij. di. placuit seriatim. siqui vo.

t Tondeatur. arg. est hic q̄ clericus cōiugatus debet portare coronam. arg. ad hoc. xx. q. iij. eos qui. ⁊ c. pclus. Dz arg. j. de clerico. 10. vbi de hoc. Ber.

u Clericis. capitulū istud ponit. xxiij. di. clerici. ⁊ est pars illius j. ne cleri. vel mons. c. clericis.

Ex concilio pictauien̄.

Clerici arma portantes ⁊ usurarij excōicent.

Ex concilio maticen̄.

Qui q̄sq; presbyter q̄ plebē regit: clericū hēat q̄ secuz cantet: ⁊ epistolā ⁊ lectōz legat: et q̄ possit tenere scholas ⁊ admonere suos parochianos vt filios suos ad fidē discēdā mittāt ad eccīam: q̄s ipe cū oī castitate erudiat. Rego. ix.

Si q̄s ex clericis comā relaxauerit anathema sit.

Ex cōcilio carthaginensi.

Clericus neq; comā nutriat neq; barbam. Ex cōcilio triburiensi.

Clericꝰ si tonsura dimissa vxorē accepit: qui q̄dē sit sine gradu nec mōasterio a parentib⁹ traditus: vxorē ꝑmittat habere: ⁊ itez tōdeat: nec i vita sua vxorē dimittere audeat.

Lexā. iij. cantuarien̄. arepo.

Clericis: ⁊ infra. Clerici q̄ comā nutriūt ⁊ barbam: etiā inuiti a suis archidiaconis tondeāt. Dē in ꝑci. lateran̄.

Monasteria sanctimōialiū. Si quisq; clericus sine manifesta ⁊ rōnabili cā frequētare ꝑsumpserit: ꝑ epm arceat: etsi nō destiterit ab officio ecclesiastico reddat immunis. si laici excōicationi subdant: ⁊ a cetu fidelium fiant penitus alieni.

Gregorius. ix.

Clonia vt ait scriptura: ⁊ infra. Statuim⁹ vt facultatibus ecclesiaz vestraz ꝑtinentibus ⁊ expēsis diligent inspectis certū in eis valeatis ponere numez clericoz: ⁊ statuere vt bōa eoz veniāt in cōe: in vno domo vescant: atq; sub vno tecto maneant ⁊ q̄escant. Si q̄ vo ꝓtradictores extiterit: licitū vobis sit p̄ suspensionē officij ⁊ bñficij aut grauiori etiā pena: si opus fuerit ad hanc obseruantiā eos appellatōe ꝑpellere nō obstāte. Jndulgemus etiā vt si q̄sq; eoz q̄ simul viuūt: p̄ man⁹ iniectōe in socium a cōione meruerit fieri alienus: reconciliandi ⁊ pniam imponēdi potestatē plenariam hēatis: nisi forte atrocitas facti penam grauiorem expectet.

Innocētius. iij.

Cum ab omni specie mali precipiat apostolus abstinere: ⁊ infra. Sane ad audientiam apostolatus nostri peruenit: q̄ cum ex delegatiōe nostra causas suscipitis ꝓtractandas: exceptio līme tē cū facultates nō sufficiūt: sine sunt districte pdēde i eccias

p In vna domo. sic. xxxij. di. ꝑter h⁰. ⁊ de pse. di. v. i oib⁹. sine nō ⁊ xij. q. j. necessaria. ar. ꝑ. xij. q. j. q. tua. ⁊ xxxij. di. si q̄ vo. Sol'. qđ dr̄ h: ⁊ in ꝓcr. signis: q. ius cōe est ⁊ honestū eēt vt seruaret ß derogat huic iuri ꝑ ꝙ ꝓsuetudinē: quā papa scit ⁊ tolerat. capt'a ꝙa loquit̄ sm ātiq̄ tpa de qbusdā dic'z augat'z qbꝫ dabāt bñficia ex ꝓcessu alioꝝ pon⁹ de gra q̄ de iure: q. de nouo querī tuerāt: ⁊ loq̄t in vtroq; capt'o de epo āgloz. sic. xxxv. q. iij. q̄dā lex. ⁊ c. qđ scripsi. Si vis intelligere capt'm istud de regularib⁹ planū cēt. q. nō dr̄ h de qb⁹ loq̄t: ⁊ hoc vr̄ ex eo qđ dr̄. j. idulgem⁹. vt q̄sq; eoz q̄ simul ⁊c. q̄ simul i eodē refectorio comedere ⁊ dormitorio dormire debēt. j. de sta. reg. cū ad monasteriū.

a Qui simul viuūt. ex hoc vr̄ q̄ loq̄t hoc capt'm de regularib⁹ q̄ sit viuūt ⁊ dormūt: qđ tm̄ ꝓcessum ē vt a suis ꝓlatis absolui possint. j. ō sen. ex. mōachi. ⁊ c. cū illoz. ⁊ hoc idē pūt'm ꝓcessum ē hospitalarijs hierosolymitanis: vt p̄ suū ꝓrē q̄ sacerdos ē absoluāt. j. ō sen. ex. canonica. alij vo plani secularū eccīaz hoc pūt'm ñ hūt: q. cū regularib⁹ tm̄ ꝓcedat. vt̄ p̄ infra ꝑdcā: alijs denegat. xxv. di. q̄lis. ⁊ ar. ß. de pstu. c. nōne. ⁊ ff. de iudi. cū ꝓpr. ñ ei qđ vni plone p̄ pūt'm sigillati ꝓcedit alijs quem denegari. xvj. q. j. hic ēt. i fi. ⁊. vij. q. j. pensti. oib⁹ ei illō bñficiū ē ꝓhibitū: nisi spāliter sit ꝓcessum. ⁊ sic intelligit hoc. c. tm̄ de

b Atrocitas. hoc sp excipit. j. de sen. ex. cū illoz. regularib⁹.

c Cum ab oi. Abstinere. nisi vbi q̄s redimit suos suuz. vt. j. q. iij. q̄stū. ar. j. de symo. dilect⁹. vbi de hoc. sp tm̄ ꝓmittē eē malū. vt. j. q. j. nullus. nisi manifeste ꝓbet ꝙa: videl ei corrūpe iudicem. lz sit ar. ꝑ. xxij. q. v. nō sane. Alu.

a Caldore secularū. mos iste de decima parte litis exigenda ꝓ lege est: vt in aut. de iudi. §. ne aūt. coll'. vj. vbi delegatus etiā a ꝓncipe nō hz nisi duos aureos in ꝓncipio litis: & duos in fine. & hoc cum cā excedit centū aureos: alꝫ nihil vt ibi dr. ar. C. de testa. l. ꝓsulta. ordinari? aūt nō dz habere nisi sportulas. iij. q. iij. offerat. ar. ꝓ. C. de episco. & cleri. aut. gnālit. ꝛ ibi decima ps dat aduersario ꝛ nō iudici vñ nō ꝺicit. Aduocat? etiā sup certa pte litis cū clientulo pacisci nō dz. C. ō postu. l. sicis aduocator.

b Preter expēsas. delegati em̄ iudices dñt hꝛe expēsas qñ ꝓficiscūt ex domicilio suo sicut testꝫ iij. q. iij. §. venturis. qꝛ nemo cogit̄ suis sumptib? militare. ī. de symo. cum sit romana. & §. ō pscrip. cum ex officij. & xviij. q. j. iam nunc. & ō suo nō tenet̄ qs facere būficiuz. x. q. ij. pcarie. munera em̄ nō sumpt? phibent̄. j. q. j. iudices & modica exēnia recipe pñt. ff. de offi. pñi. l. plebiscito. exennia em̄ non sunt lucra. ff. ō of. pco. l. solēt. §. vl. ea tñ mode ratōe ne pducant̄ ad nimā q̄ntitatē vt ibi: & ne lingatoribꝫ enorme dāpnū infligant. ar. x. q. iij illō. imo si pauper sunt litigātes: debēt etiam a sumptib? abstinere: qa nec tē ordinari? hz sportulas. & aut. de mā. pn. §. sit tibi quoq. coll'. iij Ordinari? aūt nūq̄ dz habere expēsas. nam ī stipēdia sunt ei ꝓstituta. xxiij. q. j. militare. imo & cū de mādato ꝓncipis ad alia ꝓuincia ꝓficiscit: dz expendere illa q̄ domi expēderet. in aut. de man. pn. §. illud tñ. coll'. iij. qñq̄ tñ ordinarius recipit expēsas cuz ecclesiā ꝓcurat. ī. de sy. cū sit romana. & cū visitat puincia suā. ī. de cē cum apls. & c. sopite. & c. cū nup. Ite si ordinarius dat delegatum: tūc ipse dz ei facere expēsas §. de of. or. inter cetera. Iz qdā ꝓuā facit: qō tñ facere nō debent. vñ posset ab eis repeti tāq̄ indebitū. ar. ī. ō magistr?. phibeas. & ī. ō cenli. pcuratores. in fi. & xviij. di. qm̄. & c. seqnn.

f Gratis studeatis. Gratis ḡ dz index iudiciarū ordinē iparuri: nō tñ ꝓptea reprobāt̄ expēse. testis ei grat? dz ferre testimoniū: & tñ recipit expēsas. iiij. q. iij. §. veruꝝ. Sic & pcurator nō phibent̄ sumptus: ꝛ pacisci de certa pte litis phibet̄. ff. ō pac. l. sumpt?. & fideiussor phibet̄ de certa pte pacisci q fideiusserat iudicatū solui. ff. mā. l. si remunerādi g Moie assessor. assessor em̄ bñ pōt petere mer- §. maur? paulus. cedē: qꝛ suus sūptib? ad hoc nō cogit̄. xviij. q. j. iā nūc. nemo ei de suo būficiū facere cogit̄. x. q. ij. pcarie. & §. ō pscrip. cū ex officij. & merces sibi ꝓ labore suo cōstituit dz. xij. q. ij. charitatē. & iuriscōsultus bñ pōt vendere recū ꝓsiliū. xj. q. iij. nō licz. & xviij. q. v. nō sane. & dicit lex q spe ꝓmoz inuitandus est assessor. C. de assel. l. j.

h Reprobenē. ita q nō sit opus appellare. ij. q. vj. §. venales. & C. qñ ꝓuo. nō est ne. l. venales. Si aūt fuerit sententia arbitri: tenet. sed agens ex ea repellit? voluptuo. C. de arbi. l. iij.

i Deus qui. Profess. Ar. q sicut in q̄libz iuramēto auctas pape intelligit̄ excepta. vt. §. de rescrip. ꝓsiuit?. a ꝓrio sensu. & §. de iureiur. Venientes. ita & in pfessiōe. ar. ī. de regu. & transe. ad religiōsa. Et dicit q̄ in insulis. Hoc vez intellige q̄tum ad solēnitates. secus tamē est in his que sunt de substantia ordinis. vt. ī. de statu regu. cū ad monasteriū. in fi. Cum aūt isti sint diuersaz pfessionū: simul non pōt esse in vna eccia q: dicat canon. hoīes diuerse pfessionis nō sociabis in vno eodēq̄ officio. xvj. q. vij. noua. qa libet se ꝓformare dz moribꝫ eorū inter q̄s viuit. vt. xlj. di. q̄sq̄s nā ex diuersitate habitus generat scandalū xxxiij. q. v. quod deo pari. ꝓformabūt aūt isti se in superiori habitu: ꝛ interi? ferant vestes ꝓgruentes sue religioni. Et est h ar. ꝓ opinione hug. q? ca nonicus regular? pōt fieri canonicus in ecclesia seculari. arg. lxxiij. di. quoniā. & l viij. di. c. ij. sicut monachus pōt ee ep̄s in ecclesia seculari. xviij q. j. c. j. iohānes.

k Qui larua. Prohibiti. ē enaz cā ludibriū vt habitu monachali: l' alio religioso & grauiē punit̄ q̄ hoc facit. in aut. de sanct. episco. §. vlt. coll'. ix. & ar. C. de epi. audi. l. nūme. nō tñ hoc ꝓhibeb̄ repūtare ꝓsepe dñi: herodē magos: & qualiter rachel ploraba filios suos &c. que tangūt festiuitates illas de q̄bus ꝛ sit mētio cum talia pos? induc̄t hoīes ad ꝓpūcioēs q̄ ad lasciuiā vel voluptatē: sicut ī pascha sepulchruz dñi: & alia repūtant̄ ad venerōēs excitandas. Et q̄ hoc possit fieri est arg. de ꝓse. di. ij. semel. & di. iij. q̄ris. versus finē & quodlibz festum est signum & repūsentatō ꝓteritaz rerum. lxxv di. quod die dñico.

l Festiuitatibus. scilz sancti Stephani scti Johānis. innocēti. m Potius corruptelā. turpis ꝓsuetudo pot? dr corruptela q̄ ꝓsuetudo: q̄ cuius est exturpāda. viij. di. mala ꝓsuetudo. & §. de ꝓsue. cū inter vos. & c. cū venerabilis. & ī. de excess. pla. c. inter dilectos.

n Clericoz. Ira dei. vt. ī. ō excess. prela. cleri. & xxxij. q. vij. flagitia. & in aut. vt nō lu. ꝓ na. coll'. vj. & tales vltimo supplicio puniunt. C. de adul. cum vir.

o Facultas. xxij. q. iij. est musta. Et si ea q̄ male vsurpant̄ omnim?: excessus viam alijs apim?. xxxv. q. ix. loca. & xcij. di. penit. p Pena. sic dicit lex: quos ad vite decora domestice laudis exēpla nō reuocāt: correctōis salē medicina ꝓpellat. C. ē emē. ꝓin. l. vna & §. de elec. cū in cūctis. in fi. & lxij. di. decēdus ē populus. & necesse est vt ferro abscindant̄ vulnera que &c. lxxxij. di. plurimos. in fine & ferū q̄ppe nostre mentis &c. vij. q. j. §. cū aūt.

q Deponat̄. ecce quanta est pena illius q̄ celebrat suspensus. ī. de cle. ex. im. clerici. & c. latores.

r Regionis. hoc dicit ꝓpter orientales: q vtūtur matrimonio iam contracto etiam in sacris ordinibus. ī. de cleri. coniuga. cum olim. xxxj. di. aliter. Ber.

a Crapula. iij. di. tenicꝫ. Crapula dicit ꝙtū ad superfluitatez ciboꝝ. ⁊ dr crapula ḡsi cruda epula. Ebrietas ꝙtū ad potū. ⁊ dr ebrietas ab e qđ est sme: et bria qđ ē mēsura. vñ ebr⁹ ē q̄ sine mēsura bibit. vñ oratⁿ. Fecisti calices quē nō fecē disertū.

b Vel bñficio. hoc relinquit arbitrio superioris vt relinq̄tē suspē dat ab officio vl' bñficio. Quid si dicat index. suspēdo te ab officio vl' bñficio? dic super h⁰ vt no. j. ō clem. ex. mi. latores: ī glo. vel notula q̄ incipit: ⁊ etiā. Bern.

c Clerici. ñ exerceāt: qđ q̄ fecerit ab officio suo degradent. xcj. dis. clericus. imo nūq̄ de mēsa sua exeat psalterijū: ō pse. di. v. nunq̄: in pn.

b Et tabulas. xlviij di. clerici.

c Vid aleas. h⁰ phibet clericis imātū q̄ q̄ publice aleator est: repellit a pmotōe. j. de excel. pla. int dilectos. nec debēt eē inspectores ludi hmōi. ī aut. de sācti. epi. §. indicim⁹. colt. ix. et tribꝰ ānis arceant a ministerio: vt ibi dicit. Sz videt q̄ pmo sit amonēd⁹ añq̄ puniatur: vt. xxxv. di. c. j. Sz hoc credo ī bñficio obtēto: sc⁹ī obtinēdo. qz multa impediūt q̄ nō vitant. xv. q. j. §. vlt. ⁊ s. de in reiud. quēadmodū. ⁊ j. de excel. plat. iter dilcōs. Sz nūqđ pōt ꝓperi qđ pdit ī alea? Dicit qđā q̄ nō. sed pauperib⁹ ē erogāda pecunia illa: sr. xxij. q. v. nō sane. Cū turpitudo versat ex vtroq̄ pte: melior est pditio possidētis. ff. de cōdi. ob tur. cāz. l. si ob turpē. §. vbi aūt. hec fuit opi plac. Alij. dicunt q̄ possit repeti ⁊ melio⁹. ff. de alea. l. vlti. ī fi. vbi dr: q̄ si fili⁹familias amiserit pri vel dño debit repetitō: ⁊ est vsq̄ ad .l. ānos: vt dic greca ꝓstitutio. ⁊ si quis extrēs in alea rez suā vendidit: nō tenet de euictione. ff. q̄e re. ac. nō da. l. ij. §. j. ⁊ C. de relig. ⁊ sumpti. fu. in aut. ale arū vsus. seruandū est qđ ibi dicit.

d Congruentē. vt videant differre a mōachis.

e Non notāda. ar. ꝓ medio spectādo: s. de off. dleg. q̄renti. ff. de acq̄ri. re. dom. l. adeo. §. cū quis.

f Beauratis. hoc sine licētia pncipis etiā laic⁹ hre nō dz. C. de vesti. ele. ⁊ aura. l. nemo. li. xj. tñ ꝓsumabūt se in vestib⁹ cōsuetudinē regiōis: ne videant hypocrite: vt. xxx. di. si qs viroꝝ. ⁊ iij. dist. erit aūt. ne vilescat dignitas clericalis. lxxx. di. epi. de hac materia dicit. xxj. q. iij. in summa. Jo.

g Causa timoris. tūc em̄ habit⁹ mōachalis ꝓpter hoc suscept⁹ non pdicat: s. qđ me. cau. plati. ⁊ ita clericꝰ iusta de causa pōt postponere habitū clericalē: nec censet apostata.

h Anulos. p anulū em̄ presumit matrimoniū: ar. xxx. q. v. semine. ⁊ s. de ꝓsumpt. illud.

i Nisi mōachi. Ar. q̄ monach⁹ factus epus nō penit⁹ absoluit a regula mōchali. de h⁰ no. xvj. q. vij. ī noua. Ar. ō. xviij. q. j. statutū.

k Hæ lr̄is. se tuent. cū isti statuta pie approbēt ꝓ se: tenent ea recipe ō se. xix. di. si romanoꝝ. ⁊ iij. q. iij. §. sicꝫ testib. ⁊ iij. q. viij. cui⁹ ī agēdo: ⁊ si illa reprobāt nō debēt ex eis cōmodū habere. j. de censi. cū olim. ⁊ C. de re. cre. generalit. j. N. in fi. ar. ō. x. di. c. j. ⁊ xxxvij. di. si qđ veri. ⁊ ij. q. vij. si. hereticus. ⁊ ar. s. de excep. cū venerabilis.

l Tercio. hec ē canonica admonitio. xvij. q. iiij. sicꝫ vmū. ⁊ c. de pbitoꝝ. et. xxiij. q. iij. de illicita. postq̄ ad monitionē nisi restituerint: pdūt priuilegiū illi⁹ canonis. xvij. q. iij. siquis suadēte. ⁊ j. de sen. ex. ī pntia. ⁊ c. cōtingit. admonitio em̄ sp̄ pcedere dz vindictā. xij. q. ij. c. indigne. xvj q. vij. oēs recte. ⁊ j. de sen. ex. sacro' approbāte pcl'. in pn. Verūtñ nō loquit hic de illo priuilegio sicꝫ suadēte.

m Negotiatiōib⁹. talia em̄ clerici sunt ꝓhibita. ō. e. e. clerici. et ⁊. lxxxvij. di. fornicari. ⁊. xvij. q. iij. clerici ⁊ j. ne cle. vel mona. per totum.

n Cū facto. Mo. q̄ ipo facto amittit qs priuilegiū suū: vt h pz. ⁊ j. de sen. ex. ꝓtigit. vnde frustra implorat eccl'ie auxiliū q̄ pmittit ī eā: vt i eodē. c. ꝓtingit: qz frustra iplorat legis auxiliū q̄ pmittit ī legē. j de vsur. qz frustra. ⁊ se ipos reddūt indignos priuilegio suo. si. j. de immu. ec. c. vl. ⁊ si. xvij. q. iij. c. frat. ⁊ copus sic ipo facto appellat. s. de ap. dilecti. ⁊. c. vt nr̄m. ⁊ facto renūciat qs appellatiōi. s. de of. dele. gratū. ⁊ j. de his q̄ fi. a ma. p. ca. ex oze. Sz ipo vbo clericꝰ priuilegio suo renūciare nō pt̄ s. de so. ꝓpe. si diligēti. ⁊ j. de sen. ex. cōtingit.

o Duis facultatib⁹. bñ dicit suis. qz ꝓt h⁰ facultatib⁹ eccl'ie non fit ꝓiudiciū. qz delictū psone nē. xvj. q. vj. si epm. Et no. qđ dic: dū his se iplicat ḡsi dicat: si nō iplicat se his: priuilegio ecclīastico gaudebūt ī rebus suis sic ī rebus eccl'ie. qđ ē bñ notādū qz res clericoꝝ ⁊ eccl'iaꝝ eodē priuilegio gaudēt. xij. q. ij. eccl'iaꝝ ⁊nos ⁊. xvj. q. j. sil'r. Si vo se iplicat: tūc cessat priuilegiū: ⁊ ita suspēdit priuilegiū alic⁹ ad tps ꝓpt delictū. xv. q. vj. iuratos. ⁊ c. nos sc̄tor. si C. de cur. fur. l. cū alijs. ⁊ j. de sen. ex. sacro. ⁊. lxxxj. di. si q̄ sūt. ⁊ c. se. De eo. priuilegio dic de re. q̄ clericꝰ vxorat⁹ etiā tōsurat⁹ priuilegio clericali gaudē nō pt̄. j. de cle. pluga. to. h⁰ ⁊. lxxxj. dis. cū olim.

a Mbibēdū ē. Funeat. vt. xxxij. di. unidixit. ⁊ c. nulli. ⁊ c. ꝓter

b Canones. xxxij. di. iterdixit. lxxxj. di. cū olim. Videt q̄ canō iste corrigat oēs illos canōes: cū illi ꝓmittāt h⁰mōi mlieres cū clericis habitare mēz sororē ⁊ amitā. ⁊ idē ꝓmittit inno. j. e. c. a nob. ꝓcordāt ponit canonib⁹. Dic solue hāc ꝓietatē: qđ dr h intellige ō suspectis clericis ⁊ innuenib⁹. ⁊ de mlieribus suspectis: qz si suspecte sūt: nō debēt secū manē. xxxiij. di. ḡrūdā ꝓria loquit de illis mlieribus de qbus nulla ē suspicio mali: qz ī talib⁹ naturale fedꝰ nihil seu crimis suspicari ꝓmittit. j. e. a nob. ⁊. C. de epi. ⁊ cle. cū q. ⁊. s. de ꝓsup. cū in iuuentute.

Jtē i linea trāsuersali vsq; ad secūdū gradū pñt hūe clerici ꝓsanguinitatis: vt. lxxxj. di. cū omib⁹. Jn ꝛcēdētib⁹ vel ascēdētib⁹ videt q; vsq; ad quartū gradū. ibi ampli⁹ pt extēdi pmissio q; in collateralī.

c Jn illis. i. occasiōe illaꝝ. q̄cq; alie ꝓmotāt cū illis vel veniūt ad illas. vñ dē aug⁹. nō oēs q cū mea sorore fi: sorores mee sc. lxxxj. di. legit. vt intelligaꝫ ꝓpe vt lra dicit. ꝛ hoc vult lra sequēs: aut i pdissecq; illarum.

d Submīstrēt. ꝛ sic pz q; clerici pñt sustētare ꝓsanguineos pauperes ꝛ qđ. c. hoc intelligit qđ pot⁹ q; exteris tenent. lxxvj. di. nō sg tis. alꝫ nō si diuites sc vel vt diuites eos faciāt. vt. c. c. ꝛ. xij. q. ij. q̄sq; ad iō. xxxj. di. oio

e Ad altare ꝓsumat vt. xxiij. di. sacratas. ꝛ ꝛ cō. di. j. in sancta.

f Jj q̄sq; sacerdotū. i. ꝓbr dia con⁹ subdiacon⁹ ꝛ q̄cūq; femina crimīe fornicatiōis suspectus p⁹ ꝑmā secūdā ꝛ terciā admonitiōz ueniat fabulari ꝛ alīq; mō ꝓuersari cū ea: excōicatiōi subdat: femia vo canonice iudicet. a Lex. iij. salern. archiepo.

Clericos i sacris ordinibus ꝓstitutos q; publice tenēt cōcubinas ad eas abiurādas nolum⁹ a tua fraternitate ꝓpelli: ne in eandē fornicatiōz instinc tu diabolice fraudis redeūtes ꝑiurij reatū incurrāt. verū ipos p suspēsionis ꝛ interdicti sentētiā ꝛbes arci⁹ cogere vt mlieres ipas a se ita remoueāt: q; ꝛ illis sinistra suspitio nō possit haberi. ꝛ siqui eoꝝ ad ipas redire vl aliꝫ accipe forte ꝑsumpserint: in aliq; eoꝝ ꝛbes ꝑpetuā excōicatiōis sentētiā ꝓferre: vt alij eoꝝ exemplo ꝑteriti a similib⁹ arceantur.

H Dem cantuarien. archiepiscopo ꝛ eius suffraganeis.

Sicut ad extirpāda: ꝛ infra. F. v. mādam⁹ q̄ten⁹ clericos vxe iurisditiōis q; in subdiaconatu ꝛ sup fornicarias habuerit: studiose monere curetis: vt a se illas remoueāt eas vlteri⁹ minime admissuri. Si vo acq̄escere ꝓtēpserit: eos ab ecc̄lasticis bñficijs vsq; ad satisfactiōz cōgruā suspēdatis: ꝛ si eas suspēsi ꝑsumpserit ꝛtinere: ipos ab eis dē bñficijs ꝑpetuo remouere curetis.

H Dem eboracen. archiepo.

Super eo vo: q; asseris. a. p. sbrm fornicariā ꝛtinētē ꝓpter b ab officio suo suspēsum: ꝛ infra. Porro si lras a nob obtinuerit q; scti serie ñ ꝓtineāt: nolum⁹ illas sibi ꝓdesse. H Dē luc. epo.

Sicut clerici tue iurisditiōis siue i sacris ordinib⁹ siue in iferioribus ꝓstituti fornicarias ꝛtinēt: nisi eas ad secūdā l terciā ꝓmonitōz a se dimiserit easdē ꝛ cetero ꝓtempturi: liceat tibi eos ecclīs vl eaꝝ portiōib⁹ ap. post posita spoliare officio ipsis nihilomin⁹ interdicto. L Cle⁹. iij.

Vestra duxit ꝛuotio inq̄rendum: ꝛ infra. Alicubi dicit nullus audiat missaꝫ sacerdotis quē scit indubitāter ꝓcubinā habere. alibi vo legit: nō pōt aliq; quātūcūq; pollut⁹ fuerit: diuia polluere sacra: q; purgatoria cūctaꝫ ꝓtagionū existūt. Qualiscūq; n. sacerdos sit: q; sc scta coinq̄nari ñ pñt. Sumite ergo ab omni sacerdote xpi mysteria. q; oia i xpi fide purgant. C Ceteꝫ aliō ē crimē notoriū: aliō occultū. Notoriū diffinit ꝛ quo ꝑsb

Super eo. sic ꝓsensum ab epo suo.

Serie. s. q̄re sic excōicat⁹ vl suspēsus ꝓ focaria: vel si ex alia cā vt exprimat oēs cās excōicatiōis ꝛ suspēsiōis: alꝫ non hēt ꝓ absoluto. j. ō sen. ex. cū ꝓ cā. ꝛ. s. ō oi. ordi. ex pte. alꝫ lre eēnt ipetrate tacita veritate. vñ non valerēt. s. ꝛ rescīpsup lris. ꝛ. c. dilectꝰ.

Jj aūt. portiōnib⁹. cuj habeant partez i eccl̄ia prebendata.

u Jn eccl̄esijs. cuj sunt prelati illaꝝ.

x Spoliare. q; spoliatio ꝓpetua intelligit: exq; sine rpis pīnitiōe hic dī. L. ō pemus. seru⁹. Sed ꝓ vi det. s. e. sic. vbi post admonitōz suspēdūt sntecq; ꝓuenit eccl̄es sijs: ꝛ b ītati post admonitionē spoliant. So. hoc itelligē fm illud: vt ꝑmo suspēdat. ꝛ si se nō correxerit spolient. ß certe ꝛ iure sit qđ b dicit qz si se nō corrigunt post trinā admonitionē recte: pñt spoliare bñficio: ꝛ q; ibi subdunt: intelligo q; fiat ex gīa vt sic expectent adhuc. b.

a b Vestra duxit nullus audiat. xxxij. di. nulli⁹. ꝛ. c. ꝓter hec.

b Quātūcūq; vt xv. q. vlti. c. vlti.

c Jn fide xpi. i. per fidem xpi. bucusq; si verba capitulī qđ inducit. ꝛ.

d Ceteꝫ. hic incipit respōdere distinguēdo inter crimē notoriū ꝛ occultū.

e Notoriū. ad intelligentiā eoꝝ q; hic dicunt. no. q; aliud est fama: aliud manifestū: ꝛ aliud notoriū. Jfama sic ꝓsumit ꝛscribi. Jfama est illese dignitatis stat⁹ vita ꝛ mores ꝓbat⁹ ꝛ in nullo diminutus. ff. ō var. ꝛ extraor. cogni. l. cognitionū. §. estimatio. ꝛ q; talē famā negligit. crudelis est. xij. q. j. nolo. Jfama vo q̄cq; ex scientis. quādoq; ex suspitiōe procedit. quādoq; ex certo auctore. q̄cq; ex ineerto. ꝛ conse. di. iiij. sanctū est. Manifestū dicit quod ex certa ꝛ certo auctore procedit: ꝛ qđ pt pbari. ff. ꝛ resta. ꝛ q; testa. fa. pos. heredes palā. ꝛ. xj. q. iij. eoꝝ q; accusant. ut etiā q̄cq; dē occultū qđ pt pbari. C. ꝛ ap. eos. §. siqs aūt. Sed ꝛ manifestū dicit q̄cq; ꝛ quo ꝓstat p ꝓfessionē vel pbationē vel p euidentiaz facti. j. ꝛ ver. sig. cū olim. sed tale manifestū potius dicit notoriū. j. e. c. vl. Circa notoriū distingue. Aliud est notoriū facti: aliud iuris aliud ꝑsumptiōis. Notoriū facti est: qđ ita exhibet se ꝓspectui hominū: q; nulla pt tergiuersatiōe celari. j. e. c. ꝓpositi. ꝛ. c. vl. ꝛ ꝛ talī hic intellige in q; null⁹ audit appellās. s. ꝛ ap. cū su rōna. i fi. et

dyabolo ꝛ i illis scel⁹ ꝓpetratū repit: aut etiā i petissecq; carū dē: ß siq ꝛ bis necessitatē habuerit: ꝑbr habeāt in vico aut in villa vnū lōge a sua ꝓuersatōe ꝛ ibi eis q; sunt necia sbmīstrēt.

Prohibēdū q; ē vt nlla femia ad altare ꝑsumat accedere: aut ꝑbro mīstrare aut ifra cācellos stare siue sedere. Æ ꝛc. eug. ps

Jj q̄sq; sacerdotū. i. ꝑbr diacon⁹ subdiacon⁹ ꝛ q̄cūq; femina crimīe fornicatiōis suspectus p⁹ ꝑmā secūdā ꝛ terciā admonitiōz ueniat fabulari ꝛ alīq; mō ꝓuersari cū ea: excōicatiōi subdat: femia vo canonice iudicet. a Lex. iij. salern. archiepo.

Clericos i sacris ordinibus ꝓstitutos q; publice tenēt cōcubinas ad eas abiurādas nolum⁹ a tua fraternitate ꝓpelli: ne in eandē fornicatiōz instinc tu diabolice fraudis redeūtes ꝑiurij reatū incurrāt. verū ipos p suspēsionis ꝛ interdicti sentētiā ꝛbes arci⁹ cogere vt mlieres ipas a se ita remoueāt: q; ꝛ illis sinistra suspitio nō possit haberi. ꝛ siqui eoꝝ ad ipas redire vl aliꝫ accipe forte ꝑsumpserint: in aliq; eoꝝ ꝛbes ꝑpetuā excōicatiōis sentētiā ꝓferre: vt alij eoꝝ exemplo ꝑteriti a similib⁹ arceantur.

H Dem cantuarien. archiepiscopo ꝛ eius suffraganeis.

Sicut ad extirpāda: ꝛ infra. F. v. mādam⁹ q̄ten⁹ clericos vxe iurisditiōis q; in subdiaconatu ꝛ sup fornicarias habuerit: studiose monere curetis: vt a se illas remoueāt eas vlteri⁹ minime admissuri. Si vo acq̄escere ꝓtēpserit: eos ab ecc̄lasticis bñficijs vsq; ad satisfactiōz cōgruā suspēdatis: ꝛ si eas suspēsi ꝑsumpserit ꝛtinere: ipos ab eis dē bñficijs ꝑpetuo remouere curetis.

H Dem eboracen. archiepo.

Super eo vo: q; asseris. a. p. sbrm fornicariā ꝛtinētē ꝓpter b ab officio suo suspēsum: ꝛ infra. Porro si lras a nob obtinuerit q; scti serie ñ ꝓtineāt: nolum⁹ illas sibi ꝓdesse. H Dē luc. epo.

Sicut clerici tue iurisditiōis siue i sacris ordinib⁹ siue in iferioribus ꝓstituti fornicarias ꝛtinēt: nisi eas ad secūdā l terciā ꝓmonitōz a se dimiserit easdē ꝛ cetero ꝓtempturi: liceat tibi eos ecclīs vl eaꝝ portiōib⁹ ap. post posita spoliare officio ipsis nihilomin⁹ interdicto. L Cle⁹. iij.

Vestra duxit ꝛuotio inq̄rendum: ꝛ infra. Alicubi dicit nullus audiat missaꝫ sacerdotis quē scit indubitāter ꝓcubinā habere. alibi vo legit: nō pōt aliq; quātūcūq; pollut⁹ fuerit: diuia polluere sacra: q; purgatoria cūctaꝫ ꝓtagionū existūt. Qualiscūq; n. sacerdos sit: q; sc scta coinq̄nari ñ pñt. Sumite ergo ab omni sacerdote xpi mysteria. q; oia i xpi fide purgant. C Ceteꝫ aliō ē crimē notoriū: aliō occultū. Notoriū diffinit ꝛ quo ꝑsb

Super eo. sic ꝓsensum ab epo suo.

Serie. s. q̄re sic excōicat⁹ vl suspēsus ꝓ focaria: vel si ex alia cā vt exprimat oēs cās excōicatiōis ꝛ suspēsiōis: alꝫ non hēt ꝓ absoluto. j. ō sen. ex. cū ꝓ cā. ꝛ. s. ō oi. ordi. ex pte. alꝫ lre eēnt ipetrate tacita veritate. vñ non valerēt. s. ꝛ rescīpsup lris. ꝛ. c. dilectꝰ.

Jj aūt. portiōnib⁹. cuj habeant partez i eccl̄ia prebendata.

u Jn eccl̄esijs. cuj sunt prelati illaꝝ.

x Spoliare. q; spoliatio ꝓpetua intelligit: exq; sine rpis pīnitiōe hic dī. L. ō pemus. seru⁹. Sed ꝓ vi det. s. e. sic. vbi post admonitōz suspēdūt sntecq; ꝓuenit eccl̄es sijs: ꝛ b ītati post admonitionē spoliant. So. hoc itelligē fm illud: vt ꝑmo suspēdat. ꝛ si se nō correxerit spolient. ß certe ꝛ iure sit qđ b dicit qz si se nō corrigunt post trinā admonitionē recte: pñt spoliare bñficio: ꝛ q; ibi subdunt: intelligo q; fiat ex gīa vt sic expectent adhuc. b.

a b Vestra duxit nullus audiat. xxxij. di. nulli⁹. ꝛ. c. ꝓter hec.

b Quātūcūq; vt xv. q. vlti. c. vlti.

c Jn fide xpi. i. per fidem xpi. bucusq; si verba capitulī qđ inducit. ꝛ.

d Ceteꝫ. hic incipit respōdere distinguēdo inter crimē notoriū ꝛ occultū.

e Notoriū. ad intelligentiā eoꝝ q; hic dicunt. no. q; aliud est fama: aliud manifestū: ꝛ aliud notoriū. Jfama sic ꝓsumit ꝛscribi. Jfama est illese dignitatis stat⁹ vita ꝛ mores ꝓbat⁹ ꝛ in nullo diminutus. ff. ō var. ꝛ extraor. cogni. l. cognitionū. §. estimatio. ꝛ q; talē famā negligit. crudelis est. xij. q. j. nolo. Jfama vo q̄cq; ex scientis. quādoq; ex suspitiōe procedit. quādoq; ex certo auctore. q̄cq; ex ineerto. ꝛ conse. di. iiij. sanctū est. Manifestū dicit quod ex certa ꝛ certo auctore procedit: ꝛ qđ pt pbari. ff. ꝛ resta. ꝛ q; testa. fa. pos. heredes palā. ꝛ. xj. q. iij. eoꝝ q; accusant. ut etiā q̄cq; dē occultū qđ pt pbari. C. ꝛ ap. eos. §. siqs aūt. Sed ꝛ manifestū dicit q̄cq; ꝛ quo ꝓstat p ꝓfessionē vel pbationē vel p euidentiaz facti. j. ꝛ ver. sig. cū olim. sed tale manifestū potius dicit notoriū. j. e. c. vl. Circa notoriū distingue. Aliud est notoriū facti: aliud iuris aliud ꝑsumptiōis. Notoriū facti est: qđ ita exhibet se ꝓspectui hominū: q; nulla pt tergiuersatiōe celari. j. e. c. ꝓpositi. ꝛ. c. vl. ꝛ ꝛ talī hic intellige in q; null⁹ audit appellās. s. ꝛ ap. cū su rōna. i fi. et

c. puenit. ⁊ in tali notorio creditur simplici officiali. iij. q. iij. §. ali qñ. nec requirit scientia oim: ꝫ plurñ: vt qñ omes admissuz scelus pclamãt: vt. ij. q. j. c. scelº. ⁊ c. ó manifesta. Notorñ iuris est re q̃ aliqs pdenat: vel est in iure pfessus: vt hic. ⁊. ff. de sta. homi. l. vlt. ⁊ .ff. de re iudi. res iudicata. ⁊. j. e. c. vlt. ⁊ in hoc notorio qñq̃ req̃rit pbatio si neget. §. de re iudi. sic. Notoriuz plumptñ est: vt patritas filiatio. ff. de in ius vocã. qi sp. ⁊ §. ó si. pbi. pquerete. ⁊ ⁊ pfanguinitas dñi no tona pfupta. j. de dñi nost. porro. §. j. ¶ ó aliqs sit filius alterius: nõ possz vere pbari. ff. de pdi. ⁊ remõ. lucius. B.

f ¶ Cedemnat. hic ẽ notorñ iuris.

g ¶ Occultñ qó non hz vidictã. qi latẽtia peccata vindictã non hñt. xxxij. q. v. xpiana. ⁊ tãdiu reputat occultñ: ꝫ plures sciant q̃diu ab ecclesia tolerat: vt hic dicit. ⁊. xv. q. vlt. c. vlt.

h ¶ Nõ diffitet. imo confitet in iure. ⁊ sic est notorñ iuris. ¶ Et sic duobz modis dicitur notorius iuris p pfessionẽ ⁊ p sentẽtiã. j. eo. c. vlti. vt dicit in notula: ad intelligentiã: ⁊ hic.

i ¶ Canonice pdemnatº. in quo casu nullus debet audire officium illius. quo etiaz casu loquitur prima auctoritas: nullus audiat ẽ.

k ¶ Occultuz. hic distinguitur. aut sequitur. Bern.

l ¶ Taluz. s. qui pene occulti sunt seu ab ecclia tolerati. ab officijs taluz abstinẽ bono zelo: vt per hoc ad penitẽtiaz reuertantur: pmittit. ꝫ ex cõceptu abstinendũ ñ ẽ qi licet in fornicatione iaceãt: nõ sunt pdemnendi: vt sequit. aliud est si tangõ iacentiũ ẽ. quia illud nõ pcer. B.

m ¶ Tolerant. in q̃ casu loquitur secũda auctoritas: nõ potest aliquis ẽ.

n ¶ Operis euidentiã. hic explicat notoriuz facti: in quo casu ⁊ duobus pmissis. s. cũ sunt pdenati vel pfessi i iure officia ipsoz sunt resignenda. j. e. c. vlti.

o ¶ Ula nos. quemũtur. i. interrogant. Bern.

p ¶ Testimonio. simpliciter dato sine iuramẽto.

q ¶ Inter qs. ⁊ ideo magis plumit q̃ vitã illoz agnouerit xxiij. q. j. patº. §. de plump. quosdã. ⁊ c. qnto. ⁊. xij. q. ij. q̃ ⁊ humanis. ⁊. xvj. di. q̃ dicitus.

r ¶ Nec accusator. ij. q. j. de manifesta. j. de accu. euidentia. ⁊ §. de iure iurã. ad nostrã.

s ¶ Celari. qua ⁊ si vellet negato nulla esset. C. de pe. qui sententi am. ff. de tribu. illud. §. penult.

t ¶ Non ex euidẽtia. si pstet aliquem habere suspectã mulierem secuz in domo: eo ipso videtur probata fornicatio: §. e. si quisq̃. ⁊. c. canõice pdenat. Occultũ qó ab ecclia tolerat. Letex aliud ẽ qñ crimẽ notoriũ nõ diffitet pbit: vl de ipo ẽ canõice pdenatº. Aliud ẽ pene occultũ qó ab ecclia tolerat. Itẽ aliud est a taliũ officijs abstiere: vt peccãdi lnia ceteris auferat: ⁊ hmõi ad penitẽtie fructũ thant: alz aliud si talĩ tangõ i fornicatiõe iacẽtiũ talia mĩsteria respuant. ¶ Sine dubitatõe itaq̃ teneatis: q̃ a clericis ⁊ presbitis q̃q̃ fornicarijs q̃diu tolerant: nec hñt opis eucdẽtiã: licite diuina mysteria audiant: ⁊ alia recipiant sacramẽta ecclesiastica.

t ¶ Unoc. iij. exponen. epo.

Ula nos duxit frnitas psulẽdos si de clericis publice pcubias hñtibz: q̃ qñ a te pueniunt se esse pcubiarios diffitent: nec apparet ꝫ eos legitimº accusator: credẽdũ sit testimõio bonoz viroz int̃ qs viuere dinoscunt: nos igit cõ. t. t. r. q̃ si crimẽ eoz ita publicũ ẽ: vt merito debeat appellari notoriũ: i eo casu nec testis nec accusator est necessarius: ⁊ cũ hmõi crimen nulla possit tergiuersatõne celari. Si vo publicũ ẽ ñ ex euidẽtia: ꝫ ex fama: i eo casu ad pdenatoz eoz̃ sola testimõia nõ sufficiũt: cũ ñ sit testimõijs: ꝫ testibz iudicãdũ Sz si de clericis ipis talĩ habeatur suspitio vt ex ea scãdalũ generet i pplo: lz ꝫ ipos nõ apparuerit accusator: eis tñ ẽ canõica purgatio idicẽda. quaz si pstare noluerit vl defecerit in pstãdat clericos canonica debeb aiaduersiõe pũire.

t ¶ Dez pistorien. epo.

Mobis tua frnitas rescripsit: ⁊ infra. Cuz clericis q̃ nõ pmittas mulierculas habitare: nisi forte de ill psonis existãt i q̃b nãle fedº mbil pmittat seui crimis suspicari. ¶ Regoz. ix.

Clesitũ ẽ de clericis i fornicatoez plapsis: si eoz sit officiũ pusq̃ peituerit audiẽdũ. Clex ⁊ si quẽlibz ꝑ mortali peccato q̃ ad seipm pstet esse suspẽsuz: nõ dz tñ i officijs exitari: q̃ q̃tũ ad alios etiã i casu ꝓposito suspẽsus ñ ẽ: nisi pcim hmõi sit notoriũ per sniaz seu pfessioez facta i iure aut p euidẽtiã rei q̃ tergiuersatiõe aliq̃ celari ñ possit.

De clericis coniugatis.

a Lexãder. iij.

Sj q̃ clericoz ifra sb diaconatũ acceperint vxores: ipos ad relĩ quẽda bñficia eccle siastica et retinẽdas vxores dis. ec. ꝓpellatis. Sz si i sbdiacõatu ⁊ alijs supioribz ordinibz vxores accepisse noscunt: eos vxores dimittere ⁊ pñiaz agere de ꝓmisso p suspẽsiõis et excoicatõis sniaz ꝓpellere ꝓcuretis.

t ¶ Dem herfor. episcopo.

Sane: ⁊ infra. Prouideas sattenº: ne receptor clericº ꝓiugatº ad ecclastica bñficia vl sacros ordies aut admĩstratões ecclasticas admittat: nisi forte castitatẽ voueret ꝓpetuã: ⁊ qui i iure pfessus vl euidẽtia rei sit factũ notoriũ: de hº satis dẽm ẽ. §. e. via

a ¶ Sj q̃ clericoz. reliquẽdã ⁊ merito ꝓpellẽdi sit vt ea dimittãt qi vacare intelligũt ipo iure: vñ q̃ ad factũ solũ siue possessionẽ retorqueri ista ꝓpulsio. sic. j. ó ꝓcess. pbẽ. lras. ⁊. c. cũ nris. ꝓrario em facto iuri suo renũciauerũt. ar. C. ó fur. l. j. ar. ff. de tribu. q̃ i heredẽ. §. eligẽ. nẽ qs ipo facto renũciat ꝓuilegio clericali. §. ó vi. ⁊ ho. cle. c. vl. j. ó sen. ex. cũ ñ ab hoie. ⁊. c. ꝓtigit. ij. ar. ꝫ xxxij. di. si q̃ vo. ⁊. xij. q. j. q̃ tua. Illa ꝓria itelligũt de misericordia ⁊ hodie nõ tenẽt ipo iure. ꝑ clericº ꝓiugatº bñficiũ amittit vt dẽm est nec alicui cõiugato pot pferi: ⁊ si pferat: dz puari ipo iure. j. c. pri. ⁊. c. q̃ a te. ⁊. c. sane. ⁊. c. diuerꝫ fallacijs: ⁊ ita ius cõe ẽ q̃ ꝫ statutẽ

b ¶ Dimittere. q̃ nõ tenuit matrimoniũ ⁊ q̃adi sunt bñficijs suis nisi cũ eis dispensẽt. j. e. sane. ⁊. xxviij. di. pbyterũ.

c ¶ Sane. ad sacros. xxviij. di. nullũ. ⁊. xxxj. di. q̃ trienniũ.

d ¶ Castitatẽ. seq̃strato mãsionis cubiculo. lxxvij. di. epos bñdictioz

ꝛ hoc intelligo cū ambo ꝓcesserīt ī dies suos: vt sine oī suspitiōe possint separatim manere. al's si eēnt iuuenes nō possent pmoueri: ni si parti ad religionē trāsirēt. ℣. de cōuer. cōiu. cū sis ꝑdictus. ꝛ. c. ad apostolicā: vel dic ꝑ nota. ℣. de cōuersi. coniuga. cōiugatus. in fi. glo. que incipit. sed nūquid.

e ¶ Virginē. Arg. q̄ q̄ corrupit vxorē suā ante q̄ eā duceret: pmoueri nō ꝑt. xxxiij. di. cu randū. ꝛ. c. ꝓcipim⁹. ꝛ de spōsata dz esse ī virginitate. xxx. q. v. q̄lis Arg. ꝓtra. xxxiij. dist. valētino. ꝛ. ℟. de biga. rebitū. Quidā dicunt q̄ iste nō ꝑt pmoueri sed verū ē q̄ ꝑt pmoueri: q̄ cā impedimenti cessat: q̄ iste nō diuisit carnē suā ī plures: vñ bñ ꝑt pmoueri ar. ꝑdictor. c. valētino. et rebitum.

f ¶ Quod a te. non valētes ꝓpter ꝓsuetudinē. q̄ difficile primētā seruat: qui illicito ꝓcubitu se maculare nō ꝛemit. xxxiij. dist. §. quod vo.

g ¶ Immūdiciā: q̄ nō castitas ē cū ꝓpria vxore. xxxj. di. incena. sed ꝟ appellat immundicia quo ad obsequiū ecclesie: vñ illi quib⁹ licitū erat hīe vxores tpe vicis sue non discedebāt de rēplo: vt nō iūgerētur vxoribus. xxxj. dist. tenere: ꝟ hodie semp ē abstinēdū: vt eadē dist. §. cā. ꝛ. c. se. ꝛ. c. eos. h ¶ Pnuādi. ℣. c. c. j. ꝛ. j. e. diuersis.

i ¶ Redire. ſi. xvj. q. vj. de lapsis: cognouimꝰ. ℣. ō renū. ex trāsmissa. xvij. q. iij. c. vl. ff. de col. illici. l. j. i fi. Ar. ℣. q̄ nō debēt ad eū redire. xij. q. ij. nulli liceat. xvij. q. iij. sūt q̄ opes. ℣. de condi. appo. verū. in aut. de mona. §. si vo relinquēs. colla. j. Super hoc diuerse solutiones recitari consueuerūt. Aliud est cū quis sua sponte recedit: ꝛ tunc ei nihil restituit: in quo casu loquūtur contraria. Aliud cū iudicis auctoritate in q̄ casu intelligit hoc. c. ꝛ ꝓcedātie hic signate. Dz huic solutiōi obꝓmit: iste culpa sua ad hūc casum peuenit: ergo dz sibi imputari. ℣. de eta. ꝛ q̄li. c. j. ꝓpter hoc dicit q̄daz q̄ oīs donatio facta eccl'e vel monasterio tpe ingressus tacitā habet conditionē: vt duret eo ibidē ꝓfitēdi ad instar mōis. ℒ. de rei vx. act. l. vna. §. cū aūt. ꝛ. ℣. de ꝛe post duor. re. nuper. ꝛ sic clerico recedēte quocūq̄ mō restituūtur ei sua: ꝛ idē in monacho vt ulla trāsferat secūdo monasterio ad q̄ trāsit. sec⁹ ē vbi aliqs donat eccl'ie ad illā nō trāsiens: q̄ tūc nō reuocat donatio: q̄ ꝓfecta donatio amplius non reuocatur. xxij. q. ij. non em. ℒ. de reuoca. dona. l. ij. et. iij. et l. generaliter. ꝛ. ℒ. de dona. q̄ sub modo vel cōdi. ꝓfecta: nisi aliq̄ contrario in donatiōe expssa fuisset. ℣. de condi. appo. verū. Alterius videt q̄ istud dictum sit de benignitate: ꝛ cetera contraria ꝓsimilia de iure stricto: vel pōt dici q̄ si expresse res donate sunt tempore ingressus: nūquā sunt postea restituēde. ar. ℒ. si pen. appel. mots interuenit. l. iij. ꝛ. ℒ. si reꝰ vel accu. mor. fue. l. vlti. nisi. gratiā vellet facē clericꝰ Si vo tacite: tūc sequūtur ꝓsonā: ꝛ sic pt intelligi q̄ hic dicit: quia bona sunt accessoria: ꝛ ideo ꝓncipale sequūtur.

k ¶ Sine. contuberna. impropie inter seruos ꝓprie dicunt cōtuberna. ℒ. de incestu. nup. cū ancillis. de pena filiorū talium habes. xv. q. viri. cum multe.

l ¶ Officio. Arg. ꝓtra. xxviij. di. ꝑbyterū. Do. illud de rigore ꝛ aīe penitentiā. ꝛ hoc de gratia ꝛ postpenitentiā peractā.

m ¶ Ex indulgentia. ꝛ sic epi possunt cū talibꝫ sacerdotibꝫ dispensare qui contrahūt in sacerdotio. Ar. contra. ℣. de biga. nuper. sed illud intellige de eo qui ꝓmo in laicali habitu

vnicā ꝛ virginē habuisset vxorē

¶ Dem verulan. episcopo.

¶ Quod a te: ꝛ infra. Utrū clerici infra sbdiaconat⁹ ordinē ꝓstituti: q̄ ꝓtinere carnis incontinentie vicio nō valētes vxores accipiūt ecclīastico bñficio canonice debeant spoliari. Jd volum⁹ te tenere: q̄ cū sit voluptatibꝫ ꝛ carnalibꝫ desideriis ac diuinis ꝛ ecclīasticis obsequiis vacare nō valeāt ob īmunditiā suā ecclīasticis sacramētis īdigni tractādis ecclesiasticis ꝓculdubio bñficiis sint ꝓuādi. ¶ Sane si ecclīis q̄bꝫ iste titulati fuerāt: de possessiōibꝫ aut aliis bonis aliq̄ ꝓtulisse noscunt cū ab earūdem ecclīarū misterio fuerīt ꝛ bñficio seq̄strati ad ipos recta via debēt absq̄ cōtradictione redire.

¶ Dem.

Sane sacerdotes illi q̄ nuptias ꝑhunt: q̄ nō nuptie: ꝟ cōtubernia sunt potiꝰ nūcupādat post longā pnāz ꝛ vitā laudabilē ꝓtinētes officio suo restitui poterūt ꝛ ex īdulgētia sui epi eiꝰ exercutōz hīe.

¶ Anno. iij. nouit. epo

Juersis fallacijs: ꝛ infra.

Accepimꝰ aūt: q̄ q̄dā clerici tue dioc. q̄ mrimoniū ꝓtraxerūt: ecclīastica bñficia detinere ꝓtēdūt: ī q̄rū quersatōe cythara cū psalterio male ꝓcordat. Cū ꝫ vir cogitz quō placere possit vxori: ꝛ ideo min⁹ q̄ dei sunt valeat cogitare: cū q̄si diuisus ī duo plenā sui nō hēat ꝓpatez vt ei a q̄sti pēdiū ꝛcipit plenꝰ famulet: mādam⁹ q̄tenꝰ hꝰmōi clericos bñficijs ecclīasticis q̄ in tua dioc. sunt adepti: pues ap. re. ꝑtertz cū rerū ecclīasticarꝫ substātia ꝓ tales soleat dispire: nisi forte tu talibꝫ scient ꝓtuleris ecclīastica bñficia: q̄bꝫ eos nō ꝓ te ꝫ ꝓ superiorem decernimus spoliandos.

¶ Dem acherontino archiepo.

Cum olim ad nrāz audiētiā peuenisset: q̄ cū canonici anglorien. cātorē tricaricen. sibi elegerāt ī pastorē: ꝛ infra. Licet tibi de forma electiōis canōice ac idonietate ꝑsone ī aliis ꝓstitisse: monuit te tm: q̄ cū pat eiꝰ grecꝰ fuerit: ꝛ iuxta ritū grecorꝫ vxorē duxerit ī mioribꝫ ordinibꝫ ꝓstitutꝰ cātorē ipm ex vxore legitia in sacerdotio suscepisset. ¶ Nos igit attendētes q̄ oriental' ecclīa votū ꝓtinētie nō admisit: q̄m orientales in mioribꝫ ordinibꝫ ꝑhūt: ꝛ ī superioribꝫ vtunt mrimonio iam cōtracto: mādam⁹ q̄tenꝰ: nisi pro eo q̄ inter latinos greci hꝰmōi cōuersant regionis consuetudo

deinde sacerdos contraxit: ille tangꝫ bigam⁹ reputat ꝓpter intētionē cū ope subsecuto. vñ nō possit ibi epi dispensare: hoc ꝛ his tm qui cōtrahūt post ordinem sacrū: ꝛ cū virgine.

n ¶ Juersis fallacijs. cythara: ꝓ cythara intelligе vitam actiuā seu laicalē: ꝓ psalterio vitā ꝓtemplatiuā sine clericalē: ꝟ aliqs non posset esse simul cōtēplatiuus ꝛ actiuus: ꝛ sic coniugatus ecclesiā hīe nō debet: q̄ nō bene ꝓcurāt. ſ. c. q̄ a te.

o ¶ Diuisus. q̄ pluribus intētus minor ē ad singula sensus. ꝛ dū ad vtrūq̄ festinat neutrū bene ꝑficit. xvj. q. j. presbyteros. ℒ. de assessonemo.

p ¶ Depire. xxviij. dist. de syracusane.

q ¶ Non per te. ar. q̄ nemo potest venire contra factū suū. si. de fi. ꝑsby. venies xij. q. ij. monem⁹. ff. de adoptio. post mortez. ꝛ. ff. de serui. rusticor. ꝓ fundū. Ar. cōtra. ℣. de elec. nostri. ℣. de ꝑbē. cū nō ignores. j. de re. ecc. non alie. siquis presbyterorū. lv. dist. penultes. ꝛ. xxxv. q. ix. c. q̄ quis commisit. ꝛ ℒ. de agri. et censi-

quēadmodū. li. xj. Ad hoc dicit io. q̄ vbi agitur de reuocatione rei male alienate: idem qui alienauit potest repetere: quoniā quilibet in alienatione rei ecclesiastice auditur volens contradicere. xij. q. ij. non liceat pape. tum in fauorē ecclesie: tum in odium illius q̄ recipit rem ecclesie minus legitime. vbi vo agit de repetitiōe beneficij secus est. ꝛ hoc ideo ne det via male volentibꝫ reuocare libertates suas: vt. xvj. q. ij. visis. ꝛ. ℒ. de dona. sicꝫ argētū. §. fi. ꝛ q̄ hic est tm fauor ꝛ non odiū. Lau. dixit q̄ vbi factum reprobatur a iure: ille idem qui fecit potest venire contra factum suum: nisi in penam ei interdicat: vt hic in vercūdiam epi hoc fit: qui scienter talibus contulit beneficia. Vbi aūt factum non nō tenet ex alia causa: puta in re cōmuni: ibi qui concessit non potest venire cōtra vt in. l. per fundum. quia quod suum ꝓpriū erat concessit. c. illud venies: loquit dispensatiue: ꝛ illud solutur ibi. c. monem⁹ intelligitur postq̄ iam ꝛpositus est alienator ne sit contra. c. illud q̄ quis commisit.

r ¶ Spoliandos. Sed quis conferet illa beneficia post spoliatiōz credo q̄ cōferri debeant sm distinctionē illius. c. ſ. de elec. cum in cūctis. in fi. ꝛ. c. nihil est: vt si canonici cōsenserūt epo: ꝓ archiepm conferant si non consenserūt per capitulum conferantur. ꝛ hoc in illis beneficijs in quib⁹ debuit potestas a capitulo ad epm ꝛ econuerso: in alijs ꝓ archiepm ꝓ quē ulti remouent.

s ¶ Cum olim. in minoribꝫ. vt. xxxij. di. sicꝫ eoꝝ.

t ¶ Quoū cōtinētie. xxxj. di. nicena. ꝛ. c. qm. ꝛ. c. alii. Et sic est

ar. ex hoc q occidentales clerici voto ad ꝓtinentiam tenenť: qđ quidam negãt: dicẽtes q tm ex ꝓstitutõe eccl'ie hoc sit: arg. lxxxiij. di. cũ in ꝓterito. vñ dicit q papa põt dispẽsare vt aliqs ẽt in sacro ordine eriã si ꝓcederet q ꝫ votũ dispẽsare nõ posset. Tunc dixit q vbi clericꝰ in ordinũ ꝓmotõne exꝑmit votũ: tenet ad id. ⁊ si papa dispẽsaret in hoc: ꝫ votũ dispẽsaret. Si vo nõ exꝑmit: si ꝓmone dus est iurisꝑit eodẽ modo teneť. Si vo est iuris insci: nõ tenet ex voto: ħ ex ꝓstitutõe. ⁊ si papa dispẽsat cũ tali: nõ intelligit dispẽsare ꝫ votũ: ħ ꝫ ꝓstitutões eccl'ie: tm nõ dispẽsat q aliqs in sacro ordine cõtrahat. Illud vez est q ex ꝓstitutõe eccl'ie introductũ est: vt q ad sacros ordies vult promoueri: ꝓus ꝓtinentiaz vꝫ ꝓteri exꝑsse. xxxvij. di. c. nullum. aut eriã tacite: vt. e. dist. diaconi. arg. eo em ipso q qs ꝓmouetur ad sacrũ ordinẽ: tacite intelligit vouẽ ꝓtinẽtiã ⁊ si nulla fiat mẽtio de voto cõnentie.

Repugnet. sic ergo ꝓsuetudo facit aliquẽ ineligibilẽ q alꝫ eligibil' est. sic ⁊ q legitimꝰ est ad mrimõium ꝫbenduz: q ꝓsuetudinẽ fit illegitimꝰ. ꝫ. de cogna. spiri. super eo. et. xxxij. dist. placuit. ⁊ sic ꝓsuetudo artat ⁊ ampliat iurisdictõem: s. de offi. leg. qđ trãslatõez. ff. qđ vi aut clam. l. ij. §. non tm. Et sic ꝓsuetudo in elcõe ꝑci pue ꝓtenditur: s. de cã pos. cũ eccl'ia. ⁊ s. de ꝓsue. cũ dilectus. et. xxxij. q. j. pudenda. ar. ff. de ẽcur. nõ tm. arg. ꝫ: s. d ꝓsue. cũ venerabilis.

Ioannes. tõ surat' ꝓuilegio. xvij. q. iij. si quis, i. illo. C. de epis. ⁊ de. l. ij. Bern.

Non potest. arg. ꝫ: q clericꝰ eriaz nõ tonsuratꝰ gaudet ꝓuilegio clericali vsq ad triñ admonitõez. ꝫ. de sen. excõ. si vo aliqs. ⁊ c. in audiẽtia. ⁊ c. ꝓtingit. imo nec posset renũciare: vt. c. ꝓtingit. ⁊ s. de fo. ꝓpe. si diligenti. ğ multo fortiꝰ tonsuratꝰ retinet ꝓuilegiũ: ⁊ clericus ꝓugatꝰ tenet portare coronã: s. de vi. ⁊ ho. cleri. clericus. Be q ergo priuilegio intelligit? Dicas q nõ loquitur de illo priuilegio. xvij. q. iij. si qs suadente. qz clericus tonsuratus volens vti ꝓuilegio clericali eriã vxoratus habens intentõem redeũdi ad clericatũ: illi ꝓuilegio nõ potest renũciare: ꝑcipue si recipiat bñficiũ eccl'iasticum: vt patz p tura ꝓdicta. ⁊ talis tenet portare tonsuraz: s. de vi. ⁊ ho. cle. clericus. cum clericus etiaz ꝛpositus teneat viuere ꝑm regulam ecclesiasticã. lxxxj. di. dictuz. vbi clericus cõiugatus nulluz ꝑcipit beneficiũ ecclesiasticuz. ⁊ qui nullam spem habet redeũdi ad cler. catũ: nullo ꝓuilegio clericali gaudere ꝛbz: nec est cõpellendus aliquid de clerico oñdere: vt ille qui ẽt cuz vidua. lxxxiij. dis. qđ quis. vnde iste nõ erat ꝛpellendus ad tonsuram cum nullum beneficiũ ecclesiasticũ habuit. ꝫ. e. c. vlti. Qđ ergo dicit eriaz tonsuratus priuilegio non potest clericali gaudere. intellige de priuilegio quod

repugnet: si aliud canonicũ nõ obsistat: ad ꝓfirmatõez ⁊ ꝓsecrationẽ eiusdem sine dubitatione ꝓcedas. Item ẽpo picta.

Ioannes nob ꝗrẽdo mõstrauit: q tu eũ q̃q̃ iã duxz vxorẽ legitimaz duxerit: ꝓ eo q ꝓus in acolitũ fuerat ordinatus: compellere niteris: vt tõsurã ꝛferat clericalem: ex q̃ int ipm ⁊ vxorẽ suaz possz scandalũ generari: cũ de ꝓsuetudine terre tue clerici vxorati non coganť iuiti portare tõsurã. Quoniam igit idẽ etiaz tõsuratꝰ nõ põt ꝓuilegio clericali gaudere: mãdamꝰ q̃tenꝰ ipm sup tõsuratioẽ hmõi nõ molestas: dũmodo nullus ꝑcipiat bñficiuz eccl'asticuz cuiꝰ rõne teneat clericalẽ ꝛferre tõsurã: q cũ eũ oporteat secularib negocijs immiscerí tonsurati ipsiꝰ secularia exercẽtis videreť ꝓfecto i mĩsterij nr̃i vituperiũ redundare. Item.

Cum decretis ⁊ infra. Eos q sunt publice vxorati: non admittatis decetero ad eccl'iasticas dignitates: dimissis ab eis qs nõ ꝓnt sine ꝓuo exẽplo et gñi scãdalo retiere. Bono. iij. b. quondam regine anglorum.

Expte tua fuit ꝓpositũ: q nõnulli litterati terre tue hitu ⁊ tonsura clericali relictis publice ducũt vxores: et infra.

Vt tm cõsuetis iusticijs: et debitis obsequijs te defraudẽt: tõsurã resumunt abiectaz. et infra. Quidẽ eriã accepta ꝑma tonsura sibi ꝫbunt: ⁊ eãdẽ tõsurã deferũt: vt eodez ꝑtextu excusari valeãt a ꝑdictis: et infra. Cũ igitur rẽddẽda sint q̃ sẽ cesaris cesari: ⁊ q̃ sũt dei deo: eq̃nimit duximꝰ tolerãdũ: vt a talibꝰ iusticias debitas velut ab alijs vxoratis exigas ⁊ fructia ꝓsueta. Item.

Consultatõi tue breuit satisfiat: rñdemus. r. miles tue diocesis q oliz ĩ mĩori ꝓstitutus etate: tonsuraz tm ⁊ coronã clericalẽ assumpsit nõ est cogẽdus ferre hĩtuz clericalem.

De clericis nõ residentibus in ecclesia vel prebenda.

Ex concilio sardicensi.

Non liceat ẽpo de ciuitate sua transire ad aliaz. mãifesta ẽ eniz cã pro q̃ facere b attẽtat: cuz nullus sit iuentus ẽps qui ad mĩorẽ de maiori ciuitate trãsiret. Deo quartus.

Ex gestis: ⁊ infra. In synodo anastasiꝰ ꝓclꝫ car. ti. beati marcelli ab oĩb canonice ẽ ꝛpositꝰ: eo q parochiã suã p annos q̃nq ꝫ canonũ istituta ꝛserauit: ⁊ ĩ alienis vsq hodie demoratur.

Ex cõcilio lateranen.

ulegium clericale in multis consistit: ⁊ licet in vno amittat in alio adhuc retineť.

Cum decre. ad mitatis. sic s eo. sane.

Dimissis. quia coniugati simplicia beneficia possidere non possunt: ⁊ ideo eis sũt prouidi. s. eo. c. j. ⁊ c. diuersis. et. c. q a te. et c. sane. Bern.

Scandalo. ob hoc solum quãdoq repelluntur quis a beneficio. ꝫ de ꝓben. cũ teneamur. quia nihil cũ scandalo faciendum est. s. de ꝓscripti. nihil prodest. s de rẽpo. ordi. ad aures.

Ex pte. cõsuetudinis iusticijs. preterea buiusmodi clericatus declinãt subire iudicium regine: nec volunt ibi respõdere alicui cõquereti.

Obsequijs. i. angarijs. ⁊ pangarijs a quibus clerici debẽt esse ĩmunes. ꝫ. de imu. eccl. nõ min. ⁊ C. de epis. ⁊ cleri. l. ij. ⁊ xvj. q. j. §. nouarum.

Que sunt dei de. verba ista sunt. xxiij. q. viij. §. ecce. in fi. et c. se. vñ eccl'ia de agr̃ suis tributũ soluit imperatori. xj. q. j. si tributum. ⁊ c. magnũ. et xxiij. q. viij. tributum et. c. conuenior.

Et talibꝰ iusticias. ⁊ sic patz q clericꝰ cõiugatꝰ ⁊ tonsuratꝰ nõ gãudet ꝓuilegio clericali. vt. s. e. iohes. De hac mã dic vt ibi. imo ⁊ clerici non cõiugati pdũt hoc ꝓuilegiũ post triñ admonitionem: dum se ĩmiscent negocijs secularib: vt. s. de vi. ⁊ ho. cleri. c. vl. Item ar. ꝑra. ꝫ. de senrẽ. excõ. ꝓtingit. Solue vt ibi.

Cum consultatioi. cõstitutꝰ. Ob hoc sumũt quidã ar. q ꝓter minorẽ etatẽ excuseť ne portet coronã: sed hoc nõ est verũ. vñ dicas maxime: vt. s. e. iohes. vbi de hoc.

Non est cogendꝰ. qz licitũ est ei renũciare huic ꝓuilegio clericali: cũ nullũ recipiat beneficiũ ecclesiasticũ: vt dicit decre. iohes.

Non liceat. trãsire sine licẽtia dñi pape. alꝫ ꝑderet habitã ⁊ ambitꝫ. s. de trãs. int corpalia. ⁊ c. quãto. nec alij inferiores sine licẽtia sui epi. s. de renũci. admonet.

Causa. s. ambitio maioris dignitat̃. ⁊ ẽ hic ar. dubia ĩ pedorẽ ꝓt esse interꝓtanda. s. de elec. c. ij. Ar. ꝑra. ꝫ. de regu. iuꝝ. estote. ⁊ ff. de reb du. quotiens. ij.

Ad minorẽ. nec tm illud ẽ faciendũ: qz q crescit de minori: ad maiꝰ crescere debet. xciij. di. legimꝰ. in fi. ⁊ s. de trãs. c. j. ⁊ lxxiij. di. c. gesta. ar. facilius em dispensat: vt qs trãseat ad maiorẽ q̃ ad parẽ vel ad minorẽ ꝓter maiorẽ vtilitatẽ. s. de trãs. licet.

Ex gestis. ab omĩb. i. ommib approbãtib suam ꝛpositionẽ: quoma solus papa ipm ꝛposuit.

Depositꝰ. i. a dignitate sua remotꝰ eo ꝑmo monitio legitime vt

rediret. ℣. eō. inter quatuor. ℟. c. vlti. ℟ alʒ nō ꝛ̄bēt ꝓuari quātūcūq; vagabūdus discurrat. ℣ee. ex tue.

Q Via nōnulli. dignitates. Dignitas dī qñq; q̄daʒ ꝓgatiua ī eccl'ia: q̄ alio nōie ꝓsonaʒ appellat: vt h. ℟. s. ꝛ̄ rescp. ad aures. ℟. ℣. ꝛ̄ pbē. ꝛ̄ mkta. Q̄ñq;. n. accipit ꝑ secularī ꝓgatiua. xxiij. q. v. aduīstratores. et xliij. di. c. j. Interduz ꝑ ptate accipit. ff. ꝛ̄ offi. q̄sto. l. vnica. in pn. interdū ꝑ ordine. iij. di. ꝛ̄ nicq;. q̄cq; ꝑ pditiōe accipit. ꝛ̄ usure. eīm dz fructuari⁹ seruos ꝑm dignitatē eoꝝ. ℟. ꝑm cōdītionē. ff. ꝛ̄ usufru. ℟ quēadmo. q̄s vtat. ℵ ℟ si q̄d. §. j. Be pena istoꝝ qui retinēt plures dignitates. hēs ℣. ꝛ̄ pben. ꝛ̄ multa. ℟ s. ꝛ̄ elec. dudū. ij. ℟. ℣ eo. ꝙquērēte. Vlt.

n Instituta. vt. xxj q. j. ꝑ totū. ℟. x. q. iij. vnio. ℟. xvj. q. vlti. ꝑ laicos. ℟. lxxxix. di. singula. ℟. s. ꝛ̄ eta. ℟ q̄ueā te. ℟. ℣. e. ꝙquērēte o Vix. xvj. q. j. ꝓbyteros. et. ℒ. ꝛ̄ assessemo.

p Per seipaz. Hoc q̄ dē ius cōe est: vt in ea eccl'ia in q̄ instituiar⁹ ē: ꝛ̄beat ꝛ̄seruire. xxj q. j. c. j. ℟. lxx. di. scōdū ℟. lxxj. di. c. clericos. ℟. xcj. di. eleutherius q̄cq; tū in casu pōt q̄s seruire ꝑ vicariū: vt cū parochialis eccl'ia anneꝛa ē dignitati vel pbende. ℣. ꝛ̄ pbē. extra pāde. §. qui vo. ℟. c. ex posuisti. Sūt aūt que dā q̄ ꝑ alios fieri non pñt ꝛ̄ iure vt officiū in eccl'ia: nisi i casibꝫ: vt dixi: vt hic pz. ff. ꝛ̄ solu. mat artūces. ℟ s ꝛ̄ offi. ꝛ̄ le. q̄m ap'ica §. ij. ar. ij. q. iij. §. abolitio. quedaz vo sūt q̄ ꝑ alios pñt. ℒ. ꝛ̄ cadu. rol. l. vna. §. sin autem.

q Priuetur. ℣. ꝛ̄ pben. ꝛ̄ multa. ℟. s. ꝛ̄ elec. cum in cūctis. ℟ ibi sugēt pena. ℟ dic priuetur ea vice.

r Statum. consilio. s. c. pri.

s Contradicūt. ipo facto recedendo. scz.

t Cū effectu. Mo. q̄ verba cū effectu sunt accipiēda. ꝛ̄ pe. dis. j. §. hec aūt vba. ℟. ff. ne qs e. q̄ in ius vo. vi. eri. si ꝑ aliū. §. ꝛ̄cere. ff. qō q̄sq; in. l. j. §. hoc aūt. ℒ. cōmuna ꝛ̄le. l. ij. ℟. xvij. q. iij. siqs suadē ꝛ̄. ℟. xxiij. di. psalmista. ℟. xvj. q. j. i canonibꝫ. vsi. custodes charrarū ꝛ̄. Exquo eīm intitulari iunt: habēt ibi ꝑpetuo ꝑmanere. lxx. di. sacroꝝ. ℟. lxxj. di. c. clericos. ℟. xxj. q. j. c. j.

u Amoueri. ℣. ꝛ̄ pben. q̄ uitantū. ℟. c. cū nō ignores. ꝑmissa tamē admonitiōe. ℣. e. inter. ℟. c. vlti. ℟. c. ex tue.

v Prelati. clericⁱ eīm sine licēna sui ꝓlati abesse nō ꝛ̄bet: etiā ex iusta cā siue causa studioꝝ: vt hic patz: siue alijs iustis causis. puta cā pegrinatiōis. ꝛ̄. ꝑse. di. v. nō oportet. vel ꝑ negocijs suis. vij. q. j. ꝑ sentiū. ergo multoꝝ abesse ꝛ̄bet ex nō iusta causa.

w Biffugiū. ar. ℣. s. ꝛ̄ ap. puenit. ij. So. hic loquit' ō eo q̄ hz curā aliaʒ: ℟ q̄ exīsse ꝑmisit residē: ibi ꝛ̄ simplici bñficio: ℟ ꝛ̄ eo q̄ exīsse nō ꝑmiserat residē: ibi tñ pēdēte appellatiōe ꝑ aliū ꝛ̄fuit ī eccl'ia ꝛ̄

z Decreti. ꝛ̄ hoc nō. s. c. c. ꝓri. ber. bñficio illi⁹.

a Fraternitat. pmēdatitijs lr̄is ꝓmēdatitie sive dimissorie dicit' q̄dā clericⁱ dimittit ℟ absoluit a ptate sui epi i q̄bꝫ phibet' reuocauit ō vna ℟ ordinibꝫ illi⁹. De istis lr̄is sat' hēs. lxxj. di. c. ꝑmatus. ℟. c. extraneo. ℟ duobꝫ. c. se. ℟ sine istis lr̄is epūs nō dz clericū recipe alteri⁹ epi: vt ibi dī: nec ordinare nec retinē: vt. lxxij. di ꝑ totū ℟ clericⁱ sine licēna sui epi eccl'iā suā dimittē nō dz. s. ꝛ̄ renunci. ad monet. Irē vicāt dimissone q̄ uanē appellātibꝫ: q̄ vulgo apostoli dicūtur. ff. ꝛ̄ verbo. sig. dimissone.

c Onquerēte. vite. ℣bo victus vestitus etiā ꝓtineā. ff. ꝛ̄ v. sig. verbo victus.

c Necessaria. vnō poni⁹ sint sibi sbuiendū. ar. j. ꝛ̄ cēsi. lz ℟. ℒ. nouas vect. l. j ℟. x. q. iij. vnio.

d Percipe. ad hāc nō se refert papa ī se quētibꝫ. ℟ hoc iō. q̄ tpe collatiōis pē illō oppom ñ poterā. viij q. ij. dilectissimi. exq̄ psentī ī eū: lz pauper tate laboret: nō pōt dissentire. xcj. dist. c. clericus.

e Sufficiētia ī hac sufficiētia ꝓsideranē plura: nobilitas scia q̄ tales psone maioribꝫ reddituꝫ sūt honorāde. ℣. ti. ꝓri. ꝛ̄ mkta. ī ti. dignitas ꝓsideranda ē. ff. ō vsufruc. ℵ ti q̄dez. §. ℣ ita q̄ possit sufficere sibi ℟ suis ℟ hospitalitatē ꝑuare: ℟ iura epalia soluere. ℣. ti. ꝓri. ꝛ̄ monachus.

f Beseruiat. q̄cūq; istoꝝ ꝓtuerit: sufficit ad repulsionem ipi⁹. ar. s. ꝛ̄ rescīpti cetera. Et sic ꝑ q̄ clericⁱ residētiā facere dz in eccl'ia sua alʒ ꝓ ea ꝛ̄ iure cōmuni ꝑuari. s. ō. appenu. ij. ℟. ℣. e. inī ℟. c. vlt. ℟ ꝓpue cū hz ī eccl'ia aliquā dignitatē. ℣. e. ex pte. nec ī absentia aliq̄d ꝓcipere dz. ℣. c. ꝓri. ar. nisi ꝓsuetudo ī cōtrariū se hēat. s. ꝛ̄ psti. cū oēs. ℟. ℣. eo. ad audiētiam. ar. q̄ ibi ius cōmune fuit iuramēto firmatum. Et est argu. q̄ ꝛ̄ iure cōmuni nullus potest habere plura beneficia quoꝝ alterum sufficiat ℣. ti. ꝓri. cum teneamur. ℟. s. ꝛ̄ rescrip. cū adeo.

g Cetero. Statum⁹ ne canonicis donec in seruitio tua fuerit: quicq; ꝑtrahi ꝛ̄beat vel auferri: q̄d ꝛ̄ cōmunitatis sibi bñficio ꝛ̄bet: nisi forte sint victualia q̄ nō ꝓsueuerūt ab senitib⁹ exhiberi. Celesti. iij.

h Cetero in seruitio. Mo. q̄ qui ē in seruitio epi ꝓ ō ꝑsente reputat' quo ad perceptionē beneficij: ℟ eccl'ie seruire itelligit. ar. vij. q. j. scire. ℟. xvj. q. j. simili. ℟. xij. q. ij. hec buⁱ placiti ℟. ℣. eo. ad audientiam. ar. ff. ꝛ̄ excu. tu. iurisperitos. ℟. ℒ. ꝛ̄ ex causa. tu. l. vlt. ℟ qui est in seruitio pape: ꝑ ꝑsente habetur. ℣. eo. cum dilectus.

b Victualia. huiusmodi victualia sine distributiōes nō dantur studentib⁹ in theologia. ℣. ꝛ̄ pben. licet.

i Cetero. Æ pte. per. x. annoꝝ. ℟ ita videtur ecclesiā habere ꝑ ꝛ̄elicto. per minus ispaciū ꝑuari potuit. s. e. c. ij. ℟. vij. q. j. ꝑ sentiā. tamē primo ꝛ̄bet moneri: vt redeat. ℣. e. c. ꝓri. ℟. c. inter. ℟ c. vlt. alʒ nō ꝛ̄bet ꝑuari iure suo nō citatus nō cōuictus vel cōfessus vel per cōtumaciam absens. s. ꝛ̄ mato. ℟ obediē. c. inter q̄tuoꝝ. immo etsi esset vagabundus primo ad ecclesiam suam citari ꝛ̄bet. ℣. eo. ex tue. Et sic patet q̄ quātocunq; tempore aliquis sit absens ab ecclesia sua: semper est monendus vt redeat. tamē si alibi se immutari ꝑmisit: secūdū beneficium recipiendo iure ipso videtur vacare primū: potestq; ꝑuari ipso ꝙrum ad possessionem. ℣. ꝛ̄ cōcess. pben. litteras. ℟ c. cum nostris.

k Officio. quod sit officium ꝛ̄cani ex consuetudine potius colligitur: ℟ sic ꝛ̄canus ad residentiam tenetur: alʒ ꝑuaz ꝛ̄canaz

vt hic patet.

l Extunc. i. nisi redierit ad terminū sibi prefixum. extunc idest post terminum eligant.

m Concedimus. nisi iustam causam ostenderit: quare venire nō possit. j. eo. c. inter. et. c. vlti.

v Valet. gōrie nū. imo vle annū abesse nō debet: nisi iussio imperialis eū reuocet in aut. quō oportet. epōs ad ordi. §. illud etiā diffinim⁹. collat. j. et in aut. de sanc. epi. §. interdicim⁹. colle. ix. tamen q̄diu nō renunciat: clericꝰ semp est: et licz vageť: nō habet ecclesiā p̄ derelicto: nisi cōtrahat p̄iū negociationēs: vt si fiat nules: vl si p̄trahat matrimoniū. vt. §. de cle. coniu. c. j. vel nisi admonitus non redierit. vt. j. e. n. c. ppi. et. c. vlti. et. vij. q. j. peruenit.

o Redierit. sufficit si reuersus fuerit tpe receptiōis lr̄arū vel vsq; ad mensem reuertat post receptionē: qō est notabile vt tp̄us receptionis p̄sideret. argu. §. de io. cōpe. licet. et. §. de ap. sup eo. et. j. titu. ppi. dilectus. ij. vbi de hoc. §. de rescrip. eam te. et. j. de vsu. qz frustra. In litteris contra vsurarios considerat tempus subsequēs non tempus date. ar. cōtra. §. de rescrip. eaz te. et. c. cōstitutus.

p Post mēsez. adhuc indulget ei vnū mēsem post receptionē litteraz si nō sit reuersus.

q Inter q̄uos iusta causa. qō facere nō debet. imo si iusta cā subsit: debet petē licētiā ab epo suo. §. e. c. relatū. et de pse. di. v. nō oportz: et sic nō ē ar. a p̄trario sensu. s. vt iusta cā possint esse absentes sine licētia p̄lati. Unde ē ar. q̄ bonū ñ est facieū sine licentia p̄lati. §. e. relatū. et. xvj. q. j. monachi. Et hoc ideo ē: ne obediētia cōtemnat: qz p̄ter obediētiā eā bonum debet intermitti. xj. q. iij. qd ergo.

r Deferūt. h⁹mōi clerici qui ita deferūt ecclesias suas: deferores appellant in canone. xxj. q. ij. placuit. Et capi possunt ab his quoz cōsortū declinare nituntť. ar. xviij. q. ij. abbates.

s Tempore. hoc ad arbitriū epi refertur p̄sideratis circūstātijs diarū et distātie. §. de ap. cum sit romana.

t Pauari. nisi redierint in termino eis p̄stituto p⁹ admonitiōz j. e. c. vl. et. §. c. ppi. in fi. iusto impedimēto cessante. vt dic lr̄a sequēs

u Impedimēto. q̄ probato sit restituēdi. vij. q. j. p̄tū. et. j. e. t. c. vl.

x Ex tue. publicari. sic. §. de w. et ptu. cāz q. et. c. vl. ff. de dā. infec. l. iij. §. pt oz. ff. de lib. agno. l. j. j. R. nec ob. ff. q̄ sen. sine ap. resci. l. j. §. itē cū ex edicto. qz ibi nō solēnť positū ē edictū.

y Sex mēses. ar. p̄tra. §. e. c. ij. et. c. qualit. et in aut. de sanc. epis. §. interdicim⁹. colť. ix. ar. j. So. hoc tp̄us statutum ab homine interpellat et loco admonitionis habeť. j. de locato. potuit. xvj. q. iij. placuit. Uñ in casu isto mora nō purgať. ar. xx. q. ij. puella. nisi

Ex tue deuotiōis: et infra. Jn ecclīs eoz q̄ se fraudulēter absentāt: nec ad ipos valet citatio q̄uēire: trine citatiōis edictū facias p̄blicari: et si nec sic curauerit obedire: et vlť sex mēses suas deseruerit ecclīas: eis debent merito spoliari. j. eos etiā p̄ce-

dať: vt ipos p̄ suspēsiōis: et excōicatiōis sniaz ad tuā obediētiā venire cōpellas. Q̄d si nec sic eoz malicia potent emoliri eos. b. t. scte susanne p̄bz carō. ap. se. le. a spūaliū admīstratiōe remoueat et q̄bus p̄sunt ecclīs ō p̄sonis idoneis faciat p̄uideri. ℞ in eos degradatiōis sniaz nō p̄mulget vt cū eis mīficordie si expediat facilꝰ agi possit. ℞ De altisioð.

Ele fraternitatis discrepatio postulauit: et infra. Quesiuisti p̄terea vt cū interdū canonici: q̄b studioz gr̄a ē indultū: vt in absentia sua fructꝰ p̄cipiāt p̄bendaz suaz accepta licētia se ad villas trāiferūt vel castella ī q̄b nullū ē vel minꝰ p̄petēs exercitiū studioz: vtrū p̄bēdaz suarū fructꝰ sint talib⁹ p̄ferēdi. Ad q̄ dr̄e. R. eis q̄ h⁹mōi fraudem p̄mittūt: cū fraus et dolus nemī debeat patrocinū impartiri p̄fatā idulgētiā p̄petere ñ debere.

Ono. iij. p̄posito de valerijs.

Ex parte tua fuit p̄positum q̄ tempore quo recepisti p̄positurā ō valerijs: p̄stituisti de facie da residētia iuramētuz: et infra. Postulatioī tue. t. respōdem⁹: q̄ si te nō absentādo in fraudē p̄ positure tue iura fideliť p̄seqris cū ex b̄ cēseri debeas residēs piurū ñ incurris. ℞ De caplo meten.

iustū impedimentū oñderit q̄re venire nō potuit: vt. vij. q. j. p̄tuz. et. j. e. c. vlt. ar. ō q̄ mora purgať. c. dis. qm̄. et ar. lxxxviij. di. platō.

Spoliari. i. suspēdi nec canōicas sanctiōes ab admīstratōe tpaliū p̄cedēdo postea ō eos: put sequť in lr̄a.

a Et ipsos. s. vagabūdos p̄laros. qz hic loqui ť lr̄a de prelatis tūi ex eo q̄ dicit: ab admīstratione remoueat: et q̄b p̄sunt ecclīs. Qualit sit p̄cedendū ō istos et alios absentes: plene dictū est §. vt lit. nō cōtes. qm̄ frequenter. §. porro. B.

b Remoueat. ex isto mādato spāli si sit epi: alis nō posset legar⁹ ex gnāli mādato: §. de offi. leg. qō trāslatōez. q̄ ad alios p̄laros pt ex gnāli mādato etiā hic non prestata p̄uare ecclīs suis: §. vt lit. ñ p̄ces. qm̄ frequt: sec⁹ si de crimīe ageretur: vt no. §. de w. et ptu. vitatis: ī magna glo.

c Ligi possit. Sz nūq̄d sbrogati remouerē tur? nō credo: ß dispsabiť cuz eis si necesse fuerit vt ī ordinib⁹ tolerenť. Dr. est hic q̄ ille q̄ deposuit: nō possit restituē. arg. de pe. di. vj. placuit: i fi. et. ff. de q̄st. l. j. in fi. et. ff. ō penis: diui frēs. Arg. ō. xj. q. iij. epōs. xlvj. dis. clericus. Berū.

d Ele fraternitat. Q̄idultū ab epo suo: §. e. relatuz. vl dic idultū a papa. in regijs eñ contrariis et nō in quib⁹ vilť siue castris iura decernda sunt: vt ī pbemio de gestorū. Arg. ō. xij. q. ij. gl'a epi. et. ff. de offi. pri. ß licet.

e Studioz. licz ideterminate dixerit studiū de melioꝝ intelligenduz est. arg. §. de iureiurā. q̄nto. Dr. ō. §. de elec. cū nobis olim. j. ō cen si. et pte. ff. de reg. iu. de trāsla. inī corpalia. sic. ff. de aucto. tu. l. ij. et. ff. q̄ sarcida. co. l. q̄tiens. et. ff. ad vell'. l. q̄uis. §. si quenerit. ß sufficit si sit studiū q̄uenies siue mediocre. ff. de edilit. edic. iciendū. §. illud. et. l. si qd. §. vēditor.

f Cōmittunt. ff. de furt. itaq; fullo. §. ß nemo. et. ff. de arbi. ita de muz. §. de rescrip. sedes.

g Ex parte. residens. quādoq; censeť residens qui non est: vt hic et. j. c. ppi. sic. ff. de cap. et postli. re. l. retro dicetur. et quādoq; dicitur presens qui in domus est. ff. de pcur. presens. et qui est in eadez puincia pro presente reputať. C. de p̄script. lon. tempo. l. vlt. sic q̄q; fingitur monachus qui non est: ar. j. de regular. vidua. et. xxvij. di. quod interrogasti.

h Periurijs. vide q̄liter benigne interpretať iuramentū: ne de periurio noteť. §. de testi. cū tu. ita tū q̄ fraudulēter se nō absentet. qz tūc periurij incurreret. sic. j. de sen. excō. relatū. et si esset in seruitio epi: periurij nō incurrit: §. e. de cetero. qz pro p̄te censeť: qz ecclesie tūc seruire intelligiť. vij. q. j. scire. et idem esset si reuocareť a papa. qz eius auctoritas in iuramēto illo intelligiť excepta. j. c. ppi. et §. de iureiur. venētes. et. ix. q. iij. p̄cipale. Itez habes hic ar. q̄ iuramentū extēditur ad ea de quib⁹ dictū nō fuit vel cogitatū. Arg. ō: §. de iureiurā. c. pl'ri. Itez q̄ p negocio papo potest esse absens: nec incurrit periurij

ſ. de iureiurā. petitio. ⁊. ij. q. j. phibent. vbi milites ꝓpter iuramentū accusare phibent. tñ nō obstante iuramēto cām ſuā vel suoꝝ ꝓsequi pñt. In hoc enī iuramento exceptū intelligit ꝓmū facit: qz in generali sermone ꝑsona loquentis intelligit excepta. C. de solu. mḡstratio ⁊. ff. de condi. ⁊ demō. q here. §. plautius. qz ordinata charitas a se incipit. xxiij. q. v. si nō licet. ⁊ ō pe. di. iij. q vult

¶ Cum dilectus filius magister Otto: ⁊ infra. Mādam⁹ q̄tenus nō obstāte ꝓstitutiōe q̄ ꝓtra absentes canonicos inī vos dī emanasse: fructus pbēde sue assignetis eidē in nr̄o seruitio cōmorāti: cuz familiares nr̄i q circa nos se obsequiales exhibēt vniuersis: minori nō debeāt ꝓrogatiua gaudere q̄ vestrū singuli: q̄rū negocia per ipos sepius ꝓmouēt. ¶ Item meldeñ. episcopo.

¶ Ad audientiā nr̄az puenit q cū in meldeñ. eccl'ia quedaz sit ꝓstitutio vallata iuramēto ⁊ auctē se. ap. confirmata: vt canonici q nō residēt in eadē: suaz pri uent fructibus pbendaz: illis exceptis ꝙs infirmitas excusaret siue in apl'ice se. seruitio ꝓtingeret detineri: ⁊ infra. Decernim⁹ vt duo ex canonicis eccl'ie memorate in tuo seruitio existētes suaz fructus integre percipiāt pbendaz cū absentes dici nō debeāt: ꝟ psentes q tecū pro tuo ⁊ ipius ecclesie seruitio cōmorant.

¶ Reg. ix. patriarche antiochie ap. se. legato.

¶ Cum ad ꝟ sint ecclesiastica beneficia reputata: ⁊ infra. Dane nob inotuit: q eccl'ia antiochena multis ex seruitoribus eius absentibus e fere destituta mīstris. Cū mādam⁹: q̄tenus nō obstātibus apl'icis indulgētijs ⁊ pde cessoz tuoz licētia absentes canonicos ⁊ assistios tuos ad residēdū in eccl'ia supdicta: ⁊ si nō venerit: tu de ipoz bñficijs duz absentes fuerit: ipi eccl'ie facias ꝓgrue deseruire: i vtilitatē eiusdē qđ ex pfatis bñficijs supfuerit cōuertendo. ¶ Item.

¶ Clericos i eccl'iis tue iurisdictiōis bñficia q residētiā exigūt assecutos: si ad alteri⁹ diocesim absq licētia tua morādi cā trāsierit: liceat tibi si moniti nō redierit: dictis bñficijs: nisi excusatiōz rōnabilē oñderit spoliare.

De prebēdis ⁊ dignitatibus.

Ex concilio pictauien.

¶ Cum null⁹ de clero siue populo eccl'iastica bona iure cōsanguinitatis si bi requirat habenda.

In corpore canonum.

¶ Non liceat vlli epō ordinare clericos: ⁊ eis villas alimōias ꝓstare: ꝟ duoz alter eligat: l' nō

¶ Si quis ad ꝟ sint ecclesiastica beneficia reputata: ⁊ infra. Dane nob inotuit: q eccl'ia antiochena multis ex seruitoribus eius absentibus e fere destituta mīstris. Cū mādam⁹: q̄tenus nō obstātibus apl'icis indulgētijs ⁊ pde cessoz tuoz licētia absentes canonicos ⁊ assistios tuos ad residēdū in eccl'ia supdicta: ⁊ si nō venerit: tu de ipoz bñficijs duz absentes fuerit: ipi eccl'ie facias ꝓgrue deseruire: i vtilitatē eiusdē qđ ex pfatis bñficijs supfuerit cōuertendo. ¶ Item.

¶ Clericos i eccl'iis tue iurisdictiōis bñficia q residētiā exigūt assecutos: si ad alteri⁹ diocesim absq licētia tua morādi cā trāsierit: liceat tibi si moniti nō redierit: dictis bñficijs: nisi excusatiōz rōnabilē oñderit spoliare.

De prebēdis ⁊ dignitatibus.

Ex concilio pictauien.

¶ Cum null⁹ de clero siue populo eccl'iastica bona iure cōsanguinitatis si bi requirat habenda.

In corpore canonum.

¶ Non liceat vlli epō ordinare clericos: ⁊ eis villas alimōias ꝓstare: ꝟ duoz alter eligat: l' nō

a ¶ Cum dilectus filius magister Otto: ⁊ infra. Mādam⁹ q̄tenus nō obstāte ꝓstitutiōe q̄ ꝓtra absentes canonicos inī vos dī emanasse: fructus pbēde sue assignetis eidē in nr̄o seruitio cōmorāti: cuz familiares nr̄i q circa nos se obsequiales exhibēt vniuersis: minori nō debeāt ꝓrogatiua gaudere q̄ vestrū singuli: q̄rū negocia per ipos sepius ꝓmouēt. ¶ Item meldeñ. episcopo.

b ¶ Ad audientiā nr̄az puenit q cū in meldeñ. eccl'ia quedaz sit ꝓstitutio vallata iuramēto ⁊ auctē se. ap. confirmata: vt canonici q nō residēt in eadē: suaz pri uent fructibus pbendaz: illis exceptis ꝙs infirmitas excusaret siue in apl'ice se. seruitio ꝓtingeret detineri: ⁊ infra. Decernim⁹ vt duo ex canonicis eccl'ie memorate in tuo seruitio existētes suaz fructus integre percipiāt pbendaz cū absentes dici nō debeāt: ꝟ psentes q tecū pro tuo ⁊ ipius ecclesie seruitio cōmorant.

c ¶ Reg. ix. patriarche antiochie ap. se. legato.

d ¶ Cum ad ꝟ sint ecclesiastica beneficia reputata: ⁊ infra. Dane nob inotuit: q eccl'ia antiochena multis ex seruitoribus eius absentibus e fere destituta mīstris. Cū mādam⁹: q̄tenus nō obstātibus apl'icis indulgētijs ⁊ pde cessoz tuoz licētia absentes canonicos ⁊ assistios tuos ad residēdū in eccl'ia supdicta: ⁊ si nō venerit: tu de ipoz bñficijs duz absentes fuerit: ipi eccl'ie facias ꝓgrue deseruire: i vtilitatē eiusdē qđ ex pfatis bñficijs supfuerit cōuertendo. ¶ Item.

e ¶ Clericos i eccl'iis tue iurisdictiōis bñficia q residētiā exigūt assecutos: si ad alteri⁹ diocesim absq licētia tua morādi cā trāsierit: liceat tibi si moniti nō redierit: dictis bñficijs: nisi excusatiōz rōnabilē oñderit spoliare.

De prebēdis ⁊ dignitatibus.

Ex concilio pictauien.

¶ Cum null⁹ de clero siue populo eccl'iastica bona iure cōsanguinitatis si bi requirat habenda.

In corpore canonum.

¶ Non liceat vlli epō ordinare clericos: ⁊ eis villas alimōias ꝓstare: ꝟ duoz alter eligat: l' nō

f ¶ Cum dilectus filius magister Otto: ⁊ infra. Mādam⁹ q̄tenus nō obstāte ꝓstitutiōe q̄ ꝓtra absentes canonicos inī vos dī emanasse: fructus pbēde sue assignetis eidē in nr̄o seruitio cōmorāti: cuz familiares nr̄i q circa nos se obsequiales exhibēt vniuersis: minori nō debeāt ꝓrogatiua gaudere q̄ vestrū singuli: q̄rū negocia per ipos sepius ꝓmouēt. ¶ Item meldeñ. episcopo.

g ¶ Ad audientiā nr̄az puenit q cū in meldeñ. eccl'ia quedaz sit ꝓstitutio vallata iuramēto ⁊ auctē se. ap. confirmata: vt canonici q nō residēt in eadē: suaz pri uent fructibus pbendaz: illis exceptis ꝙs infirmitas excusaret siue in apl'ice se. seruitio ꝓtingeret detineri: ⁊ infra. Decernim⁹ vt duo ex canonicis eccl'ie memorate in tuo seruitio existētes suaz fructus integre percipiāt pbendaz cū absentes dici nō debeāt: ꝟ psentes q tecū pro tuo ⁊ ipius ecclesie seruitio cōmorant.

h ¶ Reg. ix. patriarche antiochie ap. se. legato.

i ¶ Cum ad ꝟ sint ecclesiastica beneficia reputata: ⁊ infra. Dane nob inotuit: q eccl'ia antiochena multis ex seruitoribus eius absentibus e fere destituta mīstris. Cū mādam⁹: q̄tenus nō obstātibus apl'icis indulgētijs ⁊ pde cessoz tuoz licētia absentes canonicos ⁊ assistios tuos ad residēdū in eccl'ia supdicta: ⁊ si nō venerit: tu de ipoz bñficijs duz absentes fuerit: ipi eccl'ie facias ꝓgrue deseruire: i vtilitatē eiusdē qđ ex pfatis bñficijs supfuerit cōuertendo. ¶ Item.

k ¶ Clericos i eccl'iis tue iurisdictiōis bñficia q residētiā exigūt assecutos: si ad alteri⁹ diocesim absq licētia tua morādi cā trāsierit: liceat tibi si moniti nō redierit: dictis bñficijs: nisi excusatiōz rōnabilē oñderit spoliare.

De prebēdis ⁊ dignitatibus.

Ex concilio pictauien.

¶ Cum null⁹ de clero siue populo eccl'iastica bona iure cōsanguinitatis si bi requirat habenda.

In corpore canonum.

¶ Non liceat vlli epō ordinare clericos: ⁊ eis villas alimōias ꝓstare: ꝟ duoz alter eligat: l' nō

l ¶ Cum dilectus filius magister Otto: ⁊ infra. Mādam⁹ q̄tenus nō obstāte ꝓstitutiōe q̄ ꝓtra absentes canonicos inī vos dī emanasse: fructus pbēde sue assignetis eidē in nr̄o seruitio cōmorāti: cuz familiares nr̄i q circa nos se obsequiales exhibēt vniuersis: minori nō debeāt ꝓrogatiua gaudere q̄ vestrū singuli: q̄rū negocia per ipos sepius ꝓmouēt. ¶ Item meldeñ. episcopo.

m ¶ Ad audientiā nr̄az puenit q cū in meldeñ. eccl'ia quedaz sit ꝓstitutio vallata iuramēto ⁊ auctē se. ap. confirmata: vt canonici q nō residēt in eadē: suaz pri uent fructibus pbendaz: illis exceptis ꝙs infirmitas excusaret siue in apl'ice se. seruitio ꝓtingeret detineri: ⁊ infra. Decernim⁹ vt duo ex canonicis eccl'ie memorate in tuo seruitio existētes suaz fructus integre percipiāt pbendaz cū absentes dici nō debeāt: ꝟ psentes q tecū pro tuo ⁊ ipius ecclesie seruitio cōmorant.

n ¶ Reg. ix. patriarche antiochie ap. se. legato.

o ¶ Cum ad ꝟ sint ecclesiastica beneficia reputata: ⁊ infra. Dane nob inotuit: q eccl'ia antiochena multis ex seruitoribus eius absentibus e fere destituta mīstris. Cū mādam⁹: q̄tenus nō obstātibus apl'icis indulgētijs ⁊ pde cessoz tuoz licētia absentes canonicos ⁊ assistios tuos ad residēdū in eccl'ia supdicta: ⁊ si nō venerit: tu de ipoz bñficijs duz absentes fuerit: ipi eccl'ie facias ꝓgrue deseruire: i vtilitatē eiusdē qđ ex pfatis bñficijs supfuerit cōuertendo. ¶ Item.

p ¶ Clericos i eccl'iis tue iurisdictiōis bñficia q residētiā exigūt assecutos: si ad alteri⁹ diocesim absq licētia tua morādi cā trāsierit: liceat tibi si moniti nō redierit: dictis bñficijs: nisi excusatiōz rōnabilē oñderit spoliare.

De prebēdis ⁊ dignitatibus.

Ex concilio pictauien.

¶ Cum null⁹ de clero siue populo eccl'iastica bona iure cōsanguinitatis si bi requirat habenda.

In corpore canonum.

¶ Non liceat vlli epō ordinare clericos: ⁊ eis villas alimōias ꝓstare: ꝟ duoz alter eligat: l' nō

q ¶ Cum dilectus filius magister Otto: ⁊ infra. Mādam⁹ q̄tenus nō obstāte ꝓstitutiōe q̄ ꝓtra absentes canonicos inī vos dī emanasse: fructus pbēde sue assignetis eidē in nr̄o seruitio cōmorāti: cuz familiares nr̄i q circa nos se obsequiales exhibēt vniuersis: minori nō debeāt ꝓrogatiua gaudere q̄ vestrū singuli: q̄rū negocia per ipos sepius ꝓmouēt. ¶ Item meldeñ. episcopo.

r ¶ Ad audientiā nr̄az puenit q cū in meldeñ. eccl'ia quedaz sit ꝓstitutio vallata iuramēto ⁊ auctē se. ap. confirmata: vt canonici q nō residēt in eadē: suaz pri uent fructibus pbendaz: illis exceptis ꝙs infirmitas excusaret siue in apl'ice se. seruitio ꝓtingeret detineri: ⁊ infra. Decernim⁹ vt duo ex canonicis eccl'ie memorate in tuo seruitio existētes suaz fructus integre percipiāt pbendaz cū absentes dici nō debeāt: ꝟ psentes q tecū pro tuo ⁊ ipius ecclesie seruitio cōmorant.

s ¶ Reg. ix. patriarche antiochie ap. se. legato.

t ¶ Cum ad ꝟ sint ecclesiastica beneficia reputata: ⁊ infra. Dane nob inotuit: q eccl'ia antiochena multis ex seruitoribus eius absentibus e fere destituta mīstris. Cū mādam⁹: q̄tenus nō obstātibus apl'icis indulgētijs ⁊ pde cessoz tuoz licētia absentes canonicos ⁊ assistios tuos ad residēdū in eccl'ia supdicta: ⁊ si nō venerit: tu de ipoz bñficijs duz absentes fuerit: ipi eccl'ie facias ꝓgrue deseruire: i vtilitatē eiusdē qđ ex pfatis bñficijs supfuerit cōuertendo. ¶ Item.

u ¶ Clericos i eccl'iis tue iurisdictiōis bñficia q residētiā exigūt assecutos: si ad alteri⁹ diocesim absq licētia tua morādi cā trāsierit: liceat tibi si moniti nō redierit: dictis bñficijs: nisi excusatiōz rōnabilē oñderit spoliare.

De prebēdis ⁊ dignitatibus.

Ex concilio pictauien.

¶ Cum null⁹ de clero siue populo eccl'iastica bona iure cōsanguinitatis si bi requirat habenda.

In corpore canonum.

¶ Non liceat vlli epō ordinare clericos: ⁊ eis villas alimōias ꝓstare: ꝟ duoz alter eligat: l' nō

ſ. de iureiurā. petitio. ⁊. ij. q. j. phibent. vbi milites ꝓpter iuramentū accusare phibent. tñ nō obstante iuramēto cām ſuā vel suoꝝ ꝓsequi pñt. In hoc enī iuramento exceptū intelligit ꝓmū facit: qz in generali sermone ꝑsona loquentis intelligit excepta. C. de solu. mḡstratio ⁊. ff. de condi. ⁊ demō. q here. §. plautius. qz ordinata charitas a se incipit. xxiij. q. v. si nō licet. ⁊ ō pe. di. iij. q vult

¶ Cum dilectus filius magister Otto: ⁊ infra. Mādam⁹ q̄tenus nō obstāte ꝓstitutiōe q̄ ꝓtra absentes canonicos inī vos dī emanasse: fructus pbēde sue assignetis eidē in nr̄o seruitio cōmorāti: cuz familiares nr̄i q circa nos se obsequiales exhibēt vniuersis: minori nō debeāt ꝓrogatiua gaudere q̄ vestrū singuli: q̄rū negocia per ipos sepius ꝓmouēt. ¶ Item meldeñ. episcopo.

¶ Ad audientiā nr̄az puenit q cū in meldeñ. eccl'ia quedaz sit ꝓstitutio vallata iuramēto ⁊ auctē se. ap. confirmata: vt canonici q nō residēt in eadē: suaz pri uent fructibus pbendaz: illis exceptis ꝙs infirmitas excusaret siue in apl'ice se. seruitio ꝓtingeret detineri: ⁊ infra. Decernim⁹ vt duo ex canonicis eccl'ie memorate in tuo seruitio existētes suaz fructus integre percipiāt pbendaz cū absentes dici nō debeāt: ꝟ psentes q tecū pro tuo ⁊ ipius ecclesie seruitio cōmorant.

¶ Reg. ix. patriarche antiochie ap. se. legato.

¶ Cum ad ꝟ sint ecclesiastica beneficia reputata: ⁊ infra. Dane nob inotuit: q eccl'ia antiochena multis ex seruitoribus eius absentibus e fere destituta mīstris. Cū mādam⁹: q̄tenus nō obstātibus apl'icis indulgētijs ⁊ pde cessoz tuoz licētia absentes canonicos ⁊ assistios tuos ad residēdū in eccl'ia supdicta: ⁊ si nō venerit: tu de ipoz bñficijs duz absentes fuerit: ipi eccl'ie facias ꝓgrue deseruire: i vtilitatē eiusdē qđ ex pfatis bñficijs supfuerit cōuertendo. ¶ Item.

¶ Clericos i eccl'iis tue iurisdictiōis bñficia q residētiā exigūt assecutos: si ad alteri⁹ diocesim absq licētia tua morādi cā trāsierit: liceat tibi si moniti nō redierit: dictis bñficijs: nisi excusatiōz rōnabilē oñderit spoliare.

De prebēdis ⁊ dignitatibus.

Ex concilio pictauien.

¶ Cum null⁹ de clero siue populo eccl'iastica bona iure cōsanguinitatis si bi requirat habenda.

In corpore canonum.

¶ Non liceat vlli epō ordinare clericos: ⁊ eis villas alimōias ꝓstare: ꝟ duoz alter eligat: l' nō

si p̄sby. ꝓposuit. t. xxviij. dist. de his. Appellatiõe enim clericorum omnes in minoribꝰ ordinibus t maioribus cõtinent. xj. q. j. de plõna. xxj. di. c. cleros. c. clericos. nisi habeat de suo vnde viuere possit. ī. e. eps. t. c. tuis. Ecclesia tñ romana nõ ꝓsueuit cogere epos nisi p his q̄ sunt i sacris ordinibꝰ. ī. e. cũ ſm apl'm.

b Eligere. ar. ꝓ tra lxx. di. c. j. t. ij. Illõ corrigit in odiũ epi. ī. e. c. cũ ſm apl'z

c Ratio applicatur. i. appropriet. s. vt tanq̄ pro priũ reputet qõ ē ecclesie: t sic nõ obuiat qõ hic dr diuisiõi p̄bendar. sic exponit xxv. q. j. que ad ppetuã. xij. q. j. §. si q̄.

d Episcopꝰ diaconũ. idē est de subdiacono. ī. e. cũ ſm. t idē videt ꝺ minoribꝰ ordinibus ē. eo. nõ liceat.

e Necessaria. consideratis facultatibꝰ ecclesie et dignitate ipi⁹ clerici. ar. ff. de ciba. t ali. le. cũ alimẽta. t. ff. de iure do. q̄to. t. ē. de vi. t ho. cleri. q̄n. t. ff. ꝺ vsufru. ß incid. §. j. t. ī. eo. de multa.

f Subsidiuꝫ. Innuit ꝫ: q̄ aliqs sine titulo ecclīastico possit ordinari. exp̄ꝫ ꝫ ꝺ suo vñ viuere possit t est verũ. ī. e. tuis. t facit ad hoc. xij. q. j. illi qui. t. xvj. q. j. c. vlt. t. j. q. ij. clericos. t. c. se. q: intelligit ordinari ad titulũ sui patrimonij: et talis censet in ꝑsona t rebꝰ gaudere ꝑuilegio clericali. xij. q. ij ecclesiarũ seruos. et xvj. q. j. sunt. q: de foro ecclesie faci⁹ est licet nõ hēat eccl'iã.

g Q Tia itantũ plures. quid iurẽ sit de hoc plene dicit. ē. de elec. dudũ ij. Sed q̄ si aliqs hēat plura bñficia p dispẽsatoꝰ nũq̄d vocabit ad capitulũ vtriusq̄ eccl'ie. p negocijs siue electiõibꝰ credo q̄ sic: si ē in tali loco vñ ꝓmode vocari possit: nisi ꝓsuetudo eccl'ie approbata faceret i ꝺrũ: q: exp̄ cũ eo dispẽsat i eccl'ia: p ꝑsequẽs i oĩbꝰ accessoriis dispẽsat. t sic seruat. ē. de elec. i genesi. t coĩa vno epo cõuenit tñ de his q̄ ad vnã p̄tinẽt eccl'iã: sic̄ quenit qs rõne possessiõis vbicũq̄ res sit rei vẽdicatiõe: licz ibi nõ hēat domiciliũ. C. vbi i rẽ ac. l. vl. t. ē. ꝺ fo. ꝑpe. sane. t. c. fi. Et sic q̄ hz duas eccl'ias i diuersis epatibꝰ: vtrobiq̄ intelligit hẽ domiciliũ. ar. ꝺ resp. dilecti⁹ fili⁹. ij.

b Nec duabꝰ. sic. ē. ti. ꝓt. c. q: nonnulli. t. xvj. q. j. c. ꝑsbros.

i Canonibꝰ. qs hẽs. lxx. di. c. scõr. t. xxj. q. j. c. j. t ꝓ tota qõnez.

k Aliaz. nisi p dispẽsatiõẽ obtineãt illas: vt. ē. de elec. dudũ. ij.

l Cum teneamur. aliud beneficiũ. Et ita siquis hēat aliꝺ beneficiũ: pt̄ excipi ꝓtra eũ. ē. de resp. c. cũ adeo. t. c. si ꝓponẽte. vbi de hac materia plene tractat: nisi excipiẽs sit'uter hēat plura bñficia. ē. de excep. cũ eccl'iastice.

m Sustẽtari. ergo videt q̄ si nõ pt̄ cõmode sustẽtari nõ oportz fieri mẽtionẽ: qꝺ satis videt equũ: sed tuti⁹ est q̄ de ipso faciat mẽtionẽ quãtũcũq̄ sit modicum: quia videt valde tacuisse: vt citius obtineat lras: q: simplicit̄ se clericũ appellauit. Si vo diuisset se nullium beneficiũ assecutum: cum habuerit tenue: nõ valet lra. ē. de rescrip. si ꝓponente aliquo. Bern.

n Si nõ pores. Ar. id solũ fieri posse qꝺ cõmode vel iure sit t sine scãdalo. ff. de v. sig. l. nepos. ff. de vsu. t habi. l. nõ aliꝺ. t. xxij. q. ij. faciat hõ. t sic ꝓpt̄ scãdalũ q̄q̄z recedit a iure: ar. ē. ꝺ cle. pug. cũ olim.

o Equum. ar. q̄ mãdatũ supiorꝰ nõ est necesse adimpleri: vbi rõ nõ adiplendi pt̄ reddit: ar. ē. ꝺ resp. si q̄n. ar. ē. ti. ꝓt. c. vlt.

p De Eferente. assignauit q̄ ꝫ dicit: videt de iure cõi spectare ad epm xvj. q. vij. c. nullius. t ē. de of. archi. c. cũ satis. nisi hoc habeat archidyacon⁹ de ꝑsuetudine ꝑscripta: ar. ī. de excel. ꝑla. c. ij. t ē. de offi. archiꝺ. c. vlt. ꝺ hac mã qre ē. de offi. ordi. pastoralis. B.

q Appellauit. t sic omittit medi⁹. sic. ī. de no. ope. nũci. significãs inter. ar. ꝺ: ē. de ap. dilecti filij ꝑ. dic vt ibi. Licet. dixit q̄ ideo. q: omisit mediũ: nõ tenuit appellatio. vñ postea tenuit sñia excoicatõis lata ab archidyacono i ꝑsbm: ß hoc nõ ē verũ. q: appellatio illa si nulla erat postq̄ fuit restituꝫ sacerdos in ꝑstinũ statũ: t ꝺ ꝑsuetudine appellat ab archidyacono ad archiepm: ß archidyacon⁹ post illaz restitutõz nec vocauit ꝑsbm ad se. t q: ñ venit: ipm excoicauit. et sic tenuit sñia nõ obstãte appellatõe q̄ diu termiata erat t finita.

r Excoicatõis astrinxit. t sic ꝓz q̄ archidyacon⁹ pñt excoicare. ī. de eo q̄ fur. ordi. rece. c. j. Bern.

s Quam malnerit. iste volebat virãgz tenere. ß videt q̄ virãgz debuit spoliari. vij. q. j. si qs epus. qꝺ ꝓcedebat alias. t dispẽsatione refuat ei alia: qꝺ ñ credo. q: illud debetur spãl'r loquit i epo. t ꝫ nõ debuerit iste recipe secundaz: tñ nõ debebat ꝓterea ꝑdere virãgz ſm illa rpa: ß alia tm: vt. ī. e. c. ꝓca. Hodie vo illꝺ vez ē q̄ q̄ recipit secũdã bñficm curã animaz: cui ꝓus talē hēt: ipso iure vacat ꝓma. t si virãgz reinde ꝓtinẽt ꝓtulerit: spoliet̄ virãgz. ī. e. de multa. al's nihil adijceret ꝓstitutio illa.

t Carẽti. ar. q̄ q̄ hz aliud bñficiũ: ñ pt̄ obtinẽ secũdũ: vt lras ipetre: nisi de ꝓmo tacẽt mẽtoez: ē. c. ꝑ. t ē. ꝺ resp. cũ adeo. t. c. si ꝓponẽte. q: hñti dare nihil aliud ē q̄ pdẽ: vt. j. q. ij. pastor. nisi p dispẽsatoꝰ. ē. de elec. dudũ. ij. t q̄ bñficiũ hz ñ reputat idone⁹ ad aliud. ī. e. sup.

u Aliorib. i nũmis. ar. q̄ idē iurẽ ē i quis qꝺ i magnis. xvij. q. vlt. c. vl. ē. ꝺ ap. c. ꝺ appellatiõibꝰ. t ita magnũ indicab vt ꝓmi. ē. ꝺ iud. nouit. Jt ē ar. q̄ idē ē iurẽ i pte qꝺ i toto. ar. j. q. j. si qs epus.

x Dumtaxat. sine iusta cã. ī. e. cũ cãz. Ex iusta cã pt̄ vna pbenda diuidi i duas cũ vacat: si facultates sufficiãt. ī. e. vacãte. ar. ī. e. sigificatũ t. ī. ꝺ ec. edi. ad audiẽtiã. t sic erũt duo iura. ß duo ad vnã pbẽdã eligi ñ pñt: vt vn⁹ vnã medietatẽ hēat t alt alã. vl q̄ vn⁹ expectet q̄nq̄ alia vacabit: imo tal electio ē cassãda. ī. e. tue fraternitati. t. c. dilecto.

y Permutatõez dignitatũ. pmutatio dignitatũ aut etiã pbẽdaz sine auctẽ supiorꝰ fieri nõ pt̄. qꝺ q̄ fecerit eisdẽ sunt spoliãdi. ī. de re. permu. cũ olim. nisi dispẽsatũ fuerit cũ illis. ī. e. ti. c. cuz vniuersoz. supi or vo si viderit expedire: hoc facẽ pōt: vt. ī. e. ti. q̄situz.

z Relatũ. in ꝓmissis. Ar. q: ea q̄ ꝓmittunt sunt opa adimplenda

s. de pac. qliter. t. xij. q. v. q: 10hes. t. xxxij. q. vi. c. fi. Sed videt q talis ꝓmissio nō teneat: q: bñficiū nō pt ꝓmitti vel ꝓcedi anteq̄ vacat. j. de ꝓcess. pbē. t ec. nō va. nulla. So. dicas q hec ꝓmissio licita fuit: q: h ꝓmo recept⁹ fuit in fratrē t canonicū: t eo pure recepto ꝓmisit ei epūs ꝓferre ꝓmā pbendā vacaturā: t hoc nō ē ꝑ ius: imo ad hoc tenebat epūs de iure: q: coꝝpo q debit canonicū p ꝓsequēs obligauit se ad pbēdaz et sine ꝓmissione expssa: q: alterum sine altero dim ee nō pt. j. q. iij. si qs obiecerit. ff. de iudi. herēni⁹. vñ iste tal⁹ institut⁹ pt agē ꝑ epm vt ꝓferat ei pbendā in eccl'ia illa i q ē recept⁹ vt dic in fi. ¶Promissio vo sine collatio bñficij nō vacātis nulla est. t sic loquit. c. j. de ꝓcess. pbē. nulla. t. c. relatū. et. c. ex tenore. et iste nullā hz petitoz ex tali ꝓmissione seu collatione.

a ¶Vacauerit. ar. ꝑ. j. e. dilect⁹ filius. ibi soluitur.

b ¶Liberalit. imo videt q ex necessitate: q: epūs nō hz liberalitatē necessarie electōis. ar. ff. de leg. ij. vnū ex familia: t i necessitate nō ē liberalitas. ff. de admīe. lega. rem legatā. t ff. de. iudi. vi. t vbi. glo. in vbi. t vbi. glo. q: nec ea pt sibi retinē. s. de off. archipbi. vt singulo. Liberalitas est vt ei quideat sine coactione: t licz necesse hēat ꝓferre bñficiū: nō tñ hz necesse conferri isti vel illi: t ita si ꝓferat tibi grām facit cum eā tibi nō teneat ꝓferre: t sic liberalitas t necessitas circa diuersa referūt.

¶ Hic necesse habebat cōferre cum iam esset institutus: t ꝓmisit ei conferre primā pbendā que vacaret ibidem.

c ¶Claricie. idoloꝝ. xxviij. q. j. idolatria. t. xlvij. di. c. bonoꝝ t i aut. vt iudi. sine quoꝝ suf. §. cogitatio. vbi mediū. col'. ij.

d ¶Portiões. hoc pt intelligi qñ monachi certā portionem assignāt pbyteris: t totū qd supest appropriāt vsibꝰ suis.

e ¶Redditus. hoc intellige qñ monachi certā pte percipiūt: t totum aliud diuidūt capellanis: t nic i nullo diminuere debēt qd reliquūt capellanis suis sine ꝓsensu archiepi sui vel epi sui. t idē erit si clerici certā pte percipiūt: t monachi totū aliud. t ex eo qd dic sine ꝓsensu archiepi: videt q de ꝓsensu ipi⁹ hoc facē possint t diminuere: t parochias diuidē: qd vere ē insta ō cā. j. de ec. edi. ad audiētiā. t. j. de excess. pla. sic vnire. t. xvj. q. j. ꝓcipim⁹. §. sicut dno. t ar. j. de his q fi. a p la. sine ꝓsensu ca. cū aplica. t. j. de cēsi. quāto. t sic pōt diuidē parochiā iusta de cā: vt ꝑ ꝓ iura ꝓdicta. pōt etiā reddit⁹ diminuē. puta si eccl'ie facultates eēnt ampliate vt sic de augmēto t monachi sentiāt vtilitatē: cum h⁹mōi eccl'ie subsint eis q ad tpalia: q: de h⁹mōi videt loqui. c. t. j. e. de monachis.

f ¶Significatū. ita q ar. ꝓsenit h notari. q i spūalib pt inuenire pactio siue ꝓdictio. s. de ele. significasti. ar. de trāsac. c. ij. ar. ꝑ. s. de pac. c. vl. t. j. q. ij. q̄ pio. So. vt nl'a sit dubitatio: sic intelige: q nl'a ꝓdictio siue pactio h apposita fuit cū aliq̄ ꝓsona: ꝙ capl'm vacāte illa pbēda ꝓstituerūt: vt q ad illā pbendā eligeret: on⁹ istud subiret: vt sic res trāsiret cū suo onere. ff. de pig. ac. si quenerit. §. ij. t. j. de pig. ex lris. t. ff. de vsufru. l. vsufructu legato. t. l. si pēdētes §. penl'. t optimū ar. j. vt ec. bñ. sine di. ꝓse. vt nr̄m. ad fi. t hec ꝓdictio licita ē t honesta ꝑ diuino cultu apposita. Quidā ē dicit q sum pliciter posset eligi tali cōditiōe apposita. Sed quid esset si cōditio esset illicita? videt q cōditiōe fracta collatio siue institutio teneat. ar. inst. de here. inst. §. heres. t pure. t. j. e. dilecto. t turpis condi

tio ꝓ nō adiecta hēt. j. de ꝓdi. ap. c. vl. Hec vera ēnt: nisi obstaret symonia. vin. Itē ar. q sacerdos pt recipe pecuniā vt celebret diuina q: sic opas suas vt pot⁹ locare. ar. x. q. iij. relatū. t. xij. q. ij. charitatē. t. c. quicūq. ij. j. de symo. cū sit. t. j. q. ij. c. vl. q: suis stipēdijs hoc facē nō cogit. s. de ꝓscp. cū ex officij: ar. ꝑ. j. de symo. cū i eccl'ie corpe. Si nullus hz beneficiū eccl'iasticū rōne cui⁹ ad hoc teneat: pt locare opas suas ad certū tpus t recipe mercedē ꝑ labore suo: nec symoniā cōmittit: a l's si hz bñficiū nō licet ei hoc facere.

g ¶Capituli. istud ptet ius sunt apposita qñ sufficit ꝓsensus plati. s. de renū. ca. admonet.

h ¶Delegare. i. ñ pt ꝓmittē alicui officii suū. t dic ānuersariū. i. officiū.

i ¶Salua honestate. i. sine pcto. h⁹ iō dicit: q: nō ēt honestū vt bis vl' ter nisi az i die celebraret. nō cō. di. j. sufficit. t. j. de cel'. miss. te ffertē

k ¶Voluptat⁹. tñ religionis cā posset ad aliā eccl'iā se trāsferre petita licentia q̄ⁿ⁹ ñ obtēta. j. de regula. licz qbusdā.

l ¶E monachis hospitalitatē ad quā clerici ꝑcipere tenent. xlij. di. §. j. t lxxxv. di. florētij nū. q: qcqd hñt cl'ici pauperē ē. xvj. q. j. c. vlt.

m ¶De quēlibꝫ eccl'ie. p h⁹ ꝑz q loqt de eccl'ijs q̄ si monachoꝝ: q ad tpalia i q bꝫ pōt monachi sibi oīa appropare: t reseruata honesta sustētatiōe pbyto: vt h dic: m'tomag⁹ vbi hñt eccl'ias q ad spūalia t tpalia. Si vo hñt eccl'iā ex ꝓcessiōe laici vel ꝓfirmatiōe epi idē est: q: t tpalia tūc hñt. ar. xvj. q. j. c. vl. t. j. de pui. cū t plātare. §. in eccl'ijs. Si nō accedit ꝓsensus epi: nihil valet ꝓcessio laici. j. de iurepa. c. qō aūt. i fi. t. c. ulō. Si hñt eccl'ias ex ꝓcessiōe epoꝝ: si certa forma fuit apposita: illa seruet. ff. de pac. in traditōib⁹. si pleno iure ipaz ꝓtulit: pleno iure hñt eā: si simpliciter ꝓtulit eccl'iaz: cathedraticū t cohertionē retinet epūs. j. de w. pastoral'. Si vo ex fundatiōe monachi eccl'ias obtinēt: hñt eas tñ q ad tpalia. xvj. q. ij. c. j. t. c. pe. t. vlt. nisi eēnt ꝓnlegiati cū oīb⁹ capellis habit. t hñdis: t si nō hñt ꝓnlegiū: hēbūt tpalia reseruata sufficiēti sustētatiōe pbyto: t epūs hz ibi institutionē ad pntationē monachoꝝ: t ei subest pbyt⁹ q ad spūalia: t sic pt intelligi hec verba. t. j. de ꝓbil'. cū t plātare. §. in eccl'ijs. Quāq monachi hñt ius patronat⁹ tm. t nic nihil hñt nisi solā pntationē. j. de iurepa. cū secundū. cū trāseat cū vniuersitate vt ibi. Jn q̄ q̄ casu locū hz qd dic q cū sus vel pēsio nō augeat. s. de pac. cū clerici. t. j. de cēsi. phibem⁹. t s. e. auaricie? Pōt dici q vbi mōchi hñt eccl'ias ex donatiōe epoꝝ q̄ ad tpalia: cēsus pt⁹ impositꝰ nō dz augeri: vel cū ex donatione laicoꝝ ius tm recipiūt patronat⁹: cēsus q̄ ab initio fuit impositꝰ augeri nō debet. j. de cēsi. scateres. sine iusta cā t rōnabili: t de ꝓsensu epi. vt dictū est. s. e. auaricie. Jn alijs vo casib⁹: puta cū pleno iure habent ecclesias quo ad tpalia t spūalia possidere eas possunt pleno iure. Quāq tamē monachi dom applicant vsibus suis reseruata honesta sustentatiōe pbytero: vt hic. Quādoq certā partem recipiūt sine certam dimittunt pbytero. aliud totum sibi retinēt. vt. s. e. auaricie. t hoc ꝑm consuetudinē diuersoꝝ: cum locoꝝ. dic de hoc. vt. xvj. q. ij. in summa. ber.

n a ¶Hec. i vna. j. e. de multa. in fi. idē i diuersis: vt ibi. t. j.

s. de pac. qliter. t. xij. q. v. q: 10hes. t. xxxij. q. vi. c. fi. Sed videt q talis ꝓmissio nō teneat: q: bñficiū nō pt ꝓmitti vel ꝓcedi anteq̄ vacat. j. de ꝓcess. pbē. t ec. nō va. nulla. So. dicas q hec ꝓmissio licita fuit: q: h ꝓmo recept⁹ fuit in fratrē t canonicū: t eo pure recepto ꝓmisit ei epūs ꝓferre ꝓmā pbendā vacaturā: t hoc nō ē ꝑ ius: imo ad hoc tenebat epūs de iure: q: coꝝpo q debit canonicū p ꝓsequēs obligauit se ad pbēdaz et sine ꝓmissione expssa: q: alterum sine altero dim ee nō pt. j. q. iij. si qs obiecerit. ff. de iudi. herēni⁹. vñ iste tal⁹ institut⁹ pt agē ꝑ epm vt ꝓferat ei pbendā in eccl'ia illa i q ē recept⁹ vt dic in fi. ¶Promissio vo sine collatio bñficij nō vacātis nulla est. t sic loquit. c. j. de ꝓcess. pbē. nulla. t. c. relatū. et. c. ex tenore. et iste nullā hz petitoz ex tali ꝓmissione seu collatione.

a ¶Vacauerit. ar. ꝑ. j. e. dilect⁹ filius. ibi soluitur.

b ¶Liberalit. imo videt q ex necessitate: q: epūs nō hz liberalitatē necessarie electōis. ar. ff. de leg. ij. vnū ex familia: t i necessitate nō ē liberalitas. ff. de admīe. lega. rem legatā. t ff. de. iudi. vi. t vbi. glo. in vbi. t vbi. glo. q: nec ea pt sibi retinē. s. de off. archipbi. vt singulo. Liberalitas est vt ei quideat sine coactione: t licz necesse hēat ꝓferre bñficiū: nō tñ hz necesse conferri isti vel illi: t ita si ꝓferat tibi grām facit cum eā tibi nō teneat ꝓferre: t sic liberalitas t necessitas circa diuersa referūt.

¶ Hic necesse habebat cōferre cum iam esset institutus: t ꝓmisit ei conferre primā pbendā que vacaret ibidem.

c ¶Claricie. idoloꝝ. xxviij. q. j. idolatria. t. xlvij. di. c. bonoꝝ t i aut. vt iudi. sine quoꝝ suf. §. cogitatio. vbi mediū. col'. ij.

d ¶Portiões. hoc pt intelligi qñ monachi certā portionem assignāt pbyteris: t totū qd supest appropriāt vsibꝰ suis.

e ¶Redditus. hoc intellige qñ monachi certā pte percipiūt: t totum aliud diuidūt capellanis: t nic i nullo diminuere debēt qd reliquūt capellanis suis sine ꝓsensu archiepi sui vel epi sui. t idē erit si clerici certā pte percipiūt: t monachi totū aliud. t ex eo qd dic sine ꝓsensu archiepi: videt q de ꝓsensu ipi⁹ hoc facē possint t diminuere: t parochias diuidē: qd vere ē insta ō cā. j. de ec. edi. ad audiētiā. t. j. de excess. pla. sic vnire. t. xvj. q. j. ꝓcipim⁹. §. sicut dno. t ar. j. de his q fi. a p la. sine ꝓsensu ca. cū aplica. t. j. de cēsi. quāto. t sic pōt diuidē parochiā iusta de cā: vt ꝑ ꝓ iura ꝓdicta. pōt etiā reddit⁹ diminuē. puta si eccl'ie facultates eēnt ampliate vt sic de augmēto t monachi sentiāt vtilitatē: cum h⁹mōi eccl'ie subsint eis q ad tpalia: q: de h⁹mōi videt loqui. c. t. j. e. de monachis.

f ¶Significatū. ita q ar. ꝓsenit h notari. q i spūalib pt inuenire pactio siue ꝓdictio. s. de ele. significasti. ar. de trāsac. c. ij. ar. ꝑ. s. de pac. c. vl. t. j. q. ij. q̄ pio. So. vt nl'a sit dubitatio: sic intelige: q nl'a ꝓdictio siue pactio h apposita fuit cū aliq̄ ꝓsona: ꝙ capl'm vacāte illa pbēda ꝓstituerūt: vt q ad illā pbendā eligeret: on⁹ istud subiret: vt sic res trāsiret cū suo onere. ff. de pig. ac. si quenerit. §. ij. t. j. de pig. ex lris. t. ff. de vsufru. l. vsufructu legato. t. l. si pēdētes §. penl'. t optimū ar. j. vt ec. bñ. sine di. ꝓse. vt nr̄m. ad fi. t hec ꝓdictio licita ē t honesta ꝑ diuino cultu apposita. Quidā ē dicit q sum pliciter posset eligi tali cōditiōe apposita. Sed quid esset si cōditio esset illicita? videt q cōditiōe fracta collatio siue institutio teneat. ar. inst. de here. inst. §. heres. t pure. t. j. e. dilecto. t turpis condi

tio ꝓ nō adiecta hēt. j. de ꝓdi. ap. c. vl. Hec vera ēnt: nisi obstaret symonia. vin. Itē ar. q sacerdos pt recipe pecuniā vt celebret diuina q: sic opas suas vt pot⁹ locare. ar. x. q. iij. relatū. t. xij. q. ij. charitatē. t. c. quicūq. ij. j. de symo. cū sit. t. j. q. ij. c. vl. q: suis stipēdijs hoc facē nō cogit. s. de ꝓscp. cū ex officij: ar. ꝑ. j. de symo. cū i eccl'ie corpe. Si nullus hz beneficiū eccl'iasticū rōne cui⁹ ad hoc teneat: pt locare opas suas ad certū tpus t recipe mercedē ꝑ labore suo: nec symoniā cōmittit: a l's si hz bñficiū nō licet ei hoc facere.

g ¶Capituli. istud ptet ius sunt apposita qñ sufficit ꝓsensus plati. s. de renū. ca. admonet.

h ¶Delegare. i. ñ pt ꝓmittē alicui officii suū. t dic ānuersariū. i. officiū.

i ¶Salua honestate. i. sine pcto. h⁹ iō dicit: q: nō ēt honestū vt bis vl' ter nisi az i die celebraret. nō cō. di. j. sufficit. t. j. de cel'. miss. te ffertē

k ¶Voluptat⁹. tñ religionis cā posset ad aliā eccl'iā se trāsferre petita licentia q̄ⁿ⁹ ñ obtēta. j. de regula. licz qbusdā.

l ¶E monachis hospitalitatē ad quā clerici ꝑcipere tenent. xlij. di. §. j. t lxxxv. di. florētij nū. q: qcqd hñt cl'ici pauperē ē. xvj. q. j. c. vlt.

m ¶De quēlibꝫ eccl'ie. p h⁹ ꝑz q loqt de eccl'ijs q̄ si monachoꝝ: q ad tpalia i q bꝫ pōt monachi sibi oīa appropare: t reseruata honesta sustētatiōe pbyto: vt h dic: m'tomag⁹ vbi hñt eccl'ias q ad spūalia t tpalia. Si vo hñt eccl'iā ex ꝓcessiōe laici vel ꝓfirmatiōe epi idē est: q: t tpalia tūc hñt. ar. xvj. q. j. c. vl. t. j. de pui. cū t plātare. §. in eccl'ijs. Si nō accedit ꝓsensus epi: nihil valet ꝓcessio laici. j. de iurepa. c. qō aūt. i fi. t. c. ulō. Si hñt eccl'ias ex ꝓcessiōe epoꝝ: si certa forma fuit apposita: illa seruet. ff. de pac. in traditōib⁹. si pleno iure ipaz ꝓtulit: pleno iure hñt eā: si simpliciter ꝓtulit eccl'iaz: cathedraticū t cohertionē retinet epūs. j. de w. pastoral'. Si vo ex fundatiōe monachi eccl'ias obtinēt: hñt eas tñ q ad tpalia. xvj. q. ij. c. j. t. c. pe. t. vlt. nisi eēnt ꝓnlegiati cū oīb⁹ capellis habit. t hñdis: t si nō hñt ꝓnlegiū: hēbūt tpalia reseruata sufficiēti sustētatiōe pbyto: t epūs hz ibi institutionē ad pntationē monachoꝝ: t ei subest pbyt⁹ q ad spūalia: t sic pt intelligi hec verba. t. j. de ꝓbil'. cū t plātare. §. in eccl'ijs. Quāq monachi hñt ius patronat⁹ tm. t nic nihil hñt nisi solā pntationē. j. de iurepa. cū secundū. cū trāseat cū vniuersitate vt ibi. Jn q̄ q̄ casu locū hz qd dic q cū sus vel pēsio nō augeat. s. de pac. cū clerici. t. j. de cēsi. phibem⁹. t s. e. auaricie? Pōt dici q vbi mōchi hñt eccl'ias ex donatiōe epoꝝ q̄ ad tpalia: cēsus pt⁹ impositꝰ nō dz augeri: vel cū ex donatione laicoꝝ ius tm recipiūt patronat⁹: cēsus q̄ ab initio fuit impositꝰ augeri nō debet. j. de cēsi. scateres. sine iusta cā t rōnabili: t de ꝓsensu epi. vt dictū est. s. e. auaricie. Jn alijs vo casib⁹: puta cū pleno iure habent ecclesias quo ad tpalia t spūalia possidere eas possunt pleno iure. Quāq tamē monachi dom applicant vsibus suis reseruata honesta sustentatiōe pbytero: vt hic. Quādoq certā partem recipiūt sine certam dimittunt pbytero. aliud totum sibi retinēt. vt. s. e. auaricie. t hoc ꝑm consuetudinē diuersoꝝ: cum locoꝝ. dic de hoc. vt. xvj. q. ij. in summa. ber.

n a ¶Hec. i vna. j. e. de multa. in fi. idē i diuersis: vt ibi. t. j.

ꝙ a te habuit i ꝓmissis de ꝓferēda sibi ꝓma pbēda: cuz i eccl'ia ipa vacaret: vt debeat pbēde ite gritate gaudere: mādam⁹ q̄ten⁹ si idē. j. in eccl'ia tua ē canonice i stitut⁹: t in choro t capl'o t alijs q̄rū vsus ē cōis: pfatez sic canonic⁹ hz: ei pbendā: si q̄ nūc vacat vel cū ibi ꝓmo vacauerit: ꝑm ꝓmissionē tuā ꝓcedas liberalit et assignes: q: nō ē ꝙgruū vt pbēda careat q̄ i canonicū nosciť cē recept⁹. ¶De canonicis regl'aribꝰ t monachis eboꝝ. dyocesis.

¶Claricie q̄ est idoloꝝ seruit⁹ t ifra. Jntellexim⁹ q in ecclesijs vr̄is de q̄b certas pēsiões ꝓsueristis pcipe: portões vel antiq̄s reddit⁹ minoraſtis: q̄s non nulli clerici eccl'iaz ipaz olī habuisse nosciť: t ifra. Jōq̄z māda m⁹ q̄ten⁹ si q̄s portiões vl' antiq̄s reddit⁹ clericoz sine cōsensu archiepi vr̄i minuere l' parochias diuidere ꝓsumpsistis: ad ite gritatem pristinā reuocetis.

¶Dem ꝓpositō t capl'o insul'.

Significatū est nob q cuidā sacerdoti pbēdā vnā i eccl'ia vr̄a cōi volūtate dedistis: ita q

missā de scta maria: nisi coꝝpis i firmitate gnat⁹ debeat q̄tidie celebrare: t eccl'iā vr̄az nō nisi cōi tā ꝓpositi q̄ capituli assensu possit dimittere: vl' cuiq̄ pbēde illi⁹ ānuersariū delegare. Quā siq̄dē institutiōz eaten⁹ ꝓfirmam⁹ vt dict⁹ sacerdos: nisi infirmitate coꝝpis fuerit ipeditus: assidue debeat obsequiū suū ipendere eccl'ie mēorate: t quāto frequēti⁹ pt salua honestate sua: t debita deuotiōe missaz solēnia celebrare: nec sibi liceat h illi sbtrahere siue cā voluptatis siue se ad aliā eccl'iaz transferēdo. ¶Dem vuigoren. archiepiscopo.

De monachis q̄ vicarios parochialiuz eccl'iaz grauāt: vt hospitalitatē tenere ñ possint cā puidētiā bēas: q ad pētatōz monachoꝝ nullū recipias: nisi tantū eis de puētibꝫ eccl'ie corā te fuerit assignatū: vñ iura epalia possint ꝓsoluere: t ꝙgruā sustentationē habere. ¶Dem salernitano archiepiscopo.

Ab hec licet: t ifra. Jllud ē omī ratiōi ꝓtrariū: vt vn⁹ cleric⁹ i vna vel diuersis eccl'ijs

c. pri. ⁊ ℌ. e. qz intantū. ⁊ ℌ. de cle. nō resi. qz nōnulli.

o Officia. i. dignitas vl̄ psonat⁹. lxxxix. di. c. singula. ⁊. xxj. q. ij. sic. ⁊. j. e. cū nō ignores. ⁊. j. e. de multa. nisi p dispēsatōem aposto lice sedis: vt ibi. ⁊ ℌ. de elec. dudū. ij.

p Reterea. regulariter. Ar. q canonic⁹ regularis pōt fieri ar chidiacon⁹: arg. lviij. dist. c. j. et lxxvij. di. ḡrūdam. ⁊ j. de sta. regu. q ꝛi rimoꝛē. sic nec mona chꝰ diuersis mōasterijs cē pt: nec abbas plures dignitates vl̄ psonat⁹ ob tineat: cū singula officia i eccl̄ijs assiduitatē exigāt psonaꝝ.

¶ Bez burdegaleñ. archiepo.

Reterea. g. q i tua ⁊ tolo sana eccl̄ia ē archidiacon⁹ pstitut⁹ ⁊ in vrḃ eccl̄ia regl'arit pfessus: mādam⁹ q̄ten⁹ eūdē al tero quē maluerit archidyaco natu facias eē ptentū. ¶ Dem cantuarien. archiepo.

Cum nō ig̃res q vna eccl̄ia vni⁹ ꝺbeat eē sacerdotis: ⁊ ifra. Cū ig̃ nūci⁹ pſbr̄i q i du ab⁹ eccl̄ijs locū hr̄e ptēdit: ⁊ qdā clerici alteri⁹ eccl̄ie ad nāz pñtiā accesserit p eū: nos attendētes ñ eē pueniēs: vt idē pſbr̄ locū hēat in duab⁹ eccl̄ijs: mādam⁹: q̄ten⁹ ipm bñficio qō hz facias mānere ptentū. Qō si forte archipſbr̄ ⁊ clerici alteri⁹ eccl̄ie i eū psenserit eis nūc dissētiētib⁹ cū ipoꝝ scā dalo nō ꝺz locū i ipsa eccl̄ia q̄rere vl̄ hr̄e. ¶ Mno. iij. zamoꝛ. epo.

Cum hz apl'm q altari ser uit viuere ꝺeat ꝺ altari et q ad on⁹ eligit repelli nō ꝺz a mercede. ptz a sil': vt clerici vi uere ꝺeāt ꝺ pr̄imōio ihesu xp̄i: cui⁹ obsequio ꝺputant: vt ipa no minis rō psuadet. cū ei a cleros qō est sors vel hereditas clerici appellent. qz i sui ordiatōe vl̄ as

sumunt i hereditatē dñi: vl̄ as sequitur hereditatē i ipo: vt ve possint psallere cū ppba dicēte. dñs ps hereditatis mee: dignuz ē vt eccl̄iasticis stipēdijs sustētē tur: i q̄ ⁊ p quā diuīs obsequijs a scribūt. Licz aūt pdecessoꝛes nr̄i ordiatōes eoꝝ q sine certo titulo pmouēt: i iniuriā ordinatiū irri tas eē voluerit et ianes. nos tñ benigni⁹ agere cupiētes tādiu p ordiatores l̄ successores eoꝝ pui deri volum⁹ ordiatis: dōec p eos eccl̄iastica bñficia pseq̄nt. Vnde ē q cū. g. latoꝛ pñtiū a pdecesso re tuo fuerit ad sbdiacōatū nul lo pñtāte pmot⁹. mādam⁹ q̄ten⁹ si eū hi q̄b⁹ examiatōez ipsi⁹ du xim⁹ pmittēdā: te citato legitīe vt p teipm vl̄ idoneū rñsalē int̄ sis: ⁊ tā sup idōeitate pſone q̄ ē sup q̄ntitate ac q̄litate bñficij p pōere tibi liceat q̄cq̄d rōnabil'r duxeris pponēdū idōeū eē reppe rerit: tādiu ei vite nec̄ia cōgrue sbmīstres: dōec p te i zamoꝛen. ecclesia vel alia fuerit cōpetens beneficiuz eccl'iasticū affecut⁹ ⁊ scitur⁹ pro certo q si per exami natōem eoꝝ fuerit repertus ido neus: et tu ei iuxta mandatū no strū negleꝛeris puidere: cū hoc nobis p l̄ras eorū ino tuerit: ad id exequendum te per dis. eccle.

vebent esse cōsonantis reb⁹. insti. de uons. §. est ⁊ simd.

c Sors. xij. q. j. c. cui portio.

d Assumūtur. vt qui ordinantur sine beneficio: vel assumūtur, vt habeāt hereditatē domini.

e Assequūtur. s. qui ad beneficiū recipiūtur: isti in sua ordinatiōe statim cōsequūtur he reditatem dñi.

f Dignū. xij. q. ij. ec clesiasticis.

g Predecessores. lxx. di. nemnē. ⁊ c. cōp.

h Ordinatiōes. nisi pmotus sit ad titulum pr̄imonij sui. j. e. tuis ⁊ ℌ. e. epus. si.

i Irritas. q̄ ad executionē: nō quo ad ve ritatē. quia ordinē nō amittunt.

k Successores. Sed q̄re puenit ꝺ successoꝛ ex relicto defuncti: cuꝝ regularit crimia morte extinguant. xxij. dis. g̃rūdaz. ⁊. C. si reus. vel accu. mor. sue. l. ij. et successoꝛ nō puenit ex relicto defuncti. C. ne ex relic. defunc. l. vna. Rūdeo ne i cleri obpro briū mēdicare coganť xciij. di. dyacon. ar. ℌ de cle. cōiu. iohes. i fi. Vel dic q nō taz succes soꝛ q̄ eccl'ia punit que non resistit epo in tali pmotiōe. nā sine cōsi lio eccl'ie nō facit ordi nationē. xxiij. dist. c. pe. vñ punit si ei relin quēti nō resistit. ij. q. vij. c. qua ꝓpter. ⁊ hoc intellige q̄n ipe epus examinauit. si aūt alij examiauerūt ipi tene buntur. luij. di. si seru⁹. xxij. di. q̄n. ⁊ hoc inuit q̄ dicit. j. nullo pre senrāre. Et i hac pus siōe dignitas pmoti ē attendenda. ar. xij. dis. nō coganť. ff. de iudi. l. sed ⁊ si. susceꝛit. §. ij. ff. de vsuſru. ℌ si q̄d. §. j. ⁊. j. e. c. de multa. et ff. de vna. l. filiusfami lias. Itē p̄sideranť facultates eccl'ie. ar. ff. de admi. tu. l. cū pl'es. §. cū tutoꝛ. ⁊. ff. de relī. ⁊ sūpti. fu. siqs sepulchꝝ. §. sumpt⁹. ⁊ ℌ inferi⁹.

l Liceat. si scriberet ipi ordinatoꝛi: ipe nō posset aliq̄d obijce: nisi hoc i l̄ris ꝓuenet: qz q̄s idoneos reputauit ad ordines: ꝺz reputare idoneos ad bñficiū. ℌ. de eta. ⁊ q̄li. c. accepim⁹. ℌ successoꝛ pt. Et ita se mel approbar⁹ utq̄ ꝓbať ⁊ reprobať sic medic⁹. ff. de mūn. ⁊ ho. l. vt gradari. §. reprobari. ⁊ vgo sel' ꝓbata utq̄ ꝓbať. xxvij. q. j. nec aliq̄. ⁊ melī⁹. ℌ. de ꝓba. c. pe. ⁊ vlt. ⁊. ij. q. v. hz hoc ꝓpriū. ⁊. c. mēnā. ℌ hoc totū q̄a ē. qz de facto vni⁹ sepi⁹ q̄ri nō ꝺz. ff. nau. cau. sta. l. licz. in fi. Sed nōne p̄sum ꝺz ꝓ ordinato. sic arg. ℌ. de ꝓba. post cessionē. nisi ꝓbet ꝓriū. Itē q̄lit cognoscit postea de eius idoneitate: cū snia epi q̄ pnūciauit ipm idoneū trāsiuit in rē iudicatā: a q̄ nō fuit appellatū. ℌ. de elec. cū dilecti. in fi. Rūdeo totū fit de q̄a: vel dicas q trū q̄rit de noua causa postea emergēte. ar. ℌ. de eta. ⁊ q̄li. oꝛ. c. j.

m Donec p re. Quid si epus ordinauit eū ad aliquē titulū: ⁊ ille ē eiectus ab eo: nūquid epus teneť de eiectiōe. ar. q nō. q̄ vnato: nō tenetur de eiectione. ff. de edil'. edi. l. ad res vnatas. arg. ꝯtra. vij. q. j. presentiuz. ⁊. j. eo. inter cetera. Dixit vin. q episcopus spāliter nō teneret: si ꝺdit ei bñficiū sufficiēs: ⁊ factū sit insufficiēs ⁊ exina mtū. sufficit enī minori ab initio adire locupletem hereditatē. ff. de minoꝛi. verū. §. locupletē. teneť tamē generali obligatiōe: q̄ teneť puidere ⁊ ordinare eccl'ias omnes sui episcopatus. de ꝓse. di. j. c. oēs Tu dicas melī⁹ cū. t. si fraudulenť cōtulit ei beneficiū alteri⁹: quo

alius nō fuit iuste ꝓuat⁹ siue alij ꝛbitrū: ⁊ ipe cui cōtulit hoc ignorauit: tūc spāliter tenet epus ei ꝓuidere in equivalēti bñficio. ar. vij. q. j. plenū. ⁊. j. e. c. inter cetera. ⁊. j. ꝛ iurepa. c. pastoral.

¶ Inter cetera. Casus. g. ⁊. h. ꝓmutatōz suaꝝ pbēdaꝝ affectātes eas i manu pape renūciauerūt: postmodū mādauit papa ꝛcano remeñ. vt ꝛ pbēda. g. ineſtiret. h. ſed eps loci hoc intelligēs ꝓtulit eaz mgro. p. vñ orta lite int mgrm. p. ⁊. h. dñs papa revocauit ꝓfatā renūciationē ⁊ vtrigz restituit beneficiū suū ⁊ ne magiſter p. remaneret frustra⁹ ipe sua mādat papa epo vt pbendā alicui nō cōferat: donec assignaueritmgro. p. bñficiū pbēdale i eadē eccl'ia: et si ꝛ fecerit: illud cassat ne fraudulenter visus sit illi ꝓtulisse pbendā ꝓ

¶ Assignari ꝛbebat exq̄ guil. refugit tali mō vt vareł. h. ⁊ non fuit ei data: ß mgro. p. nō videbat ei renūciasse: nec videł eā ꝓdidisse: sic nō amittit possessionē q̄ eā sub modo alij tradidit: nisi mod⁹ exiſtat. videł em sub ꝓditiōe eā tradidisse. s ꝛ resti. spol'. olī. j. et ff. ꝛ acq̄rē. possef. qui absenti. §. siqs. ⁊ q̄ sb ꝓditiōe tradit possef. ⁊ recedit a possessione nō ꝓdit eā. ff. eo. si cum me. vñ iste nō videbat amisisse possessionē beneficij sui. Sed certe verū est: q̄ amiserat p renūciationē: ß papa postea ex officio suo vtrūq̄ restituit ꝓpter discordiā suscitatā.

¶ Irritū. ſi. C. ō legi. nō dubium. ⁊. C. ꝛ reb⁹ alie. nō alie. l. sancī. ⁊. x. di. c. vides. Si h⁹ verbū nō ꝓmereł i lris ⁊ ipe ꝓferret videł q̄ cōcessio teneret: licz esset facta ꝑ mādatū pape. j. eo dilect⁹ filī⁹. g. vbi ꝛ hoc.

¶ Assignauit. hic expſſe habes: q̄ si eps cōcessit mihi bñficiū q̄ cōcedere nō potuit: tenet mihi ad aliud ꝓmle. vij. q. j. c. pñtiū. ꝛ hoc dicit. s. c. pri. ſi. s. ꝛ ſi. pīby. venīs. ar. ff. ꝛ pig. ac. l. elegant. §. q reprobos. ff. ad vell'. q̄uis. §. ſi quenerit. ⁊. ff. q̄ fatisda. co. l. ſi ꝛiens ff. ꝛ le. j. l. filī⁹. §. ſi qd alicui. ⁊. ff. ꝛ le. ij. l. mortuo. §. labeo. q̄ adquari bñficijs nos oportz: nō ꝛcipi. ff. ꝓmodati. l. i ꝓmodato. §. ſic. in ſi. ⁊. j. ꝓmo. c. vno. i ſi. Et sic ē ꝑ id qđ dic̄ lex: q̄ donator nō teneł ꝛ euictiōe. ff. ꝛ edil'. edi. l. ad res donatas. Sz hic i veritate nō dī donare. q̄ necesse hz eā donare: ⁊ i necessitate nemo liberal' exiſtit. ff. ꝛ adimē. le. l. rē legatā. in ſi. ⁊ ꝛ hoc dictū est s. e. c. relatū. Et hoc intellige q̄n epus sciuit q̄ eā donare nō poterat: ⁊ ille q̄ rece pit: ignorauit: vt dixi. s. c. pri. Si em recipiēs hoc sciebat: nō credo q̄ bēat petitionē ꝑ epm ad aliā pbendā: instar illi⁹ q̄ sciēs emit liberū hoiem emptio nulla fuit. sec⁹ si ignorāt emit. ff. ꝛ ꝓhen. emp. l. liberi hois.

¶ Dam tā dudū. multitudo. Iste io. habebat multitudinē pbendaz: vt pz i antiq̄ q̄ multitudo ē canonibꝰ inimica. s. e. q. itaq̄ b

¶ Auaritie. que a ꝓmotiōe repellit. lxxv. di. c. florentinū. quā etiā dicit lex legitimis iudicibꝰ ferendā. C. ꝛ inoffi. testa. l. siqs suo. ⁊ est seruitus idolorꝫ. s. e. c. auaricie.

c Nostre diffinitiōis. quā nō habes in hac cōpilatiōe: que olī erat ꝛ institutionibꝰ. c. tua nuper.

d Concilij. supra eo. quia intanū.

e Cōfirmationē. hoc ita intellige: q̄ sup hac electione fuit causa ꝓmissa ad petitionē ist⁹ electi: ⁊ iudices illi electionē cōfirmauerūt: ⁊ postea alij iudices quibꝰ eadē cā fuit ꝓmissa ꝓfirmatiōez illā cassauerūt: sic hoc totū habeł in cōpilatiōe. inno. s. ꝛ re iudi. c. j. ō qđ fit hic mētio.

¶ Prebēdas. ꝛ hoc dictū est. s. ꝛ elect. c. dudū. ij.

¶ Aliud ꝓmissoꝝ fecz q̄ ab eō cōfirmationē mīstrauit. s. ꝛ elec. q̄lit. vel q̄ mīnistrauit post cassationē cōfirmationis. q̄ papa etiā totum cassauit quicqđ factū fuit p iudices ꝓ ores ⁊ posteriores.

h Ecclesiā. Et ita videł q̄ eccl'ia q̄ ipe elegit icēs ipm hīe pl'es dignitates atq̄ pbendas nō possit ipm repellere. ar. ē eo. cū nō ignores. Ar. ꝓtra. s. ꝛ exce. cū ecclīastice. ⁊ melio⁹. s. ꝛ elec. cū int canonicos. vij. q. ij. c. dilectissimi. et xxxij. q. v. c. horendus. j. ꝛ ꝓcef. pbē. cum sup. ⁊. s. ꝛ decōm. c. diuersis fabricys. ⁊. j. ꝛ donac. int dilectos. Sed hec locū ñ hñt. q: iste ñ fuit elect⁹ ab eccl'ia imo eccl'ia se sibi opponebat: ⁊ electus fuit a q̄nq̄ solūmodo alijs appellātibꝰ ꝓbus ⁊ quibusdā absentibꝰ: vt hic ꝓ iniꝛe. q̄ olim erat i ꝓpilatione inno. ꝛ re iudi. c. j. hec ꝛc. ō illa electiōe loquit

i Per patientiā. hīc ñdet tacite q̄stioni diceret aliq̄s: mīti sunt hñtes plura bñficia: q̄re ipm repro bar⁊ dñe pap⁊ ipe respōder. multa per

patientiā ꝛc. ⁊ tñ p talē patientiā nō fit dispēsatio. arg. j. ꝛ cog. spi. sup eo. ⁊ supꝫ ꝛ iureiur. mulieri. ar. talis patiēna volūtatē requirit. ff. ꝛ rr'ibu. l. j.

k Electꝰ filī⁹. papē nō ꝛberet. Istud fuit ꝑ cōaliū. j. ō cōcessi pben. nulla. Sed ꝓiū videł. s. e. relatū. vbi tenet ꝓmissio vacature pbēde. Sō. hic nihil ꝓpriebat. ß ibi sic. vt pz ex illo vbo integritate pbēde gaudē: ⁊ ex eo q̄ dicit quoꝫ cōis ē vtus: ⁊ hic solū addit q̄ ꝓpiat eā q̄ ꝛ cōmuni cōferunt: ⁊ ita non cōtradicit: sed cōcordat. ⁊ hoc vicū fuit expressum: ibi nō.

l Illicito. Ar. ꝓtra. s. ꝛ cōsti. cū. m. ver. quatuor receperūt ad vacaturas. ꝛc. Sō. papa illud reprobauit. vñ ꝓpiit q̄ eis ꝓdeesse ex superexcrescēnbꝰ ꝛc. ⁊ ita cōcordat cū ista: vel ibi recepti fuerunt simpliciter: vt ibi notat: vel nō reprobat receptio in ius canonem: sed receptio ad vacaturas.

m Approbātes. ar. q̄ sententia siue donatio tenet ꝑ ꝓte. ⁊ p:o ꝓte nō: sic. s. ꝛ arbi. cum tempore. xij. q. ij. si quos. ⁊. xvij. q. iij. questi. ⁊. xxij. q. iij. inter cetera. ⁊. j. ꝛ test. raimundus. ⁊. c. raimaldus

Caueas m qualit fiat electio: si dicat: eligimus te ad ꝓmā vacaturā. nulla est electio. j. ꝛ cōcef. pben. c. nulla. ⁊. c. relatum. ⁊. c. ex tenore. Si vo dicatur: eligimus te in fratrem ⁊ socium ⁊ ꝓmittimus tibi conferre beneficiū cū primū vacauerit: tenet electio talis. ß. e. relatum. ⁊. s. ꝛ cōcef. pben. cum super. assignādo eidem

quotidianas distributiões: als ꝓpellerent ad hoc: vt dicit hic ī fi. Et ille itelligit e ecc⁹ ad quoddā ius ꝛe nouo creatū. ī. e. dilecto. et illud ius perit q̄ cito assignat būficium vacans. non em̄ diu posset manere tale ius sine re copali. j. q. iij. siquis obiecerit. ⁊ talis canonia auget numerum canonicorū: sed non ꝑbendarū. Sed nūquid plures possunt talē eligi: si duo possunt eligi: eadem rōne et plures. s. tres vel q̄tuor ⁊ quotcūq; ? Dicit iob. q̄ ꝑm numerū ꝓbendarū possunt plures vel pauciores eligi. Dz certe non videt: q̄ tot possunt eligi q̄t sunt ibi canonici ꝓpt diuturnā expectationē: ꝫ sufficit q̄ pauci eligant saltem duo vel tres vel q̄ncq; s. ꝛe cōsti. cū. Ad. ferra.

n ¶ Defraudet. sic s. eo. relatū.

o ¶ Cū se facultas. hoc idem erat ei promissum in illa cōpositiōe: sed archiepus auctoritatē prestare nō potuit. imo illud solū cassat q̄ nihil p cipere ꝛeberet. Iau. Item ex eo q̄ dicit hic: patz q̄ legat⁹ nō pt dispēsare ꝓtra cōcilium. ī. ꝛe concess. ꝓben. nulla. sed sol⁹ papa. Item aliud ē dicere cum facultas se obtulerit: et aliō cū beneficiū vacauerit: vt hic patz. ⁊. ī. ꝛe ꝓcess ꝑbē. accedēs.

p ¶ Assignare. hoc idem poterat ꝓsequi ex illa cōpositione: vt videt. Dicit iob. q̄ non. quia tēpore compositiōis vacabant ibi beneficia: ⁊ volebant ipsum expectare proximam vacaturam. Item aliud additur compositioni: q̄ ipe habeat quotidianas distributiões siue victualia que ꝛe communi conferuntur: que tm̄ ꝓsentibus dantur. s. ꝛe cleri. non resi. ꝛecetero. ⁊. ī. eo. licet. Percepto enim talium prebendarū non facit canonicus. quia sola salarij perceptio nō facit ꝛecurionē. ff. ꝛe ꝛecur. sola. ⁊. ī. eo. dilecto.

q ¶ Ue fraternitatis. importunitatē. electio facta ad importunū clamorē non valet. s. ꝛe elec. ofiuo. lxj. dist. miramur. Et p importunitatē non cōcedenda sepe cōcedimus: dicat impator. C. ꝛe peti. bo. subla. l. j. li. x.

r ¶ Turon. concilij. s. eo. maioribus. ⁊ infra vt ecclē. bñ. vt nr̄m. ⁊. j. q. iij. c. siquis ꝑbendas.

s ¶ Sectionē. Sed cum vna parochia possit diuidi ī duas. xvj. q. j. ꝓpimus. et. x. q. iij. c. vnio. ꝛe conse. di. j. omnes. ī. ō eccle. edi. ad audientiā: q̄re vna ꝑbenda nō pt diuidi in duas: ꝛespondeo due parochie licite fiunt ex vna iusta causa interueniente: ⁊ q̄ vtraq; sit parochia per se ⁊ hēat ꝓpriā limitationē: sed q̄ due sint sub vna limitatione nō potest. xvj. q. j. plures. Et eodem mō vna prebenda potest diuidi in duas: ita q̄ sint ibi ꝓpetuo duo canonici: dūmō facultates illius ꝑbende sufficiant competēter duob. ī. e. c. vacāte. sicut vna tomus potest diuidi: ⁊ ꝛecetero erunt due tom⁹ ⁊ vn⁹ fundus: si diuidat erūt duo fundi. ff. cōmunia prediorū. l. siqs duas §. j. Sed prebenda diuidi non ꝛebet: vt sub nomie vnius ꝑbende censeatur vterq; quasi dimidius canonicus: quia vnitas non recipit diuisionē. xxiij. q. j. c. loquit. nulla em̄ seruitus diuiditur: licz vsufructus diuidat. ff. ad. l. fal. l. j. §. si vsufructus. ⁊. ff. ꝛe vsu. et habi. vsus ꝑs. Sed nōne hoc mō pt diuidi ꝑbenda: q̄ idē ius apō vtrūq; remaneat: q̄ ⁊ iura incorpalia apud pl̄es pñt insolidū resi

beneficio ꝛefraudet: mādam⁹ q̄ten⁹ dictos epm̄ ⁊ canonicos vt ei ꝑbendā cū se facultas obtulerit: nō differāt assignare ap. p⁹ posita ꝓpellatis: faciētes eidem portiões q̄tidianas q̄ fuit ī eccīa memorata sine dim inutiõe q̄libet assignari. ¶ Dem epo brixien.

C ¶ Le fraternitatis ꝛeuotio: ⁊ infra. Cū sepe cōtingat: q̄ ad vnā ꝑbendā duo clerici ꝓpter importunitatē petētium eligātur. Nos attendētes q̄ si duo vnā ꝑbē dā tenerēt: illud esset ꝑ ꝓcliū turonen. qō ꝑbendaz ꝓhibet secti onē. ⁊ si vn⁹ illoz ipaz obtineret ꝑbendā: ꝫ expectatiõe ali⁹ cōtra lateran. ꝓci. statuta remaneret. Inq̄. t. t. r. q̄ talis electio ꝛe rigore iuris penit⁹ ē cassanda.

¶ Dem.

D Ilsi essent viri prudi ⁊ honesti tā q̄ ordinatiōz fecerūt q̄ illi circa q̄s ē facta ordinatio in eccīa vīa sup negocio ꝓpat⁹: ordinatiōz illā valde suspectā ꝓpt erēpti pnicie hīem⁹. Qō ꝑ post cōcertationē diutinā ordinatuz est circa vnū ꝛe duob electis vt ipe hēat ꝓpatū: ꝫ ex iurisditiõe ꝛelegata ꝑm iusticiaz videt esse statutū. Qō aūt ordinatū ē circa reliquum vt ipe. xx. libras ꝛe redditib capli: ⁊. xl. ꝛe puētib ꝓpat⁹ ꝓcipiat ānuatī: ꝫ ꝑm pui dētiā intelligit esse ꝓceptū ex arbitraria pīate cū ī ꝛelegatos fuerit ꝓpromissuz q̄ auctez sibi retinēdo cōmissaz se p bono pacis ⁊ vtilitatis ꝫ ordinasse fatent. Quia igit hec ordinatio ab oīb est recepta: possuntq; licite por ⁊ capitulū ꝛe puētib suis ꝓpter cās ꝑdictas: nō quidē ex pactiõe ptiū: sed ex iussiõe iudicū pulsiõne ꝫ mōi exhibere: nos eam ꝫ adhibito moderamīe toleram⁹ vt ad pstationē. xl. li. non dignitas ꝓpat⁹: ꝫ psona poris manet onerata: ne forte circa puēt⁹ aliq̄ videat facta sectio ꝓpatus ita q̄ ipo pore ꝛefuncto: successor ipi⁹ ad pstationē. xl. lib. minime teneat. ¶ Dem vadenē. episcopo ⁊ abbati vatien.

C ¶ Ro illoz pulsione: ⁊ infra. Burdegal. archiepo mandam⁹: vt magistro. p. ī aliqua

dere. ī. ꝛe inrepa. c. j. ⁊. ff. ꝛe serui. l. vie. ⁊. ff. ꝛe bo. liber. l. libert⁹: in fi: Jn ꝑbenda hoc esse nō pt: vt dictū est. ī. c. dilecto. ꝫ em̄ dicat idez ius esse apud pl̄es: reuera tm̄ q̄libz speciale ⁊ separū ius hz. ff. quēadmodū fiunt⁹ amitta. l. aquaz. Et no. q̄ sic ꝛe vna ꝑbēda pñt due fieri si facultates sufficiāt: sic ex cā necessaria pñt ⁊ ꝛebēt diminui ꝑbende. ī. ō v. sig. c. vl. ⁊ s. ō psti. ex pte. a ꝛio sesu.

t ¶ Locilij. ī. ꝛe ꝓcess ꝑbē. c. nulla.

u ¶ De rigore iuris. inuit q̄ ꝛe pactia possit tolerari ⁊ pfirmari q̄si dispēsando: q̄ saris pt ꝓcedi. q̄ talis dispēsatio nō est ꝓpetua ꝫ ad tps. nec ꝓprie dispēsare facē ꝑ ꝓcilū. Ad q̄d ꝫ diceret ō rigore iuris: als simplr rīdisset dicēdo q̄ talis est cassanda: ⁊ multe tales electiones tolerant. ⁊ ex cā possz iuris rigor relaxari. ar. op. ī. e. c. vacāte. ⁊. c. cū cāz. vbi tenet integrare ꝑbendaz tali mō collatam: nec mādat cassari.

v ¶ Jsi essent. honesti. ex q̄litate psone psumit licitū q̄d als esset illicitū: ar. ix. q. iij. c. lugdunen.

y ¶ Ex arbitria. ⁊ ita aliqs pt sil' vti ⁊ arbitria ꝛelegata pīate. sic s. ō psup. c. lras. Dz istud nō videt posse cōstare. q: si rōne ꝛelegate pīatis adiudicauerūt alteri prioratū ꝑm hoc q̄ ꝓstabat eū canonice electū: q̄l'r p arbitriū poterūt ipm̄ condēnare ad soluendū alteri ꝓ idebitū: cū alij solū non possit q̄d est alij ꝛebitū: s. ꝛe iureu rā. eā te. q: si ꝓpat⁹ fuit isti ꝛebit⁹: ꝓstat q̄ solutio pecunie est idebita. Poterit dici q̄ isti nō fuerūt arbitri: ꝫ arbitratores. i. ꝓpositores: q̄z arbitriū si iniquū sit aucte supiorīs retractat: s. ꝛe ar. non sine. vt ꝛducit ad arbitriū bōi viri. ff. ꝓ socio: si societatē. Dz nūq̄d rōe talis arbitrij possent ipsi adiudicare alteri ꝓpatū? Ar. q̄ sic: s. ꝛe trās ac. c. ꝛecetero. ꝫ non est ver. q: talia possideri nō possunt: mō ex īstitutiõe canōica. ij. q. j. legū. Dic ⁊ in mīmōio nō potest ꝛeuenire arbitriū: s. ꝛe trās ac. c. vlti. ⁊ s. ꝛe in integ. resti. c. pt. in fi. ⁊ hic. ver. hoc ex iurisditõe ꝛelegata. Berñ.

z ¶ Ex iussiõe. ex pactõe partiū nō liceret: nec ullā tolerasset papa: vt s. ꝛe pac. cū pridez. ꝫ q: iudicis aucte factū fuit: ⁊ ad tēp⁹ sustinet: s. ō trās ac. c. ꝛecetero. Dic em̄ excusat ab infamia q̄ iussu iudicis paciscat ꝛe furto. ff. ꝛe bis q̄ no. infa. l. furti. §. q̄ iussu. ⁊ q̄ papa hic tolerauit hmōi ꝓpositionē hoc fecit ꝓpter causas ꝑdictas. s. p bono pacis ⁊ vtilitatis: q: placuit oīb. ⁊ si papa ꝓpositōz nō tolerasset: auctas iudicis nō sufficiebat: q: ꝛe iure hoc facere nō poterat. vñ dicit papa. nos eā hoc adhibito moderamīe toleram⁹ ⁊ ad temp⁹ tantū: vt sequit. ⁊ occasione huiusmodi promissiōis assumunt quādoq; aliqui causaz male faciendi. Berñ.

a ¶ Prioratus. msi hoc esset ꝓpositū: pfirmatio talis siue tolerātia fuisset realis: ar. s. ꝛe trās ac. venēs. ⁊. ī. ꝛe inst. cū venisset.

b ¶ Prouent⁹. q̄m sic ius diuidi nō pōt: sic nec fruct⁹: vt. j. q. iij. c. vl. ⁊. ī. vt ec. be. vt nr̄m. ⁊. xvj. q. j. c. si mōachus.

c ¶ Ro illoz. ecclesiaz suaz. sub hoc termio ꝓprehendunt omnes eccleste ipi⁹ puncte: etiā epales: vt hic patz. ⁊ s. ꝛe vsu pallij .c. j. siue habeant ius ꝓferendi siue nō. ꝫ in aliq̄ pīatura per hanc formā pudere non posset. ī. e. c. vlt. ⁊ hoc in quib ius hz: secus in aliis. secus si dixisset in aliqua ecclesiaz tu: puncte. quia tūc non refert vtrū ius ibi habeat vel nō: ratiõe ordinarie pīatis cuz auctas

talis generalio: sit q̄ alia. nñ papa ī hoc nō reprobat factū archiepi. Et sic large sumē: qō dicit suarum.

b Cōtradictores. hac sentētia nō ꝓhēdunt. nisi ꝓtes ⁊ alij etiā qui ex facto contradicūt ⁊ nō ex iure.

c Elusionē. multe em̄ vie sunt homiū ad malitiā. in aut. de nupt. §. moiores. i fi. col. iij

d Innestiuit. p talez inuestituꝝ nō adipiscēt̄ ꝗs possessionē nisi corporaliter ī possessionem mittat. ī. de vna. per tuas. De tali inuestitura habes. §. de re iudi. cū oli. ⁊. ī. de his q̄ fi. a ma. par. ca. ex ore. et hoc ꝓbat̄ p hoc q̄ papa mādat q̄ solūmō sñia lata ī eos obseruet̄: nec dictū magistr̄ recipiāt ī fratrē. Si em̄ ī possessionē missus fuisset: papa mādasset vt in possessionē inducer̄ defenderet: ⁊ sic p hanc vocē. nō ꝓbat̄ q̄ p hāc formā madam⁹ vt talē facias recipi ī canōicū ⁊ ī fratrē: talis eccl'ie ꝓdictores p censurā ecclesiasticā cē. vel facias ꝓpetēs bñficiū assignari: q̄ possit mitti ī possessionē ipi⁹ eccl'ie: nec inestiri cū h⁹. ei nō mandet̄: cum certa forma fm̄ quā ꝓcedere oz sit ꝓpria. Quidā tñ dicūt p hāc vocē. q̄ p talē formā pt̄ mittē ī possessionē siue innestire qō ego nō credo primo. ī. de cōcess. ꝓben. cū nr̄is. Ar. ꝺ. §. ō excep. cū eccl'iastice. nō est ꝺ. q: ille iam sunt p papā inuestit⁹ ⁊ ī corporalez possessionē de mādato ipi⁹ inducti⁹: vt pz ī integra. ⁊ q̄ dixit h̄ inestiunt: fecit vl'r formaz sibi data. quod patet p responsionem pape: que ex inuestitura nullam fecit mentionē: sed ex excōmunicatiōe quā ꝓcepit obseruari quousq̄ ipm̄ reciperēt: ⁊ ideo dicit ꝓuide.

e Prouide. excusauit eū papa: ꝛ reuera nō bñ. pcessit inuestiēdo.

f Recepisse. ⁊ ita qui semel facit contra ꝓtilegium suū sibi ꝓiudicat in illo. §. de resc. cōstitutus. ⁊. §. de cōsti. cū. m. ⁊. c. cū accessissent. vbi de hoc. ar. ꝺ. ī. de ꝓuil. accedētibꝫ. ⁊. c. si ex terra. ⁊ C. de excu. tu. l. volūtaria. Et hoc ꝛtēde qō dicit auctoritate ꝓpria. quia si hoc auctoritate pape fecissent: nō intelligerent venisse ꝓtra ꝓtilegiū suū: etiā si esset iuramēto firmatū: quia auctoritas pape semper intelligitur excepta. §. de iureiurā. venētes. ⁊. §. de elec. significasti. Sed quid si venissent ꝓtra indulgētiā auctoritate cardinalis legati apl'ice sedis: nūquid excusarent̄? nō credo: q: nō posset illos compellere ad hoc: vt ꝓtra indulgentiā pape aliquē reciperēt.

g In canonicū. ⁊ ita excōicati recipiūt aliquē ī canonicū: ⁊ valet talis receptio: ⁊ ea que faciūt excōicati in eoꝝ ꝓiudicium bñ valent §. de excep. cum inē. cum suis si. sicut excōmunicat̄ quis: vt in causa ꝓcedat. §. de offi. oꝛ. significauit: ⁊ q: isti nō debēt absolui: nisi satisfaciāt: vt. §. de of. dele. ex lr̄is. ꝛ satisfacē nō ꝓt: nisi ipm̄ recipiāt: nec ꝑ talē ꝓcipationē erit excōicat⁹. sic excōican admittūt ad iuramētū qūq̄ anteq̄ absoluant. ī. de sen. ex. ex tenore. ⁊. §. de resc. capitulū sancte cruc̄. vel expone donec dictū magistrū recipiāt. i. donec cautiōez ꝓstent: q̄ iuri parebūt: ⁊ hoc vbi habēt cām̄ defensiōis. sed ī hac dē. nō habebāt iustā cām̄ defensiōis: imo falsam: vt lr̄a. dicit.

h Ad canonicatū. mandat hic papa dari huic illa q̄ ꝓtinēt ad canonicatū ⁊ nō ꝓbendā: et sic dabūt ei quotidianas distributiones: quousq̄ vacabit ꝓbenda vel quousq̄ fructꝰ fuerit augmētati. Et sic pz hic. q̄ licz canonici aliquē recipiāt vltra numerū etiā sua auctoritate: non augēt numerū ꝓbendarū: licet augeāt numerū canonicoꝝ. §. de con-

ecclesiaꝝ suarū vbi ei expedire cognosceret: ꝓpetēs faceret bñficiū assignari: ꝓtradictores ec. dis. ꝓpescēs: q̄ decano ⁊ capl'o scīon. aurā mādauit vt ipz admitterēt ī canonicū ⁊ ī fratrē. Cuꝝ ijdez reluctarēt canōici: ac idulgētiā de q̄dragesimo canonicoꝝ numero ei opponerēt: q: archiepus cognouit illos ī elusiōz mādati nr̄i indulgētia pcessa eis irreuerent abuti: ꝓdictū mgr̄m de ꝓbēda ⁊ canonia sanctoī. eccle. inuestiuit ꝓdictores vīculo excōicatiōis astringēs: ⁊ īfra. Quia vo qō per dictū archiepm de mēdato magistro aucte nr̄a ꝓuide factū ē: firmitatē voluim⁹ obtinere: mādam⁹ q̄ten⁹ si vob ꝓstiterit ꝓdictos canonicos indulgētiā quā hñt de certo canonicoꝝ nūero nō fuasse: ⁊ aliquē vl'r ꝓstitutū nūe rū ī canonicū aucte ꝓpa recepisse: cū nob legē iponere nō debeāt quā ipi negligūt obꝛuare: latā ī ipos excōicatiōis sñiaz a ꝓdicto archiepo tādiu dēnūcietis ſb ap. ob. seruādā: donec sepedictū magistrū recipiāt ī canonicū ⁊ ea q̄ ad canonicatū ꝓtinent: cū stallo chori ⁊ loco capl'i ei studeāt assignare: Dē bisuntiñ. archiepo

Quis qōmlb rñdem⁹ q̄ cleri cos ī miorib ordinib ꝓstitutos de ꝓmonialib bonis hñtes vnō possint ꝓgrue sustētari: ⁊ si nōdū fuerit bñficiū eccl'iasticuz assecuti dūmō aliō canonicū nō obsistat ad supiores sacros potis ordies ꝓmouere Dē epo latoñ.

Accedens ad ap. se. ⁊ infra.

Inq̄. t. r. r. q̄ clericꝰ absens p aliū: vel alꝰ magis p ipo potit de bñficio ecclesiastico inuestiri.

Dem trecen. episcopo.

Dilecto filio. p. scē prudētiane ꝓbro cardinali celeratio trecen. ⁊. r. procuratori tuo auditore ꝓcesso: idē celebrari⁹ ꝓposuit coꝝā eo: q̄ cū ī manib remen. archiepi tūc ap. se. le. intēdētis ꝓuidere. g. nepoti suo ī trecen. ecclesia: ꝓbendā quā ibi obtiebat: liberalit̄ resignauit dict⁹ legat⁹ ꝑfatū. g. ⁊ eūdē celebrariū ī canonicos trecen. institutū: ⁊ ambob capl'm trecen. stallū ī choro ⁊ locū ī capl'o: ⁊ idē archiepus supdicte ꝓbende fructus diuidendos cōiter assignarūt: donec idez. g. [illegible] cū. m. habuisti idem. §. e. dilectus. ⁊. ī. e. ti. dilecto.

t This. de patrimonialib. hñt q̄ isti primonū ꝓ titulo. sic. §. e. c. epo si aliquē. nec debēt ab epo bñficiū petē: exq̄ tñ nō intitulari si: ⁊ indiciū sibi mādicāt ⁊ bibūt: q̄ de suo hñt ⁊ alienū recipiūt. xvj. q. j. qm̄ quicqd. ⁊. xij. q. ij. c. ⁊ si illi. ⁊. j. q. ij. clericos Sed qd si primonū istoꝝ periret calumpnie vel allumone: nūqd tenebit̄ istis prouidere? dicalis que stio cōsuenit esse: tū satis videt̄: q̄ epus debeat ei prouidere in beneficio eccl'iastico q: cū isti ad secūdus redire nō possint: redūdaret ī obprobriū ordinis clerical'. ar. xcij. dist. diaconi. ⁊ ar. §. de cle. cō. io. et §. de renū. ad supplicationem.

k Sustētari. alꝰ nō debet ipm̄ ꝓmouē qō si fecerit: tenet̄ ei ad supplemētū. §. c. c. ij. ⁊. c. cū fm̄ ap'lm ꝛ nūqd tenet̄ soluere decimas de tali primonio ad qō ē ꝓmotus quasi ad titulū? Arg. q̄ nō. xvj. q. j. similit. et. ī. de decimis gen⁹. ar. ꝓtra. xvj. q. j. siquis laic⁹ Dixit vin. q̄ tenet̄ soluere decimas. ar. illius. c. siquis laic⁹ ar. est ꝺ. q̄ nō debeat soluere. ī. de symonia. Tu. dixit q̄ si ab aliis clericis recipit diuinū officiū ⁊ alia sacra: dz eis solue decimas. alioq̄n ꝺ. q: ꝺ bñficio suo nō tenet̄ solue decias. Credo q̄ ꝓpt̄ clericatū ist⁹ dz sit ordinat⁹ ad primonū suū: ecclia q̄ ꝓmū decimas percipiebat ꝑdiales: iure suo nō debeat defraudari: q: res sp remanet cū sua cā: ⁊ sine culpa sua ꝓuari nō debz nec ē etiā iusta cā ꝗre ꝓuari debeat. Itē q̄rit an iste possit trāsire ad aliā eccl'iā sine lnia epi. dicas q̄ nō. lxxj. di. ꝓuat⁹. Dz nūqd pt̄ videre primonū tale: vt q̄ nō: q: inde viuere dz ⁊ eccl'iasticū onus sustinere qō ꝓsitet̄ vm. Sed tam. dixit q̄ pt̄ videre: q: q̄ percio ⁊ pt̄ illud donare: q: ⁊ bñficio ecclesiastico posset renūciare. qō credo verius.

Accedēs. vel alꝰ. sic vnꝰ noīe alteriꝰ possidet. ff. de acq. possq̄d. vtercq̄. n. possidet. ff. e. ti. qō meo. ⁊. §. vt li. nō pteqm̄. §. in alijs. ⁊. §. de resti. spo. cū venissent. ⁊. §. de ꝓscrip. si diligēti. ita ⁊ vtercq̄ pt̄ dici inestiri. Dz q̄ fuit dubitatū? forte iste eps dubitat: an carnale mīmonū int abētes ꝓbat̄: ⁊ iō dubitauit an ⁊ spuale. Quma qō expedit̄. xxxij. q. ij. honorāt̄. ⁊. ī. de quer. cōiu. expte. ⁊. ff. de rutu nup. dēniq̄. Secūda dubitatio ꝺ explicat̄. vtr clericꝰ abēs posset inestiri ꝑ aliū. vel dubitatio fuit ille: an inuestitet q̄s ꝑ abētē ⁊ ignorāte. ⁊ certe bñ: ⁊ acq̄rit ei possessionē: ⁊ cū iste sciuerit: hēbit cām̄ vsucapiēdi. C. de acq. pos. l. j. vin. vel iō dubitauit: q: sic hereditas tpal' ꝑ procuratorē acq̄ri nō pt̄. ff. de acq. here. ꝑ pcu. ita videbat̄: q̄ hereditas spual' acq̄ri nō posset. ꝛ ñ videt̄ q̄ dñiuz sit q̄situ ꝑ traditiōz abētis. ff. de acq. re. d. res ex mādato. Itē nec possessio vt acq̄ri ꝑ inuestituꝝ. ī. de his q̄ fi. a ma. p. ca. ex ore. ⁊ ī. de nōi. ꝑ tuas. Dicas q̄ si vel dās l' accipies ītēdit acq̄rere dñiuz abētis: tūc ē ei q̄situ: ⁊ sic loq̄t̄. ff. de acq. re. d. si procurator. ff. de d. qui mihi donatum. ꝛ si neut hoc intēdit: nō stat acq̄rit dñium ⁊ sic loq̄t̄. ff. de acq. re. d. resc. dñium tū vel possessio non acq̄rit ꝑ gestorē negocij. ff. de neg. ge. si ego. io.

Dilecto. resignauit pure sine aliq̄ condiciōe: et modo aliās

symoniace⁹ fuisset. j. q. ij. q̃ pto. ⁊ ſ. ꝛ pac. pactões. Berñ.

n ¶ Generaſ. vñ videbaſ q̃ dñs ꝑ factũ pcuratoris venire ñ debebat: ar. ſ. ꝛ offi. deleg. cũ olim. Quia factũ pcuratoris q̃ generale hz admiſtrationem: dño ꝓiudicat. ff. ò iureiur. iuſurã dũ. §. vlt. ff. ꝛ pact. nã ⁊ nocẽ. Sz tñ ſecus eſt. q: gnãli mãdato ñ videt delegaſſe: niſi id q̃ legitẽ fieri pt. ff. ꝛ pdi. ideli procuratoꝛ. ⁊ ff. ꝛ his q̃ ſi. i frau. creꝺ. ſi pẽ. vel q: fraudulẽter aliq̃d faciat. ff. mãda. creditoꝛ. §. lucꝰ. Vñ cũ talis inſtitutio ꝑ ius eẽt: nõ videbaſ eos illã ratiz hre: ſ. e. ti. tue. ⁊ c. maioꝛibus. B.

o ¶ Recepiſti. ꝓ hoc videbaſ ꝓſentire iſtitutõi ipi⁹. ſimi. lxiij. di. hadrianꝰ. et. ꝑ. ꝛ his q̃ ſi. a maio. par. ca. ex oꝛe. ⁊ ſ. ꝛ pũ leg. cuz olĩ. ar. C. ad vell. aut. ſiue a me. ⁊ ſ. ꝛ ſpõ. ad id q̃. Ire q: in ꝓſenna ſua geſſit ſe tanq̃ canõicuz. vñ q: ipm nõ remouit ſtati videt ipz approbaſſe: arg. ſ. ꝛ offi. ꝛelega. coꝛã. C. ꝛ acquiſ. poſſeſ. l. j. C. ꝛ pa. po. ſi filiũ. xx. q. j. quem progenitoꝛes. Talis pat ẽ tia nõ facit canõicũ: ſed tm̃ canonica electio. ff. ò ꝛecur. hereditariꝰ. ⁊ ſ. ꝛ inſti. ex frequẽtibus. ⁊ C. ò libera. cau. nõ idaꝛco. Berñ.

p ¶ Aldolestatõne. et ſic agebat interdicto vti poſſidetis.

q ¶ Turoñ. ſ. e. maioꝛibus.

r ¶ Laterañ. ſ. ꝛ cõceſ. ꝓben. nulla.

ſ ¶ Diuidi. quia vnitas nõ recipit diuiſionẽ. xxiij. q. j. loquit ò hoc dictũ ẽ ſ. e. tue fraternitatis. ſi. ſ. eo. inter cetera. Berñ.

t ¶ Augmentari. ſ. ꝛ conſti. cum. m.

u ¶ Clauſula. imo ⁊ ſi clauſula illa nõ eſſz adiecta: tñ ſine ei⁹ auctõe videt q̃ poſſit ꝓuenire: exq̃ ꝓfirmatio pape acceſſit: ſ. ò pfir. c. j. ⁊ ij. nam vbi ꝓceps confirmat idez eſt ac ſi ferat ſniam. C. ꝛ vete. iu. enucl. l. j. §. ẽ necz. v. oĩa nka facim⁹ ꝛc. Verius eſt q̃ nõ obſtat eis talis ꝓfirmatio: cu eoꝝ fauoꝛe facta ſit q̃n poſſint ꝓuenire ſi voluit: ſ. ꝛ ꝓhi. cũ. m. ⁊ c. cũ acceſſiſſent. niſi clauſula hmõi ſit ſuppoſita: ꝛcernatis irritũ ⁊ inane. Jo.

x ¶ Augmẽtere. hec fuit ſufficiẽs ratio. q: intẽdebat idez ius ⁊ eandem ꝓbendam cõferre pluribus: quare non valuit: ſ. eo. tue. ſed ſi intendiſſet vtrũq̃ eligere in canonicũ: talis electio nõ valuiſſet: ſ. eo. dilectus. et. c. relatuz. quia ad duo iura intelliguñt eos eleguſſe

integꝝ eẽt ꝓbẽdale ſtipẽdiũ aſſecut⁹: ⁊ infra. Quoꝝ receptõz pcuratoꝛ gnãl pdeceſſ. t. ĩ ptibꝰ ꝓſtãtinopolitãis tũc agẽtis poſtmodũ approbauit. dict⁹ q̃z celerarius cõez ⁊ euãgeliuz ĩ hebdõada ſua legiſſe dinoſcit: ⁊ tã ꝛcãi q̃ epi elcõi ⁊ alioꝝ negociorꝝ ꝛectatibus ſic canõic⁹ treceñ. inſtituit: ⁊ tomũ q̃ndã p capl'm memoꝛatũ obtinuit: q̃ nõ niſi canõico conſueuerat aſſignari. tuq̃z cũ ad eãdẽ acceſſiſſes eccliaz ꝓfect⁹ eũ cũ canonicis alijs ad oſculũ ꝛcepiſti: cũ tũc ñ niſi canõici ad oſculũ admittãt: ⁊ eidẽ ſup ꝓdictis ñ monuiſti ꝑ bienniũ q̃ſtõez: ꝓpt q̃ ò petijt: vt te ab ipi⁹ ſup b moleſtatõe ĩdebita ꝓeſcere digremur: et infra. Procuratoꝛ tu⁹ ꝓpoſuit ex aduerſo: q̃ ad vnicũ ius ſpũale quod vacabat ibidẽ: inſimul duos canõicos inſtituere ꝓdicto legato nõ licuit. nã ſi duo vnicã ꝓbẽdã hẽant: id eẽt ꝑ turoñ. ꝓciliũ q̃ ò ꝓbẽdaz ĩhibet ſectõz. Si vo duobꝰ receptis vni tñ ꝓbẽda daret: ſb expectatõe alĩ ꝑ lateraneñ. ꝓciℓ. remãeret. Preꝛea lz ĩ eccia ĩ q̃ nõ ẽ cert⁹ numer⁹ ꝓbendaz: nulla eſt vacãte in canõicũ q̃s poſſit aſſumi: cũ itelligaſ ad q̃ddã ius eligi q̃ ex electoꝝ aſſenſu ꝛ nouo creaſ: et cũ electo ĩ canõicũ naſcit: ⁊ ꝛmit cũ ꝛfuncto. ĩ eccia tñ q̃ ꝛemiatũ hz numeꝝ ꝓbendaz: vno ĩduiduo iure vacãte duo ſiℓ eligi nõ pñt ad illõ: eo q̃ hmõi ſpũale ius diuidi ſeu coĩcari neq̃t inter eos: q̃ q̃ ĩduz hi ad q̃s ſpectat electio ꝛ coĩ aſſenſu augmẽtare valeãt numeꝝ ꝓbẽdaz: ⁊ q̃ddã ius ſpũale ò nouo creãdo: niſi forte ſtatutũ aliq̃ obuiaret q̃ eſſet iuramẽto firmatũ: vel cui ſe. ap. ꝓfirmatio acceſſiſſz hmõi clauſula ꝓhibitõis adiecta: vt ſi q̃cq̃ ꝑ id fieret nõ valeret: ꝓpt q̃ ò inſtitutoꝝ pfatã nlliaz fuiſſe dict⁹ aſſerunt pcuratoꝛ: cũ ĩ treceñ. eccle. cert⁹ ſit ꝓbẽdaz nũer⁹: quez capl'm l' legat⁹ augmẽtare mine intẽdebat: vl' ius aliq̃ ò ꝛ nouo creare. Vñ dictũ celerariuz ad reſtitutoꝝ eoꝝ q̃ rõne ꝓdicte inſtitutõis tenebat: ſniaℓr duxi⁹ ꝓdẽnãdũ: ei ſup ꝓbẽda ipa vl' ei⁹ ꝓte ſilẽtiuz ĩponẽtes: ita q̃ ꝑ b ꝓdicto. g. nll'm ꝓiudiciũ generet: cũ res int' alios acta regℓariť alijs non obſiſtat. ¶ Item.

Q Vcãte q̃dã ꝓbẽda ĩ eccℓia tua duas ex ea ꝓſtituẽs ad illas ꝛ ꝓſenſu capl'i tui duos canõicos aſſumpſiſti: q̃z alĩo viã vniuerſe carnis igreſſo ꝓbendã quã ꝛfuct⁹ habuerat: q̃dã clericꝰ noĩe hypolit⁹ fuit auc. ſe. ap. aſſecut⁹. Vlez cũ idẽ. j. te ſr̃ ite gritate ꝓbẽde ꝑ q̃ſdã nr̃as lr̃as inq̃etet: ⁊ alĩ⁹ idez ius aduerſus te ſe hẽ ꝓpoat: q̃d facere ꝛ debeas reqſiſti. Sup q̃ ſic dux⁹ rñdẽdũ: q̃ cũ turoñ. ſtatuta ꝓciℓ. ſectoz inhibeãt ꝓbẽdaz: teneris vtriq̃ ꝛ his q̃ vacare cõtigerit ĩtegrare ꝓbẽdã: niſi rõnabili cã ò vacãte ꝓbẽda ſupdicta due fuerit ꝓſtitute: ac tot ſunt vtriuſq̃ puẽt⁹ q̃ ꝑ vtrãq̃ ſit vtriq̃ ꝑuiſuz ĩ bñficio ꝓpetẽti. ¶ Item vercellen. epo.

O Jlect⁹ filꝰ. g. clericꝰ nob expoſuit ꝓqrẽdo: q̃ cũ pro eo ad nouarieñ. capl'm mãdatũ apl'icũ miſiſſem⁹: vt eũ ĩ canõicuz reciperẽt ⁊ in fratrẽ: ꝓbendaz ſi qua tũc vacabat ꝓferẽtes cidez. ⁊ infra. Jf. t. mandamus: quatenꝰ ſi tibi ꝓſtiterit: q̃ in nouarieñ. eccℓia ꝓbẽda vacaret ira tñ q̃ facultates ſuf ficerẽt duob⁹. ſ. c. pr. y ¶ Obſiſtat. hãc regulã ⁊ eiꝰ expoſitiõz hẽs ſ. ꝛ re iudi. c. penul. Sed videt q̃ cũ iſtoꝝ ira ſit pũcte: q̃ ſniã lata ꝓ vnũ: obſtet alij. ſic iij. q. vj. hoc quippe. et lxxxj. di. tãtis daniel. ⁊ ſ. ꝛ accu. ad petitõz. ⁊ lix. di. ordiatos. Sz ſecus ẽ ĩ q: agẽdo ꝓ vnũ nõ agit ꝛ iure alteri⁹ ſz ĩ pmiſſis caſibꝰ agit ꝛ vtroq̃. ſic. ſ. ꝛ adult. ſignificaſti. ff. ꝛ adul. dñũciaſſe. Sz q̃d ſi poſtea agit ꝓ ſecũdũ ⁊ ille ſecũd⁹ obtiet: nũq̃d ꝓdeſt alij: vt p hoc retractet ſniã lata? vi q̃ ſic: q: ſniã lata pro vno ex ſocijs: prodeſt alijs: vt. ij. q. vj. §. diſſimiliua. vſi. q̃q̃z. ⁊. ſ ꝛ ap. c. penul. ⁊. ff. ſi fut. vẽ. loci. §. ij. Sed nõ ẽ ita. q: illa intelligit: cum ſniã ꝓceſſit ꝓ oẽs i cõi cã. lex illa: loci. §. ij. loquit ꝛ fumite q̃ cõis ẽ ⁊ indiuidua ⁊ ꝑ pte q̃s agẽ nõ pot ꝑer ꝛc. iſtã bñ videt ſolus iſta q̃ſtio: q̃ q̃rit: duo frẽs ex eodẽ patre ⁊ mre eadẽ ꝓcreãt mſi monũ cũ duabꝰ ſororibus ex eodem patre et eadem matre: fuit lata ſniã ꝓ matrimoniũ inter vnũ virũ ⁊ eiꝰ vxorẽ ꝓpter ꝓſanguinitatẽ Queriť vtrũ ſniã iſta ꝓiudicet alteri fratri ⁊ eiꝰ vxori: q̃ nõ fuerũt ĩ lite. Dicas q̃ nõ ſit eis ꝓiudicium.

z ¶ Vcãte. turoñ. ſ. e. maioꝛibus.

a ¶ Integrare. Sz q̃re teneť integrare: cũ talis electio nulla fuerit ſ. e. c. ꝓxi. Rñdeo iſti duo ſimpliciter fuerũt electi ĩ canonicos. vñ tenuit electio. ſ. e. relatũ. ⁊. c. dilect⁹. ioh. dic q̃ ls nõ valuerit talis electio: epus tñ teneť ĩtegrare ꝓbẽdã cũ ipe ñ poſſit reuocare q̃ fecerit. ar. j. ꝛ tua. inter dilectos. ⁊. j. ꝛ cõceſ. ꝓbẽ. cũ ſup. ⁊. ſ. ꝛ cle. cõiu. diuerſis fallacijs. Vel alia rõ põt reddi. Jſti electi fuerũt ad duo iura ꝛ nouo creata: ⁊ non ad vnicum: ⁊ non intendebat epiſcopus facere contra ꝓcilium: cum duas cõſtituit ꝓbendas ex vna credens ſufficere facultates ad duos. vnde ſi reperiatur q̃ nõ ſufficiat duob⁹: reneť integrare ꝛ vacantib⁹. j. eo. cum cauſam. Et ſic videt q̃ epiſcopus poſſit tolerare ſi aliquãdo aliqui eligunť ad vnum beneficium: vt dicitur. ſ. e. tue.

b ¶ Conſtituere. Dic q̃ patz q̃ ò vna ꝓbenda pñt fieri due: ⁊ ſm hoc erũt duo noua iura: ſic vna parochia pt diuidi ĩ duas. xvj. q. j. ꝓcupum⁹. ⁊. j. ꝛ ec. edi. ad audiẽtiã. j. ꝛ hoc dictũ ẽ. ſ. e. tue.

c O Jlect⁹. vacaret. ergo videt a ꝓria ſenſu: ſi tũc nulla vacabat nõ tenerent rõne illius mandati cũ recipe: ⁊ ſic videtur tñ vnum mandatuz. ſed videtur q̃ duo: q: mandauit cũ recipi in fratrẽ q̃ò vnũ mandatũ eſt: ⁊ ꝓbendã cõferri: ⁊ vnũ eſt cõſecutũ alteri⁹

vnde statim tenebant illum recipe: ⁊ postea beneficiū conferre: vel statum vel q̄cito possent.

b ¶ Receperūt. hic ꝓsiderat tp̄us receptiōis lr̄ar ⁊ nō date. sic. ff. de fo. ꝓpe. licet. ff. de rescrip. capitulū sancte crucis. Sic in lr̄is impetra tis ꝓtra vsurarios. j. de vsur. q: frustra. Sic q̄q ꝓsiderat tempus oblati libelli: licet tūc nō recte agat: si tamē postea incipit ius ꝓpe tere: ꝓfici p̄t iudiciū. ff. de pig. ac. si rē. §. vlti. ⁊ de rei vē. sin aūt. §. j. ar. ꝓtra. q: tp̄us date ē ꝓsiderandū. ff. de re scrip. eā te. ⁊ c. ꝓstitutus. Itē ar. ꝑ. ff. ad exhibē. l. ng ni. §. vl. Itē ar. q: si iudex tpe impe trati rescripti fuit excō municat⁹: et tpe recep tiōis absolut⁹: qđ va leāt lr̄e. ar. ff. de ap. su p co. ar. ff. de rescp. pa storal. ad fi. ⁊ ff. de iu di. cū furiosus. ⁊ ff. de eta. ⁊ q̄li. p̄terea. ff. de acq. here. mutū. io. qđ nō credo. imo litere nō valēt: cū ab initio nll'e fuissent: vñ postea per absolutionē cōualescē non possunt. Quare ꝑ pot⁹ hic ꝓsiderat tem pus receptiōis: ⁊ i illa eā te. ⁊ c. ꝓstitut⁹ tp̄s date. Dic ꝓsiderat tem pus receptiōis ⁊ nō da te: q: q̄cito vacat bñficiū: ꝑtiet collatio ad capitulū seu ep̄m: cum statum p̄nt bñficiū con ferre quousq; interdi cat eis vel mādatū re cipiāt sup hoc. vnde si vacat tempore quo littere dabant: nō ꝓiudicat capitulo: quousq; ad ip̄os mandatū ꝓueniat: q: nō tenent⁹ diuinare. j. vt ec. be. vt nēmi. vnde collatio medio tpe facta legitima est: sed mādato recepto: tunc ꝓmo ꝓiudicat eis. vñ postea nō ꝛbent ꝓtrariū facere: qđ si fecerint ꝓcedit ꝓtra eos: put dicit hic: nisi diceret i mādato: qđ si secus fecerint illud ꝛcernim⁹ irritū ⁊ inane. ff. inter cetera. ⁊ c. dilecto. Sed in ꝛcre. eā te. ꝓsiderat tp̄us date. q: tpe date ⁊ tpe receptiōis vacauit p̄benda: et q: mādatū fuit capitulo ꝛ cōferenda p̄benda: et capitulū non poterat conferre: q: nō ptinebat ad ip̄m: sed ad ep̄m: ⁊ archidiaconus fuit postea electus: ⁊ sic mandatū sequit̄ ibi illū qui potuit conferre. ⁊ satis mādabat illi: qui mādabat capitulo: cū ipe tpe date eēt ꝛ capitulo. vñ ipe ep̄us nō poterat se excusare: q: nō re cepisset mādatū. In illa ꝓstitut⁹: dicas q: cū aliqs ipetrat lr̄as sup bñ ficio: tūc si numer⁹ statut⁹ ē iuramēto firmat⁹ i eccl'ia ꝑ quā ipetrat: illud ꝛbet tūc dicere: al's nō valerēt lr̄e. Sed si tūc null⁹ eēt statut⁹ numer⁹ ꝛ eo qđ nō est: mentio fieri nō p̄t. vñ si postea medio tēpore statuat: nō ꝓiudicat impetranti.

c ¶ Cōferēdā. videt q: talis collatio nō teneat. ar. j. de cōcess. p̄bē. ꝓ posuit. q: papa ibi ꝓsumit ꝛ natiōz cassant. Itē eoip̄o q: papa ꝓcē pit ili dari ꝓhibuit alij dari. ff. de cōdi. ⁊ demon. cū ita. ⁊ ff. ꝺ pcu. pomponius. §. sed ⁊ is qui. Item talis electio facta est contra legem animatā que durius agit q̄ inanimata. ff. de arbi. celsus. ⁊ l. ꝓcedē ti. in fi. ⁊ ita nulla est. x. di. vides. item ratione ꝓcedentis ꝛnūciari ouis nō valet qđ factū est. ¶ de rei vendi. si fundum. j. de no. ope. nū. c. ij. ff. ad. l. ial. volo. ff. de edē. quedā. §. is aūt. Sed verū ē q: hec collatio tenuit. licz ꝑ mādatū pape: vt satis ꝑ hic. ⁊ j. de ꝓcess. p̄bē. ꝓposuit. nec solū mādatū pape sufficit ad hoc vt ius hēat. ff. de pig. ac. nō ē mirū. §. sciendū. ⁊ ff. de re iudi. cū aliqbs. Itē licet canonici obligari videant. ipa tñ p̄benda nō est illi obligata. ar. ff. de pollici. l. ij. ff. de ꝓtrahē. emp. l. vl. in fi. Et ita electio talis q̄tum ad canonicos: nō videt canonica: sed q̄tuz ad electū sic. sicut sacerdos i mortali existēs quo ad se illicite celebrat: quo ad alios licite. ff. de cohabi. cle. ⁊ mu. e. fi. Dic vnanio p̄t esse viciosa: ⁊ tñ vnū tenet. ar. j. de unrepa. cura pastorali. ⁊ ¶ de rei vē. ꝓriens. vel licz peccēt recedēdo a mādato pape: nō tñ peccāt aliū eligēdo. si. xxvij. q. j. nuptiaz. ⁊ ibi

tpe quo eiusdez ecclesie canonici nr̄as lr̄as receperūt: cū eā alij in elusionē mādati nr̄i duxerit ꝓferendā: eundē clericū si nō habet sufficiēs bñficiū ecclīasticū i canonicum recipi facias: ⁊ sibi ꝛ redditibz eccl'ie singulis annis assignari ꝓuētus: ꝛnec ei sit in beneficio p̄bendali ꝓuisum.

¶ Item in cōcilio generali.

O Ē multa ꝓuidētia fuit i la teran. cōci. ꝓhibitū vt nul lus diuersas dignitates eccl'ias sticas: vl' plures eccl'ias parochi ales recipet ꝫ sacroz canonū in stituta: alioq̄n recipiēs sic acce ptū amitteret: ⁊ largiēdi ꝓtate cōferēs ꝓuaret. Quia vo ꝓpter ꝓsumptiōes ⁊ quorūdā cupidi tates null⁹ hacten⁹ aut rar⁹ ꝛ dicto statuto fruct⁹ ꝓuēit: nos euidēt⁹ ⁊ exꝑssius occurrere cu pientes: ꝓsenti ꝛcreto statuim⁹: vt quicūq; recepit aliq̄ benefi ciū curā habens aīaz annexam si ꝓ⁹ tale beneficiū habebat: eo sit ipo iure ꝓuat⁹: ⁊ si forte illud retinere ꝓtenderit: etiā alio ꝓ lieā. Js q̄ ad quē ꝓtis spectat ꝛnatio illud post receptionē al ter⁹ libere ꝓferat cui merito vi derit ꝓferendū: ⁊ si vltra sex mē ses ꝓferre distulerit: nō solū ad alios fm lateran. ꝛci. statutū ei⁹ collatio ꝛuoluat: verūetiā tātū ꝛ suis cogat ꝓuētibz i vtilitatē eccl'ie: cui⁹ ē illud beneficiū assi gnare: quātū a tpe vacatōis ip⁹ constiterit esse perceptū. ¶ Hoc idem etiā in ꝓsonatibus esse ꝛ cernimus obseruandum: adden tes vt in eadem ecclesia nullus plures dignitates aut ꝓsonatus habere ꝓsumat: etiā si curā non habent animaz. circa sublimes tamē ⁊ litteratas ꝓsonas: q̄ ma iozibz beneficijs sunt honozāde cū ratio postulauerit: ꝑ se. apo. poterit dispensari.

¶ Item in eodem.

pununtē. q: ꝓpellūt illū recipe ꝑ quo mādatū receperūt. ⁊ hoc ver est. licet papa mādet bñficiū vacās: vel cū ꝓmū vacauerit alicui ꝓce di. valet tñ collatio alij facta: nisi clausula illa adiecta fuerit: q̄ si ꝫ fecerit ꝫ: id ꝛcernim⁹ irritū ⁊ inane. ff. de cetera. c. ⁊. dilecto. nisi papa al's suā intimauerit volūtatē. j. de ꝓcess. ꝑben. q: i cūctis.

d ¶ Sufficiens. Et ita si nō habet sufficiēs: nō nocet si ꝺ illo nō fecit mēriōnē. ar. est h. ⁊. ff. de cū tenea mur. ⁊ c. ꝓstulasti. Be hoc dixi. ff. de re script. si ꝓponēte. et c. cum adeo.

e ¶ Recipi. ⁊ sic ꝓt⁹ q̄ ꝓt⁹ elect⁹ non re mouet: vt dictū est: licet ꝫ mādatū sit re cept⁹. sic. j. de his q̄ fi. a ma. ꝑ. ca. ex ore.

f ¶ Assignari. puen t⁹. sic. ff. de. e. dilect⁹. in fi. Istud additū fuit qđ nō erat in anniꝫ cōpulatione.

g O Ē multa. la teran. ꝓhibij ff. de cleri. non resi. quia nōnulli.

h ¶ Contenderit. i. in iure ꝓtēptose ren nere voluerit. Si eā aūt li. ꝓte. retinu rit: ñ ꝓuabit viraqz sic ē in alijs statutis sub pena. ff. rem ra. ha. hoc ampli⁹. ⁊. ff. de i ius vo. l. q̄uis. sic ponitur. xvj. q. j. statuim⁹. Et sic ipo iure hodie ꝓuat⁹ est q̄ recipit secūdū bñ ficiū bñs curā aīaz si ꝓ⁹ tale obtinebat. alīz habebat optionē: vtrū primū vel secūdū vellet retinere. ff. de. e. referēte. ⁊ c. ꝓterea.

i ¶ Post receptiōz. fallit i ēpatu. q: nō stati vacāt ꝓna bñficia: nisi post tps ꝓfectionis. ff. de ele. cū i cūctis. nec ꝑ solā receptiōez ꝓdit ꝓmū: sed ꝑ receptiōz cōpalē: vt h dicit. ⁊. xxj. q. ij. siqs iā trāslat⁹ Qui cū habet plures ꝓsonat⁹ sine dispēsatiōe apostolice sedis inclu gibilis est. ff. de elec. dudū. vbi de hac materia satis dī.

k ¶ Lateranēsis cōcilij. j. de cōcess. ꝑben. nulla.

l ¶ Prouēritb. bñ dicit de suis. i. ꝓpijs. si ꝓpriū habet. ff. de appel. reprehensibilis. aliquin ꝛtrarium ꝓpone rē. ff. de excep. cum venera bilis. ⁊. xvj. q. vj. §. si episcopū. al's si ꝓprium nō habet: puniatur alia pena ad arbitriū iudicis. xvj. q. vj. illud. ⁊. xvij. q. vj. si res. vt repetat ab eo qui recipit illud tanq̄ indebitum. quia tanq̄ vnusquisq; possidebat cum vacauerit ipo iure post receptionē secūdi et mala fide. vnde fructus oēs ab eo tempe restituere ꝛbet. ¶. de rei vendi. cerum. ff. de. e. dilecto.

m ¶ Idē in ꝓsonatibz. q: de simulibz simile ꝛbet esse iudiciū. ff. de elec. duoum. que facit mentionē. de hoc ⁊ supra de translat. inter corporalia. ⁊. ff. de plurima. cū dilecta.

n ¶ In eadē eccl'ia. Nota. q: nō facit mēriōz de ꝓmissa pena. vñ vi q: siqs i eadē eccl'ia pl'es recipiat dignitates: nō ꝫ ꝺdit ꝓt⁹ q: pene port⁹ sunt artāde q̄ extēdende. de pe. di. j. pene. ⁊. ff. de pe. l. inter ꝓtatiōe. Hoc ꝓfitebat io. ¶ Cōtrariū credo. q: idē iudiciū ē bñdū ꝺ ꝓsonatibz non bñtibz curā aīaz ⁊ bñtibz. ff. de elec. dudū. Et pena ꝓmissa repetita intelligit̄. que. n. in ꝓbationibz ꝓmittunt in stipula tionibz repetita intelligūt̄. ff. de v. ob. tricia. §. j. ⁊. xxxij. q. vij. apls

o ¶ Fratas. est ꝫ ar. q: fm qlitatē ꝓsonaz bñficia sī ꝓstituēda. ar. xlj. di. nō cogant. ⁊. ff. de vsufruc. ꝫ ⁊ si qđ. §. j. ⁊. xij. q. ij. vultisne ⁊. c. se. ⁊. lxxiij. di. ꝓsulimus. ⁊ j. q. ij. c. vl. Et is grad⁹ ceteros an cellat quē stipēdia logioia ⁊ labor ꝓlixior fecerit anteire. ¶. de magri officioz. l. nemo. ff. de ma. ⁊ obe. c. statum⁹. vbi de hoc. ar. ꝫ xvj. q. vij. c. j. ⁊. ff. de ꝓsti. cū oēs. Et ita scia nobilitat hoiez: q̄ ꝓcio nūmario ꝓpari nō ꝓt. ff. de vaē. ⁊ ex⁹. co. l. j. §. ē qđā. Et si vis ap pellari ꝑbus: nō ꝛbes esse auar⁹. ¶. de mu. ꝓmo. ꝓfessio. li. x.

p ¶ Per se. apo. Et eo q̄ dicit ꝑ sedē apl'icam. patz ꝺ ꝓio sensu: q̄

ꝑ alios i talib⁹ ñ pōt dispēsari: q; qō ꝛ vno ꝓcedit ꝛ alio negat: ſ ē qō ꝛ vno negat ꝛ alio ꝓcedit. xx. v. di. q̄lis. ⁊. §. ꝛ presump. nōne. ar. xcv. dist. illud. ⁊. j. ꝛ his q̄ ſi. a p. ſi. cō. ca. cū applica. ff. ꝛ cōdi. et demō. cū ita. Et ſic restricta ē ꝓhas epōr circa dispēſatōz hmōi bñficiorū. imo ꝑter iſtā ꝓstitutōem videbat q; dispēſare nō pōt: q; epūs ꝓuabat ꝓtate cōferēdi illud bñficiū: q illud ꝓferebat bñficiū cōſi'le. §. ꝛ cle. ñ resi. q; nōnulli. Cui ſequit q; ñ poterat dispēſare: qa ſi poſſet nō punirēt. Et ſic planū ē dicere q; ſol⁹ papa pōt i talibus dispenſare. Et q; ita ſit intelligēda iſta ꝓstitutō ꝓbat apte. §. ꝛ elec. duōbus. ij. vbi ō hoc. Jo. notauit ℞: q; epi adhuc poterāt in talib⁹ bñficijs dispenſare ⁊ vaga et idiscreta dispēſatō tm̄ ꝓhibetur epis q; hāc ꝓstitutōz vt dixi: et posunt hic magnā notulaz q̄ nō multū ē hic necia. Olim em̄ q; ante q̄ iura bñficia dispēſabāt epi: vt aliqs haberet plura bñficia cura aiaꝝ bñficia. lxx. dist. sanctorū. Sz illō bodie recepit immutatōz p hāc ꝓstitutōz. ⁊ hoc mutatū fuit ꝓt idiscretas ⁊ stultas dispēſatōes epōr. Jtē ⁊ illō nōbis: qa ℞ ꝓhibet tm̄ dispēſare i ꝓsonatibus ⁊ bñficijs cura aiaꝝ bñtibus ⁊ ita circa alia bñficia pōt epi dispenſare ſic ꝓus: q; vnū negā ꝛo aliud ꝓcedē vī. §. ꝛ ꝓsump. nonne. Be hoc dixi i ꝛcē. pdicta dudū. la. ij. Alij dicūt ⁊ idē i bñficijs intelligēdū. Mā canon ann quꝰ ꝓhibz: ne dispenſent epi i pbēdis. lxx di. ſcīor. Et niſi exp̄ſe ver⁹ ius corrigat: remāet ſil' cuz nouo. C. ꝛ ap. ꝑcipuꝰ. in fi. ⁊ q̄tiēs nouꝰ actō iducit: ver⁹ñ tollit. ff ꝛ acti. ⁊. obli. q̄tiēs. ⁊ ar. §. e. cū ita dudū: vbi dicit papa cū multa p patiaz toleramꝰ ꝛc. i ꝛ ꝓcef. pbē. lras. q̄ ſatis facit ad hoc: ⁊ ibi ꝛ hoc dī.

p ¶ Graue. inquisitō. cum p famam seu clamorez ꝛ hoc ad supiorem puenerit: immo ex officio ſuo pōt inquirere supior ſemplene ingrediendo: vt. j. ꝛ accu. ſicut olim.

q ¶ Correctōem. cum ergo i hoc casu poſſit ſe epūs corrigere non videtur q; eoipſo q; confert beneficium indigno: perdat ius conferēdi. ⁊ ſic est contra. §. ꝛ elec. nihil est. ⁊. c. cum in cunctis. Jo. dixit: q; illa constitutō intelligenda est cum dicto istius: ſed tu ſolue vt dixi i illa constitutōne: q; legitur ꝛ maioribus dignitatibus curam animarum habentibus. Dec ⁊ illa i diuersis casibus loquitur: ⁊ circa maiora maius periculum vertitur. ff. ꝛ carbo. l. j. §. ſi qs vo. xlij. di. qđ ſcamus. ⁊ ideo plus ibi puniunt.

r ¶ Suspendatur. ⁊ etiam ordinati qui non sunt idonei remouentur: vt videtur: licet hoc non dicatur. Sed verius videtur q; isti nō remoueantur: niſi forſitan essent irregulares: al's non haberet locuz admonitio.

s ¶ Persona. Ar. cōtra. j. ꝛ cōcef. pbē. nulla. vbi transferē potestas ad capitulum. Sed illud cōtingit ꝑter negligentiam: quis non eligunt infra tempus statutum: istud ꝑter culpam platorum: q; eligūt indignum infra tempus. Sed ꝑter culpam plati nō transferē potestas ad capitulū: vt. j. ꝛ cōcef. pben. q; diuersitatem. sicut nec vacante sede j. ne se. va. c. ij. Jtez arg. §. ꝛ elec. cū i cunctis. i fi. vel i alio casu loquitur ibi q; hic. Jstud i dignitatibus hoc i bñficio simplici.

Graue nimis ē ⁊ absurdū q; qdā eccl'ax plati cū posſint vtros idoneos ad eccl'astica bñficia ꝓmouere assumere ñ vereāt idignos: qbus nec moꝝ honestas nec lr'ax scia suffragat: carnalitatis seqntes affectū ñ iudiciū rōis. vñ quāta eccl'ijs dāna pueniūt nēo sane mētis ignorat. Tolētes igr̄ huic morbo mederi pcipi⁹: vt ꝑ remissis idignis idoneos assumāt q; ꝛo ⁊ eccl'ijs velit ⁊ valeāt gtū ipēdere famu latū: fiatq; ō b i puiciali ꝓcilio diligēs inqlitio ānuati: ita vt q; p⁹ pmā ⁊ scōam correctōem fuerit reptus culpabilis: a bñficijs ꝓferēdis p ipſum cōci. ſuſpēdatur: institutа i eodē cōcilio ꝓsona puida et honesta que ſuſpēſi ſuppleat ꝛfectū i bñficijs ꝓferēdis: ⁊ hoc ipſum circa capitula q; i his ꝛliquerint obseruetur metropolitam vo ꝛlictum ſuꝑioris iudicō relinquat ex parte cōcilij nūciandum. Et autē hec salubris puiſio pleniorē cō ſequatur effectum: hmōi ſuſpēſionis ſnīa ꝑter ro. pōti. auctoritatē aut ꝓprij patriarche mī me relaxetur: i hoc quoq; quatuoꝝ patriarchales ſedes ſpālit honorēt. ¶ Bē i eodem. Extirpāde ꝓsuetudis vicium i quibusdam partibus inoleuit: q. ſ. parochialiū eccl'aruz ꝓnoni⁹ ⁊ alie q̄dam ꝓsone prouētus ipſarum ſibi penitus vēdicātes ꝓbris earum ꝛ seruitijs ꝛputatis reliquūt adeo exiguā portionē: q; ex ea nequeāt congrue ſustētari. naz vt ꝑ certo di dicimus i quibusdā regionibus prochiales ꝓbri ꝑ ſua ſustētatōe: nō obtinēt niſi quartaz q̄z te. i. ſextam ꝛcimā ꝛcimaruz. Qui fiet vt i his regiōibus pne null⁹ iueniat ſacerdos parochi alis: q; nullā vl' modicā habeat pitiaz lr'arum. Cum igit̄ os bouis ligari nō ꝛbeat ꝛturātis ℞ q; altario seruit: ō altari viuere ꝛdeat: statuim⁹: vt ꝓsuetudīe q̄libz episcopi vl' patroni seu cuiuslibz alteri⁹ nō obstāte portio p⁹byteris ipis sufficiēs assignet. Qui vo parochialē habet eccleſiam: nō p vicariuz ſed p ſeipm illi ꝛseruiat in ordine: quē ipſius eccl'ie cura requirit; niſi forte dignitati vl' pbēde parochialis eccl'ia sit annexa: i quo casu cōcedimus; vt q; talem habet p bēdam vel dignitatē: cuz oporteat eum i maiori eccl'a ꝛseruire: i ipa ecclesia parochiali idoneum ⁊ ꝓpetuuz habeat vicarium canōice institutuz: q; vt pdictum ē congruentem habeat ō ipſius eccl'e prouentibus portionē. alioquī illa se sciat auctoritate hui⁹ ꝛcreti priuatū libere

¶ Relaxetur. ex hoc p; q; vbi cōditor canonis nō reſeruauit ſibi absolutōez ceteris idulſisse vidē. infra ꝛ seu. excō. nup.

a ¶ Extirpāde. persone. ſaltez epiſcopi ⁊ alij qui habent ius instituendi vt. j. ſequit.

b ¶ Triturantis. vt xiij. q. j. §. ij. ver. item non alligabis.

c ¶ Sufficiēs. sic infra eo. exposuisti. talis vt ſufficiat ſibi ⁊ ſuis: vt l. diſti. ſtudeat. et vnde honeſte et ſufficiēte: ſe possit procurare: ⁊ hoſpites recipere. supra eo. ti. ꝛ monachis. tamen hec ſufficiēcia perpenditur ex qualitate personarum. supra eo. ꝛ multa. in fine. qua minus ſufficit pauperi q; diuiti. xij. dist. nō cogantur.

d ¶ In ordine. supra ō cleri. non resident. qua nonnulli. ⁊ ſup ō elec. cuz in cunctis. et supra ꝛ eta. ⁊ qualita. ca. j. ⁊. xxiij. distin. presbyteri.

e ¶ Prebendaz. ex hac littera colligitur: q; ſi quis habet curam animarum ⁊ recipiat talez prebendam q; ipſo iure non vacat puma: imo licite pōt vtrūq; habere ex dispēſatōne epi vt hic dicitur. Et hoc ꝓcedunt quidam: quia ceſſat rō ꝓhibitōis vt q; daz dicūt. q: i tali eccleſia annexa prebēde nō oportet residere: ⁊ ſic illa constitutō ꝛ multa non habet locum i hoc casu vt dicunt: ſed contrarium credo.

f ¶ Cadaueri. Hic manifeste videtur q; non possit quis simul habere pbendam ⁊ ecclesiam: quomodo ecclesia sit sufficiens. Be hoc dicā. §. ꝛ elec. duōbus. ij.

g ¶ Perpetuum. eoipſo intelligitur perpetuus: q; auctoritate epi est institutus. §. ꝛ of. vica. ad hec. Jn istis ergo casibus tm̄ licitum est constituere vicarium: al's non.

h ¶ Priuatum. ipſo iure. ſi. §. e. ꝛ multa. Quod pōt intelligi post admonitōem. al's cōtra. §. ꝛ cle. nō resi. inter. ⁊. c. ex tue. cū ſuis ſil'ibus Vel posset referri ad proxime dictum ꝛ illis qui p vicarios seruire ꝛbēt cui qbus durius est agendum. Vel dic ⁊ ver⁹: alioqn. i. ſi non resideat p ſeipſum in ecclesia: que dignitati vel prebende eī annexa: sciat ſe priuatuz illa ipſo iure: ⁊ ſic respicit principium. §. ⁊ nō ꝟſiculū: niſi forte cē. Et ita ſine aliqua admonitōne priuatus est: ⁊ ſic videnē cōrecta illa iura pdicta: vbi dī q; prius monēdus est quis aliq; ꝓuēt eccleſia quod est honestius: ſed hoc est rigor quod hic statuit: vt ipo iure sit priuatus. vel q; dicit alioquin: potest respicere vtrūq; casum. ſ. quando p ſe ꝛbet seruire: ⁊ quando per vicarium. ſed verum est: q; tm̄ primū casum respicit ⁊ nō ſecundū.

i ¶ Eo beneficio. hoc em̄ posset imposterū esse pernicioſum ecclesie. ſi

ē. de arbi. ducut. qz ecclesia videt q̄ cēsual: ꝛ ponō pbr̄i diminuere
k ¶ Mlaterañ. j. ō punt. cū ꝛ plātare. qō cē ñ vz. ē. auāicie.
l ¶ Layci. xvj. q. j. qñ quicquid.
m ¶ Sane. ducusq; sūt vba scālij. ꝛ ab hoc loco. j. addit pdēo scalio.
n ¶ Lōuersatō. hoc ō dicit: q; pmouēd9 oz ee bone fame ꝛ opinionis
ta q̄ i nullo vacillz ei9
opi. xxxij. di. layci. ad
idē facit. xxxij. dis. qñ.
o ¶ Prelatoruz. ꝛ et ab
bis q̄ sons sunt oportz
pmouēdū bonū bñe te
stiomū. viij. q. j. hz ḡ. ꝛ
lxiij. dis. vota ciuiū.

¶ Licet vobis. di
stribunōes. si.
ḡ. de. ñ ssi.
cetero. Unde q̄dē ista
decreta9 interptat illā
ostiuntōz sup specula. j
de mgris: q; licet dicat
integre scripiant fruct9
suaz pbēdaz: tñ nō pci
piūt integre: q; ō hmōi
distributoibz seu de na
rijs q̄ danē il' q̄ inter
sunt horis statutis: nō
intellexit papa: sed de
corpe pbēde sue: quam
alij de iure cōi i absen
tia sua capre nō debent
clerici. arg. ē. de consti
tu. cū oēs. Et sic intel
ligit ista indulgēcia: et
ita ptextu hmōi indul
gētie pñt hre integrā p
bēdā: ac si eēnt pñtes:
nisi sint hmōi distribu
tōes. i q̄busdā ecclesijs
psuetudo seruat vt pter
pbēdā q̄ horis unisunt
certū q̄d capiāt: et ita
qō hic dicit respicit con
suetudinē eccl'e. In q̄
busdā vo ē talis cōsue
tudo: vt q̄ nō intersunt
horis: nō capiāt aliq̄d
de hmōi distributōnib
licet sint pñtes: ḡ mul
tosortius i absentia nō
debent talis capre. ꝛ sic
debet intelligi hec cōsti
tutō: q; pncipis bñficiū
potius debz ampliari q̄ restringi. j. de v. signi. oli. ff. de cōstitu. pnci. l. vlt. q; vbi dñs
larg9 ē nō debem9 ee te
naces. xxvj. q. vij. alligant. i fi. Sed quid di
ces si pbēde distincte nō
sūt: ḡ oia capiūt ō cōi
nec datur aliquid illis qui non intersunt horis? tunc credo q̄ integre
debeant habere beneficia in theologia studentes habita ratione vicis
quotidiane: al's parum valeret talis indulgentia: q̄tum ad illos q̄ nō
habent beneficia distincta.

q ¶ Xposuisti. conca. generale. ē. e. extirpāde.
r ¶ Alī fieri. ꝛ intellige: q̄ capelle iste ñ erāt annexe pbēdis:
q; nō fuissent pūati canōica si ānexe fuissent: ḡ decetero erant
annexe: vt dicit ifra incppetuū annectēdis. ber.
s ¶ Necessitas vl' utilitas. ista duo frequēter dispēsatōez inducūt: vt
j. q. vij. ali. ꝓpter necessitatē licitum est alicui habē duas ecclesias. x.
q. iij. vnio. ꝛ. ē. de eta. ꝛ quab. eam te. Et ꝓpter hāc necessitatē adiungunt capelle prebendis maioris ecclesie reseruata cōgrua portōne pre
sbytero. Et credo q̄ canonica isti erūt pūati illaz capellaruz: ꝛ sacerdos
erit loco vicarij ꝓpetui: vt. ē. eo. extirpande. §. j. Et ita ex cā capella si
ne parochialis ecclesia potest adiungi pbende: sic ex eadez causa una
ecclesia unitur alteri. x. q. iij. vnio. cū suis cōcor. vl' dic: q̄ si clerici isti
certā portōem capiūt de capellis: nec exercēt ibi iurisditōem aliquam
sed sacerdos habet ibi curā spālīū: sacerdos erit pūat9: ꝛ hz ibi cu
rā aiaz ꝛ p epm instituet: nescio tñ quod istoz ibi seruet. Sed ver
us videt q̄ sacerdos sit loco vicarij: vt i. c. extirpāde.
t ¶ Discretōe. que ē mater oīm virtutum. ē. de offi. custo. c. j. ꝛ. j. q.
v. presentium.

alij cōferēda q̄ velit ꝛ possit qō
dictū ē adiplere. ¶ Illō aī pe
mit9 iterdicim9: ne q̄s i fraudez
de puētibz eccl'e que curā hāe de
bet ꝓprij sacerdotis pēsiōez alij
q̄sip bñficio cōferre presumat.

¶ Dem i eodē.
Alaterañ. pci. nosciī fu
isse phibitū ne q̄libz regulares ec
cl'as seu decias sine epoz pssu
de mādu layci presumāt accipe.
nec excōicatos vl' nōiatim iter
dictos admittāt aliqten9 ad di
uīa. Nos aī id fortius ihibētes
trāsgressores digna curauimus
animaduersiōe pūire: statuētes
nihilomin9 q̄ten9 in eccl'ijs q̄ ad
ipsos pleno iure nō pertinēt: iu
xta eiusdem cōciliī statuta epi
scopis iniungēdos pbyteros re
psentēt: vt ill' de plebis cura re
spōdeāt: ipis vo p rebus tempo
ralibus rōem exhibeāt compe
tētem: istitutos vo remouere ñ
audeāt epis icōsultis. ¶ Sane
adijcimus vt illos repñtare p
curēt: q̄s vl' puersatō notos red
dit vl' pmēdat pbabile testimōi
um platoz. ¶ Onori9. iij. abba
ti ꝛ pori scte genouese.

¶ Jcz vobis direxerim9 scri
pta nra: vt mgro. n. ebo
racen. archidi. i sacra pagīa cu
pieti studere puētus suos eccle
siasticos faceretis itegre mīstra
ri: nolumus tñ: vt quotidianas
distributiones que tm residētibz
i eccl'ijs et his q̄ itersunt horis
canōicis exhibētur ei cui debui faci
atis. ¶ De vesprineñ. epo.
Xposuisti nobis: q̄ eccl'ie
tue canōici diminuta ipo
ruz pusiōe a tpe pci. ge. cum eis
extūc ñ fuerit ad eorum sustēta
tōem cōcesse capelle: sicut añ fi
eri psueuit de redditibus prebē
darum suaz nequeūt sustētari:
ꝛ ifra. Si euidēs necessitas vel
utilitas exigat. pbēdas eccl'esie
tue poteris de capellis ippetuū
ānectēdis eisdē: sicut discretiōe
puia expedire videris: augmēta
re refuata cōgrua capellarum
pbris portōe. ¶ De epo ꝛ pori
archidi. de ber.
Olect9 filius. g. cleric9 no
bis pposuit: q̄ cū decāo ꝛ capło
andagauē. pces direxim9 ꝛ pce
pta vt ipsum q̄cito facultas se
offerret: i canōicū reciperēt et i
frem vobis sup hoc executoribz
sibi datis: q; decāi ꝛ capituli p
curator excipiēdo pposuit lras
ñ valere: p eo q̄ i eis mētō ñ fie
ebat: q; pfat9 decan9 ex donatiōe
regis pbēdarum eiusdē eccl'esie
collatōem hāet: vos mādati no
stri executores ñ ee interloquē
do diristis: ꝛ sic due pbēde q̄ me
dio tpe vacauerūt: alijs sūt col
late: ꝛ ifra. Mādād9 q̄ten9 occasi
one hmōi: quā reputamus fri
uolā: ñ obstāte mādatū nostruz
exequi procuretis. ¶ Rego. ix. ar
gentineñ. epo.
Sp inordiata ordinatōe

p ¶ Augmentare. Et
ita tenetur epūs reu
integrare prebendam si
fuēit diminuta vel di
uisa sine iusta causa.
ē. e. vacante. ꝛ. j. e.
cum cām.
q ¶ Congrua. vñ iu
ra epalia soluere pos
sit et hospites recipe.
ē. e. de mōachis. vbi
de hoc. ber.
r ¶ Olect9. regis.
Dec rato mo
uit istos ad
exceptiōem huiusmo
di ꝓponendam: qa si
rex conferret ratione
iurisparronatus hu
iusmodi prebēdas nō
posset compelli p pa
paz ad hoc de iure. j.
de iurepatronat9. cuj
dilectus. Ilī decanus
cū succedit in hoc iu
re regi: non debēt cō
pelli ad hoc. quis qui
in locuz alterius suc
cedit vtitur eodez iu
re. L. de tempoi. in
integrum. restitu. ea
que. argu. Sed hoc
non est verum i casu
isto: q; exquo collatō
istorum bñficioz ici
pit ptinere ad eccle
siasticam psonam: sta
tum res iomē naturā
aliorum beneficioruz
quia res ecclesiastica
non debet duplici iu
re censeri. xij. q. ij. co
gnouim9. in fi. ꝛ. j. ō
dei. cuz i tua. Et ita
ex hoc excepto ñ valu
it. vñ male iudicum
fuerit isti iudices.
b ¶ Collate. Nr. q̄ si
papa mādat alicui da
ri pbēdaz: ꝛ canonici
eam alij cōferāt tenet
collatio: hz fit contra
mandatum pape. De
hoc dictum est. ē. eo.
inter cetera. sic. ē. eo.
dilectus filius.
c ¶ Friuolam. ꝛ merito: quia iaz incipit presentare decanus ex dona
tōne non tanq̄ laycus sed tanq̄ clericus. ꝛ ita subest omnino pape.
Nec preiudicat patrono: si quandoq; eccl'a p legatum sedis apo. ali
quis instituatur eo inconsulto. ē. de offi. leg. dilectus.
d ¶ Exequi. Sed qualiter exequentur mandatum istud? nūquid
dabunt huic aliquam de predictis prebēdis que alijs sunt collate?
non credo: sed exequentur mandatum: quia facient statim illum re
cipi in fratrem: ꝛ q̄cito facultas se obtulerit: facient ei beneficium as
signari ſm tenorem prioris mandati: tamen iste non habet aliquaz
istarum. Sed expectabit primam vacaturam. De hoc dixi supra. e.
dilectus. ꝛ. c. inter cetera. licet quidam dicant contrarium. Ber.
e ¶ Aper inordinata. pueri. Sed quos dicimus pueros? vsq;
ad decimumquartum annuz dicitur quis puer. xxij. q. v. pu
eri. ꝛ. ē. de eta. ꝛ qualī. indecoū. ꝛ. c. ex rōne. Sed tales de
ne possunt habere bñficia ꝛ ordinari vsq; ad sacros ordines. xxviij.
di. de his. ꝛ. lxxvij. di. in singulis. ꝛ. c. quicūq;. Quid est ergo q̄ di
cit: q̄ pueri nō sunt idonei: q; seruire nō possunt? dicas q̄ pueri hic

appellanꝫ q̄tū ad hoc vsq; ad septē annos: q: tūc seruire nō pñt: q̄a nec discretōz hñt. vñ nō reputanꝫ idonei: post. vij. annos bñ reputā tur idonei ad ordies mīores: qñ sunt tōli capaces. j. de celic. pu. pueris. ⁊ hoc p iura p̄dicta. c. de bis. c. i singulꝫ. c. q̄cūq;. Vel pōt intelligi q̄tū ad dignitatē vel curā aiaꝝ ad quā nō reputanꝫ idonei. j. q. j. pueri. ⁊. c. eſtote. et s. de eta. ⁊ q̄li. ex rōe ⁊. c. ſe. ⁊. s. de elec. cū i cūctis. Ex hoc ſtā dū est tāq̄ posterioꝝ vt ad receptōem talū nulli sint cōpellendi: cū seruire nō possint vt hic dicit: q: ꝓpt ſer uiciū dat bñficiū.

f Bñfician. Nō q̄ q̄ bñficiū habet ſufficiēs: nō reputat idoneus ad aliud bñficium p̄mo recto: q: in vtroq; seruire ñ pōt: q: duz ad vtrūq; ⁊c. xvj. q. j. p̄bros. Et ſic patet q̄ i duabus eccleſijs de iure quis intitulari non potest. ar. s. e. extirpāde. §. j. ⁊. lxx. di. ſanctoꝝ. ⁊ s. de elec. dudū. vbi ō hoc. Et est hic ar. q̄ qui nō facit mentiōez de bñficio ſuo: nō valēt lr̄e. s. eo. cū teneamur. ⁊. s. de reſcp. ſi ꝓponēte. b.

Q Vlm cāz. inē tōnis. Nota recurrendum esse ad intentiōez māantis. j. e. c. vl. s. de pcu. pentio. s. de arbi. expoſita. s. de reſti. ſpol. audita. ⁊. s. de reſcp. mandatū.

h Reintegratione. Et ita p̄benda diuidi nō debet: ſed integra cōferri. s. e. vacante. ⁊. j. q. iij. c. vl. ⁊. j. vt ec. bene. vt noſtr. q̄ ſi fiat: ille qui hoc fecerit: teneꝫ illā reintegrare de vacantibus: vt hic patet: et. s. eo. vacante. ⁊ non aliud beneficium diuidere: vt hic in ſi. dicit. Et est arg. q̄ ſi ſectō aliqua fiat prebendarū q̄ toleraꝝ possit q̄libz integraꝫ. De hoc dixi. s. e. tue fraternitatis.

Q Venerabilis. ꝓſuetudinē. hec ꝓſuetudo q̄nūcūq; ſit obtenta ⁊ etiam antiqua non est obſeruanda: quia in talibz nulla diſtinctō nobilitatis est conſideranda: ſed indecunq; nati fuerint legitime: dummodo hōeſte vite fuerint admittēdi sunt. xl. di. nos qui. ⁊. lvj. di. vndecunq;. ⁊. c. nunq̄. j. de inſth. ad decorē. Quia nō ſanguinis ſed vite meritis bñficia sunt cōferēda. viij. q. j. m oyſes vt hic ſequit verſu: nos igitur.

k Liberum. Dic fut bona exceptio: q: ſerui ꝓmoueri nō possunt niſi libertatem p̄mo fuerint cōſecuti. s. de ſeruis nō ordi. c. j. ⁊. ij. et lviij. di. nullus. ⁊ quaſi p totū. Sed hic non aſſumit libez: eo q̄ ille fuiſſet ſeruus. q̄ ſi fuiſſet: bona fuiſſet exceptō.

l Generis. ñ nobilitate gentis ſ vtutis. vt. xxxij. q. iij. §. bis ita. m Nō multos. hoc dicit ꝓpt paulū ⁊ ꝓpt bēm bartholomeū q̄ nobiles fuerūt. Alij vo apli ignobiles ⁊ pauperes fuerūt: ⁊ tñ electi fuerūt ad regimē eccleſie: q: apud deaz nō gradus elegāo: ſed vite melioris acto comprobaꝫ. xxiij. q. iij. ſicut excellentiam. Hec p̄ſideranduꝫ ē q̄s maior ſit i loco vel ordine: ſed q̄s iuſtior. xl. di. nō loca. ⁊. c. multi. i fi. Ar. ꝓna. lx. di. c. vl. ⁊. s. e. de multa. i fi.

n Perſonaruꝫ. s. de iudi. nouit. xxij. q. iij. §. bis ita. ⁊. iij. q. ix. ca. vl. ⁊. iij. q. iij. c. ij.

o Eminētis. ſufficit enī in prelato q̄ ſit ſufficientis ſcie. licet nō ſit eminentis. s. de elec cum nobis. Alꝫ pauci ad dignitates ꝓmouerentur: vt hic dicit. Et ita multo fortius toleraꝫ mediocris ſcia in beneficijs vt hic dicit. Aduerto ergo hec conſuetudo ⁊ exceptio non fuit admittenda.

p Contulit. alꝫ non potuit et beneficiuz nō vacans conferre: infra de conceſ. preben. nulla. ſolus papa hoc poſſet facere: potest tamen donationi ſue reſeruare primaz, vacaturam: infra de iurepatro. cum dilectus.

q Vlm olim. dicce. niſi hoc adiuxiſſet ñ poſſet ei p̄iudere. niſi in eccleſia aliqua ciuitatis ſupra de reſcriptis. rodulphus.

r Prouideret. Cum mandatu alicui ſb hac forma prouideas tali i aliqua eccleſiarum ciuitatis vel dioceſis: vel conferas tali beneficiū in aliqua eccleſiarum ⁊c. poteſtas prouidendi ſibi data intelligitur et per conſequēs papa abſtulit poteſtatem canonicis illius eccleſie prouidendi. arg. illius de creta. j. de cōceſ. preben. conſtitut. Poteſt enaz talis iudex reſeruare ſibi primaz vacaturam: vel interdicē ne eligāt ⁊ decernē irritū qō ꝓra fieret: ſic vt deo i gnāli legato: q̄ pt ſibi reſeruare primaz pme vacature. j. ō iur par. cū dilēs. Et qō dicit abſtulit p̄tē. p̄idē di. hoc intellige poſtq̄ executor iſinuauerat illi: ad quez pēs p̄tinet cōferēdi: q̄ velit ꝓſere p̄bēdā illi. p q̄ mandat collatōez illi. inſidēdo vel decernēdo irritū: ſi ſecus fieret: vt h. pbat. ⁊. j. de ꝓceſ. p̄bē. q: cūctis. §. ex pte. v. nō ſic aūt. Sed añq̄ hoc fiat p executorē: bñ pōt ꝓſerre p̄bendā ille ad quem collatō p̄tinet: nō obſtāte tali mandato: vt dicit decre. quia cunctis. §. ex parte. Secus est ſi datus eſſet executor ad compellendum: tunc etiam non potest interdicere nec cōferre nec inueſtire: ſed tñ p excōicatōem ꝓpellē: ⁊ ſi canonici aliū eligāt: valet electō ſine collatō illius bñficij. s. e. dilectus filius De hoc notaꝫ. s. de reſcp. abbatē. i glo. p hanc.

s Aid talia. ſ. dignitates vel rectoriam: quia nec intentio tuni pape talis fuit. ergo nec intentō iudicis ſeu executoris alia debet eē. s. e. cum cauſam. ⁊. s. de arbi. expoſita. Et eadem ratō que monet delegantem moueat delegatum. ſupra de reſcrip. ſuper lr̄is. in fi. ⁊ forma mandati diligenter ſeruari debet. s. ō reſcrip. cum dilecta. ⁊. s. de of. del. cū oli. ⁊. c. cū venerabilis. ⁊. C. de pcu. ſi procurator. Ergo q̄d factū est contra formā mandati nō tenet. Et ita nec excōicatō nec inſtitutō tal tenuit: q: vires mandati nō patiebaꝫ. Et ſic p̄z: q̄ cū papa mādat alicui ꝓuideat de ſimplici bñficio tūi intelligendum est: niſi i lr̄is hoc contineaꝫ. ſupra de reſcrip. abbatem. in fi. quia nō eis qui cenſet dignus ad beneficium: dignus est ad dignitatē vel ꝓſonatū vl rectoriaz: quia pueri ſimplex beneficium pñt habere: non tamen dignitatē. s. de eta.

Q Venerabilē frater nr̄ portuen. epūs ſupplicauit vt cū quādā p̄benda que i argētinen. eccleſia tādiu vacauerat: q̄ donatō eius erat ad ſedem apo. de voluta. i. clerico cōtulerit dū in illis ptibus legatōis officio fungereꝫ: ſuā collatōem benigno p ſequeremur effectu: vez procurator argētini capituli ꝓpoſuit ex aduerſo: q̄ idē capitulū hoc audito conſuetudinē allegās ātiquā inuiolabilit obſeruatā: iuxta quā nulluz niſi nobilē ⁊ libez: ⁊ ab vtroq; parēte illuſtrē hōeſte cōuerſatōis ac eminētis ſcie i ſuū cōſortium hactenus admiſerāt ne contra hoc fieret maxie cuz nulla tunc p̄benda vacaret: añq̄ monitorias vel executorias lr̄as recepiſſz: ad ſe. ap. appellauit: ⁊ infra. Cū aūt illi ſint i eccl̄ys idonei reputandi: q̄ seruire pñt ⁊ volūt i ipis. cōſultatōi. t. t. r. q̄ pueri ⁊ bñficiati q̄ nō pñt in eadē eccleſia deſeruire: i ea non debēt idonei reputari. H Dem archiepo et magro. r. turon.

Q Vlm cāz q̄ int aurelianē. epm ⁊. j. ō bleſ. canonicuz ſcē crucis ſup integtiōe p̄bēde ipi⁹ canonici vtebaꝫ: vobis duxerim⁹ ꝓmittēdā: ⁊ infra. Cōſultatōi. t. t. r. q̄ nr̄e intētōis ñ exiſtit: vt p integtiōe p̄bēde ſupdicti canonici p̄bēda ō nouo aliq̄ ſcinderet. H Dem.

Q Venerabil frater nr̄ portuen. epūs ſupplicauit vt cū quādā p̄benda que i argētinen. eccleſia tādiu vacauerat: q̄ donatō eius erat ad ſedem apo. de voluta. i. clerico cōtulerit dū in illis ptibus legatōis officio fungereꝫ: ſuā collatōem benigno p ſequeremur effectu: vez procurator argētini capituli ꝓpoſuit ex aduerſo: q̄ idē capitulū hoc audito conſuetudinē allegās ātiquā inuiolabilit obſeruatā: iuxta quā nulluz niſi nobilē ⁊ libez: ⁊ ab vtroq; parēte illuſtrē hōeſte cōuerſatōis ac eminētis ſcie i ſuū cōſortium hactenus admiſerāt ne contra hoc fieret maxie cuz nulla tunc p̄benda vacaret: añq̄ monitorias vel executorias lr̄as recepiſſz: ad ſe. ap. appellauit: ⁊ infra. Nos igit attendētes q̄ ñ generis ſ vtutuz nobilitas vitez hōestas gratū deo faciūt ⁊ idoneū ſeruitorē: ad cui⁹ regimē nō multos ſm carnē nobiles ⁊ potētes elegit: ſ ignobiles ac pauperes: eo q̄ nō ē ꝓſonaꝫ acceptio apud ipſuz: ⁊ vir ad cuſmina dignitatū nedū ad p̄bēdas viri eminentis ſcie valeant repiri exceptōes hmōi non duxim⁹ admittēdas: et infra. Diſcretioni v. mandamus: q̄tenus ſi vobis conſtiterit p̄dictā p̄bendā vacaſſe quando ipſam dicto. j. epiſcop⁹ cōtulit memoratus: ipm ad eaz recipi faciatis. H Dem.

Q Vlm olim pori ſcti. m. diacono i aliq̄ eccl̄ia ciuitatis: vel dyoc. luc. aucte ap. prouideret idē p̄fatū gu. eccle ſancte pe. de vico rectorez auctoritate huiuſmodi miſus est deſignari: i q̄ rector ab eiuſdē eccle clericis eligi conſueuit: excōicatōis ſententiam nihilominus pferēs i rebelles. Cū igit mādatū hmōi ſe ad talia nō extēdat: nec ad rectoriam vel dignitatez. noſtra ferat intētō: cū p ſimplici bñficō iuſſio nr̄a manat: mādam⁹: q̄tenꝰ tā inſtitutōem hmōi q̄ excōicatōis ſententiam propter hoc latam tanquam nō tenere.

De clerico egrotante vel debilitato.

ꝛ q̄li. ex rō̄e. ꝛ.c. indecoꝛ. ꝛ. ſ. e. ſup: vbi ꝛ hoꝛ dr̄. Et ī dignitatibus ſ grad⁹ ceteros añcedat: quē labo: ꝛc. L. ꝛ of. mgri officoꝛ. l. nemo ꝛ. lxj. di. miramur. Hoc quod dr̄ hic: q̄ pueri pñt hre bñficiū: intelligē pcussio, ipedure. ſi. vij. q. j. cū pcussio. ꝛ. iij. q. ix. indicas ꝛ. v. di. ad e⁹ vo.

Valdulaēt. xxiij. q. j. militare. ꝛ. j. q. iij. salnatoꝛ. cea mediū. L. ō epi. ꝛ cl'i. aut. ſ hodie p

Ordinē. Scōz ōcīnē cuiuſcūq; ꝛ diligatē pſtituēda ſunt bñficia. xij. q. ij. pceſſo. Be hoc dixi. ſ. ꝛ ma. ꝛ obe. ſta y

Egrotāti. ⁊ num⁹. Quia famili egri q̄s curam⁹: nobis fuire intelligūt. ff. ꝛ ſta. lib. l. iij. §. fuch⁹. ꝛ tpe infirmitatis paſcēdi ſūt. ff. pmodan. i reb⁹ pmodatis. §. pūt. Sic ꝛ clici i egritudie ſtipēdijs ſuis p̄uari nō dr̄bēt.

Reſbrm. nō p mutiꝰ. Ar. q̄ ab iūō valuit: ex poſtfcto ifirmat. xxxiij. di. vſq; adeo. ꝛ.c. cōtr. diſſimm⁹. Ar. ꝛ. q̄ ei fcz ē recte: ex ſupuenit⁹ ō licto coarūpi ñ pt. ff. ꝛ itinē actuq; p. l. nec ei.

Scādalo. ppt ſcādalū ei mlta ſint dimittēda. j. c. pr. ꝛ. ſ. ō tē. or. ad aures. ꝛ. ſ. utlo ppi. cū teneamur.

Deformitatem. Ex hoc vbo appet q̄ deformitas ipediat ordinā. cū ſuſpēdat ordinatū h⁹mōi pt ipo fcō melⁱ⁹ p pēdi: q̄ aliq̄ ſtatuto ex ꝑmi. ī. ō dōa. apl'ice. b

Rectoꝝ. ſcādalo. Mō nubil cū ſcādalo eē faciēdū. ſ. ca. pr. dūmō ſine pcō mortali poſſit omitt. ī ō no. o. mū. cū ex iniūcto

Coadiutō. ꝛ ita vī q̄ ppt lepꝛā ñ rmouea tur plar⁹. Bz ī. j. ca. pr. vbi ꝛ hoc vī.

Curā aiaꝝ. ſ. ille coadiutoꝛ vī eē plar⁹ exq̄ bz curā aiaꝝ. j. e. c. pr

Ponōz. ꝛ ſic puidebit ei ō bōis eccl'e. ī. e. c. pr. Bz pōe q̄ eccl'a ñ poſſit ſufficē vtriq; rñ: ille q̄ fuit eccl'e hēbit reddu⁹: ꝛ illi iſtmo puidebit epūs. lxxxij. di. §. j. ꝛ. c. j. ꝛ ex hoc verbo ē ar. q̄ nō ſit platus ex eo q̄ dicat congruā recipiat portiōem.

Ita nos. ſcādalo. ſ. c. pr.

Adminiſtratōis. Ex hoc vī: q̄ ppt morbū lepre ſit remouēd⁹ plar⁹. Sed ī. vī. ſ. e. c. pr. Et ita ſine culpa pumt: q̄ ē nō bz. lvj. diſ. ſatis puerſū. ꝛ. xvj. q. vij. inuēū. Sup hoc ē diuerſitas inꝛ dc. Bu. dixit: q̄ nūq̄ ſbſtituī aliq̄s vno: niſi eo renūciante. Et ī hac opi. ſunt lau. ꝛ dād⁹ ei coadiutoꝛ. vī. ſ. c. pr. ꝛ. j. e. c. pe. ꝛ vl. Et q̄ dic̄ ō ab adminiſtratōis officō bz rmoueri: dicit lau. ab officō q̄ ē i actu: ꝛ q̄ ad ius retinet officiū. Bar. diſtinxit vtr morbꝰ ſit curabil⁹ l' icurabil⁹. Di cas cū vin. ꝛ tā. q̄ q̄diu aliq̄s pt rmanē ī collegio ſuo ſine ſcādalo ꝛ horroꝛe ñ ſbſtituī ei aliq̄s al'ꝰ: ali⁹ erit ſbſtituēd⁹: vt h: q̄ erit plar⁹ ī totū: ꝛ ifirmo puidebit ō bōis eccl'e. ſ. e. c. pr. ad rō ſat̄ coꝝ. q: talis coadiutoꝛ plar⁹ ē ex toto. Et hoc bz ex eo q̄ dic̄: q̄ bz curā aiaꝝ. ꝛ ē h⁹

Ex pte tua fuit ppoſitū: q̄ cū auraſienſis ep̄s graui morbo ꝛ incurabili fere p q̄dr̄iēnium laborauit: ita q̄ paſtoralē officiū nō pōt vllatenus exercere: pnceps tre illi⁹ ac ciues ciuitatis eiuſdē a te poſtulāt īceſſāter: vt ip̄is cū ſis metropolitanus eoꝝ: ſtudeas puidere. Clerū cū ip̄m ad ceſſionē compellere nō poſſis nec ꝛbeas vllo modo: nec afflicto afflictio ſit addē da: īmo pot⁹ ipſius miſerie miſeraduz: eo q̄ idē vir bon⁹ extitit: et eccl'am ſalubr̄ib⁹ ſibi ꝑmiſſaz gubernauerit: nos volentes tā epō q̄ eccleſie puidere: mādamus q̄tenus illi coadiutorē aſſocies virum puiduz ꝛ honeſtū p quē tā epiſcopo q̄ populo vtiliter cōſulatur.

Onorius. iij epō aduerſano.

Conſultatiōibus: ꝛ ifra. Archidiacono aūt. quē morbo paſitico laborātē officiū lingue aſſeris amiſiſſe coadiutoꝛ ē merito adhibēdus.

De inſtitutionibus.

Ex cōci. arelatēn.

Non amplius ſuſcipiāt in monaſterio monachoꝝ aut clericorū ſeu etiā puellarum. q̄ quot ſe regere ꝛ bonis eccl'ie abſq; penuria poſſint

Gelaſius.

In eccl'ia vīa certū numerū canonicoꝝ: ſicut nob ī notuit cōiter inſtituere curauiſtis: et ifra. Cū layci ñ ꝛbeant ī canonicorū numero cōputari

ſpāle ī lepꝛā ꝑpter aboiatiōz pp̄li ꝛ ſcādalū. Dic̄ etiā iudex mutar: ſi ñ pt̄ dare opaz iudicio. ff. ꝛ iudi. ſi lōgi⁹. Al's aūt obriet ſnia. b. et lau. ꝛ dar tūc coadiutoꝛ. ī. c. pr. Et ſic ē caſus: vbi aliq̄s pūt ſine culpa: ꝛ ñ ſine cā. ſi. ſ. vt li. ñ pt. qm̄ frequēt. §. ſi vo alit. ī fi. Jn q̄bus caſib⁹ puar q̄s ſine culpa: ꝛ ñ ſine cā: dr̄. ī. ō ꝑmiſſ. antiqua.

Diſtrent. ſ. ca. pr. exq̄ eū infirmitas nō crimē abducit: vt vij. q. j. q̄uis triſtet: q: nō ē afflictis addēnda afflictiō. vij. q. j. cū pcussio. criminoſus em̄ dign⁹ ē vt ege at. ff. ꝛpoſitu bona fides. lau.

Ex pte. ciues. ſic. vij. q. iij. nup.

Nec poſſis. vij. q. j. ſcſpſit q̄liter. ꝛ. c. q̄uis triſte.

Afflictiō. ſi. vij. q. j. cū pcussio. iij. q. ix. indicas. ꝛ. v. diſt. ad e⁹ vo. ff. ad. l. rhod. ō iac. l. nauis. §. cum aūt. Jn lepꝛoſo tamē ſec⁹ ſlueut dici a quibuſd. vt. ſ. c. pr. vbi ꝛ hoc. Jdem io. dicit circa lepꝛoſum quod bu. ꝛ lauſ.

Coadiutor. ſic. ī. c. pr. Et ita p̄z q̄ ppt infirmitatē ſuguemē tē ñ p̄uar plar⁹: q: ecclaſtica bñficia ñ ſūt ꝑpetua. lv. di. ꝓcepta. ꝛ ff. ō adopt. ſi nbi. ff. ō her. iſta. hēditas. ff. ꝛ re iu. acq̄rēdi. ſic. ff. ꝛ mūnic. teſt. libertas. ff. ꝛ pecul. peculiū. §. ij. q̄d veruz eſt. Ar. ō. ff. ꝛ offi. ꝑſi. ſi forte. ꝛ. vij. q. j. paſtoralis. xij. q. ij. nobis. Do. vē ē: q̄ bñficia eccl'aſtica ꝓpetua ſūt ꝛ ī. ō. ppt caſū ſupuenientē ſine culpa nō p̄uar plar⁹ ꝛ bar ei coadiutoꝛ: vt h p̄z. et. c. ſe. Jn cāu tñ ali⁹ viuē ñ ſbſtituīt ꝑm q̄ſdā. ſ. c. pr. vbi ō hoc. et vij. q. j. paſtoral. oi tñ cāu puidebit iſtmo ō bōis eccl'e ꝛ coadiutoꝛ ille bar etiā iuncto. ar. j. ꝛ ec. edi. ad audiēnā.

Conſultatiōibus officiū ligue. idē eſt ſi amiſiſſ officiū oct⁹ ar. lv. di. ſi euāgelica: ꝛ q: ē ocul⁹ epi. xciij. di. dyacon eccl'e.

Coadiutor. Et ō hoc dictū ē ī ꝓmis duobꝰ. c.

On ampli⁹. abſq; penuria. Sp em̄ ꝓſiderādi ſunt redditus eccleſiaꝝ: vt ꝑm eos clerici inſtituant in eis. ſ. ꝛ vi. ꝛ hoc. de. q̄m vt ait: vbi ꝛ hoc. Jta enim: q̄ hoſpitalitatē ſeruare poſſint ꝛ ſoluē iura epalia. ſ. ꝛ p̄bē. ꝛ monachis. ꝛ. ſ. ꝛ ſuppleē. nepla. ſicut nobis: ꝛ econuerſo tot ſunt ponendi quot ex ipſius facultatibus poſſint cōmode ſuſtentari. ſ. ꝛ conſti. cuz. m. ꝛ. j. c. anēte a cōtrario ſenſu. ī. ꝛ cenſi. cuz inſtantia. ar. xij. q. j. ꝓcipimus. xvj. q. vij. cōes baſilice: tamē ppter mūmū incrementū nō credo recedendū a mūro conſueto. ar. L. ꝛ allum. l. pe. ꝛ vl. Ergo tātū ꝛbet eſſe augmētū ꝛ quo alius equale ſtipendiū cū alijs habeat. Vel ſalrem ſufficiēs ꝛ honeſtum. ſ. ꝛ conſti. cum. m.

In eccl'is vīa. laici. ꝛ merito: q: homines diuerſe ꝓfeſſionis

ī eodē officō associari ñ dñt. xvj. q. vij. nona actōe. ꝛ. ꝫ. ō elec. cū cāz

t Differre. vſq; sex mēses. alioqn trāſferi pīas ad ſuperiorē. ī. ti⁹. pr.

v Idoneis. q̄ dicūt idonei: hēs. ꝫ. de p̄bē. ſup iordiata. nulla. b.

p Tales. q̄ ſunt idonei mor honestate ꝛ lr̄ar ſcia. ꝫ. de p̄ben. gra

ue. al's punuñt: vt ibi dī. Hec ſunt queſtio vtr̄ layci intitulati i ec

cl'a iſta p̄ñt ꝓputari ī numero clericoꝝ: ꝛ dī q̄ nō: q; nō reputant̄ idonei cum ſint laici. Et ita ius canonē ñ cadit niſi i clericū: ſic ius eligēdi i eccl'a collegiata nē cadit i layc cū. ꝫ. de elec. ſacroſan cta. ꝛ. c. meſſana. hoc tñ intelligēdū ē ō layc is pſeſſione ꝛ hītu ꝛ nō de ꝓuerſis. Si ei ꝓuerſus aliqs alicui⁹ eccl'e incedat tōſurat⁹ volēs ee clerico: cū iā dēſtiarōe animi ſit clericꝰ. vt. xxij. q. j. patus. iā eccl'aſtica pſona cenſet. vñ tale ius cadit i euz: ꝛ ius cōuerſi ſpūale ē. vñ q̄ emit illud: ſymoniaz cōmittit: vt. j. q. iij. ſalnator. lau.

a Eē freqntib⁹ officialiū. officiales dicūt qb⁹ epi ꝓmittūt vices ſuas q̄ p̄ñt iſtituē vice epoꝝ: vt ḃ dicit.

b Recipiūt. ſi a layc is recipiāt: ſuſpenſi ipſo iure p canones ānis qs videñt. xvj. q. vij ſi qs dēinceps. Ar. ꝓ. ī. ō iurepatro. cura. cui ſtam⁹. Sic ꝫ patz q̄ auctas inſtituēdi ē penes epm: lz capl'm qñqz eligat. ī. ti⁹. pr. nulla. tñ ō pſenſu capl'i epi iſtituē dz. ī. de his q̄ fi. a pla. nūt. Nec obſtat. lxx. di. ſcoꝝ. qr ibi capelle ſubdite ſunt ꝓpoſito q̄ ad ſuſtētatōez. ñ q̄ ad inſtitutōez ꝛ adminiſtratōz. lau.

c Ex officio. legatōnis q̄tū ad ſuffragāeos dyoc. ſ. ō of. le. c. j

d Bertinēt. vñ nulla p̄ñt hīe excuſatōez q̄ntocūqz tpe ea tenuerit: qr diuturnitas tpis pcēm nō ꝓminuit ß auger. ī. ō ſymo. ñ ſatis. ꝛ. c. cū i eccl'e corpe. ꝛ. xxiij. q. j. ſaſms. ſ. de pſue. q̄nto. ſecꝰſi igr̄ater: qr ignorāna niſi ſit eſſa ꝛ ſupia tales excuſat. ꝫ. de ordi. ab epo q̄ remū. epa. c. j. ꝛ. viij. di. pſuetudo.

e Confirmātes. poſt quā cōfirmatōem archiepus ſniam relaxare non poſſet niſi illud qō ſequūt fuiſſz appoſitū. ar. ſ. de pſir. c. j. et. ij ꝛ de pſe. di. ij. c. vl. ꝛ. ſ. de tēp. ordi. cū i diſtribuēdis. ber.

f Uctoritate. facultates. he ſp ſunt ꝓsiderāde: vt. ſ. e. c. j. vbi ō hoc. ꝛ. ſ. de vi. ꝛ ho. cle. qm. vbi hr̄ ſiḋ de hoc.

g Jnſtituat. instituere ē ius canonie i eccl'a vel i eccl'aſtico bñficio tribuere. ī. de here. cum ex inuncto. Jnueſture eſt q̄ſi poſſeſſionem illius iuris conferre: indifferenter tamen vnuz accipitur p altero. Ala. verbigratia. inſtituere ē ſpiritualis beneficij vel dignitatis poſſeſſionem corporalem tradere. ſ. ō offi. archidy. ad hec. c. vt noſtr. quod ſpectat de iure cōmuni ad archidyaconū vt ibi dī. ꝛ ſic i. telligē. ī. e. cum venſſent. Jnueſture ē ius canonie vel dignitatis tribuere: quod poteſt fieri p anulum vel libzum: ꝛ ſic intelligit. ī. e. cū venſſent. ſed p hoc nō adipiſcat̄ qs poſſeſſionē: niſi poſtea corpaliter

nec vos dēatis differre q̄ min⁹ ſtatutū numer de alijs clericoꝝ pſonis idoneis ſupleatis: tales ad ſupplendū numerū inuenire curetis: p qs deo ī diuinis officijs p eccl'iaſticos ordies ꝓgrue fuiat. Lex. iij. cāt. archiepo ꝛ eius ſuffraganeis.

Æ freqntib⁹ q̄relis didicimus ī ptibus vr̄is cōſuetudinē prauā a multis retro tēporibus inualuiſſe: q̄ clerici eccl'aſtica bñficia ſine cōſenſu epi dyoc. vel officialiū ſuorum qui hoc de iure p̄ñt: recipiūt minus q̄ deceat cogitantes quomō id patz ſanctoꝝ eſt inſtitutōibus alienū ꝛ eccleſiaſtice ꝓrarū honeſtati. Unde cuz tu frater archiepe ex officō tibi ꝓmiſſo tam iniquam cōſuetudinē de puicia tua velis ſicut debes radicitus extirpare: tā ī illos qui eccl'aſtica bñficia taliter occupata ſciēter detinent: q̄ ī eos q̄ deceto occupare p̄ſumpſerint: excōicationis ſniam ꝓtuliſti. Nos itaqz eandē ſniam ratam habentes ꝛ eam auc. ap. confirmantes: mādamus: quatenus clericos ipos q̄ ipam ſniaz incurrerīt: niſi cōgrue ſatiffecerīt: abſoluere mīme p̄ſumatis. Lemēs. iij. cle ro ꝓſtātino.

Uctoritate ap. ſe. ꝛ infra Statuim⁹ inſup vt null⁹ī eccleſijs vr̄is vltra q̄ facultates earz ſuſtineāt vobis inſtituat̄ īuitis Anno. iij. ſcti marcelli. ꝛ ſcte uſanne car. ap. ſe. le.

B decorē. ꝛ infra. Sic̄ noſtris auribꝰ ē ſuggeſtū: cōſtātinopolitan⁹ p̄riarcha aliaz natōnū clericos ſpēs: venetos tm̄ ī conſtātinopolitanis eccl'ijs ſatagit collocare: nō attendens q̄ ī omni gente qui facit iuſticiam acceptus eſt deo: nec ſanctuariū dei q̄uent iure hereditario poſſideri. Quocirca mādam⁹: quatenꝰ moneatis eūdem: vt vi ros lr̄atos ꝛ alios idoneos: vnecūqz oriḡinē duxerint ī predictis eccleſijs et maxime ī maiori iſtituere ñ poſtponat: alioqn indignū ſe reddet: vt vos aliaz clericos natōnū ad eꝰ obediētiam ꝓpellatis. Nec diſſimulare poteſtis: q̄n hoc nr̄is auribꝰ iti metis: vt ex hocipo an verū ſit q̄ ſup hoc venetis dicit̄ pmiſſ ſe: cōſcere valeamus. Bem belien. epiſcopo: ꝛ archidyacono nouiceñ.

Cum veniſſent ad ap. ſe. archidyacon⁹ richimundie ꝛ pcuratores eboraceñ. archiepi: ex pte archiepi fuit ꝓpoſitum q̄ inſtitutō perſonarum et cuſtodia eccleſiarum vacantium ad eum ī dyoc. ſua ſpectat tam de iure cōi q̄ de conſuetudine generali vez q̄dam predeceſſores ipſius q̄buſdaz archidya. richimūdie

unſtituat. ī. n⁹. pr. cū noſtris. ꝛ de p̄ben. p illoꝝ.

h Jnuitis. nullus epūs ē dand⁹ inuitus. lxj. di. null⁹. dū tamē inſtā cauſam oſtendat: ergo eis volentibus poteſt dari: licet facultates non ſufficiant: ꝛ ita poſſunt ſibi ī hoc preiudicare: ꝛ victuz poſtea ſibi querant. xcj. di. clericus victum. ꝛ. c. ſe.

B decorē. accepr⁹. xxxij. q. iij §. bis ita.

k Hēditario. ſic. viij q. j. apl'ica. Et ſic vī q̄ nō ſolū filij ſed nec collaterales in eccl'aſticis bñficijs nō ſuccedāt. ī. de iurepatron⁹. ꝓsulunt ſed tñ p̄ñt. ar. ſ. de of. del'. ex pte. dūmodo ñ fiat iure ſucceſſionis: vt. ſ. de elec. venerabilē. ỹ. fi. io.

l Undecunqz. Argu. q̄ nihil refert: de quo loco natus ſit clericus vel de quibus parentibus. argu. xl. diſt. nos q̄. ꝛ. c. non loca. ꝛ. lxj. di. vndecūqz. ꝛ. c. naſci ꝛ. c. omnibus. Ar. ꝓtra ō ſer. non ordi. c. j. ꝛ. ſ de fi. preſbyterorum. c. j. ꝛ. ij. ꝛ p toruz. ꝛ. xcviij. diſti. aphros. ſ. de cle. pegri. c. fi. vbi dī: q̄ plan̄ q̄dā inſtituebant cl'icos de alienis epatibus ignorante epo qō eē nō ꝛ. ſed hic oēs erāt exēnei tam veneti q̄ alij: et ideo vndecūqz eſſent: debebant i eccleſia conſtantinopolitana inſtitui ꝛ non veneti tm̄. Uerum eſt: q̄ locus nō obſtat: dummodo ꝓſit de bonitate pſone: ꝛ illō. c. aphros de incognita loquitur ſupra de elec. bone. ad fi. Si autem ex damnato coitu natus ſit aliquis: non obeſt ei q̄tū ad vitam eternam. ſed obeſt ei q̄tum ad obtinenda bñficia eccl'aſtica. argu. ſ. de eleć. unotuit.

m Judignuz. ſi. ī. de vſu. quia fruſtra. ꝛ. ij. q. vj. qs ſcit. Et eſt hic ar. culpā cul'pe cōpēſari dā. xcv. di. eſto. ff. ad. l. acquil'. uez mela. j. rñſo. infra de diuor. ſignificaſti. ī. de adul. c. pen̄. ꝛ vl. ꝛ. ī. de pe. conſtitutus.

n Compellatis. ꝛ hoc primo petierat patriarcha a dño papa.

o Poteſtis. i. debens. ſic. xxij. q. ij. faciat homo.

p Promiſſe. quod eſſet iniquum: quia nullo pacto nulla cōditōe bñficia eccleſiaſtica ſunt conferenda. j. q. ij. q̄pio. ſ. de pac. pactōes. ī. vt ec. bene. vt noſtrum. vnde ſymoniacum eſſet.

q Cum veniſſent. ſpectat. ſ. de of. ordō. cū vos. ꝛ. lxx. di. c. ij. Ar. ꝫ. lxiij. di. ſi in plebibus.

r De iure commun. j. q. iij. c iij. ꝛ. c. res eccleſiaſtice. ꝛ. c. p̄uenit. ꝛ. xvj. q. vij. nullus omnino. ſed contrarium eſt verū: quia de iure cōmuni inſtituno perſonarum ꝛ cuſtodia vacantium eccleſiaruz ſpectat ad archidyaconum. ſ. de offi. archidya. ad hec. ꝛ. c. Ut noſtruz ꝛ. lxiij. di. ſi in plebibus. niſi conſuetudo repugnet: vt hic vidē ad fi. capituli: ꝛ ex confeſſione archidyacoi hoc poteſt colligi. et hic loquit̄ de inſtitutōne corporali: quia collato dignitatum ꝛ prebendarum pertinet ad archiepiſcopum. ī. ti⁹ proximo. quia diuerſitatem. ꝛ. c. poſt electionem. ꝛ hic patet ex confeſſione archidyacoi.

s Custodias. s. vacantium ecclesiarum.
t Ipsum. s. archidyaconatum.
v Ipse. s. archidyaconus.
x Probatū. Sz ḡre icūbit on⁹ pbādi archiepō: cū ꝺ iure cōi hec spe cēt ad ipz: vt ꝺ vī. vñ eoꝝ vī fudata ecclīētō. xvj. q. vij. oēs basilice. C. de pba. siue. ⁊. j. de cēsi. oli.? Ñdeꝝ pōt ꝺ due fuerī pīūptōes bone p archiꝺ. ꝺ archiepz qz archidya. ⁊ ipsi⁹ anᵉcessores tuerūt i pacifica possessiōe. vñ psumitur pcessiōz fuisse realē ⁊ qz archiepus pfessus fuit: q anteᵉcessores sui pcesserī illas dignitatesꝫ z psonalīᵉ: et archidy. dicebat cōcessiōez fuisse realē. vñ psumīt ꝺ archiepm: ⁊ iō on⁹ pban di icūbit archiepo q cōcessio fuit psonal': ⁊ licet psona inserat pacto ñ iō ē psonale: ꝺ vt oīꝺat cū q psona sit sclz ff. de pac. iuriscōsūl. §. pactoꝝ. ⁊. l. tale pactū. Plerūqz ei psulim⁹ sucᵉcessoꝝ nr̄is sic et nobis. ff. de pba. si pactū. Sz translatō pon⁹ psumīt psonal' q̄ real': mi si fuerit p suppletē pfirmata. ſ. de trāslac. veniens. ⁊. c. Decetero. ⁊. ſ. de pbē. nisi. hoc tñ adᵉmente: q si eps alicui q sone vel rē eccl'astice: pon⁹ psumīt donatō psonal' q̄ real'. x. q. ij. hoc ius. xvj. q. j. possessiones. Sz si donat ecclē psumīt real' donatō ⁊ ꝓpetuo donasse. xvj. q. j. c. Vl. j. de his q̄ fi. a plā. cū applica. ar. hoc iō ē: qz eccl'a nō pēmou. vij. q. ij. libert. ij Sz hic psumīt pcessionē fuisse realē vt dixit qz archiꝺ. ille ⁊ añcessores sui fuerūt i q̄ta possessiōe. io.

y Fuisse. psumīt hic pcessiōz fuisse realē exq̄ ē i possessiōe. ⁊ iō mēdᵒ ē i illa: q̄uscz pbēt ꝺ eū pcessiōz facta fuisse psonalē: imo si psone facta fuit: psumi ꝺz psonal' si dignitati real'.

z Abiurasse. obijciebat archiꝺ: q abiurauerat hmōi libertates. vñ ꝺ iuramūtū ñ fuerat audiēd⁹. Sz ḡre ñ audit archiꝺ: iz abiurauerit hmōi libertates: cū iuramētū illud temerariū fuerit: ⁊ i piudiciū archidyaconat⁹: ⁊ iō nō seruādū. ꝺ. de iurꝰ. sic. ij. ⁊. c. intellecto. Lau. dicit ḡtenus iuramētū tāgit rē familiarē obligādū ē vt nihil valuatus vl' honoris ad ipz pueniat rōne illaꝝ dignitatū si eas abiurauit. ar. ſ. de iureiur. quēadmodū. Al' dic q bñ potuit renūciare ⁊ abiurare ius in structurā: vt nūq̄ vtēt eo: ⁊ tñ dignitati ꝓpt hoc ñ piudicēt: qz eccl'a posset tūc vti iure suo vt ꝺ colligit. Et sic pt̄ fuam iuramētū sine piudicio eccl'e ⁊ sine iniuria salutis eius. ſ. ꝺ iurꝰ. si vo. §. j. ſi. j. ꝺ spō. pmissū. abiurato tal' siue renūciato ñ tenet i dānū eccl'e. Tria nōbilia notāt ꝺ. Primū q factū plati ñ piudicat eccl'e. Secūz q iuramētū pstitū a plato i dānū eccl'e fuit ab ipo plato: qō ē ꝺ id. ſ. de iurꝰ. sic. Tertiū ē q eccl'a bñs platū sine ipo agē pōt: qō ē ꝺ id q dict psuerunt: quia nec plat⁹ sine psensu capl'i: nec capl'z sine psensu plati agē pōt. ſ. de p. cu. c. j. ⁊. ſ. de iurꝰ. cāz. j. ⁊. ſ. ꝺ resp. edoceri. vbi de hoc. Et nō q agē ti indicto vn possidentis nō pōt oppoi q rēpilla abiurauerit: p q agit sicut nec agēti indicto vñ vī. ſ. de resti. spo. c. solicite.

a Ecclesie. Ar. bonū q eccl'a vacāte capl'm fungit vice plati: sed ꝺrīū arg. colligitur.
b Archidyacono. sed nō archidyaconatum.
c Um ad nr̄am. ad ipm. s. abbatem.
d Accipiētē. si. xxiij. q. j. dicim⁹. j. de iurepa. p nr̄as. j. de bap. de bituz. ff. de auc. tu. l. j. ⁊. ff. ꝺ tut. ⁊ cura. ds. l. ius vāde §. ptoꝝ. al's lex ē. Hemo ei vicē plurīū pso naꝝ sustinet. xvj. q. j. pbros. et. C. de assenō. lxxxix. di. singl'a ff. de pac. si plures. ff. ꝺ of. pto. l. vl. Et. ꝺ. ff ꝺ adop. si psul. ⁊. ſ. ꝺ elec. cū int canōicos. ß qd si ipe ꝓferet alij pbādē ꝓferendi illā dignitatē: nūqd posset ab illo illaꝝ recipe: vt sic nō videret eā recipe a seipō: nō. arg. ſ de testi. lz. ⁊ ar. xvij. q. iij. questi. ff. de auct⁹ tu. pupill⁹. ff. ꝺ re mil. milites. §. j. ff. ꝺ admi. re. ad d. pti. l. ij. §. j. ſ. ꝺ pbē. ꝺ mlt⁹ ta. i fi. Ar. ꝺ. qz mlt⁹ possum⁹ p alios: q̄ nō possum⁹ p nos. lxxviij. di. eps. v. q. iij. c vl. ff. que res pig. obpos. aristo. i fi.

e Q Ui i vinoꝝ. Plone. i. ꝑticipatōne corpis ⁊ sāguis dñi. vij q. j. eū q.
f Pellēdi. ⁊ nihilomin⁹ ꝓponēdi. ij. q. j. i ꝑmis. vij. q. j. ñ furē. ⁊. c. eū q. nisi ignorās ꝺs istituat aliq̄ ē moto q̄ cāu excusaē. ff. ꝺ posi. si ꝺs iniciat⁹ ⁊ epus teneī ei i alio bñficio quidē. vij. q. j. pñtiū. ⁊. ſ. de pbē. inter cetā. Sz pōe q aliq̄s ē iuste ꝓpositus ali⁹ hoc ignorās in loco ei⁹ sbstituit: ⁊ stetit ibi p. xl. ānos postea scit de iure ad aliū p tunc: nūqd ꝺz cedē et illi restituē? vī q sic. ſ. de pscp. vigilāti. et c. si diligēti. xxxviij. q ij. si vgo. ⁊ de re iuꝺ. sanguinei. ⁊. c. latoꝝ Ar. ꝺ. xvj. q. iij. §. quas actōnes. ⁊. ſ. de prescp. de quarta. Dol'. dicunt quidam theologi q quādocunqz seruero rem ꝓmere ad aliū. teneoꝝ rē restituere. De hoc dictū est. ſ. de pscp. vigilāti. Sz hoc nō credo: q teneat dimittere: qz eoipō q ꝓdemnat⁹ nō appellauit: acqᵉuit sibi: ⁊ ita trāsiuit i rē iudicatā. ſ. de sen. ⁊ re iuꝺ. qō ad pmū nē. ⁊ sic alius iuste fuit institutus.

g Aius. misi iusta rōne ꝓpositus. vij. q. j. eos. l. di. postq̄. b.
h Alls. misteria. i. officia siue dignitates.
i Alet. Mō: q bñficiū añq̄ vacz: nō pēmittī: qō si fiat non valet. j. c. ꝓ. ⁊. j. e. tuꝫ ex tenore. Et sic obligātō nulla cōtrahit ex tali pmissiōe: qz ē ꝓtra ius. Ar. ꝺ. ſ. de pbē. relati. et ibi solut: imo ibi receptus fuit statum i fratrē.
k Spectet. j. de his que fi. a plā. si cō. ca. ea nosci. ⁊. ſ. de elec. cū ecclesia vulterana. ad fi.
l Condemnare. qz pactū de futura successiōe nō valet. C. ꝺ inutil. sti. ex eo instro. C. de pac. l. vl. misi de ꝓsensu eius cuius ē hereditas vt i. l. ꝺicta. C. de pac. eodē mō nō tenet ꝑmissio de prebenda non vacante etiam de consensu eius qui tenet eam cum nulli possit eam

ꝑcedē. ℑ. ℞ mreps. q̄ gñt. l fi. fi. l li. feud. ſ. ti. §. ſi vo archiepo.

k ¶ Infra ſex meſes. tps iſtud ſex mēſiū incipit currē a tpe ſcē gnā lit: ⁊ nō a tpe vacatiōis. ℑ. e. q². i fi. ar. ff. ℞ calū. ann⁹. L. q admit. ad bo. poſ. l. ij. ⁊ q ſat cernoꝛari ñ debuit. ff. ℞ act. emp. ⁊ vē. l. j. in fi. §. ℞ elec. cū int vniuerſas. i fi. ⁊ expſſū ē. §. ℞ ſup. ne. pla. lꝫ. ⁊. § ℞ pbē. ℞ multa. §. j. ar. Jtez tps iſtō vnle ē: q: tps illō ñ currit a tpe ſuſpēſionis ſnie q̄ eligē ñ pñt. ℑ. e. qa diuerſitatez. Ar. ℑ. q̄ currat: licet eligē non poſſint. §. ℞ elec. c. vi ti. Jtē nūquid pñt canonici eligere p⁹tpus elapſuz: qdā dicūt q̄ ſic. ſed cōtrarū ē vez q̄ nō poſſint: ⁊ ſi eligāt nō tenet electō. §. ℞ ſup. neg. pla. c. licz ⁊. c. vlt. niſi ℞ patia tolerēt. ℑ. e. n⁹ſaſ. q: p non dato hz qō ab illo dar: q ñ pōt ō ire vnare. ℑ. ℞ iurpa tro. q̄ aūt. i fi. Ar. ℑ. ff. ſi qs cau. et ſi poſt tres. ff. ō arbi. celſus Et aūcte hui⁹ canōis ſemeſtri tēpe ſtatī ela pſo pōt eligere ille ad quez deuoluta fuerit eligendi pſtas nulla li cētia a ſupiore petita Et cōſtitutio iſta tm̄ locū hz vbi ſunt diſti cte pbēde: ⁊ certē ca nonicoꝛ numer⁹ pſtitut⁹. ℑ. eo. ex pte. Jtē locū hēt i dignitatib⁹ ⁊ pſonatib⁹ oīb⁹: ß in epatib⁹ ⁊ archiepatib⁹ olī locū ñ hēbat. ℑ. e. dilect⁹. Hodie locū hz i epatib⁹ ⁊ archi epatib⁹ ⁊ abbatijs: vt pſtas eligēdi trāſferatur ad ſuperiozē: ß minus rps dar: i bis. ſ. triū mēſiū. §. ō elec. ne p ōfectu. Et ita in hoc eqpant: et differt a minoꝛib⁹ bñficijs ⁊ dignitatib⁹: q: min⁹ tps dar: ꝓpter mai⁹ periculū: q: mora periculoſa eſt in talibus. §. ℞ elec. cuz inter. ⁊. §. vt lite non contel. qm̄ frequenter. §. porro.

l ¶ Capitulū. §. ℞ elec. cū i cūctis. ſi. ix. q. iij. cū ſim⁹.

m ¶ Religioſoꝛ. ſic. §. ℞ elec. ne p ℞fectu. vbi dz q̄luer hec ẏba uel

R Eligūt. ⁊. lxiij. di. obeūtibus. vbi ℞ hoc. b.

n ¶ Elatū. ꝓcilio. §. c. pr.

R Oo ¶ Appellatiōis. tali appellatoi nō ē referēdū cū eoꝛ nō inſit. ij. q. vj. nō ſolēt. ⁊. §. ℞ elec. cū int. r. Nulla ex tali pmiſſiōe nihil iuris acq̄rit: ſic nec emptoꝛ habet actōz furti i re vēdita ſubtracta ſi ei res nō fuit tradita. ff. ℞ fur. l. eum q̄ emit. b.

o ¶ Roꝓoſint. aſſignatōe faciēda cū vacauerit eidē pſbīo: ⁊ hoc pbat i anneꝝ ꝓpulatōe: vbi ē illud verbū faciēda. vñ vī q̄ nihil valuit. §. ℞ pbē. inter cetera. vbi ℞ hoc.

q ¶ Executoꝛe. dato forte ſub hac forma: mādatū nr̄m exeḡris.

r ¶ Jnueſtiunt. i. aſſigñt: vt pz p hoc qō dicit. §. aſſigtōne pbēde ℞. executoꝛ hoc fecit: ⁊ male: vt ſatis pz p lr̄az iferiozē. Sz lr̄a illa ratuz volēs ℞. ℑdicē vī. Sz celeſtin⁹ hoc tō dicit: vt excuſaret ℞canū ⁊ aſſumēt cām caſſandi collatōz capl'i: ⁊ hoc ſatis pz p ẏba inno. factuz ei ℞cani fuit cā: q̄re celeſtin⁹ caſſauit ꝓceſſōz capl'i: al's nō ℞buiſſet caſſaſſe. §. ℞ pbē. dilect⁹ filius. g. nō ē alia rō: niſi q: ipe hoc voluit q: ℞ eo qō nihil ē pōt aliqd facē. ℞ ꝓe. di. ij. reuera. Vſus fi. ⁊ ſi. §

ß infra ſex mēſes pſonis: que digne admīſtrare valeat cōferāt. Si autem epiſcopus: vbi ad eū ſpectat ꝓferre diſtulerit: p capitulū ordinet. Qō ſi ad capitulū ptinuerit: ⁊ infra pſcptū terminū hoc nō fecerit eps ſm ℞ū hoc cū religioſoꝛ virorum conſilio exequatur: vel ſi oēs forte neglexerint metropolitanus ℞ ipis ſm ℞ū abſqz illoꝛ contradictōe diſpōat. ¶ Lex. iij. eboraceneñ. archiepo.

R Elatū ē auribꝰ nr̄is: ⁊ infra. Lōſul. t. t. r. q̄ cū in lateran. ꝓcilio pmiſſiōes facte ō eccl'ijs nō vacātib⁹ ſint caſſate: ptextu ap. eoꝛ dictis q̄ pmiſſiōi b⁹ innitūt omitti nō dz: q̄n eccl'e cū vacauerīt ℞ pſonis idoneis ordinet. ¶ Jno. iij. ꝓpoſito et capitulo camerac.

P Roꝓoſuit nob⁹. t. pſbr: q̄ cū. L. papa. p. nz̄ꝓ recepti one ipi⁹ frez ⁊ aſſigtōe pbende ad vnatōem vīaz ſpectātis i ecclēſia vīa. primo vacature mandatū ap. vob⁹ teſtiaſſz ℞cāo remēſi executoꝛe cōceſſo: ℞canus ipe vos ꝓtumaces inuenies ipz ℞ pbēda ꝓmo vacatura i eccleſia veſtra: que ad vnatōem capituli ptinet: auctoritate apo. i uestiuit: ⁊ infra. Sz cū prebēda que ad vnatōem veſtrā ſpectabat: i eccl'a cameraceñ. vacaſſz eā alij aſſignaſtis: ⁊ infra. Jdem aūt pdecel. n. quod ab eodem ℞ cano factū fuerat: ratum volēs hr̄i collatōnem factā prebēde a vobis penitus irritauit: ⁊ eū ℞ ipſa p anulum inueſtiuit. Licet autem intētōis nr̄e nō ſit inueſtituras ℞ vacaturis factas cōtra canonū inſtituta ratas hr̄e qui ſm plenitudinem poteſtatis ℞ iure poſſumus ſup⁹ ius di ſpēſare: attēdentes tū q̄ idem p ſbyter nō ℞ vacatura: ſed ō vacāte p pdecel. n. fuerit inueſtit⁹ vtpote que poſt caſſatiōem conceſſionis a vob⁹ facte itelligebat vacare: mādam⁹: q̄tenus amoto ab ea pbēda quolibet ꝛetento re eā ipi cum plenitudine honoris canonici aſſignetis. ¶ Dez p. ſcte marie in via lata dyacono card. ap. ſe. le.

L Ex diuerſitatē coꝛpoꝝ diuerſitas ſepe ſeq̄t aiaꝝ et infra. Lōquerebat inter ceteros eboraceñ. archiepus: q̄ cum ad eū i eccleſia eboraceñ. ⁊ alijs ſuis eccl'ijs collato ptineat prebendarum: tempore ſuſpēſionis ipſius: et poſtmoduz etiā quidā preter eius auctoritatē ſe intruſerūt i ipas: ⁊ infra. Mādam⁹: q̄tenus eos qui prebendas vel dignitates eccl'e eboracē. vl' aliarū ad donatōnem eius ſpectātes preter auctoritatē acceperīt

p ¶ Jnueſtiunt. p talē i ueſtituraꝝ cōtulit ei ius canonice: cū nihil prius habuerit p ℞canu.

y ¶ De vacaturis. Jnno. ⁊ cel'. videt diuerſi Jnno. non vult hr̄e ratū factū celeſtini. celeſtinus vī hr̄e ratā iueſtituraꝝ ℞ pbēda vacatura facta p ℞canuz: vbi dicit: ratū volēs factuz ℞cani hz: cū m̄ ℞can⁹ ñ hr̄et illud i mādatis Jnno. voluit hr̄e ratazꝝ inueſtituraꝝ ō vacatura q: celeſtin⁹ inueſtiuerat pſbm ℞ vacāte p⁹ caſſatiōz ꝓceſſiōis: ⁊ ſic nō poterat ratā hr̄e inſtituōz ℞ vacatura cum iā eēt inueſtit⁹ ℞ vacāte p celeſtinū. nec etiaz cel'. ratā būit iueſtituraꝝ ℞ vacatura: imo inueſtiuit illū ℞ vacante Ex hac ℞re. volūt q̄dā dicē: q̄ ſi papa mandat aliquē recipi i canonicū: ⁊ alī⁹ recipiat q̄ dz caſſari: vt ß fecit celeſ. vñ ſigē ℑ. §. ℞ prebē. dilēs. ij. Sz hoc fec cel'. ex pleitudie pſtatis ⁊ iuriā fec illi iſtituto quē caſſauit: cū ō iure teneret electō vt ß colli

z ¶ Jnſtituta. §. ḡit. b e. c. j. ⁊. §. ō pbē. dilēs

a ¶ Sup⁹. ius. p nihilo dicē hēq: ß ñ diſpēſat: ß ꝓpi h⁹ dicē: q: ℞canꝰ illū iueſtiuit ō vacatura ⁊ poſſat illā eāz ꝓſtimare ⁊ ita diſpenſaſſz. §. ius ß ñ hēbat h⁹ locū ß q: cel'. illū poſtea inueſtiuit ℞ vacāte.

b ¶ Diſpēſare. nam ℑ ap⁹z diſpēſat. xxiij. di. lectō. ⁊ ℑ canōes ap⁹li. lxxxij. di. pſbr. Jtē ℑ ve r⁹ teſtiñ i ℞canis ñ dādis. ℑ. ō ℞ci. ex pte. ⁊. c

c ¶ Jnueſtit⁹. p talē iueſtituraꝝ ꝓtulit ei ius canonice. b. ō collatali.

d ¶ Poſt caſſatiōem. quo ad factū referas ſm io.

e ¶ Locceſſiōis. Ar. expſſuz q̄ ſi papa mādat alicui dari pbēdā ⁊ ℞ alij tenet collatō hz ℑ mādatū. De hoc dz. §. ℞ pbē. dilect⁹. ij.

f ¶ Vacare. Sic ḡ vī: q̄ p ſniaz ſtatī pdīt dñū: iſti. ℞ of. iuḍ. §. vl. ℑ id ff. ō rei vē. i fūdo. ⁊. L. ō pac. l. ꝛdutōib⁹. ⁊ iſti. ō re. dum. §. p ꝛdutōz Sz h⁹tō: q: papa caſſauit ꝓceſſiōz illā a q̄ ſnia ñ appellat. vñ ſtatī dñī

g ¶ Aſſignens. i. collatā dimittatis. l' itelligē aſſignetis. i. qm pdīt. ꝓferat/ vtez ō feō. ſic. ℑ. ō iurpa. ſi vo. l' iſtā aſſigtōem potes referre q̄ ad poſſeſſiōz cū ℞ iure eā habuerit p celeſ. papā: ⁊ etiā p ℞canū ō mādato celeſtini. vñ dī. §. ratū volētes hr̄e qō ab eodē ℞cano factuz fuerat: vt dicebat io. ß factū ℞cani nullū fuit: vt dictū ē. §.

Q Uia diuerſitatem coꝛpoꝝ: q: quot ſunt capita: tot ſunt ſnie ℞

p se di.iij. sicut i sacris. ff. de arbi. itē si vn⁹. §. pncipaliter. & voluntates hoim sunt varie. ff. ad trebel. qz poterat: & illō. Melle suū cuiqz ē nec voto vinc vno. Jtē quidā. Spectātib mōes tot sūt qt i orbe figure

f Illijs eccl'ijs. sic. j. ō excel. glā. ad aures. c. xvj. q. vij. null⁹ oino.

g Beneficioz. sic. s. de eta. & qli. qris. c. xxij. q. j. §. ij. circa fi. v. nedū qrtus vsurpare qō vām nō ē tē.

h Cōi. p cōfirmatōz em nō creat ius nouū s. de confirma. vti. vel inun. cuz dilecta. c. j. & qi p totū. sic & innouatio punct. j. de punct. qa intentōms. qz q confirmat nō donat. s. de fi. i stru. inter dilectos. & ff de iurisdi. oim. iu. & qz. Verumtā tria opāt confirmatō. p ptimatōem fit maiorus auctoritatis res. xj. di. qs nesciat. & si fuerit minus valida tut magis valida p confirmatōem: si ex certa scia hoc fiat. s. de trās ac. ca. j. itē qz null⁹ preter auctoritatē pfirmantis pōt de illo iudicare. s. de confirma. vti. c. j. & ij. qliter hoc intelligatur: ibi exponit.

i Lateran. cōcilij. s. e. nulla.

k Suspēsiōis. et ita tps i quo qs eligē non pōt nō currit. Sz j. s de elec. c. vi. Sic & ipedito agē nō currit tps. C. de anna. excep. l. j. §. vl. & C. de iur. do. i reb. sic nec tps deliberatōis iputat creditori C. ō iure dti. sancim⁹ §. donec. i fi. ar. ff. quē ad. serui. admit. si qs alia. §. vl. & l. si locus. Qñ nō currat pscriptio dictū ē. s. de pscp. illō. & c. cū nō liceat. & hoc dicit lra ista. Sed si añ suspēsiōz vl' p⁹ absolutōz capl'm supplent negligētā archiepi valebit factū capl'i: & hoc qz tps istud nō currit: intellige cū nō ē negligēs i petēda absolutōne: sic archiepus nō fuit negligēs: qz stari post suspēsionē suā iuit ad curiā. p absolutōe: al's iputaret ei. ar. c. di. qñ. & s. de rescp. si aūt sit e. ff. ō regu. iu. & q pōt. ff. de re im. nō oēs. §. q captus. lau.

l Negligētes. sicut cetere pscriptōnes: supra de pscp. Vigilanti. & xvj q. iij. §. potest.

m Voluerit. Nec tñ bona rō est: & ideo non pindicat ei. C. de anna. excep. l. j. §. vl. & ff. de vsur. cū quidā. §. si pupillo. Xtr. cōtra. ff. ex q. ca. ma. itē ei. Jtez signat cōtra: qz suspēsus eligat. j. de cle. excōi. mi. si celebrat. & ibi solue.

n Si qua. Ex hoc loco colligit: qz archiepus esset suspensus ab officio & iurisdictōe: vt dicebāt lau. & 10. s. de pstue. cū dilectus.

o Suspēsus. sic p qz licz culpa sua incaderit i excōicatōz vel suspēsionē nō imputat ei qō ex illa culpa pcesserit. xv. q. j. si pcupiscēna. & c. inebriauerūt. & ē sit'e vbi culpa pcedit: & tñ nō imputāt ea q ex culpa sua pcesserūt. j. de spō. veniēs ad nos. ff. de sur. l. vec. & l. q iurie i pn. fi. de publi. & vec. sed hi q. §. sin aūt. Xtr. cōtra. l. di. sepe. & c. stu dat. ff. qō me. cā. l. si mulier. io.

p Preter eius: qz dñs papa pōt cōcedere pbēdas siue fuerit negligēs siue vigilās. ar. ix. q. iij. p pncipalē. C. de quadri. pscp. l. bñ a zenone. & s. e. ꝓpōsuit. Jtē ar. ē hic: qz bona clerici dānati deuoluēda sunt in fiscū eccl'e. s. de cle. nō resi. c. penū.

q Accessit. sic nules pmeatu accepto reipublice. i. stipēdijs qbz pmerere. i. abire dz reipublice causa abesse videt qlibz i domo sua stat: cū est in domo: nec abest causa reipublice: qdiu est in itinere habet puilegium. ff. ex qui. ca. ma. l. nules. & l. qui munerē. in fi. Sic & totum

ipius ad eas resignādas mo. p. p excōmunicatōis sniam & subtractōz aliozum bñficiozuz: nō obstāte confirmatione a se. ap. obtēta sub forma cōmuni: q cō firmat bñficia & pbendas: sicut iuste & pacifice possidētur. app. re. cōpellas nisi forte aliqui ea vel ex spāli mandato apo. se. vl' auctoritate lat'. concilij ab eboracē. capitulo sint adepti. sic tñ vt tēpus suspēsionis in sex mēsibus nullatenus computet': cū illa later'. concilij pstitutio ptra negligētes tñ fuerit promulgata: & tunc si voluerit nō tñ valuit archiepiscopus ipe in cōferēdis pbēdis vti propria ptāte: a q & si fuerit sua culpa suspēsus: non tamē ad ipsum capitulum ex illa culpa. pbēdarum erat donatio deuoluta. sed ad illum tēpore suspēsionis ipsius pbendarum donatio ptinebat: qui pter ei⁹ desidiā & negligentiā poterat pbēdas donare. Tempus etiā q ad ap. se. accessit: & apud illā pmansit vel recessit ab illa: infra sex mēses nullatenus computetur. Semestre autē tēpus non a tēpore vacatōis pbēdarum: ꝫ

noticie ipsius potius volumus computari. Pē basiliē. epo & abbati scte marie.

Qlim nris fuerit olim auctoritate ītimatū q ꝓpositura eccl'ie lausañ. tēpe tāto vacass: vt fm statuta later'. pci. ad nos eēt eiusdē donatō deuoluta: epo & canonicis lausañ. mādauī⁹ vt ꝓpositurā ipsā thesaurario lausañ. cōferrēt: quibusdā sup hoc executoribz deputatis: & infra. Dlez pfati epus & canonici lris nris receptis ꝓpositurā pdictā nō vacare dixerunt: quia licz ille qui ꝓpositus fuerat: in episcopū fuiss assumpt⁹: ad ipsā tñ ꝓpositurā p⁹ cōsectōz suā tenuo fuerat ab ipis canōicis elect⁹: et eā sic antea possidebat: qō dicti executores dicētes ꝫtiū esse iuri ipsā ꝓpositurā de iure vacātem auc. ap. pfato. thesaurario assignāt: & infra. Auditoz igr sup ꝫ dat⁹ a nob ō mādato nzo decreuit vt qō a mēoratis executoribz factū fuerat obtētu lrāz nrārū: eo qz p falsi suggestiōz & veri suppssionē fuerāt impetrate cuz ꝓpositura illa nō vacaret ō facto: qa tal' possessio pl⁹ hz facti

t Assignarūt. Sed nūquid pōt hoc facere executores quibus hoc solum mandatuz est: vt aliquos moneant recipere aliquem in fratrem eosdem si noluerint compellere videtur qz sic cuz omne accessoria intelligantur sibi commissa. supra ō offi. de lega. ptera. & ca. pua ventiam. in fine. ff. de procura. ad rem mobilem. & l. ad legatū Sed non est ita: quia forma mādati diligēter est seruanda. s. de rescp. cum dilecta. et supra de offi. dele. Venerabilis. & xxvij. q. j. si custos. Dz si mā detur sub hac forma mandatuz exequi tamen fm qz mandabatur istis executoribus: vt patet in integra: tunc possunt facere quod dicit littera ista: fm qz isti fecerūt Sed factum istoz effectum non habuit quia non vacabat ꝓpositura ō facto: & lre nō valebāt impetrate tacita veritate: vt dicitur in fi. Si vo simpliciter mandetur sb hac forma: mandam⁹ vt tales compellatis vt talē recipiant i canonicum & in fratrē tunc non possunt illum ponere in possessionem sine inuestiture sed simpliciter compellere hoc vidi de facto. Sed si mandetur vt illi mittant in possessionem prebende: nunquid possunt excōmunicare contradictores & impedientes? Jo. dicit qz non: quia executio tñ & ñ coertio eis mandata est. Ego credo qz possunt: quia illa executō nulla esset: si coertionem aliquam non haberent. s. de offi. dele. ex lris. & ff. de iurisdi. oim. iu. l. ij.

v Suggestiones. ex hoc vī qz si cōmissio p falsi suggestōz sit impetrata: et iudex eam secutus tulit sniam: qz snia non teneat ipso iure ar. s. de rescrip. constitutus. & s. de re iudi. cum. i. & a. & C. si ex falsis instru. falsam. secus videt si eam nō sequt. Vt i. c. cuz. i. & q. De hoc dictū ē. s. de rescp. ad audientiā. ij.

x De facto. ex hoc vidē qz ad hoc vt rescriptum nō sit vicios nō solum ea que iuris sunt: narranda sunt: sed etiam ea que sunt facti pari ratione videtur: qz si secundum rescriptum non faciat mentōz priozis rescripti inualidi: qz non valeat secundum: sed non est ita. j. de confir. vti. bone. quia lre priozes non dicūtur priozes: sed nulle potius exceptōne apposita. vij. q. j. factus est. nec littere que nō valent debent prestare impedimentum secundis que valent. j. de iureiuro. illud. ff. de le. j. si seruus legatus. §. si seruus. ff. de ver. ob. si dari stipuler. vbi stipulatō que potest elidi p exceptōnem non impedit secundam. sic possessio non dē vacua quam alter quocunqz modo possidet vel detinet: licet reuera nullus possessor sit. ff. de acq. emp. & vendi. l. ij. §. vacua. ber.

z Possessio. s. que habet ab eo: qui hz plures dignitates.

2 Habet. Nota qz alicui possessio acquiritur quando qz qui habet plurimum iuris & minimum facti: vt si acquiritur mihi possessio p seruum vel per eum quem habeo in potestate: vt. ff. de acqui. possessi.

possessio quoq; et tūc ignoranti acquirit possessio ⁊ currit vsucapio ff. p soluto. l. ij. in fi. Q̄nq; possessio habet multū iuris ⁊ facti: cū acquirit p procuratorem: et ignoranti acquirit: sed vsucapio nō pcedit nisi scienti. C. de acqui. pos. l. j. ff. p sol'. l. ij. cū l. se. et. ff. de acqui. pos. possessio quoq; §. ij. Q̄nq; possessio habz paz iuris et plurimū facti: vt illa que corpore nr̄o acquirit q; tibi animus noster necessarius est. C. de acqui. pos. licet. Et tūc vsucapio nō pcedit sine corporali possessione. ff. qui. ex cau. mal. veniq; si emptor. cū l. se. et tal' est hec possessio: q; habet plus hic facti q̄ iuris: imo nihil iuris habet hic: nisi oñdat q; post pcrationē ꝓpositura iusta de causa fuerat ei cōcessa: q; si haberet aliquid iuris nō pellereť ad renūciandū sine causa. xvj. q. vij. inuentū. lvj. di. satis puerium. Item in acquirenda possessione plurimū facti pōsūt ⁊ parum iuris q̄n sine corporali actu nō pcedit: vt pdicta. l. ligis in retinendo plurimum iuris est: q̄n solo animo retineť. C. de acq. pos. nemo ambigit. ⁊ l. licet. ⁊ solo animo p dictum. ff. de acquirē. possess. possideri. §. in amittenda. Ber.

a Causa. Nota q; ex iusta cā pōt quis habere plures dignitates ꝑm antiq̄ iura inconsulto dño papa: vt hic colligit. hodie non licet sine speciali dispensatione omnino papę. §. de preben. de multa. Iusta cā posset esse pauptas epatus. argu. x. q. iij. vnio. ⁊ §. de pben. expossuisti Sed pone q; aliquis habens beneficiū cum cura animaz: recipit aliud bñficium cū cura animaz. et nihilominus retinet pmū qđ vacat ipo iure: alius dicens bñficium vacare impetrauit lras a dño papa ad delegatū: vt illud beneficiū sibi ꝓferat si est ita: nulla mentiō habita in lris de tali possessione: nūquid valent lre taliter impetrē? Credo q; valeant: et sicut ille ad quē pinet collatō illius bñficij: pōt illud ꝓferre possessoe irrequisito: vt dicit de cre. illa de m'ta. ⁊. §. de elec. cū in cūctis. que loquit in epo sicut hic ita delegat' iste pōt ꝓferre bñficiū illud: cū in hoc eandē habeat pātez nō obstante: q; de hoc in lris mentio nō habeť: sed ꝑ nō valuerūt lre q; ex nova cā potuit eligi de nouo post suā pcrationē ad pōposituraz eandē vacantē: pur papa mandat inquiri: secus si nō fuisset postea electꝰ: ꝑ pōpositurā renunciasset ex pma pcessione credo q; tenuisset collatio executoz p vere. pdictas vel dicas lras tales nō valere iure nouo illius vere. de m'ta. Et idē credo in pbendis et bñficijs curam animaz habentib⁹ secus in bñficijs simplicib⁹: aut si vnū beneficium sit cū cura vel pbendatu: et aliud sine cura vel pbendatu: tūc est facienda mentio de possessione facti: al's nō valent. Ber.

b Inducere procuretis. Et nunquid possunt ad hoc eos ꝓpellere vt eum recipiant: ꝑm q; pūt epm ꝓpellere: vt renūciet nō credo q; possint ꝓpellere eos: quia monitores .tm̄ esse videntur.

Q Ost electoz et pfirmatioz epi electi. vacāte archidiacōatu richimūdie: quē tenuerat eboracē. archiepo: eū tibi ꝓpria libalitate pcessit: dās eborac. capitulo i mādatis: vt te in archidiaconū recipe procurarēt. cuius noluerūt mādato parere: q; p. n. int alia q̄ decano ⁊ capło eboracensi suo pulegio nosciť indulsisse ordinatioz canonicoz seu pbendaz liberā esse decreuit: vt videlicet idōea ⁊ honesta pbenda: cui archiepus vacāte in eccia eboracen. pbēdā vel dignitatē duxerit ꝓferendā: ꝑm antiquā ipi' eccie cō suetudinē pōtareť ocano ⁊ capitulo supdictis: ⁊ infra. Siqs ꝑ cō suetudinē hmōi in eccia ipa eēt p aliquē introductus: nec p pbendā nec p canōico habereť. Ad si archiepus infra tminū lat: pcil'. ꝑm formā pceptaz pbende idonee nō ꝓferret: liceret decano ⁊ capło auctē ap. iuz eiusdē pci. statuta ꝓferre. Cū igit in lris archiepi directis capło de decano mētio nil'atenus hīetur: p cui' manū debebas in capło inuestiri eius mādato extitit pdictū: ⁊ infra. Ipsius igit institutiōe ppt premissas rōnes a capło reprobata ipi intelligētes archidiacōatus donatioz ad eos: tam auctē lat. pci. q̄ indulti sibi pulegij tenuo lutā. r. ó scto cadmūdo illū vna nimit ꝓtulerūt inuestiētes eundē de ipo ⁊ solēniter installātes. p cessu vero tpis pfatus archiepus post resignatioz ⁊ abiurationez a te factā ⁊ receptā ab ipo eidem r. archidiacōatū ꝓtulit andictū qui archidiaconatū ipm tā rōne pme q̄ scde pcessionis sibi affig tū p se. ap. petijt pfirmari: ⁊ infra. Q̄m pstitit nobis archidiaconatū pdictū tibi p eboracen. archiepm pmitus fuisse pcessuz ⁊ q; institutione facta p ipm ꝑm iuris ordinē minīe reprobata archidiacōatus nō vacās nō potuit nec debuit i aliū rite transferri mēorato. r. q̄ ꝑ iusticie regłaz in archidiaconatū altius quebi se psensit: sup eo duximus silentiū ponendū sniale decernētes: vt instō facta p archiepm ó te sorti aē effectū. Exinó si sup renūciatiōe l' abiuratōe l' aliq̄ pmissoz vbi de q; ho. nō spoliauit istum. r. sed lra illa inferior. s. super eo duximus silentium imponendum de. potius ostendit q; ageret de ꝓprietate: quod verius puto ex eo quod dicit petijt cōfirmari si actū fuisset possessorio cōtra. r. nō fuisset cōdemnatus sup ipo archidyaconatu: ꝑ sup possessione ipsius vel quasi.

d Diatoz. i. institōnē. Dz ꝑ. j. e. c. v. q; si archiepus infra tminū lat. pci. ꝑm pceptā formā pbende idonee nō ꝓferret. Do. ad capl'z ⁊ decanū pinet instō i capl'o ⁊ i stallo. ad archiepm: aūt pinet instō i pbēda et dignitate. i. collatō bñficij vl' dignitatis: vt. j. v. pbende idonee.

e Nullatenus. nec erat necē facē mētioz de pte. i. de decano: cū p ieāt i toto. xciij. di. legim⁹. i fi. ⁊. xciij. q. v. penale. de pse. di. v. ñ me diocuter. ff. qō me. cā. l j. ff. de re. iu. i toto. sic etiā epūs i eccla. vij. q. j. scire. sic nolle ꝓl'i cōtinēť senatores. insti. de iu. natur. §. plebs. sic; ⁊ familie appellatōe ipse dñs familie pinet. ff. de v. sig. familie. Q̄nq; tū nolle eccle nō cōpbēdit epūs. lxiij. di. §. ex his. ⁊. j. de v. sig. cū clerici. ⁊. lvj. dis. apl'ca. ⁊. j. de testa. reqsiti Ar. ꝑ pdicta: q; pl⁹ valet spālis nolatō q̄ generalis. xxiij. di. q̄q; cū suus pcor. ⁊. §. ó relegat. sedes apl'ica cū suis cōcor. ⁊. c. eā te. io.

f Institutōe. i. collatiōe.

g Reprobata. i. non admissa.

h Resignatioz. hoc ꝓponebať: ꝑ nō fuit pbatū ꝑ si pbaret: q; tū petebať ꝓfirmatō rōne pme pcessionis q̄ nō tenuit non pdeſſz: ꝑ forte tenuisset rōne sedē cōcessionis ab archiepo facte imo vt q; nō: dummodo locum vacātis scienter occupauerit. j. q. j. i pmis. Vsus pn.

i Cōfirmari. Ex hac lra vł q; r. erat i possessione archidyaconatus: et petebat ei restitui qui agebat possessorio ꝓ. r. vt dł i glo. de his. Contra tū dicit de cre. §. de testi. cōstitut⁹.

k Constitut. p pfessionē. r. vt pz i antiqua dere.

l Institutōe. de te facta.

m Reprobata. q̄ ꝓmo debuit reprobari añq; trāsitus fieret ad sedaz §. de elec. cōsideramus. ⁊. c. bone memorie. ij.

n Regulā. §. e. c. j. ⁊. vij. q. j. non furem.

o Effectū. q; nō cōstitut: q; tpus sex mēsium fuisset elapsuz ex rūsione. r. vt patet i antiqua.

p Renunciatōne. De his em̄ coram papa fuit ꝓpositum: sed non pbatum vt dixi. Sed io. dixit: q; siue hoc pbatum fuisset siue non: exq̄ inde processit ad sententiam: amplius audiri non debet: supra de reiuđ. inter monasterium. ⁊. c. subdita. ⁊ ideo nō admisit eū i modū exceptōis: q; calūniose hoc obijcere videbať. vñ licet nō admittat i modū exceptōis: admittitur i modum accusatōis: sic. §. de appel. cōstituti. in fi. vbi de hoc. Vel intētabatur possessoriū. vñ nō dēt locū hic talis exceptō. §. de resti. spo. c. ij. ex antiqua bñ colligit: q; possessoriū

untentabat. Vel tñ nō fuit audituꝰ iste. r. q: si vellet ꝓbare: q̄ alt renūciasset vel abiurasset: ꝓterea nō obtinuisset: ex quo sua electio nō renebat. ar. ē. de rescrip. olim. et idē. r. mtebat ex ꝓcessione capl'i que ñ tenebat. ar. ē. de rescript. olim. Vel illa est ꝓpria: cā quare hec ꝑsona ꝓstea opponi: ne videlicet ꝓ surreptiōz habeat dignitatē: q: si renunciauerit vel abiurauerit vel post tpus elapsuz electꝰ fuerit ñ pōt licite remanere: q: nō habet canonicum ingressum. ē. de elec. cū dilecti. ē. de ap. ꝓstitutus. Et sic patz q̄ talis sñia siue ꝓfirmatio nihil nouꝝ tribuit: si ꝓbabit aliq̄d de premissis: et ita q̄si subintellecta dimone sñiauit papa. Item habes ꝙ q̄ mora nō potest purgari. De hoc dixi. ē. e. nulla.

Q Alm sup q̄one. laterauense. ē. eo. c. ij.

o Mō erunt. tō tibi ñ nocet. C. de ꝓbat. cum ꝓbab. sed nocet ipis ꝓstitutis. C. de fīd. instru. l. iij. vñ punīri pīt: tā q̄ ꝓfessi. ē. de ꝓfes. cum super. Ber.

p Posse. q: frustra legis auxilium invocat q̄ committit in legē. j. de vsur. q: frustra. et mutua delicta pari ꝓpensatione tollunt. j. de adul. c. pe. r. c. vl. ff. de v. l. si duo. ff. solu. ma. viro. ē. de excep. cū eccl'ia stice. Ar. ꝑ. j. ō symo. veniens. et. j. eo. ex tenore. vbi de hoc. Pretera turpitudinez suam allegabant: vnde nō debuerūt audiri. j. de vna. ini dilectos. Et sic obstat alicui ꝓpriuz facium: licet sit iniustum sic. ē. de cle. coniuga. diuersis fallacijs. r de fi. ꝓsby. venēs. xxviij. di. dyacōi. ff. de adop. post mortē. ff. de serui. rus. ꝓdi. ꝙ fundum. Ar. j. lv. di. penitētes. xxxv. q. ix. q̄ ds. ē. de ꝓben. cum nō ignores. Sed nōne in pari cā turpitudinis portio: est ꝓdicto excipientis. ff. de ꝓdit. ob turp. cām. vbi aūt. ē. de ꝓben. relatum. r. c. dilecti. Item ꝑ. j. eo. ex tenore. Do. ℌ clericus ille iam erat receptus in canonicū: et ō ponor fuit eius ꝓditio: secus si ꝓmissionē solū habuisset: vel receptus fuisset ad primā vacaturā: que nō tenet. j. e. ex tenore. r. ē. e. c. ij. r. iij. et q: ꝓbatū nō fuit q̄ ꝑ ꝓclūū receptus fuisset hoc potius soluit ꝑnum. q Prebenda. Mō q̄ qui ꝛceptus est in canonicū: diu ꝓbenda carere nō debet: sic. ē. de ꝓben. r dig. relatū. et. c. dilectus. Sed illa: dilectus ꝓtradicere videt. ibi enī mandat papa: q̄ distributiones quotidiane cōferant: et ℌ expectat q̄libz vacauerit būficium: ḡre nō mandat hic dari distributiones: rñdeo hic fuit receptus simpl'r in fratrem r socium nulla mentione habita de aliqua vacatura: r sic debet expectare vacaturā: vt hic dicit: et in. c. dilectus. fuit receptus in fratres: ita q̄ nihil paperet: nisi loco ꝓprie vacature: qō nō licuit: r ideo fuit illō cassatū vñ papa nolut: q̄ illi darēt ecc'iasticas distributiones ꝓpter vicīū expressum: qō credo fuisse factū ex gra. ℌ nolut facere hāc grām aliq̄ iste. r. fuit receptus in fratrē vacaut ꝓbenda: r alius eā habuit: vt habetur in integra. Bernardus.

l Litteras. ꝓpositum. ab ipso. d. clerico.

r Electus. nihilominus remisit prebendam et canoniam minoris ecclesie put sequitur.

t Ex ꝓsuetudie. Hec ꝓsuetudo ponꝰ fuit cēsenda cōruptela. ē. de ꝓsue. ad nras. r duob. c. se. q: quot ꝑbēde vel ꝓsonat̄ sunt i eccl'ia: tot canonici debent constitui. ar. ē. e. nulla. et. ē. de instī i. ecclesia. r lxxxix. di. singula. r. ē. de ꝑben. de multa.

v Cōfirmauit. qō facere nō potuit. ē. de elec. dudū. ij.

r Moscat. ꝙ hoc vī q̄ epus nō pōt alicui ꝓferre plura bñficia. ē. de ꝑben. de multa. q: nō pōt dispēsare q̄ aliq̄s hēat plures ecclesias vl' ꝑbēdas in titulatas. lxx. di. sanctor. Item eoipso q̄ tā fuit ad scām eccl'iam vacauit ꝓma. xxj q. ij. si qs tā trāslat⁹. r. ē. de elec. cuz i cunctis. r ē. ō ꝑbē. ō mlta. r ē sil'e. ff. de re iudi. l. iiij. §. si qs ex cōtōne. ff. de diuor. l. vl. i fi. Et hec que dicta sunt locū bnt q̄n recipit secūdā eccl'iā tā q̄ untitulatā cū cura aiarum: secus si recipiat simplex beneficium: q: ꝙ cōstitutōz illā. ē. de ꝑben. ō mlta. nō videt epis admittere ꝓpta dispensandi facultas circa beneficia simplicia: vel circa beneficium r eccl'iam sed in personanibus r beneficijs curā animarum habentibus sed vt in eadem eccl'ia habeat quis plura beneficia: episcopꝰ dispensare non potest vt hic colligitur cum dicatur: q̄ talis prebenda de iure vacet: non obstante confirmatione archiepiscopi predicti. preterea simile habes supra. e. cuz nostris. ff. ad municip. l. municipes. ij r. C. ō pac. w. si mulier. r. xxxvj. dis. acutus. in fi. Argu. contra. ff. de ac. r obliga. quotiens. r. C. de rei vx. ac. l. vna. §. sciendum. 10. De hac dispensatione dixi supra de ꝑben. de multa. sed melius supra de elec. dudum. in glo. Vel dic q̄ tō confirmatio non valuit: quia per talem confirmationem non intendebat dispensare cum illo: quia semper est necessarium vt dispensatio exprimatur. infra de sñia. c. ij. Et ita confirmatō non valuit cū iam vacaret de iure: licet non ō facto: nec archiepiscopus intendebat dispensare cum ipso: r si causa subfuisset poterat dispensare cū ipso vt. ē. e. cum nostris. b.

e Ex parte. opponere. Videtur ergo q̄ duo vel tres de collegio defendere pīt ipm collegiū inuitis aliis sicut r agē. xij. q. ij. nō licebat. ff. de liber. cā. l. ij. r. iij. Sz tamē isti reportauerunt contrariam sententiam: quia nihil rationabile ostenderunt: ḡre possent ceteris obuiare. Et est argu. q̄ si vnus canonicus velit agere ꝓ ecclesia: q̄ non sit necesse ostendere litteras de rato: sed hoc non est verum. supra de iudi. causam. r supra de offi. dele. cōz. Et est hic notandum: q̄ vnus vel duo possunt se opponere ꝓ defensione ecclesie: si rationabilem causam ostendant. j. de his que fi. a ma. par. cap. cuz in cunctis. r hic.

z Pars. Nota: q̄ dominus papa supplet hic de facto. De hoc

dictum est. ff. de elec. cum nobis. et. ff. de postu. pla. bone. j.

y Distincte. Et ita vbi pbende distincte nō sunt: nec certus canonicoꝝ numerus diffinitus: non dicit vacare pbenda: nec locum habet illa pstitutio. ff. e. nulla. vt ff. pater. sic etiā dicit de pmuniter viuentibꝫ qꝫ nō vbent facere portiones inter se. ar. xij. q. j. qz tua. Jbi ergo nō dicit vacare pbenda: sed vbi certū quid datur quotidie cuilibet psone p se viuenti et vbi est certꝰ nūerus tm̄ constitus. Laur.

z Capl'm. arg. qꝫ si aliqua ratio allegat: et alia rō mouet iudicem que nō allegatur iudex ex officio suo pt eam suppliere: et pm illam pcedere. ff. de elec. cū nob. s. ff. de peculio. quesitū. §. pe. et. ff. depositū. l. j. §. si apud. et. ff. de pe. he. l. vl. Sed ar ptra. ff. de iud. examinata.

a Suppetant. hoc semꝑ psiderandꝫ est ff. de instit. c. j. et. c. auctoritate. C. de sacrosanc. ec. l. in ecclesijs. et. ff. de vi. et ho. cler. c. qm̄. vt ai . Et ita obtinet hic ps ista: nō ex illa causa: quā allegauit p se. s. institutionem epi et archiepi: sed qm̄ papa inuenit eos institutos p epm de pssu capituli. et si certus numerus esset pstitutus: adhuc non valebat institutio archiepiscopi vel epi: cū prās pferendi prebendas illas translata fuisset ad papam: cū ista p quatuor annos vacauissent. ff. e. nulla.

b Consuetudines. Nō qꝫ cum dns papa scribit p aliquo eligēdo: semꝑ facienda est interpretatio sm̄ cōsuetudinem eccl'ie illius ff. de consue. cū olim. nec em̄ minuēdi sunt reditus pssueti. j. de censi. pbibemus. et qlibet eū gradū et honorez teneat: quē ex pssuetudine pstitue pditionis meruit. C. de of. pfec. vr. l. vlt. Et ita licet nō sit numerus pstitutus: tm̄ tot sunt ibi pstituēdi qt pssueuerūt ibi esse: dum tm̄ sufficiāt facultates alꝫ si nō sufficerent: deberet reduci numerus ille ad em̄ numerū quot possent pgrue sustentari: ut aut. vt deter. sit nu. cle. in vlt. colūna. colt. ij. §. inuestigantes. b.

c Constitutus. canonice. Hoc em̄ intelligebat in illa pcessione vt psone idonee et mō canonico illā pferret. ff. de elec. cām q. et. ar. j. vt eccle. bene. vt nr̄m. ff. de fun. si cui. ff. de ritu nup. quāq. Sz quid si ille pferat indigno: nūquid iterꝫ posset dare: certe non. ff. de elec. cū in cūctis. idem credo si electus ille nō vult pssentire: qz ius reddit ad pstitū statum. ff. de elec. cū vinton. ar. Sz nūquid epus et capl'm eam dare pōt: ita qꝫ volus pcuratoris nō obest dño. ff. de volo et elegant. §. pe. ff. de resti. in vnte. c. ij. et. ff. vt lite nō pt. c. j. vbi de hoc vin. Sed pone qꝫ epus ad collationem ipius. h. conferat eam: nūquid valet collatio? sic. Sed si clausula illa: si ptra fecerit: decernimus irritum et inane ꝛc. adiecta fuisset tunc non posset pferre. ff. de prebē. inter cetera. alꝫ si episcopus cōferret credo qꝫ collatio teneret. ff. de pbē. dilectus filius. g. b.

ecclia nō erāt distincte prebende nec canonicoꝝ numerus erat certꝰ. Nos igit̄ intellexim̄ euidēter statutū lat. cōcilij de bīfi cijs vl̄ sex menses vacātibꝫ locū i hoc articulo nullatenus habuisse: et si forte hasteñ. eccl'a cānonicoꝝ pateret defectum. vnde institutō p archiepm vl' episcopum facta occasione cōcilij memorati carere dz roboze firmitatis. Quia vo totū capl'm tribus exceptis pdictoꝝ receptiōz affectat: nec ab illis tribus aliquid rōnabile cōtra ipsos obiectū ē et onm̄: mādam̄: qtenꝰ si hasteñ. eccl'e suppetāt facultates: sm̄ pssuetudinē hactenꝰ obseruatā pdictos clericos p canonicis faciatis hū. Dez epo et capl'o laudonēsi.

Q Onstituꝰ i pntia nr̄a. h. eccl'ie vie canonicꝰ bullit intimauit: qꝫ tu frater epe ptātem ei dedisti sacerdotalē cōferendi pbendā que pmo i ecclesia vr̄a esset vacatura: et remē. archiepus tūc ap. se. le. vobis filij capituli aucte nostra pcepit vt cū pbēda ipa vacaret: psonā illā cui vellet eaz. h. conferre sine interpositōne alterius psone recipetis ad ipsā: et infra. Quocirca mādam̄: qtenus personā illā cui memoratus. h. sacerdotalem pbendā: cum contigerit eā vacare duxerit canonice pferēdā sine cōtradictōe qlibz admittatis: et tu interim frater epe p

v Cōcessiōis. sic. ff. de pbē. relatū. nō ei renocat pfecta donatō. xxij q. ij. nō em̄. et. C. de vsuca. p donato. l. vl. et. C. de codi. ob cām da. cū ancillā: nisi ob culpā donatarij. xvj. q. vij. inuentū. lvj. di. sanc puerisum. et. j. de donati. c. vl. C. de reuo. donat. l. vl. et insti. de dona. §. sciē dū. Sz si aī istud mādatū illā ptulisset epus: et capl'm si q pbēda vacasset valeret collatio: quia talis donatio vel concessio ñ tenuit: vt hic pz. et si. supra. e. relatuz. et infra. eo. c. vl. Item hic habes qꝫ concessio que nulla erat efficitur valida p consensuz pape. simile . iij. q. vj. hoc quippe. Sz nūquid epus potest istud ius delegare alij cuz illud sibi competat. Argu. qꝫ sic: supra de elec. suffraganeis. de consue. dist. j. missaz. et. c. nulla ij. maxime cum institutere sit iurisditōnis nō episcopalis officij: sup de elec. nosti. et. c. transmissaz. Respōdeo i genere potest episcopꝰ ex causa delegare taz institutiōem qꝫ administratiōnem rerum sudz. xvj. q. j. statuim̄. et. ff. de vsu. ex frequentib. ß nō i specie p hāc dere. et. j. e. c. vl. qz illō possz fieri i fraudē pstitutōis. ff. e. nulla. Verūtā ius instituēdi i aliq ecclia donare possz. j. de dona. pastoralis. Argu. contra. j. de iurepatronatus. cū dilectꝰ. vbi legatus reseruat sibi donatiōnē pme vacature. io.

e In fraudez. Nō ß arg. qꝫ si aliqd phibet vna via: nō conceditur alia via: quia fraus fit legi: sic. ff. de pcura. rue fraternitati. vbi ō hoc et optime habes hoc. ff de tuto. et curato. scire. §. j. et. ff. de condi. insti. que sub conditione. §. si quis. et . ff. de bo. liber. queritur. et C. si mancipium . ita venerit ne prosit. l. vlti. ff. ad macedo. l. iij. §. is autem. in fine. et ff. de spon. l. orato. et infra de pmiss. quanto. vbi de hoc.

bēdā hmōi contra formā concessionis tue conferre alicui nō presumas: et ifra. Quia vo cōcessiones tales: si ad consequētiā traher ent̄: fieri possent i fraudē canonice sāctionis: p quā phibent̄ eccl'iastica bīficia pcedi siue pmitti aīq̄ vacēt: nolum̄ qꝫ huiusmodi occasiōe mādati quod grām continet psonalem fraudem adhibere volentibus licentia pcedat. Dem.

Q Jlectus filiꝰ mgr̄ gu. cānicꝰ vr̄ nobis suggessit: qꝫ epo vestro viā vniuerse carnis ingresso archiepiscopus scte seuerine asserens qꝫ ppter negligentiā vestrā ad ipsum erat eligendi auctoritas uoluntat: in epm vestruz elegit eūdē. Nos igitur attendētes: qꝫ canō later. concilij ab Alexādro papa ꝑ negligētes editus ad archiepātū vl' epatū ñ solet extēdi: ß ad psonatus alios et miora ecclastica bīficia coartari electiōez hmōi iusticia cassauī exigēte. De pōi hosteñ. et subpōi sācti fridi.

E Xtenore lrārum vārum accepim̄: qꝫ cū cām q̄ int̄ j. clericū ex vna pte et abbatem et quētum de bello ex altera suppulsione vtebat ipsius: et infra Dictus clericꝰ post litē pstatā chartā q̄ndā mōachoꝝ exhibuit pduēte: qꝫ pmā ecclesiā ad donatōz suā spectāte assignāt eidē et infra. Nos igr̄ attendētes qꝫ pmissio pdca ñ tenz vtpote ꝑ statuta

f Jlect'. extēdi. Hodie vo si cathedralis eccl'a vel regularis p tres menses vacauerit: eligendi potestas uoluntur ad proximum superiorem. supra de elec. ne pro defectu. Et ita hodie valeret tal' electo facta post tres mēses. Cōstitutō illa. ff. e. nulla. loquitur ō minoribus dignitatibꝫ et bīficijs. vñ nō extendit̄ ad epatus vl' archiepiscopatus: sed poterat conferre eos auctoritate illius canonis. l. dist. postqꝫ. et. lxij. di. obeuntibus. vñ non valuit hic electo facta auctoritate ipius. illa ne p defectu: locuz habet tm̄ in epatibus. archiepatibus et abbatijs. ber.

g Extenore. quandā sibi imputet qui chartaz hmōi contra se exhibuit: qꝫ potuit prenidere: an ei pdesset vl' obesset. si. ff. de fidei instru. imputari. de pscp. c. penl'. ad fi.

h Statuta. supra. e. nulla. et. c. relatū. Hic audiri fuerūt mōachi isti turpitudinē suā allegātes in odiū illius recipietis turpē pmissionem xxviij. di. dyaconi. sic auditur quis vbi vertit̄ periculum aie. ff. de re iudi. latoi. et. c. consanguinei. immo generaliter i excipiēdo bñ pōt qs allegare turpitudinē suam. ff. de condi. ob tur. cāz. p tot̄. et etiā i agēdo

cum eā allegat ꝓtra eū: qui eam exegit. C. de iureiu. l. j. ⁊. ij. Ar. ꝟ. ⁊ eo. cū sup questione. sed ibi solui plus fuit ibi ꝓcessum: q receptus fuit in canonicū. Hic sola ꝓmissio intuenit: q ibi nō fuit ꝓbatum: q ꝓtra ꝓlatū ille receptus fuisset: alioquin bene fuisset repulsus. Ber.

¶ Ecedens. casiby. Generalior est em̄ ista ꝓcessio cū potero: quaz ista cū vacabit nec ē in ea cōtingit expectare morē alterius sic in alia. naz ꝑnt aliq ꝓuari ecclesijs. ꝟ. de ꝓben. referēte. Itē quidā aliq renūciant. Itez q ꝑnt aliqui adiūgi alijs tanq̄ socij in ecclesia. Itē ꝑnt fieri de vna prebenda due. ꝟ. de ꝓben. vacante. Itē q ꝑnt aliqs gerī facultates ex testamēto alicuⁱ vl̄ donatōne: ⁊ sic ñ semp timeē: q aliquis residerz mortem alterius q̄ sunt causa huius ꝓhibitōis: vt. ꝟ eo. c. ij. Sepe em̄ ꝓmittit aliqd in genere qō ñ ꝓmittit in specie. xiij. q. ij. ñ ekiem⁹. xxxiij. q. iij. ñ ꝑt. ⁊. ff. de quesli. l. j. §. q̄nez. ⁊. ꝟ. de of. ordi. si sacerdos. Eodē mō videt q ꝓmissio valeat: ꝓmitto tibi bñficiū eccl̄iasticū: cuz sit generalis.

¶ Postulastis. nisi mutat casuz qñ scz nō ꝓtinet sit ad epm̄ ⁊ capl'm ius eligēdi. si. ꝟ. de of. ord'. ꝑsultatibus

¶ Canonicus. Hic ꝑz q vbi eligendi ius cōꝓtinet ad epm et capl'm hmōi ius eligēdi nō ꝛnoluit de vno ad aliuz De hoc ēā dictū fuit. ꝟ. de offi. or. irrefragabili. Sed q̄liter ep̄s ꝑt stare in capl'o q̄si canonicus: quia q̄cito fuit ꝓfectus in epm̄ vacāt ꝓxa bñficia sua. ꝟ. de elec. cū cūctis. ⁊ municeps esse ꝛnsit senatoriaz dignitatē adeptus. ff. ad mu. l. municeps. nec ꝑt dici q eligi possit postea in canonicū: q ꝑm hoc opteret ipm̄ ꝓfirmare suā ꝓmā electiōz: qđ esse nō debet. ꝟ. de instit. cū ad nram. Pōt dici: q hz dignitates ꝓxes pdat: ius tñ canonici retinet: nō qđ ꝓus habebat: sed qđ eps ꝓus ꝓfecit hīe ꝑ vicariū: eo ipo q qs eligit in epm̄: eligit ad tale ius canonica de ꝓfectudine loci: et ex eā intelligo hanc ꝓfectudinē introductā fuisse. ar. ꝟ. c. cū nostris Sz obijcio formus. si epus eligit q̄si canonicus de nouo electus ergo in eligendo nō habet ꝓmā vocē: q sic eligeret seipm̄ qđ esse nō debet. ꝟ. de instit. cū ad nostram. Dicit io. q illud ius canonici ad qđ electus est epus: est ꝓuilegiatū et excedit alia iura: et hoc ideo q illud ius annexū epatui est dignitati: et rōne ꝓmeritatis sepe fuit aliquis ꝓuilegiū vt. xvij. q. iij. si quis ꝓtumax. ff. de rei ven. que religiosis. ⁊. ꝟ. de iu. q̄nto. qđ ꝓz dictū est veriⁿ est: q si l' eligit ad vtrumq; eo ipo q eligit in epm̄: eligit in canonicum. et de speciali ꝓsuetudine hoc obtinet.

¶ Bolus. Si ergo capl'm nō eligat infra tempus statutū ꝓcurāte epo: non ꝛnoluit ꝓpter hoc eligendi potestas ad epm̄ et volus eius nō oberit capitulo: q illud tempus restituendum est capitulo. ff. ex qui. ca. ma. ait ꝓtor. §. vlti. ⁊. l. sed et si. §. hoc quoq; ⁊. ꝟ. de in integ. restit. ex litteris. secus si volo alterius hoc factum esset: q tunc ageretur ꝓtra illum qui volum fecit. ff. de volo. l. arbitrio. §. pe. si esset soluēdo. Sed in casu isto volosus nō est soluendo: et nō restituit capl'o ꝓtinum ius. ff. de eo ꝙ quem factum erit. l. vlti. ⁊. ff. de volo et elegant. §. penl'. Jo. contrariū credo et imputet sibi: q nō elegerūt infra tp̄us: sic vbi eligere nō ꝑnt et tū currit tempus. ꝟ. de electi. c. vlti. Et ꝓtās eligendi nō ꝛnoluit ad epm̄ ꝓpt volū suū: ꝙ ad supiorē vt ifra dī.

¶ Um dilecta. ꝓmissiones. hmōi ꝓmissiones irrite sunt. ꝟ. e. ¶ Nulla. ⁊. c. relatū. ⁊. c. ex tenore. ⁊. c. cōstitutus.

¶ Donatões. tal' donatō nō tenuit facta de re nō vacāte. vñ ea nō obstāte potuit committa ꝑtare vacāntib ecclijs illis. j. de iure patro. illud. et ꝓterea talis donatio fieret in fraudē canonice sanctōnis. ꝟ. e. ꝓstitut⁹ vñ ñ teneret nisi ꝓfirmare tur a papa vt ibi. Sz vi q committa ñ poterat hoc allegare: quia turpitudinē suā i hoc ꝓponebat. ꝟ. e. cū sup questiōe. ⁊. j. ò donatiner dilectos. ⁊. C. ò trāſ. l. trāſactōe finita ⁊. C. ò reuo. dona. cū ꝓstitearis: ⁊ qi leges ꝓmisit frustra legis implorat auxiliuz. j. de vsur. q: frustra. ff. de minorib. l. auxiliuz. Sed dicas: q in cāsu isto bñ audiret committa cū nullū ius adhuc sit acq̄situz donatarijs: vt. ꝟ. eo. ex tenore. Dic hoc dictuz ē ꝟ. e. cū sup qōne. vel forte committa hic ñ agebat: sed factū ipⁱ⁹ qđ erat ꝓ ius innouare vt dño pape. vñ papa illō ꝛnsit iratū: ⁊ mādat vt ꝛneto talia ñ dēat attētare cuz illud sit ꝓtū iurī. b.

¶ Dilecta ī xp̄o filia comitissa flandren̄. fecerit ꝓmissiones de nō vacātib bñficijs eccl'arum ī quibus ius obtinet ꝓnatus. ⁊ donatões eoꝝ ī manib posuerit alienis: mādam⁹: q̄tenus id irritū ꝛnsernētes ihi beatis eidez: ne silia ꝛnsetero attētare ꝓsumat.

Me sede vacāte aliqđ innouet

¶ Innocentius. iij. ꝓiori ⁊ conuentui glastoñ.

¶ Quit ille q̄ scrutator ē cordiū: q licet C. ꝓ. n. ecclesiaz vestram erexit cathedralem ipsam bathonien. eccl'e vniēdo: vt idē esset epus vtriusq; quia tamē hec vnio affereba tur a vobis ī graue ꝓiudicium glastoñ. ecclesie redundare: cuz p ipsam dissolueretur religio: ⁊ fraudaret elemosina: ⁊ hospitalitas tolleret. Nos ad releuādā

¶ Quit. scrutator. xxxij. di. xxxiij. q. iij. ꝟ. qđ. et ij. q. v. consuluisti. ⁊ xxxij. q. v. xp̄iana.

¶ Unēdo. Mō q ēst modis fit vnio eccl'ar. Uno mō sic: vt vna sbijciatur alti: ⁊ ꝑm hoc erit sedes apō illā cui subijcit. Uel sic ꝑnt vniri: vt ex duab dignitatibus fiat vna: et ꝑm hoc illi q sunt ī vna eccl'a canonica sunt in alia: ⁊ taz isti q̄ illi intererūt ī electōe ꝓlati ⁊ ī alijs negocijs. Sed in hac vnione distinguitur: q aut vna eccl'a vnit alteri: aut ille due vniunt̄ insimul: que duo diuersa sunt. Sed si vna vnit alteri ꝑm hoc illius nām ⁊ ꝓsuetudinē ⁊ ꝓuilegia assumit cui vnit. j. de sta. mo. recolentes. §. vl. Si aut simul vniunt: tūc ꝓsuetudines ⁊ ꝓuilegia que meliora sunt ⁊ humaniora ī altera earum ꝛnbent vniri vel retineri ī vnita. ar. ꝟ. de pe. di. j. medicamentū. xxxij. q. j. nō est culpandus. Sicut imꝑator cū vnit actōnem bone fidei ⁊ stricti iuris. illud vnitū retinet ea q̄ meliora fuerūt ī altera actōe: vt. C. de rei vx. ac. l. vna. ī ꝑn? Sil'r cū legata ⁊ fideicommissa vnunt id qđ humanius erat tā ī vna q̄ ī alia retinuit illō vnitū. C. cōia de le. l. ij. circa fi. Tercio mō ꝑnt vniri ita ꝙ vtraq; remaneat epal': ⁊ ꝑm hoc sunt duo epatus: hz idē sit epus vtriusq; eccl'e: vt. xvj. q. j. ⁊ ꝓis q̄stas. ⁊ ꝑm hoc: si ille ecclesie diuersis subēsit metropolitanis: ꝓpter illā vnionem neut metropoli. pdt ius sum. j. de reli. d. q: monasteriū.

¶ Religio. quia episcopus erat abbas. vnde non posset conuenienter seruari religio cum essent diuerse professionis: quia non ꝛnbent p miscuis actibus turbari officia. ar. C. de test. consulta diualia. ⁊ lx. xxij. dis. singula. item quia cōmunia materiā discordie creare solet. ff. de le. ij. cum pater. §. dulcissimis. ⁊ naturale vicū ē negligi q̄ cōter possideat. C. qñ ⁊ qbus q̄rta ꝑs ꝛnbe. l. ij. li. x. ex hmōi causa videbat vnio damnosa. io.

¶ Dospitalitas. ad quā ꝓcipue clerici ⁊ monachi tenentur. supra

ecclie vre statū cepimus intendere diligenter: et infra. Clos autē post obitū batonien. epi humilit postulastis: vt qz tpus aduenerat q̄ sine scādalo ecclie vre ruina potat releuari: cū et batonie. eccl'ia id ipm pit postularet rex q̄z cū regni magnatib et quidaz epi cū mltis abbatib ꝓposcerēt illud idē vt vnioe penitus dissoluta monasteriū vrm reduceremꝰ in statū antiquū sb abbatis rgimie gubnandū. Attendētes igit: q epali sede vacāte n dz aliq̄d inouari: cū n sit q̄ epale ius tueat maxie ne plꝰ cauisse ps oe q̄ ecclesie videremur si qd eo viuēte ꝓcessimꝰ post obitū eiꝰ sbito mutaremꝰ: petitōz vram neq̄ uimus exaudire aucte pdicta indulgentes: vt cū batoñ. ecclesia te plule fuerit ordiata ius vrm apud se. ap. ꝓsequēdi facultatez liberaz habeatis: intim aūt sub cura pōris idē mōasteriū guberneť. Bonoꝰ. iij. epo calmeñ. et mgris. v. et s. canoñ. suessañ.

¶ Lla deuotōnis sinceritas et infra. Eccliam scti leucini te q̄ mgr m. r. donationis nre gra pcedente pbende nomine te mādato nro capuanꝰ archieps inuestiuit sibi dux imus ꝓfirmā dam: nō obstante ꝓcessione p capitulū facta alij seu ꝓfirmatōne nra: siqua i forma cōi apparerz obtenta: cū nusq̄ iueniat cautū in iure: q̄ capl'm vacāte sede fūgat vice epi in collationib pben daz nec in eodē casu pōt dici potestas ꝓferēdi pbendā ad capl'm p supioris negligentiā devoluta cum nō fuerit ibi supior qui eas posset te facto vl' te iure ꝓferre.

¶ Bem episcopo burginen.

¶ Onstitutis coīa. j. p. n. p curatore eccl'ie scte marie de castro fonti et burginensi epo pdecessore tuo dictus procurator petebat ab eodē epo restitutiōez sup libtate libere eligēdi sibi plati. Nos igit depositōes testiū qui vacāte burgin. eccl'ia et carente legitimo defensore fuerīt recepti duximus reprobandas

De his que fiūt a plato sine consensu capituli.

¶ X concilio apud valent.

¶ Krita erit epoz donatio vl' venditō vl' ꝓmutatio rei eccl'ie sine absq̄ collaudatione et sbscriptione clericoz. ¶ Lex. iij. nouicen. episcopo.

¶ Ontinebať: et infra. Cō. t. r. q̄ ꝓcessio decime ab abbatissa fca pus: si quētu pscie te et n pdicēte fca ē: robur firmū

a ¶ In forma cōi. sic. s ō ꝓces. pbē. qz diuersitatē. Et sic ps q̄ tal' cō firmatō modicū opať. De hoc dictū ē satis. s de cōfir. c. j.

b ¶ Inueniať. Et ita i telligiť eē phibitū qō n iueniť cōcessum: sic. s. de trāsla. int corpalia. et. lv. di. si euāgelica. et ij. q. v. consuluistī. et xxxj. q. j. q̄ si dormieritis. Sed ꝑ qz qō nō ē phibitū intelligiť eē cō cessum. Dic sup hoc vt dictū ē. s. de trāsla. int corpalia.

c ¶ In collatōib. ō hꝫ dubitari psuerunt: vtrum epus bona vacātis ecclesie sibi subiecte alienare possit: vtz vacante sede deuoluať ad capitulū collatio pbēdaz quod hic determinatur. Ar. cōtra. s. de maio. et obedi. is q̄. et. c. cum oli. vbi vacāte sede ius plan deuoluť ad capitulū. et ibi soluť hec ꝛrietas. Jte an pēas absoluēdi deuoluať ad capl'm sede vacāte dubitari psuerunt. Ar. q̄ nō qa hoc facit successor. xj. q. iij. si epus añ. hugo dicit q̄ sic. ꝓt pic'z aie. ar. q̄ ꝑ. j. ō here. ad abolēdaz. j. rnso: qa c. sede vacāte pdemnat de hereti: et ita st pē cōdemnare: mlt oportuit absoluere. xxj. dis. inferior: alienare aūt nō pōt. De hoc dict. s. c. pri.

d ¶ Negligētā. ꝓt negligētā solā trāsferť po testas eligēdi ad supiorē. s. ti. pr. nulla. et. c. quia. vel cum indignum eligant. s. de elec. cuz in cunctis. sed vbi nullus est prelatus nō ē negligēta: vt hic: vl' etā cum eligere nō pōt. s. ti. pr. quia.

e ¶ Onstitutis. vacāte. Dic ps manifeste q̄ eccl'ia q̄ caret legitio defensore ꝓueniri nō pōt: qz ea vacāte nihil est innouāduz: qa nō habet defensorē. s. e. c. j. nec etiā alienatō fieri pōt: vt dictū est. s. e. c. j. Lau. dixit: q̄ vacāte sede economus eccl'e pōt interē agē ar. s. de iura. calum. i ptractādis. sed i fauorē eccl'e expectať quousq̄ habeat platum: sed nō est verum. vt hic patet. Et ita vacāte sede nihil fieri debet vñ possit ei pudicari. In alijs vo i quib nō pudicať epo potest capl'm suppiere vices epi. s. de maio. et obe. bis q̄bus. et. c. cum olim. vbi de hoc.

f ¶ Krita. et. j. xij. q. ij. sine exceptōe.

g ¶ Rei. magne paruā eim rē. sine hac solēnitate alienare pōt xij. q. ij. terrulas. et. j. de dona. ceteꝛ. b.

h ¶ Subscriptōne. al's non tenet. xij. q. ij. nō liceat. et. c. alienatōes. et c. sine exceptōe.

i ¶ Ontinebať. ꝓtradicēte. Et ita i vēditōne rex ecclasticaꝝ tacita turnitas p ꝓsensu hz. Ar. ō. s. c. pr. et. xij. q. ij. sine exceptōe. et x. q. ij. hoc ius. i fi. So. h ad tps facta fuit ꝓcessio alicui cl'ico p bñficio i ꝓtis ippemū: et ō nccius ē ibi expssus ꝓsensus et sbscriptio p quā apparet de cōsensu: et ē simile. liij. di. si seruus.

k ¶ Lotradicēte. j. c. pr.

de pben. ō monachis. et. xvj. q. j. qm̄ dequid. epus em̄ redditus illos paupiebat: te quib elemosina fieri ꝓsueuit.

f ¶ Cepimus. mandauit inno. quibusdā vt monasteriū ipm sb pōris regimie faceret gubernari: et epus certis redditib esset ꝓtentus vnione manente: et q̄ epus res monasteriꝫ nō expenderet. Jdeo dicit ad releuandū eccl'ie vre statum cepimus intendere te. et hoc inno. ad petitōnem batoñ. epi sus ꝓuilegio confirmauit: ideo dicit. j sic: q̄ eo viuente concessimus te. hoc intelligas qō dicit in pncipio: nomi ille q̄ scripta tor est cordiū q̄ li. te t ¶ Batoñ. De isto episcopo nomie sanarico dixit quidam versificator: hospes erat mundo per mundum semp eundo. Sic suprema dies fit sibi pma qes. Jte dū ōscri berent vbita sua: dixit quidaz alius. Homine me pone credito rem in legione.

u ¶ Sede vacāte. vacante enim eccl'ia clerici nō possunt dispone aliquid ō rebus eccl'ie. xij. q. ij. siqua te reb. vbi te hꝰ nec episcopus bona eccl'ie vacantis sibi subiecte alienare potest. x. q. ij. si quis episcopus. et. lxxv. di. qm̄. Hug. tamē dicebat: q̄ si sit magna necessitas clerici possunt aliq̄ alienare: et inducebat ad hoc. lxxj. di. fraternitatem. qō potius ꝓtradicit. et. xij. q. ij. precarie. dum tamen adsit auctoritas metropolitani: sed non est ille casus in quo metropolitanus debeat se intromittere te clericiz suffraganeorum suorum. Et est argu. ad hoc: q̄ iudex pōtat auctoritatem facto minoris eo tpe quo nō hz curatorez. C. qui admit. ad bo. pos. l. bonoz. Jte in minorib eccl'ijs pōt epus aliqua alienare ꝓt necessitatē mortuo sacerdote. x. q. ij. si quis epus. Jte si canonici faciāt aliquem ꝓtractū mortuo epo: dicit io. q̄ tenet ꝓtractus: lz debeat rescindi si lesa est eccl'ia. xij. q. ij. siqua te reb. Sicut est in cō tractu minoris qui nō habet curatorē. C. de in integ. resti. minorum si curatorē. Hoc ego n credo: imo talis ꝓtractus nullus est: et sine alia restitutiōe reuocať: ītenus te facto ꝓcessit. Jdē esset si haberet platum. Et etiā dico p dictū. c. siqua te reb. q̄ vať optio episcopo: vtrum velit stare ꝓtractui vel nō citra aliquā restitutionem et hoc in fauorem ecclesie. Et sic intelligit hug. illud. c. siqua te reb. et incipit tunc tenere talis ꝓtract⁹: si epus ratū habeat. Et q̄sit verū hoc ps j. c. vl. vbi attestationes recepte vacante ecclesia nō valēt. j. e. c. pri. ar. et hic etiam: qz sede vacante nihil est innouandū. Item nec valz sententia ꝓtra ecclesiam lata: sicut nec ꝓtra minorem qui nō habet tutorē vel curatorem. ff. de re iudi. §. vl. C. qui da. tu. pos. vniuersis. p ¶ Quā eccl'ie. plus. n. vnitas ecclesie q̄ plone fuit attendenda. ar. xij. q. v. q̄ io. Nec aliquis debet inuenire viam ad impugnandū vl' reuocandū iudicia sua. ar. ff. de iudi. testa. l. iij. Ber.

y ¶ Requirimus. Et ō potius damnū vrm q̄ nostram infamiam peligimus. s. de auc. et vsu pal. nisi specialis.

z ¶ Indulgētes. indulgentia fuit ex hoc: qz vno illa facta fuit auctē celestini et p omnium innocentū ꝓfirmata: vt patet in autqua ꝓpter bñficiū ꝓncipis debet ee ꝓpetuū. xxv. q. ij. c. j. et. ij. i aut. ꝓsti. q̄ dig. li. a patria po. §. illud. coll'. vj.

i Post multū. Ar. q si mlt'um tp̄us elapsus esset: et quentus semp tacuisset videret̄ ꝓsensisse. ar. j. de punt. si de terra qđ nō credo: ꝫ solū factū hic narrat: q semp p̄t ꝓtradicē tali ꝓtractu: imo nō posset prescribere q̄ emit a solo plato: cū sciat enim nō habere ius distrahendi: q: ꝑ leges mercat: & ideo nō ꝓscribu. C. de agri. & censi. quēadmodū lib. xj. xvj. q. iij. si sacerdotes. Ber.

k Preiudicare. Sed vī q donatio talī nō teneat: q̄ plat⁹ ñ pōt donare vl̄ vēdere nisi vt melioza ꝓficiat. xij. q. ij. sine exceptione. ar. xvj. q. iij.. si sacdotes. tā solutū ē: ḃ ñ sunt donatio ꝓpetua: sed tpal'.

Cum nos. reclamante. Et ita ꝓ: q in negocijs eccl'ie necessarius est ꝓsensus vniuersitat̄ l̄ maioris ptis. ē. c. ꝓri. & xij. q. ij. sine exceptione. et in ordinatōe eccl'ie. xxiij. di. epūs sine & in dignitatib⁹ ꝓferendis. j. e. c. ꝓr. & cxiij. di. legimus. idē est in cāp̄ pentalionē. xv. q. vij. epūs. nl'ius felix. & si aūt.

m Ratā. Et ita alienatio q̄ de iure nō tenz ratihabitōne ꝓfirmat. xvj. q. j. c. vl. & j. ē in repa. cura. & xij. q. ij. siq̄ de reb⁹. Ar. ē. insti. de auc. tuto. §. tutor. ff. eo. ti. obligari. circa fi. Item arg. q ea q̄ ab initio ñ valent: ex postfacto ꝙualescūt. j. de cō mg. ser. ꝓponunt. j. de respon. impu. de illis. ij. xxxj. q. ij. c. j. & ij. et ff. ō rem nup. si quis in senatorio. & j. q. j. cum §. circa fi. Ar. ē. xxiij. q. j. scisma. et j. de ymo. ñ sanc. & ff. ō reg. iu. qđ ab initio. xxxij. q. vij. flagitia. & xvi. q iij. §. pōt. v. qđ si ꝓuatus. Prima rñsio ē vera q̄ꝫ i maleficijs: vt teneat ex maleficio qui ratū habz: sicut qui ab initio mādauit. ē. de resti. spo. cū ad sedem. in fine. ff. de vi & vi ar. l. j. §. quotiens. dum tñ eius noīe fuerit factuz. ff. de ꝓca. l. si ꝓcus. Jn negocijs aūt sacramēs & ceteris ꝛcnib⁹: que de iure sortiunt effectū eius ratihabitōe ꝑt res rata haberi ab eo qui talia ab initio mādare potuit: si eius noīe factum est. ff. rē rs. ha. l. iij. §. falsus. & ix. q. iij. lugduñ. & ff. de iudi. lz vex. et ḃ. & j. de wms. pastoral'. in fi. Jn his aūt que ꝑ alios explicari non ꝑt sic ē: vt quis ꝑ alū ferat sniam vl̄ testimoniū faciat nō ḃz locū ratihabitio. C. de sen. ex piculo recitā. l. j. & ij. nisi sit illustris ꝓsona: vt ibi. Et in his que ꝛ naturā sunt vel fiūt: & que sine peccato detineri vl̄ fieri vel possideri nō ꝑt: et que ipō iure nulla sunt ab initio: & sic lo

n Duit. caput. Ḃz nūqđ epūs audit̄ sine lr̄is ca quinē ꝛcis. pituli. de raro volens agere ꝑ ecclesia sua. De hoc dic vt dictū est. ē. de ꝓcura. c. j. §. de rescrip. edoceri.

o Nō dicet. xij. di. nō dicet. xij. q. ij. alienationes. & xv. q. vij. epūs. j. et. §. de ꝓscrip. cum nō liceat. et ar. lxxxvj. di. si quid ō. q̄cunq. & j. eo. c. ꝓri. de quibus constitutōibus hic fit mentio.

p Carere. Ḃz nūqđ ipō iure tales ꝓstitutiones irrite sunt: vī q sic: ex hac lr̄a: quod satis ꝑ ꝓcedi: q: facte ꝛ iura. C. de legib⁹ ñ dubium.

q Dato. confirmatōibus. ē. c. ꝓr. cū alijs ꝛcor. ibi positis. & j. c. ꝓr. Et ita ꝓ: q epūs negocia eccl'e sue cū ꝓsilio canonicor⁹ suor⁹ ḋctare ḋz. xij. q. ij. sine exceptōe. & c. alienatōes. & lxxxvj. di. siqđ

r Absentiū. Nō q ō crimine falsi teneāt: q̄ & xvj. q. j. eccl'a hz. noīs absentiū frīm facti ī seri. C. ad. l. cornel'. ō fal. q̄ veluti. & ipa ī stra sut irrita. C. ō testa. l. iubē⁹. & i aut. ō instru. cautel'. & fi. § ij. coll'. vj. ñ tñ oportet testē scire q̄ i charta l'i istio ꝓnēt cui sigillū apponit. ff. de pig. ac. gatus. C. ō testa. hac ꝓsultissima. Nec i hoc cāu sit ei ꝓnditio cū q̄n possit postea ꝛ dicere si sua ignorantia fuerit vt i. l. gal⁹: ꝫ si scirent postea reclamare nō possz. ff. ō pig. et hyp. fideiussor. §. j. & j. q vij. saluberrimū. & s ō transac. ex lr̄is. xxvij. q. j. oēs fere. & xx q. j. vidua. Sic & cū mē falsi incurrit q̄ sigillū subripuit furtiue noīe capl'i. ē. de testā lr̄is: & q̄ lr̄as indicū apuit. ē. de offi. de le. cū olim. & ē. de re scp. oli. vñ tales ꝛpo nēdi sūt ꝑ iura ꝓdēs.

s Si noscatur lr̄as. ꝑt q̄ qs ꝑ lr̄as ꝓtari. ar. lxiij. di. c. j. ij. & iij. qđ si ꝛdicat lr̄is: stabit eis donec ꝛnuz ꝓbet. ē. de ꝓba. p̄cessione. vbi de hoc. & ē. de testi. cū a nobis.

t Cōtradicūt. cū ab initio nescierit. al's ñ vī: q̄ postea ꝓdicere possint. ē. e. c. ij.

v Ḃz. ꝓsumptiue. q̄ ñ ē verisīl'e q̄ hoc faciāt sine ꝓsilio frīm suor⁹. ē. e. c. ꝓr. Hec ꝓsumptō ꝓbationē recipit i contrariū: vt hic dē: secus esset si eēt ꝑ sumptō iuris & de iure. j. de ꝓb. ad id qđ & lxij. dis. frīmitate. et j. de iudeis. c. vl.

x Sanione. Sed nōie eoz⁹ maio: est q̄ ē saior. xxxj. di. nūcēj. & j. de his q̄ fi. a ma. p. ca. c. j. & xl. di. m'l't. ī fi. Dic q̄ vbi aliq̄ ꝓs ñ ē sana: puta q̄ idignū eligit: vl̄ q: ī dānū eccl'e aliqđ facit ibi dico maiorē ptē illā: q̄ saniorē & ꝓferenda ē. ē. de postu. ꝓs. gratū. al's misi vtraq; ꝓs ī electōib⁹ eēt sana: nō statū dicerē maiorē saniorē imo q̄ꝫ minorē & ꝓponendē. ē. de elec. ecclesia vra. vbi ꝓ maio: nō obtinet. ē. de ap. constitutus. b.

y Euacuari. cū ñ sint facte frm ius: ꝫ ꝑceptis illī q reqrī dñt. ē. de elec. q̄ sic. & c. q: ꝓt. & ē. e. nouit. & c. quāto. vbi hoc vī expssium.

z Consuetudine. dūmodo sit talis q̄ iuri cōi non ꝓiudicet. l. ꝓscripta. ē. de consue. cū dilectus. & c. vl. q: nūc ꝓscripsit ꝓlatus ius instituēdi ꝛ alios fratres suos.

a Libertate. puta: q: ꝓuilegia habet ꝓlatus q̄ solus sine cōsensu fratꝛ instituat. Et ita ē hic ar. expssum q̄ ius eligēdi de iure cōi si mul ꝓnet ad epūm & capl'm. cū epūs sit caput capl'i. ē. e. nouit. nisi ꝓsuetudo cōtrariū inducat vel ꝓuilegiū: vt hic ꝓ. Ḃe hoc dixi. ē. de elec. cū ecclesia vniuersa. b.

Dum apl'ica. hieronym. xvj. q. j. qm̄ dcqđ. & ē. de constitu.

cum omnes.

a Leonis. xij. q. ij. sine exceptione.

b Vendere. nisi sit parus ⁊ sterilis possessio. xij. q. ij. terrulas.

c Tonus. vel maiorus ꝓtis ibi seruientis. x. q. ij. hoc ius.

d Cleri. i. capti sui. bona enim aliaꝝ eccl'iarum vendere non debet nec venditioni (auctez ꝑstare. xij. q. ij. abbatibus. ⁊. xvij. q. iij. in vendicionibus.

e Ecclesie. s. epali.

f Profuturū. q̄tuꝫ ad optimonem ñ ipo rū: et sic tenebit alienatio q̄uis precariuꝫ cum dicat. ff. de admin stra. tu. tutor qui. §. ij. tñ si ꝓbaretur lesio restitueret: vt. s. de i nte. restitu. c. j.

g Tenetur. ó facto quia veram possessionem habere nō potest cū laici decimā de iure possidere non pñt. s. de p̄scrip. cām que. et xvj. q. vij. c. j. tñ tolerat eccl'ia: q laici decimas quas antiquitus habuerūt: in feudū detineant: de quibus loquit hec decr. vt in ti. dicitur. Ber.

h Monendus est. et etiā ꝑpellendus cū mortaliter peccat. vj. q. j. illi qui. ⁊. xxij. q. j. c. vl. vel hoc intelli ge de eo cuius scanda lū timeꝫ. xxij. q. iij. nō potest. nam si hoc esset verū posset epus ꝑ alios laicos mittas eccias spoliare: et alias dicere: qó si facerz appellandum esset cū hoc sibi non liceat. j. de re. ec. non alie. c. j. Hoc qó dicit lau. intellige de decimis non in feudū ꝓcessis. sed decre. loquit de decimis in feudū ꝓcessis vt dicit in fine. Ber.

i Precipue. i. maxime: qr ad hoc agitur vt de manu laici reuocentur. b.

k Perpetua. et ita videt valere donatio sine cōsensu capituli: sed hoc ideo est quia ꝑ hoc vtilitati eccl'ie ꝓsulitur: et illi qui ó dimiꝫ detinebat: quia hoc solū bene agit: vt vita hoim corrigat. xxiij. q. v. ꝓdest seueritas als semp requiri debet ꝓsensus capt'i: vt. s. e. ꝑ totum. b.

l Reuocare. ideo nō intelligit alienare: qr trāsferē de laico ad eccliaz sic nō dr alienatio qñ transferē de fratre ad sororē: sicut dicit lex: si te stato: ꝓhibuit rē alienare: dādo sorori nō vt alienare. C. ó fideicō. volūtas. ff. de le. ij. vnū ex familia. §. ij. ⁊. l. peto. §. fratre. ⁊ q̄ trāsfert colūnas de loco vno ad aliū locū eiusdē cuitatis: nō vt facta trāslatio C. de edi. ꝓua. si ds post. ꝗ reuera tal' reuocatio ē quedā alienatio. xij. q. ij. apl'icos. ⁊. j. c. pr. qr si remānisset apd illū laicū decia illa spes eet: q posset redire ad porē eccliaz ad quā spectat: si decederz sine hēde: nisi heredes succedāt i decimis siue sint collaterales siue descendētes: ⁊ est sil'e: q deus magis voluit sibi hostias imolari q̄ demonem Cōcilio. j. de pni. cū ⁊ plātare. nec laicis. xxij. q. j. ꝓsidera. ca in alios laicos decias pōt trāsferre. j. de decī. ꝓhibemus.

n Intelligi. a ꝓto sensu ⁊ ē formissimū. ar. ff. de of. eⁱ cui mandat iur. l. j. ⁊. xxv. di. q̄lis. ⁊. xlv. di. discipli. v. descende peccant tpl'us

min⁹ sufficere aucte leōis pape dicētis: ne ꝗs epūs de rebus eccl'ie ꝗcq̄ donare l' ꝓmutare vl' vēdere audeat: nisi forte aliqd horū faciat: vt meliora ꝓspiciat: cū toti⁹ cleri ꝓsensu atq̄ ēctatu id eligat: qó ñ sit dubiū eccie ꝑfuturꝫ Quia vo nos ꝓsulere voluistis: vtꝫ qñ decia teneat a laico si ꝑferat eccie ad ꝑfirmādaz donatiōz ꝓsensus epi sine cleri ꝓsensu sufficiat: taliter rñ. q monēd⁹ ē laic⁹ ꝗ decimā detinz: vt eā restituat eccie ad quā spectat: ꝗ si forte i duci nequerit: ⁊ eā cū dict. ꝓsensu alti eccie assignauerit: ꝑserti religioso quētui: ꝓstabit ipa donatio perpetua firmitate sbnixa. Auctes. n. ꝓmisse lz diuerse sint nō tñ aduerse: cū aliō sit aliēare qó ab eccl'ia possidet: ⁊ aliō qó ōtineat laico ad vsū eccliasticū reuocare. In alienatione q̄z iur leonis pape decretū ꝓsensus epi sine cl'icoꝝ ꝓsensu ñ sufficit. In ꝛuocatiōe aūt iur scpturā hieronimi sufficit consensus ipe cū p vtrūq̄ vtilitati ecclesie ꝓsulat. Mā et in lat. ꝓcil'. est ꝓhibitū: ne q̄libet religiosa ꝓsona eccias et decias de manibo laicoꝝ sine ꝓsensu epoꝝ recipiat ꝑ qó indirecte dat intelligi: q sufficit ꝓsensus epi: vt licitū eccl'ie sit decias de manibo recipe laicoꝝ. Hoc ât ó ill' decimis itelligim⁹: q laicis i feudum perpetuo sunt concesse.

¶ Item episcopo helien.

Qa nup: ⁊ ifra. Adiecisti et vtꝫ epo l' electo cū solo archi. p̄ assensuꝫ maioris eccie cū ab ipa eligat epūs ⁊ arch. assumat de ipa. cenobijs l' eccl'ijs cōuentualib ad q̄s ius ptinet ꝓnat⁹ liceat ꝓferre ppetuo vacātes eccias baptis males: ⁊ infra. Altius et q̄nis solutio ex epl'a leonis pape colligit euidēt: in q̄ legit ne ꝗs epūs de rebus eccie ꝗcq̄ donare vl' ꝓmutare vl' vendere audeat: nisi forte aliqō hoc faciat vt meliora ꝓspiciat: ⁊ totius cleri ēctatu atq̄ ꝓsēsu id eligat qó ñ sit dubiū eccie ꝑfuturꝫ. Ir rita. n. epoꝝ dōatio vēditio ⁊ cō mutatio rei eccīastice erit absq̄ ꝓniuētia ⁊ sbscptione clericoꝝ. Per b. n. noueris solutā scdo loco ꝓpositā q̄nē: cū ꝓcessiones eccl'iaꝝ ad ppetuas alienationes nō sit dubium pertinere.

¶ Item episcopo helien.

Qastoral' officij diligētia ⁊ ifra. Preterea q̄siuisti cū aucte dominij fuerit prochie limitate q̄ten⁹ singl'aꝝ prochiaꝝ puētus i vsus eccie cederēt necessarios ⁊ stipēdia mīstroꝝ: si epo liceat sine aucte sūmi pon. l' saltē sine sui capti voluntate viris religiosis ꝑferre obuētōes alicui⁹ prochial' eccie sustētatōe vicarij rebuata. cū lat. ꝓci. statuta ꝓhibeāt eccl'ijs nouā ipoi l' augeri vetez pēsiōz postulas edocere: an epūs valeat religios ꝓsentiē te ꝓono totā eccīaz: l' ó nouo cō ferre aliquā portiōz. Ad qó breuiter. r. q̄ salua constitutiōe canonica de concedēda pijs locis:

tu⁹, q̄ dicat: ḡ si me⁹ exq̄ peccauit: qr ꝑ pcm recedit a deo. xxxij. q. j.

o Epi. Alide modū argumētādi exq̄ dicit de epo cū renūciat. lau. ḡ tñ de epo itelligēdū ē. sic. xxv. di. q̄lis. ⁊. xcv. di. illō. ff. de pdi. ⁊ demō. cū ita. Ar. ꝛ: qr aliud ē dicē epm ⁊ aliud solū epm. j. de testa. recusati. Et ita hic ē vn⁹ casus i q̄ sol⁹ epus pōt alienare: alios hēs. xij. q. ij. terrulas. ⁊ trib⁹ casē. ⁊. xij. q. ij. bone.

p Jn feudū. de aliis vo nō est verū qó ḃ dr qr eccl'a pōt illas vēdere: cū ille nullus ius hēat: ꝑ hec eccliaz ad quā spectāt: nec pōt petē ꝑ ipi ius feudi: qó an qⁱ⁹ ex cā sunt ꝓmissū. qr epūs ius vⁱ⁹ eccl'ie nō pt alij dare: vt. j. ó re. ec. nō ali. c. j. 10.

q Ita nup. Casus. archidiaconatus. q̄sunt a papa: vtꝫ epūs sine electi⁹ó cōsensu archidy. tñ sine ꝓsensu capti ꝑsone possit vacāte eccl'az baptis malē alicui mōstrato l' alti eccl'e q̄ hz iuspronat⁹ i illa eccl'a vacāte er rñdet q ñ pōt aucte leōis pape: qr cōcessio vacātiū eccl'iaꝝ ꝓuenit ad alienatōz. b.

r Cōcerne. vt mōachi habeāt fructⁿ illaꝝ ⁊ retineāt eccl'as ad vsus ꝓprios: ⁊ sic lederetur eccl'a. vñ nō valet tal' ꝓcessio.

s Aliter⁹. i. istius pñtis qōis: ꝗ iō dicit aliter⁹. qr alia qō ꝓcedit q̄ ponebat i anteq̄ ꝓpositione i ti. de inst. sed i hac nō ponit.

t Leōis. xij. q. ij. sine exceptōe. ⁊. s. c. pr.

v Celebē. misi forte sit res q̄ ꝓuādo ꝓuari nō possit. C. de admi. tu. lex q̄ sec⁹ de his q̄ ꝓuādo ꝓuari ñ pōt. vt. l. ꝓdicta. et. ff. de pe. he. l. diuus. vin.

y Dubiū. cōi opione canōicoꝝ vel ꝓbabili iudicō: lz forte secus ꝓtigat. ar. ff. ó mio. Ver. §. ñ locupleti. Et itelligē ñ sit dubiū q̄tū ad se: qr sufficit ab ino bñ gestū ff. de neg. ge. ꝗ an vltro. §. j. vel dic dubiū. s. cōi opinōe clericoꝝ.

z Per hoc. i. ꝓ capitulū leonis. xvi. q. j. possessionis.

a Perpetuas. ppetue ei itelligūt ex eo: qr fuit eccl'ijs ⁊ ñ ꝓsois. vt s. c. pr. ⁊. ff. ó annuis leg. ānua. ⁊. xij. q. ij. liberti: qr eccl'a ñ monet: vt ibi dī. ⁊. s. de isti. cū veissent. si fuit ꝓmis sine tpis ꝓfinitōe durabūt i eoꝝ vitā. x. q. ij. hec vsus ꝓstatō. ⁊. xvj. q. j. possessiones.

b Astoral'. dionysij. xiij. q. j. eccl'as. xcix. di. c. j. ⁊. lxxx. dis. c. j.

c Obuētōes. i. fruct⁹ vl' reddit⁹ rectā sibi eccl'a cū sustēta.

d Sustētatōe. sufficiēti. s. de pbē. de mōachis. tōe vicarij: vbi de hoc. ⁊. s. de sup. ne. pla. sicut.

e Consilij. ⁊. j. de cēsi. ꝓhibemus.

f Cōstitutōe. xij. q. ij. bone rei. Ex hac lra videtur manifeste: q epūs posset dare quinquagesimam vel centesimam partē sine ꝓsensu capti vt i ꝓdicto. c. bone rei: non obstante iuramento ó nō alienādis rebus

ecc'lie. ſ. ℞ ec. edi. tua. ⁊. §. ℞ iure iu. intellecto Nemo em̃ ꝓ ep̃m ac-cuſare ℞ eo q̃ templuz ℞i edificat. xij. q. ij. au-rũ. Itẽ q̃ ſufficit ſe'l a iure iuiſſe pceſſuz. vnd̃ nõ eſt vſtius neceſſe au-dire p̃to:ẽ. ff. ℞ pdi. in-ſtr. q̃ ſub cõdicione. §. vl. ar. ℈. ſ. ℞ tona. paſtoral'. ⁊. §. e. c. pp. xij. q. ij. ſi epus. ⁊. §. e. cuz nos. ℣. ei. ℣. cum eo dicũt: q̃ etiã in h̃o caſu req̃rit pſenſus capl'i: ꝫ em̃ ei pmittat a iure alienare cã neceſſitatis vt vtilitat̃: req̃ri tñ ℞ bet pſenſus capl'i. xij. q. ij. ſ ne exceptione. Lra tñ iſta ꝺdicat. ⁊ ꝛo. id ẽ dicit ſup illo. c. bõe rei. Illõ quidẽ ſecuruz eſt dicere: ⁊ expone hãc lram: fm q̃. t. exponit ideſt ſalua pſtitutione: q̃ ñ ꝛrogat ꝓ iſtud re-ſponſũ illi canoni: bõe rei. nec dicit ibi q̃ eps poſſet illã tonanõz facẽ ſine pſenſu canonicoꝝ ſ hec lra ꝺnũ innuit: ⁊ ℈. ℞ tona. ad apoſtoli-ce. vbi ℞ hoc.

d Quinq̃geſimã. immo q̃ꝫ maiorẽ portiõz ſi mł'tũ abũdat ꝺ auẽre tñ ſuptione q̃ꝫ ñ tan-tã: q̃ꝫ nihil ꝫ grauat eccla. ℈. ℞ tona. apl'ice Johannes.

e Et ſi mẽbra. ꝓ-uinciale. ꝺ quo habes. xviij. di. ꝓ totũ. ⁊. ℈. ℞ ac. ſẽ olim. De pcilio mõachoꝝ habeť. ℈. ℞ ſta. reg. in ſingul' et. c. ea que.

f Cõtingere. ⁊ mer-to: q̃ ꝺ oñs tangit ab oĩb ꝺz ꝓbari. lxvj. di. c. j. ⁊. lxiij. di. c. j. et viij. q. j. Ꝋ §. ⁊. §. ℞ ẽ po. or. ſi. archiepꝰ. vbi ℞ hoc. ⁊. ff. ꝺ adop. nõ uta. ⁊. ff. ℞ mio. in cãe §. cã. ⁊. l. eẽ. §. vl. ⁊. ff. ℞ iure anu. aure. o. di-uus. ⁊. ff. ℞ aq̃ plu. ar.

g Cum in cũctis. lxv. di. c. j. ij. ⁊. iij. §. ℞ elec. licz. xxiij. di. in noie dñi. xx. di. ℞ quib. ⁊. ff. ℞ re iudi. duobꝰ ex trib.

h Permittũt. appellando ⁊ impediendo ℞ facto.

i Rõnabiliter. Ar. q̃ nõ ſtat̃ ſemp maiori pti: nec pluralitati: vt h. ex. xxxj. di. nicena. §. ℞ elec. eccl'ia vra. ff. ℞ fui. ru. pdi. ꝓ fundũ. xij. di. nõ liceat. ⁊. ff. ꝺ pac. maiorẽ. Ar. ℈. lxiij. di. plebs. inſti. ℞ ſanſdat. ru. §. ꝟ ſi ex teſtamẽto. Go. illud regł'are ẽ: vt ſemp ſteť maiori pti: ſed maiori ps eſt illa q̃ maiori rõne ⁊ pietate mitẽ. ix. di. ſana q̃ppe. xl. diſ. mł'tn. in ti. ⁊. viij. q. iij. §. itẽ iuriſiurãdi. ꝓſumit̃ ꝓ pł'alitate. lxj. diſt. nll'us. in fi. niſi ꝺnũ pbeť: vt h ps. ⁊. xxiij. di. illõ. ⁊. §. ℞ ele. dudum

k Oſtenſum. ergo nõ ſufficit obijcere. niſi ꝓbetur: ⁊ hoc ꝓbabitur coram ſuptore. §. ℞ elec. venerabilem. Ber.

l Conſtitutum. Et ita capl'm põt pſtitutiõz facere: dum tñ inter ſint oñs q̃s pſtituto tangu. De hoc no. §. ℞ pſtitu. cum oñs alias pñtes in piudicium abſentium nihil pſtituere poſſunt: vt hic. circa alia ne-

q̃ꝫ̃geſima portione neq̃ ꝓmuz neq̃ ſcõm potuit facere eps: ni ſi ℞ lnia ro. pon. ꝑter ſui capl'i volũtatẽ.

¶ Mno. iij. archiepo ſenoñ. et ei⁹ ſuffraganeis.

Et ſi mẽbra ecclẽ ꝓpꝛis: ⁊ in-fra. ꝓuincie ſẽoñ. capl'a cathedraliũ eccl̃az ad nos q̃ri-moniã ẽnſmiſerũt: q̃ archiepus ſenoñ. ⁊ ei⁹ ſuffraganei ꝓcurato-res eoꝝ nup ad ꝓuinciale ꝓciliuz ꝓuocatos ad ẽctatũ eoꝝ admit-tere noluerť: ⁊ ĩfra. Ciſum fuit nob ⁊ fratrib nr̃is vt capl'a ĩpa ad hmõi ꝓcilia ℞beãt ĩuitari: ⁊ eoꝝ nũcij ad tractatũ admitti: maxime ſup illis que ĩpa capl'a ꝛtingere dignoſcũtur.

De his q̃ fiũt a maiori pte ca.

Ex concilio lateran̄.

Olim i cũctis eccl'ijs q̃ꝺ pl'ib ⁊ ſanioꝛib fratrib viſuz fuerit incũctãť ℞beat ob-ſuari: gue nimis ẽ ⁊ repℏẽſione digniſſimũ q̃ ꝓ q̃ſdã eccias pau ci q̃ꝫ nõ tã ℞ rõne q̃ ℞ ꝓpria volũtate ordinatiõz eccl̃aſticã ꝓ cedere nõ pmittũt. Quocirca pñti ꝺcreto ſtatuiꝰ vt niſi a pau cioꝛib ⁊ inferioꝛib aliq̃ꝺ rõna-biliť obiectũ fuerit ⁊ oñſuz ap. re. ꝓualeat ſp ⁊ ſuũ ꝓſequať effe ctũ q̃ꝺ a maiori ⁊ ſaniori pte ca pituli fuerit ꝓſtitutũ. Nec ꝓſti-tutiõz nr̃az ĩpediat: ſi forte ali-q̃s ad ꝓfuãdaz eccl̃e ſue ꝓſuetu-dinẽ ſe iuramẽto dicat aſtrictuz nec. n. iuramẽta: ꝟ potius ꝓiuria ſũt dicẽda: que ꝓ vtilitatẽ eccl̃e ⁊ ſcꝝ patrũ venũt inſtituta.

Si q̃s aũt hmõi ꝓſuetudines: q̃ ñ rõne iuuãť: nec ſacris ꝓgruũt inſtitutis: iurare ꝓſumpſerit ℞ nec dignã egerit pñaz: a pcepti one ſit dñici coꝛporis alienus.

Celeſtinus. iij. clarem̃. epo

Celeſtuit: ⁊ infra. Sup eo q̃ eccl̃az tuã q̃ꝺaz ex canõi cis eť minimis: q̃ penſio eccl'ie ℞bita ñ reddiť vel cl'icus aliq̃s aut prochianus ℞liq̃t ſine tuo ⁊ alioꝝ canõicoꝝ aſſenſu inꝺi-cto ſupponũt: ⁊ ĩfra. ℈. t. t. r. q̃ inꝺictũ in aliq̃ eccl̃a ꝓ aliquez vel ꝓ aliq̃s ℞ canõicis tuis ſine tuo ⁊ alioꝝ fratꝝ aſſenſu poſitũ obſuare ñ ℞beſ: nec eť ſuſtineť vt ab aliꝭ obfueť: ⁊ ĩfra. Cꝫ ſi q̃s in his ℞liq̃rit: eccl̃aſtice co-erciõi ſbiaceat: cũ peccata ſuos auctoꝛes tenere dẽant: nec pena ſit vl'tius ꝓtrahenda: q̃ ꝺlictũ fuerit in excedente repertum.

¶ Mno. iij. auguſteñ. ꝓpoſito.

Ex oze ſedẽtiſ: ⁊ ĩfra. Acce dẽtib ad p̃. n. te. ac. b. au guſteñ. canonico ꝓ q̃one q̃ inter vos ſup p̃poſitura auguſteñ. ec-cl'ie ℞ebať: ex pte ipi⁹. b. fuit ꝓ poſitũ: q̃ pr̃ eiuſdẽ a. L. p̃. n. ℞ cano ⁊ capl'a auguſtñ. lr̃as obti nuit ℞ſtiari: vt ĩfra ſpaciũ men ſis vm⁹ eũdẽ eligerẽt: ⁊ aſſũerẽt in p̃poſitũ aug. i ſignũ inueſtitu re anulo aureo ꝺſtiato. Et q̃buſ dã mãdati apl'ici executoꝛib cõ ſtitutis capl'z mẽoratũ cũ audiſ ſet: q̃. e. q̃ndã eoꝝ p̃poſit⁹ i ep̃m bꝛixiñ. elẽus: ⁊ ꝓfirmat⁹ fuiſſet licet dictas lr̃as recepiſſent: in ꝛtemptum tñ eoꝝ aſſignato ꝑs ẽmino ĩfra quẽ ipſi ℞berẽt

gocia admin⁹ que p̃-tes oñt eſſe pñtes. ff. q̃ꝺ cuiuſq̃ vniuerſi. l. ml'ti. ⁊. l. plane. ⁊. ff ꝺ ꝺcẽ. ab or. fac. l. iij

m Juramẽta. ſic. ℈ ℞ iu:eurã. ſicut nr̃is Et ita ſi iuramenta ſunt facta in genere: re ſtringẽda ſunt circa bonas ⁊ licitas cõſue tudines. arg. ſup ꝺ iu reurã. quãto. ⁊. c. ad noſtraz. iij. ſi ſpecialiter iuraſt ſtatum ſunt piuri. b.

n Celeſtuit. eccle ſiam ſuam. id ẽ tue iuriſ-ditiõi ſubiectaz. ſumi le ſupra ℞ auc. ⁊ vſu pall. c. j. Et intellig̃-tur hoc vbi canonice non habet ius epiſco-pale in ipſa eccleſia: al's ſi haberet: ⁊ ei ℞ negaretur ℞bita pen ſio: vel aliqua offen-ſa digna excõmunica tione cõmitteretur: bene ſupponeret eccle-ſiam interdicto: non nego tamẽ honeſtus perſonas interdicere. non enim eccleſie ℞li quunt: ſed perſone. i autem. ℞ man. punc. §. oportet. coll'. iij. et argu. infra ℞ pe. licet xvj. q. vj. illõ. hoc di xit Zan. ſed eccleſia propter ℞lictum alt cuius interdici non ℞beť: ſed ille qui ℞li quit puniatur: quia illi qui non peccave-runt non ℞bent pu-niri: niſi ille qui ℞li-quit ſit dominus lo-ci: quia tunc propter ℞l cũ eius terra ſup ponitur interdicto. i fra ℞ ſponſa. non eſt vobis. b.

o Aſſenſu. quia ta-lis ſententia non te-net cum lata ſit ab eo qui non habet iuriſ-dictionem. ij. q. j. in p̃-mis. L. ſi a non com

pe. iudi. l. j. ⁊ ſupra ꝺ conſue. ad noſtram. t.

p Beliquerit. xvj. q. vj. cognouimus. ⁊. c. illud. q̃ pcta ſuos. ꝓ os tenẽ ꝺz auctoꝛes: vt hic dicit. L. ℞ pe. ſanctum. L. ne vx. ꝓ ma-ob. maritoꝝ. xj. q. iij. illud. ⁊. ℈. ℞ ſen. ex. romana. §. fi. Sz ℈ vꝰ: q̃ perit iuſtus ꝓ impio. ℞ cõſe. di. j. i ſancta. xv. q. vl. cũ multe. Go. q̃ꝺ hic ꝺ̃: locum ℏz i pena ſpũali. q̃ꝺ ꝺ̃ i ꝓrarijs ℏz locum in pena tpali: que q̃ꝫ imponiť alteri ꝓ peccato alterius: vt. j. q. iij. §. inez ꝓ peccato. vel hoc regulare eſt: illa caſualia ſunt. t.

q Ex oze. anulo. ſi. §. ℞ re mõ. cũ olim. ꝓpter hoc tñ ñ fuit in-ſtitutus. cuz i poſſeſſionẽ miſſus nõ fuerit: vt. ℈. ſequiť. vñ verſus. nõ renuo ꝓmũ niſi firmus hꝛe ſcõm.

r Eorum. i. executorum.

s Auguſteñ. cui. b. dictus. t. reuerẽtiã exhibuit tã q̃ ꝓpoſito: vt ſe quiť. ℈. tandẽ idẽ. h. mortuus eſt: eo mortuo capituluz ſtatim elegit iſtũ i ꝓpoſitũ dicto. b. prius appellante: q̃ ipm non eligerent cum ad ipm ſpectaret ꝓpoſitura. De hac appellatõne fit mentiõ infertus. hec oĩa habenť i integra.

t Inueſtitus. i. miſſus i poſ.

v Mandatum. Sic ꝓ: q̃ ꝓter talem inueſtituraz quaſi erat cum

ōnulo: nō efficit quis possessor. ff. de vsuca. p tuas. arg. §. de re iudi. cū aliquibus: qr in adipiscenda possessiōe actus corporal' requirit. ff. de acqui. pos. possideri. §. in admittenda. Ar. ff. §. de psue. ex litteris et. xvj. q. vij. ptra sanctor. et. q. j. moderamie. et. C. de sacrosan. ec. vt inf dictum. ff. de ptraben. emp. et ven. claudi. et. ff. de bo. auc. iu. pos. quis. et. §. de vlo. et ptu. pingut. ff. de dam. iusec. si finita. §. vl. Item ptz hic: qd si papa mādat alicui vt pbendam: et capl'm aliam eligit: tenet electio. De hoc dictum est §. de pben. dilectus filius Johannes.

x Ratione. qr erat in minoribus ordinibus pstitutus. vt patet in integra: et qr reverentiam sacrēdo illi. h. uiri suo renunciauit: vt hic sequitur.

y Renūciasse. nota hic ar. de tacito ꝓsensu et licet vbis non renūciet aut nō ꝓsentiat ipso facto tñ cōsentit xxxij. q. ij. honorant et. §. de transac. ex litteris. et. xxij. di. sit rector. ff. manda. si ꝑcedente. §. lunus. ff. ad munici. l. ij. et. §. de offi. vic'. gratus. et. c. cū olim. in fi. a cōtrario sensu. ff. de muneri. te. si ꝓponas. §. j. et. l. nihil. et. l. vlt. et. ff. de publ'. si ego. §. j. et. ff. de muno. si filius. et. C. de iure do. impe. l. ij. ar. ptra. ff. de vacu. he rennius. §. vlt. et. §. de pben. dilecto. Jo. Preterea licz renūciatio sit tacita: valet etiam cum auctem superiorus licet exꝑssa nō valeat sine auctē superiorus §. de renūc. admonz. sic plus valet tacita ꝓhibitio qꝫ exꝑssa: cū scz litez ꝓtester. ff. de sol'. si qs stipulatus. et. in melle. ff. e. ti. vero ꝓcurator. §. vlti. lau. Sed qd si alius egeret ꝺ illū ꝓpositū: et cassaret illius electio: nūqd iste q exhibuit reverentiā pōt agere ꝓ ꝓpositura: nō qr filius exhēdatus si approbauit testamētū patris: ñ pōt postea impugnare. C. de inoffi. testa. parentibus. et si alius impugnaret testamentū: ipe tñ nō potest petere vltra qꝫ sibi est relictū. ff. de leg. ꝓstan. ptra. is qui in. Item ar. qd actio semel extincta nō reuniscit. ff. de solu. qui res. §. aream. et de ꝓse. di. iij. queris. Item argu. qd licet res veniat ad eum casum a quo potuit habere principium: non valet. Ber.

z Per appellatiōz. sic. §. de elec. cū inter. et qr eius nō interat appellare post reverentiā ꝓstitā. ij. q. vj. ñ solent. appellato enim nō impedit ne id fiat qd ꝓpono edicto decernit. ff. de ap. re. vt ñ. l. vl. Lau.

a Ex pte. fabricam. licz. n. ille solus teneat ad restitutiōz fabrice qui ꝓtez reputatā fabrice recepit. vt. x. q. iij. vnio. et. q. j. de cernim⁹. cū illi ꝓferre teneat. xvj. q. j. si mōach⁹. et. j. de ec. edi. c. j.

b Plurimoz. hic ꝙ valet sniā plurimoz. qr euidens est illos rōne iuuari. §. e. c. j. sic. lxv. di. c. j. et. ij. et. §. de temp. or. nec epi. Ber.

Et nr̄m. vt plane intelligas hāc verē. sic pone casum: aliter nō bñ intelliges. Intellexit dñs papa qd cācellaria medioc. ecclesie vacauerat vltra annum: et sic ptās ꝓferendi illam de voluta fuerat ad papā. vñ mādauit papa mediol'. archiepo: vt ipaz ꝓferret cuidā. h. diacono dñi pape. et si post receptiōz lrāz aliqd faceret in ꝓrarū: illud cassaut. Archiepus receptis lris rndit: qd illi cancellariā nō ꝓtulerat: qr ꝓpter grauamia debitoz remouerat fructus ipius. de qꝫ responsione facta fuit publicū instm. visis lris die seqnti rndit ꝓrarū: qd mandatū dñi pape adimplere nō poterat: qr renūtiatis sibi quibusdā ā verē mensibus elapsis ꝓtulerat eā cuidā. h. nolē: et

sup mandato aplico rndere. h. tūc augustēn. decanū in ꝑpositū elegerūt: et infra. Quia vo legitime pstitit qd dict⁹. h. de ꝑpositura nō fuit aliqtenus inuestitus: et si mandatū fuit: vt ó ea inuestiret: de qꝫ etiā si inuestit⁹ fuisset: inuestitura eius ꝓ ꝑ. n. cta fuit rōne cassata: qꝫ nec est si cassata fuisz ꝓ ꝺ qd dicto. h. fuerētiā exhibuit qꝫ debet ꝑpositō: iuri suo renūciasse vi. Nos attēdētes sibi de iure nō potuisse ꝓpetere: vt ꝓ appellatiōz ob id intpositā cōez ordinatiōz eccie ipediret: itelligētes eē te a maiori pte tā dignitate qd nūero eoz: qs eligēdi ius cōstabat hīe: electū fuisse canōice in ꝑpositū: electiōz tuā auc. ap. confirmam⁹ ꝑfato. h. sup ꝑpositura silentiū imponētes.

Dem Ex pte tua nob fuit frater archiepe intimatū: qd ad restaurandā fabricaz rothomagen. eccie tractatū ꝓmunit habuistis: te postulāte vt qlibet canōicoz tecū pariē aliquaz suoz redditiuū portiōz operi tā pio et necessario ꝓputaret. et infra. Statuim⁹: vt si qui vīm tuis frater archiepe et maioris et sanioris ꝓtis capl'i statutis sup ꝺ duxerit resistēdū: obtineat sniā plimoz

Vt ecclesiastica beneficia sine diminutōne conferāt.

Anno. iij. mediol'. archiepo.

Tnostruz ꝓdeat de vultu tui iudiciū: et infra. Preterea ꝓponebas: qd cū nll'us debeat sine accusatiōe dānari: nec aliqd circa negociū illō sit actū in forma iudicij: ꝓpositiones testiū nō ꝓbant tibi ꝓiudiciū generare. Quia vo hec allegatio ꝓsonā nr̄az tāgere videbat: dignū duxim⁹ cāz ꝓmisse inqsitionis et ordinē plem⁹ explicare: ne quis qmodolibz suspicet: qd nos in h negocio ꝑperam ꝓcesserimus: ꝓ serti cū ratio assignāda debeat esse posteris ꝓfutura. Cū em̄ iuris sit explorati qd actore nō ꝓbante is qui ꝓuenit: et si nihil ꝓstiterit dz absolui: videri potuit: qd nos tibi qꝫ ꝓuenieb⁹ a nobis: maliciose vl' idiscrete on⁹ ꝓbationis sup tribo ꝓmissis articulis ꝓposui⁹: videlicz vt oñderes: qd ꝓdictā cancellariā ꝓsone idonee de hac rñsione facū fuit aliud instm. Ista relata fuerūt dño pape: et instra ostensa. Papa vo intelligēs varietatē huius rñsiōis: statū mandauit archiepo vt ad pñtaz suā mitteret ꝓcuratoꝛ idoneū: et oñderet qd ipe cācellariā ꝓtulisset ꝓsone idonee et mō canonico: et qe ꝑtēt. et idē. h. veniret: si vellz de endere ius suū. Accessit ꝓcurator archiepi et ille. h. et ꝓduxerunt duos testes in pñtia pape qd iurati dixerunt: qd paz post mortē cācellarij archiepi ꝓtulit cancellariā dicto. h. refutatis sibi quentibz et illū inuestiunt qbz ꝑpiē do qd illud esset secretū et vnus testis adiecit: qd post mādatū dñi pape eo vidente rdidit ei sigillū. alter dixit se h⁹ audiuisse. et ꝓcurator hodiē fuit ꝓfessus qd audiēs papa mandauit qbusdā: qd si post scām mandatū: ꝓ qd totū negociū reuocabat ad curiā et rdidit sigillū tale rditiōz ꝺcernēt nullā esse: et inhiberēt illi. h. ne sigillo vtius vteret qd totū factū est: et ꝓhibitus fuit vt sigillo. ꝓ h⁹ intellige illā verē. §. ō ap. vt nr̄m: que est ps isti⁹ et illā vbes hic legē in pn. qr ꝓcedit istā vt ꝓz in anno ꝓpilatiōe Propē hoc archiepus misit nuncios ad dñm papā post mltas allegatiōnes et excusatiōes ipius archiepi. Vltio ꝓponebat dictus archiepus qd cū nullus debeat sine accusatore damnari: nec aliqd sit actū in ꝑdicto negocio i forma iudicij testes ꝓ eū recepti ñ poterāt sibi ꝓdicare: qr hec allegatio videbatur tāgere ꝓsonā dñi pape. Aptius vult exprimere in hac verē. cām. gre mādauit inqri de ꝑdictis ne qs crederet: qd in facto isto ꝑperā ꝑcessisset: et ꝓsequēs postea: vt sequit in lra. Hoc intellecto qd ꝓmissuz est. satis ꝓz intellectus capti: et sine hac suppletiōe non bene intelligeres. et hec omnia et alia ꝓtinentur in integra.

d Judicium qui em̄ iudicat equitatem ꝑ oculis semp debet habere. ff. de eo qd certo loco. qd si ephesi. §. in summa. et. viij. q. vij. c. j.

e Sine accusatore. Hoc generale est. vt. ij. q. j. de manifesta. et. xxiij. q. vij. qsquis ptātez. Exapiunt quidā casus. Primo si suspecta sepultura in iudicio ꝓferat. C. de ꝓba. inbemus. Si ꝓcax testis fuerit et vacillauerit in iure. C. de testi. nl'm. et. j. de pe. sup his. Si tutor: suspectus ē. ff. de suspe. tu. l. iij. §. ꝓca vidēdū. Si marit⁹ accusauerit vxorē de adultio: et ipa replicat de lenocinio. ff. de adul. l. j. §. si publico. si inder repiat accusatorē calūniari. ff. ad turpel. l. j. §. j. et. ij. q. vij. §. no tandū. et. j. de calū. c. j. et. ij. Si i modū inqsitiōis ꝓnouerat de crimie j. de accu. qlit et qñ. et. c. inqsitō. s. Si ifamat⁹ vehicl' i purgatiōe. j. de symo. de h⁹. cū suis ꝓor. si crimē est notoriū. ij. q. j. de manifesta. et. j. de accu. euidentia. Si corrupit testes aduersarij. ij. q. vij. §. tria. V. si

f Cōmisse. qꝺ ꝓpter mādauit fieri inqsitiōz ꝑ archiepm qs ār. iohan rdiderit illi. h. sigillū p⁹ scōz mādatū: vt dixi i casu: et qd ꝓbatz illa

g Probāte. si. vj. q. vl. actor. hec regla fallit. Mā tria q sequūt. rone ꝓsumptiōis aliqn inuertit ꝓbanda ad reū: vt h. et. §. de ꝓcu. ex instrumentoe. et. §. de iureiu. c. vl. ff. de vsuca. inter vi. et vz. qntus mun⁹. Item fallit cū actor fundat intentiōz suaz in re cōi. c. di. ꝑ morē. et. xvj. q. vij. oēs basilice. et. C. de ꝓba. sine possidetis. Item cū reus spōte assūit on⁹ ꝓbādi. ff. de ꝓba. circa. Idē in cōiu iudicijs viusqz ꝓbatio audit. §. de ꝓba. ex lris. Item cū viroz dicit se possidere. §. de ꝓba. lz. et. ff. de iure tribo. Item in crimie falsi viusqz testes audiūt. C. de falsis. vbi. Item in crimie lese maiestatis in sacmentis et ꝓtis in ꝑditione ꝓtrie: et in

crimie pecl'at⁹ vtmſcz teſtes audiūt. L. ꝫ aboli. fallacii. i fi. Pecl'at⁹ dī furtū ꝛc re publica. xxiij. q. iij. qd ḡ. ff. ad. l. iul'. pecul'. l. j. io. Itez pulegiū actoris knſſert onus pbādi in reū: puta ſi pupillus vl' mr repetat ſolutū tanq̄ indebitū: reus reneꝯ pbare debitū. ff. ꝛc pba. cū ꝛc indebito. §. ſin aūt. Itē dicitū ipius rei knſſert on⁹ pbandi in ipm: qz pbata ſolutiõe ſi eā ne gauit: renebiꝯ pbare ſe debitū recepiſſe: vt i. l. pdicta cū ꝛc indebito ꝛc ca pn. ꝛ. j. ꝛc ſolu. is q Itē negatiua que hz in ſe affirmatiuā implicitā pbari dz a reo. §. ꝛc renūci. ſup h⁹. ꝛ. j. ꝛc ſuc. ebiute. cū dilectus ar. ff. ꝛc pba. ab ea pte §. ſi qs. ꝛ. l. ſi filius. et iij. q. ij. iudicas. ran.

b ¶ Porro. ℔ incipit aſſignare cām pmiſſe mā ſinõis: ḡre ſibi fidez ſueri mādauit: ſup tribꝰ arꝯcul'. Et pmo oñdit ꝛc tercio: poſtea ꝛc ſecũ do circa puncꝯ. §.

c ¶ Occulta. Mõ q p̄ſumit ꝫ occulte vantes vel faciẽtes vl' indicantes. §. ꝛc of. ꝛc'. pſuluit et. xix. di anaſtaſius. ꝛ ff. ꝛc iure fiſci. ita fidei in pn. ff. ꝛc admi. tu. nõ exiſtimo. ꝛ. xviij. q. ij. pnicioſaꝫ. ꝛ tenebre ap ꝛc ſunt ad fabꝛicendum falſuꝫ. ff. ꝛc vendit. in ſpica. l. j. §. ꝛc impicẽdo. tamen ſi ille cui datuꝫ ẽ occulte ſit capax occulta vnatio nõ vicia at vnatiõꝫ. L. ꝛc vla. l. j. li. x. ꝛ electiões clãdestine ñ valẽt. §. ꝛc ele ctio. qz ꝑt. in fi. tan.

k ¶ Laterañ. pci. §. ꝛc pcel. preben. nulla.

l ¶ Diuinare. ſiẽ ꝛ pau lus hz eẽt ſpiritu dei ple nus: nõ tñ potuit ſcire ea diuina pſilij agnoſce re. xxij. q. ij. beat⁹: nec ꝛenetur qs diuinare. ff. mãdati. ſi fideiuſſor. §. ſic cum debitor. ꝛ. ff. ad l. acqui. ſi putato. l.

m ¶ Grauamẽ. imo ꝛc inf fuit. L. ꝫ pba. ſiue

n ¶ Dz gra. tñ cũ pme pſeſſioni ipi⁹ eẽt ſtãdũ §. ꝛc pba. p tuas. ꝛ. §. ꝛc pſump. lras. niſi p barz ſe erraſſe. j. ꝛc cen ſi. olim. L. ꝛc erro. ad no. l. vlt. ꝛ. §. ꝛc ap. cũ cãm. ꝛ. §. ꝛc pſeſ. c. vlt. Dz in hoc nõ videt q poſſet errare: qz ꝛc facto ſuo certus eſſe debet. §. ꝛc reſcrip. ab excõicato. Ex varietate ḡ reſponſi pſumit ꝫ ipm archi epm. iij. q. ij. §. item q falſo. vel varie. j. ꝛc pe. ſup his. ff. ꝛc q̄nibꝫ. ꝛc minoꝛe. §. tormenta. in ſi. ꝛ. l. ex libero. in prin. Jo.

o ¶ Quod etiã. hic reſpondet ſecũde obiectõi archiepiſcopi.

p ¶ Per teſtes. pductos in pñtia pape. vt dixi in caſu.

q ¶ Et idõ nos. hic ñdet ad id qđ dixit: q nullus debet ſine accuſatore dãnari: oſtendendo cãm quare pmiſit inquiſitionem.

r ¶ Contrietatẽ. qñ qui allegat ꝓtraria ñ debz audiri. L. ꝛc libe. cã. cũ pcũ. ꝛ. §. ꝛc ap. ſollicitudinẽ. ꝛ. lxviij. di. geſta. xxij. q. vij. q aũ. l.

s ¶ Carnalitate. Jn h⁹ caſu dicit lau. epm ſymoniã pmittere vbi ꝑt conſanguinitatẽ ꝓcedit alicui bñficiuꝫ: al's nõ ꝓceſſurus: qz ſi qs iuſto cordis amoꝛe ꝛc. vel ſordidus pcbo ſacerdoꝯ talẽ dignitatem recepit ꝛc. ſ. q. ſ. ſi qñs. neq̄. ar. j. ꝛc ſyme. Veniens. ꝛ. c. nemo. ꝛ. c. tua. Nã exquo fauoꝛ tercij nimiũ fauoris induxit: multomagis fauoꝛ illius qui ordinat. ſ. q. j. ſumi nõnulli. lau. Et ſic conſanguinitas induxit ſuſpitiõꝫ: q vnatio ſit vitioſa. ꝛ. q. ij. epus. lxxxix. diſ. xcenī. nam in clandeſtinis ꝛ domeſticis vnanonibꝫ facile quid cõingit ꝑ negocij qualitate. L. ꝛc vna. l. vnatio. §. j. Sicut alis conſanguinitas elidit ſuſpitiõꝫ. §. ꝛc coha. cleri. ꝛ mu. a no bis. et. c. tua. et par affectiõis cauſa elidit ſuſpitiõem. ff. ꝛc ritu nupt. non ſolum. §. ꝛc vno. Jo.

t ¶ Sub mõ. Mora q ſicut cõdito induxit ſymoniã. j. q. ij. q̄ pio. et. §. ꝛc pac. pacti ones. ita et mod⁹: qz modus equipollet cõditiõi. j. ꝛc pdi. ap. c. ij. ꝛ. iij. xxvij. q. j. ſi infidelis. L. ꝛc his q ſub mõ lega. vel fidei com. relin. l. j. immo magis eſt obligatus ſub mõ q̄ ſub pdictiõe nã cui aliquid relinq̄t ſub mõ: etiaꝫ ſtari põt illud petere ſi caueat ꝛc eo adimplendo. ff. ꝛc fideicõ. liber. cũ in teſtamẽto. ꝛ. ff. ꝛc pdi. et vemon. quibꝫ diebꝫ §. vl. Si vero ſub cõditione aliqđ relinq̄t ñ põt peti: niſi pdictõ ne extante. ff. ꝛc pdi. et vemon. qui heredi §. vlt. Jo.

u ¶ Partem. j. ꝛc cen ſi. prohibemus.

x ¶ Diminutione. j. q. iij. ſi quis pbendas §. ꝛc pben. maioꝛibꝫ. et. c. vacante. ꝛ. c. cuꝫ cauſam. Ber.

y ¶ Conſequitur. ex pactione ui ea appoſita. vincen.

z ¶ Vt ipe. vnator ꝑ alius qui percipiebat ante. vin.

a ¶ Conſtituat. cum capitulo ſuo non cuꝫ eo qui habiturus eſt bñficiũ: et hoc publice faciat: vt vitet ſuſpitio ſicut poteſt intelligi. §. ꝛc pben. ſignificatum. Et ſic patet q epus poteſt ad tẽpus ex iuſta cauſa remoꝛe fructus vacãtis be

neficij ſi forte grauatur debitis. Jo. ar. j. ꝛc v. ſig. c. pe.

b ¶ Non licet. ad aliã. paſſim et ſine cauſa. ex cauſa tñ poſſet. arg. xij. q. ij. bone rei. j. ꝛc ec. edi. ad audientiã. ꝛ. xvj. q. j. §. ſic duo. et. j. ꝛc exceſ. pla. ſicut vnire. Quidam tñ hoc ꝓcedunt vt ala. Dic ꝛc hoc: vt. j. ꝛc reli. w. conſtitutus. Ber.

c ¶ Commutare. x. q. ij. hoc ius. §. ſed et pmutare.

d ¶ Vt res. a regibus. xvj. q. j. in canonibus.

e ¶ Egentium. xvj. q. j. quoniam quicquid.

f ¶ Irrita. xij. q. ij. quicũq̄ miliñ. ꝛ. c. ꝛc reb. Ar. j. L. ꝛc quadri. pſcrip. bñ azenone. So. lex iſta nõ obtinet ꝑm canones. vincen.

g ¶ Excludañ. vt ſic putañ in quo reliquerunt. ſic. §. ꝛc tempo. ordi. litteras. et. j. ꝛc ũrepa. paſtoralis. ꝛ. xvij. q. iij. frater. ꝛ. c. ſe. j. ꝛc immu. eccle. c. vlt. Ber.

mõ canõico ꝛ tpe ꝓpetẽti vnaſſes. Porro cũ vnatio fuiſſet occulta: ꝛ iõ ſuſpitiõe nõ careat: ꝛ elapſo iaz ãno null⁹ cãcellarius oĩno appareat nõ ĩmerito credebam⁹ q̄ ſcõm lat. pci. ſtatuta ad nos eẽt ipi⁹ cãcellarie vnatõ ꝛc uoluta: ꝛ iõ potuiſſem⁹ tpaz ſine culpa ꝓferre qm̃ ꝛ ſi locuz ꝛei teneam⁹ in tris nõ tñ ỏ occultis potuim⁹ diuinare. Quia ḡ ꝓtra illud qỏ ꝓma facie iuſte p̄ſume bat ꝑ nob: p̄ſerti cũ rñderis pri ma vice: q cãcellariaz alicui nõ ꝓtuleras: facultatẽ tibi ꝑ te pbã di ꝓceſſim⁹: ñ fuit ḡuamẽ: ℔ gra tia: nec ex malicia: ℔ ex benigni tate ꝓceſſit: qỏ eẽt ꝛc mõ canoni co fidez nob fieri mãdauim⁹: tu cãm p̄ſtinſti mãdato q̄ ſepe nob p lras tuas ĩtimaſti. ꝛ tãdẽ pba ſti p teſtes q retẽtis tibi puẽtib officiũ ꝓceſſeras mẽoꝛatũ. exq̄ ñ ĩmerito ꝫ talẽ ꝓceſſionẽ fuimus ſuſpicati: ꝛ iõ nos q̄ nõ tã ex ple nitudie ptãtis q̄ ex officij ỏbito poſſum⁹ ꝛ ꝛbemus ꝛc ſbditoꝛũ exceſſibꝫ ad coꝛrectiõez inq̄rere vitatẽ: te maxie cãm et occaſiõz p̄ſtãte inq̄ſitiõz pmiſimus faciẽ daz. Omnibꝫ ḡ diligenꝫ auditis te in tribꝫ ꝓpinus fuiſſe culpabi lẽ circa ꝑietatẽ rñſi: qz nõ ſolũ nob: ℔ nec cuiq̄ ꝛbuiſſes ex cta ſcia ꝓtraria rñdere circa carnalitatẽ animi: qz ñ ex affectu car nali: ℔ diſcreto iudicio ꝛbuiſti eccĩaſticũ officiũ ꝛ bñficiũ ĩ pſo na magis idõea diſpẽſare: et cir ca ĩhoneſtatẽ facti: qz nõ licuit ex pactiõe vl' ꝓuentiõe q̄cq̄z ſb mõ vl' tenoꝛe p̄ſcꝑto ꝓcedere nu dũ officiũ: ꝛ tibi r̄tinere puẽtus cũ in lat. pci. phibitũ ſit: ne qs ꝓferẽdo eccĩaſticũ bñficiũ ptem puentuũ ſuis vſibꝫ retinere p̄ſu mat: ꝛ alibi cautũ repiat in ca none q̄ eccĩaſtica bñficia ſine di minutiõe dñt cõferri: vñ credim⁹ diſtiguendũ: vtz q̄ dat ſpũa le bñficiũ: puẽtus ipi⁹ añ vnatiõe pcipiat. nã ſi puẽtus ante vnatiõz nõ pcepit ipe ℔ alius: ꝛ ex vnatiõe ꝓſequit⁹ vt ipe puen tus pcipiat: nõ ẽ dubiuz circa ℔ incẽdere ſymoniacã p̄nitatẽ. Si vo añ vnatiõz pcepit ipe puẽt⁹ credim⁹ diſtiguendũ: vtz añ vnatiõz ꝓſtituat: vt ipi puẽt⁹ re tineañ ad tp̄us ꝑ cã iuſta ꝛ ne ceſſaria: aut ꝓueniat cũ eo: q ac cepit bñficiuz ſeu cũ mediatoꝛe q̄cunq̄: vt officio illo ꝓceſſo reti neat ipe ſibi puẽtuſ. Primũ em mẽbꝝ credim⁹ eſſe licitũ. ſcõm aũt dicim⁹ ñ licere: ne viã apia mus his qui ꝓauitatem ſuam ſatagunt palliare.

De rebꝫ eccĩe alienãdis vl' ñ.

Ex concilio lug. iiij.

On licet epo vl' abbati traz vnius eccĩe vtere ad aliã q̄ uis ambe ĩ ei⁹ ſint ptãte: tñ ſi pmutare voluerit tras eaꝫ cũ ꝓſenſu ambaꝝ ptium faciat. Ex eodem

Oli res eccĩe petũt a regi⁹ ⁊ hoꝛrẽde cupiditatis impulſu egẽtium ſbſtantiam ra piunt: irrita habeantur que ob tinẽt: ꝛ a cõione eccĩe cui⁹ facul tatem auferre cupiũt: excludãt

Onsensus. ꝛ familia. ñ bene meritos: q; bñ meritos. posset manumittere: licet eccl'ie nihil cõtulisset. xij. q. ij. si quos ꝛ seruis. als. et hoc ꝛ ꝓsensu epi. xij. q. ij. placuit.

d Modum. i. ꝙntitatem. vel estimatiõz in duplũz: vt res quã vendit valeat duplũ ꝙ mancipiũ: vt canones dicunt. xij. q. ij. epus qui mã cipium. ꝛ quibus fit hic mentio. Lan.

e Posteritate. cum parentib; mãumissa: q; post manumissiõz ꝓles a libertꝰ suscepta nullius ꝓcumo ẽ obnoxia. L. ꝛ ope. liber. l. antepe. vel est ꝓpale in ꝓle liberti ecclesie: vt semp sit ecclesie obnoxia: vt hic et xij. q. ij. liberti. et. c. lõginquitate. Idẽ est in alijs vt q̃dam legiste dicũt: dũ vivit patronus: ꝛ pater libertine ꝓditionis. L. ꝛ liber. et eoꝛ ti. l. viri. Sz illam legẽ quidaz intelligũt ꝛ filijs manumissis cũ patre. vñ videt melius: q; speciale sit hic in ecclesia.

f Utilitates. i. operas tpe manumissionis ipositas ipi liberto a dño. ff. ꝛ ope. liber. l. iij. ꝛ iiij. ꝛ. v. que tñ impune nõ ꝺñt venienti ad clericatũ latij. ꝺis. quicunq;.

g Piscopi. hoc ca. est ꝓpe illuꝰ xij. q. ij. et si illi.

h Conferunt. ergo a ꝓtrario sensu si ꝛ suis ꝓferunt: aliquos manumittere possunt ẽ. c. ꝓri. xij. q. ij. episcopus qui. L.

i Inferat. ar. ꝓtra xij. q. ij. si quos. Sobi ꝛ ꝓsensu espirituli hic non vel ibi ꝛ bene merito: hic ꝛ male merito. Ber.

k Successoꝛ. j. ꝛ ꝓca. c. ij. xxxv. q. ix. q; quis.

l Illi liceat. alienare. nisi ꝓ utilitate eccl'ie. xij. q. ij. sine excepꝯione et cũ iuris solẽnitate que habeꝫ. x. q. ij. §. hoc ius. hodie nõ seruatur. j. e. dudum. ala.

m Immobilẽ. Mobilia vero que ꝺuando seruari nõ possunt põt ꝓstus alienare ad instar tutoris. L. ꝛ admini. tu. lex que. in fine. ꝛ L. quando ꝛcre. opus nõ est. l. vi. Ber.

n Hypothece. Hypotheca ẽ obligatio rei ĩmobilis: pignus rei mobilis quasi a pugno. insti. ꝛ act. §. inter pugn. L.

o Alienationis. verbũ alienatiõis in hoc loco largissime accipit et sic. L. ꝛ re. alie. nõ alie. sancimus. et in aut. ꝛ nõ alie. re. ec. §. nos igit. coll. ij. alibi strictus accipit ꝓ eo ꝓcu: quo ĩtulerꝫ oñiam. L. ꝛ fun. ti. l. j. ff. ꝛ v. sig. alienatiois. ff. ꝛ alie. iu. mutã. cã fa. ex hoc §. ij. ꝛ iure emp. l. j. ala. Et ita neq; vẽdere neq; sb ꝓditione ẽdere neq; ꝓmutare vt ꝺonare vel emphiteoticũ ꝓcũ põt facere ꝓlatus.

p Leonina. L. ꝛ sacrosan. ec. l. iubemus. §. economꝰ. ꝛ. xij. q. ij. monemus. Lauren.

q Si quis ꝓsbyteroꝝ. ꝛfensoꝝ. i. aduocatoꝝ vel ꝓcuratoꝝ. xvj. q. j. ꝛ presentium. ala.

r Subscripserit. ar. ꝙ qui ꝛ facto alterius subscribit: ꝓsentire videt. ff. ꝛ in rem vso. l. pe. ff. qõ iussu. l. j. §. sed et si. xij. q. ij. nõ licet. et. c. cũ redẽptoꝝ. ar. ꝓtra. ff. ô pig. ac. gaius. sed ibi ignoraũt quid ꝓmebaꝫ: sed verũ est vbi ad aurem ꝓtractus sbscriptio ꝛsideraꝫ. Nõ intelligas sub hac distinctione: q; aut sẽscribit quis noie alieno aut suo. Si alieno nõ obligaꝫ qui sbscribit: nec intelligit ꝓsentire. ff ꝛ insti. l. vl. ff. ꝛ rescin. ven. uti. Si noie suo: aut scient aut ignorant, si scient: tũc obligaꝫ et ꝓsentire videt: vt ħ et in ꝓmis cõcoꝛ. et ff. ꝛ pig. si ꝺeiussoꝛ. §. j. si ignorant nõ videt ꝓsentire: nec ei nocet. L. plus va. qõ agit. l. vl. L. ꝛ rona. nec ignoras. ꝛ. l. ꝓdicta. gai. t.

s Iratus. hũano more logit qm̃ ꝺeus nõ irascit. xxij. q. iiij. incõmu

t Alienatoꝛ. q; alienat in ꝓiudiciũ eccie: etiã si irasset ñ tabilis. repetere: revocare ꝛbet alienatiõz nõ obstante iuramẽto cũ sit illicitũ. §. ꝛ iureiu. intellectoꝛ. j. §. ꝛ insti. cum ve nissent. sed ibi alꝰ poterat ꝓsulti eccie ꝓ capꝰm in ꝛcre. intellecto non erat alius ꝓ quẽ posset consuli regno. Ber.

u Celeri. sile. j. ꝛ locato. c. pe. ꝛ vl. ibi dicitur q̃liter intelligaꝫ ꝛ celeri. Celeriꝫ intelligo in hoc casu añq; ledaꝫ eccia ex tali alienatiõe.

x Prosperexerint. ꝓ repentinoz. et ita qui male alienant rẽ eccl'ie põt repetere: vt ħ pz. ꝛ. xxv. q. ix. qõ quis. ꝛ. s. ꝛ elec. nosti. qõ verũ est: si in administratiõe toleraꝫ secus si remotꝰ fuerit. xij. q. ij. monemus ala.

y Remediũ. Et ita ẽ argu. q; si dilapidatoꝛ vult ꝑuare eccias indẽnez: q; ñ removeaꝫ. Beꝫ dixi. s. ꝛ ele. q; sic.

z Penã. s. ꝺpositoꝝ xij. q. ij. diaconi. ꝛ L. ꝛ sacrosa. ec. l. iubemꝰ §. economus. ꝛ si satisfacẽ ñ possz: excõicabit quousq; satisfecerit.

a Nullas. Ex hoc manifeste ptz: q; alienatio q̃ fit ꝺ formã iuris: nulla ẽ ipo iure. s. ô resti. in iuie. ꝓtuꝰ. ꝛ. s. ꝛ his q̃ si. a ma. par. ca. c. j. ꝛ xij. q. ij. sine excepõe. ar. ꝺ. xij. q. ij. siq; ô reb. ħ solvit. s. ne se de va. c. j. vin.

b Personis. i. clericꝭ oĩb et ꝓuersis ꝛ pmis. xvj. q. vij. filijs ac nepotib; ꝛ prochijs: q; eoꝝ intest: sed ꝓsone alterius eccl'ie nõ admittenꝫ cũ sit ꝓuatũ iudiciũ.

c Alienata. ꝛ facto ꝛre ipo iure nõ tenet: vt dictũ est. Et nõ ꝙ eccia hz optiõz ꝓsonalẽ ꝓtra alienatoꝛẽ si est solvẽdo: vel hz in rẽ actiõz ꝓtra possessoꝛẽ. xij. q. ij. aplicos. ꝛ ẽ expssum. L. si tu. vel cu. l. iij. et vlti. Sz si obtineret ꝺ vnũ: alꝫ liberareꝫ. ff. ꝛ eo ꝓ quẽ factũ erit. l. j. §. si plures. ꝛ si ꝓueniat vnũ nõ sit ei ꝓiudiciũ q̃ ad aliũ. sola eñ solutio ponit et silentiũ. ff. ꝛ ꝓfiti. l. j. §. si apõ. ꝛ. L. si tu. vel cu. l. vl. Sed nũqd eccia teneꝫ cedẽ actiões suas solvẽn ꝺ aliũ? nõ: cũ eñ ꝓueniat ex ꝺlicto suo: vt ex maleficio: ñ ꝑt petẽ cessiõez actionũ. ff. ꝛ admi. tu. si pꝰes tutelã. ꝓica alienatoꝛ ꝑt repetere: vt ħ ꝺx. Sz ꝺ videt ꝙ ñ sit audiẽdus: cũ teneaꝫ ꝛ evictiõe: ꝛ dicat regula quẽ ꝛ evictiõe tenet actio cũdem agentẽ repellit exceptio. L. ꝛ evic. exceptiõe. ꝛ. l. si ob cãz. Respõdeo: illud genale est: ꝙ ħ si repellaꝫ: replicabit ꝙ rem eccl'ie repetat q; ꝓtractus nullus ẽ: et iõo nõ teneꝫ sicẽ exapiẽ ꝓtra mꝫ ierẽ ꝛ re vendita et ꝛdita: ꝙ ipe replicat factũ esse ꝺ vellianũ. ff. ad vell. si mꝫ. §. ite si mꝫ ier. nec mirũ si ꝓtingit hoc in ꝓpinato. L. ꝛ agri. ꝛ censi. qñ admodũ. li. xj. ꝛ est spale casus ꝛ si nihil habz ꝓlatus nõ ꝺabit ꝓcũ. L. ꝛ rei ven. si mancipiũ. vin. Ite ex hoc ca. ꝺicit quidã ꝙ ꝓlatus l' etiã quilibz ꝛ eccia ꝑt agẽ ꝓ eccia sine lr̃is ꝛ rato. ꝛ hoc dixi. s. ꝛ ꝓcu. c. j. ꝛ. s. ꝛ resciꝑt. edoceri. si. xij. q. ij. nõ

d Baures. hẽditario. i. i emphi liceat. ꝛ sũt eiusdẽ auctoris theosiz ꝓpetuã. x. q. ij. hoc ius. vsi ꝓpetua quoq;. Lan.

e Luc. s. tpe ꝓtractus. si. j. ꝛ emp. ꝛ ven. cũ ꝺilecti. ꝛ. s. ꝛ elec. ꝺudũ. j. et. ff. ꝛ evic. ex mille. §. j. Et sic spectaꝫ intuitũ ꝓtractus: ꝛ si tũc ledit eccl'ia restituit: als si postea fieret res melioꝝ ꝓ sollicitudinẽ colonꝰ: si possessiões ĩtas redꝺiderũt meliozes: ii expellũt exq; in ꝓncipio eccia recepta ñ sunt. L. locati, edẽ quã. ꝛ. l. legẽ. q̃dem. ꝛ. L. ꝛ rescin.

ven. ad rescindendā: ne negligētia sua sit eis dānosa. C. de allu. l. vl.

b ET sup aliq. possessiones. solēt em plerūq reges possessiones et redditus certos dare eccl'ijs loco decimarū: & hoc satis pōt fieri p decimis sōractis siue retentis: sed p futuris nō vt admitten da talis ꝓmutatio. j. de re. ꝓmu. c. vlti. ala.

c Excepit. i. recepit. ff. ꝑ. vt lite ñ ꝓ. qm. ff. xxiij. q. v. non est nrm.

d Sacmēto. nā quilibet epūs qui ūmediate dño pape sbest: iurat ei fidelitatē: q nō alienabit bona eccl'ie nec infeudabit de nouo: & idē iuramentuz pstant alij epi suis metropolitānis

e Alienationis. large sumpto vocabulo siue ēnsferat dūium siue nō ꝑ. e. nulli. & C. de re. ecclē. nō alie. sancimus.

f Intelliganť. ad qō nē ꝓmaz nō rnder. forte ideo: quia nō exhibit ānto ipe tenuit: et vtz bona fide an mala. ff. j de spon. ō mlt'iere. & C de ēnsac. vt rnūz. ala.

g Siue non. psumit mī esse de mēsa archiepi cū sit in possessiōe eaꝝ C. de rei ven. l. vlt. L.

b Consulimus. i. vtilius: quia certius. j. ō spon. iuuenis. Lau.

i Assensu. xij. q. ij. irritas ꝑ. So. b vocat possessiones minus vtiles ꝓpatōne magis vtilū: ibi ō mm' vtiles dicunt simpl'r & absolute. vñ b est necessari' psensus capl'i: ibi nonnt vel ex honestate requirit in his: nō ex necessitate. vt ibi. Ber.

a B audientiaz. et inconsultis. vñ ꝓtractus nullus. ꝑ. e. c. j. & xij. q. ij. sine exceptōe. & c. alienatiōes.

l Locatōnes. reuocare. de facto: q ipō inre non tenuit ꝓctus. ꝑ. de his q fi. a pla. sine cō. ca. tua. ar. xxiij. q. j. audiuimus. sicut al's exponit separari. i. nō fuerūt mixta bona patrna. & materna. C. de legi. heredi. l. ij.

m Refundendā. Sz nūquid hñt actionez de iure tales ꝓductores ꝑ locatores ad pecūiaz repetendā: sic si fuerint bone fidei. xij. q. ij. vultrane. in aut. de re. ec. nō alie. ꝑ. si qs colt'. ij. secus si male fidei fuerunt xvj. q. iij. ꝑ. ꝓr. vsi. vniuersas. C. de rei v. vel temp. l. vniuersas. x. q. ij. hoc ius. in fi. ꝑ. qui vo. nisi sibi de euictōne ꝓsperierit. C. de euic. si fundū. In casu tñ speciali male fidei agit emptor ad pcium. C. cōia

n p Ossessiones. alienar. ꝑ. e. vt sup. Zir. ꝓ. de. l. vl. ꝑ. vl. L. xij. q. iij. c. vlt. So. b plnbet ꝓpetua alienatio possessionū: ibi ꝓcedit speāliter terciaz ad terminū. vel qō ibi dicit: q potest alienare: intelligit de psensu capl'i: et si causa subest.

o Caldonachi. ecōuerso bene pōt seculares amoueri ab eccl'ia aliqua et in ea mīstrū regulares si epi dioc. psensus accesserit: dū tñ clericis alibi eque ꝓuideat. j. de ec. edi. ad audientiā. ij. ñ tñ intelligas illō inuitis clericis faciendū. multo em vsufructuario nō ꝑ. ꝓpetarius de cēt qē cāz ei' facere: et in melioꝛē statū mutādo. ff. de vsu. & ha. l. vl. L.

p Consueuerūt. vt collegium. j. de reli. v. inter quatuor.

q Clericis. q: q̄dū inuenīri pōt regulares: mīq ponendi sunt seculares. j. de reb. domi. inter quamuor. Ber.

r Laicis. hoc ō dicit: q: postq loc' facꝰ est religiosus: ꝑplius ad seculares vsus redire nō debet: sic et de vestimētis altaris & lignis ecclesiaz. j. de re. v. ad hoc. & de cōse. dis. j. ligna. & c. altaris.

s B nrām. per mlt'os. forte ꝓ duos vel ꝓ tres: q: p'alis elocuno duoꝝ numero ꝓtenta ē. iij. q. iij. §. vbi nūerus. Hoc ō dicit: q: post q drienniuz nō sbuenit ecclesie p būficium restitutionis. C. de tēp. in inte. resti. l. vlti.

t Enorme. hoc ibō dicit: q: ꝓ leui dāno nō dat restitutō. ff. de resti. in inte. scio. & ꝑ. de in integ. resti. c. j. Sz nūquid in hoc casu cū lesio sit enormiter subuenit ei ꝓ būficiū restitutionis vel ipso iure nulla ē: dico q ex quo psensus capl'i adfuit: et credebat vtilitatē ꝓtrahere: tenuit ꝓcessus licet lesa sit eccl'ia. j. de emp. & ven. cum dilecti. & xij. q. ij. sine. ꝑ pōt restitui si lesa sit enormi. ꝑ. de in integ. resti. c. j. sed si ꝓcepta erat vltra dimidiā ꝓtem iusti pcij. subuenit ei iur cōi: & ex emlibz. C de rescin. ven. l. ij. et j. de emp. et ven. cum dilecti. & c. cum causa scōz b' vsq ad legitimā plcriōz pt agē: iz q̄dā dicāt q i b' casu agēdū sit iudicij offō.

u Sufficere. sed nō videt q ille ꝺebeat lucrari fructus ꝓceptos sūp id qō ipe ꝺebit ecclesie: naz cū aliqs restituit: oīa ꝺebēt restitui in pristinū statum vt neutra pars sit ditāo l' i lucro. C. de repu. l. j. ff. de mino. q si minor. j. restitutio. sed hoc est ꝓpter laboꝛē suū: vt b dicit. ñ em dino emptor dam no afficiendus est. vt l. ꝓdicta. q si minor.

§. restitutio. Item q bona fide ꝓcepit. ff. de aequi. re. v. bone fidei. j. de fendis. c. j. ar. xij. q. ij. vultrane. iohānes. Et si vellet petere labꝛis mercedē: necesse haberet restituere fructus q excederēt laboꝛes ff. de rei. ven. sumptus. lau. Et sic est ar. q nemo cogit suis stipēdijs militare: et de laboꝛe suo mercedem quis recipe ꝺebet. xij. q. ij. charus tem. et. c. ecclesiasticas. et. x. q. ij. ꝑcarie. Ber.

x Cum laicis. xcvj. di. bene quidem. & ꝑ. de psti. eccl'is. & xvj. q. vl. laicis. et. c. nō placuit.

y Principes. Nō ar. q laici ꝓncipes possunt dare eccl'ijs ꝓuilegium. xvj. q. j. generaliter. et. xxvij. di. §. hinc etiā. j. de ummu. ecclenon minus. ar. imo vt videtur: possunt dare ꝓuilegium libertatis. lxij. di. in synodo. et melius. c. agathosa. ar. ꝑ. de i inte. resti. audiuz Zir. ꝓra. x. q. j. nouerint. Jo.

z Alienatione. ꝑ. de psti. que in ecclesiaz.

B nrāz noueris audiētiā puenisse: q cū tuiē. monasteriū de psuz eēt onere maximo debitoꝝ abbas & ꝓuentus ei usdē villaz q̄ndaz necessitate coacti. b. laico ꝓcesserūt in feuduz tali ꝓditiōe apposita: q idē. lx. libras ꝓsolueret: ꝓ qbꝰ eadez extiterat obligata: qō ñ distulit effectui mācipare: & ifra. Unde humilit supplicarūt: vt feudū ꝓdictū facerem' ad vtilitatē monasterij reuocari: psertim cū idem laicus ꝓmo āno de ipius ꝓuētibꝰ vlt summā pcepit ptaxataz: & ꝓ mlt'os postmodū annos sumpserit ei' fructus: & ifra. Quocirca mādamus: q̄tenus si ꝓdictuz monasteriū ꝓpt hoc iueneritis enorme dispendiū incurrisse: dictū laicū vt pecūiaz quā ꝓ exoneratiōe feudi seu eēt ꝓ vtilitate ipius mōasterij expendisse nosciť: ab eisdē abbate et ꝓuētu recepta cū sibi fructus pcepti sufficere ꝺebeāt ꝓ laboꝛe ꝑfatū feudū eidē mōasterio dimittat libeꝝ & quictū appella. postposi. ꝓpellatis.

Item in ꝓcilio generali.

Cliz laicis q̄uis religiosis disponēdi ō reb eccie nll'a sit attributa ptās: q̄s obsequēdi manet necessitas ñ auctas imperandi: ꝺolem' in q̄busdam ex ill' sic refrigescere caritatē: q ūmunitatē eccl'iastice libtatis: quā ñ tm̄ scti patres: ꝟ et ꝓncipes secularis ꝓuilegijs mlt'is munierūt nō formidāt suis pstitutiōibꝰ vlt potius ꝺestitutiōibꝰ ipugnare:

a Annexa. vt inspatronatus. §. de iudi. quanto.
b Assensu. §. e.c.j.et. xij.q.ij. sine exceptione. Ber.
c Cōpellendis. imo sunt ipo iure excōicati: vt. j. de sen.ex.nouē
d Precarie. Precariū est qō pcibꝫ petenti vtendū ‹rit.b.
pceditur tandiu. q̄diu is qui pcessit patitur. ff. de pca. l.j.
j.e.c.si. Precaria dicit ad pces aliquoruꝫ vsqꝫ ad q̄nq̄nniū 3cr⁹
inir⁹ vt b. Item dicit pcaria ad preces facta dnatō vsqꝫ ad mortē accipientis. xij. q.ij. sepe. xvj.q.iij. clerici Item pcariū dicitur cōtractus ad pces factus vsqꝫ ad mortem accipientis. cuius cōtractus natura talis est: qđ habet. x.q.ij. pcarie. j. eo.c. vlt. qui ptractus innominatus est.
e In q̄nquennium. Quid si elapso quinquēnio cū tacituritate ptereat: intelligit ptractus innouari. ff. de pcarijs. in reb. §. vlt. C. locati. l. legez quidem. ar. ptra. xij. q.ij. lōginquitate. b.
f De precarijs. Precaria hic accipit pro ptractu de quo vel quibꝫ fit mentio in notula predicti ca. Ber.
g Pena. pmissa super ptractu irrationabiliter habito: in hoc em casu loquit. c. cuz enim ptractus nō valeat: nec pena et apposita. C. de legi. nō dubium. §. ō so. compe. si diligenti. xv.q.vj. c.j. et. ij. C. de condi. ob causaz da. l.j. Dz si ptractus rōnabiliter habitus est: valet pene adiectō. ar. §. de arbi. dilecti. tñ si ecclesia nō agnouit ptractū solvere nō tenetur. ff. de pigno. ac. si pignoꝛe. §. vl. ff. de cuic. illud. §. vl. ar. ptra. ff. de iure fisci. si pcurator cesaris. ala.
h Alb eo. et etiam ab eo qui alienauit si tolerat. §. de re. ec. nō alie. si quis pbyteroꝫ. Ita successoꝛ potest ſuocare quod pdecessoꝛ illicite fecit. xxxv.q.ix. quod quis. Ber.
i Precarium. Est autem precarium: vt dictum est in. c. quod pcibus ad vtendum datur: et tandiu durat q̄diu patit qui concessit: vt hic. et. ff. e.l.j. et est simile pmodato. qui enim pmodat rem suam: sic pmodat vt non faciat eam accipientis: sed vt pmittat ei vti re commodata: et sicut reuocatur pcarium: ita et pmodatum. vt. ff. e.l.j. sed distant in hoc: q̄ pmodatum non reuocatur intempestiue. ff. pmodan. in pmodato. §. sicut. nisi post vsum ppletum. j. de. pri. c. vno. §. j. Precarium vero quandocunq̄ reuocatur etiam si ad certum tempus sit concessum. ff. eo. cum pcario. Consistit autem pcarium tam in re mobili q̄ immobili: et in seruitutibꝫ vt si me rogaueris: vt per fundum meum ire vel agere tibi liceat: vel vt in tectum meum vel in aream edium mearum tignum vel stillicidiū immissum habeas. ff. eo. l.ij. §. vlti. et. l.iij. et. iij. in pan. Item in re ppria non consistit pcarium. ff. eo. l.iij. §. item si rem. nisi cum debitor pignus rogat precario a creditoꝛe possidere. ff. eo. si debitoꝛi ratione possessionis et non ꝓprietatis. ff. eo. certe. §. vlt. Item tam ille qui concedit pcarium q̄ qui rogat possidet vnus ciuiliter et alter naturaliter. ff. eo. et habet. §. penl. Dz duo insolidum pcario possidere non possunt. ff. eo. duo. et restitui debet precarium in pristinam causam: alꝫ condemnabitur in tantū quāti interfuit actoris. ff. e. questū §. ex hoc interdicto. Et precariuz constituitur inter presentes et absentes: et p epistolam. ff. e. pcario. Item si pcario durante progatur in vlteriꝰ tempus: nō mutat cām possessionis. ff. e. sed si manente. vnde nō dicit pcarium nouū. Item qui pcario rogat: volum et culpaz volo primam pstat. ff. e. quesitū. §. et illud. Ber.
k Solvitur. obitu eius cui conceditur precarium finitur: et non concedentis. imo ad heredem eius qui concessit transit. ff. e. cum precario §. precarij. et. l. quesitum. §. quod a tuo. quia ipi non heredi recipientis cōceditur: vt ibi dicitur: et hic idem dicit. Item finitur si concedens precariū rem alienauerit: nisi voluntate noui dñi res eadem pmaneat penes eundez ff. e. quesitum. §. quod a tuo. et §. illud. Item solvitur pcariuz pignoris debitoꝛe soluēte pecuniam creditoꝛi. ff. e. si debitoꝛ. ar. cōtra. ff. locati. l. iij. ibi finitur precarium mortē concedentis. Dz hoc ideo est quia ille qui concessit pcariuz hoc voluit et expressit voluntatem concedendo precarium et ideo finitur per mortez ipsius. sed hic. et. ff. de pca. l. cum precario. §. j. simpliciter concessuz fuit precariuz sine temporis pfinitione: et ideo non finitur p mortem pcedentis. Ber.
l Per conuentionem et si ad certum tempus precariū concessum sit: nihilominus ante tpus illud poterat reuocare. ff. eo. cum pcario: vbi sunt hec vba: q̄ nō licz rem alienā ꝛc. et culpaz nō prestat sed voluz tm et etiam culpam si volo sit proxima. ff. eo. questum. §. et illud. b.
m Precarie. In alia significatione accipit h hoc nomē precarie pro ptractu. s. de possessionibus ecclesiarum. de quo habes. §. eo. ti. c. j. et ij. et. x. q. ij. hoc ius. ad fi. et. c. pcarie. nec potest reuocari añ pstitutū tpus: vt h nisi irrōnabiliter sit factus talis ptractus. §. e.c. ij. Et ita aliud pcariū est. et aliud pcarie siue precaria. Ber.
n Cum gratia. pmodatuz. Est aūt pmodatum alicuius rei ad aliquē speālem vsum gratuito facta pcessio et nō translato et ideo dicit facta pcessio et nō translato: q̄ is qui pmodat dñiū retinet et possessionē. ff. e.l. rei pmodate. Et dz pmodatū quasi vtentis pmodo datū. Et ideo dz gratuito: quia si intueniat merces transit in locationem vel in ptractū innoiatum: de vt des: facio vt facias. insti. manda. §. vl. Dd aliquē vsum ideo dixi: vt notet differentia inter pcariū et pmodatū. Precariū em pcedit sine pfinitione certi vsus. vnde q̄cunq̄ potest reuocari pcariū. ff. de pca. l. cum pcario. et §. ti. pri. c. vl. sicut et depositum. j. ti. pri. bona fides. Cōmodatum aūt ad certum vsum pceditur: et q̄ statim subijcitur vsus ad quem res pmodatur: vt si pmodem equū tibi vt ad villam duceres: et tu duxisti ad bellum: tenebꝛis: q̄ ad alium vsum direxisti q̄ dixisti. ff. e. vt si certo. §. sed interdum. Et ꝓsistit pmodatū in rebꝫ mobilibꝫ et se mouentibus et imobilibꝫ et incorporalibꝫ: puta fruitute habitandi. ff. eo. l.j. q̄ ibi dicit pmodari rem mobilē et etiā soli. et adiecit iulian⁹ etiā habitationem posse pmodari: et in hisdem rebus ꝓsistit precariū: vt dixi. §. ti. pri. c. vl. Sed q̄ vsu ꝓsumit: nō pmodat nisi ad pompam: vt ditior appareat. ff. e.l. iij. §. vl. et. l. se. Et qui potest obligari: pōt pmodare et ei pmodari. vñ pupillus nō est obligatus: sed alius ei obligat. ff. de ac. emp. et ven. l. iulianus. §. antepe. Ber.
o De leuissima. Cum em gratia sui tm quis pmodatum accepit: tenet de dolo et lata culpa leui et leuissima: vt hic dicit: q̄ exactam diligētiam qualem in rebꝫ suis adhibere debet. ff. e. in reb. imo non sufficit talē adhibere q̄lem in suis rebꝫ. si tñ alius diligentior custodire potuit. ff. de actio. et obl. l.j. §. is quoq; cui. et dolum et culpam. ff. eo. si vt

nō solum de alienatiōe feudoruz ac aliaꝝ possessionū ecclesiaruz et vsurpatione iurisditionū: sed etiā de mortuarijs necnō et aliꝭ que iuri spuali ānexa videnť: illicite pſumendo. Volentes igit sup his indēnitatibꝫ pſulere ecclesiaꝝ: ac tantis grauaminibꝫ puidere pstitutiones et venditōnes hmōi feudoꝝ seu aliorum bonorum eccl'iasticoꝝ sine legitimo pſouarum ecclesie assensu pſumptas occasione pstitutiōis laice potestatis: cū nō constitutio: sed destitutio vel destructio dici possit necnō vsurpatio iurisditionū: sacri approbatiōe pcilij decernimus ñ tenere pſumptoribus p cen. eccle. apellendis.

De precarijs.

Ex concilio apud beluac.

Precarie de q̄nquennio in q̄nquennium scōm auctem et antiquam consuetudinem renouentur.

Ex cōcilio carthaginensi.

De pcarijs irrationabiliť factis a rectoribꝫ eccl'iaꝝ

De commodato.

Item Grego. nonus.

Quum gratia sui tm q̄ nis pmodatū accepit: de leuissima etiā culpa tenet: licet casus fortuit⁹: nisi acciderit culpa sua vel influenerit

certo. §. ꝓmodatum. Si vero gratis dantis tm̃ ꝓmodatum xt̃: tunc venit dolus ⁊ lata culpa. ff. e. si vt certo. §. mideum. ⁊ si mei cā. ff. de ac. et obl'. l. j. §. is quoq; apud quē. Si vero grauq; veriusq: tūc ꝑstat dolū et latā culpam. ff. e. in reb. j. rñso. ad fi. ⁊ l. si vt certo. §. nūc videndum. ad fi. Casus vero fortuiti qui ꝑuideri nō ꝑt: nō venit. C. e. l. j. ⁊ ff. e. in reb. ⁊ ff. de acti. ⁊ obl'. l. j. §. is quoq; cui. j. de homicidio. Johānes. ⁊ c. vlti. nisi ista tria. aliud inducāt culpa pactū l' mora: vt in predicto. §. is quoq; cui. in fi. ⁊ l. in reb. et ff. de reg. iu. ꝓtractus. et h ⁊ j. u. ꝓxi. c. ij. C eo. l. j. Culpa ꝑt imputari si rem sibi ꝓmodatam remiserit mihi per nō idoneam ꝑsonaz. ff. eo. qui nō tam idoneū secus si p idoneā ꝑsonā: licet ꝓtarriū euenerit. ff. e. argentū. ⁊ j. de pign. c. significante. Item ex pacto prestant casus fortuiti. vt h dicit et. C. ꝓmo. l. j. §. j. ita q; casus fortuiti ꝓmittentē spāliter: vt. ff. si quis cau. sed ⁊ si. §. q; situm. Et mora imputat: puta si morā fecit in restituendo. j. ti. ꝓxi. bona fides. Et intelligendū est etiā si apud ꝓmodantem res fuisset eodem mō peritura. ff. de le. j. l. cū res. §. vlt. et in sui. de ꝛepositi. et renūcia. inquilinorum j. rñ. ad fi. col. vj. ⁊ cōmodatū restitui ꝛebz ad ꝑstinam cām. ff. eo. sed mihi. §. j. vt quanti mea interest eius ꝓdemnat. vt ibi dicit. Ber.

m Post vsum. ff. e. in ꝓmodato. §. sicut. Sed in ꝑcario ꝓtarriū est s. ti. ꝓxi. c. vlt. et. ff. de ꝑac. um ꝑcario. Item qui ꝓmodauit vasa vitiosa teneť contraria actione p vino effuso. ignorans tm̃ excusať. ff. e. in rebus. §. possunt. et. §. qui scens. ⁊ l. pe. Ber.

n Decipi. ff. eo. in ꝓmodato. §. sicut. in fi.

o Rauis. vilitatem. et si inutilitatē ecclesie versa esset: licet apud eccl'iam ꝛeposita nō fuerit: teneť eccl'ia in quātū in rem eius versa est. j. de fideiuss. q; quibusdam. argu. C. quod cum eo qui in alt. po. l. et qui. x. q. ij. hoc ius. §. is creditor et. ff. ꝛepositi. l. j. §. an in pupillum. ala.

p Persone. Et ita ꝛepositum factum ꝑsone nō obligat eccl'iam: quia delictum ꝑsone in damnum rē. s. de iniuri. cum venissent. xvj. q. vj. si episcopum. ⁊ c. episcopo nō licet. s. de excep. cum Venerabilis. Sed q̃uer dicitur ꝓmendata esse ecclesie? Respondeo eo q; referur in thesauros ecclesie sicut eo ipo q; res misse sunt in nauem: teneť nauta et ꝛebz habere custodiam omniū que sunt inuecta et illata. ff. nau. cau. sta. l. parui refert. §. si receptū ⁊ ignorans teneri videť. C. de his qui latro. occul. l. j. ff. fur. aduersus nau. l. vna. qō tm̃ non credo: nisi ꝛepositio facta sit in ꝑtia ꝑatis et capitulis vt hic. vin.

q Actionem. i. petitionem. vt. s. de iudi. dilecti. vbi de hoc.

r Locu'os. et dominus loculos habuit: vt indigentibus subueniret xij. q. j. habebat. Ber.

s Questionib. Nō q; suspecti sunt torquendi: et in vinculis detinēdi: et verberib. afficiendi vel subijciendi. xiiij. q. vj. si res. ⁊ xij. q. ij. fratres. ⁊ xxiij. q. v. c. j. et. v. q. v. illi q. ⁊ j. de rap. i archiepatu. r.

t Reddē. cui nō ifamie. actō em̃ ꝛepositi ifamat. C. ꝛepo. l. q ꝛepositū

u Bona fides. saluis. Ex hac ꝓsumptiōe ꝓdenabit sic. C. loca. l. j. ⁊ ff. e. ti. q; nerua. qz nō minorē diligentiā q; in suis rebus ꝑstare ꝛebz. vt i. l. q; nerua. sic. ff. ꝓmo. si vt certo. §. qō vo senserit: et ita si bona fides abest dolo adesse ꝓsumit. nam ꝓua sunt. C. de rescin. ven. si dolo. ⁊ ē si. xxxij. q. j. cū renūciať. ⁊ ꝓsumptio sufficit ad ꝓdēnationem in casu isto. xxxij. q. j. dixit dominus. et. luij. di. fraternitatem j. de indeis. c. vlti. Ber.

x De culpa. Nō q; ꝛepositarius teneť de dolo solo si dolose vsatus est pactū seu in mora fuisset: sibi nō debeat ꝑputari. Cont' eum quoq; recte ꝓmodati nō agitur nisi post vsuz expletuz: cuius gratia res fuerat ꝓmodata: cū ñ decipi beneficio nos oportz: sed iuuari debemus in mādatis: vt illū imi quū sub q̃mbo ad rōnem ponāt etiā si oportuerit vinculis alligatum: vt dictā pecūiam reddere ꝓpellat: ⁊ infra. Si aūt cuz eis amicabiliter poteris de redditu unum ꝓceptōne pacisci noueris id nobis acceptum.

De ꝛepositi. Rubrica

Lex. iij. Iudoñ. episcopo.

Gratis illa querimonia vsq; ad nos sup ꝛepositio tuo tibi hacten⁹ denegato puenit: ⁊ infra. Cum enim nō ꝑstet pecuniam tuā: quā ille vir belial furatus est in ecclesie vtilitatem cōuersam: non debemus de iure ꝓtra canonicos eiusdem ecclesie ꝑcise intētare iussionis instantiam: vt tibi eandez reddāt pecuniam ꝑsone nō eccl'ie commendatam. Quocirca suadem⁹ vt in illum furem tuaz dirigas actionēteo q; vt audiuim⁹ locuplos habz: ⁊ ea que tibi surrepta sunt asportauit. nā et iudicibus

Bona fides abesse ꝑsumit: si reb. tuis saluis existentibus ꝛepositas amisisti. De culpa quoq; teneris: si teipm ꝛepositio obtulisti vel si aliqd p custodia ꝛecepisses. Pacto vo culpa vl' mora ꝑcedentibo casus etiā fortuitus imputať. Sane ꝛepositori licuit p volūtate sua ꝛepositum reuocare contra qō ꝓpensationi vl' deductioni locus non fuit: vt cōtractus q; ex bona fide oritur: ad ꝑfidiam minime referatur: licet ꝓpensatio admittať in alijs: si causa ex qua postulať sit liquida: ita q; facilez exitum credatur habere.

in ꝛepositio. ff. e. l. j. §. in ꝓducto. ⁊ §. vl. ⁊ ff. ꝓmo. si vt certo. §. ij. ⁊ ff. de reg. iu. l. ꝓtractus. ⁊ de lata culpa quā nerua dixit esse dolū. ff. e. qō nerua. qō azo intelligit dolū ꝑsumptū. ff. mā. si fideiussor. j. rñso. Jōo sic exponē. qz in ea. l. dī ipam latā culpā ꝓpe dolū esse. ff. de le. j. cū res. §. pe. ⁊ ff. de ac. ⁊ ob. l. j. §. is q; apud quē: et alibi dicit latam culpā dolo ꝓpari. ff. si messor. fal. mod. di. l. j. §. lata est. ⁊ ita non dolus ē: qz mihi est id cui ipm est si'e. qñq; tñ in casibo ꝑstat culpā ꝛepositarius si ipse se obtulerit ꝛeposito: vt h. et. ff. eo. l. j. §. sepe idē si mercedez accipiat p custodia: vt h. ⁊ ff. e. l. j. §. si qs seruū. Item ⁊ in tercio casu si ꝓueniat ini eos. ff. e. l. j. §. si ꝓueniat. ⁊ ff. ꝓmoda. si vt certo. §. nūc videndū. Sed si ꝓueniat ne dolus ꝑsetur hec ꝓuentio ñ valet: qz ꝓtra bonos mores est. ff. e. ti. l. j. §. si ꝓueniat. ⁊ ff. de pacti vnus. §. illud. Item ⁊ in alio si cā ꝛepositarij res penes ipsuz ꝛeposita sit. ff. e. l. j. § si pecūiaz. ⁊ ff. si certe. l. si qs nec. et tunc venit lenissima culpa et si mora facta in restituendo. ff. e. si i asia. §. vl. ꝑsumit aūt lata culpa l' dolus si ñ adhibeat diligentiā: qlez in reb. suis. ff. eo. qō nerua. : vel qz res sue salue sunt: ⁊ ꝛeposite ñ apparēt: vt ibi dicit ⁊ hoc exēplū ponit. Res suas ꝓnebat i arca secura: ⁊ res ꝛepositas diminebat i tomo sup bancas. Casus tñ fortuit⁹ ñ imputať: sic nec ip modato. s. ti. ꝓxi. c. vno. ⁊ ff. ꝓmo. i reb: nisi in casibo h ꝓtentis vt si pactū inuenias vt ꝑsteť. C. e. l. j. Contractus em̃ ex ꝓuentōe legē accipiūt et seruari dēt: nisi improbatū sit a iure. ff. e. l. j. §. si quis mat. ff. de reg. iu. Jēcus. ita tñ q; casus nominent in pacto sicut dixi in ꝓmodato. sic. s. c. ꝓx. ꝓi culpā vel dolū casus iputať: vt h dicit. Si. n. rē ꝛepositā vēdidit: ⁊ postea eā redimat: vt eā hēat in eā ꝛepositi: eť si sine dolo malo illius ꝑsit: teneť. qz sufficit semel dolū ꝓmisisse. ff. e. l. j. §. si rē. Jtē ꝓi mora ꝑcedenē casus iputať: eť si apud te ponenē ꝑisset. sufficit em̃ q; res potuit nō ꝑire. ff. de le. j. cū res. §. vl. ff. e. si in asia. §. vl. ff. de ꝑsti. pecu. q aūr. §. ij. ⁊ ex eisdem causis imputať casus in ꝓmodato. s. u. ꝓx. c. vno. Jtē res ꝛeposita nō ꝛetinet: ata dz reddi: al' reddita nō videť. ff. e. l. j. §. si res ꝛeposita: sic in ꝓmodato. ff. ꝓmo. ꝗ mihi. §. j. Cōsistit aūt ꝛepositū in reb. mobilibus et se mouēdo tm̃: nisi forte vbi apud sequestrū ꝛeponiť: cū res alij inter plures in ꝓtrouersia deducit. s. de iudi. examinata: et talis de posito non pōt fieri nisi a pluribus. ff. e. lucz. j. rñso. Item et rei ꝛepositio sicut et ꝓmodate ꝓtectatem retinemus et etiam possessionē. ff. eo. licet. §. j. et. ff. ꝓmo. l. rei commodate.

y Reuocare. qñcuq; ꝑ reuocari ꝛepositū: vt h dicit. ⁊ ff. e. l. j. §. est aūt. ⁊ §. pe. ⁊ si nō restituit ꝓdenarius suo nolle infamis efficit. C. ꝛepositi. q ꝛepositū. ff. de his q no. infa. furti. §. illud. sic et ꝑcariū qui cuq; reuocat. s. de ꝑca. c. vl. secus in ꝓmodato qō nō reuocatur nisi post vsum expletū. s. de ꝓmo. c. vno. ff. e. in ꝓmodato. §. sicut. Ber.

z Contra. Mo. q; ꝓtra ꝛepositum nō admittit ꝓpensatio. C. e. ti. si qs. vel pecūias: vñ sumit. §. iste. nec eť ꝛepositū cui ꝛepositio ꝓpensať: ß qui ꝓmo ꝛepositum ꝓmo recipiat: vt ibi dī. et. C. de ꝓpen. l. vl. et q dicit cōpensationē in toto. s. deductiōz. s. ꝑ pte. Et ita nec i toto nec in pte admittit ꝓpensatio ꝛepositi. et in hō ꝓuleguata est actio ꝛepositi. et qz ꝑdom restitui debet ꝛepositū. ff. eo. l. j. §. si ꝑdoni. tñ si dñs cum fure sil' petat: dño restitui debet de eqtate. ff. e. bona fides. et sic nō erit ꝑfidia: cū sit ꝓtractus bone fidei: qre dicant bone fidei: dixi. s. de excep. cum venerabilis. Ber.

a In alijs. s. ꝓtractibo siue in realibus siue in ꝑsonalibo actionib

si cā sit liquida. C. de ꝓpen. l. fi. in prin. etiā si nō liqueat incōtinēti dum tñ posset liquere infra duos menses. ff. de iure fisci. auferē. §. q ꝓpensatiōem. Et nota q ꝓpensatio fit in pecunia ⁊ in pondere et in qntitate. C. de ꝓpen. si constat: ⁊ nō in speciebꝫ ad pecūiaz. ff. de pig. act. si ꝙuenerit. ff. de condi. inde. si nō sonem. §. si centum. C. de rei ven. si ea pecunia. ab

De emptiōe ⁊ venditione.

EX concilio apud valen.

PLacuit: vt pſbi pleb̄s suas admoneāt vt et ipsi hospitales sint ⁊ nō carius vendant trāseuntibꝫ q̄ mercato vēdere pñt: alioq̄n ad pſbm ēnseuntes ꝫ referant: vt illius iussu cum humanitate sibi vendant.

EX concilio maguntinen.

QT mensure ⁊ pōdera iusta ⁊ ifra. Si quis iustas mēsuras ⁊ iusta pōdera causa lucri mutare pſumpserit. xxx. dies in pane ⁊ aq̄ peniteat. A Lex. iij. attrebatē. episcopo.

QDz dilecti filij belvacen. canōici ꝑ abbatē ⁊ fratres cari loci ꝓponerēt querimoniā q̄ siluam que mīguallis dicit a q̄busdā eoꝝ ignorāte capl'o p. x. libris. xl. marchas tūc valētem ꝓassent: cām ipaz mouisien. epo ⁊ decano remen. ꝓmisimꝰ termi nādam: adūciētes q̄ si vēq̄ cāe ꝓgnitioni inteſſe neḡet: alter in eodē negocō ꝓcedere nō differrz et ifra. Tandez decanꝰ in illius cāe ꝓgnitiōe ꝓcessit: ⁊ cū ei p testes ꝓstitiſſz: q̄ pdicti frēs siluā minꝰ dimidia iusti pcij ꝓarasent: pnūciauit vēditiōz ñ tenerē ⁊ siluā belvacē. eccīe adiudicās canōicos in possessiōz induxit: ⁊ ifra. Quia vo ī arbitrio emptoris ē: si velit supplere iustū pciū

mensure. supple stat mus. Ber.

d Pondera. xxiij. q. j. non afferamus. et. q. iij. si quis romipetas. xlv. di. omnis qui. ff. ō penis. i dar danarios. ⁊. j. ne cle. vel mona. c. multa.

e Penitreat. et insu per. l. comet. de sal. puniri debet. ff. de ex̄ordi. crimi. annonā. in fine. Ber.

f QUm dilecti. capitulo. vñ nō tenuit vēditio ipo iure: etiā vbi dceptō ñ fuisz in pcio. xij. q. ij. fine. ⁊. §. de his q̄ fi. a prela. c. j. x. q. ij. hoc ius. vnde in fine reſernat capitulo ꝫ exceptio. T.

g Tunc valentem. scz tempore contractus. Sed pone q̄ tempore venditionis valeret. x. tempore lit. conte. valeret. xxx. siue studio monachorum vel alio modo: nūquid modo reuocabitur vendito? non quia tempus venditionis spectandus est. ff. de euic. ex mille. §. j. C. de rescin. vendi. si voluntate. §. de electi. dudum. et si dterio? facta esset: non peterent. Et ita cum penturi non essent contrarium: meliorationem petere non debent. C. de solu. l. penl'. ff. de dam. infec. qui bona. §. si quis quia. vñ.

h Jn arbitrio. sic. j. e. cū causa. et. C. de rescin. vendi. l. ij.

i Reddendam. Sed cum venditio nulla fuerit: quia facta fuerit ignorante capitulo: et vltra dimidiam dceptā est ecclesia: nullum ius acquisitū fuerit monasterio: quare fit restitutio monasterio? Respondeo si ad hoc actum fuisset: nō fuisset restitutio facta: sed quia p iniquam sententiaz spoliati fuerunt monachi restituūtur. Nec fuit venditio iudicata nulla: quia nec agebatur ad hoc. vnde dicitur hic: q̄ in arbitrio sit emptoris ꝛc. non fit condemnand: nisi agatur ad hoc. §. de ordi. cogni. cum dilectus. Tan.

k Questione. hoc ideo dicit: q̄ qui rem petit ex vna causa expressa: et succumbit eandem rem ex alia causa petere nō ꝓhibet. ff. de except. rei iudi. ⁊ an eadem. §. de causa pos. c. vlt. De hac materia satꝫ di. §. de libel. obla. c. ij. Ber.

l Deceptione. cū vlus dar causaz cōtractu: puta vlo mduxi te ad vendendā rem: alꝰ nō venditurus: non tenet cōtractus. ff. de vlo. et elegant. ar. xij. q. ij. q̄s quis epus. in fi. ⁊. j. de re. pmu. cū vniuersoz. Si vo incidit in ꝓtractū: q: venditurus erā sed p vlum tuū minus vendidi: vl' p vīū meū plus emisti: tenet q̄dem ꝑctus: ꝫ agit ad supplementū residui. ff. de ac. empt. ⁊ ven. iulianus. §. ꝫ si venditor. Si vo vlus ñ dat cām ꝑctus: nec incidit in ꝓtractum ꝫ dcepiꝰ sum vltra dimidiā iusti pcij in venditiōe: obtinet q̄d ꝫ dicitur. ⁊. j. e. cum cā. ⁊. C. de rescin. ven. l. ij. Si aūt sum dceptus minꝰ dimidia iusti pcij: non possuz agē ad aliq̄d: q: licuit? est ꝓhentibꝰ sese inuicē decipe vsq̄ ad dimidiam iusti pcij. ff. de mio. in cāe. §. in pcio. Et hꝰ hz locū in ꝑctibꝰ bone fidei. Jn ꝑctibꝰ stricti iuris ēt: si vlus dat cām ꝓtractū: tenet ꝓtractus: ꝫ agens ex eo elidit ope exceptionis. ff. de v. obl'. si quis cū aliter. C. de pac. cū posthea. Et nō q̄ in ꝑctibꝰ bone fidei: si vlus dat cām ꝑctui nō p ꝓtrahēdos: sed p imēdia pso nā tenet ꝑctus: sed dē acto de vlo ꝑ mediatorem. ff. de vlo. ⁊ elegāter. §. j. in q̄libet tñ cōtractu bōa fides exigit C. de ac. ⁊ obl'. bonam Et nō q̄ q̄nq̄ nō tenet ꝑctus: ⁊ tñ ex eo agit. ff. de ac. ⁊ emp. ⁊ vend. iulianus. §. si quis colludente. Ber.

m PEruenit. fatgari videt. q dñs papa minus bñ ꝓ nūciauerit ℔. q̄m res vxate vroꝝ ꝓpr nuptias alienari nō pōt: etiaz cōsentiente vxore: nec currit ei pscriptio in reb? vxa. C. de iure do. in reb? nisi soluto mrimonio: vt ibi dicit. ⁊. C. de anna. excep. l. j. §. vl. ⁊. C. de pscp. xxx. an. cū notissim. §. illō. nec sufficit q̄ i cōmunes vsus pciī versuz est: q: ꝓ pte mariti nō potuit obligari. C. ad vell'. aut. si qua mlr. So. si vis vt oīs obiectio ꝙquescat: dicas q̄ mlr illa vxatiōz istā ꝓpter nuptias lucrari nō debuit: q: sicut vs soluto mrimonio debet redire ad vroꝝ vl' eius heredes: ita vxatio ꝓpr nuptias ad maritū vel ei? heredes. C. de pac. quen. sup do. l. pe. ⁊ vlt. et in aut. eqlitas. nisi ex pacto de lucrāda vxe vl' vxatiōe: vel de ꝓsuetudine seus obtineat. j. de vxa. inf vi. ⁊ vx. c. vl. C. de rei vxo. act. l. j. §. illo ꝙ. dubio. in q̄ casu intelligit illa aut. C. ad vell'. siue a me. s. illo casu q̄ ex pacto vel ex ꝓsuetudine debet vxatiōz lucrari. vñ bene rñdet papa: q̄ si mlr debeat lucrari hāc vxatiōz. intellige decere. hanc scōm aut. q̄ tñ erat in bonis maritꝰ q̄ potuit sibi ꝓsulere ⁊ potit bienniū scō alienationi tacite vl' expsse pſumitur ꝓsensisse ratione tanti tpis. ar. j. de iurepa. cura. C. de pe. here. si filius. Jlla vo ratio nō est multū efficax: q̄ in cōmunes vsus pcii est ꝙuersuz: misi velis dicē q̄ vir et

vror habebāt omnia dāna et lucra cōis. ar. j. de dōna. inī vi. et vī. c. ij. imo q; soluto mīmonio vī cedit in substantiā viri: vel cōibus liberis applicat donatio ppē nuptias. ni aut. vt iuno: ante nup. dons. §. et hoc dicimus. coll'. v. Et ideo nō micrat mlieris petere mīmonio socuro: exquo nō habebat liberos. aut etiam si haberet. Ber.

Bnīaz. canonē infra de vsur. quia in omnib.

m Emptōis. emptō ne pignoris cā facta: nō qō scriptū: sed qō gestū est inspicit. L. plus valere qō agit. l. iij. j. qui si. sunt legi. p tuas.

n Patet. i. pīumit. j de pig. illo vos. si aūt nō agereť in fraudē. secus eēt. et haberet ēptor fructus: ly vēdino resendereť et res eēt vendita in sto pcio. L. de pact. inť emp. et ven. l. ij. Et ita potius psiderandū est: quid agit inť prahētes ar. xviij. q. ij. eleutherio ff. de v. ob. cū qui calendis. j. de condit. ap. verum. Lau.

o Dimidiā. et ita q̄n tas pcij est argumtum tolli. ff. ō ēnsac. cū hi. §. modo. sic. ar. ē. de repo si. bona fides. et pcesso si mulata pīumit ppter modicuz pciū. L. manda. p diuersas. ar. ō. j. de symo. et si q̄nes. L. de rescin. ven. l. vltus. et. ff. de iure v. si vsufructus. Lau.

p Concilio. de vsur. qz in omnibus et maiorē emaz imponere pt. j. de vsur. pquest. c. p tuas et. c. dudū. s. p excōicationē. ē. de iureiurā. ad nīam. Et ideo in oib pmissionib fit mentio de pena illius pcij vt ab ea iudex incipiat si vi derit expedire ad alteram postmodū pcessurus: si hoc meruerit cē. §. Vt lite nō ptesta. q̄n frequenter. §. vlt. Ber.

Q Ulm cā. dimidiaz. Istud sic est intelligendū. Ecce res valz. x. vendidisti illam p q̄tuor: patz. q; tu es receptus in sex: sed sex sunt plus q̄ dimidia iusti pcij: qō est q̄nqz et plus. s. vno sufficit si illud plus valet vnū bononien. tm̄ Et hō intellige in vēditore qui recipit in pcio et in ēptore recepto pone q; res valeat. x. et emptor soluit. xvj. pt agere ad pciū recipiendū qō plus vēdit vl in totū recedere a pctu: qz sic pz q; est receptus vltra dimidiā iusti pcij: soluit em̄ sex vltra dimidiā iusti pcij qō fuit. x. Si em̄ reciperet in quinqz tm̄: nō agereť: qz quinqz sunt dimidia. x. et ita nō est receptus emptor in aliq vltra dimidiā iusti pcij. sed quia sex vēdit vltra dimidiā receptus est ido ager. Alio intelligit ista verba ita. Alij dicūt q; necessariū est vt duplū iusti pcij et vltra vēderit emptor vt ecce: res valet vē: et ego emi p. xxj. qō nlla lex dicit: et mihi est qō dicunt: qz hic recipit emptor in plus q; sit totū iustū precū. sed pmum verius est. et dns Iacobus dicit eodem modo cum azone.

r Restitueret. Et ita agebat hic ad rescissionē pctus: nisi ēptor velleť supplere iustū pciū. ē. c. cū dilecti. et h. et L. de rescin. ven. l. ij. secs est in ēnsactionib fm q̄sdam tenet eē trāsactio. Iz quis recipiat vltra dimidiā iusti pcij. ar. j. de reli. to. pstitutus. vbi epus oia iura dimisit solū octo denarijs p pensione retētis cē. et est expssum q; si post ēnsactoz inueniunt publica instrumēta p q̄ appareat q; receptus sit ēnsignēs in q̄druplū: nō tñ rescindit trāsactio. ff. ad trebell. l. Lucius. §. vl. Et est rō in trāsactione: qz eo ipo q; a lite recedit magnū pmodū est: vnō indebitū solutū ob ēnsactoz nō repetit. L. de trāsac. l. ij. ff. de pdi. mō. in sūma. vm. Et hō vez: nisi aliqs velit agē iudicis officio: vt mīor vī ecclia: qz si ledat in ēnsactione restituit sic si lesus est in sūma vel in aliquo pctu. L. si aduersus trāsac. l. j. sed si directe velit agere p trāsactōnem. secus eēt. io. Dz q̄ iure agit hic ad rescindendū pciū. dicit quidā q; iudicis officio. L. de rescin. ven. l. ij. L. de ac. emp. l. iiij. Sed fm hoc agereť tm̄ ad q̄drēnū: qz vsq; ad tpus illud ppetit in inte. restit: L. de rep. in int. restit. l. vl. Hec sunt opīo pla. Alij dicūt: q; pditione ex illa. l. L. de rescin. ven. l. ij. et fm hoc vsq; ad. xxx. annos. qz oēs pditiones cū sint psonales: ppetue sunt. Credit vm. q; agat pditōe ex eo pctu ex vēdito ex alimentis vel ad supplendū iustū pciuz vel rescindendā venditionē: nec est mirū si p actionem ex eo pctu agit: vt recedat a contractu. ff. de ac. emp. l. ex empto. §. si quis ygienem. vm. quia in pctibus bone fidei mlta venūt de quibus nec est dictū nec cogitatum. vt. ff. de ōbem. emp. q̄riens. et l. se. et l. sed et si qd. L. ō ac. empt. l. j. io. hec sunt opīo iacobi. b. Dz qd dices si maior iurauerit se nō venire cōtra venditiōz: nūquid audietur: qz receptus est vltra dimidiū iusti pcij nō credo q; audiatur. secus de minore: quia p iuramentū nō excludit: nisi p beneficium etatis: nō tamē renūciat iuri pmum: et ita potest agere vel ad supplementuz pcij vel ad rescindendum pctum. sed restitutiōnē in integz petere non pōt. quia iuramētum repūiat eū maiorē: nisi iuraret non repetere rē ex eo q; receptus eēt vltra dimidiaz tūc vsq; via eēt ei precluſa ppē iuramtum. Bernardus.

s Si vendītori. institutū. Mo. ergo q; ēptor ad hoc vt venditor teneat ei de euictiōe debz ei renūciare vt ipm defendat sup re ab ipo sibi vendita: de quo qō ei mouet: aliq̄n non tenet. vt. L. de euic. emptor fundi. et l. auctore. nec fideiussores tenent qs p euictione recepit: vt ibi dicit: et si auctor sit absens: renūciet fideiussori vt ex pdictis legib habet. Quidā tñ dicūt q; nō tenet renūciare fideiussori: et hec renūciatio pōt fieri q̄libet tpe dūmō non nimis intra fniaz ff. de euic. l. si rē. §. q̄libet. Et illud scias q; si p venditorē steterit quominus sit ei renūciatū: puta q; lateat: vel q; impedit ne possit ad eū citato peuenire: nihilominꝰ tenet de euic. ff. de euic. si ideo. §. pūn. et l. si dictū. §. si pūte. Et idem est si renūciet fideiussori psente venditore: vt in dicto. §. si pūte. ar. ē. vt lite nō ptesta. q̄n. §. porro. Item si emptor pmittit in arbitrium et prauiam sniam reportauerit: venditor nō tenet. ff. de euic. si dictū. §. si ppromisero. Item si emptor potuit vsucapere et nō vsucepit: imputet ei: qz et venditor nō tenet ei si res euincat ab eo: vt in. l. si dictū. §. si cū possit. Ber.

t Contumaciter. si pctumax fuerit emptor: qz citatus nō venit ad sniam sibi iputet si lata fuerit contra ipm: qz tunc venditor nō tenet ei de euictiōe: qz videt potius pdēnatus ppē suā pctumaciā q̄ ppē aliā cām. ff. de euic. si nō. j. rñ. L. e. ti. empto: fūdi. nec pōt appellare tāq̄ pctumax. xxiij. q. iij. de illicitis. ij. q. vj. §. sunt quoū. Ber.

u Iniurias. L. de euic. emptor fundi. vñ sumpta est hec vere. et hō ideo: qz iniuria que fit emptori nō pingit venditorē. ff. ō euic. si p imprudentiā. sic si iudex p iniuriam pnūciat pctra heredem: nō nocet legatarijs. ff. ō le. j. si seruus plurium. §. j.

x Sanctiones. de quibz iaz pmissum est in. l. ēptor fūdi. et l. si per ipiudentiā. Et sic in tribo casibo h̄ pcentis nō tenet vēditor: ēptori: si nō renūciauit: si pctumax fuit si p iniuriā iudicis pdēnat. tunc em̄ iudex facit lītē suā: et ipe tenet. ff. de iudi. filiusfamilias. et. L. de pe. iudi. qui ma. in. l. ij. et. xij. q. ij. c. j. et. ij. Ber.

Ex rescripto. litterarum. Hunc morem papa fidem adhibuit

sue assertionis: p rato habens qđ potuer. epūs sic pmo statuerat: alʒ pma pstitutio ꝛe qua fit ɦ mentio exhibenda esset. ſ. ꝛe fi. instru. c. j. L. ꝛe eden. aut. si quis in aliq̄: nisi aliter ꝛe illa pstare posset. ſ. ꝛe cleri. peregri. tue fraternitati.

a Scholarū. solu ergo migri et scholares phibent ꝓducere hospicia aliorꝫ scholarium: sed

scholariū sup ꝓducendis aliorū hospitijs in lesionē ⁊ ꝓiudicium habitantiū audeat hospitē ꝓuenire: nisi ꝓus pstiterit tpus ꝓductionis elapsum: vl̄ inq̄lini in ɦ suū fauorē pstiterit et ꝓsensum cū idem portuer. sub excōicatione hoc phibuerit: ⁊ alē ſɦ pena anathematis idē ꝛecreuit obseruandū: ratū esse ꝛecernimus et auc. ap. ꝓfirmamus. statuentes vt a te frat̄ episcope: ⁊ tuo q̄libꝫ successore hoc singul̄ ānis in cōi audiētia mgroꝝ atꝫ scholariuꝫ recitet̄: ¶ Uno. iij. abbati ⁊ cōuentui sc̄ti petri ꝛe pratell̄. londen. dioc̄sis.

Q Estra nob relatio ꝛeclarauit q cū ad firmā fructus vr̄aꝫ dare ꝓsueueritis ꝛecimaꝫ et infra. Dioc̄. eoꝝ statuto contrario nō obstante vestraꝫ ꝛecimaꝫ ꝓuentus illis libere locare potestis: cū quib ecc̄lie vestre ꝓditiōꝫ poteritis facere meliorē ita tn̄ q hmōi locatio ad feuduꝫ vl̄ alienatiōꝫ nō videat extendi

b Sub excōicatiōe Ex hoc vbo colligit q fuerat pstitutio late sñie: ⁊ tusculanus sub pena anathematis hoc obſuandū ꝛecreuit: vt sequit in ſra. Sꝫ quare nō imposuit legē locatoribꝫ? Rndeo q: ñ habebat iurisdictionē in eos: sed scholaribꝫ qui certa sunt ꝓ maiori pte si. lxxxix. di. iudicatū. Item q: noluit legi ꝛerogare. L. loca. ne cui.

c Audientia. hoc fieri ꝛebet ꝓt illos qui pstitutiōi ignorāt: ɦ quo ad alios nō. q: sufficit q̄litercūq̄ sciant. etiaꝫ sine aliqua ꝓtestatione. ff. ꝛe admi. tu. q̄dam. §. exquo. ⁊ qui scit certiorari nō ꝛebet. ff. ꝛe ac. emp. et ven. l. j. in fi. imo certe videt q omīs teneant: exquo pstitutō sunt sel̄ publicata. xvj. di. qđ dicit. vñ post ad cautelā fit hmōi recitatio ne quis saltē ꝛe facto dicat se ignorasse. sic. ff. ꝺ insti. sed si pupillus. §. j. et. ij. ſ. ꝛe fi. instru. pastoralis.

Q Estra nobis. statuto. Statuerūt epi q hmōi ꝛecime prochialibus pbyteris solūmodo locarent̄: p qđ vtilitas eccl̄iarum nō modicū impediebat̄: peneruntusti monachi sibi sup hoc puideri: epi enim bene possunt facere statutum. ꝛe ple. di. iij. c. j. et. ſ. ꝛe ma. et obe. si quis venerit. ⁊ j. ꝛe sen. excom. a nobis fuit. sed quia illō vertebat in ꝛetrimentū vel ꝓiudicium eccl̄iaꝫ. et quia nō est contra ius: vt hic patet exp̄sse: q fructus ꝛecimarum taliter ad tēpus locent̄ ideo papa tollit statutū illud: licet ius ꝛecimaꝫ taliter vendi vel locari nō possit. cum spirituale sit. j. ꝛe ſrepatro. c. j. et. c. ꝛe iure. j. ꝛe ſymo. querelam. Ber.

e Ad feudum. Et ita patet q p̄lati eccl̄iarum infeudare nō possunt ꝛe nouo. j. ꝛe feu. c. ij.

f Alienationem. ꝓpetuam. ſ. p̄m q dicit: alienatio est contractus p quem dñium transfert̄. L. ꝛe fun. vo. l. j. Unq̄ etiam verbū alienationis large accipit̄. ſ. ꝛe re. ec. nō alie. nulli liceat. L. ꝛe re. alie. vel nō. sancimus. et in aut. ꝛe re. ec. nō alie. §. nos igit̄. col̄. ij. et eodem modo ɦ large accipitur. vt in. c. nulli.

g P Ropter. incōmodo. q̄ magno incōmodo afficitur ꝓductor: tūc fit remissio pensionis. ff. e. ex ꝓducto. §. j. vbi dicit: si omnē fructū tulerit: vt fructus etiā seminis nō supſit. ⁊ l. ſi vno. §. vbi cūq̄. ⁊ L. e. l. lz certis. et. l. excepto. nisi aliud in locatōne sit actū: vt in. l. lz. alioqn. ⁊. si tale dānuz nō inuenerit: secus ē. ff. eo. si merces. §. vis maior. q: modicū dānuz dz sustinere: vt ibi dicit̄. ⁊ l. habitatores Intellige qđ ɦ dicit ꝛe eo colono qui certā pecūiaz annuatiz ꝛebet vel certos choꝛbes: et nō ꝛe partiario: qui cū dño lucrū et dampnuz parit̄: vt dicit̄ i. §. vis maior. q: ꝓ modico dāno non dat̄ restituno: vt. ff. ꝛe in iure. restit. scio. et. §. ꝛe in iure. restit. c. j. et. ſ ꝛe re. ec. nō alie. ad nostrā. ⁊ modicuz dānum eccl̄ia sustinē dz. xij. q. ij bone rei. nec ꝓ modico ꝛefugiat ꝛēdito. ff. ꝛe ꝓhib. em. l. res bona. nec pro modico dat̄ actio ꝛe dolo. ff. ꝛe dolo. si oleū. in fi. Ber.

h Uicio. q: forsitan ū potuit pati mlt̄am pluuiā. nec mlt̄az siccitatē nec potuit colonus occurrē q̄n suffocaret̄ semē. Sꝫ ꝓ vi. ff. e. ex cōducto. §. j. vbi dē q si vicia ex re oriūt̄: dānū esse colomi: vt si vinuz eo acuerit: vl̄ si herbis segetes corrupte sunt. So. ibi potuit colonꝰ occurrē: ɦ nō qđ ptz ex eo qđ dē ɦ: sine culpa colomi. Casus est fortuitus dño nocz ⁊ ñ colono vt ñ bēat pēsiōz: nisi ꝓ rata: ⁊ si nihil peperit nihil soluat: ita q rmissio facienda ē in totū l̄ in ptez: nisi vbertas pcedētis ānī vel sequentis possit ꝓpensari sterilitati. L. e. l. licz. ⁊ hº est si dñs rmisit pensiōz ꝓpt sterilitatem si ānо seq̄nti ꝓungat vbertas: pere re potest pensionem integram. vt. ff. e. si vno anno. Ber.

i Inuito. hoc sumptum est ex illa. l. L. e. eden. quam.

k Imminebat. Nec potuit esse necessitas q̄ postea supuenit: si uꝰ corruit vl̄ minat̄ ruinā quā edificare vult: l̄ forsitan vxorem duxerit ⁊ indiget uno illa vel si q̄ pstēs necessitas que tūc ñ imminebat. ar. ff. vt in pos. leg. si is a q̄. §. plane. alʒ ē lex. ⁊. ff. ꝛe inꝰ. ac. ꝛe etate. §. ex cā. et. ſ. ꝛe of. vel̄. insinuāte. ⁊ est hic ar. ꝓncipiū ꝓsiderandū. ſ. ti. ꝓri. cū dilecti. et. ſ. ꝛe elec. dudum. vbi ꝛe hoc. Ber.

l Peruerse. In isto casu dicūt quidā nihil remittendū esse: ḡsi ꝓpensando. sed nō est verū: quia pōt dñs agere cōtra inquilinum ꝓ damno dato actione legis acquilie et ex locato.

m Canonē. Hoc intellige qñ ad longū tpus ꝓduxit puta ad. x. annos vel plus vl̄ minus etiā. vj. vel. v. ff. e. quero. §. inꝰ. Ber.

n Celeri. sic. ſ. ꝛe re. ec. alie. vl̄ nō. si quis pbitoꝝ. ⁊. j. e. c. pri. vbi dicit̄ q̄lt hoc vbū sit itelligendū. Et ita i q̄tuor casibꝫ expellit inq̄linꝰ

o P Otuit ēphiteota. Uidet̄ q ēphiteosis sit locatō: ex eo q ponit̄ in titulo ꝛe locato: ɦ ñ est ver̄. insti. locan. §. adeo. Locatō enī pt fieri tā ꝛe rebꝰ mobilibꝫ q̄ imobilibꝫ ⁊ se mouentibꝫ. ēphiteosis vo tm̄ ꝛe imobilibꝫ. Contractus at emphiteoticus medio est inꝰ venditiōez et locatiōz. In hº aūt accedit ad venditiōez. q: q̄n talis ꝛctus celebrat̄ aliquid dat̄: sicut i venditione dat̄ ꝓciū: sed tn̄ differūt. q: ꝓ venditionē transfert̄ dñium: sed ɦ retinz dño dñiuz. Sꝫ magis videt̄ accedere ad naturā locatiōis: q: sicut locato: retinet dñium: et singul̄ ānis aliqđ recipit: ita et ɦ. q: emphiteota singul̄ ānis soluit canonē pstitutum: ⁊ ideo potius ponit̄ hec ꝛecre. in isto ti. q̄ in ꝓcedenti. Ber.

p Requisita. hoc sumptū est. L. ꝛe iure emphi. l. vlt̄. Primo requiri ꝛebet dñs ab emphiteota: an emere meliorationes ipius velit ꝓm qđ ɦ dicit̄: alʒ caderet a iure suo. vt in. l. ꝓdicta.

q Uendere. Sꝫ nūquid pñt ꝛenare: videt̄ q nō: qđ quidaz ꝓcedunt alij dicūt q ꝛenare pōt etiā sine ꝓsensu dñi. L. ꝛe fun. patri. l. j. li. xj. et pignor. dare. ff. ꝛe pig. l. lex vectigali. ⁊. ff. ꝛe pig. ac. tutor. §. vlt̄. b.

r Prohibentur. Sed que ꝓsone phibentur ab hmōi emptione: pōt

vici q̄ ſerui eccl'ie capitanei ⁊ oīs̄ ꝓſone maiores qui nō ſunt idonei facultate ꝓuenienti. vñ poſſet dñs̄ iudiciū pati. ff. qui ſa. co. l. ij.

a Biennii. vt. x. q. ij. h° ius. §. qui rem. in ꝓncto triennii requirit C. de iure emphi. l. ij. Sed ſi ꝓmiſit ſoluere penā rato manēte pacto ſi nō ſoluat penſionē ⁊ petat penā: nihilomin⁹ vult eū expellere: num quid poteſt: dicas q̄ ſic ar. ff. de ſtipulac. q̄ tidem. et. l. pacto. ⁊. C. de pac. cū ꝓponas. Jn fauorē dñi dictū ē h°. ⁊ fac ad hoc. ff. de regu. iu. cum par. Ber.

b Celeri. et ita patet: q̄ emphiteota pōt purgare moraz offerēdo canonez poſt biennii: ſic §. c. prī. ſicut alienator. §. de reb' eccle. alie. vel nō. c. ſi quis ꝓſbyterorum. ⁊ ar. §. de elec. q̄ ſicut. in ſi. et. ff. de vbo. obl'. inidem. §. vl. Sz q̄ntum tp̄us dabit ad purgandū iſtam moraz videt q̄ ante ſententiā vi. ff. de inoffi. teſta. papinis. §. memminiſſe. et C. quib' vt indig. alia eſt. vel etiam vſq̄ ad litem ꝓteſtatā. ff. rez ra. ha. amplius hoc. et. C de plus pet. l. vna. ⁊. §. eo. q. c. vno. Vel modi cum tp̄us dabit: forſan. x. dier. ff. de ꝓſti. pecu. ꝓmiſſor. §. j. ⁊. ff. ex q̄. cau. ma. in inte. reſti. l. ab hoſtib'. §. ſed q̄ ſimpl'r. ⁊ ff. ſi quis cau. l. et ſi poſt tres. Vel q̄cito potuit. ff. ad tertull'. l. ij. §. ꝓterea. ⁊. §. de elec. q̄ ꝓter. vbi plura ar. de hoc inuenies. Quidā dicūt q̄ vſq̄ ad litem ꝓ. pōt emphiteota vitare penā huius ꝓſtitutiōis offerēdo canonez p iura ꝓdicta. Sed nō credo q̄ vſq̄ ad li. ꝓteſ. poſſit purgare moraz. q. hoc poſſet differri vſq̄ ad duos āños vel vnū vel tres vl' plures poſt tp̄us ſtatuti biennij: et ita nō eſſet celer': et ꝓterea hoc videt' ponus facere timore pene q̄ volūtate: et inſpellat' coram iudice: ſed tp̄us ſtatutū ipm inſpellat: vt dicit in ſi. et vtro ſe debet offerre: vt. C. de iure emphi. l. ij. dabo ei modicū tp̄us poſt biennium elapſum. Talis enim celeritas ad modicū tempus referē poſt biennii reſpectu ip̄ius bienij ſicut hec adiectio plus ad modicā quantitatē referē reſpectu q̄ntitatis notate. ff. de v. ſig. hec adiectio. et illud modicum ꝓſiderabit arbitrio iudicis. exquo nō e't determinatū in iure. §. de offi. delega. de cauſis. et ff. de iure delib. l. j. §. ait prator. et quod appellabitur. arbitrū boni viri ff. de vbo. ob. primus actus. §. ij. Ber.

c Expelli. Sed nūquid aucte ſua ꝓpria pōt dñs̄ expellere emphiteotā ſi canonē debito tpe nō ſoluat: videt' q̄ ſic. C. de iure emphi. l. ij. Satis p̄t dici q̄ ſic aucte huius dicere. ⁊ pdicta. l. x. q. ij. hoc ius poſtrecti. §. qui rem hmōi. Dicit enī lex ꝓmiſcat crimen: cū ſibi arbitrū ſue vltionis ſciat ꝓeſſum. C. de metatif. tocōtū. li. xij. ⁊ ar. ff. de pig. l. lex vectigali. ⁊ ar. C. de ſer. expor. l. j. ⁊. ij. ſed melius facit ſi aucte iudicis hoc feciſſet. C. de pig. l. ij. et. j. de ꝓuil'. paſtoral'. Sed ſi alij tradidit poſſeſſionē vel ab alio expellat: nō poſſet poſſeſſorē aucte ſua ar. ff. de vi et vi ar. l. colonus. Jtē ſi emphiteota ceſſauit p biennium et tātū amplius q̄ nō pōt purgare moraz ſi dñs̄ poſtea receperit penſionem: nūquid dñs̄ poterit poſtea expellere emphiteotā? Rñdeo in ꝓximo planū eſt: q̄ recipiēdo penſionē iuri ſuo renunciauit. ff. de le. cō. l. poſt diē. ⁊. l. p̄cedenti. §. fi. Jpſo enī facto renūciat iuri ſuo. §. de his q̄ ſi. a ma. par. ca. ex ore. cū ſuis ꝓcor. Sz quid dices de eccl'ia: rñdeo ſi p̄latus de conſenſu capit'l recipiat penſiōz expellere nō poterit poſtea emphiteotā: cū libeat ſit eccl'ie vel emphiteotā expellere vl' penſionē petere in aut. de alie. ⁊ emphi. ꝓtus. §. ſi q̄s vero locator. col'. ix. et eligendo vnū alteri renūciaſſe videt. vt in pdictis legib': poſt diē. ⁊. l. p̄cedē. §. vl. Sz ſi ſolus p̄latus ſine conſenſu capit'l recipit penſionē: non credo q̄ obſit eccl'ie: quo minus poſſit expellere emphiteotā: niſi poſtea capit'l conſenſiſſet. ar. ſ. de his q̄ ſi. a p̄la. ſine cō. ca. paſtoral'. cū ſuis ſil'ibus et ſi vnus ſit ſacerdos ſue rector ſolus in eccl'ia ſiue in capella: ⁊ recipiat penſiōz: idem credo: q̄ammnō nō poterit emphiteotā expellere vt dictū eſt. Jtem q̄d ſi dicat dñs̄: recipio penſiōz ſaluo iure meo: vt p h° nō fiat mihi p̄iudiciū: quo minus poſſim te expellere: credo q̄ valeat ꝓteſtatio: nec p hoc p̄iudicat ei. q. et ſi ipm vellet expellere: nihilominus poſſet petere penſiones. x. q. ij. hoc ius poſtrecti. §. qui rem. ⁊ ar. ad hoc. ff. ſi quis cau. l. ij. j. rūſo. et. ff. de eo q̄ cer. lo. l. vlu. Jdem ſi fundus emphiteoticus clade vel calmate perierit vltra mediet'tem vel plus vel minus: nūquid debet penſio diminui? Dicūt quidam q̄ ſi vltra mediet'tē periit: nō tenet emphiteota ſoluere integram penſionem. C. de iure emphi. l. j. ex eo q̄ ibi dicit: ſi vero ꝓuiculare damnū. de. q. noie ꝓtis mediet'as intelligit. ff. v. ſig. nomē filiap. §. j. ff. de vſuf. etiā ꝓtis. Alij dicunt ⁊ melius q̄ ro tam penſionē ſoluere debz adherētes littere illius legis: vbi dicit ex qua nō ipſa re peritus ſubſtantia ledat'. inſti. loca. §. adeo. in fi. ſm hoc ſignat contra. C. ō allu. l. ij. ſed illō ſpeciale eſt in tributo. Sed nūquid ꝓpter ſterilitatē rei emphiteoticarie debz penſio diminui: et certe nō: licet aliud ſit in locatione. §. c. prī. Jtē ſi ſunt plures coheredes et vnus nō ſolvit penſionem: nūquid ꝓpter hoc in p̄iudicium alijs? nō credo ſi ſolvam penſionē totam et poſtea cōtra coheredem agant iudicio familie herciſcūde. ff. familie. here. heredes. §. ſi vn⁹. Et q̄ dicit ex pelli: reſpicit alteram ꝑtem diſiunctiue ſcilicet cum canonem: nō ſolvit: quoniaz in altero caſu. ſ. quando alienetur omnino requiſito: emptor non pōt expelli ſine aucte iudicis ſui. Ber.

d Gratura. ñ eſt ergo requirendus emphiteota: quia tempus ipm admonet. C. de ꝓbation. ſtipu. l. magnam. et. C. de iure. emphi. l. ij. vnde ſumūtur iſta verba: ſic et creditor ad pensionem vrgeri non poteſt: vt. C. de pigno. creditor. ff. de admi. re. quidā. §. vl. ⁊. C. ſi ꝓ publicus fun. ven. fu. cele. l. vl. in fi. Ber.

e Jſ princeps. voluntate: al's certe nō poſſet: ſicut cum communi conſenſu empno ꝓhibitur et etiam diſſolui. C. de act. et. obl'. ſicut in inſtrio. Ber.

f Liceat. ſic. x. q. ij. hoc ius poſtrecti. §. ſed ꝓmutare.

g Rationabilis. puta q̄ vtilitas eccleſie in hac ꝓmutatōne ꝓpria tur. al's non debet fieri. j. c. prī. ſicut nec alienano fieri debet: niſi vt melioza proſpiciat. xij. q. ij. ſine exceptione. et. §. de his que fi. a p̄la. cum apoſtolica. Ber.

h Pragmatica. pragma idem eſt q̄ cauſa. vnde pragmatica ſanctio eſt conſtitutio ſuper aliqua re ꝓmulgata. hic tamen ponitur p confirmatione ſiue ſcriptura facta ab imperatore cum cauſe cognitione ſup tali permutatione. ala.

i Permutationes. ſupple ſtatuimus.

k Jnconſulte. i. in damnum eccleſie quod eſſe non debet: imo rationabilis cauſa debet ſubeſſe: ad hoc vt fiat ꝓmutatio. §. e. c. prī. vnde ſucceſſor revocabit inconſultam ꝓmutationem. ſi. §. de poſſeſſ. c. ij. immo et ille qui fecit: et ſucceſſor revocare poteſt: quod in damnū eccleſie datum eſt ſiue alienatum. xxv. q. ix. q̄ quis ꝓmiſerit. §. de re. eccle. non alie. ſi quis ꝓſbyterorum. et. xij. q. ij. monem⁹. dum nō toleretur in adminiſtratione. Ber.

l Incipia. ꝓmutari. x. q. ij. ꝓcarie. in fi. ar. j. ſed h° determinat illud et fauore libertatis hoc fit.

m Semel vno conſecratum. xij. q. ij. epiſcopus qui. et. c. nulli licet xix. q. iij. que ſemel. et. j. de reli. dom. ad hec. Ar. contra. huj. diſ. ex antiquis. Solu. illud eſt preter regulam ſtatutam contra eos qui ordinati ſunt ſine conſenſu dominorum ſuorum: cum in hoc ipſo delinquunt: et maxime ad terrorem ne alij hac occaſione ſubtrahant ſe ministris ſuis. argu. ij. q. vij. quapropter. et. ff. de pe. l. capitaliū. §. famoſos. Ber.

n Ad humanos. i. ſeculares. de ꝓſe. di. j. ligna veſtimenta. Sz contra videtur. xij. q. ij. eccleſiaſticos. vbi ſeruus eccleſie ſeculari ꝓſone datur. ergo multo fortius permutari poteſt. Dicit ala. q̄ loquitur h° ca. et ſequens de ſeruo eccleſie dato et conuerſo ſacro: qui cum ſit religioſa ꝓſona: ſeculari ꝓſone ſeruire non debet. Jau. dicit q̄ ex cauſa ꝓhibitum fuit: quia ad laicoꝝ ſuggeſtionem ſepe munda mācipia p vtilibus permutabantur: quod ne fiat ſtatutum eſt: vt non niſi ad libertatem ꝓmutentur: ſed ceſſante cauſa ceſſabit ꝓſtitutio. lxj. diſ. §.

ſolutōne canonis p biennū: niſi celeri ſatisfactiōe poſtmodū ſibi ꝓſulere ſtuduiſſet: iuſte potuiſſz expelli nō obſtante q̄ ei vt canonē ſolueret nō extitit nūciatum cuz in hoc caſu dies ſtatuta pro dōmino interpellet.

De rerum ꝓmutatione.

Ex concilio apud ſil'.

Jſ ꝓnceps voluerit rem ītobilem ſctis locis ꝓeſtare: et accipere ab eis aliam ītobilem: eoq̄ mō de ꝓmuni voluntate ꝓmutationem ꝓtrahere: liceat ei hoc facere: ſi cauſa rationabilis id expoſcat: et res quaz p̄ſtiterit maioꝝ fuerit vl' equal': pragmatica ſanctione ſup hoc promulgata.

Ex concilio beluac.

Jſ ꝓmutatiōes rerū eccleſiaſticaꝝ: que ab anteceſſore incōſulte facte ſunt: ab eo qui ſucceſſor eſt emendentur.

Ex concilio apud ſiluanum.

Jncipia eccleſiaſtica: niſi ad libertatē nō ꝓuenit cōmutari: videlicet vt mācipia: q̄ p eccleſiaſtico hoie dabunt in eccleſie ſuitute ꝓmaneāt: ⁊ eccl'iaſticus homo qui ꝓmutatur: fruatur ꝓpetua libertate: q̄ enim ſemel deo conſecratum eſt ad hūanos vſus tranſferri non debet.

Ex eodem.

bis omnib. ⁊ ff. de pactis. qđ dictum. t. Vel sic facũ principis nõ est trahendum in ꝓsequentiam. ipe em̃ non subijcitur legib: et sic loquitur contrarium in principe. Ber.

a ¶ Iniustum. fugitiuos. xij. q. ij. fugitiui. ar. ℈. C. ad. l. flauii. de plagi. in fuga. So. dũ est i fuga nõ ꝛbz vendi: ß cũ fuerit reuersus ⁊ patefacto vicio emptor: ne postea fiat redibitio. ff. de ꝓbatien. empt. qđ sepe. §. si quis amico et. §. vlti. T.

b ¶ Humane. si. ß. c. ꝓpri. cum suis ꝓpr. ibi positis.

c ¶ Seruituti. est et alia rõ q̃ assignat in seruis minor. C. de admi. tu. l. lex. que tutores. ff. de fideicom. liber. cuz quasi. §. in furiosi. Lau.

d ¶ Cestum est. dignitatuz. et fit diuisio ꝑbendarũ. ß. de ꝑben. maioribus. qđ est ꝓbabiliz turoñ. de quo fit ḣ mentio. ⁊ xij. q. ij. alienatones.

e ¶ Nõ ꝓfit. ℸ. eo. cũ vniuersor. ⁊ c. cum olim. nisi hoc fieret aucte supiouf. ß. de ꝑben. int cetera. et hic ꝓut sequit. Ber.

f ¶ Symonie. q: in spualibus vel spualibus annexis nulla pactio vel ꝓuentio debet inuenire. ℸ. q. ij. q̃ꝓio. et. ß. de pac. cũ pridez et. c. vl. ⁊ in spualibus annexis: vt ius patronatus. ß. de iudi. q̃to et. ß. de ꝑben. significasti. dic vt ibi.

g ¶ Uni loco. vij. q. j. mutationes. ⁊. c. sciãs. ⁊. c. oĩs q. ⁊ valet interdũ mutatio loci. lxxxj. di. valet. b.

h ¶ Bones. ꝓuentuũ. s. spualiũ. vñ admittit cum spualibus mutatio quod aliter nõ fieret. ℸ. eo. c. vl. ⁊ ḣ ꝓut sequit.

i ¶ Per se. i. sepatim sine possessionibus.

k ¶ Queat. Et ita spirituale cũ spuali pot cõmutari: sicut spuale cũ spuali. De hoc dixi ß. de ẽnsac. sup eo. argu. xvj. q. vl. nemini et h° aucte supiozis. ar. ff. de his q̃ no. ifamiã. §. q̃ mssu. et cuz indẽnitate vtiusq̃. x. q. ij. h° iuf. als ñ licet. ß. de ꝑbẽ. maioribus. xij. q. ij. diacõi. ⁊. c. sune. als ñ. ℸ. e. c. vl. Itẽ nõ q̃ ad h° q̃ aliq̃d habeat tãq̃ bñficiũ: ñ ꝑt ex ꝓmutatõe ꝓuenire q: esset munus a manu: sicut nec ẽnsactõe. ß. de ẽnsac. sup eo. Item lz ꝓmutatio locũ habeat in spualibus: nõ tenet emptio l' vendito: ⁊ est rõ: q: nulla est emptio sine ꝓdo. vt insti. de emp. §. itẽ pcũ. qđ in ãnitate ⁊ i numerata pecũia ꝓsistit. C. de ac. empt. ⁊ ven. empti fides. qđ ñ est in ꝓmutatõe. ff. de re. ꝓmu. l. j. ß vicz est q̃si emptor ⁊ vendi tor. ff. de edi. edic. sciendum. §. emptorem. Lau.

l ¶ Inhibitũ. vñ vi ꝓcessum. ar. xxx. q. iij. q spualem. ⁊. ℸ. de spon. cum apud. ff. de ꝓcur. mutus. §. j. De hoc dixi. ß. de ẽnsla. int̃ cozpalia.

m ¶ Conẽctus. Duo em̃ erũt ꝛctus nõ se aliq̃ mõ tangẽtes: tñ si vna villa ꝓmutaret cũ alia: ita q̃ vicz eccl'ia eet accessoria ad villas bene ꝓmutaret cũ vniuersitate. ar. ℸ. de iurepa. ex lr̃is. ⁊. c. cũ sc̃m. ad instar fundi moralis. ff. de fun. m. l. j. C. e. n. l. ij. nec aliq̃d intelligit esse ꝓpriũ eccle: sic nec ꝓpriũ peculij ẽ: cũ ḣ° vendit cũ pecuio. ff. de pecul. si ex duobz. §. vlt. ⁊. l. se.

n ¶ Cum olim. ꝓfessus q̃ ꝓfesso ei ꝓpudicauit. ß. ò ꝓfes. c. ij. ⁊. iij. ß aduersario ñ oz ꝓpudicare. ℸ. ò adul. significasti. ⁊. ij. q. v. in terrogatum.

o ¶ Cõsenseuz. et sic fuit ꝓpriceps symonie. vñ de buit ꝓuari dignitate ille. ß. eo. quesitum.

p ¶ Diffinitiuã. ℊ in cuius cã aliq̃ fuit ꝓtes iudicis in ꝓsentẽ. sil'r et in criminali. ij. q. j. nos. in quẽq̃. nec obstat. ff. ad. l. acq. ꝓpriõ. nã nulle sunt ꝓtes i ꝓgnoscẽdo ß aliq̃ si in ꝓnũciando io. Dic ℊ ꝓz ex h°. c. et ß. eo. q̃sim. q̃ nulli pñt de iure sua aucte adminicẽ sua bñficia ꝓmutare: vt. ℸ. c. ꝓri. Et illa ꝓt eẽ rõ. q: ñ ꝓhit ꝓmutatiõz: q̃ rẽ aliena tãquã dit. ff. e. l. j. §. vlt. ⁊ ar. ad h°. ff. de ꝓdi. cã data l. vl. ß bñficiũ ñ ꝓt possideri tangẽ ꝓpetas: q: nlls dñiũ di hre sui bñficij: cũ q̃si vsuario clerici ꝓpanẽ. ß eccl'ia bñ ꝓt possideri ab alia ecclesia tãq̃ ꝓpetas. vnõ pñt bñ adminicẽ ꝓmutari. ß. e. ad q̃ones. Itẽ ꝓmutato vicina ẽ empto ni. ff. eo. l. vl. ⁊ q̃si succesit ꝓmutatiõi. ff. e. l. j. ß spualia emi l' vẽdi nõ pñt. ℸ. de sy. q̃relã. ⁊ j. q. j. q̃ studet.

q ¶ Uz vniuersor. tctar. qđ ñ lz a possessore ꝑbẽde vl' dignitatis ß. de ꝑbẽ. maioribus. sed supioz h° facẽ ꝑt. ß. eo. quesitum. b.

r ¶ Uitiusq̃. q: alia alteri magl' vicia erat: vt alia ꝓuenies cã. si. ß. e. ad q̃ones. ⁊. ℸ. q. ij. h° ius. §. ß ⁊ ꝓmutare. et ß. e. c. j. Lan.

s ¶ Resignare. ⁊ sic ꝛcepit eũ. vñ ei iura ñ ꝑb uenit: vt ifra dicitur.

t ¶ Beceꝑ. sic. ß. de rescp. sup lr̃is. ff. ad vell. l. ij. §. Vba. C. e. ad vell. ñ sine. i fi. q: stulte ñ ꝓsuenit succurri: ß errãtib. ff. de iur. ⁊. fa. ig. l. vl. §. si qs ius. ⁊. C. si mi. se ma. dix. sis is. ⁊. ℸ. de dona. int̃ vlcos. l.

v ¶ Supplicatan. cui ꝓcendũ ẽ. ß. de rescri. sup lr̃is. ⁊ i aut. de istru. ca. ⁊ fi. §. hec aũ oĩa. ff. siqs i ius vo. ñ ierit. l. ij. ff. ò edẽ. l. j. §. vl. ⁊. ff. ò iu. o. iu. siqs id. §. voli. lxxxvj. di. tãta neqtia. ⁊. ß. ò ẽnsla. int̃ cozpalia ß de iur oz vicz annue suã ꝑbẽdã. ß. c. ꝓr. ⁊. c. q̃situ. ß ñ est vez q̃ alie renũciauerit. Uidet tñ q̃ iste. g. de iure possit repetẽ suã ꝑbendã: tum q: ꝓtractus talis reꝓbatus est. ß. de ꝑben. maioribus. ⁊. ß. e. quesitum. ergo pot venire. ℸ. C. de agri. ⁊ censi. quẽadmodũ. li. xj. tum q: ñ fuit

res secuta ꝓpter quã data est. ℒ. e. ti. reb. lau. Sed. f. dicit q̃ nõ ꝑt eam p se repetere. ar. ℌ. de renũci. qõ in dubijs. et sic pr. net gratiam.

a ℭ Detentore. sic. ℌ. de ꝓcess. ꝑben. ꝓposuit.

b ℭ Exhibita. ꝓmissum. Et sic ꝑz q̃ de re spũali põt in arbitros ꝓmitti. sic. ℌ. de arbi. cũ olim. et. c. pungit. et. c. pen.

c ℭ Arbitran. et male ꝑt sequitur.

d ℭ Talia. ergo temporalia cum spũalibus ꝑmutari nõ possunt. ℌ. eo. ad q̃ones: quia nec vendi nec reddi ꝑt. j. de symo. q̃relã. et ita nõ ꝑmutari: sed cũ alio spũali bene: vt in. c. ad q̃ones. et. ℌ. de transac. statum⁹. sic et infactio nõ valet: dũmodo spũale ꝛc̃t ꝑ spirituali: sic et ꝑmutatio: ꝙ fructus decimarũ bene possunt vẽdi et locari. ℌ. ii. ꝓpc. ij. sed ipm⁹ ius neq̃q̃.

e ℭ Secutũ. Et sic patz q̃ arbitriũ nullum fuit ipso iure: q̃ ꝑtra iuris ꝓtarum fuit de re spũali ad tpalem. sic. ℌ. de ꝓbr. vti. vel inutili. examinata. et sic si ꝓncipale nõ tenet. nec accessoriũ. ℌ. de elect. q̃ldã. ℌ. de fo. ꝓpe. si diligenti. etiã. si iuramentũ interuenisset. vt ibi. ℒ. de legi. nõ dubiũ. et. ℌ. de instru. int dilectos. et xvj. q. vij. et hoc dictum⁹. Sic patet q̃ tpale nõ põt dari loco decimarũ. Et. ꝑtra. ℌ. de re. ec. ii alie. vt sup. vbi videt q̃ tpale possit dari ꝓ decimis sed ibi soluit ex hac decre. soluit questio que mouebat occurrit de facto. Quidã aliqui volũt cedere possessiones tradere quo ad ꝓprietatẽ vt usufructũ ecclesijs quibus tenent soluere decimas possessionũ suarum: vt sic alie possessiones libere remanerent ab exactione decimarũ ꝓpter q̃ hoc fieri non põt et hoc idem habuimus in antiqua ꝓpilatione de decimis: intelleximus que non debuit remoueri.

f ℭ Alienatõe gagerie. ꝙ pignus siue feudũ: et ẽ vulgare theuto

g ℭ Immunis. In hoc casu ꝓmittit eccl'e fructus ꝛ unicoꝛ. nõ ꝓputari in sorte: vt res illa cuius ꝓprietas ad eccl'iam. si. j. de usur. c. j. et. c. ꝙestus. et in alio casu nõ ꝓputant fructus in sorte: vt. j. e. ti. de usur. saluabit. Sed quid si vellet soluere eccl'ie ad hoc vt ꝓputaret fructus in sorte? dico q̃ in hoc casu nõ est audiendus. Jo.

h ℭ Ex ꝑte. feudum. feudũ alienari nõ ꝑt: sed dari põt in vitã vsq̃ ad vitã feudatarij. j. de verb. int vi. et vxo. inuꝑ. Jo.

i ℭ Alienare. si vasall⁹ alienat totũ feudũ vl̃ maiorẽ ꝑtem ꝑdit feudũ et dñs a quolibet possessore põt illud reuocare. Si vo minorẽ partem eius dat in libello vl̃ obligat pignori: dũmodo remaneat in fidelitate dñi ꝓpter hoc nõ ꝑdit feudũ. vt in li. feu. qui. mo. feu. amit. §. ij. et. iij. ℒ.

k ℭ Consonẽ. quasi iure accrescendi. ff. de vsuf. accrescendo. ꝙ totũ. et in li. feu. qui. mo. feu. amit. §. ꝑterea. Ber.

l ℭ Inuestire. videbat q̃ nõ: quasi relictũ alienantis feudũ sine licẽa domini respiceret hmõi ꝓcerem vel filiũ: vel illud mouebat questionẽ q̃ videbãt sufficere: vt haberet iure successionis: nec esset necesse eũ inuestire. Jo. g. et. ran. dixerũt q̃ qui alienat feudum dño incõsulto: ius feudi ꝑdit. et ꝓsanguine⁹ nõ hz ius i illo: vt in li. feu. si clientulus

vel q̃libet alio illicito detentore eã restitui faciatis eidẽ. Greg. ix. betoñ. et fugien. abbatibus.

Exhibita nob abbatis et cõuẽtus scti martini de panonia petitõ ꝓtinebat: q̃ cũ sup cã que inter ipos ex vna ꝑte et ꝓpositũ albeñ. ex alta sup q̃busdam decimatiõib⁹ vertebat ad. c. capellanũ nr̃m tunc in vngaria ꝓmorantẽ nr̃as lr̃as ipetrassent: ipe ac mgr. m. in q̃s vtriusq̃ tanq̃ ĩ arbitros extitit ꝓmissuz: arbitrati fuerit: q̃ si dictus ꝓpositus obtineret. x. milia. sol. regaliũ a r̃ge vngarie ꝓcedi mõasterio memorato: ipi ab carũdẽ decimatõnũ petitiõe cessarẽt: et infra. Quo circa mãdam⁹ q̃tenus si vob cõstiterit de ꝓmissis: cũ ꝑmutatio de spũalib⁹ ad tpalia improbet ꝓdictũ arbitriũ et quicq̃d secutũ est ex eo l'ob id: irritũ denatis.

De feudis

Imo. iij. mariensi epo.

Assumatiõe ꝓtium declaram⁹: q̃ gageria quã de feudo ecclesie tue ab. m. dinoscer̃is recepisse: a te põt libere detineri: fructib⁹ ñ ꝓputatis in sortem ita videlicz vt q̃diu fructus illos ceperis in sortẽ mũe ꝓputandos: idẽ. m. a fortio in q̃ tibi et eccl'ie tue ꝑ feudo ipso teneꝛ: interim sit immunis

Idem mediolañ. archiepo.

Exte. t. nr̃o ẽ apl'atum reseratũ: q̃ sepius dubitasti vtr̃ cũ ꝓtingat vasallũ tuũ decedere et ad te feudũ ipi⁹ r̃dire seu dũ ei⁹ alij liceat tibi dare: q̃ris iuramẽto ꝛtenearis astrict⁹ nõ in feudare de novo ro. pon. incõsulto. Adhuc si vasallũ tuũ feuduz alienare ꝓtigit: an ipi⁹ filiũ vel ꝓsanguineũ eiusdẽ feudi ꝓsortez de ipo valeas inuestire. Alia q̃z dubitatio ꝓtinebat: vt cũ feudũ alienatũ r̃pereris: q̃ó ꝑ te facile recupare nõ potes: vtr̃ possis alicui laico in feuduz illud ꝓcedere qui et illud recupet et in feudũ ꝑ eccliaz recognoscat: et infra. Jn ꝓmo q̃ casu feudũ decedẽtis libere si videris expedire ꝓcedas: atq̃ in scõ filiũ vel ꝓsanguineũ alienatis inuestiẽs. Jn tercio feudũ alienatũ poteris ei licenter ꝓcedere ꝑ quẽ ipm eccl'ia valeat rehabere.

De pignoribus et alijs cautiõib⁹

Ex concilio remen.

Nullus ꝓsbr̃ ꝓsumat calicem vl̃ patenaz vel vestimentum sacerdotale aut librũ ecclesiasticum tabernario vl̃ negociatori aut cuilibet laico vel femine in vadiũ dare nisi iustissima necessitate vrgente.

Grego. iij. exoñ. episcopo. Auto: ꝓsentiũ: et infra. Lex

Nullus ꝓsbyter. Librum non ꝓhibet obligari quasi sacruz: q̃ non bene dicuntur libri. sed rõ q̃ exquo fuerũt in sacro vsu ad manus laicorum venire non debent. de ꝓse. di. j. ligna altaris palla vestimẽta in sancta. vel eodem modo ꝓhibetur obligari liber vel calix: sicut ꝓhibent alie res ecclesie: nisi in casibus necessitatis. ℌ. de re. ec. alie. vel nõ. nulli. vt hic patet.

o ℭ Necessitate. que erit illa necessitas: puta si parochiani illius ecclesie caperentur. xij. q. ij. sicut omnino. et ꝑ pauperibus alendis et consimilibus. xij. q. ij. auruz habet. et causa capiuntaris pignoꝛa dari possunt. vt in aut. de nõ alie. rebus eccle. §. his autem penis. coll'. ij. sed contra videtur. ℒ. que res pig. ob. pof. l. iij. et. ff. eo. ti. l. j. §. eam rem. et. ff. de pig. sed et quod. §. quod emptionem a ꝑtrario sensu sed canones ꝓualent. g.

p ℭ Auto: ꝓsentiũ. lex. ℒ. de ac. et obl'. ob es. et. ℒ. q̃ res pignoꝛ. ob. pos. qui filios. ff. de le. j. l. senatus. §. vlt. in aut. vt nulli iudi. §. q̃ vero. coll'. ix. nisi in casib⁹: vt qui ab hostib⁹ detinet. ℒ. de capti. et postli. re. l. ab hostibus. et. l. vlt. pater em̃ potest filiũ obligare q̃cq̃. quoniaz et vendere potest in maxima necessitate. ℒ. de patribus qui fi. distrahe. l. ij. Item ex consensu libera persona obligari potest scilicet in obstagio. vt. ℌ. de iureiuran. ex rescripto. al's ordinarium est: vt qui bonis cedit liber vadat quo vult. ℒ. qui bo. ce. possunt. l. j. et. j. de solu. adoardus. gla.

a Adijci. i. adindicari. qđ verum est si bonis cedat: al's in carcerez detrudat. ℒ. qui bo. ce. pos. l. j. j. respondo.

Ex pñtiũ necessitate. si p sua nĉitate obligauit: nõ tenuit obligatio. ar. ℒ. si res alie. pig. da. fne. curatoꝛ. ℒ. q̃ res pignoꝛ. ob. pñt. qui filios. qꝛ nõ obligauerẽt nisi que q̃s ꝛe rebꝰ suis obnoxia facit. Quare ℔ pcipiẽt q̃ heres luat. cũ eccla libere a creditoꝛe possit ꝓpetere. x. q. ij. hoc ius. §. qui vo res. ff. ꝛe re. ec. alie. vl nõ si q̃s pbẽdoꝛ. forte ꝛe facto qꝛ nisi recolligere rẽt: eccl'a rehꝭe non posset: vel volui hic papa creditori pspicẽ qꝛ alit ab herede pby teri suũ ꝛbitũ psequi nõ potuit vl ẽ in opinone eccle: vtꝛ velit alienantẽ vel recipientẽ puenire. xij. q. ij. si q̃ ꝛe rebꝰ. §. si q̃s q̃libet alia. ℒ. si ij. vl' curia. l. eẽ. ℒ. l. vlt. ad ẽstar minoꝝ. vt ibi dicitur. Ber.

c Filium ꝛe mꝛmonio. natũ añ clericatũ

d Ex successione. ex facto ꝛefuncti puenit̃ tur hẽdes. ℒ. ꝛe epis. l. si parẽtes. et. xij. q. ij. epus q̃ filios. et qꝛ pater eius tutoꝛ eccl'e fuit heres tenet̃ insoliduũ. ℒ. ꝛe hẽ. tu. l. vl.

e Illo vos. obligatis. eo cõsiderato qđ int̃ strahẽtes agebat̃. ff. ꝛe vbo. ob. eũ q. qꝛ ñ qđ scptũ est: Sed quod gelũ ẽ inspicat̃. ℒ. plus valẽ qđ agi. q̃ qđ si nu. pci. l. ij. ℣. uj. ℣. j. qui ñ. sunt legi. per quas.

f Heredũ. i. filiorũ eius. qꝛ nõ dr̃ hereditas vinẽtis sed ꝛefuncti. ff. ꝛe heredi. l'. ac. ven. l. j. Ber.

g Annos. cũ ꝛctus sb hac forma celebrat̃ vt liceat emptoꝛi a cõtractu discedere si emptio displiceat sibi: rẽ vsq; ad. lx. dies potest emptoꝛ a ꝛcto discedere et nõ vlt̃: nisi hoc dicũ sit q̃ q̃libet velit possit recedere a ꝛcto ff. ꝛe edi. edic. q̃ si nolit. §. vltimo.

h Displiceret. ff. ꝛe rescin. vẽ. si quenerit

i Pura. i. certis verbis. s. vt a verbis nõ recedatur. l.

k Pignus. s. mente contrahentium considerata. Lau.

l Ex forma. Forma tũ inspiciẽda ñ est: exq̃ pstat ꝛe ꝛcto. ℒ. plꝰ valere qđ agi. l. j. ℣. ij. Si aũt dubiũ esset standũ est scripture. ff. ꝛe exer.

m Per pditiõs. ℒ. ꝛe edi. edic. si pditũ act. l. j. §. si is q̃ nauẽ. l. ff. ꝛe ꝛben. emp. l. uj. ff. ꝛe le. con. l. j. ff. ꝛe in diem adiec. l. ij.

n Percepti. hoc videt̃ potius facere p ipõ q̃ cõtractus vsurarius ñ fuisset: sed hoc fuit ꝓpria natura pacti: qꝛ si aliquis rem vendit eo pacto: q̃ q̃tuncq; pecuniã restituerit: rem ipam recipiat. empto: lucratur fructus pceptos quousq; pecuniam recipiat. ℒ. ꝛe pac. int̃ empt. et ven. si fundũ. Et ideo psumptio erat ꝛ istũ: sed dic qꝛ nõ fuit venditõ ℔ pign9: qꝛ in pignoꝛe ꝓpriaꝝ fructꝰ ℔ i vẽditõe' ñ ꝓpriaꝝ. vt. §. ꝛe rec. alie l' nõ. ad nr̃am. et in legibꝰ pdictis: qꝛ iste creditoꝛ vsurari9 erat

o Summam. fuit expresse vsurarum. xiij. q. uj. plerique. et. c. putãt p Presumit̃. Vz videt̃ qꝛ hoc ñ ꝛebeat obstare emptoꝛi q̃ aliqđ vlt̃ recipiat: exq̃ iructꝰ pceptos ꝓputat in pecunia recipiẽda. nã recipiendo fructus suos facit ff. ꝛe in diem adiec. l. ij. Rñdeo ꝛex est: sed tñ tenet̃ eos restituere. ff. ꝛe in diem adiec. itẽ qđ dictũ est: et hoc ꝛex est q̃ñ alius emptoꝛ meliorẽ pditiõ attulerit. io. q Consueuerit. ita ex q̃litate psone pumit̃ talis ꝓtractus in fraudez vsurarũ factus. Idem põt dici in ꝛcto: vbi pena apponit̃: que excedit legitimũ modũ vsuraꝝ ff. ꝛe act. emp. iulianus §. idem. ℒ. ꝛe vsur. cũ allegas: et est simile vbi pumit̃ ꝓra aliquẽ ex eo qđ facere pmittit vt. ff. ꝛe pigno. act. vel vxor ff. ꝛe vsuris qui semisses. §. j. ff. ad macedo. Itẽ. §. qđ dicit. ff. ꝛe le. iij. nummis indistincte. Jo.

r Ex Iris. inimicias et est si l'e. qꝛ exactio ꝛ solutio ꝓtium nõ minima incõmoda habz. vt. ff. ꝛe fami. hercis. plane.

s Ciro vdisse. ꝛe duobus pstare ꝛebet: q̃ntascz fuerit ros: qꝛ al's nõ põt fieri f'timatio ipius et q̃ ille. R. aliq̃ posset ꝛe bonis mariti illius mlieris: vt eatenꝰ condemnetur.

t Fauoꝝ. quomã mulier pferatur omnibꝰ creditoꝛibus: qui habent pfonales actiones vel qui habẽt tacitas hypothecas q̃tum ad ꝛotem sed nõ quo ad ꝛonatiõz ꝓpter nuptias. ℒ. qui po. in pig. ha. assiduis sed nõ pferẽt creditoꝛibꝰ hñtibꝰ expssas hypothecas. nã fiscus fl'e habz pniegiũ cũ mlieꝛe. ℒ. ꝛe puil'. fis. q̃uis. et fiscus nõ pferẽt poꝛibꝰ creditoꝛibꝰ hñtibꝰ expssas hypothecas. ff. qui po. in pig. ha. si pignus. ℔ nec mulier pferẽt eis pcipua est eñ causa ꝛotis. ff. so. ma. l. j. Jo.

v Maleficiũ. ꝓpter maleficiũ viri mlr puniri non ꝛebet. ℒ. ꝛe ri. int vi. et vx. res vxoꝛis. ℣. ℒ. ne vx. p marito. l. ij. ℣. ℒ. ad. l. iul'. ma. qsquis. §. vxores. ℣. ℒ. ꝛe bo. dã. si q̃s. ij. ℣ in aut. bona. nec eẽ ꝓpter delictũ patris. ℒ. so. ma. l. ij. nisi in casu. ℒ. q̃ mo. pig. ta. ℔. satis. b.

x Obligata. Hoc pniegiũ ꝛotis: q̃ oia bona mariti sint obligata vxoꝛi vere extendit̃ ad paraternalia. ℒ. ꝛe pac. ꝓuen. tã. sup ꝛte. l. vsu. nec ad ꝛonatiõz ꝓpter nuptias. ℒ. qui po. in pig. ha. l. vl. in fi. Et sic

rit: rũdem9: q̃ q̃liscũq; fuerit intẽtio ꝓbentiũ. ℣ ex forma ℔ctus vẽditio ñ appareat ꝓditional'. ℔ pura q̃uis ꝑ ꝓditiõz possit resolui: ex duobꝰ tñ q̃ in pacto fuerũt expssa videlicz q̃ fructus pcepti ꝛeberẽt in soluẽda pecunia nũerarit: ℣ q̃ vlt̃ summã receptam fl. sol'. ꝛeberẽt psolui. ℔ ipm emptoꝛẽ psumit̃ vehemẽter. pstriz cũ vsuras ꝓsueuerit exercere.

Dem episcopo aquinati.

Ex lris. f. t. accepimus. q̃ cãm q̃ vtit̃ int̃. r. ℣. a. mulierẽ tibi duxiꝭ ꝓmittẽdã: ℣ ifra Si q̃dez ꝓbatũ est: q̃ ꝑ facinoꝛe a marito pdicte mlieris ꝓmisso eo fugã petẽte tã frat̃ mariti pfatus videlicz. r. q̃ ipa mlr: lz min9 iuste a regio iusticiario capti fuerit ℣ ꝛe ipi9 mãdato bonoꝝ oim ꝛeliquẽtis fca distractio et soluta pecunia mercatoꝛi: q̃ a marito mlieris vulnerat9 fuerat ℣ rebꝰ ꝓpꝛijs spoliat9: ℔ q̃dã possessiones illi9 penes eũdẽ. r. remãserãt q̃s idẽ ꝛe mãdato curie retinuit soluta ꝑ eis pecunia pdicto mercatoꝛi: qꝛ emptoꝛ alius ꝓpt̃ possessionũ inimicicias nõ exigebat: ps vo mlieris estimatiõz rotis istãti9 petebat sibi restitui: vl' in possessiones q̃ mariti fuerãt: ex officio delegatiõis iduci: ℣ infra. Mãdam9 q̃tenꝰ si tibi pstiterit ex his q̃ in pñtia tua fuere ꝓposita ℣ ꝓbata qđ mlr dẽ viro ódisse in ꝛtẽ: ℣ pdem. r. ó bonis fris aliq̃ possideꝭ cũ mlieribꝰ fauoꝝ mlrus i recuperãdis rotib ꝛebeat̃ cautũ sit in iure q̃ ꝓpt̃ maleficiũ viri mlr remanere ñ dẽat indotata: cũ etiã bona viri mlieri sint ꝑ ꝛte tacite obligata cũ

omnia bona plati sunt obligata eccl'ie si male admiſtrauerit. Et forte ob hoc dicit capl'm: q res epi eodem priuilegio gaudet: quo t res ecclesie: xvj. q. j. sil'r. sicut t res tutorie pupilli. C. in quib⁹ cau. pign. ta. j. si. mater. hoc priuilegium nō hūt mulieres que catholicā nō recipiunt cōmunionem. C. de hereticis. l. j. et aut. ibi signata.

a Onere. si. j. de re. ci. pastoral'. et. c. cū nō sit i hoīe. xvj. q. j. si qs laicus. C. de distrac. pigno. si ōbitor. C. quimo. pig. tā. j. l. ij. t iij t. ff. de priuileg. emp. l. alienando. ff. de pac. inter vendentem.

b Tm j. preptū. imo t qō recipi potuit ꝓpurandū est. C de pig. pig. t oi cā. l. ij.

c Fructus. fructus intelligunt qui supsunt ō ductis expensis. C. de fructi. t liti. expen. l. j.

d Canonicas. j. de vsu. qm. C. de pigno. act. l. j. et. ij.

e Cōputari. nisi i casib⁹. j. de feu. c. j. et. j. de vsu. c. j. t. c. ꝙquest⁹. et. c. salubriter.

f Extenuassent. non em̄ potuit ꝑmus creditor in plus obligāre pignus scdo creditori q̄ ei fuerat obligatū. j. de rei. vin. int vi. et vx. nup. et. ff. de reg. iur. nemo plus. t. ff. de vsufruc. qō nr̄m. t. j. de iurepatro. q. aūt. in fi. ar. contra. ff. de acqui. re. possi. non est nouum. C.

g Restituēdas. teneꝫ tur. n. credit⁹ ꝓ pignoraticia actione si pign⁹ deteriorauerit. C. de pigno. act. l. ij. sic et res ꝑmodata redditur nō vt deꝫ si deteriorata reddat. ff. ꝑmo. si mihi. §. j. Ber.

h Ignīcāte. recolligeret. t. redimeret.

i Commissorie. Sic pactum legis ꝑmissorie fit hoc mō: vendo tibi fundū meum certo precio: puta. x. pacto tali adiecto: q si vsq; ad mensem nō solueris. x. fundus sit ineptus. qō ꝑ pure venditū est: pōt sub ꝓditiōe resolui: et est in ptate venditoris vtrū velit venditiōz resolui: qz istud pactū venditoris cā opponit. ff. de leg. com. l. j. et. ij. Ar. p̄. q̄ sit ꝓditionalis talis venditio. ff. de pigno. si fundus. et. ff. de ꝓtraben. empt. l. si. j. responso. Sz ibi potius ꝓditionalis venditio ꝓbatur. sed pactū istud legis ꝑmissorie in pignoribus improbatur per. l. C. de pac. pig. l. j. t. iij. Vt dicit hic.

k Certum. ergo nō imputatur dño malicie nunciꝫ vel curatoris: si modo credebat idoneus: vt ꝫ videt. t. ff. ꝑmoda. argentuz. sic. C q̄ pe. m. cū a matribus. Ar. j. §. de offi. del'. cū olim. t. ff. de ꝑscripti. verbis apud. §. vlti. t. iij. q. vij. in glauibus. Jo.

l Si est ita. Ar. q̄ iuramētū ꝓ lege facti quandū est: q̄si diceret si nō est ita quabit iuramentū. Verba ista: si est ita referūt ad id qō dicit p eū. q̄ certū nunciū re. Ar. j. §. de so. ꝓpe. si diligēti. in fi. vbi de hoc.

m Juramēto. Ar. j. §. de iureiu. cū ꝓringat. ibi sol'. in fi. magne no

n Tm ꝑter. successisse. s. ex testamēto filij. q: si abinte tule. stato decederet et filius nō habuisset decedentes: parētes in rem̄ succedūt ꝑm tenorē illaꝫ. aut. C. ad tertull'. aut. defuncto. t aut. in successione. et ena in aut. de heredi. abintesta. vem. §. ꝙsequens. t. §. j. t. ij. col'. ij. vñ supte sūt aut. C. de his q̄ abinte. defe. aut. i successione

o Idoneaz. nōe cautionis nuda ꝓmissio intelligit'. C. de v. sig. sancimus. sed cū addit idonea vl' sufficiens pignoraticia vel fideiussoria intelligat'. ff. man. si mandato tibi. §. vlt. t. ff. de fideiuss. lib. l. iij. §. adijci. t inst. de re. di. §. vēdere. Et sic in casu isto pignora vl' fideiussores dant'. sic. j. de sequestra. ad hoc. sanscdanōz videtur hec

certū t fidelē nūciū put ei videbat creditori pecūiaz nūerataz remisit: quā idē nūcius infideliter agēs: sic ei iniūctū fuerat nō psoluit: t postmodum idē. r. ab impatore detētus dicto. g. satisfacere n̄ potuit: vt debuit: t ifra Cū igit' pactuz legis cōmissorie sit i pignoribus ꝓbatū: t pdictus. r. q̄ntuz in eo fuit iuramēti debitū adimpleuit cū p eū quez certū nunciū esse sperabat pecuniā remiserit t̄mino statuto sed in captiōe detētus satisfacere n̄ potuit creditori. Mādamus q̄tenus si est ita: pdictū creditorē vt sorte ꝓtentus pēsionibus pignoris ꝓputatis in eā illud pfato. r. oī dilatiōe postposita resignz pacto tali l' iuramēto neḡq̄ obstāte cen. eccle. cogatis. Rego. ix.

Tm ꝑstet. j. mulierē vxorē ogerij q̄ ad vsufructū filio suo successisse i bonis: q̄z propetas ad. m. mulierē vxorē. c. dinoscit ptinere. Mādamus q̄tenus eam ad cautiōz idoneam exhibendā: q̄ vtatur t fruat salua rerum substantia in rebus īmobilibus que vsu non cōsumunt ad arbitrium boni viri. pecuniam vo si quā habuit vl' habebit ad estimatiōz bonoz: q̄ ꝑsumūt vsu et i hereditate inuēta fuerit i morte sua dē mulieri l' heredibus ei⁹ restituat: p cen. ec. ꝓpellatis

r Immobilibus. Hec aut cautio interponi debet siue res sit mobilis siue immobilis siue soli: vt hic. et. ff. de vsufru. quēadmo. ca. l. j. et appellatione mobilium etiam sese mouentia ꝓtinentur. ff. de v. signi. mouentium. et arbitrio boni viri prestare debet: vt hic dicit. et C. de vsufru. l. vsufruc. t. ff. eo. item si fundi. Et contineat cautio ista duas causas. vnam de vtendo fruendo arbitrio boni viri. aliam de restituendo finito vsufructu. ff. vsufructua. quemad. ca. l. j. j. rūfo. t §. hec stipulatio. Mūq̄z tamen remittitur hec cautio: cū certum est ꝓpietatem redire ad vsufructuarium. ff. de vsufructua. l. quemadca. l. si vsufruc. §. plane. item in fisco vsufructuario. ff. vt lega. seu fideicom. causa cau. l. j. §. si ad fiscum. Item cum vsufructus ptinet ad patrem in rebus filij. C. de bo. que libe. l. vlti. §. hec ꝓculdubio. ꝓstituitur aūt vsufructus in fundo rustico et in edibus et in seruis t ceteris rebus. s. gemmis annulis libris. ff. e. sed et si quid. §. i. et. ij. et. l. statue. t. l. item si fundi. in ꝑn. §. j. t. l. iij. §. j. et. j. responso.

u Viri. i. iudicis. ff. de vbo. obl'. ꝓtinus. §. cum ita.

x Pecuniam. In his vero que vsu consumūtur: ꝓpe vsufructus nō potest constitui. quia neq̄ naturali iure. quia non potest esse salua rei substantia. neq̄ ciuili: quia ita datur vsufructuario: vt fiant huiusmodi recipientium vsufructum: puta vinū oleum frumentū et

ſimilia. Item pecunias numerata: que aſſidua pmutatiõe et pmixtione ꝓſumitur. inſti. de vſufruc. §. conſtituit. ff. de ſolu. ſi nummi alieni: vtilitatis tñ cauſa conſtituit vſufructus vel quaſi vſufructus: quis ille cui dantur hmõi res: ſatisdet de tanta pecunia reſtituenda vel eſtimationem aliaꝝ rerum: vt hic dicit: et inſti. de vſufruc. §. ꝓſtituit. et. ff. de vſufruc. eaꝝ rerũ que vſu conſumuntur. l. j. ij. et. iij. et. l. ſi vini. et ſimiliter morte fructuarij et capitis diminutiõe. vt l. ꝓdicta. ſi vini. marma et media. inſti. de §. finitur.

a Compellatis. ſed ſi nõ poteſt ſatisdare quid erit: dicũt q̃dam q̃ ſufficit ſi iuret. in aut. vt nulli liceat habere loci ꝓſeruatores §. ſi vero crimen. arguo dicit q̃ ſi habebit vſufructũ. ff. de vſufruc. leg. vxori. Ber.

b Clericus. in ſeruiẽs. et frequentñ tenoꝛat: vel verus eſt q̃ clericus fideiubere nõ tẽbꝫ. xj. q. j. te quidem. vbi de hoc: ſi tñ fideiuſſit: tenet. j. c. ꝓxi. de. cõſtitutis. ſic et regulares fideiubere nõ tẽbent. j. e. qõ quibuſdam.

c Peruenit. non ſoluentibus. Primo fuit in opinione creditoris quẽ vellet ꝓmo ꝓuenire ꝓncipalem vel fideiuſſorẽ. C. de fideiuſ. iure noſtro. bodie corrigit illud per aut. q̃ q̃dꝫ ꝓncipalis inuenitur fideiuſſor nõ molestat. C. e. ti. aut. pñte. niſi ipe fideiuſſor renũciauerit huic iuri. C. de duo. re. ſtipu. aut. hoc iura. et hunc iuri renũciant fideiuſſores et cõſtitutioni diui adriani. de. C. de ꝓſti. pecu. diui adria. et huic iuri iſte clericus fideiuſſorẽ d Diſpendium. ar. officiũ ſuũ nullit tẽbet eſſe dãno / renũciauit. ſum. ff. de fur. ſi furis cõis. §. qõ vero. iij. q. iij. §. venturis. ff. ad vell. l. ij. §. j. ff. quẽadmo. teſta. ape. ſed et ſi quis. ff. qui. ex ca. ma. l. videlicet. et. ij. q. vj. hoc eſt placuit. ſic. §. de renũci. ſane. Similiter ecõuerſo nõ tẽbet ꝓmium ꝓſequi vñ pena mereꝫ. xvj. q. j. legi. ff. de neg. geſ. ſiue hereditaria. Ar. ꝓ. ff. de his quibꝫ vt indig. l. j.

e Sigillo. Nota ſcripturã autenticã q̃ ponet ſigillum epi. ar. §. de fide inſtru. ſcripta. alia. Ber.

f Ex profeſſione. confeſſus in iure ꝓ iudicato habet. C. de confeſ. l. vna. §. de confeſ. cum inſup. et. c. vlt. et ſemp ſtatur profeſſioni contra ſe facte. xxij. q. ij. §. j. ff. de interro. acti. de etate. §. ſi quis. et. §. de confeſ. c. vltimo. Ber.

g Indemnem. ergo ptz vſuras ſi eas ſolut creditoribꝫ. Sz oppono tibi vſure indebite fuerũt. §. de iureiurã. tẽbitores. ergo ſi ad eas etiã ſoluendas exceptione oppoſita fuit ꝓdemnatus: hoc ꝓ iniuriam iudicis factum eſt: quare ꝓncipalis tẽbitor non teneꝫ ei ad hoc. ff. de fideiuſſori. exceptione. ff. de euictio. ſi ꝓ imprudentiã. et. §. de emp. ſi venditor. et. ff. manda. quia de mutua. §. generaliter. vbi dicitur exceptio que competit reo et fideiuſſori. et ſi eam ſcienter omittat ei eſt imputandum. ff. de exceptio. omnes exceptiones. Item tẽbitor non intelligitur mandaſſe: vt ſoluat indebitum. ff. de condit. indebi. ſi ꝓ curatore. ſed dicerem q̃ ſi fideiuſſor iurauerit ſoluere ſortes et vſuras propter iuramentum / exceptionem proponere non poterit. §. de iureiran. tẽbitores. niſi primo impetraſſet abſolutionem iuramenti. eo. ti. ex admini tratoꝛis. vnde ſatis poteſt petere vſuras et expenſas quas fecit. quia totum eſt intereſſe ſuum. ff. man. ſi mandato. §. ſi fideiuſſor. ff. de admini. re. ad ci. pti. l. ij. §. vlti. et hic ꝓut ſequit. et. j. c. proxi. Sed obſtat illa tẽre. tẽbitores. quia ipſe tẽbet repetere vſuras: ſed ſi ñ iuraſſet et potuit opponere exceptionem: et nõ oppoſuit: nõ repetere vſuras: q̃ indebitũ ſoluit: hoc dixit ala. vt dic q̃ idẽ eſt cũ iurauit q̃ tẽbuit impetrare abſolutiõꝫ iuramenti anteq̃ ſolueret vſuras ſi potuit: ſed ſi nõ potuit ipſemet repetet ab vſurario. Illi vt tan. com tradixerunt.

h Reddituꝫ. nõ clericis ob cãm iudicati q̃ridiana ſtipendia medici ff. de re iudi. ꝓmodis ꝓ mortuũ. Argu. ꝓtra. C. que res pig. obli. pñt. ſpem eoꝝ ꝓmoꝝ. ſed lz ſpeãli quennõe ñ poſſit obligari: vt. l. pe. tñ ex cã iudicati a iudice pñt pro iudicato obligari. ar. C. de execu. rei iudi. ſtipendia. et. C. de pdijs mio. nõ alie. l. j. ff. de rebus eoꝝ qui ſub tute. vel cu. magis. vincen. i Juramenti. puniri eñ tẽbẽt. q̃ piuri ſunt et infames ſcõz canones vj. q. j. quicunq̃. xxij. q. v. ſi qs. et. §. de iureiur. q̃relã. C. ꝺ infac. ſi quis maior. et idẽ eſt venire ꝓtra fidez ꝓmiſſam ſicut ꝓ iuramentũ vt h ptz. et. §. qõ metus cã. ad aures. quia inter ſimplicem loquelã et iuramentũ nõ facit tẽus diam. xxij. q. v. iuramẽtu. Sz q̃re mandat eos ſuſpendi: cũ ad hoc nõ ſit actum: põt dici q̃ hꝰ facit ex officio ſuo: cũ p renũciationẽ ad papaz ꝓuenerit. q̃ vndecunq̃ crimina clamuerint: punienda ſunt. xxiij. q. iij. ecce.

i Conſtituꝫ. abſoluat. Et ita põt fideiuſſor agere ꝓ ꝓncipalẽ tẽbitorẽ: vt eũ liberet ſi diu ſteterit in obligatiõe. ſic. j. e. c. vl. vbi l Acceſſiones. ſic ẽ ar. fideiuſſoꝛ teneri ad vſuras. Ar. ꝓ / de hoc. C. e. ti. fideiuſſor. Diſtigue vtꝝ fideiuſſerit in omẽs cãz: et ſic teneꝫ: alias ñ. ff. loca. q̃ro an fideiuſſor. et. ff. e. ti. fideiuſſores mgrãtuũ. vin. Contrariũ tñ eſt vere ſm canones. §. de iureiu. tẽbitores. vt. §. c. ꝓxi. dixi.

m Legi. C. de iureiu. ꝓpter calũniam. l. j. et iuri canonico cõtraria eſt q̃ntũ ad cauſas ciuiles. §. de iura. calũ. c. j. et vl. c. in practã dis. et. c. ſe. peordat tñ canonibꝫ. ij. q. v. c. j. et. ij.

n Interceſſoꝛ. i. fideiuſſori. Ber.

o Datisdatione. hoc ſi voluerint: alias nõ appellẽt: ſed ſufficit q̃ ei denũcieẽt: vt mittat vel vadat ad ipos videndos: alias recipiẽt in termino ꝓſtituto. §. de teſti. in nolle dñi: et q̃ dicit audiendos. i. videndos iura re vl̃ forte iõ cauꝛoz ꝓſtare debz: q̃ ꝓſumptio erat ꝓ cancellariũ ne in fraudẽ malicioſe tẽbitũ ei negaret vt aduerſariũ fatigaret laboribꝫ et expenſis: vt ſi eã ꝓſtare nollet. hoc ipo tãq̃ ſuſpectus appelleret ad ſatisfaciendũ. ꝛ hoc nõ videt: q̃ ſiue vadat ſiue nõ: nihilominus teneꝫ aduerſario in expẽſis: imo tẽbet appelli vt vadat vl̃ mittat: vt et ipſe magis puniat. q̃ tunc grauat in ſuis ꝓpꝛijs expenſis et eꝫ aduerſarij p Tranſmittentes. hoc fieri põt in cauſis ciuilibꝫ: ſecus in criminalibꝫ in quibꝫ teſtes in pñtia iudicis ſuũ teſtimoniũ dicere dñt. C. de ſi. inſtru. iudices. et aut. apud eloquentiſſimũ.

q Fides. hoc ideo dicit, q̃ ille qui teſtes examinat: melius ſcire põt

De fideiuſſoribus.

Ex concilio cartuarien.

Clericus fideiuſſionibus inſtiens abijci aꝺ Electus tercio elien. epo et archidiacono noꝛuicen.

Peruenit ad nos ex q̃ſtione. r. clerici: q̃ cũ ipe p. c. et. f. clericis mercatoribꝫ bonoꝛi eñ. fideiuſſerit: illis pſcptã pecuniã nõ ſoluentibꝫ coactus eſt ſatiſfacere ꝺ eadẽ. Me igit diſpendium patiat: vnde videt ꝑmiuz meruiſſe: bonoꝛien. epo tẽdim⁹ in mandatis: vt ſup tẽbitis illis inſtrumenta: que ſunt apud creditoꝛes inſpiciat et eoꝝ tranſcripta ſuo ſigillo aſſigta vob mittere ñ poſtponat. Mãdam⁹ itaq̃ diſcretioni vre: q̃tenus ſi ex cõfeſſione pdictoꝝ clericoꝝ vel alias legitime vobis rez ita ſe habere ꝓſtiterit: moneatis eoſdem vt memorato. r. pecũiam quã p eis ſoluit reſtituant: ipmq̃ ꝺuet indemnẽ: alioquin tẽ redditibꝫ eoꝝ ꝑſcripta tẽbita faciatis exolui: et damna etiã que ꝓpter h ptulit rfarciri: aut pdictos redditus ſibi aſſignetis tamdiu ſine moleſtia tẽtinendos: donec ipſa dãna reſarcita fuerit: et tẽbita ſi ne diminutiõe ſoluta pfatos vocticos ſi religionẽ fidei et iuramẽti ſui eos violaſſe cõſtiterit: ab officio et beneficio ſuſpendatis.

Item cartuarien. archiepo.

Conſtitutus in pñtia nra mgr. s. ſua nobis aſſertione moſtrauit: q̃ pro cancellario tuo tpe laſ. pcilij in q̃dam ſũma pecunie inteceſſit: quam q̃ vſq̃ modo tẽbitoꝛ nõ ſoluit: ſe aſſerit plurimas a creditoribꝫ boñ. moleſtias ptuliſſe et tẽbitum augmentatũ. Jdeoq̃ mãdamus q̃tenus ſi legitime tibi de hmõi aſſertione ꝓſtiterit pfatũ tẽbitorẽ vt eum a pdicta inteceſſione ſine dilatione prorſus abſoluat. eccen. ꝓpellas. Preſentium quoq̃ auctoꝛe inuigimus: vt ſi tẽbitum vl̃ acceſſiones ille negauerit: cõſuetudine que ẽ legi ꝓria nõ obſtante iuramentũ calũnie ſbire cogat. Preꝛea q̃ difficile foret inteceſſoꝛi ſuos teſtes in angliaz ducere iudicibꝫ bonoñ. ſatisdatiõe idonea a cãcellario ipo acceptã q̃ ad teſtes audiẽdos vadat vl̃ mittat infra terminũ ꝓpetez lris tuis ſignifices: vt eos vice tua recipiat et examinẽt diligent: et depoſitiões eoꝝ ẽnſmittentes iclusas ſigficẽt: q̃nta fides

ēnta fides sit eis adhibenda. ff. de testi. testium. l. responso. in fi. b.

Quod quibusdā fideiubeat. nec clericus nec mōachus fideiubere debet. ff. e. n. c. j. et xj. q. j. te qdem, nisi necessitas sit: et tūc tenet ex pietate subuenire alij. lxxxvj. dis. nō satis. ß p eccl'ias suis prīt fideiubere: vt ß dicit. et in aut. de san. epis. §. aliū aūt. coll'. iv. et hoc de lnia capl'i vel maiores prīs vt ß dicit: al's monachus nihil ageret: nisi in vtilitatē monasterij pecūa fuerit puersa qz tūc etiaz pinde est: ac si capl'm obligaretur. Itē clerici unt se prīt fideiubere: cū pcmunt C. de epi. et de. oīs. § in hac. Itē nec astrictē curie pōt esse fideiubere C. locat. curialis. Jo.

b In vtilitatez. Istō bñ notabile est: qz creditor pbet i vtilitatē ecclesie credidisse. x. q. ij. §. hº ius. v. is creditor. Sz nec tūc ageret ex illo pcīu: cū ille nll's sit credendo monacho s. ne cōsensu capl'i: sed agitur actiōe de in rem verso vt ß ptz. et ff. de in rem verso. l. j. et l. si p prē Et prarius sensu videt: qz vsqz ad summā a capitulo pstitutā nō teneatur creditor pbare in vtilitatē eccl'ie processisse ex eo qz de alia pbare teneat. vt hic dicit. b.

c Stationi. sed et ad arbitriū iudicis: cū hic nō sit certa pena statuta. ff. de of. del. de cās.

d Cum pro quo. si viu. Nota hic tres casus quibus fideiussor pōt agere cōtra principalē debitorē vt eū liberet a fideiussione. Primus est si diu stent in obligatione. ff. man. l. lutius tit⁹. Secūdus si reus incipit vergere ad inopiā: vt. l. lutius titius. C. man. si p ea. cōtra quā. Tertius si fideiussor pdemnatus sit vt in. l. si p ea. p quā et istos tres casus habes ff. Quarto ē si hoc ab initio pactus: vt in. l. pacta. si p ea. et ff. de fideiuss. fideiussor. p venditore. Et ita in casibz ante solutiōz pōt agere fideiussor vt liberet. ar. ff. man. si mādato. §. ḡtiens et ff. pmodati. si vt certo loco. §. rē tibi vēdi. al's nō pōt. qz et hoc ipm videt et mandatū vt soluat et hoc pmittit: et sunt qsi duo mādata vt se obliget et vt solust: vñ ad vtrunqz tenet. ar. ff. de pāt. inde. indebitam et est. si. s. de uso et pruinacia. cū dilecti. vbi duo intelliguntē mādata ff. de arbi. celsus. et qz intēpestiue nō debz reuocare bñficiū suū ne oīno inutile fuisset: qz adiuuari nos bñficijs oportz et nō decipi. s. de pmo. c. vno. ff. e. in cōmodato. § sicut. secus est in pcario. s. de pca. c. vl. b. Et qz dicē diu referēdū ē ad arbitriū iudicis: sicē illō celerit. s. de locato

e Dissipare. In isto casu pōt mlr petē vtē pstāte et pdu. c. potuit. mīmōio. C. de iu. do. l. vbi. al's ñ pōt. C. si pstā. ma. tos sol. fu. l. vna

f Do hoc. filius. Hoc verum est si est heres. Ber.

g Debita oia. si nō sint tantarū: si fecit: tūc nō tenet: ni si qntū vires hereditarie se extendūt. C. de iur. del. scim. ia duas. et hº in debitis ex dānu dēcedentib⁹ vel qsi: sed in debitis que ex delicto vel qsi pcedūt: nō tenet: nisi qtū ad eū pueniat: vel nisi cū defuncto lis fuerit ptesta. C. ne ex delic. defun. l. una. ala. scōm canones tamē videtur qz heres tenet ex delicto defuncti. j. de sepul. c. vl. et. j. de rap. in litteris. C.

b Predecessoris. Est enim quasi heres ipsius. xxij. q. viij. quemoz. et. xij. q. ij. c. ultimo. ala.

i Necessitate. al's nō tenet ecclesia. x. q. ij. hoc ius. §. et is creditor. et s. n. pr. qō quibusdā. et. s. de deposito. gratis. et sic successor ad id tenet qō pdecessor facere debuit. xij. q. v. qz io. et. xvj. q. vj. illud. b.

k Si quorūdam. sigilla. Ar. qz lras platorū credat. s. de probā. post cessionez. et xj. q. iij. cure. et. s. de fide instru. c. ij. et. s. si cleri. pegri. c. j. et sigillo ecclesie credit. lxxij. di. in nomine patris. in fi. Ar. tū ptra. s. de pbs. qm ptra. Sed qre dicit hic p alienis cū hic creditor intelligat tē. x. q. ij. §. hº ius. v. et is creditor. et. s. n. pr. qō

possit instrumētis vel testibz adhiberi. Anno. iij. i pci. genāli

Quod qbusdā religiosis a se. ap. ē phibitū: volum⁹ et mādamus ad vniuersos extendi ne qs videlicz religiosus absqz maioris prīs capl'i et abbatis sui lnia p aliquo fideiubeat: vl' ab aliq pecūiaz mutuā accipiat vlē summā cōi prudentia pstitutaz aliqn nō teneat? puentus p his aliqtenus rīdere: nisi forte i vtilitatē vōmus ipius manifeste cōstiterit redūdasse: et qui ēistud statutū venire pīsumpserit: grauiori disciplie sbdat. Reg. ix

Cum p quo te fideiussorē obligasti: si diu in debiti solutione cessauit: aut dissipare bona sua cepit seu sup hōc pdēnatus fuisti: iure poteris puenire: vt te a fideiussiōe dēat liberare.

De solutionibus.

Lex. iij. decano et capl'o nouicensi.

Dhoc i apl'ice: et infra. Dē filius debita prīs soluet tenet ita platus sui predecessoris p eccīe necessitate pcta.

Rego. nonus.

Si quorūdaz et infra. Firmit inhibem⁹: ne qs pīsumat eccl'iaz sibi pmissaz p alienis guare debitis: aut lras alicui seu sigilla pcedere: qbo posset eccl'ie obligari: decernētes si secus fuerit attentatū: ad solutionē taliū debitoz eccias nō teneri Si quis aūt pdicta pmissa ocetero venire pīsumpserit: ab administratione spūalium et tpaliuz nouerit se suspensum.

De debito et. j. canonico tulle.

Boardus cl'icus pposuit qz cū. p. cl'icus. d. laicus et qdā alij ipm cozā officiali archidiacoli remen. sup qbusdā debitis pueniss̄ent: idez in eū recognoscentē hmōi debita: sed ppter rerū inopiā soluere nō valentez excōicationis sniam pmulgauit et infra. Mādamus qtenus si cōstiterit qz pdictus. o. in totū vl' p pte nō possit soluere debita sup dicta: sniaz ipam sine difficultate qlibet relaxetis: recepta pus ab eo idonea cautiōe: vt si ad pinquiorē fortunā deuenerit: debita pdicta psoluat.

Item. quorūdam. sigilla. Ar. qz lras platorū credat. s. de probā. post cessionez. et xj. q. iij. cure. et. s. de fide instru. c. ij. et. s. si cleri. pegri. c. j. et sigillo ecclesie credit. lxxij. di. in nomine patris. in fi. Ar. tū ptra. s. de pbs. qm ptra. Sed qre dicit hic p alienis cū hic creditor intelligat tē. x. q. ij. §. hº ius. v. et is creditor. et. s. n. pr. qō qbusdā. et. s. de deposito. gratis. et sic nec nomine suo nec noie alieno tenetur ecclesia. Sed secus refer hic quia sic fatigaretur ecclesia de facto et non de iure. Ber.

l Teneri. nisi quatenus vsum est in vtilitatem ecclesie. s. ri. pri. qō quibusdam.

m Suspensum. ipso iure. et insup ecclesiam ipsaz reddere debet indemnez: si in aliquo grauata est. s. de reb ecclē. alie. si quis pbyterorum. Et est ar. optimum: qz si aliquis dilapidauerit ecclesiam: qz licet velit eaz reddere indemnez nihilomin⁹ remouendus est: de hº dicti. s. de elect. quod sicut. iij fine. et sicut ipo iure suspensus est ita ipso iure videtur pstitutus cum ecclesiaz reddiderit indemnem. argu. lxxxj. di. si qui sunt. xvj. q. vij. si qs dēum cepe. et. xv. q. vj. nos sanctoz. Sed nō credo qz ppter hoc sit restitutus: quia tam suspectus est: et sacrilegio nō immutat mali uoluz animū tutoris uisti. de suspect. tu. s. nouissime. et ff. e. ri. suspectus. et l. se. sino remouēdus est p suiaz si administrance; nō dimisit. ff. de suspec. tu. suspect⁹. De hoc dicti. s. de of. del. venerabili.

Boardus. officiali. officialis dicit ille cui epūs vices suas cōmittit. s. de insti. ex frequentib⁹ querimonijs. Ber.

o Recognoscentem. i. pfitentē debita. Qui enī cedit bonis antecq̄ recognoscat debitū vel antecq̄ pdemnet: aut in iure confiteat debitum audiri non debet. ff. de cessi. bo. l. pe. quod est verum si placet creditori: al's statim pbabit debitum suum scōm qz illa lex potest legi cū nō et sine non. vt ibi notatur. Ber.

p Non valentem. Et ideo inanis est actō qua inopia debitoris excludit. ff. de volo. nam is. et. s. de resti. spol'. olim. quia qui nihil habet: nihil dare potest: vt. j. q. vij. dalbertum. et eius piculo nihil est. ff. de fur. itaqz fullo. in pin. vnde videt qz non tenuit excōmunicatō sed debuit eum expectare quousqz solueret posset. ar. de sen. pdicte olim. et impossibile pceptū nō obligat. ff. q̄ sen. sine ap. rescin. l. paulus. et impossibilium nulla est obligatio. ff. de reg. iur. impossibilium. sed hic tenuit snia forte ppter dubium: qz non plene pstabat. an in totū vel in partem posset soluere. Et ideo cum de hoc constiterit: relaxatur. vt hic dicit. Sed si certus esset iudex: quia nihil soluere posset vel si cessasset bonis: sententia nō tenuisset vel tenuisset. iniusta tū fuit. et ideo sine difficultate debet absolui: et iudex tenet sibi ad interesse. j. de sen. ex. com. sacro. hoc tutius est.

q Idonea. Et ita videt qz pignora vl' fideiussores. ff. de mā. si mādato. §. vlti. sic. s. de pig. cū constet. et hoc intelligo si pōt. al's prestet quā potuit. s. miratoriam. j. de. w. post di. re. p vestras. vbi de hoc. et j. de vbo. sig. ex pte. vbi de hoc.

r Old pignorem. Et ita patet qz licet quis cedat bonis: non ideo liberatus est: sed obligatio remanet inefficax propter inopiam. Sed in hoc prodest ei: qz non detruditur in carcerem. C. qui boīs. cēd. poss.

l.j. Sz si postea queniat ad pinguiores fortunā: vt hic dicit: solvere debet. ff. de cess. bo. is qui. ß nō in totū: nisi ingrātū facere pōt: vt dicit in illa. l. is qui. habita rōne ne egeat. q: nō est fraudādus alimētis ḡdiānis. ff. e. q bonis. insti. de act. §. vlt. & ff. de reg. iu. in pdēnatōe. Sz ꝯ videt s. de fideiuss. quemit. ibi de reddit ecclie satisfit creditoribꝰ: ḡre ñ hic eo nō: forte q: puni erāt i illa: quemit. nō reddit⁹ assignē creditoribꝰ. dignū est ei vt male meruit egest: te laboret. ff. depositi. bona fides. et. lxxxvj. di. nō sat. vel hic nō fuit actū ad hoc.

¶ Si q. idebitā Nota q idebitū aliud dicitur iure ciuili tm: & aliud iure naturali tm: aliud iure nāli & ciuili. Qui soluit indebitus iure ciuili tm p ignorātiā facti repetē pōt illud: q̄le ē is qđ pt retineri per. l. fal. C. de iu. & fac. ig. cū qs. & C. ad. l. fal. error: q: credebat se plus hre in hereditate q̄ haberet. ß si p ignorantiā iuris non repetit: vt in legibus pdictis. fallit cū pso na facit locū repetitioni. ff. ad velleia. l. q̄uis. §. interduz. et de cōdi. inde. l. interdū. C. si aduer. vē. l. fi. Indebitū iure naturali tm: vt est illud quo p chirographuz obligamur spe future numeratōis: qui tale indebitū soluit repetit: vt hic. & j. q. iij. §. notandū: vbi de hoc. & ff. de pba. cuz de indebito. j. Rñ. vñ sumpta fuit hec decre. & ff. de pdi. inde. indebitā. & ff. de cond. pecu. q si mariꝰ. §. j. & insti. quibꝰ mo. re cōtra. ob. §. is q̄z. Et hoc vez est añ biennū nō post. q: tunc enā posset pen cū effectu: vt insti. de lega: obli. in fi. C. de non nume. pecu. l. in pēndio: in pn. Solutū vo indebitū vtroq; iure quacūq; ignorāntia repetit: vt. C. de cōdi. inde. l. j. Nō dictū est hic & in pcedenti membro: fallit in casibꝰ quos habemꝰ insti. de obli. q̄ ex cōtrac. na. §. ex quibusdā. & in tex. et in glo. ibi signata. Si sciens se nō debere soluit: nō repetit. q: dona re videt. ff. de pdi. inde. l. j. & ff. de reg. iu. cuꝰ p errorē. Aliud vo dicitur indebitū p exceptōem: ß debituz iure naturali sine ciuili siue vtroq;. Dec exceptio aut est tpalis aut ppetua. si est tpalis cessat re pentio. ff. de cōdi. inde. qđ in diem. & l. nam & si mariꝰ. & l. nam si cū moriar. Si vo exceptio ppetua est: distinguit: aut est fauorabilis aut odiosa. Si est fauorabilis: p errorē solutū repetit. C. ad velleia. q̄uis. & ff. de pdi. inde. q exceptōez. Si est odiosa vt macedoniani. q datur in odiuz creditoris: solutuz non repetit sine ignorāntia iuris vel facti. ff. de pdi. inde. qui exceptōem. & l. si is qui. Aliud est indebitū ad iuris rigorē refuādū. hoc scīes si soluit nō repetit. ff. de pdi. inde. index. & l. iulianus. q: sententia de iure ciuili est: ō ea q̄ iuris naturalis sunt tollere nō pt: quare si soluat non repetit: vt. l. iulianus. Si vo incertū sit: an exceptio sit tpalis an ppetua: ꝓcedat ac si esset ppetua. ff. de pdi. inde. sufficit. Simile tñ dicit obligatio qñ spe future numeratōis me p chirographū obligauit: insti. de lega obli. in pn. Naturalis tm q̄ re ipsa tollit: vtputa numeratōe pecunie & iusto pacto & iuramēto tollit: sicut & numeratōe pecunie. ff. de solut. sticbuz. §. naturalis. Ber.

g ¶ Teneť. q: pīsumit eū debitū soluisse: nisi pbet ꝛrū. q: nō est verisimile q aliquis diligēs pecuniā suam iactet. ff. de pba. cum de indebito. j. Rñ. & hoc intelligo de eo qui maior est. xxv. an. secus i pupillaris plonis: pura pupillus siue minor: mulier: miles: agricultor: & simplicitate gaudens. Ille enī persone nō tenent pbare pecuniam indebitā: ß ille qui recipit debz pbare pecuniā debitā fuisse. ff. de pba. cū de indebito. §. sin aūt.

h ¶ Cōuincat. legitimis pbatōibꝰ: vt. ff. de pba. cū de indebito. §. sin aut: in pn. Ber.

i ¶ Probandi. Nota q onus pbādi reo incūbit ꝓt suū dictū insi

Si q̄ ꝓquerit īdebitā pecuniā se soluisse ꝓbare tenet q̄ idebite sit soluta: nisi ei⁹ aduersari⁹ solutōem ificiās exinde ꝓuicat. tūc enī difficilis ei⁹ icūbit ꝓbādi q̄ debitū recepisset.

De donationibus.

Rego. a patricio galloꝝ.

Rudentes: & infra. Hāc sibi q̄dāmō nobilitas legē impōit: vt debeze se qđ spōte tribuit existimet: & nisi i būfi cijs suis creuerit: nihil se ꝑstitisse putet. Lex. iij. parisiē. epo.

Raitatē tuā credimus nō latere: q̄ cū epus & q̄libet ꝑlat⁹ eccl'iasticaꝝ rez sit ꝓcurator & nō dns: ꝓditōz ecclie meliorare pt: facere vo teriorez nō dz. Accepim⁹ aūt q̄ ꝓdec. tu⁹ ḡues donatōes i rebꝰ epat⁹ secit i detrimētū ecclie suis canōicis incōsultis. vñ q̄n donatiões hmōi de iure nō tenēt: idulgem⁹ tibi vt liceat donatōes hmōi taz a clericis q̄ a laicis legitie reuocare. Dez vulgoꝝ. epo.

Qetez si abbatē donatiōez cū ꝓze & q̄busdā de ꝓuētu vel solū abbatē facere ꝓtigerit: et postea ꝓuēt⁹ ps reclamauerit date rei q̄ntitas & illi⁹ terre ꝑsue tudo: q̄ tñ sacris canōibꝰ nō obuiet: est diligēti⁹ attēdēda: & fm ꝑ est donū ratū vel irritū iudicā duz. Dē abbati scti alberti.

Onsultatiōibꝰ: & infra. Donatões vo vel ꝓcessiões ecclesiaꝝ siq̄ fiāt ꝓuatis ꝑsonis vi uentibꝰ illis q̄ ipsas eccl'ias possident: nulli⁹ debēt eē momēti: si religiosꝰ fiāt locis ab episcopo

Rudentes. vt debē. Vñ dicit dns: beatꝰ est dare q̄ accipe. xvj. q. j. ꝓdicator. & j. de cel. mis. cuz martheꝰ. vnde martialis coꝰ reꝑhendebat q̄ndā: q̄ tota die discurrebat p hospitia alioꝝ. Scenola in comedis apud oēs: nullꝰ apud te. Alteriꝰ siccas pock'a nemo tua aut in redde vices: aut desine velle vocari. Dedecus est semp sumere nūq; dare. Vinc.

I ¶ Creuerit. saltem p bonā voluntatē. q: hilarē datoꝛē diligit deꝰ: & q̄ dat ꝓpter pīnē pudoꝛē & rem et meritum perdit. xviij. q. vj. §. exhis oīb. C. vñ vius. Ba facile lera: sine lectia facet. Nō deberis pdis rez meritūq; rei.

Raitatē. procurator. plat⁹ tñ eccl'ie procurator est nō dns. xij. q. j. c. vlt. & q. ij. sine exceptione. & x. q. ij. casscellas. Ber.

n ¶ Deteriorē. si. §. de integ. resti. c. j. si. ff. ꝓ emp. q̄ fundū. §. si tutor. & ff. de pcu. ignorātis.

o ¶ Non debet. in faciendo: ß in omittendo tñ potest. xvj. q. iij. placuit. & §. de pscrip. c. j. in faciendo etiam modice. nam modicuz donare potest si est ꝑsuendo. j. c. pe. & in hoc differt a procuratore. q: procurator nihil donare potest: etiā generalissimā habens administratōez. ff. de pcu. procurator totoꝝ. Alan.

p ¶ Graues. ergo a contrario sensu si nō sunt graues nō revocant: qđ verum est. j. c. pri. C. Sed quid si ꝓ minutas vel paruas donationes ecclesiam ledat vel modicum excedat: videt q̄ totum debeat revocari. ff. de iurepa. si. libertus. §. si quis plures. imo quod vltra licitū est revocaī: ar. C. de donā. si quis argentū. §. in seruis autem. xij. q. ij. si quos de suis. imo videt q̄ non sit attendenda coaeruatio: ß singularis q̄ntitas: ar. ff. de iurisdi. om. iudi. si idez. ar. ꝯ. ff. de ap. si qs q ¶ In ꝑsultis. maxime cū nec eoꝝ ꝑsilio pt facere donatōez dānosam ecclie. x. q. ij. hoc ius. §. q̄ res. xij. q. ij. sine exceptōe. C.

r ¶ Indulgem⁹. i. indultū esse oīdum⁹. q: de iure ꝓmuni hoc facē poterat: vt. xxxv. q. ix. qđ qs ꝓmisit: s. de re. ec. nō alie. si qs ꝑditeroꝛ. & s. de pcaꝛ. c. ij. Sic'em indulgentiā habes s. de iureiur. ersi xps: in fi. & s. ō vsu pal. ex tuaꝛ. Ber.

s ¶ Etez. ꝑsuendo. xj. di. in his. & c. catholica. s. de his q̄ fi. a ꝑla. sine ꝑsen. ca. ea noscāt. & ix. q. iij. ꝓgstus. q̄ tñ nō sit canonibus inimica: vt hic dicit. & s. de re iudi. cū causa. xij. di. scit sancta. & ff. de sepul. vio. l. iij. §. diuꝰ.

t ¶ Ratū. & ita videt q̄ abbas possit facere donatiōez. Sz ꝯ videt. qa nihil hz: ḡ nihil dare pt. j. q. vij. dabertū. luij. di. abbati. & xij. q. ij. qsqs. & j. de iurepa. q̄ aūt in fi. & j. de sta. mo. cū ad mōasteriū: i fi. Itē ꝓcurator est nō dns. xij. q. j. si ꝓuatū. ḡ donare nō pt. C. de admin. iu. nō oīm. & s. c. pri. Dicit ala. q̄ istud pt intelligi de pauperū erogatōe quā potest facere q̄libet ꝑlat⁹ ecclie. ita tñ q̄ nō ꝓroget ad nimiā q̄ntitatē: vt hic innuit: ar. lxxxvj. dis. nō satis. ff. de off. ꝓcōsul. solet. §. vlt. ꝑsiderata ꝑsuetudine & facultate eccie. j. de cēsi. cū apl'us. i fi. vel etiā pōt intelligi de vera donatōe quā potest facere ꝑlatus si ꝑsuetudo loci hz hoc. naz ꝑsuetudo loci dat iurisdictiōez & libertatē tribuit administratiōez. ff. q̄ vi aut clam: ꝓhibere. §. nō tm. & s. de his q̄ fi. a ꝑla. sine ꝑsen. ca. ea noscāt. ita tñ vt eccl'ia enormiter nō grauetur: s. eo. c. pri. Bern.

u ¶ Onsultatōibꝰ. viuētibꝰ: §. ō ꝓcess. p bē. c. j. & ij. & iij. & c. vlt.

x Auctoritate. aliter nō valerent. ī. tē iurepa. q aūt: in fi. t. c. nullus. Conī. ī. tē iurepa. illud. Quidā dicunt q p̄zon⁹ sine p̄sensu epi inspatronat⁹ p̄t vnare loco religioso. t sic loquit̄ ꝯriū. eccīaz vo nō: vt in ꝓmis ꝓcor. vt hic. Be hoc dicet in. c. illud. Ber.

y Spoliari. q: sine culpa sua nō est aliq̄s bñficio suo spoliādus: s. tē p̄sti. cognoscētes. et .lvj. di. sat⁊ puersum. t. xvj. q. vlt. inuēñ.

z Per tuas. cōcessit. sic t papa q̄cq̄ ꝓcedit pr uilegiū ob gr̄az p̄destin obsequij. xxv. q. j. c. vlti. circa fi.

a Adons. et etiā in ris: vt in ꝑstitutōe ꝑfectiq̄ ipialez. §. ꝓtēa.

b Be certo. i. tē alia tra mēsurata: vt. ī. decut. Berñ.

c Inuenerūt. Mora q̄ vbi q̄s recipitur in q̄nitate rei agitur ad supplemētū etiā si tē cepto fuerit cit̄ dimidiā rei. qō vez est: nisi fuisset termin⁹ apposit⁹ ad mēsurādū rez illā. q: tūc vltra terminū ñ audiret. t nisi q rē acceperit: renūciauerit tē q̄nitate. ff. ō ꝓtra. epi. q fundū. sec⁹ si recipiatur in p̄cio. q: tolerat̄ vsq̄ ad dimidiaz iusti p̄cij: s. tē emp. t vencum dilecti. t. c. cū cā. L. ō rescin. ven. l. ij.

d Jn possessione. ḡ nō adipiscit̄ q̄s possessionē ex iuestit̄a: s. tē his que fi. a ma. par. cs. ex ore.

e Be nouo. q̄a forte iurauerat nō ifeudare tē nouo: sed hoc nō obstaret: s. ō feud. ex ꝑte. t. ī. tē censi. cū venerabilis. q: nō dī nouuz qō ab alio fuit factū. Itē alia rōne. q̄a licite potuit p̄cē vna tōez: ꝫ eā nō potuerit inchoare. ī. tē iude. cōsuluit. t. ff. ō no. ope. nūci. l. j. §. op⁹ nouū. ff. tē dōa. int vi. t vx. si vnaste. §. si spōsus. nihil em̄ nūc dat ḡ dat⁊ declarat: vt ibi dī. ff. tē testa. hēdes palā. §. j. Itē q: mlta ꝓnt tunc fieri ex ꝓpōs act⁹ ꝓsēntia. L. ad vellei. si mulier. t. ff. tē mino. l. iij. §. scio. q: tē māda to pape hoc sacrū fuit in prin.

f Jn fraudez. sic. xx. q. iij. ꝑstituit. t s. tē his q̄ vi metusue cau. fi. cum dilecti. ar. nec eccīa dz alicui mjcē laqueū. xxvij. q. j. tē viduis.

g Jntegrare. si. s. tē solu. c. j. t s. tē ꝑben. vacāte. t. c. cū cām. quia aduuare beneficijs nos oportet nō recipi: s. tē ꝓmo. c. vno. t. ff. e. in cōmodato. §. sicut: in fi. si. xxv. q. ij. q̄cunq̄.

h Assignata. licet nō tanta inuenta. Berñ.

i Cum dilecti. foresta. ꝑforesta est locꝰ in q̄ fere includunt̄: t habz q̄s vsuz venādi. Unē.

k Jntēto. t sic sp recurrēdū ē ad intētōz vnāt⁊ sine scribēt⁊: s. ō resp. ad aures. t s. tē ꝑbē. c. vlt. t. c. cū cāz. t. ff. tē v. obli. ī quētōibꝰ.

l Qd supiozē. Dz q̄re nō spectat remiārō ad oīa ꝓcēdēta t seq̄nta: s. tē ap. secūdo req̄rit. t. ff. tē leg. iij. si q̄s: i ꝑn. ff. ō le. j. talis. §. vlt. t. l. se. ꝫ hoc ī dīc: q: ꝥba vnatōis largissime iterꝑtāda sunt: vt hic dīc. q: ꝑ'es fuerit hic vnatōes vna pure. t sine aliq̄ ꝓditōe ō q̄ b dīc. t alia ſb ꝓditōe quā respicit clausula illa tē foresta: forsitan ꝓditio apposita erat in vltima vnatōe: vt posset ibi hīe vsuz venādi. t illā cōditōez volebat nobil⁹ iste referre ad ꝓmā dōatōez: vt sic clausula tē foresta respiceret oīa ꝓcēdēta. s. vt licēt sibi t heredib⁹ suis possessiones illas q̄cūq̄ vellent redigere ī foreſtam.

m Plena. L. q̄ res pig. obli. pos. l. vlt. ff. si cer. pet. l. iij. verūtñ si vinū qō ē in dolio vē dituꝝ fuerit: hoc videt actū vt in tpe ꝓpetū expediāt̄ dolis ꝓt no uā videmā. ff. tē peri. t ꝓmo. rei vē. l. j. ī fi. t. l. ij. t. iij. L.

n Plenior. ff. tē regu. iu. ī testamtis. ff. tē vi. t. trit. le. l. iij.

o Bñficijs. ī. ō v. sig. oliz. xvj. q. ij. vtis. t. q. j. frat nr̄. ī. tē tēci. ex ꝑte. ī. ō ꝓmule. q: circa. t. ij. q. iij. §. notādū: i fi. ff. ō iur. emūi. l. iij. L. vsufruc. ātiqtas. ff. tē ꝑsti. ꝓn. l. bñficiū.

p Alstoralis. suz. Qui ḡ cōcedit eccīam qō suū est itelligit̄ cōcessisse. ī. tē iurepat. qō at̄. §. j. ff. tē ꝓbendi. q tabnas. ff. tē le. j. si dom⁹. §. vlti. ff. tē vsu et habit. si ita. arg. ꝯ. ff. tē le. ij. l. meui⁹. §. vlti. Sed qd si laic⁹ ꝓcedit ecclesiā ō ꝓsensu epi: i eo casu nō vī epūs aliqd ꝓcessisse: ꝫ dōatōz laici tm̄ ratā būsse ī eo q̄ laic⁹ dōare potuit. ī. ō iurisp. qō at̄. Jo. q Pat'r. p hoc re probat̄ qō dici cōsuluit. xvj. q. ij. c. j. s. q̄ idē est si epūs ꝓcedat eccīaz cū oī iure suo: vel simpl'r dicat: ꝓcedo vob eccīaz nīam. nā vt hic ꝓ aliud in ris ē hic ī vno: t aliud ī alio: sic aliud est si qui ꝯbūt societatē simpl'r: aliud si ꝯbūt societatē oīm bonoꝝ. ff. p socio. l. iij. §. j. t. l. coīri societatē. sicut aliud ē dicē a mu nere: t aliud ab oīa munē. j. q. j. sūt nō nulli. ar. ꝯ. xxxj. q. j. qō si mouerit. ff. tē

vel eiꝰ auctē rate tēbēt haberi: ita q̄ ꝑsone q̄ iam dictas eccīas possidēt: sine ipsoꝝ assensu eis ī vita sua nō tēbeāt spoliari.

Jnocen. iij. epo florentino.

Per tuas lr̄as ꝓpōere pcurasti: q̄ cū q̄dā nobiles floren. tpe scismatis epūm floren. ī vmo sua tenuer̄t. idē epūs sedata scismatis tēpestate tē māda to alexā. pape q̄tuoz modios tre ī feudū ꝓcessit eisdez: t successoz ipsiꝰ put ē moris tē certo feudo ꝑfatos nobiles īuestiuit. vez cū ipsi assigtā terrā mēsurari fecissent: nō nisi duos modios īuenerūt feudū itegrari cū īstātia postulātes: sup q̄ dubitas: eo q̄ nō sunt ī possessiōe ipsiꝰ: ne ō nouo videaris illud cōferre: et infra. Nos igit̄ attēdētes q̄ eccīa ī actibꝰ suis fraudē nō tēbz aliquā adhibere: rñdem⁹ q̄ feudū ipm secure poteris itegrē: cū tra illa q̄tuoz modioꝝ ipis fuerit assigta. Bez. r. tē burg. t. g. berbur. abbatibus.

Cum dilecti filij: abbas et mōachi tē melios ꝓposuerint corā nob q̄ nobil⁹ vir alanꝰ q̄sdā tras a ꝑte ipsiꝰ eoꝝ eccīe in el'ynā assigtas violent redigere cupiat ī foreſtā: t infra. Adāda mus: q̄tenꝰ ad sniaz ꝑ ipo monasterio ꝓferendā ap. post. ꝓcedatis: cū ex tenore istrūti euidēdent̄ apparet q̄ hec fuit mens t intētio vnatoris: vt clausula ō foresta q̄ ī fine ponit̄ instrumēti nō ad supioꝛē vnatōez q̄ tā liba t pura fuit: vt īmunis eēt ab oī vexatiōe t ꝓsuetudie seculari: ꝫ ad īferiozē ꝓcessionē q̄ pēsiōez t tēmiatōez hz instā: iuxta sanū referri tēbeat itellectū. qz ī ꝯctibus plēa: ī testamtis plēioz: ī beneficijs q̄z plēissima est iterptatio adhibēda.

Bem episcopo helien si.

Alstoralis officij: t infra. Tua nos duxit discretio ꝓsulēdos si epūs ꝓsentiēte p̄ono viris religiosis aliquā eccīaz cōcedēdo hac vtatur simplicitate ꝙboꝝ. ꝓcedim⁹ vob illā eccīam: vt̄ eoipso videat̄ ī eoꝝ vsus fuisse ꝓcessa: vl̄ ius tātūmō ꝑtinatus. Nos at̄ inq. tue duxiꝰ rñdē dū: q̄ si epūs eccīaz illis ꝓferat tē ꝓsensu p̄toni: ꝓfecto p̄onꝰ qō suuz est ꝓferre videt̄: ius videlicz p̄onat⁹: t epūs qō tpal'r obtinet ī eadē: vt si fructuū eccīe eiusdē aliquā recipiat portōez: in cozū vsus illa portio ꝙuertat̄. Qō si ex ipiꝰ puētibꝰ nullā tēbeat portōez hīe: omēs puētꝰ ꝑter cathedraticū ī eoꝝ vsus credim⁹ ꝙuertēdos: ꝫ vt epi dōatio sit legitia ꝓsensus est sui capli requend⁹.

Dē florētinen. t fesulan. epis.

Inter dilectos filios hospitalarios sācti sepulcri ac frēs hospitaľ scti allucij: sup eo dē hospitali q̄stōe ſborta: cū idē hospitalarij sup possessorio qō semel t itez ex causis tñ dissimili libo intentarūt: ꝓriam sniaz re-

fut. si cui. ī. tē iurepa. ex lr̄is. ff. tē ꝯbē. emp. si aḡ ducē. Jo.

r Cathedraticū. Sic ita gnāl'r dat epūs eccīe sue: tūc etiā tēbuisse intelligit̄ ius instituendi. xvj. q. ij. visis. ꝫ q̄ntūcūq̄ generaliter eximat ecclesiā a se: semp intelligit̄ sibi correctōem reti uisse: vt in c. visis ꝙcuratōem t visitatōem. ī. tē censi. cum venerabilis. t cathedraticum: vt hic. nec obstat. ī. tē relig. d. ꝑstituꝝ. vbi videt̄ q̄ epūs ī totū possit eximē eccīe. qz illa vnatio fuit ꝓfirmata ex certa sciēa p dñm papā. sic vides q̄ q̄ntūcūq̄ generaliter patronꝰ remittit iuspatronat⁹: iura quedā tñ retinet in libertō. L. tē bo. liber. l. vlti. t mīz videt̄ q̄ epūs plus itelligit̄ tēdisse q̄ mun⁹ hz. ꝫ hoc est tōdo. qz vnatōez interꝑtari tēbem⁹ vt potꝰ valeat q̄ pereat. ī. tē ꝓuīc. in his. t. ī. tē v. sig. abbate. t. ff. tē re. du. quotiens. t s. tē fi. instru.

inter dilectos. Jo.

s Capitulū. aliter non valeret: s. tē his que fi. aa pl. cum nos. ex .c. tua. t. c. pastoralis. Berñ.

t Inter dilectos. dissimulibus. quod licite fieri potest: vt nunc agatur tē adipiscenda possessione quam nunq̄ habuerūt: t

postea ꝛc recuperanda. sic. ff. ꝛc acqui. pos. l. naturaliter. §. mhil. et eadem res ex diuersis causis peti potest: §. ꝛc iudi. examinata. ꝛ §. ꝛc cau. pos. c. vlt. ꝛ. C. ꝛc peti. here. hereditas. ff. ꝛc except. rei iudi. cuz querit. ꝛ l. an eadem. Jo.

o Dd petitoriuz. §. ꝛc cau. pos. pastoralis. ꝛ §. ꝛc restit. significauerunt: ꝫ ibi pquerso mõ.

p Eorũ noie. talia em̃ pñt fieri p procuratorẽ: §. ꝛc pben. accedẽs. ꝛ §. ꝛc pscrip. si diligenti. Jo.

q Questionẽ. ꝛ ita rẽ litigiosaz trãstulerũt in aliũ: vñ nõ valuit trãslatio. C. de litig. l. ij. ꝛ. C. ꝛc pmu midui. l. j. in fi. ꝛ §. vt lite pẽ. eccia. ꝛ. xj. q. j. §. quia res i litigio. vñ refuat ius suuz plebão de piscia super hac qõne in fi.

r Turpitudinẽ. argu. q allegans turpitudinẽ suã nõ est audiẽd⁹. C. ꝛc duo pig. da. ma. si creditoribꝫ. C. ꝛc reuo. dona. cuz pfitearis. C. ꝛc trãsact. trãsactiõe finita. ff. ꝛc leg. j. si duo⁹ pluriuz. §. j. xv. q. iij. nemini. ꝛ §. de pcess. prebẽ. cũ sup qõne. et §. ꝛc test. sic. Ar. ff. C. ꝛc liber. cau. l. j. ꝛ. introgatã. ꝛ. xxxv. q. iij. extraordinaria. ꝛ §. ꝛc re iudi. latoz. ꝛ. c. pfãgunei. Jo. gnãle est illud qd allegãs turpitudinẽ suã non auditur. ff. ꝛc pdi. ob turp. cau. l. ij. ꝛ. xviij. q. v. nõ sane. Ar. nisi vbi vtile piculuz aie: vt i. c. latoz. ꝛ. c. pfãgunei. vel nisi ppt fauorem eccie. xxxv. q. ix. qd qs cõmisit. vel fauore libtatis: vt in. l. introgatã.

s Deceptoribꝫ. §. d re. pmu. cũ vniuersoruz. ꝛ. C. si mino. sema. dix. l. ij. ff. ad vel. l. ij. §. j.

t Adiudicare: ꝫ qlit poterãt ista se supponẽ cũ talia ad epm spectẽt. j. ꝛc excess. pla. sic vnire. et ar. §. d pfue. cũ dilect⁹. nec em̃ aliqs põt exumere a se iurisdictiõem sui plati: §. ꝛc fo. cõpe. si diligenti. ꝛ. c. significasti: Rñdeo: lz ista nõ potuerũt se subijcere: tñ per talẽ subiectiõem sibi poterat fieri piudiciũ. sic §. ꝛc renũci. qd in dubijs. ꝛ. vij. q. j. si qs plbiter. sub pdicõe tñ pñt se subijcẽ: vt §. ꝛc resti. spo. olim. Jtẽ psonas suas possunt subijcere: §. qd me. cau. cuz dilectus. Jo.

u Prejudiciũ. ꝛ sic. j. ꝛc cap. mo. c. ij. ꝛ §. ꝛc re iudi. sbonta.

x Inter alios. §. ꝛc fi. instru. int dilectos. ꝛ §. ꝛc re iudi. c. plt. vbi ponit hec regula. ꝛ ibi ꝛc hoc.

y Postolice. rñdem⁹. Questio fuit ꝛc hoc: qñq epi successine locis religiosis ꝛc reddituꝫ eccliaꝝ suaꝝ pferut vltra quinquagesimã portiõem: qñq vsq ad terciã vl quartã partem: q̃rebat vtr successor possit reuocare qd vltra q̃nquagesimã datũ ẽ. ad hoc rñdet papa. put sequit in canõe. xij. q. ij. bone rei.

z Ecclesie. secularj iam constitute. Berũ.

portassent: ꝛide ad petitoriũ re currẽtes ppõere curauerũt: q cũ ·g· q̃ndaz rector ꝛ frẽs ac pro⁹ mi ei⁹ dẽ hospital' hũito coi ectatu ꝛc libassẽt hospitale ipz hospitalarijs supõere supdictis: pmiserũt ĩ ꝫ tribꝰ pcuratoribꝫ vices suas pmũit statuẽtes: vt qd p ipos fieret acceptarẽt. q cũ eisdẽ taliter statuerũt: vt ad ipz hospitale alia q̃ mitterent: q eoz noie acciperẽt assignatõez ipsi⁹. Cũ aũt duos illuc d suis fribꝰ tñsmisissent: ipi dõatiõez ꝛ assignatõez hospital' tam a mgio q̃ supdictis pcuratoribꝫ ꝛ aliꝭ eiusdẽ tom⁹ fribꝰ receperũt: ꝛ ifra. Procurator aũt ptis alti⁹ ex aduerso rñdit: q pdicta dõatio ꝛide nõ i merito rectari: qm̃ mltis ex fribꝰ icõsultis a pdicto rectore ac pauciorib⁹ fribus excoicatis ꝛ piuris ꝛc re litigiosa ĩ fraudẽ plebãi ꝛc piscia q̃ supra eodẽ hospitali mouerat qõnẽ: fuerat: celebrata: ꝛ ifra. Attẽdentes igit q frẽs ꝛ pro⁹ni scti alluc̃ p se: imo pti⁹ p se turpitudinẽ allegabãt: videlz piuriũ excoicatoꝝ ꝛ fraudẽ nõ vtiq̃ p ipsos ꝫ ab ipis pmissaz. ꝛ intelligẽtes dõatoz ab eis hospitalarijs fcaz purã ac simplicẽ extitisse. qa nõ receptoribꝰ: ꝫ oceptis iura sbueniũt. vñ p ea q̃ supi⁹ ppposita sũt se p fcm̃ ppriũ legitie ꝛfendere nõ valebãt: hospitale pdictũ cũ ptinẽtijs suis hospitalarijs scti sepulchri adiudicare curauim⁹: ita q p hãc snãz diocesãn epo et

plebão ꝛc piscia nullũ piudiciuz generet: ꝛ cũ res int alios acta nõ ꝛbeat alijs piudiciũ generare.

Dem epo sancti andree.

Postolice sedis oraculo: ꝛ ifra. Jnq. t. t. r. q ls sit in canõe diffinitũ: vt si qs epoz in parochia sua mõasteriuz pstruere voluerit: ꝛ ô rebꝰ eccie cui psidet ipm̃ utare: nõ ãpli⁹ ibidẽ q̃ q̃ngesimã ptẽ. eccie vo quã monasticis regulr informare vel p suis magnificare voluerit sepulturis: nõ ampli⁹ q̃ cẽtesimã ptẽ cẽsus eccie cui pest ꝛbeat elargiri. Quia tñ i eodẽ canõe pseqnt adiũgit: vt hec tẽpamẽta eqtas obtueat: q cui tribuit ppetẽs sbsidiũ pferat: ꝛ cui tollit dãna q̃uia nõ infligat: ea q̃dẽ cautela servata: vt vnã tãtũmõ q̃ placuerit ex his duabꝰ remuneratõez assumat. ꝫ sp ẽ obtuãdũ: q vn⁹ epus vel ali⁹ nõ solũ nõ dz ãpli⁹: ꝫ nec tantũ nec mn⁹ cuz graui eccle sie sue ꝛtrimẽto cõferre: siue simul et semel id facere velit: siue pluries successiue eisdem vl diuersis eccliis cõferẽdo. vnde cũ gue ꝛtrimẽtũ siue ô possessiõib⁹ siue ꝛ puẽtib⁹ ad epalez mẽsam vel cathedralẽ ecclesiaz pertinẽtibus in quãtalibet portiõe cõstiterit esse collatũ: poterit legitime reuocari: misi pscriptõe vel alia exceptõe legitima actio huiusmodi excludat. naz et si pma facie plumat: q collatio q̃nquagesime vel centesime ptis graue

s Elargiri. ꝛ hoc potest facere sine cõsensu capituli. sufficit em̃ a iure semel concessuz fuisse. ff. ꝛc pdi. usu. que sub condit. §. vlt. ꝛ. §. ꝛc his que fi. a prelat. sine consen. capi. pastoralis: vbi ꝛc hoc. q videt ꝛtermiare hanc dubitatiõem. ꝛ. j. eo. c. vbi dicit: per se nõ ꝛbet excedere ꝛẽ. ergo p se illã potest cõcedere. quia quod ꝛ vno negat ꝛ alio cõceditur. xxv. di. qual'. ꝛ §. ꝛc presumpt. nonne. ꝛ §. ꝛc his que fi. a prela. sine cõsen. capi. cum apostolica: in fi. Et in alienationibus semper dicit: q consensus capituli requirat: §. eo. pastoralis. xij. q. ij. sine exceptione. ꝛ §. ꝛc his que fi. a prelat. sine consen. capi. cum nos. Quidam dicunt vt Laurẽ. ꝛ Tan. ꝛ Jo. super illo. c. bone rei: q hanc donatiõem facere ꝛbet ꝛ consensu capituli: argumẽto illius. c. xij. q. ij. si episcopus. Hug. dicit q hoc potest fieri ꝛ consensu clericonũ: ꝛ tunc post mortẽ epi non revocat vl sine pscitu clericorum: ꝛ tunc revocatur post mortem episcopi per successorem. Et ista quinquagesima vel centesima intelligẽda est quo ad fructus tm̃. ꝛ hoc patet ex verbo illo: quinquagesimã vel centesimã partem cẽsus. ita intelligit Hugo sup. c. bõe. ꝛ ꝛ fructibus formata fuit q̃stio. Sed cõtradicere videt inferior littera: vbi dicit: siue ꝛ possessionib⁹ ꝛẽ. Jo. intelligit q etiã ꝛ possessiõibus. ꝛ perpetuo possit donare cẽtesimã vel q̃n quagesimã: ꝛ hoc satis potest pcedi. Et ẽ argumentum vbi dicit: nisi legitima prescriptõne ꝛẽ. ita tamen hoc facere potest siue ꝛ redditibus siue ꝛ possessionibus q eccliastica nõ ledatur. Berũ.

b Revocari. Dic re spoder questioni q revocabitur tm̃ vltima: si plures fuerint facte alienatiões. ff. ꝛc iurepa. si libertus. §. j. si vna ipsa ꝛbeat qd plus est tm̃ fuit et enormis: ꝛxij. q. ij. si quos ꝛ seruis.

c Prescriptione. Sed videtur q hoc stare non possit. quia dicit lex: qui contra leges mercatur: male fidei possessor dicitur. ꝛ ideo non prescribit. C. ꝛc agri. ꝛ censi. quemadmodũ. li. xj. ꝛ nulla temporis longitudo iuuat male fidei possessorem: §. ꝛc prescrip. vigilanti. ꝛ. c. si diligenti. ꝛ. c. quoniam omne. ꝛ iuris ignorantia non prodest in vsucapione. ff. ꝛc iuris ꝛ facti. ignorã. iuris ignorantia. ff. ꝛc vsucap. nunq̃. Respõdeo: hec est ignorantia facti ꝛ non iuris. facti enim questio est: vtrum ledatur ecclesia grauiter: ꝛ ideo ecclesia que recipit: cum habeat tutius ꝛ bonã fidem prescribere potest: pm q ꝫ dicit. t. quia hec donatio permissa est p canonez illum: bone rei. ꝫ in aliis exceptõnibus loquuntur pdicta iura. Berũ.

d Exceptõne. puta rei iudicate: §. ꝛc re iudi. cum inter vos. ꝛ. ff. ꝛc excepti. l. ij.

e Nam etsi. responsio tacite questionis.

a ¶ Ex ostensione. vt si ostendat ecclesia ere alieno gravata: vel graues immere expensas in primo.: vel q; vtecat eccl'a in expensis psue tis ppt talē donatōez: quā si nō feciss̄ leuiter sbiret expensas sine gravamine. Bern̄.

b ¶ Ex expssione. Quedā em̄ sunt q̄ melio; pñt intellectu papi q̄ elocutōne exprm. ff. de solu. ratū. & ff. rē ra. ha. q̄ ei tutore. §. iulian⁹.

c ¶ Canone. pdicto bone rei. B.

d ¶ Debeat. ex eo q; dicit p se nō vebet excedere summā a canōe pfixam: ergo illā p se facere pōt: vt sup̄ dixi.

e ¶ Propt. Nec de cre. sumpta fuit ex lege. C. de revo. dōa. l. vl. Nō etiā q; donatō semel p̄fecta nō revocat: etiaz ptextu imperialis rescripti. C. de revo. dona. si donatiōez. & xxij. q. ij. nō em̄. nec ex sola penitētia ruocat. C. e. possessionē. nec recipit cōditōez postea pfecta donatio. C. de dōa. q̄ sb. mo. pfecta. in casibꝫ tñ revocat ppter ingratitudinem. Hñ distingue: aut donat q̄s liberto: aut extraneo. Si liberto revocat donatio sola rōne obsequij nō p̄stiti. & est mirabile. q̄a revocantur res empte ex pecunia dōata. C. de revo. dona. l. j. ß libertas nō revocat solo obsequio nō p̄stito. C. de lib. cau. solo. sed ppter easdez causas q̄bus donatio revocat liberti eccie in summum revocat. xij. q. ij. octava discussio. & in aut. vt libert. dceto aureo anulo nō egeant. §. illud. col'. vj. Revocat etiā donatio tota ppter liberos susceptos a patrono. C. de revoc. dona. si vnq̄. ſi. xvij. q. vlt. c. vlt. ß illud iure poli nō iure fori: al's aūt totā nō revocat. C. de inof. dona. si totas. Si aūt in extraneū collata sit donatō revocat ex ingratitudie: cui⁹q̄to; cause hic notant: puta si dōatarius impias man⁹ in donatorē iniecerit ipm vulnerādo: vel atrocē iniuriā ei intulerit: vt ipm vulnerādo vel fustibꝫ cedendo: siue gue dānū rep̄ suap̄ vel piculū vite inferre p̄sumpserit. Itē adde q̄nta q̄ hic nō ponit: si pditōez appositā nō adimpleuit: ar. §. e. cuz dilecti. vt hoc totū habes. C. de revo. d. l. vlt. & j. de pdi. ap. vep. Si vo mater donatōez filio faciat: & postea trāsit ad secūdas nuptias ex tribꝫ tñ causis eā donatōez poterit revocare: puta si ei⁹ vite insidiat⁹ est: si atrocem man⁹ intulerit in eā: si tori⁹ subē ipsi⁹ molit⁹ est iacturā. C. de revo. d. aut. he q̄. in aut. de nup. coll'. iij. §. mat. aliter non fit revocatio: insti. de dona. §. alie. Bern̄.

f ¶ Revocare. Revocat q̄ donatio vtili rei vendicatōe vel pditōe ex lege. C. de revo. dona. hus solus. & C. de p̄hen. emp. cuz res. ff. de dona. cā mor. l. si mortis causa.

g ¶ Atroces. Que p̄sideranē ex tribꝫ causis. s. ex facto: loco: & persona: insti. de inuit. §. atro. vt si q̄s vulneratus fuerit vl' fustibꝫ cesus.

h ¶ Successores. Hoc ius revocādi p̄sonale est. q: nō ppetit p̄mordium hui⁹ cause heredibꝫ donatoris vel p̄ heredes vel successores donatarij q̄ hoc in vita sua tacuit: vt hic dicit. C. de revo. d. l. vlti. ad fi. & l. j. in fi. q: p taciturnitatē remissuz videt. & sic est ar. q; feudū nō ē auferendū filio ppt fellonā p̄ris: si p̄i q̄stio mota non fuit. sic. C. de inof. testa. omnimodo. arg. ff. ad syl. l. j. §. vlt.

non inferat detrimētū. q: tñ nō solū si sepe: ß etiā si semel id fiat ex varijs circūstātijs dprehēdi pt̄ intdū valde dānosuz: q̄ quidem magis pt̄ ex oñsiōe facti q̄ expressiōe alicui⁹ statuti coḡsci: nec q̄ḡesima nec cētesima semel aut successiue dz cū gui ecclesie dāno cōferri. Si vo ītātū abūdet epūs: vt sine dāno eccl'ie sue possit āpli⁹ etiā q̄ p q̄ḡesi maz vel cētesimā pt̄ necessitati alteri⁹ eccl'ie sbuenire: q̄uis p se nō debeat summā excedere a canone p̄finitā: p quā icaute largiri volētibꝫ est occursuz: de supioris tñ aucte pōtificis pt̄ etiā in maiori summa iopie alteri⁹ puideri. Gregorius. ix.

Propter ei⁹ ingratitudinē in quē libalitas est collata: donatoris psona de rigore iuris eā potuit revocare: si forte i ipm impias man⁹ iniecerit: aut sibi atroces iniurias seu gue rep̄ suarū dānū vl' vite periculū inferre p̄sumpserit: q̄d tñ ad donatoris q̄ ß tacuit ñ extēdit successores.

De peculio clericoꝝ.

Ex cōcilio arelatensi.

Inquirendū est: si nihil p̄imōij habēs p̄sbiter quādo primo

b ¶ Inquirendū. a iudicibus qui de hoc cognoscunt.

i ¶ Sed quam. si. xij. q. iij. placuit. & q. iiij. quicūq;. et. q. v. nulli. & c. firmm.

k ¶ Debent. q: p̄sumunt ō bonis eccl'ie empta. xij. q. iij. c. j. C. de dona. inter vi. & vxo. etiā. & ff. e. q̄nt⁹ muti⁹. Sz ō hanc p̄sumptionē admittit̄ pdicto. xij. q. j. sint māifeste. et. q. iij. c. j. et .ij. Bern̄.

l ¶ Resbiter. hoc .c. habet. xij .q. iij. c. vlt.

m ¶ Emerit. de rebꝫ eccie: q̄m si de suis et eccl'ie rebꝫ emisset: p rata p̄ij res diuideret int eccl'iaz & heredes p̄bri si de hoc cōstaret. xij. q. iij. c. j. & ita p ea pte faciat d̄ strumētū p se. q: tutius est q̄ nō faciat instrumētū p̄mue: ß separatiz. aut non dat optio: ß p̄minatio ē.

n ¶ Et vnusq̄sq;. supple stamus. B.

o ¶ Acq̄sierit. occasione eccie. j. ti. p̄. q: nos. & c. req̄sisti. Et est arg. q; teneo: nihil restituē q̄ occasione rei tue ad me puenit: ar. §. de usurpā. ad nōas. & ff. mandā. ex mandato. & l. idem q̄. §. j. & ij. & ff. de p cura. q̄ p̄pio. §. pcuratoz. d. in ceteris.

p ¶ Inquirēduz ē. l. a platis ecclesie. B.

q ¶ Cōpauit. supple si hoc fecerit puniendus ē: & eccia poterit eas vēdicare licet sine nō sint. & est spāle in ecclesia: sic et milesC. de rei vē. si vt ppos. si et pupill⁹. C. arb. tut. l. iij. in alijs vo sec⁹ est de iure cōmuni. C. de rei vendi. si ex ea. C. de dona. inter vi. & vxo. & si de tua. C. p̄mutia vtriusq; iudi. si patruus tuus. Bern̄.

r ¶ Alieno. si. xlvj. di. sicut nō suo.

s ¶ Sacrilegij. large sumpto vocabulo sacrilegij. si. xij. q. ij. pdia. & glosa epi. & s. de fo. ppe. pquestus.

t ¶ Alsportabat. si. xvij. q. iij. quid ergo. xvij. q. iij. si forte.

u ¶ Si quis. in terra: que sterilis erat. prius enim equuz est illis relinqui quorum labore ad fertilitatē redacta est: vt s. de ecclē. alie. vel nō: ad aures. & C. de alluui. l. vlti. vel loquitur de terra pus culta & clerico p bñficio assignata. xvj. q. j. possessiones. & q. iij. clerici. Tan.

x ¶ Obitus. Ar. q; beneficiati ab ecclesijs vsufructuarijs ppārunam & morte finit vsufructus. insti. de vsufruc. §. finit. similiter mortе clerici: vt hic. & s. de pig. c. vlt. sed non p omnia ppanē clerici vsufructuario. quia de terra aratoria potest hic facere vineaz: q̄d illi nō licet. ff. de vsufruc. q̄uis. & l. vsufructuarius. Item vsufructuarius percipiendo fructus facit suos: & inde potest testari q̄d non potest clericus. j. ti. p̄ri. q: nos. xij. q. v. q: ioannes. nisi cum quodam modo ramine: q̄d habet. j. ti. p̄ri. ad hoc. & c. relatuz. §. licet. imo potius clerici p̄ñ ppari vsuarijs quibꝫ tñ ad vsuz quotidianū vti licet: insti. de vsu & habi. §. j.

y ¶ Proheredum. Proheres est qui putat se heredem esse cum nō sit. ff. de penē. hered. pro herede. & instituto. de interdic. §. adipiscēde. vel potest appellari hic p quolibet discedenti post primum heredem

sine p quolibet ascendente cui relinquitur aliquid.

b Prestatione. i. p fruis pstitis eccie. ſ. ti. pri. relatū. ñ. §. liez. qz forte poterit possessionē illaz assigre alicui clerico p bñficio vsq ad tēpus vite sue. xvj. q. j. possessiones. ⁊. q. iij. clerici. Berñ.

c Vozūdaz. octo vncijs. i. ī duab⁹ ptib⁹ hēditatis q̄ dī as: ⁊ i. xij. vncias diuidit istī. ꝛ hē di. isti. §. hēditas.

d Hortamur. i. pce pimus. Berñ.

e Hoc. i. testamentuz suū. L.

f Canaris. hoc nō habebit locū ī rebus ab epo alienatis: si ecclesia agēcat hēditatē illi⁹: ⁊ teneꝛ tūc ratuz hīe qđ fecit p ea pte p q̄ē heres. xij. q. ij. epūs q̄ filios. ff. ꝛ regu. iu. ex q̄ pso. L. ꝛ re. alie. nō alie. vē ditrici: nisi fecerit ecclesia inuētariū. tūc enim nō teneꝛ: nisi in ōntuz vires hēditatis se extēdit. L. ꝛ iu. veliber. l. sancim⁹. §. sin aūt locis.

g Ante. si. xxviij. di. ꝛ syracusane. xij. q. v. nulli. L. ō epis. ⁊ cle. aut. licētiaz. et aut. phibiū.

h Habuisse. hoc nō dic. qz renūciauit p pris: vl qđ postea habuit totū fuit pte platōe eccie ⁊ nō pso ne acqsitū. Alia.

i Alcqsiuisse. imuitu eccie vel ꝛ reb⁹ ei⁹: sec⁹ē ꝛ alijs. xij. q. iij. c. ij. et. q. v. fu. ⁊. ſ. e. qz nos.

k Quia ingrediē tibus. restamē to. testamētū est testato mētis q̄ di sponit qđ ō reb⁹ suis aliqs velit fieri p⁹ su⁹ decessuz. xij. q. ij. §. ß aliud. ſ. ꝛ cele. mſ. cū marthe. isti. ō testa. or. i pn. L.

l Legata. Legatuz ē donatio qđā a testatore relicta: insti. ꝛ le. §. j. Berñ.

m Ex psuetudine. hic psuetudo ñ pdest. qz nō qđ fiat: ß qđ fieri debeat psiderādū est. xij. q. ij. gloria epi: ſ. ꝛ elec. cū causaz. ⁊. ff. ꝛ offi. psid. ß licz. ⁊ factū vsurpatū p̄scriptōem non inducit. xciij. di. illud. xvj. q. iij. licet. ⁊ in talibus null⁹ numer⁹ ꝛtendit annoꝛ. xxxiij. q. v. qō vo.

n Ordinata. i. benedicta vel cōsecrata. qz abbatissa vel monialis nō recipit ordinē ꝛpter vitiratē sexus: ar. j. ꝛ pe. ⁊ remi. nona.

o Forte. non est nota dubitatōnis: sed assertōis. xij. q. vlti. habent fortitan illi. ⁊ i euāgelio. Si cognouisset me: fortitan ⁊ patrem meum ⁊c. ff. ꝛ rei ven. Itē si. §. j. ⁊. ff. ꝛ arbi. si duo. ⁊. ff. ꝛ pcu. si filiusfamilias: ꝛ pen. di. j. q̄obrem. xxxiij. q. ij. admonere. ſ. ꝛ pcu. tue. Vincen.

p Preiudicium. votum enim prescriptiōe non tollitur: vt. xxiij. q. v. quod vo pari.

q Competere. ipso em̄ ingressu se ⁊ sua vendicauit vo. xix. q. vlti. qz ingredientib⁹. ⁊ est ps hui⁹. c. ⁊ aut. siq̄ mulier. ⁊. L. ꝛ sacrosā ec. aut. ingressi. xij. q. j. nolo. ⁊. c. nō dicatis.

r Os quidez. eulogio. i. testamēto. L. ꝛ testa. l. iubemus.

s Protrahit. i. differt. Berñ.

t Infra annū. infra annū ꝛbet mandari executōi volūtas testatoris. L. ꝛ fideicō. aut. amplius. ⁊ hic in aut. ꝛ ec. ti. §. si qs edificatōe. colī. ix.

u In loco. remōstrato vel pōhenso a ꝛfūcto. si em̄ ꝛ loco incertus sit: non videt obligatus ad faciendū: sic in pmissore liquidū est. ff. ꝛ eo qō certū. lo. l. iij. §. si qs insulaz. ⁊. ff. ꝛ v. obli. q̄ insulā. m si aliud qđ dicat: tum causa religiōis: cū extreme volūtatis fauore. Jo. ⁊ Lan. Alij ut cūr qz si incert⁹ est loc⁹ vbi obiit edificari: ad hanc causaz relictū fieret caducum. L. ꝛ cadu. tol. l. vna. §. si vo. ff. ꝛ vna. l. ij. §. vlti. Et ideo dicit hic in loco quo cōstituerum fuerat. Lan. dicit qz nō erat caducū. quia testamenta sunt interpretanda largissime: ſ. ꝛ vna. cum dilecti: in fi. ⁊ res ad pias causas relicte libe sunt a lucrati uoz insc̄ptōib⁹. xxiij. q. viij. §. q̄uis. ⁊ i. l. sancimus.

x Leges. L. ꝛ epi. ⁊ cleri. nulli. ibi habes qz epūs dz illō facē.

y Medicante. medis. tale legatū etiam valet ſm leges. L. ꝛ fideicom. l. vlt. Et est arg. qz p nuda vba qs obligatur: ar. xij. q. ij. qui cūqz. xxij. q. v. iuramētī. et. L. ꝛ suffrag. l. vna. B.

z Monasterio. pone qz reliqt mōasterio sancte marie. ⁊. ß non ꝛmīauit cuz sint plura mōasteria sce marie: dabit pauperib⁹ in aut. ꝛ ec. ti. §. si quis in note: colī. ix. Item pone qz plures habeat scutellas: ß vna ē melioz alia: cui⁹ erit optuo⁹ pt dici qz legataria. ff. ō le. j. si tom⁹. ⁊. meli⁹. l. q duos. Sz ō. ff. e. ti. l. si qs a filio. §. si qs. ſ. qz hēdis ē elcō. ⁊. L. ꝛ cōdi. idebi. si qs fuū. ff. ꝛ le. j. legato. ⁊. ff. ꝛ fui. ru. pdi. l. si via. qđ stat. Cōtraria loquūtur qñ heres ī mora est. Berñ. Si fuus legat⁹ est ī fuga tpe testamti q̄ret ei heres sua impēsa. ff. ꝛ le. j. fuo legato. §. fi. Sz post testamētū ⁊ añ mortē q̄ret eum heres sumptu legatarij. ff. e. ti. si fu⁹ legat⁹. Si post aditā hēditatē: si culpa hēdis soluat estimatōez: alꝰ nō cauebit. ff. e. l. cuz res. §. traqz. Berñ. Itē pone qz legauit fuū ī fuga pstitutū: cui⁹ expēsis q̄rit: videtur qz legatarij. qz ad ipm spectat emolumētū: ḡ ⁊ on⁹. L. ꝛ cadu. tol. l. j. §. p secūdo: in fi. imo hēdis. ff. ꝛ le. j. cū fuus. ⁊. l. seq̄n. Lan.

a Alij nō. Sz qđ ad eū cū res eēnt alienet: fortē iterat ipsi⁹. qz res ipe ꝛposite fuerit penes pīez suū vl pīgri obligate. Alia.

b Alieni. ci qs sciēter legat alienū: tūc heres teneꝛ res redimē vl legatario pciū dare si sit res talis q̄ vēdi possit: alꝰ nō: insti. ꝛ leg. §. nō solū. ⁊. §. qz aū. Si iſ. aut legat reꝛ aliena nō valz legatū: misi cū legaꝛ ta est ꝛ iure ꝓpetere.

Item. Dos qđē: ⁊ infra. Peruenit ad nos. s. ꝛ hac luce migrāte supme voluntatis eulogio mōasteriū pcepisse fundari: cuius ꝛsideriū. a. t. religiosa fēia ei⁹ herede ptrahit. Quāobrē te hortamur vt eaz ꝓmoneas: q̄tenus infra ānū mōasteriū qđ iussuz ē ꝛbeat ordiare: ⁊ cūcta ſm volūtatē ꝛfuncti sine alīcatiōe ꝓstruere. Qđ si infra pdictū tēp⁹ sine ī loco q̄ pstitutū fuerat: seu si ibi nō pt ⁊ alibi placet ordiari: tecū implere neglexerit: tunc p te edificet: ⁊ oīa p te loco ipi si ne diminutōe q̄libet assignent. Sic em̄ ſm pīssimas leges dilatas ꝛfunctoꝝ pias voluntates epali ꝛcēs ē studio adimpleri.

Item petro subdiacono.

Indicāte: ⁊ infra. Lo⁹ quim⁹ .r. referēte: qz moriēs vroz redēpti pch̄ā argēteā nudis vbis iussit venūdari ⁊ suis dari libertis: et scutellā argēteā cuidā monasterio reliqsse: ī qđ volūtatē ei⁹ p oīa volum⁹ adipleri.

Item. t. episcopo.

Alij⁹ nr̄. f. pqst⁹ē qz q̄ndā. p. pr̄ su⁹ aliq̄ eccie vre sepulte sue gīa iuris alieni: reliqt ⁊ qđē leges sc̄ti ß hnt: vt heres ad soluē dū cogat si actoꝛ ei⁹ rē legauerit alienā. ß qz lege ꝛi nō at lege hius sc̄ti viuim⁹: valde mihi videt iniustū vt res tibi legate q̄ cu iusdā eccie eē phibent⁹ te teneant q̄ aliēa restituere ꝛbuisti.

ꝓmnere ꝑsone. L. ꝛe lega. cum alienaꝫ. ⁊ legatariꝰ ꝛebet ꝓbare scienti am: vt in. §. q aũt. ⁊. ff. ꝛe ꝓba. verus. Lan.

3 Aliena. scienter. Bern.

a Restituere. ꝛe bem nitate canõica. sic. xvij. q. iij. quicũq. ꝛe iure stricto nõ tenebaꝫ reddere iuxta ꝓmissaꝫ districtõez. L. imo redde re tenebaꝫ: sed poterat agẽ ꝫ heredẽ si sacter res illas legasset. V.

b SJ hẽdes. Addi pleuerit infra infra ãnũ. L. ꝺ fideicõ. aut. amplꝰ. hoc. §. e. nos q̃dẽ.

c Alb epo. L. ꝺ testa. cõsulta diualia cõtra. So. publicatio testamẽti nõ ꝓnuet ad eccl̃iã: vt ubi dr. ꝓnuet tñ ad eius testamẽti ꝛefensio siue ex ecuno testamẽti: vt volũtas ꝛefuncti fuerit. ff. ꝛe peti. hẽ. l. hẽditas. §. si ꝛefuncto. arg. §. e. nos q̃dẽ. ⁊. j. eo. nõnes. ⁊ hoc ꝓcipue i his q̃ ad pias cãs reliquũtur. j. e. tua.

d Iudicaꝛ. Fm legẽ ãtiquã heres q̃ nõ adimplebat volũtatẽ ꝛefuncti: ꝓuabaꝫ oĩ successione. L. ꝛe fideicõ. vlti. et. xj. q. j. silue ster. Hodie aũ tenet hꝰ in eccl̃neo hẽde. ſ filius ĩstituꝰ heres nõ adimplẽs volũtatẽ ꝛefuncti ꝑuaꝫ successione: relicta tñ sibi legitia. L. ꝛe fideicõ. aut. amplꝰ hoc. ⁊ ꝓualet lex i hoc casu canõi. Jn hoc tñ videꝫ Jnno. ꝓcordare ꝓdicto canõi. silueſter ⁊ huic ꝛeſ. j. ꝛe voto. lz: i ſi. vbi ꝺ hoc. Sed illud tñ ꝺo pcingit. q: regnũ diuidi nõ ꝑt: sicut nec alie dignitates: §. ꝛe ꝑbẽ. maiorib. ⁊ i cõ ſh. frederici ꝛe feuꝺ. §. ꝓterea. B. Et hic ñ dr exꝑsse q̃ ꝓuenit heredes: ſ indicaꝫ eis q̃cq̃ relictũ est: vt sic idi recte ꝛpellanꝫ adimplẽ volũtatẽ ꝛefuncti. vel reducaꝫ ad aũt. vt saltẽ refueꝫ heredib legitima: vt i aũt ꝛe hẽ. ⁊ fal. §. ꝓmũ. ⁊. §. ſi q̃s nõ implẽs. coll. j. Alia aũt videꝫ dicẽ q̃ heres q̃ relicta ad pias causas ꝛferre diſtulerit: totũ amittẽ dr: in aũt. ꝛe ec. ti. §. ſi q̃s aũt ꝓ redemptõe. v. ſi aũt q. coll. ix. Et i isto casu ꝑt intelligi hec ꝛere. ⁊ hoc intelige in externeo herede. Bern.

e Cum in officijs. teneamur. tenaturꝰ eñ donatore naturaliter est obligatꝰ ad annidora. ff. ꝛe pecu. hẽ. ⁊ ſi lege. §. ꝑsulun. viij. q. j. illud. Alan.

f Exqsita. q̃ eñ acqrit sacerdos vel q̃liber aliꝰ clericꝰ ituitu eccl̃ie: ad eccl̃iã ꝓmet: §. e. q̃nũdaꝫ. ⁊. j. e. ad hec. ⁊. c. q: nos. ff. ꝛe castren. pecul. l. cattẽse. ⁊. xij. q. iij. c. j. ⁊. ij. ꝛe q̃b canonib hic loquit. L.

g Jn canõib. xij. q. iij. placuit. ⁊. c. q̃cũq. ⁊. q. v. obtũ. ⁊ q̃si ꝓ totũ.

h Ecclesias. sic. j. c. seq̃ntib. ꝛe q̃b canõib hic loquit.

i Ad hec. ꝛe mobilib. multofortiꝰ: nec ꝛe imobilib.

k Non possunt. Jn morte tñ ꝑt largiri raz ꝓsanguineis q̃ alijs extraneis iuxta ꝓximi recepti ꝛe mobilib. j. e. relatuz. §. lucz. ⁊. xij. q. ij. ecclesiasticis. Lan.

l Erogare. Zir. q̃ admittit quis vna via: q̃ius alia via repellaꝫ. j. q. iij. c. j. ff. ꝛe inof. testa. papinian. §. si quis. Arg. j. §. ꝛe ꝓcu. tue.

m Vbi ꝛe hoc. ⁊. ff. ꝛe admi. tu. scire. ⁊. ff. ꝛe bo. liber. q̃rit.

n Qua nos. disponere. xij. q. iij. c. j. ⁊. ij. ⁊. j. e. relatũ. §. ceteꝝ. ⁊ c. requisisti. §. illud. Bern.

n Testamentũ. clerici eñ ꝛe rebꝰ eccl̃ie nullum ꝑt facere testamentũ cũ eoꝝ ꝓpietas nõ sit sua: cũ soũ ⁊ suꝰ habeãt: ſ rẽ vicu et vestitu ꝓpter esse ꝛbẽt. xij. q. j. clericiq. ⁊. c. duo. ⁊. j. q. ij. epus. ⁊ totũ supfluũ erogandũ est pauplb. xij. q. j. c. vlt. moderataz. tñ nonnatõem causa ꝑtiꝰ recepti facere ꝑt. j. e. relatũ. §. iz. cuz q̃si filiofamilias coparet q̃ nõ ꝑt facere testamentũ: nisi ꝛ castrẽ si peculio. L. ꝺ assel. l. velut. et. L. ꝛe adnoc. diuer. iudi. l. fo ri. Bern.

o Cum esses. leges. L. ꝛe testa. it vnꝰ. et l. vlt. ⁊. l. hac cosultissima.

p Scriptũ. in lege mosayca: ⁊. in euãge lio. ij. q. iij. c. j. ⁊ §. ꝛe testi. lz vniuersa.

q Jmprobamꝰ. super relictis eccl̃ie. ꝛe cre. ista itelligit ꝓ sequẽtez. q: ꝛ codẽ sacto eiusdẽ loci loquũtur. nam in his q̃ pietatis causa relinquũtur minꝰ solẽnis volũtas sufficit: sic ⁊ inter liberos. L. ꝛe testa. hac cõsultissima. §. ex imperio. L. famil. herc. l. vlti. et. L. ꝛe fideicõ. l. vlt. in his eñ ce ſtat falcidia. L. ad. l. fal. aut. ſiſt. ⁊ i aut. ꝛe ec. ti. §. ſiu aũt. colr. ix. et in his canõica ꝓtinõ nõ ꝛeducit. j. e. ti. c. ſi. Quidã tñ dicũt q̃ ꝓ hꝰ. c. q̃ gnãr loq̃tur: ⁊ rogat oibꝰ legitibus q̃ dicũt minꝰ solẽ nẽ volũtatẽ nõ valẽ: q̃ nõ credo. q: nõ est verisile q̃ ꝺns papa voluerit vinco vbo legib ꝛrogare: ar. L. ꝛe inof. testa. si q̃ſ. ⁊ §. ꝛe elec. eccl̃ia vſ. nec forte posset tolle re leges q̃ntz ad eos q̃ nõ sunt ꝛe sua ꝛpali iurisdiõe: arg. §. ꝛe appellatiõnibus. ⁊ §. ꝛe iudic. nouit. que leges ne quid talꝰ tacitis in testamento cõmitteretur: voluerunt q̃ certus numerus testium adhiberetur. L. ꝛe fideicom. l. vlti. Jta etiam credo q̃ istud locum habeat super relictis eccl̃ie: siue ad pias causas fauore religiois. j. e. ꝓpi. sic non ꝛrogabitur legibus. vel dic q̃ papa starum hoc tñ in his obseruandũ in quibus habet tẽpalem iurisdiõez. quia q̃ruz ad illos ꝑtinet legib ꝛrogare. Limitas ista velleñ. pertinet ad papam quo ad vtrãq; iurisdiõem. sed verius videtur quod primo ꝓpri. Alij volunt dicere q̃ si agatur in foro seculari: seruanda est legalis solẽnitas. si in eccl̃iastico stabitur istis ꝛcre. ſ prius dictum magis placet.

r Sub intermiatõe. Et ita videt q̃ q̃ ꝓra faciat sit excõmunicatus: §. ꝛe locat. c. j. quã ꝛcre. renemꝰ canonẽ late sentẽtie. ⁊ sunt ibi quasi eadẽ verba q̃ ⁊ in. c. lxiij. di. salõitane. Arg. ꝑ ꝛ. j. ꝛe iurepa. relatuz: in fi. vbi ꝛe hoc. Non credo q̃ sit canon late sentẽtie: ſ forẽ de q. c. relatum. Bern.

s Relictum. relictis ecclesie. ad hunc casum restringe. c. ꝓpri. §. e. in q̃ fauore eccl̃ie sufficiũt duo vel tres testes. ita q̃ vnꝰ sit ꝑbiter ꝛe predictis. v.

t Decretoz. que dicunt q̃ in ore duorum vel triũz testium stat

leãt: ꝛe his tñ q̃ ꝓsideratõe eccl̃ie ꝓcesserit: nullũ ꝺ iure ꝑt facere testamentũ. Rez ostien. epo.

Cum esses i nr̃a ꝑtia ꝓsti tus: ꝓposuisti talem i tuo ꝑatu ꝓsuetudinẽ obtinere: q̃ te stamẽta q̃ fiũt i vltia volũtate permitꝰ rescidanꝝ: nisi cũ sbscriptõe .vij. vl. v. testiũ fiãt: ſz q̃ leges hũane ꝛcernũt. Quia vo a diuina lege et sctoꝝ patꝝ ĩstitutis et a gnãli eccl̃ie ꝓsuetudie id esse noscit alienũ: cũ scriptũ sit q̃ in ore duoꝝ vel triũ testiũ stet oĩe vbũ: ꝓscriptã ꝓsuetudiez ĩprobamꝰ. ⁊ testamẽta q̃ parochiãi coram ꝑsbro suo ⁊ trib vel duabꝰ alijs ꝑsonis idõeis i extrẽa fecerit volũtate: firma ꝛcerniꝰ pmãcre: sb intimiatõe anathematis phibẽtes: ne q̃s hmõi audeat ꝛcidere testamẽtũ. Rez iudicib velleñ.

Relatũ ẽ: q̃ cũ ad vim examen sup relictis eccl̃ie causa ꝛducit: vos nisi .vij. vel .v. idõei testes intuenerit: ide ꝓponitis: iudicare: ⁊ ifra. Mãdamus: q̃tenꝰ cũ aliq̃ causa talꝝ ad vim fuerit examẽ ꝛducta: eam nõ fm leges: ſ fm ꝛcretoꝝ statuta tractetis: trib aut duabꝰ legitimis testib reqsitis: qñ scriptuz est: in ore duoꝝ vel triũ testiũ stat oĩe verbum.

Rez electo. ⁊ capi. cassaneñ.

ōmne verbū. ij. q. iij. §. f. ⁊. c. j. ⁊. xlviij. dis. qm̄ multa. Sic nota causas vltime voluntatis ꝛc̄functoꝝ ad eccl'iasticū iudicē pinere: qđ ver̄ est in relictis eccl'ie ⁊ pauplb. xij. q. ij. clerici. ⁊. c. q oblationes. ℒ. ō epi. ⁊ cle. nulli licē. ℒ. p q̄. c. ꝓsumat qđ dixi ℒ in pr̄. c. qđ tm̄ ꝛc̄ relictis ad pias causas itelligēdū est: qđ hic ⁊ ubi dī.

¶ Elatū. latera neñ. ℒ. e. cuz in officijs.

f ¶ Bona. arg. idefinite dicuz gnal'r accipiēduz. xix. di. si romanoꝝ. j. ꝛc̄ punc. qa circa. j. ꝛc̄ v. sig. cuz tibi. ⁊. c. grēn. et. ff. ꝛc̄ ẓben. emp. l. in lege. ⁊. ff. ꝛc̄ fun. vi. p. si seruū.

t ¶ Remanē. sic. xij. q. iij. p totū.

u ¶ Illō eps. q tm̄ est i eccia: ⁊ eccia in epo vij. q. j. scire.

x ¶ Cōgregatio. hoc bñ dī. xij. q. ij. ꝛc̄ laicis. ⁊. ℒ. ꝛc̄ hē. ꝛc̄cu. l. j. ⁊. ij. Lauī.

y ¶ Tm̄. Dz nunqđ bona epi ꝛc̄bēt ꝛc̄uoluī ad colleguz maioris eccie mortē epi scopi: dicas q nō: imo rekūāda sūt successori. xij. q. ij. hec huī placuit. ⁊. c. ꝛc̄ laicis. ⁊. c. illud. Illunquid est idē in bonis archidyaconi: dicuī quidaz q nō: ß collegio eccie ꝛc̄uoluntē. Alij dicūt ⁊ melī: si bōa archidyacōat' dī functa sunt ⁊ diuisa a rebs canōicoꝝ: tunc successori seruari debent: ar. ℒ. ꝛc̄ rescpedoceri. Si vo pmunis sunt oia bōa archidiaconi ⁊ canōicoruz: tūc ad capitulū ꝛc̄uolūtur: ar. xij. q. ij. qr cogunī. ⁊. j. ō dī. cū i tua. ⁊. viij di. q̄ p mores. ℒ.

z ¶ Cōferanē. si. ℒ. e. ad hoc. nō ita amare istud. phibitū est: si cut dic̄ lex ꝛc̄ bōa. int vi. ⁊ vx. ff. ō bōa. int vi. ⁊ vxo. si id qđ. §. si qs fuī opas. ℒ.

a ¶ Pro arbitrio. ℒ. e. qr nos. Ber.

b ¶ Congruā. vr ei plus ꝛc̄ a qua plus pceptū. videt tm̄ attendendū vtr vm eiā plus fuerit q̄ alteri: ar. ℒ. ꝛc̄ teu. c. j. ⁊ arg. ℒ. ꝛc̄ phē. cū fm aplm. vbi dicit: q altario fut: viuē dz ꝛc̄ altari. g si nō seruiuit vel par fuiuu: plus ei teneť restituere.

c ¶ Cum ubi. in secūda. primā habes. j. ō v. sig. cum tibi.

d ¶ Dispositōem. Licz ꝛc̄ benignitate canonica videat testamentū fecisse: reuera nō est testat'. quia nullū est testamēt̄z vbi nomē heredis nō exprimť. ℒ. ꝛc̄ testa. l. iubem'. §. qō si non fuerit obſuatū. circa fi. ⁊. ff. ō his q̄ ui testa. ꝛc̄len. pxime. ⁊ instituo heredis totius testamēti est fundamentū: vt insti. ꝛc̄ lega. §. añ here dis. ß sicut nutu pñt aliq̄ relinq. ℒ. ꝛc̄ fideicō. ⁊ in epla. ff. ꝛc̄ leg. iij. nutu. ⁊ sic nutu ꝛc̄pehendit volūtas obmutescētis. xxvj. q. vj. q rece dunt. sic nutu ꝛc̄ eqtate canōica fit testamū: sic ⁊ sufficit ad locutiones alteri' q̄s ānuat testiby pñby: ⁊ dicitur ꝛc̄cedere testatus. ⁊ tale testamētū dicit nuncupatiū. ℒ. qui testa. sa. possunt. hac ꝓsultissima. licite ergo pt̄ quis volūtati alteri' commitť factōem testamēti sui. i. an quis sit ei heres. Distinguit tamē. qr aut in volūtatē beredis cōmitto factōnem testamenti: aut in voluntatē alterius. Si in voluntatē heredis licite possuz: licz expresse eius voluntas pmittā. ff. ꝛc̄ pdi. insti. verba hec. Sed si confero in exp̄ssaz voluntatē alterius non valet. vt si dicā: instituo heredē quez ritius voluerit. ff. ꝛc̄ here. insti. illa institutio. ⁊. l. si quis sempronium. ⁊. l. captatorias: immo captatoria. i. adulatoria appellať talis institutio. ℒ. ꝛc̄ testa. multi. captatorias. Nec' si tacite. ℒ. ꝛc̄ here. insti. l. ille istitutōes. vt si dicaz: instituo te heredē: si uti' ascēderit capitoliū: vt. ff. ō here. insti. si qs sempronū. ⁊. ff. ꝛc̄ pdi. ⁊ ꝛc̄mō. nōnū q̄. ß legatū pōt pmitti arbitrio alteri' tacite. ff. ꝛc̄ le. ij. l. j. ß alteri' arbitrio expsse nō pōt pmitti. ff. ꝛc̄ leg. j. l. captatorie. ⁊. l. pdicta. ⁊ icerte psone bñ pñt instituī heredes: vt insti tuo pauperes heredes. ℒ. ꝛc̄ epi'. ⁊. cle. si qs ad ꝛc̄clinādā. ⁊. l. nulli. Jo.

e ¶ Officij. legitiaz. q̄ fm varīā loꝝ cōsuetudines varia ē et diuersa. j. ꝛc̄ sepultu. certificari. Tunc.

f ¶ Cōditōe. pditio qđ sit et modi': tractať. j. ō pdi. appo. i. c. ver̄.

g ¶ Renūciasse. ff. ō i of. testa. si pe. §. vlt. ⁊ . l. se. ⁊. l. vlt. ⁊. ℒ. eo. ti. l. parētibꝫ.

h ¶ Absolute. cū enim absolute reliqt: pt̄ eps virāq̄ pſequi. j. c. pr. Et valet hec nōre. qr si epus ꝛc̄dit simplicit aliqō bñficū et q̄ pus bēbat aliud: ñ videť ei pn' ademisse. ff. ad mu nicip. l. mūiceps. ℒ.

i ¶ Clendicare. Ar. q̄ recipiēdo vnū nō itelligit alij renūciasse: misi hoc sit dictuz. ff. ꝛc̄ ac. ⁊ obl'. l. q̄nēs. sic vxor recipiēs legatū nō itelligit renunciasse uxi. ℒ. ō rei vx. ac. l. vna. §. sciendū. ar. ℒ. ꝛc̄ pac. pnē. si mlr. Arg. ℒ. ff. ꝛc̄ inof. testa. l. vlt. ⁊ ff. ad. l. fal. l. si ꝛc̄bitor.

k ¶ Constituerit. etiam apponēdo pditōez: aut si ipam acceptauerit: si postea ꝛc̄ fraude pstituerit. qr nō potuit testator auferre illā ptez epo q̄ ei ex pstitutōe ꝛc̄bet. j. c. pri. Ber.

l ¶ Fraudaret. videt tm̄ q agē ꝛc̄beat ad supplemētū epus in hoc casu si mun' ei reliqt legitima portiōe. ℒ. ꝛc̄ inof. testa. si qn̄. §. gnāl'r. ⁊. l. oīmodo. qr nō admittit guamē ista portio: sic nec quarta ꝛc̄bita ꝛc̄ iure nature: ar. ff. ꝛc̄ adop. si arrogator. §. ß an impuberi. ℒ.

m ¶ Canōe. loquit ꝛc̄ illis canōibꝫ. x. q. j. ꝛc̄cernim'. ⁊. c. ꝛc̄ his.

n ¶ Indulgentijs. ꝛc̄ sepul. in pñtia. ⁊. j. e. c. vlt.

o ¶ Eqsisti. rerciā. x. q. j. ꝛc̄cernim'. ⁊. c. ō his. ⁊. j. ꝛc̄ sepul. c. j.

p ¶ Quartā. xij. q. ij. pcesso. ⁊. c. qtuor. ⁊. j. ꝛc̄ sepul. cū sup. qñq̄ et medietas appellať. j. ꝛc̄ sepul. c. ij. ⁊. x. q. j. annōs. In his eñ loci pſuendo ꝟuāda ē. j. ꝛc̄ sepul. certificari. Capl'a tñ q̄ dicit res eccie diuidēdas i qtuoꝝ ptes: ō mlribꝫ eccl'ijs loquūtur. Tun.

q ¶ Ecclesie. pūctum.

r ¶ Illud. separatum. Bern.

s ¶ Presumť. psumptōe urīs: non ꝛc̄ iure. Vnde pbatio in ptrariuz

admittit: puta si longa & magna fuit dilectio. xij. q. iij. c. ij. ß ecōuerso si relinquit a ꝓpinq: ꝑsumit relictū inuitu ꝓsone. j. e. c. v. si vo.

q Ecclesie. hic explicat secundū membr distinctōis.

r Episcopi. i. ꝓpositum. Bern.

s Exꝑmat. Dz q est ratio diuersitatis: q: qñ relinquit aliqd eccl'ie tm ꝙ epus hz inde suam ptez: & si relinq̄tur epo tm eccl'ia nihil habet: cū epus sit i eccl'ia & eccl'ia in epo. vij. q. j. scire. Lauī. dixit hoc euenire ꝓpter im̄ possibilitatē: q̄uis ius nō offendit si epo legeī tm. ß si tm legareī eccl'ie seclusō epo: ex hoc offendit ius: ar. ff. de le. j. nemo potest. vel pt dici q noie eccl'ie itelligit epūs tanq̄ caput: s. de his q̄ fi. a ꝑla. sine cōsen. ca. nouit. & cū scribit capitu lo: scribit decano q est caput capl'i: s. de ꝓcess. ꝑben. post electōez. sic q̄ pest exercitui de ipo exercitu itelligit. ff. de his q no. ifa. l. ij. si. ff. qs & a q̄ ap. l. j. §. & si ꝑfect⁹. & appellatōe famulie princeps ꝓtuleī. ff. de v. sig. familie. nomine vo epi q̄q̄z ñ intelligit eccl'ia: vt in eo q renūciauit eparu: s de trāsla. inī corpalia. & s. de eo q renūcia. epi. c. j. Et cū aliqd dar ecclesie nulli ꝑsone debet inferri itelligit dari. ß epūs dicit inde hie dz ptē cū sit caput eccl'ie. sed cuz relinquit tm epo: inuitu tm ꝑsone ipsi⁹ relictū intelligit. & ideo eccl'ia nihil inde habebit: imo epūs ide pt facere testim̄. s. e. q: nos.

t Canons. xij. q. iij. pontifices. & ar. x. q. j. sic qdā. & xvj. q. j. ad hoc. Sic nemo facere pt ꝙ in testamēto suo leges locū hie non possint. ff. de le. j. l. nemo pt. ff. de pac. inī debitorē. et. l. ius publicū. ff. ad. l. fal. qō o bonis. j. Rñ. C. de cōdit. inst. l. ij. s. o so. ꝓpe. si diligenti. j. de sen. ex. ꝓtigit. & j. e. rua.

u Hec est. hic rñdet tacite qōni q̄ posset fieri ꝙ canonez illū. xij. q. iij. pontifices: cui⁹ vba hic ponunt. & hec distinctio sumit ab illo canone & hz relinquit epo sb ꝓpno noie: ꝑsumit tm inuitu eccl'ie relictū eē. ff. de ānu. le. l. ānua. qō intelligit circa relicta i vltima volūtate ab exneo sec⁹ si aliqd dē epo inī vnos: tūc ꝑsumit intuitu amicicie datū: puta si loga dilectio & amicicia fuit inī eos vel ꝓpter spez alicui⁹ remunerationis. Ar. ꝺ. xij. q. ij. sancim⁹. & c. ꝓcedēti. Itē aliud est dicē: relinq̄ hoc eccl'ie: & aliud relinq̄ hoc canonicis. In ꝑmo casu relinquit eccl'ie: i se cūdo nō. Ar. ꝺ. de re. du. cumbo io. ff. de ꝓdi. & demō. l. municipibo. hoc vez est. s. q dī in. c. pontifices. s. q eccl'ia habeat ptē suā de his q̄ legat̄ tur epo: & illud hoc nō referas ad primū dictū: ß ad supius.

p Ꝙnq̄. vsq̄ ad q̄rtū gradū. C. de epi. & cle. & clef. aut. ſnīaz. & in aut. de ec. ti. §. intdicim⁹. coll'. ix. & j. de ꝓsang. & affi. nō dz. Quidā dicūt vsq̄ ad. vij. cū canon nō distinguat hic: vt. xij. q. iij. c. j. & ij. et ꝺ. e. q: nos. Alinē.

p Persone. q̄rte nihil debet eccl'ie. ar. ff. de pe. he. item venūt. §. uez nō solum.

z Quod si. tercū membrū distinctōnis. T.

a Si vo. quartū membr diuisionis. Ber.

b Dispositōe. fauore vlume volūtatis. xij. q. ij. c. vlti. ff. p socio: cuz duob. al's icipit: si inī fratres. §. idez rñdit. Jo.

c Cōcti. ꝺ. c. pri.

d Decēs est. ß nō necessariū. decēs em̄ est vt ꝙ modico nō cō tēdat. ff. locati: si mercēs. §. vis maior. et. l. habitatores. & idō multū opaī repetitio vbi hoc. s. cū dī relinquo epo: & relinquo illud eccl'ie. T.

e Legaī. q: hoc est eius ꝑcipuū: & duodecim dz illud cuz eccl'ia cathedrali. Alin.

f De illis. s. monasteriis vel capellis.

g Canonicā. s. ecclaz vel q̄rtā: vt dī i ꝓn. c. & ꝺ. e. c. pri.

h Non est. hec est ratio q̄re sec⁹ est.

i Quātra. Ar. ꝙ ñ dz de gremio eccl'ie q eligit ō mionib⁹ eccl'ie sijs: lz sit etusdē cuiuscūq̄ tatis: ar. j. de v. sig. cū clerici.

k Acquirit. xviij. q. j. c. j. B.

l Illō aī. qō seq̄t.

m Dūtez. sine habeat būficiū eccl'iastū cū sine nō. Alin.

o In vita ei⁹. post modē bū si itestat⁹ decedat: ar. j. ō suc. ab itesta. cū dilectus. ita tm̄ ꝙ nō habeat ꝓpriū ꝺs. xij. q. vlt. c. vlt. & in aut. de ec. tit. §. si qs aī. col'. ix. & xij. q. ij. sint manifeste.

p Annui⁹. adelasiaz. mīem puellaz: ō q̄ sequit. Hereditas ruinosa valuit. luij. cōputatis vte vmo & horto: i qbus altrocha fuit istituta heres.

q Dorē. ꝙ hoc ꝛel ligit vs legata. ff. de leg. iij. l. si sic.

Sec⁹ aī est si aliqd legeī epo & aliq̄ capell' vel mōasterijs aut alijs pijs locis. nā i h casu qō legaī epo: ei⁹ est ꝑcipuū: cū eccl'ia cathedrali quēadmodū si cuilibet alij legareī: & ō ill' q̄ alijs legant portōz canonicā nihilominus obtinebit: qm̄ nō est tāta cōmunio inī epm & inī capellas & mōasteria seu alia pia loca: q̄nta est inī epm & eccl'iaz cathedralez cui est spūali ꝓuincio copulatus. vñ q̄ acq̄rit epus nō illis: ß isti tm̄ acq̄rit. Illō aī est gnāl'r obseruādū circa eū q̄ pōt ꝓprium possidere: platōez vl' administratōnez eccl'ie nō hūtez. q̄ si ei aliqd relinquat spāl'r nō solū a ꝓpriquo: verūetiā ab exīneo itelligitur esse relictū nō inuitu eccl'ie ß ꝑsōe: nisi ꝓbatō i ꝓriū apparerz. & idcirco ō illo nec epus nec eccl'ia pt i vita ei⁹ sibi aliqd vēdicare. & h itelligit cē vez cū fraus minime ꝓcuraī: q̄ si detecta fuerit ꝓcinari nō debet

Item episcopo tuscano.

Annui⁹ de clera duas habēs filias: altrochā videlz & adiectā. mīez isup clerā & vxorē noie adelasiā i extremis positus ꝓdidit testamtū. altroche filie puberi vlt' dez quā ei dederat: dmū & q̄ndā hortū in eodē testamto relinq̄ns. adiecte vo i puberi reliqt ecta bona sua: adijciēs vt altrocha & soboles quaz gestabat i vtero eidē ipuberi succederent si absq̄ libis morereī. hil sibi i testamēto reliquisset: nō valuisset testamentuz. C. de inof. testa. omīmodo. & l. se. & tam vtem q̄ legatum cōputabit in legitima. C. e. ti. quoniam. & l. si quādo. §. & generaliter. & si non sufficeret agere posset ad supplementuz: vt in legib⁹ ꝓdictis. Et qō dicit relinquens: intellige ꝙ instituit eam heredem sibi in illis rebus: al's nō valuisset testamentuz iure nouissimo: in aut. vt cum ō ap. cog. §. aliud quoq̄. & §. hoc aūt. coll'. viij. & in aut. de trien. & semis. §. frequēter. coll'. iij. cōcordat ꝓdictis legibus veteribus: sed standum est illi aut. vt cum de ap. cog. tanq̄ posteriori. C. de iof. testa. sunt ille due aūt. & tales q̄ in certis rebus instituūtur loco legatarij habenī: nec tenenī creditoribus. C. de here. instī. l. q̄nens. B.

r Si absq̄ liberis. ex hoc videī ꝙ hec substitutio fuerit compēdiosa. s. quādo cūq̄ decederet sine liberis ei succederet sozor: cum sobole. Unde nota ꝙ est qdam substitutio vulgaris: quedam pupillaris. quedam exemplaris: q̄daz ꝓpendiosa. & tales substitutiōes dicunt

Mortuo itaq; testatore: tutores impuberis eā cū oīb⁹ bonis eidē relictis a pīe iure lombardo cui daz. p. noīe tradiderī. q̄ filiū ex eo suscipiēs tandē sine liberis ē defuncta. cui⁹ bona idē. p. maritus ei⁹ supstes aliq̄nto tpe possedit ī pace. q̄ cū alia muliere mīri monīū p̄hens: et filios suscipiēs ex eadem diez clausit extremū. Postmodū inē altrochā ⁊ filiuz ei⁹ ex vna pte: ⁊ filios eiusdē. p. ⁊ rainerīū tutorē eoīū ex alta super bonis p̄dictis eiusdē adiecte suscitata materia q̄stiōis cepe rūt: coz̄ā. g. iudice tuscañ. adinuicē litigare. coz̄ā q̄ altrocha ⁊ filī⁹ eius bona q̄ndā rainutī tā q̄ ex causa fideicōmissi vel sbsti tutōis sibi debita petierūt tuto re filioz̄ p̄dicti. p. exaduersoz: dicente q̄ obstabat illis ānalis p̄scriptio vsucapio p̄ tote ac longi tpis silētiū diuturnū. Insup allegabat q̄ de bōis illis tā tercia clere mīis testatoris: ⁊ tcia adelasie vroris eiusdē q̄ q̄rta p trebellianū noīe ip̄i⁹ adiecte erant añ oīa deducēde. Dict⁹ vo iudex supdictū rainerīuz tutorio noīe pupilloz̄ ī restitutōe bonoz̄ rainutī p̄dēnauit: taz tercia clere primo deducta q̄ adiecte ac viro suo dōauerat: de q̄ in sbstitutōne quā fecit rainuti⁹ nō videt aliq̄ten⁹ cogitasse. o. ducta q̄z tercia adelasie quā ipsa. p. vēdiderat supdicto. p̄cepit etiā idē iudex o bis reb⁹ illas tercias deducēdas: de q̄b⁹ deduci poterāt p̄m tusculane p̄suetudiez ciuitatis. deduci p̄tea q̄rtaz p trebellianū idē iudex imūxit: cū etiā q̄libet ex⁹ne⁹ restitutiōe g̃uat⁹ eā deducere potuisset: ⁊ vēdz ps ab illa sn̄ia ꝓuocauit: ⁊ īfra. Cū aī coz̄ā. g. diacono cardi. auditore a nobis ꝓcesso fuiss̄ diuti⁹ litigatū: ipse de mādato nr̄o sn̄az supdicti iudicis ī eo q̄ dixit terciaz clere ⁊ terciā adelasie integliter deducēdas pronūciauit inīustā

Dor tuo ⁊ testatore: tutores impuberis eā cū oīb⁹ bonis eidē relictis a pīe iure lombardo cui daz. p. noīe tradiderī. q̄ filiū ex eo suscipiēs tandē sine liberis ē defuncta. cui⁹ bona idē. p. maritus ei⁹ supstes aliq̄nto tpe possedit ī pace. q̄ cū alia muliere mīri monīū p̄hens: et filios suscipiēs ex eadem diez clausit extremū. Postmodū inē altrochā ⁊ filiuz ei⁹ ex vna pte: ⁊ filios eiusdē. p. ⁊ rainerīū tutorē eoīū ex alta super bonis p̄dictis eiusdē adiecte suscitata materia q̄stiōis cepe rūt: coz̄ā. g. iudice tuscañ. adinuicē litigare. coz̄ā q̄ altrocha ⁊ filī⁹ eius bona q̄ndā rainutī tā q̄ ex causa fideicōmissi vel sbsti tutōis sibi debita petierūt tuto re filioz̄ p̄dicti. p. exaduersoz: dicente q̄ obstabat illis ānalis p̄scriptio vsucapio p̄ tote ac longi tpis silētiū diuturnū. Insup allegabat q̄ de bōis illis tā tercia clere mīis testatoris: ⁊ tcia adelasie vroris eiusdē q̄ q̄rta p trebellianū noīe ip̄i⁹ adiecte erant añ oīa deducēde. Dict⁹ vo iudex supdictū rainerīuz tutorio noīe pupilloz̄ ī restitutōe bonoz̄ rainutī p̄dēnauit: taz tercia clere primo deducta q̄ adiecte ac viro suo dōauerat: de q̄ in sbstitutōne quā fecit rainuti⁹ nō videt aliq̄ten⁹ cogitasse. o. ducta q̄z tercia adelasie quā ipsa. p. vēdiderat supdicto. p̄cepit etiā idē iudex o bis reb⁹ illas tercias deducēdas: de q̄b⁹ deduci poterāt p̄m tusculane p̄suetudiez ciuitatis. deduci p̄tea q̄rtaz p trebellianū idē iudex imūxit: cū etiā q̄libet ex⁹ne⁹ restitutiōe g̃uat⁹ eā deducere potuisset: ⁊ vēdz ps ab illa sn̄ia ꝓuocauit: ⁊ īfra. Cū aī coz̄ā. g. diacono cardi. auditore a nobis ꝓcesso fuiss̄ diuti⁹ litigatū: ipse de mādato nr̄o sn̄az supdicti iudicis ī eo q̄ dixit terciaz clere ⁊ terciā adelasie integliter deducēdas pronūciauit inīustā

direcē. Item est ⁊ fideicōmissaria: ⁊ hec est indirecta. ⁊ alia reciproca vel breuiloquia. C. o impu. ⁊ alijs sub. l. p̄cīb⁹. Substitutio vulgaris est q̄ ab oīb⁹ vulgaribz fit: ⁊ fit sub hac forma. instituo te heredez: ⁊ si tu nō eris heres ille sit heres: īsti. de vulga. sbsti. in p̄n. ⁊ expirat adita hereditate. C. de impu. sbsti. l. post aditaz. Pupilla ris est q̄ fit talib⁹ verbis. filiu⁹ me⁹ mihi heres esto: ⁊ si tu nō eris heres: vel si eris heres: ⁊ infra tēpus pubertatis decesseris ille sit heres: īsti. o pupil. sbsti. in p̄n. Hec aūt expirat aduenīē te pubertate. īnsti. e. §. masculo. Exēplaris est q̄ fit ad exēplū pupillaris: q̄ fit furioso ī his verbis. Si filiu⁹ me⁹ decesserit prusq̄ puenerit ad sanaz mentē ille sit heres. C. de ipub. ⁊ alis sbsti. būamans. īsti. de pupil. sbsti. §. j. hec simīr expirat eo redeunte ad sanaz mentē: īnsti. o pupil. substi. q̄ rone. Compēdiosa fit talib⁹ verbis: q̄ncūq; filiu⁹ me⁹ decesserit: ille sit heres. C. de impub. et alijs substi. p̄cīb⁹. Fideicōmissaria dī q̄ fit sic. instituo te heredē ⁊ rogo te vt hereditatez restituas uno talī die: vel sub talī cōditōe: si decesseris sine filijs. Et ita substitutio p̄t fieri per volo: mādo: vt rogo. ⁊ hec substitutio p̄t fieri a quocūq; ⁊ cuicūq; ante pubertatē ⁊ post. īnsti. de pupil. substi. §. vlt. ⁊ l. f. de vulga. substi. l. coheredi. §. cū filie. talis em̄ fuit substitutio ista: ⁊ substitutō vulgaris expirat q̄cūq adita est hereditas. C. de impuber. ⁊ alijs substi. post aditā. Pupillaris statiz expirat post tempus pubertatis: īnsti. de pupil. substi. in p̄n. et. ff. de vulga. substi. in pupillari. Hec sunt. s. in casu hui⁹ decre. fideicōmissaria substitutio siue p̄caria. Jo. Et hoc incertū p̄dītōis potuit soroz remutē soroz: ita sit ꝓ volūtatez testatoris. C. de pac. l. j. ⁊ l. cū ꝓponas. ⁊ hoc ꝓpter remouendū votū captande mortis. C. de transac. de fideicommisso. nec p̄ōt alienare taliter grauatus. C. communia de le. l. vlt. §. sed quia nostra. et. §. sed in omnibus. et in aurē. ibi posita: res q̄. nisi in casib⁹ in aut. ibi positis. libertatē tamen prestare potest precio soluto. ff. ad trebell'. quidam. §. vltī. nec dicerētur mori sine liberis si monasterio dederit se et sua: ī. de probat. in presentia. vbi de hoc. Vinē.

f Filiuz ex eo. q̄ decessit ea viua. ⁊ ita p̄nde est ac si nō fuisset. ī. de v. sig. nam ⁊ ego. cū mortis tpe liberos non haberet. ff. ad trebel. ex facto. §. si quis aūt susceperit. nec habuit ex illo nepotem supuiuentem: q̄ tūc idē esset ac si haberet filiū. C. de p̄di. inter. l. j. ⁊ C. ad trebel. iubem⁹. §. sin aūt. Vinē.

t Est defuncta. ⁊ intellige q̄ ipsa instituit marituz. ⁊ tūc soroz admittit ex causa fideicōmissi: vt sequit. ī. Si vo non instituisset eū: tunc peteret soroz totā hereditatē abintestato. C. de fideicō. si in p̄sona. ⁊ mari⁹ nō fuit indign⁹: al's nō tenuisset institutio. C. de inof. testa. fratres. Vinē.

u Clausit. lite pa⁹ ꝓtes. cū altrocha ⁊ filio ei⁹: vt colligit. ī. v. ibi: a tpe lit. ꝓtes. pcepit a p̄dicto petro ⁊ filijs eius.

x Vel substitutōis. Sed videt q̄ istud petere nō potuerūt. q: substitutio euanuit statim post tempus pubertatis. q: pupillaris videt fuisse substitutio. Dico q̄ nō. q: substitutio facta talib⁹ verbis. q̄ncūq; iste decesserit sine liberis substituo alterrochaz: in hoc casu etiam post tempus pubertatis tenet substitutio. quia illud verbum substituo trahitur ad fideicōmissariā substitutōem. ff. ad trebel'. sceuola. Si autem substituo fuisset facta talibus verbis. si ista non sit heres: alterrocha sit heres. Vel sic potest fieri. Quādocunq; adiecta filia mea impubes decesserit ei alterrocha sit heres: tūc nisi adiecta decederet infra pubertatē alterrocha nō succederet ei: nisi testator fuisset mules. ff. de vulga. sbsti. centurio. ⁊ l. verbis. ⁊ C. de impuber. et alijs substi. p̄cīb⁹. quia talis substituo nō potest fieri nisi a milite: vt ī. l. centurio. Vel dicas vt dictuz est in notula ex hoc q̄ hec fuit fideicōmissaria substitutō: vt innuit hec lra: tanq̄ ex causa fideicōmissi. Vel sub. Jo.

y Prescriptio. Hec allegatio hodie cessat: īnsti. de vsucap. §. j. et. C. o anna. excep. l. j. in p̄n. B.

z Vsucapio p̄ tote. Tūc p̄dest vsucapio p̄ tote q̄n res estimata tradit̄ p̄ tote ⁊ sequit̄ inde mīrumonū de iure ⁊ de facto. sed si res estimate tradunt̄ tunc est empcio et vēditio: vt. ff. de iure do. l. plerūq;. §. fi aī. ⁊ l. q̄dēs ⁊. C. de iure do. l. q̄dens. ⁊ tūc vsucapit̄ res p̄cio empcionis. ff. de vsucap. p̄ tote. l. j. ⁊. ij. et ij. C. e. n. l. vna. Jo. Sed quare non p̄scribit hec p̄scriptio? rndeo: actio que cōpetit ex testamento p̄sonalis est et realis. C. communia de leg. l. j. ⁊ īnsti. o le. in p̄n. ⁊ actio p̄sonalis nō tollitur: nisi spacio. xxx. ānoz̄. C. de p̄scri. pecu. l. ij. nec currit p̄scriptio ꝑ eaz: nisi exq̄ cepit ꝓpetere. i. exq̄ potuit agere ex testamēto. C. communia de le. l. j. ⁊ īnsti. de le. in p̄n. C. de p̄scrip. xxx. ānoz. sic in rē. ⁊ C. de iure do. in rebus. Tan.

a Longi tempis. longū temp⁹ dicit spaciuz. x. vel. xx. annoz̄. C. de p̄scrip. lon. tem. sup longi.

r Tam tercia. Sz quid ad mīez vel vroīe de bonis rainutij: cū descendentes semp excludāt mīem: in aut. o here. ab intesta. veni. ī p̄n. coll'. ix. silr ⁊ vroz excludit. C. vñ vir ⁊ vroz. l. vna. Sz dic q̄ istud erat p̄m p̄suetudinē ciuitatis: que mari ⁊ vroi defert terciā in bonis mariti etiā si filios habeat. q̄libz tñ deferet vroi q̄rta ps in bonis mariti si ipsa est inops. C. vñ vir ⁊ vroz. aut. p̄terea. Jte cuz vir eā sine causa dimittit. C. de repudi. iubem⁹. §. j. Jo. Veri⁹ dicas q̄ iste tercie nō deducunt p̄m ius ciuile: ꝑ p̄m ius lombardū: vt hic dicit supī lra. vbi dī: iure lombardo. nā cautū e ī lōbardia q̄ si mari⁹ moriat añq̄ vroz: vroz lucrat terciā p̄tem bonoz̄ mariti. vñ taz mater q̄ vroz deducet illas tercias p̄m legez lōbardā ⁊ ī ciuitate tuscana p̄uā lex illa. ꝓsuendo est p̄m illā. l. vt de in p̄n. glo.

b Scōm consuetudinez. forte consuetudo erat q̄ de mobilibus non deducerentur. Lauī.

d Utraq; pars. puocaut. sic. ī. eo. rainaldus. ꝑ. de ap. si duobus. ⁊. C. de ap. l. vlt. Berñ.

e Deducēdas. petierat em̄ altrocha legitimā in bōis mīis ⁊ aie in q̄b⁹ ipa legitimā hīe debebat: īsti. de exhē. li. §. mat. ī aut. de hē. ⁊ fal. §. p̄mū. ita q̄. ff. de iof. testa. l. j. ⁊ l. filiu⁹ nō impedit. Sz q̄re revocatur mnato clere in p̄te dic q̄ fuit mofficiosa. C. de inof. do. l. j. ⁊. ij. ⁊. C. de inof. testa. aut. vñ ⁊ si parens. Jdē em̄ credo q̄ vēditio adelasie facta fuerit in fraudē ⁊ simulate. vñ nō debuit obesse alterroche q̄ntū ad legitimā: vt hic dicit. ⁊ mnato ⁊ vendito in morte fuit facta. vnde alterrocha p̄uari nō potuit sua legitima. ī. de sepul. de his: vbi de hoc. ⁊. ff. de cō. emp. l. nuda ⁊ imaginaria.

f Debita. i. terciam iure naturali.

g Trebellianū. Nota ergo q̄ quartaz alia est debita iure nāli: q̄ dī bonoz̄ subsidiū. ⁊ hec debet filijs tm̄ qui sine causa exheredari nō possunt. C. de inof. do. si totas. ⁊. C. de iof. testa. parētib⁹. ⁊ aut. vt cū de ap. cog. §. causas. coll'. viij. ⁊ hunc q̄rte nullū grauamē potest impon

C. e. ti. omnimodo. ⁊ duab. l. se. ⁊ hec hodie est aucta ad trientes ⁊ semisses ꝓm numer filioꝝ: ⁊ vt si sint q̄tuor filij ⁊ infra vbent hic tercia am ptes. si sunt q̄nq; vt vltra: vbent habere medietatē eius qđ ei de ferebat abintestato. C. e. ti. aut. nouissima. ⁊ in aut. de triente ⁊ semis. §. hec nos. colˀ. iij. ⁊ in aut. de resti. ⁊ ea q̄ pa. §. q̄obrē. colˀ. iij. et in hac venūt oīa q̄ ꝓfecta sunt ab eo cuius fuit hereditas ⁊ cōputanť in ipsa. C. de iof. testa. qm̄ nouella. ⁊ l. si qm̄. §. ⁊ gnālit. ⁊ C. de colla. l. pˀt. Ite est alia q̄rta trebellianica: vt cū aliq̄s ē instituꝰ heres ⁊ rogatꝰ vt alij restituat hereditatē si mouať sine liberis: vt hic fuit. Iste taliter instituꝰ pōt rem nere q̄rtaz ꝓtem de tota hereditate p trebelliānū. ⁊ sic appellata est trebellianica a trebelliano auctore. De hac habes instit. de fidicō. here. §. sed qz. ⁊. C. ad trebel. p totū. ⁊ hec dētrahť de vniuersitate hereditatis: ⁊ in hac iputāť legata ⁊ donationes. ff. ad. l. falc. i q̄rta. Item est ⁊ alia que q̄rta debeť iure instituti onis: vt cū aliq̄s ē instituꝰ heres: et illa hēditas est exhausta p legata vel fideicōmissa: tūc instituꝰ heres potest detrahere q̄rtam ptē de singulis legatis vel fideicōmissis. C. ad. l. fal. p totū. ī. e. rainaldꝰ: ad fi. v. ⁊ saluo. Est ⁊ alia q̄ debeť arrogato in bonis arrogatoris. ff. de adopt. si arrogator. in ista sola hereditatis imputanť nō donata vt legata: ꝙ fideicōmissa. ff. ad. l. fal. nēseniꝰ. et. l. id qđ aut. ⁊. l. in quartaz.

b ¶ Cōtestate. Exq̄ a tpe litˀ. ptest. fuit in mora: ꝓputanť fructꝰ in q̄rtā ⁊ quicqđ ex his dz sup q̄rtā restituī. si lˀr ⁊ cū in mora non est: ꝙ percipit fructꝰ ex volūtate defuncti: vt q; post tēpus rogatꝰ est restituere hereditatē: eos ꝓputat in q̄rtā. ꝙ qđ sup quartā dz nō restituit. Si autē heres percipiat fructꝰ negligētia nō petēdo fideicōmissum: tūc nō ꝓputat in q̄rtaz: nec restituit. hec ꝓbanť. ff. ad trebel. in fideicōmissaria. ⁊. l. mulier. §. si heres. ⁊. l. ita tm̄. §. heres ex asse. Dz obijcit ꝑ decre. ista. Monne hic filia ꝓm gradꝰ rogata erat restituere hereditatē sororī: ⁊ dicit lex q̄ vbi q̄s ꝓm gradꝰ rogatꝰ est restituere hereditatē filijs suis vel fratribꝰ: si decesserit sine liberis dz retinere quartā p imputatōem fructuū: licz hoc testatoꝛ rogauerit. ꝙ in ipsis hereditarijs rebꝰ retinebit quartā ⁊ vdrans restituť: vt. C. ad trebel. iubemꝰ. ⁊ hic dicit q̄ fructꝰ debent ꝓputari in quartaz? Dicas q̄ lex illa: iubemꝰ: loquit de fructibꝰ añ litē ptest. ꝓceptus: ⁊ illi nō imputanť filijs ꝓm gradꝰ. ꝙ ꝓcepti post litē. ptest. imputanť in q̄rtā. q; post litē. ptest. dicunť male fidei possessores. vñ illos tenenť restituē. C. de rei ven. certū est. ⁊ ita non cōtradicit. Jo.

i ¶ Et. p. ꝓdicto. p hoc tollit q̄ cū ipso. p. litˀ ptest. facta sunt: vt dixi §.

k ¶ Potuit. C. de inof. test. qm̄ in pondꝰ. Bern̄.

l ¶ Legitimā ipsaz. retinebit ꝙ ista duas falcidias. vnā debitā iure nature: ⁊ alterā trebellianicā. q̄rtā. s. quā retinet q̄libet ēmerꝰ restitutōe guarꝰ. ī. e. rainaldꝰ. Et q̄ etiā de iure ciuili hoc fieri possit: ꝓbať pluribꝰ argumētis. Et ꝓmo sic ꝑ dū rogat filiū de restituēda hereditate: nō granat eū in legitima: q; nō pt. vñ fideicōmissuz i illa legitima nō tenet ipso iure. q; in ea nullū gnamē pōt impōi filio. C. de inof. testa. qm̄ in pondꝰ. ⁊ ideo in alio rogatꝰ videť: ⁊ de eo in q̄ est rogatus dz q̄rtā deducē: in aut. de resti. ⁊ ea q̄ pa. §. q̄obrez. colˀ. iij. ⁊ i aut. de resti. §. nobis igit. colˀ. viij. Et est ar. ad hoc ex eo q̄ dicit lex: q̄ si legatuz relinquť alicui vt id qđ capere possit ⁊ lex falcidia locū habeat: ꝓmo deducť lex falcidia ac si totū capet: postea detrahť qđ capere ꝑ legē non pōt: vt illud ꝓter falcidiā habeat heres. ⁊ si id qđ remanet nō excedit summā quā capere pt: totū debeť. ff. ad. l. fal. q̄uis enim. ⁊. l. q̄ autē dicit. ⁊. ff. ad trebell. cū heres. Ite legitimā iure nature capit vt debituz ḡdā. in aut. de here. ⁊ fal. §. ꝓmū itaq;. ⁊. §. si q̄s aūt nō. colˀ. j. ⁊ hic §. vbi dicit: iure nature debita alteroche. et. ī. e. rainaldꝰ. vñ de residuo videť q̄ debeat q̄rtā. s. falcidiā vel trebel. ar. C. ad. l. falci. irriuz. ⁊ est arg. ad hoc. ff. ad trebel. l. peruēit a filio. ⁊ in hac opione fuit imo. Hic ⁊ grego. ī. e. rainaldꝰ. ⁊ ita tenendū est ꝓm canonicaz equitatē: in q̄ opione sunt dñs. Ald. Dz dñs Ja. bal. dicebat: q̄ de iure ciuili filiꝰ tm̄ vna falcidia dz esse ꝓtentꝰ hac ratōe. q; si elegit habere q̄rtā trebellianicā: illā dz de bonis ꝑs vt heres. ipam ꝙ tenet cōputare in legitimā q̄ iure nate debeť. naz i ea cōputat ea q̄ capit de bonis ꝑs iure hereditario ⁊ etiaz alio mō. C. de inof. testa. qm̄ nouella. Rursus si eligit illā legitimā q̄ iure nate debeť: illā dz ꝓputare in q̄rtā trebellianicā. nā si eligit illam hic q̄ iure nate sibi debeť: negari nō pt q̄n iure militi tutōis capiat eā. q; i ea sunt instituꝰ sicut i alijs bōis. C. de iof. testa. cuz q̄rtē. ⁊. l. parentib. ⁊. l. ex tribꝰ. Cuz igit ꝓtet q̄ eaz capiat iure instituti onis: constat ꝙ ꝓfectus q̄ eā dz i q̄rtā trebellianicā imputare. qa in ea ꝓputanť ea q̄ iure institutōis capiuntur. ff. ad. l. fal. in q̄rtaz. ⁊. l. accepta. ff. ad trebel. deducta. §. ūltimis. nec obstat qđ dicit q̄ illā legitimā capit vt debituz: q; nihilominꝰ verū est q̄ eam capit vt heres: ⁊ in ea tenet institutionon est em̄ debitū a patre: vt ꝙ hoc sit aliqua actio que cōpetat filio contra patrem: sed ex natura debitū dicit: ita etiaz q̄ pater filiū non defraudet: misi iustam ingratitudinis causam cōmittat filius. vnde institui potest in ea: ⁊ tenet institutio. Cum ergo vna in alia computetur: manifeste apparet q̄ ambabꝰ deductōibus vti nō potest. Jtez dicit lex q̄ in testamēto patris ⁊ filij vna sola quarte deductio sufficit. ff. ad. l. fal. in ratōne. §. quod vulgo. ⁊. ff. de in of. testa. papinianus. §. si conditōi. ⁊. §. si q̄s impubes. ⁊. ff. ad trebel. mulier. §. si heres. ⁊. l. scribit celsus. tm̄ si eligit trebellianicā: nihilominꝰ ⁊ illaz q̄ debeť iure nature habere potest. s. q̄tenꝰ plus est in ea q̄ in trebellianica ⁊ econuerso. Hec est cōmunis opinio doctoruz legum. sed magis equa videť opinio canonica: ꝓut hic dicitur. et. ī. e. rainaldus. in qua opinione fuit dominꝰ. Ald. ⁊ eius sequaces. Alij voluerūt distinguere: verum pure et simpliciter filius rogetur de restituenda hereditate: aut sub conditōne vel in diem: vt si pure tunc vnam falcidiaz tm̄ habere debeť: si in diem vel sub conditōne vtranq; habebit.

m ¶ Consuemdinē. vt si ꝓsecuit deduci in ipsis rebus hereditarijs ⁊ nō fructib: inde deductio fiat. lex tm̄ vult q̄ fructus in ea ꝓputentur. ff. de inof. testa. ꝑ veteranī. alˀs est. §. Et incipit. l. pa. §. si cōduoni. vt dictū est s. e. c. Bern̄.

n ¶ Residui. excipi tamen debuerūt iura sepulchoꝝ ⁊ operaꝝ actiones. ff. ad trebel. qa pinde. §. restituta. et. l. si patroni. Rñ. j. sed et actiones quas adiecta heres quesiuit ꝓsonaliter credendo pecuniam hereditariaz vel pignus accipiendo ꝙ debito nō transeūt ex sola restitutōe: misi cedanť. ff. ad trebel. si heres pecuniam: sed actiōem habz vt cedanť: vt ibi dicit. Jan.

Q Ula nobis. pijs voluntatibus. Nota q̄ relicta ad pias causas per dioceſanuz episcopuz debent executioni mandari: si illi quibus hoc ꝓmissum fuerat nō adimpleuerint. ī. eo. Johannes. ff. de pe. here. hereditas. §. j. ⁊. C. de epi. et cleri. nulli. ⁊ ī. eo. si heres. qui ad hunc casum restringitur. in quo etiam casu duo vel tres testes sufficiunt: s. eo. ti. cum esses. ⁊. c. relatum. vt ibi dicitur. ⁊ hoc quod dicit hic sumptum fuit de aut. de eccle. ti. §. si quis autem pro redemptōne. colla. ix. vbi dicit impator. in omnibus talibus pijs volūtatibus ⁊ functoꝝ volumꝰ sanctissimos epos pudere: vt ꝓm voluntatem defuncti omnia ꝓcedant: licet testatoꝛ vel donator hoc ꝓhibuerit.

p ¶ Voluntatē. q̄ olim seruāda est. xij. q. ij. vltima volūtas. ⁊ viri muz testamentū hominis imobile perseuerat. ī. de cele. miſ. cū marthe. §. ceteꝝ. ⁊ nihil est quod magis debeatur hominibus q̄ vt supra

ita q̄ deductō fiat tātūmō ō his rebꝰ de q̄bꝰ ꝓm tuscane ꝓsuetudinem ciuitatis fieri ꝓsueuit. Jn eo aūt q̄ ꝓnomiat? iudex ꝓdēnauit rationē nōie pupilloꝝ ad residui restitutōnez alterroche ac eiꝰ filio faciēdā ipsiꝰ sniaz cōfirmauit. Nos igit eiusdē cardinalis sniam ratā hītes ipaz auct. applica confirmam?.

Rego. ix. nomoñ. epo.

Q Uia nob. f. itimauit: q̄ nō nulli tā religiosi q̄ clerici sc̄lares ⁊ laici pecuniā ⁊ alia bona q̄ p manꝰ eorū ex testamētis decedentiū debēt i vsus pios expēdi: nō dubitāt alijs vsibꝰ applicare. Cuz igitur in omnibus pijs voluntatibus sit per locorum episcopos prouidenduz: vt ꝓm defuncti volūtatē vniuersa

voluntatis liber sit filius. ℒ. de sacrō sanct. ec. l. j. ⁊ tanḡ lex ultima voluntas suari debet: in aut. de nup. §. disponat. colℓ. iij. ⁊ hoc intelligo cū voluntas est rōnabilis. Alia si qs vult filiū suū exheredare sine causa: talis voluntas nō est suanda: in aut. vt cū de ap. cog. §. aliud q̄z. colℓ. viij. vbi enumerant cause ex quib⁹ filj⁹ pōt exheredari. Item si qs peperet ossa sua pjci in mari: talis voluntas nō est ſuanda. ff. de pdi. insti. quidā. Dz voluntatē talē mortis pt mutare. qz ambulatoria est voluntas defuncti ⁊ usq; morte cōfirmet. ff. de admē. le. l. iij. ⁊ i pdi. de ex. cū marthe.

¶ Interdicti. testatori enī nō pt prohibere q̄ eius non exequat hui⁹ voluntatē: vt in aut. de ecc. ti. §. si qs aūt p redemptōe. v. in oibus. colℓ. ix. ⁊ ē ratio. qz puata dispositio testatoris nō pt generalē pstitutōnez legis vel canōis immutare: ſ. eo. rec̄ſti. ⁊ .ff. de leg. j. nemo potest. ſi. p. q. j. sic q̄dā. sic etiā lex falcidia cōtra voluntatē testatoris inducit. ℒ. ad .l. fal. si vt allegas: ⁊ ar. ff. ad. l. falē. titia. ⁊ l. testamēto. et .l. qō de bonis: in ſi. ⁊ j. c. pri. in fi. vbi de hoc.

o ¶ Saldomōde. q̄ semp̄ pcedere debet vindicta. xij. q. ij. indigne. ⁊ nisi hoc faceret: deberet pdere omne lucrum qō inde essent habituri: et ep̄us illud postea exequat: vt in pdicta aut. de ec. ti. Berñ.

p ¶ Rainaldus. hoc modo. i. hac pdūone si sine liberis masculis moreret. ⁊ ita modus p pdictōe fuat. ℒ. de his q̄ sub modo relin. l. j. Que sit differēcia inter modū ⁊ pditōem: dicet. j. de pdi. ap̄. vel. ⁊ hec verba: hoc modo: potius fuerūt verba illi⁹ qui condidit testamentalem. Berñ.

q ¶ Filjs masculis. nec sufficit ipsuz filios masculos habuisse: nisi tempe mortis supstites fuerint: ſ. c. raimundus. sup hoc die vt ſ. de proba. in pscnta: in glo. que incipit ingressus. ⁊ tunc hec substituto fideicōmissaria. ⁊ de hoc dic vt ſ. c. raimundus.

r ¶ Cum eis. ſ. patruis. Berñ.

s ¶ Cumbuldā bonis. isti patrui forte aliq̄ possidebāt de bonis peponis ex institutōe vel causa legati: vel etiā sine aliq̄ causa. ⁊ iō dicit ita q̄ nemo ps habet licentiā trāsferēdi in aliā pſonā. vel forsitan ipse raimaldus ola possidebat. qz forte remanserūt indiuisa int̄ peponē ⁊ fratres: vñ dicebāt se hīe ius in bonis illius.

t ¶ Compromissi. qz dictū fuit in pmisso vt si omnes interesse non possent: duo arbitrarent: alⁱs nō possent. sic ⁊ cū plures sunt iudices ſ. de offi. delē. vno delegator. dic vt ibi.

u ¶ Mentra ps. In forma hui⁹ arbitrij nō est vis faciēda. qz nihilo min⁹ trāsferri pōt bona illa. qz finē arbitri non pareat nisi merū pene. ℒ. de arbi. l. j. ⁊ sic nō obstāte illo arbitrio tenuit legatū: vt. j. dicit. Dz illud pt q̄ri: an pena sit remissa si aliqs de rebus illis legauit auūculis suis: et unde est acsi inter vivos alienasset. ⁊ videt q̄ pena cōpromissi remittat. ff. de v. obli. si ita qs promiserit: decē tibi dabo. §. ea lege. ar. ff. de leg. ij. peto. §. vlt. Est tn̄ contrū ar. ff. de leg. iij. pater. §. fundus. vnde dicit cardi. q̄ nō obstāte arbitrio tenuit legatum. nec alia alienatio pter arbitriū potuit impediri: si pena pmissi remittatur: vt dictū est. index tn̄ q primo tuitur sniam hoc nō putauit: imo credidit q̄ arbitruz impediret legatū ⁊ heredes: ⁊ ideo absoluit vt sequētia videant. Berñ.

x ¶ Res pdictas. super quib⁹ fuerat pmissuz. de aliis vo arbitri nihil dicere potuissent. ff. de arbi. non distinguem⁹. §. de officio. ⁊ ē. de arbi. cum delectus.

y ¶ Legitime. videt etiā q̄ nāles filij debent intelligi p hoc verbū. qz ⁊ ipsi excludūt substitutū: vt si qs sit rogat⁹ restituē hereditatē si sine filjs decesserit: si hz naturalez euanescit substitutio. ff. ad trebel. ex facto. §. si qs rogat⁹. ⁊ l. heredib⁹: in fi. ℒ. de insti. ⁊ substi. l. quātr: in fi. ff. de le. ij. cuz pī. §. volo. si dixisset: si decesserit sine liberis: tunc locuz hz quod dicitur de naturali. ß ex quo addidit de legitimis: intelligendū est tm̄ de natis ex libero matrimonio: alⁱs nihil operaret hec adiectio legitimis: ß dz operari: ar. ff. de leg. j. si q̄ quis.

z ¶ Medietatē. ſ. tercie ⁊ q̄rte quā poterat legare cu. ꝯmuniz trāsiuit in legatarios adita hereditate. ß si intendisset legare medietatē omnium rer̄ sue pris: quaz medietas pertinebat ad patruū ex testamēto peponis: tūc cōmuniz illaz nō trāsisset in legatarios cū res ille sint patrui: ⁊ illud hz locū cū testator rez suā legare intēdit. ß legatarij pt agere p̄ heredē actōe ex testamēto ad totā rē vel estimatōez: ⁊ nō actōe in rē. ß q̄tū primet ad casuz pñtez nō est multū circa hoc curandū. qz rainaldus non legauit auūculis vltra illas partes q̄s poterat legare. naz tercia ⁊ q̄rta tamen habebat in bonis pris q̄ faciūt dimidiaz totius hereditatis. naz sua pars erat tercia ⁊ q̄rta. ⁊ ipe legauit auūculis medietatē sue pris. i. tercie ⁊ q̄rte. ⁊ sic nō pōt agere auūculi p̄ heredē: nisi ad medietatē tercie ⁊ q̄rte. ⁊ hoc notare volunt. j. vbi dicit: pter qō in rebus pdictis tē.

ß fieret nō valeret. Porro dicit. r. plez nō habēs: cōdidit testamētū: in q̄ medietatē pris sue de rebus pdictis q̄busdā auūculis suis. aliaz vo medietatē ⁊ reliq̄ bona patrna vni ex patruis suis et eius filjs legauit: adjciēs vt bona in q̄bus ex testamēto vl ab itestato dicti heredes. r. posset succedere si venirēt p̄ legatū dictis auūculis suis debitū ad ipsos pro determiatis portiōibus deuenirent. Demū eodez. r. natures debitū psoluēte: ac vno ex patruis hereditatē adeūte pdictā: cū dicti auūculi aduersus eundē patruū ac filios eius cōtatis vbenetañ. mouerūt q̄stiōē: petēdo. p rata q̄ ipsos cōtingit legatū pdictū: et restitui eis

vsq; pnunciauit. Berñ.

a ¶ De rebus pdictis. de quib⁹ exitit pmissuz. ⁊ pt intelligi q̄ res ille diuise fuerūt inter. r. ⁊ patruos.

b ¶ Uni ex patruis. q̄ forte sol⁹ superat ⁊ alij mortui erant. vñ fideicōmissuz illi soli: qui supstes erat debet: qui tpe existentis pditōis solus inuenit: ei dz in totū pstari. ⁊ filjs premortuoz nihil debet q̄ sunt mortui añ diez fideicōmissi cedentē. ſ. anteq̄ ille rainald⁹ eet mortu⁹: vt. ℒ. de cadu. tol. l. vna. §. si aūt aliqd. ar. ℒ. de fideicō. si in pſona. ⁊ .ff. ō le. j. cū filiofamilias: in fi. ⁊ ff. ad trebel. l. apud. §. vtr. ⁊ accedit ad hoc q̄ torū ei debeat. ff. de pdi. ⁊ demō. si qs legata. §. j. ⁊ cum sic legat patruo ⁊ filjs eius: patru⁹ solus habebit dimidiā. et filij cōmuniter aliā dimidiā. ff. ō vsufruc. accre. si qs tutio. ⁊ si alij patrui supercssent: bñ potuit instituē quē voluerit de patruis rōne tercie ⁊ q̄rte: ß fideicōmissuz debet oibus patruis.

c ¶ Legauit. istud vbuz pomit̄ ꝓprie ⁊ impropie. ꝓprie q̄tū ad auūculos quib⁹ legauit. impropie q̄tū ad patruū ⁊ eius filios quib⁹ nō legauit: ß eos instituit heredes. vñ infra vocat eos heredes. sic. ff. ō offic. pconsu. ⁊. le. l. ij. vbi dicit manumitti tam liberi q̄ serui. sic. xxviij. di. pbitet. ⁊. j. e. c. v. executōi mandari. ⁊ auūculi egerūt pro ipsos tanḡ p̄ heredes petentes legata: alⁱs nō valuisset testamentū. qz non inueniret aliquis institutus: insti. de le. §. ante heredis institutiōez: nisi dictū esset si nō valet iure testamēti valeat saltē rōne cuiuslibet vltime voluntatis. ℒ. de codicil. l. vlt.

d ¶ Adjciens. hoc bñ facere potuit testator. qz potest penā imponē heredib⁹ si nō paruerint volūtati sue. ſ. insti. de le. §. pene q̄z note: vlti. §. est. ⁊. ℒ. de his q̄ causa pene. l. vna. duz tm̄ nō sit turpe vel inhonestuz qō testator pcepit: vt ibi dicit. ⁊. ff. de pdi. insti. quidā. ⁊. ℒ. ō insti. vel substi. reprehendenda.

e ¶ Ad ipsos. ſ. auūculos. Ber.

f ¶ Uno ex patruis. illo. ſ. qui fuit institut⁹. vñ plani⁹ dixisset: patruo adeūte hereditatē pdictā.

g ¶ Adeūte. Et sic locū hz legati petitio. nā si ex testamēto nō adeat: hereditas deficit legatū: nisi sit ita relictū q̄ a venientib⁹ ab itestato pstet. ff. ō iel. tu. l. si nēo alⁱs ē. §. ſb. l. precētu. ⁊. ℒ. ō fideicō. l. eā quā.

h ¶ Petēdo. legatū ei ab hēde petēdū ē. ℒ. de fideicō. eaz quā. ⁊ si cū voluntate hēdis legatari⁹ occupet legatū teneē inditio q̄z legatoz ad ipm restituēdū hēdi. ff. q̄z lega. l. j. i pn. tm̄ postq̄ adita ē hereditas: ipso iure dñiuz rei legate trāsit ad legatariū recta via. ff. de fur. a tritio. ff. de leg. j. si tibi bō. §. cū ku⁹. vñ re legata nōduz pphensa dat legatario rei vendicatio p ipso legato. ℒ. coia tēle. l. j. ff. de pdi. furi. ß nec legatari⁹. ⁊ sic agebat p legato rei vendicatōe.

i ¶ Dio rata. i. p dimidia. Berñ.

g Clenirent. Dz nūquid potuit ita formari libellus ꝛc iure: peto ta
xalez rem: ⁊ si dixeris mihi pero penā ⁊ videt ꝙ nō. q: iudicū nō
dz esse in pendēti. ff. ꝛc iudi. nō quēadmodū. Dicūt quidā ꝺ. et lex il la
loquit in his q̄ pendēt extrinsec⁹: nō ex his q̄ in ipso iudicio agunt.
⁊ ꝙ possit sic formari libellus: est ar. C. locan: ꝓductores. qō satis po
test ꝓcedi: ar. hm⁹. c. ⁊
ꝓt lites dirimēdas.

h Quecūq; occasio
ne. ad h⁹ agebat actiōe
ex testamēto ⁊ nō rei vē
dicatōne. q: istud erat
q̄si fideicōmissum vni
uersitatis. q: qui roga
tur restituē quicqd ad
eū puenit ꝛc hereditā
te rogatus videt. ff. ad
trebell. l. cogi. et. legi
ꝓcedenti vnde nō tran
sit dñiuz in fideicōmis
sarū: misi facta restitu
tōe re ⁊ vbo: vel saltez
vbo. ff. e. Fristituta. ⁊ fa
cta restitutōe tūc dñiū
trāsit in fideicōmissari
um eriam si nōduz sit
nactus possessionez. ff.
ad trebel. facta. Dec ē
differētia inter fideicō
missuz singulare ⁊ vn
uersale. q: in singula
ri sine aliq restitutōne
trāsit dñiuz in fideicō
missariuz sic in legata
riuz. C. coia. ꝛc leg. l.
j. ⁊. ij. secus in fideicō
misso vniuersitat̄: ibi
nō trāsit misi facta re
stitutiōe. vñ ista alia ñ
petebāt rei vēdicatōe:
ꝙ actiōe ex testamento.

si ꝓtra ipm illi venirēt: q̄cūq; oc
casiōe testamēti eiusdē. r. ad ipos
puenerāt vel poterant puenisse:
pfatus iudex ab illoꝝ impetitōe
sup legato ipsos absoluēs ad re
stitutōez aliorꝝ bonorꝝ sentētiali
ter ꝓdēnauit eosdē. a cui⁹ sentē
tia cū ambe ptes nr̄az audiētiā
appellassent: petēte vtraq; pte di
cti iudicis sn̄iam infirmari: q̄te
nus ꝺ se fuerat ꝓmulgata: et q̄te
nus ꝙ se faciebat executōi māda
ri: dilect⁹. f. n. o. sācti nicolai in
carcere tulian. diac. cardiñ. lite
corā se legitime ꝓtestata: qm̄ idē
. r. habebat in bōis q̄ndā pepo
nis pris sui terciā ptē debitā in
re nature in q̄ guari neq̄uit: nec
nō q̄rtā trebellianicā quā q̄libz
extran⁹ restitutōe guat⁹ ꝺuce
re potuiss: ꝓpter qō in rebus
ꝓdictis auūculis legatis portio
nes easdē habuit. r. pfat⁹: easq;
habuit vniuersi dicitur aūt habuisse portiones easdez in rebꝰ
ꝓdictis. i. facultatē ꝺducendi easdē portiones in singulis rebꝰ. q: ō sin
gulis dz fieri ꝺductio tercie ⁊ q̄rte: lz quidā ꝺ. dicāt q: filij i vna
re sola ꝺducē possit terciā ture naē ⁊ q̄rtā trebellianicaz: ar. C. fa
mil. herc. filiū. ⁊. ff. ꝛc le. j. pōt. ff. ad. l. fal. si ex pl'ibꝰ. Dz vez ē q
ꝛc singul' rebꝰ dz fieri
ꝺductio. ⁊ illa lex si-
liū nō ob. q: illō sunt
ex volūtate pris ⁊ il-
la lex pē: nō obstat q:
ibi loquit: cuz legata
erat ps hereditatis.
vñ vnū legatū cēset:
vl' illud ꝓpingui ō vo
lūtate legatarij ⁊ he-
redis vel ex officio iu
dic⁹: vt ibi dr. illa: si
ex pl'ibꝰ: pōt intelligi
q̄n vni pl'es res lega
te sunt: tunc si soluat
al iq̄s it̄ gluter i alijs
plenā falcidiā retinē
pt̄ ꝙ voli exceptōez.

potuit ī vltima volūtate legare
ac ꝙ ß legatū tenuit vsq; ad ter-
ciā ⁊ q̄rtā pfatas: licz ipsas non
exp̄sserit ī legādo: pnūciauit nō
obstāte p̄missō arbitrio: q: ne le
gatū teneret nō poterat impedi-
re iudicez ipm: in eo q; sup ß di-
ctū patruū in totū absoluit: qui
pfessus est se ꝙ medietate posside
re pdicta ꝓpriā iudicasse: ꝓdēna
uitq; ipm ad restitutōez media-
tatis tercie ⁊ q̄rte ptis ipsi⁹ lega
ti ꝙ rata: q̄ dictos auūculos ꝛc
ipso cōtingit: et in residuo pre-
fati iudicis sententiā cōfirma-
uit. Ceteꝝ ī eo q; idem iudex
dictū patruū ⁊ ei⁹ filios totaliē
ī alijs q̄ in secūdo articulo peti-
ta fuerāt ꝓdēnarat male ipm ꝙ-
nunciasse dicunt. q: filij eius ꝺ
volūtatē testatoris nō iueniunt
aliq̄d ꝓmisisse: cuz nihil ꝛc peti-
tis repti fuerit possidere. Cle-

q Easdē. f. ptes ter
ciam ⁊ q̄rtam.

r Licz ipsas nō ex
p̄sserit. er nō legauit
terciā ⁊ q̄rtā expsse:
dicēdo ꝛc tercia ⁊ q̄r-
ta: imo dixit ꝛc dimi-
dia. vnde si recta fiat
ꝓputatio tantuz facit
tercia ⁊ q̄rta q̄nūi di-
midia: et econuerso.
vbi gra. hereditas di
uidit̄ in. xij. vncias:
insti. ō hē. insti. §. he
reditas. si filius ꝛc ḧbit
terciā ture naē ꝛc ḧ-
bit q̄nq; vncias: ⁊ re
manēt. viij. i q̄bus vī q; teneat fideicōmissū: ⁊ ō ill' ꝛc ḧbit q̄rta. f. duę
vncie. ⁊ ita tercia ⁊ q̄rta facūt. vj. ⁊ sic hēbat dimidiā tot⁹ hēditat̄.

s Pronūciauit. f. cardinalis.

t Ipsum. scilicz patruum. Ber.

u Legati. iij. scz.

x Pro rata. q̄ dicōs. q̄ quidez rata virilis est. naz cū vna res plu
ribus legat quilibet ibi hz virilem: nisi alia mens appareat testato
ris. ff. ꝛc leg. j. si plur ibꝰ.

y In residuo. pfati iudicis. ꝛc q̄ residuo absoluerat pōr iudex pa
truū ⁊ filios. nā pm⁹ iudex in totū absoluit patruū i legato ⁊ male
ß q̄ ad filios bñ. ß cardinal' ꝓdēnauit patruū ꝙ pte fideicōmissi. f. in
dimidia ipsi⁹ legati tercie ⁊ q̄rte ꝙ rata: ⁊ in hoc infirmauit suāz po
tis iudicis. ī residuo aūt confirmauit. ⁊ hoc totū ītelligē q̄ruz ad lega
tuz possessionū q̄ legate fuerūt: ꝛc qbꝰ ꝓmissuz fuit. In alia aūt pte
sn̄ie stari sequit̄ q̄uit̄ pcessit cardinalis: ibi ceteꝝ ꝛc.

z Residuo. Nūnculi petebāt iure legati medietatē bonorꝝ ꝛc qbus
fuit ꝓmissuz. Residuū istud ꝓsistebat ꝑm intentōez pōtis iudicis
in illa medietate: a q̄ medietate absolvit patruū ⁊ filios nō habito re
spectu ad testamēti pepōnis: ⁊ hoc ꝓpter ꝓceptū arbitrioꝝ: qō tñ non
impediebat legatū. ⁊ ꝓsistit i. xvj. ꝑm ꝓputatōez nr̄am: ⁊ male ꝓnūci
auit in eo q; patruū absolvit in totū: ß q̄tū ad filios bñ ꝓnūciauit. ß
postea cardinal' oīso testamēto pepōnis cozrexit ꝙ pte sn̄iaz ꝑm iudi
cis: ꝓdēnans patruū ꝙ pte sua. f. i q̄uor. ⁊ i residuo. f. in. viij. q̄tū
ad filios. ⁊ in q̄uor. q̄tū ad patruū ꝑfirmauit: ⁊ tñ in segnti articu
lo pdit patru⁹ illa q̄uor. ꝓpter penā vno retēto ꝙ. l. falcidiā. ⁊ sic i ve
ritate in. viij. ꝓsistebat legatū rone tercie ⁊ q̄rte. alia. viij. pertinebāt
ad patruū ⁊ filios ex testamēto rainaldi. ⁊ hoc ꝑm ꝓputatōem pdictā.

a In secūdo articulo. duo fuerūt articuli. Prim⁹ i q̄ petebant res
legate. Secūd⁹ in q̄ petebant oia q̄ ad patruū ⁊ filios poterāt puenī
re ex testamēto rainaldi si veniret ꝺ legatū auūculo relictū.

b Male ipsum pnūciasse. q̄tum ad personas filiorꝝ male pnūcia
uit. quia non venerant ꝺ voluntatez testatoris in aliquo. male erā
pnunciauit ꝑa patruū. q: ꝺemnauit eum ꝛc omnibus alijs q̄ pue-
nerant ad eum ex testamēto pepōnis. q: in his q̄ sūbiacebāt restitu-
tōi: ipm nō debuit ꝺemnare: ß ꝛc his q̄ tñ ꝓpingebāt eiuz rōne ter
cie ⁊ q̄rte ꝙ pte ꝑfirmāt sn̄ia: ꝙ alia q̄ debebat restitui ei infirmāt:
vt. j. dicit ibi: vez ē.

c Cum nihil ꝛc petitis. Et ita hec est bona ratio. q: hic agebāt rei

vendicatõe saltem quo ad legatũ: vt supꝰ dictũ est. vnde cuꝫ illi nihil posslderẽt: nõ poterãt pueniri rei vendicatiõi. ℒ. de alt. mu. iudi. cã fac. l. vna. ¶ §. de iudi. examiata. q sic ageret ptz ex eo q dicit: q patruꝰ fuit pfessus se possidere. qz in reali actõe querendũ est an possideat ds vel nõ. ff. de rei ven. ¶ petitorio. ¶. l. officiũ. ¶ si dixerit se nõ possidere: cũ possideat: ¶ hoc pbeꝫ: transferꝫ possessio i actorẽ q̃uis ñ pbet rez suaz esse. ff. e. l. i rẽ actio. ¶ qz nõdũ adiuerant hereditatẽ: non poterãt cõuenire ¶ añ litꝫ test. hoc dz q̃ri ne delusorũ sit iudiciũ: vt hic patet.

a ¶ Habebat. rõne illius institutiõis quaz fecit. r. de ipso.

b ¶ Bonis illiꝰ. s. i alijs bonis ¶ reb: exceptis reb legatis. vel posset intelligi de oĩbus. B.

c ¶ In bõis eusdẽ. in singulis eĩ rebus habuit tercã ¶ quartaz: vt dixi.

d ¶ In qbo institutio. q̃ videt q in sola tercia ¶ q̃rta teneat institutio: qđ falsũ est: imo tenet i oibꝰ. ℒ. ad. l. fal. irrituũ: ꝫ dz i eis tenere. qz i eis pt instituꝰ patruꝰ guari. in eo vo q sbiacet restitutõi gnari non pt: imo illud deducit tanq̃ es alienũ. residuũ vo diuidit inter patruũ ¶ filios eius. fideicõmissũ eĩ hereditatis ex testamẽto peponis soli patruo debebatur: nõ aũt eius filijs. Rainaldꝰ aũt instituit patruũ cui hereditatez peponis restituere tenebat: cuꝫ illud qđ est patruo restituendũ ex testamẽto peponis illud hz pcipuũ ¶ illud pmo deducit sicut es alienuz: vt in. l. pdic. irrituũ. In q adiectio pene nõ tenuit. illud aũt qđ rainaldꝰ restituere nõ tenebat ¶ in q̃ guari nõ potuit: qđ est tercia ¶ quarta: illud diuidit inter patruũ ¶ filios eius ds rainaldꝰ sibi heredes. ℒ. ad. l. fal. q̃ q̃. ¶ in hoc solo. s. tercia ¶ quarta tenuit adiectio pene: vt hic dicit.

e ¶ Pro rata eosdẽ. qsi dicat: pro qua pte legatũ pungit quẽlibet de auũcul' p ea pte quẽlibet cõtingit illud: qđ pene causa admittit illi patruo. qz patruꝰ noluit parẽ testatori dãdo legatũ auũculis: ideo pdere debet illud qđ cape poterat ex testamẽto rainaldi. vel dic p rata. i. p medietate tercie vel q̃rte pris bonoꝝ rainaldi i quibꝰ fuit institutꝰ: quã medietatẽ amittit patruꝰ. qz ꝺdixit legatio: vt hic dz. ¶ istã medietatẽ restituit patruꝰ tanq̃ legatu.

f ¶ Legato. qđ amittit patruꝰ nomie pene vno retento. Item amittit ats. xij. vncias. Bern.

g ¶ In residuo. Illud residuũ pt̃ intelligi dupl'r. q ad bona peponis q̃tũ ad patruũ. qz in illis ꝺdenato iudicis nõ tenuit q̃ pungebãt patruũ p restitutõez ex testamẽto peponis: in qbus nulla penã potuit imponere rainaldꝰ: ¶ iõ absoluit patruꝰ. Itez quo ad bona rainaldi q̃tũ ad filios ds rainaldꝰ instituit. ¶ qz nõ venerant ꝺ voluntatẽ testatoris: ¶ nihil inuenti sunt possidere de rebꝰ petitis ꝺdenari non debuerũt: vñ absolutꝰ fuerũt p cardinalem.

h ¶ Saluo. nihilominꝰ ei. s. patruo.

i ¶ Beneficio legis falcidie. Istud est ita itelligendũ: patruꝰ id qđ sibi restituendũ est: pmo vt es alienũ vt dixi deducit ꝺ rebꝰ illis de qbꝰ ꝓmissuz fuit q̃ ꝓtinebunt i pmo articulo. de residuo qđ est tercia ¶ q̃rta tenet pstare legata. ¶ de illis detrahit quartã trebellianicam p legẽ falcidiã. ℒ. ad. l. fal. in imponẽda. ¶. l. irrituũ. ¶. l. q̃ q̃. ¶. ff. ad. l. fal. qđ de bonis. §. cũ fidei. ¶. ℒ. de bo. auc. iudi. poss. l. j. deducet aũt falcidiã de rebꝰ legatis. Et forte itellexit cardinal' q deducere etiã de alijs q̃ cã pene admittit eidẽ. qz ¶ illa legata fuit illis auũculis. Si fieret eis ꝓuersio de alio relicto: ¶ ideo forte dicit. j. de falcidia q̃ inducit ꝺ voluntatẽ testatoris. Sed hoc nõ est vez. qz id qđ

in portiõe quã patruꝰ habebat i bõis illis rõne q̃rte ¶ tercie ꝺdictaꝝ: ds. r. habuit i bonis eisdẽ in quibus eius institutio ¶ legatio ac adiectio pene tenebat prorata eosdẽ auũculos ꝓtingẽte de ꝺdicto legato ꝓfirmauit sniaz iudicis supdicti eodẽ patruo ¶ eiꝰ filijs i residuo absolutis. et saluo nihilominꝰ ei ex iure institutõis bñficio legis falcidie i restitutiõe pfati legati si ifra tps legitimũ volũtati paruerit testatoris. Lũq̃ iuentariũ fecerit: ¶ pt̃ volũtatẽ testatoris lex falcidia inducat: nos itaq̃ ipsiꝰ cardi. sẽtẽtiã ratã bñtes: eã auct. ap. cõfirmamꝰ.

¶ Item. ¶ Oannes clericꝰ et. p. laicꝰ executores vltime volũtatis. o. clerici scte crucis: q̃ venerabilibꝰ ¶ pijs locis de bonis suis in vltia volũtate legauit: mãdans insup satisfieri creditoribꝰ

p eosdẽ post mãdatũ susceptũ p diocesanuz cogi debẽt testatoris explere vltiaz volũtatẽ. ¶ Item. OE his q̃ in ornamẽtis vel p cereis seu fabrica lumiaribus ãniuersario septimo. xx. xxx. siue alijs ad ppetuũ cultuz diuinũ leganꝫ eccl'ijs vel reliqs pijs locis: canõica portio dũmõ i fraudẽ nõ fiat vt ea eps seu parochialis eccia debeat defraudari: deduci nõ debet.

De successiõibꝰ ab itestato.

Ex pell'. apud altesi. habito.

Sed hoc ibidez inuentuz est de epis: plbiteris: ¶ clericis: si p hereditatez vel alio modo ituitu plone aliquid acqsierit: dõare eis liceat cui voluerit dũ viuũt. Si aũt añ obierit: q̃ ꝺ fecerit: altari cui fuuũt oia ppetuo sctificẽt: et i ius eiꝰ ꝺdat

pene cã accreuit: ñ incidit ĩ. l. fal. ff. ad. l. fal. cũ pz i fi. ¶. l. se. ar. op. ¶ qđ pulsũ ẽ ad penã: ñ dz ẽbi ad gñaz: §. de trãsla. uni corpalia.

k ¶ Restitutõe. i. prestatõne. Bern.

l ¶ Legimus. qđ dz tps ãni. hoc tps ꝓputãdũ est a iussu iudicis. Si aũt infra illud tẽpus nõ paruerit tũc nõ pt vn bñficio falcidie: imo pdit oia excepto illo qđ sibi debeꝫ ex fideicommisso: i aut. de here. et fal. §. illud q̃z. col'. j.

m ¶ Inuentariũ. aliter eĩ bñficio legis falci. vti nõ pt: vt dic aut. ꝺ here. ¶ falc. §. si vo nõ fecerit inuentariũ.

n ¶ Cõtra volũtatẽ testatoris. hoc iõ dic. qa ꝺ voluntatẽ testatoris videt hic retineri falcidia ꝺ rebꝰ spãli legatꝫ qz illas volunt testatoꝛ oino prestare illis auũculis: ita q nulla ꝺdictio fieret eis. Vñ ꝓtra eius volũtatez falcidia retineꝫ: ¶ tñ retineꝫ nihilominꝰ. qz ꝺ volũtatem testatoris inducit falcidia. ff. ad. l. fal. tri na. Sz ¶ i alijs rebus q̃ causa pene auferuntur si vez est q̃ q̃rta retineat inducit ꝺ voluntatẽ testatoris: ꝫ nõ videt q̃ q̃rta retineatur in bis q̃ causa pene auferunt: vt dixi §. in nostula: istud est tẽ. Mazz testatoꝛ causa pene oia voluit auũcul' pstari. Iducitur ergo falcidia ꝺ voluntatẽ defuncti. ℒ. ad. l. fa. ci. si vt alle gas. ¶. l. pt̃i. ¶. ff. e. ti. qđ de bõis. §. vlt. Hodie vo falcidia nõ pt induci ꝺ volũtatẽ testatoris exꝑssaz: si testatoꝛ certus de quantate patrimonij sui hoc pbeat in aut. de here. ¶ falci. §. si vo exꝑssum. ꝫ ꝺ tacitã bñ inducit: vt bñ dicũt leges ꝺducte: si vt allegas: ¶ seqntes.

o ¶ Iannes. pijs locis. in quibus sufficit munus legitima voluntas: §. e. c. cum esses. ¶. c. relatũ.

p ¶ In suis bonis. ꝓpijs. s. q de rebꝰ ecclesie nihil posset legare: §. e. c. quia nos. Bern.

q ¶ Mandatũ. mandatũ suscipe nemo cogit. susceptuz vo necesse est adimpleri. ff. ꝓmodati. in cõmodato. §. sicut. ff. mã. si ds alicui. §. qui mandatũ. ℒ. de pcu. iuuus. ff. de arbi. l. ij. §. j.

r ¶ Per diocesanũ. Sic intellige §. eo. si heres. ¶. c. tua nobis: vbi de hoc. Bern.

s ¶ OE his. canonica portio. Portio ista diuersimode deducit ꝑm varias ꝓsuetudines locorum. j. de sepult. certificari. ¶ §. e. requisit. q̃cz est tercia ¶ quãdoqz media. j. de sepul. c. j. ¶. ij. ¶. x. q. j. de bis. ¶. c. anuãs. ¶. c. decernim⁹. ¶ quãdoqz quarta. j. de sepul. cum super.

t ¶ In fraudez. tũc non ꝓdesset: §. e. officij.

u ¶ Deduci. hoc dictum est propter reuerentiaz diuinũ cultus. multa enim propter religionẽ admitti solent. naz summa est ratio que ꝓ religione facit. ff. de religi. ¶ sumpt. sune. sunt persone: in ti. vnde in casu isto munus legitima voluntas sufficit: §. eo. cum esses. ¶. c. relatum. sic et in bis que ad pias causas relinquũtur cessat falcidia. ℒ. ad. l. falci. auteñ. similiter. ¶ in auteñ. de ec. ti. §. sin autem. coll'. ix. vnde sumptum est auteñ. predictuz: similiter. ¶ sic cessat falcidia in testamento militis ꝓuilegio militari. ℒ. de testa. mili. in testamento. ℒ. ad. l. falci. in testamẽto. Itẽ cessat deductio ust⁹ pris in eqs et armis fauore terre sancte. j. de sepul. in nra. ¶ hoc idez qđ hic dicit habes. j. de v. sign. ex parte.

x ¶ Sed hoc. intuitu plone. sic §. ti. pri. qz nos.

y ¶ Sanctificẽtur. i. sancta ab omnibus reputentur: §. de rerũ ꝓprietat. mancipia. xij. q. ij. ꝺ laicis. et. q. iij. quicunqz. Alañ.

z ¶ Tradant. intellige hoc cum nõ habent cõsanguineos qui eis ab itestato succedant. illi eĩ admitterent ¶ nõ ecclesia. xij. q. vlt. c. vlt. ¶

q. iij. quicūqz. ⁊ in aut. de ec. ti. §. si quis episcopus. colla. ix.

Ancto celio. morienti. ꝓlat⁹ de oīb⁹ taz añ ꝓmortiōem q̄ post acquisitis intrinsecꝰ ꝓsone liberā hz ꝓtatē: s. c. pri. et s. de rest. q: nos. et. xij. q. iij. quicūqz. ⁊. q. v. firū. in aut. de ec. ti. coll. ix. §. medicam⁹. Si vo decedat intestat⁹: si sunt distincte res eiꝰ ꝓsanguinei succedūt sibi. xij. q. j. sunt manifeste. Si vo res prelati sunt ꝓmixte cū rebus ecclie tūc distingue. qa aut dubitat an habuerit ꝓpriū: aut certuz est q̄ habuit. Si dubiret ip⁹ p ecclia est ꝓsumēdū ⁊ totū vēdicabit ecclia arg. xij. q. iij. q̄cūqz. ff. de re. du. cuidā. sic in vxore. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. q̄nq⁹ muti⁹. ⁊. C. de. ti. enā. Si vo certū est q̄ aliq̄d habuit ꝙ nescit q̄ntū: obrietur hui⁹. c. distinctio. nec īmerito. q: null⁹ heres nobis ꝓximior est q̄ nos vo sociauit. j. de pen. ꝓsbr. hz ꝺicē vide atur. xij. q. iij. c. j. vbi dī q̄ si sit dubiū q̄ eq̄ debeat fieri distributio inī eccl̄az ⁊ heredes sacerdotis: ꝙ dic q̄ i alio casu loquit hoc. c. q̄ il lud. hoc. c. intelligit ꝺ illis ꝓsbiteris q̄ ex huius facti sunt ꝓsbr: qꝺ vi deť verꝰ: vt dic Lau. Nō credo q̄ hodie haberet locū tal' diuisio: imo credo q̄ si aliquid hīet ituitu ꝓsone: q̄ cō sanguinei ei succedunt abintestato. si ꝓsanguineos nō hīet tūc eccl̄a ei succedēt. xij. q. vlti. c. vlt. ⁊ j. c. pri.

y Ꝓter diuinū. Ar. q̄ ꝓpon⁹ pē rerinē operas spūales in liberto quē mūmittit ad clericatū: ar. ff. ꝺ ser. ñ or. nullus. luij. distin. frequēs. Ala.

z Idonei. puta here tici. xxiij. q. ij. sane ꝓferť. j. de here. si quis epūs.

a Cum dilect⁹. participatōem. ꝓter hoc nō fuit mōach⁹: nec etiam stetit in habitu mōachali: vt apparet ex antiq̄ cuz hoc nō sufficiat ad mōachatū.

b Se ⁊ sua. ⁊ postmodū in extremis agens ꝓfitebať publice q̄ non poterat facere testamētū. q: se ⁊ sua ꝓtulerat mōasterio. ⁊ hoc vltimū ꝓbauit abbas p testes: primū articulū nō ꝓbauit nisi p vnicū testem quod non sufficit. Bern.

c Ultimā. quasi dicat: si hec verba nō exꝑsse hoc dicāt: tñ tacite videliz obtinent vltime volūtatis.

d Idonasterio. p hāc ꝓbatōez obtinebit abbas si epūs nō ꝓbauerit archiepūm ꝑba ista alienata mēte dixisse. nec intelligas q̄ ex his verbis ꝓbať dictū archiepūm fuisse oblatū dicto mōasterio cū suis rebꝰ siue mōachū fuisse: ꝙ ꝓbauit q̄ voluit sua bona ad mōasteriū puenisse: ⁊ q̄liber ꝑba p q̄ declarať intentio restātis sufficē videnť. ff. ꝺ fundi. ⁊ instru. l. cū talionis. §. animā: ad fi. ⁊. ff. de sup. le. l. labeo: ad fi. nemo enī estimādus est dixisse q̄ nō mēte cogitauerit.

e Cōtulerat. mōsterio. vñ extē cessat ei⁹ iudiciū. xix. q. vl. aī sīḡ mi⁹.

f Testis. vn⁹ testis sol⁹ nō sufficit ad ꝓbatōez: s. ꝺ testi. hz vnuer⁹. iij. q. iij. §. iurisiurādi. tñ si alie ꝓsumptiones adsint sufficit: vt hic dī. ⁊ §. de testi. ꝓca. ⁊ §. de ꝓsump. ifra. ⁊. c. tercio. ꝙ nō videnť sufficere hmōi adminicula ad ꝓbādū intentōez abbatis. s. q̄ dicť archiepūs mo nasterio obtulit se ⁊ sua: cū lra dic nō tangit sufficiēter ꝓbantes: ꝙ adminiculātes ꝛc. vñ nō potuit admitti epūs ad ꝓbādū q̄ archiepūs fuisset mente alienat⁹: qñ in extremis agēs dicebat q̄ nō pōt facere testamētū. vel dic q̄ ista admicula sufficiūt cū vnico teste: ⁊ tō auditi ꝺz epūs ad ꝓbādū q̄ iste archiepūs erat furiosus cū ꝑba illa exꝑssit: q̄ ꝓbatis sol⁹ testis remāet. ⁊ sic obtinebit epūs: al's succūbēt. q: si obtulit se ꝓbaturū ꝓdicta: mos ei gerēdus fuit. ff. de ꝓba. circa eū.

g Cōtrārie. Videť q̄ tal' ꝓfessio ꝺebeat sufficē ad h⁹ vt testatus ꝺecessisse dicat: ꝺz nullū aliud testamētū restaret vel appareret. ff. de wīs. ex hac scriptura. vbi oīno stat ꝑbis testāt⁹. Quare ꝙ requrit hic alia ꝓbatio: rñderi pōt q̄ lex illa loquit in eo casu: qñ p talia ꝑba aliqs exprimit vltiaz volūtatem: al's talibꝰ ꝑbis nō ē credēdū: nisi h⁹ iurassꝫ in testamēto. C. de ꝓba. aut. ꝙ obtinet. ⁊ tūc bēdes necesse hīt stare illi volūtati. C. de fideicō. aut. āpli⁹ hoc. Unde. Scripta illi⁹ leg⁹ solēnit facta fuit dū viuebat testator q̄ fecit testamētū. ꝙ ille archipūs dū viuebat nulla fecit scripturā de verbis illis: ⁊ tō post mortē illa ꝓfessio ꝺz probari p testes: put abbas dicebat in sua petitōe ad hoc vt suf ficeret vn⁹ testis.

h Probātes. s. q̄ ñ obtulit se ⁊ sua. B.

i Cōpotē. hoc tō dicit q̄ furiosus nō pōt facē testamētū. C. q̄ test. fa. pñt. furiosū. ⁊ ita epūs ille ꝓbabit istā negatiuā. et h⁹ ē q: hz i se implicitā affirmatiuā: hanc. s. q̄ tūc erat furiosus. sic ff. de renū. sup hoc. et. C. de codi. ill'. nec codicillos. ⁊. ff. de codi. instr. quidaz. ff. de ꝓba. si filius. Contra. iij. q. ix. indicas. ꝙ ibi archiepūs tenebatur ꝓbare episcopuz illum fuisse sane mētis. quia constabat illum puberem fuisse furiosum. Lan.

k Ultimā voluntatē. testamentū em̄ hoīs tm̄ morte ꝓfirmať ⁊ tm̄ mobile ꝓseuerat post mortē. j. de cele. miss. cū marthe. et. xij. q. ij. vltima volūtas. ⁊. C. de sacrosanc. ec. l. j. Lau.

l Restitutōez bonoz. si intelligas restitutōez hāc factā de bonis ecclesasticis de qbus intelligēdū est. certe illa tenere nō potuit: ff. de test. officij. ⁊. c. q: nos. si de ꝓmōialibꝰ: in istis nihil iuris hz epūs. Bicas q̄ de ꝓprijs siue ꝓmōialibꝰ hoc est intelligendū: ⁊ hoc ꝓbabat: al's ꝓsumunt ecclesie. et loquit in eo casu cū non appareret heres. xij. q. vlt. c. vlt. ⁊ in aut. de ec. ti. §. si quis epūs. coll. ix. ecclia em̄ est ꝓm⁹ heres. j. de pe. ꝑbr. si. ff. de ec. j. Jo.

m Impetitione. Sed nunquid episcopus dixit sibi ius: ergo debuit cadere a iure suo? Sed hoc non debet redundare in dampnum ecclesie. xvj. q. vj. si episcopum. immo verius dicas q̄ pena illius constitutionis: si quis in tantam. C. vnde vi. Non habet locum in bonis iacentis hereditarijs. vnde legatarij⁹ qui legatuz auctoritate sua capit aī aditā hereditatē non punit in alio: nisi q: restituit possessionem. ff. quo. lega. l. j. Rñ. j. secus est si post aditam hereditatem. C. de leg. non dubiū. Bern.

n Silentium. Si primo sana mente sua obtulit ꝺo: nonne debet papa tueri suam donatōnem inter vivos: licet in morte non fuerit sane mentis: cum adhuc in eodem proposito intelligatur dare infra

De sepulturis.

de bap. & eius ef. maiores: ad fi. Preterea cū ille qui abintestato debet succedere: imensaz donatōem defuncti revocat. nō in totū revocat: ß q̄tū ad quartā sufficiat. C. de inof. do. l. j. ß. ri. pri. rainucius. imo in vita sua omnia donare potuit: s. e. c. j. So. abbas nō pbauit donatōem factā fuisse inter viros: nisi p vnū testē. & alij q̄ pbabant illā quā exp̄ssit in vltima voluntate dū ageret i extremis nō pbāt oblatōes inē viros. Illa aūt obiectio d officiosa donatōe nō hz hic locū. q: q̄rela de officiosa donatōe nō dat nisi illē q̄bus aliq̄d relinq̄ necesse est. C. de inoffic. do. si totas. ß eccie sacerdotes ñ teneāt aliq̄d legare de suis ꝓprijs nisi velint. Lau.

Os istituta. suoz. & ns loquit de indigentis. Lau.

p Patriarchaū. q̄ in sepulturis p̄m suoz sunt sepulti. xiij. q. ij. §. ioseph.

q Propriā eligere. Et sic videt q̄ quilibet adult⁹ & discret⁹ possit sibi eligē sepulturaz vbi voluerit: ar. j. e. in nr̄a. hoc verū est: quz nō eligit locū magis religiosum. j. e. fraternitatē. vbi de hoc. & j. e. c. p̄. ar.

r Aliena elegit. q: nat⁹ i bethleē nutritus i nazareth. sepult⁹ fuit i sepulchro ioseph. Lan.

s Tercia p̄tē. in sequēti. c. dz de medietate. j. e. cū sup dicit de q̄rta. hec diuersitas siue ꝓprietas determinat ꝑm diuersas cōsuetudines locoꝝ. j. e. certificari.

t Judicij. s. q̄ reliquit hunc ecclesie in qua elegit sepulturā & nō derelictis alijs locis: vt. j. e. in nostra. Ber.

u Pabulo. Pabulū celeste exposuit ala. i. doctrinā secretoꝝ fidei vel solida cibaria. Pabulū enim dicit p̄dicatio verbi dei. s. de of. oz di. inter cetera.

x Consolationum. ad quem spectat onus & emolumentuz. xij. q. ij. ecclesiasticis. & c. charitatē. xiij. q. j. §. j. ala. & xvj. q. vj. de laplis. & ff. de regu. iu. ꝑm naturā: circa p̄ncipiū nou.

y Transgrediaris. transgredit quis termios p̄rimi sui cuz ds parochianū alterius admittit ad sepulturam: vt hic. Itez cum alterius subditum excōmunicat vel interdicat. ix. q. ij. c. j. et. ij. tercio cuz euellit limites possessionū vicini sui. lxxxvj. di. tanta nequicia. quarto cuz p̄dicat ꝑriū fidei. xxiij. q. iij. trāsferūt. Item cuz alteri⁹ parochianū recipit ad penitentiam: de pe. di. vj. placuit. j. de pe. & re. omnis vtriusq̄. Unde.

z Elatū. monasterio. Ar. q̄ quis debet eligere locū religiosum ad sepulturam.

a In vita. in egritudine tā de qua decedit alioquin nil daretur ecclie parochiali. j. e. de his. Unde.

b Decreverit. supple ecclesijs: nisi relinquat in ornamētis ecclesie & sine fraude: & tūc nihil detrahit: s. de testa. c. vlt. aut si reliquerit pauperibus vel cōsanguineis pro remedio anime sue nihil detrahitur inde: vt dixit ala. Unde. Item de armis & etiam equis ꝑ subsidio terre sancte relictis nihil detrahit. j. e. in nr̄a.

c Addecietatē. sup hoc standū est consuetudini loci. j. e. certificari.

d Ecclesie. l. apud quā fidei sacramēta recepit: sic intelligit gratian⁹. hoc. c. xiij. q. ij. §. ß aliud. in fi.

e Fraternitatem. ex antiquo: s. e. c. j.

f Religiosoꝝ. xiij. q. ij. vbicunq̄. & c. placuit.

g Frequen⁹. hec est rō q̄re pot⁹ sepeliunt homines in locis religiosis. q: frequen⁹ ibi diuina officia celebrant. Sz nōne tantū valet gnālis oīo q̄ntū spālis: ita: d ꝓse. di. v. nō mediocriter. illa ē cā. q̄a spūs sanct⁹ ad mēsuraz nō dat: de ꝓse. di. iij. q̄ris. ß ꝑsuptio ē q̄ pl⁹ ꝓsit spālis oīo q̄ gnāl'. & q̄dez bono: ap̄l⁹ videt referri illis ꝓ quibo spālis fit oratio. B.

h Parētū. xiij. q. ij. ebron. & §. ioseph.

i Ad noua & minus religiosa. Ex hoc. c. ꝑz q̄ qui vult eligē sibi sepulturā sua relicta: de bet eligē magis religiosaz: arg. s. e. c. pr. In hac opione fuit. t. h. et ala. & mihi hoc idē videt. & facit ad hoc. xiij. q. ij. vbicunq̄: & ē sīle. q̄ ei de vna religiōe trāsit ad aliaz: ad strictiores trāsire dz. j. d regulaꝝ. sane. & c. lucz. Illi dicūt vt lauk. & vinc. & io. q̄ liber ē vnicuiq̄ sibi eligē sepulturā etiam ad locū min⁹ religiosuz: ar. j. e. in nr̄a. & sic̄ ꝓria inueniant: intelligāt cū illeci⁹ fuit: vel cū temeritate vl' ex cōtemptu trāsiuit: vl' cū debitā portiōez nō reliquit sue eccie. & sic intelligūt illd. c. primā opinionē ꝑfero. & q̄d dicit. j. e. in nr̄a. nō ꝓdicit. q: illud ꝓcedit ꝓpter ꝓuilegiū q̄d hūt illi hospitalarij & rēplarij: vt liber sit cuicunq̄ apud eos eligē sepulturaz: vt ibi patz: sicut & p̄dicatores habent idez ꝓuilegiū: al's nō possent illos recipe ad sepulturā.

k Prevaricat. q̄m min⁹ legitima voluntas defuncti defendi nō debet. ff. de condi. instit. filiꝰ q̄daz. & xij. q. v. c. j. & ff. de reli. & sump. fu. l. at si quis. §. hec actio. quādoq̄ tam minus legitima voluntas q̄ tuz ad solennitatē testū defenditur: puta in relictis pijs locis: s. de testa. relatū. & c. p̄cedenti. Ber.

l Corpus. sic. j. e. cū liberē. & oblatōes quas ipsi⁹ occasiōe habuerūt. j. e. in nr̄a. & in. c. cū liberē. Lan.

m De his decēdāt. q: tūc dōatio causa mortis ꝓfirmatur. ff. de m. cā mor. nō videt. Et ē ar. q̄ nō hz alicui i morte q̄d i vita nō licuerat: ar. s. de testa. ad hoc. nec mir. q: pt̄ q̄ sanus est oia bona sua ꝓsumere: in morte tñ nō pt̄ filios vel nepotes suos ꝑterire: unde. d inof. testa. & d exhē. liber. p totū. Tamē & sic intelliges s. de testat. rainucius. De tercia clere & adelasie q̄ donata vel venditā fuerūt in morte. vñ nō potuit alterrocha defraudari sua legitima: al's i sanitate poterat defraudari: vt hic dicit in fi. Bern.

n Ad quos assumpti. Ecce iste audit diuina officia i hac eccia: & i alia hz sepulturā & sui maiores ab antiqs tpib elegerūt aliā sepulturā. et in tercia eligat sepulturā que istaz ecclesiaz habebit canonicā portiōez. Et dubitare debet illaz canonicā portiōez: ar. s. e. c. j. & s. de testat. relatū: i fi. nisi ꝓsuetudo repugnet: ar. j. e. c. certificari. & c. d vxore: i fi. & j. d dec. cū sint homines. & j. ti. pr. c. vlt. C. & D. dixerūt & melq̄ ille eccia in q̄ est sua sepultura dz hre canonicā portiōez: & nō illa in q̄ audit diuina. nulla enī iniuria facta est ei rōne sepulture i alia eccia. q: nō de

trelicta nec offensa: nec ex tali electione ius acquirit illi. Bern. Item qd si in vna eccl'ia peperit sacramenta et in alia ē sua canonica sepulturā q illaz hz canonicā portionem? Rnde o: eodem mō diuidere debēt illā canonicā portionz: ar. ff. de .c. j. et. ij. et ar. ad h°. de testa. relatū: i fi. nisi pluetudo repugnet: ar gu. j. eo. certificari. et .c. de vxore. et. j. ō de. ei. cū sint hoies. Si tñ sua eccl'ia solebat aliqd percipe de iudicio sui parochiani: cū sepeliebat in illa eccl'ia in q parētes ist°q in alia sepulturā elegit p rata eius qd solebat accipe: accipiat de canonica portione q debit parochiali ecclesie: hoc notat p. b. xiij. q. ij. §. Dz aliud: in suma ipius. Zilij di cit Irn. f. q eccl'ia in q consueuit sepeliri: nihil dz hāe: ꝙ parochial' in q pluerunt audire diuina: quod mihi nō videtur. Ber.

Trāstulerint. se et sua credēdo: qō pars p principū. c. Si aut corpus suum tñ tradēt sepeliendū post mortē: et relinqt ei aliqd: ō hoc dz dare legitimaz q est tercia vel qrta vel medietas fm pluetudinē locorum. j. e. certificari. Lauf.

Penans. honestius tñ. lxxvj. di. donare. et nō hēnci. L. de apo. l. bi q. et. j. de hē. si qs epūs. et. c. se. T.

Ex parte. parochianus. Iste parochian° nō elegerat sepulturaz apud eccl'iam dicti prioris: vel fuit volo inductus: vel fuit ifra legitimos ānos. et nō corp° illi° dz restitui cum bōis perceptis occasiōe ill°: als tñ qrtā vel tercia vel medietatē fm pluetudinē loci. j. e. in nr̄a. et. j. eo. certificari. et qō dicit de ap. idem esset sine aliqua ap. vnde supple maxime. T.

Post appellatōez. Vr. ff. de sepul. vio. l. fi. et ant. ite q domū. et i aut. vt cū de ap. cog. §. plr. coll. viij. et i ant. vt defuncti seu funera defunctoz nō impedient a creditoribus: circa fin. coll. v. Do. hic fuit appellatū: ne poss inuaderet ius canonicoz. in prijs aūt non recipit appellatio: ne corpa sepeliant. et ita nō dicūt: qz diuersimode loquūtur. T.

Erinde. i. de ceteris q obuenerūt occasiōe illi° corpis.

Deueniat. als teneā ea restituere. j. c. pri. et. c. in nr̄a.

Olim libez. disposuit. Et sic mulier ista elegit sepulturā apud eccl'iaz scti martini: q erat magis religiosa q̄ eccl'ia scti vincētij: cui erat mulier ista parochiana: als nō poterat ibi eligere sepulturā sua relicta: ff. e. fraternitatē. vel forsitan nō erat corp parochiana: qō verius puto ex eo q papa nō refuat eis canonicā portionem.

Bñficia. i. oblatiōes et dcdd ꝓpter hoc prepeti. sic ff. e. ex parte. et. j. e. i nr̄a. et agit ist ad repetendū corp° et bñficia ista debitōe ex canone isto. et §. c. fraternitatem. et. c. ex parte. vbi enim iure nouo obligatio indu

ipa ad religiōez intendat dūmō de egritudie illa decedāt ō bōis suis ipsis eccl'ijs a qbus assumpti fuerint: canonica dz portio exhiberi. Si vo ad religiosa loca se i sanitate trāstulerit: de his q locis ipsis cōferēt: cogi nō pnt aliqd plentis eccl'ijs imptiri: qz libez est eis tūc bōa sua nō solū religiosis: ff et qbuslibet quatis pferre plonis.

Item.

Ex parte canonicorū obtigerit. nob est intimatuz: q̄ por de insula qndā parochianū suū post appellatōez ad nos factaz i sua ecclesia sepeliuit: et infra. Mādam° qten° pfatū porē appellas: vt me moratis canonicis predicti parochiani corp° restituat: et exinde amicabil'r cōueniat cū eisdem.

Item de decāo et mgro. r. rauēatē.

Olim libez sit: et infra. Ad audiētiā nraz puenit ex cōstitōe abbatis et fratz scti martini laudon. q cuz pbr qdā corpus cuiusdā mulieris: put i vltima volūtate disposuit ad cādē eccl'iaz sepeliendū referret: mōachi scti vincētij laudon. corp° ipius violēt rapere et i eccl'ia sua sepelire mīme dubitarēt: et infra. Mādam°: qten° si ita ee inueneritis: prefatos mōachos appellatis: vt ossa pfate m'ieris et bñficia q occasiōe sepulte ipsi° recepisse noscunt: mōeratis frīb cū integritate restituāt: et deceto sil'ia nō psumant.

Electus. iij.

Exore vo vtz quēadmodū vir liberā debeat hāe sepultaz: nob videt q nulla sup h inf viz et mulierē sit facieda distinctio: ff vtriqz i casu isto eē credim° facultatez: cū electio ista ad eū pot° statū ptineat: in q m'r soluit a lege viri.

Vtz at pī q magis voluerit mōres filios valeat sepelire: nō inuenim° a sctis pūb diffinitū. et ppea tre pluetudi decernim° relinqndū.

Item de ppōsito et capi. fauenti.

Olim sup qdā capīo: et infra. Presentiū auct. statuim°: vt si aliquē parochianoruz vīoz alibi ptigerit eligere sepultura: de testamto ipsi° qrta vob portio relinquat.

Lemēs. iij.

Certificari voluisti a nob quō illa clausula q in pui legis solet apponi: salua iusticia illaz eccl'iaz a qbus mortuoz corpora assumunt intelligi debeat et exponi. Cū at sup h articulo diuersa antecessoz nroz manauerint īstituta: leone iusticiā illaz qnqz tercia pte: qnqz media et vbano qrta forez cēsentibus: nos tale pbem° i hac varietate rnsum: vt sic btus hieroym° inqt. vna qqz puicia in suo sensu abūdet: fm rōnabile pluetudinē regiōis illa iusticia circa medietatē vel terciā aut qrtā ptez p locoz diuersitatib attēdat.

Innoc. iij. epo claremonten. et abbati maurien.

In nra plentia cōstitutis priore eccl'ie montis ferādi: et pcuratore hospitalariozuz claremonten. dioce. idem prior ppposuit: q predicti hospitalarij quosdam parochianos suos quoz duo erant infra annos legitimos receperunt ad ecclesiasticam sepulturā: ecōtra predictus ppositus pcurator: q tam

cit: nec cauet ibi q̄ genere actōis agēdū sit agēdū ē pdictōe ex illo canōe: vt. l. ff. ō pdi. ex le. l. vna.

Recepisse. vt q ō iure peape potuerit sic prīgit ō violēto possessore: ff. ō resti. spo. q ius. et. C. vñ vi. si qs possessiōe. ff. de pe. here. l. j. in fi.

Olim vxore. eḡlem. Arg. ff. xxxij. q. ij. qs de pñpt. et. c. an tq. So. illud intelligitur fz istō vel sic istō locū hz: cū mīr eligit sibi sepulcrum. si vo ñ eligat: locuz hz qō dē ibi: arg. C. de dignit. lib. xij. mulies. ff. ad mūicipa. filij. j. Item. et. l. vlt. B.

Al lege vin. vt. vij. q. j. sic. et. C. de vna. aū nup. qō sponse. et. ff. de vna. iter vi. et vxo. si eū vxou. §. vlt. et. l. se.

Diffinitū. et hz nō sit diffinitū: videt tñ q filio possit eligē sepulturā. q: pt ei facē testamtū: inst. ō pubertē. §. igit. qō pt cōcedi: dūmō et ipe sibi eligat sepulturaz: tñ pluetudinē loci relinqndū ē: vt hic dī.

Consuetudini. si pluetudo nō repugt: sepeliunt i sepulchro maioz suoz: ar. j. e. i nr̄a. in fi.

Olim sup. ō de stamēto. i. de bis q testator relinqt p sua aia iure legati illi eccie i q eligit sepulturā: et de oblatōibz qrta portio relinquat illi eccl'ie a q corpa mortuoz assumunt. j. e. c. pri. et .c. in nostra.

Quarta. vt medietas seu tercia pars fm loci pluetudinem. j. e. c. pr. Ista. qrta sp dz reduci: nisi in casu. j. e. in nr̄a. et in casibz: ff. de testa. c. vlt. Et est arg. q maior ecclesia cathedral' nō sit magis religiosa q̄ mōasteria fm illā opionē q dicit q sp eligēdus est locus magis religiosus.

Certificari. salua iusticia q exhiberi dz illis eccl'ijs a qbus quis viuebāt percipiebāt eccl'iastica sacramēta de bōis illis: q in testamēto relinqt ecclesie vbi eligū sepeliri.

Tercium. ff. e. c. j. Bern.

Mediam. ff. e. relatū.

Quartā. capitulum vbani nō habem°: ff lucij tercij: ff. e. c. pri.

Hieronym°. c. hieronymi habes. lxxvj. di. vtinā.

Consuetudinē. Quid si de cōsuetudine dubitet: vel varie sunt pluetudines i vicinis eccl'ijs: de miora sūma erit intelligenduz. qn illa ōnes ꝓcedāt. ff. de arbi. diē pferre. §. si plures.

In nostra. parochianos. nam et mōachi habēt populū. xvj. q. j. agapitus.

Annos. vñ nō potuerūt sibi eligē sepulturā. qz nec testamentū facere potuissent: vt ff. de pbat. in pncia. et. ij. q. vj.

§.diffiuitiua. Sed pater potest eligere filio sepulturam: vt dictū est s.e.de vxore. quia potest ei facere testamentū. instī. de pupil. substi. §.igitur. quod verum est si ipse faciat sibi: alʒ si nō fecerit sibi nec filio impuberi facere potest. instītu. de pupl. substi. §. liberis. ⁊. ff. de inoffi. testa. papinianus. §. ſ nec impuberis. Tan.

g ¶ Parochia. sic. s. ca. pri.

h ¶ Et armis. hoc in ductuz sunt fauore ire sancte: sic de his q̄ relinquūtur ī ornamēt̄ ecclesie sine ad cultū diuinū nihil rēducit. s. de testa. c. vl.

¶ Cecetero. Et ita tractatus futuri tpis hic ad iudicē spectat. sil'e. s. eo. cū libet. in fine. Et sic est ꝺ illud ff. de vsu. l. j. §. j. qō obtinet in his iuribz ⁊ seruitutibz ⁊ in annuis prestationibz q̄ in talibz actio ptinet ad futurum. ff. si ser. ven. barū. ⁊. l. ego. et l. labeo. ⁊. l. illa. de v̄ suris nō ꝓtradicit: q̄ ibi nō ꝑstabat adhuc ō vsuris futuri tpis.

k ¶ Recipiāt. immo rēbēt cauere nec p se nec per alios successores eoz hoc facturos ⁊ hec ē exceptio inducis quo ad futuz tps ar. ff. si ser. ven. haz. ⁊ a iudice posset inuigi sub pena excōicati onis ne hoc facerent.

l ¶ Apud eos. Et ita vī q̄ qs possit eligere sepulturā apud locuz munus religiosuz: qa hospitalarij minº religiosi sunt q̄ mōachi ar. xij. q. ij. bōe. Arg. ꝺ. s. eo. fraternitatē. dic vt ibi notatum est De hac materia cum qs vult eligere sepulturaz: illū ordinē seruabit q̄ tradit. xij. q ij. vbicūq. q̄. c. qdā intelligūt de pegrinis q̄ nō būt ꝓpriā sepulturā q̄ rēbent sepeliri apud ecclesiā maiorē Vu. intelligit illō. c. de cuibz q̄ būt ꝓpriā sepulturaz in ecclesia maiori q̄ q̄cūq; morāt extra ciuitatē p villas vel castra: si ibi rēdant nō rēbent suas sepulturas dimittere sine iusta causa vt ibi dicit: alʒ p̄sumit illectus vel ex cōtemptu vel ex temeritate transire vt plene dixi. s. e. fraternitatem. Ber.

m ¶ Reliquit. hospitalarijs iure legati.

n ¶ Misi vlo. Et ita vlus supuenies in spūalibz rescindit ꝓtractū quod ē ꝺ id. s. qō me. cā. cū dilecti filij. vbi de hoc. ⁊ tūc de rebz suis nihil rēberet habere hospitalarij. arg. xx. q. iij. ꝓstitut. ff. si qs causa. si duo. arg. s. de testa. requisisti. ⁊. c. officij. ⁊. ff. de arbi. si duo. ⁊ sic

o ¶ Al prochianus. q̄ elegerūt sepulturā ꝓpī vlū cessat ꝓuilegiū. apud hospitalarios: ⁊ ideo ārtā rēbēt restituere prochiali ecclesie.

p ¶ Annos. Isti nō elegerūt sepulturā nec eligere potuerūt: vī restituere rēbēt hospitalarij ꝓdicta qcqd ipsoz occasione receperūt.

ex priuilegio q̄ ex indulgentia speciali licz hospitalarijs omēs passim preter excōicatos et interdictos ad ecclesiasticā sepulturam recipe: q̄ apud illos elegerīt sepeliri: fideicz cōmissa in vltīa voluntate relicta possunt licenter accipe: soluta tm̄modo q̄rta prochiali ecclesie de cuius parochia mortuoz corpa assumunt: ꝓterq̄ de equis ⁊ armis que indulta sunt ipsis in subsidiuz terre sancte: de qbz quartā rēducere non tenētur: et infra. Talem sup his duximus sniaz ꝓferendā q̄ ꝓdicti hospitalarij rēceto nō recipiant prochianos ecclesie supdicte ad ecclesiasticā sepulturā: nisi apud eos elegerit sepeliri: ⁊ tūc parochialis eccīa de oblationibz lectis et alijs que rēfunctis ꝓ anima sua ī vltima dispositiōe reliquit: preterq̄ de equis et armis recipiat quartā partem ⁊ hospitalarij residuuz habeāt: nisi dolo vel fraude eoz rēfunctus inductº fuerit ad dispositionē hmōi faciendā: nihilominº ipis hospitalarijs inūgentes: vt ō quarta trīū milīū solidoz priori satisfaciāt memorato: cū ꝑstet eos a parochianis eius illos solidos recepisse: nisi sit sufficiēter oñsum: q̄ eoz oblati vel quersi fuissent. Eisdem ꝓterea duximº inūgēdū: q̄ nisi ꝓbauerint q̄ gu. prochianº poris q̄ fuit interfectº in campis: apud ipsos elegerit sepulturam vniuersa q̄ ipī ītuitu receperīt: poz restituāt mēorato: alioqn ārtā ptē solūmō restitnere tene

ant: ꝓ illis vo q̄s ꝓstat ītra annī: ꝓ illis vo q̄s ꝓstat ītra annos ltīmos ōcessisse q̄ sepulture eoz grā receperūt restituāt vniuersa. ¶ Dez archiepo turoñ.

Ex pte parētū. m. nob ē iti matū q̄ cū nobil' vir dñs j. ō insula butardi eidē posuissz insidias quā sollicitauerat sepe de stupro: ⁊ ipsa gartionibz q̄ eā rape nitebāt: sup quēdā pontez occurreret: tandē fugiēs manº illoz in amnē ō pōte cadēs fuit casu submersa. Quocirca mandamº ‡ q. cū illa nō spōte ꝑcipitauerit se ō pōte: ſ sicut supº ē expssum casu ceciderit ‡ corpus eiº tradi facias eccīastice sepulture: pserti cū ex honesta cā fugisse noscat: ⁊ cui coicabat vigenti cōicandū sit iam defuncte ¶ Dem nidrosien. archiepo.

Sacris est canonibz instītutū vt qbz nō cōicanº viuis: non cōicemº defunctis: ⁊ vt careant eccīastica sepultura q̄ pº erāt ab eccīastica vnitate ꝑcisi nec ī articulo mortis eccie reconciliati fuerīt. vī si ptingat interdū q̄ vl' excōicatoz corpa p violentiā aliq̄z vl' alio casu ī cimiterio eccīastico tumulent: si ab alioz corpibz discerni poterūt: exhumari rēbēt: et pcul ab eccīastica sepultura iactari q̄ si discerni nō poterūt: expedire nō credimº: vt cū excōicatoz ossibz corpa extumulent fideliū cū ſz ñ obsit iustis sepulta nll'a vel vilis impijs tī celebris: vel speciosa ñ pstt. ¶ Ano. iij. epo Magalen.

Bolende consuetudinis

e ¶ Ex pte. Mō sponte. q: si sponte nō esset sepelienda in cimiterio ecclesie. xxiij. q. v. placuit. ſ si sic credebat euadere posse: nō imputaret ei: etiā si sponte se ꝑcipitasset rē ponte: vbi videbat q̄ euadere posset. arg. xxij. di. nerui. cū ꝓ bono aut licito hoc facere posset: vī si q̄ ꝓpriū faciat vel unde eueniat nō imputat. xxiij. q. v. de occidendis.

¶ Cōicabat. l' cōicare rēbuimus: qm̄ tūc post mortē absolueret excōicat⁹ ⁊ ei postea cōicaret. j. de sen. ex. a nobis. ſ. xxiij. q. ij. c. j. ⁊. c. sane Fallit hec regula in furib⁹ ⁊ latrombz. j. ō furfures. Item ī his q̄ moriunt in torneamētis. j rē tornea. c. j. Itē in raptoribz. j. ō rap. sup eo. Itē in his q̄ seipsos interficiūt l' suis sceleribz interficiunt. xxiij. q. v. placuit. Itez in his qui presbyteros mstituūt in testamētis tutores filijs suis. lxxxviij. dist. negz apud. Itē in qlibet quē ꝓstat in mortali peccato rēcessisse. xij. q. ij. non estimem⁹. ⁊. c. ꝓ obeuntibz. Item in his q̄ post mortē punctē de heresi. xxiij. q. ij. sane ꝓferē.

Sacris. Mō cōicemus. sic. xxiij. q. ij. c. j. ⁊. ij. nisi viuentes reconciliatōz petierīt nec p eos stetisset: q: tūc absoluēdi sunt pº mortē j. de sent. ex. a nobis. ⁊ xxvj. q. vj. q̄ recedūt

t ¶ Exhumari. imo forte nec religiosum locum facit cadauer excōicati si p ignorantiā sacerdoz̄: vel eo inuito inferatur. ar. ff. ō relī. ⁊ sump. fu. sunt ꝓpone. lau. Et ossa inde ꝑcipiēda sunt añ q̄ ꝓcreet. de ꝓse. di. j. eccle siam. Ber.

u ¶ Excōicatoz. Mota q̄ rōne dubietatis aliq̄d admittūt quod aliter nō admitteret. xj. q. iij. nolite. ⁊. xiij. q. ij. non estimem⁹. ⁊. ff. de admitte. l. iij. §. si vuob. Idē ꝓcingit rōne cōexitatiz. xiij. q. v. rēnicz. ⁊. lxxxj. di. cū olim. ⁊. ff. de solu. si aliem nūmi. ⁊. ff. de mino. etiā. Itez rōne difficilis sepatōis. ff. de neg. gest. cū eū actū. ff. ō admi. tu. l. tutorē q̄ tutelā. Arg. ꝺ. ō pe. di. v. sunt q̄. ⁊. ca. ij. ⁊. ff. ad l. aq̄. ita vulnerat⁹. ff. de testa. inte. duo sunt tnij. ff. de manu. testa. cū

x ¶ Speciosa. xiij. q. ij. anime defunctoz. ex pluribus. Jo.

y ¶ Bolende. Sepultura. Sepultura dī locus siue terra ī qua fit sepultura. si in tali terra nullus vnq̄ fuit sepultus: nec alʒ est locus sacer: vt cimiterū licite pōt vendi ⁊ ex ea preciuz recipi: q: nemo cōpellendus est de suo bīficū facere. x. q. ij. precarie. ⁊ qlibet sue rei moderato: ⁊ arbiter est. C. mādati. in re mādata. et ustum est vnicuiq̄ sua cōmittere. C. de inde. nemo exterus. pōt ergo talis terra vendi cū nō sit religiosa vel sacra: ſ purus dī talis loc⁹. ff. de reli. l. ij. §. purus añ. ⁊. C. e. ti. l. locum. ⁊. xij. q. ij. aug. Si em̄ in tali terra aliqs sepult⁹ fuerit: ⁊ ō volūtate ei⁹ cui⁹ erat locus ānodo sacer fact⁹ ē.

C. de relig. l. ij. ff. e. l. ij. §. ꝑ & si alius. ḡre vendi non ꝑt vel obligari. vt in. l. ꝓdicta. C. de relig. l. ij. ff. de re. dim. sacra loca. in fi. & j. q. j. dictū ē. De talꝫ tra ꝑt hoc intelligi vel de tra cimiterij q̄ religiosa & sac̄ dr̄: lz in ea nullus sepult⁹ sit. arg. ff. de rei ven. q̄ religiosis. & xvij. q. uij. q̄sqs. & c. sicut antiq⁹. & talis terra vēdi nō ꝑt. xiij. q. ij. q̄sta est. & c. precipiendū. Item dicit sepultura officium sepulture: quod sumlit vēdi nō ꝑt si clerici ad hoc teneant: cū habeant bñficiū ab ipsa ecclesia: imo symoniā cōmittūt. j. de symo. non satis. & c. cū in eccle corpore. & xiij. q. ij. in ecclesiastico. & c. questa est. Si vo ñ teneant ad hoc rōne bñficij ꝑnt ide accipe pcū. q: de suo hoc facere non tenent. xij. q. ij. caritatem. & s. ō pscrip. cum ex officij.

u Exigere. licz clerici exigere nō possint: laici tñ ꝓpelli possunt pias & laudabiles ꝓsuetudines obseruare: sic̄ super hoc fuerunt. j. de symo. ad aplicā. multa enī inhoneste petūtur: q̄ honeste recipi ꝑnt. xviij. dist. de eulogijs. xiij. q. ij. q̄sta ē. j. q. ij. placuit. & ca. q̄ pio. ff. d var. & extraor. cog. l. j. §. est q̄dē. xiij. q. vj. nō sane.

x p Arochiano. Jncendio. Jncendiarij vt̄r sunt ipso iure excōicati dicēt. j. ō sen. ex. tua nos.

y Ecclesiasticas. isti ipso iure sunt excōicati. xvij. q. iij. sicꝫ suadēte

z Tholanone. violatores eccl'ar nō sunt ipso iure excōicati: sed tanq̄ sacrilegi excōicādi. xvij q. iij. sicut antiq⁹. & c. sicꝫ domū. & c. oēs. idē est sicꝫ res ecclē inadar tanq̄ sacrileg⁹ excōicet. s. de so. cōpe. ꝓquestus.

a Juxta formā. De q̄ habes. j. de sentē. ex. ex relatione. & c. cū desideres. j. Rñ. & c. a nobis.

b Benegari. q: exquo cōmunicauim⁹ ei viuo: & mortuo cōicare debē⁹. s. e. ex ꝑte. & xxiij. q. ij. sane. Jtē est hic arg. cui vnū sacrm ꝓcedit vl negat & alia intelligunt ꝓcessa vl negata. v. di. ad eius. xcv. di. illō. & xiij. q. ij. c. vl. C. de. j. de tornea. c. j. & j. de rap. sup eo. vbi ꝓcedit pnia & eucharistia: & m̄ denegat eccliastica sepulta ꝓ illō fit ad terrorē alioꝝ.

c Sed ei⁹ heredes. Simlē casum hēs. j. de rap. in lris. & ita ex hoc c. & illo: ꝑz. q⁹ heredes ꝓeuniunt ex maleficio defuncti: lz mhil inde p̄ uenerit ad eos: q̄uis lis ꝓstata nō fuerit cū defuncto: cū ad eos bona defuncti ꝓuenerint: vt hic dicit. & xvj. q. vj. si epm. j. de vsu. ita nos. & intellige heredē esse heredis heredē. ff. de v. sig. heredis. sic heres heredis testatoris est heres. C. de here. instit. l. vl. nam & ꝑm legem heres tenet ꝓdictōne furtiua. ff. de ꝓdi. fur. si ꝓ fure. §. conditio. Jn casu etiā tenet filiꝰ ꝓ patre: lz ñ sit heres. C. de ꝓmipulo. cū ex sola. li. xij. Quelibet enī actio ad heredē & aduersus heredē trāsmittit. C. de ꝓtra. & cōmut. sh. veteris. & l. vlti. C. vt actiones ab heredibꝫ & ꝛ here. incipi. l. vna. & in delictis lz ad heredē mhil ꝓuenerit. arg. j. q. iij. §. nē peccato israhelitar. v. maxime. cū ex eo vtilitas referat ignoranti: tū ꝑm leges nō tenet heres ex delicto defuncti nisi inq̄tū ad ipm ꝓuenerit: l' nisi lis ꝓstata fuerit cū defuncto. C. si ex delic. defunc. l. vna. & ex ꝛcto vl q̄si

De parochijs et alienis parochianis. Rubrica.

ex concilio aphricano.

Si epūs ex donatistis ad catholicā vnitatem ē ꝓuersus: eqlit inter se diuidāt eas q̄ sic inuente fuerint: vbi ambe partes fuerint. i. vt alia loca ad illū alia ad aliū ꝓtineant: ita vt ille diuidat q̄ ampli⁹ tēporis in epatu hz: & minor eligat. Q̄ō si forte vn⁹ fuerit locꝰ ad eū ꝓtineat: quē plebs elegerit. Sed si antiq̄ catholici suū voluerint: puersitas apud mōtē pessulanū. vt dicit inoleuit: vt decedētib⁹ nō ꝑus ꝑmittat effodi sepulta: q̄ ꝓ terra in qua sepeliēdi sunt certū ꝑciū eccie ꝓsoluat: & infra. Mandam⁹ q̄. cū loci diocesan⁹ existas: inhibeas clicis ne q̄q̄ oīno ꝑsumāt exigere hac de cā.

Rego. ix. epo. n.

Parochiano tuo q̄ excōicatus ꝓ mānifestis excessib⁹: videlz homicidio incendio violēta manuū iniectiōe in ꝑsonas ecclesiasticas ecclesiaꝝ violatōe vl' incestu fuit: dū ageret in extremis ꝓ ꝑsbyteꝝ suū iuꝝ formā eccie absolut⁹: nō debēt cimiterijs & alia eccl'ie suffragia denegari: ꝑ ei⁹ heredes & ꝓpinq̄ ad q̄s bōa ꝓuenerūt ipi⁹ vt ꝓ eodē satisfaciāt: cen. sunt ec. ꝓpellēdi

ex concilio maneten.

Dominicis vel festiuis diebus presbyteri anteq̄ missam celebrēt plebē interrogent: si alterius parochian⁹ in ecclesia sit q̄ ꝓpio ꝓtēpto ꝑsbro ibi velit missam audire: quez si ꝓuenerint stati ab eccia abijciāt

Brianus papa.

Nullus epūs alteri⁹ parochianū iudicare ꝑsumat: & infra. Nam q̄ eum ordinare nō potuit: nec iudicare potest.

Rbanus tercius

Super eo vo q̄ apud vos intellexim⁹ dubitatū: an quod de finib⁹ & his que finib⁹ coherent nō ꝑscribēdis statutū ꝓ canones esse dinoscitur: sit in parochiaꝝ limitib⁹ sic̄ in ꝓuincialib⁹ admittēdū. Rndem⁹ q̄ bñ videt in vtroq̄ seruandū: si fines legitima ꝓbatione vl' alꝰ indubitata fide constitit ecclesiastica ordinatione statutos.

Celestinus tercius.

Quidā. Si alteri⁹ alien⁹ parochian⁹ dr̄: licz ibi cōparare ciuitate nō facit domicilū. ff. ad municip. libertus. §. solam. secus si in vtraq̄ cā inhabitādi. ff. e. assumptio. §. viris. Elin.

q Contēpto. bñ dixit ꝓtempto: q: ex iusta cā absens bñ pōt audire diuia i eccia ad quā venerit. ar. vij. q. j. epi. vl' ꝑbn. xcij. di. c. vl. & sic de pe. di. vj. placuit. lxxj. di. ꝓmatus. & ix. q. ij. ꝓ totū.

r Nullus. Presumat. nisi eo domicilū trāstulerit. C. de incol. & vbi qs domi. ha. si in patria. li. x. & j. e. significamꝰ.

s Ordinare. sic. ix. q. ij. ꝓ totū. ar. j. xxv. di. plecti. vbi dr̄ q̄ archidiacon⁹ pōt iudicare ꝑ nō ordinare. Jllud sic expone: sicut epūs ñ pōt alienū ꝓchianū ordinare: sic nec iudicare: secus est ō inferiorib⁹ in dictis: sicut sunt archidiacon⁹ & ceteri plān: q̄ ꝑnt iudicare ꝑ nō ordinare. Et ita ar. hēs hic q̄ sniia a ñ suo iudice lata ñ tenet. s. de iudi. et si clerici. vbi de hoc. & C. si a nō ꝓpe. iudi. l. ij. & s. de ꝓsue. ad nostrā. nisi in casib⁹ q̄ notant. s. de so. ꝓpe. cum sit generale.

t Super eo. Coherent. ꝓcipaliter: sicut ītelligit illud: que religiosis adherent religiosa sunt. vt. ff. de rei ven. q̄ religiosis defuncti heres indistincte tenet. ff. de acti. & obli. ex ꝓposiri. ff. de reg. iur. ad ea. in fi. §. in ꝛctib⁹. nisi in duobꝫ casib⁹. vn⁹ est. ff. si mes. fal. mo. dix. l. si duobꝫ. §. vl. alius est. ff. de tributo. illud. §. vl.

Jepūs. Casus sic pōt poni. Epūs alicui⁹ ciuitatis cū magna ꝑte plebis incidit i heresim donatistaꝝ. vñ sunt ꝑsi ab eccia in plebe residua cōstituꝰ est nouꝰ epūs ꝓpe reuertente ad fidē. tū ꝓ multitudine sequē nū eoꝝ: tū ꝓ vtilitate dispensat cū eo: vt dignitatē recipiat: ꝑ q̄ alī canōice ordinat⁹ ē non dz ex toto ꝓpon ꝑ inter se diuidāt ois vt ꝑz i lra. Ne. hodie vo nō fieret tal' dispēsano & nō cōmet ius hoc. c.

e Epūs. i. epatus. & sic ponit ꝓtū ꝓ cōtinente: & ecōuersio ꝓtinens ꝓ ꝓtō. de ꝑse. dist. ij. cū oē. r.

f Donatistis. q̄ dr̄ in isto. c. dispensatiue dictū est. xxij. q. iij. ipsa pietas.

g Conuersus. cum alius epūs i illo epatu iā erat creat⁹. Laudabiliter.

h Diuidāt. s. villas vl' ꝓchias l' plebes

i Partes. i. eqles. nōie enī ꝓs diuidia intelligit. ff. de v. signomē. ff. de vsufructu. eriā partis.

k Addinot. nota melioꝝ ꝓdictoꝝ minorum.

l Elegerit. vt si pares sit cōpetentes mulierē moribꝫ & generis ponor estimet: quē sibi ꝑsuēs mulier approbauit. C. de nup. vidue.

m Plurimoꝝ. lxv di. c. j. ij. & iij. & s. de his q̄ fi. a ma. p. ca. c. j. & s. de elec. lz i fi.

n Tēporis. hoc ō dicit: q̄a ꝑsumit cum⁹ mori. xiij. q. ij. illō. & in hoc ē melioris ꝓdictoꝝ

o Deputet. Quid si nō ꝓuenient fez alimꝰ ānis ꝓcipiet reddimus. ff. cōdi. l. cōi dimidio. § cū de vsufructu. vin.

p Nullus. Si alteri⁹. alien⁹ parochian⁹ dr̄: licz ibi cōparauerit domū nō cā habitādi. solā enī habitatiōz cōpare in aliena ciuitate nō facit domicilū. ff. ad municip. libertus. §. solam. secus si in vtraq̄ cā inhabitādi. ff. e. assumptio. §. viris. Elin.

q Contēpto. bñ dixit ꝓtempto: q: ex iusta cā absens bñ pōt audire diuia i eccia ad quā venerit. ar. vij. q. j. epi. vl' ꝑbn. xcij. di. c. vl. & sic de pe. di. vj. placuit. lxxj. di. ꝓmatus. & ix. q. ij. ꝓ totū.

r Nullus. Presumat. nisi eo domicilū trāstulerit. C. de incol. & vbi qs domi. ha. si in patria. li. x. & j. e. significamꝰ.

s Ordinare. sic. ix. q. ij. ꝓ totū. ar. j. xxv. di. plecti. vbi dr̄ q̄ archidiacon⁹ pōt iudicare ꝑ nō ordinare. Jllud sic expone: sicut epūs ñ pōt alienū ꝓchianū ordinare: sic nec iudicare: secus est ō inferiorib⁹ in dictis: sicut sunt archidiacon⁹ & ceteri plān: q̄ ꝑnt iudicare ꝑ nō ordinare. Et ita ar. hēs hic q̄ sniia a ñ suo iudice lata ñ tenet. s. de iudi. et si clerici. vbi de hoc. & C. si a nō ꝓpe. iudi. l. ij. & s. de ꝓsue. ad nostrā. nisi in casib⁹ q̄ notant. s. de so. ꝓpe. cum sit generale.

t Super eo. Coherent. ꝓcipaliter: sicut ītelligit illud: que religiosis adherent religiosa sunt. vt. ff. de rei ven. q̄ religiosis

ī.ff.ꝛ contraben.emp.in modicis.Vlin.

u ¶ Per canones.q̄ dicūt q̄ limes ꝓscribi non pōt:ne ꝓnciaꝝ terminꝰ ꝓfundant.xvj.q.iij.q̄cūq;.ī.c.lucz ī regulis.ī.c. inter memoratos.q̄ dicit parochiaꝝ exponūt q̄dā.i.epatuū. nam canon p̄dict⁹ q̄cūq;:ō ꝓnciaꝝlibꝫ limitibꝫ tm̄ loqui vī.ꝫ sm hoc nō tradit aliq̄d ꝛ capellis.ꝫ ver⁹ vī questōz tm̄ fuisse ꝓpositā ō parochijs. Mā canōes p̄dicti loquūt ꝛ diocesibꝫ.i.epatibꝫ ꝛ qō dicit:sicut in ꝓnciaꝝlibꝫ:pōt exponi.i.epatibꝫ.ꝫ idem itelligo ī limitibꝫ epatuū ꝛ parochiaꝝ ꝛ ꝓnciaꝝ: exq̄ ibi distincti sunt fines:ꝓscribi nō possunt ꝓ iura p̄dcā: cū eadē rō sit in oīb⁹: ꝛ q̄ idē sit in oīb⁹ ptz sans ex hac ꝛre.

x ¶ In vtroq;.ar.q̄ idē iuris est in mnoribꝫ qō in maioribꝫ. ar.s.ꝛ p̄ben.maioribus.ꝛ.s.ꝛ app.c.ꝛ appellatōibꝫ. Itē ar. q̄ ꝛ sitibꝫ sitē oz esse iudiciū.s.ꝛ rescrip. inter ceteras.ꝛ.s.ꝛ trāsla.inter corpalia. ff.ꝛ le.nō pñt. Item ar.q̄ vbi est eadē rō idem oz esse ius.s.ꝛ ꝓfir.vnl.cū dilecta.ꝛ s.ꝛ ꝓsti.translato.ꝛ c.nā cōcupiscētiā.ar. ꝛ.ff.ad.l.acq̄. illud. ꝛ.C.ad.l.acq̄.l.fi.

y ¶ Ignificauit. Habitatores q̄ trāslato domicilio subtraci sunt eoz iurisdictiōi.s.ꝛ fo.ꝓpe. ꝓpositi.xxij.q.j.§. ergo.ꝛ ibi dī quis habere domiciliū vbi habitat.ff.ad mun. municipes.§.miles. Sed vī p̄dicere q̄dam lex.ff.ꝛ senā.senatores.vbi dī q̄ lz senatores domiciliū hēant in vrbe retinēt tm̄ ius in ꝓuīcijs vnde sunt oriundi. Sz illō vere ē quo ad honores ñ q̄ ad onera.ff.ad municipa.municipes.lau.

z ¶ Prediox. Mo.q̄ ꝛcime p̄diales regulariter illi eccie ꝛbēt dari:in cui⁹ parochia predia sunt sita.ar.xvj.q.j.siquis laicus.ꝛ.ī.ꝛ ꝛci.qm̄.ꝛ.c.cum ꝓtingat.sic ꝛ cuitati tributū solnendū est vbi sunt agri.ff.ꝛ censi. forma.§.si vo.ꝓsonales vo ꝛcume illi ecclesie ꝛbēt dari:in q̄ diuina audiāt officia.xvj.q.j.questi.ꝛ hic in fine idē dicit. Sed q̄d ꝛ illis q̄ inhabitant cuitatē:ꝛ hūt predia ꝛ vineas extra q̄ nō sunt in parochia alicuius.ꝫ sita in terminis cuitatis? videt esse hoc ī epi ꝓtē. ī.ꝛ ꝛci.qm̄.q̄ nō pñt negari q̄n sint in parochia eius:nō tm̄ a rōne extranei est:vt rōne domicilij ꝛcime ꝓsoluant:si ꝓsuetudo ita se hz in talibꝫ em̄ ꝓsuetudo ꝓiudicat.ī.ꝛ ꝛci.ad apl'ice.ꝛ.c.in aliq̄bus in fine.Ber.

a ¶ Ecimam. Ad ꝓuīū.xxij.q.j.§.his ita.

b ¶ Biffinire.in qua quantitate dari ꝛberent.

c ¶ Magistrox. Nota hic arg. q̄ opiniones magistrox sunt sonēde vide Juno.opinionibꝫ magistrox nō vult ꝛrogare.s.ꝛ resti.spo. lfas.ꝛ.ī.ꝛ sen.ex.officij.Et dic̄ lex q̄ ius ꝓstare nō pōt:misi sit aliqs iurisperitus ꝓ quē possit in melio⁹ ꝓduci.ff.ꝛ ob.ur.l.ij.§.post origo

d ¶ Licebat.nō licētia dispensatōis:ꝫ iuris cōis. nem.Lau.

e ¶ Pentateuco.liber est sic dictus a penta.qō est q̄nq;.ꝛ teca.quod ē mandatū:q̄ in vno volumine q̄nq; libꝝ moysi ꝓnenē.

f ¶ Ei ꝓmitijs.Parmtie em̄ tanq̄ ꝛbite exigūt: sicut ꝛ ꝛcume. arg.xvj.q.j.reuertimini.xxxij.di.preter hoc.ꝛ.ī.eo.q̄ sit graue. Sed nūq̄d in pecudibꝫ dar̄ ꝓmogenitum? Aug. dicit ꝛ ducentis vnū danduz loco ꝓmiaꝝ.Sed q̄d si tot non habeat capita? tunc soluat estimatōnem sm quantitatē illius nūer⁹ duꝝ videret dare ꝓmogenitū si forte ñ haberet vltra duo capita vī tria als minimū esset:si haberet quadringenta vel q̄ngēta sine mille. lau.

g ¶ Nuū genus.Ai clericis. hoc intelligo ꝛ vote ecclesie: ꝛ qua clerici nō ꝛbent dare ꝛcias:vt.xvj.q.j.questi.ꝫ ꝛ predijs ꝓ prijs sine patrimonialibus clerici ꝛbēt solnere ꝛcias:vt.xvj.q.j.siqs laicus.ꝛ hoc sine predia sint in propria parochia clericoꝝ sine in aliena.

h ¶ Ai ceuntis.sez paribꝫ q̄n̄ summis sacerdotibꝫ iferiores ꝛcias solue bant.s.e.c.ꝓ. vī non accipiebāt leuite a leuitis:q̄b⁹ spūalia ñ mīstrabant.Lan.

i ¶ Bebent.vī p̄dicere ꝓncipio:ꝫ intellige ꝓncipiū.c.ꝛ vte ecc'lie vt dixi.q̄ hic dicit itelige ꝛ patrimonialibus vel posses intelligere q̄ hic dicit ō clericꝰ comugarī q̄ ab alijs clericꝭ spūalia recipiūt.ꝛ hoc inuit lfa ꝛ ita planū est.Ber.

k ¶ Ex multiplici. Aluēt.ꝫ simpliciter ꝛ pure facta sunt compositio sup ꝛcijs ꝫ ō oīb⁹ p̄tib⁹ ꝛ futurꝭ intelligendū est: vnde si postea alias possessiōes monachi acq̄siērūt: sub eadem compositiōne intelligūtur.ī.ō ꝓuileg.q̄s circa.Ber

l ¶ Quetas clamaut.arg.q̄ reb⁹ nōdū habitꝭ possit q̄s renūciare.ff.ꝛ acq̄rē.here.is q̄.Arg.ī.ff.ꝛ re.iur.q̄ pōt.Sed.ñ pōt q̄s renūciare iuri ameq̄ sibi cōpetat:vt ibi dī:pacisci tm̄ potest:vt.ff.ꝛ pac.ꝛ here. §.filiusfamilias.ꝛ.C.ō pac.l.j.ꝛ hoc sm intentōnem.K.

m ¶ Intentōnis.no.sm intentoz dñi pape ꝓuilegiū sore intelligendum sic ēt rescriptū q̄ ꝓcedit bñficiū.s.ꝛ p̄ben.c.vl.ꝛ.s.ꝛ rescrip.mādatū Itē arg.q̄ papa ꝓ suū ꝓuilegiū siue rescriptū nō vult facere alicui ꝓiudiciū.s.ꝛ offi.ordi.lz.ꝛ.s.ꝛ vsu pal.ex tuaꝝ.ꝛ.s.ꝛ of.ꝛle.sup eo. ꝛ hoc ō est ō.q̄ ꝓuilegiū illud fuit tacita ꝓtate ipetratū.vñ nō valuit q̄ si dixisset:ꝓuilegiū nō fuisset ꝓcessum.s.ꝛ rescrip.sup lfis.

n ¶ Eandē quentoz.Et ita pz q̄ quento pōt interuenire in spūalibꝫ saltem inter ecclesiasticas psonas.ī.c.suggestū.ꝛ.c.nup abbates.ꝛ.s ꝛ trāslac.c.ij.ꝫ ad hoc vt cōpositio sit ꝓpetua:oz auctas epi interuenire

offerentium arbitrio ꝛrelicte. Traditōz q̄z accepim⁹ hebreoꝝ nō lege p̄ceptā ꝫ arbitrio magistroꝝ inolitā:q̄ q̄ plurimū.xl. ꝓtē dabāt sacerdotibꝫ: q̄ mīmū lx.īter.xl.ꝛ.lx. licebat q̄cūq; voluissent offerre. qō igit ī pentateuco dubiū ꝛrelictū est:hoc spāliter diffinit ꝓpr̄ sacerdotuz auariciam:ne ampli⁹ a populo exigāt in ꝓmitijs offerendis.

P Alchalis secundus.

Quū genus exactiōis est: vt cl'ici a clericis ōcimas exigāt cū nusq̄ in lege dñi ꝫ legam⁹:nō eī leuite a leuitis ꝛcimas accepisse legūt: illi ꝓfecto clerici q̄ a clericis spūalū mīni sterioꝝ labores accipiūt ꝛcias eis ꝛbēt. J Brianus vigor. ꝛ herfor.episcopis.

Ex multiplici ꝓquestōe.v. ꝓsbri accepim⁹ q̄ cū inter abbatē ꝛ bzudeia ꝛ ꝓsensu totius ꝓuētus ꝛ p̄dictū ꝓsbyteꝝ talis inīcesserit ꝓuentō scripto mōachoꝝ autētico roborata:q̄ mōachi dicto ꝓsbro ꝛ eccl'ie sue ō blado ꝛ vniuersis leguminibꝫ q̄diu viueret ꝛcias ꝓsoluerēt: exceptis minutis ꝛcimis quas idez ꝓsbyter quietas clamauit: idem abbas a nobis ꝓiuilegiū obtinuit vt ō laboribꝫ q̄s ꝓꝓijs manib⁹ aut sumptibꝫ excolūt: nulli ꝛcimas soluere tenerent: ꝛ infra. Vnde q̄ nō fuit nostre intentionis ꝓ ꝓiuilegiū nostrū ꝓuentiōi ꝛrogare p̄dicte: mandamus q̄.abbatē ꝛ monachos:

f ¶ Ei ꝓmitijs. Parmtie em̄ tanq̄ ꝛbite exigūt: sicut ꝛ ꝛcume. arg.xvj.q.j.reuertimini.xxxij.di.preter hoc.ꝛ.ī.eo.q̄ sit graue. Sed nūq̄d in pecudibꝫ dar̄ ꝓmogenitum? Aug. dicit ꝛ ducentis vnū danduz loco ꝓmiaꝝ.Sed q̄d si tot non habeat capita? tunc soluat estimatōnem sm quantitatē illius nūer⁹ duꝝ videret dare ꝓmogenitū si forte ñ haberet vltra duo capita vī tria als minimū esset:si haberet quadringenta vel q̄ngēta sine mille. lau.

g ¶ Nuū genus.Ai clericis. hoc intelligo ꝛ vote ecclesie: ꝛ qua clerici nō ꝛbent dare ꝛcias:vt.xvj.q.j.questi.ꝫ ꝛ predijs ꝓ prijs sine patrimonialibus clerici ꝛbēt solnere ꝛcias:vt.xvj.q.j.siqs laicus.ꝛ hoc sine predia sint in propria parochia clericoꝝ sine in aliena.

h ¶ Ai ceuntis.sez paribꝫ q̄n̄ summis sacerdotibꝫ iferiores ꝛcias solue bant.s.e.c.ꝓ. vī non accipiebāt leuite a leuitis:q̄b⁹ spūalia ñ mīstrabant.Lan.

i ¶ Bebent.vī p̄dicere ꝓncipio:ꝫ intellige ꝓncipiū.c.ꝛ vte ecc'lie vt dixi.q̄ hic dicit itelige ꝛ patrimonialibus vel posses intelligere q̄ hic dicit ō clericꝰ comugarī q̄ ab alijs clericꝭ spūalia recipiūt.ꝛ hoc inuit lfa ꝛ ita planū est.Ber.

k ¶ Ex multiplici. Aluēt.ꝫ simpliciter ꝛ pure facta sunt compositio sup ꝛcijs ꝫ ō oīb⁹ p̄tib⁹ ꝛ futurꝭ intelligendū est: vnde si postea alias possessiōes monachi acq̄siērūt: sub eadem compositiōne intelligūtur.ī.ō ꝓuileg.q̄s circa.Ber

l ¶ Quetas clamaut.arg.q̄ reb⁹ nōdū habitꝭ possit q̄s renūciare.ff.ꝛ acq̄rē.here.is q̄.Arg.ī.ff.ꝛ re.iur.q̄ pōt.Sed.ñ pōt q̄s renūciare iuri ameq̄ sibi cōpetat:vt ibi dī:pacisci tm̄ potest:vt.ff.ꝛ pac.ꝛ here. §.filiusfamilias.ꝛ.C.ō pac.l.j.ꝛ hoc sm intentōnem.K.

m ¶ Intentōnis.no.sm intentoz dñi pape ꝓuilegiū sore intelligendum sic ēt rescriptū q̄ ꝓcedit bñficiū.s.ꝛ p̄ben.c.vl.ꝛ.s.ꝛ rescrip.mādatū Itē arg.q̄ papa ꝓ suū ꝓuilegiū siue rescriptū nō vult facere alicui ꝓiudiciū.s.ꝛ offi.ordi.lz.ꝛ.s.ꝛ vsu pal.ex tuaꝝ.ꝛ.s.ꝛ of.ꝛle.sup eo. ꝛ hoc ō est ō.q̄ ꝓuilegiū illud fuit tacita ꝓtate ipetratū.vñ nō valuit q̄ si dixisset:ꝓuilegiū nō fuisset ꝓcessum.s.ꝛ rescrip.sup lfis.

n ¶ Eandē quentoz.Et ita pz q̄ quento pōt interuenire in spūalibꝫ saltem inter ecclesiasticas psonas.ī.c.suggestū.ꝛ.c.nup abbates.ꝛ.s ꝛ trāslac.c.ij.ꝫ ad hoc vt cōpositio sit ꝓpetua:oz auctas epi interuenire

vt. ſ. de tranſac. decetero. ⁊ c. ij. al's erit ꝓſonalis: vt. ſ. ꝺ tranſac. vemẽs. ⁊ hic ſunt ꝓpoſito ꝓſonal'. qz auctas ſupioꝛis nõ interuẽt: vt ꝓz ex eo qꝺ dicit ſ. gꝺ diu viueret. ⁊ ſic in vita ſacerꝺoꝝ tñ duraut cõpoa ¶ Contineat. nam ſi de cõpoſitiõne facta fuiſſet mentio in ſuno. ꝓnlegijs ⁊ ex certa ſcientia papa rogaſſet huic cõpoſitioni. arg. ſ. de reſcrip. nõnulli. ⁊. j. de capel. mona. ex pte.

b ¶ Omniſſuz. monachi. non dicit hic de qꝺo monachis. vñ ſi intelligis. ca. de ciſtercien. loqꝫ de poſſeſſiõibꝫ qs nõ excoluũt ſuis ſuptibꝫ ⁊ laboꝛibꝫ ꝺ qꝺo ꝺbẽt ſoluere decimas. j. e. ex pte. l' forte p ſubtractoẽz illaz decimaz prochial' eccleſia enoꝛmit̃ ledebaꝫ qꝺ eſſe nõ ꝺz. j. de ẏbo. ſig. qꝺ p nouale. ar. C. de pri. impa. offer. q̃ꝫ reſcripta. Si vis intelligere de alijs monachis planũ eſt q decimas ſoluũt niſi de noualiꝺ cultis ſuis ſumptibus ⁊ ꝺ nutrimẽtis aialiũ. j. e. ex parte. Ber.

c ¶ Integritate. ſic. j. e. c. ꝓz. ⁊. c. nõ eſt. ⁊. c. cũ hoies. ⁊. c. tua nobis. ⁊ xvj. q. j. ſiqs laic⁹. ff. ꝺ pub. ⁊ vec. impatores.

d ¶ Paſcuis. Que ſ ꝺi cunt̃ noualiꝛa a qꝺo oẽs religioſi ſunt exempti: dicas q illa diciũt noualiꝛa q̃ nõ erat memoꝛia q̃ culta fuiſſent. j. de v. ſig. qꝺ p nouale. ⁊ q̃ ꝑ erãt q̃ inutilia: vt monaꝛa p aliudes: vñ parochialis eccleſia nihil añ papiebat: l' ꝛa modicũ q̃ ſine leſiõe poſſet amittere illud: ⁊ ita uſta paſcua nõ erãt ꝓꝛis inutilia: vt aꝛea ſiue vmus. vñ nõ ꝛebꝛent dici noualiꝛa p. c. qꝺ p nouale.

e ¶ Peruenit. Adolendinoꝛ. enã ſi ſit aduentũ. j. e. ex trãſ f ¶ Feno. de oi missa. bus em̃ q̃ fidelis homo acq̃rit: ꝺz ſoluere ꝛecias j. eo. ex trãſmiſſa. ⁊ de venatione et de multa. xvj. q. j. decimas. et. q. vij. quicuq̃.

g ¶ Lana. in pecudum fructu lac lanaq̃ fetus habeꝫ. ff. ꝺ vſur. l. in pecudũ. ⁊ inſti. ꝺ re. diui. §. in pecudũ.

h ¶ Animos. De aꝓbꝺ ⁊ oi fructu. licite acq̃ſito. j. e. ex trãſmiſſa. ſiue de animalibus. ſ. c. pr. ſiue inuitu prediꝛ ſiue inuitu ꝓſone. ſ. de paroch. c. vl. ⁊. j. e. paſtoꝛalis. Ber.

i ¶ Cum hoies. Parochiani. arg. decimas eſſe ꝺandas illi eccleſie vbi q̃s accipit eccleſiaſtica ſacꝛa etiã prediales: tñ ꝛñũ eſt ver: q̃ ꝓdiales ponꝺ⁹ ꝺari ꝛebẽt illi eccie i cui⁹ terꝛitoꝛio ſita ſunt ꝓdia. ſ. ti. pr. c. vl. niſi ꝓſuetudo in ꝛñũ eſſet. j. e. cũ ſint hoies.

k ¶ Non decimatis. De oibꝺ em̃ ſatis ⁊ plantatis ⁊ de oibꝺ fructibꝺ poſſeſſionũ ⁊ aialiũ ⁊ oibꝺ fructibꝺ rõe prediꝛ ꝓuenẽtibꝺ nullus expẽſis ꝛeductis decime ſunt ſoluẽde. j. eo. nõ eſt in ꝑte. ⁊. ca. tua nobis. De alijs ẏo que ꝓuenũt ex negociatiõne ⁊ artificio ꝛeducende ſunt expenſe ⁊ de reſiduo ꝓſoluenda decima. j. e. paſtoꝛalis.

l ¶ Fructibꝺ collectis. i. q̃cinus ⁊ competẽtius ſolui pñt: qz tardius ꝺare peccatũ eſt. xvj. q. j. decime. ⁊ q nõ ſecit ſtatim i moꝛa intelligit. vñ periculũ decimaꝛ ad ipſum ſpectat. ff. de leg. j. l. cũ res. §. vlti. ⁊. ſ ꝺ cõmo. c. vno. Sed qꝺ ſi ſacerꝺos nũc recipe noluerit: nõ eſt periculũ illius. ff. de ſolu. q ꝛecẽ. ſi tñ poſtea ſacerꝺos voluerit recipe: ruſſus incipit eſſe ruſticus i moꝛa. ff. de act. empt. ⁊ ven. ſi ⁊ p emptoꝛẽ §. q ſi. ff. de no. opeñica. ꝓtoꝛ. §. pe. ff. q̃ꝛ lega. l. ij. §. vl. ſp em̃ poſteriꝺ moꝛa nocet ei p quẽ fit. ff. de pi. ⁊ cõmo. rei vendi. illõ. ff. ꝺ vſu. ꝛebuꝺ. alam ¶ Sanctificatoẽz. ſic xvj. q. vij. quicuq̃. ⁊ c. omnes decime. ⁊. q j. ſi monachus.

m ¶ Electi. Conduxiſtis. ſi p ꝓia ñ ſufficiũt licituz eſt clericis conducere aliena ꝓdia vt hic ꝓz i aut. de ſanc. epiſ. §. aliud. colꝫ. ix. ⁊ ſic ñ obſtant: q̃ ꝓſueuerũt ſignari p ꝓtuarijs. j. ne cle. vl' mona. c. j. ij. ⁊. iij. ⁊. lxxxvj. ꝺi. quemt. Ber.

o ¶ Enormit. In hᵒ caſu ꝓdiẽ ꝓulegiũ. j ca. ꝓz. j. de v. ſig. qꝺ p nouale.

p ¶ Nec fuit intẽtois forte habebãt iſti etiã monachi ꝓulegiũ vt ꝺ laboꝛibꝺ ſuis ꝛecias nõ ꝺarẽt: ß iſtud ꝓulegiũ papa nõ vult extendi ad conducticias poſſeſſiões: ⁊ ſic ꝛebz cõſiderari ſcribentis intentõ. ſ. de reſcrip. mandatũ. ⁊. c. ad aures. ⁊. ſ. de ꝓben. ca. vlt. ⁊. c. cũ cãz. xxxv. q. iij. qꝺ ſcripſi. ⁊. ſ. q ¶ Cõpona. c. iij. ns. Et ſic compoſitõ bñ põt fieri ſup ꝛecis de hᵒ diꝛi ſ. e. ex multiplici. Ber.

r ¶ Aggeſtũ. Pꝛulegia. Ꝛq̃ ꝑm diuerſitatẽ tẽpoꝛ ⁊ varietatem reꝛ ꝓulegia ſũt variãda. ar. lxiij. ꝺi. §. Vez. ⁊. j. de ꝓſang. ⁊ affi. nõ ꝛebz. xij. q. j. videntes. Sed ſ q̃ ꝓulegia ꝓpetua ſũt mutare ꝓſtare ꝛebent. xxv. qõe. ij. c. j. ⁊. ij. Eo. qꝺ ibi ꝺr: vez eſt ⁊ generale q ꝓpetua ſunt ⁊ imutabilia: ß qꝺ hic ꝺr caſuale eſt: ⁊ cã noua ſupeueniente bñ ꝓdiẽ ꝓulegiũ: puta ſiqs abutaꝫ ꝓulegijſ. xj. q. iij. ꝓulegiũ. ⁊. lxxiij. ꝺi. vbi iſta diciuſti. Item ꝓpter delictũ ciuiũ ꝓdiẽ ꝓulegiũ. xxv. q. ij. ita nos. Item p negligentiam ſpacij ꝛecẽ annoꝝ. ff. de nundi. l. j. Item p ꝛñũ factũ. ſ. de ꝓben. p illoꝝ. ⁊. ſ. de ꝓſti. cum acceſſiſſent. ⁊. j. de ꝓuile. ſi de terra. Item cum enorme ꝓeuꝺicũ alij induxit: vt hic. ⁊. j. de ver. ſig. quid per nouale. ⁊. ſ. c. ꝓz. Ber.

ſ ¶ Querelam ꝓponunt. vbi em̃ ꝓulegiũ exꝓſt facto recidit ad miquũ: ꝓncipis eſt eſtimatio. ff. de reg. iur. neratius. in fine. qz ꝺiſſicile ꝓncipalis ipſi ꝓncipes ſolent precipitari. ff. de vul. ſubſti. ex facto. ſi mile. lxiij. ꝺi. §. verum.

vt eandẽ ꝙuentionẽ nõ obſtante dicto ꝓulegio: miſi de ipſa cõtineaꝫ in eo inuiolabiliter teneaꝫ ⁊ obſuẽt vl' exinde ſecũ pacifice ꝙuenãt app. poſtpo. ꝓpellatis.

¶ Dẽ thome cantuari. aꝛepo.

Ommiſſum ẽ nob: ⁊ infra. Peruenit ad nos q monachi ꝺ boſſe eccleſie ſancte marie in cuius parochia cõmoꝛãt decimas ex integro nõ ꝓſoluũt. Ea ꝓpter mandam⁹: q̃. eos vt decimas de terris cultis i qꝺus olim dom⁹ ꝓſtructe fuerãt ꝑfate eccie cũ ea integritate ꝓſoluãt: qua puſq̃ in eadẽ parochia moꝛarent ſolebant: ꝓſolui ꝓpellas ⁊ ſicẽ etiã ꝺ paſcuis olim decime ꝓſoluebant: ita nũc de eiſdẽ ad frugũ fertilitatẽ trãſlatis ꝺcias volum⁹ abſq̃ diminutõe ꝓſolui

¶ Lexan. iij. cantuarien. archiepo ⁊ eius ſuffraga.

Peruenit ad nos: ⁊ infra. Mandã⁹ q̃. parochianos vꝛos monere curetis: ⁊ ſi opus fuerit ſb excõicatõis diſtrictiõe compellere: vt de ꝙuentibꝺ molendinoꝝ piſcariaꝝ feno ⁊ lana decimas eccleſijs qꝺus ꝛebent cum integritate ꝓſoluant.

¶ Dem vintonien. epo.

Uncios: ⁊ infra. Mãdã⁹ q̃ten⁹ parochiãos tuos de apib⁹ ⁊ ꝺ omni fructu decimas ꝓſoluere ec. diſ. compellas.

¶ Dem exonien. epo.

Clm hoies de hoꝛtoñ. de frugibꝺ. ix. partibus ſibi retentis decimaz eccleſie: cuius parochiãi ſunt ſine diminutiõe ſoluere teneãt ⁊ anteq̃ id faciãt ſeruiẽtibꝺ ⁊ mercẽnarijs ſuis de frugib⁹ nõ decimatis ꝛebita totius anni ꝓ ſeruitio ſuo impendãt: tũc demũ ꝺ reſiduo decimã ꝓſoluentes: mãdã⁹: q̃. eos cogatis vt decimã ſtatim fructibus collectis ꝓſoluãt: atq̃ ꝺ ſubtractis ⁊ retentis dignam ſatiſfactionem exhibere ꝓcurent.

¶ Dem monachis de neucleñ.

Electi filij abbas et frẽs ſancte crucis ſua nob conqueſtione monſtrarunt: q̃ ꝓdia vñ decimas ⁊ in magna pte ſuſtentatõnẽ ꝓſueuerũt habere: a pleriſq̃ laicis ꝓduxiſtis ⁊ receꝑiſtis ad firmã: vñ qñ ijdẽ frẽs ex hoc grauanꝫ enoꝛmiter: nec ſuit intentõis nꝛe aut añceſſoꝝ noſtroꝝ: vt ꝺ poſſeſſionibus q̃s conducitis decimas nõ ſoluatis mãdã⁹: q̃. de predijs q̃ ꝓduxiſtis in parochijs ſuis de qꝺo ꝓſueuerunt decimas ꝑcipere: plenarie ſoluatis eiſdẽ vl' cum ipſis amicabiliter componatis.

¶ Dem abbati ⁊ frib⁹ wloñ.

Uggeſtũ eſt ex pte vꝛa: q̃ abbas ⁊ frẽs mõaſterij de vrſiñ. decimas a vobis auferre conanꝫ: ⁊ iſta. Diſ. v. mãdã⁹ q̃. cũ ꝑdicto abbate ⁊ frib⁹ ſup ipis decimis ꝓponatis. nam quãdo roma. eccia ordini vꝛo ꝓulegia de decis dederat: ita erant rare abbatie vꝛi ordis q̃ exide nulli poſſat ꝺ iure ſcandalũ ſuboꝛiri: ß nũc intãtũ augmẽtate ſunt: ac poſſeſſiõib⁹ ditate: q̃ mlti viri eccleſiaſtici de vobis apud nos querelam ſepe ꝓponunt.

¶ Dem terracoñ. archiepo.

Ex parte tua. Predecessores. ſ. paſchal. ij. t grego. xvj. q. j. decimas. xij. q. j. quia tua.

a Labor ſuor. hoc intellige de ꝓprijs poſſeſſionibus t non de conductis ad firmam. ſ. e. dilecti. Quia vo de decimis monachor varie loquuntur iura: ideo nota q monachi in ꝓmutua eccleſia decimas debāt de predijs t laboribus ſuis tāq laici de ꝓductis. arg. xvj. q. j alta cā. t. c. generaliter. t. xij. q. j. duo. i fine. vſq ad tēp paſchal ij. poſtea vo idem paſcalis t pcilium magnum ſtatuerūt: q nec monachi nec religioſi nec aliqui cōuerſi vuētes decimas ꝺ ſuis laboribus ſoluerent. xvj q. j. ſi. t. c. decias. De vo pcedēte. adrianꝰ pp ſol' ciſtercien. hoſpitalarijs hieroſolymitanis t templarijs cōceſſit hoc ꝓuilegiū: vt ꝺ laboribus ſuis q̄s ꝓprijs mānibus excolūt decimas ſoluere non tenerēt. Aliis vo monachis cōceſſit decias tm de noualibus q̄ colūt ſuis manibus: t de hortis t nutrimentis animalium ſuorum: vt h dicatur. t ſic mō ſeruat. Et eſt tenēdū q ciſtercien. templarij et hoſpitalarij decias ꝺ ſuis poſſeſſionibus quas ꝺ ſuis laboribus excolunt ſoluere non tenentur vt h dr t in duobus pri. ca. ſe. niſi pacto ad hoc teneant. ſ. e. ex multiplica. vel niſi parochialis eccia enormiter lederet. ſ. e. dilecti. t. ca. ſuggeſtū. t. j. de v. ſig. qd p nouale. l' niſi ſoluēdo renūciauerint ꝓuilegio ſuo. j. de ꝓuile. accedentibus. t. c. ſi de terra. Et hec q dicta ſunt vera ſunt de monachis q populū non regunt: ß ſi monachi habēt populū: bū pōt recipe decimas ꝓsonales t ꝑdiales. xvj. q. j. moderamīe. Hodie vo abbates ciſtercien. t alij q ſic gaudēt ꝓuilegio ꝺ poſſeſſionibus q̄s acq̄ſierūt p pcilium gnāle l' ꝑticulo acq̄rēt ſoluere tenent decias j. e. nup. T.

e De noualibus. qd ſit nouale: dr. j. ꝺ v. ſig. qd p nouale. t. j. de ꝓuile. c. vlt. vbi de hoc. Ber.

f Jcz. Proprijs manibus. Et ſic loquit de ciſtercien. templarijs t hoſpitalarijs: qbus hoc ꝓuilegiū pcēſum eſt. ſ. e. c. pr.

g Traditis. Ad hoc em nō extendit ꝓuilegium: nec ad illas quas conducūt ab alijs ad firmā. ſ. eo. dilecti. Et ſic ꝓuilegiū intelligit de ꝓprijs poſſeſſionibus quas colūt ꝓprijs ſumptibus.

h Audientiā. Interpretatione. t male: q ꝓuilegiū ꝓncipis largiſſime interpretandū eſt. j. de v. ſig. olim. ſ. de tona. cum dilecti. t. L. de bo. que liber. cū multis. in fi. ff. de cōſti. ꝓn. l. vlti. t. ff. ꝺ re iudi. qdā ꝓſulebāt. t infamiā iurīs incurrit: q ꝓuilegiū

ꝓncipis ſtricte interpretat. L. de leg. l. ij. t verba calūmianda non ſunt

i Aſſerunt. t male: q ſi verbū eſſet ambiguū ff. ad exl. l. pe. latiſſima eſſet interpretatio facienda. ff. de ꝓſti. ꝓn. bñficiū. vt ipſe idem ꝓnceps vellet ſuū ꝓuilegiū interpretari. L. de leg. l. vl. t. j. de ſen. ex. inter alia. t. ſ. de iudi. cū venſſent. xj. q. iij. §. ex his. t ꝓuilegiū aliqd debet precedere. alꝫ iuſte eſſet. j. de ꝓuil. in his.

k Intelligerem. arg. q a forma vbor ſine certa ſcientia nō eſt recedēdū xxxj. di. oino. ff. de leg. iij. non aliter. t. xxxj. q j. §. quo virgumb. L. de cadu. tol. l. vna. §. ſi vo. t de ꝓſe. di. iij. ſiqs ꝓſbyter. t. ſ. de transla. inter corpalia. et. L. de pecu. eius q libertatem meruit. l. vna. t. xxviij. q. j. ſic em. v. cū vo dic: ego dico non dño.

l q Uoniā. Parochiam. Quid ſi ſint inſule: ꝓſiderandū eſt cui ꝓuincie adhereāt t ꝺ illa ꝓuincia ſunt: t ibi debēt decias t ibi uidicare. ff. ꝺ iudi. inſule.

m Tua parte. eandez quā de antiqs papis et nō maiorē: q nō debēt i his duplici iure cenſeri. xij. q. ij. cognouimus. t j. e. cum in tua. t. j. de cēſi. eccleſijs. hec ē ergo x. q. iij. vno. l' intellige ſm diuerſaz ꝓſuetudinē locoz. ſ. de ſepul. cernſti carī. arg. j. j. e. cū ꝓtingat. vbi dr q de iure cōi ad parochiales eccleſias ꝓnet pceptō decimaz t ibi ſoluetur.

n Eidez eccleſie. Sed nōne dabū: vbi colon recipiūt ſpūalia. xvj. q. j. queſti. Rñdeo non: qa decime t tributa dantur rōne predioz t non ꝓſonaz. ff. de publi. t vec. imperatores. xvj. q. j. ſi qs laic. t. c. decie. t. j. e de iure. t. ff. de cēſi. forma cenſuali. §. ſi vo qs.

o Arochianos. dño vt. xvj. qōe. j. reuertimini. t. c. decie ſunt. t. q. vij. oēs p Quasi decime. debiti. Jſtud q̄ſi: nō eſt ſic intelligendū ß exꝑſſiuū vitaꝫ: ſic ille: qi vnge nti a pze. t ex debito req rūt. j. e. tua nos. t. xvj q. j. decie. t. c. ſtatuꝫ. t xiij. q. ij. q oblatōes.

Debec. Sanctuarium. viij. qōe. j. apoſtolica. t. j. ꝺ iurepa conſulunt. Bernardus.

r Reſignauerit. t ita laic decimas poſſidere nō pōt. xvj. q. vij. c. j. t. ſ. de preſcrip. cām que. t ſic in feudū dari nō pōt ꝺ nouo. de hoc dicet j. e. q̄uis. t ideo ſi nō reſtituat: debet excōicari.

s Et terris. Perſoluēdas. ts ei ad quē ſpectat fructuū ꝓceptio: fructuū onera ſubire cōpellit. ff. ꝺ vſufruc. ſi pendētes. §. pe. t. l. bacten. t. ff. de pac. int debitorē. t. ff. ꝺ cēſi. forma. §. ſi vo qs Et ita rōne predioz ſoluere debēt decimas t nō rōe ꝓſonaz: q nō ſunt de corpore eccleſie. vnde ꝓſonales decimas nō ꝓſoluūt.

t Compellas. put tradit. j. de vſur. poſt miſerabilem. t. c. grato.

Q Uãuis. Disponere. qđ dño eis nõ licet. q: ꝛ reby ecclesiasticꝫ nulla est laicꝫ attributa ptãs. xcvj. di. bñ qdẽ. xvj. q. vij. laicas ꝛ. s. ꝛ pñti. ecclesia. ꝛ. s. ꝛ re. ec. ñ alie. cum laicas. ꝛ. lxxxix. di. qñ in qbusdã. ꝛ. c. indicatũ. ꝛ tales laici excõicandi sunt. xvj. q. vlt. nullus ꝓ Concesserit. Laici eñ ꝛcimas sine peccato nõ possunt retinere. j. q. iij. puenit. ꝛ j. eo. phibem⁹. Sed nũquid pñt dari laicꝫ in feudũ: dicẽdũ est q nõ: q: ꝛcime sunt dbus in domo dñi. xvj. qõe. j. re uertimini. ꝛ. q. vij. ꝛcimas. debẽt eis dari a qbus spualia recipiunt. xij. q. j. §. his ita. ꝛ pterea feudũ transit ad heredes: ꝫ ꝛcime nõ. s e. ad hoc. ꝛ ita laicis cõcedi nõ possunt i feudũ q: eas possidere nõ pñt. s. ꝛ pscrip. cãm que. ꝛ xvj. q. vij. c. j. et. q. iij. §. põt. in v. item ꝛcime deo mandante ꝛc. ꝛ hoc tõ q: danꝫ intuitu diuini obsequij. xij. q. j. §. his ita. ꝛ. xvj. q. j. questi. ꝛ s. e. nouum. ꝛ j. e. tua nos. vñ in laicũ cadere nõ possunt sicut nec ius eligendi. s. ꝛ elec. sacro sancta. et. ca. massana. ꝫ fructus ꝙ ꝛcimaꝝ bñ possent ꝓcedi laico ex cã ad temp⁹ vite sue: ꝫ non in feudũ. s. ꝛ loca. c. ij. q: etiã possent vendi ad tps. j. ne pla. vi. suas. c. vl. ꝫ ius papiendi qđ est mere spuale non põt eis in feudũ dari: vl ex ad tps rõib⁹ ꝓmissis cõcedi. ꝛ est silẽ cũ dicim⁹ vitulũ fructũ vacce: ꝛmonstram⁹ non ius sed corp⁹. ff. ꝛ euic. vacce. ꝛ sic hodie ꝛcie i feudũ dari nõ possũt: sicut nec alia feuda. s. ꝛ feudis. ca. j. ꝛ ea sunt cã ꝗre olim antiqꝫ tpib⁹ dabãtur in feudũ laicis alia feuda: vt videlz defenderent ecclesias ab hereticis ꝛ ab alijs oppressorib⁹: postea vo cũ causa cessauit: nõ fuerũt ꝓcesse imo expsse sunt phibitum: q: sine peccato laici nõ possunt eas retinere. s. ꝛ his q fi. a prela. sine ꝓsensu ca. cum apostolica. ꝛ j. eo. phibem⁹. ꝛ ꝛcimas ab antiquo ꝓcessas adhuc possident laici ꝛ eoꝝ successores: tñ si aliqua noualia consurgunt in ꝛcinatõne nõ accrescunt eis. j. e. tua nobis. propter rõnem que ibi redditur. in fine.

p Succidat. i. suspendat. vt unum lra sequẽs donec ꝛc. vl succidat i. excõicet vl suspendat vl ꝛponat. ꝛ hec exposito ꝓbat. xxij. q. iij. ipsa pietas. ꝫ ꝓmum verius videt.

3 C Um sint. Non est facile. q: qđ a sanctis patrib⁹ nõ est diffinitũ nec nos diffinire debẽ⁹. ij. q. v. ꝓsuluisti. ꝛ qđ apl's ñ diffiniunt nec nos diffinire debemus. xxij. q. j. q si monuerit.

a Diuerse. nõ tñ aduerse. sic. s. ꝛ his q fi. a p. sine cõ. ca. cũ aplica Quidã eñ ibi dicũt dãdas esse ꝛcimas: vbi recipiunt ecclastica sacra s. e. nouũ gen⁹. ꝛ. xvj. q. j. questi. Alij dicũt q ibi debẽt dari vbi pdia sita sunt. s. e. qm. ꝛ. s. ꝺ parochi. c. vl. ꝛ xvj. q. j. siqs laicus. ꝫ facile est soluere hãc diuersitatem: ibi debent dari psonales ꝛcime: vbi quis recipit ecclesiastica sacra. Et si hꝫ pdia in alia parochia: ibi debet dare ꝛcias illoꝝ pdioꝝ. vt. s. n. pr. c. vlt. ꝛ j. e. ad apostolice. Si hꝫ pdia in eadẽ parochia: vbi audit diuina: ibi dꝫ dare ꝛcimas prediales ꝛ psonales: ꝛ sic diuersitas illa posset intelligi. Et hoc est verũ nisi ꝓsuetudo prescripta sit contraria. vt hic dicit.

b Ad consuetudinem. Nota q in ꝛcimis psoluendis consuetudo attendit. sic. j. e. ad aplice. ꝛ. ca. in aliqbus. in fi. Et intelligo q illa ꝓsuetudo sit ꝓscripta: q quã iurẽ cõi pudicat: ꝛ que est opinio legũ interpres: als non credo locum habere ꝓsuetudinem. vt. s. ꝛ ꝓsuetudinem. cum dilectus. Bernardus.

ecclesia in episcopatu alterius recipiat ꝛcimas: cũ ex hoc episcopatuũ fines ꝓfundi nõ immerito viderentur.

Ex cõcilio lateraneñ.

Q Rohibem⁹: ne laici ꝛcimas cũ aiaꝝ suaꝝ piculo detinẽtes: i alios laicos possint aliquo modo trãsferre. Siquis vo recepit ꝛ eccie nõ reddiderit christiana sepultura priuetur.

Celcius tercius strigoniensi archiepiscopo.

D apostolice se. regimẽ: ꝛ infra. Intellexim⁹: q quedam cõsuetudo in vngaria inoleuit: vt multitudo pp'li plerũq ꝛ parochia vnius episcopi in dioce. alterius trãsferat: in q lz p mꝫta tẽpora morã traxerit ꝛ vterq tamen episcopoꝝ tam is cuius parochiani sunt facti ꝛcimatiõz reqrit: ideoq tua nos duxit fraternitas ꝓsulẽdos: cui potius ꝛcie sint reddende. Noueris igit q equũ est: vt illi ecclesie ꝛcime psonales reddant ab eis in qua ecclastica ꝓcipiũt sacramenta ꝛcimas vo messiũ vl fructuũ arboꝝ: si coluerit in alia parochia: q in ea i qua habitant: q mã a diuersis diuersa cõsuetudo tenet: tu eligas in hꝫ casu qđ p ꝓsuetudinẽ diu obtẽtã ibidem noueris obseruatum.

c Difficile. nõ tamẽ impossibile q: qđ vix fit tñ fit. si. ff. ꝛ iudi. vix certus. qs si ꝛcie ille sint infra limites alterius epatus non adherentes limiti bñ pñt tũc pscribi: dũmo habuerint titulũ: exq cãm habeant pscribẽdi. j. e. dudũ. s. ꝺ pscri- ad aures. q sic intelligẽ. Si vis itelligere difficile. i. ipossibile: q nõ possũ ꝓcipe ꝛcimas in alieno epatu. tũc intellige ꝛ ꝛcis in limite positis et limiti adherẽtib⁹: quia ille pscribi nõ pñt: qa sic p ꝓsequẽs ꝛ limes pscribi possẽt: qđ fieri ñ põt ne fines epatuũ ꝓfundant vt hic dicit ꝛ. xvj. q. iij. qcũq. et c. lz in regul. ꝛ. c. unꝫ memoratos. et idẽ est in parochijs limitanꝫ. s. ꝺ parochi. sup eo ꝛ sic intellige qđ ꝺ dic.

p Rohibemus Periculo. sic xvj. q. j. c. vl. ꝛ. s. ꝛ his q fi. a p. sine conca. cum aplica. ar- e Laicos. nec etiaꝫ in clericos sine auctẽ epi. xvj. q. j. c. vlt. ꝛ s. ꝛ his q fi. a pla. cũ aplica. ꝛ j. ꝺ iurepa. nullus. Sed nũquid ꝛ ꝓsensu epi possunt transferri in alios laicos: si laici ista habẽt ꝛcimas in feudũ ab antiquo: satis videt q illas possunt dare in alios laicos ꝺ consensu epi in feudum: sicut ipsi habẽt nec dẽ eps tũc illas dare in feudũ. sic. s. ꝛ feu. c. ij. ꝫ si als ꝛ facto possident illas: nec laico nec clerico põt illas transferre etiam ꝺ consensu episcopi vt dicit predicta ꝛcre. cum apostolica. in fine.

Sepultura. sic ꝫ q ꝛcias qs iniuste possidet: ꝛtinet ꝛ ñ restituit ecclesie ad quam spectant: christiana sepultura priuari debet: sicut in vsuris. j. ꝺ vsur. quia in omnibus.

a D aplice. Trãsferat. xij. q. j. p totum. ꝛ. s. ꝛ paroch. c. vl- Personales. hic ꝫ pz q ꝛcime psonales sp debẽ sunt vbi qs papit ecclesiastica sacra. sic. s. ꝛ paroch. c. vlt. Et dicũt psonales ꝛcime q ponus ꝓtemplanõe psone soluũtur vtpura ꝛ negociatione artificis ꝛ industria. xvj. q. j. ꝛcime. ꝛ. j. e. nõ ẽ. ꝛ. c. pastoralis. ꝛ qbꝫ expense añ solutionem ꝛcimaꝝ. ꝛducende sunt. vt in. c. pastoralis. ꝫ ꝛcime aialiũ an inter psonales: an inter pdiales computant. qrit ꝛ põt dici q inter pdiales: vbi ꝫ pascunt ꝓnne ibi ꝛcime solui debẽt. arg. s. e. cõmissum. ꝛ. ff. ꝺ ser. rusti. pre. pecoris pascẽdi. L. ꝺ v. sig- l. ij. Sz qd si p medietatẽ anni i territorio vn⁹ eccie ꝛ p alia medietatẽ in territorio alteri⁹ eccie pascunt equi est vt diuidant. arg. s. ꝛ testa. relatũ. in fi. ꝛ. j. q. ij. c. vl. ꝛ. xij. q. ij. vulterane. eodẽ modo si ꝓnne iaceat hic: ꝛ ꝓnne pascant ibi. arg. ff. ad munici. assumptiõ. idem esset si aliq iacerent in vna parochia: ꝛ iarem haberent in alia: debent diuidere ꝛcimas psonales ꝛ oblatiões.

¶ Consuetudo. ius tñ cõe in ꝓmptu est: q̃ illi eccl̃ie ꝛ̃bẽt dari in cuius territorio sunt predia. vt. s. ꝛ̃ paroch. c. vl. ꝛ. s. e. qm̃. tñ stat ꝓsue tudim loci si est ꝓcepta. vt dixi. s. e. cum sint hoies. nã ꝛ mulier i bi subit munera patrimonialia vbi hz domicilii. C. ꝛ mulie. in q̃ loco mu. sexus ꝓgruẽtia ꝛ honores cognoscãt. l. j. lib. x. Lau.

¶ Clemens tercius.

¶ Æ pte. Ami. et male: qa q̃ ratõne soluit ꝛ vno semie: ꝛ ꝛ alio soluẽ tenetur siue eodẽ tpe siue diuerso eiusdem anni: q̃ vna ꝛ eadem res diuerso iure cẽseri non ꝛbet. xij. q. ij. cognouimus. ꝛ. j. e. cũ in tua. ꝛ ꝛ pse. di. ij. cõperimus.

b ¶ ꝛ oib ꝓdiorꝫ. ꝛ etiã arborꝫ. s. c. pri. ꝛ ꝛ feno ꝛ ò lana. s. e. puenit. j. e. c. pri.

i ¶ Diminutõne. id ẽ nullis expensis ꝛducẽtis. s. e. cum hoies. ꝛ. j. e. c. pri. ꝛ. j. eo. tua nos.

¶ Æ trãsmissa. Licte. Ergo videt q̃ ꝛ illicite acq̃sitis nõ teneãt ò cmã soluere. ar. j. q. j. nõ est putãda. vbi ò hoc. Et sic meretrix ꝛ meretricio suo ꝛcmã soluere non dz: iuxta illud: nõ accipias mercedẽ ꝓstibuli. ꝛ ysaias: ñ accipias mercedẽ meretricꝫ nec preciũ sanguinis. ꝛ illud: honorabis dñm tuũ tuuz ꝛ tuis iustis laboribus. vt in. c. nõ est putanda. ꝛ illicite acq̃sita nõ sunt in bonis nostris. ff. ꝓ so. cũ duob. §. vl. arg. ꝑ. q̃ meretrix dz ꝛcmã soluere q̃ nõ turpit accipit. ff. ò ꝓdi. ob tur. cau. idẽ. ꝛ si. §. quotiens. ꝓterea delictũ nõ prestat immunitatẽ. ff. ꝛ interdic. ꝛ releg. l. relegatoꝝ. §. vl. Crimnosum eñ nõ dignitas ꝫ pena dz comitari. C. ò ꝛcnr. ne q̃s. li. x. ꝛ illud euangelij: facite vobis amicos ò mãmona iniq̃tatis. vt. xvij. q. v. q̃ habet. ꝛ. §. se. Quidã dicũt q̃ ò nullo illicite acq̃sito põt fieri elemosyna l̃ etiã ꝛcia solu. Et sic nec meretrix nec aleator symoniacus nec bistrio põt facere elemosynã l̃ ꝛcmã dare ꝛ tali lucro ꝛpter ꝓxa iura. arg. ex hac lra. Alij dicunt q̃ ò verius credo: q̃ ꝛ illicite acq̃sitis põt fieri elemosyna ꝛ dari ꝛcma si ꝛ illis nõ competat repetitio ꝛ dominũ trãsferat: ꝛ sic meretrix bistrio symoniacꝰ ꝛ q̃ ꝛ mãmona iniq̃tatis vnũt. i. ꝓ sollicitudinẽ tpalẽ aliq̃ acq̃rũt: ꝛcmã dare ꝛ elemosynã facere põt: ꝛ ꝛ eo q̃ ò extorqueꝫ rõe officij. xvij. q. v. nõ sane. q̃ in his dominũ trãsferꝫ ꝛ nõ cõpetit repetitio: sacerdos tñ nõ dz recipe ò cmã a meretrice: ne videat ei impunitatẽ ꝓstare sicut q̃dq̃ oblationes aliquoꝝ respuũtur rõne criminis. ꝛc. dist. oblatões. xvij. q. iij. miror. alꝫ si dominũ nõ trãsferꝫ ꝛ competat repentio nõ põt inde fieri elemosyna vl̃ dari ꝛcma: cum nõ sit illius: q̃ aliena nõ põt aliq̃s ꝓcedere ꝓter dñi volũtatẽ. j. e. tua nos. vt in vsuris ꝛ in symonia. s. ꝛ iureur. ꝛbitores. ꝛ. j. ꝛ symo. ò hoc. ꝛ. ca. Venens. in furto ꝛ rapina. Decime añt q̃ danꝫ rõne ꝓdiorũ iuste accipiũt ab eccia a q̃cũq̃ etiã inuasore: exq̃ nõ danꝫ rõne ꝓsone. ecclesia eñ suũ recipit.

o ¶ Be molẽdino. s. e. puenit. ꝛ. j. e. pastoral.

¶ Clemens tercius.

¶ Æ parte canonicorũ eccl̃ie tue nobis ẽ querela ꝓposita q̃ quidaz agricultores cum simul vel diuersis tpib⁹ anni in eodẽ horto vel agro diuersa semina sparserint: nõ nisi ò vnꝰ illoꝝ seminũ fructib⁹ ꝛcmas illi ꝓsoluũt: ꝛ infra. Mandam⁹ quatenus si rem noueris aliter se habere: agricultores illos vt ꝛ omnibus prediorꝫ fructibus ꝛcmas absq̃ diminutiõe persoluant: eccle. cen. cõpellas.

¶ Celestinus tercius.

¶ Non est in potestate hoĩm cum plantant arbores vl̃ aliqua semina terre mandant: ꝛ infra. Reuera sicut sancti patres in suis tradiderũt scripturis: ꝛ vino grano fructibus arborũz pecoribus ortis negociatione ꝛ ipsa etiã militia ꝛ venatione ꝛ ꝛ omnib⁹ bonis ꝛcme sunt ministris eccl̃esie tribuende: ita vt q̃ ꝛ his eas soluere neglexerint: eccl̃esiastica districtione ꝛbeant percelli: ꝛ infra. Volumus ergo ꝛ districte ꝓcipimus: quatenus anteq̃ ꝛducatis ꝛ bonis ꝓdictis expẽsas: ꝛcmas eccl̃esijs ad quas pertinent: cum integritate ꝛbita ꝓsoluatis. ¶ Item.

¶ Æ transmissa querela rectoris eccl̃esie ꝛ. n. intelleximus: et infra. Quia fidelis homo ꝛ omnibus que licite potest acquirere: ꝛcmas erogare tenetur: mandamus: quatenus h. militem ad solutionem ꝛcimaz ꝛ his que ò molẽdino ad uentum puenũt: sine diminutione aliqua compellatis.

¶ Anno. iij. pistorien. epo.

¶ Nobis. t. f. requisiuit: et infra. Cum igit̃ quilibet ꝛcmas soluere teneatur: nisi a prestatione ipsaz specialiter sit exemptus. f. t. t. r. q̃ a dantib⁹ ꝛ recipientibus possessiones ad fictum ꝛ fructibus quos perci piunt ꝛcme sunt soluẽde: nisi ab eis ostendat: quare ab hmõi sunt immunes.

¶ Item vercellen. epo.

¶ Cla: ꝛ infra. Pozzo cum laicis nulla sit ꝛ spiritualibus cõcedendi vl̃ disponẽdi facultas: impialis ꝓcessio q̃tũcunq̃ generaliter fiat: neminez potest a solutione ꝛcmaz eximere: que diuina constitutione ꝛbentur: nec occasiõe ꝛcmationis antique: licz in feudum ꝛcme sint cõcesse: iunt ꝛcme noualiũ vsurpande: cum in talibus non sit extendẽda licẽtia: sed potius restringenda.

¶ Item eidem.

¶ Cla nobis. f. intimauit: q̃ q̃dã laici ꝛcias eccl̃ijs

¶ Nobis. quibz laicꝰ indulxit nulla tpis prescriptõe obstante. s. ꝛ plcri. cãz q̃. clerici vo tenent̃ sm q̃ dr. s. e. nouũ.

q ¶ Exẽptꝰ. cũ eñ ꝛcie sint tributa egẽnũ aiaz ꝛ eas i signũ vniuersal̃ dominij sibi dñs reinuerit. xvj. q. j. ꝛcie. ꝛ. j. e. tua nobis. ꝛ q̃ ꝛbent̃ diuina ꝓsõne. j. e. tua. quõ põt papa concedere ꝓuilegiũ ꝛ non dandis ꝛcmis ꝑ ꝓceptũ diuine legis ꝑ quã dispẽsare nõ põt: ꝛ imo vsq̃ ad aiam ꝛ sanguinẽ dz ꝛfendere xxv. q. j. sunt q̃dã. ꝛ. v. di. in ꝑn. ꝛ. viij. di. q̃ ꝑ mores. dic q̃ nõ dat alicui ꝓuilegiũ ò nõ dãdis ꝛcmis. ẞ ꝓcedit ei administratoꝝ ꝛcmaz vt inde suscipiat sustẽtatoꝝ ꝛ residuuz conuertat in vsus pauper. tali modo ꝓcedit mõachis: sic possz etiã laicis ꝓcedere: l̃ dic q̃ ꝑ ius naturale dispẽsare ꝑ remittẽdo ꝛcias alicui spãliter: nõ tamẽ ꝓsõnem posset facere q̃ oĩno tolleret illũ ꝓceptũ q̃ ius naturale inmutabile pmanet. v. di. i ꝑn. Vez est insimul: ẞ nõ in individuis. i. nõ potest oĩno tolli: ẞ põt in q̃busdã remitti sicut illũ ius nãle: q̃ oẽs homines ab initio sunt liberi. in aut. q̃. mo. natu. si. effi. legi. §. siqs vo. v. postea vo. coll̃. vj. inmutarũ est in q̃busdã ẞ nõ in oibus. hoc eñ fuit impossibile q̃ oẽs essent serui ꝓpter naturã correlatiuoꝝ.

r ¶ Recipientibus. sic. j. e. tua nobis.

s ¶ Ostendat. puta ꝓuilegiũ exemptionis a prestatõne ꝛcmaz: vl̃ nisi haberẽt ꝛcmas illas in feudz ab antiquo: nũc dñs illas retinet sibi: lz hodie nõ possint dari in feudum. vt dixi. s. e. q̃tus.

¶ Cla. Be spũalib⁹. nec ꝛ tpalib⁹ etiã si ad cõmodũ ecclesiarũ respiciat. xcvj. di. bñ q̃dẽ. ꝛ. s. ò iudi. ꝛcernim⁹. Jn casib⁹ tamẽ laici ptãt̃ bñt sup clericꝫ ꝛ lnia eccl̃ie. j. ꝛ fal. ad falsarioꝝ. in clerico ꝛposito incorrigibili. s. ꝛ iudi. cum nõ ab homine. Jdẽ vbi scisma facũt cum non possint corrigi per eccl̃iam. xvij. di. nec licuit. xxij. q. v. ꝛ liguribus. q. j. ꝛ sen. ex. vt fame. Tan.

u ¶ Generaliter. puta cũ dicat cõcedimus cũ oĩ honore ꝛ districtu vbi possessiões tales ꝛ sine aliquo onere vel grauamie: ꝑ talẽ ꝓcessionẽ nõ ꝓcedit ꝛcmas etiã si spãliter ꝛcmas ꝓcederet: quia ipsas ꝛ iure non posset possidere: ergo ipsas nõ põt alicui ꝓcedere. j. eo. dudũ. q̃ lex humana nõ est supra legem ꝛi: sed subtus. x. di. lege imperatoꝝ.

x ¶ Diuina ꝓsõne ꝛbent̃. q̃ ex ꝛbito. s. e. parochianos. ꝛ. j. c. pri. q̃ ꝛbẽt ee ab⁹ i mmo dñi. xvj. q. j. reuertimini. ꝛ. q. iij. §. põt. v. item ꝛ iij

decime deo mãdante. ⁊ q. viij. ꝓmũ. ⁊ sunt tributa egentiũ aiaꝝ. vt. e.

¶ Extendenda. hoc ĩo dicit: q; laici sine peccato cã. q. j. decime. decimas possidere nõ põt. xvj. q. j. c. vl. ⁊ ꝫ. e. phibem⁹. ⁊. ꝫ. e. q̃mis. Et ĩo lĩa ista nõ põt extendi ad noualia. arg. ꝫ. j. e. ex pte. vbi soluit. si. ꝫ. ó rescrip. nõnulli. q; odia sunt restringenda ⁊ fauo: ampliãdus. ff. de liber. ⁊ postu. cum quidam.

¶ Vla nobis. Tributa. vt. xvj. q. j. decime. Sed impropꝛie dicũt tributa q; in tributis nõ admittitur appellatio. vt. ij. q. vj. §. diffinitiua. ⁊. §. q̃ tiens. ß sup decimis bñ admittitur: sicut ĩ alijs causis vbicũq; aliquis ḡuat. ꝫ. de ap. vt debit⁹ Itẽ in tributi nõ currit ꝓscripto. xvj. q. iij. §. põt. v. ad hoc ecclesia. ß in decimis bñ currit. ꝫ. de ꝓscrip. de quarta. ⁊ c. ad aures. Sz q̃ actõe petũt decime: dixit Jo. q; petunt ꝓ actõnẽ confessionam: q; ius pstãdi decimas est q̃dã seruꝰ: vl potest dici: q; petunt rei vendi. xvj. q. j. moderamie. ⁊. c. reuertimi Ecclesia ei dicit habere omniũ decimaꝝ: lz nõdũ habuit possessionez: vt q̃dã dicunt ⁊ satis rõna bile est: ß verꝰ est: q; in hoc pstitit ꝓuilegiũ eccie vt re nondũ tradita ipa facta sit omnia. arg. de pstue. ex lris. ⁊. C. de sacrosanc. eccle. vt inter di umũ. sic. C. arbi. tute. l. ij. ⁊. C. de rei vendi. si vt ꝓmis. vbi hoc ꝓuilegiu obtinet in mꝫore ⁊ in multe: nec obest qõ dr. ff. de pollici. l. ij. i fi. vbi dr q; nisi decima sit segregata ab alijs nõ dr fiunt esse in bonis ꝓpꝫs dñi: ß aliud est cũ decima debetur ex voto vt ibi. ⁊ aliud cum debet de iure vt h. vl petunt ꝓdicõne ex canõe. xvj. q. j. decie ⁊. c. reuertimini. ⁊. arg. ff. de ꝓdi. ex lege. l. vna.

a Deteriorus. immo melioris. q; plus punire ⁊ plus bñfacere potest. C. de mo. mulc. eos. xj. q. iij. q̃ resistit.

b Quas esse. xvj. q. j. reuertimini.

c Sic ⁊ dñs. hoc intellige cũ recipit partem suã añ solutõz decimaꝝ: secus si post q; tũc illa iam decimata est: ⁊ hoc ver est: cum dñs aliq̃tã partem: puta terciã vl quartam vl etiam medietatem petit: tunc enim vterq; ⁊ colonꝰ ⁊ dñs tenet soluere decimã de pte sua. sic. ꝫ. e. a nobis. Si vo certã partem puta duos corbes vl tres tñ colonus reddet dño q̃ntũcũq; petiat iste colonus: tunc dñs de illis tenet soluere decimas: q; pars illa nõ est decimata neq; diminuta: lz de decimato aceruo detrahat. Sed illud queri põt cui danda sit decima de illis tribus vl duobꝰ corbibus: illi ecclesie in cuius territorio sita est illa terra: non quia tam ꝓcepit decimã totius a colono: ⁊ est contra illam regulam: bona fides non patit vt bis idem exigat. ff. de reg. iur. bona fides. parochiali eccie nõ debet dari: q; nõ est decima pſonalis. Satis potest dici q; debet dari rõne predioꝝ lz decederent a decimato aceruo: sicut si aliqs vnet alicui bunc corbem decimaꝝ: ille enim tenet soluere decimas: q; ex lucro habet. colonus vo ille qui duos corbes nñ vl tres soluit: tanto minus potest soluere parochiali ecclesie de toto aceruo: vt videt arg. op. ĩ. e. cum nõ sit. in si. ⁊ istud equus videt. tamen ecclesia potest q̃uenire possessorem siue suo sit siue alieno nõie siue sit in possessiõe siue etiam sit creditor.

⁊ clericis tuis quersis machinationibus subtrahere moliunt: q̃dã enim ex eis semen ⁊ sumptus q; fiunt in agricultura dicũt primitus deducendos ⁊ de residuo impendendã decimã asseuerãt: alij vo de portõne fructuũ quã a colonis accipiũt partẽ decime separantes: eã capellis suis aut alijs clericis aut etiã pauperibꝰ ꝓferunt vel in vsus alios ꝓ sua voluntate conuertunt: nõnulli etiã vitã clericoꝝ tanq̃ abhominabilem detestãtes decimas eis ob ꝫ subtrahere nõ verent: ⁊ infra. Dez si ad deum a quo cuncta bona ꝓcedũt: assertores hmõi debitũ respectũ haberẽt: ius ecclesiasticũ diminuere non ꝓtenderent: nec decimas q̃ tributa sunt egentiũ animaꝝ ꝓsumerent detinere. Cum enim deus cuius est terra ⁊ plenitudo eius or. ter. ⁊ vm. qui ha. in ea. dete riozis ꝓditionis esse non debeat q̃ dñs temporalis cuꝰ stututũ de terris quas exhibet alijs excolendas non quidem deductis sumptibus aut semie separato necessario cum integritate ꝓsoluit: nimis ꝓfecto videt iniquũ si decime quas deus in signum vniuersal' dominij sibi reddi ꝓcepit suas esse decias ⁊ ꝓmitias asseuerans occasione ꝓmissa vl excogitata magis fraude diminui valeant: cum de debita sit solutio decimaꝝ intantũ: vt ad eas clericis exhibendas quibus eas ipse pro suo cultu concessit: laici si moniti reddere noluerit ecclesiastica sunt districtõe cogendi: vt cum ó cũctis omnino q̃ctibus decime sint reddẽde: sicut colonus de parte fructuuz que sibi remanet rõne culture: sic ⁊ dñs de portione quã ꝓcipit ratõe terre decimã reddere sine diminutõne tenet: ꝓtextu vo nequitie clericoꝝ nequeũt eas: nisi q̃bus ex mandato dño debentur ꝓ suo arbitrio erogare: cum nulli sit licitũ aliena cuiq̃ ꝓcedere ꝓter dñi voluntatem: ⁊ infra. Dm igit pati nolumus vt ecclesiaꝝ ⁊ clericoꝝ iura ꝓsumptõne qualibz minuãt: mãdã⁹ qten⁹ oẽs q; rõe ꝓsonaꝝ aut etiã predioꝝ decimas ecclesijs ⁊ clericis tue dioc. exhibere tenent: ad eas cũ integritate reddẽdas ap. re. cõpellas. ¶ Item abbati sancte colũbane señ.

Ex parte tua: ⁊ infra. Cum tibi qõ maꝰ ẽ sit ꝓcessum vt videz decias de laboribꝰ tre parochiaꝝ tuarũ cũ integritate ꝓcipias: de noualibꝰ eas exigere satis potes: q; vbi maꝰ ꝓcedit: minꝰ ꝓcessum esse videt.

xvj. q. j. sicꝫ laicus. ff. ó vsufruc. hactenus. decima enim tanq̃ onus sequit possessorem: q; res transit cum onere suo. j. e. cum non sit. ꝫ. de pigno. ex lris. nec etiam pactum tuetur possessorem. ꝫ. de pac. inter debitorem.

d Preterea vo nequime. hoc ideo dicit: q; decime ponꝰ dãt immutu ecclesie q̃ pſone. Sed nunquid teneor dare decimas personales ei quẽ scio esse symoniacũ cũ ipe sit suspẽsꝰ. xxxij. dist. §. verum. Decime danẽ ratõne dini obsequij vt h dr sez in. v. q̃bus eas ꝓ suo cultu ꝓcessit. ⁊. ꝫ. eo. nouũ. ⁊. xvj. q. j. questi. item q; odies nõ debẽt ab eo recipi j. de symo. ꝓ tuas. dr co q; decime sint dãde illi. nam ⁊ inde⁹ pstat pſonales decias q̃dã q̃q; ß nõ oẽs: lz non rõne dimni obsequij ⁊ prediales. j. ó vsq̃nto. io. ⁊. ꝫ. e. ó tris ⁊ ꝓ quandã decre. q̃ẽ in antiq̃ ꝓpilatõne. ꝫ. e. c. ad audientiã.

e Aliena. i. eccãstica. xvj. q. j. in canonibus. ⁊. q. iij. placuit. ⁊. xij. qõe. j. expedit. Secularia vo potest ꝓnceps cõcedere alij. C. de quadri. ꝓscrip. ꝓ totũ. excipe creditorem. ff. de acq. re. dnion est nouũ. ⁊ i alio casu. xix. q. iij. si qua mulier. Am.

f Dñi volũtatem. ga nõ remittit ꝓter hoc debitũ ß augeꝫ. ꝫ de iureur. eam re.

g Compellas. excõmunicari debent qui decimas admoniti nõ soluũt. ꝫ. e. c. ⁊. xxxij di. ꝓter hec. ⁊ bãnũ dñi pape componat. xvj. q. j. statuim⁹.

h Ex pte. Concedit ur. sic. xij. q. j. pcipum⁹. ⁊. xvj. q. ij. visis. xcv. di. illud. ⁊. ff. de re. iur. nõ debet. j. ó w. post diuorest. ꝓ vestras. ⁊ econuerso cui interdicit minus ⁊ magis phibiꝫ esse videt. j. de sen. ex. cum illoꝝ. arg. lxxiij. di. gesta. ⁊. ff. ó senatoq̃ indignus. ⁊. ff. de ser. expor. cui pacto. Item est arg. q; beneficia large sunt interpretãda. j. de ver. sig. olim. ꝫ. de w. cam dilecti. i fi. ff. de consti. ꝓna. l. vl. arg. ꝫ. ꝫ. e. tua. Sed ibi donato decimaꝝ laico facta odiosa est cum peccato: ⁊ ideo non est extendenda licẽtia: sed est restringenda: vt ibi dicit.

i Concessum. arg. ꝫ. j. e. cum contingat: sed soluitur ibi.

k Episcopalis. Casus. aliquis habens molendinum ⁊ piscarias suas: facit ibi expensas necessarias ad pseruatõnem ipsaruz rerum querebat episcopus eiẽ. vtr expense iste necessarie sint deducende de fructibus illarum rerum: anteq̃ decime psoluant: sm q; in negociatione deducunt. Anteq̃ papa huic respondeat quẽstiõi oñdit quid iuris sit de ill' expensis: que fiunt circa res emptas de pecunia decimata causa negociatõnis. ⁊ dicit q; ille expense q̃ fiũt in rebus illis debent deduci cum res ille venduntur: ⁊ de residuo q̃si de lucro decima est psoluẽda: sed expense que fiũt ꝓ percipiendis fructibꝰ illarum rerum: non sunt deducẽde: q̃uis facte sint ille expense de pecunia decimata: quia fructus illi sunt illoꝝm: qui faciunt impensas salua decima: ⁊ fructus illi non possunt alienari sine onere decimarum

Deinde respondet ad questionem ꝓpositam dicens: q expense q̄ fiūt ꝓ restauratione molendinoꝝ seu piscariarum ⁊ aliarum rerum non sunt deducende de ꝓuentibus decimādis: quia res ille sic restaurate remanent penes dominos. Ber.

b ¶ De molendinis ⁊ piscarijs. ꝓmanentib⁹ non emptis causa mercimonij. Ber.

i ¶ Necessarias. necessarie dicit impēse sine q̄bus res sit dete rior. ff. de impe. i re. u. fac. l. impēse. ⁊. l. q̄ dicitur. ⁊. ff. de v. sign. impense.

k ¶ Concessum. non iure scripto ſ tātūmō hic inuenit ⁊ nō al's sed ꝓsuetudine appro bata vel ratione q̄ est optima legum interpres. ſ. de cōsue. cum dilectus. Ber.

l ¶ Acquisitas vel fa ctas. causa mercimonij. Ber.

m ¶ Deducēdas. hec est ratio quare deducuntur expēse de mercimonijs ⁊ nō fructibus ⁊ reddit⁹ aliaꝝ rerum: q̄ in negociatione operat manus hominis: sed in alijs precipue operat manus dei. arg. lvj. dist. nasci. ſ. eo. non est. ⁊ j. e. cum non sit. hāc rōnem assignat vin. ⁊ tu adde aliā ne bis eadem res decimaret quia tūc sunt decime ꝓsonales. Ber.

n ¶ Expensas. factas tū eundo ⁊ redeundo ⁊ negociādo ⁊ faciēdo meliorem. Ber.

o ¶ Quasi de lucro. Ex hoc videtur q̄ de omni eo quod ꝓuenerit ad aliq̄ē gratuito titulo decima sit soluēdas: sic ergo heres legatarius donatarius de hereditate legato ⁊ donato d⁹ soluere decimas: quia de omni licite acquisito decime sunt soluēde. ſ. e. ex transmissa. ⁊ ar. xvj. q. j. decime. ⁊. q. vij. c. iij. Sup hoc dicas q̄ filius heres de hereditate decimam soluere non debet: quia vna ꝓsona reputatur cum patre. C. de impu. ⁊ aliis subst. siquis duob. §. vlt. ⁊ insti. de inut. stip. §. ei qui. ⁊. xxxv. q. iij. §. hac auctoritate. ⁊ quia de iure nature sibi debita est. vnde viuente patre dominus est institu. de here. quali. ⁊ diff. §. sui quidez. ⁊ sola administratio deest ei. ff. de libe. ⁊ postu. in suis. Quidam dicūt: q extraneus heres donatarius legatarius: quia totum est ei lucrum: decimam dare debet. Alij dicunt ⁊ melius: q de immobilibus non tenetur quis soluere decimam quia res ad q̄libet possessorem transit cum onere suo. vt j. eo. cum non sit. quoniam cum deus alienam terram dederit filijs israhel tm de fructibus sibi dari decimas mandauit: ⁊ si de possessionibus decima daretur: cito possessiones deuoluerentur ad ecclesias. Sed numquid doctor de collecta: ⁊ aduocatus de aduocatōne: mercēnarius de mercede tenentur soluere decimam? vnicq̄ xvj. q̄stione. j. decime. Ber.

p ¶ Merces. empta causa mercimonij de pecunia decimata.

q ¶ Deducendas. q̄ nunc intelligunt esse prediales decime.

r ¶ Decimate. etiā si possessiones ille sint empte d pecunia decimata. Vel sic: etiam si expense ille sint facte d pecunia decimata: q̄d melius videtur. Ber.

s ¶ Quoniam. istud quoniam ponus illatiue q̄ causatiue ponitur sm Vincen. proprie ⁊ melius.

t ¶ Nisi cū onere. Nō. q̄ res trāsit cum onere suo. xvj. q. j. siquis laicus. ff. de ꝓhen. emp. alienatio. j. e. cum nō sit. ſ. de pigno. ex klis.

u ¶ Nec ꝓ restaurando. hic rñdet questioni ꝓposite. circa si.

x ¶ Credimus deducendas. hoc spāle est in decimis: q non deducitur expense ꝓ fructibus colligendis: vt etiā ꝓ seruatōe alicuius rei: al's etiam malefidei possessor deducit sumptus necessarios. ff. de peti. here. si a dño. §. vl. ⁊. ſ. de in inte. resti. reqsiunt. ff. de solu. mauri. fructus. 10.

y ¶ Decimandis. sed si emissem ad hoc vt venderem. ⁊ ātēq̄ rem illā vendā: fecissem sumptꝰ ꝓ illa ꝓseruanda bñ deducerem sumptus.

z ¶ Audercis. meras appellatio. ꝓpe ad res ꝓtinet mobiles. ff. de re v. sig. mercis appellatio.

a ¶ Destruat. si aliq̄d expēditur necessario ad illius ꝓseruatōnē: illud nō deducit vt dictū ē ſ.

c ¶ Cum contingat. Alb antiq̄. forte ex ꝓscriptione. ſ. de ꝓscrip. ad aures.

c ¶ De iure cōi. patet ſ expēsse: q̄ decime de iure cōi ꝓtinent ad parochiales ecclesias. vt. xvj. q. j. statuimus. ⁊. c. de decimis. ⁊. c. siquis laicus. ergo nō spectāt ad epm. vnde i decimis parochialiū ecclesiaꝝ: non debet epus aliquā habere portionem. nam capitula q̄ dant epo partē decimaꝝ loquūtur d decimis epi scopalis ecclesie. Sed ꝑ ſ. e. q̄ſ. vbi dī q epus pōt retinere ꝓ suaꝝ de noualiis q̄ surgūt in parochia alicuius. j. e. dudus. vbi epus petit decimas in diocesi sua posi tas fundata intētōe sua de iure cōi. ⁊ ita nō ptinet de iure cōi ad parochiales eccias. q̄ ibi ob tinet epus. Dicas q̄ de iure cōi tm bapmalibus eccl'ijs decime debent dari. xvj. q. j. de decimis: ꝑ tot. Du. ibi. ⁊. c. statuim⁹. Quid ſ rñdebis illi decreta. q̄ſ? Dicas q̄ illa intelligit ꝓ istā: vel potiꝰ loquit sm ꝓsuetudinē loci. ⁊ illa: dudū. j. e. pōt itelligi de decimis i parochia epi positis. q̄ ille ptinēt ad eundē iure cōi. ⁊ de illis debet facē q̄tuor partes. xij. q. ij. q̄tuor. ⁊. c. vulterane. ⁊. c. vob cōcesso. Vel ille decime ꝙs petebat epus dūrien. ad nullū ptinebāt. q̄ nō erāt in parochia alicuius eccie parochial'. vñ ad epm de iure cōi ptinebāt. q̄ decime in ptate epi sunt. xvj. q. j. in sacris. ⁊ ſ. eo. q̄ſ. vel dic q̄ illa decre. dudū: loquit de ꝓsuetudine: vt ibi no. in fi. illius glo. q̄ incipit sic.

d ¶ Noualiū. hic ad aliū ptinent noualia: ⁊ ad aliū decime. vñ signatur cōtra: ſ. e. ex parte. m. illud intelligit cuz aliquis obtinet decimas ꝓ ꝓuilegiū: in q̄ casu dz hāe noualia. q̄ exquo eis ꝓcesse fuerūt decime simpliciter: ⁊ noualia q̄ postea ibi surgūt. j. d puil'. q̄ſ q̄ circa. Nā vbo generali sumpt'r posito significabit decimas pītis tpis ⁊ futuris. ff. de ser. vr. pdi. si seruitus. ⁊. C. q̄ res pig. obli. pot. l. vlti. ⁊. xix. di. si romanoꝝ. ſ hic loquit cū hz decimas ex ꝓscriptōe. q̄ ꝓ hoc nō ꝓscribit noualia. ⁊ sic itelligit. c. seqns. ſ hoc intellige allegato titulo ⁊ ꝓbatio. j. e. dudū. ⁊ in quadā decre. extra in cōcilio lugdunen. de ꝓscrip. q̄ incipit: venerabiliuz. Bern.

e ¶ Rationabilis causa. puta ꝓuilegiū aliud nō possent oūdere: cuz de iure cōmuni ptineāt ad parochiales eccias: vt ſ. e. ex pte. ⁊ prescriptō allegari nō potest.

f ¶ Cum in tua. minutas. minute decime appellant: partus animaliū ⁊ de pullis ouis ⁊ hortis: vt ſ. eo. ex pte. de quib⁹ etiam loquit ſ. eo. ex multiplici.

g ¶ Ab antiquo. q̄ ꝓscripserūt decimas illas: ſ. c. ꝓn. Ber.

e Censeri. xij.q.ij. cognouimus. ⁊ j. de priule. q: ci-ca. ⁊ s. e. ex pte. ff. de vsucap. eum qui. in fi. arg. ꝯ. ff. de pecu. l. hunc queritur. §. j. vbi dr̄ q peculiū qnqz duplici iure censet. Ber.

f Vldum. Decimas. sine inquietatōne ⁊ libere pcipi posset: talis vr̄ fuisse petitio p sententiā latam: vt dr̄ in fi.

g De iure cōi. sic. xvj. q. vij. omēs basilice. ⁊ xvij. q. ij. monasteria. Itē videt hic q de iure cōi pineat pceptio decimaz ad epm. ß ꝯ. s. eo. c. pr. ⁊ c. cum pingat. vbi de hoc dictū est. vel pōt dici et vr̄ verius: q hec allegatio non ponit ius q̄tū ad decias: ⁊ sic nullū ꝯtū: ⁊ ō cōsuetudine loci pertinebant he decime ad epm ⁊ non de iure cōi. ß q̄tū ad ecclesias ḡs petebat eps fundata erat intentio sua ō iure cōi: verius puto q decime iste nō erāt iura certam parochiā alicui⁹ parochialis ecclesie: licz dicat. ī. q pinebant ad ecclesiā sancti stephani: vt dixi. s. e. cū pingat. in glo. que incipit: pz h.

h Probaret. Dic apte vr̄ q allegat pscriptōz tenet pbare tituluz ex q̄ habuit cām pscribendi. s. de pba. licz. arg. ⁊ ex presso vr̄. s. de pscrip. si diligēti. Nam sm canones lōga ⁊ lōgissima pscriptio nō differūt: ß in lōga pscriptōe oportz pbare titulū. C. de prescrip. lon. tēp. diutina. C. de vsu. pro he ede. l. vlt. ergo ⁊ in longissima sm canones. arg. ꝯ s. ō pscrip. qm̄ oē. ⁊ c. vigilanti. vbi dr̄ sufficē bona fides. ⁊ est ꝯ id qđ dici cōsuerunt: q sufficit allegare titulum: ß non oportz pbare. Jo. dixit q ista erāt suspecta: ⁊ nō oportuit eos pbare titulum ⁊ tustū: q̄ pter suspitionem qnqz trāsferr pbatio in aliū q al's nō cogit. s. vt ecclie. bñ. vt nostre. vbi de hoc notat. Sed sup hoc dic vt dixi in. c. si diligenti. s. de pscrip. vbi inuenies in q̄ casu pbari debeat titul⁹ ⁊ in quo non.

i Concessionē pdictā. quā si papa ex certa scia cōfirmauerit: valuisset et ex ea sumpsisset vigorem: lz ex se nulla fuerit. ar. s. de pac. quoniā. s. de transac. c. j. xcvj. di. bñ qđē. ⁊ ij. q. j. in pmis.

k Laicali. vt. xvj. q. vij. sicqs ceps. vñ titul⁹ tal' dr̄ p nō titulo.

l Nō potuerint aliis. j. q. vij. dabertū. ⁊ ī. de vna. inter vi. ⁊ vx. nup. q: p non dato hr̄ qđ ab illo vnaī: q non pōt de iure vnare. ī. de iurepa. qđ aūt. in fi. arg. ꝯ. ff. de acqrē. re. do. non est nouū. ff. de vsufruc. qđ nostre. ff. de ꝯben. cinpt. rem alienam.

m Possidere. xvj. q. vij. c. j. ⁊. s. de pscrip. cām que. q: spūalis non cadunt in laicū. s. de elec. sacrosancta. ⁊ c. massana. xcvj. di. bñ quidē. v. nunq̄ licuit laico anathemasare

n Nullatenus deroget. nūq̄ em intelligit drogari iuri alterius: nisi ⁊ nō debeat vna eadēq ecclesia diuerso iure censeri: alioq̄n parochialibus ecclesijs exoluant: ad quas de iure cōmuni spectat pceptio decimarum.

¶ Dem vel primeñ. epo.

O Vldum aduersus fratres hierosolymitanos hospitalis sancti stephāi te pponēte in nostra presentia questiōnē: q ipsi decias de laboribz rusticoꝝ suoꝝ vel primeñ. eccl'ie debitas nō pmitterent tibi solui: ⁊ infra. Comparentibus igit te ac ipis statuto termino coꝝ nobis. g. presbyterū carō. tibi ⁊ eis concessimus auditorem coram quo decimas terrarū que p rusticos hospitalis vel primeñ. dio. exco lunt ⁊ de cyrographa: ⁊ de nouacularia: ecclesias que p ipsos hospitalarios detinēt: intentōe tua de iure cōi fundata petisti: prior autē hospitalis in pdictis decimis ⁊ ecclesijs pscriptōnem allegans pposuit se non teneri tibi sup his respondere: q cum p auditorem ad nostrā audientiam pueniss̄et: mandauim⁹: q idem por pscriptionis titulum quem allegauit pbaret: q. b. regis ac regine vngarie priuilegia exhibuit q ecclesiā sci stephani ad quā dicte ecclesie cuz eisdem decimis ptinebant in ppetuam elemosynā hospitali donatōnis titulo pcesserunt pfirmatōnis. C. pax. p. n. scriptū exhibens p quod ꝑbare volebat pcessiōz pdictā plenū habere vigorez: ⁊ infra. Ceteruz ex parte tua fuit ppositū q ī decimis ⁊ eccl'ijs a rege ⁊ regina donatis pscriptōz nō potat opponere pars aduersa q̄ nec a donatōne ipsoꝝ initium habere poterat nec a pfirmatōe prefata tm̄ efluxit tps q possit pscriptio cōfirmari: ⁊ sic donatōnis regis ac regine allegatus titulus null⁹ erat: cuz sacrilegij crimē incurrat q ecclesias vel eccl'asticū aliqd de māu recepit laicali: ⁊ infra. Mos igit cū donatores pdicti cōferre nō potuerit alijs: q̄ ipsi de iure nō poterant possidere ⁊ p pfirmatōz predicti clemētis sup eccia sci. s. hospitali cū decimis ⁊ alijs ptinētib ad se factā: ⁊ etiā si autenticum appareret: iuri epali nullaten⁹ derogeret sententialit̄ phibem⁹: ne frēs hospitalis psumāt vlteri⁹ impedire: q min⁹ decimas pci pias meoratas: ⁊ pacifice possideas in futuz.

¶ De ī pci. gnāli

¶ In aliqb regionib⁹ qdaz pmixte sunt gentes q sm suos ritus decimas de more nō soluūt q̄uis censeant noīe christiano: his nōnulli dñi pdioꝝ ea tribuūt excolēda vt decimis de fraudantes eccias maiores inde reddit⁹ assequāt. Volētes igit sup his eccias idēnitatib⁹ puidere: statuim⁹ vt ipi dñi talib⁹ psonis ⁊ talit̄ sua pdia excolēda cōmittāt: q absq̄ pdictōe eccl'esijs decias cū integritate psoluāt ⁊ ad id si necesse fuerit p cē. ec. ppellant: ille q̄ppe decie necessario soluēde sunt q̄ debent ex lege dīna l' loci psuetudīe approbata

¶ Dem in eodem.

C Vm non sit in homine: ergo nec psuetudo ibi locum habere pōt. Hoc dico in laicis: q: clerici vl' eccia p clericos non solū partē pscribere pōt: ß et totā decimā: vñ die decretū: q min⁹ dedit decias mō emendet. xvj. q. vij. q̄uqz. j.

C Vm non sit. Precedat. solutio: quia vt hic dicitur: illas sibi dominus i signum vniuersalis dominij reseruauit. s. e. tua nobis. ⁊ ideo sine aliqua diminutōne expensaz sunt solnēde vt ibi dicitur. ⁊ ca. cum homines. ß nō refert multū: vtrū precedat solutio decimarum exactionem tributorum vel census: quia soluere dominus de parte sua ⁊ colonus de sua tenetur. s. [eodem. a nobis. ⁊ ca. tua nobis. ¶ Responderi potest: licz vtrq̄ conuenire possit melius ⁊ commodius est ecclesie conuenire vnum q̄ plures. ff. de exer. l. j.

p ¶ In aliqbus. Compellāt. pactū em̄ nō nocet ecclesie q̄n a q̄libet possessore possit petē de cimā: q: est onus q̄d sequit ipsam rem. s. e. pastoralis. ⁊ c. pr. s. de pac. plerisq̄. ff. ō pac. inter debitorem. ff. de instito. si cū villico. arg. ꝯ. ff. de pac. epistola. §. pactum. si possessor partem fructuū recipit ⁊ dñs pte teneat: vtq̄ quenticq̄ est. s. e. a nobis. ⁊ c. tua nobis.

q ¶ Ex lege diuina. quas dñs suo dño seruauit: ⁊ tanq̄ debita redrunt. s. eo. parochianos. ⁊ ca. tua nobis. ⁊ xvj. q. j. decie

r ¶ Loci psuetudine. Sic ergo attendit cō suetudo ī decimis nec mix: q: ī baptismo attendit. de pse. dist. iij. de trina. ⁊ in matrimonio. j. de cognaspiritu. sup eo. ⁊ merito seruat psuetudo qa eque punit transgressor psuetudinis: sicut trāsgressor legis pj. di. in his reb. Et hoc pōt intelligi de cō suetudine ista: ō qa habuisti. s. e. cū sint boies. ⁊ c. aplice. vbi de hoc. Et dic de psuetudine approbata ⁊ pscripta: al's ñ obesset psuetudo. s. de psuet. c. vlti. Si ꝯ psuetudo est q̄ detur duodecima pars vl' minoratalis consuetudo non sufficit: nisi sit approbata a papa: quia nō valet talis cōsuetudo q̄ absq̄ mortali pcō seruari nō valet q̄tū cūq̄ lōga. s. de pscriptiōe. Si ß non pōt habere bonā fidē: qa de iure dīno debent: ⁊ ita nō possz pscribē

§. vlt. ⁊ l. se. Et distinguit in casu isto: vtr dominus recipiat certam partem terciam vl quartam siue duos corbes vl tres tm recipiet: de hoc dr. s. e. tua nobis.

t Cum onere. sic. s. eo. pasto: alis. ff. de contrahen. empt. alienat. ⁊ s. de pigno. ex litteris. Bernardus.

u In Vlp abbates Tales. scz de quibus decime solui debeant.

x Cōmutāt. interi anteq̄ edificent eccie vt illi coloni soluant decimas de ill terris idem esset si ipi idem colerent eas. j. e. c.

y Componendū. ⁊ sic ꝓpositio i decimis pōt fieri p sacerdotez. s. e. ex mlt̄iplici. que psonalis vr nisi p superiorē fuerit confirmata s. de trāsac. veniens. Sz nūqd cisterciēn. ⁊ alij mōachi ñ dītes ꝓlm pōt prescribere decimā: nō vr: q: decimas de iure dr̄e nō pōt. vt. xvj. q. j. pōtt q eas ñ pōt prescribere s. de prescrip. cāz q. Sz vr hic exā noie ꝓsitōnis eas pōt dr̄e: q eas possint prescribere sal posset sustineri q nō pōt prescribere decimas: vt in pdicto. c. cāz q. ⁊. s. e. n. dubū. Decime enī intuitu diuini officij tm debite sunt iure diuino. s. eo. tua nobis. sed isti nemin subministrāt spūalia ⁊ decime istis tm p priuilegia ꝓcedūt qa iure cōi eas dr̄e ñ possunt ab⁹ supfluz esset priuilegiū: q: q de iure cōi cōpetūt supfluū est pabo ipetrare C. de thesau. l. j. lib. x. ff. ad municip. l. j. vñ cum isti allegarēt prescriptōnē necesse habebāt ondere titulū: q eis daret cām prescribendi. s. e. dubū. que loq̄t de hospitalarijs hierosolymitāis: q de iure cōi decimas possidere nō pōt: ⁊ ideo in his q de iure cōi possidere ñ pōt necessari⁹ est titul⁹. ⁊ sic pōt intelligi. s. de prescrip. si diligem. vbi de hoc.

z Alios. hic habes arg. q res inter alios acta alijs preiudicat.

a Vel abbates Tales. scz de quibus decime solui debeant.

b Cōmutāt. interi anteq̄ edificent eccie vt illi coloni soluant decimas de ill terris idem esset si ipi idem colerent eas. j. e. c.

c Componendū. ⁊ sic ꝓpositio i decimis pōt fieri p sacerdotez. s. e. ex mlt̄iplici. que psonalis vr nisi p superiorē fuerit confirmata s. de trāsac. veniens. Sz nūqd cisterciēn. ⁊ alij mōachi ñ dītes ꝓlm pōt prescribere decimā: nō vr: q: decimas de iure dr̄e nō pōt. vt. xvj. q. j. pōtt q eas ñ pōt prescribere s. de prescrip. cāz q. Sz vr hic exā noie ꝓsitōnis eas pōt dr̄e: q eas possint prescribere sal posset sustineri q nō pōt prescribere decimas: vt in pdicto. c. cāz q. ⁊. s. e. n. dubū. Decime enī intuitu diuini officij tm debite sunt iure diuino. s. eo. tua nobis. sed isti nemin subministrāt spūalia ⁊ decime istis tm p priuilegia ꝓcedūt qa iure cōi eas dr̄e ñ possunt ab⁹ supfluz esset priuilegiū: q: q de iure cōi cōpetūt supfluū est pabo ipetrare C. de thesau. l. j. lib. x. ff. ad municip. l. j. vñ cum isti allegarēt prescriptōnē necesse habebāt ondere titulū: q eis daret cām prescribendi. s. e. dubū. que loq̄t de hospitalarijs hierosolymitāis: q de iure cōi decimas possidere nō pōt: ⁊ ideo in his q de iure cōi possidere ñ pōt necessari⁹ est titul⁹. ⁊ sic pōt intelligi. s. de prescrip. si diligem. vbi de hoc.

d Vlp abbates Tales. scz de quibus decime solui debeant.

e Cōmutāt. interi anteq̄ edificent eccie vt illi coloni soluant decimas de ill terris idem esset si ipi idem colerent eas. j. e. c.

f Componendū. ⁊ sic ꝓpositio i decimis pōt fieri p sacerdotez. s. e. ex mlt̄iplici. que psonalis vr nisi p superiorē fuerit confirmata s. de trāsac. veniens. Sz nūqd cisterciēn. ⁊ alij mōachi ñ dītes ꝓlm pōt prescribere decimā: nō vr: q: decimas de iure dr̄e nō pōt. vt. xvj. q. j. pōtt q eas ñ pōt prescribere s. de prescrip. cāz q. Sz vr hic exā noie ꝓsitōnis eas pōt dr̄e: q eas possint prescribere sal posset sustineri q nō pōt prescribere decimas: vt in pdicto. c. cāz q. ⁊. s. e. n. dubū. Decime enī intuitu diuini officij tm debite sunt iure diuino. s. eo. tua nobis. sed isti nemin subministrāt spūalia ⁊ decime istis tm p priuilegia ꝓcedūt qa iure cōi eas dr̄e ñ possunt ab⁹ supfluz esset priuilegiū: q: q de iure cōi cōpetūt supfluū est pabo ipetrare C. de thesau. l. j. lib. x. ff. ad municip. l. j. vñ cum isti allegarēt prescriptōnē necesse habebāt ondere titulū: q eis daret cām prescribendi. s. e. dubū. que loq̄t de hospitalarijs hierosolymitāis: q de iure cōi decimas possidere nō pōt: ⁊ ideo in his q de iure cōi possidere ñ pōt necessari⁹ est titul⁹. ⁊ sic pōt intelligi. s. de prescrip. si diligem. vbi de hoc.

g Vlp abbates Tales. scz de quibus decime solui debeant.

h Cōmutāt. interi anteq̄ edificent eccie vt illi coloni soluant decimas de ill terris idem esset si ipi idem colerent eas. j. e. c.

i Componendū. ⁊ sic ꝓpositio i decimis pōt fieri p sacerdotez. s. e. ex mlt̄iplici. que psonalis vr nisi p superiorē fuerit confirmata s. de trāsac. veniens. Sz nūqd cisterciēn. ⁊ alij mōachi ñ dītes ꝓlm pōt prescribere decimā: nō vr: q: decimas de iure dr̄e nō pōt. vt. xvj. q. j. pōtt q eas ñ pōt prescribere s. de prescrip. cāz q. Sz vr hic exā noie ꝓsitōnis eas pōt dr̄e: q eas possint prescribere sal posset sustineri q nō pōt prescribere decimas: vt in pdicto. c. cāz q. ⁊. s. e. n. dubū. Decime enī intuitu diuini officij tm debite sunt iure diuino. s. eo. tua nobis. sed isti nemin subministrāt spūalia ⁊ decime istis tm p priuilegia ꝓcedūt qa iure cōi eas dr̄e ñ possunt ab⁹ supfluz esset priuilegiū: q: q de iure cōi cōpetūt supfluū est pabo ipetrare C. de thesau. l. j. lib. x. ff. ad municip. l. j. vñ cum isti allegarēt prescriptōnē necesse habebāt ondere titulū: q eis daret cām prescribendi. s. e. dubū. que loq̄t de hospitalarijs hierosolymitāis: q de iure cōi decimas possidere nō pōt: ⁊ ideo in his q de iure cōi possidere ñ pōt necessari⁹ est titul⁹. ⁊ sic pōt intelligi. s. de prescrip. si diligem. vbi de hoc.

q ñ Vllus tondeatur. scz ad ꝓtendū vt sit mōachus. xx. q. j. illi ꝺ clericus tm post. vij. an. pōt fieri q: tūc est voli capax. xxviij. di. de his. ⁊. lxxvij. dist. q̄cūq. ⁊. c. in singulis. Sed arg. j. s. de ꝓben. sup. ibi dī q pueri nō sunt idonei ad bñficū obtinendū.

ñ Vllus tondeatur. scz ad ꝓtendū vt sit mōachus. xx. q. j. illi ꝺ clericus tm post. vij. an. pōt fieri q: tūc est voli capax. xxviij. di. de his. ⁊. lxxvij. dist. q̄cūq. ⁊. c. in singulis. Sed arg. j. s. de ꝓben. sup. ibi dī q pueri nō sunt idonei ad bñficū obtinendū.

b In lītra. s. xxij. an.

c Spontanea. q: si coactus nō valeret. xx. q. iij. pñs clericus.

d Jqs. Tonsuratus. vt fiat mōachus l regular canonicus. xx. q. ij. si in qualibet.

e Infra annū. ⁊ diem xx. q. ij. puella. ⁊ tutor ꝓdicere pōt infra idē tps vt ibi dicit.

f Ad ꝓncipez. i. ad papam. ꝺ pse. di. j. corpa. vl ad ꝓncipem: l plati ecclesie. Ber.

g Ad missum. i. vicarij epi q̄ gerit vices suas. s. de inist. ex grimo.

h Permāeat. nijs. q̄ ad parētes: q: pt annū fratū renocare nō pōt vt h pz. ⁊. xx. q. ij. puella. Ipse vo puer q̄cunq̄ vicq̄ ad finē. xxij. annū posset resilire. j. e. signficatū. ⁊. c. cū tum⁹. pt ea vo nō poterit exire. xx. q. j. illud.

i Per vim. illatā sibi a parentib.

k Clericus. i. mōach⁹ pmaneat. Sed ex mora tam tpis plumē ꝓsensisse: ⁊ intellige si potuit reclamare. j. ꝺ spon. ad id qꝺ. ⁊. j. q. j. cōstat. ⁊ j. de respon. impube. de illis. ij. ab⁹ aūt nō teneret monach⁹. s. qꝺ me. cā. platum.

l Clerici. Fingūt Mora q̄ fictio siue simulatio q̄cq̄ fit ex hōesta cā: q̄cq̄ ex inhonesta. Ex honesta cā. xxij. q. ij. valē. ⁊. xxij. qōe. ij. dūs. ⁊ si aliqs simulat religiōz ex hōesta cā: ita q̄ ꝓtestatio precedat nō nocet. s. ꝺ his q̄ vi metusue cā fi. platū. vbi de hoc. Simulatio vo ex inhōesta facit monachuz ⁊ cōpellit redire ad monasteriū ꝓpr̄ volū suū. xxvij. di. qꝺ introgasti. xxvij. q. j. vidua. ⁊. j. c. pr. Et ita isti clerici fingūt se monachos ex honesta cā ab inito: ex quo dat ei optio. Sic etiā dico i matrimonio q̄ si aliqs p voluz eo ꝓposito copulet alicui mulieri q̄ nolit stare trūe cū ea ⁊ hoc sit paratus ꝓbare: nō est audiēdus: q: in spōsalibꝫ sine matrimonijs recurrit ad cōem intelligentiā vboꝝ. j. de spon. ex lītis. arg. est hic ad cōnē illꝫ q̄ finxit se mulierē ⁊ suscepit habitū i mōasterio monachi: vt possit corrūpe monacham. ⁊. in. c. qꝺ interrogasti.

m Veri clerici. Et sic dat eis optio: vtr velint esse clerici vl mōachi si. s. de elec. cum cām. ⁊ arg. xvj. q. j. nemo pōt. ar. j. j. c. pr. ⁊. xxvij di. qꝺ interrogasti. vbi cōpellunt in mōasterio remanere: sic pōt solui: hic ꝓstabat eos tales esse licz starent in habitu mōachali in cōtrarijs nō ꝓstabat: immo rangꝫ veri monachi stabant ⁊ se gerebant: vnde non audiunt volentes iurare prarium.

ꝙd semen serenti respōdeat: qm̄ iuxta verbuz apostoli neq̄ qui plantat est aliq̄d: neq̄ q̄ rigat: sed q̄ incrementū dat deus: ipse q̄ de mortificato semine plimū fructū affert: nimis auare q̄dā in decimis defraudare nitūtur census ⁊ tributa que interdum indecimata ꝓtereūt de frugib⁹ primitus deducentes. Cum autē in signū vniuersalis dominij qsi quodā titulo spāli sibi dominus decimas reseruauerit: nos ⁊ ecclesiaz dispendijs ⁊ animaz periculis obuiare volētes: statuim⁹ vt in ꝓgatiuam dominij generalis exactiōz tributoz ⁊ cēsuū ꝓcedat solutio decimaz: l saltē hi ad qs census vel tributa indecimata puenerunt: qm̄ res cū onere suo trāsit: ea p cen. eccle. decimare cogātur ecclesijs. qbꝫ de iure debent. Item eodē.

Vper abbates cisterciē. ordinis in generali pcilio congregati ad cōmonitiōz nr̄az quide statuer̄t: ne decetero frēs ipius ordinis emant possessiōes de quibus decime debeantur ecclesijs nisi forte pro monasterijs nouis fundandis: ⁊ si tales possessiones eis fuerint pia fideliuz deuotione collate aut empte p monasterijs ꝺ nouo fundandis cōmittant aljs excolende: a qbꝫ ecclesijs decime psoluant: ne occasione priuilegioz suoz ecclesie ylteri⁹ pgrauent: decernim⁹ vt de alienis terris ⁊ āmodo acquirendis: etiaz si eas ꝓpijs mānib⁹ aut sumptibus excolūt: decias psoluant: ecclesijs qbus ratōne

Interdicimus. Qd alienas ecclias punētes. Istud pōt intelligi de decis laicis in feudū pcessis: vt nulla psona ecclastica ad quā nō pertinet recipiat illas i pignus: vt si penes laicū remaneāt cuius redeāt ad ecclesiā ad quā ptinet: saltē post mortē: cum in decimis nō bēat locū successio. s. e. ad hoc. ly succedāt heredes in decis antiqtus pcessis in feudū: ⁊ hac rōne sufficit si laicus ꝺ psensu epi decias tales alij eccie donauerit. s. de his q fi. a pla. sine cō. ca. cū aplica. ecclesia vo ad quā ptinet bñ pōt eas in pign⁹ recipe: qr p hoc ei⁹ rehabebit decimas suas: cū tūc nō teneat cōpetare fructus in solutē. j. de usur. c. j. ⁊. c. pquestus. ⁊. s. de feu. c. j. Qđ esset ⁊ multo fortius si laicus de facto tm decimas retineret: ⁊ hec fuit ꝓhibitōis

Interdicim⁹ vniuersis pesonis ecclasticis vt decias dētas a laicis ad aliēas eccias ptinētes i pign⁹ recipe ab eisdē laicis non presumant.

De regularibus et transeūtibus ad religionem. K.

Ex concilio maguntino.

Nullus tondeatur: nisi legitima etate ⁊ spōtanea voluntate.

Ex eodem.

Jqs ante ānos legitimos tonsuratus est sine psensu parentū suoz: si parētes ipsius infra annū nō reclamauerit ad pncipem aut ꝓpriū epm vel ad missum dñicū: i clericatu pmaneat. Si vo p⁹ legitimos ānos p vim clericus factus est: et nec ipe nec parentes eius infra ānū ad memoratas psonas reclamauerint i clericatu pmaneat: sic is de quo supius dictum est.

Ex concilio toletano.

Clerici q̄ se fingūt habitu ⁊ noie mōachos ⁊ nō sunt: corrigant vt veri mōachi sint l veri clerici Ex pcilio arelatē.

Vidua. Sponte. secus si p vim. ꝫ. de his que vi metusue causa fi. platum. Tan.

Imposuerit. ipsamet vidua velū puersiōis sibi pōt imponere: vt hic pz. t. xxvij. q. j. viduus. pōt etiā illud recipe a sacerdote. j. q. cle. vel vo. cōsulunt. t. xx. q. j. vidua. aut ab epo. ꝫ. qđ me. cā. platū. velū vo plecratōnis a nullo recipiūt. xx. q. j. de quoꝝ. solem vgies plecrāt. vi. c. de quoꝝ. t. c. placuit. e. q. p

Oblatōz de obtulerit. respicit loci pſuetudinem: vbi forte velate offerūt panē ad eucharistiā pficiendā. ſi. xxvij. q. j. vidua. Et ita eoipo q sic stetit in ecclesia cū alijs monacha iudicat. xxvij. di. qđ interrogasti. t. xx. q. j. quē pgenitores. ſi vo alis habitasset ibi etiā lōgo tpe nō iudicaret monacha. in aut. vt pſti. q interpta. pſti. circa medū. coll. vj. Et iō pſueuit dici q habit⁹ sine pfessiōe nō facit monachū. j. e. ponectū.

Iz sacro. ſ. tm: ꝫ si admiuet alijs bōis pſūptionib⁹ rūc forte ad plenā pbatōez t pſona honesta sit possz sibi deferri sacrm. L. de re. cre. i bona fide. ꝫ. de pba. sicut pſuetudo. ꝫ. de iureiur. c. vl. t eē sine iuramēto si hēret alias pbatōes. ꝫ qđ me. cā. platum. vnū.

Dz hec vidua nō potuit pbare p legitimas pbatōes ꝫ allegabat fictōnē ex alia cā honesta et iurare volebat ꝫ iuramētū suū nō sufficē: t iō remanet in monasterio. t sm hoc intelligit illud. c. t ulla palea. xxvij. q. j. vi duas velare. de fictōe ex honesta cā: al's si fictio ex inhōesta causa fuisset nulla pbatio isth⁹ audiret ꝓpter vtū suū: et si illō pbaret sic pōt intelligi. c. illō. xxvij. di. qđ interrogasti. vt dr. ꝫ. c. pr. qcūq; ꝫ ficte mōasterū vult intrare ex honesta cā presteē illō pētibus restituat: vt fecit illa ī. ca. platū. t. c. illud qđ interrogasti. pōt intelligi in eodē casu cū ista dicere. vt intelligat de fictōe ex honesta cā: ꝫ mulier illa hoc pbare nō potuit: t iō cōpellit redire ad monasterū ꝓut intel

Obānes. In monasterū. hoc. ca. loquit de his q exut bug. cā lenitatis trāseūt: al's licitū esset trāsire ad artiorē religionē petita licentia: lz nō obtenta. j. e. licet.

Peculiare. nisi causa admīstratiōis. j. de sta. mona. monachi. al's nisi in morte resignauerit: cum ipsa pecunia in sterquilino subterret. j. de sta. mo. t ca. regu. cum ad monasterū.

Reddat. quē teneē abbas recipe ne vagabūdus in aie incurrat detrimētū t cōpellit abbas si noluerit. j. e. c. vl. t ar. xvij. q. ij. abbates Item signat ꝫrū. xxvij. q. j. si qua monacha. t. c. siqs rapuerit. vbi dicit: q monachi relinquētes debēt tradi artiori monasterio. So. illa intelligunt cum pora monasteria redarguūt ō dissolutōe. Quid hodie debet fieri de istis fugitiuis: dr. j. e. c. vl.

Talia. hoc. c. in qbusdam lris habeē ꝓ palea. xxj. q. j. xvij. annū. hoc spāle est ꝓpter asperitatē locoꝝ: al's regulare est q post ips pubertatē tam masculi q femine pñt pfiteri. xx. q. j. c. j. t. q. ij. si in qualibz. t. c. puella.

On est vobis. Permittatis. t merito: q q mutat locū ō mior ad maiorē mutare dz. xciij. di. legimus. ī fi. t. ꝫ. de trāsla. licz. t. c. j. t hoc iō papit: q non repit ordo artior. t ꝓ eo q dicit lnia: supple marie: q nec abbas posset in hoc dispēsare: vt ad miorē trāsiret: vl intelligē q de lnia abbat⁷ posset trāsire ad eālem iusta de cā.

Celeriter. p⁹ admonitōz: t celeritas ista ad arbitriū iudicis refert exquo nō determinat ꝫ. de of. dele. de cāsis. ō iure veli. l. j. ī fi. De istis vagabūdis tene vt dr. j. e. c. vl.

Dem magistro. f. ciuitatē. canonico.

Da nostram noueris audientiā puēisse: q heremite de monte fol. quosdam pueros seduxerūt: intātū q qdā suasionib⁹ eoꝝ assensum pbētes statū religionis habitū in ipsoꝝ monasterijs susceperūt: quorū vn⁹ t. noīe statī penituit q habituꝫ induisset: t ifra. Quocirca mēdam⁹: q. si pstiterit q pfatus. t. añ ꝓsumatōnē. xiij. anni suscepti habitū deposuerit: aut si p⁹ xiij. annū habitū ipm sine pbatione suscepit: t infra triduum deposuerit: eū ab impetitōne pdictoꝝ heremitaꝝ denūcies absolutū: t eam quā postq exiuit iurauit accipe in vxorē libere posse traducere: si alia causa rationabilis non obsistat.

Dem elien. epo.

Elp eo qđ qsitū fuit de clericis q religiōis habitum susceperē: t añ pfessiōz ad pōnē statū sunt reuersi rndem⁹: q si austeritatē religiōis ad quā mi grasse se nosc̄ūt: fuare noluerit ad minorē religionē ſē cogendi trāsire nec ampli⁹ ī eccl'ijs secularib⁹ ōbēt assumi ne ꝫ votū qđ dño fecerē vēire pbent. Elez si añ susceptū hmōi habitū ī pbatōe positi recedere voluerit: sm regulā beati bndicti nō vident

Ita Bnaz. Statum penituit. arg. nō dici facū qđ nō durat. j. q. j. pstat ff. quod cum eo qui ī alie. possel. si filꝰ. ff. de in rem ver. si ꝓ pēe §. versum. t. xxiij. q. vj. vides. ar. ꝫ. quia exq semel placuit amplꝰ displicere nō pōt. xxxij. q. v. horrēdus. L. de ꝫben. empt. nō idcirco. t. nij. di. erit ār. t. c. in istis. t. viij qstōe. ij. dilectissimi. So. vbi pstat ō facto et ei⁹ qlitate nō est q rēdū de ei⁹ pseuerātia naz sufficit q ab initio pstitit: cū vo pstat de facto: ꝫ de intentōe nescitur. recuzit⁹ ad pūptōz pseuerātie vt in casu isto t cōsimilibus.

b Ante ꝓsumatōz. Nota ex hoc verbo q in casu isto annus inceptus ꝓ cpleto non habeē. xx. q. j. illud. t. q. ij. si in qlibet. t j. eo. significatū. t in alio casu. ꝫ. ō elec. cū in cūctis. Arg. ff. ō mune. t hono. ad rez publicā. t. lxxviij. di. pbyter. t. in. c. pdcō cū i cūctis. §. iferiora. So. i dignitatib⁹ fauoz cōsiderat: t iō ann⁹ inceptꝰ ꝓ cōpleto br: ꝫ i epo e spāle: i regle obſuatōe ḡuitas est t labor. t sic odū: t iō annꝰ cpletꝰ exigitur. arg. ꝫ. e. qz in insul.

c Triduū. arg. j. xx. q. j. ca. firma. t. xxvij. q. j. ꝓ totū. xx. q. iij. eos q sec. So. qđa dicūt: q istud dispēsatiue dictū est: al's regulare e q pubes ingrediēs etā post momentū exire nō pōt: vt dicunt ōres. Sed hec soluto nō valet: qz j votū ꝓtinentie nō admittit dispēsare qz ꝓtinentia castitatis t abdicatio ꝓpetatis ita inhereē ossibꝰ monachoꝝ: vt nec summꝰ pōtifex valeat dispensare. j. de sta. mo. cum ad mōasterū. in fi. dicas ḡ. q iste sine deliberatōe t ex mentis impetu intrauit t illectꝰ fuit. t ita q ad tēū nō fuit obligat⁹: q psideratio cor t nō opus. xiij. q. v. siqđ inuenisti. t. xv. q. vj. c. j. in fi. t iō nec apud ecclesiā: cū hēat certa indicia de tali voto facto impetuose: ex eo q sine pbatōe habitū suscepit: t qz infra triduū penituit. t qz ꝓpe puertia fuit: iure ḡ cōi ipm absoluere debuit: t ita ñ fuit obligat⁹ qtū ad tēū t ei⁹ eccl̄iā. ar. xxij. q. iij. vnusqsq. t. xv. q. j. sane. ar. xvij. q. iij.

Elp eo. suscepērūt eo animo vt ad seculū sunt q opes. non redirent nulla facta ibi pfessione. j. e. statuimus. ita q de hoc pstabat: vt ibi dicitur.

Me ꝫ votū. q renūciauerūt seculo generaliter nōdū facta pfessione alicuius religionis: vū cogendi sunt remanere: vt ibi vl ad miorē trāsire si sponte voluerunt: vt hic dicit. t. j. e. consulti.

Habitum. de quo modo pmisit quo renūciauerūt seculo.

b Redire. moribus emendatis. ī. e. consulti. Ber.

c In eadem veste. Sed in qua veste posūt in probatiõe vẽbẽt esse: videl. q̄ in illa in qua venerūt. liij. di. legem. ⁊ lviij. di. multos. ī fi. arg. xxvij. q. ij. sicꝫ incognitus. dic q̄ monachalẽ habitū: vt hic dicit ⁊. ī. e. statuimus. alioquin non posset ꝓbare austeritatẽ monachalẽ que in vestibꝫ ꝑ maiꝝ parte cõsistit: ⁊ qõ dr hic in fi. in eadẽ veste redeãt in q̄ venerūt: sic intellige q̄ finita ꝓbatiõe si noluerint ibi remanere: restitui enĩ eis vestes: cũ qbꝫ venerūt: ⁊ cum eis recedent: ⁊ sic seruaẽ ꝑ regula monachorũ. ⁊ c. que dicũt: q̄ ꝓbari vẽbent in veste laicali non seruanẽ: ꝫ intelligas ꝺ veste in q̄ venerunt: vel dic in veste laicali. i. in veste nouitioꝝ q̄ sunt in ꝓbatiõe: q̄ differũt ab illis que vanẽ ꝓfitentibꝫ. ī. e. statuimus.

d Sane. Remanere ꝓmittas Sed ꝑ vr. xix. q. iij. mandam⁹. vbi dr: q̄ si canonic⁹ regularis ad mõasteriũ trãseat ad canonicã reducaẽ ⁊ in vituperiũ memoriale cucullã ponet: ꝫ illꝺ intelligẽ qñ cã leuitatis vl vanitatis nõ penitentia ĩia trãsit: hic qñ cã maioris religionis ⁊ bono zelo. ī. e. licet. Ber.

e Significatum. Al parẽtibus oblat⁹. si fuisset a parẽtibꝫ oblat⁹ añ. xiij. annũ exire nõ vẽbuit ꝫ post. xiij. annũ ibi stare non cogiẽ. ī. e. cũ sim⁹. alꝫs si nõ fuisset tradit⁹ a parẽtibꝫ qñcunq; vellet posset exire: vt hic innuit.

f Si vo fuerit oblatus. maxime.

g Intrauit. q̄a tũc tenet qꝺ fecit. xx. q. j.

h Ratã habuerit. qꝺ intellige si exꝑsse ꝓsentiat: immo certe etiã tacite: si vltra illud tẽs remaneat. ī. ꝛe vespꝺ. impub. lras. ⁊. c. accessit. tñ cã maioris certitudinis in ꝓncipio. xv. anni eius voluntas requirenda est. xx. q. j. c. illud. ⁊ sic seruaẽ plures religiosi ⁊ bñ Item est hic arg. q̄ ea q̄ ab initio nõ valẽt: tractu tẽs qualescũt. sil'e ī. ꝛe vespon. impu. ꝺ illis. ij. ꝫ dic valet vt exiũc: ff. ꝺ

i Ad aliã religiõz. hoc nõ dr: q: si fecit of. pcõ. obseruare. in fi. ꝓfessionẽ ibi: ad aliã postea minorẽ trãsire nõ põt. arg. ꝫ. e. nõ est. ꝫ dic ad aliã eiusdẽ religionis vl maioris.

k Cum viz. Et infra. supple hic quesiuisti.

l Discretionis annos. i. infra annos ad votũ vl mrimoniũ ꝓtrahendũ aptos: q̄ in puella. xij. in puero. xiiij. vt. xx. q. j. c. j. ⁊. ij. nam ante dicunt carere iudicio. ff. ꝛe iudi. cum ꝓtor. §. nõ aũt. ⁊. ij. q. vij. §. tria. in ꝓncī. ⁊ dic iudicio. i. discretione. ꝫ quo ad bñficium restitutiõis implorandũ vsq; ad. xxv. annũ dr esse fragile ⁊ infirmũ hmõi etatis ꝓsiliũ. ff. ꝛe mino. l. j.

m Tolletam. xx. q. j. monachum. Ber.

n Benoto. paterna ꝛeuotio qñq; facit monachum occasionaliter: aliqñ em̃ filius obtempat voluntati paterne ex debito honestatis non necessitatis. xx. qõe. j. illud. ⁊. c. puelle. sic ⁊ in mrimonio intelligẽ. ī. ꝛe vespõ. ipub. c. j. alꝫs nõ cogiẽ filiꝰ ad hꝰ obtẽpare põt. vt ꝫ in fine. ⁊ in ꝑdic. c. puelle. ⁊. ī. e. cũ sim⁹. qr res est voti nõ ꝓcepti. xxxij. q. j. integritas. ⁊ expone: aut ꝑ et: q: paterna ꝛeuotio facit monachũ cũ sequitur ratihabitio filij: ⁊ eadẽ expositõ fit. L. ꝺ v. sig. l. pe. vbi aut põt ꝑ ⁊.

o Quicquid hoz. Ex hoc vbo vr q̄ ꝑ se sufficiat alteꝛ ustoꝛ ꝫ non est vez: vñ sic intellige: paterna ꝛeuotio cũ ratihabitiõe filij adulti sufficit ꝓpa ꝓfessio filij sine patris ꝛeuotiõne sufficit: ⁊ ita si incipias a primo: verũcꝫ necessariũ ẽ. si a secũdo suffiẽ secũdũ trm sil'e. ꝫ. ꝛe rescrip. olim. p

p Recipiũt. Sz qd si nõ recipent? rn. ñ obstat exire volẽti: q: nõ tenet ꝓfessio infra discretõis ãnos. xx. q. j. illꝺ. ⁊. c. j. ꝫ. e. significatũ. et. ī. e. cũ sim⁹. siẽ nec mrimoniũ nisi malicia suppleꝛ etatẽ. ī. ꝺ ꝛespõ. ipube. puberes. ⁊. c. a nobis. ⁊

q Roborat. ꝛc. vltr. q̄ ea q̄ ab initio non tenẽt tractu tẽs qualescũt: sic. ꝫ. e. significatũ ⁊. ī. ꝺ ꝛespõ. ipu. ꝛe illꝺ. j. q. j. ꝓstat. dic q̄ exnũc incipit valere ⁊ ñ vt extẽ vt dixi. ꝫ. e. significatũ.

r Nec obloqt. ꝺ rñdz tacite qõi: q̄ possz fieri p c. illud puelle. xx. q. j. a ꝛio sensu. vbi dr q̄ puelle q̄ suscipiũt habitũz vginitatẽ ñ coacte impio parentũ ꝛeuerere nõ põt habitũ susceptũ: ꝫ si coacte fuissent a ꝛio sensu bene põt ꝛeuerere at ista sunt coacta: ꝫ nõ dz compelli redire ad monasteriũ. nõ obstat illud. c. a ꝛio sensu inductũ quia illud intelligiẽ ꝺ adultz q̄ non põt habere semel susceptũ relinq̃re: ⁊ hic loqt ꝛe ea q̄ adhuc erat infra ãnos discretõis: q̄ facta adulta ꝓfessiõez fecit: nec ꝺicit. vl si coacta fuit postea ꝓsensit: vñ exire nõ põt. ⁊ est si. L. qꝺ me. cã. l. ij. §. ꝛe bis q̄ vi metusue cã fi. ad audientiã.

s p Orrectũ. Dabitus. Dic euidẽter apparet: q̄ habit⁹ nõ facit monachũ: ꝫ sola ꝓfessio regular[ꝛic. ī. ꝺ q̄ cle. l' vouẽ. ꝓsulunt. ⁊. ī. e. ex pte. ⁊. §. e. vt clerici. Sz ꝺ vr. xxvij. di. qꝺ interrogasti. ⁊ §. e. vidua. ⁊. c. sup eo. So. illud vez est: q̄ habit⁹ sine ꝓfessione non facit mõachũ. sola em̃ ꝓfessio vera l' ꝓsumpta mõachũ facit ⁊ solẽnizat votũ. dicas ꝫ q̄ qcũcꝫ facit ꝓfessionẽ in mãu abbat[seu etiã alic⁹ monachi: ⁊ vbicũcꝫ dũmõ recipiat eⁱ⁹ ꝓfessio ab abbate ⁊ fribꝰ mõachꝰ ⁊ solẽnizatũ est votũ illꝰ. ī. q̄ cle. l' vo. insinuãte. ⁊ h. Et illa. c. q̄ introgasti. ⁊. ca. vidua. intelligunt ꝛe ꝓsumpta ꝓfessiõe. exꝫ em̃ mozanẽ inẽ alias monales ⁊ gerũt se tãq̄ mõachas: mõache sunt cẽsende. xx. q. j. quẽ ꝓgenitores. ⁊ qr ab initio eo ꝓposito ⁊ eo aĩo intrauerẽt vt mõache essent tacite: exꝫ nullã ꝓtestatiõz fecerũt ⁊ multo tpe ibi fuerũt: saltez p annũ in habitu ꝓfessoz. ī. e. ex pte. vñ postea nõ audiũt etiã si velint iurare contrariũ. Illud. c. sup eo. intelligitẽ ꝛe illis q̄ habitũ recipiẽdo renũciauerũt seculo tacite l' exꝑsse vt ibi dr. ⁊. ī. e. ꝓsulti. ⁊. c. statuim⁹ qꝺ in eodẽ casu loq videt cum illo. c. ꝓsulti. Ber.

¶ Professio. q̄ hic intercessit ex eo q̄ dicit: innect⁹ manib⁹ tibi se reddidit un monachū ⁊ in fratrē saltē tacite: lz forte nō expressit formā ꝓfessiōis quā hēs. xx. q. j. vidua. ⁊ pinde fuit ac si formā illā seruasset. Sz lra sequens vī ꝺicere hunc: vbi dicit talis vt fiat mōachus: ⁊ reddat dño que ꝓmisit ⁊c. Sed tu expone: fiat monachus. i. stet ⁊ viuat vt monachus. vl intellige q̄ votum fecit solūmō: vt fiat monachus: tradendo se in man⁹ abbatis. vt. j. de vo. ⁊ voti redemp. p tuas. vbi fuit simil ꝓmissit: ⁊ hoc probat lra illa exquo a cōuertendo votū emittit: vt scz fiat monachus. talis ḡ q̄ sic ꝓmisit ⁊ vouit q̄ intrabit religionē: ꝓpellēdus est vt fiat monachus: et reddat dño ꝓmissum ⁊ votū suū: ⁊ sic plane sonat lra. Et ita colligo ex hoc q̄ q̄ promittit se intratur aliquā religionē tenet cōplere ꝓmissum ⁊ pōt ⁊ debet cōpelli. j. de vo. ⁊ vo. redemp. per tuas. qō ꝑus dixi: verū puto q̄ reddēdo se i manib⁹ abbat⁹ i mōachū ⁊ frēm stanz fuit mōach⁹.

t ¶ Cum simus. Discretionis. dic ō hoc vt dictū est. s. eo. cū virum. Ber.

u ¶ Ad annos discretionis. xiij. scz q̄ tē libet est ei stare: si voluerit remanere vt recedere si ei nō placet. xx. q. j. illud. ⁊. q. ij. si in qualibet.

x ¶ Et bona paterna. q̄ bus ꝑuari nō ponit legitima iure nature ⁊ reliqua parte monasterio cōperente q̄ ipo ingressu competit. xix. q. iij. si q̄ mulier. ala. q̄ erit tercia illius partis que sibi ab intestato debet: vel medietas ꝑm nūcupat filiorū. C. de inoff. testa. i aut. nouissima.

y ¶ Proueniunt. s. de testam. raynutius. ⁊. c. raynaldus. vbi de hoc.

z ¶ Sicut. La. Sacerdos iste infirmitate grauissima laborabat: ita q̄ extra se positus desperabat ō vita ꝑsenn: ⁊ in tali articulo ꝓstitutus indutus fuit habitu monachali ⁊ ad monasteriū deportatus. tandē ꝓualuit ⁊ habitū dimisit: ⁊ ō abbatis inia monasteriū dereliqt. Cōsulunt sacerdos dñm papā q̄d esset ei faciendū: ⁊ ipse rndit ꝑm q̄ seqr̄ i lra.

a ¶ Repugnantia. vnde nō videbat audiendus. s. de ap. sollicitudinē xxiij. q. vij. qō aūt. ⁊. C. de libe. cā. cum precum.

a ¶ Assentem. si autem integrum haberet iudicium: licz grauissimam pateret infirmitatem bene obligaret si vouerit. arg. instit. q̄bus non est ꝑmis. sa. testam. §. preterea. tenet autem hoc ꝓbare: scz se tunc tempore extra mentem fuisse: s. de succes. ab intesta. cum dilectus. arg. j. iij. q. iv. indicas. Lau.

b ¶ Habitu monachali. ita q̄ votum fecisset: q̄ solus habitus nō facit monachū: ß ꝓfessio. s. e. porrectū. ⁊. j. e. ex parte.

c ¶ Absolutum. ⁊ ita nullum est votum siue obligatio que fit mente alienata. sic. xvij. q. j. gonsaldus.

d ¶ Ap ostolicā. Item. vt. xvij. q. j. gonsaldus. q̄nq̄ tñ statuit biennū. xix. q. ij. monasterijs. q̄nq̄ triennū. xvij. q. ij. sicḡ incognitus. q̄ diuersa tempora statuit videt ee arbitrariū: qō satis pōt ꝓcedi: q̄ etiā stari posset recipi ⁊ renūciare beneficio huius ꝓbatōis: vt. j. e. c. dī. ⁊. c. statuimus Dici ꝓsuerit: q̄ clic⁹ ignotus ⁊ laic⁹ notus ꝓbant ꝑ biennium: ß clericus notus ꝑ ānū laicus ignotus ꝑ triēnū: ⁊ sic intelligi ꝓsueuerūt. c. predicta. Sz ñ credo q̄ hodie fuet illa diuersitas: immo q̄libz stanni potest ad mitti vt dictū est.

e ¶ Monasterij. ergo alter alio inuito huic bñficio renūciare nō pōt: qō est vez q̄ cōit in fauorē vtriusq̄ introductus fuit. ⁊ qō fauore alicuius introductū est i odiū ei⁹ nō debz retorqueri. C. ō legi. q̄ fauore ⁊ iure cōi potior est cōditio phibentis. vt arg. ff. de ser. rustu. prędi. ꝑ fundū. ⁊. ff. cōi diuidundo. ratione. Be cōi tamen cōsensu potest vterq̄ renūciare iuri suo: vt hic dicit: cū sit personale ⁊ singulare bñficiū. s. de of. dele. gratū. C. ō pac. fidei in ꝓscribendo. ff. de mino. si iudex. ⁊. vij. q. j. q̄ periculosum. see si esset cōe bñficiū et fauore oīm introductus: s. ō so. ꝓpe. si diligēs vbi ō hoc. ⁊. iij. q. iij §. item parentes.

f ¶ Obtinet firmitatē vt. xvij. q. j. nos nouimus. ⁊. xxvij. dist. si vir. ⁊. ij. qōe. vj. §. bidduum. Ber.

g ¶ Prohibendū. q̄a graue est i exptos ꝛi seruicio applicare. xxp q. iij. monasterijs. et C. ō re. mili. ꝛ publicam. li. xij. ⁊. ff. ō vacamu. pretor. §. vl. ⁊ tenet q̄s ō mala electōe arg. xxiij. di. tales. ff. nau. cau. stabu. l. vl. §. ij. C. ō colle. illi. l. vna. li. xj. vbi tenet q̄s eo ipso q̄ admisit ignotum.

h ¶ Corrigendi. arbitrio iudicis exquo pena nō adijcit: s. de of. dele. de causis. ff. ō iure delib. l. j. in fi.

i ¶ Sicut nobis. De morte securus. si tñ sane mentis fuit: al's nō obligaret. s. e. sicut tenor. xvij. q. j. gonsald⁹. xxij. q. vij. c. neq̄ furiosus. ⁊. C. de trāsac. l. sana mente. Sz q̄rit: q̄liter al's timor mort⁹ impedit monachari: s. q̄ō me. cā. platū. ⁊ notat ħ. Rñ. monachat ibi: vt euadat mortē corpis: hic nō mōachat vt euadat mortē corporis: ß ponus mortem aie. Jo.

k ¶ Bonis suis. quond⁹: si tenuit monachatus. sic. xxvij. q. j. sicḡ rapuerit. ⁊. j. q. dle. vel vouen. c. vlt.

monasterij: vt ⁊ ille asperitates isti⁹ ⁊ istud mores illius valeat expiri: q̄ō vtrūq̄ diligenter est obſuādū: ꝑsertī cū ab vtroq̄ de reliquo certa noticia nō habeat: si tñ añ tps ꝓbatiōis regularē ꝑfinitū is q̄ querit desiderat: habitū recipit: ⁊ ꝓfessionē emittit abbate p se vl p aliū ꝓfessionez recipiente monasticā: et monachalez habitū ꝓcedente: vterq̄ renunciare videt ei qō p se nosci ītroductū. Jdeoq̄ obligat p ꝓfessionē emissam pariter: et acceptā ad obſuantiā regularē: ⁊ vere monachus est cēlendus: q̄ mlta fieri ꝓhibet: q̄ si facta fuerint: obtinent firmitatem.

¶ Prohibendū est abbatib⁹: ne passim añ tps ꝓbationis q̄slibz ad ꝓfessionē recipiāt: ⁊ si cōtra formā ꝓscriptam quoslibz indiscrete receperint: animaduersiōe sunt debita corrigēdi: cū in subsidiū fragilitatis hūane spacium ꝓbatōis sit regulariter institutū.

Item Bem acon. epo.

Sicut nobis fuit ꝓpositū quidaz clericus cū egritudine nimia laborare: quasi de morte securus: ⁊ recupanda sanitate desperās habitū canonicorū regulariū petijt ⁊ accepit: ß nec ad ecclesiā trāsijt nec bōis suis vti cessauit videntib⁹ ⁊ sciētib⁹ epo ⁊ canonicis eccie nazareñ. a quib⁹ habitū suscepat regulare: ⁊ infra. J. t. t. r. q̄ si regulare habitū se postulāte suscepit: ⁊ ad obſuatōz religiōis canōice sua se ꝓfessiōe ligauit: ad resumēdū habitū eccle. est dist.

l Et sciendū. vnde tenebant eū reuocare j. c. ca. vl. ß ad bona ipsi⁹ si mortu⁹ esset: et ipm nō reuocauerūt: aspirare ñ debebāt: qz quē vtuū cōtēpserūt: nō pñt mortuū suum dicere. ℒ. de lati. lib. tol. l. vna. §. ß sciēs. et. j. de infan. et lāg. expo. c. vno.

m Sua pfessione. alt⁹ solus habit⁹ non facit eum monachū. s. e. ponendū.

n Tanto tempore. nullus ānor nūerus ipm excusat. xxviij. q. v. qō ero pars. immo tanto grauī⁹ delinqt. s. de pñe. c. vlt. et. j. de symo. nō satis. et ridiculū esset: vt die lex meliorē esse furis cōditōz ꝓpter ꝓtinatōz furti. ff. de fur. inficiando. §. infans. io. ß hunc si. hēs s ō testa. qz ingredientibus.

o Licet quibusdaz monachis. s e. non est.

p Canonicj. xix. q. iij. statuim⁹. et. c. mā. q Jn eadam⁹. vocatōne. xxj. q. j. c. j. et. qōe. ij. placuit. et vij. q. j. non oportet.

r Sub lege. xix. q. ij. due sunt.

s Ex temeritate. ad uerte ꝗliter interꝓtat̄ ꝓuilegiuz istoz. scz ꝙ null⁹ talīū possit trāsire ad strictiorē religionē. hoc est vez vt dicit temeritaz cā. sic ei cū ꝓhibeāt iuramēta temerarīa tm̄ intelligit ꝓhibituz. xxij. q. j. ita ergo.

t Licentiā postulauerit. sufficit ḡ petere licētiā lz nō obtineat sic. s. de arbi. cū olim et. s. de loca. et cōduc. potuit. ℒ. de iure emphiteo. l. vl. Arg. j. s. et elec. cū in veteri. et ad idem etiā posset induci circa ꝓn. Sed qd si aliqs nō petita lītia recesserit ad strictiorē vitā nūquid est reuocād⁹? Cōsueuit dici ꝙ nō dūmō leuitatis cā nō trāseat: vt hic in fi. innuit. Sed obstat. xix. q. ij. manda⁹. et illō pōt intelligi qñ leuitatis cā trāsit. adhuc vī j. s. de eta. et q. intellexim⁹. vbi trāsiuit qdē sine lītia ad aliud monasteriū: nec idē puni⁹ vī. Dz ꝗlit pōt qs multo plato suo psonā suā alienare: cū rem alienare nō possit: et maior sit alienatio psone ꝙ rei. xij. q. j. ꝓcipim⁹. et. xvij. q. j. c. ij. cū forte clericus teneat̄ iuramēto obedire. viij. q. j. sciendū. et. s. ō mandato. et obe. cū ī ecclesijs. nec etiā pōt pegrinari sine lītia sui epi. de pse. di. v. nō oportet. et sepe ꝓpter obedientiā bonū interminat̄. xj. q. iij. qd ḡ. cogendus: cū ꝙ tanto tpe extra canonicā mānsit: nō in excusatōz eius: ß in maioris trāsgressiōis augmētū merito valeat allegari

Dē pozi et ꝓnētui dimoliēsi.

Jcz quibusdā mōachis et canonicis: necnō et hospitalarijs et templarijs a se. ap. sit indultū: ne postꝙ aliqs ꝓfessus fuerit apud eos: ad aliū locum possit ipis inuitis artioris etiā religionis obtentu transire: vt vnusqsqz ꝑm apl'm ī ea vocatōe pmaneat: in ꝙ dinoscit esse vocatus: qz ubi vbi spūs dei est: ibi libertas: et ꝙ dei spiritu agunt̄: nō sunt sub lege: qz lex nō est posita iusto: ea rōne videt hoc illt fuisse ꝓcessum: ne qs ex temeritate vl leuitate in iacturam vel iniuriā sui ordinis sub pretextu maioris religiōis ad aliū ordinē trāsuolaret: sicut frequenter a multis ꝓstat esse ꝑsumptū: non qdē vt ei trāseūdi lītia negetur: ꝙ eam cū hūilitate ac puritate duxerit postulandā: vt nō ficte ß vere ad frugem melioris vite valeat trāsmigrare. Talis ergo postꝙ a plato suo trāseundi licentiā postulauerit: ex lege puta ꝙ publice legi ꝓiudicat absolutus libere pōt sanctioris vite ꝓpositū adimplere: nō obstāte ꝓterua indiscreti ꝓdictōe plati: qa ꝓuilegiuz mereꝫ amittere: ꝙ ꝓcessa sibi abutit ptāte: cū etiā ro. pon. ꝙ suprema in eccīa obtinet ptātem: archiepis et epis cedendi licentiā ex iusta cā petentib⁹ sine difficultate concedat. Quocirca nouerit vniuersi qbꝫ hmōi ꝓuilegiū e eōcessum: se ad ꝓcedendā licētiā trāseundi taliē postulantib⁹ de iure teneri: qa sic subdit⁹ a plato cū hūilitate et puritate dz trāseundi licentiā postulare ne bonum obedientie ꝓtenere videat. sic ꝓfecto plat⁹ subdito sine difficultate et ꝑitate ꝗlibz debet trāseūdi licētiā indulgere: ne videat ꝓpositum impedire diuinit⁹ inspiratum. Si vo ꝓbabiliter dubitet vtrū ꝗs velit ad ordinez artiorē aut laxiorē ex charitate an ex temeritate trāsire: suspiozis e iudiciū reqrendū: ne forte āgel⁹ sathane in lucis angelū se transformet. Jlla sp regula iuiolabiliter obseruata: vt null⁹ absqz lītia ro. pō. ꝑsumat occasiōe ꝗcūqz deserere presulatū: qm̄ sicut maius bonū minori bono preponit̄: ita cōis vtilitas spāli vtilitati pferē: et ī ß casu recte ꝓponit doctrina silentio sollicitudo ꝓtemplatiōi et labor ꝗeti. Ad qō vtiqz designādum venit⁹ dei fili⁹ ihs xps nō de rachele sm carnē nat⁹ est: ß de lia. nec legit eum in domū suaz maria recepisse ß martha. vñ qñ pōt eps ꝓdesse pariter et ꝑesse: nō dz cedēdi licētiā postulare aut etiā obtinere. ℒū ḡ. r. monachus vester ad frēs cisterciēn. ordinis trāsmigrauerit: ñ vt ordini vestro aliqten⁹ derogaret: ß vt apud eos vitā duceret artiorez: mādā⁹ q. sup eo qō de corde puro et ꝓscientia bona et fide non ficta fecisse dignoscit: eum nullatenus molestetis: qa charitas est fons ꝓprius cui nō cōmunicat alienus.

Dē ꝓposito et decano et scholastico deren. colon. dioc.

Emēs ad ap. se. g. mulier suplici nobis insinuatōe monstrauit: ꝙ cū matrimoniū cū. e. in facie eccl'ie ꝓtraxisset: et diuti⁹ cohabitassz eide: orta est dissensio inter ipos intātū: vt ꝙ deiceps alter nō reqreret alter: vterqz corpaliē pstitit iuramētū: hāc vir ipe diuortij cāz assignās ꝙ quandā ipsi⁹ mulieris amitā cognouisset anteꝙ eam duceret in vxorē: qō lz asserezet ꝙ plurimi cum obediendū sit vbicūqz nō est ꝓra ꝓceptuz dñi: vel dubiū sit ꝙ nō ꝓra ꝓceptū dñi sit. xxij. q. j. qd culpaē. in fi. sed illud auctoritate canōis sit instinctu spūssancti: et ita nō pstringit ꝑ legē xix. q. ij. due. arg. j. de diuor. gaudem⁹.

u Ex lege ꝓuata. que ē amor dei siue charitas de ꝙ dr: habe charitatez et fac qcqd vis. ō pe. di. ij. radicata. Lau.

x Absolutus. ab hac vniuersitate excipit vxor carnaliter cognita im pubes et seruus. j. ō cōuer. comu. qdā intrauit xx. q. ij. c. j. et. ij. et. liij. di. si seruus. Jtem excipit eps. j. e. c. versi. illa sp regla et curie astrict⁹ liij. di. legem.

y Alderet amittere. xj q. iij. ꝓuilegium. lxxiij. di. vbi ista. ℒ. de iudei. l. iij. et. l. indeos.

z Ex iusta cā. ꝙ sit iusta cā et ꝙ nō: ondit s. ō renū. mīs cum ꝓdē.

a Supiozis. si. xj. q. j. ꝓuenit. j. de ꝛepar. null⁹. in aut. de sanctiss. episco. §. si a clero. coll'. ix. Ain.

b Jn lucis. xxvj. q. v nec mirum. et. xix. q. j §. j. Ber.

c Utilitas. si. vij. q. j scias. et in aut. ō resti. et ea ꝙ pa. §. liceat. coll'. v et. s. de postu. pla. c. iij. hoc intellige cum p publicam nō impedit̄ puta: qz ordinata charitas incipit a se. xxiij. q. v. si non licz. et de pe. di. iij. ꝙ vult. et. xix. q. ij. due. et iij. di. quod aut. ff. de iudi. si longius. in fi. ff. ō ꝓscrip. ver. q seruādaz. sic non debz platus sua negocia ꝓponē negocijs ecclesie. xij. q. iij. qcūqz de hoc etiam dr. s. de postula. pla. c. iij.

d Sollicitudo ꝓplationis. id est vita actiua: que in hoc casu ꝓponit ptemplatiue.

e De rachele. Rachel significat vitam ptēplatiuam: ꝙ est formosa sic illa fuit. Lia significat vitam actiuaz: ꝙ fecūda est ī sobole: et ideo ꝓferē pulchritudinē rachelis. s. de renuncia. mīs cum ꝓdem. Ber.

f Corde puro. qz ꝑsumit ꝓma facie ex ipso facto: qō lz speciem boni nisi ꝓbet̄ ꝓtrariū. s. de sen. c. vno. et. s. de ꝑsump. dudum.

g Non cōmunicat alienus. scilicet a charitate. de penite. di. j. §. itē vt christus aut. Ber.

h Uxorem. Amitā coguisse. Si hoc vez fuit: nō sunt mīrumonij ꝙ ad ꝛeū. vñ si ꝓbaret̄ separarent̄. j. de eo ꝙ cogno. ꝑsan. vxo. sue. sup eo. alt⁹ nō separarent̄. vt. e. ti. de illo.

b Illicitū iuramentū. ⁊ ideo non seruandū. sic. s. de iureiur. tua. ij. Sed nūquid aliq; pōt licite se aburare ⁊ pmittere ppetuā ptinētiam? videt q; sic: qa talia matrimonia sanctiora sunt aliis. xxxiij. q. v. qō deo pari. Ad hoc dicunt quidā: q; tali modo non possunt se aburare: vt remaneant in seculo nisi transeant ad religionē. ar. j. n. pr. ex pte ij. ad fi. Jo. ẽpūs dixit: ⁊ isti nō aburauerant: se ppter ppetuā ptinentiā: ℔ vt possent adulterari. Et q; neuter illoꝝ alterꝝ accusaret: tal' aburatō phibet hic. ⁊. s. de iure iurā. tua. ij. immo sine aliquo iuramēto se possent obligare ad ppetuā ptinentiā. arg. pdicti. c. qō deo pari. nullum em̄ iuramentū obstat: quin alter crimē alteriꝰ denūciare saltem possit. s. de iureiur. quemadmodū.

k Aduturi pꝰ modū. ⁊ ita q̄sto restōnis pcedere dz. s. ō resti. spo. ex q̄questione. ⁊. s. de ord. cog. sup spoliatōne.

l Possit i suo ppōsito ⁊ cōpellēda erit in ppōsito remanere: si maritꝰ vellet ratum habere vt obseruare ppositū. arg. j. n. pr. qdā intrauit. ⁊. xxxiij. q. v. qō deo. io.

m Onsulti. Monitij. scz causa pbationis habitꝰ nouitꝰ dz discedi ab habitu pfessoꝝ. j. e. statuiꝰ.

n Vel noxa. no. vsū. Noxia delictum: delinquēs noxa vocat. q̄dq; tñ vnū pōnit p alio: vt hic. Vnde melius dixisset noxa. isti. de noxa. circa pnū. Ber.

o Distinguēdū. distinctio ista hodie nō videt habere locuꝫ p dere. j. e. statuimus. exquo em̄ simpliciter assumit habitū nouitioꝝ: libere an̄ annū pōt redire ad seculum: nisi euidenter appareat contrariū: vt ibi. lau.

p Absolute. ita q; euidenter appareat. j. e. c. pr.

q In pmo casu. sic intelligit. s. c. sup eo. eo em̄ ipso q; absolute religionē intrauit: licz nō fecerit pfessionē: intelligit renunciasse seculo: cum nullā pmiserit ptestatōz: vñ vel ibi remanere dz vel ad laxiorē trāsire vt dictū est in. c. sup eo. arg. j. e. statuimus. vbi de hoc.

r Seculariter. i. dissolute. arg. lxxxj. di. dictum.

s Remeare. nūquid licebit tali ptrahere matrimoniū: exquo licet ei redire ad seculū: dicit qdā q; non cum sit simpliciter vouens. xvij. q. ij. nos nouimus. Si aut̄ ptraxerit tenet. xxvij. di. si vir. ⁊. xxvij. q. j. nupturꝰ. ⁊. j. q cle. vel vouen. rursus. qō nō est vere: q: nec fuit expressus voti nec intendit ptinere q tñ sub condītone vouet: sicut nec obligat q sub pdītōe ẽbit matrimoniū pdītōne deficiēte. j. de pdi. appo. de illis.

t Protestet. qd si non ptestet: nūquid psumit p religione? vt q; sic: q: summa est ratio q; p religiōe facit. ff. de reli. ⁊ sump. fu. sunt plone. Dixit io. q; psumi dz q; ponus voluerit absolute mutare seculum q; pditionaliter: nisi ptestatō pcedat. ⁊ sic est hic ar. q; ptestatō necessaria est. s. ō his q; vt metuisse cā fi. platū. xxxj. q. ij. j. pontifices. ⁊. s. de elec. cumana. arg. ẽpūs. s. de psti. cum. m. ⁊. s. de ap. solicitudine. vbi nō valet ptestatio q; ẽpūs illā facit: ⁊ ita psumit hic in dubio in securiorem partem: q: religio securioꝝ est. j. de reg. iure. estore. ff. e. n. semp in obscuris. sicut cū dubitat: an aliqs sit excōicatus psumit ipm excōicatū vt absoluat saltē ad cautelā: ⁊ tūc postea dz abstinē rōe dubij. j. ō cle. ex. mi. illud. ⁊. j. de sen. ex. p ruas. Sed ẽpūs videt exq assumit habitum nouitij ne: facit pfessionem nec renunciat seculo exprisse q; nō ītēdit se obligare simpliciter. j. e. statuimus vbi ō hoc dr: nisi euidenter appareat q; tales tē. qō verū est: ⁊ sic intellige istā ōcem. pm illā. Ber.

u Postulasti. Hec qō nō hz dubitationē: q: si erāt infra xviij. annū nō tenuit ingressus: ⁊ ita pōt libere exire. s. e. ad nostrā significatiōn. ⁊. ca. cum sum⁹. ⁊. xx. q. j. illud. Dz tñ vbiq; istō dubiū ē: q: pr intelligi q; fuerit. j. xviij. annū ⁊ sic ñ vr qō: ⁊ q; fuerit miores. xxv. ⁊ maiores. xvij. s. ō pba. in pncia. ⁊ tē dicas q; nō pstabat euidenter q; seculū vellent mutare: qñ habitū suscepērūt: ergo pōt redire ad pristinū statū. j. eo. statuimus. Si vis itelligere: q; essent infra xviij. ānos hec potuit esse dubitatō: q: forte erant tali capaces: ⁊ sic videbat q; malicia suppleret etatē: sicut i matrimonio carnali. j. de despon. impuberum nobis. ⁊. c. tue. qa et poterāt se obligare diabolo sic ⁊ deo. j. ō dilic. pue. puerꝫ. ℔ ppe rūdet q; libere possūt ministrare i ecclesijs postea receptꝫ: ⁊ sic nō obligant an̄. xviij. annū. Vn. vo dicebat q; bñ obligāt tali capax ⁊ tenebat mōachat⁹: q: potat se obligare diabolo. p. c. illud pueris. ⁊ inno. fuit i eadē opinōe: q; in ingressus tenuit si malicia supplebat etatē: vt i annq; tenere. pz. ℔ hodie nō pdest.

v Ex pte. Habitus. s. e. pozecūt. vbi de hoc. ⁊. j. q cle. vel vouen. consulunt. Ber.

y Diocesana. i. lege iurisditionis: nam regulares nō subsunt epō q; tuz ad legē diocesanā. xvj. q. j. cū p vtilitate. ℔ lege iurisdictionis. Que differentia sit inter legem diocesanam ⁊ legem iurisdictōis: dr s. de offi. ordi. dilectus. Ber.

z Duabꝰ vijs. ⁊ male: q: in vno eodēq; officio nō tenet esse dispar pfessio. xvj. q. vij. nona actione. ⁊ sic. s. de elec. cum causam. ⁊ ē sic quod dicit: viaq; quo claudicans i duas partes. xlix. di. c. vl. ⁊ nemo potest duobus dñis seruire. vt. xxvj. di. acutius. ⁊ de pe. di. j. §. item vt christus ait. item arg. est q; allegans ptraria non est audiendus. s. de app. solicitudinem. xxiij. q. vij. q; aut̄. ⁊ ideo isti nō fuerūt auditi

---

Illicitū iuramentū. ⁊ ideo nō seruandū. sic. s. de iureiur. tua. ij. Sed nūquid aliq; pōt licite se aburare ⁊ pmittere ppetuā ptinētiam? videt q; sic: qa talia matrimonia sanctiora sunt aliis. xxxiij. q. v. qō deo pari. Ad hoc dicunt quidā: q; tali modo non possunt se aburare: vt remaneant in seculo nisi transeant ad religionē. ar. j. n. pr. ex pte ij. ad fi. Jo. ẽpūs dixit: ⁊ isti nō aburauerant: se ppter ppetuā ptinentiā: ℔ vt possent adulterari. Et q; neuter illoꝝ alterꝝ accusaret: tal' aburatō phibet hic. ⁊. s. de iureiur. tua. ij. immo sine aliquo iuramēto se possent obligare ad ppetuā ptinentiā. arg. pdicti. c. qō deo pari. nullum em̄ iuramentū obstat: quin alter crimē alteriꝰ denūciare saltem possit. s. de iureiur. quemadmodū.

k Aduturi pꝰ modū. ⁊ ita q̄sto restōnis pcedere dz. s. ō resti. spo. ex q̄questione. ⁊. s. de ord. cog. sup spoliatōne.

l Possit i suo ppōsito ⁊ cōpellēda erit in ppōsito remanere: si maritꝰ vellet ratum habere vt obseruare ppositū. arg. j. n. pr. qdā intrauit. ⁊. xxxiij. q. v. qō deo. io.

m Onsulti. Monitij. scz causa pbationis habitꝰ nouitioꝝ dz discedi ab habitu pfessoꝝ. j. e. statuiꝰ.

n Vel noxa. no. vsū. Noxia delictum: delinquēs noxa vocat. q̄dq; tñ vnū pōnit p alio: vt hic. Vnde melius dixisset noxa. isti. de noxa. circa pnū. Ber.

o Distinguēdū. distinctio ista hodie nō videt habere locuꝫ p dere. j. e. statuimus. exquo em̄ simpliciter assumit habitū nouitioꝝ: libere an̄ annū pōt redire ad seculum: nisi euidenter appareat contrariū: vt ibi. lau.

p Absolute. ita q; euidenter appareat. j. e. c. pr.

q In pmo casu. sic intelligit. s. c. sup eo. eo em̄ ipso q; absolute religionē intrauit: licz nō fecerit pfessionē: intelligit renunciasse seculo: cum nullā pmiserit ptestatōz: vñ vel ibi remanere dz vel ad laxiorē trāsire vt dictū est in. c. sup eo. arg. j. e. statuimus. vbi de hoc.

r Seculariter. i. dissolute. arg. lxxxj. di. dictum.

s Remeare. nūquid licebit tali ptrahere matrimoniū: exquo licet ei redire ad seculū: dicit qdā q; non cum sit simpliciter vouens. xvij. q. ij. nos nouimus. Si aut̄ ptraxerit tenet. xxvij. di. si vir. ⁊. xxvij. q. j. nupturꝰ. ⁊. j. q cle. vel vouen. rursus. qō nō est vere: q: nec fuit expressus voti nec intendit ptinere q tñ sub condītone vouet: sicut nec obligat q sub pdītōe ẽbit matrimoniū pdītōne deficiēte. j. de pdi. appo. de illis.

t Protestet. qd si non ptestet: nūquid psumit p religione? vt q; sic: q: summa est ratio q; p religiōe facit. ff. de reli. ⁊ sump. fu. sunt plone. Dixit io. q; psumi dz q; ponus voluerit absolute mutare seculum q; pditionaliter: nisi ptestatō pcedat. ⁊ sic est hic ar. q; ptestatō necessaria est. s. ō his q; vt metuisse cā fi. platū. xxxj. q. ij. j. pontifices. ⁊. s. de elec. cumana. arg. ẽpūs. s. de psti. cum. m. ⁊. s. de ap. solicitudine. vbi nō valet ptestatio q; ẽpūs illā facit: ⁊ ita psumit hic in dubio in securiorem partem: q: religio securioꝝ est. j. de reg. iure. estore. ff. e. n. semp in obscuris. sicut cū dubitat: an aliqs sit excōicatus psumit ipm excōicatū vt absoluat saltē ad cautelā: ⁊ tūc postea dz abstinē rōe dubij. j. ō cle. ex. mi. illud. ⁊. j. de sen. ex. p ruas. Sed ẽpūs videt exq assumit habitum nouitij ne: facit pfessionem nec renunciat seculo exprisse q; nō ītēdit se obligare simpliciter. j. e. statuimus vbi ō hoc dr: nisi euidenter appareat q; tales tē. qō verū est: ⁊ sic intellige istā ōcem. pm illā. Ber.

u Postulasti. Hec qō nō hz dubitationē: q: si erāt infra xviij. annū nō tenuit ingressus: ⁊ ita pōt libere exire. s. e. ad nostrā significatiōn. ⁊. ca. cum sum⁹. ⁊. xx. q. j. illud. Dz tñ vbiq; istō dubiū ē: q: pr intelligi q; fuerit. j. xviij. ānos ⁊ sic ñ vr qō: ⁊ q; fuerit miores. xxv. ⁊ maiores. xvij. s. ō pba. in pncia. ⁊ tē dicas q; nō pstabat euidenter q; seculū vellent mutare: qñ habitū suscepērūt: ergo pōt redire ad pristinū statū. j. eo. statuimus. Si vis itelligere: q; essent infra xviij. ānos hec potuit esse dubitatō: q: forte erant tali capaces: ⁊ sic videbat q; malicia suppleret etatē: sicut i matrimonio carnali. j. de despon. impuberum nobis. ⁊. c. tue. qa et poterāt se obligare diabolo sic ⁊ deo. j. ō dilic. pue. puerꝫ. ℔ ppe rūdet q; libere possūt ministrare i ecclesijs postea receptꝫ: ⁊ sic nō obligant an̄. xviij. annū. Vn. vo dicebat q; bñ obligāt tali capax ⁊ tenebat mōachat⁹: q: potat se obligare diabolo. p. c. illud pueris. ⁊ inno. fuit i eadē opinōe: q; in ingressus tenuit si malicia supplebat etatē: vt i annq; tenere. pz. ℔ hodie nō pdest.

v Ex pte. Habitus. s. e. pozecūt. vbi de hoc. ⁊. j. q cle. vel vouen. consulunt. Ber.

y Diocesana. i. lege iurisditionis: nam regulares nō subsunt epō q; tuz ad legē diocesanā. xvj. q. j. cū p vtilitate. ℔ lege iurisdictionis. Que differentia sit inter legem diocesanam ⁊ legem iurisdictōis: dr s. de offi. ordi. dilectus. Ber.

z Duabꝰ vijs. ⁊ male: q: in vno eodēq; officio nō tenet esse dispar pfessio. xvj. q. vij. nona actione. ⁊ sic. s. de elec. cum causam. ⁊ ē sic quod dicit: viaq; quo claudicans i duas partes. xlix. di. c. vl. ⁊ nemo potest duobus dñis seruire. vt. xxvj. di. acutius. ⁊ de pe. di. j. §. item vt christus ait. item arg. est q; allegans ptraria non est audiendus. s. de app. solicitudinem. xxiij. q. vij. q; aut̄. ⁊ ideo isti nō fuerūt auditi

nō fuit super hoc ecclesie facta fides. Cum autem postmodum ad secūda vota ꝓuolassz vterqz: secūdo vxo viā vniuerse carnis ingresso ꝓze supstite dicta mulier se fecit i arto loco ad pniaz agendam includi: postulās vt ei dignaremur impēdere consiliū salutare. Nos igit attēdētes q; illud fuit illicitū iuramentum: mandā⁹: q. pfatū virū mo. pre. cōpellatis: vt ea quaz supduxit exclusa: pfatā mulierē recipiat: audituri postmoduz siqd fuerit q̄stōnis. Si vo ẽ matrimoniuz nihil fuerit oīsum: ⁊ vir seculo derelicto maluerit ad regularez vitā migrare: vos ei sup ℔ lniaz tribuatis: vt et illa possit in suo ppōsito pmanere. Item abbati de afligen. et mgro. r. et. g. canonicis traiecten.

Onsulti sum⁹ frequent a milit⁹ vtz is q; mōasterū ingressus est habituz sumendo nouitij: si an̄ pfessionē emissaz infra tēpus pbationis exire vo luerit: licite possit absqz aposta sie nota vel noxa: ꝑsertim cum debita moꝝ correctōe ad seculū remeare. Lz aūt sup ℔ senserint diuersi diuersa: nos tñ credim⁹ distinguendū: vtrū is q; puerit ppōsuerit absolute vitā mutare: vt sub habitu regulari oīpotenti deo deceteto famuletur an pditionaliter expiri obduantiā regularem: vt ita demū si infra annū sibi placuerit ꝓfiteaꝫ ordinis disciplinaz: aut si forte nō placuerit: moribꝰ emendat⁹ ad statū reuertaꝫ pristinū. In pmo casu debet vt regulariter viuat ad laxiorē saltē regulā ptrāsire In secūdo potest ad seculū non tñ vt viuat secularit remeare. Et ꝑ q; sit eius intētio plem⁹ agnoscaꝫ ppositū suū i pncipio ptesteꝫ. Item.

Ostulasti: ⁊ infra. Tercō quesiuisti: vtrū illi qui in annis minoribꝰ constituti noui tioꝝ habitū susceperūt: ⁊ infra annū postmodū nō facta pfessione ad seculum sunt reuersi: et epis suis hoc scietib⁹ ad sacros ordines sunt promoti: sustineri debeāt in illis ecclesijs mīstrare in qb⁹ sunt ab eisdē epis īstituti Nos. f. t. t. r. q; ppe ℔ non sunt ab ecclesijs ipsis amouendi: sed in eis possunt libere mīstrare.

Onorius. iij. veneten. epo. Ex parte tua fuit ppositū q; nōnulli sunt q; lz pl'ib⁹ annis gestauerūt habitū monachalem: pfessionem tamen monasticā nō fecerūt. vnde cū sup eo qō habent ppriū: ⁊ al's irregulariter viuūt: a te vl' ab alijs arguūtur: non erubescūt dicere se ad carentiā pprij ⁊ ptinentiā ac alias regulares obseruātias nō teneri: cū habitus nō faciat monachū: ℔ pfessio regularis: ⁊ infra. Jdeoqz. f. t. mandā⁹: q. discretiōni tue lege diocesana subiectos: q; pdcō mō terrā duabus

¶ Per annū. hoc ideo dicit q̄ p annū vbet q̄s esse in pbatione: anteq̄ fiat monachus. xvij. q. j. gonsaldꝰ. ⁊. s. e. ad aplicam. nisi renūciet illi beneficio: vt ibi dicit. ⁊. j. c. pri. qui ergo post annuz remanet in habitu monachali: ⁊ nō reclamat: intelligit tūc ipo facto tacite vouere: vñ postea exire nō potest: vt hic patz: imo cōpelluntur exīre pfiteri: nisi pfessio cessisset. s. q̄ me. ca. platū. ⁊ hic ē psumptio iuris ⁊ de iure: ita q̄ nō admittit pbatio in ptrarū: eā nisi a prestatio cessit. xxvij. di. q̄ iterrogasti s. e. vidua. xx. q. j. quez pgenitores. sil psumptio est. j. de spon. ad id q̄. ⁊. c. is qui. ⁊. j. de iude. c. vlt. ⁊. liij. di. fraternitatē. ⁊ q̄ dicit per annū: posset supplere maxie si intelligat ō habuu monachali q̄ dari pfitentib⁹ sueuit. vt. j. c. pri. alꝰ locū habet q̄ dicit de anno: vbi non est distinctus habitꝰ no uitiozum ab habitu professozum.

¶ Statuimus. habitū. no. q̄ est habitꝰ pfessionis: qui votū habet annexū. et eo ipo: q̄ q̄s tale habitū recipit monachus efficit: ⁊ per talē habitū intrādo religionē solēnisat votū: q̄re postea reclamare nō pōt: exquo cepit cū alijs canere: ⁊ de tali habitu loquitur hic: ⁊ sic pōt intelligi. s. e. vidua. ⁊. xxvij. di. q̄ iterrogasti ⁊. xxvij. q. j. vidua. ⁊. xx. q. j. quē pgenitores: ⁊ talis habitus impedit ⁊ dirimit mrimoniū. xxvij. q. j. c. j. Item est habitus pbatiōis qui differt ab habitu pfessoz: vt hic in fi. dicit ⁊ talis habitꝰ nō obstat: quo minꝰ possit redire ad seculū. j. annū ante factā pfessionē: vt hic dī. ⁊. s. e. psulti. nisi euidēter appareat q̄ voluit seculū mutare: vt statī dī. Sed pone: clericꝰ ē in pbatiōe: nūquid expectabit epūs vsq̄ ad tpus pbatiōis vt ferat bñficiū: cū ecclīa vacare nō debeat vltra sex mēses. s. de cess. pben. nulla. dic io. q̄ si aūcte epi recessit videt ei dedisse licentiā vsq̄ ad tpus pbatiōis. si vo sine licētia recesserit: tūc potit eū legitio tpe elapso puare. vel dicas: q̄ si euidēt appareat q̄ voluit absolute mutare seculū: statī pt bñficiū illi epūs ferre: si vo nō pstet de hoc: tūc videt q̄ epūs teneat ipm expectare vsq̄ ad tpus pbatiōis: cū hēat illud ipa iure ille puer tend⁹. s. e. ad aplicā. ⁊ dicit decretū q̄ licētiā ab aplo datā nemini auferre possum⁹. xxviij. di. de his. si index min⁹ tpus dederit q̄ sit statutū a lege supplereť a iure. ff. de re iudi. l. iij. §. siqs. q̄ videtur iusta de causa abesse. vñ nō debet puari. s. de cle. nō resi. inī q̄tuor ⁊. c. vlt. veriꝰ videt q̄ si epūs nō vult eū tātū expectare: ⁊ ecclīa ꝓpter hmōi absentiā damnū incurrat: dz eū citare: vt redeat vel vt pfiteat. ⁊ si ad terminū nō redierit pt ordinare ecclesiā p iura pri. allegata: nec credo ulla esse iusta causaz expectādi: q̄ puata vtilitas nō debet pferri cōmuni vtilitati. s. e. licet. s. de postu. prela. c. iij. Idē credo seruandū si alter spōsus intret religionē: q̄ infra certū tpus pfiteat: alioqn ꝑelit redire ad sponsam: q̄ ⁊ ibi piculū immanet fornicatiōis. j. de puer. cōiu. ex publico. ar. s. vt li. nō. pte. q̄ frequēter. §. j. satis posset dici q̄ epūs nō possit illū puare vsq̄ ad temp⁹ statutū: ⁊ interī facias deseruire i ecclīa p alū cui puideat de bonis ecclie. ar. s. de ap. puenit. ij. ⁊. s. de cle. nō re. c. pe. sec⁹ in mlīere cui psulti interī nō pt. hoc equꝰ videt fauore religiōis summis eni est rō que p religiōe facit. ff. de reli. ⁊ sump. fu. sunt plone.

vīs ingredi nō verent: vt postq̄ p annū gestauert habitū monachalē regulā sm formā ordinis pfiteant ⁊ seruēt: ec. cē. compellas. ¶ Regozius. ix.

¶ Statuim⁹ nouitios i pbati one positos an̄ susceptū religiōis habitū: q̄ dari pfitētibꝰ cōsueuit vel an̄ pfessiōz emissaz ad pozē statū redire posse libere infra annū: nisi euidenter appareat: q̄ tales absolute voluerit vitā mutare ⁊ i religiōe ꝑpetuo dño deseruire: cū q̄libet renūciare valeat ei q̄ p se nosciť introductū nihilomin⁹ statuētes ad oēm ābigui tatē penit⁹ amouēdā: q̄ cū i q̄busdā locis rligioꝝ nouitioz habit⁹ nō distinguat ab hītu pfessoz pfessiōis tpe bñdicāt vestes q̄ pfitētibꝰ ꝓcedūt: vt nouitioz hit⁹ a pfessoz hītu discernat. ¶ Bē

De religiosi vagādi occasiōz hūtes salutis ꝓpe ꝑtrīnētū icurrāt: ⁊ sāguis eoz de plato rū mānb⁹ req̄rat: statuim⁹: vt p sidētes captis celebrādis sm statutū ꝓcilij gnālis seu pres abbates siue pozes: fugitiuos ⁊ eiectos de ordīe suo req̄rāt sollicite ānuatī. Qui si i monasterijs suis recipi pnt sm ordinē regularē abbates seu pozes eoz mo. p. p cē. ec. ꝓpellāt ad receptiōz ipoz salua ordinis disciplīa. Q̄ si ꝺ regularis ordo nō patit: aucte nra pudeāt vt apō eadē mōasteria i locis ꝓpetētibꝰ: si absq̄ gui scādalo fieri potit: alioqn i alijs religioꝝ domib⁹ eiusō ordīs ad agēdā ibi pnīaz tūb⁹ vite necia mī strent. Si vo hmōi fugitiuos vl eiectos iobedientes inuenerīt: eos excōicēt: ⁊ tādiu faciāt ab ecclīa rū platis excōicatos publice nūciari donec ad mādatū ipoz humiliter reuertantur.

De conuersione cōiugatoz

¶ Lexan. iij. vbergen. epo.

Quia vtrū laic⁹ vxoza t⁹: q̄ pnīb⁹ sacerdotib⁹ ⁊ mōachis ignozāte epo de lnīa ⁊ pmissiōe vxoris mōasterīū ingress⁹ pfessiōez fecit: vxoze i secl'ari habitu rmanēte nec ensēte ad religiōez: aut ꝓpetuā ꝓtinētiā vouēte ab epo suo possit ad thorū reuocari vxoris: an illa com-

¶ Misi euidenter appareat. ex hoc videt q̄ q̄ simpl'r intrat religionez: dū tū nō faciat pfessionē vel nō recipiat vestes q̄ pfitētibꝰ ꝓcedunt: iz nulla faciat ptestatōez: q̄ sp possit redire ad pristinū statū infra annū. ⁊ sic plumit q̄ ꝺdinonalii volunt exprī obuātā regularē: nisi appareat euidēter q̄ seculū mutare voluerit. Dz q̄liter apparet q̄ hoc volnit: dico q̄ si renūciauerit seculo exīsse vel si aliud dicat vel faciat ꝓ q̄ volūtas eius appareat: vel si statī recipiat vestes q̄ tm̄ dantur pfitētibꝰ. ß si nihil dicat vel faciat: nō apparet euidenť q̄ voluerit mutare. j. q. cleri. vel vouē. psulunt. optie facit: ⁊ sic pōt intelligi s. e. psulti. ⁊ sic non plumit ꝓ religiōe si voluerit redire ad pristinū statū. q̄ nō est veriste q̄ sit ūnemo: sue saluti⁹. j. q. vij. sanctam⁹. ⁊ q̄ ei sit credēdū: est ar. de rapt. cū causa. ⁊ ita nō plumit ꝓ religione vbi simpl'r irrauit: exquo vult an̄ annū exire: imo plumim⁹ q̄ ꝺditōnal'r habitū assumpsit. sic ß dz apparere q̄ voluerit seculū mutare: q̄ ptz ex eo q̄ dic. cū q̄libet valeat renūciare ei q̄ p se dē. et ex eo q̄ dic s. e. psulti: i fi. ꝓpositū suū in pncipio ptestet. s. q̄ vult seculū mutare: hoc expīsse dicendo. i ōnū tū psuevit ibi dici: put dixit Jo. ⁊ sic intelligum⁹ illā sm istā.

¶ Habitꝰ discernat. ⁊ sic pz q̄ alꝰ est habitus pfessiōis: ⁊ alꝰ habitꝰ pbatōis siue nouitioz: vt dicit supi: vt ꝓ hoc appareat q̄ sint ꝓfessi ⁊ q̄ nō. Berñ.

De religiosi. reqrat. ⁊ ita plat⁹ tenet de facto subdm: nisi eoz conexerit: s. de off. ordi. irrefragabili. ⁊. j. de epis. ijs.

¶ Cōcilij generat. q̄ habes. j. de sta. mona. in fin gulis.

¶ Qui. s. psidentes vel abbates. Berñ.

¶ Disciplina. hoc est dicere: imposita eis penitēcia sm q̄ regula illius ordīs requirit ⁊ ꝑcipit.

¶ Si absq̄ scādalo. nihil oīno cū scādalo faciendū est: s. de temp. ordi. ad aures: s. de ꝑscrip. nihil ꝓdest. ⁊ ve homi illi ꝓ quem scādalū venit. j. de no. ope. nūci. cū ex iniūcto. Ber.

¶ Alite necessaria mīstrent. ⁊ q̄s mīstrabit ei necessaria abbas prioris mōasterij vel secūdi: credo q̄ abbas pozis mōasterij: vt si aliquid habeat de suo puideat ei de illo. xvj. q. vj. de lapsis. ⁊ etiā si nō habuisset aliq̄d puidebit mōacho suo tpe pīte: alꝰ monasteriū illud scōm quare grauaretur. Berñ.

¶ Preterea. supple queruisti.

¶ Reuocari. sic pz q̄ nō sufficit vxoris licētia vt vir possit intrare monasteriuz. sic. j. e. ex pte. j. xxxij. q. v. nonfica sti. ⁊. j. e. cōiugatus. Sed contra. xxxij. q. v. qui vxoreż. xxvij. q. ij. agathosa. Sol'. dicas. q̄ si talis est vxor q̄ nō possit esse in seculo sine suspīone fornicatōis: nō sufficit sola licētia vxoris: nisi et ipsa similiter cōuertat. quo casu bene dicere. potest intelligi ⁊ omnia similia. Si vo senex est sufficit sola licētia ipa ingrediēte aucte epi scopi. ⁊ ipsa foueat ⁊ remaneat in seculo. j. e. cū sis. ⁊. c. ad apostolicaz. et. c. vxoratus. ⁊ in casu isto intelligo illa iura q̄ videntur dicere: q̄ alter ꝓiugum potest ad religionē transire: de cōsensu vxoris ea in seculo remanente. Alij volūt dicere q̄ sufficit vxoris licentia. j. e. ex pte. ⁊. c. psulti. ⁊ hoc. c. loquit de licētia exterīa: vel q̄ fuit iuris ignara. ß tene primū. Tan. Item signat ꝑ. j. e. venīs. Solu. illa sunt fornicata: ⁊ ita obstabat ei exceptio fornicatōis. sic. xxvij. q. ij. agathosa.

o Trāsierit. cū nō possit esse i seculo sine suspitiōe turpitudinis. xxvij. q. ij. scripsit. ꝛ. c. sunt qui dicunt. stolicā.

e Promiserit. manēdo i tomo ꝓpa: si ē senex. ī. e. cū sis. ꝛ. c. ad apo-

V Erū. monasteriū. xxvij. q. ij. ꝛsponsatā. ī. e. ex publico. ar. ō. ī. ꝛ sponsa. cōmissuz ibi soluit. ber.

g Quidaz sancti. sic bear⁹ macari⁹ ꝛ alexi us. xxvij. q. ij. §. ecce.

h Remanere. ꝛ cuz alia ꝫbere. ī. eo. ex publico. ꝛ dicūt quidā q nihilominus remanet vinculū potis matrimonij: ꝫ postus ieiu cax ꝓpter ingressuz: ꝛ sic habebit duas vxores: ꝫ nō obest tale vinculū. ar. ꝛ cōse. di. iiij c. ij. sed ꝓtra eos facit. xxxj. q. j. quō ꝯginib ꝛ. ī. ō diuor. gaudem⁹ vñ ꝑmu mrimonij viu culū soluit ꝑ ingressū religiōis. i ait. ꝛ san. epis. §. si vo ꝓstāte adhuc mrimonio. col. ix

q Hidā itrauit. votū nō tenuit plene: tenuit tñ quo ad ea q erāt i eius potestate. s. non exigere ꝛbitum carnis. qō in ꝓius fuit ꝓtate. sic. ī. e. placet. vñ cōpellitur cōtinere: sed nō ꝓpellitur ad monasteriū redire: vt. ī. eo. placet. ar. ō. ī. e. ex ꝑte. ꝛ. c. ꝓsuluit. vbi ꝓpellitur ad monasteriū redire sed ibi soluitur.

k Mō teneꝯ. i. nō ꝛbet ab ecclesia cōpelli: ipse tamē peccat si nō ꝑficit qō vouit: ex quo impedimentū cessauit ar. xvij. q. ij. uos nou mus. ber.

l Mō exigere. sic. ī. e. placet. sed hec ratio nō videꝯ bona: sic em beata maria ꝓtrahere nō ꝛbuit: cū ꝓposuit se nō exigere. xxvij. q. ij. beata maria. ꝛ tñ le gitime ꝓtraxit: vt ibi dicit. Rñ. imo bona ē hec rō: q ꝓpter tale votū ꝫbere nō ꝛbuit ꝓpter ꝓmissū quā hz exigēdi ꝛbitū: ꝛ qō dicit ꝛ beata maria: hoc fecit ex reuelatiōe diuina. Sed pone q ꝫbat qd erit? Tan. dixit q tenet mrimoniū: q votū nō fuit solēne. ar. ī. qui cle. vel vo. rursus. Alij dicūt q nō tenet mrimoniū ꝛ ꝛbēt separ. ī. e. exꝑte. ꝛ. c. ꝓsuluit. ꝛ hoc verū videꝯ: q q̄tū ad ꝓtinētiā seruandā satis solēmisauit ipm votū ꝑ suā ꝓfessionez. vel si vis dicere q mrimoniū teneat: ipe tñ ꝛbitū ab vxore exigere nō ꝛbet q̄q̄ reddere ꝛbet exactus: q facere ī ꝫsciētiam. arg. §. ꝛ resti. spol. ifra. ꝛ. ī. ꝛ s n. exco. inquisitiōi. Ite queriꝯ vtrū mulier possit intrare monasteriū in casu isto inuito viroꝛ hic ꝑ distingui: an sit recōciliat⁹ ei ꝛ educ⁹ ꝛ monasterio: ꝛ tūc nō ꝑ eo inuito intrare ar. xxxiij. q. v. q ꝛo pari. si vo nō est recōciliat⁹: pōt trāsire ad religionē eo inuito. xxvij. q. ij. agathosa. ꝛ. xxxiij. q. v. q vxorē. Sed vꝺeꝯ q nō obstāre eo q est recōciliat⁹: q ipa possit intrare religionē eo inuito: q ipe iam nō ꝑ ab ea exigere ꝛbitū: ꝛ sicut ille ea inuita re nūciauit exactiōi ꝛbiti cōiugalis: ita ꝛ ipa eo inuito ꝑ renūciare seruitutī quā habet in ipm. hoc verū ē q̄tū ad huiusmodi seruitutē: q ꝛ ipe ꝛbet ad monasteriū redire vbi fecit ꝓfessionē. ī. eo. placet. q ad alia tñ que vir ꝛbz vxori ꝛ cōuerso nō videꝯ q viro inuito possit trāsire postq̄ illa eduxit eū ꝛ monasterio: ꝛ ei est recōciliat⁹: q non solū tenetꝯ cōiugati ad ꝛbitū carnale reddēdū: ꝫ ad mutuū auxiliū ꝛ obsequiū: q ī qbusdā mrimoniū ē legis obsequiū. xxvij. q. j. nuptiaꝝ

pellēda sit ꝓtinētiā obꝛuare: dicim⁹ q nisi vxor ad religiōz trā sierit: aut ꝑpetuo castitatē ꝛuare ꝓmiserit: vir ꝑ ꝛ dz ꝛ monaste rio ꝛuocari. ¶ Bē salerni. arepo.

Q Erū post ꝓsensuz legitimū ꝺ ꝓtinētiā licitū ē alteri altero eī repugnāte eligere mōasteriū: sic scīi qdaz ꝺ nuptijs voc ati fuerī dūmō carnalis ꝓmixtio nō int uenerit int cos: ꝛ alteri remanēti si ꝓmonit⁹ ꝓtinētiā ꝛuare nolue rit: licitū ē ad secūda vota trāsi re: qz cū ñ fuisset vna caro sil' effecti: satis ꝑ vn⁹ ad eū trāsire ꝛ alter in seculo remanere.

¶ Bem pisano archiepo.

Q Uidā itrauit mōasteriū iui ta vxore q ipz rꝑetēte coact⁹ ē ad eā redire: ea mortua q̄ris an ipe cogat reuerti ad mōasteriū: an aliā possit ducere ī vxorē? Cō. tue tal'r rndem⁹ q votū ñ tenuit vñ rōne voti ad mōasteriū ñ teneꝯ redire. vlteri⁹ ꝺo nō poterit vxorē accipe. ꝓmisit em se ñ exi gere ꝛbitū qō ī ei⁹ ꝓtate erat: ꝛ iō q ad ꝺ votū tenuit. nō reddere aūt nō erat ī ei⁹ ꝺ mꝫieris ꝓtate vñ apꝫs vir nō hz ꝓtatez sui cor poris: ꝫ mꝫier. ¶ Bē exoñ. epo.

Q Um sis ꝑdit⁹ scīa lrārū: ignorare nō ꝛbes sanctoꝝ patꝝ ꝓstitutiōi esse ꝓriuz: vt vir vxore sua aut vxor viro ei⁹ ñ as

m Am sis. ꝓstitutioni. xxvij. q. ij. sunt q dicūt. aga thosa: q agatho. ꝛ. c. scripsit nobis. in istis cōstitutiōibꝫ dicit: q cū vir ꝛ vxor postq̄ copulatiōe coniugij vna caro effecti sunt: nō pōt aliter ad religionē trāsire altero in seculo remanēte.

n Sterilis rōne etatis ꝛ nō nature: qm̄ multe sunt steriles ꝛ iuuenes q̄ cōtinere nō possunt nec volūt.

o Sine suspitiōe. sic. ī. eo. vxoratus. ꝛ c. ad apostolicā.

p Dissimulare dis simulatiōe approba tiōis: q ꝛ talis trā situs bene approbat si cōsenserit mulier. ī e. vxoratus. ꝛ. c. ad apostolicā.

c Oniugatus ad sacros ex eo q ꝓhibet q cōiugat⁹ nō ꝓmoueatur ad sacros ordies da tur intelligi: q posꝫ sit ad minores: quia qō ꝛ vno negat ꝛ alio ꝓsequēs intellectus patz. xxv. dist. q̄lis. sed nō est verū quia cōiugati ꝓmoueri nō ꝛbent. s. ꝛ cleri. cōiuga. diuerꝫ falla. immo si clerici sunt in minoribꝫ ordinibꝫ bñficijs ꝛbēt ꝓuari. eo. n. c. j.

r Continētiā. sed nūquid sufficit hoc videꝯ q sic. xxxij. di. feriati. ꝛ. lxxvij. di. epūs benedictionē q ponus ꝫdicit. sed ibi exponit religionē. i. castitatē. sic. §. ꝛ cleri. cōiuga. sane. qō ꝓcedebat Alla. si vir remaneat in seculo. Alij dicunt q ordinari nō ꝛbz: nisi ad religionē cōuertatur ꝛterq̄: quod dicitur hic: intelligo in eo casu in quo est senex ꝛ sterilis: ita q nisi est suspitio ꝛ vxoris incōtinentia: ꝛ sic intelligitur illa sane ꝛ cleri. cōiuga. nam qui ꝓmouetur ad sacros ordines: eo ipo. intelligit̄ continētiā ꝓfiteri: ꝛ si inueniꝫ esset vxor presumptio esset contra vtrūq. ar. §. c. ꝓx. in fi. vnde nō ꝛbet ꝓmoueri talis: nisi ambo trāsierit ad religionē. sec⁹ si sit senex ꝛ sine suspitione. vel dicas vt dixit Alla. q aliud est in eo qui promouetur ad sacros ordines remanendo in seculo: quia ibi sufficit q cōmuni consensu continentiā ꝓmittant: vt dicunt iura primo inducta: q etiam cōmuni consensu sine susceptione ordinū possunt continentiam ꝓfiteri remanendo in seculo. xxxiij. q. v. quod ꝛo pari. et aliud est in his qui conuertūtur: quia locum ibi habet quod dicit. §. c. ꝓx. ꝛ. ī. e. ad apostolicam.

s Sine. vxoratū. si ꝛ fraude nō sit suspectus rōne vxoris et sui cōiuū: a prelatura ꝛ ab administratiōe non repellit. in quo casu intelligit hoc. xxxj. di. omnino. secus si suspectus: quia sepe ꝑ tales substanna ecclesiastica ꝛperire solet. xxviij. dis. ꝛ syracu sane. ꝛ. §. ꝛ cle. cōiuga. diuersis fallacijs. lxj. di. carthinēsis.

t Sacrū velamen. sed qd si esset vetula nūquid sufficit si continentiā ꝓfiteatur. ī. eo. vxoratus. ꝛ. ī. eo. ad apostolicā? Rñ. nō sufficit nisi conuertat: ꝛ est speciale in vxore episcopi a⁹s contra

dicere. c. ꝓte.

u e Ꝛ publico. religiōz. Quid si vellet remanere ī uimo ꝓpa q

seruare religionez: nō est audienda. ℣. e. ex pte. ij. in fi. qz ad bonū ꝛ ad malū se posset habere. ꝛ ideo qō certius est tenenduz est. ℣. de spō sa. iuuenis. ꝛ de pe. dist. vij. §. j.

x Sufficiēn. noie sufficiētis cautōis intelligunt pignora vel fideiussores. ff. mandā. si mādato. §. vlt. satis putarem in casu isto dari cautiōez ad arbitriū iudicis. Ber.

y Infra duorum. Nunqd istud tēpus est ordinariū ꝛ regulare: vt sp tātū tēp⁹ idulgeat ꝛ nō mun⁹: ꝛ dicat de duob⁹ mēsib⁹: credo qd istō cō mitteret arbitrio iudicis: vtrū pl⁹ vl minus tēpus idulgeat ad pfitendū: dicēti se etiaz velle intre religionē: ꝛ currit a tpe illo quo iudex statuit īmmū. Dz pōe quod elapsuz est tēp⁹ statuti: nūquid adhuc pt intre religionē? dico qd sic: sp añ carnalē copulā. iudex tñ debz pfigere īmunū pēpto rū: infra quē pfiteat vel cōuertat ad vxz. alioqn illaz excōicet: nec debit ei tēp⁹ pbatiōis epūs: nisi mari tus pletur: de hoc dic vt ℣. tri. pri. statui⁹.

z Restimat: qō obtinet vbicūqz mrīmonū dissoluī ex iusta causa. ℣. ō w. post duor. resti. c. j. ꝛ ℣. de pniu. ℣. ꝓposuit. ℒ. ō spō. l. vlt. ℒ. ō epi. ꝛ cle. nō nobis.

a Cōsumatū. Dz ꝑ videt. qd mrīmoniū mēdato rei pficitur. xxvj. di. vnde oppo nit. Sol. est psumatio qd sit quo ad mrīmoniī essentiā: qd fuit facta in padiso ab ipso dño p piunctōem animoz: qd designat pformitatē fidelis anime ad xpm: vt ibi. et est quedā psumatio quo ad sacramentū xpi ad ecclesiā p incarnatōem verbi dei in vtero virginali: qō designat p illud matrimoniū quod est carnali copula consumatum: vt hic. ꝛ ℣. de biga. debituz. xxvij. q. ij. in omn. vel saltem quo ad hoc qd impedire possit ꝓpositum religionis. Lauf. Notaut hic Alan. qd matrimoniū non consumatum soluitur naturam ex constitutiōe ecclesie: ideo circa illud latissime patet pape potestas. Hinc. dixit qd papa per dispensatiōnem posset dissoluere tale matrimoniū. posset etiam statuere qd per secundum matrimoniū rumperetur primuz. secus de cōsumato: quod ab ipso dño naturam suam sortitur. ꝛ ideo sola interpretatio circa illō ptinet ad papam: non dispensatio vel cōtraria constitutio: cōtra tamen arg. ℣. de spon. duoꝝ. c. vlt. Berū.

b Roratus. recipiatur. Sed pone qd de licentia vxoris recipiatur: ꝛ professionem faciat solenniter: ꝛ habitum recipiat. sed vxor non promisit continentiaz: nec promisit transire ad religionem sine sit senex sine iuuenis: nūquid tenet monachatus cum non sit seruata forma huius. c. ꝛ ℣. eo. cum sis. et ℣. eod. ad apostolicam? Ego credo qd monachus sit ꝛ votum solennizauit omnino quo ad se: ita qd non possit exire monasteriuz. nec vxor potest eum repetere ure seruitutis. quia renunciauit illi seruituti dando ei licentiam: episcopus tamen per officiū suum potest virum de monasterio reuocare ꝛ reddere vxori ne illa incidat in fornicationem: cum hoc ad ipsum pertineat si suspecta est. xciij. dist. diaconi. et ita intelligūtur iura de hac materia loquentia. sed ea mortua compelletur redire ad monasterium. ꝛ sic intelligitur ℣. e. c. j. et. ℣. e. ex pte. consulunt. ꝛ ℣. qō me. cā. c. j. ꝛ licet dicatur hic ꝛ ℣. e. cum sis. ꝛ ℣. e. ad apostolicam. qd aliter cōiugum nō recipiat: nisi alter transeat ad religionē vel ꝓmittat ptinētiā: verū ē hoc qd nō dz recipi: nec ille etiā dz transire: nī si recipiat pdicto mō tenet monachat⁹: vt dictū ē qz multa fieri nō debēt facta tñ manēt. de hoc no. ℣. e. c. pri. nec dicit in aliq̄ vsu tenere. qd monachat⁹ nō teneat: ꝫ qd ita fieri debeat.

c Adm⁹ ptinēter. sic. ℣. e. cū sis. ꝛ ℣. e. ad apl̄icā.

d Et familia. si. xx. q. j. vidua. xxvij. q. j. mlieres. ar. ꝑ eadē cā. q. ij. scripsit.

e Consolare. xxx. di. si mulier.

f Ad habitādū. qz hō modi duplicitas repro bat. xvij. q. ij. diffini ꝛ. xxxij. dist. interdixit xij. q. ij. cognouim⁹.

g Ex pte. psentiēte Sed esto qd sit iuuenis. numqd vouet vādo licētiā: nā nō pt in seculo remanē. ℣. e. cū sis? Lau. dixit qd si sciat ius p ei dicat: intelligit vouere. alꝰ nō ꝛ dic psentiēte ꝛ ꝓmittēte itrare religiōz. xxvij q. ij. agathosa. ar. p dic vt in no. se. dī. ala.

h De iure ad religionem. colligit h arg. qd vxoris licēna nō sufficit ad hoc: vt ad mōsteriū possit transire vir ei⁹. si. ℣. e. ti. c. j. ꝛ. xxxiij. q. v. notificasti. Sed ꝑ videt. xxvij. q. ij. agathosa. ꝛ. xxxij. q. v. q vxoꝛ. quidā dicūt qd licētia vxoꝛ nō sufficit nisi ꝛ ipa ꝓuetat. ꝛ. c. q vxoꝛ loquit de filio. ꝛ. c. agathosa exponit ita: qd hūc dicto ꝑcordat. Alij dicūt qd sufficit licēna vxoꝛ ꝛ vādo ei licētiā: intelligit solennizare votū. ar. xxxij. di. seniati. xxviij. di. diaconi. ꝛ. c. si qua vidua. ꝛ hoc. c. ꝛ sic ia loquūtur de licēna extorta. Lan. ꝛ quidā alij dicūt qd hoc intelligi dz sm distinctiones illius. c. ℣. e. cū sis. ꝛ ℣. e. ad apl̄icā. sed hec distinctio nō videt hic habere locum: quia si fuit iuuenis nō sufficiebat dare licētiā nisi ipa cōuerteret: vt ibi dicit. vnde nō tenuit votū nec debet compelli redire ad monasteriū: vt. ℣. e. quidā. si erat senex bene potuit trāsire de licētia vxoris: vt ea. iura dicūt. et hic dicat qd de iure trāsire nō debuit Dug. dicebat qd illa decre. quidā intrauit: nō tenebat: qz bñ dicebat illū ꝑpelli ad monasteriū redire: qz votū tenuit: ꝛ hoc idē pōt dici sm eū de illa. ℣. e. placet. ꝓpe fi. vbi non cogit redire ad monasteriū ꝛ sic stabit huic: ꝛ ℣. e. c. pri. hoc satis videt. sed dicit qd ex decre. illa q dā intrauit. tenet: ꝛ ille nō ꝑpellit redire ad monasteriū: qz votū nō fuit solēne: qz iuncta vxoꝛ hoc fecit: nec fecit ibi pfessionē: hic vo cōsentiēte vxoꝛ pfessionē fecit. ℣. c. pri. ꝛ sic omī mō q potuit votū solenizauit. vñ q̄ dis nō debuerit vir trāsire vxoꝛ i seculo remanēte: tamē tenuit votū ꝛ monachus fuit: qz multa fieri nō debent: facta tñ manēt. ℣. ti. pri. ad apostolicā. vñ ꝑpellit redire ad monasteriū vxoꝛ mortua. Sed ꝑdicere videt. ℣. c. j. vbi mlier dedit licētiā viro ꝛ tñ de monasterio reuocat ꝛ restituit vxoꝛi: nisi vxoꝛ castitatē ꝓmiserit aut ad religionē trāsierit. sed nō dī qd monachat⁹ nō teneret: vñ mortua vxoꝛ cōpelli debuit ad monasteriū redire: ꝛ ita ꝑcordat cū ista. ꝛ hoc ꝑbat. ℣. qō me. cā. c. j. Dug. dixit qd decre. illa. nō tenet qz cōsentit marito ꝛ debebat cōpelli ad castitatē: vel monasteriū intrare si iuuenis esset. ꝛ ꝑterea non dicit ibi: qd mulier posset reuocare maritum: sed epūs ex officio suo tamē compellit redire ꝓpter ea que dixi. illa. ℣. e. placet. ibi sil'r nō fuit solēne votū quia non habuit licētiā viri: vñ nec illa cōpellit redire ad monasteriū.

i Consulit. trāsiens. de cōsensu vxoris: qd senex erat vel ꝓmisit virā mutare. xxvij. q. ij. agathosa. vel ipe p⁹ morte vxoris ratū habuit qō ꝓus fecit. si. ℣. qō me. cā. platū. ber.

pdictus vir ipaz carnal'r nō cognouerit: ꝛ eadem ad religiōem transire voluerit: recepta ab ea sufficiēti cautōe: qd vl ad religiōnē trāsire: vel ad vxz suū redire infra duoꝝ mēsiū spaciū debeat: ipaz a sñia q̄ tenet absoluas: ita qd si ad rligiōz ēnsierit: vter qz rīstituat alteri qō ab eo nosci tur recepisse: ꝛ infra. Sane qd dñs noster euāgelio dic: nō licere viro: nisi ob cāz fornicatōis vxorē suā dimittere: itelligēduz ē sm ipterptatōz sacri eloquij ō his q̄rū mrīmōiū carnali copula est ꝓsumatū: sine q̄ ꝓfirmari nō pt. Dē pozi ꝛ frib⁹ scti iobis.

Dixat⁹ sine lñia vxoris inter vos nullaten⁹ recipiat q̄ integre opionis existat: ita qd nulla marito suspitō habeat cā ad secūda vota velle migre: vel qd min⁹ ptinēter debeat viuere q̄ si tal' extiterit: marito ei⁹ i ꝓsortio vīo recepto ipsa publice i cō spectu ecclie ptinētiā pfessa i domo ꝓpria cū filijs suis ꝛ familia poterit pmānere. Si aūt tal' fuerit q̄ suspitōe nō careat: voto cō

tinētie celebrato a secl'aribus hominū se puersatōe remoueat: ꝛ i loco religioso: vbi deo fuiat ppe tuo ꝓmoreat. Null⁹ vīm mulierē aliquā tōsorare vl ad habitādū secū psumat assumere.

Urban⁹. iij. pozi scte crucis.

Ex pte abbatis sācti petri ad audiētiā nraz puenit: qd cū. d. i infirmitate posit⁹ psēti ente vxore votū vouēs castitatis mōachalē habitū suscepiss: postmodū libat⁹ vxorē retinuit: ꝛ aliā ea defuncta sibi temere copulauit. Quia vo iz pdict⁹. d. vxore sua remanēte i seculo ō iure ad rligiōz nequerit pficisci: ea tñ sblata de medio votuz sine salutis sue piculo nō potuit violare. mādam⁹: qten⁹ si vez ē qō asserit pdictū. d. p excōicatōem ꝑpellas: vt mlierem dimissa ad suuz mōasteriū reuertat sub regulari habitu decetero domino seruiturus.

Lemens. iij. Onsuluit nos. g. sacerdos vrz vir ad religionē trāsiens ꝛ ea p ānū ꝛ āpli⁹ morā faciens vxore sua postq̄ ad domum

g Trãsierat regulã. ipe marit⁹. ⁊ ita idē est in canonico regulari qđ in monacho cū parua sit differẽtia iur eos. xx. q. iij. Ipsens clericꝰ. ī. de sta. mo. q uꝛi timoꝛē.

h Dirimẽdū. ergo votū eiꝰ fuit solẽne: exq̃ sequat mrimoniū. ī. d. cle. vel vo. rursus. qđ uerū puto q: de licẽtia uxoꝛis intrauit: ⁊ ita tenuit ingressus: al's esset p. ī. e. placet. in fi.

Q Tarissimꝰ. pte huisse cõsensuꝫ qr. q: sufficit alterius cõsensus ad hoc: vt alter possit intrare religionẽ. de hoc dic vt dicũ est. s. eo. c. j. ⁊ ex eo q dic ad tpus videt si simpliciter licẽtã dedisset q sufficeret: ⁊ ex eo q dic maxie si uir eius cõtinẽtiã uouisset qđ uerũ est: q: uir ⁊ uxoꝛ cõmuni psensu pñt ptinẽtiã uouere ppetuo remanẽdo in domo sua. xxxiij. q. v. q uꝛo pari ⁊ ad tpus. xxxiij. q. iij apostolus.

k Laudaxime. i. tantũ ẽm quosdam.

l P Lacet. vsqquaq̃ nõ tenuerit: q: remãsit obligata uiro ad uebitũ reddendũ xxxiij. q. v. si dicat.

m In pẽate ipius. sic. s. e. quidã itrauit

n In eius pẽate non erat ⁊ sic. aucte. ppua exire ñ poterat. Quid si exiuisset de facto: nũ qđ esset ppellẽda redire videt q nõ p id quod dicit in fine.

o Tenuit. ar. q: sententia p pte tenet: ⁊ p pte non tenet. ff. de reuidi. de uuoꝛ. ff. de mino. etiã. §. j. ar. ī. C. ō repu. l. una. ff. famiherciſc. l. in hoc iudicio de co. di. ij. cõperimus dic q: si sententia prunet plures articulos siue plura capitula. i. diuersa. põt p pte valere et p pte non valere. ⁊ sic pt p pte cõfirmari. ⁊ p pte infirmari: exempla patẽt. s. ō testa. rainutius: ⁊. c. rainaldꝰ. et l. pdicta etiã al's aut tota cõfirmat aut tota cassatur. de cõse. dist. ij. comperimus.

p Si quo poterat. sic ecõtra solutꝫ iudiciũ: qđ firmũ erat: si ad eũ statũ uenit: a q̃ incipere nõ potuit. ff. de iudi. si a me. ⁊ l. si alter secus ẽ in mrimonio. xxxiij. q. vij. illi q sani. ⁊. c. neq̃ furiosus. ī. de eo qui cognouit cõsang. uxoꝛ. sue. discretionẽ.

q Mo cogẽdã. Sed nũqd tenet mrimoniũ si mulier ista ꝓhereꝛ: dic vt dictũ ẽ. s. e. quidã intrauit. b nõ fuit uotũ solẽne: q: nec hũt licẽtiã uiri. vñ nõ ppelle redire ad monasteriũ. sic. s. e. quidã.

r a D apl'icã. vt sine suspitione. sic. §. cũ sis. ⁊. c. uxoꝛat⁹.

s e Pte. viduitatis. i. uelũ qđ dat uidus. ar. xxvij. q. j. viduas q̃. nec dic hic qđ uotũ emiserit. vñ postea distinguit circa

si. nec dicat uelũ pfessiõis. lz eñ assumat habitũ sine uelũ religiõis pũmt tamẽ q uouerit: sed nõ est sufficiẽs pũmptio nisi uouerat se alicui religiõi: vt dicit in si. Laur.

t Internũtijs. Mo. q matrimoniũ potest contrahi p nũcios inter absentes: vt hic videt. xxxij. q. ij. bonoꝛanꝰ. ff. de spon. sufficit l. vl. ff. de ritu. nup. mulierem.

u Arra. licet. arra possit appom in contractu matrimonij nõ tamẽ pena. C. de spon. l. vlti. ff. de obli. tic. ī. de spõgemma mulier. ⁊ hec arra postq̃ mulier intrauit monasteriũ põt repeti a uiro. et exigi. s. e. ex pũblico C. de epi. ⁊ cle. o uobis. olim non poterat: vt ibi dicit.

x Cõplexus. que rebat: utrũ uelũ susceptio impediret matrimoniũ iter eos.

y Ratum cõiugiũ quia cõtumelia creatoꝛis non solui tur matrimonij inter fideles: licet aliter labatur in heresim: q: matrimoniũ ratum est inter eos: sed si duoꝝ cõiugum infidelũ alter cõuertat ad fidem: tunc cõtumelia creatoꝛis solui tur matrimonij ſm quod dicitur. ī. de diuoꝛ. quãto.

z Omnem legem. xix. q. ij. due sunt. s. de regula. licet. infra de diuoꝛ. gaudem⁹.

& Sanctis. supra eo. verum. xxvij. q. ij. ecce. §. item. beatus.

p Causa. falsa enī demõstratio uel causa legatum non perimit. C. de fal. causa dict. leg. l. ij. ff. de condit. ⁊ demon. falsa demõstratio. nec mendacium obligatis impedit obligationem. agu. ī. eo. venens. ff. ō pigno. act. l. j. et. l. si remi alie nam. nec uitiat dispensationem. ī. ō consang. quia circa et ita non considerat q̃ fuerat causa impulsiua. argu. §. de ureturã. quemadmodum. §. vlti. arg. contra. ī. de uo. et uo. redemp. magne. in fine. nam in huiusmodi spiritualibus etiam uolus aduersarij non uiciat contractum. s. de his que ui metusue cau. si. c. cum dilecti. et. ī. eo. dudum. ⁊. c. accedens: nec consideratur causa uel intentio contrahentis. C. de condi. ob cau. da. si repetendi. ⁊. §. de regula. uidua. xxvij. dist. Quesitum. Tan.

nerti possit ad dñm ⁊ alia in seculo remanere. pfecto nõ ẽ alt cõiugu; recipiẽd⁹ ad obseruãtiã regularẽ: nisi reliquus perpetuã cõtinẽtiam repromittat: sed ⁊ dz uitã mutare nisi forte sit eiꝰ etatis: vt sine suspitiõe icõtinẽtie valeat ī seculo remanere. Dem lugõ. archiepo.

Ex pte tua ẽ intimatũ: q cũ q̃dã mulier uelũ viduitatis coram duobꝰ abbatibꝰ assũsisset: bñdictiõe solẽni cũ celebratiõe misse acletania siẽ uebuit accedẽte: quidã nobilis ꝓponebat se ꝓs mulierez ipam mediatibꝰ internũciꝫ p uba de pñti: arra etiã intposita despondisse: ⁊ ifra. At illa se illũ psensisse pfessa: dixit q audierat euz esse lepꝛa pcussuz: ⁊ ob hoc eius fuerat abominata ꝓplexus: ⁊ ifra. Nos aũ inqsitiõi tue talẽ rñdemus: q ⁊ si possit ñ incõsulte videri: q exq̃ matrimoniũ int legitimas psonas p uerba de pñti ꝓhibẽt: illis uinẽtibus in nullo casu possit dissolui vt uiuẽte relicta alt ad secũda uota trãsmigret. et si vn⁹ fideliũ int q̃s ẽ ratũ ꝓiugiũ fieret hereticus: ⁊ nollet pmanere cũ altero sine ꝓtumelia creatoꝛis: nisi forte secus fieret ex reuelatiõe diuina: q̃ supat oẽm legẽ: sic a quibusdã sanctis legit eẽ factũ. Nos tñ nolẽtes a pdecessoꝛ nroꝝ uestigijs declinare: q rñdere psulti añq̃ mrimoniũ sit p carnalẽ copulã cõsummatũ licere alteri ꝓiugũ relicta incõsulto ad religiõz trãsire: ita q reliqu⁹ extũc legitime poterit alteri copulari: hiꝑm tibi ꝓsulim⁹ obseruãdũ ī articulo ꝓnotato: q̃uis falsa sit cã p quã ad susceptiõz veli pdicta mulier ẽ inducta: cũ sine q̃libz tali cã idipm religiõis obtẽtu facere potuisset. Porro licet pdicta mulier videat in veli susceptione religiõis habitũ assumpsisse: si tñ

¶ In veli suscepti̅one. sic. j. qui cle. vel vo. ꝓsuluit. xxxiij. q. v. qō uxo pari. tñ solus habit⁹ nō facit monachū sed professio. ē. ri. ꝓri. postrectum. nisi ferat̄ p annum. ē. ꝛ regu. ex pte tua. vel nisi sit habitus ꝓfessionis: qui datur ꝓfitentibus. ē. ri. ꝓri. statuimus. et c. vidua. ꝛ. xx. q. j. quem ꝓgenitores. io. ꝛ est hic arg. q̄ susceptio veli sine habitus nō facit monachū.

velit i̅ domo ꝓpa remanere q̄si ꝓ positū castitatis i sc̄o fuatura nihilomin⁹ ꝓsumādū ē mr̄imo niū iā ꝓtractū: nisi se voto astrī xerit ad obseruātiā regularē: i q̄ casu cōpelli pt: vt relicto seculo religiōis ꝓpositū exequatur.

¶ Dem Rudinen. episcopo.

Onstitut⁹ i pūtia. n. h. sua nobis ꝓfessiōe mōstrauit q̄ i acolitat⁹ ordine ꝓstitut⁹ quādā puellā. r. nomie i facie ecc̄'ie duxit vxorē. quā cū carnalit̄ cognouisset orta discordia int̄ eū ꝛ amicos puelle ipa fuit cuidaz alij. v. nomie copulata ꝛ tu memoratū h. vsq̄ ad gradū sacerdotij ordinasti. Cū aūt eū sua ꝓscia remoz deret habitū ordinis cistercien. assūpsit: ꝛ infra. Jōq̄ mādam⁹: q̄ten⁹ si res ita se h̄z ꝓdictā mulier e: vt a dicto. v. recedat cui per adulteriū ē cōiūcta: nec ꝓdictus monachū impetat quomin⁹ regulare votū valeat adimplere: p censurā ecc̄'iasticā cogere non omittas. ¶ Dem pictauien̄si episcopo ꝛ abbati ꝛ bozbarō. pictauiensis dioces̄.

Eniēs ad pūtiā nostrā. l. nobis intimauit q̄ cū olim intrādi monasteriū ꝓpositū cōcepisset: pluribꝫ sacerdotibꝫ p̄sentibus apud vxorē suaz inst̄itit: vt sup hoc suū impertiret assensum: ꝛ infra. Jpa ꝛmū tā ipius q̄ mlt̄oꝝ astantiū p̄cibꝫ fletibusq̄ uicta. caput eius altari suppo suit manu sua. q̄ ea pīte tōsora tus ibidē monasteriū adiit: ꝛ finito ꝓbatiōis tpe ꝓfessiōz fecit solēniter monachalē: illa vo i seculo remanēs inhonestos amatores admisit: ꝛ infra. Quo circa mādam⁹: q̄ten⁹ si ita ē: ꝓdictū. l. in mōasterio q̄ ītrauit ꝓseuerare libere ꝓmittatis. licet em̄ in b videat nō modicū ꝛeliq̄sse: q̄ captiose asserunt: q̄ nisi sibi eadez mulier ꝓsentiret: taz sibi q̄ toti mūdo se iurilē redderet: ꝛ cū pre sbros exorauit ne p̄dicte mulieri exponerēt: q̄ eādē relinq̄re seculū oporteret: si forte licētiā daret viro: exq̄ tñ eadē caput viri altari spōte iuposuit: ꝛ postmodū ñ ꝓtinuit: sup reuocatiōe ip⁹ nō ē aliq̄ten⁹ audiēda cū ip⁹ intētio exceptiōe possit ꝓmisse fornicationis elidi maxie cū anteq̄ fuerit fornicata: ipm nō duxerit repetendum. ¶ Dem.

Accedens ad pūtiaz nostrā. j. mlier ꝓposuit: q̄ cū. v. vir eius eā sibi mr̄imonio copulasset: volēs tandē idē vir habitū assumere mōachalē: postulabat hūiliter ab eadē: vt tāpio pro posito faueret ipius. que ꝓpter multa verbera ꝛ alia grauamia q̄ dict⁹ vir inferebat eidē: seipaz asserēs dimissurū: annuit votis eius. Cūq̄ idem vir in domo ꝛuende cisterciēn. ordinis religi-

¶ Proposit̄ castitatis. bene dicit ꝓpositū. q: si vere castitatis votuz ꝛuouere ret aliqm religiom sancti augustini vel benedicti i ꝓpria domo manēdo bene solēnizaret votū. xxvij. q. j. ꝛ viduis. et c. mulieres. xx. q. j. vidua. j. qui cle. vel vo. insinuante. vel dic q̄ talis religio ñ soluit spōsalia ꝛ presenti: ñc nec dissolueret: si vir fieret clericus. xxvij. di. si vir ꝛ vita heremitica dicūt quidā q̄ soluit spōsalia ꝓpter lepā. vñ nō tenetur cōtrahē ē. ꝛ iureuran. quē admoduz. Si essent sponsalia ꝛ presenti bene compelleret cō sumare matrimonium: nisi vellet intrare religionem: sicut hic innuitur.

¶ Nisi voto. id est professione.

Onstitutus. ad gradū sacerdotij: qō bene fieri potuit: cuz illa vxor sua publice fuit adultrera. vnde amittit ius quod habebat in eum. j. ꝛ diuoz. significasti. ꝯē si fuisset vidua vel ab alio cognita: ꝓmouēri nō debuit. xxxiij. di. curandū. si cuius.

¶ Cogere. Sed videt q̄ talis coactio ei obesse nō dz: q̄ min⁹ repetat virū: q: in facie ecc̄'ie nupsit tolerāte ecc̄'ia q̄d. u saltē appareat. an fuerit matrimoniū inter illos. argu. j. ꝛ trigi. ꝛ maletici. fraternitat̄. j. ꝛ diuoz. gaudem⁹. in fi. Rñ. nō excusat ꝓpter hoc: imo magis puniri debet: q: tali nupsit nīl'a semētia separatiōis ꝓmissa. vnde illa debet separi ab eo cui iūcta fuit p adulteriū: q: viuēte viro non alteri nō potuit copulari: licet ꝓdiderit ius quod habebat in illū quia manēt cōiuges etiā separati ꝓpter adulteriū. xxxij. q. vij. c. j. ꝛ. ij. ꝛ sic obstat ei exceptio fornicationis. j. eo. c. ꝓri. ꝛ. xxvij. q. ij. agathosa. al's si fornicata nō fuisset posset ipsuz repetere: vt in. c. agathosa. nisi ꝛ ꝓsensu illius ꝓmotus fuisset: vt ibi. ꝛ xxxij. q. v. qui vxorem.

¶ Entiens. manu sua. ꝛ ita iuri suo renūciauit. arg. ē. ꝛ cōsuet. ex litteris.

¶ Professiōz fecit. q̄ facē nō debuit ea i seculo remanēte. ē. e. cū sis. ꝛ. c. ad apl'icā. ꝛ. ē. e. c. j. cū esset iuuenis: secus si senex vt ibi dī.

¶ Quod captiose. hic est argu. q̄ licet mlus interueniat i spiritu

malib⁹ teneat ꝛct⁹. j. e. duduz. ꝛ. ē. ꝛ his q̄ vi metusue cau. si. cū dilecti: vbi ꝛ hoc. aliud si minis inducta fuisset vt daret viro licētiā: talis licētia nulla est. xxxij. q. v. notificasti. ꝛ ideo ꝓiudicandū est huic mulieri. q: nō cōtinuit: ꝙ inhonestos amatores admisit: vt exposse dicit in fi. al's si ꝓmisisset nō ꝓiudicass̄ sibi p hoc q̄d fecit: q̄ nō ꝓmiserit transire ad religionē: nec etiā ꝓtinētiā ꝓmiserit cū esset iuuenis: ē. e. ad apl'icā. ꝛ. ē. e. c. j. Jo.

¶ Spōte supposuit. bene dic spōte. q: etiā si vir iuita muliere intrasset religionē: ꝙ talis ingressus null⁹ fuerit. j. e. c. ꝓri. si tamē postea fornicet: nō pōt ip̄z repet̄e. xxvij. q. ij. agathosa. j. ō diuoz. significasti. Sz pone q̄ vir nolit excipe. q: nemo cogit excipe: sicut nec cōpellit agē. C. vt nemo inuit⁹ age. vel ac cu. coga. l. j. ꝛ q̄libz uxori suo pt renūciare: ē. ꝛ regular̄. ad apl'icā. ꝛ. c. statuim⁹: q̄d erit? dicas q̄ mōasteriuz eo inuito pt excipe et euz ꝛtendē: ne ꝓmittat eū in peiorē statū ꝛtrahi. ff. ꝛ libera. cau. l. j. ꝛ. ij. licz em̄ ꝓmo nō reuerit: votum q̄tū ad ipm vouentez tenuit: ē. e. quidā mr̄uit. ꝛ. c. placet. ꝛ q̄cito ipa fuit fornicata: statiz ꝓdidit ius exigēdi. ꝙ cū sit liberat⁹ a fultute mulieris: statiz mōasteriū h̄z plenū ius i eū. ꝛ sic excepto q̄ ꝓpter viro ac q̄sita est mōasterio: cuz res ad eū statū quenit: a q̄ potuit h̄e puncipium: ē. e. ri. placet. Sz q̄d si exiret ꝛ nollet excipe. q: pōt ei remitte re: ē. ō iureiur. quēad moduz: in fi. credo q̄ bñ pōt illā recipe: ñ obstāt: ꝓdictōe mōsterij. q: votū ex toto non tenuit cū ꝛcepta fuerit: nec ea ipa vouerit. ar. op. ē. e. c. ꝓri. nisi vir ꝓfessionē fecisset postq̄ illa fuit fornicata: tunc nō posset epus eū ꝛ mōasterio educere: nec eū ꝓpellere vt eā reciperet ꝓpter fornicatōez. Sz quid si vir fornicet in mōasterio cui mulier ꝛdit licentiā: nūquid ipm repetere pōt: non. xxxij. q. v. q̄ uxo pari. q: ꝓdidit omne ius qō habuit in viro. q: ꝓpter ꝓsequēs ꝛlictū non reanimatur seruit⁹ amissa: ꝛ ꝓse. di. iuj. queris. licz secus esset si ambo essent i seculo: ꝛ ꝓt fornicatōz alteri⁹ essent diuisi. j. ꝛ diuoz. ex litis. ꝛ ē. ꝛ iureiurā. tua. ꝛ hoc ideo. q: ius qō monasterij h̄z in ipso ꝓpter suū ꝛ lictū perdere nō potest. Jo.

¶ Repetendum. potuit ergo prius eum repetere. ꝛ ita est argu. q̄ si quis ignorans ius illud. s. q̄ si ꝛderit licentiaz viro: teneat relinq̄re seculum: iterum potest eum repetere: ꝛ sic subuenit ignorantiꝫ hoc ius naturale. Laurē.

Accedens. votis. iuncta ꝛ coacta. vt patz per ꝓmissa verba. vnde votū viri nō tenuit. q: alter inuito altero vouere non potest: ē. e. quidā. xxxij. q. ij. agathosa. ꝛ. xxxij. q. v. notificasti. ꝛ. c. si dicat. vbi idez casus ponit.

¶ Processu rempis. ꝙ videtur p spacium sequētis tpis: ꝛ patientiā ipius mulieris ratificasse ingressum viri: arg. j. qui cle. vel vouen.

insimuãte. cũ vterq; post ingressum tãto tpe tacuerit: ꝙ pariẽtiã adhibuerit nec videt ꝙ postea audiat imo vir vebet compelli redire ad monasteriũ. ar. j. ẽ spon. ad id qđ. j. de frigi. ꝙ maleficiat. c. j. ꝙ. j. q. j. cõstat. ß hoc nõ ẽ ver: imo cum ipa nõ mutauerit seculũ: nec ꝓmiserit continẽtiã: semp adhuc intelligit dissentire: quod apparet ex eo ꝙ q̃cito exiuit cũ repe rijt. ꝙ sic ꝑ ꝓmũ ꝙ vltimũ colligit: ꝙ medio tpe ñ ꝓsenserit. sic. xx viij. di. qꝫ si cl'pe. ꝙ pcipue cũ ꝓmittat ex hoc ꝙ sit iuuenis. siue sit iuuenis siue vetula: nũq; dz intrare sine licẽtia vxoris: ß seruat qđ vi. ß. e. ad apl'icã. Sed nũqđ iste cũ fuerit reddit⁹ vxori: poterit exigẽ vebitũ: dicas ꝙ nõ poterit exigẽ vebitũ: qꝫ renũciauit illi ꝓri: qđ hẽbat i vxore intrãdo mõsterũ qđ sunt i eꝰ ꝓtate: ß exact⁹ reddere vebet: vt dixi ß. eo. quidã intrauit. ó hac mã ꝓsuevit nota ri. xxvij. q. ij. agarosa ꝙ xxxiij. q. v. q̃ vxorẽ

Ignificauit. suspitõ. Et ita videt ꝙ si mulier iuuenis sit: nõ sufficit ꝙ ꝓmẽtiã ꝓmittat: ad hoc vt marit⁹ possit religionẽ intrare: nisi ꝙ ipa sit'r mutauerit vitã. ß. e. ad apostolicã. ꝙ. c. cũ sis. Ex eo eñ ꝙ dicit si suspitio de ea haberi nõ ꝑt nõ vebet ꝓpelli: intelligo: ꝙ si suspecta est dz cõpelli religionẽ intrare: exꝑs ꝓmisit ꝓtinẽtiã cũ verisile nõ sit ꝙ eã seruet: si remãserit in seculo. ar. ß. eo. ex pte. in fi. licet ñ intẽderet ab intrio religionẽ intrare: ꝙ argu. ad hoc xxxiij. q. v. qui vxorẽ. qꝫ eoipo ꝙ licẽtiã dedit viro ꝙ ꝓmisit cõtinẽtiã intelligit tacite ꝓmisisse intrare religionẽ: cũ sit iuuenis. argu. bo. ß. e. Veniens vsus fi. ꝙ que sine conditione vouentur: sine conditione soluant xxxij. q. vlti. c. vltimo ꝙ dominus exigit oblatum: quod non exegerat offerendum. xxvij q. j. nuptiarum. in fi. ꝙ. xlv. dist. de iudeis. et sic cum teneatur ad cõtinentiam per suam ꝓmissionem: teneꝫ ad id sine quo eam seruare non potest. argu. ß de offi. delega. preterea et. c. prudentiam. ad fi. ꝙ sic mutat cõpellit intrare religionẽ: qꝫ fecit id ꝓpter quod compellitur: sicut qñq; ex officio suo compellit intrare monasteriuꝫ. l. dist. si ille. xxvij. q. j. siquis rapuerit. C. de adult. autẽ. nouo iure. ꝙ aut. sed hodie. j. e. ꝓri. Alij dicũt: ꝙ vir sibi vebet restitui ex officio iudicis. ß. eo. c. j. quod satis ꝑt ꝺia: vt notat. ß. eo. vxoratus.

onis habitũ assumpsisset: mlier ĩ vmo monialiũ nllo ibi habitu religiõis assũpto: vel voto ꝙersiõis emisso ꝓmãsit. ꝓcessu vo tpis cum idẽ vir ad seculũ rediẽs religiõis habitũ reliqsset: eadẽ mlier: se instãter ab ipo petijt reassumi: ꝙ infra Quo circa discre. v. mãdam⁹ q̃ten⁹ si res ita se hz: dictũ virũ vt eaz recipiat eiq; affectũ exhibeat cõiugalẽ appellatiõe remota cogatis

Innocenti⁹. üj. epo ꝙ vecano et thesaurario linconiẽsi.

Gnificauit nob. a. mulier: ꝙ cũ ipa. f. viro suo corã vecano scti quiriaci vices archiepi senoñ. in hac pte fungẽte licẽtiam cõcesserit religionẽ intrãdi: ꝓtinẽ tie tñ voto eidẽ iniuncto ꝙ recepta fide ab ipa ꝙ ꝓpetuo ꝓtineret: idez vecan⁹ post factã ꝓfessionẽ a viro ꝓdicto ĩ monasterio: in q̃ habituz assumpserat monachalez asseruit ipam vebere religiõez intrare: q̃ q̃ id ꝓmo nõ exꝑssisset eidẽ: ꝙ ß exꝑsso illi licẽtiã nõ vedisset: ꝙ infra. Quocirca mãdam⁹: q̃ten⁹ si ẽ ita ꝙ ẽ talis etatis: vt q̃ suspitio haberi nõ possit: ipaz votũ ꝓtinẽtie ob seruantẽ intrare monasteriũ compelli nõ ꝓmittatis inuitam.

Regorius. ix.

Audemus in dño: et infra. Mulieres vo q̃ relicto mariti thoro lapsu carnis ceciderũt si mariti eaz a te diligẽter cõmoniti eas ad frugẽ melioris vite ꝙersas noluerit recipe ꝓpt vtũ ĩ claustris cũ religiosis mulieribꝫ studeas collocare vt ꝓpetuã penitentiã ibi agant.

Bez. j. moniali monasterij ve plauda.

Elduz a. c. laico mota cõtra te: quã vxorem suaz dicebat materia questionis. r. sancte. m. ĩ comel ó. diac. cardi. vedim⁹ auditorẽ. corã q̃ dict⁹. c. ꝙquerẽdo ꝓponẽs: ꝙ indebite recusabas eidẽ cui⁹ vxor eras ꝑ ꝓsensuz ve pñti et carnis copulã sbsecutã mrimonialiter adherere: te sibi restitui postulauit: ad qđ fuit rñsũ: ꝙ ipe ꝑ aĩe sue remedio pura ꝙ spõtanea volũtate pñtibꝫ duobꝫ religiosis sacerdotibꝫ ꝙ adhibitis. v. testibus fide dignis omĩ iuri: qđ ĩ te habuerat: renũciauit oĩno resignãdo illud ĩ manibꝫ alteri⁹ ex sacerdotibꝫ supdictis q̃ ĩ psonã eccl'ie resignatiõz hmõi recipe ꝓcurauit: ꝙ q̃ idẽ. c. se castitatẽ seruaturꝫ ꝓmisit: pau perũq; hospitalis ve põte obsequo se vouuit: ꝓmittẽs voto solẽni oĩa ꝙ singula supdicta ꝙ tribuens tibi licẽtiã ad monasteriũ trãseundi te versauice sil'r ꝓmittẽte adtribuẽte illi licẽtiã: ꝙ ius qđlibet resignãte. sic hec oĩa dicebant ꝑ publicũ instrumẽtũ esse ꝓbata: manu. b. notarij aretiñ. ꝓfectũ. Clerũ ꝓnomiat⁹. c. ꝓposuit ꝙ casu amisso instrumẽto ꝓfato illud ĩ ꝓma psona qđ ꝑus erat ĩ tercia insertis pluribus ĩ vno alit q̃ in alio fuit ab ipo formatũ: ꝙ cũ tibi irat⁹ fuisset sic ẏba ꝙ verbera indicabãt: nõdum caloze iracũdie q̃escẽte quidã ipm receptorie allexerũt: ꝓponẽtes eidẽ ꝙ ĩ hospitali ꝓdicto cibis ad libitũ posset vti: ac ꝓpriũ retinere ꝓfato. b. sibi mhilomin⁹ ꝓmittẽte ꝙ nõ solũ ardorẽ: ß etiã appetitũ libidinis extingueret ĩ eodez: ꝓpt qđ q̃cq̃d ĩ hac pte feciſſe dinoscit iratus seduct⁹ parit ꝙ illect⁹ ꝙ sb spe ꝓmissiõis ac sb ea cõditiõe vel mõ si posset ꝓtinẽtiã obseruare: asseruit a se factũ. Sed ad ista respondebat econtra: ꝙ an tabellio in tercia ꝑsona instrumentuz conficiat vel ĩ prima dũmodo non mutetur substãtia veritatis: mhil interesse videtur. Insuper q̃ vis aliquãdo spes mẽorato. c. data fuisset: ꝑ quã ꝓpositũ exequat. ß. eo. ex pte. in fine.

Caloze iracũdie. si hoc esset verũ nõ teneret votũ: qꝫ inconsultus calor calũnie vicio caret. ij. q. iij. §. notandũ. ij. ꝙ. c. siqs irat⁹ pte eñ furoris iustũ putat esse qđ facit. xj. q. iij. illa prepositorum.

Audemus. ceciderunt. ꝙ sunt condemnate per sententiam vel adulterium eorum publicum ꝙ notorium est secuta sentẽtia: vñ viri eas recipe nõ cogunt. ĩ. de diuo. significasti etiã si sint emẽdate: vt hic dicit. ber.

In claustris. et ita mulier de adulterio condemnata vel publice ꝓhensa detrudit in monasterio ad agendam per petuam penitentiaz si eam emendaram vir recipe noluerit tamen infra biennũ potest eaz recipere si vult: si vo vir noluerit eam recipere vel si prius moriatur q̃ eam recipiat tunc tundeatur et habitũ monachalem recipiat ibi ꝓpetuo moratura. Vt exꝑsse habet in aut. vt nulli iudi. li. ha. lo. ser. §. si vo qñ adulterij crimen cess. ix. vñ sumpta fuit hec ratio. ꝙ. C. de adult. aut. ß hodie. ꝙ cũ reb⁹ suis ne sit onerosa monasterio vt in aut. illa ß hodie cõtinet. nõ tamẽ ꝓpter hoc erit monacha nisi amplius ꝓcessum fuerit. ꝙ sic qñq; ꝓpter culpam suã aliqs cõpellit intrare monasteriũ. l. di. si ille. ꝙ. xvj. q. vj. relapsis. xxvij. q. j. siquis rapuerit. ꝙ ibi videt dicere ve retũ. xxxij. q. j. de benedicto. ꝙ. ij. q. j. ĩ ꝓmis. vsus ꝑn. et. xxxiij. di. fraternitatis. ubi olim vo alia pena puniebant adultere: q: lapidabant cõiuge de adulterio ꝑ legẽ mosaycã. xxxiij. q. v. hec ymago. et C. ó adult. castitatem vbi legitis penis sbij cit. ß hec pena nõ ĩponit cũ nõ agit crimialit. ß. ó pcu. me

Eldã. renũciauit oĩo. qđ licuit: etiã si ñ remisset votũ ex toto: qꝫ hoc erat ĩ ptate ipi⁹. ß. e. quidã. ꝙ. c. placz

Si oĩo. sitei obhẽs. ß. de resc. ẽcõtigat. ff. ó fideiuss. l. grece. §. illud. vbi dꝫ q̃ fideiussor ĩ duozũ cãm nõ obligat oĩo.

Obsequio se vouuit. ꝙ sic solẽnizauit votũ de vouendo se religiõi illi⁹ hospitalis: vñ cõpelli debz vt relicto seculo suã

ꝛ ira sepe innocentes ad crimen inducit. e. causa ꝛ. e. q. ira sepe. ꝛ lu
bricū lingue facile ad ꝓfeḡnuz trahi nō dz. ff. ad. l. iul. ma. famosi.
C. si qs impe. maleḡ. l. vna. ar. ℈. xvij. q. iij. sunt q̄ opes. ꝛ hoc ve
rum est: nisi post calorem iracūdie ꝓsentiat: vt in. c. si quis iratus. ꝛ
ℨ. de regular. sicut: in fi. Bern̄.

k ¶ Substāiā veri
tatis. hec erat sar̄
bo
na dicēdo. q̄ nihil re
fert narrandi diuersi
tas vbi eadē dicunt:
vt. j. d. ver. sig. nihil
obstat. sic q̄libz loq̄n
di genē formata initi
tutio valz si mō per
eā liḡbit volūtatis i
tērio. C. de testa. q̄m
idignū: in pn. ꝛ ē ar.
p testibz diuerso mo
do narrātibz: dū tamē
in subā facti ñ discor
dent. viij. q. j. in scri
pturis. Decole. d. ij.
quondie. B.

l ¶ Spes. no. hic ar
gu. imo q̄si exꝑssuz ē
q̄ i hmōi spūalibus
wl⁹ aduersarij nō vi
ciat ꝛcū. sic ℨ. de bis
q̄ vi metusue cau. fi.
cū dilecti. ℨ. e. ex pte.
ꝛ. c. veniēs. alꝫs si vi
lus dat cām ꝛcui nō
tenet ꝛct⁹. ff. de volo.
ꝛ elegāt. Dz ḡre i hu
iusmodi spūalibz licz
wl⁹ alteri⁹ inueniat
nō viciat talis ꝛct⁹.
q̄ talis wl⁹ bon⁹ wl⁹
est: ꝛ bon⁹ wl⁹ nō ꝓhi
betur. ff. de w. l. j. de
lus calliditas ad reci
piendū dī: vt i ꝑdic.
l. ℨ ꝓ talē volū nō re
cipiē: nec ad malū i
ducāt: imo ꝑdictōez su
am facit meliorē: ꝛ iō
nō viciat ꝛcuz.

m ¶ Volūtarie. ꝛ sic
licz ab initio receptō
rie iduct⁹ fuisset: exā
postea spōte hoc fecit:
proxima causa turpi
tudinis ablata esse vidēt. si. j. de respon. impube. de illis: in fi. C.
q̄ me cau. l. ij. ff. de ꝑdi. ob tur. cau. l. si ob turpem.

n ¶ Suspitōne. vnde compelli non debet vitam mutare: ℨ. e. signu
ficauit, maxime cum hoc puniserit: vt patet ℨ.

o ¶ Alier. remāsit: viro transeūte ad infideles: puta saracenos
vel iudeos: vel etiam hereticos.

p ¶ Judicio ecclesie. ergo a cōtrario sensu videtur q̄ si non
fuit iudicio ecclesie sepata: q̄ eo inuito religionem intrare non pos
sit. ꝛ ita aliud est quando iudicio ecclesie fuit sepata ab illo: ꝛ aliud
quando nō fuit sepata: sed ab illo propria auctoritate recessit. si. j.
de diuoꝛ. de illa. sed si nollet intrare religionem: compelli debet ad
ipm redire vtroq; casu: siue fuerit iudicio ecclesie absoluta: siue nō.
j. de diuoꝛ. quāto. in fi. non obstante illa spirituali fornicatione: cuz
iam sit emendatus ꝛ incipiat esse quod non fuit. l. dis. ferruz. secus
in carnali fornicatōne: siue iudicio ecclesie sit separa: siue publice sit
fornicata non tenetur illam recipere nisi velit q̄ius emendaram:
ℨ. eo. gaudemus. ꝛ hec sepano sit mīs quo ad mutuam seruaturem.
quia vinculum matrimonij non dissoluitur in hoc casu: cum alter
fidelium transit ad infidelitatem: vt in. c. predicto: quāto. Sed que
est ratio quare in fornicatōne carnali compellitur maritus recipere
vxoꝛez ētā emendatā: ℨ in spūali compellit? Hec potest esse ratio:
si marit⁹ cognosceret vxoꝛez post carnalem fornicatiōez: postea pro
moueri non potest ea mortua propter effectuz sacramenti. ꝛ sic pre
ad b se ꝓposuit iductū: eo tīs tpe
q̄ talia facta fuerīt: pure simpl'r
ac volūtarie ꝓ amoꝛe dei ꝛ reme
dio aīe sue id solūmō ad votū et
ad alia supdca noscit ꝓcessisse:
ppt qō a ꝓsortio secl'arū hoim
dz discedere: vitāq; mutare: cū
se illi⁹ etatis eē ꝓpōat: vt sine su
spitōe icōtinētie nō valeat i scl'o
remāere. Nos itaq; hīto. f. n. cō
silio te ab ipetitōe dicti. c. sna-
lit duxim⁹ absoluēdā ppetuū il-
li sup b silētiū iponētes. ¶ Dē.
Alier q̄ in fide remāsit: pt̄
nolēte viro q̄ ab infidelitate
reuertī: ppt quaz ab eo fuerat
iudicio eccl'ie sepata ad religio-
nē libere ꝓolare.

De conuersione infidelium.

C Elestinus. iij.
Laudabile: et infra.
Jnterrogasti de sara
cenis: q̄ dū i captiui
tate eēnt q̄rūdā xpi
anaz viros eaz iisdēm et machi
natōnibz occiderunt: vtrū quia
postea p ipas ad fidē xpianā cō-
uersi sunt: eas de iure possint ac
cipe i vxores. vel si duxerīt: cō-
iugū teneat eorūdē. Dic tribu
riēsis ꝑcilij regl'a ꝓtēti sum⁹ affe
rētis: q̄ si i mortē ipoz malicio
se fuerīt machinate: licz eaz stu
dio ad fidē accesserīt: nec tīs eis
adherere debēt: nec sē si adhese
rint eī tolerādi: cū tale dānū ta
li lucro eccl'ia ꝓpēsare nō velit.
Ad b saraceni q̄dā i bello sē xpi
anos interfeciss notati: et xpiani
sil'r saracenos. postea vo sarace
ni ad fidē ꝑuersi vxores eoz q̄s i
belli certamīe occidēt sibi mr̄i
mōial'r copularūt: et idipm xpi
ani de saracenis m'lieribz ꝑuer-
sis ad fidē feciss nosceūt. q̄ post
q̄ de poz viroz morte ꝓperīt ve
ritatē: diuoꝛtiū ꝓstant exposcūt
¶ Jn his igit rndem⁹: q̄ cū ta
les ñ ꝓcurauerīt viroz iteritū:
defunctoz mr̄imōiū int hmōi p
sonas licite pōt ꝓhi: ꝛ tl'r copula
ti diuoꝛtiū nequnt postulari.

G Rego. ix. argentinen. epo.
Ex lr̄is tuis accepī⁹: q̄ q̄-
dā de iudaice cecitatis er
roze ad xpm verū lumē adduct⁹
vxoze sua i iudaismo relicta i iu
dicio postulauit īstāter: vt eorū
fili⁹ q̄driēnis affligeret eidē: ad fi
dē catholicā quā ipe suscepat p-
duced⁹. Ad q̄ illa rndit: q̄ cuz
puer adhuc ītās existat: ppt̄ q̄
magis matno indiget solatio q̄
patno sibiq; añ partū onerosus
iudiciū ei fieret. xxxiij. dist. si laici. ꝛ. c. si cui⁹ vxor. sed hoc cōtigit
in fornicatiōe spūali: q̄ p penitētiā purgata est. Jtē alia est ratio in
fornicatione carnali anima ꝛ corpus polluitur: sed in spirituali tm̄
anima. ꝛ in carnali fornicatōne non tm̄ fit in anima quod displiceat
marito: sed etiā in corpoze: quod nō fit in spirituali. ꝛ vir magz scā-
dalizat ex eo q̄ fit i coꝛ
poze ꝛ magis offendit
q̄ ex eo q̄ fit i anima
ꝛ ita cā maiorus scāda-
li illati viro fit: vt post
carnalē fornicationem
nō compellat. sed post
spiritualem fornicati-
onem compellitur nisi
ad religionem trāsire
voluerit: vt hic dicit.

h ¶ Laudabile. Tri
buriēsis conci
lij. quod habes
xxxj. q. j. siquis viuēte
quia eas non possunt
habere: si in mortē ipo
rū aliquid machinare
fuerūt: vt hic dic. Jdē
est si fidem ꝛederūt. vt
e. causa. ꝛ. q. c. relatū.
. j. de eo qui duxit i ma
tri. c. j. vel si de facto
contraxit. vt. j. e. sup
hoc. ꝛ. c. cum haberet
ua tm̄ q̄ post fidem da
ram cognouit eandem
vxoꝛem: vxoꝛe sua vi
uēte. alꝫs sola fides da
ta non impedit matri
monū. j. de eo qui du.
in matri. quā pollu. ꝑ
adulte. c. vlti.

r ¶ Tali lucro. sic. p
iij. di. q̄ ait. xxiij. q.
v. si dicat sil'e. j. q. j.
non est putanda. j. de
vsur. sup eo vo. xxij. q.
ij. ne qs arbitret.

f ¶ Et xpiani. sil'r pu
gnantes p patria ꝛ fi
de: ob quā patriā pater
in filiū: ꝛ filius in pꝛez
isurgere debet. ff. de re
li. ꝛ sump. fu. minime.
ꝛ maritus in vxoꝛem.
xxviij. q. j. vxor. in fi. xxij. q. vlti. legi syromasten.

t ¶ Procurauerint. ex eo quod hic dicit. ꝛ. xxxj. q. j. siqs viuēte. j. ℨ
eo qui dux. in matri. c. vlti. Ad hoc vt mr̄imonū impediāt duo exi
guntē. s. affectus cū opere subsecuto: ꝛ ē simile. ff. de cōdi. ꝛ demon. l.
ij. in fine. hic em̄ tunc puniunt cum concorditer ad hoc ꝓcedunt. xv.
q. j. c. j. in fine. et. c. siquis non iratus. quādoq; punitur opus sine
affectu: quo ad legem promorionis. xv. q. j. siquis nō irat⁹. q̄nq; af
fectus sine opere. vt. j. q. j. qui studet. ℨ. de biga. nuper. ibi tm̄ inter
nent opus non cum effectu. Quid ergo si ratū habuerūt eos inter
fectos esse? idē videret: q̄ in maleficijs ratihabitio retro trahit ꝛ
mādato cōpat. ff. de vi ꝛ vi arma. l. j. ℨ. sed ꝛ si cū qs. ꝓtra credo. ar.
j. de sponsa. cum apud. cum edictū de matrimonio contrahendo sit
prohibitorium. vt ibi.

u ¶ Ex litteris. ꝓducendus. Justa fuit causa petitōis ꝛ honesta. ꝛ
ita sumit hic arg. q̄ causa petitōis semp inferēda ē in ipsa
petitōe: alꝫs repellit. ℨ. de libel. obla. c. ij. ꝛ. iij. vbi de hoc. Dz
no. q̄ pat pt̄ petere filiū i pāte sua cōstitutū p interdictū de liberis
exhibēdis ꝓtra matrē ꝛ contra quēlibet detinentē. mater tamē q̄nq;
habet exceptionem contra maritum: puta si est minoꝛ triennio: cum
apud eam tunc debeat educari. vel etiam si iudicatum esset in con
trarū. ff. de libe. exhibi. l. j. ℨ. si vo. ꝛ alio casu habet exceptionem
ob nequiciā patris: vt sine diminutiōe patrie pātis apud eā filius
morēt. ff. e. deinde. ℨ. ētā si maxie. Circa hoc distingue: aut filius nul
lo tenet: aut ab aliq̄. Si ab aliquo: ꝛ tūc volēs; aut iuuus. Primo

casu petere possum ꝑ officiū iudicꝫ. ff. ꝛc libe. exhi. l. iij. §. hoc aūt. Si ab aliq̄ volēs retinerꝫ. pōt peti. rei vēdi. adhecta causa ꝛc iure quiritū cognitione ꝓtota. ff. ꝛc rei. ven. l. j. §. j. qō ius ꝑtie romano⁹ est. insti. ꝛc pa. po. §. j. In tercio casu locū habz interductū. ꝛc libe. exhi. vt. ff. ꝛc libe. exhi. l. j. j. rū. ⁊. ff. ōrei. ven. l. j. §. j. Mō ꝙ filiꝰ ꝑditōz patris vel mris puerū ad fidē seq̄ dz. xxviij. q. j. iudei. Et in hoc casu filiꝰ ifans nō valī capax sequī melioꝛē ꝑditōz. alꝫs si valī capax eēt nō debēt baptizari nisi spō te. xxij. q. v. ad fidez. xlv. dis. ꝛc iudeis. q̄dq̄ tū sequī deteriorē ꝑditōz. i. mris si serua sit xxij. q. iij. c. vlti.

¶ Legitima cōiunctio mrimonij vī legitīa cō iunctio maris ⁊ femine individuā vite ꝓsuetudinē retinēs. xxvij. q. ij. §. j. insti. ꝛc pa. po. in ꝑn. Et hec ē rauo q̄ cōsueuit assignari a docto ribꝰ: ḡre potꝰ dicatur mrimonij ꝙ ꝓmonij ulla coniunctio.

¶ Potestate. pat. n. dī hīe filiū in ꝑtate ⁊ nō mater. insti. ꝛc pa. po. §. vlt. ⁊. C. ꝛc adopt. mulierē. vñ filiꝰ patris familiā sequī ⁊ nō matris. insti. ꝛc le. ag. in. §. j. vñ ista ꝛba fuerꝫ sumpta. ⁊ expone familiā. j. agnatiōz. licz alꝫs bꝰ nomē familie mittas hēat significatiōes. ff. ꝛc ꝛbo. sig. pnūciatio §. familie. ⁊ facit ad hꝰ insti. ꝛc pa. po. in fi. et C. ꝛc verbo. sig. l. vlt. nō em̄ denominat filiꝰ a cognitiōe mris ḥ ꝓis. ar. ff. ad munici. l. j.

¶ Insidiē. Mō ꝙ mortuo ꝑe pupilꝰ educari nō dz apud illas ꝑsonas: q̄ ipi⁹ pudicicie possunt insidiari. ff. vbi pu. edu. ꝛc. vel mo. l. vlti. ꝓtor. n. ꝛcernere debet: vt sine vlla suspitiōe alat partꝰ: etiā ꝛ volūtatē ꝓis. ff. e. l. j. ⁊ extimabit ex affectu singulor: qs magis ad suspitiōez ⁊ spē successiōis sit ꝓn. C. eo. l. ij. verū tamē educatio pupilli nulli magis ꝓmittēda ē q̄ matri: nisi victricū ei inducat. C. eo. l. j. Si vo vivo patre questio est apud quē educetur filius facto diuortio: olim extimabat ꝓtor qñ apud patrem: ⁊ qñ apud matrē alatur. C. ꝛc diuor. l. vna. Hodie distinguit: vt si pater causaz diuortij ꝑstitit: tūc ali dz apud matrē. si vo mater cām ꝑstitit diuortij: tūc ali dz apud patrē. C. eo. aut. si pater. ergo ḥ ali dz apud patrē: q: mater ꝑstat cām diuortij. ī. ꝛc diuor. gan dem⁹. ⁊. c. q̄to. q̄ nō sequī maritū cōuersum ad fidez quē sequi debet xxij. q. ij. vnaquēq̄. ⁊. q: insidiarē vite ipi⁹: vt hic dī: ⁊ ꝑ iura ꝓdicta ⁊

¶ Post triennū. filius minoꝛ triennio apud matrē debet ali: maioꝛ triennio apud patrem. C. ꝛc pa. po. nec filium. arg. C. ꝛc usufan. expo. l. ij. ⁊. ī. eo. c. vno.

ꝑ ¶ Sīd infidelitatis errorem. Hec ꝛc causa etiam si esset minoꝛ triēnio vel pater vellet eum ꝓducere ad fidem: cum sit in eius potestate: patri debuit assignari in favorem fidei xp̄iane: cū alꝫs si esset maioꝛ ⁊ ꝓclamet se velle fieri xp̄ianū debeat ꝛc manibꝰ illoꝝ eripi. argu. ī. ꝛc iudeis. sicut iudei.

¶ Ꝛ Ꝛ Epegrinatiōis. supple q̄iunsti. arbitrio. ar. ꝛc pene ꝓmutandē. lxxxij. di. p̄bi. xxij. q. iij. inocēs. ꝛc pe. di. j. medicīa xxxvj. q. j. ꝛc raptoribꝰ. xlj. di. nō coganē. ī. ꝛc maledic. c. ij. xij. q. ij. fraternitas. argu. ꝓtra. xvj. q. j. ꝛcame. ⁊. c. ꝛc remissis. xxij. q. vlti. c. vlti. So. cōmutatio pene adhibenda est q̄dq̄ hac cōsideratiōe ꝑhabita: vt illud quod vice cōmutationis prestat: in tantū vel amplius sit ꝛo acceptum. vt hic in fine. ⁊. ī. e. scripture. ⁊ est argu. ꝙ epi possunt dispēsare in voto. Tan.

a ¶ Lausam cōmu tatiōis. causa semp cōsiderari debet: quare fiat cōmutatio. ar. ī. e. magne. in fi. ⁊. c. quod sup̄ his.

b ¶ Recōpensatio. in omi voto sive ꝓfitat in faciēdo sive in non faciendo: sive sit solenne sive sit simplex: potest habere locum compensatio: dūmō ante votum fuerit libere volūtatis. hoc dicit ꝓpter articulos fidei quos vnusquisq̄ vovit i baptismo: quia illud aū baptismū ē necessitatis. ḥ in voto cōtinētie: secus ē cui eque bonum vel maꝰ iueniri nō pōt. ar. xxxij. q. vl. c. vlt. Et castitas sola ē q̄ potēs est ꝛo animas ꝑsentare. in aūt. ꝛc leno. §. sancim⁹. col. ij. ⁊ q̄ suaderi potest imperari nō potest xxvij. q. j. integritas ī. ꝛc statu mona. cuj ad monasteriū.

¶ Ꝛ Ꝛ Epegrinationis. fupple q̄iunsti. arbitrio. ar. ꝛc pene ꝓmutandē. lxxxij. di. p̄bi. xxij. q. iij. inocēs. ꝛc pe. di. j. medicīa xxxvj. q. j. ꝛc raptoribꝰ. xlj. di. nō coganē. ī. ꝛc maledic. c. ij. xij. q. ij. fraternitas. argu. ꝓtra. xvj. q. j. ꝛcame. ⁊. c. ꝛc remissis. xxij. q. vlti. c. vlti. So. cōmutatio pene adhibenda est q̄dq̄ hac cōsideratiōe ꝑhabita: vt illud quod vice cōmutationis prestat: in tantū vel amplius sit ꝛo acceptum. vt hic in fine. ⁊. ī. e. scripture. ⁊ est argu. ꝙ epi possunt dispēsare in voto. Tan.

a ¶ Lausam cōmu tatiōis. causa semp cōsiderari debet: quare fiat cōmutatio. ar. ī. e. magne. in fi. ⁊. c. quod sup̄ his.

b ¶ Recōpensatio. in omi voto sive ꝓfitat in faciēdo sive in non faciendo: sive sit solenne sive sit simplex: potest habere locum compensatio: dūmō ante votum fuerit libere volūtatis. hoc dicit ꝓpter articulos fidei quos vnusquisq̄ vovit i baptismo: quia illud aū baptismū ē necessitatis. ḥ in voto cōtinētie: secus ē cui eque bonum vel maꝰ iueniri nō pōt. ar. xxxij. q. vl. c. vlt. Et castitas sola ē q̄ potēs est ꝛo animas ꝑsentare. in aūt. ꝛc leno. §. sancim⁹. col. ij. ⁊ q̄ suaderi potest imperari nō potest xxvij. q. j. integritas ī. ꝛc statu mona. cuj ad monasteriū.

accepta: ⁊ ꝑm ḥ dz exinde dispēsare. ¶ Dem nozniceñ. epo.

¶ Emētis ad nos. R. narratōe accepim⁹: q: ī puerili etate cōstitut⁹ hierosolymā disposuit ꝓficisci: cuidā q̄z q̄ sepulchꝝ dominicū ꝓpositum erat visitare: fidē dedit ⁊ suaz recepit ab eo: q: sibi inuicē ī via socij fideles exister̄t ⁊ infra. Nos aūt ipm a voto: qō ī etate tenera facultate potius q̄ ex arbitrio discretōis ꝓmisit absoluim⁹: ita tñ q: idez votū elemosynis redimat ⁊ iuꝝ ꝓsiliū nostrū toto vite sue tpe vni paupez xp̄i: dūmō ad ḥ sue facultates sufficiant: debeat p̄uidere.

¶ Dem mgro. a. ꝛc mādefozde Litteraturā tuā: ⁊ infra. Cū ex q̄dā mīatōe nimio fuisses mortis pauore ꝑterrit⁹: hec ꝛba ꝓtulisti: nō diu ḥ morabor: ꝓpōnēs in aīo: q: religiōis habitum esses aliq̄n suscepturus: ⁊ infra. Tibi igit̄ rñdem⁹: q: si plus nō est in voto ꝓcessu trāsgressor iudicari nō poteris: si nō impleas quod dixisti. ¶ Dem.

Scripture: ⁊ infra. Reus fracti voti aliquate⁹ ñ habeꝫ qui tēpale obsequiū in perpetuā

¶ Lexander. iij. exoneñ. epo.

¶ Epegrinatiōis votis: an elemosynis redimi possent vel ꝓ necessitate ī aliud ꝓmutari: rñdem⁹ q: ab ei⁹ q̄ ꝑsidet pēdet arbitrio: vt cōsideret diligēti⁹ q̄litatē ꝑsone et cāz ꝓmutatiōis. s. an ex ifirmitate seu affluētia diuitiaꝝ an alia cā ꝓbabili pegrinatio an recōpēsatio melioꝛ fuerit ⁊ ꝛo magis

e ¶ Socij fideles. Sed nūquid papa potuit ullum absoluere ab obligatiōe qua socio tenebat: vnde. arg. ix. q. iij. per principalem. C. ꝛc quadri. ꝑscrip. bene a zenone. C. ꝛc pci. impa. offe. quotiēs. nec erit dicendus voti transgressor. ī. e. non est. alg.

f ¶ Facultate. argu. q: votum ex facultate emissum obligat. sic. xvij. q. iij. sunt qui opes. ar. contra. ī. ꝛc regu. ad nostram. xvij. q. iij. vnusquisq̄. ⁊. xxvij. q. j. nuptiaꝝ. sed hoc vt dictū est postea ratum habuit factus maioꝛ.

g ¶ Sufficiant. nam possibilitas semper subaudit. ī. ꝛc iureiurā. querelā. ⁊. c. breui. ar. iij. di. erit aūt. ⁊. ff. ꝛc sta. libe. l. cum here des. §. stichus. ⁊. xlvij. dist. q: ad nos: sic impossibile ꝓceptum non obligat. ff. que sen. sine appel. re. l. paulus.

h ¶ Litteraturā. ꝓponens in animo: non tamē animo obligandi: nec firmiter hoc ꝓponendo seu eligendo. tunc mortaliter peccasset: si non implesset ꝓpositum. xvij. q. j. qui bona. ⁊. §. j. ⁊ s. e. c. primo. vbi dicit disponit proficisci. ⁊ ideo dicit infra si plꝰ non est in voto processum: quia non dixit hoc animo obligandi: vñ non fuit mendacium. xxij. q. ij. q: ait. ⁊ nemo se obligat. nisi qui animum habet obligandi. ff. ꝛc acti. ⁊ obli. l. obligationum. argu. ff. si cer. peta. si ego.

i ¶ Quod dixisti. ar. ꝓtra. xxij. q. v. iuramēti. Hīe argumentū q: ex nudo pacto nō oritur actio: licet sit argu. ꝓtra. xij. q. ij. quicūq̄ suffragio. ⁊. q. v. q: 10. ⁊. xxvij. q. j. he vo. in fi. Lau.

k ¶ Scripture. temporale obsequiū. non enim est illi necessaria certa relicti satisfactio: cuius totuz vite tempus obediente impedit sui conditoris. ꝛc pe. di. j. §. his auctoribꝰ. sic non frangit ꝓpositum qui illud in melius commutat. s. ꝛc iureiurā. quem. et

uta ẽ ar. q̃ itrãti mo
nasterũ nõ est iponẽ
da penitẽcia p̃ pcõ
ãi p̃misso. sic. n. re
mittit astulpho pen
tẽcia publica: si mõa
sterũ voluerit igre
di. xxxij. q. ij. admo
nere. ⁊ hoc p̃t cõti
nuatõz pnie ⁊ exerci
tij: in q̃ sp̃ vẽbẽt esse
mõchi. ar. xvj. q. j.
nos aũt. si vo postq̃
mõsterũ igressi fue
rit reliquũt: bñ sbji
ciũt pnie ⁊ disciplie
abbat⁹ sm regulã ili⁹
loci. s. ⁊ regulari
bꝰ. c. vlt. ⁊. j. ⁊ sen.
excõ. cũ illorũ.

¶ In Con ẽ. ⁊ au
ctoritate se.
ap. ar. q̃ papa pt dis
pẽsare i voto. ⁊ epi
etiã. s. e. c. j. ℔ cũ vo
ta ex necẽitate sint sol
nẽda. xvij. q. j. c. j. ⁊
⁊ iure nãli nõ videt
q̃ ibi bẽat locũ dispẽ
satio: q̃ dictũ ẽ vo
uere et reddite dño
vota vẽa. j. e. magne
⁊. c. p̃r. vñ i his vo
tis nõ dispẽsat: ℔ de
clarat: cũ. n. q̃s vo
uet pegrinari sbin
telligit si p̃mode fie
ri pt: vt. s. ⁊ iureur
rã. q̃to. vbi ⁊ hoc.
⁊ ỏ voto ⁊ iuramẽto
dic vt ibi: sic nec frã
gu votũ: q̃ illud i me
li⁹ p̃mutat. s. c. p̃r.
⁊ ⁊ hꝰ dcm ẽ. s. e. c. j
m. ¶ Adiplere. si in
sta cã sbeat. s. e. c. j.
alꝫ nõ ẽ secur⁹ q̃ ad
tẽu cũ q̃ papa dispen
sat nisi subsit cã di
spensandi: sic nec dr
absolut⁹ q̃ cãz excõi
catiõis suppr̃imat. s.
⁊ of. or. ex pte. ⁊. j.
⁊ sen. ex. cũ p cã. ha
bebit tñ exceptiõz q̃
ad eccl'iã ille cũ quo
sñ cã dispẽsatũ ẽ. ar.
ff. ⁊ fur. int oẽs. §.
pe. q̃ ad tẽu sibi alle
gato nõ valebit vbi
iudicabit eo teste q̃
iudice. ix. q. iij. alio
rum hoim. et. xj. q.
iij. audi.

Non ẽ. ⁊ au
ctoritate se.
ap. ar. q̃ papa pt dis
pẽsare i voto. ⁊ epi
etiã. s. e. c. j. ℔ cũ vo
ta ex necẽitate sint sol
nẽda. xvij. q. j. c. j. ⁊
⁊ iure nãli nõ videt
q̃ ibi bẽat locũ dispẽ
satio: q̃ dictũ ẽ vo
uere et reddite dño
vota vẽa. j. e. magne
⁊. c. p̃r. vñ i his vo
tis nõ dispẽsat: ℔ de
clarat: cũ. n. q̃s vo
uet pegrinari sbin
telligit si p̃mode fie
ri pt: vt. s. ⁊ iureur
rã. q̃to. vbi ⁊ hoc.
⁊ ỏ voto ⁊ iuramẽto
dic vt ibi: sic nec frã
gu votũ: q̃ illud i me
li⁹ p̃mutat. s. c. p̃r.
⁊ ⁊ hꝰ dcm ẽ. s. e. c. j
m. ¶ Adiplere. si in
sta cã sbeat. s. e. c. j.
alꝫ nõ ẽ secur⁹ q̃ ad
tẽu cũ q̃ papa dispen
sat nisi subsit cã di
spensandi: sic nec dr
absolut⁹ q̃ cãz excõi
catiõis suppr̃imat. s.
⁊ of. or. ex pte. ⁊. j.
⁊ sen. ex. cũ p cã. ha
bebit tñ exceptiõz q̃
ad eccl'iã ille cũ quo
sñ cã dispẽsatũ ẽ. ar.
ff. ⁊ fur. int oẽs. §.
pe. q̃ ad tẽu sibi alle
gato nõ valebit vbi
iudicabit eo teste q̃
iudice. ix. q. iij. alio
rum hoim. et. xj. q.
iij. audi.

noscit religiõis obꝰuãtiã p̃mutare

¶ Mno. iij. strigeñ. archiepo.

¶ On ẽ voti dicẽd⁹ trãsgressor:
q̃ qõ vouit aucte se. ap. dis
tulit adiplere. Sane significauit no
bis rex vngarie: q̃ cũ i regni ptur
batiõe p̃siliũ ⁊ auxiliũ tuũ sibi sen
serit hacten⁹ pfuisse ⁊ vtilitati ei⁹
nõ modicũ tẽrogaret: si hierosoli
mã: sic ex voto teneris: regno pgere
res ipacato: ⁊ ifra. Jõq̃ mãdam⁹
q̃ten⁹ nõ pus iter arripias hieroso
limã adeundi q̃ regnũ ipm fuerit
trãquillitati pstine restitutũ: vel
sup ℔ recepit ab ap. se. mãdatũ.

¶ Dem Andree duci.

¶ Jcz vniuersis liberũ sit arbi
trũ i vouẽdo: vsq̃ adeo tñ so
lutio nccia ẽ post votũ: vt sine p̃
p̃tio salutis dispẽdio alicui nõ lice
at resilire. Accepim⁹ siq̃dẽ: q̃ cuz
rex vngarie pr̃ tu⁹ agẽs i extremis
votũ qõ vouerat dño: hierosolimi
tanã p̃uinciã i forti manu hũili cor
de visitare: sb itermiatiõe maledi
ctiõis pacne p̃miserit tue fidei exe
quẽdũ: ⁊ tu assumpto crucis signa
culo te id ipleturũ sine dilatiõe q̃
libet p̃misisti: ⁊ ifra. ¶Mãdam⁹: q̃
ten⁹ postpositis ceteris sollicitudi
nib⁹ vsq̃ ad festũ exaltatõnis scte
crucis tẽbitũ accepte crucis exol
uẽs p̃positũ iter arripias ⁊ hũilit
p̃cẽgris: ne si on⁹ tibi a pẽ imũctũ
⁊ a te spõte susceptũ occasiõe q̃lib⁹
tẽtractaueris: p̃na te reddas suc
cessiõe idignũ: ⁊ hereditatis emo
lumẽto pueris: cuius recusaueris
onera supportare. scitur⁹ extũc a
nathematis te viculo subiacere: ⁊
iure qõ tibi: si dict⁹ rex sine ple tẽ
cederet i regno vngarie ꝓpetebat
ordine geniture p̃uandũ. ⁊ regnuz
ipm ad minorẽ fratrẽ tuũ ap. post

posita tẽvoluẽdũ. ¶ Dẽ trecẽsi epõ

¶ Agne tẽuotiõis: ⁊ infra. ¶ Cũ
treceñ. eccl'ia ℘ libertatẽ eccle
siasticã gũaret: nec p aliũ q̃ p cã
panie comitẽ in vltẽmarinis ptib⁹
p̃stitutũ eidẽ eccl'ie crederes posse
tẽfacili sbueniri: ad ipm ꝓposuisti
accedere: ac i signũ pegrinatõis ⁊
tẽuotõis tre oriẽtalis crucẽ dñicã
assũpsisti: ⁊ ifra. ¶Quis aũt audita
morte ip⁹ intẽtiõz tuã cõspiceres
iã fruſtratã: noluisti tñ sine p̃silio
ap. se. ad p̃pa remeare: ℔ igressus
vrbẽ intẽtiõis tue ꝓpositũ ac sta
tũ treceñ. eccl'ie nob hũilit exp̃sisti: ⁊ ifra. ¶Et q̃dẽ tria p̃cipue du
prim⁹ i ℔ negocio attẽdẽda. q̃d lice
at ℘m eq̃tatẽ: q̃d tẽceat ℘m hone
statẽ: ⁊ q̃d expediat ℘m vtilitatez.
Sane ñ videbat circa votũ licitũ
vt venires: cũ vox clamet ꝓpheti
ca vouete ⁊ reddite dño tẽo võ vt
p̃mũ ad p̃silii secũdũ ad iperiũ re
ferat. Oz nec tẽcẽs videbat: cũ sit
scptũ i euãgelio: nemo mittẽs ma
nũ ad aratrũ ⁊ respiciẽs retro ap
t⁹ ẽ regno tei ⁊c. ¶Preterea nõ vide
bat expedire: cũ ex absolutiõe tua
scãdalũ possz laicoz mẽtib⁹ gene
rari dicẽtiũ: vbi ẽ tẽ clericoz ⁊ ℔
exẽplo credẽtiũ se ad voti obseruã
tiã nõ teneri. ¶Qõ eñ agit a platis
facile trahit a subditis i exemplũ
iuxta qõ tomin⁹ inqt ad moysen
in leuitico: si sacerdos qui est vn
ctus peccauerit: faciet tẽlinquere
populũ: verũ etatis vite senescen
tis tẽfectus atq̃ canities que vir
labores et dolores suos tolerare
possunt in p̃riuz allegabãt: ⁊ eccle
sie treceñ. suspiria cui vinculo pa
storal' sollicitudinis es ligat⁹: sine
cui⁹ assensu votũ pegrinatõis emit
tere forsitan nõ tẽbueras: ⁊ infra.

¶ Si dictus rex. frat
ipsi⁹ ducis: ℘ quẽ dir
ipse pueritat aciẽ bella
tor quã ptra inimicos
crucẽ dirigẽ simulauit.

t ¶ Dmuãdũ. dic ℔ Jn
no. p q̃ ñ adiplet volũ
tatẽ tẽuncti: sit ei ausc
rẽda tõ hẽditas. ⁊ idẽ
dic canõ. xj. q. j. silue
ster. et hꝰ ꝓcurdat legi
an tiq̃. ℒ. tẽ fideicõ. l.
vlt. i fi. tñ illõ obꝰuat
in eñeo herede. ℔ licz
fili⁹ instituat⁹ heres nõ
adimpleat volũtatem
tẽuncti: nõ tõ totũ p
dit: ℔ rebuat ei legata
. ℒ. tẽ fideicõ. aut. hoc
ampli⁹. ⁊ satis pt dici
q̃ lex i hoc casu p̃iudi
cet canõi rõe eq̃tatis.
vel hic auxit penam le
gis ob fauorẽ terre sã
cte. vel meli⁹ dic q̃ id
qõ dicit lex ỏ legitima
relinq̃nda: nõ pot ha
bere locũ i hmõi digni
tatib⁹ cũ diuidi nõ pos
sint. q̃ regnũ vnicũ tẽ
bet esse. ⁊ si p̃gneret
q̃ talis diminueret: ci
to tẽstrueret. ℔ alie he
reditates bñ diuidunt
inf heredes. ℔ hic vi⁹
tñ tẽbet eẽ rex. ⁊ ideo
dicit q̃ totũ regnũ tẽ
uoluet ad aliũ frẽm.

¶ Im

¶ Agne tẽuoti
onis. noluisti
sine cõsilio. et
bñ: q̃m nemo iuramẽtũ
suũ vt votũ ỏz interpre
tari: s. tẽ elec. venera
bilẽ. et. j. e. ex multa.
nisi certꝰ esset q̃ nõ eẽt
obligat⁹: ar. j. tẽ sen.
excõ. inq̃sitõi. ℒ.

r ¶ Liceat. hec tria sp
p̃sideranda sunt: ar. xj.
q. j. aliud. ⁊. iij. di. tẽ
nicz. in fi.

s ¶ Sane nõ. hic incipit
oñdere q̃ votũ suum
p̃ficere teneat.

z ¶ Ut venires. nõ ob
stãte q̃ cã voti cessat:
cũ etiã si sine cã vouis
set nihilominꝰ teneret
s. ỏ puer. pnug. ex pte.
facili⁹ eũ dispẽsari põt
cessãte cã: vt dic i fi. cã
ei ñ ipedit nisi expriat

.ℒ. ỏ pdi. ob cau. da. si repetẽdi. nisi a iure sbintelligat. ff. tẽ iur. tẽ.
stipulatõez. Jo.

n ¶ Regnũ ipm. sic q̃ papa p̃fert vtilitatẽ p̃uatã cõi vtilitati p̃ id
qõ habes. s. tẽ postu. c. iij. ⁊. vij. q. i. scias. ⁊. viij. q. j. i scpturis. ⁊
s. tẽ regu. licz. nõ sunt p̃ria. q̃ hic nõ p̃fert sed differt: ⁊ qõ differt
nõ auferẽ. xxxij. q. ij. ancillã. tẽ pe. di. vij. nemo.

o ¶ Licet. liber arbitriũ. vñ dic aug⁹. q̃ ñ cepit tẽluberet. q̃ egres
sa ẽ p̃leueret. xxvij. q. j. nupt̃ap. ⁊ ea si i nr̃is officijs ĝuora
q̃ cũ licẽt ea nob ñ ipedẽ: cã tñ dilectiõis ipedi⁹. xxvij. q. j. tã nũc.

p ¶ Resilire. in aliud tñ potest ꝓmutari tẽ aucte supiorꝰ: ⁊ iusta
tẽ causa: vt. s. e. c. j. ⁊. ij. ⁊. j. e. c. magne.

q ¶ Comisit fidei tue exequẽdũ. ar. q̃ aliqs pt icunare p alio: et
votũ alterius adimplere: q̃ mortuꝰ solut votũ suũ p superstitẽ:
ar. xj. q. ij. aie tẽuncto. ⁊. xxvj. q. vj. si aliqs fuerit.

r ¶ Occasiõe q̃libet. supple minus idonea: qõ in generali verbo sb
intelligit. ar. s. tẽ elec. causam q̃. ⁊. s. tẽ offi. dele. ex parte. ij. ff. tẽ
ritu nup. q̃ q̃. ⁊ tẽ iureiur. venies. ⁊. c. q̃tuallus. B.

s ¶ Si dictus rex. frat
ipsi⁹ ducis: ℘ quẽ dir
ipse pueritat aciẽ bella
tor quã ptra inimicos
crucẽ dirigẽ simulauit.

t ¶ Dmuãdũ. dic ℔ Jn
no. p q̃ ñ adiplet volũ
tatẽ tẽuncti: sit ei ausc
rẽda tõ hẽditas. ⁊ idẽ
dic canõ. xj. q. j. silue
ster. et hꝰ ꝓcurdat legi
an tiq̃. ℒ. tẽ fideicõ. l.
vlt. i fi. tñ illõ obꝰuat
in eñeo herede. ℔ licz
fili⁹ instituat⁹ heres nõ
adimpleat volũtatem
tẽuncti: nõ tõ totũ p
dit: ℔ rebuat ei legata
. ℒ. tẽ fideicõ. aut. hoc
ampli⁹. ⁊ satis pt dici
q̃ lex i hoc casu p̃iudi
cet canõi rõe eq̃tatis.
vel hic auxit penam le
gis ob fauorẽ terre sã
cte. vel meli⁹ dic q̃ id
qõ dicit lex ỏ legitima
relinq̃nda: nõ pot ha
bere locũ i hmõi digni
tatib⁹ cũ diuidi nõ pos
sint. q̃ regnũ vnicũ tẽ
bet esse. ⁊ si p̃gneret
q̃ talis diminueret: ci
to tẽstrueret. ℔ alie he
reditates bñ diuidunt
inf heredes. ℔ hic vi⁹
tñ tẽbet eẽ rex. ⁊ ideo
dicit q̃ totũ regnũ tẽ
uoluet ad aliũ frẽm.

¶ Im

¶ Agne tẽuoti
onis. noluisti
sine cõsilio. et
bñ: q̃m nemo iuramẽtũ
suũ vt votũ ỏz interpre
tari: s. tẽ elec. venera
bilẽ. et. j. e. ex multa.
nisi certꝰ esset q̃ nõ eẽt
obligat⁹: ar. j. tẽ sen.
excõ. inq̃sitõi. ℒ.

r ¶ Liceat. hec tria sp
p̃sideranda sunt: ar. xj.
q. j. aliud. ⁊. iij. di. tẽ
nicz. in fi.

s ¶ Sane nõ. hic incipit
oñdere q̃ votũ suum
p̃ficere teneat.

z ¶ Ut venires. nõ ob
stãte q̃ cã voti cessat:
cũ etiã si sine cã vouis
set nihilominꝰ teneret
s. ỏ puer. pnug. ex pte.
facili⁹ eũ dispẽsari põt
cessãte cã: vt dic i fi. cã
ei ñ ipedit nisi expriat

.ℒ. ỏ pdi. ob cau. da. si repetẽdi. nisi a iure sbintelligat. ff. tẽ iur. tẽ.
stipulatõez. Jo.

t ¶ Prophenca. s. dauid.

p ¶ Primuz. s. vouete. Berũ.

p ¶ Secundum. s. reddite.

a ¶ Sed nec tẽcens videbat. vt venires ꝓtra votum.

b ¶ Retro apostatãdo. si. j. tẽ aposta. quidã. nã apostata dr retro stãs
xxvj. q. vij. nõ obꝰuens. ⁊. iij. q. iij. bꝰus. tẽ pe. di. ij. pennata.

c ¶ Agit a plans. iuꝛ illud ꝓponit orbis regis ad exemplũ. xj. q. iij.
p̃cipue. nam plati sunt tanq̃ signũ positi ad sagittam. vñ inferiores
vitã eoz respiciũt. j. tẽ accu. q̃liter ⁊ q̃n.

d ¶ Dex etatis. hic allegabat q̃ nõ teneat p̃ficere votũ.

e ¶ Forsitan nõ tẽbueras. maxime ad loca remota: ar. vj. q. j. p̃ncipiuz.
⁊. ff. tẽ offi. p̃si. illud observandũ. vij. q. j. si quis in clero. ⁊ ỏ p̃secra.
di. v. nõ oportet. nec istud forsitan est dubitandũ. sic. xxxiij. q. ij. ad
monere. s. tẽ pcura. tue fraternitatis. Jo.

a ¶ Peregrinari. ꝛc cō. di. v. nō oportet.

g ¶ Astrictꝰ. qz sic clericꝰ sine lnīa epi sui ñ ꝺz ab eccl'ia abesse l' recedere ab eadē. vij. g. j. p̄ sentū. ꝛ. s. ꝛc renū. admonet. sic ꝛ epꝰ sine licēa pape. s. ꝛc trāsla. ini corporalia.

h ¶ Luz igit. ℔ inceptū oñdere q̄ votū commutari possit.

i ¶ Cōmutari possit. ¶ Cū igit mādatū dñi ꝛ votū pari passu ambulēt: vt ℔ dic: ꝛ mādatū dñi pt̄ adipleri p aliud eqpollēs: vt. xxij. q. iij inocēs. ergo ꝛ votū. sic argumētat ℔ ino. io.

k ¶ Simile illos. vt. xj q. iij. inter vba.

l ¶ Redeūdo factur⁹. Hec tria tpa ꝓsiderāt cū aliqs pdēnat aliq in expēsis fact⁹ i psequēda appellatiōe. s. ꝛc ap. reprehēsibil'. ℒ. q̄ accu. nō pos. q̄ crimē. sit'e. s ꝛc ꝓces. pbē. qz diuersi ratem. in fine.

m ¶ Sine diminutōe. p̄ter illā diminutiōz q̄ fiet i pecunia trāsferēda: qz ille q̄ eā portabit suis expēsis ñ imputabit s. ꝛc pscp. cū ex officij. ꝛ. xij. q. ij. charitatē. l' intelligē q̄ hec pecunia mitt⁹ ꝓ aliquē religiosū: q̄ alꝰ eēt illuc itur⁹.

n ¶ Cessauere cāe. ar. q̄ cessante cā cessat qui legiū. j. ꝛc v. sig. abbate. in fi. ꝛ. xvj. q. j. generalit'. ꝛ. xxv. q. ij. §. vl. ꝛ inst. ꝛc auc. tu. ꝛ cura. §. fi. ꝛ ℒ. ō testa. l. vl. ꝛ. s. ō rei. suggestū io. ꝛ. s. ꝛc renū. pr̄rō. latiōez. vbi ꝛc hꝫ s. ꝛc aureū. ꝛ si xps. in fi.

o ¶ Quod sup his. cū inst. s. debiles

p ¶ Et illi. s. inopes.

q ¶ Qui tpalē. eandez distinctiōz facit lex i iudice: vt si nō pt̄ interesse ꝓpt tpalē ipotētiā: expectādo ē ꝛ si hēat ppe tuū impedimētū remouēdus est. ff. ꝛc va. mu. l. vl. ꝛ. ff. ꝛc iudi. si lōgi⁹ gr. ad idē. s. ꝛc rescp. scisciratus. io.

r ¶ Hilario. expectādi em sunt quonsq; causa impedimēti cessauerit. sic'e. j. ꝛc sent. ex. ꝛcetero. ꝛ. c. q̄uis. in fi. Idē est si p̄ fortunios casus ipediret nubilo mun⁹ cū pt̄ adipleri posset. ff. ꝛc v. obli. inter stipulātē. §. sacrā. nisi certa res esset ꝓmissa nō in genere. ℒ. si cer. pet. a. incendiū. io.

s ¶ Recōpensato labore ieiuniis ꝛ oīonib. vt. s. c. pri. circa fi. lau. Vel videt: q̄ tantū mittere teneant ꝓ quāto nollent sustinere labo

Ꝯm etiā votū qō ex sui forma sanctū ꝛ honestū erat ex pſona vouētis min⁹ licitū videbat. Cū. n. iuxt canōica īstituta cleric⁹ absq; sui epi lnīa pegrīari ñ dēat: ꝛ epꝰ ñ min⁹: īmo pot⁹ se. ap. sit astrict⁹: videri merito potat: q̄ absq; gñali l' spāli lnīa votū pegrinatōnis: q̄ te tādiu abūtares: emittere ñ ꝛberes: ꝛ infra. Cū igit ī lege veti: ī q̄ ñ min⁹ p̄ceptū dñi obligabat: q̄ votū hodie obliget ī eccīa: ꝓmogenita que dño mādabāt offerri q̄dā dño redderēt: vt ꝓmogēita leuitaꝝ q̄dā redimerēt vt aliaꝝ tribuū: q̄dā ꝓmutarēt ī aliō: sic ꝓmogēitū asini q̄ꝓ oue ꝓmutabat: ex hoc attēdētes q̄ votū ꝓmutari possit ī op⁹ aliō pietatis: nī curātes qō os loquētiū ini q̄ loquat: dū tñ nō recedā⁹ a tramite vitatis: ō illi⁹ aucte securi: q̄ cū audiſſz a discipul': nōne scis qz pharisei audito ℔ vbo scādalizati sūt. rūdit: sinite illos: ceci sē ꝛ duces cecoꝝ: tibi ꝓ te ꝛ famul' tuis lniaz ꝓcedim⁹ votū pegrīatiōis talr cōmutare: vt expēsas q̄s fueras ī eūdo morādo ꝛ redeūdo factur⁹: alicui religioso ꝓmittas ī necessarios vsus tre illi⁹ sine diminutōe q̄libz trāsferēdas: ꝛ infra. Laborē et labo ribꝫ recōpēses: sollicit⁹ instādo vigilijs deuoti⁹ vacās oīoibz ꝛ ieiunijs forti⁹ te exercēs. Ad hāc ait īdulgētiā tibi faciēdā spāliť nos induxit: q̄ cū ꝓ libtate treceñ. eccl'ie ꝓ dictū comitē affequēdaz ꝑcipue votū pegrīatiōis emiseris: eo ſblato ō medio: qz cessauere cāe facili⁹ cessare potuit ꝛ effectus.

¶ Item Cātuariēsi archiepo.

Quod sup his: ꝛ infra. Quesiui sti ꝛc his q̄ ꝓ succursu tre sc̄te signo crucis assūpto ꝓpt̄ īfirmitatē: vl' pauptatē: l' aliā iustā cāz votū nō pūt vtilit adiplere cū sine distinctiōe recepis ī mādatis: vt eos q̄ signū crucis assūptū abiecerūt: ad resumptiōz ipi⁹ ꝛ executiōz voti ꝓpellas. Nos ait iqsitiōi. t. t. rñ. q̄ debiles ꝛ iopes magis illuc ī ꝛfectū q̄ ad pfectū accedūt: cuz isti pugre ñ possint ꝛ illi mēdicare cogant nisi forte sint nobiles ꝛ magnates: q̄ suis secū expensis bellatores adducāt: vl' artifices ꝛ agricole q̄ ō laboribꝫ suis sibi possint acq̄rere necia ꝛ tre sbsidia mīstrare q̄uis nō m'kti taliū ꝓpt̄ breuitatē possessionū ꝛ paucitatē inhabitātiū ibi sint oportuni. Ehī credim⁹ distinguēdū int' illos q̄ tpalē ꝛ eos q̄ ppetuā impedimēti cāz credunt hīe q̄ ꝓmis ē indulgēda dilatō: secūdis aūt ē redēptio imūgēda: ac rep̄ facultate pensata ꝙs pñt aut quas facturi eēnt expēsas. pſonaꝝ pterea ꝓpēsa to labore ī sbsidiū tre sc̄te enumitāt: exequētes p alios qō p se neq̄unt adiplere. Rursus int' illos q̄ ꝓ ꝛfensiōe tre sc̄te votū pegrīatōis emittūt: ꝛ eos q̄bz ꝓ satisfatiōe suoꝝ criminū iter pegrīatiōis imūgit: credim⁹ distinguēdū: q̄ circa ꝓmos plus tre sc̄te succursus ꝛ circa secūdos pl⁹ labor itineris ꝑm ieūtiōz vouētis l' penitētis dz attēdi. Ehī siqs ℔ mō vouētū ē iutilis ad pugnādū: q̄uis habil' sit ad eūdū melꝰ ē redimere votū q̄ expēsas ꝙsumere: qō ꝛ ꝛ penitēte q̄ propter ꝛbilitatē nō pōt iter imūcte pegrinatōis īplere sane valet itelligi: nō aūt ō illo q̄ q̄uis sit ipotēs ad bellādū: potēs tñ ē ad eūdū: ꝛ infra De mlieribꝫ aūt ℔ credim⁹ obſuādū: vt q̄ remanere noluerit: viros suos sequāť. ceť vo nisi forte sint diuites: q̄ secū ī suis expēsis possint ducere bellatores: votū redimāt qō vouerūt.

¶ Item eidem.

Ex mlta tue sollicitudinis pudētia: ꝛ infra. Ex pſultatione quā ad inq̄sitiōez tuā sup negocio cruce signatoꝝ olim edidim⁹: viaz inuenisti ad alias questiōes: ꝛ vtq̄ qō ī ea dz ius ꝓstituat generale: vt passim ꝑatis q̄buslibet illos ꝛz formā expſſam absoluere liceat. qui eoꝝ sunt iurisditiōi ꝓmissi sollicite req̄sisti. Ad hoc igit rñdem⁹ q̄ in cōsultatiōe nostra ius editur: ꝛ licet ad quales ad quos tñ spāliter spectat ei⁹ executio nullaten⁹ explicať. illis aūt solūmō ius ℔ exequēdū incūbit: qui sup hoc mandatū

rē hūc: ℔ vir pt̄ estimari. ꝓma expositiō melior est.

t ¶ Cū ꝓmos. s. q̄ ꝓ succursu terre sancte votum emiserūt.

u ¶ Circa secūdos. scz q̄bus ꝓ satisfactione suoꝝ criminū labor peregrinatiōis est imūctus.

x ¶ Vouētū. s. sponte ꝛ nō p penitentiā imūctam.

y ¶ Quis sit habilis. Dic formať secūda questio sequētis c. §. ij. questionis.

z ¶ Potēs tamē. vñ non subest causa cur ꝛbeat imutare. alꝰ qui imūxit vel q̄libz maior eo eam posset imutare iure ꝓmuni sed imutatiōnē huiꝰ modi penitētie videť hic reseruare sibi: et ullis quibꝫ specialiť a sede apostolica imūgit: ꝛ est spāle. j. eo. c. pri. vin.

a ¶ De mulieribus. nō vouētibꝫ. s.

b ¶ Viros suos. et ℔ formauit archiepus terciā questionez. j. c. pri. §. q̄ aūt.

c ¶ Sequātur. qui ꝛ vxoū licentia vouerunt: vel ex causa cōcedit papa: q̄ viri possunt vouere se uros in subsidiū terre sancte inuitis vxoribus. j. c. pri. ver. i tanta quoq;.

d ¶ Cerere vo. s. vouentes.

e ¶ Ex multa. expressam. supra. c. pri.

f ¶ Ad quales. s. viros religiosos: ꝛ ꝙbus fiebat mentio in c. pri. q̄ sup. sed illa clausula remota sunt que posita erat sub illo infra aū. §. illū ꝛc mulieribus.

g ¶ Incumbit. ecce hic hic vnū mirabile ꝛ est ius cōmune vt dispenset in voto cū ꝛbilibꝫ ꝛ huiusmōi ar. §. eo. c. j. et tamē eius executio nō permittitur alicui: nisi cui papa specialiter ꝓmittit: qō tñ restringendū est circa votū hꝰmōi. s. ꝓ succursu terre sc̄te emissum: ℔ cū ℔ papa sibi dispēsatiōz reſuet: ī aliꝭ votis epis dispēsari

onē indulget. ar. §. eo. c. j. j. ꝛc sen. exco. nuper.

h ¶ Religiosi. religiosi dicunť non solū monachi ꝛ regulares: sed et clerici: vt. j. q. j. nullus. ꝛ etiam laici dicuntur religiosi. xx vij.

di. ſiqua vidua.

f Religiõe. j. q. j. viliſſimus. viij. q. j. qualis erit.

g Ad neutros. ar. gnãliť dictũ nllꝰ cẽ dictũ. ſ. ꝺ of. ꝛele. ex pte. ij. ar. C. ꝛe pig. l. ij. 10.

b Tñ ꝓſilij. idẽ dixit lex i aduocat⁹ q ñ min⁹ ꝑudẽt generi humano q̃ ſi patrã armis ꝛefenderent. C. ꝛe aduoc. diuer. iuꝺ. l. aduocati. ꝛ lex dic̃ q oĩb⁹ eã poſſit mmnũ ẽ nõ ſolũ his q pugnare pñt: ſ oĩbus q̃ ei⁹ nature ſũt vt ꝓſilio vel auxilio vel alijs modis vſui eſſe pñt: vt. ff. ꝺ cap. ꝛ poſtli. re. l. poſtlimmnũ. §. vl. ꝛ ꝓſilio pollet: cui vi natura negauit: ꝛ eſt ſi. ff. ꝺ vaca. mu. l. ij. §. quẽ ita. ꝛ. §. ſe.

i Supꝝ. ponit. ſ c. pxi. in fi. ꝛ hoc ſtatum ſequitur.

k Cliri ꝑter vxoꝝ ſpãliſſim⁹ caſus ẽ iſte q̃ vir pt̃ emittẽ votu ꝑter lniaz vxoꝛis ꝓ illa iura. xxxiij. q. v. qꝺ ꝛo. ꝛ. xxvij. q. ij. ſi tu abſtines. ꝛ p hoc videť q aliquod votũ ſit maꝰ voto ꝓmẽtie. nã ꝓter cõ ꝛmẽtiã etiã ad tpus nõ liceret hoc fieri: vt. xxxiij. q. v. c. j. ß in voto abſtinẽtie ſecus videť: ꝺ rñ p ꝛa le votũ neutri fiat ꝓ iudicũ. xxxiij. q. v. nolunt itaq. 10.

l Jnhabiles ad pugnãdũ. clerici vo pugnare ñ ꝛebẽt. arma eñ clericoꝝ ſt lachryme. xxiij. q. viij. clerici q in quacũq. ꝛ. c. quicũq. ꝛ. c. quemoꝛ liz nõmiꝰ pugnet q ꝓſilio pugnat: vt ꝺicũ eſt in notula: idẽ ꝺicat lex.

m Obſeqo ꝛeputari. q: ex ꝛebito officij eos ſeq teneret. j. ꝛe ſen. ex. inter alia.

n Jn pña ẽ inũ

receperit a ſe. ap. ſpãle. Sic g illi ẽ inqſitiõi rñſuz: q̃ ꝑter tua. f. reqſiuit ꝺ qꝺo religioꝝ itelligẽꝺũ ꝺ eẽt vtq. ſ. ibi religioſi vocenť hi tm̃ q religiõis habitũ ſuſcepeŕt q̃z plures idiote ſť ꝛ iuris ignari: an cpi q ſic ꝺigtate p̃cellũt ſic ꝛ religiõe ꝛebẽt alijs ꝑmineŕ: nã ad neutros illi⁹ executio iuris ſpectat: niſi p aplicã ſe. eis ſpãliť ꝛeleget. Secũꝺo q̃ſiſti vtq. qꝺ ꝺi ſiqs vouẽtiũ ẽ iutilis ad pugnãꝺũ q̃uis ſit habilis ad cũꝺũ: melꝰ ẽ vt redimat votũ q̃ ꝓſumat expẽſas gñaliť accipi ꝛebeat vt nobiles ꝛ magꝫtes q ſũt ꝓſilio ſtrẽnui ꝛ mltos ſecũ pñt trahere bellatores: an mꝺos tm̃ mõ ꝟbũ hmõi ꝓpẽꝺat. Eleq̃ ſi ad ſupioꝛa oculũ tue ꝓſideratiõis extẽꝺas: qõnez iſtã iuenies i ſerie ꝓſultatõis nr̃e ſolutã: vbi ꝺi q ꝛebiles ꝛ iopes magis in ꝛfectũ tre ſcte q̃ ad eius ꝓfectũ accedũt ꝛc. Quis poſſit alr rñderi: q ñ ſť iutiles ad pugnãꝺũ: q ꝛ ſi p ſe pugnare ñ pñt maturitate tm̃ ꝓſilij aꝺeſſe valẽt pugnãtibꝰ ꝛ ꝓſõe ꝛfectũ p alios releuare: ꝛ ifra. Qꝺ ať ſupꝝ ponit mlieres q̃ remãere noluerit ꝛc. ꝺ illi itelligẽꝺũ eẽ vz q̃ ſe ad pegrinatõis ꝓpoſitũ nulliꝰ voti vinculo aſtrixerũt: ꝛ ifra. Jn tãta q̃z neeitate populi xp̃iani: ne tre ſcte iꝑꝺiať ſbſiꝺiũ: viri ꝑter vxoꝛ aſſenſũ huiꝰ pegrinatiõis ꝓpoſitũ vouere libere valẽt: ꝛ qꝺ vouerit libere aꝺimpleŕ: vt ať ꝓſẽtiať ſť attẽtiꝰ ꝓmonẽ ꝺe. Be clicis vo ꝺuxiꝰ rñꝺẽꝺũ: q cũ clericatꝰ officiũ eos reꝺꝺat ihabiles ad pugnãꝺũ: niſi ť ꝓſilio ſtrẽnui ť officio p̃ꝺicatõis iſtructi aut magꝫtuz ſint obſeqo ꝛeputati: aut vſqzaꝺeo ꝺiuites fuerit ꝛ potẽtes vt i expẽſis ſuis aliqs ſecũ ꝺucere valeãt bellatores: magis ab eis expeꝺit reꝺẽptiõz accipe: q̃ aꝺ votũ

illos cogere ꝓſequendũ: ſi neeitas exigit ť vtilitas ꝓſuaꝺz. Hec ať ꝛe vouẽtibꝰ ꝺiciꝰ: nõ ꝺ his qꝺo labor pegrinatiõis i pña ẽ iniũct⁹ Hẽ

Per tuas nob iras itimaſti te i ẽgnopolitana eccť̃ia ſuſcipiẽꝺi habitũ regťarẽ votũ ſolẽniť emiſiſſe: ꝛ poſtea ꝓmiſiſſe i manibꝰ ꝓlati eiuſꝺẽ eccť̃ie te ifra duos mẽſes pꝰ q̃ ab ap. ſe. reꝺiſſes votũ qꝺ emiſiſti ipletuz. Cũq terio ipo ẽnſacto nõ curaſſes qꝺ voueras aꝺipleŕe: tãꝺez exis voti trãſgreſſoꝛ vocatꝰ fuiſti aꝺ regimẽ eccť̃ie gebeñ. ꝛ ifra Nos igr̃. ꝛ. ꝺi. ꝓſulimꝰ: vt ſi tuã ſanare ꝛſideras ꝓſciaz regimẽ reſignes eccť̃ie mẽoꝛate: ac reꝺꝺas altiſſimo vota tua. Qꝺ ſi capťm gebeñ. eccť̃ie te poſtmoꝺũ canõice ꝺuxerit eligẽꝺũ: electiõz recipe pꝛis ꝛ te factã

Gnoꝛ. iij. haresbeñ. ꝛ bengad. prepoſitis.

Oſtulaſtis a nob an ꝓfeſſis oꝛdinẽ regťarẽ: q̃rũ alť cruce ſignat⁹ ẽ: ꝛ reliqꝰ caractere crucis ꝛſideraŕ iſigniri: liceat viceſimã q̃ẽtuũ eccť̃iaz vz̃z ꝛeputatã ſuccurſui tre ſcte ꝛferre vobiſcũ: ꝛ ifra. Diſcretiõi vre taťr rñꝺem⁹: q ſi eccť̃ie vre p abñtiã vz̃z enoꝛmiter ñ ledanť: ꝛ vos vtiles fueritis tre ſcte vbo pariť ꝛ exẽplo qꝺ cõſcie vre ꝺuxiꝰ relinquẽꝺũ ꝺimiſſis ꝓcuratoꝛibꝰ iꝺoneis i eccleſijs vz̃is poteſtis ꝛ tenemi votũ pegrinatiõis iplere: ꝛ ſic pt̃ i vſus vz̃os trãſire viceſima eccť̃iaz vz̃z terre ſancte ſbſiꝺio ꝛeputata.

De ſtatu monachorum et canonicorum regularium. R.

Grego. ix. archiepo Meapo.

Teodoſi⁹: ꝛ ifra. Alicui monaſterio nec tu nec p ſbyteri tui ꝑter diligentiam diſcipline aliquid

q Eligendũ. ꝛ ſic patet q canõic⁹ regťaris pt̃ eligi aꝺ fgimẽ eccie ſecťaris. q: hec gebeñ. eccia ſcťaris ẽ: aťs q̃re ꝺicẽt: reꝺꝺe ꝺño vota tua. ꝛ ꝺ iure coi exã ꝺicit: ꝺuxerit eligẽꝺũ. et aꝺ iꝺẽ facẽ. j. n. pr. q ꝛi timoꝛẽ: vbi ꝺ hoc. tñ ibi ꝺ pt̃ ſumi arg. q ñ ꝺ iure coi vbi ꝺicit: ſic ãnuẽꝺũ ꝺuxim⁹ poſtulatõi ꝛc. ß tñ aliud vi ß. q: eccia gebeñ. cathedraľ ẽ: ꝛ ſi ibi mõachi regťares: ꝛ ꝛe iure coi pñt eligi in epos. xvij. q. j. c. j. ꝛ ſic nõ ꝓbať p hanc ꝛecre. q ꝺ iure coi eligi pñt aꝺ inferiores ꝺignitates curã aiaꝝ hñtes. ꝛ iſte mõchꝰ fieri ñ potat exiſtẽte epo: niſi reſigret epatui: cum eccť̃ia gebeñ. ſcťaris eſſet.

Poſtulaſtis. vice ſimã quã ſoluẽ tenebanť oẽs tã clerici ſcťares q̃ regťares aꝺ ſbſiꝺiũ tre ſcte: ſm q fuerat ꝓſtitutũ i pcť̃. gnãli: i ꝛecre. illa aꝺ liberãꝺã: q nõ eſt i hac ꝓpilatõe. ß q erãt cruce ſign vť q eť velẽt ſigni ñ tenebanť aꝺ hoc: imo ſibi poterant remẽ: vt hic ꝺicẽ.

f Enoꝛmiť. ꝛ ua nõ vult papa ꝓpť ſuccurſuz tre ſcte eccias iſtas enoꝛmiť aggꝛuare i abſẽtia iſtoꝝ i q casu ceſſat ꝓuilegiũ: ſ. ꝺ ꝛeci. ſuggeſtũ. ꝛ. j. ꝺ v. ſig. qꝺ p nouale. ꝛ ſi ñ pot aliũ ſbueiri qn aliť leꝺatur: ꝓmoꝺi ẽ neutz iuuare q̃ alteꝛ leꝺẽ. xvij. q. v. ꝺẽiq. xxij. q. ij. ꝓmũ. ff. ꝺ ꝓdi. inde. nã hec nã. Jtẽ nõ q ꝺ nõ ꝓferť publica vtilitas ꝓuate: ar. aꝺ h⁹ ſ. e. ñ eſt. Et ẽ ar. j. id. vij. q. j. ſcias. ꝛ ſ. ꝛe poſtu. c. iij. vbi ꝛe hoc.

t Verbo. ſ. ꝓdicationis. q: iz ꝓpť officiũ ſuuz ihabiles ſint aꝺ pugnãꝺũ: pñt tũ i alijs ſe vuluť hre: ſ. e. ꝺ mlta.

u Exẽplo. bone vite. ſ. q: verbo ꝛ exemplo

ꝺicimur p̃ꝺicare. xlij. ꝺi. ſit rector. Berñ.

x Cõſcientie vre. ecce q relinquiť aliqs ꝓprie ꝓſcientie ſue. ſic ſ. e. pxi. ꝛ. xxxiij. q. iij. vir cũ ꝓpria. ſ. ꝛe reniicia. niſi cum prudẽ: in fi. ꝛ xxxiij. ꝺi. habuiſſe. ꝛ. iij. ꝺ i. ꝛeniicia. ꝛ. xv. q. viij. c. j. et ſ. ꝛe ꝛeuiť. mlti. q: ꝺ nemie ꝓſumẽꝺũ ẽ q̃ ſit imemoꝛ ſue ſaluť. j. q. vij. ſãcẽ.

y Procuratoꝛibꝰ. nõ ar. q̃ plat⁹ q̃n ſe abſẽtat ab eccia uiſta ꝺ cã ꝛ ꝺ ñia ſuꝑioꝛ ꝺimittẽ ꝺz ꝓcuratoꝛẽ loco ſui q̃ ꝓcuret vtilitatẽ eccť̃ie.

z Tenemi. Sz q̃re ꝺicit tenemi: cũ alť uſtoꝛ nõꝺũ fecerit votũ: ß ꝺicat tm̃ ꝛſideraŕ inſigniri. ß ꝺic q iſte lz votũ aꝺhuc nõ emiſerit: tñ iam i aĩo ſuo plene ꝛeliberauerat: ꝛ ꝓpoſitũ ſuũ in hoc fixerat. vñ ſine peccato ꝑuenire nõ poterat. xvij. q. j. q bona. ſic ſ. e. c. ij. aťs nõ ꝺiceret trangreſſoꝛ. ſ. e. litteraturã.

Teodoſius. diſcipline. hoc itellige cũ mõachi ꝓpť nõ hñt

q: tūc solā disciplinaz
tēbēt. xvj. q. j. cū p vti
litate: nisi sit honestū
Fuiciū tbitū ex pstitu
tiōe l' pfuetudie. xviij.
q. ij. Fmtū. ꝛ. j. q. iij. q
situ. si ei hient pt'm tē
monasteria sbsunt epo
rōne pt'i q̄ ad legē dio
cesanam. ar. xviij. q. ij.
eleutheri⁹. tē h⁹ dēm ē
ē. ō of. oz. dilect⁹ filı⁹.
ꝛ ¶ Inferat⁊. nisi hoc
solū qō canōes ubēt.
xviij. q. ij. ℔ tm̄. q̄ sit
lumino so.

p ¶ Accesserit. in vita
qm̄ si i morte cā sepul
ture aliqd relinq̄ret: i
de eps dz hāe canonicā
portiōez. ē. tē sepul. tē
bis. ꝛ. c. cū sup. ꝛ. ē. tē
cesta. req̄sisti. nisi pfue
tudo repugnet.

¶ Un Onachi. pcio. ī
tē symo. qm̄ sy
monaca.

a ¶ Peculiū. nisi p in
uūcta admīstratōne. vt
-ī. sequitur.

b ¶ Parochiales. ꝛ sic
pz q̄ mōchi singli i pa
rochialib⁹ eccl'ijs ee nō
tēbēt ꝛ ista qdē ius cōe
ē qō ℔ dī. ex dispēsatōe
cū vr q̄ mōchus possit
pfici i parochiali eccīa
xvj. q. j. i parochia. cū
p vnitate. tctos. c. si
mōchus. sicq̄ mōch⁹. in
collegiata vo eccl'ia vr
q̄ ō iure cōi possint eli
gi. ī. c. q̄ tēi timorē. et
ar. ē. ti. pr. p tuas. tā.

c ¶ Ele soli. vij. q. j. il
lud. lxxxj. di. in oīb⁹.

d ¶ Ad sacros ordies. ꝛ
insup tē mōasterio ex
pellat̄ sm̄ q̄ tradit. ī.
tē symo. qm̄ symoniaca
vel dz sibi pecūia resti
tui: ꝛ itret aliō mona
sterū. eo. ti. venies.

e ¶ Admīstratōe pmit
tu. al's gratū hāe nō pt
xij. q. j. nō dicat⁊. xxvij
q. j. mōcho. xviij. q. j.
c. j. ꝛ. j. e. cū ad mōste
rū. ar. ℨ. xxvij. q. j. tē
viduis. illō planū ē: q̄
mōchus gratū hāe nō
pt: imo ꝛ ū sb ea pdi
one fieret mōch⁹: vt ba
beat gratū pdīo frangī
ꝛ remanebit mona
chus. ar. ī. tē pdi. ap.
q̄cūq̄. vbi tenet matri
monū ꝛ pdīis frāgī
ar. ad hoc. ff. si vsufruc. peta. l. j. §. j. ff. tē vsu ꝛ habi. ℔ neq̄. ꝛ. C. tē
insti. sb pdi. repēdēda. ar. ℨ mātestū. ī. tē pdi. ap. c. vlt. vbi dī q̄ si
pdīto q̄ su ℨ subaz mīmonij apponat̄ i mīmonio mīmonū nullū
ē: ℔ hec pdītio tē gro retinēdo ē ℨ subaz mōachat⁹: vt videt: q: dīs
papa i eo dispēsare nō pt: sic nec i ptinēcia. ī. e. cū ad mōsterū. i fi. ꝛ ē
ar. ad hoc. xxvij. q. ij. solet. Ju hac opīōe fuit hug. ꝛ idē credo q̄ ñ
sit mōchus: q: gratez abdicatio ꝛ ptinēcia cassatus si tē suba mo
nachat⁹: sicut i mīmonio carnali. ar. ℨ. ē. tē pner. cōiu. dudū.

f ¶ Sepulca. sic. ī. e. cū ad mōsterū. ꝛ. c. sup quodā. ꝛ hoc idem locū
hz i q̄libet quē pstat tēcisse i mortali pcō. lxxxviij. di. negz apud.
xvij. q. ij. p obēūtib⁹. ꝛ. xxvij. q. v. placuit.

g ¶ Milli tradāt. vt stat ibi custos l' pcurator ibi pstituat. j. q. j. sicq̄

v ¶ Mō mutent. hoc intelligit tē illis qui instituūtur gpetuo p ca
moleste īferatis: aut sicq̄d illic pro
diuersoz tēuotōne accesserit: vob
vēdicari estīetis cū monachis ibi
Fuiētib⁹ tēbeat pficere q̄cq̄d a fide
lib⁹ talr offerri ptigit. ¶ Ex cō. lat.

Monachi nō pcio recipiāt ī mo
nasterioz nec peculiū pmittāt
hāe nec singli p villas ꝛ opida p q̄s
cūq̄ parochiales ponāt eccl'ias: ℔
ī maiori quētu aut cuz aliqb⁹ frib⁹
maneāt: nec soli int' secl'ares hoies
spūaliū hostiū pflictū expectēt: sa
lomōe dicēte: ve soli: qz cū ceciderit: nō ē q̄ sbleuet eū. Sicq̄s aī exa
et⁹ p sua redēptōne aliqd tēderit: ad sacros ordies ñ ascēdat. Js vo
q̄ eū recipit officiū suspēsiōe mīctet. Qui vo peculiū habuerit nisi ab
abbate fuerit ei p inūcta admīni
stratiōe pmissuz a cōione rēoueat̄
altaris. ꝛ q̄ ī extrēis cū peculio in
uēt⁹ fuerit: ꝛ digne ñ pēituerit nec
oblatio p eo fiat: nec int' frēs acci
piat sepl'turā: qō et ō vniuers reli
gios pcipim⁹ obtuari. abbas aī q̄
ista diligēt ñ cauerit officiū sui ia
cturā se nouerit īcursuz. Priorat⁹
q̄z seu obedīētie pcij tonatiōe nulli
tradāt. alioqn dātes ꝛ accipiētes
a mīsterio fiāt eccīastico aliēi. Pri
ores aī cū ī eccl'ijs quētualib⁹ p ele
ctiōz capl'oz suoz canōice fuerit ī
stituti nisi p maiesta ꝛ rōabili cā
nō mutēt: videlz si fuerit dilapida
tores: si icōtinent vixerit: aut tale
aliqd egerit: p q̄ amouēdi merito
videāt: aut si et p necītate maio
ris officij ō pslio frm̄ fuerit trāsse
rēdi. ¶ Lex. iij. abbatib⁹ ꝛ cōuē
tibus cisterci. ordinis.

Ecolētes q̄r hec secta plātatio
ꝛ īfra. Bolētes dicim⁹ q̄ ꝛ si ñ
ab oīb⁹ neq̄ ī oīb⁹. a plerisq̄ tñ ꝛ ī
pl'ib⁹ ab illa secta īstitutiōe dī tecli
natū: itātū vt aliq̄ ex vob pēie īsti
tutiōis obliti ℨ ordis vīi rgulā vil
las eccīas ꝛ altaria possidet: fideli
tates ꝛ hōinia suscipiūt iusticiarias ꝛ tributarias tenēt: ꝛ īfra. Jō
q̄z pcib⁹ ꝛ mōitis exhortamur q̄te
n⁹ dom⁹ ille q̄ a pma sui origie ī ipo
ordie sē fūdate: pstitutis tmīs sint
ptēte: ꝛ īfra. Si. n. rlictis origiali
b⁹ ordis īstitutis ad cōia volueri
tis alioz mōasterioz iura diueter
oportebit vos cōi iure cēseri: qz di
gnū ē: vt q̄ sil'z cū alijs vitā susci
piūt: sil'z sentiāt ī legib⁹ disciplīaz
Ceteq̄ dom⁹ ille q̄ ō alijs īstitutiōi
b⁹ ad vīz ordinē se ēnstulerit vīs
oīo se satagāt vsib⁹ pfoīare: ꝛ reli
ctis possessiōib⁹ l' et pmutatis q̄s ī
stitutio vīa ñ recipit: sic se ī oīb⁹ re
ligiōi vīe coaptēt: vt quēadmodū
gaudēt se ī societatē ordis ꝛ hītus
idētitatē aslūptas: sic et ī pauptate secl'ariū rep se letet vīs institu
tiōib⁹ pformatas. ¶ Lemēs. iij.

Sup q̄daz canonico regl'ari: q̄ ī
articulo mortis agēs lz a pore
suo pmonit⁹ ppriū qō p̄ regl'az la
tent hūerat noluit resignare: ꝛ sic
diē clausit extremū: ꝛ fuit int' alios
frēs ēdit⁹ sepulte: ꝛ īfra. Jnq. t. t.
r. q: ille canōic⁹ nō tm̄ fuit xp̄iana
sepulta puād⁹: verūet si sm̄ maxio
scādalo potuit fieri: tē ipa p̄sbi di
gnus est ecclesia. Hoc aūt cū fo
te ptigerit in sil'ib⁹ est agendū.

Jnno. iij. v. plebano scti gauini.

Quod tei timorē p oculis hāas
ex fructib⁹ tuis colligit euidēt
cū opa q̄ facis testimoniū phibeāt
vitari. Sane quōdaz tēsideras ad
frugē melioris vite trāsire: officiū
plebani resignās corā frib⁹ scti vi
ctoris bonoñ. pmissiōz tē tua cō
uersiōe feciste: neq̄ pfessiōz solēnē
emittēs neq̄ habitū religiōis assu
mēs: ℔ parochiāi plebis eiusdē at
tēdētes te laudabilit pfuisse a florē
tino epo ipetraueit: vt mīstrares
ibidē. ℔ et. p. p̄sbr cardinalis tūc
ap. se. le. pponit annuisse q̄ iam
nonicā electoz capl'i
ꝛ pfirmatoz supior
ish sine cta cā remo
neri nō tēbēt: q: sme
cl'pa nemo pāri dz
ure suo. lvj. di. sacl'
uerūt. ꝛ. xvj. q. vi.
inuētū. ꝛ. ē. tē indi.
c. j. alij pores q̄ p ele
ctiōz canonicā ñ cre
ant ad volūtatē ab
batū suoz tmouēt. ī
e. cū ad mōsterū. §.
rales. ꝛ hmōi regl'a
ribus ñ pfirmāt pora
re. ē. ō pfir. porecta
i ¶ Dilapidatores p
pter hoc bñ remouēt
iij. q. ij. qz ea q̄. ꝛ. j.
tē symo. lz hely. ꝛ. c.
p tuas. ē. ē. tē of. tē
le. venerabil'. ꝛ h⁹ si
pbēt: ꝛ pt icōtinē
tiā remouēt abbas.
xviij. q. ij. sicq̄ abbas

Ecolētes. obli
n. q ea scuerī
l' Eccl'ias. q̄s pūt
hāe nigri mona chi.
m ¶ Altaria. j. q. iij
q̄stū. vbi eccl'ie vul
gari vocabulo alta
ria nūcupāt: ℔ hic re
strigit ad tecias pt
vbū ecclesias.

n ¶ Dominia. vasal
lis feudū ab eisdem
tenentibus.

o ¶ Justiciarias. i.
officia iudicū secl'a
riū q̄ iusticiarij i ali
qb⁹ loq̄ appellant.

p ¶ Tributarias. i.
officia colligēdū tri
buta. q̄ eīs Fuūt teo
tib⁹ se ip'i icare ñ te
bēt. xxj. q. iij. c. j. ꝛ. ij

q ¶ Cōstitui⁊ timis.
q: qlibet dz ee pētus
termīs suis. xiij. q. j
c. j. ꝛ. ē. ō sepl'. c. j.

r ¶ Cēseri. q: p hoc
pnlegio suo renūcia
re vidēt: erq̄ abusū
eo. xj. q. iij. pnlegiū
sil'e. ē. tē vi. ꝛ hoñ
cle. c. vl. ꝛ. ē. ō clēr
piu. ex pte. q: duplī
ci iure cēseri ñ tēbēt
xij. q. ij. cogīmur. in
fi. ꝛ ē. ō tcc. cū i tua

s ¶ Vel pmurat⁊ da
t⁊ villis p agris: q:
villas habere nō te
bēt. vt. ē. dicit.

t ¶ Coaptēt. ꝛ ita id
qō aggregat alij ipī
us natūrā imitari dz

xxj. q. j. ꝛ tpis q̄litas. ꝛ. c. se. ꝛ ē. ne se. vs. c. j. vbi notat ō hac vnīōe

u ¶ Uper quodā. gratū. quod pta cū talib⁹ non dignat dīs ne
ri ps calicis eoz. xij. q. j. cleric⁹. ꝛ. c. nolo.

x ¶ Sepultura. p eo q̄ i mortali peccato mortu⁹ est. sic. ē. e. mo
nachi. §. q̄ vo. ꝛ. j. e. c. ij. p talib⁹ em̄ sancta nō orat ecclesia. xiij.
q. ij. p obēūtib⁹. ꝛ. xxij. q. v. placuit. ber.

y ¶ Adario scādalo. p q̄ vitādo multa fiūt ꝛ omittunt: dūmō sine
pcto mortali possint fieri vel omitti. ī. tē no. o. nū. cū ex īmūcto.

z ¶ Projici. si ossa alia⁹ pūt discerni ab alijs. ē. tē sepul. sacris.

a ¶ Ju simlib⁹. sic. ē. tē rescrip. int' ceteras. ꝛ ita ō sil'ib⁹ ad sim
lia pcedendū est. ff. tē legi. nō possunt. ber.

b ¶ Quod tei timorē. pmissionē. ex q̄ obligat⁹ sunt ad obseruātiā
regularē seruādā: lz nō fecerit pfessiōz. vñ posset apelli ex

sua ꝓuisiõe si nollet: ꝙ. ō regl'a. ponendū. ⁊ ꝙ. n. pri. p. tuas.

a ¶ Ministrares ibi dez. aliꝫ nō ꝓtat ibi mīstrare: nisi ꝛe lnīa epī: cū iaz renūciasſz officio plebāie q̄tuz ī se fuit: ꝙ. ꝛe renūc. q̄ in dubijs. tñ itelligo q̄ renūciatio tenuit.

b ¶ Cōcilio lateranē. ꝙ. e. mōachi.

c ¶ Laxiori. al's eq̄parant mōachi et canōici regl'ares ī multis. xx. q. iij. pñs clericus. ⁊. j. ne cle. vel mo. sup specula. ⁊ ꝙ. ꝛe postu. ex ꝑte.

d ¶ Canões. xvj. q. j. doctos. ī parochia. ⁊. lv. di. pascis.

e ¶ Regimē ī ꝑbiteros. vꝛz monachi ꝛe iure coī vel ex dispensatõe possint ad regimē aiaꝝ assumi: dubitari ꝓsuemt. dicūt q̄dā q̄ hodie pñt ō iure coī: olī tñ ex dispēsatõe: vt. lv. di. ꝓsc. alij dicūt q̄ nec hodie pñt: nisi ex dispēsatione: cū latañ. ꝛci. hoc ꝓhibeat: ꝙ. eo. c. ij. Dat' ꝑ dicā q̄ olim mōchi ñ ꝓtant ꝑfici eccl'ijs nisi ex necĉitate: vt. lv. di. ꝓscis. hodie pñt etiā vtilitate suadēte. ꝛ regulares vt dic̄ ꝛ licite pñt eligi ad regimē eccl'iaꝝ vtilitaꝫ cā: ⁊ ō iure coī: vt vī ar. ꝙ. tu. p. xi. p tuas. ꝛ ī h̄ꝫ dza int mōchos ⁊ canōicos regl'ares: q̄ mōachi teneꝫ hāe socios se cū sui ordis: ꝙ. e. ti. c. ij. ⁊. j. ō capel. mo. c. pl't. ⁊. vlt. ꝛ regl'ares ad h̄ñ tenenꝫ: ni si cōmode possint: vt ꝙ. ꝛ lr'a segns ꝛnū inuit: vbi dic̄ sic. ānuendū ꝛc. ⁊ h̄ꝫ tuꝫ ꝛe dicēdū. Preterea vī h̄ꝫ circa ꝓncipiū: q̄ plebā iste ꝓmissiões fecerat solūmō ō sua ꝙuersione: nec ꝓfessiō fec: nec hītū religiōis assūpsit: ⁊ ita nō fuerit canōicꝰ regl'aris: nec ꝑpl'i voto sunt ꝓcessuz: qō ꝓz ꝙ hāc lr'az. Quare ꝛ ꝑp ñ mādat q̄ vo tū suū dño rēddat: ne dicaꝫ vos ēnsgressos. ꝓt qō sīgt ꝛnū ꝙ. tu. pr. ꝙ tuas. vbi dic̄ ꝑp q̄ resignet regimē eccie gebeñ. ⁊ reddat dño vota sua: ⁊ pea si electꝰ fuerit potit elegz ꝛcipe ō se scāz. ꝑ rīderi ibi: ne cesse hābat rīgre epatū: aliꝫ ñ ꝓtat fieri mōchꝰ aut regl'arꝫ canōicꝰ cū eccīa gebeñ. eēt scl'arꝫ ⁊ pmodū sine aliq̄ dispēsatõe ꝑ eligi ī epz siue cathedraꝫ eccia sit r̄gl'aris siue scl'arꝫ ꝓt excellētiā epatꝰ dignataꝫ sic d'ic' scl'arꝫ ꝑ eligi ī epm siue eccīa sit scl'arꝫ siue regl'arꝫ. h̄ vo et si eēt iā canōicꝰ regularꝫ nihilomīꝰ ꝓtit dispēsatiue assumi ī plebanū. ꝛ mlt'otiesꝰ ꝓtat ibi remanē ō lnia epī ⁊ ꝓtis dispēsatiue: ꝛ ꝓmissiões ñ ꝓtat dispēsare: cū renūciatio sua nō tenuiſz simpl'r. ⁊ ō dispēsat papa cū ipo ꝓt ꝓmissiões vt remaneat in offi. plebāi ꝓt maius bonū nō facta aliq̄ pfessiõe. ⁊ ex hac ꝓmissione ꝛbet viuere dicti parochiani a nobis ratū hāi supplr postularī: ꝑti cū ō lnia poris scti victoris noscaris hacten⁹ id feciſſe. Licz aī ī laterañ. ꝓci. ne mōachis caueaī: ne singli ꝙ villas ⁊ oppida ꝙ q̄scūq; parochiales ponanī eccīas ⁊c. qz tñ ista ne canōicis regl'aribꝰ spāl'r ñ caueī: q ⁊ si a sctōꝝ mōachoꝝ ꝓsortō ñ putēt se iūcti: regl'e tñ inſuiūt laxiori: ⁊ ꝙ ātiq̄s canões eī mōachi pñt ad eccl'iaꝝ parochialiū r̄gimē ī ꝑbros ordiari: exq̄ ꝛbēt ꝑdicatōis offici uz qō ꝓuilegiatū ē exercere: sic an nuēdū duxim⁹ postulatis: vt exercēs plebāi officiū si ꝓmode fieri poterit: vnū canōicū regl'arē tecū habeas ad cautelā: ꝛe ī his q̄ ꝛei sī et regl'aris obſuātie tā ꝓsortō q̄ solatio ꝑfruaris.

¶ Dē abbati ⁊ ꝙuentui sublacen.

Olim ad mōsteriū sblac. ⁊ isī. firmit ibidē⁹: ne q̄s ꝛceto mōachoꝝ lieis cāiseis vtereī: ⁊ infra. Prohibē⁹ q̄z districte ī vtute obediētie sb obtestatõe diuini iudicij ne q̄s mōachoꝝ ꝓpriū aliq̄ mō possideat. ꝛ si q̄s aliq̄d hēat ꝓpriū totū icōtinēti resignet. Si vo pⁿ h̄ ꝓpetatez aliquā fuerit ꝛpheſus hāe: regl'ari mo. ꝑ. ō mōasterio expellaī. nec r̄cipiaī vlteri⁹ nisi pēiteat ꝑz mōasticā disciplīaz. Ō si ꝓpetas apud quēq̄ iuēta fuerit in morte ipa cū eo ī signū pditōis exmōasteriū ī sterq̄linio subtreī: ꝑz q̄ bts greg. narrat ī dyalogo se fecisse. vñ si q̄cq̄ alicui fuerit spāliī ōstiatū ñ ꝑsumat illō accipe: ꝛ abbati vel ꝓri l'celerario assigneī. Jn oratorio vo refectorio et dormitorio ꝓtinuū sp silētiū obſueī: ī claustro q̄z certis horis et locis ꝑz ātiquā ꝓsuetudiez mōasteriꝰ lauda biliter obſuatā. Jn refectorio vo nll's oīno carne vescaī. nec ī q̄bus dā solēnitatibꝰ: sic aliq̄n fieri ꝓsueuit: ꝙuēt⁹ exeat cū abbate paucis ibi relictis: vt exꝑ refectoriū edant carnes: cū ill'o die ꝓpue r̄gl'aris disciplīa sit studiosi⁹ obseruāda. Oz nec exꝑ refectoriū nisi ī infirmatorio eiū carniū credāt sibi licere: q̄q̄ ex īdulgētia possit abbas int' dū aliq̄s frm̄: nūc hos: nūc illos ꝙ ut necĉitas postulauerit aduocare ipoſq; secū in camera sua meli⁹ et plēi⁹ exhibere. Porro ꝛbiles ⁊ īfirmi q̄ mūtōe īdigēt l'aliq̄ medicina ñ seoꝛsū ī cāeris: ꝛ oēs ī infirmatorio q̄ necĉia fuerit sibi tā ī carnibꝰ q̄ ī alijs recipiāt ꝓpetēt. Ō si q̄s eoꝝ ōbit' fuerit aut exꝑ ōlicaⁿ vt ñ possit coībꝰ cibis eē ꝑtē⁹: sic ei puideaī sine scādalo alioꝝ: vt si abbas vl' poꝛ voluerit ī refectorio mīficordiā facere: spālez cibū aliquē ꝓpetētē ñ añ illū: ꝛ añ se faciat apoꝛtari: ō q̄ipe illi faciat pitātiā ꝙ sustētatõe naē. Tales aī ad agēda officia mōasteriꝰ ꝛputētur q̄ fideles fuerit ⁊ discreti. Nec alicui ꝓmittaī aliq̄ obediētia ꝑpe tuo possidēda tanq̄ ī sua sibi vita loceī: ꝛ cū oportuerit amoueri sine ꝓdictõe q̄libꝰ reuoceī. Prior aī ꝙ ceteris pⁿ abbatē potēs sit ī ope et ꝛmõe: vt exēplo vite ꝛboꝝ ꝛctri ne frēs suos ⁊ īstruere possit ī bono ⁊ a malo eī ꝛuocare zelū r̄ligionis hñs ꝛm ꝓscias. ⁊ ꝛlīqītes corripiat ⁊ castiget: obediētes foueat ⁊ ꝓfortet. Abbas vo cui oēs ī oīb reuerent obediāt q̄nto freq̄nti⁹ poterit: sit cū frīb⁹ ī ꝙētu vigilē curaz ⁊ diligētē sollicitudinē gerens ꝛ oībus: vt ꝛ officio sibi cōmisso dignā ꝛeo possit reddere ratōnez. Ō si ꝙuaricator ordis fuerit: aut ꝓtēptor: seu negligēs aut remissus ꝙ certo se nouerit ñ solū ab officio ꝛponendū: sed ⁊ alio modo scōm regl'aritē tanq̄ ꝑfessus vt dic̄ ī fi. quidā tñ ꝛdicūt q̄ fecerat ꝑfessiões ꝛ ex lr'a hoc nō colligit ꝛ ī illa ꝛcre. ꝙ tuas: ñ petebaī dispēsatio: vt ibi remanēt tāq̄ mōachus: ꝛ petebat ꝓsiliū q̄d ei faciēdū eēt sup vo to qō fecerat. papa rñdz si ō iure: q̄ reddat dño vota sua: ⁊ sic nō ꝓtra dicit huic: ⁊ si idē fuiſſz petitū: idē fuisset rñsuz f ¶ Priuilegiatū. ī h⁰ ē ꝓuilegiatū officiū ꝑdicādi: qz nemo ꝛz ꝑdicare: nisi ei sit ꝓmiſſū ab epo loci vel ab ap'lica sede. ꝙ. ꝛe here. excōicam⁹. ꝛ. q̄ vo. ⁊ illi q̄ per electiōz ad h⁰ eligunt.

g ¶ Et regl'arꝫ. Oz nū q̄d teneī regulā observare ꝓpt illā ꝓmissiōez dico q̄ sic: vt dixi. ꝛ. e. c. in ꝑn. ⁊ ita ꝛz q̄ ꝑ solā ꝓmissiōz obligat q̄s ad obſuātiā regularē.

h ¶ Olim ꝓpriū. sic ꝛ eo. c. ij. ⁊. c. sup quodam.

i ¶ Resignet. ꝛ. e. mōchi

k ¶ Expellaī. vt' ꝑ mutī in artⁱ mōsteriū ne eligaī: vt sic pemteat ⁊ restituat illud. ar. xvj. q. vj. ꝛelapsis. ⁊. xxvij. q. j. siqs rapuerit.

l ¶ Jn morte. secⁿ si in vita: qz tūc ꝛz ꝙuerti ī vtilitatē eccl'ie. ꝛ. ꝛe of. ordi. quāto. ⁊. xviij. q. ij. abbates.

m ¶ Jn sterq̄lino. sic ꝛ e. mōchi. ⁊. c. sup q̄daz q; ī mortali pcto ꝛcesſit: vt ibi dī. ar. ꝙ. xxiij q. vl. q̄cūq; ꝛ illō intelligit ꝛe pemtēte. ꝛ ad terꝛoꝛē alioꝝ ñ ozat ꝙ eo eccl'ia: sic ꝓtingit ꝛe his q̄ moꝛiūt ī tornea. mēl. ꝙ. ꝛe tornea. c. j. ⁊. j. ꝛe rapto. c. ij.

n ¶ Carne vescaī. ꝛe cōse. di. v. carnē.

o ¶ Jndulgentia. sic ꝙ abbas ꝑt dispēsare ī regula mōchali q̄tuz ad esuz carniū: vt ꝛ. ⁊. ar. ꝛe ꝑse. di. v. carnē. Jtē ī cella spāli ꝓstituēda. xx. q. vl. monachū. Jtē dispēsat ī ordie. ꝙ. ꝛe eo q̄ fur. ordi. rece. cū. h.

Jtē dispēsat cū eo q̄ excōicatⁿ ordies suscepit. ꝙ. ꝛe sen. ex. cū illoꝝ. 10. ꝑ ¶ Delicat⁹. ar. ad hⁱ xlj. di. nō cogaī. ff. ad. l. fla. ō plagia. l. finali q ¶ Perpetuo. hoc verū est qñ nō eligit canonice a capitulo: ꝛ abbas cōmittit ei administratiōnē. ꝛe hoc habes. ꝛ. e. c. ij.

r ¶ Amoueri. isti etiam regulares canonice electi ex leuib causis remouenī. ꝙ. ꝛe symo. per tuas.

f ¶ Jn oīb. qz rota ꝑtas mōasteriꝰ ad abbatē ꝓtinet. xviij. q. ij. nulliꝰ etiā si durū esset mādatū ei parēdū est. xxiij. q. j. q̄d culpaī.

t ¶ Negligēns. qm̄ ꝑ negligēna potest remoueri. xviij. q. ij. siqs. abbas: ⁊. lxxxj. di. dicit. ⁊. lxxxvj. dis. c. j. ⁊. xj. q. iij. placuit. ⁊. c. di. qm̄ ⁊. j. q. j. §. ecce cū honoris. ⁊. ℒ. ꝛe offi. ꝑsec. ōr. si quos. ff. ꝛe custo. ⁊ exhiben. re. carceri. ⁊. l. milites. quod verū est: si est magna negligētia. ff. ꝛe verbo. sig. magna. 10.

n ¶ De suis manibus sic. ꝫ. ꝛ of. or. irrefragabili. vbi inuenies cōcordātias. ꝛ hoc.

r ¶ Abdicatio ꝓpetat⁹ Et ita hēs hic: q papa i multʒ ꝓter articulos fidei dispēsare nō pt. s. vt monach⁹ ꝓpriū habeat: ꝛ i voto ꝓmēcie. Idē i secūdo gdu ꝓsanguitatʒ. ꝫ. ꝛ resti. spo. lras. Itē nec ꝫ apt'm. xxv. q. j. si quidē. Itē nec ꝫ qtuor cōcilia. xv di. sic. qō vtqquaqz verū nō ē: qm papa dispēsat ꝫ multa statuta q̄tuor ꝓcilioꝝ q̄uis cōcilia nō audeat reprobare: ꝛ tm qō hic dicit: verū est q papa nō pt in his dispēsare: qm abdicatio ꝓpetatʒ ꝛ custodia castitatʒ sūt ꝛ subā monachatus. Vnde. et io. dixerūt q papa nō pt dispēsare: vt monachus hēat ꝓpriū existēdo monach⁹ ꝫ ꝛ mōacho pt facē nō mōachū. Alij dicūt q pt dispēsare ꝓpt plenitudinē potestatʒ: q mōach⁹ hēat ꝓpriū qm pt auferre substāntiā rei. ar. C. ꝛ rei vxo. ac. l. j. in pn. ꝛ ꝛ nihilo pt aliqd facē. iij. q. vj. hoc ꝺppe. ar. ꝛ cōle. di. ij. reuera. ꝛ exponūt qō hic dicit. nō pt licētiā indulgere. i. nō ꝓgruit pt̄ati illius. si. xxxij. q. v. si paulus. Puto verū esse q papa in his duobꝫ licētiā indulgē nō pt: vt lra ista dicat: etiā si vellet. naz ꝫ votū castitatʒ dispensare nō pt: q nullū inuenit eque bonū: i quo possit ꝑmutatō fieri: q nihil ē melꝰ ꝓmērita: q̄ vginitas replet patriarchas. xxxij. q. j. nupsit ꝛ castitas sola est q̄ cuz fiducia pt̄ vno alias presentare. i aut. ꝛ leno. §. sanciꝰ. col'. ij. ꝛ nulla ꝑmutatoꝝ pt dare hō p aia sua cū sit ꝓciosior oibꝫ rebꝫ. xxiij. q. iij si hēs. ar. xij. q. j. ꝓcipimꝰ. Itē no. q monachatio ꝓiudicat oibꝫ votis voto. s. pegrinatiōis. ꝫ. ꝛ vo. scripture. Itē ꝓiudicat etiā iuramēto. j. ꝛ spō. ꝓmissum. Itē manifestū est q̄ penitēte ꝓpositio. xxxiij. q. ij. admonere. Itē ꝓiudicat mrimonio ante carnalē copulā. ꝫ. ꝛ cōuer. cōiug. ex publico. c. ꝛ verū. ꝛ. c. ex pte. ber.

y ¶ In singlis. saluo iure dioceſanoꝝ i visitatoibꝫ ꝑcuratoibꝫ ꝛ correctoibꝫ. Et ē ar. q ꝓtestatio necessaria ē. si. ix. q. iij. saluo ꝛ. vij. q. j. pontifices.

z ¶ Mō ꝓueuerūt. p hoc videt q abbates exēpti teneāt venire ad tale capl'm qō verū ē. j. in. c. ꝓri. §. si vo. ꝛ. §. q si abbas.

a ¶ Ad hoc aptū habita rōe distātie: q ad oēs. lxiij. di. cū lōge.

b ¶ Istis q̄tuor. Quid iurʒ sit qū plures sit iudices: ꝛ i pari vel impari numero discordāt. di. ꝫ. ꝛ re iudi. c. vl. ꝫ isti nō vident ꝛelegari ꝫ potꝰ ordinarij aucte hꝰ ꝓstitutōis a sede aplica. vñ fm hꝰ si dissentiūt i numero pari: tenet sniā eoꝝ q absoluūt. ff. ꝛ re iudi. inī pares. ꝛ ꝫ ó re iu

p ¶ Et appellatiōe remotʒ. inq̄sitio ista fit cā correctōis . di. c. vlt. regulā castigādū: cū offensa nō solū ꝓpria verūetiā aliēa ꝛ suis manibꝰ reqrat. Nec estiet abbas q sī hūda ꝓpetate possit cū aliq̄ monacho dispēsare: qz abdicatio ꝓpetatis: sic ꝛ custodia castitatis adeo ē ānexa regle monachali vt ꝫ eā nec summꝰ pō. possit licētiā indulgere.

¶ Item in cōcilio generali.

¶ In singlis regnis siue ꝓuinciis fiat ꝛ triēnio in triēniū saluo iure dioceſanoꝝ pōtificū cōe capl'z abbatū atq̄ ꝑoꝝ abbates ꝓprios nō hñtiū q nō ꝓsueuerūt tale capitulū celebrare: ad qō vniuersi ꝓuniāt ꝓpeditiōz canonicā nō hñtes apō vnū ꝛ mōasteriꝫ ad ꝺ aptū ꝺ adhibito moderamīe: vt nullꝰ eoꝝ plusq̄ sex euectiones ꝛ octo psonas adducat. aduocēt aūt i hꝰ mōi nouitatis ꝓmordijs duos cister. ordi. vicinos abbates ad pstādū sibi cō siliū ꝛ auxiliū opportunū cū sint in hmōi capl'is celebrādis ex lōga cō suetudīe plenꝰ iformati: q absq̄ ꝫditiōe duos sibi ꝛ ipis assocīēt q̄s viderīt expedire. ac ipi q̄tuor psint capl'o vniuerso: ita q ex ꝺ nullꝰ eoꝝ sibi aucte platōis assumat: vñ cū expedierit ꝓuida possit ꝛliberatōne mutari. Dꝰ mōi vo capl'm aliq̄t certis diebꝫ ꝓtinue iuxt morē cister. ordi. celebrēt: in q̄ diligens hēat tractatꝰ ó reformatiōe ordis ꝛ obſuātia regl'ari: ꝛ qō statutū fuerit illis q̄tuor approbātibꝫ iuiolabiliter obſuet oī excusatiōe ꝛ ꝫditōe ꝛ appellatiōe remotis: ꝓuiso nihilominꝰ vbi sequēti termīo ꝛbeat capl'm celebrari: ꝛ q̄ ꝓuenerīt vitā ducāt cōez: ꝛ faciāt ꝓportiōaliter sil' oēs cōes expēsas: ita q si nō oēs poterūt i eisdē: saltē pl'es sil' i diuersis tēpoꝝ ꝓmorēt. Ordinent etiā i eo dē capl'o religiose ac circūspecte p sone: q singla abbatias eiusdē regni seu ꝓuicie nō solū mōachoꝝ ꝫ etiā monialiū fm formā sibi ꝓscriptā vice nra studeāt visitare: corrigēdo ꝛ reformātes q̄ correctiōis ꝛ reformatiōis officio viderīt idigere ita q si rectorē loci cōgnerīt ab ad mīstratiōe penit⁹ amouēdū: ꝛnū ciēt epo ꝓpo: vt illū amouere ꝓcuret. Qō si nō fecerit: visitatores ꝫ referāt ad ap. se. examē. ꝫ ipm regulares canonicos fm ordinē suū volumꝰ ꝛ ꝓcipimꝰ obſuare. Si vo i hac nouitate q̄cq̄ difficultatis emerserit: qō p ꝓdictas psonas neq̄ at expediri ad ap. se. iudiciū absq̄ scādalo referāt ceteris irrefragabiliter obſuatis. q̄ ꝓcordi fuerīt ꝛlibatiōe ꝓuisa. Ꝓcro dioceſani epi mōasteria sibi ꝙbiecta: ita studeāt reformare: vt cū ad ea ꝓdicti visitatores accesserīt plꝰ i illꝰ inueniāt qō ꝓmēdatōe q̄ qō correctōe sit dignū attentissime ꝓcauētes ne p eos dicta mōasteria idebitis oneribꝫ aggrauēt: qz sic volumꝰ supiorꝝ iura obſuari: vt inferiorꝝ nolumꝰ iurias sustiere. Ad hec districte ꝓcipimꝰ tā dioceſānis epis q̄ psonis q̄ ꝑutī capl'is celebrādis vt p cēsurā eccl'ie astrictā appellatiōe remota ꝓpescant aduocatos ꝓpnos vicedños rectores ꝛ cōsules magtes ꝛ milites seu q̄slibet alios: ne mōasteria ꝓsumāt offendere i psonis aut rebꝫ ꝛ si forsitā offenderīt: eos ad satisfactiōez ꝓpellere nō omittāt: vt liberius et quietius ꝛeo valeāt famulari.

¶ Dno. iij. abbatibꝫ ꝛ mōachis i lōbardia ꝛ marcha. cuiusna ꝓstitutis

Et q̄ p religiōis honestate: et ira. Ꝓcro cū visitatores ꝫz statutū generalis ꝓcilij ordinati a generali abbatū capitulo ꝓcesserīt ad visitatiōis officiū exequēdū ꝛ reformatiōis q̄re l ocū nō hz appellatiō ꝫ. ꝛ ap. reph̄ēsibilē. ꝛ. c. cū spāli. i fi. ꝛ. ꝫ ꝛ offi. or. irrefragabili: nisi forsā modū excederēt: vt ibi vbi ꝛ hoc. nec ek recusare ꝓsūt: qz cū eos elegerit coꝝ psonas approbauerīt. iij. q. iij. offerat. ꝛ. ꝫ. ꝛ causa pos. cū oli. nisi ex noua cā supueniēte. ꝫ. ꝛ of. ꝛle. insinuāte. qz iusta recusatō nil'i ē ꝛenegāda. iij. q. v. qz suspecti. et. C. ꝛ sentē. ꝛ milo. o. iu. l. vlti. ar.

a ¶ Proportiōaliter. i. ꝓnūero psonarū et fm facultates cuiusli bet: sic i nauī sit collegiū fm ꝓportiōez ꝛ estimatōz reꝝ. ff. ad. l. rho. ꝛ iac. l. ij. §. cū in eadem.

b ¶ Singlas abbatias: ꝛ sic exēptas. j. c. ꝓri. §. q. si abbas vñ. hec eadem.

c ¶ Vice nra. tāq̄ ꝛ legat⁹ aucte hꝰ cōstitutiōis. sil'e. ꝫ. ꝛ of. or. irrefragabili. Mādat q p hoc ꝛit ꝓiudicatū epo loci videt q nō ꝫ hꝰ qō dic ꝛ in pn. sal uo iure ꝛc. vñ satis pt dici q isti rē remū corriget cū eps ē negligēs: qz al's nulla visitatio vel correctio nccia ē: imo grauaret mōasteria ex eoꝝ accessu ꝛ alioꝝ iurisdictiōz vsurparet cū sua iurisdictio epo ñ seruat. vñ ordo epoꝝ ꝓfundit. xj. q. j. ꝓuenit. videt etiā q si eps esset negligēs q ꝓmo ꝛbeat admoneri. ar. ꝫ. ꝛ of. or. q̄ro. ꝛ. ix. q. iij. nūc vo. Dz verū videt q sine aliq̄ admonitiōe possint visitare ꝛ qz melꝰ sciūt hoc q̄ epi. nec epo sit ꝓ iudiciū: qz si inueniāt aliquē amouendū ꝛ nūciāt epo: vt illum amoueat: ꝛ ita saluo iure epi hoc officiū exercēt: tamē si episcopus vellet visitare locum: ipi ꝓponerent epo: qz videret q eps hoc faceret malitiose causa impediēdi eos. monasteria vo exempta sine aliqua distinctiōe visitabūt. j. e. c. ꝓri. imo nō obstāte visitatiōe epo rū: ipi exercēt officiū suū. vt dicit inferiꝰ. j. eo. c. §. porro.

d ¶ Benūcent ꝓpno. sic. j. c. ꝓri. §. si vo.

e ¶ Accesserint visitatores. hic patz q visitatores isti possunt visitare etiā si epi nō fuerint negligētes.

f ¶ Iniurias sustinere. ne inde nascat iniuria. vnde iura nascunt. j. ꝛ accu. qualit ꝛ qñ. j. ꝛ. C. vnde vi memineritis. ber.

g ¶ Et que loci. Correctio monachi ꝓmo loco spectat ad abbatem. ꝫ. ꝛ offi. ordi. quāto. qui si negligens fuerit: tunc potestas ad superiorem: vt ibi. ꝛ al's puniet ꝛ negligētia: vt sequitur. j. §. proximo.

b Cōmodū culpe. vt in ꝙ maior fuerat culpa: maior exerceat vindicta. l. di. qz ma. ⁊. xxiij. q. j. nō auferam⁹. i fi. ⁊ si stulte fuerit i culpa: sapiēs sit i pena. xxviij. di. qz ea. nec pēa ꝑ alios exercēdat ꝙ vtilitū fuerit reptū. ⁊. de his ꝙ fi. a ma. p. ca. ꝙsuit ⁊. ℒ. ō pen. sancim⁹ i Personarū electu. si. ⁊. de iudi. notuit. ⁊. ⁊. ō pbē. c. pe. ar. ⁊. qz plumbū qñqz vino ꝙ alū. xxiij. q. j. q. ⁊ pace. xl. dis. hō xpian⁹. xj. q. iij. pcipue. xxv. q. j. nihil. et ℒ. de nō mulc. eos. in fi. hic ꝙ nō hz locū distinctio ꝑsonaz: cuz oēs sit eccles: nec aliqs cēseat amō nobil⁹ vl potēs: qz iā nō hz ꝓpaz voluntatē. xij. q. j. nō dicat. xx. q. iij. pñs clericꝰ. ⁊. xxvij. q. ij. sepsit. ⁊ io sine electu ꝑsonaz sit p cellēti q ibi relinquit ar. tñ ⁊. ⁊. eo. c. cuz ad monasteriū.

k Rebellib⁹. qz in pñacia ꝑsidentiū nos quemt eē seruos. ij q. v. ꝙto. ⁊. ō postu. c. j. Si vo sine scandalo hō fieri ñ posset referat ad aplicē sedē. iudiciū. ar. ⁊. e. c. p. v. si vo hac nouitate

l Quē morbidā. qz resecāde sūt putride carnes. xxiij. q. iij. resecāde. qz vna ouis morbida totū gregē inficit. xlv. di. ꝙ illū

m Sepis seu monachis. pmo. n. vēbēt sepos corrigē abbates. vemū mōachos. xlij. di. §. j. et. xlvij. di. §. ncce. si. ff. ō negef. si pupillū. §. vlt. ⁊. ff. de pac. cū i eo. ff. de fideiuss. tuū. ⁊ a ꝙ dz suos mōchos phibē mlt⁹ fortis⁹ ⁊ sepz ff. si ser. vē. alt⁹: nec pē alios corrigē cuz tacit⁹ rīdeat eadē ꝙ corrigit ꝓmisse. xxv di. ꝓmū. ⁊. xxvj. dis. vna tñ. qz ꝓuo dz eij cē trabē de ocło suo ꝙ festucā ō ocło fris iij. q. vij. §. porro. in fi. ⁊. j. q. j. multi.

n Publice in. c. qz publice vtilitāt: ⁊ qz admōiti fuerāt negligētes. ar. ij. q. j. si peccauerit

o In exēplū. vt. ij. q. vij. quapropt. ⁊. ℒ. ad. l. iul. repe. l. j. ⁊. ff. de pe. l. capitaliū. §. famosos. ff. de posi. bona fides. j. rū. in fi.

p Si iudiciū strepitu. qz ō plāo ⁊ iñ iudiciū strepitu. j. ō ac. oli. ⁊ hō: qz hmōi rgulares recipi ꝓmouēt a suis admistratorib⁹. j. ō. sy. ꝙ tuas. ñ ē ordo iuō. vsqz ꝙ dō hmōi iqsitorib⁹ rgulariū. j. ō ac. ql⁹: ⁊ qñ. i fi. ⁊ cāu isto ñ ē aplica ꝙrēdū ō t⁹ cū iā ꝓstet ꝙ iqsitōz visitatoꝝ: qz de relicto vni⁹ homis sepi⁹ nō est qu. rēdum. ff. nauta. ⁊a. l. lz: i fi. Itē dēs hic ꝙ iudex pt ō cū cogēte: nō tū pt suiam

te statu mōasteriōz ⁊ obsuātijs regularib⁹ diligēt inqrāt ⁊ tā i spūalib⁹ qꝫ tpalib⁹ corrigāt ⁊ reformēt q̄ viderīt corrigēda: ita tñ ꝙ mōachos relīquētes ꝑ abbatē loci corrigi faciāt eisqz iniūgi pniaz salutarez iuxt bti bñdicti regulā ⁊ aplica īstituta: nō sim normā pue ꝓsuetudis: q̄ qsi ꝑ lege i qbusdā ecclijs ioleuit Ꝫpi et visitatores mōachos qs cō tūaces iuenerīt ⁊ rebelles iuxt modū culpe vice nr̄a regulari cēsura p cellāt absqz ꝓsonaz electu ñ pcēdo rebellib⁹ ob suā ptinaciā l potē tiā amicoz: qn ouē morbidā eijci ant ab ouili: ne ificiat oues sanas. Si vo abbates i corrigēdis iuxt visitatoz mādatū ⁊ regularia īstituta seipis seu mōachis iuēti fuerīt negligētes: pclamēt ⁊ corripiāt ⁊ ita puniāt pblice i capło gñali qꝫ pēa ipoz sit alijs in exēplū. Qđ si abbas nō exēpt⁹ fuerit a visitatorib⁹ nimis negligēs ⁊ remissus iuent⁹ id loci diocesano vēnūciēt sine mora: ⁊ p illū vēt ei fidel⁹ ⁊ puid⁹ coadiutoz vsqz ad capl'm gñale. Si aūt dilapidatoz iuēt⁹ fuerit l'al's meritо amouēd⁹ p diocesanū postqꝫ ꝑ si bi a visitatorib⁹ vēnūciatū fuerit: amoueat absqz iudicioz strepitu a regīe abbatie: ac monasterio puideat interī admīstratoz idone⁹: q̄ tpalīū curā gerat: donec ipi monasterio fuerit ō abbate puisū. Qđ si forsan eps ꝑ adiplere noluerit l' neglexerit: visitatores vl' ꝓsidētes capło gñali vēfectū epi aplice sedis ñ differāt intīaze. hec eadē ēca exēptos abbates fieri ꝓcipim⁹ p visitatores l' ꝓsidētes capło gñali vēpositōe ipoz se. ap. rīfuata: ita vt abbate q̄ amouēd⁹ videbit interī p visitatores l' in capło ꝓsidētes ab admīstratōe suspēso admīstratoz idoneꝰ mōasterio vēputet. Illoz aūt exceſſ⁹ ⁊ alia q̄ visa fuerit ītimāda capło ꝓsidētes nob vēnūciēt p fideles nūcios ⁊ prudētes: qbus ō cōi cō tributōe abbatū iuxt cuiuslibz facultatē sufficiēt mīstrent expēse. Sequntes aūt visitatores p̄rāt poz visitatoz vestigia diligēt ⁊ eoz negligētias ⁊ excess⁹ referāt seqnti. c. generali vt iuxt culpā publice vēbitā penē portēt. Idē et ō abbatib⁹ ꝓsidētib⁹ gñali. c. ꝓcipim⁹ obseruari.

¶ Precipi⁹ qꝫ vt i nllo mōasterio ad pbēdas recipiāt vēcetero abbates ⁊ mōachi clicos secl'ares: nec hi q̄ iā recepti sīt locū l' vocē in capło vēmitorio l' refectorio seu claustro sibi vēdicare ꝓtēdāt: seu mōachoz cetib⁹ iportūe se ꝓsumāt miscere: ꝑ bñficijs sibi ꝓcessis ꝓtēti cō uersent hōeste opportūa obsequia in mōasterijs fideli⁹ ipēdētes: nihilqz vlī i spūalib⁹ aut tpalib⁹ exigāt in ipis mōasterijs l' vsurpēt. Si q̄ vo taliū a visitatoribz iuēti fuerīt criminosi p dioc. i nō exēptis: ⁊ p visitatores l' ꝓsidētes gñali. c. i exēptis bñficijs puent eisdē. Hec aūt oia et i mōasterijs q̄ nō hūt abbates ꝓpos ꝑ pores necnō i mōasterijs monialiū q̄ ad articlos abbatissis et mōialib⁹ ꝓgruētes ꝓcipi⁹ obsuari

Be religiosis domib⁹ vt episcopo sint subiecte. R.

G Reg. victori archiepo neapolit. Nunc aūt ad basilicā q̄ vēdicāda ē: dz diligi: cui⁹ ciuitatis epūs añqꝫ fūdaret baptisauerit icolas: ⁊ ad cui⁹ ꝓsignatiōz sb ānua vēuotōe ꝓcurrerīt nō. n. termis hec aut locis puenit diffiniri: ꝑ ille ad ꝓsecratiōz vocet cui p hūc modū quē scripsim⁹ ꝓstat vēbere pmitti. Bē agapito abb.

O Tia mōasteriuz qđ i fūdo maritimo ē situ hostilitate faciēte dz vēsolatū: illō tuo mōasterio cū oīb⁹ rebus suis: vl' q̄ ei ꝓpetūt actōibus ꝓsperim⁹ vnīedū: ⁊ īfra. Ꝫpm aūt mōasteriū sic tue nos ordiatiōi cō misisse cognoscas: vt tñ iurisditōz illic ñ epūs surrēti⁹ i cui⁹ ciuitate mōasteriū tuū ē situ: ꝑ nuceri⁹: c⁹ē diocesi hēat. nā sic h⁹ loci ordinatiōz ferre. si. l eā e poz. iij. q. vj. Quis dubū. ꝑ hō iūt: ne ꝓiudicet epō diocesāo. ⁊ i casu sal uū ē tus eoz: ⁊. e. c. p ri. i pn. Idē ē et in exēptis: qz vēpositio sedi ap. refuat: vt infra dī.

q Be coi ꝓtributōe. si. ff. ad. l. rho. de iac. l. naufr: i pn. ⁊. §. cū aūt iact⁹. ⁊. l. j. ⁊. ij. in pn.

r Et eoz negligentias. et sic aliqs p vēpositū officiū teneat reddē rōez ō his q̄ gessit l' q̄ male admīstrauit. sic curator teneat ō sua ad mīstratōe: ⁊ puenit p vēpositū officiū. ℒ. ō tūlac. l. iij. ⁊ sic eriā mgrat⁹ reipublice ō lata negligēta teneat. ff. ō admi. re. ad ci. pri. magrat⁹. B.

s Clericos scl'ares. qz i vno eodēqz officio dispar ñ dz eē ꝓfessor nec ē arādū i bone ⁊ asino. xvj. q. vij. i nona ⁊ ⁊. de elec. cū cām.

t Nunc aūt. vēdicāda. i. ꝓsecrāda. tūc ei appellat eccīa. sic elect⁹ i ꝓsecōe nomē assumit epi: sic mōch⁹ tē vēdicat dō cū facit ꝓfessiōez. xxvij. q. j. virginib⁹. ⁊. c. si quis sacro.

u Ad cui⁹ ꝓsignōem. ex istis duob⁹. i. q̄ die baptizauerit ⁊ ad cui⁹ ꝓsignōez sb ānua vēuotōe ꝓcurrerint apparebit: ad c⁹ iurisditiōz vēbeat primē. xvj. q. iij. iz i rgul'. ⁊. q. v. possessio i tritorij. ⁊ h⁹ vī hīe locū vbi lumes certas parochias ñ distinguit. ꝑ si lumes distict⁹ eēt: ñ vī eē dubitatio qs eas ꝓsecret: nisi alter ꝓscripsisset populū.

x Termis distictis. int ciuitates pe cuias. x. dist. lege. ⁊. iij. q. vj. b⁹ q̄ppe. vl' inis nouis. s. qñ ānqs bñ diffinitur. ar. ⁊. ō paro. sup eo. ⁊. xvj. q. iij. inī memoratos dilecto. Jo.

y Locū. i. ꝓpetas locō: qz ꝓpetas loci ñ facit diocesiz. xvj. q. iij. iz. ⁊. c. possessiones. ⁊. q. ij. si qs epoz. Eius ꝙ auēte ꝓsecrīt eccl'ia: q̄ populo hec duo sacramenta sub annua ꝓsignatōe contulit.

z Locetur. ⁊ si ei ꝙstiomoueat: vnterius in possessiōe vēfendit. viij. q. iij. nōne. ⁊ ⁊. vt li. pen. a memoria. ⁊. c. se.

a q Alia mōasteriū. vmendū. ō hac vnīōe die vt ⁊. ne se. va. c. j.

b ¶ Cui⁹ē diocesi. p hāc vnīoez ñ fit ꝓiudiciū epo i cui⁹ territorio ē. ⁊ sic ē ar. q⁹ papa nō intēdit uri alteri⁹ vērogare p suū ꝓuilegium: ⁊. ō ꝓsue. cū olim. ⁊ ⁊. ō vsu pal. ex tuaz. ⁊ ⁊. ō of. ot. lz. ⁊. ff. ne qđ l lo. pub. l. ij. §. si qs a ꝓncipe. ⁊. §. meruo. ⁊ ⁊. de ma. ⁊ obe. cū iferiores. qz si vnicuiqz epoz sua turisditio nō suat: eccl'astica ordo ꝓfundatur. xj. q. j. quemit. si. ⁊. de trina. inī dilectos. Barū.

Exenodochijs loc' supple statuimus.

¶ In q̄rū dioc'. ß mandamus ne sit lic' pr̄ q̄ mōsteria & alia loca religiosa pertinēt ad eccl̄iam loci ō iure cōi. xvj. q. ij. siqs ecclesiarū. & xvij. q. vij. oēs basilice. & xviij. q. ij. mōsteria. nisi ondāt exēptiōz. xviij q. ij. abbatibus. et. s. de pr̄. cū nō liceat.

Hec. aucte pr̄sentiū. hoc ō dicit quārº locū nō facit sacr̄. ff. ō re. di. itārū. §. sacre. ff. de sepl'. vio. l. iij. §. siqs i sepulchro dolo malo. & §. siquis in sepulchrū.

b Abundantius vsibus. Nō. n. sol' eccl'ie dedicatū ē ad hūanos vsº āplº reduxit. dz. xij. q. ij. nulli ls. & §. de re. pmu. Capia. & c. se. & ō cō. di. j. ligna. & c. vestimēta. & xij. q. iij. q̄ sol'. & ff. de rel. & sūp. fu. siqs sepulchrū. §. j. ar. ō. luij di. ex ānqs. & c. freqns. Dria Rica Va ē regla rit. Cōtraria loquūt de fuis: qr cōpo q̄ p mon si dñis eor ignorātibus peccauerit: & ō i co punit: qr reuocāt i fuit̄ excepto sacerdote dyacono & sbdiacono q̄ redimēt se. dyaconº habuit vicarū. vt in c. ex ānqs & sbdiaconº eodē pulegio gaudz cū dyacono. §. de ser. nō ordi. miramur. secº ē in eccl'iastic' possessiōibus q̄ spūales nō sr: qr & ille pnt alienari si expedit xij. q. ij. sine exceptiōe. & x. q. ij. §. hoc ius.

c Inter q̄tuor. p regl'ares. i eccl'ia regl'ari ñ pt epūs ponē canonicos secl'ares: vt ß pz. & xix. q. iij q̄ sel'. & xviij. q. ij. pueri. & §. ō re. ec. alie. l' nō. possessiōes. §. ō statimo. ea. q̄. ß boies districtionis vite si ibi ponēdi vel alteri religiōis. j. ne cle. l' mo. relatū. dū tñ hū possint. als ponerēt secl'ares. vt ß dr qr nece ssitas legē nō bz. §. de pluē. quāto. & j. de re. iur. qō nō ē. & de cō. di. v. discipl'os. sic & de secl'ari eccia pt fieri mōsterū. j. de eccle. edi. ad audiēnam. ber.

d Onstituº recoglebat. i. psessº fuerat inspōnat' ad vitaz eo

e Ius epale. qd sit ius epale: & i qbo pstat. hēs. §. ō of. or. pquerē re. & c. dilectus.

f De iure cōi. xvj. q. vij. oēs basilice. & xviij. q. ij. monasteria. & §.

g Albañ. sorte diuersi tpis vel vno tpe potuit hre p dispēsatiōz ut mm pape. xxj. q. j. relatio.

h Pertinētes. ß ñ plēo iure: tūc vbū pt̄ne latissimā bz significatōz

i Pensione. id est censu.

k Al q̄cūq. ß vī q epūs possit aliquā eccl'iā eximē i totū a iure epali j. de cēsi. cū venerabil'. ar. q nō ē vez: vt ibi no. & ar. ad hoc §. ō ñ. pastoral'. tñ epi pñt pferre pulegia. §. de his q̄ fi. a pla. si. cō. ca. q̄to & §. ō re iud. cū int. ß i pudicū alioz pulegiū pferre ñ pt: vt vī. qr sol' pnceps pt auferre vni & dare alti. ix. q. iij. nūc vo. & c. p pncipale. & l. d q̄dri. plcp. bñ a genōe. nā epūs rē vni ecclie alti eccie dare nō pt. §. de re. ec. ñ alie. c. j. & epūs i pudiciū archiđ. aliquē pulegiare ñ pt. j. de excel. pla. ad hec. ar. ad hoc §. ō his q̄ fi. a pl'. si. cō. ca. cū apl'i ca. Jo. dixit: q epūs bñ pt dare pulegiū vni eccie i pudicū alti: & iducebat. xvj. q. j. statuī: vbi dr q nullº piter plciaz epi dz dare ecclias ex baptismali eccl'ia: idē arguitat a ꝺno sensu: q de sensu epi pt: et

dispōnimus: vt tñ iura sua singlis epīs inuiolata seruemus.

Et decretis. s. eugenij pape.

Exenodochijs & alijs similib⁹ locis p sollicitudinē epoz in q̄rū dioc'. existūt: ad eas dē vtilitates q̄ bus pstituta sunt ordinētur.

Urban⁹. iij. ar imēsi epo.

Hec: & infra. Jnq̄sitōi tue tali rñdem⁹: q si loc⁹ ad hospitalitatis vsū & pauperū pueniōz fuerit sic moris ē auc. pō. destinat⁹ cū sit religios⁹: & nō dz mūdāis vsibus ō putari: sic ō vestib⁹ & ligneis vasis & alijs vtēsilib⁹ ad cultū rligiōis p pōtificē deputatis antiq̄ psuetudo indubitāter obseruat: & venerabilium patrū edocēt sanctiones.

Imo. iij. pstātinopo pīarche.

Inter q̄tuor: & infra. Qdu mōasteria p regl'ares remāere potuerint ordiata: nō sr ad secl'ares clericos trāsferēda: ß si regl'ares defuerit: ppter eoz defectū i eis secular es clerici poterūt ordinari.

Hē abbati & frib⁹ cripte ferzate

Onstitut⁹ i pīia nra eps alb. in eccia castri q̄ pauli dr: in q̄ ius pzonat⁹ mōasterio vzo recoglscebat: a vob⁹ ius epale petebat: qm̄ si ta erat i dioc'. albañ. & nō ō iure cōi ei tenebat i epalib⁹ rñderi: & infra Ver economus vr̄ ppposuit ex aduerso: q̄ & si eccia sita eēt i dioc'. albañ. ei tñ nō tenebat i aliq̄ rñdere cū dñic⁹ lauitan⁹ epūs: q̄ fuerat epūs alb. vniuersas eccias ad vrm mōasteriū ptinētes i dio. ei⁹ sitas & q̄cq̄d iuris tā i mōasterio vzo q̄ i eis hēbat: i ēpiteosim sb annua octo den̄. vsualiū pēsiōe mōasterio vzo pcessit: ita videlz vt liceret abbati & frib⁹ a q̄cūz vellēt epo tā ordiatō nē clicoz q̄ pfectiōz altariū i mōasterio ipo & pdictis eccl'ijs obtinere i q̄bo eē vob⁹ ecia mortuarioz idulsit: & c. papa. p. n. q̄ ab eo fcm̄ fuerat pfirauit. vez & si eccia ipa fuisset aliq̄n eccie alb. subiecta: mōasteriū vrm nihilomi⁹ legitia se potat pceptōe tueri: cū p. xl. an. ipaz pacifice possedisse. Cetez econō⁹ epi pcessiōz epi lauitāi nō tenere dicebat vtpote ptinētē symoicā puitatē. cū. n. ecia mortuarioz mōasterio pcessisse: & tā i ordiatiōibus clico rū q̄ altariū pfectiōibus idulsisse ei plenariā libtatē nō ē dubiū: q̄n cū spūalia sb existāt eoipo q̄ sr bis recōpēsatiōz certe pēsiōis accepit: cō mittit vicū symōie. vñ ꝺn⁹ hmōi nullā obtinet firmitatē. pfirmatio aut ap. se. fuerat p subreptiōz obtēta: cū i ea ō pēsiōe nulla mētio hēat. & infra Luz aut nec insolitū sit nec nouū: vt cū epi eccias pcesserit pijs locis aliq̄d sibi rsuēt i eis noie pēsiōis: nos q̄z cū libtatis punlegiū l' ptectiōis pridiū aliqbus eccl'ijs indulgē⁹: gtis accipiam⁹ cēsū gtis oblatū & i lris nris ad successoz nroz mēoriā cē sus exprmā⁹ et quātitatē: auditis ppositis economū mōasterij. vñ e conomo eiusdē epi eccie noie i solutiōz pēsiōis pdce iuxt̄ ratā: q̄ ptigit eccl'iaz pdictā & restiōez subtracte a xl. an. pm ratā eandē p diffinitiuā sniaz pdēnā⁹: & eūō economū vrm

gratian⁹ sic argumētat i se. §. dug. tñ dicit ꝺn⁹: q hoc ñ pt epūs & intelligit. c. statuit⁹ de cēsi ad epm pertinētib⁹. Uer⁹ credo qō dic hu. q epūs nō possit dare res vni⁹ eccie clerici iuxt̄ alti eccie q iura pmissa: nisi certa & rōnabilē cā onderet: q̄ lz pceps h⁹ possit epi tū hoc nō possunt.

l Nobis tercia ex pscuetudinē illi⁹ loca. §. de testa. resistimus.

m Cōfirmauit. ex certa scia supple.

n Econom⁹. i. ꝺn⁹ fuit epūs albañ. in cā vt dr i ꝺn. postea creauit economū: vt ß imnuitur.

o Recōpēsatiōz. vī q symoiace⁹ fuerit ratis ꝺcet⁹: pcipue si pcū iterueit: q̄ tale p spūali dari ñ pt. §. de re. pmu. ad qōes. & c. vl. ß sine pacto ē ar. q̄ possit. §. vt ec. bñ. c. vno. Quare ß i dubio port⁹ iterpretat ꝺcū ē ñ symōia cū. nisi q̄ i dubio accipiēdū ē id q̄ vicio caret. ff. de le. i ambigua. Dico q ñ pmittē ß aut i pactis exēptiōibus symonia: q̄ pl⁹ pcipiebat epūs tē pali pmodi ab illis eccīs q̄ erāt ipsi tēporij. & ita potuit pmittē totū retēr̄ ibi octo tenarijs: & ultō ñ dr pape. xpt aliquā recōpēsatiōz: ß pone insignū sbiectōis. j. de cēsi. c. ij. 10.

p Aliq̄d qō pt. q̄ ex pzon⁹ hoc facē pt̄ j. de iurepa. pterea. & j. de cēsi. cū venerabil'. & xvj. q. ij. vo

q Pēsiōis. i. cēsus

r Economo. & ita formaī hec sniā i pson̄ economi epi & mōasterij. & in pncipio fuit epūs in cā: vt pz i pn. c. & sic ē ꝺ sniaz. Ad. de hac mā dic. vt dixi. §. de elec. q̄rela. sniā tñ mādabit̄ executiōi i pson̄ſ Pēsiōis. i. census.

t Jurta ratā. hoc ō dic qr pensio ista p pl'ibus eccl'ijs soluebat. Jtē est ß ar. q̄ si qs steterit vlt̄ biēnū: q nō soluerit canonē nō cadit a iure suo: qz isti ꝺnant ad restiōez pēsiōis subtracte a xl. an. citra. ß hoc ō p̄igit qr nō fuit actū illo iure. i. ad reuocatiōez rei ēpiteoticarie: imo sat̄ vī actū ad hoc perēdo iura epalia q̄ epūs cō cesserat mōasterio ß nō exp̄sse: qō pz ex petitiōe epi. vel dic q̄ vere fuisset ēpiteotic⁹ ex eo q nō soluerit pēsionē debitā rpe. §. de loca & ꝺduc. potuit. & si actū fuisset ad hoc: qr ꝺm modū agēdi &c. j. de accu. q̄lit & q̄n. ij. & j. de symo. lz hely. Vlus fi. Sz renera ß nō fuit ꝺcus ēpiteoticus: in q̄ ꝺcu nō trāsferē dñuz directū i ēpiteoticū ß vtile sed fuit cēsualis ꝺcus: in q̄ directū & vtile dñium trāsiuit i mōsteriū. & hoc apparat ex illa lra: vbi dr & q̄cq̄d iurī trā in monasterio q̄ i eccl'ijs i dioc'. ei⁹ sirī &c. vñ q̄ tociēz rpe steterit q̄ cēsuz nō soluerit ñ pdit ppt hoc res vnatas: ß censū tot⁹ rpis teneī reiterare: & bñ sunt cēsus petit⁹ petēdo ius epale: vt pz i pn. & nō pdēna tū sunt mōsterij ad integrā pēsionē. i. cēsuz tot⁹ rpis. f. xl. an. sbtracti. nā sb hac petitiōe peto ius epale: nō solū pphēdit ius epale qđ ipo iure cōi debēt: ß & qđ pstitutū ē pacto vel pscuetudie. §. de pisc. audit̄. ar. Et vbicūq̄ inuenī i hac decre. pēsionē expone. i. cēsum

ꝛ hec expositio ꝓbat ꝙ illō qō papa dic̃: ḡtis cēsuz accipiṁ. et vbi dic̃ cēsus exp̄mi ṁq̄ṁtarē. ꝛ ua plana ē vere. B.

u ¶ Alijs reddi⁹. epa libo. s. ꝛ ita pēsio ista ꝓbēdebat in pentōe epi. B.

c ¶ Cum venerabil'. eccīaz sācti. hic vī q̄ si vna ecclesia agat ō sbiectōe alī⁹: q̄ ñ sit agēdū ꝫ ipaz eccīaz: ꝫ potiꝰ ipaz eccīaz q̄ ēi possessiōe illi⁹: s. ō ek'c. ḡrelā. ꝛ xvj. q. iij. inter mēoratos. et s. ut ꝓscp. audiſ. vbi ō hꝫ ff. ō li. exhi. l. vl. ff. ō fun. l. vl. ij. Rñ. ꝛ ff. si ser. vē. is cōfāliar. ꝫ. s. ō ap. ad audiēnā. ꝛ s. vt lit. nō ꝓsc. qm̄ frequēt. §. q̄ si. xij. q. ij. q̄cūq; nullū. ꝛ s. ō ek'c. ḡrelā. ꝫ ibi ꝙnēit sbdit⁹ suo noīe: ꝛ ñ noīe eccīe.

y ¶ Pertinētijs. pentio ista nūms larga vī. sic s. ō resti. spocū ad sedē. q: vbū pti nē late pz. ff. ō v. sig. vbuz ptinē. q̄d iuris sit: ō hōēm ē s. ō li bel. obla. c. ij. ꝛ s. ut w. inf dilectos.

z ¶ Locauisse. ꝫ hōñ sufficit: s. ō fi. istru. inf dilcōs. ꝛ ℒ. locau. ad ꝓbatōem.

ꝛ ¶ Annotatō. i. i annis dñi idē erat in iditiōe i q̄ art⁹ ꝓbēdē falsitas: s. ut fi. istru. inf dilectos. Jo.

ꝫ ¶ In dioce. sabiñ. vñ iure coī ad eū spectabat: s. e. ō xenodo chijs. et. xviij. q. ij. mōasteria. et. xvj. q. vij. oēs basilice. c. di. ꝫ morē. B.

ꝛ ¶ Epale ius. hoc i multiꝫ sistit: s. ō off. or. ꝙquerēte.

a ¶ Propt̄ p̄dca. s. ꝓpt̄ rasurā i loco suspecto: ꝛ licarē scīpturā. sic s. ō fi. istru. inf dilcōs. ad hꝰ ei vt credat istō oz q̄ sit sine oī suspitōe ar. s. ō rescp. cū aūo. ꝛ. c. ad audiēnā. ꝛ ℒ. ō edic. di. adri. tol. l. vl. Sz q̄d si rasura reposita fuerit ut eadē mānu: ñ vī q̄ obstet: ar. ꝫ. ut punt. cū oli. ℒ. ut fi. istru. ꝓpatōes: si ꝓtet q̄ ō eadē mānu ꝛ i loco nō suspecto ñ obest. Jtē q̄d si rasura sit in vno loco ꝛ tñ ꝙ alia q̄ posita sit in istō. ꝓbet bñ. ꝓpositū: vī q̄ sufficiat ad ꝓbādū. ar. bonū s. ō rudi. cū. i. ꝛ. a. ꝛ. ℒ. si ex fal. istru. l. iij. ꝛ hꝫ sat⁹ pt̄ pcedi. q: ñ ē ꝓsūptio q̄ i fraudē fcīm sit. q: ꝛ sine illa rasura ꝓstabat. Jtē hꝰ ipso q̄ instrumentū falsatum fuit: sufficiebat ad imponēdū ei silentū: s. ut rescripti. cum olim. Berñ.

b c ¶ Cum dilect⁹. rauhabitōe. nōre vl't dūaz inf lras ꝓcuratorias ꝛ lras ō rato. nā vbi q̄s simplr ꝓstituit ꝓcurato: lz gnāl'r cōstituat: tū tñ ſigē siue ꝓponē ñ pt̄: vt s. ō arb. ꝙ tuas. ꝛ ℒ. ō tnsac. l. tnsactōis. ꝛ sic itell'r. ff. ō pcu. mādato. Sz si adijciat d'a illa: ꝛ q̄ quid aliud ena sup hoc fecerit ratū habebit: tūc poterit trāsigere siue cōponere: al's nihil operaret illa adiectio: et sic vident̄ differre ista duo. arg. ff. iudi. sol. l. iij. §. ꝓcuratorē. sic habes s. ut offic. delega. coram. s. ut trāslat. ptingit. ꝛ ideo dicūtur littere ab ipetitōe economi eiusdē epi sup alijs reddi⁹ absolutū ꝓpetuū illi si lentiū imponētes. ¶ Dem abbati ꝛ cōuentui farben̄.

c ¶ Cum venerabil'. f. n. j. sabiñ. eps eccīaz scti āgeli ō cauceia cū suis ptinētijs ꝛ possessiōibꝫ peti isset asserēs eā ad se taz i spūalib⁹ q̄ i tpalib⁹ ptīere: allegauit añ oīa ius cōe. q: cū pstituta sit i dioc. sabinen. sb ip⁹ debat ꝓsistere ptāte. Jn tpalib⁹ q̄z ad se dēaz eccīaz ptinere nitebat oīdere p publicū instrumtū: i q̄ ptiebat exp̄sse. j. sabinen. epz. h. farben. abbi ꝛ duabꝫ p sōis p⁹ ipz dēaz eccīaz cū suis ptinētijs locauisse ꝙ ānua q̄tuor solidoz papien̄. pēsiōe. Sz ps vīa ꝓposuit istō p̄dicto nullā fidē pēitus adhibēdā ꝓpt̄ suplīarē scptuaz ꝛ rasurā loco suspecto factaz: vbi videlz ānotatō tpis recesset: ꝛ infra. Quia igit̄ nob cōstitit eccīaz supdictā pstitutā i dioc. sabin. epale ius i oīb⁹ spūalib⁹ eidē epo adiudicauī⁹ i eadē: illī tm̄ exceptis q̄ p autēticā scpta ei dinoscunt̄ eē sbēcta: ꝛ infra. Quia vo istīm p̄dictū ꝙ qō eps eccīaz itēdebat q̄ ad tpalia vēdicare: ad faciēdū sup ꝫ fidē ualidū eē coguim⁹: vtpote ꝓpt̄ p̄dicta ō iure suspectū: vos ab ipetitōe ip⁹ q̄ ad tpalia eiusdē eccl'ie duxim⁹ absoluēdos. ¶ Dez.

c ¶ Cum dilect⁹ filī⁹: ꝛ infra. Quia cā ñ pōsat i nra pūtia tmiari cū nūci⁹ mōasterij sup ꝓcuratōe l' ratihabitōe lias ñ hēret: eā vo⁹ duxī⁹ exaīnī ꝓmittēdā: mādates q̄te n⁹ si pstiterit abbatē ad se. ap. añq̄ eps i euz suspēsiōis l' excōicatōis in mōasteriū inf dicti snias tulerit legitīe appellasse. vl' mōasterium a iurisditiōe epi eiusdē exēptū eo nō obstāte q̄ abbas ab eo circūuētus ꝑter frm̄ suoz assensū ei obediētiā repromisit cū fraus ꝛ vol⁹ ei pōciari ñ dēant: iudicetis illas snias nō tenere. Q̄ si abbas i exēptōis ꝙ batōe ōfecerit nec legitia se potit pscptōe tueri: lz ꝓbet se añ pdcas snias appellasse. nihilomi⁹ tñ mōasteriū iudicetis auriē. eccīe sbiacere i c⁹ē dioc. fūdatū. silr eo i ꝓbatōe appellatōis ōficiēte si vob pstiterit: ō exēptōe vl' legitia pscptōe tā abbez q̄ mōasteriū ab ipetitōe epi absoluatis. ¶ Bē i pcil'. gnāli.

Ne nimia religiōis diuersitas ꝙuē i eccīa dei ꝓfusiōz iducat firmit̄ ꝓhibē⁹: ꝛ ne q̄s vetero nouā religiōez iueniat: ꝫ q̄cūq; ad religionē ꝙuerti voluerit vnaz de approbatis assumat. Silr q̄ vult religiosā domū ō nouo fūdare: regl'az ꝛ instōez accipiat de approbatis. Illud et ꝓhibē⁹ ne q̄s i diuersis mōasterijs locū monachi hre ꝓsumat: nec vn⁹ abbas pl'ibus mōasterijs ꝓsidere.

De capellis monachorum et aliorum religiosorum. K.

c ¶ Kbanus. iij. In ecclesijs vbi mōachi habitāt: ꝓlius per mōachū ñ regat̄: ꝫ capellan⁹ q̄ ꝓl'm regat ab epo ꝙ ꝓsiliū mōachoz instituat̄: ita vt ex sol⁹ epi arbitrio tā ordiatio ei⁹ q̄ depositio ꝛ toti⁹ vite pēdeat ꝙuersatio. ¶ Innoc. iij. archipsbro ꝛ clericis sancte cecilie.

rato: q: i mādato ꝓcuratorio pstituēs sp adijcit i fine: q̄ ratū hēbit q̄cūq; ꝓcurator fecerit sup eā illa ad quā dat⁹ ē. ff. de pcu. l. si ꝓcurator: ꝛ cautō rati dāda ē q̄n ō mādato dubitat̄ ℒ. ō pcu. l. j.

c ¶ Repromisit. nō em̄ potuit ꝓpt̄ hꝰ renūciare priuilegio suo. s. de arbi. cū tpe. ꝛ q: ñ būt assensū frm̄ suoz ñ obsunt: q: delictū ꝓsone ꝛc ꝛvj. q. vj. si epm. ꝛ. s. ō excep. cū venerabil'.

d ¶ Prescriptōe tueri. ß de vna ꝛesentiōe siue exceptōe trāsit ad ꝓriā sic s. de ꝓscp. audiſ. ff. de excep. nemo. silr de vna actōe ēnsit ad ꝓriā ar. s. de iudi. examinata ℒ. ō iof. testa. ꝫ maiores. ar. ꝫ. s. ō ap. solli citudinē. ff. de trib. q̄ i heredē. §. eligē. ℒ. de ñ nu. pecu. aut. q̄ ꝫ. ꝓriā Sz q̄d si dēbunt ꝓponē oēs exceptiōes infra certum terminū: nō vī q̄ postea sit audiēd⁹. s. ō excep. pastoral'. Et q̄ in vna exceptiōe succūbit volēs alia stari ꝓponē nō audit: misi hꝰ tacias infra tminū pfixū. sisti. de excu. tu. §. q̄ aūt. Dicas q̄ si alicui ꝓpetūt pl'es exceptiōes q̄ nō sit ꝓrie i eo casu si ñ ꝓponāt oēs. s. infra tminū p⁹ea nō audit. ꝛ sic itelligit §. isti. de excu. tu. §. qui aūt. nisi ꝑm tenorē illi⁹ dere. pastoral'. Dicas aūt sē ꝓrie: puta q: ꝓmo duxit se exēptū ꝛ succūbit postea pt̄ aliā ꝓponere puta ꝑscriptiōz: vt hic. ꝛ c. auditis. ꝛ l. ꝑdicta ꝫ maiores: ꝓriū tñ ē in actōibꝫ. q: tūc ab imitō dz eligē: al's postea nō audit volēs aliā intētare ꝓriā. vt i. l. ꝑdicta q̄ i heredē. §. eligere.

f ¶ Ne nimia. nouā religionē. nā nouū collegiū nō pt̄ pstitui incōsulto ꝓncipe. ff. de colle. illi. l. iij. sic nec noua dignitas sine auctē pape. s. de ꝓsue. cū olim. ꝛ xxij. di. c. j.

f ¶ De approbatis. sic q̄ nouā dignitatē instituit i eccl'ia: pstituet eā ꝑm ꝓsuetudinē aliaz dignitatū. s. de ꝓsue. cū olim. silr nouā eccl'ia debet regi ꝑm ꝓsuetudinē aliaz. ꝫ. de cēsi. sup eo.

g ¶ Pluribꝫ mōsterijs. sic pz q̄ null⁹ pt̄ esse monach⁹ vel abbas i pl'ibus monasterijs: sic etiā de iure null⁹ pt̄ ꝓsici i diuersis eccl'ijs secularib. s. de ꝑben. de multa. nec sit ꝑbendā ꝛ dignitatē hre. s. de ꝓcess. ꝑben. cū nr̄is. ꝛ. c. lras. nec abbas cū fratrib⁹ possz dispēsare: vt monachus hēat locū i diuersis mōsterijs. ar. s. de elec. pstitut⁹.

h i ¶ In eccl'ijs mōchi. Hoc ius cōe vī. vt. s. de sta. mo. monachi. vbi ꝓhibent̄ poni ꝑ parochias signant̄ ꝓria. xvj. q. j. dectos: vos at̄. i parochia. Sc. q̄ ō dī itellige de monacho claustrali: q̄ nō est a ꝓl'o elect⁹ nec ab epo instituꝰ. monachi debent habere capellanū q̄ ministret ꝓl'o sacra ab epo institutū de pstito monachoz: vt ō dicit q̄ circūeat parochiā cū necesse fuerit: q̄ monachi facere nō debēt. Jbi de illis q̄ ꝓficiunt̄ parochialib⁹ eccl'ijs ꝑ epm: ß nō. ꝛ hoc. c. loquit̄ vbi ē ꝙgregatio monachoz.

i ¶ Ex sol⁹ epi. hoc ideo dicit q: monachi nō possunt remouere eum: sed si ꝛelinqueret ꝑ epm debet remoueri ordine iudiciario: et ita excludunt̄ monachi q̄tum ad hoc: sed si deberet depom: tūc necessarij

sunt alij epi. xv. q. vij felix. siqs tumultus.

d Olect⁹ i scrutinijs. sic. ꝫ. ꝛ ma. ⁊ obe. his q̄. scrutinū. h ⁊ ibi appellāt ea thecium sine exorcismi q̄ fiunt baptizandis p. xx dies añ baptismū. ꝛ q̄ hō legit ō pse. di. iij. añ baptismū. ⁊. c. añ vigiliā. ⁊. x. q. j. puenit. ⁊ ē vulgare rōnoꝝ. alr accipit scrutinū. ꝫ. ꝛ scru. c. vno. ⁊ alr accipit i cō. lng. ꝫ. ō ele. i electiōibꝫ ⁊. c. quia ꝓter.

l Capitul. i. sinodo siue puentu: vbi vicia corrigunt.

m Et petitorū. Et sic due actōes sit i eodē libello pñt ꝓponi: sic ⁊ ꝛ possessiōe soli iudicio vñ vi possum expiri: ⁊ ꝛ rebꝰ vi ablat̄ ad exhibēdū vt vi bo. rap. ff. ō vi ⁊ vi ar. l. j. ꝫ. si fund⁹. ꝛ q̄ ⁊ ꝓ eadē re pñt ista duo sit intētari ⁊ ab eadē pte vt ff. ꝫ. ꝛ cā pos. c. ij. iij. ⁊. iij. ⁊. c. cū dilect⁹ vbi mā ista expedit. et c. pastoral. Jrē ⁊ vnū iudiciū sufficit ad pl̄es societates. ff. ꝓ so. cuz duobꝫ. ꝫ. si pl̄es. alr i cipit lex illa sb q̄ ē iste. ꝫ. si int̄ frēs. ar. ff. tamil̄. hereꝫ. heredes. ꝫ ꝛ pl̄bꝫ. ⁊. ꝫ. seq. ⁊ hoc fit cā dirimědaꝝ litiū. ar. ff. ꝛ ac. emp. nō est nouū. ⁊. ꝫ. ꝛ cā pos. ad vltimū.

n De iure cōi. ꝫ. ti. ꝓri. ꝓstitutus.

o Prescriptiōz. imo ⁊ si allegatiz eā ñ iuuareꝝ: nisi allegaret eā ex altera⁹ ꝓsona. ꝫ. ꝛ prescrip. cū ex officij.

p Alterꝝ. super diuersꝰ articlis. s. petitorio q̄tū ad scrutinū ⁊ baptisma: ⁊ possessoꝝ q̄ sō capl̄m: vt ꝓz ex ipsa lr̄a: ß mō cora inno. agebat possessorio ⁊ petitorio: ⁊ q: non fuit mō ꝓbatū ꝛ ꝓpetate q̄ ad capl̄m: absoluit eccl̄ia scti laurētij q̄ ad capl̄m: vt i ti. dicit. cū eccl̄ia rōna habuit ibi institutiōz ⁊ vestitiōz: ⁊ eccl̄ia scte cecilie illa solūmō hēbit postea q̄ pbꝫ ꝓssus fuit q̄tū ad ꝓpetatē cora celestino papa: cū in oib⁹ aliis ecclesia sancti laurentij ꝓmeat ad ecclesiam romanam. vt ij ti. pater.

q Vocatū. ꝓ hoc igit̄ ꝓbat possessio obedientie: q̄ aliqs vocat⁹ ad sinodū venit. ar. ꝫ. ō his q̄ ti. a ma. ꝓ. ca. ex ore. ar. ꝫ. ꝫ. ꝛ re. spo. c. oli

r Cōfessus. ⁊ sic ꝓssio ꝓcuratoris ꝓiudicat dño. Jste pbꝫ ꝓcurator erat eccl̄ie sancti laurētij. ꝛ hoc no. ꝫ. vt li. nō ꝓte. c. j. ⁊ spōte dicit q: secus si coactus. j. ꝛ accu. si ꝓstituerit: ⁊ ꝓssio i vno iudicio facta cora celestino: valet hic in alio cora innocētio: vt ꝓz. ber.

s Curauit. eodē iure vebuit ꝓnūciare diffinitiue super p̄dictis duobus articulis sed noluit. ber. vt. j. seqnt̄.

t Scrutinū ⁊ baptisma. i his duob⁹ obtinuit: i oīb⁹ alijs succubuit

u Titulo. i. plebi sect̄ari. xvij. q. vi. puenit. ⁊. c. dudū. Dz nōne sbijcit epo q̄ est secularis. ß illud ē vt dixi vin. ꝓpter excellētiā dignitat̄ imo ver⁹ videt. vt. ⁊. dixit: q: ꝛ iure cōi mōachi pñt subesse titulo. i. plebi sect̄ari. xvj. q. j. alia. ⁊. c. eccl̄ia hz. ⁊. c. legi. ar. xcij. di. q sbdita.

x Economū scti laurētij. h formaꝫ sniam in ꝓsonā ꝓcuratoꝛ sue economi: nō tñ ipe ꝓuenit vt ꝓuenet actiōe iudicati: nisi esset ꝛtensoꝛ tm̄ vel datus in rē suā. ff. ꝛ ꝓcu. plauꝰ. ar. ꝫ. q̄ i ꝓsonā dñi. ꝫ. ꝛ ꝓ

Olect⁹ filius. m. sindic⁹ eccl̄ie vīe ab economo scti laurentij ꝛ piscinula i scrutinijs baptismate ⁊ capl̄is ⁊ silibꝰ sbiectiōz postulās possessoriū ⁊ petitoriū itētabat cū. n. eccl̄ia scti laurētij sit i paro chia vīa sita dz ō iure cōi eccl̄ie vīe i p̄dictis oīb⁹ sbiacere: q: nec p̄uile giū exceptiōis hz nec p̄sceptiōez ꝓ se potat allegare: cū illa eccl̄ia scte cecilie p̄scpsissz: sic ꝓ testes dicebat le gitie ꝓbatū. Preterea cū cora. c. papa p. n. sup p̄dictis int̄ vīaz ⁊ p̄dictā eccl̄iaz q̄ō vteret. m. p̄bz eiusdē eccl̄ie fuit spōte ꝓfessus q: eccl̄ie scte cecilie scrutiniū ⁊ baptisma debat cūq; ps vīa testes q̄ se illū diuersis tpib⁹ ad capl̄z vocasse ipmq; vēisse asserebāt: i mediū ꝓduxissz: eis in rare patis p̄dictus p̄bz se vocatuz iuisse ad capl̄m ē ꝓfess⁹: vñ p̄dict⁹ p. n. eccl̄iā vīaz capl̄o q̄ se ꝓq̄sta fuerat spoliatā saluo iure ꝓprietatis eccl̄ie scti laurētij reuestiue curauit sic i ei⁹ lr̄is ꝓtinet. ꝓ hoc q̄ ꝓpetatē q̄ ad scrutinū ⁊ baptisma ⁊ possessionē q̄ ad capl̄m vī voluit sindic⁹ ꝓbare. Ad b scti laurētij economus ex aduerso rñdit q: eccl̄ia illa nl̄o medio ad romanā eccl̄iā ptinebat. Cū. n. mōasteriū mōialiū fuerit ⁊ gnal̄r seruet i vbe: vt nullū mōasteriū titl̄o sit sbiectū icōgruū videbat: vt regl̄ares secl̄aribꝰ supponāt: ꝓterea vsq; hodie nos in ea institutiōz ⁊ vestitiōz liberā exercem⁹: ⁊ ifra. Nos igit̄ auditis ꝓpositis economū scti laur. sindico vīo i baptismo ⁊ scrutinio ꝓdēna m⁹ ita vt ꝓ b ec. ro. nullū p̄iudiciū generet: si q̄ forte ius suū duxerit ꝓsequēdū. Jn istitutōe aūt ⁊ vestitutiōe ⁊ capl̄o economū ipm ab ipetitiōe sindici vīi ꝓsus absoluim⁹ sindico vīo sup b ꝓpetuū silētiū iponētes.

b Ono. iij. epo venetēsi

Ex pte tua fuit ꝓpositū: ⁊ ifra Abbas ⁊ ꝓuēt⁹ riuen. venetē. dioc. occasiōe lr̄aꝝ ap. se. asseꝛt sibi cē ꝓcessū: vt i singl̄is ipoꝝ poratibꝰ singl̄i mōachi ꝓmoueꝛet: si pl̄ibꝰ facl̄tates ñ suppetūt cozūdē. Cū aūt id obuiet lata. cō. ꝛ q̄ nl̄a mētio ē i lr̄is añdictis. f. t. b. rñdem⁹ q: hmōi lr̄as ab ap. se. nō credim⁹ emanasse. q: si ꝓ occupatiōz forsitā emanauerint: nolum⁹ ꝓ hoc ꝛrogari concilio supradicto.

Item burdegalen. archiepo.

Ad audiētiā nr̄aꝝ puenit q: nō nl̄i mōachi lege tibi dioceſana sbiecti: i q̄busdā poratibꝰ habitāt solitarij ꝑ statutū gn̄alis ꝓcilij Jōq; mādam⁹ q̄tenꝰ ipoꝝ abbates seu pores: vt vl̄ ipos ad clausꝝ reuocēt faciētes i ipis eccl̄ijs ꝛfuizi p cl̄icos secl̄ares l̄ alios mōachos eisdē associent: cū q̄bꝰ vitā possint ducere regl̄arē monitiōe p̄missa ꝓ cēsurā eccl̄iasticā compellas.

De iurepatronatus.

Ex cōcilio mediomatricis.

Relatū est. ⁊ infra. Nobis visuz ē: q: eccl̄ia int̄ heredes patroni diuidi nō ꝛbeat. Et si simil̄tates int̄ eos surreꝛerit ꝓpē q̄s sacerdos suo ibi officio canonice fungi nō possit si alit̄ ꝓuideri nō potit: ꝓcipiat ab epo: vt nullo mō ibi missarum

ba. hz ꝛ hoc tradit. ꝫ. ꝛ elec. querelā.

y Generaꝝ. et ita papa iudicat q: ei nō obstit exceptio rei iudicate. si. ꝫ. ꝛ re iudi. c. sborta. vñ bene ꝓscribit ꝑ mōaste: iū exemptū spacio legitio. xl. an. itz non ꝑ papā. xvj. q. uij. volumus.

z In institutiōe. li ꝓz q: i q̄busdā iurib⁹ epalibus pt̄ ꝓscribi: ita q: nō ꝓ hoc ut aliis: et ita fallit regula ul'a: q: pt̄ ea fuit⁹ retinet. vt ff. ō fui. ru. p̄di. vna ē via. ꝛ hoc di. ꝫ. ꝛ ꝓscrip. audit̄. ⁊ h⁹ nō ē q: ius epale ē gen⁹ multas hūs spēs sb se q̄ nōte enūerāt ꝫ. ꝛ of. oꝛ. ꝓquerēte ⁊. c. dilectus.

Ex pte lr̄aꝝ. Lr̄e iste l'es fuerūt. Jmpetrauerūt mōachi ist̄ lr̄as ad q̄sdaz iudices: ne epos dioceſanꝰ ꝓpellerent eos pl'es mōachos instituē i q̄busdā poratibꝰ suis vbi singuli mōachi ē ꝓsuetudinē: cū pl'ibꝰ non sufficerēt facultates eozūdē ingressa ꝓuisitate ō facultatibꝰ ꝓoratu: occasiōe talium lr̄aꝝ dicebant ꝑm q: inferius ꝛtineꝛet.

a Allegatū. ⁊ male q: licet i eccl̄ijs illis nō possent esse pl'es mōachi: nō tñ papa cōcederet q: soli mōachi i singul̄ poratibꝰ singl̄r ponerēt q: illud eēt ꝑ pactū latere. ꝫ. ꝛ sta. mo. c. ij. ⁊ ē exp̄ssuz. j. c. ꝓri. vñ lr̄e iste ō plcia pape ñ emanauerūt. ber.

a De q̄ nl'a mētio Et sic ꝓz q: siqs lr̄as impetrat ꝑ aliqō ius siue ꝓcilij: nō valēt: nisi fiat mētio ꝛ illo re. ꝫ. ꝛ rescrip. nōnulli. ⁊. ꝫ. ꝛ eta. ⁊ quali. eā te.

b Occupatoz. sic. j. ꝛ sen. ex. si aliqñ. L. ꝛ lib. cā. ubꝰ. idē eēt si ꝓ ipportunitatē petēt̄. L. ō pe. bo. sblat̄. l. j. li. x. ar. ō rescp. siqñ.

c Volum⁹. tñ si vellet bene posset dispensare ꝑ cōcilij: q: auctor istius concilij in parē nō habuit poteſtatē. ꝫ. ꝛ elec. ingrunt: ⁊ pa pa maioꝛ est q̄ concilij. ꝫ. ꝛ elec. significasti.

Ad audiētiam. dioceſana. i. iurisditiōis. ꝛ hac lege nota. ꝫ ꝛ offi. ordi. dilectus.

e Generalis. h vocat papa latera. concilij generale: q̄ habes ꝫ. ꝛ sta. mo. c. ij. ꝫ concilij inno. semp sic appellat.

f Eisdē associent. ⁊ ita epi ꝓpellere vēbt abbates: ne monachos ꝓ villas solos dimittāt: secus i canonicis regularibꝰ: si eligerent ad regimē aiaꝝ: nā illi nō cōpellunt alios secū habere: nisi id ꝓmode facere possint. ꝫ. ꝛ sta. mo. q: ꝛi timoꝛē: sed ibi ē collegiū: vnde idē videt ꝛ regularibꝰ. s. q: nō ꝛberet eē soli i capellis.

Relatū. dudū ñ vēat. q: ad mutabilitatē mūdanaꝝ necessitatū eccl̄ia turbari nō dz. x. di. lege. ⁊. iij. q. vj. hoc ꝙpe. ⁊. c. di. c. j. ꝑ. c. q̄rimonia. ⁊ no. q: ius ꝓnatus apud vnū quēcz heredū ē insolidū q̄ ad oēm eius effectū. ff. ꝛ bo. li. si libertus in fi. ꝓter sacerdoꝛ ꝓnatioz q̄ est apud omēs ita q: apud nullum: vt hic patz. ⁊. j. c. ꝓri. sic electio. q: res simplex est ⁊ indiuisibilis

ꝛ sic ad quēlibet heredē insolidū trāsit etiā si ex diuersis ꝛ in equalibꝫ pubꝫ sint heredes. ar. ff. de serui. vre. C. de relig. si sepulchrum. ꝛ. ff. e. l. q̄ sicut. ꝛ. l. vsufructus. ꝛ. ff. ad. l. fal. l. j. §. si vsufructus ꝛ. ff. de vsu. ꝛ habi. vsus. q̄ incorpalia diuidi non p̄nt. ar. vij. q. j. nihil. Quid si nō p̄uenīt: possent ne pacisci adinuicē vt alterius vicibꝫ p̄ntarēt: arg. q̄ sic. ff. de vsufru. q̄rens. ff. de fun. vic. ui si. ff. cōdidit. l. cōdidit. §. si ō vsufru.

b Simultates. i. laterīa odia siue diuisiones.

t Celebrent. sic. p̄ vj. q. vij. p̄sideradū. ꝛ. c. si pl'es. sed hoc hodie seruari nō dz si aliquo mō sine scādalo possit eccl'ia ordinari. j. e. q̄m.

b Quecūq; reliquias. quidā dicūt sic melēdus q̄ hoc. c. nō tenet ꝛ illa c. sil'r nō tenēt. xvj. q. vij. p̄sideradūz. ꝛ. c. si plures. p. c. seq. q̄m. ꝛ. c. eam te. nisi forsitan ex facto epi magnū scādalū oriretur: tūc posset fuari hoc q̄ hic dicitur ad temp⁹: q̄ sanus vidēt. Jo. sa. dicebat tollat reliquias. i. nō ponat. Alg. intelligit de reliquijs: que sunt in capsis extra altare: q̄ est verū: qz de illis q̄ sunt i altari non intelligit.

l Quomā fundatores. Nō q̄ ex fundatione ecclesie acq̄rit iuspatronatus vt h̄ ꝛ. xvj. q. vij. filijs. et j. eo. nobis. sed ex refectiōe vel reparatione nō acquirit. vt dicebat lau. ar. ff. ne quid in lo. pub. l. pretor. §. vicinales. ea videtur rōne: qz q̄ humani iuris esse de rijt seruitutē nō recipit. ff. cōi p̄di. tam v̄b. q̄ ru. l. caueri. q̄ intelligo cū oīno nō est destructū mōsteriū vel eccl'ia: ß si fundit⁹ destructū sit ꝛ de cōsensu epi aliqs velit reedificare eccl'iā: credo q̄ acq̄rat iuspionat⁹ qz inde est ac si ab initio eccl'iā p̄struxisset. j. de iude. cōsulunt. arg. Jtē quid si reedificata ē ecclesia de eadē materia: nunquid prior patronus remaneat patronus? videt q̄ sic quia eadē ecclesia intelligit. ff. de iudi. ꝓponebat. ꝛ. vij. q. j. denicq; ꝛ ar. ff. de vsufru. si in area. ꝛ. ff. de ser. vr. predi. seruitutes. §. si sublatum. ꝛ hec ecclesia loco prioris succedit. vnde eadē intelligit. arg. ff. siquis cau. si eū. §. qui iniuriaz. ꝛ. ff. si ex noxa cau. l. ij. in fi. ff. de vsufru. dūs. in p̄n. ff. de seruitu. rusti. p̄di. amicissimus. Ar. contra quia desinit esse patron⁹: ꝛ obligatio semel extincta nō. ff. de solu. qui. res. §. aresi. et de cōse. di. iiij. queris: q̄ verū videt.

m Abutūtur. ꝛ ita ꝑdere debent priuilegiū. xj. q. iij. priuilegiuz. et lxxiij. di. vbi ista dicitur.

n Sui maiorib⁹. si. lxiij. di. si forte. Sed nūquid requirit⁹ q̄ maioris sit meritū ꝛ q̄ plures eum p̄sentent: hoc videt velle hec lr̄a: sed videtur sufficere si sit idoneus: dū tamē habeat maiorem partē licet alius sit melior de hac materia dicit. ß. de elec. ecclesia vestra. ꝛ. ß. de offi. custo. c. ij.

o Sine scādalo. ar. q̄ ꝑt scādalū recedit a iure. ß. ō p̄b. cū tenesolēnia celebrent: nec ad priorē redeāt: ꝛ eccl'ia sacerdotē canonice hēat q̄ libere suū misteriū valeat exercere. Ex. pci. tribuit.

Decuq; eccl'ia: ꝛ infra. Si cōtigat p eccl'ia dissidere prōnos: vt eā nolit sb vno p̄sbro pcurari eps: si alit nō potit ipi psulere tollat inde reliquas: atq; eid⁹ dez eccl'ie claudat ostia: vt sacrū mysteriū null⁹ i ea celebret: anteq; vnū eligāt p̄sbm qui sacrosancta sit idone⁹ pcurare.

Ex concilio lateran.

Quomā i q̄busdā locis fūdatores eccl'iaz aut heredes eorū p̄tate in q̄ eos eccl'ia hucusq; sustinuit abutūt: ꝛ cū vna eccl'ia vn⁹ debeat eē rectoris p sua dissensiōe plimos replētāt: p̄nti de creto statuim⁹: vt si forte i pl'es ptes fundatoz se vota diuiserit ille p̄ficiat eccl'ie: q̄ maioribꝫ iuuat meritis ꝛ plimoz eligit ꝛ approbat assensu. Si at b sine scādalo eē neq̄uerit: ordinet ātistes eccl'iā: sic melⁱ eā fm deū videbit ordinādā ꝛ idipm etiā faciat si de iurepatron⁹ q̄stio emerserit inter aliqs: ꝛ cui ꝑpetat infra. iiij. mēses nō fuerit diffinitū.

Ex eodem.

Dekea qz ītātuz q̄rūdā laico rū pcessit audacia: vt epoz aucte neglecta cl'icos instituat i eccl'ijs ꝛ remoueat cū voluerint amur. ꝛ. j. ō no. op. nū. cū ex iniūcto. ꝛ ß. ō tēp. or. ad aures: vbi ō h̄ p Ordinet. ponēdo ibi rectorē: ita q̄ ipm postea repnet si voluerit arg. j. e. si vo. Bern.

q Quatuor. j. e. cū ꝓter. ß. j. e. eā te: ibi solutē.

p Reterea. instituat. xvj. q. vij. laici. ꝛ. c. p laicos.

possessiōz q̄z atq; alia eccl'iastica bona p sua volūtate plerūq; distribuāt: ipos anathemate decernim⁹ feriēdos. Cleric⁹ at q̄ eccl'ie siā p laicos sine ꝓpri epi aucte recepit cōmunīe pueri: ꝛ si pstiterit a misterio eccl'iastico ꝛ ordīe deponat. Lex. iij. eboz. ar epo

Quod aūt psulis: si clericus idone⁹ ad vacātē eccl'iā p̄sentat⁹ nō fuerit ab epo diocesano admiss⁹: ꝛ postmodū alt⁹ idone⁹ p̄ntat⁹ ꝛ institut⁹ ab epo possessiōz tenuerit corpalē: an primo clerico eccl'iā petēte debeat posteriōr remoueri vel posterior ponī p ferri dubiū nō ē q̄n i casu isto melior sit additio possidēris: q̄m anteq; p̄ntatio p diocesanū epm approbet: ratū non est q̄ a primo fuerit inchoatū. Decetero tue pru. r. q̄ si laici clericis vl' collegijs de possessiōibꝫ l' donatiōibꝫ instrumēta fecerit in hec vba vl' silia: possessi vel dedi eccl'iā ꝛ p̄nti charta firmaui si p̄sens epi nō accesserit: nihil agi videt: qz p ñ dato habet q̄ ab illo datur qui non potest de iure donare.

Dē exoneñ. episcopo.

Quia clerici q̄dā aduocatias eccl'iaz ꝓparāt vel q̄ cūq; mō possunt acq̄rūt: vt postmodū eorū filij vel nepotes ad ealdez ecclesias p̄tēt: ꝑcipimus vt id artius inhibere procures eosdem

f Eccl'iastica. xvj. q. vij. decimas.

t Per laicos. j. ō p̄uileg. cū ꝛ plātare.

u Primeū. ꝛ ita ñ est ipo iure suspēsus q̄ recipit eccl'iaz a laico. et p hoc intelligo illos canones. xvj. q. vij. si q̄s deceps: cū aliis. c. se. q̄ hoc dicē videt. Jtez alia pēa est ipōit ei q̄ p abusū laicoz p̄sent⁹ fuerit electi. qz sit ineligibil': ß de elec. q̄sq⁹. ar. ß. j. e. cura. q̄. s. eccl'ia possit hāi p laicū: ibi solutē.

r Quod at possidens. sic. j. e. pastoral'. hoc intelligo cū laic⁹ p̄ntat. sec⁹ si eccl'iastica p̄sona cui talit varie nō licz. j. e. cū aūt. ß eps punitur: vt i. c. pastoralis. ꝛ ē sil'e q̄ dī. C. de rei vē. q̄nēs. si. ß. ō p̄cep. ad aures. ꝛ ita ille potior ē i iure q̄ prior possessiōez fuerit adept⁹.

y De ꝓcessiōibꝫ eccl'iarū. sic. j. c. illud.

z Si p̄sensus. ꝛ ita si p̄sus epi accesserit valet talis donatio vt ꝓcessio. j. c. illud. ꝛ. c. null⁹. Sz q̄d intelligit dare p̄on⁹ eccl'iaz dare nō p̄t. q: ad eū nō pertinet: imo ad epm. Lau. dixit q̄ iuspionat⁹ solūmō intelligit dōare q̄ suū ē: v. p̄sensu rēi epi: ß. ō dona. pastoralis. ne dūsoxa intelligat donatio: vt res pat⁹ valeat q̄ peat. ꝛ ar. ff. de leg. j. si dom⁹. §. vlt. ꝛ hoc ꝓbat ex eo q̄ dicit: p nō dato habetur. dē. Ber.

ꝛ Pro nō dato. sic ꝙ p non dato habet q̄ ab illo dat q̄ ō iure dare ñ p̄t. ff. ō acq. re. w. Edicto. et. C. de pe. l. ij. ff. e. l. ij. §. vl. ꝛ. j. de w. p⁹di. restit. nup. ꝛ. C. q̄ p sua. iur. l. vna. et j. q. vij. dalbertū. ar. ß. j. eo. cura: ꝛ melⁱ. c. psultatiōnib⁹. fupple hic nec ē i possessiōe vt q̄st: at⁹ si eēt i q̄si possessiōe nō vi: nō clā: nō pcario: nlt⁹ q̄ne sibi mota. qz tūc ius acq̄rit p̄tato ꝛ obtūet. j. e. ex lr̄is. ꝛ. c. psultatiōib⁹. ß isti laici erāt i possessiōe saltē de facto. ꝛ nisi p̄sus epi accesserit: ñ valz donatio. ꝛ ita ꝓcedat cū illa. j. e. cura.

q Quia cleria aduocatias. i. iuspionat⁹ qđ q̄z dī aduocatō: vt ß. q̄z vicedñar⁹ vl' custodia siue guardia: vt. e. j. p̄ica. Jtē dī ius frāgitōis vl' possessiōis. xvj. q. vij. pie mēr. frigēt⁹. q̄nq; gra. xvj. q. ij. si q̄s

Lōpāt p se tñ. qđ ē ñ p̄t cū sit spūali ānexū. j. e. ō epoz. C. iure: ß cū vniuersitate p̄t obligari. j. e. c. p̄t. ꝛ vēdi. j. e. cī seculū ad instar fundi dotal'. ff. de fun. do. l. j. ff. de acq. re. w. l. quidā.

a Filij. Iz aliqs sit p̄on⁹: se p̄tare nō p̄t. j. e. p nr̄as. filios at sat credo q̄ possit p̄tare. ff. q̄ c⁹q; vni. l. illō. ar. ß. j. e. ꝑsuum: vbi ō h⁹.

b Spoliādo. Sz cui applicabit? p̄t dici qđ eccie cui p hmōi emptōz facta ē symoniaca iniuria. ar. j. de symo. de h⁹ ꝛ. xvij. q. iij. si q̄s i arrio. ꝛ sic eccia erit p̄ona suipsi⁹. Sz q̄d si ipa eadē eccia emisit iuspionat⁹ a suo p̄ono: nūq̄d amittit p̄on⁹ iuspionat⁹? vt sic remaneat apo ipaz eccias. ar. q̄ ñ. j. e. illō. qz vēdito ñ tenit. qz spūale l' spūali ānexū vēdi ñ p̄t. j. ō symō. q̄relā. ꝛ. j. e. ō iur. ꝛ sic finabit penes p̄onū restituta

pecunia. ar. ℈. posset ꝺ colligi: qꝛ hic ꝺr q empto: spoliet ⁊ nō vēditor vñ eoꝝpo q ipoñt pena empton ⁊ nō vēdton: videt remanere penes ipm patronū iuspatronat⁹: qꝛ si voluisset ipm puari hoc dixisset: sic ꝛ alto. vel dic qꝺ ꝓmus dixi. ber.

Ex lr̄is. ad firmā. dicūt quida q talē ꝯcū celebrauerūt int̄ se q vtile dñiuz trāsiret in ꝓductoꝛē; ⁊ sic ī ipz trā siunt iuspatronat⁹: sec⁹ ī creditore. §. ꝛ re iuꝺ. cū bertoldus. b.

d ¶ Pñtauit. supple ⁊ epūs ipm recepit.

e ¶ Apud cātuarieſes: q fecit pmū remoueri ⁊ ĩstitui pñtatū p abbatissam. vñ orta fuit cōtentio inter eos.

f ¶ Excepto. ar. ꝓcessuz videri qꝺ nō ē nouitium exceptū. ĵ. ꝛ spō. cū apꝺ. Itē ar. q iꝺ iurz ē in toto ⁊ in pte. ar. ff. ꝛ offi. ꝓfec. vr. l. j. §. iij. ⁊. xij. q. ij. cognum⁹. ꝛ hº tractat §. ꝺ trāsla. int̄ cozpalia

g ¶ Vel añq̄. ar. est ꝺ a ꝓpio sensu: q res liti gioſa nō ꝺz trāsferri in aliā psonā lite pēdēte xj. q. j. qꝛ res: ⁊ xvj. q. iij. volum⁹. ⁊. §. vt li. pē. a memoria ⁊ ḡsi p totū ⁊ ita videt q si moueat aliqꝺ ḡstio ꝺ iurepatronat⁹: ⁊ interi vacet eccl'ia q nō possit pñtare añ finē cāe. Dz nō est verū hº ꝑm quosdaz. put dr. §. ꝛ i inte. resti. cū venissent imo siqs ē in q̄eta possessiōe pñtādi nō ꝛbet inde amoueri: vt dicūt quida vsq; ad finē cāe xvj. q. iij. volum⁹. et §. vt li. pē. a memoria ⁊ sufficit eē in possessione. ĵ. e. ꝓsultatiōibz ⁊ supleꝛ ꝺ maxie. Dz lr̄a ista maifeste ꝓdicat ⁊ certe verꝺ videt q eligē vel pñtare qs ñ possit postq̄ ei moueꝛ q̄stio sup ꝓpietate. vel si dicat q possit pñtare lite mota tñ pñtat⁹ ñ ꝺz institui pendēte ꝓtrouersia ex q̄ pēder. §. ꝛ i inte. re. c. ij. ⁊ ē ar. op. §. ꝛ elec. cumana. vbi clerici ⁊ capellani erāt ī q̄si possessiōe eligē di: ⁊ mota sunt eis q̄stio sup iure eligēdi vacāte eccl'ia: ⁊ qꝛ nō ꝓbauerūt ꝛ iure suo nō valuit eoꝝ vox. nec obstāt ꝯria q̄ dicūt q lite pēdēte nō est ꝓuāꝺ possessio: sua possessiōe: qꝛ ibi alia rō est. Ibi. n. oia restituūtur ⁊ fruct⁹ post litē ꝓtestatā. ꝺ hic nō ꝛbet restitui fructus pñtatiōis: qꝛ canonice institut⁹ nō remouet sine culpa. ⁊ hoc verꝺ credo ꝺ tñ notauit io. ſ. q pt̄ licite eligē q ē in q̄eta possessiōe: lz moueat ei q̄stio. §. ꝛ ī inte. re. cū venissent: ⁊ ita si fuit iste pñtat⁹ añ q̄stionē mota obtinebit: qꝛ ille credebat patron⁹ cū eēt ī possessiōe rot⁹ ville: ⁊ ita credebat se eē ꝓnū ⁊ bona fide: sic. ĵ. e. ꝓsultatiōibz. ⁊ si postea obtineat abbatissa i iurepatronat⁹: qꝛ ꝓbabit q excepit iuspatronat⁹: rñdebit illi ꝛ tpalibz. xvj. q. ij. sane. ⁊. ĵ. ꝛ pur. cū ⁊ plātare. §. in eccl'iis. ⁊ hoc dicē ꝺ in fi. Cōtra hº tñ. §. ꝛ re iudi. cū bertold⁹. et ĵ. e. ꝓsultatiōibz. vbi dicē si tpe pñtatōis sue iuspatronat⁹ eccl'ie possidebat: ꝺ hº nō erat ī possessiōe iurispatronat⁹ lz possideret villā: qꝛ hoc nō colligit̄ p lr̄az: ꝺ intelligē q erat ī possessiōe iurispatronat⁹: ⁊ sic cessāt ꝯria. ⁊ sat⁹ ꝺ colligit̄: q miles erat ī pos. iurispa. ex eo qꝺ dicē in fi. ita q si abbatissa obtineat aduersuz militē: illi ꝛ tpalibz ꝛbeat rñdē: ex hoc apparet q miles reꝛerat ⁊ abbatissa ꝯ militē agebat: ⁊ sic relinquit q miles credebat ꝑson⁹: ⁊ sic agebat vt ꝑson⁹: vñ tenuit pñtatio ⁊ institutio eo tpe facta q quiete iuspatronatus eccl'ie possidebat. ĵ. e. ꝓsultatiōibz. ⁊. §. ꝛ elec. q̄relā. ⁊ ita lite mota nō ꝺz pñtare: vt si pñtat suspēdit institutio i euentū sentētie: vt dicūm est.

h ¶ Aduocatiōibz talit acq̄sitis appellatiōe postpo. spoliādo. ¶ Dē hc fordeñ. epo ⁊ abbati ꝛ forde.

Ex lr̄is. i. saleberien. epi acceptim⁹ q ꝛfucta psona eccl'ie ꝺ latoñ. g. milesꝫ villā ī q eccl'ia sita ē a mōasterio ꝺ vito ad firmā tenebat ad eādē vacātē gu. cl'icū pdco epo pñtauit. postmodū abbatissa pdci mōasteriꝰ aliū pñtauit eidē ad eccl'iā supscptā: q̄ nolēte pñtatū ab ea r̄cipe apꝺ cātuarieñ. archiepm guē ꝺ epo ꝛpo fuit qōnez: ⁊ ĩra. Adāam⁹ q̄tenꝰ si vob pstiterit: q pfato militi pscpta villa fuerit ñ exceptoꝫ iurepatronat⁹ ad firmā ꝓcessa: l' añq̄ ꝛ iurepatronat⁹ int̄ abbatissaz et militē ꝓtrouersia eēt sborta pfat⁹ gu. ī pscpta eccl'ia p epz ad pñtatiōz militis ĩstitut⁹ fuisset ei dūmō als sit idone⁹ adiudicetis eccl'iaz: ita q si abbatissa obtineat aduersus militē: illi ꝺ tpalibz ꝛ

i ¶ Ꝛbeat rñdere. ¶ Dē vitoñ. epo Illud pter eūdū ñ dur im⁹ q si laic⁹ epo icōsulto eccl'iā ñ vacātē ꝓcedit religiose womui ⁊ p⁹ ea cū vacauerit ad pñtatiōz eiusdē laici cleric⁹ ibi fuerit p dio. epm ĩstitut⁹: ꝓ ꝓcessio secūdā ĩstitutiōz q̄ min⁹ hēat rata ⁊ firma ñ pt̄ aliq̄ten⁹ ipedire: cū illa ꝓcessio ꝺ iure nulli⁹ possit eē momēti tū qꝛ ꝺ re ñ vacāte facta ē. tū qꝛ laic⁹ sine aucte epi nemī pt̄ eccl'ias dare lz r̄ligioso loco iuspzonat⁹ ꝓ ꝓferēdi liberā hēat facultatē. Si vo iuspzonat⁹ vacāte eccl'ia religioso loco ꝓtulerit: ⁊ aliqs sñ pñtatiōe frm̄ eiusdē loci fuerit ī ipa eccia ĩstitut⁹ ei⁹ fm rigorē iuris ē ĩstitutō irritāda.

j ¶ Dē eidē Clerimoniā: ⁊ ĩra. Absurꝺ vr̄ oio: vt ad singl'as pzonoꝝ ꝛ hūanā ꝓditoꝝ mutatōes eccl'iarū ordiatōes mutēt ⁊ vicissitudies eccl'iaꝝ ab aduocatis l' aliis pſumāt ¶ Dē eboracē. archiepo.

Clim laici epis nescietibz aut nō ꝓsentietibz eccias clericis ꝓcedūt: in qbz hñt iuspzonat⁹ et postea pnia ducti alios ad easdē epis repsentāt ⁊ illi ad eoꝝ pñtatiōz ī eisdē eccl'iis ab epis ĩstituunt: eoꝝ ꝺz ĩstitutio stare: q auctē it epi ĩstituti: ꝓcessiōe ꝓzi q nulla ē oio euacuata. Mō. n. lz laicis cl'icos ī eccl'iis pſūptiōe ꝓpa ordinare. ¶ Item abbatibz prioribus ⁊ clericis p archiepiscopatū eboraceñ. cōstitutis.

k ¶ Impedire. ar. q nō pstat ipedimētū qꝺ ꝛ iure nō sortiē effectū ar. §. e. q aūt. §. ꝛ elec. bone. ar. ℈. §. ꝛ elec. ꝓsideraui⁹. ⁊. c. audit⁹. ⁊. ĵ. ꝛ spon. ad audiētiā.

l ¶ De re nō vacāte ⁊ ita ptz q eccl'ia nō vacās ꝓferri nō pt̄ puate psone: vt. §. ꝛ ꝛ. ꝓsultatiōibz: ꝺ loco religioso ꝛ aucte epi eccl'ia nō vacans pōt ꝓcedi: vt i ꝛcre. consultationibz.

m ¶ Memini. i. nulli puate psone.

n ¶ Religioso. hec lr̄a innuit q laic⁹ posset dare iuspzonatus loco religioso sñ aucte epi: ꝺ eccl'iā nō. ar. xvj. q. vi. nemini regū ꝺ nō credo. vñ supple ꝺ o ꝓsensu epi qꝛ siue ꝓcedat eccl'ia siue iuspzonat⁹ nccia ē aucras epi. §. e. q aūt. ⁊. §. ꝺ ꝛ. ꝓsultatiōibz. ⁊. ĵ. e. nulli⁹.

o ¶ Cōtulerit ꝛ auctoritate epi: vt dixi Sz nūqꝺ laico pt̄ dari iuspzonat⁹: vñ. dixit q sic. ar. ĵ. e. ex insinuatiōe: ꝺ ibi ñ fuit ꝛnatio: ꝺ frat cessit fratri suo suū seu renūciauit ei q̄tum ad se ius pstādi ⁊ ita nō fuit ꝛnatio cū ipe in solidū esset patron⁹: vt ibi dr: ꝺ cū vniuersitate dñ pt̄ ꝛnari vel vēdi ⁊ obligari. §. e. ex lr̄is. ⁊ ĵ. e. cū secutu.

p ¶ Clerimoniā mutatiōes. licz patrom mutent successiōe: vel alio mō: eccl'ie stat⁹ ꝓpter hoc mutari nō ꝺz cū i ipoꝝ dispositiōe eccl'ia nō sit: ꝺ ponꝰ epoꝝ. nec pñt illā extrahere ꝛ sua pēdate. x. q. j. sic quidā. ⁊. c. nouerit. ar. ℈. xvj. q. vi. ꝛcernim⁹. ⁊. c. sūlijs. ꝺ hic habēt tm̄ pēdatem ꝛtendēdi eccl'iā ⁊ nūciare sacerdoꝰ excessus epo: ꝺ sup rebz nullā hñt pēdatez. §. e. ꝓterea.

q ¶ Aduenē. ii. x. di. lege. ⁊. c. di. puenit. ⁊. iij. q. vj. hec quippe.

r ¶ Clim laici penitētia ducti. ⁊ ita licitū est penitere ⁊ ℈ factus suū venire. vt. §. ꝛ elec. nosti. ⁊. ij. q. vj. §. siqs libellos. xij. q. j. certe. ff. ꝺ mino. si mior. C. q̄ bo. ce. pos. l. ij. ff. ꝺ mu. ⁊ bo. vt gradatim. §. reprobari. ff. ꝛposi. l. j. §. si vo ꝛposuero. ⁊. §. ꝛ ꝛpo. bona. fides. ⁊. ff. ꝛ acē. emp. ⁊ ven. si sterilis. §. vlti. ar. ꝓpa §. ꝛ fi. ꝓdy. venies. ⁊. §. ꝛ cle. cōm. diuersis fallacijs. ⁊. xvij. q. iij. sunt qui ope s. ĵ. ꝛ ꝛpō. impu. ꝛ illis. j. ⁊. iij. q. iij. offerat. Sō nō est locꝰ penitētie: nisi ī casibz: puta si insta cā subest. xij. q. j. cer re. lxiij. di. §. verū. vel si aliqꝺ inopinatū emergat. xxij. q. ij. ne qꝺ arbitret. ⁊ ī omibz ꝛlectis ⁊ malicijs. ar. l. di. pōderet. ⁊. §. ꝛ re. eccle. alie. vel nō. siquis ꝓbroꝝ. vel in his q̄ fauoze sñt tm̄ sunt introducta: quibz renūciari pt̄. vij. q. j. q̄ periculosum. ⁊ in his q̄ cepta nō sunt plene. ff. ꝛ iurisdi. om. iudi. si cōuenerit. vii. ⁊ i casu isto: vt hic parz. ⁊. ĵ. e. cū aūt. ⁊. c. pastoralis.

s ¶ Que nulla est. sic. §. e. illud. ⁊ ita ꝓma electio q̄ nulla ē nō ipe dir secūdā. §. ꝛ elec. bone. ⁊. c. ꝓgregato. ⁊. §. ꝛ ap. constitut⁹. ar. ꝓtra. §. ꝛ elec. auditis. vbi colligit̄ q electio que nulla est impedit ar secūdā: sed illud ℈ ibi solut̄.

t ¶ Laicis. nec etiā clericis patronis licet ecclesiā ordinare: vñ habes simile casum ꝛ clericis ei qꝺ dicē hic ꝛ laicis. ĵ. e. c. vlti. ala-

Vlra. laicoꝝ. laici essi eccl'as ꝓferre ñ pñt. xvj. q. vj. si ꝙs ꝛeiceps. ꝛ. c. si ꝙs eps. si ꝙs clericus ꝑ laicos. ꝛ. j. de pnit. cū et plātare. nec dñt interesse electoib⁹: vt ibi habeāt vocē i eccl'ia collegiata. ē. de elec. massana. ꝛ. c. sacrosancta.

v Ultima. i. ḡdragenaria q̄ sola currit ꝫ eccl'az. vt. xvj. q. iij. §. pōt v. ꝙs actōes. Sz obij cit cōtra hoc: isti monachi vel cl'ici q̄ ꝓscripserūt bas ecclesias: aut habuerūt bonā fidē aut malā. Si dicēs bonā: ꝟ ñ potuit esse nisi qꝫ ignorabāt ius ꝟ ignoratia iuris nō ꝓdest ad vsucapiēdū ff. ō vsuc. nūqꝫ. ꝛ. qui ꝫ legū interdicta nec cit nō ꝓscribit. C. de agri. ꝛ. cēsi. quēadmo dū. li. xj. ꝛ. isti ꝫ inhibita canonū receperūt eccl'ias. xvj. q. vij. si ꝙs ꝛeiceps. si ꝙs epūs. si ꝙs cl'ic⁹ ꝑ laicos. ē. e. ꝓterea. ꝛ. c. qō aūt. ꝛ. c. illud. ꝛ ita ꝓscribē ñ pñt. Si malā fidē habuerūt nulla prescptōe muuāt. ē. de ꝓscp. vigilāti. et. c. qm̄ oē. ꝛ. xxxiij. q. ij. si v̄ go. pōt dici qꝫ ꝟ tolerāt hmōi ꝓscptio ꝓpter scādalū: q: eccl'e nō poterāt reuocari sine scādalo. ¶Quidam dicūt qꝫ eoipo qꝫ epo sciēte ꝛ nō ꝓtradicēte possederūt: intelligit eps ꝓsentire ꝛ qō sequ tur: aut dic. būt postea ꝓsensū suppletē ex ꝓsuz. ꝛ tūc nō ē necessaria ꝓscptō cū hñt cōsensū epi. vl' pōt dici qꝫ illi q̄ eccl'as receperūt de manū laicoꝝ: ñ possent ꝓscribē: q: ꝑ iura recipiūt: ꝟ eorū successores ꝓscribere pūt q̄ hoc ignorāt et bonā fidē hñt: exq̄ inuenūt eccl'az i possessiōe: qꝫ q̄ i locuz alij⁹ succedit iustā hz ignorātie cāz. ff. de re. iur. q̄ i alterius.

p Consensuz. ar. qꝫ ratihabitō retrotrahitur. xvj. q. j. q. j. c. vl. ar. cōtra. ff. de re. iur. l. penl'.

y Nisi ius quod. nemo em̄ pōt plꝰ iuris i alīū trāsferre qꝫ ipe hēat. ff. de re. iur. nemo. j. de w. post di. re. nup. ff. de acq. re. w. traditō ē. e. qꝫ aūt. i fi. lxij. di. abbati. ar. ꝫ. ff. de acq. re. w. nō est nouū. isti. qui. alte. nō lz. §. ecōtra. C. de distrac. pig. q̄diu. ꝛ. l. si cessante. ff. de vsufruc. qō nr̄im. ff. ō acqui. pos. interdū. So. primū vez est: ꝛ ista cōtraria spālia sunt: nec etiā istud ius qō hñt. s. iuspatronatus pñt cōferre sine aucte epi. vt dixi. ē. e. illō. ꝛ. j. e. nullus.

z Si vo. progat. vltra q̄tuor menses. ē. e. qm̄. ꝛ. j. e. cū ꝓter. ꝛ Repñtet. Sed quid valet ei hec repñtatō: cū iam sit ꝛ institutus ꝛ ius hēat. ꝑ hāc pñtatiōem nullū ius acq̄rit hic: ꝟ pñtat vt patronus ꝑ hoc sit i quasi possessione sui iuris: ne postea vexet ō facto. j. e. consultatōib⁹.

a Cum seculuz. emptoꝝ. sic ḡ iuspatronat⁹ trāsferet venditōe cū vniuersitate ꝛ hoc vez ē: nisi spāliter sit exceptū. ē. e. ex lr̄is ꝛ vēditō feudi facta intelligitur de volūtate dñi: alr nō valet i ꝓsti. frede. de feudis. trāsferet etiā successiōe. ē. e. qm̄ i q̄busdam. ꝛ. c. j. ꝛ. ij. ꝛ. xvj. q. vij. filijs ꝛ pmutatōe. xvj. q. vl. nemini regum ꝛ alienatōe vniuersitatis vt hic: ꝛ venditōe cum consensu epi facta. ē. e. qꝫ aūt. ꝛ. c. illud. ꝛ. j. e. nullus. vñ versus. Jurapatronat⁹ trāsire facit nouus heres. Res pmutata: venditō vēditōq̄.

b Minuere. ꝛ ita nihil plus iuris dñt isti religiosi. hōe qꝫ illi a q̄ bus ius habuerūt: ꝛ sic eōrū ius suū integꝝ habebit: qꝫ ꝑ mutatiōez talē eccl'ie ordinatō mutari nō dz. ē. e. q̄rimonā. ē. e. cura. si. ē. de w na. inter dilectos. ē. de re. w. qꝫ monasteriuꝫ.

c Ex insinuatōne. cōtulisset. Sic ḡ vī qꝫ laycus iuspatronat⁹ possit venare ꝓuato etiā sine ꝓsensu epi. sed supple qō de ꝓsensu epi hoc fecit. Verius videt qꝫ hec nō erat vera venatō: qꝫ vtiqꝫ istoꝝ fratrū erat verus patron⁹ insolidū. ē. e. c. j. et. ff. ō op. libe. si liberius. i fi. qꝫ res ē indiuisibil' ar. ff. si seruꝰ. ven. loci coꝝ. §. si fund⁹. ꝛ vō nihil vēdit i veritate. ꝟ ꝓcessit fr̄i tm̄ liberā ordinatōz eccl'az: vt ipse sol⁹ possz pñtare. ꝛ ē si. ff. de seruī. seruitutes. §. seruus.

d Restituāt. qꝫ ñ habuerī canōicū igressuz vñ dñt expelli. sic. xvj. b. vlt. decernimus.

Quaestio pastoralis: ꝛ ifra. Dā dā⁹ qten⁹ ex donatōe laicoꝝ: nisi auctas dio. epi ꝛ ꝓl'es⁹ adsit: null⁹ vīm aliqs sibi eccle sias vēdicare ꝓsumat vel retine re tal'r acq̄sitas: nisi ītima fuerit ꝓscptōe munit⁹ ꝛ aut dioceseni epi habuerit postea ꝓsensum. Cū em̄ layci non possint i alios nisi ius qō hñt transferre hmōi concessiones irritas penit⁹ eē ce semus. ¶ Dē lingon. epo.

Si vo ordinatō alic⁹ eccl'e q̄ ad tuā instōnez spectat ꝛ ꝑ ptrouersia laycorū de iure pronat⁹ iter se disceptātiū, progat: fas tibi sit appel. re. i eadē ꝓsonā idoneā instituere ita qꝫ re pñtet ab eo qui ius euicerit pronatus. ¶ Dē hospitalarijs.

Cum seculū religr̄itis: ꝛ infra. Prohibem⁹ ne cū rōe feudoꝝ emptoꝝ aliterue acq̄sitoꝝ vl' et alio mō iuspronat⁹ in eccl'ijs parochialib⁹ acq̄sieritis epo ius parochiale minuere ꝓsumatis. ¶ Dem.

Ex insinuatōe. o. cl'ici acceptim⁹: qꝫ cū ei frat' ei⁹ iuspronat⁹ qō i q̄busdā eccl'ijs hē bat liberaliter contulissz eas q̄ dam sine ipius assensu occupauerūt ꝛ detinēt occupatas: ꝛ infra.

Mādamus: q̄ten⁹ si est ita earū detētores vt easdē ꝓdicto clerico restituāt ꝑ eum libere ordinādas mo. ꝑ. compellas.

De adon. episcopo.

Consuluit nos: ꝛ infra. Cū sctuariū, dei iure hereditario teneri ñ possit: ñ dez aliqten⁹ sustineri vt cl'ici eccl'as a pentib⁹ suis fūdatas ꝓpa aucte detineant: aut layci filijs vel aliqb⁹ laicis cōcedāt easdē. ¶ Dem.

De iure vo pronat⁹: ꝛ infra Mādam⁹. qten⁹ si. r. illō compauit: cū icōueniēs sit vēdi iuspronat⁹ quod ē ꝑ annexū: contractū illū irritū esse decernas. ¶ Dem.

Ill⁹ laic⁹ decimas aut eccl'am aut qcqd eccl'iasticī iuris ē sine cōcessione sui pōtificis monasterijs vel canōicis cōferat: ꝛ si qs eps ipzobitatis vl' auaricie cā ꝓ ētire voluerit ro. pon. nūciet: ꝛ qō offerēdū ē tūc ei⁹ lnia offerat. ¶ Dē.

Significasti: ꝛ infra. Si epi p⁹ ꝓmotōz suā pñtatōes p soluarū ad eccl'as a pronis earū p eccl'ijs sibi cōmissis adepti fuerīt ꝓsone idonee qs ad eas vacantes ꝓsentauerit sunt admittende. ¶ Dez abbati.

e Annexum. ē. de iudi. quanto.

f Irritum. ipso iure: quia spūale vel spirituali annexum vendi nō potest: nec etiaz redimi. j. de symo. querelam. ff. de contrahē. emp. hāc legem. quia res sacra non recipit estimatōem. ff. de re. di. sacra loca. i fi. si tamen res sacra ab ignorante ematur ad interesse agitur ex contractu. ff. de contraben. emp. l. iij. ꝛ insti. eo. ti. §. vlti. Sed quis habebit ius illud? nunquid ille qui vendidit perdet illud bocipso qꝫ vendidit: ō hoc dixi. ē. e. qꝫ clerici.

g Vll⁹. vecias. ē. de his q̄ fi. a p. si. con. ea. cū aplica.

h Ecclesiasticis. ē. e. qꝫ aūt. i fi. ꝛ expone eccl'az. i. iuspronat⁹: qa venādo eccl'az qō suū ē venare vī de ꝓsensu epi. s. iuspronat⁹ ē. de venā. pastoralis.

i Ecclesiasticī iuris. s. spūalis. qꝫ si esset tpale ius ibi nullius auctoritas req̄rit: dum tm̄ res sit venantis. Dicunt tamē qdā sicut vin. qꝫ iuspatronatus potest laycus venare loco religiosi: etiam sine auctoritate episcopi. ē. e. illud. sed contra dixi ibi.

k Conferat. si tamen contulerit ꝛ subsequatur postea cōsensus episcopi bene valet talis venatō. xvj. q. j. c. vl. ꝛ. j. e. suggestuz. ē. eo. cura pastoralis. ꝛ. ē. eo. qꝫ autem. in fi.

l Offeratur. nisi iusta causa subsit: quare eps hoc denegauit: quia tunc papa non concederet: nec epm compelleret ad dandam licentiam ar. lxij. di. litteras. ꝛ. lxxxv. di. archidyaconū: in fi.

m Significasti. pñtauerit. epis vel alijs inferioribus ꝓlatis i quoꝝ parochijs eccl'e site sunt: ꝛ clericū cuiuscūq̄ dioc. pñt pñsere

vt. xvj. q. v. si qs epoz. ⁊ sic intelligut hn. illō. c. ⁊ ē ꝓuilegiū epi vt dic̄ Sz lra illō ñ dicit exp̄sse: ñ dicit ordiet qs ꝛsideret clericos ibi ponē ⁊ sic ē ꝯ illō. lxxj. di. hortamur. ⁊. c. cl'icos. ⁊. s. ō cl'i. pe. c. vi.

¶ Onsultatōibꝫ. credebaꝯ. ⁊ erat ī q̄ possessiōe iurispōnat⁹: qr tūc tenet pr̄atō: etiā si ī vsuate nō sit pōn⁹. s. ꝛ elec. q̄relā. ⁊. s. ꝛ cā pos. ⁊ ꝓpe. cū oli. ⁊ hic. Itez ē hic ar. qō plꝰ valet qō ē ī opinōe q̄ qō ē i veritate. j. q. j. si qs a symoniacis. iij. q. vij. §. tria. et §. verū. j. q fi. sint le. cū inter. ⁊. c. ꝓ tuas. et s. ꝛ biga. nup. i fi. ar. ꝯ. xxix. q. ij. si quis. et vij. di. vtate. ⁊ ita sola possessiōe acq̄rit nullus: licet ille dñs ñ sit q̄ pr̄at. ß hoc facit bona fides.

¶ Remoueri. qr qō le gitīe factū ē nō ꝺz irritari: licet ad eū casū ꝛueniat a q̄ incipe ñ potuit. ly. di. ꝓcepta. ff. ꝛ iti. actuq̄ ꝓ. l. ij. ⁊. ff. ō postu. l. j. §. casū. xxxij. q. vij. neq̄ furiosus. ⁊ qō rite ⁊ ꝑm legeꝫ sactū ē ex alio euētu resuscitari nō ꝺz. ℒ. ꝛ admittit. sancim⁹. ⁊ qō legitime factū ē: pena nō mereꝯ. ℒ. ō adulterijs l. gracchus.

¶ Possidebat. bōa fide ꝛ vt dixi ⁊ nō vi. ar. ℒ. ꝛ pisc. xxx. vel. xl. an. si qs emptōis. §. ß hoc. ⁊. xvj. q. ij. licz in regul. Sz nūqd ille q̄ ē ī q̄ possessiōe pr̄atur: si ei moueat qō ꝓpetatis: poss interi pr̄atre añ imāz: dic ꝛ h⁹ vt dixi. s. e. ex lr̄is. ꝓpter hoc ñ nullū sit p̄iudiciū vero ꝓcesserit vt hic dicit. ber.

¶ Remoueri. qr nō pr̄at⁹ a ꝓcesserit. xvj. q. vij. ꝛ cernim⁹. ⁊ sic credulitas sine possessiōe nō valet vel nō ꝓdest.

¶ Suggestū. pus factā. si ꝯ casū hēs. s. ꝛ his q̄ fi. a p. ꝓtiebaꝯ.

¶ Auctas epal'. s. e. q aūt. ⁊. c. illud. ⁊. c. nullus. ⁊. s. ꝛ ꝛsultatōibꝫ. ⁊. s. e. c. cura. ⁊. hic. ⁊. c. ꝓterea. ⁊. c. significantibus.

¶ Subsecutus. ar. quod ab initō erat iusticiū ꝓ subsequēte ꝓsensuꝫ ꝓfirmaꝯ ⁊ fit validū. s. e. cura. ⁊. xvj. q. j. c. vi. si. s. ꝛ his q̄ fi. a p. si cō. ca. cū nos. ⁊. s. ꝛ ꝛsultā. ⁊. s. e. cura.

¶ Posterius. ar. q̄ littere que possent elidi ꝓ exceptōnem non prestant impedimentum secundis: q̄uis ꝛ primis non faciant mentiōez s. ō contr. bone.

¶ Fulcitur. ar. q̄ vbi plura faciūt ꝓ aliquo q̄ cōtra obtinere ꝺz. ar. xiij. di. duo mala. ⁊. c. nerui. ℒ. ꝛ iur. ⁊ fac. igno. l. j. ⁊. s. ꝛ re iudicāmq̄. vbi sunt argu. ꝛ hoc. ar. ꝯ. xxij. q. j. monet te.

Relatum recognitōnis. i. confessiōis in iure facte ꝛsatiōis vel concessiōis prius facte ꝛ re quacunq̄: quod melius ē: et est vulgare anglicorum. alia.

¶ Vendicare. i. retinere.

¶ Per ostuz. vij. q. j. non furem. ⁊. xxiij. q. iij. tres psonas. ⁊. j. q. j. ordinationes.

¶ Indignū. intantū q̄ ꝛponi debēt: ⁊ excōicatōi subijciēdi sūt. xvj. q. vij. si qs ꝛmceps. si qs epus. si qs clericus. hodie tū non imponit pena pdict⁹ canonū: sed statur ei quod hic dī: ⁊ si qs consentiat electōi ꝛ se facte ꝓ abusum laycorum ineligibilis sit: nec pōt ꝓmoueri sine dispātōe. s. ꝛ elec. quisqs.

¶ Seculari. ꝑm illam regulam. Actor: forum rei sequaꝯ. s. ō fo. cō pe. cū sit generale. xj. q. j. expienne. Sed nenne cōmittunt ish sacrilegium qui taliter spoliant ecclesias. ergo sunt ꝓ ecclesiaz iudicandi: vt ꝓbaꝯ. s. ꝛ foro compe. conquestus. ⁊ ar. xij. q. ij. nulli liceat. pdis. ⁊ homicide dicuntur. xij. q. ij. qui abstulerit. Est ergo verum q̄ isti mali factores sub ecclesiastico iudice sunt conueniendi: et fauore ecclesie est hoc introductū. s. ꝛ fo. compe. cum sit generale. ⁊ ꝑm illam regulam non consequereꝯ intentōem suam. Sed pone q̄ ecclesia agat ꝓ eos coz̄ iudice seculari: ⁊ ipsi layci volunt conuenire ecclesiam: quia forte hec erat intentō ipsorum: nunqd sunt audiendi? dicas q̄ non. ff. ꝛ iudic. l. ij. §. sed si agāt. ⁊ alia etiam ratione q: questio spoliationis priuilegiata est: vt eaz ī cētans reconuenirī ñ possit nisi ꝛ alia spoliatione. supra ꝛ ordi. cog. super spoliatione. ⁊ supra ō iudi. si ꝛtigauerint.

¶ Subdatis. Vic patet q̄ si quis prohibeatur sub pena anathematis siue excōmunicationis: licz qs contrafaciat non est excōmunicatus: sed ꝛbz excōmunicari. se cus videt si dicat sb interminatōe anathematis. j. ꝛ eo q̄ fuit. ordi. rece. c. j. vel si dicat sub excōicatōis interpositōe: quia q̄ contrafacit excōmunicat⁹ est. lxiij. dist. salomone. ⁊. s. ꝛ loca. ⁊ conduc. c. j. quia per illa verba innuit: q̄ excōmunicatōis sniā lata sit. Dic ō hoc vt dicitur infra ꝛ symo. si cut. el. ij.

¶ Ez te. sex mēses. ℒ. ōtra. s e. qm̄. ⁊. j. e. cum ꝓpter. vbi dantur ꝑm quatuor menses. xvj. q. vij. si plures. considerandum. ⁊ supra eo. quecunq̄. Solu. cum est cōtentō ꝛ electione inter patronos tunc obtinet quod dicitur supra eo. quoniam. j. responso. Si autez ecclesia ordinari non possit sine nimio scādalo patronorum: tunc sanis possz dici q̄ episcopus tollat reliquias ⁊ claudat ostia: ⁊ sic possumus tenere ꝛcepta pdicta: si plures. ⁊ cōsiderandum. quia ꝓpter magnum scandalū ea que sine peccato mortali possunt committi quandoq̄ omittimus. infra ꝛ no. op. nunc. cum ex inuncio: al's propter modicum scandalum non omittat episcopus ecclesiam ordinare: vt dicitur in. c. quoniam. tamen consuetum dici q̄ non statur hodie illis ꝛcre. sed illi ꝛcre. quoniam. vbi ꝺz ꝛ sex mensibus. Si vo est contentō inter aliquos ꝛ iurepatronat⁹. tunc episcopus expectet vsq̄ ad sex menses: ⁊ tunc auctoritate sua ordinet ecclesiam: si infra sex menses postq̄ vacauerit illa questio diffinita non fuerit vt hic dicit: saluo iure illius qui postea emerserit ius patronatus imposteꝝ. s. eo. si vo. ⁊ c. consultatōibus. ⁊. j. eo. cum ꝓpter. sed si nō vult tāñ expectare: post quatuor menses ordinet ecclesiam. s. e. qm̄. ⁊. j. eo. cum ꝓpter. quibus standuz est vt dicit lau. quia licet illa ꝛcre. quoniam. ꝓcessit istam. immo. tū cōcor. cuz illa ꝛcre. qm̄. que est laterañ. concilij. Quidā tū ita dicebant q̄ hic computant sex menses a tempe vacatōis: ⁊ ita cōcor. cōci. laterañ. s. ꝛ cōcef. preben. nulla. ⁊ illis: quoniam. ⁊. c. cum ꝓpter. intelligūt a tempe mote litis: quod sanis potest concedi. et hoc sanis immittur per istam illaz ꝛcre. ī quibus dicitur si questio emerserit: ⁊ hic dicitur postq̄ vacauerit. tamē episcopus potest facere quod istoz magis placz. Si vo contentio sit inter epm ⁊ patronū: puta epus dicit pñtatum indignum patronus idoneum: tunc epus ponat economū ibi ꝓ fructibus conseruandis quousq̄ fuerit expeditum. s. ꝛ offi. ordi. cū nos.

Sfacti alberti.

¶ Onsultatōibꝫ: ⁊ ifra. Si aliqs cl'ic⁹ ab ordiario iudice ī eccl'a fuerit ist̄it⁹ ad pr̄atōz illi⁹ q̄ eiusdē credebaꝯ eē ꝓpon⁹ ⁊ postea ius ꝓponat⁹ ali⁹ emicerit ī iudicō: istit⁹ nō ꝺz ab ipa ꝓpter hoc remoueri: si tpe pr̄atōis sue ille q̄ eū pr̄auit ius ꝓponat⁹ eccl'ie possidebat: cū ex ß ei q̄ ꝛ iure ꝺz habere nullū impostez ꝓeiudicium generet. si vo nō possidebat: sed tm̄ credebaꝯ eē ꝓponus cū nō esset poterit ab eadez eccl'ia remoueri. ¶ Bem eboracē. archiepo.

Sggestū ē: q̄ cū eccl'ie q̄ dā ꝛ assensu dñi fūdi an ctoritate eboz. archiepi eccl'e bti petri eboz. ꝓcesse ⁊ assigte sint ī pbēdā: canōici ō nouo burgo cōcessiōz illā irritare nitūt occasione ꝛnatiōis quā sibi asserūt ꝓ us factā. Illi lz ī ꝛnationibus eccl'arum req̄rend⁹ sit et expectād⁹ ꝓnoz ꝓsensus: qr tm̄ eccl'e nisi auctoritas interuenerit pōtifical' canōice ꝓcedi nō pōt: sig̃ficam⁹ q̄ ꝓz cōcessio si cum assensu ꝓni ⁊ auctē dyoc. epi fcta ē aut ei⁹ assensus fuerit postea sbsecut⁹: posteriori ꝓcessiōi pferē. alioq̄n illa ꝺz pferri q̄uis posteri⁹ facta q̄ ꝓsensu dñi fundi et epi auctoritate fulcit.

¶ Dē archiepis et epis ꝓ angli

Am ꝓstitutis.

Elatū ē q̄ nōnulli occasiōne layce recognitōis ñ req̄sita epi audientia bñficia eccl'astica sibi ꝓsumūt ī vr̄is prochijs vēdicare. Qm̄ igr̄ hmōi ꝓsone ñ ītrāt ꝓ ostiū ß aliūde ꝓcēdūt: ac ꝓ ß idigni sunt pastoris noie vl' ꝓrogatiua gaudere mādam⁹ q̄tenꝰ eos si cōmoniti pdicta mīme resig̃uerit: nisi epali ꝓcessiōe fuerit muniti ab officō reddatis ⁊ bñficō alienos: ⁊ infra. Ad ß q̄niam q̄dam layci eccl'as possessiōibus spoliāt: vt sic viros eccl'iasticos faciant coz̄ seculari iudice litigare: vob ūūgim⁹: vt id publice sb ītermiatiōe curetis anathematis phibeꝯ. Si q̄s autē phibitōnis vestre cōtemptor extiterit: euz excōmunicatōi subdatis. ¶ Bem.

Ez te ꝛcet: ⁊ ifra. Illas eccl'as ꝛ q̄rum patronatu controuersia fuerit: si ifra sex menses postq̄ vacauerit: nō fuerit

Credo pot⁹ stādū ei qđ dicit lau. si epūs voluerit qđ vī a tpe mote lis nō hz rōz. qz sic posset vacare eccl'a q̄ p octo mēses: ⁊ vecl'. illa p cessit tpe illā q̄m. s. e. hz hec sit posterior i ntulo: q: ābe sunt eusdez

p Reterea. aduocati. i. patroni. auctoris. b.

i Jus aduocatōis. i. uispr̄onat⁹ vel pot⁹ ius aduocatōnis nā alij dicit̄ pr̄om: ⁊ alij aduocati: vt. j. e. c. patet.

k Emptōis. qualit uispr̄onat⁹ trāsferatur vēditōe seu alijs modis. dictū ē. s. e. cum seculum.

l Fodr. fodr ē collecta quaz imponebāt ili pr̄oni eccl'ijs ⁊ est vulgare lūbardor.

m Regiuz. qđ regi vebet. siue tbutū regi vebitū. xj. q. j. si tbutū. ⁊. xxiij. q. viij. conuemor.

n Jnstituros. statui ḡ pñt fddit⁹ pr̄ono vice tbun siue pēsionis vt hic ptz: ⁊. xxiij. q. vi. tributū. ⁊. ar. xviij. q. ij. eleutheri⁹. et hoc añ plectōez eccl'e ⁊ nō pt⁹. ar. C. de wna. q̄ sub mō. l. plcta ⁊. xvj. q. vi. filijs. pñt enaz statui vice bñficij ⁊ añ ⁊ pt⁹. xvj. q. viij. illō. ⁊. q. j. possessiōes. ⁊. q. iij. clerici. ⁊. c. si eps. ampli⁹ vo bze nō dñt q̄ repiat in iure pmissum. j. ō pe. in qbusdā. qđ si p supserit punīt vt b dicat. ⁊. c. i qbusdā. ⁊ s. de sta. mo. i singulis. i fi.

o Quusmodi. de quibus pmissum est. s. donatōnis. venditionis. ⁊ alijs: ⁊ sic patet q̄ uispatronatus vendi non potest. s. eo. quia clerici. ⁊. c. de iure. vel donari sine consensu epi. s. eo. nullus. ar. cōtra. ḡ. e. illud. ibi soluitur.

p Quum aūt. aliū. dādo secūdū vī recedē a pori: sic ille q̄ plures pstituit pcuratores diuersis tpib. ff. de pcu. si qs cū pcuratore. s. vl. ⁊. s. de pcu. nō inuste.

q Judicō epi. ⁊ sic loc⁹ē gratificatōi. ff. loca. i naue. i fi. s. de of. de le. de cāis. ar. xxvj. q. viij. tpa. ff. de reli. l. vi. ff. q̄ sanctā. cog. de die. Sz j ē. j. e. c. i fi. ⁊. C. de dila. qm plerūq. ff. de fideicō. li. generalit §. quid ergo. So. cū dubitaī quis potior sit in iure: locus est gratificatōi: vel cum aliquis non potest subuenire vtriq. ff. ad sille. l. si quis i grau. §. si cum omnes.

r Persona. quia clerici patroni pungnus ius habent q̄ layci. ar. xvj. q. ij. si quis epōrum. vel quia clerici variare non vebent i penā eorum hoc statutum est. ala.

s Tempore. sic. j. e. pastoraī. ⁊ ita habes hic q̄ q̄ prior est tempe: potior est iure. s. de ma. ⁊ obe. c. j. vbi ō hoc.

t Obis. dioceſani. al's non pōt. de cōse. di. j. nemo. j. i auten. de mona. §. illud. colī. j.

b Cōstruxerit. ⁊ ita ex pstructōe acq̄rit uispr̄onat⁹. xvj. q. viij. frigemus. ⁊. c. pie mentis. ⁊. c. filijs.

c In conuentuali. cōuentualis dicatur exquo duo vel tres in collegio sunt. s. de elect. c. j. sed videtur q̄ tres adminus vebeant esse. ff. de ver. sign. neracius. tamen in vno retinetur ius collegij. ff. q̄ cuiusq̄ vniuer. sicut. §. vl.

d Donestius. imo necesse ē q̄ requiraī. vt vidī. s. de elec. cū terra. ⁊ melius eo. ti. sacrosancta. qz posset excipe contra ipsum si nō esset idoneus: etiam post confirmatōem si male versaī. tenet vnus ciare epo. xvj. q. viij. filij. ⁊ ar. op. xviij. q. ij. abbatem.

e De sua iurisditōe. nō vī q̄ istud staze possit: qz si intellegas hoc gnāliter de q̄cūq̄ pr̄ono: obstat manifestū pr̄arū. s. de elec. sacrosācta. ⁊. c. massana. vbi hēs q̄ ius eligēdi nō cadit i laycū i collegiata eccl'a: nec valet aliq̄ pscriptio: vt laycus interfit cū clericis i electōe pr̄ati: ⁊ hic vī pmitti. qualiter ḡ rñdebimus Xr̄ijs pōt dici pm qđ notauit hic tan. q̄ hoc itelligi dz cū eccl'astica pſona ius obtīet pr̄onat⁹: puta abbas vl' alia eccl'astica pſona: qz hmōi pſone bñ pñt interesse electōi faciēde cū clericis: exq̄ pscueuerūt ibi interesse electōi faciēde: vel qz i fūdatōe reseruauerūt sibi istō ius de pscensu epi: ⁊ sic de iurisditōne sua interesse pñt. arg. xviij. q. ij. eleutheri⁹. ⁊ sic ñ dicit. vt no. i. c. sacrosca. vel potes hoc i telligē gnāliter eniaz de layco. vel expone ō sua iurisditōe sibi spāliī cōcessa i ipa fūdatōe quā pcessiōez ondē dz. ar. c. di. cōtra morē. ⁊ ab eo q̄ hoc cōcedē potuit. s. dñs papa: qz eps ñ posset hoc pcedē sic credo. ar. pdicte vere. eleutheri⁹. ⁊ hoc bñ pbat. xvj q. j. hic etiā. vbi datuz fuit tale pulegium q̄ rex sit cū mōachis eligat abbatē: alit vo pr̄onus i electōe eē nō dz: ⁊ sic vtroq̄ mō cessant pdicta ẓna: cōsuetudo eiī hic nō pdest.

f In capella. Dz nūqđ iuito pr̄ono possz fieri hec capella collegiata eccl'a cū sic amittēt pñtatōz: nō vī. ar. ad hoc ff. si ser. ven. is cui⁹ familia. i fi. ⁊. ff. de vsu. ⁊ habi. l. vl. ⁊. x. q. j. c j. ar. ō. x. q. j. c. j. ⁊. c. ō creū. vbi ordiatō eccl'e ptinet ad epz. ⁊. c. nouerit. ⁊. ff. de vsu ⁊ habi. l. vl. i fi. satis possz pcedi: q̄ posset i fauorē eccl'e: ⁊ sic puīet pr̄on⁹ si ne culpa sed nō sine cā

Pñtauersia emīata: licitū tibi sit ō pr̄ōa idōea ordiare

Vti⁹. iij

Reterea qm̄ aduocati eccl'iaz ius aduocatōis dōatōis vel emptōis titl'o alijq̄z p sua volūtate ꝛctibo i alios trāsferre pr̄sumūt: fodr albergarias regiū. ⁊ silia tāq̄ a pr̄ijs rusticis ab eccl'ijs extorq̄ntes: pñti decreto statuī⁹ eos siue aduocati siue pr̄oni vel vicedñi siue custodes vl' guardias bñtes seu quocūq̄z alio noīe cēseāt a grauamīb⁹ eccl'az cessare: mbilq̄z i ipis pter ātiq̄s ⁊ moderatos reddit⁹ a loco epis istitutos exigeī: aut si aliud exegerit excōicatōi subdātur: ptractus q̄z hmōi quos fecerint vel faciēt i futuz vī aliquā tcernimus non bre.

De

Onozicensi epo.

Um aī aduocat⁹ clericuz idoneū epo pñtauerit ⁊ postulauerit postmodū eo nō refutato aliū eq̄ idoneū i eadē eccl'ia admitti: q̄s eoz alteri pferaī: iudicio epi credimus relinquēdum si laic⁹ fuerit cui ius pr̄etit pñtā di. vez si collegiū vel eccl'astica pſona pñtatōz haberet: qui prior est tempe iure potior esse videtur.

Lemes. iij.

Ob fuit: ⁊ infra. Jnq̄sitōi t. tale dam⁹ rñsuz q̄ si q̄s ecclesiā cū assensu dioceſani cōstruxit ex eo ius pr̄onat⁹ acq̄rit.

Letez i quētuali ecclesia nō electiōi plati faciende sed iaz facte honestius patroni postulaī assēsus nisi aliter ō sua iurisditōe obtineat: vt ptes suas inponeī deat electiōi fcīde. secus tamē est in capella: i q̄ vnus pb̄yter a patrono eligit: ⁊ p institutiōe habenda loci episcopo pñtatur

Pro fundatione quoq̄z ecclesie honor processiōis fundatori seruatur: et si ad inopiaz vergat ab ecclesia illi modeste succurrit: sicut i sacris ē canonibus institutū.

Mno. iij. rotho magen. archiepo.

s. vt li. non contes. quoniam. §. si vo. in fine. ⁊. xxiij. dist. renouantes in alijs omnibus remanet patronus pretergn in electione prelati. in ipsa enim fundatione hoc euenire posse patronus prospicere vebuit. ⁊ sibi cauere per superiorem. ff. loca. si quis vnum. §. j. ⁊. xxiij. dist. in nomine vnum. ⁊. s. de elec. licet. Sed his non obstantibus videt q̄ inuito patrono capella in preiudicium patroni non possit fieri collegiata ecclesia: vt videtur bene probari. xvj. q. vij. monasteriuz. ⁊. c. se. vbi dicitur expresse q̄ episcopus non potest auferre ecclesiam a dispositione patroni: ⁊ ita eo inuito collegiata fieri non potest: sicut eo inuito non potest ei auferri directe ius presentādi. xvj. q. vij. decernim⁹ ⁊. j. eo. ti⁹ cum dilectus. vbi de hoc: ergo nec indirecte: et vbi aliquid vna via prohibetur alia via non concedit. s. de pcu. c. tue. cū suis pcordan. ibi positis. Item ⁊ alia rōne nō vebet fieri collegiata inuito pr̄ono. Luz em̄ ecclesia teneaī pudere patrono si ad inopiam vergat: si hoc fieret non posset sibi postea prouidere sicut prius poterat: ḡ sua interest ne fiat collegiata: quod pbat. xvj. q. vij. quicūq̄. directe ḡ non potest pnari iure pñtandi: vt dictum est: ergo nec indirecte faciendo eccl'am collegiatam. hoc credo verum ⁊ equum ⁊ honestuz: vt p hoc layci inuitenī ad constructōem ecclesiaz: sicut p contrarium a pristīe ecclesiaz reuocarenī: ⁊ ita pr̄ono inuito capella nō pōt fieri collegiata sicut dōis rei nō potest vsum rei inmutare etiam in melius inuito vsufructuario. vt dicit. l. pdicta. ff. de vsu. ⁊ habi. l. vl. i fi. Dz dato scōm dictū alicuius: q̄ capella possit fieri collegiata ecclesia iuito pr̄ono. nō pdt. pterea ius pñtandi rectorē. Si vo cōsentiat vt possit fieri collegiata sine pteſtatōne iuris sui: in eo casu dicerem electōem rectoris ad collegiuz tm̄ pinere: ⁊ hoc etiam tempore fundatōis fieri potuit. ar. s. e. pterea. ij. ⁊. xxiij. q. ij. eleutheri⁹. vtroq̄ tm̄ casu remanet pr̄on⁹ q̄ nū ad alia. ⁊ hoc. c. ⁊ alia iura q̄ dicūt q̄ i ecclesia collegiata pr̄on⁹ i electōe esse non vebet: intelligunt de illis ecclesijs que ab initio de voluntate patroni facte sunt collegiate. Ber.

g Caldodeste. habito respectu ad facultates eccl'e ⁊ q̄litatē pſone. x. q. iij. c. vl. ⁊. ff. de vsufru. sed ⁊ si quid. §. j. vnde versus. Pr̄ono vebetur honor: onus: vtilitasq̄z. Pñs presit vtendat alaī egenis.

h Canonibus. xvj. q. vij. quicunq̄.

Per nras. ingere. hocipo tāq̄ ambitōsus dz repelli. viij. q. j. in scripturis. ⁊. j. q. vj. sicut is q̄. ſi. ℒ. de epi. ⁊ cle. ſi q̄q̄. et. ff. de pcu. que oīa. qz nō ambitōe ꝫ labore vnūquēq; ad honores cōuenit pmeuere. ℒ. de re mul. l. cōtra publicā. li. xij. ⁊. lxj. di. muramur. ad fi. ar. j. ſ. de elec. cum in iure.

k ¶ Pñtare. qz dīa de bet eē inter pñtatū ⁊ p̄ſentantē dantē ⁊ recipientē. ſ. de inſti. cum ad nras. ⁊ inf baptizatus ⁊ baptiſantē. j. de bap. ⁊ eꝰ effec. debitus. et. ff. de muto. et cura. da. ab his. ꝓtor. ⁊. ff. de offi. p̄to. l. vl. ⁊ hec ē rō q̄re p̄ſona electa nō vidē cōpurādo inter eligentes vt augeat numer eligē tū: qz a ſeipō orin nō dz. xxiij. q. j. dicitur ⁊ inf oꝰ occidit. j. q. j quibuſdā.

Cum ꝑter. q̄tuor. ſ. e. quoniam. ar. ꝓtra. ſ e. eam te. ibi ſoluit. qđ dī hic intellige ꝑ id qđ dī. ſ. e. q̄ñ. ⁊. c. eā te.

m ¶ Cum dilect⁹. p̄ſentauit epō diocesano: ꝫ nō fuit admiſſ⁹. vt. j. ſeqē

n ¶ Eccl'iam. de beromilla. ſ. in q̄ legat⁹ inſtituerat predictū gu. ſed dyoc. epūs fecit ibi quādā ꝓmutatōez de cōſenſu pntū. p̄bēdā illa que vacabat i eccl'a ſancti martini carnoteñ. debebat aſſignari. h. clerico vñ gu. renūciauit illi eccl'e de beromilla quā habuit a legato: et epūs ei ꝓtulit illā p̄bēdā i eccl'a ſcti mārtini quā debuit hāe. h. ⁊ illā eccleſiaz de beromilla ſic vacātē ad pñtatōez p̄dicti archid. ꝓtulit. h. cl'ico: vñ orta fuit p̄tō inter iſtū. h. ⁊ p̄dictū gu. quē ꝓmo pñtauit archid. ꝑ mādatuz legati.

o ¶ Layc⁹. rōe p̄monij: ⁊ papa arguñitaē duobꝰ modis: et vtroq; mō ducit ille ad icōueniens. ꝓmo ſic: ſi pñtat eū tāq̄ layc⁹: melior ē cōdūo poſſidēs ſ. c. q̄ at. ꝓmo rñſo. ſi tāq̄ clericꝰ: q̄ pñtato ſi tenuit: qz erat interdicta p legatū: ⁊ ita p nō dato hz. ſ. e. q̄ at. i fi. ꝓmo rñſi.

p ¶ Statutum. alexan dri. ſ. eo. q̄ autem. j. reſponſo.

q ¶ Refūdū. Sz ſ̄dd ſi exiret pniciā ⁊ vacaret? credo q̄ archid. tūc illā poſſz ꝓterre: qz egredēdo pniciā finit legatō. ſ. ꝺ of. leg. nouit. ⁊. c. vl. ꝫ ſi reſeruaſſz donatōi pape: tūc nō credo q̄ poſſet illā ꝓferre. ſecꝰ negocijs iā ceptis aūq̄ egrediat pniciā. ſ. de of. le. c. vl.

r ¶ Cl'ic⁹. ſecus ſi tāq̄ layc⁹: qz tūc poſſz ñ obſtāte reſeruatōe legati.

ſ ¶ Pñtare. ⁊ ita pz hic q̄ legat⁹ pōt refūare ſue donatōi p̄mā vacaturā: ⁊ ſi cōtra fiat nō valet. Sz vī q̄ talꝭ phibitō nō valeat. ar. ſ. de p̄ben. dilectus. qz ceſſio de p̄ma vacatura facta a legato nō tenuit ibi. Sz nō eſt ꝑtis: qz hic nō dedit ſed reſeruauit ſue donatōni: ꝫ ibi dedit.

Per nras poſtulaſtis ſras edoceri: vtꝝ cleric⁹ ad vacātem eccleſiam i q̄ ius obtinet patronatus: ſeipſuz ſi ē idone⁹ valeat pñtare. Luz igr̄ null⁹ ſe ingerere debeat eccl'aſtice plato nis officijs: reſpōdemus: q̄ nullus ſe pōt ad p̄ſonatū alicui⁹ eccleſie preſentare quantumcunq; idoneus ſit ⁊ quibuſcūq; ſtudijs ⁊ meritis adiuuetur.

¶ Dē cōuētē. epō.

Cum ꝑ diſcordias layco: ⁊ ifra. ſ. t. mādam⁹ q̄ten⁹ ſi de iurep̄ronat⁹ cō emerſerit inter aliq̄s: ⁊ ab eo cui cōpetit infra q̄tuor meſes nō fuerit diffinitum: extūc eccl'iaz ipaz de p̄ſona ñ differas idonea ordinare: ita q̄ illi ex ꝺ ñ debeat imputeꝝ. ¶ Dē archidya. ⁊ cācellario altiſiodorēſi.

Cum dilect⁹ filius: ⁊ ifra. Cū oſtien. epūs tūc ap. ſe. le. archid. carnot. mandauerat vt eccl'am quā i archid. ſuo ꝓmo vacare cōtigeret donatōi ſue ſuaret: ihibēs ne alicui cōferret eandē: ꝺ q̄ gu. cl'ico diſpoſuerat prouidere: ⁊ eccl'ia de beromilla ibi vacaſſet: idē archid. contra mādatum eiuſdē legati ad ipaz g. ſubdyaconū pñtauit cui⁹ facto ab eodē legato caſſato ipe p̄fato. g. ceſſit eccl'am ſic vacātē et ifra. Vacāte vo q̄dā p̄bēda i eccl'a ſancti martini carnoteñ. dyoc. epūs dictam eccl'am ad p̄ſentatōem archidya. h. clerico p̄bendā vo prefato gu. aſſignare curauit vnde ipe. h. ſuplicabat eādē ſibi eccl'az confirmare: vtpote quā ad pñtatōem archidyacōi veri patroni ſe dicebat adeptū: ⁊ ifra. Nos igr̄ attēdētes q̄ ⁊ ſi p̄fat⁹ archid. meoratū. g. tāq̄ layc⁹ ad illā eccl'iaz pñtaſſet: quia tñ p̄ dyoceſanuz admiſſus nō fuit: ſed dictus. h. ab eodē archi. pñtatus a dyoceſano epō inſtitutus iuxta ſtatu tū alexādri pape nō ꝓm⁹ ſed ſecūdus ius eſt aſſecutus i eccl'ia meozata: ⁊ ſi archid. p̄fatuz. g. tanq̄ clericus pñtauit: quoniaz i eo quod tanq̄ cleric⁹ faciebat ſuberat iuriſditōi legati: vnde poſtq̄ idē legatus donatōez illius eccl'e ſibi decreuerat refuādā: ad eam tāq̄ cl'icus nō potuit quempiam pñtare pñtatōem ipius minus canonice factā decernimus irritā: ⁊ ea nō obſtāte poſſeſſionē eiuſdē eccl'ie factā p̄no mīato. h. pnūciamus canonicā extitiſſe: adiudicantes eidē p̄fatā eccl'az cum fructib⁹ medio tēpore p̄ceptis ex ea plene ac pacifice poſſidēdam p̄dicto. g. ſup hoc ꝑpetuū ſilētū imponendo.

¶ Dē eliē. epō.

Aſtoralꝭ officij: ⁊ ifra. Poſtulaſti edoceri an cl'ic⁹ ad aliquā eccl'az a p̄rono layco pñtatus: ſi dyoceſan⁹ eps ipm nō duxerit admittēduz: ex huiuſmodi pñtatōe aliq̄d iuris aſſequtur i illa: ⁊ ſi forte idē ad ap. ſe. appellauerit ⁊ p⁹ appellatōz ab ipō inf poſitā idē patronus alium curauerit pñtare: ac ſecūdū inſtituit epūs pñtatum idē ab ipſa eccl'ia dēat amouēri. Nos igr̄ alexan. pape veſtigijs inhe rētes: qui inf pñtatos a clerico

Preterea illud vī fieri i frandē canōis: vñ ñ debēt valē. ſ. de cōcc. preben. cōſtitutus. aliud ē de epō: qz nō hz tātā poteſtatē ſicut legatus. vñ eps nō poſſet ſibi reſeruare ꝓmā vacaturā: cū talē pātē ñ habeat: imo ſi vacaret cū ad eū nō pineret ꝓferre ñ poſſet. Itē vī q̄ libera electiōes poſſit legatus auferre capitulo: quia qua ratōe poteſt reſeruare ſibi ꝓmā vacaturā ⁊ ſecām ⁊ tertiā: ⁊ ſic nō eligerēt. Dicās q̄ liberā electionem nō pōt auferre qz ſic eſſz priuare eos i totum quod nō poſſet licz tempore ſue legationis poſſit interdicere et reſeruare ſibi electōnes. Sed nūquid legatus poſſz dare eccleſiam inuito patrono layco? quod vidētur quia plus iuris habet i cōceſſiōe pīatus q̄ in pñtatōe patronus. ſ. ꝺ offi. legat. dilect⁹. qz quilibet patron⁹ vñiuſq; bēat patronatū ſubeſt legato q̄tū ad uiſpatronat⁹. i. q̄tū ad cognitōem iuriſpronatus. ar. ſ. de iudi. quanto. ꝫ hoc videt ſpeciale in legato oñi pape: qz eps inuito ꝓno non poſſz eccl'iam dare. xxj. q. vij. decernim⁹. Sed certe q̄uis ꝓnus ſū ſit legato q̄tū ad iuſpronat⁹. i. q̄tū ad cognitōem iuriſpronat⁹ non tñ vī q̄ ei poſſit auferre pñtatōez, que mētez rōe patrimonij ſicut poſſz quilibet rōne eccleſie: ⁊ hoc inuitur hic: et ex hac diſtinctione. al's quare diſtingueretur inter preſentatum a layco vel clericō. Licet enim papa concederet q̄ legatus conferret eccleſias inuitis patronis: non tamen ſequit q̄ poſſerit inuitis patronis habentibus iuſpatronatus rōne patrimonij. arff. ne quid in lo. pub. l. j. §. ſi quis a principe. Quidā pferit ꝓ nūi dictum. ſed iſtud maiori mitur equitate vt patronus rationē patrimonij qui vult eccleſiam non pri uetur iure ſuo nec ſit ei hec iniuria: ⁊ p̄ter hoc ſubtraheret

tur ⁊ ipſe ⁊ alij a fundatōe eccleſiaz ⁊ hoc verum eſt.

t ¶ Perceptis. quia malefidei poſſeſſor fuit: ex quo preceſſit mandatum: nec fuit p̄ eū admiſſus vt hic dī: ⁊ ita nullam habet excuſationem. ℒ. de rei ven. certum. immo ⁊ quos percipere potuiſſet legitime inſtitutus: quia eſt violentus poſſeſſor. ſ. de reſtitu. ſpoli. gratuis. vbi de hoc. Ber.

v ¶ Aſtoralis. appellauerit. ſil'is appellatō eſt. j. eo. c. vlt. Sed nunquid talī appellatōi erit deferēdū? videt q̄ ſic: qz ex ſola pñtatōe facta a vero patrono acquirit ius preſentato: ita q̄ ſi alium nō pñtauerit obtinere debet aduerſus alium inſtitutū. ſ. ꝺ

re iudi. cū bertold⁹. ⁊. xvj. q. vij. tercenim⁹. ⁊ ita tenet appellatō cum null⁹ alius sit adhuc pñtat⁹. ꝓtest dici q̄ appellatō ab initio tenet: sed si pronus postea aliū pñtauerit: ⁊ epus instituent ipm tā ñ obstat appellatō cū sit ei pmissum a iure variare. ſ. e. q̄ aute. ⁊. c. cum aūt. Epus vo punit: qui illū pmū pñtatū nō admisit: vt hic dī: sed nō ex vi appellationis: sed q̄ malicioſe ipm repulit.

¶ Distinguēs .ſ. eo. cū aūt.

¶ Cēſum. ſ. e. q̄ ad ꝛ Robur. ecce vnaz diñam inter pñtatos a layco ⁊ int pñtatos a clerico: q̄ laye⁹ vtare pōt. cl'icⁿō .ſ. e. cū aūt. vñ vr q̄ ſi laye⁹ pñtet indignū: nō pdit ius eligēdi. ar. ſ de offi. ordi. cum vos vbi de hoc.

¶ Malicioſe. ſ q̄s ꝓbabit q̄ malicioſe nō admiſerit epūs nō q̄ꝛ ipſius facto pſumit. ſ. de elec. bone. j ⁊. ſ. de pba. poſt ceſſionē. Itez nullo aliqd obiciēte ipe pōt cum repellē. ſ. ō elec. venerabilē. ⁊. c. cuz nobis oli. ar. xxviij. di. ꝓſq̄. ⁊. xxxix. di. per⁹. ſed pot⁹ ꝓtū eſt vez: q̄ q̄ maliciam obijcit eā ꝓbare dz. ff. ō pba. ḡnēs. §. q̄ tolo. ⁊. vj. q. ij. placuit. ⁊. c. ſi nō Bicēdū ē hic q̄ epus dz oſtēdē q̄ ille nō ſit idoneus: q̄ q̄libz pſumit bonus niſi ꝓbet mal⁹. ſ. de ſcru. i oꝛ. fa. c. vno. ⁊. ſ. de preſump. dudū. alꝫs pſumit malicia epi. ar. ff de rei vendi. is qui tolo. ⁊ fuit hoc nouuz

¶ Exquiſitum vt epus propter tolum ſuum teneatur ei prouidere. ar. pdicte. l. is qui tolo. ⁊ in hoc preiudicat ſucceſſori: ſicut ſi ordinaret illum ſine titulo. ſ. de pbē. cum ſm ap'lm. ⁊ eſt ſimile: qui em recuſat idoneum fideiuſſorem tenet actōne utilitaz. ff. qui ſatisda. cog. ſi vo. in fi. ⁊ eoipſo ꝓbatur malicia: q̄ eum repellit nulla examinatōne facta de ipo.

¶ Jn quo. ſic ergo punitur aliquis in eo in quo deliquit. ſ. de ſent. la. quanto. ⁊. c. inter cooꝛporalia. ⁊. j. de immu. eccle. c. vl. xvij. q. iij. fratres ⁊ coepus.

¶ Poſtulaſti. vtruz electō. due ꝓponunt hic queſtiones. Una eſt ſi ſacerdos parochialis poſſit aliquem ordinandū pñtare ad titulū eccleſie ſue irrequiſito patrono. Secūda: ſi vacāte eccleſia ille ſic intitulatus ſit alij preferendus quē patronus pñtauerit. Ad primā queſtionem non videt reſpōdere. Ad ſecundā reſpondet: q̄ non ſit preiudiciū patrono q̄n poſſit pñtare quē velit. Per hoc pōt dici q̄ vtriqz queſtioni reſponſum eſt: vt ſic illi intitulati maneāt in eccl'a. patronus tñ poteſt pñtare quem velit qui erit ꝓbatus eccl'ie. ⁊ iſti intitulati ius non habent in eccleſia: q̄ nec ſunt ibi vt collegiū ſed ſimplicem ſuſtentatiōem habent. nec eoꝝ conſenſus requirit i electōe ſacerdotis: ſed ſolus patronus eliget. ⁊ ita non fit ꝓiudicium patrono per talem intitulatiōem q̄tum ad ꝓſentatiōem cum eo muto poſſunt intitulari. ſed ſi conſenſerit intitulatiōni: tunc fit ei ꝓiudiciū: q̄ poſtea tenetur illū pñtare vt dicit in fine. Et q̄ hoc fieri poſſit muto patrono eſt ar. ſ. de fi. ꝓſby. ꝓpoſuit. ⁊. vij. q. j. illō. aliud videt patrono epo. xvj. q. v. ſi quis epoꝝ. Sed quid ſi pñte ⁊ nō contradicēte patrono intitulatur? videt cōſentire ex quo non ꝓteſtat ius ſuū. ar. luij. di. ſi ſeruus. ij. ff. ō exerci. l j. §. mgr̄m. ff. ad mun. l. ij. ſed hoc nō eſt vez: q̄ non nocet ei taciturnitas: ſi eo muto pñt fieri talia. Vel poſſit intelligi aliter q̄ dicit inferius: vt nullū patronus ꝓiudiciū generet dixit Jo. non ꝓiudicat q̄n poſſunt remoueri ab

¶ layco pronis diſtinguēs int pñtatos a layco ꝓditōem poſſidētis cenſuit meliorem: dicim⁹ q̄ inſtitutō pñtati ſecundo loco a layco patrono robur obtinet firmitatis. Verūtamen conſtituimus: vt epiſcopus qui pñtatuz idoneū malicioſe recuſauit admittere ad ꝓuidendū eidē i competenti beneficio compellat: q̄tenus puniat in eo in quo ipm non eſt dubium deliquiſſe.

¶ Dē aurien. epiſcopo.

Poſtulaſti ꝑ ſe. ap. edoceri vt cū rectores prochialiū eccl'iaꝝ quoſdā pñtent ad ſuarū eccl'aꝝ titulos ordinādos: vtrū electō talū ad ipos rectores pti neat vel etiaz ad pronos. ⁊ ſi in his pronoꝝ nō eſt requirendus aſſenſus: vtꝛ ius ill' ſaluū maneat eligendi: vt cū ipas eccleſias vacare cōtigerit: intitulati hmōi nō ſint alijs ꝓferēdi. Ad quod breuiter rñ. q̄ ꝑ intitulatōnem hmōi nullū patronis ꝓiudicium generatur: quin poſſint alios ad illas eccleſias cum vacauerint pñtare: niſi de pro-

ipis patronis poſt mortē ſacerdotis. Sed cōtra videt: q̄ ſucceſſor teneat nihilominus illis ꝓuidere. ſ. de pbē. cū ſm ap'lz. ⁊ hn. dicit q̄ ad patronū vidt ſpectare nō tm pñtato ſacerdotis ſ alioꝝ clericoꝝ. lxiij. di. ꝓncipali. ⁊. xviij. q. ij. eleuthe⁹. ⁊. xvj. q. ij. ſi qs epoꝝ. i aut. ō ſa. epi. §. ñ qs oratorij tm̄ū. coll'. ix. dū tñ adſit cōſenſus plati. ar. ſ. de fi. ꝓſbi. ꝓpoſuit. nā pro mi iudiciu mlt'tū ē ſequendum qui ita dilexit eccleſiam: vt ei ſua cōferret. ar. ff. de confirmatu. ſi patronus. Contrarium tamen notant Jo. in. c. puncipali. q̄ electio clerici non pertineat ad patronum ſed ad prelatum. credo potius ſtandū vt hic notatur vbi ſunt tm̄ duo i eccleſia. ſ. rector ⁊ clericus: q̄ patronus preſentet vtrūq; cum eccleſia non dicatur collegiata. vt no. ſupra ō elec. c. j. ſed in collegiata eccleſia nullum poteſt preſentare.

¶ Ranſmiſſe. p⁹ appellatiōnem: que appellatio nō tenuit cū nullū ius habet. cū ad ipm ñ pertineat cōceſſio ꝑ pñtato vt j. ſeq̄t. q̄. p ñ dato hꝛ. de. ſ. e. q̄ aūt. i fi. ⁊ ita ñ interat ei⁹ appellare: q̄ nō ſolent audiri de. ij. q. vj. non ſolent. ſup de elec. cuz inter. r. ⁊ s. de his q̄ ſi. a ma. par. ca. ex orc.

¶ Ex vi. Nō ſ vim ⁊ poteſtatem quam habet patronus. quia patronus in eo q̄ patronus eccleſiam tenere ñ poteſt. ſ. e. q̄ aūt. et. c. illud. ſed ſolam preſentationem vt hic patet. vnde nil aliud ſibi vendicare debet. ſupra eo. cum ſeculum. ⁊ ita conceſſio iſta nulla fuit. vnde non preſtant impedimentum ſecunde preſentatōi. quam idē capitulū poſtea fecit. ſic. ſ. e. illud. ⁊. c. cū layci. ⁊ ē ar. ꝑ q̄ nō pñtat impedimentū quod de iure nō ſortitur effectū. Jtez videt q̄ capitulū eboraceñ. faciendo q̄ nō licet cōcedēdo eccl'az: puari debuit poteſtate ſaltem ea vice pñtandi: quia dixit ſibi ius vt puniat i eo i q̄ deliqt. ſ. e. paſtoral'. ſ. de tranſla. quāto. ⁊ ar. xvj. q. vj. placuit. ꝓt hoc nō pununt: q̄ ⁊ ipſi idem cōfeꝛerunt factum ſuū pñtādo put debebant: nec eſt iſte caſus in quo priuetur quis poteſtate eligēdi: q̄ cuz ſit illud pena non debet impoñ niſi exprimatur q̄ ſit impoñenda. Preterea non peccauerunt eligendo: quia non elegerunt. ergo puniri ñ debent in eo in quo nō peccauerunt.

¶ Ponoꝛe. ⁊ vere ponoꝛe ē: q̄ nullū ius habuit alter vt dictū eſt.

¶ Ancitū. iſtud. c. hēs. xxiij. q. vl. ſancitū.

¶ Caſalis. māſus dr̄ vulgare italicoꝝ quātitas terre q̄ ſufficit duobus bobus in anno ad laborandum.

¶ Tallo ſeruitō. Jtez qd dices ſi māſus ille ꝓmo fuit tributa⁹ alterius eccleſie quia eccleſia alia parochialis decimas idē capiebat: Alia. dixit q̄ māſus iſte i fauoꝛe eccl'e a tributo liberat: ſicut ſeru⁹ factus ꝓſbyter a ſeruitute liberat. ad hoc idurit. xxiij. q. vl. ſm canonicā. alia autem predia collata eccleſie a tributo nō liberant: vt hic i fi. q̄ res transit cum onere ſuo. ſ. de pigno. ex lr̄is. ⁊ de dec. cum nō ſit. et. Cū ſine cē. vel reli. l. j. ij. ⁊. iij. ff. ō pig. ac. ſane. ⁊. l. ſe. §. ſi fūd⁹. ⁊. xxiij. q. vl. tributū. ⁊. xj. q. j. ſi tributū. ⁊ C. ō epi. ⁊ de. l. iij. i fi. niſi fortita qd ſpāle dicat i tote eccl'e. ar. ſ. de dec. nouū gen⁹. Jtez ver⁹ credo: q̄ māſus ille qui dat eccleſie etiam in ipſa fundatiōe: ſi primo erat tributarius vel ſoluebat decime de ipſo eccl'ie parochiali. non debet eccl'ia ꝓpter hoc iure ſuo priuari. xvj. q. j. eccleſie annq⁹. xxiij. q. viij. tributū. niſi fortaſſis modicū ledēt: q̄ facili pati poſſet. ſed ſi ex hoc ledēt ñ de iure ſuo puari: q̄ tunc etiā priuilegium pdit ꝓpter enorme detrimentū

ſ. ꝛ ver. ſig. qđ ꝓ no uale. ꝛ hoc bñ licuū ẽ ꝙ tale ſeruitū tributū ecclaſticū appellari pōt ad qđ teneꝫ eccl'a: vt. j. ſequit.

d Eccl'aſticū. ecce ꝙ eccl'a pt ſoluẽ tbutū eccl'aſticū. ar. xviij. q. ij. ß uitū. ꝛ xij. q. ij. eccl'ar. ꝛ xj. q. j. ſi tbutū. ꝛ xxiij. q. vl. tributū. vt dicit

e Seniorib. i. dñis. ꝛ ẽ ar. ꝙ res trāſit cū onẽ ſuo. xvj. q. ctū ẽ. j. ſi qs laycꝰ. c. di. rōis.

f Seruitū. i. cēſus.

O Aldis aīa. vos ſbdm. Hoc dictum ſunt laycis ſicut ullud. xj. q. j. magnū. ꝛ. ſ. ꝛ maio. ꝛ obe. ſolite. ꝛ pōt extēdi ad cl'icos circa exteriora. xxiij. q. vl. tributū. vel qz obedire dñt plato ſuis. xxij. di. q̄ q̄. ſ. ò elec. ſigificaſti. vi.

b Probatō. x. q. iij. illud. ℒ. ò epi. ꝛ cleri.

S nulli.

Liētes. pſbrm i. epz. xciij. di. legimꝰ. ꝛ xcv. diſ. ecce. er. xviij. q. ij. hoc tñ.

k Ab inimo. ſic ß ab inimo pōt ipom cenſus ab ipo ꝓono ò ꝓſenſu epi. ſ. ti. px. ꝓterea. ij. ꝛ xviij. q. ij. eleutherꝰ j. e. ḡnto. poſtea vo ipo ni nō pōt: nec ipoſit' augeri. j. e. ꝓhibemus. ꝛ ita ẽ hic ar. ūtū eē ſpectādū. ℒ. ꝛ bo. ꝙ lib. cū optet. i fi. ff. ꝛ pe. ſi qs. §. q ab aliōis. j. q. j. qbuſdam. ℒ. cōa ò vſucap. l. j. ꝛ vl. ꝛ cō. di. j. placuit. ꝛ ff. ꝓmo. l. j. i fi. ꝛ. vj. di. teſtū. ꝛ. ſ. ò loca. ꝛ ꝓduc. ꝓt ſterilitatez. §. j. ꝛ ff. ꝛ neg. geſ. ß au vltro. §. j i fi. ff. ò v. ob. ꝓmuꝰ. § cuz qs. ff. ò ꝑ. tu. ac. qđ ḡ. §. ſufficit. ar. ꝑ. ſ. finē eē ſpectādū. j. q fi. ſint le. tāta. i aut. ò nup. §. q: vo. coll'. iij. xxij. q. ij. q au. ff. qui ſanſda. cog. ſi añq̄. ꝛ pe. diſ. iij. §. j i fi. vij. q. j. ſug geſtū. ꝛ. ſ. ò renū. c. j. ar. ꝑ. ſ. mediū eē ſpectā dū. vñ illò. ℒ. Cū media ſp gaudebat ludē foza. Maior em̄ mediis grā reb' ieſt. ſ. ꝛ teſt. cū ru ꝛ. xlv. di. diſciplia. ꝛ. c. ſūt nāq. ꝛ. ſ. ò of. ꝛ. q̄rēti. q. vi

phiberi? vidē q̄ sic. ff. de aqua q̄n. & est. l. j. §. trebati⁹. et. x. q. iij. q: cognouim⁹. lxiij. di. q: p ambitōes. j. de excess. prela. cū ad quozundā. pōt dici q̄ pōt negari ī supfluis: sed si ꝓterea subdit excōicentur tenet forte ſnīa: q: ſnīa pastoris siue sit iusta siue iniusta remēda est. xj. q. iij. c. j. & ij. & illa dere. cū ad quorūdā. cōtinet spāle indulgentiā vt quidam dicunt. tan.

b Camby. j. de cl'i. vena. c. j. & ij. &. xxxiij. di. quoriūdā. & lxxxvj. di. esau. & c. an putans.

i Que sua. lxiij. di. nosce. & viij. q. j. sūt ī eccl'a. lxv. di. licz.

k Supruosas. xxxv. di. eccl'ie pncipes. iij. di. dericz. sed epi ī cōtraiū facūt. nam vir cautela diuersoz cocoz eos pōt sanare vñ dic̄. l. q̄ ex nimia ingurgitatōe olet os. ff. ō edil. edic. qui clauum. §. is cui. habeat ergo paupem cibū xlij. di. c. vl. xxxv. di. eccl'e pncipes. xij. q. ij. gl'a epi. lau.

l Rationabilis. si ō hoc dubitet supioris arbitrio determinet. ar. x. q. iij. q: cognouim⁹. xj. q. j. si cl'icus.

m Filijs. xvj. q. j. pdicator. ordie enī nature filij⁹ succedit pri. & nō econuerso. ff. vñ li. scpto. §. nō sic pribus. iste tñ ordo plerūq; turbat. ff. ō inofficio. testa. nā & si. vnde dixit dñs Bulgarus cuj⁹ suus vnicus filius decessisset. Ordine turbato succedis bulgare nato.

n Exactiones. ad opus suū siue mādato epi. vel supple nisi in casu premisso. naz q̄ pmittunt in prefationibus in subditis repetita intelligūtur. ff. de verbo. obli. ticia. §. j. & xxxij. q. vij. apostolus. & de appellatio. secundo requiris.

o Potestatem. q: quod prouisum est ad leuamen: extendi nō debet ad grauamen. xlv. di. licet. ā. de appel. cum speciali. & c. suggestum. & . & j. de pe. ī qbusdam. lau.

p Prohibem⁹. noui. i. de nouo. cū ab imitō ipositi nō fuerit. ā. de. scādes. & q̄ ab alijs eccl'ijs nō soluūt. j. e. eccl'ijs.

q Cēsus. q̄ imponit ī ipa fundatōe: puta vt singul' annis soluat vnū cereū siue librā cere vel pipis: siue enā certā quantitatē pecunie: puta. x. solidos vel minus vel enaz plus: qui pstat ī signū subiectōnis. ā. e. c. ij. & iij. & ā. de cā pos. c. vl. Mō credo q̄ possit augeri ab epo vel abbate: licet augeantur possessiones: secus in pcuratione. j. e. quanto. q: pcuratio non dī ꝓprie census. sed pensio videt q̄ possit imponi siue augeri auctoritate epi. j. c. pri. hoc intellige si iusta causa subest: alꝫ nō.

r Veteres. Nota q̄ cēsus nō ē augendos siue imponēdos de nouo. C. de pas. pua. l. j. li. xj. & ā. de transac. cetero. ar. ff. de acq. re. do. locus. ā. de preben. auaricie. vbi etiam de hoc tāgit. & C. ne no. vec. l. j. ij. & iij. vbi dī q̄ noua vectig. nō pūt imponi nisi a pncipe. j. e. significauit. & j. de verbo. sig. sup quibusdā. & xviij. q. ij. seruitū. & j. q. j. nullꝰ epūs grauamē. ī fi. C. de allu. l. vl. ar. j. ff. de fideicōmissa. liber. l. generaliter. §. si q̄s alienū. ff. ō flumi. l. j. §. ripa. et ff. q̄ & a q̄. si mortis. & j. e. quāto. So. si p vbertatē fructuū fiat incremētū: cū eoz sit casus fortuit⁹ & dubi⁹. C. de vsur. si ea lege. ꝓpter hoc augeri nō dz cēsus. ß si accedat nouū pdiū nona parochia vl' alia q̄d tale: iusta vl' habē rōem ei⁹. ar. ff. de vsufruc. ite si sūdi. §. sed si insula. ar. j. ā. de vi. & ho. cle. qñ vt aut. & j. e. ti. q̄nto. lau.

s Presumāt. vbi tñ cēsum hīe debēt: & est ar. q̄ epus fruct⁹ parochi aliū eccl'ar siue etiā pbendar sibi retinē nō dz vltra modū sibi pmissum. x. q. iij. q: cognouim⁹. ā. vt ecc. bñfi. c. vno. ar. ad hoc. ā. ō de ci. q̄ñ. ala.

t Absinobus. xcv. di. esto. & xxij. q. v. ō forma. et si iura vnicuiq; eccl'e nō semēt: eccl'asticus ordo pfunditur. xj. q. j. pcipit. & ij. q. vj. q. se scit.

v Irritū. etiā si iura dicant. hoc. j. e. grauis. a. c. significant.

x Veteres. ignorante. secus si sciente et iusta causa subesset. pone exemplum: quando volunt isti sacerdotes cōstituere censum: vt eorum consanguinei succedant post mortem illorum. infra eo. cuj⁹ cleria.

y Soluerint. supple sunt punendi. j. e. cuj⁹ clerici.

z Siue. p et.

& Et eis defūctis. q: pēnio illa non ligabat successores eius qui ecclesiam non potuit cōstituere cēsualem. vt dicit ibi fi. & ā. ō tnsac. decreto. vñ si petāt mōa ibi pēniō a successore: nō dz soluere.

a Poterit. Dic est ar. bonū: q̄ cēsus ō auctoritate epi possit impom de nouo siue etiā augeri. dic vt no. ā. e. c. epi. ber.

c Eccl'ijs. alijs ecclesijs. vt. x. q. iij. illō.

b Prohibemus. p de cre. lat. cōalij. ā. e. pbibem⁹. & xviij. q. ij. hoc tñ. ar. est ergo hic. q̄ consuetudo aliarum ecclesiar seruari debet. j. eo. sup eo. ar. ā. de consue. cum olim.

c Nouam⁹. qō tā statutū erat. xxiij. q. iij. paternaz.

d Regū. Reges enī & pncipes tm pstare hñt noua pedagia constituendi. ff. de publi. & vec. l. vectigalia. & C. ne no. vect. l. j. ij. & iij. alia oia pedagia interdicta intelligūt: nisi ex pscuetudine: cui⁹ nō extat mēoria exigant. j. de ver. sig. sup qbusdā. §. j.

e Careat. Dec ē pena canonica: & leges exilio ꝓpetuo puniri debz C. ne no. vect. l. vl.

f Olim cl'ici. collusiōe. collusio ē int reū & actoz occulta et illicita pactō: p quā alt ī iudicō se supari pmittit. si. ā. e. ꝓterea.

g Episcopi. maxime qz collusio mala nō excusaret auctoritate episcopi: quia nec ipse nouum censum siue pensionem potest imponere ā. e. prohibemus. vbi de hoc. al's iusta & honesta causa interuenire videtur q̄ possit: vt ibi dicitur.

h Nepotes. Dec ē cā ḡre ista pstituebāt & mala: & ō ei⁹cātū ē malū cui⁹ei causatū ē malū ipm q̄ malū ē: vñ pununt vt hic dī. ber.

i Ad q̄. collectā. pstato quedā est quā anglici soluunt romane ecclesie: & dz ee moderata. vt certū & determinatū qd dē. ff. de dā. infec. ex damni. ar. C. de iude. iudeos. ala.

k Vsuarios. s. qñ sub specie tributoz nō debēt illicite exactōes fieri vt hic pz. & ff. de offi. psi. illicitas. §. illicita.

l Auferet. nedū queritis vsurpare quod vestr non est: perdatis qō vobis ꝓpetē videbat. xiij. q. j. §. ij. circa fi. qōis. & xxv. q. ij. sic dece.

q: ꝑuileguz merek admittere. xj. q. iij. ꝑuileguū. ber.

S Ignificauit. epāli aucte. qđ vī sufficē iusta tñ ꝛe cā. ē. e. ꝓterea. ē. ꝛe ꝓben. auricie. ar. j. ꝛe ec. edi. ad audientiā.

n Initio. Sz ī hoc dubio cui potꝰ debuit obtpare: vī q epo. xj. q. iij. q resistit. ꝛ. xxiij. q. j. qđ culpat. Sz vī ponꝰ: q seruare debeat iuramētū: maxie cū hē at ꝓbabilē cāz: q: ꝑdecessor soluit: ꝛ sic erūt mōachi ī q̄ possessiōe. vñ nō debēt ꝓuari vsq; q̄ ꝓsit. ē. vt li. pē. c. j. Lau. dixit q̄ potꝰ debuit ire ꝛ mādatū epi: ꝛ ifra illa ꝓstat. ar. ad hoc: vt ꝓhibitiōez relaxet. qđ satis pōt ꝓcedi: q: cōdicō subintelligebat ī iuramēto hec. s. nisi rōnabile aliqđ impediat: et q: ꝑsumptō ē ꝓtra eos ex eo q̄ ipm iurare secerūt ad qđ non fuerat compellēd⁹: etiā si ō iure soluī debeat.

o De nouo. et ita ab initiō pōt iponi. ē. e. sacē tes. ē. ꝛe iurepa. ꝓterea ꝛ ar. ē. vt ec. bñ. c. vno ex̄ post facto nō pōt iponi cēsuī nec etiā p cōpositiōz. ē. ꝛe trāsac. cetero. Sz quē dicas censuz nouū: pōt dici nouū q̄ ñ ē ipositꝰ ī fidatōne ip⁹ eccl'e. xviij. q. ij eleutherij. ꝛ. ē. ꝛe iurepa. ꝓterea. vel q nō ē ꝓstitūtō ꝛe q̄ ad legitimā. ꝓceptōz ꝑuenit. sed multū refert vtr qs ab leget ꝓceptōz: q: ea ꝓbata obtinet: licet ī vitate fuerit nouꝰ. an vo cēsū ab initio ꝓstituī q: tūc nō iuuat tpe nisi ꝓstet q tūc fuerit ꝓstitutꝰ vel pōt appellari nouꝰ q̄ ipositꝰ fuerit p'lat. ꝓcilū. ē. e. ꝓhibemꝰ. ꝛ. j e. grauis. lau.

p Quocie epi. hic euidēter appet. q epi non uī cēsū ñ pñt iponē: et tu supple vel ē sine rōnabili ꝛ iusta cā vt no. ē. e. ꝓhibemꝰ. dic vt ibi q.

S Opite. pcuratoz. ꝛ tñ cōstituteꝰ erat ab vniuersitate ꝓbꝰ. ñ pcuratoz ꝓpe dī q mādato dñi res ipiꝰ tractat. ff. ꝛe pcu. l. j. ñ ē dñia ī nobꝭ ꝑm canōes dū tñ ꝓstet q ei ex̄ ꝓtas agēdi. ē. ō pcu. pertiō. vbi ō hoc. ꝛ ī aut. ꝛe sanc. epi. §. aliud aūt. ꝛ. §. si vo epi

r In aliis. §. ꝛ ī mōasterijs bonoñ. q: col. ix. ꝛ. j. q. iij. saluator. idē ius dz hīe ī his ꝛ ī aliis. ē. e. eccl'is. j. e. sup eo. q: vna ꝛ eadem res diuerso iure cēseri nō dz. xij. q. ij. cognouim⁹. ꝛ. ē. ꝛe ꝛci. cū ī tua ꝛ ira ē hic ar. ex eo qđ alij facūt q̄ cēsent eodē iure ꝛ sub eodē dñio ꝛ tu facē debes: nisi ostēdas cōtrariū. c. di. cōtra morē.

s Jure cōi. qđ solū sufficat. ꝛ hoc ius ē. x. q. j. ꝛcerni⁹ epm. ꝛ. c. placuit. Nec obstat qđ dz. xviij. q. ij. lumioso. q: ibi intelligit ꝛe exēpto.

t Cōsuetudie. ꝛ sic duplici iure. vnde formus debuit ipo iudicari: cū vtrūq; p se sufficēt. L. ꝛe edic. diui. adri. tol. l. fi.

v Facultates. qđ qđē sp cōsiderādū ē. ē. e. cū apl's. x. q. iij. cauēduz grauetis. Qđ si secꝰ ꝑsumpserit: id qđ videmī hīe auferetur a vob.

L Ctius. iij.

S Ignificauit nob. ꝛ. ꝛ cōtoz eccl'e ō fulcig. q: cū a monachis ꝛe castig. ad regimē ipius eccl'e fuissz electꝰ: ō soluēdo eis ānuo cēsu triū marchaꝝ q̄s ꝑdecessoz eꝰ soluerat ꝓstitit sacrm postmodū eps dyo. ne ipm cēsū monachis solueret nisi ꝑus ꝓstaret q epāli aucte fuissz ipositꝰ ī pciū ordis sui iterdixit: ꝛ ifra. Quo circa mādamꝰ ꝛ q̄tenꝰ si ꝓfatū cē suz aucte ꝓsulꝛ nō ꝛe nouo ipositum fuisse cōstiterit epo preces pias vt ꝓhibitiōem sine dilatōe relaxet. Si vo cēsus sit ꝛe nouo ipositꝰ: siue auctoritate epi hoc factum fuerit siue nō: eosdē monachos vt clericū a iuramento absoluāt ap. re. ꝓpellas.

S Dez rauen. archiepo.

Opite: ꝛ ifra. Sane cū ī ter te ꝛ monasteria bononie sup pcuratiōib⁹ q̄s ab eis exegeras cōtroversia vtereť: ꝛ ifra. Abbas scti ꝓculi olim alioꝝ pcurator: sicut ex lr̄is q̄s portauit ap paruit: sup hoc diuturnꝰ ligauit. ꝛ ifra. Sed tu ꝓcuratōes ipas in alijs monasterijs tue puicie asserēs tibi sine cōtradictiōe ꝓstare eas ꝑdecessoribꝰ tuis ī mōasterijs bonoñ. exhibitas per testes idoneos ꝓbauisti: inde vtriq; vidimꝰ intētōz tuā iure cōmuni ꝛ ꝑdecessoꝝ tuoꝝ consuetudie ad iuuari. eapropter mōasteria su ꝑdicta cōdemnauimꝰ ad pcuratōem ꝑm facultates eoꝝ vbi tuisq; successoribus exhibēdā.

C Lemēs. iij.

S Rauis admoduz: et ifra. Ecclastice ꝑsone: cū eccl'as vacare ꝓtigit: ñ aliter quēq; ad iporum regimē volūt vocare: nisi aut nouū cēsum eccl'ijs ill' iponāt: aut veterē contra cōstitutōnem cōci. latez añ. augmētēt ad ipius solutōem ī stituendā ꝑsbyteruz iuratoria vel fideiussoria cautōe cogētes: ꝛ ifra. Bis. vī madamꝰ ꝛ q̄tenus quecūq; cōstiterit cōtra cōstitutōem ꝑdictaz super eccl'ijs vel earum censu a tempore cōstitutōis huius attētata ī irritū reuocātes: ꝑbꝛos quos super his iuramēta illicita ꝓstitisse noueritis cōgrua satisfactōne impositā faciatis absolui: eos q̄ ꝛcetero contra formā canonum super his veīre p sumpserit canoīce puniētes.

I Nocē. iij. abbati ꝛ cōuētui obliuille.

C Lāto creatōi: ꝛ ifra. Accepiꝰ q̄ ab ipso tmꝰ vī ꝓmordio ꝛe fidatoris volūtate pcessit: vt fris scti irenei pcuratoz vnā ānis singul' liberalit exhiberet. cuz nihil teneatis ab eis: propt qđ hmōi pcuratō ipis ꝛe beat exhiberi. vez tūc ꝓpt fratrū ꝛ fuētū paucitatē tal' pcuratō nō guabat: sed nūc itātum excreuit numerus eorundez: q̄ ad pcuratōem vix q̄tuor marche sufficerent: que pro vna fieri cōsueuit: et ifra. Indulgemꝰ igr̄: ne vltra primā mensurā ī p curatiōe ipsa fratis vlterius ꝑdictis fribus obligati: sed expensis que ꝓsueuerūt sufficere sint contēti: nisi facultates eccl'e ītātuz excreuerint: q̄ sine grauamine ampliato fratꝝ nūero ad soluēdum ꝛebitū procuratōnis int cetā. ꝛ. j. c. vl. j. e. quāto. ꝛ. c. cū nup. ꝛ hoc intellige qñ cā correctōis ꝛ visitatōnis accedit. j. e. cū nuper. Sed si ex alia cā puta p negocijs ꝓpijs tūc ñ hēbit pcuratoez ar. x. q. iij. relatū. ꝛ. j e. ñ. pcuratōes. b.

a Rauis. ꝑalij lat. ē. e. ꝓhibem⁹. ꝛ. c. ꝓterea.

b Juratoria. qđ potiꝰ iuramētū q̄ iuramētū pōt dici. ē. ꝛe iureiu. sicut nr̄is.

c Fideiussōia. Hec fideiussio nō tenet cū sit accessoria ei qđ nō tenet sic. L. ꝛe le. non dubiū. ē. ꝛe fo. ꝓpe. si diligēti. ꝛ. ē. ꝛe re. pmu. c. vl. ē. ō si. istituīt dilectos. L. ꝛe sanc. ecc. sancim⁹. nomini. ff. ꝛe ꝛdi. si cā. auūculo. j. ꝛe ꝛo. prꝰ duoz. re. ꝛ si ncce. fallit hoc. ē. ō iureiu. ꝛe butores. ꝛ. c. cū cōmigat. L. si aduer. vē. l j ff q. mo. vsuf. amut. qđ tñ. j. rūso.

d Cōstitutiōis. ar. ꝓstitutiones ad futura tm extēdi. ē. ꝛe cōstit. ꝓgnoscētes. nisi dicat ī eis: q̄ ꝓuta rīpiāt ē. ꝛe ꝓsti. c. vl. vbi ꝛe hoc. ꝛ ō hēs. lxxij di. c. ij. ꝛ. ij. i fi. ꝛ. xxxij. q. iij. dixit sara.

e Absolui. ar. ē. ē. ō iurtiu. tua nos. Dic vo vnū tm fuit iuramētū ꝛ temerāiū. ibi vo duo ita q̄ priuū vitari nō poterat. ꝛ ō ibi ab ecclesia remouentur: ꝛ dic absolui id est absolutos nunciari.

f Punientes. pena vo illoꝝ: qui contra canones veniunt multiplex est: ꝓut no. sup. ꝛe elec. nihil est. ꝛ supra ꝛe offi. oꝛ di. ad repamendam. sed qualit̄ puniunt ī isto casu ꝛ pōt dici q̄ eccl'a ꝓuabit ex eo q̄ scienter post ꝓhibitōnem contrarium facit. ber.

b Uanto. sic ergo patet q̄ ab initio ꝛe volūtate fundatoris potest impoi census. ē. ꝛe iurepa. ꝓterea. xviij. q. ij. eleutherius. ꝛ ar. xvj. q. vl. filijs ꝛcernimus.

i Teneatis. ꝛ ita sine cā ꝓstituta vī: vñ nō videť q̄ teneat. ē. e. ꝓuenit. sed bene seruanda est hmōi liberalitas. ar. ē. ꝛe vna. ꝓ tuas. L. ꝛe vna. si qs argentū. §. fin aūt.

k Indulgem⁹. In hoc fuit indulgētia: q: ꝓstituta fuit simpliciter nulla certa quantitate taxata pro illa procuratione: vnde simpliciter tenebantur ꝓcurare fratres illos quotcunq; essent. ar. j. ꝛe primꝰ. quia circa. ꝛ. ff. ꝛe seruo. viba. ꝓdi. si seruitus. vbi verbum simpliciter positum generaliter intelligendum est: vt ibi. ꝛ. xix. dist. si romanorum. sed ex eo q̄ non ꝛterminat: ꝛebebat conuenienꝰ siue medi ocris. ff. ꝛe aur. ꝛ arg. le. q̄ lancem. ff. ꝛe edil. edic. scīdū. §. illud. ff. ꝛe leg. iij. nummis. L. cōia ꝛele. duobus. §. sed ꝛ si quis. ℣o. quia

grauabaꝫ eccleſia: dabiꝫ tm̃ ad p̃mam menſuram: et tot fratres pro curabunt mõ: q̃t ab initio ꝓſeuerunt. Si vero quantitas ꝓſtituta fuiſſet ꝑ illa ꝓcuratione: illa nõ augereꝫ: etiam auctis facultanbus. ar. ꝛ. q. iij. relatum. Iudibuũ enim eſſet ſi qõ ſtatutum fuit ab initio momento quolibet mutareꝫ. ar. ℒ. ꝛe bo. q̃ li. l. vl. §. vbi aũt puellꝫ. nõ enim qõ rite et ſm̃ leges ab initio actum eſt: ex alio euentu ſuſcitari debet. ℒ. ꝛe ad mi. tu. ſancimus.

¶ Excreuerint. quo cũq; modo. ſ. ꝛe ꝓſti. cũ. m. Si vero paruꝫ excreſcereꝫ: nõ augere tur ꝓcuratio nec mo dicum locrum auferꝫ cõductori: q̃ et modi cum damnũ ſuſtinet. ff. locati. ſi merces. § nus maior. eſt ꝑ eũ dens. arg. q̃ ſi excre ſcant res debet ꝓcura tio creſcere: ſicut econ uerſo diminuiꝫ ꝓpter ſterilitatem. ff. loca. ſi vno. ꝛ. ſ. e. ti. ꝓp. ſterilitatem. ꝓtrariꝫ enim eadẽ eſt diſciplina. ff. ꝛe v. obl. inter ſtipulantes. §. ſacramentum. ar. idem melius inſti. ꝛe his qui ſunt ſui vel alie. iur. in ꝑn. ar. ꝓtra. ℒ. ꝛe allu. l. vlt. ℒ. ꝛe fun. rei pu ua. l. ij. li. xj. Solu. illa locũ habent: cum diligentia cultoꝝ res vel fructus augmẽtan tur: hic cuius rei ꝓui ſione ꝛ fidelium oblatione res augmentaꝫ ſicut cõtingit cũ caſu fortuito res deterioꝛã tur merces remittiꝫ. Si vero vicõ rei ſue culpa coloni: puta q̃ vinum acuit: vel ſi ſegetes herbis corrupte ſunt: cõductori obeſt ff. loca. l. ex ꝓducto. §. vicium rei. tamẽ ſine culpa coloni damnuꝫ contingens non obeſt colono. ſ. e. ti. ꝓpter ſterilitatem. Item eſt ar. opti. q̃ creſcentibus facultanbus eccleſie creſcere debet numerus: eniꝫ ſi ſit numerus canonicoꝝ ſm̃ ſtatutus. ſ. ꝛe conſtit. cum. Ad. que non admittit hanc diſtinctionem: vtrum facultates creſcant ꝓuiſione dei: an diligentia hoĩm: que etiã nec in iſto caſu debet admitti. ſufficit enim q̃ res augmentate ſunt. Zan.

m ¶ Cum inſtantia. quotidiana. quia ꝓ republica noctes ducat in ſomnes. in aut. vt iudi. ſine quoquo ſuf. in ꝓn. colla. ij. et voluntarios labores appetimus dicit imperator: vt quietem alijs ꝓparemus. in aut. vt diuine iuſſi. colla. viij. in ꝑn. b.

n ¶ Non credimus. quia romana eccleſia non ſolet aliquem priuilegiare contra ſe. argu. ℒ. ꝛe ſacroſan. eccle. iubemus. nullam. ar. ſ. ꝛe ꝓſcrip. cum ex officij. ꝛ ibi etiam dicitur q̃ in procuratione non curit preſcriptio. Ber.

o ¶ Pregauari. illud ſemper eſt obſeruandum: vt ſm̃ facultates ecclẽſiarum ꝓcuratio exhibeatur. x. q. iij. inter cetera. ꝛ. c. vlti. ſ. e. cũ apoſtolus. ℐ. eo. cum nuper. ꝛ. c. pr. ſi enim tenuis eſt patria: extraordinario auxilio iuuanda eſt. ℒ. noua. vec. l. j. imo a paupere non debet exigere. j. q. ij. placuit. quia nec iudex exigit ſportulas a pauperibus. in aut. ꝛe manda. ꝑn. §. ſit ubi quoq; colla. iij. nec etiam te nuis vite homines ſub aduentu officialium iniurijs affici debent. ff ꝛe offi. ꝑſi. illicitas. §. ij. et. ſ. eo. ea. dabitur enim legatus lac ad bibendum: vt dicit Io. ne rubentibus buccis predicent teiunioꝝ doctrinam. xxxv. diſtin. vj. die. et. c. eccleſie. nec bibent vltra terciaꝫ vicem. xlviij. diſtinc. in illa palea. quando. et comedent lardum vel carnes cũ aceto. ℒ. ꝛe eroga. mi. an. l. j. li. xij. ar. ℐ. xlj. di. nũ cogãt. cui ſtat. ꝛ i hoc caſu eẽt eis denegãdũ: ſi vltra vires peterẽt. ℐ. ò excel. ꝓla. cũ ad q̃rũdã. ff. ꝛe aq̃ q̃t. ꝛ eſti. l. j. §. trebati. ꝛ. x. q. iij. q̃ cogui. ꝛ. ſ. ò

q ¶ Procuratões. ℐ. e. ꝓcuratões. of. or. conq̃rente.

r ¶ Ab alijs. ceſſis actoribꝫ ſibi a legato. ar. ff. ꝛe cẽſi. cũ poſſeſſor. vel condũe ex hoc cano ne. argu. ff. ò condi. ex lege. l. vna. dabit enim legatus litteras ſuas illi qui euz procurauit vt ab alijs recipiat. q̃ vltra partem ſuam expendit: ſic obſeruatur ꝛe facto. ar. l. ꝓdicte. cũ poſſeſſor.

s ¶ Requiſitus. etiaz i puincia in qua non ẽ legatus in eundo ꝛ reuendo. ſupra ꝛe iure iuꝝ. ego. n.

t ¶ Compellantur. q̃m particularis exactio et ſolutõ non modica habet incõmoda. ff. famiberc. l. plane. ar. ꝑ. ff. ad. l. fal. lineã. ꝛ. l. plautius. ꝛ. ff. ꝛe pac. l. epiſtola. §. vl. ꝛ. ℒ. ò pac. debitoꝝ.

¶ Ex parte. vota. ab hiſpanis tẽ pore cladis ꝓmiſſa. la.

b ¶ Paruiſſimam. q̃ facere non debent: q̃m omnes ad ꝓmuuẽ mẽſuram terre ſoluere] debent. ff. ℐ ben. empt. impatores.

c ¶ Primo caſu. ſ. cum omnes ad eandem mẽſuram ſoluunt: ꝛ ita q̃ maioꝛ pars facit illi ꝑuare tenentur. c. di. contra morem. ſ. ꝛe capel. mo. dilect. ꝛ ar. ſ. e. ſopite. Item ar. eſt q̃ i dubijs ſeruanda eſt conſuetudo vicinoꝝ. ar. ſupra ꝛe conſue. cum olim. et infra eo. ſuper eo. ꝛ ſupra eo. eccleſijs ff. ò le. j. ſi ſeruus plurium. §. vlt. Item in dubijs non ſequimur quod maximum eſt: ſed quod minimum. m. ff. ꝛe le. iij. nummis. ff. ꝛe reg. iuris. ſemper in ſtipulatõnibus. ar. tamẽ eſt hic. q̃ mediocritas eſt ſequenda. ꝛe hoc notantur ar. plura. ſ. e. quanto. in nouila in hoc.

d ¶ Cogendi. ſupple ſi ſoluentes plures ſint nõ ſoluẽtibus. ſ. ò his q̃ ſi. a ma. par. ca. c. vl. ꝛ. ſ. ò elec. dudũ. j. ꝛ. xix. di. i canõicis. ff. ò pac. ꝛ ſuũ heredẽ. i fi. vel etiã pares dignitate ꝓcellẽtes. ſ. ꝛe teſti. i nra. ꝛ ff. ꝛe pac. maiozẽ. verius vr̃ q̃ ſiue ſint plures ſiue pauciozes: exã nõ apparet ò mẽſura ancẽſſoꝝ: ſeq; debẽt mẽſurã ſol uẽnũ. illã eñ ꝓſumo fuiſſe inſtitutã: ꝛ ad eos a ſuis maioribꝫ peruenire. vii.

e ¶ Ab initio. ſi. ſ. ꝛe vo. ꝛ vo. re. licet. i ꝑn. tõ. ꝓ eis bõa ſit inẽptatio ne ipſoꝝ munificentia erga eccleſias retardeꝫ. ar. ℒ. ꝛe bo. q̃ libe. l. ij. al's vna plem̃ ſunt interꝑtãda. ſ. ꝛe vna. cũ dilect. i fi. ne excogitata fraude aliquis poſſit obuiare ſue vnatõi. xvj. q. ij. viſis. xvij. q. viij. ſunt q̃ opes. ℒ. ꝛe vna. ſi quis argentũ. §. vl. ber.

f ¶ Cum olim. ꝓ alia. forte ꝓ teſtes.

g ¶ Inſtrus. exquo ꝓnuꝫ i aliq̃ ſcꝑtura publica ꝛe ſimbo alicui⁹ ꝑtes ei ſtandũ eſt donec ꝓbeꝫ contrariũ: licet illa ſcꝑtura ꝓncipaliter facta ſit ob aliud. ar. ℒ. ꝛe cõtrahẽ. ꝛ ꝓmitte. inſtitu. optimã. ℒ. ꝛe iure delib. cum aliquis. ꝛ. ſ. ꝛe ꝓſump. illud. et ꝑ libros antiquos ꝓbant confines epiſcopatus. ſ. ꝛe ꝓba. cum cãm. vbi ꝛe hoc ꝛ ar. ſ. ꝛe parochijs. ſup eo. i fi.

h ¶ Omnũ. Hoc ius diuerſuz ẽ: q̃ꝛ eñ di medietas. x. q. j. antiq̃s q̃ꝛ tercia: vt ea. cau. q. j. ꝛe his. quandoq; quarta. xvj. q. j. conſtitutum. ſ. ꝛe preſcrip. ꝛe quarta. ꝛ hic. quandoq; di: q̃ nil debet habere.

extendi poſſit q̃ntitas expenſaꝝ

¶ Bẽ ꝑmicerio ꝛ clero mediol.

¶ Cum inſtãtia vr̃a q̃tidiana: ꝛ infra. Poſtulatiõi. v. t. r. q̃ cũ oẽs eccie legatis ꝛ nunciis ſe. ap. ꝓcuratões ipendere teneãt ab eaꝫ ꝑſtatiõe nll'aꝫ hãe volum⁹ excuſatã: niſi forte ꝑ ſpeciale ꝑuilegiũ ſe. ap. q̃ nõ credimus ſit exẽpta: etiã ſi lõgiſſimo tpe ꝓcuratiõi obſequiũ nõ impẽderit: cũ in talibꝫ ꝓſcriptio ſibi locũ neãt vendicare: q̃ nos a puiſione paſtoral' ſollicitudis circa oms eccias nũq; oino ceſſam⁹. Sane i his exigẽdis eũ modũ ꝛ ordinẽ volum⁹ obſeruari: vt nll'a eccl'ia vel ꝑſon' ſe indebite ꝓgrauari rõnabiliꝫ ꝓqueratur. Si vo ꝛe cõi collecta legatoꝝ ꝛ nũcioꝝ noſtroꝝ expenſas duxeritis faciẽdas: q̃ vob nõ duxi⁹ inhibẽdũ: ex ꝟ nobis ꝛ nr̃is nullus ꝓiudiciũ volumus genãri: q̃ minus poſſint a q̃cũq; maluerit ꝓcuratiões ſibi debitas poſtulare: ita q̃ ſi exact⁹ vlꝛ ſuã fuerit ꝓguatus facultatẽ ſibi ab alijs reſtaureꝫ. Mũcijs tm̃ in nr̃is nccarijs exhibẽdis pareat q̃cunq; fuerit req̃ſitus: ita q̃ in fraudem nihil penit⁹ attenteꝫ: nec ꝑ commões mꝫros ꝓcuratiõis obſeq̃um ſi noluerit recipe ꝓpellanꝫ. Qui vo ꝓtumaciꝫ eis duxerit reſiſtendũ: diſ. ſunt ec. ꝓpellendi.

¶ Bẽ zamor. ꝛ ſalamãtino epis

¶ Ex ꝑte ꝓpoſtellani archiepi fuit ꝓpoſitũ: q̃ cũ hi qui vota beati iacobi ꝓtinue ſolue rũt ad cõem terre ſue mẽſurã: cũ q̃ videlicet emũt ꝛ vendũt: ipſa ſoluerit hacten⁹ ꝛ ſoluãt: quidam q̃ longis tpibus ab eoꝝ ſolutione ceſſarũt nũc q̃ndã menſurã exhibẽt puiſſimã ꝛ ignotaz et ĩfra. Cum ℊ nõ ꝓſtet ad quaz menſurã ancẽſſores eoꝝ ꝓdicta vota ſoluerit: credimus diſtinguendũ: vtꝝ hĩtatores r̃gionis ipius: q̃ ea ꝓtinue ſoluerint ad vnã et eãdẽ mẽſurã hmõi vota ꝑ ſoluerint: an ad varias ꝛ diuerſas. In primo enim caſu ad eandem et illi ſoluere ſunt cogendi In ſecundo volẽtes ſoluere ad minoꝛem: non ſunt cogendi vt ad maioꝛem perſoluant quoniã cuz hmõi vota gratuita fuerint ab initiõ: beigni⁹ ſũt a viris eccliaſticis exigẽda: ne tãq; exactores videãt lucris tpalibꝫ ĩhiaꝛ

¶ Dem ceſar auguſtan. epo

¶ Cum olim: et infra. Quia

x.q.iij.c.j. Lau. dixit q̄.c. illa loquunt̄ ꝑm diuersa tp̄a. Epūs debet habere medietatē omniū reddituū epālis ecclesie. de prochialibꝫ eccle sijs tertiam. postea ista tercia mutata est in q̄rtam. xij.q.ij. quatuor cō cesso de redditibꝫ. Demū statutū fuit: q̄ nihil paciperent: nisi velint sub ire onus fabrice. x.q.iij.c.j.+.c. vno. hodie potius locū habet ꝓsuetudo sicut dicit ō quarta vel tercia vl̄ medietate testamētoꝝ: q̄ ibi seruatur ꝓsuetudo loci. ē. de sepul. certificari. Quid sit de ceremo. dicit. ē. de cel. cum ꝓnngat. cū in tua. +.c. dudum.

b Deductionibꝫ. hoc ꝓnngit culpa abbatisq̄ reprobauit q̄nuꝫ in eo fuit instr̄m: quo ꝓtinebat q̄ deductiones fieri poterant: vt. j. sequit.

i Licet. responsio ta cite questionis.

k Consequi. Mo. q̄ aliqs fructū ex eo ꝓsequi nō debet: qđ nituntur reprobare. ar. xij.q.ij. q̄ ꝓpostex. ē. ō testū. ꝓsentium qđ verū est si vsq̄ ad sniam ꝓseuerauerit ff. de iudi. testi. papinianus. §. memīmisse. C. de his qui. vt idig. alia est. Item habes ō q̄ in strumētū qđ quis appro bat p se tenet recipere ꝑ se. iij.q.iij. §. si quis testibꝫ. xix. dis. si romanoꝝ. C. de re. cre. l. generaliter. ar. ꝓra. xxxvij dis. si qđ veri. ij.q.vij. si herencus.

l Tacite. C. de re. cre di. l. si qs iusurandū. C. ad l. cor. de fal. qui falsas. ē. de his que fi. a ma. par. ca. quesiuit. et. c. ex ore. vbi de hoc. m Ōdebat. erat. n. abbas ipe ꝓtarius sibi et ideo non erat audiendus saltem in eadem instantia iudicij. ar. ē. de ap. sollicitudinē. i fi. + in instrūmus istis ꝓtinebat: q̄ epūs eccl'am illaꝫ ꝓcesserat monasterio vt aliquid iuris cō cesserat in ecclesia. vnō p hoc apparebat q̄ esset in eius dioceſi.

n Petebat. al's patebat et melius.

o Cum protestatus. Hic ꝑ colligitur q̄ nō ꝓdest ꝓtestatio: cū aliquis incōtrariuꝫ facit p id quod dicitur in fi. quia si ꝓscriptio ꝓpleta fuisset clerici obtinuissent nō obstante tali prestatione sil'e. ē. de ꝓsti. cum. Ad. +. ē. de ap. sollicitudinem. ad fi.

p Reuocata. et sic ptz: q̄ ꝓfess'o aduocati sicut etiā ꝓpria ꝓfessio prediudicat nisi fuerit reuocata: vt hic patet. +. ē. de ap. cum cām. quedam tñ ꝓfessio reuocari potest q̄ncunq̄ ante sniam. C. de iur. + fac. igno. l. error facti. +. ē. de ꝓfes. c. vlt. et hoc intellige si ꝓbet quis se errasse. ff. ad. l. acquir. unde neratius. §. vl. ff. de ꝓfes. nō tenet qui erat. Sed si ꝓfessio aduocati fuerit incōtinenti reuocata siue eadem die: q̄ tunc nō videor eam ratā habere. ex quo eadem die eam reuoco: sufficit reuocatio simplex. ar. de cre. ꝓdicte cū causam q̄. alia ratio est ibi. Sz videt q̄ ante lit. ꝓtest. possit indistincte error reuocari. ff. de noxa. ac. l. electio. §. pe. + etiā post si nil'a capta est aduersarij. ff. de ini. ac. de etate. §. vl.

nob fides facta fuit: q̄ eccl'ie de luna + ō bes. i tua sūt dio. ꝓstitute: ñ solū p alia vez et p b ipz q̄ in instrumētis ꝓpositionū ꝓtinet exp̄sse: vt abbas sci iohānis placeñ. tā de q̄rta decimaꝫ q̄ de ceteris epālibꝫ tibi deāt rndere: abbatē ipm ad integrā solutiōz q̄rte olim decimaꝫ null' factis deductionibꝫ + ad ꝓstationz ꝓcurationū + alio rū epāliū iuriuꝫ in ꝓdcis eccl'ijs ꝓdenam⁹: lz em ex forma secūde ꝓpositiōis deductōes eent aliq̄ faciēde: q̄ tñ ꝓpositiōz idem abbas nil'aten⁹ approbauit: sed studuit m'ltipliciť ipugnare: ex ea ñ debuit bñficiū ꝓsequi cui renūciasse tacite videbať. Absonuz erat p̄tea: vt negaret illā eccliaz i tua dioc. ꝓstitutā: sup q̄ instr̄a ꝓdecessoris tui oñdebat i iur̄ monasterio fuisse cōcessa: p q̄ epale ius petebat exp̄esse. Item Spoletano episcopo.

Cum cām quaz aduersus cl'icos pleb rupine sup synodatico ꝓponebas: tuderti. epo + collegijs suis ꝓmisim⁹ t̄mian dā. Lozā qb ex pte tua fuit proposituꝫ: q̄ cū idē cl'ici p̄decessori bus tuis tres i festo natiuitatis + tres i festo resurrectiōis dn̄ice p synodatico soluerint ten̄. papien. nūc tm̄ tres lucenses p singul' ōnarijs papiēsibꝫ ꝓsoluebāt cū tñ vnus ōnari⁹ papien. valeat sex lucen. vnō petebas eos ad papiē. solutiōz ꝓpelli: cū etsi tu lucen. ꝑmo āno recepis semp tm̄ ius tuū postmodū fueris ꝓtestatus: + ifra. Cū igit cōstet: q̄ papien. oliz p synodatico soluebāt q̄ ex eo et sequit̄ q̄ lucen. soluti sunt postmodū p eisdē: cū ex dictis testiū + ꝓfessiōe aduocati alteri⁹ ptis ñ reuocata postmodū appareat euidēt: q̄ tpe. l. p̄decessoris. t. p synodatico papien. fuit mōeta soluta: + a tpe dcti. l. ñ nisi trigitaſex an. ad pl⁹ tp̄us efluxerit: + sit legitie ꝓbatū q̄ tres lucen. q̄ p vno papien. post mortē ipi⁹. l. soluebāt. v. l. vj. valebāt ex ill' q̄ hodie sūt i vsu i telligētes ex h̄t q̄ p mōete decliatōz accident: vt vsq̄ ad tp̄us tuū lucen. dati fuerit p synodatico: sic erāt i vsu ꝓcuratorē ad uerse ptis noie cl'icoz pleb p̄dce tibi ad solutiōez tenar. papien. vl' extimatiōz eoz p synodatico p diffinitiuā sniam ꝑdenamus.

Item pozi sancti stephani.

Olim venābil'. f. n. fauen. epūs: + ifra. Cognouim⁹ q̄ p̄fatus epūs spallas q̄s hz ab eadē eccia tā ipse q̄ p̄decessores sui recipe ꝓsueuerāt: eccie p̄fate r̄nuit + statuit q̄ aliō ei r̄uiciū nō ponet sibi + eccie sue ānuatiz triū libraz cereo pensionis noie rebuato. Quia ꝑ visitatiōi ānexa est ꝓcuratio: + epūs rōne epal' iurisditionis quā hz in ea: teneat cā correctiōis eccl'iaz visitare p̄fatam: nec intelligat q̄si nouū ipom: qđ ab ipa fundatiōe de cōi fuerat iure ipositū decernimus: q̄ idem epūs cū ad ipaz eccl'esiam causa correctionis accesserit: moderatam ab ea ꝓcurationem accipiat bis in anno: sed nihil aliud p̄ter pensiones et ꝓcurationes ꝓscriptas ab eadē quā ñ currit prescriptio. ē. e. cū instantia. + ē. de ꝓscp. cū ex officij.

r Correctōis. hic ꝑz: q̄ qbuscūq̄ generabilibꝫ verbis epūs eximat aliquā eccl'am: tñ semp retinet cathedraticū + ꝓcuratōnem + visitationem. al's em̄ esset contrarium quod habes. xvj.q.ij. visis. in fi. ē de rema. pastoral'. nec ob. ē. ō reli. m. constitutus. vbi vł q̄ gnāliter possit eximere: q̄ illud fuit cōfirmatū auctoritate pape. sicut em̄ subditus nō p̄t a se ejcē siue eximere iurisditionē epalem. ē. de so. compe. si diligenti. ē. de renun. admonet. sic nec prelatus suam iurisdictionem: ita nec patronus quātumcunq̄ verbis gnālibus vtat aliq̄ iura tamē retinet in liberto. C. de bo. li. l. iij. to.

v Be cōi. Ergo de cōi iure ꝓcuratio peti p̄t. ē. e. sopite. + ita non fuit remissa procuratio p verba illa aliud seruitium non imponeret

q̄ficq̄ etiā post sniam reuocat̄ error: ꝓbabil'. ff. q̄ ac. de pe. est an. l. ij al's ē. §. vl. m. j. l. Nec obstat qđ dī de triduo. C. de erro. aduo. l. iij. q: sic ibi contingit de facto + nō ponit ius. to.

q Trigintaſex. ex hoc colligitur q̄ si lucenses recepti fuissent pro papien. xl. annis: q̄ prescriptum esset in solutione papien. + sic protestatio non valuisset: vt dixi supra in prima notula. naz si qs vtitur alia aqua q̄ i ter partes conuenerit prescriptum est in ilia. ff. quemadmodum ser. amit. siquis alia +. l. si communem. § j. et siquis pauciorꝫ bus iuribus vtitur pro pluribus prescriptum est pro pluribꝫ ff. de ser. vrb. predi. vna est vis. Contra de prescrip. anditis. Sed contra videtur q̄ non esset prescriptum in papien. quia qui aliquid recipit loco alterius illud recipere videtur. xxj. di. in nouo. +. xciij. dis. ea j. et supra de prescrip. anditis. ff. ō ad mun. tuto. ita tamen §. gessisse. Item qui pro fruitu: + re frui videtur. ff. de usufru. quia qui precio. + pones eum est peculiuz penes quem est precium. ff. de pecu. sed si quis seruuz. Sed cōtrarium est verum: vt patet per paniag concordan.

r Vel extimationē argu. ad questionem mmmicalem: q̄ ad antiquam monetam et mensuraz antiquā faciendā est solutio: licet noua sit melior. supra de ureurando quanto. + est expressuz infra eo. cum canonicis. argu. ff. si cer. pe. l. iij. argu. contra. xxxij. q. iij. quis ignoret. + ar. ff. de contraben. empt. imperatores. idem esset si moneta minor sit modo in vsu: quia soluere debet extimationē antique: vt hic patet.

s Olim venerabilis. procuratio. contra

Et ita notãt ar. q̃ in generali remissione nõ veniunt ea que spẽ̃ialit nõ remittuntur: sicut in obligatione generali. ℒ. que res pig. obli. pos. l. j. ff. de pigno. obligatione. Ber.

x ¶ Moderatam. s. e. cũ apostolus. r. c. cũ instantia.

y ¶ Bis in anno. hoc nouũ videt: q̃ semel in anno sufficit visitare s. de offi. archi. mandamus. r hoc siue liq̃at esse necesse siue nõ vt videt. x. q. j. decernimus. ẽpm. placuit vn. Sz nõ credo: q̃ si certus est q̃ eccl'ia nõ indigeat visitatiõe nõ debet eã visitare: q̃ causa correctionis visitare debet vt h̃ dicẽ ergo cessante cã cessabit effectus g̃ q̃ dicit hic bis in anno intelligo si tantes opus fuerit. xviij. q. ij. virandi. nõ semel. r. x. q. j. regenda. solẽnis pcuratio semel tm̃ in anno dari debet videlicz cũ epus soluto ordine antecessor suoũ visitat. ff. d offi. pcõsul'. obseruare. alie dabũtur nõ cum tanta solennitate: q̃ etiã dantur hospitibꝫ. ar. s. de prebẽ. de monachis vel forsitan imposita fuit hec iuxta ab ipsa fundatione. arg. ex littera illa. nec intelligit ẽpm q̃si nouuz q̃d ab ipsa fundatiõe de cõi iure fuit impositum: et cũ eam ñ visitauerit: nihil recipiat. j. e. pcurationes. x. q. j. relata. ber.

z ¶ Sup eo. in vicinis. Mo. q̃ in pcurationibꝫ faciẽdis et aliis seruicijs. si certũ quid statutuz ñ sit pscriptum vicinaz eccl'az ẽ attẽdẽda. s. e. eccl'ijs. r s. e. sopite. r. s. de capel. ij mo. c. s. de pscr. cũ oli. s. de elec. cũ eccl'ia vulterana. j. de cogna. spirit. sup eo. arg. ẽ. xij. di. illa. r. c. illud. lxxvj. di. vnã. d ipse. di. ij. q̃tidie. ꝓuma ps ẽa est. Cõtraria vo sũgit nõ ẽdicit: q̃ ibi vnusq̃sq̃ locꝰ suã hz pscriptudinẽ: ẽ hic nõ erat certũ qd statutũ eet l de pscriptudie obtentũ et ita non obstant.

p ¶ Procurationes visitationis. hº tõ forte dic: q̃ triplex ẽ pcuratio. Una q̃ rõne visitatiõis debet: vt h. r. s. e. cũ venabil'. r. j. e. cũ nup. Alia rõne pscriptudis. xviij. q. ij. fuit cũ. Tercia rõne pacti qd apposit fuit in ipa fundatiõe. s. u. pr. ꝓtea. ij. r. c. qñ. r. xviij. q. ij. eleutherius. et s. eo. q̃nto

b ¶ Debent epi. hº tõ dic ad diaz pcurationũ que dant rationẽ census: vt albergarie. vt. s. u. pr. ꝓterea. Ber.

c ¶ Personaliter. vel etiã per aliũ cum ipe interesse nõ possit ꝓpter latã et diffusam diocesim. s. de offi. or. inf cetera. et pcuratio exigi non debet: nisi cum visitat. s. e. cum venerabilis.

d ¶ Conalio. s. eo. cum apostolus. Ber.

e ¶ Mõ q̃ sua sunt. lxiij. di. nosse. r. viij. q. j. sunt i eccl'a. r. x. q. iij. q̃ cognouimus. r. c. cauendũ. r. s. de renũ. qdã.

f ¶ Imdẽdat. Sic ergo q̃ grauat eccl'az i pcuratõe punit i duplum r qui grauat eam i exẽnijs punitur in quadruplũ. xviij. di. qñ. ꝓra j. de immu. eccle. q̃ plerigq̃. ibi solut.

aũt conuenire tẽtauerit: r qõ accepit reddat: r eccl'ie quã taliter agguauit tãtundem impẽdat. ¶ Onorius tercius tetrõ r iosaphat abbatibus.

¶ Enãbili fre nostro cenomanen. epo accepim⁹ conqrẽte: q̃ cum cã que inter ipsuz ex pte vna r abbatẽ r cõuentuz de cultura ex altera super pcuratõnibus qs ab eis petit: idem episcop⁹ nosc'it agitãi vobis fuerit ab apo. se. ꝓmissa: dicti abbas r quẽt⁹ ex eo frustrari intẽtõem eiusdez epi moliunt q̃ eorum monasterium i cenomanẽ si villa situz esse dinosc'it: et ipi pcuratiõez bacten⁹ nõ soluerũt r infra. Biscre. v. mãdam⁹ quatenꝰ nisi aliud rõnabile ostenderint: vos eos ad exhibẽdum eã sicut ius dictauerit cõpellatis. ¶ Rego. nonus.

¶ Cum nup archieps benequentan⁹ beneuẽtanã puinciã visitaret. r infra. Mãdam⁹ quatenus cum eundẽ archiepi scopum siue auctoritate ppria siue nostra beneuentanã puinciã contigerit visitare: pcuratões rõne visitatõis debitas iuxta facultates eccl'az vestrarũ exhibeatis eidẽ: alioquin sentẽtiã quã ipe rite tulerit in rebelles ratã habebimus r faciem⁹ auctore domino inuiolabilit ob seruari. ¶ Bez.

¶ Cum canõicis maioris eccl'e q̃ndã summã pecunie p pensione ecclesie tue debitam aliquot ãnis psolueris: et idem summã illã ex integro de meliori moneta exigãt sibi solui: tibi

¶ Enãbili. villa Hec allegatio erat pot⁹ ꝓ monachos q̃ p eis: q̃ si mõasteriũ situ erat i dioc. cenomanẽ. siue i ciuitate cenomañ. g̃ ure cõi subeerat epo. xv. q. vl. oẽs basilice. r. xviij. q. ij. monasteria. r. s. de rel. d. de renodochijs.

b ¶ Illõ soluerũt. Hec excusatõ l allegatõ nõ valebat: q̃ i pcuratiõe q̃ rõe visitatõis debet ñ currit pscriptõ. s. de prescp. cũ ex officij. s. e. cũ ilstãtia. sic nec ꝓ ipaz visitatõz. alit̃ pla⁹ poss̃et pscribi virtq̃ ꝓra epz vt ibi dicit: sic r ꝓp curatõz q̃ debet legatis dñi pape nõ pscribit. s. e. cũ instãtia. Et tõ dixi rõe visitatõis: q̃ i pcuratõe q̃ ꝓpterit ratiõe institutõis siue pscriptionis bñ currit pscriptio. ar. xviij. q. ij. eleutherius. r. c. seruitũ.

i ¶ Rõnabile. puta pui legiũ. s. e. cũ ilstãtia. l si allegarẽt pscptõz noie alit⁹ r pbarẽt. s. de prescp. cũ ex officij. al's se tueri ñ pñt. vl nisi allegarẽt tãtaz pauptatẽ q̃ ipz pcurare nõ possent tũc ei suus sũptibꝰ dz visitãe. ar. x. q. iij. cauẽdũ r. xxviij. q. j. tã nũc. de hoc dz. s. e. cũ ilstãtia.

k ¶ Dz nup. aucte ꝓpa. qõ ei ꝓpetit d iure cõi. s. e. sopite. r hoc intelligo cũ epus ẽ negligẽs: al's se intromittẽ ñ dz. ar. ix. q. iij. cũ sim⁹. et. c. ꝙsit⁹. In qbꝰ cãibꝰ archiepus possit se intromittẽ aucte metropolitana d ebdut suoz suffragaeoz. no. s. de of. ordi. pastoral'.

l ¶ Mra. i q̃ cãu pt se i tromittẽ qñcuq̃ aucte ꝓuilegij: r tũc pt adiuuã p appellatõz q̃ p simplicẽ q̃relã: qõ ñ pt in alio cãu. sic. s. d of. lega. cũ ñ ignorens.

m ¶ Visitatõis. al's ñ tenet. s. e. pcuratiões.

n ¶ Facultates. que semp i bis psidẽãde sunt. s. e. sopite. vbi de hoc.

o ¶ Cum canonicis. annis. vl q̃ duo sufficiãt. q̃ plural' elocutõ duoz nũero ptẽta ẽ. iij. q ij. §. vbi numerus. r d cõse. di. hoc q̃z r si post annos liber ee iussus est post biennũ liber erit. ff. de mãumis. testa. libertas. §. vl. r si data fuerit ꝓdito i diebꝰ: si nihil adiciat biduo cõdituz impleri oportet. ff. de ver. sig. inter illã. in fi. immo exigitur q̃ legitimo tpe prestita sit: ad hoc vt i futuz teneant nisi causa esset in eudentia. de hoc dr. s. e. quemt.

p ¶ Pecunie. que ab initio fuit constituta: r nõ ad nouam q̃ maior est Si em moneta diminuta fuisset illam recipe nollent. sup. e. cum olim Cum ergo minorem recipere nollent: maiorem exigẽ non debet. ff. de

vam. infec. qui bona. §. si quis qr. et. C. de solu. l. penl.

q In vsu. tūc estimationē illius antiq̄ solueb̄: vt. s̄. e. olim. in fine. Dz nūquid posset solui ꝓma si inueniret: si nō minus valet: si vero minus valet: & nō est in vsu nō ꝑt solui q: reproba moneta nō liberat soluentē. ff. de pig. act. elegant. §. q reprobos. ff. ad velle. q̄uis. §. si quenerit. & ff. q̄ fauid. cog. quotiens. Ber.

Ectoritate. visitatiōis tal' ꝑcurano ñ ꝑstat: misi qñ p sonalit visitāt locuz cā correctiōis. s̄. e. ꝑcurationes: ꝛ in grāgijs istis nll'a fit visitatio lz ibi qnq; monachi celebrēt ꝛ ad caput accedit ꝑtas cā visitatiōis: & ibi non ꝓsumerūt morari mōachi: ꝛ puersi cā colendi agros suos: et ita cum nll'a fiat visitatio: nll'a ꝓpt h°: q ibi aliq̄n celebrāt dz ꝑstari ꝑcuratō.

Bec. altare. i. mensa altaris. sic exponit ō ꝓle. di. j. si motū. qñz tabula ꝓsecrata de loco ad locū mouet: nec tñ ꝓsecrat. de cōse. di. j. ꝓcedim°. qō intelligo qñ nō est affixa & q dicit motū. i. mutatū. q ad formam ita q forma amiserit p diminutiōz vel augmētū cū hec sit forma rei. ar. x. q. ij. §. hoc ius. Idē si mēsa altaris sit enormit fracta q: ꝓsecrandū est altare. j. e. qō in dubijs & c. ligneis. Cōsecrato altaris ꝑcipue intelligitur in ꝑfectione mense secz lapidis supiozis et structure iferiozis. & ita si mensa fuerit remota vl' aliqs de lapidib tāgens mēsaz ipam: exect̄ū est altare: & debz iterꝝ ꝓsecrari. sed si aliqd ad dat altari nō execratur sed sacrū trahit ad se ꝑ sacrū. j. eo. q i dubijs.

b Sigillū. qō in lapide sit in consecratione.

c Diminutus. enormiter. j. e. quod in dubijs.

d Consecrari. ipm altare & nō eccl'ia. Alia em̄ est ꝓsecratio ecclesie et alia altaris: vt sequit in littera.

e Canones. de ꝓse. di. j. si motū. innuit ibi q eccl'ia debeat ꝓsecrari. dū dicit si motū fuerit altare: denuo ꝓsecret eccl'ia: ꝑ exponit altare. i. mēsa sine tabula. eccl'a. i. altare qō ē dicē si mota fuerit tabula ꝓsecret

f Ita. q̄ ꝑiatis. quolibz ḡ die ꝑt fieri ꝓsecratiōes altare. b. eccl'ie vel altarū. Vgines etiā ꝓpt necessitatem diebz ꝑiatis velum sacrū accipe ꝑt. xx. q. j. quotis. qr necessitas legem nō habet. de ꝓse. di. j. sicut. & s̄. de ꝓsue. q̄to. & magna necessitas hoc inducit vt ibi dicit. & de reg. iu. qō nō est. ordines vero sacri nō ꝓferuntur: nisi certis diebz. s̄. de temp. oz. c. j. et. ij. lxxv. di. c. vlt. et crisma certo tempore ꝓfiatur. de cōse. di. uiij. omni tempore. quod intelligitur ꝓprie dicitur. sed exponitur omni tempore. i. omni anno ante pascha certo die. et quia istis certis temporibus conferuntur: dubitauit: an idem esset de consecratione eccl'iarum. Ber.

g Quod in dubijs. si mota. de ꝓse. di. j. si motū. et. s̄. e. c. j.

h Consecrari. de hac ꝓsecratione dic vt. s̄. e. c. j. ꝑ quod intelligē qō hic dicitur.

i Consecrato. & ita sacrū tanq̄ dignius trahit ad se nō sacrū. xiij. q. ij. ñ e iunem°. & ff. de rei ven. que religiosis. sic. ff. de solu. si alieni ff. de vsucapio. eum qui cedis. secus si vinum apponat sanguini. j. u.

miter facta fuerit: debz nō iterato cōsecrari. Nec negam° q̄n oleū nō consecratum consecrato possit oleo cōmisceri.

Dez compostella. archiepo.

Oꝛoposuisti q̄ venientib ad eccl'az scti iacobi ex diuersis regiōib pegrinis: & volētib alijs ab alijs ꝑ contētōnes & rixas altaris de nocte custodiam vēdicare: homicidia ꝓtigūt fieri inkdū. & aliq̄n vulnera ifrūt: & ifra. j. r. b. r. q̄ manente ecclesia & altari ipsa recōciliari poterit ꝑ aquam cuz vino & cinere bñdictā. Item.

Cum sis: & ifra. Moueris igr̄ q̄ plura i eccl'a vna altaria et plures epos simt' potis consecrare. Dē.

Igneis edificijs eccl'e vel casu cōsumptis parietib tñ illesis ac mēsa ꝓncipalis altaris i sua extremitate modicaz passa fracturā: & infra. Inq. r. t. duxrūt q̄ cū pietes i sua integritate pmānerit: & tabl'a altaris mota vl' enormit lesa ñ fuerit: ob cām ꝓdictā nec eccl'a nec altare debet denuo consecrari.

Dē senoñ. epo.

Onsuluisti: & ifra. Cimiteria i q̄b excōicatoꝝ corpora sepeliri ꝓtigit: reconciliāda

k ꝑ Oꝛoposuisti. reconciliari. Mota q̄n eccl'a dz ꝓsecrari vl' reconciliari. Primo si dubitat an sit ꝓsecrata. Idē de altari qō propter dubiū debet ꝓsecrari. de ꝓse. dist. j. ecclesie vel altaria: q: ñ dz iteratū quod nesciatur esse sacrū. de ꝓse. dist. j. solennitates. j. sic ē de bapt'smo. j. ō baptis. c. ij. & fil'e. lxviij. di. ꝓbāt quos. et §. se. Ite si eccl'ia est exusta tota vel maiorꝑs dz iter cōsecrari. de conse. di. j. eccl'ijs semel. ar. ff. de ꝓcurat. emp. tomuz. si vo tectū corruerit: & pietes illesi ꝛmanēt: vl' eciam modicū ō ipis pienbus destructuz fuerit nō dz ꝓpter hoc cōsecrari. j. eo. ligneis. Et si tota eccl'a simt' destructa fuēt vl' maior pars debet iteruz cōsecrari. si successiue sufficit aspersio aque bñdicte. de conse. dist. j. de fabrica. Pro remotione altaris vl' fracura enorm nō recōsecretur eccl'a. vt. s̄. c. j. Pro sanguinis effusione & p adulterio debet tñ reconciliari. vt hic patet. et infra de adulte. significasti. & ar. infra. e. c. vl. ar. cōtra de cōse. dis. j. eccl'ijs. semel. sed illud intelligit ꝑm hoc: q sanguis effusione vl' seminis pollutiōe nō consecratur. per quez debet fieri hec reconciliatiō: dicitur. j. eo. aqua.

Cum sis. plura altaria. ar. contra baziani. q̄ dixit q̄ cōsecrato maiori altari omnia alia altaria essent consecrata: si aliquo demonstrent. ar. ff. de acq. pos. qō meo. §. si per venditoꝝ. C. de natura. liber. si quis habens. sic plures clerici possunt ordinari. & de tempo. ordi. de eo. & lxxv. dis. q a patribus. & plures episcopos potest consecrare. modica fuit hec dubitatio. sed non credebat. q licet plures clericos posset ordinare q̄ posset plura altaria vel episcopo consecrare. ber.

m Igneis parietibus. q̄diu parieres integri sunt: non ē ecclesia reconsecranda: quia i parietibus consecrat ecclesia & nō in tecto: aut si successiue repati essent. de conse. di. j. de fabrica. de hoc dictum est. s̄. eo. ꝓposuisti. & de tabula. s̄. eo. c. j. & que ibi dicta sunt: hic possent dici.

n Onsuluisti. cimiteria. Sicut ergo ecclesia reconciliat: ita et cimiteriū: cum sit consecratum vt hic patet: & illa corpa si discerni poterūt sunt exhumanda: & extra cimiteriū ejicienda. s̄. de sepultu. sacris. & eadem gaudet immunitate eccl'ia & cimiterium. xvij. q. uij. si quis cōtumac. & c. sequē. & ita idem iuris est in accessorio: quod in principali. s̄. de offi. dele. prudentiam. §. vltimo. cum suis concordantijs.

o Dic i dedicatiōib. s̄. e. ꝓposuisti. de cōse. di. j. si motū. & c. fe. b.

Qlm sicut. ꝓsecranda. nec etiã fundanda: nisi prius ꝓpetens dos fuerit ei assignata ut ꝑse. di. j. nemo. in aut. vt nullꝰ ba. ora. tomꝰ. §. j. colꝫ. v. et in aut. vt uter. sit nume. cleri. §. j. col. j. vel si hoc omissum sit in fundatione sicut ħ: nõ ũbet consecrari ecclesia nisi dos ei prius fuerit assignata. vt. xvj. q. vl. pie mentis. j. q. ij. placuit. ⁊ hic: cuz ad hoc ex debito teneaꝫ fundatoꝛ: vt dicit in fi. Sed que erit ꝓpetes dos? Rñdeo: si sit monasterij: tũc dos ũbet esse tanta: q̃ ꝓsbyteri diaconi ⁊ subdiaconi cãtores ⁊ lectores possint ibi esse: put tradit ur. i aut. vt uter. sit nume. cle. §. j. Si vo alia eccl'ia collegiata dos ad minus ũbet esse ꝓ duob. ar. s. ũ si. ꝓsby. ꝓposuisti. vij q. j. illud. aut tribus ũ ꝑse. di. j. hꝰ quoqz. ⁊ q̃ possit recipere hospites et epalia iura ꝓsoluere. s. ũ ꝑben. ũ mõachis. s. ꝺ sup. neg. ꝑla. c. ij. Sed qd si epus ꝓsecrat vl' fũdat ecclesiam non assignata dote: dicit baz. et bene: q̃ epus teneꝫ dotare ecclesiam: sicut tenetur ꝓuidere illi ordinat sine dote. s. ũ ꝑben. c. ij. c. epus. et. c. cum sm apl'm. ⁊ hoc credo ꝛp dũmõ sine lel õ: ecclesie sue hoc facere possit: alꝫ nõ nisi haberet ꝓuilegiũ q̃ ũlictuz ꝓsone ꝛc. vt. xvj. q. vj. si epm. s. ũ excep. cum venerabili. et tunc fundatoꝛ dotabit eam ⁊ posset ad hoc ꝓpelli. ar. xvj. q. vl. pie mentz. arg. ad hoc. ff. ũ ritu nup. qui liberos ⁊ heres fundatoris ad hoc tenetur in aut. ũ ec. ti. §. si autem. et. §. si qs edificationem. colla. ix. Ber.

Qua. ꝓsuetudine. Mõ ergo q̃ ꝓsuetudo q̃ est ꝓ iuris natura nõ ꝓdest: et ꝓtra illud ius non põt ꝓscribi. s. ũ ꝓsue. cũ inẽ vos. ⁊. c. cũ venerabil'. et. c. q̃to. et. c. vl. vbi ũ hoc.

r Jurisditionis. puta iudicare ꝓgnoscere ũ causis instituere beneficia ꝓferre: et oia alia q̃ affectus est epꝰ in ꝓfirmatõe. ar. s. ũ elec. ĩmissam: hec oia ꝓmittere põt ⁊ ũlegare vnicuiqz maiori vel mĩori. Sz ea que sunt epal' ordinis ũmãdare ñ potest inferioribꝰ: puta clericos ordinare ỽgines ꝓsecrare crisma ꝓficere ⁊ ꝓsl'ia: que mĩsteriũ ꝓsecrationis ũsiderãt. Sz que est rõ quare illa q̃ sunt iurisditõnis possit ꝓmittere cl'icis inferioris ḡdus: et nõ illa que sunt ordis ũmãdare? hec põt esse rõ: iurisditio sola volũtate et ỽbo ꝓmittit siue ũlegatus fuerit siue ordinarꝰ et reuocat. s. ũ offi. ũl'. sup ḡonum. §. intentionis. ⁊ §. porro. ff. ũ iudi. iudicium: sed collano sacramentoz non ꝓfertur sola volũtate vel ỽbo: ĩmo facto est opus q̃ necessaria est visibilis unctio et exterior: que est signum interioris unctionis in corde. s. ũ sac. unc. c. vno. que ꝓpetua est et amitti nõ potest: licet executio q̃nqz suspendat. j. q. j. q̃ qdam. v. si forte milite ꝛc. et ita ꝓs q̃ nõ possunt taliꝫ ũmãdari sicut iurisditio vel reuocari et talia ꝓferri nõ possunt nisi ab eis qui habent ea ꝑ collationez. lxviij. di. ꝓbũ quos. et sic recõciliatio talis nulla est: cũ sacerdotes illi nõ habuerunt ꝓtãtem illam ꝑ talem ũmãdationem: que est ordinis episcopalis sicut ꝓsecratio. sed vnus epus alij episcopo potest hoc ũmãdare. et ꝑ hmõi ũmandationez nihil ei ꝓmittit: cum ipse episcopus habeat ea que ministerium consecrationis ũsiderant: et ei ũest tñ auctas. q̃ in alienam messez falcem mittere nõ ꝺz: nisi ex volũtate ⁊ mandato illius cuius est diocesis. vj. q. iij. scriptum est.

f Toleram⁹. Sz vidẽ q̃ ista sola tolerãtia nõ sufficiat sibi: nisi uerũ recõcilieẽ ꝑ epz: q̃ nulla fuit recõciliatõ. ħ itez ꝺz recõciliari. sicut si aliqs ordinaꝫ ab eo q̃ ordinãdi pt̃ãẽ non hẽbat itez ũbet ordinari. lxviij. di. ꝓsbyteri. ⁊. j. ũ ꝓsby. nõ bapt. c. j. ⁊. ij. ħ dic q̃ ꝑ talẽ tolerãtiã ratã habet talẽ recõciliatõem: ⁊ incipit valere extunc cuz ꝓma nulla fuisset: ⁊ ita ũ nihilo facit aliqd. sic. iij. q. vj. hoc qppe. ⁊ ũ cõsecrata. s. e. ꝓfuisti. sic et cimiteriũ si taliẽ pollutũ aẽ recõciliari ꝺz. vt. s. e. ꝓfuisti. ar. q̃ si aliqs excõicatꝰ vl' paganꝰ ibi sepeliẽ fuit inde eijcẽdi: nec i ea ũbz celebrari añ electõz ⁊ aspsionẽ aq̃ bñdicte: licz cõsecrata ꝓus nõ fuerit: et preter fuit radẽdi. ũ ꝑse. di. j. eccl'a. ⁊. c. vbi ⁊. c. se. ⁊ ita eccl'a non ꝓsecrata gaudet eodẽ ꝓuilegio q̃ ⁊ ꝓsecrata: vt hic ꝓz: ⁊ hoc ẽ expssuz. j. ũ immu. eccle. c. penul'. ⁊ ita si aliqs illuc cõfugerit ũbet ab ecclesia ũtendi: ⁊ hoc tõ: qz locꝰ ille aucte epi ũducat ẽ ꝺino cultui ⁊ qõ sel' ꝛco ũdicatũ ẽ ad ꝓphãos vl' ꝛedire ñ ꝺz. xij. q. ij. nulli liceat. et s. ꝺ re. ꝓmu. mãcipia. ⁊ tñ ḡuꝰ peccat q̃ sic ꝺli q̃t q̃ i ñ ꝓsecta: ñẽ magis peccat et ḡuꝰ pũit q̃ i maiorẽ ꝓsonã q̃ q̃ i miorẽ: nã ex ꝓsa cõsideraẽ iuris ⁊ crimẽ. insti. ũ iuꝛ. §. atrox. j ũ sen. ex. cũ illoz. ⁊ ci

ne laudis organa suspẽdant. est tñ q̃citius fieri poterit ꝓsecnda

De celebratõe missaz ⁊ sacro eucharistie ⁊ ꝺmis officijs

Ex concilio agateñ.

Presbyter mane matutinali officio expleto pẽsũ fututis sue videlicz ꝓmã ter ciam sextã nonã vespamqz ꝓsoluat ita tñ vt horis ꝓpetẽtibz iuẽ possibilitatez aut a se aut a scholaribꝰ publice ꝓpleanẽ. Deinꝺ pactis horis ⁊ ifrmis visitatis si voluerit exeat ad opus rurale ieiun⁹: vt iterũ ncẽitatibz pegrinoz et hospitũ siue diuersoz ꝓmeantiũ infirmoz atqz ꝺfunctoz succurrere possit vsqz ad statutã horaz ꝑ tres q̃litates: ꝓpheta dicẽte septies ĩ die laudẽ dixi tibi. qui septenari⁹ nũerus a nob ĩpletur si matutinũ ꝓme tercie sexte none vespe ꝓpletoꝛũ tpe nr̃e seruitutis officia ꝓsoluam⁹: nã ũ nocturnis vigilijs idẽ ipe ꝓpheta ait: media nocte surgebã ⁊ cebã ḡ bis tribz laudes creatoꝛi nr̃o sup iudicia sue iusticie referam⁹

Ex concilio turonen̄.

Qui ecclesiã nõ ꝓsecratã cuiuscũqz fuerit semine aut sanguinis effusione polluta: aq̃ ꝓtin⁹ exoꝛcisata lauẽt: ne diuinã augẽt dignitate ꝓpositi. ff. ũ re. mili. oĩe ũlictũ. §. j. Sz nunqd ⁊ isti violatores sũt dicẽdi sacrilegi ꝺm distictõz sacrilegij? nõ vi. xvij. q. iij. sacrilegiũ. sed credo q̃ tanq̃ sacrilegi iudicãdi sunt. licz loc⁹ ad hoc cõsecratus nõ sit. ar. s. ꝺ so. compe. cõquestus. ⁊ qz eodẽ ꝓuilegio gaudet ac si eẽt ꝓsecrata. j. ũ immu. eccle. c. penul'.

v Lauẽt. sed q̃ quẽ ꝺz lauari: vidẽ q̃ q̃ epm tñ. s. c. pr. In hoc casu satis credo q̃ ꝑ simplicẽ sacerdotẽ possit lauari: qz si intellexissz papa q̃ ꝑ epm ũbẽt lauari illud dixissz sic̃ dixit i. pr. c. ꝓcẽdẽti. cuz papa in utroqz. c. scribat eidẽ: ⁊ qz dixit exoꝛcizata lauẽt: q̃ sit ꝑ simplicẽ sacerdotẽ ⁊ nõ: cũ aq̃ bñdicta cũ uino ⁊ cinere: cũ q̃ recõciliat eccl'a ꝓsecrata. s. e. ꝓpositi. ⁊ ar. ad hoc. s. ũ tẽp. or. cũ i ꝺstribuẽdis. ⁊ ar. ũ cõse. di. ij. c. si. ar. tñ. ꝑ. j. ũ immu. ec. c. penul'. ber.

P Resbyter. ꝓsoluat. ꝓsilũ ẽ vt sil' ꝺicat oĩs horas: ne supueniẽtibz occupatoĩbz aliqua hoꝛa ꝺmittat. ⁊ itelligit hoc ꝺ clericis paupibz: q̃s ad opus rurale opoꝛtet exire: vt i ista patet al'o suo loco ⁊ tpe ꝺicẽde sunt singule hore.

b Competẽtibz. signatis cãpanis vel alio signo. s. ꝺ elec. i cãs. ⁊. s ũ offi. custo. c. j. ⁊. j. ꝺi. ius militare.

c Ai scholaribꝰ. h exaudio: eũ aliq̃ supueniẽte ncẽitate ipe officiũ suũ ꝓsicẽ ñ põt. vij. q. j. illud. ⁊ facit ad hoc. s. ũ vi. ⁊ ho. cle. vt q̃sq.

d Rurale. Cl'icẽi eũ eccl'a ñ sufficat: ex artificio suo victũ ⁊ vestitũ querat. xcj. di. clericꝰ victũ: absq̃ officij sui ũtrimẽto. ⁊. xxj. q. j. c. j.

e Jeiunus. ũ ꝑse. dis. luq̃do. ũ ꝑse. di. j. sacꝛa. ⁊ di. v. vt ieiun. ⁊. c vt epi. ⁊. vij. q. j. nihil. b.

f Succurrere. missaz celebrãdo vsqz ad statutã horã: vt hic dicit. i. nonã. ũ conse. dis. j. solent. vel vsqz ad tertiã quãdoqz. xlvij. di. nõ liceat. hoc ĩ diebus cõmunibus.

g Septẽar⁹. Sũt. vij. hore sic̃ sũt. vij. dõa spssti. xix. q. j. ꝓuenit.

septē dies ecclī: et septem etates quibꝫ ꝑpletis finiet mūdus: septē petitiones in oꝛone dñica: septē psalmi penitētiales: itē septē diacon: sic septem candelebra. xciij. di. diaconi qui. Et ita septē sunt hore ad qs tenent sacerdotes: ꝛ alijs nihil dicit. vñ videt q nō teneant sed certe tenent. ar. §. ꝛ ꝑben. cū ꝑm apl'm. xcj. di. c. j. et. ij. ꝛ xcij. dist. c. vlt.

b ¶ Tidā. peculiares. i. speāles. ꝛ ꝑse. di. j. ꝛ hꝰ attendē dum est. ala.

i ¶ Mō fiat. nō qꝛ malū sit audire tales missas: ꝫ malū est ꝓpi talē dimittere canonice statutas missas ꝛ die: vt dicit in ſi. ſt. xxj. di. ꝛnq. vbi ꝓhibet mion be nedicere ꝑnt maiore. ꝛ dare elemosynā non est peccatū: sed dare ad tertiam malū est. j. q. j. nō est putāda. ꝛ c. vide q̄rtum. Et ita est ar. q aliquid ꝓhibet nō ꝓpt hoc q malū sit: sed ꝓpt id qđ ex eo sequi potest ſ. ꝛ iurem. et ſi xꝑus ꝛ. xxij. q. j. in nouo. ꝛ xj. q. iij. nolite. lxiij. di stin. §. verum.

k ¶ Mō p alia ꝛeuoto ne. q̄ſi melꝰ sit missas vltas audire. q̄ alias canonicas ꝛ die.

l ¶ Onſuluiſti. nativitatis. die ei nativitatis dñi plures misse celebrant ꝛ ꝑse. di. j. nocte scta. Et celebrant tres eā misse ꝓpter mysteriū: qm ꝑ illas tres missas repñtatur triplex status. ſ. status aīe lex ſb lege ꝛ status gre. Alia q̄ cantat in nocte repñtat statum illū q fuit aīe legem q̄ oīes erāt i tenebris. vñ dī in missa illa ꝓpheticā. Populus gentiuz q ambulabat in tenebris Scda q̄ dicit in aurora: repñtat xꝑus ſb lege in q̄ cū incipiebāt ex ꝑte scire xꝑm sed nō plene ꝓpt dicta legis ꝛ ꝓphetaꝫ: ꝛ cū cantat int diē ꝛ nocte: ꝛ dī officium: lux fulgebit hodie. Tercia dī in die ꝑ quā ꝛeſignat xꝑus gre. ſ. pñs. vñ dī officiū puer natꝰ est ꝛc. qđ potes itelligē bis ꝓdto. Tres in natali dñi misse celebrari. Quaꝫ ꝓma sacram xꝑi signat genituraz. Alia ꝛenuri ꝛeſignat gaudia christi. Tercia iā factū qđ lex fore fac̄ ꝛsignat m ¶ Necessitatis. Sz quā dic̄ nc̄itatē: rñdeo si celebraūt ꝛ die ꝛ posſes ei monaſ aliqs vel eccl̄a cā honestatiꝫ vel vtl tatis: vt si dicta missa ꝛ die supueniat aliā magna ꝑsona q̄ velit missaz audire. ar. §. e. c. j. ꝛ. ij. al's ꝑ sufficit q vnā missaz celebrat qs in die. ꝛ ꝑse. di. j. sufficiat. ꝛ. j. e. te reterēte: nec exꝑsse ꝓhibet qn pl'es possint celebrare. ex eo q dic̄ sufficit. vñ ꝑt vnā celebrare ꝛ die ad aliā ꝑ ꝛsecutis ꝛ ꝛtiens celebrat tot ēs sumat corꝰ xꝑi ꝛ sanguinē. ꝛ ꝑse. di. ij. ꝓpinus. ꝛ. c. trib

m ¶ Onſulum. ꝑfectus. i. priuatis quasi procul a festo.

o ¶ Angelicus. ſ. gloria i excelsis ꝛo.

¶ Onſuluiſti. ſtudie vt ꝑ singl'os dies audiat euāgeliū: i ꝓncipio erat verbū ꝛ missas peculiares ſb ē ō ſca trinitate ꝛ ō ſcō michaele: ꝛ iō sancitū est i eodez ꝛcilio vt vlt' ſb ñ fiat: nisi suo tpe: ꝛ nisi aliqs velit ꝓpt reuerētiā ſcte trinitatis: ſi ꝑ alia ꝛuotōne audire. ſb si voluerit vt sibi misse cātent: ꝛ eadē die missas audiat ꝑ salute viuoꝝ ꝛ etiam ꝛfunctoꝝ

¶ Mno. iij. vigoreñ. episcopo.

¶ Onſuluiſti. ꝛ ifra. Kñdemus: q excepto die nativitatis dñice: nisi cā nc̄itatis suadeat: sufficit sacerdoti scl'z in die vnā missaz solūmodo celebrare

¶ Dem archiepo bracharen.

¶ Onſuluū nr̄m: ꝛ ifra. Req̄sisti: vtꝝ in diebꝰ ꝑfestis in qbꝫ ad honorē sc̄i spūs beate virginis ꝛ scte crucis missam celebrare ꝓhibet: hymnꝰ angelicus symbolū ac ꝑfatio ꝓpa dēat ꝛcātari: ꝛ ifra. Inq̄litioī. t. t. r. q apō nos in diebꝰ ꝑfestis: cum missaꝫ solēnia i hōorē beate virginis celebrant: neq hymnꝰ angelicꝰ neq symboluz ꝛcātat: lz i missa ꝓpa ꝑfatio ꝛcanteť: vt int ꝓmēoratiōz ꝛ solēnitatē dīa oñdat. vñ te ꝛū laudamꝰ regularius dimittit q̄ dicat in laudibꝰ matutinis.

¶ Dem clericis sancti. p. magaleñ.

¶ Ex ꝑte vr̄a: ꝛ ifra. Postul'. v. t. r. q sp sacdos vino ꝑ fūdere oz postq̄ totū accepit eucharistie sacr̄m: nisi cū eodē die aliā missaz obuerit celebrare ne si forte vinū ꝑfusiōis acciꝑet celebratiōz aliā impediret.

¶ Dē .j. q̄ndam archiepo lugduñ.

¶ Elz marthe: ꝛ ifra. Quesiuisti: q̄ sint forme ꝛboꝝ

p ¶ Symbolum. i. credo i vnum ꝛum.

q ¶ Prefatō. ꝑfatō bēe virgis hī. lxx. di. sanctoꝝ. reliquas habes ꝛe

r ¶ Regularī. i. regulare ē vt dicatur nō vt dicat. si'e. vij. q. j. §. cū aūt. ibi eī cōparatiuū ponit electiue: hic pro negatiue. sic minus. i. nō. ff. ꝛ tributo illud.

qs ipe xp̄us exp̄ssit cū in corꝰ ꝛ sanguinē suū panē ſbstātiauit ꝛ vinū: illud i canō: misse q̄ eccl̄a vtiq̄ generaī: adiecerit: qō nll's euāgelistaꝫ legit exp̄ssisse. Luz eñ in euāgelio sic legat. Accipiens calicē gr̄as agēs bñdixit: et ꝺdit discipul' suis dicēs. Bibite ex ſb oīes: ſb est. n. sanguis meus noui testi qui ꝑ vob ꝛ ꝑ mlt's effundet i remissiōz pc̄oꝝ in cōne misse ꝑmo iste videlicz misteriū fidei vbis ipis int̄posit' iuenit. vñ cū nō euangelista xp̄m ſb dixisse testet. miraris: q aliqs asseueraī tētauerit eū aliqd plꝰ dixisse: q̄ aliqs euāgelistaꝫ asseueret: Elez si formā ipi' canōis inspicias diligent: p̄ ſb ꝛ q̄ tua fraternitas req̄siuit alia duo vide licet eleuatis ocul' in celū ꝛ etiā testamti potis in ipo canōe repire q̄ in textu euāgelico nō legunt.

¶ Sane mlta tā ꝛ vbis q̄ ꝛ factis dñicis inuenimus ab euāgelistis omissa q̄ apl'i vel suppleuisse vbo vl' fco exp̄ssisse legūt. Paulus. n. i actibꝰ apl'oꝝ sic ait: memisse nos optz vbi dñi ihesu qui dixit beatꝰ ē dare q̄ accipe. hec null's qtuor euāgelistaꝫ ꝛcepsit nll'us ei hoz exp̄ssit qō paulus ō christo ad corinth. scribēs ait visus ē plusq̄ qngentis fratribꝰ sil': ꝛeinde visus ē iacobo. nouissime aūt tāq̄ aborciuo visus est ꝛ mihi. Ipi ei euāgeliste mutuo int se suppleuisse legūt: q̄ ab eoꝝ aliq̄ vl' aliquib' sunt omissa. vñ cū tres euāgeliste posuerūt: ſb est corpus meū: solus lucas adiecit qō ꝑ vob ēdet. ꝛ cū matheus et marcus dicāt ꝑ mlt's: lucas dic̄ ꝑ vobis. mathe' aūt i remissiō nē peccatoꝝ adiunxit. Cetezum ea que addunt in canone misse:

f e ¶ Xpte. vinogrebat q̄ ꝑtūdē oz sacerdos manꝰ suas. rñ dit q vino.

¶ Perfundē. manꝰ. scz pꝰ ꝓceptiōez corpis ꝛ sanguis dñi.

v ¶ Totū. bū dic̄: qr vl' totū ꝛpiat vl' nihil. ō ꝑse. di. ij. ꝓpinꝰ

¶ Ille si forte. q: sacra a ieunis sūt ꝛcipienda. vij. q. j. nihil. ꝛ ꝑse. di. v. vt ieuni lxxv. di. qō a pr̄ib. et §. ō tē. or. l'as. Jō dicat forte: q: q̄rūdaz est opio q ꝛcq̄d admisceatur sāgui sāguis cſſuet. ar. §. n: ꝑ. qō in dubijs. et ꝑm illos q̄ pfusiōz acceꝑit ieunꝰ erit. ſb potꝰ vī dubitatiuū illō forte. et illa opi. ſb euacuat. ſb magis affirmatie vī pōi qō ꝓsuetudo iniꝓat qr sic obꝛuat q̄ ē opinia leguz intps. §. ꝛ ꝑse. cū dilēs. sic ponit. xxxij. q. ij. admonē. ꝛ. §. ō. pcu. tue. et sic ē ſb ar. q ñ ē ieunꝰ qs postq̄ bibit. ſb pꝰ medicinā supra vī q nihilominus possit celebrare: qa medicina ñ ꝓpriat int alimēta ff. ꝛ pe. le. ñ oē qō bibit. Sz nō ē vez: qa si nō oz pꝰ pfusiōz mltominꝰ poit medicinā qr i honore tāti sacr̄ pus sumi oz corpus ꝛ sanguis dñi. ꝛ cōse. dist. ij. liqđo. ꝛ. vij. q. j. nihil. ꝛ añq̄ cibꝰ digestꝰ sit corpus xp̄i sumi nō oz. ꝛ conse. d. ij. trib. qō si conficeret sacerdos pr̄ aliquē cibū vl' potū sibi male facēt: tū ꝑcat. ō ꝑse. di. ij. liqđo. Du. dixit ꝛ. sup ōct. illo. lxxv. di. qō a pr̄

c ¶ Im mā. thē. mysteriū ist̄ē vbū ꝛ q̄ sunt scz qs adiecit illud in canone misse.

b ¶ Dixisse. ar. ij. q. v ꝓsuluisti. §. ꝛ trālis. iuī corpalia. ſb hoc cā rōe ē additū. xxxij. q ij. qs ꝛ. ꝛ. j. e. §. ex eo. i fi.

e ¶ Alia duo. ſ. eleuatis ocul' i celū: ꝛ eīm testi: put sequit.

d ¶ Multa. multa eñ seruat eccl'a que ab apl'is nō sunt tradita: q̄ tñ cū sint longa consuetudine approbata: non sunt minoris auctis vt. xj. di. eccl'asticarum. xij. di. illa.

e ¶ Beatꝰ ē dare. xvj. q. j. ꝑdicator: qr dando placet homo: accipiendo displicet. vñ versus. Temporibus nostris quicunq̄ placere laborat. Bet: capiat querat pluruma panca nihil.

f ¶ Aborciuo. Paulus appellat seipsum aborcium: qr sicut fetus

aborum⁹ cū labore et
angustia ⁊ attractione
ad lucem attrahit: ita
paulus cū attractiõe
venit ad fidē. xxiij. q.
iij. displiciz. ⁊. c. quis
nos. Ber.

§ Sūt omissa. nam
qđ legitur obmissum ē
supplendū est a iudice
ff. de testi. q̄stiõ. ⁊. s.
ō cle. cū nobis: ⁊ dñs
q̄q; diminute dixit.
xvj. q. vij. ⁊ hᵒ dixit
et ipe fēa supplemus
⁊ ꝓna suis factis faci
mus ⁊ iuste p vsuz ec
clesie diu factū: ad hᵒ
vt iustū ꝓsumi debeat
de pse. dis. ij. liqđ. et
sufficit q aliqđ sit diu
quatū ad hᵒ vt ꝓsumi
deat vt aplm vt aliū
iustū auctorē hūisse.
xj. di. ecclesiasticaruz.
xij. pi. illa.

b Probabili⁹. Mõ
ar. q exē q̄z leuauit
q postea leuauerit. j.
q. j. iudices. ī fi. et est
ar. ex eo q ds facere
ꝓsueuit. xxviij. dis. q̄
sunt culpe. ī. de pig.
illo vos. ff. ō vsu. q se
misses. j. rñso. ff. de
vi. tri. et ole. lega. ex
vsu. ff. de pec. leg. dñs
stucho. §. testamẽto. ff.
de fun. istru. cū ꝛelam
oms. §. asinã. ⁊. ff. de
le. j. si fuus ꝓtuz. §.
si nũerus. nũor. ⁊. ff
ad mace. int. §. quod
dicitur. Jo.

i Et eterni. ß oñdit
q̄re adtertū fuit ⁊ etnī
k Immobile pseue
rat. ℒ. de sa. san. ec.
l. j. ℒ. de test. qñ indi
gnū. xvij. q. ij. c. vltī.
l Mõ valet. ꝑbulatio
na. n. ē voluntas de
sucu vsq; ad supmuz
vite exitu. ff. de admñ.
le. l. uij. ff. ō wna. unī
vi. et vx. cū ß status.
§. pniam. ⁊. ℒ. de co
di. l. ij. ⁊. ℒ. q testa
ta. pos. si qs. vide pt
mutari testm̃ etiam si
pactū intuenit ne pos
sit mutari. ℒ. de pac.
pactū. qđ vtali et si
fuerit p pncipem ꝓr
matū. ar. ℒ. de testa.
oim. q: nõ hãc legez
sibi dicere pt: vt a po
ri testamẽto sibi recedē
nõ liceat. ff. de leg. iij.
si qs in pu. j. rñso.

m Dicentes. de pse.
di. ij. ego berengar⁹.

n Sanguinis vita
tez. De corpe xpi tres
sunt opi. Una dic q
illa substãtia q̄ pus fu
it panis ⁊ vinum: po
stea fit corp⁹ ⁊ sãguis
xpi. de pse. di. ij. pãis
pñt ex alijs locis euangelij cõpro
bari. Johãnes em̃ suscitatõz laza
ri describẽs: ihm suzsuz oculos le
uasse asserit ⁊ dixisse. pater gr̃as
ago tibi: qm̃ audisti me: ⁊ infra.
Si tũc igit ī celũ oculos leuauit
ad pr̃ez: cũ ad corp⁹ exaie aiaz la
zari reuocauit: pbabili⁹ eē vr̃: q
tũc oculos leuauerit ad pr̃ez ī celũ
cũ panẽ ⁊ vinũ ī corp⁹ ⁊ sãguinẽ
ppriũ ꝓmutauit. Letez sicut su
pi⁹ ē exꝑssum: cũ ī textu euãgeli
co noui testamẽti ponat: hic int̃
ponit ⁊ eterni. naz vet⁹ testm̃ qđ
hircoz ⁊ vitulo; fuit sanguĩe de
dicatũ: tẽpalia ꝓmittebat. nouuz
autez quod ē xpi sanguine conse
cratũ: ꝓmittit eterna. ⁊ iõ testa
mẽtũ illud fuit vet⁹ ⁊ trãsitoriũ:
hoc aũt nouũ ē ⁊ eternũ: vel vt vta
mur alia rõe: vñ nouũ. i. vltimũ
eē describit: inde eternũ. i. ꝓpetuũ
cõprobat: nouissimũ etem̃ homi
nis testm̃ morte immobile perse
uerat: quia testatoris obitu ꝓfir
mat: iuxta qđ aplus testamẽtuz
ī morte asserit cõfirmatuz: alio
quin nõ valet dũ vixerit q̄ testat
Preterea nõ solũ scptura ß etiaz
ꝓmissio dr̃ testamẽtuz: iuxta qđ
apostolus ipse scribit: ideo no
ui testamẽti mediator est: vt re
ꝓmissionem accipiãt: qui voca
ti sunt hereditatis eterne. Sic er
go itelligi dz qđ ī ipo canõe repit
hic ē em̃ sanguis me⁹ noui ⁊ etni
te. i. noue ac eterne ꝓmissiõis. s.
ꝓfirmator: sicut dñs reꝓmittit
q̄ mãducat inquies carnẽ meã et
sanguinẽ meũ bibit: habet vitaz
eternã. Ex eo aũt vbo de quo mo
uit. f. t. questiõz videlz mysteriuz
fidei munimẽtũ erroris: qdã tra
here putauerũt dicẽtes: ī sacmẽ
to altaris nõ ē corpis xpi ⁊ san
guis veritatem: sed imaginez tm̃
⁊ spez ⁊ figurã: p eo q scptura in
terdũ ꝓmemorat id qđ ī altari su
scipitur eē sacrz ⁊ mysteriũ ⁊ ex
emplũ: sed tales ex eo laqueũ er
roris incurrit: q nec auctoritates
scpture cõuemẽter itelligũt: nec
sacra ꝛei suscipiũt reuerẽter. si ei
quia figura est sacrm altaris: ve
ritas esse negat: g̃ nec mors: nec
resurrectõ xpi: cũ figura sit: veri
tas est credẽda: siqdẽ morte ⁊ re
surrectõz xpi similitudinẽ ⁊ imagi
nẽ ee apls mãifestat: xpc ingens
mortu⁹ est p delictis nostris: ⁊ re
surrexit ꝓpter iustificatiõez nr̃az
Aplorum etiam princeps petr⁹
sic ī epistola sua scribit. Christ⁹
passus ē p nobis relinquẽs vob
exemplũ vt sequmi vestigia eius.
Sic ergo tã mors xpi q̄ et⁹ resur
rectõ est exẽplũ: vt ⁊ nos peccato
mortui iustitie iã viuam⁹. Qua
re si nõ fuit vitas: qz fuit exẽplũ:
ergo nec vere mortu⁹ fuit xpc: nec
vere a mortuis r̃surrexit. Sz ab
sit a fideliũ cordibꝫ error iste cũ p
pha ō ipo testet: q vere lãguores
nr̃os ipe tulit: ⁊ dolores nr̃os ipe
ptauit. Dr̃ tñ mysteriũ fidei: qm̃
aliud ibi credit q̄ cernat: ⁊ aliud
cernit q̄ credat. cernit spes pa
nis ⁊ vini: ⁊ credit vitas carnis
⁊ sãguis xpi ac vt⁹ vnitatis ⁊ cha
ritatis: ⁊ infra. Distiguẽdũ ē tñ sb
tiliter inter tria q̄ sunt ī hoc sacro
discreta: videlz formã visibilem
vitatẽ corpis: ⁊ virtutẽ spualem
forma ē panis ⁊ vini: vitas car
nis ⁊ sãguis: vt⁹ vnitatis ⁊ cha
ritatis. Primũ ē sacrm ⁊ nõ res
scom̃ ē sacrm ⁊ res. terciũ ē res ⁊
nõ sacrm. Sz ꝓmũ ē sacrm gemi
ne rei: scom̃ ē sacrm vnius: ⁊ al
ter⁹ res exist. terciũ ē res gemi
sacri. Credimus igitur q formã
verboꝫ sicut in canone reperitur
⁊ a xpo apostoli: ⁊ ab ipis eoꝫ ac
ceperit successores. Quesiui
sti etiã vtꝫ aqua cũ vino ī sãgui
nẽ ꝓuertat. Sup hoc aũt opinio
nes apud scholasticos variãtur.
Aliquib em̃ videt q cũ de latere
xpi duo pcipua fluxerit sacra: re
demptiõis ī sãguĩe ac regnãtiõis
ī aqua: ī illa duo vinuz ⁊ aq̄: que
ꝓmiscent ī calice: diuia vtute mu
tant: vt ī hoc sacramẽto plene sit
veritas ⁊ figura. Alij vo tenẽt q
aqua cum vino transubstãtiat ī
sanguinẽ: cũ ī vinum trãseat mi
xta vino licet physici cõtraziũ as
seuerẽt: qui aquam a vino p arti
ficiũ posse asserũt separi. Pretea
põt dici: q aqua nõ trãsit ī sãgui
nem: sed remanet poris vini acci
dẽtibus circũfusa: ita q vini sa
l altari. ⁊. c. qz corpus.
Scõa tenet q sba pa
nis ⁊ vini desinut eē: et
tñ accñtia ipoꝝ rema
nẽt. s. sapoz. color ⁊ põ
dus. ⁊ sub ill̃ accñtibꝫ
ē corp⁹ xpi. ⁊ hoc appro
bat. ß. de sum. tri. ⁊ fi.
catho. c. j. Tercia dicit
q remãet sba panis et
vini: ⁊ i eodē loco ⁊ sb
eadē spē ē corp⁹ xpi. io.
o Exẽplũ. ō cō. di. ij
ñ optz. nos ei ⁊. c. forte
dicas. ⁊. c. i qbꝫ. ⁊. c. se
mel mortu⁹ est.
p Sacrm. j. q. j. mlti secularũ. de cō. di. ij.
sacrificiũ.
q Veritas. sicut ipsi
hereticꝫ dicũt.
r Mysteriũ fidei. de
cō. di. ij. forte dicas. ⁊. c
ī quibus. ⁊. c. sed mor
tu⁹ ⁊ hic oñdit q̄re dici
tur mysteriũ.
s Sacrz. i. sacre rei si
gnũ. ō ꝓ. di. ij. sacrificiũ.
t Scõm ē sacrm. de
cō. dis. ij. hoc ē qđ dici
mus. ⁊. c. dupliciter.
v Sz ꝓmũ. s. forma
pãis ⁊ vini ē sacrm ge
mine rei. i. corpis xpi et
vnitatis. ⁊ ita ē figuras
x Scõm. i. tñ.
corp⁹ xpi ē sacrz. s. vni
tatis. ⁊ est res sacri. sez
spez pãis ⁊ vini: ⁊ ita
ē signãs ⁊ signatũ.
y Terciũ vo. s. vni
tas ē res siue sigtũ ge
mĩ sacri. i. duoꝝ sacro
ruz pcedẽtũ. i. corporis
xpi: qđ ē sacrm vnita
tis ⁊ spez pãis ⁊ vini
q̄ sũt sacrm corpis xpi
⁊ ita illud tciũ ē tñ sigtũ ꝓ illa duo sacia spes
pãis ⁊ vini ⁊ corp⁹ xpi
Primũ vo ē tñ sacrm
sigtus. scom̃ ē signãs ⁊
signatũ. terciũ ē signa
tũ tñ.
z Credi⁹. ꝓcludit ex p
missis solutõz pncipal
qõis. ⁊ de hac lẽs. xj.
di. eccl̃asticaꝝ.
a Illa duo. sacra q̄
fluxerũt de latere xpi. s.
aquã ⁊ sãguinẽ. j. eo. i
p Veritas. i. qđ
caro ⁊ sanguis.
x Et figura. i. spes
s Trãsb pãis ⁊ vini
stãtiãt. ita q̄ ꝓsumi ibi
esse aq̄ ⁊ vinũ.
b Obici. q dicunt: q
aq̄ ⁊ vinũ ñ ꝓmiscent ꝓ
mima. i. ñ ita q̄ ifepa
bilia sunt: ß tal⁹ separõ
ipossibil̃ vel difficilis
vi postq̄ bñ admixta
sũt. ar. ff. ō acq. re. w.
adeo. §. cũ qs. ⁊ de cō.
di. ij. cũ oē. Vsus finē.
c Põt dici. hec ē ea
opinio.
d Trãsit. ꝫ istos est

q: si qs sumpserit hanc aquā cū sanguie: tā nō erit ieiun⁹: ⁊ ita illa die nō potit ꝓficere. ꝫ. e. ex pte. ß ꝫ. ꝛe ꝓse. dis. ij. re latū. ⁊. ꝫ. e. n. ꝓsuluisti et. c. ex parte.

e ¶ Quoꝛs. Iz logica di cāt: q accidētia nō pos sint mutare ſbiectum qđ verū est ꝑm naturaz sed ß natura cedit mira culo: vt littera dicit.

f ¶ Et infra. ſß h⁹. j. po nit alia opio q̄ ponit i antiq̄ ꝓpliatiōe que est j. eo. ti. in quadaz.

g ¶ Probabilioꝛ. nūqđ h⁹ diffinit: vt papa n obis phibēs alias opio nes an vt ꝛector vt nō ponat nobis neccitatem ei⁹ ꝫ opio est āplectēda vt. ꝫ. ꝛe fer. capellanus et tū nō vi aliq̄ repro bare. ꝫ. ꝛe re. spo. lras.

h ¶ Cū vino. i. vinum aq̄ cū. ñ em ſnscūt duo i sanguinez. ß vinū qđ aquā sibi incoꝛporauit. ⁊ ita expōe aquā cū vino id ē. ꝓpactū vel ꝓpositū ex eis. Hec expositio est scōm illā opionē q̄ asse rit: q aq̄ cū vino ſnsub stantiat in sanguinē: ⁊ illa ꝓbabilioꝛ ē vt dī ß

i ¶ Euceat. al's eluce scat. Ber.

k ¶ Populi mlti. ꝛe cō se. di. ij. cuz omne. ⁊ di. iij. ꝓpe.

l ¶ Suscepit ipe. ꝛe cō se. dist. ij. in christo pr̄. m ¶ Idē est rōne. arg. vbi eadē est rō dz ee idē ius. ff. ad. l. acquit. illō eq̄tatis em rō suadere vi. C. ad. l. fal. l. vlti. ⁊. ꝫ. ꝛe ꝓfir. vti. cū dilecta. vbi ꝛe h⁹

n ¶ Inuestiget. Sz q̄re pap̄ ponit hūc casuz in hāc dubitatiōz: vtz ha beat locū hic illa distin cio vel nō: cū augu. dicat q nō ꝓ valde mal' ꝓpiatiōis sunt. xiij. q ij. tpus. Forte ꝛō q: du biū est q mediocrit ma li appellant. Si em illi tm̄ appellantur mediocrit malī q nō ꝛecesserī in aliq̄ mortali peccato sed tm̄ in venialib⁹ peccatis: sed hoc idē est q mediocrit boni. Si aūt appellat illos mediocrit malos: qui ꝛecesserunt in aliquib⁹ mortalib⁹ peccatis nō tm̄ valde magnis: obstat. xiij. q. ij. ꝓ obeūtib⁹: vbi dī q ꝓ nullo est oratiū q ꝛecesserit i mortali pcō. Ite si ꝑces valēt ꝓ illi q ꝛecesserī i pcō mortali: pone q aliq̄lit eleōsine ⁊ oꝛō nes valeāt ad tollendā ptē illius pene: ꝑm hoc ꝑit tot oꝛōnes et elemo sine fieri q̄ pena tollat tota: et ita damnatus saluabit. Ad hoc posset dici: q mediocriter mali dicūtur qui habent mlta venialia mediocri ter bona qui pauca. Vel melius dicas q mediocriter mali dicuntur: qui mortalia commiserunt peccata: licet leuia et in quibus non est ne cessaria inscriptio. ff. ꝛe accusa. leuia. et in quibus ꝓcurato: constituti

pozez assumit: qđ inde ꝓficit: qz si p⁹ calicis ꝓsecratōz aliud vinū mittat i calicē: illō qđē nō trāsit i sāguinē: nec sāguī ꝑmiscet ß ac cidētibus ꝓioris vini cōmixtuz coꝛpi: qđ sub eis latz vndiqz cir cūfūdit ñ madidās circūfusū. ipa tñ accītia vinū appōitū videt af ficere: qz si aq̄ fuerit appōita: vi mi sapoꝛē assumit. Cōtigit igr̄ ac cītia mutare subiectū: sic ⁊ ſbiec tū ꝓtigit accītia ꝑmutare: cedit q̄ppe nā miracl'o: ⁊ vt⁹ sup̄ ꝓsuetu dinē opat. Sz nec icōueniēs cre dit aut absurdū. si aq̄ i coꝛpe xp̄i cē credat: cū legat ó ipi⁹ corpe ꝓ cessisse: ⁊ infra. Eleg inf opiones p̄dictas illa ꝓbabilioꝛ iudicat: q asserit aquā cū vio i sāguinē ſnſ mutari: vt exp̄ssi⁹ eluceat ꝓpetas sacri. Mā cū aq̄ mlte sūt ppli mlti iuxta qđ alibi legit: bti q semi nāt sup aq̄s. Jō vino aq̄ vnit vt xp̄o ppl's aduneť: ꝓ hoc em q su scepit ipe ꝛe nr̄o: ⁊ accepim⁹ ipsi ꝛe suoꝛ tāinsolubili nexu cōiūgi mur: vt q ē vnū cū p̄e ꝓ ineffabi lē vnitatē: fiat vnū nobis: cū ꝓ ad mirabilē vniōez: ac ꝓ ß ipo cōiter mediāte cū p̄e vnū efficimur: p̄ inq̄t scte serua eos: q̄s ꝛedisti mi hi: vt sint vnū sicut ⁊ nos: non ꝓ his rogo tm̄: sed ꝓ eis q̄ crediturī sunt ꝓ v̄bū eoꝛ i me: vt ⁊ ipi i no bis vnū sint ⁊ mūd⁹ credat q̄z tu me misisti. Tercō loco. f. t. req̄si uit: q̄re fuerit mutatū qđ i secre ta bti leonis ꝑm antiq̄oꝛes codi ces cōtinet: sic videlicz: ānue no bis dñe vt aie famli tui leōis hec ꝓsit oblatō cū i modernis sacra riis habeat: annue nobis q̄sum⁹ dñe: vt intercessiōe bti leōis hec nobis ꝓsit oblatō. Super q̄ rīde mus q ꝓ cū sacre scpture dicat au ctoritas: ꝓ iniuriā facit martiri q̄ oꝛat ꝓ martire: idē ē rōe ꝓsili ó sctis alijs sentiēdū: q̄z oꝛonib⁹ no

stris ñ idigēt ꝓ eo q̄ cū sint pfcte bti: oīa eis ad vota succedūt: sed nos pot⁹ oꝛōib⁹ eoꝛū idigem⁹: q̄s cū miseri sim⁹ vndiqz mala nr̄a pturbāt. vñ qđ i plerisqz oꝛōnib⁹ ꝓtineť: ꝓsit vel ꝓficiat huic sācto vel illi taľ oblatō ad gl'az ⁊ hono rē ita dz intelligi: vt ad ß ꝓsit q̄ magis ac magis a fidelib⁹ gl'ifice tur i trīs: Iz pleriqz reputēt ñ idi gnū scoꝛ gl'az vsqz ad iudiciū au gm̄tari: ⁊ iō eccl'az iterī sane pos se augmētū gl'ificatōis eoꝛ opta re. ¶ Eleg vtz i ß articulo locū bēat illa distictō q̄ doceť. q ꝛefū ctoꝛ alij sūt valde boni: alij sunt valō mali: alij mediocrit bōi: alij mediocrit mali. vñ suffragia que fiūt a fidelib⁹ i eccl'ia ꝓ valde bo nis actōes sūt grāt: ꝓ valde mal' ꝓsolatōes viuoꝝ. expiatōes vo ꝓ mediocrit bonis: ⁊ ꝓpiciatōes ꝓ mediocrit mal' tua discretio iue stiget. ¶ Dē rectoribꝫ ro. frat.

O E hoīe: ⁊ infra. Quesiuisti qđ ꝛe icauto p̄sbytero vide ať q̄ cū se sciat i mortali crimīe ꝓ stitutū: missaz solēnia: q̄ nō p̄ ꝓ pter neccitatē quālibz intermittere ꝓpter sui facioris ꝓsciaz dubitat celebrare peractisqz ceteris circū stātijs missā celebrare se fingit: ⁊ suppssis vbis qb⁹ ꝓficit coꝛp⁹ xp̄i panē et vinū tm̄mō pure sumit: ita credēs ꝓ id qđ ꝑtēdit pplo sa tisfacere: vt ꝓ hoc qđ itēdit ꝛeuz nō ꝛebeat ꝓuocare. Cū ergo falsa sint abijciēda remedia que ꝛeris sunt piculis grauioꝛa lz is q̄ ꝓ sui crimis cōscia reputat se indignū peccet grauiter: si se ingerat irre uerēter ad illud: gui⁹ tñ videť of fendere q̄ sic fraudulēter illud ꝑ sumpserit siťare: cū ille i soli⁹ mi sericordis ꝛei manū incidat: iste vo ñ solū ꝛeo: cui ñ vereť illudeť ß pplo quez ꝛecipit se astrīgat.

¶ Dē Ferrarien. epo.

potest. ff. an per aluz cau. ap. re pos. l. j. et ꝑm hoc dicas: ꝓ si vnus ꝛenarius aliqñ tā ptē pene tollat siue q̄rtā siue tertiā: scōs tollat tātū tātū dico i ꝓportiōe: sed nō i q̄nq̄ tate: ꝑm hoc etiā si to tus mūdus effunderet tur: ſp aliq̄d remane ret: idē ꝑ dici ꝛe idul gētijs q̄ fiūt i ꝛedica tiōib⁹ ecclesiaꝝ.

O ¶ E homie. ne cessitatez. q̄s forte dies fe stus immunet vel su nus alicuius.

p ¶ Quamlibet. i. ali quā q̄cūq̄ illa sit. xvj q. j. mulier. ⁊. j. q. vij si q̄s oēm.

q ¶ Suppssis. i. tacē tis: q: ñ dicit illa vba quibus cōficit corp⁹ xp̄i.

r ¶ Fꝛetēdit. i. fingit se celebrare.

s ¶ Falsa. q: ꝓpl's va na si l'atōe nō est sal lend⁹. xxvij. di. q̄ in ꝛogastī. ⁊. C. ꝛe la. tol. l. j. §. ß ⁊ q.

t ¶ Que veris sūt pi culis grauioꝛa. io. sic exponit. i. manifestis periculis.

v ¶ Grauioꝛa. q̄i di ceret. grauius est pec care occulte q̄ mani feste. xij. q. j. certe. xj. q. iij. precipue. cōtra in hoc enim periculo sius est: quia occulte peccans non habet q̄ eum corrigat. alio au tem respectu magis peccat qui publice pec cat q̄ qui occulte: q: prestat alijs exemplū ꝛelinquendi. vt in di cto ca. precipue. quia peccatum suum me tur rationibus: ⁊ sic intelligitur illud. xx xij. q. iij. nemo. ⁊. xx iij. q. v. penale. Tan credūs intelligit vt in cet littera: quoniam grauius peccat sacer dos criminosus qui simulat. celebrare et non celebrat: q̄ si cri minosus celebraret: quia in primo casu in pluribus ꝛeliqui tur ꝛeum enim offendit ⁊ proximum ꝛecipit. In secundo casu soium ꝛe um offendit: ⁊ iste est bonus intellectus: quia talia remedia nullus ꝛebet inuenire: quia falsa sunt ex eo q̄ nō conficit: cum videatur cō ficere: ⁊ ideo grauiora sunt q̄ vera pericula peccatoris qui conficit: ⁊ hoc innuit bti ista sequens.

p ¶ Grauiter. sic patet q̄ quicunq̄ est in mortali peccato celebrare non ꝛebet. vj. di. testamentum. ⁊ ꝛe consecra. di. ij. quoniam. ⁊. j. q. j sacerdotes. sacrosancta. ⁊ omnis talis suspensus est quo ad se. ꝫ. ꝛe

coha. cleri. ⁊ mult. c. vl. ß nō quo ad alios vt ibi: nisi sit symoniacus vl' notor⁹ fornicator. qm̄ illi suspensi sunt quos ad se ⁊ q̄ ad alios. vt. xxxij. di. §. vex. c. null⁹. ⁊. c. ꝓter h⁹. ⁊. j. ó symo. tāta. Sz nūqd talis sacerdos poterit celebrare si habeat ꝓtritōz cordis qz forsitan duz instat necessitas celebrādi ñ pōt hꝫe cui cōfiteat ⁊ satis pōt dici q⁹ sic. dū tñ hēat ꝓpositū satisfacēdi: ⁊ illud postea ḡcato pōt ꝓfiteat. vt j. de sen. ex. decetero. ⁊. c. a nobis. ij. ⁊. ca. ḡuis. ⁊. xxvj. q. vj. q̄ recedūt. ó ꝑse. di. ij. quotidie.

a ¶ Ām quadā nostra. ß. eo. cū marthe. ß illa optimo remota est modo ide.

b ¶ Ridem⁹. ad qōz magistri bug. epi ferrarien. q̄ opi. ꝓdictaz secum⁹ fuit: dicebat em̄ hugo. si illa fuit vera aq̄ q̄ de latere xpi exiuit nō intelligebat q̄liter p illā ꝓbat q⁹ christ⁹ fu⁹ ver⁹ hō: nec intelligebat em̄ hoc auctē illā iohānis apl'i: nec glosaz ibi posita: tres sunt q̄ testimoniū dāt in terra: spūs aq̄ ⁊ sanguis: ꝓ ꝫ intendēs oñdere: q⁹ christ⁹ sit ver⁹ homo: nā ad esse homis duo ꝓncipaliter exiguntur: videlz corp⁹ ⁊ aīa: ex q̄bꝫ ꝓuictōe ver⁹ homo ꝓsistit. ꝑ ꝫ āt q⁹ i articulo mortis christ⁹ ĩclinato capite tradidit spm̄: ó quo voce mag̃ clamauerat: pater i man⁹ tuas ꝓmēdo spm̄ meū: māifeste ꝓbat q⁹ ipse spm̄ hēbat: nō solū flatū vitalē ß aīam rōnalē: de q̄ ꝓdixerat: tristis ē aīa mea vsq̄ ad mortē: ⁊ ptātē habeo ponēdi aīaz meā ⁊ itez sumēdi eam. ꝑ ꝫ aūt q⁹ vn⁹ militū lancea latus ei⁹ aperuit: ⁊ ꝓtinuo sanguis exiuit ⁊ aq̄. probat apte q⁹ christ⁹ vez corp⁹ hēbat: nam de fantastico corpe nec sanguis nec aq̄ potuissz exire. vñ ille q̄ vidit testimoniū ei⁹ ē vez: q⁹ tres sī q̄ testimoniū dant in tra: spūs aq̄ ⁊ sanguis. Q⁹ videlz christ⁹ sit ver⁹ hō ex aīa rōnali ⁊ hūana carne subsistens: ꝓbat ex eo q⁹ spm̄ vitalez emisit. ⁊ vero corpe ꝓbat: qm̄ ex eo sanguis exiuit ⁊ aq̄. rōnat' q̄ppe aīa nō possz viuificare nisi corp⁹ hūanū: ex q̄b⁹ ver⁹ homo ꝓsistit. Letez sic fuit ver⁹ spūs ⁊ verus sanguis: ita ꝓculdubio vera aq̄: cū christ⁹ sit vitas: ⁊ a veritate oīs fallacia sit penitus

¶ Ām quadā nostra ꝓpositione asseris te legisse illud fuisse nefariū opinari: qō q̄daz dicere ꝓsūpserūt: ĩ sacrō videlz eucharistie aquā in fleuma conuerti: nam ⁊ de latere christi nō aquā ß humorē aq̄ticū mentiūt exisse: et infra. Nos igit ad tue supplicatōis instantiā rñdē⁹: q⁹ q̄dā dixerūt ß errauert christū ñ fuisse verū deū ß adoptiuū: vt miseri arriani. alij christum nō fuisse vez hoiez ß fantasticū: vt impij manichei. Sz aduersus hmōi hereses iohānes apl'us in epl'a sua loq̄t dicēs. Tres sunt q̄ testimoniū dāt ĩ celo: pater vbū ⁊ spūssanct⁹: ⁊ hi tres vnū sunt p ꝫ intendēs oñdere q⁹ christus sit ver⁹ deus. ⁊ tres sunt q̄ testimoniū dant in terra: spūs aq̄ ⁊ sanguis: p ꝫ intendēs oñdere: q⁹ christ⁹ sit ver⁹ homo: nā ad esse homis duo ꝓncipaliter exiguntur: videlz corp⁹ ⁊ aīa: ex q̄bꝫ ꝓuictōe ver⁹ homo ꝓsistit. ꝑ ꝫ āt q⁹ ĩ articulo mortis christ⁹ ĩclinato capite tradidit spm̄: ó quo voce mag̃ clamauerat: pater ĩ man⁹ tuas ꝓmēdo spm̄ meū: māifeste ꝓbat q⁹ ipse spm̄ hēbat: nō solū flatū vitalē ß aīam rōnalē: de q̄ ꝓdixerat: tristis ē aīa mea vsq̄ ad mortē: ⁊ ptātē habeo ponēdi aīaz meā ⁊ itez sumēdi eam. ꝑ ꝫ aūt q⁹ vn⁹ militū lancea latus ei⁹ aperuit: ⁊ ꝓtinuo sanguis exiuit ⁊ aq̄. probat apte q⁹ christ⁹ vez corp⁹ hēbat: nam de fantastico corpe nec sanguis nec aq̄ potuissz exire. vñ ille q̄ vidit testimoniū ei⁹ ē vez: q⁹ tres sī q̄ testimoniū dant in tra: spūs aq̄ ⁊ sanguis. Q⁹ videlz christ⁹ sit ver⁹ hō ex aīa rōnali ⁊ hūana carne subsistens: ꝓbat ex eo q⁹ spm̄ vitalez emisit. ⁊ vero corpe ꝓbat: qm̄ ex eo sanguis exiuit ⁊ aq̄. rōnat' q̄ppe aīa nō possz viuificare nisi corp⁹ hūanū: ex q̄b⁹ ver⁹ homo ꝓsistit. Letez sic fuit ver⁹ spūs ⁊ verus sanguis: ita ꝓculdubio vera aq̄: cū christ⁹ sit vitas: ⁊ a veritate oīs fallacia sit penitus

c ¶ Arriani. ⁊ bonosiani. xxiij. q. iij. q̄dā v. bonosiāi. ß arriani sunt illi q̄ dixer⁹ filiū nō coetānū p̄ri. xxiij. q. iij. q̄dā. v. arriani. de secta manicheoꝝ ñ habetur. xxiij. q. iij. q̄dā. ß fozre alibi.

d ¶ Clerbū. pat' tedit testimoniū veritatis: qñ dixit: ꝫ ē filiꝰ me⁹ di. in q̄ mihi bñ ꝓplacui. filius tedit testimoniuz veritatis qñ in monte trāsfiguratus potētā deitatē ⁊ speciē eterne beatitudinis ostēdit.

aliena. nā si nō fuisset aq̄ ß fleuma qō ó latere saluatoris exiuit ille q̄ vidit ⁊ testimoniū vitati ꝓhibuit: ꝓfecto ñ aquā ß fleuma dixisset: nec in ß vez regnātōis sacrm̄ fuisset oñsum: cū p sacm̄ baptismi nō regeneremur ĩ fleumate ß in aq̄. Neq̄ per ß posset vero argumto ꝓbari: q⁹ ĩ sacro eucharistie admiscēda sit aqua vino: si de latere christi nō aq̄ ß fleuma cū sanguie ꝓfluxisset: ß nec vera fuissz figura q̄ sup hac re p̄ceffit in veteri tes. qñ moyses vga pcussit silicē: ⁊ ex ea ñ fleuma ß aq̄ emanauit. Restat igit vt q̄liscūq̄ fuit illa aq̄ siue nāli siue miraculosi siue de nouo diuina vtute creata siue de ꝓpone tibi ex pte aliq̄ resoluta: pculdubio vera fuit: cū nāliter possit ⁊ ꝓpositū ĩ ꝓponētia: ⁊ elemētatū in elemēta resolui: quēadmodū ver⁹ extitit sudor ipi⁹: sic gutte sanguis decurrētis in terrā. Cū aūt ad compositōz hūani corpis q̄tuor elemēta ꝓcurrāt: videlicz terra aq̄ aer ⁊ ignis: ⁊ ad vegetationē eiusdē corpis q̄tuor humores ꝓsimiles ill' ꝓuemāt: videlz sanguis colera fleuma ⁊ melancolia: vt vitatē hūani corporis exp̄ssius demōstraret vnū ex ill' ⁊ vnuz ex istis iohānes exp̄ssit: illa q̄ potius ex illis ⁊ ex istis: q̄ magis mysterio ꝓgruebant: ex elemētis aquā ⁊ ex humoribus sanguinē: in q̄bꝫ duo bꝫ duo maxime sacra redemptōnis videlz ⁊ regeneratōnis elucent.

¶ Item in cōcilio generali.

O Lētes referim⁹ q⁹ ñ solū q̄dā minores clerici: verū etiā aliq̄ eccie ꝓlati circa commessatiōes supfluas ⁊ fabulationes illicitas: vt de alijs taceā⁹ fere medietatē noctis expēdūt: ⁊ sōno residuū relinquētes: vix ad diurnū ꝓcentū auū excitāt trāscurrēdo vndiq̄ ꝓtinua sincopa matutinū. Sūt ⁊ alij qui missaz solēnia vix celebrāt q̄ter in āno: ⁊ q⁹ ceteri⁹ est interesse cōtēnūt: ⁊ si q̄ dū hec celebrāt interfint chori silentiū fugiētes

spūs etiaz sanctus tedit testimoniuz veritatis: qñ sup baptizatuz in specie colūbe recēuit: vt qñ ad inuocationē nois christi corda credētū adipleant

e ¶ ꝓncipia. ⁊ ita christus est duo neutri generis: q⁹ ⁊ est deus ⁊ hō. j. ó here. cū christ⁹. Lau.

f ¶ Coniūctōz. i. ex q̄bꝫ ꝓiūctis inuisibiliter.

g ¶ Vitalē. ꝑm q⁹ physici diuidūt spm̄ vitalē. s. aīam. Lau.

h ¶ Humanuz. cum nō possit habitare in sicco. arg. xxxij. q. ij. moyses. nec corpus hūanū vegetari pōt nisi p aīam. nā si aliq̄s spūs malignus corpus mortui hois subintret. vt. xxvj. q. v. nec mirꝫ. ñ tñ illud viuificat nec vnū cū illo efficit: ß illō mouet ad instar vēti q̄ laruam subintrat: et mouet ipsam.

i ¶ Bixisset. sic. supꝫ. de translā. inter corpalia. ⁊ ß. ó tex. ad audientiā. ⁊ est ar. nō esse recedendū ꝛfaciu a forma vbor. j. de spon. ex lris. ⁊ C. de lib. ꝓte. l. iij. ff. ó iur. do. ꝓmittēdo. Et hoc si unus ꝓsonat: al's ad iurisp'ti interpretatōz recurrēdū est. ff. de vsufruct. leg. si alij. arg. ß. de consue. ex lris. j. de v. sig. ꝓtera. ⁊. ff. de leg. iij. nō aliter.

k ¶ Josoyses. sic ó ꝑse. dixit. ij. regum. Dic ergo exigit exp̄ssa similitudo inter ea q̄ sunt in nouo test. ⁊ ea q̄ sunt i veteri. alibi ñ exigit diuersitas ne videamur iudaizare. arg. ß. ó sa. vnc. c. vno. v. verūtū vnctiōis. ⁊c. Lau.

l ¶ Illis. s. i frigiditate et caliditate: siccitate et humiditate. quā ꝓuenientiā physicoꝝ ꝓpriū est assignare.

m ¶ Olentes. Sincopa. de ꝑse. di. iij. retulerunt. vñ v. Sicopa de medio tollit qō epenthesis auget. de istis figuris dr. j. de ver. sig. fonus.

n ¶ Sub pena. ⁊ ita nō est canon late sñie: ß pen⁹ ferende. ß. de ĩrepa. relatū. vbi de hoc.

o ¶ Diurnū officiuz. ad qō etiaz sine usto p̄cepto tenēt. ß. e. ꝑsbyter. ⁊ ita q̄ ꝓtra hoc p̄ceptū faciūt inobedientiā incurrūt. vñ vr q⁹ sint suis bñficijs ꝓuandi ꝓpter inobedientiā. arg. ß. de ma. ⁊ obe. illud. qa peccatum

paganitatis incurrit ḟḟcs fedi apo. obedire ꝓhēmt. lxxxj. di. siqui sunt ꝑbri. ⁊ infidelis esse punit: ena si fidelis esse videat. viij. q. j. ſcēdū. ß hoc esset ver: imo q: est multi pumrent ⁊ inobediēna q̄ est ḡuissimū pctū: vtz ꝑ iura ꝑdic. Dz dicas q̄ q canōis inobediētiā incurrit: cū eo mitꝰ agit q̄ cū eo q̄ iudicē inobediemā incurrit. ar. j. ⁊ cle. ex. mi. si celebrat. ff. ō arbi. celsꝰ.

Sane. Cōseruet sub fidelibꝫ clausulo ne sinistra manꝰ ad ea possit extendi. j. ⁊ custo. eucha. c. j.

Inclinet. fleris genibꝫ ⁊ pōt dicē ista ꝟba. Salue lux mundi: ꝟbū patris hostia vera: viua caro: ⁊itas integras: verus hō. vt ista. Transubstantiet res iste in corpus ⁊ sanguinē tuuz dñe ad honorē ⁊ laudes nomis tui ad ꝓfessionez petōū ⁊ ad salutē aiaꝝ nostraꝝ. vl oationem dñicā: ꝟba ista transubstantiet res iste ⁊c. ⁊bent dici añq̄ hostia eleuet añ illa verba: hic est sanguis meꝰ ⁊c. Postea nō ⁊bent dici: cū iā sint transubstātiate i corpus ⁊ sanguinem.

Punire. ad arbitriū iudicis puniēt q̄ hoc nō fuauerit: cū pena certa ḃ nō statuat. ſ. ⁊ offi. ⁊leg. ⁊ causis. ⁊. ff. ⁊ iure ⁊li. l. j. i fine. vbi cūq; ei pena nō statuit ad arbitriū iudicis ipōit

Cum creatura. Anniuersariū dī qō ꝑ ⁊functo fit āno reuoluto a die mortis sue ß dr hic anniuersarium officiū. ſ. qō fit q̄die ꝑ ⁊functis: qō facē ⁊bēt sacerdotes: qz aie ⁊functoꝝ soluūtur aut oratombꝫ ⁊ sacrificijs sacerdotū: aut ꝓbꝰ sanctoꝝ aut ieiunijs et elemosynis cognatoꝝ. xiij. q. ij. aie ⁊functoꝝ. ⁊ qz nescimus qbꝫ ꝓsunt: ꝑ oibꝫ hec sunt facienda. e. cā. ⁊. e. q. nō estimem⁹. nisi ꝑ ill' q̄s ꝓstat i mortali pcō ⁊cessisse. xxij. q. v placuit. Isti em negligētes erāt i officijs mortuoꝝ. vñ mādat ꝑp: vt toꝛpoꝛe negligētie obijciāt. ⁊ missarum solēnia celebrent ꝓ anniuersarijs ⁊functoꝝ ꝙuentualit ⁊ ꝑ festo cū aduenerit: ⁊ missaz ⁊ ferijs celebrēt q̄n nō est festū: ita q̄ nō diminūt officiū mortuoꝝ: ⁊ in ꝙētu nō singularit: cū panez fortitā no

Ne referente. Sufficiat. ⁊ ꝓse. di. j. suffician. ⁊. ſ. e. ꝓsuluisti. nisi i natuitate oīs: vt ibi dr.

Digne vnā. ⁊ melꝰ est celebrare illā ⁊ die q̄ aliā. ſ. eo. q̄dam.

Sipontina. archiepꝰ sipontiꝰ. in die cene dñi ⁊ annq̄ cōsuetudine ꝓficere tenet crisma i ecia sipontina: ß idē archiepꝰ eodē die mane ⁊ ꝓsuetudine accedit ad garganicā eccīaz: vt recipiat ibi pegrinos ipiꝰ loci ⁊ ibi a clero ⁊ ꝑp'o ipiꝰ loci celebraze ꝓsecrat. vñ sup hoc iplorant ꝓsiliū pape. ⁊ ꝑp rndit q̄ tm i eccia sipōtina i q̄ tenet crisma ꝓficere ⁊bent celebrare. Et sic ē ar. q̄ missa sit ⁊ sba ꝓfectois crismat: sic dici ꝓsueuit q̄ sit ⁊ sba colliatois ordinū. ar. ſ. ō trāsla. inter corpalia. Ber.

intendūt exterius collocutiōibꝫ laicoꝝ: dūq; auditū ad īdebitos ſmōes effundūt: aures intētas nō porrigūt ad diuina: hec igit ⁊ silia sub pena suspensiōis penitus inhibem⁹: districte ꝑcipientes in ⁊tute obedientie: vt diuinū officiuz nocturnū pariē et diurnū: quātū eis ⁊deriit ⁊us studiose celebrēt pariē ⁊ ⁊uote

Honorius tercius.

Sane cū olim: ⁊ infra. Ne ꝓpter incuriā sacerdotū: diuina indignatio graui⁹ exardescat districte ꝑcipiēdo mādā⁹ q̄te. a sacerdotibꝫ eucharistia i loco singulari mūdo et siḡto sp honorifice collocata ⁊uote ac fideliē ꝓueā. Sacerdosvo qlibꝫ frequent ⁊ceat plebē suā vt cū in celebratōe missaz eleuat hostia salutaris: se reuerēter inclinet: idē faciēs cū eā portat ꝑbr ad infirmū quā i ⁊cēti habitu ſpposito mūdo velamie ferat: ⁊ referat mānifeste ac honorifice añ pect⁹ cū oi reuerētia ⁊ timoꝛe sp lumie ꝑcedente: cū sit candoꝛ lucis eterne vt ex hoc apud oēs fides ⁊ ⁊uotō augeat. Prelati ät hmōi mādati grauit punire nō differant transgressoꝛes: si ⁊ ipsi diuinā ⁊ nostrā volūt effugere vltōnē.

Dem vniuersis ecclesiarum prelatis.

Cum creatura nō hēat q̄d ꝑ meritis rndeat creatoꝛi ⁊ infra. Mādā⁹ q̄. nullū in vos toꝛpoꝛē negligētie obꝛepe pmittatis: q̄ min⁹ et ꝑ āniuersarijs ⁊functoꝝ ⁊ ꝑ festo vl feria ſm tēpoꝝ ꝓgruētiā missarū solēnia

Pernitiosus. Cōsuetudine. no. q̄ ꝓsuetudo attendit in sacro altaris: sic ena ꝓsuetudo attendit in baptismo. ō ꝓse. di. iiij. ⁊ trina. ⁊ in ipa missa ꝓsuetudo metropolitane eccie ⁊ in alijs dīnis officijs ab alijs ecclesijs sue ꝓuincie dz obꝛuari. ⁊ ꝓse. di. ij. instrumio ⁊. xij. di. c. vl. sic ⁊ i mrimonio q̄cq; attendit. j. ō cog. spi. sup eo. ⁊ in ieunio. j. ō obser. ieu. c. ij. §. j. ⁊ sic ꝑs generalē eccie ꝓsuetudinē ab oib⁹ eē obseruandā. c. di. j. morē. ⁊ sic saltē credam⁹ q̄ hec ꝓsuetudo a sancta eccie patribꝫ fuit instituta. q̄sdā em ꝓsuetudines sol⁹ vsus approbauit. xj. di. eccīastica rū. ⁊ ita solo vsu ātiquoꝝ patrū pmit pl⁹ ⁊ vino q̄ ⁊ aq̄. Et alia rō posset assignari: vinū ⁊lectabili⁹ ē ad bibendū q̄ aq̄. ⁊ ideo ponit pl⁹ ⁊ vino q̄ ō aq̄. nā si pl⁹ poneret ō aq̄ nō trāsiret ita suauiter: ⁊ ne horꝛoꝛē generaret. vñ possz picu lū immē: qz aq̄ malū stomachū facē: ḡre aq̄ misceat cū vino di. ſ e. cū marthe. §. q̄sūsti. ad fi. sic dr ⁊ sanguie christi qz ſb alia sit⁹tudine sanguinez christi bibis ne aliqs horꝛoꝛ sit. ō ꝓse. di. ij panis. Ber.

Literas. Confessus. ḡ ꝑ cōuicto hr dz. ſ. ⁊ ꝓsec. cum sup. ⁊ C. e. tr. l. vna.

Fermitato. qō qdē nō licet. qz scriptū est nō in fermito veti: ß i azimis sinceritat ⁊c. vñ dixit hug. q̄ siqs ꝓficeret ⁊ fermentato pane i eccia occidētali nihil fieret. ⁊ ꝓse. di. ij. in sacro.

Ligneo. qō nō lz ⁊ ꝓse. di. j. vasa. ꝑi hoc tm nō min⁹ ꝓficēt qz oliz i vasis ligneis ꝓficiebāt sacerdotes. Sed ꝑi ⁊cus eccie Siluester ꝑp octauꝰ instituit: vt vasa argentea eēnt i eccia. vt ⁊ ꝓse. dist. j. vasa. ⁊ ere aut auricalco non fiat calix. qa ob vim ⁊tutē eruginē parit ⁊ vomitu⁹ ꝓuocat: nec hodie ō ligno l' viro fieri dz. ⁊ ꝓse. di. j. vt

Literas. nō sup his crimibꝫ sup qbꝫ inq̄sitio facta fuit ⁊ sup alijs. j. ⁊ accu. ⁊ his. j. ⁊ collu. c. vl. qz crimina sel' dimissa ⁊ vltoz ⁊ire ñ patimur. xxiij. q. iij. si illic. ⁊ ⁊ relicto vm⁹ hois

Sine igne. qō fieri ñ ñ ē sepe q̄rēdū. ff. nau. cau. fla. lz. §. vl. dz: qz legit ignis i altari meo sp ardebit: ⁊ ille ignis luxit ſb aq̄. lxx. ānis: q̄ extinct⁹ fuit ānocho vēdēte sacerdotū ioni. j. q. j. sic eiusdē. Jtē nec sine aq̄ sacrificare potuit: ß vtrūq; i calice mixtū ē ⁊ bibit. qz vtrūq; ⁊ latē saluator ⁊ exiit. ſ. e. in q̄dā. ⁊ ō ꝓse. di. ij. c. j. ⁊. ij. alios errores ⁊ ist⁹ sacro hēs. ⁊ cōse. di. ij. cū oē crimen.

Mumia ⁊spiētia. vñ ei pcendū ñ fuit: qz ab alijs q̄rere poterat.

xxxvij. di. §. vl. ⁊. xxxviij. di. q̄ ea. ⁊ ⁊ ꝓse. di. ij. c. iij.

Qs ūmerserit. i. in mergendo dixerit i noīe. p. ⁊. f. ⁊. ſ. ſ.

b ¶ Ego baptiso. nūqđ ꝓnomen ego est ō ſba hmōi: ñ: qz plenū gnāt sensum hec vox baptizo sine hō ꝓnoie ego. ar. ℟ ꝑse. di. iij. retulerūt. vbi dr sicꝫ uta dicit: baptizo te in noie. p. ⁊. f. ⁊c. baptizat⁹ est: qz exſ baptiza re unendu: ꝓnomen ibi nō ponit.

c ¶ In noie patris. ō ꝑse. di. iij. in synodo mlt⁹. ar. ℈. di. e. a q̄dā So. illa lra in nomie trinitat⁊ intelligit explicite: ⁊ qō sequit in noie xp̄i tm̄ dispositū fuit illud ab apl⁹ ex cā: vt in ꝓncipio baptizarēt i noie xp̄i: in q̄ vbo intelligit vnct⁹ unḡēs: ⁊ p quē vngit. i. pat filj⁹ ⁊ spūſanct⁹: ſ hodie nō seruat fou: a illa: tamē ſi aliqs sic hodie baptizaretur sub his vbis baptizat⁹ eēt: ꝫ fieri ñ debeat vt dixit Jo. in illo. c. a q̄dā. hec fora baptiſm q̄ hic tradit est illa quā ſuat eccia ſuanda ē: ⁊ q omittur hāc formā nihil agit. ℈. ti. ꝓx. vēēs. saluo eo qō dr in noie xp̄i: qz illō itelligit iplicite: qō ē i ista explicite Et h⁹ dicit q̄dā dictū fuisse ex cā in ꝓmtia eccia vt āplurēt nom̄ xp̄i i illo tpe: qō nom̄ hoies abhorrebāt tūc ⁊ qō tūc iplicite dicebāt i noie xp̄i: mō explicite ds dici noibus trū ꝓsonaꝝ expressis vt dic̄ i hac ꝫcre. at⁹ nicola⁹ ꝫcepiſſz illos q̄bz rndit illos esse baptizatos qui baptizati erāt i noie trinitat⁊ l in noie xp̄i tm̄ i ꝓmitiua eccia: tpe apl⁹oꝝ baptizabāt in hac forma in noie trinitatis siue in noie xp̄i tm̄. Et nicolaus i ſua rnſiōe quā fecit in. c. a quodā. retulit se ad tempus ꝓmitiue eccie. Dixit hu. q ℟ hac forma que hic tradit nihil est mutandum vl diminuendū ſm q notauit ℟ ꝑse. di. iij. multi. Ber.

d ¶ Baptizatus. ar. q vbi aliq̄d ꝫest ℟ ſba eⁱ: qō exigit ad esse rei nihil actū est. ar. j. q. vij. habertū. ar. ℈. ſ. ℟ sacra. nō ue. c. j. ⁊. c. vl. vbi supplent q̄ omissa erāt: ſ illa vnctio nō est ℟ ſba sacri.

e ¶ Ē q̄bz dubiū. sic ō cō. di. iij. si nll⁹. ⁊. di. j. solēnitates. ⁊. c. eccie vl altaria. idē ⁊ i ordine. lx viij. di. ꝑbr q̄s. ⁊. §. se.

f ¶ Rebaptizo. dicit q̄dā q si ꝓus fuit baptizat⁹: cundē caracterē itērare nō est inconuenies vt reiteret. ar. illi⁹. c. lx viij. di. ꝑbr. qō nihil facit. ⁊ dicit silr: qz eadē possessio ex plibz cās acq̄rit. ff. ℟ acq. po. possideri. §. si ex plibz. ſ hoc ñ est ver: qz si ꝓmo baptizat⁹ fuit nihil ſecūdo addit: ſ ad vocē refert tal reiteratio: ⁊ ē signū ſolūmō q sit

ego baptizo te in noie patris et filij ⁊ spiritussancti: nō est puer baptizatus. ¶ Item.

O Ē q̄bz dubiū est: an baptizati fuerit: baptizāt bis vbis ꝓmissis: si baptizat⁹ es nō te rebaptizo: ſ si nōdū baptizatus es: ego te baptizo ⁊c.

¶ Anno. vij. arelatēſ. archiepo.

M Aiores eccie cās ꝑsertim articulos fidei ꝓtingētes ad petri sedē referēdas itelligit q̄ eū q̄renti dño quē discipuli dicerēt ipm eē rndisse notabit: tu es christus filj⁹ dei viui: ⁊ p eo dñz exoraſſe ne ꝺficiat fides ei⁹ Quibusdā igr q̄ibz q̄s ꝫ catholicos heretici mouerāt: nos postulas rndere. asserūt ei paruul' inutilit baptiſma ꝓferri q̄ nitunt ꝓbare illud ꝓmo ⁊ ꝑcipue inducētes: q cū ſm vbū iacobi apl'i dicētis i epl'a ſua: charitas opit mltitudiez pctōꝝ. ⁊ iuꝛ illud testionū vitatis i euāgelio ⁊ peccatrice q̄ ipsi⁹ pedes lauerat ꝓhibētis: dimissa sūt ei pctā mlta qm̄ dilexit mltū: nō nisi p charitatē ⁊ i charitate crimina dimittāt: paruul' q nec sentiūt nec ꝓsentiūt ⁊ charitatē nō hnt q̄ sentiētibz ⁊ ꝓsentiētibz tm̄ infundit: pctm̄ ñ dimittit i baptiſmo: ⁊ ifra. Ad id aūt. t. r. q cū baptiſma ſucceſſerit circūcisiōi absit ei vt i illā dānatā heresim incidā⁹ q̄ ꝓperā affirmabat legē cū euāgelio ⁊ circūcisiōz cū baptiſmo ꝓuādā: qm̄ ſm apl'm di cētē ad galathas: si circūcidimj christ⁹ nihil vob ꝓdest. Cum ꝙ circūcisio tā adultis q̄ puul' ex ꝑcepto dñi ꝓferret ne baptiſm⁹ q ſucceſſit loco ipi⁹ ⁊ gnālioꝝ tm̄ exiſtit: ⁊ tā viri q̄ feie baptizāt mīoris videāt effect⁹ tā adultis q̄ puulis est ꝓferēdus: sic ei sine distictōe q̄libz mosayca lex clamabat: aīa c⁹ ꝓputj caro circūcisa nō fuerit ꝑibit ℟ pl'o suo: ita nūc idistincte vox itonat euāgelica: nisi q̄s renatus fuerit ex aq̄ ⁊ spūſcō ñ intrbit i regnū dei. ab hac gnālitate nec sexum nec etatē excludēs. Caute tm̄ notādū est: q̄ntū pl⁹ baptiſm⁹ hodie ꝓferat christiānis q̄ q̄ndā iudeis circūcisio ꝓfuiſſz. dictū ē i fine ꝑdcē auctis iducte ō veti lege: ꝑibit ℟ pl'o suo. i euāgelica vo vitate ſbiūctū ē: ñ intrbit i regnū dei. qm̄ etsi origial' culpa remittebat ꝑ circūcisiōis mysterū: ⁊ dānatōis piculū vitabat: nō tm̄ puenieba ad regnum celoꝝ: qō vsq ad mortē christi fuit oibus obseratū: ſ per sacm baptiſmi christi sanguie rubricati culpa remittit: vitat piculuz: ⁊ ad regnū celoꝝ eⁱ puenit: cui⁹ ianuā christi sanguis fidelib⁹ suis misericordit reseraut. absit em̄ vt vniuersi puuli peāt: q̄rū q̄tidie tāta mltitudo morit: qm̄ ⁊ ipis misericors ℟⁹ qui neminē vult pire: aliqō remediū ꝓcurauerit ad salutē. ¶ Cetez ex vi lre satis ptz ꝑdic. auctes itelligēdas esse tm̄mō ō adultis: q hnt multitudinē pctōꝝ: cum ℟ puul' nō possit itelligi q pctō tm̄ origiali tenent. silr et illa auctas est soluēda: q crediderit ⁊ baptizatus fuerit ⁊c. cū nō possint credere puuli ſ adulti: et ob ſ tota auctas ſ itelligēda ē ō adultis: ne ad alios ꝓma ⁊ ad alios secūda cla referat: q̄uis nōnulli cōcedāt q puuli credāt nō p vsum ſ p habitū fidei: quē suscipiūt i baptiſmo: sic ⁊ multa alia vba ſm cōez vsuz loq̄ndi ñ ad actū ſ baptizatus. arg. ad hoc. lx viij. di. §. q ℈. vbi ℈. hoc dicit. ar. L. ō indi. vi. l. ij. vbi dr secūdam māumissiōez nihil addē vl diminuere. Alla.

g ¶ In Maiores. Cās. xvij. dist. huic sedi. ⁊. xxiij. q. j. q̄nēs. h ¶ Eum. i. petr.

i ¶ Me ꝫficiat. ex h⁹ ꝑz q eccia nō pōt esse nll'a xxiij. q. j. pudēda. in fi. vbi aug⁹. hoc ꝓbat. ad idē. xxj. di. §. j. ad fi. in v. ego pro te rogaui ⁊c.

k ¶ Charitas opit. hec est ꝓma obiectio hereticoꝝ: q si nō habuerim⁹ charitatē: et si sanguinē nostr effuderim⁹ ⁊ nraz ſbam totā ꝫderim⁹ pauperibz: magis torm̄ēta sūt q̄ corōa victorie. j. q. j. vide q̄ntū boni. vñ dicit charitas ē recta volūtas bōis trems ac pūnby sp aduersa. ℟ pe. di. iij. cha

l ¶ Circūcisiōi. ritas. q supplebat vicez baptiſmi in puulis q erāt ℟ sturpe abrahe. in alijs aūt supplebat fides parēti. ℟ ꝑse. di. iij. qō apud. ⁊ c. ex quo. Ber.

m ¶ Circūcidimj. xxviij. q. j. sic em̄. circa fi. ꝓ vnā colūnā. v. ecce ego

n ¶ Ex pre- cepto. in veteri testō. paul⁹ ⁊c.

p ¶ Femine. ſ circūcisio ad femias nō ꝓtinebat ſ offerebātur. xiij. die in ℟plū: ⁊ ibi nomē impone bat: vnde baptiſmus generalio: est.

p ¶ Peribit ℟ pl'o. hic colligit q ꝓ circūcisiōez saluabāt in veti test. sic ℟ ꝑse. di. iij. q apud. ⁊ c. exq̄. Sz ℈. ℟ pe. di. j. §. ite vt christ⁹ ait. in fi. vbi dr q circūcisio data ē abrahe i signū iustice nō in cā iustificatōis: ſ illud intelligit q̄ ad ipz abrahā q iam iustificat⁹ erat ⁊ nō q̄ ad alios: vel expōit illa lra ⁊ supplet ibi solū vl tm̄.

q ¶ Nō intrabit. ō ꝑse. di. iij. firmissime.

r ¶ Excludēs. Imo includit: qm̄ sub noie masculino dī dixit: misi q̄s renatus fuerit ⁊c. feia ꝓxima. ff. ℟ v. sig. l. j. ⁊. ℟ pe. di. j. siqs cū telo.

s ¶ Culpa remittit. i. originale peccatū: non tm̄ penitus adhuc est sublatum: ſ manet in homine non tamen obest. ℟ ꝑse. di. iij. c. ij.

t ¶ Peruenit. ℟ ꝑse. di. iij. c. p aquam.

u ¶ Reseraut. ℟ ꝑse. di. iij. propue.

x ¶ Auctoritates. scz iacobi: scz charitas opit multitudinez ⁊c. ⁊ illam in euangelio ℟ peccatrice: dimissa sunt ei ⁊c.

y ¶ Salu⁹ erit. Qui aūt nō crediderit nec baptizat⁹ fuerit ꝑdēnabit.

z ¶ Tota auctas. vniformis em̄ dz esse cuiuslibz auctis intellect⁹. arg. xvj. q. vij. ⁊ hoc dicimus. arg. ℈. iij. q. iij. hi q.

⁊ ¶ Ad aptitudinē. Sicut ⁊ illud ꝓcipiū retinēs: qō ponit in ꝫscriptione mīmonij ad aptitudinē nō ad actū refert: q̄ habet. xxvij. q. ij. §. j. mīmonij est ꝓiūctō marj ⁊ feie indiuiduā vite ꝓsuetudinē retinēs

intelligē q̄uis nō retineaē q̄ ad actū: tū q̄ ad aptitudinē retineē: sicut consuenit dici de iustitia. ff. de iust. & iu. l. iusticia. sm q̄ iustitia est in

a ¶ Absolute. i. indifferenter. creatura.

p ¶ Ex hac solutōne. & ita ozit̄ qō ex solutione. sic. §. de vo. ex multa.

q ¶ In ꝓsimilib⁹. ar. q̄ de simil⁹ simile iudiciū oz esse. §. de reseri. int cetas. & §. de trāsla. ini corporalia. & §. ō re iudi. in cāis. & ff. de le. nō pñt. & C. de le. l. vl. & §. de ꝓhr. vn. cū dilecta. q̄ vbi eadē rō: & idē ius: vt ibi. & §. ii. ꝓxi. cū marthe. §. finali.

b ¶ Duplex. de cōse. di. iiij. nō exquo.

c ¶ Vine cōsensu ptū. j. de re. iur. ois res. & ō ꝓse. di. iiij. filius dei.

d ¶ Impfectiōis. duplicitat̄ enī de⁹ aspnat̄ ē xxij. q. v. q̄ peierare parat⁹ est. §. ex his oīb⁹

e ¶ Ex parte. de ꝓse. di. iiij. regenerāte. & de pe. di. iij. sunt plures. Et ē ar. q̄ si aliq̄s excōicat⁹ est pluribꝰ excōicandis si absoluat̄ oīno est absolutus. ß est arg. j. j. ō sen. ex. cum p causa. ij. q. iij. §. puanicator. v. si crimina plura. Item ar. q̄ nihil reputat̄ actū dū aliq̄d supest ad agendum. viij. qōe. j. nihil. & xxxviij. dist. q̄ ipsis. C. ad sille. l. vlti. & arg. q̄ sententia nō oz ꝑ parte valere. & ꝑ pte n valere. ff. fami. hercis. in hoc iudicio. Item nō valz ꝑ pte aliq̄d fieri: nisi id totum fiat. ff. de pcu. in cause. ff. p hereticō. l. iij. ff. ō trāslac. cum hi. sic nec liberat̄ pignus lz de parte debit fit satisfactū. C. ō distra. pig. q̄diu. et qui aliq̄d oz facere: faciendo ꝑ parte nō liberat̄. ff. de v. ob. in executōnib⁹. §. pe. & impietas est ab eo qui iustus est diuidiaz sperare uemā. vt in prallega. §. sunt plures.

f ¶ Carenna visionis. Paruuli ei q̄ sine baptismo decedūt in tenebris manent. de ꝓse. dist. iiij. nulla preter. & pena illa mitissima est oīm. ō cō. di. iiij. regenerante. & in sempuemo igne puniūt dist. e. firmissime. Sed miꝛ oī pena illa carēne visionis respectu aliaꝝ: ß moꝛs ꝓpema dicit̄. xxx. q. j. ad limina. Bernardus.

g ¶ Propter originale. Oz nōne ꝓpter actuale debeē carentia visiōis dei adulto? Quid ß expedit hic originale dimitti: cum & si dimittat̄: tñ debeē carentia visiōis dei ob aliud. s. actuale. nam & vbi aliq̄d debeē ex pluribꝰ causis: vna remissa: alia petitio restat. vñ q̄ repudiauit successionem ꝑ vnde liberi: admittunt̄ ad successiones ꝑ vnde cognati. ff. de succedic. l. j. §. ß & videndū. & arg. ff. de ser. vr. pre. si uinus. arg. p. & §. de cā pos. pastoralis. & §. de iudi. examinata. Oz pōt dici q̄ hec rō sup ficialis est: & pma verior est: q̄ deus opus impfectōis nō nouit: q̄ i baptismo oīa crimia dimittunt̄. ō ꝓse. di. iij. regenerāte. vl diuersifica: ꝑ actuali reuera debeē: nō solū carentia visionis dei: ß & maioꝛ pena: & ita nō directe: ß ꝑ originali debeē tñ carentia visionis dei directe: & sic

ad aptitudinē referunt̄. ¶ Illud vo q̄ opponētes inducūt: fidem aut charitatez: aliasq̄ virtutes paruulis vtpote nō cōsentiētibꝰ nō infundi: a plerisq̄ nō ꝓcedit absolute: & ꝓpt̄ ß inter doctoꝛes theologos questio referat̄: aliis asserētibus ꝑ virtutē baptismi paruulis q̄dē culpā remitti: sed gratiā nō ꝓferri nōnullis dicētibus dimitti peccatū et virtutes infundi habētibꝰ illas quo ad habitū ñ q̄ ad vsuz: donec pueniat ad etatē adultā. Dicꝰ q̄dam ex hac solutōne inuenisse se credūt viā ad alias q̄stiones: argumentantes ex eo q̄ dicim⁹ paruul⁹ i baptismate peccatū originale dimitti q̄ & adultis demētibꝰ vl amētib⁹ peccatū si baptisent rōne simili dimittat̄. Cum em̄ neutri sentiāt tē l ꝓsentiāt dicūt idē in cōsimilib⁹ iudicādū. Hic vo dicim⁹ distinguēdū q̄ pctm̄ est duplex: originale s. & actuale originale q̄ absq̄ cōsensu contrahit̄. actuale q̄ cōmittit̄ cuz ꝓsensu. originale igit̄ quod sine cōsensu contrahit̄ sine ꝓsensu ꝑ vim remittit̄ sacramēti. actuale vo q̄ ꝓsensu ḡhitur sine ꝓsensu mīme relaxat̄. Sed adhuc q̄rit̄ q̄re non saltē originale peccatū amentibꝰ & demientibꝰ i baptismo sic̄ paruulis dimittat̄. Ad ß est taliter rndendū: q̄ dīs q̄ totū hoīez saluū fecit i sabbato opus impfectōis nō nouit: & ob hoc pctā nō ex pte: ß ex toto dimittit. preterea pena originalis peccati est carētia visionis dei: actualis vo pena pcti ē gehēne ꝑpetue cruciat⁹. vñ si dimitteē alicui ꝑmum altero nō dimisso: talis nō caret visione dei ꝑpter originale dimissum: & cruciareē in gehēna ꝑpetuo ꝑpter reatuz criminis actualis. ß hec tanq̄ incōpassibilia sese mīme patiūt imo sibi mutuo aduersantur

¶ Item q̄rit̄ vtz demētibꝰ & amentibꝰ sacramēti saltē caracter in baptismate impmat̄: vt excitati a somno l ab egritudie liberati ñ sint ōnuo baptizādi. Sunt aūt nōnulli qui dicūt q̄ sacra q̄ ꝑ se sortiunt̄ effectū: vt baptism⁹ & ordo ceteraq̄ sillia: nō solū demientibꝰ & amentibꝰ ß inuitis & ꝓtradicentibꝰ: & si ñ q̄tū ad rem q̄tū tñ ad caracterem ꝓferunt̄: cum non paruuli solū q̄ ñ ꝓsentiūt ß ficti: q̄ q̄uis nō ore corde tñ dissentiūt recipiant sacrm. Sed opponit̄ talibꝰ q̄ q̄ fuissent inuiti & reluctātes immersi: saltez ratione sacri ad iurisditōz ecclesiasticā ptinerēt vnde ad seruandā regulaz fidei christiane forent rationabiliter cōpellendi. vez id est christiane religioni ꝓtrariū: vt ꝑ inuitus & penitus ꝓtradicens ad recipiendā & seruandā christianitatē aliq̄s compellat̄: ꝑpter q̄ iter inuitū & iuitū: coactū & coactū alij nō absurde distinguūt: q̄ is q̄ terroꝛibꝰ atq̄ supplicijs violenter attrahit̄. & ne detrimētū incurrat: baptismi suscipit sacramētū: talis sicut & is q̄ ficte ad baptismū accedit caracterez suscipit christianitatis impssuz & ipe tanq̄ ꝓditionaliter volēs: non ꝓdest dimissio originalis peccati: cum postea actuale supuenit: tanq̄ manus de q̄ nō penitum: q: q̄ peccat in vno factus est oīm reus j. de re. iur. desleat. Sed paruuli nullū pctm̄ hūt actuale: & ō nō est simile de amentibꝰ & demientibꝰ q̄ originali & actuali grauant̄: et ō eā originale nō tollit̄: q: nō ꝓdesset nec oz ꝓbari: q̄ ꝓbato ñ ꝓdest. C. de ꝓba. ad ꝓbationē. & §. de offi. dele. cū ꝓngat. in illa glo. q̄ incipit: nota q̄ nō debet &c.

h ¶ Incompassibilia. arg. q̄ eadem res nō opat̄ ꝓtrarios effect⁹. l viij. di. sicis in egritudine. presumit̄ em ibi q̄ pcta ñ sint dimissa ei q̄ timore egritudis baptizat̄ q̄ ꝑsumptio nō tollit̄ ꝑ baptismū: cum baptismus ipsaz īducat: vnde nō opat̄ hos ꝓnos effectus. sic eadem res non parit obligatōz & liberatōz ff. ō solu. q̄ hoiem. §. vlti. Ber.

i ¶ Per se sortiūt̄. i. absq̄ consensu accipiens. Lau.

k ¶ Ad rem. i. q̄tum ad solutiōz peccatoꝝ.

l ¶ Oz ficti. vt. j. q. j sicut ficti. & de ꝓse. di. iij. solet queri.

m ¶ Contrariū. arg. q̄ ad fidez null⁹ debz cōpelli unus: ß sicut libera volūtate periit ita libero arbitrio cōuertat̄. xlv. dist. de iudeis. & c. q̄ sincera. & xxiij. q. v. ad fidē. ar. ō. xxiij. q. vj. c. j. vbi dī q̄ paulus coactus venit ad fidē: ß illud diuino iudicio fuit factum: cuius facta ad ꝓsequendā trahi non debēt. spāle i ipso fuit vl ita: paul⁹ ꝓsequebat fideles & inter ipa flagella mutatus fuit et factus volēs. xxiij. q. iij. displiez. v. quare paulus &c.

n ¶ Conditionaliter volens. Et sic coacta volūtas: volūtas est. xv. q. j. merito q̄rit̄. Et ita coactio ꝓditionalis nō ipedit sacrm baptismi: vt hic patet sicut nō ipedit sacrm ordinis. lxxiij. dist. vbi ista. xlv. di. & iudeis. negz sacrm matrimonij. xxij. q. iij. inter cetera. & ō. de spon. veniens. Talia em̄ iuramēta sine interitu salutis eterne pñt seruari. §. de iureiur. si vo. & c. cum ꝓngat. impedit tū matrimoniū spuale. §. qō me. cā. platū. ß ibi fuit iust⁹ metus mortis. s. q̄ cadit in ꝓstantem vitz: in ꝓdictis vo ꝓcor. non fuit metus q̄ caderet in ꝓstantem vitz: ß coactio q̄dā ꝓditionalis q̄ nō impedit matrimoniū spuale sine carnale: q: idem esset in vtroq̄. Sed nūq̄d ille q̄ ꝓditionali coactōe recipit ordinē teneē ꝓtinere: dñ vī q̄ sic: q: coacta volūtas est voluntas. xv. q. j. merito. maxime si dicat̄ q̄ votum est annexum ordini. xxviij. dist. diacon. & lxxxiij. di. cum in preterito. Satis videt̄ q̄ ꝓtinere compellat̄: q: lz quodāmodo inuitus ordinē susceperit volens tamen fuit. vñ rōne illius indirecte volūtatis cogit ꝓtinere. Jo. dixit q̄ nō cogit̄: q: integritas corporis res est voti & nō

pcepti. xxxij. q. j. inte
gritas. ꝛ. §. qđ me. cā
platū. nā punēta nō
ē nisi voluntaria. xxxj
di. añ triennū. ꝛ arg.
xx. q. iij. pñs cleric⁹.
ꝛ sic ordinat⁹ non hz
pulegiū clerici: si tñ
vult vti eo pōt. secus
dicit in baptismo: qa
illō est sacrm necuat⁹
similit nō valz testm
eius q mut⁹ testat⁹ ē:
vt si testes teneāt mu
tuti. ff. de testa. q testa
mento. §. vl.

o Toletāi. xlv. di.
de iudeis. cui⁹ verba
hec sunt.

p Plus est. sic. j. ō
symo. sic. ꝛ. j. de ho
mi. petrus. ꝛ. j. q. iij
qr pfulgatus. ar. ꝛ. ff.
de arbi. nō cogendū. i
fi. ꝛ. C. de fi. fal. l. j.
li. x. sic̄ est in pfonis
pūctis q agere pōt sine
mādato. §. ō rescrip.
nōnulli. ꝛ. ca. ex gte.
ff. de pcu. pompom⁹.
ad fi. Sed ꝫ mādatū
nō possūt. ff. e. ℔ ꝛ he
pfone.

q Perdurare. si. j.
de len. ex. a nobis. nā
sp durare pūmt vo
luntas nisi pheā mu
tata. §. de his q vi me
tusue cā fi. platū. ff.
ō pba. eum q. ꝛ. ff. ō
le. ij. l. tymus. in fi. ℔
qđ siquis ab infamia
fuit amens: nunquid
prodest ei si baptiset ꝛ
arg. q sic. ff. de le. ij.
cū pater. §. furdo. qa
pinde hī ac si nūc sit
infans: qr nullo pcō
grauāt nisi originali
iij. q. ix. indicas. Sz
qre amens l' demēs
ñ recipit sacrm bapti
smi: ꝛ ille q coactione
absoluta cogit: cuz in
baptismo nō reqrat
intentio baptizati sed
baptisanti. j. q. j. sic
ficti. ꝛ de cōse. di. iij.
solet. Hec qō qnā mo
uet ℔ io. solūt p hr̄z
qr amēs ꝛ demēs q
ñ cathecumi fuerūt
recipiūr bū sacrm: q
vo sp muti fuerūt ꝛ
dixerūt nō recipiūt.
vñ adhuc pūmt̄ in
uti. ꝛ nemo inuit⁹ ad
fidē ppellit. vt dr i. c.
sicut ficti. ꝛ. c. solz. nō
dicūt. qr illi ore exp̄
mūt lz corde dissenti
ant. ꝛ tō sacrm recipi
unt. qr eccia dare iten
dit. ℔ tale sacrm non
pdest ad remissionez
pcōr. nisi cum fictio
illa recesserit. de cōse.
di. iij. nūc valere.

r Nō recipiūt. Sz qđ si excitati sono ratū hēat: ñ pdest. qr nihil
lz absolute nō velit cogēdus est
ad obseruantiā fidei christiane:
in quo casu dz intelligi decretū
pcilij toletani vbi dr: q q iā pdē
ad christianitatē coacti lūt: sic
factū est tpibz religiosissimi pn-
cipis sisibuti: qre iam pstat eos
sacrīs dīnis associatos ꝛ bapti
smi gratiā suscepisse ꝛ crismate
vnctos eē et corpis dñi extitisse
pticipes: oportet eē vt fidē quā
necitate suscepert: tenere cogāt
ne nomē dñi blasphemet ꝛ fides
quā susceperūt vilis ac ptēpti-
bilis hēat. Ille vo q nūq̄ psen-
sit: ℔ penit⁹ ꝺicit: nec rem nec
caracterē suscipit sacrī: qr pl⁹ ē
exp̄sse ꝺicere q̄ mūme psentire:
sicut nec ille notā alicui⁹ reat⁹
incurrit: q ꝺicēs penit⁹ ꝛ recla
mans thurificare idolis cogit̄
violent. Dormiētes aūt ꝛ amē-
tes si pusq̄ amentiā incurrerēt
aut dormirēt: in ꝺictiōe psisteē
rent: qz in eis intelligit̄ ꝺictōis
ppositz pdurare: li sic fuerint
imersi: caracterē non suscipiūt
sacrī. sec⁹ aūt si pus cathecumini
extitissent et habuissent ppositū
baptizādi: vñ tales i necessi
tatis articulo psueuit eccia ba
ptizare. Tūc ꝫ caracterē sacra
mētal' imprimit opatio: cū obicē
volūtatis ꝑie ñ iuēit obsistētē.

Dem meteñ. epo.

Debitū: ꝛ ifra. Sane inti
masti q q̄dā iude⁹ i mor-
tis articlo pstitutus: cum inter
iudeos tñ exisseret: i aq̄ seipsuz
imersit dicēdo: ego baptizo me
i noīe patris ꝛ filij et spūssancti
amē: ꝛ ifra. Ñdem⁹ q int̄ ba
ptizantē ꝛ baptizatū dz esse di-
scretio sic̄ ex verbis dñi colligit̄
dicentis aplis: baptizate omēs
gētes: i noīe patris ꝛ filij ꝛ s. s.
mēorat⁹ iude⁹ est ónuo ab alio
baptizādus: vt oñdat̄ q ali⁹ est
q baptizat̄ ꝛ ali⁹ qui baptizat.
Ad qō et̄ designādū q ipse xp̄s
nō a seipo ℔ a iohāne voluit ba
ptizari: q̄uis si tal' cōtinuo de-
cessisset: ad patriā protin⁹ euo-
lasset ꝓpter sacrī fidē ꝛ nō ꝓpē
fidei sacrm. In baptismo q̄ppe
illa spūalis generatio celebrat̄:
de qua veritas ait: oportet vos
nasci denuo: qr nisi q̄s renatus
fuerit ex aqua ꝛ spūsancto non
intrabit in regnū celoz. Sicut
ergo i carnali generatione: qua
ples ex viro ꝛ femia nasci⁹: ali⁹
est qui carnaliter gignit: ꝛ ali⁹
est q carnaliter gignit̄: sic in sa
cramentali generatōe q̄ soboles
ex aqua ꝛ spūsancto renascitur
alius dz esse q spūaliter generet
ꝛ alius qui spūaliter generetur

Sane cū corpus exteri⁹ siue
cū cor interi⁹ baptisat: oportet
vt vtrobiq̄ paternitas ꝛ filiatō
valeat inueniri q̄do baptisans ꝛ
baptizatus adinuicē referant.

Dem morofien. epo.

Dn vt appones: ꝛ infra.
Postulasti vtz puuli sint
p christianis habendi: quos in
articlo mortis pstitutos ppt̄ aq̄
penuriaz ꝛ absentiā sacerdotis
aliquozū simplicitas i caput ac
pectus ac inter scapulas p ba
ptismo saliue pspersiōe liniunt.
Ñdem⁹ q cū in baptismo duo
semp videlz verbū ꝛ elementuz
necessario req̄rant̄: iuxta qō de
vbo veritas ait: euntes i mūdū
vniuersum pdicate euāgeliuz oi
creature: ꝛ baptizate oēs gētes:
in noīe pris ꝛ filij ꝛ spūssancti.
eademq̄ dicat de elemento: nisi
q̄s renatus fuerit ex aqua ꝛ spū
sancto nō itrabit i regnū celoz:
dubitare nō debes illos verum
nō habere baptismū: in q̄b⁹ nō
solū vtrūq̄ pdictoz ℔ eoz alter
est omissum.

Ad scilio gnāli.

Dez grecos dieb⁹ nostris
ad obediētiā se. ap. reuer
tentes: fouere ac honorare veli-
mus mores ac rit⁹ eoz: inq̄tuz
cū dño possum⁹ sustinēdo: i his
tñ illis deferre nō volumus nec
debem⁹ q̄ piculum generāt aiaz
ꝛ eccl'iastice derogāt honestati.
Postq̄ em̄ grecoz eccia cū qui-
busdā cōplicibz ꝛ fautoribz suis
ab obedientia se. ap. se subtra-
xerunt: intantū greci ceperunt
recipit ꝛ nō nō ē qō ratū
habeat: ℔ utez baptisez.
s Tales. scz. cathecu-
minos. Ber.
t Obsistentē. si. ō pse.
di. iij. q̄ris a me. ff. ad
se. con. ma. si filu⁹. ꝛ. ff.
ō acq. here. l. vj. §. si is.
u Ebitū. discretō.
Sic int̄ pūtatū
ꝛ pūtatē. §. de iurepa.
p tuas. ꝛ inter dantez ꝛ
recipiētē. §. ō unsti. c. vl.
qr nemo oziri dz a seipo
xxxiij. q. j. didicim⁹. pōt
tñ apud semetipm emā-
cipari. ff. ō adop. si pful
b Ab iohāne. ō pse. di.
iij. p aquā. ꝛ. ca. cathe-
cuminū.
c Talis. s. inde⁹ ille.
d Euolasset. de pe. di.
vij. c. vl. v. nullus expe
ciet qñ peccare nō pōt.
e Veritas aut. j. q. j.
firmissime.
f In carnali. sic alia ē
similitudo int̄ carnalē ꝛ
spūalē gnātōz vt sic vir
ñ pōt sibi filiū legitimū
carnalē q̄rere: cui⁹ vxor
mai ñ sit: ita nec spūalē
q̄n vxor eiusdē cōmater
sit parētibz illi⁹. xxx. q.
iij. si q̄s vnus. et. j. de
cog. spi. martin⁹ bertā.
Lauren.
g Referāt. Maxa eñ
correlatiuoz est q̄ simul
nō patiūt̄ se i eodē sub
iecto. ar. xxxv. q. j. c. j.
Lau.
h Dn vt Verbū.
j. q. j. detrahe.
vbi ō hoc. Ista duo ne
cessaria sunt i baptismo
aq̄: sec⁹ i baptismo san
guinis l' flamis. de pse.
di. iij. baptism̄ vicē. qō
dicē vbū sic itelligē: si q̄s
baptizat ꝛ nō dicē i noīe
patriz ꝛ filij ꝛ spūssancti
nō est baptizat⁹. qa nec
elementū nec vbum tñ
sufficiūt: vl' vbū. i. filiū
q̄ di. si q̄s baptizat ꝛ nō
addit i noīe filij nō est
baptizat⁹. ō pse. di. iij.
in synodo. vl' vbū. i. for
ma. q̄ dr. si nō seruetur
forma q̄ tradit̄. §. e. c. j
ꝛ ℔ nō est baptismus.
i Elemēti. i. aq̄. ꝛ sic
nō est baptism⁹ sine aq̄.
k Veritas aut. de pse.
di. iij. ꝓpie.
l De elemento. ō pse.
di. iij. c. j. ꝛ. j. q. j. c. fir
missime. Dic ei exp̄mit
forma baptismi q̄ si ob
seruata nō fuerit: nō est
baptism⁹. ō hoc dictū ē
§. e. c. j
m Utrūq̄. scz aqua ꝛ
verbum.
n Dez grecos. Re
uertētes. ō iure
eñ eccia grecoz
subiecta est romane ecclesie. xxiij. q. j. rogamus. Ber.

a ¶ Si quis pbyter ordinat⁹. ꝛc. Ecce q̄ ꝛc iure ordinat⁹ ñ ē pbr: nō est cēsendus. vt j. q. j. sicḡ confugerit. ꝛ c. siqs p ignorantiam.

b ¶ Ordineꝫ. Ex hoc pz q̄ nullū ordinē recepit. j. e. veniēs. q: baptism⁹ ē ianua oīm sacroꝝ. xxxij. di. §. ver. ꝛ. j. e. veniens. si ḡ pmo ordinez suscepisset: itez nō esset ordinādus. j. q. j. quod quidam. Ber.

c ¶ Apostolicaꝫ. Ab originali. ꝛ eñ ab actuali pcō. ꝛe pse. di. iiij. cathecumi nū. ¶ §. ꝛe pse. dist. iiij. firmissime. ꝛ. j. q. j. firmissime. in qbus dr q̄ sine baptismo null⁹ saluat: qđ verꝫ est ō eo qui pōt baptizari ꝛ ñ baptizatur. iste vo credebat se baptizatū: ꝛ in fide illa saluat ꝛ iste nō pcepsit. Et est triplex baptism⁹: scz. flumis flamis ꝛ sanguims. ḥ aūt baptismo flamis inuisibili baptizat⁹ fuit p fidē: quā habuit ꝛe baptismo. sil'e. ¶ ti. pr. ꝛbitū.

d ¶ Augustini. put hēs ō pse. dist. iij. baptismū vicē. ꝛ. c. cathecumenū. ꝛ. c. nō dubito. al's non e ¶ Ambrosij. dubiū legit beatū ambrosiū di xisse ꝛe valentiniano: q̄ dum ꝓperaret ad baptismū: in itinere ꝛcessit: vēnē meū voleo: qz quē regeneratur⁹ erā pdidi. ille tñ grām quā poposcerat nō amisit. Lau. Sic ḡ pz q̄ iste p solam fidē quā hēbat ꝛe baptismo salu⁹ est. Iste credebat se sacerdotē fuisse: ¶ nō erat in vsuꝫ. ¶. e. c. pr. j. e. c. pr. Mūquid pficiebat? nō i vsuꝫ: ¶ q̄ ad se bñ pficiebat. ꝛ q̄ ad alios q̄ hoc credebāt ꝛ tāḡ verū sacrm pficēt sibi ꝛ recipiētibꝫ ab ipo: credo q̄ pficiebat. De hac mā vi. ¶. ꝛe elec. du

i u ¶ Emēs. dū. ij. Euāgelij. Ite p mūdū vniuersū baptizate omēs gētes in nomie p. ꝛ. f. ꝛ f. f. quā hēs. ¶. ti. pr. ñ vt apponēs. ꝛ. c. ꝛbitū. ō cō. di. ¶ ¶ Dim iij. ꝓpe. sacroꝝ. xxxij. di. §. ver.

b ¶ Supedificari. j. q. i ¶ Per j. cū paul⁹. sacrm fidei. i c⁹ pceptiōe grā cōferꝫ: secus i sacro mrimonij: qđ est ex apō ifideles. j. ꝛe diuor. gaudemus. ꝛ. xxvj. distin. ꝛeinde opponitur. ꝛ. ¶. ꝛe transla. ca. quanto. Bernardus.

abomīari latinos: q̄ inter alia que in ꝛrogationem eoꝝ impie cōmittebāt: siqñ sacerdotes latini sup eoꝝ celebrassent altaria nō prius ipsi sacrificabāt ī ipsis q̄ ea tanḡ p hoc inquinata lauissent: baptizatos eē a latinis ipi greci rebaptizare ausu temerario pſumebant: ꝛ adhuc sicut accepim⁹ q̄dam hoc agere non verenē. Volentes igit tantum scādalū ab ecclesia ꝛei āmouere sacro suadente cōcilio districte pcipimus: vt talia ꝛcetero non pſumant: cōformantes se tanḡ filij obedīētie sacrosancte romane ecclesie matri sue: vt sit vnuz ouile ꝛ vnus pastor. Si q̄s autē tale q̄d pſumpserit: excōicatōis mucrone pcussus ab oī officio ꝛ beneficio ecclesiastico ꝛeponat.

De pſbytero nō baptizato.

Ex cōcilio apud compenō.

Si q̄s presbyter ordinat⁹ ꝛeprehēderit se non esse baptizatū: baptizet ꝛ itez ordinetur. Anno. iij. epo cremoñ.

Apostolicā sedem cōsulere ꝛcreuisti: ꝛ infra. Inq̄si. t. t. r. presbyterū quē sine vnda baptismatis extremū diē clausisse significasti: qz in sancte matris ecclesie fide ꝛ christi nomis confessione pseuerauit: ab originali peccato solutuz ꝛ celestis patrie gaudiū esse adeptū asserimus incūctanter. Lege super viij. libruz augusti. ꝛe ciui. ꝛei vbi inter cetera legit: baptism⁹ inuisibiliter mīstrat: quem non cōtemptus religiōis: ¶ termin⁹ necessitatis excludit. Libz etiā beati ambrosij ꝛe obitu valentiniani idē asserētis resolue. Sopitis igit questionibus ꝛectorū patz sentētiā teneas: ꝛ in eccīa tua iuges pces hostiasq̄ ꝛeo offerri iubeas p pbro mēorato.

Anno. iij. ferrarien. epo.

Emēs ad apo. se. j. latoz p. nob exposuit q̄ cum ad gradum sacerdotij ascendisset: cōperit tādē q̄ nō fuerit ꝑm formā euangelij baptizat⁹: vñ nos euz rite fecim⁹ baptizari. Cūq̄ sup ordinibꝫ fuisset diuti⁹ dispu tatū: q̄dā in eam ꝛclinauerunt sentētiā: vt cū baptism⁹ sit fundamētū oīuz sacramētoꝝ: ante suscepcōz baptismi nō suscipiaē aliud sacramentū: qñ vbi fundamentū nō est supedificari nō pōt. Porro ecōtra videri posset. Mā cū q̄s nō solū p sacrm fidei: ¶ p fidem etiā sacramti efficiaē pculdubio membrū christi: ꝛ q̄ christū hz p fidē eē si baptismū nō habeat: hz vtiq̄ fundamētū ꝓter qđ aliud poni ñ pōt: qđ est christus ihs: supedificari posse videē: sicut salutifera opa sic ꝛ q̄libz eccīastica sacra: cum illō nō sit gnāliē verū neq̄ ꝛe nouis neq̄ ō veteribꝫ sacris: q̄ baptismus sit fundamtū illoz: qñ et sacrm ꝛiugij ꝛ eucharistie a nō baptisatis recipi pōt. Preterea sacrm ordis nō solū pōtificaē ¶ sacerdotaē etiā ꝛ leuitici ex istitutōne sua precessit baptismū p qđ forsitā videē q̄ añ baptismū hmōi ordines possent rite ꝓferri maxīe his q̄ baptizati credunē Quia vo ī pcilio apud ꝓpendiū legit ꝓstitutū: q̄ si q̄s ī pbyteꝛ ordinat⁹ ꝛephenderit se nō esse baptizatū: baptizet ꝛ itez ordinet nos circa latorē pmtiū ī hoc dubitabili casu qđ tutius est sequētes mādā⁹: q̄. ipm p singl'os ordies vsq̄ ad sacerdotiū ꝓmouere ꝓcures ꝛ ꝓmittas eum in sacerdotio mīstrare: qz nō itelligit iteratū qđ ābigit esse factū nec male ꝛe sacro sentit: cū illō nō religiōis ꝓtēpt⁹: ¶ articulus necītatis excludit: ꝛ certe ō illo q̄ nat⁹ ꝛe xpianis parētibꝫ inter xpianos ē fideliē ꝓuersat⁹: tam violēt pſumit q̄ fuerit baptizat⁹ vt hec pſumptō p certitudie sit hīda ꝛonec euidētissimis forsitā argumentis ꝛcuū ꝓbaret.

De custodia eucharistie crismatis ꝛ aliox sacramentoꝝ.

flaminis. idem est in baptismo sanguis: q̄ nē saluan si inocētes

l ¶ Be nouis. id ē. ꝛe sacris noui testamti.

m ¶ Be veteribꝫ. i. ō sacris veter⁹ testamti

u ¶ Cōiugij. j. ꝛe di nos. gaudemus. ꝛ. c. ḡnto. ꝛ. xxvj. di. ꝛeide

o ¶ Si nō baptizatis. ¶. baptismo flumis ¶ baptismo flamis baptizatus: cum illi q̄ ad granā baptizati intelligaē ꝛ accipere pñt sacrm eucharistie.

p ¶ Videē. ¶ ñ ē verū q̄ ꝓferaē: vt. j. ꝓz. ¶ allegādo dicit h⁹.

q ¶ In cōcilio. apud ꝓpendiū. ¶. e. c. j. ꝛ ti ponit qōnis solutōz p pcilū apō compēdiuz celebratum.

r ¶ Usq̄. inclusiue p hoc qđ sequit.

s ¶ Ministrare. ¶ obijcit: ille credebat se baptizatuz: ꝛ sic habebat sacrm fidei. ḡ fuit ordinat⁹. ar. ¶. e. c. pr. ꝛ. ¶. e. c. ḡre. ḡ ordinat cum p hoc fiat iuria sacro. j. q. j. q̄ qđazbec obiectio nō valet. qz ly qs hēat sacrm p fidē q̄cto incipit scire se nō hre sacrm baptismi: ꝛ ꝓtēnit illō recipe statī amittit sacrm fidei: vñ itez ordinaē qz certꝫ ē q̄ ñ recepat ordines añ baptismū Sz q̄ forma seruabit circa istū si oīno certū esset q̄ nō fuit baptizat⁹: tunc cōis forma ꝛnabit quā hēs ¶. ti. pr. nō vt apponēs. ¶ si illō dubiū haberē seruabit forma illa. ¶ ti. pri. c. j.

t ¶ Intelligit iteratū sic ꝛe pse. di. j. solēnitates. Ber.

u ¶ Tacite. tacita rñsio videē. ḡsi di. ly dicam⁹ istū baptizandū nō ideo male sentim⁹ ꝛe sacro baptismi: qa si aliquis in articulo mort⁹ velit baptizari nec est q̄ velit euz baptizare: ꝓpter hoc nō minus erit salu⁹. ¶. ti. pri. ꝛbitū. ꝛe pse. di. iij. cathecumenū. cū illud nō religiōis ꝓtemptus: ¶ necessitatis articulus impediat.

x ¶ Necessitatis. vt ignorantie facti: q̄ excusat. ¶. c. pri.

y ¶ Contrū ꝓbaret nota violentam pſumptōnem admittere ꝓbationem in contrarium. xxv. q. iij. extraordinaria. ꝛ. xxvij. q. j. nec aliq̄. ¶. ꝛe pba. ꝓposuisti ꝛ. c. causam matrimonij. Ber.

k ¶ Sed p fidē. quā q̄s hz ꝛe ipo sacro: ly ipm sacrm nō hēat ¶ credat se habere. ¶. e. c. pr. ꝛ. ¶. ti. pr. ꝛbitū. ꝛ ita tal' baptism⁹ dr baptism⁹

Statuim⁹. ſi deli custodia. ſit'e ſ. ō celebra. mſ. ſane. ⁊ p laicos ad infirmos non dz referri eucharistie ſacm: ſed ꝑſbr hoc facere dz. ⁊ ꝓſe. di. ij. puenit. vl' p diaconū ſi neceſſe eſt. xcij. di. pñte. ⁊ c. diaconos. ꝑm formā que tradit'. ſ. ⁊ cele. miſ. ſane. §. ſacerdos vo.

b Grauiou. ar. q ꝓpter culpā teneā qs ad oīa illa q ſequunt ex illa culpa. xxj. q. ij. ⁊ nepos. ⁊ j. q. j. placuit. ar. ꝯ. xv. q. j. nebuayerit loth. ff. ⁊ ſur. ver. Itē ar. q q occasionē dāni dat dānū ⁊dūſſe vr'. l. di. ſepe. ff. ad. l. aeq. qui occidit. §. in hac. Et hec pena erit ad arbitriū iudicis: exquo nō determinet'. ſ. ⁊ of. cle. ⁊ canis.

c Elinq. eccias. in eccleſijs nī pōt ⁊ dz iudiciū eccleſiaſticū exerceri. ij. q. ij. ꝓceptū. ß ñ ſc'aria j. ⁊ imu. eccle. ca. j.

d Veſtimēta. veſtimēta eccie honeſta ⁊ mūda ⁊ebēt cē. ō ꝓſe. di. j. veſtimenta.

e In ꝓphams. id ē ꝓuatoz veſtib. Et ita eſt ar. q clerici ⁊bēt incedere ornati veſtib dū nī nō. ad iactanniā xxj. q. iij. oīs iactantia. q: diſſolutoſ ⁊ fractos veſtibs ñ recipi⁹. xij. di. parſimoniā. ⁊ incōpoſito corpis q̄litatē indicat mētis. vt dī'. c. di. §. vl. in fine. nec nī prohibitas portare ⁊bent. ſ. ō vi. ⁊ bo. cle. clerici.

Heduim⁹. cū vir. q̄i di. nō in oī caſu: q: tūc non orat eccia pro eo: cum ebrietas fuerit mortale peccatū: vtputa aſſidua. ⁊ conie. di. v. null⁹. ⁊. xxv. di. §. j. al's ea dmū. ⁊. xxv. di. eps. ſecus cū ebrietas fuerit venale peccatū. xxv. di. §. alias. v. quoniens.

b In ebrietate. in ebrietate ei nō ponit ōmereri. xv. q. j. ſane ⁊. c. ſi ꝑcupia. ita nec meritū augeri. ar. ß ⁊ xxij. q. uij. vnuſq̄q.

c Miracula. ḡnā miracula fiūt q̄ſq̄ p malos. j. q. j. teneam⁹. nō nō dz venerari p ſcto qſq̄s miracula facit niſi ab eccia romana ꝓus fuerit p teſtes ītimos approbat⁹. vt ß dic. ⁊. j. c. prīo. ⁊. ſ. ⁊ teſtibus. Venerabili. vbi teſtes ſup vita ⁊ miraculis recipiunt': q: quos ipſa reprobat reprobād⁹ ē: ⁊ quē approbat approbādus ē. xxxij. q. j. hec eſt fides. ⁊. c. q̄n vetus ⁊. q. ij. ſane ꝓtert.

Anno. iij. in cōcilio generali.

Statuimus: vt ī cūctis eccleſijs cuſma ⁊ eucharistia ſb fideli custodia clauibus adhibitis ꝓſeruent': ne poſſit ad illa temeraria manus extendi ad aliqua horribilia vl' nefaria exercenda. Si vo is ad quē ſpectat custodia: ea incaute reliq̄rit: trib⁹ mēſib⁹ ab officio ſuſpēdat': ⁊ ſi p ei⁹ incuriā aliq̄d nefandū inde ꝓtigerit: grauiori ſubiaceat vltōi. Hē in eodē.

Elinq nolum⁹ incorrectū q̄ dā clerici eccias ſic exponūt ſuppellectib ꝓprijs et eē alienis: vt potius vm⁹ laice q̄ tēi baſilice videāt: ñ conſiderātes q̄ dñs nō ſinebat vt vas trāſferret p templū. Sūt ⁊ alij qui nō ſolū eccl'ias dimittūt incultas: verūetiaz vaſa miſterij ⁊ veſtimēta miſtroz ac pallas altaris necnō ⁊ ipſa corpalia tā īmūda relinquūt q̄ interdū aliq̄b⁹ ſunt horrori. Quia vo zelus nos cō. vm⁹ tei firmiter ꝓhibem⁹: ne hmōi ſuppellectilia ī eccleſijs admittant: niſi ꝓpter hoſtiles incurſus aut īcendia repētina ſeu alias neccitates vrgētes ad eas oporteat hīi refugiuz: ſic tñ vt neccitate ceſſante res ī loca ꝓſtina reponāt'. Precipim⁹ q̄ vt oratoria vaſa corpalia ⁊ veſtimēta p̄dicta mūda ⁊ nitida ꝓſeruent'

Mimis em̄ videt' abſurdū in ſacris ſordes negligere que tractarent etiam in ꝓphanis.

De reliquijs ⁊ veneratōe ſcoz

Lexander tercius.

Heduim⁹ q̄ q̄dā inter vos diabolica fraude decepti: hoiem quendā in potatiōe ⁊ ebrietate occiſum: q̄ſi ſanctū more infideliū venerant': cū vir ꝓ talibo in ebrietatibus emptis eccleſia ꝓmittat orare. Dicit em̄ apl'us: ebrioſi regnū dei nō poſſidebūt. Illū ḡ nō ꝓſumatis cetero colere: cū etiā ſi p eum miracula fierēt: nō liceret vobis ipſuz ꝓ ſcto abſq; aucte romane eccie venerari.

Anno. iij. in cōcilio generali.

Cum ex eo q̄ q̄dā ſanctoz reliq̄as exponūt venales: ⁊ ei⁹ paſſim oſtendūt: chriſtiāe religioni tractū ſit ſepius: ne impoſtez trahat': p̄nti ōcreto ſtatuimus: vt antique reliquie āmodo extra capſam nullaten⁹ oſtēdant' nec exponāt' venales: inuentas aūt ō nouo nemo publice venerari ꝓſumat niſi ꝓus aucte ro. pon. fuerīt approbate. Prelati ñ ꝓmittāt eos q̄ ad eoz eccias cā veneratōis accedūt: varijs figmētis aut falſis cumētis recipi ſic in pleriſq; locis occaſione q̄ſtus fieri conſueuit.

De obſeruatōne ieiunioz.

Innocentius tercius clericis ſancti petri magol'.

Ex parte veſtra q̄ſitum fuit: vtz ſi natiuitatē omini vl' aſſumptōnē beate marie vl' feſtiuitatē alic⁹ apoſtoloz ī ſecūda feria ꝓtigerit euenire: die ſabbati p̄cedentis vigilia debeat ieiunari: ⁊ vtz in vigilia beati mathie apl'i ſit ieiunū iniungendū. Ad q̄ dic. reſpō. q̄ die ſabbati feſtiuitates p̄libatas ſecūde ferie p̄cedentis ⁊ beati mathie apoſtoli debz vigilia ieiunari.

Dem bracharēſi archiepo.

Conſilium noſtz: ⁊ infra. Con. tue. t. reſpō. q̄ oīm apl'oz vigilie ſunt in obſeruatiōe ieiunij celebrāde: ꝓter vigilias apl'oz philippi ⁊ iacobi ⁊ beati iohānis euāgeliſte: q̄n eoz ſolēnitas infra ſolēnitatē paſchalē iſtius aūt infra natale dñi celebrat'. Ieiunū etiā apud nos in aduentu dñi agit'. Sanctoz q̄z vigilie quoz feſtiuitates oportz ſecūda feria celebrari: ī p̄cedēti ſunt ſabbato ieiunāde. De feſtiuitate vo bti bartholomei apl'i ō cui⁹ celebratōe dubietas oriē apud q̄ſdā. rīde⁹ q̄ in ß conſuetu dinē tue regiōis obſues: ⁊ ſra.

Quum ex eo. Venales. q̄ō eſſe ñ debet: q: reliq̄e ſanctoz martyz l' ipſi martyres vendi nō p̄nt. C. ⁊ ſa. ſanc. ec. nemo. quia res ſacra ñ recipit eſtimatōz ff. ⁊ re. diui. ſacra loca. §. vl. ⁊ iō nō pōt vendi: q: vendino ſine pcio nō conſiſtit. inſti. ⁊ emp. ⁊ vendi. §. pcū. ⁊. ff. e. l. ij. §. ſine pcio. ⁊ ſpūalia vēdi ñ p̄nt: nec ſpūalibo ānexa. j. ō ſymo. q̄relā. ſ. ō iurepa. ō iure. imo q̄ ſpūalia vēdit: capitale crimē cū ſymonia cōmittit. j. q. j. q̄ ſtudet. iōcz reliquie ſacre vēdi ꝓhibent'. vt. j. ſeq̄t.

e Aucte. vt. ſ. e. c. ꝓ. receptis teſtibo ſup vita ⁊ miraculis illi⁹. ſ. de teſti. venerabili.

Ex pte. Die ſabbati. ſi. j. ⁊ v. ſig. queſumt. ſic vī q̄ dies ſabbati debeat ſumitē diei lune. Dz ō. dies dñcus q̄ē medi⁹ impedire dz illā ſumitē nā loc⁹ ſacer intuemēs impedit illā ſumitē. ff. ⁊ ſum. ſeruitutes. §. ſacri. ⁊ medū pdū q̄ nō ſuit in ſumitate: impedit ſumitē. ff. ⁊ ſer. rūſti. pred. q̄ ſella. §. i ruſtic. ß iſtud nō eſt ſum⁹. imo ē debitū quoddā. vñ cū nō poſſit ſolui vna die dz ſolui alia. arg. lxxvj diſt. ieiunū. v. ⁊ hoc ſcienduz eſt. ſic. ſ. ⁊ w. ⁊ ꝓtu. cū dilecti. ff. ō arb. celſus. §. j. q̄ ad duo debeā. ſ. ieiunare vigiliam apl'i: ⁊ ieiunare. vñ ſi ñ pōt ieiunare vigiliā ob reuerētiā diei dñice: ieiunet die ſabbati. ar. pdic. leg. ⁊. ff. ō vſuz. debitoz

b Conſiliū. apl'oz q̄ oīm dixit nihil excipit: niſi tres vigilias q̄ ſequūt': ḡ ī oīb alijs eſt ieiunandum niſi ꝓſuetudo ꝓria ſit. vt ī. § pr. exquo excipit tm̄ ⁊ iſtis: ḡ ō oīb alijs intelligēdū eſt: q: voli cl'a nō referē ad ea ⁊ q̄b ſpāliē cautū eſt. ff. ⁊ v. ob. voli cl'a. nō obſtāntibus vſib illis. Petrus ⁊ andreas paul⁹ cū ſimone iudaſ. Et ieiunem⁹ nos admonet atq; matheo.

c Paſchalē. inter quā nullū ieiunū neceſſitat' eſt. lxxvj. di. nō aūt. niſi rogatōnes ⁊ vigilia pentheoſtes. ⁊. ꝓſe. di. iij. rogatōnes.

d In p̄cedenti ſabbato. ſ. c. pr. ⁊. j. ō v. ſig. q̄ſiunt.

e ¶ Consuetudinē. arg. ꝓsuetudinem cuiuscūq; regiōis seruādā. xij. di. illa. §. de sepultu. cerniti cari. lxxvj. di. vtinā. j. in ea. c. §. item.

f ¶ Puniēdos. ⁊ sic necessitas excusat q̄ legē ñ hz. de ꝑse. di. j. sic. ⁊. j. e

g ¶ Bonaꝝ. ⁊c. §. vl. v. di. ad eᵛ. in fi. tñ ꝓpt ambiguū duplicitaꝫ pōt talib⁹ penitēa impon. xxiij. q. v. excōicatoū. xxxiij. q. ij. in lectū.

h ¶ In sabbato. q̄ i sabbato comedi nō debēt. de cōse. dist. iij. sabbato. ⁊ arg. xij. di. illa.

i ¶ Cōsuetudinē. a qua recedi ñ dz sine mag̃ cā: cū ex hoc scandalū generet: imo tāḡ ꝓtemptores legū puniēdi sunt qui j. facūt. xj. di. in his. si tñ piculū ꝓgerit nō ē ꝑuāda: vt b dicit inferᵛ. qa vtilᵉ est scādalū nasci ꝑ mutat q̄ vitas relinq̄t. j. de re. iur. q̄ scādalizat.

k ¶ Indulgeri. ⁊merit ñ ex vbito ꝫ ex huānitate

l ¶ Necitas. ō ꝑse. di. j. sic. ⁊. j. ō re. in. qō ñ ē.

m ¶ Ut maꝰ piculū. s. monꝫ sic olī ꝓmittebaṫ dare libellū repudij: vt maꝰ piculū vitaret. vt xxxiij. q. ij. si qō verᵉ.

n ¶ Æplicari. Nec voto. ḡ si voto teneāt nō debēt comedē carnes: qr q̄ sine ꝓdictōe vouēt sine ꝓdictōe soluant. xxxij. q. vl. c. vl. qr exquo in voto emisso nihil excepert: gnāliṫ tenēt. ar. j. ō pun. qr circa ⁊. ff. ō ser. vr. p. si. fun⁹ o ¶ Cōsuetudinē. q̄ p̄o lege ꝺuari dz. xj. dist. in his rebo. ⁊. xij. dist. diuīni. ⁊ sic ꝓsuetudo ecclie gnālis ꝺuāda ē tāḡ lex §. de cele. mis. pminosus p ¶ Voluerint. immo magꝫ laudādi sūt: qa ea sūt i nr̄is officijs ḡnoza: q̄ cū hz nob nō impendē gr̄a tñ dilectōis ipendiᵒ xxviij. q. j. iam nūc. qa maiozis gr̄e ē offerre qō nō debes: q̄ reddere qō teneaꝫ xxxij. q. v. q̄ sūt al's ē sub illo. c. nūc salvabiṫ. qr nemo i necitatibꝰ liberalis existit. ff. ō adūmē. le. l. rem legatā. ⁊. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. siqūs ꝑ vxore. Ber.

q ¶ Emiens. Ceru dies. s. ꝑ masculo. xl. dies. ꝑ fcia. lxxx. di. v. §. j. ⁊ tō ad lr̄am hoc fiebat: qa reputabant imūde vsq; ad tps Intrare voluerīt, phiberi nō debēt: ne pena eis ꝓdeat illō. in culpā. v. di. si. mulier. ⁊. c. ad eᵒ vo. ⁊. viij. q. j. cū pcessio.

r ¶ Ex veneratōne. de ꝑse. di. ij. quotidie. ⁊ qr bonaꝝ mentū est de. §. ti. pr. ꝓsitū. §. ij. ⁊. v. di. ad eius vo ꝓcubitū.

s ¶ Qq Uicūq; Ad tecta. nā vbi est emolumentū ibi dz esse onus: qa nō est ferendus is q̄ lucrū amplectit: onus aūt subire recusat. C. de cad. tol. l. vna. §. ꝑ fecūdo. i fi. ⁊. §. ne aūt. V. si nec talis sicut ad quē spectat onus ⁊ emolumētū. C. de fur. manifestissimi. §. pe.

¶ Cum autē q̄sieris: q̄ sit illis penitentia iniūgenda q̄ diebus q̄dragesimalib⁹ tpe quo tāte famis inedia ingruebat q̄ magna pars ppl'i ꝓpter inopiā annone piret: carnes comedere sunt coacti: rñdemus q̄ i tali articulo illos ñ credim⁹ puniēdos: ꝑces tñ dño ꝓ illis ⁊ cū ill' effundast: ne ipsis aliq̄ten⁹ imputet: quia bonaꝝ mētiū ē ibi timere culpā vbi culpa mīme repit. ¶ Itē de illis q̄ ꝓpt debilitatē i sabbato carnes sumūt: qō i partib⁹ tuis nullaten⁹ fieri cōsueuit: cū b ab alijs molestē ferat: ⁊ oriat inde illis occasio detrahēdi. Rñdē⁹ q̄ sup b cōsuetudinē tue regiōis facias obꝺuari: sic tñ q̄ ꝺebilib⁹ ⁊ infirmis sup b piculū nō emergat. ¶ Preterea de illis qui in q̄dragesima vl' alijs ieiunijs solēnibus infirmant̄ ⁊ petūt sibi esus carniū indulgeri: rñdē⁹: q̄ cū nō subiaceat legi necessitas: cōsideriū infirmoꝝ cū vrgēs necessitas exigit supportare potes ⁊ debes: vt maꝰ piculū i eis eui tet. ¶ Ono. iij. pragen. epo.

Æplicari ꝑ sedē ap. postulasti: ⁊ infra. Rñdē⁹: q̄ illi q̄ nec voto nec regulari obseruātia sunt astricti: i sexta feria si festū natiuitatis dñice die ipo ꝓuenire cōtigerit: carnib⁹ ꝓpter festi excellentiā vesci pñt ꝓm cōsuetudinē eccie gnālis. ¶ Nec tamen hi reprehendi sunt q̄ ob deuotōnem voluerīt abstinere.

De purificatōe post partū.

¶ Ono. iij. armacan. epo.

Eniens: ⁊ infra. Licet ꝓm legē mosaycā certi dies determiati fuissent q̄b mulieres post partū a tēpli cessarēt ingressu: qr tñ lex ꝑ moysen data ē: gr̄a ⁊ vitas ꝑ ihesuꝫ christuꝫ facta est. Inq̄. t. t. r. q̄ postq̄ vmbra legis euanuit ⁊ illuxit vitas euāgelij: si mulieres post plem emissam acture gr̄as eccīam intrare voluerīt: nulla pinde peccati mole gꝫuant̄: nec eccīaꝫ ē ei aditus denegād⁹: ne pena illis ꝓuerti videat i culpā si tamē ex veneratōne voluerint aliq̄ diu abstinere deuotōnē eaꝝ nō credimus improbandā.

De ecclesijs edificandis vel reparandis. Rubrica.

Æ concilio maguntin.

Quicūq; eccīasticū bñficiū hñt: oīno adiuuēt ad tecta eccl'ie restauranda l' ipas eccīas emēdādas.

Æ concilio laterañ.

Qum dicat ap'lus: ⁊ ifra. Constituim⁹: vt vbicūq; tot sil'es ꝓsi sb cōi vita fuerint ꝓgregati: q̄ eccīaz cū cimiterio sibi ꝓstituere ⁊ ꝓpo gaudere valeant pbro: sine ꝓdictōe aliq̄ p̄mittāt hr̄e. Laueāt tñ vt iniuriosi veteribus ecclesijs de iure parochiali neq̄q̄ existāt. qō eñ eis pietate ꝓcedit: ad alioꝝ iniuriā nolū⁹ redūdare. ¶ Statuim⁹ et vt ō hortis ⁊ nutrimētis aīaliū suoꝝ decias tribuere nō cogant. Lex. iij. eboracen. arch.

De audiētiā nr̄aꝫ noueris ꝓueniss̄e: q̄ villa q̄ dr̄. h. tm̄ phibeṫ ab eccl'ia parochiali distare: vt tpe hyemali: cū pluuie inūdāt: ñ possint parochiāi sine mag̃ difficultate ipaz adire vñ ñ valēt ꝓgruo tpe eccīasticis officijs interesse. Quia igit̄ dicta eccīa ita dr̄ redditib⁹ abundare q̄ ꝑter illi⁹ ville ꝓuentꝰ mīster illi⁹ ꝓuenient valeat sustētatiōz hr̄e: mādā⁹ q̄. si res ita se hz: ecclesiā ibi edifices ⁊ i ea sacerdotem sublato ap. ob. ad pñtatōz rectoris ecclesie maioris cū ca-

munit qō al's phibeṫ. si. lxiij. di. cū longe. ⁊. xxij. di. iuxta. ⁊. ff. de iudi. si locus. ff. de arbi. si cū dies. §. si arbiter. ⁊. C. in q. cau. hñi tu. de. tu. l. ꝓpter late. ⁊. l. cū ob augmētū. si. §. ō rescrip. nōnulli. ⁊ de elec. nihil est. §. vl. ⁊. vij. q. j. vt temporis qualitas. §. j.

g ¶ Conuenienter. al's nō ꝓmutaret. xxj. q. j. qcūq; eccie, de rebus §. c. pr. xij. q. ij. bone rei. Ber.

h ¶ Rectoris. rectoris ꝑsentatio est necessaria: qr ille est ei subiectus arg. xxiij. di. qñ. l. di. in capite. ⁊ qō ipsuz tangit approbare dz. §. de tem. or. si archiepis. ⁊. C. de auc. ꝓstan. l. vlt. ⁊. xvj. q. j. statui⁹. ⁊. de offi. archi. qr. in fi. Sed gr̄e pñtatio non spectat ꝓncipaliter ad patronū: vt §. de iurepa. ꝑ totū ⁊ pōt dici q̄ tō spectat ad maiorē eccīaz

in fi. sic. §. ō his q̄ fi. ma. par. ca. c. vit. ⁊ j. c. ō his. Mā ⁊ ipse fructuariᵘ tenetur ad sarta tecta. C. de vsu fruc. eū ad quē. ⁊. ff. e. l. v sufructu legato. j. R. i fi. ⁊. §. hactē⁹. al's est lex: ⁊ hoc ītelligo cum ārta ad hoc reputata nō sufficiat. ō q̄ hēs. ꝑ. q. iij. vnio. al's si sufficēt ñ tenēt

Qum dicat. tot. ħ q̄t sufficiāt: forte. ꝑ. vt. ꝑ. qōe. iij. vnio. l' etiā pauciores dūmō velint ecclesiaz rotare. ar. ō ꝑse. di. j. c ¶ Retib⁹. nemo. veteres eñ eccl'ie ꝓpt nouas ledi nō debēt. xvj. q. j. qcūq;. eccie tñ de rebus modicū dānū pñt sustinere. j. d ¶ Alioq. ⁊c. ꝑt. muriā. arg. nullius inopiā releuari cū alteri⁹ iactura. xxij. q. ij pmū. ⁊. ff. ō ꝓdi. idē. nā hoc. ar. xxiij. q. v. rescriptū. ar. C. ō emēli. nec au⁹. q̄. ⁊ si pnceps ꝓcedit alicui edificare in loco publico: hoc itelligit̄ facē sine dāno alteri⁹. ff. ne qd i lo. pub. l. ij. §. sicut a pncipe. ⁊. ff. ad trēb. ħ cū ab herede. ff. ō administ. tu. ipuberi. et. j. ad audiētiā. Sic eñ interꝑtāda st bñficia pncipis: vt nō capiāt esse miq̄. ff. de vulg. ⁊ pu. sub. ex facto. ff. de ꝑto. stip. l. paulus. ff. ex q. cau. ma. l. sciendum. §. ō vsu pal. ex tuaꝫ. ⁊. §. ō of. o. l. e ¶ Mutruentis. de oīb⁹ aūt alijs soluent decias. exq̄ ō istis tm̄ phibeṫ: qr qō ō vno phibeṫ ō alio ꝓcessus itelligit. xxv. di. q̄lis nisi religiōne aliqua assumeret cūc gaudēret eoꝝ ꝑuilegio. §. ō sta. mo. recolētes. i fi. ⁊ ar. §. de rect. ex pte.

Ha Beaudientiā. magꝫ difficultate. hec ē ista cā ꝓstitūdi eccīaz in alteri⁹ parochia: ⁊ in eᵘ ꝓtiudiciū ⁊ ita difficultas aliquid ꝑ

qđ in eius ꝑiudiciū fundaꝛ alia in ipsius parochia. Vnde ꝗ quadaz compensatōne ꝑsentet cū assensu patroni. ⁊ hic ꝓuidit papa forte ꝛe ꝑsensu patroni: vl̄ ꝑ̄ dici ꝙ patronus tm̄ eligeꝛ ⁊ ꝑ̄sentabit electuz rectoꝛi maioris eccīe: ꝙ illū postea epc̄ ꝑ̄sentabit. arg. xxvij. di. qn̄. ℔ ꝓmū verus videꝛ. Sed qđ si patron⁹ nō ꝓcordat cum illo rectore ⁊ nisi iuſtā causam contradictōis ostendat nō nocet: l̄ dic ꝙ ābo sunt patroni ⁊ ambo ꝛebent simulꝛ eligere qđ ꝛe bonis vtriuſq; vtaꝛ ecclesia ⁊ ꝑsbyter ꝓ̄tabūt archiepo

i Obuentōnes. Et ita videꝛ ꝙ ꝛebeat habere ꝛecias illi⁹ ville. Dz ꝫ. xvj. q. j. qcūq; ⁊ c. ecclesie. non sunt cōtraria: ℔ papa hoc fecit ex plenitudie potestatis: ⁊ hoc ideo qꝛ ꝓter prouentus illius ville rector maioꝛ ecclesie poterat ꝓpter sustentari: vt. ℣. dr̄. ℔ epc̄ hoc facere ñ possz nisi ꝛe ꝑsensu rectoꝛ maioꝛ ecclesie: qꝛ nō potest iura illi⁹ eccl'ie dare alteri. ℣. ō re. ec. nō alie. c. j. ⁊ ar. xvj q. j. cōstitutū. ⁊. §. siē duo. Gratianus tamē contradicere videt vt colligit ex illo. §. siē duo. a cōtrario sensu ꝓcedentiū capitulo: lz posset dici ꝙ papa nō intellexit ꝛe ꝛecis ꝑdialibus: ℔ ꝛe obuētionibus alijs. s. oblationib⁹ ⁊ ꝛe ꝑsonalib⁹ ꝛecimis: que dantur diebꝫ qbꝫ accedunt ad ecclesiam: ⁊ ex mortuarijs ⁊ cōsimilib⁹: qꝫ ꝛe iure cōi percepto ꝛecimaꝛ ꝑtinet ad parochialem ecclesiā. ℣. ꝛe ꝛeci. cum in tua. et si papa ꝛe illis intellexisset bene exꝑssisset. arg. ℣. ꝛe ꝛeci. ad audientiaz. sicut exꝑssit ꝛe obuentōnibus: exꝑssisset ꝛe ꝛecimis. arg. ℨ. j. ꝛe ver. sig. cum inter vos. Ber.

k Honor. scz vt aliquid annuatim in signum subiectōnis ꝓstetur arg. ℣. ꝛe censi. omnis anima.

l Ziras. mensura terre est. ⁊ est vulgare anglox.

m Bistulerit. ⁊ patronus cum eo.

n Moderandū. ad arbitrium episcopi. ℣. ō offi. ꝛele. Ber

o Ebis. Logi ꝛebent. si partem fabrice recipiant. arg. x. q. j. ꝛeceruim⁹. ⁊ q. iij. vnio. imo certe ⁊ sine illa si ꝑt: vt colligitur. ℣. ꝛe bis que fi. a ma. par. ca. c. vlt. ⁊ arg. xij. q. iij. ponnifices. ⁊. ℣. ꝛe testa. cum in officijs. ⁊. ℣. e. c. j. vbi ꝛe hoc.

p Exemplo. ꝙ alium inuitat ad aliqđ faciendum in se ꝛebet habere qđ ꝓdicat. xxvj. di. vna tm̄. ⁊. xxv. dist. ꝓmū. ⁊. ff. ꝛe neg. gest. si pupilli. §. vl. ⁊. ff. ꝛe fideiuſ. tuto. ff. si seruꝰ ven. altus. ⁊. lxj. di. murmur. xlij. di. §. j. ⁊. xlvij. di. §. necesse.

q B audientiā. Indulgem⁹. Sed quid valet ista indulgentia cum hoc nō possit sine licētia diocesani: qꝫ ⁊ hocidem potat: si tm̄ licentiā epi habuisset: q̄m̄ ad hoc parum valet: nisi quia eps eius mouebit ad ꝑsentiendum: ⁊ si non ꝑsentiret: facilius compelleret. arg. ℣. ꝛe iurepa. nullus. ℔ in hoc ꝓdest: qꝫ hoc facere poterit clericis inuitis: dūmō eque ibi vel alibi ꝓuideat eis: alꝫs eis inuitis hoc facere non posset: simulꝫ indulgentia est. ℣. ꝛe vsu pal. ex tuaz.

nonico fundatoꝛis assensu instituas: ⁊ ad sustentatōnem suam eiusdē ville obuentōnes ecclesiasticas ꝓceptuꝫ: ꝓuidens tm̄ vt cōpetens ī ea honoꝛ ꝑ facultate loci eccīe matrici seruet: quod qđz fieri posse videt: cū eiusdē ville dn̄s. xx. acras terre frugifere velit ad vsus sacerdotis cōferre. Si vo ꝑsona matricis ecclesie vīz idoneū ꝑ̄sentare distulerit: vl̄ opus illud voluerit umpedire: tu nihilomi⁹ facias idē opus ad ꝑfectiōz ꝛeduci: ⁊ virū bonū ap. ces. dif. instituere non omittas. ℣ Bē leꝛomeñ. epc̄o.

De his q̄ prochiales eccīas hñt: duximus rñdēdū: ꝙ ad repatōz ⁊ institutiōz eccīaꝛ cogi ꝛebēt cū op⁹ fuerit ꝛe bōis q̄ sunt ipsi⁹ eccl'ie: si eis supsint ꝓferre: vt eoꝛ exēplo ceteri inuitentur. Rbanus tercius.

B audientiā nr̄az puenit: ꝙ tu in eccīa ꝛe q̄ in epm vocatus fuisti: regulares canonicos ꝛesideras ordinare: inde siqđē est: ꝙ B ꝛeuotiōi tue aucte apo. indulgem⁹ si tibi epc̄s dioce sanus ꝑsenserit ī hac pte. vez si clici secl'ares ī ea adhuc supesse noscunt: volum⁹ eis dū vixerit ibi vel alibi necessaria ꝓuideri. Lz aūt nob instāti⁹ supplicares: vt eccīe ꝓdicte ꝑfirmatōis ꝓuilegiū facerem⁹: tibi nō possum⁹ ꝛe iure ꝛeferre: cū nulli canōici adhuc ibidez existāt: qbꝫ ꝓuilegiū cōcedaꝛ. Celestinus. iij.

Cla nos duxit: ⁊ ifra. Preterea qđ occasiōe iuramēti qđ ꝛe reb⁹ eccīe nō alienādis te asseris ꝑstitisse: ī locis tui epat⁹ in qbꝫ ppl'i habitātes oratoꝛijs egere vident: ne ꝓtextu nouarū eccīaꝛ ꝓmissa tibi eccīa ꝛestitui videret eccīas formidas erigere ℣. r. mādā⁹ q̄tē⁹ illi⁹ iuramēti occasiōe nullatē⁹ ꝑmittas: qn ppl'o indigēti sup basilicaꝛ ūsu tutōe studeas salubꝛit ꝓuidere.

De imunitate ecclesiaꝛ cimiterij ⁊ rerū ad eas ꝓtinentiū.

Ex synodo iohānis pape.

Qui in tumbo ecclesiaꝛ neq; missus neq; comes vl̄ iudex publicus vel miſter q̄si p cōsuetudie placitū vl̄ hospitiū vēdicēt: ℔ ī publicis locis tumos cōstituāt: in qbus placitū teneāt ⁊ etiā hospitent.

Rego. angnello terraconē. epc̄o

Eruenit: ⁊ ifra. Fraternitas tua nullū ꝑ nr̄e vl̄ eccīe sue nomē aut alio modo excusari a muroꝛ vigilijs patiaꝛ: ℔ oēs ad ℔ gnāliū cōpellant: q̄tē⁹ cūctis vigilantib⁹ melius valeat ciuitatis custodia ꝓcurari.

Bem vitali ꝛefensoꝛi sarō.

Ela. Mō alienā dis. sile. xxviij. di. ō lyzacusane ꝛ. q. vl. c. vl. ⁊. ℣. ꝛe re. ec. nō alie. vt sup. sic et rex in sua coronatōe iurat regni sui iura illibata ꝓtuare. ℣. ō iureiur. intellecto.

e Bestitui videretur. trepidauit. vbi non fuit rumoꝛ. in hoc facto videbaꝛ ꝓiudiciū fieri ecclesie sue: qꝛ parochiani illi venebant forte ad ecclesiam suam.

f Juramenti. iuramentū eiꝰ non extendebaꝛ ad hunc casum: licz illi essent parochiani sui: exquo populus indigebat. arg. ℣. ō psti. cū. Ad. ⁊. ℣. eo. ad audientiā. j. nec poterat illud seruari iuramentū sine ꝓculo animaꝛ ꝓpter carentiā sacerdotū. Vnde si ꝓpter epi negligentiā aliqui perirent: imputaret ipsi. xxvj. q. vj. si ꝑsbyter. ⁊. c. se.

g Indigenti. ecce cā q̄re noua potest ꝑstitui ecclesia in ꝓiudiciū eiusdem alterius. sic. ℣. e. c. iij. xvj. q. j. papam⁹. ⁊. q. vij. ecclesiast.

a u T in tumbus. statuimus supple.

b Missus. i. executoꝛ vl̄ officialis: vulgare est italie.

c Placitum. Et ita placita secularia non sunt in ecclesia tractanda: ℔ ecclesiastica. sic. ij. q. ij. c. vl.

d Hospitiū. L. ꝛe epi. ⁊ cle. l. j. in fi. qđ q̄ ꝛebitum nō ꝛebēt hr̄e: sed charitatiuū hospitiū petere pñt a clericis: ad qđ teneāt. xlij. di. §. j. ⁊ ℣. ꝛe sup. neg. pla. sicut. ⁊. ℣. ꝛe ꝓben. ꝛe monachis.

p Eruent. Mullū. ꝛe hominib ecclesie.

Modo. i. sub hoc ꝓtextu excusari: ꝙ sit hō eccīe nr̄e l̄ sue.

g Omnes. misi sint scnes: vt eo ꝓtextu excusent. L. ꝛe ꝛecur. l. vl. li. xij. ⁊. xij. q. ij. eccīaꝛ seruos ꝓtra. ℔ hoc est spāle.

h Vigilantib. vicissim ⁊ successiue: l̄ etiā sit ꝑ si ꝓculū imineat: qꝛ expedit reipublice pl'es hr̄e ꝛefectores. ff. ō no. op. nū. nā reipublice. vtil.

Indicatū. rustici. ꝛc illis intellige q̄ glebe sunt astricti vt recedere nō possint. ℒ. ꝛc agri. ꝛ cē. cū satis oīno. li. xj. ꝛc q̄bus hēs. j. ꝛc inde. multoꝝ. §. j.

On min⁹. Mō hēbat. ꝛ iō min⁹ peccauit. vnde apl's: miscēdo az merum qz ignorās feci. viij. di. cōsuendo. ꝑ isti excusatōz hāc habere nō possunt.

k Subacti. i. redacti.

m Angarijs. angarie dicunt psonalia obsequia xp̄ijs sumptibꝰ p̄stita. pangarie vbi psona seruit sumptibꝰ alienis.

n Sub tributo. ar. q̄ sacerdotes ꝛ clici ꝛbent eē imunes ab oi exactōe seculari. xxiij. q. vi. quonioz. et. §. q̄us. ℒ. ꝛ sa. sanc. ec. l. ad instructiones. ꝛ. l. placz. ꝛ. xj. q. j. si tributū. ꝛ. xvj. q. j. §. nouaꝝ. ꝛ. xj. q. j. sacerdotibꝰ. ar. ꝑ. xxiij. q. viij. tributū. ꝛ. xj. q. j. magnū. §. ō cē. c. j. i fi. ℒ. ō epi. ꝛ cle. ō his. ff. ō publi. ꝛ vec. ipatores Sol'. q̄ vsibꝰ eccl̄iasticis ꝛputant q̄ ad fundatōz ecclesiaꝝ ꝛ cimiteriꝝ et wm⁹ et hoꝝ⁹ mūt positi immunia ꝛbent esse ab oi exactōne: ceia ät trāseūt cū suo onere ad eccl̄iam. ar. §. ō cē. c. j. vbi ō h⁹.

o Tātā necc̄itatē. ꝛ ita ex arbitrio epi ꝛpendet inspicē hāc necc̄itatē. tm aliqđ pferre non dz nisi sup hoc p⁹ romanꝰ pontifex. j. e. aduersus. j. Rñ. in fi.

p Releuandas. pferre ei ꝛbēt sic ꝛ alij possessores ad iter faciendū l' pontē edificādū l' reficiendū. in aut. ꝛ ec. ti. §. ad hoc. coll'. ix. ℒ. ō sa. sanc. ec. ad instructiones.

q Cōmoniti. admonitio eñ sp̄ pcedere dz vindictā. xxj. q. ij. indigne. ꝛ nisi se correxerint post admonitiōz: sit ipso iure excōicati vt ℏ dic. ꝛ fautores ipoꝝ ꝛ successores ipsoꝝ si ñ satisfecerint. j. mēse. j. e. aduers⁹. §. vl.

r Cum eccl̄ia. hic ℊ p̄ reuerentiaz loci nō tractant cāe secularīū in eccl̄ia. ℊ e. c. j. sic ꝛ alibi expellūt ꝛ eccl̄ia. ij. q. vij. accusatio. alibi hēs ō reuerētia dei l' ꝛi in q̄ cāe eē ex cōsensu ptiū tractari nō p̄nt. xv. q. iij. c. j. ℒ. ꝛ ser. oēs. ꝛ melꝰ. ℊ. ꝛ

s Effusione. maxie qz nec alie cuiles cāe. ℊ. e. c. j. secus ꝛ ser. c. vl. ꝛ ecclesiasticas. ij. q. ij. p̄ceptū. ꝛ ar. ℊ. ꝛ ap. q̄ frōte. Quid ℊ si alter pti vel virtz esset inditus ingressus eccl̄ie? Rñdeo nihilominꝰ possunt iurare qz interdictū nō extenditꝰ ad hūc casum. arg. q̄ ena post votū l' iuramentū ꝛ carne nō comedenda comedere debz: vt se purget si esset suspectus. xxx. di. c. vl. ar. ℊ. ō pēn. cū. Ad. ꝛ. ℊ. n. pr. c. vl. vt nūc cāe tractant extra eccl̄iaz: vt illic seruet inditū: qz nihilominꝰ valz iudiciuz

Indicatū est: ꝛ infra. Dictū ē nob̄ q̄ rustici eccl̄ie rura eiꝰ ꝛsidentes i pnatoꝝ possessionibꝰ culturā exhibeāt: qđ experientia tua fieri ñ pmittat. Et pci. lat.

On min⁹: ꝛ infra. In diuersis mūdi ptibꝰ psules ciuitatū ꝛ rectores: necnō ꝛ alij qui ptātē hīe videnť tot onera frequenť iponūt ecclesijs: vt ꝛteriozis pditiōis factū sub eis sacerdotū videat q̄ sub pharaōe fuerit: q̄ legis diuine noticiā nō hēbat. Ille qđē oīb⁹ alijs seruituti subactis sacerdotes et possessiones eoꝝ i pstina libertate dimisit: ꝛ eis alimoniā ō publico admūstrauit: isti vo onera sua fere vniuersa iponūt ecclesijs: ꝛ tot angarijs eas affligūt: vt eis qđ hieremias ꝛploraꝝ cōpetere videat: pnceps puiciaꝝ facta ē sb tributo. siue qđē fossata siue expeditōes seu alia q̄libz sibi arbitrent agēda: ꝛ bōis eccl̄iaꝝ ꝛ cl'icoꝝ ꝛ paupeꝝ xp̄i vsibꝰ ꝛputatis volunt fere cūcta cōpleri. iurisditōez eē ꝛ auctē platoꝝ ita euacuant: vt nihil ptātis eis in suis videat hoībus remansisse. Quocirca sb anathematis districtōe fieri ōceo talia phibē⁹ nisi eps ꝛ cler⁹ tātā necc̄itatē vel vtilitatē asꝑerit vt absq̄ vlla coactōe ad releuādas cōes vtilitates l' necc̄itates: vbi laicoꝝ nō suppetūt facultates: subsidia p eccl̄ias extimēt pferēda. Si aūt psules aut alij ꝛceto ista cōmiserint: ꝛ cōmoniti ꝛsistere noluerit: tā ipi q̄ fautores eoꝝ excōicatōi se nouerit sbiacere: nec cōioni reddāť donec satisfactōz fecerit ꝑpetentē. Ultius. iij.

Cum eccl̄ia dei fm euāgelicā vitatē wm⁹ oīois esse ꝛbeat: nō spelūca latronū aut sanguis fozū: seculares iudices causas vbi ꝛ sanguis effusiōe ꝛ corꝑali pena agit: i eccl̄esijs vel cimiterijs agitare sb inf'mātōe anathematis phibē⁹. absurdū eñ est ꝛ crudele ibi iudiciū sanguis exerceri: vbi ē tutela refugij constituta.

Anno. iij. illustri regi scotie.

Inter alia: ꝛ infra. Tuis qōnibꝰ rñdentes iuxta sacroꝝ statuta canonū ꝛ ēditiones legū ciuiliū ita duxi⁹ distinguēdū q̄ fugiens ad eccl̄iaz aut liber aut ꝺu⁹ existit. si liber qntūcūq̄ guia maleficia ꝑpetrauerit: ñ ē violent ab eccl̄ia exhēd⁹: nec ide dānari dz ad mortez l' ad penā: sb rectores eccl'iaꝝ sibi obtinere ꝛbēt mēbra ꝛ vitā: sup sb tñ qđ imq̄ fecit: ē al's ltūme puniēd⁹ ꝛ sb vez ē nisi public⁹ latro fuerit vl' nocturn⁹ ꝛpopulator agroꝝ q̄ dū itinera freqntata l' publicas stratas obsidz: aggressiōis insidijs ab eccl̄ia exhi pōt ipunitate nō p̄stita fm canonicas sanctiones Si vo ꝺu⁹ fuerit q̄ cōfugerit ad ecclesiā: postq̄ ꝛ ipunitate sua dñs ei⁹ clicis iuramētū p̄stitit ad ꝺuitū dñi sui redire cōpellit etiā inuit⁹ alioqn a dño poterit occupari. Item in pci. gnāli.

Quers⁹ psules ꝛ rectores ciuitatū l' alios q̄ eccl̄ias ꝛ eccl̄iasticos viros tallijs seu collectis ꝛ exactōib⁹ alijs aggūare nitūť: volēs imūitati eccl̄iastice later. pciliū puidere: psumptōz hmōi sb anathematis districtōe phibuit trāsgressores ꝛ fautores eoꝝ excōicatiōi sbiacere p̄cepit: nec satisfactōz ipenderit ꝑpetentē. Vez siqñ forte eps sit' cū clicis tātā necc̄itatē ꝛ vtilitatez ꝑsperit vt absq̄ vlla coactōe ad releuādas vtilitates l' necc̄itates cōes: vbi laicoꝝ nō suppetūt facultates: sbsidia p eccl̄ias ꝺuxerit ꝑferēda: pdicti laici būlit ꝛ ꝛuote recipiāt cū grāꝝ actōne

nec est p̄ceptū ita q̄ ñ possit alibi tractari q̄ in eccl̄ia. ꝑ ō honestate dictū est vt ꝑter loci reuerentiā forte magꝭ caueant a periurijs ꝛ mendacijs.

t Cumteriij. q̄ eodē p̄uilegio gaudēt cum ecclesijs. xvij. q. iij. q̄sq̄s. ꝛ. c. id pstituiꝰ. ꝛ. §. ꝛ pse. ec. l' alta. psuluisti.

u Anathemat⁹. nō credo q̄ ipo iure sint excōicati. ꝑ p⁹ admonitiōz sunt excōicādi. §. e. nō minus.

x Tutela. sic pfugiens ad eccl̄iam tut⁹ dz eē: qz ē tut'a refugij: vt ℏ dic. ꝛ. j. c. pr. ꝛ xvij. q. iij. diffinimus.

a Inter alia. canonū. xvij. q. iij. diffinimus. pstituit reū ad eccl̄iaz. ꝛ. c. me

b Legū. ꝛmētes. ℒ. ꝛ his q̄ ad eccle. pfu. l. p̄ti.

c Extrahēdus. etiā inde⁹ dūmō absit simulatio. ℒ. ꝛ his q̄ ad eccle. pfug. l. j.

d Eld penā. ab oi genere penaꝝ inteꝛi sunt securi. xvij. q. iij. id pstituimus.

e Pumēdus. pecuniarie dūtaxat: l' alia satisfactiōe p̄ter penā corꝑalem. xvij. q. iij. reū. ꝛ. c. id pstituim⁹

f Latro. vt. xvij. q. iij. sic antiq⁹. lex tñ pl'es psonas excipit. in aut. ꝛ mā. pn. §. q̄ si ꝛlinq̄nes. coll'. iij. v. neq̄. vbi homicide adulteri ꝛ raptores vginū extrahunť ab eccl̄ia: fm q̄ isti ꝛ q̄b⁹ ℏ dr. ꝑ ꝛcre. tm duas psonas extrahit vt ℏ. ꝛ canon expresse pstat imūitatē raptoribꝰ vginū. xxxvj. q. j. ꝛ raptoribꝰ. ꝛ sic in casu isto ꝛrogat illi. aut. p ista iura oībus alijs imunitatē p̄stat nisi i casu. j. c. c. vl. publicos eñ latrones ciuilibz ipune occidere licet ꝛ sine pcō. xxiij. q. v. cū hō. et. ℒ. q̄ li. vnicuiq̄. si. indi. se vindi. l. j. ꝛ ites si mosi latrones capti furto in furca suspendunť. ff. ꝛ pen. capitaliū. §. famosos. ꝑ si famosus nō est: nūc ubet castigari. ꝑ nec vitā nec mēbꝛ pdit. ℒ. ō ser. fugi. aut. ꝑ nouo. vin.

g Depopulator. ꝛ istis duobꝰ hēs. ℒ. q̄n li. vnicuiq̄. l. j. cui⁹ ꝛba hec sunt. ꝛ. l. ij.

h Canonicas. signatas in p̄n. ꝛcre.

i Compellit. xvij. q. iij. mementes. ꝛ. c. id constitutum⁹. et. ℒ. ꝛ his q̄ ad eccle. pfu. si seruus.

k Quersus. Lateran. pciliū. §. c. nō minus. cuius ꝛba hic inferius ponūtur. Ber.

l Excōicationi. s. post admonitiōz. §. e. nō minus.

m ¶ Propter imprudentiã. ab hoc loco vsq; ad finẽ addit predicto
n ¶ Mandato. sic. s. de pcur. consulti. conci. lateranen.
o ¶ Tepore valiture. Sic ergo ps q; sñia tpe excõicatiõis lata nulla
est. j. de here. excõicamus. §. credentes. nec etiam qualescere potest:
vt hic ps: imo etsi teneat post sñias: qr aliqs fuerit publice excõicat⁹
retractat sententia. s
de re iudi. ad pbãdũ.
qr hec exceptio i q̃libz
parte li. põt opponi.
s. de excep. excepriõz.
imo nec pulegio ipso
rum valent. iij. q. iij
nullus.
p ¶ Infra temp⁹. Et
ita est hic ar. q; inder
post officiũ tpositus
cõuenire potest: t hoc
ideo qr quenit de me
lefico qõ commisit in
ipso officio: sec⁹ si cõ
ueniret ex tractu: nã
amistratores ciuita
tũ t tutores t curato
res nõ queniunt post
tpositũ officiũ ex cõ
tractu quẽ fecerũt no
mine ciuitatis vl pu
pilli. ff. ỏ admi. re. ad
ci. pti. curatores. §. i
eũ. t. C. de admi. tu.
cum q̃daz. ff. de euic.
illud. §. j. s ex malefi
cio quenitur tpositio
officio. j. q. j. iubem⁹.
t. l. sequentib ad fi.
questõis. t est illa lex
C. ad. l. iul. repe. in
bemus. tñ pcurator
negociorz bene quenit
tpositio officio. ff. de
pcura. procurator. qui
p eictione.

q ¶ Successorẽ. t ita
delictuz predecessoris
pindicat successori. s
hoc non est vez: imo
est ppriũ delictuz: ex
q̃ ipm nõ purgat qr cõ
sennt t sic incipit esse
ppriũ delictum vnde
punit eadem pena cũ
predecessore. si. s. Vt l.
non ptest. c. j. in fine.
Preterea cũ iste gene
ralis successor habeat. vñ si succedit in vicium eadem sñia ligat. ff. de
diuer. t tẽpo. pscrip. cum heres. t vicia a maiorib ptracta pdurãt.
C. de acq. pos. vicia. ff. ỏ acqui. pos. pomponius. §. j. t facto actoris
successio dãnat heredis. j. q. j. cito turpem. tamẽ iste successor pius
cõicauit ei in crimine: statim fuit excõicatus post admonitionem. j. ỏ
sen. excõ. nup. t. c. si cõcubi. Sed cum ille iudex non excõicat expsse
noie quare statim nõ transit ad successorẽ. s. de offi. dele. qñ abbas
t. s. de offi. or. pastoralis. Rñ. hoc quenit ex delicto. vñ nõ descẽdit
statim ad alios. xxiij. q. iij. si habes. s datur tempus infra qỏ pur
get illud vicium quo elapso nisi hoc fecerit psumẽ consentire. j. q.
j. constat. quia exquo succedit in honore: debet succedere in onere: vt
dicit in fine. Bernardus.

r q ¶ Quia. Pauperib. s. de cen. pcurationes. j. in fi. vbi dr q; illud
dari dz ecclesie a qua illud accepit: t hic dat pauperibus. So.
hic ignorat q̃nũ q̃libz peccasset: t ideo iubet dari pauperibus
vt dixit io. Sed hec soluto nõ est vera: qr sicut restituit sic extorta
vltra q̃ debuit. ita põt eisdẽ a q̃o recepit tãtũdẽ dare: t ita nõ est vez
qr dicit io. q; ignorat q̃nũ q̃libz peccasset: qr inde põt fieri scriptura:
t q̃libz sicut q̃nũ dedit. Unde dicas q; illud. c. pcurationes: loquit in
alio casu. sc; cum prelatus visitat ecclesiam sibi subiectam: si tũc exi
git plures pcurationes q̃ sint dies quibus ibi morat: grauat excedit
q̃ in presenti casu: t plus grauat ecclesiã. t dr tunc cõmittere crimẽ
pcussionis: vnde possit puniri in quadruplũ. xvij. di. qñ qdem. i fi.
t. j. q. vij. sancimus. t. xxiij. q. j. mutare. quod optime dicit hic. qa
tanq̃ calũniator t concussor tales punire debẽt. s in hoc. c. pcurationes
punit illos pena dupli. in casu isto non ita excedit crimen pcussionis: qa
a nullo exigit vltra q̃ soluat: s facta coaceruatõne pl⁹ recipit. Sufficit
ẽ istis vt recipiãt qỏ vltra redederũt: t ille in penã sui tantũdẽ soluat
pauperib. si. j. de iude. ad liberandã. Ber.

negligẽs fuerit i hmõi executõe
statuti canonice sbiaceat vltõni.
¶ Rego. iij. astoricen. epo.

¶ Ecclesie i q̃ dina mysteria
celebrãt: lz adhuc nõ exti
terit pfecta: nullo iure pulegiũ
imunitatis admit: qr obsequijs
dinis dedicata nulli⁹ est temera
rijs ausibz pphanãda. ¶ Item
toleta. t cõpostellano arepis.

¶ Admunitatẽ eccliasticã: t
infra. Mõnulli ipunitatẽ
suoz excessuũ p defensiõz eccl'ie
obtinere sperãtes: homicidia t
mutilatões membroz i ipis eccle
sijs vl eaz cimiterijs cõmittere
nõ verent: que nisi p ecclesiã ad
quã fugerit: crederẽt se defendi:
nullatenus fuerãt cõmissuri: et
infra. Cum i eo i quo delinqt: pu
niri quis debeat t frustra legis
auxiliũ inocat q̃ cõmittit i legẽ
mãdã⁹ q̃. publice nũcietis tales
non debere gaudere imunitatis
pulegio: q̃ faciũt se indignos.

**Ne clerici vel monachi secu
larib⁹ negocijs se immisceãt.**

¶ Ex cõcilio maguntino.

¶ Multa sunt negocia
secularia: ỏ quibus
pauca pstringam⁹:

p ¶ Delinqt. sic. s. de tẽp. or. Ffas. t. s. de iurepa. pastoralis. cum suis
z ¶ Frustra legis. j. de vsur. qr frustra. j. de sen. ex. in pcordã.
audientia. ff. de mino. auxilium. in fine.
t ¶ Quo facũt se indignos. t merito qr nõ iure ad supplicandũ dz ad
mitti vbi cõmittere sacrilegiũ nõ expauit. xvij. q. iij. frat t coeps. t. c.
se. vñ hoc sumpsit fuit. idẽ dicẽ lex quõ illis q i eccia scel⁹ studuerũt ppe
trare: pmitt⁹ aliqỏ auxiliũ ex tmis ecciastic⁹ inuenire. in aut. vt li. ma.
t aue. §. qr vo. coll. viij. t ẽ h⁹ j. b. q dixit sup illo. c. frat t coeps. q
t isti debẽt hre imunitatis pulegiũ si pfugerunt ad ecclesiã: t nisi satis
fecerunt nõ admittunt: postea ad supplicandũ hoc est enã orandũ i eccia
t p eo est. s. e. inter alia. vbi tñ due plone excipiunt. xvij. q. iij. sicut
omigus. vbi canon tñ publicum latronem excipit: t ita hoc ptradicit
pdictis iuribz pris t hu. dicas q; non ptradicũt: qr illa decre. inter: t
oia illa iura q̃ illud dicũt: intelligunt qñ pfugientes ad ecclesiã nõ veli
querũt in ecclesia l' cimiterijs s alibi. vñ eccia prestat tũc eis imunitatẽ
Et hug. maledixit q; isti nõ habebãt imunitatẽ ab eccia: qr reddiderũt
se indignos eius pidio: t si fuerint stulti in culpa: sunt sapientes: i pena.
xxxviij. di. q ea. Dz ergo publicus latro t depopulator potius extrahit
ab ecclesia q̃ alius malefactor: q̃ forte exterior est: qr plurimuz interest
illos puniri q̃ alios malefactores: cum plurib exeaa cogitent q̃ alij.
Axxiij. q. iij. est in tusta. Ber.

m ¶ Multa. Panca. vt eoz exẽplo oia silia caueant: t exẽpli cã pau
ca sunt exprimẽda. xxv. di. §. crimis appellato. xxiij. q. v. de ligu
ribus. t. ff. ad. l. acq. ita vulnerat⁹. §. vl. sic qỏ vni dr oibz intelligit ee
dictũ. lxj. di. miramur. t de pe. di. j. nunc aũt.

b Appent. xxxij. q. iij ongo. Ber.

c Ad̃era. xxiij. q. iij. clerici. ⁊ c. q̃cũq. xj. q. iij. nõlz. ⁊ xviij. di. qm̃ d Bare. xxij. q̃dẽ. q. v. non sane.

e Conducere. ad peccandũ: qõ nõ lz. xxij. q. iij. si ad peccatũ. vel ꝑ seculari questu. ꝓhibito clerico: q; nec p se nec p aliũ licz. lxxxviij. di. negociatorẽ. ⁊ c. fornicari.

f Lites. xj. q. j. te q̃dẽ ⁊ q; crimib̃ materiam creare noscuntur. C. de iudi. ꝓrandũ. in ꝓn.

g Rixas. xlvj. di. §. j ⁊ in alijs p totum.

h Secularibus. s̃. de postu. clerici.

i Orphanoꝝ. lxxxviij di. c. j. ⁊ i alijs ꝓhib. c.

k Conductores. si rũ ꝓductor succedũt: bene ꝓnt i ꝓductõe remanere ff. de vecti. l. vecturo. argumentũ.

l Procuratores. in negocijs secularib⁹: ꝛ pro ecclasticis ꝓnt. in aut. ō sanctiss. epi. §. aliũ. colꝛ. ix. ⁊ xxj. q. iij. credo. et c. cipianus. ⁊ j. c. ꝓm.

m Joculatores. xlvj. di. clericũ scurrilem.

n Alleas. xxxv. di. c. j. ⁊ vltra. ⁊ in aut. de sanc. epi. §. interdicim⁹. colꝛ. ix. ⁊ s. ō vi. ⁊ ho. de. clici.

o Ornamentũ incõuenies. xxj. q. iij. c. j. ⁊ ij ⁊ s. ō vi. ⁊ ho. de. clici.

p In vtilijs. xxxv. di. eccie ꝓnapes.

q Podera. s̃. de emp. ⁊ ven. vt mensure.

r Apostolos. paulum scz. xxj. q. j. c. j. in fine.

s Canes. j. de cle. ve. c. j. ⁊ ij. ⁊. lxxxvj. di. q venatoribus. ⁊ c. esau. ⁊ c. an putatis.

t Memo militãs. xxij q. iij. c. j. ij. ⁊ iij. ⁊. j. e. sed nec. Ber.

u Sacerdotib⁹. pro curatores. sic s. ca. prio. sacris ei vi sacerdotes vacare oportz assidue. xxj. di. sacerdotibus. ⁊. ff. ō arnõ distiguem⁹. §. tercio.

x Ab eccia subueniri. qa se fecerunt indignos veniendo ꝯ ipsius ꝓhibitõz admĩstratõnẽ secularẽ recipiẽdo: ⁊ frustra legis iplorat auxiliũ q̃ cõmunt i legẽ. sic. s̃. ti. pr. c. viii. Et ex hac lra sumũt q̃dã ar. q; laic⁹ aucte h⁹ canõis possit clericũ occasiõe admĩstratõis capere: cessante ꝓuilegio clericali qõ est falsum. q; ꝓhibiti sunt laici clericos auocare a diuis officijs. xxj. q. iij. cipan⁹. ⁊. lxxxviij. d. c. vlt. vñ si ꝯfecerit ñ vẽbẽt ex ỽlicto ꝓpo cõmodũ reportare. ar. xvj. q. j. legi ⁊. ff. de w. inf vi. ⁊ vx. l. iij. §. j. ⁊. ff. de re. iur. nõ fraudant. §. nemo. ff. ō fur. utaq; fullo. §. ꝛ nemo. ⁊ vñ sunt puniẽdi ꝓut⁹ hic nõ vẽbẽt. xxiij. q. j. dicim⁹. Intelligo ꝙ q; tali clico nõ subueñt ab eccia posq̃ trine admonit⁹ ẽ: vt h dicit i ꝓn. cũ ꝓ h⁹ ỽlicto cõmonit⁹ icto ab eccia sit alien⁹. si ñ ỽsistat. ar. ꝯ. ō sen. ex. i audiẽtia. Uel veri⁹: ñ dz ei eccia subuenire i fraude cõmissa i admĩstratõe nec pecunia nec alio auxilio: cũ als eccia teneat clericos ỽtendere ab oppressionib⁹ laicoꝝ.

ad q̃ ꝓtinet oĩs carnalis ꝓcupiscentia. Quicqd plus iusto appetit hõ turpe lucrũ est munera iniusta accipe vl etiam dare ꝓ aliq̃ seculari q̃stu. ꝓcio aliquẽ ꝓducere ꝓtentiões l lites vl rixas amare in placitis secularib⁹ disputare excepta ỽtensione orphanorũz aut viduaꝝ cõductores secularium reꝝ aut procuratores esse turpis verbi vel facti esse ioculatorẽ vl iocũ secularẽ diligere: aleas amare: ornamẽtũ incõuenies ꝓposito suo q̃rere i ỽlitijs viuere velle: gulã ⁊ ebrietatem seq̃: pondera iniusta l mẽsuras habere: negociũ iniustũ exercere nec tñ iustũ negociũ est ꝓdicẽdũ ꝓpter necessitates diuersas: qa legim⁹ sactos apl̃os negociatos fuisse: ⁊ in regula beati bñdicti ꝓcipit puideri: ꝓ quoꝝ manus negocia monasterij ꝓcurẽtur. Canes ⁊ aues seq̃ ad venãduz ⁊ oĩbus q̃buslibet causis supfluis inteſſe: ecce ⁊ alia ⁊ his simlia ministris altaris dñi: necnon et monachis oĩno ꝓtradicimus: ō q̃b⁹ ait apl̃s: nemo militãs deo implicat se negocijs secularib⁹.

Egem⁹ papa luceñ. epo.

Acerdotib⁹ ⁊ cl'icis tuis ỽnũcies publice: ne ministri laicoꝝ fiãt: nec in rebus eoꝝ ꝓcuratores existant: qõ si postmodũ facere ꝓsumpserit: ⁊ occasione ipsi⁹ admĩstratõnis ꝓpter pecuniariã cãm ỽphendant in fraude: indignũ est eis ab eccia subueniri: ꝓ q̃s ꝓstat in ecclesia scandalum generari.

Lexan. iij. in ꝓcilio turoñ.

On magnope antiq̃ hostis inuidia: ⁊ ifra. Jnde nimiꝝ est q; i ãgelũ lucis se more solito transfigurãs: sub obtentu languentiũ fratꝝ ꝓsulendi cozpib⁹ et ecclesiasticis negocia fidelius ꝓtractãdi: regulares quosdã ad legendas leges ⁊ ꝓfectões physicales ponderãdas ỽ claustris suis educit. Ehñ ne occasiõe scie spũales viri mundanis rursus actionib⁹ inuoluant: statuim⁹ vt nll'i oĩno post votũ religiõis post factã: ⁊ in aliquo loco religioso ꝓfessionem ad physicã legesue mũdanas legendas ꝓmittant exire. Si vo exierint: ⁊ ad claustrũ suũ infra duoꝝ mensiũ spaciũ nõ redierit: sic excõicati ab oĩb⁹ euitent: ⁊ in nulla cã si patrocinũ ꝓstare voluerint audiant. Reuersi ãt i choro capl'o mẽsa ⁊ ceteris vltimi fratꝝ existãt: ⁊ nisi forte ex miscõa sedis ap. tot⁹ spem ꝓmotõis amittãt

Dem in cõcilio laterañ.

Ed nec ꝓcuratões villaꝝ aut iurisditões et seculares sub aliq̃b⁹ ꝓncipib⁹ ⁊ secularib⁹ viris: vt iusticiari⁹ coꝝ fiat clericorũ q̃sq̃ exercere ꝓsumat. Si q̃s aũt aduersus hec venire tẽtauerit: qz ꝯ doctrinã apl̃i dicẽtis: nemo militãs deo iplicz se secularib⁹ negocijs: sec'arit agit ab eccl̃astico fiat misterio alienus: ꝓ eo q; officio cl'icali neglecto fluctib⁹ secl'i: vt ptãtib⁹ placeat se miũgit. Districtius autẽ ỽcerni⁹ puniendũ si religioso q̃sq̃ aliq̃d pdictoꝝ ausus fuerit attẽtare.

Dẽ cantua. aẽpo.

Clericis i sacris ordinib⁹ ꝓstitutis ex pcil'. toletano iudiciũ sanguis agitare ñ licet. Ehñ phibem⁹ ne aut ꝓ se truncationes membroꝝ faciant: aut iudicẽt inferendas. qõ siq̃s tale q̃d fecerit honore priuet ⁊ loco.

On magno. Obtentu. ar. q; ꝓtextu siue ꝓsumptione bom: malũ nõ est faciẽdũ. j. q. j. ñ ẽ putãda. ꝛ nij. q. v. forte. ⁊. xxvij. q. ij. si tu absentes. ⁊. j. de vsurꝛ. super eo. xxxij. q. iij. sic sanct⁹. xxij. q. ij. ꝓmuz neq; arbitret. ar. ꝯ. xj. q. iij. q; ꝓdecessor. xxxiij. q. v. tũc saluabit. s. ō inter iuꝛ. pyenit. So. mltiplex est recõpẽsatõ. Quicq̃ ei recõpẽsat mun⁹ malum vt mar⁹ emtet: ⁊ hec ꝓpẽsatõ pẽt⁹ mhi bet. xxij. dist. qõ autem si forte i vna ⁊ eadẽ psona. xiij. dist. c. j. ⁊ ij. ⁊. xxxij. q. ij. si qõ veri⁹. Quicq̃ malũ cõ pẽsat ꝓpt̃ seglas alicui bom vt cũ q̃s ꝓmittat furtũ l' rapinã vt parcat paupeꝛ l' subtrahit ỽbiũ vxori cũ ꝓmittit vl' facẽ ꝯ votũ vl ꝯ mrimoniũ vt aliquis efficiat christiana. oĩs tal' ꝓpẽsatio habet vt in ꝓmis ꝓcr. ⁊. xxx. q. j. nosse. xxxij. q. v. si dicat. xxxij. qõe. iij sic ñ sunt. Quicq̃ ꝓpẽsat dãnũ corꝑale ꝓpt̃ bonũ spũale: ⁊ hec cõpẽsatõ phibet. lv. di. si euãgelica. qñq̃ ꝓpẽsat dãnũ corꝑale ꝓpt̃ bonũ corꝑale: vt cum felia amittit florẽ vginitatis. vt ei recõpenset in fructu soboꝛ. h nõ reprobat ꝙ laudat vt. xxxij. q. v. tẽ saluabit. Quicq̃ relaxatõ iurꝛ ecclasticis recõpensat ꝑ acq̃sitõz aliq̃z ⁊ hoc simulit admittit. xxij. q. iij. ipa pietas v. itẽ si unq̃m monasterium. Quicq̃ illicita cõmo alicui recõpensat ꝑ acq̃sitõnẽ plurũ. ij. q. j. multi. xj. q. iij. antecessor. qõ ꝓdecessor. l' pot dici q; ꝓmũ vere ẽ secũdũ sic exponit: ꝙ ꝓpẽsatõe bõi malũ ñ ẽ faciẽdũ. i. illo quod ꝛ genẽ mali qõ als eẽt malũ musicanõi auce excusareꝛ vt ps ꝓ ꝓxia

y Infra duoꝝ. verba ista habebis. j. e. c. vl. vbi de hoc. ꝙ

z Misericordia. nota q; abbates vl' epi cũ talib⁹ dispẽsare ñ pot. arg. ꝯ. j. de sen. ex. cũ illoꝝ. in fi. ꝙ hoc ad terrorem aliorꝝ ⁊ cautelam

a Statutũ fuit. vl' quo ad dignitates hoc intelligit.

Ed nec. Villaꝝ. xvj. q. j. de ꝓsentiũ. xxj. q. iij. c. j. ij. ⁊. iij. et s. e. c. j. ij. iij. cum concordantijs ibi positis.

b Memo. s̃. e. c. j. ⁊. xxj. q. iij. c. j. ij. ⁊. iij. Ber.

c Districtius. arg. q; dignitas ꝓne aggrauat peccatũ. xxxij. q. v. q videret. s. de ureiur. cum ꝙdam. vbi ō hoc. ⁊. xl. di. hõ chaldan⁹.

⁊. xxv. q. j. nulli fas.

d Clericis. Toletano. xxij. q. vl. his a quib⁹. j. e. sniam. j. de rap. in archiepatu. ⁊. xxxij. q. iij. illud sane.

e Judicent. per se quidem iudicare non ỽbet prelatus aut clericus

quicūqꝫ: qui habet iurisdiccōnem vl̄ ipsemet inferre vl̄ cōsiliū dare aut sniam dictare: nec etiā interesse. ī. c. sniaz. qz efficeret irregularꝫ ⁊ reponeret. ī. de excel. pla. ex lr̄is. ⁊ hic. Debet ꝯ prelatus habens iurisdiccōnem talem cōmittere generaliter alicui laico: vt faciat de omnib⁹ malefactorib⁹ vindictā. iuxta illō: homicidas ⁊ maleficos nō patiaꝫ viuere. xxiij. q. v. rex dz. si homicidiū: q malos homicidas. qm̄ multa licent in genere q̄ nō licent in specie. s. de of. ord. si sacerdos. viij. q. j. qd aūt. de pse. di. ij. n̄ phibeat. si ex manda to generali aliq̄s inficiat nō imputaret ei. xxiij. q. v. de occidendis. arg. ⁊. q. viij. hoc tatu oī rumore. Sed qd si ad eū appellaret q relegauit? uel eꝫ relegeret alij: qr p se hoc facere nō dz: vt h dicit. ⁊. xxiij. qōe. vl. bis a qb⁹. ī. eo. sententiā.

f Prepositi secularꝫ s. e. c. pr. ⁊. s. de vi. ⁊ hone. cle. clerici.

g Excōicatiōi. ⁊ sic vr̄ q⁹ sit canō late sententie. s. n. pr. c. nō minus.

h Secundū. Cā lucri. Sed cū nccitaꝫ pñt. s. e. c. j. ad fi.

i Firmas. qa suspitionē hz cupiditatꝫ. ⁊ q̄si negociatio est. ar. s. e. c. j. hoc intellige suo nōie vt hic dicit: h nomie mōasteriꝫ cū necessitans licitū est: s. e. c. j. in fi.

k Neqz laici. nullā dispositiones de rebus ecclesiasticis laici hre debēt. s. de eta. ⁊ q̄li. ex rōne. qbꝰ obseq̄ndi manet necessitas nō aūctas impandi. xv. q. vij. non placuit. ⁊ c. se. ⁊. s. de cōsti. ecclesia. vbi de hoc. ⁊. s. ō re. ec. nō alie. c. fi.

l Relatū. remota marie: qa idem etiā si nō apponaī: qr in hmōi correctionib⁹ nō admittit appellatio. s. de app. reprehensibilis. ⁊. c. cū speciali. in fi. ⁊. c. ad nostram. Be.,

Jubem⁹ etiā sub interminatōe anathematis: nequis sacerdos officiuz habeat vicecomitis aut pōpositi secularis. Si qs aūt ꝫ h venire pōsumpserit: et cōmonit⁹ emendare noluerit excōicatōi subiaceat. ¶ Bez london. epo.

Ecūdū instituta pdecessoꝝ nostroꝝ sb intimiatōe anathematis phibem⁹: ne monachi l̄ clici cā lucri negocient ⁊ ne mōachi a clericis vl̄ laicis suo nōie firmas hēant neqz laici ecclesias ad firmas teneant.

¶ Item eidem.

Relatum est q⁹ mōachi de h. secularīter viuūt: ⁊ alios exēplo suo corrūpūt. Jōqz mādā⁹: q̄. eos ad obseruatiā regle ap. re. compellas. vl̄ si tibi restiterint ausu temerario: eis electis frēs alteri⁹ ordinis si ñ pōt pscriptū mōasteriū ī suo ordīe reformari in illō iducas: vt labores ipioꝝ iusti edāt: ⁊ illi tandē rubore pfusi ad sui ordinis obseruatiā reuertaī. ¶ Anno. iij. estul. epo

Jcut te accepi⁹ referētē: ⁊ infra. f. t. mādā⁹ q̄. clicis in sacris ordinib⁹ pstitutis tabellionat⁹ officiū p bñficioꝝ sbtractōz ap. postpo. interdicas.

¶ Item in pcilio generali.

Sententiā sanguis nullus clericus dictet aut pferat h nec sanguis vindictā exerceat aut vbi exerceaī interfit. Siqs āt hmōi occasiōe statuti eccl̄ys vl̄ eccl̄iasticis psonis aliqō presumpserit inferre dispendiuz: p cen. ec. pescaī: nec q̄sq̄ clericꝰ lr̄as dictet aut scribat p vindicta sanguis testinādas: vñ ī curijs pncipū hec sollicitudo nō cl̄icis h laicis pmittat. Null⁹ q̄z cl̄ic⁹ ruptarijs l̄ balistarijs aut hmōi viris sāguinū pponaī: nec vllā chirugie artē sbdiacon⁹ diacon⁹ vl̄ sacerdos exerceat q̄ adustiōz l̄ incisiōz iducit: nec q̄sq̄ purgatōni aque feruētis l̄ frigide seu ferri cādētis ritū cuiuslibz bñdictōis aut pfectōis impendat: salubs nihilomin⁹ phibitōibz ō monomachijs siue duellis ante pmulgatis. ¶ Honorius. iij.

Ejp specula: ⁊ infra. Cont religiosas psonas ō clausstris exeūtes ad audiēdū leges l̄ physicā. a. pdecessoꝝ nr̄ olī statuit ī pci. turoñ. vt nisi īfra duoꝝ mēsiū spaciū ad clausstz redierint sic excōicati ab oīb⁹ eui tent: ⁊ in nulla cā si patrocinū pstare voluerīt audiaī. reuersi āt ī choro mēsa capl̄o ⁊ ceteris vl timi fratꝝ existāt: ⁊ nisi forte ex misericordia se. apo. tot⁹ spem pmotōis amittāt. Clex qz nōnulli ex talib⁹ ppē q̄rūdā opiniones diuersas excusatōis aliq̄d assumebāt: nos volētes vt dcēto ipo facto sniaz excōicatōis incurrant: districte pcipiēdo mādā⁹ ꝫ. tam a diocesanis ⁊ capitulis ipsoꝝ q⁹ a ceteris epis in quoꝝ diocesib⁹ hmōi student: tales excōicati ⁊ pdictis penis obnoxij publice nūcient. Quia vo theologie studiū cupi⁹ apliari: vt dilatato sui tētorij loco funiculos suos faciat lōgiores: vt si fides catholica circūcincta muro inexpugnabili bellatoꝝ ūtq⁹ resistere sine sentenūs? Dicas q⁹ isti passim vtebaī officiō illo in oīb⁹ causis in quocūqꝫ foro: vt habeī in integra. vel verioꝝ est illa rō: officiū illud extraneū est ab officio clericoꝝ. saltem in ordine sacro. xx. q. iij. eos. qa genus negociatōnis est: etiā abstinendo a criminalib⁹ maxime si cōpe tentia bñficia hñt. ar. s. de postu. c. j. Sed nūqd in cā ecclesiastica siue spūali coraī ecciastico iudice pñt esse tabelliōes? videt q⁹ non: qr simpl̄r phibēt. vñ generaliter intelligendū est. ar. xix. di. si romanoꝝ. ⁊. ī. de pui. qr circa. ff. de seruit. vr. prie. si seruitus. ar. ī. s. de pba. qñ. xxvij. q. ij. multoꝝ.

Sententiam sanguis. epi non pñt sniaz sanguis ferre ī. ō excel. pla. ex lr̄is. ⁊ s. eo. clericꝫ. vbi de hoc. nec dare pslium nec interesse nec dictare nec scribere sniam: vt hic dicit. ⁊. xxiij. q. iij. illud. sed alijs debent vices suas cōmittere: vt dictū est. s. eo. clericis. ⁊ arg. pdicte decre. illud. ⁊. ij. q. viij. sīc. lz fm leges nō possit delegare: nisi cum iudex necessariā hēat cām pfiscēdi. ff. de of. eius cui man. est iurisdi. l. j. sed si interest tm̄ nūqd ꝫpter hoc efficiī irregularꝫ: vt ꝫpter hoc reponaī: n vr̄ q⁹ debeat reponi sed al's dz puniri: qr interfuit ꝫ pceptū hui⁹ canonis.

r Principū. s. e. clericis. ⁊. c. sed nec.

s Adustiōnē. ex hoc vr̄ q⁹ eccia penā adustiōis infligere nō dz: ⁊ sic ē ꝫ illud. ī. ō fal. ad audiēdū. vbi dr̄ q⁹ nota cum ferro candēti imponī i fronte: h illud intelligī ita q⁹ ad effusionez sanguis nō pcedat.

Ejp speck'a. physicā. l. ō epi. ⁊ cle. repetita. ⁊. l. paboland.

b Cadensiuz. a tpe scie hmōi pstōis siue publicatōis cōmerādū: ⁊ nisi destiterint ipso iure sniaz excōicatōis incurrūt. vt. ī. seqū. vba ista q̄ h ponūt vsqz ibi: vez qz. sunt turoñ. concilij. s. e. nō magno.

c Audiaī. tanq̄ ipo iure excōicati: al's etiaz mōachi ⁊ canonici regulares ab aduocatōe repellunt. s. de postul. c. ij. ⁊. xvj. q. j. alia est. plane. monachi. de pscriptō. ⁊. xv. q. ij. c. j. in fi. nisi p vtilitate eccie sue abbate nihilomin⁹ imperante. Vt in predic. c. monachi.

d Admittant. dic vt. s. e. c. non magno.

e Facto. sic ipo facto negā⁹ de⁹. xxij. q. v. c. cauete. ⁊ ipo facto amittit qs puūm suū. sic. s. de vi. ⁊ ho. cle. c. vl. vbi plures pcor. de hoc.

f Predictis penis. f. q⁹ pmoueri non possunt sine dispēsatōne apostolice sedis ⁊ alijs supius positis.

g Bellatoꝝ. i. pdicatoꝝ: q pñt hereticī resistere aucte dine scripture q⁹ nos surgūt: ⁊ ex aduerso impugnāt nos qs plati eccīaꝝ de sua dioceli expellere tenenī: intāū q⁹ si negligentes exterint ab administratōe remoueaī. ī. de here. excōicamus. in fi. Ber.

m Eis electis. in penā illoꝝ. epos em illud aucte sua facere posset. arg. xvj. q. vj. de lapsis. xviij. q. ij. abbates. h si nō relinquūt eos expellere nō pōt. xvj. q. vl. inuentū. lvj. di. satis puersuz. nec eī arctiōē regulā pōt eis imponere. ar. xxxij. q. j. integritas. s. de eccle. edic. ad audientiā. ij. ue dr̄ h q⁹ vniuersitas relinqre pōt. arg. xxv. q. ij. ita nos. ⁊. vij. q. j. sicut vir. ⁊. ff. qō me. cā. metū. §. annuaduertenduz.

n Jnducas. h q̄liter ibi erūt: refert q̄li introducaī: ⁊ q̄liter illi expulsi sunt: an impetuū an ad tps: donec illi corrigāt ⁊ reuertaī. ar. ī. de diuor. gaudem⁹. C. de pe. l. seru⁹. ⁊. lxxxj. di. dictū. ⁊ b i fi. dr̄.

o Impioꝝ. xxij. q. vij. qcūqz. ⁊. c. se.

p Jcut. Clericis in sacris. Sed quare isti prohibenī exercere officiū tabellionatus: dum tamē absteneant a scriptur

b ¶ Presbyteros. ad oēs ꝑdictas ꝑsonas pena ista extendit: et si hmōi ꝑsonatus curā aiaꝝ nō hēat: q; idem iudiciū est ō ꝑsonatus curā aiaꝝ nō hīntes: sicut ꝛc bñficijs curā aiaꝝ hīntes aūerā. ꝛ. ō elec. dudū. ⁊ q hīntes curā aiaꝝ tenent: ꝑz q; q ad curam aiaꝝ eligit: dz ꝑmo ꝑmouen ad ordinē sacerdotij: alꝫ sit ea ipo iure ꝑuar⁹. ꝛ. ꝛc ꝑben. exturpande. § q vo ⁊ in ꝑsona ꝛc seruare nisi in duob⁹ casib⁹: vt ibi dr. ⁊ idem iudiciū ꝛc ꝑsonatibꝫ ⁊ ō hīntib⁹ curā aiaꝝ ē hīndū vt i ꝑdic. ꝛcre. dudū ꝛc ꝛ. ꝛc ꝑb. ꝛc mlta. maior ei rō ē ō hīntib⁹ curā aiarū q; ꝛc ꝑsonatibꝫ ū hīntib⁹ curā aiaꝝ. Credo q; nullus archidiacon⁹ ꝛc canus pleban⁹ ꝑpositus cantor. ⁊ nulli q; habent ꝑsonat⁹ et q; hīnt curam aiarū possint audire leges l' physicā ꝓter penā istius ꝓstōis nlla facta distinctōe: exq; rales sūt nisi aliā interꝑtatōnem sup hoc viderem: q; ꝑꝑ nullā adhibuit interꝑtatōnē: ergo nec nos adhibere ꝛcbem⁹. ij. q. v. ꝑsuasisti. ⁊. ꝛ. ꝛc trāsla. int corpalia. sufficit ei q; ita scriptū est: vt. vj. q. iij. scriptū est in lege. ⁊. ff. q; ⁊ a q. ma. li. l. ꝑspexit.

valeat ascendētib⁹ ex aduerso: ad archidiaconos ꝛcanos plebanos ꝑpositos cātores et alios clericos ꝑsonatus hīntes: necnō ꝑsbyteros: nisi ab his infra spacium ꝑscriptuꝫ ꝛcstiterint hoc extēdi volum⁹ ⁊ mandā⁹ ⁊ apposita firmiter obseruari.

i ¶ Ab his. s. legib⁹ vel physica: ꝛc qb⁹ ꝑmissuꝫ k ¶ Spacū est ꝛ. ꝑscriptū. duoꝝ mensiuꝫ ꝑnumerandoꝝ a tēꝑore publicatōis hui⁹ ꝓstōis q; ātē publicatōez nemo tenet. ꝛ. ꝛc ꝓsti. c. ij. exq; etiā ꝓstō publice ꝑmulgata ē ⁊ publicata: q; ibꝫ tenet ad eius obseruan nā post duos mēses. in aut. vt fac. no. ꝓsti. circs ꝑn. coll'. v. xvj. di. qō dicim⁹. ꝛ. ō postu. c. j. ff ante nō. ar. xxxij. q. iij dixit sara. lxxxij. di. ꝑpo suisti. ß cum ista ꝓstō sit iam diu publicata nullꝰ hz excusatōez. Dz nūqd epi ꝑnt tales absoluere: credo q; sic: q; cōdito⁹ hui⁹ ꝓstōis nō retinuit sibi absolutōnem: ⁊ ideo alijs relicta videt. ꝛ. ꝛc sen. ex. nup. ꝛ. ꝛc sal. dura. ⁊. ꝛ. ꝛc ꝑben. ꝛc multa. in fi. Ber.

Liber quart⁹. De sponsalib⁹ et matrimonijs. Rr.

Ex concilio triburiensi.

E frācia q; dā: nobilē mulierē ꝛc saxonia lege saxonuꝫ duxit i vxorem: vez q; nō hisdē vtunt legibus saxones ⁊ franci gene caulsatus est: q; eam nō sua id est. francoꝝ lege ꝛcsponsauerat: dimissaq; illa aliā supduxit diffiniuit sup hꝫ sancta synodus vt ille transgressoꝛ euāgelice legis sbijciat penitētie: ⁊ a secūda ꝓuge separet ⁊ ad vxorem redire cogatur.

¶ Innocent⁹. iij. exōn. epo.

Preterea hi q; ꝛc matrimonio ꝓtrahendo pure ⁊ sine omni ꝓditione fidem ꝛcdederunt: ꝓmonendi sunt et modis oībus inducendi: vt ꝛcstitam fidem obseruent. Si autē se admonicē admittere noluerīt: ne forte ꝛcterius inde cōtingat: vt talē sez ducat quā odio habet: videt q; ad instar eoꝝ q; societatē interpositōne fidei ꝓtrahūt: ⁊ postea eandē sibi remittunt hoc possit in patientia tolerari.

¶ Vgenius papa.

¶ Cuenis q; puellam nōduz septēnē duxit: q; uis etas repugnaret: ex humana tamen fragilitate forsan tētauit: quod ꝓplere nō potuit. Quia igit in his q; dubia sunt: qō certū⁹ estimamus tenere ꝛcbem⁹: tū ꝓpt honestatē eccl'ie ⁊ q; ipsa ꝓiunx ipsi⁹ fuisse dicit: tū ꝓpt ꝑdictā dubitatōnē: mandam⁹ quatenꝰ dicant ista verba: hoc possit in patientia tolerari: ne ꝛcterius inde cō tingat. nam multa p patientiā toleram⁹ ꝛc. ꝛ. ꝛc ꝑbē. cū iam dudū. al's ꝛc iure mero ꝛcbēt ꝓpelli: vr inde sine iuramentū seruarēt: ꝛc hoc dr. j. e. ex lris. ij. Ber.

a d E francia. Lege. i. consuetudine.
b Legibus. i. consuetudinibus.
c ¶ Francoꝝ. quam putabat esse ꝛc substantia matrimonij. arg. xxx. q. v. aliter. vbi videt q; matrimoniū omissis solēnitatibus non valeat: ß non est vez: q; illa que dicīt in. c. aliter. potius ad solēnitates referūt: que tamen seruande sunt: ß q; uis non seruent: tenet matrimoniū: qa solus ꝓsensus facit matrimoniū. xxvij. q. ij. sufficiat.
d ¶ Dimissaq; qō facē ñ ꝛcbuit aucte sua. vt. xxxij. q. ij. sectares. xxxv q. vj. multoꝝ. et si ipedimentū manifestū subesset. ꝛ. ꝛc diuoꝛ. pōnō.
e ¶ Euangelice legis. q; dr: nullus dimittat vxoꝛē suā excepta causa fornicatōis. xxxij. q. j. dixit dns. j. e. ex parte.
f ¶ Preterea. Sine ꝓditione. p hoc videt q; solui non possit: q; q sine ꝓditōe ꝓmittunt sine ꝓditōne soluūt. xxxij. q. vi. c. vi. ⁊. xxij. q. iij. int cetera.
g ¶ Inducēdi. ⁊ eniaz ꝓpellēdi si nr̄a essent. j. e. ex lris. ꝓpt piculū iuramēti. arg. ꝛ. j. e. reqsiunt. ß illō solunt ibi. ß ō dr. j. e. c. vi.
h ¶ Moluerunt. id ē absolute restuerit.
i ¶ Deterius. s. adulteriū cū secūda: vl' q; eā forte inficeret.
k ¶ Odio. q; qō qs ñ diligit facile ꝛcnit. xx q. iij. pñs clericus. ⁊ xxxi. q. ij. §. j.
l ¶ Societatē. ff. p socio. l. vez. §. vlti. ⁊. l. actiōe. §. diximus.
m ¶ Inꝓpositōe fidei siue p iuramētū enā: q; equipollent. ꝛ. ꝛc si deuis. ꝓuenit. ⁊. xxij. q. v. iuramenti.
n ¶ Tolerari. hoc ō dicit: q; exquo nō est ꝓcessuz ad mrimōiuz ꝓpria volūtate accedēte pōt semꝑ absolue vt dr: q; ois res per q̄scūq; cās nascit ꝛc. j. ō reg. iur. ois res. ⁊. ff. ō reg. iur. nihil tā nāle. q; i tali casu fide prestita siue iura mēto. subit eligēda ē ꝓditio. s. si i eadē, volūtate ꝓmāserint. ar. ꝛ. ꝛc iureur. quēadmodū. ⁊. xxij. q. ij. ne quis arbitret. hec sunt opi. i. dicentis: q; hec ꝛcrecta. ꝓnebat uus cōe. hu. dicebat ⁊ bñ q; loq̄t ꝛc ꝓpatua p missione. vt. j. q; cle. vl' vo. c. venēs. qō ⁊ mihi vr: ⁊ loq̄t dispē sarue: ⁊ hoc apte ut

o ¶ Cuenis. Dubia. Sic ß pz q; in dubijs sp certus ē tenendū ꝛc pe. di. vij. c. ij. §. itē si. vbi dr: tene certū ⁊ dimitte icertū. ⁊. j. ꝛc homi. ad audientiā. ⁊. xxij. di. sicut. ⁊ i re dubia certa ñ pōt ferri sniā. xj. q. iij. graue. ⁊. xxij. di. habuisse. ⁊. xxx. q. vi. §. vlti. ⁊ insti. ꝛc re. di. §. illō q̄situ. insti. ꝛc ac. §. curare. Q̄ncq; tū cū obscura sunt iura partū certa ferē sniā. ꝛ. ꝛc si. instru. int dilectos. i fi. ß nō dr dubia res ibi: q; actoꝛ nō ꝓbauit clare: ⁊ ita ꝓ possessoꝛe iudicari dz. Sed q̄re dicit in his q; dubia sunt: q; si ex toto añ septēnū ducta sunt: ⁊ post septē annos nō ꝓsensit vl' ante recessit res est nō dubia ß certa: q; nō impedit matrimoniū cū ꝓsanguinea eiā cum matre. j. ti. ꝓ. lras. accessit. si post septimū annū ꝓsensit sponsalia temerūt ⁊ ita non est res dubia. j. e. sponsam. ⁊. j. ti. ꝓri. ꝓnebat. §. si vo. So. sic intelligē: puella ista post septē ānos nō ꝓsensit vl' nō ꝑstabat ꝛc ꝓsensu: q; stauim recessit ab eo l' mortua est: verūm q; tētauit forsitan qō cōplere ñ potuit: ꝑsumit q; erat tūc capax: siue q; malicia supplebat etatē q; ad sponsalia: sicut supplet malicia q; ad mrimoniū j. ti. ꝓ. ꝛc illis. ⁊. c. vl. vñ ꝓpt hoc dubiū: q; hoc plene nō ꝑstabat: tum eiā ꝓpter honestatē eccie nō pōt habere ꝓsbyterā illi⁹. j. c. ꝓ. arg. alꝫ nō vr q; posset stare illa lra: si dicerem⁹ q; post septē ānos ꝓsensit: vt dixit. t. q; sic nō esset res dubia. Ber.

p Comunx. i. sponsa. Ber.

q Duidas. arg. ꝯ. xxxv. q. iij. extraordinaria. so. ibi ex nalia eam polluit ⁊ nō maritali affectu: ꝟ vo tenuit i nalib⁹ ⁊ maritali affectu

r Ab audientiā. Qz si ille. hec ꝓdicto nulla fuit: qz exq̄ respōsat vni fratz: aliud eā habere non pōt. xxvij. q. ij. sicꝫ vxorē. ⁊ c. se. nisi forte ante septenū ꝓtracta essent sponsalia. ꝯ. ti. ꝓui. lras. ⁊ c. accessit ⁊ c. duo pueri. cessante eo qō dr. ꝯ. c. pui. xxvij. q. ij. sicꝫ respō fuerit.

s Sponsam fratrꝫ. xxvj. di. ꝯ. iohānes. xxvij. q. ij. sicꝫ respō fuerit. arg. ꝯ. viij. q j. olim. ⁊ ꝯ. de diuor. c. vlt. So. illud mysticū fuit ⁊ obtinuit i fratre sine sobole respō cto: hodie secus.

t Habere nō pōt. Bz vr q hec rō nlla fuerit: qz mi. eos nullum obligatoriū vinculū de iure fuit ꝛcti cōsanguinitate impediente: qz impossibilium nlla ē obligatio. isti. de inut. stipula. ꝯ. si impossibile. ⁊ ff. q sensus ap. rescri. paul⁹. Bz impossibile est id qō ꝓra bonos mores ē. ff. de ꝛdi. instit. filiꝰ ⁊. xxij. q. ij. faciat hō ⁊ eius qō esse nō pōt nulla ē ꝓmissio. isti. de inut. stipu. ꝯ. j. Et ar. op. i vere. grego. ē. de pac. c. vl. ergo ꝫ nulla sponsalia fuerūt quę sunt ꝓmissio sup turaz nuptiarū. xxx. q. v. nostrates. ff. de spon. l. ij: ergo nulla fuerūt ꝑacta sponsalia ꝧ nō pstāt impedimētū quo minus illa possit ꝓtrahere cum alio fratre. ꝯ. ti. pr. lras. ⁊. ca. accessit. Bz ꝛ. matrimoniū plerūqz attendit ꝓsiderato facto nō iure. ē. de biga. nup. ⁊. l. ō adul. eum q. plus em in talibꝫ ꝓsiderat qnqz opinio q̄ veritas. ꝯ. q fi. sint legit. cum inter. io. Quid ꝧ respōdes: potest dici q publice honestatis iusticia impedit. vt. ē. e. pr. ⁊. xxvij q. ij. sicꝫ respōsauerit.

u Prepositū. qō illicitū fuit: ⁊ iō nō seruandū. xxij. q. uij. in mat.

x Compellas. arg. q qs compelle potest ad satisfaciendū de q̄libet crimine. xxiij. q. iij. ntaqz. ⁊. vj. q. j. illi q. ⁊. xxij. q. j. ꝑdicandum. ⁊ ad ecclesiā punet tenere de quolibet peccato ⁊ corripe quēlibꝫ christianū. ē. ō iudi. nouit. Ber.

y Et illis. Transferentes. vñ nō tenent sequi ipsuz vagabūdū ff. de op. libe. quod nisi fiat. ꝯ. ex ꝓuisa. Et sic ō spōsa intelligunt q̄dam illud. ca. xxxiij. q. ij. sicꝫ. Sed non est verum immo de vxore iam cognita. Ber.

z Liberi erit. post tres annos sm leges. C. de repu. l. ij. ⁊ hoc intelige de sponsa de futuro: de qua hic loquit: secus in sponsa de ꝓsenti. ꝯ. e. in ꝓsentia. ⁊. ꝯ. ō secū. nup. dns noster.

a Si ꝓ eas steterit. vnde in culpa fuerūt: quare imponit eis pnia Sed si ꝓ eas stent: quare dat ecclesia licentiā ꝓtrahendi: Respōdeo ne vterius inde ꝓueniat. scz periculum fornicatiōis. si. ꝯ. q de. vl vo. veniens. ꝫ si ꝓ eas non steterit quo minus matrimoniū cōpleuissent non imputaret eis piurū. ꝯ. e. sicut. si hoc certum esset. si vo dubiuz esset: propter tale dubium imponitur eis penitentia saltē ad cautelā. Habes ergo vnum casum in quo sponsalia de futuro soluūtur. Aliū habes. ē. de iureiuran. quemadmodum. Item si contrahit cum aliqua per verba de presenti. ꝯ. eo. si inter virum. ⁊. ꝯ. de spon. duo. c. j. Bernardus.

consobrina ipsius puelle quam postmodū duxit diuidas ab eodem. Lexā. iij. papien. epō.

b Ab audiētiam nr̄i aplatus puenit q̄ cum. h. papien. ciuis filiā suam cuidā filioꝛ. l. vellet dare vxorez: iurauit q si ille habere eā casu aliquo interueniēte nō posset alti filio quez de alia vxore genuerat: eandez matrimōio copularet: ꝓtractis aūt a filio pōre sponsalibꝫ q̄daz ꝓsanguinitatē inter eos esse iuramentis inꝺ positis firmauerūt Idcoqz prefatus. h. eandē dare alteri filio nitit vt iurauit: sed qm̄ scripiū est q ꝑ sponsam fratris frater habere nō pōt: mādā⁹ q̄. eum suū implere ꝓpositum nō pmittas: ꝫ vt penitentiaz agat de illicito iuramento monitōne pmissa ec. districtōne cōpellas.

c Dem panormitān archiepo.

Oe illis aūt q̄ ꝑstito iuramento pmittunt se aliqs mulieres ducturos: ⁊ postea eis incognitis dimittūt terrā: se ad partes alias trāsferentes: ꝫ tibi volum⁹ inotescere: q libez erit mulieribꝫ ipsis: si nō ampli⁹ in facto est ꝓcessuz: ad alia se vota transferre: recepta tñ de piurio penitentia: si ꝓ eas stetit q̄ min⁹ fuerit matrimoniū cōsumatū.

d Dem paduano epō.

Oe muliere q̄ est iurita tradita viro ⁊ detēta: cū int vim ⁊ vim sit differētia: vtrum postea ꝓsensus intcesserit: certū nob nihil postea exꝑtisti: nihil certū inde tibi possum⁹ rūdere.

e Dem cantuarien. archiepo.

Ex lris: ⁊ infra. De ꝫ āt qō ꝓsuluisti q̄d debeat obseruari qn̄ inter aliquos sponsalia cōtrahūtur: nec intelligit alter qō alt ꝓponit: rndem⁹ q̄ inspiciēdū est iudici si matrimoniū contracturi ad id faciendū sint idonei scia ⁊ etate quo cognito si alter nō itellexerit qō alt ꝓposuit: ad cōem verbi intelligētiā recurrat: et cogat vterqz verba plata in eo sensu retinere quez solēt recte itelligētibꝫ generare.

f Dem vigilien. epō.

Sponsaz alteri⁹ marie si ē nubili etati ꝓia: nullus cōsanguineoꝛ aliq̄ sibi potest matrimonio copulare.

g De muliere. Inter vim ⁊ vim. Hoc ō dicit: q: duplex ē vis siue metus q̄ cadit in ꝓstantem vir: ⁊ ille metus excusat: nisi postea ꝓsenturet. ꝯ. ti. pri. de illis. ij. ⁊ alius metus vanus siue vis: ⁊ illa vis nō excusat. ꝯ. e. venies. c. ꝓsultatōi. ⁊. ē. de his q̄ vi metusue cā. fi. cū dilecti. ⁊. ff. de re iudi. sicꝫ ab alio. ⁊. ff. qō me. cā. l. intelligi. ij.

b Certū. qz nesciunt q̄ violentia fuit illata. vñ certū ñ potuit dare rūsū xj. q. iij. graue. ⁊. xxx. q vl. ꝯ. vlt. ⁊. ē. quoniā vñ dicat lex: vt ꝓgnum possis habere respōsuz: insere pacti exemplū. C de transac. vt rūsum. poterat tñ si voluisset rndē distinguēdo inter vim ⁊ vim. vt. ꝯ. eo. venies. ⁊ c. ꝓsultatōi. simile ō eo q̄ renū. episco. c. j.

c Ex lris. Scietia i. discretōe. Hā furiosus ꝓtrahere ñ pōt qz nō hz ꝓsensum. xxxij q. vij. necꝫ furiosus. et ꝯ. e. dilectus. nisi ꝑ interualla dilucida laborauerit vij. q. j. q̄uis triste. iij. q. iv. indicas.

d Etate. xij. annoꝛ in muliere. ⁊. xxij. annoꝛū in viro. ꝯ. ti. pr. attestatiōes. ⁊. c. ꝓuenit. vl cū malicia suppliz etatē. ꝯ. ti. pr. ō illis. ij. ⁊. c.

e Intellexerit. vl. i. si dicat se ñ intellexisse siue ꝑ se siue ꝑ interpiē. ff. de v. obli. l. j. in fi. cū tñ ꝛtiū ꝓsumat: cū sint eiusdem vulgaris.

f Proponit. Mo. sm canones: si actor tñ volū adhibꝫ intelligēda sunt verba vt reus intelligat q̄ nō adhibet volū. xxij. q. v. ꝯ. item obiciē. ⁊. c. quacuqz. Si vo reōnē: tūc sm q̄ actor itelligit xxij. q. v. ꝯ. ex his. ⁊. c. quacuqz. ⁊. q. ij. ne quis. si ergo vterqz volum adhibet: locum habz qō hic dr: vt verba prolata in suo ꝓpio sensu intelligant. Et sic est arg. q non est recedendū a significatōne verboꝛ: nisi cum ꝓstet testatorem aliud voluisse. ff. de le. iij. non aliter. ⁊. ꝯ. ō ver. sig. intelligenna. arg. de pse. di. iij. retulerunt. ⁊. ff. q ⁊ a q. ma. l. ꝓperit. q: non ex opinionibus singuloꝛ: ꝫ cōmuni vsu nomina sunt intelligenda. ff. de suppel. le. l. labeo. ⁊. ē. de ꝛci. ad audientiam. arg. ꝯ. C. de ver. sig. cū q̄dam. ⁊ de conse. di. ij. in calice. Ber.

g Intelligenna. hmōi ambiguitas vboꝛ qnqz incidit i iudicijs qnqz in ꝓtractib. In iudicijs circa lites exordiuz plus credit actori q̄ reo. ff. de v. ob. inter stipulantē. ꝯ. j. postea in ꝓfessionib vrgeri dz ꝓtestatio: vt certum ꝓtestat: alioqn id accipiet qō magis expedit aduersario suo. ff. de ꝓbat. certum. ff. de inter. acti. de etate. ē. nihil. In ꝓtractibus ⁊ pactis distinguit: aut certum est q ꝓsenserunt: ⁊ tunc valet qō agit. aut q nō ꝓsenserūt: ⁊ tūc nō valet qō agit. ff. de ꝛben. emp. ⁊ ven. in venditōibꝫ ⁊. xxx. q. ij. vbi. Aut dubitat q̄d senserint: ⁊ tunc subdistingue: qz aut valet intellectus sm vnā partē aut sm vtrāqz. si sm vnā partē cōmodius est id accipi: vt res ꝺ q̄ agit magis valeat q̄ pereat. ff. de reg. iur. q̄uīs ide sermo. ⁊. ff. de v. ob. l. quotiēs. ⁊. ē. de fi. instru. int dilectos. ⁊. ꝯ. de ver. sig. abbate. si sm vtrāqz: tūc id qō verisimilius est accipiendū est. ff. de v. obli. eū q̄ kalendis. ⁊ qō qnqz ꝓuenit accidere. xxviij di. de syracusane. vl ꝓra eum fit interpretatio q̄ pactum apposuit: qui debuit legem. i. pactum apertius apponere. ff. de pac. veteribus placet. ⁊ sm pmissorem fit interpretatio: quia liberuz fuit stipulatori verba late concipe. ff. de v. obli. dcdd. Ber.

h Sponsam. Nubili. illud maxie ponit ꝓprie cōparatiue: qz exq̄ hz. vij. ānos tenet sponsalia. ⁊ ita null⁹ ꝓsanguineoꝛ pōt eā dare. ꝯ. ti. pr. lras. accessit. ꝧ multoforū impedit: cū est ꝓxima nubili etati.

Idem videt si est prima septimo et toli capax. ff. e. inuenis. Ber.

Ex parte. Pro iunge teneret. et sic practū sunt matrimonū int eos. Sed nūquid p ista verba tm̄ ptrahit mr̄imonū. Juro q cetero habebo te p legitima iuge: et econuerso ꝛc: non vr̄ qa ista verba tm̄ futur ꝑs respicere vident. Dec qō pomt. xxx. q. v. §. siqs diuinis. Et dic io. q ē matrimonū fm q ex illa nouella sat̄ pz. et hoc vr̄ hug. aliter intelligere illa ẏba. s. q post matrimonū ptractū de pñs accedāt illa ẏba. vt notant ibi. ar. ff. e. de h Eadē. supple alt̄. et cum alia ptraxit.

l Caldamfesta. pbata. s. et sntia subsecuta: quia alt̄s non licet dimittere. xxxiij. q. ij. seculares. et §. in hoc. et xxv. q. vj. multor. et j. de diuor. porro. Ber.

m Cōuenere. qr ñ pōt cū alia ptrahere. xxxij. q. j. dixit. et si cum alia postea fornicaret: cōpelleret redire ad ipam nō ob. sntia. j. de diuor. ex n Cogatis. et lris. supinductaz si nollet ab ea recedere t si impedimentū pstaret posset excōicari. j. e. venies. i fi.

e Ex lris. Tā pies si. xxxj. q. iij. si q parētel. Sz vr̄ q istō iuramentū nō valeat: et sit anceps piurū: cū sit ō facto alt̄. ff. re. amo. marcellus. §. j. et. ff. de i li. iurā. videam⁹. et ar. ad hoc. ff. de v. obli. stipulatō ista. qr vt ibi dic̄ q alienū factū promittit ñ obligat: tñ b facti suaz pon⁹ promisert vt pcurāret bona fide q filij ꝑhe rēt vt. e. l. et in. l. in illa stipulatione.

p Sub iuramēto. isti erāt impuberes. vñ non tenuit iuramentū. xxij. q. v. puuli. et. c. pueri. et. iiij. q. iij. c. j. ß illa itelligunt cū ad restitutionū phibēdū inducūt: ß alt̄s si sunt toli capaces: bñ tenz iuramētū. j. ō dic. pue. puer. ß posuit Lau. talē qōz. Aliqs iurauit accipe i vxorē vnā ō filiabo nūt: et postmodū uenuit cū vna illaz: qrit an pcise debeat cōpelli eā ducere: cū alia ducere nō posset: arg. q sic. ff. ō ꝑben. emp. si i emptōe. §. si emptio. et. ff. ō solu. stichū aut papbilū. et ipse se ad hoc ar taut. ff. siqs cau. l. ij. §. vl. xv. q. j. siqs infamēs. imo vr̄ q statum sit matrimonū. j. de pdi. ap. de illis. et. j. e. is q. ar. ō. ff. de rī. nup. gnāli. et. ff. siqs cau. ß et si. §. q̄stū. et. ff. de vsufruc. q̄tes. Quidā dixerūt eū nō cōpellendū: qr inute nuptie ꝛc. xxxj. q. ij. §. j. et. c. j. et. ē. e. pterea. ß ꝺnū est vez q debeat ppelli: ß vr̄ q nō sit ppellendus eā recipe: qr in vtate nec spōsalia pcesserūt nec matrimonū: qr cum dixit volo accipe vnā de filiabo tritj: nulla cū alīq illaz spōsalia ꝺcta sunt: qr in psonam certā cōsentire debunt: et incerta spōsalia nō sunt spōsalia. ar. xxx. q. v. nostrates. arg. ff. ō testa. nūc. l. duo sunt tritj. et si dico exheredo vnū ō filijs meis cū plures habeā: null⁹ē exheredat⁹. ff. ō libe. et postu. notati et cert⁹ dz esse heres: alt̄s nō valet testū. ff. de here. instit. in ꝑs. §. q̄ues et. ff. ō manu. testa. cū ex plrib. Dic q nō ppellit ex vi spōsaliorū: ß ppt iuramentū forte dz ppelli: lz ad illā recipiendā nō se obligauit directe: nisi deteri⁹ inde ꝛngeret. vt no. ē. e. ptea. et. j. i glo. q incipit. ar. ꝺnū.

q Eum moneas. et si nō acqeuerit. ar. q admonitio semp dz pcedere vindictā. xij. q. ij. indigne. et. j. ō sen. ex. sacro.

r Compellas. ar. ō. j. e. reqsiunt. hoc pseuerit itelligi plrib modis: qō hic dr̄ de rigore intelligit: ibi de misericordia: ne deteri⁹ inde cōngat. abbatibꝫ. s. admundi et de mer.

Ex pte. c. mulieris nob intimatū ē q andreas iuramentū pstitit: q eā ab eo ꝛpe p cōiuge teneret: et ei sic vxori sue fidē ſuaret. Jpa q̄z eidē andree iurauit se illū p marito habitu ram et fidē ei tanq̄ viro proprio ſuaturā: quo facto pnominat⁹ a. relict eandē. Quia igit nemī licz vxorē suā sine manifesta cā fornicatōis dimittere: et tūc eaz sibi recōciliare debz: aut ipa uete ptinere: mādā⁹ q. eūdē vt supinducta dimissa ad vxorem suā redeat et eā maritali affectōe ptractet: monitōne pmissa p ecclesiasticā censuraz cogatis.

Dem pictauien. epo.

Ex lris siluani epi accepi⁹ q cū duo nobiles viri sui epat⁹ gu. s. ō mōstra. et. b. filios et filias ipubescētes hrent inter se quenerūt: q eos adinuicē matrimonijs copularēt et b tā pies q filij sub iuramēto se pmisere facturos: inter q̄s si q̄dē. g. filiā alteri⁹ ꝓsentiente pie se iurauit ducere in vxorē: quo volēte ad alia vota migrare: eū eps cōpellere voluit: vt qō iurauerat adimpleret: et infra. Quia igitur predicto. g. piculosum est cōtra suū iuramentū venire. f. t. mandam⁹: q̄tenus si b tibi pstiterit eum moneas: et si nō acqeuerit monitis eccle. cen. cōpellas: vt ipsam nisi rōnabilis causa obstiterit: in vxorem recipiat: et maritali affectōe ptractet.

Dez archiepis et alijs platis p angliam constitutis.

Non est vobis: sicut arbitramur incognitū: qualit̄ rex angloz p discordia que int ipz et filios suos ē sborta: vxores eoz detineat: et infra. Nos itaq attendētes iustū et honestū esse vt viri suas petāt vxores: mandam⁹: q. eundē regē ad eas restituendas sollicite moneatis: et si iuxta cōmonitōz vr̄az filijs suis vxores suas infra certū terminū nō restituerit: extunc in q̄cūq puinciaz vestraz detinent vel trāsferūt donec ibi fuerit: nll'a diuina officia pter baptismum puulorū et penitētias moriētiū celebretis: nec permittatis aliquatenus celebrari.

Dem epo sancte agathe.

Deterea de muliere que a viro impetitur: cuius cōsanguineus cum ea se obliquisse proponit: sed hoc publice confiteri recusat: propter metum et

n Non est vob. Uxores. pnt em̄ filij regis petere vxores suas p indictū de libe. exhi. imo: de vxore exhibēda. ff. de lib. exhi. imo. et. C. e. ti. adinstar. et. C. de nup. si inuita. Et hoc hz locū cum inuita detineat vxor sicut b. Si vo volēs detinet tunc p officiū iudic vr̄ epi loci. Cū em̄ volēs detinet filj⁹ nō dat interdictū de lib. exhi. nisi inter duos: q dicit se esse patres vt dños et prouersia esset. ff. de b Prouinciaz. Sic q p debito vnus tota lib. exhi. l. vl. puincia interdicit: vt. s. de offi. dele. sane. ij.

c Donec ibi fuerint. q vr̄ q postq̄ inde recesserint possint celebrare ar. ff. de postu. impato. C. ex q. cau. insa. uro. si seuerior. ar. ō. C. e. ti. ad ꝑs. Dico q b est suspēsio iuris et cū tpis diffinitōe: et ō tpe elapso nō indiget absolutōe: et ita illis recedētibꝫ celebrabit. si. lxxxj di. si q sunt pbri. vin. ß nūq̄d tunc pnt celebrare submissa voce et ianuis clausis? nō: nisi essent pulegiari. j. de pui. qē qbusdā. vt nisi esset eps. j. de pui. qō nonnullis. et singularit in quentualibꝫ ecclesijs bus et bus pnt dicere horas suas vt legere videant⁹ pon⁹ q̄ cantare.

d Baptismū puulorū. ista duo sacra sp j. de pe. et re. qō in te. excipiūt de q̄libz indicto: q: sunt sacra necessitat̄. j. q. j. §. ß notādū est. et. §. ecce si cleric⁹. et meli⁹. xxxij. di. §. vez. vñ et i necessitate pnt recipi ab hereticō. xxiij. q. j. si quē forte. sec⁹ō alijs. xxiij. q. j. cepit.

e Caldoniensū. et preter coronem que viaticū appellat. j. de pe. et re. qō in te. et iam suscipientibus signuz crucis et pegrinis penitentia concedit. vt in. c. qō in te. Ber.

p Deterea. Publice pfiteri. qd si publice pfitet et duplica rōne: ar. ē. e. pterea. vl̄ ꝺdūonalit̄ sunt cōgēdi: vt ō nolentibꝫ fiat volētes ß nō funalit̄. xxiij. q. vj. vides. ß neutra solutio vr̄ sufficere quia iste mortalit̄ peccat veniendo ꝺ iuramentū: g pōt ppelli finalit̄. xxiij. q. iij. cā sacerdotes. et. c. ecce crimia. Dz quō pōt iste excōicari q: nōdū venit ꝺ iuramentū? pōt dici q ille q iurauit de iure cōi cōpelli dz: vt iuramentū seruet: lz nondū sit trāsgressus q: post trāsgressionez ꝓbendo cū alia q ẏba de pñs nō posset vltr⁹ ppelli cū iā forte vicin lū superuenit et eccia ñ solū pcā ꝓmissa punire debz vt dictū iura pdicta. ß et ꝓmittēda prohibere vt si videat aliquē vicinū pcipitō vl̄ paratū ad peccādū xciij. di. diacō. xxiij. q. iij. ipsa pietas. et xxij. q. v. hoc videt. alioqn ꝓsentire videt lxxxiij. di. q̄si q totū. et sic dz eccia excōicare et facere qō pōt: q: excōicatio est medicinal⁹ ij. q. j. multi. et. xxiij q. iij. corrupiant. et. c. notandū. et hoc soluz bñ agit: vt vita hoim corrigatur. xxiij. q. v. pdest. hoc qdē inf cōe ē: casus tñ pōt ee vbi nō ppellit finaliter ex cā: vt in. c. reqsiunt. j e. et cā redditur in lra ipsi⁹. c. reqsiunt. et. §. eo. pterea. ex cā q̄libz retrahit feuentiam. vt l. di. vt pstituet. vl̄ pōt expōi lra ipsi⁹. c. reqsiunt. pon⁹ monenda q̄ cogēda. i. pius monenda et postea cogēda: misi acqescat: et ita nō ꝺdicit isto mō: imo pcedat cū ista tñ si ꝺbat cuz alia teneret ꝺctus et absoluet̄: nec compellit finaliter.

n Rōnabil̄ cā. pura ꝓsanguinitas l affinitas l aliqō aliud ꝓpe tuū impedimentū.

non debet ei credi. Primo q: vnius psessio in alieno facto nulla est. iij. q. vj. §. itez i criminali. v. itē vn⁹ testimoniū. ⁊ §. de testi. veniēs. j. Secūdo quia turpitudinē suā pfitet: §. de vxa. int dilectos. xxij. q. v. nō sane. et. j. de eo qui duxit in ma. c. j. sed psanguineo reuelare tenetur. xxxv. q. iij. si autem homo. Berū.

§ Nisi iuramētuz. ⁊ ita si iuramētuz interuenit: nō dz matrimoniū phiberi ꝓpter psessiōez illi⁹ secretā: nisi alit̄ pbaret. nā si legitima affinitas pbaret: impediret matrimoniū nō obstāte iuramēto illo qō habuit pdōez ānexā. s. nisi iusta causa phibeat: §. de iureiurā. quēadmodū. imo tā ꝑcū separet. j. de eo q cog. con. vx. sue. ō illo. Si vo iuramētū non intuenisset ad testimoniū vni⁹ siue ad famā impediret mrimoniū ꝑhendū: §. de testi. sup eo. ij. §. j. ⁊ j. de cōsan. ⁊ affini. sup eo. ⁊ hic.

Enies. reclamante. § nō fuit mrimoniū xxxj. q. ij. c. j. ⁊ ij. et j. e. c. pri.

i Cogisci permisit. qō si fecisset: ꝑ⁹ reclamare nō posset. j. de eo qui duxit in ma. quā pol. p adul. c. ij. ⁊ j. qui ma. ac. pos. insup. Ber.

k Int eos. s. ipam mulierē ⁊ pmū vir.

l Sepauit. xxxv. q. iij. nullū. pgemē cōtradicim⁹.

m Tractaret. cū se cūdo vel potius cum primo. Berū.

n Nupsit. qō fieri nō debuit lite pendē. vt arg. j. de spō. duoruz. tua fraternitas.

o Decessit. maxime q: idē esset si viueret. q: si iuncta tradita ei fuit: nulluz fuit mrimoniū. j. c. pri.

p Recipiat. § ꝓter solū scādalu: ñ sepat mrimoniū. q: iudiciuz ecclie nō expectant. j. e. cum in aplica. ⁊ j. de mat. ꝑcī. j. inēdi. ec. c. j. ⁊ ij. ⁊ ē hic ar. q non pōtat impedimētū quod de iure nō fortē effectū: §. de iurepa. illud: cū suis cōcor.

q Restituerit. oēs impedientes iurisdictionem iudicis pñt excoicari: §. de off. dele. c. j. ⁊ §. de testi. taz lris. Berū.

r Cum locū. met⁹: q possit cadere in constantē vir. j. c. pri. ⁊ c. psultatōi: in fi. ⁊ ff. qō met⁹ cau. metū. minor tñ met⁹ magis excusat semiaz q̄ vir: ar. xxxij. q. vj. indignant. ⁊ ar. j. de homic. sicut dignū. j. Rū.

s Solo psensu. xxvij. q. ij. sufficiat. ⁊ ita oīa que dicunt. xxx. q. v. aliter. ⁊ c. nostrates: referunt rm ad solēnitatem.

t De ipso. s. consensu. Berū.

u Plena debet. ille vel illa q̄ in alū vel alā psentire debet.

x Indagandus. i. ingrendus ad psentiendum.

potētiā mulieris talē rndem⁹: vt mrimoniū ipz fieri. nisi iuramētū intuenissz districte phibeas: ne deteri⁹ ide ꝓtigat. ¶ De pcuratori ⁊ cano. sozañ.

Enies ad ap. se. mariota supplici ilinuatiōe mōstrauit q quedā adolescētē adamauit intātū q vtqz ō mrimoniō ꝓhēdo sub triū psonaz testimoniō pstiterit iuramētū: qō parentes mulieris ipsi⁹ igrātes eā iunitā ⁊ reclamātez i vxorē alij ꝛdiderit: quē ita exhorruit q se ab eo nullo mō cogisci pmisit. Cūqz publice fateret q a pori viro cognita eēt: atqz iurata: eps sozañ. cognito q pria int eos eēt liea ꝓsāguinitatis: ipos abiunicē sepauit. Cetez cuz causa ipsa ꝛctaret: ⁊ viro cui ꝛdita fuerat a parētibz cōsētire nolēte: ⁊ ipe aliā in vxorē ꝛduxit. ⁊ illa cuidā. t. nomīe publice i ꝓspectu eccie nupsit. Tādē cū de illo filiū genuissz: pī ipius. t. ei opposuit q filiū suū non potuit i virū hre: eo q ab alio q defunct⁹ ē pri⁹ despōsata fuisset: ⁊ infra. Mādam⁹: qten⁹ si inueneritis: qō pdicta mulier a pori viro iudicio eccie fuerit sepata: et ab eodē. t. sine ꝓdictōne eccie in vxorē ꝛducta: ⁊ ille cui a parētibus fuit copulata de psenti vita ꝺcessit: pdictū. t. mo. pmiss. ꝓpelatis: vt pfatā mariotā ꝛcipiat: ⁊ studeat maritali affectōe ꝛctare: alioqn eū supinductā: ⁊ pez ei⁹ si huic rei restiterit excoicationi sbdatis. ¶ De papien. epo.

Um locū nō habeat psensus vbi met⁹ vl coactio intercedit: ncce est vt vbi assēsus cuiuscq reqrit: coactōis mā repellat. Mrimoniū at solo psensu ꝓbit. ⁊ vbi de ipo qrit: plena dz securitate ille gaudere: cui⁹ est aīm⁹ indagādus: ne p timorē dicat sibi placere qō odit: ⁊ seqtur exit⁹ q de iuitis solet nuptijs puenire. Quocirca mādam⁹: qtenus puellā ō cui⁹ mrimoniō qstio vētilat: i vmo i q nihil eā time re oporteat facias hōeste teneri dōec pdicta causa ꝛminata fuerit ⁊ sua sine ꝓdictōe cuiuscq valeat executōi mādari. ¶ Bez.

Enies ad nos gu. sua nob relatōe mōstrauit: q in vmo sua mulierē qndā recepit: ō q plē habuit: ⁊ cui fidē cozā plibus pstitit q eā ducerz i vxorē. Interi at cū apud domū vicini sui pnoctauerit: ei⁹ filia nocte illa secuz ꝓcubuit: qs pz puelle sit i vno lecto inuenies: ipm eā p verba ō pñti despōsare coegit. Jōo qz mādam⁹: qten⁹ si ineneris: q pmā p⁹ fidē pstitā coguerit: ipm cū ea facias remāere: alioqn secūde nisi metu coact⁹: q possz in vir⁹ pstātē cadere eā despōsauerit: adherere facias vt vxori. ¶ Dem exoneñ. episcopo.

Ommissum: ⁊ infra. Significauit nob fra. tua: q qdā cuidā mulieri de ꝓhēdo matrimōio fidē dedit: ⁊ se cū ea infra biēnū p verba de pñti ꝓcturū pstito iuramēto firmauit. nūc at puata lege duct⁹ ad frugē melioris vite suspirat: et infra. Jra. t. t. rū. q tut⁹ est ei religiōe iuramenti seruata pus cōtrahere: et

p Ponenire. q: qō quis nō diligit facile contēnit. xx. q. iij. psens. ⁊ §. e. prerea. j. ⁊ j. e. requisiuit. ⁊ xxxj. q. ij. §. j.

z Nihil timere. est § hic ar. q ad officiū iudicis ptinet locū securū assignare ptib⁹ ⁊ honestū. iij. q. ix. hortamur. ⁊ xxxiij. q. ij. siue. ⁊ ff. de arbi. si cū dies. §. arbiter. alioqn pt appellari: si req̄sit⁹ iudex hoc nō fecerit. §. vt lit. nō ꝓrest. accedēs. ij. ⁊ §. ō appel. ex pte. j.

a Bonec. i. quousqz ꝓster de mrimonio ist⁹ puelle: int eos q illam petit: ⁊ cui ipa ꝓsensit: sic stabit q̄st i sequestro in loco tuto. Jsta puella timebat sibi inferri violētiā a qbusdā nobilib⁹ ciuib⁹ papien. ⁊ iō ne raperet ab illis ponit i loco securo p⁹ q̄ cōstituerit: cui cōsenserit: tradet ei: vt i fi.

b Enies. recepit vt cōcubinā.

c Prestitit. post plez susceptā: ⁊ sic spōsalia de futuro cōtracta fuerūt: vñ si postea anteq̄ ꝓtraheret cū alia: illaz cognouit: inducū fuit mrimoniū ꝓsumptū: ꝑ quā ꝓsumptionē ꝓbatio in cōtrariū non admittit. j. e. is. q. ⁊ j. de ꝓb. appo. de illis.

d Pernoctauerit. p noctare totā noctē significat. ff. de v. sig. vrbana. §. pnoctare. sic. j. de accu. si ꝓstiterit.

e Cognouerit. qō si est ita: mrimoniū ē int eos: vt dixi: q̄uis non credebat tali tacito cōsensu ꝓtrahere: veluti sigs se filiūfamilias ex istimauerit: cū sit paterfamilias poterit acqrē hereditatē. ff. de ꝓb. et de mō. multū interest.

f In virū pstātez. qz tūc nullū fuit mrimoniū. j. e. psultatōi. q: liber tatē dz hre q psentit. §. c. pri. Quis metus excuset ⁊ qs non: dictū est. §. de his q vi metusue cā fiūt cū vilectus. ⁊ c. abbas.

g Ut vxou. qz fort⁹ vinculū supuenies prudicat ꝓmo. j. de spō. duo. c. j. sic mrimoniū adoptiom. ff. de ritu nup. nō solū. §. ij. ⁊ est hic arg. q licet culpa mea incideri i metū: mihilomin⁹ excusoz ꝓter metum. argu. ff. quod me. causa. nec timorem. cum. l. sequēti. Jr. cōtra. ff. e. si mulier. Ber.

h Ommissuz. lege. xix. q. ij. due sut. §. de regulari. licet. ⁊ §. de renū. nisi cū prudē. §. sed dices.

i Tut⁹. Sed ꝓtra videt: q dicit: qui se dat nuptui bñ facit: q se nō dat nuptui melio⁹ facit: vt. xxvij. q. j. nuptiaz. ⁊ vtrūqz expedit. ff vnū pl⁹: alteꝛ min⁹. xxviij. q. j. sic em̄ neqz. v. ideo. ⁊ sic tut⁹ eēt nō ꝓtrahere: saltē ꝓpt ꝓmitatē exigēdi postea debitū nō cōtradicit: quia hoc faciēdo pt vtrūqz seruare ⁊ iuramentū ⁊ ꝓpositū suū: et ideo dicit tut⁹. vel dic tut⁹ saltē quo ad opinionē: ne de facto dicat iste venire ꝓtra iuramentū. ꝓterea non videtur infringere iuramentū qui illud in meli⁹ cōmutat. §. de iureiurā. peruenit. §. de voto ⁊ voti

re. scripture. ⁊ sic ille intrādo religionē seruat ꝑ ramērū: ⁊ ita tuto nō ꝓtrahere: ⁊ q̄ bona agūt: si meliora ꝛliberata nō facūt: ceciderūt in cōspectu dei. xvij. q. j. q̄ bona. ⁊ si ꝓtrahat videt facere ꝓtra ꝓscie tiā: ⁊ sic peccat: ergo non est tuto. xxviij. q. j. §. ex his. Sed dicas: iste nullū votū emisit: sed ad votū suspirat. vñ nō debet dici voti trā gresso: ertiā si nō iret religionē: si ampli⁹ nō ꝓcessit. ꝛ. ꝛ voto ⁊ vo re. lr̄aturā. ⁊ nō facit ꝑ ꝓpositū suū: q; licet gerat i corde ꝗmitate ꝓsentire pē i mrimo nū. xxvij. q. ij. beata Maria. ꝓr ꝙ serua re vtrunq; vt dixi si vult tū sine pcto pē intrare religionē er non contrahere. Ber.

Rbera. ꝛ. e. cum locū. ⁊ arg. ꝛ. ꝛ ꝓcu. accedēs. ⁊ ꝛ. e. ꝓtera j. ⁊ xxxj. q. ij. §. j. ⁊ c. j. ⁊ iij. xx. q. iij. pñs. Sed nūqd erit minus libera si cōpellat exp⁹ facto ad qđ iureiurando se astrixerit? videt q; nō: q; nec iuit⁹ crescere ad ordines vī: q ꝓpter iā susceptū bñficiū ad ordines vigeat. lx. di. inouam⁹. ⁊. ꝛ. ꝛ etg. ⁊ qua. c. j. ⁊ c. q̄rī cū spōte susceperit: bñficiū: ⁊ nō vī iniurus qui ꝓpter volūtariā ꝓmissionē vigeat ad ꝓmissa soluti⁹ ez. xij. q. ij. quicūq; ij. Ite ꝓpter relictū ꝓcedēs q̄cq; ꝙs cōpellit ad mrimoniū. j. ꝛ eo q̄ dux. i mri. quā pol. p adult. c. j. ⁊ ita videt: q; ista ꝓpellēda sit. ſi. ꝛ. e. ex lr̄is. arg. xxij. q. iij. int cetera. Sz lr̄a ista ꝓdicit: potiꝰ monēda q; cogēda ꝙs pon⁹ expone monēda. j. ꝓmo monēda: ⁊ postea cogēda ꝓt iuramētū suū. ſi. lr̄is expo sitio. xxij. q. iij. nō inuenit. in ſi. Dic super hoc: vt dixi. ꝛ. e. ex literis. Verū.

Qestiū in aplica. suggesta. Mūqd ꝛbuit ei credi? nō: absq; lr̄is iudicis. viij. q. v. c. vlt. ſi. e. viij. q. iij. nōne. ℒ. ꝛ mā. ꝓn. l. vna. Quare ꝙ excusat mulier: cū lite pendēte nihil ꝛbeat innouari. vt. ꝛ. vt lite pen. c. j. Ideo excusat: q; oēs ita credebāt: ⁊ verius: quia nullū erat matrimoniū cum ꝓma.

Mescia. ⁊ rō videt: q; marito ꝓuari nō ꝛbuit mortua ꝓma: et si fuisset matrimoniū cū ꝓma. j. ꝛ eo q̄ dux. in ma. quā pol. p adul. c. j. ⁊. xvij. q. ij. nos nouim⁹. in fi.

Impolita viro pnia. Sed q̄re imponit viro pnia: cū nullū fuerit mrimoniū ꝓmū? Ideo q; lite pēdēte ꝓtraxit cū secūda in cōceptū ecclesie. j. ꝛ ma. cōtrac. ꝛ interdic. eccle. c. j. ij. ⁊. iij.

Cōmertio. interi. Sed q̄re punit hic mulier i ꝛbito suo: pē di ci: q; ipa expost facto ꝓsensit: vt ꝓsumit: q; postea cā tractata fuit vel punit vir i exigēdo: sed nō in reddēdo si exigat ꝛbitū ab vxore: ſi. j. ꝛ sen. ex. inq̄sitiōi. ⁊. j. ꝛ se. nup. dñs. Si vo illa scisset: puniret: vt dixi. j. ꝛ ma. cōtrac. ꝛ interdic. ec. c. ij. ⁊. iij.

Remanere. Sic ꝓz q; si aliqs bñs vxorē licet ea viuēte ⁊ etiā pēdente ꝓtrahat cū alia: soluto ꝓmo mrimonio tenet secundū: sed hoc locū habet cū ꝓmū mrimoniū fuit nullū: vt hic. ꝛ. eo. Veniēs. ⁊ ertiaz scīēte secūda vxore: ⁊ q; dicit supꝛ facti. nesciā. dicas maxie: q; nō ꝑstat impedimētū: qđ ꝛ iure nō sortit effectū. vt h ⁊. ꝛ. ꝛ iurepa. illud. ⁊ c. cū laici. cū suis ꝓcur. ⁊. j. ꝛ ꝛ spō. ſpu. lr̄as. ⁊ c. accessit. ⁊ tūc ꝓmo

poſtea si clegerit ad religiōz migrare: si tū p⁹ ꝛspōsatiōz copula nō diuoscit iteruenisse carnalis.

Elc⁹. iij. rapuĺe. epo.

Eqsiuit a nobis tua fraternitas: q̄ cēsura mulier ꝓpelli ꝛbeat q̄ iurisiurādi religiōe neglecta nubere rēuit: cui se nupturā interposito iuramēto firmauit: ⁊ ifra. Ad qđ b. r. q; cū libera ꝛbeāt eē mrimonia: monēda est potiꝰ q; cogēda: cū coactiōes difficiles soleant exiꝰ frequēter habere.

Rban⁹. iij.

Elm i aplica: ⁊ ifra. Intelexim⁹ q; cū int villicū ꝛ. n. ⁊ vxorē eius matrimonij qstio tractaret: añ publicatiōz testiū villicus reuersus ad ꝓpria publice int se ⁊ vxorē suā ꝓposuit sentētiā diuortij iudicio eccl'ie ꝓmulgatam: ⁊ sic falsitate suggesta: quādā aliā facti nesciā sibi copulare ꝓsumpsit postmodū vo super pōris mrimonij qstōne lr̄is impetratis ꝛlegati iudices sententiā diuortij ꝓtulerūt. Clerū q; villicū ⁊ mlierē quā supindu xit pendēte lite pōris vxoris inuicē afferis ꝓsensisse. Cōsul. t. t. rñ. q; ꝛposita viro pnia ꝓpetēti: ⁊ ifra pnie tpus carnali ꝓmertio interdicto postmodū i maritali copula poterūt remanere.

Qle. iij. cesaraugustensi epo.

Ma pñtia nra qsiuisti: quid agendū sit ꝛ mulieribo q̄ viros suos cā captiuitatis l' pegrinatiōis absentes: vltra septēniū prestolate fuerit: nec certificari pñt ꝛ vita l' ꝛ morte ipoz: licz sup b̄ sollicitudinē adhibuerint diligentez: ⁊ p iuuenili etate seu fragilitate carnis nequeūt ꝓcer petētes alijs mrimōio copulari Cōsul. ꝙ tue. t. r. q; q̄ntocūq; anoz nūero ita remaneāt: viuēti bo viris suis ñ pñt ad alioz ꝓsoz tiū canōice ꝓuolare: nec aūcte ecclie ꝓmittas ꝓbere donec certū nū cū ꝛcipiāt ō morte viroz.

Ater opa charitatis ñ mimi mū ē errantē ab erroris sui semita reuocare: ⁊ ifra. Statuim⁹: vt oibo q̄ publicas mulieres ꝛ lupanari extraxerit: ⁊ duxerit i vxores: qđ agūt i remissiōz pficiat peccatorū.

Bem.

Did qđ p tuas lr̄as intimasti: ꝛ q̄daz parochiana tua: quā su⁹ victric⁹ cuidā theutonico mrimonialr copulauit. t. r. q; q̄nis vndecī ānos bñs ab initiō i uita fuiſſz ei ꝛdita: ⁊ renitēs: tñ q; postmodū p ānū ⁊ dimidiū sibi cohītās ꝓsensisse vī: ad ipm ē cogēda ꝛdire nec ꝛceſo ꝛcipiēdi sē testes: si q̄s meorata mlier ad

apparet p sniaz: q; nullū fuit ꝓmū mrimoniū. si. j. ꝛ fri. ⁊ male. fratermitaſ. in fi. ar. ꝛ. e. ad audiētiā. ⁊. ꝛ. ꝛ biga. nup. si vo cō trahat cū secūda ignorāte ꝓma vxore: cuz q̄ ꝛ iure tenuit mrimoniū: nūc nullū ē mrimoniū cū secūda: ſ mortua ꝓma pē remanere cū secūda: si ipa voluerit: ⁊ vir cōpellit eam recipe ꝓpter vtilitatē suum. j. ꝛ eo q̄ du. i ma. quā pol. p adul. c. j. ⁊ si post mortē pōris sciēter ꝓsentiat i illū tūc ꝓmo iducit mrimoniū. j. ō eo q̄ du. i ma. venies. ⁊. c. significauit. j. ꝛ ꝓuiser. ꝓposuit. Si vo sciēter ꝛtit cuz illo: tūc nullū est mrimoniū nec esse pē ertiaz post mortē pōris. j. ꝛ eo q̄ dux. in ma. quā pol. p adult. ex tuaz. ⁊. c. cū hiet.

Ma pñtia. q̄ tocūq; ar. ꝛ ff. ꝛ diuor. vxores. vbi dī q; p q̄nquēniū dz expectari. Solutio illa ⁊ ſ lr̄es nō retinent p aut. C. ꝛ repu. l. hodie.

Aliris. vbi tamē verisimiliꝰ ꝓsumit ꝛ mortē si mulier nō bat excusat: ⁊ viro reuerso: nisi spōte redeat ad virū: statuta pena merito sūt notāde. xxxiij. q. ij. cuz p bellicā. si vo matrimoniū ꝓtracto nubitāt ꝛ mortē: nō erigāt ꝛbiū sed reddāt ⁊ si postea certificate fuerint ꝛ vna: statim recedāt. j. ꝛ secū. nup. tenim⁹.

Donec certū nūciū. sic. j. ꝛ se. nup. dñs. et. C. ꝛ repuaut. hodie. ⁊ in aut. vt liceat ma. ⁊ aue §. q; ad. col. viij. Sz pone q; fuit aliqs in exercitu saracenoꝝ vt ex i aliqs: nec ē reuersus. nec dī certificari mulier ꝛ morte ꝙ magistrū militū vel ꝙ aliū: tūc mittat ad locū si pt: vel ad viciniora loca: vt inquirat si pt. al's expectet q̄diu certificata fuerit ꝛ morte vt pz hic ⁊ ꝙ iura predicta.

Ater opa. reuocare. Hoc est vnū genꝰ elemosynaꝝ. xiv. di. ꝛria sunt genera. ⁊ hoc q̄tū in se est. xlvij. di. ephesijs. ⁊ ꝓmo a te: al's ordinata esset tal' elemosyna. vñ dic aug⁹. q; vult dare elemosynā: a se dz incipe: vñ scriptū ē. miserere aie tue placēs deo. ꝛ. pe. di. iij. §. ſ si ẏba. in. c. q; vult. sine hac elemosyna nil's valet ad vitā. Ad hoc em pōpue tenent ꝓlati. xxij. q. iij. ita plane. hoc tñ crimē mererricij sub dissimulatiōe ꝓrāsit ecclesia.

Publicas. nulla necessitas eas excusat. ff. ꝛ ri. nup. palā. §. nō est. xxxij. q. v. ita ne. ar. j. ꝛ pe. ⁊ ꝛ re. cū infirmitas. in fi. ꝙs ertiā vitas vite idignas facit legū obseruatiōe. ℒ. ꝛ adul. l. q̄ adulteriū in fi. Et dī meretrix q̄ multoꝝ libidini pz. xxxiij. dist. vidua. Vel quaz publice venalis ē turpitudo. xxxj. q. iij. meretrices.

In vxores. xxxij. q. j. nō ē culpand⁹. Ar. j. e. cā. q. j. c. j. Solcōtrariū loquit ꝛ illa q̄ meretricari nō ꝛsumit: ⁊ illa nō ē retinēda ne patron⁹ turpitudinis videat: hic ꝛ ea q̄ ꝓtinere libēter vellet si iueniret q̄ ea ducere vellet in vxorē. Ber.

Bid qđ. vndecim annos. ⁊ sic infra duodeci annos potest esse vxor: ⁊ hoc si malicia supplet etatem. j. u. ꝓrimo. ꝛ illis. ij. ⁊. c. vin. Ber.

Dumdum. Et ita per patrimū sequentis temporis proxima

causa subiata est p consensum sequētē: sic. ī. ti. pri. de illis. ij. Et ī. de eo q uxr. in ma. quā pol. p adult. significauit. t. ī. q ma. ac. pos. insup. t eorpo q ī womū viri traducta patiēter pfecit etatē e ampli⁹ pmittitur consensisse. ff. de ritu nup. minorē. contra quam pmptionē pbatio in cōtrariū nō admittit. ī. e. is qui. t. ī. ō pdi. ap. de illis. t pcipue qz hec nō posset pba re se vginē si vir di cat: q eā cognouit p aspectū corporis cuz iam sit corrupta: vt dicit in fi. Itē est hic arg. ad multa de tacito cōsensu. j. q. j. cō stat. l. dis. pbyteros Et. ff. de libe. exhibē. l. vl. Ūn vsus. Effu ge cum poteris ne cō sensisse puteris.

c Transiunt. vnde neuter pōt obijcere alteri adulterū: q paria delicta mutua cōpensatiōe tollunt. ī. de adult. c. pe. et vlti. ff. solut. ma. vi ro atq uxore. t. xxx ij. q. vj. nihil.

s Jcut iurāti hic videt pro mitti factū alteri⁹: et q alteri possit stipu latio fieri. Sed ō in fi. de iuri. sti. §. alte ri. t. ff. de v. ob. l. sti pulatio ista. §. alteri t. l. stipulatione. t si puella nolleт illi nu bere: nō dī pr pur⁹ dūmō p patrē nō stet qz hoc solū intelligit urare se facturū et curaturū: vt illa cō trahat cū illo si po terit: alʒ esset pur⁹ de hoc dicē. ō. c. ex litteris. ij.

e Per mulierē. vñ nō sunt ei imputan dū: si hoc verū sunt. ar. ō. de of. or. pasto ralis. t. xlvij. di. qō ad nos. t. ō. e. de ill⁹ imo p ꝓpleta haben da est conditio. ff. de cōdi. t demō. iure ci uili.

f Annis. nō tenebat spōsus tādiu expectare: nisi vellet. C. ō spō. l. ij. nisi eā subesset. ff. e. l. pe. ß hoc verū est si termin⁹ fuisset appo situs. vt. ī. sequit vbi iuramētū interuenit.

g Ad statutū. Sed videt q eā nihil omin⁹ post terminū teneat ar. ō. de dolo t ꝓtu. cū dilecti. ff. de arbi. l. celsus. §. j. Sed aliud est in matrimonio: qz res ipa nō capit tantā dilationē: ꝓpter periculū fornicatiōis. ō vt lite nō ꝓtestata. quoniā. §. j. t vbi terminus appo nitur: vltra terminū non tenetur ad cōtrahendū: alʒ nihil operaretur appositio termini. vbi terminus non apponitur: ei nocet qui vltimo est in mora. ff. de peri. t cō. rei ven. illud sciendū: t qz nulla est contracta obligatio de pūti: sed in contrarijs obligatio est pura t de ꝓsenti: quare obligatio non tollitur ꝓpter lapsum terminum sed solutione eius quod debet. ar. ff. de act. t obli. l. obligationum. ij. §. placet. t ita ista sunt dissimilia.

h Seruare cōpellas. ō. e. ex lris. ij. ar. cōtra. ō. e. requisiui dic vt dixi. ō. e. ri. ex litteris. ij.

i Tamdiu. sic. ō. de pba. cām matrimonij. t. ī. de ꝓsang. t affi. ex litteris. t. xxx. q. v. iudicantē. Et ita est hic arg. q in cā matrimo niali secūdo iudicantur testes super eodem articulo post publicatiōnē. vt in pdictis capitulis.

k Cum apud. surd⁹: qui prius nō audit. qz de alio nō est dubiū ꝓbandū q nō ꝓsenserit in eundez nomiauerit ꝓducēdos: cū mora tāti tpis hmōi ꝓbatiōz excludit Mādam⁹ igit: vt ppt hō nō omit tas: q min⁹ vtrūqz ꝓpellas ad al terū maritali affectiōe tractādū nisi forte vellēt ad religiōz pariē cōuolare penitētia eis inuicta: p eo q ad alienos t illicitos cōcu bit⁹ vterqz trāsiuit. Anno. ij. fernatinati episcopo.

Sicut ex lris tue. f. accepi⁹ cū lau. parochian⁹ tu⁹. p. mulierē se ductuz ī cōiugē ī ma n⁹ patris eiusdē. p. iurātis: q eā sibi traderet ī vxorē: ꝓprio firmauit iuramēto: nec p viz stetерit ß p mulierē poti⁹ q min⁹ inē eos matrimonialis solēnitas sit secuta: qtuor postmodū vl qnqz annis elapsis idez. l. e. mulierē p vba de pūti: vt eius sanguinei asserūt despōsauit: t ifra. postu la. t. t. rñ. q si tibi constiterit: q idē. l. p. p vba de futuro. e. vo de spōsauerit p vba de pūti: iposita ei penitētia ꝓpetēti: qz pmā fidē irritā fecit nisi forsan ī iuramē to suo certū terminū ifra quē dē ctā. p. duceret ī vxorē pfixit: nec p eū stetit qn ad statutū termi nū mrimonū ꝓfirmauerit ma trimoniū secūdo loco ꝓtractū le gitimū iudices: t ad illud seruā dum ꝓpellas eundē. Ō si forte ꝓ vba ō futuro sponsalia cū vtra qz ꝓtraxit: iuramētū pmū: sicut licite factū est: ipm seruare com pellas: de secūdo ei penitētia in iūctur⁹.

Ō si de his nō sstat ad plenū: tādiu adhuc cogscas ō causa: donec sup his sufficiēter ī struaris.

De arelatēn. epo.

Olim apud se. ap. t ifra. Sa ne ꝓsuluisti nos: vtrū mut⁹ t surd⁹ alicui possint matrimo nialiter copulari. Ad qō. t. r. q cū phibitoriū sit edictū de mrimonio ꝓtrahēdo: vt quicūqz nō phibetur: p consequētiā admit tatur t sufficiat ad matrimoniū solus sensus illorum. de quorū quarūqz cōiunctionib agitur: videt q si talis velit contrahere sibi nō possit vl debeat denegari cū qō vbis nō pt signis valeat declarare.

Item vercel. epo.

Electus fil⁹. r. ꝓposuit: q si liā suā credā mrimonialiter copulauit: t ifra. Cū aūt eadez mlier cū ipo viro q ꝓtinuo furo re laborat mozari nō possit: t p pter alienatiōz furoris legitim⁹ nō potuerit iteruenire sensus: mādam⁹: qtenꝰ si rē noueris ita esse: pfatas sonas cures abinui cē separe.

Item brien. epo.

Ele frat. t ifra. Postulasti: vtz ex solis verbis t ex qui bus matrimoniū ꝓtrahat. Nos

Electus. copula uit: igrās q ille eet furios⁹.

Furore. si tpe cōtr mrimonij talis labora bat nō sunt mrimōiū. xxxij. q. vij. necz furio sus. si. ō. ō regula. sic. si nō tpe sane meris cō sxit: durat: vt in. c. ne qz. qz etiā rennet dign tatē. ff. de sta. ho. q fu rere. t retinet filios in pstate. ff. ō his qui sui vel ali. iurz sunt. l. pe furioso. Sz quō potu it hoc esse. qz si qn mu lier ista ꝓxit laborabat ille furore: stulta fuit. ß hoc nō est verisile q aliq cū tali ꝓberet. ß si tūc nō laborabat furo re tenuit mrimoniū. vñ adueniēte furore ñ dis soluit. ß nō debet isti se parari. qz mitū ꝓsidе randū est: vt. xxxij. q. vij. hi qui. t. c. neqz. Potest dici q ille tpe con tractus erat furiosus: t pater iste t filia ignorabāt illū furiosum. Se pe em furiosi sunt ꝓstituti i spectu vmbrate quietis. ff. de acqui. pos. quod meo. §. si furioso. nec tñ sunt mentis sane licet videant. t si tūc mulier ista cum eo ꝓtraxit: non tenuit matrimoniuz. t si hoc pbauerit: sepabitur. Et qui tali furioso tradit possessionē non trāsfert eam in ipm: nec adipiscit possessionez: sed tradens eam credit. sufficit em si existimat se transferre. ff. de acqui. pos. quod meo. §. si furioso. Quādoqz tamen furiosus per dilucida intervalla redit ad sanam mentē. t tūc si contrahat: tenet. arg. vij. q. j. qdam. t. iij. q. ix. indicas. ff. de offi. presi. diuus. t. C. de cura. furio. l. penult. Sed pone q mulier cō trahat cum furioso: si consentiat in eum postq reuersus est ad sanaz mentem: nūquid est matrimoniuz? videtur q sic. ī. de eo qui uxr. in matri. quam pol. per adulte. c. j. t. c. veniens. t. ī. de cōiug. ser. ꝓpo sunt. Jo. dixit q non est matrimoniū. quia ibi non fuit ꝓsensus. xxx. q. ij. vbi non est. ff. de ver. obligat. l. j. Verum est quod dixit Jo. si referas te ad primum consensum. Tunc. dixit q est matrimonium. quod intellige non extunc: vt referas te ad primum. sed vt extunc ex nouo consensu. Berñ.

Vte fraternitati. consensum. xxvij. q. ij. sufficiat. ō. eo. ō. cum locum. Berñ.

q Verba. Licet eñ solo ꝓsensu ꝓtrahaꝫ matrimoniū sine ꝟbis: vt in mut⁹. s. e. cū apud. tamē in his q̄ loqui possunt: non ꝓtrahit sine ꝟbis: ꝑ que exprimaꝫ ꝓsensus: q̄ ad hoc muēra sunt. xxij. q. ij. is aūt qui. Vel ꝑ aliq̄d aliud puta ipo facto ꝑ q̄d intelliguñt cōsentire ꝙ here matrimoniū: sicut dicit lex ꝛe fideicō. q̄ nutu relinq̄ possit: dū tñ possit loqui. C. d fideicō. l. t ī epla. ff. ꝛe leg. ij. nutu. Si tñ parēres ꝓtrahāt ꝑ filijs p̄sentib⁹ t sciētib⁹: sufficit nutu eoꝝ taciturnitas. xxxij. q. ij. bonoꝝ tur. ff. ꝛe spō. ℔ q̄ p̄ris Et idē credo si p alios ꝙhaꝫ subsequēte anuli subarratiōe: vt no. ī. ti. pxi. c. vl. ī ꝓma notula. Et i mut⁹ sol⁹cōsensus nō sufficit: imo signa neccia sunt ꝓsensum exp̄mētia. Et ita hoc idē faciūt signa ī mutis q̄d ꝟba in loquētib⁹. s. eo. cū apud. Et hoc intelligo: cū matrimoniū cōtrahīt solis ꝟbis exp̄mētib⁹ ꝓsensū mutuū ꝛe p̄senti: t h⁹ exp̄sse appareat ex forma ꝓsultatiōis: dū dicit: vtrū ex solis ꝟbis. et ad hoc rñdet: sec⁹ ī matrimonio p̄sumpto: vbi ipso facto p̄sumptiue ꝓtrahīt matrimoniū. ī. e. is q. t ꝓm q̄ no. ī. ti. pxi. c. vlti. t. s. ꝛe re iudi. tenoꝛ.

r Mā. t istud nā respicit q̄d dixit supꝛ ꝑ legitimū viri t mlieris ꝓsensum: q̄ mut⁹ ꝙhit per cōsensum.

f Sine ꝟbis. Sed nō signis vt nutib⁹. s. eo. cū apud.

t Verba. ergo ꝓz q̄ duo sūt necessaria ad istud sacm. s. verba t signa vel ꝓsensus alter o subtracto nō ē matrimoniū: sic dī ꝛe baptismo. j. q. j. ꝛetrahe u Mō ꝓtrahūt. q̄ ñ possunt reddere ꝛebitum. ī. ꝛe frigi. t maleficiū. q̄d sedē. t ꝓsensum nō habēt: vt hic dicit: q̄ eras illis ignoꝛat q̄d videat. C. ꝛe fal. mo. l. j.

t Vla nos. mulierē. Si iste ꝛespōsauit istā mulierē quibuscūq; ꝟbis vsus fuerit poti⁹ ꝓsiderandū ē q̄d fuerit factū q̄ q̄d dicū. ar. s. ꝛe ap. ad audiētiā. t. j. ꝛe v. sig. in his. C. plus va. q̄d agit. siqs. Itē simulatio siue vol⁹ nō ipedit mātrimoniū spūale. xxvij. di. q̄d interrogasti. ergo nec carnale. Sz hec nō ꝓcedūt: q̄ simulare nuptie nō sunt nuptie. ff. ꝛe ritu nup. simulare. t ꝓpt rōnes q̄ inferi⁹ reddit Sed pone q̄ aliq̄s ꝓtestet coꝛā pluribus: q̄ oia q̄ dicit vel faciet non faciet aio cōtrahēdi matrimoniū: t postea publice dicat: ꝓsentio i te nūquid est hic matrimoniū vel nō? In casu isto dico: q̄ ecclia iudicare dz ꝑ matrimonio: q̄ recurrēdū est ad cōmunē ꝟbor intelligētiaz. s. e. ex lr̄is. j. talia eñ ꝟba nō possunt seruire sue intēnōi. ꝓterea si ꝓbet: q̄ illa ꝟba ꝓtestatus fuit primo: potuit postea recedere ab illa volūtate t ꝓsentire in illā: t hoc videt ꝑ illud q̄d postea publice facit. t si dicat: q̄ adhuc tpe ꝓtract⁹ erat in eadē volūtate. nō creditur ei: quia contra eum ꝛeber fieri inꝛeptatio: qui vltum adhibet: vt dicitur est. s. eo. ex literis. j.

b Copula subsecuta. ꝑ hoc videt cōsensisse. ī. e. is qui. t. ī. ꝛe cōdi. apo. ꝛe illis. t. c. p tuas.

c Forte. quibusdā nō recte intelligēnib⁹ est dubū: sed recte intelligentib⁹ non est dubū.

d Qualit ꝓstiterit. imo bñ potuit ꝓstare: q̄ vir ille h⁹ ei ꝓstebat q̄ hoc dicimur scire: q̄d ab aliis audiuim⁹. xxij. q. v. hoc videt. vel quia ille hoc ei ꝓfessus fuit in ꝓniali iudicio: in q̄ cuilibet est credē dum. vt. ī. ꝛe homicidio. significasti. q̄ soli sibi sit ꝓuidendū. vnde nō est veri sīle: q̄ sit īmemor sue salutis. j. q. vij. sancim⁹. ℔ ī iudicio ꝓ tribunali ñ credēt ei ī ꝓiudicū alteri⁹. e Nec forma. nō. q̄ ad esse mātrimonij duo sunt neccia. f. substātia t forma. sicut ad esse homis. ꝓ substātia est ibi ꝓsensus t ꝓ forma ꝟba ad exp̄mendū ꝓsensum ꝛeputata. quā formā habes. ī. e. si mt. ī. ꝛe spō. du. Iz ꝑter. et q̄ hic ꝛefuit suba et forma nullū fuit matrimoniū. Idē esset t si alterū ꝛesset. s. eo. cū apud. t. c. tue. t. ī. ō fri. t male. q̄d sedē. t mātrimoniū q̄ uis duo exigat res tñ simplex ē t idiuīdua. xxvij. q. ij. ℔. j. t ī mātrimonio ꝓfuit ꝓ ipm facū habet ꝑ suba ꝑ q̄d ꝓsumit sufficiens cōsensus. ī. eo. is qui.

f Sine quo. s. eo. cū locū. t. xxvij. q. ij sufficiat.

g Cum ī tua. bānis. i. ꝛe nūciatiōib⁹: t hodie cōsuetudo ista reducta ē ad ius cōmune ī. ꝛe clāde. ꝛespō. cū inhibitio.

b Licz p̄suatū. et sic est fama aliq̄d: q̄d dī occultū siue p̄uatū. s. ꝛe coha. cle. et mu. tua. t ī dī fama p̄uatū ipedimētū: q̄ p fāmā solā nō ꝓstat ꝛe impedimēto: nisi alis ꝓbatio adsit: vt ī. c. rua. ℔ si fama b erat ꝛe ꝓsanguīta te: q̄re nō interdicit matrimoniū. vt. ī. ꝛe ꝓsang. t affi. sup eo. q̄d signat ꝑ ꝓtrariū: sed nō est ꝓtrariū: q̄ hic nō ꝓstabat ꝛe fama: vt. ī. dicit: sed ꝛenūciat fama: vel p̄uatū ipedimētū ꝛeferebat: vnde ꝑmo ꝛebet inquiri ꝛe fama. ℨnū intelligit q̄n cōstabat ꝛe fama.

i Persona grauis. īmo t turpis ꝓsona videt admitti ad impedīdum. s. e. ꝓterea. sed illud obtinet: cū impedimētū oꝛitur a ꝓsona ꝛenūciante ꝓsanguinitatē: que tenet ꝛeuelare impedimēū ꝓsanguineo. xxxv. q. iij. si aūt homo. Est ℨ hic arg. q̄ crimen oſi nō admittunt ad ꝛenūciatiōez crimīū. ar. xxxv. q. vj. epūs in synodo. t. s ꝛe testi. cogē. ꝓterea. §. j. ꝛe hoc no. ij. q. j. si peccauerit.

k De fama. ergo fama ꝓbari pt. s. ꝛe testi. tam lr̄is. t. c. cū cām. j. Ar. ℨ. j. ꝛe accu. mḡstratōis. in fi. Itē sola ꝛenūciatio non ipedit matrimoniū: nisi adsit fama: t ira sola fama impedit mātrimoniū. ī. ꝛe ꝓsang. t affi. sup eo. t vn⁹ testis. s. ꝛe testi. super eo. ij. sed iste ꝛenūcians nō testificabat.

l Scādalo. Nota q̄ ꝓter scandalū impedit matrimoniū: vt hic patz: sic. ī. ꝛe cog. spiri. sup eo. in fi. t ira habes q̄ scādalū siue consuetudo reddit aliquos inhabiles ad cōtrahendū: sm q̄ no. in illa ꝛecre. sup eo.

m De plano. summaria cognitio sufficit hic. sic. ī. ꝛe accu. sicut olī. t. c. olī. sic eodē mō videt: q̄ iudex possit inꝛrere ꝛe fama alic⁹ ꝛe plano t sine iudicioꝛ strepitu. multiplex eñ clamoꝛ famā inducit: ita vt ꝓnū moueat ad iquirendū. ī. ꝛe accu. qualiter t q̄. ij.

n Famā. Mo. hic q si pbes famaz ꝓtra aliquez q̄ potest pbari cō trariū ad tollendā famaz. ꝛ ita si pbasti aliquez esse male fame: ipse potest pbare se esse bone fame. ij. q. v. pbiter. ꝛ. c. si mala. j. ō accu. inqmsitōis: in fi.

o Onsulratōi. assertio. assertōi illaꝫ nō est credendū: ꝫ potꝰ testibꝫ q̄ ura ri pbauerūt ꝟriuz. ergo si vellent pbare ꝟriuz videt q̄ sint audiēde. ꝫ nō vi detur q̄ possent hoc pbare cuz sit negatiua. s. q̄ nunq̄ cōsenserūt: ē. de elec. bone memorie. immo possent pbando metū: vt dicit in fi.

p Ante carnalē copulā. secus si post. q̄ tūc ꝓsensisse videnť: ita q̄ postea in ꝟriuz reclamātes nō audiā tur: ē. e. ad id quod. ꝛ. j. q̄ mīi. accu. possunt: insuper.

q Cum diligentia. Mō q̄ dē cū diligentia. q̄ vbi maius periculū verūť: cauriꝰ ꝛ diligentiꝰ agenduz est. vij. q. ij. c. viti. et circa maiora maiꝰ periculū vertitur. xlij. dis. quiescam⁹. ff. ad carb. l. j. §. si quis. et ar. lxj. di. miramur. vñ cause mīmoniales nō sunt ꝓmittēde nisi iuriſpitus: ꝛ q̄ potestatē habeāt iudicā di. j. ō pśang. ꝛ affi. ex lr̄is: in fi.

r In pśatez. sic ē. e. veniēs. ij. ꝛ talē metū ꝓnet mortis periculū aut corpis cruciatū. ℒ. de trāsact. inſpositas: ē. ō his q̄ vi metusue cau. fi. cū dilecti. et. c. plarum. xxxj. q. ij. lotharius. ꝛ. ea. cā. q. ij. si vez. alꝰ vanꝰ rumor nō exusat. ff. qō me. cau. metū aūt. ij. ff. de re iudi. si quis ab alio.

s Emma. infra septennīū. vñ non tenuerūt sponsalia. j. ti. pxi. lr̄as. accessit. ꝛ ē. de restī. spo. ex pte. ergo nec pena erat si lucra fuisset: alꝰ nō tenuit. q̄ si pncipale non tenuit: nec accessoriū: ē. de re iudi. cum inter. ℒ. de legi. non dubiū. cum suis cōcor. sed si post. vij. an. forte consenserūt ꝛ tenuerūt sponsalia: pena tamen nō tenuit. Berñ.

t Libera ꝺebeāt. ab oīi coactōe: ē. e. cum locū. ꝛ. c. requisiuit. ꝛ etiam a pena pecuniaria: vt hic ptz.

u Stipulatio. stipulatio pene in spōsalibꝫ apposita nō tenet ꝓpter ratōem q̄ redditē in lr̄a: ꝫ arras datas ꝓ spōsalibꝫ pficiendis amittit q̄ resilit sine iusta causa. ℒ. de spō. l. vlt. ꝛ. ff. de v. obli. tuta. vide hec ꝺecre. sumpta fuit. ℒ. de muti. stipula. l. ij. et hic. Sed videtur q̄ idem sit in arra quod dicatur de pena. quia eadem est ratio vtrobiq̄: ergo eadem ꝺebet esse ꝓhibitio ꝛ idem ius: ē. de constr. cuz dilecta: cum alijs concordañ. ibi positis. ꝛ ē. de translat. inter corporalia. sed secus est si pm leges: vt dicit lex pdicta de spon. in. ℒ.

x Si qui. tenetur. sic ē. eo. veniens. ꝛ. j. de condi. appo. de ilis. ꝛ. c. per tuas. Berñ.

y Contra pśumptōnem. Nota circa huiusmodi pśumptōnes. Pśumptio alia est iuris ꝛ canonis siue legis: alia homis: alia nature alia facti. Pśumptō iuris ꝛ canōis siue legis siue iuris siue de iure quod idem est: non recipit probationem in contrarium: vt ꝓxit mīmōiū. b. ō alferio ea occasiōe: q̄ iter. p. filiū suū ꝛ pdictā puellā infra septēniū ꝓstitutos spōsalia ꝟcta fuerūt penā solūēdā a pte q̄ ꝟueniret: i stipulatōe apposita ab ipa nitiť extorq̄re. Cū itaq̄ libera mīmōia eē ꝺebeāt: ꝛ iō talē stipulatio ꝓpter pene inꝑpositōez sit merito improbāda. mādam⁹: q̄ten⁹ si ē ita: eūdē. b. vt ab extorsiōe pdicte pene ꝺesistat: eccle. cēsura cōpellas.

Item ep̄o cenomanen̄.

Si fidē ꝺedit. m. mulieri sup mīmōio ꝟbendo carnali copula sbsecuta. et si i facie eccie ducat aliā ꝛ cognoscat: ad pmā redire teneť. q̄ licz pśumptū pmū mīmōiū videat: ptra pśumptōez tn̄ hmōi nō ē pbatio admittēda. Ex q̄ sequiť: qō nec vez nec aliqō censeť mīmōiuz: qō ꝺe facto est postmodū sbsecutum.

Bez. Si int̄ viz ꝛ mlierē legitimus ꝓsensus intueniat ꝺe pnti: ita q̄ vn⁹ alter⁹ mutuo ꝓsensu verbis ꝓsuetis exꝑsso recipiat vtroq̄ dicēte. ego te i meā accipio: ꝛ ego te accipio in meuz vel alia ꝟba consensum exprimētia lex pśumit mulierē ꝺotē stipulatā sibi reddi: q̄ nō est stipulata: ꝛ siqs vellet pbare ptrariū: nō audiť. ℒ. de rei vxo. act. l. j. §. j. Idē est i arrogato: qui semp intelligiť stipulatus quartā pt̄ ꝺe bonis arrogatoris: si emācipetur. ff. de adop. si arrogator. ꝛ de tali loquiť hic. Et ita pśumptum ꝺicitur istud matrimoniū. simili pśumptio est. xj. q. j. si q̄ clericoū. ꝛ. j. quima. accu. possunt. in super. ꝛ. ē. eo. ad id qō. ꝛ. liij. di. fraternitatē ꝛ. j. ꝺe iudeis. c. vl. qō loquiť i eodē casu cum c. fraternitatē. Pśumptio homis est: cū pśumiť ꝓtra aliquē boiez ꝓpter malā famā. ꝓtra hāc pśumptiōez: bene admittiť probatio in ꝓtrariū. ē. eo. cū i tua. ꝛ. ij. q. v. pbyter. ꝛ. c. si mala fama. j. ꝺe purga. ca. cum. p. ꝛ. ff. qō metꝰ causa. nō est veri simile. Pśumptō natura ē: vt cū ꝺeredo fili⁹ meū: pśumitur contra me q̄ iniuste exheredauerī eum: ꝛ hꝰ ꝓpter naturā. Et iō ꝺeredes mei pbare tenētur: q̄ iuste exheredauerim eum. ℒ. de inoffi. testa. aut. nō liceat parenti. Pśumptio facti alia ꝓcedentis circa futura: vt si semel calumniatus es cōtra me: ꝛ iterum velis me accusare: pśumitur modo te velle uerum calūniari. ff. de accu. si cui. §. huiusmodi. ij. q. x. placuit. ꝛ. c. si accusatorū. ꝛ. ē. de pśumptio. mandata. et c. scribam eis. Pśumptio facti subsequētis circa ꝓterita est: vt si aliqui fuerint accusati de crimīe adulterij qō ꝺepellebant ꝓtextu ꝓximitatis: si poste a in matrimoniū se cōiunxerint: manifeste pśumitur facinus in quo accusati fuerūt. ℒ. de adul. si qui adulterij. ff. ad macedo. itē si filius. alꝰ incipit: sed iulianus. §. interdum. circa fi. ꝛ in aūt. vt nulli iudi. §. siqs vo. col. ix. Est ꝛ alia pśumptio iuris tn̄: vt si vir ꝺ u cohabitauit vxori: pśumiť ab eo cognita. xxxij q. j. dixit dñs. ꝛ. xxvij. q. j. nec aliq̄. ꝛ cōtra hāc pśumptiōz probatio admittitur. ē. de probat. ꝓposuisti. ꝛ. ff. de proba. si chirographū. sed hic non fuit substātia ꝛ forma cōiugalis cōtractus. de qua ꝺicitur. ē. eo. tua. vnde non est matrimoniū. Satis ꝺicitur hic fuisse substātia ꝛ forma: quia consensus ꝛ forma fuit hic: licz ꝑ verba de futuro: que per carnalē copulā subsequētē fiūt de pśenti ꝓmptue: sed ꝑ carnalē copulā subsequētē pśumitur pśensus. ꝑ verba pcedentia ꝺesignatur forma: licz illa ab initio furint de futuro.

a Si inter. ꝺicēte. ergo altero loquēte tm̄ nō est mīmoniū: q̄ ñ loquēs suū pśensuz nō exꝑmit. ar. xxx. q. ij. c. j. Itē ar. q̄ qui facet ñ pśentiū: q̄ ꝟba sunt necia pśensuz exprimēta. ē. e. tue. si. ff. de pcurat. iuliuss. §. inuitū. ꝛ si pśensuz exprmat alter aliq̄ signo vel nutu: licz nihil exprmat ore: sat̄ videť idē. Item ℒ. q̄ nō sit mīmoniū: q̄ stipulatio nō ꝓdeť nisi vtroq̄ loquēte: etiā si ānuat sine ꝟbis. ff. de v. ob. l. j. i pn̄. ꝛ. §. si. siqs ita. ḡ idē in mīmonio. ar. iste vtroq̄ dicēte. muti tn̄ sine ista forma ꝑbere pñt: dū tn̄ pśensuz exprmāt signis. ē. e. cū apō. ꝛ. ff. de in. ꝟ. muto. ar. ff. ō tut. t. muto. ꝛ illa signa eqpol lēt huic forme: ꝛ ita ñ refert dūmō pśensus exprmat eē i loquēte ꝺecta subarratiōe q̄ imissionē anuli. nā multe ꝓpē verecūdiā ānuūt potiꝰ q̄ loquāť: maxie pñtibꝫ parētibꝫ. xxxij. q. ij. honorandē.

b Alia ꝟba. ē. e. ex pte. ꝛ. xxx. q. v. §. siqs diuinis.

c Juramētū. ⁊ ita iuramētū nō est ꝛe ſuba matrimonij.
d Ad alia vota. ad religionē tū bñ poſſet ante carnalē copulā trāſire. ſ. ꝛe cōuerſi. cōiuga. ex publico.
e Separi. qr forti⁹ vinculū ſupuenit. ⁊ ſic ſoluūt ſpōſalia nō obſtā te iuramēto. Sic ⁊ voū ſimplex ſoluitur ſupuenīte matrimonio. xxvij. di. ſi vir. ⁊. xxvij q. j. nupti⁹. Et mn⁹ pumē ꝓpter bonū mrī monij ſubſequēs: vt c. ſi vir.

Boleſcēs. ꝛe p ſenū ꝓtraxit. ⁊ ſic ſoluta fuerūt priora ſpōſalia. ſ. c. ꝓri. ⁊. j. ꝛe ſpō. duo. duoby. ⁊ ſic remanebit cū ſecūda ⁊ aget penitentiā ꝛe fide mētua. vt dic. c. duoby.

g Nec ꝓſumptū. verū nō fuit: qr ibi ñ fuit ꝓſenſus ꝛe pñs. ꝓſumptū nō fuit: qr nō fuit carnalis copula ſ̄ſecuta. De ꝓſumpto matrimonio habes. ſ. e. is q. ⁊. ſ. ꝛe re iudi. tenor. vbi ꝛe hoc. ⁊. xxvij. q. ij. ſiquis vxorē.

b Conat⁹. Nō q conat⁹ ſiue volūtas ſine effectu nō nocet: vt hic pz. ⁊ ꝛe pe. diſt. j. §. hec aūt vba. ⁊. §. cogitatiōis penā. ⁊. ff. ē. mo. pig. l' hypo. ſol. ſic. §. ſi volū tate. Et. xvij. q. iij. ſi qs ſuadēte. ⁊. ff. qō qſ. qz iur. l. j. in fi. ⁊ eum pdēnatū accipe vbem⁹ trī: q iure cōdēnat⁹ eſt ita vt ſnīa teneat. Et ſi nulla ē ſnīa: nō dicit pdēnatus. ff. ꝛe re iud. ſi ſe. §. pdēnatū. Item ar. q vba cū effectu ſt accipiēda. ſ. ꝛe cle. nō reſi. relatū. ⁊. ff. ne qs eū q in ius voc. vi ext. l. pe. §. vocere. Ar. ꝫ q volūtas ſiue conat⁹ ꝛe iunctē punirī vbeat qūis ſine effectu. ſ. ꝛe biga. nup. ⁊. c. vl. ⁊. lj. di. ſiqs poſt acceptū. et ꝛe pe. di. j. ſiqs nō dicā ſiqs cū relo. ⁊ qnor. §. ſe. ⁊. ff. ꝛe ex̄ordi. cri. l. j. ⁊. C. ſi quacūqz pdi. po. l. j. in prin. ⁊. §. eo. inuenis.

De ꝛeſpōſatiōe impubex.

Bono. euſebio epō.

Cla fra. reqſuit ò filio adulto quē pr mrimonium vult ꝫhere ſi ſine volūtate adulti filij facere pōt. Ad qō dicim⁹: ſi aliq mō nō cōſentit fili⁹: fieri nō poſſe. Pōt aūt filiū nōdū adultū volūtas cui⁹ diſcerni non pōt: pater cui vult mrīmonio tradere: ⁊ poſtq fili⁹ puenerit ad pfectā etatē omīno ꝛebet hoc adimplere.

Ycolaus papa.

Bi nō ē ꝓſenſus: ⁊ ifra. Bi ſtricti⁹ inhibem⁹: ne aliqui qrū vteqz vel alt ad etatē legib vel canonib ꝛetmiatā nō pue nerit: ꝓiūgant: niſi forte aliq vr gētiſſima neceſſitate iteruenīte vtpote p bono pacis talis con iūctio tolleret. Sidorus.

Vberes a pube ſūt vocati id eſt a pudētia corpis nūcu pati qr hec loca pmo lanuginem ducūt. Quidā tñ ex ānis pubta tē exiſtimāt. i. eū eſſe puberē qui xiiij. ānos ipleuerit: qūis tardiſ ſime pubeſcat. Certū aūt eſt eū puberē eſſe: q ex hītu corpis ꝓpu bertatē oñdit: ⁊ generare iā pt. ⁊ puerpe ſt: q in ānis pueriliby pa riūt. Lex. iij. herforden. epo.

Jtteras tue fraternitatis ac cepim⁹: ex qrū tenore ppen dim⁹: q cū quidā eēt pfecte eta tis: quādā puellā i cunabulis ꝛe ſpōſauit: pcedēte vo tpe matrez puelle cognouit: ⁊ eā i vxorē ac cepit: ⁊ ifra. Cōſul. t. t. r. q ſi p fat⁹ vir matrē puelle anteq ſe ptimū annū ꝓpleſſet: i vxorē ac cepit: mrīmoniū ñ diſſoluas: cū ꝛeſpōſatiōes h⁹ mōi nulle ſunt q i cunabulis fiūt. Verū ſi poſtq puella ſeptimū annū ꝓpleuit: p dict⁹ vir matrē ei⁹ accepit vxo rē cū ſpōſalia extunc placere cō ſueuerit int eos ſentētiā diuoztij nō differas ꝓmulgare: nec ipm

Gla. ꝓſentit. ſi cōſenſus paterna duct⁹ ꝓſentiret i aliquā: quā alt nō eſſet ducturꝰ: eā voluiſſe videt: ⁊ ē mrīmoniū ff. ꝛe ritu nup. ſi patre. cogi tñ nō dz. ff. eo. nō cogit. ⁊. C. ꝛe nup. nec filiū. nec pt eum cōpellere inuitū. ff. ꝛe ſpon. filiofamilias. qr inuite nuptie difficiles exit⁹ ꝓſueuerūt habere. ſ. ri. ꝓri. reqſunt. ⁊. xxxj. q. ij. §. j. ſec⁹ videt ꝛe filia ꝑm leges. nā illa contradicere nō poteſt: niſi pater ꝛderit ei turpē: vel mouby ſuis indignū. ff. ꝛe ſpon. ſed que patris. ſecus tñ ꝑm canones. ſ. u. ꝓri. cum locum. et xxvij. q. ij. ſufficiat.
b Debet. ꝛdito honeſtatis nō neceſſitatis. ſ. ꝛe teſti. c. j.

Bi nō eſt cōſenſus. verus vel ꝓſumptus.
Canonib. Etas ad mrīmoniū ꝓtrahendū tam ꝑm leges q̄ ꝑm canones eſt. xij. an. in femia. ff. ꝛe ritu nup. minorē. ⁊. j. e. cōtinebat. In viro. xiiij. an. j. e. atteſtatiōes. Qrtū ad ſponſalia etas. vij. annor. ff. ꝛe ſpō. ⁊ in ſpōſalib. j. e. ſras. acceſſit. ⁊. c. duo.
e Conūgant. matrimonialit: qr cōſentire nō poſſunt. j. ꝛe frigi. ⁊ maleſi. qō ſedē. vel intellige q̄tum ad ſponſalia: ⁊ ideo phibent quis ſepe mutāt poſtea volūtatē. vnde ꝓterea oriē diſcordia inter ipos: ⁊ diuertētes ꝓſanguineis copulant. vt. ſ. u. ꝓri. inuenis qō eſſe nō poteſt. ſ. ti. ꝓri. ſponſam.
f Pacis. Mō. p bono pacis admittēdū: quod alⁱs phibeat. iij. q. vj. hoc quippe. vnde vſus. Pax vt ſeruet moderame iuſt hēt.

Vberes. xiij. an. xx. q. j. illud. et. ſ. ꝛe regula. ad noſtram.
b Tardiſſime. qd ſi iſte q iam cōpleuit xiiij. annos talis ap pareat: q nullo mō poſſit generare ⁊ cō trahat. nūquid tenet matrimonium? Dicūt quidā q tenet matri monū. Cōtrarium credo: qr nec eſt pu bes. vt. j. dicit: nec in eo reperiūtur tria bona mrīmonij: que ſunt fides: proles: et ſacramentū. xxvij. q. ij. omne. Itaqz ille nō eſt tal: qui poſſit habere prolē q̄ etiaz ſatis patz p litteraz ſequētem. Ar. ꝓtra. j. eo. ꝛe illis.
i Oſtendit generare. ergo pubertas ex vigoze naturali non ex annoꝝ numero cō probat: qd verū eſt quo ad matrimoniū cōtrahendum: vt di. xi. ⁊. j. e. ꝛe illis. ij. ⁊. c. vlr. vbi malicia ſuppler etatē. ex qbꝰ etiā ꝓbatur: q mrī monū cōſideraē ex pubertate tñ: ⁊ non ex annoꝝ numero q̄ ad tutelā. vel curam etas annoꝝ tñ cōſideraē. C. qñ tu. vel cu. eſſe ꝛe. indecorū. inſti. quib mo. ſum. tu. in pn. ſed quo ad mrīmoniū bñ inſpicitur mlier ⁊ etiam vir an ſint apti ad matrimoniū. xxvij. q. j. nec aliqua. ⁊. ſ. ꝛe ꝓba. ꝓpoſuiſti. et ⁊. c. cūm mrīmonij.

Jtteras. diſſoluas. Ar. q ſponſalia ꝓtracta ꝛe facto: nō inducūt publice honeſtatis iuſticiā. ar. ꝫ. ſ. ti. ꝓri. ad audientiā. vbi ꝛe hoc. ⁊. c. inuenis.
l Extunc. i. poſt. vij. annos. xxx. q. ij. c. vlt.

m Placere ꝓſueuerit. ⁊ ſi placuerit: ſola ratihabitiōe ꝑfirmanē: licz ab initio nulla fuiſſent: ⁊ intelligūt ratū hīe. niſi expſſe cōtradixerint etate legitia aduenīte: vt hic colligit: ꝫ intelligo: q ſpōſalia vbeāt placere: cū ſimul cohabitāt: qr tunc intelligunē conſentire: exquo non cōtradicunt. ff. ꝛe ritu nup. minorē. ſecus credo ſi ſeor ſum habuerūt: qr tūc nō intelligunē ꝓſentiri: niſi vel verbo vel ipo facto: puta qr vadit ad mrīm ſuā: vel dat aliq munuſcula. ⁊ ꝓſilia q̄ ſpōſi facere ꝓſueuerūt. ar. ad hoc. j. c. ꝓri. in pn. vbi dicit: ⁊ poſtea in eū nō ꝓſenſerit. Itē ar. ad ea que frequētius accidūt: iura adaptari vbēt. xxviij. di. ꝛe ſyracuſane. ⁊. ſ. ꝛe cle. cōiu. diuerſis falacijs. C. ꝛe ſa. li. tol. l. vnica. §. ꝫ ⁊ ſi qs. ⁊. xiij. q. v. nemiqz. Et inſti. ꝛe re. diui. §. illud. ⁊. xix. q. ij. due ſunt. ⁊. ff. ꝛe ſeru. ru. p. cū

essent. §. p plurū. ff. de vsuca. l. iusto. j. rūso. in fi. ff. de le. nam ad ea. & iij. q. v. accusatores. imo qñq; ad ea q̄ nūquā vel raro accidūt ff. si ps here. pe. l. antiq. xix. di. in canonic'. in fi. ff. de regu. iur. ea que raro. de pse. di. iij. sanctū est baptisma. in fi. C. de legi. here. si maior. & lj. di. qui in aliquo. v. quicūq; ff. de sta. ho. nō sunt. et l. se. Sol. regularit obtinet. j. rubrica: ꝑia casu alia sit: que negocijs nō coherēt ff. ō re. iur. ea q̄ raro

n ¶ Filiā. quā habere nō pt: ꝑt affinita tē supueniētē. xxv q. iij. nec eā q nā: nec matrē: ꝑt publice honestatis mīsticiaz. vt. j. c. pri. & ri. pri. ad audientiā. & j. e. primebat. §. vlt.

o a ¶ Ceessit. pser it. dic sup hoc: vt. s. c. pri.

p ¶ Absolut⁹. marie hec absolutio factū tm̄ respicit cuz ull'a fuissent spōsalia. s. c. primo.

q ¶ Prolē. quia vbi mīrimonū legitimū ē & filij legitimi erūt xxxiij. di. siqs viduā. & xxxij. q. iij. dicat aliqs. & si mīrimoniū reputat legitimū: lz nō sit: filij tm̄ erūt legitimi. j. q filij sint legiti. cū inter. hodie idem obtinet tēnuntiatōne ꝓmissa. j. de dādesti. despon. cum inhibito.

r ¶ Accedit. tacite l' expresse: vt dictuz est s. c. pri.

s ¶ Alī desponsationē ipius puelle.

t ¶ Ipo iure. hoc ideo dicit: q cū maior cō ꝓtrahit sponsalia cū mīore aduenīte eta te si minor noluerit ꝑsentire in matrimo nū ab eccl'ia debz ab solui: & q: illa noluit ꝑsentire: sunt absolut⁹ ab epō. nec intelliga s ipo iure. i. spōsalia nulla fuerūt ipo iure: vt quidā dixerūt: q: ipsa non ꝑsensit in spōsalibus: sed hoc stare nō pōt: q: si hoc fuisset: nō separetur matrimoniū ꝓtractū cū matre: cū nulla fuissem sponsalia: vt ps ꝑ ꝑn. c. vbi nō sepantur.

u ¶ Inhoneste. q: nulla de psanguīrate illius puelle poterit recipe in vxorē: ergo multo mīn⁹ matrē. s. ri. pri. ad audiēnā. & c. spon. sam. & c. inuenis. cū illa puella fuerit spōsa illi⁹. vt. j. i. c. primo. in fine. Berñ.

q ¶ Onti nebat. i deret'. xxxiij. q. j. siqs vxorē accepit. §. j.

b ¶ Ri standū. Ar. ꝺ. xxvij. q. ij. qō inter: ogasti. & xxxij. q. j. requisisti. So. vbi vir dicit se cognouisse vxorē: & ista negat: stat vbo viri: vt hic. & xxxij. q. j. siqs vxorē recepit. sed. c. reqsisti: itel ligit: q̄n vterq; cōtrect: q carnaliter iunxi ꝓpter frigiditatem non possunt: & vterq; septima manu ꝓpinquor debet iurare q non ꝑt carnaliter cōmiscerī. c. qō interrogasti. intelligit q̄n marit⁹ non dicit q vxorē cognouerit: vnde audit mulier. Preterea quod dicit hic fides est adhibenda viro si iurauerit: hoc intellige quādo mulier nō pbat se virginē p aspectū corporis: q: tūc bñ auditur. s. de probat. ꝓposuisti. & c. causam.

c ¶ Juramēto. Sed quare cōpellit iste iurare: cum sit re⁹. vj. q. v. actor: Ideo cōpellit iurare: ne hoc diceret in fraudē & in ꝓiudiciuz mulieris: nec credere tenet ei mulier sine iuramento: ꝑcipue i causa mīrimonij ꝓpter periculū anime. Lau. dixit q hoc ideo q: fundata videbat intētio mulieris: q: traducta mulier fuerat minor: vnd

filiā seu matrē habere ꝓmittas.

¶ Dem ebozacen. archiepo

¶ Ceessit ad pñtiaz nostrā: et ifra. ff. t. mādam⁹: q̄ten⁹ si tibi ꝓstiterit: q puella nō esset septēnis: q̄n ab gu. desponsata fuit & postea i eā nō ꝓsenserit & q idē gu. ab hmōi desponsatiōe p te fuerit absolut⁹: mīrimoniū int' eundē gu. & matrē puelle celebratū ꝑcipias inuiolabilit' obseruari: et eoz prolē tenūcies esse legitimā q: desponsatiōes & mīrimonia añ septē annos fieri nō pñt: si ꝓsensus postea nō accedit. Sane si p fata puella añ desponsatiōz septimū annū ꝓpleuerat: licet ꝑdict⁹ vir a desponsatiōe ipi⁹ puelle ipo iure fuerit absolut⁹: cū ea i eum cōsentire noluerit: inhoneste tm̄ vz: vt mīez hēat: cui⁹ filia fuit sibi desponsata.

¶ Dē nozīc. epo.

¶ Ontinebat i lr̄is tuis q cū quedā puella infra nubiles annos cuidā i vxorē tradita fuerit & ab ipo traducta: hec ad nubiles annos puenies: alij nubendi licētiā postulauit: asserēs se in eundē nullaten⁹ ꝓsensisse: & infra Cōsul. t. r. q cū i decretis habeat exp̄ssum: q si vir dixerit: q vxorē suā cognouerit: & mulier negauerit: vir standū ē veritati ꝑfato viro q̄ dicit se mlierē ipaz cognouisse: fides ē adhibēda: si id firmauerit iuramēto. Si aī fuerit etati ꝓria: vt i. xj. vel circa. xij. annū: & cū suo assensu desponsata & cognita ab eodē viro separi ñ dz: ꝓsertī cū parētes ei⁹ ipaz fuisse etatis legitīe faterent. Si vo puella ifra nubiles annos alicui ō desponsata fuerit: ñ licet ali cui ō ꝓsanguīnitate ipi⁹: & cui desponsata fuerit eā ducere i vxorē: nec phas ē eidē spōso de ꝓsanguīnitate spōse sibi aliquā copulare.

¶ Dem barthonien. epo.

¶ Ee illis q infra annos aptos mīrimonijs spōsalia ꝛhant: siue vterq; siue alt' reclāet añq; ad ānos mīrimonijs aptos puenerit: & postulēt separi: ñ sit vlla ten⁹ audiēdi. Si vo alt'uter isto rū ad ānos pubtatis puenerit: infra eosdē annos alio existēte cuz spōsalia ꝛhūt: si is q mīoris etatis ē: cū ad ānos illos puenerit: reclamauerit: nec i alterz voluerit ꝓsentire: iudicio eccl'ie poterūt abinuicē separi: mulier autē q̄ postq; annos nubiles attingit ei q nōdū ad annos aptos matrimonijs venerat: nupsit: cū in eū

¶ De illis. ānos. Tres articuli cōtinent' i hac decre. ꝓm⁹ē: ō illis: vsq; si vo. Secūd⁹ est ibi: si vo alt' istop. Tertius ibi: mulier at. B.

b ¶ Allaten⁹ audiēdi. ꝓt fragilitatē etat'. & ē ar. q ipubes ō eo q̄ facit añ pubtatē reclamare nō valet: ar. xxviij. di. ō bis. & xx. q. j. illō. & ff. de neg. gepōpom⁹. & ar. ad h. ff. de mīo. decuq;. §. j.

i ¶ Cū spōsalia ꝛhuntur. i. alio existēte ifra ānos pubtatis: sic existebat q̄n spōsalia ꝛhebāt: si alt' puellat ad etatē: nō est audiēd⁹ si petat separi: & expectabit q̄sq; alt' ad etatez puenerit. Quidā dicebāt q alt' eoz erat maior & alt' minor q̄n spōsalia ꝛhebant. Sm hoc nō differt a seqnti versu. Alia.

k ¶ Minoris etatis. videt q in optōe illi⁹ q vltimo ad etatē puenit sit reclamare. Et tu dic q idē iuris est de alio: q pōt reclamare etiā si minor vellet ꝑsentire: aliter nō differret a seqnti versu.

l ¶ Judicio ecclesie. sic. j. c. pri. & ita ꝓz q spōsalia dissolui debēt iudicio ecclesie tm̄: nisi forte vinculū supueniat. puta mīrimoniū cum alio vel votū solēne: tūc ipso iure soluta sunt: ar. s. n. pr. si int'. & j. de spō. duo. c. j. Ar. ꝺ. j. e. ex lr̄is. vbi soluūtur spōsalia añq; alt' puellat ad etatē. & nō est ꝺ. q: ibi nō tenuerit spōsalia: vt ꝓz ex fine hic vo tenuerūt. Itē si. s. n. pr. ꝓterea. & c. reqsiuit. ibi silr soluūtur spōsalia: ne deteri⁹ inde ꝓueniat. & ita spōsalia ꝛhētes si nolūt vterq; vl alter pfice mīrimoniuz nō sunt ꝓpellēdi: vt colligit p hec iura. Dz ꝺ est exp̄ssuz q oīno sunt ꝓpellēdi p eccl'iasticā cēsurā: s. n. pr. ex lr̄is. ij. & c. sic. Quid g̃ rñdebis? Dicas q illa decre. ex lr̄is. ij. & c. sic: loquūtur q̄n iuramētū intuenit: lz illi etiā essent impuberes: & erāt voti capaces ita q tenuit iuramētū. vñ ꝓter periculū iuramti ꝓpelli debēt ad ꝛhendū. & illa decē. reqsiunt: reducit ad illā: ex lr̄is: vt ibi plene dictū ē & qō dic illa decre. ꝓterea: pon⁹ desponsato: vt ibi dictū est. & q: vterq; dissentiebat: nō facil⁹ tolerab. hic g̃ loquit de spōsalibus minor. Si ergo iuramentū intueniar: ꝓpellendi sunt pficere mīrimoniū: sive sint maiores sive minores: dum tm̄ fuerint voti capaces. q: etas illa plena est pueritis. j. de relic. pue. pueris. Si vo iuramētū nō interuenit in sponsalibus: nō sunt iuniti ꝓpellendi. quia iuste nuptie difficiles exitus ꝓsueuerūt habere. Et ita planū est: ex causa tm̄ ꝓpellunt: vt dictuz est s. de spōsa. ex litteris. ij. Berñ.

m ¶ Nupsit. i. spōsalia ꝛhit. q: mīrimoniū ꝛhē nō poterat. sic. j. c. pr.

n Semel ꝓsenserit. Ar. qꝫ semel ꝓbatꝰ ē: amplꝰ nō possum reꝓ-
bare. iij. q. vj. offerat. ꝛ. viij. q. ij. dilectissimi. ꝛ. xx. q. iij. eos q. xxxij.
q. v. honēdꝰ. ꝛ. iiij. di. in istis. ꝛ. s. ō cā posꝫ. cū oli. ff. de neg. ge. pōpo
niꝰ. j. ꝛ. ff. de adul. si vxor. in fi. Ar. ō. ff. de mu. ꝛ ho. vt gradati. §.
reꝓbarī. Itē ar. qꝫ ꝓtractꝰ claudicat. ar. s. de elec. nosti. ꝛ. xxxij. q.
v. ꝓposito. ꝛ. q. ij. aliq̄. ꝛ. xxxiij. q. v. mā-
festū. xij. q. ij. si q̄ de re
bus. ꝛ isti. de auc. tu.
§. j. ꝛ. l. de pcu. nō eo
minꝰ. Ar. ō. ff. ō arbi.
si cū ries. §. ꝫ si. ꝛ. l.
ꝫ si iterpellat. §. vlt.
xxj. q. v. siqs cuiuslibꝫ
ꝛ. iij. q. v. qsqs. So-
verū ē: qꝫ mlꝰ ꝓtractꝰ
claudicāt: ꝛ ex vna pte
pñt tenere ꝛ ex altera
nō: vt si pupillꝰ ꝓhat
cū miore sine tutoris
auctē. insti. de auc. tu.
§. j. ꝛ. l. ꝓdicta nō eo
minꝰ. ꝛ. c. si q̄ de reb.
ecc⁹ i mrimonio: qꝫ il-
lud vinculū nō pt ꝓsta-
re: nisi ex duobꝫ ꝓsen-
sibꝰ. s. n. ꝓri. ma. ꝛ qꝫ
dicit ꝫ nō obstat: qꝫ ille
tenet expectare ñ rōne
mrimonij: ꝫ rōne sue
ꝓmissiōis. vñ si ꝓhere-
cū alia tenēt: etiā si iu-
ramētū iteruenisset. s.
ri. ꝓri. si inter.

o Mobis. matri
monij. noie. s.
futuri: qꝫ loquit ō spō
salibꝰ. s. c. ꝓri.

p Cōsensuz nō hūt.
quisq; puemāt ad etatē
legitimā: sic etiā ꝛ i vo
to. xx. q. j. firma. j. de
fri. ꝛ maleſi. qō sedē.
Sed pone qꝫ dicāt acci
pio te i meū ꝛ ego te in
meā: mrēdētes etiā cō-
trahē mrimoniū. Re-
spōdeo: mrimoniū nō
ꝓtrahūt etate phibēte
spōsalia nō ꝓhunt: qꝫ
nolūt. ff. de spō. q̄stū
ar. s. de of. dle. cū su-
per. ꝛ. l. siqs alteri vel
sibi. mlꝰ iterest. si in
eadē volūtate pstant
vsq; ad leguiaz etatez:
mrimoniū ꝓs iurīe
ratihabitōe tacita vel
expꝛssa ꝓfirmat. ar. j.
c. ꝓri. ꝛ. ff. ō spō. q̄stū
de ritu nupt. mmorē.
Posset tū ꝓbabilit di
ci: qꝫ spōsalia ꝓhūt iu-
ris pte: luz ea ꝓhere
nō itēdāt. j. e. attesta-
tiones. ar. ꝛ. c. duo. ala.

semel ꝓsenserit: amplꝰ nō potit
dissentire: nisi ipe cui nupsit pꝰ
qꝫ ad legitimā etatē puenerit: in
eam suum negauerit pstare con-
sensum. Item.

Mobis tua discretō requisiuit
vtꝫ his q̄ ifra ānos nubiles
mrimonij noie cōiūgunt vl eoꝝ
alteri: anteq̄ ad ānos aptos ma
trimonio pueniāt: liceat a mri-
monio tali discedere. Ad qō re-
spōdem⁹ qꝫ p eo: qꝫ añ nubiles an
nos ꝓiugalē ꝓsensuz nō hūt: vsq;
ad legitimā etatē expectare tenē
tur: ꝛ tc aut ꝓfirmet mrimoniū
aut si sil esse noluerit: sepenē: ni
si carnis cmixtio añ iteruenerit
cū infrādū illa tps anticipare sole
at pubtatis. Item.

Oēllis q̄ ī miori etate tc spō
sant: ꝛ infra. Rñdem⁹: qꝫ si
ita fuerit etati ꝓrimi: qꝫ potuerit
copula carnali ꝓiūgi miozis eta
tis ituitu separi nō tebēt: si vn⁹
ī alīū visus fuerit cōsensisse: cū ī
eis etatē supleuisse malicia vi-
dēt: ꝫ cuiuscūq; sint etatis se pñt
p illatā violētiā excusare: nisi pꝰ
violētiā cōsensus accedat.

Rban⁹. iij. cenomon. epo.

Testatiōes sup cā mrimo-
nij: q̄ inf. h. iuuenē ꝛ. g. mu
lierē vertit: accepim⁹: ꝛ ipis in-
spectis nob inotuit: qꝫ ꝓdictꝰ iu-
uenis nēdū duodecimū annū at
tigerat: cū ꝓfatā. g. accepit vxo
rē: ꝛ licet nisus fuisset sic vterq;
ꝓfessus ē ipaz corrūpe: mulier tī
credit se vginē euasisse: verū ipe
anteq̄ ad annū. xiij. puenisset:
a memorata mlīere recessit: quē

cū. xvij. ānos hēat: eadē p viro
sibi vēdicare ꝓtēdit: ꝛ ifra. Cō.
t. r. qꝫ si mlier p idoneos testes
ꝓbare nequerit qꝫ pꝰ. xiij. ānuz
etatis sue: vl circa finē. xiij. āni
ꝓdictꝰ iuuenis ꝓsensisset ī eaz ab
ipo iuramēto recepto: qꝫ postq̄
ad legitimā etatē puēit ipaz hīe
nō ꝓsensit vxorē: ab ipetitōe mli
eris eū potes ꝛ tebes absoluere
ꝛ ad alia vota vtriq; dare lnīaz
trāseūdi. Item.

Bē pisano archiepo.

Ex lris t. fra. accepimus: qꝫ
puella q̄daz ano. xij. iurata
fuit ꝛ tespōsata cuidā puero. ix.
vel. x. ānoꝝ: ꝛ tpe ꝓcedēte tc vo
lūtate parētū potꝰ q̄ tc sua: sic
asserit ad tomuz ꝓtis pueri du-
cta: vbi nolēs ꝛ iuita minis pa-
rētū ipulsa mozā fecit p annū et
amplꝰ: ꝛ tandē inde recedēs ad
tomū. ppriā ē regressa: ꝛ ifra. Cū
aūt dictus puer nondū ad. xiij.
an. puenerit nec ad eandē carna
lē accessū habuit: dis. t. r. qꝫ si
puella ꝓmonita: vt tonec ꝓpleat
idē puer annū. xiij. expectet: nō
duxerit expectādū ei ꝑm ea q̄ ꝓ-
posita sūt: accipiēdi alīū virū li
berā tribuas facultatē.

Clemens. iij.

Clo pueri gulielmꝰ ꝛ guliel
ma mrimonialit sūt ꝓiūcti
puero. vj. puella vo. vij. ānū agē
te: q̄ sil p tres ānos mānserūt: tc
pr puelle sbtrahēs eā spōso ipaz
alteri. m. noie copulauit: cū q̄ p
vij. ānos q̄ete pmānsit: ipe vo tūc
reliqt eandē: qꝫ credebat eā aliū
virū habere gulielm. s. cui pus fu
erat tespōsata: prioꝝ aūt spōsus

q Tenent. s. c. ꝓri. ꝛ. xx. q. j. illud. xxviij. di. de his.
r Anticipare. j. e. c. ꝓri. ꝛ. c. vlti. ꝛ. s. e. puberes.
s Ellis. tespōsant. ꝛ traducunt in tomum: postea allegāt mi
norem etatem: vel violentiā.
t Copula carnali ꝓiūgi. Hoc solū cōsiderat: vt possint cōiugali
vinculo sociari: ꝛ nō numerꝰ annoꝝ. s. e. puberes.
u Cōsensisse. qō facē poterūt: licet nondū puenerint ad etatē: cum
pubertas puenisset etatem. dix. l. iij.
x Malicia. alibi appellat prudētia. j. e. c. vlt. si. l. si mior se ma.
y Excusare. sic. s. u. ꝓri. venēs. ij. ꝛ. c. ꝓsul tanōi.
z Cōsensus. expꝛssus vl ꝓsumptꝰ: vt si patēter cohabitet illi: talis
violētia trāsit in ꝓsensum. s. n. ꝓri. ad id qō. ꝛ. j. q cle. vel vouen.
insinuāte. ꝛ. l. qō me. causa. l. ij. vl si carnalis copula subsequat. j

re eo qui dux. in ma. quā pol. p adul. significauit. ꝛ. j. qui ma. ac-
cu. possunt. insuper. Ber.

a Testatiōes. nisus fuisset. ꝛ ita conat⁹ nō ꝓindicat: cū non
habuit effectū. s. ri. ꝓri. c. vlti. vbi tc hoc. Ber.
b Euasisse. cui credit in hoc: qꝫ ō se ꝓhebat. xiij. q. ij. §. j. ꝛ. ff. de
inter. ac. ō etate. §. j
at's stareē vbo viri-
vt. s. e. ꝓhebat. put
ibi dicit.
c Per testes. qō fa-
cere nō potit: nō ob
stāte publicatiōe alī
oū testiū: cū iste sit
alīꝰ articulꝰ. ō testib⁹
fraimtat. ꝛ. c. tam
lris. ꝛ. c. cām. ij. ꝛ. c.
ex tenore. ꝛ. c. series

d Circa finē. forte
p sex mēses. ff. de ex
cusat. tuto. nō tātū
ij. ff. de mune. ꝛ ho-
nor. ad rempublicā.
ꝛ. s. c. ꝓtinebat. Ar.
ō. xx. q. j. illud. Hoc
intelligē si iuuenis
iste tūc esset viri po-
tēs: qꝫ malicia pue-
rū etatē qñq; s. e.
c. ꝓri. al's non tenet
mrimoniū: eriā si cō
pleuisset. xiij. ānos
vt. s. e. puberes. de
cetum est.
e Ab ipo iuramen
to. Sed ḡre exigit
iuramētū cū ipe sit
reus. vj. q. vlt. actor
Ideo tenet ei iura-
mentū: qꝫ ꝓsumptio
erat p mlīere: qꝫ cō
stabat qꝫ cū ipa ꝓra
xerat: ꝛ qꝫ aspiraue-
rat ad carnalē copu
lā. vñ ex hoc erat pꝰ
sumptio ō illū: sic. s.
eo. ꝓtinebat. dic vt
ubi. Qñ tebeat iura-
mentū tenere reo vt
actor: q̄re illud. s.
de iureiurā. c. vl. Et
ideo iurat: qꝫ potat
esse qꝫ post. xiij. an.
ꝓsensisset i illā: ꝛ tu
more iuramēti ꝓhe-
bit veritatē. Ber.

f Ex lris. tespō
sa ea non
cōsentiēte.
g Portꝰ. electiue
ꝛ nō cōparue.

b Per annuz. Si
hoc tecesset spōte: sic
tenuissent spōsalia
ex patiētia ꝓsequētis tempoꝛis. s. ri. ꝓrimo. ad id quod. ꝛ sic non
fuisset ista mulier audita quouscq; alter peruenisset ad etatem. s.
eo. de illis. j.
i Carnaliter. quod si fecisset: statum ꝓsumeret cōsensisse. j. de eo
qui dux. in ma. quā pol. p adul. significauit.
k Tribuas. Arg. contra. s. e. de illis. j. ꝛ. c. a nobis. So. illud ve
rū est: qō certum est: qꝫ sponsalia tenuerunt: hic non tenuerunt: ꝛ
ideo datur a licēna cū alio ꝓtrahendi.

Clo pueri. mrimonialit. i. vt matrimonialiter ūgerent eta-
te aduemēte: sed spōsalia contrahendo.
b Per tres annos. Et ita tenuerūt spōsalia ratihabitōe sequēti
s. e. ex lris. ꝛ qui patri in sponsalibꝰ non contradicit: consentire
videtur. ff. de sponsa. sed que patris.

c Rediret. redijt ille pat ad id qđ dānauerat. xxvj. q. v. nec mir

d In vxorē. quā habere nō potuit. s. ti. pri. spōsam.

e Matrimoniū. sed sponsalia fuerūt tunc iuris potestate: quia si nō valet vt ago: valeat vt valere potest. Intēdebāt enī obligari adinuicē: ⁊ ideo inter ꝑtanto fieri ꝛbet: vt res potius valeat q̄ pereat. s. ꝛ fide īstru.

inter dilectos. §. ceterū. vt dicū est. s. e. a nobis. ⁊ hoc ꝓ q̄ sequētia. Vir. contra ff. ꝛ ac. ⁊ ob. obligationū. §. verbor ob ligatio.

f Honestatis iusticiā: q̄ impedit etiā matrimoniū ꝫhendum ⁊ dirimit iam cōtractū: ḡre ille gulielmꝰ nō pōt hīe aliquā ꝛ ꝛ ꝓsanguinitate gulielme. s. ti. pri. ad audientiā. inuenis. spōsam. ⁊. s. e. accessit. in fi. ⁊. c. līas. In q̄busdā tñ sublata ē publice honestatis iusticia: vt in sobole suscepta ex secūdis nuptijs: ⁊ī secūdo ⁊ tercio genere affinitat. j. ꝛ ꝓsang. ⁊ affini. nō ꝛber.

g Legitime. i. per mīrimoniū qđ tanq̄ fortꝰ vinculū soluit spōsalia. s. ti. pri. si inter. ⁊. j. ꝛ spon. duo. c. j. al's nō contraxit legitime: quia nō ꝛbuit frāgere fidem: ꝛ q̄ ꝛbet agere penitētiam. vt. c. si inter.

h Caput. sic. xxxiij q. v. cuz caput. vnde sibi potius creditur q̄ vxori. s. e. cōtinebat. ⁊. xxxij. q. j. si quis acceperit.

i Dicat. satis fuit ꝛfacili credendū: q̄ nihil iuris acq̄rebat alterutri: q̄ siue cognouerit siue nō: eam habere nō potest. vt. s. e. patet. secus si coactus faceret ad ꝓbationem obligationis: vt. s. ꝛ pba. ꝓposuisti. j. ꝛ fri. ⁊ maleti. c. j.

k Siue antea. hoc est. postq̄ fuerit cōpulsus redire ad gulielmā siue ante cōpulsionē siue post cognouerit stephanā.

l Dubitatur. Sed quare hoc cum inter gulielmum ⁊ gulielmam nō fuit matrimoniū: potest dici: q̄ propter scandalum: vt innuit littera p̄cedens: vel potius propter ꝛlictuz vtriusq̄ ꝓter sponsalia que p̄cesserant inter eos: ⁊ sic orta erat publice honestatis iusticia vnde nō poterant gu. ⁊ stephana vlteriꝰ carnaliter cōiungi: ⁊ ideo ꝓhibent: quia ex certa sciencia contraxerūt: ⁊ carnaliter cōiuncti fuerunt: tamē si contrahunt matrimoniū tenebit. j. ꝛ ma. cōtra. contra interdic. eccle. c. j.

m Cum. m. nisi voluerit eū repellere ꝓtextu adulterij.

n Requisito. Mo. q̄ sine iudicio ecclesie nullus ꝛbet dimittere vxorem suam: cum hec sit pena que nulli est inferenda: nisi per iudicē. xxxij. q. ij. seculares. ⁊. §. in hoc capitulo. ⁊. xxxv. q. vj. multorū. quāriuscuz etiā impedimēnū sit manifestū. j. ꝛ diuor. ponto. tūc circa coitū distingue. j. ꝛ sen. excē. inquisitioni.

o In dissoluendū. accusatōne. Hoc intellige ita. quidam iuuenis ꝓtraxit cū quadā puella infra septēnū cōstituta: tandem ex ꝑte puelle accusabat matrimoniū ꝓter cōsanguinitatem: ⁊ duz vellent ꝓducere testes ad ꝓbandā ꝓsanguinitatez: ꝑ illos accusat ores exceptōes ꝓposite fuerūt ex ꝑte viri: vt ab accusatōe repellerent: sup hoc pnūciauit papa ꝑm q̄ in līa sequit.

p Matrimoniū. si. s. ꝛ testi. spo. ex ꝑte. nec ꝓsensit post. vij. an. q̄ si post ꝓsensissz tenuissent spōsalia: nisi ꝓsanguinitas impediret: s. e. līas. accessit. si. s. ó in di. examiata. sic ubi ꝛpta ꝓposuerit accusatio nez mānifeste: ⁊ ꝑ hoc statiz dicūtur repelli: vt ibi dē. vñ adhuc pñt ꝓponere aptā. s. ꝛnūciare.

q Accusari. bñ dic: q̄ primo oz existē ī rem nā id ꝛ q̄ agit. nec aī iuris ratio quā ꝓsona q̄rēda ē. ff. ꝛ iure codi cil. q̄dā referūt. §. j. sic ⁊ collegio qđ nōduz ē: nō dat ꝓuilegiū: s. ꝛ ec. edicti. ad audientiā. ij. nec rescriptū datur ad lites fut̄as: s. ꝛ rescrip. c. vlt. nec pē dici verū qđ nunq̄ fuit. ꝛ pe. di. ij. in fi. nec dicitur mortuū qđ nōduz vixit. xxxij. q. ij. quod nō: vbi ꝛ hoc. et. j. ꝛ bonīe. sic. ex tuar. ⁊ testamētū qđ nōdū est rūpi nō pōt. ff. ó iur. rup. resta. naz ⁊ si ꝑ additionē. ar. ff. ꝛ edil. edic. bouē. §. vlt. sic aq̄ que nōdū apparet nō pē cōstitui fuitꝰ aq̄ ductus. ff. si ser. vē. l. vlti. ⁊ ei qđ nōduz natū est non ꝓscribitur. C. ꝛ āna. exē. l. j. §. nēo. ff. quē admo. ser. amit. si qs alia. vbi dicit q̄ q̄diu paries nō est fuitꝰ nō acquirit: al's admitti tur. Ita. j. q̄ edificio qđ nondū est ꝓscribē. ff. ꝛ fui. ꝛ. pdi. si seruitꝰ. §. futuro. ⁊. ff. ꝛ ser. ru. predi. labeo. et vsuris futuris ꝓscribitur. C. ꝛ vsur. eos. ⁊ ar. s. ꝛ ꝓsue. cū olim.

So. Vez est q̄ rei que nondū est nō pōt fuitꝰ ꝓstitui: vt dicūt ꝑme ꝓcor. pōt tñ obligatio acq̄ri ꝛ ipsa constituenda cum res fuerit in rerū natura. ⁊ sic intelligūtur cōtraria. Berñ.

r Benūciari. ⁊ ita ꝛnūciari pōt crimē nondū ꝓmissuz. xciij. di. diaconi. ff. ꝛ dā. infec. l. ij. imo vnꝰ solus pōt impedire mīrimoniū: s. ti. ꝓ pri. ꝓterea. ij. ⁊ valet ꝛnūciatio in ꝑn. nam statiz dicunt̄ malefidei posessores: ar. C. ꝛ rei vē. si fundū. ⁊ in mīrimonio ꝫhendo id qđ certuꝰ est tenendū est. ff. ꝛ ri. nup. adoptiuꝰ. §. j. in fi. ⁊ s. ti. pri. iuuenis. ad hāc ꝛnūciatōez nō admittit: nisi sit ḡuis ⁊ hōesta ꝓsona: s. ti. ꝓ pri. cū in tua. q̄libet tenet ad hāc ꝛnūciatōez. j. ꝛ cog. spiri. tuis nos. ⁊ etiā admittunt̄ q̄ ꝛnūciant famā: s. ti. pri. cū in tua. ⁊ ó audiu. xxij. q. v. hoc videt sine aliq̄ admonitōe ꝑmissa q̄ nō fit in aliis ꝛnūciatōibz. ij. q. j. si peccauerit. ⁊ s. ꝛ iudi. nouit. ⁊ est ius ꝓmune q̄ q̄libz tenet ⁊ pē ꝛnūciare. j. ꝛ elē. ꝛspō. cū inhibitio.

s Salvis exceptōibus. sic ptz q̄ cū variat modus agendi pōt opponi exceptōes omisse in ꝓmo iudicio. sic s. ꝛ testi. veniēs. ij. vnde non obstat: s. ꝛ excep. pastoralis. Jo. Sed que fuerūt hmōi exceptōes: potest esse q̄ excipiebat vir q̄ accusatores erant criminosi vel male fame: vel forsitan dicebat q̄ admonitio non p̄cesserat: sed in isto casu nō est necesse admonitōnem p̄cedere. Vel forte dicebat: nō sunt admittendi ad accusandū tanq̄ suspecti. quia tempore ꝓtractus nihil dixerūt. ⁊ erant p̄sentes q̄ ꝛnunciarū fuerat matrimoniū contrahenduz. j. qui ma. ac. pos. cum in tua. Berñ.

b Interdictum. ita q̄ si ꝑ extorsionē vel violentiā quicq̄ fieret ī p̄iudictū puelle: siue in iudicio siue extra: nō ꝓiudicaret ei.

ad ānos discretōis pueniēs: a p̄de. tuo ꝫhendi cū alia licētiā īpetrauit: q̄ quādā nomīe. s. ꝓsobrinā ꝓnis ī vxorē accepit: ⁊ cuz ea ꝑ aliqđ tp̄us existēs: eā vt ipe fatet carnaliṫ nō cognouit: licz illa se ab eo cognitā asseueret. Cū aī p̄ memorate gu. eā vidisset a secūdo viro relictā: ꝓnomiatū gu. cui ꝓus eā ꝛspōsauerat: ꝓpulit: vt. s. neptē suā oīno dimitteret: ⁊ ad gu. suā ꝛspōsatā rediret: q̄ postmodū ꝑ biēnū cohabitauit eidē. Quia igiṫ qđ tibi faciēduz sit postulas edoceri. b. r. q̄ ipe. diēte puerili etate mīrimoniū int gu. ⁊ gu. nō fuit: ⁊ licz idē postq̄ illa nupsit alij: potuerit aliā ducere ī vxorē: tñ qz dictā. s. duxrit ꝓsobrinā mulieris eiusdē siue eā cognouerit: siue nō: nō oz tñ cuz eadē. s. ꝓpter publice honestatis iusticiā rmanere: nec ad ꝓmā hīe regressum: qz alteri fuit legitime copulata: ⁊ īfra. Cū vo vir caput sit mlieris ⁊ gu. dicat se ñ cognouisse ꝓus. s. supdictā: aliā si voluerit poterit ducere ī vxorē. ⁊. s. viro legitio copulari. pꝰ sepationē vo ꝑ virādo ꝑti scādalo: vtriq̄ ad tps ē penitētia inūgēda. Si vo legitie ꝓstaret ipam. s. ab eo: siue post: siue antea co

gnitā extitisse: neutri viuēte altero dabit licētia ꝫhēdi. Remanebit ḡ gulielma cū. m. ꝑposita ipi. m. ad tp̄us penitētia ꝓpetēti q̄ ꝑ sua opinīe sola gulielmā iudicio ecclie nō req̄sito dimisit.

Anno. iij. c. ⁊. p. quondā filijs malabrance.

In dissoluendū qđ factū fuerat int. i. ⁊. s. ⁊ īfra. Accusatiōe ꝑ puella sup ꝓsanguitate ꝓposita p̄fatꝰ. i. mltas exceptiones proposuit: ꝑ q̄s nitebat vos ab accusatiōe mltiplicit remouere: ⁊ īfra. Interloquēdo pnū ciauitꝰ int iuuenē ⁊ puellā nec mrīmoniū nec spōsalia fuisse cōtracta: cū ꝓstet puellā nondū ad septennīū pueniss̄e. Quocirca nec accusatio locū habebat: cum nō esset qđ posset legitime accusari. Denūciari tñ poterat ꝓsanguinitas: vt iterdiceret mrīmoniū ꝫhendū. Ad ꝛnūciationē ḡ legitie ꝓbandā terminū assignamꝰ: saluis exceptiōibz: nō solū ꝑ positis: ḡ et ꝓponēdis. Ne vo q̄cq̄ in puellā interim attenteť: auc. ap. iterdicimꝰ: ne ī negocio ꝛ nouo ꝓcedat vlteriꝰ: donec vl a ꝛnūciatiōe cessetur: vel ea probata ordine iudiciario ꝓcedat. Quod si ꝓtra interdictū nostrū

c ¶ Irritū. quo ad iudicū qđ monet in ꝓcessu iudicū ipius. ſi. ſ. ꝛ ꝑbē. inter cetera. ſecus eēt ſi clauſula illa nō apponat: ꝛ mādat papa aliqđ fieri. ſ. ꝛ ꝑben. dilectus. j. ꝛ. c. dilect⁹. ij. Sed qđ ſi ꝓtraherent mr̃imoniū cōtra interdictū pape: nūquid irritabit matrimoniū? Dico ꝙ nō: ſed ſepabunt ad tp̃us. ſ. ꝛ ſpon. cū in apoſtolica. quouſq; cognoſcat ꝛ impedimē-to. j. ꝛ ma. ꝓtrac. ⁊ interdic. ec. ex lr̃is. ⁊ mu-lie. nā forti⁹ ē mr̃imo-niū ꝙ interdictū pape.

d ¶ Ule. ſbarrauit ſic. xxvij. q. ij. ſiqs vxorē. ⁊. c. ſe. Et hec ſbarratio fit qñq; p imiſſionē anuli: uꝫ illud anulo ſuo ſubar-rauit me. qñq; p dationē aliar̃ rer̃: vel ali-orum inſignū. ⁊ qñq; fit talis ſbarratio int̃-uenięte conſenſu exꝑſſo vt ꝟ. qñq; eē nō intue-mēte ꝙ ſiue interuciat ſiue ñ dūmō ꝓſtet ꝛ ſb-arrationē: ꝓſumit mr̃i-monii donec ꝓbet cō-trariū. arg. xxx. q. v. noſtrates. ⁊. c. femine ⁊. xxvij. di. ꝙ interro-gaſti. ⁊. ſ. ꝛ ſpō. is q. ꝙ nihil intereſt an ſa-cro an ẏbo qs velaret volūtatē ſuā. xlvij. di. c. j. ibi paſtorē recta lo-qui tumuiſſe: qđ aliud eſt dicere ꝙ terga ta-cendo ꝓbuiſſe: vel ibi veſtimēta ſacerdotis: qđ aliud ꝙ recta opa-tē. vbi ꝛ boc. ff. ꝛ le. ꝛ quib. ⁊. ſ. ꝛ regu. c. penul. ar. op. ⁊ ſi fiat a patre ꝓſumit ſpōſa-lia. vt. c. noſtrates. ſed inter ſpōſos ꝓſumitur matrimoniū: vt hic in fi. niſi ꝓſuetudo in cō-trariū eſſet. arg. ſ. ꝛ ꝓſup. illud.

e ¶ Circuer. ſic. ſ. e. cōtinebaꝫ. ⁊. c. atteſtatiōes. Ad modicā quāri tatē referꝫ hec dictio circit ⁊ ꝓſit'es. ff. ꝛ ver. ſig. hec adiectio.

f ¶ Nubilis. Nota nubilis etas i viro eſt. xiij. an. In femia. xij. vt dixi. ſ. e. vbi. ⁊ ita ſi nō fuit talis: nō fuit mr̃imoniū ini eos ꝫ ſpōſa-lia tr̃ſ: niſi malicia ſuppleret etatē. vt. j. ſequit̃.

g ¶ Frudēna. i. carnalis ꝓcipiſcēna. ar. xxxij. q. j. non in ſola. alibi appellat malicia. ſ. e. ꝛ illis. ij. ſic etiā in delictis dolicapacitas ſup-pleat etatē. j. ꝛ delictis puę. pueris. ⁊ inſti. ꝛ obli. q ex delic. nat. §. i ſumma. circa fi. ⁊. ff. ad. l. acquil. ꝫ ⁊ ſi quecūq; §. j. C. ſi mi. ſe ma-dixe. l. iij. ſi. lxxvij. dis. monachus nouitius. ⁊. C. ꝛ his qui ve. eta. impe. l. ij.

h ¶ Subarrata. ⁊ ita colligę: ꝙ ꝑ ſubarratiōz ꝓtrahit̃ matrimoniū verū vel ꝓſumptum: vt dixi in ꝓn. niſi etas repugnet: vt hic pz. ⁊ eſt hic ar. manifeſtū: ꝙ ſi minor i ꝓtrahēdo vtat̃ vbis ꝓmittib⁹ ad mr̃i-monii ꝓtrahendū: cōtrahit ſpōſalia.

a ¶ Jqs. viro incūbit ꝓbatio. q: caput ē mulieris. xxxij. q. vj. ñ mechaber⁊. xxxij. q. v. cū caput. ⁊. q. j. ſiqs vxorez. Hoc dixit r. Ex hac lra innuit: ꝙ ſiue vir neget ꝛſpōſatiōez ſiue mulier: ſemp viro incūbit ꝓbatio. Sed hoc nō videt: q: negātis factū, nulla ē ꝓ-batio. vj. q. v. actor. §. vl. ⁊. ſ. ꝛ elec. bone. j. ⁊ ei q dicit nō q negat incūbit ꝓbatio. ff. ꝛ ꝓba. ei q. Dixit ala. ꝙ viro incūbit ꝓbatō: vbi ipe negat clādeſtine ductā eē vxorē: q: potius negat ius ꝙ factū: ⁊ q ius negat ꝓbare dz. ff. ꝛ ꝓba. ab ea ꝓte. Dz ille intellect⁹ ñ placet: q: exꝫ publice ꝓſtet factū: cozā eccl'ia ꝓbabit mr̃imoniū. j. c. ꝓ. Di xit. r. ꝙ legit ſm qđ dixit gratian⁹. xxxij. q. vij. §. ꝫ illud Ambroſij vt vir dicat̃ ꝫ a virtute: vel a virilitate: q: ſtat ꝑ mr̃imoniū ⁊ nō a ſe-xu: ⁊ mulier a mollicie mēt⁊. Et dic viro. i. q ſtat ꝑ mr̃imoniū. Vel dicas: qđ. c. legit cū reduplicatiōe lr̃e hoc mō. Siqs clā ꝛſpōſauerit aliquā: ⁊ mulier negat ꝛſponſationē: viro incūbit ꝓbatio: ⁊ ſi vir negat ꝛſponſationē: mulieri incūbit ꝓbatio: ⁊ ideo non reſum-ꝑſit expreſſe: q: idē iudiciū eſt ꝛ mulierē qđ ꝫ viro. ſic. xxxij. q. vij. apoſtolus. ⁊ hoc verū eſt: ⁊ ſic ſeruatur: ſi vir negat matrimoniū mulieri incūbit ꝓbatio ⁊ ecōuerſo.

Quod nobis: ⁊ infra. Si mr̃i-monia occulte ꝓhibit̃: qđ ex inde legitia ꝓbatio nō appareat hi q ea ꝓtrahūt: ab eccl'ia nō ſūt aliqten⁹ ꝓpellēdi. Verū ſi ꝓpone ꝓhentiū ꝫ voluerint publicare: niſi rōnabilis cā ꝓpediat: ab ec-cleſia recipiēda ſunt ⁊ cōꝓbāda tanq; a ꝓncipio i eccl'ie ſpec-tu ꝓtracta. ¶ Uno. iij. i cō. ge.

Olim inhibitio copule cōiu-galis ſit i vltimis trib⁹ gra-dib⁹ reuocata: eā i alijs volum⁹ diſtricte ſeruari. Cū ꝓdeceſ. no-ſtroz veſtigijs inherēdo clādeſti-na ꝓiugia penit⁹ inhibem⁹. ꝓhi-bētes eē: ne ꝗs ſacerdos t'tib⁹ i-tereſſe ꝓſumat. Quare ſpālez q-rūdaz locoz conſuetudinē ad alia generalit̃ ꝓgāda ſtatum⁹: ⁊ vt cū mr̃imonia fuerit̃ ꝓhenda i ec cleſijs ꝑ ꝓſbros publice ꝓponāt cōpetēti termino ꝓfinito: vt in-fra illuz qui voluerit ⁊ valuerit legitimū impedimentū opponat ⁊ ipi ꝓſbyteri inhibitis⁹ ſolemp-nizare: vtrū aliqđ impedimentuz obſiſtat. Cum autez apparuerit ꝓbabilis cōiectura ꝓtra copulā

b ¶ Quod ſūt. cō-pellēdi. ſi alt vel vterq; negauerit ſe ꝓtraxiſſe: nō vbēt cōpelli: vt ſimul ma-neant: exquo nō ꝓ-baꝫ: q: eccl'ia nō in-dicat ꝫ occult⁊. xxxij. di. erubeſcāt. ⁊. xxx. ij. q. v. xp̃iana. ⁊ hic imo potius ſunt ab-inuicē ſeparandi: q: cōtuberma vel ſtup-ꝓſumunt. xxx. q. v. capl'o. j.

c ¶ Rōnabilis cā. puta ꝓſanguinitas. xxxij. q. v. horrend⁹. xxxv. q. iij. cōtradici-mus. vel affinitas. vel aliud. j. ꝛ eo q cog. ꝓſang. vxo. ſue ſuper eo.

d ¶ A ꝓncipio. Air. qđ ab initio nō vale-bat: tractu rep̃ois cōualeſcit. ſ. ꝛ elec. ęq; ſicut. §. ſi autem. Air. ꝓtra. ſ. ꝛ elec. dudum. j. vbi ꝛ hoc ſ. ꝛ cenſi. ſcietes. ꝫ hoc in ꝓncipio vale-bat quo ad tūc: licet nō quo ad eccleſiā: ſed nūc ꝓmo ꝛclara-tur. ſic. j. ꝛ frigi. ⁊ male. frater terminā-tis. in ſi. ff. ſi ſer-ven. ſicut aūt. §. ſed ſi qrit̃. ff. ꝛ acq. rer. ꝛ. adeo. §. cum quis in fine.

e ¶ Olim inhibitō reuocata. ꝑ illam conſtitutionē. j. ꝛ conſang. non vbet.

f ¶ Predeceſſorū. ſ. e. c. ꝓt. ⁊ xxx. q. v. c. j. Ber.

g ¶ Clādeſtina. Dicitur clandeſtinū matrimoniū tribus modis. Uno modo cū non habent teſtes. ſ. c. ꝓt. Secundo cum non fit cum ſolemnitate. xxx. q. v. aliter. Tercio dicitur clandeſtinuz: qđ fit contra tenorem huius cōſtitutionis: videlicet nō ꝓmiſſa denūcia-atiōe: tenet tū quo ad eccleſiā: ſed filij nati inde ꝛtecto impedimē-to illegitimi erunt: vt. j. ſequit̃.

h ¶ Locoꝝ. j. qui ma. ac. poſ. cū in tua. ⁊. ſ. ꝛ ſpōſa. cū in tua.

i ¶ Voluerit. quaſi publicū crimen videtur: q: quilibet admittit imo quilibet teneꝫ ſaltē denūciare. j. ꝛ cog. ſpi. tua. ⁊. ſ. ꝛ ſpon. cū in tua. vbi etiā ꝛ hoc: cōſanguinei tū poſ⁹ admittunt ꝙ extranei xxxv. q. vj. c. j. Sed pone matrimoniū cōtractū nulla ꝓmiſſa denūciatione aliquib⁹ ꝓſentibus qū contrahit ⁊ ſcientib⁹ impedi-mentum ⁊ nihil obijcientib⁹: nūquid iſti vbent admitti poſtea ad accuſandū vel ad⁊teſtificandū contra illud matrimoniū in vita vel etiā poſt mortē? videt ꝙ non: quia qui ſciunt certiorari non vbuit ff. ꝛ ac. emp. ⁊ ven. l. j. in fi. quia denūciatio nō fit niſi ꝓpter igno-rantes. Itē licet contrahētes non fuerint in culpa: tū ſcientes impe-dimentū fuerunt in dolo: ⁊ dolus ꝓponderat culpe. ff. ad. l. acquil. itē mela. in ꝓn. ⁊ exquo factū eſt publice: non admittit cōtradictor. viij. q. j. licet. quare iſti quib⁹ videtib⁹ ⁊ ſcientib⁹ impedimentū ma-trimoniū contractū, eſt: nō vbent amplius admitti: q: nō vident carere ſuſpitione. Qui ergo vbeāt admitti poſt denūciationē: du-citur. j. q ma. accu. poſ. vel nō. cū in tua. poſt mortē eriā admittit accuſatio ꝓpter bona. j. q ſi. ſint le. cauſam. C. ne ꝛ ſta. ꝛfunc. ꝙis. Berū.

k ¶ Probabilis coniectura. Nota ꝙ ꝓbabilis cā impedit mr̃imoniū

ptralebuz: ſ. de ſpō. ptrea. ꝛ. c. cū i tua. ꝛ. j. de cōſang. ꝛ affi ni. ſup eo.

l ¶ Clādeſtina. ſcilz non pmiſſa denūcia tiōe: vt dictū eſt ſ.

m ¶ Interdicta. poſt cauſaz pbabilem alle gataz nec finitā.

n ¶ De tali. ſ. clāde ſtina vel interdicta.

o ¶ Si ambo paren tes. ꝛ ideo non pdeſt opinio eccleſie ſi am bo parētes ſciant im pedimētū quin ſint filij illegitimi. Sed q̄d ſi vn⁹ ſcit ꝛ alt ne ſcit: dixit B. ꝛ L. q̄ q̄tuz ad ſcientē ſunt illegitimi: q̄tum ad ignorantē legitim. ar. L. de inceſt. nup. qm ẜ. q̄d nō credo: i mo legitimi ſunt. j. q̄ ſi. ſint leg. ex reno re. monſtrū em̄ eſſet ſi aliq̄s eſſz ptim legi tim⁹ ꝛ ptz illegitim⁹: ſic q̄ aliq̄s eſſz partī fu⁹ ꝛ ptz uber. ff. de ſtatu li. ſi duob⁹. ꝛ hꝰ innuit cuz dicit: am bo parentes.

p ¶ Tales. ſ. poſt al legatū impedimētū.

q ¶ Penitētia. Mots q̄ punīūtur ẜbentes ꝛ tñ nullū ſubeſt im pedimētuz. ß aliud cō ſit. q: ẜbūt ẜ interdi ctuz eccīe. vnde pu niunt nō ꝓpter impe dimentū: ß q: māda tū eccleſie ꝓtemnūt. j. ō mſri. ẜct. ẜ inter. ec. c. j. mandatū enim iudicis cōtemni nō de bet: vt ibi. ꝛ. ff. ne q̄d in lo. pub. l. vlt. ꝛ ita eſt ar. q̄ iudex pē pu nire illuz qui venire ad eius citatōem con temnu. ff. ſi q̄s in ius vo. nō ierit. l. ij. etiaz ſi ius ñ habeat actor.

r ¶ Maliciose. Qui enim calumniose denunciat punitur: vt hic dicit. et hec eſt pena ar bitrio iudicis cōmittitur: ſ. de offic. delega. de cauſis. tamen clericus qui calumniose denūciat: ab officio ꝛ beneficio ſuſpenderur. j. de ca lum. c. ij. Berñ.

s ¶ Duobus. pactōis ꝛ conſenſus. hoc eſt dicere. vna eſt fi des deſponſationis de futuro: et altera conſenſus de preſenti. Berñ.

b ¶ Non debet. tamen ſi duxerit tenet: ꝛ agat penitentiaz de fide mentita: vt hic dicit. ꝛ ō. ſponſa. ſi inter: in fi. forſitan tri um annozum. xxvij. di. ſi vir.

c ¶ Sacramentuz. de iſto ſacramento habes ſ. de biga. debitum. q̄d diſſolui non debet per ſponſalia: que ſunt minus vinculum: arg. ff. de fideiuſ. ſi debito. ꝛ.

d ¶ Priori vxori. nō obſtāte aliq̄ conſuetudine in ẜtra. j. e. c. vlt.

ẜbendā: ẜct⁹ interdicat expſſe: ꝛ nec q̄d fieri debeat ſup eo mānifeſtis inſtiterit documentis. Si q̄s vo hmōi clādeſtina interdicta cō iugia inize pſumpſit i ḡdu phibito et ignorāter: ſoboles ō tali pūctōe ſuſcepta: pfus illegitia cēſeat: de parētū ḡrātia nulluz habīta ſbſidiū cū illi tal'r ẜbendo ñ exptes ſcie: vl' ſaltē affecta tores ḡrātie videant. Pari mō ples illegitia cēſeat: ſi ābo parē tes impedimētū ſciētes legitimū pter oīe interdictū etiā i pſpectu eccie pbere pſumpſerit. ¶ Sane ſi parochial' ſacerdos tl'es cō iūctōes phibere ptēpſit: aut q̄li bet etiā regl'aris q̄ eis pſumpſe rit inteſſe: p triēniū ab officio ſu ſpēdat ḡu⁹ puniēd⁹: ſi culpe q̄ litas poſtulauerit. ſed his q̄ tal'r pſumpſerit: et in ḡdu ꝓceſſo co pulari: ꝓdigna pēa inūgatur. Si q̄s at ad impediēdā legitiaz copulā malicioſuz impedimētū obiecerit: canōicam nō effugiet vltionem.

De ſponſa duorum.

Augustinus de fide pactōis ꝛ cōſenſus.

Dlob⁹ modis dī fi des: pactōis ꝛ pſen ſus. ¶ Si aliq̄s ali cui mlieri fidē fece rit pactiōis: nō dz aliā ducere: ſi aliā duxerit pēiaz dz agere de fi de mētita: māeat tñ cū illa quā duxit. Mō ei reſcidi dz tātū ſac mētū. ¶ Si aūt fecerit fidē cō ſenſus: nō lz ei aliā ducere. ſi aūt duxerit: dimittet ipaz ꝛ adhere bit ꝓri. ¶ Eſt a fides pactōis q̄ ſi aliq̄s pmittit alicui fidez q̄ eā ducet: ſi pmiſit eū rez ſecū ha bere: vel etiā p pſenſu. Fides at pſenſus eſt q̄ nō ſtrīgit manū: corde tñ ꝛ ore pſentit ducere: et mutuo ſe ꝓcedūt vn⁹ alij: ꝛ mu tuo ſe ſuſcipiūt.

Ex brocardo libro. xxx.

Accepiſti illā in vxorē tibi quaz alē tibi deſpōſatā ha buerat. dimitte illā: q: nūq̄ pōt tibi fieri legitia. ꝛ. xl. dies i pa ne ꝛ aq̄ q̄ carinā vocāt: cū. vij. ſeq̄ntib⁹ ānis peniteas.

Lex. ij. ſalerni. archiepo.

Licet ꝓter ſolitū: et infra. Cōſul. t. t. r. q̄ ſi int vir ꝛ mulierē legitim⁹ pſenſus inf uenīat de p̄ſenti: ita q̄dē q̄ vn⁹ alter i ſuo mutuo pſenſu verbis pſuetis expreſſe recipiat: vtroq̄ dicēte. ego te accipio in meā: ꝛ ego acci pio te i meū: ſiue ſit iuramētū in terpoſitū ſiue nō: nō licz m'eiri alij nubere. ꝛ ſi nupſit: et ſi car nalis copula ſit ſecuta: ab eo ſe parari dz. ꝛ vt ad primū redeat ec. diſtric. ꝓpelli: q̄uis aliē a q̄ busdā pdeceſ. nr̄is ſit aliq̄n iudi catū.

Dez genuen. archiepo.

Gla fraternitas nos cōſulu it: ꝛ infra. De his vo q̄ co rā te ſup deſpōſatōe facta p pſen ſū mutuū de p̄ſenti ꝓtroverſiā mo uēt: ꝛ appellatōe pēdēte: quā an ſniaz v' cognitōez cāe ad ſe. ap. interponūt: accipiūt alias vro res. ſ arbitramur agendū: vt ſi āmodo i tali caſu duxerit appel landū: eis i eccīa publice indi cas: ne an̄ decīſiōem cauſe aliud ẜbāt mrimōiū. et ſi ẜ indictuz eccīe publice factū veīre pſump ſerint: mrimōiū tampſumptuo ſe ꝓcū poteris irritare.

Innocen. muti. epiſcopo.

e ¶ Eſt aūt. exponit q̄ dixerat in ꝓncipio.

f ¶ Si permiſerit. ſi de fornicario cum intelli gas: ꝓditio turpis ē: ꝛ iō ꝑ nō adiecta dz hīi. j. n. ꝓxi. c. j. ꝛ. c. vlti. vñ ſi poſtea rē ſecū ha buerit: ſtati eſt mrimo niū. j. ti. ꝓxi. de illis. ꝛ c. ꝑ tuas. ſi te legitio i telligas: mlto forti⁹ re net mrimoniū: ſi cois ſubſequat. pon⁹ em̄ vi deī bonitio. i. q̄ pmit tat ei rē ſecū hīe. ſi. ff. ō tutel. muto. Alla. L. dixit: q̄ iſtō ſi nō teneī ꝓdirōnalit ß cauſatiue q: i omī mrimonio hec eā. ſ. carnal' copula dz īteruenire: ſaltez q̄ ad ꝑpoſitū. xxvij. q. ij. §. cū §. v. bēa maria. Et expone ſi pmiſerit. i. q: pmiſerit. ſi. ſ. de elec. ſignificaſti. i vbo ſi di ligis me. Lau. dixit q̄ ꝑ hꝰ q̄ dic: ſi pmiſerit de. nōt ꝓditionalē fidē pactiōis: p hꝰ q̄ ſeq̄t vl' et ꝓ pſenſu: nōt ſim plicē ꝛ abſolutā fidē pa ctiōis: vl' ꝑ vtrūq̄ nōt ꝓdito: l' ꝑt dici q̄ ꝑ hꝰ nōt q̄ fides pactōis. i. ſpōſalia ſb ꝓditōe ẜcta duob⁹ modis trāſit in fidē pſenſus. i. i matri moniū de p̄ſenti. ſ. p car nalē copulā: vl' ꝑ pſen ſuz de p̄ſenti: vt. j. ti. ꝓ. de illis. ꝛ. c. ꝑ tuas.

g ¶ Strīgit. forte p anu li imiſſiōnē. xxx. q. v. femīe. Cū. n. ſtrīgit ma nū ſignū dilectiōis ē: l' forte alludit ꝓſuetudi ni alicui⁹ loci. b.

h ¶ Accepiſti. deſpō ſatā. ꝑ vba de p̄ſenti: vt. ſ. c. ꝓxi.

i ¶ Nūq̄ tibi pē. Arg. q̄ ab initio ñ valz: tra ctu tpis nō ꝓualeſcit ſic ſ. ō ele. audiē. ꝛ. c. du dū. ꝛ ar. xvj. q. iij. §. pē v. q̄ ſi puer⁹. ꝛ. ff. ō re. iu. l. pe. Ar. ẜ. ſ. ti. ꝓ. c. ij. ꝛ ſ de elec. q̄ ſicut.

k ¶ Carinā. vulgare ē italicoꝝ. ꝛ dī carina a carētia hoim: vt ēt ci barioꝝ. nā i ill'. xl. die bꝰ icludūt i aliq̄ loco ſecreto inf eccl'iā: vbi nō hīt ꝓortū hoim.

l ¶ Licet ꝓter. quod dicit hic habuiſti. ſ. de ſpon. ſi inter.

m ¶ Judicatū. Conſuetudo fuit olim in mutin. ciuitate: ß illa correcta eſt. j. e. c. vlt. Ber.

n ¶ Ala. ante decīſionē. appellatōe em̄ pendente nihil innouari debet. ij. q. vj. §. appellatōe. ꝛ. ff. nihil inno. ap. pen. l. j.

o ¶ Poterī irritare. ſi. ſ. de deſpō. ipu. ad diſſoluēdum. i fi. Ex q̄bꝰ colligit: q̄ mrimoniū ẜ initiciū eccīe ꝓtractū ſit olim dirimēdū. et xxxv. q. iij. ẜdicim⁹. ꝛ. xxxiij. q. iij. ñ oportz. ij. ꝛ. x. di. vides. ꝛ. L. de legi. nō dubiū. ꝛ. xxv. q. ij. impiali. ꝛ. L. q̄ ꝑ ſua iur. l. una. Ar. ẜ. j. de ma. ꝓtrac. ẜ inf. ec. c. j. ij. ꝛ iij. So. cū mrimoniū initiciē ab eccīa aut cā phibitiōis ē ꝑpetua: aut tpalis. Si ē ꝑpetua: ſeparē a cohabitatiōe quouſq̄ cognoſcat de impedimēto: q̄ ꝓbato ſeparē ex toto lata ſnīa diuortij int eos. j. de ma. ẜc. ẜlit. ec. ō mlt'iere. ꝛ ſic itelligit

c.cõtradicim⁹ vides.ꝛ.l.nõ dubiũ.ꝛ sic intellige qõ dicit hic. ꝛ.c.ad dissoluendũ.q̃ nõ ꝓbato remanebũt simul. Si vo causa ꝓhibitõis fuerit tpalis:puta tempus in q̃ matrimoniũ ꝓhibeꝫ ꝓtrahi ꝓpter reuerentiã dieꝝ vel ꝓsensus ꝛ futuro cũ alio:tũc nõ ꝛberẽt separari:ꝫ penitẽtia eis ꝛbet imponi:q; ꝓtra interdictũ ecclesie hoc fecerũt. ℣.ꝺma.cõtrac.℣ interdict. ec.c.ij.tñ ne mãdatũ iudicꝫ cõtẽptibile videaꝫ si vult pt eos ad rpus separe.ꝛ sic ĩtelligit.c. nõ oportz. ꝛ.℣.ꝛ ma. ꝓtrac.℣ interdict. ec.c. j. interdictũ eĩ ecclie nõ ẽ tãte efficacie.vt se pareꝫ mrimoniũ ℣ illõ cõtractũ. nisi subsit cã ꝓpetua: tñ penitẽtia oz semp impoi sine cã sit ꝓpetua:siue nõ: ꝓpter ꝓceptũ ecclie:vt ꝓ per iura ꝑdicta. ℣.ꝛ ma. ꝓtrac.℣ interdict.ec. p totũ.ꝛ.ꝺ.ti.pri.c.iij. p.

Glas dudũ.cognouisset. Dubitabat q̃ secũd⁹ iõ esset ponor:q; illi tradita eẽt possessio:sicut ẽ in venditõe ꝛ donatõe.ℒ.ℭ rei vẽ. quoniã.ꝛ ĩ matrimonio spũali.ꝺ.ꝛ iurepa.q̃ autẽ.ꝛ.c.pastoralis.ꝛ ĩ obligatõe pignoris.ff.q̃ potior.in pig.ha.potior.ꝫ nõ est ita: imo qui potior est rpe:potior ẽ iure.ꝺ.ꝺ maio.ꝛ obe.c.j.q; iam cõtract⁹ pfect⁹ ẽ p solũ ꝑsensum:ꝫ cũ secudo ꝓcessum sit ad carnalẽ copulam:q̃ mrimoniũ nõ facit sine ꝑsensu.vt.℣. dicit. si.ꝺ.ꝛ iurepa. cum aũt.ꝛ ff.locati.in opis.licet hic circa matrimoniũ nõ steꝫ ꝑsuetudim: alꝫ tñ seruaꝫ ꝑsuetudo:vt q̃ legitim⁹ est ad mrimoniũ ꝑsuetudo facit illegitimũ.℣ ꝛ cogna.spiri.sup eo.

Glas dudũ.cognouisset. Dubitabat q̃ secũd⁹ iõ esset ponor:q; illi tradita eẽt possessio:sicut ẽ in venditõe ꝛ donatõe.ℒ.ℭ rei vẽ. quoniã.ꝛ ĩ matrimonio spũali.ꝺ.ꝛ iurepa.q̃ autẽ.ꝛ.c.pastoralis.ꝛ ĩ obligatõe pignoris.ff.q̃ potior.in pig.ha.potior.ꝫ nõ est ita: imo qui potior est rpe:potior ẽ iure.ꝺ.ꝺ maio.ꝛ obe.c.j.q; iam cõtract⁹ pfect⁹ ẽ p solũ ꝑsensum:ꝫ cũ secudo ꝓcessum sit ad carnalẽ copulam:q̃ mrimoniũ nõ facit sine ꝑsensu.vt.℣. dicit. si.ꝺ.ꝛ iurepa. cum aũt.ꝛ ff.locati.in opis.licet hic circa matrimoniũ nõ steꝫ ꝑsuetudim: alꝫ tñ seruaꝫ ꝑsuetudo:vt q̃ legitim⁹ est ad mrimoniũ ꝑsuetudo facit illegitimũ.℣ ꝛ cogna.spiri.sup eo.

Glas vsq; ad finem. Ostendit ꝓpter quã causam ꝓhibeat ꝓtrahi matrimoniũ ꝓpter reuerentiã dieꝝ vel ꝑsensus ꝛ futuro cũ alio:ꝛ ꝓpter hoc dicit q̃ ꝓtra interdictũ ecclesie hoc fecerũt.℣.ꝺma.cõtrac.℣ interdict. ec.c.ij.tñ ne mãdatũ iudicꝫ cõtẽptibile videaꝫ si vult pt eos ad rpus separe.ꝛ sic ĩtelligit.c. nõ oportz. ꝛ.℣.ꝛ ma. ꝓtrac.℣ interdict. ec.c. j. interdictũ eĩ ecclie nõ ẽ tãte efficacie.vt se pareꝫ mrimoniũ ℣ illõ cõtractũ. nisi subsit cã ꝓpetua: tñ penitẽtia oz semp impoi sine cã sit ꝓpetua:siue nõ: ꝓpter ꝓceptũ ecclie:vt ꝓ per iura ꝑdicta. ℣.ꝛ ma. ꝓtrac.℣ interdict.ec. p totũ.ꝛ.ꝺ.ti.pri.c.iij. p.

Glas dudũ.cognouisset. Dubitabat q̃ secũd⁹ iõ esset ponor:q; illi tradita eẽt possessio:sicut ẽ in venditõe ꝛ donatõe.ℒ.ℭ rei vẽ. quoniã.ꝛ ĩ matrimonio spũali.ꝺ.ꝛ iurepa.q̃ autẽ.ꝛ.c.pastoralis.ꝛ ĩ obligatõe pignoris.ff.q̃ potior.in pig.ha.potior.ꝫ nõ est ita: imo qui potior est rpe:potior ẽ iure.ꝺ.ꝺ maio.ꝛ obe.c.j.q; iam cõtract⁹ pfect⁹ ẽ p solũ ꝑsensum:ꝫ cũ secudo ꝓcessum sit ad carnalẽ copulam:q̃ mrimoniũ nõ facit sine ꝑsensu.vt.℣. dicit. si.ꝺ.ꝛ iurepa. cum aũt.ꝛ ff.locati.in opis.licet hic circa matrimoniũ nõ steꝫ ꝑsuetudim: alꝫ tñ seruaꝫ ꝑsuetudo:vt q̃ legitim⁹ est ad mrimoniũ ꝑsuetudo facit illegitimũ.℣ ꝛ cogna.spiri.sup eo.

Glas dudũ.cognouisset. Dubitabat q̃ secũd⁹ iõ esset ponor:q; illi tradita eẽt possessio:sicut ẽ in venditõe ꝛ donatõe.ℒ.ℭ rei vẽ. quoniã.ꝛ ĩ matrimonio spũali.ꝺ.ꝛ iurepa.q̃ autẽ.ꝛ.c.pastoralis.ꝛ ĩ obligatõe pignoris.ff.q̃ potior.in pig.ha.potior.ꝫ nõ est ita: imo qui potior est rpe:potior ẽ iure.ꝺ.ꝺ maio.ꝛ obe.c.j.q; iam cõtract⁹ pfect⁹ ẽ p solũ ꝑsensum:ꝫ cũ secudo ꝓcessum sit ad carnalẽ copulam:q̃ mrimoniũ nõ facit sine ꝑsensu.vt.℣. dicit. si.ꝺ.ꝛ iurepa. cum aũt.ꝛ ff.locati.in opis.licet hic circa matrimoniũ nõ steꝫ ꝑsuetudim: alꝫ tñ seruaꝫ ꝑsuetudo:vt q̃ legitim⁹ est ad mrimoniũ ꝑsuetudo facit illegitimũ.℣ ꝛ cogna.spiri.sup eo.

Glas vsq; ad finem. Ostendit ꝓpter quã causam ꝓhibeat ꝓtrahi matrimoniũ ꝓpter reuerentiã dieꝝ vel ꝑsensus ꝛ futuro cũ alio:ꝛ ꝓpter hoc dicit q̃ ꝓtra interdictũ ecclesie hoc fecerũt.℣.ꝺma.cõtrac.℣ interdict. ec.c.ij.tñ ne mãdatũ iudicꝫ cõtẽptibile videaꝫ si vult pt eos ad rpus separe.ꝛ sic ĩtelligit.c. nõ oportz. ꝛ.℣.ꝛ ma. ꝓtrac.℣ interdict. ec.c. j. interdictũ eĩ ecclie nõ ẽ tãte efficacie.vt se pareꝫ mrimoniũ ℣ illõ cõtractũ. nisi subsit cã ꝓpetua: tñ penitẽtia oz semp impoi sine cã sit ꝓpetua:siue nõ: ꝓpter ꝓceptũ ecclie:vt ꝓ per iura ꝑdicta. ℣.ꝛ ma. ꝓtrac.℣ interdict.ec. p totũ.ꝛ.ꝺ.ti.pri.c.iij. p

cessante debeat reuocari. sic ergo expone ꝓdictõe. i. mõ vl' pacto. hec expositio ꝑbat. ff. de manu. testa. l. mevia. & fit sic. dono tibi hoc: vt singulis annis hoc facias vel ꝓsl'e aliqõ: sive vt alimẽta mihi ꝓstes alioqn reuocet donatio. donatio sub cõditõe fit sic dono tibi vel lego si hoc feceris. vnde vsus. Scito q vt modus est: si cõditio qz causa.

l Debeat reuocari. sic ꝙ patz: q lex i donatõe dicta seruari dz: als reuocat. C. de condi. ob cãm da. dictã legẽ. & l. si vt. & C. d reuo. do. l. ꝓma & C. de dona. q sub mo. l. j. & ij. Arg. C. de rescin. ven. ea ꝓdictõe. ꝙ ibi nõ fuit dictũ: vt vẽditio nõ valeret: si ñ satisfecerit reipublice. vnde ibi agit mõ ad interesse: vt fiat ꝙd cõuenerit: vt. ff. de mãu. testa. l. mevia. & ex hoc videt q res tali mõ donata. s. vt nõ alienet alienari ñ possit qđ si fiat reuocabit. Sz pone cãm necessitatis alienãdi imminere: puta debitũ vt redemptionẽ captiuorũ: nũquid poterit res ista alienari: vel alia q̃ sic tradita est: ne alienet als reuocet: videt q sic q talis ꝓditio ne liceat alienare rẽ meã reprobat a iure. ff. d pac. l. pe. & casus isti excipitur a iure. x. q. ij. §. hoc ius. Ar. contra expssum est: q alienari nõ pt: exquo ꝓhibetur a donatore. in aut. de aliena. et emphi. contra. §. sanctissimas. col. ix. C. de reb' alie. nõ alie. l. vlt. & C. de pac. inter emp. & vend. l. vlti. C. & alij quidã dicũt: q i tali casu res tali mõ sine ꝓditõe donata ecclesie ne alienet: bñ pt alienari: dũmõ als possessiões nõ hẽat eccl'ia: qm̃ si als hẽt: nõ posset alienari ꝓpter inhibitionẽ testatoris sive donatoris: in q̃ casu dicũt intelligendũ aut. §. sanctissimas. col. ix. q: vt dicit canon pro captiuorũ redemptõe res ecclesie alienant. xij. q. ij. aurũ. Alij dicũt: qđ verũ videt: q res tali modo donata ne alienet: alienari nõ potest etiã pro redemptõe captiuorũ. vt dicit aut. §. sanctissimas. q: non inuenit expressum contrarium in eo casu: ergo illi stabimus. & c. aurũ. nõ loquit de talibꝫ rebꝫ: ꝙ de vasis tm̃ loqui videt. Ber.

m Super eo. si pat. sic. j. e. c. pri. sic ergo mrimoniũ contrahit sub ꝓditõe: sicut & emptio vel alij cõtractus. ff. de contraben. emp. hec venditio. nec obstat. ff. de reg. iur. actus legitimi. actus em̃ illi nõ sunt cõtractus: ꝙ quasi cõtractus.

n Alieno arbitrio. vbi substãtia ꝓtractus cõsert i arbitrio expsse ꝓsone nõ valet ꝓtractus nisi ille arbitretur. C. de cõtrahẽ. emp. sup reb': sed testamẽtũ in alteri⁹ volũtate expresse cõmissum nõ valet vt si ita dicam: institutio te heredem si titius voluerit. ff. de here. in stit. siquis sempronio. & ff. de cõdi. & dẽmõ. nõnũq. sic nec legatus expresse cõmissum in alterius volũtate: vt ipe dt: sed vt arbitret bene. ff. de le. ij. l. j. Sed pone: iste significauit hoc patri absenti ꝙ anteq̃ pater ꝓsentiat mutat volũtatẽ: & dicit: q nullo mõ vult illã ea sciẽte etiã si pr̃ ꝓsentiret: pat hoc ignorans consentit: nũquid est mrimoniũ int eos? videt qđ sic. ff. mã. si mãdassem. & s. de rescp. ex pte. & s. de pecu. mandato. dico: q exquo pater ꝓsensit: compelli debet: vt illam recipiat. arg. s. de dspõ. impu. de illis. in fi. non est tamẽ matrimoniũ int illos: vnde si cõtrahat cum alia tenebit: quia non dicitur consensus: nisi sit tempore quo pater consensit: quia nec dicitur habere talem poteſtatem: misi cu concessa durat. argu. ff. quod cuiusq vniuers. item eorum. §. q si actor. quia vbi dest

legitimus ꝓsensus: nou est matrimoniũ. Berñ.

o Non improbent. Ar. j. e. c. j. ibi loquit de ꝓditõe inhonesta q tñ nõ est ꝑ substantiã mrimonij. j. e. c. vlt. i.

p Alexandri. e. de illis. Berñ.

q Consensus. de pñti. sic e. de illis. & j. c. pri.

cũ quedã mulier. p. nomĩe. n. postularet i virũ: asserẽs iter se mu tuũ de pñti ꝓsensum iterueniss̃e: & carnalẽ copulaz accessisse: vir ipe q̃ quis ꝓtracta spõsalia & carnis copulã ñ negaret: asserebat se tñ illã i vxorẽ ducere ñ teneri qz spõsalia int ipos sb hac fuert ꝓditõe ꝓtracta: si pr̃ ei⁹ & patru⁹ spõsalibꝫ ꝓsentiret: sed ipi q̃ cito nouerũt: & spõso ꝓtradixerũt: et spõse. Clerũ mulier replicabat: q lz fides pstita fuerit ab vtroq sb ꝓditõe pscpta: nõ tñ sibi fuerat a pte viri vel patruo aliqñ ꝓtradictũ: & ante tpus ꝓtradictionis expssum a testibꝫ: & post dicebat int se carnalẽ copulã accessisse: & infra. Cõsul. t. t. r. q cũ liquido cõstet: q post ꝓtracta spõsalia carnal' est int eos copula sb secuta: ꝑ mrimonio ẽ ꝓsumẽdũ qz videt a ꝓditõe apposita recessisse. Mã & si probatũ sit: q post q̃ pat & patru⁹ viri ꝓtradixere sponsalibꝫ: idẽ ꝙ vir mulierẽ illaz

r Nequaq̃. sic hoc facit ꝙ dicto apposita: q̃ suspendit ꝓcũ vsq ad tps ꝓditis extãs: vt dictũ est s. e. vers.

Per tuas. ñ negaret: ꝙ ꝓsitebat se illã plu ries diuersis rpibꝫ cognouisse: post spõsalia ꝓcta ex tali ꝓfessione ꝓcedit ꝓpm. qz ñ ꝓbaut ꝓdictõez añ carnalẽ copulam. Ber.

t Subsecuta. pl'ies & diuersis tpibꝫ: als ñ videret bñ sniatũ cũ ꝓbatũ fuerit ꝑ testes viri q post ꝓdictõez ꝓis eã cognt. si. s. de fi. instru. cũ io. ad fi. & s. d ꝓba. in pnna. & ita diuisa ꝓbatio nõ sufficit.

u Presumendũ. Sz q̃re psumit istuz recessisse a ꝓditõe. qz nõ est psumendũ aliquẽ recedere a iure suo: s. d renũci. sup hoc. cuz ꝓcedẽs cõsensus durare intelligat: ar. s. de bap. maiores: i fi. & ex eo q ꝓmo & vltimo ꝓdixit: psumit q medio tpe ñ ꝓsensit. xxviij. di. qz si culpe. & s. de cele. miss. cum marthe. v. si tũc igit in celuz. & j. q. j. indices: i fi. et ꝓcedẽs volumas ꝓbat ꝑ sequentẽ. xxxiij. q. j. cum p bellicã. Preterea si pendẽte ꝓditõe res tradat. & postea n̄ exist ꝓditio: res tradita repetit. ff. de ꝓdi. inde. sub ꝓditõe. ff. de peri. & com. rei ven. qđ si. Preterea ꝓditionalis ꝓsensus nullus est añ ꝓditionem extantez. ff. de v. sig. cedere dit. si ꝙ nullꝰ ꝓcessit ꝓsensus: solus coitus mrimoniũ nõ facit: s. de. ri. ꝓi. c. vlt. Dicas ergo q ꝓsensus ꝓcessit de futuro: vt ptz in fi. q̃ vis ꝑ vba de pñti expssit: s. c. ꝓi. & ita carnalis copula subsecuta inducit matrimoniũ psumptũ: s. de spon. is q. & s. e. de illis. & s. c. ꝓi. & fauore matrimoñij inducta est hec psumptio. qz ꝑ carnalẽ copulã ipso facto videt ꝓsensuz expmere de pñti & a ꝓditõe recedere. sic ꝑ purã conditõez recedit a conditionali. ff. de ꝓben. emp. sed celsus. §. vlt. Sz quid si añ coitũ prestet se nolle, ꝓpter hoc recedere a ꝓditõe: nec illud pdest: s. de consti. cum. m. & s. de ap. sollicitudinem. Item quid si dicaz. Dho tecuz si te virginem inuenero? videt q sit mrimoniũ: s. eo. c. j. & j. c. pri. & xxxij. q. ij. solet. qz nec talis error dirimit mrimoniũ. xxviij. q. ij. §. j. ꝙ nec dirimit emptõez. ff. de ꝓben. emp. alloquin. §. j. Dico q talis ꝓditio nõ impedit mrimoniũ. Item quid si ꝓtraho cum aliqua sub ꝓditõe: deinde cuz alia pure: teneret matrimoniũ. Sed pone q postea existat ꝓditio: videt q teneat primuz. quia unde videtur ac si a principio pure contraxisset. ff. qui pot. in pig. habe. potior. Arg. j. de frigi. fraternitatis: in fi. sed secus est i matrimonio. quia non trahitur retro vbi ab initio non fuit. ẽntuz tamẽ ad filios legitimãdos retro trahi videt. j. qui fi. sint legit. tanta. Item quid si contrahatur mrimoniũ sub conditiõe que omino extincta est? videtur idem ac si pure contraxisset. ff. de condi. inde. q si. & sm hoc est matrimoniũ anteq̃ existat conditio. sed q non est ibi matrimonium sed expectatur euentus conditionis: & tunc primo erit. & si medio tempore contraheret cum alia teneret matrimonium: licet videatur q ex futuro euentu pendeat an sit matrimoniuz: vt dixit Jo. per decre. j. de frigi. fraternitatis.

x Sponsalibus. ergo si ꝓtradixissent ante carnalẽ copulaz coitꝰ nihil postea operaret. quia nihil est ibi purum vel cõditionale quod cõfirmet vel ducat ad esse talis coitus: s. ti. ꝓi. c. vlt. in fi. arg. s. de cõfir. examinata. Berñ.

a probatū. Ho. q̄ cōtra eū fit interp̄tatio: qui testes pduxit: cuz exp̄sse nō ꝓbant id ad qđ inducunt ꝫ obscure. sic. ē. ff. de pba. i pūcia. & q̄ p cōfessionē vtriusq; cōstabat plures q̄ post sponsalia cōtracta carnalis copula fuit subsecuta: & ideo q̄ nō exp̄sse cōstat p testes: qđ ꝓdictis patris ꝑcessit copulā: fit interp̄tatio ꝓ mr̄imonio ꝑsumpto cū iam esset fundata i tentio mulieris.

b Ꝑditiones. ꝛ substātiā cōiugij. Qđ dī hic: sumptū fuit ꝺ illo cano ne. xxxij. q. ij. solet. et c. aliqui. Ho. ꝫ q̄ qdaz ꝑditiones apponi possūt in mr̄imonio licite q̄ a iure admittunt: puta si centū mihi ꝺeᷣ. si patri meo placueru. vt ē. e. ff. de illis. sup eo. per tuas. hmōi em̄ ꝑditiones honeste sunt: nec sunt ꝛ substātiam mr̄imonij: q̄ pt esse cū illis & sine illis vñ nō ꝓbat: hoc esse qđ ab hoc ꝓtingit abesse. ē. ꝺ trāsla. int corpalia Est & alia cōditio honesta: q̄ est de suba matrimonij: vt cū xp̄ian⁹ ducat iudee vel hereticę: cōtraho tecū: si vis fieri xp̄iana sine ista non teneret matrimoniuz. xxviij. q. j. nō oportet. Sūt & alie cōditiones i honeste & turpes: de q̄bus hic fit mētio: & illaz quedā sunt ꝛ substātiā mr̄imonij ita vt illi apposito nō tenet mr̄imoniū: de quib⁹ hēs in pn. & c. ꝑdictus solet aliqđ. Sūt & alie inhoneste turpes aut impossibiles: vt si dicat: ꝓtraho tecū si furtū feceris. si homicidiū feceris. iste. n. sunt turpes Idē est si sit ipossibilis vt si dico ꝓtraho tecuz si ꝺeᷣeris mihi imperiū: si digito celū tegeris. ff. de iniusto. rup. testa. l. cū in secūdo. hmōi cōditiones nō sunt ꝛ subaz matrimonij: & ꝺ illis intelligit qđ ꝺī in fi. si turpes aut ipossibiles: & tō si apponant: ꝓ nō adiectaz hēi ꝺeᷣet. vt ꝺicit in fi. & ē. c. j. qđ de hmōi ꝑditiōib⁹ intelligit & mr̄imoniū tenet. Et sic videt q̄ oēs cōditio que ē ꝛ naturā ꝓtract⁹ ipm impediat si apponat. Et hec est rō: cū tria ꝺeāt esse bona matrimonij salte quo ad ꝓpositū. s. fides proles & sacramētū. xxvij. q. ij. omne tractꝫ. ꝓ illas tres ꝑditiones extinguūt illa tria bona: q̄ in quolibet mr̄imonio necessario requiruntᷣ: aliter nō erit mr̄imoniū: vt hic ꝑz. Sed ꝛ videt. x. q. j. c. ij. vbi tenet cōtract⁹ nō obstāte ꝑditōe ꝓtra naturā cōtractus. Et ar. ꝛ. xxviij. di. ꝺyaconi. vbi tenet ordinatio: & ꝺicat se velle hāe vxorē: qđ ē ꝛ ordinis subaz. Ite qđ si ꝺicat: ꝓfiteor talē religionē: ita q̄ possim ꝓmū hāe: & vti mr̄imonio: videt q̄ teneat monachar⁹. ꝛ. ti. ꝑti. insinuate. nō credo q̄ teneat monachar⁹ ꝑ hac ꝑditiōe: q̄ illa est ꝛ substantiā monachat⁹. ē. de sta. monacho. cum ad monasteriū. in fi. & ar. ē. de cōuer. cōiuga. ducum. Hec fuit opinio bu. quā inuenies. xix. q. viti. nūc aūt. alij ꝓtradicūt.

c Ipossibiles. fi. ē. de pac. c. vl. sic & i testamēto turpis ꝑditio ꝓ nō adiecta habet. C. de instit. & substi. reprehendenda. & ff. de cōdi. insti. quidā. & C. de his q̄ pe. no. relin. l. vna. in fi. & ff. de le. j. turpia. ff. ꝺ vsu & ha. ꝫ nequ. sic turpis siue ipossibilis stipulatio enā i alijs tractatib⁹ nō obligat. ff. de v. obli. generaliū. & l. se. & ff. de ac. & ob. non solū. insti. de inutili. stipu. §. impossibilis.

d Propter eī⁹ fauorē. sic ꝫ mr̄imoniū res fauorabilis ē. vñ ꝓpter ipius fauorē pat & mater in ip⁹ ꝓrogatiua ad testimoniū admittunt qui i alijs cōtractib⁹ repelluntᷣ. ꝛ. qui ma. accu. pos. videt. in fi. & pla alia spālia ibi obseruanᷣ: vt no. ē. vt lite nō cōtel. c. j.

carnali ꝓiunctōe cognouerit: nō ē tñ aliq̄ mō ꝓbatuz: q̄ anteq̄ ipe cognouisset eandē pat⁹ ei⁹ & patruus cōtradicere curauissent.

Rego. ix.

S Ꝑditiones ꝓtra substātiam cōiugij inseranᷣ: puta si alē ꝺicat alteri: cōtraho tecū si generationē plis euites. Vel vnec inuenia aliā honore vel facultatib⁹ dignioē: aut si ꝓ q̄stu adulterādā te tradas: matrimonial' cōtractus q̄ tūcūq; sit fauorabil' caret effectu: licet alie cōditiones apposite in mr̄imonio si turpes aut impossibiles fuerīt: tēbeant ꝓpt fauorē ei⁹ ꝓ nō adiectis hēi.

Qui clerici vl' vouētes matrimonium contrahere possunt

A Lex. iij. remē. archiepo.

D Eyacono q̄ in sabbato sancto aliū ꝺyaconē vulnerauit: & vxorē accepit hoc. t. pzu. rñ. q̄ si cōtrito & humiliato corde ad ecclesiā redire voluerit: ꝺimissa illa quam accepit i vxorē: & absolutōe obtēta inuicta sibi pnia de vtroq; excessu post eā pactā dispēsatiue poteris ei ꝺyaconat⁹ officiū reddere: & si pfecte vite & puersationis fuerit eū in pb̄m ordinare.

Subdyaconū aūt siue hoiem i terfecerit: siue nō: mr̄imoniū nō posse ꝫhere: sacroz canonū cēsura demōstrat.

Item cenoma. episcopo.

E Xl'az tuaz tenore accepim⁹: q̄ latoz pl'entiū i sbdyacona⁹ officio pl'stitu⁹ quādā si bi in cōiugiū copulauit: quā eūdē. p. nomie abiurare fecisti: sup q̄ pzu. t. in dño pmēdam⁹: mādātes: q̄ten⁹ si ad monasticū ordinē trāsire voluerit: & tibi p⁹ laudabilē puersatiōez ipi⁹ visuz fuerit eū ad maiores ordines pmoueri ꝑcedas: q̄ si ad religiōz se trāsferre noluerit: eū neq; i subdyaconatu mīstrare: neq; ad vlteriores pmittas ordines pmoueri: i miorib⁹ tñ ordinib⁹ poterit mīnistrare. Item vuigoren. epo.

Eminim⁹: & infra. Rñ. q̄ si quisq̄ q̄ se religioni ꝺeuouit & habitu suscepto pfessionē fecit postmodū sibi aliquā copulauerit: est cogendus ab ea recedere & ad ecclesiam cui se cōtulit: sine

d De yacono. vxorē accepit. de facto: q̄ nō potuit de iure. xxx ij. dist. erubescant. placuit.

f Cōtrito & hūiliato. alʒ nō est recipiēdus: q̄ venia nō ꝺat nisi correctis. xxiij. q. ij. legat. nec pt gaudere se correctū: nisi pus voleat se fuisse puersū. xxiij. q. vij. quēadmodū. Et ꝺixit lex: ꝺelict i eccl̄ venia penitēbo idulgem⁹. C. ō here. manicheos. & C. de fīdei. & fide ca. l. vl. et de pe. dist. j. neminē. & de pse. di. iij. ois q̄. Et ꝺixit salomō qui abscōdit peccata sua non videbit lumen in eternum.

g Absolutiōe obtēta. nō ꝺicit a quo vñ vī q̄ a papa rñ xvij. q. iij. siqs suadente. & papue ꝓpter atrocitatē facti: vñ et si ēet mōach⁹: abbas ipm absoluē nō posset. ꝛ. de sen. ex. cū illoz. vel forte ex ista indulgētia spāli ipz potuit absoluere: qđ est verū: vt patet in antiqua.

h Dispensatiue. et ita epi pñt ecl̄a dispesare cū clericis cōiugatis in sacris ordinib⁹: si cōtrahant de facto sic. ē. de cle. cōiuga. sane. ij. Item. ē. de biga. nup. sed illud intelligit ꝺ illo q̄ i seculari habitu vnā habuit de iure vxorē & in sacro cōtraxit: cū illo tanq̄ cū biga mo nō pōt dispēlari argu. pzra. ꝛ. c. pzi. So. vt ibi. Ber.

i Interfecerit. putabat. n. forte iste archiepūs ꝓpter homicidiū: qđ ꝛgradari ꝛbeat & q̄ amittet⁹ ordinē: qđ nō est verū. q: caracter i alia impossibe nō tollit. vt. j. q. j. q̄ quidā. vñ nō pt ꝫhere: & ꝓpter ꝺictū nō ē alicui subueniēdū. ff. de ex can. ma. ꝫ & si p ꝓtez. §. actio. nec stultis melioris ꝑditōib⁹ ꝺebet ee q̄ peritis. ff. qđ vi aut clā. seruꝰ. nemo. n. ꝺeliquēdo fit melior. ff. ad l. sal. pcia. & xvj. q. j. legi. sic malefidei possessor nō ꝓz esse melior⁹ ꝑditōis q̄ bonefidei. ff. de peti. here. si a patre. §. si pdo.

k Canonū. xxxij. di. siqs eoz. et. c. de illo. et. c. j. & lxxxiij. dist. cum in ꝓterito. Ber.

l Xl'az. abiurare. Ar. ꝛ. ē. de cō. cle. & mu. clericos. Illud intelligēdū ē vbi suspitio hēt de piurio: vt sepe facūt int se ꝛcubinarij: nūc nō exigit iuramētū: vt ibi ꝺat⁹ colligit: vt illō circa ꝓtubernū hoc i diuortio cuiuscūq; mr̄imonij. xxxv. q. vj. ab isto de

m In subdyaconatu mīstrare. Ar. ꝛ. ē. c. ꝑti. vbi dispēsat cū eo q̄ in pluribus ꝺeligrat q̄ iste. Que fuit ē rō: placuit hoc dño pape: vt maiorē grāz faceret illi q̄ ist. Illa potuit esse rō: q: nō videbat vere penitēres & plumpnio erat ꝛ ipm de sua incōtinētia: & cū ꝺicta nō ē dispēsandū: ꝺum ꝓ reuersiōis spe. ꝓaue actiōis ꝺesideria cōcipere nō formidant. l. di. c. j. & c. vt cōstitueret. & ideo papa ꝓhibet ne cū ipo dispēset: cū alʒ suo iure dispēsare posset. vt. ē. c. ꝑti. sed si intrare voluerit religionē: nūc fauore religiōis potent circa ordinē dispēsare. sic. ꝛ. de aposta. c. ij. & de ꝑsilio loquit cū ꝺ iure suo ep⁹ posset dispēsare cū ipo. vt. ē. c. ꝑti. & ē. de cle. ꝺiuga. sane.

n In miorib⁹. si. l. di. placuit. xv. q. viij. siqs ꝑsbyter. Ber.

o In Eminim⁹. Casus. Aliquis ꝓmisit trāsire ad religionem & habitū religiōis suscepit: postea ꝓtraxit mr̄imoniū: queritur qđ iuris. & rñdeo ꝓut sequit in lra.

p Professionē. q̄ enā sola facit monachū. ē. de regula. ꝓtrectuz.

vnde in seculo remanere non debuit: nec trahere matrimoniū: immo ꝓpelli dz redire ad mōasteriū: ſ. de regular. ſic. vt hic dicit: ar. xxvij. di. qō interrogasti. & xxvij. q. j. q̄ſi p totū.

n Nec habitū. maxime q: ſolus habitus nō facit mōachū: ſ pfeſſio regularis: ſ. de regula. ponectū. niſi geſtaret habitū mōachalem cū aliis p annū: tunc

ꝯdictōe trāſire. Uel ſi nec habituz ſuſcepit: nec pfeſſionē: ſ votuz ſolūmō fecit: & ſe ad religionem trāſituꝝ ꝓmiſit: licz poſtea mrimoniū ꝯtrerit: nō eſt cogēd⁹ ad religionē trāſire: & mrimoniale votū reſcindere.

¶ Item luceñ. epo.

Conſuluit nos. t. f. q̄d faciendū ſit de nobili muliere q̄ veſtibz pciosis abiectis mutauit habitū: & ō manu pſbri velamen aſſumpſit. ſ nō renūciauit ꝓprijs: nec intrauit clauſtꝝ: nec in manu alicui⁹ epi abbatis vel abbatiſſe: aut ſup altare pfeſſa eſt vel obediētiā ꝓmiſit. poſtmodū vo elapſo āno abiecto religionis habitu cuidā nobili nupſit. Cō. t. t. rñ. q̄ ſic ſimplex votū mrimoniū impedit ꝯtrahendū. et nō dirimit iaz ꝯctū: ita habit⁹ ſine pfeſſione ſuſcept⁹. ne ꝯtrahat impedit: ſ ꝯctū neq̄ diſſoluit. ¶ Item.

Quies ad pñtiā nr̄am. m. Heremita: ꝓpoſuit q. ꝯ.

f Voto violato. i. violādo. ſi. ff. de iureiur. admonēdi. i vbo ab ſolut⁹. i. abſoluēd⁹. vel dic violato animi veſtinatiōe: q: petebat ſibi dari licētiā ꝯtrahendi: nec intelligo: q̄ ꝓponat pnia: niſi ſub ea ꝓditiōe ſi cōtraxerit vel ꝓponet poſtq̄ ꝓtraxerit: vel etiā de volūtate mutata agit penitentia. ar. xvij. q. iij. ſunt qui opes.

mulier cuidaz viro abſenti: fide data ſe nupturā ꝓmiſit. ſ poſtmodū audiēs plura de ſeueritate ipſi⁹ ei noluit copulari. Cuz itaq̄ timeret ne illi nubere cogeret: i manibz ſuis votū cōtinētie ꝓmiſit: nō tñ locū aut veſtē mutauit. q̄ audito vir ſibi aliaz copulauit. Nos itaq̄ attēdentes tuti⁹ eſſe vt p̄fata mulier poſt ſidem et votū ſimplr oblatū mrimoniū ꝓtrahat: q̄ fornicatōnis reatū incurrat. mādam⁹: q̄ten⁹ ſi plus nō ꝓceſſit: ſibi de fide mēdita & voto violato ꝓgruā ſatisfactōez indicas: & ei cui vult nubendi in dño licētiā tribuere nō poſtponas. ¶ Eleſtin⁹. iij.

Ursus quidā votū caſtitatis emittens: iurauit ſe q̄ndā ducturū poſtea in vxorez. Unō a. f. tua req̄ſiti arbitramur q̄ cū ſimplex votū apud deū nō min⁹ obliget q̄ ſolēne: p eo q̄ iurauit temere penitentiaz agat. et votuz quod deo fecit: ſtudeat

g Mō poſtponas. Dz q̄liter dat hunc licētia ꝯhendi ꝓtra votū cōtinētie: licet ſit ſimplex: cū apud deū eq̄liter obliget cū ſolēni. ſ. c. pri. ſ debuit ꝓpelli. vt patet votū ſic ſit de ſpōſalibz ſ. de ſpō. ex lras. ij. Bicas q̄ nō dat ẖ eccleſia licētiā ꝯhēdi directe: ſ ē hic q̄daz ꝓpatula pmiſſio: ne deteri⁹ inde ꝓtingat vt ex lra pz: & q: in ꝓturbatiōe animi votū emiſit. ar. xvij. q. ij. gō ſalcd⁹. vñ dat ei licētia ꝯhēdi: alꝫ nō daret. nā votū ꝓtinētie ſeruādū ē etiā a ꝓpagat. xxxiij. q. v. q̄ deo pari.

h Urſ⁹. caſtitatē ſimplicit. ſ. c. c. primo.

i Apud deū. ſ videt eq̄liter obſeruādū: vt ſolēne: q̄d falſum ē: q: ſolēne dicat poſt ꝓtractū mrimonii. ſ. c. pri. iſtud vo nō. xxvij. di. ſi vir. & ẖ dicas q̄ ab initio ſunt eq̄liter obſeruāda: & vtrūq̄z intātū obligat: q̄ q̄ ꝓcedit peccat mortaliter. Et dic ñ min⁹. i. nō minꝰ ꝓpe: q: vtrūq̄z ꝯmpetenꝰ obligat: & vtrūq̄z fractō ē mortale pctm: iz vn⁹ min⁹ peccet alio: q̄d pz ex minori penitentia. xxvij. di. ſi vir. & xxvij. q. j. vgintibus. t. c. de uotam. Uel hoc contingit ꝓter adūctum. ſ. ꝓter bonū mrimonij. ar. xxvij. q. j. nuptiaꝝ. & eſt ſimile q̄d dicit inter ſimplicē loquelā et iuramētū nō facit de⁹ differētiā. xxij. q. v. iuramēti: & collige ex hoc q̄d ẖ dr votū ex ſui natura nō dirimere mrimoniū: ſed ſtitutio facta ſup voto. Quia ſit hic mētio de voto ſimplici & ſolēni: vide quid ſit vtrūq̄z votū. Solēne ē q̄d ſit interueniēte aliq̄ iſtaꝝ ſolēnitatū: videlicz p ſuſceptionē ſacri ordinis. xxviij. di. dyaconi. & lxxxiiij. di. cū i ꝓtrio. Item p ſuſceptiōz ſacre veſtis q̄ tm̄ ꝓtrēdi dari dz. ſ. de regula. ſtatuim⁹. & maxie ſi cū aliis incipiat cātare: & oblationē facere i eccl̄ia. xxvij. q. j. vidua. & ſ. de regula. vidua. & xxvij. di. q̄d iterogaſti. Tertio mō cū p pfeſſiōz de⁹ouet ſe alicui religiōi i mān abbatꝫ vt abbatiſſe: vel etiā i mān mōachi. ſ. d regu. ſtatui⁹. & ſ. e. ꝓſulunt. & j. e. c. pri. pñtibz reſtibz. p q̄s poſſit ꝓbari pfeſſio: ſi ille negaret & ne hoc negari poſſit: fiat inde publica ſcḗptura. xxvij. q. j. oēs temere in q̄ ſcriptura ꝓfiteat ſe velle religioſe viuere. xx. q. j. vidua. & tale votū ipedit matrimoniū ꝓtrahendū: & dirimit iam ꝓtractū. xxvij. q. j. c. j. & p totū vſq̄ ad. c. nuptiaꝝ. alꝫ aūt votū ꝓtinēte facti q̄uis cōia multis dicatur ſimplex quaſi nō veſtitum ſiue inſtitutū aliqua ſolemnitate: & tale votum impedit matrimoniū ꝓtrahendū: ſed nō dirimit iam contractū. q. d. non debet ꝓtrahere poſt tale votū: tñ ſi cōtrahat tenet. ſ. e. ꝓſulunt. & c. veniēs. & xxvij. q. j. nuptiaꝝ. cū ſeq̄nti. c. & poſt hoc votū ꝓtinēte: cū q̄s dicit: voueo ꝓtinentiā. dat eccleſia licētiā ꝓtrahendi. ſ. eo. c. pri. Dec opi. hodie quaſi cōis ē: & i hac opinione fuit Gratian⁹. xxvij. di. ſ. vl. & c. viri. Du. vo dixit: q̄ votū ꝓtinēte ꝑpetue inter oia vota ipedit & dirimit matrimoniū iaz cōtractū: & i nullo caſu eſt matrimoniū poſt votū ꝑpetue ꝓtinētie quo ad tm̄: & ſi poſtea ꝓtrahat: de ſolo facto ꝓtrahit: & mortaliter peccat. et hoc dicat eſſe ver: ſi votū ꝓtinētie ꝓpue teneat. ꝓpue dicit votū cōtinēte cū dico: voueo ꝑpetuā cōtinentiā. Impropue cū dicitur: voueo ſiue ꝓmitto: q̄ poſt annū ſiue poſt mortē vxoris mee vouebo ꝑpetuā cōtinentiā: q̄d eſt dicere votū de ꝓſenti & de futuro. Et dicit hu. q̄ ſolēnitates ꝓmiſſe nō ſunt de ſubſtātia voti: ſ ſigna & ꝓbationes

a Uenies. abſenti. Ar. q̄ mrimoniū init abſentes ꝯhi poteſt. xxxij. q. ij. honorandē. & xxx. q. v. nec illud. et ſ. de puer. cōiug. ex parte. ij. & eodem modo ſponſalia: vt hic. & ff. de ſpō. l. iij. & v. Bern.

b Promiſit. q̄ interpoſitā ꝓſonam que mandatū habebat ad hoc: alꝫ nihil eſt.

c De ſeueritate. timor iſte vanus erat. vnde non excuſat quo minus debeat compelli ad matrimoniuz cōtrahendum ꝓpter fidem datam: ſi ille cum alia non contraxiſſz non obſtante voto ſimplici. argu. ſ. de ſponſa. ex litteris. ij. prima enim fides ſeruari debet: ſ. de ſponſat. ſicut. niſi fortuus vinculum ſuperueniat: vt ſ. de ſponſa. ſi inter. Bern.

d Continētie votū. mulier iſta vouit ꝓtinentiā: nec mutauit locū nec veſtez: ne etiā fecit ꝓfeſſionē: & rñ poſt. votū ꝓtinentie de pñti cōtrahere pōt. & ita eſt ar. op. q̄ votū non ſolēnizat ꝓ votuz ꝓtinentie tm̄. de hoc dicit. j. c. pri.

e Fornicatōis. Arg. min⁹ malū toleranduz vt maius euitet. xxxiij. q. ij. ſi q̄ veri⁹. xxvj. q. ij. bi qui. xxij. q. j. ꝓſidera. & iij. di. ꝛcuiq̄z.

voti: si votū renocet in dubiū. Jobes dixit: q si aliqs cōā tota eccle sia dicat: vouco ꝑpetuā ꝓmenā: nō solēnizaꝛ votū: nisi aliqd ꝛ pre missis interueniat. vnde si postea cōtrahat: tenet mrimoniū. D. vo ptra: vt ꝓ. Sed certe qd dicit. h. magr videt turū: licet eñ aliqs nō efficiaꝛ monachꝰ: bene ꝑt se obligare ad ꝓmentiā ꝑpetuā p votum sicut pōt se obligare ad alia vota: q votū cōtinēne excedit oīa alia vota: vñ nō posset cōmutari i maꝰ bonū. arg. xxxij. q. j. nuptie. vnō ꝛ si ꝓiugari ꝓmenā ꝓmittāt: eā seruare tenē tur. xxxij. q. v. qd ꝛo pari. D. ꝓtradic alexā dro. ℟. c. ꝑti. cui potꝰ standum est.

k Observare. q si ꝑ us iuraſſz ꝛ postea votū simplex emisſet: te ne qd dicit. ℟. ꝛ spon. cōmissum.

l Videt. q: remanebit cū illa. ℟. e. ꝓsuluit in ¶ Insinuāte. sup plicatuꝛ. ꝛ illa iura. nā a ꝓncipe nō est petēda vxor. xxxvj. q. ij. nullꝰ. ꝛ penā ꝛportationis meret. C. si nup. ex rescrip. pe. l. j. ꝛ qꝛ vbēt esse libera matrimonia. ℟. ō spō. gēma.

n Nō in manibꝰ. et ita solēnizauit votū cōtinēne tradēdo se ordini scti augustini i manibꝰ illiꝰ monachi: vt. ꝛ. ꝑz. ꝛ habitū professorum suscapiēdo.

o Et i vmo ꝓpria. ℟ nō erat monacha. exq ꝑt ꝓpriū retinere. ar. ℟. ꝛ sta. mo. cū ad monasteriū. in fi. cū talis ꝓditio sit ꝛ subaz mōachatus. ℟. ꝛ ꝓdi. ap. c. fi. ꝛ. xxxij. q. ij. solet. ꝛ ar. ff. ꝛ ac. ꝛ. ob. nō solū. Ar. cōtra. ꝑ. q. j. sic quidā. ꝛ. ℟. ꝛ ꝓdi. ap. c. j. talis eñ cōditio ē ℟ substātiā monachatꝰ vñ ea retēta ipsum monachatū. Quidā tamē dicūt: q ea adiecta tenet monachatꝰ: ꝛ ꝓ ñ adiecta haberi vbet. ar. hui⁹ lre. ꝛ hoc dixi. ℟. ꝛ cōdi. apo. c. vlti. Vba ista in vmo ꝓpria cū omni etiaz sua substantia: sic expone. id est cum vsufructu sue substantie olim ante monachatum: vt ꝛ vsufructu illarū rerū victū ꝛ vestitū haberet in vita sua: quicqd eñ supest: vbet esse ꝛ est monasterij: ꝛ si qd ꝛesset ei suppleꝛ a monasterio. Similis eñ expositio habet. xxvij. q. j. siqs rapuerit. ꝛ sic ista erit monacha: ꝛ pōt remanere in vmo quōdā sua cū vsu rerū q̄s contulit monasterio. sic. xxvij. q. j. ꝛ viduis.

p Videtur regio. Ar. q ipsorū regiū ñ sufficit ad iustū metū. ar. C. qd metꝰ cā. ad immdiā. Al. ℟. C. e. l. penul. ꝛ. xxiij. q. viij. ꝓnotor. si nnlit imperiū parētū nō sufficit. ff. ꝛ ritu. nup. si patre. xxxij. q. vij. omnes causationes.

q Vel modica coactio. Mo. q lenis metꝰ nō excusat i voto: vt h: ꝛ ℟. qd me. cā. cū dilecti. ℟ in electiōe lenis metus sufficit. j. q. vj. siqs aūt. si l'r in mrimonio: vt videt: q: plena vbet securitate gaudere: vt. ℟. ꝛ spō. cū locū. ff. ꝛ ritu nup. si patre. tñ talis vbet esse: q possit cadere in cōstantē virū. ℟. ꝛ spō. veniens. ij. ꝛ. c. ꝓsultatioi.

r Patrētia. Mo. q rōne tpis euanescit exceptio: q ꝓsumit cōsentire. j. q. j. ꝓstat. ℟. ꝛ spon. ad id qd. ℟. ꝛ frigi. c. j. C. qd me. cā. l. ij ff. ꝛ ꝓdi. ob tur. cām. si ob turpē. ff. ꝛ ritu nup. si patre.

s ¶ Roposituꝫ inscā. hoc excusauit mulierē ab adulterio: quia ignoras nō cōmittit adulteriū. xxxiij. q. ij. in lectū. et. ff. ꝛ obseruare: qd si postq̄ hꝰ mōi ꝑstitit iuramētū: ad nuptias motu ꝓꝓrio ꝓuolasset: cū votū simplex mrimoniū ipediat ꝓtrahēdū: nō tñ dirimat iā ꝓtractū: nihil ābiguitatis q̄stio tua ꝓtinere videt. ¶ Mno. iij. liboneñ. et lubiceñ. epiſcopis.

¶ Insinuāte. j. nobili muliere nr̄o est apostolatui reseratū q a q̄busdam curialibꝰ fuit regi. legioneñ. ꝑ ipsiꝰ copula supplicatū: qd cū ad ꝓsanguineoz eiꝰ notitiā pueniſſz: vt maritū accipe ret: ei sb obtestatiōe regia suggeſſerūt: ipa vo q tūc nollet nubere ptestās ꝓsiliū accepit ab eis: q votū emitteret castitatis: qd in manibꝰ cuisdā ꝛ frībꝰ scti augustini fecit: eo adiecto tenore: vt i vmo ꝓpria cuz omni substātia sua remaneret. Sane i eiusdē oz dinis habitu: biennio pꝰ pmāsit licet id se inuitā fecisse asserat et coactā nō tā metu regio q̄ parētū: ꝛ ifra. ¶ Tandē attēdēs q i uita votū emiserit: eo dimisso: ō parētū ꝓsilio. p. Michaeli publice fuit mrimonialit copulata: ō q̄ qtuoz sustulit filios: tpe ꝓcedēte: ꝛ ifra. Nos igit attendētes: qd i emissiōe voti qd ꝑcessit: nulla vel modica coactio affuisset: quā patiētia ꝛ ꝓseuerātia sequētis tpis: penitꝰ ꝓfugauit: ꝛ q̄ seq̄s ꝓiūctō potiꝰ iniq̄ fuit ꝛ violēter extorta: mādamꝰ: q̄tenꝰ si p missis veritas suffragat: ꝑfataz mlierē ad male dimissū religionis habitū resumēdū ꝛ seruādū qd vouit: monere ꝛ iducere ꝓcuretis: ꝛ si opus fuerit p cen. ecc̄. coercere.

De eo qui duxit in matrimoniū quā polluit p adulteriū.

A Lexā. iij. abbati scti albani. Roposituꝫ est nobis q vir q̄daz vxorē hns sibi aliā hmōi rei inscia copulauit: sed prima mortua nitit discedere a secūda: ꝛ ifra. Licet aūt i canonibꝰ habeaꝫ: vt nullꝰ copulet mrimonio: quā ꝓpus polluerat adulterio: ꝛ illā maxime cui fidē vbderat: vxore sua viuēte: vel q̄ machinata ē in mortē vxoris: q tñ ꝑfata mulier erat inscia: q ille aliā hīet vxorē viuētē: nec dignū ē: vt ꝓdictꝰ vir q̄ sciēter ꝓtra canones venerat: lucrū ō suo vlo reportz. Cōsul. t. t. rñ. q nisi mlier diuortiū petat ad petitiōz viri nō sit aliqtenꝰ se pandi. ¶ Dē abbati ꝛ fontibꝰ. Significauit nob. o. andegauēsis: ꝛ ifra. Ad. q̄tēꝰ si ꝓpterit: q eidē. o. tāta vis illata fuerit q ñ spōte i ꝓmā ꝓsēserit: nec pꝰ ꝑstitū iuramētū ipaz carnal'r coguerit: ꝓpt hoc nō dimittas

adulterū. l. vlti. aliodn si fuiſſz ꝓscia. nō posset postea cū eo remanere. ℟. eo. cum haberet. imo plus prodest: quia filij ꝛ tali matrimonio legitimi sunt censendi propter bonam fidem vxoris. ℟. qui sit. sint legi. ex tenore. ꝛ. c. cum inter. ꝛ tamen non fuit matrimoniū inter eos etiā post mortē prime vxoris. licet enim ista crederet eum liberū: ligaꝰ tamē erat ꝛ in pmo consensu q nullꝰ fuit: intelligit perdurare. sicut nec matrimoniū cōtrahit cum seruo: licet credat liber: al's nō cōtracura: etiā si postea manumitteret: eo ignorante: q post manumissiōz factā: monēdo cū eo apposse semp intelligitur: primū ꝓsensum qui erroneus fuit et nō aliū: vnde matrimonium nō ꝓcedit. Ar. cōtra. ff. ꝛ offi. ꝓconsu. obseruare. §. viri. Immo videt expressum. ff. ꝛ iure. w. ꝓculus. prius dicit verū est: tamē si mulier vult: cōpellit ipam ducere: ꝓpter dolū ꝛ fraudez illius vt in fi. dicit.

b In canonibus. xxxj. q. j. c. j. ℟. e. ex mar. cū haberet. ꝛ. c. vlti. in fi.

c Fidē vbderat vel si ꝛ facto eam duxit. ℟. e. cum haberet. ꝛ supple et eam cognouit viuēte sua vxore alꝰ non impediret contrahere cū ea. ℟. eo. c. vlti.

d Machinata. xxxj. q. j. siquis viuente. et. ℟. e. sup hoc.

e De suo vlo. ℟. ꝛ rescrip. iedes apostolica. et. xxx. q. j. dictum.

f Nisi mulier. et ita ꝓpellit vir remanere cū ea si voluerit ꝓpter culpā ꝛ ꝓpius viri sed nō ecōuerso. si. ℟. ꝛ adulē. c. ij. ꝛ ita ē hic ar. q cōtractus ꝑ pre tenet: ꝛ ꝑ pre nō. ℟. ꝛ spō. impub. ꝛ ullis. ff. man. potest. C. ꝛ rescin. ven. l. ij. ꝛ insti. ō auc. tu. circa ꝑn. ff. locati. fuit empti o. §. interdū. ꝛ. ff. ꝛ ac. emp. ꝛ ven. iulianus. §. siqs a pupillo. xxix. q. ij. siqs ingenuꝰ. xxxij. q. v. ꝓposito. ꝛ. xxxj. q. ij. alq̄. ꝛ. xxvij. q. ij. §. j. ꝛ. xxxj. q. ij. c. j. ꝛ. ij. si ramē cōtraberet cum alia teneret matrimoniū. ℟. e. venēs.

g Significauit. Iste. o. coactꝰ fuit quādā ꝛsponsare in vxorē ꝓestito iuramēto: postea vo contraxit cum alia spontanea volūtate ꝑscia huiꝰ facti. ꝓma pent illū i virū cōā eboracēsi archiepo: q eū ꝓpulit recedere a secūda ꝑstito iuramēto: donec lis esset indicio ecclesie termiata inter ipm ꝛ primā lite pendēte mortua est ꝓma: dubitabat iste. o. an ꝛberet redire ad secūdā. quā ꝑ te duxerat in vxorē: respōdet papa ꝓut sequit.

h Tanta vis. q posset cadere in ꝑstantē virū. ℟. ꝛ spon. venēs. ij. ꝛ. c. ꝓsultatōi. si. ℟. qd me. cā. plati. ꝛ. c. cū dilecti. Ar. ℟. xv. q. j merito querit. ꝛ. ℟. ꝛ iureiur. si vo. Juramētū istud poterat fieri sine ꝓiuriu aīe: ergo ꝛbuit seruari: vt ibi dicit. ꝛ hec nō habet hic locū: q: matrimonia libera ꝛbēt esse ꝛ nō coacta. ℟. ꝛ spon. cuz locum. ꝛ. c. ꝑterea. requisiuit. gemma.

i Cognouerit. q si secū anteq̄ ꝛberet cū secūda. cōsensisse videt vñ amplius secundā habere non posset. ℟. ꝛ spon. ad id qd. ꝛ. ℟. ꝛ

ꝛſpō. ipm. ꝛe ill'. ꝛ. ī. ꝛe his q̄ ma. ac. poſ. inſup. ꝛ ē ar. q̄ rathabitō retrotrahīt. ſi. ē. ꝛe regula. ſignificatū. ad ſi. ſ. q. j. cōſtat. lxiij di. ſa lomtane. ꝛe cōu. ſer. ꝓpoſunt. ꝛ. ē. qō me. cā. plarum.

k Me ad ſcōz. ꝓcia hꝰ facti. a'ſ ei bñ poſſ̄ eā hre. ē. c. pr.

l Reuertat. Ar. ē hic qō ab initō nō valet: tractu tēpis nō ꝓualeſcit: licz ꝓueiat ad eū caſū: a q̄ potuit habē initiuz: iſti. ꝛe le. §. an ſeruo. ij. q. j. ī pīncipio. circa pn. iſti. q̄ teſta. facē pñt. §. vl. xxxvj. q. ij. c. vl. Ar. ē. xxx. q. j. ad limia. ff. ō fuit. vt pomū. xxxiij. q. ij. ī lectū. ꝓrima rubrica locū hz qñ ꝓpetuū ſubeſt ipeduītu: ꝓria adaptāt ad hāc rgulā mlta ipedīt faciēdū q̄ iā factū nō dirimūt q: qō ab initō legitie factuz ē ex ſupuenīēti ōdicto non mutat. ff. ꝛe in. actuq̄ ꝑ. nec eī niſi lege vel canōe illud exꝑmat: vt patet p cōtraria qō ꝓpetuo phibeť fieri: q̄ibz caſu ſupueniente phibitio durat: vt i ꝓmio ꝓcor. ꝛ. ī. c. pr.

m Iper hoc. copulauit: ꝛ eā viuēte ſua vxore cognouit: a'ſ ñ ꝓhibeť. ī. e. c. vl. ꝛ ea ſcāte: q̄ hīet vxorez: ſecꝰſi igrauet. ē. c. j ꝛ. ij. ꝛ. ī. e. ti. ex tuaꝛ ꝛ. c. cū hīet.

n Machiata. xxxj. q. j. ſi qs viuēte. ꝛ. ē. c. j. ꝛ itellige cū effectu: vt dicit. c. ſi qs viuēte: qō dicit machiata: q: verba cū effectu ſunt accipienda. ē. ꝛe de. nō reſi. relatū. et ē. ꝛe ſpon. c. vl. ō pe. di. j. §. hec aūt verba. ꝛ. ff. qō qſq̄ iuris. l. j. §. hoc autē. ꝛ ar. ī. e. c. vl. Quidā dicunt q̄ ſufficat conatꝰ ſine effectu: ꝛ ſufficit q̄ ita ſcīū ē. ff. q ꝛ a qbus ꝓſpexit. et. vj. q. iij. ſcīū ē. quod nō ē verū. ī. e. c. vl. Quid ſi aliqs interficit aliquē ī bello nō eo ꝓpoſito. q̄ velit vxorē eius ſumere: nunq̄d poteſt illam ducere in vxorez: dicas q̄ ſic. ē. ꝛe conuer. i ſi. laudabilem.

o Fidem tēdit. xxxj. q. j. relatū. ꝛ. ī. e. ſignificaſti. b.

p Æ lrarum. ꝛephenſam. i. cōuictā. ſola em̄ ꝛephenſio nō ſufficeret ad hoc: vt ſeparet. ij. q. j. c. ij. ꝛ. iij. licet ſufficiat ad ifamiam. ff. ꝛe ri. nu. palā. §. vl.

q Aliā ſupinduxit. ī vxorē. q̄ fuit ꝓcia: q̄ aliā habebat vxorē a'ſ nō noceret. ē. c. j. ꝛ. ī. e. venēs.

r Separe. ī. e. c. ſignificaſti. xxxj. q. j. relatum. |

ſ Aliā poterit. acta pñtia. ar ē. ꝛe ſpō. cū i aplica: vl' etiā ꝑte pnie ſi timeť ꝛe incontinētia. xxxiij. q. ij. ī adoleſcētia. b.

a c Um hīet. ꝓpetua cōtinētia. hoc ſit ꝓpter cās: q̄ hic ponunť: ꝛ q: ambo ꝓceſſerant in dies ſuos: tamē ſi timereť ꝛe incontinentia ipſorum: puta ſi eſſent iuuenes: dareť eis licentia contrahēdi. xxxiij. q. ij. in adoleſcentia. ꝛ. c. vl. Sed cōtra vī. ē. c. pr. vbi datur licētia cōtrahendi in ſil'i caſu. ſed rō reddit ī lra: q: iſti plꝰ peccauerunt q̄ alij. vñ plus puniunť: ꝛ q: ſenes videbant.

b Leo papa. xxxj. q. j. c. ſ.

c Et q̄ hic plus. ſic. ī. e. c. vl. Sz videť: q̄ caſus iſte nō ſit alius ab alijs duobus: ꝛe q̄bus hēs. ē. e. ſup hoc: q: ſi ducit illā fidē dat illi. ꝛ ita idē ē ducere eā ſic ꝛe facto q̄ fidē dare. Satis pōt dici q̄ iſte caſus nō eſt diuerſus ab illis: ꝛ hic ñ dī: q̄ ſit alius omīno: ſed q̄ plus eſt ꝛe pñti luce ſubīcta mēorat. j. cū adulſa p ꝛecēniū ē moratus ꝛe q̄ ꝛecz filios pcreauit. Tale ḡ damus cōſul. t. rñſuz: vt ſeparentur omnino: et eis iniuncta pnīa ꝓpetua continētia indicatur preſtim cuz ī dies ſuos amboꝓceſſerint: et tādiu publice ī adulterio ꝛ piurio ex certa ſcīa pdurātes eccl'am ī graui ſcāda lo pturbauerīt. Mosti eī q̄ leo papa ſtatuit: vt nullus ducat ī mrīmoniū quā adulſio polluit ꝛ q̄ hic plꝰ ꝓceſſuz fuit: q̄ ſi fides pſtita dūtaxat fuiſſz adulſe vt ꝛefūcta ltīma eā ducereť ī vxorē: cuz eadē etiā pma viuēte q̄ matrimonialiť meche mechus adherere pſumpſit: ꝛ ſacrm ſuum temere violaret: qō vtiq̄ cō nubiū vbi etiā nulla iterceſſit religio iuramēti tā grego. papa q̄ triburien. ſynodꝰ ꝛteſtat: et vtrūq̄ hoc mō coniūctum precepit publice pnīe ſbīci: ac ꝓpetuo ſine vlla ſpe ꝓuge pmaneť nec aliquod eiſdē. j. ꝛ. m. admiculū afferunt vt ſimul maneāt q̄ ꝛecēnio cohabitauerīt adiuī cē: ac ꝛecē filios ſuſceperīt: cuz multiplicitas plis ita ſuſcepte magis eoꝝ crimē exaggeret: et diuturnitas tpis pcīm ñ minuat ſ augmētet. Sollicitudīs tñ tue inſerit: vt vēq̄ liberis ſuis ꝑm q̄ eis ſuppetunt facultates: nccia ſubmiſtret. Anoc. iij. epō ſpoletano.

k Scōm facultates. hoc eſt regulare: q̄ ꝑm facultates alīnta mīniſtreť. ff. ō libe. agno. ſi qs a liberis. j. rñſo. et §. ſi qs ex his. ꝛ. ē. ꝛe alē. lib. ſi cōpetēn. ꝛ. l. vl. ſic ꝛ pcuratō exhiberi dz ꝑm facultates eccl'e. ē. ꝛe cēſi. ſopite. ꝛ c. cū nup Et nō q̄ filius mīor triēnio ali dz apud matrē. maior triēnio apud pīez. ē. ō pa. po. nec filiū. ꝛ. ē. ꝛe ꝓner. ī ſi. c. vl. ꝛ ar. ff. ꝛe libe. ag. ſi qs a liberis. §. nō tm̄. Illud ſcias. q̄ ſicut pentes alere tenēť filios. j. di. ius nāle: ſic ꝛ filij parentes ſi egeant. vt i. l. predicta. ſi quis a liberis. ī pn. ꝛ. §. ſi impubes. ꝛ. ē. ꝛe alē. li. l. j. ꝛ. ij. ꝛ. xxx. di. c. j. ꝛ. xxij. q. iij. inī cetera tamē recuſare poteſt pater alere filiū iuſta ꝛe cā: ſi forte eū accuſauit: vt i. l. predicta. ſi qs a liberis. §. ſi qs ex his. ī ſi. Vbi aūt pater ꝛ filius egēt mr̄ cōpelliť eos alere: vt. e. l. §. vtz. ꝛ. l. penl'. ꝛ. ē. ꝛe alē. li. aut. quēadmodū. ꝛ in aut. vt li. ma. ꝛ aute. §. illud. Si aūt mr̄ alit filium dum pater abundat: poteſt petere expenſas ſi hoc fuerit ꝓteſtata. ff. ꝛe nego. geſ. nenſenius: poſt triennium tamē. ſ hec q̄ dicta ſunt itelligūť ꝛe legitimis. vnde ſignanť cōtra i aut. q̄ mo. na. ef. le. §. vl. ꝛ. ē. ꝛe ī. ceſtis nup. aut. ex ꝓplexu. ꝛ. ē. ꝛe na. lib. aut. lz pīi. ꝛ. ī. q̄ ſi. ſint le. p venerabilē. ī ſi. Sz illa cōtraria intelligunť ꝛe rigore iuris ciuilis: qō videtur inductum in ꝛteſtatione crimis. hoc intelligiť ꝛe benignitate canonica: que vigorez ſumit a iure naturali. nā educatō filioꝝ ꝛe iure naturali eſt. j. di. ius naturale: ꝛ ex inſtictu nature ꝓcedit. vñ ius iſtud

pserē ciuili: nñ filij ñ succedēt i bonis pris ⁊ illegitimi sūt. ſ. ɔ de clāde.

l Ignificasti. adhesit. ⁊ q ea ñ dimitte ɔ respō. cū ibidē. §. j. bar: fuit excōicat⁹. ⁊ ō dic i fi. si penēt absolutōz ipz absolnas

m Machinatus. xxxj. q. j. si qs viuēte. ⁊. ſ. e. sup hoc.

n Fidē dederit. xxxj. q. j. relatū. ⁊. j. e. c. vl. Jdē ē si ō facto eā i vxorē ducat. ſ. c. pr. ⁊ hoc vez ē: cū mlier ista scit illū aliā hāre: al's ñ nocēt q min⁹ post mortē vxoris possz secū mānē. ſ. e. c. j. ⁊. j. c. pri.

o Si petierit. imo vr q cōpelli oz. ar. xxij. q. j. p dicandū. ⁊. xciij. di. dyacon. Oz q̄liter pōt cpelli: cū tā sit excōicatus hoc mō: vt alij cōpellant ne ei cōcēt. j. ɔ vsur. p miserabilez. Alij dicūt q ñ ē absolubilis. nisi petat: vt ista lra sans inuit: qz impenitētiā nō dat remissiōem. xxxij. q. ij. legat. ⁊. xxxij. q. vij. quēadmodū. sed hec nō ē ꝛrietas: qz vnūq̄z fieri pt: vt ille idiocta cpellat. ⁊ sic petet absolui: ⁊ satisfaciet p se.

Q Emiēs. iscia. si hoc fuit verū: ltime potit remanē cū illo. si. ſ. eo. q De nouo. ɔ. f. vt sic teneat mrimoniū vt exnunc: si illa voluerit i eū psentire: al's ñ cpellereť ꝑ vir. ſ. e. c. j sic ⁊ trāsactō vtlo alterius inita ab eo reuocari nō pōt. C. ō trāsac. trāsactōe si. ff. ō offpcō. obſuare. §. vl. sic ff. ɔ le. iij. l. j. §. j.

r Fidē adultere. Hoc ō dicit: qz ⁊ si illa hoc scisset. ⁊ q̄ hāret aliam vxorē: adulta dicēť. vñ ñ possz ēe cū illo cpi fidē data: ⁊ qz etiā pl⁹ fuit ꝑ: qz in vxorē eā duxit. ſ. e. cū hāret: ꝑ qz fuit ignozāt adultiū ñ cōmisit. xxxiij. q. ij. in lecū. ff. ō adul. l. pen l'r.

s Jqs. cognouit eādē. sic ptz. q̄ sola fides data vl tm ō facto ꝓhibēt ñ impedit mrionū vxōe ɔfuctā: misi ad cānalē copulā sit ꝓcessum: ⁊ sic intellige ea illa inra q̄ dicūt: q̄ null⁹ducat i mrimoniū: cui ɔdixit fidē ō ea ducenda post mortē vxoris: vel cū qua cōtraxit ɔ facto. ⁊ ita ē ar. q̄ volūtas siue factū misi fuerit subsecutus effectus nō nocet: qz nō obstat conat⁹: vbi mutuus nō habuit effectū. ſ. ɔ spon. c. vl. vbi ō hoc. ⁊ ar. ꝛ xxv. q. iij. exhortatoria. ⁊. ff. qō q̄sq̄ iuris. l. j. ff. Ar. ꝑ. xxxij. q. v. q̄ viderit. ⁊. ſ. ō bigamis. nup. ⁊. c. vl. ⁊. lj. di. si qs p⁹ acceptū. ⁊ ō pe. di. j. si qs cū telo. ſ. ɔ spō. inuenis. ⁊ idē intellige ɔ eo vl ea q̄ mechista ē i mortē alteri⁹. ſ. cū effectu: vt. xxxj. q. j. si qs viuēte: al's solus conat⁹ nō ipediret. ar. isti⁹. c. qz eadē rō videť vtrobiq̄.

D Eruenit. ɔ consuetudine. que ēt iure canonico approbata. ſ. ɔ ec. edi. cum dicat. qua vt ibi patet: cum alijs habitare non ɔbent. et ena ɔ iure veteris testamenti. xxxiij. q. ij. hocipm sed in hoc q̄ viri sani non sequuntur vxores vel ecōuerso: mala erat consuetudo: vt. j. sequť. ⁊. j. c. pri.

Significasti nobis q cū. p ciuis spoletan⁹ q̄ndā mlie rē duxisse ltime i vxorē ea relicta cuidā meretrici adhesit: ⁊ i fra. Vez cum vxor ipi⁹ eēt viā vniuerse carnis ingressa: mereťcē cui adheserat ɔspōsauit. Nos igr inq. t. t. r. q̄ nisi alē eozuz i mōtē vrōis ōfūcte fuerit machinat⁹: vl ea viuēte sibi fidē ɔdederit ɔ mrionio ꝓhēdo: ltimū iudices mrionū supdictū: excōicato mun⁹ absolutōis si petierit iuxta formā eccl'e impensurus.

De messañ. capl'o.

Q Uēs ad pñtiā nāz. g. la yc⁹ humili isinuatōe mōstrauit q cū i ciuitate lemonicē. q̄ndā sibi mrionialiť copl'assz: ab ea recedēs messanā aduenit: vbi. m. mlierē iscia q aliā hāret vxorē si bi solēniť copl'auit: vez cū eidē pnia fuissz iūcta vt ad ltimā rediret vxorē: ⁊ ipe. ppť ꝑ i suā pria am redūsz. vxorē suā inuenies cānis ɔbita psoluisse: ad messanā rdūt ciuitatē: ⁊ supdcte. m. tāq̄ ltime cohitauit vxori: ⁊ infra. Licz ať viuēte vxōe ltima p dictā. m. sibi copl'are nequerit i vxorē. q. tñ vxōe ōfūcta vtpote a lege ipi⁹ solut⁹ i eādē. m. ɔ nouo potuit mrionial'r psētire dūmō ñ pstitit fidē adultere: vl machiat⁹ fuerit i mortē vxoris mādā⁹ q̄ten⁹ si ē ita eidē. g. vt supdcte. m. affectu adheret ꝓiugali lniaz ꝓcedatis.

G Re. ix. fri. r.

Jqs vxōe viuēte fidē data ꝓmisit aliā se ducturz: l cū ipa ō fcto ꝓfit: si nec añ nec ꝑltima ei⁹ supstite cognouit eā dez q̄uis vtriq̄ ipoz ꝓ eo q i ll̄ guit ɔtigrit: sit pnia iūgēda: ñ ē tñ mrioniū qō cū ea ꝓtraxit post vxoris obitū dirimendū. Cetez tolerari nō ɔbet: si pus vel postea duz vixerit vxor ipi us illā adulterio polluisset.

De coniugio leprosorum.

Alex. iij. cantuar. archiepo.

D Erueint ad nos: q cū hi q̄ lepre morbū incurrūt ō ꝓsuetudie gnāli a cōione hominū sepent: nec vxores viros nec viri vxōes talz egrotātes se quūť. qm igr cū vir ⁊ vxor vna caro sint: ñ dz alť sine alto eē diuti⁹: mādam⁹: q̄ten⁹ vt vxores viros ⁊ viri vxores q̄ lepre morbū incurrūt seqnť: ⁊ eis cōiugali affectōe mīstrēt solliciťis exhō tatōibz inducer ñ postponas. Si vo ad hoc induci ñ poterť eis arti⁹ iūgas vt vtq̄ alto viuēte cōtinētiā seruet. Nō si mādatum tuū fuare ꝓtēpťit vicio excōicatōis astrīgas.

De baron.

Cloniam nemī lz excepta cā fornicatōis vxorē dimittere pstat q̄ siue mlr lep̄ pcussa fuerit seu alia gui ifirmitate ɔtēta: ñ ē a viro ppťea separanda ť etiā dimittēda. leprosi aūt si cōtinere nolūt: ⁊ aliquā q̄ sibi nubeř velit inuenerit: libez ē eis ad mrionū ꝓuolāe. Nō si viz siue vxorē lepsū fieri ꝓtigerit ⁊ ifirma sano carnale ōbitū exigat: gnāli pcepto apl'i qō exigiť est

b Una caro. hoc expositū est. ſ. ɔ biga. ɔbitū.

c Sine altero. xxxiij. q. ij. si qs nccitate. ⁊. xxxij. q. v. si vxorē.

d Bium⁹. hic nō determinat quātū ertēdat istud bium⁹: ⁊ tō i arbitrio boni viri pstitit. ſ. ɔ of. ɔle. ɔ cās. ⁊. ff. ɔ iure ɔlib. aut ꝓpter pmunť tñ marit quandoq̄ ab vxore recedē ⁊ abesse per multa tempora in sanctē tamen terre sancte. supɔ vo. ex multa. ad finem ⁊ vltius q̄q̄ extendi tur vsq̄ ad biennium ff. loca. cū dñi horreoruz. q̄q̄ vsq̄ ad q̄nquēnii. ff. ɔ sepat. l. j. §. quod dz.

e Sequanť. Nota q̄ vir tenetur seq̄ vxorem: sicut econuerso cum non ad imparia iudicenť. xxxij. q. j. si quis vxorē. i fi. ⁊ hoc cuz ex iusta causa recedit vxor: al's retinet eā mariali pace. xxxiij. q. v. cū caput. ⁊. c. manifestū. ⁊. ca. nolmt. ⁊ mulier sp ɔ neť seq̄ vir ex q̄uncq̄ cā. xiij. q. ij. vnaq̄q̄. misi ipaz ēdē vellz ad ifidelitatē. j. ō nuor. q̄sunť. vl' misi efficatur vagabūd⁹. xxxiij. q. ij. si qs inexcusabili ncctate. ar. ff. ɔ opilib. qō misi. i fi.

f Administrēt. Nūqd i eoō lecto ⁊ vmo mo rari ɔbēt: nō ɔbent ad lectū ꝓmue cōpelli: sed sufficit leprosq̄ suo ɔbito ñ frauɔť. Oz q̄re ñ cpelluntť pcise. xxxij. q. v. c. ij Rñdeo tō ne lepro si nimis improbi efficiant i exactōe sui iuris: tñ si sani oino recusarēt: bñ cōpellerēt ꝑ pmo exhortādi sunt vt hic dicit. vt in fi. patet. ⁊. j. c. pr. in fi. naz illud non potest referri ad ꝓtinentia q̄ suaderi pōt. ipari vo minime. xxxij. q. j. integritas. ⁊ vna solam cām exapit dño. j. c. ꝓpō. ⁊. xxxij. q. vij. ōes causatōes.

Q Uoniaz. causa fornicationis. xxxij. q. j. dixit dominus. ⁊. q vij. apl's. ⁊. c. omnes causatōes.

h Lepra. sic ꝓpter lepraz alter alterā dimittē nō pōt. ſ. c. pr. ⁊. ſ. ō iureiur. quemadmodū. sed sponsa ɔ futuro dimitti pōt ꝓpter lepraz supueniente: vt ibi ⁊. c. pr.

i Graui infirmitate. xxxij. q. vij. hi q̄ sani. et. q. v. si vxorē qs. si. ſ. ɔ cle. egro. c. j. ij. iij. ⁊ vl. ⁊. ff. ɔ mu. ⁊ cura. nec ille. ⁊. vij. q. j. pōtifices. Ar. ꝑ. ɔ cle. egro. tua. ꝑ ibi solunť.

k Libez. cū nō sit eis phibitū: q: edictū ɔ mrimonio phibitorum est. ſ. ɔ spon. cum apud.

l Generali pcepto. Nō q̄ generaliter dz: generaliter est intelligendum. ɔ conse. di. iij. vt ostenderet. ⁊. ff. ɔ pcu. procurator cui. xij. q. j. dilectissimus. ff. mandati creditor. §. lucius: imo etiam indefinite generaliter intelligiť. xix. dis. si romanor. ⁊. xxxij. q. v. si nō licet. et. j. ɔ pniť. q: circa. ff. ɔ seruit. vr. pdi. si seruitus. ⁊. ff. ɔ acceptilatio.

pluribꝫ. Ar. ff: q̄ ldefinita nō eḋpollet vniuerſali. ff. de reci. ad audiē nā. ff. de le. iij. nō aliter: de ꝓſe. di. ij. liḉdo. Itē ꝫ q̄ gnāle vbū reſtrigit. ij. q. ij. oēs leges. ⁊ di. j. oēs leges. ⁊. j. de ſen. ex. ſi vo. §. ſi vo. ⁊ ff. ad. l. aquil'. ſciam. §. q. ff. de pigno. ac. obligatiōe. So. verbum gnāle itelligēdū ē gnāliter ꝓut hic dī ⁊ ī ꝑmis ꝓcor. niſi cōſtet ꝫbētē vel teſtatorem aliter intellexiſſe ō q̄buſdā C. de tranſac. age cuz gemnio: vl' niſi ſentus nō patiaē vt ī vt. ꝓcor. ⁊ q̄ dī indefuntē eḋpollet vniuerſali: illud regulariē obtinet ī iure: ſi lege vl' canōe ñ ꝺeviaē. xxxj q. j. q̄ ſi wormien. b. m. Exceptio. ⁊ ideo nos ex ſenſu nr̄o excipe nō ꝛbem⁹. ij. q. v. ꝓſul. ſti. ⁊. lv. diſ. ſi euāgelica. ⁊. lxj. di. miramur. vij. q. j. ſcpſit. ⁊. xxxj. q. j. q̄ ſi wormierit. er. §. de trāſlan. int' corpalia. Ar. j. de cōſe. di. ij. liquido.

Ll Jtem as. cogi nō ꝺz. ſic ḡ ꝑz q̄ leḡ ſupuenīes ſolunt ſpōſalia ō futuro: ⁊ eaḋē rōe q̄libet alia enormis vr̄ō mitas: vt. §. de iure iuſ. q̄eadmodū: ſecꝰ ī mr̄imonio de pñu: vt ꝑz ex primis ca. §. e. ⁊. c. q̄e madmodū Itē ar. q̄ ea q̄ de nouo emergūt: auxilio indigēt. ff. de int. ac. ō etate. §. ex cā. ⁊. §. de of. vele. iſinuāte. ⁊. ff. ad vell'. ſi mulier in iure.

Ꝺ Ignū ē. ī xp̄o ibu. i. in fide xp̄i ſuſcipiēda.

b At ſacris. q̄ ſuſcipiēris cā ꝓferunt: vt baptiſmus. ꝓfirmatō ſacr̄m euchariſtie. vl aticū. pñis: ab iſtis ſacramēta nullꝰ fidelis ꝺz excludi: imo teneaē ea recipe. j. de pe. ⁊ re. oīs vtiſq; ſic a mr̄imonio nullꝰ ꝺz excludi: q: edictū de mr̄imonio ꝓhibitorū ē. §. de ſpon. cuz apud. ſecꝰ de alijs ſacris vt ordo q̄ rōe alioꝝ vat: q̄n nullꝰ ſeruꝰ ꝺz ordinari ꝓter dñi voluntaē. §. de ſer. nō ordi. cōſuluit. ⁊ p totū tu tulū nullꝰ illegitīe natus. §. de fi. ꝓby. c. j. ⁊ p totū. vt hoc ꝓbatur. j q. j. §. ſi ḡ ſacramēta. ⁊. §. ecce ſi clericus.

c Remouēdus. ī aut. de mōachis. §. hic nobis aūt. coll'. j.

d Jnter ſeruos. nec etiā inter libeꝛ ⁊ ancillā ſi ꝫbē voluerit ſcīēter. xxix. q. ij. ſi quis ingenuus. ⁊. j. c. ꝓri.

e Diſſoluēda. ꝓūx enī a ꝓuge ſeparī nō ꝺz. C. cōia vtiſq; iudi. poſſeſſionū: ꝓtīñ penes dñm ācille remāet. ff. de ſta. ho. l. ⁊ ſeruoꝝ.

f Deruma. Ergo ſi dñs ſeruitū exigit: ⁊ vxoꝝ vbitū a viro petit eoḋē tpe: an dño ē ponꝰ obediēdū. Dicit q̄dā: q̄ ponꝰē obediendum dño: niſi periculum fornicatōis timeaē: vel magnū ꝓiudiciuz fiat vxori. ſed potius videtur: q̄ vxoꝝ potius reddat vbitum: cuz ꝑ hoc nullum ꝓiudicium vel ſaltem modicuz fiat dño ꝓter mor̄ā modici tpis niſi forte dñs ī auxilium ꝓpone peteret ſeruū ſuū. Quid ſi dñs vellet vēdere ſeruū ſuū alicui: q̄ vellet eū ducere ad extraneas ptes forte ī greciam? Dixit ala. q̄ pōt: ⁊ vxoꝝ teneaē eum ſequi. Verius videaē vt alij dicunt: q̄ talis venditō ꝓhibenda eſt. ar. C. cōmunia vtri. iu. poſſeſſionū. ar. liiij. di. fraternitatem. ⁊ arg. j. de iudeis. c. vl. intereſt enī reipub. ne quis re ſua male vtatur. inſti. de his q̄ ſui vel alī. iur. ſunt. §. penul'. ⁊. ff. e. ti. ſi. dñs.

g Ropoſuit. liberā eſſe credebat. ⁊ ſic nullū ſunt matrimonū ſi erat ancilla quam credebat liberam. xxix. q. iij. ꝑ totū. error enī cōditōis impedit mr̄imoniū. xxix. q. ij. §. his ita.

h Audiuit. ſupple ⁊ credidit. nō ei cuilibet referēti credē teneaē. ar. xxxij. q. iij. c̄magnū. ⁊. ff. q̄ cū fal. tu. l. ij. titubās enī ꝑ ignorāte habēdū ē. C. de ꝓbt. inde. l. vl. ff. de libe. ho. exhi. l. iij. §. is q. ar. j. ō ſe. nup. dñs. et. xxxiij. q. ij. cū ꝑ bellicā. Ar. ꝑt. xxij. q. iij. inocēs. ⁊. ff de pet. here. itē veniūt. §. cū añ c̄ ptes. Dic q̄ ſi iſte hz ſciam ſeruitutis ex ꝓbabili cā ⁊ diſcreta: tuc ꝓiudicat ſibi ſi carnaliter cognoſcat ſi ex leui et temeraria cui credi non debet: nō videaē: q̄ ei ꝓiudicz. ar. j. de ſen. excō. inq̄ſitiōi ⁊. j. e. c. vl. Hz pone q̄ iſte moueat ei lītē ꝓpter omis ipſa pereat: q̄ lite pendēn. reddat ei debitum: cum lite pendente iure ſuo ꝓuari non debeat. §. vt lite pēdē. c. j. ⁊. ij. ⁊. xvj. q. iij. volum⁹. viij. q. iij. nōne. nunquid eccleſia hz ei ꝓcipe vt ꝓbitū rēdat q̄ videaē ꝑ iura ꝓdicta Dicunt quidam q̄ bene tenetur reddere debitum ad mandatū eccleſie: ſed ipe non debet exigere: nec ſibi fit preiudiciuz. Lā. dixit q̄ ñ debet exigere: nec exigēti reddere: q: ei fieret ꝑ iudiciū: quod videtur ꝑ iſtā lrām innuere: et ſi compellaē: non reddat: quia ſi eam cognoſcat vxorio affectu: fit ei ꝓiudiciū: ſi hēat ꝓſciaz ex cā ꝓbabili ⁊ diſcreta ⁊ ſic ſtatim eſſet matri monij. ſi fornicario affectu peccaret mortaliter q̄ facē non debet: imo potius pati debet excōi cationem. §. ō reſti. ſpo. lras: ⁊ hoc dixit ar. illius dicere. inq̄ſitōi. Sed ſaltē vī: q̄ poſſit reddē ad mādatū eccleſie: vt ex primo cōſenſu ei ꝓungaē: q̄ diu ꝓſtet ꝑ ſniaz de impedimēto ꝓditōis: ⁊ hoc vbi nō ē certus: licet aliqs inde habeat ꝓſumptiōes: ſecꝰ ſi ſaret ꝑ certo. Et q̄ dicit lra iſta: poſtq̄ audiuit illā ancillā cognomt eāḋē: intelligeaē ñ lutem motā ⁊ ſine mādato eccle tuc enī intelligiē cōſentire nō obſtāte illo impedimento: ⁊ ita ſecus vī ſi ad mandatū eccleſie eā cognoſcat.

i Pro vte. i. vice vtis. non enī ſunt ves: ſi ſunt ancilla. ff. de iure v. ſi mulier. §. vl. alꝰ. l. peculius.

l Jcet. ſm legem prouincie. innuit aliter eē de iure cōi: q̄ ē verum. C. de rei ven. partuz. ff. de ſta. ho. l. ⁊ ſeruoꝝ. ⁊. §. ō ſer. nō ꝺz. c. vl. vbi de hoc.

l Decennio. ſufficit tñ q̄nquēniū. C. ne de ſta. defunc. ſi pater. ⁊. l. j. ſed hic ita contingit de facto.

m Fauore libertatis. fauore enī libertatis multa ꝺ rigorē iuris statuta ſunt. ff. de fideicō. lib. gnāliter. §. ſi q̄s ſeruo. C. cōia de māumiſ. l. j §. de ꝓba. ex lras. ⁊. §. de re iudi. c. vl. xij. q. ij. cū redēptoꝝ.

n a. B nr̄az. ꝓditōis ſepauit: q̄ bñ potuit. §. e. ꝓpoſuit. ⁊. xxix. q. ij. ſi q̄s ingenuꝰ. q: errātis nullꝰ ſenſus ē. e. cā. q. j. §. his ita. ⁊. ff. de iuriſdi. om. iu. ſi ꝑ errorē. ⁊. C. de iu. ⁊ fac. ig. nō idcirco.

o Mec facto. puta carnaliter cogſcēdo eā: poſtq̄ itellexit illā eē ancillā. §. e. ꝓpoſuit. xxix. q. ij. ſi q̄s ingenuꝰ. §. de ꝓdi. ap. de ull'. ⁊. §. de ſpō. is q. ⁊ ita ipo facto mr̄imoniū cōtrahit ſicut ⁊ vbo. xxxij. q. ij. honorāt ⁊. ff. de ſpon. ſed q̄. Jtem patz hic: q: matrimoniū q̄ nullū eſt tractu tēpoꝝ ꝓfirmat: ſic. §. de exꝑō. impu. lras. acceſſit. ⁊. §. e. ꝓpoſuit. ff.

re rim nup. si ds. Dz ꝫ vidr: q verba nccia sint. §. re spō. tue. r. c. si int. r ō pse. di. iij. cū p nunc. In his q loq pñt nccia sunt verba. ff. re le. ij. nutu. sic i soluēdo mrimonio reqrit exprssus psensus. ff. re rit. nup. i eo. pterea por cōsensus nō facit mrimoniū: q nullꝰ fuit. ß nouus requrit. §. re eo. q uxr. i ma. quā pol. venēs. r. c. j. r ita vidr ārīqnꝰ pdurare: nisi nouus exīmatur. si. §. re bap. maiores. i fi. ff. re pcar. ß si manēte. ff. re arbi. si cū ries. i pn. et l. labeo. §. penul. r. ff. ō ver. obli. i. j. §. cū adijcit. Dicas q re facto tūc pōt mrimoniū qn aliq verba pcesserit ad spōsalia vl mrimoniū: licet tunc nō hāt effectum: postea vo ipo facto cōtrahit mrimoniuz siue spōsalia. §. re rspō. ipn. lras. accessit r. ff. re spō. ß que prīs r tale mrimoniū pfūpiū appellat. §. re spō. is q. Dz pone: q aliqs pīraxit cū ancilla ignoranter: r dns postea illā etiā manumittat viro ignorāte nūqd ē mrimoniū: Dico q nō: q: ad huc pmisceā ei ex pōri pensu: q null fuit. ar. C. ad vell. quis. r. l. si mulier. ij. ff. re mīo. l. ij. §. scio. Itē si dns ancille tāq̄ liberā eam alicui tradat i vxorē: q liber ē: eoipso intelligit ei rdisse libertatē. i au tē. re nup. §. si vo ab ii rio. col. iij. Sed pone libera pīxit cū eo quez credebat liberū: postea sciat illū esse seruū: mihi omnꝰ vult eē cū eo. ß ille nō vult remanē Dixit io. q nō ē mrimoniū: tū ille vbet compelli: exquo vult cū eo esse. si. §. re eo q uxr. i ma. quā pol. p adul. c. j. io. quod vex credo

a Mdecēs. ex libera. fallit tamen i casibus. xv. q. vi. cuz multe. nē in alio. j. re iudeis. ita quorundam.

b Tmōi mumēus. q̄ dicebat mulier ista se hīe re manumissione matris sue sine re sua quedam instrumenta: q̄ forte ostendit pape. quibus instris stabitur: nisi ex pte eccl'e cōtraria instrumēta ostendāt. Et sic est ar. q instrumentū p aliud instrumētū potest reprobari: r p alias etiam pbationes poterit eccl'ia reprobare hmōi mumenta.

c Ab eccl'ia. lxxxvij. di. libertos.

d El qua tueri. Ar. q non vbeo id facere a quo teneor aliū phibē: r q me defendere tenetur: me non dzimpugnare. ff. si serui. vē. l. alio. ff re pdi. inde. fi a fratre. xxvj. di. vna tm. r. xxv. di. c. vl. r. xj. q. j. sine ster. ff. re fideiuss. tutor. r. xlij. di. §. j. ff. ō admi. tu. q̄nēs. §. ij. ff. re ne ge. si pupilli. §. videam. secus i maritū q alios ab vxore phibē dz. et ar. iij. q. vj. q̄nis. So. in premisso generali supplebitur: nisi sit tale sa cū: qō sibi solū ex officio competebat.

e Trum aūt filij. s. duorum compatrum.

b Posteaus. Primus canon ē. xxx. q. iij. post susceptum: r vbet esse pascal' primo: licet i quibusdā libris dicat pascalis secundi: canon posterius editus est. ea. causa. r. q. c. sup qbus. q̄ cōtigit primū: vt hic dicit. sed canon ille ita pōt legi q teneat: put ibi expo

vbo psenserit i eandē. ppt qō p carō. eiꝰ ō abeꝰ fuerit psortio separ: zbēdi cū alia liberā ipi cō cedas aucte aplica facultatem.

De natis ex libero vētre.

C Re. ix.

Mdecēs eē credi vt pgeniti ex libta siue libera filij ad fuitium reūāt. Propterea tibi pcipim: vt si vcumta nulla sint ab eccl'e pte: q̄ vcumētis hmōi vbeāt obuiare ab eius molestia sine aliq̄ rēctatō ne ppescas eandē. dux est em: vt si alij p mercede libertates ēbuunt. ab eccl'a a q̄ tueri vbēt: revocentur. Lexan. tercius salermitano archiepo.

De cognatione spirituali.

C Trū aūt filij añ vl post ppīnitatē geīti possint adiuicē copl'ari: canōes ēm diuersoz locoz cōsuetudies pzij i ueniunt: r lz pmus canon exīde editus natos post ppīnitatē adiuicē copulari phibeat: r alē tū canō posteri⁹ edit⁹ pmū vī corrigere: p quē statuit: vt siue añ siue post ppīnitatē geniti sūt: sil pñt cōiungi: excepta illa psona dūtaxat p quā ad compīnitatē venit. vñ nobis videtur: vt ēm posteriorem canonez vbeat ob seruari: nisi consuetudo eccl'e q̄ scādalum generet: aliter se habere noscat. Dē eidē.

S Jvir vl' mlier sciēter vl' igrāter filiū suū ō sacro fōte suscepit: an ppt ß separi vbeant: cōsul. r. t. r. q̄ quis gnāliť sit institutū vt vbeāt separi: q̄dā tū humanius sentientes aliť statuerūt Jdeo nobis vidr q siue ex ignorantia siue ex malicia id fecerit: nō sunt abiuicē separandi: nec alter alteri vbitū dz subtrahere: nisi ad ptinētiā seruādā possint iduci: qz si ex ignorātia id factū ē: eos ignorantia excusare vr: si ex malicia ei sua fraus nō dz pīociari vel volus.

Dem vigilien. epo.

S Ip eo qō a nob tua frnitas req̄siuit ō duoz ppatrū filijs: rndem: q si tales filij fuerit: p quoz altez vl vtrūq̄ pentes ad cōpīnitatē venerunt eos pīugi nulla rōe sustineas: r pīuctos pōtificali aucte ñ differas separe. Cetez si p neutz eorū ad ppīnitatē vētū fuerit: re his te volum⁹ psuetudinem tue metropolitāe eccl'e vl' aliaz circūpositaz inq̄rer r diligēti⁹ inuestigari: ita q̄ si eiusdē eccl'e psuetudo hēat int eos nō sustinere pīugiū fieri nec factū firmitatis robur hīe: tu sil' modo i ecclesia tibi cōmissa pīugiū huiusmodi fieri nō pmittas: r si quos taliť pīuctos ineneris: iuxta earūdē

mē: sed alex. aliter illum intellexit: vt hic ps.

c Misi psuetudo q̄ scandalū. Hug. dicit: q̄ alex. male dixit hic: qa immut hic q̄ legitīe pīuctū vbeāt separ: qō esse nō dz pte: aliquā cōsuetudinē vel scādalū: q: a eo sunt pīuncti: r q̄s vnus pīunxit hō nō se pet. xxxiij. q. ij. quos re ac. ar. p eo. §. re spō. du. c. vl. vbi non stat psuetudini: ß pōt in ri. Ar. ō. q psuetudo psonas lēmas ad pēbēduz reddit illēmas ī. e. super eo. et. §. re cle. pue. cū oli. r ar. v xxij. di. placuit. Sopōt dici: q hoc locuz bz i mrimonio ībendo: vt pter scādalū impediat mrimoniū qō alīs lēmū ē ß nō dirumpit iā ītū pter scādalū: r hoc tōs patz ex psultatōe: r nō dic hic alex. q. pīuncti separent: ß rndet: q pīuncti nō vbēt. si scandalū ē. nā multa fieri phibent: facta tū manēt. §. re iureiur. quē admodū. r. §. re reg. ad aplicā. r. xxx. q. v §. ß obiciť. r. xv. q. j §. vl. Al' dic q pter scādalū rogat iurit: vt pōt scādalū sequent lz d iure ñ diem sepāri. vt. j. e. sup eo. ß pus veniat vi: q: ppt icādalū mūtonuz q. re auctore i pacto insti tuti fuit: q eccl'az dissolui ñ dz. xxvj. di. ō unde opponit: r ita re mānet pna illa recē. super eo. ß intellige hoc: put dixi dr.

f Jvr. ut iuu. xxx. q. j. c. j. r. ij.

e Statueri. xxx. q. j. dictū ō eo. ad iuuia

f Debituz subtrhē. Dz nūqd pt exigere pōt dici: q ille q hoc fecit ignoranter: pōt rēdē r exigere. qz ñ peccauit. q vo sciēter sacris videret q non vbēt exigē: sed reddē tenet. tū nō inuenim⁹ phibitū i hoc cāu: q ñ exigat: ß nec nos phibeamus.

g Jgnorantia. pbabili: alīs nō excusaret a peccato. §. re eo q renū. epi. c. j. ī fi. r. j. re cle. ex. im. apostolice. Et ē ar. hic: q ignorātia excusat. vt ibidez. r. j. q. iij. §. vl. et. viij. di. cōsuetudo.

h Prōcinari. §. re eo q uxr. i ma. c. j. et. j. re collu. audituum⁹. xxx q. j. dictū. r. §. re rescp. sedes apl'ica.

i Ip eo. alteꝝ vl' vtrūq̄. §. e. c. j. r. xxx. q. iij. sup qbus.

k Separe. q: pt canōes pīuncti sūt: vñ separandi sunt. x. di. vires. r. C. re le. r se. cō. ñ dubiū. et. xxxv. q. vj. pdicium⁹.

l Metropolitane. sic. xij. di. re his. Sed pōtra q cōsuetudo romane eccl'ie potius sit sequenda. re conse. di. iij. re trina. xj. di. qs nō sciat. in fi. Contraria intellige re forma sacramentoz seruanda: quā qlibet tenetur seruare r credere: put tenet romana eccl'ia. j. re here. ad abolendam. j. respōso. Item est ar. q pus recurrendum est ad consuetudinē metropolitane eccl'e q̄ aliaz ad quaz consuetudinē recurrendū est. §. re censi. sup eo remū ad romanā. ar. ff. ō le. re qbus vel potius ad ius scriptum primo.

m Cōsuetudo. r intellige re tali psuetudie: q̄ scādalū generet: nisi fuerit obstuata. §. c. c. j. in fi. r surgit cōsuetudo ista ex quadam affv

nitate ꝓtracta ex ꝓpaternitate vnⁱ⁹ filioꝝ: vt etiã alij ꝓiũgi ñ possint ꝓut olim obseruabat ꝑm intellectũ alex. vt. ℟. e.c. j. ℣. xxx. q. iij. ptᵒ suscepti. licet illud imutatũ fuerit: vt oĩs possint cõiũgi: ꝓter illas ꝑsonas ꝗbus mediãntibus cõpaternitas cõtracta fuerit. xxx. q. iij. super quibus. ℣. ℟. e.c. j. ℣ sic si scandalum magnũ sit in aliquo loco: ꝙ tales ꝓiũgãt vl re maneãt ꝓiuncti: adhuc ꝓter scãdalũ seruabit ibi illud ius non obstãte cõstitutõne q̃ emanauit postea i cõtrariũ. vñ forte simili mõ põt dici: si in aliq̃ loco eet magnũ scandalũ ℣ horor: ꝙ aliq̃ ꝓtraherẽt i qnto ḡdu illud nõ toleraret: nõ obstãte cõstitutõe illa ĩ. de cõsang. ℣ affi. nõ debet. qz ꝓter scandalũ multa enã contra ius omittunt: ḡ multo fortius vbi alia rõ subesse videt ℣ ita hic ℣. ℟. e.c. j. ĩ fi. Scandalũ impedit mrimoniũ ℣ diuntt. ℣ ẽ sil'e qz ꝓsuetudo facit aliquẽ illegitimũ ad eligendũ. ℟. de. ꝓiũ. cũ olim. Jnꝓhibitõe tal' mrimonij nullus ẽ pcm. ḡ si scãdalũ ẽ ꝙ cõiunganᵗ ꝓt scandalus prohibẽdi sunt. ar. ifra de no mi operi. nũci. cum ex iniũcto. sed si nulla phibitio vnq̃ fuisset inter tales ꝑsonas contractum matrimoniuz ñ deberet dissolui ꝓter scandaluz: quia talis dissolutõ sine peccato mortali fieri nõ posset. ar. predicte decre. cum ex iniuncto. quidam tamen volunt intelligere versiculum istum: ita qõ si eiusdem ecclesie de. de primis personis de quibus premisit in principio capituli: quia inter eas de quibus secundo dicitur licitum est matrimonium: vt supra eo. ca. j. nec de tali matrimonio dicit Alexander ꝙ sit dissimulandum: ne in exẽplum trahatur cum ecclesia talia matrimonia approbet. sed verius credo primum dictum: veruntamen si consuetudo habet: vt postq̃ contracta sunt tolerentur: poterit iste dissimulare: ita ꝙ nec consentiat nec contradicere videatur ꝓter rõnem que. ĩ. sequitur.

n Dissimulare. talis dissimulatõ loco approbatõis tacite habetur: merito cum nullum subsit impedimentum.

o Nec contradicere. Nota: qui tacet neq̃ consentit neq̃ negat. ff de reg. iur. qui tacet. quandoq̃ tamen taciturnitas habetur pro consensu. libij. di. si seruus. ℟. de presump. nonne: ℣ aliquando ꝓ cõtradictõne. de conse. dis. iij. cum ꝓ paruulis. ff. de procur. filiusfamilias. §. inuitum. lxv. di. si forte.

p Circumadiacentium. ℣ ita vicinorum locorum non est contemnenda consuetudo: immo seruanda: ne si contrarium fieret. sumeretur inde exemplum: quia cum illa consuetudo satis sit honesta: non debet iste videri auctor: vt alij recedant ab ulla consuetudĩe: ℣ ita taceat si sine scandalo id sustineant.

q Assumi. ab alijs qui talia coniugia non contrahunt de consuetudine.

r Artin⁹. ꝓ ꝓnubũ. i. ꝓ carnalẽ copulã. xxvij. q. ij. vgathosa.

s Eius. s. lotharij.

t Una caro. xxx. q. iiij. scisciteᵗ. ℣. c. si qs ex vno.

v Cum quo. s. lothario. Nota. ꝙ post matrimonium carnali copula consummatum: in quo intellige quod dicitur hic: si alter coniugum suscipit filium alterius de sacro fonte: ambo coniuges compatres efficiuntur parentibus infantis. ℣ ita vir suscipiẽdo filiũ alterius de sacro fonte. vxor mediante viro cõmater efficit parẽtib⁹ ifãtis: et mr̃ spũalis efficitur illius ℣ ecõuerso. xxx. q. iij. scisciteᵗ. si qs ex vno.

ecclarum consuetudinẽ ipos separi abinuicẽ nõ dimittas. Clerum si de cõsuetudĩe habeat vt talia cõiugia permittantur: id ĩ eccl'ia tua dissimulare poteris ita ꝙ nec contradicere nec tuũ videaris prestare assensũ: qz si cut graue ẽ antiquã consuetudinẽ circumadiacẽtium eccl'aruz sup his contẽnere: sic quoq̃ ḡuius videtur: si ꝓpt̃ eas huiusmodi coniugijs tuum indulges assensum: cum posset sic ĩ exemplũ assumi. Lemẽs. iij.

Martinus bertã duxit vxorẽ: tebergã sibi copl'auit lotharius: ꝙ berte ℣ martini filiũ de sacro fõte suscepit. l. vo ℣ b. sblatis ó medio. m. cũ. t. pfata ꝓxit. Nos aũt psul. t. t. duxim⁹ rũ. ꝙ cum ꝑm verbum de mĩ vir ℣ mulier efficiantur per connubium vna caro: liqdũ est tebergã nõ posse matrimoniali ter copulari martio: ꝙ cõpater eⁱ⁹ fuerat. cum quo vna caro te bergã noscit extitisse. Item.

Contracto mrimonio iter p. ℣ a. vxorẽ suã: qdã cõsanguinei eiusdem. a. cõtra matrimonium obiecerũt: ꝙ eadẽ ĩ ꝓmo sacrati salis pabulo filiuz quõdã concubĩe ipius. p. tenuit ℣ ifra. Cleꝛ si ꝓstaret vera eẽ q̃ diximus: non ideo tamẽ contractum matrimonium solueretur que res vix contrahẽdo mrimonio impedimẽtũ afferret. Jõq̃ mãdamus: q̃tenus ꝓfato. p. aucte nostra iniungas: vt memoratã. a. sicut vxorẽ maritali affectõe ptractet: ℣ carnale debitũ ab ea licẽter exigat ℣ ꝓsoluat siue ipam añ mrimoniũ cõtractũ cum. p. siue postea constiterit hoc egisse: dũ tñ si ĩ fraudem hoc fecerit cã mrimonij sepandi: penitentiam pro presumptione accipiat matrimonio ĩ sua firmitate durãte.

Innocentius. iij. episcopo et archidiacono linconien.

Si ꝺo compaternitas matrimonium ꝓcessit siue carnalẽ copula: puta suscepisti filium berte ℣ martini de sacro fonte: et postea contraxisti cum teberga ℣ eam cognouisti: vel licet contraxisti nondum tamẽ carnaliter illam cognouisti q̃us illam postea cognoscas: vxor tua nõ efficitur commater parentibus illius infantis: quia nondum eras effectus vna caro cum ea: quia per vnionem carnis sequentem compaternitatem non transitur ad vnionem spiritus precedentem matrimonium: vnde te mortuo ℣ mortua vxõe mãtum. quorum filiuz anteq̃ haberes tebergam de sacro fonte leuaueras: martinus poterit habere tebergam in vxorem. xxx. q. iij. q̃ spiritualem. ℣. c. post obitum: et sic teberga potest habere duos compatres vnum post alium. vnde nota versus.

Que mihi vel cuius: mea natum fonte leuauit. Dec mea commater fieri mea non valet vxor. Si qua mee natum non ex me fonte leuauit. Dane post fata mee non inde vetabor habere. Sic quandoq̃ facto suo alter coniugum solemnizat votuz alterius: puta vir qui volente vxõe ordinem suscepit. xxviij. dist. qꝺ sunt.

a Contracto. sacrati salis. de conse. dist. iij. sal celestis.

b Concubine. quidam dicunt: ꝙ ille filius nõ erat filius concubine ipsius. p. de alio vxoꝛe dicentes: ꝙ compaternitas contrahitur ꝓ illud sacramentũ sacrati salis: ꝫ ꝑm hoc nulla fuisset questio.

c Vir ꝓtrahẽdo. ex hoc videtur: ꝙ per illa que ꝓcedũt baptisma: nõ contrahat compaternitas. ar. xxxij. di. §. vez. i fi. vbi dicitur ꝙ baptismus est ianua omnium sacramentoꝝ. Item ꝓter cathecismũ non fit aliquis aptus contrahere matrimonium. xxviij. q. j. caue. Jtẽ si de cere deret sine baptismo: nõ ꝓdesset ei cathecismus: qn̄ ꝓpetuo dãnaret. de conse. di. iij. firmissime. ℣. c. nulla. ℣ sic est adhuc membꝛa dyaboli: ḡ nõ potest esse spũalis filius. Ar. contra: ꝙ contrahatur ꝓpaternitas ꝓ cathecismũ. xxx. q. j. c. j. vbi dicitur: ꝙ a ꝓmo pabulo sacrati salᵗ vsq̃ ad ꝓfirmationem contrahitur compaternitas. e. cã. q. iij. si qs ex vno de conse. di. iij. in cathecismo. nam ℣ christiana di: postq̃ ẽ cathezizata. xxviij. q. j. caue. Aug. dixit sup illo. c. quemt. xxx. q. j. ꝙ sic. vij. sunt dona spũssancti: ℣ ita septẽ dona baptismi: ℣ ꝓ quodlibz illoꝝ cõtrahitur compaternitas: ita ꝙ impedit ℣ diuntt matrimonũ. Primũ est collatõ sacran salis. de conse. di. iij. exhinc. Secunduz aurũ ℣ nariuz luntõ cum sputo. dis. e. postea tangunt. Tercũ i fõte ℣ i pectoꝛe crucis signatõ. di. e. postea signat. Quartũ olei sacri punctõ. di. e. dẽt. Quintũ ablutõ baptismi. di. e. venit. Sextũ i vertice chrismatis punctõ a sacerdote. di. e. postq̃ ascẽdit. Septimũ ꝓfirmatõ chrismatis ĩ fõte ꝓ eẽm. di. e. ꝑsbyteri. ℣ illi ꝙ sequũt hu. dicũt: ꝙ ille filiᵘ nõ fuit filiᵘ petri sed tñ ꝓcubĩe. ℣ dicũt hãc decre. nõ tenẽ dato ꝙ fuerit filiᵘ petri. Alij dicũt ꝙ ꝓ tria sacramẽta tñ contrahitur cõpatnitas. s. per cathecismum. baptismũ ℣ cõfirmatõnem. de cõse. di. iij. i cathecismo. xxx. q. iij. si qs ex vno. ℣ hec mulier nõ tenuit illũ filiũ ad totũ cathecismũ ꝫ tñ ad imissiõz sal': qõ satis apparet ꝓ hãc lr̃az. Alij dicũt: ꝙ ly ꝓpaternitas ꝓtrahat ꝓ cathecismũ: ꝓ illã nõ tñ dirimit mrimoniuz contractũ: put innuit ꝓ hanc litteram tali ratõne: qz baptismus ẽ ianua omnium sacꝛoꝝm: vt dictum est ĩ. §. vez. xxxij. di. ℣. ℟. de ꝑsbyterõ bap. c. j. ℣. ij. ḡ si ianua nõ ẽ apta: nullũ sacramentũ recipit. Jtem alia rõne: quia añ baptismum non est filius eccl'e: qz sine eo null⁹ saluatur vt dictum est: ergo si nõ est filius eccl'ie nõ ẽ filiᵘ spiritualis: ℣ si

nō ē filius ſpūalis: nulla p eum ē cognatio cōtracta: ḡ ꝓpter hoc nō dz mr̄imoniū ſeparī. Sed certe cōtra iſtos q dicūt: q ena p catheciſmū nō dirimat mr̄imoniuz manifeſte facūt illa duo. ſi qs ex vno. r. c. in catheciſmo. q: ibi eqpanr̄ iſta tria: catheciſmus. baptiſm⁹ r ꝓfirmatō. vñ credo. q ſi qs teneat aliquē i toto catheciſmo: i q vn⁹ patrin⁹ dz ē q ille ſit cōp̄ effect⁹ parentū iſāt⁹: ꝫ hec mulier nō tenuit illū filiū infantē niſi i ꝑmo pabulo ſacri lat. Nec ex ꝑſe dicat lr̄a. q fuerit ſuꝰ. p. r nō dico q cathecizm⁹ impedit r dirimit mr̄imoniū. ſ. iā ꝓtractū vt dicūt qdaz. Z. dixit q ꝓpinitas p catheciſmū ꝛcta iuſtida eſt ad mr̄imonū diriměndū qō ſatis poſſz tolerari ꝛoe p̄dicta: vt dixit. t.

Q Enies. ō ſacro fonte. idē ſi tenuiſſet eū i cathecizmo l' i ꝑfirmatōe vt. ſ. c. ꝓi. dictū ē.

Q Aliq. bñ dicit añ q: q: ſi poſt ꝛctū mr̄imoniū hoc feciſſz ñ ſeparet mr̄imoniū ꝛctū. ſ. eo. ſi vir. r. xxx. q. j. ad lumina dictū ō eo.

Q Ula nos. filiaz ſpūalē p quaz ꝓpinitas ē ꝓcta. ſ. e. c. j. r. c. ſup eo in prin.

Q P̄ñt. i. vebēt. re iure. ſ. e. c. j. r. c. ſup eo. in prin.

Q Nūciare. Mo. ar. q renunciato cuminū ad oēs ſpectat r nō tm̄ ad ꝓlatos. Itē ꝑſone ille q ſciuerunt ꝓbi mr̄imoniū nō admittūt ad accuſatōnem mr̄imonij aut ena ad teſtificatōz i. q. ma. accu. p̄ñt. cū i tua: nō tm̄ repellūt a renūciatōe. vt hic ꝓz: et tm̄ hic cōſequūt idē p renūciatōz i hoc caſu qō p accuſatōz. nō em̄ pōt penuē ille: cui renūciatur tale crimē niſi remota vxore. xiij. q. vj. ſi res. ar. Itē alia via excludit r alia admittit. ſic. ſ. ō ureu. quēadmodū. ſ. ō veſpō. ipu. ad diſſoluendū. Ar. j. ſ. de pcu. tue. vbi de hoc.

Q Ex lr̄is. baptizauit. r ita fuit filiꝰ ſpūal' ipi⁹ ſacerdotis. xxx. q. j. oēs ḡs. vbi de hoc. r. c. nō dz. r. q. iij. ſi qs ex vno. ar. ḡ r filia illi⁹ effecta ē ſoroz ſpūal' viri ac ſi ipm ſacerdos ō ſacro fōte leuaſſz: q: tunc illā bīe i vxorē nō poſſet: q: ea mediāte ꝓpaternitas eēt ꝓtracta. ſ. e. c. j. r. c. ſup eo. r. xxx. q. iij. ſup quibus: ergo multo fortius cū ſit pater ſpūalis illius. Sed qd mouit ultum officiale ad ſniandū p mr̄imonio: hec potuit eſſe cā: quia edictum de mr̄imonio phibitorū ē. ſ. ō ſpon. cū apud. ſed hoc nō inuenieb̄at phibitū exp̄ſis verbis ō bis q baptizant: q filij eoz cū talibus nō poſſent cōtrahere: ſed licet exp̄ſe non eſſet phibitū. ſatis videbat eſſe phibitū exquo pater eſt ipſius ſpūalis: quia in eo quod minus eſt: phibito inuentur. ſ. in filio illius qui aliam de ſacro fonte leuauit: ſi' e eſt quod dicit vbaldꝰ. nulla rōe phibitū inuenit: q vir r vxor ſit nō poſſint filiū alti⁹ de ſacro fonte ſuſcipe. xxx. q. iij. qō añ. hoc eſt vez verbis exp̄ſis: ſz i genere phibitū eſt dū phibet: q plures ſit nō ſuſcipiāt puer de ſacro fōte. de cōſe. di. iij. nō plures: et q: phibetur cōmiſceri filie ſpūali. vt ꝑdicto. c. nō vebet. Sed nūqd filiꝰ ſacerdotis pōt ꝓtrahē cū filia illi⁹: quā recepit ad puaz: videt q non: q: r illa filia ſpūalis eſt: ſicut illa quaz baptizat. xxx. q. j. oēs quos. ſed nō ē ita: q: nō ꝓtrahit tanta affinitas i pnia ſicut i baptiſmo: ꝗa p pniam non efficiunt filij ſacerdotis affines filijs eoꝝ quibus pniam unungūt: nec vlꝫquaꝫ inuenitur phibitū de

recte vel indirecte: ꝫ intelligitur eſſe cōceſſum. ſ. de ſpō. cū apud.

Q Ji q. qdiu. xxx. q. iij. ita diligere: ḡ ea finita cum ea poſſim ꝓtrahē. inſti. de nup. §. ſz. r ſi q. Itē ar. hic q cā ceſſante. ceſſat effectus. ſ. de renun. poſt trāſlatōnem. ſ. de ureur. r ſi xp̄c. ad fi. r. lxj. di. §. his oibus. ff. de ri. nup. p adoptōz. Mō. ad itelligentiā hui⁹ ꝛcre. q cognatō qdā ē ſpūal' de q vi. ſ. n. ꝓ. qdaz etiā legal' de q hic vi Legal' cognatio ſit duobus modis vl' p adoptiōz vl' p arrogatiōz. Dicimur añ arrogare illū q ſui uris ē. r p arrogatōz trāſit in nr̄az ptātē: r fit arrogatō principis auctē. Adoptō añ p quēlibz mgr̄atū. iſti. ō adop. §. ij. r. iij. nec trāſit i ptātē adoptāntis. L. ō adop. l. vl. r inſti. eo. n. ꝫ hodie. ꝫ remāet i ptāte ſui pīis. Et tā arrogan q adoptan dicūt filij adoptiui ſi ue frēs r unt frēs adoptiuos ſiue nāles et lr̄imoſ ipedz mr̄imonū qdiu durat adoptō: vt ff. r. ff. ō ri. nup. p adoptiōz. r. xxx. q. iij ita diligere. Sed int aſcēdētes r deſcēdentes. i. unt adoptantē r adoptatū ſp impedit mr̄imonū. ff. ō ri. nup. adoptiu⁹ lz ſoluat ad optō. ff. e. t. q̄n ex. Itē poſſz dici q filiꝰ adoptat⁹ poſſit copl'ari filie adoptātis: cū adoptat⁹ ñ unleat i ptātē adoptantis. iſti. ō adop. §. ij. ſic ex p̄ dicit: q filiꝰ illi⁹ pōt copl'ari filie adoptiue: q: illi⁹ ñ eſt i ptāte pīis. iſti. ō nup. §. vl. Illi⁹ ñ pōt copl'ari filie ſpūali. Alij dicūt q adoptat⁹ nō pōt copl'ari filie adoptātis q: lz adoptat⁹ ñ trāſeat i ptātē adoptantis: acquirunt tm̄ ei quedā iura p adoptiōez q diſſoluunt p emancipatōem. L. de adop. l. penl'. §. ſin aūt. r hoc idem videt p vere. iſtam que indiſtincte loquit de adoptōe nō diſtinguendo inter arrogatū r adoptatū: r hoc impedimētū ceſſat p emācipatōem alterutrius. ff. de adop. i oi. ff. de ri. nup. p adoptōz. Sed nunquid filij adoptiui pōt ꝓtrahere inter ſe: dici pōt q ſic: q: nō inuenit phibitū. Itē qd ſi adoptiuus durāte adoptōe ꝛbat cū legitia? Dicit qdā: q non diſſoluit mr̄imoniū cū illud impedimentū ſit tpale. Vdicit q nō eſt mr̄imonium: nec obſtat q tpale ſit impedimētū: r inuat ſi' e: hodie nō poſſum ꝓtrahere cū illa que hz vir: tm̄ cras potero mortuo viro ſuo: r dec vere. facit p. h.

Q Ji qs cū filiaſtra. xxxij. q. vij. qdā: q uxorem. r. c. ſi qs vi
b Sciēter. ſecꝰ ſi ignoranter. xxxiij. q. ij. i lectū. quam
c Petere. exactus tm̄ reddē teneb̄. j. e. n. trāſmiſſe: nō obſtante affinitate inique expoſt facto cōtracta: r ſine culpa ꝓuari iure ſuo nemo vebet. j. e. diſcretōem. r. c. vl. r. c. tue.
d Nec ille. poſt mortē vxoris.
e Copulare. ꝓpter inceſtū. xxxij. q. vij. q uxorem. r. j. e. ex lr̄is. tm̄ ſi ꝛberet: tenet mr̄imoniū: r etiam ſi eſſent nuptie ſolēpniſate. i. e. diſcretōem. r. c. vl. r. c. tue.

Q Enies. mr̄ez ſpōſe. de futuro. vñ affinitate ſupuenīete illam i vxorē habere non poterit ſoluta ſponſalibus. j. de ꝓſang. r affi. c. ij. r. j. e. ex lr̄is.
g Eldeſit. poſtq̄ cognouit matrē.

idē officiale exceptiōe hmōi non admiſſa diffinitiuaz tulerit ſententiam contra ipſum: r idē ad ſedem apoſtolicā appellauit: mādamus: quatenus ſi eſt ita. eum dez. a. ſup hoc ab impetitōe mulieris abſoluatis ipi⁹ ꝛeidē mulieri ꝑpetuuz ſilentiū ponētes.

De cognatione legali.

Nicola⁹ ad ꝓſulta bulgaroꝝ.

Ji q p adoptōz mihi ſoroz eē cepit: q diu durat adoptio: inter me et ipaz nuptie conſiſtere non p̄ñt.

De eo qui cognouit ꝓſanguineam vxoris ſue vel ſponſe.

Ex concilio apud metiam.

Ji quis cū filiaſtra ſua ſciēter foznicatus fuerit: nec a matre vebitum petere nec filiam vnq̄ habere pōt vxorez: nec filiaſtra nec ille vllo vnq̄ tempore alij ſe poterunt matrimonio copulare. Lex. terci

Q Enies ad nos p̄tiū latō r ſtra. Jnq. t. t. r. q ſi matrem ſpōſe ſue cognouit: ſi ſpōſe nūq̄ carnaliter adheſit: imponēda ē

b Paulo maior q̄ p adultio. Quare maior pena ipsum q̄ p adulterio. cū tm̄ publice honestatis iusticiā violauerit: cū illa eā tm̄ spōsa ꝛe futuro? Dicas q̄ nō solū violaut publice honestatis iusticiā: sed adulterium cōmisit cū mḷe spōse sue: q̄ nupta erat pri suo: vt pz i an tiq̄. alꝫ si mr̄ spōse nō eēt coniugata: nō puniret plus: nec etiā tātū vñ iste multū plꝰcubz puniri q̄ p adulterio ꝓpter tria puniri dz. ꝓpt honestatis iusticiā ꝓpter adulteriū ⁊ iceſtū. etiā ꝓpetrauit cognoscēdo affines ꝓmi genēis ⁊ ꝓmi gradꝰ.

i Vl̄ pte. ar. q̄ suf ficit aliqd ichoare: si ñ sit ꝓpletū. ſ. ō elec. cū i cuctis. §. iferiora

k Ex dispēsatōe. i. cessantis em̄ ꝑhē ñ dñt ⁊ nō dispēsat cūjco. q: iuuenis etat. alꝫ sine pcto ꝑhē ñ posset. xxxiij. q. ij. i adolescēta tñ si ꝑhēt cū aliquaz dispēsatōz tenēt mr̄monium.

l Cognouit anteq̄ mr̄ez: vñ statim fuit mr̄ionū pūptū. ſ. de spō. is q. ⁊. ſ. de cōdi. ap. de il̄. vñ mr̄ez vl teri? ꝑhze nō possz: etiā si ñ eēt cognita. ⁊ hoc idē eēt ex ti nūq̄ cognisset ipsam. ſ. ō spō. sponsam.

m Eā. ſ. matrez: vt dictū ē. Vel dic eā. i. sponsā suā: ⁊ ꝓm hoc nō teneꝫ. j. e. discretōnē. ⁊. c. vl.

n Aliā. post mortez isti⁹. q: ex quo eaz cognouit añq̄ mīem. ñ dissoluit mr̄imoniū. licet postea cognouerit mr̄ez. j. e. discretōem ⁊. c. penꝰ. ⁊ vl. sed ea mortua cū alia ꝓpter incestū cōtrahē ñ dz. j. e. trāsmisse. i. fi.

o Ex illo. occasione. q: cōfessio illa sola ñ iudicat: etiaz si rūor vicinie ꝓsentet. j. e. sup eo. sec⁹ eēt i mr̄imonio contrahēdo. ſ. de spon. preterea. ij. ⁊. j. u. ꝓx. c. ij. b.

p Ranſmisse. i. licitam rem. incestū adulterio adiungendo legitime. Et sic patet: q̄ incestus non impedit: quo minus matrimonium sit legitimum. licet contrahere non ꝛebeat: sicut votū simplex supra qui cleri. vel vo. rursus. talia enim crimina impediunt matrimonium contrahendum. sed non dirimunt iam contractum: nisi in tribus casibus. si machinatus fuerit in mortem alterius. si ꝛedit sibi adulterē. si duxit eam ꝛe facto. ſ. de eo qui duxit in ma. cum haberet. ⁊. c. sup hoc.

q Fuerit requisitus. ⁊ sic intellige. ſ. e. c. j.

r Coniugij. xxxij. q. vij. si qs viduā. ⁊. xxxv. q. iij. de incestis. ſ. e. veniens. ⁊. j. de pe. ⁊ re. c. ij. vbi de hoc.

s Ex eo. cōfessionē. Sed videt q̄ ꝓfessioni standum sit: q: cōfessus in iure ꝓ iudicato habet. ſ. de confes. l. vna. ⁊. ff. e. n. j. ⁊. l. certi. ⁊. ſ. de cēſi. olim cām. Dicas q̄ i casu isto nō stat ꝓfessioi ꝓtra mr̄imoniū ꝓpter rōem q̄ hic i lra reddit: ⁊ ē ratio:

ei pena ꝑ paulo maior q̄ pro adulterio. qua peracta vel parte ipsius poterit ex dispēsatiōe cū alia mr̄imonium contrahere. cetez si spōsam cognouit añq̄ matrez vl̄ post: nūq̄ eā vl̄ aliā pōt accipe i vxorem. ℣ Dem. Æ illo q̄ vxorez frīs añq̄ ei mr̄imonio iūgeret ſ ꝓposuit cōfiteri: rñdemus: q̄ nisi ꝑ publicū ⁊ notoriū fuerit aut idoneis testibz cōprobatū: ꝓdictum mr̄ionū occasiōe illa ipm ipetere ñ ꝓmittas. Eles. iij.

Kāsmisse nob tue lr̄e ꝛemōstrarūt: q̄. c. vxōe sua ꝛefuncta filiam eius puignā vi ꝛelz ꝓpriam copula carnali cognouit: postmodū aliā accipiēs i vxorem: cū puigna publice tā q̄ canis ad vomitum rediens il licitā rez cōmittere nō expauit. Quia vo sup his consilium reqsisti: pūti pagia respondemus q̄ ltūme vxori cohītans ⁊ necessaria submīstrās non cognoscat eam q̄diu vixerit; nisi ab ea fuerit reqsit⁹: ⁊ tūc ad ipaz nō sine gui cōdis voloze accedat: q̄ eē ꝑ icestu ⁊ adulterio donec cū ea ꝓmāserit: iuxta moderamē tui arbitrij pnām agēs: postmodū si supuixerit ei: ꝓpetuo sine spe cōiugij pmanebit. ℣ Dem.

Sup eo qd postulas: vtrū cōiugat⁹ q̄ añ cōtctū mr̄imoniū vxoris sue cōsāguineam carnali cōmixtōe coḡuit cuz id fateat vterq̄ ⁊ aliq̄ ps vicinie ſ acclamare dicatur: sit ab vxore

sua iudicō eccl̄e sepand⁹. t. fra. rñdem⁹: q̄ ꝓpter eoz cōfessiōez tm̄ vel rumorē vicinie separi ñ ꝛebent: cū ⁊ qñq̄ nōnulli itez se cōtra mr̄imoniū velit colludere: ⁊ ad cōfessiōz icest⁹ facile ꝓsilirēt: si suo iudicō crederent p iudicium eccl̄e concurrēdū. rumor aūt vicinie nō adeo ē iudicādus validus: q̄ nisi rōnabiles et fidedigne ꝓbatōes accedant: possit bñ cōtractū mr̄imonium irritari. ℣ Mno. iij. prepositō magdeburgen.

Discretōez tuā: ⁊ ifra. Sane ex pte tua fuit ꝓpositū q̄ q̄dā cū muliere quadā ltūme p vba ꝛe pñti cōtraxit: quā post modū a se icognitā cuidā cōsanguineo suo tradidit i q̄ tū potuit renitētē. Ille vo cū ipa lz iuncta mr̄imonij solēnia celebraut: ſ mḷr q̄cito fuit reddita libtati: aufugit ab eo: ⁊ se ꝓxi viro rīsti tui posuit. Nos igr̄ inq. t. t. r. q̄ et viro ꝓ tāturpi facioze gr̄uis ē pena iūgēda: ⁊ mḷr ꝓpter publicā honestatē est monēda sollicite: vt nec ꝓmū repetat c⁹ consanguineus lz eā iuitā cognouit nec redeat ad scōm cui non pōt ꝓpter ꝛatū adulterij cōmisceri ſ i cōtinentia maneat: donec ꝓx fuerit viā vniuerse carnis ingressus. q̄ si forsā ad id iduci nequerit: vir pox cogat redire ad ipaz: ⁊ maritali eū affectōe tractare: cū adulteriū ei nō possit obīcere qui eā adulterādā tradidit: plerum̄ inuitam. naz et si

q: contra se dicq̄ testificari pt̄. ꝓ se vo mīme. xxij. q. ij. §. j. ⁊. ff. ꝛe iniu. ac. ꝛe etate. §. j. preterea iste nō confiteꝛ cōtra se immo ꝓ se. vnde ꝛe iure cōi non ꝓdest ei talis confessio. nā iste petit separi ab vxore. qa dicit se cognouisse eius cōsanguineam. si cōfiteꝛet aliqd cōtra hoc ꝓpter quod ei ꝓiudicaret: tūc videt standū sue confessioni: sed vt dixi specialē ē i mūmonio vbi ñ credit viro vl̄ vxori i iudicium ꝓiugis: ſ si ꝓfiteat ꝑ mr̄imonio cōtrahēdo bñ stat cōfessioni: puta si petam aliquā i vxorē ⁊ ipa cōfiteat mr̄imoniū iudicat ei licet ipa nollz mihe: q: nō directe cōfiteꝛ cōtra se secus i confessiōe. q̄ sit q̄dū ad thori separatoz ꝓpter adulteriū ibi stat ꝓfessioi. j. ō diuoꝛ. ex lr̄is. Alr. ꝑ. x. xxv. q. vj. si duo. So. ibi confitent ꝓsanguita tē esse inter eos: ⁊ fama publica cōfessioni cōiugū cōsentit: ⁊ tunc stat fame ⁊ cōfessioni. ſ hic tm̄ ē rumoꝛ. ⁊ aliud est fama et aliud rūoꝛ: vt hic videt.

t Cōcurrēduz. qō faciēdū nō ē ꝓpter ratōez hic exꝓssaz: imo ꝛe colludio puniri dñt. ij. q. iij. si quē. ⁊. j. ꝛe collu. c. j. ij. ⁊. iij.

v Rumoꝛ. Alr. ꝑ. ſ. ꝛe ꝓsump. illud. ⁊. c. i cio. vt dixi. aliud ē rumoꝛ q̄ fama. ⁊ illa ꝛe cre. tercō loquit ꝛe mōmōio ꝑhēdo: qō ad sola famā impedit. j. u. ꝓx. sup eo.

a Discretōez. tradidit. ⁊ iō non pōt illi opponē adulterium. ar. xxxij. q v. §. j. et. c. j. ⁊. iij. nec adulteriū dz hic cōmisisse: vt ibi dicit: quia non consensit. et hoc patet ex eo q̄ q̄cito potuit aufugit vt se quitur. ar. j. q. j. cōstat secus esset si occasionez adulterādi ei ꝛedisz q: nullomin⁹ imputaret ei. arg. xxvij. q. ij. agathosa: ⁊. c. si tu abstineo j. ꝛe diuoꝛ. significasti ff. solu. ma. cū mḷr. ff. ꝛe adul. l. ij. §. j. Dz j videt ꝓ. c. pdictū si tu abstines. ⁊ ar. xxxij. q. iiij. nabuchodonosoꝛ. ⁊ in aut. vt li. mr̄i ⁊ aue. §. quia vo plurimos i fi. coll̄. viij. vir em̄ ꝛebet esse mulieri auctoꝛ colendi bonos mores. ff ꝛe adul. si vxoꝛ. §. iudex. ⁊. xxxij. q. vj. indignant. aliqn eēt ꝛetrahenda a viri ptāte. C. ꝛe epis. au. si lenones.

b Publicā honestatē. i. affinitatē que sic inique contrahit.

c Reatum adulterij. qua primus est maritus illius ⁊ nō secūdus. Et est hoc notabile: q̄ adulterium committitur cum sponsa nondum cognita a viro. vnde si alꝫ cōmisisset adulteriū: posset accusari a spō ff. ꝛe adul. miles. §. querebatur. ſ. ꝛe iureiuran. quēadmodū: q: iniuria facta est ei. ff. ꝛe iniuꝛ. item apud. §. sponsum.

d Præsertim. id est tm̄. quia in talibus que sine peccato mortali cōmitti non possunt: mandatum non obligat. xxxij. q. v. ita ne. ⁊. ſ. qō me. cā. sacris.

e Et ſi. rñsio videtur tacite questionis

t Fornicatois .xxxij. q. vij. oēs causatōes.

g Excepcōe. puta q̄ ipē reddit cā iuriaz: vel q̄ idē sit fornicat⁹ē. ī de adul. c. penl'. ⁊ vl. et xxxij. q. vj. nibil.

b Hec affinitas. ℔ re pbat illoz opi. q̄ dicēbāt q̄ p fornicariū cōiugiū no ꝓhib affinitas. et ī. e. c. pe. ⁊ vl. ar. xxxv q. iij. nec est. Ar. ℈. ff. de ḡdi. ñ facile. §. sciēdū ⁊. §. affines. sed illa nō obstāt.

i Officiē. ar. q̄ dō legitie factū ē nō irritat. lz deueniat ad eū casuz a q̄ nō potuit hīe p̄cipium. ff. ó in. actuq; p. ñ em̄. ff. ó postulā. l. j. §. casum. ⁊. xxx. q. j. ad limia. Arg. ꝓtra. ff. ó iudic. si a me.

k Sine culpa. h⁹gnāle ē. si. ī. e. c. vl. si q̄ p̄ria sūt. casualia sūt.

l Ai pdecessore. s. alexādro. ℔ illa dicēr. ꝑmota ē de hac ꝓpitatōe.

Fraternitati. p̄cuis spōsalib. et sic maritali affectu cū eēt spōsa ipius eā polluit. sic. ℈. de spō. inuenis. ⁊ ita nō ē ꝓpium. xxxv. q. iij. exor dinaria.

n Extraordinarias. i. extraneālia cum nōdū eēt idonea.

Ex lris. ī vxorē futuraz.

p Cānali cō mixtōe post contractaz affinitatē: vñ illā ī vxorē hīe nō poterat

q Pniam. p incestu Sz maior dz imponi q̄p adulterio: qz incestus vincit adulteriuz. xxxij. q. vij. adulterij. ⁊. ℈. e. c. ij.

r Sepatis. si ita esse cōstitit: al's fiat q̄d dz ī. c. pr. Et nō q̄ affinitas supuenies spōsalibus de futuro rūpit ea ℈. e. c. ij. ⁊. ī. ti. pr. c. j. et. ij. sec⁹i mriomo. ℈. e. discretōz. ⁊. ī. e. c. pe. ⁊ vl. xxxij. q. ij. i lectū

s Mūq; dīt. icestuosi ꝓhē nō debēt ꝓpi enormitatē delicti: vt dictū ē. ℈. e. c. ij.

t De lapsu carnis. si rieret de hdispensaret cū eis. ℈. eo. c. j. ⁊. xxx

fm euāgelicā vitatē nūq̄ mīsi ꝑpter fornicatōis cāz aut vir vxorē aut vxor possit dimittēr virū. ñ tñ sp ppt̄ cāz eādē vl vxor vīz vl vir dimittere pī vxorē: cū possit exceptōe vl replicatōe ltima īpediri. ℔ nec affinitas q̄ p⁹ȝctū ltime mriomū int vīz ⁊ vxorē iniq̄ ȝbit: ei dz officere q̄ hmōi iniqtatis pticeps ñ exīstit cū suo iure ñ dēat sine sua culpa ꝑuari: q̄q̄ a q̄dā pdecessore nr̄o dicat ī sil casu fuisse districtū: vtr̄ iceſt⁹ vl adultriū māsestū fuerit an occltū: alīs asserētibꝫ int ḡdū ꝓrimū ⁊ r̄motū cē pot⁹ distīguēdū.

De bisūtūi. archiepo.

Fraternitati tue: et infra ⁊ īfra. Diuortij sniaz apbam⁹ quā ī eū canōice ꝓmulgasti: q̄ illā sibi postea copl'are plūpsit: cui⁹ antea sorozē adhuc septēnē ȝctis spōsalibꝫ extraordīaris libidine noscit polluisse.

De epo gerūdinen.

Ex lris. ī. t. accepi⁹: q. g. latoz eaīd mīez puelle quā īfra nnbiles ānos tēr spōsauerit ī vxorē carnalit̄ sepe coḡuit: ⁊ p⁹cānali ꝓmixtōe puellā tr̄auit ad ultā: ⁊ īfra. Mos aut̄ eidē viro pniaz iūḡi feci⁹ p pcīor: ꝓsul. t. rūdētes: q. eis abnuicē sepatis m'r alī viro ñ nubat: si postq̄ nouit viri et mīris tēr lictū: ei nō erubuit ꝓmisceri. vir etiā ⁊ mr̄ m'ieris nūq̄ dīt ad alias nuptias ꝓuolare ℔ sp ptinētiaz ꝟuare tenēt: ⁊ enorme tēr delictū gō p nefāda libidīe ȝrerūt: p̄ti si circa ꝓsonas hmōi ō lapsu carnis mīme timeat.

De archi epo madeburgen.

Emēs ad aplicā se. e. laic⁹ nob ꝓposuit: q. cū tpe īfantie sue q̄ndā puellā se ductuz iuramenti ī vxorē: q̄cito ad ltimā p ueniſz etatē p̄ puelle ꝓfessionē hmōi fideiussoz obligatōe hīcī tr̄ firmata cū ī ꝓpa dmo recepit ⁊ nuptuit ipsi cū puella: ōide ex quersatōe diutna sororī puelle carnalit̄ se ꝓiūxit: tādē amico rū suoz tr̄uict⁹ istātia quā iuramenti ī vxorē accepit et nuptijs celebratis q̄ se illi oportūitas īgerebat coḡscebat vtrāq;. Cuiz lz ī p̄ntia tua sup ℔ fuerit accusat⁹: ꝓuici tñ ñ potuit: nec suum voluit ꝓfiteri delictū. nūc aī reuersus ad cor penitēs ó ꝓmissis salutis sue ꝓsiliū req̄rit impēdi Cū igr̄ ñ tñ a malo ℔ ab oī spē mali ꝑcipiat apl's abstinēr. mādam⁹ q̄tenus pdicto. e. p hmōi enormitatis excessu iūncta pnia ꝓpetēti: ꝓsulas ei monēs illū salubriter ⁊ inducēs: vt cetero abstineat ab vxōr.

De archi epo strigonien.

Cle fr̄nitatis tuoniō posīt'auit: vtr̄ is q̄ cū sorore ltime ꝓiugis fornicat: cū vxore possit postmoō ꝓmoūi et exigēr debitū ac soluēr req̄sit⁹. Mos igr̄ rī dē⁹ q̄ vxō vt a ꝓmixtōe viri abstineat ppt̄ p̄blicā hōestatē: ⁊ ī eō rinētia māeat: dōec vir viā vni uerse cānis īgress⁹ fuerit: diligēti ē monēda. Ó si tōte ꝓmonitōi r̄cusās tal fuerit: vt ó lapsu tieat ipi⁹: vir e⁹ potit ⁊ debit cū ói tiōz debitū ei soluere ꝓiugale cū affitat p⁹ mrionū iūq̄ ȝcta illi nocer ñ dēat q̄ iūqtatis pticeps ñ exīstit Re. ix. epo pictauē.

Ordāe m'ieris petitō ptie bat: q. j. laic⁹ cū ipa q̄ nō dū deimū etatis sue ānū ꝓpleuerat. p vba ó futo ȝrit: ⁊ ea īfra eiusō āni spacuz carnal'r coḡta mīez ipi⁹ sibi mrional'r copl'are ⁊ ad dānate ꝓmixtōis āplexus procedere non expauit: ⁊ infra Quāe pfata j. supplicauit vt cū cānis stimul' resistere nequeat sibi ne iure suo sine sua propria nec ad alīd nisi vt ex opaz quā pt. ff. de v. ob. stip. ista. ⁊. l. ticia ī pn.

c Carnalit. ⁊ iō affinitate inuenīēte ilā quā tēr spōsauerat hīe nō potuit ó iure: nec illā eādē quā coḡnt. ℈. e. fr̄nitan. ⁊. ℈. de spon. sponsam.

d In vxorē. ó facto q̄ ó iure ñ potuit eo sibi via precludente.

e Utranq; addens iniquitatem iniquitati. si. supra eo. transmisse.

f Confiteri. tamen talis confessio non p fuisset vt matrimonium separetur in facie ecclesie contractuz: ni si aliter probaretur. ℈. e. super eo.

g Ai malo. supra de vi. ⁊ hone. cle. cuz ab omni.

h Consulas. Hoc intellige esse dictum ī iudicio anime vt ad neutram accedat: et si propterea excōmunicetur: sustineat potius excommunicationem q̄ veniat cōtra conscientiam. infra ó sen. excō. inquisitionis ⁊ supra ó reſn. spol'. literas: sed in iudicio ecclesie precipietur: vt ei debitum reddat: et ita aliud est iudicium ecclesie: ⁊ aliud iudicium anime. ℈. de offic. ordi. si sacerdos. Sed contrarium videtur. ℈. c. pxi. nō est contrarium: qa quēritur quid de iure sit ibi faciendū: ⁊ respōdetur: q̄ si ita est sepelitur. hoc vo consilium ī iudicio anime quid sit faciēdū: cum factū esset occultū. ⁊ sic non contradicat. ⁊ illa clausula si res ita se habet: debz ibi supplerī: sicut erat in aliq̄ compilatōe.

Gle fraternitatis. hōestatē. i. affinitatē. ℈. eo. discretōem. si. ifra e. pr.

k Soluere. ℔ non exigere. ī. c. pr. ⁊. ℈. e. c. j. si. ī. de sen. ex. i quisitōi.

l Affinitas. ℈. e. discretōem. ⁊. ī. e. pr.

m Ordane. carnaliter cognita. ⁊ sic statim sqr̄it matrimoniuꝫ malicia supplente etatem. supra de despon. impub. a nobis. ⁊. c. vltimo.

n Sine. ꝓpria culpa. nulli⁹ sine culpa sua iure suo dz ꝑuari. si. ℈. e. discretionem. lvj. dist. satis puerium. xxvj. q. vl. inuētum. ar. ℈. ℈. vt li. non contesta. quoniam frequēter. §. si vo. ī. ff. ⁊. ī. de ꝓb. antiq. Contra. xxij. di. renouātes. sed ibi cā subest: ḡre puniūt sine culpa.

Ymens. infantie. Infantia nij. q. ij. in adolescentia. dz añ septēnium. C. ó iur. delib. si ifāti. ℔ tales iurare ñ dīt nec tenet iuramētū eoz: cū ipsi nō itelligāt. xxij. q. v. puuli. nā ⁊ furtū ñ cadu ī intātē. ff. de fur. ipuberē. sec⁹ p⁹ isātā si sit doli capax: vt ibi. ⁊ ī. de deli. pu. pueris. Sz hoc pon⁹ videt sum. p etate puerili p⁹ septimū

b Firmata obligatio q̄ intuenti mrionio: nō recepit pene annū. adiectōz. ℈. de spō. gēma. ⁊. C. e. ti. l. vl. ⁊ C. ó iuri. stipu. libera. ⁊. ff de v. ob. ticia. ⁊ lz alienū factū ī mrimonio pmittat: tū pmittēs ñ te

culpa fraudet: quidē salubrit digremur. Eappt mādā qten: si res ita se hz vtūqz iporuz ad vouēdā ppetuā ptinētiā attē te moneas ⁊ iducas: ⁊ si ad eā i duci nequerit: memoratū. j. iū cta ei pmit p pmisso īcestu penitētia cōperēti: vt eidē cohūbet ⁊ pugale debituz reddat exact ecc'lastica cē. compellas.

De psanguitate ⁊ affinitate.

Lex. iij. cassineñ. abbati.

EX lris tuis accepi q cū qdā secreto qn dā viduā sbarrassz ⁊ carnalit coguissz ⁊ ifra. Tādē cū vir pat eēt eaz i pspcu ecc'le sbarrare: surrexe rūt duo pponētes: q iste q eā sb arrare volebat: porē vir qrto g du psāguitatis attigit. vn autē ita se audiuisse iurauit: ali nolu it id iuramēto firmare: ⁊ ifra Nūc qō pma fuerit: ⁊ iurauerī duo coā arpsbro plūbarole: q pm vir fuit supstiti qnto psanguitatis gradu pūct. Quocir ca mādam qten vtrāqz ptē ani tuā pntiā puoces: ⁊ facias testes coā te iurare: ⁊ infra. Inq sita Vo diligēti vitate si p testes cir cūspectos oī exceptōe maiores i ueneris: q pm vir supstitē qrto gradu psāguitatis attigit: ñ differas diuortij sniaz pmulga re. eq em vt canōes dicūt absti nēdū ē a psāguineis vrois vt p prijs Cetez tuā prudētiā vo lum ñ latere: q ñ sunt cāe mrimonij ectāde pqslibz: ß p iudices discretos q ptātē habeāt iu dicādi: ⁊ statuta canonum non ignorēt. Rban terci bur de Galesi archiepo.

Elp eo q iuuenez asseris puellā qndā nōdū nubilē fide i terposita respōsasse q iā facta nu bil eū ī petit: ⁊ ille excipit dicēs se ñ debe ī eā ducere: p eo q p q pu llā affidauit eādē. cānal'r ppiquā ipi coguit. Inq. t. t. r, q si mānifestū ē iuuenē coguisse ppiquā pdicte puelle. vl si nō ē manifestū fama tñ loci hoc ha bet: cum eēt spōsa tñmodo ó fu turo: idē ab eius impetitōe debz absolui. Celestinus tercius.

Quod dilectō: ⁊ ifra. Que siuisti: vtz is q a stipite p descēdētē lineā sexto l' septio g du distat posit ei q ex alta pte p lineam descēdētē ab eodē stipite scō l' scio gradu distat mrio nial' copl'ari ppē idulgētiā apli ce sedis legati q pmissuz ē hoib terre illi ī sexto gradu cōiungi qō videt posse fieri pm regulaz qua dī: quoto gradu qs distat a stipite et a quolibet p alia lineā descēdētiū ab eodē: cū tñ de cō suetudie tre si qñ tal casemer serit icole ppter primiorē gduz pūctos separēt: ⁊ ipediāt copu lari volētes. Nos itaqz rndem q indulgentia illa sic est intelli genda: q vterqz cōiugendoz di stet a stipite sexto gradu. Si vo alter sexto vl septimo gradu di stat a stipite. alter autē scō vel tercio: pūgi nō debent. vnde in

---

o Penitentia. et maior debet impoi q p adulterio. s. e. c. ij. quia incestus vincit adulteriam. xxxij. q. vij. adulterij.

p Exactus. sed exigere ipe nō dz. si. s. e. c. j. ⁊ transmisse. et post mortem vxoris iste psrahere nō debet. s. e. c. ij. ⁊. c. ex litteris.

q Ex litteris. subarrasset. si. s. de spon. impn. c. vlti. vbi de hoc. b.

b Quarto gradu psanguinitatis. vnde mr illuz habere ñ poterat. cuz esset ei affinis in pmo genere affinitatis et in qrto gradu. xxxv. q. v. porro.

c Juramento. ⁊ sic matrimoniū cōtraxerunt publice. ⁊ in facie ecclie.

d Coram archipresbytero. forte ad hoc delegato vel de loci cō suetudine que tribuit iurisdictionē. s. de offarchidi. c. vl. ⁊ L. de eman. libe. l. j. et vl.

e Quinto psanguinitatis gdu. pm dixerūt de quarto non nocz: q: aliud iudiciū fuit illud: nec fuit ali quid pbatum.

f Coram te iurarz. Dz quare post publicationē itez inducūt testes ō illud in aud. de testi. §. illud. col'. vij. et. s. de testi. fraternitatis? Dicūt quidā q h est speāle in mrimonio. Vel dicas: q nō iurant itez q ante erāt accusatores: vñ necesse habebāt testes pducē. ⁊ nulli testes inducti fuerunt in cā ista. Et h nota ar. q in cā mrimoniali iterū recipiūt testes post publicationē. arg. ad hoc. s. de spon. sicut in fi. ⁊. s. de pbe. ser. c. vl. ⁊. s. de pba. cāz mrimonij. sed hoc ñ bene colligit hic.

g Adiatores. illi dicunt omnē exceptōe maiores: qui repelli nō pōt aliq exceptōe

b Quarto gradu. Dz quare dicit papa: q separent si sunt in quarto gradu vir iste et maritus pmortuus nōne idem eēt: si esset in quinto vel vlteriori scōz illa tempora? Dic q dispensatiue tolerabatur in quinto et vlteriori si ignoranter pcreauerunt. xxxv. q. vij. de gradibus: et ideo dicit. q separentur in quarto et non in quinto vel vlteriori.

i Ut canones. xxxv. q. iij. §. equalit. nullum de pquis. in fine.

k A psanguineis vxoris. Istud dic si pcreauit sponsalia siue mrimoniuz cum aliq. mortua illa nulla poteris postea ducere in vxorem ō psanguinitate illius. et econuerso illa sponsa vel vxor tua te mortuo nullum poterit habere de psanguinitate tua de spon. sponsaz. sic ergo mulier ista non poterat illū habere qui fuerat prior viro suo in quarto gradu siue in quinto vel vlteriorubus pūnctus scōm antiq iura. hodie vltra quartum nō impedit. j. e. nō debet.

l Potestatem. nota qō duo exiguntur ad cognoscendum et iudicandum de cā matrimoniali. s. scientia canonū: ⁊ q habet iurisdictionē ordiariā vel delegatā. ar. xxj. dis. §. j. ⁊ ar. q cā ñ ē delegāta: nisi prius ⁊ exercitato. ar. ij. q. ij. c. vl. de pe. dist. vj. c. j. i pn. ⁊ L. de iudi. certi. Itē hēs hic ar. q de cā mrimoniali ñ pōt i arbitriū cōpromitti: ⁊ expl sū ē de trāsac. c. vl. ⁊. s. de resti. i inte. c. penl'. i fi. ⁊ ar. ff. de arbi. ñ di stiguem. §. iulian. ⁊. §. se. ⁊ pōt ee rō. arbitrium em nō cōstringit nisi metu pene. L. de arbi. l. j. ⁊ pena non dz appom i matrimonio. s. de spō. gēma: cū libera de beāt ee: ⁊ ne alia via i at: qō alia via pbeat. s. de pcu. tue. cum suis concor. vel q: mrimoniū de auctore fuit cōstitutū. j. n. pr. c. vl. ⁊ ita nō pōt dissolui quo ad ecclesiam: nisi p illū qui habet auctoritatem cū iurisdictōe quam nō bēt arbiter.

m Elp eo. nondū nubilem tūma tamen fuit ad nspōsalia.

n Fide. i. iuramento ex quo mulier forte ius quesiuit petendi illum ar. s. de spō. preterea.

o Adamfestum. ita q notorium. ij. q. j. de manifesta.

p Cognouisse. si cognouit propinquam illius: soluta fuerat spōsalia. supra n. pr. c. ij. ⁊. c. ex lris.

q Fama. Nō q fama impedit mrimoniū pbēdū. s. de spō. cum i tua. ⁊ plāc fama b q dicuz vnus: vbi iuramentū interuenit. s. de spō. preterea. al's dicunt vni: sic ⁊ fama impedit mrimoniū pbēdū. s. de testi. sup eo. §. j.

r Quod dilectio. stipite. stipes appellat cōis parēs: a q plures descēderūt sic ysaac fuit stipes esau ⁊ iacob. ⁊ stipes nō facit gradum. de hoc stipite habes infra eo. c. vltimo.

b Descendentez. hic ergo habes duas lineas descēdentes: sic ifra eo. c. vlti. ⁊ iste due lince descēdētes vnā faciunt trāsuersalē.

c Indulgentiaz. q de aucte speciali dñi pape facta fuit: al's nō tenuisset: quia solus papa in tali facto dispensat. j. e. quia circa. ⁊ supra de transla. c. vl.

d Inolub. t. hanc regulam habes. j. e. c. vl. ⁊ intellige vsq ad lineā equalitatis: quia in sequentibus gradus abijcit.

e Proximiorē. i. ppter eū q ē i gradu primior a stipite.

f Vterqz conūgendoz. ar. con. ff. de consti. pn. l. vl. ⁊. s. de dona. c. cuz dilect. in fi. ⁊. j. de vxo. sig. olim. ⁊. j. e. c. vl. Sed. bñficiū pncipis latissime interpretandum est ab alijs: sed ab eo a quo indultū est. vel eius aucte pōt interpretari: put ei placet. ff. de le. l. ⁊ nō. ar. j. de sen. ex. inter alia: ⁊ ratō littere interpretatur indulgentiam: q sic obseruabatur de consuetudine vt vterqz esset in sexto gradu a stipite: al's scandalū erat: vt. j. e. c. vl. ⁊ loquitur de iure cōi: sed hodie nō habet locū talis indulgentia. j. e. nō debet.

g Nō debēt: q: quāto remotiores sunt a stipite. tāto minor memoria

ꝓsanguinitatis habeꝫ: qō ħ ꝓsiderabaꝫ. xxxv. q. iij. ꝛ ꝓsanguinitate. ꝛ
b ¶ Obꝛuate ꝓsuetudinē. Mo. q annō ꝓsuetudo q ‹ c. in copulatōe. mī nō sit a iure reꝓbata ꝛuāda est ꝛ ꝓtipue ꝓi scādalū. ix. q. iij. con
q̄stus. ꝛ mos fidelissime vetustatis ꝛuādus est. ℒ. ꝛ testa. testamēta. ꝛ
ff. ꝛ pub. ꝛ vec. licitatiō. §. eaꝫ. ꝛ. s. ꝛ ꝓsue. cū dilectus. ꝛ in mīmo
nio ꝛuaꝫ ꝓsuetudo. s.
ꝓgna. spi. c. j. in fi. ꝛ. c.
sup eo. Itē ar. ꝓ scāda
lo vitādo. s. ꝛ regu. c.
vl. ꝛ j. ꝛ no. ope. nū.
cum ex inuncto.
i ¶ Monitare. Mō no
uitates vuēdas. s. ꝛ cō
sue. cū cōsuetudinis. et
xj. dis. quis nesciat.
j ¶ E infidelibus.
quersis supple
quelquistis.
l ¶ A canōe. xxxv. q. ij.
c. j. ꝛ ij. ꝛ. c. ꝑdicamus
et in alijs ibidem. ꝛ. q.
v. ad sedem.
m ¶ Dñs reqsitus. xx
vj. di. ꝛeinde opponē.
n ¶ Esse mīmoniū inē
eos. si mīmoniuz est inē
iudeos: ibi ē indiuidua
ꝓiunctio. xxvij. q. ij. §.
j. sed ipi sepanē dato li
bello ꝛpudij. xxviij. q.
ij. nō satis ḡ nō est ma
trimoniū inē eos. ß hoc
nō fit sine peccato. j. ō
diuoꝛ. gaudem⁹. Item
elē infideliū si querraē
ad religionē. ꝛeliq̄ nolē
te illi cohitare sine ꝓ
melia creatoꝛis solueē
mīmoniū. j. de diuoꝛ.
gaudemus. in fine. ꝛ. c.
q̄to ḡ nō est inē eos in
diuidua ꝓiunctio: ꝛ sic
nō est matrimonium.
Sed ꝓ expoui indiui
dua. i. apta nō diuidi.
Vel intellige illā ꝛeferi
ptiōz ꝛe mīmonio rato
et cōsumato: qō est tm̄
inē fideles. Itē alia rō
ne nō est mīmoniū inter
eos. Ipsi em̄ ꝑhunt eo
ꝓposito: vt cū voluerit
ꝛepentur dato libello re
pudij: sed hoc est ꝑ sub
ſtātiam mīmonij. xxxij.
q. ij. solz. aliq̄n. ꝛ. s. ꝛe
ꝑdi. ap. c. vl. Rn̄deo: si
hoc pactum exꝓmaē in
ipso ꝓtractu: nec inter
eos nec inē christianos
esset mīmoniū: sed non
copulanē eo pacto licet
postea abijciāt vxores
ꝛe facto. est ḡ mīmoniū
inē eos: ß nō ratū. j. ꝛe
diuoꝛ. quanto.
o ¶ Quod sup. ipedi
ri. affinitas em̄ ꝑcta inē ꝓsanguineos viri ꝛ vxoꝛē ipi⁹ ñ ēnsit
ad ꝓsanguineos vxoꝛis nec ecōuerso. vñ pñt legitime copulari.
p ¶ Mō obstante ꝓsuetudine. ḡ ꝓsuetudo nō excusat in mīmonio. s. ō
spon. diuoꝛ. c. vl. Ar. ꝑ. s. ꝛ cog. spi. c. j. ꝛ. c. sup eo. xxxij. q. iij. obij
ciūē. Sz ꝓsuetudo q̄cq̄ ꝓtē scādalū legitias ꝓsonas ad ꝑhendū facit
allegitias: ꝛ sic loquūē ille ꝛecre. s. ꝛe cog. spi. Et. c. obijcunē. Non ꝑ
dicit: q̄ q̄ mos ille erat: cruē nō erat ꝑhere cū illis ꝓsonis: sed mō est
ħ ꝓsuetudo q̄ntūlibet lōga ñ pōt ꝓsonas allegitias ad ꝑhendū facere le
gitimas: put hic intelligiē: nulla ꝓsuetudo posset facere mīmonia inter
ꝓsanguineos licita: imo q̄nto plus siē essent: tanto grauius peccant
j. e. nō ꝛebz. ħ ecōuerso bñ: vt in. c. sup eo. vbicūq̄ ꝓsuetudo rōnabiē
est: ꝛ ꝓ ēuari sine mortali ꝑcto ꝛ sine scādalo: iuri ꝓuidicat. exēplum
hac ꝛte ꝓsultⁱ duxim⁹ multitu
dini et obꝛuate ꝓsuetudī ꝛefere
dū: q̄ aliud ī diffensiōz ꝛ scāda
lū ꝓꝛi statuēduz: q̄dā adhibita
nouitate. ¶ Innocē. iij. aꝛepo ꝛ
capitulo tirenen̄.
Q E infidelibꝫ ad fidē ꝓuerꝫ
vtq̄ si añ ꝓuersionē suam
ꝑm legis veteris institutа circa
gradⁿ cōsanguinitatis a canone
ꝛenotatos cōiūcti fuerint: sepa
ri ꝛebeāt post baptismū: cōsul.
t. duxim⁹ rn̄dendū: q mīmoni
um sic cōtractū nō ē post baptis
mi lauacq̄ sepandū. cū a iudeis
dñs reqsitus si liceret vxoꝛē ex
quacunq̄ cā dimittere: ipis rn̄
dit: quos ꝛeus coniunxit homo
nō sepet: ꝓ hoc inuens eē mīr
monium inter eos. ¶ Dem
rossanen̄ archiepo.
Q Uod sup hic: ꝛ infra. Sup
eo iḡr: q pī ꝛ filⁱ cū mre
ꝛ filia ꝛ duo cogti cū duabꝫ co
ꝛoꝛibꝫ ꝑhūt mīmonia: talit ꝛ
bi duxim⁹ rn̄dēdū q licet oīs
ꝓsāguinei viri sint affines vxo
ris: ꝛ oēs ꝓsāguinei vxoris sint
viri affines: inē cōsāguineos tm̄
vxoris et viri ex eorūdē scz viri
ꝛ vxoris ꝓiugio nulla ꝓsus af
finitas ē ꝑcta: ꝓpē quā inē eos
mīmoniū deat ipedire. ¶ Me aē
infra ḡdⁿ phibitos mīmoniū pē
haē: ꝛebes publice ihibeē ꝛ ꝓ
sumptoꝛes eccl'astica districtōe
puīre: ñ obstāte ꝓsuetudīe q̄ di
cēda ē potⁿ coꝛruptela. ¶ Bē.
Q Uia circa: et infra. Porro
ō nobili viro. n. ꝓ cuⁿ di
spēsatōe idulgētia scz remanēdi
cū ea: q ipm̄ q̄nto ꝓsāguitatis ḡ
du contigit: a sede ap. obtinēda
falsa nob cā fuerat allegata: p
les videlz: cū tamē añ dispēsatō
nē obtentam vnica filia quā ha
bebat: viaz fuerit vniuerse car
nis ingressa: put tua ꝓsultatō cō
tiebat: difficilare potis vt rema
neāt ī copula sic ꝓtracta: cuz ex
sepatōe: sicut asseris: graue viō
as scādaluz ꝛminere. ¶ Bē.
Q Uia nos duxit. f. ꝓsulen
dos: vtq̄ illoq̄ sufficiat te
stionū ad mīmoniū dirimendū
q̄ ꝓsāguitatis ḡdⁿ ab auūculo et
nepote videlz frīs filio vl' soro
ris iceperit cōputare. Nos iḡr
inq̄. t. t. r. q cū cōiugiū multuz
fauoris obtineat: teites q̄ ad di
uoꝛtiū celebrādū ꝓducti cōsan
guitatis ḡdⁿ ꝓputāt: a stipite ꝛe
bēt icipe. i. a pentibꝫ vl' germa
nis: ꝛ sic p ordinē distīguere ḡ
dus nomibꝫ ꝓpꝛijs vel eq̄pollē
tibꝫ indicijs ꝛeseruādo ꝓsonas
ꝑsertī cū sepius testimoniū ꝑhi
beant ꝛe auditu. quod qz minⁿ
est validum: ꝛ non est ī articulo
hmōi minuz laxanda facultas
cum qua ratōne computatōem
inciperent a secunda: eadem ab
vlteriozibus inchoarent.
¶ Bē ī conci. generali.
Q Uon dz repbēsibile iudica
ri: si ꝑm varietatem tem
poꝛum statuta quādoq̄ variēt
hūana: ꝓsertī cū vrḡes neēitas
vl' euidens vtilitas id exposcit:
q̄m ipe ꝛe⁹ ex bis q̄ in veti testō
statuerat nōnulla mutauit ī no
uo. Cū ḡ phibitōes ō cōiugio ī
scō et tercio affinitatis genere
ꝛe testibus. licet.
x ¶ Equipollentibus. non refert an ꝓprio nomine vel p circūlocu
tōem expressam aliquid exprimaē. qō equipolleat ꝓprio nomī. s. ꝛe
testi. licet. ꝛ. ff. si cer. pet. certum.
r ¶ Non dz. tēporū. xxix. di. sciendū. iij. di. erit autē. ꝛ. xxxij. q.
iij. q̄s ignoret. ꝛ. c. objcunē. ꝛ. xxiij. q. viij. occidit. et. s. ꝛe
transac. c. vl. ꝛ. j. ꝛe sen. ex. sup eo.
b ¶ Mutauit. ꝛe pe. di. j. nouit ꝛeⁿ. xxij. q. iij. incōmutabilis.
c ¶ In secundo ꝛ tercio. Et melius intelligas hāc lr̄am. videas q̄d
sit primū genus affinitatis quid secundū ꝛ tercuz genus. Primum
ꝛ scōm ꝛ terciū inueīre dēs ꝓ hanc regulā. Persona addita psone p
carnis copulaz mutat genus et non gradum: genus dico attinente

Q Falsa cā. nō q falsa cā allegata ñ viciat dispēsatōz: sic ꝛ falsa cā ñ impedit religiōz. s. ō puer. pu. ex pte. ij. et falsa ꝛemōstratō ñ pmit legatuz. ℒ. ꝛe fal. cau. adiec. lega. l. ij. ꝛ. ff. ō pdi. ꝛ ꝛemō. l. falsa ꝛemōstratō. et l. cū tale. §. falsā. istit. ꝛe le. §. hunc pria. ꝛ. § lōge. ꝛ. ff. ꝛele. j. si sic §. j. Itē cā sel' pbata sine vera sine falsa cō cessuz ex illa cā nō re uocaē. isti. q ꝛ q̄b ex cau. māumit. ñ pñt. § sel'. Sed ꝑ vī: q isti ex tali dispēsatōne nō sūt secuꝝ. q: tacita vi tate ꝛ falso suggesto dispēsatō ē obtēta. vñ ñ dz valē. s. ꝛe rescīp sup lr̄is. ꝛ expssuz vī ꝑ. ō sen. ex. cum p cā. vbi ꝛe hoc. sic ꝛ ī vo to. ꝛ. s. ꝛe fi. istru. q̄ sup. ꝛ. ij. q. iij. §. notā dū. ar. ē hoc q dicit dissil'are: q falsa cā ñ viciat dispēsatōem Itē hēs b. q ples est cā dispēsādi i ḡdu phi buo: sic. xxxv. q. viij. c. j. ꝛ. ff. ꝛe ritu nup. q ī. puīnia ñ credo. q valuissz ista dispēsatō sic obtēta nisi hec ꝛecē. postea emanassz ꝛ ita ex ista dissil'atōne ex cā q hic subijcitur. licite poterāt sil' eē. al's nō eēnt tuti.
Q Uia nos. mīt tum fauoris s. ō cōdi. ap. c. vl. ꝑ. qui ma. accu. pñt. videē.
v ¶ Vel germanus. ꝛ ita non est necesse i cipere a stipite. sed sufficit a fratribus. s. ō testibus. series. ꝛ. ca. licet. in pun. ꝛ. xxxv. q. v. ca. j. ꝛ ifra ꝛe diuoꝛ. pōro. ad finē. sic ergo patet q omnes gradus ꝛ persone sūt ꝛesignande. xxxv. q. vj. ꝛe parētela. supra

verbi gratia. ¶Ego ⁊ frater meus sumus cōsanguinei in ꝑmo gradu ꝓsanguinitatis. frater meus duxit vxorē: illa est ꝓsona addita ꝓsone ꝑ carnis copulam: illa mutat genus attinentie. i. alio genere attinē tie attinet mihi q̄ frater meus. q; ille est mihi ꝓsanguineus et illa est affinis: sed nō mutat gradū. q; sicut frater est mihi ꝓsanguineus in ꝑmo gradu. sic et illa mediante fratre meo est mihi affinis in ꝑmo gdu ꝑme affinitatis. ℊ si vis habere ꝑmū gen⁹ affinitatis adde ꝑ cārnis copulā alicui ꝛe tua ꝓsanguinitate aliquā ꝓsonaz et illa ꝓsona ē affinis omnibz ꝓsanguineis viri sui in ꝑmo genere affinitatis: et hoc genus tū hodie ꝓhibitoz habet. vñ mortuo viro illius mulieris puta fratre tuo: illa non potest hīre aliquē ꝛe ꝓsanguinitate viri sui. ℊ ptz q; omēs ꝓsanguinei et ꝓsanguinee vxoris mee sunt mihi affines in ꝑmo genere affinitatis. si vis hīre scōm gen⁹ affinitatis. adde ꝓsonā per carnis copulā ꝑmo generi: hoc modo vxor fratris mei est mihi in ꝑmo genere affinitatis mortuo fratre meo. adde illi aliū viruz: ⁊ ille erit mihi affinis. et in scōo genere affinitatis. ⁊ ille scōm antiq̄ iura mortua illa nō poterat accipere aliquā ꝛe ꝓsanguinitate pioris mariti vsq; ad quartum gradū. ⁊ ꝛe isto secūdo genere habes. xxxv. q. iij. ꝛe ꝓpinquis. sed hodie nō ꝓhibetur. vt ibi dicit. Si vis hīre tercū gen⁹ adde ꝓsonam ꝓsone per carnis copulam secundo generi: ⁊ sic habes tercium genus. vbi gratia. Seius fuit maritus relicte fratris tui mortua illa relicta: marius eius qui est tibi in scōo genere accipit aliā illa est tibi in tercio genere. ⁊ illa oliz mortuo viro suo nō potat copulari alicui ꝛe ꝓsanguinitate tua: cum illa eēt tibi ⁊ ꝓsanguineis fratris tui in tcio genere vsq; ad scōz gradum ꝛe hoc genere habes. xxxv. q. iij. porro. et ꝑmū genus cōtrahit tū ex vna ꝑte: scōm et tercium genus q̄q; ex vna ꝑte: vt in ꝑdictis exemplis q̄q; ex vtraq; ꝑte. vt in vxoribz duoz fratruz q̄ sunt inter se in secūdo genere ex vtraq; ꝑte apposit̄ altero fratre mortuo: si illa copulat alteri. ille erit in tercio genere vxoris alteri⁹ fratris. ¶Primū genus dicit. q: primo emanat ꝛe consanguinitate. vel quia vna persona mediante contrahitur. Secūdū dicitur: quia secundo loco emanat post ꝑmum. vel quia duabus personis mediantibus ꝓtrahitur. Tercium: quia in tercio loco vel quia tribus ꝓsonis mediantibus emanat. sic intellige q; hic dicit. Sed nunquid publica honestas est sublata: videt q; non quia ꝛe ea nihil dixit. Sed ꝓra videtur per. c. xxxv. q. iij. porro. vbi ꝓhibet scōm genus: et ꝑter illud impedimentum est ibi publica honestas vt in vxoribz duoz fratrum sine consobrinorum: sed scōm genus remotuz est: ergo illa publica honestas ¶potest dici q; vbi publica honestas simul incidit in eundem casum cum secundo et tercio genere: vt in vxoribz duorum fratrum sine consobrinorum: vno sublato tollitur et aliud per hanc constitutionem. quoniens enim vicium ex vna etiam radice nascatur: cōsequens est. vt vna lege tollatur. C. ꝛe nupt. l. penl'. in fi. et. ff. ꝛe iureiurā. duobus. §. colonus. et. ff. ar. fur. ce. l. si colonus. ar. et alia publica honestas: vt soboles suscepta ex secundis nuptijs non copulanda consanguinei viri priozis sublata est vt statim dicat sequens littera: alias vero publica honestas adhuc est. ℊ. ꝛe ꝛesponsa. impube. duo pueri.

d ¶Secundis nuptijs. Hoc ita intellige. ¶frater meus habet vxorē eo mortuo relicta eius contrahebat cum secundo: soboles nata ꝛe illis secundis nuptijs nō poterat olim copulari alicui ꝛe ꝓsanguinitate priozis mariti: et hoc propter publice honestatis iusticiam que mūme contrahendo et ꝛe sobole suscepta ex secūdis nuptijs cōsiderari vir ñ copulāda poris ⁊ difficultatem frequenter īducant ⁊ aliquando piculuz pariāt aliarum: cuz cessante ꝓhibitōe cessz effectus. constitutōes super hoc editas sacri approbatōe ꝑcilij revocantes ꝑsenti constitutōe ꝛecerni⁹ vt sic contrahētes ꝛecetero libere copulēt. ¶Prohibitō q̄ q; copule coniugal' quartū consanguinitatis ⁊ affinitatis gradū ꝛecetero nō excedat: qm̄ ī vlteriozibus gradibus iam nō potest absq; graui dispendio hmōi ꝓhibitō gnāliē obseruari. Quaternarius vo numerus bñ congruit ꝓhibitōni cōiugij cozpal' ꝛe quo dicit apl'us: q; vir nō habet potestatē sui cozporis ſ mulier: neq; mulier habet potestatē sui cozporis ſ vir: q; q̄tuoz sunt humores ī cozpe: q cōstant ex quatuoz elemētis. Cū ℊ iam vsq; ad quartū gradū ꝓhibitō-coniugal' copule sit restricta: eā ita volumus esse ꝑpetuam: non obstantibus ꝓstitutōnibz sup hoc dudum editis vl' ab alijs vel a nob: vt si q̄s contra ꝓhibitōnem hmōi presumpserit copulari: nulla longiquitate ꝛefendat annoruz: cum diuturnitas tē poz̄um non minuit peccatum ſ auget: tantoq; sunt ḡuiora crimīa: q̄nto diutius infelicē aīaz ꝛetinent alligatam.

C Rego. nonus.

C Jr q̄ a stipite q̄rto ḡdu ⁊ mulier q̄ ex alio latere distat q̄nto: ꝑm regulaz approbatam q̄ dr̄ quoto ḡdu remotior differt a stipite: ⁊ a q̄libz ꝑ aliā lineā ꝛescēdentiū ex eodē licite pōt mr̄imonialiter copulari.

De frigidis ⁊ maleficiatis ⁊ impotencia coeundi.

Ex broccardico libro. xx.

hodie ablata ē ī hoc casu: ī alio casu adhuc durat: vt dixi ī spōsa ō futuro: q; ī mr̄imonijs nō q̄d liceat: sed q̄d honestū ē considerāt. ff. ō ritu nup. semp. ⁊ iō frater impedit sumere spōsaz fris ꝓpter publicā honestatē: q; septū ē spōsam fris frater hīre nō pōt. §. ꝛe spō. ad audiētiā ⁊ ar. ad hoc. ff. ꝛe adop. q̄ iadoptōe. Jo. dicit. q; publica honestas in oīmbz ē sublata nisi in spōsa ꝛe futuro. ego intelligo eē tm̄ sublatā in casibz oīmbz qui hic ponūt ⁊ nō ī alijs.

e ¶Reuocātes. ¶Greg. tm̄ dicit: q; dissoluit hec genera affinitatis negat verbū dei eternū manere. xxxv. q. x. fr̄. vltra mediū vsus si. qualiter ℊ innocēnus dissoluit hoc intelligo sine cā ⁊ ab alio q̄ a successore greg.

f ¶Cecetero libē. Sic ergo videt: q; mr̄imoniū ulloz q̄ añ ꝓstitutō nē istā ꝓtraxerat ī q̄nto vl' ī sexto gradu: ñ cōfirmēt hic: q; ꝓstitutōnes mr̄imonij nō trahūt ad ꝑerita mr̄imonia. xxxv. q. iij. ꝛe incestus. ⁊ xxxj. di. añ triēnū. ⁊ gnāliter cōstitutōes ñ trahūt ad ꝑita nisi hoc ibi dicat. §. ꝛe ꝓsti. c. vlt. Sz pone q; ꝑ istā ꝓstitutōz publica tā fil' steterit scīēter. Dico q; hoc po intelligūt hīre ratū mr̄imonium. ar. §. ꝛe coniu. ser. ¶po fuit. ⁊. §. ō ꝛespōsa. impu. lra. accessit. ⁊. ff. ō ri. nup. si q̄s in senatorio. q; ⁊ si primus consensus nullus fuit. postea potest confirmari. in aut. ꝛe nup. §. si vo ab initio. coll'. iij. Sed vr: q; verba necessaria sint. §. ꝛe spō. tue. ⁊. xxix q. ij. si q̄s ingenuus: ⁊ nouus ꝓsensus requirit. §. ō. eo qui duxit ī ma. c. veniens: nisi exposse ꝓsentiant: an ri quius cōsensus vr̄ pdurare: q; nullus sint. ff. ꝛe pcar. ſ si manēte. ff. ꝛe arbi. si cū dies. i ꝑn. ⁊. l'. labeo. §. pe. ff. ō v. ob. l. j. §. cū adijcit. Jo. dicit q; ꝑ mr̄imonio stādū ē: ex quo ex certa scia post publicatā cōstitutiōem simul steterunt. ipo em̄ facto mr̄imoniū inducit salte ꝑsumptū. ber.

g ¶Humores. ꝛe q̄bus hēs. §. ꝛe cele. mis. ī quadā. ī fi.

h ¶Nulla lōgiquitate. ⁊ ita nulla ꝑscriptō currit ꝑ mr̄imoniū. sicut olim currebat: sic ⁊ cōtra votū nulla currit ꝑscriptio. xxxiij. q. v. q; vero pari. ⁊. §. ꝛe regul'. sicut nobis. ī fi.

i ¶Infelicem. sic. §. ꝛe consue. c. vl. ⁊. c. quanto. ⁊ infra ꝛe symo. nō sanctis. ⁊. c. se.

k v Jr qui. quarto idē esset si tercio vel secundo ꝑm regulā sequitem. q; nihil attinet ei qui est ex alia linea ī q̄nto. licet magis appropinquet cōi parenti.

l ¶Approbatā. Nō q; regula a mgr̄is tradita approbat hic a iure. et sic p iure seruabimus regulā istā. ar. §. e. q; dilectō.

m ¶Remotior. Si vis scire ī q̄ gradu aliq; due ꝓsone diuersaz linearū sibi attineāt: recurre ad cōem stipitē sine parētē a quo descenderunt ⁊ descēde equaliter cōputando ꝑ ambas lineas: quousq; alter illaz ꝑmo occurrat: ⁊ si ambo sil' occurrāt: erūt ī eodē gradu ꝑmo. scōo. tercio vel q̄rto: ⁊ iste ꝓsone q̄ eq̄liter descēdūt nō dicunt distare gradu: ſ potius sunt in gradu equali descendēti a cōi stipite eq̄liter: ⁊ si sunt ultra q̄rtū gradū nō pōt mr̄imonialiter coniungi. Sed si vna primo occurrit q̄ altera: descēde ꝑ lineā alterius vsq; ad illā: ⁊ sp̄ post illū gradū ī quo occurrit ꝑma ꝓsona: additur grad⁹ ꝑ numero ꝓsonaz. ⁊ sic habebis quoto gradu vna distat ab altera: ⁊ iste ꝓsone nō dicūt eē ī ḡdu: sed distant gradu: sicut iste persone ꝛe quibus hic dr̄: cum vna distet q̄rto gradu ⁊ alia q̄nto a cōi parente q̄ planū est videre. ⁊ quoto gradu remotior ꝓsona distat a cōi parēte toto distat a quolibz alio ꝛe scēdente ꝑ aliā lineā. verbigra. ¶Cōis parens istoz fuit ¶petrus. et⁹ filij fuerūt martin⁹ ⁊ berta: qui sunt ī primo ḡdu. ꝛe martio descēdit iohānes. ꝛe berta ex alia ꝑte natus fuit robert⁹ q; iohes et robertus sunt ī

secūdo gradu eq̄liter descēdentes a petro. de iohāne natus est stephanus. de roberto est albert⁹ natus: q̄ sunt in tercio ḡdu et eq̄liter descendūt a petro tercio gradu. s. de stephano natus est vir iste: de q̄ hec querit de alberto natus ē ticius: q̄ est in q̄rto gradu cū viro isto eq̄liter distantes a petro. Primo loco occurrit nobis vir iste: q̄ quarto gradu distat a petro: et sic est vna p̄sona in cōsanguinitate petri ex vna linea et ticius ex alia linea. de ticio nata est hec mr de qua hec querit. et distat q̄rto gradu a petro: et sic ex vna iam p̄sanguinitatem petri ḡ eodez gradu distat a q̄libet alio descendente a petro p aliā lineā: et sic distat q̄rto gradu martino iohāne stephano: et ab isto viro videlicet filio stephāi: iō recte pōt illū hēe in viruz: et quēlibet descēdentem a petro p aliā lineā possz accipere cū oīb⁹ ille p̄sone huic sunt in q̄rto gradu: hoc in arbore melius videtur.

Accepisti. Indicium. s. q̄ vicz iuret septima manu ꝓpinqz. xxxiij. q. j. c. ij.

b **Iudicaueris.** Nota ꝓrarij opis euidentia mendaciū cōuincī. ḡ. de ꝓsumpt. lras. arg. ḡ. de ma. et obe. legebatur. et. xxij. q. v. cauete.

c **Reparare.** Nō. q̄ sniā ꝓra mr̄imonium lata n̄ trāsit in rem iudicata: cū appareat ex post facto eccl̄iā fuisse decepta. sic. ḡ. de re iudi ca. lator ꝓsanguinei. et j. e. fraternitatis: q̄re priora mr̄imonia r̄stauranē etiā mr̄iere ꝓtra dicēte si fraudis fuerit ꝓscia. ff. ō adul. si vxor ḡ. inder. et. ḡ. vlti. vt dixit. ala.

Si vō ꝓscia fraudis nō fuerit: poterit repellere eum si voluerit ꝓtextu adulterij. ar. xxxij. q. j de bīdicto. et. q. vj. nihil. sed nō credo q̄ hoc obstet q̄n mr̄imonia ꝓra debeāt restaurari. j eo. laudabilem. et. c. fra ternitatis. Item ar. ꝓta. xxxiij. q. j. si p̄ sortiarias: sed ibi sepantur ꝓpter maleficium non ꝓpter frigiditatem.

d **Missum.** si. ḡ. de regu. c. ij. et expone missum. i. vicariū. q̄ fungit

e **Affirmes.** q̄ eam cognouisti. vice epi. ḡ. de inst. c. iij.

f **Caput.** ḡ. de vspon. ipub. primebat. xxxiij. q. j. si qs accepit. et hoc intellige. nisi ipa velit se ꝓbare vgnem p aspectū co:pozis. ḡ. de pba. c. ꝓposuisti. et. c. causaz matrimonij. Ber.

g **Tacuit.** ḡ videt. q̄ post ānū et dimidiū reclamare n̄ poterit. Sz j vr. L. de repu. in cās. vbi dr: q̄ vsq̄ ad duos ānos potit reclamare. imo vsq̄ ad triēnū. in aut. de nup. §. p occasionē. col. iiij. et. j. e. laudabilē q̄ dr in istis duab⁹ vlt̄is ꝓcz. tenendū est. et nō tz qđ b dr de anno et dimidio. et est ar. ad ꝓscpt̄oz. si qs taceat vsq̄ ad ꝓpletā ꝓscpt̄oz. quia gesta taciturnitate firmauit. L. de his q̄ a nō. w. ma. l. vlti.

h **Probari.** Hoc ō dicat. q̄ n̄ est standū eoz ꝓfessioni j mr̄imonium et si vsq̄ ꝓteat. nō vr credendū. ne in fraudē hoc dicerēt. ḡ. de eo. qui ꝓgno. ꝓlang. vx. sue sup eo. nisi qđ asserūt ꝓbauerit septima manu ꝓpinquoz. xxxij. q. j. c. ij. ḡ p mr̄imonio bñ credit eis. ḡ. de clā. desponsa. c. ij et qđ dr nō credit eis j mr̄imonū: vez ē q̄tū ad hoc. vt j̄bēdi facultatē acq̄rāt. ḡ si vellēt in primēcia manē. credit eis. xxxij. q. v. qđ ō pari

Q Uod sedē. apt⁹. ḡ. ō ōspō. ipu. a nobis. et ar. e. t. pubēs. vbi k **Impotētes.** hac rōe vr: q̄ senes q̄ nāli calore ō hoc. defecerūt: j̄bē n̄ pōt: ḡ j̄nū ē vez. L. ō nup. sancim⁹. xxvij. q. j. nupti arū: q̄ i semb⁹ dī ee legis obsequiuz et hūanitatis solaciū: vt ubi. et xxxj. q. j. aprīat: qđ si vnierit. ḡ hic nō loquit de tali ipotētia: sed de eo q̄ secr⁹ et q̄ ppe tuo ipotēs ē: ḡ senes aliq̄n aliquo bñficio mouentur.

Ex lr̄is. ꝓxit i. j. visse apparuit vel in vtate j̄r: ex eo q̄ ꝓtra nāz vim ei forsan inulit: q̄ acta fuit. vñ nō lo mō sibi potuit ꝓmiscere. vñ magis inhabil reddita fuit: et sic nō fuit mr̄imonū. j e. fr̄nitatis. si em̄ n̄ loq̄ret de impedimēto p cedēte mr̄imonū stare nō possz qđ dī i ff. xxxij. q. j. dixit. et. q. v. si vxorē. et. ḡ. de cōiug. lepzo. c. j. et. ij.

m **Nā.** q̄ erat ar ta. vt dixi.

n **Medicoz.** j. e. fr̄nitatis. et ita nō fuit mr̄imonū. et intellige qđ dicit nō potuit adhuāt ope medicoz si ne pcl'o corpali alt'o nō deberent separi: imo modicā violētiaz dz sustinē. vt ar. j. e. fr̄nitatis. et si tal' nō fuit: n̄ bāt ꝓpositum reddēdi mr̄imonij. de bonū exacta vel exigēdi: et sic nullū mr̄imoniū. xxxij. q. ij. solz. et c. aliq̄n. et. ḡ. de cōdi. ap. c. vlt. et sm leges eēt i cā rdibitōis. ff. ō edi. edic. q̄rit. §. multi erē. Ar. j. j. c. pr.

o **Consultatōni** icredibile. qz condūcz ꝓpis sui scīēs: nō ꝓbet de leu. ala.

p **Judicare.** ergo et nos sic iudicāe dēmus ḡ. ō re iudi. i cās. L. de le. et ꝓsti. pn. l. vlt. quod verum est. vbi ipsa sic precepit iudicandū. ar. xj. q. iij. nolite. al's bene permittitur aliter fieri. xj. dist. quis nesciat. sed hic nō precepit eius consuetudinem esse seruandam: sed potius consiliuz ē tamen intellige quod hic dicitur sm illam tēte. j. e. fraternitatis. et dixi. ḡ. c. pr.

q **Laudabilem.** celebzari. et a tempore cohabitatōnis: nec sufficit cohabitare nisi tēbet operā carnalem operi. xxxij. q. j. requisiti.

r **Frigiditas.** quod hic dicitur de frigido: et idem intelligo de maleficiato: vt vsq̄ ad triennium expectet: maxime quia magis sperandum est: q̄ impedimentum remoueri possit: quod non processit a naturalibus. lau.

s **Prius probari.** Arg. q̄ si prius probari possit impedimentum: non expectabunt per triennium. j. e. c. pr. Si vō manifeste non cōstet: tunc cohabitent simul per triennium continuum: in quo tēbet dare operam carnali operi: vt hic. et ar. j. e. c. vl. i aut. de nuptijs. § occasionem. coll'. iiij.

t **Gregorij.** xxxiij. q. j. q̄ aūt.

v **Justum iudicium.** i. p testes vel aspectum co:pozis. ar. ḡ. de pro. bat. ꝓposuisti. et. j. e. c. vl.

Iam Accepisti mulierē: et p aliquot temp⁹ habuisti: per mensem aut p tres: aut p annum: et nunc primum dixisti te esse frigide nature: ita vt nō potuisses coire cum illa nec cū alia alia: si illa q̄ vxor tua eē debuit: eadē affirmat q̄ tu dicis: et ꝓbari potest per veruz iudiciū ita eē vt dicitis: separi potestis ea tamē rōne. vt si tu post alias accepis: reus periurij diiudiceris et itez post pactā pniaz ꝓra cōnubia r̄pare debebis. Illa autē si ꝓr post annū aut dimidiū ad epūm aut eius missum ꝓclamauerit dicens: q̄ non cognouisses eam: tu aūt ꝓtrariā affirmas tibi credēdū ē: eo q̄ caput es mulieris: et si ꝓclamare voluit: cur tādiu tacuit: cito ei et i puo tpe scire potuit si secū coire potuisses. si aūt statū i ipa nouitate post mēsez aut duos ad episcopū aut eius missum ꝓclamauerit dicēs: volo eē mater volo filios ꝓcreare: et iō marituz accepi: sed vir quē accepi frigide nature ē: et nō pōt illa facer ꝓpter q̄ illum accepit: si ꝓbari pōt p rectū iudiciuz separi potestis: et illa si vult nubat i dño.

Lexā. iij. ambien. epo.

Quod sedē: et infra. Sicut puer q̄ nō pōt reddere debituz nō ē aptus coniugio: sic q̄ impotentes sunt mīme apti ad contrahenda matrimonia r̄pu tātur. Idē.

Ex lr̄is tuis accepimus: q̄ q̄dam sexdecim annoruz quādam annozum tredecī duxit: vxorē: q̄ cum debitū reddere nō possz: mulier tāgraue infirmitatē ꝓtraxit: vt oīno viro sit facta inutil: et istrumētum eius ipeditū: ita q̄ vir ei ꝓmisceri nō pōt. Respōdemus igr: q̄ si vicium illud mulier a natura ꝓtraxit nec ope medicoz potuit adiuuari: viro aliā accipiēdi liberaz ēbuas facultatē. **Eleu.** iij.

Consultatōi tue q̄ nos cōsuluisti: vtrū femie clause ipotētes cōmisceri maribo mr̄i mōiū possint ꝓhibeī: et si ꝓxerit an dēat rescīdi. t. rndem⁹: q̄ lz icredibile videat q̄ aliqs cū talibo ꝓtrahat mr̄imonium. ro. tū ec. ꝓsucurit i ꝓfatibo iudicare: vt qs tāq̄ vxores bze n̄ pōt bēant vt sozores. **Eleu.** iij.

Laudabilē et ifra. Req̄sisti quātū tpus indulgēdū sit naturaliter frigidis ad experientiā copl'e nuptial': et ifra. Mos vo i pnti cōsultatōe sentim⁹: vt a tpe celebrati cōiugij: si frigiditas ꝓs ꝓbari nō possz cohitēt p triēnū: quo elapso si nec tunc cohitare voluerit et iuxta dec. gre. mr p iustū iudiciū de viro ꝓbare potuerit: q̄ cū ea coire n̄

p Separentur. ꝓpter naturalem frigiditatem. secus si ꝓpter maleficium. xxxiij. q. j. si p sortiarias.

y Quod si ambo. vel saltem mlr. ille enī qui scienter ptraxit ñ videt q possit ꝺicere. ar. ſ. ꝛe eo q̄ dux. in ma. c. j. ff. ꝺ le. cō. l. ij. vl dicas: ꝛ verius. q: necesse est: vt ābo ꝓsentiāt: sufficit q ita scptū est et si p q̄ ꝺurum ē. ff. qui ꝛ a qbꝰ māu. lib. l. ꝓsexit. ꝛ. vj. q. iij. scptū est: q: cū nullus sit mrimoniū non tenetur alter alteri.

z Septima manu. ſi. j. e. c. vlt. ꝛ. xxxiij. q. j. requisiſti.

ꝛ Alteriꝰ iureiurādo. vtq; vir et mulier iurare ꝺñt q fide bona ꝛꝺerūt opaꝫ copule carnali p triēnuꝫ nec vna caro effici potuerūr ꝓpinqui iurabūt: q credūt eos verum iurasse. ar. j. ꝛe pur. ca. quoties.

ꝓ Di qui. scꝫ vir et vxor et non alij ꝓpter garones. si bona fide iurauerūt. Ber.

ꝑ Redire. cū ꝓpter frigiditatē separtur secus si ꝓpter maleficiū. xxxij. q. j. si per sortiarias. vbi ꝛe hoc

q Raternitatis m atronas tabꝰ credendū est si honeste sint ꝛ peritе in arte illa. ff. ꝛe ven. in spi. l. j. in pn. ꝛ. ſ. ꝛe proba. ꝓposuisti. ꝛ. c. cām. ꝛ. j. c. pr. ocul9 em obstetricū in talibus sepe fallit. xxvij q. j. nec aliq. ꝛ in hoc casu nō requirit iuramētū ꝓpter sic in frigiditate. vt. ſ. c. pr.

b Districte. p iuramentū ꝺ nō est remittendū iuramētū istis testibꝰ ne aliqꝺ i fraꝺē mrionij ꝺicerent. ſ. ꝛe eo q̄ cog ꝓsang. vxo. sue. sup eo. ꝛ. j. c. pri. Ber.

c Poterat esse. ꝺz q̄liter hoc potuit ꝓbari: cū sit negatiua: sic potuit ꝓbari: ꝺicēdo q hec mlr caret membꝛo apto ad copl'am carnalē. q̄lit negatiua ꝓbat. ſ. ꝛe elec. bone dictum est.

d Decerat. Mo. q ñ ꝺē esse: qꝺ iurtle est. ſ. ꝛe ꝛnsla. int corꝑalia. ꝛ ff. qꝺ cuiusq; vniuersi. l. j. §. ꝛ quidē. nec ꝺicit hic actiōz qui ꝺz inuitem. ff. ꝛe ꝺolo. nā is. ꝛ. ſ. ꝛe re. ſpo. olim nobis. arg. ſ. ꝛe ſol. c. pe.

e Inuenit. non ꝺicit q p medicum vel alium.

f Diuinū mirac'm. Ar. q nullū maleficiū est ꝓpetuū cum possit remoueri ꝓter ꝺiuinū mirac'm: saltē p illū qui ipm induxit. q: qcquid ligat ꝺissolubile est in aut. nup. §. nuptias. col'. iij. ꝛ scōm hoc non tenet illꝺ. c. ſi p fornarias. xxxiij. q. j. vt qꝺā ꝺicūt. Pōt ꝺici: q aliꝺ est: cūq allegat ipotēta ex pte mlꝰis vt ꝺ. aliꝺ vbi ex pte viri allegat maleficiū: vt i. c. ſi p fornarias. ꝛ. j. e. c. pr. ꝛ ꝺ allegata fuit falsa cā vt postea apparuit. vñ postea ꝺz restituꝰ viro ar. ſ. ꝛe re iuꝺi. latoꝛ. et c. plāguinei. ad hāc cāz refert hec rō attēdentes q ipedimētū ꝛc. l' ꝓ ꝺici: q maleficiū est ꝓpetuū. exq̄ em mlꝰ cohibuit viro p triennū: ꝛ ꝛꝺerūt opam copl'e carnali: nec potuerī ꝓmiscerī ꝑsumit ꝓpetuuꝫ ipedimentū; ꝛ pūt separi ꝛ alteri nubere: vt i. c. ſi p fornarias. q: ꝓ

poſſit accipiat aliū. ſi aī ille aliam accepit: sepent q ſi ābo ꝓsentiāt sil' eē: vir eā ꝛ ſi ñ vt vxoꝛ saltē hēat vt soroꝛē. Si aī q nū q̄ se iuicē ꝓgnouerit: ābo fatent septia māu ꝓpinq; vel vicinoꝫ bone fame ſi ꝓpinq ꝛꝺfuerit: tactis sacrosanctis euāgelijs vtq; iureiurādo ꝺicat: q nūq̄ p carnis copulā vna caro effecti fuissent. ꝛ tunc videt q mlꝰ valeat ad secūdas nuptias conuolare. Ley ſi ille aliā ꝺuxerit: tunc hi q iurauerant: rei ꝑiurij teneant et pacta penitētie cogantur ad connubia prioꝛa redire.

¶ Anno. iij. altisiodoꝛ. epo.

Ratnitatis tue lras recepim9 ꝓtinētes: q. o. mlꝰ cuidā viro mrimonialit nupsit cū q̄ p mlꝰtos āños morata ñ potuit carnaliter ab ipo cognosci. Licet aūt p archipbm tuū sup ꝺ fuisses edoct9: tu tñ volēs hāc ētitudinē pleniorē: q̄sdaz matronas sue prochie puꝺas ꝛ honestas ad tuā pñiā euocasti ꝺistricte illꝺ inūgens sub pcto aiarū vt mlierē ipaz prudent inspiceret ꝛ pquireret ꝺiligēt: vtr ido nea eēt ad viriles āplexus. q tanꝺē in fiꝺ sua tibi asseruere pstāter: q eaꝺ nūq̄ potat eē mr aut conūx: tāq̄ cui nat̄ale ꝺerat in strm. vñ int ipaz ꝛ vir ꝺiuortiū celebrasti: mlierē ꝺucēs: vt ad religiōez aliquā se ēnsferret ppe tuā ꝓtinētiaz ꝺuatura. ꝛ viro licentiā tribuisti vt vxoꝛē ꝺucerz q: pr fieri cupiebat. Cōtigit aī postea: q mlier ūuenit qui seras hmōi refuauit: ꝛ abijciēs ꝓtinē tiā quā ꝓmisit: gu. latoꝛi pñtiuz sup nupsit. Quāuis igit semiple ne nob exp̄sseris qūo ꝺicta mlꝰ se ꝓmiserit ꝓtinētiā ꝺuaraz: vtr videlz simplici ꝺbo an voto solēnit: vtrūue ad religiōez ēnsierit vt ꝓmisit an ꝺ ꝓmissiōz suā ī tmo remāserit et q̄lit seras illas ferit fserari vtr videlz artificio medici an cōcubitu viri seu alio q̄libz mō. Nos tñ pspicacit attēdentes: q ipedimētū illꝺ ñ erat p petuū qꝺ pt diuinū miracl'm p opꝰ būanū absq; corꝑali piculo potuit remoueri: sniam ꝺiuortij p errorē lz ꝓbabilē nouꝰ esse p latā: cū pateat ex postf: o: q ipsa cognoscibil' erat illi: cuꝰ lic'i cō misceret: ꝛ iō int ipaz ꝛ ꝓmū virū ꝺicꝰ mrioniū extitisse. q̄re int eā ꝛ pfatū gu. mrioniū ñ eē cēsemus: eosq; p̄cipim9 abiuicē separi. ꝛ si pdicta mlꝰ ad religiōz ēnsiuit sic asserit ꝓmisisse: pm9 vir q ñ ꝓgnit eāꝺē: cū ea fmane at: cū q̄ postmodum eccīe auēte ꝛrit: alioq̄n ea ꝺimissa ꝺz ad illaz redire: cū q ꝓmo ꝛrit: nisi se voto mlꝰ illa ꝓstrixerit ad ꝓtinētiā obꝺuandā: vt intelligat p hoc cū pfato gu. fornicata fuisse vl nisi se fornicario mō alij viro miscuerit: vt ꝓm9 vir p̄textu fornicatiōis ei9 velit ꝓsortiū ꝺclinare. nam si tm simplici verbo se ꝓmisit ꝓtinentiā ꝺuaturā: ꝛ postea in cōspectu ecclesie nupsit: mēoꝛato gu. q̄ꝺu articl'us iste

aliqs maleficiat9 eē cū vna ꝛ nō cū alia. ꝛ hoc intelligo ꝺ maleficō: qꝺ p̄cessit mrimoniū. nā post mrimoniū ꝛctū si supueniat ipedimētū nō ꝺñt separi. xxxij. q. vij. bi q̄ sani. ꝛ. q. v. si vxoꝛē. Si vo p9 separōem eā cognoscēt mrionij ꝺz reiteḡri: vt ꝺ p̄z: q: ipedimētū ñ erat ꝓpetuū.

g Corpali piculo. vbi vogue piculū umēt. ñ ē mrioniū: ꝛ vbi leui pic'o pt remoueri: ꝺz illꝺ pati. ī. e. c. §. p hoc a cōrario sensu.

h Per eroꝛez. ꝓpter que excusat inder. ī. ꝺ sen. ex. sacio. ꝛ itelligez: q: eroꝛ iste inuenit in aspectu corꝑis: i q̄ matroe ꝛcepte fuert: quia manꝰ ꝛ ocul9 obstetricuz sepe fallit. ſ. ꝛe p. cam mrionij. et. xxvij. q. j. nec aliqua. ꝛ sic ptz: q sniа p errorē lata a q̄ ñ ē appellatū: reuocat. si eroꝛ pbabil' postea ꝛtegat. ī. ꝛe pur. vul. si gnificātibꝰ. ꝛ. ff. ꝺ pdi. sine cā. l. ij. Jtē hēs ꝺ. q sniа p errorē lata ꝛ mrionij ñ tāsit ī rē ꝛ dicatā: q mulꝰ possit revocari q̄cūq; apuerit eccl'az ꝛceptā fuisse vt ꝺ p̄z. ꝛ ſ. ꝺ re iuꝺ. latoꝛ ꝛ. c. plāguinei. ꝛ. ī. e. c. pr. ꝛ. ſ. e. c. j. ꝛ. c. pr.

i Erat illi. ſ. pmo viro q q̄ fuerat separata.

k Sil'i. sic. xxxij. q. j. req̄sisti. ꝛ inuit ꝺ ex eo q ī ſi. hui9. c. ꝺ. q si poꝛ vir ñ possit eā cognoscē sine gñ piculo q ñ sit rddēda p9 viro lz ex p9sicko p ꝓpetudinē scdi viri reddita sit apta poꝛi: qꝺ bñ pt cōcedi. q: ñ fuit mrioniū int eos: vt dixert vi. io.

l Remaneat. ꝛ t. q: si ingressa fuit ꝛ pfessa: stat̄ solutū fuit mrimōiū si qꝺ fuit int eos. ſ. ꝺ puer. ꝓu. ex publico. sec9 si ingressa fuit cā ꝓbatōnis: q: si usta tūc ad scl'z rdiret ꝓpellitur rdire ad virz poꝛē.

m Alioq̄n. i. si ñ trāsiuit cū effectu.

n De voto solēn. ſ. ꝛ tūc ꝺz ꝓpelli votū ꝺuae ꝛ p h9 intelligit fornicata cū scdo cū ipa ꝺbē ñ potuit pr9 votū solēne.

o Fornicario. q: si le gitē ꝛrissz cū alio illꝺ ei ꝺbjci ñ possz: nec p̄textu tal' fornicatiōis posset repelli a viro. ar. ī. ꝺ ꝺuoꝛ. gaudem9: imo videt q nullā fornicatiōz ei ꝺbjcere possz. nullā em iniuriā fecit: nec intendebat facere viro: q: fornicata fuit tāq̄ soluta. xv. q. j. illa. ff. locati si ignoraꝫ qs. nā aduleriū nō ꝓmittit sine ꝺolo. xxxiij. q. ij. ī lectū. ff ꝛe adul. l. pen'. Jtē si aliqui sint separi q sniam eccl'e. ꝛ post alter eorum fornicetur: innocens iniuriam cōmittit et minus peccat. xxxij. q. vij. quemadmodum. Preterea q primam fornicatōnem non fuit apta viro suo: sed forte nec per multas alias: ergo illam solam pōt ei ꝺbponere: cum reꝺdita fuerit apta primo viro que postea secuta ē: q: tūc primum leꝺitur ius matrimonij. arg. ſ. ꝺ vna. apl'ice. Pōt ꝺici: q sicut ex futuro euētu apparet retrofuisse matrimonium: vt ꝺ in ſi. sic ex futuro euētu apparet retrofuisse factā iniuriā pori viro. ff. ꝺ cap. ꝛ post li. re. ī bello. §. j. ꝛ. ff. ad macedo. l. j. §. j. Dz q̄ꝺ si post primū coitus cuz scdo prior petit eā? Dico q est ei reꝺdenda: et si nō inuenerit eam apta est restituenda secuꝺo. et sic etiā post secūdū vl' tertiū coitū scdi

et sic l infinitū: vt dixit
io. T. dixit: q vsq; ad
ictā vicem tm̄ ⁊ nō vlt̄
ꝺz restitui ꝓmo: imo re
manere ꝺz cū scḋo qm̄
ꝺne tm̄ fnie post ꝓmaz
fūt ferēde: qz tercio ap
pellare nō lz. ij. q. vj. si
qs in q̄cū q; ⁊ s. de ap.
sua nobis.

p Presumm. si. xxxiij. q. ij. cū p belliczaz. ⁊. j. de vinor. gaudemus.

q Amm̄o. s. vitare re uelata: q fuerat vxor primi. Ber.

r Solutā. Ar. a ꝺuo sensu supto ex illo vbo s. e. c. j. ubi absq; corpa li periculo ⁊c. et ē ar. va luduz a ꝺuo sensu. s. de bis q fi. a pla. cū applica i fi. ⁊. s. de reg. cū vix.

s Adonea phiberi. et certe non.

r Sil'r. fsume: p hec noueris q̄nē illaz esse solutā quas q̄rit: vtruz illa que viro cui ⁊c.

u Bebeat. q̄si dic at ñ ꝺz. hō intellige tm̄ p m oi stinctiōz ꝓmissaz: an sit gne pcm: si reddat ap ta vel non. vin.

x De talibz. si. s. de i int. resti. cū venissent.

y Mō est facile: qz ne scit an sit apta viro pri mo. ⁊ hoc alīq; iure ppē di nō pt q ponꝰ p expi enmā facu. si. s. de vōa. ap'rice. cum suis pcor.

z Ex futuro. sic. ff. de reb ou. q̄dā. ⁊. ff. si cer pe. ꝓnō. ⁊. ff. q ꝓ. in pigno. hy. potior. ff. ad mace. l. j. §. j. nec itelli ge q mr̄imonū retro trahat: ꝫ hō iō dicit: qz in ꝺubio ē: an sit matri monū cū ꝓmo nec itel ligas: q tc̄ ꝓmo icipiat eē mr̄imonū cū ꝓmo: cū incipiat eē apta sibi: ꝫ tūc ꝓmo ꝺclarat fu isse mr̄imonū. si. ff. si ser. ven. sicut. §. ꝫ si q rit. et. ff. de acq. re. w. adꝺo. §. cū qs in fi. ⁊. xxxiij. q. j. requisisti. ff. q testa. fa. pñt. l. heredes palam. §. j. Ber.

l Ynere. adhuc i tegra. ⁊ itelligę q viripotes erat hec q viz pati potat: lz esset ṽgo: dicat viripotes. ff. de v. sig. mlieris. in ꝓn.

b Cognoscēdi alias. ⁊ ita allegabat iste maleficū q̄ntū ad istā ⁊ nō q̄tū ad alias. ⁊ nō frigiditatē: qz si quis est frigidus q ad vnā: quo ad oēs est frigidus: cū impedimētū a natura ꝓcedat. ar. s. e. ex l'is secus l maleficiato vt dictū ē. s. c. pr. vñ postq; pstiterit de maleficiato pⁿiri ennū ꝺebent separi ⁊ ad alia vota tnsire. xxxiij. q. j. si p somnias. se cus in frigido: vt. s. e. c. j. ⁊. c. laudabilem. ⁊. xxxiij. q. j. requisisti.

c In frandem. pfessioni ꝓiugū ꝓra mr̄imonū nō est credendū ꝓpt collu sionē quā m'ri facerēt. s. de eo q cog. pslang. vx. sue. sup eo.

d Fidedignis. s. eo. c. pri. vbi de hoc.

e De ꝓmissis: qz infirmitas corporal' frequenter ꝓuenit ex peccato ⁊ sic causa cessante forte cessabit effectus. j. de pe. ⁊ re. cum infirmitas.

f Institutor. sil'e. xxvj. di. reinde opponit. ⁊ ar. s. n. pr. de in fidelibz et. xxxij. q. ij. §. his ita. Et q̄dam dicūt: q bis vbis fuit institutū mr̄i

ꝺubitabil' erat: psumi ñ ꝺebet q fornicaret cū illo: ꝫ āmodo non ꝺebz cū illo aliq̄tenus remanere Per hec aūt q̄onem illā noueris esse solutā q̄ q̄rit vtrū ea q̄ adeo arta est: vt nulli possit carnalit ꝓmisceri: nisi incisionez aut alio sibi mō violētia inferat: nō solū modo leuis: ꝫ forte tam g̃uis vt ex ea mortis ꝑiculuz timeat ad mr̄imoniū ꝓhendū ꝺeat idonea phiberi. Sil'r illa q viro cui nu pserat aḋo arta ē: vt nūq; ab eo valeat ꝺefloꝛari: si ab eo sit p iu diciū eccl'ie sepata nubat alteri cui arta ñ sit: ⁊ p frequentē vsuz scḋi reddat eā apta ꝓmo: vtruz ad eū redire ꝺeat: cū quo ꝓus fe dus inierat ꝓingale. de talibz aī ñ est facile iudicādū cū finale iu dicium pendeat ex futuro.

B Onorius tercius.

L Ytere vre nob exhibite ꝓtinebāt: q cū cāz mr̄imo nij q̄ int. m. m'lierē ⁊. a. eiꝰ virū vtī: vob fuisset ab. j. papa p̄de cessore nr̄o ꝓmissa: dicta. m. p posuit: q cuz octo annis elapsis ꝺicto. a. fuisset mr̄imoialit co pulata: ⁊ diu cohabitasset eidez adhuc integra ꝓmanebat: eo q p̄dictꝰ vir eiꝰ nō hēbat potētiaz coeūdi: q̄re petebat diuoꝛtiū ce lebrari. p̄dictꝰ vero. a. fatebat q illā nūq; ꝛgnouerat: tū se hr̄e potētiaz cognoscēdi alⁱs assere bat. Clos vero ne id ꝓsiteret in fraudē: a mr̄onis bone opionis fidedignis ac expertis in ope nu ptiali dictā fecistis inspici m'lie rē: q̄ phibuerī testionū ipaz ad huc vginē ꝓmanerī: postmodū p pbām ꝺ cuiꝰ prochia vir existit fecistis inq̄ri: vtz ipe aliquā co gnouisset: nec p inq̄sitiōz ipaz vo bis ꝓstare potuit aliquā esse car nalit ꝛgnitaz ab eodē. Muliere aūt req̄rente diuoꝛtiū ⁊ ꝺicente q mr̄ eē volebat ⁊ filios ꝓcreare ꝓponēte ꝺo viro q patus erat stare ꝓsilio eccīe: inūxistis eisdē vt agerēt pnīaz de ꝓmissis: ⁊ sic forte placerz deo q mr̄imonū fu it īstitutoꝛ ⁊ autoꝛ vt opꝰ mr̄i monū ꝓsumaret. q post pl'es ter minos ad vr̄az fuersi pñtiaz cō sona voce ꝺixerī q ñ poterāt car nalit ꝓmisceri. Quocirca māda mꝰ: q̄tenꝰ si ita ē: ⁊ pstiterit vob p̄fatū viz ⁊ m'lierē īfra p̄dictos octo ānos p ꝓtinuū tēnū īsil'ibā bitasse: ipis cū septima ꝓpinq; mānu firmātibz iuramēto se ꝓmi sceri carnalit nequisse: pferatis diuoꝛtij sententiā inter eos.

De mr̄imōio cōtracto contra interdictū eccl'esie.

A Lexā. iij. paduan. episcopo.

L Ytere q̄s nob tua fr̄nitas testinauit: exp̄sse ꝺclarāt: q cū q̄dā soꝛoꝛē suā iā nu bilē cuidā se ꝺatuz ī vxoꝛē ea p sente ⁊ ꝓsentiēte pstito iuramēto firmasset ⁊ illa ñ pꝰ m'ktos ꝺies ꝺna ⁊ mūera viri scḋz moꝛē fre spōte suscipiēs: ipm tāq; ꝓpriuz virū sepe āplexata fuisset tādem mortuo fre a ꝓpo viri sui fre se ꝛspōsari ꝓmisit: ⁊ q ab illo co gnita fuisset: mēdacit asseuerat Cunq; ei prohibuisset publice ne cui illoꝛuz vel alicui se copu larz: ipa spretis mōitis tuis alij nubere ñ expauit: ꝛmū cū m'lie ri pcepisset: vt ad ꝺmū mr̄is re diret: ipa nr̄az audiētiā appella uit: ⁊ īfra. Mandamus: quate nus si est ita: pfatam mulierem ne mandatū tuum ꝓtemptibile

monū. hoc nūc os ex ossibz meis ⁊c. ꝫ illa ꝺba plata fūt ab adā: vt. s. de biga. ꝺebituz vsi vr̄ veriꝰ: q p illa ꝺba: crescite ⁊ mr̄. ab ipo ꝺño plata.

§ Cōtinuū triēnū q ei sepant ꝓpter frigi ditatē nālē. p triēnuz ꝓnnū ꝺebēt cohitare sil' ⁊ ꝺare opaz casta li opi. s. e. laudabilē ⁊ l aut. de nup. §. p oc casiōz. col'. nij. Ide ē pus ꝺico ꝺādū male ficiato: ⁊ multoforti cū sit accīrale illud i pedimētum.

h Septia mānu. Sz q̄re req̄rit iuramēta ꝓpiquoꝛ: cū sufficere ꝺeat iuramēnū viri ⁊ mulieris cū iuramē to illaz. q illā vguiez assenerant: vt. s. de p ba ꝓposisti. ⁊. c. cāz mr̄imonij. vel etiā iu ramēta ꝓpinquoꝛ sut ficiūt cū vterq; id ꝓfi teā. xxxiij. q. j. req̄sti. ꝫ hic vterq; ꝓfite bat. ꝫ hoc tō: qz sepe fallit ⁊ manꝰ ⁊ oculꝰ obstericiū. xxvij. q. j. nec aliq: tō iuramēta ꝓpiquoꝛ req̄rit. ois ei cautela q̄ adhiberi pt i talibz ē adhibēda ꝓpt periculū aīe. ⁊ tōo circa maioza cautꝰ ē agēdū. ar. vij. q. ij. c. vl. ⁊. xlij. di. q̄scam. ⁊. ff. ad carb. l. j. §. ij. ⁊. lxj. di. miramur. si altez omittēt nihꝰ lomiꝰ valēt sua: vt. c req̄sti. ⁊. c. ꝓposuit ⁊. c. cāz mr̄imonij.

i Ynte. damus in vxoꝛē futuꝝ. f cū spōsalia tm̄ ꝺbent b ꝓnte et ꝓsentēte expsse. ⁊ hꝫagebat q mediāte fre tāq; q p curatoꝛē spōsalia ꝺbe rēt: qō fieri pt. ff. de spō. l. vl. alⁱs si p frēz tm̄ ꝺbēt: nō valeāt nisi ipa postea ꝓsenti ret. ꝫ fr̄ tm̄ ad hꝰobli gat: vt soꝛoꝛē iducat: vt cū illo mr̄imoīū ꝺ hat. ff. ꝺv. ob. ī illa sti pulatōe. ⁊. l. quoniꝫ.

viz pati potat: lz esset ṽgo: dicat viripotes. ff. de v. sig. mlieris. in ꝓn.

b Cognoscēdi alias. ⁊ ita allegabat iste maleficū q̄ntū ad istā ⁊ nō q̄tū ad alias. ⁊ nō frigiditatē: qz si quis est frigidus q ad vnā: quo ad oēs est frigidus: cū impedimētū a natura ꝓcedat. ar. s. e. ex l'is secus l maleficiato vt dictū ē. s. c. pr. vñ postq; pstiterit de maleficiato pⁿiri ennū ꝺebent separi ⁊ ad alia vota tnsire. xxxiij. q. j. si p somnias. se cus in frigido: vt. s. e. c. j. ⁊. c. laudabilem. ⁊. xxxiij. q. j. requisisti.

c In frandem. pfessioni ꝓiugū ꝓra mr̄imonū nō est credendū ꝓpt collu sionē quā m'ri facerēt. s. de eo q cog. pslang. vx. sue. sup eo.

d Fidedignis. s. eo. c. pri. vbi de hoc.

e De ꝓmissis: qz infirmitas corporal' frequenter ꝓuenit ex peccato ⁊ sic causa cessante forte cessabit effectus. j. de pe. ⁊ re. cum infirmitas.

f Institutor. sil'e. xxvj. di. reinde opponit. ⁊ ar. s. n. pr. de in fidelibz et. xxxiij. q. ij. §. his ita. Et q̄dam dicūt: q bis vbis fuit institutū mr̄i

quis alium.

c Bona ⁊ mulera. differentia est inter vnum ⁊ munus. ff. de v. sig. inter vnum.

d Tanq; virum. spe futuri matrimonij nō rei pñtis: ⁊ ita nō est mr̄imonium: ⁊ hoc patet per fi. ⁊ becipso etiā si ea absente cōtracta fuissent sponsalia: consentire videt ipo facto.

e Viri. i. sponsi. sic. xxvij. q. ij. gemmit.

f Permisit. ⁊ male: q̄ facere nō ꝺebuit. s. de spōsa. ad audiētiam. ⁊. c. sponsam.

g Prohibuisses. ⁊ bñ. s. de spō. ou. tua. ⁊. c. se.

h Alij. s. tercio.

i Adandarum. Mō. q remittit cā ad eum a quo appellatum est: vel qz non tenuit appellatio. vel quia ipsa non fuit prosecuta su am appellatōem: ⁊ episcopꝰ factum significauit pape. vñ mandat ei vt si

est ita: ipam ꝓpellat redire ad vmū mris: qz ipa ptemplit mādatum eccl'ie: a tercio viro ꝓterea nō sepabit. Et est h ar. q mādatū iudicis nō est ptenendū. xxxiij. di. c. j. ar. t. viij. q. j. sciendū. xj. q. iij. si aūt vobis. t. c. qn ergo. t. ff. ne quid in lo. pub. l. vl. t punire ptem ptores: vt h ptz. t. j. c. ꝓri. t. l. ꝑdicta. t ar. ff. si quis ius di. nō ob. l. vna. al's velforsan videret edictuz iudicis. ff. ō re iudi. l. ꝓuincia §. contumax.

k Excessu. scz re fi. re violata ꝑonis spō. t qz respondere se permisit a fratre spōsi. et qz mādatū eccl'ie ptēplsit: t sic ptz: q iudex potest punire ptumacem vt dictum est.

l Ex litteris. absentem. q postea ꝓsensit al's nō te nuissent spōsalia t uta int absentes ptrahūt spōsalia t mrionium ff. re spō. l. vl. t. xxxij q. ij. honorantur.

m Intimatōe. cōminatio tm fuit non snia. arg. ꝟ. j. re eo q fur. qz. re. c. j. t. ꝟ. re locato. c. j.

n Prohibuit qō facere debuit. ꝟ. c. ꝓri. et. j. c. ꝓri.

o Districtus. interdixerit. Nō q licet iudex referat appellatiōi nihilominus mihi ꝑ interdicere ne faciā id ꝓpt qō appellauit: vel qō ex eo sequit. nec mirū cū sit ordinari⁹ pōt etiā statuere int num appellant. ꝟ. re ap. sepe ꝓtingit. re cā tm muito appellante postq̄ retulit appellationi: cognoscere non posset: qz iam remisit eam ad supriorem. ij. q. j. nomē. t. ꝟ. re of. leg. licet.

p Donec cā ipsa. h ferat snia ipsa sub ꝑditione. lxiij. di. salomonis tane. v. q. j. qcidam. xvij. q. iij. si qs suadente. t. ꝟ. re ap. ꝓterea. ar. ꝓtra. ij. q. vj. bidui. Snia excōicationis bñ pōt ferri sb ꝑditione: vt in. c. ꝓterea. alie vo snie non dñt ferri sb ꝑditione: late tm tenēt vt in. l. ꝑdicta. biduum.

q Ob id. sic patz: q iudicū eccl'ie nō dissoluit matrimoniū. vt. ꝟ. c. ꝓri. quia nō est ppetuū impedimentum: vt dixi. ꝟ. re spon. du. tua. h pnia debet ei ipam qua mandatum eccl'ie ptemplit. ꝟ. c. ꝓri.

r Demiere. ꝟ iudicatū. qō facere nō debuit: vt. ꝟ. c. ꝓri. t re spō. sa. du. tua. vbi re hoc. xxxiij. q. iiij. nō oportet.

s Donec sepent. Hec snia est ad tpus. vñ ex tpe tollit sine alia absolutiōe: vt h videt ar. ꝟ. re spon. nō est vobis: t. lxxxj. di. sicq sunt. sed tuti⁹ est q etiā post sepatiōz absoluant saltē ad cautelā. lucz vide anē excōicati tm dum simul manent.

t Quousq. ar. ꝟ. ꝟ. re spō. du. tua. i fi. sed ibi solut qlit illō t ea q in h⁹ titulo dicūt: intellgūt circa hmōi separationem.

c Dnūs. accepit i vxorē. t sic legitiata fuit p subsequens matrimonium. ꝟ. e. tanta. Ber.

b Legitimā. unsti. re nup. §. vl. i aut. qbo modis na. effi. le. t sui. §. sanctū. colt. vj. t. j. e. tāta. e. xxx. q. v. nullū.

c Hac occasiōe. qz exq̄ pnūciata fuerit ltima: cessabit occasio ista. vñ si ꝓter hoc vellet eā molestare: pōt t dz ab eccl'a excōicari: cū cā mris monij ad eccl'az spectet: t ꝑ ꝑns legitimato q̄ ē accessoria. Ar. ꝟ. j. c. cāmq. nō ē ꝟ: ibi principaliter ꝓmittit eā sup qstōe spoliatōis: q ad papā nō ptinet int eos: q nō sunt sue iurisditōis q ad iudicē eccl'arē: vt ibi pz. t. viij. di. q iure hic vo principaliter cōmittebat eā filiatōis: q ad eccl'az ptinet. t ea re termiata determinat ꝑ ꝑns eā inqetatōis: que fiebat huic mulieri: eo q illegitima dicebat: t uta cessante illa eā pz q iusta eēt vlteri⁹ inquera tō ex illa eā. vnde papa rōe saltē pcti pōt se intromittē. ꝟ. re iud. nouit. t ar. ij. q. j. si pecca uerit. vl papa hēbat h vtraq̄ iurisditōz. arg. ꝟ. re ap. si duobꝰ: t uta nulla est oppositō.

d Cum int. publice. s. denūciatō ne ꝓmissa i eccl'a publice: al's hodie dī clādestinū. ꝟ. re clā. ꝑsō. cū inhibitō.

e Sine ꝺictōe. si qs ꝓhat nō ꝓmissa denūciatōe vel ea ꝓmissa ꝓnga mrimoniū ex iusta cā initū: dici: t nō obstāte ꝺictōe cōtrahat: si postea impedimētuz ꝓbet filij medio tpe nati ille ginni erūt. t iō publice dicit hic t sine ꝺictōe: vt hoc totū bēs i illa cōstitutōe: cū inhibitō.

f Cōcepti fuerāt. sic ḡ ipōs ꝓceptos specializ ē: cū re cōmodo alicui⁹ ēctat. ff. re sta. ho. paulus. t q̄nēs re ꝓmodo alicui⁹ tractat: ꝓ iā nato habet. ff. eo. q in vtero ē. ff. re senator. emācipatum. v. si quis conceptus sit. re. t insti. ō ingenu. §. ex contrario ar. cōtra. xv. q. viij. cuz multe. t re ple. di. iij. furiosissime. Ar. ꝟ. ff. re ꝺcur. l. ij. §. i filijs. t. § se. ꝓ ꝓma pte facit. xv. vj. q. iij. igr. i fi. Do. quod primo dī: vez est ꝓpter favorem filiorum t libertatis. quandoq̄ tamen considerat odiū paternum. vt in. c. cum multe. contrarium illud igitur locum habet: vt varietas fatoꝝ adaptetur diuersitati horarum.

g Sniaz. ꝓ iā nato bz: cū añ sniam sit ꝓcept⁹: vt dictū ē. Ar. ꝟ. C. re li. cā. l. vl. h ulti q nascant post litē ptest. ꝺictōe mris vnūt.

h Mutriāt. xxx. di. si qs religiōt. j. dis. ins nāle. j. re ifan. expo. ca. vno. q̄uter filij alēdi sūt: dz. ꝟ. re puer. i fi. c. vl. t. ꝟ. re eo q duxit i matrimoniū hēt. Dz qd si moneat qō alicui puēo vel ifāti: q̄ n sit filius alt⁹cui⁹ dī: iudex summati cognoscē dz: t alat rebus interi forsitan alienis. C. re car. edic. l. vl. t. ff. re carb. l. iij. §. cause cognitō. lau.

Ranfmisse. a vicinia. multum valet in talibus fama vicinie. ꝟ. re presump. illud. t. ꝟ. re pba. per tuas. iij. q. iij. §. item se pe. xxxv. q. vj. si duo.

k Spurius. i. nō legitimus vel naturalis: quia forte fuscepat eū de alia mulierere vel ante mrimoniū vel durāte mrimonio: t ita spuri⁹.

l Negabant. tal' negano ꝓsumptionē inducit ꝓ illum: sed ꝓiudicium nō gnābat: qz licz aliquis negeť filius nihilominus ꝛe mofficioso testamēto agere pōt. ff. ꝛe inoffi. test. si instituta. §. j. sicut ecōuerso. licz appelleť filius. nō tñ succedit cū alijs: si ꝓbať qz nō sit filius. C. ꝛe test. neqz ꝓfessio. ꝛ. C. ꝛe heredi. instit. si pater. ꝛ. C. ꝛe ꝓba. nō nudis.

m Nota. Sed quis ꝓuocauit ħ ad iudiciū planum est: qz filij legitimi ꝓuocauerūt: vt ꝓz ꝑ litterā. §. vbi dicit: q9 bus paternā hereditatē petēnb9: ꝛ ex eo qz dicit nolūt stare iuri: sunt ex cōicatus. ipe. n. hereditatē possidebat vť ꝓtez vñ isti petebāt illam dicētes ipz nō fuisse legitimū. Dz qūo isti poterāt agere: cū parentes istoz viuerent: vt videť ex eo qz dicit: standum est ꝟbo viri ꝛ mulieris qz ꝛe hereditate viuentis agi vel pacisci nō pt C. ꝛe pac. l. vl. nec dicitur hereditas: nisi mortuo eo cuj fuit. ff. ꝛe heredi. vť ac. ven. l. j. Dicūt quidaz qz illi erant facti monachi: vel forsitan pater cōcesserat eis hereditatē totā retētis aliqb fructib9 ꝑ victu suo ꝛ vxoris. vel pt dicī: qz isti iā mortui erāt ꝛ qz dicť. stādū est ꝟbo viri ꝛ mlieris scz quo dicebāt illū publice filiū suū nō esse: dū viuebāt ar. §. ꝛe ꝓba. ꝓ tuas. ꝛ merito statur ꝟbo illoz qz nō est verisile: qz paterna pietas ꝯ illū mota fuisset: si filius fuit. §. ꝛe ꝓsump. afferte. C. ꝛe adop. l. pe. §. si vero ꝛ. C. ꝛe inoffi. te. si mater. xxiij. q. iij. ea vindicta circa prin. ꝛ nullus affectus vincit paternū C. ꝛe cu. fu. l. vl. §. j. et affectio cām suspitiōis remouet. ff. ꝛe ri. nup. nō solum. §. ꝛe vno. ꝛ ibo eis etiā credit: qz iste nūq9 fuit in possessione filiationis: qz vicinie fama hoc habebat: qz i talib9 credit cum ꝟbo viri et mlieris. ar. §. ꝛe ꝓsump. illud. ꝛ. xxxv. q. vj. si duo.

n Indicijs. ꝑ iudicia fit. n. ꝓbatio. C. ꝛe rei ven. indicia. ꝛ. l. cū in per. ꝛ. C. ꝛe fi. instr. l. j. ꝛ. §. ꝛe ꝓba. ꝓ tuas. ꝛ. C. fa. her. l. in ipius. ꝛ C. ꝛe pac. pactū qđ. exquo negať filius: cū nō sit in possessione filiationis: eū oꝑt ꝓbare. ff. ꝛe ꝓba. l. j. ꝛ. ij. et vl. ꝛ videretur sufficere hmōi indicia: si ꝓbet: qz illi tenebāt eum ꝓ filio ꝛ illi eos ꝓ parentib9: ꝛ maxime si fama vicinie ꝓsentiret: vt dicit ꝛer. ꝓ tuas. et qz nat9 est ꝛe illo rū mrimonio qz is filius est quē nupte ꝛemonstrant. ff. ꝛe in ius vo. qz mater. ꝛ dicit lex qz ꝛebet ꝓbare se filiū: si negať filius a ꝑe: vt. ff. ꝺ liber. ꝛ postu. l. si posthumus. §. vlti. et. ff. ꝛe his qui sui vel alie. iur. sunt nepotes. §. filium. ar. alʒ est lex.

o Et testib9. qb9 ꝓbaťur indicia: qz res ista ꝟe ꝓbari nō ꝓt: nisi ꝑ indicia exteriora. vt dictū est: ꝛ est ħ ar. qz stať ꝓsumptioni. s. dicto patris et mris donec ꝓbet ꝓrariuz. j. q. j. si qs a symoniacis: ꝛ qz ꝓsumptio ꝓrarię admittat ꝓbationē. §. ꝛe ꝓsump. qz verisile ñ est. ꝛ. §. ꝛe renūci. sup hoc. ꝛ. ff. qđ me. cau. nō est. Ar. ꝯ. s. qz ꝓsumptio ꝓsumptiōe rescindit. xj. q. iij. absit. ꝛ. xxxvij. di. quoꝛundā. ꝛ. §. ꝛe ꝓsumpt. cum in quiete. ꝛ. C. ꝛe epi. ꝛ cle. eū qui. ꝛ. ff. ꝛe in inte. restit. dimus fortiori ꝓsumptiom stať semp. ꝛe hac materia dicit. §. ꝛe spon. is qui.

p Saluaz q. mliere. ꝛ ꝛe. r. put seqť in alia cła. Sz q̄e q̄rit mō ꝛe natiuitate agathe: vtz nata sit ꝛe legitio mrimonio vel ñ iō: qz ō hēditate ꝑis ipi9 agathe. q̄ successit sibi i hēditatē agebať mť. r. filium agathe ꝛ. f. auunculū magnū ipi9. r. qui. f. sunt ff ꝑis agathe: ꝛ iste. f. spoliauit istū. r. hēditate aui sui. vt. ſ. e. cāz q̄. et iste due. cāz q̄. et illa. §. ꝛe volo. ꝛ ptu. cāz que. er. §. ꝛe offi. ꝛeť. cām q̄. loquunť ꝛe eodē facto et olim hec et ille due. ſ. erant vna ꝛere. in hoc titulo.

q Ꝛpe alani. vñ post mortē alani si. r. ꝯtisset cū anelina: ligitiari nō posset ꝓ cōsequens matrimonium. ſ. e. tanta.

r Tenente. tanq̄ vxorem.

s Uiri sui. ſ. alani.

t Alij. ſ. r. pī agathe sciēti qz illa hēbat aliū vir. ſ. alanū. vñ ñ posset cē vxor illius: euā post mortē alani viri sui: q: ꝓ9ē: eā ducē ꝛe facto q̄ fidē dare. §. ꝛe eo q̄ dux. i ma. cū habēt. sec'm si ingrasz illaz hze aliū vir exq̄ bōa fide et publice ꝯisset cuz illa. filij sic suscepti iudicarēť ltimi. ĩ e. ex tenore. ꝛ cum ea post mortē mariti remanere possz. §. ō eo q̄ duxit i ma. c. j. ꝛ. c. veniens.

u Atō. iure successoꝛo. qđ vex ē: si esset naturalis: exq̄ alia ꝓles ei legitīa superat. alʒ emī filiꝰ naturalť succedit pī abuntestato i duabus vncijs. C. ꝛe natu. libe. aut. licet pī. ꝛ i aut. q. mo. na. efleg. §. si qs aūt. colť. vj. ꝛe q̄ loquiť. C. eti. l. nec igʒ: alʒ ultimi i nihil succedit.

b Matiuitatis. que ad iudicium e cleie tm̄ pertinet. infra eo. causam ꝯz. ꝛ supra. e. c. j. ꝛ tanq̄ ꝓiudicialis primo ꝛebet terminari anteq̄ intrent̄ur questio hereditans. supra ō or. cognitam. b.

c Appellatum. ex pte ipsius. r. ꝓsequēt̄is appellationem altera parte eam non ꝓsequente.

d Infra duos. Mō dimittat. Sed vť q̄ iudex secularis possit cognoscere ꝛe questione natiuitatis. C. ꝛe iudi. quo nēs. ꝛ. c. ꝛe ordi. iudi. adhic. Quare ergo non ꝓcessit iudex iste: Dic q̄ cum causa ista sit mere spūalis principaliter spectat ad ecclesiam. §. ꝛe ordi. cogni. tuam. vnde secularis iudex nō incidēter nec alio mō pōt ꝛe ea cognoscere. ĩ. e. causam: nec ꝛe annexo spūali. §. ꝛe iudi. quanto.

e Anta. legitimi. Ecce quanta ē vis mrimonij: vt illegitimos faciat legitimos. insti. ꝛe nup. §. vl. i autē. quomodo natu. efi. sui. §. si quis igitur extralia. colť. vij. ꝛ. C. ꝛe na. li. cū qs insti. ꝛe here. q̄ abuntest. ꝛe se. §. necnō. ꝛ. §. e. c. j. Sed nūquid dices tales legitimos quo ad ordines ꝛ honores: videť q̄ nō: qz nō sunt nati ꝛe legitimo matrimonio. §. ꝛe elec. cum in cunctis. ꝛ argu. xxx. q. v. qualis. Sed credo q̄ legitimi sunt quo ad omnia: quia matrimonium omnia precedentia purgat: ꝛ sic ꝓprie sine causa ꝑcedens turpitudinis sublata est. si. C. quod me. causa. l. ij. ff. ꝛe ꝓdi. ob turpem causam. si ob turpem.

f Aliam. ꝑscia adulterij. §. e. causam q̄. secus si ignoranter. ar. §. e. cum inter. ar. ĩ. e. ex tenore. §. ꝛe eo q̄ dux. in ma. c. j. contrarium videť. ſ. q̄ talis nō sit legitim9: qz ħ ñ distinguiť. ꝑ ꝓmū verꝰ est. b.

i Licet post mortē. ar. q licet res veneriat ad eū casum a q̄ incipe potuit nō tñ valet. ar. ꝓtra. s. de ꝓuer. ꝓiu. placet. vbi de hoc. Item ar. qđ ab initio nō tenuit tractu tpis nō valere. xvj. q. iij. §. pōt. v. quod si ꝓpatus. ar. ꝓtra. hic in ꝓn̄.

k Repellendus. Nō q̄ q̄dam filij legitimi dicunt tñ: vt adoptiui siue arrogan: ō quib habes. s. de cog. le. c. vno. Alij dicunt legitimi et naturales: vt nati ex legitio mrimonio vel ex putatiuo siue ab initio siue postfacto isti succedūt parentib suis. s. e. cuz inter. t. j. e. ex tenore t. s. e. c. j. t. C. de le. here. p totū. alij dicunt naturales t non legitimi: vt nati ex cōcubinis in domo: isti succedūt in duabz vncijs abintestato. C. de na. lib. aut. licet patri alij dicunt spurij vt nati ex adulterio vel qui vulgo ꝓcepti. ff. ō sta. ho. vulgo t isti in nullo succedūt: nec mstitui pōt a patre: vt in pdicta aut. lz patri et. xxxij. q. iij. dic aliquis. nec ali debēt de bonis patris. C. de incest. nupt. aut. ex cōplexu. ar. ꝑ. s. de eo q̄ duxit in matri. cuz haberz. ibi soluitur.

l Vsam. Nō ordinē huius facti. Radulphus de quo habes. s. eo. cām que. er. f. iste de q̄ habes b fuerūt fratres. r. iste suscepit agathā de aneluna mlliere vxore alam. agatha ista ō legitimo mrimomo suscepit istū. r. de quo habes b. et sic. r. fuit auus istius. r. radulphus iste. f. auus iuit vltra mare: et dimisit istū. r. t agatham matrem ipius t filiā ipius radulphi in possessione oim bonoz ipsius. audito q radulphus moruus esset vltra mare. iste. f. statim spoliauit ipm. r. possessione oim bonoz radulphi aui sui: in quoz possessione remānsit: qñ iuit vltra mare: qz dicebat agatham neptē suā matrem ipius. r. non fuisse natā de legitimo mrimonio. vt. s. e. cāz. et sic nec ipa nec. r. eī filius debebat succedere. r. fratri eusdē. f. sed ipe. f. vñ iste. r. sic spoliatus a f. auunculo suo impetuit lras sup restitutiōe sua istis epis londoñ. et vuigorenſ. t exoneñ. sub hac forma: vt añ ingressuz principal cause deberēt cognoscere sup eo: q̄ mat ipius. r. dicebat ō nō legitimo matrimonio nata. ita tñ vt añ principalis cāe ingressuz deberēt et restituere hereditatē aui sui. sed qz rex turbatus t motus fuit q̄ papa iudiciū possessoriū ꝓmiserat illis: reuocauit iudiciū istud de restitutione qđ ꝓnet ad regem et mādat vt pcedāt sup q̄one natiuitatis ipsius agathe: put patet in lra. postea vo qz isti epi forsitan nō pcedebant iste ipetrauit eandē cām ꝓmitti epis exoneñ. vuigorenſ. t eidem londoneñ. t qz. f. hēbat ēpm londoñ. suspectū: fecit illū remoueri: t loco illi⁹ sbstitui abbatē herfordenſ. . vt. s. de offi. ord. cām que. t. s. eo. cām. et sic habes b totam ꝓtinentiam istaz mere. t hec mere. deberet precedere. in titu. isto aliam.

m Ald regē. t sic pz q̄ iurisdictio spūalis t tpalis distincta est t diuisa. de pse. di. iij. celebritatē. i fi. t i aut. de mstr. cau. circa ꝓn. p vnā colūnaz. t sic papa nō habz vtrāq̄ iurisdictiōez. ar. s. e. latoz. t. xxiij. q. v. regū. t. viij. di. quo iure. t. xxxij. q. ij. int hec. in fi. t. xxij. q. iij. questū. ar. q̄ papa intromittat se de hereditate. ar. ꝑ. s. e. c. j. et

cognouerit: t ex ea plez suscepit lz post mortē vroris eandē duxerit: nihilomin⁹ spuri⁹ erit filius t ab hereditate ꝑpellēdus ꝓserti si in mortē vroris ꝑoris alt̄uter eoz aliqđ fuerit machinatus.

¶ Dē londoñ. t vuigorenſ. epis.

Causaz q̄ int. r. t. f. sup eo q̄ mat dicti. r. dī nō fuisse de legitio mrimonio nata: agitari dinoscit: vob ꝓmisim⁹ terminandā. Vez qz lris nris inseri fecim⁹: vt sepefato. r. possessiōz oim quoruz possessor extitit: qñ auus su⁹ pficiscēdi hierosolimā iter arripuit: añ ꝓncipal' cause ingressuz faceretis restitui: si ea dē possessione fuisset p violentiā spoliat⁹. Nos attēdentes q̄ ad regē ptinet nō ad eccias de talib possessionib iudicare: ne videamur iuri regis anglor derogare qui ipaz iudiciū ad se asserit ptinere. f. v. mādam⁹: q̄tenus regi possessionū iudiciū relinq̄ntes: de cā ꝓncipali videlicet: vtrum mat pdicti. r. de legitio sit mrimonio nata: plen⁹ cognoscatis et cām hmōi terminetis: licet in cōgruū videat: vt mrimonium genitricis ꝑfati. r. ipetrat: qđ ea viuēte ñ fuit vt dicit impetitū

¶ Dem epo t archi. vicentino.

Querlatū est ad audientiaz nraz q̄ cū. h. ad ptes ꝓstātinopo. t nisset t ibi morā p decennū t ampli⁹ faciēs ad. j. vxorē suā ñ rediēs ipa apō bo. me. vincētinū epm aduersus eū q̄relā posuit: t q̄ eū nō possz diuti⁹ expectare nihilomin⁹ allegauit. eps vo sic vir puid⁹ t discretus parētib viri mādauit: vt p eo mitterēt: t ipm ad ꝓpria ſuo carēt. cūq̄ elapso longi tpis spacio vir ñ remearet ad ꝓpa: eps in ꝓspectu eccl'ie auditis rōnib mlieris int eos snīaz diuortij p mulgauit: t mlieri vt aliū ducere ꝓ facultatē indulsit. Vnde mādam⁹: q̄tenus si ꝓstiterit: q̄ eps inter eos snīaz diuortij tulerit: t si lios q̄s sustulit de alio ad cui⁹ copulā aucte pdicti epi mīguit legitios iudicetis: eos hac occasiōe ab hereditate ñ patiētes excludi

¶ Dem beluacen. episcopo.

Clod nob: t ifra. Si q̄ aī ō clādestio mrimōio postmodū ab eccia ꝓprobato genāti fuerint: eos legitios iudices filios et heredes.

¶ Celestinus. iij. Reboracen. archiep̄o scopo.

Referēte nobis: t ifra. s. t. t. r. q̄ publice hōestatis iusticia phibēte mrimoniū int eos ꝓhibi

xx. q. iij. pñs. in fi. xv. q. vj. aliud. t. xxviij. q. j. loquit. Vn. dixit q̄ imperator a solo de habet prātez in tpalib: papa vo in spūalib: et sic diuisa est iurisditio. ꝓus. n. fuit imperator q̄ coronā recipet a papa t gladiū ab altari. xcij. di. legim⁹. qz ante fuit impiū q̄ apostolatus. Sz ala. t r. dixerūt q̄ imperator lz impiū a solo deo dicat ꝓcessisse: executiōz gladij tpalis recepit ab ecclesia. eccia em̄ est vnū corpus: q̄ vnū soluz caput oz hre. Idem deus vtroq̄ gladio vsus est. vt no. s. de iudi. nouit b adde qđ ibi dī. Item moyses vtriq̄ gladiuz habuit cui⁹ successor ē papa. ꝓtea papa ipm ꝓfirmat et ꝓfecrat t coronat et eū deponit. s. de elec. venabilez. t. xv. q. vj. ali⁹. h⁹ vltim vi⁹ credo

n Valater. s. agatha.

o Incongruū. qz crimia morte extinguunt. C. si reus vel ac. moz. su. l. j. ij. t. iij. xxij. di. q̄ fundā. t. xxxij. q. ij. admonē. Et tō p⁹ mortē nll's accusari pt: nisi in tribz casib: vt de hereti. xxiij. q. ij. sane ꝓferē. t forte in crimine lese maiestatis ꝓpt bona t filios. arg. vj. q. j. §. vez. v. si qs cū militib et b rōne bonoz q̄rit de delicto aliq̄ p⁹ mortē. s. vtz agatha fuit nata de legitio mrimonio dicebat em̄ nata de anelina t radulpho. et mō q̄rit vtz int eos fuerit legitimū mrimoniū. sic s. e. latoz. t de statu alicui⁹ q̄nz queritur ꝓpt bona. C. de li. cau. principali. t. C. ne ō sta. vel ū. l. quāuis.

p Demtrias. i. mrimoniū de q̄ nata ē agatha genitrix ꝑfati. r. vt dixi: et ñ de mrimonio de q̄ nat⁹ fuit. r. qz non

Perlatū. parētibus. t amicis

agitur de illo. fit minere debuit. ff. ex qui cau. ma. in int. resti. l. §. t edictū publice ꝓpom dz. s. de w. t ꝓtu. cām q̄. et. c. vl. fi in isto casu ñ est talis ꝓcedē dum: nisi se p ꝓtumacia absentasset. s. vt lit. ñ ꝓ. qm̄. §. porro. t. §. fer

¶ Promulgauit. pbato ipedimēto ꝓpetuo. Sz nūquid eps iste legitime ꝓcessit lite ñ ꝓt' ar. q̄ sic. j. tu. ꝓx. c. j. b⁹ t illō factū videt ex necessitate ne ius mlieris pireat. Sed ꝑ. s. vt li. ñ ꝓ. qm̄. §. porro. t. §. fe. cui bo die standū vī. Sz vtz eps bñ vel male ꝓcesserit ñ q̄rebat: q tm̄ vtrū filij nati de alio viro cū q̄ aucte epi ꝓcit legitimi eēnt: t rñdet q̄ sic et ñ ad aliud ar. ff. si qđ in frau. pa. l. j. §. si qđ i fraudē. t qz de illo q̄stiō nō fuit rēsum nō exprimit. si. s. de elec. inotuit. ad fi. t tō filij isti legitimi erunt: qz auctoritate ecclesie et publice contraxit. s. eo. c. ij.

q Quod nobis. de clandestino. q̄t modis mrimoniū dicat clandestinū: dicit. s. de clande. respon. cum inhibitio.

b Fuerit. post approbatū mrimoniū ab eccia ꝓuata solēnitate q̄ tradit. s. de clā. respō. cū inhibitio. qz legitī erūt ex si postea mrimoniū separet iusta de cā. secus si añ approbatiōz genāti fuerūt ō clādestino mrimonio ab eccia ñ approbato: l' nō ꝓuata fōza pdēa ꝓfert qz filij ñ excusant: si ō mrimoniū aliqđ postea ꝓbet: vt in pdicta ꝓstitutiōe cū inhibitio. tales q̄ filij. s. de clādestino mrimonio añ approbatiōz eccie nati post approbatiōnē legitī erūt. xxxij. q. iij. dic aliqs. t. s. e. tāta. ar. si postea ō mrimoniū aliqđ ñ ꝓbet: de qbus h⁹ itelligit. s. de clā. respo. c. ij. c⁹ ps hec ē. t. s. e.

Referēte. Casus pone p illā. s. de respo. ipu. c. duo pu tanta. ri. sic. Quidā ꝓxit sponsalia de futuro cū q̄daz: tandē illa mutata voluntate ꝓxit p vba de ꝓn̄ cū alio. t sic soluta fuerūt spōsalia pria

alē vo q̄ spōsalia cū ea ꝓtraxerat: mr̄ionū cū q̄dā ꝓsanguinea illi⁹ ex certa scia vtriusq; ꝓhit. ꝛc tali mr̄imonio nan sunt filij: quereba⁊ an essent legitimi: et respondet q̄ nō: q: publice honestatis iusticia impedimentē nō potuit esse mr̄ionū int eos: nec ignorantia excusat eos: q: parentes scienter ꝓtulerunt: nec dispensatio ecclesie fuit secuta.

d Separari. sic patz q̄ impedimētū istō ꝑpetuū ē exq̄ impedit et dirimit mr̄ionū ia ꝓtū: sic. s. ꝛc sponsa. ad audientiā. ꝛc. inuenis.

e Permissiōz. i. eccla nō approbāte tale mr̄imoniū vl̄ ꝑmissiōz. i. dispētationez q: postea eccl'a cū eis nō dispensauit. p dispensationez eccie approbat mr̄ionū cā filiorū s. ꝛc ꝓsan. ⁊ af. q: circa j. eo. p venabilē. hodie vo ꝓna ingrāna ñ excusat filios omissa illa solēnita ꝛc. s. ꝛc clande. ꝛcspon. cum inhibino.

f Ignorātā. ꝓna em̄ ingrāna vniusq; vt alterius tm̄ excusat filios siue legitiat eos. j. e. ex tenore. ⁊. s. co. c. ij. ꝛcz sbsequēs mr̄ionuz s. e. tāta. ⁊. c. j. itē legitiatio ꝓncipis. j. eo. p venabilē. hodie vo ꝓna ingrāna ñ excusat filios omissa illa solēnita ꝛc. s. ꝛc clande. ꝛcspon. cum inhibino.

g Eruent. si est ita. ar. j. s. eo. cām q. ibi mādat inq̄ri ꝛc mr̄imoniō p⁹ mortem pugū. hic aūt vī ꝛcnegari. Alia. dicit: q̄ ß lapsum erat q̄nquēnū a morte pugū: ibi non. ar. ff. ꝛc sta. ꝛcfūc. l. j. ⁊ ij. C. e. ñ. si is q. ⁊ per totū. vel ß mat dicebat nata ꝛc nō legitio mr̄imonio ipediēte statū. vnō post mortē q̄ri nō ꝛcbet ß hoc ē diuinare. vñ dicimus exq̄ pstat mr̄imoniū in facie eccie ꝓtum et bona fide filij legitimi sunt vt ß: et iō dicit si est ita: q̄ legitie ꝓtum sit: et hec mlr̄ probare vz. et sic intelligit q̄d ß dicit. sed ibi nō pstabat ꝛc mr̄imonio: q: dicebat q̄ agatha nata fuit eo ipe quo anelina mater eius hēbat aliū virū: et hoc aduersarius ꝓbare ꝛcbebat. vt. s. e. cām que. et ß nō negat quin alia ps posset ꝓbare ꝓtuū si voluerit. vñ si nichil ꝓbat: cōpo q̄ parētes illi⁹ i facie eccie ꝓtulerūt: ⁊ approbāte eccl'a tā diu fuerūt vsq; ad mortē: plumbū legitimū mr̄imoniū int eos: ḡre filij legitimi sunt habēdi: fuscq; ꝓtrarū oñdat. aliud ꝓtrarū formus signat s. e. lator. ⁊. s. ꝛc oz. cog. tuā. ibi ille qui opponit aduersus legitie natū: oz hoc ꝓbare ß ꝓ: qđ videt inquā. Pot dici q̄ ß nō constabat ꝛc mr̄imonio parentū illius vidue: nec erat cōis opio q̄ illi fuissent legitie communcn: et ideo mulier ꝛcbet ꝓbare narrationem suam. vnde dicit papa: si est ita. ar. ad pdicta. j. c. pri.

b Er tuas. affidauerat. i. fidem ꝛcderat: q̄ eā duceret in vxorem

i Ex ea. quam affidauerat. Ber.

k Filiū appellauit. cōpo q̄ ds filiū nat̄alē in extrema volūtate noiat filiū: et heredē instituit: intelligit eū legitimasse. C. ꝛc nat̄. lib. aut. itē si quis. Et hoc intellige: si alios legitimos ñ habet: in aut. qui. mo. na. effi. legi. §. si vo nō bñs. col. vj. Itē si pater offerat filiū naturalez imp̄atori: ⁊ fiat curiał: legitim⁹ erit. in aut. qui. mo. na. effi. sui. §. si ds igit. col. vij. Itē si nullo alio filio existente ipe filius naturał ꝓfūcto offerat sepm̄ curie legitimus efficit. in aut. eo. ti. §. j. ⁊. §. si

nō potuit ⁊ ꝓfectus debuit separari ac ꝓ ß cū filij nec ꝓ eccie ꝓmissio nē nec p ꝓnā igrantiā excusent ad successiōz bōoz ꝓnoz ñ videtur aliq̄ten⁹ admittēdi. ¶ Item

Eruenit sane ad nos ex insinuatiōe. l. vidue: q̄ cum inf. g. ꝓtez suū ⁊. a. mr̄ez illius mr̄ionū fuissz legitie celebratū ⁊ q̄diu vixerūt q̄ete ꝓmāserunt post illoz ꝛccessuz q̄dā asserentes eā ō ñ legitio mr̄imonio fuisse susceptā: a ꝓna hereditate tāq̄ illegitimaz amouere conant̄. Adā dam⁹ itaq; q̄tenus si est ita: dictaz viduā legitimā nuncietis.

¶ Innocentius tercius.

Er tuas lr̄as itimasti: q̄ r. ex mliere quā scōm opionē maioris ptis vicinie in ꝓcubinaz hēbat ple susceptā q̄ndam post ⁊ aliā ea ꝛcfūcta duxit i vxorē: ⁊ ea ō q̄ ple susceperat: viruz sibi aliū copulauit. ꝓcessu vero tpis idē. r. in pūtia mltoz firmaut ꝓpio iuramēto: q̄ eam quā hīe visus fuerat ꝓcubinam pus affidauerat i vxorē q̄ ex ea filiū genuissz: ⁊ postea cū ageret in extremis: eū quē ex ea susceperat: intestamto heredē instituens legitimū filiū appellauit: eū aūt tue inq̄sitioni fuissz ꝓmissuz an filiꝰ sic susceptꝰ legitimꝰ eēt heres ipi⁹. r. et ad eiꝰ p̄monū admittēdus. tu p̄ id qđ ex q̄dā ꝛccretali bo. me. alexā. pape p̄decessoris igit̄. Item si p̄ filiū naturalē in publico instro vel cū sbscriptione testiū cum noiauit filiū: nec adiecit naturalez: legitimus est. in aut. Vt li. ma. ⁊ auie. §. ad hoc. coll'. viij. Item est ß ar. q̄ sola noiatione aliqs acquirit ius. xxxij. q. iij. dicat aliqs. ⁊ ar. s. ꝛc ꝓsump. illud. ⁊ s. ꝛc pba. ꝓ mas. instū. ꝛc adop. §. vl. ⁊. ff. ꝛc pba. l. vlt. ar. j. ij. q. j. mlti. in fi. xxvij. q. ij inuenta. xxiij. q. iij. forte. C. ō pba. nec⁊ l. nō ep'is. ⁊. C. s lib. cā. l. inbemus. ꝛc hoc dictum fuit. s. e. transmisse.

l Cōmissum. i. a iudice sec'ari cā filiatonis fuit huic remissa ar. s. e. lator. vl̄ forte a papa fuit ei cā commissa. Ber.

m Ex q̄dam ꝛcere. s. eo. transmisse.

n Cōprobauit. sic videt q̄ aliqs possit ꝓbare se filiū alicui⁹ s. ꝛc si. pōb. michael. ꝛc hoc dicitur. s. eo. transmisse.

o Affidasse. supple añq̄ ipm̄ suscepisset ex ea: vñ postea p carnalē copl'az sbsequentē fuit mr̄ionū ꝓtum ptū inductū s quam ꝓsumptioz ñ admittit ꝓbatio in ꝓtrarū. s. ꝛc spon. is qui. al's si simpl'r ꝓbasset: q̄ eā affidasset: nō ꝛcternando tpus insufficiens fuisset tal' ꝓbatio s. ꝛc ꝓba. in pūtia. s ꝛc pdi. ap. p tuas.

p Igitur. C. plus va. qđ agi. p totū. in rubra ⁊ in nigro.

q Ipso facto. sicut ipo facto negat mr̄ionū. sic et ipo facto renūciat mr̄imonio ꝓpter li siue ꝓuilegio d'ca li. s. ꝛc vi. et ho. cle. c. vlt. sic ope ꝓtrario vł facto negamus xpm. xxij. q. viti. cauete. et xj. q. iij. existimāt. et sic ꝓsumit q̄ a primo odio ꝛcfecit. xxxij. q. j. recēsuti. ⁊. q. ij. c. j.

r In casu dissimili. nā ibi parentes testificabant s illum qui dicebat se eoz filium: ß vero p ipo filio. ⁊ ita mlt̄ū pdest filio dicuz pentum. ff. ꝛc pba. et iā. ⁊. ff. ꝛc lib. agno. l. j. §. iulian⁹. ⁊. s. ꝛc ꝓsum. afferte. ⁊. C. ꝛc rei vx. ac. l. vna. §. fileat. ⁊. ff. ꝛc pba. l. viti. ff. ad car bo. l. j. §. si quis. ⁊. l. quod labeo. Jo.

a Er venerabilē. archiepm. nūc olim fuit sedes epalis: vt. viij. q. iij. artaldus. ⁊ suu suffraganeus narbonen. vr ibi.

b Habeat ptātem. ex eo em̄ q̄ legitimat aliquem in spūalibus p consequentiā et in tpalibus: qui ipse papa argumentat hic. ꝓpter hoc tm̄ q̄ legitimat aliquem in spūalibus non ꝓbatur: q̄ habeat iurisdictionem in tpalibus. legitimare em̄ ꝓtuet ad voluntariam iurisdictionem. ff. ꝛc offi. pconsul'. l. ij. Item q: ad papā nihil spectat ꝛc tpalibus. s. e. cām que. ⁊. c. lator. et. s. ō iudi. nouit. nisi in casib⁹. s. ꝛc so. compe. licet. et. c. ex tenore. vt ibi dicitur. et sic videtur q̄ papa q̄ ad temporalia legitimare nō possit: vbi non habet temporalem iurisdictionem. Sed hoc dixit io. q̄ dominus papa non habet potestatem legitimandi in temporalibus: sed eoipso q̄ legitimat aliquem quo ad spiritualia: et per consequens legitimat eum quo ad temporalia: que sunt minus digna. ⁊ sic legitimat per ꝓsequētiaz: ḡ nō directe sepe em̄ ꝓmittit aliquid indirecte: qđ nō ꝓmittit directe. ar. iij. q. iij.

§. ferui. j. rñso. ⁊. ff. ꝛ aut. tu. l. j. Jo. adhesit allegationi quã ponit ꝺ ꝓmo dñs papa. Sz ꝯnũ credo. ſ. q dñs papa ñ posſit legitimare aliquẽ q̃tuz ad hoc vt succedat in hẽditate tã q̃ legum⁹ heres qui nõ fuit: dico ꝛ sua iurisdictione tpali: sic em̃ eẽt mittere falcẽ in messez alienã ⁊ vsurpare alienã iurisdictiõz qõ esse nõ ꝛbz. ſ. ꝛ iudi. nouit. ⁊ vj. q. iij. scriptũ est. ⁊ ꝓuare aliquem iure succedendi. vñ credo q ñ posſit legitimare nisi quo ad actus spũales. tñ q̃daz legitimatiõz extendũt ad honores secl'ares: vt p h⁹ intelligat esse legitimus: vt possit esse iudex et hẽ hmõi honores tpales q̃s alius habere ñ posset. ⁊ in hac sententia fuerũt. lau. vin. et tan.

c Non naturalibꝫ. naturales large oĩes appellant pt adoptiuos ⁊ spũales. xxx. q iij. §. j. plerũq; ei illi tñ qui ex liberis ꝓcreãtibus nascunt: vt ff. ⁊ xxxij. q. vlij. ibi.

d Adulterinis. vt puta filijs pſbiꝛ qui cũ fornicant adulterant cũ sint q̃si mariti eccl'iaꝝ: vt. lvj. di. cenomanensem.

e Presertim. i. maxie ꝑm io. ꝑm alios p̃ seruu. i. tñ.

f Supiorem. papa eñ sup oĩes est. xcvj. di. duo sunt. ⁊. ix. q. iij. cũctis. ⁊. §. ꝛ ma. et obe. soluere.

g Requirat. supple q̃tum ad temporalia

h In minori. xcv. di. illõ. xvj. q. ij. c. j. et. §. ꝛ ueri. ex pre. et ecõuerso cui iudicat minus ⁊ maius interdictũ esse vi. j. ꝛ sen. ex. cũ uloꝛ. ⁊. lxxxiij. dis. gesta. ⁊. ff. ꝛ ser. expoꝛ. cui. ⁊. ff. ꝛ int. et re. l. relegatoꝝ. §. solet. Ber.

i Si patria ptãte. liij. di. si ꝓ⁹. ⁊ aut. ꝓsti. q̃ dig. li. a pa. potes. palam. coll'. vj.

k Ordinaret. liij. dis. si ꝓ⁹ abñte. ⁊. c. ex antiquis.

l Beati petri. dicebat io. maxie. ſ tu dic tñ: vt dixi. §. q. q̃ ad foꝛ secl'are nõ pt legitimare: nisi princeps ei pmitteret. in quo scilr ordinato secus est: sed ipe tenetur dño satisfaccre: vt hic dicitur.

m Per sniaz. cui ſtãdũ erat tonec in ꝯnũ ꝓbaret. §. ꝛ re iu. sic. et §. ꝺ renũ. i pñta. lz inq̃. ff. ꝛ iusti. ⁊ iur. l. pe. §. j. ⁊. ff. ꝛ reg. iu. res

n Separati. qõ facẽ ñ ꝛburt: eẽ si cã eẽt mãifesta. j. iudicata. Z. ꝛ duoꝝ. porro. cũ tal' separato sit pena q̃ nõ ꝺz inferri: nisi p iudicem.

o Mõ fuatũ. iudiciariũ. vt. ij. q. vj. §. xxxij. q. ij. §. in hꝺ. diffinitiua. ⁊. ar. §. ꝛ pba. qm̃. ⁊. §. ꝛ elec duũ. ⁊. §. vt. li. ñ pt. accedens. ar. ꝺ. §. vt li. ñ pt. c. j. ⁊. c. qm̃. §. j. vbi ꝺz q ordo iudiciarius nõ vsq̃quaq; seruat in causis matrimonialibꝫ: sed hic cassata fuit ꝓpter hoc sententia. Illa ꝓtraria intelliguntur q̃n altera ps est abñs p ꝓtumaciaz. tunc em̃ ordo iuris nõ seruat per omnia: immo testes recipiunt li. nõ pt. et fert sniã ꝓpter pric'm fo: ni causis. vt in. c. q̃m. sed vbi alia ps ñ est absens sed pñs vsq; ps: ꝺz ordo iuris fuari: al's nõ valz sniã vt h: et hic cassata. i. cassa ⁊ irrita nũciata: vt. c. accedens p

p De tribꝫ bonis. Mõ q tria sunt bona mrionij: vt ſ. vt li. ñ pt. h dicit. ſ. fides. ꝓles et sacrm. xxvij. q. ij. oĩe uacꝫ. xxxij. q. j. nõ enim in sola. Fides. q nullũ adulterium ꝺz fides thori ꝯiugalis: vt. c. nõ enim ꝓles. i. ipe ꝛ⁹. Sacrãmtũ q nullũ ꝛbet esse diuoꝛtiũ. vt. c. oĩe vbi alieꝝ istoꝝ nõ fuat frãgit lex mrionij. Iste nõ fuauit ista tria. ſ. fidẽ: q cũ alia adulteriũ ꝓmisit: ß rex francie nõ fecit hoc ꝓpter sniaz et q̃ius fides ñ fuet mri mãiũ tñ durat. vt h ꝺz.

q Violasset. i. dissoluisset: q in nullo casu soluit mrionij fidelitũ p⁹ carnalẽ copl'am nisi in casibus. j. ꝛ diuoꝛ. gaudemus.

r Dubitari. et sic ex futuro euẽtu pẽdet an sint iudicãdi legiti. ar. §. ꝛ frig. ⁊ malef. c. fraternitatis. in fi. Sz certe ꝯnũ vi si scõz matrimoniũ ꝯcũ fuit aucte eccl'ie ex vi snie late: et toleratũ fuit lite pẽdente sup ꝑmo: filij legitimi erũt. §. e. plani. ⁊. c. cũ inf. ⁊. c. referẽte. ar. et ita sine aliqua dispensatione legitimi erunt.

s Cõprobata. maxie. q ⁊ si nõ fuerit ꝓbata ta ⁊ restituat viro: mihi lomus⁹ ples legitima erit nata ex scõa vxore quã aucte eccl'ie receptã post sniam latam: vt dixi in ꝓti. notula. ß ñ est vez q sniã nõ tenuit ꝓpter ordinẽ nõ fuatũ ⁊ ideo nccaria essz dispensatio si nõ ꝓbaret affinitas

t Recognoscat. ꝛ facto: ꝛ iure tñ ſbest romano impio. vij. q. j. in apibꝫ. ꝛ hoc dicit. §. ꝛ elect. p venerabilem.

u Potuit. ff. ꝺ iurisdom. iu. est receptuz.

x Tanq̃ princeps. nõ q facit aliq̃d non tanq̃ rex. vt. §. ꝛ elec. q sic §. pe. ⁊. c. cũ inf canonicos. ⁊. xxiij. q. iij. si ecclesia. in fi. ⁊. ff. ꝛ adop. si ꝓsul. §. j. ⁊. ff. qꝺ cuiusq; vniuersi. item eorum. §. j. et ita rex erit

ꝺ actoꝝ. ⁊ iudex ꝓpij facti. ⁊ licet forte rex hoc facere possit: melius tñ facit: si abstinz a talibꝫ. ff. ꝛ of. pcõsul'. ne q̃q̃. ne videat pstare aucte suo ꝓpio facto. vt. §. ꝛ iusti. c. vl. et. §. ꝛ iurepa. p nostras. Jo.

y Regi gram. q nõ potuit rex legitimare filiũ suũ: licz posset alienũ vel q licet eũ posset legitimare vt subditũ: scz vt succederet alij: nõ tñ vt succederet sibi ar. viij. q. j. in scripturis. ⁊. xxiij. q. j. dicimus. imo vi q ipso iure legitimi erãt: cũ nati fuissent ꝛ mrimonio aucte eccl'ie cõtracto: sed nõ est ita: vt. §. dictum est in nouila maxime.

z Primonio. illos tñ ꝛ primo suo legitimare põt vt dictũ est. §.

a Certis causis. ſ. cũ requirimur: ⁊ hoc ꝓbat aucte ꝛutro. ſ. cũ varietatu est int iudices fuit ambiguũ: tũc recurrit ad iudicium eccl'ie. vt. j.

sequit & hz ex certis cau sis ñ ō est ordinarī q̄ ad tpalia. ē. ꝛ offi. ordi. pastoral. j. rñso. ß casu alit vt dicat lra. ē. ō so. ppe. licet. ꝛ. c. ex tenore et. c. ex pte. et ita est hic ar. ꝛ iurisdinōe distin cta. ē. eo. cām q̄. vbi ꝛ hoc. ꝛ. ē. ꝛ iudi. nouit et. ē. ꝛ app. si duobus.

b ¶ Int sanguinē. hec vba exponūt inferius.

c ¶ Videris variari. i ter iudices siue sapiētes

d ¶ Venies ad sacerdo tes. ar. q̄ ex ōfectu iudi cis secl'aris fcurrit ad eccliasticū. ē. ꝛ so. ppe. licz. et. xxiij. q. v. admi nistratores.

e ¶ Sane. h icipit papa exponē auctez ꝛeutro.

f ¶ Ex vi vocabuli. in terpretatur enim nous lex antiquam.

g ¶ Reuersus. ipse pe trus ꝛ ibi postmodum martyrū sustinuit. ij. q. vij. bēi petr⁹ ꝛ paul⁹

h ¶ Et sanguinē. hec ē expositio ei⁹: qō pmi sit i aucte ꝛeutronomij

i ¶ Ciuile. hoc est scu lare iudicium.

k ¶ Crimiale. ecclasti cum fm canones.

l ¶ Precipit. xj. q. iij. gbsit. Ber.

m ¶ Adonij⁹. xj. q. iij. mbil. ꝛ. c. sic dz. ꝛ xxiij. q. iij. corripiantur.

n ¶ Canōica. lvj. di. c. j. ꝛ. ē. ꝛ ti. pbi. c. j. et xv. q. viij. cum multe.

o ¶ Berestat. misi cum eis fuerit dispensatum. lvj. di. cenomanēsem.

p ¶ Adazeres. ꝛ bis di cū est. ē. ꝛ renūc. misi cū pudem. §. persone.

q ¶ Canone. ē. ꝛ elec. cum in cūctis.

r ¶ Etiā alimēta. C. ꝛ nat. li. aut. lz. patri. et C. ō inoff. nup. aut. ex pplexu. ar. ℨ. ē. ꝛ eo q̄ duxit in matri. cum ha beret. Sol'. ibi.

s ¶ Ex tenore. resti tui postularet. tāq̄ furtiz. C. qui mu. to. off. sum. l. ij. ꝛ aut. matri. oliz si mat curaz vl' tutelā filioz subire volebat: optebat eā iu rare q̄ nō intraret ad se cundas nupcias. hodie vo remittit illi iuramē tū: qz venebant ℨ: ß re nūciāt bñficio velliani

ī aut. vt sine pbi. ma. tu. ge. §. qz vo mitaz. col'. vij. ꝛ pdēa. aut. mat. ꝛ si ℨ ueru. stari expellit a tutela. C. e. n. aut. facrm. ꝛ. ē. ꝛ ap. ex pte

t ¶ Ignaram. ḡ ignorantia facit: q̄ filij sunt legitimi cēsen vbi ꝛ hoc di. als nō essent legitimi. ē. ꝛ. referēte. vbi ꝛ hoc.

u ¶ Legitimū. ex hoc ps q̄ sufficit bona fides alterius parētis: vt filij di cant legitī: ꝛ si nascāt lite mota legitimi sunt: lz postea sepeliat: vl' si añ sniaz sit ꝛcept⁹, ē. e: cū int. circa hmōi sciaz vel ignorantiā tenendū est: vt

certis cāis inspectis tpalē iurisditiōz casualit exercem⁹ non q̄ alieno iuri piudicare velim⁹: ß q̄ sicut ī ꝛutrono. ptinet: si difficile ꝛ ābiguū apō te iudiciū eē pspexeris: int sangnē ꝛ sanguinē cām et cām: lepā ꝛ lepaz et iudiciū int portas videris variari: venies ad sacdotes leuitici generis ꝛ ad iudicē q̄ fuerit illo tpe qui iudicabit tibi iudiciū vitatē ꝛ facies q̄cunq̄ dixerit que pfunt loco quē elegerit dñs: seq̄risq̄ eoz sniam. q̄ aūt supbierit nolēs obedire sacdotis impio: q̄ eo tpe mīstrat dño ꝛeo tuo: ōcreto iudicis morietr. Sane cum ꝛe utronomiū lex scōa interpretet ex vi vocabuli cōprobat vt qō ibi ꝛcēnt ī nouo testamto oz obseruari. loc⁹ em̄ quē elegit dñs ap. se. eē pgnoscit: cū em̄ petr⁹ vrbē fugiēs exiuisset: volēs eū dñs ad locū quē elegerat ꝛuocare: interrogat⁹ ab eo: dñe q̄ vadis: rndit venio roma iterꝛ crucifigi: qō ī telligēs p se dictuz: ad locū ipm ptinus ē reuersus. Sūt aūt sacerdotes leuitici generis fres nostri q̄ nob iure leuitico ī executō ne sacdotal' officiū coadiutores existūt. is vo sup eos sacdos siue iudex existit cui dñs inqt ī petro: qōcūq̄ ligaueris sup terrā erit ligatū ꝛ ī cel'. Eius vicari⁹ q̄ est sacdos inetnū scōm ordinē melch. pstitut⁹ a ꝛeo iudex viuo rū ꝛ mortuoz tria quippe distinguit iudicia. Primū int sangnē ꝛ sanguinē p qō crimiale intelligit ꝛ ciuile. Ultim int lepaz et lepā p qō eccliasticū ꝛ crimiale notat. Adeditū int cāz ꝛ cām qō ad vtrūq̄ refert tā eccliasticū q̄ ciuile: ī qbus cū aliq̄d fuerit difficile vl' ābiguū ad iudiciū est sedis ap. recurredū: c⁹ sniaz q̄ supbiēs ptēpserit obtuare mori p cipit. i. p excōicatiōis sniam velut mortu⁹ a cōione fidelū sepa

ri. Paul⁹ et vt plenitudinē potestatis exponerz: ad corinthios scribēs ait. Nescitis q̄m āgelos iudicabitis q̄tomagis secl'aria. Licz igit cū filijs sepedicti regis ꝛe qbus an fuerit legitī ab initio dubitat: duxerim⁹ dispādū q̄ tñ tā lex mosayca q̄ canōica sobolē susceptā exadultio ōtestatur: testante dño: q̄ manzeres ꝛ spurij vsq̄ in ꝛeciaz gnātiōez in eccliaz ñ intrabūt. canōe vo vetāte tales ad sacros ordies pmoueri secl'aribz q̄ legibz ñ solū repellē tibz eos a successiōe pēna: ß negātibz ipis et aluīta petitōi tue nō duxim⁹ ānuendū.

¶ Dē. h. ꝛ. r. canonicis beneuentanis.

Ex tenore lrāz vzarū nob ī notuit: q̄ cū. g. vidua he reditatē q̄dā. r. mariti sui sibi ꝛ pupillo filio suo rēstitui postularz: ps aduersa petitiōz ei⁹ nitebat excludere p eo q̄. r. mariti ipi⁹ vidue ꝛe adultio genituz asserebat: ꝛ ifra. Intelligētes q̄ pī pdēci. r. mīez ipi⁹ ī facie ecclie ignaram. q̄ ipe alia sibi mrionialit copulassz: duxerit ī vroē ꝛ dū ipa pnūz ipi⁹ legitia putare tur: dēm. r. suscepit ex eadē ī sauorē pl' poti⁹ ꝛeclinā⁹ meozatū r. legitim rputātes.

¶ Dē epo ti.

Audem⁹: ꝛ ifra. Leteꝛ p lē ꝛe ifideliū pnūctiōibz nata q̄ scōo ccio vl' vltioze gdu fm opioez illoz mrioniali ꝛert affectu: p⁹ fidē rceptā vtilitate publica suadente legitimam volum⁹ reputari.

Qui mrimoniū accusare pōt vel ptra illud testificari.

Lex. iij. parisien. epo.

Elatū ē: q̄ cū pī cuiusdā puelle eā cuidā ciui parisien. nuptui tradidisset. marit⁹ p⁹ aliq̄t ānos q̄bz cū vroze pmānsit. ppt hōicidiū qō cōmisit: ꝛe ciuitate tioze mortis exiuit. nūc aūt dz posse pbari: q̄

dz. ē. ꝛe clāde. vel pō. cū inhitio. Sz nūq̄d idē eēt si aliqs credeꝛet liber cū eēt seruus. vt filij ei⁹ ppt opioñē eccie iudicet liber ꝛ legitim⁹ q̄ ad ordinē: ñ vt. C. solu. ma. l. iij. ar. ℨ. ff. so. ma. l. si cū otem. §. vltimo.

Audem⁹. pñ ciombz. s. paganoz siue iudeoz ad fidē postea ꝛuersoꝝ. vt. ē. ꝛ pscan. ꝛ affi. ꝛe infidelibz. ꝛ. j. ō duoz. gaudem⁹. cui⁹ pars est hec.

¶ Opionē. tal' opinio ñ legitimat: ß pstat occasiōz legitimandi. ar. ē. e. c. pr. ꝛ. c. p ve nābilē. ꝛ. ff. ꝛe ri. nu. q̄ in pucia. Sz nūq̄d ē mrionū int tales. vī q̄ sic. xxvj. di. rem de. ꝛ. ē. ꝛe pscan. ꝛ affi. ꝛe infidelibz. solutiōez collige. j. ꝛe duoz. gaudē⁹. cui⁹ hec ē pba ꝛ ꝛeasa vī añ illū. §. q̄ aūt. ꝛc. vbi pcedit pmo ꝛe pmictis cū se cūdis p⁹ duoz nū scēm adhuc viuēnbz repudians ī qbz ñ est mrimoniuz: vt ibi dz filij tñ eoz reputant ab ecclesia legiti vtilitate publica suadente: vt alij facil⁹ puertāt. ß si itelligat ꝛe filijs illoz ꝛe qbz dz in pnn. illi⁹. c. gaudem⁹. tunc planū ē: qz int illos ē mrionū: vt ibi pz et sic ꝛeciditr añ. §. q̄ vo qō pon⁹ credo: ꝛ filij raliuz legium sunt.

Elatū. aliq̄t annos. Sed ꝛe q̄ ānis intelligis: pt dici q̄ ꝛe duobz q̄ plural' locutio duoz nūero ptenta ē. iij. q. iij. v. vbi nūerus. ff. ꝛe v. sig. int illā. in fi. ff. ꝛe mān. testa. lībras. §. vl. ꝛ. ff. ꝛe testi. vbi numerus.

b ¶ Exiuit. nōne illa eū seq̄ tenebat: quod vī. xiij. q. ij. vnaq̄q. et. xxxiij. q. ij. si quis meretricabili. Et pt dici q̄ tenebat: q̄ ibi fmā nere ñ potat iusta ꝛe cā: misi forte vagabūdus discurrerz: q̄ tūc non posset ipsum seq̄

ar. ff. ꝛe ope. lib. quod misi. §. ex puincia.

c ¶ Adamfestum. ita q̄ no oīū: al's nō bene sequereē aut legitimi. ꝛc. q̄ quod manifestū est pbatur. xj. q. iij. eoz qui. in fi.

d ¶ Legitimi. fm q̄ traditur. j. e. c. cum in tua.

e ¶ Teltes. ḡ altera pte abnīte: et ñ p ptūaciaz testes recipiūt li. ñ pt. ꝛ sniis ferē: vt dicit. nā ordo iuris ī casu isto ñ est vsq̄quaq̄ pūdus ē, vt li. ñ. pt. c. j. Sz ℨ. ē. vt li. nō pt. qm̄. §. ij. cū iste ū sit absens per

ptumaciā: vt ibi posset dici: q cū iste ꝓpter culpā suā abīs fuerit nec possz inuenirī: illa culpa loco ꝓtumacie habeā: vt ꝛ eū ꝓcedat nec ꝛbe at mīerī obesse: q in culpa nō fuit. inquū est. n. alīū alterius odio p̄ grauari. C. ꝛ mosī. testa. si qs suo. ad fi. nec ꝓpt hoc ius mīeris dz pire: marie cū habeat legītios testes ꝛ accusatores: ꝛ rāco tpe fuerit expectatus: ꝛ cū diligē tia req̄situs. vñ ꝓcdi potuit ꝛ illū. ꝛ illa ꝛ cre. q̄m. non ꝺdicit: si tu bñ videas illaz: q̄ ubi dī cū fine culpa sit absens: ꝛ ñ malicīosa volūtate: ꝫ ḡ culpa ꝛ malicia facientib⁹ est abīs ꝫ ꝓsumptio in hoc videā ꝛ mīerem q̄ eo pñte tanto tpe ta cuit: ꝫ ꝓsumptio tollit: si testes et accusatores legitimi sum. ꝓ ut dī. ꝛ. c. cū in tua. Quidā dicūt q̄ corrugere p illā ꝛbere. q̄m. et ei standū est. Item sic ꝛ videā. ſ. ti. pri. platū. ꝫ ibi nō agitur an filia teneret vel non: sed an filij legitimi essent.

Mobis. accusanōz. licz lra ista videat intelligēda ꝛ accusatore tm ꝛ teste pon⁹ intelligit: ꝛ vtroq; tm est verū. ꝛ accusatore habemus. ij. q. vi. ꝓ scpta. q̄ est ꝛ teste vel similiter testib⁹. n. ꝛ nō testimonijs est credendū. iij. q. ix. testes. ꝛ. ſ. ꝛ coha. cleri. ꝛ mulie. tuas nos. ꝛ q̄ ꝛbeat intelligi ꝛ teste colligit ex illa lra: nisi q̄tuz ad ꝓsumptiōz ꝛc. q̄ sufficit ad dicta testiuz ꝓferē ñ ad dicta accusatoz̄ g Ad ꝓsumptiōez. nō q̄ ꝓsumptio ñ ꝓbat nisi sit violenta. xxxij. q. j. dixit. ꝛ. ij. q. j ꝓmo. ꝛ est hoc regl'are. ff. ꝛ testi. l. iij. ſ. idez diu⁹. et. iij. q. ix. testes. et. ſ. ꝛ coha. cle. ꝛ mu. tua. tamen ꝓsumptio coadmuat si adsint alia suffragia. ſ. ꝛ suc. ab intesta. cū dilect⁹. ꝛ. ſ. ꝛ testi. ꝓterea. ꝛ. ſ. ꝛ ꝓsump. illud. ꝛ. c. iij. ꝛ ꝓpter ꝓsumptiōz ꝛserē iuramentū q̄ñq; actor q̄ñq; reo. ꝛ. ſ. ꝛ iureiurā. c. vlt. hic vero ꝓra matrimoniū nō ꝛserē iuramentum. ſ. ꝛ eo qui cogno. ꝓsan. vr. sue. sup eo.

Videt. antiq̄ ꝓsuetudine. Mo. q̄ antiq̄ ꝓsuetudo ꝓ lege ꝫuanda est. xj. di. in his. ꝛ. xij. di. diuturni. ꝛ. ix. q. iij. ꝓquest⁹ et mos fidelissime veustatis ꝫuādus est. C. ꝛ testa. testamēta. et hec cō suetudo ꝫuat quo ad pentes: tñ in mrīonio ꝓtrahendo fallit: cū alter est supto: nobilitate potēa vel diuitijs: pentes inferiores nō admittunt ꝓ mrīonio ꝓtrahendo. ſ. ꝛ testi. sup eo. q̄ suspectū est tūc testimoniū ulloz. sed hec ꝛbere. nō videt loqui in eo casu. vt dicit. ꝛ.

Legibo. i. canonibo. sic. xxxj. di. nicena. ꝛ loquit ꝛ illis canonibo xxxv. q. vj. c. j. ꝛ. ij. ꝛ sic tam ꝛ ꝓsuetudine approbata q̄ ꝑm canōes admittunt. Si vis intelligere ꝛ legibo ciuilib⁹: dicas q̄ ad ꝓbandū q̄ matrimoniū ꝓtrahi possit nō obstante ꝓsanguinitate: vel ad diriēdum mrīonium ꝓpt ꝓsanguinitatē est arguēdū: q̄ pentes ꝛ ꝓsanguinei sint admittendi: q̄ melius sciūt suā ꝓximitatem q̄ extranei C. ꝛ in ure. resti. mi. ꝛ tutela. ꝛ. C. ꝛ ube. cā. si filiū. ꝛ. ff. ꝛ ꝓba.

ꝓiugū ꝓrogatiā ꝛ q̄ fauorabilē res ē: ꝓgrue admittūt. Item

Msup adiecisti: q̄ aliquis cū q̄daz ꝛnubili puella ꝓxit q̄ tandē etatis metas attīgēs ab illo pluries ꝓgnita ꝓ mrīmoniū ꝓclamauit: asserēs se semp ab initio dissensisse: q̄ ꝓ testes ꝓbat fama ꝛ quersatiōe ꝓclaros Jn ꝫ itaq; casu sentim⁹: q̄ aduersus mrīoniū audiri nō dz: q̄ añ cognitiōz sui legitīm annuz attīgenst cū potuit mīme reclamauit. sic em̄ ante legitīm ꝓsen suz q̄ in. xij. āno spectat: potuit dissentire: sic postq̄ legitio tpe accedēte semel et copule carnali ꝓsensit: ex ratihabitiōe sibi sup ꝫ silentiū nō ambigit indixisse.

Mno. iij. aſepo ꝓposito ꝛ porisscte marie ꝛ albañ. genueñ.

Jgnificāte. m. ꝛ canula nro ē apostolatui ꝛclara tū q̄ cū. n. duxisz legitīe in vxorē. s. mat ipi⁹ visa est mrīoniū accusare vt ab eo pecūiā extorq̄ ret: ꝛ lz intellectui suo ꝓua ñ possint opa rndere: nihilomi⁹ vult hīe pecūiaz: vt ab accusatiōe ꝺsistat. Cū igit ñ sit malicijs hoīm idulgēdū: mādā⁹ q̄ten⁹ si ē ita: ipaz ab accusatōe mrīonij ꝛpellētes cide sup ꝫ silētiū ꝫponatis

Item.

Cum in tua dioceſi: ꝛ ifra Si vero post ꝛctum mrīmoniū aliquis appareat accusatoz nō prodierit in publicum qñ

etiam. et q̄ alijs ꝓferant est ar. ff. ꝛ adult. si maritus.

k Genealogiam. Nec est ratio quare hmōi ꝓsone admittant ꝛ alijs ꝓferantur. xxxv. q. vj. c. j. ꝛ. ij. Ber.

l Sciāt ꝓsanguinitatē. ſ. ꝓ hoc vī q̄ nō loquit ꝛ testimonio ferendo ꝓ ipo ꝓsensu: q̄ si extraneus interesset eque bñ sciret si ē pat et mat an consensisset tūc admittez sed lra sequens bene innuit ꝛ ipso ꝓsensu.

m Mullū. xxx. q. v. alit. ꝛ ff. ꝺ ri. nup. l. ij.

n Nō recipiat. iij. q. iij. ſ. ite testis idoneus. ꝛ. ff. ꝛ testi. l. testis idoneus. Bern.

o Conūgendo. ex hac vī q̄ ad ꝓbandū mrīmoniū esse ꝓcū admittant pentes: ꝛ inducit ad hoc a pluribus. ſ. ꝛ testi. sup eo. sed ñ loquit in eo casu: ꝫ q̄ dicit in ꝓiugendo: intelligē si dicerēt q̄ eēnt consanguinei: q̄ ꝑhere volunt. vt fama eēt ꝛ hac pat et mr̄ ꝛ ꝓsanguinei admittunt ad ꝓbandā ꝓsanguinitatē. ſ. ꝛ spō. cū in tua. itelligē loqui hāc ꝛcre. q̄ ꝓpt ꝓsanguinitatē tm dicit q̄ ñ pñt ꝓiugi: ꝛ q̄ ꝓpt cōsanguinitatē dñi separari et hoc est sal' colligit ex rubr. ꝓsuunt tñ inducī: q̄ pī et mat admittūtur ad ꝓbandū ipm ꝓctum mrīonij: q̄ vez est ꝑm distinctiōez illi⁹ ꝛcre. sup eo.

p Fauorabil'. ſ. ꝺ cō. ap. c. viri. vbi ꝛ hoc. ꝛ ar. ff. ꝛ re. iu. in ambiguo. ꝛ. ſ. ꝛ app. direcie. in fi. Ber.

q Msup. ꝓbat. i. ꝓbare intendit iuꝛ illud. est inibi ꝓ facto sepe q̄ esse pōt. l.

b Fama. tales. ii. dñt testes esse sine omni suspitione infame. ij. q. vij. testes. Ber.

c Cū potuit. si enim semp iniura ꝛcta fuisset: et vbo et facto ꝓdixisset: audirē q̄cum q̄ postea. ar. xxj. q. iij. ꝓma. sed ex tpe ꝓsumitur ꝓtra istaz. sic. ſ. ꝛ spon. ad id q̄. et ar. j. q. j. constat.

d Anno. xij. i mrīere. ff. ꝛ ri. nup. miorē. ꝛ. xiij. in vro. ſ. ꝺ ꝛspō.

e Carnali copule. exp̄ē em̄ carnali copule ꝓsensit. ipu. attestatiōes ois violētia sblata intelligit ꝛ mrīoniū tenet. ſ. ꝛ ꝛspō. ipu. ꝛ ibi. ſ ꝛ eo q̄ dux. in mri. quā pol. c. ij. ꝛ. ſ. ꝛ spon. ventes. ꝛ ita rauhitio cō firmat siue validū facit q̄ ab initio nō valebat. ſ. ꝛ regu. cū virum.

f Jgnificāte. malicijs. ff. ꝛ rei ven. in fūdo. ꝛ. ff. ꝛ arbi. ita ꝛmū. ꝛ. ſ. ꝛ rescp. sedes aplica. q̄ñq; tñ audit qui nō facit: nisi vt noceat: vt dixit. l. ar. inducat. C. ꝛ natu. lib. aut. licz sicut. et priora ficta nō ꝓdest: ꝛ tñ ausert vsum segnitie. ꝛ pe. di. iij. in salutabo.

g Repellentes. Mō q̄ repellit accusatoz ꝓpt turpez questū. si. ij. q. j. ꝓhibent. Item repellit si infra tpus statutū nō accusauerit. ꝛ. eo. c. pri. nisi iusta ꝛcā: vt ibi. Et est ar. q̄ symonia ꝓmitti possit in matrimonio cū sit spūale. Sed ꝓra dicit consuetu: q̄ ibi gratia nō ꝓsertur.

h Cum in tua. ꝓsuetudinem. Hec ꝓsuetudo ꝓsona fuit iuri: vnde hodie ꝓ iure cōi statuit. qua omissa si postea impedimentuz appareat: filij nō erūt legitimi. ſ. ꝛ clan. ꝛspon. cū inhibitio. ꝛ si. ſ. ꝛspon. cū in tua.. que est ꝓs. istius et ei ꝓmuat in integra.

r ¶ Mō potuit. q; erat in remotis ꝓtib⁹. h. xvij. q. ij. si ꝙs incōgnit⁹.
k ¶ Feruore. xv. q. j. illa. ⁊. xvij. q. j. gonsaldus. ⁊. s. ꝛe reg. sic tenor.
l ¶ In ānis. Sz quo ꝑ hoc esse: q; iste in talib⁹ ānis ꝛenūciatiōz factā nō ꝓphendat: ⁊ ad impedimtū ꝓhendū habilis videat: q; vī q; ipedimentū ꝛebeat scire tpe ꝓcu mrionij: ꝫ pōt esse q; tūc nesciebat: nec sus

ficiebat etas ad hoc: sic nec ad ꝓphēsionē ꝛenūciatiōis ⁊ tm postea potuit scire ipedimētū: vt j. sequit: tm tpe ꝛenūciatiōis ei⁹ etas sufficere nō valebat: q; etas illa nescit qđ videat. l. ꝛe fal. mo. l. j. ⁊ arg. s. ꝛe spon. tue fraternitatis in ¶ Publice. et iō nullus pōt ignare. xvj. dis. qđ dicitis. ⁊. xij. q. ij. q; et hūanis. ⁊. s. ꝛe postulas. c. j. ar. lxxxij. di. ꝓposuisti. Ber.

banna scōm ꝓsuetudinē in ecclesijs edebant: vtꝝ vox sue ȯbeat accusatiōis admitti merito q̄ri pōt. Sup q̄ sic duxim⁹ distīguē dū q; si tpe ꝛenūciatōnis ꝓmisse is qui iaz ꝓiūctos ī petit ex̄ dioceſiz existebat: vl' al's ꝛenunciatio ñ potuit ad eius noticiā pue nire: vtputa si nimie infirmitatis seruore laborans sane mētis patiebat exiliū: vl' in ānis tā teneris ꝓstitutus: q; ad ꝓphēsionē taliū ei⁹ etas sufficere ñ valebat seu alia cā legitīa fuerit ī pedit⁹ eius accusatio ꝛebz audiri: alioq̄n cū rōnabilit̄ ꝓsumat: q; ōnū ciatiōz publice factā idem exīs in ipa dioceſi mīme ig̃rauit: tanq̄ suspect⁹ est ꝓculdubio repellēdus: nisi ꝓpo firmauerit iuramēto: q; postea didicerit ea q̄ ob iecerit: ⁊ ad hꝝ ex malicia nō ꝓcedat: qz tunc etiā si didicisset ab illis qui ꝛenūciationis tpe silue rūt: claudi nō ꝛebz eisdē aditus accusandi. qm̄ et si ab ī petitōne hmōi culpa ꝛe silentio tali ꝓtracta illos excluderet: iste tm amoueri neqrz cū culpabil' ñ existat

vxoris si voluerit aliaz ducere: ipa aūt ūsidiatrix pnīe absqz spe ꝓiugij stet ꝏiecta. ¶ Lex. iij. Oelesiuit a nobis: ⁊ infra. Nos itaqz. t. rñdemus: q; mr̄ ꝓ furto vl' alio crimīe viri sui: nisi fidei sue r̄ligionē corrūpere velit ab eo separi nō ꝛebet vxz si ꝓiugem suā ad infidelitatis maleficiū traxerit a viro poterit separi: ita q; ei nubere alij nō licebit. qz licet sepenūt: semp tm ꝓiuges erunt: in iuris quoqz ꝑsentis sententie forma seruetur.

De diuortijs.

¶ In concilio apud vurmaciā. Siqua mr̄ in mortē mariti sui cuz alijs ꝓsiliata est: ⁊ ipe aliquē illoz se ꝛefendēdo occiderit: ꝑt ipe post mortez

¶ Dem ambien. episcopo. Oꝛro ꝛe comite pontini q̄ b. vxoꝛē suā absqz iudicio eccl'ie dimisit: qz eam ꝓgnatam fuisse vxoris ꝛefuncte proponit prudētia tua cognoscat: q; si eā parentela eēt publica ⁊ notoria absqz iudicio eccl'ie ab ea separi nō potuit: q̄re ipm ad eā recipiendā que petit restitutiōez ipius districte ꝓpellas. quaz si recipe noluerit eū et supinductā vicīo excōicatōnis astringas. ¶ Pꝛeterea ꝛe. h. qui cognatā suaz duxit vxoꝛē rñdemus: q; ñ apparētibus accusatoribꝫ et parentela manifesta seu publica existente qđ credibile nō est: nisi eēnt in ꝓmo gradu vel secūdo: tui officij interest mr̄imonia illa adhibita grauitate dissoluere que illicite ꝓtracta noscuntur. ¶ Dem.

diēd⁹ tāq̄ suspect⁹: si potuit ista ꝓpus ꝓcedē ⁊ ꝛenūciare ipedimētum

s ¶ Siqua. voluerit. q; q̄tū ad hoc: q̄ minus ꝓhere possit post mortē vxoris cū tale homicidiū directe ñ fuerit volūtariū nō ipedit: ⁊ hōicidiū nō ipedit mr̄imoniū ꝓhendū: nisi in casibꝫ. xxxiij. q. ij. infectores. ⁊. c. admonere. ⁊. j. ꝛe pe. ⁊. re. c. ij. nisi sint ignaenes: vt. c. infectores. ⁊. e. cā. i. c. i adolescētia. et tunc di spensatiue.

b ¶ Insidiatrix. licet mr̄ ista ñ fuit ꝓsecuta effm: mbilomīnꝰ puto q̄ ad legē ꝓiugij. ⁊ ē ar. q; cōar⁹ sine effectu punit. ff. li. j. dis. si ꝙs p⁹. ⁊ ꝛe pe. di. j. si ꝙs. cū telo. ⁊. ꝛe biga. nu per. ⁊. c. vl. Et ar. p̄ s. ꝛe spō. c. vl. cū suis ꝓcor. ibi posit. vbi ȯ hꝰ: tm si ꝓheret teneꝛ

c ¶ Delesiuit. vel alio crīe. pro nullo crimine potest vir dimittē vxoꝛē vl' vxoꝛ virū. vl' p aliq̄ qđ ei ꝓtigat. xxxij. q. j. in ꝓiugio. ⁊. q. v. si ꝙs vxoꝛē. ꝑcepit: ꝑcepti. ⁊. q. vij. oēs causationes nisi p crīe fornicatiōis: vt in. c. ꝑdictis. l'. p spīali fo'nicatiōe. xxvij. q. j. idolatria: ⁊ hꝰ enaz si viro suo mortē machinet. s. c. ꝓx. ⁊ si tal' ꝑtis ꝓdito ī mr̄imonio apponat si furtū feceris ꝓ ñ adiecta habet. s. ꝛe ꝓdi. ap. c. vl.

d ¶ Nō licebit. cum mr̄imonij eoꝛ sit ratū et ꝓsumatū: sec⁹ est ꝛe mr̄imonio infidelīū. j. e. q̄to. ⁊. c. gaudemus.

e ¶ Cōuges erūt. qđ vicīm ꝓiugij sel' habitū nūq̄ amittit vinculo ꝓiugij et separi xxxij. q. vij. c. ij. ⁊. iij. sic nec bapisma l' oꝛdo. j. q. j. q; qđā. vsi. cum videamus.

f ¶ In viris. q: vir et vxoꝛ ñ ad ipaꝛia iudicant. xxxij. q. j. si ꝙs vxoꝛē. ⁊. q. v. ꝓcepit. et. q. vij. apl'us. lau.

q ¶ Oꝛro. notoria. ar. q; i notoꝛijs ꝰuādus est ordo iuris. ar. xj. q. iij. eoꝛ. ⁊. xxiij. q. j. pudēda. i fi. ⁊. iij. q. v. q; suspecti. ar. ꝓ ij. q. j. ꝛe manifesta. ⁊. j. ȯ accu. euidētia. ⁊. s. ꝛe iureiu. ad nāz. iij. ⁊. ff. ad. l. acq. pinde. in fi. So. q̄ ad sniam. semp ꝰuandus est ordo iuris: q̄tum ad alia non. Ber.

b ¶ Separi. xxxij. q. ij. sec'aret. xxxv. q. vj. mr̄toꝝ. ⁊ est rō q̄re: q; snia diuoꝛtij pena ē: ⁊ pena nō ē inferēda nisi p iudicē. xxxij. q. ij. ꝑ iu hoc. ⁊. l. vt nemo ius sibi di. p totū. ⁊. l. ꝛe iude. nullus.

i ¶ Petit restitutiōz. restitutio. n. facienda est. s. ꝛe of. vel'. cām matrimonij. ⁊. s. ꝛe resti. spo. ex ꝙquestiōe. ⁊. s. vt li. nō ꝑt. accedēs. ij. i fi. ar. p̄. s. ꝛe resti. spo. ꝛras. vbi dicit q; si ꝓbationes incōrmēti sunt parate ñ est facienda restitutio q̄ mr̄imonius est facienda vbi notoriū est impedimentū vt h. dic q; facienda est ꝓter q̄ ad carnalem copulam: vt intelligas istam ꝛecte. ꝑm illam.

k ¶ Supinductam. sic. s. ꝛe spon. veniens.

l ¶ Seu publica. ⁊ si manifesta nō eēt vel publica. dūmō fama eēt q; eēnt ꝓsanguinei in gradu ꝓhibito ex officio suo posſz epus ingrere ⁊ ꝓpellere vt ꝙcūqz vitarē sciret ꝓhibeat testimoniū. xxxv. q. vj. epus. in synodo. ⁊. s. ꝛe test. cog. ꝓtera. ⁊. s. ꝛe of. oꝛ. c. j. ⁊. ij. q. j. ꝛeus omnipotens: imo quilibz reneꝰ ꝛenūciare eccl'ie. s. ꝛe cog. spi. tua.

m ¶ Vel secundo. et ita vī q; ꝓsanguinitaz vltra scōm gradum non

¶ Mō potuit. q; erat in remotis ꝓtib⁹. h. xvij. q. ij. si ꝙs incōgnit⁹. ¶ Feruore. xv. q. j. illa. ⁊. xvij. q. j. gonsaldus. ⁊. s. ꝛe reg. sic tenor. ¶ In ānis. Sz quo ꝑ hoc esse: q; iste in talib⁹ ānis ꝛenūciatiōz factā nō ꝓphendat: ⁊ ad impedimtū ꝓhendū habilis videat: q; vī q; ipedimentū ꝛebeat scire tpe ꝓcu mrionij: ꝫ pōt esse q; tūc nesciebat: nec sufficiebat etas ad hoc: sic nec ad ꝓphēsionē ꝛenūciatiōis ⁊ tm postea potuit scire ipedimētū: vt j. sequit: tm tpe ꝛenūciatiōis ei⁹ etas sufficere nō valebat: q; etas illa nescit qđ videat. l. ꝛe fal. mo. l. j. ⁊ arg. s. ꝛe spon. tue fraternitatis in ¶ Publice. et iō nullus pōt ignare. xvj. dis. qđ dicitis. ⁊. xij. q. ij. q; et hūanis. ⁊. s. ꝛe postulas. c. j. ar. lxxxij. di. ꝓposuisti. Ber.

n ¶ Repellēdus. ⁊ ita q; infra tpus ꝓstituti ñ ꝓponit ius suū: postea repellit ⁊ ab accusatiōe ⁊ a testionio. arg. s. ꝛe clā. ꝛespō. cū inhibitio a ꝓuo. ⁊. l. ȯ ingenu. diffamari. ⁊. s. ꝛe pba. li. Sz nūqđ admittit ad ꝛenūciandū: vī q; sic cū ⁊ iuramētū ei nō obstaret. s. ꝛe iureiu. quē admodū. ⁊ ar. s. ꝛe pg. spi. tua. dicas q; ñ ē ad mittēd⁹: cū sit suspect⁹ vt h dic: ⁊ suspecte ꝓsone ꝛmoueāt a ꝛenūciationē sic ab accusatōe. j. ꝛe ac. cū dilect⁹ filius. ⁊ s. ȯ symo. cū in nia. nā cui vna via aliqđ ꝓhibet: alia via ad idē ñ ꝛz admitti. s. ꝛe pcu. me. cū suis ꝓcor. ibi posit ⁊ ita tacitnitas nocet ac cusare volēti: nisi forte tacuit: q; ñ habuit tūc ꝓbationēz. ij. q. vij. plerꝙq. Et iō dixi forte: q; hꝝ tūc ñ ꝛiet testes: tpemet potuit ipedire mr̄imonij ꝓhenduz: vñ nō ꝓdest q; ꝓpi hoc tacuit. s. ꝛe spō. ꝑtera. ⁊. s. ꝛe test. sup eo. ⁊ sola fama ipedit mr̄imonij. s. ȯ ꝓsan. et affi. c. ij. taciturnitas vero ipoꝛ ꝓtrahentium non ꝓiudicat eis. ar. s. ꝛe resti. spo. ex ꝙquestione. ⁊. s. ꝛe clā. ꝛespon. cū inhibitio. ⁊. j. ꝛe sent. ex. inquisitionem.

q ¶ Juramēto. sic. s. ꝛe testi. pñtiū. ⁊. s. ꝛe excep. pastoraꝝ. Item notȯ q; plus valet iuramētū vnius q̄ ꝓsumptio iuris: q; ꝓ ista iuramētū elidit iuris ꝓsumptio. xxxv. q. ij. extraordinaria.

p ¶ Excluderet. h habes q; aliqs admitt̄ ad accusandū ei⁹ auctoꝛ repellit: secus ē in testibꝰ. s. ꝛe test. hꝝ. ⁊. j. ꝛe berel. fraternitat'. ar. Sz q̄ est rō diuersitat'? dic q; aliꝰ est i accusatoꝛe ⁊ aliꝰ in teste. modicum ꝓiudiciū fit: si accusatoꝛ admittit ei⁹ auctoꝛ repellit ꝓpi culpā ꝓpriam et iste culpabil' ñ existit ⁊ ad dictū accusatoris nīl'a fit ꝓdēnatio nisi ad sum testium testes: ꝫ ad dēm testis qs ꝓdēnat: et iō dīt esse tales auctoꝛes vt ipoꝛ dicta sufficerēt ad hꝰ vt illi admittant' q̄ cāz habuerūt ab eis. ar. l. ꝛe acq. pos. vicia. Sz nūqđ statū elapso tmīo obstabit tal' taciturnitas? vī q; incōtinēn: nisi ista tmīnū accuset. xxxij. q. ij. mr̄. ar. s. ꝛe of. vel'. cū oli. ff. ꝛe le. ij. cū qđaz. i fi. ⁊. ff. ad mace. si filꝰ. ar. ꝑ. xx. q. ij. puella. vbi vsqz ad annū ⁊ die tutores ⁊ pentes puelle q̄ sacrū velamē assumpsit ꝓdicere ꝑñt vl' nō: vt ibi l' saltem vsqz ad. x. dies. ff. ꝛe ꝓsti. pecu. ꝓmissoꝝ. ⁊. l. quo et qñ iudi. ab eo. to. dixit q; taciturnitas ista cū q̄daz tpantō intelligi ꝺz. ar. ff. ꝛe sol'. qđ dicam⁹. ⁊. ff. ex q. cau. ma. ab hostib⁹. §. vl. ⁊ bñ facit ad hꝰ. s. ꝛe loca. c. pe. ⁊. vl. Ego credo q; q̄dm reg ē unēq; q; ꝑt ⁊ ꝺz admitti. Sco vo mr̄imonio ꝛe ꝑñ ū vī au

posset esse notoria: sed fama esse publica põt. xxxv. q. vj. si duo.

n ¶ Interest. i. ad ecclesiam pertiner.

a ¶ Significasti. materiã. qõ videt: qz ipe tenet ei materiã adulte randi: gre sibi imputz vir. ar. xxvij. q. ij. si tu abstines. t. ff. de mio. cũ mãdato. t. ff. so. ma. si mr. qõ magister Jo. sauentinus pcedebat: qz q occasionẽ dãi dat: damnũ tenisse videt. l. di. studeat sepe. t. ff. ad aq. qui occidit. §. in hac. t. j. de dã. da. c. vl. i fi. et ar. ad h°. s. õ eo qui cog. pslan. vx. sue sup eo. t. c. discretiõz Sz ẽtum est verz: qz mr ad hoc nulla pt tiõe dz adduci. xxxij. q. v. ita ne. nec ẽ ignoscendũ ei que ptextu pauptatis turpissimã viram ducit. ff. de ri. nup. palam. §. nõ est nec obstat si replicarz enã illa. ff. de adul. l. j. §. si publico. nisi eã inuitã tradidisset. adulterandã tũc nõ posset ei obijcere adulteriũ. Vt in tere. discretiones. Sed pone: q mulier recessit a viro aucte ppria: t nihilominus petit restitui: videt q ñ sit audiẽda qz ipsa nõ fuit electa sed ipa se elegit: dicas q est audienda: qz eo ipso q rediens ẽ nõ admittẽ spoliata intelligit. ff. de acquir. posse. clam possidere. §. vl. et. l. si id quod. §. vl. et. ff. de vi et vi ar. l. j. §. fine aũt. Sed nũ quid pt petere a viro expensas q̃s fecit post q ipsa recessit ab ipo nõ credo cũ maritus ipam nõ expulerit. ñ si eam reuertentem ñ admittat postea tenet

b ¶ Si notoriũ. quid si occultũ t in modum exceptionis obijciat ei aliud adulteriũ petenti restitutiõez: dico q nõ audit quouscz fuerit restituta. s. de resti. spo. item cum quis. t. c. ij. t. iij. et. c. in literis. secus in pentono. xxvij. q. ij. agathosa.

c ¶ Nisi ostaret. ita q esset notoriũ adulteriũ viri: als ipam oporteret pus pbare adulteriũ viri: et sic crimia mutua pari pensatiõe tollunt. xxxij. q. vj. nihil. t. j. de adul. c. pe. t vl. ff. so. ma. viro. xxv di. primum. t. xxvj. dis. vna tãtũ. t. vj. q. j. qui crimẽ. ff. de eo p quez fac. erit. l. vl. §. sed t si. t. ff. de adul. si vxor. §. inde. ar. j. ff. de ve. excep. adup celsum. §. marcellus. hoc ẽtiã solunt. s. de excep. dilecti.

d ¶ Ex literis. pulsa. nõ ideo tũ excusanda est: qz nõ est ignoscendum ei que ptextu pauptatis turpiter egit. ff. de ri. nup. palam. §. non est. et potius debuit omnia mala pati: q̃ malo psentire. xxxij. q. v. uis ne. ar. j. C. de pac. qui. fi. dis. l. vl. et. C. de inoffi. test. aut. sed si post. t. xxvij. q. ij. si tu abstines.

e ¶ Admonita. Sed nũquid debuit iudex h° facere: cũ hoc ipm factũ respicere videat. Sed pone q de consilio alicuius hoc dixisset: nũqd posset reuocare hmõi pfessionem: cũ in tali facto nõ possit dici ignorans: potest dici q sic: cũ hec causa quasi criminal' sit vel mixta. s. de pcura. tue. pfessio enim in crimine nõ preiudicat: nisi pseueret. ff. de questio. l. j. §. diuus. t. §. si quis vltro. sed illa lex loquit de pfessione que extorquet p tormentum. Lau. dicit q potest reuocari. sed si fiat ex deliberatione t nõ ex caloze iracũdie: ñ videt q reuocari possit qz non posset pbare errorem. Ber.

f ¶ Inuicem segregan. Ex hoc videt: q sniã diuortij lata fuit cum de pcilio capituli hoc videat fecisse: que sine consilio capituli ferri nõ debz. xv. q. vij. epus nullius. t. lxxxvj. di. siquid vero. Et est nondũ q delictũ supueniens rei iudicate preiudicat ei p quo lata est sniã. qõ vez est et si iurassent se vltus ñ repenturos. ar. s. de iureiu. tua nos g ¶ Redire ppellas. quia non pnunt scõm q ei fuit imũctum t ideo eam recipere ppellatur. s. c. pri. t. xxxij. q. vj. nihil. sed sniã lata fuit hic: vt videt ꝓpter adulteriu. Nũqd poterat vir eam sibi reconciliare inuitam? t videt q sic ar. C. de leg. qõ fauore innocẽs. n. nõ pnatur pene quã habz in eo qui peccauit. C. de adult. aut. sed hodie. vnõ vir põt enã illam adulteraz sibi reconciliare si vult. s. de puer. pniga. gaudemus. t arg. ff. de excep. rei iudi. euidenter. pena enim non pstat emunitatẽ. ff. de inidic. et releg. l. relegatorũ. §. vl. pterea vir solum modo fuit absolutus a pene quã ipsa prius habebat in ipm et non econuerso. vnde adhuc remanet salua viro seruitus quaz habuit habuit in mr iere: cum tñ ipsa fuerit ꝑdemnata. ar. s. de puer. pniga. quidam intrauit. t. xxvij. q. ij. q dormierit. Itez si hoc verum esset q ñ posset: sic daretur mulieribz occasio delinq̃ndi vt a viris separent. sic. s. de pene. ex parte vnõ reprobata fuit illa consuetudo. j. e. q̃to. in fi. t. ff. de re. iu. ñ fraudatur. et ar. xxxij. q. v. hec imago. Ar. ptra q non possit: quia sententia statum est p mulhere. arg. vj. q. iij. qõ semel. sepe. n. ꝑdemnatus ex sniã primodũ sentit: vt in duobz reis debendi ꝑdemnatis. ff. de re iudi. paul°. ij. dicas q vir bene põt illam si bi reconciliare inuitaz vt lau. dixit. Hugo. dixit q si vxor publice sit fornicata ante iudicium eccle: potest illam sibi reconciliare etiam inuitaz: nec possit intrare religionem eo inuito: sed postq̃ sniã diuortij auctoritate ecclesie lata est neuter tenet alteri t vterq altero inuito monasteriũm intrare potest quia vterq in separatione cessit iuri suo. ar. vij. q. j. q̃ periculosum est. nec vir poterit vxorem inuitam reconciliare. sed hec tere. videt contra sniam hugo. vnde standum est put dicit lau. vnde nota hic q delictum supueniens rei iudicate piudicat sententie: vt sniã non obstante reuertat in idem. j. de adult. c. vlti. vbi de hoc. Ar. ptra qz ea que legitime facta sunt ex superuenienti delicto nõ retractãtur. ff. de in. actuq̃ prima. nec enim. Ber.

h ¶ Nulla. pfusione. affectus ad sitiudinem primacis: qui posset fusione priuat: vt tedio affectus veniat responsurus. s. Vt li. nõ ptes. qm̃. §. in alijs. t. C. de pscrip. xxx. vel. xl. anno. si quis emptõis §. sed et si quis. non per vim.

i ¶ Reddenda. et merito quia p penitentiaz est senatus. xxxij. q. j. qõ aũt requisitus: t etiam est appellenda.

k ¶ Cõpellendam. in alio casu appellat: t sic est aliud ante iudiciũ ecclesie et aliud post. eandem diuersitatẽ dixit hugo. in carnali fornicatiõe vt dicit. s. c. pri. sed ptra. j. c. pri. in fi. vbi de hoc. et potest dici q ei standũ est: vt in vtroq casu ppellat redire ad virũ: nisi cum iudicio ecclesie separata voluerit religiõz intrare. s. de puer. pniga. c. vl. b.

q ¶ Dicamo. distinguimus. hanc distinctiõz ponit gratianus. xxviij. q. ij. §. hinc distinguendum.

m ¶ Predecessor. s. celestinus. dictũ cuius habuisti olim in tere. s. de puer. infide. laudabilem. et male dixit celestinus.

u ¶ Vt apostolus. xxviij. q. j. si infidelis.

o ¶ canonez. xxviij. q. j. ſ. infidelis.

p ¶ Commelia. inuita i lud. Before ſpernẽtez vl̃ blaſphemare volẽtez vel te credentez ſcelus ad mortale ẽtenẽ. naz ſũt abſq; mora ſic vincula rupta pora. vinc.

q ¶ Qui relinquit. ſ. q̃ puerat circa eũ q̃ relinquit: qz ñ pt claudicar matrionũ. ꝟ pon⁹ dixit de eo q̃ reliquit: qz ille ſolus pt ẽre ſine peccato: ille q̃ relict trãſeuntẽ ad fidẽ peccat: et ſola ꝓtumelia creatoris ſoluit et ñ p eccliaz. et ſtatz ſoluit q̃cato non vult cohabitare ſcõm mo cũ qui tradit. j. c. pr. ad ñ. z puenit ad noticiam altius: tñ oz adhibere teſtes: q̃ illa ñ vult ei cohabitare: ne ipediat poſtea ꝓtrahẽs. ſi aũt ꝟ ẽre ſtat cũ alia puertat ad fidẽ: vir ipaz re pe tenet. j. c. pr. §. pe d. l. z vi nonũ mrimoniũ. vt ibi dicetur.

r ¶ Caſu maioz. magz enim relinquũt fideles apoſtatãdo q̃ infideles i infidelitate rmanẽdo xxxij. q. iij. in eo ſcõm eccloz. et nemo reſpiciẽs retro aptus ẽ regno dei. ℔. pe. di. iij. ſi refugiẽtes ac magis relinq̃t q̃ inducta. itez litẽ dicit q̃ qui ſemel acceptã re relinq̃t. in aut. de litig. §. edicta. i fi. col. viij. C. q̃ño z q̃n iudex. auten. q̃n ſemel.

s ¶ Ratũ. qz pt diſſolui vt h. xxviij. q. ij. §. nez aliud. Ber.

t ¶ Nunq̃ amittit. xxxij. q. vij. c. j. z. ij. z. j. q. j. q̃ quidam.

u ¶ Sine culpa. nemo ſine culpa iure ſuo puatur. xvj. q. vl. inuenũ. lvj. di. ſatis puerſuz. et ſ. de eo q̃ pg. ꝓſan. vxſue. diſcretioz. z. c. vlt. et. ſ. de ꝓſti. c. ij. ꝟ ſi cã ſubeſt puat q̃s q̃nq; iure ſuo. ſ. vt lite no ꝓtraq̃n. §. ij. z. j. de pur. an tiq. et. xxij. di. renouãtioz. et ꝟ ſubeſt cã que ſubijcit inferius.

x ¶ Adultris caſibz. in quibz q̃s puat iure ſuo xxij. q. vj. ꝑcurrus. et. luj. dis. frequẽs. xxxiij. di. ſi cuius. xvj. q. vij. decernum⁹. lxx. di. neminẽ. xviij. q. ij. diffinim⁹. ſ. ó de. egro. nus

y ¶ Incidatur. xxxij. q. vij. illi.

z ¶ Simlarẽt hereſiz. hec ẽ cã q̃re puat q̃s iure ſuo ſine culpa. ſi. xxx

z ¶ Redire cogat. z fuera cogi oz: niſi velit religioz ij. q. j. dixit dñs infre: cũ in iudicio eccie ſepati fuerit. ſ. de puer. ꝓiu. c. vlt. Lau. dixit nos duriſti ĩras ꝓſulẽdos. Nos igit ꝓſul. t. rñentes diſtinguimus: z quidã ꝓdeceſſoz nr̃ ſenſiſſe aliꝫ videat: aut ex duobz infidelibz alt ad fidẽ catholicã puertat: vl̃ ex duobz fidelibz alt labatur ĩ hereſiz vl̃ ẽcidat in gẽtilitatis errorẽ. Si. n. alt infideliũ ꝟugũ ad fidẽ catholicã puertat alto vel nllo mõ vl̃ nõ ſine blaſphemia diuini noĩs vel vt eũ ꝓtrahat ad mortale pcm̃ ei cohabitare volẽte. q̃ reliquit ad ſcõa ſi voluerit vota ẽnſibit: z in hoc caſu intelligim⁹ qđ ait ap̃lus ſi ifidel̃ diſcedit diſcedat. frat. n. vl̃ ſozor ñ eſt ſuituti ſbiectus in hmõi: z canonẽ etiã in q̃ dr̃: ꝓtumelia creatoris ſoluit ius mrimonij circa eũ qui reliquit. Si vo alter fidelium ꝟugũ vl̃ labat in hereſiz vl̃ ẽnſeat ad gẽtilitatis errorẽ: ñ credim⁹: q̃ ĩ ꝟ caſu is q̃ relinquit viuẽte alto poſſit ad ſcõas nuptias ꝓuolare: z in ꝟ caſu maioz appareat ꝓtumelia creatoris. nã z ſi mrionium verũ int infideles exiſtat nõ tñ eſt ratũ. int fideles aũt vez z ratũ exiſtit: qz ſacm̃ fidei q̃ ſemel eſt admiſſuz: nũq̃ amittit: ꝟ ratuz efficit ꝟugij ſacm̃: vt ipm̃ ĩ cõiugibz illo durãte ꝑdurz. nec obſtat qđ a q̃buſdã forſan obijcit q̃ fidel̃ relict⁹ ñ ẽbeat iure ſuo ſine culpa puari: cũ in mltis caſibz ꝟ ptingat: vt ſi alt ꝟugũ incidat ꝑ hãc em̃ rñſionẽ q̃rundaz malicie obuiat: q̃ in odiũ ꝟugũ vel q̃n ſibimuicẽ diſpliceret: ſi eas poſſent ĩ tali caſu dimittere ſimularẽt hereſim: vt ab ipa nu bentibz ꝟugibz reſilirent. ℔er hãc ipam rñſionẽ illa ſoluit q̃o qua querit vtz ad eũ q̃ ab hereſi vel infidelitate ſuertit: is qui pmãſit in fide redire cogat.

¶ Dem tiberiadenſi epo.

Audemus in dño: z infra Eltz pagani vxores accipiẽtes in ſcõo vl̃ tercio vel vltriore gdu ſibi ꝟiũctas ſic ꝟiũcti dẽant p⁹ puerſionẽ ſuã inſimul remanere l̃ abinuicẽ ſepari: edoceri p ſcptũ aplicuz poſtulaſti. Sup q̃ tl̃r rñdem⁹: q̃ cũ ſacm̃ ꝟugij apõ fideles z infideles exiſtat: quẽadmodũ oñdit ap̃lus dicẽs ſi q̃s frat infidelẽ hz vxorẽ z hec ꝓſentit hãtare cũ eo: ñ illã dimittat: z ĩ pmiſſis gdibz a paganis q̃ ad eos mrionium licite ſit ꝯctũ q̃ ſtitutoĩbz canonicis nõ artant. qđ em̃ ad nos ſcõz ap̃lm eũdez de his q̃ foris ſũt iudicare in fauorẽ ꝑſerti xp̃iane religiõis z fidei cui⁹ pceptiõe p vxores ſe ẽſeri timẽtes viri pñt facile reuocari: fideles hmõi mrionialit copulati libere pñt z licite ẽmanere ꝟiũcti: cuz p ſacm̃ baptiſmi ñ ſoluant ꝟugia ꝟ crimina dimittant. ¶ Quia vo pagani circa pl̃es inſimul feias affectuz diuidũt ꝟugalẽ: vtz poſt puerſionẽ oĩs vl̃ quã ex omnibz retinere valeat: nõ imerito dubitat et ifra. Dez abſonũ hoc videt et inimicũ fidei chriſtiane: cum ab initio vna coſta in vnã feiaz ſit puerſa z ſcptura diuia teſtet q̃ ꝑpt ꝟ relinquet homo ꝑem z matrez z adherebit vxori ſue et erũt duo ĩ carne vna: ñ dixit tres vel plures ꝟ duo: nec dixit adherebit vxoribz ſed vxori: z infra. Nec vlli vnq̃ licuit inſimul pl̃es vxores hãre: niſi cui fuit diuina ſuelatiõe ꝓceſſuz que mos q̃nq; interdũ etiã fas cenſet. per quã ſicut iacob a mẽdatio: iſrahelite a furto: z ſamſon ab hõicidio: z ſic pr̃iarche z alij viri iuſti q̃ pl̃es legũt ſimul habuiſſe vxores: ab adulterio excuſant. Sane veridica hec ſnia pbat et ꝟ teſtionio vitatis teſtãtis ĩ euã gelio: q̃cũq; dimiſerit vxorẽ ſuã ob fornicationem. et aliam duxerit: mechatur. Si ergo vxore dimiſſa duci alia ẽ iure nõ poteſt fortius z ipa retenta per qõ euidenter apparet pluralitatez in vtroq; ſexu cũ ñ ad imparia eã ñ cogẽdã redire ad eũ cũ diſtinctiõe illi⁹ ẽ cretal. ſ. e. ẽ illa. ſed vius ẽ: q̃ idiſtincte dr̃ ꝓpelli: niſi cũ vult ire religiõz ſcõm illã ẽre. ſ. ẽ puer. ꝓiu. c. vltimo.

¶ Audemuſ. in ſcõo. ñ pbibito: qz ſcõus ꝑdus erat pbibit⁹ ꝟ ñ ois. Jſte em̃ erãt ꝓſone pbibite in lege mr̃ nouerca ſoror: neptis amita matertera vxor patrui z vxor fris filia z priuigna ẽ h⁹ dr̃. ſ. ẽ reſti. ſpo. literas.

b ¶ Exiſtat. xxxj. di. ẽinde. z. ſ. ẽ ꝓſan. z affi. ẽ infidelibus.

c ¶ Conſtitutionibz. que ñ artãt niſi illos qui ſbiunt eccl̃ie dire cte. ſ. ſed indirecte bñ ꝓpellunt. j. ó vſu. p⁹ miſerabilẽ. z. c. q̃to. z j. ẽ inde. z ſi indeoſ.

d ¶ Quid. n. ij. q. j. mlti. interpoſito eſt

e ¶ Remanere. ꝓiuncti. ſ. ẽ ꝓſan. ẽ infidelibus.

f ¶ Dimittant. xxxj. di. ẽinde.

g ¶ Vel quaz. ad iſtã q̃onem nõ rñdet dire cte: ꝟ indirecte. ſatis rñdet q̃ ꝓma ſit vxor ex eo q̃ dicat pl̃alitatez in vtroq; ſexu reꝓbandã. in fi. iſti⁹. §.

h ¶ Abſonũ. h oñdit q̃ vnã tm̃ ẽbeat hãre.

i ¶ Una. ſ. ẽ big. ẽ bitum.

k ¶ Duo. h pluralis numerus ponit ad excluſionez maioris pluralis. ar. ꝺ. xxxj. q. j. q̃ ſi roman erint. q̃q; ponit ad excluſionez mioris numeri: vt cũ dicit: vnus non ſtet ꝓ alio: ſed in ore duoꝝ ſtet oĩe ẽbũ. vt. ſ. ẽ teſti. licet. in fine.

l ¶ Vxores. vñ eniaz lex plura ꝟugia ꝓhibet iudeis. C. ẽ iude is. nemo iudeoꝝ. in fine. z C. ẽ iceſt. nup. l. ij. C. ẽ ẽns. ante nupt. ea que.

m ¶ Bulla. ñ ꝟ ſunt ſufficiẽtes excuſatões q̃s habes. xxxij. q. iij dixit ſara. z. c. obijcunt. ꝟ illo fuit añ legẽ et tal mos ſuit diuinitus inſpiratus.

n ¶ Adẽdatio. xxij. q ij. §. item opponitur.

o ¶ Furto. xvij. q. v.

p ¶ Dõiadio. xxiij. q. v. ſi ñ lz. circa fi. z. q. viij. occidit dixit dñs.

q ¶ Pluralitatem. h innuit ſolutionem queſtionis: quaſi diceret: pl̃a tm̃ eſt vxor. vt dixi. ſ.

r ¶ Non ad imparia. i. quo ad mutuã ſeruitutem et ẽbitum carnis

et fidem ꝯuandam. xxxij. q. j. si qs vxorem. 7. q. v. ꝓcepit. al's pene famula vxor est. xxxij. q. v. hec imago.

s ¶ In euangelio. dicēdo excepta cā fornicatiōis vxorē nō esse dimittendam. xxxij. q. j. dixit dominus in euangelio. 7. q. vij. apostolus. 7 c. omnes cautiones. 7. xxviij. q. ij. si infideles.

t ¶ Absq; ꝓtumelia. ℔. c. proxi.

u ¶ In quo casu. in quolibet. n. casu premissorum trium.

x ¶ Negaret. hic habes casum in q̄ tenet restituto q̄uis cō stet de iniusta spoliatione. aliū habes. ℔. eo. significasti. Item vbi excipit ō alia spoliationē. ℔. de or. cog. sup spoliatōne. Item vbi timet de secunda viri. xxxij. q. ij. siue de cō iugij. 7. ℔. de rest. spoli. ex trāsmissa. et. c. lras. vbi de hoc. 7. xxxij. q. j. de benedicto.

y ¶ Apostolus. xxvi. ij. q. j. si infidelis.

z ¶ Compelletur. ex hoc videt q̄ ꝓtumelia creatoris nō soluit ius mrimonij ipso iure: al's si soluisset nisset ius matrimonij non ꝓpelleret eam recipe. Jo. dicit: q̄ ipso iure solutū est mrimonium ꝓtumelia creatoris ea nolente viro cohitare vt. ℔. eo. c. pri. licet mrimoniū sit solutū tñ restituit quasi mr postliminij. ar. xxxij. q. ij. cū p bellicam sicut herenco reuerso restituuntur alia bona ℒ. de here. aut. de nestorianis. et licet non sit mrimoniū int eos tñ eam recipe ꝓpellit ex ꝓsequenna prioris mrimonij in fauorem fidei. Alij dicūt q̄ matrimoniū ipso iure nō soluit sed ius mrimonij soluit. i. ius petendi debitū. et hoc satis videtur dicere littera. ℔. c. pri. ibi ꝓtumelia creatoris soluit ius matrimonij. et tūc ꝑmo vere soluit matrimoniū q̄n ꝓtrahit cum secūda et nō ante: q; si esset ex toto solutū: non ꝓpelleretur eaz recipe. Et est ar. ad hoc quod dicit in fine q̄ pōt ei obijcere fornicationem: q; si ex toto et omnino solutū esset matrimoniū nō posset ei obijcere fornicationem ꝓcedentem. ℔. de iureiu. quēadmodū. Sed nūquid etiā posset intrare religionē ea inuita anteq̄ ꝓtrahat cū alia: dico q̄ sic: cum iudicio eccl'ie fuit a viro separata. ar. ℔. de puer. ꝓiug. c. vl. in fi.

a ¶ Poterit obijcere. q; intelligit legitime ꝓtraxisse: que aūte legē ꝓtraxit. xxij. q. iij. qui peccat. et arg. ℔. de fri. fraternitatis. circa fi. et ff. de acqren. pos. iuste possidet. Dz illud queritur qualit posset ei obijcere fornicationem ante baptismū ꝑmissam cū omne peccatū 7 sequela peccati in baptismo deleat. xxvj. di. deinde. xxxij. q. j. quod aūt. cuz vna baptismi sint sine omni luctu. de ꝓse. di. iij. c. ij. et. c. sine ꝑnia dicas q̄ omne crimen tollit in baptismo quo ad deū et quodcunq; et qualitercunq; ꝓtraxit ante vt adulterando seu fornicādo. sed q̄tenus illa fornicatio respiciebat virū nō tollit in baptismo q; illud crimen nō tam virum q̄ vxorem maculat. xxxij. q. j. in ꝓgressu: et sic ius q̄ ꝓpetebat viro ex sola fornicatione remanet ei salunm. et sic potest excipere ꝓtra illam. sic etiam per ꝑnam tollitur crimen quod mr contraxit fornicando quo ad deum: et tñ post q̄ tamcunq; penitentiaz posuit maritus illam accusare. xxxiij. q. ij. admonere. nec eam etiam recipere ꝓpellit post penitentiā. ℔. de puer. ꝓiug. Gaudemus. in quū. n. esset: q̄ baptismus tolleret beneficium alicui ꝓpetens sicut in libertate delictū. n. q̄ ꝑmisit quis in se p libertatē tollit: sed delictū q̄ ꝑmisit in alio nō tollitur. ff. de his qui no. infa. l. pe. et. l. athletas. §. ꝓponitur vel expone q̄ dicitur: nisi al's fuerit fornicata. s. al's. i. in alio tēpe post baptismum: sed prius verus est. Jo.

b ¶ Deus qui. ꝓcedimus ꝓpter nouitatem fidei dispensat circa gradus ꝓhibitos sic. xxxv. q. iij. quedam et. c. quod scripsit. ℔. de ꝓsan. 7 aff. de infidelibus si. ℔. qui fi. sint le. c. vl. sed post fidem receptaz ꝓtrahere nō debent: vt dicit in fine.

c ¶ Ut semen defuncti. hac de causa tñ olim ꝓcessum fuit: vt frater vxorē fratris sumeret in vxorē. viij. q. j. olim al's non.

d ¶ Mulieres. licita. puta ꝓsanguineus vel alia legitima et ignorant ꝓhibitionē: nunc restituit debet quicq̄d alter ab altero habuit. ℔. de cōiug. ser. ꝓposuit. q; nullus fuit mrimoniū: al's si sciente ꝓhibente: ꝑdere debet quicq̄d alter alteri dederit et fisco applicat nisi errore aut minori etate excusent. ℒ. de in cestu. nup. qui ℨ. ar. ꝑ ℨ. e. et si nccē. vbi de hoc ¶ Totam. si totā reddere pōt: al's ingratum facere ꝑt. ℒ. de rei vx. ac. l. vna. §. cum aūt. 7 ff. de re iudi. nō tñ. nisi dolo diminuerit suaz ꝑsonā vt in eodē. §. cū aūt. 7 si quenerit ad pigniorē fortunā totuz restituet vt ibidē. ℔. de sol'. odoardus. 7 si maritus paciscat vt totuz restituat: tale pactū nō valz cū sit ℨ bonos mores. ff. so. ma. alia cā. § j. si tñ soluerit repetere ñ ꝑt. ff. de ꝓdi. inde. nā 7 si maritꝰ. Dz nūq̄d fructus restitui debet? q̄ vi. ff. de reg. iu. in ꝓdenatōe. ß ñ restituunt nisi illi q̄ ante mrionū obuenerūt: q; illi ipo iure augēt dotē: ß pō mrionū obuenētes ñ augent dotē et ñ restituunt: ß fuit marito ꝓpter onera mrionij suppotanda. ff. de iure do. dotis fructꝰ. 7. ℨ. de vsu. salubri. 7 expense necessarie minuūt dotē ipo iure. vnles vo ñ: ß petit actiōe mādati l' neg. gest. volūtarie expēse ꝑmittit abradi sine lesiōe ꝓtis stat. ℒ. de rei vx. ac. l. vna. §. sileat. 7 ff. de ipen. in re dota. fac. l. j. 7. l. q̄ di. 7 hoc vexat cū sit separatio q̄ ad fedꝰ mrionij sed si q̄ ad thorꝝ ꝓpter adulteriū. ℨ. e.

c ¶ Significauit. celebrato. ex licita cā. ℔. c. p. plerūq;. vbi ō hoc

f ¶ Vendicare. i. retinere. Ber.

g ¶ Mō est aliō. puta pactū vel ꝓsuetudo: q̄ restitui ñ debat. ℨ. e. c. vl. ff. ad exhiben. in hac actione. §. ibidē. 7 ℒ. de pac. ꝑuen. l. ex morte. vt si ꝓpter adulteriū quo ad mutuā ꝓtuitē diuortiuz sit factū. ℨ. e. plerūq; vel si ꝑtis lata esset sup hoc a qua nō esset appellatū. ij. q. vj. §. diffinitiua. ff. so. ma. herē. cum putarem. vñ.

h ¶ Dimissionē. hoc intelligit de his q̄ cōiter empta fuerūt de bonis ꝓ ꝑtis vxoris 7 viri: et hoc ꝓstat: al's. n. ꝑsumit oia ee de bonis mariti. ff. de do. int vi. et vx. quos mun. 7. ℒ. e. ti. ex. et est sic quicq̄d ꝓtas eccl'ie acqrit totū vtuitur eccl'ie acqsitū vi: nisi appareat ℨ. xij. q. iij sacerdotes. 7. ℔. de pec. cle. c. j. 7. ij. ar. 7. xij. q. j. sint manifeste

d ¶ Et prudentia. repetebat. sed q̄ actione agebat mr ꝓ vxe sua:

iudicent: circa mrionū reprobandam. Qui aūt scom ritum suū legitimā repudiauit vxorez cū tale repudiū veritas in euangelio reprobauerit: nūq̄ ea viuente licite poterit aliaz etiā ad fidē christi puersus habere: nisi post puersionē ipius illa renuat cohitare cū ipo: aut etiā si ꝓsentiat: nō tñ absq; ꝓtumelia creatoris vl vt eū ꝓtrahat ad mortale pcm: in q̄ casu restitutioz petenti q̄uis de iniusta spoliatōne ꝓstaret restitutio negaret: quia scom apl'm: frat aut sororꝰ non est in hmōi sbiectus fruituti. Quia si puersum ad fidē et illa puersa sequat: añq̄ ꝓpter cās p dictas legitiaz ille ducat vxorē eam recipe ꝓpellet. q̄uis quoq; scom euāgelicā vitatē qui duxerit dimissam mechat. non tñ dimissoz poterit obijcere fornicatoz dimisse: p eo q̄ nupsit alij post repudiū: nisi al's fuerit fornicata. ¶ Item liuonien. epo et eis qui cū ipso sunt fratribo.

Deus q̄ eccl'iam suā: 7 īfra Quia disparitas in liuonien. eccl'ia de nouo ad fidem catholicā puersoz a nro: ꝓpt in firmitatē gētis eiusdez ꝓcedim⁹ vt mrionijs ꝓctis cū flictis fratrū vtant: si tñ fratribo deceden

tibo sine ple: vt semē defuncti iuxt legē mosaycā suscitaret: cū talibus ꝓrerūt: ne tales sibi deceto postq̄ ad fidem venerunt: copulent ꝓhibentes.

De donationibo inter virū et vxorem: et de dote p⁹ diuortiū restituenda. Rubrica.

Ex pci. habito apō vurmaci.

Mulieres cum p aliq̄ licita cā a ꝓpriis viris fuerit sepate: totam totem pcipim⁹ sibi reddi.

Rbanus. iij. decano cantori et capitulo leonī.

Significauit. p. m'r q̄. h. quē loco viri tenebat: diuortio int eos solēnit celebrato totē suā illicite obtinet 7 reddere ꝓdicit. possessiones et que ipsis dū simul viuerēt cuiuscūq; contractus titulo cōiter obuenerūt ea prorsus excluſa sibi nitit vēdicare. Jōq; mādam⁹ q̄tenus si ita est: 7 nō est aliud q̄ obsistat ipm ad restitutōz totis 7 diuisionē eoz que oliz cōiter habuerūt dis. ec. ꝓpellatis. ¶ Lemēs. iij.

De prudētia vza miramur q̄ cum vob cāz mrimonij: que vertebat inter. h. 7. m. cōmissem⁹ examinādā: 7 vos ꝓsanguinitatē inter eos inuenientes

actione ꝛe vxe nō: quia nullum fuit matrimonium: ꝑ nulla vō. ff. ꝛe iure v. l. iij. et sic agit ꝑdmone sine cā. ff. ꝛe ꝑdi. sine causa. l. vl. ꝛ. C ꝛe ꝑdi. ob cau. da. l. j. qr causa secuta nō fuit ꝓpter quā vs dabatur. oliꝫ ꝛcipiebat mr̄ vxem ānma bona truna die. hodie vo illico restituꝫ ī mobilia: mobilia vsq; ad ānū. C. ꝛe rei vx. ac. l. vna. §. cū aūt.

f ¶ Incidēs accessorie. bene dicit accessorie: qr si nō est mr̄imoniū neq; vō. ff. ꝛe iure v. l. iij. ꝛ sic accedit mr̄imonio vō. vñ et vō ꝓmissa ꝑ vim vel mr̄ē nō tenet ff. qō me. cau. si mr̄ier §. si vō. sicut nec matrimonium. ē. ꝛe spon. veniēs. ij. ꝛ. c. cū locū et. c. ꝓsultationi. et sic qui ꝑgnouit ꝛe ꝓncipali: ꝑgnoscere vēbz ꝛe accessorio vt ḃ dicit. ꝛ. ē. ꝛe offi. vel. ꝓterea. et. c. prudentiā. §. sexta. ī fi. et. c. suspitiōis. ff. ꝛe iur. om. iu. l. ij. etiam si al's ꝑgnoscere ñ posset: incidēter tñ posset C. ꝛe iudi. quotiēs. et C. vbi et apud q̄s. l. vl. ē. ꝛe in ire. restit. c. pe. et sic cā vxis ad iudicem eccl'iasticū spectat. ē. e. c. j. ꝛ. ij. et hic vbi iudex eccl'iasticus ō mr̄imonio cognoscit. Si vo ꝓstāte matrimonio agat mulier ꝛe vxe: qr forte marit⁹ labitur facultatibus: vel dissipat bona sua: vel qr moriturus est: tūc causa illa agi vēbet coram iudice sōculari: qr modo causa vxis ꝓncipalis est. C. ꝛe iure v. vbi. et. l. fe. et ff. ꝛe iure v. mutuo. §. j. et. l. quēadmoduꝫ. §. j. al's ꝓstante mr̄imonio vx peti nō potest. C. si ꝓstan. ma. vxe soluta non fit. l. vna. et sic qui ꝑgnouit ꝛe ꝓncipali: cognoscere vēbz ꝛe accessorio: etiam lata sñia sup ꝓncipali: vt ḃ innuit. et. ē. e. c. ij. Sz nūquid ꝓcedent isti aūctre ꝑmi mandati: nō videt: qr functi sunt semel officio suo sine bene sine male ē. ꝛe offi. vel. in fis. et. c. significasti. et. ff. ꝛe re iu. iudex. ꝓcedent em ex isto sōno mandato. eccl'ia. n. fauore vxis sup ipsa cā ꝛelegat: quia publice vtile est mulieres vxes saluas habere: ꝓpter qs nubere possint ff. ꝛe iure v. l. ij. et. ff. so. ma. l. j. et etiā papa simpl'r causam vxis cō mittit sōm ꝓsuetudinem eccl'ie. ī. e. c. pe. sed ḃ petebat mulier vxem sibi restitui tanq; accessoriū principali questiom: et ideo vēbuerunt ꝓnūciare sup vxe. vnde videt qr aūcte ꝑmi rescripti ꝓcedere possunt sed melius est dicere qr auctoritate istarum litterarū procedant: quia iudex sunt officio suo super principali. vnde cum tunc nihil ꝛeperiant super accessorio vltrius non iudicent: quia ꝑ ꝑmas litteras ꝓcedere possunt super accessorio. Ber.

g ¶ Sicut canonicū. hoc est si nihil obsistat qō impediat: et si totum restituere possit: habita rōne ne egeat vt dixi. ē. c. j. et. ij.

h ¶ Ꝑ Ierūq; iudicio eccl'ie. al's non licet: etiā si nota esset fornicatio. ē. ti. ꝓt. c. porro. vt ibi dicit. et. c. et litteris.

i ¶ Propria voluntate. resume ob hāc cām fornicatiōis: al's nō noceret

k ¶ Nec reconciliata. ad qō ꝑpelli non potest etiam post ꝓmam. ē. ꝛe quer. ꝓtg. gaudemus. xxxij. q. ij. admonere. sed si reconciliata fuerit postea illam fornicatiōz obijcere nō poterit: qr ei remissa hoc qō ei licet ꝑm euangelicā veritatē. ē. ꝛe iureur. quēadmodum. et. xxxij. q. j. qō aūt. et. c. nō erit. et qr mores illius iam ꝓbantur. ff. ꝛe adulte. si vxor. in fi. et. xxxij. q. v. horrendus. nisi postea fornicet.

l ¶ Totalitaꝫ. i. donationem ꝓpter nuptias. Sz hec expositio nō videt bona: quia donatio ꝓpter nuptias vēbz redire ad vir sicut vō ad mulierem. ī. e. c. vl. in fi. et ita no posset reperire totalitā alia al's post sepationem. sed potest hoc intelligi cū mulier lucrat donationem vel ꝑtem ex pacto. ī. e. c. vl. et sic illam donationem: quā ex pacto habuisset ꝑdere vēbet. vel appellat hic totalitā res parafernal': ad quaꝫ restitutionem tenet marit⁹. C. ꝛe pac. ꝓuen. l. vl. et. l. hac lege.

m ¶ Nō valebit. Sed pone sñiam latam esse quo ad thoꝝ sepationez ꝓpter fornicationem: et sic amisit vxē mulier: demum ꝑbat sanguinitas inter eos: et ꝓnunciat matrimoniū nl'm fuisse inter eos: mr̄ repetit vxem tanq; nō ꝓmisit adulterium. quer. an possit repetere cum effectu: qō possit ꝓbari: qr ex futuro euentu patet q; nō fuit matrimoniū: et si nō fuit matrimoniū: nō fuit adulterium. ē. ꝛe fi. igi. et male. fraternitatis. in fi. et veritate manifesta nō obstat res iudicata ī. ꝛe pur. vul. c. ij. et. viij. di. veritate. et. ff. ꝛe ꝑdi. sine cā. si fullo. et l. auūculo. ff. ꝛe re iudi. l. j. et. ff. ꝛe vsufru. leg. l. vxori. ij. exquo em nl'm fuit matrimonium nulla fuit vō. C. ꝛe condit. ob cau. da. l. j. Item ex noua causa tollitur prima sententia. ē. ti. ꝓt. ex litteris. ꝛ ar. ī. eo. c. ꝓt. ergo quicquid datum fuit nomine vxis potest repeti: qr pater nl'm fuisse adulteriū et sic ecc'lia ꝛecepta fuit in illa sententia: ergo re uocari vēbz. ē. ꝛe fi. et male. fraternitatis Item per sōam sententiam tollit prima ē. ꝛe re iudi. inter monasterium. et. c. seq. Sed contra res iudicata ꝑ veritate accipitur. ff. ꝛe re iudi. res iudicata. et. ff. fami. her. cum putarem. et ex sententia ius factū est inter partes. ē. ꝛe re iudi. cuꝫ inter vos et. ff. ꝛe libe. agno. sine. in ꝓn. et secunda sententia contra res ꝓas iudicatas: a quibus appellatum non fuit nulla est. ij. q. vj. §. diffinitiuꝫ. ꝓterea adulteria sicut et alia crimina sōm iurisdictionem iudicantur: et ex corde ꝓcedunt. xv. q. vj. §. j. et. xxxiij. q. ij. in lectum. et ꝛe pe. di. j. sicut tribus. ff. ꝛe furt. qui iniurie. et. ī. ꝛe sen. excō. cū voluntate. et iniuria ex affectu mentis fit. xv. q. j. illō. per que negari non potest: quin mulier ista ex affectu mentis iniuriam faceret ei: quem ꝑ vero marito tenebat: et ita voluꝫ commisit sine quo nō commisit adulterium. ff. ad. l. iul. ꝛe adult. l. penul. Jn contrarium ꝑ ꝓma parte allegari potest illud: quid obstat iniuria: vbi conatus non habuit effectum. ē. ꝛe sponsa. adolescens. vbi ꝛe hoc. Super hoc dicunt quidā vt. r. q; mulier ista totem sine totalitā suā repetere potest. Alij dicunt vt lau. q; non est vltrius audienda. hoc modo appareat q; non fuerit matrimonium: quia nihilominus puniri vēbet ꝓpter intentionem cum opere subsecuto. facit enim quod potuit. ē. ꝛe biga. nuper. et. c. vlti. et. ff. ꝛe adulte. si vxor. ē. j. et arg huius. c. et eo ipso q; vxor condemnata est ꝛe adulterio: vir vēbz hic antenuptias donatōz et totem. in aut. vt liceat ma. et anie. §. si. ꝛe adulterio. al's est v. sub illo. §. qui vero plurimas. colla. viij. et istud verius credo. principium em vēbet considerari in talibus et non exitus: vt per hoc ceteris vel inquendi audacia auferatur. sed si hoc esset falsum posset commūm in probatione impedimēn. prima opinio magis benigna apparet: sed non est extendenda licentia.

n ¶ Et si necesse. in totem. i. donationē ꝓpter nuptias: quam facit maritus vxori: put fecit iste. ī. c. ꝓt. in fi.

b ¶ Ut si eam. sub tali forma ꝓhibet contrahi matrimonium. ff. ꝛe vbo. ob. si stipulano. et. C. ꝛe inut. stipu. libe. et. ē. ꝛe spō. gemma. vbi ꝛe hoc. et istud pactum pnde haberi vēbet: ac si non fuisset appositus C. ꝛe condi. ob cau. da. l. j. pactum enim contra bonos mores non valet. ff. solu. matri. alia. §. j. et. C. ꝛe pac. pacta que. et. viij. dist. que contra mores. Ber.

c ¶ Ob nl'am. ff. ꝛe ꝑdi. si. cau. auūculo. ꝛ. C. ꝛe ꝑdi. ob cau. da. l. j.

d ¶ Jn penaz. si. xvj. q. j. legi. et. ff. ꝛe neg. ge. sine. et ex improbitate nemo ꝓsequit actionem. ff. ꝛe furtis. itaq; fullo.

e ¶ Restitum. ex hoc videt q; si contra canones vel contra precepta legum vel ꝓstitutiones ꝓncipum ꝓrabitur matrimoniū: soluto matrimonio licite repetit quicquid vxis nomine vel donationis datuꝫ est: vt ff. ꝛe condi. sine causa. auūculo. et. ff. ꝛe ritu nup. si ꝓfectus. ꝛ. C. ꝛe ꝑdi. ob cau. da. l. j. Sed ꝓra videt. qui. n. scienter contra ꝓcepta legum vel ꝓstitutiones ꝓncipum nuptias contrahunt: quicqd alteri datum est vēbet ei auferri: et fisco applicat. C. ꝛe incest. nup. qui ꝓra ff. ꝛe don. inter vi. et ux. cum ḃ status. §. vl. et insti. ꝛe nup. §. si adversus. Quidam dicunt: q; si ignorabant se esse consanguineos tūc repetatur quod datum est: al's non. C. sol. matri. si quis ignorans.

gno legionū. constitutis.

Et si necesse sit: ꝛ ītra. Quo vero castra quedaz: q; rex legionū. filie regis castelli. ī vxez tradidisse ꝓponit: ita vt si eam aliq; occasione relinqret ipsa cederet in ius eius. impedimentum ꝓstare vident huius copule dissoluēde: cū castra ipsa ñ tam ob turpem q; ob nullā cām sint data: vtpote cū inter eos matrimoniū nō existat: et ideo nec vō nec donatio ꝓpter nuptias: ne ad ꝓmodum ei cedat qō vēbet in penaz eius potius retorqri: castra ipa restitui volum⁹: ꝛ ad id puellaz ꝑ excōicationis sñiam coartari.

¶ Bez archidiacono sancti andree ꝛe Scotia.

Sñiaz diuortij tulisse tis: ꝛe vxe vero quā a viro mr̄ repetebat quicq; statuer distulistis. Quia igit vos q; ꝛe mr̄imonio ꝓncipaliter ꝑgnouistis: ꝛ ꝛe vxe que est cā incidens accessorie ꝑgnoscere valuistis et sñialiter diffinire: mā damus q̄tenus ꝓdictū. h. mo. ꝑ. cogatis vt ꝓdicte. m. totam vxem sicut canonicuz fuerit restituere non moretur.

¶ Lemens tercius.

¶ Lerūq; ꝛ ītra. Si mr̄ ob cām fornicationis iudicio eccie aut ꝑpa volūtate a viro recesserit. nec rcōciliata postea sit eidez vxē vel totalitū repetere nō valebit. ¶ Mno. iij. ꝓstel. archiepo ꝛ vniuersis epis in re-

et.l. ꝓdicta. C. de incestu. nupt. qui ptra. Istud satis videt: sed obmat hoc exemplū: qz isti bñ sciebant se esse ꝓsanguineos: nec hō ignorare poterāt: qz in tali gradu erant. ar. C. de libe. cau. si filium. et C. de in int. resti. mi. de tutela. dixit Joh. qz si aliqm scūt se esse cōsanguineos: sed credūt qz liceat sibimuicem ꝓtrahere mrionū: tūc cōperit repeto. ff. de adul. si adulterū. §. stupū. z. §. fratres. et. §. incestū. z in eo casu pōt intelligi qō hic dr. si aūt sciebāt se nō posse ꝓtrahere: tūc nō repetūt qō ꝛderūt. sed fisco applicat. C. de incest. nup. aut. incestas. et. l. q contra. tan. dixit: qz hec non est excusatio qz isti sciebant se esse tales qz nō poterant ꝓtrahere vt dictū est vñ ꝛdebāt ꝑdere qc quid hicinde datū est Et ꝓnuncīt hic dñs papa ꝓpter bonuz pacis qz nisi castra restituerent: nō poterat pax int eos reformari. Et alia rō est: bñ potera seruari pena statuta: qz nō erat cui applicarent bona illa cū nl'm habeant illi regem superiorez seu fiscum. vñ merito z ea restituere ꝛdebuerunt illa castra z alia que data sunt: ne alē in lucro remaneat. vñ potius puniri ꝛbuit si superiorē habuisset. et hoc satis collgit p litterā: ne ad ꝓmodū cedat z cetera. et sic cessant ꝓdicta. z qz rex alit ab illa ꝓiunctione ñ recedebat: vt dicit lra illa ne ad ꝓmodū cedat. z̄c.

f Uper. vixerit ſſe. x. q. ij. hoc nus poterit. §. ſi econom⁹. C. de vſu z habi. ſi patri.

g Tertiam. idem esset si totam.

h In ꝛtem. i. ꝛnationem. Ber.

i Viduaz. tang miserabiliuz ꝓsonarum. lxxvij. di. §. j. et. c. j. de hoc dicitur. §. de fo. ꝓpe. ex tenore.

k Nullus plus iuris. vt. j. q. vij. dabertū. ff. de re. iur. nemo plus ff. de acqui. re. ꝛd. traditio. z. §. de iupa. qō aūt. in fi. et. c. cura. ar. ff. de vſuf. qō nr̄m ñ est. ff. de acq. re. ꝛd. ñ est nouū. ꝓna casualia sūt.

l Quoad vixerit. et sic habes qz feudū potest alienari ad tpus alis nō potest alienari. §. de feu. c. ij. vbi de hoc.

m Consentire. exq alienatiom ꝓsentit rem postea reuocare ñ pōt. ar. ff. qui. mo. pig. vl' ypo. sol. sicut re corpali. §. si volūtate. z. §. sed si ꝓmiserit. z. l. si ꝛbitor. §. si in venditione.

n Fauorabilem. lxxxvij. di. eps. C. qñ impera. int pu. et vi. l. vna et. §. de fo. ꝓpe. ex tenore. vbi de hoc.

o Sanctiones. C. de ꝛna. añ nup. l. j. z vl. et ꝛs ad vxorē z ꝛnatio ad viz soluto mrionio reuertit: nisi ex pacto lucret. j. eo. c. vtri.

p Per vestras. ꝓuenire. i. ad iudiciū euocare ad petitionem. h.

q Repulerat. et ō auduri nō ꝛbuit: nisi ꝓmo ipsaz restituerit. §. de resti. spol. ex ꝙstione. z. §. de ox. cog. sup spoliatione. et c. cum dilectus. Ber.

r Tacita veritate. de processu negocij: vt sequitur. sic. §. de re iudi. inter monasterium.

s Alit inopiaz. et bona videbatur illa ꝓnunciatio: qz exquo maritus incipiebat labi facultatibz et rē sua male vti: cōgendus erat eam restituere. C. de iure dot. vbi. et in aut. de eqlitate dot. §. vlt. colla. vij. imo etiā sequestranda eī: cū ꝓmittē vir eam dissipaturus. ff. so. ma. si cū ꝛtem. §. si vero ꝛtem. si ergo teneť eam reddere: ḡ non potest eam repetere. §. de iureiu. quēadmodū. qz turpius ejicit z cetera. et ꝛlo petit qui restituere statim ꝛbet. ff. de re iu. in pdēnatione. in fi. Dz hec ñ hñt locum in casu isto: vt bñ dicit. Cū. n. corp⁹ suū vxor ei commiserit multoformus et ꝛtem sibi committere ꝛbet sub ea quā potest cautione ꝓstare: vt sequitur C. de pac. ꝓuen. hac lege. et est fin̄e. xij. q. j. ꝓcipimus: imo vxor tenetur alere viz suū egentē de vte. ff. de iure ꝛmitus. §. manēte. Et ꝓmissa locū habent cū marit⁹ suspect⁹ est ꝛdi lapidatiōe qz male versat in re sua: z nō cum pauptate laborat vt hic faciebat: z ita restituet hunc ꝛs ꝓ vt hic dicit in fi. Lau.

t Misi cautione. lex eīm ꝓhibet fideiussorez dari pro vte. C. ne fiius. ꝛt. n. l. j. z. ij. sed l. alio casu illō intelligit

u Et infra. sed cū ipe cautiōz ꝓstare ñ posset ad instanz ipius dño pape hec rescribere curauerunt.

x Quam pōt. iuratoriam. s. in aut. vt nil'i liceat hic loci ꝓsua. §. si vero crimē. colt. ix. vbi dicit qz si mr̄ accusat de crimie ꝓ quo de beat custodiri: ꝛbz dare fideiussorem. si fideiussorē dare ñ pōt iuratoriam cautiōz ꝓstet: et sufficit. C. de epi. z cle. aut. gnāliť. z in aut. de liti. §. ad excludendas. vñ sumptū est hoc aut. generaliter colla. viij.

y Honesti lucri. non eīm teneť seruari ꝛtez et de vsuris alere vxorem. ar. C. de admi. tu. aut. nouissime. sed puertat eam in societatē honestā vel aliqō ꝓmerciū: et ex lucro honesto eā alat. ar. in aut. vt hi qui obtulerint habere ꝓhibenť res minoz. §. qñ aūt videmus. colla. vj. ibi tñ dicit qz si minor nō habet vnde viuat ḡ tñ pecuniam: tūc curator cogitur seruari. Lau.

z Onera. ff. de iure dot. si is qui fundum. §. ibi ꝛs. et. j. de vsu. saluiter. Lau.

a Onano. ꝓstante. Nō qz ꝛnatio inī viz et vxorē morbo ꝓhibita ē: ne mutuo amore inuicem spontenť nō obtrando ꝛnationibz ḡ ꝓfusa erga se facultate vtētes. Matrones. n. nr̄i hoc ꝓhibuerūt amorē honestū sol' animis existimātes: et ne alē in pauptatē incideret: et alē ditior fieret: nec eēt illis studiū filios educādi. ff. de ꝛna. inī vi. z vx. l. j. §. et. iij. z ī aut. qui. mo. nam. effi. legi. z sin. §. illud quoqz. ad fi. col. vj. z nil'a est ꝛnatō vbi mrionū tenz. Dī vō mrionū ñ tenet ꝛnatio de iuris rigore valet. Dz fas nō est tales ꝛnationes eē ratas: ne meliores ꝓdimonis videant ꝛelinquentes q̄ qui ñ ꝛeliquerūt ꝓbendo. ff. e. l. iij. §. j. z. C. e. si ex volūtate. sed int̄ spōsum z spōsaz tz ꝛnatio. ff. eo. int eos. z. l. cū ħ status. §. si qs sponsam. tñ si ꝛnator in eadē volūtate vsq ad supīmū vite exitū ꝑdurauerit valet ꝛnatio. C. e. l. j. et iij. et ħ vbi dr: nisi ꝛnationis obitu ꝓfirmet. Et si ꝛnatio legitimū modū excedat: et ñ fuit ifirmata vsq ad legitimū modū: valebit si ꝓmāsit in ea voluntate vsq ad mortem. C. e. l. ꝛnationes.

b Locupletior. donatio ex q̄ h⁹ ptingit nulla est. ff. e. l. iij. ſ. rāſo. & ex eo q̄ dicit q̄ ex qua alī locupletior & alī pauperior a cōtrario ſenſu dat intelligi q̄ donatio teneat his ceſſantibꝫ. qđ verū est. Si ḡ mari⁹ ñ fit pauperior: tenet donatio: vt ſi maritus ſit inſtitut⁹ heres & repudiet hereditatē donationis cā vt referat vxori ſibi ſbſtituto: vel ſi repudiet legatū vt remaneat penes vxorē oneratā pro legato pſtando ꝛ ſi rogatus eēt reſtituere hereditatē vxori nec vtrā hat ḡtam cā donatiōis tūc tenet donatio. ff. e. ſi ſponſus. §. ſi mari⁹ & §. ſi qs. vł ſi donatarius vxori rē alienā. ff. eo. §. & ſi pſtante. Itē lz pauperior fiat donator: et accipiēs nō fiat locupletior: lz donatio: vt ſi emerit inde vnguenta ff. e. q̄ aūt. §. j. Itē valet q̄uis donatio lz donator fiat pauperior & accipiēs locupletior ſi in tpus ſimili mōnij ſit collata: ꝛ aī tpus illō nō efficit res donata donatarij: ꝛ differt in tpus q̄ mł̄r a lege viri ſoluta ē. ff. e. ſi cū vxore. §. vl. et. l. q. & l. ſi interi Itē in alio caſu valet donatio: lz alī fiat pauperior & alī ditior. ff. e. q̄ ſi vir. fit aūt donationis reuocatio q̄tenus donator pauperior & accipiens locupletior ſecꝫ ē. ff. e. ſi ſponſus. §. vlt. c Tacite vel exp̄ſe. tacite aūt fit reuocatio p̄dictorū niſi in diuortio voluerit donatiōem valere. ff. e. ꝛ interim. §. ſi maritus. & l. cū ł ſtatus. §. ſi diuortiū. & C. e. l. a marito. Itez tacite fit reuocatō ſi p⁹ q̄ liberalitatē accepit de ceſſerit q̄ is q̄ ꝑmulit vt in. l. p̄dicta a marito. ſi vō pus decebat is qui donauit nec reuocauit donatiōz: pfirmat morte p ſilentiū. C. e. donationes. & l. j. & iij. ſi aūt ſił̄ monant puta naufragio vł̄ ruina: valet donatio. ff. e. cū hic ſtatus §. ſi ābo. Exp̄ſe reuocat donatō cū donator eā reuocat. C. e. a marito niſi peniteat eū reuocaſſe donationē: vt ſupra iudiciū eius ſiue voluntatē ſpectem⁹. ff. e. cū ł ſtat⁹. §. puta. Itē exp̄ſe fit reuocatio: ſi maritus ea q̄ donauit poſtea pignori dedit vel alī donauit vel alio mō alienauit. C. e. ſi maritus tuus. ſi. §. de pcu. ñ iniuſte. Et hec q̄ dicta ſūt de dona. inter vi. et vx. inter penes & liberos pene intelligi dēbent: inter ꝗs habita ē donatio cū vna pſona intelligant. C. de ipu. & alijs ſubſti. l. vlt. et. xxxv. q. iij. §. hac aucte. niſi in caſibꝫ.

d Qui donatū. vt. C. e. l. a marito. & ff. e. cū ł statuſ. §. ſi ābo. & iſta verba tacite ł exp̄ſe ł̄ q̄ donatū accipit & ceta ſupra ſt ex iſt duabꝫ legibꝫ

e Sicut dos. dos. n. dat viro a mł̄iere & donatio dat vxor a viro. ſ. eo. nup. in fi. C. de dona. añ nup. l. j. & vl. et ō redire dēbent ad eos: vt ł dō. Et dos & donatō ꝓpter nuptias dēbent eſſe eq̄les hīnde. C. de pac. ꝓnup. aut. eq̄litas. & in aut. de eq̄litate dot. §. hec igit̄. & §. veteo. col. vij. et verius eſt q̄ iſta dēbent redire ad mł̄ierē et viz: niſi pſuetudo ſit in cōtrariū vt dō ł vel niſi pactū de dote ł̄ donatiōe lucrāda vł̄ pte ſit factū int eos: vt ł dicit. & C. pac. quen. ex morte. aut. eq̄litas. et i aut. de eq̄. do. §. hoc igit̄. C. de rei vx. ac. l. vna. §. illo. ꝑcuidubio. & iſtud pactū dz eſſe eq̄le hinc inde: et ſi nō ſit eq̄le maior ps lucri ad minorē debz reduci vt. ll. p̄dictis ex morte. et aut. eq̄litas. et. l. lege leonis. C. de pac. conuen.

f Capellanū. cū ſcōa. ſecūde nuptie bñdicende nō ſunt. ſ. e. vir aūt: & ſcōaz accipe ꝑm viros rōnez de ſomnicano ē. xxxj. q. j. hac rōne: ꝓ illud intelligit̄ ꝓma vxōre & nō debent bñdici ſecūde nuptie ad exhortatiōz ꝓnūtie. ſic et ſacerdos intereſſe nō debet nuptijs clādeſtine ꝓcis. ſ. de clandeſti. matri. cum inhibitio. §. ſane. multominus debet illas benedicere: et alia rō est: quia ſacrm iterari non debet. ſ. e. vir aūt. vbi hec ratio notat.

g Dominus. et pſtet. ſ. de ſpon. in pūta. vbi notat qđ uxris ſit de hac materia. & C. de repu. aut. hodie. & in aut. vt li. ma. et aute. §. quod autē. colla. viij.

h Nō deneget. & ita ꝓpt dubiū pſumit ꝓ mrionio qđ fieri debz ſ. de ſpon. iuuenis. & ar. ſ. de ma. ōc. ꝓra int. ec. c. j. & ff. de re. iur. in ābiguis. & ff. de uſ uł. in ābiguis nisi qñ dubitat an ꝑ cū ſit mrionū q̄ clādestinū eſt: q̄ caſu potest pſumē adulteriū q̄ mrionū. xxx. q. v. alī. et ar. ſ. de clāde. ſti. deſpon. c. ij.

i Nullatenꝰ exigendū. hoc est ꝓpter ſciaz dubiā ex pbabili cā. ſi. ſ. de ſen. ex. inquiſitionem. in fi.

k Adulterinis. ł intellige: ſi poſtq̄ intellexerit ꝓ certo ō vita ꝓnis mariti cū ſcōa ñ remaneat q̄ ſtatum eſt adulterū & ñ ante xxxiij. q. ij. cū ꝓ belli cam. et ē ar. q̄ mrionū qđ ab initio valuit tractu tpis ifirmat ff. de iudi. ſi alt. et. l. ſi a me. ł nō ſunt mri monū ab initio in veritate: ł nunc ꝓmo de clarat mrionius non fuiſſe ſic econuerſo ex futuro euētu apparet mrionū ab initio fuiſſe. ſ. de frig. & malefraternitatis. in fine.

l Jr. bñdicā. ſ. eo. c. j. vbi de hoc. Ber.

m Iterari. ſacra. iterari nō ōnt. j. q. j. hāc regłam. & c. bi q

ne fiat eis iniuria. j. q. j. qđ quidā. & de pſe. di. iiij. oñdit. xxiij. q. viij. quēadmodū. & C. ne fan. bap. ite. l. j. & ij. videret. n. q̄ ſacrm bñdi nō fuiſſet collatū: vł̄ q̄ inefficax fuiſſet ꝗnio: et ſic fieret iniuria ei. j. q j. ſacra. tū pnia bene iterat. de pe. di. iij. adhuc inſtant. ſallu etiā ꝑm q̄ſdam in extrema vnctione. Quid. n. impediret hac iterari: cū ñ ſit ſacrm ſed oro ſup boiem. j. q. j. manus. et ſolēmis pnia non iterat. l. di. q̄uis. & c. in capite: gratia. tū dicit q̄ iteratur ꝑm pſuetudinem quorūdam. de pe. di. iij. §. ex pſona. & bñdictio iſta cū aliquis ſcōam. duxit vginem iterat ꝑm pſuetudinem quorūdam locorūz. et hoc ſi papa ſciat talem pſuetudinem: alꝫ nō licet.

n Super illa. nuba tin dño. ſ. c. primo. ł cum apł̄us nullum tpus adiecerit: nec nos adijcere debem⁹. xxxj. q. j. qđ ſi vxorem erit. et. ij. q. v. pſuluiſti. & ſ. de tranſla. int corpalia. ſoli ł honeſtati ſue conſulat mulier. q̄ ſtatum licet exquo tempus non adijcitur. in ſti. de v. obli. §. pure. Ber.

o Per iniam. que intelligit̄ minuere eoipo q̄ ñ ꝓhibet. vt. xvj. p Infamia. ſ. c. pri. q. j. ſunt nonnulli.

q Cum ſcōm. cui vult. ſic. vij. q. j. ſicut alterius. et. ſ. c. primo.

r Legalis infamie. quā inflixit lex ei que nubit infra añū ne turbaret ſanguis: & de ꝓle dubitaret. C. de repu. ꝓſensu. §. ſi vo. ff. de his q̄ no. infa. l. liberoꝝ. §. j. Et nō q̄ canōes iſti ñ ſolū tales mł̄ crē liberāt ab infamia ł ab oi pena quā exprimit lex. C. de ſe. nup. l. j. et i aut. diſdē penis. & in aut. de reſti. et ea q̄ pa. §. vl. colł̄. iij. nec debet dici infamis in foro cuili. exā p eccł̄iam et iniam apoſtoli renuſſa eſt. ar. ſ. qui ſi. ſunt leg. p venerabilē. & ij. q. iij. §. hinc colligitur. Quidam tamen dicunt q̄ ꝓterea nō euadit penam illam: quia

ꝑuat ante nuptiali cōsanꝯe aut. ꝓdicta. ℞ resti. ⁊ ea que pa. §. vlti. que virum suū ita velociter ꝛbeat honestaut: vt appareat etiā eo viuente eam nō caste vixisse vt ibi dicit. et ideo ꝑdere ꝛbet quicquid ex liberalitate viri ad eā potuit puenire: nec eccl'ia in hoc potuit peiam alli tollē q: ḡndā mgtudinē vī mlr ꝓmisse. ar. §. ℞ vna. ꝓt eius nec est hꝰ ꝑ apostolū §. ℞ duoꝝ. gaudemꝰ

f Ab apostolo. quā alicui auferre nō possumus. xxviij. dis. ℞ his. beneficiū. n. unꝯ nemini est auferendū v. di. ad eiꝰ vero. ff. ℞ re iudi. l. iij. §. si quis cōdemnatus. et beneficiū ꝓcipis latissime intꝛpretandum est. ff. ꝺ ꝓsti. ꝓn. beneficiū. ⁊ sic ad omnes mlr̄es hꝰ beneficiū extenditur.

t Cuꝫ in his. s. matrimonijs ꝛbendis in quibꝫ sacre leges sacros canones imitāt in aut. quo optet epi. §. vl. colt'. j. ⁊ in aut. vt cleri. apud ꝓcros epi'. §. vl. col. vj. ⁊. § ℞ iudi. ar si clerici. et in aut. ℞ eccle. ti. circa ꝓn. colla. ix.

g Jꝫ legitimꝰ. legitimus ideo dicit: q: si fuerit criminosus ñ ꝑt alium accusare. iij. q. vij. q. sine. ⁊. c. postulatus. et q trabem gestat in oculo: festucā ℞ oc'o fratris nō ꝑt eruere. c. causa. ⁊ q. e. §. ria ꝟ. porro. in fi. ⁊. j. q. j. mlr̄i. ⁊. vj. q. j. qui crimen. Qui. n. aliuꝫ accusat: ꝺz esse bone fame nō suspectus pura ꝓdicta. Si enꝫ

Liber quintus. De accusatōnibus inquisitōnibus et ꝛnūciatōnibus. Rubrica.

Elix papa.

Jꝫ legitimꝰ ñ fuerit accusator: nō fatigetur accusatꝰ.

Bem episcopis per galliam constitutis.

Jꝫ quis epūs ab ill' accusatoribꝫ q recipiēdi sunt: accusatꝰ fuerit: postq ab eis charitatiue ꝙuētus fuerit vt causaꝫ emendet: ⁊ eam corrigere noluerit: non olim sed nunc ad ꝓmates cause eius canōice ꝛferant

sibi tī ab apostolo vtiq ptāte: cū in his ꝑsertī secl'ares leges nō ℞ dignēt sacros canōes imitari.

ad ꝛnūciandū viles ꝑsone non admittunt: vt. §. ꝺ spon. cū in tua. mlr̄i fortius nec ad accusandū. Item nec ꝺñt esse inimici. ℸ. eo. cum opteat. ⁊. c. p. māconella. ⁊. c. memnim. ꝛbz em̄ esse sine crimine nō inimicus: bone fame ⁊ opionis qui aliū accusat: alꝫ ñ est legitimꝰ accusator. crīosus. n. crimiosuꝫ accusare ñ ꝑt aut eū ꝛnūciare.

b Jfatigeꝫ. sed repellat accusator: ⁊ absoluat reus ab obꝟuatione iudicij. vj. q. vl. c. vl. §. actor. nisi fuerit infamatus tūc ꝛbet indici ei purgatio. ij. q. v. ꝑbī. ij. ⁊. ℸ. ℞ pur. ca. c. cū. p. et hec ꝛcre. ꝓnz ad primam ꝑtem rubrice.

c Jꝫ quis epūs. accusatoribus. i. ꝛnunciatoribus.

d Accusatus. i. ꝛnunciatus. Bern.

e Charitatiue. ar. q admonitio semp est ꝑmittēda añ accusatiōz et añ vindictā. xxj. q. ij. indigne. ⁊. xxj. q. j. quidā monachi. ⁊. q. vij oīs ꝛcume. ⁊. xxiij. q. iij. ℞ illicita. et. ℸ. ℞ sen. ex. sacro. cū agit̄ in modū ꝛnūciationis ad ꝓiam: tūc necessaria est admonitio ꝑm euāgelicā ꝛitatem. §. ℞ iudi. nouit. ⁊. ij. q. j. si peccauerit. ⁊. ℸ. ℞ symo. licet hely. et. ℸ. e. cū dilectus. ij. in q casu loquit hoc. c. ⁊ ita ꝑtinet ad vltimā ꝑtem rubrice. et vbi dicit accusatoribꝫ: expone. i. ℞ nūciatoribꝫ. Accusatus. i. ꝛnūciatus: vt dictum est.

f Conuentus. i. monitus: vt sequens littera indicat.

g Mō olim. i. nō añ admonitiōz admittat ad ꝛnunciandum.

h Nunc. i. post admonitiōz ꝛbet admitti: vt dictum est.

i Jlla ꝓpositor. ℞ monasterio. Mo. q nō ꝛbent admitti ad ꝛnūciandum: nisi illi quoꝝ interest: vt monachi vt ꝺ aut etiam parroni. xxj. q. vlt. filijs. aut etiam prochiani. lxij. di. vota cuiusm. et. vij. q. j. factus est.

k Dicere. i. accusare. ℸ. e. ex ꝑte. ⁊. ij. q. iij. euthemiū. sed potius loquit̄ in modū inquisitionis sine ꝛnūciationis in quo casu tenent ad ꝛnūciandū: vt. ij. q. vij. ꝙpoꝑt. et ar. §. ℞ cog. spi. nus. ad hꝰ. nꝫ

Reg. duci campanie.

Jlla ꝓpositor: ⁊ infra. Si vo aliq̄s ē ℞ mōasterio ꝓdicti abbatis q possit dicere: q ad culpā reatūq eiꝰ ꝑtineat: nos cū eis q̄ infest cāz districte volumꝰ pscrutari: vt l' ꝑdēnet vel absoluat. Bez ꝓstantie aug.

Omnipotēs ꝛeus: ⁊ infra. Valde ḡue est: vt vir ꝺ q tanta ⁊ talia nūciant: cū añ req̄ri et discuti ꝛbeant honozetur

Paschalis papa.

Ulli epor ab accusatōne sua repellere liceat: q̄s an teq̄ se ab eis impetendū cognosceret: a sua cōi familiaritate neglexerit separare.

Ex concilio maguntino.

De his criminib: ℞ quib absolutus est accusatus: ñ potest accusatio replicari.

Stephanus papa.

Repellant ab accusatione cohabitātes inimicis: q: infestatiōes blasphemie affectō solet amicicie incitare.

Ex broccardo libro. xliij.

Accusasti aliquez: ⁊ ꝓ tuā

ḡlibet tenet etiā si iurasset nō ꝛnūciare. §. ℞ iurein. quēadmodum.

l Quorum interest. s. fratrum suorum. lxxxvj. dis. si quid.

m Condēnet. hoc semp ꝛbet ꝓtinere diffinitiua sniā ꝑdēnatiōz vel absolutiōz: alꝫ nō tenet. ij. q. vj. §. diffinitiua. ⁊. xxiij. q. iij. illud et vel eq̄pollens. ℸ. ℞ v. sig. in his. ⁊. ff. ℞ ar. q̄d tñ. §. si arbit. sic ⁊ sniā que sine certa q̄ntitate ꝓferī nlꝫ est: nec i aliqua ꝑte actor hꝰ repit̄ C. ℞ sen. q̄ sine cer. q̄n. ti. ꝓferī. l. pe. ⁊ vl. C.

Omnipotēs. nū cianī. et sic ad vltimaz ꝑtē tituli ꝓtinz cū eī aliq̄s accusat̄ aut ꝛnūciat̄ vel eī inqrit̄ ḡuata est stanz eiꝰ opi. vt ume rum ñ ꝛbeat ꝓmoueri. lxxxj. di. tanꝫ daniel. ⁊. §. ꝺ test. c. vl. C. ℞ ꝑcu. reū. ⁊. ff. ℞ mu. et ho. l. reꝰ. j. rñso nisi post annum. vt. e. l. reuf. §. eum.

o Honoret. i. ad honorem ꝓmoueat.

p Ulli epor. repellere. Judex tñ ex officio suo ꝑt repellere accusatoꝛē si nō fuerit idoneus. ar. ij. q. vij. alienū. ⁊. c. si q fuerit. c. q̄renduz. ff. ℞ postula. q̄s ꝓhibet. et. §. ℞ excep. exceptiōz. in fi. et. ff. ℞ pet. here. l. vl. q Familiaritate. non em̄ mō ꝑt reꝓbare eī mores q̄s ꝓus ꝓbauit ff. ꝺ adul. si vxor. in fi. et. xxxij. q. v. horrēdus ⁊. §. ℞ fi. ꝑ. venēs. ff. ℞ neg. gel. pōnius. sed ꝑ. ij. q. vij. alienū. et iij. q. vl. §. siqs ex familiaribꝫ. ⁊. C. qui accuno pos. iniquū. imo vī q crīosus crīosuꝫ accusare possit. ij. q. vij. §. in hꝰ. ⁊. C. ℞ here. q̄m

et. C. ℞ inoffi. testa. i arena. ar. q nlꝫ crīosus reputat legitia ꝑsona ad accusandū vl' ad ꝛnūciandū: vt dixi. §. c. j. ar. C. ℞ adul. q̄m xxxij. q. vj. nihil iniquus. ⁊. C. ℞ lib. can. si filiū. vl' forsitan iste epūs accusabat ℞ crīe excepto: q: ⁊ erat male fame. ij. q. j. i ꝓmis. vñ admutebāt viles ꝑsone ꝑ eū. Dz dic q speāle ē in epīs et in odiū ipor statu tū: q: ꝺñt secū bñe honestas ꝑsonas: q̄ ꝓhibeant testimoniū ℞ vita eoꝝ ij. q. vij. cū pastoris. Et ō si ꝓuos et viles hñt secū sibi imputēt: alꝫ vilis ꝑsona nō est audiēda. vt dixi. §. e. c. j. vel forte supio: ex officio suo posset tales repellere: vt dicit in ꝓn. c. ⁊ in ꝓcedenti notula.

r Ꝺ his. ꝛplicari. q: si ꝓbato crīe iudex cū illo dispēsauit: si sint tale crimē q̄ potuit dispēsare: crīa seī dimissa ꝛeat in vltionē diuina clemētia venire nō pant. ℞ pe. di. iij. diuina clemētia. ad fi. di. ⁊. xxiij. q. iij. si illic. vbi ℞ hꝰ. ⁊. ij. q. iij. §. nōdum. Si vo absolutꝰ est. q: accusator ñ ꝓbauit: turꝰ ē: q: ℞ delicto vnꝰ hois sepius q̄rinō ꝺz. ff. nau. cau. lz. §. vl. et. xxxv. q. ix. vemā. et hoc ꝛex ē nisi i duobꝫ casibꝫ: puta si sc̄us accusator ꝛceat ꝓmū ꝓuaricatū fuisse. ff. ℞ ꝓua. l. iij. C. ℞ accu. si q̄s hōicidij. et ꝺ collu. c. j. Jtē si suū uloꝛē ꝑsequit̄ igno rās accusatiōz ab alio institutā. ff. ℞ accu. sicu. §. hisdez. Et hꝰ intellige cū actū est i forma iudicij. Si aūt ꝓiaz eguīz occulte q̄ ad vtī ebsolutꝰ ē: ꝛq accusato i iudicio faciēda ñ cessat ꝓt hꝰ. xxxiij. q. ij. admone

s Repellant. cohabitātes. ñ solū inimici: ꝛq eis cohitantes ꝛc. vin. cres repellunt: q: ex hoc inimici ꝑsumunt. vij. q. iij. §. iiē testes. et. ℸ. e. cū opteat. C. ℞ inoffi. testa. liberi. xciij. di. si inimicus. ar. ℸ. ff ꝓ socio. nā socius. Mā socius socij mei ñ est socius meꝰ. ⁊. lxxxj. di. le git̄. et est arg. ex cohitatione ꝑsumendū ꝓ aliq̄ vel ꝑ aliquē. xviij. q. ij. diffinimus. ⁊. §. e. nlꝫ. et. §. ℞ of. ꝛel'. insinuāte. iij. q. v. accusatoribꝫ

t Amicicie. iij. q. v. accusatores. ꝓpter amicicias vel odiū hūanum iudicium sepe puertitur. xj. q. iij. quatuoꝛ.

u Accusasti. q tuam. tñ accusanꝺ calūniosam ⁊ ñ culpa sua. nā

si quis iuste accuset crimino sum: ⁊ crimie ꝓbato inflictiaꝝ reus: inmunis est accusator. xxiij. q. iij. illud. ⁊ iudex ⁊ minister. xxiij. q. v. cū hō qui malos. ⁊. c. iudex. ⁊. c. homicidas. ⁊. c. miles. in fine.

¶ Nisi ꝓ pace. nō tenet ꝓpter illud nisi: q; si ꝓpter sequeret q; pro pace posset quis accusare aliū iniuste. qō nō est vex. q̄si sit'e habes. ij. q. j. notum. sed ꝓ pace ꝑuāda licitū est accusare: vt boni q̄et viuant. xxiij. q. v. non frustra. al's accusare mortale peccatū est. s. calūmiose y ¶ Carina. vulgare est lōbardoꝝ: ⁊ dicit a carētia boim: q; tales recludunt solitarij per q̄draginta dies ad agē dum pnām: ꝛ qua penitentia habes. l. di. in capite. Ber.

z ¶ Debilitatus. i. mutilatus in membris.

¶ Videnna. sceleris. i. scel⁹ qō notoriū est ꝓ opis evidentiā. ⁊ est vnus modus notorij: quē ⁊ alios habes. ē. ꝛ cohab. cle. ⁊ mulie. c. vl.

b ¶ Clamore. i. ñ indiget aliq̄ ꝓponente accusatiōz: q; factū se ostendit. ar. ff. ꝛ in inte. resti. l. j. in ꝓfessuz enim nulle sunt ptes iudicis ff. ad. l. aq. pinde: nisi quo ad sniam trñ. ⁊ q̄ in iudicio publicant ñ requirūt accusatiōem aut etiā ꝓbatiōez. ff. ꝛ adulē. l. ij. §. si publico et. ¶. ꝛ testi. nl'm sic in q̄cunq; notorio trñ sententia semper est necessaria. Ber.

c ¶ Am. p. laicus. Nō q; laici in accusatiōz vel testimoniū clericoꝝ nō sunt admittendi. ⁊ hoc reg'are est: nisi suoꝝ vel suam iniuriā ꝓsequant. iij. q. vj. omnibo. nec tūc ad testimoniū: q; in facto suo nemo testis idone⁹ est. ē. ꝛ testi. ꝛceto. ⁊. ij. q. j. ꝓhibent. et. iij. q. iij. §. ītē oīb. ⁊ hoc verū est nisi in crimīb exceptis: vt est crimen symōie hereſis ⁊ lese maiestatis. j. ꝛ symo. tāta. ⁊. ij. q. vij. ⁊. c. ones. xv. q. iij. sane. ⁊. ¶. ꝛ epi. ⁊ cle. si quē. ⁊ in his casib⁹ et ꝓ illis ad mittunt: si bono zelo et nō ex odio ꝓcedant: q; tūc nec ad accusandū nec ad testificandū admittūt. j. ꝛ symo. lz hely. ⁊. c. ꝓ tuas. ⁊. j. e. memnim⁹. et. c. cū opteat. Inimici in nl'o casu admittūt. Laici. n. bōe fame admittūt in hmōi: exceptis crimīb. sed si laici sint male fame ⁊ viles persone: tūc distinguitur. Si clericus sup illo crimine sit infamat⁹ et male opīonis admittūt laici et viles pſone. si vo sit bōe fame ⁊ opīonis nō admittunt: vt hoc bñ colligit. ij. q. j. i ꝓmis. ad fi. ⁊. j. ō symo. tanta. ⁊. c. ꝓ tuas. ⁊ ħ exceptis ꝓspiratoꝝ ⁊ inimicis: vt dixi. ⁊ excipit ꝓceps crimis. ē. ꝛ testi. vemēs. ⁊ testibus vilib⁹ sine corpali tormēto credi nō ꝛbet: vt. ij. q. j. in ꝓmis. ad fi. sed accusator nō toq̄et. iij. q. iij. §. si aūt ea rei. ⁊ sic io. iste: q; laicus erat nō admittē ꝓra clericū. Ex quare repellit cū accuset illū ꝛ symonia q̄ est crimē exceptū: et q; etiā erat infamatus vt pz ex eo q; indicit purgatio illi. Rñ. q; erant inimici: qō bene colligit ꝓpter mutuas accusatiōes ⁊ offucia ꝓmixta: vt pz ex ipa littera.

d ¶ Illius cause. s. iohānis fratris laici. b. iste. n. io. ꝓpus accusauerat forte ipm. p. cozā epo. ⁊. b. fratrem suū induxit in testem: vt ħ videt et ideo ipe repellit tanq̄ inimicus. j. e. memnimus.

e ¶ Purgatiōz. q; vterq; fuerat infamatus. j. ꝛ symo. ꝛ hoc. ⁊. c. infrnotū. al's nō esset indicenda purgatio. xv. q. v. ꝛ crimine.

f ¶ Cum tribo. arbitrarius. n. est numerus purgatoꝝ ꝑm arbitriū ꝑsidentis et q̄litatez infamatiōis. ar. ij. q. v. omnib⁹. ꝑsbr si. ⁊. j. ꝛ pur. ca. inf sollicitudines. Nūq̄d eps ꝑt diminuere ꝛ hoc nūero exq̄ ꝓfigit ar a papa exq̄ est arbitrarius: dicas q; nō postq̄ papa statuit. ar. ē. ō offi. ꝛt'. ꝛ causis. Quid si non ꝑt hāc ꝓpurgatores: distingue: si hoc ꝓpingat ex eo q; est aliter infamatus: tūc puniri ꝛbet tanq̄ punctus. j. ꝛ symo. inf inimicū. ⁊. j. ꝛ pur. ca. cū. p. que est ꝓs huius. si vo non potest hāc: q; est aduena: ꝑt credi suo iuramto cessante ꝓbatione. ar. ē. ꝛ iurein. c. vl. et. ff. ꝛ his qui no. ifa. furti accipe. §. qui iussu. v. sed ⁊ si iure. in aut. vt nulli liceat hāc loci seruatoꝝ. §. si vo crimē col'. ix. ¶. ꝛ custo. ⁊ exhi. re. aut. nouo iure. Quid si habet bonos latrones: admittunt ē. ar. ij. q. j. in ꝓmis. vii.

¶ Ex parte. alia rōnabil': puta q; essent excōicati. ē. ꝛ excepti. exceptionē: vel si essent inimici vt' conspirato res. j. e. memnim⁹ ⁊. j. ꝛ symo. ꝓtuas. et. j. eo. cum opteat ⁊ in casu. j. e. vemēs vt dixi. ē. e. c. j. sed ꝓ eo q; obediennā ꝓmittit nō repellit ab eius accusatiōe. in hoc. n. q; malus est nō tenet obedire et: imo pon⁹ tenet illū renunciare siue accusare: cū eoꝝ intersit. ē. e. illa. ⁊. xj. q. iij. nō semp. ⁊. c. in lianus. ar. ē. ꝛ mandat obe. dilecti. in fi. et ij. q. vij. q̄ propter. ꝓ. q. ij. epus. xvij. q. iij. questū. et q; vtilitatez eccle ꝓcurant: ꝛbet eis expense ab eccl'a ministrari: vt ħ dicit et. j. eo. olim. et ipse abbas ꝛbz habere expēsas: vt se ꝛfendat vsq; ad finem cause. ff. ꝛ in offi. testa. si in stipula. argu.

h ¶ Licet eliosf. alios vero accusare nō pōt nisi intrāt monasteriū ꝛ licentia trñ abbatis. xvj. q. j. monachi. cū mortui sunt mundo. ea. cā. q. j. placuit. et ista est eoꝝ vox vt ibi dicit. i. semp flere ꝛbent et tristes esse. xvj. q. j. placuit. ꝛnūciare aūt pōt ad pnām quemlibet christianū: q; cuilibet dictū videt: si peccauerit in te ꝛ. nl'a facta exceptione: maxie si dicit esse ꝓceptū. ar. ē. ꝛ iureiu, quēadmodū. Sed ꝓra videt dicere ꝑdictū. c. placuit. vbi dicit q; monasteriū exire nō ꝛbet monachus: sed tanq̄ mortuus ibi esse. Ex pone: monachus est in schol' ꝛ licentia abbatis: nūquid pōt accusare vt' aliter agere? Responderi pt si eius interest: q; eoipso q; monachus ꝛ licentia abbatis est in scholis: ꝓ cōsequens omnia et ꝓcessa intelliguntur: sine quib⁹ ibi ꝓmode non possit viuere. ar. ē. ꝛ offi. ꝛt'. ꝓterea. c. prudentiā. §. sexta. ⁊. c. suspitiōis trñ ꝓ alienis ꝛbiis intrede re nō posset: vt ꝓ hoc monasterium obligaret: cū hoc nō intellexerit abbas. ar. ē. ꝛ fideiuss. qō q̄busdam. ⁊ ē. ꝛ solut'. si quoq̄dam. nisi q̄tum ptinet ad ꝓpriam necessitatem: et hoc si ei abbas ꝓcedat. Ber.

i ¶ Expense necessarie. ar. aduersarium aduersario ꝓpellendum in expensis ꝓpudere contra se. ar. ff. ꝛ in offi. testa. si instituta. §. iij. ¶ ꝛ carbo. edi. l. vl. ¶. ꝛ or. cog. l. vl. §. j. v. nam si tales. ⁊ iste expense necessarie trñ erūt: sine quib⁹ causa explicari ñ pōt ꝛ expēsis satis habes. ē. ꝛ ꝛ. finem.

k ¶ Si constiterit. casus. Sacerdos iste petebat ecclesiam sibi restitui: qua dicebat se iniuste spoliatum fuisse. Dicebatur in contrarium q; non erat audiendus: quia ñ fuerat spoliatus: cum nō in titulatam sed emendatam habebat trñ ecclesiam. Item q; quasi ebrius in taberna pernoctauerat: nulla ꝛmunione facta illa nocte. in sequenti die mane nuſſam celebrauit ipse: et ideo iuste ꝓuatus fuit per iudicem suum: coram quo super his fuerat accusatus. et ipse hec omnia negabat dicens: q; canonice in ea fuerat instituꝰ et iniuste spoliatus. Et post appellationem mandat papa primo inquiri ꝛ ꝑmissis que si vera sunt imponatur ei silentium sup ipsa ecclesia. Si vero ipsam habuerit canonice: et nō fuerit cōuictus ꝛ crimine: vel post appellationem fuerit spoliatus: restituatur ei ecclesia.

l ¶ Commēdata. sic. ē. ꝛ elec. dudum. ⁊. xxj. q. j. qui plures. cōmendare trñ est idē q; ꝛponere. ff. ꝛpo. lucius sempronio. ⁊. ē. ō ꝛpo. c. j. Qui enim ꝛponit rem penes alium: possessionem intelligitur

accusatiōz occisus est: nisi ꝓpace: hoc feceris. xl. dies in pane ⁊ aq̄ qō carina vocat: cū septē sequētib⁹ ānis peniteas. Si aūt ꝓ tua ꝛ elatura ꝛ debilitat⁹ est ꝓ tres ꝛbes q̄drageſimas penitere.

a Agu. sup gen. ō morte abel.

¶ Chidētia patri sceleris nō idigz clamore accusatoris

a Lex. iij. gaiꝰ. electo.

¶ Am. p. manconella ꝑsbr ex vna pte: ⁊ bonus ꝑsbr ⁊ j. bonus cocti laicus fr' eius ex altera in nostra eēnt pntia ꝓstituti: eūdem. i. q; laicus erat in dicti. p. accusatiōez nō duxim⁹ admittendū. Lūq̄ ꝑfatus. b. eūdem. p. sup crimie symonie cōstantius accusaret: nos eū: q; in testimoniū ullius cāe adductus fuerat: ⁊ q; ꝓdictus. i. frat eius ipm. p. cozā te ꝑpus accusauerat ab accusatiōe repulim⁹: ꝑsertiz cū frater. p. mēoratuz. b. antea ꝛ causa ꝓsil'i accusasset. Unde qm̄ vnus post alterꝰ ꝑdictus. p. instāti vicissitudine accusabāt neutrū ad ei⁹ accusatiōz admisimus: ħ vtriq; ꝓsbr ō obiectis criminib⁹ purgatiōez duximus indicendā. Ideoq; mandamus q̄tenus vterq; illoq; cum tribus sacerdotibus faciat se purgare.

¶ Bem vuigoñ. episcopo.

Ex ꝑte tua: ⁊ infra. Pruden tie tue. t. r. q; mōachi nisi alia rōnabil' cā impediat eo q; ō obdiētia ⁊ subiectiōe abbatis esse noscunt ab ei⁹ accusatione sunt nl'at⁹ repellēdi: lz alios accusare nō possint. Quib⁹ siquidem cum ꝓpriū nō habeant: ꝛ rebꝰ monasteriū expēse ꝛbēt necessarie: donec causa ꝛbitū finem accipiat ministrari.

¶ Bem.

Si ꝓstiterit q; d. eccia nō ꝓpetuo ꝓcessa sed ad tēpus fuerit ꝓmēdata: ⁊ ō violētia et

retinere. ff. ꝛepoſi. lꝫ. ⁊ qñcuñq; vult ꝑ ꝛepoſitū ſiue rem ꝓmendatā reuocare. §. ō ꝛepoſi. bōa fides. §. j. vbi ꝛ hoc. ⁊. ff. ꝛepoſ. l. j. §. pe. et ita licite hunc pſbr̄o potuit auferri eccl̄ia cū ipe nō poſſideret: ⁊ ſic

k ¶ In taberna. xliij. di. non oportet. ñ fuit ſpoliatus.

l ¶ Pernoctauerit. pnoctare noctē totā ſignificat. ff. de v. ſig. verba. §. pnoctare. ⁊. §. ꝛe ſpon. veniens. ij.

m ¶ Dormitione. vñ nō videt̄ iniunus ꝓpt̄ indigeſtionez ꝫ prauſus celebraſſe. qō fieri nō debet. ꝛe pſe. di. j. ſacmenta. ⁊ ꝛe pſe. di. ij. liquido.

n ¶ Ante eꝑm. §. ꝛe pſeſ. cū ſuper. ⁊ pñte aduerſario. ff. ꝛe pſeſ. certū. §. ij. ergo ſi coraz alio nō ſuo iudice nō noceret talis pſeſſio. §. ꝛe iudi. at ſi clerici. Ber.

o ¶ Sine coactione. tal pſeſſio ſic ꝑ coactionem extorta nō preiudicat. xxxj. q. ij. lotharius. xv. q. vj. c. j. ¶. quoꝝ ap. nō. re. l. ij. ⁊. ij. q. vj. §. ſunt q̄rum. v. nullius hominū.

p ¶ Victus. vnde quari nō debuit ſine culpa. lvj. diſ. ſatis puerius. ⁊. xxj. q. vij. inuentum.

q ¶ Poſt appellatiōz. qō. n. poſt appellationem legitime inpoſitam fieri debet in irritū reuocari. §. ꝛe of. del. ſup queſtionū. in fi. ⁊. §. ō ap. bone.

r ¶ Reſtituat. cū fructibus ꝓceptis. §. ꝛe reſti. ſpo. grauis. vbi ō hoc. Ber.

s ¶ Eminimus. ꝑ alia pte. i. ꝑ ſeipō ex aduerſo.

b ¶ Accuſaret. ſed ñ videt̄ ꝙ locū haberet adhuc accuſatio: cū ñ dum habuiſſet plenū ius: ſed poſt debuiſſz excipe ꝓta eam quod poſſet ꝓcedi. ſed q; repellit̄ ab obtento: pōt admitti accuſatō ō hoc dicit̄. j. e. ſup his.

c ¶ Inimicus. ꝧ ſi ñ fuiſſet manifeſtus inimicus: deferendū fuit appellationi: quia tūc cum crimen ſimonie exceptum ſit: eam poterit accuſare: vt plene di cum eſt. ꝛe hoc. §. e. cum. ℞.

d ¶ Tulerit teſtimoniū. ⁊ forſan ſup eadem cā vel alia ſimili alio iꝑam accuſante. ⁊ ob hoc ſolum ſimulet̄ inimicus. ſi. §. e. cū. p. et ſi. iij. q. ij. §. item in criminali. in ꝓn. vbi ꝛ hoc.

e ¶ Licet. queſtionū. Sed ḡre papa queſuit ab iſtis: vtrū vellēt aliquid ꝓponere ꝓpta ipm: ſi. n. accuſator apparet in termino ꝑfixo: amplius nō audit̄: niſi ꝓbet iuſtam abſentie cām. iij. q. v. ſi quis. ⁊. ¶. qui accu. nō poſ. ſi ea. ⁊. §. ꝛe ſi. inſtru. accepimus. Rñ. nō ſtatim debet iudex abſoluere ꝑſentem: licet accuſator ſit abſens: quia poteſt eſſe ꝙ habeat iuſtā cām abſentie. vt. §. vt lite nō ꝑ. qñ. Iudex habere debet rōnem viaꝝ et ꝛpis ⁊ aliorum et impedimenti. ff. ꝛe vaca. mune. ꝛpus. ff. qui. ex cauſis ma. ſi cui. §. j. ff. ꝛe dā. inſe. ſi furiꝫ. §. ſi forte. ff. ꝛe iudi. ſi ꝓtor. in fi. ⁊. §. ō re iu. cū bertholdus Et tōc papa iſtos requiſiuit: q; forte nō credebat ꝙ iuſta cā impediti

qī taberna pnoctauerit: ita ꝙ alia die nlla ꝓmiſſa dormitione miſſaz cātaſſz: ⁊ infra. Si ꝛe b rō nabilit̄ ꝙictus fuerit i iudicio añ eꝑm ſuū: liue accuſat⁹ vl̄ ad rōnē poſit⁹ ſine coactione fuerit ꝓfeſſus: ei ſup eadē eccl̄ia ꝑpetuū ſilentiū ꝑponatis ipm ab ipetitō ne. b. ꝛe ſiſtere ꝓpellētes. ¶ Cetez ſi eidē fuit eccl̄ia canōice ꝓceſſa ⁊ dita: ⁊ poſtea ꝛe crimie ali quo nō fuit ꝙictus ꝓpt̄ qō ꝛe iure debuit ſpoliari vl̄ poſt appellatiōz: ſic aliqñ allegauit: eccl̄ia illa fuerit ſpoliat⁹ ipaz ei faciatis r̄ſtitui ⁊ i pace dimitti. ¶ Dē

M Eminim⁹ tibi mandaſſe: vt. c. abbatiſſe: c⁹ electiōz ꝓfirmauim⁹: mun⁹ bñdictōnis ipendere ꝓcurares. Sz qz. h. ꝑ altera pte a te ad nr̄az audiētiaz appellauit ꝓponēs ꝙ ꝛe ſymōia accuſarz eādē: mādatū nr̄m ōtuliſti effectui mācipare. Qz vero te nō ꝛecet i hac pte ap. eiuſdem b. ꝛeferre: cū idē illi⁹ mānifeſtus fuerit inimicus: et ꝫ eā teſtimoniū tulit: mādam⁹ q̄tenꝰ: cū inde fueris req̄ſit⁹ ꝑfate abbatiſſe mun⁹ bñdictiōis ñ differas imꝑtiri. ¶ Mno. iij. aſepo biſun.

L Icet in bō petro: ⁊ infra Sane cū ex lr̄is. B. ꝛecāi ſcti ſtephani: ⁊. t. i. ⁊. m. canoni coz eccl̄ie biſuntine ad ap. ſe. audientiā puenirz te varia crimia ꝓmiſiſſe: ac ab eis fuiſſes ꝑ caſdē lr̄as ſup piurio crimie ſymonie ⁊ inceſt⁹ delat⁹: clemēs papa pdeceſſor nr̄ ſeruata iudiciaria

ḡuitate tibi certū r̄minū affīḡ- uit: q̄ rūſurus obiectis ap. te. cō ſpectui ꝑſentares. ¶ Cū aūt iuxta tenorē citatiōis ad ſe. ap. acceſſiſſes: nec vllus apparerz: qui te ita ipeteret ꝛe pdictis: ne aliq̄d ꝛe ꝓtingētib⁹ omittere videremur: ab. i. ⁊. o. archi. in nr̄a preſentia ꝓſtitutis q̄ſuim⁹ diligent ſi q̄d ſup ꝓmiſſis aduerſus te ꝑ ſe vl̄ alios ꝓponere vellēt: et qō ſcpſerāt legitie ꝛemōſtrarēt: ipi aūt: ꝙ nō ꝓpoſito accuſandi hec ſcpſerant: rñderunt. Sz qz ſup q̄buſdaz icorrigibil̄ videbaris q̄dā ꝛe te ap. ſe. duxerāt intimā da: ꝫ nūtius q̄ ꝑ lr̄is acceſſerat ipetrādis: mādati foāz exceſſit

¶ Nos igit̄ dictis canōicis ſup pdictis ſilentiū duxim⁹ iponendū: ne te ꝛecetero eis ſup his accuſare liceat vel etiā infamare. Qz vo pdicti canōici cit̄ vicēm inſcptiōis ō ſiſtere voluer̄t: eis ō iuris ꝓmiſſiōe id ñ duxi⁹ iputandū. Me aūt in abſolutiōe tua minus canōice ꝓcedēr videamur: q̄uis poti⁹ i odore bōe opiōnis coepoz nr̄oz q̄ coz ifamia ꝛelectemur cabilon. epo et abbati ō firmitate inq̄ſitiōz fame tue duximus ꝓmittendā. ¶ Dem ſcte

Burgenſi archiepo.

Emēs ad ſe. ap. a. pḡen. canōicus ꝫ pḡen. eꝑm int̄ alia ꝑ poſuit coā nob: ꝙ cū eēt filius ſacdotis: i eccl̄iaz fuerat pḡen. itruſus: ⁊ ꝫ eiuſdē eccl̄ie ꝓuilegiū homagiū duci boemie ꝓſtituiſſet ſic ſbijciens pragen. eccl̄iaz futuri

eacerent. ar. ij. q. vij. plericq;. Et no. ꝙ licet abñti reſtituat accuſatō ſua. ff. qui. ex cau. ma. ſi cui. §. j. tū mino: nō reſtituit ad accuſandū. ff. ꝛe mino. auxiliū. vel tōc nō imponit ſilentiū accuſatori: qr accuſator ꝓus monēdus eſt vt ꝓcedat. ¶. ꝙ accuſa. nō poſ. qui crimen. ⁊ tō iſti req̄ſiti fuerūt ſi vellent aliq̄d ꝓponere: qr

si req̄ſitus accuſator nō ꝓcedat āmodo ñ audit̄ vt b ꝑz ⁊ ꝓ iura ꝓdicta Sz videt̄ ꝙ iſti debuer̄t puniri i expēſis: qr fecerūt illū citari ad curiā malitioſe ar. ꝑdicte l. qui crimē. ⁊. ff. ꝛe iudi. cū quē temere. ſed excuſant ꝓpt̄ nuntiū q̄ formā mādati exceſſit. vñ nō tenebant. Idē vide bat̄ dicēdū vbi eēt ꝛe crimie agit̄ ciuiliter. ff. ꝛe iure fiſ. l. ij. §. ſenatus. ꝫ in negocijs ciuilibus aliter ꝓcedit̄ ꝫ abñtez actorē ¶. ꝛe iu. ꝓrādū. io. ꝛe bo victū eſt. §. ꝛe vlo. pur.

f ¶ Exceſſit. et tō ñ valuit nec ꝓiudicat eis: ex q̄ nō bñt ratū. §. ꝛe off. ꝛel. cū oli. ⁊. §. ō reſcp. cum dilecta.

g ¶ Beceto. §. e. ꝛe bis iij. q. v. c. j. ⁊. v. q. v. illi q. ¶. qui accu. nō poſ. ſi ea. ff. ad turpil. q̄ ꝛeſtitu: niſi ꝛerato crimē ꝓmitteret. ar. vj. q. j. immare. nā excepiō rei iudicate ñ obſtat: niſi ꝛe ꝓteritis ꝓmiſſis. ff ꝛe excep. rei iudi. ſi rem meā. ⁊. l. ſe. ⁊. ¶. ad exhi. neq;. ⁊. l. nō ignorabit. et. §. ꝛe excep. c. pe.

h ¶ Inſcptōis. ⁊ qr añ inſcptiōz ꝛeſtituerūt: eis ñ impurat qr nemo cōpellit̄ accuſare. ij. q. iij. ſiquē. ⁊. c. ſi quis irar̄ poſt libelli oblationē ſine pena ꝛeſiſtere lz. ff. ad turpil. q̄ſtum. ff. ꝛe iu. vo. lib. ſi. tñ ille q̄ infamauit tenet̄ iuriaꝝ. ff. ꝛe iniuri. item apō. §. ſi q̄s libello. in cuiuſlibz tñ actoꝛib⁹ bene ꝓpellit̄ agē poſt libellū oblatū reo inſtante. ¶. qūo ⁊ qñ iu. aut. ſi qui ſemel. Jo.

i ¶ Delectemur. ar. q̄ pſtān⁹ eſt ꝓuilegiū bōe fame q̄ male opionis. ar. ī. ꝛe purg. cano. cuz in inuentute.

U Eniēs. criminali. habes ꝧ b exp̄ſſe: ꝙ in cā criminali nō inuenit ꝓcurator nec ad agendū nec ad ꝛeſendēdū. v. q. iij. i criminalibz et. iij. q. v. abūs. ff. ꝛe pub. iu. l. pe. §. j. ⁊ hoc ē gnāle. Fallit tñ in caſibus i crimie iniuriaꝝ. vt. iij. q. ij. §. niſi. ⁊. ¶. ꝛe iuur. l. vl. ꝧ ad excuſandū vl̄ excipiēdū admittit̄ ꝓcurator: vt b. ⁊. xxij. q. v. reos. ⁊. §. ꝛe iu. cū dilēt. Itē cū agit̄ ꝛe crie ñ crialit̄ inuenit ꝓcurator. §. ꝛe pcu. tue. ⁊. j. c. pr. i fi. Itē i lembz cribz. ff. ꝛe accu. lemia. ar. Itē ſi crimen ñ excedu penā releganōis. ff. an ꝑ aliū cā. ap. exp̄ſ. l. j. Itē in crimie ſuſpecti tuto. ff. ꝛe pcu. ñ ſolū. §. vl. Itē cū q̄s accuſat aliū ꝛe ingratitudine. ff. ꝛe pcu. ꝫ ꝛe pſone. §. j. Itē in actiōe ꝓpt̄ inuenit ꝓcurator ad agēdū ꝑ ꝓcuratoꝛ dāno. ff. ꝛe ꝓcur. l. i ꝓpt̄ariōz. ꝫ ꝑ publico ñ inuenit ꝓcurator ad agēdū ꝫ ad ꝛeſendendū. ff. ꝛe ꝓpt̄a. ac. q̄ ꝓpt̄ari. Item dñs ꝛeſendit ſuū in crie. ff. ꝛe accu. ſi cui. §. pe. Adelēd⁹ dixit ꝙ ex pte rei poſt litē ꝑ. ſemꝑ ꝑt ꝓcurator inuenire. v. q. iij. reos. ꝫ illō loq̄t in ꝓcuratoꝛe ad allegandas cauſas abūne. qr reipublice vtile eſt abūtes

a quibuscūq; defendi: et quēlibet p eo ꝙba faciētem audiri. ff. de pen. fiūi quoq;. §. publice. & ſi iſti admittunt ad excuſandū. & ſic intelligit. l Tale mādatū. qđ de iure fieri potuit. ſ. c. pr. xxiij. q. v. reos.

m Silentium. Mō q; qui iurauit ſe nō accuſaturū aliquē ampliꝰ nō audit̄ ꝓra illū. ſ. de iureiu. quēadmodū. & maxie vbi ꝑmo calūnioſe accuſauerit vt h: qz pre ſumit̄ poſtea q; malo animo moueat: vñ nō eſt vſitatus audiēdus. arg. iij. q. x. placuit. vt̄ et ſi ſimpl'r remiſit accuſatiōz. xxij. q. iij. ſi illic & de pe. di. iij. diuina. et eoipſo q; ds dixit ſe nolle accuſare illū: amplius nō audit̄. ff. de adult. ſi maritus. ij. §. ſi negauerit. Sed numqđ talꝰ pōt ipm remittere nō obſtāte iuramēto qđ vī p rer. ꝑdictā quēad modū qđ nō eſt verū cū ꝑmo calūniatus fuerit qz calūnioſe denūciās nō audit̄: imo pūnit̄ ꝺ calūnia. j. ti. ꝑti. c. ij. ſi nū qđ alꝰ pōt illū accuſare ꝺ crimīe de q; abſolutꝰ ē de hꝰ dic vt. ſ. e. de his et q; nō habes. ij. q. j. p hibentur. Jo.

n Propt̄ ꝓtumaciaz. Sic ꝑz q; ſemp̄ debz ds venire ad iudicez ſiue iuſte ſiue iniuſte vocet aliꝰ pumt̄ vt ꝓtumax vt h ꝓtz. & ff. ne quis eū qui in ius vo. vi extr. mat. l. aūpe. §. nē ſi ds ff. de iudic. ſol. ſi rens. qđ verū cuz dubitꝫ: an citatio teneat. ſ. de ap. ſi duob. & c. cū pau. & ff. de iudi. ſi ds ex aliena. Sz ſi eundēs eſt q; citatio nō tenz: nō tenet venire citatꝰ puta ſi cet aliqs die feriato. arg. v. q. ij. c. j. & eſt expſſum. ſ. de fer. c. vl. ff de fer. l. j. niſi cēt inſtā cā vt ibidē dicit: puta res pitura vel rōne cr̄iminis vt̄ niſi pictas t̄ neceſſitas hoc inducat qñq; nō valet rōne pſone vocate: vt. iij. q. iij. §. liberti. qñq; rōne loci inhoneſti. ff. ꝺ arbit. ſi cū dies. §. ſi arbit. vt̄ ſi cēt nimis remot̄ ſoꝛte ire non tenet: ſi ꝓſtaret q; m lr̄is nō ꝓtineret illa clauſula nō obſtante ꝓſtitutione de duab dietis. ſ. de reſcīp. nōnulli. ſi eundēs ſit ipm non eſſe iudicem: q; citat. ſ. de offi. del. ex lr̄is. vel ſi ordinarius citat aliū qui nō eſt de ſua iuriſdictōne nec rōne criminis ſeu ꝓtract̄. ſ. de fo. ꝓpe. c. vlt. vbicunq; dubitat de iuriſdictōne: debz ds ire & allegare ꝓuilegiū ſuū: alꝰ tanq; ꝓtumax poteſt puniri: vt h ptz. Jo.

o Vlp his de quib nos aſſuelere voluiſtiſ. Jnq. v. breuit rndem̄: q; trib mōis valet crimē opponi: denūciando: excipiēdo: & accuſando. Qñ crimen in modū denūciatōis opponit̄: nō eſt inſcriptio neceſſaria: ſ cū in modū accuſatōis optz inſcribi: qñ ad depoſitiōez inſtituit̄ accuſatio ſ ad correctionē eſt denūciatio faciēda. Cū aūt excipiēdo fuerit cr̄i mē obiectū: diſtīguendū eſt qre opponat̄ & qñ. Si aūt obijcit̄ vt ab accuſatiōe & teſtificatione alicui ds r̄pellat̄: nō eſt inſcribi neceſſe: ſ cū opponit̄ vt ds a ꝓmotiōe officij vl̄ bñficij excludat̄. Si aūt ꝑfirmatiōz obijcit̄: nō cogit̄ ꝺſq; inſcribere: qz ēmē ſ mō ꝓbatū impedit ꝓmouēdū: ſ nō dēicit iaz ꝓmotū. Poſt ꝑfirmatiōz vo cuz ſcz ordinandus fuerit aliqs aut eſt ꝓſcrādus. qz eſt ab obtinēdo r̄pellit & dēicit ab obtēto: ab ex ordinariā penā ſcōz arbitriū iudicis diſcreti cit̄ victm̄ iſceptōis ē excipiēs aſtrīgendus: ſi ꝺfecerit in ꝓbādo: ꝓ eo q; crimīe ſic ꝓbato pdit qđ ꝓ electōz & ꝑfirmatōz ei fuerat acqſitū. ſ ob ſ ꝓus habita nō amittit. lz. n. agat̄ ꝺ crimīe: nō eſt tū hmōi qſtio criminal'

Jtem Vcellen. epo et abbati de tuleto.

Qualit̄ & qñ: & ifra. Si circa nouarien. epm debituz inqſitōis ordinē obſeruaſtis: dubitaz i dño ꝓmēdam̄. Si vo qlibet occaſione ptermiſiſtis eūdez adhuc ipm tpe opportuno volūꝰ obſeruari: ne inde naſcāt iniurie vñ iura naſcūt. Jōq; mādamꝰ qtenꝰ ad ꝓſcie vīe iudiciū recurcis: vt ſ ꝓz: & arbitriū iudicis equū eſſe dz. vñ ſi excederet reducenda cēt illa pēa ad arbitriū boni viri. ſ. de iureiu. qntuall'. & c. venies.

l Criminal'. et tū reqrit̄ in tali cā pēna plurīū eoꝝ ac ſi ad fi. cēt criminal'. xxij. di. illud. & iij. q. vj. hoc quippe. et in hac cā teſtes ꝓpellendos credo. de hoc dicit. ſ. de teſti. cog. c. pe. in. fi. glo.

m Per ꝓcuratorē. ſic. ſ. de ꝓcu. tue. ſed vbi de crimīe agit̄ criminaliter nō interuenit ꝓcurator. ſ. e. c. ꝓx. vbi de hoc. Ber.

p Qualiter & qñ. obſuari. ar. q; iudex q; male iudicauit: nō dicit̄ funcꝰ officio ſuo: ſ utꝫ debz ꝓcedere & bñ iudicare. ar. ff. de arb. dicere aūt. §. ſed ſi de pbis. ar. j. qz ſiue bñ ſiue male ſtatuz deinceꝫ vlterius ſe intromittere nō ꝑt. ff. de arbi. qz arbit. ff. de re iudi. ut dez. & ſ. de offi. del. in lr̄is. Decus in caſu iſto: qz iſti erant generaliter legati ad inqrendū. vnde poterant mutare ſi errabant: et nōdum tulerant etiam ſententiam: ſed errauerunt in ꝓceſſu.

o Naſcant iniurie. L. vñ vi meminerint. et. xj. q. j. ꝓuenit. & ſ.

ſ Vlp his de quib nos aſſuelere voluiſtiſ. Jnq. v. breuit rndem̄: q; trib mōis valet crimē opponi: denūciando: excipiēdo: & accuſando. Qñ crimen in modū denūciatōis opponit̄: nō eſt inſcriptio neceſſaria: ſ cū in modū accuſatōis optz inſcribi: qñ ad depoſitiōez inſtituit̄ accuſatio ſ ad correctionē eſt denūciatio faciēda. Cū aūt excipiēdo fuerit cr̄i mē obiectū: diſtīguendū eſt qre opponat̄ & qñ. Si aūt obijcit̄ vt ab accuſatiōe & teſtificatione alicui ds r̄pellat̄: nō eſt inſcribi neceſſe: ſ cū opponit̄ vt ds a ꝓmotiōe officij vl̄ bñficij excludat̄. Si aūt ꝑfirmatiōz obijcit̄: nō cogit̄ ꝺſq; inſcribere: qz ēmē ſ mō ꝓbatū impedit ꝓmouēdū: ſ nō dēicit iaz ꝓmotū. Poſt ꝑfirmatiōz vo cuz ſcz ordinandus fuerit aliqs aut eſt ꝓſcrādus. qz eſt ab obtinēdo r̄pellit & dēicit ab obtēto: ab ex ordinariā penā ſcōz arbitriū iudicis diſcreti cit̄ victm̄ iſceptōis ē excipiēs aſtrīgendus: ſi ꝺfecerit in ꝓbādo: ꝓ eo q; crimīe ſic ꝓbato pdit qđ ꝓ electōz & ꝑfirmatōz ei fuerat acqſitū. ſ ob ſ ꝓus habita nō amittit. lz. n. agat̄ ꝺ crimīe: nō eſt tū hmōi qſtio criminal'

Jtem Vcellen. epo et abbati de tuleto.

Qualit̄ & qñ: & ifra. Si circa nouarien. epm debituz inqſitōis ordinē obſeruaſtis: dubitaz i dño ꝓmēdam̄. Si vo qlibet occaſione ptermiſiſtis eūdez adhuc ipm tpe opportuno volūꝰ obſeruari: ne inde naſcāt iniurie vñ iura naſcūt. Jōq; mādamꝰ qtenꝰ ad ꝓſcie vīe iudiciū recurobligare ſe ad eandē penā ſi nō ꝓbauerit quā reus debuit pati. ſi ꝓbaſſet ipe accuſator: vt. ij. q. viij. quiſquis. & c. qui crimen.

e Benūciano. ꝓcedente legitima admonitiōne: alꝰ repellit̄. j. e. cū dilectus. niſi in caſib. j. e. inquiſitionis. j. de.

d Teſtificatiōe. ſ. de or. cog. cū dilectus. & ſ. de teſt. ſup eo. j. & c. teſtimonii. & ſ. de excep. denicq;

e Accuſatione. pōt accuſator repelli obiecto ſibi maiori crimīe pari vel cēt minori in modū exceptionis qz criminoſus criminoſus accuſare nō debet: vt dicit. ſ. e. c. j. & c. nihil. & i. ij. q. vij. ſi ds. & c. qrēdū. ſ ab excipiēdo nō repellit̄ ds ꝓpter crimē. ſeu ꝓpt̄ excōcatiōz. ſ. de excep. cū inter. & c. dilecti filij. qz cuilibz ſuaꝺ lr̄ima defenſio vt ibi dicit.

f Impedit ꝓmouēdū. & obſtat cēt i dignitatib poſtmodū acq rēdis. ſ. de ele. ſup eo & ar. ij. q. j. ꝓhibent. et. ſ. e. omnipotens.

g Nō dēicit. i. ꝓpt̄ hoc nō ꝑdat alijs dignitatib ſeu bñficijs qz ñ agebat ad hꝰ. ſ. de or. cog. cū dilectus ff. de li. agno. l. j. i fi. Sz ſi ex tali ꝓbatione ſuata ſit eī opīo non ꝓmouebit. ſ. de teſt. teſtimoñ. & lxxxj. di. rātis daniel. & ſ. e. oīpotens. niſi ſe purgaret. Ber.

h Poſt ꝑfirmatiōz. tūc. n. ſpūale vinculū eſt ꝛcūm. ſ. de tranſla. inter corpoꝛalia.

i Arbitriū. hꝰ generale ē: q; vbi certa pena exꝓſſa nō eſt i iure arbitrio iudicis relinquit̄. ſ. de offi. del. de cās. ff. de iure delib. j. i fi. & a tali pena ipoſita ꝑt appellari. ſec a pena exꝓſſa in iure ff. de v. ſig. l. aūpe. ſic et vbi ius exꝓſſius nō eſt: ſcōm eqtatē eſt ꝓcedendū. ſ. de iuſtac. c. vlamo.

k Aſtringēdus. licz eīm ñ ſcribat: obligabit ſe ad eꝺordinariaz penā ad arbitriū iudi

de rescript. nonnulli. Ber.

p Corrigere. Nō q̄ iudex p̄t corrigere errorē suū si male interlocutus sit: vt hic patet. t. ē. de ap. cum cessante. t. j. de sen. ex. sacro ff. de re iudi. qō iussit: et eccl'ia cum errat mutat sniam. ē. de frigi. et maleñ. fraūiratis. t. xxxv. q. ix. §. his ita. et. c. sniam. t. c. graue

rentes: si p̄tra p̄scptū ordinē tā q̄ homines excessistis: ñ pudeat vos errorē v̄m corrigere: q̄ positi estis: vt alioz corrigatis errores qm̄ apō iudicē districtū in q̄ mēsura mensi fueritis remetiet vob. Ita videlz vt iuenietis occasiōz aliquā p̄gruētez: p quā ne v̄ra vilescat auctas: q̄to cauti⁹ t prudenti⁹ potitis: supsedeatis ad p̄ns: qm̄ ex his q̄ inordinate sūt acta nō p̄t ordiabilit agi. Si vo p̄scptū ordinē custodistis: oī gr̄a t tiore postpositis tm̄ soluz hītes p̄ oculi via regia īcedētes sine p̄sonaz acceptōne i negocio p̄cedatis. Formam vo iuramēti quā a cl'icis nouarieñ. sup inq̄sitione faciēda in h negocō recepistis: in silibz volum⁹ obs̄uari: vt videlicz iurēt cl'ici: q̄ sup his q̄ sciūt vl' credūt ee in sua eccl'ia reformāda tā i capite q̄ i mēbris exceptis occultis crimibz meraz t plenā dicāt inq̄sitoribz v̄itatē.

exp. xxij. q. iij. magne et testiz p̄t corrigē suū errorem. ē. ō testi. cogen. preterea. ti. ē. de vsu pal. nisi. Et dicit impator: nō em̄ erubescimus si quid melius hoz que p̄us ip̄i dixim⁹ adiuemamus ppetemez prioribz imponere correctionem ne ab alijs corrigi expectemus: in aut. de nup. circa p̄n. p vnaz colūnam. col'. iij.

q Inordinabiliter. xiij. qōne. v. nec. si agris. t. c. forte. et. j. q. j. nō est putanda.

r Lia regia. hoc est a iusticia ñ declinātes

f Personarū acceptione. sic. ē. de iudi. nouit. t. ē. de sta. re. ea que. Ber.

r In similibz. vt. ē de tranlla. int corpalia. et. ē. de re iudi. in causis. t. ff. de legi. l. non possunt.

u Exceptis occultz quia sup his inquisitio fieri nō debet: sed sup illis tm̄ de quibz infamia p̄cessit. j. eodem. inq̄simoms. §. j. et. c. qualit. t si testes de occultis dicant: ñ puniūt rei. vt. c. in quisitionis. q: super his non iurauerunt.

x Plenā. cū iurant scōm hanc formaz. secus si iurant respondere ad int̄rogata tm̄ j. c. priori. Ber.

a c Um dilecti. rasus. abbas cisterciēñ. t. p. t. r. legati erāt apl'ice sedis cuz audiuissent p frequentē clamorē multa sibi fuerāt i'sinuata sinistra: voluerūt descēdere ac videre: si clamorē ope ꝑpleuisset: t infra. Qz vero nob nō p̄stitit sb q̄ foza

Item archiepo arelatensi et vallis magne abbati.

Cum dilecti filij cisterci. abbas t. p. t. r. mōachi fō tis frigidi ap. se. le. ad eccl'iam agatheñ. accessissent: vt i ea legatiōis officiū exercerēt: qz ō agathē. epo p freq̄ntē clamorē multa sibi fuerāt i'sinuata sinistra: voluerūt descēdere ac videre: si clamorē ope ꝑpleuisset: t infra. Qz vero nob nō p̄stitit sb q̄ foza

epus cū canōicis agatheñ. corā dictis legatis p̄stitit iuram̄tum vtz videlz ita iurauerit: vt sup statu eccl'ie plenā t merā diceret v̄itatē: an vt ad inq̄sita vaciter rñderet: mādam⁹ q̄ten⁹ eisdē legatis ex pte nr̄a mādetis: vt sub q̄ forma iuram̄tū p̄stitit: studeant fidelit int̄iare: t si scōz rñsi onē eoz sub scōa forma iurauit aut ip̄e sufficienē ꝑbauerit se sb illa forma iurasse: aut p̄ positiōes testiū q̄s ꝑduxit aut etiaz alioz: cū positiōes ille ñ fuerit publicate: nec ꝑductōi testium rñnciare curauerit: qm̄ fm̄ eandez ñ teneret ex debito iuram̄ti: nisi ad inq̄sita solummō rñdere vos excusatōnes suas audire curetis. t si eas ꝑbauerit: cū excusatiōes hmōi ꝑfessiones ei⁹ ñ perimāt ħ exponāt: q̄ tales sūt: vt ad bonū t malū valeāt retorq̄ri t nō iudicari d̄nt ex cā: eū sb ap. ob. absoluatis. Cū t si rept⁹ sit culpabil'i in q̄busdā: ex labōe tñ t pudore punit⁹: q̄s ꝑpter hāc cāz i'currit hmōi leuis culpa leuī ei valeat i'dulgeri. Quia si excusatiōes illas sup dilapidatiōe naufragio t symōia ꝑbare nequerit: aut sb p̄ma fōa iurauerit cū scōm eandē nec v̄itatē tacer̄: nec admiscere debuerit falsitatē: vos nō obstantibz excusationibz quas de nouo proposuit cum in ꝑfessionibus suis nullaz

b Clamorē. ij. q. j. de oīotēs. t. j. e. q̄ et q̄. t. lxxvj. di. si qd.

c Plenam. scz q̄ nullum vel tacere debet. iij. q. ix. hortamur.

d Falleram. s. a falsitate. ij. q. iij. nullam. t. iij. q. ix. pura. et hoc idē debent facere testes: vt no. ē. de testi. fraūitatz et. c. licet. et. ē. c. pri. in fine. Ber.

e Responsionē eoz. ti. ē. de elec. cū dilectus credit ergo istis: si p̄sumpteank q̄ iurauit: vt ad inquisita responderet. sed si ꝑtrarij dixerint: poterit ꝑbare cōtra dicta illoz: vt h pater. et ē. de testi. cum a nobis quia nō credit iudici in p̄iudiciuz alterius nisi q̄tenus constat p legitima dcuñta. ē. de proba. q̄m. Sed p̄tra. ē. de elec. cū dilecti. sed ibi de necessitate stat dicto illoz: quia illa inq̄sitio p alios ꝑbari non poterat: q: soli interrogati fuerunt: q̄ut hic inferius dicetur.

f Valeant retorqueri vnde in hūanorem ptē sunt intelligende siue interptande. j. de reg. iur. estote. t. ē. de t̄nsactio. c. vlt. ff. de reg. iu. semp in dubijs. t. ff. de re. dn. quotiens. ij. t.

g Ex causa. cā enim semp p̄sideranda est: ex qua causa aliqd sit factuz: et ena tpus. ē. de t̄nsac. c. vlt. t. v. q. v. nō ois. t. j. de v̄b sig. intelligentia. t. xxij. q. v iij. occidit. t. ff. de furtorum. Ber.

h Dilapidatōe. epus iste ꝑ formā iuram̄ti tria ꝑfessus est ꝑtra se: symoniā: dilapidatiōz: et q̄ habuerat res naufragij. et p̄ista admitt̄untur ei⁹ excusatōes. potuit se excusare de dilapidatiōe int̄rogat⁹: vtz alienasset bona eccl'ie: vl' vtz obligasset eccl'iaz rñdit q̄ sic ꝑ formaz iuram̄ti. p̄ ista ꝑfessiōez

cesserunt ad eccl'iam agatheñ. receperūt iuramenta episcopi et canonicorum et in illa inquisitione ꝑfessus fuit epus: q̄ cōmiserat symoniā dilapidationē: et q̄ habuerat res naufragij. epus timēs illas cōfessiones: voluit se excusare postea contra illas: dicens q̄ iurauerat respondere tm̄ ad interrogata. legati dicebant q̄ sub alia forma iurauit: scilicet q̄ plenam et meram diceret veritatem: t quia tunc se non excusauit: postea nō debebat audiri. Vnde negocium illud delatuz est ad papam. et q̄ iurauit respondere tm̄ ad interrogata apud se. apo. quosdā testes produxit. sed quia non constitit pape: sub q̄ forma iurauit: cum depositiones ille non fuerint publicate: nec ipse renūciauerat testibus ꝑducendis: mandat papa super hoc inquiri ab illis inquisitoribus sub qua forma iurauit et si scōm illoz inquisitorum responsionem constituerit q̄ iurauit sub secunda forma: aut si episcopus ille hoc probauit per depositiones testium quos produxit: aut etiam aliorum: quia scōm illam formam non tenebatur respondere: nisi ad interrogata admittant excusationes episcopi super confessionibus suis: quia excusationes ille exponent illas confessiones q̄s quas si ꝑbauerit: absoluāt illum. Si vero excusationes non ꝑbauerit: vel si iurauerit plenam et merā veritatem dicere remoueam illū ab eccl'ia agatheñ. nō obstantibz illis excusationibz.

bñ poterat se excusare. s. q̄ debitū iminebat: nec aliūde solue poterat. x. q. ij. hoc ius. t ita si ꝑ hāc cāz alienauit l' obligauit eccl'iaz ñ peccauit: t sic iudicari d̄z ꝑfessio sua ex cā que bona t licita fuit: t ad mala et ad bonū poterat se h̄e. Vel aliter etiā si alienauit etiā p̄ vtilitatem eccl'ie: t ipe postea reddidit eccl'iaz indemnē: sufficere videbat. ē. de elec. q̄ sic. vbi de hoc: sed illō nō sufficit vt ibi no. Vñ p̄ma excusatio verior est. Int̄rogat⁹ fuit an habuerit res naufragij. rñdit q̄ sic: vñ videbaē. Preterea excōicatus. j. de rap. excōicationi. t multorum? furtū p̄mittit ff. de acq. re. do. q̄ rōne. §. vl. in fi. ꝑ hoc erat punēdus. Nec ꝑfessio potat se h̄e ad bonū: vt. s. recolligeret res naufragij: vt saluas faceret t restitueret ill': q̄ passi fuerāt naufragiū. t h⁹ ꝑbare volebat cū inēno sua fuisse: honesta: q: ad alios p̄uenissent: q̄ nō restituissent illas. h si illas habuiss: vt sibi retineret: hoc malū erat. Int̄rogatus ee fuerat vtz ordinasset aliquē p symoniā: rñdit q̄ sic: p̄ hoc se excusare volebat q: aliquos ordinauit p symoniā eo ignorāte: sed ex postfacto h⁹ scit puta ꝑsentatoz recepit pecūiaz vl' aliquē faceret ordinari. j. de symo. ex tue. in hoc ñ peccauit. vel potes ponere exemplū. j. de symo. sicut.

i Duma forma. que fuit q̄ merā et plenā diceret v̄itatem: et nūc nō

ꝑsunt ille excusatiões: qꝝ nunc se ꝛebuit excusare ꝑut sequit. Ber.

k Posset. et si ver fuisset: q illas exposuisset coꝝ illis nō valet: cuz eas ꝑbare nō posset. ꝛefecit ꝙ sibi nō ius: sed ꝑbato iuris. xxij. q. v. ꝓpiana. ꝛ. ff. ꝛe testa. tute. duo sunt tuij. ꝛ. ff. ꝛe re. du. si fuerit legatū ff. ꝛe adi. leg. l. iij. §. si duobꝫ. ꝛ. ff. ꝛe here. instit. in ꝑpus. §. j. et est fīe. ꝛ. ꝛe elec. bone. j. et est ar. q testis q est singl'aris i dicto suo nō ꝑbat vt dicit ꝛecre. bone. j. et ꝛ. ꝛe ꝑba. licet. Bern.

c Cum oporteat. hostibꝫ conuersent. vñ sunt repellēdi: q. ꝙersant cū inimicꝫ et sunt ipi inimici. ꝛe hoc dicit. ꝛ. e. c. j. ar. ad hoc. C. ꝛe inoffi. test. liberi et. ꝛ. e. repellant. ꝛ ar. ff. ꝛe offi. ꝓfec. vr. l. j. §. cum patronus. et iij. q. v. c. iij. ar. ꝛ. ff. p socio. nā socius. ꝛ. lxxx j. di. legt. ꝛ. iij. q. v. c. iij. ꝛ est ar. h ꝑt aliquē ex inhonesta ꝙersatiõe

n Consanguineos. q in cā criminali nō admittunt: vt ꝑsuetum notari. iij. q. v. c. j.

n Ad ꝛenūciandum. Sz nūquid criminosi ꝛ infames repellūt a ꝛenūciando: nō videt: q liber tenet ad hoc. ij. q. vij. q̄ꝓpt. ꝛ. ꝛ. ꝛe ꝙg. ipi. rua. Itē hereticus admittitur. xxiij. q. j. q̄squis. et vles ꝓsone admittunt. ꝛ. ꝛe spon. ꝑtera. et q̄lecūqz testimoniū videt sufficere. xxij. q. v. hoc videt. Sz ꝓtra videt q tñ honeste ꝑsone admittit. xx xv. q. vj. epus. in synodo. ꝛ. ꝛ. ꝛe testi. cog. ꝑtera. ꝛ. ꝛ. ꝛe spon. cū in tua. et ad ꝑbares actiones nō admittunt ꝓsone nō integri status. ff. ꝛe popu. act. l. popularis. Credo q honeste ꝓsone tñ ꝛeant admitti ad ꝛenūciandum ꝑut b. j. dicit. Jo. dixit q infamis ꝓsona admittit dū tñ non sit criminosa ꝛ irregularis sed hoc nō credo ꝛe infam. ꝛe hoc nota. ij. q. j. si peccauerit. ꝛ. ꝛ. ꝛe sponsa. cum in tua. et. j. c. ꝓri. et. iij. q. v. c. ij. Ber.

o Jpius. hoc ī dicit q nō est ꝓcedendū ad inqsitiõz ꝫ aliquē: nisi ꝫ infamatū. j. e. inqsitiõis. ꝛ. c. qlit. vbi hec materia aptius explicatur.

p Inimicos. pz hic q inimica nec ad ꝓsequendā inqsitionē vel testimoniū admittunt: vel ad ꝛenūciandū siue accusandum: vt. ꝛ. e. c. j. et j. c. ꝓri. sed nō ꝛeminat q̄les inimicicie repellant hic ab inqsitiõe vel testimonio: ꝛ videt q capitales et ꝓspiratores tm. j. ꝛe symo. p tuas. j. ꝛ. j. c. ꝓri. misti. ꝛe excu. tuto. §. item si inimicicias. ꝛ. ff. ꝛe arbi. lz. quia non quilibet inimicus repellitur: sed ille tm qui nimia familiaritate ꝓiūctus est. ff. ꝛe v. sig. late. §. amicos. Itē ꝓt leues inimicicias nō extinguit legatū. ff. ꝛe adi. leg. l. iij. in fi. Sz ꝫ videt q ꝓter leues etiā repellant: q ꝓt ciuilē ꝓtroversiam repellit quis ab accusatione. ꝛ. ꝛe testi. spo. uem cū qs. Ille dicunt graues inimicicie q sunt ꝛe statu hoīs: vel ꝛe bonis eius. iij. q. vi. §. vi. et ar. op. ꝛ. ꝛe vna. ꝓt eius ingratitudinē. ꝛ. C. ꝛe reuoca. vna. l. vlt. ꝛ. ff. ꝛe excu. tuto. ꝓter luem So. arbitrio iudicis relinquit: que inimicicie repellant in talibꝫ arg. in aut. ꝛe testibꝫ. §. si vero dicat. col. vij. ꝛ. ꝛ. e. sup his. ꝛ. ꝛ. ꝛe offi. ō le. ꝛe causis. Et dicit lex q nō semp repellit. testis ꝓt inimicicias. sed

oīno ꝛe illꝫ fecerit mentiõz q̄ quis firmit afferuerit q ꝑles ex illꝫ legatis ꝑdictis exposuit: cuz b ꝑ se ꝓbare ñ posset tāq̄ qui solus ex amīabat ab illꝫ: eū ab admīstratione agatheñ. eccl'ie remouere curetis. Bē archiepo tracoñ. et abbati scte marie ō populeto et archidya. barabinoñ.

C Cum opteat epm: ꝛ infra. Sane ventētibꝫ ad ap. se. g. ꝛ. h. canōicis vinceñ. ꝛ mlta enormia ꝫ vinceñ. epm ꝓponēti bꝰ cozā nob: qz illa ñ ꝛebebam⁹ sb dissimlatiõe ꝛnfire: vob inqsitiõz illoz duxim⁹ ꝓmittēdam. Cleꝛ dictus epus añq̄ ad ipsuz nr̄a citatio pueniss: ad pñtiam nr̄az accedēs ꝓposuit: q illi qui enormia ō ipo suggesserāt typo malicie potiꝰ q̄ iusticie zelo ducti nob hmōi intimarūt cū ipsi eꝰ sint inimici mānifesti: ꝛ cum eꝰ hostibꝫ ꝙersent ꝓsanguineosq suos ac ꝓplices intēdant ad testificandū ꝓducere ꝫ ipm q ad ꝛenūciandū seu testificādū admitti nō dñt: vtpote iuramēti ꝑstiti ꝛnfractores ꝛ alijs crimibꝫ irretiti: ꝛ ifra. Bi. vꝛe. m. q nisi super ꝑdictis famā ipiꝰ lesam esse noueritis: vos ad inqsitiõz illoz ñ sbito ꝓcedatis. Qō si ad inqsitiõz fuerit ꝓcedendū: ꝑdictos vl alios q̄s ipiꝰ eē ꝑstitit. inimicos nec ad ꝓsequendā inqsitiõz nec ad phibēdū testionium ꝫ ipm epm admittatis: sed ꝑ viros idoneos iudex estimabit an ei sit credendum vel nō. ff. ꝛe questi. l. j. §. ꝑtera inimicorum. ꝛ. §. questioni. Jo.

q Per viros idoneos. ex hoc videt: si ille qui impetuit inqsitiõz remotus sit ꝓter aliquam cām: q alter possit ꝓsequi eandez inquisitionem. ar. ff. ꝛe inoffi. testa. posthumus. §. j.

sup his q̄ gesta sunt ingratis diligentiꝰ vitatē: ꝛ si nihil ꝑ se probatū fuerit ꝫ ipm: vos purgatione cōicā idicatis eidē. Bē

C Cum dilectꝰ filius: ꝛ infra. Si vob ꝓstiterit ꝑdictos: q̄z noie sūt excessus hmōi ō epo nūciati publice ꝓcubīarios tūc fuisse: ꝓt qō in eos fuit excōicatiōis sñia promulgata: vl ꝑfatū epm ō iā dictis excessibꝫ ñ fuisse ꝓmonitū ab eisdē: vl ipos ꝓspirasse ī eū a ꝛenūciatiõe repellatis eosdē. Alioqn audiatis q fuerūt hīcinde ꝓposita. eidē epo auctē nr̄a nihilominus ꝓhibentes: ne sup his sup quibꝫ ad audientiā nr̄az fuerit legitīe appellatū: ꝑfatos cl'icos indebite ꝑuare vnec cā supdicta iuxta formaz mandati nostri fuerit termīata

Bem episcopo gebenensi.

Inqsitionis negociū: quā ꝛe epo ꝛ canōicis valētin. vobis ꝓmisimus exmināda: ꝛ infra. Secūdo quesistis: q̄d vobis sit statuendū: si ꝓtra quēpiam ꝑ inquisitionē ꝓbatuz fuerit tale crimen: q ꝛeponeret accusatuz crimialiter ꝛ puictū. in q̄ quidē duximus distinguendū: vtrum sit tale crimen qō ordinis executionem suscepti aut retentōnez beneficij: et iā post ꝑactā pñiaz impediret: puta si homicidium ꝓmisisset vel adeptus esset ordinem aut bñficiū vicio symonie quo casu erit sicut in accusatōis

C Cum dilectus ꝓcubinarios Si isti ꝓsequebāt suā iniuriā vel suoꝝ: q̄re nō admittunt ad ꝛenūciandum: cū ad mitterent ad accusandū quātumcūqz criminosi sint. inj. q. vj. omnib. Rñ. nō ꝑsequebant iniurias ꝓpriam. vñ cum essent publici ꝓcubinarij: nō erant admittendi ad alioꝝ pcta ꝛenūciāda cū suspensi etiā sint. xxxij. di. §. ver. ħ vles ꝓsone ñ admittūt ad ꝛenūciandū: vt sepiꝰ dictū est. sic. ꝛ. e. c. j. ꝛ. ꝛ. ꝛe spon. cuz in tua. Ber.

r Indicatis. et ita leuis potest leuiter indulgere. ꝛ. c. ꝓri. et. ff. ꝛe penis. l. respiciēduz. in prin.

t Premonitus. qui eīm nō admonuit repellit. a ꝛenūciatione. ꝛ. e. c. ij. ꝛ. j. e. qualiter. §. ad corrigendos. ꝛ. j. ꝛe symo. licet. hely.

u Cōspirasse. Isti nll'aten⁹ sūt admittēdi. j. ꝛe sy. p tuas. ꝛ. ꝛ. ō re

x Predicta. q tūc ꝑsumit q ex odio ꝓcederet ꝛ merito possent eū recusare tanq̄ suspectū. ar. ꝛ. ꝛe ap. ꝓposuit. ꝛ. c. ad hoc. et. c. sicut. Ber.

a Inquisitionis. homicidū. Hic ꝓsumit q̄ dicit ꝓsuetū: q in nll'o occulto crimīe impedit executio post pactā pniam: preterq̄ in homicidio. et hoc idem ꝓbat ꝛe tēp. or. questū. ꝛ in symonia ꝛe hoc notari ꝓsueuit. l. di. ꝛe bis. Ber.

b In accusationis. vī q in casibꝫ istis ꝛenūcians ꝛebeat se obligare ad penā talionis: ac si accusarent. ꝛ. eo. sup his. ar. ħ nō credo q se ꝛebeat obligare ad penā talionis: ħ ad exordinariā penā sicut excipiēs. ꝛ. e. ti. sup his. itē nec vī h hīc locū admonitio: q nō ꝑt se corrigere retento bñficio si quis vellet ꝛenūciare ī his casibꝫ. ꝛ. j. ꝛe symo. licet hely. vbi admonino ꝓbata fuit itē idem est siqs ꝑ symoniā adeptꝰ est bñficiū sic et ordinē vt h dicat. sigt ꝫ. j. ꝛe

symo. dilectis. ij. vbi dicit q si in modū accusatōis ꝓuicit qs de symonia: deponit. Si in modū inqsitōis ꝓuicit remouet ab illis ecclesijs: & in arctoribus ponit ad pagendā pniam. j. de symo. de regularibus. et ḃ puniunt: sic si directe accusaret. Quod dicit ita ꝓcedendū esse sic in accusatōis iudicio. p̄t dicta vex esse q̄tū ad hoc vt puniat officio & bñficio: ñ tñ q̄tū ad depositiōz: q depositio ñ est effect⁹ inqsitōis ꝑ quā ad mīstratiōis vl bñficij j. e. q̄lit. j. de symo. p tuas. j. vñ illud sic nō notat oīmodā sitī tudinē: q nl's oz puniri cta pena: nisi ad hoc actus sit. s. de or. cog. cū dilectus. & ꝑm formā iudicij formari debz snia. j. de symo. lz. et hoc intellige qō ḃ dicit de secularibus contraria loquunt de regularibus. circa qs seruat qō hic dicit. j. de symo. qñ symoniaca vel posset dici: q et p inquisitiōz deponunt seculares ꝓpt enormitatē crimis: vt hec littera velle videt. s. de to. & ptu. Aitatis. vbi deponit eps in modū inqsitionis: cui ꝓbatum fuit homicidium in modū tyrānidis oīnis. ō regularibus fiat put dicit in illa ꝑsti. qñ. vbi dicit de hoc.

c Alioquin. i. si aliud crimē ab istis duobus sit ꝓbatus in modum inquisitiōis qō non impediat ordinis executiōz: etiam post pactam pniam: tunc ꝓcedat iudex scōz qō sibi videbit: sed nō in officio vl bñficio cui in aliis duobus casibus nō puniant in plus: vt dixit io. in ꝓ. no tula. regulares tamē ꝑfecti bene remouerētur: q ꝑ modicis cautis remouētur ab administratiōe. j. de symo. per tuas. Ber.

d Secreto. exemplo damelis. arg. ad hoc. de. testi. nullum. et si. s. de elec. quia ꝓpt Et est expssum: q singillatim sunt testes examinandi. s. de testi. venerabili. Ber.

e Solummodo sup illis. Ex hoc habes q de occultis nō est inquirendum nec sup illis iuratur. s. e. qualiter. vnde si dicant testes sup his nō valent talia dicta vtpote nō iurati. vt. s. de testi. c. de testib. quia ad hoc non inducuntur. si. ff. de iureiuran. si duo. §. item iulianus. fama ergo alicuius prius lesa debet esse. s. eo. cum oporteat. et. j. eodem qualiter. Ber.

f In occulto. immo tales sunt puniendi. v. q. j. quidam. et veriores sunt tales q̄ illi qui subtrahunt et predia aliorum diripiunt. vj q. j. veriores et. c. ex merito. et illud habentem secreto ꝓmo suo hunc ꝑsequebar. xxiij. q. iij. nunium sunt. & c. qui peccat. b.

g Asserunt. iudex enim debet interrogare testem: an sit inimicus alteri parti: vt. iij. q. ij. §. in criminali. v. item testiū: quia inimici testes esse nō debent. ſ, c. cū oporteat, vbi de hoc. Sed nūquid debes inquirere: an al's sit criminosus: de hoc no. s. de testi. cum cām. Ber.

h Presumantur. quia forte nollent ferre testimonium: & ideo ante iuramentum dicunt se esse inimicos illor. Quid si post iuramentum dicat se esse criminosum vel al's inimicū credeat et certe ñ. imo remouebit sic ordinādus qui ꝓfitet crimen in scriptis. s. de eta. & qli. q̄ris.

i Depositiōis. i. finitiōis ab officio & bñficio

k Dicta paucor. no. q dicta paucor ñ infamāt siue nō induxit famā. vñ ꝑlatus ꝓpt hoc nō mouebit ad inqrendū. fama. n. debet esse p villā siue prochiam: ad hoc vt fiat inqsitio. j. e. q̄lit. & ij. q. j. de⁹ omnipotēs. Sz q̄t appellabis paucos vt nō dicat infamat⁹? pauci dicuntur. xl. j. de cle. ex. milatores. et. xxiij. milia dicit pauca. xlv. di. disciplina. credo q maior ps vicinie requirat: q fama loci requirit nō fama aliq̄r. s. de ꝑū. illud. & s. de ꝓsang. c. ij. Vt ex hoc scādalū generet. et hoc innuit bñ j. eo. qualiter. Jo.

l Ab petitōz. nec reclamāte. Per hoc videbat recessisse a bñficio lr̄ax ꝓsentēdo inqsitiōi legati tacite renūciando. s. ō offi. del. gratū. & s. ō ap. sollicitudinē. ff. de arbi. sed si in fuū. in. fi. cū. l. se. & l. si qs rex. C. cōia vtri usq; iudi. l. ij. et. C. de bis q a ñ dño ma. l. vl. in fi. Sz ꝓra videt q nō ꝓsentit in iudicem q peut inducias: vel cām absentie allegat coram ipo. s. vt li. nō ꝓt. c. j. et. c. accedens. ij. vel q postulat sibi edi genus actionis. ff. de iudi. nō videtur. Et ꝓterea legatus gnālis nō potest se intromittere generaliter de causa specialiū alteri ꝓmissa. s. de offi. legati. quidam. vñ nō valuit qō fecit iste legatus: q̄re cassat electus auctē ipius. & est ḃ ar. q qui tacet non ꝓsentit. ff. de serui. vr. ꝑdi. mutuum. et. ff. de ꝓcura. filiusfamilias. §. mutuum. ar. contra. l. nij. di. si quis et. xxvij. distinc. dyacon. Jo.

m Facta fides. Mo. q ꝓbationes facte coram eo qui nō est iudex: faciūt fidē in alio iudicio: vt ḃ ptz. ij. q. j. in ꝓmis. & iij. q. vj. hoc quippe. et s. de testi. c. ꝑnata. ꝓra illud. s. de iudi. at si clerici. Item habes ꝑ: q snia que nl's est ipo iure rata ꝑt haberi a ꝓncipe: vt ḃ ꝑz. & in. c. ꝑdictis. sed hoc ꝓpt plenitudinē prātis: q ipse mutat sbstantiā rei. C. de rei vxo. ac. l. vna. in ꝑn. al's talis snia nulla erat. io. vel dic: q ñ ꝓpt acta q̄ habita sunt coram legato: volut papa ipm manere ꝓuatis quia nulla erant: sed pape fuit facta fides de ralib; ꝓpter que snīam legati volut ratam habere: vt hec littera innuit. Ber.

n Et si restituēdus. Dic. n. de iure fuerat restituēdus ꝓpt indiciariū ordinem nō seruatū. sed papa de officio sue prātis voluit eū remanere priuatum, et forte ꝓpter scandalum, restitutio q̄ differtur: vt dici

---

iudicō ꝓcedenduz: alioqn scōm psone merita & q̄litatē excessus penaz poterit iudicātis discretō moderari. Tercie dubitatōis articl's ꝓtiebat vtz cū duo l' plures iurati affirmāt aliquē crimē aliqd eisdē videtibz ꝓmisisse: ō q aliq̄ infamia ñ laborat: aliquā illi penā infligere deatis: & vtz ad petitiōez q̄rūdā q̄sdā cedulas vob occulte ꝯdentiū infamatōez epi ꝓtinentes sit ad inqsitiōz eoz: q in ipis ꝓtinēt cedul' ꝓcedendū: & an fides eoz dēis deat adhiberi q̄ post iuramtū interrogati secreto: vtz sint eoz ō qbz inqrit inimici: rñdent: q ñ diligūt illos: l' directe inimicos se asserūt eorū dez: aut et ante iuramtū id publice ꝓfitēt. nl's tñ inimicicias causas ꝓbabiles oñdentes. Ad hec rñdem⁹ nullū ee ꝓcēmie sup quo aliq̄ nō laborat infamia seu clamosa insinuatō ñ ꝓcesserit ꝓpt dicta hmōi puniendū. Qui immo sup ḃ depositōes ꝫ eum recipi non deberet cū inqsitō fieri debeat solūmō sup illi: de quib⁹ clamores aliq̄ ꝓcesserūt: nec ad petitiōz eoz qui libellū infamationis porrigūt i occulto ꝓcedendū est ad inqsitiōem sup ꝓtentis ibidē crimibz faciendā: aut etiaz aduersus eos ꝓra qs fit inqsitō fides adhibēda est dictis eoz q post iuramtū vl añ tacite vel ex ꝑsse inimicos se asserūt eorūdez nisi forsan añ iuramtū i fraudez id facere ꝓsumāt. Quesiuisti et q̄d statui deat: si nihil ꝓcertam sciaz sed tm̄ ꝑ famā & eoz q fuerit inqsiti credulitatē iurata cō tigerit ueniri: & vtz aliqs sup eo crimīe reputari deat infamat⁹: de q ipm duo vl' tres vl' etiaz pl'es dixerit infamatū: lz de ipso nihil siniſtri i publico audiatur Ad qō ē nr̄a rnsio q ꝓpt famaz & ꝓponētiū credulitatē dūtaxat ñ erit ad depositōis snīaz ꝓcedēdū ꝑ infamato canōica potit indici purgato fm arbitriū iudicantis: q ꝓpt dca paucor eū infamatū ꝓputare ñ oz: cui⁹ apō bonos & graues lesa opio non existit.

Dem epo & decano saluatē.

Ab petitōez galterij q̄ndaz coꝛb. abbatis. r. & p. canonici nouiomē. a nob dudū cōcessōe ꝓmissa: & ifra. Dlez dilect⁹ fil⁹ g. scte marie i porticu dia. car. tūc ap. se. le. dicto. g. ꝓnte nec reclamāte sup statu monasterij ce pit inqrere diligēt: & cū inqsitiōe finita eū parisi⁹ euocassz ꝓposituz ꝫ inqsitōz eandē si q̄d rōnabilit ducerz ꝓponēdū. idē ꝓtā ei⁹ adies allegauit q in mōasterij correctiōe ꝓcedere ñ valebat que ꝓdictis iudicib; ꝓus fuerat auctē nr̄a ꝓmissa: & cardinalez ipm ex iustis cāis se asserēs hre sulpectū vocē ad nos ap. emisit quē cardi. ispectis q̄ ꝓbata fuerāt ꝫ eū amouit a regimīe abbatie dādo fr̄ibz eiusdē loci liberaz facultatē aliuz eligēdi q̄ ꝓrē de argētolio elegert ꝓcordit in abbatē: & ifra. Cū igit nob de talib; fuerit fca fides: ꝓpt q̄ ꝓfat⁹ g erat merito amouēdus: & si rsti tuendus foret ꝓpter iudicariuz

ꝓfuerunt. iij. q. vj. hoc quippe. ⁊ vt factū legat palliat et. ꝓtrarium tū si gnaꝫ. s. eo. q̄liter. vbi dicit papa: q̄ ordo iuris qui ꝑuatus ñ fuit cozri
o ¶ Nō ꝑuatū. Nō: q̄ in inquisitionib⁹ ꝑuandus est ordo gaꝫ. io. iuris. ī. e. q̄liꝫ. §. tēbz. sicut in alijs iudicijs ordinarijs. sed hoc est ve rū circa secl'ares: secus in regularib⁹: vbi nō vsq̄q̄ ꝑuaꝫ. ī. e. q̄liter in fi. q: tē plano ⁊ sine strepitu iudicioꝝ tēbet cū eis ꝓcedi. ī. e. c. pe. sed ḃ pcīm sunt in alio ordine. s. in iudices: q̄ co gnoscere ñ tēbent. s. tē offi. le. studuisti. Ber. p ¶ Prouidimus. tē ple nitudine ptātis: sed nō tē iure. b.

ordinē nō ꝑuatū: īpm quidē manere ꝑuatū regimīe abbatie supdictū pozē: quē ꝓ eo q̄ pfato g. ꝓpt iuris ordinē nō seruatuz mozdinate remoto intellexim⁹ ob eādē cām ꝓ ꝓsequētiaz min⁹ legitīe substitutū ꝓ sniam amouetes: quē qz nō ꝓpter pſone vi cīū vel scientie tēfectū: sed ꝓpt iuris solennitatem ptermissam amouimus: īpm postmodū resti tuimus in abbatem. ¶ Dem.

q ¶ Inordinate. i. ꝓ eū ad quē nō spectabat: cū dictus. g. nō ꝓsenserit in legatum.

r ¶ Per ꝓsequtā. Sic ergo sntia lata ꝓtra vnū ꝑiudicat alij ꝓsocio ꝓpter ꝓnexitatez negocio rū. si. lxxxj. dis. tantis. et. iij. q. vj. hoc quippe et si. lix. di. ordinatos. ⁊. vij. q. j. ꝑtū. ar. s. tē ap. vna. si. s. tē ꝓbatio. ꝑ tuas. vbi ꝓ pmū ꝑsumit ꝓsequens. arg. ꝓtra. s. tē ꝓben. dilectō s ¶ Amouimus. quasi ꝙdam breuj mān. si. s. tē cā pos. cū ecc'ia. ⁊. ff tē iure w. lz. §. q̄liens. eo ꝑus citato. al's non ꝓcederē ꝑ absentem.

Ad hec ¶ Accedēs. publice. Dic videtur q̄ si aliq̄ exceptio obijci atur electo q̄ differēda sit: tonec electus admissus fuerit: nisi ipe sit tē ea publice infamatus. ar. s. tē ap. ꝓstitutis. in fi. C. tē fal. l. ij. et. C. tē edic. diui adri. tol. l. ij. Sir. ꝓtra. s. e. omnipotens. lxxxj. di. tantis. et. C. tē ꝓcu. reū. So. sed in electo si obijciaꝫ exceptio: statim est audi enda anteq̄ ꝓfirmeꝫ: sed hic alia rō est: quia iam fuerat institutus per dūm papam nec tērat sibi nisi sola possessio. vñ mitti tēbet in possessi onem: nisi esset publice infamatus: ꝓpter q̄ differēꝫ. ⁊ q: etiam si iam esset in possessione ꝓpter tantā infamiam ⁊ scandalū tēberet suspendi vsq̄ ad purgatiōz. ij. q. v. ꝑbz. et. c. si mala fama. sed vbi ñ est infama tus: nō tēbet differri executio: secus in his q̄ adhuc nō bīt plenū ius.

b ¶ Indicatis. vt infamis purgetur. Ber.

c ¶ In expensis. Qui em̄ exceptionē opponit fundata in tentōne acto ris: et eam non ꝓbat: punitur in expensis: vt ḃ. et. s. tē w. ⁊ ꝓtra. finē vbi tē hoc. ⁊. s. tē ma. ⁊ obe. c. vlt. q: malicioſe eam videꝫ opponere.

d ¶ Aliter ⁊ q̄n. ad inquirendū. Videamus q̄liter ⁊ q̄n ꝑlatus ꝓcedere tēbeat ad inquisitionem faciendā. ⁊ quali pena sit pu niendus qui punitur in modum inquisitionis. Tunc aūt tēbz ꝑlatus ꝓcedere ad inquirendum: cum famā et frequentē clamozem intelligit tē excessibus alicuius seu etiā aliquoꝝ. put patet ex tenore istius ꝓsti tutionis: ita q̄ sit infamatus: nō a malitiosis ⁊ inimicis: sed a bonis ⁊ discretis: vt hic dicit. ⁊. ī. tē pur. ca. cū in iuuentute. ⁊. xj. q. iij. in cun ctis. Et tunc distingue: quia aut ꝓcedit ex officio suo: aut aliquo po stulante inquisitionem. Si ex officio suo: tunc ꝑlatus cum aliquib⁹ tē canonicis suis tēbet descendere ad locum. ij. q. j. deus omnipotens. et lxxxvj. di. si quid. quia ibi potest melius inquiri. xxiij. q. j. pudenda et. xxij. di. illud. ⁊. s. tē elec. postḡ. ⁊. xxiij. q. j. paratus. v. cum ꝓcul dubio: qui in eodem populo creuerat tē. et recipe ꝙrāmta ꝑlat ⁊ cle ricoꝝ sup statu ecc'ie: cū ecc'ia est infamata vl' enā cum ꝑlatus: vt. s. eo. cū dilecti. fm ullam formā. s. e. q̄liter. §. formā: ⁊ sic recipiat dicta ulloꝝ. ⁊ ille ꝓtra quē fit inquisitio: tēbet esse pñs. et omnes ꝓtra quos ꝓcedit nisi ꝓ pmaciam se absentent. et ea que obijciunt ⁊ nomina te stium sunt illi exponenda: vt. ī. e. §. tēbet. et. v. q. ij. si pmates. Item si ille ꝓtra quem fit inquisitio: habet iudicē suspectū: pōt illū recusare vt. s. tē ap. cū speāli. et. ī. e. c. ver. ñ exodij. fomite: vel q̄ iudex sit cri minosus. ar. iij. q. vij. iudicet. ⁊. xxv. di. c. vlt. ⁊. xxvj. dis. vna tm̄. ⁊ contra testes excipere potest: vt in. §. tēbet. et nomina ⁊ dicta. et repo sitiones testium sunt publicanda vt ille possit se tēfendere. ī. e. plum

fuerit infamat⁹ cōcessiōez nr̄am sibi factā executiōi mādetis. tē unde si legitī⁹ accusator apparu erit: audiatis q̄ fuerit hicinde ꝓ posita ⁊ si ꝑdicta crimīa vl' eoꝝ aliqō legitīe ꝓbatū fuerit ꝑ euz ipi sup eadē ꝑbēda silētiū impo natis. ¶ Si vo ꝑ eū legitim⁹ ñ apparuerit accusator: ⁊ ipse sup ꝑdcis crimīb⁹ dinoscit reſpsus ī fama: purgatiōz ei canonicā in dicatis in q̄ si ꝑfecerit: īponatis ei silentiū. Si aūt ꝑstiterit ꝑdi ctores ab ei⁹ molestia ꝓsecētes eos q̄ eum nisi sunt impedire: in expensis legitimis ꝓdemnetis. ¶ Dem in concilio generali.

Qualit̄ et q̄n tēbeat ꝑlat⁹ ꝓcedere ad inq̄rēdū ⁊ pu niēdū ſbditoꝝ excessus: ex auctō bus vetis ⁊ noui testamīti colligit̄ cuidēt: ex q̄bo postea ꝓcesse rūt canōice ſtiones: sic olī apte et. ī. e. c. §. tēbet. et si testes dicant super his tē quibus infamia non ꝓcessit nō valent. s. e. inquisitionis. §. j. Crimine vero sic ꝓbato si prelatus est: tēbet remoueri ab administratione. fm q̄ vultus a vul licatione remouetur. vt. ī. dicitur. Alij vero puniūtur fm arbitriuz iudicis. fm persone meritum et qualitatem excessus: nisi tale crimen ꝓbatū fuerit: q̄ post penitentiam peracta impediat ordinis ex ecutionem: vt homi cidium et symonia tunc procedendum ē acsi in modum accu sationis directe ꝓ batum fuisset crimen vt. s. e. inquisitionis j. responso. et ibi dici tur. qualiter punitur tē homicidio: ha bes. s. tē tempo. oz. c. vlumo. tē pena re gularium propter sy moniam commissam ab eis. dic vt. ī. tē sy mo. dilectus. ij. et. c. quoniam symoniaca vbi dicitur qualiter contra eos proceda tur. Si vero ꝓbatum non fuerit ⁊ ma la fama ꝓdurat pur gationem indicat in dex infamato secūdū qualitatem ꝑsone: et quantitatem infa mie: in qua si ꝑfece rit: punitur. ī. tē sy mon. tē hoc. ⁊. c. in sinuatuz. ⁊. ī. tē pur gat. ca. cum. ꝑ. Si vero infamatus con tumax fuerit et non comparet. iudex nihilominus contra eum testes recipiat lite non cō testata: et eum punat: vt. s. vt lite non contestata. quoniam. §. sunt et alij. et. ī. eo. c. §. tēbet. Quales testes recipi tēbeant: dictum est. s. eo. cum oporteat. Quales tēbeant esse qui recipiūtur in symonia contra regulares: dicitur. ī. tē symo. per tuas. Si vero procedat in dex ad petitionem alicuius procurantis inquisitionem siue sit ordi narius siue tēlegatus: ad locum accedat si potest: et vocet illum con tra quem procedere tēbet: et tunc recipiat testes quos ille producet: qui impetrauit inquisitionem. tamen si ille negaret infamiam precef fisse: cognoscet primo iudex vtrum sit infamatus: et postea proce det super his que tēnunciata sunt. al's non procedet nisi primo con stet q̄ infamatus sit. s. eo. cum oporteat. et. c. qualiter. et si acto: pti bet illum esse infamatum: reus potest probare q̄ sit bone fame. arg. ī. tē purg. ca. cum in iuuentute: cum potius sit ꝓuilegium bone fa me q̄ infame. argu. s. eo. licet. in fine. Si vero crimen probetur: pu niatur: vt. s. dictum est. Si autem non probauit: puniri tēbet qui impetrauit inquisitionez: vt. ī. ti. ꝓtra. c. ij. et ita idem est. q̄tum ad penam: quando procedit ad petitionem alicuius prosequentis in quisitionem: sicut quando procedit per officium iudicis ad famaz vel clamozem ⁊ cum ꝓceditur ad tēnunciationem alicuius ꝓsequen tis inquisitionem: non credo necessariam admonitionem: quia non agitur ad penitentiam. in quo casu necessaria est admonitio scom formam euangelij. sed si predictis duobus casibus agitur ad penaz vt predictum est. et aliter formatur petitio tēnunciationis: cum agi tur ad penam et aliter cum tēnunciatur ad penitentiam: quia tunc agitur ad penitentiam pagendam: non ad penam imponendam offi cij vel beneficij. et sic intelligitur finis illius glo. ī. que incipit sic. ī tē symo. licet beli. tē hoc notatur in glo. ꝑdicta. Item nunquid reus possit petere a iudice vt reinquireret ꝓtra illum qui impetrauit inq̄ sitionem: sicut ꝓngit in alijs iudicijs: vbi admittē recouentio. s. tē mutu. pe. ꝓ totum? Dicas q̄ nō: q: inq̄sitio iudicis officio expeditur nō iure actionis: sic nec reconuentio aut reaccusatio: q: tunc ꝑsumi tur q̄ ex odio hoc fiat: vt. s. e. cū. p. ⁊. iij. q. v. c. ij. ⁊ nō relatione cri mis: sed innocentia reus purgaꝫ. ff. tē pu. iu. is qui. Item testes ꝓpelli possunt ad ꝓbandum inquisitionem. s. tē testi. cog. sup his: licet in iudicijs ordinarijs compelli non tēbeant in criminib⁹: si quis punc paliter vel incidenter objciantur: vt. eo. ti. dilectoꝝ. vbi tē hoc. dic

vt ibi nō. in fi. notule. Ite & illud pt̄ sacē plat⁹: cū ifamia p aliquez ad ip̄m puenit: vt plgat imnū volētibus accusare: vt si aliqs apparuerit accusator audiat illū. et pcedat legitie i accusatōe: s. c. pri. & xv. q. v. c. j. ī. ó purgatca. ex tuaz. Si autē nō apparuerit: tūc pt̄ pcedē ad inq̄rendū: vt sup̄ dī. vel idūcere purgatōez. in q̄ si ꝛc fecerit puniat: vt s. c. pri. ß melius est q̄ inq̄rat. q̄ periculosum est accusare. q̄ reuocari nullus accusaret. Quid si aliqs alteri⁹ diocesis vel ꝛc alia parochia hoc tacito impetret inq̄sitōem vel denūciet: nūquid dz audiri? cū ipsi ñ inf̄sit: ꝑsumit q̄ nō charitatiue denūciet vel impetret inq̄sitōnez: vñ credo illū repellē dū: arg. s. ꝛc testi. ex pte. a. in vbo illo tacito: q̄ nulles fuerint &c.

e ¶ Distinxim⁹. i pte ōcisa ab illa ꝛcre. s. e. q̄l'r. cui⁹ vba ß ponunt vsq; ad §. dz.

f ¶ Redde rōem. Dz q̄l'r dz rōnez reddere plat⁹ administratōis sue: plat⁹ em̄ dz reddere rōnē sue administratōis tanq̄ tutor. ¶. ꝛc iudi. l. ij. q̄ cōparat tutor: & procurator est ñ dīs: s. ó ꝛc. c. ij. & xij. q. j. c. ij. pt̄ dici q̄ starēt suo ut̄a mēto si alit nō pt̄ reddere rōnez: ar. ¶. ꝛc ꝛc. l. pt̄r. & ¶. vñ vi: si q̄n. ij. q. j. i ꝓmis. v. gl'iosus vo. & s. ó bis q̄ vi metusue causa fi. c. vlt. Ber.

g ¶ Et famā. arg. fama nihil p se pbare. xxxv. q. vj. si duo: s. ꝛc eo q̄ cog. pōsg. vr. sue: sup eo. ar. ꝛ: s. ó pōsump. c. illud. & s. ó pōsg. & affim. c. ij. & uij. q. iij. §. uē sepe.

h ¶ A maliuol'. xj. q. iij. i cūctis. si hoc cōstaret q̄ a talibꝫ esset orta: al's difficile ē pbare famā ortā esse a talibꝫ: cū fama ab incerto auctore pcedat: ꝛc ꝓse. di. iij. sanctus est. vñ satis pt̄ dici q̄ īducēda est purgatio vndecūq; pcedat ifamia: saltē ꝓpter scandalum: arg. ī. ꝛc pur. ca. accedens. Bern.

i ¶ Cōcussis columis. xij. q. ij. gl'ia epi. & ij. q. vij. accusato. j.

distinxim⁹: & nūc sacri approbatōe pcilij pfirmā⁹. Legit em̄ i euāgelio q̄ villic⁹ ille q̄ diffamatus erat apd dūm suū: q̄si dissipassz bōa ipius. audiuit ab illo: q̄d h audio ꝛc te? redde rōez villicatiōis tue: tā ei nō potis āplius villicare. Et i genesi dīs ait. ꝛc scēdā & videbo vtz clamorē q̄ venit ad me: ope ꝓpleuerīt. Ex q̄b⁹ auctib⁹ mānifeste ꝓbat̄: q̄ ñ solū cū sbdit⁹: verūetiā cū plat⁹ excedit: si p clamorē & famā ad aures supioris puenerit. nō q̄dez a maluol' & maledicis: ß a puidis & hōestis. nō semel tm̄: ß sepe q̄ clamor inuit & diffamatio mānifestat: dz corā eccie seniorib⁹ vitatē diligēti⁹ pscrutari: vt si rei poposcerit q̄litas canōica districtio culpā feriat ꝛelīquētis: ñ tā q̄ idē sit auctor & idē iudex: ß q̄si denūciāte fama l' ꝛefenrēte clāore officij sui debitū exeq̄t. Licet at̄ h sit obꝑuādū i sbditis: diligēti⁹ ē obꝑuādū i plat̄is q̄ q̄si signū sit positi ad sagittā. Et q̄ ñ pñt oīb⁹ ꝓplacere: cū ex officō suo teneāt ñ solū arguere: ß et increpare: q̄n et̄ inēdū suspēdere. nōnū q̄ vo ligare: freq̄nt odiū mlt⁹ incurrūt et insidias patiūt. Et iō scti pres ꝓuide statuerūt: vt accusatio plator nō facile admittat̄: ne ꝓcussis colūnis corruat edificiū. nisi diligēs adhibeat̄ cautela p quā ñ solū false: ß etiā maligne crimiatōi ianua precludat̄. Clez ita voluert puidere plat̄is ne crimiarent iuste: vt tm̄ caueret ne delinq̄rēt insolent: ꝛ morbū vtrūq; iuenientes medicinaz cōgruā: videlz vt crimiat̄ accusatio q̄ ad diminutōz capitis. i. ꝛe gdatōez intēdit: nisi legitia pcedat iscriptō: nll'aten⁹ admittat̄. Dz cū sup excessib⁹ suis q̄sq̄ fuerit ifamat⁹ vt iā clāor ascēdat q̄ diuti⁹ sine scādalo dissimulari ñ possit: vl' sine pic'lo tolerari: absq; dubitatōis scrupulo ad inq̄rēdū & puniēdū ei⁹ excessus ñ exodij fomite: ß charitatis pcedat affectu. q̄ten⁹ si fuerit q̄is excessus: et si nō ꝛegdet ab ordie: ab administratōe amoueat̄ oīno. q̄ō ē ꝛz sniaz euāgelicā a villicatōe villicū amoueri: q̄ nō pt̄ villicatōis sue dignā reddere ratōnez.

Dz igit eē pñs is ꝓ quē faciēda ē inq̄sitō: nisi se p̄tūacia absēt̄auerit. & exponēda sē ei illa capla ō q̄bz fuerit iq̄rēdū: vt facultatē hēat ꝛefēdēdi seipz. & ñ solū dicta: ß et̄ noia ipa testiū sē ei: vt q̄d a q̄ sit dictuz apareat publicāda: necnō exceptōes & r̄plicatōes legitie admittēde: ne per suppressiōz nomiuz ifamādi: p exceptōnū vo exclusiōez ꝛeponēdi falsuz audacia ꝓbeat̄. Ad corrigēdos itaq; sbditoz excessus tā todiligenti⁹ dz plat⁹ assurgere: q̄ntodānabili⁹ eoz offensas ꝛefereret icorrectas. Cōuenit q̄s vt ꝛe notoriis excessib⁹ taceat. & i sēb modis possit ꝓcedi p accusatōez videlz: denūciatōez & inq̄sitōez ipoz. tñ vt diligēs oīb⁹ adhibeat̄ cautela: ne forte p leue ꝓpēdiuz ad gue dispēdiū veniat̄: sic accusatōez legitia dz ꝓcedere iscriptio: sic & denūciatōez charitatiua mōitio: & inq̄sitiōez clamosa insinuatio puenire: illo sp adhibito moderamine: vt iuxt̄ formā iudicij sne q̄z forma dicteť. Hunc tm̄ ordiez ꝑ regulares psonas nō credim⁹ vsq;q̄q; ꝓuādū. q̄ cū causa req'rit: facili⁹ et liberi⁹ a suis pñt admīstratoīb⁹ amoueri.

¶ Item ī eodem.

Sicut olim a sctis pātib⁹ nō scit̄ istitutū: metropolitāt singul' ānis cū suis suffraganeis pncialia ñ omittāt pcilia celebrare ī q̄bz ó corrigēdis excessib⁹ & moribꝫ rformādis pfti ī clero diligēte hēant cū ꝛi tiore tractatū canōicas regl'as: maxīe q̄ statute sūt i b gnāli pcilio r̄legētes: vt eas faciāt obꝑuari debitā penā in̄gressoribꝫ ifligēdo. Et aūt id valeat efficaci⁹ adimpleri: p singl'as dioceses statuāt psonas idoneas: puidas videlicz

k ¶ Procedat inscriptio. sic s. eo. sup bis. & ī. ꝛe symo. lz heli.

l ¶ Cōtra quē. Ex hoc §. colligit māifeste q̄ ordo iuris ꝓuand⁹ est i inq̄sitōe faciēda: s. eo. ad petitōez. ß hoc vez est circa sec'lares, circa reg'lares nō ē vsq; quaq; ꝓuand⁹: vt dicit in fi. Ber.

m ¶ Forma. sic. ī. ó symo. lz. Forma ista triplex est: cū pcedit accusando: denūciādo: & inq̄rēdo. vt si agat i modū accusatōis & pbet crimē: ꝛepōat reus. ꝗa hic est effect⁹ accusationis: vt sup̄ dic i vbo: vt crimialis accusatō: q̄ ad diminutōez capitis. i. ꝛegdationē intēdit. cū agit ꝑ inq̄sitōez alia pena imponit: vt dictuz est i illa notula magna: ubi crimie vo ꝓbato. Illū videt. s. ꝓ hāc lr̄az q̄ si ꝑ inq̄sitionē ꝓbet̄ symōia vt homicidū: q̄ nō ꝛeponatur. ꝗa ad hoc non est actū: s. ꝛe ordi. cog. cū dilect⁹. ar. ꝛ: s. e. inq̄sitōis. j. Rñ. vbi ó hoc. & s. ꝛe do. & ptu. vitatis. dic vt ibi. Luz vo pcedit ꝑ denūciatōez: nisi in pdictis duobus casib⁹ ad pñaz agitur pagendā. tūc i pdictis duob⁹ casib⁹ etiā punitur sic cū agit ꝑ accusatōez vt inq̄sitōez: vt dicto. c. vitatis. Dz cū agit ꝑ denūciatōez: tūc i pdict⁹ casib⁹ nō ē necia admōitio: s. eo. cū dilect⁹. In alijs vo casib⁹ cū agit ꝑ inq̄sitōez: punit ad arbitriū iudic⁹. ar. s. e. inquisitōis. j. Rñ. i fi. & ī. c. c. vlti. & arg. j. ti. pri. c. vlt. Denūciato vo reg'lariter sit ad pñaz pagēdam. & ei⁹ effect⁹ sine finis ē pñie iposito: et tūc necia ē charitatiua admōitio: vt hic dic. et s. e. cū dilect⁹. et. c. ij. al's repellit denūciator vt ibi dicit.

n ¶ Facili⁹. ī. ó symo. ꝑ ruas: circa fi. Māre potes hic arg. q̄ digni or ē cet⁹ clericoz q̄ cet⁹ mōchoz: vt. xvj. q. j. legi. Ber.

Sicut. istitutū. xviij. dis. quomāquidez.

p ¶ Celebrare. sic abbates & pores ñ hītes abbates: ꝛe triēnio in triennū celebrāt capitula sua: s. ꝛe sta. regu. in singulis.

q ¶ Statuāt. Isti erūt q̄si testes synodales. sic s. ꝛe testi. co. ꝓterea. et

xxxv.q.vj.epūs in synodo.⁊ debent esse de eodē epatu. honesti ⁊ discreti.qz tales melius pñt inuestigare veritatē q̄ extranei.ar.s. de testi. veniēs.ij.in fi.⁊.xxxv.q.vj.c.j.⁊.ij. s.q̄ ma. accu. pos. videtur.⁊ isti appellant visitatores:q̄ debēt circuire totā parochiā de villa i villā: vt.lxxx.di.nō debere. vñ hoc sumptū videt⁊ illi curabunt per parochias ad quas accedunt.qz suis stipēdijs hoc facere nō debēt: s. de pscrip. eū ex officij.⁊.xxvij.q.j.iaz nūc. in fi.⁊.xij.q.ij.charitatē.⁊ officiū suū ñ vr eis esse vānosum:arguij.q.iij.§.vēturis.ar ꝛ.q̄ eps debeat eos p curare:habes s. de of. or. in cetera.⁊.xxij. q.j.militare. Prioribus cōcordātijs credo standū.moderatos tñ sumpt⁹ petent.

¶ Alla iurisditōne. Si isti nō hūt iurisditōez:ḡ nō pñt aliḡs cogere vel citare vt veniant vel respōdeāt.imo pñt eis dicē:ingressus es vt aduena.nūquid vt iudices nos:iij.q. vj.leges. Itē videt q̄ debeāt eē iurati.xxxv. q.vj.eps i synodo.sed sufficit q̄ sint honeste pſone:quibus merito fit credendū sup his q̄ referūt i pcilio,puincialī. Itez q̄re primo nūciat hoc metropolitano q̄ epōz⁹ primo de beret nūciari epo q̄ archidiacono.xxv.di.plenius.nūm si epus essz negligēs archiepo.ix. q.iij.cū sum⁹.⁊.c.con q̄st⁹.et p hoc ecclīastici⁹ ordo pfūdit:si sua iurisditio epo nō suat pj.q.j.querunt:i fi. Bi cas q̄ isti inq̄sitores solā famā referūt metropolitāo:pm q̄ vel ligūt.⁊ inq̄rūt sine aliqua iurisditōe:vt per alios ad nūciatōem ipsoz possit visitare puincias.qz ex hoc apparet epūs negligens.tñ si si epūs vellet corrigere illos excessus nō deberet sua iurisditōnez:nisi tūc nūm cū negligēs apparet.ix.q.iij.cuz sum⁹.§.vlt.⁊ eorpso q̄ hec referunt metropolitano apparet q̄ multa sunt apud epōs que egent correctōne.xvij.di.quenit. Ad̄ videt esse diminuta iurisditio metropolitanoz in hoc q̄ oliz potērāt descēdere⁊ inq̄rere an epi eēnt negligentes nō vt statī inq̄rerēt de crimibus:nisi postq̄ pstaret de negligētia.sic pōt intelligi s. de cēsi.sopite.⁊ s. de pscrip. cum ex officij. Hodie vo nō pñt:nisi primo eis p alios referat:pm q̄ hic innuit:alias superflua⁊ onerosa fuisset ista cōstitutio.⁊ istis inq̄sitoribus minus credit q̄ aliis officialibus.qz aliis credit q̄diu ꝛrū,pbet.iij.q.iiij.§.aliqñ.ff. de of.pfec.vr.l.j.§.qes.s.ō ap.cū pati.ar.ff.de re.eoz q̄ sb tui. Vt cura.l.magis.§.illud.ff.de custo.⁊ exhi.reo.l.diu⁹.hoc ō.qz isti famā solā referūt.nec sunt iurati:ḡ illi iurati sunt.⁊ famā nō referūt:sed ipm factū.⁊ isti inq̄sitores nō debēt omittē officiū suū:q̄nis pīati inq̄rant⁊ corrigāt⁊ reformēt vt referāt metropolitano:an oporteat ipsuz supplere negligentiā epoz:alias nescaret.⁊ ita nō impediret eoz inq̄sitio,pter facū episcopoz. Berñ.

a ¶ Cum.relaxatus:vt si oporuerit possint ferre testimoniū in negocio inq̄sitōis:cū per eos melius q̄ p alios possit inq̄ri veritas:s. de testi. venies. dū tñ ex alia causa repelli nō pñt. j. de symo.p tuas.⁊ s. de re iudi.cū.i.⁊.a.

b ¶ Post inceptū negociū. Nota q̄ lite pendente nō est aliqd innouandū:s. vt lit. pendē. a memoria.⁊ p totuz.⁊ s. de iurepat. ex lris. arg. et hōestas:q̄ p totū ānū simpl'r⁊ ō plāo absq̄ vlla iurisditōe solicite inuestigēt:q̄ correctōe vl' reformatōe sunt digna:⁊ ea fidel'r pferāt ad metropolitanū:et suffragāeos⁊ alios i pcilio sbsequenti:vt sup his⁊ alijs put vtilitati⁊ hōestati pgruerit:puida de liberatōe pcedāt.et q̄ statuerīt faciāt obſuari:publicaturi ea i epalibꝰ synodis ānuatī p singulas dioceses celebrādis. ¶ Quis q̄s at̄ b salutare statutū neglexerit adimplere:a sui executōe officij suspendat. ¶ Reg. ix. ar chiepiscopo⁊ priori sancte marie rothomen.

¶ Cum.i.u.⁊.p.ordinis cisterciēn.⁊ infra. Me igit̄ reformatio mōasteriū valeat retardari.mādam⁹:q̄ten⁹ relaxatis excoicationū seu suspēsionū sententijs si q̄s idez abbas ptulerit: vl' per q̄scūq̄ iudices,pmulgari fecit post inceptū negociū i eos et adherētes eisdē:ac eis restitutis q̄s idē abbas negocio ipo pendente ꝛ iusticia spoliauit:i negocio ō plāo⁊ absq̄ iudicioz strepitu pcedētes: cū talibꝰ maxie i b casu nō deceat dei suos inuolui:inq̄ratis q̄ circa pſonas⁊ obſuātias regl'ares videritis inq̄reda:

correctōes⁊ reformatōes tā i capite q̄ i membris q̄ correctōis⁊ reformatōis officio noueritis idigere:iuramētis siq̄ de tacēda veritate abbas extorsit relaxatis:p uiso vt negocio ipo pendente pīati mōchi eidē abbati obediāt⁊ intendāt:ita tñ q̄ p b psecutō negocij nō valeat impediri. Si vo testes ꝛ eundē abbatē,ducti fuerīt:dictoz ipsoz ei copiā faciatis. Predictis at̄ mōachis expēsas factas,ppt b⁊ tribꝰ vl' q̄tuor istis:vel alijs q̄s idōneos ad dictū negociū pseqndū duxeritis assumēdos:faciatis de bōis eius dē mōsterij faciēdas expēsas ad pſecutōez ipi⁹ negocij necessitas cōputatis:siq̄ ppt b recepert ō bonis mōsterij:cū ppriū nō habeant mīstrari:ꝑdictores ꝛc.

¶ Item epo cisterc. de alde:⁊ de saleñ.abbatibus.

¶ Relatoz excessus:⁊ infra. Sane dilecti filij.c.⁊ q̄tuor alij canonici frigiseñ. nūciādo mōstrāt:q̄ frigiseñ.eps bōa sui epat⁹:quē vt dicūt fuit min⁹ canonice assecut⁹ adeo q̄uis dilapidat⁊ psumit:q̄ nisi celeriter adhibeat remediū:epat⁹ idē p eū ad irrepabile desolatōi opprobriū de ducet.nec solū modo rez:verū

videat pcedere negocio cepto:arg.cōtra. viij.q.iij. nōne. vbi dicit q̄ vsq̄ ad finez cause non possunt recedere a sua iurisditione:vt ibi dicit.arg. xv.q.vlt.c.vlti.i fi.⁊ obedientiā exhibere:vt dicit.⁊ si nō faciant p iudicem compellant:vt.j.dicitur v.,puiso de. Ipse autem cōpellere eos nō debet.si tamen iudices in hoc eēnt negligentes:ipsemet pīatus potest excōmunicare si nō obedirent vel alios excederēt.argu.s. de off.or.significauit.⁊ s. de of.de legat.prudentiam.§. sexta:in fi.alios solue re obediētia q̄ esse nō debet:ex eo q̄ dic.j.,ō iusticiaz spoliauit:videt a cōtrario q̄ si iusta causa subsit q̄ eos punire possit:q̄ credo. Honestū tamen esset si p iudices hoc fieret.⁊ q̄ dicit:relaxat⁊ de. primo sit causaz ne reformatio mōasterij retardetur:vt possint ferre testimoniū:s. de testi. veneus.

c ¶ Adherentes.ar. q̄ idem iuris est i accessorio quod in principali:vt s. de offi. de legat.c.prudentiam. v. si. vbi de hoc.⁊ sb laico principali et accessoriuz.⁊ que adherent religiosis:religiosa sunt.ff. de rei vendica.que religiosis.

d ¶ Judiciorum.sic s. de statu mona.c.ea que.⁊ ita ordo iudiciarius non videtur vsq̄quaq̄ seruandus circa regulares:vt s. eo. qualiter.ij.in fi.quis de facili remouentur ab administratoibus:vt ibi. et.j. de symo.per tuas.j.quasi summaria cognitio videtur sufficere:ex eo quod dicit de plano.sed in alijs non de plano:sed magis iudice sedente pro tribunali.ij.q.iij.§.prevaricatoz.ver. abolitio.et iij.q.iij.§.spacium. v. a iudice.⁊ manifestis probatiōibus.v.q.vj. epyphanū. C. de pba.l.vlti.

e ¶ De tacenda veritate. Nocipso suspectus erat abbas.⁊ talia iuramenta non tenent:s. de testi.constitutis.j.⁊ merito talia iuramenta relaxanda sunt:vt veritas reueletur.si.s. de testi.cogen.c.vlt.⁊ si ne peccato seruari non possunt.quia celare veritatez mortale est peccatum.xj.q.iij.quisquis.⁊ j. de cri.fal.c.j.expedit enim peccata nocentium nota esse.ff. de iureiurā.eum qui.§.j.

f ¶ Copiam faciatis.s. eo.qualiter.§. debet. Et est hoc notabile cōtra quosdam qui non faciunt copiam dictorum:et suppriunt testium nomina:a quibus iuste posset appellari:licet dicatur q̄ non vsq̄quaq̄ seruari debet ordo iuris:tñ in hoc bene seruari debet.

g ¶ De bonis.s. eo.ex parte:vbi de hoc. Berñ.

h ¶ Relatorum.adhibeatur remedium.si.quia nisi iusticia cōtus cupiditatis reprimeret ius litigatoriuz extingueretur.s. in prin.in constitutōe gregorij.

i Prodigus. si. in predicta constitutõne. Ber.

k Personaliter. in casu isto inquisitores non possent alijs cõmittere vices suas. ꝛ hoc habes: s. ꝛ offi. ꝛleg. c. vlt. §. ij.

l Pro meritis recepturus. Et pena ꝛcente agnoscat qualiter ipse excesserat in pmissis. si. xxvij. q. j. si homo esses. ꝛ. c. si custos. ꝛ. s. ꝛ offi. leg. nisi specialis. vt sapiẽs sit ĩ pena q̃ stulti sunt in culpa. xxxviij. dist. q̃ ea. Et quos rei rumor a malo nõ revocat ꝛc. s. ꝛ elec. cuz in cunctis. ꝛ s. ꝛ vi. ꝛ. ho. cleri. vt clericoꝝ mores. et necesse est vt ferro abscidatur ꝛc. l. xxij. di. pl'mos.

m Vendendi. Nota q̃ lz aliqs ꝛnũcietur sine accusat' vt suspect' ꝛ dilapidatõe: nõ dz statim removeri. j. ꝛ symo. licet. ß midici vebet eidẽ omne genus alienandi: vt hic pz. ꝛ. s. ꝛ off. õleg. venerabili. vbi ꝛ hoc. ĩmo sibi dabitur interz coadiutor sine cui' cõsilio nihil facaet si suspect' ẽ: vt ibi dicit'. B.

n Vendere. Verbũ vendere nõ primet ĝrũ ituz ptractũ. q̃ venditio nõ pcedit sine precio. ff. ꝛ ẽmpt. l. ij. §. sine pcio. ꝛ. C. e. ti. empti fides. instit. e. ti. §. pcij. Sz ãre notari' nõ põt vẽdere operas suas vel chartaz: cũ ꝛ suo nemo beneficiuz facere compellat'. x. q. ij. pcarte. Dicunt quidam q̃ hoc obtinet vbi notari' perapit salariũ ỏ publico. Laudicat q̃ etiã si nihil peciat ỏ publico nihil pt recipe. p tali scriptura. q̃ symoniã pmitteret. ꝛ est speciale in odio symonie ne fraus posset pcurari. ex pacto enĩ nihil accipe dz. ß si ĝtis ꝛ spõte aliquid offerat: ꝛ iam sine omĩ intentõe ab initio ad hoc accessit: nõ credo q̃ peccaret notarius laicus. ar. j. e. cum sit romana. ꝛ est expẽssus. j. q. ij. sicut episcopuz.

o Pastellis. j. q. iij. si quis obiecerit: ne in fraudẽ aliq̃d fiat non obstare aliq̃ psuetudine. j. q. j. emẽdari. ꝛ. j. e. iacob. Ulm.

p Vi aliũ. expulerit. Dupliciter enĩ peccat in dãdo pecuniaz. et quia locũ viuentis occupat. ar. j. e. nemo. ꝛ. vij. q. j. eum. et s. ỏ pcess. pben. c. j. Berñ.

q Dñs. vni. s. iudeo sceleratissimo: cum dixit. Si enĩ male locutus sum ꝛc. ij. q. vij. §. ecce. Ber.

r Nõ igit'. ar. hic a minori: ĝsi diceret. si iudeꝰ q̃ malꝰ est admittit' ad testimoniuz contra omniũ: multoforius catholicꝰ admittit' vt veritatẽ asserat cõ symoniacã pũitatẽ. si. ar. s. ꝛ elec. cũ ĩ cũct'. ĩ pn.

s Catholicus. arg. q̃ quilibet catholicus admittitur ad testimoniũ contra symoniacuz nulla distinctõe facta. arg. j. eo. tanta: dic vt s. ꝛ accusa. cum. p. ergo a contrario sensu hereticus vel paganus non admittit': quod est verum.

t Exhortand'. si. lxxix. di. si quis papa. ex eo q̃ dicit: exhortãd' est arg. q̃ testes in criminalibus non compellũtur: s. ꝛ testi. cogen. ville ciorum. vbi ꝛ hoc. Ber.

---

etiaz fame sue pdig' ꝛ salutis vitã ducit enormit' dissolutã: et infra. Bis. u. mãdam' cõten' psonalit' accedẽtes ad locũ: ingratis sollicite vitatẽ: ꝛ eã fideliter pscribẽtes sb sigill' vzis nob' ẽnsmittatis iclusaz: eidẽ epo ẽminũ assignãtes: q̃ nro se pspectui repsentet p meritis receptur': potestate vẽdẽdi: dãdi: infeudãdi: seu q̃modolibz alienãdi bona ipius ecclesie interim eidẽ penitus interdicta.

De calumniatoribus.

Grego. auteñ. subdiac'.

Cum fortis pumẽda sint crimia: q̃ insontib' maxie sacratis hoib' inferuit q̃ si tis culpabiles q̃ ĩ causa io. dia. rsedistis; attẽdite vt hilariũ crimiatorẽ ipsi' nulla ex diffinitõe vza pẽa pueniẽs castigaret: ꝛ infra. Quia g̃ tãte neqtie malũ sine digna nõ dz vltõe trãsire: iubem' eũdẽ. h. pus subdiacõat': q̃ idign' fungit' puari officio: et vberib' publice castigatuz ĩ exiliũ ꝛportari. Mno. iij. camoreñ. segobieñ. ꝛ abuleñ. epis.

Cum dilect' fili' mgr' schola palestin' ad se. ap. accessiss: ꝛ ỏ suo epo excessus varios nũciassz: examinatõz pmisim' excessuũ obiectoꝝ: ꝛ infra. Cũ aut pcessum negocij examinauerim' diligent': nec ĩtelligere potuerim' pbatũ eẽ sufficiẽter aliq̃ ỏ pdictis: eũdẽ epm absoluẽdũ ꝛ cernim' ab obiectis: vob mãdãtes: q̃ten' meoratũ mgrm scholaz dõec purgauerit canonice suã inocẽtiã. s. q̃ ñ calumniãdi aõ ad hmõi crimia pponenda pcessit: ab officiõ ꝛ bñficiõ suspẽdatis: vt ceteri sil'i pẽa ptriti ad infamiã suoꝝ facile nõ psiliãt platoꝝ.

De symõia: ꝛ ne aliq̃d p spiritualib' exigat' vl' pmittat'

Grego'. gnãli synodo pfidẽs.

Mn ordinãdo: et infra. Sic nõ dz epus manũ quã impõit: ita nec ministeꝛ vl' notari' ĩ ordiatõe et' vocẽ vel calamũ vẽdere. Pro ordiatõe igit' vl' vsu pallij seu chartis atz pastellis eũ q̃ ordiat': oino aliq̃d dare phibemus. ꝛ pcil'. magũtineñ.

Qui aliuz ĩ eccia ordiatũ p pecuniã expulerit: eãqz talit' vẽdicauerit: oimode ꝛponatur.

Eodatus papa.

Dñs et magr' oim q̃ sine pcto fuit: accusandi lniaz vni tedit: ꝛ infra. Nõ igit' q̃libet catholic' ẽ rspuẽd': ß vt vitatẽ asserat ad ppalãdã symõiacã rabiẽ magnis ẽ pcib' exhortãd'.

---

t Mn ordinãdo. impõit. h' sumptũ fuit ex illo canõe. j. q. ij. sicut epm. B.

m Ministeꝛ. i. archidiacon' q̃ examiat pro movendos: s. ꝛ offi. archiỏ. ad h'carca fi.

---

c Culpabiles. ergo iudex qui non punit ꝛficientem in accusatione peccat: ꝛ culpam ptrahit cũ puniri ꝛbeat pena talionis. ij. q. iij. c. j. ꝛ ij. ꝛ iij. hec ꝛcre. ꝓpetenn' poneret in pcedenti titulo: sic erat in antiq̃ compilatõne. Ber.

d Recedistis. vt iudices.

e Pruari. Sed videt' hoc contra ius factũ esse. ex quo eĩ statim non fuit ꝛ calũnia cõdemnatus: non ꝛbet postea condemnari: misi contra eum nerum inscribatur. C. ꝛ calum. l. j. Potest dici q̃ speciale est: ꝛ factum principis ad cõsequentiã trahi nõ ꝛbet: instit. ꝛ iure natu. §. plane. vel forte iudices cõdemnarũt eum: sed penam non imposuerũt. Vel verius videtur q̃ causa exempli hoc factuz sit: ne alij inde sumãt exemplũ. ꝛ ptera negligentia iudiciũ nõ ꝛbz ei pdesse vt remaneat calũnia impunita.

f Verberibus. in supplemẽtuz pene. v. q. vj. q̃ vxta.

g In exiliũ. quã penã ecclesia imponit. l. dist. accedẽs. ar. lxiij. di. in synodo. ꝛ. xvij. q. iij. attendẽduz. Ber.

h Cum dilectus. nũciasset. Luz ad ꝛnũciatiõez alicui' papa cõmittit inquisitõez nõ pceditur ex: nisi ꝛnũcians ꝓbet legitimã admonitõem pcessisse. ĩ. ti. pri. licet beli.

---

i Ordinãdo. h' sumptũ fuit ex illo canõe. j. q. ij. sicut epm. B.

m Ministeꝛ. i. archidiacon' q̃ examiat pro movendos: s. ꝛ offi. archiỏ. ad h'carca fi.

n Vendere. Verbũ vendere nõ primet ĝrũ ituz ptractũ. q̃ venditio nõ pcedit sine precio. ff. ꝛ ẽmpt. l. ij. §. sine pcio. ꝛ. C. e. ti. empti fides. instit. e. ti. §. pcij. Sz ãre notari' nõ põt vẽdere operas suas vel chartaz: cũ ꝛ suo nemo beneficiuz facere compellat'. x. q. ij. pcarte. Dicunt quidam q̃ hoc obtinet vbi notari' perapit salariũ ỏ publico. Laudicat q̃ etiã si nihil peciat ỏ publico nihil pt recipe. p tali scriptura. q̃ symoniã pmitteret. ꝛ est speciale in odio symonie ne fraus posset pcurari. ex pacto enĩ nihil accipe dz. ß si ĝtis ꝛ spõte aliquid offerat: ꝛ iam sine omĩ intentõe ab initio ad hoc accessit: nõ credo q̃ peccaret notarius laicus. ar. j. e. cum sit romana. ꝛ est expẽssus. j. q. ij. sicut episcopuz.

o Pastellis. j. q. iij. si quis obiecerit: ne in fraudẽ aliq̃d fiat non obstare aliq̃ psuetudine. j. q. j. emẽdari. ꝛ. j. e. iacob. Ulm.

p Vi aliũ. expulerit. Dupliciter enĩ peccat in dãdo pecuniaz. et quia locũ viuentis occupat. ar. j. e. nemo. ꝛ. vij. q. j. eum. et s. ỏ pcess. pben. c. j. Berñ.

q Dñs. vni. s. iudeo sceleratissimo: cum dixit. Si enĩ male locutus sum ꝛc. ij. q. vij. §. ecce. Ber.

r Nõ igit'. ar. hic a minori: ĝsi diceret. si iudeꝰ q̃ malꝰ est admittit' ad testimoniuz contra omniũ: multoforius catholicꝰ admittit' vt veritatẽ asserat cõ symõiacã pũitatẽ. si. ar. s. ꝛ elec. cũ ĩ cũct'. ĩ pn.

s Catholicus. arg. q̃ quilibet catholicus admittitur ad testimoniũ contra symoniacuz nulla distinctõe facta. arg. j. eo. tanta: dic vt s. ꝛ accusa. cum. p. ergo a contrario sensu hereticus vel paganus non admittit': quod est verum.

t Exhortand'. si. lxxix. di. si quis papa. ex eo q̃ dicit: exhortãd' est arg. q̃ testes in criminalibus non compellũtur: s. ꝛ testi. cogen. ville ciorum. vbi ꝛ hoc. Ber.

a Accusatus. solennia. Capitulum hoc et sequens intellige de eo qui erat publice infamatus: al's nō deberet suspendi. ij. q. v. presbit. & c. si mala. Sed nōne erant isti suspensi ipso iure? quare suspendūtur. j. e. tanta. & xxxij. di. §. vez. & j. q. j. quibusdā. & c. reputūtur. Rūdet: de facto suspenduntur cuz ipso iure sint suspensi. Symoniac⁹ enim in ordine ignoscunctz sit occult⁹: est ipso iure suspensus. nec pōt missaz cantare. j. e. tāta. qm ipm caracterē hz vicio suz. in q casu loquūtur hec duo capitula. Vnde cū essent isti sup hoc infamati: merito ipso facto debuerūt suspendi. Si vo occultū eēt: liceret sibi suspensus coraz se facere qlibet in pcto mortali constitutus: §. de coha. cle. & multi. c. vlt. & j. q. j. sacerdotes: nō tñ q ad alios est suspensus: arg. j. e. mathe⁹. & c. ex tua. Berñ.

b Accusatū symoniacū necesse habuim⁹ prohibere: ne missaruz solēnia celebraret donec qd eēt viri⁹ statuissz. Dez. Clotiēs: & infra. Peruenit ad nos q p symoniacā here siz fueris ordiat⁹: ppter hoc necesse habuim⁹ te prohibere: ne missarū solēnia celebrare debuisses: donec quid sit verius discernere mus. Lucius papa.

c Sicut symoniaca pestis sui magnitudie alios morbos vicit: ita sine dilatōe mox vt ei⁹ signa p aliquā psonā claruerīt: de eccl'ia dei debet eliminari atq repelli. Eodatus.

d Anta est labes hui⁹ crimis q etiā sui aduersus dominos & qlibet crimiosi admittunt ad accusatōez. Itē ois peccator missaz cātare pōt pter symoniacū: quē qlibet vt ab ordine male accepto remoueat accusare pt: vel etiā meretrix. Alexan. iij. in pcil. turonen.

e On satis: & infra. Prohibem⁹ igit ne ab his q ad religiōez trāsire volūt aliq pecunia reqrat. nec portar⁹ vel capellāie quelibet mōachoz aut clericoz ānua distractiōe vēdant. nec ab ab eo cui regimē ipsaz p̄mittūt: p eaz cōmissiōe vllū pciū exigatur. Cū quisq̄s p̄ hoc decretū attētare psumpsit: taz ille q̄ dederit q̄ ille q̄ recepit vt̄ psentit: ptē se cū symōe nō dubitet habiturū.

f Pro sepultura & chrismatis & olei receptōe nulla cuiusq̄ pactio exactio attēteť: nec sb obtētu cuiusq̄ psuetudis reatū suuz q̄s tueať. q̄ diuturnitas tpis nō diminuit peccata: sed auget.

g Ex concilio lateranen.

h Cum in eccie corpe: et infra. Horribile nimis est q̄ in q̄busdā eccl'iis locū venalitas phibeť hz: ita vt p epis vel abbatib⁹: seu q̄buscūq̄ psonis eccl'iastic̄is ponēdis in sede sine introducēdis pbr̄is in eccl'iaz: necnō & p sepultis & exeq̄is mōtuoz: & bñdictiōib⁹ nubētiuz seu alijs sacr̄is aliq̄d reqrať. putāt aī plures ex hoc licere. q̄ legē mortis de lōga iualuisse psuetudie arbitrāť: nō attēdētes q̄ tātoq̄uioza sunt crimia q̄ todiuti⁹ ifelicē aīaz tenuerūt alligatā. Ne igit hec decetero fiant vel p psonis eccl'iasticis deducēdis in sedez: vel sacerdotib⁹ instituēdis: aut sepeliendis mortuis: seu benedicēdis nubētib⁹: seu alijs sacramētis cōferēdis: seu collatis aliq̄d exigatur: districti⁹ phibem⁹. Si q̄s autem cōtra hoc venire presumpserit: portōem cum giezi se nouerit incursurum.

i Priorat⁹. j. q. j. si q̄s epōs. & q. iij. salnator. & §. ō sta. regula. c. ij. Ber.

k Pro sepultura. quot modis dicať sepultura: dictū est §. de sepul. c. vlti.

l Diuturnitas. ff. j. c. pr. & §. de psuet. & c. vlt. Sic idē. j. q. iij. c. vlt. diuturnitas tpis pcēm ñ excusat. xxiij. q. j. sciēma. & j. q. j. nullus epūs & c. ff. ō act. & obli. obligatōez. §. j. ar. j: vbicūq̄ hz locū pscripto. xxxij. q. iij. objiciunť. Sol'. de hoc dictuz est §. de psuet. c. vlti. & §. de temp. or. c. ij. Ber.

m Cum in eccl'ie. introducēdis. j. q. iij. si quis obiecerit.

n Benedictōib⁹ nubentiū. sic. j. e. sua. Pro bñdictiōibus nubentiū aliq̄d accipi phibeť. q: p eas gra pferť: hz p mūnio aliq̄d dare vel recipe nō est pcm. j. q. j. quicqd. & xxxij. q. ij. honorandē. q: hz sit sacramtū: p ipm tñ gra nō pferťur. xxvij. q. j. nuptiarū. xxxij. q. ij. cōnubia. vñ & ar. q̄ nō idez iuris est in accessorio qō in principali. Item p exequijs mortuoz licitū sit recipe: dicitur. j. e. ti. suam. Allañ.

o Consuetudine. videť q̄ talis psuetudo nō sit reprobanda: vt p receptōne canonica vel introductōne psone in ecclesiam aliquid recipiatur: in aut. de sanctis. episco. coll'. ix. §. p consuetudinib⁹. dum tñ non detur ex pacto aut exigať: sed sponte ex postfacto offeratur. et est opti. arg. j. q. ij. sicut episcopum. & xvij. di. ō eulogijs. & j. eo. dilectus. sed hic requirebatur ex consuetudine: quod est penit⁹ reprobandum. j. e. iacobus. Berñ.

p Infelicē. §. de psue. c. vlt. vbi de hoc. & male adnuente psuetudines nullo tpe pfirmanť: in aut. vt nulli iudi. §. j. coll'. ix.

q Giezi. qui primo in veteri testamēto symoniaz inuenit. vnde in lepza pcussus. j. q. j. qui studet. & c. cito turpem. Symoniaci dicuntur a symone magō.

Qm sit. ꝑcuratōem. Dane ꝑcuratōem recipit epūs: ꝙ non ꝑ aliq̄ sacramēto. qz hoc esset symoniacū: vt. j. q. j. statuimus: sed potius ꝑ laboze. imo nec ꝑ laboze. ꝙ ista ꝑcuratio ꝑmissa est a iure: sicut ⁊ alie ꝑcuratōes q̄ fiūt rōne visitatōis. vnde nulla symonia cōmittit. qz qui peccat legis auctoritate: non peccat. xxiij. q. iij. q̄ peccat.

⁊ ista ꝑcuratio ꝑstari ꝛebet ꝑm facultates eccl'ie sic ⁊ alie: ꝙ ꝛe cēsi. sopite. ⁊. c. cū nup. Immo si eccl'ia ꝑcurare nō possz epi copuz: ipe suis sumptib⁹ ꝑsecbit eccl'iaz. x. q. iij. cauēdū. ⁊. j. q. ij. placuit. arg. i auten. ꝛe māda. pin. §. si tibi. Berū.

Qd hoc. manifestū. i. notoriū: al's sec⁹ .xj. q. iij. eoz. q̄ accusant. ⁊. iij. q. v. quia suspecti.

¶ Recepisse. maxime ar. ꝙ ꝑfes. c. ij. ⁊. j. e. nobis.

¶ In iure. al's ꝑfessio ex iudicio nō purgat. ꝛe hoc no. ꝙ ꝑfes. c. vlt. Item ar. hic q̄ nō mitt⁹ agitur cū ꝑfesso q̄ cū ꝓuicto ij. q. j. nos. ꝙ ꝑfes. cū sup. ⁊. ff. ꝙ ꝑfes. l. j. Ar. ꝙ. l. dis. ꝑdām xij. q. j. nō dicatis. ⁊ ar. l. dis. si q̄s ꝓpostera. ij. q. j. in ꝓmis. in ꝓn. So. cū sponte cōfesso mitt⁹ agit: ꝙ nō parcit spōte ꝑfesso in iure timore ꝓbato nuz. nō em̄ est bñficium q̄ fit ex necessitate. ff. ꝛe ruu nup. l. ꝓie. Dz ea sunt in nr̄is officijs gratiosa. que cuz impendere non teneamur: causa tamen liberalitatis impendim⁹. xxviij. q. j. iam nūc. ergo qui inuitus confitet non remunerat.

¶ Deponendi. hec est pena symoniacoz. sic ꝙ. ꝛe ꝑfes. cuz sup. cum agit in modū accusatōis. imo idem videt si agat in modū inquisitionis: ꝙ. ꝛe accu. inquisitōis. j. Rñ.

¶ Manifestū est. nō tñ notoriū: qm̄ tūc sec⁹: vt ꝓz ꝙ. e. c. vbi ponitur manifestū ꝓ notorio. Alig lra lz: nō notoriū.

¶ Purgano. ꝓpt infamiā. j. e. insinuarū. ꝙ. ꝛe accusa. cuz. p.

¶ Et ꝓncipes. hic rex ⁊ ꝓnceps ius habebāt in electōe tanq̄ patroni: quoz assensus ꝛebet requiri: ꝙ. ꝛe elec. sacrosancta. ⁊ ita videlicet q̄ si non ꝑstitissent ꝑsensuz: non ꝑfirmabit electio. ⁊ sic ius habebant. Vnde nec ante nec post electōnem licitū fuit redimere consensum illoz. viij. q. iij. talia. ⁊. j. q. iij. si quis ꝓbendas. ⁊. j. q. j. eos. ⁊. j. e. matheus.

¶ Restituāt. qz sine periclo eaz retinere nō ꝑnt: vt hic ꝓz. ⁊ cuz pena dupli ꝛebent restituere illā: in aut. ꝛe sanctis. epis. in secūda colūna. §. si vo laicus. ⁊. §. si aūt seculares. coll'. ix. ⁊. j. e. audiuim⁹. ⁊ ꝙ. ꝛe imu. ec. qz plerīqz. Hic nota q̄ ecclesie restitui ꝛebet cui facta fuit iniuria: ar. xvij. q. iij. si quis in atrio. ⁊. xxvij. q. j. si q̄s rapuerit. ⁊ in aut. ꝛe san. epis. §. si q̄s aūt: in secūda colūna. ⁊ ecclesia pōt vendicare illā pecuniā: in aut. e. ti. §. si vo laicus. ⁊. §. ꝙ neqz xenochiuz. Ar. ꝙ. j. e. veniens. vbi restituit ei qui ꝛedit. Alia. dixit q̄ in ꝛere. veniens: restituta sunt ei qui ꝛedit ꝛe misericordia. ⁊ hoc q̄ hic dicit est ius cōmune. Tu dicas aliter. illa: veniens: loquitur ꝛe monacho qui pecuniā ꝛedit ꝓ sua receptōe: ⁊ illud est ius: ⁊ hoc sim liter. Si ergo aliquis ꝛet pecuniaz monasterio vt recipiatur: symonia cōmittit. j. e. quoniā symoniaca. Et ergo qui ꝛedit ꝛebet restitui pecunia tāndigne a mōachis accepta vt cum ea in aliud monasterium intret: ne sit onerosus secundo monasterio: arg. xvj. q. vj. ꝛe lapsis. et. xvij. q. j. si quis rapuerit. et vbicunqz sine monasterio

Qm eēnt in nr̄a ꝑsentia cōstituti. r. clerici⁹ ⁊ nobilis vir. u. qz idez. u. morā diuti⁹ facere nō poterat: ꝓ se in causa il la sufficientez ꝑstituit rūsalem. Cūqz ab ore ꝑfati. r. intellexerimus q̄ memorat⁹ miles ꝑmiserat ei dare eccl'iaz: si q̄dā nego cū eiusdē i nr̄a possz pūtia ꝓmoueret: ac ꝓ bñ ꝑmissione ipam continere symoniacā prauitatē eidez. r. sup eadez ecclesia silentiū duximus imponendū.

¶ Dem cistren. episcopo.

Insinuatū est q̄ i ecclesijs tui epatus plurimi clerici ꝓ symonia habere dicunt ingressuz: et infamia inde resp̄si. vnde mādam⁹: quaten⁹ siqui fuerint quos in ꝑdictis ecclesijs publicū et notoriū est symoniace intrasse: eos amoueas ab eccl'ijs talit acq̄sitis. Illis aūt q̄z crimen nō est publicuz ⁊ notoriū: si publica laboāt infamia cuz. v. vt. vj. mān sui ordinis purgatōez indicas. in q̄ si ꝛefecerint: beneficijs hmōi ecclesiaruz perpetuo

Qm eēnt. ꝑmiserat. hec ꝑmissio sine pacto illicita fuerat: ⁊ symoniaca: ꝙ. ꝛe pac. c. vlt. ⁊. j. eo. tua. ⁊. j. q. ij. q̄ ꝓpto. Vñ inules ꝓ talē ꝑmissionē nō obligat: quare ipsi. r. imponit silentium. Si vo sine aliq̄ pactōe ꝑmouisset negociū illi⁹: vel al's fuisset eidez bñ poterat eū remunerare: sive ꝑtando ipm ad aliqō bñficium: sive etiā alio modo: ar. lxj. di. q̄d ꝑderit. imo etiā nāt'r erat ei obligatus. ff. ꝛe pei. here. ꝙ ⁊ si lege. §. ꝑsulunt. ⁊. ar. xij. q. ij. hec bn⁹ placiti. Potest ergo licite qlibet seruire ep̄o vel alij spe future remunerationis. nec symonia ꝑmittit in tali spe: cū sine oīi pactōe ⁊ ꝑditōe fiuiat: dūmodo ꝑcipaliter hac intentōne nō fiuiat. nec epūs directe ꝓ hoc fiuitio ei ꝑdere in bñficio intēdat. qz sic essz mun⁹ ab officio ⁊ ab obsequio. j. q. j. ordinatōes. ⁊. c. sunt nonulli. al's nisi speraret inde remuneratōez. q̄re seruiret ei cū ex ꝛebito non teneat: imo qui dign⁹ est p̄ spare epatū ⁊ alios honozes. lix. di. si officia. lxxiij. di. ꝑsulunt.

Silentium. ⁊ bene quia si ecclesiam tali modo adeptus fuisset: eā renunciare teneret: vt. j. q. j. si quis negz. et in aspera pena vel penitentia semper esse: vt ibi. quam etiam agere non posset ea retenta: ꝙ. ꝛe accusa. inquisitōis. Berū.

Insinuatū. ingressuz. vnde fures sunt ⁊ latrones. qz non intrant ꝓ hostiū: ꝙ. ꝛe iurepa. relatū. ⁊. xxiij. q. iij. tres personas. ⁊. j. q. j. ordinatōes. vij. q. j. nō furem.

Notoriuz. dicitur tribus modis notoriū: ꝙ. ꝛe coha. de. ⁊ multi. c. vlt. ⁊ ideo nulla ꝓbatio est necessaria: ꝙ. ꝛe accusa. euidentia. et. ij. q. j. ꝛe manifesta. Berū.

Serta manu. ar. ꝙ. ij. q. v. ꝑsbiter si. ⁊. c. si mala. ⁊. c. oīb⁹. So. regulare est q̄ ipse epūs ꝛebet se purgare cū. xij. ꝑsbiteris. ꝑsbr cū. v. diacon⁹ cum tribus. vnde versus. Pontificez parū manus expurgat duodena. Quinta sacerdotē: leuitā tercia: pena. Maior: maiori: minor est adhibenda minori. Q̄nqz tamen sunt pauciores: vt ꝙ. ꝛe accu. cum. p. ij. q. v. oīb⁹. Quādoqz plures. j. ꝛe purga. ca. inter solicitudines. hodie vo numerus compurgatoꝝ arbitrar⁹ est ꝑm arbitrium

iudicio: ſ. ti. pri. inquiſitionis: in ſi. Berñ.

f Priues. Nota q̄ deficiens in purgatõe punitur: vt hic ptz. ⁊ ſ. e. de hoc. ⁊. j. de pur. ca. cum. p. Sed purgatio indicit̄ ꝓpter ꝓbabilem ꝓſumptõez ortã ex fama. ergo videt̄ q̄ ex ꝓbabili ꝓſumptõe poſſit diſſuntiua ſentẽtia ferri: qđ non eſt verũ. Sz iſta ꝓbabilis ꝓſumptio trã ſit ad violẽtaz: ex eo q̄ nõ hz teſtes ſue hõeſtas tis. Berñ.

g Emo. quodlibet. i. aliqđ de qbuſlibet. ſi. xv. q. j. mulier. ⁊ ſ. de pdi. appo. ver. et. j. q. vij. ſi qs omnez. in primo vſq. Ber.

h Celet. Nota. q̄ ſymoniã ꝓmittit q̄ ꝓ aliquo tpali celat peccatuz alicui⁹: qđ corrigẽ vel denũciare teneat epiſcopo. ſic̄ ſymoniacũ eſt aliqđ recipe: vt q̄ ordinãd⁹ eſt nõ ordinet̄: vt vt eligõi qs nõ ꝓſentat j. q. j. §. q aũt. ⁊ c. ſe. ad ti. q̄ſtiõis. Et eſt hic ar. q̄ celare ẽ aliqđ facere. ſi. xxxvj. di. ſi qs vult. ar. ꝯ. ff. de ꝓſcꝛ. v. ſolẽt. ⁊ ff. ò condi. ob tur. cauſam. l. iij. §. vlti. Solu. illa non rangũt iſtã materiaz. hic loquitur de indicio qđ fit ad pñaz: ad qđ tenet̄ qlibet. vnd nihil põt qs ꝓpt hoc accipe: cũ ſit ſpũale illud ò iudicio qđ fit ad ſuñ̃ capiendũ vel ſuũ fugitiuũ: ꝓ q̄ põt recipi merces laboris. Berñ.

i Conſãguinitatis. q̄ videt̄ q̄ cõſanguinitas ſymõiaz iducat. q̄a non refert an iniuſtus cordis amoꝛ: an ſordide ꝓces inueniat. j. q. j. ſi qs necꝫ.

k Coicans. lxxviij. di. quid eſt. lxxxvj. di. c. iij. Berñ.

l Reconciliatõis. pro reconciliatõe vel abſolutõe pcũ exigi nõ debet. j. e. ad aures.

m Utrũq;. ſ. digne penitentẽ: vel minus digne gr̃a vel fauoꝛe adducẽ ad reconciliatõem. aliud eſt digne penitentẽ remouere a reconciliatõe aliq̄ liuoꝛe. vtrũq; eſt iſtoꝛ ſymõiacũ eſt. ⁊ ita reſpicit iſtos duos modos tñ. ⁊ qđ primo dixit ſymoniacũ eſt: ſil'r vt dicit ibi. vel põt reſpicere oia ꝓcedẽtia: vt iſta duo vltima q̄ſi ꝓ vno reputarent. ⁊ qđ ꝓmo dixit celet: et inoteſcẽ tractet: q̄ſi idez ſunt. ⁊ ſic illud vtrũq; pt reſpicẽ illa ſic ꝓiuncta.

n Quereland. incõſulto. vnde nõ valet reſignatio. xij. q. ij. ſine exceptõe: ſ. de emp. ⁊ vendi. cum dilecti.

o Cõcordia. v. q. ij. ſi ꝓmates. ⁊ ſ. de trãſac. c. vlt. vbi plures cõcordantias inuenies de hoc.

p Non potuit. q̄ nullus ſpũale vel ſpũali annexũ poteſt vendi vel emi: ſ. de iurepat. de iure. ſ. de pac. cũ pridez. ⁊ c. vlt. ⁊ ſ. de tranſac. ſup eo. ⁊. xvj. q. vij. decimas. ergo nec redimi. Sz hec ratio nõ videtur habere locũ. q̄ eccleſia vel ſpũale annexũ poteſt vendi cũ vniuerſitate ⁊ obligari: ſ. de iurepat. ex litteris. ⁊ c. cum ſeculũ. ſ. maneriũ fuit: vt videt̄ principale in quo erat eccleſia. ⁊ ita potuit redimi tanq̄ acceſſoriũ. Dicas q̄ maneriũ cuz pertinentijs ſuis ⁊ eccleſia fuerũt monachis cõceſſa: ita q̄ neutruz fuit acceſſoꝛium alteri. Et hoc colligitur bene ex littera: vt ibi dicit in ꝓn. quoddã maneriũ cum pertinentijs ſuis ⁊ eccleſiam. ⁊ ita eccleſia non fuit pertinens maneriũ. q̄ ſeꝑata fuit a pertinentijs: ⁊ ita redemptio q̄ſtum ad eccleſiã nulla fuit ipſo iure. Sed hec ratio non habet locum in maneriõ qđ bene poteſt vendi ⁊ redimi. ⁊ ita hac via non poſſunt reuocare maneriũ. Qualiter ſ̄ agent ꝓ maneriõ? dicas q̄ cõtractꝰ ſue redemptio quo ad maneriuz nullius fuit ipſo iure ex alia cauſa. quia hoc factũ fuit irrequiſito capitulo. ſi. ſ. de emp. ⁊ vendi. cum dilecti. ⁊. xij. q. ij. ſine exceptiõe. ⁊ hac eadẽ ratione nõ tenuit redemptio eccie. ⁊ ita etiã ſi eccia fuiſſ acceſſoria ad maneriũ idẽ eſſz.

q In poſſeſſionez. cauſa rei ſuãde ſi lis nõ fuerit ꝓteſtata: ſ. de lit. nõ cõteſt. qm̃. §. in aliꝭ. ⁊ ſi lis ꝓteſta. eſſet: ⁊ nõ liqꝛet ò cauſa: adiudicaret eis poſſeſſio ſalua q̄ſtiõe ꝓpietatis abſẽtibꝰ: ſ. de w. ⁊ cõtu. put. vbi de hoc. quaz poſſeſſionẽ vẽdẽt eis defendere iudices: vt dic in fi. cuz remanent adhuc iudices de illa re vſq; ad diffinitiuã ſentẽtiã: ſ. de reſti. ex pte. a. vbi ò hz.

r El q. criſmate. ꝓ criſmate nũmos accipe non ꝓcedit̄: imo ſymõiacũ eſt. vt. j. q. iij. c. vl. ⁊. j. e. itaq;. ⁊ ſ. e. nõ ſatis. et. c. cũ in eccie. ⁊. j. e. ad noſtram.

s Appellatis. ſi lis variatio nois habet̄. j. e. intimũ. ſ̄ bona denoiatio nõ excuſat malũ: imo magis accuſat: ſ. e. nõ ſatiſ. ⁊. c. cũ i eccie. ſ. de cõſue. c. vl. cũ ſit ꝯ ea q̄ i veteri teſtamẽto phibita ſunt ⁊ i ſui natꝰ mala: vt vẽdẽ ſacra. j. q. j. q̄ ſtudet. ⁊. c. ſi

t Conſuetudinis. Conſuetudo iſta q̄ſtũcũq; lõga nõ excuſat malũ: imo magis accuſat: ſ. e. nõ ſatiſ. ⁊. c. cũ i eccie. ſ. de cõſue. c. vl. cũ ſit ꝯ ea q̄ i veteri teſtamẽto phibita ſunt ⁊ i ſui natꝰ mala: vt vẽdẽ ſacra. j. q. j. q̄ ſtudet. ⁊. c. ſi

cut eunuchus. ſecus de illa conſuetudine q̄ inducta eſt ꝓpter ius poſitiuũ. ſ. de cõſue. c. vlti. vbi de hoc.

u Ordinis. ſ. depoſitiõez. q̄ pena ſymoniacoꝝ eſt depoſitio: vt ſ. e. de hoc. ⁊. c. inſinuatũ. ⁊ ſ. de accu. inq̄ſitõis. j. Berñ.

x Et diligenti. obligatio. Obligatio iſta turpis fuit ⁊ illicita: ⁊ ideo nec de iure nec de facto ligat: ſ. de pact. c. vlt. ⁊ eſt illud munus ab obſequio indebite impenſo: vnde ſymoniam induxit. j. q. j. ſunt nõnulli. ꝓ ſpiritualibus homagium exigi nõ debet. j. de reg. iu. c. vlti. Ber.

b Salutis. Juramentũ iſtud vergit in diſpendiuz ſalutis eterne. q̄ pſtitũ eſt ꝓ re ſpũali ꝓ eccleſiaſtico bñficio. ſ. vñ nõ poteſt ſeruari: ſ. de ꝓſue. c. fi. ⁊ ſ. de iureiur. ſi vo. ⁊ ſ. qò me. cau. cũ dilecti. ⁊. xxij. q. iij. ſi aliquid. Alla.

c Nihil omo. alꝭ certe pñam agere nõ poſſet: ſ. de accu. inq̄ſitionis. q̄ pena nõ dat niſi correcto. xxiij. q. ij. legat̄. xxij. q. vij. quẽadmodũ. ſ̄ penitere non poteſt: niſi renũciet illud bñficiũ: vt dixi in ꝓdicta vere. inquiſitõis.

d Diuinis. i. canonicis. ſic expõit̄. iij. q. v. q̄ ſuſpecti. ⁊. j. q. ij. q̄ ꝓpo. ⁊. q. iij. ſi quis obiecerit. ⁊ c. ſaluator. vel ꝓ me: q̄ hoc eſt cõtra vetus ⁊ nouũ teſtamentũ. j. q. j. qui ſtudet.

e Humanis. C. de epiſ. ⁊ cle. ſi quenq̄. et in aut. ò ſan. epi. circs

pnn. § ß negz. colla. ix. Mota ergo q̄ crimen symonie grauissimuz reputaꝝ: exq̄ diuinis ⁊ canonicis ⁊ hūanis legibus ꝑdemnaꝝ: arg. j. q. vlti. c. vlti. Berñ.

f Absoluim⁹. ipso iure tñ absolut⁹ erat. vñ expone: absoluim⁹. i. absolutū oñdim⁹. ⁊ pot⁹ factū respicit talis absolutio. Lan.

g Discreto. Mota verbū istud q̄ discretus penitentiari⁹ est querēdus: q̄ sciat solu ere ac ligare: ꝛc pe. dist. vj. q̄ vult. penit⁹ ⁊ obtēta licētia pri⁹ ꝓprij sacerdotis: al's nō oz fieri. j. ꝛc pe. ⁊ remiss. ois. §. j.

b Infamia. symōi aci eñ infames sunt .j. q. iij. c. vlti. ⁊ hec est talis infamia q̄ nisi cū eo dispēsēt p̄ncipes ad aliq̄ ecclia sticū bñficiū admitti non oz: q̄ ad tēū actꝰ pñia tollit: arg. ij. q. iij. §. hinc colligit.

i Demōstrare. al's nō crederet secū fuisse dispēsatū: nisi ostēderet idulgentiaz. j. ꝛc scisma. c. ij.

a Et si q̄nes. religiōe. In lege dicit q̄ q̄dā subtili reuerētia renti: vt nec verū in ramētū ꝑstare velint. C. ꝛc fide instru. l. vlt. ad fi. q̄nq̄z dī verecundia vel timiditas. ff. ō ꝓsti. pe. illō. in fi. ff. ꝛc ꝓdi. insti. q̄ sub ꝓditōe. Ber.

b Necessaria. bere tici etiā veritatem no lūt iurare. Vñ eoipo tanq̄ hereticī reputā tur. j. ꝛc here. excoi cam⁹. §. si q̄ vo.

c Delirat. si. xxiij. q. ij. sane q̄ sup. in pn. ⁊ ℥. ꝛc rescrip. cū cōtingat. B.

d Muneribus. aliud est mun⁹: aliud ē munꝰ. ff. ꝛc v. sig. int munꝰ. Muneribꝰ dādis attēdas quatuor ista. Quis dās: q̄sue petēs: q̄ res: q̄ causa petēdi. Lan. Cōsiderari ꝛebz quid offeratur. xix. di. quale. ij. xlx. di. c. pl'ti. ⁊ vlt. a q̄ eñā: ar. iij. q. vij. in glnd. ⁊ p q̄. j. q. j. dictū ē. ij. Ite ad q̄ offeraꝝ: ꝛc pse. dist. ij. ⁊ dixit. q̄ intētōe. viij. q. j. in scripturis. q̄ntuz. xvij. q. j. anamas. Et hic ꝓsideraꝝ q̄ntas ex ꝓsona dāntis ⁊ recipiētis. vñ Sen. Quidaz cum⁹ petijt a rege antigono talentū. rñdit rex plus esse q̄ cuicus petē ꝛebeat. ⁊ sic fuit repulsus. Petijt tnarīū cuicus: rñdit rex q̄ mun⁹ esz q̄ ꝛcēt regē dare. ⁊ ita turpissimā cauillatōez iuenit q̄ neutrū daret: cū possz dare talentū tanq̄ rex: ⁊ tnarīū tanq̄ cuicꝰ.

e Equū. q̄nq̄z tñ sex solidi symōiā inducūt. j. e. ex tue.

f Non petenti. ⁊ ideo ḡtis. vñ Sene. Non ḡtis accipit mun⁹ qō petenti tnaꝝ. Vñ illud apli. Beat⁹ est dare q̄ accipe. xvj. q. j. ꝓdicator. qui eñ tnar: aliū sibi naturaliꝝ obligat. ff. ꝛc pe. here. ß ⁊ si. §. ꝓsuluit. ⁊ ille cui tnaꝝ exhibere reuerentiā tnatoꝛi ꝓpellitur ⁊ obedire. viij. q. ij. illud quidez. Unde versus. Gratius est tnū quod venit ante preces. Unē.

g Bonaret. qō ꝛe iure fieri non ꝛebet. q: qō ioculatoꝛibꝰ tnaꝝ: artu nequissime tnatur. lxxvj. di. tnare.

b Intentōe. hic interp̄tat papa intentōez alteri⁹ ptis q̄ exteriora: alter nō posset diuiare ꝛe intentōe alieni cordis. q: nec etiā paul⁹ lz spū ꝛi plen⁹ fuerit: potuit diuiare. xxij. q. ij. beatus. ⁊ ℥. vt ec. bñfi. vt nostr. ⁊. ff. ad. l. acql. si putato: i fi. et quod dicit hic.

i Factū fuisse. i. ꝓsumit. ⁊ est arg. q̄ p exteriora ꝓsumit ꝛe interioribus: ℥. ꝛe ꝓsump. c. ij. ⁊. iij. ⁊ ita videt q̄ lr̄az istā a ꝑncipio q̄ si alia intētōne equū cardinali ꝛedisset: al's nō daturus: nisi vt posset facilius expediri negociuz fratris licz eo ignoꝛāte ꝓdicassz ei. j. q. v. p̄sentū. nisi i odiū eius hoc fecisz. j. e. nobis. vel nisi eo ꝓhibēte hoc fecisz. j. e. sic. ⁊ recurrenduz est in talibꝰ ad intentōez: ⁊ ex ista intētōne ꝓsideranꝫ. ⁊ in icertis loc⁹ est ꝓiecturis ⁊ nō in his q̄ certa sunt. ff. ꝛe v. oblig. ꝓnnu⁹. §. cū ita: i fi. Cuz ñe res certa est sec⁹ sit. ff. loc. ß addes. §. j.

k Qui exercit. j. q. j. sunt nōnulli.

l Precij. q̄ videz ad magnā q̄nt̄ taiē ñ pdu canē. ff. ō of. pcōis. solent: i fi. ⁊. ff. ō of. ꝓsi. plebiscito. Jn his emz interp̄tat eccl'a symōiaz nō ꝓmitti. q̄a nō est verisil'e q̄ ꝓpter hmōi modica aliq̄s moueꝛet ad aliq̄d iniquū faciēdum. Ber.

m Emēs. ō ꝓsuetudie. i hoc nō valz ꝓsuetudo. j. e. iacobꝫ. ⁊. j. q. iij. c. vlt. ⁊ talis ꝓsuetudo dicenda est pot⁹ corruptela. j. e. sic ꝓ certo.

n Restituēdā. ar. j. ℥. e. ꝛe hoc. vbi habes quid iuris sit sup tali restitutiōe faciēda.

o Indigne. symoniace. si. j. e. tua. ⁊ ℥. ꝛe pac. c. vlt. B.

p Maiores. q̄z ꝓsilio abbas regit: ar. x. q. ij. eps hēat. vñ gui⁹ puniunt. q̄a fuerūt actores facti q̄ ꝛebēt hoc ꝓhibē: ar. j. ꝛe cle. ex. mi. latores. xxiij. q. iij. q̄ alioq. si. j. e. dilectꝰ. vbi ꝛe hoc.

q Suspēdens. ꝛe pena istoꝝ regularū qui p symoniā recipiunt ⁊ q̄ recipūt: habes. j. e. quoniā.

r Precipias. ex eo q̄ dic̄ ꝑcipias: apparz q̄ möch⁹ fuit: al's ñ ꝑciper. ß videt q̄ nō ꝛebēt eē möch⁹. q: istud eēt ℥ subaz möchar⁹: ar. ℥. ꝛe cō di. ap. c. vlt in rex. ⁊. in glo. q̄ incipit: qō dicaꝝ. ad fi. Ber.

s Ex tue. sex sol. Alo. q̄ q̄ntitas muneris diuersitatē iurꝫ nō inducit. xiij. q. vlt. c. vlt. ⁊. j. q. j. iudices. ⁊. c. placuit. ⁊. q. iij. si q̄s pbēdas. sic in vsura: quicq̄d sorti accedit vsura est. xiij.

q. iij. plericq. ⁊ c. esca. alꝫ est sub. c. plericq. ī. ⁊ vsq. cōsuluit. arg. ꝓ: s. e. ⁊ si qstiões. So. intēto ꝓsideranda est. furtū em sine affectu furandi nō pmittit. xuij. q. vlt. c. vlt. sic etiā est in symonia: vt dictū est s. e. ⁊ si questiões. Berñ.

t Secreto. ij. q. j. si peccauerit. ⁊. vj. q. ij. si tātū. ⁊ s. ⁊ temp. or. ex max. ⁊ c. vlt. et. ī. e. mathe⁹. alꝫ phibet nō pt. vt dictū iura ꝓdicta: ⁊ hic. Sz ō arg. q coerceri possit: s. ⁊ tēp. or. ad aures. vbi dī q ō volūtate platoruz suoz subditi promoueri nō vult. g eadem rōne vult abstinē. Illud loquit ⁊ regularibus q ꝓpria obediētiaz sui ꝓlati promoueri non vult. nec hūt multū ratōe cui⁹ promoueri vt debeant. hic loquit ō executōe ordinis iā suscepti a q sine mānifesta causa aliqs remoueri nō dz.

u Coercē. arg. q symoniac⁹ nō est ipso iure suspēsus: ar. ī. s. e. tā ta. et. j. q. j. repunkt. ⁊ hoc dictū est s. e. accusatum. Ber.

x Penitētiā. arg. ī. xuij. q. ij. legat. ⁊. xxiij. q. vij. quēadmodū. ⁊. ar. s. ⁊ accu. inqsitōis. ⁊. ī. e. mathe⁹. in fi. So. pōna q tū ad vitaz eternā dari sibi nō pōt nisi recedat a peccato: vt dictū iura ꝓdicta. ⁊ ⁊ pe. di. iij. penitētes. ⁊ dis. v. fallax. tū dāda est ei ne indurescat i pcto suo. ī. ⁊ pe. ⁊ re. q. qdaz. ⁊. xc. di. si qs ꝓtristat⁹. arg. qa forsitan timore pene citi⁹ renūciabit ad qō tenetur. j. q. j. si quis necq. Ber.

a a Bnāz. eccl'iastico: s. e. non satis. cuz in ecclesie. ea q. ⁊. ī. e. unā tū. in qb habes plene ⁊ his q hic phibent.

b b Esymoniace. remanē. dispēsatiue. qz ō in re renūciare tenentur postq hoc fecerint: vt. j. q. v. pōtū. ⁊. ī. e. ⁊ regularibus. ⁊. c. ex insinuatoe. ⁊. c. nobis. ⁊ s. ⁊ elec. c. pt. Et etiā post libaz resignatoz pōt epus cū talibus dispēsare vt in eisdē ecclesijs recipiant: vt dic. c. pōtū. ⁊. ī. e. ex insinuatōe. Cū illis vo q symoniā pmiserūt vel eis scientibus est ꝓmissa: epi dispēsare nō pōt: q solus papa. ī. e. nobis: in fi. et c. pt. ⁊ hoc plene no. s. ⁊ renūcia. post trāslatoem.

c c Atheus. maioris. Vñ valere debebat electio sua nō obstante alioz ꝓdictōne: nisi aliqō rōnabile opponeret: s. ⁊ his q. fi. ama. par. ca. cū in cūctis. ⁊ hoc no. s. ⁊ elec. eccl'ia vīa. ij.

d Paucis. licz pauci essent. poterāt tñ se opponē. qz forte erāt ꝓtem pti: s. ⁊ elec. qō sicut. ⁊. c. venerabilē. vel aliā exceptiōem poterāt opponere electo: forte q erat maritꝰ corrupte: ⁊ ita uis habebant ꝓta dicendi. Vñ nihil eis dare debuit. ⁊ qz eo sciēte ⁊ nō ꝓdicēte pecunia data est: symoniacus est nō obstāte volūtate turbata sine coacta. qz volūtas turbata sine coacta volūtas est: s. ⁊ elec. cū inter. r. nisi ex toto esset mente alienat⁹. xv. q. j. merito. ⁊ est ei imputanduz. xuij. dis. qō uic. l. j. Si vo. phibuisset: q certo hoc intellexerit nō imputabit ei. ī. e. sicut. et est arg. q turbata voluntas: volūtas est sicut coacta: s. ⁊ e. ꝓ iam p eū pōtat⁹ accepit. Cñ tibi sic duxim⁹ rñdendū: vt si hoc nō est publicū ⁊ secretū: eūdē sacerdotē secreto ꝓuenias: monēs sine vlla coactōe ppensi⁹: ⁊ inducēs vt ordinē alicui⁹ religiōis assumat: ⁊ ppetuo ab officio abstineat qō illicite acqsiuit. alioqn nō erit tutū: cū sit secret⁹ excessus ipm iuuitū ab eodē officio coercere: cui tñ secretā pēniam fm q tibi visuz fuerit iniūgere non postponas.

¶ Bez. Bnāz: ⁊ ifra. Bis. v. mādam⁹: qtēn⁹ p mīsterio ecclīastico secrēdo siue p vicarios assignādis seu p crismate nlla tenus pecuniaz exigatis.

¶ Clcius. iij. Esymoiace ordiatis certū tibi nō possum⁹ dare rñsum: nisi plen⁹ cogniscam⁹ qlr fuerit ordinati: cū qdā lz fm qndā spēm symōie: vtpote ipis igrātibus symōiace ordinat: pōt qa symōiaci nō sunt in suis ordinibus remanere.

¶ Bem. Athe⁹ cardīal secreta nobis īsinuatiōe mōstrauit: q cū fuisses ad eccīe tue regimē ⁊ volūtate maioris ptis frm electi⁹ paucis tibi ꝓdicētibus: qdā amic⁹ tu⁹ ⁊ pscia tua ⁊ volūtate turbata ei q mgr discordie videbat certe qntitatis munus exoluit: ⁊ sic ꝓdictio ꝓcessit. nūc aūt dubitas q non sis a labe symonie ꝓsus īmunis: dōec ī administratōe volueris remāere. Quia igit ꝓsiliū req̄sisti: qd tibi sit faciendū rñdem⁹ q multū tibi cōsulis: si administratōez celerit ac spōte dimittas illi⁹ vbi memor existēs. ml pdest homī si vniuersuz mūdū lucret: aīe vo sue detrimentū patiat.

¶ Bem

vt ſ. eo. de ſymoniace. & ideo poſſunt in ſuis ordinibus remanere: & poſt renūciatōem ſeu reſignatōnem ad beneficia reſtitui diſpenſatue: vt ibi dicit. & hoc idez dicit. Tan.

n Ad renūciandū. q: aliter agere p̄iam nō poteſt. de pe. di. v. fal ſas. ar. ſ. de renūci. niſi cū pudez. §. j. Ber.

o In idipm. ī. eo. quomā. Ber.

p Æ inſinuatione. intuemente pecūia. ex pacto. ſ. e. de hoc. qō eſſe nō debz. ī. c. tua. j. q. ij. q̄pio. et ſ. de pac. c. vlt.

q Libi ignoranti. aliter capt'm vel eps cū eo diſpēſare nō poteſſet. ī. c. p̄i. i ſi.

r Reſignaſti. poſq̄ intellexit ſymoniam fuiſſe p̄miſſaz. q: ad hoc tenebaſ: ſ. c. p̄i. & ſic factū alteri⁹ ei p̄iudicat. et ſic punit ſine culpa qō ē p illud gnāle: rem q̄ culpa caret. ſ. de p̄ſti. c. ij. ß hoc eſt ſpeciale ī caſu ī odiū ſymoniacoz. q: ſi ñ punirent: nimis frequē rareſ illud crimen.

s Elegerūt. diſpenſatiue. Et ita habes hic arg. q̄ capt'm diſpēſat cuz ſymōiaco. Sz p̄ dici q̄ capitulū nō diſpēſat: ß ipm eligit p diſpēſatiōem epi. nam eps de p̄ſilio capi cū ſaltib⁹ diſpenſat. j. q. v. p̄ſtrum. & ſ. de elec. c. penult. obſuata diſtinctiōe ibi circa p̄lationes: ar. ī. c. p̄i. i ſi. et ſ. de iudi. ar ſi clerici. & j. q. vlt. c. vl. & j. q. j. erga ſymōiacos. Cōtraria intelligunt qñ ipſimet ſymoniā p̄mittūt vel p̄ſentūt. ß iſte ſymōiac⁹ nō fuit: ſ. e. de ſymōiace. & ideo nō fuit indignus miſericordia. quia alieno vicio laborauit. L. de natu. libe. legez. & ideo ꝓpter vicū alienū diſpenſatur cum eo.

t Indulgentia. Ex hoc notaſ q̄ capt'm diſpenſauit cū iſto: ß pōt intelligi vt dictū eſt in p̄i. no. & expone: indulgētia. i. gra. q: nō tenebaſ eū eligē niſi vellent. & ita gram fecerūt ei.

u Pume. ſi. ff. de pac. to. int̄ ſocerū: in ſi. ff. de ſta. ho. l. liber hō. L. de remiſ. pi. l. vlt. in fi. & ſ. de renūcia. cum inter. p. & ita habes hic q̄ actio ſemel extincta ampli⁹ nō reuiuiſcat: de cōſe. di. iij. q̄ris. ff. de ſolu. qui res. §. greaz. & L. de remiſ. pi. cū ex cauſa. ar. ꝯ: ſ. de ſp. cum ceſſante. Berñ.

v Obis. tñ ignorante. nec ratū poſtmodū habente. q: tunc ei noceret. ī. e. ſicut. Ala.

b Interueniente. intuit ex hac littera q̄ licet pecunia p̄miſſa vel data interueniat: ſi ꝓpter hoc ad eum eligendū nō fuerūt moti: quē alſ electuri erant: nō ꝓpter hoc eſt electio vicioſa: ar. L. ſi ex fal. inſtru. l. iij. & ſ. de re iudi. cuz. i. t. a. et. j. q. vj. §. vlt. Sz verū eſt q̄ ſymonia p̄miſſa eſt. quia conſtat p̄miſſionem interueniſſe ante electionem qualiſcūq; fuerit intentio eligentiū: nulla p̄miſſio vel pactio debuit tunc interuenire: arg. c. diſ. nouit. quod habetur ibi pro palea. & j. q. j. placuit. Tan.

c Feciſſe. Nota q̄ malicijs hoim nō eſt indulgendū. ſic. ī. e. ſic. et ſ. q̄ ma. accu. poſ. ſignificāte. & ſ. ō reſcrip. ſup lr̄is. & c. ſedes apoſtolica. & ff. de rei vendi. in fundo. & alteri⁹ odio alius p̄grauari non debet. L. de inof. teſta. ſi quis in ſuo.

d Reprobanda. & ita alienū factū alij obeſt. ſic alienuz factū impedit vſucapionez boneſidei poſſeſſoris. L. ō vſuca. p emp. l. j. licz eū iſte non peccauerit: electio tamen vicioſa eſt ꝓpter eligentes. ideꝝ eſt cum peccāt electores in forma: licz elect⁹ nō ſit in culpa: ſ. de elec. cumana. & c. eccleſia vīa. & q̄uis ignorauerit iſte de illa ſymonia: eps hac vice cū illo nō poteſt diſpenſare. ſecus in ſimplici bñficio poſt libera reſignatōem: ſ. de elec. c. p̄t.

e Cuiuſlibz. i. alicuius. ſi. ſ. eo. ti. nemo. in p̄n. Ber.

f Diſpenſatōem. poteſt hoc intelligi qñ electus ſymoniā p̄miſit: vel ali⁹ eo ſciēte & ratū habēte. vnde eps cuz tali diſpenſare nō p̄t. q: erga tales nulla miſericordia eſt adhibenda. j. q. j. erga ſymōiacos. et ſ. de iudi. ar ſi clerici. vt ſic differat caſus iſte a p̄cedenti: cum eo q̄ ſymoniaz cōmiſit ſol⁹ papa diſpenſare poteſt: cuz ignorā tib⁹ diſpēſant epiſcopi vt dicit ſ. e. de ſymōiace. & plen⁹ ſ. de renū. poſt trāſlatōez. vel intellige. §. iſtū in eodem caſu cum p̄n. Et p̄ma q̄ſtio fuit q̄d iuris eēt ſup electōe talit facta: vt ponit in p̄n. Vltimo adiecit. ſi talem electionē ꝓtingeret repro bari vtr̄ eps poſſz cū eo diſpēſare vt iterū eligeret & ad eandē plationē. & ñdet q̄ non. & intelligo q̄ nō p̄t illa vice. q: hoc q̄rebaſ: vt dicit ſ. in p̄n. j. Ñ. i ſi. et hoc videt velle illa lr̄a vt dictuz eſt: q̄ p̄uitatē ſymoniacā &c. et ſic refert ſe ad primuz caſuz. ſ. qñ eo ignorante ſymōia p̄miſſa fuit.

g Electus. accepit. cū indebite & iniuſte recepit. j. q. j. nullus epiſcopus. Nō. ex eo q̄ p̄cipit ei reſtituere quod accepit ei qui vult: innuit nō eſſe turpitudinez ex parte dantis ius ſuum redimere volentis: arg. ī. de magiſt. phibeas. & ar. j. q. iij. queſtum. & ī. de vſur. c. j. & ſ. de feud. inſinuatōe. Dicas q̄ ius ſuū nullū redimere licz in re ſpirituali: vbi ille qui petit ius habet in re illa. q̄a ſymoniam cōmitteret: Vt ſ. eo. matheus ſed agere debet p ſuperiorez: ar. ſ. e. ad aures. Sed cū ille qui vexat nullum ius habet: niſi q: illū vexat de facto malicioſe & iniuſte. dicūt quidam q̄ nullo modo pōt redimere. Sed verius & equi⁹ videt q̄ cuz iniuſte vexat q̄ poſſit redimere ſuam vexatōez ſine peccato: iuxta illud apoſtoli. Redimentes tempus: quoniam dies mali ſunt. & hic eſt arg. p̄rarū tñ arg. eſt. xvj. q. vij. decimas. vbi dicit q̄ epi decimas redimere nō debent a populo: & tñ ꝓp̄us non habz ius retinendi. Sol. phibet ibi q̄ epi decimas nō redimāt a ruſticis: ne alij inde ſumāt exemplū: & ne ꝓpterea credāt ſe habere ius in decimis: vñ cōpellāt ruſticos. & ita intelligit. c. decimas. Sz nō p̄mitteret eps ſymoniā ſi q̄cz redimeret decimas. Idem dicendum eſt de beneficio vel officio iniuſte interdicto & excōmunicatōe iniuſta. ſ. q̄ non p̄mittit ſymoniā qui dat p ſua reſtitutōe officij vel beneficij: vel abſolutōe excōmunicationis vel interdicti: ß ille qui recipit ſymoniam cōmittit: qui dat nullum ius acquirit: ß dat vt ius acquiſitum reuneat vel redimat: q̄d licitū eſt: ar. j. q. iij. queſtuz eſt. & ī. de vſur. c. j. Si vō iuſte ſit ſuſpenſus vel excōmunicatus: ſi p̄cū dat vt reſtituat vel abſoluat: ſymonia ex vtraq; p̄te cōmittit: ſ. eo. nemo. j. q. j. nullus epus. & §. p̄cedenti. & ſ. e. ad aures. & j. q. iij. nō ſolū.

h Promiſſionē. ergo videt ſi ꝯ p̄miſſionē non veniſſet: q̄ non ꝓpelleretur reſtituere q̄d taliter recepit: q̄d non eſt verū. vnde ſupple maxime. quia ſi conſtituit q̄ iniuſte accepit: cōpelleret ad reſtituendū. et crimine cōcuſſionis puniret. L. de p̄di. ob tur. cauſam. q̄d euitandi.

crimen vō pcussionis est cūm quis minaꝛ alicui nisi ita vel ita faciat: vt. xxiij. q. j militare. ⁊ ff. de pcuss. l. j. ⁊. ij. ꝓterea nō dimittitur peccatū: nisi restituaꝛ ablatū. xiij. q. vj. si res. ⁊ de pe. di. v. falsas. et qō possit repetere est arg. xiij. q. v. nō sane. Itez ar. ex hac lra q nō ſuāt fides: fides nō est ſuāda. sic ſ. de iureiur. quemit. Ar. ꝯ. xxiij. q. v. qō vo pari. B.

¶ Etiam. p exeq̄is. Sed nūqd licitū est sacerdoti recipe p exequijs? dico q sic: si ei sumptꝰ debent. j. q. j. indices. ⁊ nō ḡnus diuaꝛ celebrare: sicut testis q̄ recipit sumptꝰ. iij. q. iij. Vēturis. ⁊ epūs recipit pcuratōꝛ p dedicatōe eccie ſ. e. cū sit romana.. et iudex ḡtis iudicat ⁊ nō recipit sumptꝰ. ff. ō of fi. p̄si. plebiscito. ⁊. ſ. de vi. ⁊ ho. cle. cum abomni. nec est inconueniens q̄ clericꝰ locꝫ opas suas cuꝫ nō habeat vñ viuat. xcj. dis. c. j. et. iij. Sed sacerdos q̄ ex officio suo ad hoc tenetur et q̄ hꝫ victū suū: suis sumptibꝫ tenetur ſpūalia mistrare: de cō se. di. j. sufficit. Si tñ ꝓsuetudo ē q aliq̄d detur i obsequijs mortuoꝝ: ⁊ ꝓſbꝫ: hꝫ sacerdoti nō dē actio ad hoc petendū: nō pt cogi populꝰ ad obſuādā hanc ſtā ꝓsuetudinē. ꝯ. e. ad aplicaz. ꝓsuetudo em̄ attendit in recipiēdis mūeribꝰ circa ſpūalia arg. j. q. iij. quesitū. et lxiij. di. agatho. ix. q. iij. ꝓquestꝰ. et in aut. ō san. epi. §. ꝓ ꝓsuetudi mbus. coll. ix. Jo.

¶ Mubentū. q̄ sacramēta sunt: vñ no retinent: ſ. de secū. nupti. c. j. et. iij. sic ſ. e. cū in eccie. vbi de hoc.

¶ Cōpetent. restituē do ablata. xiij. q. vj. si res. ⁊ ita si satisfacere vult ⁊ se emēdare nō pōnit. vñ nō videt symonia ꝓmisisse directe: qō si esset deponeret: ſ. eo. de hoc. ⁊. c. insinuaruꝝ. si nō restituerit puniet canonica pena. q. poterit ab ecclesia remoueri: nō nolunt papa eū punire si se correxerit: q̄si cū eo dispēsando.

¶ Jlecrus. unusquisq. Ex hoc videt q in talibꝰ nō pt interuenire pecunia vbi quis est inuitādus: ſ. de pac. c. vlti. ⁊. j. eo. tua. ⁊. j. q. ij. q̄plo. ad hoc em̄ vt ad fidē aliqs cōuertat bñ pt dari pecunia. xxiij. q. iij. c. pt. ⁊. q. vij. qō autem. xlv. di. qui sincera. ⁊ sub tali ꝓditōe possunt aliquā ducere i vxoꝛ. xxviij. q. j. caue. ⁊ durī oꝛ pensiōe possuꝫ aliquē onerare vt puertat ad fidē. xxiij. q. vj. iam vo. Talis em̄ ꝓditio bona est. Ber.

¶ Adulnutudo. ꝓter multitudinē detrahendū est seueritati. l. dis. vt cōstitueret. ⁊. xliij. di. comessatiōes. ⁊. xxij. q. iij. nō potest. ⁊ ſ. de temp. oꝛ. c. ij. vbi de hoc.

¶ Dantes. ar. q rōne ꝓueritatis sniā lata ꝯ dantes ꝓiudicat recipienti: ar. lxxxj. di. tantis daniel. iij. q. vj. hoc quippe. lx. di. ordiatos. ⁊ ſ. de accu. ad peritōeꝫ. arg. ꝯ. j. de adul. significasti. ⁊. ij. q. v. interrogatū. Dicit Jo. q tūc ꝓiudicat q̄n sunt pītes ⁊ sciāt causaꝫ agi: aliter nō. ff. de re iudi. sepe. ſ. de re iudi. c. pt. dic vt dixit Elin. ⁊. Tan. q ꝓiudicat q̄n tā accipiētes q̄ dātes de hoc accusant ⁊ punicunt: alꝫ nō. ff. de adul. denūciasse. §. q̄rit. nisi q̄ ad ꝓsumptōeꝫ: vt si hoc ēet oꝛta infamia indicereꝫ purgatio: arg. illꝰ decre. significasti.

¶ Seueritatis. ſ. deponōis: ſ. e. de hoc insinuatū. et. c. inq̄sitōis.

¶ Emotos. Dic pt q̄ quicꝰ de crimie symōie in modū inquisitōis non deponit: ꝫ tñ remoueꝫ ab administratiōe siue bñficio: sicut in aliis crimibꝰ sit: vt ſ. de ac. q̄luter. ⁊. c. cū dilecti. ⁊ ſ. eo. de regularib. q̄rū tñ habes ſ. de accu. inquisitōis. vbi de hoc. hodie videtur standū illi ꝓstitutōi. ꝯ. e. q̄n circa regulares symoniacos.

¶ Officialibꝰ. sic. ſ. e. venēs. Dz q̄re tñ plati ⁊ officiales puniūtur ⁊ nō totū capitm cū oīes in hoc delinquimt: ⁊ oēs de capitulo intelligaꝫ scire q̄ sciunt eoꝝ maiores: vl̄ administratores: vt. ff. ad municipa. l. municipes? pt dici q ideo prelati ⁊ officiales puniunt. qꝛ eoꝝ cōsilio et auctē oīa fiunt. x. q. ij. epūs. C. de ap. iudicibus. ⁊. l. q̄m. vbi officiales puniunt. qꝛ non restituūt iudicibꝰ ꝓcedentibꝰ. ⁊ ar. ij. q. vij. quapropt. Sed nūquid collegiū ipm poterit accusari aut inq̄ri ō crimie ipsi? videt q sic. xij. q. ij. q manumittit. et ſ. e. venēs. nā vniuersitas ꝓdeit rōe mei. ff. q̄ me. cā. metuz. §. ij. eccl'a em̄ delinquere pōt. vij. q. j. si cui. Dz ꝓra videt q vniuersitas nō pt excōicari: vt ar. xxiij. q. iij. si habes. j. de sen. ex. romana. §. vlti. nec volū ꝓmittē potest. ff. de volo: ꝫ si ex odio. §. ꝫ an. nec vniuersitas dī aliq̄d posse. ff. de acq. pos. l. j. §. pt. Itē vniuersitas p actorē vel procuratorem sindicū dz se dēdē: ꝫ i crimie nō intuemt procurator. v. q. iij. in crimialibꝰ. ⁊ ſ. de accusa. venēs. Jo. dixit q vniuersitas non pōt accusari vel puniri: sed maiores de vniuersitate:

¶ Jn talibꝰ. Ex hoc videt q in talibꝰ nō pt interuenire pecunia vbi quis est inuitādus: ſ. de pac. c. vlti. ⁊. j. eo. tua. ⁊. j. q. ij. q̄plo. ad hoc em̄ vt ad fidē aliqs cōuertat bñ pt dari pecunia. xxiij. q. iij. c. pt. ⁊. q. vij. qō autem. xlv. di. qui sincera. ⁊ sub tali ꝓditōe possum? aliquā ducere i vxoꝛ. xxviij. q. j. caue. ⁊ durī oꝛ pensiōe possuꝫ aliquē onerare vt puertat ad fidē. xxiij. q. vj. iam vo. Talis em̄ ꝓditio bona est. Ber.

¶ Adulnutudo. ꝓter multitudinē detrahendū est seueritati. l. dis. vt cōstitueret. ⁊. xliij. di. comessatiōes. ⁊. xxij. q. iij. nō potest. ⁊ ſ. de temp. oꝛ. c. ij. vbi de hoc.

¶ Dantes. ar. q rōne ꝓueritatis sniā lata ꝯ dantes ꝓiudicat recipienti: ar. lxxxj. di. tantis daniel. iij. q. vj. hoc quippe. lx. di. ordiatos. ⁊ ſ. de accu. ad peritōeꝫ. arg. ꝯ. j. de adul. significasti. ⁊. ij. q. v. interrogatū. Dicit Jo. q tūc ꝓiudicat q̄n sunt pītes ⁊ sciāt causaꝫ agi: aliter nō. ff. de re iudi. sepe. ſ. de re iudi. c. pt. dic vt dixit Elin. ⁊. Tan. q ꝓiudicat q̄n tā accipiētes q̄ dātes de hoc accusant ⁊ punicunt: alꝫ nō. ff. de adul. denūciasse. §. q̄rit. nisi q̄ ad ꝓsumptōeꝫ: vt si hoc ēet oꝛta infamia indicereꝫ purgatio: arg. illꝰ decre. significasti.

¶ Seueritatis. ſ. deponōis: ſ. e. de hoc insinuatū. et. c. inq̄sitōis.

¶ Emotos. Dic pt q̄ quicꝰ de crimie symōie in modū inquisitōis non deponit: ꝫ tñ remoueꝫ ab administratiōe siue bñficio: sicut in aliis crimibꝰ sit: vt ſ. de ac. q̄luter. ⁊. c. cū dilecti. ⁊ ſ. eo. de regularib. q̄rū tñ habes ſ. de accu. inquisitōis. vbi de hoc. hodie videtur standū illi ꝓstitutōi. ꝯ. e. q̄n circa regulares symoniacos.

¶ Officialibꝰ. sic. ſ. e. venēs. Dz q̄re tñ plati ⁊ officiales puniūtur ⁊ nō totū capitm cū oīes in hoc delinquimt: ⁊ oēs de capitulo intelligaꝫ scire q̄ sciunt eoꝝ maiores: vl̄ administratores: vt. ff. ad municipa. l. municipes? pt dici q ideo prelati ⁊ officiales puniunt. qꝛ eoꝝ cōsilio et auctē oīa fiunt. x. q. ij. epūs. C. de ap. iudicibus. ⁊. l. q̄m. vbi officiales puniunt. qꝛ non restituūt iudicibꝰ ꝓcedentibꝰ. ⁊ ar. ij. q. vij. quapropt. Sed nūquid collegiū ipm poterit accusari aut inq̄ri ō crimie ipsi? videt q sic. xij. q. ij. q manumittit. et ſ. e. venēs. nā vniuersitas ꝓdeit rōe mei. ff. q̄ me. cā. metuz. §. ij. eccl'a em̄ delinquere pōt. vij. q. j. si cui. Dz ꝓra videt q vniuersitas nō pt excōicari: vt ar. xxiij. q. iij. si habes. j. de sen. ex. romana. §. vlti. nec volū ꝓmittē potest. ff. de volo: ꝫ si ex odio. §. ꝫ an. nec vniuersitas dī aliq̄d posse. ff. de acq. pos. l. j. §. pt. Itē vniuersitas p actorē vel procuratorem sindicū dz se dēdē: ꝫ i crimie nō intuemt procurator. v. q. iij. in crimialibꝰ. ⁊ ſ. de accusa. venēs. Jo. dixit q vniuersitas non pōt accusari vel puniri: sed maiores de vniuersitate:

¶ Jnnocen. iij. abbati de iugo dei ⁊ priori de silk'.

¶ Etiam nobis parochiāi de villa frāca q̄rimōiaz testimoniū: q capellanꝰ eoꝝ p exequijs mortuoꝝ ⁊ bñdictōibꝰ nubētiū miꝰ licite pecuniā ab eis exigit ⁊ extorquet: ⁊ infra. Di. v. mādamꝰ: q̄tenꝰ dictū capellanū vt a tanta ꝓsumptione desistat ⁊ etiā p excessu satisfaciat: cōpetēter moneatis: sibi si obedire noluerit penā canonicaz infligētes.

¶ De cantuarien. archiepo.

¶ Dilectꝰ filius. a. nūciꝰ tuus p parte tua ꝓposuit: q cū cant'. diocesiz visitans i mōasterijs ⁊ ēligiob' locis pullulasse reperis symōicā pūitatē: ita q in eis multi precio sunt recepti: qui potius gratis recipi debuissent: imo etiā ad ēligiōis obſuātiā inuitari. Dubitas igit an qꝛ mlta tudo repit in causa seueritati sit aliquid detrahēdū. Nos inq̄sitiōi .t.t. rnd̄eꝰ: q si aduersas eos q labe fuerit hmōi maculati: accusatio coꝝā te fuerit canonice instituta: postq̄ crimē ordie fuerit iudiciario patefactū tā i dātes q̄ i recipiētes canonice seueritatis exerceas vltiōez. Q̄d si de hoc tibi p solā inq̄sitionē ꝓstiterit eos q̄ p symōiacā pūitatē i locis talibꝰ sūt recepti: ab illꝰ amotos ad agēdā pnīaz ad mōasteria dirigas arctiora: abbatibꝰ aut abbatissis poribus ꝓlatis q̄busl̄bꝫ ⁊ officialibus eoꝝd̄e iuūgas pnīaz cōpetēte tem. ⁊ donec illā peregerit eos a sacroꝝ ordinuz executōe suspendas: iuūgēs epis tuis: vt hāc formaz p suas dioc. studeāt obſuare. Jllud tñ gratāt recipi poterit: q̄d fuerit sine taxatōe gratis oblatū.

¶ De pozi scti victoris mgris. i. bonoñ. ⁊. l. modicē. canonicis.

¶ Jcet beli sūmꝰ sacerdos i se bonꝰ existeret: qꝛ tñ filioꝝ excessus efficacit nō corripuit: et i se piter ⁊ in ipis aīaduersionis diuīe vidēz excepit: dū filijs eoꝝ i bello emptis ipe de sella corruēs fractis ceruicibꝰ expiranit. Ad corrigendos igit subditoz excessus tātodiligētius debet ꝓlatus assurgere quantodānabiliꝰ eoꝝ offensas dereret icorrectas: ꝯ q̄s vt de notoriis excessibus taceaꝫ etsi tribꝰ modis pcedi possit: p accusatōez videlz: de nūciatōez: ⁊ inq̄sitōz ipoꝝ: vt tñ i oīb' diligēs adhibeaꝫ cautela sic accusatōez legitīa pcedere dz īscptō: sic ⁊ denūciatōz charitatiua vt hic dī. ⁊ ſ. e. venēs. Tan. dixit ⁊ bñ: q licz vniuersitas siue collegiū nō possit accusari: pōt tñ inq̄sitio fieri de excessibꝰ collegij: ⁊ canonice puniri pñt. ꝫ illi plus quos magis delicti causa esse ꝓstiterit. ꝯ. ō cle. ex. mi. latores. ⁊ hic. ⁊ ſ. c. venēs. ⁊. xliij. di. comessatiōes. ⁊. xxv. q. ij. ita nos. ⁊. ff. de pdi. ⁊ demō. municipib'.

¶ Suspēdas. Dz nōne sunt ipso iure suspēsi? sic. ō hoc dictū ē ſ. e. accusati. acta vo pnīa restituunt executōi auctē pape.

¶ Taxatōe. hoc ō dicit. q taxato est q̄daz vendito. ff. de iure dotium. §. sin aūt. ⁊ q̄si q̄daz pactio videt.

¶ Gratis. ꝯ. e. tua si. xvij. di. de eulogijs. Ber.

¶ Jcet beli. excepit. i. recepit. sic. xxiij. q. v. non est nostꝝ. ſ. de iudi. nō ꝓtest. q̄m. §. penult.

¶ Filijs. scz ofin ⁊ sineeꝫ. Ber.

¶ In bello. q̄d habuerūt filij israhel cū philisteis. T.

¶ Expirauit. xxxvij. di. legant.

¶ Damnabili. lxxxj. di. dictū est. ⁊ ſ. de of. oꝛ. irrefragabili.

¶ Notoriis. i notoria nō est necessari? accusator vel testis vl̄ inq̄sitio vel denūciatio: ſ. de accu. euidentia. ⁊. ij. q. j. de manifesta. ⁊. c. scelus. sic ſ. de accu. qualiter. ij. nec est purgatio indicenda. ꝯ. de purga. ca. cum dilectis. Tan.

¶ Jnscriptio. ex hoc pt q vbi agit in modū accusatōnis nō dz ꝓcedere admonitio. ad quid em̄ fieret admonitio cū etiaz post pnīaz possit accusari ⁊ deponi si esset ꝓuict? vt. xxxiij. q. ij. admonē. et. xxv. di. primū. Dz vbi de crimie cuiuliter agit ad penitentiā ꝓcedē dedere

admonitio. ꝛ sic loquuꝫ illa ꝛere. ij. q. vij. accusatio. ꝛ. c. se. ꝛ s. ꝛe accu. c. ij. Item vbi agit ad penā excoicatōis ꝓcedere ꝛebet admonitio. xvj. q. vij. oēs ꝛeime. xvij. q. iij. ꝛe ꝓsbiteroꝝ. xij. q. ij. indigne. ꝛ. j. ꝛe sen. excō. sacro. Sed in pecuniarijs causis nō est necessaria admonitio: ꝫ sit ar. ꝑ. L. ꝛe pig. ꝛebitores. ꝫ illud intelligitur ex hōestate. ꝛ sic possent intelligi ꝓdicta capitula. ij. q. vij. accusatio. er. c. se. Sz cuz agit in modū inq̄sitionis ꝙ est necessaria admonitio: ꝫ sufficit fama vl clamor: vt hic ꝓz. Jo.

b Besēdā. ij. q. j. ꝛe oīpotēs. B.

c Sanctiones. lxxxvj. di. si qd vo.

d Judex. nō em ꝓ qs esse accusator ꝛ iudex simul: vl accusator ꝛ testis. ij. q. j. in primis. et. c. multi. ꝛ. iij. q. iij. c. j. ꝛ. ij. nisi in causa ꝛenunciationis. xj. q. iij. ꝑcupue. et s. ꝛe testi. i oi negocio. ꝛ idē videt an causa matrimōij. xxxv. q. vj. epus i synodo. sed ille talis accusator: siue testis nō sufficit nisi testes iduc̄at. Jo.

e Formā. sic s. ō ac cu. q̄r. vsus fi. ꝛ ibi expositū est. ꝛ ita iudex semp ꝑm finem: ad quem: qs agit formabit sniaz: hoc ē ꝛe positōis i accusatōe: remotōis ab admnistratōe i inq̄sitōe: pmittēte pagēde i ꝛenūciatōe: s. ꝛe or. cog. cū dilect⁹. ꝛ s. ꝛe excep. c. j. et s. ꝛe accu. sup his. ꝛ. ff. ꝛe nego. gepōpon⁹ in negocijs. in fi. ff. pmu. dnū. vt fund⁹. ar. ꝑ: s. ꝛe cōcess. pbē. ex pte. vbi iudex aliter sentētiat q̄ allegareť: s. ꝛe accu. inq̄sitōis. j. Ren. ibi solmť. Jtē ptra. ff. ꝛe edi. edic. bonē. §. aliquādo. ibi dī q̄ tz sit actū q̄nto mioris iudex tn̄ pt̄ pdēnare ac si esset actum redhibitoria. Ber.

m Detulerūt. i. ꝛenūciauerūt: vt sequētia pbāt ibi.

n Euāgelicaz. s. ꝛe iudi. nouit. ꝛ. ij. q. j. si peccauerit.

o Ex officio nro. q̄ ꝓlatus ꝺz purgare puinciā: s. ꝛe offi. ōr. c. j. ꝛ s. ꝛe accu. q̄liter. ij. ꝛ xxxv. q. vj. eps in synodo. ꝛ s. ꝛe accu. sic oliz. ff. ꝛe of. ꝓs. l. iij. ff. ꝛe suspec. tu. l. iij. §. ꝓterea. Et nota q̄ dic̄ q̄ illi q̄ venerāt ad ꝛenūciandū in inq̄sitōez testes admissi sunt. sic s. ꝛe elec. i causis. ꝛ s. ꝛe ꝛenūci. post trāslatōez. ar. ꝑ: s. ꝛe accu. cū. p. ꝛ s. ꝛe elec. inotuit: ad fi. ꝫ hoc nō nocet. q: in illa: cū. p. repellunť ꝓpter inimicias et mutuas accusatōes: hic sec⁹. q: hic nō erāt inimici ꝛenūciatores: al's non admitterent. vñ pōt ꝓhibere testimōiū ut inq̄sitōe. q: exquo admittunť ad vnū ꝛ ad aliud. Ainc.

tiua correctio: ꝛ inq̄sitōz clamosa ꝺz insinuatio ꝓuenire. Desēdaz inq̄t dns: ꝛ videbo vtz clamorē q̄ venit ad me ope ꝓpleuerint. tūc eī clamor ꝓuenit ad ꝓlatū cū ꝙ publicā famā aut insinuatōez freq̄ntē subditoꝝ sibi referunť excessus. ꝛ tūc ꝛebz ꝛescēdere ꝛ videre. i. mittere ꝛ inq̄rere: vtz clamorē q̄ venit vitas comiteť. Mā iuxť canōicas sanctiones si q̄d ꝛe q̄cūq; clerico ad aures ꝓlati ꝓuenerit: qō eum iuste possit offendere: nō facile credere nec ad vīdictā cū res accēdere ꝺz icognita: ꝫ corā eccie senioribz diligēter est veritas pscrutāda. vt si rei poposcerit q̄litas: canōica districtio culpā feriat ꝛe linq̄ntis. nō tanq̄ sit idē accusator ꝛ iudex: ꝫ q̄si fama ꝛeferēte vel ꝛenūciāte clamore sui officij ꝛebitū exequať eo sēp adhibito moderamie: vt iuxta iudicij formā sniē q̄z forma dicteť. Cū igit ꝛe abbate pōposīão ea nobis freq̄ntť insinuata fuissent: q̄ ab hōestate regl'ari nimiū dissonabāt: mōachis ad ꝓtiā nr̄az accedētibz: q̄dā ex ipis nobis ipm ꝛe symōia piurio dilapidatiōe ac insufficiētia ꝛetulerť. Conť q̄s cuz idē abbas excipet: q̄ ꝛenūciatio nē hmōi fratna correctio ꝑm regulā euāgelicam nō ꝓcesserat: ꝛ ijdē ꝓstant assereret q̄ correctiones hmōi ꝓmisissent: lz ad ꝓbāndum ꝫ duoꝝ mōachoꝝ iuramēta fuissent exhibita: q̄a tn̄ sup ꝫ ipsi nōdū ꝓtēdere ꝛesiltebāt: nos vt ꝓdixim⁹ freq̄ntibz clamoribz excitati: ex officō nr̄o volumus inquirere ꝛe ꝓmissis oēs mōachos q̄ vl cū ipso vl ꝓtra ipm accesserāt: iuramēti vīculo astrīgētes: vt ꝛe ꝓpositis plenaz quā scirēt exponerēt veritatē. q̄z ꝛe positōes i scriptis redacte cum publicate fuissent: sup illis cepērūt multipl'r disputare. Quia vo tū ex assertōe mōachoꝝ: tuz ex ipsis abbatis ꝓfessiōe cognoscim⁹: q̄ idez nō modicā summā pecunie relictaz a ꝓdecessore suo expēderat: ī alia sūma maiori mōasteriū obligarat. nos eū q̄si ō dilapidatōe suspectū ab administratōe abbatie durim⁹ suspēdēdū. ꝛ q̄z symōia mlt̄is modis ꝑ ipm abbatē videbať eē ꝓbata ipse ꝑ testes ml'tas exceptōes opposuit: sup q̄bz fuit multipl'r disputatū: alijs asserētibz i crimie symōie sīē in crimie lese maiestatis oēs indifferēter: taz infames q̄ crimiosos nō solū ad accusandū: ꝫ etiā ad testificādū admittēdos: cuz instar publici crimis ꝛ lese maiestatis ꝓcedat accusatio symōie. alijs ecōtrario rndēdentibz: q̄ licet hec duo crimia q̄tū ad accusatoz q̄si paria iudicenť: differť tn̄ in mlt̄is: cū alia pēa ꝓ vno: ꝛ alia ꝓ altero inferať. ꝛ inter ꝓsonas accusatoꝝ ꝛ testiū sit vtiq; distinguēdū: cū nō ꝑ accusatores: sed testes crimia ꝓbētur. Ne vo vel inocētie puritas ꝓfusa succūberet: vl symōie pūitas effugeret impunita: nos eq̄tate pensata illas dūtaxat exceptiōes oꝑositas ꝓbādas admisimus: q̄ ꝓbate nō ꝛe zelo iusticie: ꝫ ō malignitatis fomite ꝓcedere viderenť. Dez. Er tuas lr̄as nob itimasti ꝓpositis. s. criminibz ꝓdictis ꝛe quibz ꝛenūciatus fuerat. ꝛ clamor ad papā ꝙenerat: plenā ꝛ merā ꝛebent dicere veritatē: s. ꝛe accusa. q̄liter. j. §. forma. Berū.

q De dilapidatōe. Qui em̄ ꝛenūciať ꝛe dilapidatōe suspect⁹: interiz dū cognoscať ꝛe dilapidatōe: ꝺz iudici ei oīe gen⁹ alienatōis. ꝛ si merito est ꝛe dilapidatōe suspect⁹: dand⁹ est ei coadiutor: sine cui⁹ ꝓsilio nihil faciat ꝛe his q̄ ꝓtinent etiā ad admīstratōez tpalē: s. ꝛe accu. c. vlt. ꝛ s. ꝛe of. ꝛeleg. ꝛenerabil'. vbi plene habes q̄l'r ꝓcedať in causa hmōi. Hoc tn̄ scias q̄ talis q̄ remouet ob dolū infamis efficit: secus si ob culpā. L. ꝛe suspe. tu. l. vlt. Jtē q̄d si alia crimia non ꝓbarent ꝑ illū abbatē: nūq̄d si vellet reddē ecclesiā indēnez: remaneret ī admīstratōe abbatie? videť q̄ sic: s. ꝛe re. ecc̄le. nō ali. si q̄s ꝑsbiteroꝝ. ꝛ s. ꝛe elec. q̄ sic. vbi hec q̄stō expeditur dic vt ibi.

r Indifferēter. videť q̄ hec duo crimia parificenť q̄tū ad accusatiōnē ꝛ testimōiū. xv. q. iij. sane. Jtē q: symōia est maior crimen q̄ here sis. j. q. j. eos. et infamis efficit: vt. j. q. iij. si q̄s pbēdas. imo maius est oībz aliis crimibz. j. c. pr. ꝛ. j. q. vlti. in. c. vlt. ꝫ in heresi q̄libet admittť: ꝙ multo fortiꝝ in symōia quilibet admittť: s. e. rāta. lxxix. di. si quis papa. et. L. ꝛe epi. ꝛ clerici quenq̄. ꝛ hac materia dicť plene s: ꝛe accu. cum. p.

s Alia pena. q: ī crimine lese maiestatiꝫ capite qs puniť. vj. q. j. §. vez. v. si qs cū. Jtez iura paternoꝝ sepulchroꝝ admunť. ff. ꝛe sus ꝛ le. here. l. j. §. interdū. Jtē nō sunt lugēdi. ff. ꝛe reli. et sūp. fune. mūme. q̄ pena nō spectat ad symōiacū: ꝫ ꝛepōit cū nota infamie. j. q. j. reputur. ꝛ ea. q. iij. c. vl. ꝛ. L. ō epi. ꝛ cle. si quēq̄. Ain.

t Distinguēdū. hº ī dic. q̄a ꝙ testes crimia ꝓbanť ꝛ nō ꝙ accusatores. vñ ñ oēs q̄ admittunť ad accusandū: ꝛebēt admitti ad testificandū: s. ō testi. ꝛeceto.

u Probādas. s. ꝓspiratōes ꝛ inimicias capitales. j. c. pri. vbi hec

x Que ꝓbate. i. q̄bz ꝓbať. j. c. pr. al's nō hñt vbū. exponunť. si. vij. q. j. q̄r. ꝛ illō euāgelij: illi satan cesset murmuratio eoꝝ.

y Viderenť. i fi. hui⁹. c. remote. si ille exceptōes. s. ꝓspiratōes ꝛ inimicias

Er tuas casus. micie: furtū ꝛ adulteriū ꝛc. vt i. c. seq̄n. ī ꝓcedē. ꝛecť. dī q̄ abbas pōposiā⁹ pl'es exceptōes oꝑosuit ꝑ testes iductos ꝑ ipz sup crimie symōie. ꝛ papa q̄sdā admisit: q̄sdā vo nō. vñ videbať q̄ testes crimiosi admittēnť ī crimie symōie. Quesitū fuit

a papa: qualiter ꝛcre. illa esset intelligenda. Respondet papa: dicens q̄ illā ꝛcre. licz beli: edidit. ad cui⁹ intelligentiā sic distinguit. Primo circa modū agendi: vtr̄ agat̄ ꝛ crimie symōie criminaliter aut ciuiliter. ⁊ si ciuiliter agat̄: vtrum ꝛ rigore aut equitate. Secundo distinguit circa psonā ptra quā pcedit: vtrū sit regularis an secularis. ⁊ si sit regularis: vtr̄ sit inferioris ḡd⁹ aut excellētioris dignitatis: ⁊ an ille idez sit bone opinionis vel male fame. ⁊ vtr̄ etiā possit puniri ꝛfacili: an sine scādalo non possit pdēnari. Tercio distinguit circa psonas testiū. vtrū sint honesti vt crimio si: vt emēdati ꝛ crimine: an adhuc pseuerēt in ipso. ⁊ an ipi testificentur ex charitate vt odio. Quarto que crimina obiciant̄ testibꝫ vtr̄ eadē vel miora: an paria vt maiora. Quinto an adsint alia admonicula q̄ adiuuēt testes. Recolligę illos quinq; modos q̄tū ad alterā ptē. Si ḡ agat̄ ciuiliter ꝛ crimie symonie ꝑm eq̄tatez: ⁊ psona ꝑ quā agat̄ sit regularis ⁊ inferioris ḡd⁹ et male fame: ⁊ ꝛfacili possit puniri. et adsint alia admunicula vt p̄git i abbate pōposiano q̄ ē psona regularis ⁊ ḡuiter infamat⁹. et q̄ ꝛfacili potuit remoueri: ꝑ talez psonā ꝑm Lau. testes q̄ emēdati sunt ꝛ crimie. vel ꝑm alios q̄ adhuc in crimie pseuerāt cū alijs admicul'is vtputa furti: adulterij: q̄ sunt miora crimina. ⁊ q̄ ex charitate ꝛponūt ⁊ hūt alia admīcula admittūt i crimie symōie ꝓpter criminis enormitatē. ⁊ testes tales admissi fuerūt ꝑ illū abbatē pōposita. nō obstātibꝫ exceptōibꝫ furti ⁊ adulterij. alias vō exceptōes. i. pspiratōes ⁊ inimicicias capitales papa ꝓbādas admisit. q: eis pbatis ptz q̄ ex ódio testificanē. ⁊ sic dz intelligi: ꝛcre. ꝓmissa licet beli: q̄tū ad testiū receptōnez ꝑ symōiacā prauitatez. q: ille abbas ḡuiter infamat⁹: ꝛnūciabat̄ simpl'r ꝑm equitatē vt remoueret solū modo ab abbatie admīstratōe ⁊ ꝛfacili poterat remoueri. vñ ipe nō expectata sentenna cessit. ergo intelige a cōtrario: si psona ꝑ quā taliter agit̄ ꝛ symōia: nō sit talis. tales testes nullo modo admittunt̄.

b Ad abolendā. quā habebas olim eodē titulo in secūda ꝓpilatōe.

c Prauitate. ꝓterea idez videret ꝛ alio crimine excepto: vt hic dixit̄ circa modū agendi. Berñ.

d Simpliciter. i. in modū renunciatōis ⁊ inquisitōnis.

e Excellentioris. puta epūs regularis: cum quo nō est taliter pcedē dum ꝓpter maius scandalū. Sed quare hoc dicit cuz in iudicijs non ꝛbeat attendi dignitas alteriꝰ. iij. q. ix. c. vlt. ⁊ equalitas seruanda est in iudicijs. C. ō pri. sacro. scri. in sacris. li. xij. Rñdeo: hoc tō dicit ꝓpter maius scandalum ⁊ reuerentiaz ordinis excellentioris. ⁊ absurdū videret si taliter remouerer epūs sicut abbas. ⁊ non ita ꝛfacili pceditur contra maiorem sicut cōtra minorem: arg. ꝫ. ꝛ accu. qualiter ⁊ qñ. ij. ⁊ vbi maius scandalu⁹ seu periculum versatur: cautius est agendum. xlij. di. quiescam⁹. vij. q. ij. c. vlt. ⁊ ff. ad carbo. l. j. §. ij. ⁊ aliter punīt̄ maiores: aliter minores. xxiij. q. j. qui cōtra pacē. ⁊ xlv. di. cum beatus. Jo.

f Infamatus. li. ij. q. j. in primis. Ber.

g Sine scādalo. vt ex hoc facilius admittant̄ vel repellant̄: ar. xxiij. q. iij. non potest.

h Vel minora. hoc ideo dicit. quia si sint eadem crimina: vtputa symonia eadem ꝛ qua agitur nō admittitur. quia socius non admittitur: ꝫ. ꝛ testi. veniens.

i In paria. hoc ideo forte dicit. quia licz repelli omīno nō possint cum sint emendati ḡnto maiora crimia eis obijciūtur: tanto minor fides eis adhibetur. Berñ.

te dubitare sup̄ q̄daz epl'a ꝛcre tali quā nos asseris edidisse ó testibꝫ admittēdis ꝓpter symōiacā p̄uitatē. Moueris igit̄ q̄ nos illā epl'am q̄ sic incipit: q̄uis ad abolēdaz: nequaq̄ edidim⁹. ſ. alias q̄ incipit: licz beli: nos edidisse fatemur. Ad cui⁹ intelligētiā credim⁹ distinguēduz: vtr̄ is ꝓ quē agit̄ ꝛ symōiaca p̄uitate ꝛ nūciet simpl'r: aut criminal'r ac cuset. ⁊ vtr̄ agat̄ ꝑm iuris rigorem. an ꝑm tempantiā eq̄tatis. Jtē vtr̄ ipse sit regularis q̄ iam renūciauerit mūdo: an secul'aris q̄ adhuc ī mūdo existit. ⁊ an inferioris ḡd⁹: an excellētioris sit dignitatis. Ad hec vtr̄ añ fuisset clare opinionis ⁊ bōe fame: an ḡuit infamat⁹ ⁊ valde suspect⁹. ⁊ vtr̄ ꝛfacili possit puniri: an sine scādalo neq̄at pdēnari. Preterea vtrū testes sint bōesti: an criminosi. ⁊ an sint emēdati ꝛ crimine: an adhuc ī crimie pseuerēt. Rursus si crimīa sint eadē vel miora: an paria vel maiora. vtrūue testes ex zelo iusticie: an ex malignitatis fomite ꝛposuisse credant̄. Deniq̄ vtr̄ ad p̄uitatē symōiacā ꝛtegēdā sola dicta testiū inducant̄: an alia etiā ad mīcula suffragent̄. Hec oīa sūt ad intelligentiā illi⁹ epl'e distinguēda. Ille quidē pōposian⁹ abbas: q̄ iaz pridem renūciauit mūdo erat ꝛ symōia: piurio di lapidatiōe: ac insufficiētia ḡuit infamat⁹. Cunq̄ ꝓ mōachos q̄ iurauerāt ꝓhibere testimoniū veritatis: symōia multis modis videret esse pbata: ipse ꝑ testes ml'tas exceptōes opposuit: pspiratōes videl̄z inimicicias capitales furtū ⁊ adulteriū: vt eos a testimonio remoueret. Nos vō ne īnocētie puritas ꝓfusa succūberet: vel symōie p̄uitas effugeret impunita: illas dūtaxat exceptōes pbādas admisim⁹: q̄bꝫ forte pbatis testes nō zelo iusticie: sed malignitatis fomite ꝓcessisse pstaret: vt pspiratōes ⁊ inimicicias capitales. ceteras aūt exceptiōes vt furti ⁊ adulterij ꝓpter īmanitatem hereſis symoniace: ad cuius comparatōez cetera crimīa quasi ꝓ nihilo reputantur: duxim⁹ repellēdas. quoniaz et si probate fidem testiuz: minuculis. ⁊ hoc intellige in testibus. ad accusanduz vō bene admittuntur infames ꝑ illuz qui est male fame: vt ꝫ. e. tanta. Jo.

k Fomite. hoc dicit ꝓpter inimicos capitales et conspiratores q̄ non ꝛbent admitti: vt. j. dicit.

l Adminicl'a. q: sine alijs admiculis ⁊ psumptōibꝫ viles testes in crimie symonie nō sunt audiēdi. q: vilibꝫ sine tormentis credi nō ꝛbet. iiij. q. iij. v. si ea rei. ⁊ ij. q. j. in ꝓmis. ⁊ q: a tormētis nō est incipiēdum. ff. ꝛ q̄sti. l. j. et j. ꝛ reg. iu. cū in cōtemplatōe. Tan.

m Distinguenda. Hec est inter̄io pcedē tuz distinctionū. aut em̄ agit̄ criminaliter aut ciuiliter. Si criminaliter: et tunc testes criminosi etiā in exceptis crimībꝫ ꝓtra neminez audiunt̄: sive accusatus sit bone fame sive male. si vō agit̄ ciuiliter: tūc cōtra secularē p̄latū nō sunt audiendi vt admittendi criminosi testes: nisi sint emēdati ꝛ crimie: ⁊ tūc admittūtur ꝛ equitate non ꝛ rigore. nec eam tūc audiunt̄: nisi adsint alia admīcula ſ ꝑ regulares p̄latos infamatos inferioris grad⁹ admittunt̄ criminosi: si ciuiliter agitur ꝛ eq̄tate: ſ nō ꝛ rigore ⁊ cuz alijs admīculis. ⁊ hoc intellige in testibus. ad accusanduz vō bene admittuntur infames ꝑ illuz qui est male fame: vt ꝫ. e. tanta. Jo.

n Insufficiētia. ꝓpter insufficiennā remouet̄ p̄lar⁹ ab administratōe: ꝫ. ꝛ eta. ⁊ q̄li. c. vlt. ⁊ xviij. q. ij. si quis abbas.

o Conspirationes. conspiratio enim grauissimum crimen est: ita q̄ meretur ꝛponi. xj. q. j. cōspirationum. et. c. conspirationum. et ibi ī subuersiones status alterius conspirant. vnde tanq̄ inimici repellendi sunt ⁊ eis pscientes: vt capitulis predictis. ⁊ ꝫ. ꝛ re iudicata. j. ⁊ a. Berñ.

p Capitales. Propter alias vō non remouetur quis a testimonio. iij. q. iij. ꝫ. item in criminali. ibi tamen non ꝛtermittitur ꝛ qua inimicicia. et. ff. ꝛ arbit. licet. instit. ꝛ exc. tut. o. §. inimicicie. et leuis offensa non admittit legatum. ff. ꝛ admen. le. l. iij. in fi. sed minor fides eis adhibetur: in autentic ꝛ testi. §. si vō quis dicat. collat. vij. C. ꝛ testi. anteñ. si dicatur. Tamen si inimici et conspiratores redeant in amicitiam post reconciliatōem: videtur q̄ possint admitti. quia ⁊ legatuz per capitales inimicicias vel alias grauissimas ꝛueniens admittur. sed si redeant in amicitiam: reintegratur legatum. ff. ꝛ admen. le. l. iij. in fi. ⁊ l. seq̄n. ita tamen q̄ nō in eo negocio vel causa pro qua conspirauerūt: ⁊ recōciliatio non sit rei. ꝫ. arg. iij. q. v. accusatores.

q Adulterij. ⁊ sic opponebant̄ minora crimīa. Sz nūquid piurus admitteret: dicendū est q̄ nō q̄tūcūq̄ sit emēdatus. q: qui semel est piur⁹ ad iuramētuz ampli⁹ nō audit̄. xxij. q. v. pauli. ⁊ ꝫ. ꝛ ꝓmpt̄ litteras. ⁊ ij. q. vij. nō potest. q: ꝓsumit̄ q̄ uer ꝛieraret: ar. ff. ꝛ accusa. si cui. §. hisdē. ⁊ vj. q. j. quicūq̄. ⁊ est expressum ꝫ. ꝛ testi. testimonium. Berñ.

r Pro nichilo. vt. j. q. vlt. c. vlt. ⁊ ꝫ. e. tanta.

¶ Debilitarent. ⁊ ita testis qui fuerit criminosus licz sit emendatus non facit plenz ꝓbatiõem: nisi adsint alia admunicula. criminosus em̃ semp hz caput vulneratũ. j. q. j. ventũ. qz ⁊ si pnitreat: quedam tñ irregularitas manet q̃ non abolet ꝑ penitentiam. l. dist. illud. j. q. vij. si quis omnẽ. ⁊. ij. q. iij. §. hinc colligit. Laur. debilitarent dicta talũ testiũ si hec ꝓbarent. ſ hec nõ ꝓbant. qz alia admunicula aderãt: als si nll'a fuissent admunicula: nõ sufficeret dicta eoꝝ. ⁊ est ar. q nõ debet quis admitti ad ꝓbandũ: quo ꝓbato nõ pdest. ℒ. ꝺ ꝓba. ad ꝓbationẽz. ſi. ſ. de of. dele. cum cõtingat. Ber.

a ¶ Ex toto. cũ iam essent emẽdati de crimine. et dic: pfertum .i. tantũ. non em̃ crederem testẽ infamez esse admittendũ ꝑ infamatuz: nisi alia indicia ꝓcederent: cũ a tormẽtis non sit incipiendũ. ℨ. de reg. iu. cum in ꝓmptatõe. nec tales admittunt sine q̃stiõe. ij. q. j. in ꝓmis: ad fi. ⁊. v. q. v. illi q̃. Laur.

¶ Pfertim. i. tm̃ ſm alios tenetur ꝓprie. Ber.

b ¶ Emendati. Si em̃ testis emendatus est de crimie admitti debet si ciuiliter agit: vt hic ptz. ⁊ ar. l. di. qz rua. ⁊. c. dño sanctoꝝ hoc verum intellige si cũ ex illo crimine non comisit infamia. ⁊ nisi in crimine puriꝰ q̃ etiã si sit emendatus: nõ admittit. ſ. de testi. testimoꝝ. um. ſ si criminaliter agitur: nõ admittit etiam si sit emendat⁹: vt in dcre. testimoniuz. ⁊. vj. q. j. qui crimen. Item ex hoc videtur q si testis cui obijcitur crimen vt repellatur: si vult ꝓbare se emendatum q debeat audiri: cũ iam non sit criminosus: ſ. de excep. dcnigz. vbi de hoc. ⁊ ar. iij. q. vij. qui sine.

c ¶ Talem. ſ. regulare inferioris grad⁹ ⁊ male opinõis: qui difficili põt punire: q̃s fuit abbas iste. ⁊ respicit secundã distinctiõem: ſ. v. itez vez ipse regularis dc̃. ꝑ altera pte rñ.

d ¶ Aliter. ſ. ciuiliter: cum agit in modũ inquisitõis ſm tempantiam equitatis: put sequit in lra. ⁊ respicit primã distinctiõem: ſ. circa pn. v. vtrũ is dc̃. Et ita tales testes ꝓ talem ꝓbatũ admittunt cum ciuiliter agitur ſm equitatẽ. ergo a ꝓrario sensu colligit: q si agat criminaliter aut etiã ciuiliter ſm rigorem ꝑ regulare ⁊ infamatuz: vt dictũ est: non admittunt tales testes qui non sunt emendati etiam cuz alijs admunicuIis in crimie excepto: ⁊ multoꝝ⁹ si agit ꝓ secularem etiam ciuiliter ⁊ ſm equitatẽ. qz tũc tales testes non admittunt. ⁊ sic manus est punitegũ clericoꝝ q̃ mõachoꝝ. qz in eodem modo agendi alij testes admittunt ꝓ clericos: ⁊ alij ꝑ mõachos: arg. xvj. q. j. legi. ⁊. c. alia est causa. ⁊. xciij. di. a subdiacono. Sed ar. ꝑ. ij. q. j. in ꝓmis. vbi indistincte dicit: non distinguẽdo inter regularem ⁊ secularẽ: ſ illud loquit in accusatiõe. ⁊ sic patz q si agat criminaliter ꝑ secularem aut etiã regularẽ infamatũ dcrimine symõie siue de crimie excepto: tm̃ honesti testes admittunt: ⁊ sufficit si sint emendati: ⁊ hoc de equitate. videt tm̃ ꝑ dcre. grego. q de iure et non de equitate admittendi sunt testes emendati etiam sine alijs admunicuIis: cum agitur ciuiliter de crimine sine aliqua distinctione: ſ. de testi. testimonium. ergo in symonia multoforme cuz sit crimen exceptũ: qm̃ in alijs sunt admittendi testes emẽdati: nisi in pluribus: vel nisi eos infamia comitetur: vt ibi dicit. nisi tu velles eaz reducere ad equitatem ſm istã. Sed ꝓra potius videt: vt sez ipsa reducatur ad illam tanq̃ ad posteriorez. ff. de legi. non est nouuz. ⁊ sic nõ hñt locum ꝓmisse distinctiones. Ultima pars prime distinctiõis tollitur: sez vtruz agatur ſm iuris rigorem dc̃. ⁊ sic remanet vtruz agatur criminaliter an ciuiliter. vt si ciuiliter: admittũtur testes emẽdati ſm tenorez illius dcre. ꝓdicte. Secunda distincto tollitur ex toto: sez vtruz ipse sit regularis dc̃. ⁊ illa distinctio que fit circa personas testiuz remanet. Ergo hoc remanet inquirendũ vtrum agat criminaliter vel ciuiliter de crimie. ⁊ vtruz testes sint honesti quibꝰ crimina obijci nõ possunt: vt illi tm̃ admittant si criminaliter agit: aut fuerint criminosi ⁊ emendati: vt si agit de crimine ciuiliter: illi bene admitti possunt ſm dcre. ꝓdictã. ⁊ sic difficultas huiꝰ dcre. parũ valet. vel dic q illa dcre. testimoniũ: intelligit cum agitur ciuiliter ⁊ de crimie non excepto. ⁊ tũc de iure cõmuni tm̃ testes emendati de crimine recipiũtur: hoc intelligitur cum agitur de crimine excepto symõie .ſ. ciuiliter: ⁊ tunc recipiũtur testes viles ⁊ infames ꝑ infamatos de equitate ⁊ non de rigore: qualis fuit iste abbas cõtra quez tales testes recepti fuerunt de equitate tm̃ cum alijs admunicuI': vt hic ptz. arg. opti. ſ. de testi. c. vlt. Et hoc dixit Tan. ⁊ Jo. Laur. cõtra. vt ſ. in nom. cũ iam eẽnt dc̃. ⁊ istud ꝑtertiz ſm Jo. ⁊ Tan. ponit cõparatiue. Laur. exponit ꝓfertim. i. tm̃. et sic vtraq dcre. remanet in suo loco. et hoc innuit ista verba: tales contra talez taliter diximus dc̃. et dic tales sez viles ⁊ criminosos contra talem infamatum ⁊ regularem taliter: scilz ciuiliter et de equitate non de rigore. Ber.

e ¶ Admittendos. verba ista sic expone ſm Laur. tales scilz testes emendatos de crimine furti: adulterij: ⁊ consimiliũ criminuz: qui ex charitate testificantur sine alijs admunicuIis ſm Laur. vel si non sunt emendati admittuntur cum alijs admunicuIis: vt dicitur in fi. glo. ſm alios. ⁊ respicit dictionem: ſ. v. preterea. ⁊ v. vtruz ne testes ꝓ altera parte: ⁊ sequentem v. dcnigz.

f ¶ Ciuiliter. quo casu admittuntur mulieres: ſ. de testi. quoniam. et .c. tam literis. Ber.

g ¶ Amoueretur. ſm euangelicã veritatem: ſ. de accu. qualiter.

h ¶ Testimonibus. sic. ſ. ꝺ accusa. qualiter: in fi. q non ita pingue ius habent regulares sicut seculares: arg. ſ. de sta. mona. cuz ad monasterium. arg. e. ri. c. ij. in fi. vel potius q: non est tantũ scandalum ꝓ remotione regularis sicut secularis. ⁊ hoc est de cõsuetudine approbata. vt dicit in fi. c.

i ¶ Amoueri. vbi quis removetur ꝓpter fraudem infamis est: secus si ꝓpter simplicitatem. ff. de suspec. tuto. l. iij. §. qui ob segnitiez. ⁊ ℒ. eo. ti. l. vlt. nisi sit patronus: unisti. de suspec. tuto. in pnn. Si vo nõ exprimat an ꝓ fraudem vel ꝓ simplicitatẽ aliquis amoueat: nõ est infamis. ff. e. he enim cause. Unde.

k ¶ Cessit. et ita qui timore probatõis cessit: non habebit aliquod ꝓ vilegium: arg. xxiij. dis. c. vlti. Sed nũquid iudex debet dcnistere ab inquisitõne propter ipsius cessionem. arg. q nõ. ff. de iudi. si quis postea. Arg. contra. ff. de suspec. tuto. l. post finitaz. quia nec volum facit qui rem deserit vt litem effugiat. ff. de alie. mu. iu. causa fac. l. item si res. §. j. ⁊ qui diffidit de iure suo licite cedit liti: ſ. de postula. plena. bone. ⁊ iam finem inquisitõnis cõsecuti sunt inquisitores: quare non debent amplius procedere inquisitores: nisi vt habeant ratam cessionem. sic ſ. de elec. dudum: in fi. Ber.

l ¶ Sicut tuis. canonicam. Vic habes expresse q electio potest fieri de aliena ecclesia. de hoc no. ſ. de elect. cum inter canonicos. Ber.

m ¶ Ad colonensem. Sed quare hoc: nonne capitulum ecclesie cathedralis potuit eius electionem confirmare et ei dare licentiam ministrandi: argu. q non. lxxj. dist. fraternitatem. xxiij. dist. presbiteri. sed verum est q vacante ecclesia capitulum potest huiusmodi electiones confirmare: ſ. de maio. et obedi. cum olim. Vbi de hoc. sed hoc potest esse de consuetudine metropolis ecclesie q ad metropolitanum accedant.

n ¶ Anathematis. Ar. q abbas pfirmari possit excoicare. qõ verum est: ⁊ ꝓ eadẽ ſ. de ma. ⁊ obe. cũ i eccl'ijs. ⁊ hec fuit forma excoicatiõis ⁊ nõ cõminatio: vt segnitia ꝓbat. ⁊ sic est ar. q ꝑ talia vba ꝓhibeo sub interminatõe anathematis sẽ excoicatõe ferat sua. arg. ad hoc ſ. de locat. c. j. ⁊ j. de eo qui fur. ordi. rece. c. j. Sed dicas q excoicato non fuit

facta sub hac forma verboꝝ: ꝙ expresse excõmunicauit qui ꝓtra facerent sub hac forma. quicũq; soluerit aliq̃d illũ excõmunico. ⁊ ita sub interminatõe excoicatõis facte sub ꝑditõe lata sunt hec sñia. ⁊ sñia excoicatõis sub ꝑditõe põt ferri. ⁊ q̃ ꝓtra facit est excoicatus. j. de sen. excõ. a nobis. ⁊ ꝙ. de sp. ꝓterea. ⁊ papa refert hic factũ p ista formã. Vñ si dicat sub intẽnõe. vel sub pena excõmunicatõis ꝓcipio: nõ est excoicatus q̃ ꝓtra facit. ⁊ sic est excoicato tñi. ⁊ hoc ꝑbat ꝙ. ō in repa. relatũ. §. j. ⁊ ꝙ. ne cle. vel mo. cleric. ⁊ sic itellige oĩa illa iura. lxiij. di. salomõne. ⁊ ꝑdictas decre. ꝙ. de loca. c. j. ⁊ j. ō eo q̃ fur. oꝛ. rece. c. j. ⁊ alia ꝓhibita. de hoc etiã dicit. j. de sagit. c. vno.

o Exoluerũt. forte bono zelo: sed non sm scientiaz: ⁊ ita errauerunt. B.

p Canonum. j. q. v. pñtũ. ꝙ. e. de regularibus. ⁊ c. ex iniunctõe.

q Prebere. q̃ sepe q̃ tacet cõsentire videt. lxij. di. si ꝑ sciente. L. ō nup. si vt ꝓpõis. ⁊ sic iste abbas cõsẽtit se ꝑsumeret si postq̃ intellexerit nõ ꝓhibuisset. sic ecõuerso videt ꝓdicere q̃ exꝑsse non ꝓsentit. de ꝓse. di. xij. cũ ꝓpuit. ff. ō pecu. siluestra multas. §. iuncti. ff. de ꝑti. vt. ꝓce. muniũ. ꝙ. de bapt. maiores. v. ff. Ar. j. ff. de reg. iu. qui tacet. Ian.

r Quomã. ꝓ q̃. sic ecõuerso q̃ ponit ꝓ q̃. xij. q. v. q̃ suspecti.

s Cõsanguinitate. ꝙ de eta. ⁊ q̃li. tuã.

t Imputari. dixit Ian. q̃ hoc itelligit cũ aliq̃s ita est electꝰ: ⁊ eo ignorante ⁊ reclamãte dat pecunias ꝓmotori. si aũt nõdũ esset electus: licz eo reclamãte daret pecunias electori bꝰ obesset electo. q̃ ꝓ pecuniã eligit: nisi dãtes hoc facerẽt i odiũ eiꝰ: vt hic. ⁊ ꝙ. e. nobis.

u Cõsenseris. nã si ꝓsensisset symoniã ꝓmisisset. q̃ ꝓsentire est q̃libz ꝓsentire: ita ⁊ post. j. q. j. eos: i fi. ⁊ q. iij. si q̃s ꝓbẽdas. ⁊ c. si q̃s obiecerit. q̃ in maleficijs ratihabitio retro trahit ⁊ mandato ꝓparat. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. q̃uiens. ⁊ ꝙ. de resti. spo. cũ ad sedẽ: i fi. ⁊ ij. q. j. notũ. ⁊ ita ſm canones posiuz hic ratũ q̃d nõ meo noie gestũ est. ix. q. ij. lugduñ. ⁊ ſm leges. ff. ō neg. gest. si pupilli. §. uez q̃rit. Quidã dicit vt Tan. q̃ aliq̃s ꝑt hic ratũ: ꝙ symoniã nõ ꝓmittit q̃uis ꝑsonã pecuniã soluẽdo: ꝑ eã ar. q̃ nõ sit symoniacus. j. c. ꝓ. ⁊ i hoc q̃ dicit: pecuniã soluẽdo: ꝑ eã ar. q̃ nõ sit symoniacus.

x Parãs. sic. ff. si q̃s cau. l. ij. §. vlt. ac ꝓ solã ratihabitõez.

y Bãnoſuz. q̃d esset iniquũ: cũ pacta tñi tenere suos auctores debeãt. L. de pen. sancim. et ꝙ. de his q̃ fi. a ma. par. ca. q̃situm. ⁊ nõ debuit alius alteri odio ꝓgrauari. L. de iof. resta. si q̃s suo.

z Reportaret. q̃d esse nõ debet: imo q̃libz punit in eo in quo delicꝛ ꝙ. de ꝛepa. pastoralis. ⁊ ꝙ. de immu. ec. c. vlt. Ber.

a De ecclijs. xxxij. di. erubescant. vj. q. j. si omia. et. xxxij. q. v. christiana. ⁊ j. c. ꝓri. Ber.

b Cõsentio. ⁊ modus etiam: ꝙ. vt ec. bene. c. vno.

c Rogans. Nota q̃ aliquis põt rogare vt in canonicũ admittat. de hmõi pcibꝰ no. ꝙ. de eta. ⁊ q̃li. tuam.

d Cõsentiãt. i. sine aliq̃ pactõe vel mala intentõe. Dic em̃ ꝑ q̃ eo tpe q̃ quis recipit ꝑ aliq̃d offerre cessante oĩ ꝑditõe ⁊ pacto. sed ꝑ videtur q̃ nõ liceat tpe receptois. ar. j. q. j. emẽdari. ne q̃ ꝑ ignis fieri dz ꝑ ꝓcio neri videat. ⁊ sic videatur hic spez mali a q̃ etiã abstinẽdũ est. j. e. audiuim̃. ꝙ. de vi. ⁊ hõe. cle. cũ ab oĩ. et est ar. ad hoc. j. q. ij. q̃ꝓ. in fi. vbi dicit de postmodũ ꝛc. Dz verũ est vt hic dicit q̃ tpe ingressus ꝑt dari aliq̃d ⁊ licituz est: dũ tñ cesset pactio ⁊ ꝑditio vt hic dicit. ꝙ. de ꝑbat. i pñtia. ⁊ ꝙ. de succes. ab intes. cũ dilect. et ꝙ. e. dilect. ij. i fi. nec tñ min̄ tenatio ignota dicit ar. ff. mãda. si remunerãdi. ar. j. q. j. iudices. xvij. di. de eulogijs. ⁊ ar. ff. ō offi. ꝓcõsu. solet. §. vl. ⁊ ꝙ. e. dilect. ij. i fi. ats dare: siue ãñ siue post symoniã est. j. q. j. eos. i fi. Dz caueat ille q̃ recipit ⁊ q̃ dat: ne ſb specie taliũ munez fraus ꝓmittat. j. q. j. si q̃s negz. ⁊ j. sequit. Jo.

e De mãifestis. ꝙ. c. ꝓri. in fi. B.

f Culpabiles. non dicit symoniaci: ad pcm̃ tñi penã tenent: ꝓpter intentiõem cuz opere subsecutã. ꝙ. de biga. nuper. vnde isti symoniaci nõ dicunt q̃tum ad ecclesiam: nisi velis dicere q̃ sola intẽtio facit hominem symoniacũ. ar. j. q. j. qui studet. et. c. reputãt. ⁊ j. q. iij. non solum. sicut sola spes lucri facit hominem vsurarium. xiij. q. iij. c. j. ⁊ arg. j. de vsur. ꝓsulunt. Tan. dicit q̃ sola pactio facit aliq̃d symoniacũ. arg. hui⁹ decre. ⁊ ꝙ. vt ebñti. vt nostrum. Jo.

g Per tuas. quoꝝdaz. quib⁹ credere nõ debuit. xxxij. di. habuisse. ar. lxxxvj. dis. si quid vo. Arg. contra q̃ illud dicamur scire quod ab alijs audiuimus. xxij. q. v. hoc videtur.

h Administret. cum non constet ei illum symoniacuz esse: alꝰ si sciret illum symoniacum stultus esset. quia symoniacus nõ habet executionem: vt ꝙ. eoꝺ. tanta. vide eam dare non potest. Preterea dixit Joan. q̃ licet quis cõmittat symoniam non perdit eoipso executionem: nisi sit symoniacus in ordine. Alij dicunt contrarium: q̃ omnis symoniacus ipso iure est suspensus: vt. j. q. j. reperiunt. ⁊ c. quibusdam. Illud videtur verum q̃ siue ordinez siue beneficium adeptus est per symoniam: impedit ordinis executiõem etiã post peractam penitentiam: ꝙ. de accusat. inquisitionis. ij. Bñ. Preterea

si iste nescit ꝙ vero illuz esse symoniacū: quare papa nō dicit ei expresse ꝙ recipiat ordines ab eodez: vt auferat ab eo errorē suū: videtur ꝙ ei laqueū injiciat: qđ esse nō ꝛebet. xxvij. q. j. c. vlt. Jo. papa non ꝛebet ei dicere ꝙ recipiat ordines ab ipso si hz sup hoc pscientiā lesaz. nec papa eius pscientiā possz mutare: nisi ipsemet eaz mutaret. qz vis aio fieri nō potest. xxxij. q. v. §. j. ꝛ .c. j. ꝛ. ij. vñ dicit papa pslegdo pot⁹ ꝙ p̄cipiēdo: vt ꝑ pscientiam non pmoueat ab illo ep̄o: nisi pmo illam ꝛeponat. qz q facit cōtra pscientiā edificat ad gehennam. xxxij. q. j. §. ex his. ꝛ §. ꝛe restit. spo. lutheras. et §. ꝛe pscripti. qñ omne. Sed nunquid pōt aliquis recipere ordies ab eo quē scit symoniacū in ordine? dico ꝙ nō. ꝛ recipiēdo ordines ab eo nō recipit executōez: cū ordinator nō habeat executōez: §. e. tā. ta. ꝛ. j. q. j. reputt. ꝛ pon⁹ ꝛebz pari excō municatōez ꝙ recipe ordines ab ipso. j. ꝛe sen. excō. inquisitōi. ar. Si vo aliqs ignoꝛāter enā recipiat ordines a tali symoniaco: in ordine nō recipit executōez: misi cū eo dispensetur. j. q. j. si quis a symōiacis. ꝛ §. ꝛe ordi. ab eo qui renun. epis. c. j. ꝛ. ij. qz si eā nō hūt: alijs eaz ꝛare nō pñt. j. q. j. c. j. ꝛ. c. qui pfectionem. ꝛ. q. vij. daibertum. Berñ.

¶ Mantū. crismate. sic §. e. ea que. vbi habes simile variationez nomis. Pro crismate vo vel oleo nihil est accipiendū: §. e. nō satis. ꝛ q ꝑ fecerit: pena canōica punitur: vt hic dic. q est pena ꝛepositōis cum nota infamie. j. q. iij. c. vlt. Ber.

l ¶ Anticipāt. excogitata fraude ꝛe tempore ad tempus. Berñ.

m ¶ Variant. talis variatio nomis nō prodest. qz quodcūq nomē imponant symoniā cōmittūt: vt in vsura. xvij. q. iij. plerīq. sic em faciunt vsurarij. nūc appellāt lucrū: nūc emolumentū: quādoq penam in fraudem: arg. ff. si cer. pet. lecta est. sic. C. ꝛe libe. causa. iubemus. Berñ.

n ¶ Qui prius. emptor enim prius tenetur offerre precium ꝙ venditor ei rem tradat. ff. ꝛe ac. emp. ꝛ ven. iulian⁹. §. offerri. sed si neuter habet fidem alteri: precū ꝛ res ꝛeponatur apud sequestruz. ff. ꝛe solu. si soluturus. Jo.

o ¶ Gratis sit gratia. j. q. j. c. j.

p ¶ Culpa. ar. ꝙ ꝛelictum subditoꝛ imputatur plato. sic §. ꝛe offic. ordi. irrefragabili. vbi ꝛe hoc. Ber.

q ¶ Consuetudinē. in talibus em̄ non excusat consuetudo: ß potius accusat: §. eo. non satis. et. c. cum in ecclesie. quia male consuetudines tempore non confirmantur: in aut. vt nulli iudi. §. j. coll'. ix.

r ¶ Jnuestituras. ꝙ qua nihil est vendū: §. e. cū in ecclesie. nec ꝙ aliquo sacramento spūali: vt ibi dicit. nec pastū nec pastellū quis dare ꝛebet. j. q. iij. si quis prebendas.

ad supiores ordines nō ascēdat: ne forte edificet ad gehēnā: licet ex eo ꝙ pscīam minus habuerit scrupulosaz: ī difficultatē hmōi sit collapsus. quā vtiq nō euadet: nisi ꝛepōat errorē.

¶ Dez cantuarien̄. archiepo.

¶ Mantū peccatis exigētibus corda q̄rūdaz symōiaca pūitas ꝛepuauit: ꝛ īfra. Sane puenit ad audientiā nr̄am: ꝙ cū olim quidā suffraganei tui ꝑ crismate certā pscuerāt accipe pecunie q̄ntitatē: non metuētes penā canōicā: ꝛ correctōnez tuā eludere cupiētes. tempus faciē de solutōis anticipāt: recipiētes in media q̄dragesima qđ recipe cōsueuere post pascha. ꝛ vt causaz recipiēdi dissimulēt: nomen ꝛenariorum variāt: ꝛenarios q̄s pus crismales secūdo paschales dicebāt: cōsuetudinez medie. xl. nūcupātes: ꝛ īfra. Cuz vo exp̄s sius exp̄mat venditiōis spēm: ꝙ pr⁹ recipit pciū ꝙ rez ꝑferat pciosaz: ꝛ q̄tis sit grā cōferēda: mādam⁹ q̄ten⁹ taliter excessus corrigas supdictos suffragāeos tuos ꝛ officiales eoꝝ a tam illicita exactōe cōpescēs: ꝙ aliox culpa tibi ob tuā negligētiā nō imputetur ad penā. Prauā illā pscuetudinē ꝛe tua puicia studeas abolere: ꝑ quaz ꝑ eccl'iaz iuestitura archidyaconi marchā argenti: mīores vo ꝛecani vaccā albā sibi dari postulāt: vl' certaz solui pecunie quātitatez. ¶ Dez.

Per tuas nobis lr̄as intimasti: ꝙ cū. v. latoz pñtū vellet in subdiaconū ordinari: ꝛ certū titulū nō haberet: quēdaz ꝑsbiter ꝙ exoꝛauit vt ip̄m ad eccīe sue titulū pñtaret. qđ cū ille facere recusaret: ipse illi firmit̄ re promisit ꝙ nunq̄ si pñtaret eūdem: ī eccl'ia sua aliquā peteret portōz. ꝛ sic ad pñtatōez ei⁹ extitit ordinat⁹: nec se in ß egisse alique illicitū ītellexit: ꝛ īfra. Mos inq̄. t. t. r. ꝙ nisi cū eo fuerit mi sericorditer dispēsatū nec ad superiores ascēdere: nec in suscepto oz ordie mīstrare. ¶ Dez.

Consulere: ꝛ īfra. Quicūq vicedominatū vel aliaz eccl'iasticaz rez admīstratōem ꝑ pecuniā obtinere voluerit: tā emētes ꝙ vēdētes cū symōe pcellunt: ꝛ ab illa eccl'ia in cui⁹ ꝑtu meliā dare pecuniā ꝛ accipe voluerunt iuste excludunt̄.

¶ Dez in cōcilio generali.

Sicut ꝑ certo didicim⁹ tā in plerisq locis a plerisq p̄sonis q̄si colūbas in templo vēdētib⁹ fiūt exactōes ꝛ extorsiones turpes ꝛ p̄ue ꝑ secratōmb⁹ epoꝝ: bñdictōib⁹ abbatū: ꝛ ordinib⁹ clericoꝝ. estq taxatū q̄ntū sit isti vel illi: q̄ntūue alteri vel alij ꝑsoluēdū: ꝛ ad cumulū damnatōis maioris qđā cupiditatē et p̄uitatē hmōi nituntur ꝛefēdere ꝑ pscuetudiez longo tpe obseruatā non credo ꝙ sola voluntas facit hominē symoniacū: dūmodo contenta sit suis terminis. j. eo. c. vlt. licet al's peccet: vt ibi. sed hic non sunt cōtenta suis finibus: imo pessum sunt ad actum. ꝛ hoc notāt per hoc ꝙ dicit: tam ementes ꝙ vendentes: vel ad studia emendi pcesserūt q̄ntū in eis fuit. vñ tanq̄ symōiaci iudicādi sunt. j. q. j. qui studet. ꝛ sic ītellige qđ dicit in fi. voluerūt.

Sicut. ꝑ pscuetudinē. Fingūt em̄ tales ꝙ in pscratōe aliquid licite petūt: non ꝑ pscratōne sed pro consuetudine: arg. lxiij. di. quia sancta. ꝛ. c. agathosa. ꝛ. j. q. iij. quesituz. et in aut. ꝛe sanctis. epis. §. p consuetudinibus. collat. ix. sed hoc non est verum: nec excusat consuetudo in huiusmodi. spūalibus vendendis: imo magis accusat: §. eod. non satis. ꝛ. c. cum in ecclesie. vbi talia reprobantur. Joan.

Biezi ꝛ symone. Biezite dicunt̄ a giezi seruo eliseꝰ: qui pmo ī veteri testamento vendidit grām sanitatis naaman pncipi assiriox. Ille vēditores spūalū proprie dicunt̄ giezite. Symoniaci dicunt̄ a symone mago qui postea in nouo testamēto voluit emere grāz spiritussancti.

t ¶ Dispensatū. sic. j. e. c. pl't. vbi enaz impōnit pena ordiator: ꝓsentatori ꝛ pñtato. et ita dispēsari pōt cū symōiaco ī ordine. Ar. j. q. j. ergo symoniacos. et. c. si quis nec ß illa capl'a loquūtur in dignitate. ꝛ nō negatur ꝙ possit cū talib⁹ dispēsari. ß nulla misericordia est adhibēda ī dignitate suāda quin oporteat eos renunciare. qz pñiam ordine vl' bñficio retēto agē non pñt. j. q. vij. reḡitis. ꝛ §. ꝛe accu. inq̄sitōis. j. Rñ. Quis possit cū talib⁹ dispēsare: dictū ē §. e. ꝛe symōiace. ꝛ melius §. ꝛe renūcia. post trāslatōez. ꝛe pēa istoꝝ dī. j. e. c. pl't. ꝛ qs cuz talib⁹ possit dispēsare.

u ¶ Administrare. tripli ci ꝛe causa: tuz qz fuit hic mun⁹a lingua. j. q. j. sunt nōnulli. tuz qz nulla ꝓdicio ꝛebet inuenire: vt §. eo. tua. et §. ꝛe pace. c. vlt. ꝛ. j. q. iij. ꝙ pio. tuz qz ꝑ subreptoz voluit ordines adipisci: arg. xxiij. di. quādo. ꝛ §. ꝛe elec. cuz dilecti. Jo.

¶ Consule. administratōz. Nō hic dī intelligē ꝙ id qđ habes. j. q. iij. saluator: circa medium capituli. vbi habes ꝙ nulla admīstratō eccīa stica pt vēdi vl' em ꝑ positā economi officiū vicedñar⁹ aduocana siue castaldionar⁹: ꝛ iudicatā aut q̄liber alia admīstratio. ꝛ. c. si qs epōs: in ꝑn. cause.

b ¶ Voluerūt. Arg. ꝙ sola voluntas facit hominē symoniacū. j. q. j. qui studet. Sed hoc

c ¶ Qui prius. empt⁹ enim prius tenetur offerre precium ꝙ venditor ei rem tradat. ff. ꝛe ac. emp. ꝛ ven. iulian⁹. §. offerri. sed si neuter habet fidem alteri: precū ꝛ res ꝛeponatur apud sequestruz. ff. ꝛe solu. si soluturus. Jo.

o ¶ Gratis sit gratia. j. q. j. c. j.

p ¶ Culpa. ar. ꝙ ꝛelictum subditoꝝ imputatur plato. sic §. ꝛe offic. ordi. irrefragabili. vbi ꝛe hoc. Ber.

q ¶ Consuetudinē. in talibus em̄ non excusat consuetudo: ß potius accusat: §. eo. non satis. et. c. cum in ecclesie. quia male consuetudines tempore non confirmantur: in aut. vt nulli iudi. §. j. coll'. ix.

r ¶ Jnuesturas. ꝙ qua nihil est vendū: §. e. cū in ecclesie. nec ꝙ aliquo sacramento spūali: vt ibi dicit. nec pastū nec pastellū quis dare ꝛebet. j. q. iij. si quis prebendas.

j.q.j.qui studet.et.c. ciro turpem.

Q Elomiã.paup/tatis. ptextu eiꝰ pauptatis non dz qs opari pecca tũ mortale: ꝙ ponꝰ qlibet mala pan.xxxij.q.v. ita ne.et ꝛ.ꝛ bis q vi metusue cau.fi.sacris.nec eo ptextu iũscendũ est illis.ff.ꝛ ri tu nup.palã.§.nõ est. Possz dici q si ita pau peres sũt q nõ pñt ibi ibi alias aliquo modo aliquẽ recipe.qz nõ haberẽt ibi victũ: sub hac forma possent recipi.ñ habemꝰ: qd ꝛẽmꝰ ubi p victu: nisi u pontes te cũ vñ viuas: dũ tñ hꝰ nõ dicaꝝ in fraudẽ et sine aliq̃ pacto.arg.j. q.ij.si qs ꝓpt hoc.Jo. ꝙ tunꝰ est: vt nullo casu talit aliqs vel aliq̃ recipiaꝝ.Berñ.

f Expellaꝝ.videꝫ intelligẽdũ cũ distinctõe illiꝰ ꝛcre.ꝛ.e.dilectꝰ. vt si directe actũ sit ꝫ tales i modũ accusationis q ꝛpõaꝝ: si i modum inqsitõis fiat qõ hic dz.sic distinguit illa ꝛcre.dilectꝰ.Itẽ ar.ꝫ ꝛ.ꝛ accu.inquisitõis vbi ꝛponit symõiacꝰ in modũ inqsitõis. Credo q hodie stãdum sit huic pstitutõi circa regulares symõiacos: vt pẽa ista solũmõ imponaꝝ q̃libetcũq; pslet ꝛ crimie: vt i arctiori monasterio ad agẽdã ppetuã pñiam ꝛtrudaꝝ sine ordinis sui executione: cũ alꝫ pñiaz agere nõ pñt.j.q.vij.reqritis:ar.ꝫ.d accu.inqsitõis.ꝛ satis itelligũtur ꝓpositi.nã eꝫ clausirũ mozari nõ ꝛbent ne dãnabiliꝫ eu agent: vt.j.dz.ꝛ ar.ꝫ.ꝛ regula.ꝛ trãseũ.c.vlti. Sz nunqd restituiꝫ ei pecunia? pt oici q sic: ꝫ.eo.venies.ꝛ hoc dicũ est ꝫ.e.ꝛ hꝰ.Quid si non iuenium ꝰ arctora mõsteria? nihilominus mutabũt ea: arg. lxxxj.dz.valet.vt si vsum fuerit renũciabũt locis suis.Et ꝛsus restituenꝫ i illis dispẽsatiue: put sequitur.j.ꝛ aliqs q añ statuũ sunt recepti vt ꝓpetuã pñiaz ibi agant.

g Perpetuã.sic.j.q.j. repunt.ꝛ.c.si qs negz.sic hereticũ cũ rediert ad agendã pñiam: in ꝓpetuũ carcerẽ ꝛtrudunt.j.ꝛ here.c.pt. qz ꝛ symõia dz hereticus.vj.q.j.ß licz.Ber.

b Eldultudinẽ.vt ꝓpter hoc ꝛtrahat seueritati.sic.j.ꝛ cle.excõ. mu.latores.ꝛ ꝫ.ꝛ temp.qz.c.ij.

i Per ignorãtiaz.sic ꝫ.ꝛ loca.c.j.sic.lxxij.di.ꝓposuisti.

k a Eldunꝰ.pfolnaꝝ.Munqd taꝫ dz symõiacꝰ q sic solum pecuniã? videꝫ q nõ. qz redimit uꝰ suũ: vt ꝫ.e. dilectꝰ: vbi plene ꝺ hꝰsic licitũ ẽ alicui corrũpe accusatorẽ suũ: vt.ij.q.iij.§.nõndũ.Jo. apõ religiosos eligit sepulturã: etiã si nihil loco religioso reliq̃rit: difficultates ĩgerũt ꝛ malicias: dõec aliqd muneris manꝰ ꝓtigat eoꝝ. Cũ igit ñ solũ q malo: sed ab omi specie mali sit ꝼm apl'm abstinẽdũ: exactões hmõi penitꝰ ĩhibemꝰ. Qõ si qs transgressor extiterit: exacta duplicata restituat ĩ vtilitatẽ locoꝝ: in qꝝ fuerit soluta dispẽdiũ fideliꝫ cõuertenda.

h Item in eodem.

A Pl'ica audiẽtiã freq̃nti relatõe puenit q ꝺ clerici p exequijs mortuoꝝ et bñdictõib nubẽtiuz ꝛ sil'ib pecuniã exigũt ꝛ extoꝝq̃nt.ꝛ si forte eorũ cupiditati ñ fuerit satisfactũ: ĩpedimta ficticia fraudulẽter opponũt. ecõtra vo ꝺ laici laudabilẽ psuetudinẽ erga sãctaz ecclesiã pia ꝛuotõe fideliũ ĩtroductã ex fermẽto heretice pũitatis nituñ infrigere sb ptextu canõice pietatis. Quapropt sup his pias exactões fieri phibemꝰ: et pias psuetudies pcipimꝰ obꝛuari: statuẽtes vt libere pferant ecclesiastica sacza: ß p epm loci veritate cognita ppescanꝫ: q̃ maliciose nituñ laudabilẽ psuetudinez ĩmutare. Ono.iij. vniuersis abbatib ꝛ frib cister.ordi.

N Ꝛi eccaz: ꝛ ifra. Jnstallatõis solẽnitates ĩ electis abbatib ordinis vñ fieri phibẽtes: adijcimꝰ vt archiepi ꝛ epi ea sint forma pfessiõis ꝓtenti q̃ ab origie vñ ordis nosciꝫ ĩstituta: q̃ taꝫ ẽ. Ego fraꝫ abbas cisterc. ordis sbiectõz ꝛ ꝛuerẽtiã ꝛ obedientiã a sctis pr'ib pstitutã ꝙz regulã sancti bñdicti tibi ꝛmine episcope tuisq̃ successoribus canonice sbstituendis et sancte seruabo. saluo ordine meo perpetuo

l Specie.arg.j.q.j.emẽdari.ꝛ ꝫ.ꝺ vi.ꝛ ho.cle.cũ ab oi.

m Duplicata.sic ꝫ ꝛ cẽsi.pauratões: in fi.et ꝫ.ꝛ inu.ec.qa pleriq̃.ꝛ ĩ aut.ꝺ sac. epis.i secũda colũ.§. si vo laicꝰ.colꝰ.ix.

n a Pl'icã.petatis.ptextu pietatis nõ ẽ impietas ꝓmittẽda.j.q.j.nõ est putãda.ꝛ.xiij.q.v.neq; enim si agris.et. xxx.q.j.nosse.

o Cõferaꝝ.sacramenta eñ eccl'iastica gtis sine aliq̃ exactõe sũt pferẽda: ꝫ.e.cuz i eccl'ie.ꝛ.c.ea que.

p Laudabilem.ergo laudabiliꝫ psuetudo ꝛuãda ẽ: cuiꝰ trãsgressor vt iuris puniatur.xj.di.i bis.ꝛ videt ex hac lr'a q clerici lz ml petẽ possint.p talibꝫ sacramtis si cõsuetudo laudabiliꝫ super his ꝛuari cõsueuit q̃ p superiorez cogi pñt officio iudicis iplorato ad illã ꝛuãdã q̃ ex pietate introducta est. vt põt itelligi qõ hic dz vt Jo.dixit q laici abutuñ psuetudinibꝫ: q illꝫ pietatis causa ꝓmisse sũt: vt cũ ꝓmittũ eis pfectare clericuz: ipsi volũt eũ instituẽ. vt cũ ipsi reqrunt vt cõsentiant ipsi volũt eligere: ꝛ qbꝫ habes ꝫ.ꝛ iurepat.c.ꝓtea.ꝛ in pl'ibꝫ aliꝫ: qõ nõ credo: ß vt pꝰ ꝺ dcm ẽ.

N Ꝛi.Latus abbates cisterciẽ. ordinis pseuerãt vare archidi.palafrenũ i sua installatione: vel aliqõ eꝑpollẽs: qõ hic phibent honoꝰ abbatib cisterciẽ. ne ꝛceto taliꝫ installenꝫ: ß obedientiã faciãt suis epis put dz i lr'a.

r Solẽnitates. installare abbates ꝛ abbatissas in sede ponẽ primet ad officiuz archidi.ꝫ.ꝛ off.archi di.c.vt nostꝝ.ꝛ talis istallatõis solẽnitas nõ requirit in abbatib ordinis cisterciẽ.vt hic ptz.

s Professiõis.q̃ pfitenꝺ se pstaturos suis epis sbiectõez ꝛ.ꝺ q̃ sequitur.sic ꝛ archiepi ꝛbẽt esse ꝓpri forma pfessiõis a canõibꝫ pstituta. ꝫ.ꝛ ma.ꝛ obe.dilecti.q̃ ꝛ papa ꝓpriꝰ est: vt ibi dicit.

t Successoribꝫ.ꝛ ita posq̃ fecit obediẽtiã ꝓdecessoribꝫ ampliꝰ eã facere successoribꝫ ꝓpelli nõ ꝛbet: vt ꝫ.ꝛ iureiuran.veritatis.et idem in vasallo: vt ibi dicitur.Ber.

u Canonice.al's non tenerẽtur: puta si esset intrusus sine cõsensu clericoz.xij.q.ij.alienatões.

x Ordine.nam cõtra regulam obedire non tenentur: vt hic dicit

in his q̃ ꝓtra regulaz vel q̃ illicita sunt: nullus obedire tenet. xj. q. iij. si qs epus. non semp si dns iulian⁹: ꝫ bonū qđ agit. qnqz ꝓpter obediencia intermittit. xj. q. iij. quid ergo. ⁊ est simile huic loco s. de iureiur. ego enim. Ber.

s Acob⁹ tali ꝓsuetudine: q̃ nō excusat. sic s. e. veniens. imo porta⁹ symoniā inducit. qz ꝑ pastu vel pastello exigi aliqđ ñ dz ꝑ hmōi spūalib⁹: s. e. c. j. et. j. q. iij. si qs prebendas. nō obstāte aliq̃ ꝓsuetudine: vt ibi. ⁊ s. e. in plib⁹ capl̄is.

b Si qs. iuramētuz. pactū tale siue iuramētuz turpe est. et ideo nulla obligatōez iducit: de pact. c. vlt. et. ff. de ver. oblig. gnāliter. ⁊ qz ꝑpetuā habz causaz, phibitōis nulla est obligatio. ff. e. si stipuler vt id. Et habes qz si principale nō tenet: nec iramentū super hoc factū. si. s. de fo. ꝑpe. si diligēti: in fi. C. ō le gi. nō dubiū. Hic. s. ō iureiur. ꝛbitores. ⁊ licz talis obligatio nō teneat. puniūr ordinator: a collatōe ordinū: vt in eo puniatur in q̃ peccauit: s de iurepat. pastoral. cū suis sit⁹.

c Per triennium. et ita symoniaci iudicantur: nec tñ ꝺponunt: nisi qz ad tēp⁹ suspendunt. ꝫ hoc forte rō est: qz nihil dat vt recipiat ꝑ ordinatōe vel pūtatōe. qz symonia est studiosa volūtas emēdi vt vendēdi spiritualia: ar. j. q. j. q̃ studet. sed emptio vt vēditio sine ꝓcio nō ꝓsistit. insti. de emp. ⁊ ven. §. ꝓciū aūt. et ⁊. ff. e. l. ij. §. sine. ꝫ hic nullū ꝓciū datuz est. Sed ꝺ: iste remisit ius qđ sibi ꝑteret ex tali pūtatōe ꝺ ꝓsentatoꝛez vel ordinatoꝛez qui tenebat sibi ad pensionem: s. de ꝓben. cum ꝑm apostolum. sed idez est remittere qđ dare: s. de testi. veniens. j. ⁊. ff. de calum. q̃enaz. ⁊ ita ꝛbent ꝛpon. hic nihil remittit. qz nihil adhuc ꝛbet: ꝫ renūciatur iuri qđ in futuꝛ posset acquiri si pūtetur ꝛbito modo. ꝫ in contrarijs remittit quod in ꝓsenti ꝛbet. ꝫ et si hic fieret talis remissio: ꝛponeret tam dans q̃ recipiens si cōuincerent: s. e. de hoc. ⁊. c. unīuersalis. ⁊ ideo minoꝛ pena imponit ꝓpter affectū cuz ope subsecuto. s. de biga. nup. ⁊. c. vlt. ⁊ hoc itelligo si crimen sit occultū. si vo essz manifestū semp essent suspensi. ⁊ si accusarent ⁊ pronuncierent: ꝛpōerent ex tali ꝓmissiōe vel iuramēto.

d Dispensatōem. sic s. eo. per tuas nobis.

e Per sedez apostolicā.. Hic ptz q̃ cū symoniaco scienter in ordine solus papa dispēsat. idem intelligo in dignitate ⁊ bñficio: vt dixi s. e. de symoniace. ⁊ s. de renūci. post translatōem.

Suspensos. ipso iure. Berū.

f Mandato. concilij: s. e. quoniam.

b Ad abbates. mandatū fuit alicui vt dispensaret cū monachis qui ꝑ symoniā monasteriū sunt ingressi nulla mentione habita de abbatib⁹. ⁊ tamē hoc extenditur ad abbates. Et ita habes hic arg. q̃ beneficium principis largissime interꝓtanduz est. ī. de ver. signi. olim. ⁊. ff. de const. prin. beneficiuz. ⁊ s. de rescis. cuz me exhibituꝛ ꝓmitto. G Reg. ix. ꝓtori sancte. t. esculano.

Acob⁹ canōic⁹ esculan⁹ exposuit: q̃ cū ipse in eccl'ia aꝑtinen. sit recept⁹ ī canōicū ⁊ in frēz: canōici eiusdē eccie ꝓtē ꝓuētuū ac ꝓbēdā sibi assignare recusant: q̃ndā ꝓsuetudinē ꝓtendētes q̃ ꝓrādiū hīe ꝛbeāt a canōico recepto ꝛ novo. Quocirca mandam⁹ q̃ten⁹ si est ita: dictos canōicos vt tali cōsuetudīe nō obstāte sibi sīc vni ex alijs in ꝓuentib⁹ ⁊ ꝓbenda ꝓuideāt ap. re. cōpellas. H Dem. Si qs ordīauerit seu ad ordinē ꝓtauerit aliquē ꝓmissi onē vel iuramētū ab illo recipiens q̃ sup ꝓmissiōe sua nō inqȝetet eūdez. ordiatoꝛ a collatōe: ꝓtatoꝛ vo ab executōe ordinū ꝑ triēniū ⁊ ordinat⁹ ab ordīe sic suscepto: donec dispēsatōez sup ꝺ ꝑ sedez ap. obtinere meruerit: nouerint se suspēsos. H Dem. Mandato nō ꝛcepto: vt cū mōachis q̃ ꝑ symoniā dato aliq̃ locū in mōsterijs sunt adepti ꝑm ꝓstitutōez gnāl' ꝓcilij dispēsares: ⁊ infra. Cōsul'. t. bī. respōdētes: dicim⁹ mādatū apl'icū etiā ad abbates extēdi ⁊ ad resignatōes spūaliū ⁊ tpaliū q̃ nullo dilectus: in fi. arg. quia in beneficijs vt ibi dicit plena est interꝓtatio facienda. Item ar. cui ꝓcedit minus ⁊ maius ꝓcessum videt: vt. xvj. q. ij. visis. ꝫ ponus ꝓnū dici consuevit: s. de ꝛct. ex parte. sic quod de mōachis dicit ad regulares extendit: ꝟ. de postu. ex parte.

i Animum. ergo sola volūtas siue affectus animi non facit aliquē symoniacū: licet aliꝛ pec cet: vt dixi s. eo. consulere. et est si. s. e. ruad fi. ⁊ si. j. de vsu. i ciuitate. ꝫ sec⁹ vi in vsura: vbi sola spes vsurarij vsurā inducē videt: vt. xxiij. q. iij. c. j. et. j. de vsur. ꝓsulunt. Item habes hic q̃ affectus siue volūtas punit. ⁊ merito. quia nō nō ambitōe sed labore ad honoꝛē ꝓuenit per uenire. C. de re mili. ō publicā. li. xij. ⁊. lxj. di. miramur. i fi. ⁊ talib⁹ honoꝛ est auferendus. viij. q. j. i scriptuꝛis. ⁊. j. q. vj. sic is: et hic. ⁊ hec ambitio sola ꝑna purgat siue renūciatōne. ⁊ hmōi leuis symōia pōt leuit idulgeri. sic. lxviij. di. sic. ⁊ s. de accu. cū dilect⁹. et ita colligo q̃ aliqs ꝓmouet cuz moꝛtali: nec ꝛponit nec dī ꝓ ꝓprie symōia talis affect⁹ animi. Ber.

a Preterea ꝛcani. t. archiꝑsbiteri rurales: q̃ spūalē hñt iurisdictōez. l. di. in capite. sic appellant s. de censi. cū apostol⁹. ⁊ s. de of. archi. ad hꝰ §. vlti.

b Quantitate. data episcopo ꝓ sua iurisdictōe quā emit isti ꝛcani: q̃ nō licz vt hic ꝓz. ꝫ ecōuerso epus si cōmittat vices suas alicui: pōt et dz ei ꝓstituē salariū ꝛ camera sua: cū ille ad hoc nō teneatur: ar. xij. q. ij. charitem. ⁊. c. q̃libz. ij. Itē est hic ar. q̃ plebani siue archiꝑsbiteri nō habēt iurisdictōem. ⁊ hoc satis videtur: nisi habeant ex cōsuetudine. ī. de excess. pla. ad hoc. arg. contra: s. de offic. ordi. cum ab ecclesiarū. vbi ꝛ hoc. ⁊ hec ꝛcre. ⁊ sequens pertinet ad primam partem tituli. ⁊ expone vices. i. iurisdictōes. vnde consueuit dici. cōmitto tibi vices meas. i. iurisdictōem meam.

c Conferendi. vt in eo puniat in q̃ peccauit. sic s. ti. ꝓ. c. pl'it. ⁊ s. de elec. cū in cūctis. ⁊. c. nihil est. j. q. j. si q̃ epi. ⁊ s. de tēp. or. lras. et in plib⁹ alijs capitulis ibi. ⁊ q̃ recipit officiū suo ꝙuabit. sic ꝫ ptz q̃ iurisditio vendi nō pt. ī. c. ꝓri. ⁊. xxj. q. ij. ꝓcipim⁹ ar. ī. ī. e. c. vlti. non est ō. qz ibi nō loquit ꝛ iurisditōe: sed ꝛ fructib⁹ qui cōceduntur ad firmam. Ber.

d Nomiā ꝓcio. qđ nō licet: s. c. ꝓri. imo simoniacū est. ⁊ ne sībiti hac occasiōe vltra ꝛbitū aggrauent: arg. xxiij. q. j. militare. ⁊ vbicūq epūs aliqđ ḡtis facere dz rōne officij: si aliqđ exigat symoniā ꝓmittere videt: maxime cū iurisditio sit spūalis: vt. j. q. iij. ex multis. ⁊. c. vendētes. ⁊. c. nō solū. Tan.

e Statuūtur. Nūquid epus pt dare ordinariū iudicē: nō: sed tm̄ ꝓnceps vel lex: ar. ij. q. vj. §. q̃ ꝛ arbitris. ff. de iurisd. om. iu. ⁊ q. ꝫ ab vniuersitate eligēd⁹ est: ⁊ tuc lex dat ei iurisditōz ordiariā: ar. lxiij di. si in plebib⁹. in aut. de ꝛsen. ciui. §. nos igit. Di tñ ꝓsuetudo est q̃ epūs ꝛt ordinariā admittēda est: ita tñ vt ꝓpetuo instituat: et nō sub censu certo: ar. C. de eman. l. j. Tan.

f Percellat. vt dictū est s. e. c. ꝓri. q̃qz tñ ꝛponit. lxxxj. di. dictū.

quandoq; vo ad tempus suspendit. j.q.j. quicquid. et. xxj.q. iij. precipimus epi pbiteri. arg. Ber.

f q Clonia. statuatur tanq; plan. q; symoniacu est si p precio ecclesiaz regimen pmittat. j.q. iij. saluator. ß si iusta causa absens essz vel al's intendere epus no possz: pstituere pt sibi vicariu cu re suo puideat: vt dixi s.e.c. j. z talis vicari⁹ habebit cura aiaz relegata: s. o offi. vi. c. vlt. Lau.

b q Prohibem⁹. xxj. q. ij. pcipimus. z. j.q. iij. si qs dator.

i q Sacerdotiu. i. plata. z ptinet ad secuda ptez nulli. vel ecclesias. i. platoes. q; pcio dari no debet: nec esse debet cesuales. ß eccia bn possz pstrui ab inimio cesualis: s. de cesi. scietes. z. c. phibem⁹.

h q Clerica. prestita. Si em p fidez vt iuramet nulla venisset necessitate ppulsus: puari poterat eccl'ia: s. de iureiuran. q; relata. z s. de fideiuss. quenu.

l q Terminu. Sz pone q; interi moriat. g. pson ecie q locauit: nunquid successor tenet stare pactis: pot dici si nsie eccl'ie p vtilitate eccl'ie pactz z pecunia inde recepta i vtilitatez eccl'ie uersa fuisz teneret successor stare pactis: s. de solu. c. j. xij q. ij. hec hui⁹ placiti q; cuq; suffragio. et. x. q. ij. hoc ius. §. et is credit. z s. de pposi. c. j. xxv. di. eccl'ie principes: in fi. Si vo non p vtilitate eccl'ie: ß vt ipse tanq; platus papet reddit⁹ ad firmaz: successor stare no tenetur: s. o pca. c. ij. q: vtra epus suu eccias locare no potuit. z si solvit aliqd vltra sibi imputet. q: hoc puidere debuit. ff. loca. si qs domu. §. j. Ber.

m q Ecclesia. Hec dicere. videt pria rubrice. z s. c. pri. vbi eccl'ia sub annuo censu cocedi phibet z hic pmittit. vnde no facit ad multu istu. Solue p hac distinctoez. Ecclesia multis modis dicit. q: dicit eccl'ia malignantiu. vn psalmista. In eccl'ia malignantiu no introibo. Et dicit eccl'ia collectio fideliu: de pse. di. j. ecclesia. Et dicit ecclia corpus xpi. j. q. j. in ecclesia. z. xxvj. q. ij. ß illud. Et dicit etiam eccl'ia platura ipsi⁹ eccie. vt s. c. pri. Item dicit eccl'ia ipse obuentoes ecclasticas puentes oc casioe ecclesie: vt hic. Et in hac significatoe ecclesia pcedit ad firmam sub annuo censu reddendo qo licet. q: nullu spiale locat. z ita no cotradicit. c. primu: neq; rubrice. Sed quare pomit in titulo isto: melius poneret s. de iureiur. vbi sit's dicere. pomit: quere ela: Sed ideo ponitur ne videret phibita talis locatio: eo q; simplr videt phberi q; ecclesia sub annuo censu no pcedat in titulo isto. Sed gre pon⁹ phibet iurisdictio sub annuo censu cocedi: Rn. q; illi q; indicat nihil debet accipe: in aut. vt iudi. sine quo. suf. coll'. ij. cu ex offico suo ad h⁰ teneatur. z ex administratoe cu epatus ad hoc eis sint deputati. ß hic locatur ipsi fruct⁹ q; etam al's possunt vendi z distrahi.

n q Clonias. vnaquaq; vt. xxxvij. di. de quibusda. z. j. e. q.

o q Magistro. nomen hoc dicitur a monendo sive a monstrando. ff. de v. sig. quibus.

p q Beneficiuz. sic. j. e. q. Debet ergo dotor habere beneficiuz sui laboris. sic z tutor dat alimenta pcepto: ubus pupilli: quoniam

Clonia enormis qda psuetudo in qbusda locis p sanctoz pm institutoes inualuit: vt sub annuo pcio sacerdotes ad ecclesiaz regime statuant: ne id fiat modis oibus phibem⁹. q; du sacerdotiu sb hmoi mercede venale dispoit: ad etne tributois pmiu psideratio no habet.

De exonen. epo.

Clerela migri. gu. recepim⁹: q; cu eccias o cephay a. g. psoa eiusde ad annuu censuz tenenda p septenniu suscepissz: ipe anq; ea p vm⁹ am spaciu tenuisset auferre psumpsit: q; q; pstita fide firmauerit: q; vsq; ad terminu pstitutu sm q; inter se couenerint: ipm eande pmittat pacifice possidere.

De magistris: et ne aliquid exigat pro licentia docendi.

Ex colio lateranen.

Clonia eccl'ia dei sic pia mat puidere tenet: ne pauperib⁹ q; parentuz opib⁹ iuuari no pnt: legendi z pficiendi opportunitas subtrahat: p vnaquaq; cathedrale ecclesia magistro q; cleros eiusde z scholares paupes gtis doceat: copetes aliqo bnficiu pbeat: z infra. Pro licentia vo docendi nullus pciu exigat: vel sb obtetu alicui⁹ psuetudinis ab eis qs docet aliqd qrat: nec docete quq; qui sit idone⁹: petita licentia illis indicat. Qui at p bona venire psumpserit: ab ecclasticho fiat bnficio alien⁹. dignu quippe videt vt in eccl'ia fruct⁹ sui laboris no beat q; cupiditate animi du vendit docendi licentia: eccliasticu pfectu nitit impedire. Alexander. iij. vinconen. episcopo.

Prohibeas ne i parochia tua p licentia docendi exigatur aliqd aut etiaz promittat. Si qd vo postea solutu fuerit vl promissuz: remitti promissuz facias: z restitui ap. cel. solutum: scies q; scriptuz est: gratis accepistis gratis date. q Sane si quis distulerit magistros in locis congruis instituere: tibi liceat apposito ibi aliorum instructoi pficere viros puidos honestos et discretos. Dez.

r q Consuetudines. quasi symoniacu reputatur hoc. quia co suendo hec no habet locum: sicut nec in sacramentis ecclesiasticis: s. de symo. cum in ecclesie. z in pluribus alijs. c. Ber.

f q Idoneus. nota q; ei qui idoneus est no est denegada licentia docendi. quia per cosequens denegat doctrinam ignorantibus: vt dicit in fi. quaz dispesare alijs teneat. ar. g. xxj. q. j. reuertimini. ergo si non est idoneus pt iuste denegari. quia malorum doctrina mala est. j. q. vij. cosequentibus. et imperit⁹ matheseos rusui parebit. xxxvij. di. qui o me sa. q; alios docet: ab alijs tunc edoceri no debet: i aut. o sacrosanct. epis. §. dam⁹. col. iij. Pena vo hui⁹ est priuatio ecclesiastici beneficij: vt hic dicat.

t q Sui laboris. furorem z pietatem ex eodem facto vendicare non licet: vt hic. z xxvij. q. iij. muror. et. c. frater. z coepiscopus. z. ff. de mio. ac ziliu. Berñ.

u p Prohibeas. pmittatur. ex hoc videtur q; turpitudo ex vtra q; parte versatur tanq; in spiritualibus: vt. j. q. j. quos constituit. Quid est ergo quod dicit: solutum restitui: cum in pari causa turpitudinis potior sit conditio possidentis. ff. de condi. ob turpem causam. l. iij. z. l. si ob turpem causam: Dixit Uincen. q; subuenitur huic non in fauorem sui: sed in odium exigentis. simile s. de symo. vemens. sed qualiter illud intelligatur: dictum fuit eodem titulo de hoc. Uel potest dici q; qui soluit licet nihil dare debuerit: quia tamen quasi coactus redimit ius suum: non tamen deliquit. vnde sibi ponus restitui debet q; remanere penes illum qui plus peccauit: vt. j. q. iij. si quis dator. Ber.

x q Remitti. hoc bene notabile est q; auctoritate huius canonis non solum habet quis exceptionem: sed etiam liberationis conditionem. simile. ff. de nego. gest. si quis mandato. ff. de cotrahen. empt. pactum. ff. de libe. lega. ei cui fundum. z. ff. de condi. causa da. causa non secuta qui se. ff. de condi. sine causa. qui sine causa. ff. quod metus cau. metum. §. sed quod pretor. et s. de iureiuran. ex administratoms. j. de vsur. tua. vel quod dicit remitti: intellige de facto: quoniam turpes promissiones nulle sunt: s. de pact. c. vlti. ff. de v. obligat. generaliter. Berñ.

y q Accepistis. j. q. iij. si quis epus. et. c. res ecclesie.

z q Liceat. negligentiam subditoz um episcopus supplere debet. ix.

q.iij. cum simus. ⁊ s. de pcess. preben. nullis. s. de spplen. negli. prela. sicut nobis. ⁊ c. dilecto. Alia.

Quanto. a cupiditatis. que est radix omniū malorū. xl vij. di. bonorum. Bern.

b Idonei. sic s. e. c. j. hmōi aūt mgri pmū morū: temz facūdia excellē debēt. ·L. de pbēs. magros. li. x. bona em̄ puersa riōz decz hāc testē d ctrine. lxiij. di. valentinian⁹. B.

c Permittantur. Quid si vult regere i sua psona nec licēti et aliū: nunqd dz cōpelli: ar. q nō. xcij. di. illō. Credo q nihilomin⁹ teneť dare alijs licentiā.

d Officijs. sic s. e. c. j. Bern.

e Via. Subdit. qz nō būt a q discant. vnde būt excusatōez: alʼs nō. xxxvij. dis. §. vlt. ⁊. ff. ō mū. ⁊ fac. igno. l. regula. §. j. ff. de bono. pos. i bonoꝝ. et qz qdā expēsas nō būt: vñ statuť vt būficia habeant: put sequit. B.

e In lateranen. s. e. c. j.

f Paupes. Dz nūqd a diuitib⁹ pt petē collectā: videť q nō. qz si vult dici pbus: pijciat pecunias exēplo socrātis. xij. q. ij. socrates. alʼs est ſb illo .c. glia epi. Itē scīa tia dnī dei ē: g vēdi nō pt. j. q. iij. ñ solū. Itē pfessores iuris licite recipiūt pecuniā ſ nō licite petūt. ff. de var. extraordi. cog. l. j. §. est qdē. Pōt dici q iste cui pcrēs būficiū dz pstitutū ē a diuitibus pt petē collectā. ⁊ hoc nō pbibetur ex ista lra: sed a clericis eiusdē eccie: ⁊ pauperibus nihil exigē dz: ſ gtis docē. qz pt illos statuť būficiū ⁊ non pt diuites. Dz si ex honestate gtis oīb⁹ seruiret honeste faceret ⁊ laudāb⁹ eēt: alʼs diuitib⁹ gtis laborez suū impēdere nō teneť. Si vo būficiū nullū sup h⁰ pstitutū ē: sic bonū. docētibus licite exigūt collectā. qz suis sumptib⁹ hoc facē nō cogunť: s. de pscrip. cū ex officij. xij. q. ij. charitatē. ⁊ c. gcūqz. ⁊ c. eccl'iastica. ⁊. xxviij. q. j. nam nūc: in fi. sic iurispit⁹ pstitū vendē pt. xxij. q. v. nō sane. Nec obstat si dicas q gtis dz docere. qz nihilomin⁹ pt petere laboris sui mercedē: sic testis q gratis testificat licite petit sum pt⁹. iij. q. iij. §. venturis. ⁊ s. de symo. cū sit romana. ⁊ index petit sumpt⁹q gtis dz iudicare: s. de vi. ⁊ ho. cle. cū ab oi. licite ſ pt petere collectā cū būficiū pstitutū nō est. Jo.

g Obseruat. vnde instaurandus est ⁊ pcurandus vt fiat: vt. viij. di. que contra. Bern.

h Prebēde. Quid si nō vacat aliq̄ prebēda: expectet q̄sqz vacet. Nūqd canonici teneāt aliuz eligē vt numer⁹ sit plen⁹: cū ille magister nō sit canonic⁹? videť q sic. s. de instit. i eccl'ia. ff. ō recu. l. gnāli. §. pl'ti. Et si canonici ad temp⁹ iusta causa retineāt fructꝰ pbende. nihilomin⁹ eligē debēt: alʼs currēt tēpus: s. vt eccl'. būfi. vt nr̄m. maxime si numer⁹ certus est ⁊ iurat⁹. Dz hoc nō videť. qz iste electꝰ nihil prepe ret. ſ spualia sine tpalib⁹ dm̄ esse non pōt: sic nec alia sine corpe. j. q. iij. si qs obiecerit. ⁊ dic q canonici eligere ñ debēt aliū aucte huj⁹ pcilij nec dicunt facere ↄ nu mez vel iuramētū: nec currit eis tēpus ad eligendū būficio huj⁹ pstitutōis: q̄diu fuerit ibi magr q̄ doceat ⁊ pcipiat illud būficiū. qz nec dz būficiū illud vacare nisi ab eo tpe q magister ibi nō fuerit. secus dico cū ex causa retinere nent pnēt⁹ ad tēp⁹. qa tūc currit tēp⁹: vt i p dict. decre. vt nr̄m. qa tūc electꝰ modicuz tēp⁹ pōt expectare. Itē nūqd aliqs mgr possz eligi i canonicū ſb illa cōditōe vt docēt: non credo. qz cessare dz ois cōditio. ſ si vacante aliq̄ pbenda: statuerēt q ille ad on⁹ essz annexū illi pbēde: nō credo q tūc esset symōia: arg. s. de pben. significauit. imo satis licitū. B.

i Pronēt⁹. nō tñ pcipient q̄tidianas distributiones q̄ tm̄ residētib⁹ dari cōsueuerūt: s. de pben. licet.

k Super specula. i cōcilio gnāli: s. c. pxi. B.

l Obtinuerit. nec tñ seruat. ⁊ ita null⁹ est fructꝰ illi⁹ statuti ⁊ aliorꝝ.

m Propter raritatez. q nō būt a q discāt bñ būt excusatōez: alʼs nō. xxxvij. di. §. vlti. ⁊. ff. de iu. ⁊ fac. igno. l. regula. §. j. et. ff. de bo. pos. l. in bonoꝝ. Et qz qdā expēsas nō habēt vñ statuitur q būficia habeāt: put sequit.

n Docibiles. i. habiles ad docendū: ⁊ isti a capitulis pōt eligi vt mittant vt postmodum doceāt. ⁊ si ꝑ tua beneficia illis nō sufficiāt: ō bonis capituli supplēdum est put sequit. Dz vt qd etiā mēbranas occupāt. xix. di. si romano ruz. cū isti⁹ pstitutōis quo ad hunc articulū null⁹ sit effect⁹ sic nec pcedentis: leges em̄ iste imposite sunt ybis ⁊ nō rebus: cū potius ꝓrū sit vere. L. cōia de leg. l. ij. in fi. Dz nūqd q docibiles sunt pōt petē vt supplent qō eis de sit: ar. q sic. ex hac pstitutōe. Ber.

o Predicti. s. plati ⁊ capl'a. ex hoc est ar. q pōt ad hoc ꝑpelli.

p Integre. nō tñ pcipient q̄tidianas distributiones q̄ tm̄ residentib⁹ dari psueuerūt: s. de pben. licet: vbi de hoc.

q Annos. Nūquid determinato ista determinat omnia pcedentia: nō videtur q primis aliquod tempus adiiciatur: sed docentibus et alijs qui a capitulis non eligentur. Et quia illi maius tempus requirunt ad hoc vt doceant: quod satis videtur ex hoc. §. quia hic non fit mētio de illis. Sed ↄ: s. de ap. inquisitōi. arg. in fi. quia hec determinatio in fi. ponitur: vt ibi dicit.

r De licētia. s. gnāli pcessa auctoritate hui⁹ pstitutōis. vñ ñ ē necesse

at iuꝝ posse. Sane metropol'. ecclesia theologū nihilomin⁹ hēat q̄ sacerdotes et alios i sac pagia doceat: ⁊ i his pōtiz ipsemet q̄ ad curā aiaꝝ spectare noscunť. Assignent aūt cuilibet mgroꝝ a capitulo vni⁹ pbēde puēt⁹. ⁊ p theologo a metropolitāo tātūdez. ñ q̄ ppt ſb efficiať canonic⁹: ſ tāditus redditus ipos pcipiat: q̄diu pstiterit i docēdo. Ō si forte de duob⁹ mgris eccia metropol'. gueť: theologo iuꝝ modū pdictuz ipa puideat. grāmatico vo i alia eccia sue ciuitatis siue dioceſ: q̄ sufficere valeat: faciat puideri.

Bonor⁹. iij.

Super specula: ⁊ ifra. Volum⁹ ⁊ mādam⁹: vt statutuz i pcil'. gnāli de mgris theologis p singl'as metropoles statuendis iuiolabil'r obseruet: statuētes: vt qz sup ſb ppt raritatē magistrorū se possent forsitā aliq̄ excusare. ab eccīaꝝ pālatis ⁊ capl'is ad theologice professiōis studiū aliq̄ docibiles destinent. q̄ cū docti fuerit i ōi eccia velut splēdor fulgeāt firmamēti: ex q̄bus postmodū copia possit hūi doctoꝝ: q̄ velut stelle i ppetuas eternitates mā suri ad iusticiā valeant plimos erudire: q̄bus si pprij puēt⁹ eccīastici ñ sufficiūt: pdicti eccie sub mīstrēt. Docētes vo i theologica facultate: dū i schol' docuerit et studētes in ipsa itegre p ānos q̄nqz pcipiāt de licētia se. ap. p uent⁹ pbendaꝝ ⁊ beneficioꝝ suoruz nō obstāte aliqua cōtraria

aliã indulgẽtiaz impetre. ſic. lxxx. di. nõ tẽbẽ. ꝛ. xvj. q. j. cũctis. ꝛ. c. diſ. qñ. ꝛ ſ. ꝛ tñſta. int corpalia. ꝛ. ff. ỏ pdi. iſti. q̃ ſb pditõe. §. vlt. ß execuno ſola impetri oz ſi capl'a hec nõ ſufficiãt. qz pax valẽt eſſe ura ī ciuitate: niſi eſſz q̃ es exequat. ff. ỏ oꝛ. au. l. ij. §. poſt ouguſtẽ.

r Benario. i. pmo. imo q̃ venit extremꝰ diſpẽſatoꝛe voeãte: tantũdẽ recipit ẽnuz qui venerat añ. ar. ſ. ꝛ conſth. cũ omnes. Jo.

Reſeti. fuiat nec cuz iudeis xp̃iãi morẽt. xxviij. q. j. iudi. ꝛ. c. ſepe. ꝛ. c. nlꝰ. ß ī agro vbi cũ iudeo ñ moꝛat: bñ pẽ fuire. j. c. pri.

t Batis. ſic. j. c. pro xi. vbi ꝛ hoc. ꝛ intelli ge hoc. c. ſcõm illud ꝛ mãcipio empto cauſa mercimõij: alꝰ nullo pcio dato eripit ī libertatẽ: vel ſi venalis infra tres menſes nõ fuerit expoſit⁹: vt ibi. B.

u Seruitũ. nõ tamẽ erit fuꝰ illi⁹: ß reſtituet ei pcium ꝛ erit oĩno libar⁹: arg. iſti. ỏ noꝛ. ac. §. dñs. vel ſi nõ põt hẽ ſtari pcũ fuiat ei tãtuz q̃ fuitũ ꝓpẽſet cũ pcio: ꝛ poſtea eat liber q̃ vult. ff. ꝛ capi. ꝛ poſtli. re. l. vlt. xxxvj. q. j. ꝛ raptoribus. Quid ſi pꝛes empto⁹ res ſit cõcurrãt locus erit ḡtificatõi: ſ. ꝛ uſurpa. cũ aĩ. ff. ad ſille. ſi qs i ḡm. §. ß cũ oẽs. Quid ſi nullꝰ empto⁹ appareat: nihilominꝰ erit liber: ꝛ hoſtiatum q̃rat pcũ. ff. ꝛ manumiſ. l. iiij. §. ſuis aũt. Aiut ꝓ pecunia operas ꝑſter: vt dꝛ i. l. pdi. ff. ỏ cap. l. vlt. ſ. v. an. vt ibi dicit.

x Fiat. put dictũ eſt ꝛ. j. e. c. vlt.

y Blaſphemũ. i. udeũ blaſphemãtẽ xp̃z: ar. j. e. cũ ſit.

ſuetudine vel ſtatuto cũ ẽnario fraudari nõ ẽbeãt in vinea dñi operantes.

De iudeis ꝛ ſaracenis ꝛ eoꝛuz ſeruis. Rubrica.

EX concilio matb.

Reſenti pcilio ſanci mꝰ: vt nulluz xp̃ianũ mancipiũ iudeo ſeruiat: ß datis. xij. ſolidis ꝓ q̃libet bono mancipio ipm q̃cũq̃ xp̃ianoꝝ ſeu ad ĩgenuitatẽ ſeu ad fuitiũ lñaz hẽat redimendi. ꝛ ſi xp̃ianꝰ fieri ẽſideraꝛ ꝛ nõ pmittit idẽ fiat. qz nefas eſt quẽ xp̃s redemit blaſphemũ xp̃i in fuitutis viculis ẽtinere. Rego. epo luceñ.

Ultoꝝum ad nos: et ifra. Mulli iudeo liceat xp̃ianũ mãcipiuz ī ſuo dñio retiere. ß ſi q̃ apꝺ eos iuenit libtas eis fuetur.

Hi vo q̃ ī poſſeſſiõib⁹ eoꝝ ſunt: lz legũ diſtrictõe ſint liberi. tñ qz colẽdis tris eoꝝ diuꝰ adheſerũt: vtpote ꝑditõe loci ẽbẽtes ad colẽda rura remanent cõſuetas pẽſiões ꝓdictis viris ꝓbẽtes: cũcta eẽ q̃ ỏ colõis vl' originariis iura ꝓcipiũt pagãt. ꝛ nihil eis ex hoc oneris ĩdicat. Q̃ ỏ ſi q̃ſq̃ iudeoꝝ aliquẽ ẽ his vl' ad aliũ trãſferre locũ vel ad aliud obſequiũ retinere voluerit: ipe ſibi ĩputet q̃ ius colonariũ et ius dñij ſibi iuris ſeueritate dãnauit.

Bez geñ. epo.

Eldei ỏ ciuitate: ꝛ ifra. Sic legal' diffinitõ iudeos nouas nõ patit erigere ſynagogas: ita eos ſine iq̃etudie veteres habere pmittit.

Lexan. iij.

Olia ſup his: ꝛ ifra. Snã liter indicas vt iudei boſtia l' feneſtras ī die paraſceues aptas ñ hẽant: ß clauſas teneãt tota die.

Dem ex pcil'. laterañ.

Eldei ſiue ſaraceni neq̃ ſb alẽdoꝝ pueroꝝ ſuoꝝ obtẽtu nec ꝓ fuitio vel alia q̃libet cauſa xp̃iana mãcipia ī vomiꝰ ſuis pmittant hẽ. excoicent aĩ q̃ cũ eis pſumpſerit hĩtare: ꝛ ifra.

Dicq̃ pterea ẽo iſpirãte ad fidez ſe ꝑuerterint xp̃ianã: a poſſeſſiõib⁹ ſuis nullaten⁹ excludant: cũ melioris pditiõis ad fidẽ ꝑuerſos eẽ oporteat: q̃ anteq̃ fidẽ ſuſcepint habebant. Si aĩ ſecꝰ fuerit factũ ꝓncipib⁹ ſeu poteſtatib⁹ eoꝝũdẽ locoꝝ imũgimꝰ ſb pẽa excoicatõis: vt poſſeſſoꝝ hereditatis ſue ꝛ bonoꝝ ſuoꝝuz ex integro eis faciãt exhiberi.

Dem in eodem.

Eldei ỏ ciuitate: ꝛ ifra. Snã liter indicas vt iudei boſtia l' feneſtras ī die paraſceues aptas ñ hẽant: ß clauſas teneãt tota die.

Dem ex pcil'. laterañ.

Eldei ſiue ſaracemi neq̃ ſb alẽdoꝝ pueroꝝ ſuoꝝ obtẽtu nec ꝓ fuitio vel alia q̃libet cauſa xp̃iana mãcipia ī vomiꝰ ſuis pmittant hẽ. excoicent aĩ q̃ cũ eis pſumpſerit hĩtare: ꝛ ifra.

Dicq̃ pterea ẽo iſpirãte ad fidez ſe ꝑuerterint xp̃ianã: a poſſeſſiõib⁹ ſuis nullaten⁹ excludant: cũ melioris pditiõis ad fidẽ ꝑuerſos eẽ oporteat: q̃ anteq̃ fidẽ ſuſcepint habebant. Si aĩ ſecꝰ fuerit factũ ꝓncipib⁹ ſeu poteſtatib⁹ eoꝝũdẽ locoꝝ imũgimꝰ ſb pẽa excoicatõis: vt poſſeſſoꝝ hereditatis ſue ꝛ bonoꝝ ſuoꝝuz ex integro eis faciãt exhiberi.

Dem in eodem.

Eldei ỏ ciuitate: ꝛ ifra. Snã liter indicas vt iudei boſtia l' feneſtras ī die paraſceues aptas ñ hẽant: ß clauſas teneãt tota die.

Dem ex pcil'. laterañ.

Eldei ſiue ſaracemi neq̃ ſb alẽdoꝝ pueroꝝ ſuoꝝ obtẽtu nec ꝓ fuitio vel alia q̃libet cauſa xp̃iana mãcipia ī vomiꝰ ſuis pmittant hẽ. excoicent aĩ q̃ cũ eis pſumpſerit hĩtare: ꝛ ifra.

Dicq̃ pterea ẽo iſpirãte ad fidez ſe ꝑuerterint xp̃ianã: a poſſeſſiõib⁹ ſuis nullaten⁹ excludant: cũ melioris pditiõis ad fidẽ ꝑuerſos eẽ oporteat: q̃ anteq̃ fidẽ ſuſcepint habebant. Si aĩ ſecꝰ fuerit factũ ꝓncipib⁹ ſeu poteſtatib⁹ eoꝝũdẽ locoꝝ imũgimꝰ ſb pẽa excoicatõis: vt poſſeſſoꝝ hereditatis ſue ꝛ bonoꝝ ſuoꝝuz ex integro eis faciãt exhiberi.

Dem in eodem.

Eldei ỏ ciuitate: ꝛ ifra. Snã liter indicas vt iudei boſtia l' feneſtras ī die paraſceues aptas ñ hẽant: ß clauſas teneãt tota die.

Dem ex pcil'. laterañ.

Eldei ſiue ſaracemi neq̃ ſb alẽdoꝝ pueroꝝ ſuoꝝ obtẽtu nec ꝓ fuitio vel alia q̃libet cauſa xp̃iana mãcipia ī vomiꝰ ſuis pmittant hẽ. excoicent aĩ q̃ cũ eis pſumpſerit hĩtare: ꝛ ifra.

Dicq̃ pterea ẽo iſpirãte ad fidez ſe ꝑuerterint xp̃ianã: a poſſeſſiõib⁹ ſuis nullaten⁹ excludant: cũ melioris pditiõis ad fidẽ ꝑuerſos eẽ oporteat: q̃ anteq̃ fidẽ ſuſcepint habebant. Si aĩ ſecꝰ fuerit factũ ꝓncipib⁹ ſeu poteſtatib⁹ eoꝝũdẽ locoꝝ imũgimꝰ ſb pẽa excoicatõis: vt poſſeſſoꝝ hereditatis ſue ꝛ bonoꝝ ſuoꝝuz ex integro eis faciãt exhiberi.

Dem in eodem.

Eldei ỏ ciuitate: ꝛ ifra. Snã liter indicas vt iudei boſtia l' feneſtras ī die paraſceues aptas ñ hẽant: ß clauſas teneãt tota die.

Dem ex pcil'. laterañ.

Eldei ſiue ſaracemi neq̃ ſb alẽdoꝝ pueroꝝ ſuoꝝ obtẽtu nec ꝓ fuitio vel alia q̃libet cauſa xp̃iana mãcipia ī vomiꝰ ſuis pmittant hẽ. excoicent aĩ q̃ cũ eis pſumpſerit hĩtare: ꝛ ifra.

Dicq̃ pterea ẽo iſpirãte ad fidez ſe ꝑuerterint xp̃ianã: a poſſeſſiõib⁹ ſuis nullaten⁹ excludant: cũ melioris pditiõis ad fidẽ ꝑuerſos eẽ oporteat: q̃ anteq̃ fidẽ ſuſcepint habebant. Si aĩ ſecꝰ fuerit factũ ꝓncipib⁹ ſeu poteſtatib⁹ eoꝝũdẽ locoꝝ imũgimꝰ ſb pẽa excoicatõis: vt poſſeſſoꝝ hereditatis ſue ꝛ bonoꝝ ſuoꝝuz ex integro eis faciãt exhiberi.

Dem in eodem.

z Ultoꝝ. libertas. lxiij. di. mancipia.

a Sunt liberi. Mõ oriunarios ſiue aſcriptitios libos eſſe. L. ỏ agri. ꝛ cen. l. diffinimꝰ. li. xj. ḡ nõ repellunt a legitimis actib⁹: ar. ff. ꝛ reſti. l. j. L. ꝛ poſtu. l. vlt. q̃ vex eſt. tñ ad ordies nõ admittunt: niſi ꝛ lñia dñoꝝ. lxiij. di. ſi qs obligatus. ꝛ. c. admittunt. ar. j. di. ea. ſi ſeruꝰ. ß ibi nihilominꝰ teneãt fuire dño. Ella.

c Adheſerũt. ar. q̃ ex tpe ſeruitꝰ acquirit: ꝛ fuitia ꝓſueta pſtari ẽbent. xviij. q. ij. ſeruitũ. ff. ꝛ aq̃ plu. ar. l. j. ſ. ſic. ff. ſi ſer. vẽ. ſi qs di uturno. L. ꝛ fuitu. l. j. ꝛ. ij. Ar. j. q. j. nullꝰ eps. ꝛ hoc ẽ ſ. ꝛ pſue. c. vlt. ſ. ỏ ceſi. puent. Et ita habes hic q̃ ex tpe aliqs efficit originariꝰ. ſ. xxx. an. L. ỏ agri. ꝛ ceſi. liribꝰ cũ ſaris. li. xj. Zirg. j. L. ꝛ pſcrip. q̃ ꝓ libertate. ꝛ nõ ꝓ libertatẽ oponit. l. vlt.

d Bebentes. i. obligati ꝛ aſtricti ad colẽda rura.

e De his. i. originariis vel colonis.

f Retinere. forte in vomo ad ſeruiendũ ſibi: qõ eſſe nõ ẽbet: vt dicit in pn. c. ꝛ ſ. e. c. j. ꝛ. j. e. iudei ſiue. Ber.

g Imputet. ſ. iudeꝰ q̃ trãſtulit colonũ ad aliũ locũ: vel ad aliud ſeruitiũ imputet ſibi. qz hoc ꝓpo amiſit ius colonariũ qõ hẽbat ī colono: ꝛ colonꝰ liber erit ab illo iure. ſic ꝛ ī colono liberi hoĩs. vt ſi dñs velit vẽdẽ fundũ ꝛ tñſferre colonũ ad aliũ locũ: nõ pt eo iuuo. L. ỏ agri. ꝛ cẽ. ſi qs pdũ. li. xj. vel ſi velit dumdẽ aliquã agnatoꝝ colonoꝝ vl' affinitatẽ tñſferẽdo eos ad aliã colonariã: reintegrãdi ſt. L. coĩa vtriuſq̃ iu. poſſeſſionũ. ꝛ. L. ỏ ag. ꝛ cẽ. diffinimꝰ. li. xj. ꝛ ſic inde ſibi im

h Dum dãnaut. i. abſtulit ſibi ius colonariũ ipo facto. vl' ꝓtulit. expone dãnaut. i. fecit id ꝓpter qõ dãnat. et auferẽ eis ius colonari

um: vel ipſe colonꝰ ſibi imputet q̃ non vult agere ꝛ indeũ q̃ trãſtulit ipm. ß pmũ vertꝰ q̃tũ ad aliterã ꝓtez diſtincte: vt ſi vellet retinẽ ꝓpinuz colonũ ſecũ ī vomo: illud nõ eſt pmittendũ: imo excoicãdi ſunt. j. e. iudei. j. Rñ. ꝛ. c. ad hoc. vbi reddit cauſa q̃re. Berñ.

i Dominij. ſcz quod habuit in gleba: quo ab ea recedere non poterat. dñs enim pſone nõ fuit. qz liber hõ eſt: vt ſ. e. c.

k Seueritate. arg. q̃ iuris ſeueritas ſine rigoꝛ fuãdꝰ eſt. ſed hoc eſt ī odiũ illoꝝ iudeoꝝ. B.

l Eldei. legal'. L. ỏ iuõis. l. vlti. Ber.

m Permittit. et ſi corrierit: ỏ nouo põt illas reedificare ī priſtinũ ſtatũ: non tñ vt ãpliozes faciãt. j. e. pſulunt: ar. ff. ꝛ nouo. ope. nũci. l. j. §. opus nouũ. ꝛ §. ſi quis edificiuz. Berñ.

n Olia non. habeãt. pſuemurũt ei tũc vicidẽ xp̃ianos in pximelia creatos. j. e. ī nõnullis. cũ ei fidẽ nãz pẽnãt: nec ritos ſuos eis pmittimus. L. ỏ iudeis: indeos. vñ ī publicũ exire nõ ẽbẽt. j. e. ī nõnull'.

o Eldei ſiue ſaracem. ꝛ ita cuz ſaraceno moꝛari nõ lz: ſic nec cum iudeo: niſi aliqs ſpũal' vellz ire vt eis pdicaret: q̃ lz: vt. j. eo. q̃ ſit. ꝛ ſic intelligi xj. q. iij. ad meniaz.

p Seruino. ſ. e. c. j. ꝛ. ij. Ber.

q Permittant. Sz qd ad nos ỏ his q̃ foris ſunt: vt. ij. q. j. multi. ꝛ. xl v. di. q̃ ſuncera? So. ꝛ his q̃ foris ſt ñ iudicat eccl'ia vt penã ſpũales infligat: in caſib⁹ tñ iudicat ꝛ eis. q̃a repellit iudeos a cõmunione xp̃ianoꝝ. xxviij. q. j. ſepe. ne ab eis corrumpant: vt ibi. ꝛ. j. eo. ad hoc. ꝛ repellit em eos a legitimis actib⁹. ij. q. vij. ahem. ꝛ ab officijs publicis. lxiij. di. nulla officia. ꝛ. j. e. cũ ſit. ꝛ. c. pl't. ꝛ ne poſſint emẽ xp̃iana mãcipia. j. e. c. vlt. ꝛ. lxiij. di. frainutatẽ. Jtẽ nõ pmittit eos facere nouas ſynagogas. j. e. pſulunt. Jtẽ q̃ i diebꝰ lamẽtationũ non exeãt i publicũ: ſ. e. c. pr. ꝛ. j. e. i nõnull'. Jtẽ q̃ ſoluãt ẽcimas ẽ terris q̃s colũt: ſ. ꝛ ẽ ci. ẽ terris. ꝛ ne xp̃iana mãcipia circũcidãt. lxiij. di. nulla. ne ex teſtamẽto xp̃iani aliq̃d capiant. et ille xp̃ianꝰ eſt excoicandꝰ eẽ poſt mortẽ. xxiij. q. ij. ſane ꝓferẽ. ꝛ excedẽtes vberibꝰ ſbjcimꝰ. j. ẽ rapi. ī archiepatu. Dic ꝑ eccl'ia excoicat tñ illos xp̃ianos q̃ cũ eis habitare pſumũt. q̃q̃ tñ indirecte excoicat eos. q̃ excoicat xp̃ianos ne cũ eis aliqõ ꝓmertũ habeãt. j. ẽ vſur. poſt miſerabile. ꝛ. j. e. ꝛ ſi: in fi. ꝛ. c. poſtulaſti. R.

r Si poſſeſſoꝛibꝰ. niſi fuerint ꝓpare ẽ vſuris: q̃s tenenẽ vendẽ et pecuniã reſtituere. j. ẽ vſur. cum tu.

ſ Excõmunicatõis. arg. q̃ iudex ſecularis compelli poteſt ad iuſticiam ſeruandam. xxij. q. v. adminiſtratores. ꝛ hoc videtur facere ratõne fidei q̃ intromittit ſe ẽ hereditate: alꝰ non ẽbet: ſ. qui fi. ſint legiti. cauſam. ſed illud intellige in quocunq̃ caſu: vbi iudex ſecularis negligens eſt facere iuſticiam: q̃ eccleſia ſe intromittere ẽbet ꝛ compellere ipſuz. xxij. q. v. adminiſtratores. ꝛ. q. ij. dñs. ꝛ. j. ẽ maledic. c. ij. Berñ.

t Ex integro. ꝓter ſeruos qui eos ꝑuenerint in fide. L. ẽ epiſ. ꝛ cleri. ẽo nobis. §. his ita. Ella.

u ¶ Ta. Qui glo riãt. ſi. xviij q. ij. pnuntiaſam. ⁊. lxxxvj. di. tanta.

x ¶ Ferrũ. vt. j. e. ad liberãdã. vbi hoc tonũ hẽs qõ ẽ dr. ꝛe qbꝫ ẽ hr ad hoſtes trãſferri nõ ꝛebẽt. ¶ Que res expor. nõ ꝛebẽt. l. ij. ⁊ illi ſunt ꝛecapitãdi. vt ibi. ⁊. ¶. õ comer. mercatores. ff. õ pub. ⁊ vec. cotẽ ferro. ſi ei ñ hñt ferꝛ nec arma. nã cauſatuꝫ pimit cã pempta ſuũ. ⁊ appellatõne armoꝝ intelligunt fuſtes ⁊ lapides ff. ꝛe ver. ſig. armoꝝ appellatio. Lau.

y ¶ Submiſtrãt. ar. clericum p homicida hñ q pugnãdo arma miſtrat: dummõ fiãt ibi homicidia. arg. l. di. ſiqs viduã. xxiij. q. vi. c. vi. j. õ hom. ſicut dignũ. §. illi etiã ⁊. §. hi quoq;

z ¶ Subiectos. ⁊ ſic ipſo iure ſũt excõicati j. e. q olim.

⁊ ¶ Pnuatõne. ẽ po tunt ꝑp facere ꝛ laicos rõne crimis cõmiſſi.

ꝑ ¶ Seruos. no. ſeruitutẽ ꝛe iure nãli inductã. xxxv. di. ſexto die. Itẽ õ iure gentiũ di. j. ius gentiũ. itẽ õ iure cano. xv. q. vlt. cũ multe. ⁊ hic. ⁊. j. e. ad liberandã. vin.

ꝓ ¶ Excõicatõ. Et tñ iſti ipſo iure ſunt excõicati. ⁊ ſic excõicat⁹ põt itez excõicari. iij. q. iij. engeltrudam. ⁊. ar. xj. q. iij. excellẽ riſſimus. xij. q. ij. ꝛe viro. ⁊. lxxxvij. diſt. eos q. ⁊ q in ſordib⁹ẽ adhuc ſordeſcat. xlvij di. gẽtilibꝫ. i fi. Arg. ẽ. ij. q. j. multi. qꝫ ꝛe his que foris ſi nihil ad nos. xxiij. q. j. c. j ij. ⁊. iij. ⁊. nij. ⁊. ſ. ꝛe iudi. cũ non ab hoie. Itẽ q eſt extra eccłam nõ põt eſſe magis exẽ eccleſiã. xj. q. iij. oĩs chriſtianus. Itẽ ar. ẽ. ff. ꝛe v. ob. q bis. Idẽ. Ad. dixit q excõicatus ãplius excõicari nõ põt ß ꝛenũciari põt excõicatus. ⁊ ſic intelligit oia iura. Vbi ſepius vr aliqs excõicari: ⁊ ſic intelligit ẽ. ß tu dicas q excõicatus itez põt excõicari. Et ſunt duo effectus excõicatõis vt dicit q dã. primus effec⁹ eſt eijciendi extra eccleſiã. ſecũdus eſt ꝛennẽdi exẽ: ſicut q eſt ligat⁹ vno vinculo põt itez ligari: ñ eſt dubiũ q excõicat⁹ poſſit adhuc excõicari: ſicut q eſt in vno peccato põt aliud cõmittere ⁊ ſic plus puniẽ. ⁊ ſic põt pluries excõicari ⁊ magis ex hoc puniẽ. ⁊ ſecũda excõicatio ũc pmo incipit hre ſuũ effectũ cũ abſoluit a pma. ⁊ tñ pma abſoluto nõ habuit ſuũ effectũ ꝓpter ſecũdã excõicatiõnẽ: ⁊ ita finaliter ñ pdeſt pma abſoluto niſi cũ abſolut⁹ fuerit a ſecũda.

a ¶ Ta quorundã aĩos occupauit ſeua cupiditas vt q gloriant noĩe chriſtião ſaracẽis arma ferꝛ ⁊ lignamina ꝛeferãt galeaꝛ: ⁊ pares aut eẽ ſupiores in malicia fiãt illi: dũ ad impugnãdos chriſtianos arma eis et neceſſaria ſubmiſtrãt Sũt eẽ q ꝑ cupiditate ſua ĩ galeis ⁊ piraticis ſaracenoꝝ nauib⁹ regimen ⁊ curã gubnatõis exerceãt Tales igit ab eccłaſtica cõmuniõe pcluſos: ⁊ excõicatiõi ſubiectos reꝛ ſuarũ ꝑ pncipes catholicos ⁊ pſules ciuitatũ puatõne mulctari: ⁊ capiẽtiũ fieri ſuos cenſem⁹. Precipim⁹ etiã vt per eccłias maritimaꝝ vbiũ czbra ⁊ ſolẽnis ĩ eos excõicatõ ꝓferat

¶ Dem.

C Onſuluit: ⁊ ifra. Judeos ꝛe nouo conſtruere ſynagogas: vbi nõ habuerũt pati nõ ꝛebes. Ecꝫ ſi antiq corruerit: l' ruinã minanẽ: vt eas reedificent: põt eqnimiter tolerari: nõ ãt vt eas exaltẽt: aut ãpliores aut pcioſiores faciant q̃ antea fuiſſe noſcũt: q vtiqꝫ ẽ ꝑ mag ꝛebẽt hre q in veteribꝫ ſynagogis et ſuis obſeruãtijs tolerant. ¶ Dem.

A Dhec oĩbus chriſtianis q ſunt ĩ iuriſditiõe nra peniꝫ intdicatis: ⁊ ſi neceſſe fuerit diſtrictõe eccłaſtica ꝓpellatis ne iudeoꝝ ſeruicio ſe aſſidue ꝑ aliq mercede exponãt. qõ eẽ obſtetricibꝫ et nutricibꝫ eorum ꝓhibere curetis ne ĩfantes iudeoꝝ ĩ eorũdẽ wmbus nutrire pſumãt: qm iudeoꝝ mores ⁊ noſtri ĩ nllo ꝛcordãt: ⁊ ipi ꝛfacili ob ꝓtinuã ꝙuerſatõnẽ ⁊ aſſiduã familiaritatẽ ad ſuã ſupſtitionẽ ⁊ pfidiã ſimpliciũ aĩos inclinarent. ¶ Clemens tercius.

S Jcut iudei: ⁊ ifra. ſtatuiꝫ vt null⁹ ĩuitos vl' nolẽtes iudeos ad baptiſmũ venire cõpellat. Si qs aũt ad chriſtiãos cã fidei ꝓfugerit poſtq volũtas ei⁹ fuerit patefacta chriſtian⁹ abſq calũnia efficiat: qppe xpi fidem habere nõ creditur: q ad xpianoꝝ baptiſmũ no ſpõtane⁹ ß inuit⁹ cogit puenire. Nullus etiã xpian⁹ eoꝝ quẽlibet ſine iudicio terrene poteſtatis vl' occidere vel vulnerare l' ſuas pecunias auferre ꝑſumat: aut bõas quas hacten⁹ habuerint cõſuetudines ĩmutare: ꝑſertim ĩ feſtiuitatum ſuaꝝ celebratione q̃ſq fuſtibꝫ l' lapidibꝫ eos nullaten⁹ ꝓturbet: neq aliquis ab eis coacta ſeruicia exigat: niſi que ipi tẽpore ꝓterito facere conſueuerũt Ad hoc maloꝝ hoĩm prauitati ⁊ auaricie obuiãtes ꝛecernim⁹ vt nemo cimiteriũ iudeoꝝ mutilare aut ĩuadere audeat: ſiue obtentu pecunie corpa humata effodere. Si qs ãt hmõi ꝛecreti tenore cognito qõ abſit ꝓtraire ꝑſumpſerit: honoris ⁊ officij ſui piculũ patiat: aut excõicatõnis ſnĩa plectat: niſi ꝑſumptõez ſuã digna ſatiſfactõne correxerit.

¶ Dem.

Q Uã ſit laudabile: ⁊ ifra. Tuis frater epiſcope petitiõibꝫ annuẽtes tibi tuiſq ſocijs cũ ad pdicandã chriſti fidez paganis exhibitis: apo. aucte ꝓcedim⁹: vt vobis his cibis cũ modeſtia ⁊ gratiarũactione ſeruata tempoꝝ qualitate iuxta canonicas ſanctõnes vti liceat: qui vobis

c ¶ Exaltent. nõ ei licet cuilibꝫ poſſeſſoꝝ trãſſoꝝ mare poſſeſſionez puta vſufructuario. ff. ꝛe vſu fruc. equiſſimũ. §. ſed ⁊ coloꝝ. Bernardus.

d ¶ Dhec. Aſſidue. ſic. ſ. e. c. j. ⁊. ij ⁊. c. iudei. ij. ⁊ eſt ar. ex eo q dicit aſſidue: q interpolatim põt ſeruire: qõ intelligẽ ꝑm tenoꝝez illi⁹. c. ſ. e. multoꝝ. §. j. ß ĩ wmb⁹ nll'o mõ ꝓut j. ſequit. ⁊ in põ. ꝓcor. xxviij. q. j. iudeoꝝ ſepe. ⁊. j. e. ⁊ ſi iudeos.

e ¶ Jn wmbꝫ. ⁊ ita vr q extra tomum iudeoꝝ poſſunt eadẽ ꝓhibitio ẽ. j. e. ⁊ ſi. Ber.

f ¶ Concordãt. xxiij. q. viij. diſpar. ⁊ in habitu etiã differre ꝛebẽt a chriſtianis: vt poſſint melꝰ euitari. j. e. in nõnull'.

g ¶ Diplicitũ. q inocẽs credit oi vbo. xxij. q. iij innocẽs. ſi. xxviij. q. j.

h ¶ Jcut. ſepe. Jnuitos. hoc iõ dicẽ: q null⁹ ad fidẽ cogẽdꝰẽ. xxiij. q. v. ad fidẽ. ⁊. xlv. di. ꝛe iudeis. q ſi ſimplr ⁊ abſolute cõpellãt nõ recipiẽt caracterẽ. ß ſi pditiõaliter compellãt bñ recipiũt ⁊ ꝓpellẽdi ſi: vt fidẽ ſic ſuſceptam obſuẽt. vt ſ. ꝛe bap. maiores. §. itẽ q̃rit xlv. di. õ inde. ⁊. ff. õ rinu. ſi pẽ. ⁊. ¶. e. n. nullꝰ

i ¶ Dre. pbatio eius q nullꝰ ꝓpelli dz ad fidẽ. q fides ex neceſſitate eẽ ñ dz xlv. di. qd ãt. ⁊. c. q ſincera. ⁊. xxiij. q. v. ad fidẽ.

k ¶ Poteſtatis. nll'i emi pmiſſum eſt occidere vl' penã ifligere niſi cui ex offiõ pmittit. xxiij. q. v. q malos. imles cũ miſſẽ pẽa ñ ẽ iferẽda niſi p iudi. xxxiij. q. ij. §. itẽ h ꝛc.

l ¶ Bõas. ſec⁹ ſi malas ne ꝛeludãt xpianis ꝓtendẽtibꝫ ſigna lamẽtatiõis ⁊ nõ ꝓtpãt i ꝓtumel ã creatoꝛ. j. e. i nõnull'. ⁊ ne ãnuatum ſimulatã ſpeciem crucis exurãt. ¶. e. indeos. ß ſuas feſtiuitates more ſolito celebrent. xlv. di. q ſincera.

m ¶ Cimiteriũ. Ar. ſ. ff. õ ſepul. vio. ſepulcra. Bo. ſepulcra hoſtiũ religioſa nõ ſunt: vt ibi dr: nec illõ infringẽs incidit in edictum. iudei vo non reputant hoſtes. xxiij. q. viij. diſpar. licz ſint hoſtes fidei noſtre. j. e. ⁊ ſi iudeos.

n ¶ Pecume. q i ſepulcris ponẽda nõ eſt. ar. ff. ꝛe reli. ⁊ ſump. fu. ſiqs impediat. §. funeris cã. ⁊. xiij. q. ij. nõ eſtimem⁹. circa medũ. tan.

o ¶ Eſiodere. qõ q fecerit ſepulcri violati reneẽ. ꝛe ſe. vio. l. iij. §. ſiqs. ⁊ ꝑm quoſdã hec actio infamat. ff. ꝛe ſepul. vio. l. j. Alij dicũt q nõ infamat: cũ ſit actio in factũ. ⁊ m. l. illa impropie ponit actio. Alla.

p ¶ Excõicatõis. ⁊ ita vr i optõne iudic q uſtoꝝ ꝑ pena impõat ſi nõ ſatiſfecerit: ⁊ ſi iſte vult ſatiſfacere nõ puniẽ. ſi. xxxv. di. eps aut pbr. ⁊. xlvij. di. c. j. ⁊. xcij. di. c. vl. ita eſt ar. q ꝑ quolibꝫ pctõ nõ dz eps in aliquẽ fulminare vel excõicare vl' ꝛeponere.

q ¶ Uã ſit. Qualitate. vt abſtineãt his diebꝫ ⁊ ĩ tpibꝫ qbꝫ a carne eſt abſtinendũ ꝑm canones. iij. di. ꝛeniq. ⁊ ꝛe pſe. di. iij. ꝛe eſu carniũ. ⁊. c. ſabbato. ꝛe qbꝫ canonibꝫ hic fit mentio.

r Utī liceat. aliter eīī nō possent illos lucrari ⁊ sic licz eis loq ⁊ comedere cū eis exemplo dñi xxiij. q. iij. infideles. et xj. q. iij. ad mēsā. dūmo ⁊ aliis ñ coinquinēt. ar. p. xxviij. q. j. nulli. ⁊ c. oēs. so. ꝑria intelligunt de iudeis q discernūt cibos. ℔ ⁊ c. ad mēsam. et c. infideles. de paganis intelligit. Sz ḡre potꝫ vitamꝫ cōmunū iudeorū q̄ paganoꝝ: rō illa est: q: illi. s. iudei discernūt cibos nr̄os: vñ ñ debꝫ cibis eorū vti ne videamur inferiores illis: vt dicit p. c. oēs. pagani vo nō discernūt cibos ꝛ hodie ⁊ isti ⁊ illi discernūt vñ nō debemꝫ comedere apud eos nec ipsi apud nos: licz hoc nō ꝓmeat i verbis edicti: vt ꝓz ℔ ⁊ c. ad mensam. ℔ q̄tū ad sniam eos viuere debꝫ. ar. ff. de pe. he. ite venunt. §. ait senatꝫ. ℔ ḡre potꝫ vitamꝫ cōmunū q̄ colloquz: nō loq̄mur eis vt eos possimꝫ lucrari: qđ alꝫ facere ñ possemꝫ vt in. c. infideles.

l Apponunt. q̄cūq; ℔ apponūt vti pūt: nisi di cti fuēt q sit idolothimi latū. vt. j. q. iij. §. vlt. ⁊ xxvj. q. ij. si de area. tunc eīī sanctꝫ est mori fame q̄ idolatrica vesci. xxxij. q. iij. sic sanctꝫ.

t Habita. q: nullꝫ pōt predicare nisi ex officio sibi cōmisso: l' nisi hēat auctē a suo prelato. j. de here. cū ex iniuncto. ⁊ c. excōicꝫ. §. qa vo. Nec sufficit petere sniam nisi fu obtenta: vt ℔ pz. ⁊ si. de pse. di. v. ñ oportz. xj. q. iij. qđ ℔. xxx. q. ij. due Arg. p. s. de regula. lz. ⁊ s. ó arbi. cū olim.

g Ignificauit no. Cōmoduz. fm q dr. s. e. ita quozūdā. vbi de hoc. ⁊ j. e. ad liberandā. Nihil ḡ i mercib portādū est nisi illō vñ possint redimere captiuos: vt hic dicit. Sz qđ si nō pūt redimere captiuos: nisi portent eis arma vl' ferz: nūqđ hoc facere pūt sine pena excōicatōis: arg. q sic: ex eo q dicit excepto redēptōis articulo. Sed nō credo nisi ꝓmo reqrat auctoritas pape ne aliqđ fraudis fiat. Ber.

b Juramēto. Sz nōne sufficit pēa excōicatōis: pōt dici q hoc exigit a suspecto. ar. xxviij. dist. de syracusane. ⁊ x. q. vi. c. vi. qm eoz ruine debēt occurrere plati. xciij. di. diaconi. ⁊ xxij. q. v. hoc vr. ⁊ ad maiorē

c Excōicatōis. de q̄ hēs. s /cautelā exigit iuramētū et a q̄cūq; lau. e. ita ḡrūdā. ⁊ nō qz lz treuga sit facta nō tñ pax ppetua. vt. j. §. ꝓ. vñ phibuio ñ intelligit ꝓterea relaxata de mercib phibitis.

d Per nūcios. lic. j. ca. ꝓ. q p aliū facit p se facere vr. vt ℔. ⁊. j. de sen. ex. mulieres. xlvj. di. sicut nō suo. ff. de admi. tu. ita tñ. §. gessisse.

e Post treugā. treuga est securitas plonis ⁊ reb ad tps ꝓcessa. s. de ab ipsis infidelibus apponunt. Insup indulgemus vt quicūq; religiosi seu clici idonei ad annūciandū gentib euangelicam vitatē req̄sita ⁊ habita ꝑlatorū suoꝝ lnīa tibi voluerint adherere: id absq; ꝓtradictōe q̄libet liberā exequēdi habeāt aucto. apo. facultatem. Bem.

Ignificauit nob. ⁊. f. quō aliq ciuū tuorū in alexandriam valeāt ꝓficisci p recuperandis cōcinib suis qui illic in captiuitate tenent hoc arbitramur licite posse fieri: dūmō nihil in mercib suis l' alio modo secum illuc referāt: vnde posset saracenis excepto redemptiōis articulo aliqđ cōmodū aut subsidiū ꝓuenire: qđ etiā coram te pus iuramēto firmabūt. Illi q̄q; q post treugaz in transmarinis ptib factā cū cōmercio alexandriā adiuerint si retulerīt merces phibitas cā lucrandi: excōi catiōis vinculo ñ absoluit. Bē

Olod olim ꝓceptū fuit: ⁊ infra. Sane lz hoc fuerit in pcilio lateran. districte ihibitū: nos tñ oēs illos excōicatōi supponim⁹ q iam āplꝫ cū saracēis mercimoniū habuerūt: vel p se vl' p alios nauib seu q̄cūq; alio ingenio eis aliq; rez subsidia seu ꝓsilia q̄diu int nos ⁊ illos guerra durauerit duxerit ipēdēda. Vigit discretōi mādā⁹: q. nec p vos nec vestras naues: nec alio quocūq; modo aut ingenio: eis mercimonia ꝓsilia vl' alia subsidia trāsmittatis ne si aliq ī sua malicia idurati sec⁹ agere ꝑsum pserīt: nō solū ipo iure incidāt ī excōicatiōz illā verūetiā irā dei viuentis incurrāt. Mmo. iij. archiepo senon. ⁊ epo parisien.

Et si iudeos q̄s ꝑpa culpa submisit ꝓpetue fututi: pietas christiana receptet ⁊ sustineat cohabitatōz illoꝝ ingrati tī nobis esse ñ debēt: vt reddāt christianis p gra ꝓtumeliā: ⁊ ó familiaritate ꝓtemptū q; tanq; miseri corditer i nr̄az familiaritatē admissi nobis illā retributionē ipendūt: quā iuxt vulgare ꝓuerbiū mus i pera: serpens in gremio ⁊ ignis i sinu: suis ꝓsue uerūt hospitib exhibere. Ecce pim⁹ ât q iudei faciūt christianas filioz suoꝝ nutrices: et qđ nō tm dicere ℔ etiā nefandū est cogitare: cū in die resurrectiōis dñice illas recipe corpꝫ ⁊ sangui nē ibu xpi ꝓtingit p triduū añq; eos lactēt lac effundere faciūt ī latrinā: alia insup ꝫ fidē catholicā detestabilia ⁊ inaudita cōmittūt: ꝓpter q̄ fidelib est verendū: ne diuinā indignatōnez incurrāt: cū eos ppetrare patiunt: indigneq; fidei nr̄e ꝓfusiōz inducūt: ⁊ infra. Inhibē⁹ ergo districte: ne decetero nutrices l' fuiētes hēant christiānos: ne filij libere filijs famulent ancille: ℔ tanq; serui a dño reprobati: in cui⁹ mortē neqter cōiurarūt: se saltē p effectū opis recognoscāt suos illoz q̄s xpi moꝛs liberos ⁊ illos seruos effecit: ⁊ infra. Si vo nutrices ⁊ fuiētes nō dimiserint xpianos sub excōicatōis pena inhibeatis districte oibus christianis ne cum eis ꝓmercū aliquod audeant exercere.

Bem.

treu. c. j. ⁊ q facit treugaz nō facit pacē: nec resistit a guerra nisi ad tps: qr q distulit ñ ī totū restitui. ij. q. iij §. notandū. ff. ó iudi. restituisse.

f Nō absoluit. nec etiā a periurio: qr licz treuga sit facta nō tñ pax: ⁊ ita ñ existit cōditio. vñ incidit ī sententiā excōicatōis ⁊ ī puriū: ⁊ sic treuga ñ est pax.

g Olod olim. in lateran. s. e. ita quozūdā.

h Supponimus. ⁊ iam suppositi erant p alex. ī pcā. lateran. ita ḡrūdā. ⁊ sic est canon late sniē: vtz ī fi. ⁊ ita vr q̄ q ꝫ facūt duplici excōicatōe si ligant. Sz q̄s absoluet illos pōt dici q epi ipsoz. qr exq ꝑp sibi hoc nō reseruū: aliis indulsisse vr. j. de sen. ex. nup. qr sibi rebellasset si hꝰ ñ intēdebat. s. de pbē. grate. in fi. ⁊. j. de cri. fal. oura. in fi.

i Subsidia. s. e. ita. ⁊. j. e. ad liberādā. ⁊ l. q̄ res expor. nō pos. p tonū. ⁊ l. queres ven. ñ pos. p tonū.

k Jrā dei. rami hui⁹ q ab eccia iuste facti ē. xxiij. q. j. qōcūq;.

l Et si. ingrati. si ei iudei isti ingrati sunt pūt gnari gratia sibi ꝓcessa. s. de w. ca. vlu. ⁊ xij. q. ij. octaua discussio. ⁊ l. de reuo. w. l. vlt.

m Pro gra. s. de fideiuss. puenit. ⁊. s. de renū. fane.

n De familiaritate. Summa familiaritas parit ptemptū. ff. de offi. obseruādū. ⁊ ff. de of. pcō. ne q̄q; §. circa. ⁊ lxxxvj. di. qm

o Mus in pera. vt xij. q. j. §. ij. Vsus fi.

p Nutrices. qō ee nō dz. s. e. iudei. ⁊ c. ad hoc.

q Effundere. credebāt forsan corpus xpi descēdere ī stomachū ⁊ icorpari: qō ē falsū de pse. di. ij. tribo gra

dibus. non est iste panis. Libus eīī aie est. di. e. credere. lau.

r Paumur. arg. q q pōt ꝓhibere ⁊ nō ꝓhibet: sibi iputat. lxxxvj di. c. iij. ⁊. j. de reg. iur. c. pe. ⁊. j. ri. px. ca. ij. ⁊. xxiij. q. viij. ꝓterea.

s Libere. i. eccie. nō eīī /arg. ⁊. j. de sen. ex. quāte ꝑsumptōis. erit heres filius ancille cū filio libere. xxxij. q. iij. dicat aliqs.

t Ancille. i. Agar q̄ significat synagogā. Libera. i. sara: q̄ significat ecclesiā. De agar ancilla sare descēderūt isti q debēt esse sui illoz q descenderūt a sara in quib eccia fundata est.

u Sub excōicatōis pena. imo excōicari pūt si cōicent eis postea. ⁊. de vsur. post miserabilē. ⁊. j. c. ꝓ. ⁊ sic indirecte iudicat ecclesia de iudeis. ⁊ de hoc dixi. s. e. ita. ⁊. c. iudei.

Postulasti. pena pecuniaria. ad arbitriū iudicis. ꝛ̄ de of. dele. de causis. q; nihil ad nos ō his qui foris sunt. ij. q. j. miſti. Q̄n eccīa possit punire iudeos dicrū est. ꝛ̄. e. ita. ⁊. c. iudei.

¶ Leso satisfactōz. hoc regulare est: vt sp aīi absolutōz satisfaciat leso. j. ō sen. excō. porro. parochianos. ꝓquesti. ⁊ ī pl'ibꝰ alijs ca. ⁊ eccl'ie satisfacere dz: cui fuit fcs iuria in pſona eiꝰ miſtri. vt iij. q. j. nullꝰ. in fine. ⁊. ij. q. vij. accusatio.

¶ Christianis. ⁊ ita indirecte excōicantur iudei. de hoc dic vt dictū ē. ꝛ̄. e. ita. ꝛ̄ hīc.

¶ Nonnullis. Distiguit. sic ꝓ habitū debēt distīguī nouicij a ꝓfessis. ꝛ̄. de sta. regu. ca. pe. ⁊ meretrix a matrōa. j. de sen. ex. in audiē tia. ⁊. ff. ō iniur. item apud. §. si qs vgies. et masculū a femis p crines ⁊ vestes. xxx. di. si q̄ fcia. sic ⁊ liber distīguit a seruo p pleū. C. de la. libe. tol. l. j. §. ß ⁊ q̄ pleani. io.

¶ Errorē. ḡ si ignorāt ꝑmiscear xpiani iudee dūmō ñ sit crassa siue affectata ignorantia: excusat in eo q̄ iudea. ar. xxxiij. q ij. in lectū. ⁊. j. ō cle. ex. apostolice.

¶ Cōmixtiōis. dā nec mīmonijs int iudeū ⁊ xpianā esse pōt xxviij. q. j. caue.

¶ Prodeāt. ꝛ̄. e. q.

¶ Illudere. sic reddūt nobis p gr̄a pumeliā ⁊ ꝓpriū. ꝛ̄. eo. ⁊ si iudeos.

¶ Diadnersionis. s. pecuniaria pena l' alia tpali ꝑ quā visuz fuerit iudici. ꝛ̄. c. ꝓi.

¶ Blasphemare. ꝛ̄ e. c. j. ⁊. c. ꝓi.

¶ Cum sit. Blasphemꝰ xp̄i. i. iudeꝰ blasphemās christū. ꝛ̄. e. c. j.

¶ Toletani. luij. di. nulla. ⁊. j. e. ex spāli.

¶ Prouinciale ꝓcilij ꝛ̄. de accu. sicut olim.

¶ Pauperū. Sic ḡ pauperib restituit: qđ iniuste extortū est: vt ꝛ̄. de imu. eccle. quia. si vō officiū licitū est: cē si vellet posſz dare pauperib qđ iniuste extortū est. xvij. q. v. nō sane. Sed ꝫ videt: q restituendū sit illa qđ est extortū ⁊ nō pauperib. j. de hom. sicut dignū

Postulasti q̄liter ꝫ iudeus ꝓcedere debeas: q̄ manus iniecit ī quēdā clericū violētas. Ad qđ breuit rñdē: q si dictꝰ iudeus tue iurisditōnis existit: ipm pēa pecuniaria punias vel alia ꝑm q ꝓuenit tpali: faciens leso satisfactōz ꝓgruā exhiberi. alioq̄n eiꝰ dñz moneas ⁊ īdicas vt passo iniuriā ⁊ eccīe ab eo satisfieri faciat ꝓpetēter: q si dñs eius neglexerit adiplere: tu christianis oīb p cen. ec. interdicas ne cū ipso iudeo añq̄ satisfaciat pſumāt cōmercia exercere.

¶ Dem ī concilio generali.

¶ Nonnull' puincijs a christianis iudeos seu saracenos habitꝰ distīguit diuersitas ß ī q̄busdā sic q̄dā ioleuit ꝓfusio vt nulla differentia discernant Vñ ꝓtingit interdū q ꝑ errorez christiāi iudeoꝝ seu saracenorū ⁊ iudei seu saracēi xp̄ianoꝝ mulieribꝰ cōmiscent. Ne igit tam dānate cōmixtiōis excessus per velamē hmōi vlteriozis excusationis possint hīe diffugiū: statuim⁹ vt tales vtriusq; sexꝰ in oī christianoꝝ puincia: ⁊ oī tpe q̄litate habitꝰ publice ab alijs popul' distinguant. In diebꝰ āt lamētatōnis dñice passionis in publicū mīme ꝓdeāt: eo q nōnulli ex ipis talibꝰ diebꝰ sic accepim⁹ ⁊ ornatꝰ nō erubescūt incedere ac xp̄ianis q̄ sacratissime passionis memoriā exhibentes: lamētatōis signa ꝓtendūt: illudere nō formidāt. Illud aūt di strictissime inhibē⁹: ne ī ꝓtumeliā creatoris ꝓsilire ꝓsumāt. Et q̄m illi⁹ dissimulare nō debem⁹ obꝓbriū: q̄ pbra nr̄a dcleuit: pcipim⁹ ꝓsumptores hmōi ꝑ pn cipes sec'lares ꝓdigne animaduersionis adiectione cōpesci: ne crucifixū ꝑ nob aliq̄tē⁹ blasphemare ꝓsumāt. ¶ Dem in eodē.

Quum sit nimis absurduz: vt blasphemus christi in christiānos vim ptātis exerceat qđ sup b toletanū ꝓcilij ꝓuide statuit: nos ꝓpter trāsgressoꝝ audaciā ī b gnāli ꝓcilio inouā⁹ phibētes ne iudei publicis officijs ꝓferant: q̄m sub tali ptextu christianis p'imū sunt infesti. Si qs āt eis officiū tale cōmiserit ꝑ ꝓuinciale ꝓcilij qđ singul' ānis pcipim⁹ celebrari: monitōe ꝓmissa districtōe q̄ ꝓuenit compescat. Officialiꝫ hmōi tādiu christianoꝝ cōio in ꝓmercijs et alijs denegēt: donec ī vsus pauperꝝ christianoꝝ ꝑm ꝓuidentiā dioc. epi cōuertat qcqđ fuerit a xp̄ianis adeptꝰ occasione officij sic suscepti: et officiū cū pudore dimittat qđ irreuerenter assumpsit. Hocidem extendim⁹ ad paganos. ¶ Dem in eodem.

¶ Ad liberandā terrā sanctā ⁊ ifra. Excōicam⁹ ptereā ⁊ anathematizam⁹ illos falsos ⁊ impios xp̄ianos: q̄ ī ipm xp̄m ⁊ pl'm xp̄ianū saracenis arma ferꝝ ⁊ lignamia deferūt galeaꝝ eos etiā q̄ galeas eis vendūt: vl' naues: q̄q; ī piraticis saracenoꝝ nauibꝰ curā gubernatōis exercent: vl' machinis aut q̄busl̄bꝫ alijs aliqđ eis impēdūt cōsiliū l' auxiliū ī dispēdiū terre sancte: ipsosq; reꝝ suaꝝ ꝓuatōe mulctari: ⁊ capientiū suos fore cēsem⁹ pcipiētes vt ꝓ oēs vrbes maritimas diebꝰ dominicis et festiuis hmōi snia publice innoueāt: ⁊ talibꝰ gremiū nō apiat ecclie: nisi totū qđ ex cōmercio tā dānato pceperint: ⁊ tātūdē de suo ī subsidiū terre sancte trāsmiserint: vt equo iudicio in quo deliq̄rit puniant. q si forte soluēdo non fuerint: sic al's reat⁹ taliū castiget: q̄ ī pena ipsoꝝ alijs interdicat audacia talia ꝓsumendi:

¶ Rego. ix. astoricen. ⁊ lucen. episcopis.

Ex spāli quē erga illustrez regē portugalie gerimus charitatis affectu: ⁊ ifra. Adandā⁹ q̄. regē ipm sollicite inducatis: ne ī officijs publicis iudeos xp̄ianis ꝓficiat sic ī gnāli ꝓcilio cōtinet. Et si forte reddit⁹ suos iudeis vendiderit vel paganis:

§. eos. ⁊. j. de vsu. cum tu. ⁊. ō. de iureiu. eā te. ⁊. ō. de veri. tua. ij. xviij di. q̄m. hoc ō fit in hoc casu: q; nesciat a qbꝰ extortū sit. maior pena ponit in se. c. ill' q̄ merces phibitas portāt ad sarracenos. Jo.

¶ Ad liberandaz. Excōicam⁹ anathematizā⁹. sic. ꝛ̄. e. ita. ⁊. c. q̄ olim.

¶ Priuatiōe hoc totū habes. ꝛ̄. e. ita.

¶ Cōmercio. totuz ḡ lucrū qđ ad eos puenit ex hoc cōmercio debem⁹ dare in subsidium terre sancte in cui⁹ detrimēto hoc fecerūt: ⁊ est simile crimini vsuraz: in quo q̄cqđ sorti accidit vsura est: vñ totū dz restitui. j. de vsu. ꝓsulunt. ⁊. xviij. q. iij. putāt. ⁊. c. se. imo vt q̄ maꝰ qz isti videāt fidē christianā impugnare vñ pl⁹ puniunt: q; tantūdē ꝑ pena dare cogūt in subsidiū terre sancte. Et nemo dubitat guiꝰ esse cōmissum qđ ē guiꝰ vindicatū. xxiij. q. j. ñ afferā⁹. ⁊ in aut. vt fra. fi. col. ix. in fi. vbi dicit. in delicto eīm eēlī ꝓhas eis immere penas tastū putamus.

¶ Deliqrint. sic. ꝛ̄. de imu. ec. c. vl. ⁊ ō iuxpa. pastoralis. ⁊. ꝛ̄. de tem. or. lras. ⁊. ꝛ̄. de fo. ꝓpe. nullꝰ. fi. xij. q. ij. ō viro ⁊. xvij. q. iij. ff ⁊ coeps

¶ Sic al's. q; pcerūt sibi ꝙ vberib loco pene. xiij. q. vj. si res. ⁊. xij. q. ij. fraimitas. ⁊. v. qōe vj. qz iuxta.

¶ Interdicat. sic ḡ pēa vni⁹ ē mei⁹ alteri⁹. vt. ij q. vij. quapropi. ⁊. ꝛ̄. de of. or. irrefragabili. ⁊. ꝛ̄ de trāsla. c. j. in fi. ⁊. ꝛ̄. de sta. regu. ea q̄. ꝛ̄. de ea lūna. c. ij. ff. de penis. l. capitaliū. §. famosos. ff ꝺpo. bōa fidel. j. Ne. i fi.

Ex spāli. Cōcilio ꝛ̄. eo. cum sit. ⁊ luij. dist. nulla.

¶ Mō suspectū. q fidelit ⁊ sine fraude officiuz suum exequat: ne ꝑ hoc fraus fiat christiānis clericis aut ecclesijs q̄libꝫ sunt iosepḥ de quo hēs. xxij. q. ij. qđ aut. qui fuit dispensator pharaonis.

¶ Nulli. Seruito ꝛ̄. e. c. j. ⁊. c. in dei. ij. imo q̄cito voluntas ipsius fuerit patefacta q̄ velut fieri xpianꝰ: in libertatē modis oīb

vendicetur. luij. dist. fraternitatem. nisi emptus sit causa mercimonij: vt ibi dr ⁊ b inferius.

x ¶ Adercumonij. in q̄ casu nō fraudabit ex toto iudeus siue paganus dūmodo infra tres mēses illum venalem exponat: vt. c. fraternitatē.

y ¶ Solidis. Sed nō qua moneta dabunt? Rndet nō illa q̄ est i vsu in loco illo. ar. ff. nō leg. iij. nūmis. ff. nō le. j. si pu⁹ pluriū. §. si nūer⁹. Quid si nō sit q̄ soluat illos. xij. solidos? nō hoc dictū est. s. eo. c. j.

5 ¶ Tres mēses. eopso q⁹ nō exposuit ipm infra tres mēses venalē: psumit q⁹ ñ cā mercimonij emerit ꝛ ad seruiendū sibi. vñ nullo pcio dato pduceat ad pmiū libertatis: nec admittere⁊ pbatio in ctrariū cum ꝛ sit psumptio iuris ex qua ius statuit: vt. iiij. dist. fraternitatē. qō. c. intelige p illud: ꝛ istud ē q̄ glosa ꝛ expositio illius si psumptio ē. s. nō spōsa. vbi hēs psumptōz iuris: ꝛ si alius eum cōparet talis emptio non valeret ꝛ nihilomi⁹ erit liber nullo pcio dato si scierer emit illū. si ignorārer: agat ad pciū siue ad interesse ꝛ iudeū qui ipm recepit. ff. nō ẓhen. emp. liberi hois. ar. Et nota q⁹ fauor fidei puat aliquē seruus suo: vt hic patet. Itē puat aliquez filio suo. s. nō conuersi. insti. c. vlt. Itē puat aliquem vxore sua. s. nō dicor. gaudem⁹. ꝛ. xxviij. q. j. si infidelis. Berñ.

c ¶ Ubins. nō fide eñ nullus nōz dubitare ꝛ firmiter credere articulos fidei. s. nō sum. tri. c. j. i pn. aliter salu⁹ esse ñ poterit: vt i psalmo. Quicūq; vult nō. ꝛ. xxiij. di. q̄ ēps. ꝛ xxiij. q. j. apte. null⁹ ei inuabare dz i fide: vt ibi b ¶ In fide. dicit. Etiā in tenui articulo.

¶. nō here. l. ij. in fi. sic ex leui offensa reuocat libertus in seruitutem. ¶. nō libert ꝛ eox libe. si manumissus. ꝛ hoc q̄ ad articulos fidei: qui ptinent in symbolo. Credo in nō. q̄d p fidē sola adhibenda est credulitas: q⁹ fides est nō re non visa. nō pe. di. iij. in nomo. ¶. nō sum. tri. l. vl. nō p signa ꝛ p fidē vitas ē colēda. ō pse. di. iij. vēt sacerdos. lau.

c ¶ Credendū est. q̄ dubi⁹ i fide testis esse ñ pōt. xxij. q. iij. ipa pietas.

d ¶ Si alios. Nō reuocat. cū potest. ff. ad. l. acq. sciam. lxxxij. di. error⁹. ꝛ argu. s. ti. pr. ꝛ si iudeos. ꝛ. ij. q. vij. negligere. Sed nūqd istud ptinet ad oēs? Rn. nō crimie iam ꝑmisso soli plati tenent corrupe. xxij. q. iij. duo ista. ꝛ. c. ita plane. a pctō āt cōmittēdo q̄libz tenet alii corrupe occulte. j. e. cū ex inuncto. vbi ō hoc. ꝛ ar. xxij q. iij. ipa pietas. xxij. q. v. hoc vr. ꝛ. xciij. dist. diacon. ꝛ. s. nō cog. spiritua. ꝛ. ij. q. vij. q̄propt. ꝛ iste due vltie pcordāte intelligūt in tenuiaatē

f ¶ Irmissime. Berencū. Hereticus multis modis dr. Tan. Ille dr hereticus q̄ querit sacra ecie vt symoniac⁹. j. q. j. eos q̄ p pecūā. vt. vj. q. j. §. ꝛ licet. Itē ille q̄ scindit se ab vnitate ecclesie. vij. q. j. nemo. Itē ois excōicatus. iij. q. j. q⁹ āt hi. Itē q̄ errat in expositōne sacre scripture. xxiij. q. iij. hereses. Itē q̄ pfingit nouam secta vl pfictā seqr. xxiij. q. iij. heretic⁹. Itē q̄ aliter sentit nō articulus fidei q⁹ romana ecclesia. xxiij. q. j. hec est fides. ꝛ. c. q̄m. Vel qui male sentiūt nō sacramentis ecie. j. e. ad abolendā. in pn. Tan.

f ¶ Alors. vñ apl's. Et si tradidero corpus meū vt ardeam: charitatē aūt nō habeam nihil mihi pdest. nō pe. di. iij. circa fi. c. si q̄s. ꝛ nō cōse. di. iij. solet. ꝛ. j. q. j. vide q̄ntū bonū.

g ¶ Ad salutē. etiā scz. valēt tñ ad bōa tpalia ꝓmerēda. ar. xxij. q. ij. si q̄libz. in fi. ꝛ ad minus supplicū subeūdū. nō pe. di. iij. ad fi. §. p⁹ etiā.

h ¶ Raternitatis. pelagi⁹. Isti duo dānati erāt i synodo ephesina nō hereti: dubitabat patriarcha antiochen⁹ an scripta ipsorum essent recipienda: ꝛ dr q⁹ nō: q⁹ exqno pdēnatus est auct⁹ ꝛ scripta illius admitti nō debēt. vt. iij. q. vij. c. nullus. xxj. di. canōes. q̄uis aliq̄ vtilia sint ibi. arg. s. nō testi. licz. argu. tū q⁹ nō rōne etiā bone fidei recipi possent. j. q. j. oīs declarauit. ꝛ. xxxvij. di. si q̄d veri. sicut ꝛ nouicia legis abrogate necessaris est. di. vij. moyses. ꝛ ꝑp etiā argumentat ex. l. theodosiana abrogata. s. nō indi. nouit. ꝛ vez ē q⁹ scripta istoꝝ nō valēt. et si al's bona sint: nec sunt recipienda. j. e. excōicā⁹. §. credētes. arg. ad hoc. xcvj. di. bū q̄dē. tū rōne bone fidei scripta Origenis approbata fuerit. xxj. q. vij. et hoc dixim⁹ ꝛ q̄ dānat⁹ fuit p⁹ mortē xxiij. q. ij. sane proferē. ꝛ si approbarent valerent al's nō. ar. s. nō sum. tri. c. ij. in fi. Itē arg. q⁹ destructo ꝑncipali destruit accessorii. sicut in. c. ꝑdic. ꝛ hoc diximus.

i ¶ J q̄s ēps. sic odima istam ffam. Si q̄s ēps instituerit hereticos heredes extraneos a cō sanguinitate sua: vel etiam instituerit psanguineos hereticos heredes aut paganos p⁹ tulerit saltē p⁹ mortē nē. Et sic repete illaz dictōnez hereticos: et ita nullus dz instituē hereticū: siue sit psanguineus siue non: vt hic pz. ꝛ. j. c. pr. ēps. Ergo instituat eccias exquo nō hz psanguineos catholicos. xx. q. ij. ēps q̄ filios. ꝛ. ca. e. cognouim⁹. ꝛ i aut. vt cum nō appel. cog. §. causas. ꝛ. §. si quis coll'. viij. q: isti heretici iam nō dicunt filij vl psanguinei. vñ dr in lege: si frater tuus: ꝛ amicus tuus: ꝛ vxor tua nō ꝛpraauare voluerint veritatē: sit manus tua sup illos. xxiij. q. viij. legi. ꝛ vxor est expellēda. xxviij. q. j. vxor in fine. Doc intelige nisi penituerint isti psanguinei. Belicn ei venā penitentib⁹ nō negamus. ¶. e. manicheos.

k ¶ Paganos. Et ita idem iuris est in paganis q̄ nō de hereticis. Et idem est nō oībus q̄ catholica non sunt. j. c. pr.

l ¶ Post mortē. sic. xxiij. q. ij. sane pferē. ꝛ arg. ¶. eo. l. manicheos. Arg. j. q: crimina morte extinguūtur. xxij. di. quoniā. xxiij. q. ij c. j. Et crimē cū pena sit extinctū. ¶. si reus l' actor mor. fuerit. l. ij. Doc tñ spāle est in crimine heresis in crimine testatōnez: vt post mortē possit accusari ꝛ excōicari: ꝛ ne eccia oret p eo: q: nō sunt accusatus in vita. Ber.

m ¶ M eos. Etiā si psanguinei. dic vt. s. c. pr.

n ¶ Nihil pferant. nō distinguit in morte vl in vita: ergo nec nos distinguim⁹? q: nihil cape pñt ex testamēto. j. e. excōicamus. §. credentes. ¶ā pietatis forte posset eis dare: ne perirent fame. lxxxvj. di. pasce fame. q: adhuc pñt quern ad fidem: q: de nemine desperādū est. de pe. di. vij. nemo. ꝛ. xxxij. q. ij. ancillā. ꝛ ar. etiā ad hoc. xlij. di. o ¶ De reliqs. i hoc oēs pares descam⁹. ꝛ. xj. q. iij. q̄m multos. sunt. arg. xxj. q. j. pdicator. in pn. xxiij. q. ij. sane pferē.

p ¶ Am christ⁹. Sub anathemate. q̄libz ḡ ctrariū dicit est excōicat⁹. q: hoc dicere heretici est: ꝛ heretici oēs sunt excōicati. j. e. ad abolendā. ꝛ. c. excōicam⁹. ꝛ q⁹ christ⁹ verus sit hō ex humana carne subsistens: hēs. s. nō sum. tri. c. j. ꝛ est articul⁹ fidei nre: nō q̄ habeā in pdicta pstōne: ꝛ ō alijs quos scire q̄libz christian⁹ teneā p fidem. ar. ad hoc nō dse. di. iij. ante. xx. ꝛ. c. baptizādos. ꝛ. c. pma. ad illos articulos nō q̄d tractā in illa pstōne firmit credim⁹:

oēs indistincte tenentē tā cl'ici q̄ laici. ß cl'ici magis q̄ legē pscrutabiliter scire tenentur. xxxviij. di. oēs psallētes. xxxij. di. qñ eps. Quilibet ꝙ tenet credere ꝑm q̄ catholica tenet eccia: ⁊ hoc sufficit in talibꝫ articl': dūmō nihil in ꝛnum sentiat. ℣. eo. ad ab olendā. Ber.

q ¶ Sicut. leo. xxiij q. v. res oēs.

r ¶ Defensores. ℣. e. excōicā⁹. §. credētes. ⁊ lxxxv. di. si qs pp̄. ar.

s ¶ Obtentu, sic ergo rōne relicti pdēt pnilegiū. ℣. c. pr. in fi. q⁹ pnilegiū nō extendit ad illiciti casum: nec tuet aliquē in malo. ℣. de sen. ex. nil'i. ⁊ oī pnilegio cessāte: mali punēdi sunt. C. vbi de cri. agi opor. autē. qua in puincia.

t ¶ Oblatio. q⁹ pstat eū decessisse i mortali pcō. xxij. q. v. placuit. ⁊ est si. ℣. de vsur. q⁹ in omnibus.

u ¶ Abolendā. Abolendā. observat. sit'e xxiij. qōe. iij hereſis. h⁹ ergo quod romana ec. seruat et mādat ab alijs obseruari generaliter est obseruandū. xj. di. quis nescit. Quicūq; ergo male sentit de sacris eccie herencus est habendus vt hic ps.

b ¶ Sede vacante. hēs ꝫ arg. q⁹ vacante eccia iurisdictio remanet penes capl'm. ar. lxv. di. c. vl. xxij. di. i noie dñi. vij. q. j. pō tifices. De hac matia plene dictū ē s. ó ma. ⁊ obe. c. bis q̄. ⁊. c. cū olim. Ber.

c ¶ Deprehensi. facti euidentia: puta q⁹ publice pdicāt heresim. ar. ff. ó ritu nup. palā §. vl. vt legitia ꝓbatōne: puta p testes vl' ex sua pfessiōe.

d ¶ Prerogatiua. ar. q⁹ clericus deposit⁹ nō hz pnilegiū clericale. ⁊ hoc pcedit Alla. arluij. di. ex antiqs. i fi. qō nō ē verū: q⁹ tenet viuere cl'icaliter q̄mo sit deposit⁹. vñ si hoc faciat: adhuc gaudet pnilegio cl'icali. lxxxj di. dictū. Et hoc dixit hu. Si vo incorrigibilis esset: tūc nō solū gderet pnilegiū clericale: verūetiā seculari curie traderet. ℣. de iudi. cū nō ab homie. ß in casu isto pdt oē pnilegiū nisi reuertat vt sequit.

e ¶ Relinquat. Tribꝫ ei casibꝫ relinq̄t aliqs curie seculari stati post mandamus quatenus sub anathemate intdicas: ne qs deceto audeat dicere christum nō esse aliqd ꝑm q̄ homo: q⁹ sicut xp̄s verus est deus: ita verus est hō ex aīa rationali et hūana carne subsistens. Ex pcilio lateran.

Sicut aūt beat⁹ leo: ⁊ infra. Quia in partibꝫ tolosanis hereticoꝝ: qs alij gazaros alij patarenos ⁊ alij alijs nomibus vocant: inualuit dānanda puersitas: eos ⁊ defensores ⁊ receptores eorū anathemati decernim⁹ subiacere. Et sub anathemate phibem⁹: ne qs eos in domo vl' in terra sua tenere vl' fouere aut negociatōz cū eis exercere pūmat. Si aūt in hꝫ pcto decesserit neq; sub pnilegioꝝ nr̄oꝝ q̄buscūq; indultoꝝ obtentu: neq; sb alia quacūq; occasione oblatio p eo fiat: aut inter christianos accipiat sepulturā. ¶ Eccl⁹. iij

Abolendā: ⁊ infra. Omnes quos ó sacramento corporis ⁊ sanguinis dñi nostri ihesu christi vel de baptismate: seu peccatoꝝ pfessione matrimonio vl' reliqs ecclesiasticis sacramentis aliter sentire aut docere nō metuūt q̄ sacrosancta ro. ec. pdicat ⁊ obſuat: et generaliter quoscūq; eadē ro. ec. vel singuli epi p dioc. suas cū psilio cl'icoꝝ vel clerici ipi sede vacante cum psilio si oportuerit vicioꝝ epoꝝ hereticos iudicauerit: vinculo ppetui anathematis innodam⁹ et infra. Presenti nihilominus ordinatōne sancim⁹: vt q̄cunq; manifeste fuerint in heresi deprehēsi: si clericus est vel cuiuslibꝫ religionis obumbratōe fucatus totius ecclesiastici ordinis p̄rogatiua nudet: ⁊ sic omni officō ⁊ bñficio spoliatus ecclesiastico seculari relinquat arbitrio potestatis aīaduersiōe debita puniendus: nisi ꝓtinuo post deprehensionē erroris ad fidei catholice vnitatem sponte recurrere ⁊ errorem suū ad arbitrium epi regionis publice pfessi fuerit abiurare: ⁊ satisfactionē ꝓgruā exhibere. Laicus aūt nisi ꝓut dictū est abiurata heresi ⁊ satisfactōe exhibita pfestim ad fidē pfugerit orthodoxā secularis iudicis arbitrio relinquat debitā recepturus pro qualitate facinoris vltōnē: ⁊ infra. Qui vo inuenti fuerint sola suspitiōe notabiles nisi ad arbitriū epi iuxta pfiderationē suspitionis qualitatēq; pſone ppriā innocentiā cōgrua purgatōne monstrauerit sumli sententie subiacebunt. Illos q̄z q̄ post abiuratoz pfati erroris: vl' postq̄ se vt dixim⁹ ppij antistitis examinatōne purgauerit deprehensi fuerint in abiuratā heresim recidisse: seculari iudicio sine vlla penitus audientia decernim⁹ relinquēdos: ⁊ infra. Statuim⁹ insup vt comites barones rectores ⁊ pſules ciuitatū ⁊ alioꝝ locoꝝ iuxta cōmonitōez epoꝝ prestito corporaliter iuramento ꝓmittant: q⁹ fideliter et efficaciter: cū ab eis fuerint requisiti: ecclesiā ꝓtra hereticos et eorū complices adiuuabūt bōa fide iuxta officium ⁊ posse suū. Si vo id obseruare noluerint: honore quē obtinent spolient. ⁊ ad alios nullaten⁹ assumant. eis nihilomin⁹ excōicatione ligandis ⁊ terris ipsoꝝ intdicto ecclesie supponendis. Ciuitas autē que his institutis duxerit resistendū: vl' ꝓtra cōmonitōnē epi puntre neglexerit resistētes aliaz careat cōmercio ciuitatū ⁊ episcopali se nouerit dignitate ꝓuandā: ⁊ infra. Si q̄ vo fuerint q̄ a lege diocesane iurisdictōnis exempti soli subiaceāt sede. apo. potestati: nihilomi⁹ in his q̄ sunt ꝓtra hereticos instituta epoꝝ subeāt iudiciū: et eis i hac parte tanq̄ a se. apo. delegatis: non obstantibus libertatis sue ꝓuilegijs obsequant.

deposit⁹: in crimie heresis. vt h⁹ ⁊. ℣. e. excōicā⁹. Item in crimie falsi. ℣. de cri. fal. ad falsariozz. ⁊ alio cū ꝓpter calūniā vl' ꝓtumelia quā ꝓtulit epo suo aliqs deposit⁹ est. xj q. j. siqs sacerdotū. Al's aūt lz cl'ic⁹ sit deposit⁹ nō tradit statum curie seculari: imo adhuc tenetur viuere clericaliter: ⁊ eccia eū tuebit ⁊ gaudet pnilegio clericali: vt dictū ē i ꝓr. notula. Si vo sit incorrigibilis postea tradit ꝑm q̄ dr̄. s. de iudi. cū nō ab hoie. Qualiter debeat tradi dr̄. ℣. de v. sig. nouim⁹. Qualit puniri debeant heretici: dr̄ ℣. e. excōicamus.

f ¶ Recurrere. Sed vr̄ q⁹ cūa cōpelli debeat seruare fidē. xlv. di. de iudeis. postq̄ est pdēnat⁹ hereticus nō cōpellit. ß si vult sponte redire dz recipi abiurato errore. xxiij. q. iij. dicit apl's. ⁊ i ꝓpetuz carcerem ad agendā penitēā trudi ℣. e. c. pe.

g ¶ Arbitriū epi. ar. ℣. j. q. vij. si qs epūs. illud olij obtinuit vt i pcilio tm recipeat: ß hodie suffi cit qō hic dicit. C.

h ¶ Laicus. laici em̄ p ecclesiā pdēnādi sunt de hereſi: ß iudex secular illos punire dz. nec tradit laic⁹ curie seculari. ß clericꝰ solūmō. ℣. de. v. sig. nouim⁹. q⁹ laic⁹ sp̄ de foro seculari: ß i casu isto fnia dz ferri p eccias executio fit solūmō p iudicē secularē. Qualiter tꝫ eos puniri debeāt: dicet ℣. e. excōicamus.

i ¶ Audientia. si. xxiij. di. in noie dñi. Dz si vo lunt redire nōne debent audiri ⁊ recipi? q⁹ eccia nō claudit gremiū volētibꝫ redire ad ipam. C. de sum. tri. inter claras circa fi. ⁊ delicti veniam penitentibꝫ nō negam⁹: dicit imperator. C. e. n. manicheos. ⁊ de pe. di. iij. adhuc instant. vr̄ q⁹ debeāt recipi: q⁹ dñs nō vult mortē peccatoris. ⁊ de xxvj. q. vj. cognouim⁹. ß vt ꝙuertat ⁊ i carcere ppetuū detrudat. ℣. e. c. pe. ß audientia denegat quo ad bona: cūa si al's vellet se defendere: tamē ista ꝓdicit. t. Hodie seruandū est ꝓut tradit ℣. e. c. pe. §. si q̄.

k ¶ Juramēto. hocidem dr̄. ℣. e. excōicamus. §. moneant. Bernar.

l ¶ Honore. q⁹ hoc ipso ꝑ ecclesiā esse vident: vñ dignitate debēt ꝓuari. xxiij. q. j. q̄ ꝓtra pacem. ⁊ si. xxxij. q. v. ꝑceptū.

m ¶ Ligandis. si. ℣. e. excōicamus. §. moneant.

n Epali. ꝓpt̃ relictuz
suū. si. xxv. q. vj. ita nos
o Belegans. auēte ge
nerali huj⁹ rēre. si. s. rē
of. or. irrefragabili. §. ce
terum. ⁊ sic rōne relicti
pdūt ꝓnlegiū: q; ꝓnle
giū ñ dat cām relinq̄ndi
l. rē ꝓui. schola. l. ij.
li. xij. nec ꝓuitas nocē
tes aliq̄bz ꝓnlegijs vti
vt in auten. rē mā. ꝓn.
§. q; si relinquētes. ⁊. s
c. ꝓxi. sic ⁊ remissio pec
catoꝝ nō dat licentiā re
linq̄ndi. j. q. vij. exigāt
ꝓsuerit ꝟ allegau q; rōe
relicti pdīt ꝓnlegiū qō
nō est verū: qa si aliq; ex
empti sunt ⁊ relinquāt
nō pdūt ꝓnlegiū ꝓpter
hoc ꝟ punirī rebēt. Hec
dicunt ꝓprie recedere in
iurisdictōz epoꝝ: q; non
cognoscunt epi iure ordi
nario ꝟ audīte sibi relega
ta vt hic pz. ⁊. s. rē offi.
or. irrefragabili. ⁊ pide
est ac si ipse papa cogno
sceret: vel spāliter alijs
relegaret. ꝑ abusum em
vl̄ ꝑ negligentiā pdictur
ꝓnlegiū. j. rē ꝓui. acce
dentibz. ⁊. c. si ō terra. ⁊
xj. q. iij. ꝓnlegiū. ō hoc
dr̄. j. ō ꝓui. ex tuaꝝ.

a ¶ Ergentis. ꝓte
cipimus. quod
facere pōt papa ratione
peccan. s. ō iudi. nonn.
⁊ pōt eos dignitate pua
re. vt. s. c. ꝓx. §. statuī⁹
⁊ ꝓpter alias mictates
pōt etiā papa remouere
eos a dignitate. xv. q. vj
ali⁹. ⁊ impiū ipse trāslu
lit rē loco ad locū: ꝓptea
q; nō rēfendebant eccliaz
s. rē elec. venerabilē. vt
ibi notat. ⁊ iudex secu
laris pōt excōicari si ne
gligat facere iusticiam.
xxiij. q. v. admīstratores
⁊ ꝟ expīsse dr̄. ⁊. s. c. ꝓx.
§. pe. ⁊. j. ō maledi. c. ij
b ¶ Misereri. rē sola ꝑ
misericordia restituūtur
bona: vt ꝟ dr̄. ⁊ ēt epat⁹
vt. xxiij. q. iij. ipsa pie
tas. v. itē si inquīt. in
fi. ⁊. q. vij. q; aūt. ⁊. j. q
vij. quemlibz.
c ¶ Discipli. s. rē elec.
cū in cūctis. lxxxij. dist.
plurimos. in fi. ⁊. l. ō
emē. ꝓpin. l. vna. ⁊ ar.
l. di. vt ꝓstituerēt.
d ¶ Cōfiscent. qō dicē ꝟ
habes. vj. q. j. §. vex. v. si qs cū militib. ⁊. l. ad. l. iul. ma. q̄s; qs.
e ¶ Graujus. xvij. q. iij. sicut q ecclesiā. ⁊. xxiij. q. v. si apud. ⁊ qui in
religiōne diuinā cōmutit: in oim ferē iniuriā ⁊ publicū crimē cōmittit
l. e. ti. manicheos. vnde grauius est.
f ¶ Exheredano. Hic expīsse hēs q; bona hereticoꝝ ꝓfiscant siue hēant
filios siue nō. nec catholicis filijs hereticoꝝ aliq̄d relinquendū est. vt ꝟ
dr̄. Dz ꝫ dicē lex. l. e. ti. manicheos. ⁊. l. cognouī⁹. ⁊ aut. ō nestoianis
vbi dr̄: q; filij catholici ꝓpter hoc hereditate paterna non ꝓuant. Stat
em̄ hodie huic rēre. in odiū criminis: sicut in crimine lese maiestatis:
vbi filij puniunt q; ad bona: vt hic dicit. ⁊. vj. q. j. §. vex. v. si qs cum

¶ Innocentius tercius.

¶ Ergentis in seniū seculi
corruptela: ⁊ ifra. Jn ter
ris vo tpali nostre iurisdictioni
sbiectis bōa hereticoꝝ statuim⁹
publicari ⁊ in alijs idē ꝑcipim⁹
fieri ꝑ ptātes ⁊ pncipes seclares
quos ad id exequendum si forte
negligentes extiterit ꝑ cen. ec.
ap. re. cōpelli volum⁹. ⁊ mādā⁹
vt nec ad eos bona eorū vlteri⁹
reuertant nisi eis ad cor reuer
tentib⁹ ⁊ abnegātib⁹ hereticoꝝ
ꝓsortiū miserari aliq̄s voluerit:
vt tēporalis saltē pēa corripiat
quē spūalis ñ corrigit disciplia.
¶ Cū em̄ pm legitimas sanctōes
reis lese maiestatis pūi⁹ capite
bōa ꝓfiscent eoꝝ filijs suis vita
solūmodo ex misericordia ꝓser
uata: quāto magis q; aberrātes
in fide dñi rei filiū ihesuz offen
dunt: a capite nostro qō ē xps:
ecclesiastica rebent districtōne
pcidi: ⁊ bōis tēporalib⁹ spoliari
cum longe sit grauī⁹ eternaz q̄
tēporalem ledere maiestatē: nec
hmōi seueritatis censurā ortho
doxorū exheredatio filiorū: qsi
cuiusdā miseratōis ptextu rebz
nullaten⁹ impedire: cū ī multis
casib⁹ etiā pm diuinū iudicium
filij ꝑ patrib⁹ tpaliter puniant
⁊ iuxt canonicas sanctiōes q̄cq̄
feratur vltio: nō solū in actores
sceler ꝟ etiā in ꝓgemē dānatoꝝ

¶ Item.

¶ Si aduersus nos terra cō
surgeret: ⁊ ifra. Quia pl⁹
timeri solet q; spāliter iniungit
q̄ q; gnāliē impat: vob aduoca
tis ⁊ scriniarijs firmit̄ inhibē⁹:
ne hereticis credētib⁹ fautorib⁹
vel rēfensorib⁹ eorundē in aliq̄
pstitis auxiliū ꝓsiliū vl̄ fauorē.
Nec eis ī causis vl̄ in factis: vl̄
aliq̄bus litigantib⁹ sub eorū ex
anime vl̄m patrocinijs ꝑbeatis
⁊ ꝑ ipsis publica instrūta vel
scripta facere nullatē⁹ attētetis
qō si ꝫ ꝑsumpseritis: ab officio
vr̄o suspēsos ꝑpetue vos rēcer
nimus infamie subiacere.

¶ Bez vniuersis christifidelib⁹
tam ī vrbe meten. q̄ in ei⁹ dio.
constitutis.

¶ Um ex iūcto: ⁊ ifra. Jz
autē rēsidenū intelligēdi
diuinas scripas ⁊ pm eas stu
diū adhortandi rēhendenduz
nō sit: ꝟ pori⁹ cōmendādū: in eo
tī apparent q̄dā laici merito ar
guendi: q; occulta cōuenticula
celebrant officiū ꝑdicatiōis sibi
vsurpāt: sacerdotū simplicitatē
eludūt: ⁊ eoꝝ ꝓsortiū aspnant q̄
talib⁹ nō inherēt. Deus em̄ lux
vera q̄ oēm hoiem venientez in
hūc mundū illuminat: intantū
odit opa tenebraꝝ vt apostolos
suos ī mundū vniuersum ꝑdica
turos euangeliū omni creature
missur⁹ eis ꝑcepit apte dicēs: q̄
dico vobis in tenebris dicite in
lucē: ⁊ q̄ in aure auditis super
tecta ꝑdicate: ⁊ ifra. Sicut em̄
multa sūt mēbra corpis: oia vo
nō eundē actū hnt: ita multi sūt
ordines ī eccīa: ꝟ nō oēs idē hnt
officiū: q̄a pm apl'm: alios dīs
rēdit apostolos alios ꝓphetas:
alios aūt rectores rē. ¶ Cū igit̄
rectoꝝ ordo sit q̄ precipuus in
eccīa nō dz sibi q̄s q̄ indifferent
ꝑdicatōis officiū vsurpare. Nā
pm apl'm quomō ꝑdicabūt nisi
mittant. Et vitas ipsa precepit
apl'is. Rogate dīm messis: vt
mittat operios in messem suā.
Q̄ō si forte quis argute rñdeat
q̄a tales inuisibiliter mittunt
a deo: ⁊ si ñ visibiliter mittant
ab homie: cū inuisibilis missio
multo sit dignior q̄ visibilis: et
diuina lōge sit melior q̄ hūana
potest rōnabiliter respōderi: q;

militib⁹. multoforī⁹
in isto crimie: vt ꝟ dr̄
et hoc est expīssum in
pstone ffrederici. hac
edictali. q̄ oliz erat in
q̄nta ꝓpilatone. e. ti. ⁊
in alio casu etiaz filij
ꝑ relicto parentū pu
nunt̄ tpaliter vsq; in
quartā gnātōz pm q;
hēs. j. rē pe. ī q̄busdā
⁊ in hac opinōe fue
runt Jo. ⁊ lau.
g ¶ Canōicas. xv. q.
viij. cū multe. ⁊. j. q.
iij. §. nē pctō ifrahe
litaꝝ. ⁊. s. ō si. pshy
ꝑ totū.

h ¶ Si aduersus
qō spāliē. hoc
sumptū est ex illo ca
none. xxiij. dist. q̄ q̄.
Ea em̄ q̄ notabiliter
fiunt: nisi spāliter no
tent: videnē neglecta.
ff. rē muir. item apud
labeonē. §. ait prētoꝝ.
arg. s. rē ꝓfir. vti li.
bone. ⁊. s. rē vlo. c. ij
i ¶ Scrimarijs. i. ta
bellionibz. sic. xxv. q
ij. vniuersa.
k ¶ Auxiliuz. cū sint
excōicati. j. e. excōica
mus. j. §. credētes. et
s. eo. sic. Dz vr̄ saltē
si ꝓuenat q̄ ñ sit au
xiliū rēnegandū: aut
etiam iusta snia. s. rē
excep. cū ini. ⁊ i pl'ibz
c. ubidē hoc pōt hr̄e lo
cū infra annū: postq̄
vo ꝓsterit eos esse ta
les anno elapso inter
hereticos computant
nisi infra annū se cor
rexerit. j. e. excōicā⁹.
j. §. credētes. ⁊ sic he
retici puniunt̄. j. e. c.
pe. vñ nō admittunt̄
ad aliquā rēfensionē:
cū ipsoꝝ bona rebēat
ꝓfiscari. sic alioꝝ here
ticoꝝ: immo licite eis
auferūt sua. vt. viij.
di. quo iure. xxiij. q.
v. nō vos. ⁊. q. vij. c.
j. ij. ⁊. iij. ꝟ melꝰ ē si
aūcte iudicis hoc fiat
xxiij. q. iij. sex sunt. ⁊
l. rē pig. l. iij.

l ¶ Jnfamie. ⁊ ita ꝑꝑ
pōt infamiā irrogare
q̄ ad foruz caule. q; ⁊
tollere eā pōt. ar. s. q̄
si. sunt leg. ꝑ venerabi
lem. Ar. ꝫ. ij. q. iij. §
hinc colligit. So. hoc rēx ō infamis facit nō iuris.
m ¶ Um ex iūncto. Cōuenticula. sicut ꝓspiratores. xj. q. j. ꝓspi
ratōnū. lxxix. di. si qs papa. Jsti em̄ ꝓspirāt ꝫ rēu. vñ form⁹
sunt puniēdi q̄ si ꝓspirarēt ꝫ hoiez. s. e. vergentis. ad finem
n ¶ Simplicitatem. ⁊ male. xxviij. di. sedulo.
o ¶ Deus em̄. hic incipit improbare factū istoꝝ.
p ¶ Jn lucē. hec est improbatio ꝫ occulta ꝓuenticula.
q ¶ Sicut em̄. hic improbat q; assumebāt officiū ꝑdicandi.
r ¶ Non omnes. immo singula officia singulis rebent esse cōmissa.
lxxxx. di. singula. Ber.

Alios. sic. j. c. pr. sic. t. xvj. q. j. adijci⁹ q: null⁹ audz pdicare nisi sacerdos: vt ibi dr. t. j. e. excõicã⁹. §. q: vo. ℔ nisi eet miss⁹ vt ibi. xxij. q. iij. dr splicet. ar. ibi. missus est: vt q̃lia ꝛc̃.

t Precipuus. t pui legatus. s. ꝛe sta. re. q: dei timorem.

u Rogare. xxj. di. in nouo. ℟ q: isti non erãt missi nec sacerdotes pdicare ñ debãt ꝛ Forte. ℟ opponit: q: possit ei opponi ab alio: t ita stari rñdet.

v Nõ sufficit. bene dic: qa er si martyres eua aliq̃ mãdãt fieri: stati ñ sit facieda: ℟ añ est vt sciam⁹ illos ipe trare a deo q̃ postulãt l. di. si qs ppostera. t xlij. di. qelcam⁹. arg.

a Adiracti. nec istõ stati credẽdũ est: quia q̃dz miracula fiũt p malos. j. q. j. teneã⁹.

b Turgam. ꝛe cõse. di. ij. reuera.

c Lz añ. ℟ iprobat q̃ ꝛeludebãt simplicitatẽ sacerdotũ.

d Labia sacerdotũ. xlij. di. sit rector. t. xj q. j. sacerdotibus.

e Custodiunt. i. custodire debent.

f Exq̃rũt subditi. s. a scholasticis. xxxviij di. sedulo.

g Lege. mosayca: nec q̃q̃ rñdet ad obiectionem quã possent facere isti heretici.

h Alsina. vt. ij. qõe vij. secuti sunt. et. §. item cum balaam.

i Teneꝛ. ad correctiõz q̃libz teneꝛ: sicut ℟ dic. t hoc itelige ꝺ occulta coercitiõe siue reprehensiõe. Ar. xxiij. q. v. nõ putes. vt hic dic. ℟ manifeste competit ad platos: vel ad illos q̃ hñt aliquã ptãtẽ i aliq̃s. xxij. q. iij. duo ista. t. c. forte pr ei filiũ põt corripe t plat⁹ subditũz t occulte t manifeste. vñ apl⁹: argue obsecra increpa. vt. xlv. di. c. j. t. viij. q. j. q. añ. sed fili⁹ ñ põt publice reprehendere siue corripe patrẽ: nec sbdit⁹ platũ vt hic sequit in fi. t xxj. di. nolite. erubescat eñ lex filios castigaturos parẽtes. i aut. ꝛe nup. §. ℟ qꝺ sancitũ est. coll'. iij. Vsus fi. p vnã colla. t hec est canõica correctio pm euangelicã vitatẽ: vt occulta ad oẽs manifesta ad platos vel ad alios aliquã ptãtẽ hñtes pueãt: vt hic distinguit: t sic põt itelligi. ij. q. j. si peccauerit, t est ad hoc. xxij. q. v. hoc videt. Aid rñciatiõz vo euangelicã q̃ exigit ad monitionẽ t pbatiõz. vt. xlv. di. ℟ illud. v. neq̃ illud t. s. ꝺ testi. i oi negotiõ. t. ij. q. j. si peccauerit. q̃ sit ad pniam videt q̃ q̃libz teneãt. argu. ij. q. vij. q̃propt. s. ꝺ cog. spi. tua. dũmõ psona sit honesta t bone fame: quia viles psone ñ admittũt ad rñciatiõnẽ. s. ꝺ spõ. cũ in tua. vbi ꝛe hoc.

k Fame. lv. di. si euãgelica.

l Supponꝛ. vt. ij. q. vij. nos si incõpetenter.

m Premissum verbũ scz q̃s ex vob me arguet ꝛe peccato.

n Jnualis. si ei plat⁹ iuuil' aut negligẽs fuerit remouẽdus est. s. ꝛe of. custo. ca. j. lxxxj. di. dictũ. t. j. c. pr. iñ fi. t xviij. q. ij. i qs abbas. t. l. ꝺ of. p. orñe. si q̃s.

o Ordiate. rñciãdo vt accusando pm q̃ tra dit s. ꝛe accu. q̃lit. s. ꝛe symo. lz. t est arg. iuris ordinem esse seruandũ.

p Tam institutio. ad quẽ pinet instõ t restitutio. s. ꝛe capel. mo. c. j. t. ij. t. j. ꝛe pui. cũ et plantare. §. in ecclesijs. t examiatõ pinet ad eũ ad quẽ man⁹ impositio spectat. s. ꝺ elec. venerabilẽ. t. c. mihi. t. cũ nobis. institutõ eñ ad epm pinet. xxj. q. vij. null⁹.

a Excõicã⁹. supi⁹. s. ꝺ sum. tri. c. j. t. ij.

b Ptãtib⁹. sic. j. ꝺ v. sig. nouim⁹. tñ si voluerint redire i ppetuũ carcerẽ teneãt. j. e. excõicã⁹

c Relinquãt. q̃lit hoc intelligit dr s. e. ad abo

d Degradatis. lẽdã. j. c. pr. t. c. pe.

e Cõfiscent. ꝛe hoc dictũ est. s. eo. vergentis.

f Stipendia. si plura stipendia habuerint int ecclesias dumdãt p rata s. ꝛe testa. relatum.

g Suspitõe. i. pstitõe. Et no. q̃ sola suspitõ siue pstitõ purgatiõnẽ inducit: qꝺ si nõ fiat punit vt hic pz. ar. s. ꝺ coha. de. t mu. tuos. t itelligẽ q̃ sit probabilis presumptiõ siue suspitio: al's ñ indicereꝺ purgatio. t sic ñ obstat. ij. q. j. pmo. t ita hic respicit infamia.

h Suspitionis. hoc sp est attendendũ: vt pm q̃litatẽ infamie t psone indicat purgatio. ij. q. v. oib⁹. t. j. ꝛe pur. ca.

i Condẽneꝺ. videt hic q̃ aliqs sit pdẽnãdus ꝛe hereſi lz nõ videat violẽta pstitio p ipm. ar. ꝺ. s. ꝛe pstitu. fras. ibi dicit: q̃ lz sit vehemẽs pstitio nõ vult papa illũ pdẽnare ꝛe tã graui crimine. hec violentissima est pstitio: cũ pmo probabilis fuerit ꝓpter infamiam

cũ iterior illa missio sit occulta nõ sufficit cuiq̃ nude tñ asserere q̃ ipe sit missus a deo: cum hoc q̃libz heretic⁹ asseueret: ℟ oportet q̃ astruat illã inuisibilẽ missionẽ p operationez miraculi vel scripture testimonij spãle. Ihc cum dñs vellet mittere moysen in egyptum ad filios israhel vt crederẽt ei q̃ mitteret ab ipso: dedit ei signũ vt cõuerteret vgã in colubrẽ: t vgã iterꝫ reformaret. Johãnes q̃z baptista spãle sue missionis testimoniuz ptulit ꝺ scriptura dicẽs. Ego vox clamantis i deserto: dirigite viam dñi: sic ait isaias ppha: t ifra. Lz añ scia sit valde necessaria sacerdotibꝰ ad doctrinaz q̃ iuxt vbũ ppheticũ labia sacerdotis custodiũt sciaz: t legẽ exq̃rũt ex ore eius: nõ est tñ simpliciby sacerdotib⁹ etiã a scholasticis detrahendũ: cũ in eis sacerdotale officiũ debeat honorari: ppter quod dñs in lege pcepit: dijs nõ detrahes sacerdotes itelligẽs: q̃ ppt excellentiã ordinis t officij dignitatẽ deoz noie nũcupant t ifra. Nec q̃sq̃ sue plumptiõis audaciã illo defendat exemplo: q̃ asina legit rephẽdisse ppheta vel q̃ dñs ait: quis ex vobis arguet me de pcto: cũ aliꝺ sit fratrem in se peccantẽ occulte corripe qꝺ q̃sq̃ tenet efficere pm regulã euangelicaz: in q̃ casu sane põt intelligi q̃ balaã fuit correptus ab asina: t aliud est fratrẽ suũ delinquẽtẽ rephendere mãifeste: qꝺ vtiq̃ nulli licz pm euãgelicã vitatẽ. nã q̃ etiã dicit frãtatue: reus erit gehenne ignis. Rursus aliud ẽ q̃ plat⁹ spõte de sua psius innocentia subditoz se accusatiõi supponit: in q̃ casu pmissum dñi vbũ dz intelligi: t aliud est: q̃ subdit⁹ nõ tam aio rephendẽdi q̃ dehendi exurgit temerari⁹ in platũ: cũ ei potius incũbat necessitas obsequẽdi. Qꝺ si forte necitas postularet: vt sacerdos tanq̃ inutilis t indignus a cura gregis deberet remoueri agendũ ẽ ordinate apud epm: ad cui⁹ officiũ tã instituto q̃ restitutio sacerdotũ noscitur ptinere. De i celio gnãli.

Excõicam⁹ itaq̃ t anathematizam⁹ omnẽ heresim extollẽtẽ se aduersus hãc sanctã orthodoxã t catholicã fidẽ quã supi⁹ exposuim⁹: pdẽnates hereticos vniuersos q̃buscũq̃ nomiby censeãt: facies q̃dẽ diuersas habentes: ℟ caudas adinuicẽ colligatas: q: de vanitate ꝓueniũt: in idipm. Danati vo pnib⁹ seculaꝛib⁹ ptãtibus aut eorũ balliuis relinquãtur aiaduersiõe debita puniẽdi clericis pus a suis ordinib⁹ degradatis: ita q̃ boa hmõi danatoꝛ si laici fuerint pfiscẽt: si vo clerici applicent ecclesijs a q̃b⁹ stipẽdia receperi. Qui ãt inuẽti fuerit sola suspitõe notabiles: nisi iuxta psideratiõz suspitionis q̃litatẽq̃ psone ppriã innocentiã pgrua purgatõe mõstrauerint: anathematis gladio feriant: t vsq̃ ad satisfactõnem pdignã ab oib⁹ euitent: ita q̃ si p annũ in excõicatõe pstiterint: extunc velut heretici pdẽnent: moneant aũt t inducãt: t si necesse fuerit p cen. ec. ꝓpellantur seculi ptãtes q̃buscũq̃ fungant officijs: vt sicut reputari cupiũt t haberi fideles: ita p ofensiõe fidei pstent publice iuramẽtũ. q̃ de terris sue iurisditiõi subiectis vniuersos hereticos ab ecclesia denotatos bona fide p vrib⁹ exterminare studebũt: ita q̃ ãmodo q̃cũq̃ quis fuerit in ptãtẽ: siue ppetuã siue tẽporalẽ assumpt⁹ hoc teneat capitulũ iuramẽto firmare. Si vo dñs tpalis req̃sit t monit⁹ ab eccia suã terrã purgare neglexerit ab heretica feditate p metropolitanũ: t ceteros cõprouinciales epos excõicatõis vinculo inodet t si satisfacere ptempserit infra

Et q; nolut se purgare fuit excõicat⁹: ⁊ q; p annũ stetit in excõicatõne p̃ mcto hr̃. xj. qõe. iij. rursus. ⁊. c. qũq;. sec⁹ ĩ alijs crimĩb⁹: q; si bõa alicuj⁹ cõsumacis ꝓpter crimẽ annotata sunt: si infra ãnũ nõ vẽit bona ꝛuoluũtur ad fiscũ ſ̃ q̃ ad crimẽ nõ obest q̃n p⁹ ãnũ possit ꝓbare innocẽtiã suã. ff. õ req. reis. l. ãn⁹. ☞ q̃d est q̃ dic̃ q̃ statj est p̃dẽnãdus: cũ sepi⁹ est admonẽdus vt redeat. j. q. vij. ꝓnuncẽtibus. ℟. nõ p̃dicit: q; lz sit p̃dẽnãdus: monẽd⁹ ẽ vt redeat. vt. xxiij. q. j. q̃ dom⁹. ĩ fi. vbi dr̃ q̃ p⁹ admonitõz est vitandus hoc est vẽre in hoc q̃ nõ sunt ei secreta nr̃e fidei exponẽda. xlij. di. ĩ mãdatis. Vt impugnet nos vt ibi. nec uelligas q̃ si p alio crimie seu contumacia steterit p annũ in excõicatõe q̃ hĩd⁹ fit hereti⁹: ſ̃ tm excõicat pro suspitõne hereſis.

k ¶ Firmare. sic. ☞. eo. ad abolẽdã. §. statuim⁹. ⁊ ñ solũ h⁹ iurare teneãt ſ̃ iurare dz q̃ ipseidẽ catholic⁹ sit. ĩ aut. ꝛ iureiu. q̃d bis q̃ admi. sunt. circa pn. coll. ij

l ¶ Neglexerit. uider q̃ negligit facere iusticiam excõicat. xxiij. q. v. administratores. ⁊ facit litẽ suã. e. cã. ⁊. q. ij. dñs. ⁊ iij. q. vij. q̃ sine ar. ⁊ in aut. vt dif. iu. §. pe. ⁊ vl coll. ix. ⁊. ij. q. vij. sic.

m ¶ Absolutos. j. e. c. vl. ⁊ ita ꝑp̃ ꝑt ꝓ hereſi ꝛponẽ oẽs tã laicos q̃ clericos a dignitatib⁹ suis. vt. ☞. e. ad abolẽdã. §. statuim⁹. ⁊. ☞. e. vergentis. vbi ꝛ hoc.

n ¶ Bñi. arg. q̃ ꝓter ꝛelictuz vm⁹ ali⁹ puniri nõ dz: q̃n pẽa dz tenere suos auctores. ☞. ꝛ his q̃ fi. a ma. p. ca. q̃sunt. ℒ. ꝛ penis. sancim⁹. et uniq̃ est aliq̃ alteri⁹ odio ꝑgrauari. ℒ. õ in offi. test. si q̃s in suo. ar. j. ☞. e. vergentis.

o ¶ Decinxerint. arg. q̃ auct̃e eccie bellũ fieri põt. xxiij. q. viij. igit̃ hortatu. xv. q. vj. auctem. lxiij. di. adrian⁹. q̃d vex ẽ j. inimicos tidei: ⁊ j. illos q̃ eccias impugnãt.

p ¶ Receptatores ⁊ ꝛsensores. sine q̃b hereticj manere diu ñ põt. ar. ff. ꝛ of. pfi. cõgrunt. ff. ꝛ recep. l. j. vñ merito isti sunt punit̃di: immo grauj⁹ delinquũt q̃ alioz errores ꝛsendũt ⁊ acrius puniri debẽt. xxiij. q. iij. q̃ alioz. ⁊ nõ sil⁹ pena cũ hereticj puniunt. xj. q. iij. q̃ ꝓsentu. ⁊. j. e. c. pe. in fi. ⁊. ℒ. ꝛ his q̃ latro. occul. l. j. enã si essent ꝓsanguinei. ar. xxvij. q. j. ꝛ filia. ⁊. ☞. e. si q̃s eps. vbi ꝛ hoc.

q ¶ Sit enã intestabilis. isti ei vt h̃ pz a q̃bz actu ciuilj repellunt: nec ꝺnare vl̃ vendere nec j̃here põt: put hec oĩa tradũt. ℒ. e. mancheos.

r ¶ Bãnent. sic. ☞. e. fraternitatis. vbi ꝛ hoc. si. ☞. ꝛ testi. licet. sic enã scriptura vl̃ sñia publice excõicati nõ valet. ☞. ꝛ re iudi. ad ꝓbandã. ⁊. ☞. ꝛ excep. exceptõz. nec reſcriptũ. ☞. ꝛ reſeri. dilectus. j. ⁊ hoc est q̃ dr̃ seq̃t: idẽ in sil⁹ ꝓcipim⁹ obſuari. cũ ꝛ reſcripto ipetrato ab excõicato annũ: significet̃ h̃ sũmo põtifici vt extũc ipse vasallos ab ei⁹ fidelitate ꝛnunciet absolutos: ⁊ terrã exponat catholicis occupandã q̃ eã extinctis hereticis absq; vlla p̃dictiõe possideãt: ⁊ ĩ fidei puritate ꝓfuẽt: saluo iure dñi principalis: dũmõ sup h̃ ipe nullũ p̃stet obstaculũ: nec aliq̃ impedimentũ opponat: eadem mhilomin⁹ lege ſuata circa eos q̃ ñ hñt dños ꝓncipales. Catholici ꝟo q̃ crucis assumpto caractere ad hereticoz exterminiũ se accinxerit illa gaudeãt indulgentia: illoq; sc̃to ꝓuilegio sint mũiti: q̃ accedẽtibz ĩ tr̃e sc̃te sĩ fidiũ p̃cedũt. Credẽtes p̃tea receptatores ꝛsẽsores ⁊ fautores hereticoz excõicatõi ꝛcernim⁹ subiacere: firmit̃ statuentes vt postq̃ q̃libz taliũ fuerit excõicatione notat⁹: si satisfacere ꝓtẽpserit ifra annũ: extũc ipso iure sit fact⁹ infamis nec ad publica officia seu ꝓsilia nec ad eligẽdos aliq̃s ad hmõi: nec ad testiom̃ admittat̃: sit etiã intestabil̃: vt nec testãdi libeã hẽat facultatẽ nec ad hereditatis successionez accedat. null⁹ ꝓtea ipi sup q̃cũq; negocio ſ̃ ipe alijs rñdere cogat̃ Ꝺ si forte iudex extiterit eius sñia nullã obtineat firmitatez: nec cause aliq̃ ad eius audiẽtiaz pferãt. si fuerit aduocat⁹ nulla ten⁹ ei⁹ patrocinũ admittat̃: si tabellio instr̃a pfecta p ipm nulli⁹ sint momẽti: ſ̃ cum auctore dãnato dãnent̃: ⁊ in sil⁹ idem p̃cipim⁹ obſuari. Si ꝟo clicus fuerit ab oĩ officio ⁊ bñficio ꝛponat̃: vt in q̃ maioz est culpa: grauioz exerceat vindicta. Si q̃ aũt tales postq̃ ab eccia fuerit ꝛnotati euitare ꝓtẽpserint: excõicatõis sñia vsq; ad satisfactõnẽ idoneã pcellant̃. Dane cl'ici nõ exhibeant hmõi pestilentib⁹ eccl'iastica sacr̃a: nec eos x̃piane p̃sumãt tradere sepulture: nec elemosynas aut oblatões eoz pcipiãt. alioq̃n suo ꝑet̃ officio: ad q̃d nũq; restituant̃ absq; indulto se. ap. spãli: sil'iter q̃libet regularis: q̃b etiã h̃ infligat̃ vt eoz ꝓuilegia ĩ illa dioc. nõ ꝑet̃ in q̃ tales excessus p̃sumpserint ꝓpetrare. Quia ꝟo nõnulli sub specie pietatis ꝟtutez ei⁹ inj̃ q̃d ap'ls ait: abnegantes auct̃e sibi vendicãt p̃dicãdi: cũ idẽ ap'lus dicat: quõ p̃dicabũt nisi mittãt̃ oẽs q̃ ꝓhibiti vl̃ non missi ꝑter auct̃e ab ap. se. vl̃ catholico epo loci susceptã publice vl̃ ꝓuatum p̃dicatõis officiũ vsurpare p̃sũpserit: excõicatõis vinculo inodent̃: ⁊ nisi q̃citius resipuerint alia ꝓpetẽti pẽa plectãt̃. Adijcimus insup vt q̃libz archiepis vl̃ epus p se aut archidia. suũ aut alias hõestas idoneasq; psonas bis aut saltẽ sel'in ãno ꝓpriam parochiã in q̃ fama fuerit hereticos habitare circumeat: ⁊ ibi tres aut plures boni testimonij viros: l'etiã si expedire videbit̃ totã vicinã iurare ꝓpellat: q̃ si q̃s ibidẽ hereticos sciuerit: vel aliq̃s occulta ꝑticula celebrãtes: seu a cõi ꝑuersatiõe fideliuz vita in moribus ꝛsidẽtes: eos epo studeat indicare. Ipse autẽ eps ad priam suã cõuocet accusatos: q̃ nisi se ab obiecto reatu purgauerit: vl̃ si post purgatõz exhibitã in pstinã fuerit relapsi pfidiaz canonice puniant̃. Si q̃ ꝟo ex eis iuramenti religionem obstinatiõe dãnabili relꝑtes iurare forte noluerit: ex hoc ipo secus est: q; reſcriptũ nõ sumat auct̃e ab impetrante ſ̃ a ꝓcedẽte. ꝛ q̃ dic vt. ☞. õ excepia. ĩ notula. ſ̃ mitt. ſ Exerceat̃. vt. l. di. q; tua. hic hẽs arg. q̃ q̃ in maiou dignitate est plus punit̃: et ita circũstanne aggrauãt vindictã. arg. xxiij. q. v. q̃ viderit. ⁊. xxv. q. j. nulli fas. ⁊. xl. dist. hõ xp̃ian⁹. Crimẽ ei⁹ auget̃ ꝑ dignitatẽ. ff. ꝛ re mili. oẽ ꝛlictũ. §. j. xix. di. nulli. et q̃ magn⁹ sine ꝓparatõe creat⁹ sunt sine venia dãnat⁹ est. ꝛ pe. di. ij. §. ꝓncipiũ em̃. ⁊. ☞. ꝛ iureiu. cũ q̃dã. ibi hᵒ soluit.

t ¶ Dercellant. q̃a q̃ ꝓcipat excõicato sciente: ⁊ non se corrigit excõicandus est. j. ꝛ sen. ex. q̃ ĩ dubijs. xj q. iij. qui cõicat.

u ¶ Sp. spãli. h̃ reseruat sibi ꝑp̃ absolutõz sue restõnẽ taliũ: q̃ p h⁹ alijs ꝓhibuisse vr̃ si. ☞. ꝛ ꝓben. ꝛ mẽta in fi. ⁊. c. grane. ĩ fi. ⁊ sic ecõuerso: ex quo sibi nõ seruat alijs indulgere vr̃. j. ꝛ sen. ex. nup. et est ad hoc arg. q̃ epi dispensare pñt vbi papa nõ ꝺuat sibi dispensationem. Quare q̃ ꝑp̃ sibi spãliter reseruauit talem restõz: nisi ꝛ q̃ls p hiberet: ⁊ lz eps ipm restituere ad officiam suũ nõ possit tñ recõciliare põt ipm eccie. ☞. e. ad abolendam. §. j. vbi ꝛ hoc.

a ¶ Priuilegia. ꝓtem ꝓuilegioz participare excõicatis ñ pñt. j. ꝛ sen. ex. nulli. ⁊ ĩ hoc casu possũt ab epo loci tãq̃ a ꝛlegato a ꝑp̃ puniri. ☞. e. ad abolẽdã. in fi. vbi ꝛ hoc

b ¶ Misi mittãt̃. ☞. e. c. pr. vbi ꝛ hoc. ala.

c ¶ Alis ꝓpetẽt. put ꝟisum fuerit supiori. ☞. õ of. ꝛle. ꝛ causis

d ¶ Tota vicinia. ar. q̃ vniuersitas potest

pstare iuramẽtũ calũnie. sic. xxxv. q. vj. eps ĩ synodo. sic. ☞. ꝛ accu

e ¶ Addoubus. hec oĩa suspitõz induxit. xlj. di. q̃s. sicut olim. lxxxvj. di. inferioz. xxiij. q. viij. ꝓtera. ff. ad. l. acq̃. sciam. ff. ꝛ his q̃ no. infa. q̃d §. §. j. Ber.

f ¶ Indicare. ij. q. vij. quapropt. ⁊ ar. xxij. q. j. si q̃s p capullũ.

g ¶ Purgauerint. Ho. ꝛficiẽtẽ in purgatõe puniendũ. ☞. õ symo. ꝛ hoc. ⁊. c. insinuatum.

h ¶ Relapsi. Isti magis puniendi sunt: ꝛterior nãq; tolus eius cognoscit: q̃ interrupta uice litem ꝛseruit q̃ q̃ semel ceptam ꝛeliqt. in aut. ꝛ litigiosis. §. edita. in fi. coll. viij.

i ¶ Jurare. ꝓ iuramentũ dz q̃s purgare ꝑsciam suã ꝛ hereſi. ꝛ pse. di. ij. ego berengar⁹. ⁊. j. q. vij. q̃ties. Vñ si iurare nõ vult: ꝓ ꝺẽnato dz hr̃i: sicut q̃ ꝛ calũnia iurare nõ vult: actor cadit a cã: ⁊ re⁹ ꝓ ꝺẽnato br̃. ☞. ꝛ ura. calũ. c. vi. ⁊. ℒ. e. n. cũ iudices. §. q̃ si actor.

Et est similis illi qui negz defendit: negz excibz: z pdenat vt pmax. ff. de noxalibus quotiens. §. in ptate. Cenm ei religiõe iuramenta etiã necessaria ptẽnũt. §. de symonia. z si q̃stiões. z. C de fi. instru. l. vlt.

k Jndicijs. Mo. q̃ p indicia pbat crimẽ s. e. ca. §. pr. ibi q̃ si q̃s tẽ. z. ij. q. viij. sciant. z. xxxij. q. j. dixit dñs. z. j. de pũn. cum oli. j. z. C. de rei vẽ. indicia. Jtẽ hẽs h: q̃ ꝓpter negligentiã remouet plat. ar. §. c. pri. in fi. z. j. q. j. §. ecce cum.

Jcut. sb specie vtutũ. s. e. c pr. §. q̃ vo. xlj. dist. sepe vicia. q̃a pretextu pietat nõ est ipietas cõmittenda. xxx. q. j. nosse. z ita nullꝰ põt predicare nisi mittat vñ dñs aut discipulis suis. Cures predicate euãgeliuz oi creatr: et iubẽte dño i toto orbe dispi sũt. xxj. di. i no uo. vñ isaias Ecce ego mitte me. viij. q. j. i scriptur z. xvj. q. j. § h idem. ar. ff. de tu. et cu. vbi. z. l. ꝓtor.

m Elpidos. sic s. e. cũ ex iuncto. Nec vniuersitas alia poterat rõe sbsistẽ: nisi hmõi magnus eã differentiã ordo fuerz. lxxxix. di. ad hec. Laici ergo cuiuscũq̃ ordis sunt vel meriti pdicãdi officiũ nõ debent assumere.

n Excõicaꝰ. cõmũnit. s. eo. excõicaꝰ. q̃. ad eundẽ si nẽ tẽdit. s. receptõis.

o Puniendi. z hoc totũ hẽs. s. e. excõicamꝰ. ẽ q̃lt ili hereticipuniri debẽt sm leges post q̃ p eccliam sunt pdenati: vt h dic: vltio supplicio puniunt p iudices sectares cũ distinctõe vt vr: vt decẽtes vltio supplicio. addiscẽtes vo. x. libris aut. vt. C. e. ti. q̃cũq̃. ad fi. Dz p. C. de mathema. culpa. vbi dr culpa ysis ẽ tã pbita discẽ q̃ docẽ: ñ ẽ p. q. l. q̃cũq̃. itelligit o ul q̃ nodũ dicierit ẽ cã addiscẽdi ad hereticos accesserit. si ãt ad actũ puenissent siꝰ pẽa puniret: vt de p Si q̃ ãt. ab hoc loco vsq̃ ad fi. additũ /cem's sm. l. illã culpa. est: aliud totũ hẽs. s. e. excõicamꝰ. z. c. ad abolendã. §. j. z. ij. q Sepelẽsi. publice ita q̃ notorũ: t ex pdenati. Si vo p̃ea redire voluerint recipiẽdi sũt: q̃ eccia ñ claudit gremiũ redeũtibꝰ ad ipaz. C de sũ. tri. iuꝛ daras. circa fi. z delicti vemã penitẽtib dam. C. e. ti. manicheos. ita tñ vt i ppetuũ carcerẽ pmaneãt. vt h p̃z. Sic z symoniaci in mõasterio sub pbenn pena ꝛerudant. j. q. j. repiunt. z. s. de symo. q̃m. q̃ z ipi heretici censent. j. q. j. eos q̃. z. vj. q. j. §. ẽ hz.

r Absolutos. Ipso iure. exq̃ mãifeste lapsi sũt. fi. xv. q. vj. iuratos nos sctoꝛ. z ẽ ar. q̃ pp põt absoluẽ laicũ a iuramẽto fidelitat. ar. pdictoꝛ. ca. q̃ ad ipm spectat interptatõ iuramẽti. s. de elec. s Pacto. ẽ si sub pẽa aliq̃s tenet eis aliq̃d soluere /venerabilẽ. certa die: hz nõ soluat nõ incidit i penã z eodẽ mõ si p iuramẽtũ: q̃d est ver: q̃ ĩ illa obligatõe z iuramẽto tacite subintelligebat: si talis pmãserit: cui cõcare liceat. xxij. q. ij. ne q̃s arbitret. ff. de solu. cũ q̃s j. Rx. s. d iureiur. q̃eadmodũ. z. s. e. excõicaꝰ. §. credẽtes.

tanq̃ heretici reputẽt. Volũꝰ igit z mãdaꝰ z ĩ vtute obedietie dis. ꝑci. vt ad hec efficaciter exequẽda epi p dioc. suas diligẽter iuigilẽt: si canonicã velint effugere vltionẽ. Si q̃s em epus sup expurgãdo de sua dioc. hereticepuitatis fermẽto: negligẽs fuerit vl remissus: cũ id certis idicijs apparuerit: z ab epali officõ deponat: z in locũ ipsi⁹ alter substituat idoneus: q̃ velit z possit hereticã ꝓfundere prauitatem.

Reg. ix. archiepo mediolan.

Jcut in vno corpe: z infra Cũ igit nõnulli laici pdicare psumant z verendũ nimis existat: ne vicia sb specie vtutũ subintrẽt: nos attẽdẽtes q̃ doctoꝛ ordo est in eccl'ia dei quasi pcipuꝰ mãdamꝰ q̃. cũ alios dñs apl̃os dederit: alios ꝓphetas: alios vo doctores: ĩterdicas laicis vniuersis cuiuscũq̃ ordinis censeant vsurpare officiũ predicandi. Item.

Excõicamꝰ z anathematizamꝰ vniuersos hereticos catharos patharenos paupes ꝺ lugduno passaginos iosephitos arnaldistas speronistas z alios q̃buscũq̃ nouos censeant: facies q̃dẽ bũtes diuersas: sed caudas adinuicẽ colligatas: q̃ de vanitate pueniũt in idipm. Bãnati vo p eccias seculari iudicio relinquãt aiaduersiõe debita puniendi clicis pus a suis ordinibus degradatis. Si q̃ aũt de pdictis postq̃ fuerit deprehensi redire voluerint: ad agendã pdignam pniam in ppetuo carcere detrudant. Credẽtes ãt eoꝛ erroribꝰ hereticos silit iudicãꝰ. Item.

Absolutos se nouerit a debito fidelitatis dominij z totiꝰ obsequij q̃cũq̃ lapsis mãifeste ĩ heresim aliq̃ pacto q̃cũq̃ firmitate vallato tenebãt astricti.

De scismaticis.

Ex pcilio lateran.

Quod a pdecessore nro: z infra. Ordinatiões ab octauiano z guidõe heresiarchis factas et ab ordinatis ab eis irritas esse cẽsemꝰ aduicientes: vt q̃ dignitates eccliasticas seu bñficia p dictos scismaticos accepint: careãt ipertis.

Aliẽatiões q̃ q̃ p eosdẽ scismaticos seu per laicos facte sunt ꝺ rebꝰ eccliasticis: oi careãt firmitate: z ad eccias sine oi ouere reuertant. Si q̃s ãt ꝓsumpserit: excõicatõi se nouerit subiacere. Illos vo q̃ spõte iuramẽtũ de tenendo scismate pstiterũt: a sacris ordinibꝰ z dignitatibus decernimꝰ manere suspẽsos.

Anno. iij. bisuntin. archiepo Paternitati tue: z infra. Priorẽ quez a scismatico asseris ordinatũ ab officio poteris repellere incũctanter: nisi legitime pbauerit secum fuisse misericorditer dispensatũ: z ab ea psona q̃ sup b ptãtẽ habuerit dispensandi.

De apostatis z reiterantibꝰ baptisma.

Quod a pdecess. Octauiano. hic octauianꝰ filꝰ iohannis maledicti vocatꝰ fuit victor. z vixit ãnis. ix. et mensibꝰ. viij. eo mortuo successit ei guido iste qui vocatꝰ pascal': isti duo scismatici fuerũt: quoꝝ facta h dãnant.

b Jrritas. vt. ix. q. j. ordiatões. z hoc itelligeq̃ dicit irritas: q̃tuz ad exemtõz: nisi cũ eis fuerit dispẽsatũ. j. c. pri. l' nisi ordinatꝰ pbaret se nescisse illũ fuisse scismaticũ q̃ ordinauit. vt ix. q. j. ordinatões. sic. j q. j. si q̃s a symoniacis. q̃ tñc dispẽsat cũ eis: q̃ ꝓferũt sacra dummõ in forma eccie: ꝛ nõ executõnẽ q̃ eã nõ hũt.

c Alienatiões. sic. xij. q. ij. alienatões.

d Firmitate. q̃a dum eccia hz pastorẽ hereticũ vl scismaticũ vacare intelligit. s. de pscrip. c. j. vñ ñ valẽt q̃ a tali ꝓlato fiũt i piudiciũ eccie. xij. q. ij. si q̃ de reb. Sz põe q̃ tal' plat' acq̃siuit aliq̃ eccie: vt sit' q̃ ñ teneat cõmodũ ei cũ incõmodo cõpẽsari dz. ff. de ne. ge. ti negocia. credo tñ q̃ il lud in fauoꝛẽ eccie introductũ est q̃ si acq̃rit teneat nec cassabit: q̃ qõ fauoꝛe alicꝰ introducti ẽ nõ q̃eunt i eꝰ lesionem retoꝛq̃ri. C. ꝺ leg. qõ fauoꝛe. z. ff. de minoꝛ. si in dex. Vin.

f Paternitati. dispensatũ. Nota q̃ nõ sufficit ad pbãdũ dispẽsatoz cũ aliq̃ factã: q̃ a tali ordinatꝰ est qui sciebat eũ idignũ: z qui cũ eo poterat dispẽsare. s. ꝺ cle. ꝛuu. diuersis fal lacijs. z. lj. di. q̃ ĩ aliq̃. in fi. lxxxj. di. qcũq̃. in fi. vbi ꝺpõit pcubinarꝰ ordinatus ab eo q̃ secum poterat dispensare. Exigit ergo vt intendat dispẽsare q̃ exꝑssa cã ꝓsumit. l. di. c'ico iacẽte. xvj. q. j. cũ p vulitate lv. di. psicis. potent aũt pbari dispensatio p testes: vl si occultum est peccatũ: ꝓfiteat epo in secreto: z petat dispensatiões z obtineat lras sup hoc. Si vo publicũ fuerit crimen z publice dispensatũ est postea accusari nõ poterit. s. de fi. pby. ex tua. z. s. de accu. de his. Si vo dispensẽt in occulto adhuc põt accusari: q̃ eius post pniam põt q̃s accusari. xxxiij. q. ij. admonere. Vin.

f Potestatem. al's nisi haberet potestatem nil esset actum: s. de ꝓsue. ad nostram. z. C. si a nõ compe. iu. l. vl. z hoc forte ideo dicit: quia ipe quidem scismaticus quersus ad vnitatem ecclesie z receptus in ordine suo cum ordinato a se dispensare nõ posset: sicut nec epus symoniacus cum ordinato a se dispensare non poterit. j. q. v. presentũ. ibi: nõ epo. quasi diceret: si pecunia esset data episcopo: ipse non posset dispensare cum eo qui dedit: z quia hic papa non retinet sibi dispensatõnem: alijs pmittere videt. si em ipse tñ dispensare posset: sibi hoc reseruasset. vt. s. de. pri. excõmunicamus. §. sane. sed potius credo q̃ solus papa possit dispensare cum eo qui scienter ordinem a scismatico recepit. argu. s. de elec. quia diligẽna. sicut papa solus dispensat cum eo qui in apostasia ordinem recepit. j. de. pr. c. vl. z hoc satis innuit ex eo q̃ dicit ab ea ꝑsona que potestatem dẽ. Jo. tamen dicit q̃ epus dispensat cũ scismatico arg. l. di. vt ꝓstituere. Ber.

QReterea. Apostasia. Est autē triplex apostasia. Vna pfidie qñ qs recedit a fide. ij.q.vij.nō pōt. Inobedientie: qñ qs trāsgredit̄ pceptū. s. de ma. & obe. si qs venerit. & c. illud. Irregularitat̄: cum qs recedit ab ordīe suo siue sumpte religiōis. vt ℔ & l. di. c. vlt. & dr̄ apostata. i. retro stās. xxvj.q.vi. c. vi. nō obstuer̄. & apostata testr̄ eē l' aliū accusare nō pōt. iij.q. iij. si qs a suo. & c. btūs. vin.

b ¶Liberari. ar. ℈. j. ō sen. ex. si vo aliqs. illud intelligit̄ qñ clericꝰ licet tonsurā non portet al's clicalit̄ se hz: ista vo tāq̄ laici p oīa se hēbāt. l' sic nō negat̄ hoc qñ capientes cl'es sint excōicati ℔ eccla nō pcipit illos liberari. sic. s. ne cle. vel mo. ca. ij. Si vo rogo essent admoniti & se nō correxerit. nll'o priuilegio pōea gauderēt. ī. ō sen. ex. i audiētia. & c. ptigit & si de talib⁹ vis itelligē qō hic dicit planum est.

cQEx lr̄a. insano. & vere insano. ō pse. di. iij. q bis. lj. di. q in aliquo. xxiij.q.j.§. bis auctoritatib⁹.

k ¶Iniuriā. qō fieri ñ dz. j.q.j. q qdā. de pse. di. iij. oñdit̄. & c. xxiij.q j.§. bis auctoritatib⁹. ℔ qd̄ facere iuriā sacrō: dicit vin. aie ihgit̄ qdā ima go siue pictura l' caract. vñ si alia imago supponeret: illa pma pictura obfuscaret: & ita videt obfuscari pmū sacrm.

l ¶Acolitꝰ. supple qui ministeriū suum pstitit rei nefande.

m ¶Aldinos etas. arg. q etati mīori subueniē. de pse. di. iij. eos. & c. q bis. & xv.q.j.§. vt itaq̄. in fi. & ff. de mīo. auxiliū. §. in rēlictis. ibi: nisi ḡtem miseratio cē. ar. ff. e. si ex cā. §. nūc videdū. ℔ illud vez ē q mīor etas ñ excusat ī totū: ℔ miseratōe etat̄ mīr pumt̄. ff. e. auxiliū

n ¶Intentio. vñ §. in rēlictis. & ī. de rēlic. pue. pueris. vbi de hoc facile abstergit̄ hec culpa ꝓpter fraternā pietatez. xxij.q.ij. si quelibet.

o ¶Nō valebit. nā rēlicti manifestatio dispēsatōz ꝓhibz ꝓpt scandalū qō nō est i occulto: imo post actā pniam & in susceptis remanere: & ad alios ꝓmoueri pōt ꝓter reos homicidij. ℈. de tēpo. di. c. vl.

p ¶Religiōis. ex hoc vr̄ q ingressus religiōis nō tollit irregularitatē exq̄ sine dispēsatōe ꝓmoueri nō pōt. ar. ℈. s. de fi. pīsby. c. j. & lvj. dist. c. j. & in aut. de mo. in pn. coll'. j. vbi dr̄ q ingressus religiōis oēm tollit irregularitatē: tollit etiā ingratitudinē. xix.q.vl. nō liceat. So. irregularitas illa q̄ surgit ex ꝓpō rēlicto nō tollit̄ p ingressum religiōis: ℔ fauore religiōis cū eo dispēsat. vt ℔. & ī. de eo q fur. di. rece. c. j. cum vo nō surgit ex rēlicto ꝓpō. vt. ī. de pur. ca. accedēs. tunc p ingressum religiōis tollit̄ illa irregularitas: ita q̄ sine dispēsatōe pōt ad ordines ꝓmoueri vt in ℈ijs: ℔ nō ad dignitatē sine dispensatōe. ī. de penis. in q̄busdā. s. de fi. pīsby. c. j. qdā dicūt q̄ in neutro casu tollit̄ ℔ refert tñ ad facilitatem dispēsandi.

q ¶Ale fraternitatem. habitū clericalē. q̄ habitū clericalem abijcit: nisi trina monitōe ꝓmissa etiā ipm resumat ꝑdit ꝓuilegiū clericale. ī. de sen. ex. in audientia. & c. ꝓnngit. ij.

r ¶Tolerādi. Sed q̄re nō sunt tolerandi in habitu seculari: cū liceat illis q̄ sunt in mīoribꝰ ordinib⁹ vxorem recipe & cū ea morari. s. de cle. ꝓiu. c. j. xxxij. di. si q vo. ca. lectores. & ca. seruitium. apostata enī excōicatus non est vt cesset omnis obiectio Intellige qō hic dr̄ ō eo q infamat⁹ est ī ordine sacro vel in aliq̄ pfessiōe: cui nō lz vlr̄ ad seculuz redire. vñ tolerandi non sunt in habitu seculari: ℔ per censurā ecclesiasticaz ꝓpellendi: nisi se purgauerit accusatore de ficiente redire ad ordinē vl' religionē. ar. s. ō regu. c. pe. & xx. q. iij. eos q semel. imo incarcerari pōt. ī. c. c. pe. ne dānabilit̄ euagent. & alijs ī inferioribꝰ ordinib⁹ ꝓstituī intelligi nō posset: qa pōt renūciare in totū ordini clicali. s. ō vi. & ho. de. c. vl. & s. ō cle. ꝓiu. iohānes. & c. penul. & vl.

s ¶Videam. Et nouo. istud ñ teneāt ꝓsecutiue ℔ ironice h dr̄: q nō iduīt nouū hominē: exquo reliqas ꝓris homis retinent.

b ¶Duabꝰ vijs. nisi qñq̄ rōne officij. iij.q vij.§. tria. in fi. & s. de ꝓsump. lr̄as. & ff. de rei ven. int̄ officiū. sed illud ignorauit q pōstaret patrocinū in

c ¶Lana. de sua. xxj.q.vij. ī nouā. et s. de elec. cum cām. & nemo dz claudicare ī duas ptes. xlix. di. c. vl. & nemo pōt duobꝰ dñis fuire. xxvj. di. acutiꝰ. & s. ō de. ꝓiuga. diuersis fallacijs.

Quidā sicut accepim⁹ q̄ ad sacri vndam baptismatis volūtarie accesserūt: veterē hominē oīno nō exuūt: vt nouo p fecti⁹ induāt̄: cū ꝓris ritus reliqas retinētes xp̄iane religiōis decorē tali cōmixtōne ꝓfundāt. Cū aūt maledict⁹ sit hō q terrā duabꝰ vijs īgredit̄: & indui veste nō debeat lino lanaq̄ contexta: statuim⁹ vt p platos eccl'ias tal' obstuantia veteris rit⁹ oīmode ꝓpescat: vt quos xp̄iane religiōi libere volūtatis arbitriū obtulit: salutifere coactōnis necessitas in ei⁹ obstuatōne ꝓfuet: cū min⁹ malū existat viā dñi nō agnoscere q̄ post agnitam retroire.

B ¶Onor⁹. iij. archiepo turoñ.

Mob expetijt tua. f. edoceri: quid de apostatis sit agēdū cū in custodia detinent̄: q minis l' blādicijs nullaten⁹ pōt īduci vt abiectū hītū reassumāt Ad qō tibi breuit̄. r. q tales si volueris poteris sub ḡui custodia carcerare ita q̄ solūmō vita sibi misera relinquet̄: donec a sue ꝓsumptōis nequicia resipiscāt.

B ¶Item archiepo lugdun.

Consultatōi. t. b. r. q mōachus aliquē sacr̄ ordinē in apostasia recipiēs q̄ntūlibz suo fuerit reconciliat⁹ abbati & receperit penitentiā: absq̄ dispensatione ro. pon. mīstrare nō pōt in ordine sic suscepto.

Memo aūt filius dei & dyaboli simul esse potest. ō pe. di. j. §. item vt christus sit. nec duobus dñis seruire: vt ibi.

d ¶Volūtatis. sicut enī libero arbitrio homo obediens serpēti perijt sic se gratia dei vocante ꝓprie mētis ꝓuersiōe saluet̄: ℔ ñ si additionali ꝓditione coacti fidem susceperūt: eam seruare cogūt̄. xlv. di. de iudeis. & c. j. & ij. & xxiij. q. v. ad fidem. vt hic.

e ¶Retroire. q: q̄ posuerit manū ad aratr̄ & respexerit retro: nō est aptus regno dei. s. de voto. magne. sic. xij. q.j. scum⁹. in fi. de pe. dist. iij. si refugiētes. versus fi. di.

a ¶Mobis. minis. cōmunādo dīnū iudiciū. ij. q.j. si peccauerit. xxiij. q. vl. si res. xxvij. q.j. c. vl. & s. de tēp. di. c. vl.

g ¶Blādicijs. blādicijs ei & nō asputando ad fidē est aliqs inuitād⁹. xlv. di. q syncera. imo & ꝓmijs q̄ntūq̄. xxiij. q. iij. dz hō. tñ si ista apostate p hmōi nō ꝓficiūt: fiat qō ℔ dr̄: qō intelligo ō his q̄ sunt i sacr̄ ordinib⁹ aut in aliqua ꝓfessione: vt. s. e. tue.

h ¶Reseruet̄. sicut reseruat̄ vita de misericordia filijs eoz q crimē lese maiestatis cōmittūt. vj. q.j. §. vez. Vsus fi. C. ad. l. iul'. ma. si qs cū multitudo: vt vita sibi pena existimēt. lxxiij. di. q̄rūdā. sic clic pōt vxorē suā ligare. xxxij. q. ij. placuit. vt sic pena decente humilit debeat obedire. s. de elec. cū in cūctis. & xxvij. q.j. si homo esset.

i ¶Resipiscāt. tūc cū vena poterint recipi: q: eccla ñ claudit gremiū redeūtib⁹. C. ō sum. tri. int̄ claras. in fi. & est ar. j.q. vij. si qs oēm.

k ¶Onsultatōi. Dispēsatōe ro. pon. ℔ q̄ pp̄ reseruat sibi dispēsatiōz. sic. s. de here. excōicā⁹. §. sane. sic. s. de fi. pīsby. c. pe. & vl. Ité si iterata vnctōe fuerit maculat⁹. j.q. vl. c. saluberrimū. in fi.

Item q̄ baptizati sunt. xx pse. di. iiij. q̄ bis. ⁊. c. eos quos. Ite ⁊ q̄ in subuersionē fidei ordinationē recipiūt ab hereticis. j. q. vij. quenien tibus. i si. ī qbus casibus solꝰ ꝑꝑ pōt dispēsare: tm si ad aliā religiōz trāsissz ⁊ ordinem ibi susceperisset: sine dispensatiōe posset in susceptō ordine ministrare. ē. xx tēp. or. ex pte. q̄ ordinē nō susceperisset in apostasia.

C Veniens. Ira cūdie caloꝛe. xj. q. iij. ira sepe. ⁊. c. cum apud.

b Interfecit. sic. ī. c. ꝓx. xx pena ulti⁹ hēs. C. e. ti. l. vna. fm canones nō ita punit q̄ xꝰ non uult mortē peccatoꝛis: ß vt puer taꝝ xē. xxvj. q. vj. cognouim⁹. et. xxiij. q. ulti. his a qbus. xx hac pena fm canones dr̄ j. e. c. ulc.

c Caldultos. si. xxxj. q. j. quō virginib⁹. ⁊ sile. ē. q̄ de. vl̄ vo. ve mens. si aūt non essz p̄sumptō xx ipse⁹ incontinēna: nō dareē sibi licentia ꝫhendi ꝓpter crimē suū. xxiij. q. ij in adolescentia.

d Intellexim⁹. Abiurare. et male: qꝛ quos xꝰ cōiūxit homo ñ separet. xxxiij. q. ij. c. ij. ⁊ ob hanc cām eam maritꝰ dimittere non posset. xxxij. q. ij. dcd. ⁊. q. vij. oēs cautiones.

e Juramento. tale iuramētū illicitū fuit. ē. xx ureiu. tua nos. tm in hoc nō multum peccauit: qꝛ cōpulsus hoc fec: ß ponxx debuit quelibet mala pati q̄ malo cōsentire. xxxij. q. v. ita ne. vñ iurare nō xbuit qꝛ sine pcu lo salutꝫ eterne ꝑuare nō potuit iuramentū mutuus tm ageē cū ea: ꝓpt filios quos xbet nutrire.

f O Einfantib⁹. pens. Sed si nō ꝓstat eos interfectos a patre vel matre: ß euentus fuit causa mortis: nō xbet eis penitētia imponi: qꝛ nō peccauerūt luꝛ hoc nō ꝓstet: tm ad cautelā tutius est q̄ inde penitentiā agant: qa forsitan minoꝛē diligētā illis adhibuerunt. argu. xxiij. q. v. excōicatoꝛ. ⁊. xxxiij. q. ij. in lecū ma riti. qꝛ bonaꝛ mentū est ibi culpā timere: vbi culpa nō est. ē. xx obser. ieiu. ꝓsiliū. §. ij. ⁊. v. di. ad eius vo. ⁊. j. xx pe. ⁊ remiss. q̄situm. ⁊ arg. ē. xx spon. iuuenis. ⁊ hoc fm discretionē pietatis: vt hic dicit ad arbitriū imponentꝫ. vt in. ca. quesitū. Si vo sponte hoc fecerūt: tūc grauissima pna oz eis impoi aliꝯtulū maioꝛ q̄ p alio homicidio: qꝛ magis peccare videnē ꝓpriū filiū occidēdo. arg. j. xx homicidium iuramento. ⁊ xx pe. dist. j. §. aut facta. ⁊ fm leges fornoꝛi pena punitē. C. e. ti. l. vna. ⁊. ff. ad. l. pōpei. xx parricidijs. l. j. si ñ casu ß culpa grauis p̄cedente tūc penitentia. vij. q. v. annoꝛ est eis impo nenda. arg. l. di. si q̄ femina. si qs sponte. ⁊. j. xx peni. ⁊ re. quesitū. si vo leuis culpa p̄cessit posset impoi pna triū annoꝛ: vt hic dicit. Si aūt nulla p̄cessit culpa ꝫ negligētia: xx iure ī nullo sunt puniēdi. arg. j. xx homici. ex lris. j. ß ad cautelā vt dictum est: xbet imponi ꝓpter ambiguū duplicatis ꝓsideratis omnib⁹ circūstantijs. xx pe. di. v. ꝓsideret. ⁊. j. xx pe. ⁊ remiss. is qui. Tan.

g Euentus. l. dist. studeat.

h I a patre. Sciente ipso. si. luij. di. si seruus sciente. ⁊. ē. xx

his que fi. a ꝓla. sine ꝓsen. ca. c. ij. ⁊ ita est hic ar. q̄ q̄ tacet ꝓsentire vr. vt. lxv. di. si forte. ⁊. xxvij. di. diaconus. vbi xx hoc.

i Ratū hīte. ran em̄ habitio ī maleficijs retro trahit ⁊ mādato com parat. ff. xx vi ⁊ vi ar. l. j. §. ß ⁊ si cū qs. ⁊. ē. ō re. spo. cū ad sedē. i si. ⁊ gnāliꝫ dic lex: q̄ ois ratihabitō retro trahit. C. ad mace. l. si filiusfa.

k Pietatis officō. ⁊ re vera relegato qꝛ xbuerī viscera eiꝰ ꝓmoueri sup filio suo. ē. xx ꝓsump⁹ afferre. ⁊ paternꝰ affectꝰ oēm vincit affectū. C. ō cura. fu. l. vl.

l Liberatus. xx istis exponitꝫ hēs. lxxxvij. di. c. vl. ⁊ intelligas illō fm illud. Mo. ergo sup hoc aut expoit infans scēte patre ꝫ dño seu patrono aut ignorante: si sciente ⁊ nō ꝓdicente vl̄ ratum hīte expositꝰ sit filij sic exposin sui iuris existāt liberi in ingenuitate: serui ī libertatē eripiāē ⁊ multomagꝫ si ipsemet ipm exposuit: qꝛ nec dicere suū postea poterit q̄ peuntē ꝓtempsit. C. eo. ti. l. ij. ⁊. iij. tenoꝛ quaꝛ hic ꝓhendit. si em̄ ipm alere nō poterat eum in xxonē mittere xbuit: vel aliē quo posset adiuuare. C. xx la. li. tol. l. vna. §. ß scim⁹. ⁊ videē q̄ tanq̄ hōicide dānenē vt. lxxxvij. di. c. vl. ⁊. ff. ō li. ag. necare. vñ exposit̄ sanguinolenti dicunē C. e. in rubrica. si vero ignoāte vl̄ multo: non ꝑdicat ei q̄n possit illū repetere: ß restituet expē sas nisi a fure venditeē. C. e. l. j. ⁊ ß in ꝑn. vbi dicit sciente eo aut ratū hīte. ß si ignoāte ꝫ ꝓdicente nō nocet patri vel dño. c. illud si exposit⁹: intelligit hu. q̄n infans exposit⁹ est ab alio q̄ a patre ꝫ dño vt tūc possit repeti post ꝓtestatiōz pu blice factā infra. x. dies vt ibi dicit, ⁊ hoc. c. non ꝓdicit. Ber.

m Languidis. idē iurꝫ est circa ꝓdictas psonas

sit ipse vl̄ suffocatꝰ ꝫ ꝑꝑa morte xfunctꝰ: nō xbēt ide securi eē parētes nec etiā sine pena: ß tm ꝑsideratio oz esse pietatis vbi ñ volūtas: ß euēt⁹ mortis cā fuerit. Si aūt eos nō latet: ipos infectores esse: scire xbēt se ḡuit xliqsse. Quidā aūt pnaz triū annoꝛ iudicāt esse xbere quoꝛ vnū pagant in pane ⁊ aqua.

De infantib⁹ ⁊ lāguidis exposit̄is. R.

Rego. ix. Si a pīe siue alio sciēte ipso aut ratū hīte relegato pietatis officō infans exposit⁹ extitit: hoc ipso a ptāte fuit pīa liberatꝰ. nā et ß casu ī ingenuitatē libertꝰ ⁊ fuꝰ in libtatē eripiē: qō ⁊ ō ꝑdictis cuiuscūq̄ etatis languidis: si ex positi fuerīt: vl̄ si alicui eoꝛ ali menta impie negari ꝓtigerit est dicendū. Sane q̄ hos suscipiūt nō pīt ꝓpter ß in eoz⁹ ꝑsonis ius aliquod vendicare.

De homicidio volūtario vel casuali.

Exodo. Si q̄s p industriā occiderit ꝓximū suū ⁊ per insidias: ab altari meo euelles eum vt moriaē.

Ex penitentiali romano. Interfeciſti furē aut latronē vbi ꝓhēdi potat absq̄ occisione: qꝛ ad imaginē xi creatꝰ est. xl. dies non intres eccleſiā:

k Pietatis officō. ⁊ re vera relegato qꝛ xbuerī viscera eiꝰ ꝓmoueri sup filio suo. ē. xx ꝓsump⁹ afferre. ⁊ paternꝰ affectꝰ oēm vincit affectū. C. ō cura. fu. l. vl.

l Liberatus. xx istis exponitꝫ hēs. lxxxvij. di. c. vl. ⁊ intelligas illō fm illud. Mo. ergo sup hoc aut expoit infans scēte patre ꝫ dño seu patrono aut ignoāte: si sciente ⁊ nō ꝓdicente vl̄ ratum hīte expositꝰ sit filij sic exposin sui iuris existāt liberi in ingenuitate: serui ī libertatē eripiāē ⁊ multomagꝫ si ipsemet ipm exposuit: qꝛ nec dicere suū postea poterit q̄ peuntē ꝓtempsit. C. eo. ti. l. ij. ⁊. iij. tenoꝛ quaꝛ hic ꝓhendit. si em̄ ipm alere nō poterat eum in xxonē mittere xbuit: vel aliē quo posset adiuuare. C. xx la. li. tol. l. vna. §. ß scim⁹. ⁊ videē q̄ tanq̄ hōicide dānenē vt. lxxxvij. di. c. vl. ⁊. ff. ō li. ag. necare. vñ exposit̄ sanguinolenti dicunē C. e. in rubrica. si vero ignoāte vl̄ multo: non ꝑdicat ei q̄n possit illū repetere: ß restituet expē sas nisi a fure venditeē. C. e. l. j. ⁊ ß in ꝑn. vbi dicit sciente eo aut ratū hīte. ß si ignoāte ꝫ ꝓdicente nō nocet patri vel dño. c. illud si exposit⁹: intelligit hu. q̄n infans exposit⁹ est ab alio q̄ a patre ꝫ dño vt tūc possit repeti post ꝓtestatiōz pu blice factā infra. x. dies vt ibi dicit, ⁊ hoc. c. non ꝓdicit. Ber.

m Languidis. idē iurꝫ est circa ꝓdictas psonas

Intellexim⁹ q. m. mulier filiaz paruā furore accēsa dyabolico iugulauit: ꝓpter qō dns terze maritū eiꝰ ipaz ꝓpulit abiurare. Quia vo illam alios hr̄e filios itimasti: mādaꝰ q̄. ita sup ß puideas: q̄ sui sceleris pe nam luat: ⁊ saluti eiꝰ ac filioꝝ p tuā puidentiā ꝓsulat: ⁊ nō obstante iuramēto qō a viro dictꝰ dns ꝓponit extoꝛsisse: eaz sicut expedire videris eidē viro resti tuas: ita q̄ filios suos libere possit ⁊ pacifice gubernare.

De infantib⁹ aūt q̄ mortui reptiunt cū pīe ⁊ mr̄e: ⁊ ñ apparz vtq̄ a pīe ꝫ a mr̄e oppsꝰ

cuiuscūq̄ etatis sint: si languide fuerint sine alimenta eis impie negēt vt tā filij sui iurꝫefficiant q̄ fui ⁊ libi ī libertatē ⁊ in genuitatē eripiāē q̄ hīt hos ꝓ xxelictꝫ. ff. ꝓ xre. l. vl. ⁊. C. xx la. li. tol. l. vna. §. ß scim⁹ nec ad eoz bōa viteri⁹ aspirabit. vt. §. ß scim⁹. sic ⁊ abbas oz recolligē mōachū suū ne dānabilit euageē ne peat. ē. ō reg. ⁊ trāſ. ad re. c. vl. q̄ si nō fecerit ⁊ ille ī sc̄o remanēs aliq̄ acq̄rat ⁊ sic moriaē: mōasteriū q̄ō neglexerit illū ab ipsi⁹ bonis maneat segregatū. ar. ꝓdicti. §. ⁊ est ß ar. ad hoc q̄ crederē si monasteriū ipm expulit: vl̄ etiam si redire volunt: salua ordinis disciplina ⁊ ñ fuit admissus: qꝛ sic impie alimēta negauit.

n Vendicare. imo liberi erūt ⁊ sibi acq̄rūt: vt. C. e. ti. l. vlt.

a Si q̄s. Industriā. secus si casu. arg. xv. q. j. si q̄s nō iratus. et

b Per insidias. si. xxiij. di. §. xx his. ꝫ. in pluribus. eq. ite q̄ p aggressiōis insidias occidit: ab eccia ꝛmunitatē nō habz. xx tali loquit hic: ne publicus latro. ē. xx ꝛmu. ec. inter alia. ⁊. C. q̄n li. vni. sine iudi. se vin. l. j. ⁊. ij. ⁊. xvij. q. iij. sicut antiq̄tus. Itez q̄ ea spe in eccīs vl̄ cimiterijs xlinquūt vt ibi liberent: nō xfendunt ibidē. ē. xx ꝛmu. ec. c. vl. ⁊ ita iste eueller ab altari si ꝑfugerit illuc.

c Interfeciſti. Latronē. ñ intelligas xx publico nocēto xpopulatore agroꝝ qꝛ licitū ē occidē illū. C. q̄n li. vni. sine iudi. l. j. ⁊. ij. ß nō d'icſ.

d Sic imaginē. xxxiij. q. v. hec imago. Vñ facies hoīs q̄ facta ē ad imaginē celestꝫ pulchrioꝛ dimittē mūe maculeē. C. xx penis. si qs ī metallū.

e Lanea veste. i. cilicio. l. di. in capite.

f Elb esc. iij. di. ꝛcniqꝫ

g Si thoro. q̃nũ i ipso est vt ñ exigat: ꝫ reddat exact⁹. xxxiij. q. iij. c. vl q. q. v. si dicat. sic. j. ꝛe sen. ex. inq̃sitõni.

h Gladio. hoc phibeꝫ oi penitenti. xxxiij. q. ij. admonere. ꝛ ỏ pe. di. v. falsas. ꝛ. c. volendũ. ibi dr̃ q ab oĩb illicitis est abstinẽdũ: ñ q militare sit malũ. xxiij. q. j. militare. ꝫ ꝓpter ꝓuitatem peccãdi phibẽt pẽitẽtes

i Cerulia. ꝛe anglia fuit vbi fit cerulia.

k Tẽperate. i. nõ vlẽ tertiã vicẽ: vt in illa pales. xlviij. di. q̃ pbũ.

l Bonũ. saltẽ ad cautelã: q bonaꝫ mẽuũ ꝛcẽ ꝫ. ꝛe obser. ieiu. cõsiluũ. §. ij. ꝛ. v. di. ad eius.

m Nõ ꝛeponaꝫ. q ñ dicãt directe homicidiũ fecisse tñ irregularis vt credo fact⁹ est: q potius ꝛebuit dimittere suas q̃ ipm inficere. j. e. suscepimus. ꝫ dispẽsaꝫ cũ eo vt bñficiũ hẽat ex misericordia sine ordine exeutõne. arg. xxvij. dist. pbytez. vel intellige vt dr̃. j. e. sicut. i glo. que incipit: nota in ti. q̃ nõ potuit euitare.

n Si persodiẽs. ꝛe nocte. s. p id q̃ sequitur.

o Intelligiť. hucusq̃ sunt verba exodi postea sunt vba aug. exponẽt⁹ pdictã auctem.

p Secularibus. ff. ad l. aq̃. itaq̃. §. lex. ꝛ. ff. ad. l. cor. ỏ sicca. furem. Dz pone q vult me interficere nũq̃d possuz eũ puenire? dicũt q̃dam q sic. argu. C. ad. l. cor. ꝛe sicca. l. ij. ꝛ. iij. ꝛ. l. iij. ff. ỏ iusti. ꝛ nuf. vt vim. ꝛ. l. pdicta. itaq̃. in pn. Sed pone q pcussit me ꝛ recessit: nũq̃d possum eum insequi vt pcutiam? hu. dixit q nõ: q sic iniuriã vellẽ vlcisci ꝛ nõ repellere eã: q̃ nõ licet. xlvj. di. seditionarios. q illũ incõtinẽn ꝛ sine intuallo licz vim vi repellere. j. ꝛe sen. ex. si vo. j. ꝛ. j. e. significasti. ij. q Antiq̃or. qm̃ a lege dina ois scia sumpsit exordiũ. vbi ỏ hoc. xxxvij. di. §. hinc etiã. ꝛ ua ꝓmo fuit lex diuina q̃ secularis.

r Telo. armoꝝ noie fustes ꝛ lapides intelligũť. ff. ꝛe fur. si pignore. §. furẽ. ꝛ ferꝫ ꝛ oẽ q̃ arcu ꝛ manu mittiť. insti. ꝛe pub. iudi. §. itẽ lex

i Plus est. ꝛ ita vr̃ q̃ licetse vindicare. C. q̃ licet cornelia.

vnicu. se vin. l. j. ꝛ. j. di. ius naturale.

a c Um iuramẽto. si ob iusiu. vba sunt hier. exponẽt⁹ pdicta vba.

b Fecisse. homicidiũ scz.

c Facturus esset. Certe nõ ꝛebuit facere: q ĩ gnãli sermõe siue ꝓmissione multa excipiũť. ff. ỏ serui. si cui. q oia illicita intelligũť excepta. ꝛe hoc habes plura arg. §. ꝛe iureur. quẽadmodũ. ꝛ ea etiã nõ ꝛenũt que spãliter nõ ꝛedisset. ff. ꝛe pig. l. obligatõe. vñ herodes nõ fuit obligatus suo iuramento vt daret caput Johannis mulieri saltanti p illa vba gnãlia quodcũq̃ postulasset ꝛcẽ. q si spãliter petijsset nõ ꝛedisset. Et ideo tale iuramentũ ipm nõ excusauit.

d Un nõ. q̃ di. nõ. ĩmo ꝛ si fecisset i suis: nõ ideo ꝛebuisset facere in ꝛe cõcilio guarmacien.

Si aliquis causa explende libidinis ľ odij meditatõe homĩ aut mulieri aliq̃d fecerit: vel ad potandũ ꝛederit vt non possit generare aut concipe: vel nasci soboles: vt homicida teneať. Lex. iij. epo eronien.

Sicut dignũ: ꝛ ifra. Sane cum vir discretus existas plenius nosti q̃ in excessibꝫ singulo q̃ nõ solũ q̃ntitas et q̃litas delicti ꝫ etas scia sexus atq̃ cõditio ꝛelinquẽtis sunt attẽdẽda ꝛ nõ solũ ꝑm pdicta ꝫ ꝑm locũ ꝛ tempus: quo ꝛelictũ ꝓmittitur vnicuiq̃ penitẽtia dz indici: cũ idem excessus magis sit ĩ vno q̃ in alio puniẽdus. Illi autẽ qui aĩo occidẽdi feriẽdi aut capiẽdi illũ sanctũ ꝛ reuerẽdũ viz. q̃ndã cantuarien. archiepm citra manuũ iniectoz se fatẽť venisse si ꝛe illa captõe mors ei⁹ secuta fuisset pari pnia ľ fere pari exisserent puniẽdi. Illi etiã q̃ non vt ferirent ꝫ vt pcussoribꝫ opẽ ferrẽt: si forte ꝑ alioꝝ violentiã impedirẽt: paulominoꝝ ꝛebẽt pena mulctari: q̃a cũ scriptũ sit q potuit hoiez liberare a morte ꝛ nõ liberauit: eũ occidit: ꝓstat ab homicidij reatu ĩmunes nõ esse: q occisoribꝫ opez ꝫ alios ꝑstare venerť: nec caret scrupulo societatis occulte: q mãifesto facinori ñ ꝛesinit obuiare. Qui vo se asserť aĩm regis iflãmasse ad odiũ vñ hõicidiũ fuit secutũ: dure ꝛ aspe ꝫ ñ ita seuere sť puniẽdi nisi forte regẽ ipz ad illũ hõicidiũ suis suggestõibꝫ prouocasset

alijs. nam in propijs seuicia culpãda i alienis cohercẽda est. ff. solu. ma. si ꝓstante. §. si maritus. nõ eĩm ad munꝰ diligentiaz teneť in rebꝫ alienis q̃ in suis. C. man. ĩ re manda. instit. q. more cõ. ob. §. at is q. ff. commo. si vt certo. ꝛ bona fides abesse psumiť si rebꝫ tuis existẽtibꝫ salus res ꝛpositas amisisti. §. ꝛe ꝛposi. bona fides.

e Debuit. j. di. hũanũ gen⁹. l. di. pẽderet ij. q. j. ꝓmo sp.

Si aliqs. Ut hõicida. q̃tũ ad penã legalem. ff. ỏ pen. si aliq̃d. §. q abortionis. ꝛ. ff. ad. l. cor. ꝛe sicca. si mulierẽ. et q̃tũ ad penã spũalẽ: ꝫ nõ est irregular⁹: ac si hoiem interfecisset. Illa ei irregularitas nõ ꝛhiť: nisi actu hõ inficiať iã aiatus. j. e. sicut. ꝛ. xxxij. q. ij. q̃ vo. q nõ videtur homicidiuz fecisse: vt ibi dr̃ ꝛ. §. se. Unde si qs peusserit mulierẽ ꝛ abortũ fecerit: si informatũ erat ꝓceptũ: puniť pecunia: vt. c. cã. ꝛ. q. moyses. vnõ tal' dr̃ homicida occasionaliť: al's ꝓditionaliter. lxxxvj. di. pasce fame. ꝛ. lxxxvij. di. si exposiť. ꝛ. C. ỏ ifan. expo. l. vl. ꝛ. ff. ꝛe lib. ag. necare. ꝛ. lv. di. si qs abscideriť.

f Sicut dignuz. Mosti. simile xj. dist. c. vlt.

g Quãtus. an sit enorme vl mediocre: adulteriũ ľ incestus.

h Qualitas. Un sit occultũ an mãifestũ.

i Etas. xv. q. j. illud peque.

k Scientia. an sit di

screms vel non sane mentis. iij. q. ix. indicas. vel minus discretus.

l Sexus. xxij. q. vj. indignatur.

m Condito. xxij. q. v. q compulsus. ꝛ ꝛe pe. dist. j. §. aut facta. hec que hic tanguntť: ꝛ alia expresse habenť. ꝛe pe. di. v. consideret. ꝛ. j. ꝛe peni. ꝛ remis. is qui.

n Puniẽdus. xxxij. q. v. q̃ viderit. §. ꝛe here. excõicaꝰ. §. credẽtes. in fi. ꝛ. §. ꝛe iureur. cũ q̃dam. vbi ꝛe hoc.

o Occidendi. Ex corde eĩ ꝓcedũt homicidia ꝛ adulteria. xxiij. q. vij. occidit. xv. q. vj. c. j. ad finẽ.

p Uenisse. l. di. studeat.

q Mors. Mo. q volũtas puniť lz nõ ꝓcesserit ad effectũ: ꝛ ita ꝛpositum puniunť. Consenserũt eĩ coopando. xvij. q. iij. omnes. ideoq̃ puniendi sunt eadem pena vt ibi dr̃.

r Porro. vñ teneť si nõ phibuit. lxxxij. di. §. j. ꝛ. ca. error. ꝛ. §. ꝛe here. c. ij. al's culpa caret si phibere ñ potuit. ff. ỏ re. iu. culpa caret.

s Scrupulo. §. ꝛe testi. c. constitutus. j.

t Spem. xxij. q. vlt. si quatuor.

u Occulte. lxxxvj. di. facientis.

x Iflãmasse. ꝛe ꝓsaſu teneť qs. ff. ad. l. aq̃. item si obstetrix. §. j. lxxxvj. ff. ꝛe ser. cor. l. j. §. vl. Ber.

a ¶ Provocassent. forte al's nō factuꝝ vñ eque tenēt: q; volo ad hoc induxerūt regem q̄ al's forte nō fecisset. vt. ff. ꝛe volo. ⁊ elegantꝛ.

b ¶ Siccarios. siccarij dicunt a sicca q̄ significat ferꝝ siue cultrū. insti. ꝛe pu. iu. §. siccarij. ⁊ siccarij etiā pñt dici q̄ armis vite alicuꝰ insidiāt. ꝛe pe. di. j. §. si q̄s cū telo. vñ tenēt lege cornelia ō siccarijs. C. ad. l. cor. ō sic. l. ij

c ¶ Adisteriū. vñ q̄dā nō ꝑsentꝛ videbāt.

d ¶ Immunes. quia pēa suos tñ ꝺz tenere auctores. C. ꝛe penis sanctiꝰ. ⁊. §. ō his q̄ si. a ma. p. ca. q̄sunt.

e ¶ Restituere. q; nō dimittit pctm̄ nisi restituat ablatū: sic restitui pōt: vt hic dicit. ⁊ xxij. q̄e. vj. si res xij. q. ij. in legibus. ō pe. di. v. falsas.

f ¶ Si bñt. al's iamꝺ est actio. ff. ō volo. nā is. ⁊. §. ꝛe resti. spol'. olim nobis. ij. sic. j. ꝛe vsu. cū tu. et. j. ꝛe furtis. itaq; fullo. ar. ꝺ. xij. q. ij. fraternitas. ff. q̄ bo. ce. pos. p totū ⁊. C. e. t. l. j. Bo. hoc regulare est q̄ si non bñt nō tenent posteā. tñ actio non tollit cū effectu: imo si quenam ad pugnoꝛē fortunā reddere tenent. §. ꝛe solu. odardus. ff ꝛe cessi. bo. his q̄ bonis. ar. xxvj. q. vj. is qui. ⁊. j. ꝛe senē. ex. q̄us. i fi. ⁊. c. ꝛeceio. i fi. nisi p eo nā fusti nuisset pēas corpales vt. xxij. q. vj. si res. ar. xij. q. ij. fraternitas nō em̄ ꝓsurget triplex tribulatio. xxij. q. v. q̄d ḡ. ff. ꝛe in ius vo. l. vl. ⁊. §. ꝛe iudi. at si clerici. in fi.

g ¶ Nō tñ alienā. q; nō remittit ꝛebitū ꝫ augeꝝ si alij soluatur q̄ alij ex ꝛebito ē solu endū. §. ꝛe iureiur. ea te. ⁊. §. ꝛe ꝛeci. tua ij. ⁊. j. q. j. nō est pu tāda. xc. di. oblatōes xxij. q. v. c. j. ij. ⁊. iij ⁊. c. elemosyna. ⁊. c. negꝝ. ⁊. C. ꝛe solu. inuito. ⁊ hoc intellige si illos quoꝝ fuerāt poterāt inuenire alias sufficit: imo tenent paupib erogare: ⁊ nihilominꝰ est talib pena unꝑnēda: vt hic dicit ꝓter pctm̄ q̄ ipsi ꝓtraxerūt ꝓtractando res alienas inuitis dñis.

h ¶ Caldoza. q; in hoc magis grauant: q; longo tꝑe talib partꝰcipauerūt. §. ꝛe symo. nō sanꝭ. ⁊. c. cum in ecclesie.

i ¶ Timore. hoc ideo dic: q; si timore parꝛticipauerūt minꝰ punient: ꝫ in totū ñ absoluant: q; potius ꝛebēbāt oīa mala pati: q̄ malo ꝓsentire. xxxij. q. v. ita ne. ꝫ si essent violenter attracti: absolute nō puꝛnirent vt hic ꝓz. §. q̄ me. cā. sacris.

k ¶ Affectōe. ex hoc magꝭ punit: q̄dā sunt tñ ꝓsone q̄ sine pena pñt excōicatis participare. xj. q. iij. q̄m multos. ⁊. j. ꝛe sen. ex. inter alia.

l ¶ Ignorant. In hoc casu nō tenēt: si ignorabāt illos talia ꝑpetrasse q; si ignoras illū excōicatū esse nō peccas illi ꝑticipādo: nisi illa ignoꝛātia crassa fuerit ⁊ supina. §. ꝛe eo q̄ renū. epi. c. j. ⁊. j. ꝛe cle. ex. im.

m ¶ Consiliū. Mo. q; homicidiū cōmittit facto ꝓsilio ꝛc. penult. ꝑcepto ⁊ ꝛesensiōe. l. di. si q̄s viduam. ⁊. xxij. q. vl. c. vlt. ⁊. j. ꝛe cle. pug. in duello. c. ij. ⁊. j. e. significasti. ij. Et sic distingue circa hanc materiā aut ꝓmittit homicidiū volūtate aut casu aut necessitate. Si volūtate q̄ sit tribꝰ modis: facto: ꝑcepto: ⁊ ꝓsilio. vt. ca. ꝑdic. si quis viduā. ⁊ lingua siue adhortatōe. §. e. §. q̄ vo. ⁊. j. ō pe. q̄ i dubijs. ⁊ ꝛe pe. di. j. pienlose. In quocūq; istoꝝ casuū q̄s cōmittu homicidiū:

Vi q̄s nō sunt a culpa liberi nec a pena ꝛebēt esse ꝛimunes: q̄ licꝫ fuerit illiꝰ machinatōis ignari: tñ eis q̄s siccarios esse sciebāt i sarcinis custodiendis misteriū ꝑbuerūt. Eos insup q̄ dicuntur illiꝰ scti viri ⁊ suoꝝ post mortē eiꝰ spolia occupasse: si nihil aliō in tanto facinoꝛe ꝓmiserit a pēa mortis eiꝰ arbitramur eē ꝛimunes. Sz q̄ occuparāt: eis quoꝝ fuerūt tenēt in ītegꝝ restituere si bñt in facultatibꝰ vñ possint ea reddere: ⁊ ipsis ex hoc moderata est pnīa imuūgenda: q; licꝫ q̄dā ex his q̄ occupauerūt: fateꝰteant se paupib erogasse: nō tñ aliena cū ipsa potuissent eis q̄ꝫ fuerint restituere ꝛebuerūt pauꝰperib erogare. ¶ Illis ꝓterea q̄ sola excōicatoꝝ ꝑticipatione sceꝛeos esse cognoscunt: ꝓsiderata tꝑis moꝛa quo in eadem neꝙcia ꝑdurarūt ⁊ inq̄sito si eis timoꝛe vl' affectōne cōicauerit scienter vl' ignoꝛāter est pnīa indicēda. Clericos aūt q̄s ꝓstat armatos interfuisse tanto facinoꝛi ⁊ illos q̄ ꝓsiliū ꝛederūt vt sanctus vir capeꝰt: ꝑpetuo nō solū ab altaris misterio ꝛeponēdos esse cēsemꝰ ꝫ etiā q; i ecclesijs nll'o vnq̄ tꝑe lectōes legāt vl' rñsoria i choꝛo sepatim cantēt ꝫ i psalmis apꝰ ꝛeū ō cōmisso satagāt veniā impetꝛe. insup i districto claustro monachoꝝ vl' canonicoꝝ regulariū si fieri pōt sunt recludendi ita q; vsq; ad septēniū l' q̄nquēniū ꝛebeāt ab ecclesiaꝝ itroitu coerceri. ¶ Item.

Resbyteꝝ q̄ quēdā puerū intuitu discipline ꝑcussit in capite cum post paucos dies expiraſſet tā ab oī altaris mini sterio ꝛebes ꝑpetuo remouere q̄ ab officio sacerdotali ꝏponere: si ex ipsa ꝑcussiōe interijt l' aliaꝝ infirmitatē icurrerit ō q̄ noscit expiraſſe. ¶ Bē cusentino aꝛepo

Ontinebaꝫ in lr̄is tuis q; cum diacon⁹ pñtiuꝫ latoꝛ ⁊ q̄dā alij clerici a vineis eccl'ie ope ꝓsumato redirent: leuiandi laboꝛis gr̄a quēdā ludū imitati viatoꝝ baculos suos studebant iacere in directū: ⁊ alter alteriꝰ fustem ferire: cuiꝰ ludi solet esse ꝓditio: vt q̄ alteriꝰ baculū ꝑcuteret q̄si victoꝛ ꝓ equo alio vteꝰretur: ꝫ prefati clerici eq̄tandi licentia nō vtētes: sola erant iactōne ꝓtenti. Quidā aūt laicus dum baculum eiusdem diaconi ꝑcussisset incautus in eum eq̄taturus insilijt: ⁊ sic a falce illius diaconi q̄ erat accinctꝰ mortale vulnꝰ accepit: ꝛe q̄ pꝰdies. viij. expirauit. ideoq; mādaꝰ q̄. eūdē diaconū sine licētia ro. pon. ad supioꝛem gradū nō ascēdere vel in diaconatus officō nullo vnq̄ es. j. q. vij. si q̄s omnē. Si vo casu cōmittit homicidiū: aut dabat opaꝫ rei licite aut nō. si dabat operam rei licite ⁊ adhibuit diligentiā quā potuit ⁊ ꝛebuit i nullo imputaꝝ sibi ac si nō seciſſ ꝫ. e. ex lr̄is. ij. ⁊. c. significasti. j. ⁊. ca. dilect⁹. l. di. si duo frēs. ⁊. c. hi q̄. in ꝓn. ⁊. ca. sepe. ad fi. ⁊ ꝫ. e. c. vlt. nisi scandalū graue eēt l' tāta laboꝛaret infamia: q; purgatio esset indicenda. ꝫ. eo. ex lr̄is. j. Si vo nec adhibuit diligentiā quā ꝛebuit: imputaꝝ ei ꝓpt negligentiā q̄ culpe annumerari vꝰ in hoc ita q; nec ꝓmouet ad ordines supioꝛes: nec vtiꝰ ordine iā suscepto. ꝫ. e. c. ꝓx. ⁊ ca. ad audientiā. misi cū eo q; ꝏm papam fuerit dispensatū. l. di. clerico iacente. ⁊. ꝫ. e. tua nos. Si vo dabat opam illicite rei: siue adhibuit diligentiā siue nō: sp imputaꝝ. l. dist. clerico. ⁊ si q̄s volūtate. ⁊. ꝫ. eo. cōmebaꝫ. ⁊. c. dilectus. in fi. ⁊ ar. xv. q. j. §. vt itaq; ff. ꝛe re. iur. culpa est. si vo necessitate sub q̄ ꝓtinet q̄ ꝓmo dixi ō dissimulatione: aut necessitas illa fuit euitabil': aut ineuitabilis. si euitabilis imputaꝝ ita q; ad supioꝛes ordies nō pōt ꝓmoueri ꝫ in susceptis ꝛe miseꝛicordia tolerāt. l. di. ꝛe his clericis. si fuerit ineuitabilis sine oī dispensatiōe pōt i ordine susceꝑto mīstrare. l. di. q; te. q̄ intelligit ꝛe ineuitabili necessitate: vꝛputa clericus hēbat gladiū in manu sua ad ꝛesensiōnē pagānoꝝ: paganꝰ irruit i eū: ita q; cl'icꝰ nll'o mō potuit euitare. ⁊ iste paganꝰ moꝛtuꝰ ē cū gladio quē cl'icꝰ tenebat ꝓter ꝓpositū ipi⁹ cl'ici. ar. ꝫ. e. latoꝛ. i q̄ ꝑt itelligi. §. e. c. ij. ꝫ ad supioꝛes ñ ascēdet sine dispēsatōe: vt dixit io. ꝫ hu. dixit ꝫ. ar. ꝫ. e. latoꝛ. ꝫ io. itelligit illā latoꝛ. ō dispēsatōe.

m ¶ Quinquēniū. hec ē aplectēda tāq̄ benignioꝛ i quā oēs quenerīt.

o ¶ Resbyteꝝ. Expirasset. ⁊ ita ff. ō arbi. diē ꝑterre. §. si pl'es.

p ¶ excessit fines discipline: vñ i culpa fuit. ff. ad. l. acq̄. ꝑceptoꝛis. leuis ei castigatō mgr̄is ꝓmissa ē. ff. e. ꝫ ⁊ si. §. vl. ⁊. l. se. ⁊. xxij. q. v c. j. circa si. ⁊. ꝫ. ō sen. ex. cū volūtate. ⁊. c. j. ar. ꝫ. xv. q. j. si q̄s ñ iratꝰ. ꝫ ibi diē q̄tū ad gr̄az inocēs ē ꝫ nō q̄tū ad. l. ꝓmotōis: ⁊ ita nō ꝏdicit q; iste q̄tū ad gr̄am innocēs erit: q̄ volūtatē reḡit ñ opꝰ: vt ibi.

q ¶ Debes. ff. ad. l. cor. ꝛe sicca. l. ij.

r ¶ Alia infirmitatē. vñ mortꝰ fuerit. l. di. studeat. q; occasiōz ꝛedit. ꝫ. e. ꝛecetero. ⁊ est ar. q; ita punit q̄ cām cāe ꝓstat: sic ⁊ q̄ ꝓximā cām ꝓstat. ꝫ. e. ꝛeceio. ar. ꝏ. ff. si q̄dru. pau. se. di. l. vlt. ꝫ ullō locū hz cū al's ꝑ nāz movet. Sz nūq̄d si ꝓstq̄ ꝓualuit recidiuauit tenet mgr̄is ita. nā sp cā suffunt. ꝛe pe. di. ij. si q̄s sel'. ⁊. ꝫ. e. ad audiētiā. saltē ꝓpt dubiū.

s ¶ Onnunebaꝫ. ludū. iste ludꝰ cl'icꝰ ñ ꝓgruebat: ⁊ ō si ludēdo fecit

t ¶ Eusdē diaconi. sunt i aliq̄ntula culpa. ff. ad. l. acq̄. nā ludꝰ in hoc sltr̄ fuit cl'icꝰ in culpa q; ludū miscuit cū laico. ar. ij. q. vij. laicos. xxij. di. igit. in ꝓn. cū ludꝰ ꝓmotus nō ꝛebeat esse ipunitꝰ. ff. ꝛe

u ¶ Potitiꝰ. ꝫ. c. ꝓx. ꝏ. ibi libere furtis. i furti actōe. §. cū eo. ꝓmouet ad ordines supioꝛes ꝫ ñ sine licentia pape: ⁊ idē casus videt

¶Quid ꝫ fines fecit esse diuersos? So. ℔ dabat opam illicite rei ludēdo cū laico qō nō licet: vel si eā licitam fuisset nō adhibuit diligentiā quā debuit: qa cū soret ludi ꝓsuetudinē nō remouit talē a se: vñ fuit i culpa ꝗre ꝓmoueri ad supiores ordines non dz sine lnīa pape: vt ℔ dic. ⁊ in c. se. ludebat cū clerico ⁊ licito ludo: ⁊ de illo cultello nō sperabat aliqō mortale: ⁊ ille potꝰ ingessit se ꝓiciendo aliuz ad terrā: ⁊ sic nō fuit in culpa. sic. xxij. q. iij. inī cetera. i fi. ꝫ ille q̄ i ipm ꝓiecit fuit i culpa. ar. ff si q̄dru. pau. fe. di. l. j. § cū arietes. Jo. Vo itelligit sequēs. c. similiter ō dispēsatiōe ⁊ cū eo dispē sauit: sed hic reseruauit sibi dispensatōez: ⁊ non negat q̄n cū eo dispēset ꝫ ex lra hoc nō colligit. Vel posset dici q̄ q̄dam ineuitabili eā necessitate hoc ꝓtingit qō nō ipedit ꝓmouendū vt dictū est s. e. sic dignū. i penult. notula. ꝫ idem videt in c. ꝓr. ꝫ ibi ludebat cum laico: vt dictū est: qō nō licet clericis in. c. seqnti cum clerico. Ber.

¶ Ltor. Luderet. licet enī qīs ludere sic Jsaac. xxij. q. iij. recurrat. lusit etiaz ioseph cū fribꝰ suis. xxij q. ij. q̄ ait ioseph. ⁊ sic lud⁹ iste licit⁹ fuit. ⁊ qz cū clerico vt dixi i ꝓr. c.

b ¶ Terz. ⁊ sic passus ē tm ⁊ nihil fecit illi. vñ huic ñ ē iputādū. de hac mā dictū est s. eo. sicut.

c ¶ Libere. ō iure cōi vt vt dicūt q̄dā: qō sal⁹ vr alij dicūt libere p dispēsationē pape. s. vt dr. s. c. ꝓr. Ber.

d ¶ Uscepim⁹. ligauerunt. In hoc excesserūt fines licite defensiōis: cū possent aliter euadere: vñ homicidiuz subsecutū iputat vtriqz qz lz clericꝰ latronē capere possit vt res suas recuper. ar. xiij. q. vj. si res ⁊. s. de ꝛpo. c. j. isti tñ ad hoc ꝓcedere nō debuerūt: cū res suas saluas haberēt. Clericus vo sua defendendo nō dz armis resistere: nec aliquē ꝓter res interficere. ar. xxiij. q. viij. c. j. ⁊. c. quenioz. ⁊ ar. xxxvj. di. si qs vult. ar. ꝑ. s. c. ij. laic⁹ vo pōt res suas ⁊ patrīa armis tueri: ⁊ ꝓuenire hostē. ar. C. vñ vi. l. j. ⁊. xxiij. q. ij. dñs. ꝫ cler⁹ cū armis pugnare nō dz etiā ꝑ saracenos. s. de vo. ex multa. ⁊. l. di. clericū q̄ paganū.

e ¶ Detinere. imo vr q licitū erat occidere: cū essent nocturni latrones s. e. si ꝓdiens. ꝫ nō est vez. vt. ff. ad. l. cor. ō sicca. furem.

f ¶ Interimeret. q: tut⁹ est an̄ ꝑs occurrere: q̄ post cām vulneratam remediū querere. C. in qb⁹ cau. in ute. resti. nō est necesse. l. vi. in fi. ⁊ C. qñ liceat vnicui. se vin. l. j. ꝫ hoc nō fuit licitū ei: imo potius debuit fugere: dū soluere se niteb̄at: sicut dñs fugit in egyptū cum ab herode ad interficiendū quereret. xxiij. q. iij. §. j.

g ¶ Jactura. xxiij. q. iij. §. j. ⁊ dic apls: nō vos defendētes: ꝫ date locū ire. e. cā. ⁊. q. j. §. j. ꝫ magis fraudē patimini. e. cā. q. e. nisi bella.

tpe mīstrare ꝓmittas: ꝫ eiz dispēsatiue mīstrare i sbdiacōat⁹ officō patiaris. ¶ Bē exoñ. epo

Ltor pītium. p. clic⁹ nob ꝓposuit q cū q̄dā die casu cum q̄dā clerico luderet: ꝓtigit q ille p̄iecit istū ad terraz: cui⁹ cultell⁹ quē ad lat⁹ suū bēbat i altez incidit: ⁊ fortuito casu oc cubuit vulnerat⁹. Jōqz mād⁹ q̄. si ita res se habuit: ⁊ alia iusta cā non impedit: predictū. p. libere ꝓmittas ad sacros ordies ꝓmoueri. ¶ Bez abbati sancti benedicti de vebia.

Uscepimus lras tuas: p quas cognouī⁹ q cū lator p̄sentiū in custodia cuiusdam hom⁹ cū altero fratre maneret: ingredētes: ō nocte q̄dā latrones ad eos turpiter ipsos in psonis affligere ⁊ denudare vestimētis ꝓprijs ꝑsumpserūt: in quos isti resumptis viribꝰ insurgētes: ligauer̄t illos: ⁊ detinere vsqz ad noticiā capituli voluerunt. Cū aūt iste rem ad tuā audientiam platurus: ligatos eos i fris sui custodia dimisisz: ⁊ furez se soluere niterent frater illos ne ipe ab eis interimeret occidit. Dexqz qñ expediebat potꝰ p⁹ tunicā relinqre pallīū ⁊ rerū sustinere iacturā: q̄ p̄ p̄seruandis vilibꝰ rebus ⁊ trāsitoriis tā acriter in alios exardescere abstineat iste hūiliter ab altaris ministerio ⁊ vterqz peccatū suū ad arbitriū tuū studeat expiare. pstat eī eos ꝑ mansuetudinē ecclesiasticā ex vtriusqz ope interemptos.

¶ Dem luceñ. epo.

Ecetero noueris q diaconus q̄ homicidio causam dedisse vr: nō vr ad sacerdotiū ꝓmouendus. ¶ Lemens. iij.

Audientiā apostolatus nri puenit: q cū q̄dā ꝑbr volens corrigere quendā de familia sua: cingulo quo cingi solebat ipm verberare dēptasset: cōtigit q cultellus de vagina q̄ cingulo adherebat elapsus eū in dorso aliqtulū vulnerauit: post modū vo cū ille vulneratus aliq̄diu vixisset: ⁊ qualuisz a vulnere alia grauiori vt dr infirmitate ꝓcussus viā est vniuerse carnis ingressus. Quia vo vtz occasiōe vulneris decessisset: dubium habeb̄ tue dis. duxim⁹ respondēdū: q cū i dubijs semitā debeam⁹ eligere tutiorē: de puenit inīugere p̄sbytero mēorato vt in sacris ordinib⁹ nō mīstret ⁊ eidē iūcta penitētia cōgruēti poteris ꝓcedere: vt minoribus ordinib⁹ sit cōtēt⁹. Si vo ille ex alia īfirmitate obierit: poterit sicut erat solitus diuina officia ministrare.

¶ Mno. iij. epo lugoñ.

Dilectus fil. a. capellanus ꝓposuit q cū q̄daz corpis molestia ḡuaret: vt comedendi appetitū aliqtulum excitaret: equū quē nutriebat ascendit: q̄ cū bene nō pareret habenis: sed pter sessoris arbitriuz saltibus lasciuiret: ipse vt eī⁹ refrenaret ipetū freno vim intulit: equōqz calcaribꝰ stimulauit: cūqz fracto freno equus ꝓprio arbitrio relictus curreret festinanter: q̄dā mlier venēs ex obliq̄: īfantulū baiulans obuiauit: in quā equ⁹ irruens pcul abiecto sessore puerum predictum oppressit.

b ¶ Arbitrīū. Et ita est argu. q̄ penitentie arbitrarie sunt. xxvj q. vij. tpa penitudis.

i ¶ Utriusqz ope. alī facto iste ope. s. ligando. s. e. sicut. §. ij. Et ita est ar. q̄ ita punit q̄ cām prestat: sicut ipse faciēs. arg. s. e. ꝑbrm. ⁊. j. e. ca. ꝓr.

¶ Ecetero. Bedisse. forte ꝓcilio ꝓcepto l' ope. l. di. si qs viduam. ⁊. s. e. sicut. §. ij. ⁊. §. vl. vt suggestiōe: vt. c. sic. §. qui vo. Et. s. eo. c. ꝓr. i fi. Et est arg. q̄ qui causam damni dat: damnum dedisse videt. l. di. studeat. ⁊ ff. ad. l. acq. q̄ occidit. §. penulti. ⁊. ff. ad. l. corne. de sicca. nihil. ⁊. j. de iniurijs. c. vl. maxime cū ꝓpinquaz causam dedit: sec⁹ vr in remota. ar. ff. loca. q̄ domū habebat. i fi. ⁊. j. eo. tit. exhibita. Idem videt i remota si animo nocendi hoc facit vt minor diligētia. s. e. ꝓsbytorum i fine. C. ad. l. corne. de sicca. si qs necādi.

¶ De audientiā. De familia. quod bene licet: leuitē etiam si sit clericꝰ. j. de sentēt. excōi. cum volūtate. q: ius emēdatōis cōcesse nemo transgredi debet. C. de emēd. ꝓpin. l. vna in fi. ꝫ iste indiscrete correxit. Arg. j. s. e. lator. iste ñ adhibuit diligētiam remouēdo cultellū: ille non tenebat ad hoc. q: nec ipe aliqd fecit ꝫ sibi factū fuit. Ber.

m ¶ In dubijs. sic. s de spon. inuenis. ⁊. j eo. significasti. ij. ⁊. c. penul. j. de cle. excō. ministrā. illud. Ergo tene certum: ⁊ dimitte incertum: de pen. dist. vij. c. si quis posituꝰ in fine. ff. de regulis iuris. in ambiguis. Et in re dubia certa nō pōt ferri sententia. xj. q. iij. graue. ⁊. xxx. q. vlt. §. vltio. Jn eo enī facto quod finitum est: non est locus coniecturis. ff. ō verbo. obli. ꝓnuꝰ. §. cum ita. in fine. Unde quandoqz ꝓter ambiguum duplicitatis imponit penitentia. s. de his qui filios occi. c. vl.

n ¶ In minoribus. dispensatiue tamen. supꝛ. eodem continebatur.

Dilectus. Freno. quod de leui frangi nō credebat: alꝰ i culpa esset. arg. j. eo. significasti. j. ⁊. ff. ad. l. acqui. idem iuris. §. j. vel si ꝓter imperitiam suam equus taliter lasciuisset. unde. ad. l. acqui. §. impetu quoqz. Ber.

m ¶ Voluntate. ⁊ ideo non imputatur quoniam voluntas ⁊ propositum distinguūt maleficium. ff. de furtis. qui iniurie. ⁊. j. de semēexcō. cum voluntate. ad cor: enī respicit deus, vt. xxiij. q. v. si qō uenisti. ⁊. xv. q. vj. c. j. ad fi. Tan.

n ¶ Nec actu. q̄ tamē solus non sufficit: vt reddat hoiem irregularem: nisi adsit volūtas vel culpa. l. di. hi qui. ⁊. j. e. c. pri. nisi scandalū aliud induceret: vt ibi. in ꝓmouendo tamē secus est quia solo actu reddit̄ irregularis. xv. q. j. c. vlt. ⁊ hac m̄ matia dr̄. s. e. sicut.

o ¶ Illicite rei. qđ si eēt iputareť vt plene dictū est in. c. sicut.

¶ Ex lr̄is. Circūspexisset. ⁊ sic diligētiā adhibuit dando opam licite rei vnde nō imputar̄. vt l. di. si duo.

q ¶ Scandalū. Mo. ergo q̄ solū scandalū reddit hominē irregularem siue punit̄ iuocens ꝓpter scandalū. s. ō de. egro. tua. Et s. ō pb. cū teneamur.

r ¶ Vel tanta. Et ita aliud est infamia q̄ scandalum. Plus im portat graue scādalū q̄ infamia: q: ifamia tollit̄ p purgationem vt hic: sed vbi graue scandalū est: ñ indicit̄ purgatio: vt pz h. ar. ꝑ. s. ⁊ cohabi. cle. et mulie. tua. vbi ꝓpter scandalū indicit̄ purgatio. Mō est ꝑ. quia purgatō ad vtrūq; refertur. Ber.

s ¶ Ex lr̄is. si monachus. si. i. quia. naz rem necessariam agebat ⁊ valē. j. e. c. vlt.

t ¶ Trāsire. nō crederet. vel si credebat aliquē trāsire vel ibi aliquē esse: ⁊ ante cāsuz clamauit caue caue. j e. c. vl. ⁊. l. di. si duo. ⁊. ff. ad. l. acq̄. si putator. ⁊ inst. eo. §. si putator. vbi pomē tenor verboz: q̄ hic st: al's imputareť. l. di. sepe. in ꝓn. qz nō adhibuit diligentiā quā debuit s. e. ad audientiā.

u ¶ Presenti. i. marie qm̄ alibi possz sine di spēsatōe: qz sibi imputari ñ dz: q̄ fornitos cal's q̄ ꝓderi nō p̄t nō ꝓdidit. j. e. c. vlt.

¶ Ignificasti. Improuiso. ⁊ sic ñ affuit occidendi volūtas.

b ¶ Sciuissz. quia si scaret nō fuisset absq; culpa: cū sciret se nō sufficere ad eī retentōnē. ff. ad. l. acq̄. idē iuris. §. j. cū affectare q̄sq; nō debeat in q̄ intelligit l' intelligere dz infirmitatē suā aliis periculosam futurā: vt ibi dr̄. insti. e. §. impetu q̄. v. ℔ ⁊ si. ⁊. s. e. dilectus. arg. hic eñ leuissima culpa

Jdeoq; mādamus: q̄. si est ita: cū idem capellan⁹ nec volūtate nec actu homicidiuz ꝑpetrauit: nec tedit operā illicite rei: non impedias quo min⁹ dīna possit officia celebrare.

¶ Dem metēn episcopo.

Ex litteris. ⁊. f. accepim⁹: q̄ cū. h. pbr̄ senū vellet ō curru deponere: pticam supius alligatā ꝓiecit i terrā: ⁊ cū feno ilisteret deponēdo: puer quēdā iuxta curzū repit semiuiū: in q̄ ꝓeter modicū liuoris: in frōte nihil inueniri potuit lesionis. Nos aūt ab eodē q̄siu⁹ sacerdote: si puer iaceret pticam circūspexiss; sollicite: an aliq̄d eēt circa currū: q̄ diligenter circūspexit asseruit: sed q̄ vidisset aliquē denegauit. Ad te igitur remittentes eundē: mandā⁹ ⁊ q̄. si res ita se hz nisi ꝓtra eundem graue scandalū sit exortum: vl' tāta laboret ifama: q̄ deficiēte accusatore oporteat eidē canonicam purgatōz indici ipm libere pmittas exeq̄ officiū sacerdotis

¶ Dem bisuntin. archiepo.

Ex lr̄is. ⁊. f. accepimus: q̄ q̄daz monachus ad deponendā de campanili campanaz subseruiēs: q̄dā lignū corruit ipo mouente: quendā puer oppressit ⁊ occidit. Quocirca mādam⁹: q̄. si monachus ipse rem necessariā agebat ⁊ vtilem ⁊ in loco ꝑ quē aliquez transire non crederet: vl' ibidē existere vl' eī illuc de consuetudine venire q̄n lignum dignoscit̄ mouisse satis poterit presertim in mōasterio ad altiores ordines promoueri.

¶ Dem epō paduano.

Ignificasti nobis q̄ cum f. clericus eq̄taret: equus cui insidebat tā se q̄ ipm ꝓiecit in aquā: vñ clericus ipm grauit̄ calcaribz stimulauit: equus vo cū existeret bucca durus: ꝓter volūtatē sessoris raptū in cursum m'lierē q̄ndā obuiā habuit quā ex improuiso pedibz interfecit.

Lūq; nos ab eodē clerico feciss̄e mus inquiri: vtrū equi vicium pus sciuiss̄: illō asseruit se ignorasse. Jdeoq; mandam⁹: q̄ten⁹ si ita ē: ad cautelā iniūgas eidē penitentiā ꝓpetentē: qua pacta nō impedias q̄ min⁹ i susceptis ministret ordinibz ⁊ ad maiores valeat ꝓmoueri.

¶ Dem.

Petrus diaconus ⁊ monachus scti iohānis ō puna sua nobis insinuatiōe mōstrauit q̄ cum ipm quondā in seculari habitu in ecclesia de rigelo bñficium obtinentem: abbas illius ecclesie eodez bñficio spoliasset: cognati ⁊ amici eī⁹ irati pl'imū ⁊ cōmoti nocte quadaz in domo diaconi cōuenerūt: ⁊ cena facta dicebant: q̄ vindictā volebant sumere de abbate: inhibiti aūt exp̄sse ab eodez diacono: ne abbatez occiderēt aut aliquid sibi facerēt: vñ ordinis sui discrimē incurreret ⁊ anime detrimētū: nihilomin⁹ irruerūt in eum: et plagis impositis abierūt semiuiuo relicto: q̄ post dies aliquot expirauit: ⁊ ita. Quocirca mādamus: quaten⁹ si premissa noueris vitate submota: sepedicto diacono nō solū in diaconatus officio ministrare: sed etiam ad ordinē p̄sbyteratus ascendere si aliud canonicum nō obstiterit: liberā ꝓcedas auc. apo. facultatem: p̄sertim si sup hoc nō fuerit respsus infamia cū ei nō debeat imputari qđ ꝓtra ꝓhibitiōz ei⁹ exp̄ssam eo cām vel occasionem nō dante ausu sacrilego fuit ab ipsius ꝓsanguineis attētatū.

¶ Dez abbati sancte trinitatis de meldenberg.

Ignificasti nobis q̄ cum quidā malefic⁹ ingressus ecclesiā: eucharistiaz cū altariū ornamentis ⁊ libris eccl̄iasticis extra ecclesiā asportass̄. l. pbr̄ eccl̄ie canonic⁹ regularis ꝓfatuz iniq̄tatis filiū: fossorio arrepto pcussit: ß si ad mortē fuit ictus bmōi: tu ⁊ ipe petit⁹ ignoratis:

facit hoiem irregularē. s. e. ꝓtinebat.

¶ Si est ita. Sz q̄liter ꝓstabit ō hoc q: forsitan solus erat: Ob defectuz ꝓbatōis ꝑ iuramentū ꝓpriū faciet fidē: q: solū deū hz vltorez. C. de re. cre. l. ij. ⁊ ꝓcipue cū conscientis alie⁹ q̄rit̄: status iuramēto ipsi⁹. j. de sen. ex. si vo. ij. ⁊. s. de testi. pñtiū. ⁊. s. de exceptī. prestoral'. ⁊. s. q̄ ma. accupāt. cū in tua. ⁊. xxxj. q ij. si vero esse. ⁊ precipue si est bone fame. vt. ff. ō re mi. non oēs. §. a barbaris. Et sup hoc potūt adiūgere cōpurgatores ꝓpē excellentiā ordis. j ō purga. cano. ex tuaz. Quia circa maiora cautus ē agēdū. vij. q. vlt. c. vl. ⁊. ff. ō car. edic. l. j §. ij. ⁊. xlij. di. ieiscam⁹.

d ¶ Ad cautelā. j. eo. significasti. ꝓpter ābiguū duplicitatis. xxiij. q. v. excōicator. Sic ad cautelā q̄sq; aliqs absolutē ī. de sen. ex. venerabili. ⁊. s. ō ap. ad pñtiā. ⁊. s ō testi. veniēs. ij. in fi.

e ¶ Cōperente. arbitrio supioris. Et leuis dz eē cum in culpa nō fuerit.

f ¶ Petr⁹. Moueris vitate. ⁊ q̄liē poterit ei de hoc ꝓstare: dic vt. s. dixi. c. ꝓ. ⁊ si infamat⁹ eēt se expurget. j. ō pur. cano. ex tuaz. nisi q̄ scādalū esset. s. e. ex lr̄is. ⁊. j. c. ꝓ. ar.

g ¶ Presertim. i. tm̄. q̄a si esset infamat⁹: debz se expurgare: vt dixi.

h ¶ Contra ꝓhibitōez. sic ⁊. s. ō symo. sicut. ij. imo etiā si ñ ꝓhibuiss̄: dūmodo tamē ñ dedisset ꝓsilio non teneť. j. q. iij q̄ ꝑsulatus. vbi ē sit's casus. Nec de volūtate debet aliq̄s se purgare. Arg. j. in pceden. ca. q̄ ꝓsulatus. ibi q̄ absq; sua volūtate. ⁊. j. c. ꝓ. C. de fide instru. l. vlt. C. ō his q̄ ad eccle. ꝓfu. presentū. circa ꝑn. quod videť potius cōsentire: qz si eo audiente ⁊ non ꝓdicente ⁊ tacente talia dicebant: cōsentire ꝓsumetur: vnde imputareť ei. Vti.

i ¶ Occasionē. Non intelligas istud ita large: ne sit. j. xxiij. q. v. cum homo. ⁊. c. de occidēdis. Sed de eā vl' occasione ꝓpinq̄. ar. s. e. ad audientiam. ⁊. c. cetero. q: in veritate ꝓpter eum fuit occisus.

a Ignificasti nobis. Habuit. argumen. q̄ voluntas imputat̄ in homicidio: licz ex suo vulnere mortuus non fuerit. argu. j. q. iij. quia prelatus. Ber.

b Studio. i. suggestione vl adhortatõne. s. eo. scilt. §. q vo ea. j. de excel. pla. ex lris.

c Adãdato. de hoc dictum est. s. e. s cut.

d Credendũ sit. arg. q in iudicio aĩe cuilibet est credendum: q: nõ est visile q sit immemor sue saluis. j. q. vij. sanctis.

e Vo si discerni. eãdẽ di. põit lex. ff. ad. l. acq. item mela. §. ß si plesvñ hoc sumptũ fuit. sed in hoc est diuersitas q si vnus ꝓmo percussit: et alĩ postea occiderit. ꝓmo nõ tenet de vulnerato: secundus tenet tanq̃ de occiso. ff. e. hunc scripse. §. j. t. l. itẽ mela. §. celsus. sec9 ꝑm canones vt ß. t. xxiij. q. vi. c. vi.

f Dubio. in dubio ei via debem9 eligere magis tunore vt hic dr. t. j. de re. iur. c. ij. t. j. e. c. pe. t. s. e. ad audiendam. vbi de hoc.

g Repellẽ. j. de sen. ex. si vo. j. di. ius nãle. ff. de vi et vi ar. l. j. §. vim vi. ff. ad. l. acq. sciendã. §. q cũ alter.

q Tutele. l. vñ vi. l. j. t. j. de sen. excõ. vt fame. §. vlr. tñ si defendens ex ꝓposito nõ excedat modũ ñ tenet. xxiij. q. iij. ñ inferẽda. t. ff. ad l. acq. si ex plagis. §. tabernari9. nec dr excõicatus q excedẽdo modum non ex ꝓposito repcunt clericũ. argu. s. de resti. spo. olim. j. i fi. t. j. de sen. ex. ꝓpendum9. Ar. ꝑ q ñ liceat vim vi repellere. xlvj. dist. seditiosos. xxiij. q. j. §. j. t. c. j. t. q. iij. §. j. Et. s. e. c susceptum9. t. xxiij. q. iij iter q̃relas. t. l. de epi. t cle. si qs in hoc gen9. Ad hoc dicas q vim vi repellere licet vi ß dicat t in ꝓcess. ꝓmis. tñ q̃dam ꝓsiderãda sunt in repulsione tali: vt incõtinenti fiat: t nõ ex internallo ff. de vi t vi ar. idẽ est. § cũ igit q. t. j. ō sen. ex. si vo. Itẽ cã defensiõis t ñ vlciscẽdi. vt. ff. ad. l. acq. sciam. §. vl. t. xxiij q. j. qd culpat. t cũ moderamine inculpate tutele: tñ siqs modũ excedat t nõ ex ꝓposito nõ tenet: vt dictum est in ꝓdictis ꝓcordã. Vla. t 10. distinguunt an fiat vis psone an rebo. si psone tc añq̃ sit vis ullata repellẽda ẽ t si aliqs vim factã repellat pon9 ꝑsumi debeat: q defendendi nõ vlciscendi cã hoc fiat: dũmõ in ipso negocio fiat. ff. ad. l. acq. si ex plagis. §. tabernari9. t hoc si ꝓm9

quem parochiani videtes ornamenta ecclesie asportantẽ: arreptis gladijs t fustibꝫ: in eodem loco ꝓtinus occiderũt: t infra. Nos in ꝓmisso casu credim9 di stinguendũ: vtr cõstare possit: q ꝑfatus sacerdos non inflixit percussionẽ letalẽ: de qua si alioꝝ non fuissent vulnera subsecuta percussus minime interijsset: t si percussor volũtatem nõ habuerit occidẽdi: neq̃ ipse studio ꝓsilio vl mãdato ꝓcesserint: alij ꝑ illũ t q̃dez si ß ita se hz q̃ forsan ex eo posset ostendi: si certa apparuisset percussio ab eodẽ inflicta: tam modica t tam leuis i ea pte corporis: in q̃ qs de leui peuti ñ solet ad mortẽ: vt pitoꝝ iudicio medicoꝝ talis percussio assereret nõ fuisse letalis: cũ ō ceteris credendũ sit ipsi: q non accusat vl denũciat ab aliquo: ß p seipsuꝫ cõsiliũ appetit salutare post penitentiã ad cautelã inuãctã in sacerdotali potit officio mĩstrare marie religiõis accedẽte fauore cum sit canonicus regularis: et sine oĩ scandalo possit sacerdotale officiuꝫ celebrare. Quod si discerni nõ possit ex cuius ictu percussus interijt: in hoc dubio tanq̃ homicida dz bñ sacerdos t si forte homicida nõ sit: a sacerdotali officõ abstinere dz: cũ in ß casu cessare sit tuti9 q̃ temere celebrare: ꝓ eo q ĩ altero nullũ in reliq̃ vo magnũ piculũ timeat: t infra. Si vo quẽadmodũ phibeat: sacerdos iste pus ab illo percussus sacrilego: mox eum cum ligone in capite repercussit: q̃uis vim vi repellere oẽs leges t oĩa iura pmittãt: q̃a tñ id dz fieri cũ moderamine inculpate tutele nõ ad sumendã vindictã ß ad iuriã ꝓpulsandã: nõ videt idez sacerdos a pena homicidij penitus excusari: tum rõne instrumenti: cũ quo ipse percussit: qđ cũ gue sit nõ solet leuẽ plagã inferre: tum rõne ptis in q̃ fuit ille percussus: in q̃ ō modico ictu qs letaliter solet ledi.

Dem. Vla nos duxit fraternitas ꝓsulẽdos: t infra. Quesiuisti qđ sit de quodã monacho sentiendum: q credes se q̃ndã mulierem a gutturis tumore curare: vt chirurgic9 cũ ferro tumorez illũ aperit: t cũ tumor aliq̃ tulũ resedisset: ipe mulieri ꝓcepit: ne se vẽto exponeret vllo modo: ne forte vent9 subintrãs gutturis aptionẽ sibi cãz mortis inferret ß mulier ei9 mandato ꝓtempto dũ messes colligeret: vento se exposuit incaute: t sic p aptõnem gutturis sanguis ml̃r9 ei fluxit t ml̃ies die vltimũ sic finiuit vtr videlz cũ pdict9 mõachus sit sacerdos: liceat ei sacerdotale officiũ exercere. Nos igit. f. t. r. q lz ipe monachus multũ deliq̃rit officiũ alienũ vsurpãdo: qđ sibi mĩme ꝓgruebat: si tñ cã pietatis t nõ cupiditatis id egerit: t peritus erat i exercicio chirurgie oẽmq̃ studuit quã debuit diligentiã adhibere: t nõ ex eo q p culpã mulieris ꝓtra ꝓsiliũ eius accidit: adeo reprobãdus q nõ post satisfactõnẽ cõdignã: cum eo misericorditer agi possit: vt diuina valeat celebrare: alioq̃n interdicenda est ei sacerdotalis ordinis executio de rigore. Ad vltimũ fuit ex pte tua ꝓpositũ: q q̃dã scholaris metuens ne latrones in hospitio suo essent: de strato surgẽs reperit ibi furẽ q nõ solũ ipm scholarẽ pstrauit ad terrã ß pene ad mortẽ vulnerauit eũdẽ: t infra. Mane itaq̃ scholares latronẽ q̃siuerũt eũdẽ: quẽ vulneratũ inuentum ptãti vincentie tradiderũt: cozã quo pstãter negauit q ꝓmissa mĩme ꝓfuit: vñ ꝑfat9 ptãs ad eũdẽ scholarẽ nuncios destinauit: vt exponeret si q̃ sciret ō furẽ ꝑdcõ vl traderet intersigna: q cultꝫ quẽ ipi latrõi abstulerat: t sotularis ab eodẽ i ipi9 tumo dimissos q̃s abstraxerat ne pedũ strepit9 audiret: nũcijs edidit mẽdatis sup eodẽ fctõ se nihil ãpli9 intromittẽs. ꝑtãs igr receptis

pcusso: ñnuo volebat pcutere: alioq̃n si nolebat ipm repcutere t alter pcussit: pon9 dr eẽ victa q̃ repulsio iniurie: t hoc equum videt. seruat enĩ modẽ: quo omisso violentia repelli nõ posset. Si ergo violetũ mĩficis: sic q piculũ mortiz ab eo vitare nõ poteriz eũ sine pena iterficis. ff. ad. l. acq. l. iij. C. ad l. cor. de sic. l. ij. t. iij. arg. s. e. c. ij. Si aũt vis inferẽ rebo licitus ẽ repellere illatã vim incõtinẽti t inferẽdã vl q̃ cinus sciuerit t poterit collectis animis ff. ō acq. pos. qđ meo §. vl. t. l. cã possidẽ. §. q ad nũdinas. t. s de resti. spo. olim. iuriã vo iã illatã psone ex internallo repellẽ nõ licet: q: sic eẽt vindicta: t ita ĩtelligunt ꝑdicta hic signata.

Vla nos. Lõ gruebat. s. ne de. vl mo. c. iij. t. casiaz sanguis. vñ in culpa fuit alienũ officium vsurpãdo. ff. de reg. iur. culpa est.

k Biligẽtiã. q: si p ipiã accidisset ei ipi tareẽ. unsti. ad. l. acq. §. ipiia q̃. ß eũdem mortalitatiz ñ iputat medico. ff. de of. ꝑfillicitas. §. sicut. pretextu ei hũane fragilitatiz delictũ deapiet in piculo hois inoxii esse ñ dz: vt ibi dr. si. s. de eta. t q̃li. ad aures. vñ v. Illõ est in medico sp releuet vt l Post sa- eger- tisfactõz. Ex hr pz q fuit in culpa: t ex eo q̃ fecit misericordiã alienũ officiũ vsurpando: t sic q̃dz iputat alicui aliq̃ delicti: es tñ q̃ sequitur ex eo ñ iputant. xv. q. j. me. bauerũt loth. culpa eũ mulierz hunc iputari nõ dz: q ꝓtingit ꝑ ꝓsiliũ ipi9. sic e. l. di. m Alioq̃n. sepe. i. si non erat periñ: t si nõ adhibuisset diligentiã quã ꝓbuit aut ex cupiditate fecit.

n Tradidit. sed vr q ille scholaris potẽ tacẽ debuisset. xxij. q ij. ne qs. Itẽ none di cũ eẽ occasio mortiz illi9. xxij. q. v. vuũ solũ. i fi. t. j. ō excel. pla. ex lris. Itẽ ꝓmouẽd9 abstinere dz ab omni eo p qđ possit ad effusionem sanguis puenire:

l. di. clericū q. Ité iste quasi testis inductus fuit: qđ nō licet clerico l cō sanguis. xj. q. j. testionū. ꝛ. ē. ne cleri. vel mona. saīam. Ad hoc dico q nō fuit inductus tāq testis: qz nec ad pīnā iudicis accessit: qđ fit ī crimialibus. in aut. de testi. §. qīñ. in fi. col. vij. Cum ergo iste nec facto nec p̄cepto nec cōsilio nec ꝛēsiōe nec ligna nec adhoꝛtatōe homicidiū fecerit: nō ɔz ab ordinib impediri: qbus mōis homicidiū cōmittit: ꝛ imputaꝛ: vt dictū ē. ē. e. sicut dignū. ꝛ pterea iste sepsiz occidit.

a ¶ Puniendū. tamē p istud nō fuit conuictus de furto. non em̄ em̄ coipso est fur qui sīo furandi tōmū intrauit. ff. ō fur. vulgaris. §. q furtuz.

b ¶ Icut. vnificatus. sic. xxiij. q. ij. quod vo. ꝛ. c. moyses: qđ p viraqz pte potest iudici. Arg. contra. ij. q v. consuluisti. ꝛ. ē. e. si aliquis. c. illud cō sulusti. intelligit ānō puerperiū iā erat animatū. ꝛ. c. moyses ꝛ. c. illud. ē. e. si quis bn exponit istud. ꝛ. c quod intelligit quan tō nōdū ɔz aiaz. similiter distingui. lex. ff. ō penis. si aliqđ. §. qui aboꝛtionis. tamē licet nō teneaꝛ. l. canonica vt hic ꝑz: nec lege mosayca. tū teneꝛ. l. coꝛ. de sic. ff. ad. l. cornē. ō sicc. si mulierē. ꝛ etiaz l. acquil. vt. ff. ad. l. acquil. si ſuus. §. si mulier. De eo q procurat venēa sterilitatis dictū ē. ē. e. si qſ. vbi etiā ō hoc.

c ¶ Stulasti. bonoꝛ laudez. ē. de maio. ꝛ obe. solite.

d ¶ Imputādū. Nō q clic⁹ pōt agē ciuilit ꝛ laycū coꝛā suo iudice de crimine: ad hoc vt sit ī ppetuū carcēz vl vt puniaꝛ pecūialiter. xxiij. q. v. nō vos ad fi. ꝛ ar. ē. de mōis ita q̄rūdā. et si iudex sc̄laris p talē q̄relam duri⁹puniat: qz ille nō vult aliť obedire iudici: vt ɔ dicit: non iputať clerico. xxiij. q. iij maximianus. ꝛ. q. v. nō vos. ad fi. ꝛ. c. relegētes. ad fi. ff. de bo. lib. q cuz maior. §. j. v. si tamē. et. ar. ff. de cuic. si q̄ iprudētiā. et ar. ē. co. c. tua nos. et absit vt ea que ꝓpter bonū faciam⁹: nobis imputeť si p̄ter voluntatez nostrā cuiq̄ malū ꝓrigat. xxiij. q. v. de occidēdis. aliqđ paulus in effusiōe sanguis suū crimen agnosceret. vt ibi dr: qđ nephas eēt deꝛcere vt ibi. Ar. ō. xxiij. q. v. c. ij. ꝛ. c. vnū solū. ī fi. de pe. di. j. piculose. ꝛ. ē. de excel. plā. ex lr̄is.

e ¶ Hibita. in puerili. vñ būficio talis etatis excusaťr videť. de talibꝫ intſignis latronē ipz appi toꝛibꝫ suis tdidit pumēdū: q si bi āputaueīt vitulia ꝛ oclos eruerīt. latro vo ira ꝛ dolore ꝓmot⁹ nec potū sūpsit nec cibū. ꝛ sic de medio ē sblat⁹: vñ p nr̄m oraclz postlas edoceri vtz p̄fat⁹ scholaris ad sacros valeat ordies promoueri. Mel igr̄ inq. t. t. r. q si p̄fat⁹ scholāris dignis meritis ad iuuať. ꝓpr̄ p̄scptū euētū a suscptōe sacroꝛ ōdinū nlliťaté⁹ ē arcēdus. ¶ Dē pōn ꝛ fribꝫ cātusie.

Ité ex lr̄aꝛ vtraꝛ tēoꝛe accepi⁹: cū qđā p̄sbr vīz oꝛdis q pus fuerat niger mōach⁹ quādā mlierē pgnātē cū q ꝓtraxerat cōsuetudinē ihonestā et q̄ afferebat se cōcepisse ex eo: p zo nā arripuerit quasi ludēs ipa p hoc sic se asseruit esse lesā q occasiōe hmōi abortiuit: ꝓpr qđ idē p̄sbr pboꝛ vitoꝛ vius psilio seipm duxit ab altaris mīsterio sequestrādū: ꝛ ifra. Nos vo deuotōi vestre īsinuatōe p̄sentium r. q si nōdum erat viuificat⁹ cōceptus mīstrare poterit: alioqn ɔz ab altaris officō abstinere.

¶ Dē. s. epo.

Ostlasti: et ifra. Quesiui si p̄ea vtz ꝑ qſdā ptēpta excōi catōis snīa debitas eccl̄ijs decimas subtrahēt si tibi regiā iploꝛare liceat ptātē: cū ad solutōz ipārū vir absqz sāguis effusiōe valeāt coartari. Ad qđ. r. q si te ɔ hmōi q̄rimoniā simplr deponē te rex cui ad bonoꝛ laudē vidi ctā vo malorū gladi⁹ē pmiss⁹: i eoſ ɔ rebelles tenitā sibi exercuerit ptātē eoꝛ erit duricie a malicie imputāduz. ¶ Ono. iij. epo

Exhibita nob. i ¶ aboraē. xt̄ici cōfessio patefecit: q cū ī puerili esset cōstitutus eta te cū qbusdā coetaneis suis ludēs et īsequēs vnū ex illis lapidē pt⁹eū nō aīo ledēdi ꝛ tīoꝛē icuti endi p̄iecit: q ꝛz ex p̄iecto lapide pcussus nō fuerit neqz tact⁹: ad aliuz tū lapidē coꝛruēs et caput offendēs: tum ꝓpter īperitiā medicātis tū ꝓpter prīs īcuriam q laboꝛibꝫ ꝛ sudoꝛibꝫ ipm exposuit: expirauit. Quia vo dict⁹ cleric⁹ vt mitigareť dolor prīs defūcti veniā sup ꝛ postulauit ab ipo: tu cū a sacroꝛ ordinū suscptōe repell: q̄q̄ idē defūcti pī ī extreis laboꝛās tibi ꝛ p̄sbro cui suā aperuit conscīam confessus fuerit et pstito firmauerit iuramēto nihil ipsuz ī morte filij sui put sibi constiterat commisisse Quare idez cleric⁹ postulauit a nob: vt cū de illi⁹ obitu lesaz nō hēat conscīaz: dignaremur agere miscōiter cū eodē. Quocirca mādam⁹: q̄tenus si ꝓstiterit ita eē: ipm ꝓpter hoc a receptōe sacroꝛ ordinū nō repellas. ¶ Dez epo et capl̄o veneteñ.

¶ Obes sacerdos huili nob īsinuatōne monstrauit: q cum pulsaret cāpanas: vt signo dato ꝓueīret pl̄s fideliū ad dīna: cadēs titinabulū pcussit qn dā puez coā eo q cū vuln⁹ esset mortale decessit. Nos igr̄ attēdētes q dicto sacerdoti q dabat opaz rei licite nihil potuit īputari: si casus oēs fortuitos nō p uidit: dis. vze mandam⁹ q̄tenus si ꝓstiterit ita eē dictū sacerdotē sacerdotale officiū exeq̄ pmittatis. ¶ Dē. p. p̄sbro.

Etitō tua nobis exhibita ptiebat: q cū īmici dñice crucis ac blasphemi nomīs xpi am castꝛ qđā ī quo moꝛabaris grauit inuasissent: exeūtibꝫ cōse. di. iiij. eos. ꝛ. ī. de sen. excō. c. j. da illa etas ignoꝛat quid videt. C. de fal. mo. l. j. i fi. ff. de re. iur. pupillus.

f ¶ Ludēs. quod ei licebat: q lusit ꝛ ysaac: vt dictū ē. ē. e. latoꝛ. ꝛ pn eris pmissum ē ludē. j. q. j. §. ecce q̄. erat tñ voli capaꝛ: quod patz ex eo qđ oī nō aīo ledēdi. alꝫ nihil eēt: q talis furioso compať. xv. q. j illud. et. ff. de acq. posl. j. §. j. voli capaꝛ dē q ē primus pubertati. vt ff. de reg. iu. pupillū.

g ¶ Non aīo. Ex hoc pbatur: q erat voli capaꝛ: nec tñ ī culpa ꝓpr hoc esse videť. quia nec voluntate nec actu homicidiuz ꝓpetrauit. ē. e. dilectus. ꝛ ca. significasti. j. q: voluntas in maleficijs spectať non exitus. ff. ad. l. cornē. de sic. dunus. ꝛ. C. e. ti. l. j. ꝛ. j. de sen. ex. cū voluntate. Item tū legez promōtis videť q op⁹ potiꝰ spectaret nō exit⁹. xv. q. j. si qs nō iratus.

h ¶ Proiecit. In h⁹ vtiť culpa. nā ludus non ꝛuus in culpa est. ff. ad l. acqil. nā lud⁹. ꝛ arg. ē. de plump. c. j.

i ¶ Coꝛruens. ipse puer qui fugiebat ꝓpter in moꝛe illius. vñ culpaz cōmisisse videť ex eo q̄ dedit occasiōz: quare dā nū dedisse videť. vt. ff. ad. l. ac ql̄. q occidit. § penl̄. ꝛ. ē. e. decetero. et c. p̄sbrm. sed excusaťꝓpter impiuā medicātis ꝛ ꝓpter icuriā p̄rīs. ar. ē. e. tua. ꝛ propter etatez: qz causa multū fuit remota.

k ¶ Postulauit. p hoc videtur culpabilis: sed nō est verū: quia hoc fecit ex benignitate ꝛ humilitate. Vnde episcopus non debuit ipsum ꝓpter hoc repellē: maxime cum pater defuncti hoc iurasset: ꝛ quia ea sunt in nāis officijs gratiora que cum liceret nobis non ipendē: causa tamen dilectiōis impendimus. xxviij. q j. iā nūc.

l ¶ Diſcōiter. Ar. q hec decere. ꝓpheat dispēsatiōem: sed non credo. Nā q̄quid facit eccl̄a totū ē miscōia et vitas q: vbi iustitia obseruatur miscōia adhibetur xlv. di. discaplia. qđ ꝑz ex rnīce. b.

m ¶ Hannes. super. j. dis. ius militare. ē. de offi. custo. c. j. ꝛ. ij.

n ¶ Licite rei. ē. e. ex lr̄is. ꝛ. ī. e. c. vl. b.

o ¶ Fortuitos. ī. e. c. vl. vbi de hoc.

p ¶ Permutans. de iure cōmun. Absit em̄ q ea que ꝓpter bonum facimus nobis imputentur: si preter voluntatē nr̄am alicui quicq̄ mali contingat. xxiij. q. v. de occidendis.

q ¶ Eutō. remoꝛdz. s. q aliquē infecerit: ɔ ei clerici alios possint

hortari ad pugnã i iusto bello ꝫ hostes: q̃le sint istud. vt. xxiij. q. vlti. igit̃. hortatu oĩ timore: vt p̃de. t. q. ij. dñs. et. lxiij. di. adrianus. i. ꝑpa ꝑsona pugnare ñ ꝑmittit: vt. xxiij. q. vl. quicunq; t. c. clerici. t l. di. dent cum qui. t. c. te his clericis: q; eorum officiuz reddit eos inabiles ad pugnãdũ. vt. s. ō vo. ex multa. ad fi.

a Dubio. sic. s. eo. si gnificasti. ij. t. c. ad audiẽtã. vbi te hꝫ sic. j. ō cle. ex. illō. Et sãcm ꝫ̃ i hac vita dño sub iserio ri hitu famulari: q̃ alta idebite appetẽdo dã nabilit̃ mistrare. l. di. ō his. i fi. t. s. te tempo. or. ad aures.

b Quidã. licite rei sic. s. eo. ca. ex lris. vbi sit lis cal⁹ ponitur. t. s. e. iobes.

c Premõitis. dicẽdo. caue caue. l. dis. si duo. vñ si icuna illi⁹mõi⁹ ẽ. hunc q ipz monuit ñ iputaꝫ. l. di. sepe. ad. fi d ñit. fortuitos eñ casus nullũ hoĩ: ꝓsiliũ ꝑuidere põt. ff. te admi. re. ad ci. pn. l. ij. §. si eo tpe: q̃re nemini sunt iputandi. ff. q t a qui. ma. li. nõ si. iuliꝰ nus. Casus eñ fortuiti nõ iputãt: nisi culpa q̃s icidat i casũ vl̃ pacto vel mora ꝓcedentibus casũ. s. te ꝓmo. c. vno. t. s. te tepo. bona fides. vbi ō hoc: q; nemo tenet̃ ũnare. s. vt ec. bñ. vt nr̃m. ff. ad. l. acq̃l. si putator. et. ff. mã. si iudisor. §. si cũ rebitor. t paul⁹ spũ ẽi plen⁹ ōmare nõ potuit. xxij. q. ij. beatus. b.

d Elicis. ostẽtatiõez. sm leges tñ lz aliq̃d tacẽ ad ostẽtatiõez virtum. vt. ff. te ales. solẽt. al's ñ lz. vt l. se. nec hmõi tenẽt. l. acq̃l. ff. ad. l. acquil. q̃ actiõe. §. si q̃s.

e Leime. t iõ tal⁹ lu⁹tãq̃ nox⁹ ꝓhibẽt ḃ. t. ff. ad. l. acq. nã lud⁹.

g Pronemũt. ar. aliq̃d ꝓhibẽt ꝓpi ꝓñs. xxij q. j. i nouo. t. s. te iur. iur. t si xp̃c. t te cõse. di. iij. puenit.

h Mo negẽt. nec etiã viaticum. xxvj. q. vj. si q̃s te corpe. l. di. penitẽtes. q; t p̃ maz viaticũ intelligit: q̃ ꝓcedẽtibꝰ penitentibꝰ nõ negat̃. j. ō pe. t re. q̃ i te

i Sepultura. si. j. te rap. c. ij. t sic concedit̃ quod ẽ maius: t quod minus est ꝓhibẽt. ar. lxxxviij. di. epi⁹ gubernatiõem. ff. te ritu mp. ozõne. t. j. q. j. si q̃ epi. t. xxxiij. q. ij. latorem. C. quãdo impe. inter pu. t vi. l. vna. t. lxxx. di. epi nõ i castell'. Ztr. cõtra. xliij. di. nulli liceat. xxij. q. vl. c. vl. t. ff. ō senat. q̃ indignus. ff. te ser. expor. cui pacto. xxxij. q. vij. apl⁹us. i fi. t. xxiij. q. j. miramur t. s. te rei. ex pte. ij. Sol'. generale ẽ. q; cui licet maius t minus: ni si ab illo minore ꝓhibeat ex cã ne vilipẽdat honor ꝓsone: vt patz ꝓ pri mas concor. hic ꝏ alia rõ est vt potius consulat̃ viuis q̃ defunctis:

inde hĩtatoribꝰ tã cl'icis q̃ laycis ꝫ eos adiuicẽ ꝓsiliẽtibꝰ hic inde occisi q̃ plurimi extiterẽt. vñ cũ ꝓ eo q̃ aliq̃s ꝓcussisti irregularitatẽ metuas icurrisse: mandam⁹: q̃tenus si te interfectõne cuiusq̃ i illo cõflictu tua cõscia te remorder a misterio altaris abstineas reuerẽt: cũ sit ꝓsulti⁹ hmõi dubio abstinere q̃ temere celebrare. Rego. ix.

Quidã: vt asseris: ad edificatoz eccl'e i adiutoriũ a ꝓbro euocat⁹ ruẽs cũ laq̃ari: q̃ idẽ ꝓbz soluere nitebat hac occasione rebus ẽ hũanis exẽpt⁹ t ifra. Attẽdes igr̃ q; sacerdos ipe debat opam licite rei. studuit etiã quã debuit diligẽtiã adhibere: circũstãtibus q̃bus ꝑculũ iminebat ita tẽpestiue t alta voce ꝓmõitis: q; t itelligere t fugere potuerẽt: inq̃. t. t. r. q; ob hãc cãm vl̃ q; oẽs casus fortuitos q̃ ꝓuideri nõ possunt: fortitan nõ ꝓuidit: non debz quo ad officiũ vl̃ bñficiũ impediri.

De torneamentis.

Ex pci. later̃.

Elicis mẽorie inocẽtij t eugenij ꝓdecessoz nostroz vestigijs inherẽtes detestabiles illas nũdias vl̃ ferias q̃s vulgo torneamẽta vocãt: i q̃bus milites ex ꝓdicto ꝓuenire solẽt: t ad ostẽtatoz vitiũ suaz t audacie temere ꝓgredi: vñ mortes hoĩm et aiaz picula sepe ꝓueniunt: fieri ꝓhibemus.

Q Ō si quis eorum ibi mortuus fuerit: q̃uis ei poscenti penitẽtia nõ negetur eccl'astica tamẽ careat sepultura. Lex̃. Aiij. anatem. epo.

Be audiẽtiã nr̃az noueris

ꝓuẽisse: q; cũ q̃dã ad locũ deputatũ torneamẽtis cã reqrẽdi debita accessisset: t ifra. Nos attẽdentes q; his tm̃ eccl'iastica sepultura dẽat inf̃dici: q̃ ad torneamenta aĩo id faciẽdi tm̃ accedẽtes dece dũt: ibiō. f. t. mãdã⁹: q̃ten⁹ si tibi ꝓstitit: q; ad ꝓdictũ torneam tũ ñ aĩo ludẽdi ꝫ ꝓcipiẽdi credita ꝓuisset: lz ibi fortuitu cãu obierit: corp⁹ ei⁹ di'spẽsatõe eccl'astice ẽdi facias sepulture: maxie si dñicũ corp⁹ suscepit: t sacri olei fuerit vnctõe punctus.

De clicis pugnãtibꝰ i duello.

Lex̃. iij.

Oro si cl'ic⁹ alicui spõte duellũ obtulerit vl̃ oblatũ susceperit: sive victõ sive vict⁹ fuerit: ō rigõe iuris ẽ merito ꝏponẽd⁹ Sz q̃ntumcũq; ei⁹ ib gnis sit t enormis excessus: euadet̃ pẽ te positõis sñaz: si cũ ipo su⁹ epus duxerit misceriter dispẽsandu: dummõ ex ipo duello homicidium: vl̃ mẽbroz diminutõ ñ fuerit ꝓsecuta. Celestin⁹. iij.

Enric⁹ ꝓsbz nob hũiliter intimauit: q; cũ laycũ quẽdã sup furto i sclari placito ꝓuenissz: qz testes sui defecerũt: pugilẽ sm prauã tre ꝓsuetudinẽ introduxit: q̃ reũ vsq; adeo ictibꝰ vulneraut: q; coact⁹ ẽ expirare Quia igr̃ sup hoc nos consulere voluisti: ambiguitatẽ tuam rõsione huiusmodi remouem⁹: q; tales pugiles homicide veri existũt. Nec ꝓdict⁹ sacerdos: lz nõ ipse ꝫ alius ꝓ eo i duello pugnauit: dz i sacris ordinibꝰ mĩstrare: sicut tradũt sacroz canonũ sanctiones. Homicidiũ autẽ tã facto q̃

vt alij terreant̃ t abstineãt a talibus cũ viderit illos sepeliri i cãpis q; vl̃ sepultura ill⁹ defunctis non nocet. s. te sepul. sacris. xiij. q. ij. aie defunctoz. sic intelligit̃. j. te rap. c. ij.

Be audiẽtiã. faciẽdi. ergo ad gĩm recurrẽdũ ẽ: t q; iste mortuus fuerat ad locũ torneamẽti: ōnegabat̃ ei sepultura t male: q; nõ ludebat i torneamento: ꝫ cãu sub eq̃ mortu⁹ ẽ: nec ex ea cã accesserat. ꝫ alia vt dicit lra. Voluntas ei t ꝓpositũ distinguunt maleficiũ. vt. ff. ō furtis. q̃ iniurie. et. j. te sen. exco. cũ volũtate t ad aĩm recurrẽdũ ẽ xxij. q. ij. is aũt. t. c. hoies. in fi. t iō nõ te bet ei denegari sepultura: vt dicit i fi.

l Casu. q̃m ꝓuidere ñ potuit. s. ti. ꝓ. iobes. t. c. vl. vñ sibi nõ dz obesse. xxij. q. v. ō occidendis.

m Dispẽsatõe. Nõ intelligas q; dispensetur cũ isto vt sepeliat̃ i cimiterio eccl'e: sed ex dispensatione sm quam ecclesia disposuit vbi corpora xpiana nozi sepeliant̃ i cimiteriis: q̃m oli i cãpis sepeliebantur. ff. te sepul. vio. l. iij. §. diu⁹. n Adaxime. quia idem est etiam si hec duo sacramenta non recepisset: dummodo penitentiam receperit t iste illa tria ꝓcepit. vt ꝑz i integra. b.

o p Oro. oblatum susceperit. nec offerre nec oblatum suscipere debuit aliq̃ modo: quia hoc prohibitum est. ij. q. v. monomachiam. et infra te pur. vul. per totum. Sed potius debz omina mala pati q̃ hunc malo vel alij ꝑsentire xxxij. q. v. ita ne: qa facere debem⁹ q̃ō fieri debet ō iure. xxij. q. ij faciat homo.

p Deponendus. q; hmõi pugiles homicide existunt. j. ca. proxi. Unde cuz ad hoc accesserit nõ põt quis promoueri. lj. dist. si quis post: nec dispensatur cũ tali: si mors vl̃ membroz mutilatio fuerit subsecuta. j. c. ꝓxi. al's potest cum tali epus dispensare. vt. j. sequit̃. b.

q Enricus. prauã t reprobatã. j. te pur. vul. p totuz. t. ij. q. v. monomachiã: q; deum tentare videnꝫ.

r Homicide. vere q̃tum ad ꝓpositum vel occasiõaliter: vl̃ vere q̃tz: vt hic paret. t sñia lata p talem pbatõem non trãsit i rem iudicatam. j. te pur. vul. c. ij. ber.

s Facto. Istis q̃uor modis sive ligua sive adhortatiõe ꝓmittit̃ directum homicidium. te hoc dr̃. s. te homicidijs. sicut.

a Bñficiū. l. di. studeat. xxviij. di. p̄bꝫum. ſ. ne cōgat i clerū obꝫo
bꝝ mēdicare. xciij. di. dyacōi. ibi mēdicat infelix clericꝰ ⁊c.

a Rtē. xp̄ianos. ſecꝰ ⁊ ſaracenis a cōtrario ſenſu: et intellige
⁊ bello iuſto. ar. ſ. ⁊ iureuꝝ. ſic. iij. ſi ꝓhibit. qm̄ ſi iuſtuz
eēt licitū eēt pugnare. xxiij. q. ij. dn̄s. ⁊. q. vl. vt p̄dē.

c Sub anathēate.
vidē q̄ ſit canon late
ſnie. ar. lxiij. di. ſalo
nitane. ⁊. j. ⁊ eo qui
fur. oꝛ. re. c. j. ß ſecꝰē.
Maz multū inieſt an
a lege aliq̄d ꝓhibeat
ſub anathemate. xxx.
di. p totū. an ab hoie
⁊ tūc vī q̄ ſit excōi
catꝰ. vt i. c. ſalonitāe
ar. ad hoc. ff. ⁊ arbi.
celſus. ⁊. l. ſi cū dies.
§. vl. ff. ⁊ z̄hē. empt.
l. ſi qs ſciēs. vt ſic mi
niſtraꝛe cū lege q̄ cuz
miſtro legis. Bicas
q̄ ſi iudex dicat. p̄ce
pto ſub pena excōica
tōis ſiue p̄cepto ſb in
termiatōe excōicatōis
ſiue anathematis: ſi
ue ſb excōicatōne hoc
facias: nō ē excōicatꝰ
cōtrariū faciens: ß ex
cōicādus. Et. c. aliud
ſalonitane. ⁊. ſ. ⁊ lo
ca. ca. j. ⁊. j. ō eo qui
fur. oꝛ. re. c. j. ⁊ oīa
ꝓſ'ia intelligūt: cuz
ſub ꝓditōe excōicatio
lata ſunt. ſic excōico q̄
cunq̄ furtū ue ad ordi
nes acceſſerit: ⁊ tunc
z̄ſus faciēs ē excōica
tus. ⁊ hoc dixi. ſ. ⁊
ſymo. ſicut. ij.

c S Ī ſeduxerit.
Wotabit eaz. i.
monatōz ꝓpter
nuptias aſſignabit ei
vl' ꝓne ponit quia
dabit pecuniā mulie
ri: quā ſunebit ſibi p
vte: qō fieri p̄t. ff. ō
mona. inter vi. ⁊ vxo.
ſi qs vxoꝛi. C. ō vte
cauta. nō nu. l. ij. ⁊ ſi
cū ea etiā nō ꝓrabat
nihilomin⁹ bēbit illā
pecuniā: vt ſequit in
lra. Si vo añ mōnium
mōnet ei: tenebit
monatō. ff. ⁊ public.
cū ſpōſus. ſi i tēpus
mōnij poꝛrigat m
natō: ñ tenet. C. ⁊ mona. inf vi. ⁊ vx. q̄ ſpōſe. ß. e. c. vl. vbi ⁊ hoc.

d Vxoꝛē. ſi p̄ ea dare ſibi voluerit: ⁊ ipa i eū ꝓſenſit: ⁊ etiā ſi ipſe
ea accipe voluerit: al's puniet. j. c. pp.

e Juxta modū. q̄ eſtiabit iuxta facultates illi⁹ ⁊ dignitatē puelle.
C. ⁊ epiſ. audiē. l. pe. C. ⁊ rei vxo. ac. aut. ß q̄uis. ⁊. ff. ⁊ iure m.
ſiue gnāl'. xxx. q. v. nullū. hec oīa ſunt pena i exodo: hodie alia ꝑm le

f p Eruent. plectēdꝰ. ſ. vt relegēt: vel ſi ges. vt nōt. j. c. pr.
vl' ꝑſona fuerit vbiet. unſti. ⁊ publi. iudi. §. ij. ſi aūt p vi
hoc fecerit: capite plectet. unſti. e. ſm aūt.

g Strupzauit. ſtupꝛ ꝓne ꝓmittē i vginē. xxxvj. q. j. §. j.

h Vxoꝛē habeat. ſi ipa ⁊ p̄ voluerit. ß. c. pr. b.

i Caſtigatꝰ. ꝑm q̄ viſū fuerit iudici. aliter ꝑm leges: vt dictū ē.

k Excōicatꝰ. q̄ ad cōionē ſacꝝ: q̄uſq̄ viſum fuerit ſupiori. ſina
liter tñ nō ꝓpellet eā recipe: ß q: illā ꝛecepit ad tps puniet.

l S Ī vir. ꝛeliq̄ſſe. adulterādo cū alio.

m Reꝰ erit. xxxij. q. j. ſi qs vxoꝛē: q: pīonꝰ eſt turpitudis q̄
crimē celat vxoꝛis. xxxij. q. j. c. j. ⁊. ß. ⁊ iuſtiu. q̄uādmodū
⁊. C. ⁊ adul. l. ij. vel crimē lenocinij ꝓmittit: ⁊ niſi ⁊nūciet eā ad pe
nitētā mortalit peccat. ij. q. j. ſi peccauerit. ⁊. ß. ñ iureiu. q̄uādmoꝺ.

n Bebet. ⁊buo hōeſtatis ⁊ ñ ncitatis: q: etiā poſt p̄iam poſſet eaz
accuſare ⁊ adulterio. xxxij. q. ij. admonere.

p Sed non ſepe. imo vidē q̄ nō ſolū ſel': ß ſeptuageſieſſepties. ⁊
pe. di. iij. ad hoc inſtāt
ß. ⁊ iureuꝝ. q̄uādmo
dū. ad fi. Quare ß dic
ß ñ ſepe: dico q: ſi mu
lier ⁊linquat ſepius.
marius ſq̄ p̄ōt ei ꝓce
re ſi vult: ⁊ eā p̄ꝑiaz
recipe ſm euāgelicā ⁊
ctrinā: ß eccl'a nō inter
cedet. ꝓ ea: exquo aliq̄
nēs ei pepcit: et iō dic
hic nō ſepe: ne eccl'a vi
deat ei dare licētiā pec
cādi: ⁊ ad terroꝛē dicit
etiā hoc. Itē ar. ⁊elicta
ſepi⁹ ꝓmiſſa gui⁹ puniri
C. ⁊ epiſ. audiē. l. iij.
⁊. ff. ⁊ re mili. l. iij. §.
ſi tyrōib. ⁊. ff. ⁊ pēn. l
iij. xxv. q. ij. ita nos. et
ar. xxxv. q. iij. eſpondia
ria.

q m Aritis. ex ſu
ſpitōe violēti
ſi. xxxij. q. j. di
xit dn̄s. ex temeraria ei
nō lz: ⁊ q̄ intelligit. ij.
q. j. ꝓmo ſq.

r Ceteris. xxxij. q. j
publico. vel itellige q̄
dicit pl'ceteris: q: ma
ritus infra. lx. dies p̄ōt
accuſare vxoꝛē inf ma
riti ſine metu calūnie:
poſtea vo nō niſi iure
extranei. C. ⁊ adul. ⁊
re marit: ß hoc hodie
nō vidē hīe locū. ß. ⁊
pcu. tue.

s Gnificaſti. ce
lās. ⁊ bñ. ß. ⁊
offi. oꝛ. ſi ſacer
dos. ⁊. ff. ⁊ q̄ſtio. l. j. §
q̄ queſtionē.

t Imponēs. Ar. q̄ li
cet aliq̄ duo ſint ꝓxima
q̄uis conſtet ⁊ uno:
non tamen. ⁊ alijs. ij.
q. v. interrogatū. ff. ad
l. iul'. ⁊ adul. renuncia
ſſe. §. queritur. ⁊. ff. ō
lib. cauſa. duobus. et. l
liberis. §. ſi duo. Ar. ꝓ
ß. ⁊ offi. delega. preterea. ⁊ ca. prudentiam.
ad fi. b.

v Reconciliare. Quis ⁊beat reconciliare eccl'az: ⁊ qualiter: dī ß
⁊ conſe. eccle. vel alta. aqua.

x We virupeꝛ. ſic. ij. q. v. ſi mala fama.

y Arbitrium. ⁊ ſic huiuſmodi compurgationes arbitrarie ſunt. ij.
q. v. omnibus vobis. ⁊ infra ⁊ pur. cano. ex tuaꝛ. Sed quare cōpel
litur iſte ad purgationem ꝓpter confeſſionez mulieris contra illō. C.
ō adulte. ⁊ ſi crimine: cum non infametur apud bonos: naz leues ſūt
qui mala credunt que probari non poſſunt. xj. q. iij. in cūctis. Bicas
q̄ iſte infamatus erat ⁊ muliere illa: al's non indicereꝰ illi purgatio
ꝓpter dictum illius: quia etiam dicta pauco:um non infamant. ß. ⁊
accuſa. inq̄ſitōis. ad fi. lau.

z Alioquin. Mota ⁊ficientem i purgatōe puniri. ß. ⁊ ſymo. ⁊ hoc
⁊. c. inſinuatum. ⁊. j. ⁊ pur. ca. cum. p.

& Retulerimus. ſpōtanea. licet mulier ō ⁊mo viri ſui ſpōte re
cedat: ſi tñ volēs redire nō fuerit admiſſa: intelligit ſpoliata.
ff. ⁊ acq̄ren. poſſeſ. claz poſſidere. §. q̄ ad nūdmas. unſti. ⁊ in
terdic. §. q̄n etiā. ⁊ ideo audienda eſt.

p̄cepto ſiue cōſilio aut ⁊defenſiōe
nō ē dubiuz ꝓpetrari: poterit tñ
cum eo circa habēdū bñficium
miſericoꝛditer diſpēſari.

De ſagittarijs.

Jnnoc. iij.
Rtē illā mortiferā ⁊
odibilē baliſtariom
⁊ ſagittariom aduez
ſus xp̄ianos ⁊ catholicos exerce
ri ꝺceto ſb anathēate ꝓhibem⁹

De adulterijs ⁊ ſtupro

Exodo.
J ſeduxerit q̄s vgi
nē nōdū ⁊ſpōſataz
dōmieritq̄ cū ea do
tabit eā ⁊ hēbit vxo
ꝛē. Si vo p̄ vgis dare noluerit reddet pecuniā iuxta moduz
⁊tis: quā vgines accipe cōſue
uerūt. Rego. ſipoñ. epo.

Erueīt ad nos q̄ felix q̄n
dā virginē ſtupro ⁊cepit
q̄ ſi ⁊ez ē: q̄uis eſſet ō lege pe
na plectendus: nos aliquatenꝰ
legiſ duriciē mollientes hoc mō
diſponimus vt aut quā ſtupuit
vxoꝛē habeat: aut ſi rēnuendū
putauerit: coꝛpaliter caſtigat⁹:
excōicatuſq̄ i monaſterio i quo
agat p̄niaz retrudatur: ⁊ quo
nulla ſit egrediēdi ſine p̄cepto li
cētia. Ex cōci. arelatēſi.

J vir ſciēs vxoꝛē ſuā ⁊eli
q̄ſſe: q̄ nō egerit p̄niam ß pma
net i fornicatōne ⁊ vixerit cū il
la: reꝰ erit ⁊ eiꝰ pcti ꝑticeps: q̄ó
ſi mīr dimiſſa egerit p̄niam: et
voluerit ad viꝝ ſuuz reuerti ⁊
bet ſed non ſepe recipe peccatri
cē. Ex concilio pariſiē.

Aritis etiā ex ſuſpitōe vx
oꝛes accuſare ꝓmiſſuz ē:
⁊ ipſi plus ceteris ⁊ adulterio
q̄ accuſare poſſunt ⁊ ⁊fendere.

Lexander tercius.

Jgnificaſti nob quēdā p̄
ſbyteꝝ cū alt'ius ꝓiuge in
tra eccl'az ꝛmiuiſſe: q̄ ſe ⁊ illū
cuidā ſacerdoti hmōi ⁊lictum
cōfeſſos fuiſſe publice tibi ⁊te
xit: ⁊ hoc ꝑm idē ſacerdos no
mē adulti celās in p̄ntia tua di
xit. Sup quo q̄d fieri dēat cum
negāte adulto ml'r ī ꝓfeſſiōe p
ſiſtat: cōſiliū req̄ſiſti. Jōq̄ mā
dam⁹ q̄tenus cōdignam p̄niam
p̄fate imponēs adultere eccl'am
p aſpſionē aq̄ bñdicte reconci
liare procures. Predicto aūt ſa
cerdoti: ne cōtra apoſtolū mīſtr
moꝛum coꝛda mala fama ipſi⁹
pcutiantur: ⁊ ne vituperetur mī
ſteriū noſtꝝ: neq̄ ſecuriozes p
ſbyt̄i exiſtētes in pcīm licētius
prolabantur: cum vicinis. v. p
ſbyt̄is: quos ſe nolle peiezare co
gnoueris: iuxta arbitriū tuum
purgationē indicas. quē ſi pur
gare ſe potit: ī officō ſuo mīſtra
re p̄mittas: alioquin ab officio
ſuo ip̄m ſuſpēdere nō poſtpōas.

Jnno. iij. turoneñ. archiepo.

Ntellexim⁹ q̄ cū. s. layc⁹
h. vxoꝛē ſuā a māitali cō
ſortio ⁊pauliſſet: dyoceſan⁹ eoꝝ

a Fornicat⁹. ⁊ ad hoc testes iduxit: ad ꝗs reprobādos marit⁹ alios l
b Euidēnā. puta qr publice sint fornicata: vl̄ duxit. vt. j. seqr.
filiū inde hz testē. xxviij. di. fnlr. ⁊. ē. de diuor. significasti. ⁊. ē. ō ac
cu. euidēna. ⁊. ē. ō coha. cle. ⁊ mulie. c. vl. ⁊. j. c. pr.
c Cōfessiōz. facta ī imre. vt. ē. de coha. cle. ⁊ mn. c. vl.
d Spōte. qr si ꝓpul
sa nō obesſz. xxxj. q. ij.
lotari⁹. et sic ꝓfessio so
la sufficit ad thoꝝ sepa
cōem. vt hic. ⁊. ē. de di
uor. ex lr̄is.
e Cessante. eo cū ꝓ
bato vl⁹ volo ꝓcēdere
vt h sequr. ⁊. j. c. pr.
⁊. ē. de diuor. significa
sti. Ber.
f Cōpēsatōne. sic. ff.
so. ma. viro atq; vxore
ff. de cōpensa. si ambo.
ff. de volo. si volo malo
⁊. ē. de excep. cū eccl'a
stice. et. xxxij. q. vj. nu
bil. Ar. pr. ff. de volū ex
cep. apud celsuz. §. mā
cell⁹. Qualit̄ ꝛ̄ūū illud
sit intelligēdū: dr. ē. de
excep. dilecti. Vir ei vxo
ri obiecē adulteriuz nō
pōt: si ipse ē ī silī delic
to: vt hic pz. Itē si cas
tradidit adulterādā. ē
de eo q̄ cog. cōsan. vx.
sine. discretōz. Itē si vo
lenter fuerit oppſſa.
ff. ad. l. iul'. de adul. vi
passa. Itē si ignoāter
cognita fuisset ab alio
quē crederet virū suuz
transdulcēter. ar. xxxiij.
q. ij. in lectū. Itē si cre
dens vxr ablentē mo
tuū eē alij nupserat. xx
xiij. q. ij. cū ꝓ bellicaz.
Itē si post adulterium
recōciliauerit eā sibi. ē
de iudic. quēadmodū
⁊. xxiij. q. iij. si illic.
g Illoqn. i. si consti
terit de adulterio mulie
ris ⁊ nō viri.
h Vla frainitas.
fornicationis.
audiens eādē cū quodā adulto fornicari: eā ⁊ illū vīculo excōi catōis astrīxit: q̄ tādē adulterū abiurās absolutōe recepta coꝝ epo mēorato pdictū vxr sibi restitui postulauit. at ille obijciēs ei adultiū: ⁊ q̄ ab ipo ñ expulsa ꝛ̄ spōtanea recessiſſz: restitutōez sui ꝓposuit mīme faciēdā: quod mulier inficiās replicauit ī ipm q̄ fuerat fornicat⁹: ⁊ ifra. Quo circa mādamus: quatenꝰ nisi ti bi ꝓstiterit vel p euidentiam rei vel p confessionē legitimā mulieris: q̄ adultata fuiſſz: adulterij etiā qō vir dr̄ ꝓmisisse proba tōne cessante: ipm recipe cōpellas eandem. qō si pdicto modo de mulieris fornicatōe ꝓstiterit nisi testes p quos viri adulterium est ꝓbatū fuerint reprobati cū mīmonij ius ī vtroq; lesum cōsistat: et paria delicta mutua cōpēsatōe tollāt: nihilominꝰ eā cogas: vt eam recipiat. ⁊ maritali affectōe pctet. alioqn mulieri silētiū ipone ñ postpōas.
i Dē epo ambianen.
Vla frmitas reqrit. vtq; aliq̄ denegāte vxori sue ī adulterio debitū ꝓpugale: si ꝓ modū ipe cū alia ꝓpetret adul
terij māifeste: cogi dēat: vt eā dē maritali affectōe pctet. Super q̄. t. r. q̄ cū paria crīmia cō pēsatōe mutua deleāt: vir hmōi fornicatōnis obtētu sue vxoris nequit consortiuz declinare.

De raptoribꝰ incēdiarijs ⁊ violatoribus ecclesiarum.

Ex cōcilio meldēn.
Qui autē q̄ de loco ad locū iter faciūt: ⁊ ibi rapiaſ ⁊ dēpdatōes pagūt: placuit vt ab illius loci plato excōicentur: nec añ ex parochia illa exeant: q̄ digne q̄ ppetrarūt emēdent: quoꝝ excōicatō pprio episcopo significanda est: ne eos recipiat añq̄ illuc redeāt: vbi rapinā fecerint: ⁊ oīa plene emendent.
Elgenius tercius.
Clp eo vo: ⁊ ifra. Statui mꝰ: vt q̄cunq; ex his q̄ violent surrexerit ī rapinā siue ecclaz violatōes manifeste fuerit dēphēsus: nisi ꝓs ablata restituat si ꝓsit: vl̄ emēdādi firmā ⁊ plenā securitatez fecerit: pnīe bīficium ei penitus denegetur Si vo vsq; ad obitum in contumacia sua duāuerit: ⁊ ī extrēis
delictū supuenīēs. ar. ff. de ui. actuq; ꝓ. nec em̄. qr actō sel' extincta ā
plꝰ ñ renascit: ō cō. di. iij. q̄ris. ff. de solu. q̄ res. §. areā: nec ꝓterit
nou agnlij reūtat suia. ē. ō re iud. int moasterū. vñ cū sint sū
lata: ñ sit iniuria alīi ꝓ fornicatōz alīi⁹. xxxij. q. vij. quēadmoduz. ß si
suia ñ sit lata: tūc renascit. Et ista pdicta itelligēda sūt q̄ inder ex
officō suo eos adūnce
stituat. qō ꝓs dictū
ē allegando veriꝰ cre
w. s. q̄ illa possit petē
viz ñ obstāte suia: qa
vir illi suie renuncia
uit adulterando post
suiam. De hoc dictuz
ē in. c. ex lr̄is. ē. ō di
uor. Ber.
O De ill'. excōicē
tur: qr rōe de
licti facti sunt de foro
illi⁹. ⁊ ibi ꝓt̄ inuenri
vt. iij. q. vj. c. j. ⁊. vj.
q. iij. placuit. ij. ⁊. ē.
de so. cōpe. postulasti.
⁊. c. vl. vbi ō h?. ⁊. de
vbi de cri. agi oportet. q̄ ī pncia. Dicē
dāt qdā: q̄ vbi qs cri
mē pmittit ibi dr̄ cō
uenīri: ß cā terminabi
tur q̄ suū iudicē. ar. ff.
de custo. ⁊ exhi. re. de
militibꝰ. ß hoc nō ē ve
rū. immo iudex illi⁹
loci vbi deliquit: po
test clericū condemna
re: suia tñ executiōm
mandabitur ꝓ epūm
ꝓpium. ē. de so. com
pe. postulasti. nisi ve
lit iudici illius refere
re vt ipsum remittat
ad illum condemnan
dum: sicut dicitur de
merropolitano: q̄ po
test absolue excōmu
nicatum a suo epo: ni
si velit ei referre. j. ō
sen. excōmu. p tuas.
Nec dicāt ferre suiaz
in alienū subditū. sed
ī suum rōne crimis.
vt dicunt prime cōcor
dātie. ⁊ hec suia bñ ꝓ
bat̄ ꝓ hanc decre. qa
eā debent redire illuc: vbi delinquūt. ⁊ est ar. ad hoc ī aut. vt nulli
udi. §. si qs vo. coll'. ix. qui de hoc optime dicit: ⁊ ꝓcedat cum hac
dere. Tamen si crimen facile fuerit: pōt de illo cognoscere suus in
dex. Si vo graue fuerit crīmē: remittit vbi deliquit. ff. de re mili. de
sertorē. in pan. ab hac tñ generalitate excipit quilibet suprio: q̄ vbi
cunq; crimen cōmittit: nō potest iudicari nisi a papa si agat ad dpo
sitōnem. Quid si crimen tale est: qō nō iudicat depositōnem? Dicit
hug. q̄ potest iudicari a suo maiori ⁊ non ab inferiori si crimen cō
mittat in sua parochia. Sed si archiepūs cōmittat tale crimen ī pa
rochia alterius archiepi vel epi suffraganei alterius archiepi: dixit
h. q̄ possit tunc iudicari ab illo archiepo vel epo. ar. ad hoc. xcvj.
di. duo. vbi ambrosius rōne crīmis cōmissi in sua parochia excōmu
nicauit imperatorē: quod alꝰ nō auderet.
k Uper eo vo. poterit. bñ dixit si poterit: quia manis est actio
nē. ff. de volo. nam is. ⁊. ē. de resti. spol'. olim. ij. ⁊. ē. ō sol.
odoardus. ē. de homi. sicut dignū. ⁊. j. de ꝛ̄su. cū tu. ⁊. xiij.
q. vj. si res. ⁊ impossibilū nulla ē obligatō. ff. de reg. iu. impossibi
lū. ⁊. xxiij. q. iij. nabuchodonosor.
l Benegerē. Ar. ꝛ̄: qr si aliquis priam petat de aliquibus crimini
bus ⁊ nō de quibusdaz: penitentia tamen non est ei denegāda. j. de
pe. ⁊ re. quod qdā. ⁊. xxvj. q. vj. cognouim⁹. ⁊ de pe. di. iij. §. vl. ar.
ꝛ̄. xxiij. q. ij. legat. ⁊ de pe. di. iij. sunt plures. Quidam dicūt q̄ hoc
statutū fuit ad terrorē: vt denegetur pnia de oībꝰ: nisi de illo satisfa
at: qr talis pnia nō est fructuosa. Alij dicūt qō melius videt: q̄ sup
illo crimine tm̄ denegabitur pnia: sed super alijs imponetur. et licet

nō sit fructuosa quo ad vitā eternā: valebit ad mūm⁹ supplicū subeūdū. ℞ de. di. iij. §. vl. ⁊. c. vl.

a ¶ Emēdatōez. xiiij. q. vj. si res. xvij. q. iij. si ḋs clericō. ⁊. xxiij. q. vl. si ḋs mēbroꝝ. ⁊. c. pessimā. ⁊ ℞ de. di. v. falsas.

b ¶ Prodesse. hoc q̄tū ad penā tpalē q̄ p pcō ℞bet. duplex em̄ pena p q̄libet pcō ℞betur eterna ⁊ tpalis. ⁊ hec eterna sola cordis cōtritōe remittit. ℞ de. di. j. i ꝓn. ⁊. xxvj. q. vj. cognouim⁹. ⁊ tpalis: q̄ exterior satisfactōe remittit: q̄ satisfactō si i hac vita non fuerit ꝓpleta i purgatorio ꝓplet. ar. xxiij. q. v. quid ergo. ⁊ ita solennitas pnie pax p. est q̄ ad penā purgatorij: valebit tñ q̄ ad vitā eternā: si ℞ pcō ꝓritus fuerit.

c ¶ Viaticuz. gō oibz penitētib ē dāduz. j. ℞ de. pe. ⁊ remi. gō i te ⁊. xxvj. q. vj. si ḋs ℞ corpe. l. di. penitētes.

d ¶ Dare. hoc referas ad ꝓmā ptē. c. ℞ illis q̄ nec i vita nec i morte satisfacere volunt ⁊ pñt. istis ℞negāda ē pnia i fine. et alia ec clastica sacra: cuz in mortali ℞decāt. eo saluo gō dixi ꝓmo cum petūt i vita penitētiā ℞ alijs crimibus. et oblatōes taliū ñ sunt accipiende. j. ℞ vsuris. q: i ommibus. et xvij. q. iij. muroꝝ. xc. di. c. ij. ⁊. xxxij. q. ij. latoꝛē. ber.

e ¶ Sepulture. hoc referas ad vltimā ptem c. ℞ ill' qui in morte penitēt: sed satisfacere nō pñt. istis ḡ ℞negatur sepultura. i. clerici non ℞bēt interesse ḡ cimiteriū eis nō ℞negat ad terroꝛē potius aliozz: vt alij cum possint satisfaciant tu more hmōi pene: sed eis non nocet. sic supra ℞ tornea. c. j. vbi ℞ hoc. Et arg. q̄ cui conceditur quod est maius: non conceditur quod est minus: vt ibi dictum est. ber.

f ¶ Ecōmunicatōni. honestis. vt. xxiij. q. iij. si quis romipetas. ℞ treu. ⁊ pace. c. ij. ber.

g ¶ Regulā fidei. illā. s. diliges ꝓximū tuū sicut teipm. ó pe. di. ij. charitas. ⁊. j. di. humanū genus. ⁊. l. di. ponderet.

h ¶ Subiacere. ⁊ sic qui contra hoc faciūt: sunt ipo iure excōicati: ⁊ tenēt infra annum in quadruplum. ℒ. ℞ furtus. in eum. ff. ℞ incen. ru. nau. l. j. ⁊ furtum ibi cōmittunt. ff. ℞ acqui. re. dom. q̄ ratione. §. vl. Nec fiscus etiam sibi aliquid vendicet in calamitate alterius. ℒ. ℞ nau. l. j. li. xj. cōmuniter tamen damnū nauis refarciet. ff. ℞ incen. ru. nau. l. ratis.

i ¶ Subiacere. post admonitōnem vel postq̄ fuerit in mora: cū possunt restituere ⁊ non restituunt.

k ¶ Archiepiscopatu. abuti. ꝓpter illud vicium ira ḋi venit i filios diffidentie. j. ℞ excel. ꝓla. clerici. sic. lvj. dist. si gens anglorū: q: non sic homines fecit ℞us: vt se illo vtrentur modo. xxxij. q. vij. flagitia.

l ¶ Cōmiserit punitōdos. ℞legare potest princeps ꝓlatis eccl'az causas criminales: vbi causa sanguis ñ sequit. vt hic. xxij. q. viij. sepe Judices vo in causis: vbi etiam pena sanguis infert: clerici constituti non ℞bent. ℨ. ne cle. vel mo. sed nec. ⁊. c. clericis. ⁊. c. sniam.

m ¶ Poteris. cōmutando penā statutā q̄ est pena capitis. ff. ad. l. cor. ℞ sic. l. iij. §. penul. ⁊. ℒ. ℞ adult. cū vir. ℒ. ℞ rapto. virgi. l. j. ⁊ in aut. vt nō lux. cōtra na. colt. vj. Nō inde⁹ vnā penā i aliā mutare possit: est ad hoc ar. ff. ℞ his q̄ no. infa. quid ergo. §. pena. ⁊. ℒ. e. n. ⁊ si seueriozꝛ.

n ¶ Flagellis. xxiij. q. vj. c. j. xij. q. ij. fraternitas. ⁊. v. q. v. illi q. ita q̄ flagella ad sāguinē non pcedāt. xxiij. q. vl. is a quibus. ⁊. c. se.

o ¶ Reseruo. cum sis ℞legatus. Si vo habes iurisditionez temporalem: ℞mandes eā alicui cui hoc cōpetat: quod licet ꝑm canōes. xxiij. q. iij. illud: ꝑ nō ꝑm leges: nisi quando proficiscatur. ff. ℞ offi. procon. solent. et. ff. ℞ offi. eius cui man. ē iurisd. l. j. omnia vo hodie ꝓmitt. pñt ꝓter vltimū supplicū aut mēbra abscisiōez. i autē. ℞ colt. §. ad hoc adhibemus. colt. ix. lau.

p ¶ Hostis. dyabolo instigante. xvij. q. iij. si quis suadente.

q ¶ Anathematis. gō bñ potuit i extrema ne cessit: ℞. xvij. q. iij. si quis suadente. ⁊. xxvj. q. vj. presbyter. in consulto. ℞ conse. di. iij. sanctum est. al's absolui non potuisset: nisi a solo papa. Incendiarij enim postq̄ sunt ab ecclesia publicati: ab alio absolui non possunt. infra ℞ semē. excommuta nos. incendiarij et effractores. ecclesiarum sunt ipso iure excommunicati: vt hic colligitur. vt infra ℞ semē. excom. conquestus. ꝓut ibi notari cōsueuit. b.

r ¶ Sepelri. Hr. contra. ℨ. eo. super eo. sed ibi ℞negatur sepultura ad terroꝛem aliozum. nec poterat satisfacere: hic poterat satisfacere. b.

s ¶ Heredes. hic habes: q̄ heredes tenentur ꝓ ℞licto ℞functi. sup hoc dicas: vt dixi. ℨ. ℞ sepul. c. vl. que ponit similem casum. ⁊ idem quasi dō in vtraq̄.

t ¶ Facultates. ℞functi sc̄z: vltra vires hēditatis non tenēt si fecerit inuentariū. ℒ. ℞ iure ℞lib. scimus. §. sin aūt. ⁊. §. se.

v ¶ Liberari. Hr. ℨ. xxv. di. q̄lis. Sol'. a venialib ⁊ a tpali satisfacti one liberat q̄s i alio seculo: sed a pena eterna nunq̄ vt ibi.

x ¶ Cum cā. Casus. Quidā volebat cōtrahere cuz quadā: parētes eā sibi dare nolebant: tandē ℞ cōsensu puelle eā rapuit: ⁊ cuz ea ꝓtraxit: ⁊ carnaliē eā cognouit: ℞mo illa mōasteriū intrauit vñ miles illam tanq̄ vxoꝛē petebat: q: sine licētia sua monasterium post carnalē copulā intrare nō potuit. dicebat mulier: q̄ non tenebat ei tanq̄ viro adherere: quia eam rapuit: ⁊ raptor cū rapta nō pōt ꝓhere. Sid hoc rñdet papa: q̄ nō sunt raptus: cū ipsa ꝓsenserit. ⁊ p⁹mittit monium consumatum religionē intrare non potuit viro inuito: ⁊ rapta fuerit: quare si hoc constiterit ℞bet ei restitui.

y ¶ Admitti. ꝑm leges enā in spōsa ꝓpria raptus committitur. ℒ. ℞ rap. vgi. l. vna. ad medū. sed canō pudicat: vt hic. ⁊. xxvij. q. ij. §. j. ⁊. c. lex illa. Qualit̄cūq̄ aliq̄ sit rapta: bñ potest ꝓtrahere cū raptore. si prior dissensio transeat postmodū i cōsensuz. j. c. ꝓ. ⁊. xxxvj. q. ij.

tria. sed raptus non est vbi pnella consentit. vt hic ps.

a Reclamarēt. talē reclamatō ñ ipedit mrionū: q solo psensu Jhc

b Sz marit⁹. ē. tē quer. pin. qdā intrauit. t. xxvij. q. ij. sufficiat.

c Cōfessiōe. ḡ credit mulieris psessiōi i piudiciū mrimonij spūalis qō nō fit i carnali. ē. tē eo q cognō. psang. vx. sue. sup eo. Sz aliud est

i mrimonio carnali: et aliud in spūali. In matrimonio carnali ñ statur psessiōi viri t vxoris: si ptra mrimoniū psiteant: q sepe adiuncē colluderēt et separētur: vt dicit pdicta tē cre. sup eo. Sz i spūali mrimonio: si aliq tē q pstat q fuerit pmo vxor añ ingressus mōasterij postea psiteat i iudicio q añ ingressum coniuncta fuerit a viro: dz sibi restituī: q eo inuito mōasteriū intrare ñ potuit vt hic dic' imo si aliter psiteret saluari nō posset: nisi ad virū rediret. Mō ē ei credendū: q illa sit imēor sue salutis. j. q. vij. sanctim⁹. arg. ad hoc. ē. tē homici. significasti. ij. vñ redsēda ē viro suo vbicūq psitet vir t vxor. Eld dissolutō mrimonij carnal' nō creditur ullis nisi saltē adsit fama publica. xxxv. q. vj. si duo. ff vbi psitentur ad dissolutōez mutue seruituris: ppt adulteriū bñ credit eis. ē. pr. c. penul'. t. ē. ō duor. ex īris. vin.

d Assensisse. Arg. q solus cōsensus sufficiat ad hoc: vt alter coniugum possit monasteriū ingredi. xxvij. q. ij agathosa. vbi tē hoc. t c. si quis. t. xxxiij. q. v qui vxorez. Be hoc dicit est sanctus. ē. tē quer. coniuga. in. c. vxorat⁹. t. c. sequen.

Precedens. cum raptore: pm ānquos canones et pm leges non poterat raptor contrahere cum rapta. xxxvi. q. ij. tē puellis. t. c. si autem. t ca. placuit. t. l. ō rap. virgi. l. vna. §. sin autez. hodie secus. vt hic. t. xxxvi. q. ij. denicz. t. c. tria. b.

f Cōsensuz. ē. tē spōsa. ad id quod. t. ē. tē tēpō. ipu. tē illē. ar. l. qō me. cā. l. ij. ff. tē pdi. ob turpē cām. si ob turpē.

g Qui furatur hominem. s. liberum. quia si furatur seruuz: hac pena non tenetur. ff. ad. l. fal. tē plag. l. vlti. sed scōm canones hec pena non imponitur. ē. ti. prozi. in archiepiscoparu. xxxiij. q. ij. inter hec. tan.

h Ires. non esse orandum. quia in mortali eos tēcessisse pstat. xxiij. q. v. placuit.

i Byacono. i necessitate etiam layco. tē cōse. di. iiij. sanctū ē. tē pe. di. j. quē penitet. versus fi. et di. vj. c. j. circa pn.

k Cōionem. i. eucharistiam. si. l. di. penitentes. t sepulturam etiam exquo confessi sunt. xiij. q. vl. c. vl.

l Si quis. penitear. ex eo ēñ q penitentia imponitur: colligitur q modica fuerit necessitas. si enim magna fuisset: non imponeretur penitentia. Arg. contra. tē conse. dis. v. discipulos. qa i necessitate omnia sunt cōmunia. ar. xlij. di. c. j. t. xij. q. j. c. ij. xxiij. q. vij. q añ. t. xlvij. di. sicut hi. debuit ēñ credere dominum permissurum. insti. tē obliga. que ex delic. nascuntur. §. placuit. modica penitentia imponitur: quia modicum peccant. Sed quare non excusatur mulier a fornicatōne ppter necessitatem famis. ff. tē ritu nup. pallam. §. non est sicut a furto? Respōdeo. ppter necessitatem res facta est cōmunis quā furatur: sed in fornicatōe nō est ita: imo potius tē debet quelibet mala pati q malo consentire. vt. xxxiij. q. v. ita ne. Itē quare excusor ab homicidio: si ex necessitate me tuendēdo aliquem occido t non a fornicatione? Respōdeo non interficio immo potius se ipse interficit: qui me aggreditur. argu. ff. si q̄ drupes pauperiem fecisse dicatur. l. j. §. cū arietes. et argu. ē. tē homici. c. latoz.

m Cui cuz fure. partic. p consensum etiaz accipiendo vel occultando. tales enim tenentur tē furto. insti. tē obligatōnibus que ex delic. nascunt. §. si vo ope.

n Mō fur. Hec sūt verba hieronymi exponentis precedentia verba salomonis.

o Possessore. id est omnino vl quocunq cuius interest. ff. tē v̄borum significatōne. interdum.

p Indicat. t ita habes hic q quis tenetur indicare furem. ff tē recepta. l. j. t. ij. C tē furtis. ciuile est. argumentum. ff. tē iure fisci. ex quibusdaz §. diuus. C. ad. l. cornelium. tē falsis. matorem. C. tē his qui ad eccle. cōfu. presentā. t §. q si in fundo. Argumen. contra. ff. tē prescript. v. nō solent. ff. tē condit. ob turpem causam. l. iij §. vlt. vbi non peccat si aliquid accipiat vt indicet: secus vo pm canones: vt hic patet quia consentire videtur. Vnde dicit: q vterq reus est

q Ex litteris. sponte. Argumen. q minus agitur cum sponte confesso q cum convicto. l. distin. presbyterum. xij. questione. j. non dicatis.

r Satisfect. aliter penitere non potest: dummodo possit satisfacere. xiij. questione. vj. c. j. t supra tē homici. sicut. §. eos. t. j. n. ppter. cum tu.

s Infamia. facti. que gignat opinionem. ff. tē obsequiis a libe. prestandis. l. ij. et a pmotione repellit. lxxxj. dis. tantis. daniel. t. xxxiij. di. layci. t. ē. tē accusa. ommpetens.

t Post peractam. puia iam incipit esse quod non fuit. l. di. ferrū. t. c. cum examinero.

v Penitentie. ē. tē tempo. ordi. ex lras.

x Promouere. etiam tē iure cōmuni cum peccatum sit occultum. ē. tē tempo. ordinan. c. vlti. t precipue pm illos qui dicunt q peccatum occultum non reddit hoiem irregularem pm alios qui dicunt contrariū: loquit capitulū istud tē dispensatione.

y Ures. concilij. s. turon. cuius est hoc capitulum.

z In clero. maxime q idem est tē layeis.

t Aliud genus. multa enim sunt genera vsurarum. arg. xiiij. q. iij. c. j. ij. t. iij.

---

nul añ ō nuptijs agit: iste raptō dici ñ dz: cū habuerit mīteris assē sū: t pus eā tespōsauerit q̄ cog uerit. Iz pntes rclamarēt a q̄b eā dr rapuisse. Preterea cuz post mrionū carnis pmixtōe pfectū teste apl'o vroz sui corpis ptatē nō habeat ḡ marit⁹: t ecōuerso: si pcessisse mrimonū vl ex pbatiombz viri vl ex mulieris pfessione claruerit: post mrimoniū sine assensu viri ñ potuit ipa mōasteriū ingredi: aut aliā ptinētiā pfiteri. Non ḡ p eo q post matrimoniū consūmatum rapta p vi i mōasterio fuerit: viri poterit psortiū tēclinare: maxie si p bari neqat virum: vt mulier pfiteretur continētiaz assensisse.

Alino. iij. epo saton.

Accedēs ad apo. se. t ifra Rapta puella ītime cōtrahet cū raptore: si prior dissensio transeat postmodū in consensum: t quod añ displicuit: tandē incipiat complacere: dūmō ad contrahēdum legitime sint pone.

De furtis.

Qui furat hoiem et vēdiderit: convict⁹ morte moriat.

Ex pcilio triburien.

Ures t latrōes si i furā to t tepdādo occidūt visum ē p eis nō ee orādū. Sed si

compheēsi aut vulnerati pbytero vl dyacono cōfessi fuerint cōionē eis nō negamus.

Ex pniali theodori.

Si qs ppt necessitatez famis aut nuditatis furat⁹ fuerit cibaria. vestē vl pecus penitent hebdomadas tres. t si reddiderit ñ cogat ieiunare.

Hieronimus sup parab.

Qui cū fure partic occidit aiam suam. nō fur solum ḡ ille re⁹ tenet: qui furti cōscius querēte possessore nō indicat.

Lex. iij. cremoñ. epo.

Ex lris tuis innotuit: q. b. calicē q̄ndaz i eccl'a min⁹ caute dimissuz rapiēs lōgo tpe tinere psumpsit: t ifra. Adandam⁹ q̄ten⁹ si spōte pfessus fuerit: t exinde eccl'e cuius calix fuerat satisfecerit. nec ē sup ḡ nota vl infamia manifesta respsus p⁹ pactā pniaz aut congruā partē pniē: dummō al's idoneū ipsuz eē cognoscas ad sacros ordines nō dubites pmouere.

De vsuris. Lex. iij. in cōci. turon.

Ures clicoz: t ifra Generalit pcilij tē creuit auctas vt nullus pstitut⁹ i clero vel ḡ vl aliud genus vsure exercer psumat Et si qs alicui⁹ possessiōez data

a Expēsis. reducēde sunt expense: ⁊ qđ supest est fructus. ff. solu. matrimo. fructus. ff. de pen. here. si a domio. in fi. ⁊. xij. q. ij. vobis ⁊. C. de fruc. ⁊ li. expen. l. j. ⁊ ipo iure p fructus pceptos liberaꝫ pignus. C. de distrac. pig. l. j. ⁊. C. de pigno. ac. l. j. ⁊. ij. fructus ei sp computandē in sortem. j. c. pruno. ⁊. c. conquestus. ⁊ hic expēse iste nō debent eē supflue.

pecunia ſb hac spē vl̄ ꝓditōe ī pignꝰ accepit: si sortē suā deductis expēsis de fructib ia pcepit absolute possessiōz restituat debitori. Si aī aliqđ minꝰ habz eo rcepto possessio libere ad dñm reuertaꝫ. Qđ si pꝰhmōi ꝓstitutū in clero qsq; extitit q̄ detestādis vsuraꝝ lucris īsistat: eccl'astici officij pcl'z patiaꝫ: nisi forte eccl'e bñficiū fuerit: qđ redimēdū ei ſb mō de mānu laici videaꝫ.

ar. ff. de rei vē. in sum. ⁊ ille tm̄ sūt deducēde: q̄ in ipam rē necessarie facte sunt: ⁊ p fructibus colligēdis. C. de pigno. i fīma. pōr ergo rē retinē: deducat expensas. Sz qđ si restituit rez nondū deductis expēsis: petat p conditōez idebm. ff. de ipē. ī re. de. fact. l. qđ dr̄. §. si vs. vl̄ p ꝓmptā actiōnē pignoraticiā. ff. de pignora. acti. si necessarias.

b Post hmōi. maxime qm̄ idē erat ame. xiij. q. iij. si qs obligatus. ⁊. j. e. cū tu.

Bē cātu. aſepo ⁊ eiꝰ suffra.

Clonia n̄ solū viris eccl'asticis ſb eī qbuslibet alijs pcl'osū ē vsuraꝝ lucris ītendeꝫ auēte pītiū duxiꝰ inūgēdū: vt eos q̄ d̄ possessiōib vl̄ arboribꝫ qs tenere ī pignore noscūt: sorte deductis expēsis receperīt: ad eadē pignora restituēda sine vsuraꝝ exactōe eccl'astica districtōne ꝓpellas.

c Bñficiū. hoc ita pōt intelligi: puta laycus alijs iniuste detinet possessionem alicuius que fuerat clerico i bñficiū assignata: licitū ē clerico de mānu layci talis: eam redimē: vt eccl'ia vl̄ ipse clericꝰ fructꝰ taliter pceptos retineat: nec ē vsura cū tm̄ suū recipiat. q. sic forte possessio ad eccl'am reuerteret hoc mō: q. forte al's nō poterat recuperari. Et idē ē si esset feudū eccl'e: qa fructꝰ eccl'a nō ꝓputabit in sortez. j. e. conq̄stꝰ. ſb eccl'a interiz seruitia a vasallo recipe ñ debet. ē. de feudis. ica. j. Idē intelligo d̄ laico q. hoc mō ibi luz redimere possessiōez de manu iniusti detentoris: alienā in possessiōnē taliter retinē non posset: q. fructus illi non sunt sui. vñ si illos retinēt vsura ēt. Idē ēt de clerico: si possessiōz eccl'e q̄ nō sunt sibi p bñficio assignata: taliter ī pignus recipet: nisi de licentia ecclie hoc faceret: quasi decipiendo eos nomine ecclesie.

d Cloniam. arboribꝫ. sic. ē. c. pr. ⁊. j. e. pḡstus. ⁊. ē. de emp. ⁊ vēdi. ad ufam. ⁊. ē. de pigno. cū ꝑ. C. de pig. ac. l. j. ⁊. ij. C de pac. pig. l. j. ⁊ vl. ⁊. ff. de pig. ac. l. si conuenerit.

e Cia ī ommib. multi. ꝓterea quia multi sunt non excusantur. xj. q. j. multi. in fi. ⁊ etiam si omīs boies eēnt vsurarij. si. xxxij. q. vij. flagitia: cum in veteri testamēto ⁊ nouo phibite sint vsure. j. c. pr. immo etiā iure ciuili vsure ꝓhibite sūt: vñ nullo iure pena pñt. ī aut. de ec. n. i pan. coll'. ix. licet nō obseruetur: quia ibi dicit iustinianus se quatuor synodos generales obseruare: sed nicena synodus est vna d̄ quatuor principalibus: que ita obseruari debent sicut quatuor euangelia. xv. di. sicut. ⁊ in nicena synodo ꝓhibent vsure. xlvij. di. qm̄ multi.

f Accipiant sepulturā. idem est de quolibet: quē constat decessisse ī mortali. xiij. q. ij. ꝑ obeuntibus. xxij. q. v. placuit. xxj. q. iij. cyprianus. ⁊. ē. de statu regul'. monachi. cū suꝝ libus.

g Oblatōes. sic. xc. di. oblatōes. ⁊. xvij. q. iij. miror. ē. de rap. sup eo. ad fi. ⁊ nihil ominus excōmunicandi iunt: si non satisfaciunt. j. e. ꝓterea. ⁊. ē. de iureiurā. debitores. ⁊. c. se.

b Reddē. Sed cui debet restitui: dantur: nō videt. xvij. q. iij. sunt q̄ xij. q. ij. nulli licear. Alanus dixit q. episcopo loci. sed potius credo q. illi qui dedit: ⁊ ille postea restituat ei a quo recepit. ar. j. e. cum nr̄a. ⁊ de homici. sicut dignum. §. eos.

ab officij sui mānēat executōe suspēs⁹.

Bē panormitāo aſepo

Vp eo vo: ⁊ īfra. Ñdē⁹ q. cū vsuraꝝ crimē vitus. t. pagia dētestet: sup ſb dispē satōez aliquā posse fieri ñ videꝰ q. cū scptura sac̄ phibeat ꝑ alterꝰ vita mētiri: mltomagis ꝓhibēdꝰē qs: ne eī p redimīda vita captiua vsuraꝝ crimīe iuolnaī.

Bē salernitāo aſepo.

Vlm tu mānifestos vsurarios iuxta decretuz nr̄m: qđ nup ī pci. ꝓmulgatū ē: cōiōe altaris ⁊ eccl'astica pcepit sepultura ꝓnādos: dōec reddāt qđ tā pue rcepant: qdā eoꝝ ad excusādas excusatōes ī pctis īpudēter affirmāt: illas dūtaxat vsuras rstituēdas: q̄ sūt pꝰ interdictū nr̄z recepte: ⁊ ifra. Sup his. f. t. r. q. sive añ sive pꝰ interdictū nr̄m vsuras extorserīt: cogēdi sūt p penā quā statuimꝰ in pcilio eas bis a qbꝰ extorserūt vl̄ eoꝝ heredib restituere: vl̄ bis ñ suppletis pauplb erogare: dūmō ī facultatib habeāt: vñ ipis possint eas restituere: cū iuxta v. bū bti augustini: non remittaꝫ pctm: nisi rstituaꝫ ablatū. Illi autē q. nō hnt in facultatibus vñ vsuras valeant restituere: ñ debēt vlla pēa mulctari cū eos nota pauptas cuidēter excusz.

Possessiōes vo que d̄ vsuris

i Vlp eo. dispensatoz. Ar. q. ꝓ textu bon. malū fieri ñ debz. j. q. j. non est putanda. xxxiij. q. v. si dicat. ⁊. xxiij. q. v. c. j. ij. ⁊ iij. ⁊. c. negz. arg. ē. xxviij. q. j. nō oportet. dic vt plene dictuz ē. ē. de clerī. vl̄ mo. non magno. ī magna nomula. k Caldēturi. xxij. q. ij. ne quis arboretur. ibi de hoc.

l Vlm tu. decretum. ē. e. q. in omnibus.

m Punandos. ⁊ ita cano ille q. ī omnibus nō est late sentēne: sed ferende. ber.

n Donec. ergo q̄cato restituunt sunt ipo iure restitum cōtom. ar. lxxxj. di. si qui sunt. tm̄ post satisfactoz relaxādū ē interdictū.

o Ad excusādas. hec vba sunt aug. q̄ habes xvj. q. j. ꝑdicatoꝝ.

p Sive pꝰ. Ar. q. cō stitutō retrohit: ⁊ hoc iō dicit: q. crimē illud añ illā pstitutōem ꝓhibitū erat vtroq; testamto. ē. c. pr. hoc ei dnm̄ fuit ꝓceptū. xxiij. q. iij. quoniā multi. quā d̄ cōstitutō retrotrahatur: dictū fuit. ē. de cōstitu. c. vl.

q Per penā statutā. ē. e. quia. ⁊ etiā p excōi catoz. j. e. ꝓterea. Sed quare fit mētio in omnibus cōmissionib de pena illius canonis q. ⁊ nō d̄ excōicatōe? Respōdeo quia ab illa sp incapiendus est rancꝰ a minori. ⁊ postea insligēda est maior: si hoc merunt ꝓteritas contumacis. ē. vt lite non contes. c. quoniam. in fi.

r Non supstitibus. sed pone: q. ille cui debz restitui vsura lōge sit absens: nunquid tenet vsurarius mittere ad eum vsuras? tenet q̄dē: ſb sumptib illꝰ absentis. ar. ff. de ope. liber. ope eiꝰ. si aūt sumptus tantis rei summā excedāt: de paupib. ar. huius. c. ⁊. ij. q. vj. anteriozū. Et hoc intellige: si vsurarius nouit vbi habitet: q. si ignoret: ñ tenet inq̄rēdo vagari. ar. ff. de ope. liber. q. nisi. ī fi. ⁊ q̄lib pōt fieri restitutio illi q̄ solut: nūq̄ illa pecunia debet dari pauplb. ē. de hom. sicut dignū. §. eos. ⁊. ē. de iureiur. eā re.

s Restituatur. xiij. q. vj. c. j.

t In facultatibus. ⁊ licet amiserit vsuras: nihilominꝰ tñ tenet ꝓter moꝝ q̄ illis nocē debet. vñ oia refundere debēt: si al's facere possunt ar. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. rectissime. ⁊. ff. de leg. j. cum res legata. ſb si nihil habent: liberant ex toto: vt hic. Si tamē ad pignoris fortunaz puenerit: tenent vt pus. ē. de solu. odardus. ⁊. ff. de cel. bo. si debitoris. ar. xxxvj. q. vj. si quis de corpore. ex. c. de his vo. ⁊ insolidū: nec hz rō: ne egeat: licz al's dicat lex: q. qui bonis cedit: nō pueniet postea nisi inquātū facere pōt. ff. de cess. bono. is qui. alanus.

u Euidēter. si eī credaꝫ habere: vberibus veritas eruaꝫ. v. q. v. illi q. xiij. q. vj. c. j. Vel iuret se nō bze vnde reddat: qđ potius videtur

quia non debet vlla pena puniri: vt hic dicat: q̄ insanis ē actō ⁊c. ff. de dolo. nam is. ⁊. §. de restit. spol'. olim.

a ¶ Vendi. Ex hoc vī: q̄ ad quēcunq; q̄uenīat res empta de pecunia vsurarū tenet illā restituere: licet eā res empte ex tali pecunia quenerāt ad filios vl' ꝓsanguineos vsurariorū: ⁊ nihilomin⁹ vēdit vt ḃ dicit: q̄a res illa succedit loco alteri⁹ pecunie. ff. de leg. ij. ipator. i fi. et ff. de le. iij. fideicōmissa §. si rē suā. ⁊. §. vt lite pendē. eccl'a. vbi dē hō q̄ vere ē: vbi ex cā lucratiua res quenit ad ipz. si vo ex alia cā: puta q̄ emit ignorāter: secus eēt forte. Et ſpāle ē hoc i re empta ex pecunia fenebri. al's regulare ē q̄ō i re empta ex pecunia tua nō nomie tuo nihil iuris habes. C. de rei vē. si ea pecunia. ⁊. C. de pba. ad p̄ barōz. ⁊. ff. de furtis. q̄ vas. i fi. aliū casū hēs C. de rei ven. si vt ꝓpōnis. tercū. C. arbitriū tute. l. iij. ⁊. §. ō pecu. cle. inq̄rēdū. alanus.

b ¶ In ciuitate. cōpant. ā recepti i iusto p̄cio: ℔ scīeret pl⁹ emerūt: ꝓter dilatōz solutiōis. si em̄ receptū eēnt q̄ darēt vltra p̄cū iustū: nō habēret speciē vsure: q̄ licz cōtrahēndo sese admiscē recipe. ff. de mino. in causa. §. i p̄cio. vsq; ad dimidium iusti precij. §. de emp. ⁊ vendi. cum dilecti. et. c. pen'. C. de rescin. ven. l. iij. alanus.

c ¶ Non valent. imo videtur q̄ tantū valeat. res em̄ tātū valet quātū vendi pōt. ff. ad trebe'. l. j. §. si heres. ⁊. ff. ad. l. falci. q̄rebat. ⁊. ff. de furtis. si dō vxori. §. vlt. ⁊. ff. de dona. cā mor. l. mortis cā. §. vl. ⁊ ff. ad. l. rhod. de iac. l. ij. §. portio. p̄cia em̄ rei p̄ ex affectu singl'or. ℔ cōuenit estimarī. ff. ad. l. fal. preca. Vīr. contra. ff. vēdā. cum seruus. ℔ hic nō fuit emptō facta estimatiōe cōi. b.

d ¶ Ex forma. si. §. de pignoribus. illo vos. et ita forma ꝓtract⁹ ispici dz ad hoc vt vsurarius censeat: q̄ omne esse est ex forma. sed non ē sp verum in casu isto. vt. j. dī. b.

e ¶ Vsurarum. Vīr. contra. j. e. consuluit: ibi solnitur.

f ¶ Venditores. isti venditores prōpter dubium excusantur a peccato: al's non vendituri. j. eo. c. vl. in fi. vnde propter dubium excusātur a peccato vsuraꝝ. ⁊ expone peccatū. s. vsuraꝝ. j. eo. c. vl. ⁊ sīm illam intellige istā. licet em̄ ex forma nō sit cōtractus vsurar⁹: pōt tū fieri in fraudē vsuraꝝ: vñ eque teneť. ar. §. de pigno. illo vos: ⁊ quodcunq; nomen imponas vsura est. xiij. q. iij. c. j. ⁊. ij.

g ¶ Misi dubiū. j. e. c. vl. vbi de hoc. in tali dubio potius eēt abstinēdum: q̄ quandoq; dicunt aliqui se dubitare: vbi nō est dubitandū et econuerso: ⁊ tutior via ē eligēda. j. de cleri. ex. mi. illud. vñ dicit saluti sue bñ cōsuleret ⁊c. q̄ periculū est in his. b.

h ¶ Occultari. quia secretorum deus cognitor: est. xxxij. di. erubescāt ⁊. ij. q. v. cōsuluisti. quem non latet peccati qualitas neq; peccātis affectus. xxiij. q. iij. deus quibus. tan.

i ¶ Preterea. interdicas. xiij. q. iij. ⁊. q. iij. per totum. ⁊. xlvij. di. quoniam multi.

k ¶ Suspēdas. Tal' ē repellit ab obtēto vt hic dicit. ⁊. xiij q. iij. si qs obiurus. ⁊. c. qm̄ multi. ⁊ repellit ab obtinēdo multoforīs. j. de excess. pla. inter dilectos. Sz nunquid epūs pōt cū tali dispensare: dico q̄ sic post satisfactionē ⁊ penitentiā: quia hoc nō ꝓhibetur. ⁊ hoc ꝓbatur p hanc dece. in antiqua dicebatur q̄ ad p̄sentiaz pape tales mittant. vnde collige q̄ episcopi cum talibus misericorditer agere p̄nt. De hac mā traditur. §. de iudi. ar si clerici.

l ¶ Excommunicationis. primo inflicta pena illius constitutōis. su

ꝑate sūt: debēt vēdi: ⁊ ipsaꝝ p̄cia his a qbo vsure sunt extorte restitui. vt sic ñ solū a pena ℔ eē a pcto possint qō p vsuraꝝ extō siōz incurrerāt liberari. ¶ Dē

¶ genuen. archiepo.

¶ Ciuitate tua dicis sepe ꝓtingere: q̄ cū qdā pip seu cina momū seu alias merces ꝓpant. q̄ tūc vltra q̄nq; libras non valēt: et ꝓmittūt se illē a qbo illas merces accipiūt sex libras statuto t̄mio soluturos. Iz autē ꝓtēct⁹ hmōi ex tali forma nō possit cē seri nomie vsuraꝝ nihilomin⁹ tñ venditores peccatū incurrūt nisi dubiū sit merces illas plus minusue solutōis tpe valituras ⁊ iō ciues tui saluti sue bñ ꝓsulerēt: si a tali ꝓtectu cessarēt: cuz cogitatōes hoīm oīnipotēti deo nequnt occultari. ¶ Dem.

Preterea prochiāis tuis vsuras recipe inīdicas: qui si parere ꝓtempserīt: si clerici sint eos ab officō bñficōq; suspēdas si laici: vsq; ad dignā satisfacti onē ipos vinculo excōicationis astringas. ¶ Dē abbati ⁊ fratribus sancti laurentij.

Onqst⁹ē nob. c. clericus: ⁊ infra. Dis. v. mādamus quatenus si terrā ipaz titulo pignoris tenetis: ⁊ de fructib⁹ ei⁹ sorte recepistis: p̄dictā terrā clerico memorato reddatis nisi terra ipa ō feudo sit mōasterij vīi ¶ Dē epo placentino.

Cla nos duxit. f. psulēdos q̄d sit ō vsurariorū filijs obſuādū: q̄ eis i crimie vsuraꝝ defūctis succedūt: aut ō exēnes ad qs bona vsurariorū asseris deuolutā. Tue igr qstōi īris pn̄tibus rñdem⁹ q̄ filij ad restituēdas vsuras ea sūt districtōe cogēdi: q̄ pentes sui si viuerēt cogerent idipm etā ꝓtra heredes extraneos credim⁹ exercendū.

Rbanus tercius.

pta eo. quia in omnibus.

m ¶ Onquestus. recepistis. deductis etiam expensis. vt. §. e. c. j. ⁊. ij. vbi de hoc.

n ¶ De feudo. In isto casu fructus nō computant̄ i sortem interim tamen non debent seruitium recipe a vasallo: nec est vsura. sic. §. de feudis. c. j. i quo casu potest intelligi. §. e. c. j. sed ibi illud exponitur: dic vt ibi. Habes ergo vnū casuz in quo non cōmittitur vsura vltra sortem recipiendo vt supra eo. c. j. ⁊ hoc fauore ecclesie. Item et in alio. j. eo. salubriter. al's etiam posset attendi q̄ vsure possunt peti etiaz p̄m canones vt cum vendo tibi predium ⁊ tradō et pcipis fructus: nec solutis mihi precium ad terminum. ar. C. de vsuris. l. ij. q̄ huiusmodi vsure non q̄si vsure sed quasi interesse petuntur. arg. xiij. q. iij. quoniam multi ibi ad questuz. ⁊. c. si quis obiit⁹. ibi aliqua incrementa. et ff. pro socio. socium d damna vo et interesse scom canones peti pn̄t. xij. q. ij. si quis de clericis. ⁊ supra de fo. compe. dilecti. et supra de fideiuss. peruenit. ⁊. c. constitutus ⁊ argu. ff. de eo quod cer. loco. l. ij. §. vlt. ⁊ maxime in contractibus bone fidei: vbi vsure veniunt ex mora. ff. de vsuris. mora. §. in bone. ⁊. ff. de peri. ⁊ commo. rei ven. l. vlti. ⁊. C. ō ac. emp. ⁊ vendi. fructus. quia nec dicitur vsura sed potius interesse: quia non dicitur recipere vltra sortem. et quod dicit quicquid sorti accedit: vsura est: illud potest intelligi i mutuo: vel vbi aliquid excogitatur i fraudem vsurarum. Illud nota: q̄ duo sunt contractus qui de sui natura volunt esse gratuiti vt mutuum et commodatum. Mutuum em̄ nisi sit gratuitum: statim vsura est. vnde illud mutuum dantes: nihil inde sperantes. j. eo. consulunt. Item commodatum si nō sit gratuitum: ⁊ pecunia recipiaē p re cōmodata: desinit esse cōmodatum ⁊ in locationem transire videtur: non tamen est vsura. Item si vendo tibi fundum iusto precio ea lege: vt quandocunq; tibi soluero precium quod mihi das fundus ad me reuertaē. C. de pac. int emp. ⁊ vēdi. l. ij. in casu isto lucratur fructus: al's si modicum esset precū p̄sumitur contractus in fraudē vsuraꝝ. §. de emp. ⁊ vendi. ad nostrā. ⁊ precipue si emptor consueuit exercere vsuras. §. de pigno. illo vos Item vbi pecunia datur ad pompam: possum inde recipere mercedē quia non est mutuuz: sed potius cōmodatum siue locatō. ff. commodati. si mihi. §. non potest. ⁊. l. sequen. Item vbi aliquid apponitur nomine pene: dum tamen non in fraudem vsurarum. xij. q. ij. fraternitas. tamen in omnibus predictis casibus non dicuntur vsure: sed potius interesse videntur. lau.

o t ¶ Qa. cogēdi. tenēt filij p parēnbo p hereditaria portione: ⁊ illi ad qs bona vsurariorū peuenerunt: vt hic dī. ⁊. ff. de reg. iu. ex qua ꝓsona. Sed pone q̄ alter heredū efficiat nō soluendo añ restitutiōem vsuraꝝ: niquid alter cōueniet insolidū? nō videtur. ff. de fideiuss. inter eos. §. cum inter. Vīr. cōtra. ff. cōmodati. si mihi. §. heres. ⁊. ff. de fideiuss. inter fideiussores. ff. de fideiuss. tu. l. si fideiussores. Satis potest dici: q̄ insolidū cōuenīri possunt: q̄ omnia bona defuncti erant illi obligata. ar. §. e. cum in. ⁊ pcipue cū succedit in crimen. heredis em̄ succedēs in vicū par fortuna hīda ē. C. de fruct. ⁊ li. expē. l. ij. ⁊ etā heredis ignorāta defuncti vicū non excludit. ff. de diuer. ⁊ temp. ꝓscrip. cum heres. Si ergo heres succedat i bonis defuncti: siue heres idem crimen committat siue non: semp tenetur restituere vsuras: quas defunctus extorsit: inquātū se extēdu illius

hereditas: vt ꝫ patet: ⁊ ecꝺuerso heres poteſt repetere vſuras extortas a patre. ℑ. e. michael. vincentius.

a ¶ Onſuluit. ꝓcedit. ff. qꝺ me. cau. l. vl. §. ſi fenerator.

b ¶ Sperantes. ſupple cauſa mutui in ſpe lucri ꝓncipaliter poſita: ſecꝰ ꝺario tñ aliquiꝺ ſperare nō puto malū: vt ipe ſeruiat illi ar. lxj. diſ. quiꝺ ꝓdeſt. ⁊ liz. di. ſi officia nec eriaz recipe ex tali ſpe. ar. j. q. ij. ꝯ ꝓ ℑmo naturaliter ⁊ debitor eſt illi obligat⁹ ad annuoꝝ. ff. ⁊ petit. hered. ſed ⁊ ſi lege. §. ꝓſuluit. ⁊. ſ. ⁊ teſta. cū in officijs. alanus

c ¶ In lege. xxiij. q. iij. c. ij. et. iij. b.

d ¶ Male agere. ar. contra. ſ. e. in contra te. illuꝺ intelligit ꝙ tum ad iuꝺiciū eccl'ie ⁊ poteſt excuſari illō ꝓpt dubium. iſtuꝺ ⁊ iuꝺicio anime: vt hic patet: et ita nō eſt contra. ibi quo ad formā ꝓtractus vſurarij nō dicunt: ſed iſti ꝓpter intentionem quā habuerūt: iuꝺicāꝺi ſunt in iuꝺicio anime male agere: ⁊ inducendi ſunt: ſed non ꝓpellendi vt ſic recepta reſtituant. nec tangꝫ vſurarij puniꝺi ſunt: ꝫ reuera quo ad ꝝ vſurarij videntur: qꝝ reſtituere tenent ſic accepta. Et hic habes manifeſte: ꝙ intentio facit hominem vſurarium: intellige cum effectu. ſic ⁊ expectatio. xxiij. q. iij. c. j. et q. iij. ſiquis clericus

e ¶ Vlam pernicioſum. ſe tueri idem eſt in quolibet crimine manifeſto. ſ. ꝛe ap. cum ſit romana. al's iniuſte grauaretur nō eſt appellatō ꝛeneganda: ſic multo

Onſuluit nos tua ꝛeuotio an ille in iuꝺicio aiarū ꝙſi vſurarius ꝛebeat iuꝺicari: ꝙ nō al's matuo ꝺaturus eſt eo ꝓpoſito mutuā pecūiaz credit: vt licz omni ꝙuētione ceſſante: plus tñ ſorte recipiat: ⁊ vtz eoꝺē reatu crimis inuoluat: ꝙ vt vulgo ꝺr nō aliē parabolā iuramēti ꝓcedit ꝛonec ꝙuiſ ſine exactōe emolumtū aliqō inde pcipiat: ⁊ an negociator pena ꝓſili ꝛebeat ꝓdēnari ꝙ merces ſuas lōge maiori pcio diſtrahit ſi ad ſolutiōz faciendā ꝓlixioris tpis ꝺilatio ꝓrogeret ꝙ ſi ei incōtinēti pcium ꝓſoluat. Ulex qz quiꝺ in his caſibꝫ teneꝺū ſit: ex euāgelio luce maiſeſte ꝓgnoſcit: in ꝙ ꝺicit: ꝺate mutuū nihil inde ſperātes: hmōi hoīes ꝓ intētione lucri quā habēt: cū omnis vſura ⁊ ſuꝑabunꝺātia ꝓ hibeat in lege: iuꝺicāꝺi ſūt male agere: ⁊ ad ea ꝙ talit ſunt accepta: reſtituēꝺa in aiarū iuꝺicio efficacit iuꝺucēꝺi. ¶ Uno. iij. ꝓlatis in regno francie ꝓſtitutis.

Vlam pnicioſum: ⁊ ſ. Adandam⁹ ꝙtenus manifeſtos vſurarios: maxie ꝙs vſuris publice renūciaſſe ꝓſtiterit: cū aliꝙs eos ꝙuenerit ꝛe vſuris: nlli⁹ pmittatis appellatiōis ſb

miſtrationis: ⁊ hanc relaxationem poteſt petere ꝙi iuranit cum huic petitioni non renunciauerit. vt. ſ. ꝛe renuncia. cum inter. p. et. ſ. ꝙ me. cē. ad audientiam. imo ⁊ ſi iuraut nō petere abſolutiōez: pōt illō ꝛenūciare. ſ. ꝛe iureiur. ꝙēaꝺmoꝺū. Et licet ob priuatū cōmoꝺuz ꝛe nūciet: nō tamen repellitur ab ea: q: ꝓdeſt vſurario: cuz peiturerit. ar.

terfugio ſe tueri. ¶ Dem narboneñ. archiepiſcopo.

Oſt miſerabilem: ⁊ ſ. ſra. Judeos ad remittendas chriſtianis vſuras p ꝓncipes et ptātes ꝓpelli pcipim⁹ ſecl'ares: ⁊ ꝛonec eis rmiſerit: ab vniuerſis chriſti fideliꝫ taz in mercionijs ꝙ in alijs p excōicationis ſnīaz eis iubem⁹ cōionem oīmoꝺā ꝛe negari. ¶ Dem mutinenſi epo.

Vlas uuꝺū recepim⁹ queſtiones: ꝙ ꝙꝺam vſurarij eos: quiꝫ ꝺāt pecūiaz ad vſurā pſtare faciūt iuramtū ꝙ vſuras nō repetēt: ⁊ ſup his ꝙs ſoluerīt nll'am moueāt ꝙonem. Nos igit rndemus vt vſurarios ipos mo. pze. p cen. ec. ap. re. ꝓpellas ante vſuraꝝ ſolutionē ab earuz exactiōe ꝛeſiſtere: vel reſtituere ipas poſtꝙ fuerit pſolute: ne ꝛe dolo ⁊ fraude ꝓtingat eos ꝓmodum reportare. ¶ Dem.

Vlia fruſtra legis auxiliū inuocat: ꝙ ꝓmittit in legē ſtatuim⁹: vt ſi ꝙs vſurari⁹ a nobis lras ipetrauerit: ſup reſtituendis vſuris l' fructibꝫ ꝓputādis ī ſortē. niſi ꝓ⁹ ipe reſtituerit vſuras ꝙs ab aliꝫs noſcit recepiſſe. aucte lra ipaꝝ nll'aten⁹ audiat ¶ Dem altiſiodorenſi epo

ſ. ¶ Vlam fruſtra. l legē. eandē. ſ. ff. qꝺ me. cau. iſti qꝺē. ⁊. ſ. ꝛe appel. an ſit. ⁊. c. conſtitutis ⁊. l. ꝛe iure ꝛelib. ſcimus. §. ſi vo poſtꝙ. Zir. cōtra. ſ. ꝛe appella. dilectis filijs. vbi ꝛeanus qui non ꝛetulit appellatiōi: auditur appellans in eoꝺē negocio: ⁊ iꝺem videtur ſi in aliam ꝛelinquat. ff. ꝛe ritu nupt. filio patroni. §. j. vbi patronus qui contra vnam legem venit: beneficiuz alterius amiſit. ff. ꝛe mino. l. auxilium. ī fi. vbi minoꝝ ꝛelinquens beneficium reſtituōis amittit. vincentius et io. reliquerunt hoc diſputatoi: vtrum ꝛelinquens cōtra legē vnaz aliarum perdat beneficium. Ego non credo ꝙ propterea perdat beneficiuz alterius: quia ſic puniretur in eo in quo non ꝛeliquit. ſufficit ergo ꝙ amittu legis beneficiū quā contempſit: vt ꝺicunt prime concoꝺātie: ⁊ illa lex auxilium loquit ī crimine: vbi ñ reſtituit mioꝝ. nec illa filio patroni obſtare videt.

m ¶ Reſtituerit. Munquiꝺ ſufficit cautio ꝛe reſtituēꝺo? Reſpōꝺeo ꝙ nō. ar. ſ. ꝛe re iuꝺi. cū aliquibus. ff. ꝛe pigno. ac. quoꝺ ſi non ſoluē: niſi forte magna cā interueneriꝫ. ar. ff. ꝛe re iuꝺi. l. uij. §. ait pretor. puta ſi non ſit ſolueno: tunc ſufficit p:eſtare cautōem ꝙ ipe reſtituet et auꝺiri ꝺz: vt poſtea alij reſtituat. ar. ſ. ꝛe reſti. ſpol'. olī. ij. ⁊. ſ. ꝺ ſolu. oꝺaꝺ⁹. ⁊. ff. ꝺ ceſſbo. l. ſi ꝛebitoris. vel ſi ille cui ꝛebꝫ conſentit: q: ſatisfactū ītelligitur ff. ꝛe pig. acti. ſi rem. §. oīs. ar. ſ. ꝛe re iuꝺi. qꝺ ad cōſultatōem. Itē qꝺ ſi nullus agit contra iſtum pro vſuris? Dicit Jo. ⁊ tan. ꝙ facta ꝛenūciatōe ī publico: ſi nullus apparet ꝙ petit: ꝛebꝫ iſte auꝺiri ꝓ lras: ſicut facit qui rem inuenit alienam ad euaꝺendum penā furti ꝛenūciat publice: vt cuius eſt res ꝛemaneat. ff. ꝛe furtis. falſus. §. ꝙ alienū. Doc non credo ſufficē. ñ em excuſat vſurar⁹: ſi null⁹ reperat ab eo vl' ſi ꝛenūciet ꝛimo etiam teneꝫ vſurā reſtituere: ſaltē pauꝛibꝫ ſi null⁹ apparet cui reſtituat: aliter nō liberat a peccato: vt. ſ. e. cū tu. vñ cuz nō ſit aꝺhuc emendatus: ſi in crimine peꝛ ſeueret ꝛemendo alienum nō ē auꝺiēꝺ⁹: ⁊ hoc patet ꝓ lram iſtam: quia niſi reſtituerit vel aꝺhuc reſtituat cuz effectu: ergo beneficium legis habere nō ꝺz: cū aꝺhuc ꝓtra illā ī crimine ꝓſeueret. vnde poteſt ei ꝺici: eijce primo trabē ꝛe oculo tuo: ꝙ feſtuca ꝛe oculo fris tui. j. q. j. multi. ⁊. iij. q. vij. §. porro. ī fi. Et ita iuꝺex nō ꝓcꝺat ꝓ lras tales: niſi poſtꝙ conſtiterit: ꝙ plene purgatus fuerit ⁊ hoc intellige: cuz eſt manifeſtus vſurarius: al's iuꝺex ñ ꝛenegaret ei auꝺientiā. ⁊ ſic iuꝺex ex officio ſuo pōt eū repellere exemplo ꝺñi iij. q. vij. qui ſine. c. poſtulatus. ⁊. ſ. e excep. excepiōem. ſi. ⁊. j. c. ꝓi ⁊. ſ. e. ꝙ pnicioſum. ar. iꝺē erit ſi nō ſit manifeſt⁹ vſurari⁹: ⁊ reus excipiat qꝺ nō ꝛebet auꝺiri: cum coꝺē reatu crimis inuoluat: ꝓbatōne

quoꝺam. Bernhardus.

l ¶ Vlas. ꝛeſtituere. relaxato ꝓs ſacmento. ſ. ꝛe iureiu. ex admi

recepta nō audiat nisi restituat: vt dixi. Item quid si aliqs cōtendat in iure cū ipso impetrāte: et appellet ante cām: nūquid expediet ante cām appellationis: ar. est hic q̄ sic: ex eo q̄ dicit nisi pus restituerit &c. si vsurarius impetrator appellet: ñ audiré illū interim p litteras illas Item habes h̄ q̄ l̄re que ab initio nō valent: postea psalescūt. ℣. de fo. ppe. licet verū. et ex te
nore. et hoc vex est qñ ab initio nō sunt nulle ipo iure. Ser.

g Quia in diocesi. potentū. vñ ex cōicari possent: si pstat impedimentuz volēnbo agere pr̄ illos. ℣. de off. deleg. c. j. et. xj. q. iij. in iustum.

b Manifestos. si intelligas manifestos. i. notorios: non est opus aliis argumentis. ℣. de accu. euidētia. ℣. de iureiurā. ad nr̄am. et. ij. q. j. de mānifesta. Si aūt loquit̄ ō manifestis nō notoriis: scōm hoc euidens pbatio requirit scōm iuris ordinē. xj. q. iij. cop. in fi. Sic hoc posset dici: q̄ illud notoriū non habet facti p seuerēnā. vnde aliqua requirunt argumēta. vel dic q̄ solēnis fama dicet ipos esse vsurarios: et ideo p famā et alia argumēta puniunt qz sola fama nō sufficit ad pdemnationē. ar. xxxv. q. vj. ii duo. et. iij. q. iij. ℣. item sepe fit. et. ℣. de iureiurā. ex ifis.

c Poteris ex officio tuo. vt dixi. ℣. e. c. pr. licet nullus appareat accusator.

d Sublutū. in sor tem. h est casus in q̄ fructus ñ pputant in sortem: alios habes notatos. ℣. e. pquestus

e Onera. hoc ideo dicit: qz fructus vxis cedunt lucro marito ppter onera mr̄imonij. C. de iure v. p oneribz. ad hoc aūt vt maritꝰ lucret fructus rei vxor: requrit vt sustineat onera matrimonij. ff. de volū excep. l. pat. in pn. Item opor ret q̄ possessio rei vxalis tradita sit. ff. solu. ma. de dotatione. fructus vero pcepti ante matrimoniū restituūtur mlieri: nec cedūt lucro marito. ff. de vsuris videamus. §. antepe. sitr fructus et fetus pecudum vxalū lucrat maritus. ff. de iure v. plerunqz. §. si serui. idē est in fundo certi modo vel argentifodino. ff. so. matrimo. duomo. §. si vir in fundo. secus tñ est in fetu ancillarū vxaliuz: qui nō cedit lucro ipi marito. ff. de iure vxū. l. plerunqz. §. si serui. Item secus est in lapidifodinis: vbi lapis nō renascit: et in arboribz nō cedentibz. ff. sol. matri. duomo. §. si fundum. et duobus. §. se. Item fallit hic illa regula: cui⁹ est emolumētū: eius dicit esse pic'm: iz eñ ad illos spectz emolumētū rei vxalis: non tñ rei periculum vel euictionis vel exteriorationis. ff. de iure v. plerunqz. in prin. et. §. j. et. C. e. ti. l. j. tñ cum distinctione an res date in dotem sint estimate vel nō: vt ibi distinguit̄. sed hoc est verū: nisi res vxalis pstat in numero pondere vel mensura. nā periculum talū spectat ad virū. ff. de iure v. res in dotem. Jo.

f Michael. exiit: als nō reneret: nisi esset heres. ℣. e. tua nos.

g Adhuc. hoc expositū est. ℣. e. qz frustra.

h Pater. h habes q̄ filius tenet ex delicto patris. sic. ℣. e. tua nos. et agit ex facto patris: vt h pz. et sic repetitō usurar dat heredi et ℣ heredem: vt h pater. Cū eñ iste agat ex pona patris: ipm tenet defendere. ff. de reg. iu. ex qua pona. et. ff. de pcu. seruū quoqz. j. pe. als de negatur ei actio: vt dicit ibi. Sed pone: q̄ iste nō agat ex persona patris: nunquid obest ei si excipiatur contra ipm: q̄ pater vel auus receperunt vsuras: videt q̄ sic: quia vsure repetūtur ab herede et a quo cunqz etiam extraneo. supra eo. tua. immo heres tenet ex delicto defuncti: et si nihil peruenerit ad ipsum ℘m canonem. ℣. de rapto. i litteris. et supra de supult. c. primo. vbi de hoc. et. xvj. q. vj. si episcopū in fi. xij. q. ij. episcopus. qui filios: ergo si agi potest multo fortius excipi. et hoc concedit Jo. quia heres non conuenitur hic ex maleficio: sed pot⁹ ex quasi contractu ratione indebiti soluti. Insti. de obli. que ex quasi contractu. §. is cui quis per errorē. Et q̄ possit sic excipi de facto patris eo agente: satis probatur per hāc litteram. Sed si non fecisset iste mentionē i litteris de patre: nūquid eo agente ex facto suo pōt excipi contra ipsum q̄ pater fuerit vsurarius nec restituerit vsuras? videtur q̄ non: quia per tales litteras non potest agere de facto patris: ergo nec excipi potest contra ipsum al's iniquum videt Argumen. contra supra eodem tua. sed ibi loquitur in ordinario. immo alia ratiōe videtur q̄ possit excipi: quia in vicaiz successit patri: vt supra eo. tua. et sic culpā alienam fecit suam retinendo scienter alienū ergo antecq̄ aliuz impetat: debet esse illo crimine purgatus: vt dictum est supra eo. quia frustra. Sans vt detur q̄ non possit excipi. argumen. huius c. ex querimonia et cō missione. nunqz clausula illa ponitur i litteris: nisi quando de patre fit mentio i litteris: sicut hic factuz fuit. Sed ita videtur q̄ possit excipi. Tenetur enim restituere vsuras quas pater extorsit: cum ei succedat in bonis: quod potius credo. Sed nunquid repelli potest ab agendo: qui nomine alieno recepit vsuras? videtur q̄ sic. argumen. xlvj. distinctione. sicut nō suo sed hoc non videtur: quia nihil in suam vtilitatē versum est: nec cōtra istum ageretur ad vsuras repetendas: immo contra illuz qui habuit illam vtilitatem.

i Quanto. immoderatas. ergo moderatas videtur pmittere a cōtrario sensu. xxv. di. qualis. ff. de iudi. cū pretor: quod nō est verum. ℣. e. post miserabilē. et ita cessat h. ar. a ꝓrio sensu C. de epis. et cle. conueniendam. et graues vsure dicunt: q̄ excedunt legitimū modū. l. statutū. C. de vsuris. eos.

k Cōmertijs. sic. ℣. e. post miserabilē.

l Deuenissent. et ita res transit cum suo onere. ℣. de rei. cum non sit. et. ℣. de pigno. ex literis. et. xvj. q. j. si qs laycus. ff. de pigno. ac. si conuenerit. §. si fundus. b.

m Aliquanti. periculum. quia iste recipiebat in se periculum: videbatur quasi quadam compensatione licite aliqd vltra sortem recipere posse. quia periculum pecunie minuate pertinebat ad debitorem: cum sua facta fuisset: sed nihilominus est vsurarius. cum excedat naturam mutui: vt dictum est. ℣. e. conquestus. qa si nullum periculum secutum fuit: et aliquid vltra sortem recepit: illud fuit vsura: quia cum sit hmōdi mutuum nihil inde sperare debet: iuxta illud date mutuum nihil inde sperantes. ℣ eo. consuluit. et. xvij. q. iij. p totū. et nulla ꝓfatō siue dispēsatō admittit: vt vsura exigat. ℣. e. sup eo. § siue recipiat in se periculum siue non: nihil vltra sortem recipe debet.

Item habes h q̄ l̄re que ab initio nō valent: postea psalescūt. ℣. de fo. ppe. licet verū. et ex te
nore. et hoc vex est qñ ab initio nō sunt nulle ipo iure. Ser.

Quia in diocesi tua sunt q̄plures vsurarij: de qbo mihi me dubitat: quin sint vsurarij manifesti: ptra quos ppter timorez potentum: q̄ tuent eosdem: nullꝰ accusator apparet: nec idē sunt p sniam condemnati. f. t. t. r. q̄ licet contra eos nō appareat accusator: si tamē alijs argumētis illos pstiterit esse vsurarios manifestos: i eos penā i lateranēsi ꝯcilio contra vsurarios editam libere poteris exercere. Dē.

Sublutū: et ifra. Dane genez ad fructꝰ possessionū q̄ sibi a socero sūt p nūerata dote pigri obligate pputandos in sortē ñ creditꝰ ꝓcellēdū: cū frequēter dotis fructꝰ ñ sufficiant ad onera mr̄imonij supportanda. Dē eōdē bonomienli.

Michael laycꝰ suā nob q̄rimoniā destituit q. m. et q̄ dā alij bonon. ciues multa extorserūt ab eo et a pre suo: cuius heres extitit noie vsurarū: et ifra. Attēdi⁹ puisur⁹: ne aucte nr̄a i negocio pcedas eodē: nisi dictꝰ pq̄rēs restituerit vel adhuc restituat: si qs align ipe vl pr̄ eꝰ extorsit vsuras. Dē i ꝯcilio gnāli.

Quia Sato apli⁹ xp̄iana r̄ligio ab exactōe ꝓpescit vsurarū: tātogram⁹ sup his iudeoz p fidia insoleuit: ita q̄ breui tēpe xp̄ianoz exhaurīūt facultates. Volētes igr̄ i hac pte pspicere xp̄ianis: ne a iudeis inanit aggrauēt: synodali decreto statui⁹ vt si decetō quocūqz ptextu iudei a xp̄ianis gues imoderatasue vsuras extorserit: xp̄ianoz eis pricipiū subtrahat: donec de imoderato grauamie satisfecerit ꝓpetenter: vñ xp̄iani si op⁹ fuerit: p cen. ec. ap. pos. ꝓcellāt ab eorū cōmerciis abstinere. Pricipibz autē inūgim⁹: vt ppt h nō sint xp̄ianis infesti: ꝙ pot⁹ a tāto grauamie studeāt cohibere iudeos Hac eadē pena iudeos decernimus compellēdos ad satisfaciē dū eccl'ijs p decimis et oblatōibus debitis: quas a xp̄ianis de domibz et possessionibus alijs p cipe pseuerant añqz ad iudeos quocunqz titulo deuenissent: vt sic eccl'ie cōseruent indēnes.

Gregorius nos fratri. r.

Quidam vl' cūti ad nūdinas certā mutuans pecunie quātitatem eo q̄ suscipit in

a Dubitaꝫ. ergo si certū esset: q̄ tpe solutionis plus valerent vsurarius est censendus. ſ. c. in ciuitate. ar. j. §. ꝓri. & ita ꝓpter dubiū excusaꝫ: qz tam emptor q̄ venditor equaliꝫ ꝑmodū et incōmoduꝫ ex dilatione expectat. & est ſi. C. de ſolu. l. pe. Item ar. est hic. q̄ dubia in meliorē ꝑtem interꝑtari debent. j. de reg. iu. c. ij. qz promptiores debemus esse absolnē dum q̄ ad ꝑdēnandū ſ. de ꝓba. ex litteris ff. de aci. et obli. l. arrianus. Sed ꝓra videt: q̄ potius in tali dubio abstinendū eēt a talibꝫ ꝓtractibꝫ: ꝓpter ꝑiculum. ar. j. de cle. ex. mun. illud. Quicq̄ em aliqui fingunt se dubitaſ vbi dubitatō nō est: tñ relinquendi sunt in talibꝫ ꝑclētie sue. Item. ar. q̄ rōne dubij aliquid ꝑmittit quod alꝫ nō licet. xiij q. ij. ñ estimemus. ff. de ven. inspi. l. j. §. j. ff. de iudic. si quis ex aliena. C. de vsuris. si ea lege. et ratōe huius dubij excusatur. vt in. §. se.

b Non fuerat. al's nō excusatur: quia si tūc fuerat vēdituruſ ꝑ mion: & ex certa ſcientia plus recipit & alio termio: Vsura est et sic intellige. ſ. eo. in ciuitate. vt ibi etiā dixi. Ber.

c Allsidicus obnoxius id ē obligatus. b.

d Judici. qui eam extraordinarie punire potest causa durāte C. de testi. nullus. sed cā finita pōt accusari l. cor. de falſ. ff. ad. l. cor. de fal. l. j. et eaz l. cor. de ſicca. ff. ad. l. cor. de ſic. l. j. j. rūſo. & §. j. Punit em falſus testis: et si conaꝫ nō habuit effectuz: sententia tñ ꝑ falsum testionū dicta vl' istrumenta facta retractari debent falsitate reperta: vſq̄ ad. xx. annos. ſ. de excepti. cum venerabil': nec est mādanda executiom: si hoc obijciaſ. j. c. ꝓri. vbi de hoc. et nl'a est ꝑm q̄ſdam: q: ex ea nō daſ exceptio. ff. de excep. qui agnitis. Dominus azo dicebat q̄ est aliq̄: sed ñ daſ ex ea exceptio cū effectu. ff. de re iudi. duus. quousq̄ em ꝓster de falſuate: habetur ut terum ꝑ sententia. ſ. de fi. instru. accepimus. vbi de hoc.

e Cedit. qz in tribus offendit: triplex pena ei debeſ. Primo q: deuz offendit: septenius penitēna sibi imungit ꝑ periurio. vj. q. j. quicū q̄. qz iudicem delusit infamabit. xxij. q. v. quisquis ꝓuictus. et verberibꝫ castigabit. v. q. v. illi q̄. vel extraordinarie puniet: vt dictū est in ꝓrima notula. & qz ꝓmum cedit iuxta modum lesionis puniet ar. iij. q. ix. nihil omnius. licet ibi nō loquaſ de tali pena.

f Reus. de hoc habes. xj. q. iij. quisquis.

g Uper eo. falsarum. Hic dicebat. Ian. q̄ sine tpis ꝓfinitione semper retractanda est sententia de facto: quia ipso iure nulla est: qz defectus est in iurisdictione: quia falſe littere nullam attribuūt iurisdictionem: sed vbi al's ageretur de falſo: retractatur vſq̄ ad. xx. annos. vt dixi. ſ. c. primo. Ber.

b Executiom. et ita patet: q̄ executo: subsistere dz vl' sustinere: si se piculuz recepturus aliq̄d vl' soztem: vsurarius est censendus

Jlle quoq̄ q̄ dat. x. solidos: vt alio tpe totidē sibi grani vini vl' olei mensure reddant: q̄ licet tūc plus valeāt: vtq̄ plus vl' minus solutiōis tpe fuerint valitu re: verisil'iter dubitaſ: nō debet ex ꝟ vsurarius reputari. Rō ne huius dubij etiā excusaſ: qui pānos g̃nū vinū oleum vl' alias merces vēdit: vt amplius q̄ tūc valeant: incerto ẽmino recipiat ꝑ eisdē: si tñ ea tpe ꝓtractus nō fuerat venditurus.

De crimīe falsi. A Lgustinus.

Allsidic⁹ testis tribꝰ ꝑsonis est obnoxius ꝑmū deo: cui⁹ pñtiā ꝓtemnit. unde iudici quē mentiēdo fallit. postremo innocēti: quē falso testimonio ledit. Ultq̄ reus est: & qui vitatez occultat: & qui mendaciū dicit: qz & ille ꝑdesse nō vult: & iste nocere desiderat. Ultius. iij. vuigorien. episcopo.

Uper eo q̄ ſmiaz auctē lit eraꝝ falsarum latā nolui ſti executiom mādare. t. p. ꝓmendamus mādantes vt q̄tiens alia qua scpta ſb noie nostro testimonia ſ darguēda videris falsitatis nl'am eis adhibeas fidē: & qđ ꝑ ipas mādatū fuerit: ñ obserues ſ eū q̄ pñtauerit: retineri facias diligenter. Rbanus tertius.

Ꝺ audientiā nr̄az te significante puenit: q̄ cū q̄sdaz cl'icos q̄ falsauerūt sigillu ſ̄gis francoꝝ: carcerali custodie mācipaueris: & ifra. Jf. t. t. r. vt eis nec mēbꝝ auferri: nec penā infligi facias corpalē. ꝑ quā pcl'm mortis possint ĩcurrere: ſ eis a suis ordinibꝫ tēgdatis in signuz maleficij caracterē aliquē impmi facias: q̄ int alios ꝓgnoscant & puniciā ipaz eos abiurare ꝓpellēs: abire pmittas. Ano. iij.

Ora sepe mādata: & ifra. Statuim⁹ & sub excōicationis pena & suspēsionis ordinis & bñficij districti⁹ inhibem⁹: ne q̄s apud se. ap. l'as nr̄as nisi a nob: vl' de manib⁹ illoꝝ recipiat q̄ de mādato nr̄o ad illud sūt officiū ꝺputati. Si vo ꝑsona tante auctis extitit vt ipaz deceat per nūciū l'as nr̄as recipe: nūcium ad cācellariā nr̄az l' ad nosipos mittat idoneū ꝑ quē l'as ap. iuꝫ formā ꝑscptā recipiat. Si q̄s aū ī hac pte mādati nr̄i ẽnsgressoz extitit: si laic⁹ fuerit excōicatiōi ſbiaceat. si cl'icus: officij & bñficij suspēsiōe dānet: & ifra. Addicietes statuim⁹: vt gnālē excōicatiōis sniaz ꝓmulgetis: quaz ꝑ singl'as prochias faciatis freqntius inouari. qđ siq̄s falsas l'as sebze ꝓscit: infra. xx. dies l'as ill as ā ꝺstruat aut r̄signet: si pnā excōicatōis voluerit euadere.

Ꝺ audiētiam. mozus. hāc pnā eccl'a nō iponit. xxij. c. vl. bis a qbꝫ. & ca. sepe. & ſ. ne cl'i. vel mo. sniaz sanguinis.

i Degradatis. sic. ſ. de iurisdi. cū nō ab homie Sz ꝑ vr̄. j. e. ad falsariozz. vbi tradit scl'ari ptāz puniēd⁹. ſ illud speciale est in falsarijs litteraꝝ tenii pape vbi statim tradunt secularī potestati.

m Caracterē. ar. ſ. ſ. de rap. i archiepiscopatu. & ſ. ne cleri. vel mo. sniam. Sol'. caracter iste non ita ꝓfunde debet infligi vt sanguinē eliciat: ſ cuius superficies deformet: i signū maleficij: & hoc ꝓpter odium criminis: qz facies hois ad instar celestis pulcitudis facta fedari ñ dz. C. de peis. si q̄s l metallū. ſ illa pēa al's ifligi nō dz a iudice eccl'astico: qz pcl'm imminet i ipa infligenda. et hmōi adustio cl'icis est prohibita. ſ. ne cle. vel mo. sniam.

n Ora. ꝓ nūciū. spāliſ cū mādato ad h⁹ testianū. ſ. de rescp. nō nulli. io.

o Idoneū. ar. q̄ nō valeſ. l'e ꝑ excōicatū ꝑpetrate: al's em ꝑ quācūq̄ ꝑsonā. etiā si ꝑ ꝑnū ꝑpetrē valeſ. C. de pci. ipe. osse. Vniuersis qđ forte posset ītelligi: cū ꝓnceps ex certa scia ei cōcessit l'as. ar. ff. de bo. pos. seruus. instrumentū em suspectū est ex ꝑsona. ar. ſ. ꝺ rescp. ad audiennam. & ff. de eden. si quis. similiter non valet rescriptū ab heretico impetratum. C. de sum. tri. l. ij. io.

p Dubiaceat. ex hoc vr̄: q̄ q̄ ꝑ facit sit ipo iure excōicat⁹. Sz ñ credo q̄ sit excōicatus ipso iure: qz nec seruaſ hoc: immo idr̄ videm⁹ q̄ quilibet ꝑ nunciuꝫ l'as impetret: & hoc papa scit & tolerat: nec aliquem repellit: nisi eēt excōicat⁹. sed hoc intelligiē. cū l'e de manib⁹ dñi pape vl' bullatoris tm̄ sunt recipiende. qz al's falsa sunt. j. c. primo. & ille qui l'as recipit est excōicatus: vt hic dicit.

q Innouari. vi. ſ. de iudeis. ita quozundā. i fi. vbi de hoc.

r Dies. i qbꝫ deliberet sup l'is. sic. iij. q. ij. offeraſ. & j. de cleri. exmi. illud. & ff. ex quib⁹ cau. ma. l. ab hostibus. §. vlt.

s Destruat. si. v. q. j. quidam. & l. si quis famosum.

t Resignet. tali q̄ possit ꝓdesse & non obesse. ar. xxij. q. v. hoc vr̄.

v Euadere. si sup hoc lata est ꝑ dyocesanū. vt hic precipit: tamē aliam sniam omnim pape siue canonis incurrit. §. e. ad falsariozz. Quid si aliqs simplex vtiſ l'is talibꝫ ignorāter: non excusaſ. quia per alios dz hoc inquirere. ar. xxxvij. dis. §. vl. Quid si falsitas fuit ita latēs q̄ non potuit videri etiā a ꝑito: Rndeo q̄ si fecerit diligentiam quā potuit per se & per alios non credo ipsum teneri. alioq̄n ñ excusatur. ar.

s. de homi. c. iohānes. ⁊ c. vl. et in alijs plibꝰ. c. et. l. di. si duo. Bern.

a Arctꝫ o mortis. casus iste semp excipiť. xvij. q. iij. si qs suadēte. j. de sen. ex. a nobis. ⁊ s. de offi. or. pastoralis.

b Relaxari. Ar. exā papa sibi aliqđ specialiť reseruat: alijs negat facultatē disponēdi aliqđ sup illo. sed vbi absolutiōz nō reseruat: alijs intelligiť esse ꝓcessuz. j. de sen. excom. nup.

Licet. falsitatꝫ. Circa hmōi vitiū falsitatis nō ꝙ pret hoc mōs q hic exprimūť sunt alij casus falsitatꝫ Ex dicto eīm vl tacito dicunť lre false. s. de rescrip. sup lris. ⁊ in tali falsa distinguiť: puť ubi di. ⁊ p tali falso ñ punitur: nisi qr nō habz cōmodū lrax. Et est ar. ad idē. ff. ō fal. si qs obreperit. Itē charta dē falsa icipto: vt cū scptū est in ea oīs canōicos fuisse pñtes: q nō fuerť oīs pñtes et talť vt falsarius punitur: vt. s. ō bis q fi. a prelatis sine con. ca. ḡnto. et ab officio ⁊ bñficio talť suspendiť. s. de testi. tā lris. Item dē charta falsa si appareat rasa vl mutata in loco suspecto. j. ō punť. cū oliz. ⁊. s. de fi. instru. int dilectos. ⁊. s de reli. w. cū venerabilis. imo ⁊ q lras iudicū tali mō falsat: pūiri debet in bñficio suo. s. de rescp. olim. ō hac rasura di. j. e. §. ḡnta. Itē psumiť falsum ꝛ scptuz lz forsitan nō sit: ita ꝙ p ipm nō ꝓcedat: si bz in se vicuz latinitatis. s. de rescp. ad audiētiā Itē si instrumtū suspectū inducit: ⁊ ei nō ipa miť fides: dī falsum. C de pba. iubemus. Itez dicunť lre false si epus appellat filiuꝫ. vel si papa vni loquiť in pticali j. e. c. pri. Itē rescptū dicit falsuz: si est impetratū sine mādato. s. ō rescp. ñulli. Itē alios nouē mōs falsitatis habes h exprssos: ⁊ qcūq tali mō vl alio qcunq lras dñi pape falsauerit vl vsus fuerit illi sciēť excōicatus ē. vt. j. e. ad falsariox. et dz tradi curie secl'ari ꝓuctus ⁊ de gradatus. vt ibi dī. In alijs aūt falsitatibꝰ pdictis: lz puniri debeāt: ñ sunt ipo iure excōicati nec curie secl'ari tēdūt: nisi forte si epus dioc. generalē tulerit excōicatiōz: sic honorius fecit qui excōicauit oīs illos qui falsum unstm fecerūt vl fieri fecerūt: vl q testimoniū falsuz tulerit vel ꝓcurauerit fieri: vl q ignez apposuerit d Apponať. apponens scom leges aqua ⁊ igne inducť. ff. ad. l. cor. de fal. l. vltima.

e Tenuem. Quicūq radit vel imutat rescptum dñi pape sibi assignatū: excōicatus est ⁊ falsari⁹: vt dixi in ꝓria notula: et in hoc nlr̄az distinctiōz adhibeo: licet sit ar. cōtra. s. de fi. instru. ex lris: q: intelligo illā rasurā factā p illū q lras ipas scpsit: ⁊ nō p illū q vtebať ilť Si vo lre clause eēnt: nō nocet rasura i qcūq loco fuerit: q: nō ē ꝓsumptō ꝛ impetrātē. In alijs aūt lris vel unstris pōt distingui: vtrū sunt rasure i loco suspecto vt tūc obsit. s. de relig. w. cū venerabilis. vel nō suspecto. vbi nulla vis ē. ⁊ tūc nō obest. ar. illi⁹ cer. s. de fide instru. ex lris. ⁊. c. cū venerabil'. ⁊ hoc intelligiť qñ rasura ē i loco suspecto: ⁊ sic ñ ꝓdict. j. e. c. vl. q intelligiť qñ rasura nō ē i loco etiam suspecto. ⁊ modica est rasura. scz paucaꝝ lrarum.

f Scptus: q: p cōpatōz lraꝝ ꝓbať falsitas. C. de fi. instru. l. ꝓpatōes. ⁊ stilo dictū di fit cōpatō. vt hic dicit. i alijs aūt lris nō attendiť talť compatō.

g Charte. Et i hoc ē alia cōpatō notāda scz q rasura chāte ḡn tucūq sit subtiliť rasa siue incisa: si alter discerni nō possit: eleuari dz ad solē: ⁊ intpom dz inť solē ⁊ oculos ⁊ statiz apparebit rasura.

h Clamgraui. dictamie. s. c ꝓ. i fi. b.

i In plurali. In his ꝙ pōt reprehendi falsitas ⁊ defectu: q: facile est videre q̄ter appellet epm vel inferiores: et cū loquiť in plurali. Scom annq ipa hoc non seruabať Brego. eīm loquebať vni i plurali: ⁊ de seqñcz singulariter: q̄n vocz pluralit. s. de ꝓscptis. nihil. xxiij. dicōis filij. ⁊. xxx. dist. ecce. sed hoc faciebat ex magna humilitate: ⁊ tunc erat talis cōsuetudo. sed illa immutata est. Alij episcopi appellant suos subditos fratres vel socios. viij. q. j. quid autem. et. x. q. iij. cauendum. ⁊ infra ō excel. ꝓela. c. j.

k Tam i bulla. vt supra. c. proxi. b.

l Si falsarioꝝ examinēt. qō si non fecerit in dolo esse videntur sine dolo enim falsuz non committitur. C. ad. l. cor. de fal. nec ex spō. cū inhibitō. vñ de emplū. ⁊ affectozes ingrātie dici pñt. s. de cle. lis ignorātia crassa ⁊ supina pōt dici. j. de cle. ex. mi. aplice.

m Dixerint. potest suppleri q non ꝓbauerint. quia qui ignorantiam allegat: eam probare tenetur. s. de electi. innouit. maxime cum hoc inquirere teneantur auctoritate huius constitutionis: alꝰ si probaret se diligentiaz quam potuit ⁊ debuit adhibuisse: non esset ei imputandum. vt dixi. s. e. dura. q: iusta ignorātia excusat eū: q: non videntur teneri: nisi postq̄ scit hoc. s. e. dura. ⁊. j. e. c. pr. Ex quo eīm

quā nisi forsitan in mortis articlo sine speali mādato nro a q̄q̄ nolumꝰ relaxari: nec eť si ꝓsumpta fuerit contra hoc absolutio q̄cq̄ habeat firmitatis. H Dez archiepo ⁊ canōicis mediolañ.

Jcz ad rḡimē: ⁊ infra. Et autez varietates falsitatis circa nras lras ꝛpēdere valeatis: eas vob pñtibꝰ lris duxiꝰ exprimēdas. Prima spēs falsitatis hec ē: vt falsa bulla falsis litteris apponať. Scda vt filum de va bulla eximať ex toto: ⁊ pꝰ aliō filū imissum falsis lris inferať. Tercia vt filuz ab ea pte in qua charta plicať incisuz cū va bulla falsis lris imutať sb eadē plicata cuz filo silis canapis rstan ratū. Quarta cuz a supiori pte bulle alta ps fili sub plūbo rescidiť ⁊ p idē filuz lris falsis insta reducit infra plūbū. Quinta: cum lris bullatis ⁊ redditis i eis aliquid p rasurā tenuē imutatur. Sexta cū scptura lrax quibꝰ fuerat apposita va bulla. cū aq̄ vl vino vniuersaliť abolita seu deleta eadē charta cū calce ⁊ alijs iuxť psuetū artificiū dealbata de nouo rscribiť. Septīa: cū charte cui fuerat apposita va bulla: totaliť abolite vl abrase alia sb tilissima charta eiusdē q̄ntitatis scpta cū tenacissimo glutino pūgiť. Eos eť a crimine falsitatis ñ raputamꝰ imunes: q ꝓtra pstitutiōz nraz scienť lras nō de nra vel bullatoris nri mādu recipiūt. Illos q̄z qui accedētes ad bullā falsas lras caute ꝓjciūt: vt de va bulla cū alijs sigillent Sz he due ipes falsitatis nō pñt facile ꝓhendi: nisi vl in mō dictamis vl in foza scpture vl q̄litate charte falsitas cognoscať. In ceteris aūt diligēs ī dagator falsitatē potit i n tueri: vl in adiūctiōe filoꝝ vl in collatiōe bulle vl motiōe vel obtusione: pser tim si bulla ñ sit eqlis: ⁊ alicubi magis tumida ⁊ alibi magis de pssa. H Dem attinaceñ. epo.

Clazgraui pene sbiaceat et infra. Nos vo lras q̄ tibi sub nro noie pñtate fuerint dilig̃ntiꝰ intuētes i eis tā in ꝓtinētia q̄ in dictamie ꝛpēdimus falsitatē: ac i ꝺ fuimꝰ admirati: qr tu tles lras a nob credideras emanasse: cū scire dēas ap. sedis psuetudinē in suis lris hāc tenere vt pziarchas archiepos epos fratres: ceteros aūt reges ꝓncipes vl alios cuiuscūq ordis filios in nris lris appellemus. ⁊ cū vni tm̄ psone nostre lre dirigāť: nūq̄ ei loq̄mur i plurali: vt vos siue vester ⁊ his silia i ipis lris apponamꝰ. In falsis aūt lris tibi pñtatis in salutatōne dilecto in xpo. filiꝰ vocabaris: cū in litteris q̄s aliq̄ tibi ꝛnsmisimꝰ: te videre poteris a nob fratrē venerabilē appellatū: ꝓpter qđ sic lras ap. studeas ituerī: tā i bulla filo ⁊ charta q̄ in stilo: q̄ vas ꝓ falsis vel falsas ꝓ veris lris mō aliquo ñ admittas. H Dem

A Falsarioꝝ ꝓfundendam malicia: et infra. De cōi fratrū nroꝝ psilio duximus statuendū: vt q lris nostris vti voluerit: eas ꝓmo diligenť examinent: qñ si falsis lris se vsos direrint ignorāter: eoꝝ sera pēitētia euitare nequibit penas inferius annotatas. Nos enim oēs

inquisiuit a pontificibus nō est ei imputandū. xxxvij. di. §. vl. ff. ō iurē et fac. ignorantis. l. regula. §. j. in fi. secus enī qō potuit. xl viij. dis. qō ad nos. ꝛ. xlij. di. ephesijs. ꝛ diuinare si tenebat: sic. j. de excess. pla. inter dilectos vbi excusat ignorantia.

a ¶ Falsarios. de quibꝫ habuistis. ſ. in. c. pr. vt ibi dixi. Omnes enī ram principales q̄ fautores sunt ipo iure excōicati: vt hic patet.

b ¶ Deprehensi. et criminaliter convicti. ibi enī vt dicit lex: idagatio fiat acerrima vbi pena est grauissima. C. ad. l. cor. de fal. l. magorē. ꝛ vbi ciuiliter agitur mitior est agenduz C. eo. l. pe.

c ¶ Tradant. q̄liter tradi debeant habes. j. de v. sig. nouimus In tribꝰ enī casibus traditi aliquis statum post degradationē curie seculari: vt hic. ꝛ est vnus: vt dixi. ſ. de here. ad abolendaz. xj. q. j. si quis sacerdotū d ¶ Legimus. pena. n. falsi i libero homine est deportatio et olim bonoꝝ publicatio in fuo vltimū supplicium: sic distinguit lex ff. ad. l. cor. de fal. l. j §. vl. ꝛ. C. eo. ti. vbi falsi. et ibi vltimo supplicio punitur crimē falsi. Et hoc est verū de his qui falsant rescriptū principis de q̄bus hic intelligitur. qui vero falsant lras aliox aliter puniunt: ꝫ leuius. ſ. e. ad audētiam. ꝛ hec pena ponitur illis qui p se vel p alios vicium falsitatis exercent: vt ptz p ista lram: vbi loquitur de his qui litteris falsis ab aliis impetris vtunt. e ¶ Mostro. i. qui litteris falsis vtunt p alios impetratis sub noie nostro. ꝛ isti minus puniunt q̄ illi q̄ p se hoc faciunt vel p alios: vt patz p hanc lram et supra de. C. ad l. cor. de fal. maiorem f ¶ In istis. de quibꝰ hic dicit: qui vtunt litteris p alios impetratis g ¶ In illis. ſ. qui p se hoc procurant: de quibus premisit. vl dic in istis id est laicis. in illis. i. clericis. Ber.

falsarios lras nras qui p se vel alios vicium falsitatis exercēt: cū fautoribꝰ ꝛ defensoribꝰ suis anathēatis vinculo decernim⁹ innodatos: statuētes vt clerici q̄ falsarij fuerit depositi: omnibꝰ officijs ꝛ beneficijs ecclīasticis perpetuo sint priuati: ita q̄ q̄ p se falsitatis vicium exercuerit: postq̄ p ecclīasticū iudicē fuerit degradati: sclari priuati tradat fm institutōes limitas puniendi: p quas ꝛ layci q̄ fuerint de falsitate convicti: digne puniat Qui vo sub noie nro lras falsis vtūt: si clerici fuerint: officijs ꝛ beneficijs ecclīasticis spolientur. si layci: tādiu maneāt excōicatiōi subiecti donec satisfaciāt pperet ita tñ vt i istis et i illi malicia q̄ m⁹ q̄ negligētia puniat. qō ꝛ ō his q̄ falsas lras impetrāt: statuimus obseruādū. ¶ Bē.

Accedēs: ꝛ infra. Jf. t. mādam⁹: qtenꝰ si lre ap. i q̄bus falsitas fuerit deprehēsa: de simplici insticia formā bēant cū psumi ñ debeat: q̄ p talibꝰ lris que pñt facile obtineri: fraudez quis pmiserit falsitatis: nec literis vsus e postq̄ eas falsas eē cognouit: tu ei officiū beneficiūq̄ restituēs: ipm sup hoc vlterius nō molestes. ¶ Bem.

Ex pscia: ꝛ infra. Dicꝫ lras ipsas: q̄ redargute fuerāt falsitatis: diligētꝰ intuētes. nullū i eis falsitatis signū vl suspi

tōis inuenim⁹: nisi paucaꝝ lraꝝ rasuras q̄ neq̄q̄ sapiētis aīm in dubitatōez vtere debuert. vñ si vob pstiterit pdictū. r. obligasse se sb piculo cāe: q̄ lras illas falsas esse pbaret: cū quibꝫ ad renunciandū iuri suo liberā habeat facultatē: ipi. r. sup dicta ecclesia silētiū iponatis.

De sortilegijs.

Ex pniali theodori.

Iam tabul vl codicibus aut alijs sortefuerta ñ sūt regrēda Nec diuinatōes aliq̄s i aliq̄bꝫ rebꝰ q̄s obseruare p sumat. Qui aūt pfecerit: q̄dragīta dies peniteat. ¶ Lexā. iij. grandeñ. pīarche.

Ex tuaꝝ tenore litteraruz accepim⁹: q̄. v. presbyter cum quodam infami ad priuatū locuz accessit: non ea intētōe vt inuocaret demoniū: ꝫ vt ispectōe astrolabij furtū cuiusdā ecclē possz recupari. Dicꝫ lz hoc ex bono zelo ꝛ simplicitate se fecisse pponat: id tñ grauissimuz fuit et nō modicā inde maculaz peccati pcurit: et infra. mandam⁹ quatenus talē ei p expiatōe illi⁹ delicti pniam imponas: q̄ p annū ꝛ amplius si tibi visū fuerit euz ab altaris misterio pcipias abstinere: ꝛ extūc libeꝝ sit ei exercere officiū sacerdotis.

Dono. iij. capl'o lucen.

ꝛ sic vna psumptō elidit aliam circa idem factum. ff. de i inte. restit. diuus. ꝛ. ſ. de psum. lras. ar. j. ſ. de elec. cū inter. K.

k ¶ Alsus e. si. j. de excess. pla. uni. Ar. j. ſ. c. pr. vbi si excusat q̄ vsus e falsis lris ignoranter. Dz illud e intelligēdū de his q̄ nō sunt ō simplici insticia: q̄ non pñt hn defacili. vñ illa psūptō eos pdēnat: h excusat a pnis psūptōe: qz i lris de simplici insticia nō e psumptō p ipetrātē. vñ p ignorātiā excusat si stanum ōsistat: qui scit eas falsas. ic.

l ¶ Dē cōscia. rasuras. nō in narratiōe facti. qa ex hoc nulla suspitō esset. ſ. ō si. instrū. ex lris nec p talē rasurā facta fuit ambiguitas i noie ſ. de fi. instru. inter dilectos. Contra bē q̄ rasura inducit suspitoem ſ. de relig. do. cū venerabil'. ꝛ. j. de pnit. cū oli. ij. ꝛ. ſ. e. lz. §. q̄nta vbi de hac mā.

m ¶ Sapiētis. modica suspitō nō dz sapientis aīuz imutare. ſ. de symo. ꝛ si qōes. ꝛ. j. q. j. iudices. ic.

n ¶ Cāe. qō fieri pt. ſ ō cle. cū dilci. vbi ō hn i fi. ꝛ sb pēa ordis ꝛ beneficij pt se aliqs obligāe j. q. vij. q̄stēs. ꝛ de cō. dis. ij. ego berēgari⁹. b. o ¶ Renūciandū. ſ. de rēgul'. ad aplicā. ꝛ ſ. ō fo. ppe. dilci. ꝛ. c. si dilīgēti. ꝛ. C. ō pac. si qs i pscribēdo. ꝛ ō epi. ꝛ cleri. si qs i pscribēdo.

o ¶ Impōatis. Dz nūqd ppter e eccl'a illa ad mediū assignda? Rñdñ: nisi pbz primo se bene ius i illa. ſ. de rescrip.

¶ Oli. i fi.

q ¶ Tabul'. sorte sic electo p sortē ñ e facēda. j. e. c. vl. Ar. pr. xxvj. q. ij. sors. ꝛ. c. hq̄. qz lz sors i sui nā nō sit mala tñ phibetur ne ppter assiduitatē labāt in idolatriā: sicut ē i iuramento. xxij. q. j. cōsidera. et hoc. c. hi q̄ loquit ō ppatua pmissiōe: ibi pon⁹ pmittunt sortes q̄ ad demonia cōsulenda concurrāt. sic ppter diuinatōnes futuras sortes phibent: vt hic pz. ꝛ. xxvj. q. ij. illud. ꝛ. q. v. c. sortes. ꝛ. c. quenq. q̄dq tñ pmittunt p sortē aliqd fieri: vt dr. j. e. c. vl.

r ¶ Quadraginta dies. si layci fuerit cōione eccl'ie pnēt. si vo clerici officio ꝛ beneficio pōt puari. xxvj. q. v. nō oportet. ꝛ duobꝰ. c. se. ꝛ ar. j. j. c. pr. ar. j. j. e. c. vl. vbi nō puniunt.

s Ex tuarum. simplicitate. quia bono zelo hoc fecit: aliqñuluz excusat. ar. ſ. de apostata. c. ij. ꝛ qz p simplicitatem hoc fecit: diuinus fuit muscōia. nā simplicitas parcēdū ē. ſ. de re. pmu. cū vniuersoz. vbi de hoc.

t ¶ Visum. ꝛ ita tempus pnie arbitrariū ē. xxvj. q. vij. tpa pen tudis sed nimo de pniam anno nō posset imponere: exquo papa sibi annū p fixit: sed supra est ad arbitriū epi.

v ¶ Libeꝝ. hoc intellige dictum ex dispensatōne. nā de iure cōi debuit remanere priuatus: ꝛ episcopus ō iure cōtra illū. pcessit. xxvj. q. v. nō oportet. c. si quis episcopus. ꝛ. c. aliquanti. sed qz bono zelo p simplicitatem deliquit: papa mādat ipm restitui et episcopus auctē sua cum isto potuit si voluisset dispēsare: cuz in casu isto ei hoc nō sit phibitū:

et dispenset etiaz in maioꝛ.l.di.p̄sbyteros.ꝛ.ꝑ.de iudi.at si clerici vbi de hoc.Bernhardus.

e ¶Ecclesia vestra. ptātez.si.habes.ꝑ.de elec.cū in iure.Dicunt tñ quidā q̄ idem erit si aliqua forma nō fuisset exp̄ssa:q̄ possent vnū de se eligere:vt di.m.c.cū in iure.qđ non credo.qz vbi simplicit dat ptās eligēdi tribꝰ nulla forma adiecta:ita hñt ptātez eligēdi omnes:q̄ vnus vel duo sine tercio eligere nō p̄nt:vnde si duo eligant terciū:nō valz qđ facīt:qz hanc ptātem non hñt. Si ille eligat se cuz alijs nō valet:qz nemo sibi eligere pt ꝑ.de instit.cum ad nostraz. qz alius debz esse electus ꝛ alij eligentes vt ibi dicit:sicut est int baptizantē ꝛ baptizatū ꝑ.de bapt.debitum.ꝛ ꝑ.de iurepa.p vestras xxxiij.q.j.didicimus.ꝛ ff.de tuto.ꝛ cura.datis ab his.l.ꝓtor.ꝛ ff.de testa.tute. ex sñia.ff.ad trebell'. ille a q̄.§.tem pestiuū.qz duplici officio fungi nō pōt:vt ibi dez dicit. Sicut si tres iudices vel arbitri sint dati simpliciter sine ille clausula:q̄ si nō oēs. ꝛc.duo sine tercio ꝓcedere ñ p̄nt:qz potestas iudicādi ita data est oibus q̄ duo sine tercio vel alt sine altero ꝓcedere nō potest.ꝑ.de of. dele.c. vno delegatoꝝ. et.c.causam matrimonij.de hoc etiam dixi in.c.cum in iure. Si cuz datur aliquibus potestas eligendi de se vel alijs:si volūt aliquem eligere de se:nūc potestas eligendi remanet penes illos tm̄:et eis solis data intelligitur:sicut quando ꝓmittitur causa cuz illa clausula:q̄ si nō omnes ꝛc. Sed si simpliciter datur aliquibus potestas eligendi:tunc nō possunt aliquem eligere de se.sicut est in iudicibus:vt dictum est et ꝓsona electa nullo modo debet computari inter eligentes: vt ꝓbat ꝑ.de elec.cumana.et ideo dicit hic:q̄ eis licebat scōm traditaz ꝛc. Et hoc ar.nō valet.Capitulum potest aliquez eligere vnum de se:sed isti quibus data est simpliciter eligendi potestas: tungūtur vice capituli: ergo possunt eligere vnum de se.capitulum em̄ eligit iure cōmuni siue ordinario:sed isti nō eligunt iure cōmuni:sed potestate sibi concessa p capitulum. Bernhardus.

b ¶Examinato.et merito:ad quem em̄ ꝓmet ꝓfirmatō ꝛ examinatio ꝓcessus ꝛ ꝓsone.ꝑ.de elec.nihil est.ꝛ.c.cū nobis.ꝛ.c. Venerabilē.ꝛ.ꝑ. de transla.c.vl.ꝑ.de here.cum ex inuncto.in fi.

c ¶Ad gratiam. hoc ideo dicit:q̄ debent debent cassari: sed ipsum de gratia confirmauit.Ber.

d ¶In electionib.ꝓ hoc q̄ dicit in electiōib vī q̄ i alijs vsuz sortis ñ reꝓbet.ar.xxv.di.q̄us.ꝛ.ff.de iudi.cum ꝓtor.ff.de testi.ex eo.ꝛ.xv. q.iij.de crimie. ꝓterea in mixtis casibꝰ vsum sortis admittimus.ff.de iudi.ꝑ cū ambo.ff.fa.herē.si qui sunt.C.cōia de.si duobꝰ.circa ꝑn. Sed q̄re ꝓhibet vsus talꝭ in electiōib nonne mathias sorte electꝰ fuit xxj.di.cleros.in ꝑn.et sors ñ est aliqđ mali.xxvj.q.ij.sors:Dicas q̄ iz mathias ꝛ ionas sorte electi fuissent: nō tñ eoꝝ exemplo eligēdꝰ est aliqs ꝓ sorte:vt.xxvj.q.ij.ñ statim.ꝛ.c. nō exēplo:qz illud factū fuit diuina inspiratiōe:sic.xxiij.q.v.dixit. Nō aūt dicit sors nō est aliqđ mali:vez est ꝓsiderata in se.ꝑ ex cā ꝓhibet:vt dixi. ꝑ.e.c.j.ꝛ ꝓterea hic nō fuit ꝓsata forma ꝓlij.ꝑ.de elec.qz ꝓpter. vt videt ꝓpt dissentiones vero et lites dirimendas sors admittit circa iudicia: vt dicunt ꝓdicte leges:in quo casu pōt intelligi.c.illud sors.sed in electionib li licet ibi fit discordia:nō licet ꝓ iura ꝓdicta. Zi.

e ¶Scripta.q̄ hi.arg.q̄ pl'es accusatores p̄nt admitti ꝯ vnum sup eodē crimie.ꝑ.de accu.licet.ꝛ.ij.q.j.in ꝓmis.ꝛ pl'es ꝓcuratores admittunt.ꝑ.de testi.insup.h em̄ admissi fuerit plures accusatores.ꝛ in.c.in ꝓmis.qđ fieri nō deberet.imo iudex dz eligere magis idoneū.ff.de accu.si plures.

f ¶Qualitas. de amicaa leraē ꝛ nō de mō illo q̄ i amicaciā deueneꝛt ꝛ id ꝓcepit inqri de collusione:vñ dixit iohes qđā sapiēs fantasma. Deꝰ nō est remunerator noim sed aduerbioꝝ:hoc ē dicere:nō remunerat deus bonū quod fit:sed quod bene fit. vñ nō remunerat iudeos q̄ crucifixerūt xp̄m licet mors xp̄i bona fuerit.qz ꝓpter hoc ō permis inferni nos redemit:et id nō remunerauit eos:qz ñ bñ fecerūt:deus em̄ cor: interrogat et nō manifestat.xliij.q.v.si qđ inuenisti:nec ꝓsiderat q̄ fuit sed q̄ aio fuit. xv.q.vj.c.j.i fi.

g ¶Possit'are.ꝑ.capr.ꝛ.c.penl'.et vl.ꝓ hoc em̄ cōsentire videtur.xliij.di.ephesijs.i fi.ꝛ.lxxxiij.dis.erroꝝ ꝛ.ꝑ.de hereꝭ.c.ij.

b ¶Gratiam. ar.q̄ non licet recedere a lite. Vñ nota q̄ tria sunt genera causaruz scilicet ciuilis. criminalis.spiritualis.Bupliciter enim potest quis a lite recedere. per gratiam et ꝓ trāsactionez. In causa ciuili quandocunq̄ potest quis a lite recedere per gratiam et per transactionez sine aliqua pena vel nota:nisi in actione famosa i qua non licet transigere sine iudicis auctoritate:als notatur infamia.ff.de his qui no. infa.furti.§.pactus In causa vō criminali ante inchoatam litem licitum est desistere per gratiam.ff. ad turpil'.mulier.ꝛ.l. quesitum. post inchoatam litem non licet sine iudicis auctoritate ꝛ sine consensu rei si fuit suppositꝰ tormento.C.de abolit.l.iij. vel si ex hoc remanēt infamatus:vt ar. v.q.j.quidam.Et si ꝑstiterit:incidit i turpitudinē si publicuz crimē intendit.C.ad turpil'.l.j. ꝛ fideiussoꝝ punitur in quantitate ꝓmissa:ꝛ accusatoꝝ notat infamia ꝛ extraordinarie ꝓ motu iudicis punit.ff.eo.l.ij.ff.de custo.ꝛ exhi.re.l.iij.ꝛ.ff.de pœnis.l.iij.in fi.ꝛ. l.si is.si vō puniatum:extraordinarie punitur.ff.ad turpil'. si quis repetere.in fi.Ꝓ motu iudicis ꝛm canones omne crimē q̄ publicū censet:vnde ꝓ transactionem seu gratiam a lite recedere nō lz.ar.hic ꝛ j.c.ꝓ.ꝛ.c.vl.Nō si fecerint inter se gratiam vel aliquam collusionem:iterum inquiretur de crimine:vt hic patet.ꝛ.j.c.ꝓ.ꝛ.vlti. Judex tamen si in crimine illo posset dispensare:ꝓstare pōt aucte si voluerint inter se gratiam facere.ar.v.q.ij.si ꝓuates.ꝛ.ꝛc di.c.j ꝛ.c.studendū.Jn causa spūali bene licet a causa recedere ꝓ grām:ꝓ transactiōem vō non:vt ꝓpne intelligas transactiōem.ꝑ.de re.ꝓmu.c.vl.ꝑ.de transac.super eo.Jn causa vō criminali vel matrimoniali neq̄ ꝓ transactionem neq̄ per gratiam seu compositionem licz discedere.ꝑ.de transac.c.vl. Ergo si aliqui gratiam faciant inter se indebito modo:iudicis est inquirere:vt hic patet ꝓ totum.C.de gnāli ab.indulgentia.ꝛ.l.ij.vbi autez ex iusta causa vult discedere:iudex debet indulgere abolitionem.ij.q.iij.si quem pentuerit.ꝛ.§.ꝓuari catoꝝ.C.de abolit.l.j.ꝛ.ij. Jn causa mixta: puta cum agit ad thoꝝ sepanonem:potest quando vult discedere.ar.ꝑ. de dnoꝝ.ex litteris quia non solum septies sed etiaz septuagesies ꝛc.ꝑ.de iurei.quemadmodum.alanus.

h ¶Charitate. Si em̄ ex charitate hoc facerent accusatores possent tolerari:sed ex premio non:vt hic dicat.ꝛ.j.c.ꝓ.b.

i ¶Rimina.grego.gregorius iste secūdus fuit vel tercius forte ꝛ loquit de primo.

k ¶Preterbat. quia vñcunq̄ crimina clarueꝛint punienda sunt.xxxij.q.iij.ecce.ꝛ supra.c.proximo.q.lxxxvj.distin.si quid. et ij.q.iij.§. notandum.

l ¶Diuimus.Collusio est inter actoꝛē ꝛ reū latēs ꝛ fraudulēta conuentō. colludium enim nō debet remanere impunitū

ij.q.iij. si quem penituerit. Ber.

a Pensiones. hec pensio pstitui non pōt sine ancte epi. vñ vitam eius: qui solut nō excedat: etiā si p collusionem facta nō fuerit. ē. de transac. decetero. et est sil'e. ē. de pac. cum clerici. Ber.

b Spoliare. p tali collusionē pudiciū fit huic epo: qz sic pcludit via sup ordinatione ecc'tie sue: vt hic dicit vnde non tenet eo ab sente facta: etiā si sua lata fuisset. ff. de re iudi. de vno quoq. et. ff de collu. cum non iusto. et. l. vlt. vnde merito sponsandi sunt illis ecclesijs ꝓpter dolum et fraudem tali perpetratam dolus tamē taliter impunit9 remanere non debet ne malitia sit illis in crosa. ff. de dolo. l. j. in princ. et. l. ne ex dolo. nec est equus quē q̄ suuz dolum relevare. ff. pro socio. verū. §. tempus. ff. de regu. iur. non fraudantur. in fi. xvj. q. j. legi. et ex eo q̄ reliquerunt. non debent esse meliores conditiones ff. de dona. inter virū et vxo. l. iij. §. ij. et. ff. de furtis. itaq; fullo. §. sed nemo. ff. qō vi aut clam. seruus.

c If Mtantum. dissimulare. sic. §. e. c. j.

d Scandalo. tunc vere debz prelatus inquirere de excessibus subditorum: cum per famam que scandalū generat: ad ipsum peruenerit. §. de accusa. qualit. c. lxxxvj. dis. si quid. Ber.

e Periculo. q̄tum ad exemplum: qa qō agitur a platis facile trahitur a subdit9 in exemplum. §. de voto magne. c. xj. q. iij. p̄cipue. vel quo ad dilapidationem si in hoc laborat. Ber.

f Tergiuersationes. tergiuersari est in vniuersum ab accusatione desistere. vt. ij. q. iij. §. notandum. vñ potest exponi tergiuersatōnes id est versutias siue calliditates: de quibus induxit inquisitores: vt desisterent ab inquisitione. Ber.

g Colludente. De collusio puniri debet pena legib9 pstituta. ij. q. iij. si quem penituerit. c. nihilominus inquiret iterum ō criminibus illis: vt hic dicitur. c. §. eo. c. j. Omnes em̄ calumniosi p qualitate ꝓmissi criminis extra ordinem puniuntur. ff. ad turpill'. l. c in pnis: vt si pauarum sit crimen officio iudicis culpa eius coerceē. ff. e. si quis. §. vl. ff. de ꝑuari. l. ij. Si vero publicum: infamis efficit. ff. eo. si is qui. §. vl. ff. de ꝑuari. l. ij. Ad sil'itudinem istorum videtur q̄ iste esset puniendus: licet non dicatur ꝑuaricator seu calumniator ꝓprie: quia non licet taliter corrumpere iudicem aut etiam testes. §. eo. c. proximo. Si de hoc constiterit: tam ille q̄ exāminatores siue inquisitores et testes puniri possent officio iudicis extraordinaria pena: tamen non dicit q̄ puniatur: sed iterum inquiratur de his c aliis vt in fine punatur. Ber.

h Mouis. bene dicit sup nouis. quia de delicto vnius hominis sepius queri non debet. ff. nau. cau. sta. licet. in fi. et. §. de accu. de his. et. c. licet. quia crimina semel dimissa iterum in vltionem venire nō patimur. xxiij. q. iij. si illic. c de pe. di. iij. ōina clemētia. c. iij. q. j. §. phibentur. c. §. ab alio delatum

Oꝑ Deris grādiuscul'. i. dolī capacib9: videlz. vij. an. tales ei c mēdiri c vex dicē c ꝓfiteri c negare pōt: vt dicit aug. i epl'a ad renatū epm: vt hz i glo. aug. sup. c. de cō. di. iij. puuli.

Bīs. v. mādamus: q̄tenus si de hmōi collusione ac corruptione pstiterit ex integro sup ꝓmissis c alijs alioq̄n sup nouis dūtaxat ingratis q̄ videritis inq̄rēda

De delictis puerorum.

G Regorius nonus.

Deris grandiuscul' pcīm nolūt attribuere q̄dā nisi ab ānis xiij. cuz pubescere ceperint: qō merito crederemus: si nll'a cēnt peccata: nisi que mēbris genitalib9 admittunt. Quis vo audeat affirmare furta mēdacia c ꝑ iuria nō esse pcta? At his plena est pueril' etas: q̄uis in eis nō ita vt ī maioribz punēda videant

Lexan. iij. ermoneñ. epo.

Eferēte nob. h. itellexim9 q̄ cū. n. filius ei9 decēnis cū alijs pueris sagitaret: q̄dam nepos eiusdē. h. sagitta pcussus interijt quod idez filius eius cū inter alios luderet fortuito casu dicitur peregisse: ppter qō abbas sancti remigij a prefato. h. scōm consuetudinem illius terre. c. solidos instantius requirebat: c infra. Vnde quoniaz in pueris relinqui solet multum: quod in alijs ꝓuectioris etatis hūane leges dicunt seuerius corrigendum: mādamus: q̄tenus si pstitit filiū pdicti. h. īfra. xiij.

k Pubesce. añ ei pubertatem que in anno xiij. solet euenire non presumē de quoq̄: nisi etiā malicia suppleat etatē. ē. de despō. impu. de vlt'. c. vl.

l Peccata nō ē. quasi diceret nullus: cui in ramentū pupilli valeat. ff. de h. cau. l. vl. ergo potest delerare. Jrē pōt ꝓmittere furtū: cuz est dolī capax. ff. ō furiosus ē. Ar. ꝓtra. ff. de iureiur. qui iurasse. ff ibi nō fuit dolī capax. Tenēt g̃ talis puer ex delicto. C. si aduer. de lic. l. j. c. C. de pe. ipa nitas. Ar. cōtra. ō consedi. iij. eos. et. C. de fal. mo. l. j. c. ff. de edil'. edi. cū aūt. §. excipit Sed hoc intellige: cuz ñ fūt dolī capaces: vl' q̄ ad minorē penā.

m Illō ita. Sic g̃ rō ne etas min9 agit. ff. de mīo. auxiliū. §. etiā c. l. si ex causa iudicati Jrē nō: q̄ oē delictum cadit i puer: postq̄ est dolī capax: ꝓter delictū carnis. ff. ad sil'. l. j. § impubes. c. l. excipiūt Ar. ī. j. c. ꝓtio. sed ibi solutur.

n Eferēte requirebat. vñ dict9 h. ad sedē ap'licam appellauit.

o Jnultū. xv. q. j. illud. g illō itelligo ō eo q̄ nō ē dolī capax. vnde expone multū. i. nō pfecte vltū: vt. ē. c. pri. ff. de minor. auxiliuz. §. j. c. l. si ex causa. §. ij c. C. de pen. ipunitas C. si aduer. delic. l. j. c ij. ff. de dā. infec. dāni. §. si pupillus. c. xxj. q. j. si quis cuiusllibet. Veruntamē nō punit. Dz vnde hoc q̄ non punitur propter talem excessum? non dicit q̄ nō punitur ꝑm ura: maxime cum daret operam illicite rei: c esset'. x. annorum. Sed dicit q̄ propter illam consuetudinem pecuniam illam ꝑ tēporali pena non exigat: si erat infra. xiij. annos: cuz ille puer nihil habeat: c pater pro filio non est conueniendus. C. ne fili9 p pte. l. j. nec dominus p seruo. ff. de peculio. licet. §. ex furtiua. maxie rōe etatis: c q̄ delictū extra venit: nō ex animo: licet in culpa fuerit: c iō noxā nō cōmisit. Vnde habet i integrum restitutōnem si voluerit. C. si aduer. delic. l. j. c pī eius nolle petere posset: si pecuniaria pena esset sibi ipsi ta. ff. de minor. p̄p filio. j. rīsio. Jrregularis tamē fuit effectus: c pena spūali debet puniri siue canonica. c ex eo q̄ dicit p tpali pena: minus tñ agit cū eo ꝓpter etatē. ē. c. pr.

p Xiij. annuz. Ex hoc videtur q̄ si fuisset supra. xiij. an. q̄ abbas posset illā penā exigere: forte quia habebat ibi tpalem iurisditōez. Et potest sumi ar. ex hoc: q̄ ab episcopo habēte regalia a ꝓncipe: ꝑ regalibus illis appellandum sit ad dominum papam c nō ad ꝓncipem qō verum est: nisi ꝓsuetudo aut priuilegiū cōtrarū inducat. j. de appel. romana. §. debet. vel forte abbas hoc habuit ex cōsuetudine iam prescripta: vt p homicidio penam pecuniariam exi. at. Ar. cōtra. j. de pe. mus. licet. sed illud ibi enam soluitur.

a ¶ Episcopum. nō licet. §. ne cle. vel mo. c. j. xxxiij. di. quoūdā. lxxxvj. di. an putatis. ⁊. §. de cen. an apl'us. ⁊. j. c. pr.

b ¶ Voluptate. g videt q cā necessitatis vel recreatiōis licitum sit qō posset pcedi alijs clericis: excepto epo cui oino nō lz. xxxiij. di. c. j. dummō clamarosas venatiōs euitent. lxxxvj. di. an putatis et nō sept⁹: vt h dicit: ne in pfuetudinē ducat. Quedā em venatio dr oppressiua hoim: ⁊ hec oino illicita est. vj. di. §. ista. Et ē adulatoria q fit p vba: et hec est illicita. lxxxvj. di. venatores. ⁊. xlvj. dis. sunt nōnulli. ⁊. vj. q. j. sunt plures. Et ē arenaria q fit in arena: et mala. iij. q. vij. §. tria. Saltuosa ⁊ clamorosa licita ē laicis: de q dicit in. c. an putatis. Sz clericis oino nō lz tal venatio g qeta: vt dictū est cā necessitatis vl recreationis. Epo pbytero dyacono vel subdyacono q cū dyacono eodez gaudet pruilegio. vt. §. de scr. nō ordinādis mirabamur. ex toto phibet qr de illi⁹ g h trā phibitio

c ¶ Officio. plus punit h minor q maior: qō ē ō illud. xl. dis. hō xpianus. et. xxx. dis. nulli. So. plus punit h epūs et pbr q dyacon⁹. maior em reputat in epo ista pena vel pbro: q̄ suspensio ab omni officio in dyacono ꝓpt magis scandalū: et magis imputat illa pena epo vel pbytero: q̄ suspensio a beneficio in dyacono vel subdiacono. ex psona em cōsiderat iniuria. inst. de iniurijs. § atrox. sic ⁊ pena ex psona iudicatur parua vl magna. Ber.

d ¶ Ambo seruus. idest clicus: qui specialiter dicunt seruus dei: qui in sortez dñi ad eius obsequium specialit sunt assumpti. §. de pben. cū scom ap'lm. et xxj. di. cleros ⁊ clicos.

e ¶ Si quis. extulerit. Tales em pcussores esse nō dnt. xlv. di. c. j. ⁊. c. epm. vbi ist in sacro ordine pstitum pcussores esse phibent: ⁊ qsi p totum. ⁊. lxxxvj. di. nō licet. et in aut. de san. epi. §. sed necq. col. ix. quam habes. C. de epi. et cle. aut. sed necq.

f ¶ Emēdauerit. g si se emēdauerit: nō pnit. sic. xxxv. di. c. j. Et ē ar. q nō q̄libet mortale semel ꝓmissum sufficit ad dānatiōz. ar. e. dis. c. j. et vl. ⁊ intellige de eo q in vsu habuit pcutere in ludo noxio q non caret culpa. ff. ad. l. acquit. nā ludus. alioqn crimen pcussionis semel ꝓmissuz n sufficit ad depositiōz: vt h pz: nta tn q ex tali pcussiōe n pcedat ad enormē lesiōz: qr sic ōponeret. lv. di. si euāgelica. ⁊. j. c. pr. ar.

g ¶ Retica. crudelit. qō facere nō debuit: z moderate. ar. §. de rapin ar chiepatu. ⁊. xlv. di. cū beatus. ⁊. ff. ad. l. acquil'. pceptoz et. j. de sen. ex. cum voluntate. ⁊. xxiij. q. v. c. j. uersus fi. Ber.

h ¶ Post octo. ex tpis pluritate psumit: q nō ex illa pcussione defuncta fuit. et ecōuerso ex tpis breuitate ptrarij psumit. l. dis. si q femina. Si em occasionē mortis dedisset: in pperuū deberet abstinere. §. de homicidijs. decio. et. l. di. studeat. Et h⁹ est ꝛ bar. qui dixit. in. c. studeat. illū pbām nō teneri de occiso: sed de vulnerato si de casu interijt: ⁊ casus ex pcussione pcessit. ff. ad. l. acquit. qui occidit. §. vlti. Ber.

i ¶ Buobus. §. n⁹. pr. c. j. si el percuteret: vt p hoc timeri vellet ab officio suo dz repelli. xlv. di. epm. b.

k ¶ Resentiū. repellebāt. nō rei licite opam dedisse videt: qr licitum est de fendere. j. de sen. excō. ex tenore. ⁊ violentiaz repellere. xxiij. q. iij. fortitudo. ⁊. c. si qs. ⁊. c. nō inferēda. z vlcisci nō licet. xlvj. di. sedītiōarios. de hoc dixi. §. ō homi. significasti.

l ¶ Prosecut. vñ dubi uz videri poterat: an fuisset i culpa vl nō. Cōtra arguit. xxiij. q. vlt. c. vl. l. dis. si quis viduaz. et. §. de cleri. pug. i duello. c. vl. sed iste aliquē nō percussit: vt. §. dicit: ⁊ hoc constabat. Intellige al's si dubium esset: repelleretur: vt dicit cōtraria predicta. arguit hoc. ff. de testamen. tu. duo sunt. et ff. de man. te. cum ex pluribus. xxiij. dist. quando. 2. c. nullus. ⁊. iij. q. v. omibus. b.

m ¶ Abstinē. ad cautelam saltem: vt ⁊ clerici tales conflict⁹ euitent. Et ē ar. q aliqs punitur ex alteri⁹ facto vel culpa

n ¶ Instrumentia. ad resistendū quod licz. supra. e. c. proxi. vbi de hoc: cum suis concordantijs.

o ¶ Neq; facto. sic. l distin. si quis viduaz ⁊. §. de cleri. pug. i duello. c. vi.

p ¶ Ad subdyaconatus. ⁊ non vltra. licet ergo dispensetur cuz isto in subdyaconatu non tamen poterit pmoueri ad superiores ordines. Iste em nō fuit in culpa assumendo arma quod ei non licuit. xvj. q. iij. porro ⁊. xxiij. q. viii. c. quicunq. Nam lachryme ⁊ orationes sunt arma clericorū. xxiij. q. viij. cōuenior. euā ꝓ hostes. §. ō voto. ex nulla. vñ punit: qa

etatis sue annū eūdez excessum ꝓmisisset: memoratū abbatē moneas ⁊ ꝓpellas: vt ab eodem. h. pdictos. c. solidos ppē illaz consuetudinē nō exigat: nec ab ipso p temporali pena requirat.

De clerico venatore.

Ex concilio aurelian.

Episcopum pbytez aut dyaconuz canes aut accipitres aut hmōi ad venanduz habere nō licz. Nō si quis talū psonaz in hac voluptate sepius detētus fuerit: si epus est tribus mensib a ꝓmuniōe: si pbr duobus: si dyacon⁹: ab oi officio suspendatur. Ex eodem.

Ambo fuis dei venationes ⁊ siluaticas vatigationes cum canib ⁊ accipitres aut falcones habere interdicimus.

De clerico pcussore.

Ex concilio agathen.

Si qs in aliq gradu sacro pcussor extiterit: coerciat a cmine, et si nō emēdauerit: ponat. Gregorius carentinen. episcopo.

Reterea qm mlierez ppē delictū suū ꝓtra ordinem sacerdotij cedi crudeliter fustib deputasti: quā lz exinde: cū post octo mēses decesserit: mīme arbitramur fuisse defunctā: tn qr ad ordinē tuū noluisti hāc respectū: duob de mensib ab administratiōe missarū statum⁹ abstinere. Lex. iij. luceñ. episcopo

Resentiuz latoz in q̄dam cōflictu asserit se fuisse: p pte tn illoz q violentiā repellebant: in q lapides ipe iecit: sed aliquē nō pcussit: quē nos: qr p alios illic aliq dicūt occisi a celebratiōe missaz p biennū pcipimus abstinere. Adādam⁹ itaq vt si alia nō ipedierint: de cursu hmōi tpis spacio ad suam officij executionem eum admittas.

Celestinus tercius.

Ontinētia lraz: et infra. Luz. p. acolitus cū q̄busdaz ad resistendū pdonib arma sumpsisset: in pflictu illo tres fuerūt ab alijs vulnerati ad mōtē ita tn q illa homicidia neq; facto ei⁹ neq; ꝓsilio ppetrata fuerit ⁊ infra. Cōsul. t. t. r. q cū pdictū acolituz ad frugē meliorīs vite transiuisse dicat: poterat ipe ad subdyaconatus ordinē promoueri et altaris ministeriū exercere.

De maledicis.

Le. iij.

Mnotuit nob: et infra. Quia nob p literas retulisti: q cuz j. clericus multis coram astantib verba quedaz in depressionem officij et beneficij nostri ꝓtulit: ipm a temeritate

sine dispēsatiōne non promouetur: etiam fauore religionis cum co faciliꝰ dispensatur. §. de apostata. c. ij.

q ¶ Mnotuit. in depressionem. ⁊ male: quia principi nemo maledicere debet. xxiij. q. j. paratus. ⁊ non solum principi detrahi non debet: immo nec fratribus. vj. q. j. summa. et detrahentem secreto proximo suo hunc persequebar. xxiij. q. iij. nunquam. ⁊. c. qui peccat. ⁊ de pen. dis. j. homicidiorum. ar. j. de excess. pla q̄ sit graue.

r ¶ A temeritate. i. pertinacia. xj. q. iij. si quis sacerdotum. Arguit contra. quod enim ex temeritate siue calore iracundie fit venia meretur. ij. q. iij. §. notanduz. ⁊. §. si quis iratus. C. de iudicijs. l. ij. Et dicit imperator: si quis putauerit nostra nomia lacessenda: si hoc ex leuitate contemnendum est: si ab insania misericordiā dignū: si ab iniuria remittendū. C. si quis impe. maledi. l. vna. ⁊. xxiij. q. iij. iterquerelas. ⁊. C. de episco. ⁊ cleri. si quis in hoc. Quare ergo mādat papa: q compescat contra iura predicta? Sed papa non mandat hic punire propriam iniuriam ratione persone: sed quatenus contingit romanam ecclesiam: quam etiam iniuriam remittere nō potest. lxxij. dis. salomitane. i quo casu loquit. xxiij. q. iij. guillelmus. ⁊. c. si i s

Vel potest dici q aliquis pōt bene punire iniuriā sibi factā a subdito suo: maxime cū nullū habeat superiorem: vt hic. ⁊ ar. xlv. di. et q emendat. ⁊ pdicta iura loquūtur de benignitate seu de māsuetudine q: nullꝰ teneꝫ remittere iniuriā sine satisfactōne nisi velit: ſ rancorem. sic de pe. di. v. c. vlt. ⁊ xxiij. q. iij. ſi illic. xc. di. ſi qs ꝓtristatꝰ.

c Terrorē. sic enim pena vnius dr eē metus alteri⁹. ij. q. vij. quapter. ⁊ ſ. ō iudeis: ad liberandā: vbi de hoc. ⁊ ſ. ō calū. c. ij.

d Tatuimus. blasphemiā. Qui blasphemiā dicit i deū siue in spiritū scm: neq; in hoc seculo neq; in futuro remittit ei. xxv. di. q̄l'. supple: nisi penituerit. ⁊ lōgegum⁹ ē eternā q̄ ꝓpalem ledere maiestatē: ſ. ō de. vergētis. Dr qui ꝑ ꝓpalez maiestatē delinqt: punit. ſ. eo. c. pe. ⁊. vj. q. j. §. vere. C. ad. l. iuli. ma. l. ſi qs cū militib. g̃ multo fortiꝰ isti puniendi sunt ⁊ gui⁹. q: maiora delicta maioribus pens sunt puniēda. ⁊ in delicto equali de cer ꝓximas eē pēas: in aut. vt fra. fit'. colla. ix. vſus ſi. Et qa hic est grauius q̄ in .c. pri. punitur grauius. quia grauꝰ cōmissum intelligitur. xxiij. q. j. non afferam⁹: in fi. fm leges virtuo supplicio punitur: in aut. vt non iux. con. na. coll'. vj. §. j. sed fm canones olim laicus excōmunicabatur: clericꝰ de pōebatur. xxij. q. ij. ſi quis per capillū.

e Ingressurus. qa qui peccat i deum peccat in eius ecclesiam: ⁊ ecōuerso. vnde pnuat eius ingressu. sic. xij. q. ij. de viro. ⁊. xvij. q. iij. frater. nec debet eis pena remitti qui in deum peccant. lxiij. di. salomitane. ⁊. xxiij. q. iiij. ſi is qui.

f Facultates. sic ſ. de voto. c. ij. Berñ.

g Cōmutet. ar. de ꝓmutatōe pene. lxxxij. di. pbiter. xxij. q. iij. innocens. de hoc dixi ſ. de voto. c. j. Ber.

h Potestatē. ar. q vna iurisdictio p aliam imuat. x. di. qm̃ idez. et xcvj. di. cum ad verum. ⁊. xvij. di. nec licuit. ⁊ ſ. de offi. ordi. quoniam in pleriſq; in fi. Berñ.

i Contra eū. i. potestatē. ⁊ ita habes hic q ſi iudex secularis negligit facere iusticiam: pōt cōpelli per ecclesiam. xxiij. q. v. admonitratores. ⁊. xcvj. di. cū ad vep.

k Adonere. idē esset ſi hoc nō fuisset adiectū: vt de monetis que in vſu habeāt soluat fm consuetudinē loci. ff. ō leg. j. ſi seruus. §. ſi numerus. ⁊. ff. de leg. iij. l. nūmis. ⁊. ff. de fun. instruc. cuius relationis. §. asinam. Berñ.

a ⁊ Si quis diaconus. idem est de omnibus aliis. ꝑ. c. pri. ⁊ xj. q. iij. episcopus. Berñ.

b Juste. idem esset ſi iuste: nisi prius restitutus fuisset. xj. q. iij. episcopus. dūmodo sententia non sit lata contra ordinem iuris. quia tunc nulla est sententia. ij. q. vj. §. diffinitiua: ſ. vt lit. non contesta. accedens. j.

c Ab eccl'ia. Ar. contra. ij. q. v. que de causa: sed ibi dispēsatū fuit lxiij. dist. salomitane.

d Si quis pbr. degradat⁹. a suo epo admictis sibi alijs epis i degradatiōe pbri. xv. q. vij. felix. ⁊. c. ſi aūt. Sed pone degradatū celebrare: nūquid ꝓficiat? videt q sic: qr ordinē nō amisit. xx. q. iij. eos q. j. q. j. q quidā. ⁊ de pse. di. iij. oñdit. xxxij. q. vij. licite. Ar. ꝓtra. l. dist. accedēs. xj. q. iij. epūs lxxxj. di. dictū. xxij. q. vltri. clerici. huj. di. c. ij R. dixit q talis nō cōficit. potuit em eccl'ia ei auferre illaz ꝓtatem quā ꝓtulit: q̄uis non possit caracter auferri sic nec insignia militi Lau. ala. ⁊. t. dicūt et melius: q bñ ꝓficit depo sitꝰ: sic hereticꝰ. ar. j. q. j. nec. ⁊. c. q quidā nec papa potuit auferre illā vtutē: ⁊ hoc verū credo. vñ talis excō municat: vt. j. dr: qr facit rē sibi ꝓhibitā.

e Presumserit. q̄si in officio suo: vt pus: qd nō licet. xj. q. iij. ſi qs epūs i pcilio. ⁊. xxxiij. di. pbm. Jn mō em puati suffragij pōt dicere horas suas: qd etiā pt laicꝰ. ar. bo. j. de pe. ⁊ remiſ. q in te.

f Excōicatū. ipo mere. xj. q. iij. cū excōicato: ⁊ intellige de minori excōicatiōe. xj q. iij. excōicatos. ⁊ nisi restituerit: sunt excōicandi. j. de sen. ex. q in duobus. §. ij. ⁊. j. e. ſi celebrat. in time.

h Judicio. vbi em eccl'ia p se ꝓficere non pt: inuocandū est auxilium seculare: vt ſ dicat ſ de offi. ordi. c. j. ⁊. c. qm̃ in pleriſq; in fi. et xvij. di. nec licuit. xj. q. j. penu⁹. ⁊ ita vtraq; pars p alteram iuuari debet. ſ. ti. ꝓxi. c. ij. vbi de hoc: ⁊ pt p eccl'iā ꝓpelli: vt ibi dicit.

Clerici. monit. g videt: q ſi emēdare se volūt: nō deponent: ſ hoc intellige dictū dispēsatiue: ⁊ ita nō ꝓtradicit. j. c. pri. ⁊ alia. c. sequētia. Et sic ps: q q̄libz celebrat excōicatꝰ vel ab officio suspēsus puari dr de iure officio ⁊ beneficio ⁊ deponi etiā. Sed nūquid epūs potest cum talibus dispēsare: siue legatus de latere omnino papę missus? Ar. q legatꝰ possit: qr vicē gerit delegātis: ⁊ absoluit excōmunicatos: quoz absolutio sedi apl'ice reseruat. ſ. de offi. le. q trāslationē. ⁊. j. de sen. excō. q̄uis. ⁊. c. ad eminentiam. Dicas ergo q nec episcopus nec etiā synodus i hoc dispēsare pt. xj. q. iij. siqs epūs damnat. ⁊. c. se. ar. j. de eo qui fur. ordi. re. c. j. ⁊. ij. q. v. que de causa. nec etiā legatus: licet possit absoluere excōmunicatos: ⁊ sic solꝰ papa hic dispēsat: ⁊ hoc hodie exꝑssum ē in quadā decre. anno. quarti. ſ. de sen. ⁊ re iudi. cū eterni. ⁊. j. de sen. ex. cū medicinalis. Sed pōt queri: vtrū idē sit in deposito: vt solus papa ipm restituat. Hug. dicē q solus papa hoc pt: ⁊ probat. vij. q. j. siqs pbyter. tamē cū distinctiōe ſ epiſcopꝰ ipm deposuit tm̃ cū aliis episcopis a sacerdotio potest eum recipere in inferioribus ordinib: ⁊ sic de aliis ordinib. ar. xv. q. viij. qui admiserit. ⁊. c. siquis pbyter. Si vo depositus est ab omnib ordinib: solus papa ipm restituit. Sed contra ar. habes. xj q. iij. episcopus: ibi dicit: q in secūda synodo innocēs inueniat: non pt esse qd fuerat: nisi gradus pmissos recipiat de manu epi: sed illud

intelligit cū iniuste ꝛe positus fuit: puta p falsos testes vel falsa instrumēta. vnde dicit ibi: si innocēs inuenerit: sed vbi iuste p crimē ꝛepositus est solus papa tales restituit.

a Ltores. ꝛeponas. ecce pena illoꝝ qui excōmunicati suspēsi vel interdicti diuina officia celebrāt: vt dictū est. ℟.c. ꝓxi.

l Multitudinē. hic ergō nō parcit multitudini. Ar. ℟. l. di. vt ꝓstituerēt. ꝛ. xlviij. dis. cōmessationes. ix. q. j. ordinationes. ꝛ. ℟. ꝛe ꝛep. ordi. c. ij. vbi ꝛe hoc. et xxiij. q. iij. nō pt. ꝛ. c. ipa pietas. j. q. vij. ℟ri ens. Sed ista ℟ria locū habent vbi scādalus timet: ꝛ multorū strages iacet si seruetur rigor. alꝫs si nō ꝓemnat disciplina ecclie i ꝓpris sed vt paciēter sustineāt tūc ferēda est multitudo. xxiij. q. iij. nō pōt. in fi. ꝛ ꝛe pe. di. vj. c. j. in fi. Itē habes hic: q vltra. xl. dicunt multi: sic. ℟. ꝛe testi. cū causaz Et ꝓm has ꝛere. inter ꝓmuntur illam. ℟. ꝛe rescrip. sedes. ꝛ. ff. ꝛe testi. l. j. in fi. Aliqñ etiā duo dicunt mlti. instit. ꝛe iur. ꝓso. in fine. ar. Aliqñ etiā. xxiij. milia pauci dicunt. xlv. dis. disciplina. xxiij. q. iij. q aut. Multa igit et pauca i respectu dicit

m Magis. hi em magis peccāt: ꝛ ideo magꝫ puniēpi sunt. lxxvj. di. c. j. ꝛ ea. di. tanta. ꝛ. xxiij. q. iij. qui alioꝝ ꝛ in quo maior est culpa: maior ꝛbet exerceri vindicta. ℟. ò hereꝫ. excōmunicam⁹. §. credentes: vbi ꝛe hoc plures inuenies ꝓcordātias

n Ab officio. ꝛ etiam a beneficio. q: vbi vnū ꝓpter alterū vtrobiq; tm. lxxxj. distin. eos. Quid si epus dicat: suspendo te a beneficio: nūquid pōt celebrare: ita quidē: si suspendit ipm tm a beneficio. Itē poterit ne beneficiū acquirere: ita: q: nō intelligit illū beneficio suspēdisse nisi quo ad se: nisi specialit ferat sentētia: vt remoueat ab officio. tūc em beneficiū sequela est: ꝛ ideo remouetur ab illo. vt. ℟. ꝛe ap. pastoralis. ar. ꝓe. c. eos. ꝛ. c. ꝓcedēt̄is: nisi spāliter ei cōseruaret. xxviij. di. ꝓbām. ꝛ. l. di. studeat. ꝛ. c. accedēs. Quid si episcopus ita dicat: suspēdo te ab officio vel beneficio: nūqd ꝛbeo abstinere ab vtroq; ita credo saltē ꝓpter dubium. ar. j. e. c. ꝓxi. ꝛ. L. ꝛe ꝛbo. sig. cū quidā. ꝛ ꝛe conse. di. ij. in calice. ar. ff. ꝛe re. dub. si is qui ducēra. §. cū ita. ar. q neutro suspēsus ē ꝓpt dubiū. ff. ꝛe testa. tu. duo sunt. ꝛ. ff. ꝛe manumiss. testa. cū ex pluribꝫ.

o Sēdm discretionē. ꝛ ita penitētia arbitraria est. xxvj. q. vij. tempora penitudinis: ꝛ fit hec dispēsatio auctoritate dñi pape: quia p se nō posset: vt dictum est in proximo. c.

a Lud. ꝛ. j. De isto epō habes. ℟. ꝛe transla. q̄to. ꝛ. c. lvcet. ꝛ. ℟. ꝛe mato. ꝛ. obe. illud.

b Notoriū. hoc erat tale factū: qđ exhibebat se oculis omniū. vnđ nō poterat nō esse notoriū si trāsiit ad ecclesiā illā. Sed vtrū licite poterat vel illicite: hoc nō erat notoriū saltē quo ad alios: q: potuit esse q̄ habuit licētiā trāseūdi a dño papa per lras suas. arg. lxxvj. di.

dicerit ꝓpetue ꝛepositionis sentētiā p ausu tante temeritatis incurrant. Item tolet. archiepō.

Ltores presentiuz nobis intimarunt: q̄ tam ipi q̄ multi alij postq̄ interdicti vel excōmunicati fuerit: diuina ꝑsum pserit officia celebrare: ꝛ infra. J. ꝛ. mādam⁹ q̄tenus si. xl. solūmō vel pauciores in his ꝛeliq̄sse ꝓstiterit: oēs impetuū ab offico sacerdotali ꝛeponas. Si vo multitudinē magnā in hoc peccasse cognoueris: eos q̄s magis cām ꝛelicti esse ꝓstiterit ꝓpetua ꝛepositiōe cōdemnes: ꝛ alios qui non tātū ꝛeliq̄rint: ab officio ad tēpus suspendas: ꝛ omnib⁹ penitētiaz ꝑm discretionem tibi a deo datā iniungas. Innocen. iij. herbipolen. capitulo.

Lud dñs in beato petro: ꝛ infra. Venerabil. f. M. quōdā hildesemen. epus licentia nō solū nō obtēta ꝫ nec etiā postulata eccl'ia hildesemē. relicta herbipolen. eccl'iā occupauit: et ifra. Cū magdeburgen. epo ꝛdim⁹ i mādatis: vt cū factū ipm nō posset i ptib⁹ illis nō esse notoriū: nisi dict⁹ epus ifra. xx. dies ab herbipol. eccl'ie admīstratiōe cessaret: eū excōmunicatū publice nūciaret: quod idē magdeburgen. studuit adimplere: ꝛ infra. Ipe vo epus i nostra postmodū pūtia ꝓstitut⁹: ꝛ si suū recognosceret ꝛ cōfiteret excessum: ꝛ nō iudiciū sed misericordiā postularet: hoc tū inē alia i sua excusatiōe ꝓposuit: q̄ cū dict⁹ magdeburgen. nō esset ordinari⁹ iudex eius nō crediderat q̄ monitione nō ꝑmissa aucte ꝛelegata posset ꝓcedere ꝫ ipm: aut sentētiā i euz aliquā ꝓmulgare. Cū cum nec aīa factū monitorias nec p lras ab eo aliqs accepisset: peccare nō credidit si diuina officia q̄ntūcūq; solēniter celebrauit: ꝑsertī cuz ei nō nisi p famā ꝛe sentētia ꝫ eū plata ꝓstaret: ꝛ ifra. Licet autē in hoc nō videaꝫ oīno culpabil' extitisse: q: tū in dubijs via est eligēda tutior: ꝛ si ꝛe lata i eum sentētia dubitaret: ꝛebuerat tū pot⁹ abstinere q̄ sacra eccl'iastica ꝓtractare. Illud aūt qđ sub spe venie diuina sibi fecit postq̄ se a nobis excōicatū nouerat celebrari: ꝛ cōmunioni fideliū īgessit se: pot⁹ ꝫ euz facere credim⁹ q̄ pro eo: cum sub fiducia penitentie non ꝛebuerat ꝛeliquisse: et excōicato ñ vitare: mlto magis q̄ nō vitari piculosum existat. ñ vitare siquidē cū in eo sit excommunicat⁹ sine ꝛelicto nō potest sed cuz ex alijs pendeat: sine suo ꝛelicto poterit nō vitari: ꝛ ifra. Cū eo misericordiā faciētes penā quā canō his q̄ post excōicatiōez diuīa ꝑsupserit officia celebrare: vl se celebratiōi īgesserit diuinoꝝ ei nō duxim⁹ infligendā.

d Misericordiam sic. ℟. ꝛe trāsla. inter corpalia. vsus fi.

e Officia. i hoc ꝛeliquit: q: nec excōmunicatus nec suspēsus publice vl priuatim celebrare ꝛebz: nec sacramenta alia dare. xxviij. di. ꝑbyterum sed alia officia ꝓter missam potest occulte dicere non officiādo: sed quasi priuata persona. j. ꝛe peni. ꝛ re. q. in te. ꝛ. xj. q. iij. siquis episcopus damnatur. ꝛ. c. se.

f In hoc. s. q: non constabat ei nisi per famā ꝛe illa excōmunicatiōe: sed fama p se nō probat. iij. q. iij. §. item in crimine li. v. item sepe. arg. contra. ℟. ꝛe cōsang. ꝛ affi. super eo. vbi ad solam famam matrimoniū contrahēdum impedit. ergo iste ꝓpter famaz ꝛebuit abstinere. j. ꝛe sen. excō. cum ꝛesideres. §. j. ñ nō intrāsū culpabil' fuit quātūsi hoc p certo sciuisset: ꝛ ideo dicit: ꝛ in hoc nō videaꝫ oīno culpabilis extitisse. sed vera paucoꝝ ad hoc nō sufficerēt: q: non facūt famam. ℟. ꝛe accusa. inquisitionis: nec tenebatur credere licet diceret ei ab aliquibus xj. q. iij. non solū. ꝛ. c. in cūctis. ꝛ. xxiij. q. iiij. q̄ magnum. et. ff. q̄ cum sal. turo. l. ij. ꝛ. iij. nisi fama super hoc quenisset ad eum. ꝓut sequit. ar. ꝓra. ff. ꝛe admīni. tuto. quidā ꝛecedens. §. exquo. ꝛ. L. ꝛe rei ven. si fundum. ꝛ. ℟. ꝛe rescrip. cū cōtingat.

g In dubijs. sic. ℟. ꝛe spō. iuueis. et ò homici. significasti. ij. ꝛ. c. penul. ꝛ. c. ad audiēnā. vbi ꝛe hoc. ꝛ ar. xxiij. q. j. qđ culpaꝫ. in fi.

h Venie. sub spe venie null⁹ ꝛebet peccare. ꝛe conse. di. iiij. quādoq; ꝫ. ar. cōtra. j. ꝛe sen. excō. si vere.

i Vitari. In hoc quasi patiē. in alio scilicet in non vitare agit: quod est in eius potestate: ꝛ ideo in vno peccat: in altero nō peccat quādoq; tamen non multum differunt agere ꝛ pati posse. xxj. q. j. si cupis.

k Canon. xj. q. iij. siquis episcopus damnaꝫ. ꝛ. c. se. ꝛ. j. c. ꝓxi. ꝛ. ℟. e. latores. hanc misericordiam solus papa potest facere. supra eodem clerici.

a Fraternitat. spoliare. Imo posset eos ppetuo reponere: s. e. latores. dispẽsare tñ cũ eis nõ pt: vt dictuz est s. e. clerici. B.

b Postulastis. nõ debeat. xj. q. iij. cum excõmunicato.

c Retinere. imo si pus alia bñficia habebãt eis sunt puã di: s. de eta. q̃lt. o2. cum bone.

d Dispensatiõ. non dicit a q̃: g̃ videt relicta pfas dispensandi epis: ar. j. de sen. ex cõ. nup. dic vt s. eo. clerici. Ber.

e Canõice. si nõ fit illa canonice psecuti pdere debẽt illa. sic s de eta. q̃lt. cũ bone. cũ essent excoicati idigni erãt q̃ habiles ad alioz bñficia percipienda. q̃ tales nec eligẽ nec eligi possunt: s. de elec. cũ inc. r. s. de pstue. cũ dilect⁹. nec ipetrare lras: s. o de rescrip. dilect⁹. j.

f Et collatõe. vt puniat in q̃ delict: s. o temp. o2. ex lris. imo q̃ a preceptõe ꝓprij bñficij suspẽdat. q̃ scienter idigno bñficiũ cõtulit: s. de elec. nihil est. Berñ.

g Mereant. p suũ supiorem.

h Celebrare. ꝓpter qõ suspensi sunt q̃ ir regkares: vt no. j. de excess. pla. c. vlr. vnõ possent repom: s. e. latores. Berñ.

i Spoliãti. nec ad dicẽ si dicat q̃ sit iuste excoicat⁹: ar. s. e. illud. sic etiã nõ audiri tur cui op⁹no nũ nũciat: nec obtẽpat. ff. o no. ope. nũci. l. j. §. i operis.

k Artionibus. s. o symo. de regularib. q̃. c. qm̃ symoiaca.

l Proposuit. tẽpore. Tẽp⁹ g̃ inuestiture cõsiderari 2 vtruz tũc fuerit excoicatus vl nõ: s. e. c. pri. q̃ s. o eta. q̃lt. cũ bõe. sic in impetratõe rescripti tps date ꝓsiderãdum est an tũc fuerit excoicat⁹: s. de rescp. dilect⁹. j. q̃a si postea excoicet ñ pdit rescripti: g̃ suspẽdit q̃diu absoluat. sic intelligit s. de offi. deleg. prudẽtiã. §. sexta. sic q̃ tps electõis ꝓsiderat an tunc sit idone⁹: s. de elec. dudũ. j. vbi habes similiter q̃ inuum spectandũ est. Berñ.

Dez bisuntinen. archiepo.

Ratnitati tue: q̃ ifra. Presbyteros at et alios clericos q̃ p suis excessibꝰ a te nexibꝰ anathematis canonice inodati psumpserit vel psumpt officia celebrare diuina: rõnabil⁹ poteris oibꝰ bñficijs eccliasticis spoliare.

Dez decão q̃ pori colon.

Postulastis p se. ap. edocere: q̃ ifra. Lon. u. r. q̃ cuz excoicatis coicari ñ debeat q̃ clericis excoicatõis vinculo inodatis ecciastica beneficia ꝓferri nõ pñt: nec illi valẽt ea retinere licite: nisi forsitan cũ eis fuerit misericordit dispẽsatũ: cũ ea nõ fuerit canõice ꝓsecuti. Illi vo q̃ scient illa bñficia talibꝰ cõtulerit: tãdiu debẽt a bñficioz collatõe suspẽdi dõec sup ꝺ venia ꝓsequi mereant: vt puniant in ꝺ i q̃ de linq̃re psumpserit. Quesiuistis pterea q̃l⁹ puniri debeãt clerici mõchi vl mõiales eccias cõuetualiũ: q̃ p⁹ latã inkdicti sentẽtiaz i locis suppositis inkdicto psumpserit hactenꝰ: q̃ adhuc eã ñ verent diuina officia celebrare q̃uis ppt ꝺ sint excoicatõis vinculo inodati. Ad ꝺ breuit rñdemus q̃ clerici q̃ talia psumpserũt st ecciasticis bñficijs spoliãdi. mõchi vo vel mõiales i artioribꝰ mõasterijs ad pagẽdaz penitẽtiã detrudẽdi.

Dez de cano q̃ subdiacono pictauien. et magro. p. canõico petgoricen.

Proposuit corã nob magr̃ .p. clericꝰ epi tuscalanen. q̃. g. scte marie in porticu diac. car. in ptibꝰ illis ap. se. legatõis fungẽte officio: q̃dã ō lemõicen. ei hũil⁹ supplicarũt: vt eorũ ecclesiã q̃ debito fraudabat clericoz fuitio ordiaret: p se ac magistro eodẽ pces spal⁹ porrigentes. Ipe vo lemõicen. ciuitatez igressus canõicos monuit: vt illos recipent i socios q̃ i frẽs: maxime cũ pbẽde. v. vl. iij. ab vltima ipsi⁹ eccie ordiatõe vacassent: q̃bꝰ p⁹petitas q̃ pcessas deliberatõis iducias nõ curãtibꝰ respõdere: de pbẽda lemõicen. cardi. pdict⁹ eosdez clericos inuestiuit: q̃ ifra. Cũ at dict⁹ magr̃ et lemoniceñ. pñari⁹ i nra fuissent pñtia ꝓstituti: q̃ acta iudicij inspici fecerim⁹ diligent⁹ p pñarij testes itellexi⁹: q̃ lemõicen. eps pl'ibꝰ ãnis añq̃ idẽ magr̃ inuestitus fuerit clericos: q̃ burgen. castri lemõicen. q̃ eũdẽ. p noiatiz: quẽ eoz dicebãt ꝓsiliariũ q̃ fautorẽ vinculo excoicatõis astrinxit. Per testes vo magri. p. pbat q̃ q̃ si dict⁹ eps i burgen. q̃ eoz fautores tã cl'icos q̃ laicos lemoñ. excoicatõis inniam ptulisset: eos tñ p tres ãnos absoluit añq̃ dictus magr̃ fuerit inuestit⁹: q̃ ifra. Et q̃ idez eps dicto magro coicauit postea i eccia q̃ i mẽsa: q̃ infra. Quia vo sepedictũ magr̃m inuestiẽte sue tpe a pfato epo extitisse excoicatuz dict⁹ pñari⁹ sic obtulerat: ñ pbauit cũ ex aduerso ō absolutõe et coione dicti epi fuerit facta fides: q̃ p dictũ legatũ de memorato magro factũ ẽ: p diffinitiuã sniaz duxim⁹ approbandũ.

Dez Rogo. viij. canõicis pragensibus.

Postolice se. et ifra. Dez q̃ tpe suspẽsiõis ignari celebrastis diuina: vos reddit ignorãtia pbabil' excusatos. Ceterũ si forte ignorãtia crassa q̃ supina aut erronea fuerit: ꝓpter quod vel quãdo recipit epistolam: potest hic distingui: Vt si excõmunicato: volunt q̃ statim esset excõmunicatus: tunc statim erit excoicat⁹: sed nõ obest ei donec sciat: vt dictũ ẽ. ar. iij. q. v. c. j. vbi dic: exã lras accepisse ꝓsiterit. q̃. ff. mãdati. si mãdassem: al's tũc demũ erit excoicat⁹: cũ recepit lras. Sic distinguit lex in seruo manumisso per litteras. ff. o acqren. pos. qui absenti. q̃. l. siqs vi. §. j. q̃ ideo nõ imputat sentẽtia ignorãti: q̃ nulla sentẽtia ligat efficaciter nisi postq̃ scitur ij. q. vj. biduũ. nec aliqua ꝓsumptio. lxxxij. di. Postulasti. q̃. ff. de rescr.

m De absolutõe. q̃ sic pbauit ille pñari⁹ q̃ magr̃. p. fuit excoicat⁹. q̃ ipe. p. pbauit postea q̃ fuit absolut⁹ sñ suã institutõez. Et ita colligit hic q̃ si fuit excoicat⁹ ꝓsumit q̃ adhuc sit excoicat⁹: nisi pbauerit se absolutũ prius ipe. p. fecit. Et ita q̃dq̃ absolut⁹ saltẽ ad cautelã: sp obtinere lras absolutõis. q̃ ita cũ aliq̃s dicit aliquẽ excoicatũ: q̃ ille dicit se nõ esse excoicatũ: vtriusq̃ testes sunt admittẽdi i tali dubio. ar. j. de sen. ex. p tuas. q̃. s. de testi. cũ tu. q̃. s. de of. dele. cũ contingat. sic. s. de pscrip. illud. q̃. c. auditis.

n Cõmunicõe. hec nõ fuit sufficiẽs ratio ad pbandũ absolutionẽ. j de sen. ex. cũ dilectus. ß est psumptio quedã. xj. q. iij. quibꝰ e pti. xciij vi. si inimic⁹. Ar. ꝓra. j. de sen. ex. in pñtia. q̃. j. de pur. cũ olim.

o a Postolice. hec decre. ẽ ps illi⁹ s. de excep. apl'ice.

p Probabilis. Sic g̃ pbabilis ignorãtia tm excusat q̃ nõ crassa et supina: vt hic pz: sic. s. de cog. spiri. si vir. vñ dixit apl'us. misericordiã merui: q̃ ignorãs feci. viij. dis. plurimum. q̃ inducit dispẽsatiõz. s de ordi. ab epis. q̃ renũ. c. j. q̃. ij. vbi de h⁹. q̃. j. q. j. si q̃ a symoniacis. ß hic nõ est aliq̃ dispensatio necia: quia nescie bãt se suspẽsos: vñ nõ peccauerũt. Itẽ habes hic q̃ absens q̃ ignorãs pt excoicari q̃ suspẽdi. vt. ij. q. j. de mãifesta. q̃. s. de ap. cũ sit rõna in fi. q̃ diu ignorat se excoicatũ nõ peccat celebrãdo: vt hic pz. Idẽ g̃ erit si lras obtinuerit p bñficio vl alio negocio: posset etiã interim eligi ab ipis q̃ h⁹ igrãt Et sic i isto casu suspẽdit effect⁹ excoicatõis vt q̃uis sit excoicat⁹: ñ tñ obest. ar. op. de pse. di. iij. c. ij. q̃ insti. de excep. §. pterea. q̃ ar. s. de ap. dilect⁹ filijs. vbi suspẽdit inkdictũ: sic et sñia absolutõis suspẽdit. q̃. q. v. q̃to. Ar. j. s. o ap. pastoralẽ. vbi excoicatio stati ibit secũ executoz. q̃. ff. si certũ petat. ei q̃. vbi dic⁹ status sui ignar⁹. Credo q̃ qc qd facit anteq̃ sciat se excoicatũ: nõ iputet ei tñ postq̃ nouerit se excoicatũ oz abstinẽ: al's nõ audiet ꝓ tales lras nisi p⁹ absolutoz. Mõ credo q̃ electio de ipso facta teneat: licet ignoret se excoicatũ vel suspẽsum. Itẽ qd si talis moriat anteq̃ sciat: liber erit q̃ ad cũ: q̃ excoicato: oz eũ absolui p⁹ mortẽ. Itẽ nũqd ille q̃ scies illũ excoicatũ si participat illi excoicatus erit: credo q̃ sic. Itẽ qd si absens excoicat p epl'az: qñ dicem⁹ illum excõmunicatuz: vtrũ quãdo scribitur vel quãdo recipit epistolam: potest hic distingui: Vt si excõmunicato: volunt q̃ statim esset excõmunicatus: tunc statim erit excoicat⁹: sed nõ obest ei donec sciat: vt dictũ ẽ. ar. iij. q. v. c. j. vbi dic: exã lras accepisse ꝓsiterit. q̃. ff. mãdati. si mãdassem: al's tũc demũ erit excoicat⁹: cũ recepit lras. Sic distinguit lex in seruo manumisso per litteras. ff. o acqren. pos. qui absenti. q̃. l. siqs vi. §. j. q̃ ideo nõ imputat sentẽtia ignorãti: q̃ nulla sentẽtia ligat efficaciter nisi postq̃ scitur ij. q. vj. biduũ. nec aliqua ꝓsumptio. lxxxij. di. Postulasti. q̃. ff. de rescr.

ab ordi.fa.l.vlt. Et sic excōicatio nō semp trahit secū suā executionē ⁊ si ꝓferatur sub conditiōe .s. de ap. ꝓterea.ij. ⁊ hec vera sunt cum ꝓbabilis ē ignorātia: sec⁹ si crassa ⁊ supina. ar. s.e. illō. ibi em̄ crassa videbat ignorātia: cū p famā sciret se excōicatū.

a ¶ Indulgem⁹. in q̄ casu null⁹ alius pōt indulgere: vt dixi. s.e. clerici

b ¶ Celebrat. peccet. de hoc aūt puniet ad arbitriū sui plan: cū certa pena hic nō statuat. argu. s. de of. dele. de causis. ⁊. xx vj. q. vij. tempora.

c ¶ Irregularitat⁹. q̄ ꝓterea n̄ impediret ab aliq̄ ꝓmotiōe eo absoluto. sec⁹ si maiori sentēna sit ligat⁹. tūc dz dispōni: nisi cū eo fuerit dispēsatū. s.e. latores. postulast⁹. ⁊ q̄s p totū: hic ꝙ dermiat qđ olim dubitabat. s. vtrū talis irregularitatē ꝓtraheret.

d ¶ Nec eligere. sed ꝙ s. de elec. cū inh. r. ⁊. s de ꝓse. cū dilect⁹. vbi dicit: q̄ suspensus nec eligere nec eligi pōt. s. de ꝓcess. ꝑben. q̄ diuersitatē. hic vo dicit: q̄ talis suspēsus eligere pōt: licz nō eligi ꝙ illa et omnia cōsimilia. vt. s.e.c.ij. intelligunt de suspensis ab homine. illi enim eligere non possunt: irregularitatē incurrūt diuina officia. pōmendo. s.e. latores. ⁊. s. de era. ⁊ q̄s. cū bone. hic vo loquit de excōmunicatis siue suspēsis a canone ꝓter solam ꝓticipationem: quia sm canones: qui particip̄at cum excōmunicatis: excōmunicatus est siue suspensus a sacramētis ecclesie: que suspensio siue excōmunicatio appellat minor excōmunicatio: vt. iij. q. iij. engeltrudā. Sed eadem pena est in suspenso ab homine ⁊ a canone alias quā p participationē quia vtroq̄ casu priuatus est cōmunione sacramentoꝝ ⁊ diuinis officijs. s. de re iudi. cū eterni. ⁊. j. de sen. excō. cum medicinalis ⁊ qui suspēsus celebrat: est irregularis: vt ibi dicit. Que est ergo ratio q̄ in vno eligere possunt in altero non? Potest dici q̄ ideo: q̄: plus contempsit qui fecit ꝓtra legem animatā q̄ qui fecit ꝓtra legez mortuā quia ꝓtemnēdo iudicis ꝓceptū: quod est factum legis auctoritate: et ipaz legem offendit: ⁊ ideo plus punit: ⁊ ideo dicitur q̄ mitius agit cum lege q̄ cum ministro legis. argu. ff. de arbi. l. celsus: ⁊ vox viua magis timenda est q̄ vox mortua ⁊ ei potius credi debet. in aut. de instru. caut. ⁊ si. §. si vo aliqđ colla. vj. ⁊ ita in casu lr̄e mōi capituli nō est irregularis q̄ celebrat. suspensus aūt ab homie ⁊ a canone: si celebrat est irregularis in cōsti. innocē. iij. s. de senten. ⁊ re iudi. cum eterni. ⁊. j. de sent. excō. cuz medicinalis. Sed que ē ratio q̄ suspensi p participationē excōmunicatoꝝ possunt eligere: alij suspensi nō pñt Ratio ē: q: suspēsi p ꝓticipatiōez nō sunt suspēsi vel interdicti a diuinis officijs: ꝙ ꝓuati sunt cōmunione sacramentoꝝ per canones et etiam ꝓpter peccatū: sicut ⁊ alij in mortali cōstitum nō sunt excluſi ab electione. s. de elec. illa. ⁊ ideo possunt eligere. Nec sunt irregulares si celebrant: vt hic dicit. Et eadē ratione debent posse eligi: cum nō sint suspēsi a diuinis. ratio redditur in littera: vbi dicitur eius electio est irritanda: p eo q̄ eligit ad susceptionē eoꝝ. i. sacramētoꝝ a quibo est priuatus a sanctis patribo. quicūq̄ enim eligit ea suscipere tenet: ⁊ quilibet fidelis. j. de pe. remiſ. omnis vtriusq̄. ⁊ q: illis ꝓuat⁹ ē nō pōt eligi ad ea: etiā si penitentiā egisset de peccato: nisi ꝓus absoluat ab illa suspēsiōe que inflicta est p canones. xj. q. iij. excōicatos. ⁊. c. cū excōicato. qđ nō est de alijs criminosis q̄ p penitentiā restituti sunt ad ꝓceptionē sacramentoꝝ: a quoꝝ perceptiōe ꝓuati erant ꝓpter peccatum. b.

e ¶ Iurisditiōis. Minor ergo excōicatio non repellit a iudicio nec ab agendo: sed ab illis tm̄ ꝓhibet q̄ ꝓnunt ad officium. Idem dico in suspenso ab homine: nisi sit suspensus tam ab officio q̄ a iurisditiōe tunc priuatus est spiritualī ⁊ temporali iurisditione. si. s. de elec. trāsmissam. vbi electus ⁊ confirmatus potest facere ea que sunt iurisditionis ⁊ non ordinis. Ber.

f ¶ Sciēter. Sed qđ si electores eligāt aliquez excōmunicatū minori excōmunicatiōe quē ipi ignorāt excōmunicatū: nūquid valz electio? ar. est q̄ sic: ex eo q̄ dicit sciēter. sed nō credo: q: ignō rātia eoꝝ non facit eum abilē. s. de elec. innotuit. ⁊ causa ꝓhibitiōis hic signata nihilomin⁹ remanet. vñ supple maxime vel potiꝰ: qđ dicit scienter referas ad ipsum excōmunicatū minori excōicatione: puta quia sciēter ꝓcipauit excōicatis. Sed nūquid ꝓuari sunt iure eligendi qui talem sciēter eligunt? ar. q̄ sic s. de elec. cum in cūctis. ⁊. c. sc̄ptū. in fi.

g ¶ Patribus. xj. q. iij. excōmunicatos. ⁊. c. cum excōicato. iij. q. iiij. engeltrudā

h ¶ Priuatus. hec ē causa ꝓhibitiōis: q: cum sit priuatus sacramentis ad ea eligi nō potest. ⁊ est simile illi qui non est capax: nō pōt ex testamēto aliqđ ꝓcipere. ff. de pba. q̄ testamētū. ⁊. ff. de iure fisci. nō intelligit. §. siqs. palam. ⁊. l. ita fidei. hoc enim esset circūuenire legē: vt ibi dicit. Et sic est ar. q̄ si aliquis ꝓhibetur vna via: nō ē admittendus ad id alia via. s. de ꝓcura. tute. cum suis concor. Bern.

i ¶ Nō carēt. bene dicit: q: sacramenta a quocūq̄ licet criminoso recipienda sunt ⁊ valēt. xv. q. vlt. c. vlt. vñ rn̄ tolerēt. xxviij. dist. consulendum. ⁊. s. de coha. cleri. ⁊ mulie. c. via: quia licet sit suspēsus a ꝓceptiōe sacramentoꝝ: nō tamē quo ad collationē: vt hic dicit quia licet sit suspensus quo ad se: nō tamē quo alios. arg. s. de coha. cle. ⁊ mulie. c. fi. quia excōmunicati etiā conferūt ordines. s. de or. ab eo qui renū. epi. c. ij. licet nō ꝓsērāt executionē ꝓpter ꝓcipantes cōferūt executionē: ⁊ ideo dicit virtutis non carēt effectu. q̄ cūq̄ em̄ habent executionē: eam cōferre possunt. Et sic est. arg. q̄ excōicatio nō trāsit in tertiā ꝑsonā. Ber.

k ¶ Dūmodo hec determiatio dūmodo respicit qđ dicit non videt amotus a collatione &c. quasi diceret: si ex cōtemptu ⁊ contra ꝓhibitionem superioris ingerit se cōmunioni excōicatoꝝ: hocipso intelligit remotus a collatione sacramētoꝝ ꝓpter suā pertinaciā et cōtemptū. ar. s.e.c.ij. ⁊ ita ex ꝓpria culpa incipit esse suspēsus: sic qui nō est excōicatus ex ꝓtemptu est excōicatus. xj. q. iij. §. cū ergo in fi. ⁊. xxiij. q. iij. notandū. in fi. ⁊. j. de sen. ex. p tuas. Et est arg. bo. ad hoc. j. de excess. ꝓla. c. vlt. de illo excōicato: q̄ violauit interdictum hocipo suspensus fuit: ⁊ ideo alios excōicare vel suspēdere non potuit: vt ibi dicit. Vnde tanq̄ suspēsus ꝓcurando ecclesiastica beneficia nō cōsert effectū virtutis sacramentoꝝ. s. executionē ordinis q̄ est effectus ordinis: licet cōferat caracterē. si in forma ecclie cōferat: ꝓterq̄ in baptismo: q: a quocūq̄ &c. in forma ecclesie profuit ad salutē q̄ ad omnē suū effectū. s. de sum. trī. c. j. ad fi. q: illud est sacramētū necessitat⁹: qđ non cōtingit in alijs sacramētis. s. de cōsue. q̄to. ⁊ ita ꝓpter cōtemptū supioris debet excōicari: vt hic dicit. Quidā hoc intelligūt: cum supior in ꝓcepto facto ꝓticipantibo excōicato hoc interdicit: suspēdendo eos si cōtrafecerint: sed de hoc nemo dubitat. Vel posset dici: q̄ tūc ꝓmo remotus est a collatiōe cū fuerit excōicatus ꝓpter ꝓceptū: ⁊ sic planū est.

l ¶ Pertinaciter. quasi ex cōtemptu ⁊ studiose ꝓticipat. vñ ꝓpter hoc ē anathemate puniend⁹: sic. j. de sen. ex. qđ in dubijs.

m ¶ Si q̄s baptizauerit. intellige ac si esset ordinat⁹. ⁊ ei licēt ex officio: tūc punit ꝓut h dz. sec⁹ si ꝙ necessitate: q: tūc licitum est cuilibet. xxx. q. j. ad limina. ⁊. xciij. di. diaconos. etiā ab heretico potest recipi baptismus tempore necessitat⁹. de ꝓse. di. iiij. a quodā dūmō in forma eccl'ie. xxiij. q. j. si quē forte. et s. de sum. trī. c. j. §. sacramentū.

n ¶ Ex lr̄is. manū. de q̄ habes. s. de sacra. nō iteran. c. p̄sbyter. vbi de hoc. ⁊. xxiij. di. p̄sbyter cū. que si omissa fuerit non est ordo reiterādus: sed stando rpe etiā supplenduz: vt dicit in decre. pdicta p̄sbyter. sed hic nec ordinē nec manus impositionē recepit: pur sequit: vt dicit ad sacerdotis officiū &c.

o ¶ Presumpsit. bñ dicit vsurpare: q: nō ꝓfecit: cū virtutē illā non

dispensatiōis gratia egeatis: eaz vobis de benignitate apostolica indulgem⁹.

¶ Item.

¶ Si celebrat minori excōicati one ligat⁹: licz grauiter peccet nulli⁹ tn̄ notā irregularitatis incurrit: nec eligere ꝓhibet vel ea q̄ rōne iurisditiōis sibi cōpetunt exercere. Si tn̄ sciēter tal' electus fuerit: ei⁹ electio ē irritāda: p eo q̄ ad susceptionē eoꝝ eligit: a q̄rū ꝓceptiōe a sanctis p̄tribo ē ꝓuatus. ¶ Peccat aūt ꝓferēdo ecclesiastica sacra: ꝙ ab eo collata virtutis nō carēt effectu: cū n̄ videat a collatiōe ꝙ participatiōe sacramētoꝝ: q̄ i sola ꝓsistit ꝓcepti one remoti⁹: dūmō nō in ꝓceptū

ecclesiastice discipline: videlicet ꝙ ꝓhibitiōz supioris cōiom excōicatoꝝ ꝓtinacit⁹ se ingesserit: in q̄ casu ē anathemate feriēdus.

De clerico non ordinato ministrante.

¶ Dimisda papa.

¶ Si q̄s baptizauerit: aut aliqđ diuinū officiū exercuerit nō ordinat⁹ ꝓpter temeritatē abiciat de ecclesia: ⁊ nūq̄ ordinet. ¶ Rbanus iij. legionen. episcopo.

Ex litteris. t. f. inotuit nobis q̄. j. diacon⁹ cū nō ꝓposuisses ei manū: missaz celebratiōz vsurpare ꝓsūpsit: ⁊ ifra. Cō. t. r. q̄ ad sacerdotis officiū n̄ poterit

haberet. q; solus ille ꝓficit qui rite fuerit ordinatus: ſ. tē ſum. trini. c. j. §. vna. ar. ad hoc. lxviij. di. ꝓbiteri. ⁊ j. q. vij. daibertū. et ſ. tē iterꝝ. q; aūt: in fi. ⁊ tē ꝓſe. di. j. c. j. in fi. ſecus in ꝓpoſito. vt ſ. ui. ri. ꝓri. c. ſi qs. victū eſt.

a ¶ Promoueri. ſine diſpenſatōe. ⁊ ſic puniē in eo in quo deliquit: vt ſ. tē imu. ec. c. vl ti. cū ſuis ꝑcor. ⁊. ff. ō fur. l. q; vas. §. qui furem. Ber.

b ¶ De beneficio. ſic. l. diſ. ſtudeat. xxviij di. ꝓbitez.

c ¶ Negocia. q; hoc redūdaret i oꝓbrium clericoꝝ: cū ipe cleri caliter vnē teneaē ſi cut ꝓpoſitus. lxxxj. di. dictū. et ar. xciij. di. diaconi. ibi: mēdicat inſelix tē. ⁊ ne cogaē in cleri oꝓbrium mēdicare: ſ. ō renūci. ad ſupplicatiōnem tē.

d ¶ Miſericordiaz. vt ipe poſſit ad diaconatū redire poſt tempus ſtatutū: ⁊ ad bñficiū ſi digne penituerit. Sz nūquid epūs poſſet diſpēſare cū eo vt ſaltē ad ſacerdotiū ꝓmoueret poſt penitentiā? nō credo. q; papa hoc ei ꝓhibē videt hic. ß dic q; pōt. qa papa hō expſſe nō ꝓhibet.

e ¶ Salubriꝝ: vt ſ. tē ſymo. matheꝝ: i fi.

f ¶ Ele. neſcire. et ſic cē ſa et ſupia fuit ignorātia: ⁊ iō ipm nō excuſat: ſ. ō oz. ab epi. q nenūci. c. j. §. ō cleri. excō. mm. c. pl't.

g ¶ Diſcretōis. infra ānos diſcretōis bene recipit qs ſacros ordines licet ꝓferre nō debeāt. ⁊ q ordinauerit puniri dēbz. ¶ Et ordinario interdicēda ē executio vſq; ad etatē legitimā: ſ. tē ſēp. oz. vel non eſt cōpos mētis. Iz ſecus ſit in matrimōio carnali: niſi malicia ſuppleat etatē: ſ. tē ꝓpō. impu. tē illis. et. c. vlti.

Et ſic ñ ē ſp ſil'itudo int carnale mīmōiū ⁊ ſpūale. Sz nūqd iſti ratiōnabiliter ordinati tenent ꝓmotōnē cū venerit ad legitimaz etatē? ar. q. qz ꝓmētia res ē von ⁊ ñ ꝓcepti. xxxij. q. j. integritas. Non credo q; poſſit ꝓhibere. maxie ſi dicat q; ordo hēat votū ꝓtinēne ānexū: ſic ß appellat cōtinē. ⁊ ita facit ordo qō votū facē ñ poſſz. qz i tali etate ñ tenet votū ſ. ō regu. ad nraz. ⁊. c. ſignificatū: cū ſuus ſil'ibus. ß eq; videt q; ꝑhē poſſet ſi ꝓdicat añ. xviij. an. ß qō ꝓ; dixi vex ē. qz ſtatī añq; ordiaret: tē habuit ꝓdicē ⁊ nīl'o mō ꝓſentire. ⁊ ſi ſimp'r consecr ordinat? fuiſſz: nō recepiſſet caracterē: ſ. tē bap. maiores. §. vlt. Vſus ſi.

h ¶ Iteratū. ō ꝓſe. di. j. eccie. ⁊. c. ſolēnitates. ⁊ ō ꝓſe. di. iij. placuit.

i ¶ Miniſtrare. In caſu iſto epiſcopus ſuo iure diſpēſare pt: vt ſatis colligitur ex hac littera. ſic. lij. diſ. ſollicitudo. ⁊ ſ. tē ſacra. non ueran. paſtoralis. Sed quid ſi nullū minorem ordinem habuit ⁊ ꝓmoueat ad ſacerdotium vel ad alium ordinem ſacrum: nunqd recipit ordinez? Lauē. dixit q; non. quia ſi laicus ordinet i ſacō ordinē nihil recipit. ar. xl. di. ſic. vbi dī: ſic viri ⁊ mlier cōiūctio vnū facit corp?: ita clericaꝰ ⁊ ſacerdotiū vnū faciūt ordinē. ß ſi aliquē tē mīori hēat: recipit ſacrū. vñ. dicit ꝯ. q; hī recipit qs ſacrū ordinē: etiā ſi nullū hēat tē minoribꝫ ꝓter epalē: quē nemo recipe pt: niſi ſit ſaltē ſacerdos. ar. j. tē exceſ. pla. ex ſris. ibi cū igit pōtificale officiū ſiue altaris tē. ⁊ iſtud veriꝰ videt. Sed qd ſi ordinat in epm ꝓtermiſſo dyaconatu vel ſbdyaconatu: epūs ē: dū tñ fuerit ſacerdos: ß illū ordinē quē nō hūit alijs ꝓferre nō ꝑmit. ar. j. q. j. gra. ⁊. c. ventū. et q. vij. daibertū. tē cōſe. di. iij. quomodo.

k ¶ Veniēs. furtiue. furtiue ꝓmouet q; cit ꝓciaz ſui epi ⁊ ſine examinatōe ꝓmouet. lxviij diſt. extra ꝓciaz. xxiij. diſt. quādo.

l ¶ Archidiaconoꝝ. argu. q; archidiacon? pt excōicare: ⁊ hz iuriſdictionē. ſ. ō elec. dudū ij. ⁊. ſ. tē offi. oꝛ. cū ab eccleſiaꝝ. vbi tē hoc.

m ¶ Diſpēſes. Dic eſt op. ar. q; epi nō pñt diſpēſare cū illis q; excōicari diuinū officiū exercere ꝓſumūt. ⁊. j. eo. c. vlt. vbi dī idē: q; eoipo q; dic tuipe ꝓ tuo arbitrio diſpēſes: ſi excōicatio lata nō fuerit: intelligit ꝓhibē cū lata fuerit: q; ſic excōicatus recipit ordinē. ar. xxv di. q̄lis. qō ē verū. ſic. j. tē ſent. ex. cū illoꝝ. tē hoc dictū ē. ſ. tē de. ex. mi. cleric. Papa in no. iij. tñ dicit q; iſte nō erat excōicat?: ⁊ tñ ꝓter intermiatiōz excōicatiōis ſol? papa ß diſpenſat.

n ¶ Si vo intermiatio ar. q; ſi iudex dicat: ꝑcipio ſub itermiatiōe anathematiz q; ꝑfaciēs ſit excōicat?. ſic ſ. tē loca. c. j. qō nō eſt verū. Expone ß vba illa ⁊ intellige: vt dixi. ſ. tē ſymo. ſic tuis. ⁊ irrāſitiue intellige iſta vba intermiatio anathematiz .i. intermiatio q̄ ſunt anathema ſub ꝓditiōe facta: vt expmit in tē

anathematis intimiatōe ꝓbitus: tuipſe i ꝓmotōe ipſi? ad ſacerdotale officiū ꝓdigna ſatiſfactōe impoſita: niſi alia ipediāt: ꝓ arbitrio tuo diſpēſes. Si vo intimiatio anathematis ſup ß facta eſt moneas eū vt i aliq̄ mōaſterio ſeu canōica habitū ſuſcipiat regulare: cui exq̄ i habitu illo aliq̄nto tpe fuerit laudabiliter ꝑſeuerat?: poteris miſericordit ꝓuidere: alioq̄n nulla rōne cōcedimus eū ad ſacerdotalē ordiez ꝓmoueri. ¶ Celeſtin?. iij.

¶ Im. b. lator pñtiū: ſicut nob ſua q̄ſtōe monſtrauit ad tuā ordiatiōis cauſa pñtiam acceſſiſſet: iuxt ꝑſuetudiez pric ſibi q̄tuoꝝ miōres ordies ꝓtuliſti: qbꝰ nō ꝓtēt? ſbdiaconatū temerario auſu recepit. Quia vo idē clericꝰ in ß facto multū acceſſit: mādam? q̄ten? eū i miōribꝰ dū taxat ordinibus celebrare pmittas. Si vo dmū religiōis itrauerit: ⁊ vita ⁊ mores ei? exegerint: abbas ſi voluerit i alijs poterit ordinib diſpēſare. ¶ Dē.

Monuit nobis q. g. clericus ⁊ alij duo tē dioē. tua ad. g. q̄ndā ſegunt. epm: vt ordines reciperēt ab eo: acceſſerūt. Cūq; ab eodē epo ſub excōmunicatōis ſentētia fuiſſet inhibituz: ne quis ſe ad duos ordies ſuſcipiēdos ingereret. ꝓdicti clerici nihilomin? ſbdiaconat? et diaconat? ordinē clādeſtine ſuſcepe rūt: ⁊ ifra. Con. t. t. r. q; ordinati i ſuſceptis ordīb ō iuris rigo

ere. ſicut. ⁊ ita nulla cōrarietas vel dubitatio eſt.

o ¶ Miſericorditer. nō tuo iure: ſed tē aucte pape: vt ſequit: alioq̄n nulla rōne cōcedim?. ⁊. j. e. c. vlti. Itē ē hic ar. q; ingreſſus religiōis nō tollit irregularitatē. j. eo. c. vlti. tē hoc dixi. ſ. tē apoſto. c. ij.

p ¶ Im. b. miōres. Dic ß hēs expſſuz q; oēs miōres ordies vna die ꝓferri pñt. ar. ad h'ſ. tē rē. oꝛ. c. j. ¶ bi. idefinite loq̄t ō h? q ¶ Permittas. hāc pmiſſionē itellige ſm tenorē. ſ. e. c. ꝓri. ⁊ j. c. ꝓri. ſi excōicatio lata fuit l' nō fuit: q; tūc nō pt. al's ſuo iure poſſit.

r ¶ Si voluerit. j. tē ſen. ex. cū illoꝝ. tñ ſi excōicatus ex certa ſcīētia ordinē recepiſſet: nō poſſet: vt ibi dicit.

s ¶ Monuit. ordines. ſ. ſacros: q; ſimul eodē die cōferri non debent. ſ. tē rempo. ordi. litteras. ⁊. c. dilectus. Ad duos vo minores vel etiaz quatuor pt aliqs ꝓmoueri. ſ. c. primo. ſed idem eſſet de minoribus: ſi prohibitio excōmunicationis facta fuiſſet de minoribus: licet poſſit ꝓferre miōres: q; ſi nō vult aliquē ꝓmouere ad duos

mnores vel plures: nō compellit: imo ꝛ iure interstitia etiā tēpoꝛ seruanda sunt. lxxvij. di. in singulis.

a ¶ Non tebēt. imo ꝛ rigoꝛe sunt ꝛponēdi. j. ꝛ sen. excō. cum illoꝛum. quia contra sententiā excōmunicatiōis recipiūt ordines. argu. §. ꝛ cle. excō. mun. latoꝛes.

b ¶ Licētia. sic §. e. c. j

re mīstrare nō tebēt. Uerūtn̄ si ad religionē aliquā voluerint se transferre: ꝛ pacta pnia p arbitrio tuo eis iniūcta ibidē laudabilit fuerīt quersati pcessu tpis cū eis potis ꝛ nr̄a licētia dispēsare: vt postmoduz susceptoꝛum ordinum executione letent.

De excessib⁹ pīlatoꝝ ꝛ subditoꝝ.

Alexander tercius.

Deruenit ad audiētiā nostrā: ꝛ infra. Cū aūt pbros q̄si filios ꝛ frēs benigne ac fraīna tebeatis charitate fouere. Adādam⁹ q̄ten⁹ i eos tallias ꝛ exactiōes idebitas exercere nll'aten⁹ pīsumatis: nec ꝛ ceto irrōnabilit ḡuetis vl' inhoneste tractetis eosdē: aut sine iudicio capīi sus pēdere vl' eoꝝ ecclias indicto sbīcere attētetis neq; duas ecclias q̄rū vnā suffice videbitis: pmittatis illos tenere: nec aliquē excōicare sn̄ ordine iudiciario pīsumatis. Scitu ri p certo: q̄ si hmōi rumores ō vobis itez ad aures nr̄as puenerīt: p tātis excessib⁹ vos tal'r puniem⁹ q̄ tioze pene vie ceteris similib⁹ abstinebūt. Item cantuarien. archiepiscopo.

Dhec: qm̄ epūs pl'es ecclias a psuetudie ꝛ obseqo archidyaconoꝝ liberas pstituit ꝛ inmunes: p qō reddit⁹ diminuit eozūō Ad. q̄ten⁹ factū epi sr̄ b corrigas ꝛ emēdes: ꝛ ita prideas q̄ pfatis archidyacōis psuetudines quas pīsbri ecclīs suoꝝ archidyaconatuū tebēt: plenarie pseruent: ꝛ illis tebitā reuerētiā exhibeāt ꝛ honorē. Item exonien. epo.

Daures nr̄as puenit q̄ quidā archidyaconi tui se i ecclesias q̄ in suis archidyaconatibus vacāt: aucte ppria ītrudere nō verēt: ꝛ infra. Ad. q̄ten⁹ eos q̄ talı mō ecclias occupāt vl' occupatas tetinēt: ad easdē dimittē das cēsura ecclīastica ppellas: ꝛ easdez ecclias ꝛ psonis idoneis ordinans pfatos archidyaconos pro tāta pīsumptiōe tebita cures animaduersiōe punire. Item in concilio lateranen̄.

Clerici: ꝛ infra. Quicūq; illa incontinētia q̄ p̄ naturā est: ppt quā ira dei venit i filios diffidētie ꝛ q̄nq; ciuitates igne consumpsit: ꝛ phēsi fuerīt laborare si clerici fuerīt: ꝛ ejcianť a clero: vl' ad agēdā penitētiā i monasteriis ꝛ trudanť: si laici excōicationi subdanť: ꝛ a cetu fideliū fiāt penitus alieni. Item.

Sane si epi aliq̄d ab abbatibus pter tebitā obediēt iā p̄ libertatē ordinis a p̄. nr̄is ꝛ a nobis indultā exigūt libeꝝ sit abbatib⁹ aucte ap. qō petit ꝛnega re. Item nouicen. epo.

Illud etiā ꝛ vicarijs q̄ psonis fide ꝛ sacramēto obligati sunt: duxim⁹ statuēdū q̄ si psonatū sibi falso assumētes p̄ psonas se ererit: ꝛ sup b i iure cōfessi fuerīt vl' puicti: ꝛceto i eodē epatu ad officij sui executionē nll'aten⁹ admittāt. ¶ Lemēs. iij.

m ¶ Cōsuetudines. ar. q̄ iurisditio archidya. pot⁹ ex psuetudie q̄ ex iure tuuat. §. ꝛ elec. dudū. ij. §. tādē. ar. §. ꝛ of. archidya. c. vl. ar. j. e. ti. cū sanct. vbi ꝛ hoc. Itē ar. q̄ seruitū ex psuetudine pīsti tū pen pt. xj. di. catholica. ꝛ xvij. q. ij. seruitū. ꝛ h⁹ plene dr̄. §. ꝛ psue. c. vl. ꝛ §. ꝛ cē. quenit. ꝛ itellige qō b die psuetudine pscripta.

Iaures. intrudē. vt ad op⁹ suū illas rtineāt qō facē non pnt. ß si cā custodie h⁹ faceret hoc licēt. lxiij. dis. si i plebib⁹. ꝛ §. ꝛ appbone. Et si eī ad eos ptineat institutio: nī sibi tebēt illas rennē ß alios instituē: vt uni dantē ꝛ recipiētē sit differēta. §. ꝛ in stit. c. vl. nec credat q̄ ipe possit oib⁹ suffi cere. §. ꝛ offi. archipīsbri. c. vlti.

o ¶ Ordinās. ad eoꝝ pnātoꝝ: nisi alii se hēat psuetudo.

p ¶ Punire. aliqua extraordinaria pena.

q ¶ Clerici. natu raz. xxxij. q. vij. flagitia. ꝛ §. ꝛ adul. cum vir.

r ¶ Diffidentie. i. ꝛ q̄ salute diffidendū est. Illa.

s ¶ Quinq; s. sodoma ꝛ gomoꝛa sebo im segoꝛ ꝛ oleale: q̄ꝝ due pierūt ex vicinitate: tres ex ꝛpio delicto. ꝛ peni. di. j. ß ꝛ punio. ß loquit ꝛ ciuitatib⁹ hic enumeratis.

t ¶ Subdanť. ꝛ capite punitr tebēt pm leges. in aut. vt non luxu. p̄ natu. circa fine. coll'. vj.

u ¶ Sane. obediē nā. ꝛ sic non loquit capitulū illo ꝛ exempt⁹. Dis em̄ iurisditio tā in monasteriis q̄ i alijs pertinet ad epm: nisi exempti sunt. ix. q. iij. c. ij. ꝛ. xciij. di. nulla ꝛ i epoꝝ pīate abbates esse tebēt. xviij. q. ij. abbates. Loq̄tur ḡ hic nō ꝛ libertate exemptiōis plene: ß ꝛ alia libertate cōcessa ista ordinq; nihil ab eis exigat preter tebitā obedientiā. Et intelligo in ista tebita obedientia: q̄ episcopus possit illos visitare ꝛ corrigere corrigenda: ꝛ confirmationē abbatis habere: sed nullū temporale tebet percipere vt hic videt. licet nō plene constet ꝛ libertate pcessa sed obseruabit put cōtinet in libertatis pulegio istis cōcesso.

p ¶ Benegare. auctoritate hu⁹ canonis. argu. x. q. iij. quia cognouimus. sic. j. c. ij. Et excōicatio contra hoc lata nō tenet: vt vbi dicitur. ꝛ. j. e. ad quorūdam.

y ¶ Illud falso. ꝛ ita etiā quasi falsarij ꝛ puri puniri possunt qui contra iuramentū veniunt. Unde tanq̄ indigni priuādi sunt. §. ꝛ iureiurā. querelā. ꝛ psonis vilibus ꝛ indignis beneficia sunt ꝛneganda ꝛ subtrahēda. j. e. inter.

z ¶ Cōuicti. al's punire nō tebent. ij. q. j. nos in quēq̄. ꝛ. c. inde ex. ꝛ §. ꝛ maio. ꝛ obe. inter quatuoꝛ. ꝛ §. ꝛ cōsti. ecclia.

a ¶ Eodem episcopatu. si. j. ꝛ pule. tuarum.

d Quam ad quozūdā. pcilio. ē. ℞. cēſi. cū apl'us.
e Auctoritate ap. ſpeciali. idem tamē poſſet iure cōmuni: vt videtur ſicut ſigna rebus in eis impreſſa ꝓpria auctoritate ꝛponam. C. vt nemo. pu. tutu. re. ſu. impo. l. j. ⁊. ij. ⁊ melius. ff. ℞ aq̄ quon. ⁊ eſti. l. j. §. trebatius. ⁊. §. item queritur. ⁊. x. q. iij. quia cognouim⁹. et. ē. ſane. ⁊ q̄ epiſcopus iniuſte abſtulit in qua druplum reſtituat. xvij. diſt. q̄ñ. in fi. argu. C. ad. l. iulia. repet. l. j. ⁊ in autē. vt iungā. in exor. iud. iij. §. ⁊ hoc quoq; collat. ix.

f Non tenere. Arg. contra. xj. q. iij. c. j. ⁊. ij. ⁊. ff. ℞ nou. ope. nūcia. l. j. in ꝑn. Sol'. quod hic dicitur: verum eſt: quia ſententia talis non tenet auctoritate p̄uilegij iſtis conceſſi ſuper hoc: ⁊ in hoc exempti ſunt a iuriſdictione epiſcopoꝝ. vnde ſententia lata contra priuilegium pape nulla eſt: tanq̄ a non ſuo iudice lata ⁊ temeraria eſt et indignum ſua auctoritate preſumere q̄ alicui ſpecialiter eſt conceſſum. ī. ℞ priuile. ſane. Et ita in quātū iſta exēpta ſūt ſeruanda ſunt ſua p̄uilegia. ī. ti. ij. cum capella. ⁊ ſic intellige. ē. e. ſane. al's ſi priuilegium tale non haberent: ⁊ epiſcopus p̄dictum numerū excederet: vel al's vltra tenorē cōciliū eos grauaret: licite poſſunt ℞negare ℞ iure. x. queſtiōe iij. quia cognouim⁹. ⁊ auctoritate concilij lateranenſi. cum apoſtolus. tamen ſi excōmunicaret eoſdem: tūc teneret excōmunicatio: licet ipe male faceret: ⁊ ipi poſſent agere contra epiſcopum ad intereſſe: quia iniuſte illos excōmunicauit. ī. ℞ ſentē. excom. ſacro. Alij dicunt: q̄ hoc eſt ius commune: ſed hoc non credo.

Quam ad q̄rūdā: ⁊ infra. Jōḡ diſ. v. ap. aucte ꝓcedim⁹: vt ſi eccl'ias p̄lati numer⁹ euectōis ⁊ ſponaꝝ i later. cōcilio ꝓſtitutū cū eccl'ias viſitāt: excedere forſi tā p̄ſumpſerit: ⁊ p illis ꝓcurationē exegerit: libeꝝ ſit vob aucte ap. ℞negare: ⁊ ſi ꝓpter h̄ i eccleſias vias vel clericos aliquā ſententiā promulgauerit: ipam ℞cernimus nō tenere. C Eleſtinus tercius fauſtino epiſcopo.

Sicut vnire epat⁹ atq; p̄lati ſubiicere aliene ad ſummū pontificē p̄tinere dinoſcit: ita epi eſt eccl'iaꝝ ſue dioc. vnio ⁊ ſubiecto earūdē. Cū itaq; por grādeñ. monaſterū ſuū q̄ē in tua dioc. ⁊ ō tuo dz ordinari ꝓſenſu: monaſterio ō accato tuo aſſenſu mīme req̄ſito ſbiecerit ſiue vnierit: q̄ fecit te inconſulto tibi liceat aucte nr̄a: ſic iuſtū fuerit: infirmare ñ obſtāte aſſenſu l' ꝓfirmatiōe quā metropolitan⁹ inf. poſuiſſe ꝓponitur: cū in dioc. ſui ſuffraganei abſq; ipi⁹ aſſenſu ñ ℞beat aliq̄d p̄ſtitutiones canonicas attētare nos cz id ℞cernim⁹ irritandū.

If Anno. iij. archiꝑſbro ſcti andree ℞ pall'.

Claz ſit gue crimē i clericis cū malefecerit gl'iari: null⁹ ſane mētis ignorat. Accepim⁹ ſane:

g Sicut vnire. pertinere. Nota: q̄ quedam ſibi int̄ſ ſedes ap. reſeruant que ab alijs impune p̄ſumi nō poſſunt. xvij. diſt. hunc. ſolus papa reſtituit ℞poſitos epiſcopos. ij. q. vj. ideo. et ℞ponit eoſdem. iij. q. vj. accuſatus. q̄nis dubium. ⁊. ē. ℞ tranſla. inter corporalia. diuidit epiſcopatum in duos. xvj. q. j. papinus. §. ſicut duo in vnum: vt hic. ⁊. xvj. q. j. ⁊ temporis qualitas. eximit epiſcopos ⁊ abbates. ℞ decimaſexta queſtiōe prima frater noſter probat ſcripta aliorum ⁊ concilia. ē. ℞ ſum. trinit. c. ij. in fine. et xvj. diſt. ſancta romana. ⁊. xvij. di. regula. ⁊. ij. q. vj. ideo. articulos fidei ſoluit. xxiij. q. j. quotiens. quonā vetus. ⁊ cum dubitat ℞ aliquo articulo. ē. ℞ hereſ. cum chriſtus. ſynodum facit generalem. vt ℞ decimaſeptima. diſtinctiōe. capitulo p̄mo ſecūdo et tercio. tranſſert ſedem epiſcopalem ℞ loco ad locum. vij. q. j. et te mporis qualitas. mutat epiſcopos. vij. q. j. mutationes. ⁊. ē. ℞ tranſlatio. per totum. appellat nullus ab ipſo. ix. q. iij. cuncta. vnō verſus. Reſtituit papa: ſolus ℞ponit ꝓpe. Diuidit ac vnit: eximit atq; probat. Articulos ſoluit: ſynodumq; facit generalē. Trāſſert ⁊ mutat: appellat nullus ab ipſo.

h In tua dioceſi. vnde ipſo iure ad curaz ipſius ptinet ⁊ poteſtatē: ē. ℞ ꝓſcrip. cum nō liceat. ⁊. xvij. q. ij. abbates. ⁊. c. ſequēti. ⁊. c. j. ⁊ ē. ℞ reli. ℞. ℞ renodochijs: niſi ſint exempta. xvj. q. ij. c. j. vbi p̄ priuilegiū exemptōis oſtendat. c. diſ. ꝓtra morem.

i Requiſito. quod fieri nō ℞beat in alienatōib. xvij. q. iij. in venditōibus. xij. q. ij. abbatibus. Ber.

k Auctoritate nr̄a. naz auctoritate ſua facere nō poſſet: vt videtur: maxie ſi aliud monaſterū ſit ſubiectum alij. quia nō poſſz eſſe iudex i cauſa ſua. C. ne quis i cau. ſua iudi. l. vna. ſi autem vtrūq; eſſet ℞ ſua iuriſdictione: ſatis credo q̄ ſua auctoritate hoc facere poſſet: arbitr⁹. c. quia: vt hic dicit: ſine ſuo conſenſu fieri non ℞buit.

l Attentare. Arg. ex hoc q̄ archiepus non eſt iudex ordinari⁹ totius p̄uincie. Archiepiſcop⁹ em̄ omniū epiſcopoꝝ ſue dioceſis eſt ordinari⁹ ⁊ nō ſbditoꝝ ſuoꝝ epoꝝ. ē. ℞ offi. ordi. paſtoralis. niſi in caſib⁹ ibi notatis: al's em̄ niſi i. caſibus illis nihil poteſt diſponere in dioceſi ſuffraganei vt dicunt conſtitutōes ℞ quibus hic fit mentio. ix. q. iij. c. j. et. ij. ⁊. c. archiepus. ⁊ duobus. c. ſeq̄n. ⁊ ē. ℞ offi. ordi. romana.

m Quam ſit. publice cōſiteri. Arg. q̄ confeſſio extra ius facta p̄ iudicat. quia non refert vndecunq; crimia claruerint vt puniantur. xxiij. q. iij. ecce crimina. ſi. ff. ℞ adm. tut. pater. al's eſt. §. ſub illa quidaz ℞cedens. §. vlti. qualitercūq; iuuenis fuerit tutor q̄ ſit tutor: ſtatum piculum ad ipſum ptinet: vt ibi dicitur. ſi. xxij. q. v. hoc videtur. Sed contra: ē. ℞ iudi. at ſi clerici. ⁊ nemo ſine accuſatore damnari ℞bz. xxiij. q. iij. ſi quis poteſtatem. ⁊. ff. ℞ mu. ⁊ bono. reſcripto. §. ſi quis. q̄ vez eſt. vnde iſte non ℞ponit: ⁊ ſuſpenditur. ⁊ ex illa confeſſione non punitur: niſi occaſionaliter. ſed propter ſcandalum ⁊ infamiam ortam inter mulierem et virum qui propter hoc eam expulit ſuſpenditur. al's non fuiſſet ſuſpenſus propter talem confeſſionem. Quādo quis puniri poſſit ſine accuſatore: notatur ē. vt eccle. benefic. ſine dim. confeſ. vt noſtrum. et ℞ confeſſionibus et in alijs caſibus: notatur ē. ℞ confeſ. c. vltī. Bern̄.

n Officium. i. ℞bitum carnale ⁊ alia conſueta.

o e Ex luteris. candentis. Hec purgano phibita eſt: ē. ne cleꝛ. vel mona. ſententiā. ⁊. ī. ℞ purg. vulg. per totū. Vnde hoc ſolo q̄ in hoc conſenſit fuit puniendus. Ber.

p Conſulunt. non phibet hic q̄n epi poſſint dare conſiliuz p̄ncipibus in criminib. xxiij. q. viij. peſſimaz: in fi. nam clericus poteſt dare conſilium: ita conſiliū in genere: dicendo fures taliter puniēdi ſunt ar. v. q. vj. relatoꝝ. nū ti potⁿopa ꝓſulentis q̄ ſuggerētis fungat. ⁊. ff. ℞ q̄ſtio. l. j. §. qui queſtiōem. Item licite poſſunt clerici q̄rēlā iudicibꝫ referre ℞ furibꝫ cuniculer: ar. xxiij. q. v. non vos. ⁊ ē. ℞ hom. poſtulaſti. ⁊ licet aliquis rñdeat ℞ facto furis extra iudiciū: hic ille fur puniat: non imputatur illi: ē. ℞ homic. tua. hic em̄ exceſſit fines

consiliū dicēdo: malū est si fur sic euadat ⁊ pſens fuit in ſuſpēdio.

q Talibꝫ vbis. que ſequūtur auditis ⁊c.

r Et noſtra diſceſſit. Vñ pnde est ac ſi nō veniſſet. ſ. de iudi. c. j. ⁊. xj. q. iij. certū est. aut etiā ſi laritaret poſt colūnas. ff. ex quib⁹ cau. in poſ. eat. ſulcim⁹. §. illud ſciēdū. ⁊. ſ. vt li nō ꝓteſt. qm̄. §. j.

s Perqſitus. Nō q ſufficit abſentē requiri licz pemptoriū ad eius noticiā nō puenerit. ſ de dolo ⁊ ꝓtumacia cāz q. ⁊. c. vl. ⁊. ſ. de cleri. nō reſi. ex tue. C. de iudi. ꝓcādū. §. ⁊ ſiqdē ff. de excū. ſi vo. ⁊. l. ſi dicū. §. ſi pñte. ⁊. ff. locati itē grīē. §. exercitu. Ar. ꝓtra. ſ. vt lite nō ꝓteſt. qm̄. §. ij. ⁊. ff. que ſentē. ſine appel. reſcin. l. j. §. cum ex eo Non em̄ ſtatī ꝓtumax videt qui vocē pcōis nō exaudit. ff. de i inte. reſtit. l. penū. q incipit diuus. ⁊. C. quō et qñ iudex. ea que. et. iij. q. ix. caueāt. ſed certe ibi nō tenuit ſentētia: qr ibi reus nō fuit citat⁹ Jobes. hic em̄ citatus venit ad pceptū inquiſitoꝝ: ⁊ cōtumacia receſſit ⁊ adhuc papa mādat vt moneat.

t Moſcitur velqſſe. relatiōe iudicū: quibꝫ credit. xvij. di. de con cilijs. vnec probet contrariū. ſ. de teſti. cum a nobis. b.

u Lozozalez. Vnde incidit in illā ꝓſtitutiōnē. ſ. ne cleri. vel' mona. ſententiā ⁊ auctoꝝ tatē ꝓſtando ⁊ ꝓſentiā vnō merito deponi de bent qr fuit homicida ſ de homic. ſignifica ſti ij. ⁊. ſ. de cle. pug. i duello. c. ij. l. diſt. ſiquis viduā: qr nō refert an facto vel cōſilio ſeu auctoritate fiat homicidium: vt ibi dicit.

x Adminiſterio. Arg. q non poteſt quis eſſe epiſcopus: niſi primo fuerit ſacerdos. de hoc dixi. ſ. ō cleri. per ſal. ꝓmo. c. vno.

y Cedat. Cuz ꝓter culpā ſuā factus ſit irregular⁹: alꝫs em̄ ſi cēt impotēs daret ei coadiutoꝝ. vij. q. j. q̄uis tri ſte. Vincētius.

q ꝙ ſi fur ſic euaderet malū cēt q̄ q̄ affirmet ſe vbis talibꝫ vſū fuiſſe: auditis quāt⁹ ē clamoꝝ ꝓpli oēs dicūt malū ē ſi ſic euaſerit ī punit⁹: ⁊ ſic epus ⁊ iudex villam ipaz cū multitudine ſē egreſſi: ī q̄rū pñtia pdict⁹ fur eſt ſuſpēſus: ꝓpter qō ipm cū lr̄is vbis ad ſe. ap. deſtinaſtis: ꝗ idē nihil ſr̄ bis ꝓpoſuit: coꝝā nob: nec lr̄as vbas vidim⁹: lz idē ſe nobis illas aſſerat pſentaſſe: q̄nimo cū dict⁹ archiepus: ad ſe. ap. acceſſit: q nob hmōi rei ſeriē plenarie idicauit idē eps a nr̄a diſceſſit pñtia: ⁊ pqſitus nō potuit iueniri. Nos aūt qr idē epus nō ſolū ī iudicio candētis ferri: verūetiā ī furis ſuſpēdio grauit noſcit delīqſſe: cū hiſ nō tm̄ auctem pſtiterit: verūetiā pñtiaz exhibuerit corpalē: ipm indignū altaris mīſterio reputam⁹. Cū igr̄ pōtificale officiū ſine altaris mīſterio non valeat adīpleri: mādam⁹ ꝗten⁹ vt epatui cedat moneatiſ eidē: alioq̄n ipm ab albiganeñ. eccl'ia amouētes: faciatis eidē p electiōz canonicā de pſona idonea puideri.

Item archiepo ⁊ maioris monaſterij ⁊ ſcti iul'. abbatib⁹ turo.

Inter dilectos filios. b. ⁊ p. canonicos pictaueñ. ſup ſuccētoria pictauē. eccle. cōne ſboꝝta vtroq̄ aſſerēte ſuccētoriā ipaz ſe p pictaueñ. cātorē ad quē eius donatio ptinebat: canōice aſſecutū: ⁊ infra. Nos igr̄ atteſtatiōib⁹ vtriuſq̄ ptis inſpectis iuenim⁹ eē ꝓbatū eidē. p. publicū aleatorē eſſe ac vſurariū manifeſtū: vt pote q. xj. denarios p. xij. mutuauerat ī ludo. vñ licz ad palliādū tāte pſumptiōis exceſſum ꝓpoſuerit q⁹ b fecerit iuꝛ ꝓſuetudinē gallicoꝝ clericoꝝ: q̄ fere vniuerſi clerici mutuāt ſic frequēter et ludūt: nos tñ q ex officij nr̄i debito peſtes hmōi extirpare ꝓponimus: atq̄ ludos voluptuoſos occaſiōe q̄z ſb q̄daz curialitatis imagine ad diſſolutiōis māz deuenīt: penit⁹ improbam⁹ excuſatiōnē pdictā: q̄ p prauā ꝓſuetudinē q̄ corruptela dicēda ē: palliat friuolā reputātes: cū ī illi magis plectibil' ſit offenſa: p q̄s ad excuſandas excuſatiōes ī culpis de liquēdi auctas vſurpat: qō circa eūdē. p. de ſuccētoria factū eē dinoſcit ꝓpter idignitatē ⁊ vilitatē ipi⁹ durim⁹ irritādū. cū p ſonis vilibꝫ ⁊ idignis porte dignitatis pateze ñ debeāt iuꝛ legitias ſanctiōes. Preterea ꝯ pfatū. b. fuit mānifeſte p teſtes ꝓbatū: q de cōſcia iudicū vltia clauſula īſerta nō fuerat ī lr̄is eoꝝdē: ſic ī ipoꝝ depoſitiōib⁹ exꝑmit euidēter: ⁊ infra. Vñ ps alta ꝓponebat: q cū pdict⁹. b. ſciēter vſus fuerit lr̄is ſic falſatis debeat tanq̄ falſari⁹ oīno repelli: verū nos attēdētes q ⁊ ſi cōſtaret: q dicta clauſula lr̄is illis fuiſſet apoſita ꝓter ꝓſcientiā iudicū pdictoꝝ: qr tñ fides facta nob nō fuit q dict⁹. b. illā clauſulā apoſuerit l' pcurauerit vt ab alio poneret: vel eē q ſciēt vſus fuerit lr̄is ſic falſatis: ab hmōdi falſitatis obiectu eūdē duxim⁹ abſoluēdū: maxie cū poſtq̄ ſibi b obiectuz fuit: ꝑtermiſerit vti eis: ⁊ infra. Cū igr̄ p deſpoſitōes duoꝝ teſtiū nob ꝓſtiterit: q ꝓceſſio. p. facta ꝑceſſerit q̄q̄ ꝓpt idignitatē eiuſdē meruit r̄probari cōceſſionē poſtmodū. b. factā

b Xj. pro. xij. Hec vſura centeſimā excedit. qm̄ illa in anno ſortē adequatur. C. de vſuris eos. ff. de condi. inde. ſi non ſortē. hec vſura vna die poſſet excedere ſortem.

c Voluptuoſos. Conuuiij tamen cauſa ludere licet. ff. de aleato. quod in conuiuio.

d Beuenitur. Eſt ergo ludus noxius cum effectū in culpa ff. ad. l. acquil'. nam ludus.

e Excuſandas. hec vba poſita ſunt. xvj q. j. pdicatoꝝ. ⁊. ſ. de ꝓſuetudine. quātoſ.

f Auctoritas vſurpatur. qui peccatum ſuū defendit auctoꝝtate ſeu ꝓſuetudine magis peccat: ⁊ tōo magis puniri debet. xxxij. q. iij. nemo. ⁊ hoc. ⁊ de pēn. di. vj. c. j. in fi.

g Dignitatis. arq̄ ſuccentoria eſt dignitas.

h Sanctiones. C. de dig. necz famoſus li. xij. C. de infami. l. vna. li. x. ſi. ſ. de in reuran. querelā.

i Depoſitionibus vt. ſ. de elec. cum di lect⁹. no. ergo q iudex de eo qō ſit coram eo pt in teſtē duci. b.

k Vel pcurauerit ſi. ſ. de reſti. ſpo. cuz ad ſedem. in fi. licet em̄ iſte obtinuerit litteras et vſus fuerit eis: nō tñ pſumit q eas falſauerit: ſicut nec nec ibi pſumitur vi recieſſe. licet ipe poſſideret ⁊ aduerſarij ꝓbaſſent ſe expulſos. vbi. n. nō ex pſumptionibꝫ ꝫ ex ꝓſpicuis indiciis ꝓbari dz. C. de. vbi. vñ q vbi allegat vbi ꝓbare tenet. ff. de ꝓba. quotiēs. §. qui vlo. Sed ꝯ ar. hēs ſ. de cri. fal. ad falſarium. vbi dicit: q poſtq̄ litteris falſis vſus fuerit: nō poterit ꝓtendere excuſationem: ⁊ h vſus eſt falſis lr̄is: nec tñ ex hoc punit. Sic illō ſpāle ē in lr̄is oīs pape: q̄ prius diligēter examināde ſt. nec pena illa ad lr̄as aliozꝝ ꝓlatoꝝ extendit: imo ⁊ aliō ſpāle ē in illis

a Inter dilectos. aleatorē. Nō hodie phibet. ſ. de vita ⁊ honeſtate clericoꝝ. clerici. tamē videt q ꝓter hoc nō debet puari iure ſuo ſi velleſ ſe corrigere. xxxv. di. c. j. idē videt de vſura. xlvij. di. c. j. Sed aliud ē in obtēto aliud in obtinēdo. Propter vſurā indiſtincte repellit ab obtinēdo. xlvij. di. de petro: ⁊ hic. ſed ī obtēto bñficio poteſt epus facere gratiā: ſi ſe libenter corrigat: de iure tamē pōt ꝓpon. de quarta. quaeſtiōe quarta. ſiqs oblatus. ⁊ capitulo quoniam multi. Bernardus.

qō nō in alijs: qr ibi ſtradit curie ſeculari ſtatī: ꝫ alij nō tradunt.

l Poſtmodū. vnde nō valuit ꝓma nō caſſata. ſic ſ. de concef. preben. poſt electionem. in fi. Sed quid ſi prima nulla fuiſſet ipo iure puta qr pſona fuit indigna ⁊ ſciēter electa: nūqd valuiſſet ſecūda? Videt q ſic. ſ. de ele. bone. j. ⁊. ſ. de ap. ſtituti. ⁊. ſ. de iureps. illō ⁊. c. cū laici. ꝫ ꝓriū ē verū: q nō valet ſecūda: qr ipo iure puat⁹ fuit eligēdi ptate illa vice vñ ſecūda ñ valet. ſ. de elec. cū ī cuct. ⁊. c. cū vinitoneñ. ⁊. c. ſcptū. ī fi. ſ. de ſuplē. neg. pla. lz. ⁊. c. vl. Sed. c. illa

illud. ꝛ c. cū laici cōtradicere videnē: q; ibi ab eodem ꝑsona facta fuit prima concessio ꝛ secūda: ꝛ tamen tenuit secunda. Sed ibi illa concessio prima facta fuit ꝛe re nō vacante: quare nulla. ꝓterea laicis variare licet: sed nō clericis: sed hic nō fuit pauatus ipso iure: q; non fuit notoriū primā non tenuisse: ꝛ ideo pauatur per sentēriā: q; forte ignorabatur ipm talē fuisse: ꝛ nō licuit ei variare.

¶ Irritā ergo fuit hec secūda electio irrita ipo iure: vt videt ꝑ hanc litterā: qđ est verū: q; prima non cassata: secūda nō potuit nec ꝛbuit attēdi: cnā si prima ipo iure nulla fuisset: vt dictū est i ꝓncipio. nota. q; functꝰ erat officio suo eligēdo illū. p. ꝛ sic successoria nō vacabat: vñ iste. b. electus fuit ad dignitatem non vacantē: q̄re nulla fuit electio Cir. ꝓtra. ff. ꝛe ver. obliga. si quis stipuler. vbi pendēte prima stipulatione que elidi poterat: tenet secūda stipulatio: sed valde si ista dissikia. Item signat contrariū huic verbo irritam. s. ꝛe elec. cōsideranꝰ. ꝛ. c. auditis ꝛ ibi vtraq; cassatur. Dic vo diuersus est casus: ibi facte fuerūt electiones a diuersis partibꝫ: hic ab vna ꝛ eadem ꝑsona que variare non potuit vt dictum est.

irritā ꝛecernim⁹ ꝛ inanē. Quia vo cātor adeo inhonestū se hūit in b facto: vt ꝓma ꝛnatiōe nō reꝓbata secūdā facere attētauit ꝛ dignū sit: vt i eo q̄s puniat: i q̄ visus ē ꝛeliq̄sse: in b ei⁹ duxim⁹ varietatis incōstātiaz puniēdā: vt ꝓcedēdi succētoriā ipaz hac vice nullā hēat facultatē: pītiū vobis aucte mādātes: ꝓcedim⁹ q̄te n⁹ eādē aucte nr̄a suffultꝰ ꝑsone idonee assignetis. ¶ Dē in cō. ge.

¶ Accedētibꝫ ad nos ꝛe diuerꝝ mūdi ptibꝫ epoz q̄relis itelexi⁹ gues ꝛ grādes q̄rūdā abbatū excess⁹ q̄ suis finibꝫ nō ꝓtēti mⁿ⁹ ad ea q̄ fūt epal' dignitatis extēdūt ꝛe causis mr̄imonialibꝫ cognoscēdo: inūgēdo publicas penitētias: ꝓcedēdo et idulgētiaz lr̄as ꝛ sitia ꝑsumēdo: vñ ꝓtingit interdū q; vilescit epalis auctas apud multos. Volētes igr̄ i his ꝛ epoz dignitati ꝛ abbatū puide relaluti ꝑsenti ꝛecreto firmit ꝓhibem⁹: ne q̄s abbatū ad talia se ꝑsumat extēdere: si ꝓpriū voluerit piculū euitare: nisi forsan q̄sq̄ eoz spāli ꝓcessiōe vel alia legitima causa sup hmōi valeat se tueri. ¶ Ono. iij. p. ti. sc̄te prudētiane ꝑsbytero cardi.

¶ Flect⁹ filiꝰ Johes ꝑsbr exposuit q̄rendo q; rectores fraternitatis vrbis ipm ad reuelā dū fures ꝛ qđ sup quodā furto sibi tanq̄ sacerdoti fuerat reuelatū: vel ad satisfaciēdū exinde dānū passo artare nitētes: i eū nisi alteꝝ ꝑmissoꝝ efficeret: tulerūt sentēriā iterdicti. Quia igit̄ pnicioſum eēt ꝑdictū ꝑsbrm sibi talit credita reuelare ac cogi ad id qđ nō rapuit exoluēdū: dis. t. mādam⁹ q̄ten⁹ ꝑfatos rectores corā te ꝙuenies inūgas eisdē: vt a memorati ꝑsbri ḡuamīe penitus q̄escāt. ¶ Dem ꝓposito. r. ꝛ. j. archidya. suessen.

¶ Flecta i xpo filia abbatissa iotren. nob ĩsinuare curauit q; cū ꝑsbr ꝛ clici iotren. ec. meldē. dioc. nō ꝙueuert ꝓpriū hr̄e sigillū: nec sint vnū corp⁹ ꝛ ita q; capl'm appellaret: nihilomin⁹ ā volūtatē ipi⁹ q̄ ipoz caput ē ꝛ patrona: sigillū hr̄e ꝓtēdūt: ꝛ ifra, Dis. v. Ad. q̄ten⁹ si vob ꝑstiterit

¶ Qđ nō rapuit. nisi aliud a raptore scienter suscepiſz: tūc enim ꝓpelleret. q; tenet illō restituē cū succedit in vicū: s. ꝛe resti. spol. sepe. ꝛ s. ō iudi. q̄. v. ꝛ. ff. ō ureuī. si duo. §. idē iulianus. ꝛ. ff. ꝛe condi. fur. l. ij. ꝛ. l. ex furtiua. ꝛ. C. ꝛe furt.

a ¶ Irritā ꝛecernim⁹. non contenti. cum quilibet suis finibꝫ contentus esse ꝛebeat: nec terminos patrū transgredi ꝛebeat. s. ꝛe sepul. c. j. ꝛ. ix. q. ij. c. j. ꝛ. c. se. ad idē eque possunt inducī. xiij. q. j. c. j. ꝛ. s. ꝛe sta. mo. recolētes.

b ¶ Jn quo. sic s. ꝛe rem. ordi. litteras. ꝛ s. ꝛe iurepa. pastoralis. ꝛ. s. ꝛe cle. excō. mi. postulastis.

c ¶ Hac vice tū. s. ꝛe elec. cum in cunctis. ꝛ. c. cum vinton. vnde si istorum electio quibus scribitur non haberet effectum: statum posset iste eligere. ber.

d ¶ Accedentibꝫ. non contenti. cum quilibet suis finibꝫ contentus esse ꝛebeat: nec terminos patrū transgredi ꝛebeat. s. ꝛe sepul. c. j. ꝛ. ix. q. ij. c. j. ꝛ. c. se. ad idē eque possunt inducī. xiij. q. j. c. j. ꝛ. s. ꝛe sta. mo. recolētes.

e ¶ Bigmtanis. que enumerant. lxviij. dist. q̄uis corepiscopis. et c. corepiscopi. Et sic videtur per hanc constitutionē q; cognitio causarum matrimonialiū ad episcopum ꝛe iure cōmuni spectet. argu. xxxv. q. vj. multoꝝ. argu. contra. s. ꝛe consang. ꝛ affini. ex litter⁊ Bicas q; alij prelati qui cognoscūt ꝛe causis matrimonialibꝫ: siue sint abbates siue alij faciunt ex consuetudine prescripta siue speciali concessione: ꝑm q; hic in fine dicit. Argu. s. ꝛe prescript. auditis. al's ꝛe iure communi ad soluz episcopum hoc spectat: vt hic patet. ꝛ. l. di. in capite. ꝛ. s. ꝛe offi. ordi. c. j. ber.

f ¶ Publicas penitētias· hoc ad solū epm ꝓtinet. l. di. in capite:

g ¶ Legitima. puta consuetudo prescripta q̄ dat iurisdictionez. s. ꝛe offi. archidia. c. vlti. ꝛ. s. ꝛe ꝑscrip. auditis. s. ꝛe so. compe. cū cōtingat. ꝛ. s. ꝛe offi. ordi. irrefragabili.

h ¶ Flectus filius. reuelare. ad hoc cogi non poterat: quia ꝑm leges nemo potest compelli ad furē indicandū. ff. ꝛe ꝑscrip. verbis solēt. ꝛ. ff. ꝛe pdi. ob tur. causam. idē. §. si tibi. ar. s. ꝛe furtis qui cū fure: sed ibi soluitur: sed alia ratione nō ꝛbuit compelli quia qui peccatorem in penitentia confessum publicat: ꝓ mundū cōpellitur peregrinari: vt dicit ꝛecre. ꝛe pe. di. vj. sacerdos. hodie vo ꝛponi ꝛebet ꝛ in monasteriuz ꝛtrudi. ſ. ꝛe pe. ꝛ re. omnis. Sz numquid ille sacerdos fuit suspensus: q; non faciebat alteꝝ qđ ꝓcipiebat? videt q; sic. xj. q. iij. sententia. sed non videt duplici ꝛe causa. q; ipse nō sciebat furtū illud: vt homo. ꝛ ꝛe rali pōt itelligi ꝑtū signaruz. s. ꝛe furi. qui cū fure. ß vt ꝛe⁹: s. ꝛe offi. or. si sacerdos. ꝛ in hoc maior erat ipis rectoribꝫ. arg. xciij. di. c. vlti. et xciij. dis. c. j. qa ꝛei legatōe fungit: g ipm interdicere vel excoicare nō poterāt: s. ꝛe ma. ꝛ obed. cū inferior. ꝛ. xxj. di. inferior. Item q; ista snia ꝓtinebat itolerabilē errorē: vñ nō tenuit. j. ꝛe sen. excō. p tuas. vñ papa nō dicit q; absoluat: ß q; illi ꝛe sistant a guamīe qđ ꝛe facto inferebāt. Et qa iniquū erat vt teneat reddere qđ nō rapuit. ꝛ ita q̄tū ad vtraq; ptē diffinitte nō valuit interdictū. vel q; sub pdicto ne tulerūt: non tenuit interdictū. ꝛ ipe sacerdos pendēte cōdictōe cō questus fuit pape: pro de fuit ac si appellasset. vnd suspēsum fuit interdictū: s. ꝛe ap. delegatis. ꝛ papa mādat ipz vlteri⁹ non molestari. sic excoicatio sub pdicta ꝛōe suspēdit p appellatōez: s. ꝛe ap. ꝓtra. ij.

l. ij. ꝛ. l. ciuile est. Berñ.

k ¶ Flecta. corpus. Nota q; qui non sunt ꝛe vno collegio vel etiam ꝛe vna societate: non dicuntur vnum corpus: vt hic patet. quia clerici isti erant clerici iotrensis ecclesie ꝛeseruientes ibidem qui non dicuntur facere collegium: sed sunt ibi beneficiati: licet omnes subessent abbatisse. vnde non sunt vnum collegium siue vnuz corpus. nec possunt constituere vnum pcuratorem siue actorem pro aliqua causa. ff. quod cuiusq; vniuersi. l. j. §. j. Illi ergo faciunt vnum corpus qui sunt in vno collegio vel societate: vt. l. predicta. Unde nota q; corpus multis modis dicitur. omnes enim fideles possunt appellari vnum corpus siue vna ecclesia per fidem et charitatem siue perfectionem gratie: s. ꝛe sum. trinit. c. ij. cuius caput est christus. iij. q. iij. engeltrudā. ita q; alter alterius onera portet. l. distin. ponderet. Item collegium siue vniuersitas dicitur vnuz corpus: cuius prelatus dicitur caput: s. ꝛe his que fiūt a prelat. siue consen. capit. nouit. ꝛ tale corpus potest habere sigillum: s. ꝛe appell. significauit. ꝛ. lxviij. di. in nomine. in fi. ꝛ actores ꝛ arcam ꝓmunez: vt. ff. qō cuiusq; vniuer. l. j. sed cū isti clerici taliter non fuerint vnū corpus sigillū ꝓmune habere nō ꝛebebant: vt hic patet. Item vnū dicit corpus qđ vno claudit spiritu: vt homo: lignuz: animal. Aliud dicit corpus qđ hz partes integrales seu coherentes: vt wm⁹. Aliud quod hz ptes distantes: vt grex: populus: collegiū. ff. ꝛe vsuca. l. rex mixtura. Si enī pereat in iudicio corpus qđ hz ptes integrales: vt domuz et succubuerit. si postea petas aliquid ꝛe domo: puta cementa vt lignuz: puta cuz fuerit dissolutū a domo: nō obstat exceptio rei iudicate. ff. ꝛe excep. rei iudi. si quis cū totuz. §. uez si qs fundū. Si vo petas totum corp⁹ qđ hz ptes distātes: puta gregez: ꝛ succubuisti. si postea petas aliqđ caput ꝛe grege qđ fuit ibi: obstat exceptio. si vo nō erat ibi: non obstat. ff. ꝛe excep. rei iudica. si cum argentum. §. j. Item epus

cum capitulo suo facit vnū corpus cuius ipe est caput. sed cum clero ciuitatis vel diocesis nō dicāt facere vnū corp⁹. s. ꝛc resta. reqsisti. §. sec⁹. ꝛ. j. ꝛc v. sig. cū clerici. sic abbatissa ista cū clericꝭ eccīe iotreñ. licz ipa sit caput: nō facit vnum corpus.

a ¶ Inhibeatis. Sed quare phibeāt istis habere sigillū cuz quilibet posstit habē sigillū ꝛ rō qre iam reddita ē superius: qz cū isti nō eēnt vnū corp⁹: volebāt facere sigillū cōmune tāq̄ essent vnū corp⁹ siue collegiū: ꝛ p hoc videbāt fieri piudiciū abbatisse: cui subeāt quasi q̄ p se forte expedirent negocia: q̄ sub ipsa vel auctoritate ipsius tractari ꝛebeant. qz ꝛ hoc permisso aliud atenta rent in piudiciū monasterij. sed ſ quilibet rector p se vel cū collegio suo vellet hāe sigillum non phiberet.

b g Kauem. archidyaconū ambianeñ. s.

c Homagij. homagiū hic appellat fidelitatez ꝛ obediētiaz: quā rōne archidyaconat⁹ pstitit epo. qđ licet. xxiij. dis. q̄q̄. s. ꝛ iureiuran. nullus. al's non licet. exigere homagiū. j. ꝛ regu. iuſ. indignum. ꝛ s. ꝛ symo. ex diligēti. ꝛ sic iste archidyacon⁹ fidelitatē ꝛ debitā reuerennā violauit multipliciter put sequit̄ me rito: ergo punit⁹ fuit.

d ¶ Megasse. ipo facto veniēdo contra fidelitatē ꝛ debitā obediētiā dando cōsiliū inuasori episcopi ꝛ fratri eiusdem archidyaconi contra ipm episcopum: qz traxit ipm ad iudicem secularē: ꝛ ibi forte publice ipm dominū suuz esse negauit: ꝛ ita sek ꝛ secūdo venit contra fidem: vnde puniri ꝛebuit.

e ¶ Deposuisse. argu. est hic manifestū q̄ sola ꝓuentio sufficiat ad hoc vt cadat a iure suo licet nō fuerit litē con testat⁹. ꝛ hoc dictū ē. s. ꝛ fo. ꝑpe. si diligēti. ß forte hoc est: qz reliqt ꝓtra dñm suū: vnō fortius puniri ꝛebet. arg. ff. ꝛ re mili. oīe ꝛeliqūi. j. rūso. §. j. qz oīs cōtumacia aduersus p̄sidem capite puniēda est: vt ibi dicitur. vnde iste omni officio ꝛ beneficio ꝓuat.

f ¶ Conſuluū. si ꝛedit pstitū ꝛ dñm suū cui fidelitatē sua ꝛebz seruare venit ꝛ fidē ꝓmissam ꝛ iuramētū fidelitat⁹. s. ꝛ iureurā. ego. n. et c. querela. vñ indign⁹ ē bñficio qđ habet ab eo. xxij. q. vl. ꝛ forma. ꝛ ideo ꝑuari dz bñficio. ar. xcvj. di. si impator. ꝛ. s. ꝛ postulādo. c. vlt. Sic em̄ iste ingrat⁹ fuit ꝛ epm suū a q̄ bñficiū habuit: qre ipo ꝑuari ꝛebuit. s. ꝛ vna. ꝓpter eius ingratitudinē. l. ꝛ reuoca. vñ. l. vl.

g ¶ Putridū. ergo abijciendū ē ab ouili: ne inficiat sanas oues. s. ō sta. mona. ea que. ꝓmo respōso. in fi. ꝛ. xlv. dist. sed illud. ꝛ. xxiij. q. iij. resecande. Ex tribus causis archidyacon⁹ iste redd̄idit se idignū ꝓmo qz negauit epm suum dominum esse. Secundo quia traxit illum ad iudicium seculare. Tercio quia ꝛedit causam siue consilium ꝓtra dominū suū: ꝛ sic venit cōtra fidelitatem.

h ¶ Absindatis. Et ita per sententiam perdit beneficia non ipo iure: sic qui trahit alium inuentum examen: perdit causam per sententiam non ipso iure: put nota. s ꝛ foro competē. si diligenti. in glosa. sed nūquid. ber.

i n Inmis imiq̄. in capitulo isto rephēditur auaricia siue prelatorum auiditas: quam exercent contra viros religiosos: qui oīa renūcia uerūt ꝓpter ꝛeum in pluribz: vt in littera patz.

k ¶ Donatur. hoc nullo modo ꝛebent prelati ecclesiarum sibi vsurpare: qđ pia ꝛeuotione fidelium confertur religiosis in vita. s. ꝛ sepul. ꝛe his. ꝛ supra ꝛe sta tu. monacho. c. j. et hoc solum ꝛebēt ibi habere q̄ canones p mittunt. xvij. q. ij. hoc tantū. quam sit luminoso.

l ¶ In ornamentis. ꝛe his enim relictis et alijs que ad diuinum cultum ꝑtinent nihil percipere ꝛebēt q̄uis ꝛ alijs rebus relictis in testamento possunt percipere suam partem. supra ꝛe testamē. c. vltimo ꝛ ideo ab his precipue. et ab alijs grauaminibus ꝛebent humiliter abstinere cum omnia diuiserint propter ꝛeum: et elegerint in paupertate ꝛomino ꝛeseruire. j. c. ꝑti. in ꝑn.

m n Inmis praua ad synodos. Omnes em̄ religiosi qui populū nō habent: ad synoduz ire nō tenent. arg. j. ꝛ punit. ex oze. in fi. et xviij. q. ij. §. vlti. et xviij. dis. in illa pa lia epus q̄ est ꝓlij turoneñ. est. ꝛ hoc dictū est. s. ꝛ offi. or. dilect⁹

n ¶ Juramento. ab alijs enim ministris siue rectoribus ecclesiarū quibus animaꝝ cura commissa est: hoc requiritur. xxij. dist. q̄q̄ ꝛ. s. ꝛ iureurā. nullus. ab huiusmodi fratres predicatores ꝛ mi nores sunt exempti. Et illud videtur intelligi ꝛe perpetuis rectoribus: sed isti nō sunt perpetui: imo quasi annuatim mutant.

o ¶ Fructib. ꝛe his enam nullas religiosi ꝛecimas soluere tenent s. ꝛe ꝛecimis ex parte. ꝛ leprosi etiam licet nō sint professi. ꝛe hortis ꝛecimas non soluūt. s. ꝛe eccle. edi. cuz dicat apostolus. ꝛe hortis

ergo ⁊ de omnibus decimas nulli religiosi soluere debent. Ber.

q Domino. Iudex enī de omnib⁹ ⁊ aliis possessionib⁹ suis colāt decimas soluāt. s. de dec. de terris. ⁊ s. de vsur. ḡnto.

r Ad pnotatis. in oīb⁹ enī supdictis pdicatores ⁊ mīores fratres exempti sunt: nec pñt ꝓpelli ad aliq̄ supdicta facienda.

a Tanta. romanam. vñ magis puniēd⁹ fuit q̄ delict⁹ in pncipem ⁊ sine restitutiōe damnādus. xxj. dist. intrātū. imo culpaz ⁊ offensaz quā in deū ⁊ romanā eccl'iaz cōmisit: remittere nō posset. xxiij. q. iij. si is qui. et. lxij. di. salomonane.

b Petri claues. de q̄b habes. xxj. dis. in nouo. vñ hz pīatē ligādi ⁊ soluēdi. xxiij. q. j. q̄cūq;. iste enī cōtēpsit petri claues violādo sniam interdicti tam p se q̄ p alios quos ad hoc ꝓpulit: ⁊ tūc suspēsus fuit violādo inīdictuz: vt dicit. j. B.

c Non fuare. ꝓpt hoc nō excusant cuz p nulla pēa tpali debuerāt inīdictu sentētiaz violare. xxij. q. v. ita ne. licz culpam eorū attenuet: s. q̄ me. cau. sacris. ar.

d In exēplū. vt per hoc etiaz fiat ceteris interdictio relinquē di. ij. q. vij. ḡpropter. s. e. c. j. ⁊ s. de inde. ad liberandaz: in fi. q: facilitas venie ire riuū tribuit relingn di. xxiij. q. iij. est iniusta. Ber.

e Inanes. Nota q: q̄ non seruat sententiam interdicti beneficia vel dignitates conferre nō potest tā q̄ suspensus: s. de cō cess. pben. quia diuersitatē. ⁊ hic patet manifeste. Item nec talis potest aliquez excōmunicare: cū q̄ñ ad sacramēta ecclesie excōmunicatus reputetur. quia ex eo q̄ dicit irritas: patet q̄ institutiones ⁊ excōmunicatōis sententie nulle fuerunt. xxiij. q. j. audi tumus. Tamen Jo. dicit ibi q̄ suspensus tm̄ ab officio potest excōmunicare. sed hoc non videtur. quia cum ipse sit officio priuatus: alium priuari non potest: vt hic videtur. quia si sententia talis remisset: illos absoluisset: vt in sententijs excōmunicatōnis fieri consuevit. sed hic sententias illas decernit irritas ⁊ inanes. Argu. contra: s de cleri. ex. mi. si celebrat. sed hic longe magis excessit q̄ ibi. ⁊ est diuersus casus. ibi loquitur de suspensiōe canonis per participationem: hic de suspensione hominis. Item collatio predictoruz nulla fuit. quia illi quibus collatio facta fuit: nō seruauerūt interdictū nec excōmunicatis conferri possunt multoforuus: s. de cleri. ex. mu. veniāt ex leui causa: mādātes ex cōicatōis sniaz fulmīant i bīfactores ipoz: ⁊ idipm frīb⁹ cōminātes eos ó locis i q̄b⁹ dño famulant: satagunt amouere: nisi eis obediāt i oīb⁹ supdictis: ad ß ne frēs ad honorabiliores cītates ⁊ villas: vbi religiose ac hōeste valeāt ꝓmoueri a pl'is deuote vocati accedere audeāt: ibidē tes taz i accedētes frēs q̄ i rceptatores eoz pīsumūt excōicatiōis sniam ꝓmulgare. ab eis etiā ó hortoz fructib⁹ decias necnō de habita cui' frm: sic de iudeoz bonis cōtēdūt reddit⁹ extorq̄re: asserēdo q̄ nisi frēs morarent ibidez: ab aliis hītatoribus quēt⁹ aliq̄ solueret. ⁊ vt ipos sue subdāt totalr ditōni: eisdē mīstros ⁊ custodes volūt pficere ꝓ sue arbitrio voluntatis. Quocirca mādam⁹: q̄ten⁹ vniuersi ⁊ singli a pnotatis ḡuamīb⁹ ó sistatis: sbditos vros ab hmōi arti⁹ ꝓpescēdo. ¶ Dez archiepo bracarē.

Tanta est clauis petri: ⁊ infra. Ad pfusiōez. p. epi q̄n dā collubriē. nō pt̄ i meoriā nō venire q̄ntū i nos ⁊ eccl'iaz romanaz delīq̄rit: despexerit petri claues ⁊ eccl'iasticā leserit pīatē: cū nō solū inīdicti sniaz quā seruare ab initio temere violauit: verūetiā iduxit alios: imo cōpulit nō fuare. ⁊ q̄s inducere mōitis ⁊ flectere minis ac frozib⁹ ad violādā inīdicti sniaz nulla potuit rōne post atroces iurias amissiōez bonoz: spoliatōez parētū: dignitatib⁹ pbēdis et beneficijs ipolias coegit miserabil'r exulare: ea suis i hac pte fautoribus nō absq̄ pīsumptōe temeraria ꝓferēdo: q̄ oīa idē epus i nra ⁊ frm nroz pītia publice rcoḡuit. Licet at meoriat⁹ eps i māib⁹ nris spōtanea cesserit volūtate: volētes tā vt hi q̄ hmōi sniam inīdicti nō sūt vetiti temeritate ꝓpa violare ac recipe dignitates pbēdas ac bnficia aliozū q̄ absq̄ culpa et sine cā rōnabili eis fuerant spoliati: seueritatē effugiāt canōice vltōis: ne facti puersitas ēnseat pīsumptoribus i exemplū: aucte dei oīpotētis oēz institutōez destitutōz collatōez pbēdaz bnficōz ac dignitatū pīsumptas p eūdē epm: ⁊ excōicatōnis seu inīdicti sniās i q̄scūq̄ hac occasiōe platas ab eo post inīdicti violatōez eiusdē decernim⁹ irritas ⁊ inanes. Quia vo vbi magis excedit: ibi est seuer⁹ vindicandū. Mādam⁹: q̄ten⁹ oīb⁹ q̄s dict⁹ epus i supdcta bnficia pbēdas ⁊ dignitates itruserit: nō soluz a bnficijs ipsis pbēdis ⁊ dignitatib⁹: verūetiā ab aliis bnficijs siq̄ obtinēt: ⁊ eccl'ijs pīsus amotis taz pīsumptores eosdem q̄ oēs alios q̄ pīatū inīdictū dānabiliter violarūt: suspēdas auctoritate apo. ab officio ⁊ bnficio. Illos q̄z quos in personas ⁊ res pdictoz canonicoz platoruū ⁊ clericoruz manus temerarias cōstiterit extendisse: ad nostraz venire cōpellas pīsentiā p meritis rceptos: iuocato ad ß si op⁹ fuerit auxilio brachij secl'aris.

postulastis. §. ij. ⁊. s. de eta. ⁊ q̄li. cū bone. Quidā dicūt: q̄ ß pl⁹ fuit pcessum. s. q̄ executores q̄ posuerūt interdictū: excōicauerūt violatores interdicti: ⁊ sic recte dicit irritas ⁊ inanes. ß ex lra hui⁹ decretū colligit hoc: sic etiā excōicati fuerūt violatores interdicti. s. de cleri. excō. mun. postulastis. §. ij. de institutionib⁹ ⁊ restitutionib⁹ nulla dubitatio ē: q: sine culpa ⁊ absq̄ ordine iur⁹ fuerūt restituti. ⁊ ita si nulla fuit restitutio: nl'a fuit institutio. iij. q. vj. hoc q̄pe. ⁊. s. de accu. ad petitōz. ⁊. j. ó purg. ca. c. penū. ⁊ ita dubitatio tm̄ remanet circa sniās excōicatōis ⁊ inīdicti. ⁊ de illis idē credo: vt dictū ē. ex eo enī q̄ tantū excessit. vt pz i pn. decre. suspēsus fuit a iurisdictiōe: ptem nēdo enī claues eccl'ie amisit pīatez dauid. sic q̄ nō est ligat⁹ ex cōtēptu ligat. xj. q. iij. §. cu ḡ. ⁊. xxiiij. q. iij. notādū. in fi. loc⁹ enī inīdicit ꝓpt homies: ⁊ ita homies sē inīdicti ⁊ suspēsi: ⁊ nō loc⁹: q: cū loc⁹ sit res ialata: nec suspēdi: nec iterdici pt. et ita cū dī iterdico locū talē. hoc ē dicē: interdico hoies illi⁹ loci ⁊ celebrātes ibidē: ⁊ ita celebrātes i loco interdicto interdicti sūt ⁊ suspēsi ⁊ irregulares: ⁊ ita nec eligere nec eligi: nec ei postulari possunt. s. ó postu. c. j. ⁊. s. de elec. cū iter. r. ⁊. s. de pbend. cū dilect⁹. s. de cle. exmi. apostolice. ⁊ sic iste epus q̄ violauit interdictū q̄ ab initio ceperat obseruare suspēsus fuit ⁊ irregular?. vnō postea i alios sententias excōicatōis seu inīdicti aut suspēsiōis ferre nō potuit. ⁊ sol⁹ papa cuz talib⁹ dispēsare pt̄. s. ó re iudi. cū eterni. ⁊. j. de sen. ex. cū medicinal'. Ar. j. s. q̄ nō sit irregularis vel suspēsus. s. ó cle. ex. mi. postulast?. §. vlt. ⁊ ß: vbi dic̄ suspendas oēs ꝛc. ß istud ad factū referē cū etiā taz essent suspēsi violādo interdictū. ß qui cōicat aut etiā celebrat excōicat? nō ē suspēsus ꝓpe nisi a ceptiōe sacroz aut irregularis: licet al's sit punēdus: dūmō nō in cōtemptū ⁊ ptra phibitiōes supiorū. s. de cle. ex. mi. si celebrat. cum hoc in iure non inueniat statutū. ⁊ ideo nō debet extendi hec pena. Bernardus.

f Vindicandū. Quia vbi maior ē culpa: maior exercenda vindicta. s. de here. excōicamus. §. credentes. vbi inuenies cōcordantias pl'es de hoc. si. s. de eta. ⁊ quali. cum bone.

g Beneficio. Hec est pena illoz qui nō seruāt interdictū. s. de cle. ex. mi. postulastis. §. questionistis.

h Seculares. vt. s. de offi. ordi. c. j. ⁊. c. q̄m in plerisq̄. in fine. et s. de iudi. cum non ab homine. vbi enim ecclesia amplius facere non potest: implorare debet auxilium seculare et compellere: et econuerso. s. de maledi. c. ij. ar.

De noui operis nũciatione.

Ticius. iij. paduano epo.

Mtellexim⁹ ex lris tuis q cũ causa q̃ vertit int̃ porr̃ scti cypriani t clericos tr rodigio sup capella q̃ in pudiciũ baptismalis eccl'ie ó co ita ab eisdẽ clericis ẽ pstructa. f. t. relegata fuisset: t infra. Quia vo sic leges nõ tr dignant sacros canones imitari: ita t sacroꝝ sta tuta canonũ pncipũ pstitutiõib adiuuãt. f. t. mãdam⁹ q̃ten⁹ diligẽter pspicerãs: q post tr nũciationẽ noui opis siue iure siue in iuria aliqd pstruat: legalib tr pstitutiõib tr moliri: t qr nulla eccl'ia i pudiciũ ẽ pstruẽda nego cũ ipm fm legũ t canonũ statuta nõ differas termiare. Ano. iij. cant. archiepiscopo.

Olm ex inuncto: t infra. f. t. mãdam⁹: q̃ten⁹ qcqd edificatũ ẽ in eccl'ia tr lemech p⁹ noui opis nũciatiõ: expẽsis tuis facias penit⁹ tr moliri eo nõ obstãte si etiã absens extiteris: cũ cautũ sit legitia sanctiõe: vt si is cui opus nouũ fuerat nũciatũ: ante remissiõ edificauerit: tr ide agere cepit ius sibi esse ita edificatũ hr: sibi tr beat actio tr negari. reducẽs pr̃sus i irritũ qcqd tr i stituẽdis ibi canonicis t alijs ad ipaz eccl'iã ptinẽtib a te vel pdecessore tuo cogscit ordinatũ eoꝝ redditib ad statũ pstinũ reuocatis: qs ab obligatiõe pstiti iuramẽti: p eo q ibidẽ instituti fuerũt: aucte nr̃a p te tr nũciari pcipim⁹ absolutos. cũ em ãmodo ñ teneat pncipale: qcqd ex eo vl' ob id secutũ ẽ: sb pmissa districtõe tr cernim⁹ irritãdũ: t ifra. Sup eo qz nõ sufficimus admirari: q cũ viri religiosi monachi cantuarien. q oĩa dimserũt p xp̃o tot laboribz t piculis psonas t res ñ dubitauerit frequẽter exponere qõ nõ feciss̃ent misi cogscerẽt pre missa respicere i gue cant. eccl'ie tr trimẽtũ: tu saltẽ p vitãdo taz gui scãdalo pr̃oꝝ: ab hmõi etiã tibi phibitis ñ cessasti: cũ sacre scpture testimonio tr bueras didicisse: q iz opa illa q̃ sine mortali pcto omitti ñ pnt: nõ sũt p vitãdo scãdalo dimittẽda nec ea tr beãt p scãdalo vitãdo cõmitti: q̃ sine mortali pcto pmitti nõ pnt: ab his tñ q̃ sine mortali pcto cõmitti pnt parit t dimitti: sit pro scãdalo tollẽdo cessandũ: t eis ẽt

a Mtellexim⁹. nõ tr dignant. in aut. vt cle. apõ. pri. e. ad fi. col'. vj. t i aut. tr ec. ti. i pn. col'. ix. t. ij. q. vj. §. hic colligit Aduuant. t ita in cã eccl'iastica leges possum⁹ allegare vt etiã si canones tr ficiãt possit iudicari fm leges. x. di. lege. t. c. si in aduitoriũ. xxxij. q. ij. historia. liij. di. ex antiqs. Ar. ꝯ. xxxij. q. ij. int hec. xxxij. q. iij. nemo Dicas q legib vtendũ ẽ in eccl'iasticis causis: nisi canonib ꝑdicãt: qr tñc nõ. x. di. c. j. t hoc i fi. di. t facit ad h̃. L. ó no. co. cõpo. hec q̃ ibi. ꝑter q̃ si iurẽ diuisiõe aliq̃ adiuuet. s. tr male. c. ij. vbi tr hoc.

b Iniuria. Hoc sum ptũ est. ff. tr noui ope. nũ. l. ꝑtor. §. ait ꝑtor. t l. ij. t ẽ sil'e i excõicatiõe q̃ tenet semp siue iusta siue iniusta. xj. q. iij. c. j. Tãta est em vis tr nũciatiõis: vt si aliqd fiat post tr nũciationez añ remissiõz vel satisdatiõez tr ope tr moliẽdo: etiã si ius hẽat edificãdi i totũ dz tr moliri. l. ꝑdi. ꝑtor. §. j. et ß t. j. c. pri. t hec tr nũciatio faciẽda ẽ i re pñti t in ipso ope: t nõ tñ dño: ß ullis q̃ ibi sũt. ff. eo. tr pupillo. §. nũciare. tr hoc di. j. c. pri. t hoc ideo: qr nũciatio ista in rẽ est: t nõ i pso nã. ff. tr ope. no. nũciati cuicũq; fiat: tenet ff. e. cuilibz. alibi facta q̃ i re nõ tenet. ff. e. tr pupillo. §. siqs forte. qõ pt intelligi: q nõ tenebit. q̃ ad hoc: vt nõ teneat tr moliri opus facti: cũ ius hẽat edificãdi: qõ fieret si ẽt facta in re: vt ß dicit. Et nõ q tot tr bẽt esse tr nũciatiões t tot remissiões q̃t sunt loca i quib edificat. ff. eo. ti. tr pupillo. §. si i pl'ibz. lau.

c In pudiciũ. Hec est alia causa tr moliẽdi edificiũ in pudiciũ em eccl'ie par ochiglis: alia fieri nõ tr bet. xvj. q. j. eccl'ie. t. c. quicũq; t. s. tr ecclesi. edi. ad audiẽtiã. j. nisi iusta cã subsit: vt ibi dicit: t tunc id fieri tr bet tr auctoritate epi.

d Olm ex inuncto. expẽsis. Sed quare suis expẽsis tr bet tr struere cum non sint ei tr nũciatũ noui opus: quia absens fuit vt hic sequit in littera. ymo sufficit q prestet patientiaz: vt monachi tr struant. argu. ff. tr alie. mu. iu. cau. fac. l. ij. §. item si ex heres in penam non succedit: vnde sufficit patientiã prestare. ff. e. l. penultima. sed dic q tr nũciatio fuit facta pdecessori vnó tenetur iste sicut ille: cum ei successerit in vicium. s. tr iudi. quia. v. t. s. ó resti. spoliat. sepe. t hoc edictum datur heredi t in heredem cum in viciuz succedit: t etiam post annuz. ff. eo. l. pretor. in fi. si. s. tr testi. significauerunt. t sic suis expensis tr bet tr moliri. supra capitulo primo t. L. e. l. vna. si vo edificatum sit domino inuito: tunc sufficit pstare patientiã. vel si seruus sine iussu dñi hoc fecit. ff. quod vi aut clam si alius. j. rñso. t. l. tr nũciatio. §. vlti.

e Cautum sit. ff. e. l. j. §. ut opis. tr negat huic actio: quia fecit pra tr nũciationẽ ante remissionẽ.

f Nunciatum. Denunciatio noui operis ad ea tñ pertinet: que solo cõiuncta sunt: vel in solo fiunt non ad alia. ff. e. l. j. hoc autem edictum. Opus autem nouum facit qui edificando vel tr trahendo pristinam operis faciem immutat. ff e. l. j. §. opus nouum. non aut̃ si quis reficit antiquam. ff. e. l. j. §. siquis edificium. t. s. tr iudeis. cõ sulunt. Illud preterea scias: q qui tr nunciat nouum opus primo iurare tr bet: q non calumnie causa tr nunciat. ff. e. tr pupillo. §. qui opus. t hoc iuramentum auctore pretore exigitur anteqũ iuret: vt ibi dicitur. Et qui simplici verbo nunciat: hoc ipso constituit ipm qui edificat possessorem: secus si per iactum lapilli. ff. eo. l. j. §. in operis. t. l. tr pupillo. §. meminisse. Et ꝯ melius est hoc facere per lapillum. t hec tr nũciatio locũ habet: siue fiat ipi dño siue procuratori seruo vt puero vel ipsi fabro qui edificat. ff. eo. tr pupillo. §. nũciare. dum tamẽ in psente re vt ibi dicit: vt dixi. s. c. pri. Competit autez tr nũciatio non tñ omnino: sed etiam emphiteote t creditori. ff. eo. in pincipali. §. vlti. t. §. si ego. t. l. creditori. t si edificet in publico: quilibet ciuis admittitur ad tr nunciandũ: vt. l. predicta in prouinciali. §. vltimo. Item competit vsufructuario: ß non contra omnia tñ q vsufructus non sit tr terior. ff. ó remissi. l. j. §. ij. Itẽ seruus nũciare non potest: sed ei potest tr nunciari. ff. eo. tr pupillo. §. j. misi nomine alteri⁹ nunciet ff. quod vi aut clam l. ij. Item si anteq̃ edificarum esset: aliquis ageret cum vicino: ne altius tollere edes: nec res tr fendatur. hoc facere tr bet pretor: vt ille pstet cautionem non prius edificare q̃ vtro agat ius sibi esse ff. e. si prius.

h Remissionem. Remissio quãdoq; fit expresse. ff. e. non solum. §. sciendum. t tacite. s. morte. vt. e. l. §. morte. Si aũt q tr nũciauit nõ vult remittere tr nũciationẽ cautione etiam sibi oblata: tr bet pagere causam si potest vsq; ad tres menses: t alter tenet expectare nõ obstante cautione oblata: si non cõpleuerit cãm vsq; ad tres menses iusta causa impediẽte: caueat postea tr ope tr moliendo t edificet. L. eo. l. tr operis. quidã non habent ibi hanc rubricã sed est in rau. tr edi. pu. t sic intellige. j. e. c. vlti. t. c. primo. qui em statim vult tr cere tr iure suo nõ tenetur recipe cautiõez: vt ibi nisi post tres menses: vt ibi dictum est.

i Principale. tr structa. n. re tr struũtur pauilegia. arg. j. tr verbo. sig. abbate. in fi. t. xvj. q. vij. t tr hoc dixim⁹. t. s. tr fi. instrumenter dilectos. §. cũ igit. L. tr legi. nõ dubium. ff. tr col. illicitis. l. iij. et. xviij. q. ij. in nullo. ff. tr regu. iur. nihil tr lo. in fi. ff. tr fideiusso. fideiussor obligari.

k Non fecissent. Nota argu. p monachis: q semp pmunitur instam litem mouere: cum ipi sua dimiserint ꝑter tr um. s. tr ut. primo. nimis iniqua in prin. vnde non est plumendum: q appetant aliena. argu. xij. q. j. expedit. in fine. t est simile. ix. q. iij. lugó.

l Dimittenda. Nota q pro aliquo scandalo vitando non tr bz quis mortale peccatum cõmittere: quia vtilius scandalum nasci permittit q̃ veritas relinquat. s. tr reg. iur. qui scandalizauerit. t illud fiuit illos: q ceci sunt. xj. q. iij. inter vba. s. tr his q vi metuue cau. c. sacz. t. xxxij. q. v. ita ne. t. j. q. vij. t si illa. als si aliq

possint fieri vel obmitti sine mortali: ꝛ trahēdū ē iuri: vt hic dicit ꝛ sic possunt intelligi illa iura. l. di. vt pstituereť: ꝛ omnia cōsilia put hic sequntur in littera.

a Pro scādalo tollēdo. ꝓpter qđ ꝛ trahēdū ē qnqz seueritati .l. di. vt pstituereť. ꝛ ius relaxať ꝓpter scandalū siue multitudinē. s. ꝛ tēp. or. c. ij. vbi ꝛ hoc. ꝛ ꝓpter scādalū etiā infirmoꝝ impedit. s. ꝛ spō. cū i tua ꝛ. s. ꝛ cogna. spūali sup eo. s. ꝛ de. cōiuga. cū olim.

b Licet maioꝛ. i. diuinū ꝛ potētū: q so etiā hūt multitudinē xxiij. q. iij. nō pt.

c Significātibꝫ iconinētū. marie qꝛ ideꝫ eēt si vsqz ad tres mēses. ĵ. c. ꝓri. et. L. e. l. vna. vt plene dictū ē i. c. ꝓri. ß multoforꝫ si hoꝛ incōtinēti ꝓbare volebāt: qꝛ restituto etiā differē si incōtinēn offerāť ꝓbationes. s. ꝛ resti. spoľ. lras. ꝛ ff. vt in poss. leg. si is a q. in pn. ꝛ ff. ad exhi. l. iij. §. ibi dez. si. s. ꝛ or. cog. cum dilectus.

d Decrem. ꝛ bñ: qꝛ nō obstāte cautōe illa oblata renebať expectare vsq ad tres mēses aduersarios volētes ꝓbare ꝛ ure suo. ĵ. c. ꝓri. ꝛ. L. e. l. vna. put dictū ē in. c. ꝓri. q. ꝛ terminať ꝓ hāc ꝛre. ꝛ sequētem.

e Prouocauit. hic omisso epo appellauit ē ad metropolitanū ꝛ ideo ĵ. s ꝛ appell. dilecti. ij. vbi hec materia plene expediť.

f Si cui opus. nō obstāte. Sed ꝑ videť: qꝛ si ille cui nouū opus ꝛnūciaťꝛ: sanscederit ꝛ ope ꝛmoliēdo: si apparuerit euz iniuste edificasse: vel ꝓ eū nō steterit: q̄ minꝰ sanscederit: licite poterit edificare. ff. e. ñ solū. §. si cū posses ꝛ. §. sciēdū. ꝛ. l. ꝓor §. j. ꝛ. §. hoc iudicio ꝛ. §. ꝛeinde. er. l. stipulato. aľs incipit ꝛ noui op⁹. §. j. ß hec intelligēda sunt ſm hec q̄ hic ꝛ i. c. ꝓri. dicūť. ꝛ. L. ꝛ edifi. ꝓua. l. vl. vt si stati vult ꝓbare pudiciū suū: vel vsqz ad tres mēses audiť nō obstante cautione que sibi offertur: vt hic dicitur: aľs recepta cautione edificat vel statim vľ post tres menses. ꝛ sic intelligunť cōtraria. ꝛ ita est in oꝓtione ꝛnūciantis: an velit statim ꝛcere ꝛ iure suo: vel vsqz ad tres menses: an statim recipere cautionē ꝛ opere ꝛmoliendo: ꝛ postea ꝓcedatur in opere. Alij dicunt. q. est in poteſtate illi⁹ qui edificat: ꝺare statim cautionē vel expectare vt incōtinenti vel vsqz ad tres menses ꝓber. sed ꝓrarū verū est: vt hic patet.

g Trū mēsū. hoc sumptū est ō illa. l. L. ꝛ edi. ꝓua. l. vl. Pascopalis, maioꝛibꝫ. lxxx. di. epi. vbi idem dicit. Sic ĵ ꝛ xciij. di. legimus: ibi. si auctoritas q̄ritur. post medium. c. in aut. ꝛ re serendarijs. §. j. ꝛ. ij. ß hoc intellige q̄nz ad vulgi opinionez. qꝛ vbiq̄z est nomē epi hꝫ: vt iii. c. legim⁹. ꝛ sic referas ad factū qō hic dicit.

h Vilescat. simile est qđ sponsa nō est statim tradēda: ne ĵ pōsus habeat eam min⁹ ꝺbarā. xxvij. q. ij. institutū. Berñ.

i Sicut. pudicāibꝫ. i. pudicis uz facere volētibꝫ eccl'ie. qꝛ etiā si peteret auxiliū eoꝛ nō ꝓpter hoc pudicareť ecclesie: s. ꝛ off. or. c. j. Et sic est ar. qđ eccl'ia nō vult ius alteri⁹ sibi arrogare. qꝛ iurisditio distincta esse dz. sic s. ꝛ iudi. nouit: vbi ꝛ h⁰. ꝛ s. q̄ fi. sint legi. causa q̄. ij. vbi ꝛ hoc.

k Coercē. si aliqđ ꝛ iure eccl'ie sibi vsurpare pſumpserint: s. ꝛ immu. ec. nō min⁹. et. c. aduersus. s. ꝛ fo. cōpe. cū sit generale. ꝛ q̄ malos coercet minister dñi ē. xxiij. q. v. q̄ malos. ꝛ misterii ꝑbet legi: vt ea. causa et. q. e. homicidas: et hic. ad hoc em̄ facta sunt iura vt mali puniantur: vt. iij. di. facta sunt. per leges em̄ nemo bñfacē cogiť: ß male agere ꝓhibeť. xxiij. q. v. ad fidem. Berñ.

l Clim ꝛ plātare sacrā religionē ꝛ plantatā fouere modis oīb⁹ ꝛ beam⁹: nusq̄ ß melꝰ exeq̄mur: q̄ si nutrire ea q̄ recta sūt ꝛ corrigere q̄ pfectū vtutis impediūt ꝓmissa nob aucte curem⁹. Fratrū aūt ꝛ coepoꝛ nroꝝ ꝓque hōe ꝓpm⁹ q̄ frēs tēpli ꝛ hospitaľ ꝛ alij religiosi ĩdulta sibi ab ap. se. ꝓuilegia excedētes ꝑ epalē auctez multa pſumūt q̄ ꝛ scādalū faciūt ꝛ graue pariūt piculuz animaꝝ: ꝛ infra. Ecclesias igiť ꝛ ꝛecimas ꝛ manu laicoꝝ sine ꝓsensu epoꝝ tam illos q̄ etiam quoscūqz alios religiosos recipe phibem⁹: dimissis quascūqz cōtra tenoꝛē istuz aliquo tempore receperūt. Excōicatos quoqz ꝛ nomiatim interdictos tam ab illis q̄ ab alijs omīb⁹ iuxta episcoporū sententiā statuim⁹ euitādos. In ecclesijs vo suis q̄ ad eos pleno iure non ptinent in q Nomiatim. nominatim dicatur interdictus siue excoicatus q̄n ꝓpio nomie exꝑsso aliquis interdicť vel alijs circūstantijs: unde. ꝛ exhere. lib. §. nomiatim. Berñ.

r Pleno iure. i. vtroqz iure q̄ ad spūalia ꝛ tpalia. ĵ. e. q̄n. Sz a cōtrario videť qđ si vtroqz iure ptineat ad illos q̄ epōs nihil possit attētare in illos: qđ est vez. ꝛ ita institutio ꝛ destitutio quo ad tpalia et spūalia ad ipsos ptinet. xvj. q. ij. c. j. ꝛ. ĵ. e. q̄n. ꝛ sic eccl'ie iste eodē gaudent ꝓuilegio quo ꝛ isti ꝓuilegiati. aľs vo si pleno iure ad eos non pertineant: seruabitur quod hic dicit. sed cum pleno iure iste ecclesie ptinent ad istos religiosos ex priuilegio pape: quis ꝛponet ꝑsbiteros? Poteſt dici qđ illi primo vocabunt episcopū dioc. vt per eū

Pro vitādo scādalo insistēdū. Clim aplus: si scādalizať fraťr ñ comedā carnes ĩeternū. ꝛ dns ĩ cuāgelio ꝓ eos q̄ scādali pstāt materiā ve inq̄t homi illi ꝓ quē scādalu veit ꝛē. Et lz maioꝝ scādalū sit vitādū: vitādū ē etiā scādalū pusilloꝝ iuxť testimoniū veritatis: q̄ scādalizauerit inq̄t vnū ꝛ pusillis istis q̄ ĩ me credūt ꝛē. Finis ꝧ his taliť a te ĩponať: qđ ꝑterite ꝓdictionis rebellio ꝓ virtutē sequētis obediētie valeat expiari.

De priuilegijs et excessibus priuilegiatorum.

Honorius tercius.

Significātibꝫ canonicis scte ꝺ oportune ĩnotuit nob qđ cū sup eo qđ. n. ciuis parisieñ. ĩ q̄dā platea eccl'ie sue eis phibētibꝫ ĩ suū edificabat pudiciū ꝛ grauame: ꝛposuerūt cozā officiali parisieñ. archidia. qōnez eis offerē tibꝫ incōtinēti ꝓbare pudiciū ꝛ plateā ad suā eccl'iaz ptinere: ac petētibꝫ: vt ñ obstāte qđ dict⁹. n. cautiōez ꝛ ꝛmoliēdo ope offerebat; edificiū phiberet. Et qꝛ idē official' ĩterloquēdo ꝛcreuit ꝓbatōes eoꝝ admittēdas eē: ac ab ope ĩterī q̄escendū: idē. n. ad seno. eccl'iā ꝓuocauit. Sed cū se noñ. official' eadē ĩterlocutoria reuocata: ꝛcreuerit ad op⁹ sub cautiōe ꝛ ꝛmoliēdo ipo nō admissis eoꝝ ꝓbatiōibꝫ ꝓcedēdū: ꝑdicti canonici nostrā audiētiā appellarūt: ꝛ infra. Ꝓoꝝ mādam⁹ q̄ten⁹ si ē ita: reuocato irritū q̄cq̄d post appellatiōez hmōi iuneritis attētatū ꝛē Rego. ix.

Si cui op⁹ nouū te nūciasse ꝓponis: nō obstāte cautiōe q̄ offerť ab ipo ꝛ ope ꝛstruēdo si nō iure edificatū existat teneť te ꝓ triū mēsiū spatiū expeccare iuris tui pudiciū ꝓbare volēte

Leo papa.

Episcopalia gubernacula nisi maioꝛibꝫ ꝓlis ꝛ frequētioꝛibꝫ ciuitatibꝫ ꝑsidere oportet: ne honoꝛ cui ꝛbēt excellētioꝛa ꝓmitti: sui numerositate vilescat. Gregoꝛ⁹ nonus. p. subdyacono.

Sicut ĩ iudicijs laicoꝝ ꝓuilegia turbare nolum⁹: ita eis pudicātibꝫ nob moderata volum⁹ auctę resistere. Violētos ita qꝛ laicos coercere nō ꝓ legū ē agere: ß legi facere ꝑsidiū. Lex. iij. in cōcilio lateranēsi.

Clim ꝛ plātare sacrā religionē ꝛ plantatā fouere modis oīb⁹ ꝛbeam⁹: nusq̄ ß melꝰ exeq̄mur: q̄ si nutrire ea q̄ recta sūt ꝛ corrigere q̄ pfectū vtutis impediūt ꝓmissa nob aucte curem⁹. Fratrū aūt ꝛ coepoꝝ nroꝝ ꝓque hōe ꝓpm⁹ q̄ frēs tēpli ꝛ hospitaľ ꝛ alij religiosi ĩdulta sibi ab ap. se. ꝓuilegia excedētes ꝑ epalē auctez multa pſumūt q̄ ꝛ scādalū faciūt ꝛ graue pariūt piculuz animaꝝ: ꝛ infra. Ecclesias igiť ꝛ ꝛecimas ꝛ manu laicoꝝ sine ꝓsensu epoꝝ tam illos q̄ etiam quoscūqz alios religiosos recipe phibem⁹: dimissis quascūqz cōtra tenoꝛē istuz aliquo tempore receperūt. Excōicatos quoqz ꝛ nomiatim interdictos tam ab illis q̄ ab alijs omīb⁹ iuxta episcoporū sententiā statuim⁹ euitādos. In ecclesijs vo suis q̄ ad eos pleno iure non ptinent in

Sicut ꝓudicāibꝫ. i. pudicis uz facere volētibꝫ eccl'ie. qꝛ etiā si peteret auxiliū eoꝝ nō ꝓpter hoc pudicareť ecclesie: s. ꝛ off. or. c. j. Et sic est ar. qđ eccl'ia nō vult ius alteri⁹ sibi arrogare. qꝛ iurisditio distincta esse dz. sic s. ꝛ iudi. nouit: vbi ꝛ h⁰. ꝛ s. q̄ fi. sint legi. causa q̄. ij. vbi ꝛ hoc.

Coercē. si aliqđ ꝛ iure eccl'ie sibi vsurpare pſumpserint: s. ꝛ immu. ec. nō min⁹. et. c. aduersus. s. ꝛ fo. cōpe. cū sit generale. ꝛ q̄ malos coercet minister dñi ē. xxiij. q. v. q̄ malos. ꝛ misterii ꝑbet legi: vt ea. causa et. q. e. homicidas: et hic. ad hoc em̄ facta sunt iura vt mali puniantur: vt. iij. di. facta sunt. per leges em̄ nemo bñfacē cogiť: ß male agere ꝓhibeť. xxiij. q. v. ad fidem. Berñ.

Clim ꝛ plantare. excedentes. vñ illa pdē ꝛbēt. xj. q. iij. ꝓuilegiū. lxxiij. di. vbi.

Decimas. sic. xvj. q. vij. ꝛecimas. iij. et s. ꝛ iurepať. qđ aūt. ꝛ ꝓsensu epoꝝ pñt eccl'ias recipere: s. ꝺ iure pa. cura. ꝛcias ꝺs habēt laici in feudū ꝛ nō aľs pñt recipe ꝛ consensu epoꝝ: s. ꝛ his q̄ fi. a pla. cū aplica. i fi. ꝛecimas tñ ꝛ laboribꝫ suis non soluūt: s. ꝛ ꝛci. ex pte.

Tempe. nisi ꝑsone ꝓmoti fuerit vľ postea ꝓsensuz epi habuerint: s. ꝛ iurepať. cura. Berñ.

Excoicatos. ꝧs vitare teneť nō obstante aliq̄ priuilegio. ĵ. ꝺ sen. ex. nulli. et ꝛ iure cōmuni quilibet teneť xj. q. iij. excoicatos. qđ ius priuilegiū nō tollit vt in ꝛcre. ꝑdic. nulli

adiūctus sibi aliꝰ epīs ꝛpositio fiat: sic̄ faciūt ī aliꝰ sacramēt̄. ⁊ hꝰ collige ꝑm tenorē ꝓuilegiorꝫ: vt si ꝓmo vbēt recipe sacra ab epō dyo. ꝑm qō in ꝓuilegio ponit̄ vel eīa a quocūqꝫ. ⁊ ꝑm hoc vocabūt isti ꝓt uilegium quoscūqꝫ epos voluerint: alꝫs possunt ꝓuari officio ⁊ beneficio ꝙ abbates iusta causa interuenīēte: sed ꝛponere nō possunt: cū ad officium abbatū hoc nō pertineat.

a ¶ Semel in anno. ꝛ hoc habes. ī. e. vt ꝓuilegia. §. illud.

b ¶ Mullatenꝰ eximāt sic. ī. e. ruaꝫ. ⁊ c. pe. ⁊ hoc tō qꝫ ꝙ ꝓfraimita tē talē nō sunt cōuersi illoꝫ: nec obligati: ꝫ aliquā remissionē ꝓsequūtur. ī. eo. vt ꝓuilegia. vñ dixit oīno nō reddiderit: ⁊ ita remanēt ꝛ iurisdictiōe epoꝫ: alꝫs ꝙ tribꝰ ꝑ ꝙuoꝫ ꝛ narijs posset qs eum a iurisdictiōe sui epi ꝙ esset iniquū. ī. e. vt ꝓuilegia. §. hoc autē.

c ¶ Ꝓuilegioꝫ. sic. ī. eo. porro. in fi. ⁊ ideo nō vbēt hīe fructū ullo rū: exq̄ ea nō seruāt. ī eo. ꝛaꝫ. ⁊ c. petistis. ⁊ c. vt ꝓuilegia. xj. q. iij. ꝓuilegiū: ⁊ ita ꝙ abusū siue ꝙ ꝛlictū ꝑdīt ꝓuilegiū: q̄re subiacebunt ꝓpter hoc inditio epō ru: vt in fi. sequt̄. si. s ꝛ here. ad abolendā. ī fi. vbi ꝛ hoc.

d ¶ Olecti filij. non vult̄. vnō ꝑnt ꝓuenīri: qꝫ iusticiā facē nolūt. xxiij. q. ij. dñs. ⁊ in aut̄. vt dis. lu. §. pe. ⁊ vl. col. ix. ⁊ xxiij. q. v. admīstratores. ⁊ sic iudex facit litē suā ꝓpt uolū suū ⁊ eē ꝓpt alias culpas. vt. ff. ꝛ iudi. si iniuriamlias.

e ¶ Contēnentes. ar. ī iudicē q̄ ꝓbatiōes uilgēter nō attendūt. ar. xxx. q. v. iudicantē.

f ¶ Decurtabim⁹. non sunt. n. sua iura seruāda: q̄ ius alteriū violare nō metuit. lxxiij. di. vbi. ⁊. xxv. q. ij. sic ꝛcz ⁊ ꝛ mu. pe. c. j. ⁊. ij. et ar. xcv. di. estoſbiecr⁹. ⁊ qō qsq; iuris ī alterū statuit: vti vbet eodē s. ꝛ cōsti. cuz oēs ⁊ ecc̄lastic⁹ ordo ꝓfundit: si cuilibet ius suū nō seruat̄. xj. q. j. ꝓuenit. Inspiciāt ꝙ ꝓuilegia ista rū: ⁊ ꝑm ꝙ ibi cōuenīt: ita obseruēt. ī. e. porro. ⁊ ita tanq̄ cōtemptores ⁊ negligentes puniant̄. b.

a ¶ Si hec. sepelierit. ita cōmunicādo eis ī morte inciderūt ī excō municatiōz: qz cui nō cōicam⁹ viuo: non cōicem⁹ ⁊ mortuo. xxiij. q. ij. c. j. ij. ⁊. iij. ⁊. s. ꝛ sepul. sacris.

b ¶ Eiciāt. si potuerit discerni ossa eoꝝ ab ossibꝰ fidelīū alꝫs nō. s. ꝛ sepulturis. sacris. ⁊ nisi forte tales fuerit ꝙ penituerūt absolui: ⁊ ꝙ eos nō steterit quo min⁹ fuerint absoluti ⁊ qz post mortem sunt absoluendi. ī. ꝛ sen. ex. a nobis. ij. ⁊ factū suū isti emēdare tenēt̄. si. lv. di. penitētes: alioqn archiepus hoc faciet in eoꝝ obꝓbriū. ala.

i ¶ Si ꝛ terra. ānos. ar. ī. s. ꝛ ꝑscrip. ꝛ quarta. xvj. q. iij. §. qs actiōes: ⁊ est exꝑssus. ī. e. accedētibꝰ: vbi nīi. lx. annoꝝ spacio ꝑdīmr ꝓuilegiū vbi ꝛ hoc. ⁊ ei statur.

k ¶ Tēpore. sic ꝓz ꝙ ꝓuilegiū ꝑdīt: nisi quis vtat ipō. ī. e. accedentibus: sic etiā leges ꝙ dissuetudinē abrogant̄. ff. ꝛ legi. ꝛ qđ multo fortius ꝓuilegiū: quia res ꝛfacti ad suā naturā reuertitur. ff. ꝛ pac. si vnus. §. q; si non totum. sed ꝓpter hoc q̄tum ad alios non perditur.

l ¶ Renūciare. sic. ī. e. accedentibꝰ. ⁊. s. ꝛ regul̄. ad apostolicā. ⁊ c. statuim⁹. ⁊. vij. q. j. q̄ piculosuz. ⁊ remittētibꝰ actiōes suas nō ē vtiꝰ regressus ad eas. ff. ꝰ edict. edic. l. querit̄. §. si vē ditor. Ar. ī. s. ꝛ fo. cōpe. si diligēt. vbi plene ꝛ hoc tractat.

m ¶ Ꝓro. q̄uis i. qz in antiq erat qm̄ ⁊ melꝰ. sic q̄uis. s. ꝛ iureuꝰ. quēadmoduz. ibi q̄uis interdum. ⁊c. vel q̄uis. id est cum sed ꝓpie non videt posse stare.

n ¶ Libertatē. supple q̄ in aliꝰ: imo habent eandē in his quā ī aliꝰ possessiōibus: hoc tñ ꝛpbenditur ex eoꝝ ꝓuilegio: vt. ī. dicit: ⁊ ita res ad eos ꝛuoluta censetur eodē ꝓuilegio cum aliꝰ. ff. ꝛ iuriꝰ. cū quidā. §. si vbi rores. ⁊. ff. ꝛ iure fisci. fiscus.

o ¶ Ex inspectiōe. ⁊ ita inspicienda sunt ꝓuilegia: ad hoc vt sciat quid cōueat ī eis. ī. e. recepim⁹. ex s. ꝛ fide instru. accepimus. ⁊ in aut̄. ꝛ mādā. punct. §. siqs autē. Et est argu. q̄ iudex vbet facere copiam rescripti ꝓtibꝰ ad inspiciēdum: nec sufficit sola recitatiō rescripti: quia falsitas posset ibi esse q̄ ex sola lectione ꝛpbendi non posset. Et ex eo quod dicit ita obseruet: nota non esse recedendū a forma verborum. s. ꝛ ꝛcanis ad audiētiā ⁊. s. ꝛ translatione iter corporalia. ⁊. ff. ꝛ lega. iij. nō aliter item argu. fines mandati diligenter seruandos. s. ꝛ rescriptis. cum dilecta. Item argu. nulli esse credendū qui dicit se habere priuilegium: nisi illud ostendat. s. ꝛ offi. ꝛlega. cum in ure. ⁊ argu. ad hoc. xlij. dist. quiescamus. et. c. dist. contra morez. ⁊. ī. eo. cum capella. Bernardus.

p ¶ Tenorem. sic. s. eo. cum et plantare. in fine. et. ī. eodem pertistis. ⁊ ita ꝓuilegium in sua forma tñ seruari vbet non vltra extendi: alꝫs ꝓuilegium nō ꝛfendet in aliꝰ. ber.

q ¶ Recepimus. omnes. sicut templarij. ⁊ hospitalarij. ⁊ cisterciēn. qui censum nō soluūt rōne eccl̄ie sicut credo.

r ¶ Inspicienda. ꝛ hoc dictū est. s. c. ꝓxi.

s ¶ Libertatis. vbicūqꝫ inueneris hec verba in ꝓuilegijs: stati intelligas illos esse in toto exemptos a iurisdictione episcoporum: vt hic patet.

Statuēdos ꝑsbros epis repsentēt: vt eis ó plebis cura rñdeāt. ipis vo ꝙ rebꝰ tpalibꝰ rōnez exhibeāt ꝓpetētē: institutos etiā incōsultis epis non audeant remouere.

¶ Ó si templarij vel hospitalarij ad eccl̄iaz venerīt interdictaz: nō nisi semel ī āno ad eccl̄iasticū officiū admittant̄: nec tūc ibi sepeliant̄ corpa ꝛfūctoꝝ. ¶ De cō fratribꝰ b̄ cōstituim⁹: vt si nō sepdictis fribꝰ oīno reddiderit: sed in ꝓpetatibꝰ suis oīmodo duxerint remanēdū ꝓpter b̄ ab epoꝝ suoꝝ sentētia nullaten⁹ eximant̄ sed ptatem suā ī eos sicut ī alios parochianos suos exerceāt: cū ꝙ suis fuerint excessibꝰ corrigendi

¶ Ó aūt ꝛ sdictis fribꝰ dictuz est ab aliꝰ q̄z religiosis q̄ ꝑsumptione sua eporū ꝓcipiūt iura: et ꝓtra canonicas coꝝ sentētias et tenorē ꝓuilegioꝝ nroꝝ venire ꝑsumūt ꝓcipim⁹ obꝛuari. Si eīm ꝓtra institutū b̄ venerīt ⁊ eccl̄ie ī quibꝰ ista ꝑsumpserīt sbiaceāt interdicto: ⁊ qō egerīt irritū habeat̄. ✠ Dem archiepiscopis ad quos littere iste puenerint.

Olecti filij frēs hospitalis hierosolymitani trāsmissa nob ꝙstōe mōstrarūt: ꝙ vos eis ꝛ malefactoribꝰ suis iusticiā facere nō vultis ꝓuilegia ipoꝝ respicere ꝓtemnētes: ⁊ infra. ꝓcerto sciatis: ꝙ nos concessa vobis ꝓuilegia ꝛcurtabim⁹: cum eccle. ro. scriptis autēticis obuiare minime timeatis. ✠ Dem cantuariensi archiepiscopo.

✠ Ꝺ hec: ⁊ infra. Mādam⁹ q̄ten⁹ hospitalarijs ꝓcipias vt si qs ī excōicatiōe ꝛfūctos in cimiterijs eccl̄iaꝝ sepelierīt: eos ex cimiteria ejiciant qō si facere noluerīt: tu b̄: ó his qs ī excōicatiōe ꝛfūctos eē ꝑstiterit: exeq̄ris ✠ Dem abbati ⁊ monachis scti andree cisterciēsis ordinis.

Ꝺ ꝛ terra quā habetis ī parochia canonicoꝝ ꝛ plantō ꝙ. xxx. an. eis ꝛcimas ꝑsoluistis eas sibi ꝛcetero ītegre ꝑsoluatis Licz eīm ꝓuilegioꝝ ro. eccle. bñficio fribꝰ cistercien. ordinis indultuz fuerit ꝙ ꝛ laboribꝰ suis nullas ꝛcias ꝑsoluere ꝛbeāt. ó ꝓuilegio tñ indulto tāto tpe vobis ꝛtrahere voluistis: cū liberū sit vnicuiqꝫ suo iuri renūciare: eoqꝫ mō nō potestis vos ī hac ꝓte tueri. ✠ Dez ambianē. epo.

Ozro q̄uis ꝛplariꝰ ⁊ hospitalariꝰ ml̄ta sint libtatis ꝓrogatiua ꝛnati nō dubitam⁹ q̄n aliā libtatez habeāt ī locis ī qbꝰ anteq̄ puenissent: ad eos fuerāt hītatores qō totū ex inl̄pectōe ꝓuilegioꝝ suoꝝ pleni⁹ aduertere potes ⁊ ꝑm qō ī ueneris ita obserues. Sic eīm eos volum⁹ ꝓuilegi oꝝ suoꝝ seruare tenorē ꝙ eoruz metas trāsgredi minime videātur. ✠ Dem. j. ap. se. le.

Ꝺcepim⁹ l̄ras q̄s ꝛ eccl̄iis cēsualibꝰ direxisti. Cetez di ligētia tuā volum⁹ ñ latere: ꝙ sic ñ oēs q̄ spāliū b̄ti petri iuris exstūt annuati ap. se. cēsū exoluūt ita nō omnes censuales ab eporū

b Protectiõis. licet papa recipiat aliqs sub sua protectione non sunt ꝓterea subtracti a iurisdictione episcopoꝝ. ī. e. ex parte. ij. ⁊ sic per confirmationes in forma cõmuni non ꝓiudicat episcopo loca. ℞. de confir. vti. c. vlti. ⁊ quasi per totũ. ar. ℞. de maio. ⁊ obe. per tuas. Arg. contra. ℞. de peregri. c. vno. Quid ergo valet talis ꝓtectio? certe parũ: sicut parũ valet confirmatio in forma cõmuni: tñ aliq̃ reuerẽtia plus vbet ille q̃ aliis. arg. de cre. ꝑ di. ꝑ tuas. ⁊ forte citius papa moueretur ꝑ eis: cũ iniuste grauant ad litteras cõcedendas.

a Amẽ. temerariũ. hoc ideo dicit: q̃ q̃ ꝑ ꝓuilegiũ cõceditur: nõ vbent trahi ab aliis anᷓte ꝓria in exemplũ: vt hic et xvj. q. j. hinc. etiam q̃ ꝓuilegia cõmunes legẽ nõ faciũt. xxvj. q. ij. non exemplo. ℞ de cõcess. preben. constitutus. in fi. ⁊ ff. ꝺ consti. ꝓn. l. j. C. de legi. leges. i fi. ⁊ vij q. j. petisti. ⁊ arg. c. dist. contra morem. Ar. contra: q̃ quod vni psone cõceditur ceteris negari non vbet. v. dis. ad eius ꝙ. ⁊ iij. di. vniq̃. non sunt contra: q̃ loquũtur de cõmuni iure: quod eñ de iure cõmuni vni cõceditur: omnib cõcessum intelligẽ. secus de iure speciali i quo casu loquũtur ꝓme concordantie.

k Certa rõne. Nõ q̃ ꝓuilegiũ nõ est dãdum: nisi certa rõne inspecta: vt. vij. q. j. petisti. ⁊ nõ subito: ℔ cum magna ꝛeliberatione. xxiij. dist. cõmunis filius. et. xvj. q. j. in parochia.

l Singularib beneficijs. i. ꝓuilegijs que singularia sunt ⁊ ꝓuata a lege cõmuni. iij. dist. ꝓuilegia.

m Atentib. non licet. nec etiã missas ibi celebrare. de cõse. di. j. vni cuiq̃. ⁊ c. clericos. ⁊ c. siqs.

n Potius p re. ar. q̃ exempti si excedant metas priuilegioꝝ siue publice ꝛeliquerint: q̃ possint ab episcopis coherceri. arg. ī. eo. c. pri. vbi de hoc. ar. opti. ℞ de sta. regu. recolẽtes.

o Non impediãt. ar. q̃ papa sic indulget priuilegiũ: vt nõ ledat siue impediat iusticiã aliorum. ff. ne quid in loco publi. l. ij. §. siqs a principe. ⁊. ℞ de vsu pal. ex tuarum. xj. q. iij. siquis nõ obediat. ⁊. xxij. q. ij. primum. ⁊. ff. de condi. inde. nam hoc. ⁊. ℞ de consue. cum olim. ⁊. ℞ de eccle. edi. ad audientiã. ij.

p Clarum. collata. non pleno iure: vt. ī. patz.

q Ad reconciliationem. per aquam benedictaz cum vino ⁊ cinere: ⁊ per episcopum tñ et non per simplicem sacerdotem. ℞. de conse. eccle. vel al. ꝓposuisti. ⁊. c. aqua. Sed nonne ex priuilegio saltem semel i anno possent ibi celebrare ante reconciliationẽ: vt. ℞ e. cum ⁊ plantare. §. q̃ si. ⁊. ī. e. vt priuilegia. Dicas q̃ priuilegiũ nõ extendit ad hunc casum q̃diu fuerit sic execrata: vt. ī. e. c. ibi donec reconciliata fuerit ⁊c. ⁊ quia hoc est interdictũ iuris ⁊ nõ hominis q̃ celebrat in tali ecclia nõ est suspensus nec irregularis: hec tamẽ eccl'ia fuit interdicta a iure ⁊ ab homĩe: ⁊ sic diuersa est hec pena. ar. ℞ de cle. ex. mi. si celebrat. ⁊. c. postulastis. §. q̃iuistis. b.

r Emancipare. i. liberare de potestate episcopoꝝ.

s Amittere. xj. q. iij. priuilegium. Bern.

t Signatos. ꝑ hoc ꝓz q̃ licz ponet aliqs habitũ regularez: nõ obligat dũmodo ꝓtet q̃ nõ ad hoc obligãdi hoc faciat: vt isti faciebãt. q. i tali casu habu? nõ facit monachũ: ℞ de regula. ponentes. ar. ꝑ: ℞. e. ti. statum? ℔ illud vez est cũ ꝓtat q̃ ad hoc vouendi habitũ recepit ꝓfessor. nec obstat. xxvij. di. q̃ interrogasti. ⁊ ℞. de regu lar. vidua. et. xx. q. j. quẽ ꝓgenitores. q. illa intelligebant olim qñ ab initio factum erat ambiguuz. ⁊ ꝑ hoc videt solui qstio de eo q̃ simulãdo se monachu corrupit monialez. qa nõ est ꝓpellend? ad monachatũ: al's tñ punitẽdus est exilio: etiã si in cose scemate monache vsus est: in aut. de sanctis. epis. §. vlt. col'. ix. u Exhortatõis. i. ꝓdicatõis. B.

x Beneficio. puniãtur eñ isti tanq̃ falsarij: ℞. ꝺ crimi. fal. c. ij. laici eñ excoicant. e. ti. ad falsarioꝝ.

y Priuilegij bñficõ. sic ℔ videt q̃ ordinarius possit punire exemptos cũ publice ꝛelinquũt. q. hic ꝓpanit officio ⁊ beneficio nũcij istoruz. ⁊ ipsis indicit officiũ exhortatiõis ab ordinario. ⁊ ℞. ꝺ here. ad abolendã: i fi. ℔ ibi dicit tanq̃ a se. apo. ꝛelegatus. vñ nõ videt q̃ iure suo ⁊ rõne ꝛelicti fuerit quis forũ. vj. q. iij. placuit. et ℞. de foro ꝓpe. c. vlt. ⁊. iij. q. vj. ibi causa agat. et ℞. e. cũ ⁊ plãtare: in fi. ⁊ ℞. c. pri. ⁊ rõne ꝛelicti ꝓdit priuilegiũ: vt hic dicitur. ⁊. xj. q. iij. priuilegiũ. Itẽ reat? omnez honorem excludit. C. vbi sena. vel clarissimi. l. j. ⁊ qua in puncta quis ꝛeliq̃rit: illic iuri sb iacebat oñi priuilegio cessante. C. vbi de crimi. agi opor. aut. qua in puncta. nec enim pretextu priuilegij flagitio? auz crescit auctoritas. C. de priuileg. scho. l. ij. li. xij. ⁊ remissio peccatoꝝ non dat licentiam ꝛelinquendi. j. q. vij. exigunt: de pen. dis. iij. sane. Et dicit imperator. non permittas ꝛelinquẽtes aliquibus priuilegijs vti: in aut. de mandat. §. q̃ si ꝛelinquẽtes. colla. iij. Sed cõtra videtur q̃ non possint illos punire. xvj. q. j. frater noster. ⁊ ℞. de supplen. negli. plat. sicut nobis. ⁊. ī. eo. cum capella. si eñ tales possent puniri vt alij: inutile essz eoꝝ priuilegiuz. Item pconsul nõ potest se intromittere de causis fiscalibus: qui est maior omnibus post principẽ. ff. de offi. pconsu. si in aliquem. §. ij. al's est lex ⁊ incipit: nec quicq̃. Item. dixit q̃ ordinarius nõ potest interdicere eoꝝ ecclesias quando totam terram subijcit generali interdicto. Sed contra hoc est ℞. de consuetu. cum inter vos. et. ī. de ver. sign. cum in partibus. Sed verius dicas q̃ licet non possit interdicere illoꝝ ecclesias. ipsi tamẽ de iure cõmuni tenentur seruare interdictum generale: vt dicunt iura duo ꝓxima: al's posset illos punire: ℞. c. pri. cum publice ꝛelinquũt. Item pro leuibus et minimis causis non possunt episcopi se intromittere nec excõmunicare eos. vel si aliquis illoꝝ esset infamatus non potest cõpelli vt se purget. Nam papa nihil aliud eis cõcessit: nisi q̃ eos filios suos fecit: ℔ i alijs cum publice ꝛelinquit: nõ abstulit eis iurisdictionem: al's nihil aliud esset nisi dare materiaz ꝛelinquẽdi. Et q̃ possint puniri qñ publice ꝛelinquit: hic ꝓz. ⁊ ℞. c. pri. ⁊ hoc idem dixit Lan. Alij dicũt q̃ nullo modo põt eos punire: ⁊ papa sibi hoc reseruauit. ⁊ hoc volunt sic ꝓbare. Papa bñ scit q̃ tẽplarij ⁊ hospitalarij et alij exempti semper sunt in aliena parochia ⁊ scit q̃ ꝛelinquũt. ⁊ dicẽ q̃ nõ puniant vt ꝑ

subiectiõe habẽt immunes. Inspicienda sunt ℔ ecclias ꝓuilegia et ipoꝝ tenor ẽ diligẽti? attẽdend? vt si fuerit ꝛephẽsum: q̃ eccl'ia q̃ cẽsuz solvit spãlit bti petri iuris existat: ⁊ ad indiciũ pcepte libertatis cẽsus annu? ꝓferat: nõ immerito potit spãli ꝓgatiua gaudere. Si ꝙ ad iudiciũ pcepte ꝓtectiõis cẽsus psolvit: nõ ex ꝺ iuri dyocesani epi aliqd videt esse ꝺtractũ.

¶ Dem. Sane: ⁊ infra. Temerariũ est ⁊ indignũ aliquẽ sibi sua auctoritate presumere: qõ romana eccl'ia alicui certa rõne inspecta singularib voluit bñficijs idulgere. C Elestin?. iij. abulen. epo. Patentib lr̃is certificari ꝛesideras: vtz tẽplarijs hospitalarijs ⁊ alijs oratoria i omnib suis bñtib liceat cãpanas in eis ponere publiceq̃ pulsare. Rñdem? aũt ꝓsul. t. q̃ nõ licet eis hoc agere: q̃n pot? ꝑ te p censurã ec. ap. re. coercẽdi sĩt: vt ita sint suo iure ꝓtẽti: q̃ iusticiã ñ impediãt alioꝝ. ¶ Ano. iij. archiepo lugd̃

C Clarũ nos tenor edocuit litteraz: q̃ frẽs hospitalis scti iohis laicos ⁊ illitteratos mittũt ꝑ elemosynis colligẽdis: ⁊ infra. Cũ i quadã eccl'ia baptismali eis a ꝓdecessore tuo collata quidã eoꝝ ꝓcuties vicariũ sacerdotẽ: ipaz eccl'iã sanguis effusiõe fedasset: vsq̃ ad reconciliatiõz diuina ibidẽ interdixisti officia celebrari: ℔ nihilomin? ipi i ea diuina officia celebrarũt: alios ꝙ ꝑ sbros ab officio susꝑsos ꝑ eos suos idẽ cũ sint laici ad diuina officia restituũt exequẽda. Quosdã ꝓterea q̃ cũ vxoribꝫ suis i domib ꝓpꝫ ꝓmorant: eo q̃ eis ꝺ suis aliqd ꝓfezũt ãnuati: ita emãcipare ꝓtẽdũt: vt aliqbꝫ ꝑm legẽ fre de sibi obiectis rñdere mũme teneant. Verũ q̃ ꝓuilegiũ mereꝫ amittere: q̃ ꝓmissa sibi abutit ꝑtate. f. t. mãdam? q̃tẽ? si qs clicos aut laicos a dictis frib ꝑ colligẽdis elemosynis cruce falso sigtos ineneris: bis a qbꝫ ipos missos eẽ ꝓstiterit: ꝑ totã puniciã tuã exhortatiõis officiũ interdicas. Absolvos si laici fuerit: excõicatiõis mucrone ꝓcellas. si clerici ab officio bñficioq̃ suspẽdas nullo ꝓuilegij prorsus bñficio vl appellatiõis remedio preualẽte. Eos ꝙ quos in ꝓdicta ecclesia vbi sena. vel clarissimi. l. j. ⁊ qua in puncta quis ꝛeliq̃rit: illic iuri sb iacebat oñi ꝓuilegio cessante. C. vbi de crimi. agi opor. aut. qua in puncta. nec enim pretextu priuilegij flagitio?z crescit auctoritas. C. de priuileg. scho. l. ij. li. xij. ⁊ remissio peccatoꝝ non dat licentiam ꝛelinquendi. j. q. vij. exigunt: de pen. dis. iij. sane. Et dicit imperator. non permittas ꝛelinquẽtes aliquibus priuilegijs vti: in aut. de mandat. §. q̃ si ꝛelinquẽtes. colla. iij. Sed cõtra videtur q̃ non possint illos punire. xvj. q. j. frater noster. ⁊ ℞. de supplen. negli. plat. sicut nobis. ⁊. ī. eo. cum capella. si eñ tales possent puniri vt alij: inutile essz eoꝝ ꝓuilegiuz. Item pconsul nõ potest se intromittere de causis fiscalibus: qui est maior omnibus post principẽ. ff. de offi. pconsu. si in aliquem. §. ij. al's est lex ⁊ incipit: nec quicq̃. Item. dixit q̃ ordinarius nõ potest interdicere eoꝝ ecclesias quando totam terram subijcit generali interdicto. Sed contra hoc est ℞. de consuetu. cum inter vos. et. ī. de ver. sign. cum in partibus. Sed verius dicas q̃ licet non possit interdicere illoꝝ ecclesias. ipsi tamẽ de iure cõmuni tenentur seruare interdictum generale: vt dicunt iura duo ꝓxima: al's posset illos punire: ℞. c. pri. cum publice ꝛelinquũt. Item pro leuibus et minimis causis non possunt episcopi se intromittere nec excõmunicare eos. vel si aliquis illoꝝ esset infamatus non potest cõpelli vt se purget. Nam papa nihil aliud eis cõcessit: nisi q̃ eos filios suos fecit: ℔ i alijs cum publice ꝛelinquit: nõ abstulit eis iurisdictionem: al's nihil aliud esset nisi dare materiaz ꝛelinquẽdi. Et q̃ possint puniri qñ publice ꝛelinquit: hic ꝓz. ⁊ ℞. c. pri. ⁊ hoc idem dixit Lan. Alij dicũt q̃ nullo modo põt eos punire: ⁊ papa sibi hoc reseruauit. ⁊ hoc volunt sic ꝓbare. Papa bñ scit q̃ tẽplarij ⁊ hospitalarij et alij exempti semper sunt in aliena parochia ⁊ scit q̃ ꝛelinquũt. ⁊ dicẽ q̃ nõ puniant vt ꝑ

iura patz in ꝟrū allegata: ⁊ q; si aliq̄ dicūt curiales pmūt vbi inuenūtur: nisi sint i armata milicia: tūc ꝓueniunt ꝑ mgro militū: nisi habeāt ꝓulegiū imperiale. ℒ. vbi quis ꝛc curiali vel coartali aliaue cōdi. pum. l. ij. ⁊ illustres nō pmunt: nisi ꝑ iudicibo a ꝓncipe ꝑpetuar. ℒ. vbi sena. vel claris. l. iij. circa medū. Jobes dilexit ita si ꝓulegiat⁹ ꝛclinq̄t circa rē nō exēptā: vt i cōtractu vel maleficio occidēdo hoiem vel adulterādo: tale ꝛcticū pt̄ punire epūs loci: q; ⁊ si ꝑsona sit exēpta: res tn in quā ꝛclinq̄t nō est exempta: ⁊ ita ḡsi rōne rei in quā ꝛclinq̄t sortit ꝙs foꝛ ꝛc. ſ. ō fo. ꝓpe. c. vl. Si vo ꝛclinq̄t circa rē exēptā: puta male gerendo se in officio suo: vel alienando res eccl'ie: tūc a solo papa punit: q; i his exēptus ē. vbi em factū eoꝝ ꝓiudiciū affert nō exēpt; vbi bñ punit epūs eos sec⁹ si nō rāgu. ⁊ h⁹ ꝓbat sat. ℣. e. cū capella Si vo aliud ſpāli⁹ i ꝓulegijs suis inuenit: illud ſeruet. ſ. e. pozro. Jnno. papa statuit: q; exēpti subsint ordinarijs rōne ꝛcticū siue cōtract⁹ aut rōne rei: ꝛc q; ꝑ ipos q̄stio mouet: ⁊ coꝝ eis pnt ꝓuenire: ß si ꝛcticū ꝓmissuz sit in loco exēpto siue cōtract⁹ imu⁹: aut res litigiosa sit in loco exempto tūc nō pnt cōuenire coꝝ ordinarijs: vt dī in quadā ꝓstitutōe inno. quarti. e. ti. volētes. a ¶ Pena suspēsiōis. ſ. officij ⁊ bñficij. ⁊ pt̄ h⁹ refera ad factū. cū ō ure sint suspēsi violādo temere interdictū: put no. ſ. ꝛc excel. pla. c. vltī. in magna no. ß si sciēter celebraret post interdictū uris: ꝛcbet suspēdi: ⁊ tunc ꝓpue dī suspendi. ber.

b ¶ Reducas. i. oñdas illos ab eis nō fuisse solutos. hoc ē sic ꝛc facto fuerunt absoluti ita ꝛc facto reducas illos in eandē sententiā.

c ¶ Molum⁹ excusari. sic. ſ. e. cū ⁊ plātare. ℣. pen. ⁊. j. e. c. pen.

d ¶ Cum oli. lucij. q̄ postea fuit amissum: vt. j. sequit. e ¶ On⁹. ideo em isti apud sedē ap. testes suos ꝓducere ꝛcbēt: quia ꝑs altera suos etiā ibi ꝓduxit: vt sic hinc inde seruet equalitas.

f ¶ Fratrū. istis nō credit tanq̄ testib⁹: cum iurati nō fuerūt: q; inducti nō fuerūt in testes. sed quia ipi viderant ꝓulegiū: credit eis papa tanq̄ fratrib⁹ suis ⁊ honestis viris: sed nō ꝓbationē: sed ꝑsumptionem inducunt: ⁊ coadiuuant testes inductos.

g ¶ Dyocesan. ⁊ ideo nullū ius reseruauit ipi episcopi in monasterio illo: ex quo ⁊ba plene exemptiōis cōtinebant in ꝓulegio illo: vt vt. ſ. patz. ⁊ argu. ſ. e. recepimus.

lege tibi ꝺyocesana ſbiecta post interdictū tuū diuia celebrare cognoueris: eadē pena supēsiōis i uoluēs i ea ꝛc nec recōciliata fuerit: officia nō ꝓmittas celebrari diuia. ꝓsbros ēt suspēsos ab epis suis ⁊ ꝑ ꝑdictos frēs ad officia sua temere restitutos i eādez snīaz suspēsiōis reducas. Jllos ℣o ꝙs ad rndendū alijs ꝑm legē terre ꝓ ꝓmissa cā asserūt nō tenere nolum⁹ excusari: q̄n eos ad respōdendū sub. ap. ipedimēto cōpellas. ¶ Dem abbati ⁊ cōuentui sancti ꝑetri eugub.

C Cum olī essem⁹ apō perusiū pstituti: ⁊ tu fili abbas pui legiū lucij pape nob pītās postulaueris inouari ꝓpt̄ ꝺictiōz eugubini epi asserētis b i suū ꝓiudiciū redūdare: nō fuit effectui mācipatū: ⁊ ifra. Te igr̄ ⁊ ꝑfati epi ꝓcuratoribo in nr̄a pītia pstitutis. ꝑ. basilice. xij. apl'oꝝ ꝑsbro caró. ꝛcdū⁹ in mādatis: vt sup amissiōe ac tenoze ꝓulegioꝝ testes recipet: ꝙs duceres ꝓducendos: q̄ fideliť redegit i scptis ꝛcpositiōes. x. testiū iuratoꝝ quoꝝ ꝛcpositiōib⁹ publicatis dicti ꝓcuratores ad producēdos testes ꝑ quos inductos a pte aduersa rpellerēt: iducias postularūt ꝙs sb eo tenoze illis duxim⁹ ꝓcedēdas: vt apō se. ap. ꝓbarēt q̄ vellēt: vbi on⁹ ꝓbatōis ps alta sbijsset: ⁊ ifra. Nos vo tā ꝑ ꝛcpositōnes testiū q̄ assertōes q̄rūdā fratrū nr̄oꝝ liq̄do cognoscētes talē dicti ꝓulegij fuisse tenorē: q; videlicz cenobiū vīm nullo mediāte ad ro. ec. ptineret: ⁊ q; nō liceret alicui epo eidē mōasterio ⁊ ei⁹ ecclesijs excōicatōz idicere: vt frēs illic dño seruiētes ab omī pītate

b ¶ Ligatū. cū nō esset iudex suus. ſ. ꝛc ꝓsue. ad nostrā. ⁊. ij. q. j. in ꝓmis: ⁊ sic ipo facto ꝛcnūciauit ipm non ligatum: ⁊ sic sentētia a non suo iudice lata seruari non ꝛcbet. ſ. ꝛc iudi. at si clerici. ar. contra. j. ꝛc sen. excom. cum ꝛcsideres. §. j. ⁊. c. vltī. ⁊. c. si aliquādo: vbi ꝛc hoc.

libi ro. ec. libtatis gr̄a potirēt: ⁊ q; nll'a i eis mētio ꝺyo. epi habebat. Jllud ēt attēdētes: q; cū tu fili abbas tpe celestini pdecessoris nr̄i ad ipi⁹ pītiā accessisses ipe inspectis eccl'ie tue ꝓulegijs te licz excoīcat⁹ ab eugubin. epo diceres: tanq̄ nō ligatū admisit ad osculū: qō ꝑsumīt nō fecisset: nisi monasteriū vīm coguisset ad ro. ec. spāliť ptinere. ꝛcceminī⁹ ꝓulegiū illud lucij pape: qō sine rephēsiōe bulle charte l' lr̄e apparebat: q̄ fuit nob oñsuz: illi⁹ fuisse tenoris cui⁹ ꝙ ꝛcpositōes testiū ⁊ assertiōes frm nr̄oꝝ nosceť extitisse. ¶ Dem cathalan. electo ⁊ abbati triū fontiū.

E Æ pte abbatisse ac sozoꝝ iotren. eccl'ie extitit itimatuz q; meldē. epus ꝓmissiōis occasione cuiusdā ad iudices ꝛclegatos obtēte: in q̄ nll'a mētio habebat ꝛc ipaꝝ ꝓulegijs q̄ illas ⁊ earū eccl'ias clerū ⁊ ꝓp'm iotren. ad apo. se. nullo mediāte spectare ꝛcclarāt quoꝝ ipe ñ erat ignarus: eas incepit grauiť molestare obediētiaz ab ipis ac clero et ꝓp'o iotren. subiectiōez oīmodaz req̄rēdo: ⁊ ifra. Clerū cū iudices ipas valde grauarēt: ad ap. beneficiū ꝓuolarūt: ⁊ ifra. Sed iudices ap. nō ꝛcferētes nec fragilitati sex⁹ ꝓpatiētes eaꝝ in abbatissam excōicatiōis ⁊ i clerū ⁊ ꝑpulū iotren. interdicti sentētias ꝓtulerūt. Sanc: cū nūcij iotre. eccl'ie ꝑdicta ⁊ alia in nr̄a pītia retulissent ꝓulegiū nobis apostolicū ostenderūt: ꝓ qō ecclesiaz iotren. ꝓstabat ad ro. eccl'iā specialiter ptinere. Nos aūt eosdez nūcios ꝓpter ap. ꝑdictam diutius ꝛctinētes: quia tandē null⁹

i ¶ Sine rephensiōe Hoc ē nota dignuz: q; si aliq̄s vult ꝓbare amissionē instrumēti: oportz q; plura ꝓbet: videlz tenorez instrumēti: ⁊ ꝓteres q; sit sine aliq̄ vicio q̄ posset argui falsitatis: vt hic pz. ⁊ ar. ℒ. ꝛc fi. instru. l. vl. Sed nūq̄d legat⁹ potest ꝓbare pari ratiōe amissiōez instrumēti sue legatiōis? dico q; ñ. ſ. ō of. ꝛcle. cū i ure. ar. ℒ. ꝛc mā. ꝑn. l. vna. q: nō est aliq̄s ibi superior: cor̄ quo fieret ꝓbatio: al's tn si honestus ⁊ not⁹ cēt pt̄ et ꝛcbet ei credi. argu. ꝛcvij. di. nobilissim⁹ Jtem quādoq; sufficit probare tm amissionē instrumēti: licz alia non probentur ℒ. ꝛc ꝓba.: si ꝛc possessione: sed hoc est i odium illius qui fuit instrumentū furatus: al's nō sufficit probare solam amissionem: vt hic patet ⁊. ℒ. ꝛc testi. testiū. in fi. Jtem si instrumentū fuit exhibitū in iudicium: et ei fides est imposita: si postea perdatur: adhuc potest aduersarius instrumentū reprobare: prestito iuramento tamē q; malicioſe hoc nō opponat. ℒ. ꝛc fiō instru. l. vltī. Si queras q̄ liter probatur perditio instrumenti: dic q; per iuramentū illius qui ꝓdidit. arg. predic. l. proxi. sic et amissio aliarum rer̄ probat per sacramētum. ℒ. vnde vi. si q̄ñ. ⁊. ſ. q̄ me. can. c. vltī. ⁊. ij. q. j. i ꝓmis. hac eadez rōne videť. q; si impetrasti lr̄as ad ꝛclegatos ⁊ eas amiser̄. si probas amissiōez ⁊ tenorē lr̄aꝝ: q; fuerunt sine aliq̄ falsitate ⁊ sine vicio suspitiōis ꝑ legitimos testes q̄ discreti essent cognoscere lr̄as ꝛc vicio falsitatis: posset dici q; postea possunt ꝓcedere. ar. hui⁹ ꝛcre. b.

k ¶ Æ pte. nulla mēto. vnde videtur: q; litere non valebant. ſ. ꝛc rescrip. cum ordinem.

l ¶ Non erat ignarus. vnde non videbanť valere lr̄e: cum ex certa sciencia veritas sit suppressa: ⁊ talis qua expressa litteras nō habuisset. ſ. ꝛc rescrip. sup literis. Unde.

m ¶ Specialiter ptinere. ⁊ ita sentētie non tenuerunt: tum q; post

appellationez. tum da specialiter sedi aplice subiecte sunt. sic. ē. c. pr. sic. ē. ō reli. w. cū dilect⁹. vñ pp omittit alias sententias tanq̄ nullas. vt. ē. ca. pri.

a ¶ Innouandum. si pdictū fuisset tali innouatiōi: papa ñ statum innouasset. ē. c. pri.

b ¶ Oz antiquū ius. Mo. ē q̄ p innouatōz nihil iuris acq̄rit sed ātiquū reſuat. ar. xij di. pcepţ. ţ. ē. ō pfir. vn. vel iuni. dilecta. ţ ī. e. q̄ intentōnis.

c ¶ Um olim. appellatiī. ex pte canonicoz.

d ¶ Prestigenduz. ad instantiam epi.

e ¶ Diffinitiuā. h⁹ iō dic: q̄ iam pcessum fuerat in cā ad plenū p iudices a q̄bus fuit appellatū. al's hec nō haberent locum.

f ¶ Et monacho. no. q̄ cā delegat mōacho ē. de fo. ppe. pḡst⁹. q̄ est vex expsso nomie mōachat⁹ q̄ tacito nō valerēt. q̄ p surreptiōnē essent obtēte: q̄m mōachi a strepitu cāz remoti esse debēt. ē. ō syndi. c. vno. vñ oportet q̄ ī lr̄is fiat mētio de mōachatu. ē. de rescrip. cū ordinē. ţ. ē. de cōstr. vti. porrecta. similit nec curatoz esse pōt ex p voluntate mōasterij sine licentia abbatis. xvj. q. j. monachi. ţ. c. de pscriptiōne ţ. ē. de trāsac. pfugit. hodie nō cōmittit cā a papa l' ab ei⁹ legatis nisi psonis ī dignitate pstitutis: vl' canonicis in cathedralibus ecclesijs: vl' aliis collegijs venerabilibus. vt in decre. unio. uij. in pcilio lugdun. pscriptiōne decreto de rescrip. nec debent cōmitti nisi in ciuitatibus l' alibi vbi possit haberi copia peritoz: vt ibi dicit.

g ¶ Audito. ħ cum appellatiī fuerit ab istis iudicibus: quō debēt se amplius intromittere? Dic q̄ hoc fuit de voluntate partiū: al's nō appellerent: ţ poterūt canonici appellationi renūciare: sic. ē. de excep. significaueruṫ. ţ q̄ papa hoc mandat: ţ q̄ nō fuerūt pscuti appellatoz: vnde est ac si non appellassent.

b ¶ Ac pbandū. ţ hoc additū erat in lr̄is: vt si de partium pcederet voluntate diffinitiuā sniam promulgarēt vt pbant sequētia.

apparuit idoneus responsalis: q̄ partē defensaret aduersam: pui legū ap. se. eccie iotren. pcessuz duximus innouandū: ita tamē vt p innouatōnem ipsius eidem ecclesie nō plus iuris accrescat: q̄ p pulegia pdecessoz nostroz obtinuit: cum p hoc nō nouū ei pcedere: ħ antiquū ius pseruare velimus. ¶ Dē colūbrien. epo.

Q Um olim ppter q̄stōnes quas aduersus priorem ţ canonicos mōasterij scte crucis habebas: p q̄bus ad audientiā nostrā fuerat appellatū: moraz feceris longiorez: q̄a p pte alt̄a null⁹ cōparuit responsalis: eisdē certū terminū duxim⁹ pfigēdū in q̄ venirent vel mitterent sup pulegijs omnibus ţ libertatib⁹ que a ro. pon. vel ab. m. quōdā colūbrien. epo se hr̄e dicebāt: et sup alijs q̄stōnib⁹ aduersus eos a colūbrien. ecclesia intentatis diffinitiuā sententiā recepturi: ţ īfra. Interim aūt vtriq̄ parti liceret coram dilectis filijs tuis de alcobacia ţ ō serra abbatib⁹ et. f. monacho alcobacie q̄b⁹ cā pri⁹ fuerat delegata pponere ac pbare si q̄d aliud pponendum duceret ac pbandū: ţ īfra. Judices aūt sufficieter actū esse de causa credentes mōasteriū scte crucis in expensis quas p q̄drienniū occasiōe hmōi negocij iuraueras te fecisse dānarūt: infirmantes sua snia libertatē: quā dictus. m. colūbrien. epūs contulerat monasterio scte crucis ca nōicoz assensu p portariū regis extorto. Preterea quia idez. m. pdecessor tuus fuerat canonic⁹ regularis: ţ duo mlia marabatinoz q̄ acq̄sierat in epm iaz pmotus mōasterio dederat memorato ipsum ad restitutōnem eoz iudices pdemnarūt. Insup ecclesias oēs quas monasteriuz preter epi columbrien. assensum ppria auctoritate fundarat: q̄ pars scte crucis nec pscriptione nec defensione alia nec pbatiōnibus cōtra se factis obstiterat: iudicarūt ī ius colūbrien. eccie cum fructibus medij temporis reuocari: ţ infra. Tandē pcurator monasterij pposuit snīaz nō valere nec tenere. Q̄d si al's etiā sententia mēorata teneret: q̄ tamen monasteriū fuit indefensuz: nec exhibita fuerāt cōrā eis pulegia libertatis ne ōlictū plene in damnū ecclesie redundaret: debebat ad exhibitōnem priuilegioz suoz admitti: quod sibi pcedi de solita benignitate sedis apo. postulauit. Nos igit̄ attendentes q̄ eadē pulegia nō solūmō p libertate monasterij faciebant: sed exprimebant ius nostz ţ ec. ro. iusticiā tuebant: ne in nos monasterij lesio redūdaret: ad priuilegia exhibenda partem eius de gratia duxim⁹ admittendam: ţ infra. Distinguentes itaq̄ inter libertatez p predictū episcopum ecclesie ipi concessam: ţ libertatem quā ei longe ante tēpus ipsi⁹ episcopi ap. se. indulsit: q̄ nobis cōstitit extortum fuisse in epi pcessione canonicoz assensum et pcessiōis paginam in aliquot lineis habuisse rasuras ţ subscriptōnes singulas fuisse singulis subscribentium manibus adnotatas: scriptum autez quod nobis exhibitam fuerat: nec rasurā pretendere nec esse varijs subscriptionū manibus variatum: sed a pmo ad vltimuz eadem manu conscriptū: libertatem ab ipso episcopo pcessam irritam decernimus ţ inanem: super hoc sententiam delegatoz iudicum cōfirmantes. Quia vo euidēt agnouimus ex pulegijs antedictos predecessores nostros ecclesie sancte crucis libertatis pulegium indulsisse: ţ q̄ ea ī possessione tādiu fuerat libertatis q̄ alijs etiam cessantibus pscripsisset: libertatem ei a pdecess.

i ¶ In expēsis. q̄ pars mōasterij ñ fuit pcuta appellatoz: vñ debuit cōdēnari in expēsis. ē. de ap. sepe. ţ. c. rephēsibil' de hac mā⁹ ē. de volūtate expsa ţ taxatione premissa.

k ¶ Juraueras. pbatio ista expēsaz p iuramtū solū fit vt hic pt⁹. ţ. ℒ. ō iudi. sanctim⁹. taxatōe pmissa. vt. ea. l. ţ. iij. q. iij. §. offerat. ţ. ē. de pro cura. cōstitutis. ţ. ē. qō me. cā. c. vlt.

l ¶ Extorto. pfensus seu pfessio p metū extorta ñ valet. xv. q. vj. c. j. ţ. ij. ţ. ℒ. de his que vi metusue cā fi. l. iij. ţ. ē. eo. ti. plantum. ţ. xxxj. q. ij. lotharius.

m ¶ Restituto. q̄ q̄cūq̄ post suā psecratoz acq̄sit ut epatui acq̄siuit: q̄re tenare illa ñ potuit: q̄a q̄ nihil h⁹: nihil tenare pōt. xvij. q. j. statutum inij. dist abbati. ţ. ē. de rerepa. q̄ aūt. in fi.

n ¶ Reuocari. Mo. q̄ eccl'a sine auctē epi edificari nō debz: etiā si sit aliqō exemptus. de pse. di. j. nemo. ţ. j. q. ij. placuit. ţ ī aut. de eccle. ti. §. si qs aūt. colt. ix. q̄ si fecerit epūs ecclesiā ad suū dominiū reuocabit: vt hic pz. nisi abbas illā pscripsisset: vt ē. dicit. ţ xij. q. ij. apostolicos.

o ¶ Nō tenere. forte dicebat sniam latam p absentē nō pmacē: vnde nulla erat. iij. q. ix. oīa. ţ. ff. de re iu. p pupillū. ħ hoc nō erat verū vt ħ pz q̄ sine vbi pfirmatur snia p parte.

p ¶ In dānū eccie. xvj. q. vj. si epm. ţ. ff. qñ ex fac. tu. l. ob volū l' culpā

q ¶ De gīa duxim⁹. Et sic būficio restitutionis admissuz fuit mōasteriū ad exhibēda pulegia q̄ omiserat. ē. de in integr̄ resti. audit⁹. ţ alijs plurib⁹ ca. ħ iure cōi nō admitteret pretextu illorum instroz et sibi imputet q̄ omisit illa. ē. ō de iu. inter monasteriū. ţ. ca. subdita. tū in cā appellatōis bñ audiret de iure cōi ad exhibitōz pulegioz: q̄ tūc pñt induci noua instra et noua exceptio oppona. ē. de fide instru. cū iohānes. ţ ℒ sen. rescin. nō pos. l. ij. ţ ℒ. de temp. ap. p hanc. ţ hic nō fuit appellatū a snia: q̄ si appellatum fuisset: nō fuisset admissum mōasterū hac via. q̄diu em̄ pdur ordinariū auxiliū: nō dat extraordinariū. ff. de immo. in cause. ij. in pn.

r ¶ Rasuras. i loco suspecto: al's nō obesset. ē. de fi. instru. ex. lr̄is. ē

re reli. w. cū venerabil'

¶ Subscriptiones. ex hoc nō ꝛeberet eē suspectum: q; quot sunt subscriptōes subscribentiū tot diuersitates scripturaꝝ ꝛebēt esse: ⁊ dissimilitudo ꝺꝫ esse: vt ꝑꝫ ipso facto per subscriptōnes vir ei possem esse sikes.

¶ Ꝺ singuli subscribere ꝛebeāt ꝓbaē. ℒ. q testa. fa. pos. hac ꝓsultissima. ß reprobanū sunt hoc instrumētū: ex eo q; hēbat raſuras ī loco ſuſpecto ⁊ q; falſum videbaē: qa ſcriptuꝫ aliud originale fuit exhibitū qō fuit eadem manu cōfectum et ꝓſcriptū: ⁊ ideo nō fuit illi inſtō habita fides. ſic. ſ. ꝺ excep. cum venerabilis.

a ¶ Irrita ⁊ inanē. Ex hoc ꝑꝫ q; ꝫ ſnia ꝑ falſa inſtrā lata nulla eſt: interim tn̄ q̄diu nō ꝓſtet ꝛe hoc habeē aliq̄. ſ. ꝛe fi. inſtru. accepiū⁹. vbi ꝛe hoc.

b ¶ Præſcripſiſſꝫ. ſi alle gaſſet ꝓſcriptōꝫ nomine romāe eccie. ſ. ꝛe ꝓſcri. cū ex officij.

c ¶ Cum ipſi ꝛe hac. ß tn̄ ꝛe libertate ab epo ꝓceſſa q̄ non valuit. Et ita ꝑꝫ: q; ꝫ ſnia iudicis retracteē nō ē ꝑſumēdū ꝓterea ꝫ ipm q; aliq̄d fecerit fraudulēter: niſi in ꝓiū ꝓbareē. ij. q. vj. hoc etiā placuit.

d ¶ Ad ius ꝓfeſſiōis. i. ad ius obediēte vl̄ fidelitatis qō eſt ꝓiū libertati. ſ. ꝛe ſymo. ne ꝛei.

e ¶ Jn ceteris. ſ. quo ad expēſas ⁊ in reſtitutiōe marabantinoꝝ: ⁊ i reſtōe eccieꝝ. ⁊ ſic ſnia pro pte tenet ⁊ pro pte reuocaē. ſic. ſ. ꝛe teſta. raimū⁹. ⁊. c. rainaldus.

f a ¶ Ccedētibꝫ. ꝓter xl. annos. et ſic patet q; ꝫ ꝓuilegiū ꝓſcribit. Zir. ꝫ. xxv. q. ij. c. j. ⁊. ij. vbi ꝺr q; ꝓuilegia eccleſiaꝝ ⁊ monaſterioꝝ cūctis ꝛpibꝫ inuiolata ꝑmaneāt: ß illud loquit ꝛe alio ꝓuilegio: qō potius ꝓtinet ad libertatē ⁊ immunitatē eccleſiaꝝ: ⁊ ꝛe generalibꝫ ſtatutis qbꝫ eccia regit: ⁊ illa inemerata ſemp erūt. Ytez vl̄ q; vnico actu ꝑdat ꝓuilegiū. ℒ. ꝺ pac. inter empto. ⁊ ven. l. cōmiſſione. ⁊. ℒ. ꝛe iure do. impe. l. ij. Be hoc plene dictū eſt. ſ. ꝛe ꝓſti. cum accelſiſſent. Preterea ad hoc vt ꝑdat ꝓuilegiū: ſufficit q; p. xxx. an. nō ſit vſus ꝓuilegio. ſ. e. ſi ꝛe terra. ⁊ hic dicit ꝛe. xl. Ad hoc dixerunt q̄dā q; etiā vnico actu ꝑdr hoc ꝓuilegiū: ß rūdeē hic ꝛe. xl. ⁊ ibi ꝛe. xxx. qa ſic ꝛe facto accidit. ſi. ff. ꝺ pen. he. item venūt. §. aptanda. ⁊ hoc ꝓbare voluerūt: vñ audiendi erāt. ſ. ꝛe reſti. ſpo. c. j. ⁊. ff. ꝛe pba. circa eū. ⁊ ſic vnico actu ꝑdr ꝓuilegiū ⁊ redit res ad ius cōe. ſi. ff. ꝛe pac. ſi vn⁹. §. q; ſi nō totū. ff. ꝛe admen. le. l. q̄rta. q̄ cōtinuat ꝓcedenti. ⁊. xxxv. di. ab exordio. Ad hāc ſolutōꝫ ꝓſueūt diſtingui ꝓuilegiū: aut ꝺar ad agēdum aut excipiendū ꝛe. q̄re hāc diſtinctōꝫ ꝛe ꝓſti. cum accelſiſſent. ſed hoc nō credo q; hoc ꝓuilegiū vnico actu tollaē. arg. ad hoc. ℒ. ꝛe excu. tuto. volūtarie. ⁊. ℒ. ꝺ epi. ⁊ cle. anten. ꝓſbyteros. ⁊ credo ſtandū huic ꝛecretali. ⁊ valebit ꝓuilegium iſtud: niſi ꝓbeē q; xl. annis nō ſunt vſi ꝓuilegio ſoluendo ꝛecimas q̄ete. arg. op. ſ. ꝛe ꝓſcrip. cum nobis. ⁊ ita

noſtris indultā auctoritate ap. ꝓfirmamus: tibi ſup ꝫ ſilentiuꝫ imponentes. q; hoc aūt in nullo ſnie ꝛelegatoꝝ iudicū ꝺrogam⁹ cū ipſi ꝛe hac nō cognouerint libertate: ī ſnia. ℒūq; libertatē a ꝓdeceſ. noſtris indultā monaſterio ꝓfirmam⁹: ad ius ꝓfeſſiōis: quod eſt ꝓtrariū libertati: monaſteriū ꝛecernim⁹ nō teneri: ñ ꝛerogantes iudicibꝫ ꝛelegatis: q̄bus libertatis ꝓuilegia nō fuerant ꝓtata. in ceteris aūt latā a ꝓdictis iudicibus ſnīam ꝙ co lūbrieñ. eccia ꝓfirmā⁹. ¶ Dez epo ⁊ mgro. g. lemoniceñ.

Ccedentibꝫ ad preſentiaꝝ noſtrā abbatis ⁊ cōuētus naugiaceñ. ex vna ꝑte: ⁊ tēplariꝝ ꝛe tocen. ex altera ꝑcuratoribus: ꝑcurator monachoꝝ ꝓpoſuit q; cum ꝛecimas terraꝝ ꝛe ſarcole diu q̄ete poſſederint: anteq̄ ad templarioꝝ ꝺminiū ꝑuēiſſent: ⁊ poſtq̄ tēplarij tras acq̄ſiere ꝓdictas: ꝛecias earūdē ꝑ. xl. an. ⁊ ampli⁹ pacifice poſſe diſſent: nūc eis ipſa ſubtrahere nō ꝛeētur: ⁊ ī ſra. Bſ. v. mandamus: q̄. ſi abbas ⁊ monachi ſufficiēter oſtenderint: q; a templariꝝ ꝛecimas ꝺ terris ꝓdictis ꝑ. xl. annos ꝓtinue ꝓcepint ſine lite vos ad preſtatōꝫ ipſaꝝ templarios cōpellatis. Cum ei tpe tanto ꝫ indulta ꝓuilegia ꝛecias ſoluerint: eis renunciaſſe tacite ꝑſumunt. Ꝺ ſi in ꝓbatōe ꝛefecerint: ab ipoꝝ impetitōe tēplarios abſoluatis: ipſis ſuper hoc ſilentiū ꝓpetuū imponētes.

¶ Dem epo lingoñ.

Cum capella ducis burgū die gaudere ꝺicaē hmōi ꝓuilegio: q; nullus archiepus vl̄ epūs in ꝑſonas canonicoꝝ eiuſdē capelle ſuſpēſionis vl̄ excōicatiōis aut interdicti ſnias audeat ꝓmulgare: q̄dā capelle ſupdcte canōici q; parochiales eccleſias a te tenent: occaſiōe ꝓuilegij ꝑlibati in his etiā quaꝝ iuriſditio ad te ꝓtinet: ita ſe ꝺicūt exēptos vt q̄ntūcūq; grauiter interdum excedāt: tue correctōi recuſant ⁊ ſnie ſubiacere. Quocirca mādam⁹: q̄tenꝰ inq̄ſitū exēpti ſunt eiuſdē rōne capelle apoſtolicis ꝓuilegijs ꝛeferas reuerēter: ſed inq̄ſitū rōne parochialiū eccias vl̄ alis iuriſditiōꝫ tuā reſpicere ꝺinoſcunē: officij tui ꝛebituꝫ in eoſdē libere ꝑſequaris. ¶ Dem abbati ⁊ frib⁹ euaſiñ. cenobij.

Ex ore ſedentis in throno ꝓcedit gladi⁹ bis acutus: q̄ñ ex ore ro. pon. rectiſſima ꝺr exire ſnia: q̄ ꝓtra iuſticiaꝫ nulli parcat: ß reddat vnicuiq; quod ſuum eſt. Cum igitur int vos ⁊ vuigoreñ. epm: ſup monaſterij vr̄i ſubiectōe ac libertate ꝓtroueria verteret: monaſterij vr̄i ꝓpoſuit ꝑcurator q; idē monaſteriū ab ipa ſui fundatōe libeꝫ exiſtit ⁊ exemptū: ⁊ ad ꝺ pbādū ꝓuilegia ꝑdeceſſoꝝ noſtroꝝ inducens vnū ꝓſtātum ⁊ alterum alexandri: necnō indulgentias cle. ⁊ cel'. quoꝝ vſum ꝓtinuū a longis retro temporib ꝙ ꝛepoſitōnes teſtiū oſtēdere niteaē: ⁊ infra. Pozzo in ꝓuilegio ꝓſtāt quoddā ꝓtineri ꝓſpiciē: ꝙ quod ꝓdiē ꝓuilegiū eodem tpe quo ⁊ preſcribiē ꝫ ius cōe. vñ ꝓnnue ꝛebent iſti ꝓbare pceptonem ꝛecinaꝝ q̄libet anno: vt dicit ifa. vñ iſti ſi vellēt ꝓbare interruptōes ⁊ poſſent: admitterent: vl̄ ꝙ retentōnem ꝛecinaꝝ vl̄ etiā ꝙ lit⁹ ꝓteſt. factā. ⁊ hoc idicāt ꝛba illa ꝓnnue pceperunt ſine lite: ⁊ ita q̄ ꝺr. ſ. e. ſi ꝛe terra. ꝛe. xx. an. ñ tenet. vt. ſ. ꝺ ꝓſcri. ad audiēnā. ⁊. c. illō.

g ¶ Renūciaſſe. tacite ſ. e. ſi ꝛe terra. vbi ꝛe hoc. ſ. ꝛe his q̄ fiūt a ma. p. ca. ex ore. ſ. ꝛe offi. ꝛele. grauī. Sed nunq̄d talis renūciatio poſſꝫ ei obiici ab alijs qbꝫ ꝛecias ñ ſoluūt ⁊ ar. q; ſic. ſ. ꝛe ꝓſti. cū acceſſiſſent. ⁊. ſup. ꝛe ꝑbē. ꝙ illoꝝ. Ꝺz hoc nō credo q; ꝓpter hoc ꝑdāt ꝓuilegiū quo ad alios: ſed ꝛe ꝓuilegio tn̄ ꝛetrahiē. ſ. e. ſi ꝺ terra.

c Cum capella. inq̄ſitū exēpti. qō colligiē ex ſoꝛa ipſi⁹ ꝓuilegij. ſ. e. porro ⁊. ca. recepi⁹. Ex hac ꝛecre. ſoluiē qō ꝛe abbate q; acq̄ſiuit ꝓuilegiū q; mōaſterii ſui eſſet exemptū cū ꝺīb⁹ capellis. ꝛe ſuccedēte acq̄ſiuit capellas q̄s ꝓtendit eodē ꝓuilegio retinere: epo loci ꝺiceñte. Et ē diſtinguēdum ꝙ hāc ꝛecre. vtꝫ acq̄rat nouas capellas ꝓnib⁹ acceſſorias: an q̄ habeāt ſe ꝓncipaliē ab ill' ꝺīno ſegregate. in ꝓmo caſu ꝓtipāt eodē ꝓuilegio: ī ſcō caſu nō. ar. ff. ꝺ li. le. l. vl. §. gaio. ff. ꝛe leg. iij. vxor. j. Rñ. ⁊. l. cū q̄s. in fi. Zir. ꝫ. ff. ꝛe ꝛbo. ob. cū ſtipulamur. huic ꝛecre. ꝫ vꝛ xvj. q. j. frater noſter. ⁊. xij. q. ij. cognouim⁹. q; vna ⁊ eadē res nō ꝺr duplici iure cenſeri. ⁊. ſ. ꝺ ꝛeci. cū in tua. Sic eīm vꝛ q; illi ſint ꝓnni liberi pum fui. qō eſt ꝫ illō. ff. ꝛe ſta. li. ſi duobꝫ. Ꝫz nō obſtant: qa q̄tū ad capellā iſtā ſunt liberi ab epo: ⁊ in his q̄ ſpectāt ad ipam. in his in qbꝫ ſubſunt epo nō ſunt exēpti: ⁊ diuerſo iure cenſeñ quo ad diuerſa nō ad idem: ſicut pōt hēe qs plura ꝛomicilia. ſ. ꝛe fo. ꝛpe. ex parte. ⁊ quo ad vnū foꝛ pōt cenſeri vno iure: ⁊ q̄ ad aliud alio: ⁊ ſic teneē vtrīq; ⁊ eſt ſi. ſ. ꝛe ma. ⁊ obe. ꝙ mas. ⁊. j. c. ꝓ. in ſi. ⁊ ſic exēptus ſeu ꝓuilegiat⁹ pōt iudicari ab epo loci: ß nō ī his in qbꝫ exemptus vl̄ ꝓuilegiat⁹ eſt: niſi ꝓut ꝺr. ſ. e. ma. in fi.

Ex ore. Rectiſſima. cū ius faciat q̄ ad omēs q; ſibi iudicare teneñt. ſ. ꝛe re iudi. in cauſis. ⁊ nō cū multa ꝓuideāt ⁊ ꝛeliberatōe eſt ꝓmulgāda. xxxv. q. ix. aplice. ⁊. c. ſnīam. in fi.

k ¶ Nulli parcat. vbi ſcandalū nō timeē: alꝰ ꝛetrahere ꝺz ſe ꝓtinus l. diſt. vt ꝓtinereē. ⁊. xlviij. di. cōmeſſationes. ⁊. xxiij. q. iij. nō pōt. ⁊. ſ. ꝛe no. op. nūci. cum ex iniūcto.

l ¶ Mō ſuū eſt. ſic. ſ. i ꝓſti. greg. ī ꝓn. libri h⁹. ⁊ inſti. ꝛe iuſti. ⁊ iu. ī ꝓn. ⁊ ſummū bonū eſt i reb⁹ iuſticiā colere. xij. q. ij. cū ꝛenoniſſimꝰ.

e Ad synodū epalē cum iusta cā exuerit xviij. di. eps.

f Recipe ac seruare. xviij. di. vcernim⁹.

g Aliqua v̄ suis. Arg. q̄ nō hec dictio quia: vl̄ hec dictio sic ponit in ꝓuilegio: q̄ p hoc pōt aliq̄d: al's nihil esset. argu. j. v̄ v. sig. c. abbate. ⁊. j. e. in his. ⁊. ff. v̄ cōdi. ⁊ demon. q̄b diebꝫ. § dñs. ff. ō le. j. si fu⁹. §. si fu⁹. ⁊. §. q̄ q̄nq̄. ⁊. l. si sit. §. j. ⁊. ℒ. ō fal. cau. adiecta. l. ij. Arg. ō. q̄ potius intelligit ꝑditionaliter. ff. v̄ ꝯben. emp. si quis fundū. ⁊. l. si vēditor. in fi. Jo.

h Prescriptio. i his scz que p ꝓuilegiū nō erant exempta: i q̄b obtinet eps: vt. j. seq̄t Et sic ē arg. q̄ abbas pōt ꝓscribere ius cōe i capellis ō epm i his que pōt possidere. ⁊. v̄ prescrip. auditis.

i Que nō ꝓbant. ergo iz q̄s ꝓbet exemptionem capitis: non ideo ꝓbauit exēptōē membroꝝ. arg. ⁊. ca. ꝓ. Arg. ō. q̄ totum ⁊ pars v̄bent eodem iure censeri. xij. di. c. j. ⁊. ij. ⁊. xij. q. ij. cognouimus. ⁊. ij. q. vij si q̄s epūs. ⁊. ff. ꝓ vere licto. an pars.

k Tenet. Et sic est arg. q̄ aliq̄s potest eē vasallus multoꝝ: sic iste abbas ſbest pape ⁊ epo ꝓ capellis. vt ⁊ c. ꝓ. ff. v̄ ope. lib. l. duoꝝ. Ber.

l Ex pte. Declarant. sic. ⁊. e recepim⁹. ⁊. ⁊. ō ma. ⁊ obe. ꝓ tuas.

m Subtrahūtur. sic ergo talis ꝓtectio inutilis est: sicut ꝓfirmatio in forma cōi v̄ qua dicit. ⁊. v̄ cōcess. ꝑben. q̄ diuersitatē. Ad q̄d ḡ impetrant ⁊ q̄a solet pl⁹ timeri q̄ ſpāliti policet: q̄ q̄ generaliter impet. ⁊. ō here. si aduersus. ⁊ xxiij. di. c. q̄q̄.

a P Astoralis. cō tineat exēptū Arg. q̄ ꝓuilegiū semp intelligit ꝓcessu⁹ sine lesione alterius. ⁊. v̄ offi. oꝝ. licet. ⁊. ⁊. v̄ vsu pal. ex max. ⁊. v̄ eccle. edi. cū dicat apl's. ⁊ c. ad audientiā. ij. ⁊. ℒ. v̄ mossi. testa. si q̄. arg. ⁊. eo. patent ibi.

b Inconsulto. sic iz lex ꝓcedat libertatē seruo vindicanti necē dñi: idem cenobiū videt ad iurisditionē epi ꝓtinere: videlz q̄ abbas eiusdez ꝓmū locū post vuigorien. ꝓsulem semp obtineat vñ cum locum ipm obtinere nō possit in generali conci. neq̄ in prouinciali: qm̄ absonū esset: vt abbas ꝓm⁹ post illum sup illos epos resideꝛz. relinquit ergo q̄ locum illum in epali synodo intelligat habere: quare tenet ad synodū epalem accedere: ac per hoc ipsius statuta recipe ac seruare. in ꝓuilegio ꝙo alexandri pape quoddā aliud ꝓtinet: ꝓ q̄ō diocesanus eps in eodē cenobio iurisditionem suam: etsi non in omnib⁹ in q̄busdā tm̄ retinuisse videt: cum in illo dicat: q̄ vuigorien. epi ab eiusdem loci fratribus aliq̄d iniuste nō exigant ℞ his tm̄ contenti ꝓmaneant q̄ ꝓdecessoꝛes eoꝝ antecessoribus suis ꝓstat ratōnabiliter impendisse. vñ cōstat q̄ abbates epis aliq̄ v̄ suis exhibere tenerent. Nos igit̄ his ⁊ alijs diligenter auditis: cum a neutra parte sit ꝓbata ꝓscriptio: sententialiter diffinim⁹: q̄ euasen. cenobium liberū ē in capite tanq̄ ab epali iurisditōne ꝓsus exemptum ⁊ soli ro. ec. subiectū. tutela tamē ipsi⁹ cantuar. archiepiscopo reseruata. in mēbris aūt que non ꝓbant exempta dioc. epo ipsuꝫ subiacere v̄cernim⁹ ꝓpter q̄ō abbas ad synodum eius v̄bet accedere: ꝓmūq̄ locū post vuigorien. epm obtinere: p ipis q̄z mēbris nō exemptis idē abbas tenetur vuigorien. epo exhibere reuerentiā obseqūz ⁊ honorem q̄b vuigorien. eps sibi ꝓpetēter exhibitis ꝺz manere ꝓtētus.

Item ausonen. epo.

Ex parte tua fuit quesitū: vtrū clerici ⁊ laici q̄ lr̄as ꝓtectionis ostendūt: in quibus ꝓsone sue noīe cū omnib⁹ reb⁹ suis sub apl'ica ꝓtectōe ꝓsistere v̄clarant: a iurisditōe epi dioc esani sint exēpti. Nos aūt. ⁊. r. q̄ p lr̄as hmōi ab epoꝝ suorum potestate mūme subtrahūtur.

Item eliden. epo.

Astoralis officij: ⁊ infra. Interrogasti vtq̄ vir religiosi q̄b⁹ a se. ap. est indultū: vt ecclesias suas ī ꝓꝓrios vsus possint cōuertere v̄cedentibus ꝓsonis eaꝝ liceat aūcte ꝓpria possessionē earundē intrare vel p dioc. epm in ipsa sunt potius inducendi. Ad q̄ō. r. nisi forte in indulgentia summi pōtificis id ꝓtineat exꝑssum: suo epo in cōsulto in possessionē ipsaꝝ eis nō est licitū introire: q̄ p indulgentiā hmōi episcopali iuri non credimus v̄rogari.

Item epo ⁊ capitulo tripol'.

Etistis p se. apo. edoceri: vtq̄: cum ꝓpē hospitalarios vl' templarios ciuitas vra gnāli suppōnit interdicto: eisdē nō seruātib⁹ vos illud teneamī obseruare. ad quod durim⁹ rñdendū: q̄ illoꝝ excessus vob nō ꝑbet licentiā excedendi. Sed si ꝑfati hospitalariꝝ vel templariꝝ ꝓuilegioꝝ suoꝝ fines excesserit violando tenere interdictū q̄ō p eis fuerat ꝓmulgatū: ne vide ant v̄ alioꝝ fletu ridere: vos in penā ꝓsumptōnis eoꝝ q̄ diu ipi violauerit interdictū v̄ nostra licentia celebretis.

Item.

Clonien. p ꝓfessionē cōstat ꝓtis aduerse: q̄ nephelin⁹ epūs ius epale ꝓcipit in eccīa scti basilij v̄ flage. credimus: q̄ nō obstāte illo capitulo ꝓuilegij q̄ō mōasterio est indultū: vt null⁹ epūs eccīas vtroq̄ iure illi subiectas interdicto supponere vel monachū seu clericū eiusdē monasterij synodare l' excōicare ꝓsumat: ꝑfat⁹ epūs possit iterdicere dictā eccl'iā ⁊ excōicare monachū seu clericū vestrū ad eius regimen v̄putatū: cū alterutꝛ ō iure fuerit faciendu⁊. qm̄ illud capitulū ēt intelligendū videt a iudice tm̄ dāda est. ℒ. p q̄b causis ser. accipi. ꝓmi. liber. l. j.

c In possessionē. quā nunq̄ habuerūt. ⁊ hoc ideo: q̄ nemo sua auctore rem suam accipe v̄bet. ℒ. vij vi. si q̄s in tantā. ⁊. xvj. q. vj. placuit. et ℒ. v̄ acq̄ren. pos. ipro. ff. v̄ acq̄ren. pos. si ex sti pulatōne. secus si possessionē habuisset. ⁊. v̄ resti. spo. cum venissent.

d Indulgentiam. si ō duab⁹ seruitutib⁹ altera remittat: alia remanet ī suo statu. ff. v̄ ser. vrb. ꝓdi. si vinus tua. ⁊. ⁊. v̄ vsu pal. ex tuarū. ita ℞. nec hmōi generali cō cessiōe cōcedit q̄ō spāliti nō fuisset ꝓcessurus. ff. v̄ pecu. qui peculij. ff. ō pigno. v̄mq̄. ⁊. l. obligatiōe. ⁊. ⁊. ō elec. eccīa vra. ibi: neq̄ eīm v̄c. ℒ v̄ inoffi. testa. si q̄n.

e P Etistis. Videre si. j. v̄ sen. ex. si vere. ℞. dicit imperator Judices vbem⁹ esse sollicitos: ne turpi colludio q̄rat ex miserijs ꝑcuniā gaudioꝛ. ℒ. li. xij. in fi. libꝛ.

f Ediu. sic. vj. q. ij. si tanti. ⁊. c. placuit.

g Celebretis. Nō eīm ꝺbent alijs legem impone re: quā ipsi negligunt obseruare. ⁊. v̄ ꝑben. p illoꝝ. nec teneꝛ alī⁹ seruare ꝓuilegiū q̄ō ille nō seruat cui ꝓcessum est. j. v̄ sen. ex. in audientia. ⁊ q̄ ꝓuilegium alteri⁹ ñ seruat: eius ꝓuilegiuꝫ ñ est seruandū. ⁊. v̄ appan su v̄ferendum. ⁊. v̄ elec. bone. ⁊ q̄ō ab alijs exigere ꝺz: multoforti⁹ a seipso. ff. v̄ neg. gest. si pupilli. §. vl. ⁊. ff. ō admin. tu. quotiens. §. si tpali. ⁊. ff. si seru. ven. l. altus. ⁊. ⁊. v̄ nat. ex li. ven. c. vno.

h Clonia p ꝓfess. Utroq̄ iure. s. ī spūalib⁹ ⁊ tpalib⁹. ⁊. e. cum ⁊ plantare. §. in ec clesijs. ⁊. xvj. q. ij. c. j. Illō intelligit cū tradit ecclesia pleno iure. vide q̄lit interpretat hoc ꝙbū vtroq̄ iure: cum tamen vtroq̄ iure posset eccl'ia aliq̄ monasterio esse subiecta: iz epūs aliq̄ tpalia ibi recipiet. ⁊. v̄ cen. cū venerabilis.

a Synodare. i. ad synodum vocare.

b Permanentib⁹. simlis interꝓtatio est. xvj. q. j. generaliter. ⁊. si. j. v̄ v. sig. abbate. in fi. ⁊ ita iz ꝓsona sit exēpta: tm̄ rōne rei quā possidet

nō exempte est subiecta. ſ. e. cum capella. ⁊ c. ex ore. in fi. ⁊ ſ. ō mano. ⁊ obe. p tuas.

b Utroq; iure. id ē. in ſpūalib⁹ ⁊ tpalib⁹. vt ſ. iu. q

c Elia circa. ꝓz Epalib⁹. de qbꝰ loquūt canēes. xij. q. ij. vobis. ⁊ c. ꝓceſſo.

d Canōicas ſanctiones. puta ō ꝓſenſu capli. xij q. ij. vob. ſine exceptōe. ⁊ ſ. de his que fi. a pla. ſine ꝓſen. ca. cū nos. nec in enorme dirimētū facta fuerit: q; p hoc poſſet reuocari. ſ. ō dna. apoſtolice.

e Indefinite. Arg. q; indefinita eq̄pollet vniuerſali. xix. di. ſi rōnoz

f Nihil excepit. ſic ſ de iurepa. ex lris.

g Dñicijs. ſi. ſ. ō dna. paſtoralis. cū dilecti in fi. ⁊ j. de v. ſig. olim ff. de ꝓſti. p̄n. l. vl.

h Dz futuri. Arg. q; in p̄uilegijs vbum gnāle ⁊ idefinite platū ad futurū extendit. xij. q. ij. cognouimus. ⁊ ſ. ō ꝛci. ex pte. ⁊ ℒ. q̄ res pig. ob. poſ. l. vl. de fur. vr. pre. ſi ſeruꝰ. Arg. ℒ. ſ. de cen. q̄nto. ⁊ ſ. de ꝛci. cū in tua. ⁊ ſ. e. cum ca pella. ff. ō ꝓhen. emp. in lege. ⁊ l. rutilia polla. ff de dā. infec. dāni. §. ſi is q̄. Sed ℔ ō ꝓ dantē ſit interptatio: ne ex cogitata fraude ſue obuiet libera latan. xvj. q. ij. ca. j. ℒ. de dona. ſi qs argētū. §. Vlt. ſecus vbi certa vba ponit: in eo caſu nō extendit ad alia: ℔ ita ſeruandū eſt p̄uilegiū. q̄ꝛtenoz p̄uilegij ſe extēdit ſ. e. pozro. ⁊ c. recepim⁹ ℔ vbi vbuz gnāle ponit ad oia appellatiua extendit. ſic ſ. de ꝛci. ex mpliplici. Si aūt eque pōt retoꝛqri ad ius cōe ſicut ad p̄uilegiū pon⁹ videt interptatio facienda ſm ius q̄ ſm p̄uilegiuz. ſ. de ꝓſue. cū dilectus. ⁊ vt nemini ſit onerosa. arg. ſ. de teſtū. cū tu. ⁊ vt nō ſit captiosa. ff. de re. in. quotiēs. ⁊ ℨ illum potius interptatio dz fieri q̄ potuit legem aptius dicere. ff. de pac. veteribꝰ. ⁊ ff. ō ꝓhen. emp. labeo. ⁊ vt fiat ſm cōem modum loquendi. ſ. de ſpon. ex lris. nam cōſuetudo interptat voce. j. de v. ſig. abbate. ⁊ ſp in dubioꝝ ptem ſit interptatio. ſ. de ſpō. inuentis. j. de re. iur. c. ij. ſi ei neutra eſſet iurioꝛ i benigniore

i ix. di. c. vl. ff. ō re. du. cum in teſtamento. Jo.

k Muqua. Renouantes. xxij. di. renouantes.

l Alexandrina ſecūdū. ſ. poſt ꝓſtantinopolitanā: ⁊ cōſtantinopolitana p̄mū poſt romanā. olim vo alexandrina fuit p̄ma p⁹ romanā. vi. xxj. di. renouātes. ⁊ ſic p̄nata fuit iure ſuo ſine culpa: q̄ ō ē nō dz regulariter. ſ. de ꝓſti. cognoſcentes. ⁊ ſ. ō eo q̄ cog. ꝓſan. vt. ſue. diſcretionē. ⁊ c. vl. ⁊ xxj. q. vl. inuentū. ⁊ lvj. di. ſatꝭ puerſum. ℔ hoc tū nō fit ſine cā. ſ. vt li. nō ꝓteſ. qm̄. §. ij. q̄ ō ſit plib⁹ modis. vñ v. Pauptas odiū vicū fauoꝛ ſceluꝫ ⁊ oꝛdo. Perſonas ſpoliant ⁊ loca iure ſuo. vñ ꝓter pauptatē vnuꝫ due eccie: vt vn⁹ ſit ſacerdos vtriuſq; x. q. iij.

de monachis aut clericis in ipo monaſterio pmanentib⁹ vel ad eccleſias deſtinatis vtroq; iure ſibi ſubiectas. ¶ Item londoñ. archiepo apo. ſe. legato.

Elia circa: ⁊ infra. Queſiuiſti vtꝝ mōachi oim̄ ſanctoꝝ p̄uilegium p̄deceſſoris tui ſup epalib⁹ decimis retinendis indultū extēdere valeāt ad poſſeſſiones acq̄ſitas ⁊ poſtmoduz acq̄rēdas. Sup q̄ tle dam⁹ rūſū q; ſi decias illaz remiſſio facta extitit: ſm canōicas ſanctōes p̄deceſſoꝛ tu⁹ idefinite decimas epales mōaſterio remittēdo cū mhil excepit ⁊ potuerit excepiſſe ac in bñficijs pleniſſima ſit interptatio adhibēda. nec debeat vna eademq; ſuba diuerſo iure cēſeri: intelexiſſe vr nō ſolū de decimis poſſeſſionuz illi⁹ tpis ſ futuri. ¶ Item in ꝛci. gnāli.

Mtiq; patriarchaliū ſediū p̄uilegia renouātes ſācta vniuerſali ſynodo approbante ſanci⁹ ⁊ vt p⁹ ro. ec. q̄ diſponēte dño ſup oēs al's ordiarie ptātis obtinet p̄incipatū: vtpote mat vniuerſoz xp̄ifidelium ⁊ mgra p̄ſtantinopolitana p̄mū: alexandrina ſecūdū: ātiochena terciū hieroſolimitana q̄rtū: locū obtineāt. ℔uata cuilibz p̄pa digmitate: ita q; poſtq̄ antiſtites eaz a ro. pō. recepint palliū: qō eſt plenitudis officij pōtifical' inſigne: p̄ſtito ſibi fidelitatis ⁊ obediētie iuramēto licent ⁊ ipſi ſuis ſuffraganeis palliū largiāt: recipiētes p ſe pfeſſiōz canōicā: ⁊ p ro. ec. ſponſionē obediētie ab eiſdē: dñice vo crucis vexillū añ ſe faciāt vbiq; ꝓferri: niſi i vrbe romana: ⁊ vbicūq; ſumm⁹ pon. pīs extiterit aut ei⁹ legat⁹ vtēs inſignijs aplice dignitatis. In oīb⁹ aūt p̄uicijs eoꝝdē iuriſdictioni ſubiectis ad eos cū neceſſe fuerit: p̄uocet: ſaluis appellatōnib⁹ ad ſe. ap. interpoſitis: q̄b⁹ eſt ab oīb⁹ humiliter deferēdū. ¶ Item in eodem.

Ut p̄uilegia q̄ q̄buſdā religioſis ro. ꝓceſſit ec. pmaneant incōcuſſa: q̄dā i eiſdē duxim⁹ declarāda: ne minus ſane intellecta ꝓtrahant ad abuſum ꝓpter quē poſſint merito reuocari: q; p̄uilegiū meret amittere q̄ pmiſſa ſibi abutit ptāte.

Sane q̄buſdā regularib⁹ ap. ſe. idulſit: vt bis q̄ fraternitatē eoꝝ aſſumpſerit. ſi forſan eccl'ie ad q̄s ptinet a dīnis officijs fuerint interdicte: ipoſq; mori ꝓtigerit ſepulta eccleſiaſtica ñ negeret: niſi excōicati vl' noīatim fuerit interdicti: ſuos q̄z cōfratres q̄s eccīaz p̄lati apō eccias ſuas nō pmiſerit ſepeliri: niſi excōicati vel interdicti fuerit noīati: ipſi ad eccias ſuas deferāt tumulandos. Hoc aūt de illis ꝓfrib⁹ itel ligim⁹: vl' q̄ adhuc manētes in ſeclo eoꝝ ordini ſunt oblati mutato habitu ſeclari: vl' eis q̄ ſua bona dederāt inter viuos retēto ſibi q̄diu in hoc ſeculo vixerint vſufructu. q̄ tū ſepeliant apud ipſoꝝ regulariū vl' alioꝝ nō interdictas eccias: i q̄b elegerint ſepulturā: ne ſi ō q̄buſlibz ipoꝝ fraternitatē aſſumentib⁹ fuerit intellectuz p duob⁹ aut tribus denarijs ānuatim ſibi collatis diſſoluat pariter ⁊ vileſcat eccleſiaſtica diſciplina: certā tū ⁊ vnio. cum vtraq; conſuetud ſuū hre ꝓpoz ꝓpī odiū: vt. lxx. di. neminem. xvj. q. vij. decernim⁹. ꝓpī vicū vt. ſ. ō cle. egro. ma. ꝓpter fauoꝛē vt hic. ⁊ xxij. di. renouātes. ⁊ ꝓpter vim ſeu fauoꝛē conſecratōis. xii ij. q. vj cōpim⁹. q̄dq; etiā fauoꝛe religiōis. ſ. ō ec. edi. ad audientiā. ꝓpī ſcel⁹ etiā puniunt illi q̄ nō peccauerūt. xxv q. ij. ita nos. ꝓter oꝛ dinē p̄uat dñs ſeruo ſuo. lvij. di. ex antiqs ⁊ c. frequēs. q̄dq; ꝓpter defectū ſacramēti. xxxiij. di. ſi cuius. ⁊ c. lector.

c Obediēte. Sicq; p̄riarche ⁊ illi q̄ nīſ'o medio ſb̄iunt domino pape: iuramēti fidelitatē ⁊ obediēnā: vt ſ dicit. ⁊ ſ. de iureiu.. ego em̄. ſic ⁊ ſuffraganei ſui metropolitāo obediēnā ⁊ reuerētiā p̄ſtare debēt ſm q; iſti p̄ſtant pape. ſ. ō ma. ⁊ obe. dilecti.

d Profeſſionē. i. et obediēnā ⁊ reuerētiā ſ. ō ſymo. ne dei eccīa ad quā nō tenent exē pti epo dioc. cum illō ſit p̄iū libertati. ſ. e cū olim. ij. in fi.

e Miſi in vrbe. arq; minoꝛ nō pōt exercere iuriſditoꝛ ꝓſente maioꝛe. xxj. di. demq; ⁊ xcv. di. p̄byter. fi. de of. pcon. l. vl. ⁊ ſ. de offi. leg. volentes. Arg. ℒ. xcv. diſt. ecce. ⁊ xj. q. j. quemt. ℒ. de dona. i hac ſacratiſſima

f Ab oīb⁹. Hoc eſt p̄uilegiū aplice ſedis vt omiſſis oīb⁹ poſſit appellari ad ipam: vt hic inuit. ⁊. ij. q. vj. ad romanā. Sic etiā itelligit q̄ dic ipator q; habz ſibi p̄uilegia cū rōna eccia. in aut. de ec. ti. i p̄n. colꝰ. ix. ⁊. lxv. di. mos ātiqꝰ

Qui p̄uilegia. Intellecta. q̄ malicioſe p̄uilegium p̄incipis interptāt: infamis efficit. ℒ. de legi. ⁊ cōſti. l. ij.

h Non negēt. ex hoc loco dz: q; tempore interdicti denegāt eccleſiaſtica ſepultura: exquo p̄uilegium iſtis cōcedit. ſ. e. cū ⁊ plantare.

i Mutato habitu ſeculari. ita q; habit⁹ illos ℨ. quid ſi liber. diſtinguat ab habitu ſeculari: iz ex toto nō habeāt habitū mōachalē ar. xxxiij. q. v. qō deo pari. ⁊ talis largo modo eccleſiaſtica perſona cenſet. xxvij. q. j. vt lex. ⁊. xij. q. j. duo.

k Pro duob⁹. q̄d ſi medietatē bonoꝝ darēt: nūq̄d dicēdi ſunt frēs? non: niſi maioꝛē ptē. arg. ff. de ꝓhen. emp. i modic⁹. qō nō credo eē ſi darēt totū: dū tū nō ſe reddāt: q; res ⁊ nō ꝓſona ſunt accſſorie.

l In anno. Sic patet q; in eccleſia interdicta celebrāt ⁊ canonice: quia tunc de ſpeciali p̄uilegio relaxatum eſt interdictum ⁊ non ſublatum. vnde idem interdictum manet: non nouū creatur. argu. ff. de precario. ſed ſi manente. ⁊. xxiij. q. j. achatus. ⁊. xij. diſt. preceptis.

Sed videt poti⁹: vt dixit vin. q̄ indictus nō relaxet. ſ̄ in eccīa interdicta celebrat ꝛe lnīa pape. ſ. e. petiſti in fi. nec tūc cōmittit ꝯ indictū. Sic aliq̄s pōt p̄dicare ⁊ loqui ex cōicat⁹: ō his q̄ p̄nēt ad cognitiōes eoꝝ: nec incidit in excōicatiōz. ꝯ. ꝛe ſen. ex. rūſo. ⁊. c cū volūtate. in p̄n. et ſet trīn in āno hoc eis licet ⁊ nō pluries: vt hic ptz. Sz ſi p centū ānos ſtetiſſent: q̄ nō venīſſent ad eccleſias iſtā q̄ ſepe fuit interdicta: nunq̄d p̄ſcribit ꝯ illos ⁊ videt q̄ ſic. ſ. eo. accedentibꝰ. vbi iſti rēplarij gdūt iſtud p̄uilegiū: q⁹ non ſunt vſi iſto ſpacio. xl. an. ar. ff. ꝛe nūdi. l. j. Sz ꝯ credo in caſu iſto q⁹ nō nocet eis. Sz nūq̄d ꝛe aucte epi poſſet ali q̄s celebrare in eccl'ia interdicta ab epō⁹ vr q̄ ſic eadē rōne. ō hō dixi. ſ. ꝛe app. ad hec ni ſ pluralit. q̄nī. Mo. q̄ pluralis locutio non ſp infert ſuos ſingulares. ſic. j. diſt. omēs leges. ſic. ſ. ꝛe ap. ſignificauit. ſ. ꝛe p̄ben. cū iam duduz. ſic. ij. q. j. ī p̄mis. ibi alij accuſatores. ff. ꝛe p̄di. ⁊ vēmō. falſa. §. ſi q̄s legauerit. ⁊. ff. ꝛe ſta. ho. ſumma. ar. ꝯ. ſ. ꝛe reſcrip. olim. ꝛe hoc plura arg. īuenies. ſ. ꝛe reſcri. c. ij.

¶ Quod nōnull' cōe tre. int̄pationē hui⁹ vbi hēs j. ꝛe v. ſig. cū ī p̄ced. o ¶ Q̄nq̄z. p hoc vr q̄ ſep⁹ poſſunt q̄ ſel' in anno: vt ſit p̄uil'm epō⁹ mai⁹ q̄ p̄uil'm p̄cedēs. c. ſ̄ diuerſa ſunt p̄uilegia epō⁹ ⁊ illoꝝ. hoc em̄ intelligit ō eccleſijs ſibi ſubiect⁹. ſ̄ p̄cedentes in eccīa vna trīn ſemel in anno celebrare poſſunt. ⁊ expōe q̄nq̄z. i. q̄nq̄gz. vel dic: q̄ cū illud p̄uil'm gnāle ſit ī parochia alteri⁹ epī: poterit eps celebrare ſicut in ſua: ſi alius eps hoc p̄miſerit. Sz nūq̄d canonici p̄nt intereſſe cū epō⁹ nō: ita q̄ celebrēt p̄ncipaliter cū ipſo more ſoluto: lz intersint vt audiant ſicut alij extranei q̄ non ſunt interdicti: cū ipſi canōici nō bēant p̄uilegiū: ne p hoc vileſcat rigor. ſ. c. pr. vl' pōt exponi: q̄nq̄z. i. nō ſemp. q⁹ ſi ex tali celebratiōe oriret ſcandalū: nō ꝛebet ſp celebrare ſ̄ aliq̄n: ita q̄ nō eſſet ſcandalū.

¶ Cauſam. Dic dicit q̄dā: q̄ illi q̄ nō rēligrūt nec aliquā cauſam ꝛederūt vt poneret interdictū: lz forte in loco interdicto intereſſe non ꝛebēt diuinis cū illis q̄ p̄uilegiū hūt: trīn extra trā illā bn̄ p̄nt audire diuina ⁊ quasi ſacra. Credo q̄ nō ꝛebeant admitti ad aliq̄ officia vel ſacra: vt ipſi p hoc citius inducant ad ſatisfaciendū: ⁊ vt ſnīa magis timeat: q⁹ q̄ ſuſpenſus vel interdict⁹ eſt in vna eccīa: in oīb⁹ eſt interdictus vel ſuſpēſus. hoc exp̄ſſe dr̄ in rectu ⁊ ī glo. viij. q. v. q̄q̄s. ⁊ ar. bo. ad hec. j. ꝛe pe. ⁊ re. q̄ō in te. vbi ꝛe hoc no. in fi. Ber.

¶ Inquū. Nota occationem iuris ad iniquū diſpendū trahi nō ꝛebere. ℒ. ꝛe vſucapi. p emp. eum qui. ſic. ſ. ꝛe trāſla. int̄ cōrpalia. a ꝯ̄ ſenſu. ⁊. xlv. di. licet.

ipſi remiſſionē obtineāt ab ap. ſibi ſede p̄ceſſam. ¶ Illud etiaz q̄ō hmōi regularib⁹ eſt īdultū: vt ſi q̄ fratꝝ ſuoꝝ q̄ ab eis miſſi fuerint ad recipiēdas fraternitates ſiue collectas in quālibet ciuitatē caſtellū vel vicū aduenerint. ſi forte locus ille a dīnis officijs ſit int̄dict⁹: ī eoꝝ iocūdo aduētu ſemel ī āno apiant eccīe vt excluſis excōmūicatis dīna ibidē officia celebrent: ſic intelligi volum⁹ q̄ in eadē ciuitate aut caſtro aut villa vna trīn eccleſia eiuſdē ordinis fratribꝰ ſet' vt dictū eſt apiat in anno. q⁹ lz pluraliter dictū ſit: q̄ in eorum iocūdo aduētu eccīe apiant: nō trīn ad eccīas eiuſdē loci diuiſim ſ̄ p̄dictoꝝ locoꝝ ꝓiunctim ſano referendū eſt intellectu ⁊ ne ſi ſ̄ mō ſingulas eiuſdē loci viſitarent eccīas nimiū vilipēdi p̄tingeret ſnīam interdicti. Qui vo ꝯ ꝛeclaratiōes p̄dictas q̄cq̄ ſibi vſurpare p̄ſumpſerit grauī ſub iaceāt vltioni. ¶ Item in eodē.

Quod nōnull' eſt religioſis indultū in fauoꝛē p̄tificalis officij ad epos extendētes p̄cedim⁹: vt cū cōe terre interdictū fuerit: excōicatis ⁊ int̄dictis excluſis poſſint quādoq̄z ianuis clauſis ſupp̄ſſa voce ⁊ nō pulſatis cāpanis dīna celebrare officia: niſi ⁊ hoc ip̄m eis exp̄eſſe fuerit int̄dictū. Lex ſ̄ illis p̄cedim⁹: q̄ cāz aliquā nō p̄ſtiterīt int̄dicto nec q̄cq̄ voli l'fraudis īgeſſerit: tale p̄pēdiū ad iniquū diſpēdiū ꝓtrahentes. ¶ Dno. iij. archiepis ⁊ epis: in q̄z dio. mōaſteria ⁊ poꝛatus clumaceñ. monaſterio ſubiecta conſiſtunt.

Quanto amplius: ⁊ infra. Sane dilecti filij abbas ⁊ p̄uētus clumaceñ. grauē nobis q̄rimoniā obtulerunt: q⁹ q̄dam veſtꝝ ⁊ veſtroꝝ officiales cū in eos ⁊ ſui ordis mōachos nō p̄nt excōicatiōis ⁊ interdicti ꝓferre ſnīas: eo q⁹ ſup ſ̄ ap. ſedis p̄uilegijs ſunt muniti: in eos q̄ molūt in molēdinis l' coquūt ī furnis eoꝝ: q̄cq̄d vendēdo ſeu emendo aut alias eis cōicant ſnīas p̄ferūt mēoꝛatas: ⁊ ſic apoſtolicoꝝ p̄uilegioꝝ nō vim ⁊ poteſtatē: ſ̄ ſola verba ſeruātes dicti ordis mōachos quodāmodo excōicāt dum eis alios cōicare nō ſinūt: ex quo illud etiaz euenit incōueniens: vt ipi monachi q̄ tū ad ſ̄ iudicent iudicio iudeoꝝ. ⁊ q̄ eis cōicant in p̄dictis maioꝛē excōicationē incurrāt q̄ etiā excōicatis cōicando fuerint incurſuri. Molentes igitur hec crebꝛis ad nos clamoꝛib⁹ iaz plata vlter⁹ ſub diſſimulatiōe tranſire: vob vniuerſis ⁊ ſingulis mandā⁹ q̄. hmōi ſententias in fraudē p̄uilegioꝝ nr̄oꝝ ꝛecetero nō feratis. q⁹ ſi ſup ſ̄ ad nos ꝛenuo clamoꝛ aſcenderit: nō poterimus cōniuentibus oculis p̄trāſire: quin p̄mulgatoꝛes talū ſententiarū ieueritate ꝛebita caſtigem⁹.

¶ Item. u. quondam anglorū regine illuſtri.

¶ Quanto. Sola verba. ⁊ male certe: q⁹ conſideranda eſt mens potius q̄ vba. nā verba ꝛeſeruāt intētōi ⁊ nō ecōuerſo. ꝯ. ꝛe ver. ſig. intelligētia. ⁊. j. q. j marchion. ⁊. ff. ꝛe legi. ⁊ ſena. p̄ſul. ſcire leges. et pon⁹ eſt mens q̄ vbuz ꝛecētis. ff. ꝛe ſupel. le. l. labeo. in fi. ⁊ argu. ff. ō fun. inſtruc. l. cū ꝛelamonis. §. aſinā. in fi. ⁊ in teſtis p̄ſideāt mēs teſtātis pon⁹ q̄ vba. ff. ō le. j l. pe. ⁊ in ꝓtractib⁹ pon⁹ inſpicit volūtas q̄ vba. ℒ. que res pig. obli. nō poſ. l. pe. ⁊ vl. ⁊ non trīn vba edicti ſeruāda ſunt imo ſnia pon⁹. ff. ō legi. ⁊ ſe. con. ꝯ legē. hic non ꝓbāt vim ⁊ poteſtatez vbꝝ vt videt: q⁹ indurete videbant excōicari: exquo ſubtrahebāt cōio aliꝝ: ſic iudei excōicāt ſ. ꝛe vſur. p⁹ miſerabilē ⁊. c. q̄nto. ⁊. ſ. ꝛe inde. iudei. ⁊. c. ad hec. ⁊. c. ⁊ ſi iudeos. in fi. ⁊ ſic iudi recte faciebāt ꝯ p̄uilegia pape. vñ p̄cipit q⁹ ꝛceto hoc nō faciāt. vbi āt res dubia eſſet: potius ſeruāda ſunt verba edicti. ff. ꝛe exer. l. j. §. ſi is q̄. Et eſt ꝛere. iſta ꝯ cuncta ꝛes q̄ q̄nq̄z cōſil'ia faciūt ꝯ eccl'aſticas p̄ſonas: ⁊ ſic violant eccleſiaſticā libertatē. ⁊ tales ſnie non valebāt nec tamēde erāt ſ̄ q̄ ad facū trīn ꝛeſert: q⁹ ꝓtra p̄uilegia pape. ſ ꝛe excel. p. cū ad q̄ndā.

b ¶ Quodāmō. q̄ſi dic. nō vere excōicabāt illos ſ̄ ſubtrahebāt alios ab eoꝝ cōiōe: ⁊ ō excōicati videbant. q⁹ excōicatio eſt a fraīna ſocietate ſeparatio. iij. q. iij. engeltrudam. ⁊ ſic quodāmodo excōicabant eos.

c ¶ Judeoꝝ. i hoc videt iudicari iudeoꝝ iudicio: q⁹ cū eccīa excōicare iudeos nō poſſit: q⁹ nihil ad nos ꝛe his q̄ foris ſunt. ij. q. j. m'tū. q̄nq̄z excōicant chriſtiani cōicātes eis: vt ſ. dictū eſt. ita iſti cū nō poſſent iſtos excōicare: ꝓpter p̄uilegiū excōicabant cōicantes eis.

d ¶ Adalaoꝛem excōicatoꝝ. Qui em̄ participat excōicatis: excōicatus eſt minoꝛi excōicatiōe. xj. q. iij. cū excōicato. ⁊. ſ. ꝛe excep. a nobis. ſ̄ iſti q̄ participāt iſtis mōachis in p̄dict⁹ erāt excōicati excōicatiōe maioꝛi: ⁊ ita maioꝛē excōicatiōz incurrebāt q̄ alios participando excōicans.

e ¶ In fraudem. Et ſic p̄z q⁹ ſi nō p̄nt illos excōicare: nihil facere ꝛebēt ꝓ q̄ō ad idem redeāt: q⁹ ſi ꝛenegat eis vna via ꝛenegata itelligit ⁊ alia ſ. ꝛe p̄cu. tue. Sic ergo iſti in fraudē p̄uilegioꝝ nō ſunt excōicandi: ſic nec in fraudē canonis aliq̄d faciendū eſt. ſ. ꝛe p̄ceſ. p̄bē. ꝓſtitu⁹. nec in fraudē legis. ff. ad mace. l. viij. §. is aūt. ad fi. Ām no. q⁹ quatuoꝛ mōis fit fraus legi ſiue canoni. Primo ꝛe p̄ſona ad p̄ſonam: vt ſi vxor velit vnare viro vl' ecōuerſo: cū non poſſit. ſ. ꝛe vna. inter vi. ⁊ vx. c. vlt. ſupponit aliā p̄ſonā cui vnat nō valet vnatio. ff. ꝛe vna. int vi. ⁊ vx. hec ratio. §. non trīn. xlvj. di. ſicut non ſuo. De re ad rem p̄hibitū eſt: ne filiofamilias pecunia mutuet. ſi trīn aliq̄d in fraudem factum fuerit puta ꝛedditi frumentū vel aliud ꝓſil'e q̄ō venderet: vt pecuniā haberet fraus fit legi. ff. ad ſanatuſco. mace. ſ̄ iulianus. §. mutui. alꝰ incipit

Item si filius. ⁊ l. nij. §. j. ⁊ ī vsura. xxij. q. iij plerīq. ⁊. j. q. j. sunt nō nulli. De ẽm ad ẽctuz: viputa vxor non pōt uxare viro: vt victum est vult ei vēdere: vt sic hoc mō possit uxare nō valet. ff. ō uxa. inter vi. ⁊ vxo. si spōsus. §. circa. sic. xvj. q. iij. si sacerdotes. Ite uel ẽm ad ẽctuz alio tam mō q̄ s. vt cū mīster p alio fideiubere nō possit: principalem se facit uēbitrīe: hoc nō valet: q̄ facit ī fraudē legī ff. ad senatusconsl. velle. q̄nus. §. si cū essem. Et sic pz: q̄ q̄ facit ī fraudē legis ꝯ ipam legē videt facere. ff. uel legi. ꝯ legez. ⁊ l. se. vnō tales smie in veritate nō tenebant: et hoc pz q̄ papa nō mandauit eos absolui.

Ex parte. Fortissa. ct̄. i. maleficijs sit̄e verbuz habes. s. uel pscrip. ad audiēnā.

In uelicto fuerint uēphensi. Sed videt ꝯ: q̄ lz clerici in uelictis fuerint uēphensi: nō tamē capi vel uetineri pñt sine lnīa prelatoꝝ suoꝝ: nec punīri ꝓpter penā excōi catōnis. j. uel sen. ex. vt fame. Ite ꝯ videt. j. uel sen. ex. li vo. ⁊. ca. in-audienna. vbi clericus hz pūlegiū: ⁊ si seculariter vuat. s. uel vi. ⁊ ho. cle. c. vlt. Dicas q̄ nō ꝯdicūt illa quia loquūtur in eo casu: cū certū erat illos esse clericos. vñ semper retinēt pūlegiū: nisi p trinā admonitōez fuerīt conuicti bules: vt dic illa uere. in audientia. hic aūt loquīt ō his q̄ p oīa tanq̄ laici in oīb⁹ et ab ommb⁹ habebant: vt hz dī. ⁊ malicioſe assumebant tonsurā: l' si aliq̄n fuerāt clerici: nō ꝓstabat ⁊ sic ipso facto pūlegio renūciauerūt ēccīali. sic s. uel cle. pcu. c. pe. vñ hz nll'a poterat fieri admo nitio: tōcz uel fraude uel malicia sua cōmodū reportare nō uēbēt: nec incurrūt excōicationē q̄ tales pumūt vt hz pz: q̄ in uelictis uēphendebant. vñ hocipso amittebāt pūlegiū. ꝯ. uel sen. ex. cū nō ab hoīe. ⁊. c. ppēdim⁹. Cōtraria intelligūt q̄n ꝑcepto habitu incedūt vt laici: nec uēphendunt in uelictis.

Malicijs. si. ff. uel rei ven. i fundo. s. uel rescrip. plerīq. ⁊. c. sedes ⁊. s. q̄ matri. accu. pos. significante.

Ut specula. Non resp uat famulatum. s. uel no. op. nūci. c. j. ⁊ x. di. lege. ⁊. c. si in aduntonium.

Non vtunt. cū tū ab oīb⁹ uebeāt obſuari. L. uel legi. leges. ⁊ leges sacrossume. ⁊ lz ab oīb⁹ uel facto nō seruent: q̄ nō subsunt impatoꝝ: ō iure tū uēbēt subesse: ⁊ pcipue usi q̄b⁹ ꝓhibent. xj. q. j. volum⁹. et dīs totus mūdi est. ff. ad. l. rhod. uel cepcio. ⁊. vij. q. j. in apibus.

Locis vicinis. ⁊ ita rōne vicinitat̄ sentit q̄s cōmodū l' incōmodū. uel pe. di. j. ß ⁊ pnuo. ⁊. xliij. di. §. j. ⁊. §. uel ꝑhen. emp. q̄ sepe. §. vlt. ⁊. xvij. q. iij. si q̄s pnmax. Ar. ꝯ. q̄ lupanaria nō infamāt castuatem. xxxij. q. v. tolerabilius.

Ex parte tua fuit ꝓpositū: q̄ nōnulli litterati q̄s nec habit⁹ nec tonsura clericos ꝑsitent in terra tue iurisditōi subiecta uegentes: cū uēphendunt in aliq̄b⁹ foꝛiffactis: vt iurisditione tuā eludāt ⁊ uebitā p uelictis vltōnē euadāt: assumūt seu etiā resumūt tonsurā abiectam seu habitū clericalē: lz ante pro laicis ob oīb⁹ haberent. Ne igr tonsura vl' habitu sic resumpto malicia foueat: si tuā iurisditōz exerceas in hmōi uelinquentes q̄ sine tōsura et habitu ī uelicto fuerint uēphensi: eq̄nimiter du ximus toleranduz: cū malicijs hoīm indulgeri non uebeat: sed potius obuiari. Item.

Ut specula: ⁊ infra. Sane lz sancta eccīa legū secula riū nō respuat famulatū: q̄ eq̄ tatis ⁊ iusticie vestigia imitant q̄ tamen in francia ⁊ nōnullis pincijs laici romanoꝝ impatoꝝ legib⁹ nō vtunt: ⁊ occurrūt raro eccīastice cause tales q̄ nō possunt statutis canōicis expedīri: vt plen⁹ sacre pagane insistat: ⁊ infra. Firmiter interdi cim⁹ ⁊ districtius inhibem⁹: ne parisi⁹ vl' in ciuitatib⁹ seu alijs locis vicinis q̄sq̄ uocere l'audire ius ciuile presumat. ⁊ q̄ ꝑfecerit nō solum a causarū patrocinijs interim excludat: uerūetiā per episcopū loci excōmunicatōnis vinculo innodet. Item.

Ut specula. Non resp uat famulatum. s. uel no. op. nūci. c. j. ⁊ x. di. lege. ⁊. c. si in aduntonium.

Non vtunt. cū tū ab oīb⁹ uebeāt obſuari. L. uel legi. leges. ⁊ leges sacrossume. ⁊ lz ab oīb⁹ uel facto nō seruent: q̄ nō subsunt impatoꝝ: ō iure tū uēbēt subesse: ⁊ pcipue usi q̄b⁹ ꝓhibent. xj. q. j. volum⁹. et dīs totus mūdi est. ff. ad. l. rhod. uel cepcio. ⁊. vij. q. j. in apibus.

Locis vicinis. ⁊ ita rōne vicinitat̄ sentit q̄s cōmodū l' incōmodū. uel pe. di. j. ß ⁊ pnuo. ⁊. xliij. di. §. j. ⁊. §. uel ꝑhen. emp. q̄ sepe. §. vlt. ⁊. xvij. q. iij. si q̄s pnmax. Ar. ꝯ. q̄ lupanaria nō infamāt castuatem. xxxij. q. v. tolerabilius.

Ex parte. Fortissa. ct̄. i. maleficijs sit̄e verbuz habes. s. uel pscrip. ad audiēnā.

In uelicto fuerint uēphensi. Sed videt ꝯ: q̄ lz clerici in uelictis fuerint uēphensi: nō tamē capi vel uetineri pñt sine lnīa prelatoꝝ suoꝝ: nec punīri ꝓpter penā excōi catōnis. j. uel sen. ex. vt fame. Ite ꝯ videt. j. uel sen. ex. li vo. ⁊. ca. in-audienna. vbi clericus hz pūlegiū: ⁊ si seculariter vuat. s. uel vi. ⁊ ho. cle. c. vlt. Dicas q̄ nō ꝯdicūt illa quia loquūtur in eo casu: cū certū erat illos esse clericos. vñ semper retinēt pūlegiū: nisi p trinā admonitōez fuerīt conuicti bules: vt dic illa uere. in audientia. hic aūt loquīt ō his q̄ p oīa tanq̄ laici in oīb⁹ et ab ommb⁹ habebant: vt hz dī. ⁊ malicioſe assumebant tonsurā: l' si aliq̄n fuerāt clerici: nō ꝓstabat ⁊ sic ipso facto pūlegio renūciauerūt ēccīali. sic s. uel cle. pcu. c. pe. vñ hz nll'a poterat fieri admo nitio: tōcz uel fraude uel malicia sua cōmodū reportare nō uēbēt: nec incurrūt excōicationē q̄ tales pumūt vt hz pz: q̄ in uelictis uēphendebant. vñ hocipso amittebāt pūlegiū. ꝯ. uel sen. ex. cū nō ab hoīe. ⁊. c. ppēdim⁹. Cōtraria intelligūt q̄n ꝑcepto habitu incedūt vt laici: nec uēphendunt in uelictis.

Malicijs. si. ff. uel rei ven. i fundo. s. uel rescrip. plerīq. ⁊. c. sedes ⁊. s. q̄ matri. accu. pos. significante.

Ut specula. Non resp uat famulatum. s. uel no. op. nūci. c. j. ⁊ x. di. lege. ⁊. c. si in aduntonium.

Non vtunt. cū tū ab oīb⁹ uebeāt obſuari. L. uel legi. leges. ⁊ leges sacrossume. ⁊ lz ab oīb⁹ uel facto nō seruent: q̄ nō subsunt impatoꝝ: ō iure tū uēbēt subesse: ⁊ pcipue usi q̄b⁹ ꝓhibent. xj. q. j. volum⁹. et dīs totus mūdi est. ff. ad. l. rhod. uel cepcio. ⁊. vij. q. j. in apibus.

Locis vicinis. ⁊ ita rōne vicinitat̄ sentit q̄s cōmodū l' incōmodū. uel pe. di. j. ß ⁊ pnuo. ⁊. xliij. di. §. j. ⁊. §. uel ꝑhen. emp. q̄ sepe. §. vlt. ⁊. xvij. q. iij. si q̄s pnmax. Ar. ꝯ. q̄ lupanaria nō infamāt castuatem. xxxij. q. v. tolerabilius.

dinoscēris extitisse. Leteꝛ nullum p hoc intendimus iuri al's eidē monasterio cōpetenti p̄iudiciū generari. Item.

In his que ad cultū dīnū facere dinoscunt: non ma ligna ß benigna esset potius interptatio facienda. Ihī mirari cōpellimur: q̄ cū fratribus pdi catoꝛibus ⁊ minoꝛib⁹ duximus indulgendū: vt ybicūq̄ fuerint sine parochialis iuris p̄iudicio cum altari valeant uiatico celebrare. q̄dā nimis stricte interp tando indulgētiā nostrā nituntur asserere: q̄ p eam p̄dicti fratres p̄ter p̄latoꝝ assensuz facere hoc non possint: ꝓpter q̄d eos celebrare iuxta indulgentiā ap. nō pmittūt. Cum autem eis nihil ꝓferret memorata indulgentia: sine qua id prelatis ānuentibus liceret eisdem. f. t. mandam⁹ q̄. interptatione hmōi reprobata: dūtamen ab alijs que iure paro chiali pueniūt ꝓsus abstineāt datam eis sic lnīam celebrandi auctoritate nostra non differas publicare ita q̄ dcti frēs aliquā ex indulgētia nostra videant in hoc gratiam consecuti.

Gregorius nonus maioris ec clesie et christianitatis uecano ⁊ archidia. linc.

Oudum inter pozem ⁊ cōuentum ō buteñ. ex parte vna: et poziſſam ⁊ monales uel campesse ex alia sup ōcimis lite mota: ⁊ infra. De cōsilio fratꝝ nostroꝝ uecernimus iuri predi ctorum priozis ⁊ cōuentus sup uecimis noualium: in quarum erant possessione tempoze illo q̄ indulgentie apostolice ꝑpetrate

Quia intentiōms. Monū ic pz q̄ innouato pui legij nihil noui ꝓfert. si. s. ō constr. vn. vel inun. cū dilecta. ⁊. s. e. ex pte abbatisse. xij di. p̄ceptis. si. xxiij. q. j. achatius. sic p p tectōez non diminuit ius epi. s. e. ex parte tua. sic ⁊ confirmatō in forma cōmuni obtēta s. uel cōcel. pben. quia diuersitatē. Quēz tñ p confirmatōnem fit re alis ⁊ ꝓpetua. vt. s. ō trāslac. venēs. ⁊. c. j.

His q̄. Ad cultū diuinū uel his que ad cultum diuinū relinquūt in testamento: ipsius fa uore nō uetrahit q̄rta s. uel testa. c. vl.

Sine p̄iudicio. ⁊ ita in p̄iudicium alte rius non datur pūle gium graue. sic. s. uel usu pal. ex tuaꝛ. s. ō eccle. edi. ad audiēnā ij. ff. ne qd ī loco pub. l. ij. §. si qs a pncipe. ⁊. ff. uel adm. tu. im puberi. ⁊. L. ō emā. nec au⁹. ⁊. L. uel pcu. imp. offe. quotiens. ⁊ j. c. pr.

Numis stricte. q̄ō esse non uebet: q̄ pncipis pūlegiū latissi me interptanduz est. j. uel ver. sig. olim. et ff. uel psti. pnci. l. vlt. ⁊. ij. q. iij. §. notādū. in fi. nec nimis large interptari uebet. s. e. vt pūlegia. ibi: apiāt eccie. ⁊ illud verbum non ita large accipit: vt ibi dī.

Publicare. vt nul lus possit se p ignoꝛā tiam excusare. sup. uel postu. c. j. ⁊. xvj. di. q̄ uiat̄. ⁊. xij. q. ij. q̄ ⁊ būanis. ff. ō instī. ß ⁊ si. §. pscribere.

Ex indulgentia. Indulgentia eñ sp̄ pz aliq̄d ꝓferre: vt hz pz. ⁊. L. uel thesau. l. j. li. x. ⁊. ff. ad mumci. l. j. ⁊. ff. uel le. j. si qñ. ⁊. ff. uel usu ⁊ habi. ditus. ⁊ potius laborādū est vt res valeat q̄ vt pereat. s. uel fide instru. int dilectos. ⁊. j. uel ver. sig. abbate. ff. uel re. du. quotiēs. ⁊. ff. uel acu. ⁊ obli. quotiens. ⁊. ff. uel re. iur. in ꝓtrahenda. al's uelusoria esset indulgentia pncipis.

Oudum. Tempoze illo. Si eñ possidebāt uecimas illas iure suo tanq̄ sibi uebitas: pūlegiū sup his obtentū sine indulgentia nō valet: q̄ absorbet ius alteri⁹. L. uel pcu. impe. off. ep̄ōs. q̄ ius est. L. e. ti. rescripta. xxv. q. ij. rescripta. ac si lite pendēte fuissent impetrata: ḡre nō valent. sic s. uel testi. cām que. ⁊ in aut. in me. lit̄ nō fieri sa. iussi. §. si vo. coll'. viij. ⁊. s. vt lite pendente. c. vl. sic pūlegiū obtētū tacita cōpositōne nō valet. s. uel uci. ex multiplici. ß sup illis uel q̄b⁹ nōdū fuerāt in possessione valebūt a ꝯno sensu: vt sic alī quem fructum habeant ex talibus indulgentijs: al's inutiles essent: vt. s. c. pr.

b Non facientes. vñ p surreptoꝝ obtẽte fuerũt: ⁊ talẽ videlicꝫ que si expssa fuisset: eas nõ habuissent: et maxie si ledereꝫ poꝛ ⁊ ꝓuentus. s. de rescri. sup lris. j. de v. sig. qd p nouale. ⁊ ita indulgentia nõ valet ta cita virtute: sicut nec rescriptũ. vt in. c. sup lris. sic ⁊ ꝓuilegiũ nõ valet: nisi faciat mentionẽ alteriꝰ ꝓuilegij. s. ō ꝓscrip. Veniens. Et sic ꝑz q papa cõcedendo indulgentiam seu ꝓuilegiũ nõ intendit aliũ ledere. vt. s. e. pr. vbi de hoc inuenies ꝓcordantias.

q Vidã. moꝛã. ⁊ ita nõ sufficit sola receptiõ nisi se quaꝫ trãslato plena. sic. xxj. q. ij. si qs taꝫ trãslatus. Sicut non dicit quis eẽ de nũero militum ꝓuisq̃ sit int eos numeratus. ff. ō mili. testa. ex eo tpe. Et sola ratio possessiõis nõ est idonea ad munera imungenda. ff. ad municipa. liberius. §. sola. sic et miles cõmeatu accepto si remaneat i domo sua non habet ꝓuilegium ff. ex qui. cau. maio. l. miles. Argu. ꝫ. ff. de bo. poss. ex testa. mili. l. vna. in fi. vbi dicit: q ꝓuilegium militis habet: q nõdũ peruenit ad milites. Ber.

d Præsoluenda. sic s. e. cum ⁊ plantare. §. pe. sic. s. e. ex pte. ⁊ s. de maio. ⁊ obe. per totas.

e Consultatiõi. Mõ extat memoria. j. de v. sig. qd p nouale.

f Perpetuo debet. Sic ergo patꝫ q exquo fuit semel nouale semp erit nouale: q̃tum ad hoc q decime non soluãtur de tali terra. Dec videbatur forte dubitatio: si post longa tẽpoꝛa que sufficerent ad prescriptiõnem canonicam: debet talis certa dici nouale: vt postea censeretur iure cõmuni cum aliis: vt decime postea soluerentur quod hic determinat. Et est argũm. q̃ ꝓncipium ꝓsiderandum est: s. ō consi. scientes. ⁊. s. de elec. dudum. in quibus de hoc. Item argu. q exquo res est semel ꝓuilegiata: semp erit ꝓuilegiata. ꝓuilegia eñ perpetua sunt. xxv. q. ij. c. j. ⁊. ij. nisi ꝓdant: qꝛ illi quibꝰ concessa sunt: eis nõ vtunt. s. e. accedentibus. ⁊. c. si de terra.

g Indulgentiam. isti eñ habebant ꝓuilegium de non dandis decimis noualiũ: vnde dubitabant: vtrum lapsu temporis redirẽt illa noualia ad ius commune cum aliis terris: quod si esset: contingere posset: q plus dispẽdij consequerent ex illo nouali q̃ vtilitatis: puta per magnas expensas quas facerent in reducendo terrã illã inutilẽ ad culturam.

h Obilis. ingennus. Ingennus est q statim vt nascatur liber est. insti. de inge. in ꝓn. ⁊ dicitur hic ingenuus q alꝫ non est nobilis: vt differat sic ab eo q̃ dicit nobilis.

i Fidelem. i. fide dignum qui refacili non mentiretur. Bernardus.

k Sciuerit. ipsa synodus vel alꝫ extra synodum iudex.

fuerunt a pte altera de decimis noualiũ nõ soluendis nõ debere p eas nõ facientes de hoc aliquã mentionem ꝓiudiciũ generari.

Dem.

Quidã sicut asseris: in ꝓuilegiatoꝝ fraternitate recepti: nolunt tibi de iurib⁹ episcopalib⁹ respondere: ꝛeꝫ q̃diu hmõi frẽs morã in domib⁹ suis fecerũt: eos cõpellere poteris ad dicta iura tibi itegre ꝓsoluẽda.

Dem arelateñ. capitulo.

Consultationi vestre. b. r. q terra de qua non extat memoria q aliqñ culta fuisset: redacta p religiosos viros nouiter ad culturã ꝓpetuo deꝝ quo ad imunitatẽ de non soluendis decimis noualiũ iure cẽseri: cũ alꝫ nõnũq̃ contingeret indulgentiam de noualibus plus eis dispendij q̃ vtilitatis afferre.

De purgatione canonica.

ex concilio turonen.

Nobilis homo vl in genuus si in synodo accusat⁹ crimen negauerit: si fidelẽ cũ esse sciuerit: cũ .xij. ingennis se expurget: si autem antea deprehẽsus fuerit in furto: aut periurio aut falso testimonio: nõ admittatur ad iusiurandũ: ⁊ ei sicut qui ingennus non est: purgatõ indicat. ex pci. agathen.

Si qñs presbyter negligẽs vite sue prauis exemplis mala de se suspicari pmiserit: et populus ab episcopo iuramẽto seu banno christianitatis astrictus infamiaꝫ eius patefecerit: certiq accusatores crimis eius defuerint: admoneaꝫ ꝓmo seoꝛsum ab eꝓo: deide sub duob⁹ vel tribus testibus: ⁊ si non emẽdauerit: eꝑs eum publica increpatione admoneat. Si vo nec sic se correxerit: ab officio suspẽdaꝫ vsq ad cõdignam satisfactiõnẽ: ne populus fidelium in eo scandalum patiatur.

ex concilio meldeñ.

Moniales si libidinib⁹ inseruire accusent: ⁊ manifeste de tegi non valuerint: erga regulam sue opinionis malam famã canõice purgare conent.

ex eodem.

Si quis de gradu ecclesiastico raptoꝛibus alienaꝫ sponsaꝫ se cõsensoꝛem vl interuentoꝛem manifeste ꝓdiderit: a ꝓprio gradu repellaꝫ: ⁊ si verisimilib⁹ exide suspitiõib⁹ fuerit ꝓpulsat⁹ canonice se expurget.

Anno. papa. iij. aqlegien. patriarche: ⁊ mantu. epo.

Cloriens tridentin⁹ epus de symonia impetitus sit vos latere nõ credimus: ꝫ accusatores scriptũ afferentes testes fm formam canonicã ꝓducere nequerũt: scilꝫ q ecclesiam sancti petri presbytero. p. dederit p q̃tuoꝝ modios frumẽti: ⁊ infra Communi fratꝝ nostroꝝ consilio iudicam⁹: vt tercia manu sui ordinis et quarta abbatum

l Duodecim. hoc intelligo si visũ fuerit iudici q tot habeat: qꝛ nũerus cõpurgandoꝝ arbitrari⁹ est. arg. j. eo. ex tuaꝝ. ⁊ ij. q. v. omnib.

m Expurget. intelligo de eo q est infamatus.

n Jn furto. Qui eñ ꝓdenatus est vel pactus de furto: infamis est. ff. de his q no. infa. furti. §. pactus. et. l. j. quare vterius ad iuramentũ non admittit.

o Periurio. Periur⁹ nõ admittit amplius ad iurandum. vt. vj. q. j. quicũq. xxij. q. v. puuli qꝛ ꝑsumit cõtra ipm ex antecedenti vita. arg. ij. q. j. in ꝓmis. ad fi. ff. de accusa. si qui. et. ff. de remiss. nõ oẽs. §. a barbaris. Idem est de eo q falsum tulit testimoniũ: q ꝓiurus est: ⁊ in tribus peccat. s. de cri. fal. c. j.

p Jngennus. Arg. q ꝓpter crimẽ pdit nomẽ dignitatis: sicut p monachatũ amittit q̃s nobilitatẽ. xxvij. q. ij. scripsit vñ ꝓuilegio ingenui gaudere nõ debet: q ingenui mores abijcit. j. de sen. ex. in audientia. ⁊. s. de vi. ⁊ bone. de. c. vl. ⁊. s de cle. ꝓiuga. c. pe. ⁊. s. de aposta. c. j. ⁊. s. ne de in. vel mo. c. ij. expurgabit ergo se q̃s seruꝰ siue libertinus ad arbitriuꝫ iudicꝭ: ⁊ alit q̃ ingenuꝰ.

q Si qs ꝓbyt. Negligens. q negligit famam crudelis est. xij. q. j. nolo. ⁊. xj. q. iij. non sunt.

b Juramento. xxxv. q. vj. eps in synodo. et s. ō testi. cog. preterea.

c Christianitat. i. sb pena fidei sue.

d Admoneaꝫ. ij. q. j. si peccauerit.

e Emendauerit. negligentiam. s. reddens se ogibus bonoꝝ actuum: vt sic suspitionem prauam depellat.

f Suspendaꝫ. Dic est ordo qualiter ꝓcedaꝫ ꝓtra infamatum. nõ eñ incipiendum est a suspensione: sed ordo capituli est inspiciẽdus. arg. ij. q. j. nomẽ. ⁊. lxxiij. di. honoraꝝ. ⁊. xxij. q. iij. forte. ℔ ordo seruãdus est. vt plene dr. j. e. inter.

m Monales. Ualuerint. q testes vel q aspectum coꝛporis. xxvij. q. j. nec aliqua.

b Erga regulam. i. fm tenoꝛem regule.

t f Si qs de gradu. Consensoꝛem. Qui eñ ꝓsentit qñq vt faciens ꝓmittit. j. de sen. ex. quãte. ⁊. xvij. q. iij. oẽs ecclie. ⁊. lxxxvj. di. facientis. ⁊ q crimina q̃ corrigere potest non corrigit: ipse cõmittit. xxij. q. viij. preterea.

k Prodiderit. in iudicio timoꝛe ꝓbatiõis: alꝫ si occulte cõfiteꝛ sacerdoti nõ repelleret: dummodo esset occultum. s. de symo. ex tue.

l Verisimilib⁹. suspitio temeraria semp repellit. ij. q. j. ꝓmo. ⁊. vj. q. j. oues. verisimilis inducit purgatiõnem: vt hic. violenta sufficit ad sententiã. xxij. q. j. dixit dñs.

n q Uolens. Accusatores. Et sic videt q plures possint simul accusare de eodẽ crimie. s. ō collu. c. j. ⁊. ij. q. j. in ꝓmis. ℔ hoc ita ꝓcedit de facto. ℔ iudex debet eligere magis idoneũ. ff. de accu. si plures.

vel intellige accusatores i. delatores vl' denūciatores. ſ. ꝺ accu. cum oporteat. ⁊ hoc ſatis videt: qꝫ ſi fuiſſēt accuſatores ſi nō ꝓbauerint puniri ꝛbent pena talionis: ad quā inſcribere ꝛbuerūt ſ. ꝛ ſymo. luꝫ beli. alii non admittūt accuſator vt ibi. tamen ꝛnūcians ſi nō ꝓbat: puniri ꝛbet extraordinaria pena ad arbitrium iudicis. ſ. ꝛ calū. c. ij.

a Sui ordis. ſ. epoꝝ. Et ita eſt arg. q epalis dignitas ſit ordo. xxj. diſt. cleros. lxxxix. diſt. ad hec.

b Religioſoꝝ. Mo. q cōpurgatores ꝛbēt eſſe bone opinōis: ita q nō ſit ꝛſule eos velle ꝛierare: ⁊ ab eccia tolerēt. ĩ. e. cū. p. ⁊. c. ꝓſtitum⁹. ⁊ q eius cōuerſationem agnoſcāt. ĩ. e. inter.

c Submiſſam. Non em̄ licet mihi per alium qꝺ ꝑ me non licet. j. q. vij. ſancim⁹. ff. ꝺ admi. re. ad ci. pe. l. ij. ⁊. ff. ad ſenatuſcō. macedo. filiū habeo. ⁊ q ꝑ aliū facit ꝑ ſeipſum facere videt. ĩ ꝛ ſen. epiſcō. mulieres. ⁊ ff. ꝛ admi. tuto. ua tū. § geſſiſſe.

d Credūt eum verū. ſic. ĩ. e. c. vlt. in ſi. ⁊. ſ. ꝛ teſti. quonēs. al's em̄ ſubirent anceps purtū ſi poſſe iurarēt ꝺ alieno facto. ff. ꝛ in lit. iuran. videamus. ff. re. amo. l. marcell⁹. qualit̄ iurare ꝛbeāt q̄ purgant: dicit ĩ. e. c. vlt. in fine.

e Non inter. Beſſi cientib⁹. vl' eiā nullis apparentib⁹: epiꝫ ei infamat⁹ ē apꝺ bonos ⁊ graues: ⁊ ſi nullꝰ appareat accuſator. cōpellēdus ē ad purgatoꝝ. ij. q. v. ſi mala. ⁊. ĩ. e. inſt.

Sed nūquid epūs poteſt ꝛ quolibꝫ crimine ꝓtra parochianū ſuū taliter ꝓcederē nō credo. ⁊ hoc intelligo in crimmib⁹ que ſpāliter ꝓtinent ad eccleſiā: puta ꝛ hereſi. ſi. ſ. ꝛ hꝛe. excōicam⁹. §. adiicim⁹. vel ꝛ adulterio: ſi ꝓſanguineus teneat ꝓſanguineam ⁊ vxorem alterius. vel niſi habeat iuriſdictoꝝ tpalem: al's nō videt q ꝛ quolibet crimie hoc poſſit. Arg. ĩ. ſ. ꝛ iudi. nouit.

f Appellauerit. dūtamē iuſtā habeat cām appellandi: puta q̄ excedit modū epūs in purgatōe: vl' al's eum grauat. ſ. ꝛ offi. oꝝ. irrefragabili. ⁊. c. licet. al's nō admittit appellanō: ⁊ ꝑcipue in hmōi crimine vl' infamia. ſ. ꝛ ap. cum ſit romana. in ſi. ⁊. c. vt ꝛbitus.

g Cum. p. Opinionis. ſic. ſ. e. quotiens. ⁊. ĩ. e. cōſtitutus. ⁊ qui vitam eius ꝓterita ⁊ modernā agnoſcāt. ĩ. e. inter.

h Priuare. Qui ꝛficit in ꝓbatōne ꝓ ꝓuicio habet: ⁊ punitur tanqꝫ ꝓbatꝰ ſit crimē. ſic. ſ. ꝛ ſymo. ꝛ hoc inſinuatū. ⁊. ĩ. e. inter.

i Adalii olenna. Arg. xcv. di. eſto ſubiectus. lxxxvj. diſt. qñ. ⁊. ff. ꝛ offi. preſi. obſeruandū.

k Et tuaꝝ. Suſpendiſſes. ꝓter enormitatē ꝛlicti ſuſpenditur ſtatim ꝗs ab officio ⁊ beneficio. ĩ. e. inter. vbi ꝛ hoc ꝺr.

l Purgauiſſe. hec purgatio eſt inhibita ſiue ferri candentis vl' duelli qꝫ tales ꝛū temptare vident. ĩ. ti. ꝓt. ꝓ totū. ⁊. ij. q. v. mennā. ⁊ circa terminū. ij. q. j. multi. Lau. dixit: q poſt talem purgatōnem ꝛ eodē crimine accuſari nō poteſt: qꝫ iuſiurandū maiorem auctem habꝫ q̄ res iudicata. ff. ꝺ iureiur. l. ij. Idem em̄ ꝓ iuſiurandū ꝓſeqmur: qꝺ ꝓ ſniaꝫ. ff. ꝛ iureiu. ĝ ⁊ ſi. §. ſi cū ꝛ hereditate. qm̄ ꝓtoꝝ. iuſiurādū inet. ff. e. l. iij. §. j. ⁊ publica actio. ſ. popular[ꝓſumit ꝓ iuſiurādum niſi ꝓ colluſionē ſit actū. ff. e. eum q̄. §. in popularib⁹. ſolū em̄ ꝛum habet vltorem. ℒ. ꝛ iureiur. l. ij. ⁊ penam a ꝛo expectat. ℒ. ꝛ arbi. aut. ꝛcernim⁹. Arg. ĩ. ff. ꝛ iureiur. ſi duo patroni. in ſi. ĝ ibi ꝓſtat ꝛ de piurio. Ber.

q c Conſtitutus. cōmendaſſes. i. ꝓbaſſes ⁊ examinaſſes ꝓſonas ⁊ famam ipſoꝝ. arg. ij. q. j. multi.

r Inqireres. Mimia examinatio vl' indagatio qñqꝫ vitanda eſt. ff. ꝛ noua. toll mali. in ſi. ff. man. ſi fideiuſſoꝝ. §. j. ff. q. mo. pig. vel hypo. ſol. ſicut re corpali. §. ſi ꝛbitori. xxxij. di. fraternitatis. ⁊. ſ. ꝛ volo. c. j. ⁊. xl v. di. ſunt nāqꝫ. Arg. ĩ. ff. ad. l. acq. ita vulneratus. in ſi. Item ſimilis inqſitio repobat. ſ. ꝛ iudi. cū ꝛputati.

s Ordinandos. ergo ordinandi ita ſubtiliter ſunt examinādi: ⁊ inquirendum eſt ꝛ natione in qua nati ſunt. ſciꝫ an ſint ꝛ illa dioc. ſ. ꝛ cleri. peregri. c. vlti. ⁊ ꝛ natione. ſciꝫ an legitime nati. ſ. ꝛ ſi. preſby. c. j. ⁊ an ſint bone fame: quia ĩ nullo oꝝ eoꝝ opinio vacillare.

ꝛ religioſoꝝ ſacerdotū ꝛ ſupdicta ſymonia ꝛbeat ſe purgare.

¶ Porro purgatiōis tenoꝝ erit hmōi. Epiſcopus iurabit ꝓmū ſup ſancta ꝺi euangelia: q̄ pro eccleſia ſancti petri pſbytero. p danda: nec ipſe ꝑ ſe nec per ſubmiſſam pſonam: nec aliqs ꝑ eo ſe ſciente ꝑcium recepit. ꝛinde purgatores ſup ſancta ꝺi euangelia iurabunt: q̄ ipſi credūt eū ꝛū iuraſſe. ¶ Lexander. iij.

Nos inter alios: et infra. Quia nos. t. f. ꝓſulere volunt: vtꝫ epūs parochianū ſuum ad purgationem cogere poſſit. conſul. t. t. r. q̄ ſi ꝛ aliquo crimine publica laboꝛat infamia: accuſatoꝛe ⁊ teſtibus ꝛficiētib⁹ ad purgationem eſt ꝓ ipm epm compellendus: niſi forte ſup ipo ad ſuperiorem iudicem duxerit appellandū. Sane ſi appellauerit: eꝰ parebit iudicio: ad cuiꝰ examē cām voluerit ꝑ ap. trāſferre. ¶ Dem gaietañ. electo.

Olim. p. manconella pſbr ⁊ infra. Purgatores illiꝰ honeſtatis ⁊ opinionis eſſe volumꝰ: q̄ veriſimile ſit eos nolle amoꝛe vel odio ſeu obtentu pecunie ꝛierare. Et autē idonee appareāt neceſſe eſt vt eius quē purgare ꝛbent vitam ⁊ cōuerſatōnem agnoſcant. ꝛficientes vo in purgatione omni officio ⁊ beneficio eccleſiaſtico ꝓuare ꝓcures: ꝓcauens q̄ ſi qui purgando in ſua noluerint purgatōne aſſiſtere: nullam eis malitales purgatōnes bñdicere nō ꝛbēt. ſ. ne cle. vel mo. ſententiā. ⁊ ideo hec ꝓ nō ꝓſtita habentur.

m Peregrina. i. extranea et repobata. aliter accipit̄ iudiciū peregrinū pro iudicio nō ſui iudicis. iij. q. vj. pegrina. ⁊. c. ſe.

n Non putantes. Idem eſſet ſi coꝝā iudice nō ſuo ſe purgaſſet. ĩ. e. c. pe. in fine. Unde no. repobatas purgatōnes nō facere tidē. ſi. ff. ꝛ pig. act. elegāt. §. q̄ repoboſ. ⁊. l. ne ꝛ ſta. ꝛfum. ſi pat⁹ mus. ⁊ q̄ iurat aliter q̄ ꝛbeat: ex integro eſt iurandū. ff. ꝛ iureiurā. non erit. §. diu⁹. Et eſt ħ arg. q̄ ſi aliquis vocet ad extraordinariū iudicē: ꝓ hoc qꝺ fit ibi: interrumpit̄ ꝓſcriptio. vt l. ꝓdicta. ſi pater. Idē arg. q̄ ſententia que nulla eſt non liberat aliquem.

o Annūciās. ſi. ij. q. v. hꝫ hoc. ꝛ cōſuet. diſt. ij. ego berēgari⁹. ad finem.

p Abſoluas. q̄ntuꝫ in te eſt: qꝫ infamiam facti oīno remouere: ſolus ꝛi eſt. arg. ff. ꝺ obſe. ali. ⁊ li. ꝓſtā. l. ij. Sed nunqꝺ poſt compurgatōnem pōt accuſari. Dicit qꝺā: q̄ ſi accuſatoꝛe ꝓſente ſe purgabit: nō accuſabit euꝫ poſtea: ſicut in abſolutōe ſeu abſolutiōe: niſi in caſu. ff. ꝛ ꝓuari. l. iij. ⁊. ff. ꝛ accu. ſi cui. ſec⁹ ſi nō accuſatus purgeꝫ niſi publice dictū eſſet: q̄ qcūqꝫ velꝛ ipm accuſare: exiret infra certū

xxxiij. dist. laici. ⁊ an sint criminosi. xxxiij. vi. c. vlt.

¶ Immunis. id est q̄ nulla crimina de q̄b infamatus fuit: nō cōmisit sicut credūt: sic debz suppliter: als hec sōza reprobari videt. ī. eo. c. vlt.

b ¶ Juramētū. sicut credūt: als temere iurarent.

c ¶ Tolerentur. ⁊ q̄ sint bone fame: vt hic dicit. j. c. pr. ⁊ §. e. cū. p. ꝑ crimē ei obiici non potest postq̄ ab ecclesia toleratur. vt a purgatōne repellat secus est i illis testib⁹ qui ad testimoniū inducuntur. §. de testi. testimoniū. cum suis ꝓcordan.

d ¶ Condēnati. Exō enī cōdemnati sunt de crimie ⁊ facti ē crimī notorium nō tolerāt. §. de coha. cle. ⁊ mu. c. vi. vnde tāq̄ crimi nosi a iuramēto repel lēdi sūt. vt. §. de testi. testimoniū. Quid si ī modum exceptōis crimen fuerit probatum ꝓpurgatorib⁹: numq̄d possunt repelli eo ꝓtextu: si ex eo infamati erant siue eor opinio grauata est: repellant vt in vere. predic. testimoniū. i fi. q̄ debēt esse bone opinionis: vt hic dicat.

e i ¶ Inter. ecclesiastica cōstitutio. que dicit: q̄ infamati deficiente accusatore admōitōe ꝓmissa si se non corrigant ab officio suspendāt. ij. q. v. pbyter. ſi. §. eca. ij. Unde no. q̄s sit modus ꝓcedendi in purgatōne indicenda. Si q̄s clericus apud iudicem sit infamatus: ꝓsigat eps terminū accusare volentibus: ⁊ si aliquis comparuerit audiat. ij. q. v. omnib⁹. ⁊. xv. q. v. c. j. ⁊ si cōuincat canonice puniat: vt ibi. Si non appareat accusator: moneat ipm ꝑm q̄ dī. §. e. c. ij. ⁊ si se nō corrigit tunc suspēdat: vt ibi dī. ⁊. xxiij. q. iij. forte. ⁊. lxxiij. di. honoratus. ⁊ sic intelligit q̄ dicit hic: tales ab officio tm̄ nē. ⁊ sic intelligit to. illud. c. ij. q. v. presbyter. tamen si mala fama illius crebresat: potest eps inq̄sitōnem ex officio suo ꝓa alium facere. §. de accu. qualiter ⁊ q̄n. vbi plene dicit de inq̄sitōne. et lxxxvj. di. si qd vo. ⁊ ita cum a cōtumacia incipit: taliter ꝓcedere dz ꝓlatus: ar. §. e. c. ij. Q̄q̄ tm̄ ꝓpter enormitatem delicti ⁊ scandalum ⁊ infamiā magnam inde ortam statim potest eps ipm suspendere ab officio ⁊ bñficio vt ḃ factum fuit. ij. q. v. sup cā. ⁊ sic pōt etiā intelligi illud pbyter si. ⁊ hoc unum bñ ſra illius. Et hu. sic intelligit illō. Cum vo incipit eps a crimine ꝓcedere ꝓa aliquem: seruabit illud qđ dicit. §. de iudi. cum non ab homine.

f ¶ Oborta. Argu. q̄ ille cui ꝓbat crimen in modum exceptōis: debeat se purgare si inde remaneat infamat⁹: vnde non poterit ꝓmoueri ante purgatōnem. §. de testi. testimoniū. arg. licz enī exceptio nō infamat. §. ḋ ordi. cog. cum dilectus. in fi. tamen figillat opinionem infamandi. ff. de vtl excep. apud celsum. §. aduersus. ⁊ opinio ordinādi in nullo vacillare dz. xxxiij. di. laici. ⁊ arg. §. de excep. omnes. in. ordinibus faciendis: ⁊ cum satis sit illis qui pro purgando exhibent iuramentū ꝑm ꝓpriam conscientiam ⁊ opinionem iurare: q̄ purgandus a crimine sit immunis: vel q̄ bonū exhibuit iuramentū: q̄ si purgatores ab ecclesia tolerēt: ⁊ sint bone fame in suis ordinibus ministrantes nec in iudicio ꝓ crimine condēnati: ꝓculdubio sūt absq̄ vllo indagine admittendi.

¶ Ano. iij. senon. archiepo.

¶ Inter sollicitudines nr̄as illa debet esse precipua vt capiamus vulpeculas: et infra. Licz ergo ecclesiastica ꝓstitutō tales ab officio tm̄ vsq̄ ad purgatōz canonicam deceat suspendendos: quia tamen eum etiam a beneficio ꝓpter immanitatez criminis suspendisti: nolumus improbare. Nec illud etiam improbamus: q̄ licet contra eum nullus accusator legitimus appareret ex officio tuo: tm̄ fama publica deferēte voluisti plenius inq̄rere veritatem. Attēdentes autez vulgatam infamiā graue scandalum ⁊ vehementē suspitionem ex testū dictis obortā: que contra decanū facere videbant: cum ꝓpter eor quodlibz ei esset purgatio indicēda: et seruantes iusticiam et mollientes rigorem purgationem ei. xiij. manus sui ordinis duxim⁹ indicendam. Ipsum igitur ad te remittentes: vt ibi purgetur: vbi nascitur infamatus: mandā⁹ q̄. accitis tecum nouenten. ⁊ paris ien. epis indictā ei purgatōnez accipias: ita tm̄ vt q̄ ad ei⁹ purgatōz ꝓcesserint cōprobandam sint fide catholici ⁊ vita ꝓbati: q̄ conuersatōnem ⁊ vitā ipsius nō tam moderno tempore nouerīt q̄ trāsacto. purgatōne vo recepta bñficiū ei restituere nō postponas. in penam aūt familiaritatis illius quā cū hereticis sciens habuisse dignoscit: eū ab officio volumus manere suspēsum: donec scandalū sopiat: ita tm̄ vt publice famliaritatē hereticor abiuret. Precipias insup ei districte: vt in ꝓdicta et alijs vllis circūpositis ꝓficeat ⁊ ꝓdicet fidem catholicā: ac ꝓfundat ⁊ detestet hereticā prauitatē: sic deinceps vitā suaz bonis adornans opibus: vt infamia cōuertat in bonā famā: ⁊ oē scandalū ⁊ suspitio de catholicor mētib⁹ deleat. Nō si forsan ī purgatiōe defecerit: eum ecclesiastice discipline mucrōe ꝓcellas: ⁊ ab officio ⁊ bñficio depositū ad agēdā penitentiam in arctū monasterij detrudere nō omittas.

¶ Item abbati sancti dionysij ⁊ presbytero sancti martini.

¶ Cum dilectus: ⁊ infra. Illud auten⁹ vos attendere volumus ⁊ mādamus: vt tales ad purgationē admittant̄ persone: que vicine sunt ⁊ honeste.

¶ Item.

g ¶ Mollientes. Index eni debet habere misericordiā ⁊ rigorē. xlv. di. disciplia. ⁊ c. sunt nāq̄ ⁊ c. vera.

h ¶ Xiij. man⁹. hic excedit nūer⁹ cōpurgator ꝓpter inanitatē crimis Arbitrarius enī est tal nūerus. ij. q. v. ꝑbz si. ⁊ diminuit q̄nq̄ in epo j. e. cum in iuuentute. ad fi. et habito respectu ad crimina enormitatē indicenda est purgatio: q̄nq̄ cum plurib⁹ q̄nq̄ cum paucioribus: ꝑm q̄ visum fuerit imponēti. Ordinaria purgatio cōsueuit notari quibusdaz verbis. Pontificem patrū manus purget duodena. Quinta sacerdotē leuitam tercia pēa. Alba nor maiori: minor est ad hibēda minori. Quem plebs accusat purgabit in manifesto. Que chorus ante chorum sua sit purgatio presto. Lau.

i ¶ Moslat. ij. q. j. si peccauerit. ⁊ q. v. meminā. xxxiij. dist. illud. ⁊. §. de electi. postq̄. xv. q. v. de crimie. ⁊. C. vbi de crimi. agi opor. auten. qua in quincta.

k ¶ Modernо. q̄ debēt ee vicini ⁊ noti. j. c. pr. ⁊. §. e. ex tuar. cōstitur⁹ ⁊. c. cum. p.

l ¶ Familiaritatis. ex q̄ orta fuit infamia cōtra eū. si. xxxiij. di. q̄rūdā. ⁊. §. de accu. nulli. ⁊. j. e. cū in iuuētute. Et est hic ar. q̄ ꝑsumit contra aliquem vt de aliquo ex sotietate.

m ¶ Abiuret. Qui enī est infamatus de hoc crimine: purgare se dz nō cōsideratōnem epi. §. de here. excōicam⁹. §. q̄ ār. merito iste dz abiurare familiaritatē ex qua fuit infamat⁹. Jn q̄busdā eū casib⁹ tenet̄ q̄s iurare se non fecisse. sicut q̄libz absoluēdus. xj. q. iij. cū aliqs. ⁊. j. de sen. ex. ex tenore. Item incendiari⁹. xxiij. q. vlt. pessimā. ⁊ hereticus dicit hic dī. ⁊. §. q. vij. quoniens. ⁊ de ꝑse. dist. ij. ego berengarius. ⁊ in quolibz nefando crimine. xij. q. ij. de viro. io.

n ¶ Jn arctū monasteriū. imo videt q̄ deponens tradi debet curie secularī. §. de here. ad abolendam. §. j. j. Rñ. ⁊. c. excōicamus. §. damnati. Quare ergo iste non tradatur curie degradatus: cum deficiēs in purgatione ꝓ ꝓdēnato habeat: Rñdeo: ꝑsumptio enī ista licz sufficiens sit ad ꝑstitōnem officij ⁊ bñficij ⁊ etiā deppositōnem: non debet ꝓtea tradi curie seculari: q̄ directe ꝓdemnatus nō est: ḣ presumptue. ⁊ contraria loquūtur cum aliqs cōdemnatus est vere nō ꝑsumptue. huic enī non sunt ꝓbatum q̄ sit hereticus verus: ḣ q̄ habebat familiaritatem cū eis vnde ꝓpter hmōi ꝑsumptiones non debuit taliter damnari. argu. §. de ꝑsump. litteras. ⁊ damnati vere de hereti si redire volunt in ꝑpetuum carcerem detrudūtur. §. de here. c. pe. §. pe. quibus iste in iure cōparat quo ad penam quodāmodo.

o ¶ Cum dilectus. Vicine. Ex hoc ꝑsumit q̄ eius vitam ⁊ conuersationē agnoscāt. §. de ꝑsump. q̄stā. ⁊. c. quo. Non enī idoneus est q̄ factū ignorat. §. de iura. calū. in ptractandis.

p ¶ Honeste. ⁊ sufficit q̄ ab eccīa tolerent: nec sunt de crimine ꝓdēnati. §. e. constitutus. Ber.

a Cum i iuuentute. corrigit. v. q. v. non osculat. ⁊. xxiij. q. v. pues.

b Ab illius. ſ. neptis ſue cum qua dicebatur cōmiſſe. ē. de pſump. cum in iuuentute. que ē ps iſtius: ⁊ hec pnuat ad finem illi⁹.

c Sequit. q; pmoz ē ad malum q̄ ad bonuz ois etas ab adoleſcēa. xij. q. j. omnis. ⁊ hūana natura facile plabit ad delicta. in aut. ō mona. §. ſi qs. circa fi. coll. j.

d Ubi. i. poſtq̄.

e Poſtulare. Dz q̄lit potuit hoc poſtulare: cū ei hoc non fuerit iniūctū ⁊ procurator non poſſit deferre iuramentuz: niſi ſpālit ſit ei hoc mādatū ff. de iureur. iuſiuradū §. vlt. dōs non tenebat ratum habere factum p curatorz: ſm q̄ papa h̄ minuit: ex eo q̄ dicit: nō iurz neceſſitate. Uel pōt dici: q̄ non excedit mandatum ſi facit quod ē vi cinū mādato. ē. de elec. in cauſis. ff. iudi. ſol. tā tamen. §. vlt. Uel dicas q̄ procurator ad hoc mandatū habebat: put ſarz colligit ex ipſa lra.

f Impoznitate. ſi. ō pe. di. j. impoznia. C. de pet. bo. ſbla. l. j. li. x.

g Tūc purgarēt. pſumit ergo q̄ ſuffraganei partē ſui metropolitani foueant quo ad ea q̄ ſpectant ad honorem ipſi⁹ vnde poſſum recuſari i factis ipſi⁹. ē. vt li. non preſta. accedens.

h Nō ſunt. Notabile ē q̄ aliqs p ſeipm poſſit purgari ſine aliqb⁹ ſui ordinis: ſi oēs alij ſunt inimici ei⁹ qui ſunt ſui ordinis. argu. ij. q. v. ſi legitimi. ⁊ tūc cum alijs inferiorz ordinis poteſt ſe purgare: ⁊ etiam cum laicis ſi clerici deficerēt ex eadem cā. ar. ij. q. v. oīb⁹. ⁊ euā cū femis. ar. xviij. q. ij. in decimo. io.

i De teſtib⁹. credūt ſic. j. e. c. vlt. in fi. ē. eo. quoniā. ⁊. ē. de teſti. quoniā. al's āceps ſubiret purgū: ad quod nemo cōpellit. ff. ō i lit. iur. videamus. ⁊. ff. re. amo. marcellus. q̄ō eſſz ſi de facto alteri⁹ preciſe iurarēt: vt ibi. ⁊ ſic iurat de credulitate i iuramēto calūnie. C. de iura. calūn. l. ij. §. q̄ obſuari. in fi. ſic ⁊ alibi: vbi ſerē teſtiomū de auditu. ff.

k Cedens. Voluiſti. ſi. ē. de teſti. ſup eo. ⁊ de pba. ſi arbiter. ē. de ſpon. preterea. ff. de ritu nup. adoptiuus. §. ſeruiles. in fi.

Cum in iuuentute ſua: et ſra. Quia vo pater filiū quē diligit corrigit: nos q̄nque eccleſieñ. epo p lras noſtras ad maiorē cautelā inūxim⁹: vt ab illi⁹ familiaritate ceſſando talit ſe hret: q̄ ſiniſtra ō ipo ſuſpitio nō poſſit hri: ß iimic⁹ hō reſcripti lraz ſurripiēs apud regē ⁊ regni magnates ipm neq̄ter publicaut: vt ſic deberet āpli⁹ infamari. Uñ nos tantā emuloz neq̄tiā attēdētes lz pulſati fuerimus multotiēs ꝫ eū: nūq̄ tñ ad uerſus ipm potuim⁹ cōmoueri: ſcientes q̄ dictū facile ſeq̄t multitudo. Ubi vo idē epūs ad ſtrigoneñ. metropolī extitit poſtulat⁹: q̄dam q̄ ſup ipa poſtulatōe aduerſabant eidē: vt pmotōnē ipſius facilius impedirent illi⁹ crimiatōis carbōes reaccēdere ſunt moliti. Uñ q̄dā procurator ipſi⁹ ō pſilio amicoz ſuoz q̄ ſup hoc bonū zelū habebāt ß nō ſm ſcietiā: cepit cū inſtantia poſtulare: q̄tenus eidē epo purgatiōz canonicam facerem⁹ indici: vt ſuam innocentiā demonſtraret. Nos autē poſtulatōnem hmōi minus pudam reputātes procuratorē ipm ab ea ſepe voluim⁹ reuocare: ⁊ infra. Ceterū quia procurator inſtabat: compulſi fuimus nō iuris neceſſitate: ſed importunitate petētis: vt p nos ei purgatiōz canonicā cū duob⁹ abbatibus mandarem⁹ indici: q̄uis fuerimus proteſtati q̄ ex alia cā talis petitio min⁹ pude tunc fiebat: q̄a ſtrigoñ. eccleſie ſuffraganei vir eo tpe purgarēt eundez: q̄ in facto poſtulatōnis ptradicebant eidē: ⁊ ſuffraganei coloceñ. eccleſie ipm mime tunc purgarēt: q; int eum ⁊ coloceñ. archiepm de ſtrigonieñ. metropoli ptentio vtebat. Uñ cū nō ſint alij pōtifices ī vngaria: merito videbat q̄ p epos regni ſui ñ poſſz ī illo articlo ſe purgare.

Item trieneñ. archiepo.

De teſtib⁹: ⁊ infra. Illi vo q̄ ad purgādā alicui⁹ infamiā inducunt: id ſolū tenentur iuramento firmare: q̄ veritatē credunt eū dicere q̄ purgat.

Item florentiñ. epo. Accedēs ad pñtiā nr̄am. t. diac. būili nob inſinuatōe monſtrauit: q̄ cū a ſuis emul⁹ diceret q̄ eſſet filius ſacerdotis: tu eū nec promouere voluiſti nec pmiſiſti ab alio promoueri. Quocirca mādā⁹ q̄. ſi publice fuerit nota reſpſ⁹ ⁊ de ipſa tibi ltime pſtare nō poſit: purgatōe ab ipo recepta ipm ñ differas ppē h̄ ad ſacerdotis officiū promouere: q; ⁊ ſi ñ ſit nota delicti: ētñ nota defect⁹ ipediētis ad ſacros ordies promouendū.

Item eugeñ. abbati ⁊ ſcholaſtico mutiñ.

Cum dilectis filijſ. h. pſbro ⁊. g. procuratori. o. clici. t. capellanū nr̄z pceſſeri⁹ auditorē idē procurato pposuit: q̄ cū dict⁹ pſbr ſup iceſt⁹ crimie fuiſſet publice infamat⁹: pſtantieñ. epūs ordinari⁹ iudex ei purgatōz idixit: q̄ cū ſe purgare neq̄iſſz: ab ipo ſunt ſuis eccl̄ijs ſmaliter ōſtitut⁹ q̄s ipe nihilomi⁹ detinuit p violentiā occupatas. Cūq; idē pſbr cuiusdā ſanguinei ſui vxorem publice detineret ad petitōz plebani ō benſo ⁊ q̄rūdā alioz clicoz pſtātieñ. dio. iudicib⁹ dicimur lras deſtinaſſe: vt ſi dict⁹ pſbr ſup crimie adulterij ⁊ iceſt⁹ coā ipis ſe purgare non poſſet: ipm pēa debita caſtigarēt: q̄ cū pſtitiſſet eidē: q̄ idē pſbr p eo q̄ in purgatione defecerat: ab epo memorato fuerat pdēnat⁹: ipm vtpote ptumacē pdictis eccl̄ijs p ſniam puauerūt: maxie cū de inceſtu ⁊ adulterij crimie tanq̄ de notorio liq̄ret eiſdem abbati ſancti galli ad quē illaz eccl̄az donatio ptinebat: ptātē liberaz pcedentes eccleſias illas pſonis alijs pferendi: q̄ eas poſtea ſupdicto. o. clico aſſignauit: ⁊ ſra.

l Purgatione. Et quō purgabit ſe q̄ nō ſit filius ſacerdoz: q; negatiua probari non poteſt directe ⁊ pterea tale eſt factum q̄ō p̄bari non poteſt. ff. de pdi. ⁊ dmon. l. luci⁹. ⁊ Rūdeo: hoc indirecte pbabit. ſ. q̄ fuerit filius tal' laici ⁊ vxoz eiuſdem quā p legitima tenebat: ⁊ hoc notum ⁊ publicū erat: ⁊ ſic pbabit ſe nō fuiſſe filiū ſacerdotis. Itez eoipſo q̄ probat ſe filium vxoz tue quaz tu tenes p vxore probabit ſe filiū tuū eſſe. arg. ff. ō in ius vocā. q; mr̄. ⁊ ſic purgatur aliquis non ſolū a crimine ß etiam ab irregularitate: vt pz hic: ⁊ laici etiā ſe purgāt. ē. e. nos inter. ⁊ etiā femie. ē. e. moniales. bñ poteſt etiaz iurari ſup pdictōne pſone. ff. de iureur. l. iij. §. j.

m Delicti. q; nō eſt culpa eius q̄ gignit: ß q̄ generat. lvj. diſt. naſci de adulterio.

n Cum dilectis. reſtitutus. q̄ deficit in purgatōe de pomer. vt. ē. e. cū me. ⁊. c. cum. p. ⁊. ē. de ſymo. de hoc inſinuatū. ⁊. xxx. di. c. vlt. ſed in caſu iſto nō debuit p̄uari ſed ſuſpendi ab officio: niſi tu velles equipare crimen inceſtus crimini ſymonie ⁊ hereſis. ē. e. mē. in pn. Tamen papa nō improbat factum epi conſtan. q̄a de hoc nō agebatur. Sed credo q̄ bene fecit epiſcop⁹: quia pſumptiue conuictus eſt: ⁊ talis preſumptio tranſit i violentiam. Bernar.

o Pena. vt p̄uaret officijs ſuis vt dictuz eſt in p̄ma notula.

p Contumacem. ⁊ male: vt patz p ſequētia: quia nō ſeruauerunt ordinem iuris: debebāt inquirere ad petitionem eoz: quia impetrauerunt inquiſitionē vocato preſbytero: vt haberet facultatem ſe defendendi. ſupra. de accuſationibus. qualiter ⁊ quando. §. debet. non obſtante facto conſtantieñ. epiſcopi: cum de illo nihil eis commiſſum fuiſſet: ⁊ ſic ordo iuris in inquiſitione ſeruari debet: precipue circa clericos ſeculares. Bernardus.

a Juris ordine. ſi iuris ordo q̄ eſt ꝛe ſba iudiciop nō ſeruetur: nihil agit. ij. q. vj. §. diffiniua. aliꝰ ordo q̄ nō eſt ꝛe ſba iudiciop lz nō fuer: ſnia tenet: niſi p appellatōz releuet. C. ꝛe ap. l. j. Jo. Et hic hēs q̄ caſſato ꝓncipali caſſat acceſſoriū. vt. §. ꝛe no. op. nūci. cū ex iniūcto. ꝛ §. ꝛe accu. ad petnōz.

b Repugnātia. vñ nō ſunt audiēdi. §. ꝛe ap. ſollicitudinem. et xxiij. q. vij. qđ ät. Et imputandū eſt illis q̄ taliter retulerūt: cum poſſent relatōz ſuā diligentiꝰ aduertiſſe. §. ꝛe fi. inſtru. iputari. ꝛ C. e. ti. ſcripture. ꝛ nō proceſſus illop ꝛ q̄cq̄d occaſiōe illiꝰ ꝓceſſus factū ē irritat. ſcz ꝓceſſio eccīap. ſi. §. ꝛe fi. inſtru. inter.

c Notoriuz. q̄uis q̄d dicat notoriū: hēs. §. ꝛe coſa. cle. ꝛ nu. c.

d Indicēda. vlt. q̄ nec ꝓbatōne opus erat. ij. q. j. ꝛe manifeſta. §. ō accu. euidentia. citatio nō faciēda eſt. xxiij. q. iij. ꝛe illicita. ꝛ ij. q. j. ꝛeus oī potēs. ꝛ ſnia ꝓferēda vt hic dr. ꝛ §. ꝛe app. cū ſit romana. ꝛ c. ꝛe manifeſta. nec regrit purgano: vt hic. quia illa nō hz locum: niſi cū factū dubiū eſt ꝛeſi cientiby accuſatoraby ꝛ teſtiby: vt §. patet in multis. c. nec ꝓbatio vt. ij. q. j. ꝛeꝰ oipotēs. ꝛ c. ſceꝰ ꝛe mālfeſta. Et ſic pz q̄ i notoriis q̄ntū ad ſniaz nō aliq̄ ſunt partes iudicis. Nēq̄ nō recipiuntur ꝓbatōes ex abūdāti. §. ꝛe elec. bōe. j. xxiij q. j. pudenda. in fi. ꝛ ff. ꝛe manumiſ. cām. in ꝓn. nihil em̄ tam indubitatū eſt: qđ nō recipiat q̄ndā ſollicitā dubitatōz. in auc. ꝛe tabell. e Apud bonos ꝛ graues. Mo. q̄ dicit apud in medio. col. iiij. bonos ꝛ graues fuerit infamatus. ꝓ hoc videt q̄ nō refert vndecūq̄z orta fuerit infamia: exquo apud tales tam laborat: ſufficit ad purgationē indicendam. xxiij. q. iij. ecce. ꝛ §. e. accedēs. Ar. ℈. §. ꝛe accu. qualiter ꝛ qñ. ꝛ. xj. q. iij. in cuiꝰ. ij. q. v. omnib. Per hec iura ſcđo inducta dicit q̄dā: q̄ ſi infamia orta ſit a vnby ꝛ emulis: nō ꝛpellit ad purgatōz. Alij dicit: qđ videt veriꝰ q̄ exq̄ aliqs infamatꝰ eſt apd bonos ꝛ graues: compelli dz ad purgatōz: ne apud illos incredibilis remaneat q̄ iura ꝓmo inducta. ꝛ. ij. q. v. oībus. ꝛ c. q̄liter ꝛ qñ. non f Ordinarius. cū cā illa ꝛelegat iudicaby cōmiſſa fuiſſet: ꝛdicit. ꝛ ſic eps nullā hēbat iuriſditōz q̄tū ad cām ea pēdēte: vel purgatio tanq̄ a nō ſuo iudice inducta nō valet. §. ꝛe ꝓſue. ad audientiā. cum ſuis ꝓpr. ꝛ §. ꝛe of. le. licet. Et ita purgatio mnꝰ iuſta nō facit fidē: §. eo. ex tuaz. nec etiā ꝛelegatus ipam tenet audire: q̄ eo omiſſo acceſſit ad ordinariū. ff. ꝛe arbi. §. ꝛ ſi. §. vlt. ꝛ. l. ſe. ūmo videt q̄ talis cām pdere dz. ꝛe aſſer. tol. l. j. §. vlt. ꝛ arg. §. ꝛe reſcrip. ex tenore.

f Lecipꝰ. curaſtī. ꝛe uſto biſuntiñ. habuiſti vt credo. §, ō accuſatoz. ꝛ ibi ꝓmiſit ꝑp inqſitōz ꝑ ipm: ꝛ eiſdē iudicaby ſcribit b.

Dictus vo ꝓſbyter inter cetera rñdit: q̄ ꝓceſſus iudicū ꝑdctoz ꝛebebat merito retractari: cuz li te nō ꝓte. ꝓcedere ꝓſumpſerūt ꝑ cū: adūciēs q̄ purgatōz indicta ab electo ꝓſtantien. curauerit exhibere: ꝛ ifra. His igit et alijs plemꝰ intellectis: lz lre ille q̄ ad ꝑdictos iudices impetrate dicūt: vl ipaz trāſcriptū oñſuz nō fuerit coz̄ nobis: q̄ tñ ex te noze relatōis ipſoz quā dictꝰ ꝓcurator exhibuit: ac ſi littere ipe oñſe fuiſſent: nob ꝓſtitit euidēt iudices ipos ꝓtermiſſo iuris ordine ꝓceſſiſſe: tā ꝓceſſuz eop q̄ ꝓceſſiōz eccīaz a ꝑdicto abbate ō mādato ipoz factā aucte ap. retractāꝰ: ꝓſertim cū relatōis ipi⁹ ſeries repugnātia ꝓtineat ꝛ aduerſa. Dr ei q̄ crimē eiuſdez ꝑſbri vſq̄adeo publicū fuerat ꝛ notoriū: q̄ nullꝰ inficiatiōi locꝰ pēit exiſtebat: vtpote cuꝰ vniuerſe vicinie ppls teſtis erat: ꝛ tñ ibidē ꝓmittit: q̄ eidez ꝑſbro ꝛminū pēptoriū ꝓfixerūt: ī q̄ ſi poſſet ſup infamia ꝑdictoz criminū canōice ſe purgaret: cum nimiz ſi crim̄ notoriū exiſtebat nō erat illi idicēda purgatō: ſ ī eū ꝑdēnatōis ſnīa ꝓmulgāda: ꝛ infra. Si vo nullꝰ apparuerit legitimꝰ accuſatoz. ꝛ ipm iueneritis apō bonos ꝛ gues ſup ꝑdictis crimiby vl ipſoz alto infamatū: purgatōz ei canonicā idicatis: nō obſtāte q̄ coz̄ ꝑdicto electo dr ſe purgaſſe: cū iudicio pēdente coz̄ iudicib ꝛelegatis

nō ꝛebuerit ordinariꝰ purgatōz indicere infamato. ¶ Dem. Lcepim⁹ lras q̄bz nob intimare curaſtis: q̄ aplico mādato ſup indicēda purgatōe archiepo biſuntiñ. recepto ipm citaſtis vt ocurr: q̄ ad diē ꝓfixū ꝓparuit coz̄ vob: iuramūtū purgatōis offerēs ſb hac foza videlz q̄ īmunis erat ab illis crimib: ſup q̄bus ſe purgare ꝛebebat: ꝛ infra. Ipſe vo ad pñtiaz nr̄am accedēs hūiliter ſupplicauit: vt ſaltē ſup purgatōe incōtinentie dignaremur tēpare rigorē: q̄ ñ ꝛeberet aſſerere q̄ a natiuitate ſua nūq̄ paſſꝰ fuerit lapſuz carnis. Pozro cū ab eo non credaī exactū fuiſſe hmōi iuramūtū potius forte ꝓſumim⁹ q̄ alia ꝛe cā volebat ſb ꝓſcripta foza iurare: videlz q̄ īmunis erat ab ill' crimib ꝛe q̄bz fuerat infamatꝰ: tāq̄ dimiſſis p pñtiaz iā eēt īmunis ab illis: ſ ſb iuraze nō parue temeritatis exiſteret: cū beatus iob dicat: etiā ſi ſimplex fuero ſb ipſum ignorat aīa mea: ꝛ ifra. Jōq̄z ꝓſcriptā purgatōis formā ſm quā idē archieps obtulit ſe purgare: reprobam⁹ vtpote indiſcretā temerariā ꝛ ineptā inūgētes eidē: vt ſi voluerit ꝛ potuerit ſm hāc formā ſe purgare ſm ſanū intellectū quem ei ducimus exp̄mendū: videlz q̄ illa crimina grauioza. i. ſymoniam venditōz iuſticie: atq̄ incōtinētiā ꝛe q̄b⁹ īfamatꝰ extitit: iuret ſe minime commiſiſſe: poſtq̄

b At natiuitate. immo oporteret vt ſufficeret q̄ poſt baptiſma illō viciū nō ꝓmiſerit: etiā ſi taliter ſe purgare ꝛeberet. xxv. di. ca. vlt. ſ hodie rigor illius canōis nō ſeruat q: ꝛſectus nr̄i corporis diſtrictōis illi⁹ nō patit manere cenſurā. xxxiij diſt. fraternitatis. ꝛ ſine vicio carnis panci inue niunt. l. diſt. q: tua. q: difficile ē ꝓnere. xxxiij. q. v. q̄ ſint. Quare dicit papa: q̄ nō credit ab eo taliter iuramētū exactū: q: nec ꝛebuit vt patz. ℈.

i Preſumim⁹. Ar. q̄ ea que dubia ſunt q̄ alio fiant: in tuiorem ptem facienda eſt interpratio ℈. ō reg. iur. c. ij. ff. e. ti. ſp ī dubijs. ꝛ. l. ea que. verbū illud qō erat immunis: dubiū erat: vtz. ꝛ ideo papa interpretat illud in ſecuriorem ptē: q: ſic iurare ſatiſ eſſet: vt ſequit.

k Ignorat aīa mea. et ideo ſemp dz numere: q̄a bonaz mētiū eſt ibi culpam numere: vbi etiā culpa ñ ē. §. ꝛe obſer. ieiu. cōſiliū. §. ij. ꝛ. v. diſt. ad eius vo. q̄a ſi dixerim⁹: q̄ peccatū nō habemus veritas in nobis nō eſt. ꝛe pe. di. ij. ſi em̄ inq̄t. vbi ſunt verba iob cōuenientia hanc ſniam. Et ſepe dimiſſo pcto alicuꝰ ꝓmit ille poſt pctū dimiſſum. ꝛe pe. diſt. j. ſi pctū. ꝛ ſic iſte temerarie am ꝛ dubiā purgatōnez volebat ſubire: q̄ ācepe piurij: qō fieri nō dz. ff. ꝛe i lit. iurā. videāꝰ. ꝛ nō ꝑp talē reprobat purgatōz tanq̄ ineptā ꝛ moloſam. Cōtra. §. e. ꝓſtituꝰ. huic ſtanduz eſt. ꝛ expone ibi a crimie īmunis. i. nō cōmiſit illa crimina ꝛe q̄bz infamatus erat ep̄s vt credit: ꝛ ita ꝛebet intelligi vt ibi notat. ꝛ ſic pōt ꝓſtare.

l Grauioza. ſ. ſymoniā: cuꝰ cōpatōe ceta crimia p nihilo reputant. j. q. vl. c. vl. ꝛ ita ſymonia int̄ gmioza pcā reputat: ꝛ homicidio q̄q̄z m Venditōz iuſticie. Juſticia em̄ vēdi cōpat. §. ō accu. inqſitois. nō dz. xxij. q. v. nō ſane. ꝛ. xj. q. iij. nō lz. ꝛ. §. ꝛe vi. ꝛ ho. cle. cū ab oī ſpecie. ꝛ intantū reprobata eſt q̄ venalis etiam ſnia nulla eſt. ij. q. vj. §. venales. ita q̄ nō eſt appellare nccē. C. q̄ñ quo. nō eſt ne. venales. ꝛ nō ſolū iuſtica imo iuriſditio nō dz vendi. §. ne pla. vi. ſu. c. j. ꝛ. ij.

n Exiſtit. ſup his tñ ꝛ nō ſup alijs dz ſe purgare: nec inqſito nec receptō teſtiū ſup alijs fieri dz. qō ſi ſiat ñ valet. §. ō accu. inqſitōis. §. j.

o Abinime cōmiſiſſe. Hec eſt q̄ ꝛebita forma ꝛ. c. q̄liter ꝛ qñ. ij. purgādi ſine aliquo ſcrupulo duplicatat: q: ꝛ ſi egiſſet ſic ō illo crimie penitentiā: adhuc infamia remaneret ꝛe facto: q̄ p pñam nō tollit. ij. q. iij. §. hinc colligit. ff. ꝛe obſe. a li. ꝛ li. ꝓſtan. l. ij. vñ purgatio dicta ñ ſufficiebat directe: q̄ ꝛebuit ſe purgare ſm hāc formā. ſic. §. e. quotiēs.

p Poſtq̄. q̄ ꝛe preterito ſe nō purgabit: q: cū tpe ſue ꝓmotōis nō fuit infamatus: q̄ñ alꝰ nō ꝛebuit ꝓmoueri. lxxxj. di. tātus. ꝛ. §. ꝛe accuſatoz. ꝛ tali mō nō purgabit: q: approbauerūt mores ipſius. vnde ipm poſtea reprobare nō pōt. viij. q. ij. dilectiſſimi. ꝛ. xxxij. q. v. hoziēdus. ꝛ. §. ꝛe iureiurā. quēadmodū. ff. ꝛe adul. l. ſi vxor. in fi.

a Credūt. sic. ꝫ. eodē. quotiens.

b Vra. Aliqtenꝰ tolerare. in nullo eñ casu talis purgatio dz toleraꝛi: nec obstat q̄ possz obijci ō golia: q̄ pugnauit cū dauid. ij. q. v. monomachiā: qꝛ illō fuit factū instinctu spūs sancti: sic̄ petꝰ excusat̄ q̄ gemmū fecit hōicidiū. xxiij. q. vi. occidit. ⁊ patriarche excusant̄ ab ad ulterio. ꝫ. de diuoꝛ. gaudemus. Hec purgatio ab ecctia reꝓbat̄: cum deum ponus tēptare videat̄. j. e. ca. vi. ⁊ fabricante dyabolo: facta est vulgaris purgatio. ij. q. v. mennā. ⁊ c. ꝓsuluisti vñ q̄ in culpa nō est: punit̄. j. c. ꝓ. nam q̄dm hz hō q̄d faciat: nō debz deum tēptare. xxij. q. ij. queritur cur patriarche ⁊ athlete sm leges nō hñt locū. L. ō gladia. l. vna.

ll. xj. Bernar. Ignificantibus. Restituāt. Sed q̄liter hoc eē potest q̄ re tractetur sñia a qua nō fuit appellatū: cum iam trāsiuerit in rem iudicatā: hz veritas aliter se hēat: ⁊ iam ex ipsa sñia uus factū est q̄ui ad liti gantes. ꝫ. de re iudi. cuz iter vos. ⁊ p ea q̄ postea emergūt: sñia non retractat̄. ꝫ. de re iudi. inter monasteriū. ⁊. c. ii. ⁊ tāl̄ error ꝺecretus sñiaz nō retractat. ff. famu. herc. cū putarē. ⁊. L. de pdi. inde. l. j. Ad hoc dicas q̄ ꝓpter ꝓbabilē errorē bene retractat̄ sñia. ꝫ. ō frigi. fraternitat̄. xxxiij q. j. ca. ij. ff. qñ ac. de pecul̄. est an. l. ij. al's ē. ꝫ. ꝑme. l. ⁊ incipit q̄stū. ⁊ plerūq̄ veritate compta retractat̄ sñia. ff. ō pdi. sine eā. si fullo. ⁊ etiam ꝓpter ꝺelictū aduersarij ꝫ. de diuoꝛ. ex lris. ⁊. ff. de iureiur. admonendi. L. ō trā fac. si ex falsis. Sic ꝙ modo apparet q̄ sñia falso lata nl'a fuit auct̄ nulliꝰ ⁊ reꝓbate ꝓbatiōis de utroq̄ iure: ergo debuit merito retractari. Jo.

d Flecti filij. Mouiter. ꝓpter q̄ cum eis minus est agendū. j. de pe. ⁊ re. is q̄. ⁊. ꝫ. de diuoꝛ. is qui. quousq̄ fuerint in firma radice plantati. xxxv. q. iij. q̄ scripsi.

e Interdictū. vt. ij. q. v. mennā. ⁊. c. ꝓsuluisti. ⁊. ꝫ. ti. ꝓri. ex tuaꝛ. ⁊ ꝫ. ne de. vel mona. sententiā. ⁊. L. de gladia. l. vna. li. xj.

f Temptari. quod fieri non debet: iuxta illud. Non temptabis dñm deum tuum ⁊ cetera. xxij. q. ij. queritur cur patriarche. ⁊. xxiij. q. vlt. si nulla. Bernardus.

g Ij rixan. Impensas. Operas aūt amissas ⁊ impensas in curatione ꝓstabit: vt hic dicit. ⁊. ff. si qua. pau. fe. di. l. ex hac. ⁊. ff. de iniec. ⁊ effu. l. vl. ⁊. ff. ad. l. acq̄. q̄ actione. in ꝑn. Deformitat̄ aūt ratō nō habebit: qꝛ libeꝛ corpus nō recipit estimatōnem: vt i ꝑmis ad archiepiscopalē ꝓmotus est dignitatem: ⁊ cōpurgatores sic iurent q̄ credūt eū verū iurasse quo facto vos illū dimittatis i pace: alioq̄n ⁊c.

De purgatione vulgari.

Elestinus tercius.

Vra suscepti regimis ⁊ ifra. Cū. t. f. duxerit se. apo. ꝓsulendā: vtrū sup ecclesiaꝝ possessiōib⁹ duella deant sustineri: tue duximus sollicitudini respōdenduz: q̄ in eo casu vel alijs etiā hꝫ nō debes aliqtenus tolerare. Mno. iij. pozi sancti sergij spolet.

Ignificantib⁹. u. laico et fratrib⁹ eiꝰ ad. n. noueris audientiā pueniſſe: q̄ cū q̄dam eos sup furti crimine accusaret cū eo coacti sunt inire duellū: in q̄ alijs peccatis suis ꝓdientib⁹ ceciderūt: ꝓpter q̄ ō per cōsules spoletanos bonis fuerūt ꝓꝛijs spoliati: nūc vo furtū apud alios est inuentū: ⁊ q̄ ipsi fuerint innocentes est faciēte dño reuelatū. Eñ cōsulib⁹ ipsis debuim⁹ in mādatis: vt ablata restituāt vniuersa. Onozius. iij.

Flecti filij nouiter i liuonia baptizati guez ad nos querimoniā detinarūt: q̄ frēs templarioꝝ ⁊ alij q̄ tpalem i eis potestatem exercent: si quando de aliquo alio crimine infamāt̄ eos ferri cādētis iudiciū subire cōpellunt: quibus siqua exinde sequat̄ adultio: ciuilem penam iſligūt. Cum igit̄ hmōi iudiciū sit penitus interdictū: vtpote i quo deꝰ tēptari videt̄: mādaꝰ q̄. dictos frēs et alios vt ab hmōi ꝓsuꝝ grauamīe oīno desistāt p cen. ec. ap. re. cōpellas.

De iurijs ⁊ dāno dato.

In exodo.

Ij rixati fuerint hoīes ⁊ pcusserit alt̄ ꝓximū suū lapide vel pugno: ⁊ ille mortuus nō fuerit: si iacuerit in lecto: q̄ pcusserit operas eiꝰ ⁊ ipēsas i medicos restituat. In eodem.

Ij q̄s aperuerit cisternā ⁊ foderit ⁊ nō operuerit eā: ceciderit q̄z bos vl' asinus i eaz: dñs cisterne reddet ꝓcium iumentoꝝ: quod autem mortuū ē ipsius erit. Item.

Ij bos alienus corrupeta eēt ab heri ⁊ nudiustercꝰ ⁊ nō custodiuit eum dñs suus: reddet bouez ꝓ boue ⁊ cadauer integꝝ accipiet. Item.

Ij leserit q̄spiā agrum vel vineā ⁊ dimiserit iumētū suuz vt depascat aliena: ꝓ dāno estimationē restituet. Item.

Ij egressus ignis comprehenderit aceruos fruguz siu estates segetes i agris: reddet damnū qui ignem succenderit. Ex penitenſ. romano.

Ij q̄s domum vel aream: cuiusq̄ incenderit voluntarie: sublata ⁊ incensa omnia restituat: ⁊ tres āos peniteat. Ono. iij. epo bonon.

Lim scribentibus nobis epo mutin. vt potestatem consiliarios ⁊ populū ciuitatis florēt: ad satiſſaciendū ō dānis ⁊ iniurijs irrogatis epo ⁊ eccleſijs felulan. cē. ec. coartaret idē testes lite non cōtestata recepit: quare nos eius ꝓcessu penitus reuocato commune florentin. q̄ banniuerat epm felulanen. j

duabus legib⁹. et. ff. ad. l. rhodi. ō iac. l. ij §. corpoꝛ. ⁊. ff. ō eiec. ⁊ effu. l. j. §. ħ cū hō. tū si liber hō perijt. l. solidoꝝ fit ꝑdenato. vt. §. sed cum homo. illud fit ꝓ pena nō ꝓ estimatone.

h Ij q̄s. Reddet ꝓcium. si hoc fecit in publico: si vo in ꝓuato loco vbi consueuerūt fieri ñ tenet̄ ff. ad. l. acq̄. q̄ foueas. q̄ occasionem damni dedit: tenet̄. ff. ad. l. coꝛ. nihil itereſt. ⁊. ff. ad. l. acq̄. q̄ occiderit. §. pe. ⁊. j. e. c. vlt.

i Ij bos. Custodiunt. supple ⁊ alterius bouem occiderit: vñ tenet̄. quia culpa fuit negligētia ipsius damnū datum est q̄ debuit diligentiā adhibere. vt. j. c. vl.

k Reddet bouē. hꝰ intellige cū bos ille q̄ dānū dedit aggressus est alium ⁊ occidit: ħ econuerso nō tenet̄. ff. si qua. pau. fe. di. l. j. §. cū aretes. ff. ad. l. acq̄l'. itaq̄. seu cū dubium est quis bos ꝓmo aggressꝰ ē. ff. ad. l. acq̄. sciaz. §. cū stramina ⁊ si al's aial tuū mulꝛ dānū dedit: tu teneꝛ. j. e. c. vl. v. q̄ si. ⁊. j. ca. ꝓ. Bernardus.

l Ij leserit. Estimatōnē restituet. nisi dando aial velis liberare telꝑm. j. e. c. vl. Vtra ei estimatōz nō tenet̄ ꝓpter pastu pecoꝛ ⁊ actione i factū ꝓuenit̄. ff. de ꝓscrip. ver. q̄ seruā daz. §. si glans. ⁊ expellere dz animal q̄ damnū dedit: ⁊ tanq̄ suū nō includere illō cum dñs illius teneat ad dānū. ff. ad. l. acq. quintus mutius. §. pomponius.

m Ij egressus. Reddet damnū. si fuerit in culpa dum apposuit istum ignem: nec adhibuit diligentiaz quam debuit. ff. ad. l. acquil'. qui occidit. §. in hac. ⁊. j. eodem. ca vlti. al's si nihil de conungentibus omiſſerit: non tenetur. j. e. ca. vltimo.

n Ij q̄s domū. Voluntarie. secus si ꝫ volūtatē: dū tū nihil de ꝓpingentibus omiserit. j. e. c. vlt. in fi.

o Restituat. in quadruplū infra annū: post annuz in simplū. ff. de incen. l. j. ħ si negligentia in simplū: ħ si dolo fecerit ꝑm leges cōdemnabit. ff. eo. qui edes.

p Lum. Reuocato. lite vo non contestata non valet ꝓcessus: vt hic patet: ⁊. ꝫ. vt lite nō ꝓtest. accedens. ⁊. ꝫ. ō elec. dudū. ij. ⁊. ꝫ. de pur. ca. cum dilectus.

q Bannimerat. tale bannū nullū fuit: q nullā hz iurisdictōz i tpm laico em nō licet de clerico legē dare. xcvj. di. bñ qdem. xvj. q. vij. nō placuit. imo tanq̄ sacrilegus fuerat puniendus. e. cā. 7. q. e. si quis pncipiū. 7 q in eo offendit ecclesiasticā libertatē: 7 ꝓpter hāc iniuriā punīt ad expēsas ḡs ꝓpt hoc fecit: 7 dāna q̄ pulit tali occasiōe: vtz.

a Taxatōne. debet inde pmo taxare de expēsis: 7 dānis in iudicio petitis. iij. q. iij. offerat. vsi. q̄ fieri. 7 postea dz iurare: 7 tali iuramēto stabit tāq̄ legitime pbatōi. C. vñ vi. si qñ. 7. ij. q. j. in pmis. ff. ō his que vi metusue cā fi. c. vl. vbi de hoc.

b Usualis monete. 7 si de hac non fuisset dictū: de illa tñ intelligeret. ff. de le. j. si seruus plurīū. §. vlt. 7. ff. de ꝟbō. emp. impatores. 7 si pl'es essent usuales mōete. vt de minori intelligendū. ff. de leg. iij. nūms. 7 §. de cen. ex pte.

c Mīra. dānoz. Mo. ḡ q̄ differēna ē int dānū 7 expēsas: vt hic ptz: 7. §. c. pr. arg. vñ iuramentū sup vno factū nō extendit ad alīō: cū sint diuersa: puta si. ꝓpt discordiā dom⁹ aliq̄ destructa fuerat possessio aliq̄ sterit' remāsit: l' q negociari nō potuit: hmōi dāna remissa sit 7 iuramēto firmata. Quoddā ei dānū sine interesse dē circa rem: puta sbtractis instrumentis ḡo possessio eccie firmat vel alterius teneris ad illud dānū q̄ cōingit ꝓpter absentiā instroz. xij. q. ij. si ḡs de clericis. 7. ff. de acti. empt. 7 ven. iulian⁹. in pn. Quoddā dē extra rem: puta debuit tibi frumētū: 7 q nō redit suo tpe: familia tua fame periit: illud damnū nō pstāt ß precium frumenti vl' vini. ff. e. sterilis. §. cū p venditoē. expense dicunt ḡs ḡs facit circa sumptus litis 7 circa aduocatos. C. de iudicibus. Be istis expēsis mentio fit §. vt lite ñ pnest. qm. §. in alijs. 7. §. de dolo. finē. 7 pstes expense fuerūt ḡs faciebāt eundo 7 redeundo: vl' expendēdo pecuniā suā: faciendo maiores expēsas q̄ pstituerūt. ad istas expēsas iuramētū nō extendit: tñ si intellexissz ō hmōi expensis: 7 ō his intenderūt iurare: 7 hoc pstaret 7 sup his fieret interpatio sic credo. ß h simplicit dictū fuit de dānis: ḡre ad ea tm restringit iuramētū. 7 sic aliud dānus 7 aliud expēse: sic dz: aliud pena 7 aliud multa. 7 aliud fraus 7 alī dolus. ff. de v. sig. aliud fraus.

d Contribuat. ꝓ bono pacis: vt h dicit: sic fit pributio: q̄n iacet⁹ mercū factus est. ff. ad. l. rho. de iac. l. j. 7. ij. §. cū eadē. 7. l. amisse. Sic ḡ in casu isto equū est fieri pributōz ꝓpt bonū pacis 7 pcordie: ne forte hac occasione pcordia nō seruet.

e Si culpa. Mo. q̄ ad hoc vt teneat q̄ dānū dedit seu iniuriam irrogauit: necesse est culpā intercenire: alioq̄n nō teneret. vñ infantes 7 furiosi nō tenent si dānū dederit: q: iudicū animi nō būt ff. ad. l. acq̄. ß 7 si. §. iniuriaz. 7. §. igit. 7. xv. q. j. illō. impubes tñ dolī capax tenet. vt i. c. illō. 7. §. igit. 7 ille nō tenet de culpa q̄ ad sui defensionē 7 incōmodi 7 eodē mō dānū dedit. ff. e. sciēnā. §. q̄ cū alit. 7 de leuissima culpa ḡs tenet in casu isto. ff. e. in lege. 7 ille excusat a culpa: q̄ alterius impulsu vl' violentia ventoz damnū dedit. ff. e. quēadmodum. §. si nauis. 7. §. item labeo.

f Tulisti. Mo. q̄ nō solū q̄ damnū dedit seu iniuriaz irrogauit: ß q̄ opem tulit tenet: puta si vn⁹ tenuit 7 alius interemit: ille q̄ tenuit quasi cām mortis dedit: ideoq̄ actōe in factum tenet. ff. e. de mela. §. si alius. 7. §. de eo. 7. ff. de iniur. nō solum. in pn. 7. §. si mādato. sic 7 ope 7 pstilio furtū cōmittit. inst. de obli. que ex delic. nas. §. ope. 7 homicidiū ope 7 pstilio cōmittit. §. ō homi. sic dicit ū. §. alii q̄. 7. §. vlt. 7. §. hi q. 7. si. ff. de adul. is cuius. §. vlt.

g Impiina. que ānumerat culpe. inst. ad. l. acq̄. §. imperitia. 7. ff. de re. iur. impiria. 7. ff. loca. si ḡs fundū. §. celsus. Idem intellige de negligentia: qui hic dicit: ergo siue culpa siue impiria vl' negligentia dānū dederis: vl' si iniuriam irrogaueris: vl' damnū opem dedisti: teneriz. esti negligentia tua aliquod minus bene fecisti: 7 ob hoc dānū datū sit teneriz ff. ad. l. acq̄. si seruus. ij §. si ex plaustro. 7. l. qui occidit. §. in hac. 7 negligentia ipiriat. j. de pe. 7 re. q̄stū. vbi de hoc.

h Ignorantia. hic nō excusat ignorantia a culpa si potuit scire ex seō suo pungere iacturā vl' iniuriā: puta mihi licet petere penitentē me si cum vellem eū petere: alius petisti imputat mihi. ff. ad.. acq̄. sciam. §. pe. 7 ff. de iniur. eū q̄. §. si iniuria. Arg. ꝺ. ff. e. si cuz seruo. debuit ḡ adhibuisse diligentiā i facto suo: vt dicit in fi. 7 sic nō imputaret. Et illō scias q̄ iniuria sit aut re aut verbis. re q̄dē manifestē: verbis ḡdēs punctū dē. ff. de iniur. l. j. 7. §. de re iudi. cum te. 7 iniuria p dissimulatōez aboleē. ff. e. non solum. §. j. Et illud scias: q̄ conuentus de dāno dato si negauerit: 7 pbatum fuerit: cōdemnat in duplum. ff. ad. l. aquil'. l. secūda. 7 C. eodem titulo. contra negantem.

i Animalia tua. Sic ergo si quadrupes tua siue aial dānuz dedit: ad estimatōz teneris: q: nō custodisti aialia tua. tū si velis dare aial pro dāno: liberare te potes. vt h dicit. 7. ff. si quadrupes. pau. fe. di. l. j. circa pn. 7 insti. e. ti. in pn. vñ sumpta fuerūt hec vba. 7 hoc hz locū in his aialibus que ptra naturā mouent: vtpote si bos cornupeta solit⁹ fuit vl' equus calcitrosus: vt dī in pdictis. l. Jn feris autem aialibus q̄ nāli sua feritate dānū dederūt: hoc nō hz locū: q: illud aial dādo nō liberaueris: q: non adhibuisti diligentiā quā debuisti: vt h. j. dicit. nihilomin⁹ teneriz vt h dī: saltē directa actōne vel vtili potius. Si vo ausugit 7 nocuit: nō pōt dīs quondā puenire: q: desunt dīs esse: vt. ff. e. l. j. §. i bestijs. 7 insti. e. §. j. Fere bestie sunt: vt vrsus 7 cerui q̄ sunt aialia: siue volatilia fera dicunt in insti. de re. di. §. fere. 7 i alijs. §. se. Cum em liber hō dānū z dat: locū hz actio. l. acq̄. dum vo quadrupes siue aial locum hz actio de pauperie. cum vo seruus: tunc locū hz actio noxalis: 7 tunc licitum est seruū dare p dāno dato. insti. de noxa. circa pn.

k Nō curasti. q: hmōi aialia nō debēt teneri in publico: vbi publicū iter est. insti. si quadru. pau. fe. di. §. hic q̄s. als. §. certū. si vo teneant in publico 7 dānū dederunt: tenet dīs in duplū: 7 nihilomin⁹ actio de pauperie locum hz: q: cum plures actones concurrunt penales in eadem re: vna nō tollit aliam. insti. e. §. fi.

l Occasionē. ff. ad. l. acq̄. q̄ occidit. §. in hac. 7. §. de homi. dolo. vbi de hoc. §. de testi. sicut. in glo. q̄ incipit: ar. q: vi.

m Omisit. Mo. q: nō est imputandū ei q̄ ō pstringentibus nil omisit. ff. ad. l. acq̄. q̄ occidit. §. i hac. 7. l. q̄ foueas. 7. l. si putator. 7. l. di. si duo. 7. §. de homi. c. vl. 7 antepe. Ber.

Al que. Loquēbat. sic. vj. q. j. imitare. 7 ō pe. di. j. mēsurā. 7 ita quotiēs ḡs delignit: tonitrua punire dz. sicut in practibus fieri dicit: vt pena soluta practus maneat i sua firmitate ff. de trāsac. q̄ fidem. ß enim arbitrio ḡs stare nō cogit pena soluta: nisi id expresse dicat. ff. de arbi. si duo. in fi. Et sic est arg. quoniam clericus in delicto reptus fuerit: tonitrua exigat ab eo pena. ar. xxiij. di. q̄ q̄. i fi. 7. ff. de v. ob. si sic stipulatus. Ber.

Presbyteri. Cō posimo. hec com positio p. l. lombardam ē sexcētor solidor. xvij. q. iij. q subdiaconū.

c Vtilitatib⁹ eccle. hoc ideo: qr ꝛ sic ecclesie iuria facta sunt ꝛ in suum ministr: inf illud. Qui vos tangit me tāgit. ij. qō. vij. accusatio. Et ē ar. q penas pecuniarias quas recipit epūs nō inf ipe: ß in vtilitatem ec l'ie ꝙuert ꝛbent: vel diuidet illas. arg. ꝛ. j. di. ius militare. ꝛ. xvj. q. vij. c. j.

d Cum. scz eccleste.

e Sociaunt. baptizando ꝛ ordinando illū.

Scz. Laicis. Sz ge re a laicis: qr forte sunt ꝛ sua iurisdictione tpali: vl' ō ꝙsuetudine hoc habent.

g Penā pecuniariaz. ex hac ꝛcre. videt q p crimib⁹ pēa pecuniaria exigi nō dz: cū papa hic eam phibeat. ar. xvj. q. vj. cognouimus. ꝛ. c. ꝛ lapsis. ꝛ. c. epo. ꝛ. illud j. q. j. nullus epūs. et. s. ꝛ symo. nemo. ꝛ. lxxxviij. di. si qs epūs. Arg. j. xviij. q. v. si vos. Unde nota: q cum ius statuit penam pecuniariā infligendaz: qcūqz cognoscit ꝛ illo crimie: illam pōt infligere. ff. ꝛ iudi. l. ij. §. vlti. ꝛ. s. ꝛ rapto. in archiepiscopatu. et. xij. q. ij. cum ꝛuotissimaz. xviij. di. qm. Si vo ius solā penā spūalē vl' corporalem sup crimie statuit: iudex nec dz nec pt illam in aliā cōmutare. ß ille tm q ō illo crimie potest dispensare. Et cū ꝛ pēa criminis nihil ꝛ iure cautū est: an pecuniariā vel aliā infligat: iudic' arbitrio cōmittit. s. ꝛ of. ꝛleg. ꝛ causis.

Cum iudex sup crimie dispēsare pōt: bn pōt infligere penā pecuniariā vel aliā: ß archidiaconi isti sup his criminib⁹ dispēsare nō poterāt. vn nō ꝛbebāt penā pecuniariā infligere: ß imponere spūalē pm q qlitas crimis exigebat. arg. s. ꝛ iudi. at si clerici. Hugo dicit: q illa pena est infligenda q magis timeat. ar. xxiij. q. iij. ea vindicta. ꝛ. q. v. pdest. ꝛ s. vt li. nō ꝛte. qm. in fi. Sed hoc intellige hr lo cū: cū iudex tal' est q possit dispensare ꝛ cōmutare penas: ß isti archidiacoi hoc n pōt. alias

b A vicarijs. hoc erat symoniacū: cū ordo sit sacramētū cui adheret executio. si g vnū vēdit ꝛ reliquū. j. q. iij. si qs obiecerit. ꝛ. c. saluator.

i Ꝙ Allūma. Allio. ita vt ꝓter expensas ꝛ calūnia puniat. C. ꝛ calū. l. iij. ꝛ insti. ꝛ pe. ꝛ. litigan. §. aduersus. qr infamis efficit vt ibi dr: ꝛ qđ legit hic facit mentionē.

k Victor. victus victor in expensis pdēnari dz: si p calūniaz ꝛ mala fide appareat eum mouisse litem: vt hic expresse dicit lra in pn. ꝛ i qui. ꝛ. iudi. §. oportet. colt'. vj. ꝛ. ff. ō iudi. eum quē temere. Alij dicunt q eo ipso q succūbit ꝓsumit calūniari. vn pdēnari dz in expēsis. De hac materia plene dictū est. s. ꝛ do. ꝛ ꝓtu. finem.

l Misi sententia p absente. sicut cauetur. C. ō iudi. ꝙrandum. §. ꝛ liquidem. ubi dicitur q tunc victus presens sumptus suos ꝛ condēnatione ꝛducat. Ber.

Presbyteri interfecti cōpositio epo ad cui⁹ parochiā ptinet soluat: ita vt medietatez vtilitatib⁹ eccie cui ꝓfuit tribuat: altera in ei⁹ elemosynā iuste disptiat: qr null⁹ ei⁹ heres ꝓximior vr q q ipm dño sociaunt.

Lex. iij. cantuar. archiepo.

Lex iuxta aplm: ꝛ infra. Accepimus: q archidiacōuentren. epatus p corrigēdis excessib⁹ ꝛ crimiib⁹ puniēdis a clicis ꝛ laicis penā pecūniariā exigūt p annua exactōe pūas qnqz suspendūt eccias interdicūt: a vicarijs ꝛnarios vt eos in ecclesijs cātare pmittāt: exigere nō formidāt: et alia agūt q canonū obuiant institutis: ꝛ ꝛ radice cupiditatis ꝛ auaricie p dire vident: ꝛ infra. Mandam⁹ q̄tenus archidiaconis predicti epatus b districti⁹ interdicas: si aūt ꝓtrauenire pūmpserit: eos ap. ces. eccle. cen. cōpellas.

Dem in concilio turonen.

Qlūniam ꝛ audaciaz temere litigantiū pdēnādo in expēsis ꝛ alio multiplici remedio sanctō impialis ꝓpescit. Qm igit sacris institutis cōlonare dinoscit: pcipi⁹ vt ꝛceko in causis pecuniarijs vict⁹ victori i expēsis legitimis pdēnet nisi snia p absente ferat.

Innocentius. iij. indronien. archiepiscopo.

Qlod in dubijs: ꝛ infra. Quia vo tā sacerdotes qui gubernāt naues ad pugnā: q̄ q̄ psonaliter exercent pflictū ꝛ hi q alios incitāt ad pugnādū: oēs enormiter peccāt: ꝛ rigore canonico eos credi⁹ ꝛponēdos

Dem lundonen epo.

Qle discretōnis prudētiā ꝛ infra. Ad illō qō a nob tercio req̄sisti qualiter clerici i latrocinijs vl' alijs magnis sceleribus ꝛphensi puniri ꝛbeāt respōdem⁹: q a suis ordinibus ꝛgradati ōtrudi ꝛbeāt i artis monasterijs ad pniam pagendā

Dem abbati ꝛ fratrib⁹ cripteferate.

Qnstitutus in pntia nra ꝛ infra. Lz autez in instro episcopi lauitani expressa fuerit certa pena: quā pars ꝓtractum nō seruans solueret obseruanti: cū tñ vtraqz pars venisse cōtra illum ex pfessiōe ꝓpria puincat cum ꝛ pars vestra subtraxerit episcopo pensionem: ꝛ episcop⁹ ꝓcuratōnem exegerit ab eadem ecclesia: sicut econom⁹ ꝓposuit memoratus: vtrāqz partem ab ea reddimus absolutam.

Dem priori sancti fridiani ꝛ mgro. b. canonico pisano.

Sper his ꝛ quibus nos psulere voluistis: ꝛ infra. Clericus aūt q p eo q variauerat ꝛ vacillauerat coraz vobis: ꝛ mādato nostro captus est et ꝛtentus: infamiā nō incurrit.

Dem spoletano epo.

Qlam ad nos rectores clericoz sancti fortūati q̄rimoniā trāsmiserunt: q cum tibi essent

q Qlod in diuentant. sin bello iniusto. ar. s. ꝛ homi. sicut dignū. §. q vo. ꝛ. ff. ad. l. aq̄l. item mela. §. ite cū eo secus si esset iustū: qa tunc licitū est hortari ꝓximij. q. vi. hortatu. ꝛ c. igit. ꝛ c. vt pdem. ꝛ interesse bellis. e. cā. q. iij. maximianus.

Qle discretōis Deprehensi. et ꝙuicti. sola ei ꝛphensio non sufficit. s. ꝛ iudi. cū non ab hoie. vl' intellige ꝛphensi ita q factū sit notoriū p euidētiā facti. tales ei statum pdēnari pūt C. ꝛ ꝛfen. ciui. l. ꝛ sensores. ꝛ argu. s. ō coha. cle. ꝛ mulie. c. vi. ꝛ. ij. q. j. ō manifesta. ꝛ talis ꝛphensio aucte sui prelati fieri dz: ne vltra se extēdat violētia q̄ exegerit ꝛ sensio cl'icoz. j. ō sen ten. ex. vt fame. al's capiētes essent excōicati: vt ibi.

o Monasterijs. si. xvj. q. vj. ō lapsis. ꝛ l. di. si ille. ꝛ si incorrigibiles fuerint p secularē iudicē: p⁹ea ꝛphendāt. s. ꝛ iudi. cū nō ab hoie.

a c Onstitut⁹. ex pfessiōe. Confessio em in iure facta piudicat. s. ꝛ trāsac. ꝓterea. ij. ꝛ. s. ō pfessis. cum sup. ꝛ. c. vi. vbi ꝛ hoc. ꝛ. C. e. l. vna. ꝛ. ff. e. l. j.

b Vtraqz. Sed vr q eps nō inciderit in penā: nā cū altera ps ei subtraxit pēsionez: licite potuit petere procuratōz: q fidē ñ seruāti fides ñ ē ꝺuāda. s. ꝛ iureiu. puēit. ij. nā licitū est redire ad

pōtem actōz: cū ex ꝓte altera nō pareat pacto. ar. s. ꝛ pac. cū pdē. ꝛ hoc dictū fuit. s. ꝛ elec. cū int. r. Scōtra vr q illi potⁿ piudicet q vi timo incidit i penā. nā si vteraqz est i mora: sp vltia mora nocet. ff. ꝛ pi. ꝛ cōmo. rei ven. illud. Rīdeo b ꝓpt par ꝛelictū neuter incidit in penā. ff. ꝛ re. iur. cū par. ꝛ i ꝛelict' mutua fit cōpēsatio. s. ꝛ adul. c. pe. ꝛ vl. xxxij. q. vj. nihil. ꝛ. ff. solu. matri. viro. Jo. ꝓpēsatio mutua fit. ff. ꝛ ꝓpen. si ambo. ꝛ. ff. ꝛ volo. si duo. hec ꝛcre. ꝛcisa sunt i fi. huius ꝛcre. s. ꝛ reli. w. ꝓstitutus. ꝛ p illā poteris intelligere istam.

c Sp his. Variauerat. ꝛ ideo nō fuerat ei credendū. iij. q. iij. §. q falso. ꝛ. s. vt ecclc. bene. vt nostr.

d Non incurrit. quia genus pene per se nō infamat: nisi sententia pcedat. C. qui. ex cau. infa. irro. l. j. ꝛ. l. nullam. lz gratianus aliter senserit. iij. q. vij. §. tria. in fi. Vin.

e Ꝙ Ulam. Persolutis. eoipso q sortē recepit: pene remisciasse vr ff. ꝛ eo qō cer. lo. l. vlti. in fi. ꝛ. ff. ꝛ le. cōmis. post diem. Et ita videt q eam vlterius petere non possit: per hoc quod hic dicit: nisi aliter conuenerit inter eos cum sortem recepit. scz q sors ꝛ pena pen possit. argumē. ff. ꝛ transac. qui fidem. C. ꝛ transac. cum ꝓponas. ff. si quis caut. l. ij. j. responso. Et sic videtur ex hac ꝛcre. q nō cōmittit pena in totū cum effectu: lz sors i totū soluta nō sit.

vñ habes ꝓ̄ia plura. ff. de v. ob. stipulatiõnũ. §. si sortẽ. sup hoc ꝓsueuit distingui. aut em̄ illõ qõ ꝓmittitur sõ pena ꝓstitit i dãdo aut in faciẽdo. si constitit in dãdo in totũz cõmittit pena: lz i pte sit satisfactũ. ff. fami. her. heredes. §. i illa. in fi. ff. de v. ob. stipulationũ. §. si sortẽ. l. in executiõe. §. uẽ si uta. ff. de pig. sed an uic. ar. Si vo constitit i faciẽdo: et illõ qõ ꝓmissum ẽ sõ pẽa sit indutidũ: nic idẽ est qõ in primo casu: q: i totũ cõmittit pẽa ff. fami. her. heredes. §. an ea stipulatio. et ff. de v. ob. eadem. §. cato. i pn. ubi: ab oĩb factũ ẽ. l. in executiõe. §. insolidũ. hãc eqtatẽ seruat hic iuno. Nec est ꝗdus ille rigor vt in totũ pẽa exigat. q: nõ dz qs cũ aliena iactura ditari: vt hic dr. xxij. q. ij. primũ. ff. ó ꝑdicta. inde. nam hoc. q: ñ interest illi⁹ penã recipe ꝓ soluta sorte: ꝛ iõ qa placuit eqtatẽ ꝓferri stricto iuri. C. de iudi. placuit. vñ ife super hoc impetrate ñ valuerãt qõ ꝓz ex eo q̄ dicit: Vtitate tacita. Alij doctores legũ ꝗdẽ illuz rigorem. Si vo factũ sit indutiũ: ꝓ parte tm̄ cõmittit. ff. rẽ rata. ha. si procurator. ꝛ ar. ff. de v. ob. eadem. §. cato. ubi at si ó eo cautum rẽ. Dz ꝑ̄ vr i l. ꝑdicta. ff. si qs cau.

in. xl. libris ꝓ quoddã arbitriuz ꝓdẽnati: essetq̄ pẽa. xxx. librarz apposita: nisi ea soluerẽt in termino ꝓstituto. tandẽ. xxxiij. libris ĩ termio ꝓsolutis occasiõe vij. residuarz ꝓ q̄sdaz nr̃as lr̃as vtitate tacita ipetas obtinuisti eos in ꝓfatis. xxx. libris tibi per delegatũ iudicẽ ꝓdẽnari. Quia igit te nõ decet intãtũ põtifical modestie obliuisci: vt ĩhonestis q̄stib⁹ anhelãdo desideres cum aliena iactura ditari. mãdam⁹ q̄. vij. librarz solutõe ꝓtẽt⁹ sup pẽa xxx. librarũ mẽoratos rectores cetero nõ molestes. ¶ Dem.

Daures nr̃i apl'atus pue nit: q cũ q̄dã parochiani tui ausu dyabolico bone memorie. j. vincẽtinũ epm̃ ꝓdecessorẽ tuuz neq̄ter ꝓmisserent feuda: et bñficia q̄ illi a vincentina eccia obtinebãt: ipsis p sniam fuerãt cũ multa deliberatõne sublata. Quia igit maiori sunt aiaduersione plectẽdi: nos tã tibi q̄ successorib⁹ tuis auctẽ ap. phibẽ⁹: ne ipsis aut heredib⁹ eoz bñficia ꝓdicta restituãt: seu ó nouo eis alia q̄libz ꝓferant. ¶ Dem.

Olect⁹ fili⁹ elect⁹ scti. p. ad montes: ꝛ infra. Me iudicialis euanescat auctas: cũ de litigatoris ꝓbitate ꝓstiterit aduers⁹ assertoz iudicis temere ꝓsumptis: iuxt supioris arbitriũ digna potit aiaduersiõe puniri ¶ Dem in pcilio gnãli.

Nq̄busdã ꝓuincijs eccle siarũ patroni ꝛ aduocati seu vicedomini se in tantã insolentiaz erexerũt: q̄ nõ solũ cum vacantib⁹ dz ecclesijs de pastoribus idoneis ꝓuideri: difficultates ingerũt ꝛ malicias: verũ etiã ó possessionib⁹ alijsq̄ bõis eccliasticis p sua volũtate ordinare ꝓsumũt: ꝛ qõ horrendũ est dicere: in necẽ ꝓlatorũ prumpe nõ formidãt. Cũ igit qõ ad defensionis subsidiũ ẽ inuentũ: ad dpssionis dispendiũ nõ debeat retorqri: ꝓhibem⁹ expsse ne patroni l'aduocati seu vicedomini sup ꝓmissis decreto plus vsurpẽt q̄ repiat in iure ꝓmissum ꝛ si ꝓ ꝓsumpserint: p seueritatẽ canonicã districtissime compescant.

¶ Sacri nihilomi⁹ pcilij approbatõe statuim⁹: q̄. si patroni vl' aduocati aut feudatarij seu vicedomini: aut alij bñficiati alic⁹ eccie rectorẽ vl' clericũ aliũ ip̃i⁹ eccie p se l' alios occidere vl' mutilare ausu nefando ꝓsumpserit patrõi ius patronat⁹: aduocati aduocatiã: feudatarij feudum: vicedomini vicedñatũ: ꝛ bñficiati bñficiũ ꝓsus amittant: ꝛ ne min⁹ videte q̄ excessus memoria proget: ñ solũ de ꝓmissis nihil pueniat ad heredes ꝫ etiã vsq̄ ad ãrtã gnãtiõz posteritates taliũ in clicoz collegiũ nullaten⁹ admittant: neq̄ ĩ domib⁹ regularib⁹ alicui⁹ ꝓlatõis assequant honorẽ: nisi cũ eis fuerit misericorditer dispensatũ.

¶ Onori⁹. iij. ꝓposito archidi. ꝛ h. canonico suessiẽ.

¶ Rauem capl'i lunẽ. recepim⁹ qõnẽ: q̄ cum comes registreñ. p multis iniurijs q̄s irrogarãt eisdẽ: p iudices a se. ap. dele. excõicatõis vinculo fuerit inodat⁹. idem p duos ãnos ꝛ ãpli⁹ ĩ excõicatõe ꝑsistẽs iuri parere ptiacit renunt claues eccie

te testi. cũ a nobis. ꝛ. s. ó ꝑba. qm̃ ꝫ falsam. cum standũ est. Dz qõ dicit h: q̄ puniri dz litigator vex est cũ temere ꝑdicit iudicis assertiom: puta cum iudex hoc qõ dicit ostẽdit p acta: vl' cũ litigator nihil ostẽdit ꝓtra excõicatõis sniam: tunc puniẽt in sumptib⁹. ſ. de sen. ex. sacro. ar. s. e. calũnia. vl' al's ꝑm arbitriũ supioris vt h dr. ꝛ s. de of. dele. de causis.

k ¶ Illi q̄busdã. Defensionibus. patroni ei⁹ eccliã defendẽ debent. xvj. q. vi. filijs. hãc defensionẽ nõ debẽt extendere ad grauamen vt hic dicit. sic. s. de ap. c. iij. ꝛ ca. cum spãli. §. porro. ꝛ. s. de iureiurã. q̄nto. ꝛ xxij. q. iij. inter l ¶ Jure ꝓmissũ. /ceta ꝑmissum patronis ẽ pñtare rectorẽ ꝛ hñe ius ꝓcessiõis: ꝛ si ad iopiã vgat: ei ab eccia succurrit. s. de iurepa. nobis. ꝛ xvj. q. vij. q̄unq̄. sic eps nõ dz plus petere a subdit⁹ q̄ sit ꝓmissum a iure. xviij. q. ij. hoc tñ. ꝛ. x. q. iij. q: cognoni⁹. ꝛ s. de cen. cũ ap's. al's restitueret duplu. s. de imu. ec. qa pleriq̄. ꝛ s. de cen. ꝓcuratones. i fi. ni ¶ ꝓesumpserit. nisi forte in casu quẽ hẽs. ſ de sen. ex. si vo. cũ moderamine inculpate tutele al's nõ.

n ¶ ꝓrsus amittant. ꝛ deuoluãt ad eccias q̄ facta est iniuria. xvij. q. iij. si qs deceps. ꝛ ca. qsqs. vt dictũ ẽ. s. e. ad aures. ꝛ xxvij. qõe. j. si qs rapuerit. Sic ꝙ eccia non hẽbit patronũ: sic ꝛ vasallus amittit feudũ: vt hic pz: si nõ ꝫuat fidelitatẽ dño. xxij. q. vlt. de forma. ꝛ in libro de feudis: quẽadmodũ feudũ amittatur. ꝛ. xcvj. di. si impator. si. s. de postu. c. vlt. sic ꝛ in alio reo cat ꝓt talẽ ingratitudinẽ

si seruus. vbi cõmittit pena in totũ: lz dcr exceptõ ꝑ alia pte: ꝛ factũ vr diuidũ. Dz dicit ꝑsueuit: q̄ illõ est spãle in iudicõ: q: ꝛ ibi mora purgat. ff. si qs cau. ꝛ si p⁹ tres. ß ĩ pẽali stipulatõe ñ purgat. C. de ꝛben. ꝛ cõmut. stip. magnã. q: ips ibi impellat. s. de loca. c. vlt.

f ¶ Aldodestie obliuisci. ꝓferẽda est em̄ estimatõis opinio pecuniario cõmodo. ff. de solu. cũ ex ꝑtib⁹ causis. ff. de usur. i pecudũ. §. vl.

¶ Pena. vr ꝙ ex hoc q̄ eccliastica ꝑsona non possit exigere penã nec ab ea exigi. ar. xij. q. ij. fraternitas. Arg. ꝫ. s. e. ꝓstitut⁹. De hac mã

Daures. restituanẽ. imo /dictũ est. s. de arbi. dilecti filij. vr q̄ maiori pena puniẽdi sunt: vt nõ solũ ea nõ restituãt: ß oĩa alia bona sua eccie cui iuria facta est tradant ꝑpetuo. xvij. q. iij si qs deceps. ꝛ anathemauzent vt ibi dr: lz ipo iure sint excõicati. e. cã. ꝛ. q. e. si qs suadẽte. Itẽ alia pena imponit. ſ. e. in qbusdã. ꝛ si iter aliq̄ suũ epm interficiãt: puant epo. xxv. q. ij. ita nos.

d ¶ Electus. assertionem. Ar. q̄ verbo iudicis est credendũ: nisi ꝓrarũ ꝓbet: vt hic dr. ar. s. de ꝓba. post cessionẽ. Ar. ꝫ. s.

ꝛ ꝑter alias etiã. s. de dona. c. vl. vbi de hoc. C. de reuo. dona. l. vl.

o ¶ Ad heredes. ꝛ descendentes p lineã directã vsq̄ ad ãrtã gnãtionẽ: vt hic dicit. q: vsq̄ ad ãrtã gnãtoz extendit ꝓsanguinitas. s. de ꝓsang. nõ dz. Et est spãle hic q̄ fili⁹ punit p delicto patris: sicut in crimine lese maiestat. vj. q. j. ſ. vex. v. si qs cũ militib. ꝛ in hereti. s. de hereticis. al's bona dãnatoz deuoluũt ad heredes. C. de bo. dã. auten. p ¶ Prelatõis. Sed ꝫ videt cum ingressus religiõis /bona. tollat irregularitatẽ. s. de fi. ꝓby. c. j. ꝛ in auten. de mo. in pn. colt. j. dic vt. s. de aposta. c. ij. Ber.

q ¶ Dispensatũ. Cum nõ determinet a quo possit dispẽsari: dicit Jo. q̄ eps pot dispẽsare: ex quo papa spãli nõ reuocauit sibi dispensatõz. ar. ſ. de sen. ex. nup. Honestũ esset q̄ nullus eps sine lnia pape dispẽsaret cum talib: vt alij saltẽ numerẽt cũ videret illos vsq̄ ad vltimã gnãtõz

c ¶ Rauem. Claues. datas petro. xxij. di. c. j. ꝛ xxj. /puniri. di. i nouo. ꝛ petro date sunt ecclesie. xxiij. q. j. quodcũq̄. ꝛ cuilibet eius successoꝝ. arg. s. de trãsla. q̄nto. Ber.

b Contenendo. ⁊ si al's ligatus nō fuisset ex ꝓceptu ligaret. xj. q. iij. §. cum ergo sententia. in fi. ⁊. xxiij. q. iij. norādū. non em̄ debet ꝓceni cum sit medicinalis. ij. q. j. multi.

c Heretice prauitatis. hoc ideo dicit: q; qui ꝓpter suspitionem hereseos excōicat: si p annū steterit in excōicatōne: postea tanq; hereticus habet s. de here. excōicamus. §. j. tam si p pmacia excōicet siue p annū siue p plures in excōicatōne steterit ñ habet vt hereticus: ꝫ al's ꝺ eū ꝓcedit vt hic dicit.

d Nobilitati. nota q; parcatur nobilitati circa penas vt alit pmat nobilis q; ignobilis. xxiij q. j. q cōtra pacem. ⁊. l. di. pmaces. ⁊ in bñficijs etiā magꝭ pudēdū est nobilitan. lxxxvj. di. nō satis. ⁊. c. psiderāda ē. Ar. ꝺ. q; eque pmat s. de sta. regul'. ea que. vbi de hoc.

e Ecclesias. aliq̄ō ius. sorte ispatronatus: vt q̄cq̄d aliud possit ab ecclesia capere: vt si eccia aliquo debito teneat eidē vt interim eccia ei respōdere non teneat. vt. s. ꝺ bere. excōicamus. §. credentes. ⁊. c. vl. ⁊. xv. q. vj. alius. nos sanctor. ⁊ ipo iure absolui sunt tales: ⁊ hic ꝓcipit q; denuncient solūmodo absoluti: vt in fi. dicit. Et est arg. q; crescente pmacia crescere ꝺz pena. s. vt li. non cōtest. q̄ñ. in fi. ⁊. ff. de penis. l. relegati. Ber.

f Manifesta. occulta. immo q̄ publice peccāt: publice corripiant. ij. q. j. si peccauerit. ⁊ de ꝑse. di. ij. ego berengarius. ī fine. ⁊ hoc siue sint grauia siue leuia vt sedet scandalum: solēnis tamen penitentia clerico imponi non debet: nec etiam publica nisi deposito. arg. l. di. alienū. ⁊. c. confirmandū. ī. e. questum. vbi de hoc. ⁊. xxvj. q. vj. c. vlt. Lau.

g Ch presbyter. Innoc. Arg. ꝫ. xxij. q. ij. hocipsum. ⁊. c. admonere. So. ordinarū est: q; p mortali crimē septēnis penitētia iniūgat: vt ibi. ꝫ ꝓpter enormitatem maior. vt hic ala. ⁊ sacerdoti imponē q̄ñq; pnīa. xij. an. xxx. q. j. nō debet.

h Canones. penitentiales.

i Cingulo. deponit iste a dignitate sua vt clericus: ne arma vlterius ferat. de pe. di. v. falsas. ⁊. xxxiij. q. ij. admonere.

k Dbiq; spe cōiugij. Quedam crimina impediūt matrimoniū cōtrahendū: vt incest⁹. s. de eo q̄ cog. ꝑsang. vxo. sue. c. j. ⁊. ij. ⁊. c. trāsmisse in fi. xxxij. q. vij. si q̄s viduam. Item raptor sponse alterius. xxvij. q. ij. statutū. Item si q̄s vxorem suam interficiat. xxxiij. q. ij. admonere. Item si q̄s baptizauerit filium suum vt separaret sic ab vxore. xxx. q. j. de eo. Item q̄ mortalem scienter in matrimonio accepit. xxvij. q. j. hi qui. ⁊ in casu pnīa. Hec impediūt ꝫ non dirumūt: alia sunt q̄ impediūt ⁊ dirumūt: de q̄b habuisti. s. ꝺ eo q̄ duxit in matri. quā pol. cū haberet. ⁊ in alijs pluribus. c. ibidem.

l Ignificauit. Urbe. i. roma. appellatōne em̄ vrbis roma intelligit. ff. de v. sig. vrbis. ⁊. l. q̄ in ptinentib. Sicut cū dr apls: paulū intelligimus anthonomasice.

m Visum fuerit. ⁊ sic penitentie arbitrarie sunt. xxvj. q. vij. tēpora. de pe. di. j. mensuram. ⁊. j. e. quesitum.

n Misericorditer. Arg. p misericordia impendenda. l. di. ponderet. xlv. di. licet. ⁊. xxvj. q. vij. alligant. Lau.

o Pro libertate. Hec est iusta causa pugnandi si modus seruet. xxiij q. vl. omni timore. ⁊. c. horatu.

p Deuotione. q̄uis bona intentione fecerit: modum tam̄ excessit. qđ patet ex eo q; penitentia imponit. arg. xxiij. q. iij. q̄ peccat. ⁊. s. de resti. spo. cum olim. j. in fine.

q Retardent. Arg. minus agendū cum aliqbo ne a seruitio ecclie retrahant. ar. xij. q. j. certe. L. de pens. honor.

bilis. p. q. f. dicto impatori cū oli rediret ab vrbe castrū Vuice negauit: ⁊ infra. Chī cōtigit q; iij. castris ꝺstructis plusq̄ duo milia vmoꝝ destructa fuerūt: ⁊ multi hoīes interfecti: et alia mala ibi cōmissa que lōgū eēt p singula enarrare. Cm̄ igit̄ pfatus. p. deo exide recōciliari desiderat: mandā⁹ q̄. ipsi pniaz fm q; visum fuerit misericorditer imponatis: attēdentes q; p libertate sua ⁊ ecclie deuotōne fecit: q̄re ī his debetis talem discretōz hre: vt alij ⁊ ipse idē pro austeritate pnie a Vuitio ecclie nullaten⁹ retardēt: nec aliq̄ō salutis piculū debeāt formidare.

Dem archiepo cantuarien.

Olod aūt consuluisti: vtr remissiones q̄ fiūt in dedicationib ecclesiaz aut ꝓferentibus ad edificationem pontium alijs ꝓsint q; his q̄ remittēt⁹ subsunt: ꝫ volum⁹ tuā fraternitatē tenere: q; cū a nō suo iudice ligari null⁹ valeat vel absolui: remissiones p̄dictas pdesse illis tm̄mō arbitr̄mur: q̄b⁹ vt ꝓsint

Contenendo. Lz igit̄ hmōi pti nacia non careat scrupulo here tice prauitatis: volentes tamen nobilitati parcere comitis sup dicti. dis. v. mandam⁹: q̄ten⁹ si comes supdictus post cōmonitionē vestrā: nō paruerit plene iuri: vos eccias in q̄b⁹ius aliq̄ō habere dinoscit: ab eius debito absoluētes fideles ipsius q; diu in excōicatione pstiterit: ab ei⁹ fidelitatis iuramēto denūcietis penitus absolutos.

De penitētijs ⁊ remissionib.

Alexander papa.

Manifesta peccata non sunt occulta correctōe purganda.

Ex concilio mag.

Chi presbyteroz occiderit xij. annoz penitentia ei fm canones imponat: ⁊ infra. Conuictus vsq; ad vltimū tēp⁹ vite sue militie cingulo careat ⁊ absq; spe priuilegij maneat.

Alexāder tercius mediolan. archiepo ⁊ suffraganeis.

Ignificauit nob vir no

Olod autem. In dedicationibus. Hodie indulgētia q̄ ī plecratiōib fit ecclesie non ꝺz excedere annum: siue fiat ab vno siue a pluribus epis in anniuersario plecratiōis: ⁊ in alijs casibus vltra. xl. dies huiusmodi indulgentie hodie non excedūt ī. e. cū ex eo. §. vl.

b Al nō suo iudice. ī. e. omnes. §. j. s. de iudi. at si clerici. ⁊. s. de ꝑsue. ad nostram. ⁊. L. si a nō competenti. l. j. potest exponi id ē. a non suo iudice factas.

c Et ꝑsint. Quid valent tales remissiones vetus est querela adhuc tamen sat; dubia. Quidam dicunt q; valent tm̄ q̄ ad eū non quo ad ecclesiaz. quo ad eū: qm̄ si q̄s sine mortali decedat: non tam̄ acta ꝓdigna pnīs de peccat⁹: penā purgatorij min⁹ sentiet p modo remissionis sibi fcte ī vita ista ecclesia tamen vinēti ob hoc debitam satisfactōnem nō relaxat. Alij dicunt q; valent quo ad ecclesiam: sed tunc tm̄ cū peccatum p contritōnem vel p satisfactōnem sufficienter punitum est. tunc em̄ quod ex supabundanti ecclesia imponit quo ad deum ⁊ quo ad ecclesiam omnino p tales remissiones remittit. Alij etiam dixerūt q; omnino put dant ꝓficiūt: ⁊ quo ad deum ⁊ quo ad ecclesiam: sed q̄ eas faciūt se onerant: tenent em̄ elemosynis suis ⁊ orationibus eas supplere: alioq̄n grauiter ī purgatorio punient. Alij dicunt q; valet tm̄ ad remissionem illius penitentie que negligenter est omissa. Sz ex hoc. c. verius colligit: q; qui iniūgit penitentiam: sicut sibi videt imponit ⁊ concedit: vt eam p has remissiones vel in totū vl' in ptem reducat. quod si fecerit: vt hic dicit: valent remissiones ad relaxationem iniūcte penitentie: alioq̄n non. Hoc tamen verum est q; ly nō valeant ad relaxationem iniūcte penitentie quo ad ecclesiam: valent tamen ad minorem penam peccati quo ad deum: sicut alia bona. Sic ergo si iudex iniūgit alicui septēnem penitentiam: ⁊ non concedit vt possit redimere: licz ipse vl' alius p eo generaliter faciat remissionem ad pontem vel ad aliud locum qui ponit confert de suo quantitatez penitentie sibi iniūcte: quo ad ecclesiam non diminuit. Alia. ⁊ hoc q̄ dicit in hac littera: intellige verum cum peccatum p contritōez nō dimissum est. Nam p omni peccato duplex pena debet: temporalis: ⁊ eterna. de pe. di. j. si peccatum dauid. ⁊. c. sicut pm. ꝫ p cōritōnez pena eterna diminuit. de pe. di. j. verbum dei. temporalis vo scilicz p satisfactōnem: vt in predi. c. si peccatum. Et p ista pena qualitercūq; satisfaciat ecclesie dūmodo non recipiat ecclesia: sufficit: ⁊ absolutus est quem absolut: ⁊ ligatus quem ligat. xxiij. q. j. quodcūq;. Sed imposita alicui septēni pnīa dans. vij. annarijs hz. vij. annos remissiōis valituros sibi ꝓcepto imponēs sibi pniam: nūq̄d vlt ieiunare tenet: Rndet: si in vitate sanctitatis fecerit ecclesie: non tenet ex necessitate ieiunare: ꝫ ex honestate: ⁊ si ptēnat peccat mortaliter p ꝓcepti. debz em̄ semp velle de peccato: de pe. dist. iij. ꝓducti. quia nescit an dimissa sint ei peccata. ar. s. de pur. ca. c. vlt. ibi: ⁊ si simplex fuero ꝛc.

cum suis concordantijs. ⁊ si pmode potest adequari pena cum precedenti culpa saltem debet: ar. de pe. di. j. vide benignū. Aīa apl'us. Sicut exhibuistis membra vīa cē. xlvij. di. omnes hu⁹ secli. ⁊ puna re in se qō deliquit: de pe. di. j. si peccatū. ⁊ de pe. di. iij. pīa est.

a ¶ Judices. i. episcopi. qz alij inferiores plan hmōi remissiones facere nō pnt: ſ. de excess. pla. accedentibꝫ. Alī dic judices. i. ꝓsbi sacerdotes: cū inūgūt pnias suis parochianis: pnt eis cōcedē qz tales remissiones sibi pstent: si de bōis suis cōtulerint pdictis locis: ⁊ hō fauore pnie: vt sic diuersis modis possint liberari a peccatis. Bern.

b ¶ Indulserūt. ar. qz clericꝰ sine licentia epi sui alīj judicē etiam eccl'iasticū eligere nō potest. j. e. ois vtriusqz. §. j. et ſ. de fo. cōpe. significasti. vbi est hoc expssuz.

c ¶ Quod qdam. pnia. tal' penitēcia nō est va. i. fructuosa q̄ ad vitā eternā tū valet ei. qz sentiet fructuz eⁱ⁹: cū de alio crimine penitentiā egerit: de pe. di. iij. §. pen. ⁊ vlti. ⁊ ido talis pfessio admitti debz: qui hic dicit. Sz pōe qꝫ non peniteat de alijs: valebit ei pnia ? vtiqz. naz oīa bōa q̄ qsqz facit in vita illa: illa pfunt ei ad vitam eternam. pmerendaz: vel saltez admin⁹ suppliciū subeundū: de pe. di. iij. §. pen. ⁊ incipit: si quis autem. Item ad bonū tempale ob timendū: de pen. di. iij. cauendū. et. xxij. q. ij. si qlibet culpa. aut ad hoc vt deus citius illustret cor ei⁹ ad veram penitentiaz. de pen. dis. v. falsas. Tan.

d ¶ Admittenda. Argu. contra. xxvij. q. ij. legatur. xc. dist. si quis contristatus. ⁊ certe si adhuc facit ñ penitet: de pen. dis. iij. penitentes. ⁊ deus nullꝫ aliquez sanauit quem non omnino liberaret: dis. eaō. sunt plures. Item argu. contra. xxvij. q. j. que christo. et. c. deuotam. So. prima contraria scilicet legatur: penitentes sunt plures: intelliguntur de vera et fructuosa penitentia. in. c. cōtristatus: compellitur quis recipere satisfactiōem. illa duo. c. deuotam: que christo: intelliguntur non de penitentia: sed de fructu penitentie. i. eucharistia. Bern.

l ¶ Jcet. leguminibus. Argu. qꝫ si alicui est iniunctuz vt in pane ieiunet ⁊ aqua: non debet aliud sumere. quia tam nō staret in finibus penitentie. ⁊ hoc verū est: nisi necessitas cum artaret: ar. lxxxij. dis. presbuer. necessitas enim semp intelligit exceptā que legem non habet: de consc. dis. j. sicut. ⁊ j. de reg. iur. qꝫ nō est. ⁊ ſ. de consue. qnto.

f ¶ Non ad delicias. phibet eīa sepe nō cibus: ſ abusus: vt. xlj. di. c. j. ij. ⁊ iij. ⁊ est ar. ad hoc. iij. di. denigz.

g ¶ Dec. tū est. matrimōio ꝓtracto in laicali habitu: vl' dū erāt in minoribꝫ ordinibꝫ. ſ. de cleri. cōiuga. cū olim.

b ¶ Negligētibꝫ. negligēta. n. ipuratē. ſ. de iniur. ⁊ dā. c. vlt. qz dissoluta negligēta ꝓpe voluī est. ff. mā. si fideiussor. j. rūso. l. di. sepe. ⁊ dissoluta negligēta habet ꝑ pscia. ff. de edīl'. edi. cū sep. q̄lis ē igrāta audeoꝝ q̄ nolūt intelligē: vt bñ agāt. j. q. iij. §. vl. sic. xxxvij. di. c. vl.

i ¶ Missi id in publicū. tūc em̄ sacerdos publicā pē facē pnias. xxvij di. pbr. vbi de hoc. et xxx. di. sicꝫ pbr. ſ nō solennē: de qua habes. l. di. in capite. de q̄ etiā intelligunt illa. c. l. di. ꝓfirmādū: illud alienū quā clerica facē ñ debēt sed depositus solēniter ⁊ publice penitere pē. de pe. di. vj. sacerdos. ⁊. xxx. q. j. sicꝫ sacerdos. de pe. di. vj. sacerdos. Jtē ar. ō id qō debri de publica pnia. lxxxij. di. pbr si. vbi dr ꝑ pbr publice penitē non dz. ſ exponit publice. id est solēniter. Si aī occultū ē pcēm: nec publicaz sacerdos facē dz pniam: vt hic pz. ⁊ sic pt intelligi illud. lxxxij di. pbyter. si. vt nō peniteat publice: cū peccatū est occultū. Sed i casu isto posset agere penitentiā etiaz solennem: cum sine spe restitutiōis de tali crimine priuat⁹ sit. ſ de temp. ordi. c. vlti. ergo multo fortius publicā: exā crimē venit ita in publicum.

k ¶ Penitentia debe. de hoc dictū ē. ſ. de his q̄ fi. occi. de infantibꝫ.

l ¶ Jncuria. qō pnia facie pſumendū ē. arg. ſ. de pſumpt. afferte. Unde etiam dicit lex: qꝫ repentini casus unquiuas ꝑ cōiecturā paterne pietatī emēdāda est. C. de mōsti. testa. si mater.

m ¶ Arbitrio. xxvj. q. vij. tēpora penitudinis. j. c. ꝓpter.

n ¶ Deus qui. arbitriū. ſ. c. pri. de pe. di. j. mensuram.

o ¶ Circūstātijs. j. e. ois. Ar. qꝫ circūstantie aggrauant pcēm. ſ. de homi. sic dignū. j. rūso. xl. di. hō xpian⁹. de pe. di. v. c. j. xxij. q. viij. occidit. ¶ scripsi. ⁊. ſ. de duoꝝ. de q.

p ¶ Nouitate. ꝓpter nouitatē detrahedū est iuri. Vt. xxxv. q. iij. qō

q ¶ Prout saluti. qz hō solū bene agit vt vita hoīm corrigat. xxij. q. v. pdest. ¶ §. his ita. Ultra vnā colūnam.

r ¶ Paulati. xij. di. nouit. qz paulatim lupus comedit agnū. xvij. q. j.

s ¶ Confessionis formam. i. confiteor deo.

t ¶ Orationem. dominicam. ſ. pater noster.

u ¶ Symbolum. ſ. credo in deum.

x ¶ Cōsuetis. j. e. ois vtriusqz. ⁊ de ꝑse. di. ij. seculares.

y ¶ Odorē. j. e. qꝫ i te. ⁊. l. di. ex penitētib⁹. ⁊. ſ. de spō. nō est.

z ¶ Officij. supposuit. crimis suppositi. pr⁹ accusatio nll'o tpe claudit erīa p⁹ mortē. ff. ad. l. cor. de fal. q̄ saltez. licet alia crimia claudāt. C. e. q̄relā. ⁊. C. si re⁹ p⁹ ac. mor. fu. l. ij. ⁊. xxij. di. q̄rūdaz. Et nō qꝫ hec accusatio nō dat cuilibꝫ de ꝑl'o: ſ ꝓpinqs aut his q̄bꝰ ea res ptinet. ff. ad. l. cor. l. cornēlia. vin.

r ¶ Benegāda. hoc mirū est: qꝫ durāte suppositione ꝑ quā fraudant

ꝓpriꝫ iudices spāl'r indulserī.

¶ Dez beluacēn. epo.

Quod q̄daz ad pfessionē de crimibꝫ veniūt. ⁊ q̄uis cō fiteri velīt: se tñ asserūt abstinere nō posse. psul. t. t. r. qꝫ eoz cōfessiōez recipe debes: ⁊ eis de crimibꝫ psiliū exhibere. qz lz nō sit va hmōi pnia: admittēda est tñ eoz cōfessio: ⁊ crebris ⁊ salubribꝫ mōitis est pnia indicēda.

¶ Dem turonen. archiepo.

Jcet tā veteris qꝫ no. test. pagina: ⁊ ifra. Si aī illi q̄ aliq̄s dies ī pāe et aq̄ ex inūcta sibi pnia tenent pagere: panē q̄ vescant nō bīt: legumibꝫ aut piscibꝫ aut alijs cibarijs reficiant si necessitas id exposcat: discretōe tñ adhibita qꝫ bis nō ad delicias: ſ ad sustētatōez vtant.

Clemens. iij.

Clesitū est vtrū sacerdotibus grecis q̄bꝫ legitīo matrimōio licz vti pnia publica sit imponēda: si eā sibi postulēt ꝑ filijs oppssis inūgi. Hinc igit cōsul. t. t. r. qꝫ si ipis ꝓcurātibꝫ vel studiose negligētibꝫ filij in lectis repiunt oppssi: ab officō altaris debēt ꝓpetuo abstinere: ⁊ eis q̄uis oz q̄ laicis: nō tñ publica: nisi ī publicū id veniat pnia dz impōni. vez si ex īcuria ipoz mortui iueniant in cunis: ⁊ illud fuerit occultū: eis pnia ꝑ arbitrio penitēciarij imponat: ⁊ in terroz alioz ad tēp⁹ abstineāt a celebratōe missaz. Jnoc. iij. liuon.

epo ⁊ eis q̄ cū ipo sunt frībꝫ.

Deus q̄ eccl'iaz suā: ⁊ ifra. Ceterū cū pnia nō taz ꝑ mq̄ntitatē excessus q̄ penitētis cōtritōez ꝑ discreti sacerdotis arbitriū sit moderāda: pēsata q̄litate psonaz sup fornicatōe adulterio: homicidio: piurio et alijs crimib⁹: pspectis circūstātijs oībus ⁊ pt̄im nouitate liuoniensi. eccl'ie ꝓpetez pniam delinq̄ntibꝫ impōatis: put saluti eoz videritis expedire. Apl'i aī vestigijs inherētes: dicētis lac vobis potū dedi nō escā. paulatim eos instruatis ī fide: pfessiōis formā: oīonez dnicā: ⁊ symbolū illos sollicite edocētes. interiz tñ corpis ⁊ sanguinis dñi sacramē tū renatis fonte baptismatis cōsuetis festiuitatibꝫ ī mortis articulo tribuatis. ¶ Dē scti laurēn. ī lucina pbro car. ap. se. le.

Officij. ⁊ ifra. Significasti q̄ndā mulierez ī pnia tibi fuisse cōfessam: qꝫ timēs ne viri possessio deuoluerēt ad alios: q̄rūdā herbaꝝ succū potauit ⁊ sic vēter eⁱ⁹ intumuit: ⁊ ide q̄uidā se oīdēs sibi partū supposuit alienū. timēsqz maritū nō vult facinⁿ ipi detegere: q̄ plē credit sine dubitatōe q̄libet eē suā. ¶ Qm̄ igit postulas edoceri vtꝫ ei hac fraude durāte sit pnia inūgenda. rūdem⁹ qꝫ sic mlieri q̄ igrāte marito de adulterio plē suscepit q̄uis id viro suo timeat ꝓfiteri: ñ ē pnia denegāda: ita nec illi dz

consanguinei ꝛcbita succession̄e: hec mulier penitere pt̄ ꝫ illud. xxiij. q. vj. si res. ⁊ ꝛ pe. di. iij. penitētes. ℟ ipa nō pt̄ ꝛtegere supposit̄ō qz ei nō credit̄ pstante psumptiōe q̄ haberet ex matrimonio: q̄ filius natus sit ex nuptijs. ff. ꝛ his qui sui vel alien. iuris sunt. q̄ filiū. et etiā periculosum esset mulieri illud ꝛtegere. laa.

a ¶ Penitētia. Hoc tñ scias: q̄ q̄diu ē in mortali: nec ꝛ pōt aim pec cādi non valet ei talis penitēa. xxiij. q. vj. si res. tñ ad penitētiam admitti ꝛbet. sed ē ei dicendū q̄ nō est ei fructuosa q̄ ad vitā eternā. ℟. e. q̄ quidā. ō pe. di. iij. §. pe. ⁊ vlt. ⁊ ꝛ pe. di. v. falsas. io.

b ¶ Alienos. Ald q̄s ab intestato ꝛuoluerit hereditas. si em̄ aliq̄ tales sint ad q̄s ab intestato ꝛuoluerit: exheredari non ꝛbēt. Sed pone q̄ tales nō sunt. adhuc tñ peccat impediēdo liberā testamēti factionē. ℒ. siq̄s aliuz testa. ꝓhi. l. j. ⁊. ij. ⁊ iō dicit marie. vincē.

c ¶ Qua. euāgeliū i maturinis forte poterāt legere euāgeliū. vñ etiaz dya comisse appellāt. xxvij. q. j. dyacomissam.

d ¶ Predicare. Adl'ter em̄ nec pdicare nec ꝛcere pt̄: q̄ hoc officiū extraneū est a mlieribꝫ: nec sacra vasa pūgere xxiij. di. sacratas. ⁊ c. mulier. ⁊ xxxiij. q. v. mulierē. imo nec tarci pdicare l' ꝛcere ꝛbēt ē. ꝛ here. cū ex iniūcto nec pñt velare monialꝫ. xx. q. ij. statuim⁹. nec absoluere eas. j. n. pri. ꝛ monialibꝫ. nec iudicare. xxxiij. q. v. mulierē: nisi forte aliq̄ nobilis hoc habeat ex pfuetudine. ē. ꝛ arbi. dilecti. xlij. nec arbitriū in ie suscipe: vt ibidez. ⁊ ℒ. ꝛ arbi. l. vlt. nec pcuratrix esse pt̄ i iudicio. ℒ. ꝛ pcura. q̄ ꝛ absente. ⁊ l. alienā. nisi forte p pīe m⁹boso aut erate impedito ageret. ff. ꝛ pcura. feminas. nec aduocare pt̄ i iudicio. iij. q. vij. §. tria. ⁊ generaliꝫ viri officiū mulieribꝫ est interdictū ff. ꝛ reg. iur. l. ij. Sed nūquid abbatissa pt̄ instituere vel suspēdere ꝛ ꝛ hoc dictū est. ē. ꝛ maio. ⁊ obe. dilecta.

e ¶ Quod in ꝛ. ꝛnegēt. tēpore interdicti. j. ti. pri. pmittim⁹.

f ¶ Concedim⁹. Ista em̄ duo sacramēta siue tria semp excipiūt in q̄libet itердicto. s. baptisma puuloꝝ: ⁊ penitēa morientiuz in q̄ intelligit viaticū. put hic p̄z. ⁊ dicit viaticū q̄si a via: q. sūt i via recedēdi ꝛ hac vita. Hec est istud sacm̄ necessitatis. tñ concedendū est ꝛcedentibꝫ etiā tempore interdicti: vt p̄z hic.

g ¶ Ex gratia. Si ex gr̄a pcedit clericis qui seruauerūt interdictū: ergo videt̄ q̄ ius nō sit cōmune: ergo nō ꝛpetit nisi impetret: cū nemo sit exempt⁹ ab illa generalitate interdicti: nisi qui p̄ privilegiū exēptus est. Vel pt̄ dici q̄ p istud ius clerici canonicis regularibꝫ equarent. si. ē. ꝛ priu. q̄ nonnullis. io.

h ¶ Audiri. patet q̄ q̄ cū excōmunicato nō licz stare extra ecclesiam cū etiā interdicto ꝓhibeat audire exteri⁹. io.

i ¶ Penitētia. hoc ē spāle i istis psonis vt sine nc̄itate vel periculo mortis admittant̄ ad priaz. Sz h̄ est necessitas. q: hoc eis nō pcedit nisi cū pficiscūt: ⁊ ita q̄si i via dicūt: sic illi q̄bꝫ dat viaticū. Idē pt̄ dici si aliqui pficiscant̄ ad instū bellū: q: ibi ē instā eā timoris. Itē idez esset si aliq̄ eēnt excōicati vt i iusto bello: q: pñt absolui a quocūq̄ alio q̄ ab excōicatore. ar. j. ti. pri. ꝛceterꝫ. ꝛ pse. di. iij. sanctū ē baptisma. ⁊ xxxij. q. ij. c. in adolescētia. Sed q̄d si i cumrate mictis aliq̄ vellēt satisfacere: nūq̄d i eis relaxandū ē intdictū? nō: q: exteri⁹ audiri ñ possint. cū ⁊ regularibꝫ fm̄ priuilegiū se. ap. sit i cultū: vt cū gñale intdictū terre fuerit: liceat eis ianuis clauſ excōicatis ⁊ intdictis exclusis nō pulsatis cāpanis suppressa voce celebrare diuia. Recipiētibꝫ aī signū crucis nō negam⁹: q̄ min⁹ eis ob reuerētiaz crucifixi pnia: cū postulauerīt inūgatur: qđ ⁊ alijs pegrinis pt̄ misericordit̄ indulgeri.

aliū ad ꝛcipiendū ab eo penitētiā. Sed ꝛ hoc dicit̄ q̄ ꝛcipiēs penitētiā ꝛnegari: maxīe si per alios itelligas aliēos ad q̄s tīeat possessiōz viri ꝛuoluti: ℟ ꝓpetēs satisfactio p discretuz sacerdotē ei dz iūgi.

h ¶ Bē valēt. ⁊ burg. epīs ⁊ abbati ꝛ. n. cister. ordīs.

i ¶ Qua q̄daz nr̄is sunt auribꝫ ītimata: q̄ abbatisse monialꝫ pp̄as bñdicūt: ipaꝝ q̄s pfessiones i crimībꝫ audiūt: ⁊ legētes euāgeliū pſumūt publice pdicare. ℒ. Cū igit̄ id absonū sit pariť ⁊ absurdū: mādam⁹: q̄tenꝰ ne id ꝛ cetero fiat: curetis firmit̄ inhibere: qz lz bīssima vgo maria dignior ⁊ excellentior fuerit aplis vniuerſ: nō tñ illi ℟ istis dīs claues regni celoꝝ ꝛmisit.

k ¶ Bez. Quod i te: ⁊ infra. In illo vbo q̄ nō penitētiā morientibꝫ nō negam⁹: viaticū etiā q̄ vere penitētibꝫ exhibeť: intelligi volum⁹: vt nec ipm ꝛcedētibꝫ ꝛnegeť.

l ¶ Licet aūt p generale intdictū ꝛneget omībꝫ tā vnctio q̄ eccl'iastica sepultura: pcedim⁹ tñ ex gr̄a: vt clerici ꝛcedētes q̄ tñ seruauerīt intdictū in cimiterio eccl'ie sine cāpanaꝝ pulsatiōe cel' santibꝫ solēnitatibꝫ oībꝫ cū silētō tumulent̄: ⁊ i p̄uētualibꝫ eccl'ijs bini ⁊ bini vel sil' tres horas canonicas valeāt legere nō cātare ianuis clausis intdictis ⁊ excōitis exclusis ⁊ voce ita ꝛmissa q̄

m ¶ Omnis vtriusq̄ sex⁹ fidelis postq̄ ad ānos discretiōis puenerit: oīa sua sol⁹ pcta saltē sel' in āno fidelit̄ confiteat̄ ꝓprio sacerdoti: ⁊ iniūctā sibi pniaz ꝓprijs viribꝫ studeat adīplere. suscipiēs reuerēter admin⁹ i pasca eucharistie sacm̄: nisi forte ꝛ ꝓprij sacerdotis ꝓsilio ob aliquā rōnabilē cām ad tp̄us ab hmōi pceptōe duxerit abstinēdū: alioq̄n ⁊ viuens ab ingressu eccl'ie arceat̄ et moriēs xp̄iana careat sepultura. Vñ b salutare statutū frequent̄ in eccl'ijs publicet̄: ne quisq̄ ex ignorātie cecitate velamē excusatiōis assumat. ¶ Siq̄s aī alie no sacerdoti voluerit iusta ꝛ cā sua ꝓfiteri pcta: licētiaz ꝑus postulet ⁊ obtineat a ꝓpo sacerdote: cū aliť ipe illū nō possit absoluere vel ligare. Sacerdos autē sit discret⁹ ⁊ caut⁹: ⁊ vt more piti

n ¶ Adminus in pascha. ꝛ cōe. di. ij. et si nō frequētius.

o ¶ Sepultura. Hoc est contra regulā illā: cui cōmunicam⁹ vivo cōmunicare ꝛbem⁹ ⁊ mortuo. Fallit enim in alio casu. xxiij. q. v. placuit. ⁊. ē. ꝛ sta. mo. monachi. ⁊. ē. ꝛ tonne. c. j. ⁊. ē. ꝛ vsuris: quia in omīb. ⁊. ē. ꝛ rap. sup eo.

p ¶ Alieno sacerdoti. execution̄e habēti. hoc dico ꝓpter illos sacerdotes siue seculares siue regulares q̄ nō habēt ordinis execution̄e sacerdotalis: vt sunt illi q̄ nō sūt populo electi: vel qui ab episcopo populo non preficiunt̄. xvj. q. j. §. ecce in hoc. et. §. ecce sufficienter Sed ecce si predicatores ⁊ fratres minores vel alij religiosi non habentes populum habent priuilegium: vt alienos parochianos possint recipere ad penitentiam: nunquid sufficit priuilegium: vt parochianum alterius possint recipere ad penitentiā sine licētia ꝓprij sacerdotis? Dicas q̄ non sufficit priuilegiū sine licentia ꝓprij sacerdotis: priuilegiuz enim equiparat eos illis qui a populo sunt electi: vel illis qui ab episcopis populo preficiuntur: ⁊ dat eis solā executionem. ⁊ ita necessaria est adhuc licentia ꝓprij sacerdotis vt hic dicit. Si enim ꝛ duabus seruitutibꝫ vna tollitur: remanet altera. quod bene probat. ē. ꝛ vsu pal. ex ruarum. ⁊. ē. ꝛ priu. pastoralis. ff. ꝛ serui. vrba. pdi. si tamus tua. ⁊ ideo dicit alieno ⁊ nō alij. Nec papa per talem indulgentiā intendit preiudicare ꝓprio sacerdoti: vt. c. predi. ex ruarum. cum suis sil'ibꝫ. ⁊. j. ti. pri. cum

dēsideres. in fi. ⁊ hō idem dixit hug. xxv. q. j. c. j. ⁊ ī pdict⁹. §.

a Obtineat. Quid si ille malitiose recusat? ar. q̄ potest ire ad aliū. ē. dē regul. licet. vt̄ vadat ad eū superiorem si potest vt illū cōpellat. vel ipe dabit licētiā. ar. ē. dē iurepa. nullus arg. C. dē temp. appel. l. vlti. §. vl. ar. j. e. c. vlti. ad fi.

b Vel ligare. ē. e. q̄ autē. ix. q. ij. c. j. ⁊ ij. ⁊ ē. dē parochia. nullus. Et est arg. q̄ clericus sine licentia sui epi nō potest in non suum iudicē cōsentire. ē. e. q̄ autem. ⁊ ē. dē fo. compe. si diligēti. ⁊ c. significasti. vbi dē hoc ⁊ j. eo. c. vlti. b.

c Vnū et oleum. id est misericordiā et disciplinā. xlv. dist. disciplina. omnis q̄ sunt nanq̄. vera iustitia.

d Circūstantias. sic ē. eo. dēus qui. et ē. dē homi. sicut. in prin. ⁊ dē pe. dist. v. consideret. b.

e Diuersis experimentis. non tamen sicut imperitus medicus. xxix. dist. necesse. sed diligenter experiatur vires ipsius qualem penitentiam possit portare argu. xxvj. q. vlti. alligant: ita vt potius reddat rationē dē misericordia q̄ dē crudelitate: vt ibi. ⁊ lx. xxvj. dist. non satis. vltra medium. ⁊ xj. q. iij. nemo peritorum. b.

f Deponendum. olim etiam alia pena imponebatur. dē pe. dist. vj. sacerdos hodie hec ipsum.

g Cum infirmitas. causa cessante. ē. dō iurabitur. ⁊ si chaustus. ad fin. ⁊ ē. dē renū. post translationem. vbi dē hoc.

h Arceantur. p sententiam nō ipso iure: q̄ō male vel nullo modo seruat.

i Precipimus. xij. questione. j. precipimus. xxiij. q. iij. si habes. C. dē sacrosanc. ec. l. sancimus. in fi. ⁊ ideo potius ⁊ prius est cōsulendum anime q̄ corpori: q̄ vbi maius est periculū: cautius est pcidendum. xlij. di. quiescamus. ⁊ medici supinfundat vinum ⁊ oleū vulneribus sauciati: diligenter inquirens ⁊ peccatoris circūstātias ⁊ pcti: quibus prudenter intelligat quale dēbeat ei pbere psiliū: ⁊ cui⁹ modi remediū adhibere diuerſ ex primētis vtēdo ad saluādū egrotū. Caueat aūt oīno: ne vbo aut signo aut alio q̄uis mō aliq̄ten⁹ prodat peccatorē: ꝛ si prudētiori psilio īdiguerit: illud absq̄ vlla expſſiōe pſone caute reqrat: qm̄ q̄ pcm̄ ī penitētiali iudicio sibi dētectū pſum pserit reuelare: nō solū a sacerdotali officio dēponendū dēcernim⁹: verūetiā ad agendā ppetuā penitētiā ī artū mōasteriū dētrudendū.

¶ Item in eodem.

Cum infirmitas corpalis nonnūq̄ ex pcto pueniat: dicente dño lāguido quē sanauerat: vade ⁊ amplius noli peccare: ne dēterius aliq̄d tibi cōtīgat: pēnā dēcreto statuim⁹ districte ⁊ pcipim⁹ medicis corpoꝝ: vt cū eos ad infirmos vocari ptigerit: ipos añ oīa moneāt ⁊ inducāt: vt medicos aduocēt aīarū: vt postq̄ fuerit infirmo dē spūali salute puisuz: ad corpalis medicine remediū salubrius pcedatur cū cā cessante cesset effect⁹. Hoc q̄ dem mīt alia huic cāz dēdit edicto q̄ q̄daz ī egritudinis lecto iacētes cum eis a medicis suaderet: vt dē aīaꝝ salute disponāt ī dēsperatōis articulū incidūt: vnō facili⁹ mortis piculū incurrūt. Si q̄s aūt medicoꝝ hmōi nr̄e pstitutōis post q̄ p platos locoꝝ fuerit publicata trāsgressor extiterit tādiu ab īgressu eccl'ie arceat: donec p trāsgressione h⁹mōi satisfecerit cōpetenter.

Ceteꝝ cū aīa sit ml'to pciosior corpore: sb̄ intermiatōe anathematis phibem⁹: ne q̄s medicoꝝ p corporali salute aliq̄d egroto suadeat: qō ī piculū aīe puertat.

¶ Item in eod.

Cum ex eo: ⁊ īfra. Elemosynarū q̄z q̄stores q̄rū quidā se als mētiendo abusiōes nōnullas ī sua pdicatiōe pponūt admitti: nisi apostolicas l'dioceſani epi lr̄as veras exhibeāt: phibem⁹. ⁊ tūc pter id qō in ipis ptinebit lr̄is nihil populo pponere pmittant. formā vo quā cōmuniter talib⁹ ap. se. īdulget: duxim⁹ expmēdā: vt ſm eam dioceſanam epi suas lr̄as moderent. Ea siquidē talis ē: qm̄ vt ait apl's Dēs stabim⁹ añ tribunal xpi recepturi: put ī corpe gessim⁹ sive bonū fuerit sive malū: oportz nos diē messiōis extreme misericordie opibus pūenire: ac eternoꝝ intuitu semināre ī tertis: qō reddēte dño cū multiplicato fructu recolligere dēbeam⁹ ī celis: firmā spez fiduciāq̄ rectā tenētes. qm̄ q̄ parce seminat parce ⁊ metet: ⁊ q̄ semīat in bñdictiōib⁹: dē bñdictiōib⁹ ⁊ metet vitā eternā. Cū igit̄ ad sustētatiōnē frm̄ ⁊ egenoꝝ: ad tale pfluētiū hospitale ppe nō suppetāt facultates: vniuersitatē vestrā monem⁹ ⁊ exhortamur ī dño: atq̄ ī remissiōz vobis imūgim⁹ pctoꝝ: q̄ten⁹ ō bonis vob a dēo collatis pias elemosynas ⁊ grata eis charitatis subsidia erogetis: vt p subuētionē vīaz ipoꝝ inopie psulat: ⁊ vos p hec bona ⁊ alia q̄ dño inspirāte feceritis: ad eterna possitis gaudia puenire.

Qui aūt ad q̄rēdas elemosynas dēstinant: modesti sint ⁊ discreti: nec ī tabernis aut ī alīs locis incōgruis hospitēt. nec iuniles faciant aut sumptuosas expēsas: cauētes oīno ne falsē religionis habitū gestēt. Ad hec: q̄ p indiscretas et supfluas indulgētias q̄s quidā ecclesiaꝝ plati facere nō verēt: ⁊ claues eccl'ie pēnunē ⁊ penitētiale satisfactio eneruat: dēcernim⁹: vt cū dēdicat basilica: nō extēdat indulgētia vltra annū sive ab vno solo sive a pl'ib⁹ epis dēdicet: ac dēinde in ānuersario dēdicatiōis tpe. xl. dies dē iniūctis penitētijs indulta rmissio nō excedat: ⁊ īfra. Hūc q̄z diez numez indulgētiaꝝ l'r̄is pcipim⁹ moderari: q̄ p q̄busl'bz casibus aliq̄tiēs pcedūt. cū ro. pō. qui plenitudinē obtinet ptatis: hoc ī talib⁹ moderamē cōsueuerit obseruare. Honorius tercius.

Postro postulasti certificari responso: vtrū p tuā puicia possis pcedere remissiōis lr̄as generales. xij. q. ij. c. vlti. et. ff. ad carbo. l. j. §. ij.

k Cum ex eo. litteras. sic q̄ credetur l'r̄is epi si vere sint: ē. dē pbat. post cessionē. et. xj. q. iij. cure. Ber.

l Proponere. q̄ ī talib⁹ diligēs inq̄sitio faciende est. xlij. di. quiescam⁹. Ber.

m In tabernis. si eī ibi publice dēliquerint pñt a dioceſano punir: l'z sint exempti: ē. dē pnite. mag. vbi ō hoc.

n Claues eccl'ie pēnunē. q̄ō esse nō dz. si. ē. di. pri. c. vlt. dē pui leg. vt pulegia.

o Apl'ico. Quid si q̄libet īdulgeat annū: nūquid valz hmōi indulgēna cōtra statutū ist⁹? videt q̄ nō: ē. dē excess. pla. cū ad q̄rendā. ⁊ c. sane. ⁊ c. pr. Credo q̄ teneat: l'z epi faciāt ꝓ mādatū istud. q̄ nō adijat hic q̄ si secus fecerit: dēcernim⁹ nō valere: put dē in ulla dēcr. cū ad q̄rendaz. ar. ad hoc ē. dē pbē. inter cetera. vbi em̄ hmōi clausula nō apponit in dato l'z fiat ꝓ mādatū: tm̄ tenet q̄ō fcm̄ est: ē. dē pben. dilect⁹. ij. Ar. ꝓ. j. e. c. pri. in ti.

p Postro postulasti. q̄ p quinquēnio. Nota q̄ archiepiscopus per totaz prouinciam suam potest facere remissiōes: prout hic colligitur: et episcopus in sua dioceſi: licz ipse archiepiscopus nō sit iudex ordinarius omniuz dē prouincia sua: ē. dē offic. ordia. pastoralis. ⁊ iurisdictionem contentiosam non habet in sua prouincia: nisi in certis casibus: vt dicitur in dēcret. pastoralis. ff voluntariā. sicut proconsul cum vrbē egressus fuerit: iurisdictōez habet non contentiosam: sed voluntariaz. ff. dē offic. pconsul. l. ij. et legatus potest in sus prouincia facere remissiones. quia et statuta perpetua facere potest: ē. dē offi. lega. c. vlti. et est hoc episcoporum et archiepiscoporum: saltz facere remissiones: nisi ex speciali pcessione vel alia legitima causa cōpetat aliis inferioribus plat⁹: ē. ō excess. pla. accedentibus. ⁊ pulegia possunt pcedere epi ⁊ archiepi: ē. dē his q̄ fi. a pla. sine pſen. ca. q̄n to. ⁊ ar. ē. dē iurepat. null⁹.

a Non excedas. ℣. e. c. ꝓri.

b In ℣ro dilatiõe. periculũ imineat. sic ꝓter periculũ more datur absolutio statim: q̃ alʒ nõ daret. ℣. ti. ꝓri. nuper. in fi. ⁊. c. sacro. ⁊. ℣. ℟ offi. or. ad repmendã. ⁊ ꝓter periculũ aie statim infans baptizaꝛ. v. di. baptizari. ⁊ ℟ cõ. di. iij. ne qõ absu. ⁊ dilatio ꝓter periculũ tollit: ne interi aliq̃ contingat periculũ. ℟ cõ. di. iij. inde. Et est ar. q̃ vbicũ qs periculũ timet dilatio sine mora vitanda est. xxviij. dis. ℟ syracusane. Jtẽ ar. q̃ sacerdos statim dʒ currere ad infirmũ qñ vocaꝛ: qz vitã admittit qslibz moriẽti priusz ℟negauit. xxvj. q. vj. si ꝑsbr. ⁊. c. se. ⁊ refert aiaz: vt ibi dicit.

c Permittim⁹. Sic ergo videt q̃ epi l̃ alij inferiores ꝓlati exempti ante istã pmissionẽ nõ poterãt se subijcere alicui ꝓfessori sine licẽtia sui superioris. ℣. e. c. omnis vtriusq̃: qz nullus clericꝰ sine licẽtia sui epi pt eligẽ iudiciũ nõ sui iudicis ꝓsone l̃ rerũ. ℣. ℟ fo. compe. si diligẽti. ⁊. c. significasti. ⁊. iij. q. vj. nõ liceat ergo multorum⁹ iudiciũ aie q̃ marꝰ est.

d Prouidũ: qui sciat ligare ac soluere. ℟ pe. di. vj. qui vult. ⁊. ℣. e. omnis. §. sacerdos. et q̃ diligẽter inuestiget q̃ litatẽ criminis ⁊ ꝓsone ℟ pe. di. v. ꝓsideret.

e Super eo. ꝓcusserit. irato alio alʒ nõ incidẽt in canonẽ: put sequẽtia ꝙba ꝛclarãt. ⁊ xvij. q. iij. siqs suadente

f Excusat. nõ ab excõicatiõe: sed q̃ ad hoc q̃ non sunt mittẽdi ad curiã ꝓ absolutiõe. vt ℣. i. e. quis. ⁊. c. vl. Et ita ẽ argumẽtũ q̃ eas excusat. ℟ cõse. di. iij. eos. ⁊. l. ℟ sal. mo. l. j. in fi. ⁊. xxxiij. q. ij. in adolescentia. Jtr. ꝓra: qz maloꝝ mores infirmitas animi nõ excusat. l. si aduer. ꝛclic. l. ij. ⁊. ff. ℟ minо. auxiliũ. §. i ꝛclictis. b.

g Nec clerici. supple sunt excõmunicati: quoniã sola temeritas in hoc casu reprehendit siue violẽtia put sequit: ⁊ ps ex illo canone. xvij q. iij. siquis suadente.

h Disciplinę. vel ratione ꝓlatiõis. Jdem est etiã ℟ patre qui filiũ in minoribus ordinibus potest corripere sine pena ista vel ℟ ꝓpinquo. j eo. ex tenore. ⁊. c. cum voluntate. vbi ℟ hoc. ar. ℟ pe. di. j. §. aut facta. ⁊. xxij. q. v. circũcelliones.

i Violẽta notari. Nec est ratio ꝗre nõ incidũt i canonẽ. i. sniam.

k Monachi. quocũq̃ modo. dũ tamẽ nõ enormiter aut in episcopũ aut in abbatẽ aut in clericũ seculares manus injiciant violẽtas. j. e. cum illorum.

l Sui abbatis. Si vo monachũ alteriꝰ monasterij pcusserit: ꝓ abbate vtriusq̃ monasterij ℟ebet absolui. j. e. cũ illoꝝ. ⁊. j. e. canonica ß si monialis monialẽ vel cõuersam vel clericũ pcusserit: ꝓ epm absolvat. j. e. ℟ monialibꝫ.

m Si vo alicui⁹. absolui. ergo est excõicatus: quare intelligẽdus est ℟ eo qui aio iniuriãdi hoc fecit. Et hoc nõ q̃ dicti malignaꝰ: aliq̃n nõ esset excõicatus: cum canon voluisse ⁊ violẽtos tantũ teneat. vi. ℣. e. c. j. ⁊. xvij. q. iij. siqs suadẽte.

les. Mos igr̃. t. f. t. breuit. r. q̃ ꝓ quinciã tuã libere potes bꝰ mõi cõcedere lr̃as: ita tñ q̃ statutuz generalis cõcilij nõ excedas.

Gregorius nonus.

Oe ꝓ dilatiõe penitẽtie periculũ imineat aiarũ: pmittimꝰ epis ⁊ alijs superioribꝫ necnõ mioribꝫ ꝓlatis exẽptis: vt etiaz ꝓter sui superioris licentiã puidũ ⁊ discretũ sibi possit eligere ꝓfessorẽ

De sententia excõmũicatõis.

Alex. iij. senon. archiepo.

Super eo vo q̃ ꝓsilium postulasti: ⁊ infra. Rñdem⁹: q̃ si clerici infra puberes ãnos se adinuicẽ: aut vnꝰ alterũ pcusserit: nõ sũt ad ap. semittẽdi: qz eos etas excusat. Nec clerici si sũt plene etatis ⁊ ñ odio vel iuidia vel idignatiõe: ß leuitate iocosa se adinuicez pcutere ꝓtigat: neq̃ magister si scholarẽ clericũ intuitu discipline l̃ correctiõis pcusserit: qz nõ pt̃ i ipis iniectio manuũ violenta notari. Letez si ex odio ijdẽ scholares l̃ seculares clerici sese pcusserit: ꝓ sua absolutiõe ℟ebẽt ad aplicaz sedem venire. Item

Monachi vo ⁊ canonici regulares q̃cũq̃ mõ se i clausto pcusserit: nõ sũt ad aplicã sedez mittẽdi: ß fm puidẽtiã sui abbatis discipline subdant. ⁊ si discretio abbatis nõ sufficit ad eorum correctõz: est puidẽtia diocesani epi adhibenda. Item.

Si vo alicui⁹ ꝓlatis hostiarij⁹ sb ꝓtextu sui officij malignaꝰ clericũ leserit: ab epo suo pt absolui: nisi forte eũdẽ clericũ grauit vulnerauit. Officiat vo p iniectiõe manuũ i clericũ ñ pt sine mãdato ro. põ. absolutiõis bñficiũ pmereri: qz nulli laico sup clericũ tãta dat auctas: nisi forte turbã arcẽdo irruentẽ ñ ex ℟liberatiõe ß fortuito casu clericũ ledat. Si vo clericũ vim sibi inferẽtẽ vi qs repellat vel ledat: nõ dz ꝓpter h̃ ad se. ap. trãsmitti si incõtinẽti vim vi repellat: cuz vi vi repellere oẽs leges oĩa qz iura pmittãt. Nec ille ꝓpellẽdꝰ est ad se. ap. venire: q̃ in clericũ cũ vxore matre sorore vl̃ filia ꝓpa turpit inuẽtũ manꝰ iniecerit violẽtas. Letez se i stupro vel adulterio q̃ cõmittit cũ ea: q̃ ipm ita prima cõsanguinitatis linea nõ cõtingit: ceperit: aut in eũ violentas manꝰ iniecerit: non erit a sentẽtia illius excõmunicatiõis immunis. Item.

Si vo aliquis i clericũ nutrientẽ comã manus iniecerit violẽtas: ꝓpter hoc nõ ℟bet aplico ꝑsentari ꝓspectui: nec

n Grauiter. vulnerauerit casus iste semꝑ excipit. j. e. cũ illoꝝ.

o Officialis. i. iudex vel apparitor alicuiꝰ ꝓlat̃ vel ꝓncipis.

p Laico. supple etiã qui ℟ mãdato sui ꝓlati hoc faceret. nihilominꝰ incidit in canonẽ. j. e. vniuersitatis: nisi clerici ℟liquerint. nec aliter possunt ad iudicium trahi: tũc ℟ mandato ꝓlatoũ capi possunt. vt traditur. j. e. vt fame.

q Fortuito. tũc. n. non imputat̃: quia casus fortuitus puideri non possunt. ℣. ℟ homici. tohes. ⁊. c. vlt. ⁊. ℣. ℟ como. c. vno. et. ff. ℟ admittere. ad cuius. pti. l. ij. § si eo rpe. ⁊. ff. ℟ custo. ⁊ exhi. reo. nõ est ⁊. l. militues. in fi. qz nulla temeritas vel violẽtia in eo notari pt̃: sed excusat ratione officij. alʒ nõ excusaretur: quia ℟ huiusmodi ꝓtendere: an ex facto suo posset iniuria irrogari. ar. ℣. ℟ iniurijs. c. vlti.

r Inferentẽ. Tũc em excoicatus non est: cum licitũ sit se ℟fendere. j. e. ex tenore: seruato moderamine inculpate tutele. ℣. ℟ homici. significasti. ij.

s Cum vi. ff. ℟ iusti. et iu. vt vim. et ff. ad. l. acquil̃. scientiã. §. qui cum aliter ⁊. ℣. ℟ homi. significasti. vbi ℟ hoc.

t Omnes leges. ñ hec materia loquentes: ⁊ ita vniuersa lex restringit̃: sic. j. dis. omnes leges: sic ⁊ in diffinitiua. ℣. ℟ priuil̃. vt ꝓuilegia.

u Cũ vxore. idem est in sponsa ℟ ꝓsenti: qz ⁊ lex ꝓmittit illã accusare iure mariti. ff. ℟ adulte. si vxor. §. j.

x Audatre. Nũqd note mattz intelligum⁹ oẽs ascẽdentes fm l. videt q̃ sic. ff. ℟ v̄. sig. appellatiõe. ⁊ nomie filij oẽs etiã ℟scendentes: vt lex dic. ff. e. liberoꝝ. ꝓ leges istas, videt q̃ sic. in casu isto nõ credo hoc extendendũ ad ascẽdentes vel ℟scendentes: cũ minor fiat in iuria. vnde nõ est extendẽda licentia. ber.

y Turpit. Huic em parcit canõ: qz tam inistũ vloꝛẽ ꝑpessere nõ posset. l. ad. l. iul̃. ℟ adul. graccus. ⁊ lex ꝓmittit illũ occidere sic i uentũ. ff. ℟ adulẽ. q̃ aut lex. §. q̃ ait. alʒ ex iteruallo nõ liceret.

z Nõ cõtingit. qz tũc nihil interest eius. imo culpa est inmiscere se rei ad se nõ ꝑtinẽti. ff. ℟ reg. iu. culpa. bet.

Si vo ignorauerit. ita q̃ ignorãtia ꝓbabilis fuerit: alʒ non excusaret. ℣. ℟ cle. ex. mi. aplice. ⁊. ℣. ℟ eo q̃ renũ. episcopa. c. j. ⁊. ij. Quid si tonsurã vidit ⁊ eũ clericũ non credit respondeo incidit in sententiã: dum tamẽ ille clericus sit. Quid si in veritate non erat clericus: licet tonsuram ℟ferret: ⁊ illum pcussisti credens illum clericum: ꝓpter cõscientiã teneris: nisi postea certus efficiaris. argu. xj. q. iij. quoniã multos. fm vnum casum. Quid si crediderit percutere laicum laicum: ⁊ in persona errans ꝓ cussit marinuz clericum: Alia. dixit q̃ in sententiã incidit: quia in iuriari voluit. ff. ℟ iniurijs. cum qui. §. si iniuria. ⁊. ℣. ℟ iniurijs c. vlti. Tan. dixit: q̃ nõ incidit in canonẽ: quod ꝓbat per hanc litteram: qz dicit hic si percutiat clericum quem credebat laicum non

est excōmunicatus: vt hic dicit. sola enim temeritas ⁊ violentia in hoc pſiderat: ar. ē. c. j. et. j. e. veniens. ⁊. ff. de iniurijs: illud. §. vlt. ⁊. l. seqn. iniuriam tñ fecit: vt dic̄ Alg. ⁊ p eadez iura port⁹ credo. opinio Alani tuno: est.

a ℙ Propria manu. Soli sacramēto credit qñ de pſcētia alicui⁹ dubitat vel q̄rit: vt hic

pt3. xxxiiij. q. ij. in lectuz. xxxj. q. ij. si verum. ff. de re mili. nō omēs. §. a barbaris. xvj. q. iij. dilecto. et xxxv. q. iij. exordinaria. ⁊ ē. de excep. pastoral. ar. ē. qō mecau. c. vlt. cū suis cō corō. positis ibi.

b ℙ Noluerit. h⁹ tīpo q̄ iurare nō vult: p lumpno est ꝺ eū q̄ tā q̄ excoīcat⁹ vitabit. ii. ē. de here. excoicamus. §. q̄ vo. cū pstet q̄ violētas man⁹ i illuz iniecit. sic enz p cōuicto habet q̄ se nō purgat: ē. de symo. de hoc. ⁊ ē. de purg. ca. cū. p. ⁊. c. int: i fi. Itē hic bē q̄ licz cleric⁹ nō fuet habitū iuū: adhuc retinet ꝓuilegiū iuū. vnde ꝺ. j. e. i audiēna. h⁹ intellige añ trinā admonitōez illud cū suis ꝓsimilibus post. q: tūc pdit ꝓuilegiū. Ber.

c ℙ Non dubuz. religiōis cōuersos. j. co. ex tenore. ex eo q̄ dicu religionis: videt̄ q̄ ꝓuersi secularū ecclesiaz nō habeāt h⁹ ꝓuilegiū: ar. xvij. q. j. lex ꝓmētie. Sz dicendū est q̄ exā tra duderūt se ⁊ sua diuino obsequio siue i secu

etiā excoīcatōe notari: dūmodo ipm esse clericū ignozauerit: vl si h dubiū fuerit ꝓpa māu dūta pat pstiterit iuramētū q̄ eū esse clericū ignozasset. ab illo aūt si pstare noluerit iuramētū: qz vi olētas man⁹ pstat eum i clericū iniecisse sic ab excoīcato: ꝺoec ō mādato sūmi pōtificis absolua tur: ꝓuenit abstineri. ¶ Item.

On dubiū est q̄ hi q̄ violē tas man⁹ i clericos vl canōicos aut cuiuslibet religionis ꝓuersos injciūt: ex pstitutōe pci lij smaz excoīcatōnis incurrūt. nec nisi i articlo mortis sine ro. pō. absolutōis pñt bñficiū impetrare. ¶ Item.

Ulieres vl alie persone q̄ sui iuris nō sunt: ab epo di oce. absolui pñt si man⁹ i clericū iniecerit violētas. ¶ De his vo q̄ magne sūt potētie: et ita de licati q̄ laborē venendi ad seō. ap. neq̄unt sustinere: rñdem⁹ q̄ stat⁹ pſone ꝓpus ⁊ veritas negocij est intimāda ro. pō. et fm pſi lij ei⁹ tales erūt de ꝓmisso scelere corrigēdi. illi vo q̄ ñ p seipos:

ꝺ. ff. ad. l. acquit. liber homo. in pn. ⁊. ff. de iurisd. om. iudic. siqs id. §. vlt. ⁊ qui cām pbuit vel opem ferre. ff. de vi bo. rap. l. iij. §. si cuz seruū. ⁊. ē. de homi. sicut dignū. §. ij. ⁊. ē. de iniurijs. c. vlti. Sed videt̄ q̄ ille qui mādato alteri⁹ hoc facit nō teneat̄ maxie si habeat in illo⁹ potestatē vt ea subiecta sit. ar. ff. de re iu. nō videt̄. ⁊. l. ꝓdicta. ff. ad. l. acquil. liber hō ij. Sed ꝓriū verū est: q: ꝓceptū iniustū fuit: cui nō debuit obedire: sed de pot⁹ q̄ homi. j. eo. relatum. ⁊. xj. q. iij. iulian⁹. nō semp. et xxiij. q. j. qd culpaē. in fine. ⁊. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. quotiēs. ⁊. j. e. vniuersitatz. q: nec ilā potestas data ē laico sup clericū. ē. e. si vo. §. j. Sed pone q̄ mādauit: ß añ manuū iniectiōez penituit: quid erit: rñdeo: nihilominus⁹ i canonē incidit: nisi reuocauerit mādatū ita q̄ reuocatio ad ipm puenerit. ar. ff. mā. si mādassem. ⁊. ff. ad macc. si tñ. ⁊. l. si filius. ⁊ ff. qd iussu. l. j. rūso. j. ⁊. ē. de pcu. mādato. ⁊. c. ex insinuatiōe. et ē. de rescri. ex pte. iij. Sed pone q̄ mādator añ iniectiōz manuū moriat: tūc nō erit excōicatus: q: mādatū mor te extinguit. ff. mā. int ceteras. §. j. ⁊. ē. de of. dele. relatū. ⁊. c. licet. ⁊ eccl'ia nō ligat sb terra. ar. j. e. a nobis. et xxiij. q. ij. legat. ar. a ꝓtrario. Itē pone q̄ ñ mandat: sed ratū habz ex postfacto: nūqd incidit in canonē: Quidā dicūt q̄ sic: qñ ratihabino locū habz in maleficijs. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. q̄tiēs. ⁊. ff. de his q̄ no. infa. qd §. arg. C. de incest. nup. l. iij. ⁊. ē. de resti. spo. cū ad sedē. in fi. Ar. ꝺ. ff. mā. si vo. §. si post. Illō credo q̄ i casu illo i smaz: licz ex postfacto ratū habeat: cū hoc fecerit cā sui ⁊ ei⁹ noie: sec⁹ si porui ꝓhibere ⁊ nō ꝓhibui. de hoc dicet̄. j. e. quāte pſumptionis. Bernardus.

k ℙ Dzo si aliq̄. qui nō sūt frēs illoz q̄s leserūt: qñ si frēs eēnt ⁊ se adiunxe pcussissent: abbas eos absolue pt̄. ē. e. monachi. ⁊. j. e. cū illoz. vel pt̄ intelligi de alijs q̄ de mōachis: qd verū videt̄ ⁊ loquit̄ epo: suos: ⁊ alia lra hz tuos. ⁊ plano: ē lra. ⁊ sic ē in antiq.

k Satisfaciāt. Ar. q̄ nō valet pnia sine satisfactōe. ē. de vsurz. cū tu. ⁊. xiij. q. vj. si res. ⁊. xviij. q. ij. legat. de pe. di. j. neminē.

l ℙ Illi. vitare. ē. de pui. cū ⁊ plātare. ⁊. c. vt ꝓuilegia. ad hūc ei casum ꝓuilegiū nō extēdit̄. Sz nūqd papa coicando excoicatō incidit i canonē: dic q̄ ñ: licet al's male faciat. de hoc dī. j. e. si qñ qñ ꝓnceps legib⁹ solut⁹ ē. ff. de legi. ꝓnceps. ⁊. C. e. digna vox. ipe ei solus interꝓtat leges. j. e. int alia. vbi de hoc. ber.

m ℙ Arochianos. i mōchos. Sz nūqd monach⁹ poterit agē actō ne iniuriaz: dic q̄ nō. ß actio ꝓperit monasterio ⁊ aget syndicus mōasterij: sic actio iniuriaz ꝓpetit dño si iniuria fit seruo: ⁊ aget dns ⁊ ñ seru⁹. inst. de iniurijs. §. seru⁹ aē. Quid si remittit mōach⁹ iuriā: nihil agit q̄n possit agē mōsterū. sic licz filiusfamilias remittat iniuriā factā sibi: pt̄ nihilominus⁹ agē pt̄ p iniuria filio irrogata. ff. de pac. i pſona. Imo ⁊ si iuria fieret filio volēte: pt̄ agē posset. ff. de iniurijs. l. j. §. vsq. mōsterū vo iuriā factā mōcho pōt remittē: sec i eccl'ia sec'aris: q̄ñ posset remittē iuriā factā cl'ico. ar. xvij. q. iij. dī

n ℙ Cōuersos. sic. j. e. pri. ⁊. ē. e. nō dubiū. vbi de hz / qs. vn.

o ℙ Decret. xvij. q. iij. siquis suadente.

p Satisfaciāt. Sed cui dabit satisfactio. p litterā istā videt̄. q̄ ipi monacho vel cōuerso leso: vt dicit hec lra. Sed ꝓtra videt̄. xij. q. j. non dicatis. ⁊. ff. ꝓ socio. l. si iter frēs. §. vlti. De iuria facta suo

vic vt inſti. de iniurijs. §. q ſi vſusfruct⁹. ⁊. §. ſequẽ. Jn mõacho vo vel ꝓuerſo q ꝓuũ nõ habet: ſatisfacto dabit monaſterio: ⁊ qõ dicit hic leſis: ſi dat leſo: ſatis dat monaſterio: q deqd monacho dat monaſterio acquirit. ſ. de ſtatu mo. cũ ad monaſterũ. clerico aũt ſeculari vebet dari q leſus eſt. ſi clericus inde vecedat: vic vt. ſ. de penis. ꝓſbr. ⁊ ex iniuria plures oriũt actiões. ff. de iniurijs. l. j. §. vlt. Sz coꝛã q eſtimabit hec iniuria? rñdent quidã q coꝛã iudice pcuſſoꝛis: inſti. de iniurijs. §. ſed poſtea. ⁊ ſic interdũ in foꝛo ſeculari. Vincen. dixit: q rõne acceſſiõis eſtimabit coꝛã iudice ecleſiaſtico: ſic dicit i de. ar. ſ. de cõiugi. ſer. ꝓpoſuit. in fi. ⁊. ſ. de die. poſt duoꝛ. re. c. j. ij. ⁊. iij. Sed hoc intellige cũ q̃rela excõicationis vefert ad eccl'iaſticũ iudicem: tũc eſtimabit iniuria coꝛã ipo: q̃ alit nõ abſoluit: vt hic dicit. Si vo clericꝰ ſum plicii vult cõqueri de iniuria ſibi irrogata: ſatꝫ videt q vebeat ſequi ſoũ reꝰ. Papa tñ quotidie dat lr̃as clericis ꝓ laicos nomie etã ſuo: et de hoc. xj. q. iij. c. vlti. ber.

a Ex tenoꝛe vebeat. q ſic iurat: nõ eſt aſtrictus: niſi ad inſtũ mãdatũ. ar. ſ. de elec. cãm q̃. ⁊. ſ. de iure iurã. veniẽs. ⁊. c. q̃nta vallis. ⁊. ff. ꝓ ſocio. ſi ſocietatẽ. ⁊. ff. de ope. lib. ſi libertꝰ. Et idez ẽ ſic iurare ac ſi iuraret ſtare mãdatis eccleſie ⁊ illa ẽ recta forma. et ſ. de ap. ad hoc. ⁊ p hoc iuramẽtũ hoc tantũ ꝓcipere pt: put hic ſeq̃t in lr̃a: ⁊ q̃ ſatisfaciat leſo. ſ. c. ꝓxi. ⁊. j. e. ea noſcitur.

b Me vecetero. ſic j eo. grauem.

c Defendẽdo. ſ. e. ſi vo. j. ber.

d Mãdato ſuoꝛ. cũ tñ mãdatũ ſit inſtũ: vel ſaltẽ ſi dubiteꝫ. xxiij. q. j. qd culpaꝫ. in fi. ſi aũt ſit inuſtũ nõ ẽ obediẽdũ. xj. q. iij. nõ eñ. ⁊ c. iulian⁹. ſi dñs. exẽplũ de mãdato hab. j. e. vniuerſitatis. ⁊. c. vt fame. §. j. al's nõ excuſaꝫ. ſ. e. mlieres. ⁊. j. e. vniuerſitatꝫ. ber.

e Prelatiõis. idẽ eſt ſi habeat officiũ in eccl'ia: rõne cui⁹ corrigere poteſt inferiores clericos vel magiſteriũ: vt hic. ⁊. j. e. cũ voluntate vbi de hoc. ⁊. ſ. eo. c. j.

f Socius. hoc dictum eſt ꝓpter aſſiduã cõuerſationẽ. vnde ꝓſumitur q facilius manus iniiciat in ſeipos: q̃z venit ad verba: ⁊ ſic ad factũ. ⁊ rõne ꝓſumptionis non ꝓcipitur de ſocio: ſic ꝓpter ꝓſumptionem iuramentũ quãdoq nõ indicit clericis. ſ. de coha. cleri. ⁊ multi. clericos. ⁊. ſ. de ꝓſump. litteras.

g Decetero. iuſtas excuſatiões. Mo. q i omi edicto intelligitur rationabilis excuſatio: vt hic patz. quãtũcũq ꝓcipe ſcribat: exceptiões legitime excipiũt. vt. ſ. de offi. vele. ex pte. ij. ⁊. ſ. de reſcrip. ſi q̃. Jn quibꝰ caſibꝰ q̃s ab itinere excuſet. habes. j. eo. q̃uis. ⁊ in littera. ⁊ in glo.

h Licet a dioceſano. Mũquid ⁊ ꝓſbr? reſpõdeo in ſumma nccitate licet. ar. xvij. q. iij. ſiq̃s ſuadente. ⁊. ſ. e. nõ dubiũ. al's nõ: niſi hoc faceret de mãdato epiſcopi. xxvj. q. vj. c. vlt. q epus hanc abſolutionẽ bene pt cõmittere. ſ. de offi. oꝛ. c. vlti.

i Juramẽto. vt dictũ eſt. ſ. e. c. ꝓxi. ſi. j. e. q̃uis. in. fi.

Dem genuen̄. archiepo.

EX tenoꝛe litteraꝝ tuaꝝ nobis innotuit: q. b. canonic⁹ in quẽdã ſubdyaconũ man⁹ iniecit violẽtas: ⁊ infra. Mãdam⁹ itaq̃ q̃ten⁹ recepto ab eo iuramẽto: q tuo vebeat mãdato parere ipm vice nr̃a a ſentẽtia q̃ teneꝫ: abſoluas: ſibiq̃ i virtute iuramẽti pcipias: ne vecetero in clericũ monachũ vel alicui⁹ religionis cõuerſuz man⁹ iniiciat violẽtas: niſi ſe vefendẽdo aut de mãdato ſuoꝛ fecerit platoꝛ: vl̃ niſi ſup eũ plationis miſteriũ aut magiſterii habeat: aut cũ ipo ea dẽ eccl'ia ſocius eſſe noſcatur.

Dem cenomanen̄. epo.

Decetero noueris: q ſi qs p violẽta manuũ iniectõe in clericũ ẽ vinculo excõmunicationis aſtrictus: ſi habẽs capitales inimicitias vl̃ alias iuſtas excuſatiões: quibꝰ ab itinere rõnabiliter excuſet: ita q ſine piculo ap. ſe. neq̃at cõſpectui ꝓſentare. licet dioc. epo recepto iuramẽto ſm morẽ eccl'ie ſibi abſolutõis gratiã impartiri: ſed ẽ illi ſb iuramẽti vebito inũgendũ: vt q̃ citius oportunitatẽ habuerit: ro. pon. adeat mãdatũ apoſtolicum ſuſcepturus. Vrban⁹. iij. ſenon̄. archiepiſcopo.

k Suſcepturꝰ. nõ dicit abſoluẽdus: q iam erat abſolutꝰ: q obligatio ſemel extincta nõ renouatur. de ꝓſe. di. iiij. q̃ris. ⁊. xxiij. q. iij. ſi illic. de pe. di. iij. omia clemẽtia. ff. de ſolut. q res. §. aream. C. de remiſ. pig. cũ ex cã. Quidã dicũt q oportunitate recepta recidũt i excõicationẽ. ar. xxvj. q. vj. q̃ recedũt. ⁊. c. de his vo. ⁊. C. de q̃ bo. ce. poſ. l. pe. ⁊. ſ. de ſolu. c. pe. qõ non placet. libertas em̃ q̃uis indebite obtẽta nõ retractaꝫ. C. ſi aduer. lib. l. j. ⁊. ij qõ ſi nõ fecerit: tanq̃ ꝓiurus habebit: ⁊ poſſet cõpelli vt iuramentũ ſeruet. ar. ſ. de iudi. nouit.

Deo hec. hec de cre. olim erat de reſcripto.

m Aliꝰ. imo ꝓmo loco remittit abſolutio ſuo excõicato. ſ. de reſcrip. ab excõmunicato. ⁊ hoc cui ſnia lata eſt ꝓ formã concilij: vt ibi dicit: qõ habes. j. e. ſacro. Et eſt ar. q ſemp re ſcriptũ vebet eſſe ob tenui ſm ſtilũ romane curie: al's ſuſpectũ habeꝫ. ſ. de crimi. ſal. q̃ gñ. in fi. Jtẽ eſt arg. ex eo q fieri cõſueuit. xxviij. di. de ſyracuſane. et. ſ. de cleri. ꝓuga. diuerſis. ⁊. ff. ad tenat. cõſul. macedo. l. iij. et l. iiij ſi filius. §. qõ dicitur.

n Sufficẽt. cum quis eſt excõicatus ꝓ iniectiõe manuũ in clericos: ſola cautio iuratoria ſufficit ſ. eo. ex tenoꝛe. ⁊. j. e. cũ vebeas. Luz vo ꝓ cõtumacia vel crimie mãifeſto ſuſpicies vebet cautio ꝓſtari. j. ti. ꝓxi. expe. vbi de hoc. ſic eꝛ cũ data ẽ poſſeſſio eã rei ſeruãde. ſ. de ſeq̃ſtra. ad hoc. in fi.

o Si noſcat. mulieres. ſ. e. mulieres. ⁊. j. e. q̃uis. vbi multe tales perſone excipiunt.

p Valitudinarij. Jſti ꝓpter infirmitatẽ abſoluũtur: ita tñ q ſi qualuerit: ſedẽ apoſtolicã viſitabũt mandatũ apoſtolicũ recepturi. ſ. e. vecetero. ⁊. j. e. qõ de his. ⁊. c. q̃uis. in fi. ⁊ ibi in fi.

q Juxta facultates. Hoc ſemp intelligendũ eſt: ſm qõ ſatiſſacere pt ſatiſſaciat: q ſi nõ pt in penã aliã pt cõmicari. ar. ſ. de maledi. c. ij. vel expectet q̃diu facere poſſit cautiõe repta. ſ. de ſolut. c. pe. vbi de hoc. nam inanis eſt actio quam excludit inopia vebitoris. ſ de reſti. ſpol. olim. ij. ff. de dolo. l. nam is. ber.

r Paupes. Jnfra. e. qõ de his. ⁊. c. q̃uis. ꝓxa. Sol'. ibi loquitur de his qui tanta pauꝓtate laboꝛãtq ad curiã ire non poſſunt: hic de his qui poſſunt ire: licet paupes ſint.

s Legato. j. e. ad eminẽtiã. ⁊. c. q̃uis. qõ ex officio legatiõis licet ſ. de offi. leg. q trãſlationẽ. Alij vo legati q de latere pape non mittunt ſeruent: ſm qõ dicit. ſ. de offi. leg. c. pe.

t Recepturi. ſ. e. de vecetero. vbi de hoc.

u Cum nõ ab homie. nũciatus non ſit. Et ſic q̃cq ſcio alicui excõmunicatũ: ſtatim vebeo ipm vitare: q̃uis non ſit nũciatus: niſi ſolus hoc ſciam. vt hic dicit. ⁊. vj. q. ij. ſi tantũ. ⁊. c. placuit. ar. ij. q. vij. plerisq̃. qui em̃ ſcit: certiozari non vebuit. ff. de ac. emp. ⁊ ven. l. j. in fi. ⁊. xxij. di. ſi inimicus. q excõicatio excommunicatiõe ſecum trahit. ſ. de appel. paſtoꝛalis. ⁊ nũciatio

Deo hec cuz int̄ parochianos tuos: ⁊ infra. Ro. ec. abſolutionẽ ſentẽtie delegatoꝛ iudicuz nequaq̃ cõſueuit alij delegare: niſi in lr̃is ꝓmiſſiõis cõtineat expreſſe de ſufficiẽti cautiõe ꝓſtanda ab his q abſolui debẽt q iudicio eccl'ie debeant obedire.

Clemens tercius.

Si noſcit: ⁊ infra. Cõſul. t. t. duxim⁹ rñdendũ: q mulieres ſenes ⁊ valitudinarij ſeu mẽbroꝛ reſtitutiõib ipediti: lz ad ap. ſe. nõ veniãt: ab epis valeãt fideliũ coloni reſtitui ſatiſfacto iuꝛ facultates his q̃b p eos ꝓſiterit iniurias irrogatas alios aũ ſiue paupes ſiue diuites ſe. ap. l legato ei⁹ vt bñficiũ abſolutiõis obtineãt: neceſſe ẽ ꝓſtari. Si vo infirmitatis tpe tiore mortis bñficiũ fuerit abſolutõis idultũ iuramto ꝓſtito inũgaꝫ eiſdẽ: vt poſtq̃ ſanitati fuerit r̃ſtituti: ad ro. ec. l'ei⁹ legatũ accedãt mãdatũ ap. ſup talibꝰ recepturi.

De Cum nõ ab hoie: ⁊ infra. Cõſul. t. t. r. q a coione illi⁹ q̃ p ſacrilega manuũ iniectiõe in clericũ i edictũ excõicatiõis incidit: licz nũciat⁹ ñ ſit: vebes abſtinere: niſi forte id tibi ſoli pateret: i q̃ caſu ipm puati tm̃ nõ eui tabis q̃diu ab eccl'ia toleraꝫ: vt

nō fit nisi ꝓpter ignorātes. ꝛeus em̄ ligat ꝛ nō homo. xj. q. iij. nemo contemnat. Jo. fauen. contradixit ꝛ male: q ante ꝛnūciatiōz non est vitandus.

a ¶ Contempto clericali. ꝓpter hoc solū nō perdūt ꝓuilegiū. s. e. si vo aliqs. nisi post trinā admonitionē. j. e. in audiētia. ꝛ. c. ꝓtigit ij. ꝛ. s. ꝛe apo. c. j.

b ¶ Aldimme cohercent. sic. j. e. ppendim⁹. ꝛ. s. ꝛe apostā. c. j. Ar. ō. j. e. in audientia. ꝛ. c. ꝓtingit. ij vbi expectat admonitio: hoc intelligit ꝛe his q nō sunt ꝓtī arma portare: sed seuis enormitatibꝫ se imiscēt: vt h pz. ꝛ s. ꝛe apo. c. j. ꝛ. j. e. ppendim⁹. Cōtraria intelligunt ꝛe his q talit nō excedūt: licz portēt arma. vñ illi vsq ad trinā admonitionē gaudēt ꝓuilegio suo: vt ibi dī. si. s. ꝛe vi. ꝛ bone. cleri. c. vlti.

c ¶ Eiperior. Mo. q ex ꝑsona augeat crimē. xl. di. homo. ff. ō re mili. omne ꝛelictū. §. j. ꝛe pe. dist. j. §. aut facta. ꝛ. s. ri. p xi. questiū. b.

d ¶ Cum ꝛesideres. coīonez reddidit: et male: q cū ipe ꝛebeat alios ꝓhibere ipe hoc facere non ꝛebz. ff. si seruit. ven. l. altius. s. ꝛe natis ex li. ven. c. vnico: vbi ꝛe hoc. in aut. vt diffe. inō. §. hec aūt oīa in fi. coll. ix. ꝛ. xvj q. j. i canonibꝫ.

e ¶ Aid cautelā. Vt p⁹ absolutiōz tmore iuramēti silia primescat. xxij. q. vlt. presumā. ꝛ sic iuramētū nō est ꝛe substātia absolutiōis: vt. j. dicā. Itē ar. q aliqd facie dū est ad cautelā futuroꝝ. xxij. di. i nomīe dñi. ꝛ. s. ꝛe elec. licet. ꝛ. lxij. di. cū adrian⁹. ꝛ exēpla ꝑsentia nos ꝑcauere faciunt in futuꝝ. lxxxij. di. plurios. ad fi. ꝛ. ff. loca. siqs vmū. §. j.

f ¶ Prestitū. Sm q dictū ē. s. e. ex renoze. sed forma eccl'ie obseruari generaliē ꝛebet nec omittitur nisi ex causa. j. e. sup eo. sed si iuramentū omittat tamē tenet absolutio.

g ¶ Cōtrahit. nisi i casibꝫ q ꝓtinent i his vsib⁹. Hec anathema q dē soluūt ne possint obesse. Utile: lex. humile: res ignorata: necesse. Utile: ꝓpter vtilitatē meā: ꝛ ne ille cōmodū hēat possum cōicare excōicato. j. e. si vere. Itē ꝓp vtilitatē excōicati possum ei coīcare in his q ꝓtinēt ad eⁱ salutē. j. eo. rūsio. ꝛ. c. cum volūtate. in ꝓn. ꝛ xj. q. iij. antecessor. ꝛ. c. se. ꝛ. c. cū excōicato. Lex: ꝓpter eandē legem q est viro ꝛ vxori: vxoꝝ potest cōmunicare viro. xj. q. iij. qm̄ multos. ꝛ. j. e. inter alia. Mule: sicut est ifilijs seruis ancillis mercēarijs: vt in ꝓri. cōcordan. Ignorata: vt hic: ex eo q dicit scient ꝛ in. c. qm̄. ꝛ. s. ꝛe homi. sicut. §. illi ꝓterea. ita q ignorantia non sit crassa. s. ꝛe cle. ex. mi. apostolice. ꝛ. xij. q. ij. qui ꝛ bñanis. Necesse: vt in. c. qm̄ multos. ꝛ. j. e. inter. tan.

h ¶ Si publica fama. Mo. q si fama est aliquē esse excōicatū: vtrū dus est. si. s. ꝛe cle. ex. mi. c. illud. ꝛ ita fama facit ꝓbatiōz: ꝛ fama saltē verecūdie rubore suffusus ꝓ latēti excessu satisfacer ꝓpellat

¶ In articulo vo secūde qōnis rñdem⁹: q occisores clicoꝝ aut ꝑbꝛoꝝ: q ꝓtēpto clericali habitu tyrānidi ꝛ enormitati se inerecū de imiscēt: in odiū clericalis excessus ꝛ terroꝛē atq correctiōz si miliū canone late sñie mīme coercent: imūgat tñ eis pnīa ꝓpetēs aliqātulū asperioꝛ q si i laicos talia ꝓmisissent. ¶ Dem.

¶ Cum ꝛesideres: ꝛ infra. Fuit aūt ꝓme qōnis tenoꝛ hmōi: vtrū alicui excōicato q mādato eccl'ie stare iurauit: ꝛ añ absolutiōz epus ei coīonez reddidit: sit coīcandū ab alijs: ꝛ an eps id facere ꝛebeat. Cum qōni. t. r. q cū cautio iuratoria quā hodie q excoīcati sūt pstāt: potiꝰ ad cautelā ex ꝓsuetudine eccl'ie q rigore canonū sit iducta: neq momēti tā validi reputet: q nisi absolutiōis bñficiū sbsequat ille q excoīcat: ꝛebeat coīoni alioꝝ restituī: pserti cū ex eo iuramēto absolutionē ꝓsecut⁹ nō sit: ꝛ cōstat eū excoīcatū fuisse: ꝛ verū sit absolutū non esse: nec epus nec aliꝰ ꝛebēt coīcare eidē: nisi fuerit ꝑm formā eccl'ie post iuramētū ꝑstitū absolut⁹: qz qui cū excoīcato scienter cōicauerit. excōicatiōis penā ꝓtrahit cū eodē. ¶ Secūde questiōi hūc finē duxim⁹ ꝓponēdum: q si publica fama ē aliquē ꝛberasse clericū: nec eps nec aliꝰ cōicare sibi dz: nisi ad arbitrium epi ꝛe h se purgauerit: vl ad cautelā absolutiōis bñficiū ꝓsequat.

¶ Tercio loco tua discretio req̄sit: si clericꝰ vbat⁹ epo mediāte cū suo ꝛberatoꝛe ꝓposuerit: ꝛ il le rcōciliat⁹ sibi fuerit. an p h is ꝛebeat ad alioꝝ coīonē admitti. Sup q tibi breuit rñdem⁹: q lz ille q violētas man⁹ iecit: ei quē lesit satisfeciss̄e talr videat: eccl'ie tñ quā offēdit ex h nō satisfeciss̄e dinoscit: ꝛ nisi forma eccl'ie q ꝓ absolutiōe taliū introducta ē: ob seruetur: non est cōmunicanduz eidem. ¶ Dem.

¶ Enies ad ap. se. j. latoꝝ pītiū sua nob assertiōe mōstrauit: q cū matutina officia celebraret q̄daz monat eccl'iā igrediēs cū alio clerico ludēdo ipedimētū ꝑstabat q mun⁹ ꝛeo diuinū posset obsequiū exhibere: vñ mēoratꝰ sacerdos ꝓmoꝰ vt liberꝰ posset circa diuinoꝝ celebratiōz vacare manib⁹ in eā appositis: vt ex ecclesiā ponere cū nollet exire: in trahēdo ipaz coegit eādez ex ecclesiaz residere. h tu illū ꝓpter h tāq excōicatū euitasti ꝛ facis ab alijs euitari. Jōq mādam⁹ q̄tenꝰ si res ita se hz cū ꝛeceto ñ euites: cū ex h ipm excōicatū nulla tenus videamus. ¶ Dem.

¶ Erueit ad nos: ꝛ infra. De his absoluēdis q clicis ñ enoꝛ mē h modicā ꝛ leuē iuriā irrogarūt tue fraternitatis arbitrio duxim⁹ impedit matrimoniū ꝓtrahenduz: s. ꝛe ꝓsang. sup eo.

i ¶ Aid cautelaz. j. e. venerabili. et s. ō ap. ad pīnā. ꝛ ꝛe ꝑse. dis. iij. si nulla. ar. vt sic fama tollat.

k ¶ Quā offendit. quaz ille dimittere nō potuit. x xiij. q. iij. si is qui. ꝛ. lxiij. di. salomonane. Et est ar. q hec iniuria nō solū fit iniuriato: h toti ordini clericali. j. e. ꝓtingit. si. s. ō fo. ꝓp. si diligēti. vñ iste ñ potuit pacisci sr iuria q̄tenꝰ ecclesiā ꝓtingebat: nisi forma ecclesie fuerit obꝛuata: vt h dicit.

¶ Misi forma eccl'ie. vt. s. iuramēto ꝑstito q stabit mādato eccl'ie absoluat: vt s. e. c. ij. Rñ. in fi. ꝛ s. eo. ex tenoꝛe. ꝛ. c. ꝛecetero. Sz qd si iuramēto omisso fuerit absolut⁹? Ar. est hic q nō teneat absolutio. et hoc qdā ꝓcedūt. Sz hoc nō credo. q in ramētū nō est ꝛe iuba absolutiōis: sed recipiē pon⁹ ad cautelaz ne ꝛe cetero talia ꝑsumant: vt s. e. c. in ꝓn. ꝛ aliq absoluūtur sine iuramēto: qō nō fieret si esset ꝛe iuba. j. e. sup eo. et. j. eo. a nobis: in fi. er sic tenet absolutio: licz non ꝛebeat sine iuramento absolui. qa libertas vbicūq obtēta fuerit non reuocat. ¶ Si aduer. lib. l. j. et. ij. ꝛ sic licz ꝓposuerit: necessaria ē absolutō. sec⁹ est in cautōe facta ꝓpter nouū opus nūci ann: vbi non est op⁹ vt post cautiōez remittat. ff. ō remis. l. j. §. j. ibi plane. ꝛ qō dic: nisi forma ꝛe. intelligēdū ē ꝓncipal'r ꝛe absolutōe cū iuramīto: q tñ q tñ ad veritatē eadē est cū illa q fit sine iuramēto. q loca eccie gnal'r dz obꝛuari. nec dz omitti nisi ex cā. j. eo. sup eo. q si iuramētū omittat: nihilomin⁹ tenet absolutio. Berñ.

m ¶ Enies. celebratiōez. Ex h⁹ ꝑsumit: q bono zelo ꝛ nō alio iniuriandi man⁹ in eaz apposuit. sola em̄ temeritas ꝛ violentia notat: s. eo. c. j. ꝛ. xvij. q. iij. si qs suadēre. ꝛ ita ꝓz q sacerdos turban tē officiuz diuinū sine pena excōicatōis pōt expellere ō ecclesia: ꝛ qlibet alⁱ rōne officij qō obtinet i eccia: ꝛ euā semoꝛes ꝛe ipsa eccia. j. e. cū volūtate. §. ij. vbi notat i qbꝰ casibꝫ excoīcat⁹ nō est q man⁹ mittit in clericū.

n ¶ Ex hoc ipm. i. ex hac tali ꝛ leui castigatōe ñ icidit i canonē: ꝛ maxime quā i ꝓpria ꝑsona volut exercē: ar. j. e. vniuersitatis. ff. loca. ītē q̄rit. §. iulian⁹. ff. ad. l. acquit. h ꝛ si q̄cūq. §. vlt. Alia.

o ¶ Eruent. arbitrio. Ala. dixit q ista ꝛecr. continet spe cialē indulgentiam. alij dicunt q ius ꝓmune cōmet. Ad qd q ꝓsita esset. xix. di. si romanoꝝ. Vt officeret potius q̄ pdesset: ꝛ in eroꝛem duceret. q ꝓmeat ius ꝓmune est arg. s. ꝛe psti. grego. in ꝓn. li. ꝛ sic per hoc licitum est epis tales absoluere ꝓ modica iniuria et leui irrogata. et hmōi leuis iniuria pōt leuiter emendari: s. ꝛe accu. cum dilecti. q enim nō infamar: s. ꝛe re iudi. cū te. vnde satis pñt epi hmōi no hu⁹ ꝛecr. absoluere tales ex generali ꝓcessiōe. Vel dicas vt Alañ. q̄ est securius. Berñ.

a ¶ Ignificauit. eadē. ſ. quo ad ꝓpatronē ſacramēt oꝝ: ⁊ ſic intelligit. xj. q. iij. excōicatos. ⁊. c. ſe. vel forte hi fuerunt excōicati cū oībꝫ ꝑticipātibꝫ eis. xj. q. iij. excellētiſſimꝰ. ⁊. e. qō i dubijs ni ſi. ⁊ ita exponе eadē ſentētia. ſ. maiori. vel iſti ꝑticipauerūt excōicatis i eodē crimīe crimīoſis: ⁊ ita eadē ſnīa cū illis ligant. vnde remittu tēbēt ad ſuū excō municatorē abſoluēdi ⁊. e. nup. ⁊. c. ſi cōcubine. ⁊ hoc verꝰ credo.

b ¶ Ita nos. temerarias largiꝰ ē hꝰ itelligēdū q̄ ſi violē tas dirilſz. Quedā em̄ manꝰ dicit temerarie ſz ñ violēte. ⁊. e. ꝑtigit c ¶ Incēdiarij. Incēdiarij em̄ excōicandi ſūt xxiij. q. vlt. peſſimā. et ſm leges igni tradūt. ff. ꝛ incē. rui. na. qui edes. vel capite punīūtur. ff. ꝛ penis. l. capitalū. §. nonunq̄ cū diſtictiōe illi⁹. §. nonūq̄ d ¶ Publicari. Ergo videt ex hꝫ q̄ ipo facto ſint excōicati: alꝫ nō videt q̄ hꝫ locū publicatio. Et ſic arg. ⁊. xxiij. q. vlt. peſſimā. vbi ꝓcipiūtur excōicari. Vnō quidā reſtringūt hoc ad incēdiarios ecclesiaꝝ ⁊ religioſoꝝ loco. ⁊. e. ꝙueſti. ⁊. xj. q. iij. canonica. xvij. q. iiij. oēs eccl'e. vñ poſt publicatiōz a papa tm̄ ſunt abſoluēdi: ⁊ hoc in odiū eoꝝ ſtatutū fuit hic ad terrorē aliorꝝ Sic q̄dā q̄ant aliq̄ eccl'aſtica ſeptura ad terrorē aliorꝝ. ſ. ꝛ tonſe. c. j. ⁊. ſ. ꝛ rapto. ſup eo. ſz q: ſ nō diſtinguit: ꝛ oīa intelligas Tū nō credo q̄ oēs incēdiarij generaliter ipſo iure ſunt excōmunicati: niſi ꝛ incendiarijs eccl'iaꝝ: cū ꝛ alijs non inuenā. Et ꝑ hanc ꝛcre. nō ꝓbat q̄ ipo iure ſunt excōicati: ſed ille ꝓmo excōicat̄ ab epīs ſubſecuta publicatiōe ac ñūciatiōe papa ꝑ hanc ꝛcre. reſeruat ſibi eoꝝ abſolutionē ad terrorē: vt dixi: alꝫ epi poſſent abſoluere oēs incendiarios. ⁊. e. nuper.

¶ Ꝛ ꝛ Ꝛ ¶ Ꝛ eminētiā. a latere. qui dicunt miſſi a latere dñi pape: hēs. ſ. ō offi. lega. c. pe. ⁊. vlt. ⁊ i ꝑſti. Inno. iij. e. ti. officij nri.

f ¶ Ꝛio tpe. i. poſtq̄ egreſſus ē vrbē quouſq̄ reuerſus ē: licet iuriſdictionē nō hēat: niſi i ea ꝓuincia q̄ ſibi ꝛcreta eſt. ff. ꝛ offi. pcōſu. l. j. ⁊. vlt. ⁊ hoc ex officio legatiōis licet eis: q̄uis ꝛ hoc nō habeāt ſpeciale mādatū: vt hic dicit. ſ. ꝛ offi. lega. q̄ trāſlatiōz. ⁊. ⁊. e. q̄uis. ⁊ ſ. e. ea noſcit. ꝛ alijs q̄ nō ſunt miſſi ꝛ latere pape: an poſſint tales abſoluere: hēs. ſ. ꝛ offi. leg. c. penul. ⁊ vlti.

¶ Ꝛ ¶ Obis. q̄ſquis furtū. hac forma verboꝝ oēs nominati intelligūtur excōicati: q̄ furtū ꝓmittūt tangē exꝑſſis ꝓuijs noibꝫ. ff. ꝛ ꝙdi. ⁊ ꝛmō. nominari. ⁊ inſti. ꝛ exhere. li. §. maſculos.

h ¶ Non niſi ſubditi. Sed ꝫ videt: q: rōne ꝛcluſi effici q̄s ꝛ iuriſdictiōe illi⁹ q̄ tulit ſnīam. vj. q. ij. placuit. ⁊. iij. q. vj. ibi cā. C. vbi ꝛ cri. agi opor. autē. q̄ in ꝓui. ⁊. ſ. ꝛ ꝓm. ex tuaꝝ: vbi ꝛ hꝫ vniuerſi ligant cū q̄tū ad hoc ſunt eis ſubditi. Rñdeo ſi generaliter intellexit: q̄ſq̄s furtū fecerit vbicūq̄: clauſula iſta nō refert niſi ad ſubditos: vt hic dicit: q̄m extra parochiā ſuā nullā habet iuriſdictionē: vñ illa ſentēna nō extendit vltra terminos ſue iuriſdictiōis. ff. ō iuriſ. om. iudi. l. vlti. ⁊. ſ. ꝛ of. le. nouit. Comphēdit ꝫ tm̄ ſubditos ſuos etiā ꝛcluſos i eis parochia cū ex hoc ipi ſubditi ſunt. nā rōne ꝛcluſi ſortit quis foꝝ. ſ. ꝛ foro cōpe. c. vlt. ⁊ i ꝑdic. cōcor. nā ⁊ ꝑſes pulcie aduersus extraneos homies hꝫ iperū: cū malū ꝓmiſerint. ff. ꝛ offi. ꝑſi. l. ij. nec diſtinguit vnde ſint: vt ibi. Sed videt q̄ per talez ſententiā non ſint ligati alij ꝛ alia puncta: cum ipi ignorent talem ſententiā: licet ibi ꝛcluquāt ⁊ efficiant ꝛ foro illius: vt ꝑ hoc illos poſſit punire. ſe tentia em̄ non ligat ignorātes: ⁊ ꝓpue illos q̄bꝫ publicata ñ eſt. lxxxij. di. ꝓpoſuiſti. xvj. di. q̄ dicitis Dicas q̄ bñ ſunt excōicati: q: incidūt in factū damnatū: ⁊ q̄ cūq̄ facit factū iam ꝑ ſnīaz excōicatiōis damnatū: iudicatur excōicat⁹ ipſo a canone. ar. xxiij. q. j. c. j ij. ⁊. iij. ⁊ ꝑter ꝛcluſi ibi ꝓmiſſus intelligunt eſſe ꝛ parochia ſua: ⁊ ſic excōicati ſunt: nec excuſant: eo q̄ dicant ſe ignorāſſe ſnīaz: quia ipi cū rē illicitā ⁊ ꝓhibitā facit: ſtatim ſunt i culpa: ⁊ potuerūt querere ꝛ hoc. Quid ſi moriat vel tranſferat ad aliam eccl'iā q̄ tulit illā ſententiā: nunq̄d teneat poſt mortē vel receſſum: vt q̄ ꝓtra facit ſunt excōicati? videt q̄ ſic: q: ſcripta epoꝝ anathematizant etiā poſt mortē: ⁊ facere ꝓhibent ꝛcluſi: ita vt q̄ ꝫ facit: puniat. iij. q. iij. nullꝰ. ⁊. ſ. ꝛ maio. ⁊ obe. c. ij. ⁊. ſ. ꝛ offi. lega. c. vl. Ar. ꝫ. dic lex q̄ iudicū ñ durat vltra iuriſdictiōz iterdicētiſ. ff. ꝛ penis. l. vl. Bi ci ꝑt: q̄ iudicū ſiue ſnīa excōicatiōis ſimplicit lata ñ durat vltra tpus ꝑfertiſ: nisi ſucceſſor eam ꝓfirmet ⁊ ratā hēat. Sz cū diffinitēdo ſtatutū ſiue ꝛcretū aliq̄d facit: ligat etiā poſt receſſum: q: ſtatuta talia per petua ſunt. ſ. ꝛ offi. lega. c. vl. ⁊. ff. ꝛ offi. pre. Vr. l. j. §. vl. C. ꝛ poſtu. l. j. niſi exꝑſſim ꝑ ſucceſſorem reuocet.

i ¶ Niſi forte plus. Sic. q̄ ſentētia que nulla eſt: poteſt rata haberi ⁊ erit aliqua. ij. q. j. in ꝓmis.

k ¶ Onqueſti. excōicatos nūcietis. Ergo videt ex hoc: q̄ ipo iure ſunt excōicati hꝰmōi ſacrilegi. q̄d verū eſt ꝛ hꝰmōi violatoꝝ ⁊ fractoꝝ eccl'iaꝝ ſiue incēdiarijs. xj. q. iij. canonica. ⁊. xvij. q. iiij. oēs eccl'ie. ꝛ quibꝫ itelliguntur illa duo. c. Alij vo nō ſunt excōicati ipo iure: ſed excōicandi: vt dictū eſt. ſ. e. tua. Duo tū dixit: q̄ illa capitula nō ſunt late ſnīe: ſz hec ꝛcre. ꝫrū oīdit ⁊ ita etiā ſeruat. Sed hu. intellexit. c. illa nō ꝛ effractoꝝ eccl'iaꝝ: ſed ꝛ his qui aliūde aliqua rapiūt ꝑter effractionē.

l ¶ Repſentēt. Exque. n. incēdiarij vel effractores eccl'iaꝝ publice ñūciati ſunt: nō ꝑſt abſolui: niſi a papa: ſed ante bene ſi ſatisfacere volunt: q: conditor canonis ante ñūciationē eoꝝ non ꝛtinuit ſibi eoꝝ abſolutionē. ⁊. eo. nuper. ⁊ hoc ad terrorē oīm ſtatutū fuit: ꝑter enormitatē exceſſus. ſ. e. tua.

m ¶ Ꝑpendum⁹. nō ꝓpulſando: nam vim vi repellere licet. ſ. e. ſi vo. §. ij. ⁊. ſ. ꝛ homi. ſignificaſti. vbi ꝛ hoc.

n ¶ Abſolutionē. ſic ſ. e. cū nō ab hoīe. ⁊. ſ. ꝛ apoſta. c. j. ⁊. e. in audiētia. ⁊. ſed illud ſolutū eſt. ſ. e. cū nō ab homīe.

o ¶ Logant. Sed contra videtur: clericus non poteſt renunciare

pulegio suo. j. eo. pringit. j. t. s. de foro cope. si diligẽti. Sic q manendo clericus nõ pt renũciare: vt in prarijs. sed apostatãdo ab habitu suo post trinã admonitionẽ vel imiscendo se enormitatib priuilegii amittit: vt hic patet. t. s. e. cum nõ ab homie. t. j. e. in audiẽtiã. t. c. pringit. ipo. n. facto se puãt talia facẽdo. s. de vita t ho. cle. c. vlti. t. s. de cle. cõiuga. c. penult. argu.

a Cõperentẽ. pauloma iorẽ q̃ si in laicos talia pmisissent s. e. cũ nõ ab homie in fi. Dz ergo iponit ei pnia: qz q auctẽ in dicis malos interficit miser dr ẽ. xvij. q. v. miles. et. c. q malos? Satis põt dici q ad cautelã iponit penitẽtia si comes ille habebat ptatez hoc facẽdi: al's secus est vt hic: t in. c. cũ non ab homie. in fi.

b Quenosti: penitẽtiã eis ppetentẽ iungas. ¶ Dem. Quiuersitatis vre psultatiõz accepimus. q̃ nos requisistis: vtr laic⁹ icidat i excõicatiõis edictũ: q ad iussiõz abbatis i cui⁹ fuitio pmorat: i clericũ mõchũ aut puersuz temerarias man⁹ p̃ sumit inijcere: maxie vbi cã ñ sb ẽ ppt quã dr verberari. Nob aũ videt: q nisi cã regl'aris discipline b̃ faciat abbas i ppa plona vl' si necitas vrget: p clericũ vel mõachũ fieri iubeat: taz q tales verberari pcepit: q̃ illi q verbãt: et si cã sbesset: excõicatiõis sniaz donec ad ap. se. veniant: nequaq̃ euadunt. ¶ Dem. Si audiẽtia nra tal' fuit ex pte tua ppolita psultatio: vtruz clerici q arma militaria relicto hitu clericali gestare nullaten⁹ erubescũt: si eis fuerit iniuria corpalis illata l' se a captiõe redemerit: illa clicoz debãt inmunitate gaudere: q̃ p temeraria manuũ iniectõne facta i cl'icũ excõicat⁹ qs ipo iure notat. Ad hec tibi breuit rnd⁹ q cũ frustra eccie i ploret auxiliũ: q̃ pmittit i ipaz: t lex secl'ariũ pncipũ huic rnso satis efficax afferat argumentũ: q̃ manifeste cautũ habet matronã c⁹ pudicitia attẽptata fuerit; nõ posse iniurias agere si i veste meretricali fuerit trphẽsa hmõi cle

rici si a platis suis tercio pmoniti militaria noluerit arma trepone re pulegio clicoz subsidiũ aliqõ hre nõ trebet. ¶ Dem. Quod re his: t infra. j. t. dixim⁹ rndẽdũ: q is q asserit se i canonẽ late sniẽ icidisse ñ aliter q̃ p se. ap. vl' ei⁹ legatũ absolutõis pt bnficiũ obtiere: nisi forte i mortis articlo: vl' pauptate aut infirmitate l' senectute tãta g̃ uaret q ad ec. ro. laborẽ sbire ñ valeat veniẽdi: vl' ab b̃ alio ipedimẽto canõico rtrahat. Ceteq ab his i foza sacri exigi psueuit: vt resũptis viribz t opportunitate pcessa ro. ec. i ppa plona trebeant visitare. ¶ Mno. iij. archiepo cano t pcetoti lugdun. Quum p cã q̃ int. g. t. f. cabilonen. eccl'ie archidya. vtebat: eis pcesserim⁹ auditorẽ pcurator g. allegauit: q cũ. f. archidya. i succetorẽ i cõi tramitorio man⁹ iniecisse temere violẽtas: t eũ trahisset verberãdo p clausty. tu frat archiepe eũ ob violẽtã manuũ iniectoz t violatoz imunitatis ecclesiastici excõicatũ publice nũciari t infra. Bis. v. Ad. qten⁹ si vobis pstiterit dictũ. f. archiõ. ob duplicẽ cãz excõicatũ fuisse: t expsse tm alterã i lris: qs sup absolutiõe sua ipetrauit: ipm tãq excõicatũ satisfacere eccie sue p altera monitiõe pmissa cogatis

non est excõmunicatus: licz re imuria teneatur. Ber.

k Aderitricali t sic pdit pulegiũ. ff. re ritu nup. senatoris filia.

l Tercio. si. s. de vi. t ho. cle. c. vlt. t. j. e. pringit. Ar. j: s. de apostata. c. j. t s. e. ppendim⁹. t s. e. cũ non ab hoie. ß ibi solui. Jte ar. j: s. ne cle. vel mo. c. j. So. ibi nõ loquit de tali captõe: ß de illis q̃ prehendunt in admistratõe. nec fit ibi mẽtio õ manu imuriosa. eccia nõ defendit illos qui i fraudẽ prehendunt q̃ min⁹ teneant. t sic nõ tangu hoc.

m Quod de his pauptate. si. j. eo. q̃uis. Conf: s. e. ea nosc. ß ibi soluit.

n Visitare. sic s. e. decerto. t. c. ea nosc̃itur. et. j. e. q̃uis. si fi.

Quum p causa. ob duplicẽ causaz. s. qz man⁹ violẽtas incecit in fratrez: t qz inmunitatẽ ecclesie violauit. Et sic colligit hic ar. q sacrilegi q imunitatẽ eccl'ie violãt sunt excoicati. t ita idez esset si laicũ verberasset in claustro. ar. xvij. q. iij. omnes. Dic q inadit an minorez excoicatõez. qz puatus est coione eccie: ex eo q inmunitatẽ eccl'ie violauit. xvij. q. iij. si qs womũ. t q nõ satisfecerit post terciã admonitõez: maioz excoicatõi notabit: vt ibi dr. t ita nõ sunt oẽs sacrilegi excoican ipo iure maioz excoicatõe. t qz iste nõ satisfaciebat: fuit excoicat⁹ a suo prelato. t ita ob duplicẽ causam nodat⁹ fuit maioz sulia: vt. j. dic. t illud. c. omẽs: restringitur ad suũ casuz ad violatores ecclesiaz: vt dixi s. eo. tua. t. c. pquesti. vel forte lata erat sententia: vt qcũq violaret inmunitatẽ ecclesie: esset excoicatus.

p Tangq excoicatũ. Jstud tangq expssiuũ est veritatis: vt dictũ est. Ex hoc pz q si aliqs pl'ib trecausis fuit excoicat⁹: t vna expssit i absolutõe t alia tacuit: adhuc remanet excoicat⁹: ar. s. de of. oz. ex pte. ibi etiã tangit de hoc. qz p surreptoz absolutio est obtẽta. j. e. officij. Quot em sunt excoicatões tot trebẽt esse absolutões: sic q̃t sunt accusatões tot t absolutões. ij. q. iij. § notãdũ. v. si plura. t de pe. di. v. c. j. vbi dr q de olim erit idulgẽtia petẽda: sic t i renũciatõe noui operis q̃t fuit renũciatões tot erũt remissiões. ff. de no. ope. nũci. de pupillo. § si ex pl'ib. sic t i libertate si p obreptõez obtẽta fuerit nõ valet: licz sit fauorabilis. ff. de fideicõmiss. li. cũ vo. § subuẽtũ. Econt videt: q nõ sit excoicat⁹. qz libertas semel data ppetit: sive ex iusta: sive ex iniusta causa data sit nõ reuocat. insti. q ex cau. ma. nõ pos. § semel. et s. de pfag. qz circa. ar. s. õ puer. pung. ex pte. t. ff. õ ma. vin. iusta. § j. t. l. si pi. § j. Jte si qs p vlũ est liberat⁹ tenet liberatio: ß agit de volo. ff. de volo: si fu⁹. t. l. se. Jte pign⁹ liberat nõ obstãte volo. ff. õ pig. ac si rẽ. § ois. So. si dicat q semel excoicat⁹ apli⁹ excoicatiõe durãte excoicari ñ possit: tũc tenet absolutio: licz aliqs cãs nõ expresserit: si expsserit illã cãz p q̃ pmo fuit excoicat⁹. ß hoc nõ est vez. Si aũt dicat q excoicatus posset iter excõmunicari: qõ verũ est: refert an expssa sit causa absolutõis: an nõ. si nõ est expressa: sed indeterminate absoluit:

q Uiuersitatis. Nõ em iniuriat mrimonio. q ipm ignorauit. C. de adult. si ea. sic nec militie etiã clericali q militiã ignorat. ff. loca. si ignras s. e. si vo aliqs. Quid si pcussit laicũ credẽs t volẽs pcutere clericũ: nũqd icidit i canonẽ: ar. q sic. s. de biga. nup. t. c. vl. ff. ad. l. aquil. scia. § ij. Ar. j. ff. ad. l. coz. de sic. l. j. § diu⁹. vbi iudicat fm qõ fit nõ fm qõ facies unedit. ff. õ iuriis. si cũ suo. t. l. pce. i fi. ß i vitate

r Uel mo. c. ij. t. xvij. q. v ij. frat. s. de vsuris. qz frustra. t. ff. de munõ. auxiliũ. in fi. t. ff. qõ me. cau. isti quidẽ.

s Lex. ff. de iniur. item apud. § siqs virgines.

t Iniuriaz. Nõ em iniuriat mrimonio. q ipm ignorauit. C. de adult. si ea. sic nec militie etiã clericali q militiã ignorat. ff. loca. si ignras s. e. si vo aliqs. Quid si pcussit laicũ credes t volẽs pcutere clericũ: nũqd icidit i canonẽ: ar. q sic. s. de biga. nup. t. c. vl. ff. ad. l. aquil. scia. § ij. Ar. j. ff. ad. l. coz. de sic. l. j. § diu⁹. vbi iudicat fm qõ fit nõ fm qõ facies unedit. ff. õ iuriis. si cũ suo. t. l. pce. i fi. ß i vitate

tunc ab oĩbꝫ est absolut⁹: sed si vna cã tm̃ fuit exꝑssa: tũc absolutio nõ extendit̃ ad ea q̃ nõ fuerũt exꝑssa. ar. ff. ꝛ acceptil. pluribꝫ. ℒ. ꝛ procu. maritus. vel distinguit̃ an p ignorantiã omi erit: an scient arg. s. ꝛ rescript. sup lris. ita dixit io. Sed ego in hoc casu non admitto illã distinctiõz. Alij dicũt illum absolutum indistincte: sed cogit̃ redire ad curiaz et satisfacere iniuriato. ℒ. dixit: q̃ si aliqs est excõicatus ꝓpter ꝑes causas: ꝫ vnica tm̃ sententia q̃libz aliãs causas taceat: dũ absolvit̃ absolut⁹ ẽ: sed dz cõpelli satisfacere ꝓ alia iniuriam passo: ꝛ ꝑm hoc istud tangꝫ est subtilitatis narũ. Si vo pluribꝫ ꝛ diuersis excõicatiõibꝫ sit ligat⁹ ex causis diuersis: si aliãs supprimit: nõ est absolut⁹: ꝫ remanet excõicatus ꝓ aliis: ꝛ ꝑm hoc istud tã q̃ est exꝑssum veritat̃ Ego credo q̃ q̃libz sit aliqs excõicat⁹ siue vna sententia siue pluribꝫ sentẽtijs ex pl'ibus ꝛ diuersis causis qui vere vult absolui: omnẽ cãm ꝓ q̃ vel pro quibꝫ fuit excõicat⁹ dz exꝑmere in absolutiõe sua: q̃ ꝓ vnaquaq; sola fuit excõicat⁹: ꝛ vna sententia sufficit ad excõmunicationẽz: ꝛ sic vna snia absolutiõis sufficit ad pl'es excõicatiões: dũmõ exprimant̃ omes cause pozis excõicationis: al's nõ tenet absolutio ꝓ subreptionẽ obtenta: vt bñ colligit̃. ĵ. e. officij. licet quidã dicant: q̃ imo. nõ respõdit ad hoc in. c. officij: ꝛ ꝑmissas solutiões ñ multũ approbo.

a ℒ Mobis. a fidelibꝫ sit ozandũ ꝛ est dicendũ q̃ nõ: nisi ꝑus fuerit absolutus. ĵ. e. sacris.

b ℒ Nec fallit̃. xxiij. q. iij. ꝛeus qbꝫ. ꝛ cõse. di. ij. panem.

c ℒ Judiciũ aũt ecclesie. Judiciũ em̃ eccl'ie diuinum ꝛbet imitari iudiciũ unquãtũ potest xj. q. iij. tũc vera est.

d ℒ Opinionẽ sequit̃. ꝛ ideo. sepe fallit̃. s. ꝛ re iudi. lator. ꝛ. c. ꝓsanguinei. ꝛ. s. ꝛ frigi. fraternitat̃. ꝛ. xxiij. q. iij sũpta nõ recto. ꝛ cũ ꝛ errore ꝓsiterit: reuocat̃ q̃ factũ est: vt tribus ꝑmis cõcordantijs. ꝛ. xxxv. q. ix. §. bis ita.

e ℒ Relaxat̃. Dic surgit ratio: quare quis potest absolui ab excõmunicatiõe post mortẽ ꝛ nõ baptizari post mortem: quia sententia eccl'ie ligat corpus ꝛ etiã animã: ꝛ licet sit musta: aufert sepulturã. baptismus vo caracter est aie: vñ post mortẽ nõ est q̃ valeat baptizari. ar. xxxij. q. vij. licite. Unctẽ.

f ℒ Lazari. xj. q. iij. tunc vera est.

g ℒ Nõ potuerit. Si talis ĩ extremis positus habuisset copiã sacerdotis ab eo potuisset absolui. s. eo. non dubium. ꝛ. c. q̃ ꝛ his. ꝛ. ĵ. eo. q̃uis. sed exquo iam mortuꝰ ẽ nõ ꝑt absolui: nisi ꝑ papã: vel eius legatũ vel a quo ꝛbunt vivus absolui. Munqd a laico potest absolui in articulo mortis? Ar. q̃ sic. ꝛ pe. di. j. quẽ penitet. ꝛ ꝓse. di. iiij. sanctũ est. vbi laicus absolut per extremã necessitatẽ quẽ episcop⁹ absoluere ꝛbuit. l. di. in capite. lau.

h ℒ Super terrã. xxiij. q. j. quodcũq; ber.

i ℒ Non cõtemptus religionis. hec verba habes ꝛ cõ e. dist. iiij. baptismi. Unctẽ.

atq; soluẽdi boies sup̃ trã: tanq̃ nõ possit soluere ꝛ ligare sb̃ tra sepultos: ꝛ qõ legit̃ ñ cõicet̃ mortuo cui nõ ẽ cõicatũ ꝛ vivo: cũ ꝛ si cõicatũ nõ fuerit: cõicandũ tñ illi fuisset: quẽ nõ ꝓtẽptus religionis ꝫ necessitatis articul⁹ ĩpedit: ꝛ in certis casibꝫ a canonibꝫ ꝛnotatis ligasse legat̃ ecclesia mortuos ꝛ soluisse. Et aũt ĩ vno pariter ꝛ eodez negocio ꝛ seruem⁹ rigorẽ ꝛ mãsuetudinẽ oñdam⁹: statuim⁹: vt illi⁹ mortui absolutio a se. ap. req̃rat̃: q̃ cũ viueret ab ea fuerat absoluẽdus. aliozũ aũt absolutionẽ ex ꝑmissa causa ceteris ĩdulgem⁹: a q̃bꝫ dũ viuerẽt fuerãt absoluẽdi. absolutõis aũt forma seruet̃: vt fiat cũ pnĩa li psalmo ꝛ tã ozone dñica q̃ alia ꝓsueta. Heredes q̃z ipi⁹ ad satisfaciẽdũ ꝓ ipo: si monitõe ꝑmissa noluerit: ꝓ dis. ec. ꝓpellant̃.

j ℒ Dem vuratislamen̄. epo.

k ℒ Mortuos puta in heresi. xxiij. q. ij. sane ꝓsert̃. Mo. q̃ si agat̃ ꝓ pra ꝓsonã vel ꝛ ꝓsona tm̃ ꝑ mortẽ queri ñ dz: q: crimina morte extinguũt xxiij. di. q̃rũdaz. ℒ. si reus vel act̃. mor. su. l. j. ꝛ. ij. nisi ĩ heresi: vt. c. sane. ꝛ hic Si vo agit̃ propt bona vel ꝓpra ꝓsonã ꝛ bona: post mortẽ agi potest. ℒ. si pen. ap. mors interue. l. q̃. ꝛ sic post mortẽ agit̃ ꝛ matrimoniũ ꝓpter bona. s. qui fi. sunt legi. cãm que.

l ℒ Rigorẽ. xlv. dis. disciplina. ꝛ. c. sunt nanq; ꝛ. s. ꝛ pur. ca. inter.

m ℒ Ceteriz indulgemus. i. indultũ esse ostendum⁹: q: cũ eos absoluere possent vinos iure communi: ita etiaz absoluere possunt post mortem ex causa premissa. i. si ꝛ ipoz pnĩa ꝓ euidẽtia signa ꝓsiterit.

n ℒ Forma seruet̃. ꝫ forma nõ ꝑt seruari ex toto: q: hic nõ ꝑt ammodo iurare: et tamẽ absolvit̃. Et sic est arg. q̃ sacramẽtũ nõ est ꝛ substãtia absolutiõis: vt dixi s. eo. cuz ꝛsideres. in fi. Sed nunqd heredes ꝓpellendi sunt ad iuranduz anteq̃ absolvant̃? Satis credo q̃ possent ꝓpelli: sed si nollet ꝓtea nõ differret̃ absolutio: ꝫ postea indistincte ꝓpellunt̃ sartissacere iniuriaz passo: vel al's facẽ qõ ille viu⁹ ꝛbuit ꝛ voluit Sed nũquid exhũabit̃ corpus si sepultũ fuit in cimiterio ecclesie? non credo q̃ ꝛbeat exhumari: si alibi sepultũ fuerit: tũc ꝛbet exhumari ꝛ absolui quo ad ecclesiã: cum tam sit quo ad cimiterium sepeliri.

o ℒ Heredes quoq;. Dic habes exꝑsse: q̃ heredes tenent ex ꝛlicto ꝛfuncti: licet ad eos nihil peruenerit. s. ꝛ rapto. in litteris. et s. ꝛ sepul. c. vlti. vbi ꝛ hoc: quia cum ille penituerit et contritus fuerit: quãtũ in se fuit satisfecit: et per eum non stetit: vnde heredes ad quos bona peruenerunt ipsius: compellendi sunt satisfacere pro ipso: ꝛ sic intellige illud. c. s. ꝛ sepul. c. vltimo. et. s. ꝛ rapto. in litteris.

p ℒ Uper. corporalis lesio. Dic sola violentia attenditur. similc. ĵ. eodem contingit. nec refert: an aliquis in compedibus an parietibus teneatur. ff. ex quibus causis maio. succurrit̃. in fine.

a ¶ Consilũ impẽdiẽdo. qõ aliter nõ erat facturus: ar. ff. de his qui no. infa. l. j. in fi. & §. de homi. sicut. §. qui vo. nõ refert eñ an de bono malũ: vel de malo vtert iozez fecerit. ff. de quo coz. l. j. §. qui igit. al's nõ tenetur quis de ꝓsilio: nisi ille aliter nõ fuisset factur⁹. ff. mãda. si remuneradi. §. si tibi: in fi. vel nisi sit fraudulentus. ff. de reg. iu. ꝓsilij. Lauf.

b ¶ Comedẽdo. tũc in istis casibꝫ nõ coicar illi i crimie & eẽ. vñ ꝓpter hoc nõ est ligat⁹ eadẽ sntia cũ illo q̃re si ꝛ ipm i accusatõez ꝓsiluerit: excipere poterit alter ꝛ illum: nec habebit locum replicano coiones: §. de excep. a nobis.

c ¶ Coicet crimun. pone casuz p illaz vere. §. e. significauit. vel p illã. j. e. si pcubine. Berñ.

d ¶ Tũc erit absolutio. colligit hic q̃ si ego excoico parochianũ meũ ꝓpter crimẽ: & parochianus alteri us ei coicat: fauorem impriendo in vtero suo i me videt vtungere. Et eadez sntia ligat & non sntia canonis. da tũc a suo epo vl' enã ꝓpio sacerdote absolueret: vt. j. sequit. Et sic iste ꝓt vtlicũ ligat sentẽtia mea: & a me dz absolui & cũ iuramẽto: vt. j. dicit. & est si. §. e. a nob. j. vbi large appellat subdit⁹ rõne vtlicn. Dz q̃ri pt cũ excoicatõis sntia extẽdatur ad alienum parochianũ: q̃re nõ extendat simr idulgẽtia vel remissio: vt §. de pe. & re. q. ait Vincẽ. dicit q̃ vtrobiqz aie ꝓsiliẽ. & nõ i indulgẽtijs illõ obtinet vt diuti⁹ affligat qs p peccatis: & silr in excoicatõe vt diuti⁹ affligat. nec excoicatio ẽ mortal: ß medicinalis. ij. q. j. multi. et. xxiij. q. iij. conipiant. Vel dic alia rõnẽ. idulgentia nõ trãsit ad alienũ parochianũ. q̃ epus in eũ nullã hz iurisdnõez. vñ sua indulgẽa vel remissio nõ põt illũ solnere. q̃ ipm nõ ligaunt. q̃ qui nõ põt ligare non põt absoluere: & econuerso. xxj. di. interiot. & ix. q. ij. c. j. & §. de pe. & re. ois vtriusqz. ß in sntia excoicatõis secus est. q̃ ille ꝓpter vtlicũ suue rõne vtlicn efficit de foro excoicannis. §. de so. ꝓpe. c. vlt. vñ ꝓpter hoc põt illũ ligare & absoluere: & alle incidit ꝓpter vtlicũ in suaz sntiam: & sic ligat⁹ est ab eo. vñ ab eo debet absolui. & qõ puniuz sunt ad penã trahi nõ debet ad gram: §. de trãsla. int corpalia. Dz etiã mirũ videt qualr sntia excoicatõis liget illos de qbꝫ nõ fuit dictũ vel cogitatũ: & res iudicata solũ illis nocet ꝙs iudicat: §. de fi. instru. int dilectos. & c. pl'ti. & ff. de excep. rei iudi. c. q̃rit. & l. rei iudicate. nec ex postfacto põt augeri obligatio. ff. de dam. infec. dãni. §. si is q̃. & exã post sntiaz aliqd accidit: noua impellatõe opus est. ff. de iudi. nõ pt. Itẽ inconuenies est q̃ aliqs excoicet q̃ nõ est admõit⁹ nec citat⁹. j. e. sacro. Itẽ pm hoc talis sntia non differt a canõe late sntie: cũ tñ hec sntia nõ sit gnãlis: ß tñ vnã psonã ꝓhendit. Jo. dixit q̃ hec distinctio q̃ fit hic in lra hz locuz in eo casu cũ sub hac forma fit excoicatio. excoico te cũ oibꝫ coicantibꝫ tibi: vt tũc distinguat ibi q̃liter ei coicet: vt. j. e. c. pri. ad fi. & sic nõ obstãt ꝓmissa. Dz hoc nõ credo: imo credo illũ esse excoicatũ eadẽ sententia: ex eo q̃ in crimie inuoluit. q̃ incidit in factũ quasi dãnatũ ꝓpetrat. Jn scõa vo q̃one credim⁹ distinguẽdũ: an is q̃ noiati excoicato coicat: sciẽt i crimie coicet ẽmioso ei ꝓsiliũ ipẽdẽdo: auꝓsiliũ: vl' fauorẽ: aut al's i oõne vl' osculo: aut orãdo secũ: aut eẽ comedẽdo. Jn pmo q̃dẽ articulo cũ talis coicet crimi & particippet crimioso: ac p hõ rõne dãnati crimis videat i eũ trahi q̃ dãnauit. ab eo vl' ei⁹ supioze merito delicti tũc erit absolutio req̃rẽda: cũ faciẽtẽ & psentiẽtẽ parpẽa pstrigat. Jn scõo vo casu a suo epo vl' a ꝓpio sacerdote potit absolutõis bñficiũ obtinere. q̃uis eñ et tũc nõ iudicis: ß iuris sntia excoicato coicãs sit ligat⁹: q̃ tñ ꝓditor canõis ei⁹ absolutõz sibi spãlr ñ rtinuit: eoipo pcessil se videt facltatẽ alijs relaxãdi.

¶ Js at q̃ iuxta pmũ modũ excoicato coicat cũ iuramẽto debz absolui. q̃ vo iuxt secũdũ moduz reconciliari poterit sine iuratoria cautõe. Dicz si difficile sit ex alia q̃ iusta causa q̃ ad ipm excoicatorẽ absoluẽd⁹ accedat: pcedim⁹ indulgẽdo vt pstita iuxt formaz eccie cautõe: q̃ excoicatoris mãdato parebit: a suo absoluat vel ꝓpio sacerdote.

¶ Dem strigoñ. archiepo.

Quod i dubijs: & infra. Respõdem⁹ q̃ excoicato licet q̃ stet mãdato eccie iuramẽto firmauerit coicari nõ debz: dõec pecciam fuerit absolutus: alioq̃n post iuramẽtũ nõ eẽt absolutio neccia. ¶ Mull⁹ at sciẽter noiatim excoicato coicare tenet: nisi q̃dã pson q̃ p illud grego. pape capl'm qm̃ multos: spãlr excusantur. ¶ Jlli añt q̃ nomiatiz excõmunicatis psumptuose ptici pãt: pt psonas dicto canõe ãnoratas: nisi ab eoz pticipatõe cõmõiti forte destiterit: excoicatõnis vinculo sũt inodãdi. sec⁹ at si sciẽter coicãt ei q̃ cũ pticipib⁹ suis est vinculo excoicatiõis sntiat'r inodat⁹: tũc eñ & ipi sntiaz excoicatõis incurrũt.

¶ Dem doctoribus decretoruz bononien.

Inter alia q̃ strigoñ. archiepus p̃ois fecit: nos recolimus rñdisse q̃ null⁹ noiatiz excoicato sciẽter coicare tenet: nisi q̃dã pson q̃ p illõ grego. pape. c. qm̃ multos: spãlr excusant. Dicz ex hac rñsione orta est occasio disputãdi: alijs pcedentib⁹ q̃ excoicato coicare tenent psone in pdicto. c. nominate. pt̃im q̃ prius ad coionem eoz ex debito tenebãtur: alijs asserentibus eos cõmunicare licite posse si velint: nõ tñ ad ß ex necessitate teneri. ¶ Et igit vñ ius produxit q̃ dbz relinq̃ sacra negãt: quõ vnũ gen⁹ sacramẽti pcedit: q̃si dicẽt nõ.

l ¶ Quoniã multos. hoc habes. xj. q. iij. qm̃ multos. & j. c. pri.

m ¶ Participatiõz. q̃ ß ñ distinguit' an i crimie an i alijs coicet eis videbat q̃busdã: q̃ si i crimie coicẽt: iudãt solũmõ i miozẽ excoicatiõz: qõ ñ ẽ vez: vt pz. §. e. c. pri. cũ tal' absoluat cũ iuratoria cautõe: vt ibi dz

n ¶ Cõmõui. Judex ñ dz excoicare pticipantes cũ excoicat' ab ipo: nisi canonica monitõe pmissa: al's excoicatio ñ tenet: vt i vere. nouã. j. e. statuim⁹. ita hẽt' tercũ casũ i q̃ excoicatio ñ tenet cẽt aliquã appellatiõz

o ¶ Innodãdi. q. ii. pñsuptuose pticipat excoicato: excoicand⁹ ẽ maioꝛ excoicatõe: vt ß dic. & xj. q. iij. q̃ coicauerit. Et ẽ ß nõbile: q̃ & ipe clanes eccie ptenit: q̃re pũiri dz. ar. §. de pe. c. vl. & §. de excel. p. c. vl.

p ¶ Participib. s. in crimie. vbi de hoc. i not'a mag.

q ¶ Incurrũt. eãdẽ. s. quã & pncipales. xj. q. iij. excellentissim⁹. & hi no miant dñr excoicati. ff. de pdi. & demõ. noiati. & ff. si cer. pe. certũ. sic eẽ excoicãt xpiani ne pticipent iudeis eẽ ex. §. de vsur. p⁹ inhabilẽ. & c. q̃to. Nñ ß irellexit io. vbi pticipat i crimie: i q̃ casu itellexit. §. c. pri. al's ñ eẽnt excoicati: & p⁹ admonitiõz excoicarẽt: vt ß dz. Dz qd si alter⁹ parochian⁹ pticipat tali p⁹ talẽ sntiaz: nũqd erit excoicat⁹ maioꝛ excoicatõe: dic vt. §. c. pri. si pticipat i crimie sic: aliter ñ ẽ excoicat⁹: nisi minoꝛi: vt hic patet in pn.

r ¶ Inter alia. qm̃ multos. xj. q. iij. qm̃ multos. & j. c. pri.

s ¶ Occasio disputãdi. si. §. de voto. ex multa.

t ¶ Preserti. Si istud ꝓserti ponẽ ꝙ tantũ: verũ dicũt ꝓut sequit

ꝛe quibusdã ꝓsonis. si ꝑ marie: nõ dicũt verũ: vt sequẽtia dicunt: qꝝ nec viatores ꝛebẽt talibꝫ coicare: nisi necessitate instãte.

a Interptatio. ad quẽ ptinet iuris cõstitutio: ad ipm ptinet interpretatio. C. ꝛe legi. l. vlti. ff. q. j. §. ex his omibꝫ.

b Suret ex sui natura.

c Canonis. xj. q. iij. qm̃ multos.

d Agẽte ꝑ ꝛeclarationẽ. In qbusdã em̃ casibꝫ illi⁹. c. est ꝛeclaratio: vt i filijs seruis ancillis ꝛ vxore. In qbusdã est ꝓstitutio iuris. vt in rusticis ꝛ mercẽnarijs: ꝛ qꝝ in hꝰ ius nouũ ꝓstituat ꝑ illud. c. circa ꝓsonas mercẽnariorũ rusticorꝫ satis videt qꝝ ꝑ priora iura eos vitare tenebant. xv. q. vj. nos sckoꝫ. iuratos. xj q. iij. excõicatos q̃sqꝫ ec Necessitat. Mũqd magne an cuiuslibꝫ tm̃ nã aliq̃ sustinẽda ẽ incõmoditas: vt ecclastica iusticia seruet. xxx. di. in memoriã. ꝛ. §. ꝛe offi. le. dilect⁹. Si tãũ magne cui⁹ arbitrium spectabit: videt qꝝ ꝓsonis. ar. §. ꝛe voto. qꝫ sup his. ꝛ. c. ex mlta. Do. in trãsẽũtib⁹ res ista dilationẽ non capit q̃sqꝫ suo reliquat iudicio ꝛe ꝓsuetudie. xj q. iij. qꝫ pdecessor. In pegrinis sũt q vlt mare aliquãdu ꝛ rome ꝑ q̃dragesimas cõmorari solẽt: supiores iudicũ requirat: qꝝ nemo sibi regularit⁹ videt esse pt ff. ꝫ iudi. si alter. ꝛ ar. §. ꝛe elec. venerabilem. §. idem.

e Tenent. vt sũt ꝛ mestici filij seruꝝ marcẽnarij ꝛ vxor.

g In crimiꝫ. In talibꝫ nulli ꝓsentiẽdũ est nec obediẽdũ ẽ. xj. q. iij q resistit: ulian⁹. ꝛ. xxxij. q. v. ita ne al's si cõmunicarẽt illis i crimiꝫ: eadẽ sñia teneret §. e. nup. §. ij. ꝛ. j. eo. si cõcubine.

h Um illoꝝ. hic ꝑz exp̃sse q edicũ illius canonis sicꝫ suadẽte: phibitorũ est qꝝ oẽs ꝛebẽt ad se. ap. mitti: nisi quoꝝ absolutio inferiorib⁹ ꝓmissa i certis casibꝫ reseruat.

i Pdecessore nr̃o. §. e. ꝛeceto mlteres: ea noscatur qꝫ ꝛe bis. ꝛ. j. eo. q̃uis. ber.

k Reseruet. p canonẽ illũ. xvij. q. iij. sicꝫ suadẽte.

l Vel sciũt. qꝝ aliud ẽ qꝫ studio ꝛeliquit: aut ignãtia. xj. q. iij. excellentissim⁹.

m Nescũt. pone exemplũ: vbi qs ñ crederet se teneri. §. e. nup. j.

n Ordinib⁹. sil'iter ꝛ bñficijs. §. ꝛe cleri. ex. mi. postulastis. ꝛ. c. latores. ꝛ sic excõmunicari recipiũt ordines: ꝛ excõmunicat⁹ cõfert ordines. §. ꝛe eo qui remũ. epis. c. ij.

o Interdicta. xvij. q. iij. sicꝫ suadẽte. Sed nũqd poterũt dispẽsare post impetratã absolutionẽ: videt qꝝ nõ: per id qꝫ sequit. sed si nõ esset interdicta dispẽsatio possent. ar. §. e. nup. Et est ar. qꝝ dispẽsare possunt vbi nõ est phibitum. ff. ex qui. ca. ma. necti. §. qꝫ eis.

p Minora. minora vocat absolutionẽ: maiora dispẽsationem. ꝛ ita cui phibet min⁹: ꝛ maꝰ phibitũ intelligit. lxxiij. di. gesta. xcv di. illud. ꝛ: ff. ꝛe sena. qui indignis. ꝛ ecõuerso cui conceditur maius: ꝛ minus. §. ꝛe ꝛeci. ex pte. iij. ber.

interptatio q̃z pcedat ambiguitatẽ hmõi talit⁹ ꝛurim⁹ absoluẽdã qꝝ cũ q̃dã psone i pmisso capitulo ꝛenotate illis in qs lata fuerat excõicatiõis sñia añ platioꝫ ipi⁹ obsequio teneret familiarit⁹ adherere: neqꝫ postmodũ ad ꝛriũ teneãt: cũ adhuc ꝛebitũ ꝛuret bñficio canonis id agẽte a ꝓre nõ sit obnoxietate solute: ꝫ ad familiare tenent obsequiũ ꝛ ita ꝑ ꝓse quẽs ad coionez tenẽt: sine q̃ illõ neq̃unt exhibere. Illud aũt nõ ad oẽs psonas capli credim⁹ referẽdũ: vt videlz obnoxietati hꝰmõi sint sbiecte: cũ viatores pegrini ꝛ mercatores a coione talũ psonaꝫ: nisi articul⁹ necitatis imineat: ꝛebeãt abstinere: vt in fine colligit mãifeste: ꝫ ad illas dũtaxat q̃ talibꝫ artioꝛi tenẽt obnoxietate pstricte: qꝫ tũ i his ꝑ qꝫ sunt excõicatiõe notate vt i crimiꝫ cõicare nõ ꝛebent: ꝫ ab eis penit⁹ abstinere. Item.

Um illoꝝ absolutio q̃ ꝑ vplẽta manũ iniectiõe i clericos labẽ excõicatiõis incurrũt qbusdaꝫ casibꝫ a pdecess. n. exceptis sedi dũtaxat ap. reseruent: nõnulli eccliastica sñiaꝫ negligẽtes i excõicatiõe positi ecclasticos ordines accipe nõ formidãt qd aũt ꝛe his fieri ꝛebeat aplicũ sepi⁹ oraculũ iploraũt. Circa qs credim⁹ distiguẽdũ: qꝝ tales vel sciũt excõicatiõis se vinculo irretitos: vel nõ recolũt factũ ꝑ q̃ i late sñie canonẽ inciderũt: vel factũ quidẽ sciẽtes iuris ignari ne sciũt exide se teneri. Prios si fuerit sec'lares clerici a susceptis ordinib⁹ cẽsem⁹ impetuũ ꝛeponẽdos: in reliqs casibꝫ tã archiepi qꝝ epi absqꝫ mãdato se. ap. spãli dispẽsandi facultatẽ se nouerit ñ hꝫe: qbꝫ etiã ẽ absolutio talũ interdicta ꝛ maiora intelligãt illis phibita qbus vetita sũt miora: poterũt tũ hmõi ro. põ. auribꝫ i tiari: vt ab eo ꝑm rigorẽ vl eqta tẽ rñsum prodeat: put discretio sua viderit faciẽdũ. q si claustrales hmõi fuerit: licet ab alex. papa fuerit ꝓstitutũ qꝝ monachi et canonici regl'ares q̃cũqꝫ mõ se i claustro pcusserit: nõ sũt ad ap. se. mittẽdi: ꝫ ꝑm puidẽtiã sui abbatis disciplie sbdant. ꝛ si abbatis discretio ad eoꝝ correctiõz nõ sufficit puidẽtia ẽ dioc. epi adhibẽda. ꝛ alibi dicat qꝝ ꝛe seculo fugiẽtes q̃ religiõis habitũ i mõasterio ꝛceperũt ꝛ int̃ cetera posmodũ ꝓfitent se tale cõmisisse ꝛe lictũ ꝓpter qꝫ ipo actu excõicatiõis sñiaz incurrerũt sine licentia ro. põ. abbas nõ pt nec ꝛebet eos absoluere. q̃uis psumptiõez ꝛelinquẽtium ꝛebita possit animaduersione punire. Nos tũ in religiõis fauorẽ ꝛ vt euagãdi materia sbtrahat: maiorẽ eis gr̃az exhibere volẽtes eoꝝ platis qꝝ et talibꝫ absolutiõis bñficiũ ipartiri valeãt indulgem⁹: nisi excessus ipoꝝ extiterit difficil ꝛ enormis: vtpote si ad mutilatiõz mẽbri l' effusiõz sanguis ẽ pcessum aut i epz aut abbatẽ violẽta man⁹ iniecta: cũ excess⁹ tales ꝛ silꝫes neq̃ant sine scandalo pteriri. Si vo claustral' aliqs i religiosã psonã alteri⁹ claustri man⁹ iniecerit

q Rigorẽ. eqtas rigorẽ mitigat. vñ eqtas intelligit iurẽ. relaxatõ: ꝛ eqtas rigori preferẽ. C. ô iudi. placuit. xxxiij. dist. fraternitat. ꝛ. §. ꝛe transac. c. vlt.

r Claustrales. hoc respicit qõ. §. dixit: seculares.

f Alexandro. §. e. monachi. b.

t Alibi dicat. non habes hodie illã. sed in antiq̃ ꝓpiatiõe cõsuluit. n. e.

u Cõmisisse. añ ingressum supple.

x In religiõis fauorẽ. imo videt qꝝ ô iure cõi. Mõ ẽ em̃ illi nccia certa ꝛelicti satisfactio cui⁹ totũ vite tpus obedietie ipendit sui cõditor ꝛe pe. di. j. §. his auctoritatib⁹. post illõ ç. mẽsurã. si. §. ô voro. scripture. xxxiij. q. ij. admonere. lau.

y Talibꝫ absolutionis. hoc intellige ꝛe illis q inciderũt i canonẽ añ ingressũ: qꝫ ꝛe his q incidũt post ingressũ pcessũ erat p alexã. §. e. monachi vñ quo ad alios dicẽ indulgemus. b.

a Addẽbu. hoc itelligẽ simplicit ꝛe oĩb⁹ monachis q hoc pmiserũt: sive añ ingressum: sive post. j. e. canonica. nec ẽ distinguẽdũ int̃ mẽbꝝ. et mẽbꝝ. §. ô cle. egro. c. ij. et. §. ꝛe eo. vicia. expolisti. al's excessus difficilis vel enormis reliquit arbitrio iudicis. cũ excessus notor⁹ ẽ: tũc abbas ipm absoluere nõ pt ꝓpter scãdalũ vt hic dicit.

b Sãguis effusiõz Quid si modicũ vel de lesit cũ sanguis effusiõe: qꝫ ꝛefacili sanguis effundit. qñqꝫ nũqd idẽ erit ac si enormiter lederet: satis credere cõmittendũ arbitrio iudicis: puta epi ꝛ abbatis: licet ſra ista simplicit loquat. vbi em̃ effusiõis abundantiã significat. xvj. q. j. reuertimini. §. xij. di. sepe. argu. sed ibi nomẽ effusiõis significat vicii. ber.

Jn epm. ex psona augẽt crimẽ. ꝛe pe. di. j. §. aut facta. misti. ꝛe iurijs. §. atrox. ꝛ. ff. ꝛe re mi. oĩe ꝛelictũ. §. q man⁹. ꝛ. ff. ꝛe iurijs itẽ apud. §. qõ aut ꝓtor. sic ex atrocitate factũ. xvij. q. iij. qui subdyaconũ. ſra ex psona eius qui fecit crescat iniuria. ff. eo. sed si. §. q

d Abbatẽ ꝓpriũ. Aduita em̃ ꝓmittit ſ. daz. ꝛ. xl. di. hõ xpian⁹. nobis in hoiem nr̃e religiõis q̃ nõ ꝓmittunt in alijs. xvj. q. j. c. j. ꝛ ij. q. vij. si hereticꝰ. Quid si abbatem non habet: sed priorẽ aut prelatum alio nomine ꝛesignatum: Respondeo: beneficium illud ad

omnes monachos ⁊ regulares canonicos extendit: vt. ꝫ. eo. monachi. ⁊ ad hospitalarios hierosolymitanos: q̃ per suū priorē absolui possunt. ī. eo. canonica. idē credere ꝛc templarijs: dūmodo cōsimilem priorē habeant: vt habent hospitalarij. ad omnes claustrales hoc beneficiū extendit: cū eadē causa subsit ī omib.

a ¶ Passus est. quia ille videtur iniuriaz passus. argu. instit. ꝛc iniurijs. §. ij. sic iniuria facta filio patrē contingit: ⁊ agere pōt: tamē si pater remittit iniuriaz: filius agere nō potest: nisi pater vilis psona fuerit ⁊ filius honesta ff. ꝛc iniurijs. sed si. §. filiofamilias. sic ⁊ si abbas remittit iniuriā factā monacho monachus agere nō posset aliq̃ casu. Videtur tamen: q̃ ꝑm fozū rei hoc ꝛcbz fieri. iij. q. vj. c. j. ⁊ vj q. iij. placuit. sed nō est ita in casu vsto: ⁊ sufficit q̃ ita hic caueat. vj. q. iij. sēptuz est. et. ff. q ⁊ a qui. l. prosperit.

violētas. p abbatē ꝑpriū ⁊ eius q̃ passus ē iniuriā absoluat. Q̃ó si clericū pcusserit secularē non nisi p ap. se. vt scādalū euitet ab solutōis grāz potit ꝑmereri. Si aūt hos ad ordies ꝑmoueri ꝑtingat iuxt̄ ꝑmissaz distinctiōz q̃ sciēt in ꝓrēptū eccl'iastice disciplīe secerīt ordinari ab executiōe suscepti ordinis ⁊ officij ꝛcerni⁹ manere suspēsos: circa reliq̃s vo facti mēoriaz vel iurisperitiā nō hñtes mōasterioꝝ vtilitate pēsata p⁹ inuīctā regulārē pnīaz ⁊ p actā abbates ipoꝝ potezūt dispēsare: nisi gue fuerit ⁊ notabile factū: aut is q̃ fecit adult⁹ fuerit ⁊ discret⁹: vt violēter ꝫ obliuiōez vel ignorātiā ꝑsumat. Precipim⁹ aūt abbatib⁹: vt formā istaz diligēter obseruēt: ne ꝑuilegiuz mereat amittere q̃ sibi ꝓmissa abutit ꝑtate. ¶ Dē pistorie. epo

O Monialib⁹ tua a nob frat nitas req̃siuit: p quē eis sit bñficiū absolutōis impēdēdū: si vel in se inuicē vl' ꝑuersos l' ꝑuersas suas aut clericos etiā man⁹ ī fecerint temere violētas. Sup h̄ igit̄. t. ꝑsul. t. r. vt p epm in cui⁹ dioc̄. mōasteria fuerit: absoluāt

¶ Dē vniuersis cruce signatis.

S Ī vere: ⁊ ifra. Q̃ó si veneti nec forte satisfacere voluerit nec absolui: vob ꝓmittim⁹ vt cū ipis in terrā saracenoꝝ vel ꝓuiciā iuxt̄ q̃ int̄ vos ꝓuenit ⁊ ipos vl' honeste ꝓuenerit: nauigio trā seatis quāto min⁹ poteritis cū ꝛcloze tū ⁊ amaritudie cordis ⁊ sb

D E monialibus. p epm. Impedit eīm sex⁹ mulieb⁹ ne abbatissa possit absolnere mōiales: sic hic ꝑz. nec ꝑsēsiōez eaꝝ audire. nec eas bñdicē vel enāgeliū legē. q: sexus femineus claues eccl'ie ꝓmisse nō fuerit: ꝫ. ri. ꝑr. nouū. ⁊ ar. ꝫ. ō ma. ⁊ obe. dilecta. vbi ó hꝫ ħ epos illas absoluit aūcte pape sibi p hāc ꝛcrei. Idulta tanq̃ ꝛclegar⁹ spe venie cōicantes eisdē. cū eīm iam a vob maiorē nauli recepezīt quātitatē: nec ad eā possint restituēdā induci aut etiā coartari: si alit fieret videremī vos dānū ex pnīa: ipi vo pmiū ex cōtumacia reportare: cū ad h̄ ꝛcbitū exoluēdū ipi vob maneāt obligati: ⁊ ab excōicatis exigi possit ⁊ recipi q̃ ꝛcbeā. Est aūt cautū ī iure q̃ si q̃sq̃ p terrā hereticorū aut q̃rūlibet excōicatoꝝ trāsierit nccia emere ac recipe potit ab eisdez. Preterea si patfamilias wm⁹ excōicatiōis sn̄a fuerit innodat⁹: a ꝑticipatōe illi⁹ familia excusat. Licet g̃ dux venetoꝝ wmin⁹ nauiū tanq̃ patfamilias wm⁹ ī excōicatōe psistat: vos tñ tāq̃ ipi⁹ familiā: dū ī nauib⁹ ei⁹ fueritis: ipi⁹ excōicatio nō ꝓtinget: ⁊ excusabiles eritis apō ꝛcū sī excōicatoꝝ nauib⁹ existentes cū ꝛcloze cordis sb spe pnīe cōicaueritis ipis: ī qbꝫ coꝝ cōmuniōz nō potuerīs euitare. ¶ Dem londuñ. episcopo.

C T fame tue: ⁊ ifra. Sane cō suluisti nos: vtꝫ clerici graviter excedētes: q̃ tute nō possūt mōasterijs ad agēdā pnīaz ꝛcputari: qm̄ cū nō peniteāt ꝛc pmissis: opportunitate fugiēdi capta carcerē fugerēt claustri ⁊ poribꝫ se sceleribꝫ sceleste⁹ imiscerēt a te l' alijs ꝑlatis suis arte possīt custodie māciparī: ⁊ ifra. R. q̃ cū ꝑlati excess⁹ corrigere ꝛcbeāt sbditoꝝ: ⁊ pblice vtilitatis intsit ne crimīa rmaneāt ipunita: ⁊

participat. Allij notanť ꝫ. e. cum ꝛcsideres. Berū.

n ¶ Jn excōicatoꝝ. Ar. ē h̄ q̃ si soci⁹ me⁹ incidit ī excōicatōez: ñ stañ te teneoꝝ ipm ꝛcserē. nec ipe tenet stañ duidē societatē. h⁹ itellige si sine magno dāno h⁹ fieri nō possit. ar. xj. q. iij. añcessoꝝ. xxiij. q. iij. c. j. ⁊ xij. di. quisq̃s. xij. di. illa. ⁊ viij. di. q̃ ꝓ mores. Ar. ꝫ. ō. ma. ⁊ obe. illud. ⁊ xxiij. q. j. omēs qui.

o ¶ Mō poterit. supple ꝓmode. q: illō dicimur posse q̃ sine icōmodo possum⁹. ff. ō v. sig. nepos: ī fi. ff. ꝛc ꝑdi. isti. filiꝰ q: ī fi. xxij. q. ij. facu

Q U T fame. carcerē. i. ipm clausū: q̃ eis ē carcer. at hō.

q ¶ Mancipari. sine pena excōmunicatōis.

r ¶ Corrige. ꝫ. ꝛc offi. or. c. j. ⁊ ꝫ. ꝛc accu. q̃liter ⁊ qñ. ij. ne sāguis eoꝝ ruꝝ ꝛc suis manib⁹ requirat: ꝫ. ꝛc offi. or. irrefragabili. vbi ꝛc hoc. et ꝫ. ꝛc sta. mo. ea q̃. t. c. cū ad monasteriū: ad fi.

s ¶ Jmpū ira. ad publicā vtilitatē respicit: vt crimia pūiant̄: vt. ff. ad. l. acq. ita vulnerat⁹. j. Rū. in fi. ⁊. ff. ꝛc solu. stuchū. §. j. ff. ꝛc iud. si

g ¶ Presumatur. ar. q̃ non semper credendum est cōfitenti pēm in penitentia. Ar. ꝓra supra ꝛc homici. significasti. ij. quia non est verisimile: q̃ aliquis sit immemoꝝ sue salutis. j. q. vlt. sancim⁹.

longus.§.j.ꝛ.ff. ꝛe fideiuſ.ſi a reo.§.id qꝺ.ꝛ.C. ꝛe penis.ſi opis. ne ad maleficia qſq; ꝓhibet: vt.l.ſi opis. ꝛ.xxiij.q.iij.ē inuſta.ff.ꝺ penis.l.capitaliū.§.famoſos.

a ¶Incorrigibiles. hi ꝛeponi ꝓnt ꝛ tradi curie ſeculari.ſ.ꝛe iudi.cū nō ab hoie.xvij.di.nec licuit.ſed nō ad ſanguis effuſionē.ꝛ ſic itelligit.ſ.ꝺ iudi.at ſi cl'ici

b ¶Trahere ꝓnt. ſic C. ꝛe his q ad ec.ꝓfu. l.iij.vbi ſeruꝰ abſq; ſacrilegio ab eccleſia extrahitur.

c ¶Violēter. Ar.ꝺ.ſ. co.vniuerſitat'. hoc intelligēduz ē ꝛe incorrigibili: illud ꝛe eo q corrigit ꝛ verberat a laico ꝛe mādato abbat': qꝺ nō licet: vt ibi dicit: et ita nō ſe tangūt.

d ¶Be mādato. ꝛ nō ne ſufficit generale mādatū qꝺ ꝓnunc.xxiij.q. v.c.ꝓncipes regū: ſol'. ſpāle mādatū hic exprectandū ē: q̄diū em nō ē notū ipos eſſe incorrigibiles ꝛ traditos curie ſeculari: nō licet ſine mādato platoꝝ: q; adhuc ſub regula clericali renent etiā ꝛpoſiti.lxxxj.diſ.dicū. vel niſi ſe imiſceāt enormitatib.§.eo. cū nō ab homie.ꝛ.c.ꝓpēdimus.

e ¶Quoꝝ aūcte.q em ꝓ aliū facit ꝓ ſeipm facere intelligit.ſ.e.mulieres.ꝛ.ff.ꝺ admi.tu. tra tū.§.geſſiſſe.b.

f ¶Nō ampliꝰ.q; cum moderamīe inculpate tutele: alꝰ ſi excederēt modū teneret.ar.ſ.ꝛe reſti.ſpol'.olim.in fi. vbi ꝛe hoc. ſi.ff. ad.l. aquil'.ſi ex plagis.§. rabernarī. ꝛ ita pz q clericus ꝛpoſit' adhuc gaudet ꝓnilegio clericali.

g ¶Contingit.iniuriosa.qñq; ſit iniuria ſiue violētia.ꝛ tūc incidit i canonē.ſ.e.nup.j.rūſo.ꝛ.c. vniuerſitat'. Dz ergo hic dicit iniuriosa: cū volēti nō fiat iniuria.xxxiij.q.v.noluit. ꝛ.ff.ꝛe iniur.l.j.§.vſq;adeo.C.ꝛe traſac.cū tranſitōis.ff.ꝛe regu.iu.l.nemo videt: Dz dic q iniuria illa dī fieri eccl'ie: q; ea q̄ in nos ꝛelinquūt poſſumꝰ remittere: ſed nō q̄tū ad eccl'iā.xxij.q.iij. ſi is q.ꝛ.ſ.eo. cū ꝛſideres.ꝛ ſic filius pt remittere iniuriā q̄tū ad ſe: ſed nō q̄tum ad patrem.ff.ꝛe iniu.l.j.§.vſq;adeo.ꝛ q̄tum tangit cōmodū noſtr' ꝛ non q̄tum tangit cōmodum aliorum.ff.ꝛe pact'.iur' gentiū.§.ſi pactuſcar.lxij.di.ſalonitane. Sed nūquid poteſt epiſcopus ſolus remittere iniuriā factā eccl'ie ſine capitulo? videt q; ſic: q; actio iniuriarū nō eſt in bonis nr̄is ante litē cōteſtatā.ff.ꝛe iniuſ.iniuriar.ergo ſolus epūs poteſt eā remittere.argu.ſ.ꝛe his q̄ ti.a pla. ſine cōſenſa. cum aplica.cum em epiſcopus ſit pater.xcv.di.eſto ſubiectus.et pater poſſit remittere iniuriā factā filio.ff.ꝛe iniuſ.l.ꝗ ſi vnꝰ.§.filiofamilias.ergo ſolꝰ hoc facere pt.ſed nō videt: cum epūs ſit ꝓcurator.ꝛ nō tm̄ inꝰ.xij.q.j.c.vlt.ꝛ.ſ.ꝛe tra.fraternitatē.q; cōditioz ecclēſie facere ꝛteriozē nō poteſt: vt ibi dicit. ſed quare excuſat: qui eo ꝓcurat clericū licet iniuriū.ſ.e.c.j.ꝛ non iſte qui ꝓcurat volentē? ratio eſt: q; ille temerarias manꝰ iniecit.ſ.eo.vniuerſitat'.ar.ſed iſte non: ꝛ cauſa vlciſcendi iniuriā ſuam hoc videt facere. item quia primus manus ſeuit: licet nō iniuriando. argu.xxiij.q.vj.ſi res. ſed non illius qui loco. Jo.

h ¶Ordinati.in quouis ordine.xxj.di.cleros. dūmodo nō ꝓtrahat ecclēſias nuptias.lxxxiij.di.quiſqs. eriā ſi ſit clericus cōiugat'.ar. ſ.ꝛe vi.ꝛ hone.de.clericus.ꝛ hoc intellige ſi vult ꝛferre coronā ꝛ gaudere ꝓnilegio clericali: alꝰ ſi nō vult habere ꝓnilegiū clericale poteſt ꝛponere.ſ.ꝛe cleri.cōiuga. Johānes. vbi ꝛe hoc. Jtē ꝛ clericus ꝛpoſitus habet hoc ꝓnilegiū: q̄diu vult viuere ſub regula clericali.lxxxj.diſt.dicrum.ꝛ.ſ.c.ꝓri.ff. ꝛe ꝛcu.l.pe. Jtem niſi imiſceret ſe enormibus.ſ.e.cū non ab homīe.ꝛ.c.ꝓpendim'. vel vſq; ad tri nā admonitionē contēpto habitu clericali.ſ.e. in audiētia. ꝛ.j.e.ꝓtingit. Jtez qd ꝛe excōicato ꝛpoſito ſi verberet an incidat in canonē? videt q; non: q; nihil ad nos ꝛe his q̄ fort' ſunt.ij.q.j. m'tu: q; iam ē mēbū diaboli: ꝛ exē eccleſiā ejectus.xj.q.iij. omis ꝓpian'. ꝛ.c.ſe. ꝛ q; nō poſſet aliū excōicare.xxiij.q.j.audium'.eadē rōne non erit excōmunicatus qui clericum excommunicatū etiam ꝛpoſitū verberat: qꝺ quidā cōcedūt. Vincen.diſtinxit: an excō municatio precedat ꝛpoſitionē: ꝛ tūc ad huc retinet ꝓnilegiū clericale: ſi vo conſequatur et incorrigibilis fuerit eo tradito curie ſeculari amittit ꝓnilegium ſ. ꝛe iudi. cum non ab homine. qui aūt alium clericum excō municatū verberat videt ſm hoc excommunicatus: multoforti⁹ q̄ qui verberat excōmunicatū clericum ante ꝛpoſitionem ſm quod diſtinguit Vincē.

mus ꝛ mādam' vt id ꝛcetero ꝓ hibeas attēptari. Si q̄s aūt clericus poſt ꝓhibitiōz hmōi ſpōte ſe ſubiecerit excōicēt: ꝓuiſo vt clericꝰ iniuriā paſſo ſine iniuria clericali ſatiſfaciat ꝓpetēter: q̄tenꝰ int' eos pax valeat rōnabiliter reformari. ¶Item lugdun. archiepiſcopo.

Relatū ē nobis: q; cū aliq; ſerui ꝓpter iniectionē manuū i clericū violētā i canonē incidūt ſentētie ꝓmulgate: allegātibꝰ quominꝰ eozūdē q; carere mācipijſ ſuis nolūt venire ad ſedē ap. abſoluēdi nō curāt: ꝓ occaſionē hmōi eludētes eccl'iaſticā diſciplinā. Quocirca mādam': q̄tenus eos venire ꝓpellas ad ſe.ap. abſoluēdos cū plus ſit ꝛeo q; homī ꝛferendū: niſi fecerit hoc i fraudē vt ſubtrahāt ſe obſeq̄o dñoz aut ipi dñi ꝓpt' ꝺ ſine culpa ſua gue dānū incurrāt: tūc i vtrolibz caſu potis eos ex indulgētia n̄re puniōis abſolueze cū nimis ſint ab ap.ſe.remoti: ꝓ i recōpēſatōz laboris quē i itinere ſuſtinerēt: alia eis ſatiſfactio iūgat: dūmō n̄ ſit tā gus ꝛ enormis exceſſus: vt ꝓpt' vitādū ſcādalū ꝛ tollēdū

i ¶Fauorem ordinis. cui renūciare nō poteſt.ſ.ꝛe ſo.compe.ſi.diligēt.ꝛ.c.ſignificaſti.ber.

k ¶Prohibeas attemptari. vō videt reſpondere ad queſtionē: que ſunt: an hmōi ꝓcuſſores incidāt in canonē: ſed dic q; bene ſunt excōmunicant: q; iniuriosas ꝛ temerarias manus iniiciūt: ꝛ ſatis iniuritur. dum dicit tam in fauorē clerici q̄ ordinis ꝛc.ꝛ ex eo q; dicit ꝓuiſo: vt clericꝰ ſine iniuria clericali ꝛc.ꝛ clericus q; ad hoc cōſentit: excōmunicet. vt.j.ſequit.

l ¶Relatū homim.xj.q.iij.quiſqs metu.ꝛ.c.ullamus.ꝛ.ſ.ꝛ. ruoro. ex multa. v.i rāta ꝛc.ꝛ.xxij.q.v.c.j.ꝛ.iij.aggrauat em culpa ex ꝓſona iniuriati.ſ.e.cū illoz: vbi ꝛe hoc.

m ¶Sine culpa. tūc em poſſunt abſolui per epiſcopū: vt hic dicit ꝛ.ſ.e.mulieres. ꝛ.j.e.q̄uis. que intelligi ꝛbent ſm hanc diſtinctionem. vnde ſine culpa priuari non ꝛbent.ſ.ꝛe eo qui cognouit conſang.vxo.ſue.diſcretionē.ꝛ.c.vlti.ꝛ.ſ. vt lite nō ꝓteſt. quomā frequēter.§.ij.ꝛ.ſ.ꝛe conſti. cognoſcētes. alꝰ ſi eſſent dñi in culpa tam ipi q̄ ſerui ſunt excōicati: puta ſi mādaſſent: quia qui ꝓ alium facit: ꝓ ſeipm facere videt.ſ.e.mulieres.ꝛ.c. vt ſame.

n ¶In vtrolibet caſu.ſ.cum ſeruꝰ hoc faciunt fraudulent: vel cuz dñs nullā culpam cōmiſit. ergo videt idem dicendum in viro: ſi in fraudez vxoris ſue faciat: ꝛ in liberto qui operas ꝓſtare tenet.ar. xxix.q.ij.perlatū. Sed hoc nō credo: cuz nō inuenīā: q; hoc edictū vt oēs ad curiā mittant: qui exꝑſſe non excipiunt: ꝓhibitoriū eſt. ar.ſ.eo.cum illoꝝ.in ꝓn.

o ¶Cōpenſationē. ſic ſ.ꝛe voto.qō ſup his.ꝛ.c.magne.ad fi.

p ¶Enormis.ſ.eo.cum illoꝝ. vbi ꝛe hoc.

Acris. voluntarius. secus si absolute fuerit attractus: ſ. de his que vi metusue causa. sacris. et. l. dist. ꝑditeros. ⁊ ſ. de bap. manores. ad fi. v. illo vo qui numq̃.

b Porrigende. xxiij. q. ij. c. ij. ⁊ iij. Ber.

c Constitutois. ſ. c. a nobis. cū fuerit absolut⁹ tūc orabit ecclesia ꝓ eo: ⁊ recipiet oblatiões ꝓ eo sic ꝓ alijs defunctis.

Sicut nobis. litteras nostras. Sz videt q̄ eis credendum sit. q: de nemine ꝑsumendū est q̄ sit immemor sue salutis. j. q. vlt. sanctim⁹. ⁊ ar. ꝺ. de ꝑse. dist. iij. cū itaq;. ⁊. c. si nll'a exāt. ß nō est vez: ſ. de ord. ex pte. ⁊. viij. q. v. c. vno. ⁊ ℒ. ō mda. ꝑn. l. vna.

e Alio mō. non tñ vno teste. q: fiēt actori ꝑiudiciū. nec etiaz sufficiūt talia indicia q̄ sufficiūt: ſ. de cleř. pegri. c. inf. ⁊. c. tue. nec sufficit hic honestus ꝑsone vt ei credi debeat. ar. l. dist. si qs ꝓpostera. ⁊. vi. ix. ego solis. Arg. ꝓra. xcvij. dist. nobilissimus. ß illud cū nulli sit ꝑiudiciū. Jo.

Per tuas. alii quib⁹. et male. q: si nō appellaꝝ ad metropolitanū: tñ pōt excōicatū absoluere si eius ipsuz absoluē nolit: ſ. de off. ord. ad reprimendā. Berñ.

g Appellādi. vt per h⁹ ab excōicatois sentēcia releuet: vt ſ. de ap. pastoralē. nec indicitū: vt ſ. eo. ti. ad hoc qñ. ß vt causam trāsferāt ad supiorē: bene tenet appellatio. iij. q. ix. reuera.

h Cuiusdaz epistole. quā habuisti olim i anniq̄ ꝓpilatōe: ſ. de offi. ordi. q̄situm. cui⁹ sentēcia ⁊ etiaz verba ꝓ ma iori pte ponunt hic: ⁊ incipiūt hic. qō si ante.

i Audiēdi sunt. si agāt: ſ. de here. excōicam⁹. §. credētes: ſ. de excep. cū inter. quemiri tñ bñ pōt: ſ. e. si ve. ⁊. §. ꝑdic. credētes.

k Remittēdi. remittī qñq; aliqs ad eū a q̃ appellauit: si malicioſe appellauit: ſ. de ap. cū i eccla. ⁊. c. vt debu⁹. vl si nō fuerit ꝓsecuti appellatōez in termio ꝓstituto: vt. eo. ti. ꝓsonas. vel si appellans hoc petierit: ſ. de ap. interposita. §. ille. alis obtinet qō hic dicit. et. ℒ. de ap. eos. ⁊. ij. q. vj. §. vlt. Berñ.

l In sardicen. concilio. xj. q. iij. si episcopus sorte. quod inducitur hic contra vere. alexandri. Unde nota q̄ ſm antiquos canones quilibet excōmunicatus audiebat q̄ ante absolutōem volebat ꝓbare se iniuste excōmunicatum. xj. q. iij. si episcopus sorte. cui⁹ teno: hic ponitur. Hodie vo non auditur nisi in duobus casibus. si dicat sentētiam latam post appellatōnem fuisse. vel si dicat intolerabilem errorem in ea fuisse expressum: vt hic dicitur. Sic ergo distinguas. si aliquis conqueritur superiorem de iniusta excōmunicatione: aut appellauit ad eum aut non. Si appellauit primo prestabit cautionē q̄ stabit mandatis ecclesie: tunc est in optione ipsius superioris. an velit eum absoluere: an remittere ad eum absoluendum a quo appellauit vt hic sequitur in vere. alexādri. Si vo non appellauit: sed per simplicem querelam adiuit ipsum: debet eum remittere ad inferiorem vt ipsum absoluat. ⁊ si inferior ipm absoluere nolit: archiepiscopus ipm absoluat. ſ. de offi. or. ad reprimēdā. si tñ pcm fuit in mora ꝓpter h⁹moi remissionē ipm stari absoluat. j. e. sacro. ⁊ ar. ad hoc. ſ. ti. pri. c. vlt. ⁊ si viderit sentētiā excōicatois ab eo latam esse iniustā: eniteñ poterit archiepus declarare subditum irrōnabiliter fuisse ligatum: licet nō sit appellatū ad ipm. ſ. de ap. sollicitudinē. similiter ⁊ econuerso si viderit eā iustam: tenet remittere ipm absoluendū ad inferiorē: vt hic i fi. Jo.

Exēplū hmōi fui ad fuū seruoz vt venire debeāt absoluēdi.

Dez strigoneñ. archiepo.

Acris ē canōibus istitutū: ⁊ ifra. Licz is q̄ volūtar⁹ excōicatis illis cōicauerat: q̄ cū oīb⁹ fautoribus ⁊ ꝓticipibus suis excōicatois sñia ſt astricti: ad cor rediēs de mādato eccie excōicatos qs pri⁹ fouerat: expugnauerit. nō tñ pusq̄ absolutōis grāz pcē perit hmōd⁹ ē absolut⁹. nec si occū bat i hmōi bello sūt absolutōes vl oblatōes recipiēde ꝓ eo vl oīo nes dño porrigēde: nisi cū ō ipsi us viuētis pnia per euidētia signa ꝓstiterit: et iuz cuiusdā ꝓsti tutois nre tenorē defuncto etiaz absolutōis bñficiū impendat.

Dem asuntiñ. epo.

Sicut nob: ⁊ ifra. Jf. t. r. q̄ nisi excōicati ad te sup absolutōe sua lras nras vl illi⁹ cui vices nras i hac pte ꝓmisim⁹ re portauerit. aut alio mō legitie ō illoz absolutōe tibi ꝓstiterit: tu ipos ꝓ excōicatis vt pri⁹ habeas ⁊ facias euitari.

Dem senonen. archiepo.

Per tuas lras: ⁊ ifra. Videt aliqbus q̄ cū ad metropolitanū ꝓ appellatōz q̄stio nō de ferat. excōicat⁹ at vocē nō habeat appellādi: vtpote ab eccl'ia se parat⁹: siue appellauerit siue nō metropolitan⁹ ei nō dz absoluti onis bñficiū exhibere. Dez ex ꝟbis cuiusdā epl'e quā scholasti ci ab alexā. pape emanasse ꝓponūt: habet q̄ si añ appellatōez in aliquē excōicatiōis sñia fuit promulgata: metropolitan⁹ añ litis ingressuz ab eo iuramēto recepto fm eccie ꝓsuetudinē dz ipm absoluere: nisi voluerit eō dioce. deferre: ipmq; ad euz remittere absoluēdū. vbi etiā ꝓsequēs infertur q̄ nec excōicati sūt audiēdi pusq̄ fuerit absoluti: nec sūt ad illos a q̃b appellauerāt remittēdi. In sardicen. aūt ꝓcilio reperit: vt is q̄ ab eō ē abiect⁹: finitimos eōs inf pellet: et causa ei⁹ audiat: et diligēti⁹ ꝓtracteť. eōs aūt q̄ iuste vel iniuste abiecit eūdē patiēter accipiat vt discutiat negociū: q̄ten⁹ vel ꝓbet ei⁹ a pl'ib⁹ sñia vl eet emendet: pri⁹ tñ q̄ oīa diligēter examīata fuerīt nll's añ cause cognitōz coīoni eū sociare ꝓsumat: q̄ fuerat coīone puat⁹. Nos igit credi⁹ distīguē dū: vtq; qs ꝓpōat se p⁹ appellatiōnē legitie interpositaz excōicatōe fuisse notatū: vl i forma excōicatiōis itolerabilē errorē fuisse patent exp̄ssuz: i q̃b casib⁹ ad pbatōez eoz etiā si absolutōz nō petat dz admitti. ß dōec de ipsis cōsti terit: in alijs euitari debet: q̄ q̄ m Nullus añ. ergo nec archiepus. ar. ſ. e. cū resideres. ⁊. c. qō in dubijs. in ꝑn.

n Distinguendū. ad absoluendā ꝑtinentem pcūj ⁊ dere. alex.

o Intolerabilez errorē. Error intolerabilis ꝓt dici q̃libet pcm vt si excōicet ideo q: nō furat: ve q: non ducit ei aliquā meretricē: vl q: est obediēs suo ꝓlato: vel si ꝓcipiat aliqō impossibile vel turpe: vt dictū est: talis sentētia nll'a est: nec aliquā obligari onē inducit de. sacro vl ō iure. si. ſ. ō pactꝫ. c. vlt. Ar. ꝓtra. ſ. de ꝓcōdi. appo. c. vlti. in fi. Unde. hec intelligit tñ de errore iuris vñ in ꝓdictis exemplis tenet excōicatio: vt si dicat sic: excōico illum q: nō adulterat: q: nō interficit illū. tenet excōmunicatō. Itē intolerabilis potest dici error: si exp̄sse ꝓnūciat contra ius scriptum. vt si dicat ꝓnuncio ex cōmunicatōez valere: q: est lata post appellationē legitimā: ⁊ a tali sententia nō est necesse appellare. ij. q. vj. §. dicimus. ⁊. ff. que sen. sine ap. re. l. j. §. j. Et idē est dicendū: vbicūq; ꝓponit iudicium retro nullū fuisse: nisi velit qs ad cautelam appellare. ℒ. de ꝓcu. licet. et ſ. de ꝓcu. in ꝑncia. in fi. ⁊. ſ. de cri. fal. sup eo. ⁊. ſ. de re iudi. c. j. sec⁹ ē si errorē nō exprimit i sentētia: ⁊ tñ ꝓnūciaret ō ius: tenet quidē tūc sñia: nisi fuerit appellatōe suspēsa. ſ. de re iudi. cū mi vos. ⁊. ff. e. cū plaq̃: sed si error ē i facto: vt si hoc mō dicat: excōico te: q: expoliasti talez: licet manifeste sit falsum: tenet sentētia: q: talis cā possibilis ē licz sit falsa: nec cōtinet errorē. ⁊ sñia siue iusta siue iniusta timēda ē. xj. q. iij. c. j. ⁊. ij. ar. ō q̄ talis error facit eā nullā sic error calculi. ff. q̄ sen. sine ap. re. l. j. §. j. ⁊ talis error facit exheredatōz nullā. ff. de li. ⁊ postu. l. si posthum⁹ §. vl. ⁊. l. se. sic nec valet vere tū de datōe tutoris: vbi error facti ē exp̄ssus. ff. de tu. ⁊ cura. l. tutor. ⁊. l. seie. sic ⁊ obligatio ꝓ errorē facta nō tenet. ff. siqs cau. ß ⁊ si. §. vl. ⁊. ff. de fideiuss. siqs postq̄. 10. Quid dices: credo q̄ i sñia excōicatiōis lata ꝓ errorē facti: vt dictū ē: tuti⁹ sit dicere q̄ teneat: ⁊ q̄ absoluat quo ad ecclesiā vel saltē ad cautelā: q: quo ad euz nō est ligatus: nisi cōtemneret eam: vt. j. sequit. ⁊. xxiij. q. iij. notandū. in fi. ſ. de testi. Veniens.

p In quibꝰ casib⁹. duob⁹. ſ. ꝓmissis: cum dicit sententiā latam post appellationē legitimā: ⁊ cum dicit continere intolerabilē errorem: ⁊ in casib⁹ istis intelligit. c. cōcilij sardi. cuius teno: hic ponit. sic ſ. de offi. de. l'. cū ꝓtingat. i casib⁹ istis ꝓmo admittit ꝓbatio: vt appareat: an absolui debeat an denūciari nō ligat⁹: vt ibi in. c. cū ꝓtingat.

q In alijs. Sic intellige q̄ dicit i alijs. ſ. q: nō auditur i alijs negocijs vel factis iudicialib⁹: vt actor tang⁹ excōmunicat⁹: ß extra iudiciū nō dz vitari. vt. j. e. ti. solet. nisi in hoc vt ꝓbet errorē vl sñiaz

latã post ap.legitimã: ⁊ in hoc ꝓcedat cõcilũ sardicẽñ. ⁊ interp̃tat papa concilũ vsq; ibi: q; si absolutiõis beneficiũ humilit postulauerit ⁊c. abinde vsq; ibi: q; si forsan: interp̃tat ⁊cre. alexandri. Et sic distinctio unno. ꝓcedat pcilũ sardicẽñ. ⁊ ⁊cre. alexãdri q̃ videbat cõtraria: ß nõ ẽ: q: i diuersis casibꝫ loquũt: vt ps p interp̃tatiõs unno.

a ¶ Aid cautelaz. sic. j. e. Venerabiℓ. ⁊. s. e. cũ ꝺsideres. §. secũde. ⁊. s ⁊ ap. ad pñã. ⁊. s. ⁊ testi. venẽs. nõ obstãte ꝓdictõe excõicatoris ℓ aduersarij: vt i ꝓdicta ⁊cre. solet: nisi diceret excõicat⁹ p mãifesta offensa: in q̃ casu ꝺz hãc terminũ octo dierũ ad ꝓbandũ manifestã offensam. vt in ⁊cre. ꝓdicta solet. b.

b ¶ Cerũ i alijs. Dixit io. in alijs dubijs. s. habẽdus ẽ ꝓ excõicato. s. e. cũ ⁊sideres. §. secũde. Et tu dic i alijs. s. excõicatiõibꝫ: cũ qs dicẽ se excõicatũ iniuste: vt quocũq; mõ appareat ipm esse excõicatũ maiori excõicatiõe: q: tũc non ꝺz audiri vt actor nisi graz ⁊c. ⁊ s. vbi dicit nec excõicati sũt audiẽdi ⁊c. excepti duobꝫ ꝓdictis casibꝫ. ⁊ hec dicẽ lra sequẽs. ne sentẽtiã ꝓtenere ⁊c. q: hocipso ligaret ex ꝓtemptu: se cuis i eo q̃ petit i seruũ q̃ pẽdete cã audit ꝓtra alios: sed ꝑ illũ q̃ dicit se ꝺñm illi⁹ nõ. ff. ⁊ li. cã. ordinaria. b.

c ¶ Contenere videat Nõ cãm gre hic tenet sntia licz iniusta. xxiiij. q. iij. notãdum. in fi. ⁊ xj. q. iij. §. cũ g. alia ex recitat. s. ⁊ ap. pastoralis. vbi ⁊ hac mã in notula q̃ incipit hec rõ ⁊. s. ⁊ cle. ex. mi. si celebrat. in fi.

d ¶ Nõ si absolutiõis. ß interp̃tat ⁊cre. alex. q̃ intelligit in eo casu: cũ excõicatio ꝓcedit ap pellationẽ: quã dicit iniustã ꝓlatũ i eo casu: qñ appellatio ꝓcessit: vel qñ intolerabilis error exꝑssus ẽ in sntia: ⁊ sic planũ ẽ. Que sunt g̃ duo bitrio illi⁹ diuersitatiz. Anthiochoren. epus excõicauit archiꝑbrũ suũ: archiꝑbr cozã archiepo senon. obtulit cautionẽ standi iuri hũiliter petẽs absolui. archiepus ⁊erẽs epo sepe monuit ipm: vt eũ absolueret: qõ cũ facere nollet: archieps ipm absolut: quẽ eps nõ habebat ꝓ absoluto: dicẽs ꝙ ei⁹ absolutio nõ ptinebat ad archiepm: ꝓ q̃ videbat facẽ ⁊cre. alex. ꝓ epo ꝓlatũ sardicẽñ. vñ archieps q̃siuit a papa: qd iuris esset. Et ipe rñdet: vt ꝓs ex lra. ⁊ hic sume casum.

e ¶ Si aliq̃n. salutatois. excõicati eũ salutãdi nõ sunt. xj. q. iij. excõicatos. xxiiij. q. j. olis q. ne ꝓ salutatiões videat eis aliqs ꝓfẽre. ar. lxiij. di. cũ adrian⁹. ⁊ vt facili⁹ rẽpisc̃at cũ viderit se ꝓtẽi s. ⁊ excep. pia. i fi. q: ꝗuis pena ẽ int boies eẽ ⁊ eoz carẽ suffragio. ℒ. ⁊ aposta. hi q. ß q̃uis eos nõ ⁊beam⁹ salutare possum⁹ tñ eis loq ⁊ bis q̃ ptinẽt ad eoz salutẽ. ⁊ lz alia ꝛba incidẽter ꝓponãt: nõ nocet j. e. rñso. ⁊. c. cũ volũtate. j. rñso. ⁊. xj. q. iij. cũ excõicato. Oz pone q papa ex certa scia saluret excõicatũ: nũq̃d habebit ꝓ absoluto? Ar. ẽ q: nõ: q: certa forma tradit: ꝓter quã excõicat⁹ nõ videt absolut⁹. s e. cũ ⁊sideres. ad fi. ⁊. c. qõ i dubijs. in ꝑn. ⁊. c. sacrz. ar. ad hoc. ℒ. ꝺ li. cã. iubem⁹. ⁊. ℒ. ⁊ ꝓba. ñ epis. Ar. ꝛ. s. ⁊ ꝓui. cũ oli essem⁹. et papa nõ subiacet legib⁹. ℒ. ⁊ legi. digna vox. ⁊. ff. e. ti. ꝓnceps. Ergo videt q̃ eoipo sit absolut⁹: q: papa sciẽti talẽ excõicat. ⁊ papa dat auctez

ap. se. etiã talẽ ꝓsueuerit absoluere ad cautelã. verũ i alijs nisi graz absolutiõis iploret nõ ⁊bz audiri: ne sentẽtiã ecclĩasticã cõtẽnere videat: ⁊ ꝓ ꝑ ampli⁹ ex suo ꝓpẽptu ligẽt. Qꝺ si absolutõnis bñficiũ hũiliter postulauerit: metropolitan⁹ eũ ꝺz absoluere: nisi suo duxerit suffraganeo ꝺferẽdũ cui tñ si suffragane⁹ absolutiõis bñficiũ iux formã eccl̃ie noluerit exhibere: ipe nihilomin⁹ illũ absoluat: cautiõe recepta q; suo ⁊beat parere mandato: ac ⁊inde cãz audiat: ⁊ qꝺ canonicũ fuerit iusticia mediãte ⁊cernat ¶ Qꝺ si forsan epus subditũ suũ ꝓpter manifestũ excõicasset excessum: metropolitan⁹ nõ ꝺz ipm absoluere: nisi suffragane⁹ req̃sit⁹ maliciose sibi absolutiõis bñficiũ ⁊ negaret. ¶ Item.

Si aliq̃n forte cõtingit q; eis qui auctc ap. sunt excõicati omi subiecti: nr̃e lr̃e cũ salutiõis alloquio ⁊stinent: nõ ꝓpter hoc excõicatiõis credat sentẽtia relaxata: cũ p ignorãtiã vel negligentiã aut occupatiõz nimiã vel etiã surreptiõz ꝓtingit hmõi litteras ipetrari. ¶ Bẽ. c. scti lau. in lucina ꝑbro carꝺ. ap. se. leg.

Offici: ⁊ ifra. Postremo q̃si uisti: vtz is q̃ ꝓpter pl̃es ex

cessus a pl̃ibꝫ p̃latis ius in ipm hñtibꝫ excõicatiõis ẽ vinculo ino dat⁹: ⁊ vni p̃latoz ⁊ uno tñ satisfacere vult excessu ab eo sit absoluẽd⁹ ⁊ q̃ satisfacere vult eidẽ ⁊ cũ ꝺ alio nõ satisfecerit alij: absolut⁹ valeat nũciari: ⁊ ifra. Su p ß articulo rñdem⁹: q; suppmẽti vitatẽ absolutio surrepta non ꝓdest: ⁊ vitatẽ intelligẽs absolutionẽ hmõi exhibere nõ ⁊bet. ¶ Item ferarien. epo.

Respõso nr̃o postulas edoceri an cũ ferarie. ciues excõicatiõis ⁊ interdicti sentẽtijs sint ligati: liceat tibi viros ⁊ mlieres sel̃ i hebdomoda vl̃ in mẽse apꝺ aliquã eccl̃iã cõuocare: qbꝫ ꝓdices vbũ ⁊ei: ⁊ eosdẽ ad correctiõz inducas. Sup q̃ rñdem⁹: q; sñ seruulo ꝓscie ß facere potis cũ videris expedire: ꝺũmõ ꝑ formã interdicti nullũ eis diuinũ officiũ celebret. Preterea q̃siuisti: cũ ferrar̃ ciuitas sit interdicto supposita: et iõ sint ibidẽ ꝓter baptisma puloz ⁊ pnias morientiũ vniuersa sacra eccl̃iastica interdicta: an liceat tibi baptizatos pueros i frõtibꝫ ꝓsignare. Sup quo rñdem⁹ q; sicut baptizari possunt pueri sic ⁊ baptizati ad cõfirmationẽ in frõtibꝫ a te p̃t sacro crisma te ⁊liniri. ¶ Item.

canonibꝫ ⁊ ab eo vigorẽ sumũt: ⁊ nõ ecõuerso. s. ⁊ elec. significasti Dicit quidã q; ꝓt hoc ß nõ est absolut⁹: nisi dicat absoluo re: ß ⁊ plenitudine p̃tatis sanis videt q; sit absolut⁹: dũ tñ papa voluerit ipm ꝓpter hoc absolutũ esse: vt hic ꝓstat. ⁊ est hic ar. q; sic ex eo q; dicit p ignorantiã: ergo a ꝑrio aliud si p sciam: alꝫs nõ esset maioz p̃tas ipi⁹: q; alioz iu dicũ q̃tum ad hoc. Sed nũq̃d incideret in canonẽ: si p tales ꝓcipationez nolit ipm esse absolutũ vt dicũ est: nõ: q: legibus est solutus.

f ¶ Occupationẽ. vñ ñ valẽt: sic s. ⁊ cap. mo. ex ꝓte. ⁊. s. ꝺ rescript. c. ij. ⁊. c. si q̃ar. idẽ esset ⁊ si p importunitatẽ petẽtis q: dicit impator sepe eñ p importunitatẽ petẽtis nõ ꝓcedẽda cõcedimus. ℒ. ⁊ peti. bo. sub. l. j. li. x. b.

g ¶ Per surreptiõez scz hoc tacito q; esset excõicatiõis vinculo inodat⁹. q̃ dicto lras nõ ⁊disset. s. ⁊ rescrip. sup lris. vbi ꝺ hoc sat̃z dictũ est.

h ¶ Officij. excõicatiõis vinculo. Sic ꝓs: q; excõicat⁹ ⁊ez pt excõicari ij. q. iij. engeltrudã vbi tractat ꝺ hac mã ⁊. s. ⁊ ide. ita q̃rit dã. ⁊. ff. ⁊ rnu nuptialã. §. vlt. Et sunt duo effect⁹ excõicationis: expellẽdi extra eccl̃iã ⁊ electũ confirmãdi. q̃tum ad ꝓmũ excõicari nõ pot q̃tum ad secũdũ bñ. q: triplex funiculus difficile rumpit. s. ⁊ treu. ⁊ pa. c. j. Sed q̃liter talis absolueꝫ? Pot dici q; vna absoõe oes excõicatiões tollant: sic vna acceptilatione pl̃es obligatiões tollũt. ℒ. ⁊ trãs. trãsactiõe. ⁊. ff. ⁊ acceptil. pl̃ib. vel vn⁹ ꝓmittat alteri vices suas. ⁊ illꝫ ꝓpetẽs fiet. vel q̃libet absoluat a sua excõicatiõe: ⁊ vltra ꝓfirmabit ꝓcedẽtes. ff. ⁊ serui. rusti. ꝓdi. ꝑ fundũ. ß q ꝓmo absolut: nõ ⁊nũciabit ipm absolutũ: nec ẽ ei cõicandũ: donec absolut⁹ fuerit ab alio: q: q ẽ excõicat⁹ in vna eccl̃ia: excõicat⁹ ẽ q ad oẽs. vt. iij. q. v. q̃sq;.

i ¶ Surrepta nõ ꝓdest. ⁊ hoc ex dictũ ẽ. s. e. cũ ꝑ cã. Et dic: q; nõ ꝓdest q̃tũ ad saluatiõz. s. ti. ꝓri. qõ qdã. valebit tñ q̃tũ ad mltꝫ suppliciũ sbeũdũ: vt ⁊ pe. di. iij. ad fi. ⁊. c. siqs aũt. ⁊. §. se. i fi. di. b.

k ¶ Exhibẽ nõ ꝺz. Ar. ꝛ. s. ti. ꝓr. qõ qdã. ⁊ ⁊ pe. di. iij. ad fi. c. siqs aũt. ⁊. §. se. Dici pt nõ ꝺz exhibẽ cũ effectu: vt eũ ⁊nũciet absolutũ vt dictũ ẽ: donec ab alio fuerit absolut⁹. vel nõ ꝺz nisi caueat q; absoluat ab alia dilata ⁊nũciatiõe: ⁊ interi ei nõ coicet: nisi tc̃ ⁊mũ cũ ab alia fuerit absolut⁹: ß ipm simplicit nõ ꝺz absoluẽ: vt ꝺ hic

l ¶ Respõso. cũ videris expedire. xj. q. iij. antecessor. ꝛ. e. cum interdicto supposita. sic ꝙ cunctas subijcit / voluntate. interdicto: ⁊ sic pununtꝫ qñq; qui nõ peccauerũt. sic. s. ⁊ spõ. nõ est vobis. ⁊. s. ⁊ offi. ⁊le. sane. ij. Ar. ꝓra. xxiiij. q. iij. si habes. sed id ⁊ excõicatiõe dicit non ⁊ interdicto.

m ¶ Preter baptisma. hec duo sacra semp excipiunt ⁊ interdicto. vt s. ⁊ spon. nõ est vobis. ⁊ viatico etiã ⁊cedẽtibꝫ concedit: qꝺ per penitentiã intelligit. s. ti. ꝓri. qꝺ in te. sed vnctio ⁊negat: vt ibi.

n ¶ Aid confirmationẽ. sine qua nõ est plene christianus: qui eam contemnit. ⁊ con. di. v. omnes. ⁊ bis in fi.

a ¶ Mquisitõi. humiliter sustinere. sic. ff. de restit. spol. l. Vsus fi. sed potius debet omnia mala pati q̃ cõtra cõsciam peccatũ opari mortale. xxiij. q. v. ita ne. t. ff. de his q̃ vi metusue causa fi. sacris.

b ¶ Leui t temeraria. Quem dicis leuẽ? puta si audiuit impedimẽtũ a leuibꝰ et forte a paucis: quibꝰ credere nõ tenet. talẽ credulitatẽ vel psũ'em dz remouere quã non eius det: nisi deponat errorẽ. ff. de fi. p tuas. ij. t. xj. q. iij. cui est illata.

c ¶ Explosa. id est expulsa.

d ¶ Reddẽ. ß exigere arg. xxiij. q. j. dd culpat. i fi. et. ff. de spõ. inuenis.

e ¶ Probabili t discreta. Sed quã dicas probabilez. puta q̃ videt viz cũ consanguinea sua i locis suspectis t bona suspecta soluz cũ sola añ mrimoniũ hmõi psumptiões probabilẽ inducit credulitatez: vel q̃ publice dr ab omnibꝰ. ad hoc facit. ff. de psump. tercio. t. c. lias. t idez intellige de viro si videt cõsanguineum suum cum vxore sua ante matrimonium.

f ¶ Onungit. facti. s. ipo ei facto renunciat quis suo priuilegio. ff. de vita t hone. cleri. c. vlt. ipo em facto quis negat vñ. xj. q. iij. estimant. t ipso facto meumur. xxij. q. v. cauete. t ipso facto q̃s appellat. ff. de appellati. ij. vbi de hꝰ habeo plures concordãtias. b.

g ¶ Priuilegio. xj. q. iij. priuilegium. ff. de priuil. magn.

h ¶ Frustra legis. ff. de vsuf. quia frustra est. ff. e. in audientia. t. ff. de immu. ec. c. vl. cum suis concordantijs.

i ¶ Tercio. hec ẽ lũma admonitõ. j. e. sacro. t. xvij. q. iij. de pbꝰ t. xvj. q. vij. oñs dicime. t ita isti nõ pdũt priuilegiũ suũ vsq̃ ad tertiã admonitõem. ff. eo. i audienna: t. ff. de vi. t hone. cle. c. vl. Arg. cõtra. ff. eo. cũ nõ ab hoie. t. c. ppendimus. ibi solutẽ. Illa em intelligunt de his qui grauiter excedunt: vt ex ipa lra pz hic. t illa dicte. i audienna loquitur de his qui in modicis excedunt. vñ habet hic locum admonitõ: sed non in contrarijs. Itez argu. contra. ff. de cleri. coniu. c. penul. t. c. iohannes. ibi statim perdunt priuilegium: ß ibi loquitur de coniugatis: qui non possunt nec debent priuilegio clericali gaudere: vt ibi dr. t preterea de alio priuilegio dicitur ibi q̃ hic: vt dr in. c. iohannes.

k ¶ Coercẽda. Nota: q̃ nõ solũ i fauorẽ clericoꝝ: ß etiã i odiũ laycoꝝ hoc fuit institutũ: cũ layci oppido sunt clericis infesti. ij. q. vij. laycos. vñ ẽ ar. q̃ clericꝰ huic priuilegio renũciare nõ põt. ff. e. continuat. j. sicut nec illi de fo. compe. si diligẽti. vbi de hoc. fi. ff. de iniur. l. j. §. vsq̃adeo. t. l. si quis seruũ. ea em que tñ nos ptingũt t ñ alios: possumus renũciare. ff. de arbi. cum tpe. idem est: vbi pactum in odium criminis statutum est. ar. .C. si manci. ita alii. fu. ne pstitu. l. j. secus si nõ i detestatõnem crimis. ar. .C. si man. ita. alie. vt manumit. l. j. hec dicere. olim nõ fuit i compilatõe innocentij.

l ¶ Mpñtia. euitandũ. ff. de excep. a nobis ptra. Sol'. excipi põt ptra excõicatũ accusantẽ vl agẽtẽ: q̃ nullũ crimẽ obstat volenti excipe. ff. de excep. cũ inter. t. c. dilecti filij. ß secꝰ vbi denũciat excõicatõ alicuius vbi repellit denũciãs vel agẽs rõne cõmunionis: vt hic. qui em alii denũciat debuit illũ pmonuisse: alit repellit. ff. de accu. cuz dilectꝰ. eps em excipe nõ põt cõtra clericũ ipm accusantẽ: cui pus cõicauit: et hoc i odiũ eius. ff. de accu. nulli. cuz debeat hre secũ honestos viros. ij. q. vij. cũ pastoris. et sic pñam pdit qs bñficium exceptois. sic. ff. de adul. si vxor. i fi. ff. de aqua plu. ar. labeo. ff. de publi. si ego. §. j. xxxij. q. v. horrẽdus. t. ff. de eta. et quali. accepimus. Itẽ potest hic sumi ar. q̃ si passus sum excõicatũ litem prestari qãmodo nõ possuz excipe ptra ipũ: ß hoc nõ ẽ vez. q: exceptõ excõicatois in qualibz parte litis põt opponi: etiaz si omissa fuerit a reo maliciose: sed ipe tunc in expensis punitur: t iudex ex officio suo: et si reus nihil dicat repellere debet excõmunicatum. vt supra ó excep. exceptionem. et ca. pia consideratione. in fine Sed hodie per illã decre. pia. si in parte aliqua litis excõmunicatus omis exceptõ objiciat t pbet non cõdemnatur in expensis: sed ea que acta sunt valent: et in sequentibus non audiatur: donec fuerit absolutus. de hoc no. in. c. predicto exceptionez i glosa. que incipit: etiam si excommunicatio. ff. de postu. quos prohibet. t. ff. de peti. here. l. vl. in fi. et. ff. de elec. nihil est. Jo.

m ¶ In mensa. si. supra de cleri. ex. mi. propositi. inst.

n ¶ In diuinis. quod facere non debuerunt. ff. e. significant.

o q ¶ Iamne. cõsentientes. hoc intellige p cõpatoem pstãdo auctẽ: q: tñc eadẽ pena puniunt faciẽtes t psentiẽtes: t sic intelligitur verba ista: vbi inuenies ea. ff. de offi. delt. c. j. vbi de hoc. t. ij. q. j. notũ. t. xvij. q. iij. oẽs. si. ff. e. mulieres. t. c. nup.

p ¶ Interpretamur. sic. lxxxiij. di. §. j. v. nõ ẽ grãdis. t. c. se. t. lxxxvij. di. pasce. ff. de li. agno. necare. t ita vidit peccare ois q̃ nõ defendit aliũ si potest. xxiij. q. iij. nõ inferẽda. et. c. vl. t si nõ possit alit defendẽ saltem defendat clamore. ff. ad sylt. l. j. §. hoc rescriptũ. Dz nõ videt: q̃ teneat defendere. q: licitum est recipe pecuniam p defensione alicui⁹. ff. dõ me. cã. metũ. §. sed licet. nec repetit si data fuerit: vt ibi dr. ff. de dons. si pater. §. j. ergo vnꝰ alteri defendere nõ tenet: quia si ad hoc teneret: pecunia repeti posset. ff. dõ cõdi. ob tur. cau. l. vl. Dicit io. q̃ quilibz tenetur defendere alium p capitula predicta. t. xc. di. pcipim⁹. t. iij. q. j. nulli. t. c. se. nec obstat quod dr: q̃ potest dari pecunia p defensione t officiali dat pecunia: qui tñ grauis tenetur impendere officiũ suũ xxiij. q. v. non sane. t ad defensionẽ clericoꝝ quicqd dicas de laycis: q̃libet tenetur: q: hoc ptinet ad publicũ ius. di. j. ius publicũ. vñ ppter publicam vtilitatem ampliada sunt verba edicti. q: fauore religionis multa cõtra rõnem instituunt. ff. de reli. t sumpti. fu. sunt psone. Hec dicit Jo. Sed hec ita generaliter dicere graue est: qñ posset aliquis

ad publica iudicia ptrahũtur. circũcisis crimibus: vt possint circumuelre victã: p clericis se repũtãt: clericat fori priuilegiũ labijs allegãtes q̃ fctis paulo añ negauerãt clericatũ: t ifra Clez quia priuilegiuz meretur amittere q̃ pmissa sibi abutitur pstate: ac frustra legis auxilium iuocat q̃ pmittit i legẽ: volumꝰ t mãdamus. vt tales si tercio a te pmoniti seipos ptẽpserit emẽdare: illiꝰ efficiãtur imunitatis extorres: q̃ pro clericoꝝ tutela et laycoꝝ violẽtia coercẽda dignoscit instituta. ¶ Dẽ.

¶ Mpñtia dilecti filij: et infra. Nec canõici suo decano excõicatõz pñt obijcere. cuz sup hoc nec cõmonitus nec impetitus fuerit neqz ipi propter ß eũ duxerit euitãdũ: sed epus in mensa t canonici cõicauerint ei etiam in diuinis. ¶ Dem.

Clãte psumptiõis t temeritatis existat i rectões eccle manꝰ iniicer violẽtas: t ifra Me aũt solos violẽtie hmõi auctões aliquoz psumptõ estimet puniẽdos: faciẽtes et psentiẽtes pari pena plectendos catholica pdenat auctas. eos deliquẽtibꝰ fauere iterptamur q̃ cũ possint manifesto facinori desinũt obuiare. ¶ Dẽ i pcilio generali.

periculuz incurrere. Unde alij dicunt q ad solos ꝓlatos siue iudices vel alios qui habent aliã potestatẽ i alios hoc ꝓtinet: ⁊ ad hoc tenent qui rõne potestatis ad hoc tenẽt: ⁊ nõ alij. xxij. q. iij. forte. ⁊. c. duo ista nomina. Unde si ego qui nõ habeo aliquã potestatẽ: video q aliquis vult verberare clericuz siue ꝓcurare sine meo cõsilio vel auxilio nõ credo q sim excõicatus: si nõ ꝓhibeo illũ vel alꝫ forte peccez: qa ipm nõ defendo cũ possim: pena em̃ nõ dz amplius egredi q̃ delictũ reperiat. s. de his que fiunt. a ma. par. ca. quelunt ⁊. C. de pe. sanctimus. Et q dicit q cũ possint intelligo de his q rõne potestatis quã habent i illos ad hoc tenent: alꝫ ꝓsentire videt ⁊ ꝑstare auctẽ: si videt illũ ⁊ nõ ꝓhibet. Alia ẽ ꝓhibitõ socios et aliozꝫ: qz illi solũmõ admonẽdo ꝓhibẽt nõ facus vt dic̃t. bug. lxxxiij. di. error. Ar. ꝯ. xxiij. q. iij. nõ iereda. Vbi dr q tenemur iniurias ꝓpulsare a socio: sed ibi exponit si põt. i. si ẽ i ꝑte constitutus. ⁊ si etiã teneat iniurias ꝓpulsare: nõ tñ ꝓpter hoc sũ excõicatus: vt dixi. nazianzenus est excõmunicatus ex facto alterius nisi participando vel in locutõne vel in oratõe aut in crumine. s. e. nup. vel nisi mandatum vel auctoritatẽ ꝑstiterit. s. e. mulieres. sed hic nullo tali modo participat capitula que inducit io. p se: ne ꝓlatis loquunt.

a Sacro. competenti. trinã videlicz. s. e. contigit. ij. cũ suis ꝓcor. ibi positis. ⁊. xxiij. q. iij. de illicita.

b Probari possit. alꝫ em̃ soli nõ crederet i ꝓiudiciũ alteri. s. de ꝓba. qm̃ ꝯ falsam. Et sic ẽ ar. q ordo iuris obseruãdus ẽ i sniis excõicatõis. ij. q. j. nemo. ⁊. xxiij. q. iij. de illicita. ⁊. s. de excess. ꝓla. c. j. sicut i aliis causis: tñ si nõ seruet tenet sniã: ꝛ ille punit q eã iniuriat: sequit: qz sniis pastoris siue iusta siue iniusta tenet. xj. q. iij. c. j. ⁊. ij. in si i duobꝫ casibꝫ. s. e. p tuas. Itẽ i tercio casu nõ tenet sniã si admonitõ nõ ꝓcedat. Vt i ꝓcilio lugd. e. n. c. statuimus. b.

c Justa fuerit ex cõi. s. Mo. q sniã excõicatõis tribus modis dr iniusta. ex cã: ex animo: ⁊ ex ordie. hic em̃ est sniã iusta ex ordie ⁊ iusta ex causa: qz causa subest quare fuit excõicat⁹: ⁊ nihilominus punitur: quia ordinẽ nõ seruauit. ⁊ tñ tenet sniã. de istis tribꝰ modis hẽs plene. xj. q. iij. §. si q̃. ⁊. §. cũ ergo. sic etiã stipulato dr iusta ex cã. ff. ꝺ to. excep. l. ij. §. si quis sine. Item nouatõ. ff. de noua. l. j. Sz quid si iudex ira dicat excõico te: qz padus currit: qz elemosinã fecisti: vel aliud bonum fecisti. Bug. dicit q talis sniã ex q̃cũq cã tenet: sed videt cõtinere intolerabilẽ errorẽ: dũ dicit excõico te: qz deum colis: cũ em̃ sniã iniusta est ex causa: apud deũ nõ ẽ ligatus: nisi contemnat. xj. q. iij. §. cũ q̃. Et sic videt cõsentire bug. vt dixi. s. e. p tuas. Bandul. dixit ꝑra ⁊ io. vt. s. e. p tuas. qꝺ magis placet. Sz illꝺ videt mirum: q iniusta excõicatõ ex ordine ꝓiuat aliquẽ ingressu eccl'e qz post latam sniam iniuste excõicãs statum ꝓiuat⁹ est ingressu ecclesie nec aliter excõicatus est: nisi post latam sniam: q̃liter q̃ ꝓiuatus potest aliũ ꝓiuare ingressu eccl'e: ⁊ insimul incipiũt ẽ ꝓiuati excõicans ⁊ excõicatus: ⁊ sic eadem sniã priuat excõicantẽ ⁊ excõicatuz: ⁊ ita ꝙs põt seipm̃ ꝓiuare ingressu eccl'e: quod absurdũ videt. io. Tu vꝺ dicas: q licet io. nihil dixerit q p eandem sniam nõ priuat excõicãs ⁊ excõicatus ingressu eccl'e: subditus tñ priuatur p sniam sui prelati: ipse prelatus priuat ingressu eccl'e auctoritate huius canonis: eo q facit cõtra istũ canonẽ: ⁊ ita vnus punit a iure: ⁊ alter a iudice. ⁊ sic nõ ẽ verum: q eadem sniã pariat contrarios effectus.

d per mensem. Dec pena ipꝺ iure inflicta ẽ: ⁊ mẽse elapso restituitus ẽ. lxxxj. di. si q sunt. carebit insup hoim cõione in quitu visuz fuerit suo superiori. xxiij. q. iij. de illicita. Adultipliciẽ ei penã patit: q iuste excõicat aliũ. Primo qdẽ: qz ꝓiuat⁹ ẽ vno mẽse ingressu eccl'e: q punit i cõtione aliozꝫ superiorꝰ arbitrio. Itẽ tenet excõicato ad interesse: vt hic. ꝯ. dr. tenet etiã actõe iniuriar. xj. q. iij. illud. ⁊. c. temerariũ. Itẽ tenet pena sacrilegij. xxiij. q. iij. nõ ippemuz. Jo. hodie vꝺ qui excõicat: i scriptis excõmunicatõem ꝓferat ⁊ causam excõmunicatõnis exꝑsse conscribat. ⁊ qui contra fecerit p mensem vnũ ab ingressu ecclesie ⁊ diuinis officijs se nouerit suspensum: ⁊ si suspensus diuina presumpserit officia celebrare: sicut prius irregularis efficitur: super quo p papam tñ poterit dispensari: vt hec omnia probantur p extra. de. iiij. eo. ti. cum medicinalis. ⁊ ita pena augmentata est. b.

e Interdictum. Sed pone q iniuste excommunicatus statum ab ipso excommunicato re suspenso ab ingressu ecclesie petat absolui. Videtur q ipsum non possit absoluere quia cum ipse careat ingressu ecclesie: ergo alium non potest reconciliare eccl'ie. Dz videtur q sic quia dicit infra ad excommunicatorem ipsum remittat. Quidam dixerunt q a superiore tempore suspensionis excommunicatus nõ tenet absolui: quia cũ ipse sit suspensus alium reconciliare non potest. argumen. de consecra. distin. iij. sanctum est. ⁊ sequẽs littera caueat ꝛc. intelligitur quando admonitio precessit: et excommunicato iniusta fuit: principiuz. c. quando admonitio non precessit. Vel dic: q licet per mensem sit priuatus ingressu ecclesie: nihilominus iurisdictionem suam retinet: quia non est propter ea priuatus iurisdictione: nec est excommunicatus: vnde ipsum absoluere potest. s. de rescrip. ab excommunicato. et de clerici. ex. mi. si celebrat: ⁊ ꝯ. e. duobus.

f Caueat enim. dixit q nullus excõicet sine admonitõe premissa. Et forte videret: q admonitõe premissa posset excõicare etiã sine iusta causa. sed hoc non est verum: ⁊ ideo dicit caueat ꝛc. ⁊ ita ordo et causa i hac sniã seruanda sunt.

g Rõnabili cã. coram ipso ꝓbata. ij. q. j. nemo.

h Taliter ꝓcesserit. i. sine manifesta ⁊ rõnabili cã.

i Absq grauamine. quia nullas expensas debet propter hoc facere nec iurare: si constat q est iniusta: nec aliud sibi precipere cũ sententia fuerit iniusta. s. de offi. ordi. ad reprimendaz. Aligu. contra. ꝯ. eo. venerabili.

k Querelam. de hoc dictum est. s. e. p tuas.

l Periculo more. mora em̃ quandoq ad se trahit periculuz. v. di. baptizari. ⁊ propter periculum more quis subijcitur iudici non suo s. n. pr. c. vl. vbi ꝺ hoc.

m Constiterit. excõmunicatore presente: qz causaz merita partium assertõne panduntur. C. si per vim vel alio modo. l. vl. ⁊. s. de resti. in integ. tum ex litteris. ad fi. aut etiam eo absente p contumaciam ⁊ lite non contestata. s. de ap. interposita. §. vl. si tñ pure ageret ad reuocandum sniam: non vt iudex puniret: tunc nõ eet necesse ipm̃ reuocari: vt. ij. q. vj. hoc etiam placuit. io.

n Ad interesse. i. ad damnatiõem: q sustinuit siue circa sumptꝰ siue i alijs: ⁊ illa declarabit suo iuramento. xj. q. j. i primis. C. vnde vi si qñ. taxatõe iudicis premissa. s. de his que vi metusue cã fi. c. vlt. ⁊. s. de ꝓcura. constitutis. Sed nunquid estimabitur illud interesse q eo electo cassata fuit electõ ꝓpter illam excõmunicationem: ⁊ q beneficia adeptus esset? Dicit io. q sic: quia illud interesse est circa rez xij. q. ij. si quis de clericis. ⁊. ij. q. v. sup causas. ⁊. ff. de ac. em. ⁊ vẽ. iulianus. i prin. secus si interesse est extra rem. ff. e. si steril'. §. cum per venditorez. Sed non credo q tale interesse debeat estimari: nec venire in condemnatõnem: qz ecclesia ꝓpter hoc puniri nõ debet. si ꝓpriuum haberet forte puniretur.

o Tantam infligere penam. qz nulla est maior: i eccl'a. xxiij. q. iij corripiant. ⁊. q. j. non afferamus. in fi. qz illa separat a corpe xpi: qꝺ ẽ i eccl'a. ꝯ. eo. c. pen'. ⁊. iij. q. iij. engeltrudam.

p Ex causa ꝓbabili. quis forsan credidit citatiõez fuisse ad ipsũ credens eum contumacem: cum non esset vel credebat causam excõcatõis sufficienter probatam errans in probationibus dubijs. ar. s. de re iud. cum bertoldus.

q Si laudabilis. quasi dicẽt nõ sufficit ꝓbabilis cã: nisi iudex sit laudabilis opinionis: vt ꝑsumat: q hoc non fecisset: nisi errauerit.

als contra diligentē qñcz pſumitur: q nō errauerit. ff. de pba. cū de indebito. C. qui & aduer. quos. l. j. ſed illud maxime tenet compatitur. Vñ idem eſſet: & ſi nō eſſet ita laudabilis opinionis dum tamen erraſſet: ſed tunc magis pſumit p errore.

a Probabil' error. Sed q̄ter pbabilis error pōt excuſare appellātē? q fortē credidit ñ ſufficiēter pbatū illō p quo excōicabat qō tñ erat: de quo aliqs bñ poterat dubitare i ordine iuris q ſeruandus ē. i hac ſnīa non poſſet ita errare reus ſed tm i cā excōicatōis. Et ē bn ar. bonuz q ſi aliqs hz pbabilē cām litigādi: nō punitur i ſumptib⁹ litis. ff. de leg. ij. q ſoliduz. §. etiā. de hoc tradit. §. de dolo. fine.

opiniōis exiſtat. Dex ſi pt excōicatōis ſnīam nihil rōnabile fuerit a pārēte pbatū idē ſup iuſta excōicatōis moleſtia p penā ad intrē vl' alīs fm ſupiorīs arbitriuz pdēnet niſi forſā & ipm pbabit' error excuſ: et ſup eo p q fuerit iuſta excōicatōne ligat⁹ p cautōz rēceptā ſatisfacer ꝯpellatur: vl' i pſtinā reducat ſnīaz vſq ad ſatisfactōz pdignā iuiolabilit obſeruādā. Si vō iudex ſuū recognoſcens errorē pat⁹ ſit talē reuocare ſnīaz: & is p q lata fuerat: ne abſq ſatisfactōe ſuo cet illā appellet appellatōi ñ ōferat i hac pte: niſi tal' ſit error de q merito dēat dubitāi. & tūc ſufficiēti cautōne rēcepta q coā eo ad quē appellatū extitit vl' dele gato ab ipō iuri parebit excōicatū abſoluat ſicz pene pſcpte mī me ſubiacebit. Cauēs oīno: ne volūtate puerſa i alīs⁹ pīudiciū mēriat errorē: ſi diſtrictōis canōice vult effugere vltōem.

b Satisfacere cōpellat'. Sic pz q ſi excōicatus petat abſolutōz a ſuo excōicatore: & iurauit ſtare mandatis ſuis eo abſoluto: q p mo ingrere dz: an excōicatō iuſta fuēit añ q aliqō ei pcipiat. § de reſti. ſpol'. ſras. in fi. §. ō offi. ordi. ad rpmēdā. ſi fuerit excōicatō. iniuſta nihil pcipiat ei p iuramentū. q i nullo teneť ſatisfacē cū nō deliqrit. ß ſi fuerit iuſta: nūc primo recipiet mādatū: vt hic. Cōtra hoc vidē qō legit. §. de reſcrip. ab excōicato. q vt ibi dī excōicator ō ſuo facto certus eē debet. ß hoc intellige cū dubitat: an iuſte vl' iniuſte excōicaueit premiſſa admonitōe: ibi qñ nō pmiſit admonitōem: & ſic cōtra formā pcilij tulit ſnīam & ſic nō cōtradicit: cū de facto ſuo certus eſſe debeat. idem eſt faciendū cum: aliquis coram ſupiore ponit de iniuſta excōmunicatōe querelā: fm qō hic fit. §. de offi. or. ad reprimendam. ſed hoc debet inquiri: an excōmunicatio fuerit iuſta vel iniuſta coram arbitris ab excōmunicatore & excōicato electis vel apud ſynodum potius. xj. q. j. ſi clericꝰ. vl' coā ſupiore p ārēlā: vt ibi dī. & §. de offi. or. ad repmēdā. Dz nonne eo ipō q excōicat⁹ petit abſolui & iurat: intelligit acqeſcere ſnīe: vt eā poſtea impugnare ñ poſſit? Videť q poſtea nihil dicē poſſit ꝓtra ipam. §. de offi. dele. gratū. & §. de his q fi. a ma. par. ca. ex ore. & §. de ap. ſolliciturdinē. ff. de inoffi. teſta. l. vl. Itē ſi nō appellat a ſnīa excōicatōis vſq ad. x. dies: intelligitur acquieuiſſe ſententie: quod videtur. §. ō vſq ad. x. dies: intelligitur acquieuiſſe ſententie: quod videtur. §. ō re iudi. quod ad conſultationem. & C. de. n. ad ſolutionem. Dicas q non: non enī ex eo q petit abſolui acquieuit ſnīe q ſit iuſta. ſimiliter nec ex eo q non appellat infra. x. dies acquieſcit ſnīe. Et ratio ſatis euidens eſt: quare in ſnīa excōicatonis non ſit neceſſaria appellatō q appellatō ſuſpendit pnunciarum. ff. ad turpil'. l. j. in fi. ſed effect⁹ excōmunicatōnis nō poteſt ſuſpendi p appellationem. §. de ap. paſtoralis. Vnde nec pdeſt nec eſt neceſſaria appellatō. quia p curſum. x. dierum non tranſit in rem iudicatam. nā abſolui pōt etiā poſt. x. dies Vnde pz lapſuz temporis non ſumit aliquam firmitatē: & ō de inuſta excōicatōe qñcz pōt quis cōqueri cū voluerit.

c Nō referat i hac pte: q ceſſante cā ceſſat effect⁹. ſic. §. de ap. cuz ceſſante. & ita iudex poteſt ſuā interlocutoriā reuocare: vt ibi dī. et ff. de re iudi. q̄ iuſſit. vel errorē ſuū corrigere. §. de accuſa. q̄ter et qñ. j. & palliare perperam actuz. §. de vſu pal. niſi.

d Dubitari. ergo admittit hodie appellatō: nō ſolū ſi cā ſit pbabilis ſed etiam ſi eſt dubia. de hoc dicitur ſupra de ap. vt debitus. in dubijs eſſi potius ꝓferendū eſt appellatiōi. q illud certus eſt: ideoq tenendum. §. de ſpon. inuenis. cū ſuis concor. ſic ſeruanda ē ſnīa excōicatōnis de qua dubitat merito. §. de cle. ex. mi. illud.

edita & pſuetudīes introductas p eccl'e libertatē: niſi ea ō capl'aribus ſuis īſra duos mēſes p⁹hmōi pblicatōz ſnīe fecerit amoueri. Itē excōicam⁹ ſtatutarios & ſcptōes ſtatutoz ipoz necnō ptates. pſules. rectores & pſiliarios loc orū vbi dēcto hmōi ſtatuta & pſuetudies edite fuerint vl' ſeruate necnō & illos q fm ea pſumpſerit iudicare vl' i publicā formā ſcribere iudicata. Dē mgro & fratribus hoſpital' hieroſol'.

Anōica pſtitutiōe caueť. q mōachi & canōici regl'a res quocūq mō ſe pcuſſerit nō ſunt ad ap. ſe. mittēdi: ß fm diſcretōz & puidētiam ſui abbatis diſcipline ſbdant: q ſi abbatis diſcretō ad eoz correctiōem nō ſufficiat prouidentia ē dioc. epi adhibēda: niſi exceſſus difficil' fuerit & enormis: ꝓpt quē merito ad ec. ro. ſit recurſus habēd⁹

Nos g ad vos ſtatutū hmōi duximus extendēdum aucte p. ſtatutētes: vt i tali cāu: niſi maioris ſit puidētia regrēda: p priorē vīm q ſicut audiui⁹ pīdr ee dz: frīb⁹ vīs abſolutiōis bñficium impēdat. Dē ti. ſcti pre dis pīdro carō. ap. ſe. le.

e Abſoluat. appellatio em nō tenet q tū ad hoc: qui poſſit abſolui excōicat⁹ ꝓpter piculuz more: ß q tū ad hoc q trāſferat iudiciū ab ipio cautōe recepta: q iuri parebit coram illo ad quez appellauit: vt hic dicitur. & §. de ap. qua fronte. io.

f Adēnat'. iudices ei ſepe falſa ſcribūt. ij. q. vj. §. biduū. i fi. & C. de arbi. l. ne i arbitris. ff. de cuſto. & extra. re. di inus. ij. & §. ō pba. qm ꝓ. que tū ipoz malicias refrenat.

g Querit. excōicamus. oēs hēticī et fautores receptatores & defenſores hēticoz ipo iure excōicati ſunt: vt h pz. et §. de hereticis. excōicamus. j. i prin. & §. credentes. & c. pe.

h Eccl'e libertatē. ſic j. e. gnē. q em ꝓ eccleſie libertatē dicit nunc ſunt ipo iure excōicati. vt h dī. ß q iura eccl'e auferre conāt vel onera ei imponē: niſi admoniti deſtiterit: ipſo iure ſūt excōicati. §. de immu. ec. non mn⁹. & c. aduerſus. ar. ꝓ. j. e. gnē: vbi dicit talē excōicādos: niſi ſtatuta deleri fecerit: ibi ſolmē.

i Capitularib⁹. i. libris i quib⁹ ſtatuta ſua conſcribūt. ſic' verbuz hēs. xj. q. j. §. hec ſi qs anniquata.

k Infra duos menſes. ſic. §. ne cle. vel mo. nō magno. & c. ſup ſpecula. a tempore ei publicatōis currunt iſti duo menſes: poſtea vō conſtitutō oīs ligat. in aut. vt fac. no. conſti. circa pun. colt'. v.

l Scptores. ſic. §. ne cle. l' mo. ſnīaz. vbi pbibet cl'icis ſnīaz ſāguis pferre & ſcribē eo mō. oēs ei q pſtiū l' auxiliū i his pſtiterint ſūt excōicati. vt h pz. & iſti ſtatutarij pūadi ſūt feudo qō hūt ab eccl'a. ꝓ. eo. m Vel ſeruare. reſume vt infra duos mēſes &c. grauē.

n Qui fm ea. ar. q illa ſcpta ſunt reprobata: q damnāt auctores §. de here. fraternitatis. vbi de hoc. et. c. excōicamus. §. credētes.

o Anomica. cōſtitutōe. quā habes. §. e. c. ij. & c. cū illoz.

p Enormis. §. e. cū illoz. b.

q Duxim⁹ extēdēdū. qō em pceſſuz fuit mōachis & canōicis regularibus extēdit ad hoſpitalarios fauore religiōis. ſic qō dictū erat de mōachis extēdit ad regulares. §. de poſtu. ex pte. ſic qō pceſſuz fuit religioſis extēdit ad epos. ſup de pnīt'. quod nōnullis. & quod dictuz fuit de epis intelligendū eſt de electis & confirmans. ſup de tranſla. inter. & quod dictū eſt de vxore: intelligendū eſt de ſpōſa. ff. de iur. do. ſi ſpōſa. & ff. de ſpō. oratō. & ff. de fun. vota. lex ulia.

r Niſi maiorus. ꝓpter enormitatē exceſſus vel ꝓpter maiorē pſonā cui manus imuliſſent. §. e. cū illoz. & c. monachi. b.

s Presbr. niſi eēt pbr: ñ pcedēt ita de facili vl' ſaltē cl'icus: q laycis hoc officiū hz religioſ ñ pmittēt. xcvj. di. bñ qdē. ſic nec officiū pdicā di. §. ō here. cū ex iniūcto. & petro claues eccl'e pmiſſe ſūt: q fuit ſacerdos & ñ layco. xxiij. q. j. qōcūq. & xxj. di. i nouo. & xcvj. di. bñ qdē.

t Fratribus vīs. ergo nō alijs: qō ē vez. & idem intelligē de abbate

q nō posset alterius abbatis monachū vel aliū absoluere: ex eo q̄ dicit vestris: ꝛ aliis prohibituꝫ intelligit. ſi. ij. q. j. vnus ex vobis. xlv. di. disciplina. ibi peccauerit populus tuus ꝛc. pnulegiū hoc locale ẽ. ita q̄ ipi extendere ad alios nō possint.

a ¶ Qp eo. formā. quā hēs. ſ. e. ex tenore: q̄ obſeruāda ẽ i absolutōe cuiuſlibꝫ q̄ icidit i canonē ſ. e. cuꝫ rēſideres. j. reſponſo. in fi.

b ¶ Juramentū. nō ad cautelā potiꝰ introductū fuit: vt ibi dī: vt ꝛc cetero nō cōmittet talia ſi. xxij. q. vi. peſſimā. ꝛ. j. e. grauē. ꝛ ſup eo. ex tenore.

c ¶ Cū pmiſſiōe. ℔ cui dēter reprobāt opinio illoꝝ q̄ dicūt: q̄ ſi iuramētū nō interueniat i tali absolutōe: nō ẽ absolut⁹: iuramētū em̄ nō ẽ ꝛe ſubſtātia absolutōnis: vt hic pz: ꝛe hoc di cū ẽ. ſ. eo. cū rēſideres in ſi.

d ¶ Detrahēdū. rōe loci ꝛ tpis vetrahendū eſt ſeueritati: vt hic dicit. l. di. vt ꝑſtituerēt. xlviij di. cōmeſſatōes. ix. q. j. oꝛdiatōes. xxij. q. iij. nō pōt. ꝛ. ſ. ꝛe trāſ. ca. vl. vbi hēs ō hoc ſatis.

e ¶ Venerabili. ad cautelā. q̄ lata erat poſt appellatōz: vt dicebāt: ſic. ſ. e. p tuas. ꝛ. ſ. ō ap. ad pnūā. ꝛ. ſ. ꝛe teſtū. venēs. ij. i fi. ꝛ nō licz ad cautelā abſoluat: iuramētū pſtat: vt hic pz. ℔ exq̄ ad cautelā abſoluitur: ñ vēbēt iurare. hoc fit ꝓpter dubiū: q̄ ñ cōſtabat ꝛe ipa ſuſpēſiōe an rite lata fuerit: ꝛ tō pſtat iuramētū: vt ſi pſtiterit ipm culpabilē extitiſſe ſup eo. p̄ q̄ ſnīa lata fuit: ſtabit mandato archiepi. Et ẽ nōbiſe q̄ p ſuſpēſione iurāt ſicut p abſolutōe excōcatōis. b.

f ¶ Conſtituerit. coꝝ q̄ pſtare dzſorte coꝝ papa ſi voluerit. vel coꝝm eiꝰ ꝛelegato: vel ſi arbitros eligē voluerit. ipe em̄ archiepus non dz cognoſcere: vt videt. ar. ſ. e. p tuas. ꝛ. xj. q. j. ſi clericꝰ. ꝛe hoc dī. ſ. e. ſacro. ꝛ ẽ ar. ex hac ꝛere. q̄ ſp iuramētū exigendū ẽ i absolutōe: vbi nō pſtat excōicatōem vl̄ ſuſpēſiōz minuſtā: ℔ mādatū differt i eēnū cognitōis: vt dictum eſt. ſ. e. ſacro. vl̄ dic q̄ iſti q̄ bus ſcribit: cognoſcēt ꝛe hac ſuſpenſione.

g ¶ Rauē. libertatis. ſic. ſ. e. nouerit.

h ¶ Excolāt. ſil̄ez penā hēs. ſ. ꝛe puil̄. quāto. ſic excōicāt in ꝛe. ſ. ꝛe vſur. poſt miſerabilē. ꝛ. ca. q̄nto. b.

i ¶ Sumptibus. volentes eccl̄am ſubijcere ſeruituti et publicis ſumptōibꝫ a q̄bꝫ ſunt oīno immunes. ſ. ꝛe immu. ec. nō mun⁹. ꝛ. xvj. q. j. §. nouaꝫ. ℒ. ꝛe ſacroſan. ec. placet.

k ¶ Similia. ꝛcetero. ſ. e. ex tenore. xxij. q. vi. peſſimā. ꝛ. xij. q. ij. ō viro. xj. q. iij. cū aliqs. ſicut ꝛ ꝛe hereneo. j. q. vij. quotiēs. j. ꝛ ꝛe conſe. di. ij. ego berengarius.

l ¶ Promulgare. pcures. Ar. ℨ. ſ. e. nouerit. vbi excōicati videt ipſo iure ꝓſiliarij: ſicut ipi ſtatutarij rectores ꝛ ꝓſules. ℔ illō intelligi pt nſi infra duos meſes ea ꝛeleri fecerit. ꝛ hoc intelligit ꝑm illud: vt niſi ea ꝛeleri fecerit excōicēt: ꝛ ſic videt excōicati ipo iure: niſi ea ꝛeleri fecerit infra terminū dictū: ꝛ poſtea p ſnīam: ſed ſtatutarij ꝛ ſcptores ipo iure excōicati: vt ſupra eo. nouerit. Vel dic q̄ hec loquit ꝛe alijs ꝓſiliarijs ꝛ officialibꝫ q̄ poſtea ſucceſſerūt ꝛ nō ꝛe illꝫ quoꝝ cōſilio vel auctoritate ſtatuta illa edita fuerūt: ꝛ niſi iſti ea ꝛeleri fecerit: excōicent vt hic dicit. ꝛ ſi ea fecerint obſeruari: niſi infra duos menſes ea ꝛeleri fecerit: ipo iure ſunt excōicati. ſ. eo. nouerit: ſic. ſ. ꝛe īmu. ec. ad uerſus. antiqua ꝛeciōz dat illi ꝛere. nouerit. ꝛ ideo videt male dicta: vt nō cōtradicat. ſic expone. pmulgare. pcures. i. pmulgata eſſe oſtendas vt ꝛenūcias vel iterū excōmunicent a iudice. alꝰ non videt ceſſare contrariū. b.

m ¶ Priuatos. ex hoc videt q̄ ipſo iure ſūt excōmunicati ipſi ſtatutarij: ex eo q̄ dicit priuatoſ ꝛenuncies p ꝛec. ſ. e. nouerit. ꝛ q̄ contra fidelitatem ve miunt amittere ꝛebent feudum. xxij. q. vi. ō forma. ꝛ eccl̄a poteſt illos priuare cū i hoc ſint ꝛe foro illius. ſic dominus ꝑdat vaſallū q̄ facit felloniam domino ꝛe ſuo feudo in conſti. frede. ō feud. diſ. hac edictali. §. ꝓterea. q̄a dñs inter vaſallos ꝛe feudo cognoſcat. ſ. ꝛe fo. cōpe. vez ex tranſmiſſa. ſi. ſ. ꝛe hereti. c. viti. ar. xv. q. vj. c. pe. ꝛ vl. ſic et clericꝰ qui contra eccleſiam ſuaꝫ aduocat ꝑdere ꝛebet beneficiū ſ. ꝛe poſtu. c. vlt.

n ¶ Cum voluntate ac propoſito. maleficia. hec verba ſupta ſūt ex illa. l. ff. ō furqui immune. in princ. ad coꝝ em̄ ꝛ ſpontanea voluntates reſpicit ꝛeus: ꝛ non ad actus xv. q. vj. c. j. et. xvij. q. v. ſi quid. ſola em̄ temeritas hic attenditur. ſupra. e. c. j. ꝛ. xvij. q. iij. ſi quis ſua ꝛente. ꝛ quia animus punitur non opus. l. di. contra animū. ꝛ duobus. c. ſe.

o ¶ Ad ſalutē. ſ. e. j. rūſo. ꝛ. xi. q. iij. cū excōicato. vbi pmittit ꝓticipare i his q̄ ad ſalutē ꝓtinent: vt hic dicit. ꝛ quecunqꝫ verba ad hoc ꝓficere pōt excōicato: dici pōt alꝰ nō.

p ¶ Vel alios. i. vſurarios. quoꝝm elemoſyna recipi non ꝛebet. ſ. eo. ꝛe vſur. quia in omnibus.

q ¶ Cauſam. eoꝝm negociorum geſtores. ꝛ ideo pōt eoꝝm elemoſynas recipere: vt hic dicitur: quia ipſi quoꝝm res aguntur ab illꝰ ſua recipere poſſunt. ꝛ ſic iſti predicatores licite ea recipiunt pro elemoſynis: ꝛ licet res non habeat effectum: ſufficit q̄ ab initio negocium ſit valuter ceptum. ff. ꝛe nego. ge. ſed au viro. §. is autem qui. ꝛ negociorum geſtor: preterea poteſt agere ad ſumptus quos fecerit: vt ibi dicatur. et eſt argu. q̄ ille qui gerit vicem alterius: honorandus eſt: ſicut ille cuius vicem gerit. xcij. di. c. vl. ꝛ. xciij. di. c. j. ꝛ. ſ. ꝛe offi. ꝛeleg. cum olim. ij.

r ¶ Preſertim. pōt exponi p marie: q: alꝰ ꝛēpe nēcitatis ab excōicatis pōt recipi nēcia ꝛ em̄. xj. q. iij. q̄m multos. alꝰ vo p̄dicatores ñ ꝛebēt ecipe elemoſynas ab excōicatis vel vſurarijs vel ſil̄ibus. ꝛc. di. oblatōes. ꝛ. c. eoꝝ. ꝛ. xvij. q. iij. miroꝝ.

s ¶ Ratione officij. Nota q̄ ratōne officij licet quod alꝰ non liceret

ꝛ hoc ideo. qꝛ exquo cōmissum est ei officium: ꝛ alia sine quibus officium commode expedire non potest. sicut ueꝛ potest compescere omnes impedientes iurisdictionem suam. ℌ. de offi. dele. c. j. ꝛ. c. prete rea. ꝛ. c. prudentiam. ꝛ. c. suspitionis. ꝛ. ℌ. de testi. c. tam litteris: ymo ꝛ si non habeat officium.

a ¶ Alij. s. seniores. ó eccl'a pñt inferiores i minoꝛib ordibus cōstitutos coercere eaꝫ turbātes diuinū officium: vt hic dr.

b ¶ In minoꝛb ordinibus. ergo non pñt sic compescere constitutos i sacris ordīb licet turbēt officiū: qꝛ ex eo q̄ pmittit specialiter de istis de alijs ꝓ habet: sicut qō de uno negat: de alio cōcedit xxv. di. qualis. ꝛ ℌ. ó psump. nōne. ꝛ qꝛ honoꝛabiliora mēbra exceptis grauioꝛib culpis uerberib subijci nō debēt. xlv. di. cū beatus. puniant ℌ al's admonitōib. ꝛ si se nō coꝛexerit pñt suspēdi ℌ. de cele. miss. uolentes. ar.

c ¶ Turbātes. ℌ. eo. uenīes. ꝛ. ℌ. de ap. di lectis filijs. ar.

d ¶ Prelatōis. sic ℌ ꝓlati pñt coꝛrigere subditos et pcutere leuit sine metu excōicationis cā coꝛrectōis ꝛ nō ex odio. ℌ. eo. ex teno re. leuiter enī hoc facere debent: quia leuiter castigatus reuerentiam exhibet castiganti. xlv. dis. cum beatus.

e ¶ Magisterij. sic supra. e. c. j. modica enim ꝛ leuis castigatio permissa est doctoꝛi. ff. ad. l. acquil. l. v. ui fi. ꝛ. l. sequē. ꝛ humilis debet esse doctrina magistri. supra de maio. ꝛ obe. humilis. vbi plures coꝛdan. inuenies ad hoc nimia semicia culpe annumeratur. ff. ad. l. acquil. preceptoꝛis.

f ¶ De familia. Ilo. q̄ ds familiam suā coꝛrigere dz: cum ei competat iure patrie potestatis. xxij. q. iij. duo ista. ꝛ. xlv. di. ℌ. salomō. ꝛ. c. disciplia. ꝛ q̄ domesticoꝛ suoꝛ curā non bēt: fidē negant. xlvij. dis. ℌ. necesse. ad fi. ỹ. hic etiam paulus. ꝛ ℒ. de pa. po. si filius. ꝛ nō solum pater: sed etiam ꝓpiqui domesticos suos coꝛrigere debent. ℒ. de emen. ꝓpin. l. vna. ꝛ hic idē dicit oīs pdicte psone clericos inferioꝛ graduū coꝛrigere poterūt sine pena excōicatōis: vt hic patet de magistris ꝛ ꝓlatis. ꝛ nō distinguit i gradu. Hic hēs sex casus: i quibus licet coꝛrigere ꝛ pcutere clericū sine excōicatōe: q̄ hñt officium i ecclesia seniores ꝛ prelatus. magister. dns domus. et consanguineꝰ. Sunt ꝛ alij casus: vbi quis non incidit i canonem: si iocosa leuitate clericum pcutit. ℌ. e. c. j. Itē si inuenit eū cū mre. filia. uxoꝛe uel soꝛoꝛe. Item; si uim ui repellat uicōtinēti. ℌ. e. si uo alicuius. j. ℌ. ij ꝛ. iij. Item si clericus post trinā admonitōem nō se coꝛrigat perdit hoc beneficium. ℌ. e. contingit. ij. ꝛ. c. i audientia.

g ¶ Inferioꝛ graduū. secus si sint in superioꝛibus: puta subdyaconatu uel alijs superioꝛib: qꝛ ꝓ sacros ordines liberati sunt a patria potestate. vñ nullus ius habēt i eis. facer enī ordo liberat a patria potestate: qꝛ liberat a seruili: q̄ plus est. liij. di. ex antiqs. ꝛ. c. frequēs. ꝛ. c. si seruus scīēte. ꝛ subdyaconus eodē gaudet ꝓuilegio cū dyacono. ℌ. de ser. nō oꝛ. miramur. Et ita habes hic: q̄ clericus q̄diu ē i minoꝛibus ordinib: est i patria ptāte: nisi expresse emācipetur: ꝛ ita no. dignitatez sacroꝛ ordinum. Quid si persone supius in ira nonnate excedant moduꝫ: nunquid incidunt i canonem? Respondeo nisi irato animo hec faciant ꝛ ex ꝓposito: non credo q̄ incidant i canonem: qui solummodo uolum prosequitur: quod colligitur ex uerbis canonis. xvij. q. iij. si ds suadente. ibi: manꝰ violētas iniecerit. ꝛ ℌ. e. c. j. violentia nō cōmittit sine uolo: sed hmōi manus predicatoꝝ ꝓsonaruꝫ non sunt uolose sed charitatiue: licet fortuito casu excedat

obtinēt: aut etiā alij clici seniores zelo deuotōis pueros l' adolescētes i minoꝛib ordīb ꝓstitutos turbātes diuinū officiuꝫ: ꝛ hi q̄ obtētu ꝓlatōis vl' magisteriij sbditos ꝛ scholares coꝛrectōnis cā leuit forte pcusserit excōicatiōis sniam nō incurrūt: qō ꝛ de his dicēdum ē: q̄ aliquos ó familia sua vl' ꝓpiquos inferioꝛum graduum simili modo: vt cohibeātur a suis insolētijs: et scīa bonisq̄ moꝛibus informētur duxerit coꝛrigēdos. ¶ Bez Astoricen. episcopo.

¶ Inscie publice clicoꝝ ecclastice cēsure districtōe notē tur: eosdē ꝓcuratoꝛes nō ē dubiū snia maioris excōicatōis inuolui q̄ post latā sniaꝫ cōicāt i eodem crimīe criminosis. ¶ Item.

¶ Clobus collata ptas: vt a minoꝛi excōicatōe si i ipam ciderit: iuicē se absoluāt: utroq̄ ligato uinculo excōicationis

modum disciplīe: quod probatur ex prin. hmōi. c.

h ¶ Concubine. i eodem crimīe: secus si al's ꝓficiaꝛēt l locutōe vl' al's q̄ in crimine: tunc nō eēnt excōicati maioꝛi ℌ minoꝛi si. ℌ. e. nup. vbi satis de hac materia: et ea q̄ ibi dicta sunt: hic posses repetere: ꝛ sic snia ꝓ participatōem crimīs extenditur ad personas ꝓtas q̄s lata nō fuit si. ℌ. de immu. ec. aduersus. i fi. et. ℌ. eo. nouerit. b.

i ¶ Clobi. collata expirat. Si potestas ista absoluēdi non expiraꝛet: ergo uiꝰ pōt absoluē aluꝫ. Sed ꝓta uidetur q̄ cū unus sit ꝓnatus a sacramētis: alium restituere nō pōt. de cons. di. iij. sanctū. quod enī nō bēt dare nō pōt. j. q. j. c. j. ꝛ. q. vij. dabertū. ꝛ ar. ℌ. ó cle. exmi. c. vl. Quid ergo dicet q̄ talis ptās nō expiraꝛet. Rñdēs dicit: q̄ in uita ptās collata nō expiraꝛet ꝓpter hoc cū effectu: ℌ uenit. i. ptās illa cū uiteꝝ sit excōicatus: nō pōt hīe effectuꝫ qꝛ alter alteꝝ nō potest absoluere: nisi ꝓmo alter eoꝝ ab alio q̄ a socio fuerit absoluꝰ: tūc demū habet effectuꝫ. si ℌ. de offi. deleg. pudentiā. ℌ. sexta. ꝛ. ℌ. de cōprebē. et ec. non ua. qa diuersitatē. xv. q. vj. c. pe. ꝛ vl. si. ℒ. de cura. fu. l. pe. Uel dic: q̄ bñ pōt alter alterū absoluere licet sit ligatꝰ minoꝛi excōmunicatōe: ꝛ ita nullo modo expiraꝛet potestas: sed durat cū effectu. ar. uere. pdic. si celebraꝛet: qꝛ mīoꝛ excōicatō ꝓnat solummō a ꝓceptōe sacramentoꝝ: sed non a collatōne: vt ibi dicitur: ꝛ ar. ad hoc. ℌ. e. sacro. ꝛ. ℌ. de rescp. ab excōmunicato.

k ¶ Ermittimus. excōmunicans interdictis: ꝛ hoc idem facere debēt: religiosi: ꝛ alij q̄ ꝓuilegiū hñt celebrādi tpe interdicti. ℌ. de ꝓuil. q̄ nonulli. ꝛ. j. ti. ꝓ. cū i ꝓuil. illō ꝓuilegiū ꝓ hoc c. extenditur ad oīs alios prelatos eccl'aꝝ: q̄ pus illud nō habāt: q̄ se mel in ebdomada celebrent causa ꝓficiēdi coꝛpis xpi. ꝛ hic non attenditur fauoꝛ personaꝝ: ℌ sanctitas ipsius coꝛporis ꝓncipaliter ꝛ necessitas decentium infirmoꝝ. presbyter enī semp debz hre eucharistiā paratā. sed q̄n consecratur ꝓ populo: nihil i crastino seruandū ē. de cōse. di. ij. tribus. Item alijs conceditur fauoꝛe religionis sine ꝓsonarum ut ꝓz i. c. quod nonnullos. ℌ. ó priuil.

l ¶ Quod decedentibus. sic. ℌ. ti. ꝓ. qō i re. b.

m ¶ Clāuis. satisfaciat. lz ds satisfecerit iniuriā passo: nōdū tñ hz debet absoluꝰ. nec ē ei cōcādū: nisi ꝓmo absoluat. ℌ. e. cū desideres. j. rñso. ꝛ vl. ois enī res ꝓ quascunq̄ cās nascit ꝓ easdē dissoluit. j. de reg. iur. c. j. sic enī excōicatō quādoq̄ solo uerbo cōtrahitur: ꝛ solo uerbo tollitur: sed in hoc casu ipo facto inducit: ℌ solo uerbo tollitur. ꝛ sic satisfactō uel iuramentū nō sunt de substātia absolutōis. de hoc dictū est. ℌ. e. cū desideres. i fi.

n ¶ Adonis. ℌ. eo. non dubium. et. xvij. q. iij. si quis suadente. ꝛ. ℌ. eo. quod de his.

o ¶ Inimicitia. ℌ. eo. decetero. de infirmitate. inopia. senili etate: hēs ℌ. e. quod de his.

p ¶ Inopia. si. ℌ. de testi. si q̄ testū. Cōtra. ℌ. e. ea nosca. Sol'. ibi.

q ¶ Puerili. pueri infra pubertatē nō mittunt ad curiam: qꝛ etas eos excusat ab itinere. ℌ. e. c. j. ꝛ. ℌ. ꝓ. ꝛ. j. e. c. vl.

r ¶ Sexus. ℌ. e. mulieres. ꝛ. c. de monialibus.

s ¶ Corpis ipotētia. qꝛ si sit mutilatꝰ pede: q̄ ire nō possit vel ꝛctus.

t ¶ Impedimēto canōico. ℌ. e. q̄ de his. b.

v ¶ Juris beneficio. vt serui. ℌ. e. mulieres. ꝛ hoc intellige sm distinctōem huius. c. ℌ. e. relatum.

x ¶ Quibusdā pdictoꝝ. l. q̄ ñoze moꝛtis. infirmitate. inimicitia. senili

etate confracti vel impotentia perpetua inopia: oēs isti possibilitate recepta sedem apostolicam visitabunt p mandato recipiendo. vt. j. seqtur. t. ē. eo. rectero. t. c. de his.

a ¶ Si quem. simili. puta nisi hoc feceris: noueris te excommunicatū. supra de appel. c. preterea. ij. t supra de testi. cogen. c. ij. t supā de rapto. c. iij.

b ¶ Judice suo. sentētis iudicis sui siue iuste siue iniuste tenet. xj. q. iij. c. j. et. ij. ℔ a ñ suo iudice lata: ē nulla ar. supā de punit. cū olim eēmus. t supā de cōsue. ad audiētiā. t ē. ō uō at si ēlici. t ē. ō of. ōr. c

c ¶ Nō tñ minori pe. Sic ergo patz: cū dico excōico illū: de maiori intelligit. Minor enī excōicatō p̄mouet a p̄mu mone sacramentoz: vt hic dicit: maior excōicatio a corpe xpi. quod ē ecclesia. i. cōmunione fidelium. iij. q. iij. engeltrudā. Est ergo maior excōicatō a qualibet licita cōmunione t legitimo actu separō. vnde t adā excōicatus fuit ex eis ligm. xj. q. iij. §. euidēter. Excōicatio q̄ dr anathema infligitur tā ab hoie q̄ a iure: et p contumacia et p crimine. j. ti. pr. ex parte. et. xvij. q. iij. si quis suadente. t. xxiij. q. j. c. j. ij. et. iij. et in titulo isto p violentam manū iniectōnez. Minor autem excōicatō infligitur quādoq; penitēti et impenitēti. Penitēti quā doq; a seipso: quandoq; a sacerdote. de peni. dist. j. faculq. ℔ melius ēlicit: si auctoritate sacerdotis hoc faciat. de pe. dist. j. in actione. Impenitenti quandoq; a deo imponitur excommunicatō minor. cum propter mortale peccatum deus tradit aliquem satane: et discedit a mente eius. xj. q. iij. audi deniq;. Quandoq; ipse met se suspendit a sacramentis: cum nō vult penitere: t putat sibi sufficere: t male hoc fit. de pe. di. j. sunt qui arbitrantur. sed si reputat se indignuz: t abstinet bene facit. de conse. dist. iij. qui scelerate. Quandoq; imponitur a sacerdote loco pene: quia non vult penitere. xvij. q. iij minor. quandoq; per sententiam canonis. xj. q. iij. cum excōmunicato. t. lxxxj. dist. ij. qui sunt. Cum inflicta est excommunicatō a se vt a deo: agat penitentiam t sequitur reconciliatō. Si vo a sacerdote inflicta fuerit: per eum reconcilietur. Cum vo a canone infligitur minor excommunicatō per simplicem sacerdotem potest absolui: t sine iuramento vel aliquo mandato: nisi participet in crimine. ē. c. nuper. t. c. si concubine. qui maiori excommunicatōe est notatus: si ab homine semp ab eodem vel eius superiore debet absolui. ē. e. ℔ tuas. nisi incēdiarij post publicatōez. supra eo. tua. si a canone est notatus: a suo episcopo potest absolui: nisi conditor canonum sibi absolutōem retinuerit. supra. e. nup. sicut i his q̄ violētas manus mittūt i clericū. xvij. q iij. si quis suadente. t supra. e. c. ppi.

d ¶ Deus. intellige voli capacib. ē. de relic. pue. pueris. al's inimicā facere nō pñt. pari vo sic. xv. q. j. illud.

e ¶ Etatis. Sic ℔ pcē etati. licet nō i totū: ℔ q̄ ad minorē penā: vt i relictis. ff. de mino. auxiliū. §. i relictis. i relictis enī nō parcitur: nisi quo ad minorem penam: vt ibi.

f ¶ Rigor. iuris rigor temperatur quandoq; ratione etatis: vt hic. et lxxxvj. dist. tanta. t de conse. dist. iij. eos qui. xxxv. q. ix. sententiam. quandoq; ratione locorum t temporum. supra eo. super eo. t quando q; ratione persone t cause t loci t temporis. supra de transl. c. vltimo. t. xxiij. q. viij. occidit. t. xxix. dist. sciendum. quandoq; ratione multitudis t scandali. l. vi. vt constitueretur. cum suis concor.

g ¶ Innouate. verba sunt osee p̄phete.

h ¶ Nouale. verba sunt Hieronymi exponentis verba p̄phete.

i ¶ Precisus. dicitur in lege terra. i. precisa: que anno cessat. ff. ō verbo. signi. silua. §. ij. Dicitur nouale terra de nouo ad culturam redacta: cuius nō extat memoria: q̄ culta fuisset. j. eo. quia per nouale. et quod sēl fuit nouale: semper erit nouale quo ad de cimarum retentionez vel solutionem. ē. de priuil. c. vl.

k ¶ Dam et rex. Verba sunt Danielis.

l ¶ Proauus. verba sunt hieronymi exponentis verba p̄phete.

m ¶ Patres. omnes ascendentes parentis nomine continentur ff. de ver. signi. appellatione. t appellatiōe filij omnes descendentes. ff. eo. liberorum. t. ff. de gradibus. l. iuriscōsultus. §. ptes Usq; ad tritauū patres dicunt: vltra vo maiores appellant liberi usq; ad trinepotez: vlteri⁹ inferiores vocāt: vt ibi dicitur. vñ xpc dici potest filius dauid. ata.

n ¶ Dam t ego. Verba sunt salomonis.

o ¶ Unigenitus. verba sunt Hieronymi exponentis verba salomonis.

p ¶ Alterum. fratres vterini dicūt: qui ex eodē vtero nati sunt: viuente enī vxia: accepit bersabee ex dauid: t peperit filium qui mortuus est statim: postea cōcepit ex eodē salomonē. vñ ipse dicit: nam t ego unigenitus t̄c.

q ¶ Quasi nūq; eēt. Et ita nō videt fuisse: q̄ nō durauit. ar. ē. de regu. ad nostrā. lxiij. di. quanto. ff. de rem ver. si p patre. §. versum. sic non dicitur esse qui minus idoneus est. ē. de trāsla. inter. t. ff. qō cuiusq; vniuer. l. j. ad fi. t. C. de epis. audi. de creatōibus. t. xix. di. ipter totius. t. xxiij. q. j. paratus.

r ¶ Quod dr. añq; p̄uenirēt. verba sunt euāgelij matthei: q̄ hieronymus hic exponit. si. xxvij. q. ij. pusq;. nec valet hic ar. a p̄rio sensu. t ē qdam modus loquēdi sicut ibi: sede a dextris meis: donec ponam t̄c. nō tamē sequit: q̄ postea posuerit. R. t illō corpus non fuit reuersus ad archam: donec aque siccarentur. sic. j. c. pr. immo ostenditur: q̄ non conuenerunt contrarium: nunq; ei⁹: q̄ verba sonare videnē: vt hic dicit i fi. t̄c.

s ¶ Joseph. donec. si. ē. e. c. pr.

t ¶ Idos. idem dicit lex: q̄ primus est: quē nemo añcedit. ℔ t pmogenitus ē: ante quē nemo nascit quicquid sequatur ff. e. ti. primus. t. l. primi.

v ¶ Intelligēdo. sic. ff. de re. iu. i ambiguis. t. xxij. q. v. hūane.

x ¶ Dictor. i. verborum que plura sunt.

y ¶ Ex causis. non statim debemus intelligere vt verba p̄ma facie sonare videntur: maxime vbi ambigua sunt: sed debemus recurrere ad intentionem loquentis: vt hic dicit. argu. bo. supra de preben. ca. vlti. et ca. cum causam. t. ff. eo. titu. nepos proculo. t. ff. de regu. iur. semper in stipulationibus ad causam dicit recurrendus est. supra de accu. cum dilecti. sicut ad causam facti. xxiij. q. vl. occidit. ff. de fur. verum.

z ¶ Res. i. intellectus. ff. de supell. le. l. labeo. xxxj. q. j. quomodo

---

tēporali impedimēto laborant: exceptis pueris sub debito iuramēti: qō p̄m eccl'ie formam prestare tenētur: consueuit iniungi vt impedimēto cessante ad ap. se. accedāt: mādatuz ipsius humiliter suscepturi. ¶ Dē.

Si quē ℔ hac forma vbor̄ illum excōico vl' sil'i a iudice suo excōicari cōtīgat: di cēdū ē eū nō tm minori q̄ a pceptōe sacramētorum: ℔ etiā maiori excommunicatione q̄ a cōmunione fidelium separat: eē ligatum. ¶ Dē.

Deleris qui in canonē inciderūt snīe promulgate sive añ sive post pubertatē postulēt se absolui. pōt dyocesan⁹ episcopus absolutōis bñficiū impartiri: cū propt defectū etatis i qua fuit p̄missus excessus: rigor sit māsuetudie tpandus.

De verboz significatione.

¶ Jeronymus sup Osee ¶ Innouate nouale. nouale ē ager nūc p̄mū precisus. ¶ Dem super Daniel.

¶ Dam t rex nabuchodonosor p̄r tuus. i. paul⁹ more scripture: q̄ auos t neceps patres appellat. ¶ Dē in pabol'.

¶ Dam t ego vnigenitus sui corā mr̄e mee: quare vnigenitum se nomīat: quez fratrē vterinum p̄cessisse scriptura testatur: nisi quia ille mox natus sine noīe q̄si nūq; eēt de vita decessit. ¶ Dē sup Matheum.

¶ Quod dr añq; cōuenirent nō sequitur: vt postea cōuenirēt: ℔ scriptura q̄ō factum nō sit ostēdit. ¶ Dē in eodem:

¶ Joseph ñ cognouit mariā donec peperit filiū suū p̄mogenitū ¶ Ex ℔ loco q̄dā puerilissume suspicāt t alios filios mariā habuisse: cū mos dinaz scripturaz sit: vt p̄mogenitū nō vocēt: quē frēs sequūt ℔ eū q̄ p̄mo natus fuit: ¶ Hilarius.

¶ Intelligentia dictoruz ex causis est assumenda dicendi: quia non sermoni res: ℔ rei sermo est subiectus. ¶ Augustinus super matheū.

gilb: vbi dr̃ sex maritos habuisse: q̃ dño testãte q̃nq; tm̃ habuit. ibi em̃ hieronym⁹ respexit intẽtẽz ⁊ nõ vba samaritane. laur̃.

a ¶ Rei ẽ sermo subiect⁹. i. intẽtõi seu intellectui sermo seruire debz qz nõ i folijs: sed i radice rõis ⁊ i sensu cõstitit euangelium. j. q. j. marchion. ⁊. j̃. e. c. ij. ⁊. c. i his. verba em̃ instituta sunt: vt p ea qs i alterius noticiã cogãtões suas pferat. xxij. q. ij. is aũt. qz si cut anim⁹ pferr̃ corpi uta suis verbis. xxxv. dis. sedulo. ⁊. xxij. q. v. humane. et. ff. de legi. scire. Itẽ ar. ẽ q verba ad extraneũ sẽsũ sunt trahenda: vbi res aliter salua nõ eẽ põt. ar. C. õ v. sig. cũ qdã. ⁊. C. de lega. cũ questio.

b ¶ Phil. diuersitas. qm̃ nois et vba trãsposita idẽ significant vt dicit aristoteles i pria memas: et ẽ ar. ad h⁹ C. de testa. qm̃ indignũ. et hic: vbi eadẽ dicunt̃ put sequit̃ in lr̃a: et hoc certum sit. Et ẽ ar. bonũ p testibus diuerso mõ narrãtibz. ar. s. õ testi. c. cuz tu. et. viij. q. j. in scripturis. de cõse. dist. ij. quotidie. ⁊ de pe. di. j. piculose. Argu. contra. xxxv. q. vj. de parẽtela. ij. sed illõ i telligit̃ de p̃tranetate sniẽ.

c ¶ Propterea. ad interp̃tandũ. i. ad exponendum.

d ¶ Sensuz. s. eo. intelligentia.

e ¶ Proprietas. nõ ei sp̃ ad p̃prietatẽ verborũ recurrẽdũ ẽ: sed vt tenduz ẽ: qd testator senserit: i qua psumptõne sunt: qui moratur i eo loco. ff. õ fũ. instru. ⁊ instrz. le. cũ velationis. §. asinam. quia potior est mens dicentis q̃ vox. ff. de sup̃l. l. labeo. nec plus verbũ q̃ volũtas inspici debet. C. que res pi. ob. pos. l. vl. xxij. q. v. humane aures. j. q. j. marchion. Item arg. q verba a sua significatõe cadunt: cum res aliter salua esse non potest de qua agitur. insti. de inuti. stipul. §. quotiens. ⁊. ij. q. ij. omẽs. C. an seruus ex facto suo. l. vl. ff. si quis caut. si eum. §. qui iniuriarũ lv. di. qui partem. ⁊. l. di. domino sancto. a p̃prietate verborum non est recedendũ: nisi quando cõstat voluntatẽ loquẽtis aliter voluisse. ff. de lega. iij. nõ aliter. ⁊ improprietates nõ sunt trahẽde ad cõsequẽtiam: sed sunt excusande. ala.

f q ¶ Quis. rite. i. fm originariã vebi significatõem.

g ¶ Quoratus curam. sic ponit̃. j. q. iij. saluator. et est dignitas p se sic dicta.

h ¶ Dous. primus. vij. di. moyses. b.

i ¶ Costat. ex tribz vt hic dicit: nõ tãq; ex suis partibus componentibz: sed ornãtibz ponus: ⁊ improprie dicitur forus cõstare ex his: sicut dicuntur vestes partes homis adornatiue. vñ illõ pars quoq; mulia est ipsa puella sui.

k ¶ Causa a casu. ⁊ ita ẽ cã: anteq; rñdeat pars altera. est ergo causa res in dicendo posita cum impositione certarum psonaruz. s. actoris ⁊ rei. iudicis ⁊ testis. Et ideo dicitur a casu: quia frequenter casualiter occurrunt preter voluntatem homis.

l ¶ Discutitur iudicium. ⁊ sic videt̃ p̃cessu temporis mutare nomen et exemplificat de iudicio de tercia parte enam fori.

m ¶ Dum finitur iustitia. hic exemplificat secundam partem fori.

Nihil obstat nãrãdi diuersitas: vbi eadẽ dicũt̃: marie cũ q̃sq; euãgelistaz eo ordie credat se dicere quo de⁹ voluit.

¶ Negotius.

Quopẽa si plixã epl'az me am ad iterp̃tãdũ accipe te fortasse p̃tigerit: rogo ñ vbũ ex vbo: ñ sensũ ex sensu trãsferre: qz plerũq; dũ p̃petas vboz attẽdit̃ sẽl⁹ vitatis aĩtit̃. ¶ Sió.

Quãuis oẽs q̃ psũt: p̃positi rite vocẽt̃: vsus tñ obtinuit eos vocari p̃positos: q quãdã p̃ozatus curaz sup alios gerũt.

¶ Bẽ i li. ethymol'.

Dr⁹ ẽ exercẽdaz litiũ locus a fãdo dict⁹: siue a foroneo rege q̃ p̃m⁹ grecis legẽ dedit. Cõstat aũt for⁹ cã lege ⁊ iudicio. Cã a casu q̃ venit dr̃. Est em̃ mã ⁊ origo negocij nedũ discussiõis examĩe patefacta: que dũ p̃ponit̃ cã ẽ. dũ discutit̃ iudicium: dũ finit̃ iustitia. Vocat̃ aũt ẽ iudiciuz quasi iurisditõ: ⁊ iustitia quasi iuris stat⁹. Judicium aũt p̃us inq̃sitõ vocabatur vnde ⁊ auctores iudiciorz p̃positos q̃stores vl' q̃sitores vocam⁹. Negociũ m'ta sigt: mõ actũ alicuius rei cuius p̃trariũ est ociũ: mõ actõem cause qõ ẽ iurgiũ litis: ⁊ dictũ ẽ negociũ id ẽ sine ocio. negociũ aũt ĩ cãis negociato in cõmercijs dr̃: vbi aliq̃d dat̃: vt maiora lucrẽt̃. Jurgiũ dr̃ qua si iuris garriũ eo q̃ hi q causaz dicũt: iure disceptãt. Lis autẽ a cõtẽtõe limitis prius nomẽ sũpsit õ qua virgilius. limes erat posit⁹: litẽ vt discerneret agri. Cã aut argumẽto aut p̃batõne pstat. Argumẽtũ nũq̃ testibus nũq̃ tabul' dat p̃batõem. sed sola inuestigatõe inuenit veritatẽ vñ dictum ẽ argumẽtum argute inuẽtum. Probatõ aũt testibus et fide tabularum constat. In omni quoq; negocio he psone q̃rũtur. iudex. accusator. reus ⁊ tres testes. Judex dict⁹ q̃i ius dicẽs pl'o siue qõ iure disceptz iure aũt disceptare ẽ iuste iudicare. nõ ẽ ergo iudex si nõ ẽ ĩ eo iusticia. Accusatõ vocat⁹ ẽ qua si causator. qz ad cãm vocat eũ quẽ appellat. Reus a re q̃ petit̃ nũcupat̃: qz q̃uis pscius sceleris nõ sit reus: tamen dicit̃ q̃ diu in iudicium pro re aliq̃ petit̃. Testes antiquitus supstites dicebãtur. eo q̃ sup cause statu pferebant. nũc parte ablata et ita ex istis tribus partibus constat forus: vt dictum est: et idez esse videntur ista tria in substantia: sed aliam denominationem assumũt diuerso tempore.

n ¶ Judicium. Judicium est legitimus actus duarum personarum actoris ⁊ rei super eadem questione sub eodem iudice p̃cta.

o ¶ Justicia. Justicia est constãs et perpetua voluntas ius suuz vnicuiq; tribuens. insti. de iustitia ⁊ iure. in princi. ⁊ supra ĩ panci. libri consti. grego.

p ¶ Jus status. Lex ei dicitur status iuris ⁊ vere: quia p sententiam ius non constituitur: sed status iuris declaratur. ff. si ser. vẽ. si cut. §. sed si querit̃.

q ¶ Negocium. qz. s. fecit mentionem de negocio: ibi origo negocij cẽ. ostendit quid sit negocium: quasi negans ocium.

r ¶ Actionez cause. in hac significatõne sumitur supra. vbi dicit origo negocij.

s ¶ Jurgium. hic exponit quod dixit supra quod est iurgiuz litis.

t ¶ Jure disceptatum. argu. q iurgia nõ pertineant ad presbyteros quia non tenentur esse iurisperiti. xxxviij. di. que ipsis. nec aduocare possunt: nisi in certis casibz. supra de postul'. ca. vltõ. secus de archidyacono. xxv. di. c. j. K.

v ¶ Lis autem. quia fecit mentionem litis. supra vbi dixit iurgium litis: exponit modo quid sit lis. lis enim ciuilem causam ostendit tm̃ et non criminalem. ff. e. ti. lis.

x ¶ De qua virgilius. Ar. habes hic q̃ possumus inducere p nobis libros gentilium siue paganoruz. xxxvij. di. si quid veri. ⁊. j. q. j. dõs declarant. ibi si ergo cẽ. Ber.

y ¶ Argumento. Argumentũ vocat naturalez p̃bationem: que fit per localem argumentatõem. ⁊ ita arg. quod ĩ iudicio valet nãlis p̃batio Ar. contra. j. di. consuetudo. ⁊. s. de elec. bone. j. ibi negãtis factuz p rez naturã cẽ. a contrario ⁊ nõ p testes vel instrumẽta vt lr̃a sequẽs dicit. vnde dic tabulis. i. instrumentis.

z ¶ Tabulaz. hic equiparant̃ testes ⁊ instrumenta: qz parez vum habent ĩ iudiciis exercendis. C. de fi. instru. ĩ exercendis.

a ¶ Negocio. nõ notorio qõ exercet̃ ĩ forma iudicij.

b ¶ Tres testes. Argu. contra. iij. q. iij. §. vbi numerus. ⁊. ij. q. iiij. c. j. et. s. de testi. licet vniuersis. vbi dicitur in ore duorum vel trium testium cẽ. potest dici q hic dicit tres testes propter triplicem modum probandi. scilicet per testes. instrumenta ⁊ argumenta: de quibus p̃misit. vel potius dicas confessionem: quia quodlibet istorum trium legitimam facit probationem siue p testes. instrumẽta ⁊ confessionem. supra de testi. spol'. cum ad sedem. in fi.

c ¶ Judex. sic. xxij. q. ij. c. j. ⁊ sumple hic bon⁹: qz q̃q; mal⁹ ẽ iudex. iij. q. vij. c. iudicet. §. vltõ. qz ⁊ p meritis subditorz disponit a deo vita rectorz. ij. q. vij. c. j. ⁊. vj. q. j. ex merito. ⁊. viij. q. j. audacter. b.

d ¶ Reus. a re ⁊ nõ a reatu. xv. q. iij. c. vl. ⁊. iij. q. xj. nõ ẽ. b.

e ¶ Parte ablata. est hic figura que dicitur auferesis: cũ p̃cipiũ dictõnis aufertur fm quod hic patet. Est et figura alia que dicitur prosopopeia: id est p̃formatõ nõe persone. de cõse. di. iij. q̃ris a me. Visus fi. Item antonomasia cum per excellentiã aliquid alicui attribuit̃ qõ

cõmune est plurium: vt cũ dico apl's: intelligit paulus. xxxij. q. vij. apl's. ⁊ cũ dico vbs intelligit roma. §. ꝛe pe. ⁊ re. significauit. Sino wche: cum ps ponit p toto. xxxij. q. iij. meretrices. xxij. q. v. penale. Antiptosis: cũ ponit casus p casu. lxxv. di. ordinatões. xviij. q. ij. q dam. Liptote cũ plus dicit ⁊ minus significat. xxxij. q. vij. qd i oiõ. Pleonasmos: cũ superabũdat dictõ: vt iste vt ocko mõachũ regularem. xx. q. iij. pñs. Themetis: cũ cadit dictõ interdictã. ff. ꝛe mino. l. quod si ꝛe speciali. ff. ꝛe rei ven. si p̃ acceptum. Sincopa: cuz quid auferit ꝛe medio dictõis. vij. q. j. audacter p audacit. Jronia: cum qd p veritõnẽ. i. p ꝓrarius dr: o quãta integritas. xj. q. iij. ad mẽtã. i si. Exegesis. id ẽ expositõ precedens sermonis. xlvj. di. qm̃ Item anthropospatos cuz aliqd attribuit ꝛeo qd ꝑtinet homi. xxiij q. j. odi. ⁊ precl. ⁊. §. ô reb. eccl'. aue. l' ũ. si qs p̃sbr̃or. ala.

a ¶ Si liber. qa seruꝰ testis eẽ nõ põt. iij. q. iij. vbi §. uẽ seruꝰ ß liberi vt ibi dr. Vti. item liberi. ⁊. C. ꝛe testibus aut. si dicat.

b ¶ Johannes. iij. q. iij item idonei. ⁊. xj. q. iij quatuor.

c ¶ Non femina. hoc intelligi i criminalibꝰ q̃ casu mulier testis esse nõ potest ꝑm canones xxxiij. q. v. mulierez. ß i cunctis et matrimonialibꝰ bñ ferũt testimoniũ. §. ꝛe testi. tam liris ⁊. c. sup eo. Argu. contra q̃ possint in criminali. xv. q. iij. ex eo. sed aliud scõm leges: tamen in crimine excepto admittitur mulier etiam male fame ad accusatõnem. §. ꝛe symo. tanta ⁊ in inquisitione admittitur ad testimonium siue ꝛe nunciatõne. §. ꝛe testi. tam literis. ⁊. c. quoniam. Item in testamentis mulier non admittitur. insti. ꝛe testa. §. testes. Ber.

d ¶ Varium. C. ꝛe inoffi. testa. filia. ⁊ argumentum. C. ꝛe insti. ⁊ ibi insti. reprehendenda.

e ¶ Integer. quia debet esse testis bone fame ⁊ sine omni suspitõne. ij. q. vij. testes. infamis repellitur. §. ꝛe testi. cogen. preterea.

f ¶ Fide carebit. id est non creditur iuramento suo. argumẽ. ij. q. vij. non potest.

g ¶ Justicia cum scelerato. cum sit virtus. xxxij. q. j. cum renunciatur. ⁊ est summum bonum in vita colore iusticiam. xij. q. ij. cum ꝛe notissimam.

h ¶ Actum. scriptura. ⁊ etiam sine scriptura pactũ fit: ß hoc ibi dicit: q̃ sepe interuenit scriptura: ⁊ ad phatõez pacti interponit. i ¶ Legibus. aliter nõ valeret nisi ꝑm leges fieret. ff. ô pac. iurisgentiũ. §. pretoꝛ aut. ⁊. C. eo. ti. pacta. Ber.

k ¶ Pactum. dicitur pactum duorum vel plurium consensus in idẽ. ii. ꝛe pactis. l. j. §. j.

l ¶ Jus dictum. Hoc enim iure. hec verba habes. xxij. q. iij. qd dicam. in fi.

m ¶ Quod iuste. non tamen econuerso ꝑm leges: q̃ iure possidet qui mala fide prescripsit: non tamen iuste. supra ꝛe prescrip. vigilanti. secus ꝑm canones: quia qui malam fidem habet non prescribit. eo. ti. qm̃ omne.

n ¶ Alienum. i. alijs debitum.

o ¶ Adale aũt. vt quari. xlvij. dis. sicut bi. et. xxij. q. iij. quid dicam.

p ¶ Presumit. i. inuadit. Ber.

q ¶ Causa. panitie. quid sunt ꝓmtie dr. §. ꝛe rei. c. j.

r ¶ Solis ecclesiarum. Sed quid appellatur hic eccl'a? Bominus Albericus dixit: q̃ bona ipsa sunt loci concluſi muro ad instar vacantis hereditatis: que vicem persone obtinet. ff. ꝛe acqui. re. domi. hereditas. Alij dicunt q̃ sunt vniuersitatis illius loci. argumen. xij. q. ij. nulli licear. Hugo dixit q̃ res iste sunt dei et cum omnia ei sũt: ista tamen specialius arg. j. q. iij. saluator xvj. q. j. in canonibꝰ. xxxij. q. viij. conuenior. xvj. q. vij. omnes ꝛeime. §. ꝛe rei. tua. ij. vbi dicitur q̃ deus in signum vniuersalis dominij ꝛecias sibi retinuit: quarum rerum vsum dñs clericis ꝓcessit. R.

s ¶ Licitis. et etiã ꝛe illiteratis ꝑõt fieri elemosyna: dũmõ trãsferat dñũ et nõ ꝓperat repetitõ. xxij. q. v. nõ sane. ⁊. ca. q̃ hẽns. ⁊ §. se. ⁊ ꝛe hoc plene ẽ ciat'. §. ꝛe rei. ex ũis missa. ber.

t ¶ Patrem. xij. q. ij. nulli. ⁊. c. q̃cũq; xvj q. vij. ꝛecimas oẽs.

v ¶ Sacrilegus. qui bona ecclesiarum rapuit ⁊ inuadunt: sacrilegi iudicantur: et ab eccl'a sunt puniendi. xij. q. ij. nulli liceat. §. ꝛe so. compe. cõquestus. ⁊ non solus sacrilegus sed etiam iude furi cõpat. xxij. q. iij. quid ḡ. b

q ¶ Causa. panitie. quid sunt ꝓmtie dr. §. ꝛe rei. c. j.

r ¶ Solis ecclesiarum. Sed quid appellatur hic eccl'a? Bominus Albericus dixit: q̃ bona ipsa sunt loci concluſi muro ad instar vacantis hereditatis: que vicem persone obtinet. ff. ꝛe acqui. re. domi. hereditas. Alij dicunt q̃ sunt vniuersitatis illius loci. argumen. xij. q. ij. nulli licear. Hugo dixit q̃ res iste sunt dei et cum omnia ei sũt: ista tamen specialius arg. j. q. iij. saluator xvj. q. j. in canonibꝰ. xxxij. q. viij. conuenior. xvj. q. vij. omnes ꝛeime. §. ꝛe rei. tua. ij. vbi dicitur q̃ deus in signum vniuersalis dominij ꝛecias sibi retinuit: quarum rerum vsum dñs clericis ꝓcessit. R.

s ¶ Licitis. et etiã ꝛe illiteratis ꝑõt fieri elemosyna: dũmõ trãsferat dñũ et nõ ꝓperat repetitõ. xxij. q. v. nõ sane. ⁊. ca. q̃ hẽns. ⁊ §. se. ⁊ ꝛe hoc plene ẽ ciat'. §. ꝛe rei. ex ũis missa. ber.

t ¶ Patrem. xij. q. ij. nulli. ⁊. c. q̃cũq; xvj q. vij. ꝛecimas oẽs.

v ¶ Sacrilegus. qui bona ecclesiarum rapuit ⁊ inuadunt: sacrilegi iudicantur: et ab eccl'a sunt puniendi. xij. q. ij. nulli liceat. §. ꝛe so. compe. cõquestus. ⁊ non solus sacrilegus sed etiam iude furi cõpat. xxij. q. iij. quid ḡ. b

r ¶ Desiuit. ⁊ solus. Ar. ꝛ in apostolo: vbi dicitur. ifirmatur ds in vobis: inducat presbyteros ecclesie qui orent sup eum. §. ꝛe sac. vnc. c. vnico. ⁊ sic videtur q̃ debeant esse plures: quia pluralis locutio duorum numero adminus contenta est. iij. q. iij. ver. vbi numerus. hoc intellige in necessitate que legem non habet. ꝛe conse. dis. j. sicut. ⁊. §. ꝛe consue. quanto.

a ¶ Dominica. quoniam in dominica ꝓpter reuerentiam non est ieunium celebrandum. xxx. di. c. vl. sed in sabbato precedenti ieunãdum est. §. ꝛe observa. ieu. c. j.

b ¶ Die. f. bisextili.

c ¶ Quasi pro vno. ⁊ ideo quia pro vno reputãt i tpe restitutõis: licet ꝛe mõẽto ad mõẽtũ fiat cõputatõ. ff. ꝛe mino. ꝛeiq; §. minorẽ ⁊. ff. ꝛe ver. sig. cum bisextus. ⁊ ꝓpter hoc facit ad titulũ. Et arg. contra hoc. ff. ꝛe sta. li. l. iij. §. stichus. Nota q̃ annus solaris habet ccc. lxv. dies ⁊ sex horas. ⁊ sic quatuor anni habent vltra ꝑfectũ numerum dierum. xxiij. horas: que coadunate faciunt vnum diez qui superabundat omni quarto anno. ⁊ dicitur bisextus: quia bis cadet ⁊ statur in vna littera kalendarij. et bi duo dies p vno computant ⁊ interserit quinto die exeunte februario hoc est sexto kalẽdas martij et sequenti die debet vigilia beati mathie celebrari. vnde versus. Bisextum sexte martis tenuere kalẽde. Posteriore die celebrãtur festa mathie. Sed pone aliquẽ suspẽsum p annuz: ⁊ tũc ẽ annꝰ bisextilis: nunqd i vltima die posset celebrare? videt q̃ nõ: q: bi duo dies quasi p vno reputant. ar. hic. ⁊. ff. e. cum bisextus. ⁊. ff. ꝛe mino. ꝛeiq; §. minorẽ. Lau. dixit ꝛ. ar. l. dicẽs. q̃ si libertas tibi relicta ẽ si anno seruieris: dies illa nõ computat in anno: sed tm̃. ccc. lxv. dies. ff. ꝛe sta. li. cum heres. §. stichus. ⁊ sanꝰ videt: q: cũ sit pena nõ debet ampliari: ß potius restringi. ꝛe pe. di. j. pene. tan.

d ¶ Consuetudo. supra ꝛe obser. ieiu. consilium. lxxvj. di. vtinã. xj. di. catholica.

e ¶ Nam his. partem condemno. huiusmodi verbis non sunt vsus

vel eqpollentibus quia illud sufficeret. ff. ō arbi. quid tamen. §. j. supra ꝛ appel. ad audientiam. ala. vnde videbatur non valere sententia: quia non continebat absolutōnem vl' condemnatōem. iij. q. vj. §. diffinitiua. C. ꝛ senten. ꝛ interlo. om. iudi. preses. Item nota q' pars si presens est: condemnanda est. quis ꝛbeat condemnari ꝛ minus an pcurator. ō hoc plene dictum ē. ē ꝛ elec. querelā.

a ¶ Rem pfectam. sic ff. quod quisq; iuris l. j. §. vl. ꝛ pe. dist. j. §. hec autem verba. ff ꝛ vsuris. videamus §. i fauiana. C. ō sen ten. pas. l. vlt. ꝛ. ij. q iij. §. notandū. i fi.

b ¶ Quod precipitur xiij. q. j. quod precipitur.

c ¶ Verba intentionem. sic supra eo. intelligentia. ꝛ ca. propterea. vbi ꝛ hoc. ꝛ j. q j. marchion.

d ¶ Interpretamur. que interpretatio generalis est: ꝛ ius facit ꝛ ab omnibus obseruanda est. supra tit'o primo. inter alia. et C. ꝛ legi. l. j. ꝛ interptari ꝛbuit potius: vt res valeret q' pereret: exquo in dubium reuocabatur. ff. ꝛ rebus dubijs. quotiēs ij. ff. ꝛ verbo. obli. q tiēs. ꝛ j. eo. abbate.

e ¶ Lim. canonico paduano. absenti: al's nō esset opus interptatione. nec haberent causaz subtrahēdi beneficium suū: vel male interpretandi mandatuz pape. forte erat in seruitio episcopi: ꝛ sic seruire intelligebatur eccl'ie. vnde ꝛbebat beneficium suum percipere integre preter victualia. supra ō cleri. nō resi. ꝛceteꝛo. ꝛ. c. ad audientiam. vel forte i seruitio ꝛmini pape i curia stabat: qui plus q' pōsentes seruire intelligūtur. ideo voluit papa q' omnia haberet sicut presentes. supra ꝛ cleri. non resi. cum dilectus. vel nō refert vbi esset: quia papa sic volut: ergo sic seruanduz est: licet duruz. xix. di. i memoria. ber.

f ¶ Manualia. forte que dant singulis diebus illis tm qui intersunt diuinis: sicut fit in pluribus locis.

g ¶ Aliter q' ꝛceat. Nota q' qui rescriptum principis malitiose vl' astute interpretatur infamis est. C. ꝛ legi. l. ij. solus princeps ipsum ꝛbet interpretari. supra ti. pr. inter alia: vbi ō hoc. ꝛ ff. ꝛ preto. stipu. in pretorijs. tamen legatus quandoq; ipsum interpretatur. ē. ō postul'. c. j. versus fi. ꝛ consuetudo legem interpretatur. ē. ꝛ consue. cum dilectus. io.

h ¶ Largissime. ff. ꝛ consti. prin. l. vl. ꝛ. ij. q. iij. §. ꝑuaricator. in fi. ꝛ. xvj. q. j. frater noster. ꝛ. ē. ꝛ vsu pal. c. j. ti. ē. ꝛ vna. cū dilectus Argumentum contra. C. ꝛ inoffi. testa. si quando. C. ꝛ pa. impe. offe. quotiens. ff. ne qd in loco publico. l. ij. §. merito. ꝛ. xxv. q. iij. quod scripsi. ē. ō consang. quod dilectō. ꝛ supra ꝛ ꝑben. c. vlt. Sz numquid in rescriptis facienda est larga interpretatō: cum ꝑm intellectum illius qui concessit sunt intelligenda: argumē. q' sic. ff. ō ver. obli. inter stipulantem. Dicas q' non: quia lites potius restrīgēde sūt q' ampliāde. ē. ꝛ resp. nōnulli. ꝛ. c. vl. argumē. imo nec illud q' indulget bñficium est ita interpretandū: vt multū ledat aliū. ē. ꝛ ꝑben. relatū. ꝛ. lxxxv. di. archidia. florentinū. io.

c ¶ Am i ptib. ianuis. sum. ē. ti. ꝑi. ꝑmittim⁹. ꝛ supra ꝛ pui. q' nōnullis.

¶ Dem colubren. ꝛ alijs epis i regno portugallie ꝓstitutis.

¶ Am i ptib vr̄is sepe contigat diuersa loca interdicto suppoi: q' gnāle vl' pticulare dici ꝛbeat interdictū: apud vos accepim⁹ i dubiū reuocari cū illi q' ab eccl'ia ro. ꝛcozari p̄ vilegio meruerunt: videlicz vt cū gnāle interdictū terre fuerit: liceat eis ianuis clauſ ñ pulsatis cāpanis excluſ excōicatis et interdictis suppressa voce ꝺina officia celebrare: interdicto pticulari se asserāt ñ astari: dicētes i terdictū generale dūtaxat cū regnū vl' saltē puicia tota subijcit interdicto: ꝛ infra. ¶ Cū aūt i pule gijs ꝛ regno vl' puicia ml exps se dicat: noīe terre nō solum regnū vel puicia intelligi volum⁹: veruetia villa ꝛ castrum: vt et i his locū habeat quod ō generali dr̄ interdicto.

¶ Dem alias ō. epo.

¶ Am tibi ꝛ benignitate se. ap. sit indultū: q' ordinatō rex clericoz ab itestato ꝛ cedētium in tua dispositōe pmaneat: nos ꝓsulere voluisti: an appellatio vocabuli clericorū taz ad canōicos q' ad nō canonicos extēdatur: et infra. ¶ Cōsul. t. t. r. q' appellatō clericozū nō solum alios sed etiam canōicos cōprehēdit.

¶ Dē ꝓposito ꝛ capitulo placentino.

h ¶ Largissime. ff. ꝛ consti. prin. l. vl. ꝛ. ij. q. iij. §. ꝑuaricator. in fi. ꝛ. xvj. q. j. frater noster. ꝛ. ē. ꝛ vsu pal. c. j. ti. ē. ꝛ vna. cū dilectus Argumentum contra. C. ꝛ inoffi. testa. si quando. C. ꝛ pa. impe. offe. quotiens. ff. ne qd in loco publico. l. ij. §. merito. ꝛ. xxv. q. iij. quod scripsi. ē. ō consang. quod dilectō. ꝛ supra ꝛ ꝑben. c. vlt. Sz numquid in rescriptis facienda est larga interpretatō: cum ꝑm intellectum illius qui concessit sunt intelligenda: argumē. q' sic. ff. ō ver.

k ¶ In ꝓulegijs. quibus ꝑmittur vt possint celebrare ꝺina supa pressa voce tamuſ clauſis ꝛē.

l ¶ Mul expresse dicaī. ergo nec aliquis ꝛbet interdictum ad regnuz vel prouinciam restringere: quia si papa ꝛ hoc cogitasset: illud in priuilegijs expressisset. supra ꝛ ꝛca. ad audientiaz. ꝛ supra ꝛ translati. inter.

m ¶ Nomine terre. vi ꝛ qualiter verbū simpliciter positum intelligitur generaliē ꝛ quacunq; terra parua vel magna. sum. xix. disti. si romanorum. ꝛ supra ꝛ ꝓuileg. quia circa. ꝛ sic generale dicitur interdictum exquo tota terra subijcatur interdicto: sine sit ciuitas. prouincia vel villa: q' generale dicitur q'uz ad locum illum: cum nullus excipiatur.

n ¶ In his locum habeat. Nota hic appellationem nominis ampliari per interpretatōem sum. xxviij. q. j. idolatria. ꝛ est argumē. odium ampliari: et fauorē restringi. ff. ꝛ his qui no. infa. l. ij. §. exercitum. Argumē. contra. ff. ꝛ li. et postu. cum q dam. sed i veritate nulla est ampliatio: vt dixi in proxi. no.

o ¶ Am tibi. ordinatio rerum. non intelligas ꝛ rebus clericoruz patrimōialibus vl' quas intuitu persone acquisierint. in illis enim proximiores succedunt clericis intestatis. si nō būt consanguineos: ecclesia succedit eis. xij. q. vl. c. vlt. i quo casu potest intelligi quod hic dicitur ꝛ rebus ecclesiarum: ꝛ quibus aliqua in vita sua in egritudine poterant elargiri. supra ꝛ testa. ad pec. ꝛ ca? relatum. ꝛ ꝑm q' ipsi poterant: concessum fuit huic episcopo ber hanc indulgentiam: al's iniqua fuisset hec indulgentia: que in totum toleret ius alterius. C. ꝛ pre. impera. offeren. quotiens. argumē. supra ꝛ offi. ordi. licet. cum suis concordantijs. vel potest intelligi vbi clericus bona ꝓpria i pias causas erogari ꝓcipit: nō ꝛsignādo ꝑsonaz per quam hoc fieret. vel si ꝛsignauit personam: negligens erat in his casibus pertinet hoc ad episcopum dyocesanum. C. ꝛ epis. ꝛ cleri. nulli. ꝛ in auten. ꝛ eccle. ti. §. si quis autem ꝓ redemptione. col'. ix. ꝛ. ē. ꝛ testa. tua. ꝛ. c. iohānes. prior expositō melior est: cum lra dicat ab itestato ꝛcedentium: q' non dr̄ ꝛcedere intestatus: qui alij cōmisit dispositōem rex suarum. ē. ꝛ testa. cum tibi.

p ¶ Appellatio clericoruz. largissime sumitur hoc vocabulū clericoz ꝓ omnibus clericis subditis ipsi episcopo: vt ꝑhendat canonicos ꝛ omnes alios: quia exquo simpliciter ꝛ indifferenter ꝓcessit fuit ei ordinatō clericorum ꝛcedentium abintestato: ꝛ omnibus intelligēdū fuit. ti. supp

c. pr. vbi habes pcordãtias ꝛ hoc: sic appellatõe bñficiorũ tam maiora ꝙ minora beneficia intelliguñt. ℑ. eo. c. penl'. stricꝰtñ sumñt. ℑ. c. pr. p clero tñ cathedral' eccl'e. indulgẽtia eñ large est interptanda. ℑ. e. olim. Ar. ℑ. ℑ. ꝛ transla. c. vl.

g ¶ Um clici. fidel' ero. ꝛ hac forma ꝛ q̃ i ea pñet. hẽo. ℑ. ꝛ in creiũ. ego .n. et xxij. q. vl. ꝛ forma. et ſi. xxij. di. q̃.

b ¶ Vocabuluꝫ. stricte sumñt hic hoc nomẽ eccl'e placẽtine: tñ p epõ pncipaliter et canõicis eccl'e cathedral' ꝛ nõp clero dioc'. ꝛ merito: qa aliud ẽ dicere clerꝰ cantans: et aliud clerꝰ dioce. ℑ. ꝛ relcptis. rudolfus. hꝰ nomẽ eccl'a varias hꝫ significatõnes: qñq̃ ꝛsignat tñ epm vij. q. j. scire. qñq̃ viros ecclesiasticos. lxiij. di. c. j. i fi. qñq̃ pomñ p maiori pte capituli. lxvj. dist. apl'ica. qñq̃ restringit ad canõicos mñicis eccl'e. lxiij. di. ℑ vl. ꝛ. x. q. j. annuos. ꝛ. xij. q. j. videtes. et hꝫ qñq̃ ꝛsignat quãlibet ecclesiam puincie. ℑ. ꝛ viu pallij. cũ super. sic appellatõe clericoꝝ oẽs intelliguñt. ℑ. c. prio. qñq̃ ꝛsignat cõgregatõem fidelium. ꝛ pse. di. j. eccl'a. ꝛ sic sumñt iij. q. iij. engeltrudam qõ pbatur. ℑ. ii. pr. c. penl'. ꝛ vl. ber.

c ¶ Et si capl'm. ꝛ merito: qr nõ est tanta cõmunio inter epm ꝛ alias eccl'as: quanta inter epm et eccl'iam cathedralẽ. ℑ. ꝛ testa. requisti. vltra medũ: cum q̃ ipse efficiat vnũ corpꝰ et ipi mẽbra. ℑ. ꝛ his q̃ fi. a pla. sine pscn. capi. c. nouit.

d ¶ Pncipali. ℊ scõdario tenet eccl'e qõ vidz p hoc qõ hic dr: qa si tenet epo: tenet eccl'e. vij. q. j. scire. Ergo vtrũ q̃ hẽat plres dños. qõ nõ ẽ vez: qr nõ cẽsent diversi.

e ¶ Verẽti. eã. scz cẽsurã: quod ẽ nomẽ gnãle ad ea q̃ sequunt: sicut ꝛ vbũ correctõis ꝛpositõnẽ etiã cõtinet. argu. l. di. pnumaces. ff. ꝛ offi. presi. legamus. ꝛ. l. ex omnibus. ℑ. ꝛ sta. moea q̃. ℑ. qõ si abbas. ar. cõtra. nam ꝛ verbũ coercendi maiorẽ animadversionem continet. ff. ꝛ of. pcon. meminisse. in fi. Argu. tamẽ cõtrariũ videt: qr si iudex ita pnũciat: vim fecisti: nec distinguit: ꝛ puata intelligit. ff. ꝛ pens. si pses. ꝛ cum quid incertuꝫ mãdatur: ꝛ si alijs pstanombus causa mandan exoluta sit q̃ que inherent mandato: dum tamen expediat erit actõ mandati. ff. man. si quis p reo. vin. sic cum dico ullum excõmunico: vtrancq̃ sñiam scz maiorẽ ꝛ minorẽ intelligere ꝛbes. ℑ. ti. pr. c. penl'.

f ¶ Personarum. hoc ideo dicit: quia in penis imponendis dignitati referenduꝫ est ꝛ persone. supra ꝛ offi. ꝛleg. sane. ꝛ. c. pastoralis. ꝛ argumen. l. di. contumaces.

g ¶ Adagis. quia ꝛ plectendo ꝛ ignoscendo hoc soluꝫ bene agitur: vt vita hominum corrigatur. xxiij. q. v. prodest. sic supra vt lite nõ cõtestata. quoniam. in fi. ꝛ vt crescente contumacia crescat ꝛ pena. ff. ꝛ pe. relegati.

h ¶ Vlid p nouale. dixerunt. per legem illam. ff. ꝛ verbo. signifilua cedua. ℑ. penul'.

Clim clici placẽtini iuramẽtũ pstãt sub hac forma ẏboꝫ: ego tal' ab hac hora ian tea fidel' ero ꝛ obediẽs placẽtie eccl'e ꝛ dño meo epõ placentino nos pſulere voluistis vtꝫ itelligi ꝛbeat clerꝰ totiꝰ dioc. an cap'm tñ eccl'ie cathedral'. Nos igr taliter rñdemus: q̃ p ecclesie placẽ. vocabulũ i forma iuramẽti prescripti nõ ỏbeat itelligi totius dioc. clerus. ꝛ si capitulũ intelligat eccl'ie cathedralis: is tamẽ q̃ pstat hmõi iuramẽtũ: epõ tãq̃ capiti principaliter obligatur. ¶ Dem pri ori sancti Fridiani lucaneñ.

Clerẽti qd p cẽ. eccle. ꝛ beat itelligi: cũ hmõi clausulã i nostris lr̃is apponim⁹: respõdemus q̃ p eã nõ solũ interdicti: ℔ suspẽsionis ꝛ excõmuni catõis snĩa valet itelligi: nisi ubi ꝛ discretus rerum et personarum circumstãtijs indagatis ferat quã magis viderit expedire. ¶ Dem cesarag. episcopo

Clid per nouale vocabulũ itelligi ꝛbeat. t. f. resñsiuit. licet autez quidã dixerit q̃ nouale sit terra pcisa que anno cessat alijs asserẽtibꝫ q̃ ex silua q̃ arbõibꝫ extirpatis ad cultũ redigit fieri nouale dicat: qrum vtraq̃ iterptatõ ex ciuilibꝫ legibꝫ colligit. Nos igitur iquisitõi. t. t. r. q̃ eam credim⁹ pdecessoꝝ nostrorũ intẽtõem fuisse cum pijs locis idulgẽtiam ỏ nonalibus pcesserũt: vt nouale iteleuerit agꝝ ꝛ nouo ad cultũ redactuꝫ: ꝛ quo nõ extat mẽoria: q̃ aliquãdo cultꝰ fuiſſ. Dz nec ꝛ quolibet tali nouali credim⁹ eis idulgẽtiã foze pcessam nisi ꝛ illo dumtaxat cuius ꝛcimã religiosus põt puẽtus absq̃ graui ꝛtrimẽto parochial' eccl'e ꝛtinere: cũ talis sit sepe locus icultus: ꝛ quo parochialis eccl'a magnos pcipit ꝛcimarũ ratõcpuẽtus. ¶ Dẽ abbati. f. ꝛ p. mõachis alcobacie.

Venerabili. f. n. colubriẽñ. epõ didicim⁹ pquerẽte q̃ cũ fratres scte crucis mõasteriũ ꝛ argarijs sub ptectiõe sua nup receperit: q̃ suis pdecessoribus episcopalia iura pſueuerãt ab antiqs tempibus exhibere: nũc quodã ỏ canõicis suis sine suo pſensu ibi facto prioze occasiõe cuiusdam priuilegij a. c. papa vitate tacita impetrati eidẽ epõ obedietiã ꝛnegat exhibeze inde sumpta occasiõe q̃ p matrẽ eccl'esiã nõ cathedralẽ intelligit: sed romanã: ꝛ ifra. Jdeoq̃ mãdamus: quatenꝰ si aliud vobis ñ occurrerit: propter quod dictus prior nõ ꝛbeat dioc. episcopo respõdere: vos cũ ad eam prestãdam eidem sicut pdecessores sui pdecessoribus epi presiterũt: per cẽ. eccle. cõpellatis nõ obstãte priuilegio i preiudiciũ collubrieñ. eccl'e per surreptionẽ obtento. nos eñ per matricẽ eccl'esiam cathedralẽ intelligi volumus nõ romanã. ¶ Dẽ abbati sãcti genouefe ꝛ cano ꝛ cãcellario parisiensi.

i ¶ Alijs asserẽtibꝫ. p l. illam. ff. ꝛ termino amo. l. vl. ℑ. añpenl'.

k ¶ Legibꝫ. pdictis.

l ¶ De nonalibꝫ. ℑ. ỏ ꝛci. ex pte.

m ¶ De nouo. sic. ℑ. c. j. ꝛ etiã mãcipia di cũt nouina q̃ ãno nõ dũ fuerit. ff. ꝛ pub. ꝛ vec. l. vl. ℑ. q̃riẽt. ꝛ vi nũ dr nouũ qõ nõ hꝫ annũ. ff. ꝛ trin. vi. ꝛ ole. le. l. ver⁹. ꝛ greg. nouas appellat nuptias: q̃ ifra coronaz ãnt ꝓbũt. xxxv. q. viij. c. j. ℔ vi q̃ nouale dici ꝛbeat terra irra ãnuꝫ culta: ℔ hoc nõ ẽ vez. immo terra exã ỏ nouo redacta ẽ ad culturã: ꝛ q̃ ñ extat mẽoria q̃ culta fuerit: sꝙ erit nouale q̃tum ad nos ꝛcinaꝫ exã sel' fuit nouale. ℑ. ꝛ pũi le. c. vl. ꝛ arg. ꝛ ꝛci. ex pte.

n ¶ Jndulgẽtiã. ꝛ q̃ tu hẽs. ℑ. ỏ ꝛci. ex pte. j. ꝛ. c. ex pte. iij.

o ¶ Adagnos. Ergo a pnio sensu vi: q̃ si nullos ℓ modicos cõsueuit hẽe nihil hẽbit eccl'a parochial' ỏ illo nouali etiã pꝰ iẽpa q̃ntacũq̃: qõ ẽ vez. ℑ. ỏ pũi. c. vl. Ar. ℑ. xxxv. q. iij. qõ scpsi. si cui dr ỏ fũdo vtali: q̃ ẽ soluto mñomio ad huc vtal' dr. ff. ỏ fũ. w. eñ si direpto. Ar. ℑ xxxv. q. iij. qõ scripsi. Tñ põt dici: vt dixit io. ꝛ. t. q̃ si eccl'a pochial' etiã ꝛcu tpis incipiat lechi q̃nter: ꝛsimit eñ nouale. ar. ℑ. ỏ vna. apl'ice. ꝛ ar. hꝰ ꝛcre. licet hic videat relpicẽ pncipiũ nouatis. si eñ priuilegiũ incipiat eñ iniquũ: pdict priuilegium. ℑ. ỏ ꝛci. suggestũ. arg. ꝛ. lxiij. di. ℑ. vez. ꝛ. ff. ỏ vul. et pu. substi. ex facto. ꝛ ab eo qõ diu equũ visuꝫ ẽ: recedit ꝓpter euidentẽ valitatẽ. ff. ꝛ cõsti. pn. l. pe. ergo eadẽ rõne ꝓpter enormẽ damnũ recedit ab eo quod diu obtentũ ẽ: al's sꝙ erit nouale. ℑ. ꝛ pũi'. c. vl.

p ¶ Venerabili. p mñicẽ. forte i priuilegio illo ꝓtinebat saluo iure mñicis eccl'e. ꝛ noie mñicis eccl'e itelligit q̃libꝫ eccl'a cathedral'. lxiij. di. ex his. ꝛ. xij. q. j. videtes. ꝛ hic i fi.

q ¶ Intelligit. nõ attẽdes: q̃ q̃ nimis astute interpretat pncipis bñficiũ notat infamia. ℒ. ꝛ le. ꝛ se. cõ. l. ij. lau.

r ¶ Si aliud. puta priuilegium exemptõis q̃ nulla pscptõ i hoc casu valeret. ℑ. ꝛ pscrip. cũ nõ liceat. ran.

s ¶ Volumus. ꝛ nos idẽ velle ꝛbem⁹: exquo illud pcepit observari. xj. di. quis nesciat. ꝛ eius interpretatõ nos facit quo ad oẽs. ℒ. ꝛ le. ꝛ se. con. l. fi. lauſ

a Ex parte. cum ipsius. s. comisisse.

b Prepositus. laicus officialis.

c Clausulam. premissam. s. nemini liceat excōicatus vel nōiatim in terdictis p canonicis carnotensibꝫ absq; ꝑgrua satisfactione. absolu tionis bñficium indulgere: quā habes. j. c. ꝓxi.

d Pro ꝓtumacia. ñ videt: q hec distinctō locū habeat: vtrū ꝙs excōicetur p crimine an p ꝓtumacia: quia nemo excōicatur: nisi p mortali peccato: et qui aliter non potest corrigi. xj. q. iij. ne mo eporū. in fi. xlv. di. sed illud. t. xxiij. q. iij. tam sacerdos. t xj. q. iij. certum. unde mo bene habet locus hec distinctio. quicūq; enī vocatus legitime ad iudiciū non venit p quacunq; re contu max reputatur. vnde ꝓpter talez ꝓtumaciā excōicari pt: si res ta lis sit: q actor nō pos sit in possessionē mitti s. vt lite nō contestata tue. et tunc sufficit ꝑstare cautionez stan di iuri: quia pro sola contumacia excōmunicatus fuit. s. q; non venit et nō p re aliq quia nondum consta bat in quo teneretur actori. si p offensa: tūc excōicatur: puta com misit maleficium: et illud fuit notoriū vel p sniam vel facti cui dennā vel p ꝓfessionē j. c. ꝓx. t. s. te coha. cle. et multi. c. vlti. et ꝑdemnatus ō ipo ma leficio cum nō satisfa ceret fuit excōmunica tus. hic talis non te bet absolui: nisi ꝓmo satisfaciet cū ꝑstet te maleficio suo: et tm̄ ꝫ interuenit cōtumacia: an teq; excōmunicaretur: quia nō soluit in termino statuto: sed hic di recte excōmunicatur: quia non satisfecit: sed in alio casu nō nisi q non venit: idem esset si maleficiū notoriū esset si publice ꝓponatur. quicunq; fecit tale maleficiū: satisfaciat leso vsq; ad talem diem. al's sit excommunicatus post terminum non absoluetur: si veniat ad iu dicem et petat absolui nisi satisfaciat. xxiij. q. vlti. pessimam. et ita bona est distinctio. Preterea superfluum videbatur priuilegiū illud quia te iure cōmuni illud competit cuilibet: q; nullus absolvat pau lisq; satisfaciat: vt. c. pessimam. et. s. te offi. veleg. ex litteris. xvij. q. iij. te presbyterorum. et. xj. q. iij. excellentissimus. in fi. et. s. ti. ꝓx. parochianos. Potest dici: q; solet plus timeri te. xxiij. dis. quanq;. et. s. te heredi. si aduersus. multa enim concedunt que sunt te iure communi. xxiij. q. ij. c. sane. in fi. et. xxxiij. q. ij. admonere. ubi vi tucum ubi concedimus: et tamen omnibꝫ penitentibus in fine datur s. te pe. et re. quod in te. et. s. ti. ꝓxi. ꝓmittimus. Quid si aliquis ita pauper sit: q; non potest satisfacere? ꝑstet cautionez q; satisfaciat cum peruenerit ad pignorem fortunam. s. te solu. odardus. Quid si cautionē prestare non potest? tunc iuret. ar. C. te epis. et cle. aut. generaliter. prestet q; potest. s. te re. post diuo: re. c. pen'. licet vide retur: q; talis casus non excuset. argu. s. te rapto. super eo. et C. te fur. subtracto. nam quandoq; aliquis non absoluitur ꝓpter delictū suum: sed differtur absolutio. xj. q. iij. qui iubente. xviij. dis. si quis adesse. et. xxvj. q. vij. sacerdos. s. te off. ordi. significauit. et. xj. q. iij. si quis episcopus damnatus. nulli tamen est omnino aliter penitentia tene randa. xxvj. q. vj. si presbyter. et. c. se. qua ecclia nullu claudit gremium suum. C. te sum. tri. l. vl. ꝑpe si.

e Citatus. trinis edictis. vel vno pemptorio ꝑ omnibꝫ. xxiij. q. iij te illicita. ff. ō re iudi. cōtumacia. Unde videt: q; nō veniēs ad ꝓmā citatōz nō sit contumax. ar. C. te iudi. sancimus. t. s. te pcu. q̄relam vbi te hoc. t. v. q. iij. si egrotans.

f Jussus. t hec ꝓtumacia ē. ff. ō rei vē. q restituē. t nō excōicat q̄s ni si ꝑ ꝓtumacia: sed hoc itelige vt dixi i magna glo.

Ex pte i xpo dilecte filie co mitisse bleseñ. t ifra. pro posuert nūcij comisisse q; cū ipi us ꝓposit⁹ q̄ndā latronē cepit: et iusticia fuerit inde facta latro fu it ꝑ capl'z carnotē. p⁹ factā iusti ciā req̄sit⁹ q; eū i terra sua captū fuisse dicebāt: t ifra. Lecta cū su per hoc ō parēdo iuri comitissa cautōez offerret: canōici carno teñ. nihilomin⁹ terrā ei⁹ fecerūt interdicto supponi: qđ relaxare noluerūt: nisi ꝓus solueret emē da. dicebāt ei i carnoteñ. eccl'ie priuilegijs cōtineri q; nemī liceat excōicatis vel noiatim interdi ctis ꝑ canōicis carnoteñ. absq; ꝑgrua satisfactōe absolutōis bñ ficiū indulgere. Ad intelligēdā autē clausulā priuilegij mēorati credimus distīguēdū: vtꝝ i ali quem interdicti vl' excōicatōis sniā sit prolata pro contumacia tm̄: quia scilicet citat⁹ stare no luit iuri: vl' etiā p offensa: quia videlicet iussus noluit maleficiū emēdare. In ꝓmo cāu credi m⁹ ꝑgrue satisfieri vt sniā rela xet si ꝓus sufficiens standi iuri cautō ꝓbuat. In scōo vo si offē sa est manifesta: nō credim⁹ sa tisfieri ꝑgrue: vt relaxet sniā: ni si prius sufficiēs prestetur emē da. Si vo dubia ē offensa: suf ficere credim⁹ ad relaxādū eādē si parēdi mandato eccl'e compe tēs satisfactō prebeat. ¶ Item comisisse bleseñ.

Olim ꝑ canōicis car notenſ. quoddā capituluz ꝓra te fuit allegatū: quod dice bāt i eccl'ie sue priuilegijs cōti neri vt videlicet nemī liceat ex cōicatis vel nomiatim interdi ctis ꝑ canōicis carnoteñ. absq; ꝑgrua satisfactōe absolutōis bñ ficiū indulgere: t ifra Quia vo dū ansam soluim⁹ nodū dici mur ligauisse: ꝓpter ꝫ q; eisdez canōicis velut asseris ꝓponēti bus illā offensam esse manifestā nō que iudici: nō que alij ꝫ que sibi tm̄modo manifesta videtur offensam illaz nos rescribimus itelligere manifestā: que vl' per cōfessiōz vl' pbatōz legitie nota fuerit: aut euidētia rei: que nul la possit tergiuersatōe celari.

¶ Item episcopo et cantori at trebateñ.

g Sufficiēs. sic. s. ō segistra. ad hoc. sufficiēs cautō ē: si pignora vel fideiussores vēt. ff. mā. si mādato. §. vl. ō hoc cuz ē. s. vt li. ñ ꝓ. qm̄ §. i alijs.

h Aldaifesta. ex hoc vbo orta fuit ꝓtō: que vtermiat ꝓut dī. j. ca. proxi.

i Si vo dubia. quō ꝫ iussit iudex maleficiū emēdare: si nō fuit ibi mānifestū. Item si sen tēnādo iussit: factū fu it notoriū ꝑ sniaz. s. ō cohabi. cleri. c. vl. ꝫ nō potest ee dubia offensa Solutō. qñq; iubet a iudice sniando. xj. q. iij. q iubēte. ff. te re iu di. qō iussit. t hoc fieri nō dz: nisi cu res ē mā festa. xj. q. iij. gue. qñq; iubet iudex ñ sniam w: vt si statī cū ꝑpareri erit cōtā eo ptes re⁹cō firet: q; ꝑfessus ꝑ iudi cato habet. ff. te cōfes. l. j. C. e. l. vna. si tm̄ ꝑ cipit vt satisfaciat: non hoc faciat sententiādo: quia nō omīs vox iu dicis auctoritatē rei iu dicate ꝓtinet. C. ō sen. t itezlo. om. iudi. ex si pulatōe. t. iij. q. vj. h⁹ quippe. t adhuc pōt re us allegare errorē suū ff. te cōfes. l. ij. vñ non est res manifesta. t ita potest itelligi quod hic dicit io. vel sic ad queri moniaz alicuius ō alio qua offensa eam exprimendo iudici: ipse iudex precipit reo: vt satis faceret illi vsq; ad certum terminum: aut cōpareret cōtā eo rūsurus: al's excōmunicabat illum. nisi alterum istoꝝ faceret. t ille nō venit. t sic fuit excōicatus. si ipse petat absolui: sufficit: q; ipe ꝑstet cautōz stā di iuri: q; offensa nūc dubia est. t si fama sit q; id fecerit: vl' q; iudex a pluribus hoc intellexerit.

k Cum oli. allegatū. s. c. ꝓx. qđ ꝓnet h. j. ibi memi te. vsq; ibi l Dū ansā. Dī qñq; ansa auricula cyphi vl' vrcei vl' cal- ꝙs vo cis q; manu teneť. ff. te rei vē. i rē. §. ij. hic dī ansa nodꝰ curſit' t facil' ad soluēdū: ita facꝰ q; si recte trahat caput fili: oñimode est solutꝰ no dus. si male trahit ligatꝰ remanet. ita ꝓnget ꝓpter resolutōz questiōis ꝑcedētis dcre. te offensa manifesta: quā mō hic solut inferius agte.

m Proponentibus. t male.

n Mō q; iudici. t hoc fatuū erat dicē: q; sibi credēdū eēt i ꝑnudicium alterius: imo iudex ꝑm motū animi sui: t ꝑm sensū iudicare tenet. s te ꝓsue. ad nostram. t. s. te renū. in ꝓncta. t. s. te testi. i nra. t. iij. q. vij. iudicet. t ꝑm q; sibi videt. ff. ō arbi. qualē. dū tm̄ ꝑm leges t cano nes. i aut. te iudi. §. qz vo. coll'. vj. i aut. te ꝛesen. cum. § insuꝑ andū. coll'. iij. sed videt q; illud dicat manifestū: qđ iudici videt: sicut illō dī. pbabile qđ ei videt. s. te ap. vt dcimus. Rñdeo. licz ad opi. iudicis referat qđ dicat pbabile: vt ꝑ hoc possit t dcheat ap. dferre. s. te ap. cū spāli. t. s. ti. ꝓx. sacro. ad fi. secus est in manifesto. illud enī ꝓprie dī manifestū: qđ nō eget pbatōe. xj. q. iij. eoꝝ. sed hic sumit mānifestuz ꝑ notorio: put i fi. dī. t. ij. q. j. ō manifesta.

o Intelligere. ergo nos ꝙs sic intelligere oportet. s. eo. venerabili. sic. s. te here. cum xpc. quia interꝑtatō principis tuo facit. s. ti. ꝓx. in ter alia. C. te le. l. j. t vl.

p Confessionem. t ꝑ sniam. sic. s. te coha. cle. t mu. c. vl. b.

Abbate. ꝓsuetudinē. ex hoc videt ꝙ sit bene recipiendus talis libellus: peto ius eligēdi rōne ꝓsuetudinis: enim si cā alia siue titulus nō allegeret. sic. ff. de cā pos. cū eccl'ia. et. ff. de elec. cumana. ff. ꝓmu. p. venditor. § si ꝑstet. et. ff. de ꝓsue. cū dilectus. que sūt in fine xviij. q. ij. Fututū. ff. de aqua plu. ar. l. j. §. vl. et. ix. q. iij. ꝙuestus. lxiij di. qz. Sz ꝓtra. qz ex solo cursu tpis nō tollit obligatio: ḡ nec induci tur. ff. de ac. et obli. obligationum. §. placet. et ff. de ꝑscrip. si diligenti Sol'. circa ius eligēdi sufficit ꝓbare ꝓsuetudinem ꝑscriptā. de hoc di cū est. ff. de cā pos. cuz ecclesia. dic vt ibi. Jo.

b Be mōasterio. Sz cū Fututez sibi debere dicat: quo petit vt aliquid sibi fiat: cū Futut⁹ potius sit ne aliqd fiat ḡ vt aliquid fiat. ff. de serui. ḡuens. §. j. Sol'. ure ꝓmuni necesse habet eligere sed ure seruitutis debite petit: ne alīde eligat ḡ de suo ena monasterio: vt in fine pz: et ita ne aliquid fiat petit. vel verius di cas ꝙ bene petit ure Fututis: vt aliquid fiat ff. si serui. ven. in forte. §. ij. Ber.

c Alciaten. mōachū Hoc mō bene ꝓbat ser uitutis possessio. s. q: ꝓhibito facta est: ne il le esset abbas: et admissa fuit qz ꝙ hoc ꝙ ꝓhibebant: credebant vti ure suo: qđ exigit in Fututibus. licet enim vtaris nisi credas te ure tuo vti et paratus sis ꝓhibere impedientē: nō acquires Fututez tpe. ff. de u. acuq; ꝓua. l. vl. et ar. ff. quēadmo. serv. amit. l. vl. Quid enim si vicin⁹ tu⁹ ꝓpt paupiatē vel fame qz nō curauit p. c. an. habuit edificiū suū ꝛēpssum non extollens illō: nūquid ꝓtrea debet tibi seruitutē altus nō tollendi: certe ñ nisi crederes te ius habere: qđ ꝑsumit si aliqū ꝓhibuisti interrumpe ꝑscriptiōz. impellare enim debueres Fututez si vsucapere vis. ff. quemad. ser. amit. si quis alia. §. si cū ius bīes. vinc. d Poꝛro. Dic incipiunt vba ꝓuilegij calixti pape: vsqz ibi: ad hec.

e Spacium. s. xl. annoꝝ.

f Juxta paschalis. hic allegat ꝓuilegiuz: et ꝓterea ꝑscriptio: vt. §. ptz sed ꝑscriptio et ꝓuilegiū ꝓtria sunt: qz qui allegat ꝓuileguz iuri ꝑscriptionis renūciare videt. ff. de ꝑscrip. veniens. qz qđ meum est ex alia cā meū fieri ñ pōt. ff. de fi. instru. int dilectos. Dic vt dixi. ff. de ꝑscri. audutis. in glo. q. incipit: sic ḡ abbas ꝛc. ibi sil'r allegabat ꝑscriptio. et ꝓuilegiū. vel melius ḃ allegabat ꝓsuetudo et ñ ꝑscriptio. et ꝓsuetudo dz esse ꝑscripta. ff. de ꝓsue. cū dilect⁹. et ita ꝓsuetudo ꝓbat vsum ꝓuilegioz

g Contradictorio iudicio. Ad hoc enim vt ꝓsuetudo valeat: oportet vt sit obtenta ꝓtradictorio iudicio si ex aduerso neget ꝓsuetudo. ff. de le. cū de cōsuetudine. et alia de quibus habet. ff. de cōsue. c. vl. Cōtradicto riū iudicium dicatur: puta cum ego dicerem hanc esse consuetudinē aduersarius dicebat non esse consuetudinē. et iudicatuz fuit: ꝙ erat consuetudo. sicut enim in seruitute vel libertate ꝓscribenda requiritur ꝓtestatō. ff. quemad. serui. amit. si quis alia. §. ij. sic videtur ꝙ requirat in cōsuetudie ꝑscribēda. io.

stro mōasterio fieri ap. auc. decernim⁹. Ad ḃ aūt ps aduersa rñdit: ꝙ si etiā ꝓbaret: ꝙ ista ꝑdicti tpis spaciū de mōasterio scti bertini sp fuerit abbas alciatē. assumpt⁹: ex ḃ dici ñ poterat: qz ꝓsuetudo aliq̄ qi ꝑdictorio iudicio fuerit introducta cū in mēorati guarini electōe ꝓ bono pacis ex iudiciū ꝓcessum taliter dinoscat: et ista. Preterea cū paschal' papa surrogatō nē abbatis scti siluāi mōasterio scti bertini iuz morez ꝑteriti tēpis duxerit ꝓcedendā: nec ó more ꝑtiti tpis fiat fides ꝓ ei⁹ priuilegiū et sīlia: nulluz sup ḃ alciaten. monasterio ꝓbat ꝑiudiciū gnāri. Cōtra qđ fuit ex aduerso rīsū ꝙ ḃ determiatō ꝑm ꝑteriti tpis morē: et causal' et cōditōnalis pōt intelligi: et tā ad ꝓsonale ꝙ ad impsonale verbū referri. Si enim impsonale verbū determiet cōditional' intelligit: et est sensus: ꝓcedum⁹ surrogatōz abbatis scti siluani apud alciaten. m. i. v. s. dispositiōe ꝓsistere ꝑm ꝑteriti tpis morē. i. si mos ꝑteriti tpis talis fuerit. Si vo verbū determiet ꝓsonale: causaliť debet itelligi: vt sit sensus: concedimus ꝑm preteriti tēporis morē. i. ꝙ mos preteriti temporis sic obtinuit surrogatōem et cetera. Dic autē sensus rectior eē videtur: quia cū priuilegiū sit lex ꝓuata: et lex ñ debeat eē obscura vl' captiosa: ḟ certa et manifesta nec esset ꝓuata nisi aliquid spāliť idulgeret: ꝓfecto sic itelligēda sunt illa vba: vt res de q̄ agitur valere possit potius ꝙ pire:

b Fiat fides. Ex hoc ꝙ si i priuilegio aliq̄ fiat mētio cōsuetudis vl' priuilegij: qđne cesse sit illō priuileguz exhiberi. c. di. j morē lxxvj. di. ieiuniū. ix. di. vt vetez. xxv. q. ij. sacm⁹. i aut. vt spolar. §. et hoc ius. col la. ix. Ar. j: qz nō vī ꝙ hoc reqrat i publico instō. xix. di. si romanoz. et i auten. vt fratz filij. §. j. et. C. de uxa. si ea q̄. ff. de uxa. ex hac sēptuta. ff. de admi. tu. chirographis. Ad hoc distinguūt qdā int publica instra et ꝓuata: vt in publico instō nō sit necesse ꝓbare vl' exhibē illō de q̄ sit mētio: licet i ꝓuato sic. Sed alij dicūt: ꝙ si i priuilegio inserit tot⁹ tenoz alter⁹: nō ē necesse illud exhibē. Sz certe illō nō sufficit: qz adhuc possz esse falsitas i bulla et i alijs. ff. de ꝓuil'. cū oli. i fi. Alij probabilius dicūt: ꝙ si aūctē iudicis priuilegiū l' aliqđ ꝑscriptū ē renouatū l' i alio priuilegio iserti: ñ ē necē illō exhibē. sec⁹ si ꝓ talibz tm: qz publicatō facta cozā iudice fidē facit: lz postea ꝑdātur instra: vt. C. de re sti. publicat. Itez qa iudex diligēt⁹ singl'a facit ḡ rabellio: qz ñ ē credendū ꝙ iudex sine cāe cognitōe aliqđ faciat: sicut visit'e ñ ē ꝙ auferat alicui⁹ legitas exceptiōnes. ff. de of. vl'. ex pte. ḟ ꝑdictis oibz obuiat. ff. de re iu. cū inter. in fi. et ff. de fi. instru. int dilectos. Sed dicas ꝙ si constat: ꝙ instra publicū sit: cozaz iudice nō est necesse illud exhibere nisi aduersarius velit dicere de falsitate illius: tunc debet exhiberi licet ꝓmo imposita sit ei fides: nisi renuerit se illud ꝓdidisse. C. de fi. instru. l. vl. io.

c Causalis. vt hec dictio ꝑm accipiat ꝓ qz vel ꝓ si. b.

k Ad ꝓsonale. s. hoc verbū concedimus.

l Impsonale. s. hoc verbū consistere.

m Sensus. s. ꝙ referat ad ꝓsonale verbū.

n Lex ꝓuata. di. iij. priuilegia.

o Captiosa. di. iij. erit aūt. vñ statutū fuit: vt ꝓ ꝓsequētia ītarum scriberet lex. C. de ve. iu. enu. l. j. i fi. ff. ad mu. l. j. in fi.

p Pon⁹. si. ff. de vsu et ha. diuus. i ꝑn. ff. de re. du. quotiens. ff. de

seruī. si cui. ꝛ. l. se. ff. ō pui. i his. xvij. q. iij. q. xij. q. ij. si quos. ꝛ. q. v. qī. ff. ꝛ pner. piu. quidam. ar. ff. ꝛ fi. instru. int dilectos. Ar. ff. ꝛ offi. vic'. cum super. et. ff. ꝛ iur. codicill'. l. j. ꝛ. ff. ꝛ here. insti.

a Euicino. idest primo. quotiens.

b Monachi. vide qualit papa pnunciat: et sm pūlegiū et scōm pmune ius scōm ius pmune adiudicat ecl'ie ipi capl'o sancti siluani alciatēn. scōz pūlegiū: vt eligāt ꝛ monasterio sancti bertini: ꝛ sic habēt electōnem: sednō liberā: qz nō eligūt vndecunqz volūt: sed reducīt pa ullegiū ad ius cōmue ff. ꝛ consue. cum dile ctus. Jo.

c Personā idoneā. et si hoc nō esset dictū tñ subintelligebat. ff. ꝛ elec. cām que. ff. ꝛ seruī. si cui. et pat cōcedens vxori: vt sūa pmunē cuiqz voluerit copulet: nō tñ intelligit vt eam copulet tu tori. ff. ꝛ ritu nup n. quanq̄.

d Donec ibidē. Ar. qz si pulegiū ꝛ alicui mōasterio: astructo mōasterio ꝛstruetur et pūlegiū. ar. xvj. q. vij. et hec sic ponimus. xxv. q. ij. §. vl. in fi. Item arg. qz cessante cā cessat pulegiū. ff. ꝛ ꝛci. fugge stum. ꝛ xvj. q. j. generalit. L. ꝛ testa. mil. vlt. et insti. ꝛ auct. tu. §. vl. ꝛ insti. ō pu. substh. §. qua rōne. lxiij. di. §. verū. et lxj. dist. §. his omnib. ff. ꝛ vi. et ho. de. c. vlt. et. ff. ꝛ no. ope. nūc. cum ex imūcto. Sed pone qz nullus reperiatur idoneus in monasterio sancti bertini duz vacat monasterium alciatēn. vel qz ibi nō obseruatur obseruantia regl'aris: si eligāt ꝛ alio monasterio: nūquid fit eis pūdicīū quo minus teneantur eligere in alia electiōe ꝛ mōasterio sancti bertini si pona est idonea: vel obseruantia est reformata: qz pūdicēt eis est. ar. ff. ꝛ pstitū venissent. ꝛ. ff. ꝛ rescrip. pstitutus: qz vnico actu pdūr pūlegiū vt ibi dicīt. et hec lra enam mltum facere videt ad hoc: sed nō credo qz fiat ppter hoc pudicīū: cū postea aliquis erit idonei. ar. ff. ꝛ elec. qz diligentia. ꝛ. ff. ꝛ seruī. rusti. pdi. et attulimus. et hec lras nō contradicit qz nō puant nisi cum pona nō inuenirēt idonea: vel ordo regularis nō viget. sed cessante causa illa pūlegiū locū habet. ar. L. ꝛ cur. fur. l. pe. et. ff. ꝛ. pri. duobz. sm vnum intellectū. et melius ff. ꝛ off. vic'. prudentiā. §. sexta. Sed pone qz ille electus virit. xl. an. nūquid pscriptum est ꝛra pūlegiū. videt qz sic. ff. ꝛ pūl'. accedentibus. ff. ꝛ cā pos. cum eccl'ia a ptrario. nec adhuc credo qz pdant pulegium: qz nō potest vn illo tpe prunlegio: vnde nō obest. ar. l. predicte. et attulimus qz pūlegiū non pdit: nisi p abusum. vel si vis dicere: qz currit pscriptio: restituunt ex clausula generali. ff. qui. ex cau. ma. l. j. qō innuit in. l. et attulimus. secus videt si ibi nō viguit obsuāna regl'aris: qz culpa illoz pringit et culpa imputat. ꝛra videt qz velētū ipoz nō oz tollere pūlegiū monasterij. xvj. q. j. epm.

e Super quibusdam. publice pdicāt. et isti euidētia rei notorij hereticī sunt cum eoz factū nō possit aliqua tergiuersatione celari. istis esse modis q hic enumerant manifestū qō pbari oz redditi notorīū. ff. e. cum olim. ꝛ. ff. ꝛ cohabi. cle. ꝛ mulieꝛ. c. vl.

f Defēdūt. ꝛ isti defensores hēticoz sūt excōicati. ff. ꝛ here. excōicamus. §. credētes. ꝛ tales damnabiliter eos sunt qz ipi heretici. xxiij. q. iij. q. aliqz. ꝛ ē ad hoc ar. L. ꝛ bis qui latro. oc. l. j. ꝛ. ij.

g Condēnati. ff. ō hē. ad abolēdā.

h Cōfiscāt. ff. ō hē. excōicam⁹. j. rūlo.

i Punīt. p iudices scl'ares etiā si cl'ici fuerit pius a suis ordinib⁹ trādari pīte iudice seculari q ipos recipit i suū foz. ff. ꝛ here. ad abolēdā. §. j. ꝛ. ca. excōicam⁹. j. rūlo. ꝛ q̄rū notat pena. ff. ō hē re. c. penl'.

k Pedagia. pedagia dicūt q̄ dant a trāseūntibus i locis constitutis a pncipe: vt h̄ seq̄t. Guidagia dicūt: q̄ dātur p ducatu p tra alicui⁹ vt securus vadat. Saliaria dicūt: q̄ dāt p sale. oīa ista dicunt portatoria. L. ō vec. et cōmis. l. iij. nec danda sūt ista nisi cū negociatōis cā aliqd ptat: seu si ad ppz vtilitatē l' ad vtilitatē fisci aliqd ferat. L. e. ti. vnuer.

l Impatoz. sol⁹ igit pnceps h̄pt pstituē: ff. ñ ciuitas. L. no. vec. i sti. nō pos. l. ij. ꝛ. iij.

m Later. pcalij. ff. ō cēsib. innouam⁹. q̄ est lateraī. pcalij.

n Nō extat mēoria Nō diligēt: qz illa consuetudo cui extat mēoria nus siue pūlegiū i ducat. ff. ꝛ aq̄ quoti. ꝛ esti. h̄ iure. §. ducē. ff ꝛ aq̄. plu. ar. l. j. §. vl. iij. q. vj. hoc ppe. ix. q. iij. pqsit⁹. ꝛ. lxv. d. mos antiqu⁹. ꝛ. L. ꝛ testa. testamta. ꝛ p h̄ vī qz cū tal' psuetudo nus i ducat: ñ sit necē titulū allegare: iz hoc regrat

qñqz i psuetudine. xxx. an. ꝛ hac mā dictū ē. ff. ꝛ psue. c. vl. Itē ar. qz p mādatuz gnāle nō phibent nisi illicita. xxxiij. q. iij. qs ꝛus. xj. q. iij. qz pdecessor. ff. ꝛ iurepa. adigere. in fi. Johannes.

o Delegati arbitrū. ppter hoc verbū facit ad ti. qō hic declaratur.

p Intelligendū. vide qliter intelligat generale mandatū restrīgendū illud. sic. ff. ō iureuī. ad nostrā. ij.

q Personarum. ꝛ iurisdictiōe ecclesie: quia actoz sequit. ff. ꝛ so. compe. cū sit generale. ꝛ. xj. q. j. expientie. ꝛ. c. se. ꝛ comes est hic reus ꝛ subest i hoc ecclesie.

r Rerum. qz comes cōuenit hic: licz hēat supiorē i tpalibus. s. regē frācie: teneī rīdere ꝛ iudicio ecclesiastico ex mādato legati i oīb⁹ cā q̄ ptinet ad forum ecclesie siue ratione personarum que sunt ō iurisdictione ecclesie: siue ratione rerum. s. spūalium ecclesiasticar ꝛ etiā ciuiliū que sunt i iurisdictōe iudicis eccl'astici. ītē viduis ꝛ pupil. ꝛ orpha. ꝛ miserabilibus psonis ꝛ p pace seruanda.

s Rex. cū res ꝛ qua queriē ē i sua. i. eccl'e iurisdictōe: qz ratōne rei sortit ds foz. ff. ꝛ so. compe. sane. ꝛ. c. vl.

t Pro pace. quia hoc ptinet ad ecclesiā. ff. ꝛ iudi. nouit.

v Videns. ex hoc vī qz cā viduaz ad eccl'az spectet. Ar. ff. ō. ff. ꝛ vote post di. re. nup. ꝛ. ff. ꝛ so. ppe. ex tenore. ꝛ hic: dic vt ibi.

x n Quim⁹. antiqs canonib⁹. xj. q. j. si qs sacerdotū. ꝛ. iij. q. iij.

y Decreto. ff. ꝛ cri. fal. ad falsatiōz. clericus.

maxīe cū supdictus. L. papa q eidem pascali euicino succesſit: vbis equoribus vsus ꝛminatō nē illā prorsus amouerit: vt ambiguitas tolleret: et qō dicebat in pcessione pascal': vt videlicet surrogatio abbatis scti siluani apō alciateñ. in dispositōe abbatis ꝛ frm scti bertini sp existere ipe mutauerit: ꝛcnens surrogatiōz ipi⁹ abbatis nō aliūde q̄ ꝛ mōasterio scti bertini faciendā. His igit diligent auditis monasterio scti bertini adiudicauim⁹ hmōi digtatē: vt q̄tiens in alciateñ. monasterio abbatis electio iminz faciēda: alciateñ. mōachi ō cenobio scti bertini psonā idoneā sibi eligāt in abbatē: ita videlicz vt tādiu monasteriū ipm hac honoris dēat progatiua gaudere: donec ibidē viguerit observātia regl'aris: vt idonee psone iueniāt i illo q possint i abbatē assumi. Dē comiti talosañ.

Sup quibusdā mandatoz articul': ꝛ ifra. Tua ꝛuotio postulauit a nob: q sint dicē di heretici mānifesti. Sup q tibi duxim⁹ rīndendū illos intelligēdos ee mānifestos hereticos: qui p fidez catholicā publice pdicāt aut pfitent seu ꝛtendūt eoz errorem: vel q coꝛā platis suis cō uicti sunt vel confessi vel ab eis sniāliť pdēnati sup heretica pꝛauitate: q̄z bona ppria pfiscant: et ipi iuē sanctiōes legitias pūnt. Preterea cū pedagia guidagia salinaria tibi legat⁹ intdixerit mēoꝛat⁹: aucte apl'ica duximus ꝛclarandū: illa ee pedagia salinaria guidagia intdicta que ñ apparēt impatoꝛ vl' regū vel laī. pcil'. largitiōe pcessa: vl' ex antiq̄ pſuetudine a tpe cuius nō extat mēoria introducta: et ifra. Cum a legato recepis i mādatis: vt ꝛ te pquerētibus scōm suū vel altius legati seu iudicis ordinarij vel delegati arbitrium iusticiā exhiberes: h̄ talit intelligendum esse censemus: vt in oī causa que rōne psonarum vl' rerum: que ad eccl'iasticū forum ptinent: ac sup vniuersis capitulis que ppace seruāda sunt p dictum legatū statuta vel aucte apl'ica statuenda: item viduis pupillis orphanis et plonis miserabilibus tenearis in iudicio ecclesiastico respondere.

Dem episcopo parisiensi.

Quim⁹ expedire: vt vbū illud qō in antiqs canonibus ꝛ in nro ꝛcreto cōtra falsarios edito ptinetur: videlicet vt clericus p eccl'iasticum iudicez

a Tradat. hoc intellige ꝛ illo ꝙ penitus est incorrigibil'. nec obstat ſ. ꝛ iudi. ar ſi clerica. in fi. et ꝛ ill' qui ꝛpbendunt in maiori crimine puta hereſi et crimie falſi. ſ. ꝛ here. excoicamus. j. rnſo. et. c. pe. ꝛ. ſ. ꝛ falſa. ad falſarioꝝ. ꝛ in caſu. xj. q. j. ſi quis ſacerdotũ. quidã tñ caſum iſtũ vltimũ intelligũt ſi fuerit incorrigibil'. ꝛ benignus eſt talis intellectus: vt. ſ. ꝛ iudi.

cũ nõ ab hoie: al's non dz quis ſtati poſt ꝛpoſitiõz tradi curie ſecl'ari puniendus.

b Si pluribꝫ. licz ſit a pl'ibꝫ approbata: tñ ſtabim⁹ ei qõ papa b dicit vt exp̃ſſe tradat ꝛ non conſequentiam.

c Hoc. ſ. vicũ fl'itat' d Aliud flagitiuz. puta hereſim.

e Jnicedere. xvij. q. iij. reuz. ℒ. ꝛ bis qui ad ec. ꝓfu. l. pñi. ar. intercedẽ dico pcbz non p excõmunicationem.

f Jncudas. magis rigide cũ eo agit. ſ. ó crim. fal. ad falſar oꝝ. ß b ſic pape placuit.

g Bolonie. xxij. q. iij. gulifarius.

h Nõ ꝓmittat. Hec eſt vera pnia. ꝛ pe. di. iij. in pn. ꝛ expone q ñ ꝓmittat. i. ꝓpoſitũ ꝛ voluntatẽ habeat ſil'ia ꝛceto nõ ꝓmittere. qlibet em̃ qui accipit pniaz illius ꝓpoſitu ꝛ volũtat' eſſe debet: al's nõ eſſet penitentia.

i Ad Jlecto. Archiepõs turoñ. controuersiã hẽbat cũ venetis ꝛ pcuratore eoꝝ ſup eccl'ia ſancti marci ꝛ tyro. cã ꝓmiſſa fuit tpe Jnno. ad petitiõem archiepi. venen citati legitie nõ venerũt. vñ archiepus miſſus fuit in poſſeſſionẽ illi⁹ eccleſie cã rei fuande. archiepõ ꝛ inde abſente ex cã neceſſaria iſte iacobꝰ pcurator venetoꝝ volebat recupare poſſeſſionem ꝛ ſtare iuri: ſed qz archiepus abſens erat: iuſta ꝛ cã nõ potuit eam rehabere: vñ papa indulſit illi pcuratori: vt lapſus anni nõ obeſſet: ꝙ minus poſtea recupare poſſet poſſeſſionem archiepus poſtea hoc audiens dubitabat: an p talem indulgentiam poſſet ille recupare poſſeſſionem eccl'e qñcuncz eã poſt annũ. cũ inplicit i ipa idulgẽtia dicẽt: q ꝛceto ei lapſus anni ñ obſtaret: ꝙ minꝰ poſſeſſioz recuparet: vñ ipſe ſignificauit pape q tpe indulgẽtie cõceſſe tantũ tpus effluxerat: qõ faciebat ei ad verã poſſeſſionẽ ſm̃ ꝓiuſ generale: ſcz annus. vñ timebat archiepus q indulgẽtia ꝓcluderet ei viam ad verã poſſeſſionem. et ſi forte tpus ipm̃ ante pdictã ꝓceſſionem non efluxerat: ẽre queſiuit a papa interptationem illius indulgentie: et papa rñdet: q nõ fuit intentio ſua ius auferre qõ ei ꝓperabat ex poſſeſſione quã habuit ante abſentiã vel eã poſt reuerſionem: et ſibi imputet ꝑs aduerſa ſi negligẽs fuit ſiue añ ſiue poſt reditum archiepi.

k Neceſſaria. puta cã reipublice: forte in ſeruicio romane eccleſie. ſ. ꝛ villa. c. vlt. vnde ſibi imputari non potuit nec debuit. Idem eñ contingit: ſi quis eſt abſens ex cauſa ꝓbabili: quia non fit reſtitutio ſpoliato. ſ. ꝛ offi. ꝛdeleg. conſultationibꝫ. Si vero fuiſſet abſens conuincater vel ex voluntaria cauſa: tunc facta denũciatione ad eccl'iam ſuam mitteret iſte ꝓcurator venetorum in poſſeſſionem cauſa rei fuande: ſicut archiepus primo fuit miſſus ꝓpter contumaciam ꝓcuratoris quouſqz veniat archiepiſcopus. et vterqz iurabit ꝛ ſuis expenſis et fiat hinc inde compenſatio expenſarum et ſatiſfactio ei qui plus expendit: quando quis reſtituatur ex cauſa ꝓbabili et neceſſaria: vel ꝓbabili tñ vel neceſſaria tñ: notatur. ij. q. vj. §. biduum. ℣. ſi aduerſus abſentem. ſed hic non habet locum: quia non agitur ꝛ reſtitutione tali.

l Jndulſim⁹. Sed nõne ꝛ iure cõi poterat ipe ꝓcurator interrũpere annale ꝓſcriptoem offerẽdo cautoem in pñia pape: ſi archiepõ eſſet abſens certe. ſic ſ. ꝛ offi. oꝝ. paſtoralis. ſ. ꝛ eo ꝙ mit. in poſ. cã rei ſer. cum ſi cut. ꝛ xvj. q. iij. §. pẽ ℣. is. cui⁹. Quid ẽ idulſit ſibi papa: pax vl' nihil. niſi qz ſolz pl'ꝰ nien ꝛc. xxiij. diſ. q. ꝙ. et. ſ. ꝛ here. ſi aduerſus. qñcz em̃ ius cõe cõcedit. ſ. ꝛ iureuꝝ. ꝛ ſi pape. i fi. archiepus timebat ne abſorbẽt ius ipi⁹ vt qñcũcz vellz recuparе poſſz poſſeſſioz m Jnalis. ſ ó w. ꝛ ꝓn. ꝓtingit.

n Declaram⁹. tal' declaratõ ius facit. ℒ ꝛ le. l. vl. b.

o Jntẽtõis. Nõ q recurredũ ẽ ad intentoz ꝓcedẽtis ꝓuilegiũ ſiue bñficiũ. ſ. ꝛ prebẽ. c. vl. ꝛ. c. cũ cãm. Jtez hẽs hic q papa nõ intẽdit iuri alterius p ſuã idulgentiã ꝛrogare. ſup ꝛ vſu pal. ex tuarũ. ꝛ. ſ. ꝛ of. oꝝ. lz. ix. q. iij. pã⁹. xj. q. j. quenu. lx. xxv. di. archiõ. floẽtinũ. ꝛ. ſ. ó ꝓſue. cũ oli. ꝛ hoc tõ. qz nemi ꝓſulẽdũ ẽ cũ alteri⁹i iuria. xxij. q. ij. ꝓmũ ff. ꝛ ꝓdi. indebi. nqz hoc natura. ꝛ. xiij. q v. ꝛenicz. et. ℒ. ꝛ emã. li. nec au⁹. ꝛ reſcptũ qõ i totũ abſorbet ius alter⁹ ñ tenet ℒ. ꝛ ꝓca. impe. offe. quonẽs. vñ iſta idulgẽtia intelligenda ẽ ne alter ledat: et rducit ad ius cõe. ar. ſ. e. abbate. ꝛ ſupra ꝛ cõſue. cũ dilectus.

p Ex futura. ꝛ ita tpus abſentie ex neceſſaria cã ſubducitur ꝛ nre dioꝛ cõmunat tpus ꝓntie añ abſentiã: ꝛ poſt reuerſionẽ ꝓnuatur tempus ꝓntie: ſiue eñ ſit primũ medium vltimũue. ℒ. ꝛ reſti. mq tẽpe multie. ff. ex qui. cau. ma. necnõ. §. ſi dꝫ ſepi⁹. ꝛ. l. ſed ꝛ ſi p protẽ. §. ſi ferie. ꝛ. §. quotiẽs. verbi gra: archiepus fuit pñs poſt miſſionẽ in poſ. p. vj. menſes: poſtea fuit abſens p alios ſex vel quatuor: poſt reuerſionez habebit. vj. menſes in quibus ꝓcurator venetorũ adhuc poterit recupare poſſeſſionem: ꝛ tempus illud mediuz ſubducitur ꝛ anno. ꝛ ſi poſtea p illos ſex menſes negligens fuerit venetoꝝ ꝓcurator: ſibi imputabit: quia vlterius nõ audiet ſup poſſeſſione: ſi medio tempore nõ poterat: ſic tpus vacãtis eccl'e ſubducit ꝛ ꝓſcriptõe ꝛ continuant tpa extrema ꝛ tpus ſciſmatis. ſ. ꝛ preſcrip. ꝛ quarta. auditis. cum nobis.

q Negligens. ſic ergo negligentia ꝓcuratoris nocet comuno: quam w imputet factum ꝓcuratoris ꝛ quãdo nõ: dz. ſ. vt li. non coneſ. ad hoc. ſi ergo imputet: qz nõ egit cum tpus habuit. ſi. ℒ. ꝛ ꝓba. ex ꝑſona. ℒ. ꝛ dunden. tu. l. vl. ff. ꝛ his que infrau. cre. cum pupillus ꝛ ℒ. ꝛ bis qui a non w. ma. l. vlt. in ſi. ꝛ. ſ. vt li. non coneſ. quaniam. j. reſpõſo. ꝛ. ſ. ꝛ reſcrip. ſi autem. ꝛ. c. plerũcz. ꝛ cũ potuit no luit. ſ. ꝛ offi. ꝛele. cum ſup.

r Ceſſante ipedimẽto. ceſſante cã ceſſat effect⁹ ꝛ hoc plene dz. ſ. ꝛ renũ. poſt trãſlatoz. ꝛ. ſ. ꝛ iureu. ꝛ ſi xpc. ad fi.

c Olim inter .p. xl. annos. vñ legitime ꝓſcripſerũt illam terciam

oblationum: q; quadragenalis ꝓscriptio oīem tollit actionē. xvj. q. iij. §. quas actiones. sub illo. §. pōt. t. ꝫ. ꝛ ꝓscrip. ꝛ quarta. t. c.

¶ Amplꝰ. Dec adiectio ad modicā ꝯmutatē referꝛ. ff. ad aures. ꝛ v. sig. hec adiectio. et licet ad modicā referaꝛ: tn̄ si ponaꝛ in libello: ꝛbet expm̄ illud amplius. ꝫ. ꝛ dila. luttere.

a ¶ Necessarias. sed nonne iuste monebaꝛ iste sacerdos: si volebat frui ere expensas necessarias ꝓ fabrica capelle. q; quarta ꝛcimaꝝ ad eccl'ie fabricam ꝛputaꝛ: vt. x. q. iij. vno. et nullus casus inuenire potest qui hoc genus expensaꝝ impediat. ff. ea. ꝛbere. fundus q; ꝛtis et. ff. ꝛ pe. here. si a patre. §. vlt. quare ꝫ ꝓtrariū iudicaunt pa: Dicīt quidā q; ulla fuit ratō: q; in ꝛcimis nō ꝛducunt expense. ꝫ. ꝛ ꝛci. cum hoies tua nob: pastoralis. Illa est nō ꝓtio: q; tercia ista integraliter ꝓscripta est. vñ integraliter ꝛbet solui. et onus fabrice incūbit capellano ꝛ aliis pnb. si. ꝫ. ꝛ ꝓscrip. ꝛ quarta. b.

b ¶ Oblationum nomine. ob hoc ponitur in titulo: q; ꝝbum recipit intꝛpretationem: vt. j. sequitur.

c ¶ Institutū. ꝓ recipiendis oīb supdict' ꝛ

d ¶ Titulo. i. q̄cūq; modo offeraꝛ ecclesie a fidelibus ꝛ ꝓprijs et ligiis ꝛb. ꝫ. e. cā.

e ¶ Diminutione. q; cum hoc sit ecclasticū beneficium: sine ꝺmunutione cōferri ꝛbet ꝫ vt ecde. bene. vt nostrum. t. j. q. iij. sicās ꝓbendas. t q; sniatū fuit ꝛ tercia: nulla facta ꝛductione: vñ integraliter ꝛbz solu.

f ¶ Æ parte. que. sthonis. qō si eri nō ꝛbet. q; semel in absolutione remissa pumto reiterari non ꝛbet. xxiij. q. iij. si illic. si. ꝛ pe. dist. iiij. diuina. Ber.

g ¶ Lapillus. duob modis fit ꝛnūciatio operis: vno modo solo ꝝbo: cū dico ꝛnuncio tibi nouum opus ꝓ talem ꝛnūciationem edificans sit possessor. ff. ꝛ no. ope. nūc. l. j. §. i opis. Vel ꝓ iactū lapilli. vt ib: et i hoc casu ꝛnūcians possessor cōstituīt et retinet possessionem. ff. eo. ꝛ pupillo. §. memīsse. ꝛ hac materia dicit. ꝫ. ꝛ no. ope. nūc. c. j. t. ij. Et intellige: q; ꝛnunciando noui operis fuit remissa. vel etiam tempus infra qō canonici ꝛbebant agere lapsum fuit. et sic monachi edificauerūt. tandem canōici ceperūt agere ꝓtra monasterium lite contestata inter ptes: ꝛstructuꝝ fuit forte a canonicis latenter quicquid edificatum fuerat post iactū lapilli. vel alio mō monachi reedificare volebāt. canōici dicebāt q; ñ

mīme ꝓtineri ea q̄ ipi capelle in festiuitate oīm sanctoꝝ mittūt vel portant ad illā seu ad tomū sacdotis eiusdē intuitu ofūctoꝝ necnō que i ciminili ponūt: qō ꝛ altari suscipit ꝛ facipt eccīaz ꝛportari: ꝛ q̄ añ crucē: ꝛ i missa trinitatis ꝛ ea q̄ ꝓ ꝛsōatis canit: ꝛ lāpades cuz oleo que pdce capelle ab aliqb offerunt: vel q̄ dant nūcio q; ad recipiēda talia ꝓ pfate capelle prochiā ꝛstinaꝛ ꝛ his oīb vob terciā ꝓtem one gans exhibere ꝛ alijs noīe tercie psoluēdis ꝓ rata ptis vīaz ecclesiā ꝓtīgentis retinere nitebaꝛ ad expēsas capelle ipi⁹ ncārias faciēdas: dict⁹ pdecessor ꝛ oīb supdictis absq; sbtractōne aliq̄ integre psolui voluit ꝛ mādauit terciā portiōz. ac capellani pdi cte capelle dicētes pmitias ꝛ ꝛcimas vl' ea q̄ offerunt ꝓ missis mortuoꝝ sacerdotib ꝛ que ꝓ septimis ꝛ tricesimis ꝛ āniuersarijs panes ꝛ alia q̄ infra hebdomadā offerūt: ꝛ mortuoꝝ iudicia oblatōnū noīe mīme ꝓtineri ꝛ his oīb tercia ptem soluēre vob nolūt: ꝛ infra. Volum⁹ igit et mādamus vt ꝓ vīm clericū a vobis in eadē eccl'ia institutū ꝛ omnib supdictis ꝛ alijs oblationib q̄cunq; titulo ad eccīaz pue nerit: sine ꝺminutiōe aliq̄ integre ꝛcia vobis portio psoluatur

Dem episcopo. f. p. ber.

Æ pte vestra fuit ꝓpositū q; ꝓpositus ꝛ canōici aretinen. mīaz quā. j. pap. p. n. sup molēdino ꝛcalian. ac alijs articulis ꝓmulgauit: i recidiue q̄onis scrupl'm reducere molētes

ꝛbebāt. ꝛ tō dicit papa i sntia: q; monachi reedificēt l eū statū ꝛc. al's nō bīent locū sequētia: q; totū ꝛbet ꝛmoliri quicqd factū est post iactum lapilli. ꝫ. ō no. ope. nunc. c. j. ꝛ ij. b.

h ¶ Lius ꝓtestatō. Ar. q; tūc ꝛmū cepit dī iudiciū cū lis est ꝓtestata ꝫ. ꝛ of. ꝛl'. relatū. ꝛ i aut. ō lit. §. oēz. v. si vo apud iudicē. nec añ lis ꝓtestatōz iudicis officiū iplorāt. ꝫ. ꝛ ap. significante. ꝛ etiā ꝓtestatō ipsa dī lis exordiū. ꝫ. ꝛ offi. ꝛl'. sup questionū. §. j. ꝛ p⁹. lite ꝓtestatā iudex recusari nō pōt. ꝫ. ꝛ re iu di. inter. ꝛ iij. q. iij. offeraꝛ. ß quo ad ꝓpetuandā iurisdictiōez sufficit sola citatō. ꝫ. ꝛ offi. ꝛle. gratū. ꝛ c. licet ꝛ. ꝫ. ꝛ offi. le. c. vl. et sic posset intelligi. ff. ō iurisdi. om. iu. ꝛ q; ß leguste intelligūt illō ꝛbū gnāle p lite ꝓtestatā. Ar. ꝺ. ꝫ. ꝛ restitu. spol'. pisanis. Dz aliud ē dicē tpe more discordie: vt ibi: ꝛ aliud tpe more litis: vt ꝺ dī

Æ pte vīa. legatus. ex hoc pz q; legat⁹ pt facē ꝓstitutoz i sua ꝓuincia. sic. ꝫ. ō loc. c. j. ꝛ ꝫ ō ꝓsā. ꝛ af. q; dilectō. ꝛ ꝫ. ō of. le. c. vl. ꝛ. ꝫ. ꝛ ꝓuil'. i nra. ꝛ etiā durat eo ꝛcedēte vt ibi dī gnāle tn̄ ꝓstitutoz facē ñ pt: q; ñ hz ptātē i homies ñ sue ꝓuincie. ff. ō of. pcō. l. j. ff. ꝛ in. o. iu. l. vlt. ꝛ. ꝫ. ō of. le. nouit. Volūtariā tū qñ q; exercz i hoies ñ sue ꝓuincie. ff. ō adop. emācipāi. ff. ō of. pcō. l. ij vñ absoluit excōicatos i q̄cūq; ꝓuincia. ꝫ. ō of. le. qō ꝺnstatōz. ꝛ. ꝫ. ꝛ. ꝓx. ad eminētā. ꝛ. ca. ea noscit'. ꝛ. c. qō ō bis et. c. q̄uis. Cōstitutio vī tal' fuisse: q; ō his q̄ legāt eccl'ijs i testis ꝛfuctoꝝ: ꝛcia ps cathedrali eccl'e solueret: ß hoc erat iure cōi statutū: vt ꝛcia vl' q̄rta ꝛbē ꝓ vīsas ꝓsuetudines locoꝝ. ꝫ. ō testa. fꝺsisti. ꝛ. ꝫ. ō sepl'. ceruicari

k ¶ Intꝛptatōe. sic ꝫ legat⁹ intꝛptaꝛ suā ꝓstitutōz. ille ei pōt intꝛptari q; ius ꝓstituit. L. ō le. l. vl. ꝛ. ꝫ. ꝛ. ꝓx. inter alia. ūno ꝛ legat⁹ intꝛptaꝛ rescptū pape. ꝫ. ꝛ postu. c. j. sic ꝛ i ꝓtextu

rijs stipulatōibus si sermo ambiguus ē ꝓtonis intꝛptatō ꝛ mēs recꝛēda ē. ff. ꝛ ꝓto. stipu. i ꝓtorijs: sic etiā ꝛ testis pōt ꝛclarare sine corrigē dictū suū. cū dubitaꝛ ꝛ dicto ei⁹. ꝫ. ō testi. cog. ꝓtea. ꝛ. ar. ff. quē ad. testa. ape. ß ꝛ si ds. i fi. sp enī recurrēdū ē ad intētōz ꝓstituētis: vt hic pz. sic. ꝫ. e. dilecto. ꝛ. ꝫ. ꝛ ꝓbē. c. vl. cū suis ꝓcor. ꝛ. ꝫ. ō testi. spol'. audita. ꝛ. ꝫ. ꝛ arbi. exposita. ꝛ. xxxv. q. iij. quod scripsi.

l ¶ In omnīus. Hoc idē qō hic dī: hēs. ꝫ. ꝛ testa. c. vl. vbi ꝛ hoc.

m ¶ Personis. Hoc intellige scōm distinctionem quam fecit ꝛcare. ꝫ ꝛ testa. requisiti.

a Fraudulent. q; tunc frans nō noceret eccl'ie cathedrali. si. §. ꝛe testa. officij. ꝛ. c. requisiti §. si vero illud. in fi.

b Ela nobis. sinistra interptatiōe. tales em infamia notant. C. ꝛe le. l. ij. nā ius ciuile calūniari nō optet. ff. ad exhi. l. pe. b.

c Restringere. imo potius bñficiū pncipis latissime interptandū est §. e. cū olim. ꝛ. §. ꝛe una. cū dilecti. in fi. ff. ꝛe pbti. pnn. l. vlti. ꝛ. §. ꝛe pnnt. in hs.

d Beneficior. sic nomine clericor omēs clerici maiores ꝛ minores intelliguntur. §. e. cū tibi et ita verbum indefinite positū generaliter accipiendū est. si. §. ꝛe pnt. q; circa. xix. di. si romanor. ff. ꝛe ser. vr. pre. si furius. et. ff. ꝛe tute. l. ij. in fi. et. §. ꝛe offi. ꝛe leg. sup questionū. §. si vero duo. Ar. ꝯ. j. q. j. sunt nonulli. vñ ibi dicit. Beatus q; exeunte manus ab omni munere: ñ dixit a munere ꝛe si enim tm ꝛe muneribus bñficijs intellexisset: ꝛe illis exp'sse dixisset. §. ꝛe rei. ad audientiā. et §. ꝛe transla. int corpalia. et. C. ꝛ. cadu. tol. l. vna. §. si vero nemo.

e Transmisse. ultra facultates. Hoc em generale est et ordinarii: vt scōm facultates eccl'iar in eis clerici instituant ꝛ non plures: vt. §. ꝛe instit. c. j. et. c. aucte. ꝛ. §. ꝛe vi. ꝛ bone. cleri. qm vt ait. vbi ꝛe hoc. et. §. ꝛe concess. preben. ex parte hastensis. in fi. et alimenta scōm facultates danda sunt. ff. ꝛe transac. cum bi. §. in pona. et pcrario. §. ꝛe censi. sopite. et. c. penū.

f Moderantes. hoc verbum induxit dubitationē questionis. ex hoc patz: q; vltra facultates instituti nō debent: imo si instituti sunt reducendus est numerus ad debitum modum. in auth. vt deter. sit nume. cleri. §. sanctimus. coll'. j.

g Excreuisse. hoc etiā inducit gloriam: q; vbi excreuerint facultates numerus augeri debet: vñ in quolibet pulegio ponit hec clausula vt sbintelligit nisi intantū excreuerint eccl'ie facultates: q; possint p'bis sufficere ppetenī. §. ꝛe pbti. cū. m. et vbi messis multa est ꝛ operarij pauci alij mittendi sunt. xxj. di. in nouo. vñ dubitabāt isti moderatores: vt sicut poterāt diminuere numerū si facultates fuissent diminute: ita dubitabāt vtr possent augere nūerū cū facultates inuenissent augmentatas a tpe numeri statuti. Ex hac ꝛe. colligit: q; epūs cum capitulo statutum numerum canonicor et pbendarum ꝛ dignitatum nō possunt diminuere sine auctē pape: etiam ex iusta causa quā isti allegabant: licet esset falsa: put postea est ppetuz. ad hoc facit. §. ꝛe pbti. ex parte et. c. cū accessissent. vbi ꝛe hoc notat: dic vt ibi.

h Moderatōis verbū. Ex hoc facit ad titulū. moderari em est diminuere id qđ inducit grauamen ꝛ reducere ad equitatem: sic iudex ex causa etiaz moderari potest tpus appellationis. i. abbreuiare. §. ꝛ. ap. cum romana. ꝛ. c. oblate. sic et iniquū mandatū moderandum est. §. ꝛe iureiur. qnr quallis. sic in societate. ff. pro socio. si societatem. ff. ꝛe ope. li. si libertus. Item patet h: q; forma mādati diligenter est seruāda §. ꝛe rescript. cū dilecta. cum suis pcordantijs. Item est ar. q; non est recedendum a significatione vocabuli: nisi aliter scribentē aliud sensisse ff. ꝛe leg. iij. nō aliter. et. §. ꝛe rei. ad audientiam. et. §. ꝛe transla. int

pdictis aliqđ fraudulēter ī pīudiciū cathedral' eccl'ie pcureť.

Item episcopo tulonen.

Ela nob fīmitas intīauit q; cū tibi p releuatōe oneris debitorū duxim⁹ indulgēdū vt fruct⁹ bñficior q; interī ī dyocesi tua vacare cōtigerit: tibi liceat biēnio retinere. quidam apl'ice gr̄e pulegiū sinistra int̄ptatōe restrigere molientes: asserūt pbēdas ꝛ maiora bñficia nequaq; bñficior noīe contineri ꝛ infra. Nos igit auctoritate pīntiuz declaram⁹: q; ī hoc casu pbende ac alia beneficia generali beneficiorum nomine continentur. Regozius nonus ꝛ cano ꝛ sacriste egoli.

Kāsmisse nob lr̄e pdebāt q; significatibo epo ꝛ capl'o xantoñ. q; quadragenari⁹ canōicorū numer⁹ institut⁹ ī eor eccl'ia nō poterat obseruari: p eo quia nō sufficiebāt eccl'ie facultates vobis debim⁹ī mādatis: vt canonicor ꝛ prebēdar numerum iuxta facultates eccl'ie moderātes statueretis eūdē firmit obseruari: vos vo ī uenistis pdictas facultates eccl'e a tpe statuti numeri adeo excreuisse q; absq; mutatiōe pbēdar maior hēri posset numer⁹ī eadē. q̄re quesistis an p moderatōis verbū lr̄is nostris appositū eūdē numer̄ augmētare vt minuere debeatis Quocirca mādam⁹: q̄tenus si veteres nō sunt minute pbēde: cū moderatō locū nō habeat: ipar ꝛ canonicor numer̄ dimittatis ī eodem statu: in quo hactenus dinoscitur extitisse: ī vtilitatez eiusdem eccl'ie cōuertentes augmentum suor redditū: dōec duxerimus aliter disponēduz.

De regulis iuris.

Iohannes chrysostomus.

Omnis res p q̄scūq; causas nascit: p eas dē dissoluitur.

Beda ī omelijs.

Stote mīficordes: ꝛ ceta. Hoc loco nihil aliud nob precipi estimo: nisi vt ea facta q̄ dubiū est quo aio fiāt: ī meliorē partem interptemur: quod em scriptum est: ex fructibus eorū cognoscetis eos. de manifestis dictum ē: que nō pūt bono animo fieri: vt stupr̄. blasphemie. furta. ebrietates: et silia: de q̄b no bis pmittit iudicare. Item.

Oti scandalizauerit ꝛ cetera. Utilius scandalum nasci permittitur q; veritas relinquatur. Item.

argu. §. ꝛe spon. ex litteris. Argu. contra. §. e. intelligentia. ꝛ. c. pretea. vbi ꝛe hoc.

k In vtilitatem. Mota augmentum conuertendum in vtilitatē ecclesie. hoc posset intelligi: quando preter diligentiam canonicorū hoc contingit: secus videretur si diligentia ipsorum hoc sit procuratum al's diligentia ipsorū esset istis damnosa: quod esse non debet. argumen. C. ꝛe allu. l. ij. sic enim subtraherentur a procuranda eccl'ie vtilitate. ꝯ hoc notatur supra ꝛe consti. cum. m. et ad hoc quod dicit donec aliter ꝛc. videtur q; ñ distinguatur vndecū q; augmentum contigat. b.

l Omis res. po rest expom. id est omnis obligatio. siue cōtractus. quod enim consensu contrahitur cōtraria voluntate dissoluitur. C. quando licet ab emp. dis. l. j. ꝛ. ff. ꝛe reg. iur. nihil tam naturale. ꝛ. C. ꝯ act. ꝛ obli. sicut imō fallit hec regula. §. ꝯ bap. maiores. Item in matrimonio quod solo consensu contrahitur. xxvij. q. ij. sufficit. sed solo dissensu non dissoluitur. xxxij. q. vij. licite. Item idem in ordine et baptismo: quia sacramenta semel habita nūq; amittuntur. j. q. j. q; quidam. ꝛ argu. xv. q. vij. episcopus sol⁹. Item fallit. quia alio modo tollitur obligatō que cōsensu nata est. s. per acceptilationem: sed non natura sua: sed potestate conuētōis. ff. ꝯ rescin. ven. cuz emptor. Item tollitur: solutōe eius quod debetur. isti. q. mo. tol. obli. in principio sicut acquiritur possessio corpore ꝛ animo. ff. ꝛe acqui. pos. possideri. ꝛ eodem modo amittitur. ff. e. quemadmodū. Sed ptra. ff. e. possideri. §. i amittenda. Sol'. aio amittitur cuius possessio: corporal' non vt illa. l. quemadmodum.

m Stote. hoc loco. s. qui sequitur i ipa auctoritate. s. nolite iudicare ꝛ nō iudicabimi.

n In meliorē pte. vt res pon⁹ valeat q; peat. §. ti. pr. abbate. ꝛ. §. ꝛe fide instru. inter dilectos. ꝛ. ff. ꝛe re. du. quoties. ij. ꝛ benignioremi interpretationes sequi debemus i re dubia. ff. ꝛe his que i testa. delen. proxime. vel exponi i meliorem. i. in secundariorem pro eo q; in altero nullum: in altero magnum periculum timeatur. §. ꝯ homicid. ad audientiam. ꝛ. c. significasti. ij. ꝛ. §. ꝯ cle. ex. mi. illud. ꝛ. §. ꝛe spō. inuenis. sic em i dubijs absoluitur reus: quia illud est benignius. §. ꝛe fide instru. inter dilectos. i fi. ꝛ. §. ꝛe pba. ex litteris. nisi i casibus qui ibi ponuntur.

o De manifestis. q; secretor deus iudex est ꝛ cognitor. xxxij. dis. erubescant. ꝛ. xxxij. q. v. xpiana. ij. q. v. consuluisti.

p Ut stuprum. lxxxj. di. apls. Dic em i sui natura mala sūt. §. ꝛe iureiur. ꝛ si xpc. i fi. v. quedam. ꝛ. §. ꝯ delic. puer. c. j.

q Oti scandalizauerit. collige casuz. xj. q. iij. inter verba. ꝛ. xij. q. ij. primū. in pn. ꝛ. xxxij. q. v. ita ne. ꝛ. §. ꝛe his que vi metusue cā fiunt. sacris.

r Veritas. que triplex est. s. bone vte. hec nūq; omittēda ē ꝓpter

scandalum ⁊ ad quelibet pertinet. alia iusticie: hec ad iudicē pertinet. alia disciplinę: hec pertinet ad platū. in his duabꝫ qñqꝫ aliq̄ omittit ꝓpter scandalū. l. di. Vt ꝑstituerē. Et intellige qđ ḃ dicit de his q̄ indispensabilia sunt: et tale ius ꝓmune qđ indispensabile est vitas appellat. De hoc dictū fuit. s. de tẽpo. or. sane. ⁊ qđ dicit ibi Vitas iusticie: intellige scđm qđ ḃ dicit. ius cōmune qñqꝫ indispensabile est. j. q. vlt. et si illa. ⁊ de tali ḃ loquit tale ius potuit'o scandalo relaxandum est: sed qñ ius ꝓmune dispensabile ē ꝓpt scandalū recedit a iure ꝓmuni. l. di. cō stituerē. ⁊. j. q. vlt. dispensationes. et. c. exigunt.

Quod non est. necessitas. hoc ideo dicit: qr necessitas legi nō subiacet. s. de obser. ieiu. c. ij. in fi. et. s. de pse. q̄nto. et de pse. dis. j. sic. ⁊ di. iij. puenit. Vñ ꝛpe necessitatis oia sunt cōmunia. xij. q. j. dilectissimis. et. ff. ad. l. rbo. de iac. l. ij. §. cuz in eadē naui. in fi. qđ intelligit in hoc casu et sic est ar. necessitatē excusare. de pse. dis. v. discipulos. ar. xlj. di. qs quis. ⁊. c. relate. ⁊. lxxxj. di. cū omnibꝫ. et. s. de sur. si qs ꝓ necessitatem et ꝓpt necessitatē famis dauid comedit panes ꝓpositionis. xxv. q. j. §. his ita. ⁊ ꝓpt hoc pater pōt vendere filiū. C. de pa. q̄ fi. dis. l. ij.

b Sabbatū. ꝓceptū fuit veteris legis sabbatū custodiri. Vñ si qui colūt sabbatū: exteriorē ritū legis revocant. de pse. dis. iij. pervenit.

c Jn sabbato. hoc est ꝓpter necessitatem. xxij. q. vl. si nulla.

d Egrotus. enā si in qdragesima carnes comedat nō dicit frangere votū. s. de obser. ieiu. c. ij. in fi.

e Quod latenꝫ. potest poni casus p. l. ff. qđ vi aut clam. l. j. circa pn. et in seruno pstituo plato p vim a subdito. hoc em̄ in futurū nō parit p̄iudiciū. x. q. iij. qz cognouimus.

f Per vim. que p vim siue p metum fiūt: qui cadere posset in pstantem viz: cū de hoc pstituerit: revocanē. s. de his que vi metusue cā fiunt. ad audientiā. de hoc plene dicit in. c. abbas. e. ti. ⁊. ff. qđ me. caute. l. j. et. l. metum. §. sed quod ꝓtor.

g Cum in ꝓtemplatione. q̄nibꝫ. ff. de quest. l. j. ⁊. C. e. ti. milites qđ si fiat appellari pt. ij. q. vj. nō solent. v. ante sniam. hoc intellige nisi'a ꝑsumptione pcedente. ar. ꝓtra. v. q. v. illi q. vbi de hꝰ.

h Ne multotiens. s. de pe. c. j. ⁊. vj. q. j. imitare. ⁊. j. q. j. reperiunt. ar. s. de iudeis. ita quotundam.

i Jn sacratis. siue sit homo siue ager q̄ illa aufert ⁊ invadit: sacrilegiū ꝓmittit. xij. q. ij. nisi'i liceat. et tanq̄ sacrilegus iudicari debz. vt ea. c. ⁊. q. ea. pdia. et p ecclias oz iudicari. s. de fo. ꝓpe. ꝙquestus.

k Episcopis. Isti ius publicū offendunt: qđ ꝑsistit in sacris et sacerdotib. j. di. ius publicum.

l Ne ex timore. s. seruili. qm̄ filialis timor bonus est: et pōt introducere charitatē. de pe. di. ij. sicut sera introducit filiū. vñ qui timore pene seruit nō amore iusticie: nō ducit spū dei. vñ de timore nō ē in charitate. s. seruit. xxij. q. vj. §. ex his. qr pfecta charitas foras mittit timorē. vt in eodē. §. dicitur nō fit. xxiij. q. j. pudēda. ⁊. xxij. q. ij. faciat hō. ar. s. de inrepar. qđ aūt. ⁊. s. de regul. ad nras. Jtē hēs hic ar. q̄ q̄ mun⁹ fuit: ena rez ⁊ meritū pdit: ⁊ io idign⁹ ꝓmio fit. xxiij. q. vj. §. ex his. Vsus pn. ⁊ talis obedientia vl' nulla l' minima ē. viij. q. j. scē dū. g ꝓ ꝺnū q̄ iust⁹ offendit: nō ē ei iputādū. ar. ff. o ho. li. q̄ cū maior. §. si libert⁹. ⁊. ff. famil. herc. q̄ erat heres. idē ē ⁊ si cl'ic⁹ iust⁹ ferat testimoniū ꝺ eccl'as suā: q̄ ei nō sit iputāduz: sec⁹ si ꝑsone aduocz ꝺ ipas. s de postulan. c. vl.

Et non est. Jn vno. s. ꝓcepto legis. vñ scptū ē: q totā legē seruauerit: offendat aūt i vno oim facē reꝰ. o pe. di. v. frēs. vl' i vno. s. mortali pcto facē oim reꝰ q̄ ad vitā etnā: qr ꝓpter illo solū damnabit: qr ois virtutēm pantus ab vno vicio. de pe. di. v. wlēdū. ouz ei in vno pcto pseuerat oia bona pdit vt ibi. vl' i vno. i. i vna virte cū virtutib⁹ tūc vicii nascāt. xxxij. q. j. cū renūciat. vl' i vno. i. i charitate: sine q̄ neo saluat. vñ apls: ⁊ si tradidero corpꝰ meū ita vt ardeā: charitatē aūt nō habeā: nihil mihi pdest. de pe. di. iij. si qs. ad fi. di. sic etiā in teste q̄ aliqđ adijcit de suo totū testimoniū ꝓis medacio decolorat. iij. q. ix. pura. si. de pse. di. iij. nō lz. ñ oportz. ⁊. ix. di. si ad scpturas sacras.

q Ulauis. pastor nescit. qr pastor sen plat⁹ inqrē ⁊ corrigē oz subditor excessus: al's sāguis eor de platore mādo requiret. s. ō of. or. irrefragabili. j. rnso. cū pcor. ibi positus. ⁊ sic ñ hēbit excusatōz. pastor ei q̄ tacet ꝑsentire vī. xlij. di. sit rector: ibi pastorē ei cōtrarium. lxxxij. di. error. qui re ñ pōt vti p defensiōe sua vbosap'i: mūde fuit man⁹ mee a sanguine cōtrario. xlij. di. ephesios. vñ ⁊ tales depone dñt ꝓpt negligentiā. lxxxj. di. decretū. ⁊. j. q. j. §. ecce. cū bonus. Jtē pastor tenet de custodia. ff. loca. q̄ mercedē. xxiij. q. iij. tres ꝑsonas. ⁊ si dicat q̄ vlo ei⁹ pijt ⁊ ipe neget ipi incūbit ꝓbatō: cū ipe rōe officij sui debeat custodia hre. s. de offic. archi. ea q̄. ⁊ si dicit amissaz ouē ꝓbet ille vlū abstulisse: sicut argētarius ꝓbare oz se amisisse ratōz casu. ruina l' icēdio. ff. de edē. si qs ex argētarijs. §. vl. idē i custode carceris. ff. de custo. ⁊ exhi. re. l. vl. ⁊ idez in depositio. s. de depo. bona fides. cū suis pcor.

p Jdignū. alienū. ḡ ⁊ a ꝑsuetudine aliaꝝ eccl'arum oz eē alienū: qr qđ romana eccl'a ꝓbat l' ꝓbat: ⁊ alie eccl'e hoc idē facē dēbent cū ab ipa suā hēant ⁊ sumunt. ⁊ auctē. xj. di. ꝑsequēs. ⁊. c. nolite.

q Nomagū. i. sacrm fidelitatis quod ꝓ aliquo spūali facere qs nō debet: cū illud sit symoniacū. s. de symo. ex diligēti. alioqn cl'ic⁹ teneē facē plato suo obedientiā: ⁊ i casibꝫ debet iuramētū facere de obedientia siue etiam de fidelitate post receptam admīstratōez. s. de iureiur. nullus. xxiij. di. q̄q̄. ⁊. s. de ma. ⁊ obe. dilecti filij. ⁊. s. de iureiuran. ego N. ⁊. s. de ꝓmi'. antiqua. al's em̄ nullū iuramentū nulla pactō vel obligatō illicita in spūalibꝫ oz intervenire: ⁊ si interueniret nullā obligatōz de iure vl' de facto inducit. s. de pac. pactōes.

Jnsignis ac celebratissimus decretaliū codex vna cū apparatu dñi bernardi: nō sine exacta diligētia vigiliq̄ studio p Anthonium koburger Nurēberge ē cōsummat⁹. Anno xp̄iane salutis Millesimoq̄dringentesimooctuagesimosecundo. ꝑie id⁹ Julij.

— 1482 —

Harn * 8014